

LEXICON
GRÆCOLATINVM

DENVO IMPRESSVM, PER VTRIusq; linguæ doctos & induſtrios uiros primum utiliter collectum, deinde nuper per Cōradum Geſnerum, & Arnoldum Arleniū, pari eruditione & diligentia philoſophos, plurimis locis emendatū, maximaq; uocum ad intelligendos autores cognitu neceſſariarū copia auctum, nouiſſimè per Adrianum Iuniū, in Græcis ſecūdum Budæū, recognitione & numeroſa acceſſione ita locupletatum & abſolutū, ut & omnes reliquas æditiones longo interuallo poſt ſe relinquere & extrema tādem manus adhibita eſſe, & nihil amplius requiri poſſe, uideatur.

BASILEÆ

M. D. XLVIII.

Cum Gratia & Priuilegio Regio.

Henrichus Petri Le-
ctori S.

POST multos uiros, induſtria, eruditione, & iudicio (quibus dotibus prȩditos oportet eſſe qui in hoc ſcribendi genere ſtudia iuuant) prȩpollentes, poſt D.D. Conradum Geſnerum, in omni philoſophia omnibusq́; bonis autoribus plurimæ lectionis, emunctiſſimæq́; naris, doctiſſimum uirum: Poſt Arnoldum Arlenium uirum, prȩter reliquas dotes plurimas, in utraq́; lingua literatiſſimum: non miraberis candide oculateq́; lector, Adrianum Iunium & ſuam manum admouiſſe ædificio pulcherrimo, ad quod in omni neceſſitate omnes omniũ literarum, omniumq́; profeſſionum ſtudioſi confugere poſſunt. Magnis enim laboribus, maiore iudicio, prudentia, & eruditione tantam dictionum, cognitu neceſſariarum ad ſcriptores intelligendos, uim adiecit, tot item locos emendauit, ut nunc demum completum & ita expolitum extrema huius manu opus uideatur, ut nihil amplius requiri ab ullo, nihilq́; addi facile poſſit, quantæuis diuitiæ & copia Græcæ ſit linguæ. Itaq́; ſi ulli unquam operi inſcriptio, ἀμαλθείας κέρας, ſine arrogantia impoſita eſt, huic imponi iure poteſt. Ipſo uſu intelliges, quantũ hic uir præſtiterit. Aſteriſcis aut inſignibus alijs notis notatu digniſſima fuiſſe non ignoramus: ſed opus uocum ſententiarumq́; lucentiſſimis denſiſſimisq́; aſtris (quorum ſplendore & luce ingenuarum diſciplinarum ſtudioſi per omne genus autorum uolitare poterint) diſtinctum & ornatum, noluimus aſteriſcis & lunulis illis infercire. Quanquam non ſimus ignari, & huius uiri & aliorum honeſtiſſimos labores, omni laude dignos, omnibusq́; ſeculis celebrandos, iuſtumq́; & æquum eſſe ut ſua cuique laus & præmium pro merito tribuantur, ne inæquales ſint æquales, aut ȩquales nõ æqualia habeãt παρὰ τὸ ἀνάλογον. Aliquid maius ſolet & debet eſſe in his magnis ingenijs, quàm ut magnum æſtiment, digito oſtendi, & dicier, Hic eſt. Si non poſſunt nõ eſſe boni quibus tãtus amor, tantũ alios iuuandi ſtudiũ eſt, inter eos erit, quȩ eſt inter bonos tantum, uera amicitia: propterea libenter huius operis autores optimi uiri communem gloriam habebunt, quum amicis omnia ſint communia.

Porrò Adriani Iunij prȩfationi (quam ab eo promiſſam ex Anglia expectauimus ad eum uſque diem quo Francofordiam erant libri mitten-

FRANCISCO MARRO

di) quid acciderit, conijcere non poſſumus, defuerint'ne autori tabelliones, an uel cuiuſpiam negligentia moretur, ut ſolet contingere, uel tota perierit, in tam longo itinere: an abunde ſatis perſpicuum fore ſine præfatione, quid ſuis uigilijs & laboribus libro acceſſerit, autor iudicauerit, profuiſſe contentus, ſui nominis gloriæ iacturam libenter ferens modo ſint publica ſtudiorum commoda promota.

Vale, Baſileæ, Menſe Martio, Anno

M. D. XLVIII.

MENSIVM NOMENCLATVRAE SECVNDVM diuerſas nationes.

Menſes Macedonum.

Αὐδυναῖος.
περίτιος.
δύστρος.
ξανθικός.
ἀρτεμίσιος.
δέσιος, uel δαίσιος.
πάνεμος.
λῶϊος.
γορπιαῖος, qui & λόχος Gal.
ὑπερβερεταῖος.
δῖος.
ἀπελλαῖος. eſt & καθ' ἑαυτὸν πέρας, December lingua Maced. teſte Gal.

Menſes Hebræorum.

Νισάν.
ἰάρ.
σιεθονάν.
θαμνί.
ἄβ.
ἐλούλ.
θεσρί.
μορβονάν.
χασλεῦ.
τηβήθ.
σαβάτ.
ἀδάρ.

Menſes Romanorum

Ἰανουάριος.
φεβρουάριος.
μάρτιος.
ἀπρίλλιος.
μάϊος.
ἰούνιος.
ἰούλιος.
αὔγουστος.
σεπτέμβριος.
ὀκτώβριος.
νουέμβριος.
δεκέμβριος.

Menſes Aegyptiorum.

Τυβί.
μεχίρ.
φαμενώθ.
φαρμουθί.
παχών.
παυνί.
ἐπιφί.
μεσωρί.
θῶθ.
παοφί.
ἀθύρ.
χοιάκ.

Menſes Cypriorum.

Ἀφροδίσιος.
ἀπογονικός.
αἰνικός.
ἰούνιος.
καισάριος.
σεβαστός.
αὐτοκρατορικός.
δημαρχεξούσιος.
πληθύπατος.
ἀρχιερεύς.
ἔσθιος.
ῥωμαῖος.

Menſes Cappadocum.

Τίρεξ.
μάτα.
ξαναυθηρί.
μίθρι.
ἀπομεναμά.
ἀρθρά.
τεθουσία.
ὡσμονία.
σούδαρα.
ἀρτανία.
ἀρταεστίν.
ἀραιότατα.

Menſes Athenienſium.

Γαμηλιών.
ἐλαφηβολιών.
μουνιχιών.
θαργηλιών.
σκιρροφοριών.
ἑκατομβαιών.
μεταγειτνιών.
βοηδρομιών.
μαιμακτηριών.
πυανεψιών.
ἀνθεστηριών.
ποσειδεών.

Menſes Bithyniorum.

Ἥρεος.
ἕρμιος.
μητρῷος.
διονύσιος.
ἡράκλειος.
δῖος.
βενδιαῖος.
στρατεῖος.
ἄρειος.
περιέπιος.
ἀφροδίσιος.
δημήτριος.

Menſes à ſignis denominati.

Ὑδροχόος.
ἰχθῦς.
κριός.
ταῦρος.
δίδυμος.
καρκῖνος.
λέων.
παρθένος.
ζυγός.
σκορπίος.
τοξότης.
αἰγόκερως.

Γ = g. Τ = G. Ϛ = z. Ξ = x. Φ = ph. Ψ = ps. Π = p. ϖ = p. θ. ϑ. θ = t. t. t. θ. th.

Nexus aliq. litter: ἀπο = απο. ἀν = αν. αυ = αυ. αυτου = αυτου. γαρ = γαρ. = γεν = γεν. γρ = γρ. δε = δε. δια = δια. ει = ει. ει = ει. εἶναι = εἶναι. εν = εν: ἐν = ἐν. ἐξ = ἐξ. ἐπι = επι. ἐστι = εστι. ει = ει. ην = ην. en. τος = τος.

De Græcorum Notis Arithmeticis compendium ex ueterum Grammaticorum monumentis, per Hadrianum Amerotiū Sueſſionenſem.

NOtis numerorū utuntur Græci literis alphabeticis, idq; tribus modis. Primo ſingulis elementis ſecundum alphabeti ſeriem loci ſui numerum ſignificantibus. nam quorū in ordine alphabeti locum quæque litera ſortita eſt, eiuſdem numerum repræſentat, ut α primum, β ſecundum, & ita deinceps uſq; ω, quod uigeſimiquarti ſymbolum habet. Secundo, toto alphabeto in tres claſſes diuiſo, quarum prima eſt unitatum, ab α prima unitate uſque ι decimam unitatem porrecta, hac tamen nota ς pro ſenario uſurpata. Secunda eſt denariorum à litera ι uſque ρ procedens interiecto itidem hoc ſigno ϟ pro nonagenario. Tertia eſt centenorum, à litera ρ uſq; ad finē ſua ſerie protenſa, ſed pari modo hac nota ϡ pro nonageſimo addita. Singulis his literis pariter & notis, ſi uirgula toni acuti nota ſubſcribatur, hoc modo ͵α, prima quidē claſſis millenariorū monadas, ſecūda millenariorum decadas, tertia millenariorum centurias ſignificat. Tertio, ſex duntaxat literis alphabeti in deſignādis numeris utūtur I Π Δ H X M, quarū I unitatē ſignificat. Π, πέντε, id eſt, quinq;. Δ, δέκα, id eſt, decē. H, ἑκατὸν, id eſt, cētū. X, χίλια, id eſt, mille. M, μύρια, id eſt decies mille ſignificat. Reliquæ ſūt capitales literæ numerorū ſuorū, quos eoſdē per ſe ſignificant. Hæ omnes præter Π uſq; ad quaternariū numerum, ſiue per ſe, ſiue alijs adiūctæ, multiplicātur. ut, I II III IIII. 1234. Δ ΔΔ ΔΔΔ ΔΔΔΔ, id eſt. 10 20 30 40. H HH HHH HHHH. id eſt, 100 200 300 400. X XX XXX XXXX. id eſt, 1000 2000 3000 4000. M MM MMM MMMM. id eſt, 10000 20000 30000 40000. Decadū uero, centuriarum & chiliadum ac myriadū quinarios, hæc elementa Δ H X M. literæ Π incluſa ſignificant, ut [Δ], id eſt, 50. [H], id eſt, 500. [X], id eſt, 5000. [M], id eſt, 50000. Horum numerorum adiunctione reliqui omnes numeri gignuntur, in quorum compoſitione ſemper maiori præponendus eſt, id quod ſubiectis exemplis manifeſtum fiet.

Vnum	ἕξ	11	ις	Vigintiduo
ἕν	6	ια	ΔΠι.	εἰκοσιδύο
I	ς	Δι.	Septemdecim	22
α	Πι.	Duodecim	δεκαεπτά	κβ
ι	Septem	δώδεκα	17 ιζ	ΔΔιι.
Duo	ἑπτά	12	ΔΠιι.	Vigintitria.
δύο	7	ιβ	Octodecim	εἰκοσιτρία
2	ζ	Διι.	δεκαοκτώ	23
β	Πιι.	Tredecim	18	κγ
ιι.	Octo	δεκατρία	ιη.	ΔΔιιι. &c.
Tria	ὀκτώ	13	ΔΠιιι.	Triginta
τρία	8	ιγ	Nouemdecim	τριάκοντα
3	η	Διιι.	δεκαεννέα	30
γ	Πιιι.	Quatuordecim	19	λ
ιιι.	Nouem	δεκατέσσαρα.	ιθ	ΔΔΔ
Quatuor	ἐννέα	14	ΔΠιιιι.	Trigintaunum
τέσσαρα	9	ιδ	Viginti	τριακονταέν
4	θ	Διιιι	εἴκοσι	31
δ	Πιιιι.	Quindecim	20	λα
ιιιι.	Decem	δεκαπέντε	κ	ΔΔΔι. &c.
Quinque	δέκα	15	ΔΔ.	Quadraginta
πέντε	10	ιε	Vigintiunum	τεσσαράκοντα
5	ι	ΔΠ.	εἰκοσιέν	40 μ
ε	Δ.	Sedecim	21	ΔΔΔΔ.
Π.	Vndecim	δεκαέξ	κα	Quadragintaunum
Sex	ἕνδεκα	16	ΔΔι.	τεσσαρακονταέν

41
μα
ΔΔΔΔΙ.&c
Quinquaginta
πεντήκοντα
50
ν
𐅄 (num.
Quiquagintau-
πεντηκονταέν
51
να
𐅄Ι &c.
Sexaginta
ἑξήκοντα
60
ξ
𐅄Δ.
Sexagintaunum
ἑξηκονταέν.
61
ξα
ΔΠΔΙ.&c.
Septuaginta
ἑβδομήκοντα
70
ο
𐅄ΔΔ.
Septuagintaunum
ἑβδομηκονταέν
71
οα
𐅄ΔΔΙ.&c.
Octoginta
ὀγδοήκοντα
80
π
𐅄ΔΔΔ.
Octogintaunum
ὀγδοηκονταέν
81
πα
𐅄ΔΔΔΙ.&c.
Nonaginta
ἐννενήκοντα

90
ϙ
𐅄ΔΔΔΔ.
Nonagintaunum
ἐννενηκονταέν
91
ϙα
𐅄ΔΔΔΔΙ.
Centum
ἑκατόν
100
ρ
Η
Ducenta
διακόσια
200
σ
ΗΗ
Trecenta
τριακόσια
300
τ
ΗΗΗ
Quadringenta
τετρακόσια.
400
υ
ΗΗΗΗ
Quingenta
πεντακόσια
500
φ
𐅅
Sexcenta
ἑξακόσια
600
χ
𐅅Η
Septingenta
ἑπτακόσια
700
ψ
𐅅ΗΗ
Octingenta
ὀκτακόσια

800
ω
𐅅ΗΗΗ
Nongenta
ἐννεακόσια
900
ϡ
𐅅ΗΗΗΗ
Mille.
χίλιοι
1000
,α
Χ
Bis mille
δισχίλιοι
2000
,β
ΧΧ
Ter mille
τρισχίλιοι
3000
,γ
ΧΧΧ
Quater mille
τετρακισχίλιοι
4000
,δ
ΧΧΧΧ
Quinquies mille
πεντακισχίλιοι
5000
,ε
𐅆
Sexies mille
ἑξακισχίλιοι
6000
,ς
𐅆Χ
Septies mille
ἑπτακισχίλιοι
7000
,ζ
𐅆ΧΧ
Octies mille
ὀγδοακισχίλιοι.

8000
,η
𐅆ΧΧΧ
Nonies mille
ἐννεακισχίλιοι
9000
,θ
𐅆ΧΧΧΧ
Decem millia
μύρια
10000
,ι
Μ
Viginti millia
δισμύρια
20000
,κ
ΜΜ
Triginta millia
τρισμύρια
30000
,λ
ΜΜΜ
Quadraginta millia
τετρακισμύρια
40000
,μ
ΜΜΜΜ (lia
Quinquaginta mil-
πεντακισμύρια
50000
,ν
𐅇
Sexaginta millia
ἑξακισμύρια
60000
,ξ
𐅇 Μ
Septuaginta millia
ἑπτακισμύρια
70000
,ο
𐅇ΜΜ
Octoginta millia
ὀγδοακισμύρια

80000
,π
𐅇ΜΜΜ
Nonaginta millia
ἐννεακισμύρια
,ϙ
𐅇ΜΜΜΜ
Centum millia
δεκαμύρια
100000
,ρ
Ducenta millia
εἴκοσι μύρια
200000
,σ
Trecenta millia
τριάκοντα μύρια
300000
,τ
Quadringēta millia
τεσσαράκοντα μύρια
400000
,υ
Quingenta millia
πεντήκοντα μύρια
500000
,φ
Sexcenta millia
ἑξήκοντα μύρια
600000
,χ
Septingenta millia
ἑβδομήκοντα μύρια
700000
,ψ
Octingenta millia
ὀγδοήκοντα μύρια
800000
,ω
Noningenta millia
ἐννενήκοντα μύρια
900000
,ϡ

Nota in compoſitione nominum numeralium maiorem numerum minori præferri ſine coniunctione, contra uero minorem maiori intercedente coniunctione copulatiua καί, id eſt &, ut
δεκατρία, uel τρισκαίδεκα
δεκατέσσαρα, uel τεσσαρεσκαίδεκα
δεκαπέντε, uel πεντεκαίδεκα
δεκαέξ, uel ἑκκαίδεκα
δεκαεπτά, uel ἑπτακαίδεκα
δεκαοκτώ, uel ὀκτωκαίδεκα
δεκαεννέα, uel ἐννεακαίδεκα. &c.

Sunt & alia quædam nomina numeratiua, ab his numeralibus deriuata, partim in πλοῦς deſinentia, ut,

διπλοῦς duplex
τριπλοῦς triplex
τετραπλοῦς quadruplex
πενταπλοῦς quintuplex

ἑξαπλοῦς	ſextuplex.
ἑπταπλοῦς	ſeptuplex
ὀκταπλοῦς	octuplex
ἐννεαπλοῦς	noncuplex
δεκαπλοῦς	decuplex.&c.

Partim in πλάσιος terminata.ut,

διπλάσιος	duplus
τριπλάσιος	triplus
τετραπλάσιος	quadruplus
πενταπλάσιος	quintuplus
ἑξαπλάσιος	ſextuplus
ἑπταπλάσιος	ſeptuplus
ὀκταπλάσιος	octuplus
ἐννεαπλάσιος	noncuplus
δεκαπλάσιος	decuplus.&c.

Partim in ας exeuntia fœminina,ut,

μονάς	unitas
δυάς	duitas
τριάς	trinitas
τετράς	quaternitas
πεμπτάς	quinarius
ἑκτάς	ſenarius
ἑπτάς	ſeptenarius
ὀγδοάς	octonarius
ἐννεάς	nouenarius
δεκάς	denarius
χιλιάς	millenarius
μυριάς	decies millenarius &c.

De nominibus ordinalibus.

Quin etiam ipſi ordinales numeri à ſuperioribus ducunt originem.ut,

πρῶτος	primus
δεύτερος	ſecundus
τρίτος	tertius
τέταρτος	quartus
πέμπτος	quintus
ἕκτος	ſextus
ἕβδομος	ſeptimus
ὄγδοος	octauus
ἔνατος	nonus
δέκατος	decimus
ἑνδέκατος	undecimus
δυοκαιδέκατος	duodecimus
τρισκαιδέκατος	decimus tertius
τεσσαρεσκαιδέκατος	decimus quartus
πεντεκαιδέκατος	decimus quintus
ἑκκαιδέκατος	decimus ſextus
ἑπτακαιδέκατος	decimus ſeptimus
ὀκτωκαιδέκατος	decimus octauus
ἐννεακαιδέκατος	decimus nonus
εἰκοστός	uigeſimus
εἰκοστὸς πρῶτος	uigeſimus primus
εἰκοστὸς δεύτερος	uigeſimus ſecundus
τριακοστός	trigeſimus
τριακοστὸς πρῶτος	trigeſimus primus
τεσσαρακοστός	quadrageſimus
τεσσαρακοστὸς πρῶτος	quadrageſimus primus
πεντηκοστός	quinquageſimus
πεντηκοστὸς πρῶτος	quinquageſimus primus
ἑξηκοστός	ſexageſimus
ἑξηκοστὸς πρῶτος	ſexageſimus primus
ἑβδομηκοστός	ſeptuageſimus
ἑβδομηκοστὸς πρῶτος	ſeptuageſimus primus
ὀγδοηκοστός	octogeſimus
ὀγδοηκοστὸς πρῶτος	octogeſimus primus
ἐνενηκοστός	nonageſimus
ἐνενηκοστὸς πρῶτος	nonageſimus primus
ἑκατοστός	Centeſimus
διακοσιοστός	ducenteſimus
τριακοσιοστός	trecenteſimus
τετρακοσιοστός	quadringenteſimus
πεντακοσιοστός	quingenteſimus
ἑξακοσιοστός	ſexcenteſimus
ἑπτακοσιοστός.	ſeptingenteſimus
ὀκτακοσιοστός	octingenteſimus
ἐνακοσιοστός	nongenteſimus
χιλιοστός	Milleſimus
δισχιλιοστός	bis milleſimus
τρισχιλιοστός	ter milleſimus
τετρακισχιλιοστός	quater milleſimus
πεντακισχιλιοστός	quinquies milleſimus
ἑξακισχιλιοστός	ſexies milleſimus
ἑπτακισχιλιοστός	ſepties milleſimus
ὀκτακισχιλιοστός	octies milleſimus
ἐνακισχιλιοστός	nouies milleſimus
μυριοστός	decies milleſimus

FINIS.

ΤΑ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ

ἙΛΛΗΝΙΚΩ͂Ν ΣΗΜΑΝΤΙΚΆ ΚΑΤΆ ΣΤΟΙΧΕΙ͂ΟΝ.

A

APER ſe quidē nihil niſi primæ literarum nota eſt, compoſita uero alijs dictionibus multiplicem ac uariū uſum habet. Aliquādo enim uim priuandi tenens, ſignificationem omnino immutat & alienā facit ab ea, quā ſuū ſimplex habebat, ut κλητὸς ſignificat eū, qui ab aliquo eſt uocatus, ἄκλητος autē à nemine uocatū. Sic ἅδης, cōpoſita dictio ex α & εἴδειν, id eſt, uidere, Plutonem ſignificat: hoc eſt ęternę noctis regnatorem, umbrarumq; potētem: ſiue (ut Lucanus inquit) Ditiſq; profundi Pallida regna. Similiter & ἄλυσις, ex α & λύσις, quod eſt liberatio, ſolutio, ſignificat quaſi catenā arctam & ſolidam, aut uinculum intortū & inextricabile. Vbi ſciēdum ſecundū grāmaticos, in his duobus nominibus, ἅδης ſcilicet & ἅλυσις, α denſo ſpiritu eſſe debere, cum in cæteris ex eadem litera compoſitis, tenui ferè ſpiritu ſit.

Aliquando dictionis ſignificationē complet, ἐπιτατικῶς, hoc eſt intenſiue ſumptum. Vnde ὕλην ἄξυλον Homerus uocauit, quaſi ſyluā nemoroſam, & ut Ouidius inquit, Sylua frequens trabibus, quam nulla ceciderit ætas. Et ἀχανὲς πέλαγος, pelagus immenſum & uaſtum, μέγα πάνυ, καὶ ἐπὶ πολὺ κεχυμένος. Sic & ἄβιος apud Antiphōtē pro diues, id eſt, πολὺν βίον κεκτημένος. & ἀθρεῖν, attentiſſime inſpicere.

Aliquādo minuit, ſignificās τὸ ὀλίγον, ut ἀμαθὴς poëtice, pro ὀλιγομαθὴς, ſubdoctus.

Aliquando τὸ ὁμοῦ, id eſt ſimul ſignificat, ut ἀδελφοί, uterini fratres, compoſita dictio ex α & δελφὺς, quod uterum ſignificat: quaſi eiuſdem uteri. Sic ἀκόλουθος, pediſſequus, comes, & ἄκοιτις uxor, ut eſt apud Platonem in Cratylo. Sic etiam ἄλοχος. quaſi ὁμόλοχος, id eſt, μετέχουσα τῆς κοίτης τοῦ ἀνδρός.

Aliquando τὸ κακὸν, ut ἀφυὴς poëticè, pro κακοφυὴς, malus, peruerſus. & ἄρυθμος, hiſtrio indecenter ſe & uitioſe in rythmis gerens.

Aliquādo par denotat, ſiue τὸ ἴσον, ut ἀτάλαντον pro ἰσοτάλαντον, ęquiualens, ęquale, eiuſdem ponderis.

Aliquando ſuperuacaneum eſt, atque id maxime apud Atticos, ſignificationem neq; mutās, nec complens, nec minuens, ut ἄσταχυς nihil aliud quàm στάχυς, hoc eſt ſpicam ſignificat. Ita quoq; σταίρω & ἀσταίρω, eiuſdem ſunt ſignificationis. Porrò & hoc ſciendū, quod cū dictionibus uocalem à principio habentibus componatur, ν inter α & uocalem ſoleat interponi euphoniæ gratia, ut ἄνανδρος, ἀνέραστος, ἀνήδυος, ἄνιππος, ἄνοπλος, ἄνωμος.

Ἃ denſo ſpiritu, articulus eſt poſtpoſitiuus neutri gen. & pluralis numeri, ſignificans interdū ἅπερ, quæ: interdū ἅτινα, quædam, ut eſt apud Hippocratem: interdū ὅσα, quæcunq;: & apud Democritum pro τὰ ἴδια, propria. Homero eſt τὰ ἑαυτοῦ, ut ἃ πρὸς δώματ' ἕκαστος. Euripides poſuit loco ὧν, πράξασ' ἃ μέλλω, καὶ τυχοῦσ' ἃ βούλομαι. Sic contra Sophocles, αὐτοῖς ὧν τοῦ δέξῃ.

Ἆ tenui ſpiritu, & tono circumflexo, aduerbium eſt ſimile ναὶ & εἴθε, ſiue αἴθε, utinam. Callimachus, ἆ πάντα συνάγειρας. Ponitur etiam pro ualde, πολὺ, καὶ μέγα, apud Archilochum, ἆ, ἔχει δ' ἔστι ταῦρος. Et loco ὦ aduerbij, cum eſt κλητικόν, idq; in communi uſu, non poëticè tantū. Iliad. ω. Euſt. annotat. eſſeq; familiare & uſitatum iratis, perculſis, & interminātibus, τοῖς θυμουμένοις, καὶ ἐκπληττομένοις καὶ ἀπειλοῦσι συνηθὲς. Hom. ἆ δειλοί, τί κακῶν; Et loco φεῦ, ut eſt apud Platonem, & tunc eſt σχετλιαστικόν, cum ſcilicet moleſtū quippiā nobis accidiſſe, & indignatione dignum declaramus. Itē aliquando pro νῦν, à poëtis uſurpari ſolet.

Ἆ denſo ſpiritu, & tono circūflexo, aduerbium eſt admirandi. Agathias in Epigrā, ἆ μέγα τολμήεις κηρὸς ἀνεπλάσατο.

Ἄ tenui ſpiritu, & tono acuto, aduerbium eſt ἐκπληκτικὸν, & παρακελευστικὸν, conterrēdi, exclamandi, adhortandi. Ariſtophan. in Pluto. ἄ, ἄ, τὴν δᾶδα μή μοι πρόσφερε.

A A.

AΆατον. tribus α ſcriptū, ſignificat id quod maxime in cauſa eſt, quo malis magis afficiamur: uel quo minus impunitatē ſcelerum ſuorum mali aſſequātur, ſecundum quod α aut στερητικόν eſt, aut ἐπιτατικόν. Vbi ſcias quemadmodum in ἄατος primū α στερητικὸν eſt ipſius ἄτη, ſic in ἀάατος primum α

priuat ſua ſignificatione totum hoc uerbum ἄαζος, ac in diuerſum conuertit, quaſi τὸ μὴ ςερομῶ ἄτης τῶν ὑπόρκως, ἀλλὰ μάλιςα αἴτιον τῆς ἄτης.

Ἄα, multitudo, ſiue cõfluxio aquarum in unum locum. σύςημα ὕδατος.

Ἀάβαζος. ſiue ἀάβυκτος. innocẽs, incolumis, niger.

Ἀαγής. έος. ὁ, ἡ. & ἀαγές. τὸ. (ab α priuatiua particula. & ἄγω τὸ κλάω. frango.) robuſtum, quod nõ facilè uulnerari aut frangi poteſt, ἄθραυςον. uel κατ᾽ ἐπίτασιν ipſius α, πολύθραυςον.

Ἄαδα, Laconicè, pro ἔνδεια, egeſtas. Vſurpatur ab Ariſtophane, ἐν γλώσσ.

Ἀαδεῖν, turbare, afficere cõtumelia. Item egere, confici fame, anxium eſſe, cibo non uti.

Ἄαδεν. moleſtus fuit. ἐλύπησεν. Heſych.

Ἀαδύγη. ης. ἡ. ſuccerda, id eſt, ſtercus ſuillum.

Ἀαδής. έος. ὁ, ἡ. iniucundus, pro ἀηδής.

Ἀάθην. deceptus fui. ἠπατήθην

Ἀάθικτον. ου. τὸ. incorruptibile, non obnoxium damno.

Ἄακτον. ου. τὸ. inuulnerabile, ſanũ, infractũ, integrum.

Ἀάλιον. ου. τὸ. inordinatum. ἄτακτον. ἄλιον enim τὸ μάταιον, ἀκρατές.

Ἀάμινς. θος. ἡ. ἐξευτήριον. Venabuli genus quo aucupes utuntur. in Epigram.

Ἀανάλμα. ἡ πολλαχῆ χέεις. alij ἀάνιμα ſcribunt.

Ἀανές τὸ nondũ abſolutum, οὐ τελεσθησόμενον.

Ἀανής. έος. ὁ. ἡ. utilis.

Ἄανθα. ἡ. genus inauris.

Ἄαπτος. ου. ὁ. ἡ. cui quis nocere nequit, ὃν οὐδεὶς δύναται βλάψαι. ex ἰάπτω, ut uult Herodian. id eſt, noceo, quod ab ἴψ ἰπός: unde uerbale ἴαπτος, & ςερήσει ἀίαπτος, ſiue ἄαπτος. ἐλλείψει τοῦ ι. Poteſt quoq; α accipi ἐπιτατικῶς, & tunc ſignificat eũ, qui alijs facile ſolet inferre mala. ὁ μεγάλα δυνάμενος βλάπτειν, multum nocuus. Eo modo Hom. Ilia. α. manus Iouis irati ἀάπτους uocat, uiolatas: aut ἀπροσίτους, ἀπροσπελάςους, quaſi ad illas offendere ſit pernitioſum.

Ἄας. in craſtinum, uel perendie.

Ἄασα. ἀασάμην, ἀάσθην. ab ἄω, de quo ſuo loco.

Ἀασίφορος. ου. ὁ. nocumentum ferens.

Ἀασίφρων. ονος. ὁ. demens, inſanus, βλαψίφρων. φρενοβλαβής.

Ἀάσκω. noceo, corrumpo.

Ἀάσονος. ου. ὁ. gemibundus, ſuſpirioſus, mœſtus.

Ἀασός pro ἄατος.

Ἀάσχετος. ου. ὁ. ἡ. pro ἀκατάσχετος. irretentibilis. intemperans, inobediens, ἀκατακράτητος. Deducitur autem ἀπὸ τοῦ σχῶ, σχῆμι, ἔσχηκα, ἔσχημαι, ἔσχησαι, ἔσχηται. Vnde σχετός & ἄσχετος, ſiue per pleonaſmum ipſius α, ἀάσχετος.

Ἄατος. ου. ὁ. innocens, ſine nocumẽto. ἀβλαβής. αὐτὸν ἄτης. uel κατ᾽ ἐπίτασιν ipſius α uehemẽter nocens. Vtroq; enim modo ipſum α accipi poteſt, aut priuatiue, aut intẽſiue. Ab ἄω quod eſt βλάπτω, ἄσω. unde ἄτος, & ἄαζος. Eſt etiam difficilis, inſatiabilis. χαλεπός, δυσχερής, ἀκόρεςος, ἀχόρταςος, ἀπλήρωτος. ſunt qui ita diſtinguant, ut ἄατος ſit innocuus, illæſus, ἀτειρής: at ἀατός, dãnoſus, ὁ πολυβλαβής, ſic Euſta. Ilia ξ.

Ἀάτυλος. ου. ὁ. innocens. ἀβλαβής. Heſych.

A B.

Ἀβ, menſis, qui & ὑπερβεραῖος.

Ἄβα. rota, clamor. τροχός, βοή.

Ἀβάγητρος. ου. ὁ tenuis, λεπτός.

Ἄβαγνα τὰ. roſæ Macedonibus.

Ἄβαζος. ου. ὁ. taciturnus, ἥσυχος, ὁ ἐςερημένος τοῦ βάζειν.

Ἀβαήρ. έρος. tenuis, minutus.

Ἀβάθ. doctor. Cyprij.

Ἀβάθματα. τὰ. bellariorum genus. ςρέμματα.

Ἄβαι. urbs Phocidis. ubi Apollinis ἀβαίου fanũ ext.

Ἀβακαῖνον. urbs Siciliæ.

Ἀβακέω. ῶ. ἥσω. unde ἀβάκησαν. ignoro, nõ habeo quid dicã, aut quo ratione rei explicẽ, quieſco. Ἀβάκησαν (inquit Etymol.) ἠγνόησαν, ἠσιωπήσαν, ἡσύχασαν. deducitq; à βάζω, τὸ λέγω, quod in præterito paſſiuo βέβακται facit: unde βακτός. & uerbũ ἀβακτῶ, ſiue aphæreſi τοῦ τ, ἀβακῶ.

Ἀβακέως quiete. ἡσύχως, ἀπὸ τοῦ ἀβακής.

Ἀβακήμων. ονος. ὁ. indiſertus, tacitus, imprudẽs, ſtultus.

Ἀβακής. οῦ. uel έος. ὁ. ἡ. (alij ἀβάκης) idem quod ἀβακήμων, carens uoce. ἄφωνος, ἄλαλος. ἄβαζος. ἀπὸ τοῦ βάζω, τὸ λέγω. Hinc pro ſimplici ponitur, & aperto ſynceroq;. ἀφελής, ἄπειρος, ἄκακος. Item pro ſtulto. Eſt etiam inualidus. ἀδύνατος. Quin & facilis, πρᾶος. Sappho, πάμφερνα ἀβακῆ ἔχω, id eſt, ἡσύχιον, πρᾶον.

Ἀβακίζω. quieſco. ἡσυχάζω, μὴ θορυβῶ.

Ἀβάκιον. ου. τὸ diminutiuum eſt, ἀπὸ τοῦ ἄβαξ. κος. abaculus. Ammonius ita ἀπὸ τοῦ ἄβακος differre ait, ut ἄβαξ ſit menſæ genus, ubi uaſa omnis generis exponi ſoleant: ἀβάκιον uerò tabula illa calculatoria, in qua numeros ſubinde deletiles ducamus. Vide ἄβαξ.

Ἄβακοι, ἀγλαΐζοντες, inutilium piſciculorum inſtitores, inſani. Oppian. inter.

Ἀβάσκαντον. ου. τό. minime inuidioſum. ἀνεπίφθονον.

Ἄβακτον, & ἄβυκτον, τὸ μὴ μακαριςόν, profanum.

Ἀβάκχευτος. ὁ. Bacchici nominis expers. λινοῦν ὕφασμα, πρὸς χειρίδιον, in neut. gen.

Ἀβαλαῖα. ας. ἡ. ſcriptura, cõfeſſio. συγγραφή, ὁμολογία.

Ἄβαλε. aduerb. utinã. Sed ἀβάλαι, uox, indignantis, heu. φεῦ. ab æpitatico, & βάλλω. uide βάλε.

Ἀβάλη. inutile, languor. ἀχρεῖον, νωθρόν. Vel (ut alij

alij) inutilis, languidus.
Ἄβαλις. oliua mala.
Ἀβάντασις. ιος. ἡ. aſcenſus. ἀνάβασις.
Ἄβαξ. ακος. ὁ. ἐφ' ὧ τὰ πράγματα τιθέασι, inquit Ammon. id eſt, in quo res deponunt, quę admodũ eſt coquorũ tabula, in qua receptacula eduliorũ, aliaq; id genus exponuntur. Ponitur & pro tabula in qua mathematici ſiue algoriſtę lineas, numeros, & figuras ducunt. ueteres pythagoricã appellãt menſam. Vide Ἀβάκιον. Eſt quoq; tabula quadra quæ ſupponitur craſſiuſculæ ſummitati colũnæ. Etym. ἄβαξ (inqt) propriè ὁ μὴ ἔχων βάσιν, impropriè uero καὶ τὰ ἴας δήποτε σανίδος. παρὰ τὸ βῶ τὸ βαίνω. Latini à genitiuo Græco nominatiuum formantes, Abacum uocant. Accipitur aliquando pro muto. ἄλαλος, ἄφωνος.
Ἀβάπτιστον. τὸ. terebella, medicorum inſtrumentum, τρύπανον.
Ἀβάπτιστος. ὁ. qui mergi nequit, ut ſuber.
Ἄβαπτος. ὁ. liberrimus in loquendo. ἀστόμωτος: translatione ſumpta ἀπὸ τῶν μαχαιρῶν, τῶν μὴ στόμα βαπτομένων.
Ἄβαρ. ρος. τὸ. genus placentæ, apud Aeſchy.
Ἀβαρής. ιος. ὁ. intelligentia carens. ἀσύνετος.
Ἀβαρμάστη. ης. ἡ. effœminata, delicata. ἀβαρίστα.
Ἀβαρὶς. ίος. ὁ. ἡ. epirotes, continentis habitator, cuius habitatio minime in aquis eſt, eoq; nullis nauibus eget. ὃς μὴ ἔχει βάριν. Hocquoq; nomine uocabatur Seuthi filius, de quo Suid. & Strabo, & Gellius lib. 9. cap. 22.
Ἀβαρίστα. ἀβαρμάστη. mollis, delicata.
Ἀβαρνᾶται. terret, plaudit. ταράσσεται, κροτεῖ.
Ἄβαρνα. ας. ἡ. fames.
Ἀβάρνυ. geme, plora, clama.
Ἀβάρται. ῶν. αἱ. uolatiles, πτηναί.
Ἀβαρτία. ας. ἡ. inſatiabilitas.
Ἄβαρκτος. ὁ. inſatiabilis, ualde edax.
Ἀβαρύ. origanum.
Ἀβαρὺς. έος. ὁ. ἡ. non grauis. Lucian. in Scaph. οὕτω ἄμεινον ἀβαρῆ ὄντα, ὥστε ἔμβαινε. id eſt, Sic ſatius, ut ſine pondere ſis, itaq; inſcende.
Ἀβάς. bardus, εὐήθης. ſacer morbus Tarentinis.
Ἀβάσαι. præclare agere. extolli.
Ἀβαστάκτως. aduerb. portatu difficile.
Ἀβασάνιστος. ὁ. inuulnerabilis, ἄτρωτος. Item inexploratus, non probatus. à baſano lapide auri indice. Expers doloris, apud Aelianum. Vide prouerb. Inexploratus homo.
Ἀβασανίστως. ſine certa probatione, nulla examinatione facta.
Ἀβασίλευτος. ὁ. nõ ſubditus regi, ut ἀβασίλευτος πόλις, libera urbs. quæ nullius paret legibus ſed eſt ſui iuris.

Ἀβάσκανθον. τὸ. faſcini amuletũ. ab α priu. part. & βασκανία.
Ἀβάσκαντος. ὁ. ἡ. uel ἀβάσκανος. inuidia uacuus.
Ἀβάσταγον. onus. φορτίον. ab α epitat. & βαστάζω.
Ἄβατον. inacceſſum, infinitum. Item ἀβίαστον, non uiolentum.
Ἀβαστυν. immotum, inacceſſum.
Ἄβατον. τὸ. Suidæ ſacrificiũ ad quod nõ quiuis admittitur temerè. Itẽ locus inacceſſus religionis cauſa, qui & ἄδυτον.
Ἄβατος. ὁ. ἡ. expers intelligentiæ, ἀσύνετος. itẽ ἄβατον deſertum, deſolatũ, inacceſſum, ut ἄβατος ὁδὸς, auium iter. & ἄβατον ὁδὸν ποιεῖν, apud Luciã. in Lexiph. eſt partẽ aliquã de itinere peragendo demere, deſtinato itinere aliquem ſubleuare. Hinc etiã locus ille à Rhodijs, ne quis Artemiſiæ ſtatuam affligeret, obſeptus, ἄβατος eſt appellatus, quoniã (inquit Cælius) trophæa mouiſſe religio eſt. Et inſula quædam Aegypti eodẽ nomine uocatur, q ad illam propter limi & papyrorum copiã difficilimus eſſet aditus.
Ἄβαφος. ὁ. ἡ. non tinctus. ab α priu. & βάπτω.
Ἄββαλεν, pro ἀνέβαλεν, reiecit, ſurſum iecit.
Ἄβδιλον. τὸ. humile, abiectum.
Ἀβδέλυκτα. ων. τὰ. non cõtaminantia, quæ non abominamur, ἀμίαντα.
Ἄβδηλα, uel ἄβδιλα. ων. τὰ ἄβατα.
Ἀβδης. ſcutica, flagellum.
Ἀβέβαιος. ὁ. ἡ. inſtabilis, ἀσταθὴς, εὐμετάστρεπτος, ὁ μὴ πάγιος.
Ἀβέβηλον. τὸ. mundum, ſacrum, quod neq; cõtrectare, neq; adire fas erat. Huic cõtrarium eſt βέβηλον, τὸ μὴ ὅσιον, πάντη δὲ βάσιμον. unde ἀβέβηλος λόγος, ἀπόρρητος: & ἀβέβηλα χωρία, regiones nõ peruiæ. Vide Ammonij differentias.
Ἀβέλιος. ὁ. ſol Cretenſibus.
Ἀβέλλω. uel ἀβίλλω circundo, corono.
Ἀβέλλον. τὸ. uel ἄβιλον. humile.
Ἀβελτεροκόκκυξ. υγος. ὁ. inanis ἀβέλτερος.
Ἀβέλτερος. ὁ. abiectus, aſpernãdus, ignarus, ſtupidus, nõ aſtutus, ignauus. Stultus dicitur à Cicerone. Ab α priu. & βέλτερος quod eſt φρόνιμος: quaſi ὁ τὸ βέλτιον μὴ γινώσκων.
Ἀβελτερία. ας. ἡ. uel ἀβελτηρία, mutato ε in η, ſtoliditas, amentia, abſurditas.
Ἀβέρβηλος. ὁ. uanus inſtabilis, ἀκατάστατος, μάταιος. ingratus, impudens, ἀχάριστος, ἀναίσχυντος. Et ἀβέρβηλον, multum, magnum, graue, laborioſum, odio dignum.
Ἀβίεργ. αἱ lora altiora, quæ terga equi iugalis excurrũt, ſub alis eius ſuccincta. Bud. Anno. ſec.
Ἀβαίοσω. deſydero, tumultuor.
Ἀβηδών. όνος. ἡ. luſcinia, ἀηδών.
Ἀβήλτακα. τ. memorẽ. alias ἀβέλτακα & ἀβίλτακα

Ἀβήρω. canto.

Ἀβής. ἑος. ὁ. ἡ ſtultus, imprudens, improbus.

Ἀβήσω. animaduerto.

Ἀβίαςος. ου. ὁ ſine uiolentia, ἄβιος. unde ἀβίαςος κίνησις, quod non alieno pulſu agitatur, ſed ex ſe ſua ſponte mouetur.

Ἀβιάχομαι. ornor, delicior.

Ἀβίκητον. quod præſenti in periculo uerſatur. ἐφ' ᾧ οὐκ ἐχρῆν βοὴ κατακλυμένου. cuius exequiæ non fuêre lugubres. Sopho. inter.

Ἄβιν. ινος. abies, aut picea. Inuenitur & ἄβιεν, ut apud Latinos.

Ἀβιολον. ſemen quoddam.

Ἄβιος. ου. ὁ. huius nominis eſt duplex ſignificatio, aut enim α priuatiua particula eſt, & tum ſignificat pauperem, qui non habet unde uictus ſibi ſuppetat. ᾧ μὴ βιοτός ἐςι, à βίος deductũ. Itẽ inermẽ, qui arcu non utitur, ἀπόλεμον, à βιός. Itẽ nõ uiolentum, ſed qui legibus paret, οὐ βίαιον. οὐκ ἀδικοῦντα. Demoſthenes hoc nomine eum uocat, qui nullam uitę ſuæ rationem habet. Homerus Scythas ἀβίους appellauit, quaſi à cõmuni uitæ ſtatu alienos, ut qui mulieribus abſtineãt. uide Strab. lib. 7. Ἄβιοι etiã (ut Etymol. habet) βίοις μὴ χρώμενοι, ὁ ἐςι νόμοις καὶ πολιτείαις. uel ut Euſt. Iliad. ν. ὀλιγόβιοι, ut frugales & pauci contenti, uel ὡς ἀκτήσιοι καὶ ἁμάξοικοι. Plura ibi Euſt. & in lib. noſtris τῶν ςρωμάτων. Aut certe α intenſiua particula eſt, & tunc ſignificat eũ, cui nihil eorum deeſt, quæ ſuppeditant ad uitę cultum, & ad uictum, ad facultates rerum, & ad potentiam. Item μακρόβιον, μεγαλόπλουτον.

Ἀβίωτος. ου. ὁ. doloribus plenus, triſtis, humilis, abiectus, ut ἀβίωτος βίος, uita iniucunda & acerba, non uiuenda. Vide in Chili. Eraſ. & ἀβιώτως ἔχει, locutio eſt, cum quis periclitatur de uita.

Ἀβλαβεία. ας. ἡ. incolumitas, innocentia. Cic. li. 3. Thuſc. queſt. Innocentia (inquit) apud Grecos uſitatum nomen non habet, ſed habere poteſt ἀβλάβειαν. Nam eſt innocentia talis affectio animi, quæ noceat nemini.

Ἀβλαβής. ἑος. ὁ. ἡ. innocuus, incolumis.

Ἀβλαβύνιον. ſic dicebatur apud Aegyptios funis è corticibus connexus, purgationis cauſa.

Ἀβλαδέως. ſuauiter.

Ἀβλαξ. ακος. ὁ. clarus.

Ἀβλαροί. ligna.

Ἄβλας. ſtupidus, ignorans.

Ἀβλαςής. ἑος. ὁ. & ἄβλαςος. ου. infœcundus, non germinans. Bud. Com.

Ἀβλαυτος. ου. ὁ. nudus pedes.

Ἀβλεμής. inualidũ, ἀσθενής, ſic Nicand. interp.

Ἀβλεμέως. aduerb. negligenter pro ἀμελέως, & tranſpoſitione literarũ ἀλμέως, pleonaſmoq; ipſius β ἀβλεμέως. Horione authore.

Ἀβλεννής. ἑος. piſcis acus alio nomine βελόνη, & ῥαφίς apud Athenæum.

Ἀβλεπής. ἑος ὁ. ἡ. deſpectus, uilis, nihili, malus.

Ἀβλέπτημα ατος τό. delictum, peccatum.

Ἀβλεπτής. ἑος. ὁ. ἡ. peccator. ἀβλεπτών.

Ἀβλεπτῶ. delinquo, pecco.

Ἀβλεψία. ας. ἡ. cæcitas, inconſiderantia.

Ἀβληρά. ᾶς. ἡ. habena.

Ἀβλής. ῆτος. ab α priu. & βάλλομαι. βέβληται. de iaculo dicitur recẽti, necdũ aliquò miſſo, quo ſcilicet neminẽ adhuc ferieris, & cuius cuſpis integra ſit, neq; frequẽtibus ictibus obtuſa. Poteſt quoq; α intenſiue accipi, ut ſignificet telũ tinctũ & ualde pernicioſum. Etym. ἀβλῆτα. τὸν κατὰ βλητόν, ἢ τὸν καινὸν καὶ μήπω βεβλημένον, ἀλλὰ ποτικὴν καὶ ἀκέραιον τὸν ἰὸν ἐν αὐτῷ ἔχοντα.

Ἀβλήσμασον, uel ἀβλήσματον, intactum.

Ἀβλητῆρες οἱ. teſtes. μάρτυρες, αὐληλαχότες. Legitur etiam. ἀβλήτορες & ἀβολήτορες.

Ἀβλητος. ου. ὁ. inuulneratus, extra tela. Differt ab ἀνούτατος, quod ſimiliter inuulneratũ ſignificat. nam illud de eo dicitur, qui eminus iaculando ictus non eſt, hoc uero de eo qui cominus pugnando nullum uulnus accepit. Varr.

Ἀβλήχμων. ον. ὁ. obtuſus.

Ἀβληχρής. ἑος. &

Ἀβληχρός. ου. ὁ. idem quod βληχρός, quod aliquãdo pro robuſto ac forti accipitur, ut apud Pindarum & tũc α ſuperuacaneũ eſt, ut in ςάχυς & ἄςαχυς, & ſi alijs ἐπιταλικῶς poſitũ eſſe uideatur. aliquando uero pro hebeti & obtuſo, molli itẽ & imbecilli, debiliq; unde mors ἀβληχροποιός dicitur, quaſi ἀσθενὲς ποιῶν τοὺς θνήσκοντας. Dicitur autem παρὰ τὸ βάλλειν, quod interdum καταβάλλειν εἰς γῆν καὶ δύναμιν ἀναιρεῖν ſignificat interdum καταβάλλεσθαι εἰς γῆν. Etym.

Ἀβλοῖ. ſacrifica, impera, σπεῦδε, σπεῦσον.

Ἀβλόπις. ἀβλαβής.

Ἄβλος. ου. τό. mulctrũ, uaſis genus apud Alema.

Ἀβλωθρίδιον. ου. τό. uenenum quo fœtus extinguitur, abortus. ἀτέλεςον, ἔκτρωμα.

Ἀβοαί. ῶν. precationes, εὐχαί.

Ἀβοήθητος. ου. ὁ. ἡ. auxilio carens, deſtitutus.

Ἀβοηθητί. aduerb. citra auxilium, faciliter.

Ἄβολα. teſſerarius iactus. infœlix.

Ἀβολεῖν. intelligere. συνιέναι. Heſych. Eſt etiã ἀβολῆσαι, ἀπαντῆσαι, obuiaſſe. Et Apollo. αὐτίς δ' ἀβολήσομεν ἐνθάδ' ἰόντες. i. συντευξόμεθα.

Ἀβολαῖς. ualla, munimenta, ſepes. προβολαί.

Ἀβολησαί. οἱ. crudeles, quibus non tutò obuiam (uenitur.

Ἀβόλητοιοί. idem.

Ἀβόλλα. genus ueſtis. Vide Bayf. de re ueſtim.

Ἀβολήτωρ. ορος. ὁ. καὶ

Ἄβολίς.ίδ☉.

Ἄβολος. pullus, qui dentes adhuc habet ætatis in dices, qui à Xenophonte γνώμονδ appellãtur. Et ἀβολήτωρ, ὁ μὴ παρακαλῶν, παρὰ τὸ αὐτῷ βολῶ, Etym. unde apud Antimachum ἀβολήτορες, id eſt μάρτυρες συντυχόντες, συνηλλαχότες. uide ἀβλητῆρες. Eſt etiam ἄβολ☉ flumen Siciliæ. Plutar. in Timeleone.

Ἀβουλεί. inconſultò, imprudenter. Bud. Com.

Ἀβουλέω. non conſulto, nolo. Plato, ἀβούλης ἥκουσα. Bud. Com.

Ἄβουλος. ἐος. temerarius, inconſultus, egenus.

Ἀβούλητον. ου. τό. quod præter noſtram uoluntatẽ fit, fortuitum. ἀβούλητοι συμφοραὶ, repentinæ calamitates.

Ἀβούλητος. ου. ὁ. inuitus, μὴ βουλόμεν☉, non deſiderans. Plut. in Theſ. πράξεις ἀβουλήτους uocat res inconſideratas, ſiue imprudenter geſtas.

Ἀβουλία. ας. ἡ. temeritas, ſtoliditas, ineptitudo cõſilij. Et ἀβουλία, παρὰ γνώμην, inuitò.

Ἀβουλιος. cum ἰῶτα ſcriptum, nomen proprium.

Ἄβουλ☉. ου. ὁ. ἡ. κακόβουλ☉. conſilio carens, inconſultus.

Ἀβουλότατα. quæ ſponte, ſine noſtra opera fiunt. ἀπροαίρετα.

Ἀβούλως. ſtultè, inſipienter, temere, inconſulto.

Ἀβουσκολέω. μ. ήσω. π. ηκα. tumultuor. θορυβῶ.

Ἀβούτης. egens. ἀκτήμων, ἄπορ☉ ἀπὸ τοῦ βοτόν.

Ἄβρα. ας. ἡ. ancilla adoleſcentior, domeſtica, mollis, delitioſa. οἰκότριψ ☉ παρὰ χεῖρα, ἤγουν, ἡ σύντροφ☉ τῷ δεσπαινα. Etym.

Ἀβραδούλη. ης. ἡ. pellex.

Ἀβραδηκῆσαν. ſonuerunt.

Ἀβρανας. Celtæ κεφηνοπιθήκους, hoc eſt ſimias caudatas uocant.

Ἀβρανίς. ίδ☉. ἡ. ueſtis muliebris eſt crocei coloris. à Cicerone de Aruſp. Reſp. crocota dicitur: & à Plauto Crocotula.

Ἄβραχεν. ſonuit, ἤχησεν.

Ἀβρεμής. έος. ὁ. ἡ. deſpectus. ἀβλεπής.

Ἀβρεσάχεται. κοσμεῖται, θρύπτεται.

Ἀβρείζομαι. delicior, ornor.

Ἀβρεκέστερον. uerius, ἀληθέστερον.

Ἄβρικος. ου. ὁ. ſurdaſter, δύσκωφος, ἄγρυπνος, αὐὖ σακος, ἐκ μέρους ἀκούων, inſomnis.

Ἀβρινά. τά. mundata. ἐκκαθαρμένα.

Ἀβριξ ἐγρηγόρως. Heſych.

Ἀβρίξαι. à cibo ſumpto dormire. ἀπὸ βαρᾶς νυστάξαι, κοιμηθῆναι.

Ἀβρόβι☉. ου. ὁ. ἁβροδίαιτ☉.

Ἀβρογόος. ου. ὁ. ἡ. omnia luctu eiulatuq; cõplens.

Ἀβροδίαιτα. ης ἡ. uita delicatior. (Aeſchy.

Ἀβροδίαιτος. ὁ. ἡ. mollis, delicate & molliter uiuẽs delicatus in cibo. ab ἁβρὸν quod delicatum ac molle, ſiue (ut alij) multum, ſignificat, & δίαιτα τὸ ἁβροδίαιτον, molliſſima uita, Politiano interprete. Vide prouerb. Abronis uita.

Ἀβροείμονες. οἱ. ſplendide, ac molliter ueſtiti: καθηγλαϊσμένοι, λαμπροφόροι, ἁπαλοφόροι ab ἁβρόν

Ἀβρόκαρπον. abrotonum herba. (Etym.

Ἀβροκομάω. capillos orno, delicioſus ſum.

Ἀβροκόμης. comatus, molli cæſarie. πολύθριξ.

Ἀβρομία. ας. ἡ. tenebræ.

Ἀβρόμι☉. citra uinum, abſtemius, ἄοινος. ab α & βρόμι☉.

Ἀβρομίτρας. τοὺς λαμπροζώνους. Heſych.

Ἄβρομος. ου. ὁ. obſtreperus, tumultuoſus. ab α intẽſiue & βρόμος, quod ſignificat ſtrepitum ignis, ἦχον. Sed ſi α priuatiue accipiatur, ſignificat ſine ſtrepitu.

Ἀβρός. οῦ ὁ pulcher, uenuſtus, delicatus, mollis. Gaza in Cat. καὶ πῶς τ' ἂν ἡ δυκαρπία τοῦδε ἀβρότερον, ἢ δυμορφία πόδι καλλίστερον γένοιτο; Quid poteſt (inqt Cic.) eſſe tũ fructu lætius, tũ aſpectu iucũdius? Vnde ἁβρὸς λειμὼν, floridus, generoſus hortus. Itẽ præfractus, αὐθάδης. Significat quoq; eum qui leui eſt inceſſu, τὸν κούφως βαίνοντα. ab α, & βαρὸς, unde ἀβαρὸς, & ſyncopa ἀβρός. Alij cum denſo ſpiritu α ſcribunt, ἁβρός, ab ἅπτω, tener, qui facile tangi poteſt. εὐαφής.

Ἀβροπήνους πέπλους dixit Lycophrõ tenuiſſimo filo cõtexta pepla. (ἁβρότης.

Ἀβροσύνη. ης. ἡ. ſpecioſitas, alacritas, deliciæ, φαι-

Ἀβροσαγής. έος. ὁ. ἡ. crapula diffluens. ἀβρογάστωρ.

Ἀβροτάζω. μ. σω. Etym. ξω. uult habere) π. κα. pecco, erro: proprie de ijs, qui aliquò collimantes ſagittã, aberrant à ſcopo. quaſi τοῦ βροτοῦ ἀπὸ τυχεῖν, ὡς ἐν πολέμω. Item priuor, deſtituor.

Ἀβροτάνιον. ου. τό. uel ἀβρότανον, abrotonũ herba.

Ἀβρόταξις. ιος. ἡ. peccatũ, error. ἁμαρτία, διαμφόρησις.

Ἀβρότη. ης. ἡ. conticinium. Dicitur autem pro ἀμβρότη, κατὰ ἀλλοίωσιν τοῦ μ, παρὰ τὸ μὴ προϊέναι ἐν αὐτῇ: uel ἐν ᾗ βροτὸς οὐ φαίνεται: uel ἀμβρότη, καθ' ἣν βροτοὶ οὐ φοιτῶσιν. Etym.

Ἀβροτήμων. ονος. ὁ peccator. ἁμαρτωλός.

Ἀβρότης. ητος. ἡ. mollicies, deliciæ.

Ἀβροτῆσαι. noctu occurriſſe. νυκτὸς ἀπαντῆσαι.

Ἀβροτίνη. ης. ἡ. peccatrix.

Ἀβροτόνιον, uel ἀβρότονον, nomẽ meretricis eſt, apud Lucianũ, ab ἁβρὸν τὸ τρυφερὸν, quod glabrum ſiue delicatũ ſignificat. Apud Plut. proprium eſt nomen matris Themiſtoclis.

Ἀβρότονον. abrotonum herba utriuſq; ſexus Dioſcorid. lib. 3. cap. 26. & apud Theophraſtum.

Ἄβροτος. ου. ὁ. inhumanus, inanimatus, inſenſibilis. Itẽ indẽnis, ἀζήμιος. Alij ἀβρωτον cũ ω ſcribunt.

Ἀβροχία. ας. ἡ. ſiccitas.

Ἀβροχίτων. ονος. ὁ. molliter ueſtitus.
Ἄβροχος. ου. ὁ. integer, non madidus.
Ἄβρωμα. συνήθεια. mora. (one ſum.
Ἁβρύνομαι. μ. οῦμαι. delicior, glorior, in uenerati-
Ἄβρυσυς, uel ἄβρος ου. βιβρωσκόμενος.
Ἄβρωμα. ſtolæ genus mulierum.
Ἄβρωμος. grauiter olēs, fœtidus. Nā βρωμᾶσθαι de leonibus, hircis, atq; id genus alijs animantib. grauiter olentibus dicitur. & α hic auget. Ety. ἄβρωμοι, οἱ ἄγαν βρωμοῦντες, ὅ ἐστιν ἠχοῦντες. παρὰ τὸ βρόμος, quod τὸν ἦχον ſignificat.
Ἀβρωμοῦντα χος. ου. ὁ. clamoſus, grauiſtrepus, uociferator. Heſych.
Ἀβρῶς. aduerb. ſplendidē, λαμπρῶς.
Ἄβρωτος. ου, ὁ. non idoneus ad edendum, qui eſui non eſt, non carioſus, non exeſus. Thucyd. Dicitur & ἄβρωτος.
Ἀβυδηνά. τά. futilia, ac nulla æſtimatione digna. Eraſ. Chil. & Cæl. lib. 14. cap. 24.
Ἀβύρβηλον. multum, uanum. πολύ, μάταιον, λαμυρόν, συρφετῶδες, ἀνάσχυντον, ἐπαχθής. Et ἀβύρβηλος. μέγας, καταγορής. Dicitur & ἀβέρβηλος. pro eodem. Vari.
Ἀβυρτάκη. ης. ἡ. genus edulij barbarici ex acribus, naſturtio uidelicet, allio, atq; ſinapi cōcinnatū, ut habet Etym. author. cardamo, mali punici granis confectum. Vnde.
Ἀβυρτακοποιοί. οἱ. qui eiuſmodi eſculenta parāt. Cæl. lib. 14. cap. 56.
Ἀβυδοκῶμαι. οἱ. ſycophantæ, uelut in eo κωμῳδίας, id eſt efferentes ſe. Cæl. lib. 14. cap. 21.
Ἀβυσσόν. οῦ. τό. profundum.
Ἄβυσσος. ου. ὁ. ἡ. aqua quæ finem non habet, παρὰ τὸ δύω τὸ ὑποδέχομαι. uel mutatione literarum τὸ βύω, βύσω, βέβυκα, βέβυσμαι, βέβυσαι. unde βυσσός καὶ ἄβυσσος, εἰς ἣν οὐδεὶς εἰσέρχεται διὰ τὸ βάθος. Vel παρὰ τὸ βύω τὸ καλύπτω, καὶ τὸ α στερητικόν, ὁ τόπος ὁ ὑπὸ πλήθους ὑδάτων καλυπτόμενος. Etym. Eſt & nomen lacus, & Proſerpinæ ſacellum. D. Auguſtinus nō ſolum de aqua, ſed de quauis etiā humida natura dici author eſt. Et adiectiuē, profundus, in immenſum patens ut λίμνη ἄβυσσος, Ariſtoph.
Ἄβωρ. uox, βοή. Laconicē.
Ἄβως. ῶος. ὁ. ſine uoce, ἄφθογγος, ἄφωνος.
Ἄβωτος. ου. ὁ. iniucundus, ἀηδής.

Ἄγα. inuidia.
Ἀγάομαι. cum ſtupore admiror, ἐκπλήττομαι. Item inuideo, odi. idem cum ἀγαίομαι.
Ἀγάγας, pro ἀγαγών. Atticē particip. ab ἄγω.
Ἀγαγάμενοι. οἱ. admirantes. ab ἀγάζω.
Ἀγάγειν. conducere. Thucyd.
Ἀγάγης. ου. ὁ. ſua ſponte ſubiectus, adducens.
Ἄγαγον, pro ἤγαγε.

Ἀγαγύρτης. ου. ὁ. circulator. ἀγύρτης.
Ἀγάζηλος. ὁ. inuidus. μεγαλόζηλος.
Ἀγάζομαι. καὶ
Ἀγάζω. μ. σω. triſtor, grauiter fero, noceo, cogo, laboro. Item impleo. Etiam admiror, ueneror, obſecro. Genit. Etym.
Ἀγαθοεργεῖν. conſyderare, inſpectare, uelut ij qui rem diu non uiſam inſpiciunt.
Ἀγαθῇ τύχῃ. bene precātis eſt, queādmodū & Latini dicunt, Quod bene uertat. Quod fauſtū feliciter: ſit.
Ἀγαθιζομένη. ης. ἡ. bona dicens.
Ἀγαθικά. τά. σησάμια.
Ἀγαθίς. ίδος. ἡ. glomus. unde prouerb. ἀγαθὶς ἀγαθίδων. Bonorum glomi. Eraſ. Chil. ſignificat & τὴν σησαμίδα, ſeſamum, teſte Euſt. Ilia. σ.
Ἀγαθοδαιμονισταί. οἱ. parce bibentes, ὀλιγοπότουντες. Vide Chiliad. Eraſmi.
Ἀγαθοεργεῖν. bene agere.
Ἀγαθοεργία. ας. ἡ. egregium facinus, beneficiū.
Ἀγαθοεργής. οῦ. ὁ. potior, nobilior uirtute. Itē bene meritus. Heſiod.
Ἀγαθοθελία. ας. ἡ. rerum bonarum electio.
Ἀγαθοποιά. τά. benefacta.
Ἀγαθοποιΐα. ας. ἡ. meritum, beneficium.
Ἀγαθοποιός. οῦ. ὁ. bonorum effector.
Ἀγαθός. οῦ. ὁ. bonus, pbus, iuſtus, integer. Item præſtabilis, laudabilis, excellēs. Hom. Iliad. α. μὴ δ' οὕτως ἀγαθός περ ἐὼν θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ κλέπτε νόῳ. Dicitur autē ab ἀγάζω, cuius prǣt. perfectū eſt, ἤγασμαι, ἤγασαι, ἤγασαι, unde & ἀγαστός & ablato σ, mutatoq; ipſo τ in θ, ἀγαθός. Ety. Τὸ ἀγαθόν, uel τἀγαθόν præpoſito articulo, Ariſto. uocat ſummū illud, & unicū bonū. Bud. Com.
Ἀγαθοσύνη. ης. ἡ. bonitas. huic opponitur πονηρία.
Ἀγαθουργία. idem quod ἀγαθοεργία.
Ἀγαθύνω. μ. υνῶ. bene, ſeu benigne facio. Neut.
Ἄγαι. littora, uulnera.
Ἀγαίομαι, ſiue ἀγάομαι admiror. Item inuideo, iraſcor, male conſultū uolo: ut τῷ δ' ἤδη ζεὺς αὐτὸς ἀγαίετο.
Ἄγαις. ταῖς ζηλόσεσιν. θρήνοις. apud Aeſchyl.
Ἀγαῖος. ου. ὁ. purus, elegās. Vox antiquis uſurpata. Itē, ἀγαῖον, inuidioſum, ἐπίφθονον, θαυμαστόν.
Ἀγαίων. ονος. ὁ. ſol.
Ἀγακλεής. έος. ὁ. ἡ. καὶ
Ἀγακλεῖτος. καὶ
Ἀγακλειτός. οῦ. ὁ. καὶ
Ἀγακλυτός. pernobilis, διαβεβοημένος, ualde inclytus, & celebris.
Ἀγάλακτες. ων. οἱ. collactanei, fratres, cognati. ab α, cum ἀθρόως accipitur, & γάλα κτος. quaſi ὁμογάλακτες, uel τὸ αὐτὸ γάλα σπάσαντες.
Ἀγαλακτία. ας. ἡ. defectus lactis.
Ἀγαλακτοσύνη. ης. ἡ. cognatio, collactatio.
Ἀγάλακτος.

Ἀγάλασ@-.ȣ.ὁ.intemperans.ἀκόλασ@-.
Ἀγαλέος.ὁ.cauus,prçruptus,κάτεαγώς,ἔυθλαςος, ab ἄγος,fragmentum.
Ἀγαλιάζω.μ.σω.π.κα.conuicior,rixor.
Ἀγάλακτομ ποιδι.τὸ. paſtum lacti generando ineptum apud Galen.
Ἀγαλλιατόμ.ȣ.τὸ.quo quis ſanctificatur.
Ἀγαλλίαμα.τος.τὸ.δόξασμα.
Ἀγαλλίασις.ι@-.ἡ. exultatio,uel geſticulatio magis ipſa lætantis.
Ἀγαλλιάω.μ.σω.π.κα.ἀγάλλομαι.
Ἀγάλλι@-.ȣ.ὁ.conuitiator.
Ἀγαλλιῶμαι.καὶ
Ἀγάλλομαι.iacto,glorior,exulto,mihi placeo.παρὰ τὸ ἄγαν @ τὸ ἄλλω.τὸ πηδῶ. Ἀγάλλȣ, ἱλάσκȣ,placa deum.
Ἀγάλλοχομ.lignum.Dioſcorid.lib.1.cap.21.
Ἀγάλλω, facio,paro, delicior, orno,illuſtro,inſignio.τιμῶ,κοσμῶ Greg.Bud.Com.
Ἄγαλμα.ατος.τὸ.ſtatua,imago,ſimulacrum,larua, res afferens gaudium. παῤ ἐφ' ᾧ ἀγάλλεταί τις καὶ χαίρει.Etym.Vide ξόανομ in Ammonio.
Ἀγαλμάτιομ.ȣ.τὸ.diminut.imaguncula.
Ἀγαλματοποιΐα.ας.ἡ.ars ſtatuaria.
Ἀγαλματοποιός.ȣ ὁ ſtatuarius.
Ἀγαλματοφορέω.orno.
Ἀγαλματοφορεῖσθαι.ornari,illuſtrari,
Ἀγαλματοφόρ@-.ȣ.ὁ.illuſtris,lætus.
Ἀγαλματοφορȣ́μθνος ὁ.ſtatuas aut harũ ſigna ferẽs. ἀγάλματα,ἢ τύπȣς τ̃ νομιθέντωμ φέρομ ἐν ἑαυτῷ.
Ἀγαλματόμ.infirmum,imbecille.
Ἀγαλμός.ȣ ὁ.conuitium.
Ἀγαλότιμ@-.ſplendidus,ueneratus.
Ἄγαμαι.μ.ἀγάσομαι.ἀόρ.α.ἠγάσθην.ἀόρ.β.ἠγασάμην.habet ſua tẽpora ab ἀγάζω, regit autem uel genitiuũ,uel accuſatiuũ, & ſignificat amplector,probo.Herodot.Callio.ὦ ξεῖνε, τὸ μὲν σὸν νοεῖμ καὶ προθυμίημ ἄγαμαι σεῦ. Item admiror. Idem,τὰ μὲν τοι ἄλλα ȣ̓κ ἄγαμαι Bud.Com.
Ἀγαμέμνωμ ζεὺς, à Lycophrone dithyrãbicè uocatur Iuppiter,quoniã ut Agamẽnõ εὐρυκρέωμ & ζεὺς εὐρυμέδωμ dicitur q̃ duo itẽ notant ſic ζεὺς ἀγαμέμνωμ quaſi εὐρυκρέωμ. Euſt. Iliad.β.
Ἀγαμένως.admirabiliter,amicè. (Spartanos.
Ἀγάμιομ.ȣ.τὸ.cœlibat⁹. hĩc τ̃ ἀγαμίȣ ζημία apud
Ἀγαμός.urbs citra Heracleam Põticam. unde ἀγάμιος ciuis illius urbis.
Ἀγάμιος.καὶ (cœlebs.ἄζυξ.
Ἄγαμ@-.ȣ.ὁ,ἡ.q uel quę nuptias nõ eſt expertus,
Ἄγαμ.nimis,ualde,μεγάλως.
Ἀγανακτέω.indignor,cõqueror,moleſte fero.Gemo apud Platonẽ.Accuſ.cũ genit.Bud.Com.
Ἀγανάκτησις.ιος.ἡ.querela,indignatio.
Ἀγαύη.ης.ἡ.Nymphæ nomen:à nimio ſplendore. Compoſitũ autem eſt ex ἄ intẽſiuo, & γαυάω.
Ἀγαυής.έος.ὁ.ἡ.dulcis,ἀγαυός.
Ἀγανίππη.ης.nomẽ fontis in Bœotia Muſis dicati.unde & ἀγανιππιδες ab ἀγὰν & ἵππ@-.
Ἀγάννιφ@-.ȣ.ὁ.ualde niualis.ὄλυμπος ἀγάννιφος.Home.Iliad.α.Etym.ἀγάννιφομ, πολύννιφομ,πολυνιφέλομ,τὸμ πάνυ κατανιφόμθνομ, ἢ τὸμ ȣ̓ τι ὅλως νιφόμθνομ.παρὰ τὸ νείφω.
Ἀγανόμαι. negotior. interdum pro indignor,ἀχάλλω,ἀγανακτῶ.
Ἄγανομ.ȣ.τὸ.accentu in pri.lignũ fractum,& rude politumq́;. κατεαγὸς ξύλομ, ἀκαλλώπιςομ. φρυγανῶδες,& cõburi paratum.
Ἀγανός.ȣ̃.ὁ.accẽtu in ult. pulcher bonus,dulcis, hilaris.τοῖς δ' ἀγανοῖς ἐπέεσιμ.id eſt,προσηνέσι,καὶ πραέσιμ.Etym.
Ἀγανοφροσύνη.ης.ἡ.placiditas,comitas,hilaritas.
Ἀγανόφρωμ.ονος.ὁ.ἡ.mitis,ualde prudẽs. πρᾶος, προσηνὴς ταῖς φρεσίμ.Itẽ animo parũ placido.
Ἀγανῶπις.ιδος.ἡ.placido aſpectu. (Plutar.
Ἀγάνωρ.ὁ.ſtrennuus,uirtutis nomine amatus.
Ἀγαός.idem quod ἀγανός.
Ἀγαπάζομαι.ἀγαπάω,amplector,probo.
Ἀγαπάω.πῶ.μ.ήσω.π.ηκα.diligo,ueneror.Acc. Matth.ἀγαπήσεις κύριομ τ̀ θεόμ σȣ.Ioſeph.Iud bel.li. 2. ἀγαπῶσιμ αὐτȣ̀ς αὐτȣ̀ς δεσπότας.Interdũ pro ſoleo,φιλῶ.Interdũ pro boni conſulo, cõtẽtus ſum,acquieſco alicui rei,ςέργω.In qua ſignificatione iũgitur aliquãdo datiuo, ut ἀγαπῶ τοῖς δεδικασμένοις,Cõtentus ſum, ſiue acquieſco arbitrorum ſententia.Aliquando accuſatiuo Atticè,ut ἀγαπᾶμ δευτέραμ τάξιμ, Cõtentum eſſe ſecũdo loco. ἀγαπᾶμ τ̀ἐλευθερίαμ, apud Iſocratẽ,Acquieſcere in libertate. Aliquãdo abſolute.Herodi.ἀγαπήσας αὐτὸ μάχης καὶ κινδύνȣ λαβεῖμ ταῦτα, ὧμ ὠρέγετο.id eſt interprete Politiano,Lętus citra pugnã aut diſcrimẽ ullũ cõpotem ſe uoti factũ. Lucian.ἀγαπᾶμ δ' ὅμως ἀναγκαῖομ.Interdũ ꝓ ἱκανομ εἶν,ſatis eſſe. Idẽ in Nigrino,τὸ δὲ καινότατομ, αὐτȣ̀ς ἐντυγχάνοντας ἀλλοτρίᾳ φωνῇ προσαγορεύȣσι, ἀγαπᾶμ ἀξιȣ̃ντες ὅτι μόνομ αὐτȣ̀ς προσέβλεψαμ. id eſt, Quod aũt omniũ abſurdiſſimũ eſt,etiã obuios aliena uoce ſalutãt,ſatis eſſe rati, ſi ſolum ipſos aſpexerint. Vnde etiam, ἀγαπητ̀ὸν δεῖ,pro ſatis eſt,apud Herod.in Alex.Bud.Com. Sciendum quòd Iones in tertia perſona optatiui, quæ eſt ἀγαπάοιο ἀγαπῷ, ἀγαπῴη dicũt,addentes ipſi ω τὸ η, ex quo iterum primã perſ. eiuſdẽ modi appoſito ν faciunt, ἀγαπῴην, & ſecundã adiuncto ς,ἀγαπῴης.Etym.
Ἀγάπη.ης.ἡ.charitas,dilectio.Iudas Apoſt.in ſua Epiſt. ȣ̃τοί εἰσιμ ἐν ταῖς ἀγάπαις ὑμῶμ. id eſt, Hi ſunt in dilectionibus ueſtris, uel inter charitates

ritates ueſtras: hoc eſt conuiuia, quæ pauperibus refocillandis exhibetis. Eraſ. Annot.

Ἀγαπήνωρ. ορος. ὁ.ἡ. amans uiros. γυναικὸς, ἀνδρεῖος, ἀγαπῶν τὴν ἠνορέην, id eſt, ἀνδρείαν. Item qui ab alijs amatur.

Ἀγάπησις. ιος. ἡ. καὶ

Ἀγαπησμός. οῦ. ὁ. dilectio, hilaritas.

Ἀγαπητός. οῦ, ὁ. dilectus nominaliter, quaſi dicas amicus, κεχαριτωμένος. Interpres noui teſt. plærunq; chariſſimus uertere ſolet, & omnino plus quiddã ſignificat quàm dilectus. Hier. in Epiſt. ad Philip. ſcribit magis ſignificare diligibilem, quàm dilectum. atq; in re ipſa hoc intereſſe, quod ἠγαπημένος, id eſt, dilectus eſſe poſſit, qui nõ ſit ἀγαπητὸς, id eſt dignus qui diligatur, uelut cũ inimicos ex præſcripto Chriſti diligimus, ſunt quidem nobis ἠγαπημένοι, id eſt, dilecti, at non ἀγαπητοί. Eraſ. Annot. Item unigenitus, Heſych. Plutarch. ἀγαπητὸν ἦν νικῆσαι, Iucundum erat uincere.

Ἀγαπητῶς. ſatis, ſufficienter, ex uoto.

Ἀγαποσύνη. ης. ἡ dilectio.

Ἀγαπτόρως. libenter, promptè.

Ἀγαρικόν. agaricum, fungus laricis. Dioſcor. li. 3. cap. 1. & lib. 6. cap. 33.

Ἄγαρος. ου. ὁ. lixa. φορτηγός. aliàs ἄγγαρος.

Ἀγαῤῥάπτω. corrumpo.

Ἀγαῤῥία. ας. ἡ ſeruitus.

Ἀγαῤῥεύω. expecto.

Ἀγάῤῥητος. ου. ὁ. ingratus.

Ἀγαῤῥοι. οἱ. per ſucceſſionem aliquid agentes.

Ἀγάῤῥις. ιος. ἡ. collectio, multitudo congregata.

Ἀγάῤῥοος. ου. ὁ. ἡ. celeriter fluens.

Ἄγας. ἡ. πτῶσις τοῦ ἀστραγάλου.

Ἀγάσιος. ου. ὁ.. inclytus. celebris, admirandus.

Ἄγασμα. ατος. τό. ἄγαλμα, σέβασμα.

Ἀγαστς. inuidia, ſphæra.

Ἀγαστής. οῦ. ὁ. inuidus, βάσκανος. aliàs. ἀγασθής.

Ἀγάστονος. ου. ὁ. ἡ. ualde ſuſpirans, μεγαλοστόναχος, στοναχῆς ἄξιος apud Homer.

Ἀγάστορες. ων. οἱ. fratres gemini, uterini. Lycoph.

Ἀγαστός. οῦ. ὁ. delectabilis, admirabilis, gratus. ab ἄγάζω

Ἀγασυλλίς. frutex quę gignit Ammoniacum. Dioſcor. lib. 3. cap. 89.

Ἀγάσυρτον. ſqualidum, ſordidum.

Ἀγατᾶσθαι βλάπτεσθαι.

Ἀγαυοί. οἱ. Scythiæ populus, apud Hom. ἀγαυῶν ἱππημολγῶν.

Ἀγαυός. ὁ. ſplendidus, clarus, magnus, admirabilis. Fit aũt ex ἀγῶ (quod eſt θαυμάζω) ἄγημι ἄγαμαι, ἄγασαι, ἄγαται. unde ἀγαός, & pleonaſmo ipſius υ ἀγαυός. Vel ex γαίω, quod eſt γαυριῶ, & α addita augẽdi particula, mutatoq; ι in υ ἀγαυός. unde ἀγαυότατος, γνδοξότατος. Ety.

Ἀγαυρίαμα. ατος. τό. exiſtimatio. γαυρίαμα, ferocia. elatio animi, opinio ſui, οἴησις.

Ἀγαυρός. οῦ. ὁ. cõtumax, faſtuoſus, inſolens, τρυφερός, apud Ionas ἄπορος. Heſio. in Theog. Ety. ἀγαυρός, κομψός, (κομψόκαλος Heſych.) γνδοξος, ὑπερήφανος. Ionibus ἄπορος. Atticis κοῦφος. παρὰ τὸ ἄγαν τῆς γῆς αἴρεσθαι. uel παρὰ τὸ γαίω, uel παρὰ τὸ ἄγη, id eſt. ἔμπληξις. idem γαῦρος, τὸ α uidetur abundare.

Ἀγάφθεγκτος. ου. ὁ, ἡ. uocalis.

Ἄγγαρα. τά. dicuntur ipſi σταθμοί, hoc eſt manſiones ac diuerſoria, in quæ ἄγγαροι, hoc eſt tabellarij peracto diei pẽſo, diuertũt. Cæl. li. 10, ca. 8.

Ἀγγαρεία. ας. ἡ. coactio, inuoluntaria neceſſitas, quod uiolenter iniungitur, ſeruitus, Alciatus in An. cod. Iuſt.

Ἀγγαρήιον δρόμημα, curſus pnciſſimus equitũ, ut ſcribit Herod. li. 8. Vnde nomen angariæ & parangariæ in libris iuris manauit. Eſt autẽ nomen Perſicũ. Vulgo poſtas, quaſi poſitos collocatosq; certis in locis, & ſemper in procinctu excubantes appellant. Bud. Annot. ſec.

Ἀγγαρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. adigo, compello, cogo, ἐργάτας ἐγείρω. παρὰ τὸ ἄγγαρος. Etym. Suid. iudicat uocem eſſe Perſicam, apud quos regij nuncij ἄγγαροι dicũtur. Vnde & qui literas inuicem tradunt perferendas (nam certis itinerum ſpacijs mutabãtur) ἄγγαροι dicũtur, quos eoſdem ἀστάνδας appellant. Velocius ire credebantur nuncij huiuſmodi, quàm ſit gruum uolatus. Deinde translata uox eſt ad quoſuis, qui ſeruorum aut iumentorum ritu baiulant onera, id eſt ἀχθοφόροι. hinc etiã mulæ ἄγγαροι uocãtur. Item quos recuſantes cogimus, ut nobis ſint itineris duces. ἀγγάρους recte quis dixerit. Eraſ. in Matth. cap. 27. Cæl. lib. 10. cap. 8 Alex. Gen. dierum lib. 1. cap. 27. Infra ſcribitur ἀγγιαρεύω, quinq; ſyllabis.

Ἄγγαρος. uide ἄγγαρα & ἄγγαρος. miniſter, operarius, baiulus.

Ἀγγαροφορεῖν. onera geſtare permutatione ac uiciſſitudine quadam, ut Orion ſcribit. Vide ἀσταροφόρος.

Ἀγγείδιον. ου. τό. uaſculum.

Ἀγγεῖον. ου. τό. uas, ſacculum, poculum. Cõceptaculum interpretatur Gel. lib. 8. cap. 10.

Ἀγγέοις τοῖς. anguſtijs, conuallium. Ioſeph. lib. 8.

Ἀγγειώδης. εος. ὁ, ἡ. uaſi ſimilis.

Ἀγγελία. ας. ἡ. auditio, fama.

Ἀγγελίας. ου ὁ. nuncius.

Ἀγγελιαφόρος. ου. ὁ. nuncius, euangelia præferens.

Ἀγγέλλω. μ. ελῶ. π. κα. nuncio. Actiu.

Ἄγγελος. ου. ὁ. nuncius. πᾶς ὁ ἀγγέλλων τὰ ἔξωθεν, eſt omnis qui extrema nunciat. cui opponitur

ἐξάγγελος, authore Ammonio, in quo plura. Lucian. in Nig. ὅδὲν ἀγγέλλω τὰ ἀλλα ϖαρὰ τικοῦ δὲ ϖφέρων. id eſt, Quod ad cætera attinet, nihil à nuncio, ſiue actore Tragico diſtās. Eodē nomine, & Artemis apud Syracuſios eſt appellata.

Ἀγγιαρεύω. μ. σω. π. κα. cogo, expecto. uide ἀγγα

Ἀγγίζω. irrito. uide ἀγγείζω. (ρεύω.

Ἀγγοπήνας. τὰς. uel ἀγγοπήνια. τὰ. mellis fauos uocant.

Ἄγγος. εος. τὸ. uas in quo recipitur lac, mulctra. Item uini dolium. in Epigram.

Ἄγγουρος. placentæ genus.

Ἄγγειας. λυπρὰς. ἀγγειὰς uero accentu in ulti. ὕδρωπς, ανίας.

Ἀγγείζω. ſurripio, irrito, dolore afficio. ſuprà ſcribitur ἀγγίζω, quod minus placet. ἐρεθίζω, ὑφαι

Ἄγγεις. ἡ. dolor. (ρέω.

Ἀγγύλη. ης. ἡ. lorum in modū catenæ intortum.

Ἀγγῶνες tela magnitudinis mediæ. ὑπὸ χέρεια δόρατα, περὶ φεράγγοις. Suid.

Ἄγε. age, ſit, aduerb. Vel duc, cum eſt imperatiui modi ab ἄγω.

Ἀγε δῆτα, δεῦτε δῆτα.

Ἄγεα. τὰ. τεμένη. delubra, & ἀγέοσι. dat. caſus.

Ἀγείνεω defero. inferius per iota ἀγινέω, quod magis placet.

Ἀγείρομαι. egredior, conuitijs obruor.

Ἀγείρω. μ. ερῶ. π. κα. congrego, colligo. Item circumeo & ob partā uictoriam ſpectatorum oculis me ingero, ut Interp. Halycar. Diony. Acti.

Ἀγείτοσώπου. θελγοῦ, ἀστεγάστου.

Ἀγέτης. ου. ὁ. iniurius.

Ἀγείτων. ονος. ὁ. ἡ. inacceſſus, ad quem nemo pedem mouit propius. Aeſchyl.

Ἄγεικτον. ἄβροχον, σκληρόν, durum, non rigatum. pro ἄτεγκτον.

Ἀγελαδόν. gregatim, aduerb.

Ἀγελάζονται. cōgregātur, gregatim uolāt. Theo.

Ἀγελαία. ας. ἡ. libertas.

Ἀγέλαιος. accētu in ante penul. indoctus, rudis, idiota, abiectus. Vnde ἀγελαίους λίθους uocant abiectos lapillos. εὐτελεῖς, εἰκαίους, καταξέστους, & ἀγελαίας nuces, εἰκαίας, hoc eſt, uitioſas, & ἀγελαίους ἄρτους, apud Athenæum, pro ſecundario pane, dixit Plato Comicus.

Ἀγελαῖος. circunflexo in penult. gregarius, gregalis. ἀγελαία βοῦς, bos in agro paſta, ſiue armentina, ut quæ nondum domita iugo in grege paſcitur. Ἀγελαῖοι ἰχθύες. uiles piſciculi, πολλοί μικροὶ ὁμοῦ.

Ἀγελαιών. ῶνος. ὁ. locus, ubi paſcuntur armenta.

Ἀγελάρχης. ου. ὁ. qui gregi aut armento præeſt, pecoris magiſter.

Ἀγελαρχοῦσα τῶν παλλακίδων. quæ præeſt pellicib.

Ἀγελάσαι. κομίσαι, ferre, congregare.

Ἀγέλας. ης. anguilla. ἔγχελυς.

Ἀγελαστὶ. aduerb. citra riſum.

Ἀγέλαστος. ου. ὁ. irriſibilis, nō ridens, ſine riſu, mœſtus, moroſus. μὴ γέλωτος ἄξιος, ἀλλ' ἀγανακτήσεως. Item ephebus, Cretenſ. Hoc etiam nomine uocatus eſt Craſſus, quem ſemel in uita riſiſſe ſcribit Lucilius.

Ἀγελαστοῦ. ἀκακίας.

Ἀγελατέω. expello ſcelus.

Ἀγελεία. ας. ἡ. prædatrix, στρατιωτική. Mineruæ epitheton ab ἄγω, & λεία.

Ἀγέλη. ης. ἡ. armentum, grex. Ἀγέλαι item puerorū cōuentus erāt apud Cretēſeis.

Ἀγεληδόν, καὶ ἀγεληδὸς, aduerb. armentatim gregatim.

Ἀγεληθεν, aduerb, ex grege, μετ' ἀγέλην. Iliad. π. Item ἐν ἀγέλαις.

Ἀγελήτης, ου. ὁ. ἡ. gregarius, ut ἀγελήτης βοῦς.

Ἀγελικός. οῦ. ὁ. ſolitarius.

Ἀγενεαλόγητος. ου. ὁ. ἡ. cuius genealogia referri non poſſit, aut certe hactenus non ſit reddita.

Ἀγένητος. ου. ὁ. ἡ. abortiuus.

Ἀγένεια. ας. ἡ. ignobilitas.

Ἀγένειος. ου. ὁ. imberbis.

Ἀγενής. ſine prole. ἄνανδρος, ἄπαις. (uus.

Ἀγεννής. έος. ὁ. ἡ. degener, infirmus, abiectus, igna

Ἀγεννησία. ας. ἡ. generandi impotentia.

Ἀγέννητα. τὰ. στοιχεῖα. apud Empedoclem.

Ἀγέννητος. ου. ὁ. ἡ ingenitus, obſcuris natalibus.

Ἀγεννία. ας. ἡ timiditas, imbecillitas.

Ἀγεννίους. τάς. μὴ γεγεννηκυίας, ſteriles, uel quæ nondum pepererunt.

Ἀγεννῶς aduerb. imbecilliter, parum uiriliter.

Ἀγέο. ἦγε, ἆρχε.

Ἀγεόμενοι admirantes.

Ἀγέραστος. ου. ὁ. ἡ. præmio carēs inhonoratus. παρὰ τὸ γέρας uel γεράζω.

Ἀγερέθω, uel ἀγερέθω παρὰ τὸ ἀγείρω. ſicut νέμω νεμέθω. congrego. Actiu. unde.

Ἀγερθεν. ſimul congregauit.

Ἀγέρθη. congregatus eſt.

Ἀγερθήσεται. congregabitur.

Ἀγερμός. οῦ ὁ. congregatio.

Ἀγέροντο. congregabantur.

Ἀγέρωχος. ου. ὁ. rarò ueniens, aut raro uiſus.

Ἀγέρωστον. rarum

Ἀγερύπτω. ἐφορῶ, ἀσπαστὸν ἡγοῦμαι.

Ἀγεροπεῖ. ἐφορᾷ.

Ἀγερσικύβηλις. ὁ. ſacerdos qui hoſtiam mactat. παρὰ τὸ ἀγείρειν τὴν κύβηλιν, ἤτοι, τὸν πέλεκυν.

Ἀγερώχως. neglexit.

Ἀγέτης. ου. ὁ. ductor, ἡγέμων. in Epigrā. ὦ διόσδιον ἀγέτα θηροσύναιν.

Ἀγερώστω

Ἀγόρωος. ἀγρυπνεῖ, ἀθετεῖ.

Ἀγόρωχία ας ἡ ſuperbia.

Ἀγέρωχος. ου ὁ. ſuperbus, ſtrenuus, ualde honoratus, petulās, inſolēs: quaſi ἀγεράοχος. Vocabātur quoq; Rhodij ἀγέρωχοι, ut quibus, cum inſulani eſſent, cibū ex cōtinenti conquirere neceſſe eſſet, quaſi ἐκ τῆς ἠπείρου ἀγείροντες ὀχήν. Heſych. ἀγέρωχος capitur & pro ἡνιοχικὸς, curulis, παρὰ τὸ ἄγειν γέρας ὄχους, ut annotat Euſt. Ilia.

Ἄγεις. ἄγε. φέρε. (δ.

Ἀγεσήμων. ονος. ὁ. ἡ. tenuis uia.

Ἀγεσιβις. uadis, Ioſeph.

Ἀγεσίλαος. ου. ὁ. cognomē Platonis. Callimachus, φοιτῶσι μεγάλῳ ἀγεσιλάῳ. hoc eſt ad magnū tendunt Ageſilaum. Quē locum exponens Methodius, εἴρηται (inquit) παρὰ τὸ ἄγειν τοὺς λαούς. ἀρχὴ γὰρ τοῦ θανάτου. Cæl. lib. quinto cap. 18.

Ἀγεσίφρων. ονος. ὁ. ſupercilia erigens.

Ἄγεστα. bellica machina.

Ἀγέσραβον redimiculum, ſcopa.

Ἄγεθι, & ἀγηθοί. οἱ. admirabiles.

Ἄγευστος. ου ὁ. ieiunus.

Ἀγεωμέτρητος. ου. ὁ. geometriæ ignarus. Vide in Chiliad. Eraſ.

Ἀγεώργητος. ου. ὁ. ἡ. incultus. deſertus.

Ἄγη. ης. ἡ. accētu in prima, terror. θάμβος, θαῦμα, ἔκπληξις, πληγή, apud Hom. παρὰ τὸ ἄζω uel ἀγῶ, τὸ θαυμάζω. Item pro ἐάγη Ionicē. Item immunditíes, μίασμα. Interdum æmulatio. Apud Herod. βασκανία. Et apud tragicos, honor, ueneratio. ἡ κλάσις τῶν κυμάτων, & ἀγὴ πολιά, littus canū, ubi frāgūtur undę & expumāt.

Ἀγηγέρατο congregati ſunt. tertia perſona plura. paſſ. apud Iones, ab ἀγείρομαι. π. ἤγερμαι, ἤγερτο. Atticē ἀγήγερτο, & Ionice ἀγηγέρατο. ſic & ἀγηγέρατο, tertia perſ. plur. præt. pluſ. paſſiul.

Ἀγηλάζω. ſaluo.

Ἀγῆλαι in ueneratione habuiſſe, ſacraſſe, σεμνῦναι, ἀναθεῖναι. ornaſſe. Itē egiſſe ad armentum.

Ἀγηλατεῖν, (Etym. ἀγηλατίζειν.) tenui ſpiritu. perſequor, fugo, abigo, fulmino, alapis percutio. Aſpero uero ſpiritu, ἁγηλατεῖν, expello ſcelus. τὸ ἄγος & τὸ μίασμα ἐλαύνω.

Ἀγηλάτος. ου. ὁ. prædator.

Ἀγηλάτος μάστιξ. à Lycophrone fulmen dicitur quod flagitioſos & impios iciat, uel impetuoſus ab ἄγαν ἐλαύνειν.

Ἀγηλόμεναι. gaudentes.

Ἄγημα. τος. τὸ. ſtupor, uehemētia. Itē agmen illud elephantorū, peditum, atq; equitū, quod ducē prçibat. Arrian. & Alexā. Geneal. dierum lib. 1. cap. 5. ἄγημα. ſunt qui dicant eſſe potiorem & ualidiorem manum exercitus Macedonici, uiribuſq; & corporum habitudine ſuperiorem. Vtitur eo uocabulo & Q. Curtius li. 4. ubi corruptā lectionē ex fide uetuſti exemplaris nos reſtituimus, p, agmina, legēdo, agema, hoc eſt, ἄγημα.

Ἀγηνορία. ας. ἡ. uirilitas, ſuperbia, contumacia, ferocia.

Ἀγηνορίης. ου. & (rocia.

Ἀγήνωρ. ορος. ὁ. cōpoſitū eſt ex ἠνορία, quod uirilitatē ſignificat, & ἄγαν, quod hic aut immodicum quiddā in ſe continet, & tunc ſignificat ſuperbū, cōtumacem, audacē: aut certe mediocritatis uim ad timiditatem habet, ſignificās fortem, ſtrenuū. Eſt & hoc nomine Phœnicū Rex Cadmi pater: Vnde hic ἀγηνορίδης à Plutarch. dicitur.

Ἀγήοχα. tuli, ἤνεγκα, ἐκόμισα. Præteritū eſt uerbi ἄγω. ἦχα, & Attice ἄγηχα, uel ἀγήγοχα, unde pleonaſmo ipſius γ abiecto, fit ἀγήοχα. Etym.

Ἀγήρατος. immarceſſibilis, incorruptibilis. &

Ἀγήρατος poëtice, uel communiter.

Ἀγήρατον. ου. τὸ. herbę genus ab immortalitate nomen adeptæ, quod eius flos non ſeneſcat, ſed diutiſſimè uigorem ſuum tueatur apud Dioſcor.

Ἀγήρως & ἀγήρων. ονος. qui nō ſeneſcit. ἄφθαρτος, ἀθάνατος, μὴ γηράσκων. παρὰ τὸ γῆρας. Declinatur aūt ἀγήρως Attice abiecto σ eodē modo per omnes caſus, τοῦ ἀγήρω, τῷ ἀγήρῳ, τὸν ἀγήρω, ſicut ἄθω. Dicitur & ἀγήρως aduerbialiter, ἀπαλαιώτως.

Ἀγήτωρ. ορος. ὁ. dux. (τως.

Ἀγησάνδρος. ου. ὁ. Plato, ea ratione qua & ἀγησίλαος à Callima. dictus.

Ἀγῆται. trahit.

Ἀγήτας. ου. ὁ. ducis Aetolorum proprium.

Ἀγητόριον. ου. τὸ. uel ἀγητορία. ας. ἡ. Carnia ſacra puto eſſe. ijs enim qui præerat ſacerdos ἀγητὴς dicebatur. Cæl. lib. 5. cap. 17. Item ἄτιμον.

Ἀγητός, ἀγητὸς admirabilis. θαυμαστός, ἀξιάγαστος, ἀμίμητος, περίβλεπτος. cōſpicuus, ἀξιοθέατος. Euſt. Iliad η. Sed cum accentu in prima, nomē proprium eſt.

Ἅγια. precioſa, τίμια.

Ἁγιάζω. μ. σω. π. κα. ſanctifico, fructifico, ſanctè adoleo.

Ἁγίασμα. ατος. τὸ. ſanctificatio.

Ἁγιασμοί. οἱ. parentalia.

Ἁγιασμός. purificatio, ſanctimonia.

Ἁγιαστεία. ας. ἡ. ſacrificium, purificatio, conſecratio, Plutarcho.

Ἁγιαστήριον. ου. τὸ. ſanctuarium.

Ἀγίγαρτος. ου. ὁ. carens acinis.

Ἁγίζω. purifico.

Ἀγινέσκω, &

Ἀγινέω. fero, in nauim adduco (ſupra ſcribitur. ἀγεινέω per ει diphthongū, quod non placet.) Vnde ἄγινον duxit & in nauē impoſuit. Act.

Etym.

Etym. ἀπὸ τοῦ ἄγω τὸ φέρω deducit ἀγινῶ, & pleonaſmo τοῦ ι, ἀγινῶ, ubi & ipſum ν πλεονάζει. ago, dirigo, impello, νῆας ἀγινεῖν. Aratus impellere naues.

Ἁγιόγραφα. τὰ ſancta ſcripta.

Ἅγιον. ſacrarium,

Ἅγιος. ου. ὁ. ſanctus. παρὰ τὸ ἄζω τὸ σέβομαι, ἄζιος & ἅγιος.

Ἁγιότης ητος. ἡ. ſanctitas.

Ἁγισμός. ἀτραπός.

Ἁγιστευόμενος. ου. ὁ. uenerationi habitus.

Ἁγιστεύω, καὶ

Ἁγιστέω. ueneror, ſacrifico.

Ἁγιστής. rixator contumelioſus.

Ἁγιστία. pro ἁγιαστία, κατὰ συγκοπήν.

Ἀγίων. νος. acies, turma, cuneus, ξίφος, σύστημα.

Ἀγκάζομαι. μ. άσομαι. ulnis cõprehẽdo aut porto.

Ἀγκάλη. ης. ἡ. ulna.

Ἀγκαλιδαγωγός. οῦ. ὁ. baiulus, ἀγκαλίδας ἄγων. ἔχων. Vnde ἀγκαλιδαγωγεῖν apud Pauſan. Etym. ἀγκαλιαγωγὴ legit.

Ἀγκαλιδαγωγεῖν. dicitur qui nõ ſuis ipſe humeris ſed iumento aut nauigio impoſitã ſarcinã agit, ut ex pauſania refert. Euſt. Iliad. χ.

Ἀγκαλιδαφορεῖν. baiulare humeris ſarcinas ferre.

Ἀγκαλίς. ίδος. ulna. Itẽ ἀγκαλίδες uincula quibus ſarmenta, aut ſtipulæ conſtringuntur, faſciculi lignorum, lingna ulnæ menſura. unde ἀγκαλιδοφόροι, qui gerunt faſciculos. Cæl. lib. 10. cap. 57. Item ſarcina, faſcis, onus, & falx apud Macedones.

Ἀγκαλίναι. αἱ. ἀγκάλαι.

Ἀγκαλίζομαι. in ulnis gero.

Ἄγκαλον. ἄνοιξον. malim ἄγκλινον, pro ἀνάκλινον. uide ἀνακλῖναι,

Ἀγκαλπίς. ίδος. ἡ præcipitium, fouea.

Ἀγκάς. cum ulnis. aduerb. τὰς ἀγκάλας. Etym.

Ἄγκειτ' ἡφαίστῳ. pro ἀνάκειται.

Ἀγκεκυβεικώς. ότος. ὁ ἀνατετριφώς.

Ἀγκέλη. ἡ. genus ſagittę, pars pedis. lego ἀγκύλη. Vide infra.

Ἀγκεντέοντα. ἀνατέλλοντα.

Ἀγκοβρατέσιν. ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς.

Ἀγκηθής. ἀβλαβής.

Ἀγκής. ὁ. αὐτηχής.

Ἀγκίον, ἀγχιγοθήκη.

Ἀγκιστρεία. ας. ἡ. & ἀγκιστρευτική. piſcatio, piſcatura, piſcandi ars.

Ἀγκιστρεύειν. hamis uenari, ineſcare, implicare. Hippocrates.

Ἀγκιστροειδής. οῦ. ὁ. habens formã hami, hamatus.

Ἀγκιστρον. ου. τὸ. hamus.

Ἀγκιστροφάγος. ου. ὁ. auarus. φιλάργυρος.

Ἀγκιστρωμένος. captus, κατεχόμενος, ſumpta metaphora à piſcibus, qui hamo capiuntur.

Ἀγκιστρωτός. οῦ. ὁ. hamatus.

Ἀγκλέτος. ου. ὁ. iactator.

Ἀγκλεύω. ſeruo.

Ἀγκλίνας, pro ἀνακλίνας, ἀνοίξας.

Ἀγκλόν. οῦ. τὸ obliquum, tortuoſum.

Ἀγκοίνη. ης. ἡ. ulna.

Ἀγκοινίζειν. ulnis complecti.

Ἀγκόλαι. αἱ. ἀγκῶνες. ἀγκοίναι, ἀγκάλαι, χεῖρες, χοινία ἴσως.

Ἄγκονος. diaconus.

Ἀγκονίδες. αἱ. miniſtræ, ab ἐγκονεῖν, quod diligentiam in actionibus ſignificat. Etym.

Ἀγκορές. τὸ. inſatiabile, ἀκόρεστον.

Ἀγκοπώνια. τὰ. faui apum.

Ἀγκοπτήρ. malleus.

Ἄγκος. εος. uallis ἀπὸ τοῦ συγκεκλεῖσθαι καὶ συνάγεσθαι ἐν αὐτοῖς τὰ ξύλα. Etym.

Ἀγκόχασιν. pro ἤνεγκαν dixit Philip. Maced. in Epiſtolis.

Ἀγκρινόμεναι. αἱ. demonſtratæ. ἐκφαινόμεναι.

Ἀγκταλιάζω. ſuffoco.

Ἀγκτήρ. ῆρος. ἡ ancter, uinculum, hamulus. ita enim uocant fibulas quaſdã, quibus diductiora ulcerũ labra cõſtringũtur, preſſiuſq; cõiunguntur, ne latior cicatrix fiat. Vnde ἀγκτηριάζειν. uerbũ inditis fibulis hiantia uulnerũ labra cõmittere, & ἀγκτηριασμός. cõmiſſura uulnerũ per hamulos. Gal. Itẽ ἀγκτῆρες, pars colli, qua quis facilime ſuffocatur. Cælius libro ſecundo capite triceſimo quarto.

Ἀγκύλη. ης. iaculi anſa, quam uocãt λαβήν, iaculum, media pars haſtæ, ligula calciamentorum. Item curuatura cubitorum & genuũ, poples latinè, Eſt etiã genus poculi cottabis accõmodi. Cæl. lib. 1. cap. 52. & li. 15. cap. 5. Paulus & Aëtius exponunt ἀγκύλας. τὰς τῶν ἄρθρων κατοχάς. Celſus articulos cõtractos dixit, ſunt & ἀγκύλαι, retinacula quibus antennæ utrinque tenentur, quas anchoras Non. Marcellus uocat, ubi ait, Anchoræ, uincula quibus antennæ tenentur.

Ἀγκύλη. ἡ. cottabi proiectus, quo dextra in gyrũ circũducta laticẽ eiaculabãtur, & excipiebant poculo, & ἀγκυλήγους uocabant τοὺς κοττάβους. Euſtathius.

Ἀγκυλίζομαι. iaculor.

Ἀγκύλιον. ου. τὸ. hamus.

Ἀγκυλισταί. οἱ. iaculatores, qui iaculo utuntur. quod ἀγκύλη dicitur.

Ἀγκυλοβλέφαρος. ου. ὁ. abſceſſus, quo palpebrę coaleſcunt.

aleſcunt,apeririq́; non poteſt oculus.

Ἀγκυλόγλωσσον. ου. τὸ. uitium linguæ, teſte Aegineta, aut congenitum, aſtricta lingua infanti naſceti, membranulis quibuſdam duriuſculis & breuioribus: aut agnatum, id eſt, accidentariũ, cũ ulcus ſub lingua cicatricem duriorem obduxit. Eſt autem uinculum neruoſum, quod filum uulgo appellant. Bud. Annot.

Ἀγκύλομαι. flector.

Ἀγκυλομήλη. ης. ἡ. inſtrumentum chirurgicũ hami inſtar reduncum, legitur & ἀγκυρομήλη in Phauorini lexico, ex Galeni gloſſ. in Hipp.

Ἀγκυλομήτης. ἀγκυλομήτου, Com. ἀγκυλομήτα, Dor. ἀγκυλομήταο. Aeol. & ἀγκυλομήτεω. Ion. uerſutus. Hoc nomẽ Hom. tribuit Ioui, quòd aliud oſtẽdit, aliud habeat in animo: uel quòd obliqua eius ſint cõſilia & ꝑplexa: cõpoſita dictione ab ἀγκύλος & μῆτις. Eſt quoq; tẽporis epitheton, quod uelut nos fallendo collabitur.

Ἀγκυλομόν. ου. τὸ. morboſum.

Ἀγκύλον. ου. τὸ. curuum, rotũdum, περιφερὲς τὸ σχῆμα ut ἀγκύλα τόξα. Item σκολιὸν καὶ πανοῦργον, unde ἀγκυλομήτης Vlyſſes. Item ἰσχυρόν, ut illud, ἀγκύλα δ' ἅρματ' ἐλαύνων. Etym.

Ἀγυλοτόμον. ου. τὸ. inſtrumentum chirurgicum, quo uinculum neruoſum quod filũ uulgo uocant, in pueris hęſitantibus eximitur. Bud. An.

Ἀγκυλότοξος. qui arcubus utitur.

Ἀγκυλοχείλης. ου. ὁ. παρὰ τὸ χεῖλος. habens labrum curuũ. Dicitur etiam de aquilis roſtra adunca habentibus: itẽ leonibus, & alijs beſtijs, quibus ſunt tenaces ungues ad rapiendum. παρὰ τὸ χηλή, ut quibuſdam uidetur η in ει mutato, quod unguem ſignificat.

Ἀγκύλως. truncatim, durius.

Ἀγκύλωσις. ιος. ἡ. uitiũ eſt, quo membrorũ articuli hærent, uelut comprehenſi.

Ἄγκυρα. ας. ἡ anchora. παρὰ τὸ ἀγκύλου ῥέω, id eſt, à curuitate & fluo. Latini in hac dictione κ tenuem in ſuam aſpiratam mutantes anchoram uocant. per trãslationem, ſecuritas, ἀσφάλεια. Item pudenda, τὸ αἰδοῖον, apud Epicharmum. Etym. ſcribit quando ἄγκυρα ciuitatis ſit nomen, tunc antepenacui, quando uero nauis inſtrumentum penacui. Cyrillus de differentijs uocum contrarium ſcribit.

Ἀγκυρίζειν. μ. σω. π. κα. ſupplantare ἀγκυρίσας (inquit Ariſtoph. interpres) ὑποσκελίσας, κατάξας, καταπαλαίσας.

Ἀγκύρισμα. ατος. τὸ. genus exercitationis in palæſtra. Et inſtrumentum detrahendis ficubus accomodum, uncus.

Ἀγκυρίπτω. negligo. μεταμέλομαι: ſed in ea ſignificatione ἀγκηρύπτω pro ἀνακηρύπτω ſcriberẽ.

Ἀγκυροβόλλιον. cœno.

Ἀγκυρόβαλα. τὰ. conuiuia quędam publicanorũ apud Phœnices.

Ἀγκυρομήλην ἄγκιστρον. apud Hippocrat. Vnde ἀγκυλομήλην.

Ἀγκωβόλος. ου. ὁ. piſcator.

Ἀγκωλιάζων. altero pede ſaliens.

Ἀγκών. ῶνος. ὁ. locus ubi oſſa brachij componuntur, Latine cubitus uel cubitum. παρὰ τὸ ἐγκεῖσθαι ἑτέρῳ ὀστέῳ τὸ ἕτερον. Item in foribus pars, quam alio nomine προθυρίδα uocant. Vitruuius li. 8. ἀγκῶνας uocat conflexum, qui rectũ angulum deſcribit. Sunt etiam ἀγκῶνες in parietibus, montibus, promõtorijs, ſic μηνοειδέας ἀγκῶνας ὄρους legimus & τείχους ἀγκῶνα, & γλυκὺς ἀγκὼν prouerbialiter. Eſt & ἀγκὼν ciuitas Piccutinorũ apud Strabonem, Anconam uocant. Et obſcurum Carthaginenſibus domicilium, in quod detrudebantur, quibus iratior factus eſſet tyrannus.

Ἀγκωνίσκοι, inſtrumenta tortoria.

Ἀγλαΐη. ης. ſplendide ornata.

Ἀγλαΐας. ἡ. ſplendor, claritas, uenuſtas, uoluptas, maieſtas. Item una ex tribus gratijs. ex qua Nireus dicitur genitus.

Ἀγλαΐζομαι. μ. ίσομαι. ſplendeo, ornor, glorior, Depon. ἀγλαΐζεσθαι τὸ καλλωπίζεσθαι. Etym.

Ἀγλαΐζω. μ. σω. π. κα. honoro, germino, floreo.

Ἀγλαΐηφι. datiuo caſu, pro ἀγλαΐα, uel ἀγλαΐῃ Ionice, & φι paragoge poëtica.

Ἀγλαΐομαι. ἀγλαΐζομαι.

Ἀγλάϊσμα. ατος. τὸ. ſplendor.

Ἀγλαόκαρπος. ου. ὁ. ἡ. ſplendidũ fructũ habẽs. Epitheto apud Ho. mali arboris. Cęl. li. 16. cap. 23.

Ἀγλαόκοιτος. ualde honoratus.

Ἀγλαόπης. ου. Aeſculapij nomen.

Ἀγλαόν. ου. ſplendidum, clarum, floridum, pulchrum. παρὰ τὴν αἴγλην, quod ſplendorẽ ſignificat, uel παρὰ τὸ ἄγαν ἄλλεσθαι.

Ἀγλαοφῶτις. herba, quę (inquit Plin.) admiratione hominũ propter eximiũ colorẽ accepit nomen.

Ἀγλαρός. ου. ὁ. ſtultus.

Ἀγλάσιος. ὁ. pulcher.

Ἄγλαυρος. ου. ὁ. Cecropis filia, & cognomẽ Dianę.

Ἀγλαφία. ας. ἡ. robuſtitas ex bona cibatione.

Ἀγλάωψ. ωπος. ὁ. aſpectu ſplendidus.

Ἀγλεάτης. ου. ὁ. famulus.

Ἀγλευκής. ης. ἡ. amara, dulcedine carens, à maſculino ἀγλευκος. ου. apud Nicand.

Ἀγλεύκης. έος. ὁ. ἡ. ingratus, turpis, inſuauis, iniucundus. παρὰ τὸ γλεῦκος, uel παρὰ τὸ γλυκύς.

Ἀγλίφαρος. minimus.

Ἀγλίθια. τὰ. ſpicarum diuiſiones in allio,

Ἀγλίθον. τὸ. Doricè allium.

Ἀγλῖθες.

Ἀγλίθες. alliorum nuclei, Dorienſium lingua. αἱ τῶν σκορόδων. Dioſcor. & Nicand. ſcoliaſ. τῆς κόκκους τῶν σκορόδων infra ſcribitur ἄλιθες.

Ἀγλῶν ἀγλός.

Ἀγλωσσέω. μ. ήσω. π. κα. mala nuncio.

Ἀγλωττία. ἡ. taciturnitas.

Ἄγλωττος. ου. ὁ. ἡ. loqui non ualẽs, elinguis. Item barbarus, apud Sophoc.

Ἄγμα. ατος. τὸ. fragmentum, fruſtum.

Ἄγμα, τος, τὸ. fractura σύντριμμα, Item lana elaborata, quæ & τολύπη. Euſt. Ody.

Ἀγμή. ῆς focus.

Ἀγμηρός. ου. ὁ. quietus.

Ἀγμίζω. μ. ιῶ concutio.

Ἀγμικός. ου. ὁ. impotens.

Ἀγμός. ου. ὁ. locus mõtoſus & inæqualis, locus præruptus. ab ἄγω uel ἄγνυμι, frango. Nican. κοίλη τε φάραγξ καὶ τρηχέες ἀγμοί.

Ἀγναῖος. ὁ. purus, caſtus.

Ἀγνάπτοις. ου. ὁ ἄγναφος, Plutarch περιστέλλοντες ἱματίοις ἀγνάπτοις, pannus rudibus obtegentes.

Ἄγναφος. ου. ὁ. ἡ. rudis, recẽs. ῥάκος ἄγναφος. pannus nondum à fullone apparatus, ueluti cum pannus à textore uenit. Eraſ. in Matth. 9.

Ἀγνεία. ἡ. μωρία.

Ἀγνεία. ας. ἡ puritas, caſtimonia, ſanctimonia, reuerentia. epitaſis eſt temperantiæ.

Ἀγνευτήριον. ου. τὸ. ſacrarium, pro monaſterio & loco religioſo, apud Greg. ita dictum, quòd ibi mens expiari debet, & à contagione uitæ ciuilis expurgari. Bud. Com.

Ἀγνεύω. caſtus ſum, in caſtitate dego, luſtro, expio, caſtum facio, mundifico à uenereis & cadauere. Bud. Com.

Ἀγνέω. accipio, apud Cretes, ἄγω.

Ἀγνήκαμεν. pro ἠγνοήκαμεν. Aeolicè.

Ἀγνής. έος. ὁ. ἡ. καὶ ἀγνός. caſtus.

Ἀγνίζω. μ. ίσω. π. ικα. purgo, luſtro, expio. Accuſ.

Ἀγνίζω. polluceo, corrumpo apud Sophoclem.

Ἀγνιστικόν. ου. τὸ, luſtrandi, expiandique uim habens.

Ἀγνισμός. ου. ὁ. luſtratio, purgatio.

Ἀγνίτης. ου. ὁ. purus, luſtralis propriè. ἀγνίτης uero tenui ſpiritu Aeſculapij cognomen eſt apud Spartanos, quod eius ſimulachrũ ex agno, quæ planta eſt, eſſet exciſum conformatumq́;. Gel. lib. 10. cap. 5.

Ἀγνόδικος. ὁ καὶ ἡ. iuſtum ignorans.

Ἀγνοέω. μ. ήσω. π. ηκα παρὰ τὸ νοῶ, & pleonaſmo τοῦ γ, γνοῶ. ignoro, iudico. Ammon. ita differre ait ab ἀμφαγνοεῖν, ut ἀγνοεῖν ſit nihil prorſus ſcire, ἀμφαγνοεῖν uero in quibuſdam ambigere.

Ἀγνόημα. ατος. τὸ. καὶ

Ἄγνοια. ας. ἡ. ignorantia, inſcitia, malus habitus & erroneus.

Ἀγνόμενα. τὰ. oblectantia.

Ἄγνον. ου. τὸ. ulua, genus herbæ paluſtris.

Ἀγνοπολέομαι. ſub ſole caleo, apricor.

Ἄγνος. ου. ὁ. φυτόν, uitex, latinè amerina ſalix, genus arboris, qua uiæ omnes ornabantur Athenis in feſto Palladis. παρὰ τὸ τὰς ἱερείας διόντας ἀγόνους τηρεῖν, Etym. Vide Dioſcor. lib. 1. cap. 120. Gaza in Theophraſto uertit Amerinam.

Ἀγνός. οῦ. ὁ. mundus, purus, caſtus, intemeratus. παρὰ τὸ ἄζω, ἄξω, ἀγός, ἀγανός, καὶ ἀγνός. Si non aſpiretur, notat incognitum.

Ἀγνότης. ητος. ὁ. caſtitas.

Ἄγνυμι, καὶ ἀγνύω. frango. συντρίβω, κλῶμαι.

Ἄγνυθες. lapides, quos telis inter texendum appendere ſolebant.

Ἀγνώμονες. οἱ. equi annoſi quorum dentes numerari nequeunt. Dicũtur & λιπογνώμονες. Nam γνώμονες ſunt dentes iumentorum, ex quibus eorum deprehenditur ætas.

Ἀγνωμονέστερον. iniquius. Itẽ imperitius, rudius.

Ἀγνωμονέω. μ. ήσω. π. ηκα. bonã fidem non agnoſco, debitũ inficior, ἀπόμνυμι, ἀποστερῶ. Opponitur uerbo εὐγνωμονεῖν. Item inique & improbe ago, Plut. in Cam. Vnde ἀγνωμονοῦμαι, iniqua patior. Bud. Com.

Ἀγνωμόνως. aduerb. ſtulte, temere, ſine ratione.

Ἄγνωμος. ου. ὁ. ἡ. ſtultus, abſurdus, inſulſus.

Ἀγνωμοσύνη. ης. ἡ. ingratitudo, pfidia, iniquitas, improbitas. Itẽ imperitia, inſcitia. Bud. Com.

Ἀγνώμων. ονος. ὁ. ἡ. ingratus, ſenſu carens, rudis, incõſultus. Itẽ perfidus, iniquus, Bud. Com.

Ἀγνώριστος. ου. ὁ incertus, incognitus.

Ἀγνωσία. ας. ἡ. ignorãtia amicitię & humanitatis.

Ἀγνώσσω. moleſte fero.

Ἄγνωστος. ου. ὁ. imperſuaſibilis, incredulus, ignobilis, Plutarcho.

Ἀγνώς. ῶτος ὁ καὶ

Ἀγνώτης. ου. ὁ. amicos ignorans.

Ἄγξαι frenaſſe, conſtrinxiſſe.

Ἀγοβὸς. calo, lixa. σκευοφόρος, φορτηγός.

Ἀγόγιμοι. οἱ. addicti. nexi, id eſt homines, qui ob æs alienũ creditoribus in temporariã ſeruitutem addicebãtur. ſic dicti quòd hos domũ ducere creditori prętor permittebat. Bud. Anno.

Ἀγοήτευτος. ου. ὁ. quia faſcinari non poteſt. Vnde ἀγοητεύτως aduerb. apud Cic. ad Attic. citra præſtigium, & fucum.

Ἀγοητεύω. turbo.

Ἀγοίτης. iniurius.

Ἄγομαι. paſſiuum ab ἄγω, ducor. Aliquando tamen hac uoce deponẽtis uerbi, apud Latinos,

aut

aut medij apud Græcos ſignificationẽ habet, ut ἄγομαι τὴν γυναῖκα. Duco uxorẽ: uel ἄγομαι τῷ υἱῷ τὴν γυναῖκα Stipulor, deſpondeo filio uxorẽ. Itẽ accipio, admitto, Xenoph. αὐτοὺς κυαξάρης ἄγεται συμμάχους, Eos Cyaraxes in ſocietatẽ aſciſcit. Itẽ mecũ duco, ut inuitatus extra ordinariũ quaſi umbrã ducit. Idẽ, κατανοήσας γὰρ τῶν ταξίαρχον, σύνδειπνον ἀγόμενον ἄνδρα ὑπέρδασυν, Cyrus enim cum uidiſſet quendã ex centurionibus, quòd aliũ ſecum duceret ad cœnam, faceretq; iuxtà diſcumbere, uirum piloſiſſimum, & turpiſſimũ. Item uehere, traijcere nauem, Plutarcho. Item foueo, protego, ut gallina pullos ſuos, Ariſtot. Καλῶς ἄγομαι, Bene de me agitur, Bud. Com.

Ἀγόμενος. ὁ. δοῦλος, Archilocho.

Ἀγόμενος φόνου. homicidij accerſitur, Plutarcho.

Ἀγόμην, ἠγαγόμην.

Ἀγόμφατα. incompacta.

Ἄγον, Ionice & Dorice pro præt. imperf, ἦγον.

Ἀγόνατος. ου. ὁ. genu carens.

Ἀγονία. ας. ἡ. liberorum & generandi exors facultas, ſterilitas, orbitas, γῆς ἀγονία, terræ infœcunditas.

Ἀγονομόχθος. mulus.

Ἄγονος. ου. ὁ. ἡ. non generans, ſterilis, infœcũdus. (improlis, inſeminis, ut Theodorus Gaza apud Ariſtot. transfert.) Item μὴ γεννηθεὶς, non generatus. παρὰ τὸ γόνος, quod cum βαρύτονον eſt, ſignificat natum, ſiue filium, ὀξύτονον uerò generantem ſiue patrem.

Ἄγονοι χοαί. ea dicuntur, quæ uita functis prolibantur, ut quorum eſſe ſterilitas agnoſcatur propria, Cæl. libro 10. cap. 3.

Ἀγορά. ᾶς. ἡ. idem quod ἀγορὴ, ἐφορεία, σύνοδος. Item forum rerum uenalium. Thucyd. ἀγορὰν ἐπεποίηντο, mercatum agebãt. Item precium rei, res uendita. Eſt & urbis Thraciæ nomen, ἀγορὰ apud Herodotũ præterea Theſſali portum ἀγορὰν uocant. E uſt.

Ἀγορὰ εὔωνος. annona non cara.

Ἀγορὰ ἐπείσακτος. cõmeatus aduectitius. Sic ἀγορᾶς ἐπιτήδεια, cõuehendorũ cõmeatuũ facultas.

Ἀγοράζω. μ. σω. π. κα. proprie uerſor in foro, delibero. Interdũ emo. Vide ὠνέομαι. Apud Ammonium.

Ἀγοραία. ας. ἡ. cauſæ dictio.

Ἀγοραῖος. ου. ὁ. antepenacutum. forenſis, in foro & in cõcionibus obuerſans, ſed ἀγοραῖος. penanflexum, qui in foro colitur: ut Ammonius diſtinguit.

Ἀγόραιος. accẽtu in antepen. circunforaneus. circulator, male homo literatus, Gel. lib. 17. cap. 3.

Ἀγοραῖαι τέχναι. cognitio faciendi cõtractus, hoc eſt, emendi uendendiq;.

Ἀγορανόμιον. ου. τὸ. taberna.

Ἀγορανομέω. μ. ήσω. ſum præfectus annonæ, ædilitatem exerceo. Neutrum,

Ἀγορανομίας. ου. ὁ. ædilis, ἀγορανόμος.

Ἀγορανομικός. οῦ. ὁ. ædilitius.

Ἀγορανόμος. ου. ὁ. idem quod ἀγορανομίας. Vtitur hoc nomine Plaut. in Capt. Sic dictus ab ἀγορὰ & νέμω, quaſi qui fori ius habeat. Habebat enim curã annonæ forenſis copięq; cibariorũ. Halycarn. lib. 5. Alex. Gen. lib. 4. cap. 4.

Ἀγοράομαι. μ. άσομαι. concionor. Depon.

Ἀγορασία. ίας. ἡ. emptio.

Ἀγοράσματα. τὰ. uenalia.

Ἀγοραστής. οῦ. ὁ. emptor, obſonator.

Ἀγορατυλίω. &

Ἀγορατυπίζω. uehementer tumultuor.

Ἀγορεῖον. obſoletum. Bud. de cont. r. f.

Ἀγορεύω. μ. εύσω. π. εἴρηκα, ab εἴρω. ἀόρ. α. ἠγόρευσα, ἀόρ. β. εἶπον. dico, concionor. prædico. Datiuo iung. Κακῶν ἀγορεύειν. traducere, Politiano interp.

Ἀγορή. ῆς. ἡ. concio, id eſt & locus, & conuentus hominũ, & oratio. παρὰ τὸ ἀγείρω, τὸ ἀθροίζω καὶ ἐκκλησιάζω.

Ἀγορῆθεν. ex foro, aut concione.

Ἀγορήνδε. ad concionem, ad forum.

Ἀγορητής. οῦ. ὁ. eloquens, concionator, conſultus.

Ἀγορητύς. ύος, ἡ. eloquentia.

Ἄγορος. congregatio, exercitus, concionator.

Ἀγόῤῥιον. ου. τὸ. concio.

Ἀγοῤῥίς. ἡ. ἀγορά. congregatio.

Ἀγός. οῦ. ὁ. ἀγωγός. dux Homero, acuitur.

Ἄγος. εος. τὸ. ſcelus, piaculum, uulnus, fletus, quod eſt ueneratione dignũ, penacuitur. Item ruptura, ῥῆγμα, ab ἄγω, hoc eſt, frango κλάζω.

Ἀγοστός. οῦ. ὁ. concauitas manuum, & cubitorum, & ipſe cubitus.

Ἀγοσῶ. τῷ. ſordido.

Ἄγρα. ας. ἡ. captura, præda. τὸ θηρώμενον, καὶ τὸ ἔργον. Eſt etiam ἄγρα, uel (ut alij.) ἤγρα, locus extra Athenas, ſacrum Cereris: quod & ἄγραι pluraliter dicitur, quo etiam ſignificatur & militum quoddam genus. Varro.

Ἀγρᾶς. ᾶς. ἡ. mordaciſſimi ſerpentis genus, quo nomine uulgò Demoſthenem uocabant, ſcurrilem quandam mordacitatem in eo notantes.

Ἀγραῖος. ου. ὁ. prædæ præfectus.

Ἀγράθειν. commiſcere.

Ἀγράκαθος uua.

Ἀγρακόμα. meretrix.

Ἀγράμματος. ου. ὁ. illiteratus, inſcius.

Ἀγράμματα ζῶα. dicuntur animalia quorũ uox nullis exprimi literis ualet. Cæl. lib. 6. cap. 53.

Ἀγραυλία

Ἀγραυλία ας, ἡ. pernoctatio campeſtris.

Ἀγραυλὴς. έος. ὁ. ἡ. in agro factus, ἀγραυλὴς κοίτη. ſubtilis thorus in agris excitatus. Nican.

Ἄγραυλος. ου. ὁ. ἡ pernoctans in agro, deſertus, ſub dio, limpidus, illuſtris, apud Nicand. εὐπρεπὴς, ὡραῖος, ἀγλαός.

Ἀγραυλῶ. in agro pernocto, dego in agro, ſiue ſtabulo, ruſticor, in uilla ago, ab ἀγρὸς & αὐλή. Bud. Com.

Ἀγραφίου ἔγκλημα. dicebatur ubi quis ex tabulis publicis ante perſolutionem, ſuum expunxiſſet nomen. Cæl. lib. 5. cap. 3.

Ἄγραφος. ου. ὁ. ἡ. non ſcriptus, ut ἄγραφον νόμιμον, ius non ſcriptum. & ἄγραφα crimina, de quibus lex nihil cauit. Item ἄγραφα Iudæi uocabant traditiones quaſdã, quas citra librorũ monumenta per manus tradebant uiua uoce, ut autor eſt Chryſoſt. in 1. Epiſt. ad Corint.

Ἄγρει ἄγε δή, agedum, ferto, accipito. imperatiui modi.

Ἀγρεῖος. ου. ὁ. ruſticus, agreſtis. Vide ἄγριος.

Ἀγρεττάω. ſum uiolentus. alias ἀγρεύω.

Ἀγρεῦφνα. ἡ. inſtrumẽtum ruſticum quo fœnum corraditur, raſtellum.

Ἀγρεμών. όνος. ὁ. uenatorius, θηρευτὴς, θηρευτικός, πορθητικός.

Ἀγρευσία. ἡ. captura, ἄγρα malim ἀγρευσία.

Ἀγρεύματα. τά. uenatus, ſpolia Euripidi. Etym. ἀγρεύματα, εὕρημα, καὶ εἰλημμένον, ἢ κτήματα, καὶ σκῦλα.

Ἀγρευταί. οἱ. uenatores.

Ἄγρευσις. ἡ. inuentio.

Ἀγρεύω. μ. σω. π. κα. uenor. Actiuum.

Ἀγρηνός. ου. ὁ. rete, & ueſtis lanea reti ſimilis, peculiaris tragœdiæ, qua utebantur Tyreſiæ, & qui uatum partes agebãt. Eratoſthenes γρηνὸν uel γρῆνον uocat. Etym. ἀγρηνὸν ποικίλον ἐριοῦν, δικτυοειδές. & ueſtis quędam qua Bacchi orgia celebrantes induebantur.

Ἀγρῆσθαι. perſuadere.

Ἀγρία. ἡ. penultima acuta. ilex aquifolia. Theophraſtus, alias ἀρία.

Ἀγρία. ἡ ſpecies ſcabiei, quæ citò ſerpit, reuertiturque certo anni tempore, aſperior omnibus alijs ſpeciebus, & curatu difficilior. Celſus uocat feram ſcabiem. Sunt & ulcera, quæ ἀγρία uocant, quaſi quæ mitigari nequeant, aut manum chirurgicam non admittant. Budæus de Cont. r. f.

Ἀγριαίνω. μ. ανῶ. π. αγκα. irrito, aſper ſũ, ferocio.

Ἀγριάμπελος. ου. ὁ. labruſca.

Ἀγρίδιον. ου. τό. agellus.

Ἀγριέδες, mœrores, λῦπαι. (cap. 122.

Ἀγριέλαια. ſylueſtris olea, oleaſter. Dioſcor. lib. 1.

Ἀγριέλαιος. ου. ἡ. oleaſter. Theophraſt. quẽ Iones ἄγριον ἔλαιον dicunt nãTineſis illis propria.

Ἀγριεύς, ἀγροῖκος.

Ἀγριόθυμος. ου. ὁ. qui agreſti eſt animo, ferox.

Ἀγριοκινάρα. cinara, herba agreſtis.

Ἀγριοκήπιον. ου. τό. hortulus. Strabo lib. 10.

Ἀγριοποιός. flagitioſus, immanis.

Ἄγριος. ου. ὁ κύνηγος, agreſtis, ferox, crudelis. ἀγρίους, τρ, Aeſchylus. κατὰ Τιμάρχου pæderaſtes dixit Megãder ἀγριορκυβευτήν. Valde alęę deditum uocant. ἄγριος ad animũ refertur: ἀγρεῖος ad habitationẽ loci, Amm. diſtinguẽte.

Ἀγριότης. ητος. ἡ ferocitas.

Ἀγριότης, ου. ὁ. agricola.

Ἄγριππος. ſylueſtrem oleam ſignificat apud Laconas. authore Suida. Eam Græcorum alij nũc ἀγριέλαιον, nunc κότινον uocant. Vide in Chiliadibus, Agrippo ſterilior.

Ἀγριοῦμαι. efferatus ſum. ἀγριαίνω.

Ἀγρείτης. τητος ἡ. ruſticitas.

Ἀγρείφη. ligo, σκάφη, ὑποδοχὴ, ἄμη.

Ἄγριφος. ficus agreſtis. ἐρινεός, uel γένος ἀγρίας ἐλαίας.

Ἀγριώνιος. ου. ὁ. immanis, ferus.

Ἀγριωπός. ὁ. impudens, agreſti aſpectu, trux.

Ἀγρογείτων. ονος. ὁ. uicinus agri.

Ἀγροδίαιτος. ου. ὁ ἡ. agreſtis.

Ἀγροικία. ας. ἡ. ruſticitas, uilla. (ſum.

Ἀγροικίζομαι. μ. ίσομαι. acrius irritor, moroſus

Ἄγροικος. ου. ὁ. proparoxyt. ἀμαθής. agreſtis, indoctus, rudis, difficilis, moroſus, ὁ σκαιὸς τὸν τρόπον, inquit Ammon. id eſt, qui rudibus, imperitis, ineptiſq; moribus eſt.

Ἀγροῖκος. ου. ὁ. agrum habitans. penanflexum.

Ἀγροιόω. μ. ώσω. π. ωκα. aſpero, ἀγριαίνω.

Ἀγρόθεν. ex agro.

Ἀγρόθι. in agro.

Ἀγρότης. ου. agricola.

Ἀγρομένους. τούς. pro ἀγειρομένους. congregatos habitantes in agro.

Ἀγρόνδε. in agrum.

Ἀγρονομία. ας ἡ. ſuburbani agrique urbi uicini adminiſtratio. unde ἀγρονόμοι, ſicut ab ἀστυνομία, ἀστυνόμοι. Bud. in Annotat.

Ἀγρονόμος. ὁ. accentu in penultima, ubi feræ paſcuntur, uillicus, οἰκονόμος, qui paſcit: ſed ἀγρόνομος accentu in antepen. qui paſcitur agro.

Ἀγρός. οῦ. ὁ. ager, rus, παρὰ τὸ ἄγω τῷ ἀροτριῷ, ἀρός καὶ ἀγρός.

Ἀγρόσσω. uenor.

Ἀγρῶστις. ἡ. gramen.

Ἀγρότερος. ου ὁ agreſtis.

Ἀγρότης. ητος. ἡ. ruſticitas.

Ἀγροφόρον. τό. montanum. Hipp.

Ἀγροφύλαξ. κος. ὁ. ſaltuarius.

Ἀγρώσσω. μ. ώσω. π. ωκα. uenor.

Ἀγρυξία. ἡ. taciturnitas, ſilentium, cum quis non audet hiſcere, ἀγρύζειν.

Ἀγρυπνέω. μ. ήσω. uigilo.

Ἀγρυπνία. ας. ἡ. uigilia, inſomnium.

Ἀγρυπνίς. ἡ. feſtum Dionyſij.

Ἀγρυπνιτικός. ου. ὁ. uigilabundus.

Ἄγρυπνος. ου. ὁ. uigil. pro ἄϋπνος, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ γρ. unde ἀγρυπνία pro ἀϋπνία.

Ἀγρώσσω. uenor, ἀγρεύω, ἀγρόω, ἀπὸ τοῦ ἀγρός.

Ἀγρώστης. ου. ὁ. uenator, miniſter, κυνηγέτης, ἀπὸ τοῦ ἀγρώσσω. Item phalangij genus. Nicand. in Theriacis. Ἀγρώστης γε μὲν ἄλλος, ὁ δὴ λύκου εἴσατο μορφῆ, id eſt, eſt & aliud phalãgij genus, agroſtes dictũ, muſcæ forma aſſimile. Et ἀγρώστωρ, pro eodem apud eundem in Alexiph.

Ἄγρωσις. ιος. ἡ. herba, quæ in hederæ morem ſerpit & dilatatur. ἀπὸ τοῦ εἴδω, ἔσω, ἦκα. & in præt. paſſ. ἧσμαι, ἧσαι, ἧσαι. unde ἧσις & ἶσις, & cum ἀγρὸς ἀγρόεσις, ἀγροῦσις, ſynæreſi τοῦ ε καὶ ο. ex quo ου in ω Dorice mutato, ἄγρωσις. Etym. Gramẽ, Dioſcorid. lib. 4 cap. 55. & 194.

Ἀγρώστωρ. ορος. ὁ. uenator, inſectator. Nicandro piſcator.

Ἀγυιά. ᾶς. ἡ. uia. ῥύμη, uicus, uicinia, ἀπὸ τοῦ ἄγειν, quod aliquando ire ſignificat. Vel α priuatiuè accepto, quæ γυῖα, id eſt membra, quaſi flexus & diuerticula non habet. Etym.

Ἀγυιεύς. epitheton Apollinis, teſte Macrobio. 1. Satur. quod præponi ſolitus ſit uijs urbanis. Nam uias urbanas quæ intra pomœria ſunt, ἀγυιὰς appellant. Erat item eo nomine columna faſtigiata, atq; in acutum definẽs, prope ianuas ſurrecta, Apollini ſacra. Nã ueteris moris fuit, Apollinem ut ἀλεξίκακον colere ante ianuam.

Ἄγυιος. inarticulatus, ſine membris, imbecillus, ἀσθενής. Hipp.

Ἀγύμναστος. ου. ὁ. ἡ. inexercitatus. etiam aliquãdo ualde exercitatus, α uel priu. uel intẽſ. accepto.

Ἀγυμνάστως. inexercitatè, imperitè.

Ἀγύναιος, καὶ.

Ἀγύνης. ου. καὶ ἄγυνος. ου ὁ. cœlebs, ſine uxore.

Ἄγυρις. ιος. ἡ. congregatio. παρὰ τὸ ἀγείρω, ἄγερις, & mutato ε in υ, ἄγυρις.

Ἀγυρμός. ὁ. concio, turba, ſtrepitus. Aliquando pro mendicitate. Vnde ἀγυρμὸν ποιεῖν, καὶ ἀγυρμὸν ἀγείρειν. eſt quod Cicero dixit ſtipem cogere. Bud. Com.

Ἀγυρτάζω. colligo, ſuſcito.

Ἀγύρτης. ου. ὁ. præſtigiator, mendicans cum deceptione, circulator, circumforaneus, ſtipis flagitator. λωποδύτης, ἐπαίτης, φιλοκερδής, ἀλαζών, ἀπατεών. Euſt. adnotat eſſe & nomen iactus aleatorij.

Ἀγυρτίζω. congrego, præſtigium exerceo.

Ἀγυρτικός. ου. ὁ. idem quod ἀγύρτης. Ἀγυρτικὴ λογοποιία, uulgares fabulæ.

Ἀγύρω. μ. υρῶ. π. κα. congrego.

Ἀγχαυρόν. ου. τὸ. crepuſculum, quaſi τὸ πλησίον τῆς αὔρας, id eſt ἡμέρας.

Ἀγχεῖος. ὁ. propinquus.

Ἀγχεμαλαί. haſtæ quibus è manu utimur, quæ etiam dicuntur ὀρεκταὶ ab ὀρέξαι, quod manu percutere eſt. Cæl.

Ἀγχέμαχα. τά. arma, quib. cominus pugnamus.

Ἀγχέμαχος. ου. ὁ. ἡ. cominus pugnans.

Ἀγχι per ſyncopen pro ἄγχου, ἀγχόθι, prope, iuxta. Genit.

Ἀγχιάλη. ἡ. urbs Ciliciæ, quam uno die cõdidiſſe Sardanapalus Aſſyriorum rex dicitur. Item Attica regio, ab Anchialo quodam.

Ἀγχίαλος. ου. ὁ. ἡ. accentu in antepen. maritimus: dicitur de locis non prorſum mari cinctis, ſed ex parte duntaxat, ut Salamis. ἀμφίαλος uero qui undiq; mari circumſeptus eſt.

Ἀγχιαλός. οῦ. ὁ. accentu in ultima. ciuitas Thraciæ. accentus aliter ſcribuntur in Cyrilli differentijs: ſed malim, ut hic ſcribuntur.

Ἀγχιβάδδον. οἱ. demerſi gurgite alto.

Ἀγχιβαθὴς. mare profundũ prope continentem.

Ἀγχιβάτης. ου. ὁ. pedem propius conferens.

Ἀγχίγυος. ου. ὁ. uicinus confinis.

Ἀγχίγδος. ου. conterminus collimitaneus, apud Dionyſium.

Ἀγχίθεος. ου. ὁ. heros, cui ſacra facere ius eſt, oraculaq; petere, θεῖος, ἰσόθεος. Bud. Com.

Ἀγχίλωψ. idem quod αἰγίλωψ.

Ἀγχιμαχητής. ου. ὁ. propè pugnans.

Ἀγχίμολον. propinquum, de propè, quod propè acceſſit. Et imperatiuo modo, concede propius. Et aduerb. pro ſtatim παρὰ τὸ ἄγχι καὶ τὸ μολῶ.

Ἀγχίνοια. ἡ. induſtria, ſagacitas, prudentia, ingenium.

Ἀγχίνοος. ingenioſus, prudens, acutus, ſagax.

Ἀγχίνουν τὸ. ingenium.

Ἀγχιστατεῖν. contendere, pugnare.

Ἀγχίσπορος. ὁ. propinquus, affinis genere.

Ἄγχιστα propinquiſſime.

Ἀγχιστεία. ἡ. affinitas, ius ſucceſſionis legitimæ, ius proximè ad aliquem accedendi. Bud. Com.

Ἀγχιστεύς. έως. ὁ. agnatus, cognatus, cui ubi aliquis ex genere mortuus fuerit, permittit lex, ut eiuſmodi iura ſibi uendicet. Bud. Com. Vide in Ammonij differentijs.

Ἀγχιστεύω. μ. εύσω. π. ευκα. iure propinquitatis hæreditatem cerno aut peto. Bud. Com.

Ἀγχιστίνδην, τὸ ἐπὶ ἀγχιστείαν. Etym. ἀγχιστίνδην.

Ἀγχιστῖνος. ου. ὁ. frequens, denſus ἀπὸ τοῦ ἄγχιστος.

Ἄγχιςος.ὁ.ὁ.propinquiſſimus.

Ἀγχίστροφος.ὁ.uerſatilis,uolubilis,diuerſus. Herod. in Polym. συγγνώμην μοι ἔχετε,εἰ ἀγχίστροφα βουλεύομαι.

Ἀγχιτέρμων.ονος.ὁ.conterminus.

Ἀγχοάδην.aduerbium,exaggeratim.

Ἀγχόθι.prope,ἀγχοῦ.Genit.

Ἀγχόμαλον.τό.planicies, quaſi ἐγγὺς τὴν ὁμαλότητα ἔχον.

Ἀγχονάω.ſtrangulo.

Ἀγχοτάτω.aduerb.proxime.Genit.

Ἀγχόνη.ης.ἡ.angina, ſtrangulatio, ſuffocatio, laqueus.

Ἀγχοῦ.propè,genitiuo.

Ἄγχουσα.herba,Dioſcor.lib.4.cap.25.& 27.& 29. & apud Theophraſtum.

Ἀγχούροι.οἱ.conterminí,limitanei,ab ἄγχου & ὅρος.

Ἀγχουσίζεσθαι.fucare,colorare formam:ab anchuſa herba, inficiendo ligno,ceriſq;, & lanis mire apta.

Ἄγχω.μ.ξω.π.χα. παρὰ τὸ ἄγω,pleonaſmo τοῦ χ. ſuffoco, obturo, obtorto collo in uincula duco. Lucian. in Lapit. οὐδὲ ἄγχω σοὺς μαθητὰς,ἢν μὴ τὸν καιρὸν ἀποδῶσι σοὺ μισθούς. Aeacus apud Ariſtophanem in ranis ad Dionyſium, ὅς inquit,τὸν κύν᾽ ὑμῶν ἐξελάσας τὸν Κέρβερον ἀπῇξας ἄγχων,κἀποδρὰς,ᾤχου λαβών.Quaſi obtorto collo gulam eius præfocans.

Ἀγχώμαλα.ex æquo,ancipiti Marte.

Ἀγχώμαλος.ὁ.ὁ.ἡ.fermè æqualis, ὁ παρὰ μικρὸν ἴσος,παρὰ τὸ ἀγχί καὶ ὁμαλός.Thucid. καὶ ἐγένοντο ἐν τῇ χειροτονίᾳ ἀγχώμαλοι, id eſt, Penè parem utraq; ſententia numerum tulit.Bud.Com.

Ἀγχωμάλως.æquo Marte.ἀμφιβόλως.

Ἄγχων.ſuffocans,lictor,carnifex.

Ἄγω.μ.ἄξω.π.ἦχα.& Attice ἀγήοχα.ἀόρ.β.ἤγον, uel ἤγαγον.multi uſus eſt, quemadmodũ Ago apud Latinos. Volunt igitur Græci hoc uerbũ propriè de rebus corporeis ſiue animatis dici, ſicut Cicero, Aſellum agas:impropriè uerò & ad inanima transferri. ut ἄγω ἀργύριον, id eſt, φέρω.Sic Plautus, Pater nos ferre hoc iuſſit Argentum ad te. Vide in Ammonio. Atq; hæc ſit prima ſignificatio.ſequũtur & aliæ,ut pro Traho, ἕλκω, Iſocrati. Duco,exiſtimo, ἡγοῦμαι, Antiphoni & Ariſtidi. Vado. φοιτάω, πορεύομαι, Hom. Sic Ioan.cap.11. ἄγωμεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν. Et, ἄγωμεν καὶ ἡμεῖς,ἵνα ἀποθάνωμεν μετ᾽ αὐτοῦ. Rego, moderor, ὀρθόω, ἐπιστατῶ, εὐθύνω.Plutarch. τὸν ῥωμαίων δῆμον ἄγειν καὶ ὀρθοῦν. Nutrio, educo, doceo, mores habitumq; corporis compono, ut καλῶς ἀχθέντες, apud Xenophon ingenue inſtituti;& κακῶς ἀχθεῖσαι,apud eundem,canes bene eruditæ,& uenationibus utiles. Excito, allicio, inuito, oblecto, καλῶ, Ariſtotel. & Plutarch. Sic Cicero, Hominis mens uidendi & audiendi delectatione ducitur. Plantas tenellas formo, ut in modum condecentem & commodum naturæ ſuæ creſcant & expandãtur, τὰ νέα φυτὰ εἰς σκιὰς,τόπια,καὶ ἀναλογα σχήματα διατίθημι, Theophr. τὴν δ᾽ ἀμπελουργίαν ἄγειν δεῖ κύκλῳ περὶ τὸν πυθμένα. Agito,moueo.Xenoph. de Ven. ἀγέσθωσαν δὲ θέρους μὲν μέχρι μεσημβρίας, Agitẽtur æſtate uſq; ad meridiem. Modulor,cano,μέλπω,ᾄδω. Sunt præterea & aliæ locutiones.Galen. ἐν παιδὶ τεσσαρεσκαιδέκατον ἔτος ἄγοντι, In pubere quartumdecimum annum agente. Ita Latini,agere ætatem, agere uitam,agere ſenectutem. Ἄγειν διονύσια,ἄγειν ἑορτήν, Agere bacchanalia,agere diẽ feſtum. Ἄγειν πένθος, Facere luctum. Ἄγειν εἰρήνην,Agere pacem, Saluſt. Ἄγειν ἡσυχίαν,quieſcere,feriari,quieti ſe dare. Ἄγειν σχολήν,ocioſum eſſe,uacare. Ἄγειν ἐκεχειρίαν,ἢ τὰς σπονδὰς, obſeruare pactas inducias. Et cum præpoſitionibus,ut ἄγειν ἐπὶ φάλαγγος, ducere exercitum in phalanga. Ἄγειν ἐπὶ θανάτῳ, rapere ad mortem, ducere ad ſupplicium. Ἄγειν εἰς ὑποψίαν. Cic.ad Att. Pollicitus eſt ſeſe curaturum, ut in aliquã ſuſpicionẽ facinoris Curio filius adduceretur. Ἄγειν ἐν τιμῇ,uel διὰ τιμῆς, In honore habere, honorare. Ἄγειν δι᾽ αἰδοῦς, Venerari, ueneratione dignari. Ἄγειν διὰ μνήμης,memoriæ mandare. Ἄγειν ἐν ἀδελφαῖς,ducere loco ſororis. Ἄγειν καὶ φέρειν,hoſtili more populari,uexare. Liuius: Tum demum fracta pertinacia eſt,ut ferri agiq; res ſuas uiderunt.Vergil. Alij rapiũt incenſa feruntq; Pergama.Lucian. ἄγει καὶ φέρει dixit pro, Suo arbitratu, quò uult, trahit, Quemadmodum & C. Tacitus. Nunc principes in Cæſaris amicitia agunt feruntq; cuncta. Bud.Com. Vide in Chiliadibus Eraſmi, ἄγειν καὶ φέρειν.

Ἄγω.Euſtat.Iliad.ζ adnotat ſignificare interdum τὸ ἀπιέναι,proficiſci, abire, ut in eo prouerbio apud Comicum. ὄνος ἄγων μυστήρια, hoc eſt, ὄνος.ὁ.ἀπιὼν εἰς τὴν τῶν μυστηρίου ἑορτήν. Item ἄγω,frango,κλάζω.

Ἄγω.uenerор. Vnde ἀγάσματα:etiam inuideo. μέμφομαι καὶ φθονῶ.Et eſt. Iliad.ξ.

Ἀγωάλεις.οἱ. dicuntur ſalij à Dionyſio libro ſecundo.

Ἀγωγεύς.έως.ὁ.dux uiæ. Item Xenophonti habena uel lorum equi, ῥυταγωγεύς. Budæus in Com.

Ἀγωγὴ ἡ. uita, diæta, uiuendi regula. Item educatio, inſtitutio, ut ἡ τῶν παίδων ἀγωγή. Budæus Com.

Ἀγωγία triſtitia, moleſtia.

Ἀγωγίαι lenocinia, illectamenta.

Ἀγώγιον. τό. ſarcina uel onus quod uehitur in curru.

Ἀγώγιμος. ὁ. ducibilis, adductilis. Ἀγώγιμος δανεισταῖς, obnoxius creditoribus. Et ἀγώγιμοι, οἱ καταδικασμένοι. id eſt, iudicati, in quos ius eſt prehenſionis, uel pro crimine, uel pro ære alieno, uel aliam ob cauſam. Budæus Com.

Ἀγώγιμον. τό. uectura, precium uecturæ.

Ἀγωγός. ὁ ducibilis, dux uiæ. Item alliciens, illex. δύναμις ἀγωγός, apud Dioſc. uis alliciendi, attrahendiq́;. Item aquæ ductus. ut ἀγωγὸς δημόσιος, aquæ ductus publicus. Bud. Com.

Ἀγὼν ῶνος. ὁ. certamen, ludus, locus certaminis, periculum, labor cum difficultate coniunctus. Etym. ἀγὼν ὁ τόπος, καὶ τὸ πλῆθος τῶν θεατῶν, ἢ τὸ ἄθροισμα, καὶ τὸ ἆθλον, καὶ ὁ ναός, καὶ ὁ κυκλοτερὴς ἢ γωνίαν οὐκ ἔχων τόπος, καὶ ὁ φέρων ὄχλησιν. παρὰ τὸ ἄγω. uide etiam Var. Eſt quoque proprium loci Romæ, qui circus Flaminius dicebatur. Demoſth. pro lite & actione iudiciaria ſæpe uſurpat. Herodian. in 2. uſurpauit, ἀγῶνα ἀντὶ τῆς ἀγωνίας, id eſt, cura & ſolicitudine, apud Bœotios turba, multitudo ſignificat & forū. Euſt. Iliad. σ. Item cōtentio, συναγωγή, concio ὑπὸ δέξις, Euſt. Iliad. Σ. Agones, uide in Chiliadibus Eraſmi. Vltima huius uocabuli debet acui, ut differat à participio ἄγων. id eſt, ducens. Cicero ſtudium cōtentionis uocat. Attico ſcribens. Remoto illo ſtudio contentionis, quem ἀγῶνα uos appellatis.

Ἀγωνάρχης. ὁ qui ludis & certaminibus præerat, dicitur etiam ὁ, ἀγορανόμος. teſte Euſt.

Ἀγωνιάω. anxius ſum, periclitor, trepido.

Ἀγώνια. τά. quæ ad ludos & certamina ſpectant. Cæl. lib. 10. cap. 3.

Ἀγωνία ας. ἡ timor, ſolicitudo, angor. Lucæ 22.

Ἀγωνίζομαι. μ. σομαι. καὶ ἀγωνίζω. certo. Item nitor. Aliquando experior, id eſt, actionē in iudicio intendo. Vnde apud Demoſth. ἀγωνίζεται, id eſt, in controuerſiam uenit, in contentione uertitur. Accuſ. ut, ἀγῶνι ἀγωνίζεσθαι μάχην, prælio decertare. Ἀγωνίζομαι ἐπιτάφιον, funebre celebro, recito. Ἀγωνίζεσθαι ψευδομαρτυριῶν, falſi reum eſſe, cauſam dicere.

Ἀγώνιοι θεοί. οἱ. dij forenſes, ſeu fori tutelares. Aeſchylus.

Ἀγωνιστέον ἀγωνίζομαι. certo, trepido ante certamen. Ἀγωνισόμενος τὴν κρίσιν, ſubiturus iudicium.

Ἀγώνιος. ὁ moleſtiam afferens.

Ἀγώνισμα ατος. τό. palma, id eſt, præmiū, ἆθλον, ἐπαθλον. νίκη, κατόρθωμα.

Ἀγωνιστήριον. τό. locus certaminis, palæſtra, præmium certantium.

Ἀγωνιστικί. concertatim.

Ἀγωνιστής. Strabo uidetur poſuiſſe pro oratore in dicendo uehemēti, lib. 13. de Xenocle Adramyteno loquens, quem Aſiaticum dicendi genus ſecutum, & Romæ in ſenatu oraſſe ait, ἀγωνιστὴς εἴτις ἄλλος.

Ἀγωνιστικώτερον τρόπον. dixit Galen. maiore ui ſtudioq́; elaboratam rationem, compendioq́; ad exitum rei properantem.

Ἀγωνιστής οῦ. ὁ. certator, pugil.

Ἀγωνοθεσία. ας. ἡ. cōſtitutio certaminis, munus ipſum quod adunt agonothetæ.

Ἀγωνοθετεῖν. certaminibus præeſſe, atque in eis omnia moderari, certamen conſtituere. Bud. Commen.

Ἀγωνοθέτης ου. ὁ. munerarius, præfectus ludorum & certaminum, agonū præſes & iudex, qualis apud Hom. Achilles, & apud Verg. Aeneas. Ab ἄγω & τίθημι id eſt, ὁ τοὺς ἀγῶνας τοῦ διατιθέμενος, ut exponit Euſtat. Bud. Com. Vide Ἀθλοθέτης, & in Ammonio.

Ἀγωνοθέτις pro ἀγωνοθεσία apud Sophocl.

Ἄγωνος. ου. ὁ. Aeolice, pro ἀγών.

Α

Δαημονία ἡ. imperitia.

Ἀδαδέχθαι γάμοι. οἱ λαπραῖαι μίξεις.

Ἀδαήμων. ονος. ὁ. ἡ. imperitus, inexpertus. à δαίω, quod eſt μανθάνω, δαῶ, δαήσω. unde δαήμων & ἀδαήμων.

Ἀδαὴς ἐος. ὁ. ἡ. uel ἀδαιὴς cum diphthongo, rudis, indocilis.

Ἀδαΐζω. exclamo, ingemo.

Ἀδαιός. ὁ largus, non diuiſus.

Ἀδάϊος. ὁ. inexpugnatus.

Ἀδαϊστί. aduerbium, imperitè.

Ἄδακρυς υος. ὁ. ἡ non lachrymans. Vnde ἀδάκρυς νίκη, incruenta uictoria.

Ἀδακρυτί aduerb. ſine lachrymis.

Ἀδάκρυτος. ὁ. ἡ. infletus, illamentabilis.

Ἀδαλός. fuligo.

Ἄδαιτρον. ὁ. τό inſeparabile, arcanū, ἀπόῤῥητον.

Ἀδαμάντινος. ὁ. adamantinus, firmus.

Ἀδάμας. αντος. ὁ adamas lapis, ἀπὸ τοῦ α, καὶ δαμάζω. Plin. Incudibus deprehenditur, ita reſpuens ictum, ut ferrum utrinq; diſſultet, incudesq; etiam ipſæ diſſiliant. Quippe duritia inenarrabilis eſt, ſimulq; ignium uictrix natura, & nunquam incaleſcens. Vnde & nomen indomita uis Græca interpretatione accepit. Interdum

Interdum fortis. Interdum ingratus, impersuaſibilis, ἀγνώμων, ἀπειθής. Adamantinus, Adamantini claui: Vide Chiliad. Eraſmi.

Ἀδάμαστος. ου. ὁ. ἡ. indomitus. Pro uirgine nondum ſubacta matrimonio apud Sophoclem.

Ἀδάρκης adarce ſalſilago quædã ſpongioſa, Dioſcor. lib. 5. cap. 91.

Ἀδάρκιον. τό. uel ἀδάρκη, quæ & limnoſis, eſt quædam ueluti ſpuma aquæ ſalſæ circũ arundines concreta.

Ἀδαξῆσαι. prurire, dolere. κνῆσαι.

Ἀδαπάνητος. ου. ὁ. inexhauſtus, inexpendibilis.

Ἀδάπανον, uel ἀδάπανον. gratuitum, ſine ſumptu.

Ἄδαστος. ου. ὁ indiuiſibilis.

Ἄδδην καὶ ἄδην. ſatis, abunde. παρὰ τὸ ἅδην τὸ ἐπὶ πολὺ, καὶ τὸ ἀθροιστικόν. Vnde

Ἀδδηφαγία. ας. ἡ. inexplebilis edendi auiditas, uoracitas, & quaſi ſaburratio. Cæl. lib. 4. cap. 11. & lib. 8. cap. 40.

Ἀδδηφάγος. ου. ὁ. edax, cruda comedens. γαστρίμαργος.

Ἀδδηφάγα. τά. adulta, magna, perfecta. Cæl. ibi. ἀδη, iſta, Dorice, & ἀδη placebat apud Homer.

Ἀδειάζω. ſuſpiro, ſucclamo.

Ἀδεέστερον. ſecurius, tutius.

Ἀδεής ος. ὁ. nullius indigens.

Ἀδεής. ές. ὁ ἡ. intrepidus, audax, liber, ſecurus.

Ἀδέητος. ου. ὁ. ἀδεής, ἀνενδεής.

Ἄδεια ας. ἡ. licẽtia, libertas, ſecuritas, facultas, carentia metus, cum abeſt metus: ab α & δέος. Polit in Herod. modo trãquillitatem, modo impunitatem, modo ueniam transfert. Ἄδειαν δοῦναι, apud Pauſ. uel ἄδειαν ψηφίσασθαι, ut Andogides dixit, eſt quòd uulgò dicunt ſaluum conductum dare, plebiſcito poteſtatem facere impunitate promiſſa Bud. Annot.

Ἀδειής. ές. ὁ. ἡ. pro ἀδεής intrepidus.

Ἀδείλητον. τό. ſanum.

Ἄδειμος. ὁ. idem quod ἀδεής.

Ἀδεῖν. placere, ſequi. ἀρέσαι. Infinitiuus eſt futuri ſecundi, ἀδῶ, ab ἅδω pro ἀρέσκω.

Ἄδειπνος. ου. ὁ. ἡ. incœnatus.

Ἀδέκαστος. ου. ὁ. incorruptus muneribus. παρὰ τὸ δέχω, quaſi ὁ μὴ δεχόμενος πρόσωπον, ἢ δῶρα.

Ἀδεκάτευτος. ου. ὁ. non decimatus.

Ἄδεκτος. ου. ὁ. non admiſſus. Ἄδεκτος κακοῦ, expers mali.

Ἀδελφά, τά ſororia, ſimilia, communia.

Ἀδελφίδος. οῦ. ὁ

Ἀδελφειός. οῦ pro ἀδελφὸς per extenſionẽ, frater.

Ἀδελφή. ῆς. ἡ. ſoror.

Ἀδελφιδῆ. ῆς. ἡ. neptis ex ſorore, uel ex fratre.

Ἀδελφιδοῦς. ὁ. nepos ex ſorore uel fratre.

Ἀδελφίζω. fratrem fratris nomine compello. τὸ ἡμέτερον ἀδελφόν. uide Eraſmi Chiliad.

Ἀδελφίξις. ως. ab Hippoc. recepto uocabulo uocatur affinitas, cõmunicatio, conſpiratioq́; partium inter ſe. Gal.

Ἀδελφικός. οῦ, ὁ. fraternus.

Ἀδελφοκτονεῖν. fratricidium committere.

Ἀδελφοκτόνος. ου. ὁ fratricida.

Ἀδελφός. οῦ. ὁ. frater ab α quod ὁμοῦ aliquando ſignificat, & δελφὺς, quod uuluam uel uterum. unde ἀδελφοί, qui ex uulua uel utero prodierunt eodem, quaſi uterini. Alij uolunt δελφὸς antique pro μόνος dici, & α priuatiuũ eſſe, unde ἀδελφοί, quaſi iam non ſoli. Apud Plato. ἀδελφὸς pro ſimilis & congruens. Ita Cicero in Acad. Erat Antiochus, ſi per pauca mutauiſſet, germaniſs. Stoicis. Bud. Com. & Etym. Vltima acuitur: nam ἄδελφος proparoxytonũ, nomen proprium eſt.

Ἀδελφότης ητος. ἡ. fraternitas.

Ἀδέμαστος. ου. ὁ. ἡ. corpore exutus, mortuus.

Ἀδένδρον. ου. τό. carens arboribus, malicorium, punici mali cortex.

Ἀδένες. in ſe cõuolutæ carnis duritiеs, tumores in gutture glandium inſtar. In homine tonſillæ, in ſue glandulæ dicuntur Plinio. Aegineta χοιράδας, id eſt, ſcrophulas uocat.

Ἀδερκής. non uidens, & inuiſibilis.

Ἀδέρκτως. obſtructis, occluſisq́; oculis cõniuenter.

Ἄδεσμος. ὁ. qui extra uincula eſt. Ἄδεσμος φυλακή. libera cuſtodia.

Ἀδέσποτος. ου ὁ. nullius dominio mancipatus, libertate donatus. Vnde ἀδέσποτα, quæ ad fiſcum deuoluũtur, qui dominum nullum, nec aſſertorem habent. Ἀδέσποτος liber, qui titulum authoris non habet. Hieron. ad Euagriũ. Miſiſti uolumen, ἀνώνυμον καὶ ἀδέσποτον, & neſcio utrũ tu de titulo nomen ſubtraxeris, an ille qui ſcripſit, ut periculũ fugeret diſputãdi. Et ἀδέσποτος ἐπιστολή, apud Plutarchum in uita Cic. In qua ſcriptoris nomen eſt ſuppreſſum.

Ἀδέσποτος λόγος. ἀδέσποτος φήμη, fama incerto authore ſparſa. Bud. Com.

Ἀδεσπότως. ſine certo authore.

Ἄδετος. ου. ὁ. non ligatus.

Ἀδευκής. ές. ὁ. ἡ. amarus, intrepidus, inexpectatus. χαμνός, πικρός, ἄγνωστος, ἀπροσδόκητος, ἄμορφος, ἀγνώμων, ἀπεοικώς, χαλεπός, ἀνόμοιος, ἀνοίκειος. παρὰ τὸ δεύκω τὸ δεικνύω. Etym.

Ἀδέχαστος. ου. ὁ. ſicut ἀδέκαστος. qui muneribus non corrumpitur. ab α priu. & δέχομαι. Cæl. lib. 12. cap. 46.

Ἀδέψητος. ὁ. ἡ. crudus, non elaboratus, ut pellis. ab α, & δεψέω coquo.

Ἀδέω. ſum ſatur, habeo ſatis.

Ἀδεῶς. licenter, intrepidè, liberè, meo arbitratu.
Ἄδηκτος. ου. ὁ. ἡ. incorruptus, morſu carens.
Ἄδηλος. ου. ὁ. ἡ. incertus, ignotus, obſcurus, latēs, indeprehenſus. Ἄδηλον ὄν, cum incertum ſit & ignotum, Greg. Bud. Com.
Ἀδηλότης. ητος. ἡ. incertitudo.
Ἀδηλόφλεβοι. οἱ. uenas tenueis habentes.
Ἀδημεῖν. admirari, dubitare.
Ἀδημονέω. ῶ. ήσω. mœreo, grauiter fero, angor, penè exanimor ac deficio præ dolore. Eraſ. An.
Ἀδημονία. ας. ἡ. impotentia animi, moleſtia, mœror.
Ἀδημονῶν. ῶντος. ὁ. extra populi conſortiū uiuēs.
Ἄδημος. abſens, apud Sophocl.
Ἀδήνης. εος. ἄκακος, ἀπρονόητος. Vnde
Ἀδηνέως. aduerbium citra dolorem, ſimpliciter, citra dolum.
Ἄδηρις. ιος. ὁ ἡ in Epigram. &
Ἀδήριτος. ου. carens controuerſia, inexpugnabilis. ἐκ τῆς δήρεως, δηρίω, à contentionibus alienus.
Ἀδηρίτως. ſine controuerſia, ſine dubio.
Ἅδης. ου. ὁ. Pluto, infernus, orcus, erebus. παρὰ τὸ εἴδω uideo, εἴδης, & cum α priuat. ἀείδης, & craſi τοῦ α καὶ ε in α longum ἄδης, ι ſubſcripto. de quo ſupra in α. Ἐν ἅδου, in Plutonis, ἔκλειψις eſt, pro τῷ οἴκῳ, id eſt, in domo Plutonis.
Ἀδής. ἑος. ὁ. iniucundus.
Ἀδήωτος. ὁ. impopulatus, ἀπόρθητος. à δηῶ, id eſt, πορθῶ. δηῶ uerò à δαΐω, quod eſt κόπτω, α mutato in η.
Ἀδία. ἡ. dolor, ἀδημονία, focus, ara.
Ἀδιάβλητα. τὰ. irreprehenſibilia. ἀδιάβλητος τοῖς βίοις, calumnia uacans, nullis criminibus obnoxius.
Ἀδιάδοχος. ου. ὁ. ſucceſſione carens. Bud. Com.
Ἀδιάδρατος. ου ὁ ineuitabilis.
Ἀδιάθετος. ου. ὁ. indiſpoſitus, inteſtatus.
Ἀδιαίρετος. ου. ὁ. indiuiſus, indiuiſibilis.
Ἀδιαίτητος. ου. ὁ. alienus, importunus.
Ἀδιάκλειστος. ου. ὁ inclusus.
Ἀδιακόσμητος. ου. ὁ inornatus.
Ἀδιάκριτος. ου. ὁ. inſeparabilis, ſecretionis expers.
Ἀδιακρίτως aduerb. promiſcuè, indifferenter.
Ἀδιάλειπτος. ου. ὁ. ἡ. aſſiduus, innocuus.
Ἀδιαλείπτως. ſine intermiſſione, aſſiduè.
Ἀδιάλλακτος. ου. ὁ. irreconciliabilis.
Ἀδιαλλάκτως. irreconciliabiliter.
Ἀδιανόητα. τὰ. myſtica, quæ uerbis aperta, occultos ſenſus habent.
Ἀδίαντον. ου. τὸ. adiantum herba, dicta ab α & διαίνω, quòd non madefiat etiam ſi mergatur, uulgò capillum Veneris uocant. Dioſcor. libro 4. cap. 131. & Theophr.
Ἀδιάπτωτος. ου. ὁ. καὶ ἀδιάστατος. ſtabilis, firm⁹, quod nec intercedit, nec dilabitur, nec intercipi poteſt. Item in quo error non admittitur. Polyb. Bud. Com.
Ἀδιαπτώτως. aduerb. ſine errore.
Ἀδιάρθρωτος. ου. ὁ. inarticulatus, indiſtinctus, incertus, incompoſitus.
Ἀδιάσκευος. incompoſitus, inornatus.
Ἀδιάστατον. dimenſione carens.
Ἀδιαστάτως aduerb. ſine ullo ſpacio. Item ſine controuerſia, ἀναφιλόγως.
Ἀδιάστροφος. ου. ὁ. nihil habens obliqui, minime peruerſus.
Ἀδιάσχιστος. ου. ὁ. indiuiſus.
Ἀδιάτακτος. ου. ὁ. inordinat⁹. Itē ἀδιάτακτοι dicebātur apud Athen. qui in inquilinos āſcripti non erant, aut alioqui μετοίκιον nō pēderent.
Ἀδιατύπωτος. ου. ὁ. deformis.
Ἀδιαφθαρία. ας. ἡ. καὶ
Ἀδιαφθαρσία. ας. ἡ. incorruptio, integritas.
Ἀδιάφθορος. ου. ὁ. incorruptibilis.
Ἀδιαφορῶ. ſusq; deq; habeo, hoc eſt ſurſum deorſum feratur res non magnifico, contemno, negligo.
Ἀδιαφορία. ας. ἡ. contemptus, ſine differentia uitæ, in uictu nullus delectus.
Ἀδιάφορος. ου. ὁ. ἡ. promiſcuus, qui citra delectū aliquid facit, nō eximius, ſed plebeius. Ἀδιάφορα uocant Stoici, quæ neq; ad felicitatē, neq; ad infelicitatem conferunt, ut ſunt diuitiæ, ſanitas, uires, gloria, & cætera id genus. Nam ſine ijs poſſibile eſt felicem eſſe, cum earū uſus uel rectus felicitatis, uel prauus infelicitatis autor ſit. Laer. lib. 7. & Gel.
Ἀδιαχώριστος. ου. ὁ. inſeparabilis.
Ἀδίδακτος. ου. ὁ. indoctus, rudis.
Ἀδιεκδίκητος. ου. ὁ. indefenſus.
Ἀδιεξίτητος ου, ὁ. impercurſibilis.
Ἀδιερεύνης. εος. ὁ. ἡ. inſerutatus.
Ἀδιευκρίνητος. ου. ὁ. indiuiſibilis.
Ἀδιήγητος. ου. ὁ. inenarrabilis.
Ἀδικαίαρχος. iniuſtus magiſtratus.
Ἀδικέω. ῶ. ήσω. π. κα. iniuria afficio, iniuri⁹ ſum in aliquē. Differt ab ἁμαρτάνω, quòd ἀδικεῖν ſit deſtinata malicia, cōſultò & cū deliberatione peccare: ἁμαρτάνειν uerò lapſu, caſu, fortuna, & errore quodā humano delinquere. Eraſ.
Ἀδίκημα. ατος. τὸ. καὶ
Ἀδικία. ας. ἡ. iniuria, iniuſtitia, maleficium. Pro quouis peccato uſurpant ſacræ literæ.
Ἀδικοπραγέω. iniuriam facio.
Ἄδικος. ου. ὁ. ἡ. iniuſtus, uitiatus, corruptus.
Ἀδίκως iniuſtè.
Ἀδιναὶ σειρῆνες. canoræ, dulciſonæ λιγύφωνοι. (Euſtath.

Ἀδινός.ȣ.ὁ.frequens,tenuis,imbecillis,abundãs, miſerabilis,dulcis,ſuauis.

Ἀδινῶς.tenuiter,paulatim,placidè.

Ἀδιόδευτος.ȣ.ὁ.inuius.

Ἀδιοίκητος.ȣ.ὁ non adminiſtratus.

Ἀδίοπος.ὁ.incuſtoditus. δίοποι enim nauiũ cuſtodes dicuntur.

Ἀδιόρθωτον. quod reſarciri non poteſt, incorrigibile.

Ἀδιόριστος.ȣ.ὁ.inexdefinitus, inexplanatus,indiſcretus,ἄναρχος Aeſchylo,imperio carens.

Ἄδιψα.τά. quæ ſitim extinguunt,ſic ἄλιμα quæ famem prohibent.

Ἄδιψος.ȣ.ὁ,parum ſitiens.& nomen arborum, Aegyptia palma.

Ἀδμεῦω.ualeo,ſanus ſum.

Ἀδμής.ῆτος.ἡ.Indomita.

Ἄδμητος.ȣ.ὁ.καὶ ἀδμήτης.indomitus. ἀδάμαστος, ἄζευκτος, παρθένος, ἄζυγος, πρωτόζευκτος, παρὰ τὸ δμῶ.Alij ἀδμήτης.

Ἀδμωλεῖν ignorare.

Ἀδμωλία.ignorãtia Callimacho. παρὰ τὸ ἰδῶ τὸ γινώσκω, ἴδμων, ἰδμωνία,& ἀϊδμωνία,ſyncopaq; & mutatione τοῦ ν εἰς λ, ἀδμωλία.

Ἀδόκητος.inopinatus,incautus.

Ἀδοκήτως.inopinatè.

Ἄδοι. ἀρέσκοι,Ionice ἀόρ.α.uerbi ἥδω.

Ἀδόκιμος.reprobus,inutilis.

Ἀδοκίμαστος.ȣ.ὁ.obſcurus,ignobilis,non probatus. Ἀδοκίμαστοι ſunt hodie qui in curiam citra ſententiarum diſquiſitionem admittuntur principis mandato imperioſiore.Bud.Com.

Ἀδολεσχέω μ.ήσω.π.ηκα. nugor,multa dico,contemno,ludo,exerceo,meditor.Genit.

Ἀδολεσχής.έος.ὁ. contemplatiuus, meditatiuus: oxytonum:ſed ἀδόλεσχος,paroxytonum, nugator eſt,ut habet Cyrillus.

Ἀδολεσχία.ας.ἡ. garrulitas,nugatio,importunus ſermo,futilis loquacitas. ἀπὸ τοῦ ἀδεῖν τοῦ ἀρέσαι,uel ἀπὸ τοῦ ἥδω τοῦ εὐφραίνω. (& in aoriſto β. ἄδον.ex quo ἄδος εὐφροσύνη) καὶ τοῦ λέσχη.Etym.

Ἀδόλεσχος.ȣ.ὁ.garrulus,nugator,loquax, ἀδολέσχης de his tribus dictionibus.Bud.Com.

Ἄδολος.ȣ.ὁ.ἡ.dolo carens,non fucatus.

Ἀδόνες.αἱ.apud Theocr. luſciniæ, à cantus oblectamento,pro ἀηδόνες.

Ἀδόνητος.ȣ.ὁ.inconcuſſus.

Ἀδόξαστος.ȣ.ὁ.inſperatus.

Ἀδοξέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.καὶ

Ἀδοξέω.μ.ήσω.π.ηκα.gloria careo, ignominioſus habeor, ſermone hominũ uituperor, malè audio.Opponitur τῷ εὐδοκεῖν.Item non honeſtum puto, παραιτοῦμαι. Ioſeph lib.9. ἀδόξων ἀναιμωτὶ φθέγγειν.Bud.Com. Vnde ἀδοξοῦντων.οἱ. quorum authoritas leuis eſt, inglorij, obſcuri,expuncti.

Ἀδοξία.ἡ.ignominia,infamia,deſpectus,obſcuritas nominis.

Ἄδοξον.τὸ.humile.interpres Quintil.

Ἄδοξον.ȣ.ὁ,ἡ. inglorius, infamis, abſurdus, inopinatus,præter opinionem.

Ἀδοπῶ.ſacrifico, lito.

Ἄδορος.ȣ.pera,uter,θύλακος.Et ἄδορον, οὐ δεδαρμένον.& ἀδόροις, ἀντὶ τοῦ μάχαις.

Ἀδορύληπτος.ȣ.ὁ.ἡ.inuictus.

Ἀδορυφόρητος.ȣ.non ſtipatus,abſq; ſatellitibus.

Ἄδος.εος.τὸ ſatietas.

Ἀδούλευτος.ȣ.ὁ. qui ſeruire nequit. Et ἀδούλευτος οἰκέτης, qui uni domino ſeruiuit, non iterum uenditus.

Ἄδουλος.ȣ.ὁ.ἡ.ſeruis carens.

Ἀδούλωτος.ȣ.ὁ.ἡ.inuictus,ſeruitutis impatiens.

Ἄδρα.ας.ἡ. ciuitas Illyrica, penacuitur & tenuatur. ſed ἁδρὰ cum ſpiritu denſo oxytonũ,fœmininum eſt ab ἁδρός. id eſt, craſſus Cyrillus.

Ἀδρακής.έος.inuiſibilis,parum uidens.

Ἀδράνεια.uel ἀδρανία.ας.ἡ,imbecillitas,inertia, ignauia,torpor,à δράω.

Ἀδρανής.έος.ὁ,ἡ.imbecillis, ἀνίσχυρος,καὶ μὴ πρᾶξαι δυνάμενος,tenuis,exiguus: ut ἀδρανὴς εὐρωστία.apud Gazam in Cat.tenuis ualetudo.Et ἐπὶ χρόνον ἀδρανῆ, apud eundem, ad exiguum tempus. ἀπὸ τοῦ δραίνω τοῦ πράττω, καὶ τοῦ α στερητικοῦ.

Ἀδράστεια.ας.ἡ.Nemeſis,uindicta,inuidia. Ἀπέστω ἀδράστεια.abſit inuidia.Plato Symp.

Ἄδραστος.ȣ.ὁ.infectus. ἄπρακτος. Item à quo fuga locus non eſt. Eſt etiam propriũ regis Argiuorũ,unde ἀδραστίδης, ἀδραστιάδης,& pleonaſ.ipſius ι ἀδραστιϊάδης.

Ἀδράφαξυς.ἡ.atriplex,holeris genus,quod χρυσολάχανον communis lingua uocat,& uſus recepit per,τ, ἀτράφαξυς, ut Comicus ψευδατραφάξυος πλέα.Euſtat.Iliad.ε.

Ἀδράχνη. adrachne arbor apud Theophraſtum. Gaza portulam uertit.

Ἀδρέω.μ.σω.augeo.

Ἀδριανικαὶ ἀλεκτορίδες.Adrianæ gallinæ,apud Ariſtotel.in Hiſtoria animal.

Ἀδρίας.ȣ.ὁ.ſinus Hadriaticus, Plut.Aemyl.

Ἀδρόβωλος.ȣ.ὁ.craſſioris glebæ exiſtens.

Ἀδροί. οἱ. ſtyli aratri, per quos exit temo, iiſque connectitur.

Ἀδρομερής.έος.ὁ.ἡ.craſſis partibus conſtans.

Ἀδρός ὁ adultus,plenus, maturus, ſolidus, integer,grandis, robuſtus. Etym.ἀδρός,χονδρός.

περὶ τὸ ἥλιον τὸ εὐφραίνων. ἡδὺ μὲν γὰρ τοῖς μεγάλοις καὶ χονδροῖς.

Ἁδροσύνη, ης. ἡ. plenitudo, abundantia, exuberantia.

Ἁδρότης. ητος. ἡ. plenitudo, magnitudo.

Ἁδροχῶροι. qui uberes regiones habitant.

Ἅδρυα. τὰ. naues ex unico trunco, μονόξυλα. ἀκρόδρυα poma.

Ἁδρύνομαι. creſco, augeſco.

Ἁδρυνόμενος. ου. ὁ. maiuſculus.

Ἁδρύνω. μ. ῶ. π. κα. matureſcere facio.

Ἅδρυον. τὸ. linter ex una arboris trunco fabricatus, apud Cyprios, q & μονόξυλον alio nomine.

Ἀδρύς. ύος. ὁ. ἡ. carens arboribus.

Ἀδρύφακτος. incuſtoditus, non circunuallatus.

Ἀδυναμία. ας. ἡ. imbecillitas, impotentia.

Ἀδυναστέω. μ. ήσω. π. κα. inualidus ſum, præſtare non poſſum.

Ἀδυναστί. aduerb. impotenter.

Ἀδυνατέω. ἀδυναστέω.

Ἀδυνατία. ας. ἡ. impotentia.

Ἀδύνατος. ου. ὁ. ἡ. impotens, imbecillis, inualidus.

Ἀδυνάτως impotenter, graue, difficile.

Ἀδυνέως. negligenter. Hippocr.

Ἀδύομαι. recuſo.

Ἀδυσώπητος. ου. ὁ. ἡ. inexorabilis, impudens.

Ἄδυτος. ου. ὁ. ἡ. non occidens, αὐτὸ δύσεως. Ἄδυτος τόπος, apud Strab. Ex adyto, in Chiliad. Eraſ.

Ἄδυτον. ου. τὸ. adytum, locus arcanus in templis, quem temerè ſubire nefas erat. Ab α priuat. & δύω, ſubeo. Etym.

Ἄδω. μ. ᾄσω. ἀόρ. ἦσα. π. ᾖκα. canto. tenuatur. ᾄδειν, propriè de uoce dicitur, ψάλλειν de inſtrumentis.

Ἅδω. μ. ἅσω. π. ἧκα. placeo. aſpiratur.

Ἀδώνια. τὰ. fructus placidi.

Ἀδώνιον. ου. τὸ. ſimulachrum Adonidis, & feſtum eiuſdem. & abrotani herbæ genus apud Theophraſtum.

Ἄδωνις. ιδος. piſcis quidam Aeliano. Eſt genus piſcis præſtantis guſtus, apud Clearchum. Adonidis hymnus apud Orpheum eſt.

Ἀδωνισμός. ὁ. planctus in Adonidem.

Ἀδώρητος. indonatus.

Ἀδωροδόκητος, καὶ ἀδωροδόκηπτος. incorruptus.

Ἄδωρον. ου. τὸ. malum donum, nō munus. Soph. ἐχθρῶν ἄδωρα, δῶρα, κοὐκ ὀνήσιμα. uide prouerb. Hoſtium munera, non munera.

Ἄδωρος. ου. ὁ. ἡ. indonatus.

Ἀδωρότατος. ου. ὁ. ἡ. qui minime corruptus eſt donis.

Ἀδωρότατος κριτής. incorruptus iudex.

A E ſemper, donec.

Ἄεδνος. ſine dote, cum multa dote, ἄφερνος, πολύφερνος, pro ut α uel priuat. uel intenſum acceperis.

Ἀεθλεύω. pugno, laboro. ab ἄεθλ, quod ab ἆθλ.

Ἄεθλον. ου. τὸ. certamen. &

Ἄεθλος. ου. ὁ. præmiū. Varinus tradit, quòd ἄεθλος in maſcul. gen. ſignificet τὸν πόνον, καὶ τὸ ἀγώνισμα. in neutro uero gen. τὸ ἐπὶ ἀγῶνος διδόμενον. Deducunt autem ἄεθλον ἀπὸ τοῦ ἐθέλω, ἐθελόντιον. & cum α ὑδιταλικῶς ἀέθελον, τὸ πάνυ θελητόν: & ſyncopa ἄεθλον, & craſi τοῦ α ἐπὶ ε, ἆθλον. Vel παρὰ τὸ τλῶ τὸ κρατερῶ, τλῶ καὶ ἄτλον, ſiue ἆθλον. Etym.

Ἀεθλοσύνη. ης. ἡ. ἀγωνία. Item miſeria.

Ἀεί, & αἰεί. ſemper, frequenter, ſubinde, identidē.

Ἀεὶ ὄντες θεοί. dij immortales, Homericum eſt.

Ἀείδελος. idem quod ἀειδής, ἀόρατος, ἀπὸ τοῦ ἀείδω τὸ γινώσκω.

Ἀείδελιον κακόν, magnum malum, nunquam uiſum.

Ἀείδελμα. τὰ. ſplendida.

Ἀειδής. έος. ὁ. ἡ. obſcurus, nunquam uiſus, inuiſibilis. Item deformis, δυσειδής.

Ἀειδία. ας. ἡ. deformitas, ἀμορφία.

Ἀείδιον. τὸ. perenne, perpetuum: ſed uſitatius eſt ἀΐδιον.

Ἀείδινητος. aſſiduè circumactus.

Ἀείδω. μ. σω. π. κα. & cōtractione ᾄδω. cano. Poētis apud Græcos hoc uerbum tribui ſolet. Deducitur enim ab α intenſiuā part. & εἴδειν cognoſcere, ueluti omnium plane ſcientiam ſibi uendicarent poētæ. Cæl. lib. 4. cap. 1.

Ἀείζωον. Sedum herba, ſemperuiuum. cuius tres ſpecies deſcribit Dioſcorides libro 4. cap. 85. & cap. 86. meminit & Theophr.

Ἀεισός, ου. ὁ. ſempiternus, & ἀεστώ, perpetuitas, quod ſemper in eodem conſiſtat.

Ἀειθαλής. έος. ſemper florens.

Ἀείκαι. αἱ. μάχαι, ὁρμαί.

Ἀεικία, ſiue ἀεικεία, pleonaſmo τοῦ ε pro αἰκία. ας, ἡ. indecorum, contumelia.

Ἀεικέλιος. diſſimilis, aſper, indecens. Item miſer, contemptus. ἀπὸ τοῦ εἴκω.

Ἀεικίνητος. ου. ὁ. quod nunquam quieſcit.

Ἀεικής. έος. ὁ. ἡ. ineuitabilis, indecens. χαλεπός, σκληρός, ὁ μὴ εἴκων. ἐκ τοῦ εἴκω τὸ ὑποχωρῶ.

Ἀεικίζω. μ. σω. π. κα. deturpo, indecenter tracto.

Ἀεικῶς. indecenter.

Ἀειλογεῖς. οἱ. uerboſi reddendis rationibus obnoxij, apud Demoſthenem & Iſæum.

Ἀειλογία. ἡ. loquacitas, multiloquium. Significat etiam aut dicendæ cauſſæ, aut rationis reddendæ neceſſitatem, ſine præſcriptione, aut temporis, aut perſonæ, aut rei iam iudicatæ & finitæ. Bud. Com.

Ἀείλιος.ȣ.ὁ.ἡ.ſole carens, opacus. ἕλη enim ſolis ſplendor dicitur.

Ἀειμνήςος.ȣ.ὁ.ἡ.ſemper memorādus, æterna laude dignus.

Ἀινάωται, uide in ἀειναῶται.

Ἀεινέως.ω ὁ.ἡ.idem ſignificat. Interdum noxius ȣ̓ προσηνὴς, βλαβερός.

Ἀείρω.eleuo, ſuſpendo.

Ἀειφανής.έος.ὁ.ἡ.ſublimis.

Ἀειφυγία.ας.ἡ perpetuum exilium.

Ἀεκάζομαι.μ.σομαι.nolo.

Ἀεκάζω.μ.σω.π.κα, cogo.

Ἀεκαήλια.τὰ.grauia, difficilia, ȣ̓χ ἴσυχα, ȣ̓δ' εἰρηναῖα, κῶ ἀπόφασιν τȣ̃ ἑκήλȣ.

Ἀέκης.ητος.ἡ.inuoluntas.

Ἀέκητι eminus, conſultò, ἀπὸ τȣ̃ ἕκητι καὶ τȣ̃ κατιπτικȣ̃. Item inuitè, præter ſententiam ἀπὸ τȣ̃ ἀεκάζω, ἀεκασί uel ἀεκατὶ excluſo σ, & mutato α in η Ionicè, ἀέκητι.

Ἀέκων.οντος.ὁ.inuitus.ἀπὸ τȣ̃ ἑκὼν τὸ θέλω.

Ἀέλιοι.οἱ.duarum ſororum coniuges, qui & pleonaſmò, ι, ἀείλιοι. Euſt. Iliad. ζ.

Ἀέλλα.ης.ἡ.procella, turbo. ἀπὸ τȣ̃ ἀέρ ὁ εἰλεῖν. Vide in Ammonio quid differat à θύελλα.

Ἀέλλας, αδος, ἡ, pernix, uelox, apud Sophoclem.

Ἀελλής.έος.ὁ.ἡ procelloſus, ferus. Homer. κονίσαλος ἀελλής παρὰ τὸ εἴλω uel εἰλῶ τὸ συςρέφω, καὶ μετὰ τȣ̃ αὐξητικȣ̃.

Ἀελλόθριξ.qui denſo eſt capillitio, aut uario.

Ἀέλλομαι.ſpiro.

Ἀελλόπȣς.οδος.ὁ.ἡ.uelox. ἀελλὸν enim τὸ ταχύ.

Ἀελλώ.όος.ἡ.Aello, una ex tribus Harpyis: ſic dicta quaſi ἑλὼν ἄλλο, id eſt, alienum tollens.

Ἀελλώδες ἵπποι, celeres equi, Tragicum eſt.

Ἀελπτέον.aduerb. diffidendum.

Ἀελπτέων.οντος.diffidens. ἀπὸ τȣ̃ ἔλπω, ἀελπτῶ.

Ἄελπτος.ȣ.ὁ.ἡ.inſperatus.

Ἀέλπτως.inſperatò, præter ſpem.

Ἀέναος.ὁ.ἡ.ſemper fluens.

Ἀέντες flantes. ab ἄειν τὸ πνεῖν, ἀεὶς ἀέντος.

Ἀέξω.αὔξω.ab ἔχω pro ἐλαύνω, in futuro ἄξω. unde ἀέξω.

Ἀεπτος, ὁ, ἡ, ineffabilis, ἀεπτοι χεῖρες apud Homerum legit Ariſtophan. grāmaticus, ubi ἄαπτοι legitur, interpretaturq; ἀῤῥήτȣς, quas fando nemo queat exprimere, uel quas affectari nequeas, ab ἕπομαι. Euſt. Iliad. α.

Ἀεργηλος.ȣ.ὁ.iners, otioſus.

Ἀεργία.ας.ἡ.ceſſatio operis, inertia.

Ἄεργος.ȣ.ὁ.ἡ otioſus. Ἄεργος γῆ, ἡ κατεργασμένος, ἡ προβιασμένος, ἀγεώργητος, non arata, non culta terra. Cui opponitur κατεργος. Budæus Commen.

Ἀερήιον aërē[illegible], immenſum.

Ἀερίζω.μ.ίσω.π.ικα.aërius ſum, aëria imitor.

Ἀέριος.ȣ.ὁ.aërius

Ἀερινηχής.έος.ὁ.ἡ.in aëre natans. Nubium epitheton.

Ἀεροβατέω.μ.ήσω.π.κα.uerſor in aëre, aëriuagor. Item ſuperbio. Ariſtophan. νεφελ. Ἀεροβατῶ, καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον, ȣ̓κ ἐπὶ τȣ̃ ταπεινȣ̃ περὶ ἀέρι, καὶ βέβηκα ἐν περὶ ἀέρι. id eſt, (interprete D. Hierony.) Scando per aërem, & pluris me eſſe puto quàm ſolem. Genit. uel accu. Bud. Com.

Ἀερόεις.obſcurus, profundus.

Ἀερολέσχης, ȣ, ὁ.ἡ.ſublimis, in dicēdo ſuperbus.

Ἀερόμελι.aërium mel, manna. δροσόμελις. Galenus.

Ἀερομετρέω.μ.σω.π.κα.aërem metior.

Ἀερομιγής.ȣ.ὁ permiſtus aëri.

Ἀέροπες, auis genus, quod parentes ſenio confectos alit, Ariſt. teſte, quod & de ciconijs memoratur. & gens Troezenorum.

Ἀεροπετής.ȣ̃.ὁ.in aëre uolans.

Ἀερόπορον.ȣ.τὸ.aëriuagum.

Ἀεροτόμος, ȣ, ὁ.aërem pennis ſecans.

Ἀεροφοίτης.ȣ.in aëre uerſans.

Ἀερσίβιος.ȣ.ὁ.δρόσος.ros.

Ἀερσίλοφος, ȣ, ὁ, ἡ, erigens criſtam, galeæ epitheton.

Ἀερσίποδες.οἱ.celeres.

Ἀερσιπότης, ητος, ὁ, ἡ, celeripes, ab ἀέρειν ἤγȣν, εἰς ἀέρα κȣφίζειν. Euſtath.

Ἀερσιπότητος.ȣ.ὁ.ἡ.in aëre uolans. Epitheton araneæ, apud Heſiodum.

Ἀερτάζειν.portare.

Ἄεσα.dormiui.

Ἄεσις.ἡ.labor, damnum, nocumentum.

Ἀεσίμαινα θάλασσα.ἡ.mare turbulentum & impetuoſum uentorum flatibus exagitatum.

Ἀεσιφροσύνη.ης ἡ.ſtultitia, amentia.

Ἀεσίφρων.ονος, ὁ.ἡ.

Ἀετής.έος.τὸ hornum, hoc anno natum.

Ἀέτειος.ȣ.ὁ.aquilinus.

Ἀέτωμα.uide ἀετός.

Ἀετιδεύς.έος.ἡ.pullus aquilæ.

Ἀετίτης.ȣ.ὁ.aëtites lapis. Dioſcorides libro quinto.

Ἀετός.ȣ̃.ὁ.aquila, παρὰ τὸ ἀΐσσω τὸ ὁρμῶ, uel παρὰ τὸ ἀεὶ ἐπτὸς εἶναι. Nomen generale ad omnes aquilarum ſpecies, de quibus Plinius libro decimo, capite tertio. Ἀετος quoque, & ἀέτωμα ſuperiorum ædium contignationem ſignificat, ſiue laquearium, Ariſtophan. in Auguſtin. de quo & Cæl. libro ſeptimo capite 41. Eſt & ſyderis nomen in ſphæra Procli. De aquila aue Aelianus & Ariſtoteles in literis animaliū, apud

apud quem etiam ἀετός pro aquatica aquila legitur. Et ἀετὸς γνήσιος. id eſt, aquila uera & germana: & λαγωφόνος. id eſt, leporaria, ut Gaza uertit.

Ἀετωδῶς. more aquilino, aquilæ inſtar.

Ἀεχῆνες. οἱ, indigi, inopes, quaſi ſemper hiantes.

A

Ζα. fuligo, puluis, uetus fimus.

Ἀζαίνω. exicco.

Ἀζαλέος. ου. ὁ. aridus.

Ἄζαλος. ου. ὁ. in tempeſtatibus uerſutus. Item α priuatiue aut intenſiue ſumptũ, multi uel pauci uenti, tranquillus.

Ἀζαναῖα κακά Azanæa mala, in Chiliadibus Eraſ.

Ἀζείδης, τ̃ ἀζείδαο. patronymicum ἀπὸ τοῦ ἀζεύς.

Ἀζέθω. ferueo.

Ἄζευκτος. ου. ὁ. iniugatus, non coniunctus.

Ἄζη. ſitus, ſqualor, ξηρασία, ὅτι τοῦ ζέω καὶ θάλπειν ἐστέρηται. alij interpretantur, nigredinem & cutis fuſcedinem, ἐπίχροιαν τ̃ σώματος, & apud Homerum πεπλασμένον ἄζῃ, exponitur, tinctũ nigrore.

Ἀζιλίς. lignum quoddam in curru.

Ἄζηλος. ου. ὁ. ἡ. quem nemo amat aut æmulatur, negligendus, & contemnendus. Vide in Chiliad. Eraſmi.

Ἀζηλότυπος. ου. ὁ. ἡ. idem, uidentur actiue & paſſiue capi poſſe.

Ἄζημος. ου. ὁ indemnis, impunis.

Ἀζὴν, τοῦ ἀζηνός. barba, Troezeniorum lingua, unde ἀΐζηόν dici putat Etymol. autor.

Ἀζησία. ας. ἡ. Proſerpina, à præfatione uitæ dicta.

Ἀζῆται. proximi apud regem.

Ἄζητος. ὁ. uenerandus, Auguſtus, malim oxytonum.

Ἀζηχές. aduerb. ualde reſonãter, inceſſãter. παρὰ τὸ ἄδην τὸ ἀδιάλειπτον, μεγαλόηχον, ἀδηχές, & Dorice ἀζηχές. Significat etiam τὸ σκληρόν.

Ἀζηχής. έος. ὁ. ἡ. indiuulſus, non diſtinctus, continuus, & ἀζηχὴς θυμὸς animus præfractus, durus, & implacabilis, ἄτεγκτος, ut annotat Euſtath Iliad. ο.

Ἀζία. urbs Locrorum, qui cognominatur Ozolæ, etiam in Italia.

Ἄζοι. οἱ, ſeruorum genus. Cæl. lib. 13. cap. 41.

Ἀζόκροτος, ὁ, ſquallor, ariditas, ξηρασία, ab ἄζη, Euſt. Iliad. ζ.

Ἄζομαι. ueneror, pudefio, honorem exhibeo. Aliquando exuror.

Ἀζόμενος. proparoxitonum, & ἀζομένος paroxytonum. Vide in differentijs Cyrilli.

Ἀζυγία. ας. ἡ. coniugij carentia.

Ἄζυξ. υγος. ὁ nondum coniugio aſtrictus.

Ἄζυμος. ου. ὁ. ἡ. infermentatus, ab α & ζύμη. In-

terdum non elatus, ſyncerus.

Ἅζω. ſpiritu aſpero, colo, ueneror, ἀπὸ τ̃ χάζω. ἄζω uero ſpiritu tenui, ἀός. ἄσθω, καὶ ἀάσθω. ſicco ſlo, per os ſuſpiro, nauſeo. ἀπὸ τοῦ ζῶ, καὶ κατὰ στέρησιν ἄζω.

Ἀζωλιάω. μ. ήσω. π. ηκα. iraſcor.

Ἄζωστος. ου. ὁ. ἡ. diſcinctus.

A

Η. flauit, ἔπνει. Aeolice pro ἄει, ab ἄω.

Ἀηδέω. laboro, ægre fero.

Ἀηδία. ας ἡ. triſtitia, iniucunditas.

Ἀηδίζομαι. non delector, triſtor.

Ἀηδής. έος. ὁ. ἡ. iniucundus, moleſtus, acerbus, ingratus. παρὰ τὸ ἡδύς, καὶ α priu. ἀηδής.

Ἀηδονίς. ίδος. ἡ. luſciniæ pullus, & pudendum muliebre, apud Archilochum. Item conuenticulum cantorum & phonaſcorum.

Ἀηδών. όνος. ἡ. κή.

Ἀηδώς. όος. luſcinia, ab ἀεὶ & ἄδω, quaſi ἀειδών. perpetuò cantãs, ubi ſemel inceperit. Huic enim aui diebus ac noctibus continuis XV. garrulus eſt ſine intermiſſu cantus. Plin. libro 10. cap. 29. Vſurpatur à Vergil. Quæ ſuauis cantat aëdon. Euripid. pro ligula tibiarum metaphorice poſuit. De luſcinijs ſcribũt Aelianus, Ariſtotel. & Oppianus, qui etiam ſeorſim aucupium earum docent.

Ἀηδῶς. aduerbium inutiliter, iniucundè, illibenter.

Ἀηθεία. ας. ἡ. diſſuetudo, morum ruſticitas.

Ἀηθέσκω. &

Ἀηθέω. μ. ήσω. deſueſco, non intelligo. Vnde ἀήθεσσον, ἠδημόνουν, ἀσυνήθως εἶχον. Etym.

Ἀηθής. έος. ὁ. ἡ. deſuetus, inſuetus, ruſticus.

Ἀήκης, εος, τὸ, non acutus, obtuſa acie enſis.

Ἄημα. τος. τὸ. trãquillitas, flatus, ἄημα πνευμάτων dixit Sophocles.

Ἄημι. ſpiro.

Ἀηνά. τά. arbuſculæ infrugiferæ.

Ἀηνές. τὸ. uehemens, ſempiternum, miſerum.

Ἀήρ. έρος. ὁ uel ἡ. Homer. aër, caligo, uentus, ſpiritus, flatus modicus. Sunt qui ἀπὸ τοῦ αἴρειν dici uolunt, quòd terram ferat, uel quod ab ipſa feratur: alijs magis placet ἀπὸ τοῦ ἄημι, quod ſpiro notat, deriuari. Etym.

Ἀήρυς. combuſtio, nebula.

Ἀήσυλος. poëtica dictio eſt. ἀτέρπης, λυπηρός, ἄδικος, ἀηδής.

Ἀήσυρον. τό. ſubtile, ſublime, leue, κοῦφον, uento mobile, ab ἀήτης uentus, & σύρω, ut exiſtimo ego, formicarum eſt epitheton, apud Aeſchylum.

Ἀήτης. ου. ὁ. procella, ſpiritus, flatus, uentus. ab ἄω, poëtice.

Ἀήτης.

Ἄηδος. ου. ὁ. inſatiabilis, ingens, ſubuentaneus.
Ἀήττητος. ου. ὁ ἡ. inſuperabilis.
Ἀητεῖν. ſpirare.

Ἀθαμβής. έος. ὁ. ἡ. contumax, ſuſpicioſus, curioſus.

Ἀθάλασσος οἶνος. uinum nõ dilutum aqua marina.
Ἀθαλάττωτος. ὁ. maris inexptus, rudis rei nauticę.
Ἀθάμας. αντος. ὁ. Hic in Comœdia inducebatur coronatus, & ut uictima quædam immolãdus ob filium Phryxum. Vnde apud Ariſtopha. in Nebulis ait Strepſiades ad Socratem coronam ei efferentem, ἐπὶ τί στέφανον; οἴμοι σώκρατες, ὥσπερ με τὸν ἀθάμανθ' ὅπως μὴ θύσετε. id eſt, Ad quid coronam? heu Socrates, Sic me, Athamanta quomodo non ſacrificabitis.
Ἀθαμβὴς. έος. ὁ. ἡ. intrepidus.
Ἀθαμβεῖ. intrepidè.
Ἄθαμβος, audax, qui nõ facile metu & formidine afficitur.
Ἀθανασία. ας. ἡ. immortalitas.
Ἀθανατίζω. immortalem facio.
Ἀθάνατος. ου. ὁ. ἡ. immortalis. Ad animata pertinet, ἄφθιτος uero ad inanimata.
Ἄθαπτος. ου. ὁ. ἡ. inſepultus, imploratus.
Ἀθάρα. ας. ἡ. farina, puls. uel ἀθάρη. ης. apud Ariſt. Bud. Com. & Dioſcorid. lib. 2. cap. 82.
Ἀθαρίζω. uitupero, uiolo.
Ἀθαῖροι. uirgines incorruptæ.
Ἀθαρὴς, έος, ὁ, ἡ, incorruptus, illibatus, de uirgine offertur: & rigidus, de ferro.
Ἀθάρσης. ὁ. trepidus.
Ἀθαυμαστὶ aduerb. citra admirationem.
Ἀθέατος. ου. ὁ. ἡ. inuiſibilis, ſignificat enim & eum qui non uidetur & eum qui non uidet.
Ἀθεεὶ. ſine deo.
Ἀθέιαστος. ου. ὁ. non diuinus.
Ἀθειρέως. ἀκριβῶς.
Ἀθελγὴς. έος. ὁ. ἡ exactus, ſplẽdidus. Itẽ non curãs.
Ἀθελβάζειν. colare.
Ἀθέλγω. mulgeo, colo, διηθῶ, ἀμέλγω.
Ἀθέλυμνος. ου. ὁ. malus.
Ἀθέλω. nolo.
Ἀθεμβεῖν. laſciuire.
Ἀθέμηλος. ου. ὁ ſine fundamento.
Ἀθεμιστουργία. ας. ἡ. ſcelus.
Ἀθέμιστος. ου. ὁ. ἡ. καὶ
Ἀθέμιτος. ſceleſtus, nefandus. ἀπὸ τοῦ θέμις.
Ἄθεος. ου. ὁ. impius, ſacrilegus. ſonat ad uerbũ ſine deo, id eſt, qui nullum credit eſſe deum, atq; adeò omnem uim diuinam tollit, in quorum albo erant Epicurus & Lucianus.
Ἀθεότης. ητος. ἡ. impietas.
Ἀθεραπευσία. ας. ἡ. neglectus, contemptus.
Ἀθεράπευτος. ου. ὁ. ἡ. uel ἀθεράπευτος. Xenoph. curabilis, ſine cibo, cura corporis carens.
Ἀθερηγενὴς. έος. ὁ. ἡ. ſpicas ſiue ariſtas habens, Cymini epitheton, apud Nicand.
Ἀθέρες. ſpicæ ex area abiectæ. Ariſtas ſimpliciter interpretatur Gaza in Catone. Propriè tamen ex ſpicis quæ ſunt degeneres ἀθέρες Grecis uocari uidentur, ut eſt apud Aelianum lib. de prouidentia. Eos colligunt ſpicilegium facientes, qui uocantur σταχυολόγοι. Vnde ἀθερίζω. μ. σω. π. κα. paruipendo, reprobro, nõ pili facio. Eraſ. Chil. & Cæl lib. 14. cap. 21.
Ἀθερίζειν. Vide Chiliad. Eraſmi.
Ἀθερίνη ariſta. Item atherina apud Athenæum piſcis uilior, ariſtula, uel ariſta ut Gaza uertit in Ariſtotelem.
Ἀθὴρ cuſpis ariſtarum.
Ἀθέρωμα. ατος. τό. tuberculum in capite naſci ſolitum, teſte Celſo, plantæ ſimile, ut ex etymo. apparet. Item tuberculum è pituita natum, quo puncto expreſſoq; materia alba craſſiorq; ad pulticulæ modum compacta erumpit, unde illi nomen, id enim eſt ἀθήρα.
Ἀθεσία. tranſgreſſio παράβασις.
Ἀθεσμία. ας. ἡ. tranſgreſſio, παρανομία.
Ἄθεσμος. ου. ὁ. ἡ. illicitus. ἀθέσμοις ἐπιχειρεῖν, Plut. Ceſ. Polluere ſacra, Suet.
Ἄθεσμος βλάβη, pœna arbitraria, quæ legibus tacita eſt.
Ἀθέσμως. illicite. παρανόμως.
Ἀθέσφατος. ου. ὁ. ἡ. immenſus, ex θεὸς καὶ φατὸς, θεόφατος, & per ſyncopã & pleonaſmũ τοῦ σ, θέσφατος, & cum α ἐπιταλικῶς, ἀθέσφατος. Etym.
Ἀθετέω. τὸ. μὴ ποιοῦμαι λόγον. οἷον ἀθετεῖν καὶ ἀπωθεῖν. reprobo, ſperno, caſſo, irrito, repello, reijcio, aſpernor. Sic Mar. 6. διὰ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους. οὐκ ἠθέλησεν αὐτὴν ἀθετῆσαι. Propter iuſiurandũ, eosq; qui ſimul accumbebãt, noluit eam reijcere. Et ad Galat. 2. οὐκ ἀθετῶ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ. Non aſpernor, non repello.
Ἀθέτημα. ατος. τό. illicitum.
Ἀθέτησις. εως ἡ. improbatio, reprobatio.
Ἄθετος. ου. ὁ. ἡ. irritus.
Ἀθεώρητος. ου. ὁ ἡ minime contemplatiuus, indoctus.
Ἀθεωρητὶ. ſine contemplatione.
Ἀθεώτερος. ου. ὁ. cõparat. ab ἄθεος, magis impius.
Ἄθηλος. ου. ὁ. ἡ. uberibus inſuetus.
Ἀθήλωτος. ὁ. indomitus, aſper.
Ἀθηνᾶ. inuenitur pro genere tibiæ, quo uſus fuiſſe dicitur perſonandis Mineruæ hymnis Nicopheles Thebanus.
Ἀθηναία. ας ſiue abiecto ι, ἀθηνάα, & craſi αα in α longum ἀθηνᾶ poëtice, Minerua. παρὰ τὸ τὸν νοῦν ἀθρεῖν, uel παρὰ τὸ διὰ τὸ θηλάζω. Etym. & Cæl. lib.

Cæl.lib.8.cap.18. ſed ἀθῆναι commune eſt. Vide Ἀθηναΐς.

Ἀθήναζε ad Athenas.

Ἀθῆναι & ἀττικὴ differunt. Nam ἀθῆναι urbis eſt nomen, ἀττικὴ uero tum urbis, tum regionis, autore Ammonio.

Ἀθηναῖον. ȣ. τὸ templum Mineruæ, locus ad quẽ poëtæ Græci ſua carmina ferebant recitabantq́ꝫ: ſicut poëtæ Latini in templo Apollinis, & Muſarum. D. Hierony. pro auditorio uſurpauit: quando (inquit) Omne Athenæum ſcolaſticorum uocibus conſonabat. Cæl. lib. 12. cap. 19.

Ἀθηναῖος. ȣ. ὁ penanflexum. Athenienſis, ſed ἀττικὸς qui Attica lingua utitur, ὁ ἀττικίζων.

Ἀθήναιος. ὁ. proparoxytonum, proprium nomen uiri.

Ἀθηναΐς ἡ. olea, & ἀθηναία, olea ſyluestris.

Ἀθήνη. ης. ἡ. Minerua, quaſi ἀθήλη, quod lactata non ſit, eſt enim è Iouis capite prognata. Vide Ἀθηναία. Eius hymnus eſt apud Orpheum.

Ἀθήνηθεν de Athenis.

Ἀθήνησι in Athenis.

Ἀθηνογέρων. οντος. ὁ. quaſi dicas ſenex ſcholaſticus, qui in ſenectute literis nauare operam incipit, ὀψιμαθὴς. Compoſita dictio ex ἀθήνη Minerua, quæ ſtudijs præeſſe dicebatur, & γέρων ſenex.

Ἀθὴρ. ηρος. ὁ. acutus.

Ἀθὴρ, έρος, ἡ. quod in hordei ſpica acutum eminet, ſpicæ hordeaceæ cuſpis, ariſta. Vnde Aeſchylus metaphoricè pro cuſpide haſtæ poſuit. Item acus, aceris.

Ἀθήρα genus pultis ex lacte & tritico. ἀθάρα melius.

Ἀθηρατος. ȣ. ὁ. ἡ. inuenatus, ſine feris.

Ἀθηρόγλωσσος. ȣ. ὁ. eloquens.

Ἄθηρος. ȣ. ὁ. ſine feris, ut ἄθηρος χώρα, Plutarch.

Ἀθηρηλοιγόν. pleonaſmo τοῦ ι, ſiue ἀθερολόγον. ȣ. τὸ πτύον. τὸ τὰς ἀθέρας διαλέγον καὶ διαχωρίζον. uentilabrum, flabrum.

Ἀθηρόλοον, τὸ, idem quod ἀθὴρ, ariſtarum minutiæ.

Ἀθηρονόμοι, οἱ, qui pro libidine ſua legibus abutuntur.

Ἀθηρόβρωτον, ȣ, τὸ, rudicula, cochleare quo pulmentum agitatur.

Ἀθησαύριστος. ȣ. ὁ. prodigus, qui nihil recondit in craſtinum.

Ἀθήτευτος nemini mercenarius, ὁ μηδενὶ ὢν μισθωτὸς μισθωτῶν.

Ἀθία ἡ piſcis quædam apud Aelianum.

Ἀθιγγανος. ȣ. ὁ. nihil uolens accipere. Sectæ cuiuſdam nomen ἀπὸ τοῦ θίγω.

Ἄθικτος. ȣ. ὁ. intactus, ſceleſtus, immaculatus, apud Plutarchum.

Ἀθικτωρ, ορος, ὁ, ἡ, intactus, illibatus, ἀθίκτωρ κόρη, puella innupta, uirum nunquam experta.

Ἀθλεύω. exerceo, tolero, uitam ſeruilẽ duco, aduerſa fero.

Ἀθλέω. μ. ήσω. π. ηκα certo. Etym.

Ἄθλημα. ατος. τὸ certamen athletarum.

Ἄθλησις. εως. ἡ. luctatio.

Ἀθλητὴρ. ῆρος. ὁ expertus certando.

Ἀθλητὴς ȣ. ὁ. pugil, uel luctator, certator. Latini hac dictione tanquã natiua utuntur, niſi quòd uocatiuũ Græcum nominatiui loco uſurpant, Macedonum ac Theſſalorum conſuetudine.

Pollux hoc nomine gymnicos omneis intelligit, id eſt παλαιστὰς, δρομέας, πύκτας, δισκοβόλους, & ἁλτικούς. id eſt luctatores, curſores, pugiles, diſcum in ſublime iaculantes, ſaltus pernicitate contendentes.

Ἄθλιος. ȣ ὁ. miſer, ærumnoſus.

Ἀθλιότης. ητος. ἡ miſeria.

Ἀθλοθέτης qui ludos præbet, & præmium certantibus proponit, βραβευτὴς & ἀγωνοθέτης. Ammon. tradit agonothetas eſſe τῶν σκηνικῶν, athlothetas uero τῶν γυμνικῶν. Verum ἀθλοθέται (inquit Bud.) erant iudices & arbitri, quare ἀθλοθετῶ etiã ſignificat ἀγωνοθετῶ. Dionyſius ſeruatorem noſtrum ἀθλοθέτην uocat, & ἀθλοθεσίαν, uitam euãgelicam, ab ipſo iudice & athlotheta inſtitutam & propoſitam. Item certaminis cura apud Ariſtophanem. Item mutua depoſitio utriuſq; certantium, ἀνταπόδοσις. Dicitur etiam ἀθλοθετία Bud. Com.

Ἆθλον. ȣ. τὸ. præmiũ certaminis, ſiue athletæ. Vide Ammonium.

Ἆθλος ȣ. ὁ certamen. Vide Ammonium.

Ἀθλοφόρος. ὁ. præmium ferens.

Ἄθολος. ⊂

Ἀθόλωτος ȣ. ὁ ἡ. illimis.

Ἀθορύβητος. ȣ. ὁ κ).

Ἀθόρυβος. imperturbatus, ſine perturbatione.

Ἀθορύβως. ſine tumultu, tranquillè, citra ſtrepitum.

Ἀθραγένη. ἡ. athragena, arbor quædam in Theophraſto.

Ἄθραι. ῶν. minæ, contentiones. Germanis, hader.

Ἄθρας, currus Rhodijs.

Ἄθραυστος. ȣ. ὁ. ἡ. inuulneratus, infractus, non friabilis, incolumis: ἀπρόσκοπος.

Ἀθρέω. μ. ήσω. π. ηκα. uideo, conſtanter circunſpicio.

Ἀθρήνη, ἡ, apis genus, alij exponunt mellificæ animalculum ueſpæ aſſimile, ſunt qui ἀνθρήνη ſcribunt.

Ἀθρωί

Ἀθρηνί. citra lacrymas.

Ἀθρήματα. τά. munera à cognatis miſſa nouis nuptis apud Lesbios.

Ἄθριξ. ιχος. ὁ. ἡ. carens capillis.

Ἄθριψ. ιπος, uermiculus, ut coſſus, ut tinea & teredo, qui & ἀθριπηδέςτατος à Theophraſto appellatur. Bud. Com.

Ἀθροίζω. μ. σω. π. κα. cōgrego, colligo, accumulo.

Ἀθροίσιμος ἡμέρα, à Gregor. uocatur dies Epiphaniorum Bud. Com.

Ἄθροισις. ιος. ἡ. congregatio.

Ἄθροισμα. ατος. τὸ. καὶ

Ἀθροισμός. ȣ. ὁ. aceruus

Ἀθρόον. repente.

Ἀθροιστικός. ȣ. ὁ. turbatio.

Ἀθρόος. ȣ. ὁ. paroxytonum, καὶ

Ἄθρος. denſus, confertus, ſimul omnia, congregatus, frequens, repentinus. Etym. ſcribit hoc nomen quando repentinum ſignificat, antepenultima acui debere: quando uero congregatum, penultima cum ſpiritu aſpero in prima ſyllaba.

Ἄθροος, proparoxytonum, turbatio. Cyrill.

Ἀθρόως. comprehenſim, ſtatim, collectim, cumulatè. Cicero: Et ut ſemel omnia complectar. id eſt, ἀθρόως. Idem, Vt iam liceat una cōprehenſione omnia complecti.

Ἀθρυπτος. ȣ. ὁ. ἡ. uirilis, ineffœminatus.

Ἀθρύπτως· καὶ αὐστηρῶς διαιτᾶν. dure atq; auſtere uitam agere apud Plutarch.

Ἀθύαστος. ȣ. ὁ ἡ. profanus.

Ἀθυμέω. μ. ήσω. π. κα. triſtor, animum deſpōdeo, animum deijcio.

Ἀθυμία. ας. ἡ. triſtitia, dolor, anguſtia, animi deiectio.

Ἄθυμος. ȣ. ὁ. triſtis, puſillanimis, ignauus, deſperans. Vnde ἀθύμως ἔχω πρὸς τὴν τῶν φίλων κτῆσιν, deſpero amicos habere.

Ἀθὺρ, apud Aegyptios Nouember menſis.

Ἀθυρδὴν. ſaltare, ludere. Proprie de pueris qui foris diſcurrunt. ab α priu. & θύρα, ianua.

Ἄθυρμα. τος. τὸ. ludus. unde

Ἀθυρμάτιον apud Lucian. de Cyclope loquens, ἔφερε δὲ ὁ ἐπίρατος ἐν ταῖς ἀγκάλαις ἀθυρμάτιον. Id eſt, delicias ſuas.

Ἀθυρογλωσσία. ας. linguæ incontinentia.

Ἀθυρόγλωσσος. ȣ. ὁ. garrulus, loquax, lingua effreni. Vide Chiliad. Eraſmi.

Ἀθυρονόμος, ȣ, ὁ, qui pro libidine ſua legibus abutitur, ſcribitur & ἀθηρονόμος.

Ἄθυρος, αὔστρος, αὔαρχος. Herodian. παιδίον ἄθυρον, puer ludibundus, Polit. interprete.

Ἀθυροστομία. ας. ἡ. dicacitas.

Ἀθυρόστομος. ȣ. ὁ. qui linguæ temperare non poteſt, præceps in loquendo.

Ἀθυρόφωνος. idem.

Ἀθύρω. ludo. Propriè à limine aberro, diuagor extra rem, quaſi παρὰ θύραν ἥκειν, ut annotat Euſt. Iliad. ο.

Ἀθύσσω. miſceo, alapis percutio.

Ἀθῶος. ȣ. ὁ. damni expers, inſons, innocens, ſine offenſione, indemnis, innoxius. παρὰ τὸ θῶ τὸ καταβάλλω ἢ ζημιῶ. unde θωῆς, & cum α priu. ἀθῶος. Etym. penanflectitur.

Ἄθωος. Iouis epitheton ab Atho monte. Cyrill.

Ἀθώπευτος, ȣ. ὁ inadulabilis, immitis.

Ἀθώπευτος, ȣ, ὁ, ἡ, immitis, temulentus, immanſuetus, ἄσπλαγχνος, in Epigram.

Ἀθωράκιστος. ȣ ὁ. inermis.

Ἀθώρηκτος, ȣ, ὁ, ab ebrietate nō expugnabilis, ὁ μὴ μεθύων. Hipp.

Ἄθως. ω. ὁ. mons Thraciæ.

Ἀθωόω. abſoluo, immunem facio, non mulcto, extermino.

Ἀθώως. citra damnum, innocenter.

Ἀθώωσις. ιος. ἡ. impunitas, ut fugientium ad templa.

Αἶ. heu, aduerbium σχετλιαστικὸν καὶ θρηνητικὸν, ut illud αἲ αἲ, τῶν κογνῶν μου παιδίων. de hoc Varro αἲ uero cum tenui & circunflexo, utinam ſignificat, εἴθε, & pro αἴθε per apocopen ponitur. Heſych.

Αἱ. articulus fœm. præpoſ. Homer. pro illæ & aliquæ utitur. Sed αἳ artic. poſtpoſ.

Αἶα. ας. ἡ. terra, pro γαῖα per ablationē τοῦ γ. Item urbs Colchidos apud Lycophr. Eſt & hoc nomine in Pæonia fons: & planta quædam.

Αἴαγμα. τὸ. lamentatio.

Αἰάζω. μ. άσω. lamentor, clamo. παρὰ τὸ αἲ σχετλιαστικὸν, ſicut à λίαν λιάζω.

Αἰαίη. Medea. Inſula quoq; Circes eodem nomine appellatur. Etym.

Αἰκίζω. uerbero.

Αἰακὶς, ίδος. ἡ, poculum quoddam ab Aeaco dictum, apud Athenæum.

Αἰανός. ȣ ὁ. niger, difficilis.

Αἰβοῖ. heu, φεῦ, indignantis. interdum admirantis eſt.

Αἰβὸν, τὸ, decliue, tranſuerſum,

Αἴγαγρος. ȣ. ὁ. καὶ.

Αἰγαῖον, τὸ, mons Cretæ, apud Theonem.

Αἰγαίων, ωνος, ὁ, Neptunus quod in Aegis Achaiæ urbe coleretur.

Αἴγαγρος. ȣ. ὁ. caprea. Aelianus, & Oppianus de uenatione. lib. 2.

Αἰγανέα. uel νέη. ης. ἡ. iaculum, ſpiculum. Euſtath. ſcribit iaculi leuioris eſſe ſpeciem, παρὰ τὸ ἄγαν ἵεσθαι, quod longius mittatur, uel quod ancyle (id autem

(id autem ſignificat iaculi anſam, id eſt, λαβὴν) ex pelle cōcinnaretur caprina. Cæl. lib. 11. ca. 51.

Αἴγαρον. utinam enim, Heſych.

Αἴγαςρος, uide αἴγαγρος.

Αἴγδην. aduerb. ſubito, ὁρμητικῶς. παρὰ τὸ ἀΐσσω.

Αἴγε. illæ.

Αἴγεος. ὁ. caprinus.

Αἴγειρος. ὁ. ἡ. alnus, arbor quæ populus nigra uocatur: alba uero populus dicitur λεύκη. παρὰ τὸ αἴρω, id eſt εἰς ὕψος αἴρεσθαι καὶ αὐξάνεσθαι. Dioſcor. lib. 1. cap. 98. & Theophraſt.

Αἰγέη. ης. ἡ. pellis caprina.

Αἶγες, αἱ, apud Dores decumani fluctus, recepta uoce dicuntur: Vnde ἐπαιγίζω, uehementer ſpiro.

Αἰγιάλεια. ας. ἡ. uxor Diomedis. Hoc nomine etiam Peloponneſus eſt appellata. Et αἰγιάλη ciuitas quæ & Sicyon. Cæl. lib. 6. cap. 48.

Αἰγιαλίδες. οἱ. membranæ in oculis natæ, aut cicatrices oculorum ſubalbidæ.

Αἰγιαλός. ὁ. ὁ littus. παρὰ τὸ τὴν ἀΐσσουσαν γῆν εἶναι τὸν ἅλος, uel ἀπὸ τοῦ δίκην αἰγὸς ἅλλεσθαι. Item in littore habitans. Vnde Achaia propter urbes littore diſpoſitas antè αἰγιαλὸς uocata eſt, teſte Plin.

Αἰγιαλώδης. εος. ὁ. ἡ. littoralis, in littore habitās.

Αἰγιβότης. ου. ὁ caprarius.

Αἰγίβοτος. ὁ. ὁ. capras paſcens, terra montoſa.

Αἰγίζω. μ. σω. π. κα. capras paſco, dilanio, flo uehementius.

Αἰγιθαλός. ὁ. ὁ. parus auis (ut Gaza uertit apud Ariſtotelem) trium generū eſt Ariſtoteli. Aucupium eius deſcribit Oppianus.

Αἴγιθος, & αἰγίοθος. auis quæ & ægithus, uel ſalus Gazæ uertitur. Ariſtotel. alibi αἰγίοθος. Oppianus de Aucupio.

Αἰγίλουρος. feles, pro αἴλουρος.

Αἰγίλιψ. ιπος. locus altus. unde αἰγίλιψ πέτρη, ἀπὸ τοῦ αἶξ καὶ λείπειν, ut quòd præ altitudine aſcendere non poſſit capra.

Αἰγίλωψ. ωπος. ὁ. auena, & abſceſſus in maiore angulo oculi, curatu difficilis antequam rumpatur. ἀγχίλωψ. Vide αἰγυλώπη, & αἴγυλος. Aliqui ſcribunt αἰγύλωψ per y pſilon. Bud. Annot. Feſtuca herba, Gazæ feſtucago, ſecundum genus auenæ, auena ſterilis. Dioſcor. lib. 4. cap. 134. Theophr.

Αἰγίλωψ. quercus ſpecies, cerrus arbor glandifera Gazæ in Theophraſto. uide ἄσπρεις.

Αἰγίμορος. inſula Libyæ. unde.

Αἰγιμορίτης gentile nomen.

Αἰγιναῖα. τά. grādia rerū uenaliū onera. τὰ ῥῶπι κὰ φορτία. Deductū putāt ab Aeginæo talento, quod in Aegina inſula maximū erat, grauiusq;

Attico. Vnde αἰγιναιοπώλαι. mercīū id genus uenditores. Nam eſt ibi factum emporium, ob inſitam loci ſterilitatem hominibus, maritimā negotiationē obeuntibus. Vnde (inquit Strabo) miſcellaneū onus Aeginęam dicimus mercaturam. Cæl lib 11. cap. 57. & Eraſmus in Chil.

Αἰγίοχος. ὁ. ὁ. αἰγίοχος. Iouis epitheton, ab ὀχῆς, & αἰγός, quia nutritus à capra: uel ab ἔχειν, tenere, & αἰγίδος, quoniam ægide utatur. Etym.

Αἰγίπαν. νος. ὁ. ſemicaper. Pan.

Αἰγίποδες. οἱ. capripedes, Satyri.

Αἰγίπυρος. aculeatæ plantæ genus, apud Theocritum.

Αἰγὶς. ίδος. ἡ. ægis, ſcutum Iouis, ut Iliad. δ. aut Palladis, ut Iliad. ε. Item tegmen quo Libyes utuntur. τὰ τῶν ςρατευμάτων δίκτυα αἰγίδες, καὶ ὑπὸ Λιβύων αἰγαῖαι ἐκαλοῦντο. Item καταιγὶς, turbo uenti, procella. αἰγὶς, ut interpretatur Aelius Dionyſius, τὸ ἐκ ςιμμάτων δίκτυον: uel ut Pauſanias, τὸ ἐκ τῶν ςιμμάτων πλέγμα, quibus illi uerbis non tamen declarāt quale ſit opus: Veri tamē ſimile eſt, ea ſtemmata è lanis comparata fuiſſe. Euſt. Iliad. ε.

Αἰγίς. ἡ. ægis pino innaſcitur, apud Theophraſtum.

Αἰγίων. ciuitas Achaiæ. unde.

Αἰγιεύς. ciuis illius oppidi.

Αἴγλη. ης. ἡ. placentæ genus.

Αἴγλη. ης. ἡ. ſplendor, Luna: eſt & aleatorij iactus infortunati, uel ut alij fortunati nomen quales apud Latinos Venus. Item placentæ genus, teſte Pauſania.

Αἰγλήεις. ήεντος ὁ ſplendidus.

Αἰγοβόσκος. ου. ὁ. paſtor caprarum.

Αἰγοθήλης. ὁ. caprimulgus auis, Ariſtote. Aelian.

Αἰγόκερας, & αἰγόκερως, & αἰγὸς κέρας. Hippocrati fœnum græcum, ſemen enim habet corniculis aſſimile.

Αἰγόκερως. ωτος. ὁ. capricornus, fœnum græcum.

Αἰγοκέφαλος. ου. ὁ. capriceps auis Ariſtoteli, à Theodoro ſic uertitur.

Αἰγόλεθρος. ὁ. herba capris inimica & pernicioſa adeò.

Αἰγονόμιον. ου. τὸ. caprile.

Αἰγονόμος. caprarum ductor, caprarius qui capras paſcit, apud Nicand. locus capris paſcendis accommodus.

Αἰγοφάγος. cognomen Iunonis apud Spartanos, quòd capræ ibi illi immolarentur. Nican.

Αἴγυλος. ου. ἡ. abſceſſus inter nares, & maiorem angulum oculorum, per quem pituita aſſiduè diſtillat: & ſi negligatur, ad oſſa uſque dehiſcit in fiſtulam.

Αἰγυλώπη.ης. ἡ. abſceſſus eſt puſillus oblongus, que ſub ipſum palpebræ torulum, hoc eſt (ut ait Celſus) ſuper pilorum locum. Malim αἰγίλωψ, ut ſupra. nam & αἰγυλώπη apud probum authorem inueniri non crediderim.

Αἰγυπιός.ȣ.ὁ uultur, uel ſaltem ſpecies uulturis, apud Ariſtotel. παρὰ τὸ αἴδω.

Αἰγυπτιάζειν. aſtute agere, & nequiter, impoſtorem agere, fallere. πανουργεύειν, σκυθρωπάζεσθαι. Nam Aegyptij uelut impoſtores, & fallaces male audiebant. Accipi item nonnunquam ſolet pro adurere, denigrare, ut in hoc carmine, χροιὰν δὲ τὴν σὴν ἥλιος λάμπων φλογὶ αἰγυπτιάσει. Etym, habet αἰγυπτιῶσαι. Vide Chiliades Eraſmi.

Αἰγυπτιστὶ ſcelerate.

Αἰγύπτιος πλινθοφόρος, de ſordido atq; infime ſortis homine dicebatur. Eraſ.Chil.

Αἰγύπτιος δικαστής. pro iudice integro atq; incorrupto, prouerb. Cæl. lib. 12. cap. 46.

Αἰγώλιος.ὁ. ulula, proparoxytonum. inuenitur & oxytonum. Ariſtotel. & alicubi αἰτώλιος a- uis apud eundem, neſcio an corrupta uoce pro αἰγώλιος.

Αἰγώνυχος caprungula herba Theodor. interp.

Αἰγών.ῶνος.ὁ. caprile.

Αἶδα.ας. dominus, herus δεσπότης.

Αἰγωπὸς. habens oculos caprinos.

Αἴδας.ȣ.ὁ ſepulchrum, Pluto, inferi.

Ἀϊδὲς.τὸ. incomprehenſibile.

Αἰδέσιμος.ȣ.ὁ. uenerabilis, uerendus, uenerandus. Dicitur quoq; αἰδέσιμον inuiolatum, & in quo ſupplicibus ius aſyliæ conſtabat, ἄσυλον. Αἰδῶς etiam in hac ſignificatione uſurpatur. Bud.Com.

Αἰδεσιμότησις.ιος.ἡ. uerecundia, ueneratio.

Αἴδεσις.ιος.ἡ. id eſt, uenia, & miſericordia, & perſonæ periclitantis reſpectus, ultionis animaduerſionisq; remiſſio, Demoſt. Lege enim olim licebat cædis non uoluntariæ crimen euadere, ſi is qui cædis reus erat quendam ex conſanguineis precibus exorare potuiſſet, & ad clementiam adducere: cuiuſmodi exorata placabilitas αἴδεσις uocabatur. Bud.Com.

Αἰδέω.ῶ. αἰδέομαι. ueneror, uerecundor, ἐντρέπομαι, obſeruantia proſequor, reuereor, erubeſco. Interdum ſignificat idem quod πείθομαι, placor, iniuriam remitto, iram condono, ἐξιλάσκομαι, συγγινώσκω. Sic apud Gregorium: φιλίαν αἰδεῖσθαι εἰδὼς appellatur is, qui in tempore rationem habere amicitię noſſet, & amico exorabilem ſe præbere. Significat item placare & exornare. Ex quo fit, ut & exorans & exoratus αἰδεῖσθαι dicatur, Bud.Commen. & Arpocratio. Item αἰδεῖσθαι proprie de ingenuo pudore dicitur. Αἰσχύνεσθαι uero in malam partem accipitur cum ſibi quis male conſcius eſt.

Ἀΐδηλος.ὁ. obſcurus, ἐξώλης. Item nocuus, exitioſus, ſæuus, Iliad. ε. pro ἄδηλος per pleonaſmum. Ἀΐδηλον πῦρ, παρὰ τὸ ἀεὶ ἐνεργητικὸν καὶ ἰέναι, quod nunquam quieſcat, & ſemper in motu ſit. Etym.

Αἰδημόνως. uerecunde, reuerenter.

Αἰδήμων.ονος.ὁ. uerecundus. Athen. de Iſocrate, ὁ τῶν ῥητόρων αἰδημονέστατος. Inter rhetores maxime uerecundus. Ariſtoteles in 2. Ethic. τὸν αἰδήμονα in uirtute ponit, medium que facit inter καταπλῆγα & ἀναίσχυντον, id eſt attonitum & impudentem. Bud.Com.

Ἀΐδης.ȣ.ὁ. infernus, Pluto, ab α priu. & εἴδω uideo, quod omnia ibi ſint tenebricoſa, neque quicquam uidere liceat. Ad hanc Etymologiã ſpectaſſe uidetur Virgil. cum inquit: Et ſine luce domus &c.

Αἰδήφρων uerecundus, αἰσχυντηλός.

Ἀΐδηας.ȣ.ὁ. ſempiternus.

Ἀΐδιος,ȣ.ὁ æternus. ſupra ſcribitur ἀΐδιος.

Ἀϊδιότης ητος.ἡ. æternitas.

Ἀϊδίως ſempiterne.

Ἀΐδνης ὁ qui non uidet uel non uiſus.

Ἀϊδνὸς.ȣ.ὁ. inflexibilis, tenebroſus. παρὰ τὸ εἴδω τὸ βλέπω, & α priuat. Et ἀϊδνήεις, εντος, apud Euphorionem, caliginoſus, ater.

Αἰδοῖα.τὰ. pudenda.

Αἰδοϊκὰ.τὰ. quæ pudendis adnaſcuntur.

Αἰδοῖον.ȣ.ὁ. teſticulus, penis, genitale. Et in plurali αἰδοῖα pudẽda. παρὰ τὸ αἰδοῦμαι, ἢ παρὰ τὸ ἀνοιδαίνειν ἐν τῇ συνουσίᾳ ὀργῶντα. Etym. Eſt & piſcis genus, quod genitale marinum nominant, ἁλιστέριον a nonnullis dictum.

Αἰδοιόπαλμος.ȣ.ὁ. morbus pudendorum, ut ſatyriaſis & priapiſmus.

Αἰδοῖος. pro αἰδῷος, uenerabilis, caſtus, reuerendus. Etym. Αἰδοῖος ἱκέτης. ſupplicator dignus qui exoret quod petit. Bud.Com.

Αἰδοιώδης.εος.ὁ.ἡ. genitalis, ſpeciem referens.

Αἶδος.εος.τὸ. reuerentia.

Ἄϊδόσδε ad infernum, aduerb.

Αἰδοῦς ἄξιος rectius dicitur de eo qui honore & neneratione dignus eſt, quam σεβάσμιος ut cõtendit Chriſtodulus.

Αἰδοσύνη de abſconditis & latere cupientibus proprie dicitur.

Αἰδοῦμαι pudefio. Bud.Com.

Ἀϊδοφόλοι.οἱ. qui nullis iam ſunt uiribus, quaſi propinqui Plutonis ſpeluncæ.

Αἰδρεία.ας.ἡ. imperitia.

Ἀΐδρις ιος. ὁ. ἡ. inſcius.
Ἀΐδρος. ὁ. perſpicuus.
Ἀΐδρυτον κακόν. ſcelus ingens, quale nemo in ſe recipere debet, τὸ κατάρατον, ὃ οὐκ ἄντις αὐτῷ ἱδρύσατο.
Ἀΐδυλος. ὁ. audax, temerarius.
Ἀϊδωνεύς. ἑος. ὁ. infernus, Pluto.
Ἀΐδω. canto ut gallus.
Ἀϊδώνιον. τὸ. lætale, mortiferum, quaſi Plutonium dicas.
Αἰδῶ. τὰ. per craſin pro αἰδοῖα, pudenda apud Hom. Ili. β. τάτ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει.
Ἀϊδώ. τὸ αἰδοῖον. & luna apud Chaldæos, ictus, ſiue momentum laconibus Alimentum, etiam Mineruæ & ara in arce apud Athenienſes, habet ὀξεῖαν in recto caſu, circũflectatur uero in accuſandi caſu αἰδῶ. Vide etiam Euſt. apd Hom.
Αἰδώς. όος. ὁ. pudor, φόβος τῆς ἀδοξίας (ut definiunt Stoici) metus infamiæ. Aiunt quidam hoc nomine ſignificari non pudorem eum ob ſcelera perpetrata, quem αἰσχύνην proprie uocari uolũt: uerum pudorem illum ingenuum cum obſeruantia quadam coniunctum, cuiuſmodi eſt pudor filiorum erga parenteis. Bud. Vide in Ammonij differentijs. Com. παρὰ τὸ εἴδω τὸ βλέπω. καὶ μετὰ τῆς στερητικῆς αἰδὼς καὶ αἰδώς. οἱ γὰρ ἐντρεπόμενοι συστέλλουσι τὰ ὄμματα.
Αἰδῶ. & αἴδω utrunq; enim inuenitur, uerecũdia afficior.
Αἰεί. ſemper, continue, repente, ſimul, αἰέν, αἰές, ἀεί, αἰῖ, αἰῖν, ἀεῖν, αἴ, ἠΐ, αἰή, ἀΐ, ἀίς, omnes hæ uoces idem ſignificant.
Αἰειγενέτης. ου. ὁ. ſemper exiſtens, uel potius ſemper generans. Iones enim pro εἶναι, γενέσθαι. utuntur. Etym.
Αἰειναῦται. apud Mileſios dicti ſunt potentiores, quòd ſemper in nauibus conſultarent. Damaſcenore enim, ac Thoante tyrannis exactis, ſodalitates duę urbẽ obtinuerũt. harũ altera πλόυτις, altera χειρομάχα dicebatur. Sed cum potentes dominarentur, & ſodalitatis ſuę res aſciuiſſent, ueriti ne quando à diuerſa factione opprimerentur, conſcenſis nauibus, & procul à terra progreſſi, maximis de rebus conſultabant, proinde ἀειναῦται appellati. Cæl. Calcagninus ex Plutarcho.
Αἰσκῶπες. οἱ. ſempaſiones aues, omnibus enim anni temporibus conſpiciuntur. ſic Gaza uertit in Ariſtotele.
Αἴελιοι. mariti duarum ſororum, cognati.
Αἰέγυπνος. mortis epitht. ſomnolẽtus. (uirore.
Αἴεχος. lauri ramus, uel bacca. Hermol. à ppetuo
Αἰές. Creteſes ſemp pro ἀεὶ dicũt, teſte Corintho.
Αἰετός. ὁ. ἀετός. aquila.
Αἰζηνικές. τὸ. diuturnum longæuum.
Αἰζηός. οῦ. ὁ. iuuenis, florens. παρὰ τὸ ἀεὶ ζῆν τὸ ζέω.
Αἴζηλος. obſcurus, ignotus.
Αἰζωικεί. perpetuum.
Αἰζωνεύεσθαι. male dicere, uituperare.
Αἰζόκροτος. οὐ. ὁ. ariditas ſqualor, dicitur & ἀζόκροτος, ut ἀεί, & αἰεί. Euſt. Iliad. ζ.
Αἰζωές. τὸ. ualde graue, moleſtum. πολύπονον.
Αἰήτης. ου. ὁ Aeëta, rex Colchorum.
Αἴητον. τὸ. magnum, ſublime.
Αἰθάλη. ης. ἡ. cinis. παρὰ τὸ αἴθω. fumus & fuligo quędã tenuior & leuior, flãmæ & ignis impetus qui fumi modo nigra quęcũq; lambit, reddit. differtq; à καπνοῦ hoc eſt fumo ꝙ hic craſſior ex materia nõdum excitata flãma attollitur.
Αἰθάλικες. Gal. interp̃te circuli in cutis ſupficie ijs q ignẽ ambiũt ſimiles, ab αἴθειν id eſt ardendo dictum, uibices fortaſſe dicere poſſis.
Αἰθαλικώδεα. τὰ. cruenta, apd Hipp. αἱμάλωπα.
Αἰθαλίωνες. οἱ. cicadarum epith. quòd æſtus ardore imprimis gaudeant.
Αἰθαλόεις. όεντος. ὁ. ardens, exuſtus. Vulcani epitheton eſt, quaſi fuliginoſus deus.
Αἰθαλοκαμπίαι. αἱ, fumi, impoſturæ.
Αἴθαλος. ὁ. fuligo. fauilla, genus æris, ſiue petra ex qua fit ignis: Itẽ ardens, exuſtus, apud Pindarũ.
Αἰθαλόω. καὶ
Αἰθάλω. ardeo, comburo.
Αἰθαλώδης. εος. ὁ. fuliginoſus.
Αἴθε. utinam. In hoc differt ab ὤφελον) teſte Ammon.) quòd perſonas non diſtinguat. unde, ut perſonę diſtinctio indicetur, ὤφελον illi cõiungi ſolet. Hom. Iliad. α. αἴθ' ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος, καὶ ἀπήμων ἧσθαι. Bud. Com. αἴθε aduerbium eſt, ὤφελον autem uerbum.
Αἴθιοψ. οπος. ὁ. urens, ardens.
Αἰθέριος. ου. ὁ. æthereus.
Αἴθη. nomẽ equi apud Hom. Iliad. 23. uidetur cõfectũ nomẽ ἀπὸ τοῦ θερμῶς καὶ ταχέως τρέχειν à pernicitate & ut ſic dixerim inflammato curſu.
Αἰθήεις. εντος. ὁ. ruber, fuluus, πυῤῥός. apd Nicãdr.
Αἰθήρ. έρος. ὁ. uel ἡ apud Pindarũ & Home. æther, claritas. Dictũ ἀπὸ τοῦ αἴθειν, uel ἀπὸ τοῦ ἀεὶ θέειν, à perpetuo motu. Apuleius ex Ariſt. lib. de Mũdo. Aetheris (inquit) appellatione, cœlũ ipſum, ſtellęq;, omniſq; ſyderea compago intelligitur, non, ut quidã putant, quòd igneus ſit & incenſus, ſed quòd curſibus rapidis ſemper rotetur, ætheris hymnus apud Orpheum habetur.
Αἴθι. utinam.
Αἴθικες. populi Macedoniæ, quorum meminit Homerus in Catalago.
Αἴθινος. aptus comburi, ut αἴθινα ξύλα. Item mordax, niger.

Αἰθιοπεύς.

Αἰθιοπικός.κος.ὁ.æthiops.
Αἰθιοπία.harmothratia.
Αἰθιοπὶς.herba quędã apud Dioſcor.li.4.ca.100.
Αἰθίοψ.οπος.ὁ.ęthiops.ab αἴθω cremo,& ὤψ aſpectus,quod ſolis uicinitate torreatur.
Αἰθιοπὶς.ἡ.herba,uerbaſco ſimilis.
Αἶθμα.τὸ.eſca.
Αἴθωκες.οἱ αἰθόλικες. propriè ſunt phlyctænæ,id eſt puſtulæ ex igni, φλυκτίδες, puſtulæ rubeæ in ſumma cuti,exanthemata.
Αἶθον.λαμπρόν,ignitum,nigrum,ardens,ſplendidum.
Αἴθοπα οἶνον.appellat Homer. quaſi fumicalidũ, id eſt,natura ignitum,quod ſemina quędam caloris in ſeſe habeat, ſitq; natura ignitum, non (ut alij)propter colorem.Gell.lib.17.cap.8.
Αἶθος.τος.τὸ. καῦμα. æſtus, calor. penanflexum. Etym. αἶθος ὁ αἴθων, αἰθὸς uero ὁ αἰθόμενος, fuluus,πυῤῥὸς,oxytonum.Cyrillus.
Αἴθουσα.ης ἡ.porticus.
Αἶθοψ.οπος.ὁ.ardens. Αἶθοψ,καπνὸς fumus, qui dum materia aliqua uritur,fit.
Αἴθρανος, ſcabellum quod fœminarum pedibus ſubijcitur. (diuerſor.
Αἰθριάω.μ. ήσω. π. κα.tempeſtatem fero, ſub dio
Αἴθρη.ης ἡ.æthra,ſplendor aëris,aër.
Αἰθρηγενέτης.ου.ὁ.κὴ.
Αἰθρηγενὴς.έος.ὁ ἡ.ſerenificus,ſudificus:quaſi ſudum,ſiue ſubudum reddens aërem. Boreæ epitheton,ſiue quia frigus efficit,quod Homerus αἴθραν uocat. Fauſtus. Frigentem & boream durat,zephyrumq; repentem. Siue αἰθρίαν,id eſt,ſerenitatẽ. auſtrales enim nubes diſcutit. Columella, Nec tam nubifugo borea Latonia Phœbe Purpureo radiat uultu.
Αἰθρία ας.ἡ. ſereniaas. aër purus. Ariſtotel.De mundo.
Αἰθριάζειν.collocare aliquid in loco edito ubi nõ facile conſpici poteſt, uel loco ſereno & minime nebuloſo. & αἰθριάζουσιν,ἐν εὐδίᾳ εἰσὶν in tranquillitate uerſantur.
Αἰθρινός.ὁ.matutinus.
Αἰθριοκοιτέω.μ. ήσω.dormio ſub dio.
Αἴθριος.ου.ὁ ſerenus,illuſtris,ſub dio exiſtens.
Αἰθρίππος.ὁ,pernix,celer.
Αἶθρον.τὸ.ardor,& matutinum frigus quod urit, legitur & αἶθρος.
Αἶθρος.ου.ὁ. frigus matutinum.
Αἴθυια.ας.ἡ.mergus auis, Oppian. de aucup. Gaza apud Ariſtotelẽ mergum transfert, fulicam Virgilius dixit ex Arato.
Αἴθυα,eſt & pila,ἴγδη,mortarium.
Αἰθύσσω.μ.ξω.π.κα. calefacio, extendo, iacio, concutio.

Αἴθυγμα.τὸ.impetus,ὁρμὴ τοῦ πυρός.
Αἰθύλικες. inqt Galen.ſunt circuli in ſumma cute,ſimiles ijs circulis qui ab igne excitantur,nã αἴθειν urere dicitur, & quæ his circulis ſimilia ſunt. Αἰθυλικώδη appellantur,quę à nonnullis & ἀμμάλοπα dicuntur, ulcera circularia in ſuperficie corporis graſſantia.
Αἴθω.μ.σω.uro,incendo,ardeo.
Αἴθω.expiro.inferius ἄσθω ſcribitur.
Αἴθων.ωνος.ὁ ardens,ſplẽdidus,niger.Interdum uirilis, bellicoſus. Interdum elaboratus,ut σίδηρος αἴθων, Eſt etiam unus equorum ſolis. αἴθωνες τρίποδες, quæ & ἐμπυριβῆται, in quibus aqua calefiebat,quaſi πυρὶ αἰθόμενοι. Euſt. Iliad.9.
Αἰκα & αἴκεν,poëtice pro εἰ,ſi.ε mutato in α Dorice,& pleonaſmo τοῦ κεν.
Αἰκέν πως.ſi utiq; εἴπω,ἐάν πως.
Αἰκέ ποθι. ſiquando ubi,quò,ſicubi. εἴποτε,ἐάν ποτε.
Αἰκάζω.μ.άσω.π.ακα.uoco.
Αἰκάλλω τὸ ἀπατῶ.decipio,adulor. Propriè de canibus cum & auribus & cauda applaudunt domeſticis.ſumpta metaphora à gallis gallinaceis.κάλλαια uocantur eorundem inferiores dependentes criſtæ.facile permoueo & in meam ſententiam pertraho.Ariſtoph. Vide Chiliad.Eraſmi.Propriè eſt canum auribus,cauda, totoq; corporis filo blandientium.
Αἰκὴ.ἡ impetus malim per diæreſin ἀϊκή.
Αἰκία.ας.ἡ.flagellatio,uerberatio. Propriè cui cõuicia non præceſſerunt,ærumna,ſuppliciũ: Αἰκίας δίκη, actio iniuriarum ob uerbera Bud. Cõ.αἰκίαι & ὕβρεις quid differãt uide in Amo. cuius æſtimatio & mulcta legibus non erat præfinita & circunſcripta, ſed illud ab accuſatore ex delicti ratione æſtimabatur,atq; à iudicibus ratum fiebat. Arpocratio in Elegantijs Atticis, & Ariſtoph.interp.
Αἰκίζομαι.contumelia afficio,flagris cædo.
Αἰκίζω.uerbero cõtumelioſe.ἀπὸ τοῦ ἀεικὴς, id eſt, σκληρὸς,ἀπότομος,abiecto ε.
Αἰκικὸς,contumelioſus.
Αἴκισμα.τὸ.flagrum,percuſſio.
Αἰκισμός.οῦ.ὁ.αἰκία.
Αἴκλον.τὸ.κὰ.
Αἴκνον. τὸ. edulium,cibus,βρῶμα. Vnde ἐπαίκλιον.Euſt.Iliad.Σ.
Αἰκόλος.turpis.
Αἰκτὴρ.ῆρος.ὁ impetuoſus,malim per diæreſin.
Αἰκτὸς.οῦ.ὁ.ingens,ineff.bilis.
Αἰκῶς.ὑβριστικῶς,crudeliter,contumelioſe.
Αἰλᾶν.adulari,circunuenire,τοπάζειν.
Αἰλῆς.ſi uis εἰ βούλει apud Ariſtoph.
Αἴλινον.τὸ.lugubris quædã cãtio,gen⁹ lamẽtationis altę & acutæ,ut inquit Sophoclis interp.

Αἴλινος.ου.ὁ.miſer. C.
Αἴλιος.affinis.
Αἴλουρος.ου. feles, catus. παρὰ τὸ αἰολεῖν τὴν οὐρὰν. Eſt etiam piſcis nomē quem Latini ſilurum uocant,thynno non abſimilis. Ariſtot.Aelianus.
Αἷμα.ατος.τὸ.ſanguis.παρὰ τὸ αἴθω τὸ καίω. Etym. Item genus,progenies, ταύτης τοί γενεῆς τε καὶ αἵματος εὔχομαι εἶναι. Hom.Iliad.ζ. ubi Euſt. αἷμα pro ſemine à doctis accipi ait,eo quod ſeminis materia ſit ſanguis.
Αἱμακουρίαι.αἱ.parentationes mortuorũ,Doricè: quaſi animę mortuorum ſanguine ſaturentur: inferię & exequę,compoſita uox ab αἷμα ſanguis & κοῦρος puer uel filius. Hiſtoriã recenſet Pindari commentarius in Olymp.
Αἱμαλωπὶς. color ſanguinem præ ſe ferens, concrementum ſanguinis,αἱμάλωπες.Dioſcorid. cruentæ adipis reliquiæ.
Αἱμάλωψ.ωπος ὁ.cruentum uirus,& homo cruento aſpectu,Item ſuffuſio oculi cruenta & totius corporis à plaga caſúue impreſſa, uibices Latini uocant.
Αἱμαπτύσις.ſanguinis excreatio.
Αἱμασιὰ.ᾶς.ἡ. ſepes ſpinoſa, ἀπὸ τοῦ αἱμάττεσθαι. τοὺς περιβαίνοντας ὑπὸ τῶν κέντρων ἀκανθῶν τοὺς σωροὺς τῶν λίθων.Nicand.Propriè maceria ſine luto cementorum.& Apud Herodo. in primo lib.eſt αἱμασιὴ πλινθίνων. & Hom. Odyſſ. σ. αἱμασιάς τε λέγων,Septa ſtruẽs.& Pla αἱμασιώδη περίβολον dixit.
Αἱματεκχυσία ſanguinis effuſio apud Paulũ ad (Hebræos.
Αἱμάτη culter,Sophocles.
Αἱματηρὸς.ου.αἱματόεις.
Αἱμάτια.ας.ἡ.obſonij genus,genus farciminis ex ſanguine,à cruore appellatum. Cæl.li.14.ca.56.
Αἱματίζω.μ.ίσω.π.ικα.cruorẽ moueo.
Αἱμάτιον.ου.τὸ.garum quoddã è thinni inteſtinis cum branchijs, ſanie ac cruore confectũ quaſi ſanguiculum.
Αἱματινὸς.ου.ὁ ſanguineus.
Αἱματίτης.lapis nomen, à ſanguinis colore, uel uirtute atq; effectu,nimirum quòd ſanguinem deprimat. Plin.lib.36.cap.20.Dioſcor.lib.5.
Αἱματόεις.όεντος.ὁ.ἡ.cruentus.
Αἱματοπότης.ὁ. ſanguinipota. Propriè de dracone dicitur.Apd Ariſtoph.Equit.epit.eſt ἀλλαντοπώλην, hoc eſt fartoris ſiue farciminũ & extorũ uenditoris qui inteſtina & farcimina unà cũ ſanguine & pinguedine ac farina cõmiſcẽt, coquunt,& abſumũt,ac quodãmodo exorbẽt.
Αἱματόφλεβς.ὁ.ἡ. plenus ſanguine, & curuus. De uenis diciturapud Hippocrat.
Αἱματόφυρτος.ου.cruore imbutus, ſanguinolẽtus à (φύρω.
Αἱματόω.μ.ώσω.π.ωκα.καὶ
Αἱματτάω.καὶ
Αἱμάττω.μ.ξω.π.χα.lanio,cruento,ſanguine conſpergo,& polluo,occido.
Αἱματώδης.ὁ.καὶ ἡ.cruentus. (habens.
Αἱματωπὸς.ου.ὁ.ſanguinarius, oculos cruentos
Αἱμηρὸς.cruentus.
Αἱμίλιος.aſtutus.
Αἵμιον.σφάγιον.inferius ἀμπνεῖον ſcribitur.
Αἵμνιον,uas quo excipitur ſanguis.
Αἱμοβόρος.ſanguiuorus,uel ſanguinem bibens.
Αἱμοκαρία.cruentum myſterium.
Αἱμόδωρον.hẹmodorũ,herba quędã Theoph.
Αἱμάτωσις.εως.ἡ.ſanguificatio,ſanguinis generãdi munus,& ἐξαιμάτωσις,Medicorũ ſũt uoces.
Αἱμόκεγχνα.ſanguinis miſſio,uel effuſio.Nã κέγχνον ponitur ἀπὸ αἵματος ἐκχύσει. punctio quędam & mordicatio.
Αἱμομίκται.inceſtuoſi,inceſti.
Αἱμόνας.exprimens,emungens.
Αἱμονία.ας.ἡ. Theſſalia & Epheſus.ab Hemone Martis filio.
Αἱμοπτόης ὁ.καὶ
Αἱμοπτοϊκὸς.ου.ὁ.excreans ſanguinem.
Αἱμορραγία ας. ἡ. copioſi ſanguinis effuſio. Bud. Com.& Annot.ſanguinis impetuoſa eruptio, ſiue profluuium.
Αἱμορροέω,ſanguine fluo,ſanguinis fluxum patior.unde αἱμόρρους,mulier menſtruata.
Αἱμορροῒς.ίδος.ἡ.hẹmorrhois,morbus,id eſt ſanguinis fluxus, exitus cum per anguſtum luctatur,ut in ſectione uenæ,uaricis,mariſcæ,Etiam αἱμορροΐδας.morbũ ſedis interpretatur Herm.
Αἱμόρρος.ſerpentis nomen. Nicander in Theriacis & Aelian. (φόρυκτον.
Αἱμόρρυτον.τὸ.ſanguine manãs,idem quod αἱμο
Αἱμὸς.ὁ.nemus,arbuſtum.inferius αὐτος.
Αἷμος.mons Thracię ab Aemo Boreæ & Orythię filio: Itẽ αἱμος collũ,ceruix,itẽ ros apd Aeſchy.
Αἱμοφόρυκτος.ου.ὁ.ἡ.cruentatus.
Αἱμοχαρὴς εος.ὁ.ἡ. ſanguine gaudens.
Αἱμυλία.ας.ἡ. facũdia, illecebræ, ſermonis lepiditas,lepos κομψότης.
Αἱμύλιος.ου.ὁ.καὶ.
Αἱμύλος.ὁ.facetus,blandus,uarius,diſertus.
Αἱμῶ. τοὺς ὀδόντας ἀλγῶ,dentibus doleo.
Αἱμωδέω.ου.ὁ.καὶ
Αἱμωδιᾶν. obſtupeſcere dẽtibus ex acerborũ fructuũ eſu,aut ſtridore quopiã,q etiã gingiuas infeſtat.
Αἱμωδία.ας.ἡ dentiũ ſtupor, ex eſu pomorum immaturorum.
Αἵμων.ονος.ὁ.cruẽtus.Itẽ exptus.Dicitur aũt pro δαίμων, abiecto δ,παρὰ τὸ δαίω,τὸ γινώσκω,
Αἱμωπὸς.ου.ὁ ſanguinarius,cruẽtus. (μανθάνω.
Αἰναρέτης.ὁ.& αἰνάρετος.& αἰναρέτης.ου.ὁ.grauis

uis uirtute, ὁ ἀπὸ κακῶ τῆς ἀρετῆς, ἤτοι τῆς ἀνδρείας ἔχων. Euſt. Iliad. π.

Αἰνεάδαι. οἱ. Aeneadæ.

Αἴνεσις. ιος. ἡ. laudatio.

Αἰνετός. ȣ. ὁ. laudabilis.

Αἰνέω. μ. έσω. καὶ. ήσω. laudo. Hinc Aeneam illum dictum oſtendit Homerus in hymno Veneris: τῷ δὲ καὶ αἰνέας ὄνομ᾽ ἔσσεται, οὕνεκα μ᾽ αἰνόν ἔσχεν ἄχος. Apud ueteres ſignificabat quoq; irrigare, contundere, cõmouere, ut in ptiſana fieri ſolebat. Et apud Heſiod. pro τῷ αὐτεῖσθαι. Ita quidẽ Etym. ſed forte rectius αἰονεῖν acceperis. Item paciſci, σύγκατατίθεσθαι apud Homerũ & manibus hordeum confricare. Etym.

Αἰνέω, fermento, macero & ſubigo aqua hordeũ, ut exponit Aelius Dionyſius, & ut Euſt. Iliad. κ. ἀναδεύεσθαι τὸν ἀληλεσμένον σῖτον. Pauſanias in Lexico Rhetorico pro deglubo, ad nucũ genus refert, ut ſit αἰνεῖν putamina, & nucũ quiſquilias demere, dicitur & ἀνεῖν αἰνεῖν, plurima de hoc uerbo Euſt. libro iam citato.

Αἴνη, ης. ἡ, exiſtimatio, opinio Herodot.

Αἰνιάτης. ὁ. ἡ. ab Aeno urbe Thraciæ, ut αἰνιάτης οἶνος, uini genus præſtans apud Hipp. quod αἰνοπικὸν uocant.

Αἴνιγμα. τος. τὸ. uel αἰνιγμός Ariſtoph. ænigma, quæſtio obſcura, ſermo nodoſus, & inuolutus, Latini antiqui ſcirpos appellauerunt, ut Gellius ſcribit libro 12. cap. 6. per antiphraſim fortaſſe, quemadmodum etiam bellum dicitur, quaſi minime bellum ac bonum.

Αἴνιγμα γαλήνης. indiciũ, alluſio tranquillitatis.

Αἰνιγματιστής. οῦ. ὁ. qui loquitur per ænigmata, reſq; per ſe dilucidas data opera obſcurat, cuiuſmodi ſunt carmina Lycophronis. Eraſ.

Αἰνιγματώδης. εος. ὁ. ænigmaticus.

Αἰνιακτηρίως. obſcurè, ambitioſè. Aeſchyl.

Αἰνιγμός. idem quod αἴνιγμα.

Αἰνικτά. τά. obſcura.

Αἰνίζομαι. laudo.

Αἰνίττω. καὶ

Αἰνίττομαι. μ. ίξομαι. obſcurè loquor, innuo latenter (ut fit in tabula Cebetis) ænigmate oſtendo & ſignifico, coniecto apud Sophocl. Αἰνίττεται τὸν πέτρον, taxat Petrum, Plutarchũ in Placi. ἄλλως ὑποσημαίνει. Et αἰνίττεταί τι τόδε. cũ aliud ex alio aut per aliud indicatur, uel cum aliud apparens alterius rei notionem alicui ſuggerit. Αἰνίττονται μεταφοραί, ænigmaticæ orationi translationes congruunt. Ariſt. Rhet.

Αἰνόγαμος. ȣ. ὁ. infelix nuptus.

Αἰνόμορος. ȣ. grauiter moriturus.

Αἰνοπαθής. έος. ὁ. ἡ. grauiter affectus.

Αἶνος. ȣ. ὁ. laus, gloria, παρὰ τὸ ἰαίνω τὸ τέρπομαι, καὶ εὐφραίνομαι καὶ διάχεομαι. Itẽ apologus, prouerbium. Αἶνον Aphthonius in progymnaſ. ſimpliciter μῦθον, id eſt, fabulam uocat. Huic ſunt (ut ait) uaria ex inuentoribus cognomina. συβαρίτης, κίλιξ, κύπριος, αἰσώπιος. Quintil. Αἶνον ait à Græcis appellatum λόγον μυθικόν, & αἰσωπικόν, à Latinorum nonnullis apologationem, nõ ſatis in uſum recepto nomine: aditq; hoc à parœmia diſcrepare, quòd αἶνος totus ſit apologus, παροιμία aũt ſententia breuior ut apud Heſiod. Νῦν δ᾽ αἶνον βασιλεῦσ᾽ ἐρέω, νοέουσι καὶ αὐτοῖς. ὧδ᾽ ἴρηξ προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον. Vtitur eundem ad modum & Archilochus & Callimachus, etiam ſi Theocritus ἐν κωμίσκαις, αἶνον pro parœmia uidetur uſurpaſſe, αἶνος θὴν λέγεταί τις, ἔβα καὶ ταῦρος ἐν ὕλαν, id eſt, Fertur & hoc olim, in ſyluam ſecedere tantum. Hæc. Eraſ. De eodem, id eſt, quid αἶνος & παροιμία differant, uide αἶνος in Ammonio. Ariſtophanis interpretes produnt αἶνον non concinnari pueris, ſed ad uiros dirigi, nec conſolatorium modo eſſe, ſed parænaeticum quoq;. admonet enim & docet Cæl. li. 8. ca. 47. Dicitur etiã αἶνος, quod alio nomine γρῖφος ſermo implicitus, ut apud Clearchum, uir nõ uir, auis nec tamen auis, lignũ non lignum, lapis non lapis: pro eunucho, ueſpertilione, ferula. Αἶνος ciuitas apud Homer. & Ephorũ, ait enim hic. Αἶνος ciuitas, quam primum Græci illi qui Alopeconneſij appellati ſunt inhabitauerunt, deinde ex Mytilenis, & cinna deducti coloni. Arpoc. Eſt & αἶνος Cephaleniæ mons.

Αἰνός. ȣ. ὁ κακός. grauis, malus. παρὰ τὸ δεινός, abiecto δ, & ε mutato in α. Vel παρὰ τὸ δαΐς, pugna δαϊνός, καὶ δαινός, & excluſio δ, αἰνός, ὁ μάχιμος, paroxytonum eſt, ſed αἶνος penanflectitur.

Αἰνότης. ητος. ἡ. grauitas.

Αἰνοτόκος. ȣ ὁ. grauia & mala pariens.

Αἰνόζωος. ȣ. ὁ. malè natus.

Αἴνυμαι. aufero, capio.

Αἴνυμι. teſte Corintho. Aeol. dicunt pro ἐπαινῶ.

Αἰνῶς. grauiter.

Αἴξ. γός ἡ capra, & ſydus cœleſte. Generale nomẽ eſt ad omnes caprarum ſpecies, quarũ triplex eſt differẽtia. nam recens natæ ἔριφοι appellantur: anniculæ, uel media ætate χίμαροι. adultæ τράγοι & ἴξαλοι. Has Hom. προγόνους uocat, medias μετάσσας, alias ἕρσας. De capris Ariſtotel. Aelian. & de ſyluestribus capris Oppianus in lib. de uenatione. Eſt & auis nomen αἴξ Ariſtot. Gaza capellã uertit. Item ſyderis apud Proclũ (de ſphæra.

Αἴξαντες. irruentes.

Αἰξάσκω. impello.

Αἰξωνεία. ἡ. conuitium.

Αἰξωνεύεσθαι. maledicere, conuicijs inceſſere. Hoc uerbo intoleranda mordacitas ſignificatur, inde figuratũ, quòd in Attica Aexones dicacitate maledicaq; uirulentia inſignes erant. Cæl. li. 10. cap. 25. Vide Chiliad. Eraſmi.

Αἰξωνεύς. conuiciator.

Αἰολεύς. ὁ. Cæcias uentus.

Αἰόλαν. Ariſtoph. uocauit πηδητικὴν hoc eſt fallẽdi artem αἰόλαν χρείαν ἐφθεγξάμεθα, ſignificat etiam obſcurã & αἰόλα uel αἰόλη νὺξ quę dicatur, uide Sophoclis interpretem.

Αἰολᾶσθαι. fingere aratro, errare, uagari. Hipp.

Αἰολέω. μ. ήσω. π. ηκα. uario, ποικίλω, πυκνῶς καὶ ταχέως στρέφω, κινῶ. Αἰόλητο, apud Apollon. turbatus & ſollicitus erat.

Αἰολιγγή. ἡ. umbra, momentum tẽporis.

Αἰολίζω, αἰολέω. uario, gero morẽ Aeolicum, decipio, ut apud Heroclem, μηδ᾽ αἰόλιζε αὐτάν. Ne circunſcripſeris ipſam. Inde deductum, quòd Aeoles ut fraudulenti infamabantur, ut Theocriti interpres in primum Idyllion annotat. Itẽ Aeolice loquor, Strabo lib. 8.

Αἰόλλω. τὸ ταχέως καὶ δίκην ἀέλλης κινῶ hoc eſt celeriter ac turbinis aut pcellę in modũ moueo.

Αἰολόδωρον. τό. uarium munus.

Αἰολοθώρηξ. habens pulchrum thoracem.

Αἰολομίτρης. ȣ. ὁ. ποικίλην ἔχων τὴν μίτραν. Eſt autem μίτρα zona bellica.

Αἰολόμητις. ȣ. ὁ. Hetero accẽtu in antepen. & cũ ι. ἀγκυλομήτης, uarij cõſilij Moſchopo. in Heſio.

Αἰολοπύλαι. αἱ. ſunt quæ forma ſphærica, ex ærea aut alia materia fiũt, intus cauæ: quib. ineſt punctum anguſtiſſimum, quo aqua infunditur, deinde igni admotæ, ſimul atq; aqua feruere cœperit, flatũ tantiſper emittunt, dum aqua (quæ in fumum reſoluta paulatim efflatur) durauerit, deductũ ab αἴολος & πύλη, quaſi Aeoli porta. Cæl. lib. 11. cap. 18.

Αἰολόπωλος. ὁ ἡ. uarius pullus, equus uelox, bonos equos habẽs. Hõ. Phryges uocat αἰολοπώλους, hoc eſt ταχυΐππους ἢ ποικίλως ἱππαζομένους.

Αἴολος. ȣ. ὁ. rex uentorũ, Aeolus pro paroxytonũ. Homerus in Odyſſea.

Αἰολόστομος. ȣ. ὁ. obſcurus, & ambiguus, oraculi epitheton apud Aeſchylum.

Αἰόλος. ȣ. ὁ. uarius, doloſus, obſcurus. paroxyt. Itẽ uelox ἀπὸ τῆς ἀέλλα, à quo etiã κορυθαίολος Ἕκτωρ & αἰόλαι σφῆκες, id eſt ueſpæ οἱ κατὰ τὸ μέσον συνεχῶς κινούμενοι, & πόδας αἰόλος ἵππος, hoc eſt, ποδώκης, pedibus celer.

Αἰονέω. μ. ήσω. π. ηκα. aſpgo, humecto, deſup irrigo, ſupfundo.

Αἰπὰ alta, excelſa, difficilia.

Αἴπεια. ας. ἡ. urbis nomẽ, Laconice pparoxyt. Nã αἰπεῖα penult. circũflexa fœmin. eſt ab αἰπύς.

Αἶπερ. tanquam. αἶπερ τοι θεοί, ἀντὶ τοῦ ὥσπερ. Ariſtoph. Acharn.

Αἰπεινός. ȣ. ὁ. excelſus.

Αἰπήεις. ήεντος. ὁ. idem.

Αἰπόλιον. ȣ. τό. grex capranum, caprile.

Αἰπόλα. ȣς. ἡ. αἰπόλιον, καὶ κάπηλος. caprile & mercatus caprarum.

Αἰπόλος. ȣ. ὁ, caprarius (ut ποιμὴν paſtor ouium, teſte Ammonio) Syncopa eſt pro αἰγοπόλος, ab αἴξ αἰγός, καὶ πολῶ τὸ ἀναστρέφομαι, quaſi ὁ περὶ τὰς αἶγας ἀναστρεφόμενος. Vel παρὰ τὸ αἰπὰ quod eſt ὑψηλοὺς τόπους περιπολοῦντες. Etym.

Αἶπος. εος. τό. cacumen, uertex.

Αἰπύκερως. alta cornua habens. Epitheton cerui.

Αἰπυμήτης. ȣ. ὁ grandiloquus. Aeſchyl.

Αἰπύς. έος. ὁ. altus, magnus, durus, pernitioſus. παρὰ τὸ αἶπος.

Αἰπύτιος. idem.

Αἶρα. malleus, bipennis.

Αἶρα. ας. ἡ. loliũ, zizaniũ. Dioſcorides li. 2. cap. 91. & Theophr. ἡ. τῆ. σίτου διαφθορά, παρὰ τὸ ἐράω τὸ φθείρω, ἐρᾶ, & trãſpoſitione αἶρα. Etym.

Αἶρα. ας. ἡ. malleus, ſecuris, capitur & pro ſphæra.

Αἱρέομαι. οῦμαι. μ. αἱρήσομαι. π. ᾕρημαι. ἀόρ. α ᾑρέθην, medius ἀόρ. β. εἱλόμην, ἀπὸ τῆ ἕλομαι eligo, uolo, decerno. Interdum αἱρεῖσθαι ante ferre, pręponere dicitur, maxime ſi alicuius rei uel uti collatio quędam fiat & ἀντὶ præpoſitio cum gtõ pręponatur. ut ποῖα δ᾽ ἀντὶ ποίων αἱρετέον, οὐ ῥᾳδίως ἐστὶ δοῦναι, quę autẽ quibus pręponenda, non eſt explicatu facile apud Ariſtot. & αἱρεῖσθαι τὸ μέσον. Tenere modũ uel ſeruare mediocritatem. Itẽ αἱρεῖσθαι ſequi & expetere ſignificat & αἱρέομαι τὸ ἡδὺ appeto uoluptatem.

Αἱρέσιμος. ȣ. ὁ. capi aptus.

Αἵρεσις. electio. Chryſoſt. περὶ ἱερωσύνης, utitur pro ea electione qua epiſcopus eligebatur à populo. Item opinio de aliquo dogmate firmata, hæreſis, ſecta: quarum quatuor imprimis celebres erant Athenis, Academica, Peripatetica, Epicurea, & Stoica: à quibus aliæ omnes quæ à Laërtio colliguntur, tanquam fontibus promanarunt. Bud. Annot. Θέσις (ut annotat Cęlius) eſt pręſtãtis in philoſophia uiri παράδοξος ὑπόληψις, id eſt opinio admirabilis, ſicuti Antiſthenis, οὐκ ἔστιν ἀντιλέγειν. Quæ ſi obrepat in plureis nõ in urbanos, iã αἵρεσις, id eſt ſecta nũcupatur: ſed inter pullatos gregaleiſq; κοινὴ ἔννοια. Item optio, ut βασιλείας αἵρεσις, apud Chryſoſt. optio regni, Politiã. hæc uerba Herodia. li. 6. ἑκάστους κελεύσαντες εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν ἐπανιέναι τῆς ἀξίας αἵρεσιν, ſic Latine fecit: Iuſſerunt ad ſuã quenq; uitam & officiũ redire. Significat item expugnationem.

Αἱρεσιώτης. ȣ. ὁ. hæreticus.

Αἱρετέω. μ. ήσω. π. ηκα. καὶ

Αἱρετίζω. μ. ιῶ. π. κα. eligo, placeo, ſector.

Αἱρετικός. ȣ. ὁ. hæreticus, qui præter ueritatē aliquid opinatum habet.

Αἱρετιστής. ȣ. ὁ. princeps ſectæ.

Αἱρετίς. delecta amica, amans.

Αἱρετιῶ. aſſumo, adduco in meam ſententiam.

Αἱρετός. ȣ. ὁ. eligibilis, electus, potior, arbiter. & τὸ αἱρετὸν expetendū, & δι' αὑτὸ αἱρετὸν propter ſe expetendū, & αἱρετώτερον quod antepo ni debet, & præferri & αἱρετὸς κριτὴς dici uidetur à Cic. in oratione pro Cn. Planc. edititius iudex quem una pars eligit. Arl.

Αἱρέω. μ. ήσω. ἀόρ. β. εἷλον. capio, teneo, deſtruo, populor, occido, actiuum.

Αἱρικός. ὁ. loliaceus.

Αἱριωλαί. procellæ, turbines.

Αἴρομαι. in uoce paſſiua ſignificat interdum etiam tollo. id eſt erigo. Plutarchus [illegible] ἱσία εἰς ἀπόπλουν. Xenoph. ἔφερον ὁ ἵππος τὰ πρόσθεν αἴρεται. Interdum porto, geſto, uel potius geſtandum tollo, hoc eſt ἀνατίθεμαι, ἐπιφορτίζομαι. Interdum ſuſcipio. id eſt, incepto, aggredior, ut πόλεμον ἢ κίνδυνον αἴρεσθαι. uel ἀρέσθαι. ut eſt apud Ariſtot. in Rhet. ad Alex. & ἐπ' ἐμὲ σίδηρον αἰρόμενος. ibidē, in me diſtrinxit gladium. Interdum fero, hoc eſt, reporto præmium uel lucrum. ut αἴρομαι κλέος, αἴρομαι νίκην, refero, aufero gloriam, uictoriam. Bud. Com.

Αἴροντος. obedientis, παραδεχομένȣ, ἀρεσκομένȣ.

Αἴροντος. odientis, μισοῦντος.

Αἱροπιόν. τὸ. tenebroſum, cribrum.

Αἶρος. miſer, inops. Homer. de Iro, Odyſſ. σ. ἦν τάχα ἶρος ἄϊρος, ἐπισπαστὸν κακὸν ἕξει.

Αἴρω. μ. ἀρῶ. π. κα. ἀπὸ τοῦ ἀείρω, craſi τοῦ αε in α longum. tollo, uiribus apprehendo, eleuo. Vnde Latinis ærumnæ dictæ (teſte Feſto) hoc eſt furculæ, quib. uiatores alligatas ſarcinas gerebāt. Aliquando aufero, de medio tollo. hoc eſt, ἀφανίζω, ut ἦρεν ὄνειδος ἐξ ἡμῶν [illegible]. Aliquando moueo. id eſt, ſoluo, proficiſcor, abeo. Actiuū. accuſ. Bud. Com. Vide Moſchop. ſcolia in Philoſtrat. ubi multa de hac uoce.

Αἱρῶ. uinco per craſim ab αἱρέω. &

Αἱρῶμαι τὸ περικείνω.

Ἄϊς. ιδος. ὁ. infernus. Interdum imbecillis. ἲς enim uirtutem ſignificat.

Αἶσα. ης. ἡ. parca, à δαίω, diſtribuo, & in futu. δαίσω. unde abiecto δ, αἶσα. id eſt, μοῖρα, εἱμαρμένη πεπρωμένη. Etym. Pro inſania, apud Sophoclem.

Αἴσακος. ramus lauri, uel ut alij ramus myrti. Itē rubellio auis, ἐρίθακος.

Αἰσάλων. νος. ὁ. æſalo, accipitris ſpecies, apud Ariſtotelem Græcam uocem Gaza relinquit. Alias αἰσάγρον, quod non placet.

Αἴσαρος. ȣ. flumen per Crotona fluens.

Αἴσηπος. ȣ. ὁ. fluuius Lyciæ.

Αἰσθάνομαι. μ. αἰσθήσομαι. π. ᾔσθημαι. μέσ. ἀόρ. β. ᾐσθόμην ab αἰσθέομαι, οῦμαι, inuſitato themate. ſentio, cognoſco, intelligo, experior. Geni. uel Dat. aliquando Accuſ. de quo Priſcianus. lib. 18. Αἰσθάνομαι εἰρηκώς. Sentio dixiſſe. uel intelligo. hoc eſt, νοῶ qua quidē ſignificatione gaudet participio, ut αἰσθάνομαι ἔξω τοῦ καιροῦ ἢ μέτρου φερόμενος, quod ſi ad aliā perſonam referatur, iam Accuſat. potius aſciſcit, ut αἰσθάνομαι σε ποιοῦντα τόδε, cum uero ſignificat αἴσθησιν λαμβάνω. Genitiuo potius iungitur, ut αἰσθάνομαι τοῦ ψόφου.

Αἴσθημα. ατος. τὸ. καὶ

Αἴσθησις. ιος. ἡ. ſenſus, ipſa uis, & quod ſenſu percipitur.

Αἰσθητήριον. ſenſuum ſedes, ſenſorium, uertitur à Gaza in Ariſtotele utroq; modo.

Αἰσθητικόν. ȣ. τὸ. facultas ſenſitiua.

Αἰσθητικός. ȣ. ὁ. ſenſitiuus.

Αἰσθητικώτατος. ȣ. ὁ. maximè ſenſu præſtans.

Αἰσθητόν. τὸ. quod ſenſus mouet, ſenſus mouēs res quę ſubiecta eſt ſenſibus, & quę ſub ſenſum cadere poteſt, quę ſenſibus percipi poteſt.

Αἰσθητὸν στοιχεῖον. τὸ. Gal. pars corporis ſimilaris, ueluti neruus, uena, dicitur & ὁμοιομερές.

Αἰσθητός. ȣ. ὁ. ſenſibilis, ſenſilis.

Αἴσθω. ſpiro, ἐκπνέω. inde ἆσθμα, ſuperius ἄσθω.

Αἰσιμία. ας. ἡ. uaticiniū, μαντεία, καθῆκον. ab αἴσα

Αἰσιμίδαι. ædificij genus.

Αἴσιμος. decens, fatalis, Ariſtoph. Eccleſ. τὸ δὲ κοινὸν ὥσπερ αἴσιμος κυλίνδεται. Id eſt, χωλός, ὠμός, ἀμαθής.

Αἰσιμόω. &

Αἰσιμῶ. inſumo, expendo, ſumptus facio in rem neceſſariam, & quam fert uſus, cui opponitur ἀναισιμῶ. ut annotat Euſt. Iliad, φ.

Αἴσιος. ὁ. decens, proſper, uerus, germanus, mediocris, iuſtus & uerus, item fauſtus ut in augurijs ὄρνιθες αἴσιοι dicuntur οἱ [illegible], hoc eſt proſpera ac læta quædam indicia pręſe ferētes, contrà ἐναίσιοι. id eſt, inauſpicata & ſiniſtra pollicentes ac denūciantes.

Αἰσιούμενοι τὸ χωρίον. captantes loci auſpicium.

Αἰσίως. aduerb. decenter.

Αἶσμα. ατος. τό. expenſa.

Ἀΐσσω. μ. ξω. π. κα. impello, moueo, impetum facio, committo, ſurgo, promico, emico, commoueo, feror, propero.

Αἰςὴρ.ῆρ☉.ὁ.torris,ſtio. Oppianus.3. ἄλλοι δὲ τμήτων μεγάρων αἰςῆρα φέροντες. Vrbis caſuræ ſignum,torremq; ferentes.

Ἄϊσος.ου.ἡ. pditus inſcius, citra reditũ, de quo nihil refertur. Hom. Odyſ. α. οἱ κεῖνον μὲν ἄϊσον ἐποίησαν περὶ πάντων ab α priuandi uoce, & ἴσημι ſcio & ἀϊςώσειν uaſtauit, obſcurum effecit apud Pindarum in Pyth. à præſenti.

Ἀϊςόω. μώσω.π.ωκα. deſtruo, euerto, perdo, obſcuro, euaneſcere facio, occido.

Αἰσσοντὴρ.ρος. rex, princeps quaſi ὁ τὰ αἴσια τηρῶν, uti Ariſtarcho placet, qui & αἰσυμνήτης, alij gradum eſſe ætatis dicunt, & ſignificare iuuenem agilem, ἐντρεχῆ νεανίαν, ab α intenſiua particula & σύω, uel etiam modeſtum, frugi, & honeſtum, ſunt qui etiam νομέα, id eſt paſtorẽ interpretantur. Euſt. Iliad. ultimo.

206. αισθανομαι. vide αναισθανομαι

Αἰσυήτης, δημογέρων, ἀρχαῖ☉.

Αἴσων.ος☉.ἡ. inexpertus, indocilis.

Αἴσυλος.ου.ὁ. impius, indecens, aduerſus, malus, iniuſtus. παρὰ τὸ συλῶ, καὶ α ἐπιταλικόν. Etym. uel αἴσυλα, ἁμαρτωλὰ παράνομα, τὰ σεσυλημένα τῆς αἴσης τουτέστι τοῦ καθήκοντος.

Αἰσυμνάω. impero, rego.

Αἰσυμνῆται. οἱ. præfecti certaminum, aut miniſtri aut iuuenes. Item tyrannorum genus, quod olim à populo legebatur. Bud. Com.

Αἰσυμνητὴρ.ῆρος.ὁ. rex.

Αἰσυμνῆτις.ιδ☉.ἡ. regina.

Αἰσύφηλος.ου.ὁ. timidus, mendax.

Αἴχιςος.ου.ὁ. turpiſſimus. &

Αἰχίων.ονος.ὁ.ἡ. turpior. ab αἰσχρός, αἰσχίων, αἴσχιστος, abiectione τοῦ ρ.

Αἴχιω. τὰ. Attici utuntur pro αἰχίονα. ſicut χείρω, κρείττω, ἀμείνω.

Αἶχος.εος. τὸ. iniuria, turpitudo, Sordes & piaculũ. Dionyſ. Areop. παρὰ τὸ ἴχω ἶχος, & cũ α priuatiuo αἶχος, & ſynæreſi αἶχος.

Αἰχυργούμενα. turpiter geſta, ab αἰσχουργέομαι.

Αἰσχροκέρδεια. eſt uita turpiter quæſtuoſa, cui πλεονεξία cognatum eſt uitium. Bud. Com.

Αἰσχροκερδέω. turpiter lucrum facio. Bud. Com.

Αἰσχροκερδὴς.έος.ὁ.ἡ. turpilucris, interprete D. Hieronymo ad Heſiod.

Αἰσχροκερδία.ας.ἡ. lucri turpis cupiditas. Bud. (Com.

Αἰσχρολογεῖν. turpiter loqui.

Αἰσχρολογία.ας.ἡ. turpiloquium. Grammat. hãc etiam inter orationis figuras reponunt.

Αἰσχρόλογος.ου.ὁ. obſcœnus.

Αἰσχροποιός. fellator, fœdus.

Αἰσχρός.οῦ turpis. ὁ. αἰσχύνης μετέχων. ab αἶχος, ſicut à ψῦχος ψυχρός, & deformis. & τὰ αἰσχρὰ uocantur aliquando flagitia & αἰσχρὰ διὰ φύσιν deformitates à natura tributæ.

Αἰσχρότης.ητ☉.ἡ. obſcœnitas.

Αἰσχρουργία.ας.ἡ. confuſio, pudor, infamia.

Αἰσχρῶς. aduerb. turpiter. ut αἰσχρῶς διατίθεται τὸ σῶμα, polluit corpus.

Αἰσχύνη. infamia, pudor, propriè ob ſcelus aliquod perpetratũ, ἐπὶ τοῖς νομιζομένοις αἰσχροῖς, ut inquit Ariſtoxenes. Hanc Philoſophi definiunt φόβον δικαίου ψόγου. id eſt, metum iuſtæ reprehenſionis. Gel. li. 29. ca. 7. Ariſtot. Rhet. 2. ἔστι δὲ αἰσχύνη λύπη τις καὶ ταραχὴ περὶ τὰ εἰς ἀδοξίαν φαινόμενα φέρειν τῶν κακῶν ἢ παρόντων ἢ γεγονότων ἢ μελλόντων. Eſt enim erubeſcentia ſeu pudor moleſtia quædam & perturbatio animi ex malis orta, præſentibus, preteritis, & futuris, ob quæ ſubeunda ſit ignominiæ alicuius nota.

Αἰσχύνομαι. uerecundor, erubeſco, uereor, iniuriam patior, lædor. Accuſ.

Αἰσχυντηλά. τὰ. quæ parant uerecundiam.

Αἰσχυντηλόα.ας.ἡ. pudor.

Αἰσχυντηλός. uel αἰσχυντηρός. uerecundus. qui pudore afficitur. Plato in Gorg. αἰσχυντηρότερον μᾶλλον τοῦ δέοντ☉.

Αἰσχυντία.ας.ἡ. uerecundia.

Αἰσχύνω.υνῶ. confundo, dehoneſto, turpitudine afficio. Actiu. Bud. Com. αἰσχύνω ἐπέων & ἐξυβριῶν ποιῶ. rubores eijcio, ut ad Herẽ. li. 3. nõ iſto clamore, uoce iſta quæ uel facile cuiuis rubores eijcere poſſet. Arl.

Αἰσωπικά. τὰ. ridicula.

Αἴσωπος.ου. Phrygũ lingua idem eſt, quod Aethiops. Hoc nomine uocatus eſt ſummus ille fabularũ ſcriptor, quòd nigerrimus eſſet, ac turpitudine uel Therſite Homerico conferẽdus.

Αἴτας.ου.ὁ ſocius. Hinc ὤταν pro ὦ αἴταν.

Αἰτέοτος.ὁ. petitiuus uel ad petendum facilis.

Αἰτέομαι. uide αἰτέω, & αἰτοῦμαι.

Αἰτέω.μ. ήσω.π.κα. peto, ἐρωτῶμαι, ἐνίσταμαι, inſtanter peto. ἐκ τοῦ τῶ τὸ ζητῶ, & α ἐπιταλικῶς, ἀτῶ, pleonaſmoq; τοῦ ι, αἰτῶ. Actiu. accuſat. Τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι, eſt ἀξίωμα facere uel αἴτημα, id quod initio probandum ſuſceptum eſt. quod etiam τὸ ἐξ ἀρχῆς αἰτεῖσθαι, καὶ αἰτεῖν dicitur. Ariſt. τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι, dixit pro eo quod eſt, Poſtulare ſibi concedi ut indubitatũ, quod initio probandũ recepit. Bud. Com. & αἰτεῖν, apud Ariſtot. nonnũquam rogare ſignificat & poſcere, & αἰτησόμεθα pro παραλήσωμεν apud Ariſtoph.

Αἰτέω, & αἰτοῦμαι quid differant, uide αἰτοῦμαι infra, & in Ammonio.

Αἴτημα.ατ☉.τὸ.καὶ

Αἴτησις.ιος.ἡ. petitio, poſtulatio.

Αἰτήσω δίκας. expoſcam pœnas.

Αἰτήματα petitiones,poſtulata. Sic uocantur θέσεις,id eſt,poſitiones nõ uſq; adeò notæ,quæq; non ſtatim admittuntur ab auditore,ſimul ac à præceptore ponuntur, ſed argumẽto quodam aſtruuntur, priuſquam fidem faciant. Budæus Annot. Itẽ αἰτήματα δὲ ἐστὶν ἐν τοῖς λόγοις, ἃ παρὰ τῶν ἀκουόντων οἱ λέγοντες αἰτοῦνται inquit Ariſtot. in Rhet. ad Alex. Solentq; hæc in principijs ſcientiarũ cõſiderari,cum ſcilicet ignotũ eſt quod dicitur ac id ſine conceſſione ulla audiẽtis ita quaſi ab eo petiuerimꝰ,ac poſtulauerimꝰ ſumere ſolemꝰ. Vide Euſtat.lib.6. de Moribꝰ, ubi etiã de axiomate & hypotheſi.

Αἴτης.ου.ὁ. lingua Theſſalica adamatus. is qui amatur, teſte Theocrito in eo Idillio, cui titulũ fecit Αἴτης. Etym. διὰ τὸ οἷον πνεῖσθαι διὰ φιλίαν,ab ἄω, qua ratione & εἰσπνήλος apud Laconas idem dicitur.

Αἴτης pauper,mendicus.

Αἰτηταί.οἱ. poſtulatores,petitores.

Αἰτητικός. ad petẽdum procliuis uel promptus ac facilis.ita Euſtat.Nicænus Ethicorum ad Nicoma.lib.3.interpretatus.

Αἰτητός.οῦ.ὁ petitus,petibilis.

Αἴτια.τά. Aetia,liber Callimachi.

Αἰτία.ας.ἡ. cauſa, id eſt, occaſio, caput, origo, fons,radix,principium. Baſil.in ἑξαμ. τὴν θεοῦ αἰτίαν λαβοῦσα, αἰτία τοῦ δαίμονος, cauſa diuinitus demiſſa,uis diuina. Theoph. Aliquando cauſa,id eſt,forenſis cõtrouerſia. Eſt autem uox(ut tradit Eraſ.) cõmunis, & ad crimen ob quod merito quis in ius uocari poſſit, & ad leuiorem iniuriam,cui ſufficit expoſtulatio. Vnde ἐν αἰτίᾳ ποιεῖσθαι,& αἰτίαν ἐπιφέρειν, eſt in crimen uocare,crimen alicui inferre. Idem ſignificat δι' αἰτίας ἔχειν.& hoc in actiua ſignificatione apud Thucy. καὶ ἐμὲ τὸν τῷ ξυνεἰσαντα πολεμεῖν δι' αἰτίας ἔχετε. id eſt, Me quod ad bellum ſuſcipiendum hortatus ſum accuſatis, uel reprehenditis. Nam aliàs paſſiue accipitur. ut αἰτίαν ἔχων dicatur,qui male audit,& ſuſpectus eſt criminis alicuius. Is & ſuſtinere cauſam dicitur apud Ciceronem. ex Græcis ſumptum, qui αἰτίαν ὑπέχειν pro eodem dicunt.

Αἰτίαν ἐνδέχεσθαι, uel ἀναδέχεσθαι, eſt in ſe crimen recipere,uel agnoſcere rem perpetratam. Ἐν αἰτίαις εἶναι in crimine eſſe, pœnas pendere, inculpari. Sic Cicero in Verr. Dat hoſpiti ſuo cuidam negotium,ut aliquem reperiret,quem ea feciſſe inſimularet, daretq; operam, ut is eo crimine damnaretur, ne ipſe eſſet in crimine. Bud.Com. τὴν αἰτίαν ἐπενέγκων uocatur accuſator apud Ariſtot.in Rhet.ad Alexan.

Αἰτίαμα.ατος.τό. crimen.

Αἰτιάομαι.ῶμαι. facio cauſa alicuius rei. Itẽ accuſo,culpo. Genit.& accuſ. ut αἰτιῶμαί σε τούτου. Crimino ſe hoc tibi obijcio. Aliquando cum duobus accuſat,ut τίνα ἂν ἑαυτὸν αἰτίαν αἰτιασάμενος. Quid cõtra ſeipſum obijcere poteſt? Significare iam αἰτιῶμαί σε, cauſam eſſe, uel in cauſa eſſe dico, cauſam ad te refero. Etiam in bonam partem. Plato in Phædro, Καὶ ἔγωγε ὦ φαῖδρε αἰτιῶμαι τοὺς ἐντοπίους θεούς. Hoc acceptum genijs loci refero. Bud.Com.

Αἰτιᾶσθαι. querelam exponere.

Αἰτίασις accuſatio, querela. unde αἰτίασιν ἀποθέσθαι ſignificat αἰτιᾶσθαι. Bud.Com.

Αἰτιάζομαι accuſor & culpor,paſſiue,& aliquando actiue,de quo Bud.Com.

Αἰτιάζω.μ.σω.π.κα. peto.

Αἰτιατέον τὴν ἡλικίαν. reijcienda cauſa in ætatẽ.

Αἰτιατική.ῆς.ἡ. accuſatiuus caſus.

Αἰτιατόν. cauſatum,à cauſa,uel ab authore ortũ.

Αἰτίζω.μ.ίσω.π.ικα. peto.

Αἰτιολογεῖσθαι, προφασίζεσθαι, σκήπτεσθαι, cauſificari.

Αἰτιολογέω.μ.ήσω.π.κα. cauſas agere, cauſas reddere. Αἰτιολογία apud Rhetores rationum ſubiectio dicitur,cum ſcilicet ſuperius dicta quadam adiecta ratione uel cauſa explicamus.

Αἰτιολογία.ἡ. cauſæ redditio. numeratur apud Rutilium Lupum & alios,inter figuras orationis.

Αἰτιολογικός.οῦ.ὁ.ἡ. cauſalis. Medici eam medicinæ partẽ quæ cauſas,& accidentia,hoc eſt,συμπτώματα inquirit, αἰτιολογικὴν appellãt,ac interdum eandem παθολογικήν.

Αἰτιόλογος.ὁ qui ſequitur rationem,& utitur probationibus.

Αἴτιον.ου.τό. cauſa,author,ὁ τὴν ἀφορμὴν δούς. reus,ὑπεύθυνος, μεμπτέος, κολάσεως ἄξιος. αἴτιον αἰτιᾶσθαι,quod eſt accuſandum accuſari. Dicitur παρὰ τὸ αἴτη τὴν βλάβην,& ι pleonaſmo. αἴτια ἐγγόντα καθ' αὑτὰ Ariſtot. uocat cauſas quæ ui ſua id quod ſub eas ſubiectum eſt efficiunt & αἴτια ἄσυρα dicuntur ab eodem cauſæ in quibus nulla eſt conſtantia.

Αἰτναῖος.ὁ piſcis quidam Aeliano.

Αἰτναῖος.ου.ὁ magnus.ab Aetna monte, uel celer uel nobilis ac celebris, ut αἰτναῖος πῶλος, αἰτναῖος κάνθαρος.

Αἶτος.εος.τό. inhabitatio, lucus.τέμενος,apud Pindarum.ſuperius αἰμός.

Αἰτοῦμαι. &

Αἰτοῦμαι peto,obſecro,obteſtor. Item poſtulor, ut debitum ſoluam. Propriè eſt commodato petere,αἰτέω ſimpliciter petere,teſte Ammon.

Bud.Com. Vide αὐτέω. uel μετὰ παρακλήσεως καὶ ἱκεσίας αἰτῶ. Nã αἰτέω ſimpliciter petere, uel quęro Moſchop. & Ariſtoph. interp.

Αἰτοῦμαι δίκας. uocati in ius, uulgò citati.

Αἴτω. applico.

Αἰτώλιος. uide αἰγώλιος.

Αἰτῶμαι. pro αἰτιῶμαι. Bud.Com.

Αἴφνης. καὶ

Αἰφνίδιον. repente.

Αἰφνίδιος. ου. ὁ. repentinus.

Αἰχμάζω. μ. σω. π. κα. armo, iaculor, bellũ gero.

Αἰχμαλωσία. ας. ἡ captiuitas, prædatio.

Αἰχμαλωτεύω, & αἰχμαλωτίζω. μ. σω. π. κα. capio, duco captiuos. Phrynichus & Chriſtodulus dicunt hæc uerba non eſſe in uſu, ſed potius diſiunctim dicendum αἰχμάλωτον ποιῶ & αἰχμάλωτος γίνομαι.

Αἰχμαλωτὶς. ίδος. ἡ. captiua.

Αἰχμάλωτος. ου. ὁ. captiuus, proprię in bello captus, quaſi ὁ αἰχμῇ ληφθείς. ab αἰχμὴ, quod eſt ξίφος, & ἁλῶ, id eſt, πορθῶ.

Αἰχμὴ. ῆς. ἡ. cuſpis, ferrum haſtæ. παρὰ τὸ αἷμα χέειν, uel τὸ ἀΐσσω.

Αἰχμητὴς. οῦ. iaculator, pugil, armatus. ἀπὸ τοῦ αἰχμάζω. Vide πολεμικὸς in Ammonio.

Αἰχμόδετος. ου. ὁ. αἰχμάλωτος.

Αἶψα. ſtatim.

Αἰψηρὸς. οῦ. ὁ. celer. à ψαίρειν, quod eſt ταχύνειν.

Ἀΐω. audio, ſentio, ſpiro, unde ἄσθμα. huius prę ter. imperf. ἄιον, ad differentiam ᾔιον quod ſignificat ὑπῆρχον uel potius ibam.

Αἰὼν. ῶνος. ὁ apud Hipp. ſpinalis medulla, ἀνθρώποις τις νοσήσας τὸν ἀκῶνα ἑβδομαῖος ἀπέκτανεν. Item ſpatium uitæ humanæ, ſic Herodo. τελευτῆσαι τὸν αἰῶνα dixit uitæ curriculũ peragere. Iem urtica, que etiã κνίδην dicitur. Capitur & pro uita. Sic apud Aeſchylum Prometheo, αἰῶνος στερεῖ, uita priuabit.

Αἰὼν. ῶνος. ὁ. æuũ, ſeculum, quaſi ἀεὶ ὤν. εἰς αἰῶνα, perpetuò, aduerb. uel inperpetuum.

Αἰωνίζειν perdurare. διὰ παντὸς μένειν.

Αἰώνιος. ου ὁ æternus.

Αἰώρα. ας. ἡ. ſuſpendiculũ, ut funis erat in ſcena ex alto demiſſus, quo dij aut heroẽs in auras tollebantur, & uaſorũ illud penſilium genus, quali ruſtici utuntur ad exiccandum caſeum, κρεμάθρα alio nomine appellatum. Aliquando ſignificat deambulationem, uel geſtationẽ potius ipſam, hoc eſt locum ipſum, quo homines ſanitatis, uel uoluptatis gratia lectis penſilibus geſtabãtur. de hoc Bud.Com. & Plutarch. qualis nam ille fuerit elegãter hiſce ſcribit uerbis: ὅπερ αἰώρα πρὸς γυμνάσιον ἐστὶ, τοῦτο πρὸς διάλεξιν ἀνάγνωσις ὥσπερ ἐπ᾽ ὀχήματος ἀλλοτρίου λόγου κινοῦσα μαλακῶς καὶ διαφέρουσα πρᾶως τὴν φωνήν. ἡ δὲ διάλεξις ἀγῶνα καὶ σφοδρότητα προσίθησιν ἅμα τῆς ψυχῆς τῷ σώματι συνεπιτιθεμένης. Item feſtum quoddã Athenis, εὔδειπνον aliàs dictum. Etym. Eſt & apud Pauſaniam fœminę nomen, quę ſuſpendio uitam abrupit, teſte Euſt.

Αἰωρέω, καὶ αἰωρίζω. attollo, eleuo, ſuſpendo, ſuperbio, pendeo.

Αἰώρημα. τος. τὸ. perpendulitas.

Αἰώρησις. idem quod αἰώρημα uel αἰώρα, hoc eſt, geſtatio. utitur inter cęteros hac uoce Galenus De Tuenda Valetud. lib. 4.

Αἰωροῦμαι. ſpe ſuſpenſus ſum, & rebus nouis immineo. id eſt, ἐλπίσιν αἰωροῦμαι. Αἰωρεῖσθαι τῇ ψυχῇ, eſt exultare, & gaudio efferri, & lætitia geſtiente affici. Bud.Com. Αἰωροῦμαι τοῖς φαυλοτάτοις, conſpicior inter miſerrimos.

Αἴωρος. ου. ὁ. ſublimis.

Ἀκή. acutum, phalangis pugna.

Ἀκαδέω. μ. ήσω. π. ηκα. triſtor.

Ἀκαδημία. ας. ἡ. gymnaſiũ Athenis, quia propę lauacrum poſitum, ut Heſych. tradit, de hoc etiã Laërtius in uita Platonis, & Eraſmus in prouerbio Ex Academia uenis.

Ἀκάζομαι. triſtor.

Ἀκαθαίρετον. inexpugnabile.

Ἀκαθαρσία. ας. ἡ. immunditia. τὰ ἐκ φυσικῆς ἀνάγκης συμβαίνοντα περιττώματα. (ſcœnus.

Ἀκάθαρτος. ου. ὁ ἡ. immũdus, impurus, pollut^9, ob-

Ἀκάθεκτος. ου. ὁ. ἡ. effrenis, irreuocabilis, uagus.

Ἀκάθεκτος. ου. ὁ. intolerabilis.

Ἀκαθήρα. ας ἡ. iuniperus.

Ἀκαθήκων, inofficioſus. & in legũ libris ἀκαθήκως σάν τις λέγῃ διαθήκην γὰρ τῷ λέγειν ἀπόκληρον γενέσθαι ἢ ἀμνημόνευτον μὴ ὀφείλειν. Et alibi in eiſdẽ. ἐὰν μόνων ἀκαθήκοντες φανῶσιν οἱ ἀπελεύθεροι πρὸς τοὺς πάτρωνας ἢ παῖδας αὐτῶν, ὀφείλουσιν αὐτοὺς ὁ ἄρχων καὶ κολάζειν ἀπειλῶν σφοδροτέραν ἐπεξέλευσιν, ἐὰν πάλιν αἰτιάσωσιν.

Ἀκαθοσίωτον. τὸ. profanũ, iniuſtũ. (τιατῶσιν.

Ἄκαινα. ſtimulus. bucentrum. Item metiendis agris inſtrumentũ pedum decẽ. ab re nomine indito, quaſi στερεὰ αὐτοῖς τοῦ καίνειν. cognoſcẽtibus enim ſingulis agri ſui terminum, ſub lata ſunt cædes. Cęl. lib. 4. cap. 29.

Ἀκαιρία ας. ἡ. importunitas. intempeſtiuitas, tẽ poris difficultas, uel anguſtia. Quid ab ἀσχολίας differat, uide in Ammonij differentijs.

Ἀκαιροβόας. intempeſtiuę loquax.

Ἄκαιρος. importunus, intempeſtiuus.

Ἀκαίρως. importunę.

Ἀκακαλὶς. ίδος. ἡ. fructus cuiuſdam fruticis naſcẽtis in Aegypto. Dioſcor. lib. 1. cap. 103. apud

Paulum ἀκαλλὶς uocatur.

Ἀκακέμφατος. ὁ. qui ab omni mala fama alienus ac liber eſt.

Ἀκακήτης.ꝟ. ὁ. nullum malũ promeritus. Etym. ἀκακήτης ab ἀκάκης ἀκάκητος, ſicut à γυμνὴς γυμνῆτος γυμνήτης.

Ἀκακία.ας.ἡ.innocentia,ſimplicitas.Bud.Com. Item εὐθυμία. hoc eſt, animus terrore liber Cic.interprete.

Ἀκακίχυος.impotens.ὁ μὴ δυνάμενος.

Ἀκάκιος.rhethor ac ſophiſta celeberrimus Iuliani & Libani temporibus.

Ἀκάκια.ſpina quædã,& lachryma eiuſdem.Dioſcorid.lib.1.cap.118.duas Acacias deſcribit.

Ἄκακος.ꝟ.ὁ.purus,ſimplex,apertus, non uerſutus,οὐ πανοῦργος.nam κακὸς πανοῦργον notat.Dionyſius ad Domophilũ ſcribens, oſtendit, ἀκάκους eſſe τοὺς μὴ προςνοοῦντας τὰ κακά, quibus aliorum mores non ſunt formidoloſi. Ex ſuo enim animo alienum æſtimant animũ: ut ſit minime ſubdolus aut ſuſpicioſus. Bud. (Cõ.

Ἀκάκως.purè,ſimpliciter.

Ἀκάκωτος.ꝟ,ὁ.iucundus.

Ἄκαλα.quieta, nullum ſtrepitum edẽtia,hoc eſt ἄψοφα ἥσυχα.

Ἀκαλανθίς.ἡ.canis nomen,aut auis.Vide in Chiliad.Canis feſtinans cæcos parit catulos.

Ἀκαλαῤῥείτης.ꝟ.ὁ.ἡ.quietè fluẽs,ut flumina quæ tacito curſu feruntur.

Ἀκαλήφη.ης.ἡ.urtica herba.Vide Dioſcorid. lib. 4.cap. 89. & Theophraſtũ παρὰ τὸ μὴ ἔχειν καλὼ ἀφὼ. folia enim eius tacta acerrime urũt. eſt & Muſicæ genus iuxta Ariſtot. referente. Ariſtoph interpr. Etym. Dicicitur etiam animal marinum,quod urticam uocant(meminerunt Ariſtoteles & Aelianus)à quo abſtinuiſſe Pythagoras dicitur, quoniam Hecate ſacrum foret. Vide prouerb. A fabis abſtineto, & A piſcibus abſtineto. apud Nicandri ſcoliaſten legitur ἀκαλήφην dici, etiã θαλάσσιον ὄρνεον.ubi crediderim legendum potius ὄστρεον, nuſquã enim lectum eſt hoc nomine eſſe auẽ maritimam.

Ἀκαλλὲς. τὸ.deforme.

Ἀκαλλιέρητος.ꝟ. ὁ,ἡ.execrabilis.

Ἀκαλλώπιστος.ꝟ.ὁ.incompoſitus.

Ἄκαλος.ꝟ.ὁ.quietus,placidus,pro ἤκαλος,κατὰ συστολὴν.& ἀκαλὸς ὀξυτόνως,ἤκαλος uero προπαροξυτόνως Etym.manſuetus,ἄψοφος,μαλθακός.

Ἀκάλυπτος.ꝟ.ὁ.retectus.

Ἀκάμαντος. camelus. διὰ τὸ μὴ κάμνειν.

Ἀκάμαντις.una decem tribuum apud Athenienſes ab Acamante Theſei filio apud Demoſth.

Ἀκάμας.αντος.ὁ.ἄκονος.laborem non ſentiens.

Ἀκάματα pro ἀκαμάτως,indefeſſe.

Ἀκάματος.ꝟ.ὁ.ἡ.ἀγύδρος. irrequietus, indefeſſus: infatigabilis.παρὰ τὸ κάμνω.ἀκάματον πῦρ.apud Hom.pro σφοδρὸν,ἄπειρον, uel πολὺ καὶ ἀπλήρωτον.Etym.

Ἀκαμπίας. ꝟ. ὁ. εὐθύδρομος, curſus prolixus,& in rectum. Etym. ἀκάμπιος legit. Dicitur etiã ὅτι ἐπ᾽ εὐθείας περιπατεῖ,παρὰ τὸ καμπὴν μὴ ἔχειν.

Ἀκαμπὴς.έος.ὁ.ἡ.inflexibilis. malim ἀκαμπής.

Ἄκαμπτος. ꝟ. ὁ.rigidus,qui non flectitur.

Ἀκαμψία.ας.ἡ.rigiditas.

Ἄκανθα.ης.ἡ.ſpina,uepris, frutex aculeatus. dumus,& ſpina dorſi,ἡ ῥάχις.

Ἄκανθα, & ἄκανθα ἀγρία, herbæ quædam apud Dioſcorid.lib.3.cap.17.& 18.

Ἄκανθα λευκὴ,herba Dioſc.li.3.ca.12. diuerſa ab illa quã idem λευκάκανθαν uocat li. 3. cap.20.

Ἄκανθα ἀραβικὴ.ſpina Arabica, uel Aegyptia Dioſcorid.lib.3.cap.13.ἄκανθος Theophraſto.

Ἄκανθα ἀρειανίς. ſpina à regione dicta apud Theophraſtum.

Ἄκανθα διψὰς. ſpina dipſas. id eſt, ſitiens, apud Theophraſt. & Ἄκανθα βασιλικὴ. id eſt, ſpina regia apud eundem.

Ἀκάνθιαι. αἱ. ſic uocari cicadas quaſdam in Græcorum libris inuenitur,nõ quia (ut Suidas inquit)ſpecies ſit hęc inſecti illius,ſed epitheton eſt obuerſantis inter ſpinas, quas illi ἀκάνθας uocant.Cæl.lib.9.cap.31.

Ἀκανθίας γαλεός.ſpinax muſtellus,ut uertit Theodorus in Ariſtotele,

Ἀκάνθινος.ꝟ.ὁ.ſpineus.

Ἀκανθίς. uel ἀκανθυλίς. ίδος. ἡ. acanthis auis, quam Theod. nunc ſpinum, nunc ligurinum uocat,aliàs argatilim.

Ἀκάνθιον.τὸ, ſpinula,herbæ nomen apud Dioſc. lib.3.cap.16.& Bayf.de re ueſti.cap.4.

Ἀκανθίων,ωνος.erinaceus terreſtris,è ſpinis quibus undiq; munitur,Rufo Epheſio dicitur.

Ἀκανθοβόλος.ὁ.aſper,acutus in morem ſpinæ.

Ἄκανθος.ꝟ.ὁ.acãthus.acer Theodoro apud Theophraſt.& ſpina dicitur.σφένδαμνος.& herba quæ aliàs ἄκανθα ſimpliciter. Item ſpina Aegyptia Theophr. Eſt & ἄκανθος Thraciæ urbs, & altera Aegypti prope Memphin teſte Stephano.& Aeolię mons & ciuitas.

Ἀκανθοτοπία.ας.ἡ.ſpina topiaria.

Ἀκανθοπλὴξ. ῆγος, ὁ.ἡ. qui in ſpinam pedem impegit.

Ἀκανθοφόρος.ꝟ.ὁ.aculeifer.

Ἀκανθόχοιρος.ꝟ.ὁ.echinus terreſtris.

Ἀκανθυλλίς.ίδος.ἡ.Vide ἀκανθίς. malim per unicum lambda.

Ἀκανθώδης.εος.ὁ.ἡ.ſpinoſus, aculeatus, dumo-(ſus.

Ἀκανθὼν.ῶνος.ὁ.ſpinetum.

Ἀκανικὴ

Ἀκανικὴ ἄκανθα. ſpinæ genus Theophr.
Ἄκανος. ſpina quædam Theophraſto.
Ἀκάπηλος βίος, uita ſimplex & incurioſa, nō uerſuta apud Strabo. βίος πρὸς τὰ συμβόλαια ἁπλοῦς καὶ ἀκάπηλος.
Ἀκαπήλευτος. ου. ὁ ἡ. qui non cauponatur. Ἀκαπήλευτος γνώμη. integer, atq; ſyncerus animus. Cyrill.
Ἄκαπνος. ου. ὁ. ἡ. ſine fumo, ut ἄκαπνος θυσία, ſacrificiū citra fumum. Vide Chiliad. Eraſmi. Ἀκαπναθύειν. & Bayf. de Re ueſt. ca. ultimo, de lignis acapnis, quæ Latinè cocta uocantur, & Polluci quoq; καύσιμα.
Ἀκάρδιος. ου. ὁ. carens corde, ſine medulla, apud Theophraſt.
Ἀκαρεὶ. ἀντὶ τοῦ μικρὸν ἢ οὐδέν. Apud Antiphōt.
Ἀκαρὲς, τό. annulus, quem in minimo digito geſtabāt. δακτυλίδιον. ob paruitatem ſic dictus. Pollux. lib. 2.
Ἀκαρὴς. fermè, παρὰ βραχὺ: ſed ἀκαρῆ, modicum. βραχύ. Ammonius.
Ἀκαρῆ, βραχὺ καὶ οἰκτρόν.
Ἀκαρὴς. έος. ὁ, ἡ. paucus, indiuiſibilis, inſtans tempus, ἐλάχιστος καιρὸς, ut ἐν ἀκαρεῖ, repente. Ariſtoph. Ἐν ἀκαρεῖ τοῦ χρόνου, momento temporis. Lucian. ἐν ἀκαρεῖ τῷ χρόνῳ. pro eodem dixit.
Ἀκαρί. acari, candidum animal quod in lignis naſcitur. Ariſtotel. in Hiſtoria anim.
Ἀκαριαῖος ὁ. ſine ſciſſura, minimus, breuis, paruus, modicus, quaſi ſine capite.
Ἀκαρίδιος. minutus, breuis uehementer.
Ἄκαρον. cæcum τυφλόν.
Ἀκαρὸς. cerebrum, caput, γίνεται ἀπὸ τοῦ κάρη.
Ἀκαρπεῖν. ſterilem eſſe.
Ἀκαρπία. ας. ἡ. frugum priuatio.
Ἄκαρπος. ου. ὁ, ἡ. infructuoſus, inutilis. ἄγονος.
Ἄκαρτος, ου. ὁ. intonſus. Athenæ. lib. 5. καὶ μηδεὶς τριβωνίοις καὶ τοῖς ἀκάρτοις πώγωσι πιστευέτω.
Ἀκαρῶς, pro ἐν ἀκαρεῖ, de quo in ἀκαρής.
Ἀκασκᾶ. ſilentio. ἀκήν, pedetentim, tarde. Aelius Dionyſ. ex Cratino σκήπτροισιν ἀκασκᾶ προβιβῶντα.
Ἀκασόφρων. ονος. ὁ. prudens.
Ἀκατάβλητον. τό. quod dirui nequit, inſuperabile inuictum.
Ἀκατάγγελτος. ου. ὁ ἡ. indemnatus. Ἀκατάγγελτος. πόλεμος, indictum bellum.
Ἀκατάγνωστος. ου. ὁ. ἡ. irreprehenſibilis.
Ἀκαταγώνιστος. ὁ. inuictus.
Ἀκαταιτίατος. ου. ὁ. ἡ. innoxius, non accuſatus.
Ἀκατάκριτος. ου. ὁ. ἡ. iniudicatus.
Ἀκατακρίτως. ſine iudicio.
Ἀκατάληκτον. ου. τό. inceſſabile, & ἀκατάληκτον μέτρον, ὃ τὰς τρεῖς αὐτοῦ πόδας ἀπαρτισμένους. uide Ephæſtion,
Ἀκαταλήκτως. intrepidè.
Ἀκατάληπτος. ου. ὁ. ἡ. incomprehenſibilis. & ἀκατάληπτον quod cōprehendi nō poteſt interp. Cicero in Lucullo.
Ἀκαταληψία. ας. ἡ. incomprehenſibilitas.
Ἀκατάλις. ιδος. ἡ. ἀρκευθίς. bacca iuniperi.
Ἀκατάλλακτος. ου ὁ ἡ. inconciliabilis.
Ἀκαταλλάκτως. inconcilianter, odioſe.
Ἀκατάλληλον. apud Ariſtot. in lib. de Mundo uocatur quod nulla conciliatione aut ſocietate coniunctū eſt, uel cōcinnitatis ſibi cōſentaneæ maxime expers, interp. Budæo & Alcionio.
Ἀκατάλληλος. incongruus.
Ἀκατάλυπτος. ου. ὁ. ἡ. nō abſconditus, nō uelatus.
Ἀκατάλυτος. ου. ὁ. indiſſolubilis.
Ἀκαταπάλαιστος. ου. ὁ. ἡ. ineluctabilis.
Ἀκάπαυστος. ου. ὁ. ἡ. inceſſabilis.
Ἀκαταπαύστως. aſſiduè.
Ἀκατάπληκτος. ὁ. non attonitus.
Ἀκαταπράϋντος. ου. ὁ. ἡ. implacabilis.
Ἀκατάσειστος. ου ὁ. inconcuſſus, firmus,
Ἀκατασήμαντον. τό. nō obſignatū. (Com.
Ἀκατάσκευος. ου. ὁ. ſolutus, incōpoſitus. Bud. & ἀκατάσκευον quod probationem non habet. Hermog.
Ἀκατασκεύαστος. incōditus, infabricatus. rudis & informis materia ἀκατασκεύαστος & ἀνείδεος ὕλη uocatur.
Ἀκαταστασία. ας. ἡ. ſeditio, incōſtantia.
Ἀκατάστατος. ου. ὁ. inſtabilis, infirmus.
Ἀκατάσχετος. ου. ὁ. uel ἀκατάσχετος. irretentibilis, qui cohiberi non poteſt, incohercitus.
Ἀκατασχέτως. irreprehenſibiliter, ſummopere.
Ἀκατάψευστος. ου. ὁ. haud ementitus, non fictus.
Ἀκατέργαστος. ου. ὁ. imperfectus, incompoſitus, rudis, impolitus.
Ἀκατεύναστος. ου. ὁ. inſomnis.
Ἀκάτιον. τό. καὶ
Ἄκατος. ἡ. nauis piſcatoriæ genus, quæ & ἐπακτὶς, πορθμὶς, & κάραβος dicitur. παρὰ τὸ ἄγω, ἄξω, ἦχα, ἦγμαι, ἦκται. ἦκτος & ἄκτος, ſiue ἄκατος pleonaſmo τοῦ α Etym. Vide Bayfium de re nauali.
Ἄκατος. ου. ὁ. uel ἀκάτιον τό. Ariſtotel. uelum maximum in naui. Vide Bayfium de re nauali, Eſt & calciamenti genus.
Ἀκατονόμαστος. ου. ὁ. nomine carens.
Ἄκαυλον. ex caule, Theodor. uertit ex Ariſtotele.
Ἄκαυστος. ου. ἡ. iniuſtus.
Ἀκαχέω. ῶ. ήσω. πέ. ηκα. καὶ
Ἀκαχίζω. ῶ. ίσω. πέ. ικα. triſtitia afficio, confundo. Vnde ἀκαχείατο, Ionicè pro ἀκάχηντο, triſtabātur. Etym.

Ἀκαχήμενος. καὶ
Ἀκαχμένος. acutus, præferratus.
Ἀκαχήϑη. triſtatus eſt.
Ἀκαχμίζω. μ. ήσω. π. ηκα. acuo.
Ἀκαινα. ſtimulus boum, aratrum.
Ἀκέαμαι. καὶ
Ἀκέασος, ὁ. ἡ. infractus. ἄκλασος.
Ἀκέομαι. medeor.
Ἀκέσον. pharmacum, promptũ & paratum.
Ἀκερσεκόμης. ου. ὁ. non raſus comam, intonſus, epitheton Apollinis.
Ἀκέλευθος. ου. ὁ. inuius. Item ſigna quæ locis parũ peruijs præfiguntur ἀκέλευθα appellantur.
Ἀκέντητος. ὁ. non punctus, Pindarus de equo generoſo ſine calcaribus admotis in curſum pro no dixit, ἀκέντητον αὑτὸ δέμας.
Ἄκεντρος. ου. ὁ. ἡ. ſine aculeo.
Ἀκέομαι reparo, reſartio, medeor, ἀκέομαι.
Ἀκέρα. ueſtimenti pretioſioris genus.
Ἀκέραιος. ου. ὁ. ἡ. integer, ſimplex, ſanctus, innocuus, ſyncerus. Bud. Com. Item placidus, non iracũdus, ἄθυμος, καὶ ἀόργητος, ὡς μηδένα κεραΐζων, ἤγουν βλάπτων. Euſt. Iliad. χ.
Ἀκεραιότης. ητος. ἡ. ſimplicitas, integritas.
Ἀκέρατος. ου. ὁ. cornibus uacans.
Ἀκεραύνωτος. ου. ὁ. ἡ. non tactus fulmine.
Ἀκερδεία. ας. ἡ. βλάβη. κακηγορία, maledicentia, damnũ quo mulctãtur maledici apd̃ Pindar. &
Ἀκερδὴς χάρις. gratia non ſuo loco & tempore exhibita beneficium male collocatum, cuius ſcilicet κέρδος φαῦλον, & ἀκερδής. inutilis, damnoſus.
Ἄκερκος. ου. ὁ. cauda uacans.
Ἀκέρος. ου. ὁ perfectus, pro ἀκέραιος, ὁλόκληρος.
Ἀκερχές. illugubre ἀπενθές.
Ἄκερως. ω. mutilus, cornibus carens.
Ἀκερσεκόμης. ου. ὁ. intõſus. Apollinis itẽ epithe.
Ἄκεσα. ἡ. Lemnus inſula, à ui medicatoria Lemnij ſigilli.
Ἀκέσασθαι. καὶ
Ἀκέσαι. mederi, curare.
Ἀκέσιμος. καὶ
Ἀκεσίπονος. ου. ὁ. medicinalis.
Ἀκέσιος. ου. ὁ. Apollinis epithet. quaſi ἀλεξίκακος. Cel. lib. 9. cap. 19.
Ἄκεσις, ιος. ἡ. medicina.
Ἄκεσμα. ατος. τὸ. καὶ ἀκεσμός. ου. ὁ. medicamentum.
Ἀκεσμός. curatio, medicina. &
Ἄκεσον, ἄπονον.
Ἀκεσσαῖος. ὁ. Acceſſæus, ignaui nautę nomen. qui cum lunam cauſatus, nauigationem differret, adagio locum fecit, ἀκεσσαίου σελήνη. Acceſſæi luna, in comperendinatores, qui nouam ſubinde cauſam comminiſcuntur, quo negotium proferant. Eraſ.
Ἀκεστας. ου. ὁ &
Ἀκεστής. οῦ. ὁ. καὶ
Ἀκεστωρ. ορος. ὁ. medicus. ut ἀκεσταὶ φρένες ἐσθλῶν ἐνθεράπευτοι, ἰατροί.
Ἀκεστήριον. ου. τὸ. acicula.
Ἀκεστής. ου. ὁ. ſartor, ῥάπτης, ἠπητής. & nomen proprium penacuitur. ſed ἀκεστὴς, medicus, acuitur. Cyrillus.
Ἀκέστρα. ας. ἡ. acus. παρὰ τὸ ἀκεῖσθαι, ἤτοι συῤῥάπτειν τὰ διεῤῥωγότα τῆς ὀθόνης.
Ἀκεστρία. ας. ἡ. medicatrix. ſartrix.
Ἀκεστός. ου. ὁ. medicabilis. ἰάσιμος.
Ἀκεσώδυνος. ου. ὁ. ἡ. doloribus medens, dolores mitigans. ἀπὸ τοῦ ἀκῶ, ἀκέσω, καὶ τοῦ ὀδύνη.
Ἄκευμα. ατος. τὸ. medela.
Ἀκέφαλος ου, ὁ. truncus, ſine capite. Vnde ἀκέφαλα ἔπη, dicuntur uerſus à breui incipientes, quaſi ſine capite, qui etiam βραχυκέφαλα, q̃ lõgitudine ſua fruſtrati à breui ordiãtur. Euſt. Iliad. ι. & ἀκέφαλος μῦθος, imperfectus ſermo, uel fabula nondum abſoluta, apud Platonem.
Ἀκέω. μ. έσω. medeor, ſarcio, ſuo, nauem fabrico. Euſt. Iliad. χ. Hinc ἐξακέσασθαι τὸ δίκτυον, ſarcire retia apud Menandrum.
Ἀκέων. οντος. ὁ inuitus. Item tacitus, muſſitans, territus. Vel etiam tacite aduer. ἡσύχως. Etym. ἀπὸ τοῦ ἀκῆς, quod perculſionem ſignificat, & immobilitatem. Hom. Iliad. α. βῆ δ' ἀκέων. Idẽ ἀλλ' ἀκέουσα κάθησο.
Ἀκή, τῇ συστολῇ pro ἀκμή acrimonia, ὀξύτης, medela, curatio, quies, ſilẽtiũ. Itẽ urbs phœnices.
Ἀκηδές. τὸ. inhumanus, neglectum.
Ἀκήδεστος. ου. ὁ. incuratus.
Ἀκηδέστως. inhumane, crudeliter, negligenter.
Ἀκηδεστος. crudeliter, citra miſerationem, ἀνηλεῶς. Euſt. Iliad ω.
Ἀκηδέω. μ. σω. π. κα. negligo, torpeo. Actiuum.
Ἀκηδής. έος. ὁ. ἡ. inſepultus, neglectus, reſpectus. παρὰ τὸ κῆδος τὸ ὧν μέλομαι, καὶ α priuat. Item curarum expers, ἄλυπος, tranquillus animus, ἀκηδὴς θυμὸς, hoc eſt, ἀταλαιπώρητος, & ἀκηδέα νύκτα curarũ plenã noctem, ut α augeat.
Ἀκηδία. ας. ἡ. pigritia, tædium, triſtitia, inertia, ſocordia, ſecuritas. Vulgus accidiam appellat. uide Etym. Cice. in Epiſt. ad Atti. uſurpauit ἀκηδίαν pro incurioſitate.
Ἀκηδιάζω. tædio & anxietate afficior.
Ἀκήλητος. ὁ. immitis, aſper, durus, ἄθελκτος. implacabilis.
Ἀκηδιώως. tutò, ſine periculo.
Ἀκηδέως. neglectè. ſine ſepultura.
Ἀκήλητος. ου. ὁ, ἡ. inexorabilis, immotus, ut ἀκήλητος νόος, immota mens. Plutar. Et infractus. ἄκλασος

ἄκλασε; ἀκλᾶσ. & per pleonaſmũ κηλῶ.
Ἀκηλητός. ὁ. ἡ. immaculatus. oxytonum. Cyrill.
Ἀκηλίδωτος. ὁ. ὁ. idem.
Ἄκημα ατος. τὸ. medela. παρὰ τὸ ἀκῶ.
Ἀκὴν. tacitè, cum ſilentio, ubi quis ne hiſcere quidem audet, ab α & χαίνειν. Homerus, ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Ἀκηράσιος. ὁ. ὁ. ἡ. incorruptibilis. Etym. ἀκηράσιον, ἀκέραιον, καθαρόν.
Ἀκήνιος. ὁ. ὁ. tacitus.
Ἀκηλήτ✝. ου. ὁ. irrequietus.
Ἀκήρατο. cum tuſſi expuit, Hippoc.
Ἀκηράσιος. nõ mixtus, impermixtus. incorruptibilis.
Ἀκήρατος. ὁ. ἡ. incorruptus, immortalis, integer, perfectus, indomitus. παρὰ τὸ κηραίνω, uel παρὰ τὸ γῆρας, καὶ α στερητικόν, & ἀκήρατα κτήματα apud Homerũ Odyſ. 17. uocantur poſſeſſiones integræ non acciſæ & defraudatæ quæq; uim & depopulationem paſſæ non ſunt.
Ἀκήρι✝. ὁ. immortalis, exors, αἰώνι✝, ἄμοιρος. Itẽ imbecillis, auferẽs cor, ἀψυχοποιός, νεκροποιός. Item illæſus, indemnis, apud Nicandr.
Ἀκηρυκτεὶ. aduerb. citra præconem.
Ἀκήρυκτ✝. ου. ὁ. ἡ. non prædicatus uoce præconis, hoc eſt indictus, ut πόλεμ✝ ἀκήρυκτ✝. indictum bellum. Vide Chiliad. Eraſmi.
Ἀκηρύκτως. aduerb. apd̃ Thucydidẽ, idem quod ἀκηρυκτεὶ.
Ἀκήρυτ✝. ὁ ὁ. magnus, immutabilis.
Ἀκητὸν, κράτιστον.
Ἀκηχέατο. triſtabantur. Vide ſupra in ἀκαχέω. Sic ἀκηχέδαται, λυποῦνται, παρὰ τὸ ἄχω ἀχάζω, in prẽt. ἤκαχα, & ἤχαδα medium, paſſiuum uerò ἤχασμαι, ἤχασαι. & Ionicè ἠχάδαται, & per reduplicationem mutationemq; τ̃ α εἰς ε, ἀκηχέδαται.
Ἀκηχεδὼν. όν✝. triſtitia.
Ἀκιανώτερον. imbecillius.
Ἀκίβδηλ✝. ὁ. ὁ. καὶ
Ἀκιβδήλευτος. ὁ. ὁ. incorruptus, purus. ἀκακόνεργητος. Etym. αὐδόκιμον, ἀπὸ τ̃ ἐλέγχειν. propriè de pecunia.
Ἀκιδαλία. nomen fontis iuxta Orchomenum Bœotiæ Vrbem.
Ἀκιδνός. ὁ. ὁ. tenuis, imbecillis. παρὰ τὸ ἀκίζω Etym.
Ἀκιδνότερα. τὰ inferiæ.
Ἀκίδωτον. τὸ. telum, cuſpidatum præpilatumúe ab ἀκίς, quod teli cuſpidem notat.
Ἀκκίζειν. acciſſare, id eſt, uotũ diſſimulare, fictè recuſare quod accipere cupias, προσποιεῖν μωρίαν Plato in Gorgia uſus eſt & Syneſius. Epiſt. Acõ enim anicula fuiſſe dicitur notæ ſtultitiæ, quæ ſolita ſit ad ſpeculũ cũ imagine ſua perinde atq; cum alia muliere cõfabulari, & ueſtes à tela nondum contextas detrahere ac induere. Illud etiã in moribus habuit peculiare, ut recuſaret, quod maximè cupiebat: unde ἀκκισμός, ſimulatio, diſſimulatio, ficta tergiuerſatio. προσποίησις, μωρία. Olympiodorus & Chil. Eraſ. Libanius Epiſt. εἰ καί τινα ἀκκισμὸν ἐμοὶ φέρει.
Ἀκκίζομαι. effœminor, delitior, ſtultè meipſum miror.
Ἀκίζομαι. μ. σομαι. uerberor, deſtruor.
Ἀκικὴ. ῆς. ἡ. imbecillitas, impotentia. Aeſch. ἀκικὴν ἰσόνεορον.
Ἄκικυς. ὁ. impotẽs, imbecillis.
Ἄκιμον. incurabile. &
Ἀκίμων. promptus, paratus.
Ἀκινάγματα. aptæ & concinnæ manuum ac pedum comploſiones & colliſiones. &
Ἀκίναγμος. concuſſio, motus.
Ἀκινάγματα. τὰ. modulati manuum pedumq; ad numeros motus.
Ἀκίναιδ✝. ὁ. ὁ. pudicus.
Ἀκινάκης. ὁ. ὁ. acinaces, gladius Perſicus.
Ἀκινδυνὶ. citra periculum,
Ἀκίνδυνος. ὁ. ὁ. ἡ ſecurus, periculo carens. παρὰ τὸ κινεῖν τὰς ὀδύνας, καὶ α στερητ.
Ἀκινδύνως. tutò.
Ἀκινησία. ἡ. quies, immobilitas.
Ἀκινητίζω. caueo ne mouear.
Ἀκίνητος. ὁ. ὁ. ἡ. immotus, ut ἀκίνητος αὐθεντία. neutiquã uiolanda authoritas. τὰ ἀκίνητα. Heſiod. uſurpare uidetur pro ſepulchro, nam hoc mouere, ſẽp religio fuit antiqtus, hoc eſt nefas.
Ἄκινος. herba quædã apud Dioſcorid. lib. 3. ca. 45.
Ἄκιος. ὁ. ὁ. incorruptus, à κὶς uerme ligna rodẽte.
Ἀκιρίς, λύχνος.
Ἀκιρὸς. Aquilo uentus.
Ἀκιρῶς. cautè, paulatim.
Ἀκὶς. ίδος ἡ. cuſpis telum. παρὰ τὸ ἀκὴ acuitur.
Ἄκις. ιδος flumen Ciliciæ penacuitur. Cyrill.
Ἀκίχητος. ὁ. ἡ. incomprehenſibilis. id eſt, ad quem peruenire nequimus: παρὰ τὸ κιχῶ, hoc uero παρὰ τὸ κίω τὸ πορεύομαι.
Ἀκίον. ονος nõ. ſuffultus tibicinibus aut colũnis.
Ἀκιώτατος. ὁ. ὁ. ἡ. incorruptus. ἄσηπτον, ἄβρωτον. Heſ. & ſi alij legãt ἀκιρώτατον. id eſt, κάλλιστον. Dicitur autem ἀπὸ τοῦ κὶς.
Ἀκκορίζειν. perdere cimices. Epigram. ſec. prima.
Ἀκίρα. Aeolẽſium lingua dicitur macer & debilis hoc eſt, ἰσχνὴ καὶ ἀσθενής.
Ἀκλαυής. έ✝. ὁ ἡ. illachrimabilis.
Ἀκλαυσὶ. citra lachrimas.
Ἄκλαυστος. ὁ. ὁ. ἡ. uel ἄκλαυτος. infletus, qui non fletur.
Ἀκλεάτον. inauditum.
Ἀκλεὴς. έος. ὁ. ἡ. inglorius.

Ἀκλεῶς.

Ἀκλέεια, ας. ἡ. ignobilitas.

Ἀκλεὴς. οῦ. ὁ. ἡ. ignotus.

Ἀκλεῶς. ſine gloria. Etym. ἀκλεῶς.

Ἀκληής. έος. ὁ. ἡ. inglorius.

Ἀκληρεῖν. hæreditate fruſtror, infœliciter ago.

Ἀκληρία. ας. ἡ. calamitas.

Ἄκληρος τῶν πατρῴων exhæres paternorum bonorum & patrimonij. Bud. Com.

Ἀκλήρωμα. ατος. τὸ & ἀκλήρημα. calamitas, infortunium.

Ἀκλήρωτος. ου. ὁ. non ſortitus. ἄκληρος.

Ἀκλητὶ inuocatò, citrà inuitationem.

Ἄκλητος. ου ὁ. ἡ. non uocatus.

Ἄκληρος. ου. ὁ. ἡ. exſors, inops.

Ἀκλινής. ὁ. ἡ. immobilis, nō uacillans.

Ἄκλιτος. ου. indeclinabilis apud grammaticos.

Ἀκλόνητος. ου. καὶ

Ἀκλυδώνιστος. immobilis, inquaſſabilis, imperturbatus.

Ἄκλυστος. ου. ὁ. tranquillus.

Ἀκλώνιστος. ου. ὁ. ἡ. ramis carens.

Ἄκμα. ieiunium, indigentia.

Ἀκμάζοντες. οἱ. qui ſunt confirmata ætate.

Ἀκμάζω. μ. σω. uigeo, in pubertate ſum, floreo, iuueneſco. Γνώμην ἀκμαζούσην, ſententia quæ obtinuit. Νυκτὸς ἀκμαζούσης, nocte intempeſta. Ἀκμάζοντος θέρους, media æſtate, uigente æſtate. Ἀκμάζοντος πολέμου, flagrante bello.

Ἀκμαὶ. αἱ. uari à quibuſdā dicūtur, quod in ætatis flore erūpant, teſte Caſſio Medico, uide ἄκνη.

Ἀκμαῖος. ου. ὁ, maturus, uigēs, adultus, adoleſcēs, robuſtus. Ἀκμαιότατοι ταῖς ἡλικίαις, ætate & robore præſtantes.

Ἀκαμαντόποδος. τοῦ. infatigabili, inceſſabili pede currentis, Pindaro.

Ἀκμάσαι πρὸς ἄνδρας, prouenire ad ætatem uirilem.

Ἀκμαστής. audax.

Ἀκμαστικός. qui robore & uigore ut ita dixerim præditus eſt. Medici genus ſynochicæ febris uocant πυρετοὺς ἀκμαστικούς, quippe quę ab initio ad finem uſq; æquali magnitudine & intenſione pdurant, quas & ὁμοτόνους appellauerūt.

Ἀκμέω. uoco.

Ἀκμή. ῆς. ἡ. propriè aciem ſignificat, quemadmodū apud Latinos acies gladij, acies falcis, acies ſagittæ dicitur. Aliquando ſignificat opportunitatem temporis, & occaſionem, τὴν μετὰ ὀξύτητα τοῦ καιροῦ, unde ἀκμὴ καλεῖ. occaſio eſt, tempus appetit. Aliquando uigorem, ſiue ipſum florem ætatis, quam Terentius integrā ætatem appellauit, conſtantem ætatem Cicero. Summū incrementum, interprete Linacro, τέλος τῆς αὐξήσεως. Summū quando ulterius iri nequit. Demoſtenes Philip. Νῦν δὲ ἐπ' αὐτὴν ἥκει τῆς ἀκμῆς. Iſocr. κράτιστον μὲν τῆς ἀκμῆς τῶν καιρῶν τυγχάνειν, felicitatem aſſequi. Dicitur autem παρὰ τὸ κάμω per ſyncopē pro κάμνω, cum α priuatiuo, quaſi ἡ μὴ κάμνουσα, καὶ μὴ κοπιῶσα διὰ τὴν νεότητα, ἡ μὴ πόνους δυναμένη ὑποστῆσαι. Etym. ἀκμὴ etiam Aeolicè inediam notat, teſte Euſt. Vnde ἄκμηνος.

Ἀκμὴ. apud Medicos morbi uigor & ſtatus, quando ad ſummū peruenerūt accidentia.

Ἀκμὴν. rurſus, adhuc, præterea. Vehementius quiddam eſt quam ἔτι, ut annotat Eraſmus in Matth. 15.

Ἄκμηνος προσφορῶν οὐ. ὁ. penitus eſuriens. ἄπαστος, νῆστις. Homer. Iliad. ἄκμηνος σίτοιο, ἄγευστος, ἄσιτος. ἀκμηνὸς uero ὀξυτόνως, Odyſ. 12 & ψ. ἀκμάζων. Vide Var. & Ety. ἄκμηνος, dicitur παρὰ τὴν ἀκμὴν, ἤτοι ἀσιτίαν αἰολικῶς. ἢ ὡς μὴ καμὼν ἐν παρασκευῇ ἀρίστου, ἢ ὡς αἴκμηνος, ἤτοι ξηρὸς, χωρὶς ἰκμάδος, ſic Euſt. Iliad. 13.

Ἀκμής. ῆτος. ὁ. &

Ἀκμήτης. ου. ὁ. exiſtens in uigore, indomitus, infatigatus.

Ἄκμητος. ου. ὁ. abſq; dolore exiſtens, ἄπονος, ἀνώδυνος. Nicand.

Ἀκμητί. facillimè, ſine labore.

Ἀκμόθετον. ου. τό. lignum ſuſtinens incudem.

Ἀκμύσιος ὁ. indefeſſus, non laborans, ἀκμής.

Ἄκμων. ονος. ὁ. incus, Saturnus, cœlum. Ety. Cœli pater fingitur, propter perēnem & indefeſſam cœli rotationem, autore Cornuto, quod & repetit Euſt. Ili. σ. addens ἄκμονα etiam Oceanū dici, ob perpetuum amnium decurſum.

Ἄκναπτον. melius q̄ ἄγναφον. dicitur rude quod à fullone nōdū apparatum eſt recens. Syneſ. in Epiſt. τί ἂν οἴει πάσχειν αὐτὰ λακτιζόμενα καὶ νιτρούμενα καὶ πάντα τρόπον κναπτόμενα & κναφεὺς melius q̄ γναφεὺς licet, poſterius aliquādo uſurpatum in ſacris literis uideamus.

Ἄκνη. ἡ. Varus apud Aëtium, ἴονθος, quoniā non prurit, παρὰ τὸ μὴ ἐμποιεῖν κνησμοὺς, alia ratione ἀκμὴ. à Caſſio dicitur.

Ἄκνημος. ου. ὁ. ἡ. ſine ſuris.

Ἄκνηστις. ιος. ἡ. ῥάχις, ſpina quę lumbos diuidit, propriè in quadrupede, quanquam & Hom. de homine uſus ſit. παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι τινα κνῆσαι αὐτὴν τῇ ἰδίᾳ χειρί. Item lumbus, ἰξύς, ilia ἣν οὐκ ἔξεστι ξῦσαι οὐδὲ ῥᾷον κινῆσαι. teſte Theone.

Ἄκνιστος. ου. inſipidus, inſulſus, nidore carens.

Ἀκοάζω. audio. pro ἀκροάζω noeticum.

Ἀκοή. ῆς. ἡ. auditus, auditio. Sæpiſſimè pro fama & rumore, ut apud Matthæū, ἀπῆλθεν ἡ ἀκοή. Ἀκοαὶ pro auribus, Lucian. in Nigri. καὶ τῆς φωνῆς

νῆς ὁ ἦχος ἐν τοῖς ἀκοαῖς περιέχεται.

Ἀκόη ης. ἡ arbor. alias Thyra dicta, apud Theop. 8. de plantis.

Ἄκοιλος. ου. ὁ. non cauus.

Ἀκοίμητος. ου. ὁ. ἡ. laboris ſtudioſus, peruigil, inſomnis.

Ἀκοίνη. ης ulna, ἀγκάλη.

Ἀκοινώνητος. ου ὁ ἡ. incõmunicabilis, quiq́; nullam admittit neceſſitudinem, communis ſenſus expers, ac, inciuilis, ut Latini uocant.

Ἀκουροκόμης. ου. ὁ. ἡ. intonſus.

Ἀκοίτης. ου. ὁ maritus. &

Ἄκοιτις, καὶ ὁμόκοιτις. ιος. ἡ. uxor, quaſi σύγκοιτις. proprie eſt quæ uirgo nupſit.

Ἄκοιτος. ου. ὁ. ſine cubili. Plinius li. 11. cap. 15. mel ἄκοιτον uocat, quod eſt ſine retrimento, ſedimento'ue. quod hodie quoq; ruſtici lectũ ſtratum'ue ac cubile in uino appellãt ἀπὸ τῆς κοίτης. quod lectum cubileq́; ſignificat. Vnde & κοιτῶν, hoc eſt dormitoriũ Plinio, & προκοίτιον in Epiſt. Cæcilij, pro antecubiculo: etiã ſi proceſtrion quoq; legitur non abſurdè. προκοίτιον καὶ κοῖτον, Vitruuius prothalamo & antithalamo uſurpat. Hermol. in Plinium.

Ἀκόλακος ου. ὁ. alienus ab oſtentatione.

Ἀκολάκευτος ου. ὁ. ἡ. inexorabilis, nõ gaudens adulationibus.

Ἀκολασία. ας. ἡ. intemperantia, prodigalitas, laſciuia, proteruitas. Opponitur σωφροσύνη. Bud. Comment.

Ἀκολασταινόντων. οἱ. petulantes.

Ἀκολασταίνω. intemperanter ago, ꝓteruè & libidinoſe uiuo, in omni laſciuia uerſor. Bud. Com.

Ἀκολάστημα. ατος. τὸ. ſcelus.

Ἀκόλαστος. ὁ. mendicus, prodigus, immodeſtus, laſciuus, libidinoſus, intemperãs, luxurioſus, infrenis, incontinens, Propriè proteruus (ut tradit Bud.) quiq́; circa libidines ſibi temperare non poteſt, cuius contrarium σώφρων. Ety. hoc nomine ꝓpriè dici uult ἀπαίδευτον. παρὰ τὸ μὴ κολάσεως (id eſt παιδείας) τετυχηκέναι. Gellius lib. 18. negat perfecte uerti Latine poſſe: Nimis, inquit, id uerbum inſolens erit. Sonat enim ad uerbum impunitus, uel incoërcitus, ut ſit qui cupiditates non puniat. Idem lib. 7. cap. 11. Item dignus pœna, ἄξιος κολάσεως Ariſtoph. Plut. ὡς ἀκόλαστος ἔστιν ἀεὶ τοὺς τρόπους. Ἀκόλαστος γλῶττα, lingua infrenis, ueluti nullo iniecto freno. & ἀκόλαστος ἄνθρωπος, ſcurra, homo nihili, nulliusue bonæ frugis, hoc eſt, ἄσωτος, ἄχρηστος, κακότροπος.

Ἀκολασφαίνω. laſciuio, ad laſciuiã feror, ſcortor. malim ἀκολασταίνω, ut ſuprà.

Ἄκολος. ου. ὁ. paruũ fruſtũ panis, ab α & κολούειν, quaſi quod magis frangi & diuidi non poſſit, uel quòd κόλον quoq; cibum ſignificet.

Ἄκολος, ἄπυροι ἄκολοι. in Epigram. dicunt arborum fœtus & poma, qbus panis uice ueſcimur.

Ἀκολουθέω. ήσω. ηκα. ſequor ab α, quod ſubinde notat ὁμοῦ in compoſitione, & κέλευθος quaſi ſimul cum aliquo uado. Datiuo. Bud. Com.

Ἀκολουθητικός. ου. ὁ. ſequax.

Ἀκολουθία. ας. ἡ. ſequentia, ſecutio, ratio, & ordo rei cuiuſq; comitatus.

Ἀκόλουθος. ου. ὁ. conſequens, cõſentaneus, ſimilis prioribus orationis: & ſubſtantiuè, aſſectator, comes, puer iunior, miniſtrãs in rebus corporis. ὁ ὀπίσω τὴν κέλευθον ποιούμενος. Etym. Lucian. de Merc. ſeru. οἱ μὲν γὰρ τῶν συνδείπνων ἀκόλουθοι ὁρῶντες. Bud. Annot. ſec.

Ἀκολουθότερον ἦν. magis conueniebat. Baſil.

Ἀκολούθως. congruenter, meritò.

Ἀκόλυμβος. ου. ὁ, imperitus urinandi.

Ἀκόμης. non bene miniſtrans, non uerſutus.

Ἀκομιστεῖ, ἀμελῶς.

Ἀκομιστία. ας. ἡ. incommodum.

Ἀκόμινον, σιμόν. ſinum.

Ἄκομπος. ου. ὁ. minime ambitioſus.

Ἄκομψος. ου. ὁ. ἡ. frugalis, iners, inelegans, incomptus.

Ἀκονάω. μ. ήσω. π. ηκα. καὶ

Ἀκονίζω. acuo.

Ἀκόνη. ης. ἡ. καὶ

Ἀκονήλιθος. cos. cotis. à κονῶ, quod eſt ξύρω, λεπτύνω, & α ἐπιτατ. Mortarium, apud Hipp.

Ἀκονίατον. τὸ. nullo tectorio obductum, nõ calce illitum, nec picatum.

Ἀκονιτί. ſine puluere, citra negociũ & laborem, ſine pugna. Plinius lib. 35. capite 11. Alcimachus Dioxippum, qui Pancratio olympiæ citra pulueris iactum (quod uocant aconiti) uicit. Prouerbij loco (ut meminit Eraſmus) dicitur de eo qui ſine labore, hoc eſt citra puluerem ſudoremq́; uictor euadit. ab athletis ſumptum, qui puluerem inſpergebant corporibus. uide Hermol. in Plin. Etym. etiam ponit ἀκονιτὶ Ionice, quaſi ἀπονητί.

Ἀκόνιτον. ου. τὸ. aconitum, herba præſentiſſimi ueneni. Dioſcorid. lib. 4. ca. 75. & 76. & Theophr. & Nicander in Alexipharmacis. Item nõ picatum. unde ἀκόνιτα uaſa non illita, quæ calido diluta humore, aquam in ſe trahunt. Cælius lib. 15. cap. 2. non picatum, ἀπίσσωτον enim interpretatur Dioſc. ipſe idem quod ἀκονίατον.

Ἀκονιτως. idem quod ἀκονιτί.

Ἄκονος. ου. ὁ. impercuſſus.

Ἀκόντων. iaculantes, non uolentes.

Ἀκοντί. iaculatim, ex iactu iaculi, inuitò.

Ἀκοντίας. ου. ὁ. ſerpens iaculus, & cometæ genus iaculo

iaculo ſimilis, qui iaculi modo uibratur ocyſſimo ſignificatu, ut inquit Plinius.

Ἀκοντίαι. ſerpentes quidam, qui & ἀκοντίλαι. Nicander in Theri. & Aelianus. Latinis iaculi.

Ἀκοντίζομαι. haſtam intorqueo, in modum iaculi euibror. Ariſtot. & Lucian.

Ἀκοντίζω. μ. ίσω. iaculor, cribro. accuſ.

Ἀκόντιον. ου. τό. iaculum, telum, haſta minus eſt. Vide Ammonium.

Ἀκόντισμα. ατος. τό. καὶ

Ἀκόντισις. ιος. ἡ. iaculatio.

Ἀκοντιστής. οῦ. ὁ. iaculator.

Ἄκοπα. τά. medicamenta laſſitudines & fatigationes leuantia.

Ἀκοπίαστον. laſſitudinis & caloris uacuum.

Ἄκοπος. ου. ὁ. gemmæ nomen uitro ſimilis, ac aureis guttis ſtellatæ, quæ laſſitudinem adimere fatigatis labore membris creditur, quę & ἀκοπὶς, ίδος. ἡ. & arbuſcula, quæ alio nomine anagyris Dioſcoridi. Item infatigatus. Eſt & herbæ genus. Plin. lib. 27.

Ἀκοπητί. illaborare, citra laborem.

Ἀκόρατος. ὁ. inutilis, damnoſus, noxius.

Ἀκοράζειν, pro ἀκροάζειν. Pindaro metri gratia.

Ἀκόρεστος. ου. ὁ. ἡ. καὶ

Ἀκόρητος. ου. inſatiabilis, παρὰ τὸ κόρος. Item incultus, ab α & κορεῖν purgare, uerrere. Ariſtoph in Neb. ἐμοὶ γὰρ ἦν ἄγροικος ἥδιστος βίος, εὐρωτιῶν, ἀκόρητος, εἰκῆ κείμενος. id eſt, Mihi enim erat ruſtica ſuauiſſima uita marceſcens, inornata, ôcioſe iacens.

Ἀκορία ας. ἡ. inſatietas.

Ἄκορνα, ης. ἡ. cardui genus Theophraſto, & Plin. lib. 21. cap. 16.

Ἄκορος. Venerea herba. Plin lib. 25. cap. 13. & Dioſcorid. lib. 1. cap 2. Gaza apud Theophraſtum Veneream uertit. acorus, gladiolus.

Ἀκορραί. ſpinæ, ἄκανθαι.

Ἀκόρυφα. innummerabilia, multa.

Ἄκος. εος. τό. medela, pharmacum, ſanitas.

Ἀκοσμεῖν. eſt flagitioſe uiuo, munere meo perperam fungor, uices meas non obeo. Opponitur τῷ εὐτάκτως ζῆν. Bud. Com.

Ἀκοσμία. rerum congeries indigeſta, confuſa & incondita. id eſt, σύστημα οὐκ ἀδιακεκριμένον.

Ἀκοσμία etiam eſt dedecus & indignitas, & ſtatus publici perturbatio, cum unicuiq; ordini ſuæ uices, ſuaq; dignitas non conſtant. Quo uerbo Plutarch. ſtatū Reipublicæ tempore belli ciuilis appellauit. Bud. Com.

Ἄκοσμος. ου. ὁ. ἡ. inornatus, incomptus.

Ἀκοσμούντων. οἱ. incompoſiti.

Ἀκοστάω. μ. ήσω. π. κα. ordeo paſcor, quemadmodum equi aliquando cōnutriri ſolent. Cal. 11. capite 56. Item indignor.

Ἀκόστη, & ἀκόστης, & ἄκοστος. ου. ὁ. ordeū. Cal. ibidē.

Ἄκοντον. τό. κόρυμβον.

Ἀκουάζεσθαι. deriuatiuum ab. ἀκούω, quo ſignificatur conuocatos eſſe ad conuiuium τῶν ὄντων ἀκουαζομένους.

Ἀκουάζω. μ. σω. π. κα. ſentio.

Ἄκουοι. οἱ. aures. ὦτα.

Ἄκουρος. ου. ὁ. intonſus.

Ἄκους. οντος. ὁ. ἄκουρος. iaculum, miſſile.

Ἀκουσα. ης. ἡ. inuita. lege in ἀκέων.

Ἀκουσίθεον. τό. à dijs exauditum.

Ἀκούσιος. ου. ὁ. inuitus. ἀκούσιος φόνος, imprudēs homicidium, cædes non ſponte perpetrata.

Ἀκουσίως. inuitò.

Ἄκουσμα ατος. τό. diſciplina, præceptum. ἀκούσματα, auditiones, & ea quæ audiuerit quiſpiam. ut ἀκούσματα τερπνά. Hedrodia. auditu iucunda. Vſurpatur etiam à Cicerone ad Atticum.

Ἀκούσομαι. futurum uſitatum Atticis, nā ἀκούσω non dicunt. Eſtq; illud obſeruandū Atticos ſępe uſurpare futura mediorum loco actiuorū præſertim in ἀκούω, ἐπαινῶ, γελῶ, θαυμάζω, γινώσκω. & ſi quæ ſunt alia.

Ἀκουστέος ἄξιος ἀκοῦσαι.

Ἀκουστής. οῦ. ὁ. καὶ

Ἀκουστικός. οῦ. auditor. Bud. An. ſec.

Ἀκουστικῶν. ἀκουστικῶς ἔχων.

Ἀκουστός. οῦ. ὁ. audibilis, qui audiri poteſt, & ἀκουστὸν quod audiri poteſt.

Ἀκουτίζω. μ. σω. π. κα. audire facio, doceo.

Ἀκούω. μ. σω. π. κα. audio, intelligo, interpretor. ἀπὸ τοῦ οὖς, uel ἀπὸ τοῦ κοῶ τὸ νοῶ, καὶ α ἐπιτ. καὶ υ. πλεονασ. Galen. ἁπλοῦν δὲ ὅταν λέγω, ῥόδινον, ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων ἀκούειν σε χρή. Ἀκούειν εὖ καὶ κακῶς pro laudari & uituperari, queadmodū apud Latinos bene & male audire. Item pro uocari, appellari. Lucian. οὐδ' ἀναίνομαι πηλοπλάθος ἀκούειν. Greg. εἰς ἀβρ. καθὸ καὶ ἀβραάμ, καὶ ἰσάκ, καὶ ἰακὼβ ἀκούει θεός, ὁ θεός: Vnde deus Abraham deus, & deus Iſaac uocatur. Appollon. grāmaticus ἀκούεται dixit pro accipitur, πολλάκις καὶ ὀνόματα ἐπιρρηματικῶς ἀκούεται. Item pro obtempero, & auſculto alicui, ut apđ Latinos. Cic. Fam. 2. Nemo eſt, qui ſapientius tibi ſuadere poſſit te ipſo. nunquā labere, ſi te audies. Ibidem: Tecū loquere, te adhibe in cōſiliū, te audi, tibi obtēpera. Demoſt. πρὸς λεπτ. Genitiuo iung. ut ἀκούω τῶν λεγόντων. Atticè ſæpe accuſ. iungitur, ut, ἀκούω σου τοὺς λόγους, uel ἀκούω σου τῶν λόγων Priſc. lib. 18. Bud. Com.

Ἄκρα. ἡ. initiū, uertex, ſummitas, cacumen, extremitas abſoluta, promontoriū. ἀκρόπολις. pars poſtrema apud Theod. & urbis proprium.

Ἀκραγαύλινος. ου. ὁ. Agrigentinus. Theodo. infle-ctit penultimam,
Ἀκράγας. αντος. ὁ. Agrigentum, urbs Siciliæ.
Ἀκραγής. έος. ὁ. ἡ. imbecillis, difficilis, durus, Etym. ἀκραγγής.
Ἀκραής. έος. ὁ. ἡ. flans in ſuperficie.
Ἄκραι. αἱ. iuga.
Ἀκραίπαλος. ου. ὁ. ἡ. non ſentiens crapulam, arcẽs crapulam.
Ἀκραιφνής. έος. ὁ. ἡ. purus, frequens, ſyncerus, ala-cris. παρὰ τὸ. ἀκέραιον, καὶ τὸ φαίνω.
Ἀκράλεια. filia, fœmina, Minerua, Venus.
Ἀκρανής. έος. ὁ. ἡ, grauis.
Ἄκραντος, καὶ ἀκράαντος. ut Iliad. β. ου. ὁ. ἡ. imperfe-ctus. ἐκ τοῦ κραίνω τὸ τελῶ.
Ἀκρασία. ας. ἡ. καὶ ἀκρησία. ἀκρατία Thucyd, ἡ. καὶ ἀκρυσία. incontinentia, luxuria, & uictus intẽ-perantia, interprete Politiano, impotentia.
Ἀκρατία. ας. ἡ. intẽperãtia, uitium ſtomachi quod non continet quod ſumpſit.
Ἀκρατές. τό. imbecille.
Ἀκράτευμα. ατος. τό. intemperantia.
Ἀκρατεύομαι. impotenter ago ac me gero. Ariſt. ad Nicomachũ lib. 7. περὶ μὲν οὖν τῆς δόξαν ἀλη-θῆ ἀλλὰ μὴ ἐπιστήμην εἶναι παρ' ἣν ἀκρατεύον-ται. Nã ſi uera opinio & non ſcientia ſit, ex qua impotenter ſe habent uel incontinenter agunt homines &c.
Ἀκρατής. έος. ὁ. ἡ. incontinens, intemperans, im-purus, qui ſe temperare non poteſt. ab α & κρα-τέω. Euſtrat. lib. primi cõment. de Moribus, di-cit hoc nomine eum propriè uocari, qui cum à cupiditate ad fruitionem rerum iucundarum trahatur, colluctatur aliquantiſper, non tamen ad finem perſeuerat, ſed uincitur, dictusq; ἀκρα-τής, non tamẽ quod à uoluptatibus ſe non cõ-tineat, quam quod non contineat in officio cu-piditatem, ſed ab ea ſuperatur. Ἀκρατὴς γλῶτ-τα. ſicut ἀκόλαστος γλῶσσα. de quo ſuprà.
Ἀκρατίζομαι καὶ
Ἀκρατίζω. μ. σω. π. κα. ientor, merum bibo.
Ἀκράτισμα. ατος. τό. καὶ
Ἀκρατισμός. οῦ. ὁ. ientaculũ (ut Gaza uertit in Ari-ſtotele) Plutarch. in Sympoſ, à meracius potan-di conſuetudine nomẽ hoc inflecti coniectat, quoniã panis buccellã mero tingerẽt. Cæl. lib. 14. cap. 57. & Ariſtoph. interpres Hom. hoc uo-cat ἄριστον.
Ἀκράτιστος, ὁ. impos. apud Theocritum.
Ἀκρατοκώδωνες. uide ἀκροκώδωνες.
Ἄκρατον. ὁ. τό. intẽperantia, uinũ merum, ſæuitia.
Ἄκρατος. ου. ὁ. purus, inconditus, impermiſtus, in-dilutus. Item immodicus, incontinens, intem-perans, à κεράννυμι, uel κεράω, & α priuati.
Ἄκρατος οἶνος. merum uinum non dilutum, qua-le in fine conuiuij in poculo circunferebatur, uide in ἀγαθοῦ δαίμονος.
Ἀκρατοποσία. ας. ἡ. potio uini meraci.
Ἀκρατοποτεῖν. inebriari, meracius potare.
Ἀκρατοπότης. ου. ὁ. merobibus. Thracum & Scy-tharum epith. qui ἀκρατοποσίαις, id eſt, meri po-tatione utuntur.
Ἀκρατοφόρον. ου. τό. urceol⁹. ἀκρατοφόρου Διονυσίου ſacellum fuiſſe apud Phigalenſes in Arcadia, Pauſ. tradit. Cælius lib. 15, cap. 6.
Ἀκράτωρ. ορος. ὁ. impotens.
Ἀκρατῶς. impotenter, impatienter, intenſe, im-modicè, intemperanter.
Ἀκραχίδης. έος. ὁ, ἡ. indiuiſus in cacumine.
Ἀκραχολία, ἡ. πρόχειρος ὀργή, ira repentina & leui de cauſa.
Ἀκρέμων. ονος. ὁ. uirgultũ, ramus, germen, ramus prægrandis, ut Gaza uertit apud Theophraſtũ. παρὰ τὸ ἄκρον, uel τὸ κρέμω.
Ἀκρέσπερον. id eſt, ſumma ueſpera, hoc eſt, prima & incipiente ἄκρας ἑσπέρας, ſicut ἄκρας νυκ-τός, pro περὶ τὸν πρῶτον ὕπνον.
Ἀκρεφνὲς. purum, ſplendẽs, perfectũ & intactum Dionyſ.
Ἄκρηβος. ου. ὁ. iuuenis. Etym. ἀκρήβης, παρὰ τὸ ἄκρα
Ἀκρήμονος. ου. ὁ. ſine affectu amoris. (καὶ τὸ ἥβη.
Ἀκρημών, idem quod ἀκρεμόν.
Ἀκρήπαλα. Dioſcorides nuncupare uidetur, quę ebrietatem prohibent, ſicut ἄδιψα quæ ſitim.
Ἀκρής. έως. ὁ. ἡ. mutus factus ob timorem̃.
Ἀκρησία. idem quod ἀκρασία,
Ἀκρησής. οῦ. ὁ. famulus.
Ἀκρητορ. Dorice & Ionice, dicitur id quod cũ al-tero miſtum non eſt, impermiſtum.
Ἄκρητος. ου. ὁ. ἡ. imperfectus, mer⁹ ſic apud Hom. σπονδαὶ ἄκρητοι. rata & indiuulſa fœdera, quæ uini meraci poculo ſanciri ſolent.
Ἀκρητοχόλος. puram contrahens bilem. Hipp.
Ἀκρία. ας. ἡ. Mineruæ cognomen apud Argos, in montis cacumine cultæ.
Ἀκριβάζω. diligenter indago. Bud. Com.
Ἀκριβασμός. exquiſita examinatio & perpenſio. Bud. Com.
Ἀκριβαστής. diligens explorator. Bud.
Ἀκρίβεια. ας. ἡ. certitudo, cautio, diligentia, ἀκρί-βεια νοῦ, mentis conſummatio, & mentis exacta conſtitutio.
Ἀκριβὲς. τό. iuſtum, omnibus numeris plenum, & abſolutum. Item τὸ ἀληθές. Herod. lib. 1. τὸ δ' ἀκριβὲς τῆς ἐξετάσεως οὐκ ἐλεγχθήσεται. id eſt, Enarrationis ueritas non cõfutabitur. πρὸς τὸ ἀκριβές, ad plenum perfectè, & τὸ ἀκριβὲς ſub-tilitas,

ἈΚΡΙΒΈΣΤΑΤΑ

Ἀκριβέστατα. diligentiſſime.

Ἀκριβὴς. έος. ὁ. ἡ. diligens in re neceſſaria & manifeſta, fortis, exactus, uerus, certus. παρὰ τὸ ἄχρι καὶ τὸ βαιὸν, quaſi ἄχρι μικροῦ καταγινώσκων.

Ἀκριβοδίκαιον. τὸ. ἀκροδίκαιον. ius exactum, ſummum ius, quod ſtrictum Iuriſconſulti dicunt. ἔσχατον τῆς δίκης. Ariſtoteles ad Nicomachum libro 5. ἀκριβοδίκαιον uocat, quaſi ius exactius duriusq́;. Et qui illud æquitati præferunt, ἀκριβοδίκαιοι ab eodem dicuntur, quaſi preduri interpretes iuris, quaſiq́; deteriores iuris ſtudioſi, uſurpatoresq́;. Bud. Annot.

Ἀκριβολογοῦμαι. perſcrutor, diligenter diſquiro, exactè diſcepto, inquiro, exquiſitè diſputo, & æſtimo, conſideroq́;, exactam ſumptuum rationem ſubduco. Vnde ἀκριβολογία. Bud. Com.

Ἀκριβόω. ῶ. μ. ώσω. π. ωκα. diligenter cognoſco, acuratè exactaq́ue cura quippiam ago, exactè ſcio, perfectè facio: ubi quis omnibus neruis incumbit. ut Ἀκριβῶ τήνδε τὴν τέχνην, pro ἀκριβῶς ἐπίσταμαι, ἀκριβῶς μελετάω. Ἠκρίβωσεν παρ' αὐτῶν, Diligenter didicit ab illis. aut (ut Valla interpretatur) exquiſiuit, uel rimatus eſt, uel perſcrutatus eſt, Matth. 2. Item pro diligenter ſcribo, uel indago. Iſocrat. στασιάσαι μὲν αὐτοὺς φασὶ τἀκείνων ἀκριβοῦντες. Libanius hoc ἐξακριβάζειν dixit. Abſoluta quædam diligentia hoc uerbo ſignificatur. Bud. Com. Accuſ.

Ἀκριβῶς. diligenter, exactè, adamuſſim, perfectè.

Ἀκριβῶς εἰδέναι. certo compertoq́; ſcire, nihil ambigere, ἀκριβῶς ἔχω, certum & exploratum. habeo.

Ἀκριδοθήρα. ας, ἡ. capſula ad uenandas locuſtas.

Ἀκρίζω. μ. σω. altum pulſo, digitis pedum incedo, extrema mutilo, & loca alta conſcendo.

Ἀκρίνη ης. ἡ. angulus.

Ἀκρίνης. ου. ὁ. καθαρός, ἁγνός, purus.

Ἀκρὶς. ίδος. ἡ. locuſta, cacumina, extrema anguli: oxytonū. Sed ἄκρις, ἄκριδος. ἡ. paroxytonū, oppidi nomē eſt. Cyrill. De locuſta uide Aelianū.

Ἀκρισία. ας. ἡ. non habitus delectus, ἀδιακρισία. Contrarium eſt κρίσις. id eſt. diſcretioni rerum & iuditio delectuiq́ue. Lucian. de Timone ex ſummis diuitijs ad infimam inopiam redacto, ἀκρισία δὲ περὶ τοὺς φίλους, καὶ εὐήθεια ἐπέστρεψεν αὐτόν. id eſt, Nullus in ſuſcipiēdis amicis delectus, ac facilitas confecerunt illum. Bud. Com. apud Hippocrat. ἀκρισία dicitur, quando aut nullum prorſus fit morbi iudiciū, aut fit prauum & malignum.

Ἀκριτάγωνος. ὁ. multangulus, multiplici angulorum ſerie uarius.

Ἀκριτί. ſine iudicio.

Ἀκριτοβάται. οἱ. muneris nomen apud Epheſios, eorū qui Dianę uictimarū rationē habebāt.

Ἄκριτοι. μάχαι. ancipitia prælia.

Ἀκριτόμυθος. ου. ὁ. ἡ. proferēs uerba citra delectū, loquēs ſine iudicio. ἀπὸ τοῦ ἀλόγως παρὰ τὸ κρίνω, καὶ μῦθος, καὶ α στερητικόν.

Ἀκριτόφυλλος ου. ὁ. cuius folia non facilè diſcerni poſſunt, umbroſus.

Ἄκριτος. ὁ. ἡ. indiſertus, indiſcretus, inſeparatus, immenſus, dubius, incognitus, innumeratus, ſine lege, iniuſtus, indemnatus, ſine iudicio, iudicatus indicta cauſa, qui cauſam non dixit: quemadmodū, κεκριμένος, qui cauſam dixit, quiq́; accuſatus eſt. Plut. in Cic. ait accuſatum fuiſſe eum, ὅτι ἀκρίτους ἄνδρας ἀνῃρηκὼς εἴη, quòd uiros indicta cauſa è medio tuliſſet. Ἄκριτον, inexaminatum dicitur, immodicum & ſine iudicio ac ratione factum. Vnde illud Homeri Iliad. β. θερσίτ' ἀκριτόμυθε. Item quod componi uel decerni nō poteſt, quia κρίνεσθαι prælio decernere ſignificat. Bud. Com. ἄκριτον πάρος. apud Hipp. interpretante Gale. dicitur ſpacium immenſum, ueluti illud quod extra mundū collocāt, uel in infinito, uel inani, quod ne cogitatione quidē informari poteſt.

Ἄκριτος θάνατος. capitale ſupplicium, quod irrogatur indicta cauſa, apud Aeſchinem.

Ἄκριτος τύμβος, ſépulchrum non uni alicui dicatum ſoli, ſed multis commune, cuiuſmodi πολυάνδριον eſt apud Hom: Euſt. Iliad. η.

Ἀκρίτως. ſine diſcrimine, indicta cauſa. Budæus Annot.

Ἀκρόαμα. ατος. τὸ. auditio. Pro feſtiua & iucunda narratione, atq; etiam pro ipſo homine ἀκρόαμα recitante, apud Tranquil. Cic. pro Archia. ἀκρόαμα pro uoce & narratione uſurpauit. Budæus de Cont. r. f.

Ἀκροαματικός, ου. ὁ. auſcultatorius. Ariſtoteles in Epiſt. quadā ad Alexād. λόγους ἀκροαματικοὺς appellat libros de recondita peripateticæ ſectæ diſciplina æditos. Gel. lib. 20. cap. 4. & Bud. Com. Cic. lib. 5. de finib. ἀκροαματικὸν uocat genus librorū limatius quod in cōmētarijs reliquerat. Ariſtot. cū alterū genus ἐξωτερικὸν dicat populariter ſcriptū.

Ἀκρόασις. ιος. ἡ. auſcultatio.

Ἀκροατήριον. ου. τὸ ſuggeſtus, pulpitū, auditoriū.

Ἀκροατής. οῦ. ὁ. auditor.

Ἀκροάω, καὶ ἀκροάομαι, audio, auſculto. Genit. uel accuſ.

Ἀκροβάζω τὸ ἀκρίζω, ſūmis pedū digitis incedo.

Ἀκροβατικός. ὁ. ſcanſorius.

Ἀκροβολίζομαι. καὶ

Ἀκροβολίζω. iaculor, è ſublimi deiaculor, laceſſo prælij cauſa, leuiter pugno, præludo in pugna.

τ̃ ἐν πολέμῳ συμβολῆς ἄρχομαι. Aliâs ἀκροβολίζειν, τοξεύειν, ἀκοντίζειν.

Ἀκροβολισμός. ὁ. prǽludiū & initium pugnæ, prouocatio. Politi. in Herod. ἀκροβολισμοὺς interpretatur leues pugnas & uelitares. Significat etiam iaculorum ex ædito loco emiſſionem.

Ἀκροβολιστής. ὁ. ἀκοντιστής, iaculor, ὁ πόῤῥωθεν βάλλων, qui ab equo eminus in hoſtem iaculatur, quē, ni fallor, Saluſt. in Catil. coniuratione uocat feretarium militem. Vide Ammonium in uoce ὁπλῖται.

Ἀκρόβολος. ου. ὁ. idem.

Ἀκρολοφοίτης. ου. ὁ. per iuga montium incedens. Epigram.

Ἀκροβυσία. ας. ἡ. præputium. βύω enim tego eſt.

Ἀκρογωνιαῖος. ου. ὁ. lapis angularis, ſummus lapis in angulo ædificij, qui ſolet eſſe ualidiſſimus.

Ἀκροδίκαιον. τὸ. ſummum ius.

Ἀκρόδρυα. τὰ. Cuius hoc nomine omnē fructū arborū ſignificari dixit. Propriè tamen ἀκρόδρυα à Græcis appellantur, quæ in ambitu lignoſum putamen habent, quod genus appellatione nucum apud Latinos cōtinetur. Gaza in Caton. καὶ ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἀκροδρύων, quod Cicero dixit, Tanquam in arborum baccis, &c. Bud. Annot. poſt.

Ἀκρόζεστος. ου. ὁ. leuiter feruefactus.

Ἀκροθιγῶς, ſummis digitis, leuiter.

Ἀκροθιγῶς βάπτειν per ſummū intingere, ſuſpenſa manu tingere. ἀκροθιγῶς βλέπειν, ſummam rei cognoſcere & æſtimare. Bud. Com.

Ἀκροθίνια. τὰ. primitiæ frugum, quòd hæ ſolent à ſummo aceruo tolli. Nam ἄκρον ſummum, & θινὲς frumentorū acerui dicuntur, propriè quæ in littore mercatores dijs ſoluebant, pro mercibus conſeruatis. Accipitur apud Philoſtrat. pro ſpolijs ſiue exuuijs ab hoſte detractis. Vide in Chiliad. Eraſ. Pygmeorum acrothinia coloſſo adaptare.

Ἀκροθινιάζειν. ſumma quęq; deliberare, primitias conſecrare. ἀπάρχεσθαι.

Ἀκροθώραξ. ακος. ὁ pro eo qui leuiter, aut (ut nō nullis placet) ſummè ebrius eſt. ἀκρατοπότης, ἀκροκώθων, ἀκροχάλιξ. Ebrietas enim τὸν θώρακα θερμαίνει. id eſt, pectus calefacit. aut ſic dicti, quaſi pectore tenus uino imbuti. ab ἄκρον & θώραξ. Eraſ. Chil. Cæl. lib. 13. cap. 39. & Bud. (Com.

Ἀκροθίνιος. ου. ὁ. præcipuus.

Ἀκροκέραια. extremitates antennæ.

Ἀκροκνέφας. τὸ. diluculum, crepuſculum, extremum noctis.

Ἀκρόκομος. ου. ὁ. ἡ. habēs longas comas, moderatè comptus. Et ἀκρόκομοι. οἱ. καρηκομόωντες Thraces quidam appellati ſunt, quòd antias frontem muliebriter dimitterent, quemadmodum ediuerſo Abantes priora capitis tondebant. auth. Hom.

Ἀκροκόρυμβα. τὰ. nauium roſtra, & ornamenta nauium temporaria.

Ἀκροκωλία. ας. ἡ. uide ἀκρωμία.

Ἀκροκώθωνες. οἱ. temulenti, qui affatim bibunt. Ety. ἀκρατοκώθωνες, ἀπὸ τ̃ κώθωνος τ̃ ποτηρίου.

Ἀκρόλιθα. τὰ. primitiæ.

Ἀκρόλοφος. ου. ὁ. tumulus.

Ἀκρομανής. έος. ὁ. ἡ. inſanus.

Ἀκρομύλη. ης. ἡ. ἐπιγονατίς, patellam uocant Medici, quæ genua munit, dicitur & μύλη.

Ἀκρομφαλία. ας. ἡ. mediana umbilici.

Ἄκρον. τὸ. extremum, extremitas, uertex, mucro.

Ἄκρα uocat Ariſtoteles terminos in ſyllogiſmo, πρῶτον maiorem, ἔσχατον minorem.

Ἀκρόνηον. τὸ. extrema pars nauis,

Ἀκρόνυξ. ἡ. καὶ

Ἀκρονυχία. ἡ. ſumma & intempeſta nox, aut potlus noctis principiū, ultimæ noctis uigiliæ, ſed cū ω extremitatē unguiū, aut mōtis ſignificat.

Ἀκρόνυχος. ου. ὁ. ueſpertinus.

Ἀκροξόνια. extremitates axis.

Ἀκρόπλοα. quæ in ſuperficie natant, ac in ſummo & ſupernè nauigant. Hipp.

Ἀκροποδητί. ſuſpenſo gradu, ſummis pedibus, pedetentim, ſummis digitis pedum

Ἀκρόπολις. εως. ἡ. arx, quaſi ſummitas urbis, ubi arces extrui ſolent.

Ἀκρόπολος. ου. ὁ. excelſus. (apud Hom.

Ἀκρόπορος. ου. ὁ. ἡ. acut⁹ ad trāſfigendū ueru epith.

Ἀκροποσθία. ἡ. apud Ariſt. Gaza uertit præputiū.

Ἀκροπόσθιον. ου. τὸ. pars prominentior præputij.

Ἀκρόριζα. τὰ. quæ nō agunt radices in profundū.

Ἀκρορρύμιον. ου. τὸ. extrema pars temonis.

Ἄκρος. ὁ. extremus, altus, ſummus, longinquus, Item compos mentis, ut apud Herod. Terſich.

Ἀκροσαπής. quod facile putreſcit.

Ἀκροστιχίς. ίδος. ἡ. cū exprimis aliquot uerſuum continuo ordine ſequentium literis oratio aliqua connectitur, ut in quibuſdam Ennianis & Sibyllinis.

Ἀκροστόλιον. τὸ. ſummitas, & ora nauis. τὸ ἄφλαστον τὸ ἐπὶ τὴν πρῶραν. στόλιον enim τὸ διῆκον ἀπὸ τ̃ πρύμνης ἐπὶ δῆκον μέχρι τ̃ πρώρας ξύλον. Laz. Bayf. de re Nau.

Ἀκροστόμια. τὰ. extremitas fiſtulæ, follium quibus artifices utuntur, quæ in fuſoria uaſa immittitur. Euſt. Iliad. Σ. dicitur & ἀκροφύσια. eodem teſte.

Ἀκροσφαλής. έος. ὁ. ἡ. mollis, periculoſus, facilis lapſu, procliuis. ἀκροσφαλὴς πρὸς ὀργὴν, iracūdus, pronus in iram.

Ἀκρόσφυξα

Ἀκρόσφυρα. calciamentorum muliebriũ genus.
Ἀκροσχιδὴς. in ſummo in ſciſſuras diſſectus.
Ἀκροτελεύτιον. ου. τὸ. extrema pars.
Ἀκροτηριάζω. μ. σω. π. κα. trunco extremitates, mutilo naſum uel manum, Accuſ. iung. ſcribitur & ἀκρωτηριάζω.
Ἀκροτήριον. τὸ. auditorium. ἀκροατήριον.
Ἀκρότης. ἡ. extremitas, principium.
Ἀκρότητος. ου. ὁ. ἡ. non reſpondens ad numeros ſaltationis. unde ἀκρότητα κύμβαλα. id eſt, cymbala non congruentia ad numeros. Atheneus li. 11. uocat ſermones intempeſtiuos, aut nihil ad rem pertinentes, quos idem ἀμυσολογίας uocat Eraſ. Chil.
Ἀκρόπιστος. ου. ὁ. leuiter coctus, ſubcrudus. (cido.
Ἀκροθυμέω. μ. ήσω. π. ηκα. trũco, extremitates in-
Ἀκρότομος. ου. ἡ. rupes, lapis durus, preruptus & anguloſus.
Ἀκροτος, ἀδιαρρίπιστος, ἀπαίδευτος.
Ἀκροφύσια. τὰ. extrema follium, quibus ignis inflatur, uel ipſi folles fabrorum ærariorum τὰ ἀκροστόμια τῶν ἀσκῶν, extrema pars utris inflatilis. Vide in Chil. Eraſ. ἀπ᾽ ἀκροφυσίων.
Ἀκροχάλιξ. ἀκροθώραξ. temulentus.
Ἀκροχειρίζεσθαι. colluctari ſummis tantum digitis reliquo corpore intacto, donec aduerſarius deficeret. Eraſ. Chilid. Vnde ἀκροχειρισμός, huiuſmodi lucta, & ἀκροχειρισταὶ ſiue ἀκροχειρῖται luctatores illi. Soſtratis pancratiaſtes cognomen, ut ſcribit Pauſan.
Ἀκροχειρίς. ίδος. ἡ. extremitas manus.
Ἀκρόχειρος. ου. ὁ. homicida.
Ἀκροχωνίσκοι. οἱ. ſummitates iugi.
Ἀκροχλίαρος. ου. ὁ. ex igneo calore tepẽs. Ruellius uertit ſummè calidus, hoc eſt, ἄκρως χλίαρος. ut Galẽ. interpretatur apud Hipp. li. 3. de uict. rat. in morbis acutis.
Ἀκροχολία. ας. ἡ. ueſania, excandeſcentia.
Ἀκρόχολος. ου. ὁ. ueſanus, iracundus, cui ſumma eſt bilis.
Ἀκροχορδών. όνος. ἡ. genus uerrucę, pẽſilis uerru-
Ἀκρόχωλος, ου. ὁ. pronus ad claudicandum. (ca.
Ἀκροάω. audio.
Ἀκρύσταλλος. ſine glacie.
Ἀκρῶα. uiſcera.
Ἀκρωβελίας. panis oboli pretio empti pars ſumma, τὸ ἄκρον ὀβελιαίου ἄρτου. Euſt. Iliad. α.
Ἀκρωλένιον. ου. τὸ. ſummum cubiti, & apud Pollucem additamentum quoddam plagarum retiumue uenatoriorum.
Ἀκρωμίτης. ου. ὁ. ἡ. arduus, ingens, procerus, humeris tenus extans.
Ἀκρωμία. ας ἡ. armorum eminẽtia, ſummi armi. Theod. interpretatur apud Ariſtot. pars humeri exterior proxima brachio, brachij prominẽs ſummitas, aut humeri caput. Polluci ἐπωμὶς & ἀκροκωλία dicitur. lib. 2.
Ἀκρωμίτης. ου. ὁ. eminens, magnus.
Ἀκρώνιον. ου. τὸ. congregatio.
Ἀκρωνυχία. ας. ἡ. καὶ
Ἀκρώνυξ. extrema unguiũ pars. Item mõtis cacumẽ, ἡ ὀρεινὴ ὀξύτης. Euſt. Alia ſignificatio eſt ſi per omicron in medio ſcribatur, ut ſupra.
Ἀκρωρεία. ας. ἡ uertex, eminẽtia, cacumẽ, ppriè de monte. Nam Græci montes in tres diſtribuũt partes, quarum unã τέρματα, montis radices uel imas partes, aliã ὑπωρείας latera & utrinq; deſcẽſus, tertiã ἀκρωρείας ſũma cacumina appel
Ἄκρως. ſummè, acutè, maximè, ualde. (lãt.
Ἀκρώσσω. libens audio.
Ἀκρωτήρια. τὰ. extremitates ſunt corporis. Ariſt. ſic appellat extremã partẽ digitorũ ſub unguibus latentẽ, extremã partẽ oſſium. Significat etiã pinnacula & prominentia ædificiorũ: ſiue ſtatuas, quæ in angulorũ ſummitate aſtituũtur, τὰ ἐπάνω τῶν νεῶν ἀνατιθέμενα ζῴδια, Sunt etiam roſtra nauiũ & ornatus Cæl. lib. 13. cap. 39. Bud. Com. & Laz. Bayſ. de Nau.
Ἀκρωτηριάζω. μ. άσω. π. ακα. demutilo, extrema amputo, attero, trunco naſum uel manum. ῥινοτομῶ. Vnde Athenæ. lib. 5. ſcribit Scithas ad tantum ueniſſe inſolentiæ, ut in quoſcunq; incidiſſent, naſum illis mutilarent. id eſt, ἠκρωτηρίαζον τὰς ῥῖνας. Etym. ab auribus amputandis dici ſcribit ut ſit τὰ ἄκρα τῶν ὤτων ἀπτέμνειν. & ideo cũ ω ſcribi debere. Bud. Com.
Ἀκρωτηριασμός, ου. ὁ. mutilatio. extremæ partis amputatio.
Ἀκρωτήριον. ου. τὸ. extremitas. ἀκρωτήριον φάλαγγος, cornu aciei. Vide ἀκρωτήρια.
Ἀκτάζω. καὶ ἀκταίζω καὶ
Ἀκταίνω. attollo, incompoſitè ſalto, de equis dicitur.
Ἀκταῖος. ου. ὁ. littoralis, Atticus.
Ἀκταιωρέω. littus cuſtodio. unde ἀκταίωρος.
Ἀκτέανοι. pauperes.
Ἀκτένιστος, ου. ὁ. ἡ. impexus.
Ἀκτέριστος. ου. ὁ. inſepultus, funeris honorem non adeptus. Lycophr.
Ἀκτή. ῆς. littus. ἀκταὶ inquit Ammon. ſunt loca maris petricoſa, θῖνες uero harenoſa. Significat etiam eſcam, fructum. uide Etym. Eſt & ſambucus arbor, ſic χαμαιάκτη, pumila ſambucus quam ebulum uocamus. Item ἀκτή, Atticè maritima ora, ac tota deniq; Attica Homero.
Ἄκτιος πὰν. Pan uenator, κυνηγός, apud Theocritũ, uel quod in littoribus colatur à piſcatorum turba.

Ἀκτὴ. ſabucus uel ſambuc⁹ arbor, Dioſcor. lib. 4. cap. 108 & Theophraſt.
Ἀκτὴ Δημήτρος. fruſtum fragmentumúe panis ϐλωμός, ψωμός, κλάσμα ἄρτου. Euſt. Ilia. φ.
Ἀκτῆς. οῦ. donum, hinc illud deſcendit Δημήτερος ἱερὸν ἀκτήν.
Ἀκτημοσύνη. ης. ἡ. inopia.
Ἀκτήμων. ονος. ὁ. inops.
Ἀκτήτης λίθος, lapis in Pelopponeſi littore collectus.
Ἀκτιϐολέω. μ. ήσω. π. κα. radio.
Ἀκτὶν. ῖνος. ἡ. radius ſolis, & aliorum aſtrorum ignis ue.
Ἀκτινοϐολία. ἡ. radiorum iaculatio.
Ἀκτίς. idem quod ἀκτὶν, teſte Theodoro, quemadmodum ῥίς & ῥὶν παρὰ τὸ ἄγω, τὸ φέρω, quaſi πανταχοῦ φερομένην. Apud Pauſan. ſeruile nomē, dicitur & uas, in quod iaciuntur oboli.
Ἀκτῆς, οῦ. ὁ. cibus.
Ἀκτία certaminis genus antiquū, ut innuere uidetur Callimach. referente Arpocrat.
Ἄκτιστος. ου. ὁ. ἡ. infabricatus.
Ἀκτωρέω, litteralem oram tueor, maris cuſtodiæ præſum. Et qui hoc officium adminiſtrabant limearchæ cepti ſunt appellari.
Ἀκτωρεύς. έως. ὁ. maris cuſtos.
Ἀκυϐέρνητος. ου. ὁ. qui caret gubernatore, nō rectus.
Ἄκυθος. ἡ. ἄγονος, ſterilis, Callim. κύθος enim ſemen eſt. ἄκυμος, ἄκυος.
Ἀκύκλιος. ὁ. imperitus.
Ἀκυκτήριον. τὸ. remedium ne mulier pariat. ἀτόκιον.
Ἀκυλισία. ας. ἡ. intemperātia. Malim ἀκολασία.
Ἄκυλος. ου. ὁ. glans iligna, aut phellodryos, apud Theophraſtum: inglorius, pudenda.
Ἀκυμάντος. pacatus, tranquillus, ſine fluctibus.
Ἀκύμων. ονος. ὁ. ἡ. tranquillus, non habens fœtū, multi laboris, ſterilis, prole carens.
Ἄκυπρος. Veneris expers, uirgo.
Ἀκυωτός. οῦ. ὁ. inacceſſus.
Ἀκυμός. οῦ. ſterilis, ἄτοκος.
Ἄκυον, ἀτόκιον.
Ἀκυρής. infelix, impos.
Ἀκύρματα. damna, infortuniū, hoc eſt ἀποτεύγματα, ἀτυχήματα.
Ἀκυρόντα. inconcinna, impropria.
Ἀκυρολογέω. μ. ήσω. π. κα. mentior.
Ἀκυρολογία. ας. ἡ. abſurditas ſermonis, impropria locutio.
Ἄκυρον. τὸ. improprium uertitur à Quint. ἄκυρον aliquando uocatur antiquum, ἄπειρον infinitum, κῦρος enim τὸ τέλος ſignificat.
Ἄκυρος. ου. ὁ. ἡ. abrogatus. Ariſtophanes interpres duas tradit olim fuiſſe iudicibus amphoras ſeu cadiſcos: in alterum calculos mittebant abſolutionis, atque hunc ἄκυρον καδίσκον fuiſſe appellatum: in alterum calculi conijciebātur condemnationis, & καδίσκος κύριος dicebatur. Ἄκυρον ποιεῖν τὴν συγγραφήν, ſyngrapham irritam facere & circunducere, apud Demoſth.
Ἄκυρος τῶν προτιμημάτων, qui mulctā dicere non poteſt. Bud. Com.
Ἀκύρωσις. εως. ἡ. abrogatio.
Ἀκυρόω. μ. ώσω. π. ωκα. abrogo, irritum facio. Leges aliquando uocant ἀποδικ πανάομαι, fit enim cum prorſus lex tollitur, ὅταν παντελῶς ὁ νόμος ἀναιρεῖται, id Latini abrogare dicunt. Nam cum pars aliqua detrahitur derogare dicunt, quod eædem leges ἀπομειοῦσθαι appellant.
Ἀκωδώνιστος. ου. ὁ. inexploratus, inexaminatus. ſumptū ab equis qui κωδώνων, id eſt tintinnabulorum ſonitu ſolebant explorari, an bellicos ſtrepitus generosè ferre poſſent. Alij translatū malūt à crepitaculis tintinnabulisúe, quorum ſonitu explorari ſolet excubitorum cuſtodia.
Ἀκωκὴ. ῆς. ἡ. cuſpis lanceæ, mucro. παρὰ τὸ ἀκὴ κατ' ἀναδιπλασιασμόν.
Ἄκωλος. ου. ὁ. ſine pede.
Ἀκώλυτος. ου. ὁ. ἡ. impedimento carens, qui nullis terroribus à propoſito dimoueri poteſt, qualem Horat. deſcribit in Odiſ. Si fractus illabitur orbis, Impauidum ferient ruinæ. Vnde Epictetus uerum atque ſincerum Stoicum ἀκώλυτον eſſe dicebat. Vocabatur item eo nomine apud Chriſtianos, qui ipſe quidem non peragebat myſteria, ſed non excludebatur cum cæteris, quod ignem aut ſimile quid ad ſacra adferebat, quaſi dicas non prohibitus, hoc eſt, admiſſus. Ab α & κωλύω prohibeo.
Ἀκωλύτως aduerb. citra impedimentum.
Ἀκῶναι ſupremæ & nudæ cautes.
Ἄκων. inuitus, cum inconſulto & contra uoluntatem quis aliquid agit, ἀϐούλητος, ubi animaduertendum α longum eſſe, formatur enim per craſin ab ἀέκων. Ἄκων uero, τὸ ἀκόντιον. ἡ τῶν breue.
δορατῶν ἀκωκὴ, cuſpis haſtarum, & habet α
Ἀκώπητον. τὸ. imparatum, ſine manubrio uel clauo, inerme.
Ἄκωπος. ου. ὁ. ſine remo.
Ἄκωρα. ἡ. ſpina, quæuis acuta res.

ΑΛα. ſtercus, fimus.
Ἄλα. ἡ. Vide in appēdice de uocabulis militaribus, in uoce Φαλαγγία. eſt autē nomen latinum Ala.
Ἄλαϐα atramentum, ſignificatur etiam hac uoce ſuffocatio uiolenta, qualis fit uel aqua uel laqueo, quum qui paſsi ſunt ἀπαγχόμενοι uocantur.

Ἀλάβανδα. ciuitas Ioniæ. Vnde ἀλαβανδικὸς poſſeſſiuum, & ἀλαβανδεῖς ciues. Item ἀλαβανδικὸς ſolœciſmi genus apud Philox. ut ſi aduerbium μὴ pro eo uſurpetur quod eſt οὐ. Et Alabã dici libelli, pro barbaris, & ineptis. Hermol. (in Plinium.

Ἀλαβαρχία. ας. ἡ. figlina.

Ἀλαβασρίτης. ὁ. lapis Dioſcorid. lib. 5.

Ἀλάβασρον. ου. τὸ. uel ἀλάβασρος. ὁ. uel ἀλάβασος. ου. Euſt. Iliad. σ. Ariſtoph. Alabaſtrũ uas unguentarium, dictum ἀπὸ τοῦ ἀκοῦ λαβεῖν, addito per pleonaſmum ρ, quòd uidelicet propter leuorẽ comprehendi non poſſit. Atticè ἀλάβασον. Vide Chiliad. Eraſmi. & Bayfium de Vaſculis.

Ἀλαβῆς. ιος. ὁ. piſcis, ut qui manibus comprehendi nequeat.

Ἀλάβητος. ὁ. obſtreperus.

Ἀλαβητῶ. tumultuor.

Ἀλαβώδης. ὁ. ἡ. fuliginoſus, fumoſus.

Ἀλαζονεία. ας. ἡ. ſuperbia. arrogantia. Vlpian. interpres Demoſth. ait ἀλαζονείαν eorum eſſe, qui plura promittunt quàm poſſint præſtare, atq; huic contrariam eſſe εἰρωνείαν, quæ quod facere poteſt, eleuat ac minuit.

Ἀλαζόνευμα. τὸ. facinus inſolentiæ plenum.

Ἀλαζονεύομαι. μ. εύσομαι. ſuperbio, iacto, arrogãs ſum, mentior. Ariſtoph. in Ra. ἠλαζονεύεθ' ἵνα φοβηθείην ἐγώ, εἰδὼς με μάχιμον ὄντα ϖροσποιούμενος. id eſt, ſuperbiebat ut timerem ego, ſciens me bellatoren exiſtentem glorians.

Ἀλαζονικός. οῦ. ὁ. &

Ἀλαζών. όνος. ὁ. ſuperbus, arrogans, petulans, glorioſus, iactabundus, inſolens, præferox, & ultra modum uſitatum elatus: quaſi in mari uiuens.

Ἀλάθητος. ου. ὁ. quem nihil latet.

Ἀλαία. ἡ. cæca, inuiſibilis, Hipp. obſcura, que nõ obſeruatur.

Ἀλαίθροψ. ου. ὁ. tepidus, ſole calefactus.

Ἀλαινής, έος. ὁ. & ἀλαινός. οῦ. ὁ. errabundus emotæ mentis, furioſus. (coph.

Ἄλαινος. ὁ. fluuius, quod multã terrã inerret Ly-

Ἀλαίνω. uagor, erro, & inſanio, ἐξίσημι.

Ἀλαιός. οῦ. ὁ. antiquus, imprudens, ἄφρων, & ἀλαῖος Appollinis cognomentum.

Ἀλαλαγαί. propriè uocantur preces quæ in ſacrificijs fundi ſolent.

Ἀλαλαγμός. ὁ. uociferatio, iubilus, clamor de uictoria, cõfuſus clamor cõcurrentiũ in pugna. Euſt. Ili. ξ. dicit eſſe clamorem qui ante conflictum excitatur, ἀλαλάν Dores dicunt.

Ἀλαλάζω. άξω. iubilo, conſulto, uictorioſe clamo Valla ait bene trãslatũ eſſe Marci. 5. pro eiulo, quòd iubilatus ſit clamor ruſticorũ, ſecũdum Varron. Eraſmus ſcribit propriè eſſe perpetuo ſonitu ſtrepere, ac tinnire, ſono ſonum excipiente, quemadmodum fit in lebetibus. Dodonæis. Datiuo. ἀλαλάζειν, inquit Moſchop. eſt clara & concinna uoce precari.

Ἀλαζονοχαυνοφλύαροι. οἱ. ab Archeſtrato apud Athenæum dicuntur ſtolidè & arrogãter loquaces, nugigeruli. (cijs.

Ἀλαλαγαί. αἱ. uota & præces que addũtur ſacrifi-

Ἀλαλή. tumultus, ſonus confuſus, uox non articulata. παρὰ τὸ εἰρεσιν τοῦ λαλεῖν, uel κατ' ἐπίτασιν. quaſi πολύλαλος ὄχλος. clamor qui ante prelium tollitur.

Ἀλαλήκτημαι. ſignificat mente cõturbor & ἀδημονῶ, Vide Euſt. Iliad. κ. Itẽ quæ Vrbanus Bellunenſis lib. 2 inſtitut. Gram. annotauit ex Methodio de hoc uerbo.

Ἀλάληται. uſurpat Cice. ad Attic. pro uagatur & errore ducitur.

Ἀλάλημαι. tumultu obrutus ſum, ſeductus ſum. Herodianus ſcribit ab ἄλημι fieri præteritum paſsiuũ ἤλαμαι, & Atice ἀλήλαμαι, & per trãſpoſitionem ἀλάλημαι.

Ἀλάλητον. ου. τὸ. non dicendum ἄῤῥητον, nemini propalandum. Epigr.

Ἀλαλητός. οῦ. ὁ. clamor multus.

Ἀλαλία. ας. ἡ. malitia, inordinatio.

Ἀλαλκεῖν, uel ἀλάλκω. κατ' ἀναδιπλασιασμὸν pro ἀλκεῖν ſiue ἀλκεῖν. expello, iuuo, adiuuan do expello.

Ἀλαλκομενηΐς. ίδος. ἡ. potens. Etym. ἡ. ἀλαλκομενηΐς Mineruæ epitheton apud Homerũ & Iunonis, κατ' ἀναδιπλασιασμὸν pro ἀλκομένη, ἡ ἀπαλεξητικὴν προθυμίαν ἔχουσα. quod in pugna præſtò ſit auxilio, uel ab Alalcomeno qui fanum illi conſtruxit.

Ἀλαλκτήρια. τά. ἀλεξίκακα, auxilia, amuleta, præſidia.

Ἄλαλος. ου ὁ. ἡ. mutus, qui fari non poteſt, uelut infantes, ac differt à κωφός: is enim dicitur cui nulla omnino eſt uox. Eraſ.

Ἀλαλύκτημαι. turbatus ſum, iactatus ſum. ab ἀλυκτῶ, ἠλύκτηκα, ἠλύκτημαι, & συστολῇ τοῦ η, Attice. ἀλαλύκτημαι.

Ἀλαμπής. έος. ὁ. ἡ. obſcurus.

Ἀλανής, έος. ὁ. uerus.

Ἀλαντοειδὴς χιτών, tunica intra uteri latebras, quæ animo, hoc eſt, fœtus inuolucro circũpo- (nitur.

Ἀλάομαι. erro, ſalto, circumuertor.

Ἀλαός. οῦ. ὁ. luſcus, cæcus, inanis, διὰ τὸ ἀλᾶσθαι περὶ τὴν πορείαν, uel potius ab α & λαεῖν uidere.

Ἀλαοσκοπία. ας. ἡ. τύφλωσις τῶν ὀφθαλμῶν, cæcutientia. λαεῖν enim uidere eſt unde κατὰ στέρησιν ἀλαὸς cæcus. Homerus οὐδ' ἀλαοσκοπίην εἶχε, non habebat cæcam ſpeculationem. Vide Chiliad. Eraſ.

Ἀλαοτόκος. ου. ὁ. ἡ. cæcos gignens.
Ἀλαόω. μ. ώσω. π. κα. excæco.
Ἀλαπαδνός. infirmus, facilis expugnatu, parum uirilis, effœminatus, mollis.
Ἀλαπάζω. μ. ξω. populor, uacuo, ἐκπορθῶ.
Ἀλαπαθα. τά. Attici purgationes uocant.
Ἀλάπαθος. ου. ὁ. herba purgatoria.
Ἀλαπλός. mollis, effœminatus.
Ἄλαρον. τό. nux Pontica, & cuſpis iaculi præpilata (& deraſa.
Ἅλας. τος. τό. ſal.
Ἀλαστέω. μ. ήσω. grauiter patior, ægrefero, crucior Accuſ.
Ἄλαστον. ου. τό. intollerabile, ꝓpter iuſtitiã. Etym. ἄλαστα κακά, ἀνεπίληστα τινὰ ὄντα, φευκτά. Et ἀλαστός, ὁ. μῖσος ἄξια ποιῶν.
Ἀλάστωρ. ορος. ὁ. ultrix conſcientia, remorſus conſcientiæ, peſsimus dæmon, malus genius & infeſtus. Sic Dionyſius ab Athenæo uocatur, ἁπάσης Σικελίας ἀλάστωρ, hoc eſt (inquit Bud.) depopulator, peſtis totius Siciliæ. Hoc nomine (inquit Cornutus) & furię ſignificantur, διὰ τὸ τοὺς ἀλάστορας καὶ παλαμναίους κολάζειν, & homines, παρὰ τὸ τὰ τοιαῦτα ἁμαρτάνειν ἐφ' οἷς ἔστιν ἀλαστῆσαι καὶ στενάξαι, id eſt abeo, quod talia perpetrent, ob quæ cruciari atq; ingemiſcere liceat. Item qui exilio digna commiſit, teſte Euſtathio. ὁ φυγῆς ἄξια εἰργασμένος. Alaſtor apud Claud. recenſetur inter equos Plutonis. Bud. Com. Comuniter dicitur malignus & ſcelerosus homo, ἁμαρτωλὸς, & ſecũdũ Chryſippum, homicida, ὁ φονεὺς, διὰ τὸ ἄξιος εἶναι ἀλᾶσθαι ἢ ἀπελαύνεσθαι. Euſt. Il. δ.
Ἀλαῶπις. obſcura, non uidens.
Ἀλαωτύς. ύος. cæcitas.
Ἀλάστορος. ου. ὁ. pro ἀλάστωρ. Sophoc. ἀλαστόροισιν ὀμμάτων κύκλοις, diris oculis.
Ἀλγέω. μ. ήσω. π. ηκα. ὀδυνῶ, doleo, patior, laboro. neutrum. Vide πονεῖν in Ammonio.
Ἀλγεινά. τά. caſus aduerſi.
Ἀλγεινός. ου. ὁ. triſtis.
Ἀλγινόεις, εντος. ὁ. grauis, dolorẽ mœroremq; inducens. Nicand.
Ἀλγηδών. όνος. ἡ. dolor, cruciatus, mœror.
Ἀλγηρά. τά. doloroſa.
Ἄλγησις. ἡ. dolor, labor.
Ἄλγιστος. ου. ὁ. doloroſiſsimus, moleſtiſsimus. paſ(ſiue.
Ἀλγίων. ίονος. τό. grauius
Ἀλγίων. ονος. ὁ. doloroſior.
Ἄλγος. γεος. τό. dolor, triſtitia.
Ἀλγύνω. triſtifico. Datiuo iung.
Ἀλδαίνω. creſco, idem quod ἀλδήσκω. Nicander etiam actiuè uſurpat, produco, τῆνπε κίλλιστα πρηόνες ἀλδαίνουσι, quam Ciliciæ montes ferunt, gignuntur, αὐξάνους.

Ἀλδήσκω. creſco. παρὰ τὸ ἀλδῶ, ἀλδήσω, ἀλδήσκω, uel ἀλδήσκω, uel παρὰ τὸ ἀλλεσθαι, βλαστάνειν καὶ ἀρδεύεσθαι. propriè irrigationis aquationisq; beneficio incrementum capio, ab ἄρδω mutato ρ. in λ.
Ἀλέα. Palladis cognomen apud Tegeatas, à delubro quod ſtruxerat ἀλεός. Cæl. lib. 9. cap. 48
Ἀλέα. ας. ἡ. tepor. Cæl. ibidem, Calor Herodoto, qualis eſt in locis apricis.
Ἀλεάζω. occulto, propono, urgeo, congrego, iudico, cuſtodio, ſalto, cõcedo accuſ. iung. Item calfacio θερμαίνω. Hipp.
Ἀλεαίνω tepefacio, diffundo, πλανῶμαι.
Ἀλέας. oppidum in agro Theſſalonico. Demoſt. in oratione παραπρεσβείας, cuius ciues dicũtur ἀλεῖς.
Ἀλεγεινός. curæ plenus, ſedulus, triſtis. ἀπὸ τοῦ ἀλ(γος.
Ἀλέγω. μ. ξω. π. χα. καὶ
Ἀλεγίζω. μ. ίσω. π. κα. auxilior, curo, Homer. Itẽ ſermonẽ abſtineo. Sic
Ἀλέγομαι. defendo, expello, arceo.
Ἀλεγύνω. ἀλέγω.　　Ἀλεεῖ. ἀδικεῖ.
Ἀλεεινή. ἡ. æſtiuus calor.
Ἀλεεινός. ου. ὁ. calidus, ἀλεεινὴ χώρα, calida regio Herod.
Ἀλεείνω. fugio, declino, pius ſum. ἐκφεύγω, ἐκκλίνω, φαείνω.
Ἀλεθρώω. ἀληθεύω. ἀληπεύω infra, non ἀληθεύω.
Ἀλεῖ. datiuus eſt, ueritati.
Ἀλεία. captura, piſcatus.
Ἀλιάδες. αἱ. ſcaphæ piſcatoriæ.
Ἀλέαντος. ου. ὁ immolitus.
Ἄλειαρ. farina tritici.
Ἄλειμμα. τος τό. unctio, pigmentum, Sunt qui unguentorum duo faciunt diſcrimina, unum deliciarum quod χρῖμα uel κρίσμα dicitur, alterũ uulgare, & quo ferè in paleſtra utebãtur quod ἄλειμμα & ἀλοίφιμον, & ἀπάλειμμα appel. eſt.
Ἀλεινός. ου. ὁ. infirmus, tenuis.
Ἀλειπτήριον. ου. τό. unctuarium, locus in balneo unctui accomodatus.
Ἀλείπτης. ου. ὁ. unctor qui athletas certaturos ungebat, & magiſter ac præceptor athletarũ dicebatur, authore Ariſtot. Etym. Eſt & fontis nomen apud Epheſum quòd ſemper eius copia ſit.
Ἀλειπτικός. ὁ. pro ἀλείπτης apud Plutar.
Ἀλείπτως. aduerb. ἀνυδῶς, συνεχῶς.
Ἄλεισον. ου. τό. poculũ, patera, δέπας. παρὰ τὸ λεῖον fit ἄλειον, & interpoſitione τοῦ σ, ἄλεισον, τοῦ α ἐπιτατικοῦ, uel στερητικοῦ, τοῦτέστι τὸ μὴ ὂν ὁμαλὸν, ἀλλὰ περιφερὲς, ſinũ coxendicis ἄλεισον quoq; dici teſtis Athenæus, qui & κοτύλην.
Ἀλειτουργησία. ἡ. libertas & immunitas à uectigalibus Strab. 13.

Ἄλειφαρ, uel ἄλειφα. ατος. τό. oleū, unguentum. ἀπὸ τοῦ ἀλείφω.

Ἀλειφατίτης ἄρτος. panis cui pinguedinis aliquid immiſcebatur apud Athenæum.

Ἀλειφόβιοι. οἱ. πένητες, ἀλιτήριοι, παλαμναῖοι, ἀλάστορες.

Ἀλείφω. μ. ψω. π. φα. ungo. παρὰ τὸ ἀλέω, τὸ θερμαίνω. Accuſ. Item tectorio induco, quod emplaſtrare dicunt. Euſt Il. γ.

Ἀλεκταίνω. ἰσχύω, γαυριῶ, μετεωρίζω

Ἀλέκτης. pro ἀλεξητὴρ apud Pindarum.

Ἀλεκτορία. gēma quę in gallinaceorū uentriculis inuenitur, cryſtalli ſpecie, magnitudine fabæ.

Ἀλεκτορίδευς. ου. pullus gallinaceus, ut χηνίδευς, anſeris.

Ἀλεκτορὶς ίδος. ἡ. gallina. poëticum eſt. Item iuba, capill⁹. Legitur apud Ariſt. in Hiſtoria anim.

Ἄλεκτρα. ſine lecto, improba cōiūx ob adulteriū

Ἀλεκτρίαινα. ας. ἡ. gallina apud Ariſtoph.

Ἀλεκτρυοφωνία. ας. ἡ. gallicinium.

Ἀλεκτρυὼν. όνος. ὁ. uel ἡ. inuenio & upupā ἀλεκτρυόνα uocari.

Ἀλέκτωρ. ορος. ὁ. gallus. διὰ τὸ ἐγείρειν ἡμᾶς ἐκ τοῦ λέκτρου. Vide in Aeliano. Gaza in Ariſtotele uertit gallinaceum.

Ἄλεκτωρ. ἡ. uirgo, innupta.

Ἀλεξάνδρα. opus à Lycophrone æditū de Alexandro Paride, quod propter obſcuritatem σκοτεινὸν ποίημα appellatum eſt à multis.

Ἀλεξανδροκόλακες. οἱ. aſſentatores Alexandri.

Ἀλεξάνεμος. ου. ὁ. uentos arcens. Epitheton ueſtis.

Ἀλεξέμεναι. pro ἀλεξεῖν, auxiliari, infinitiuus eſt Doricus.

o6. Ἀλέξω. arceo, auxilior, opitulor, reſiſto. Ἀλέξαθαι pro eodem, ἀπὸ τοῦ βαρυτόνου θέματος, niſi ſit p ſyncopen, ut πρίαθαι & ſimilia. Bud. Cō.

Ἄλεξημα. ατος. τό, id qđ arcet. Syneſ. τῆς θερινῆς ὥρας ἀλέξημα. id eſt, æſtatis ardorē arcens. Bud. Com.

Ἀλέξησις. ἡ. βοήθεια, retaliatio.

Ἀλεξητήρ. ῆρος. ὁ. adiutor.

Ἀλεξητήριαι ῥίζαι. medicæ radices.

Ἀλεξητήριον. ου. τό. auxiliū, adiutorium, arma quibus hoſtē repellimus, amuletū, qua uoce utitur Plin. remediū præſentaneū aduerſus uenena & faſcinationes, quod genus quidā in annulis geſtare ſolent. Tradūt ſcriptores Eudemiū quendam profeſsione philoſophū, huiuſmodi annulos conficere ſolitum, & dictum hoc nomine à iuuandi præſtantia. Bud. Com.

Ἀλεξικακία. depulſio malorum.

Ἀλεξιάρη γῆ. terra hominibus emolumentum & cōmodū afferens, & ἀλεξιάρη νέος, ab Heſiodo uocatur nouale, propellens & arcens detrimenta ac damna, hoc eſt, ἡ ἀποσοβοῦσα τὰς ἀρὰς τουτέστι τὰς βλάβας.

Ἀλεξίκακος. ου. ὁ. in malis adiutor, defenſor malorum, auerſor ac depulſor, hominum defenſor: qualem uerè Eccleſia Chriſtū agnoſcit, & gentes falſo ſuum Herculem & Apollinem. Ἀλεξίκακοι etiam δαίμονες à ueteribus dicebantur, qui nocumenta & diras arcere amoliriq; exiſtimabantur, qui & ἀποτρόπαιοι & ἀποπομπαῖοι & λύσιοι & φύξιοι, appellabantur. Cæl. libro 1. cap. 32. & Bud. Com.

Ἀλεξίμορος. ου. ὁ. auxiliator mortis, defenſor & uindex apud Sophoclem ἀλεξίκακος, qui necem ab alterius ceruice auertit.

Ἀλεξιφάρμακον. τό. remediū cū auxilio, auxiliare medicamētū, quicqđ noxia & uenenoſa pellit, nā ἀλεξεῖν fugare, & longius arcere dicitur. Itē quicqđ contra excantationes, execrationes diras, & ea quę alicui iniecta dataúe, amare, furere, & tabeſcere faciunt hominem.

Ἀλέξωμαι uide ἀλέξαθαι.

Ἀλέομαι. euito.

Ἀλέος. ου. ὁ. feruens, tepidus ab ἀλέα.

Ἀλεόφρων. ονος. ὁ. demens παράφρων.

Ἀλεπίδωτα. inſquamata.

Ἀλέτης. ου. ὁ. euitator.

Ἀλετσούριος. ὁ. piſcis marinus, alio nomine καλλιώνυμος dictus, penē marinū appellant, à ſimilitudine, ut arbitror, ita enim accipitur interdū (οὐρά.

Ἀλετόν. τό. cereale.

Ἀλετρίκανος. ου. ὁ cocleare διὸ δυξ. (ſtrino

Ἀλετρὶς. ίδος. ἡ. molitrix, mulier laborans in pi-

Ἀλετρίδες. αἱ. illuſtres uirgines, quæ in ſacrificiorum uſum liba parabant, que & ἀλιτρίδες. Euſt. ex Pauſania annotat.

Ἀλεύαμαι καὶ

Ἀλευροδοῦντες. οἱ. permatis ſiue bellariorum gēnus apud Anticlidem.

Ἀλεύομαι. euito, fugito. (hordei.

Ἄλευρον. ου. τὸ. farina, propriè tritici, ἄλφιτον uero

Ἀλευρότησις. ἡ. τηλία, παιπάλη, tenuiſſimū farinæ. Attici ἀντὶ τοῦ τηλίας; id eſt cribri circūferētia uſurpant, ut annotat Ioan. Grammaticus.

Ἀλεύρω. deſtituo.

Ἄλευς. ου. ὁ. inuiſibilis.

Ἀλεύω. inclino, obſeruo, fugio, ac de frigido loco ad calidiorem tranſeo.

Ἀλέω. μ. ήσω. π. κα. molo. Item effugio, ἐκκλίνω. Hom. Διὸς δ' ἀλεώμεθα μῆνιν, Dei uitemus iram. Vide prouerb. ἀλιτήριος.

Ἀλεωρὰ ας. ἡ. calliditas, euitatio, remediū, cuſtodia, tugurium, κατάλυσις, ſalus, quies.

Ἄλη. ης. ἡ. anxietas. error. Cæl. lib. 6. cap. 26. Alij ἀλύκην uocant. Eſt enim ἄλη mentis & animi error, non corporis, eum quis grauibus cogitationibus

onibus ac uarijs diſtractus in quo conſilio acquieſcat, nõ habet, Vtitur ea uoce Cice. lib. 10. Epiſt. ad Attic.

Ἀλησδὸν, uel ἀλησδὸν. repentè, comprehenſim.

Ἀλήθεια. ας. ἡ. ueritas.

Ἀληθὲς. τό. accentu in ult. τὸ πρᾶγμα τὸ μετέχον τῆς ἀληθείας, uerum.

Ἀληθές. accen. in antepenult. reuera, ὄντως, profectò, ſanè, uerè. αὐτὸ τὸ ἀληθές. Vide Ammon. qui per interrogationem ita proferri ait. ita ne?

Ἀληθεύομαι. idẽ quod ἀληθεύω. Syneſ. Εἰ δὲ ὑπογινώσκεις, ἀληθευομένην κατὰ σοῦ τὴν ὑπόνοιαν τῆς λήθης, διόρθωσαι μετανοίᾳ. id eſt, Si agnoſcis uera me cauſa deductũ ad hãc ſuſpicionẽ, quod mei oblitus ſis, reſipiſcentia corrige.

Ἀληθεύω. μ. σω. π. κα. & ἀληθεύομαι. uera loquor Et Paſſiue, uere dici. Item promiſſa facio. Datiuo. Bud. Com.

Ἀληθέω. μ. ήσω. π. κα. molo.

Ἀληθής. έος. ὁ. ἡ. uerus, uera, iuſtus. Item memor. ab α priu. & λήθη, obliuio.

Ἀληθίζω. μ. σω. π. κα. uerus, uerax ſum.

Ἀληθινός. οῦ. ὁ. uerax.

Ἀλήθω. μ. ήσω. π. κα. molo.

Ἀληθῶς. uerè, certè.

Ἀλήϊος. ου. ὁ. inops, erratilis. Vnde apud Homerum Iliad. 2. ἀλήϊον πεδίον, à Bellerophontis erroribus eſt appellatum. Cæl. lib. 9. cap. 48.

Ἀληκτος. ου. ὁ. ἡ. inceſſans, ἀκατάπαυστος.

Ἀληκτώ. όνος. ἡ. Alecto, una ex Furijs. quaſi irrequieta, & non deſinens.

Ἀλήλεκα. Atticè, ἀπὸ τοῦ ἤλεκα. ἀλήθω.

Ἀληλεσμένος. ου. ὁ. molitus.

Ἀληλειμμένος. ου. ὁ. unctus.

Ἄλημα. τος. τό. farina cocta. Item uerſuties, ſcelus, impoſtura, capitur pro ſceleſto & uafro, ſic Vlyſſes à Tragico ἄλημα ςρατοῦ dicitur. Et ἄλημμα duplici μμ. iter.

Ἄλημι. erro.

Ἀλήμων. ονος. ὁ. erro, circũforaneus.

Ἀλημοσύνη. ης. ἡ. error.

Ἄλην. fugi.

Ἀλήναλως. utcunq;, ὡς ἔτυχεν.

Ἀλήπεδα. campi & agri prope mare.

Ἄληπτος. ου. ὁ. inculpabilis, inexpugnabilis. Item ἄληπτον incõprehẽſibile, quod capi nõ poteſt.

Ἀληπτότεροι. οἱ. inculpabiliores.

Ἀλήπτωρ. ορος. ὁ. ſacerdos.

Ἀλησιὰς. δος. Veneris Epitheton, ab Atlẽte Colophonis fluuio, in cuius ripa delubrũ habebat.

Ἀλησος. ου. ὁ ἀλάθητος, indebilis.

Ἀλητεία. ας. ἡ. palatio, erratio.

Ἀλητεύω. μ. ήσω. π. κα. erro, mendico, uagor.

Ἀλητήριος. ου. ὁ exitialis. Eraſ. Chil.

Ἀλήτης. ου. ὁ. erro, uagus.

Ἀλῆτις. ἡ. errabunda, uaga.

Ἀλῆς. feſtum Athenis. ab alijs ἀλῆθις dicitur.

Ἀλθαία. ἡ. Meleagri mater. Item malua agreſtis, quam Ibiſcũ uocãt Romani. alias. ἀλθία Dioſcorid. lib. 3. cap. 154. & Theophr.

Ἀλθαίνω. καὶ ἀλθέω καὶ ἄλθω. curo, medeor.

Ἀλθεύς. έως. ὁ. medicus.

Ἀλθήεις. εντος. ὁ. ἡ. ſaluber, ſanitatem conferens, θεραπευτικός. Nicand.

Ἄλθος. εος. τό. medicamen.

Ἁλία. ἡ. iter, mare. Congregatio, ἐκκλησία, apud Herod. Item uas ſali terendo accomodum.

Ἄλια, προπαροξυτόνως, feſta quæ apud Rhodios in honorem Amoris dei celebrabantur.

Ἁλιάδες. αἱ. uaſa buxina in quibus ſal terebatur.

Ἁλιάδες. οἱ. piſcatorum filij, patronymicum eſt, accipitur pro ipſis piſcatoribus, ſicut υἷες ἀχαιῶν, pro ipſis Achiuis.

Ἁλιάδες. οἱ. in mari flantes uenti.

Ἁλιαίετος. hlaięetus, aquila marina. Ariſtot. & Oppian. de Aucupio.

Ἁλίαρος. ὁ. ſale conditus.

Ἁλίαρτος. ciuitas Bœotiæ, cõdita ab Aliarto Theandri filio. cũ uero aſpiretur ἁλίαρτος ſignificat herboſum ac frugiferum, uariaſq; producentẽ herbas.

Ἁλιὰς. άδος. ἡ. nauicula marina, & piſcatoria. Bayſ. de re nau.

Ἀλίαστος. inglorius, ἄτιμος, ἀνέγκλητος. Item ineuitabilis, uehemens, multus, inſeparabilis. ἀκατάπαυστος, παρὰ τὸ λιάζω, τὸ ἐκκλίνω, quaſi ὃν οὐκ ἄν τις ἐκκλίνοι.

Ἁλίας βάτος. piſcatrix, raia piſcis Theod.

Ἀλίβας. mortuus. παρὰ τὸ μὴ ἔχειν λιβάδα, μήτε θερμότητα Callimachus pro aceto poſuit, παρὰ τὸ μὴ λείβεσθαι ἐν σπονδαῖς.

Ἀλιβδύω. abſcõdo. Actiu. accuſ. propriè marinos ſubeo fluct⁹, & immergo metaphoricè occulo.

Ἁλιβρὼς. ῶτος. ὁ. à mari exeſus. &

Ἁλίβρωτος. ου. ὁ. marinis fluctibus exeſus. Vtrũque eſt apud Lycoph.

Ἁλίβροχον. mari irriguum.

Ἁλίβρωτος. ου. ὁ. ſaliuorus.

Ἀλίβυδες. οἱ. ζεύγνυτρ, equi iugati, ἅμιπποι, Gemnos autem equos ueteres in pugna habebant, uni auriga, alteri armatus inſidebat.

Ἀλιβιόν. herba quę alias Dioſcorid. Aſter Atticus dicitur.

Ἁλιγενής. έος. ὁ. ἡ. maritimus. Veneris epith. quaſi ſaligena.

Ἀλίγκιος. ὁ. ſimilis, pulcher.

Ἁλίδες. αἱ. uaſa accõmoda ſali terẽdo, ἁλιάδες.

Ἀλιδύω. ſubmergo, alias ἀλιβδύω, in quo abundat β Aeolico more.

Ἁλιεύς. έως. ὁ. piſcator. ἀπὸ τῆς ἁλίας, quaſi dicas, marina.

marinator, quòd in mari uenetur. ἁλίτρηκτος
poëtice. (di.
Ἁλιευτικὴ.ῆς.ἡ.piſcatus, hoc eſt, ipſa actio piſcā.
Ἁλιευτικόν.τὸ. eſt cōmentatio de piſcatu, qualis Oppiani extat,& Ouidij.
Ἁλιευτικὸν πλοῖον.τὸ. ſcapha piſcatoria. Bayf. de re Naua.
Ἁλιευτικός,οῦ ὁ.piſcatorius.
Ἁλιεύω. piſcor, quo ſemel dūtaxat uſus eſt Luc. q̄re melius ἁλιεύομαι, dicem⁹ teſte Chriſtod.
Ἁλίζω.congrego. Athenæ.lib.2.uerſor in mari,ſalio, id eſt ſale condio, ungo, in puluere uolutor,apud Comicum,κόνει φύρομαι.
Ἁλίζωνες.οἱ.Paphlagones,quoniā mari cingūtur
Ἁλίζωνος.ου.ὁ.ἡ.mari cinctus,Iſthmus.
Ἁλίζωσις.ιος.ἡ.genus herbæ marinæ.
Ἁλιήτορες.οἱ.piſcatores, ἁλιεῖς.
Ἅλιτες.ſpicarum diuiſiones in allio. Superius ἀγλίθια & ἀγλῖθες ſcribitur.
Ἁλιθής.έος.ὁ.ἡ.carens lapidibus,non calculoſus.
Ἄλιθος.ου ὁ.idem.
Ἁλικάκαβος.ἡ.ſolani herbę gen⁹.ὁ τοῦ λωτοῦ καρπός Dioſcor.lib.4.cap.70.Veſicariam appellant.
Ἁλικάνων.ὁ.Neptuni epithet, quaſi in mari cubantis. (ſcribi.
Ἁλικὶς.ίδος.ἡ. ſalſugo. malim p ypſilō in medio
Ἁλίκλυστος.ου.ὁ.ἡ. undiſonus, fluctibus marinis aſperſus. Epith.promontorij apud Sophocl.
Ἁλίκτυπος.ου.ὁ.piſcator.
Ἁλικός.οῦ.ὁ.ſalſus,marinus. Malim ἁλυκός,ut infra per ypſilon.
Ἁλίκρας.ατος.dilutus,ὁ θαλάσσῃ μεμιγμένος. Aelius Dionyſ.
Ἁλίκυρνα.ας ἡ.uicus Acarnaniæ.
Ἁλικυρναῖος.gentile.
Ἅλιμα.θαλάσσια.marina.
Ἄλιμα pharmaca quę famē obrepere prohibent, ut ἄδιψα ſitim,apud Plutarch.in Sympoſ.
Ἁλιμέδων.mari imperans. Neptuni epithet.
Ἀλίμενα loca que portum nō habēt. Cic.ad Atti. illa ἀλίμενα uideo tibi non probari.
Ἀλιμενία ας.ἡ.importuoſitas.
Ἀλίμενος.ου.ὁ.ἡ.importuoſus.
Ἅλιμος.ὁ.aureo à Plin.dictus frutex, à ſalſilagine quam guſtu præfert,ἀπὸ τοῦ ἁλός,non ab α καὶ λιμός, quod ſcilicet guſtātes eſurire nō patiatur. Salſum holus quidā uocarūt, et albucū Dioſc. li.1.ca.105.ubi halimō cū aſpiratione ſcribitur.
Ἁλιμηρής.έος.ὁ.ἡ.ſalſus.
Ἀλινδέομαι δῦμαι.uoluor,κυλίομαι, κυλινδοῦμαι. Dicitur quoq; εἰλινδοῦμαι.Bud.Com.
Ἀλινδήθρα.ας.ἡ.κυλίστρα.inuolucrum,in quo ſe uolutant iumenta. pulueris inſperſio luctæ tēpore fieri ſolita, ἡ κατὰ πάλην κονίστρα. tropice uero extulit Ariſtoph. Ran.ἐξαλινδήθρας, ἱππῶν.Euſt.Iliad.γ.
Ἀλινδός.ὁ.curſus.
Ἁλινήκτειρα.ας.ἡ. Colymbades ſeu conditanea oliuæ ἁλινήκτειραι dicuntur.
Ἁλινηχής.έος.ὁ.ἡ.in mari natans.
Ἅλιξ.κος.ὁ alica apud Aeginetam,dictione è Lat. deflexa,frumenti genus.
Ἅλιον.fruſtra:quaſi τὸ εἰς θάλασσαν ῥιπτόμενον καὶ ἀφανιζόμενον.
Ἅλιος.ου.ὁ.marinus,uanus.
Ἀλίπαντα.τὰ.medicamenta, nō pinguia. Celſo dicuntur, quod citra pinguedinū admixtionē parentur,quibus τὰ λιπαρὰ opponuntur.
Ἀλιπαρής.έος.ὁ.ἡ.impinguis,nō pinguis, ſqualidus,exuccus.
Ἁλίπαστον genus carnis ſine pinguedine.
Ἀλίπαρτον.uide ἁλίπαστον.in Ammon.
Ἁλίπαστον.Vide Ammonium.
Ἁλίπαστος.ου.ὁ.ſale aut muria cōditus, tā de piſce quàm de carne effertur, & ἁλίπαστον, χωρίον cui ſal inijcitur ne frugem ferat. Euſt.
Ἁλίπεδον.ου.τὸ.terra quam olim mare cooperuit, cāpus maritimus. Capitur pro quauis planitie.
Ἀλίπηρα.αὐχμηρά.
Ἁλίπλαγκτος.ὁ.mariuagus. Epith. Panos, q in p̄motorijs colitur,circa quę aquę errāt.& Salaminę urbis, quòd aquę itē circa eā oberrēt à πλάνω,& ἅλς.
Ἁλίπλοος.ου.ὁ.ἡ.mare nauigans.
Ἁλιπόρφυρος.ου.ὁ.purpureus,à cœruleo diuerſus
Ἁλιῤῥόθιος.propriū nomen.filius Neptuni apud Demoſthe.ſecundum Ariſtocrat. Item ἁλιῤῥόθιον unda & fluctus maris.
Ἁλίῤῥοος,uel ἁλίῤῥοθος.ου.ὁ.ἡ. fluēs ad mare. Epitheton fluuiorum.
Ἅλις.ſatis,ἱκανῶς,αὐταρκῶς Genit. ut ἅλις δρυός,ſatis quercus. Eraſm. ἐκ τοῦ ἁλός, γῆ ἡ ἀθρόον δὲ τὸ ὕδωρ,Etym.
Ἁλίς.ἡ.ſalſugo,muria ἁλμυρίς.Euſt.
Ἁλίσαι.cogere ſeu congregare.
Ἁλισαῖα.fortia,forma.
Ἀλίσβη.deceptio,fraus,impoſtura.
Ἀλίσγημα.τος.τὸ.contaminatio,ſcelus.
Ἁλίσκομαι capior. Eſt autem uerbū defectiuum, cuius futurum eſt ληφθήσομαι, ἀπὸ τοῦ λήβομαι. λήψομαι,ἐλήφθην & ἀόρ.β.ἑάλων, ἀπὸ τοῦ ἁλόω. ῶ. Ἁλίσκεται proditur, arguitur, deprehenditur,refellitur,perit,iuditio cōuincitur.
Ἁλίσκω.capio, τὸ κατέχω, id eſt corripio, & prehendo,& in carcerē conijcio,& iuditio cōuinco,reūq; perago. Vnde ἥλωκα prēt.perfect.uel ἑάλωκα, & ἀόριστος ἥλων, uel Attice ἑάλων, à uerbo ἁλόω.uel quæ omnia uocem habent actiuam & ſignificationē paſſiuam.Bud.Com.

Ἀλίσγω.

Ἀλίσγω. ἐσιάζω, λυμαίνω, μιαίνω, μολύνω.

Ἄλισμα. herba quædam Dioſcorid.li.3.cap.160.

Ἀλισμένη. congregata. Heſio.

Ἀλίσπαρτον. τὸ ſatum, ager frugibus conſitus. Item farina.

Ἀλίσπαρτοι. οἱ. Comicè dicuntur οἱ δειλοὶ δυσθράπτοι τὰ σώματα. Euſt.

Ἀλίσατος. ſapientiſſimus.

Ἀλίστρα. ας. ἡ. uolutabrū, locus ubi ſe uerſant eq.

Ἀλιτάινομαι. mentior, fallor.

Ἀλιταίνω. καὶ

Ἀλιτέω. μ. ήσω. pecco. ἀπὸ τοῦ ἄλης τοῦ πλάνης.

Ἀλιτενής. ἑος. ὁ. ἡ. uadoſus, in Mithridate Appiani. maritimus: ἀλιτενὲς uero ταπεινόν.

Ἀλίτημα. ατος. τὸ. peccatum, erratum.

Ἀλίτημος. ὁ. peccans, propter peccatū odioſus.

Ἀλιτήμων. ονος. ὁ. peccator. ἀπὸ τοῦ ἀλιτέω. Euſt. Iliados ω. interpretatur pro eo qui prudens & de induſtria officium non facit, ὁ ἑκουσίως ἁμαρτάνων. τοῦ δέοντος.

Ἀλιτήριος. & per contractionem ἀλιτρός. ὁ. exitialis, calumniator, noxius, ſceleſtus, deuotus manibus, pernities, peſtis, internicio, de homine dictum, raptor, de quo Eraſm. Chil. & Bud. Com. Item ὁ ἀνόσιος, καὶ ἐνεχόμενος τοῖς μιάσμασι, qui piaculum admiſit in deum. Ἀλιτήριος παλαμναῖος, quis ſit uide Plutarchū. in Problem. 269. Deducitur ab ἀλίτης. à quo ἀλήτης, ἀλητήριος, atq; inde ἀλιτήριος. Etym. Dæmones referente Polluce aut habebantur propitij & aduerſorum propulſatores qui uocabātur ἀλεξίκακοι, ἀπὸ πομπαῖοι, ἀποτρόπαιοι, aut exitiales, qui dicebantur ἀλιτήριοι, ἀλιτηριώδεις, παλαμναῖοι.

Ἀλίτης. ὁ. peccator, peregrinus.

Ἀλιτίμωρος. ου. ὁ ſtultus.

Ἀλίτομαι. mentior, fallo.

Ἀλιτόμηνος. ου. ὁ. in menſe fallens, hoc eſt non natus ad iuſtum tempus.

Ἀλιταίνω. μ. ανῶ. pecco, erro.

Ἀλιτρία. ας. ἡ. peccatum.

Ἀλιτρός. οῦ. ὁ. iniuſtus, peccator, nocens. κατὰ συγκοπὴν pro ἀλιτήριος.

Ἀλίτροφος. ου. ὁ. marinus.

Ἀλίτρυπος. ου. ὁ. poëticè piſcator, quod in mari calamitoſam degat uitā.

Ἀλίφλοιος. ἡ. quaſi ſali, id eſt maris cortex, ſuber Latinè, eo quod ſuper natet in maris æquore, Alij ſalſecortex, (ut Gaza uertit in Theophraſt. ſpecies roboris. (Epigr.

Ἀλιβορείη. ης. ἡ. tēpeſtas maria euertēs & concitās.

Ἀλκάζειν. fortiter agere, pugnare, prœliū cōmittere.

Ἀλκαία. ας. ἡ. cauda propriè leonis, ἀπὸ τοῦ δ' αὐτοῦ εἰς ἀλκὴν τρέπεσθαι, quòd leo conuerberando ſe cauda ſtimulādoq; in prælium excitetur. Callimachus in Muſca etiam ἀλκαίαν poſuit. Cal. lib.3. cap.29.

Ἀλκαῖος. Alcæus, unus ex nouem Lyricis poëtis. Inde Ἀλκαϊκὸν ποίημα uel ᾆσμα nō ἀλκαϊκὸν dicendum. teſtib. Phrynicho & Chriſtodulo.

Ἄλκαρ. ος. τὸ. auxilium. παρὰ τὴν ἀλκήν.

Ἀλκέα. herba quædam Dioſcorid lib.3.cap.155.

Ἀλκείδης. ου. ὁ. Hercules, ab auo Alcæo Amphitryonis patre.

Ἀλκή. ῆς. ἡ. ſubſidium, præſidium, prælium, remedium, uires, fortitudo, ferocitas, uirtus.

Ἄλκη. alces, animal ferum. Aelian.

Ἀλκήεις. εντος. ὁ. fortis, robuſtus.

Ἀλκιμάχη. ἡ. Minerua, quaſi armipotens & bellatrix, in prelio fortis.

Ἀλκί. τῇ. potentia, à recto ἀλξ ἀλκίς. Etym.

Ἀλκιβιάδιον. herba quædam, inde nomē ſortita, quòd Alcibiades ad formam conciliandam ea uti ſoleat. Anchuſæ ſpecies altera Dioſcorid.

Ἄλκιμος. ου. ὁ. fortis. παρὰ τὴν ἀλκήν.

Ἀλκμάν. ᾶνος. ὁ. Alcman, unus ex nouem Lyricis poëtis. Item ὄρνεον θηρευτικόν.

Ἀλκμανικὸν σχῆμα, apud gram. græcos eſt, quādo inter duo nōina uerbū collocatur, quod ad finē adijci debebat, quale eſt, ὅπου ῥοὰς σιμόεις συμβάλλετον ἠδὲ σκάμανδρος. ab Alcmane qui eo delectabatur ſchemate. Euſt. Iliad. ε.

Ἀλμάρδιν. damnum arcens.

Ἀλκτήρ. ῆρος. auxiliator. ἀμυνερός, κωλυτής, βοηθός.

Ἀλκτῆρες. οἱ adminicula auxiliaria, uelut perticæ & cōti, qbus trāſmittūtur foſſę, apđ Galen. uel perticæ pila utrinq; plumbea graues, quibus certius greſſum librant funambuli.

Ἀλκτηρία, pro uſu alctérū utitur Artemid. Cornarius.

Ἀλκτήριον. ου. τὸ. ſubſidiū. ἀμυντήριον.

Ἀλκυονίδες, καὶ ἀλκυωνίτιδες. Halcedonia, dies ſereni & tranquilli, quibus halcedo fœtificat. Eraſ. Chil.

Ἀλκυόνιον. τὸ. ſpuma quæ concreſcit in mari, qua faciei nitor commendatur. Ex hac nidum congerere dicuntur halcyones.

Ἀλκυών. ἡ. maritima auis, ſic dicta παρὰ τὸ ἐν ἁλὶ κύειν. Theodorus in Ariſtotele aliàs Alcyon, aliàs Halcedon uertit. Diminutiuè ἀλκυονίς. κηρύλοι mares halcyones uocantur. Vide Aelianum, & Oppianum de Aucup.

Ἀλλά. ſed, quare. & ὅταν, adiectitia particula, γε. at, num, an, πότερον ἄρα, atqui, profectò, ſanè, etiā, ſed etiam, at certè, certè, ſaltem, imò, quin potius, niſi, quàm, præterea, inſuper, quippe, itaq; rationalis. id eſt γάρ, γοῦν, quinetiam, &, & tamen. Corinthus annotat apud Athenienſ. ſæpenumero eſſe παρακελευσματικόν, ut apud

Hom.

Homer. ἀλλάγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα.
Ἀλλ' ἄρα. ſed.
Ἀλλ' ἄγε. licet, ſit, ἔξεσιν, ἔστω.
Ἀλλ' ἔγωγε. equidem.
Ἀλλ' ἤ. præterquam, niſi, quàm, potius quàm.
Ἀλλ' ἤ. ſed nũquid? interrogatiuum eſt apud Platonem. ἄρα, ἀλλ' ἄρα.
Ἀλλ' ἤδη. etiam.
Ἀλλ' ὁ μὲν. ille quidem aliàs.
Ἀλλ' ὅμως, attamen. ἀλλὰ καὶ ὥς.
Ἀλλ' ὅταν. priuſquam, antequam. Plutarchus de Xerxe, ἀπῄκας δ' ἰσχάδας οὐκ ἂν ἔφη φαγεῖν αὐτὸς κομισθείσας, ἀλλ' ὅταν τὴν φέρουσαν κτήσηται χώραν.
Ἀλλ' ὅτι. niſi quòd, quàm quòd.
Ἀλλ' ὅτι καὶ. uerumetiam.
Ἀλλ' οὐ, & ἀλλ' οὐχί. ſed nunquid, an non, nũquid igitur.
Ἀλλ' οὖν. ſignificat idem quod Latinè, at certè, hoc eſt ſaltem. Accipitur etiam ἀντὶ τοῦ ὅμως, uel ἀλλ' ὅμως, tamen, ſed tamen. Additur interdũ γε, ἀλλ' οὖνγε. Bud. Com.
Ἀλλαγαὶ. loca quieti præſtituta iter agentibus. Dicuntur etiam σταθμοί.
Ἀλλὰ γάρ. aduerbium eſt, ut at enim, ex eoq; à noſtris etenim ductum eſſe uidetur. In principio anthypophoræ, id eſt reſponſionis ad obiectionem locũ habet. Etiã in interrogatione, ut ἀλλὰ δή; Accipitur etiã ſimpliciter, p ſed enim.
Ἀλλὰ γὰρ ὅμως. attamen.
Ἀλλάγε age.
Ἀλλάβης. ὁ piſcis genus in Nilo degẽs. Athen.
Ἀλλαγή. ῆς. ἡ. pmutatio, cõtractus. ἀμοιβὴ, contra hendarum rerum ratio, quę etiam μεταβολὴ dicitur.
Ἀλλὰ δή. ſed tamen.
Ἀλλὰ δή. notam habet interrogationis, ut ἀλλὰ γὰρ ἀλλ' ὅμως.
Ἀλλὰ δὴ καὶ, pro atque etiam & quinimò. Item pro uerũ eſto; & quod ita cõcedentis eſt, ut negare plane uideatur, ut ἀλλὰ δὴ καὶ τοῦτο γεγένηται, καὶ πῶρ οὐ γνόμενον. Sed fac ita hoc eſſe factum, & ſi nunquam factum eſt. Cicero: Sed nihil ſit factum mea cauſa. id eſt, ἀλλὰ δὴ καὶ.
Ἀλλὰ καὶ. quin.
Ἀλλὰ καὶ ὥς. attamen. ὅμως.
Ἀλλὰ μή. interrogatiuum eſt, pro nũquid igitur, ſed nunquid, idem quod ἄρα μή; Cum autem non eſt interrogatiuum, ſignificat, non autem.
Ἀλλάμην. atqui, & at uero, quinetiam. Et cõgruit in aſſumptione. Luciã. Εἰ γάρ εἰσι βωμοί, εἰσὶ καὶ θεοί, ἀλλάμην εἰσὶ βωμοί, εἰσὶν ἄρα καὶ θεοί. Si aræ ſunt, etiam dij ſunt, atqui aræ ſunt, ſunt igitur etiam Dij. Significat etiam Enimuero, in principio orationis apud Demoſt.
Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ, neq; uero, ſed neq;. Gaza in Catõ. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ ποθήσεις γε. quod Cicero dixerat. Sed ne deſiderio quidem.
Ἀλλὰ μήν. quin, at, cur.
Ἀλλὰ νὴ Δία. pro ἀλλὰ καὶ ἴσως. uel pro νὴ Δί' ἀλλά, at enim fortaſſe, at fortaſſe. Bud. Com.
Ἀλλὰ νῦν. ſaltem.
Ἀλλὰ νῦν. ſed nunc, uelociter, διὰ τάχους.
Ἀλλ' οὖν ſaltem.
Ἀλλὰ πῶς. quid ni.
Ἀλλὰ τὰ μὲν. ſed quæcunq; quidẽ. ἀλλ' ὅσα μὲν.
Ἀλλὰ τὰ οὔτι. uerum.
Ἀλλάτε. ſed ſanè, imò, pręterea, inſuper. ἀλλὰ δή.
Ἀλλάτοι. pro atqui, & at uero.
Ἀλλὰ χρή. eſto, ſit, καὶ μάλα.
Ἀλλ' ἄγε. licet, eſto.
Ἀλλαγή. ῆς. ἡ. permutatio, contractus, ἀμοιβή.
Ἀλλάσσω. erro.
Ἀλλακτικός. οῦ. ὁ. commercialis, ex contractibus manans.
Ἄλλακτον. ου. τό. lignum quo geſtabãtur onera: ita dictum à trãslatione quæ fiebat de humero in humerum. Ariſtoph. in ranis uocare uidetur ἀνάφορον.
Ἀλλάμπον. ſunt qui Solem uocant ὅτι ἀναλάμπει. Sunt qui ad orientem & aſſultorem dęmonem ἐπιχειρίδιον δαίμονα ita appellant.
Ἀλλανής. ὁ. tutus apud Lacedæmonios.
Ἀλλάντη. oppidũ Macedoniæ & Arcadiæ, quod & Ἀλλάντιον dicitur unde.
Ἀλλάντιος. gentile nomen.
Ἀλλαντοποιός. ὁ. qui parat farcimina.
Ἀλλαντοπώλης. ου. ὁ. qui uendit farcimina, fartor, qui exta & inteſtina bubula & ueruecina uendit. Pro uili & contempto capitur. παρὰ τὸ ἀλλᾶς αὐτός. Cæl. lib. 13. cap. 5.
Ἀλλάξ. mutabiliter, uiciſſim. ἐνηλλαγμένως, ἐναλλάξ.
Ἀλλᾶς. ᾶντος. ὁ. farciminis genus, quidã lucanicã uocant, tucetũ. fiebat ex carne & farina ſubacta. Sũt qui exta & inteſtina uertãt. Ariſtop. Equit. τί μ' ὦγαθ' οὐ πλύνειν ἐᾷς τὰς κοιλίας, πωλεῖν τε τοὺς ἀλλᾶντας; id eſt, Cur ô præclare inteſtina me abluere nõ permittis, atq; farcimina diuendere? Cæl. lib. 13. cap. 5.
Ἀλλάττομαι. cõmercia exerceo, muto. id eſt, uendo, & permuto quod eſt emo: queadmodum & à Latinis uſurpatur. Colum. Lactens porcus ære mutandus eſt. Plin. lib. 33. cap. 4. Quanquã auripigmenti libræ 14. permutarentur. Ἀντὶ πάντων ἀλλάττεσθαι, nullum lucrũ aut quęſtum præferre alicui inſtituto. Ἀντὶ πάντων ζημιοῦν idem, id eſt nihil pro eo mereri uelle, ut ſcilicet id

ἐτ id perdamus. Cice.1.de Natur.deor. Quid enim mereas, ut Epicurus eſſe deſinas, quod Græci ſic enunciarent, πόσου γὰρ τοῦτο σὺ ἡμᾶς οὐκ ἔτι ἐπικούρειος εἶν; uel, πόσου γὰρ χρημάτων τοῦτο ἀντηλλάξαιο; ἀντὶ πάντων γὰρ οὐκ ἂν δέξαιο σύ, οὐκ ἂν ἕλοιο. Bud.Com.

Ἀλλάττω. μ. ξω. π. κα. muto. Genit.cum Accuſ. ut ἀλλάττω χρυσοῦ ἄργυρον.

Ἀλλαχόθεν. aliunde.

Ἀλλαχῆ. καὶ

Ἀλλαχόσε. alio, in alium locum.

Ἀλλαχοῦ alibi.

Ἀλλεπάλληλα κακά. τά. ærumnæ aſſiduæ & quaſi cõcatenatæ, ubi altera alteri ſuccedit, Euſt.

Ἀλλεώσω. uanus fio.

Ἄλλῃ. aliò, aliunde. Item alio modo, per eclipſin, pro ἄλλῃ βουλῇ, τέχνῃ, ὁδῷ.

Ἀλλὴ. niſi. Nam ἢ adiuncta ἀλλὰ cõiunctioni fit ἀλλαή, & per ſyncopen ἀλλή.

Ἀλληγορία. ἡ. inuerſio à Quintil. figura quoties aliud ſenſu, aliud uerbis intelligitur. naſcitur enim hæc figura ex multis cõcinnatis metaphoris.

Ἀλληγορούμενα. τά. dicta per allegoriam.

Ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ. undiq;.

Ἀλληλάξαι. ſe mutuo pellere.

Ἀλληλέγγυοι. ſunt duo rei promittendi.

Ἀλληλέγγυον. mutua fideiuſſio.

Ἀλληλεγγύως δανείζεσθαι. eſt ad uſuram ita facere, ut uterq; mutuantium utriuſq; fit fidei iuſſor, & ita uterq;, aut omnes in ſolidum nomen cõueniri poſſint. Bud.Com.

Ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι. inuicem fide iubẽtes.

Ἀλληλοκτονεῖν. ſe mutuo occidere.

Ἄλληλος. ου. ὁ. mutuus. Caret numero ſingul. & rectis caſibus ubiq;: articulo etiam, quia tantum de certis perſonis dicitur. Latinè mutuò, inter ſeſe, inuicem, alius aliũ, ut φιλοῦσιν ἀλλήλους amant ſe mutuo, alter alterum. Sunt qui uolũt hanc uocem denotare uiciſſitudinem quandã ac rationem mutuam.

Ἀλληλοτυπεῖν. mutuo occurſu ferire.

Ἀλληλουχία. duorum aut plurium cohærentia & complexio, coagmentatio, compago.

Ἀλληλουχῶ. τὸ ὁμόζω καὶ συνάγω.

Ἀλληλοφαγεῖν. ſeſe mutuo deuorare.

Ἀλληλοφθορεῖν. inuicem corrumpere.

Ἀλληλοφθορία. ας. ἡ. inter ſe corruptio.

Ἀλληλοφόνοι. οἱ. mutuo occidentes.

Ἀλληλοφυῶν. τῶν. enaſcentium ex ſe inuicem.

Ἀλλήλων ἄλλως. ὡς ἔτυχεν.

Ἀλλοῦ πολλαχῆ. alibi in multis locis.

Ἄλλου πῃ. aliter.

Ἄλλοποι. ad aliam partem.

Ἀλλοῦ τῆς πόλεως. alibi, in alia parte urbis.

Ἀλλιξ κος. ἡ. chlamis Theſſalorum lingua, uoce ea uſus eſt Callimachus, ἀλλικα χρυσείῃσιν ἐεργομένην ἐνετῇσι. Item infibulamentum, ἐμπόρπημα, Euphorioni manuleata tunica.

Ἄλλο. τὸ. aliud.

Ἀλλογνώων. deſipiens.

Ἀλλόγλωσσος. ου. ὁ. q eſt diuerſæ linguæ, externus.

Ἀλλόγνωτος. ου. ὁ. ἡ. alibi notus.

Ἀλλογῶ. τὸ ἀφροντίζω, deſpicio, negligo.

Ἀλλοδαπής, uel ἀλλοδαπός. ου. ὁ extraneus, alienigena, peregrinus, ὁ ἀπὸ ἄλλου ἐδάφους, uel δαπέδου, id eſt γῆς. ἐν ἀλλοδαπῇ, in peregrina regione, ſubauditur χώρα.

Ἀλλοειδής. ὁ peregrinam habens forman.

Ἀλλοεθνός. ου. ὁ. externus, alienigena.

Ἀλλοεθνία. ας. ἡ. peregrina & alienigena natio, apud Strab lib.12.

Ἄλλοθεν. aliunde.

Ἄλλοθεν ποθέν. aliundecunque.

Ἄλλοθι. alibi.

Ἀλλόθροος. ου. ὁ. ἡ. diuerſilinguis, peregrinus, ignotus. παρὰ τὸ ἄλλος καὶ τὸ θροῦς.

Ἀλλοιᾶν. permutare. Item cædere, unde πατραλοίας, & μητραλοίας. Alij ἀλοιᾶν, ſimplici λ.

Ἀλλοινία. ας. ἡ. diuerſorum uinorum uſus, apud Plutarchum.

Ἀλλοῖος. ου. ὁ. diuerſus, uarius, de qualitate proprié dicitur, inde ἀλλό.

Ἀλλοιόστροφα μέτρα. erat genus carminis teſte Epheſtio: cum in comœdijs aut tragœdijs actum aut ſcenã in alium ac aliam ſubinde parum de re mutarent. Vide Ariſtoph. interpretem.

Ἀλλοιούμενοι. οἱ. alteraſcẽtes. Vide μεταβάλλεσθαι in Ammon.

Ἀλλοιόω. μ. ώσω. π. κα. permuto.

Ἀλλοίωσις. εως. ἡ. mutatio, alteratio. Ἀλλοίωσιν proprié dicũt mutationẽ à meliori ad deterius, μεταβολὴν è cõtra, τροπὴν uero è mediocri ſtatu, ſiue ad potius, ſiue ad deterius trãslationẽ. Vide in Ammo. qd differãt ἀλλοίωσις, & ἑτεροίωσις. Eſt & figura orationis Allœoſis dicta apd P. Rut Lupũ. In hoc ſchemate (inqt) diuiſio & ſeparatio eſt, pſonarũ aũt & rerũ demõſtratio quantũ interſit.

Ἀλλοιωτός. ου. ὁ. alterabilis.

Ἀλλοιωτική dicitur facultas illa, quę cibum attractum aduocatumq; per uirtutem, quam uocãt ἑλκτικὴν, perficit, digeritq;.

Ἄλλοκα. Dorice pro ἄλλοτε. interdum.

Ἀλλόκοτον. monſtrum, alienum, extraneum, abſurdum: quaſi ἀλλότοκον.

Ἄλλομαι. ſalio.

Ἄλλομος, τυφλός.

Ἀλλώμενον, ἀεὶ ῥέοντος, ἢ, βλύζοντος.

Ἄλλοξ κος. ſulcus, αὖλαξ.

Ἀλλοξώμεθα ἔφοδον. repellamus impetum.

Ἀλλοπρό-

Ἀλλοπρόσαλλος. Martis epith. uerſutus, mutabilis, qui ſe omnibus locis accommodat, nunc huic, nunc illi adhærens. Eraſ. Chil.

Ἄλλος. ου, ὁ. alius, de pluribus dicitur, ſicut ἕτερος, alter, de duobus. caret Vocatiuo, ut etiam illa interrogatiua nomina ποῖος, Sunt enim de ig notis, uocatiuus uero ad præſentem notumq; fit, ἄλλος ſpeciei differentiam facit, ἀλλοῖος indiuidui tantum, ἄλλος ἄλλον, ſe mutuo ἀλλήλους. Quidam pronomen faciunt: nam genus neutrum ο abiecto facit τὸ ἄλλο, alij nomen, quod neq; ut alia pronomina, aliquid demõſtret, neque ad certam perſonam referatur.

Ἄλλοσις. quilibet.

Ἄλλοτε. interdum, alibi, aliàs.

Ἄλλοτε ἢ νῦν. aliàs item & nunc.

Ἄλλοτι, aut ἄλλοτι ἢ ἄρα. utrum, nunquid? Plato in Crito. τί φῶμεν πρὸς ταῦτα ὦ κρίτων, ἄλλο τι ἢ ὁμολογῶμεν; Quid ad hęc dicemus Crito? nũqd fateri neceſſe eſt? aut qd aliud quàm fateamur? Idẽ pri. πολιτ. ſine ἤ, ἄλλοτι οὖν οὐδ᾽ ἐστὶν ἰατρὸς οὐδεὶς καθ᾽ ὅσον ἰατρός? Nunquid igitur ne medicus quidẽ, quà medicus eſt? Interdũ autem nomẽ eſt ſignificationem ſuam retinens, hoc eſt aliud quàm: ut in illo Platonis, ἀλλὰ μὴ ἄλλοτι ἢ ἴσως ὁ θάνατος. Bud. Com.

Ἀλλοτριονομεῖν. nomina immutare, aliquid non ut decet diſtribuere.

Ἀλλοτριοεπίσκοπος. ὁ. curioſus alienarum rerũ. Item qui in ſuis conniuet ac cęcutit, in alienis uitiijs oculatiſſimus.

Ἀλλοτριοπραγέω. μ. ήσω. π. ηκα. inimicũ capio cõſiliũ, ἐχθρῶς βουλεύομαι, alterius ago negociũ.

Ἀλλοτριοπραγία. ας. ἡ. alienorũ negociorũ geſtio

Ἀλλότριος. ου. ὁ. alienus, aſcititius: quaſi ἀλλοόριος. id eſt ex alienis finibus, aliquando inimicus ἀλλότριος φὼς apud Homerum. (cuſat.

Ἀλλοτριοῦμαι. alieno, as. genit. ἀλλοτριῶ uero ac-

Ἀλλοτριοφάγοι. οἱ. dicũtur (inquit Eraſ. in Chil.) quibus dulce eſt aliena uiuere quadra. Vide prouerb. αὐτολήκυθοι.

Ἀλλοτριοφθονέω. alienis inuideo.

Ἀλλοτριόω. μ. ώσω. π. ωκα. alieno. Accuſ.

Ἀλλοτρίως ἔχω πρὸς σέ. alienor abs te.

Ἀλλοτριώτατος. ου. ὁ. qui remotiſſimo eſt neceſſitudinis gradu. Herod.

Ἀλλοτροπῆσαι. mutare.

Ἀλλόφασις. tumultuoſa perturbatio.

Ἀλλοφάσσειν. tumultuari. ἀλλαχοῦ τὰ φάη πειραφέρειν. inquietè agere, delirare apud Hipp.

Ἀλλόφατος. ὑπ᾽ ἄλλου πεφατισμένος, ἢ ἀνηρημένος.

Ἀλλοφερμονέν. alibi nutriti, ſiue educati.

Ἀλλοφρονέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſum mentis alienatæ, in amentiam conuertor.

Ἀλλόφυλος. ου. ὁ. ἡ. alienigena, alterius generis, diuerſæ nationis, ut ἀλλόφυλος πόλεμος, externum bellum.

Ἀλλυδις. alibi.

Ἄλλως. ſine cauſa, temere, ſine delectu, forte fortuna, præſertim, præterea, aliter, fruſtra, maxime, alioqui, deniq;.

Ἄλλωστε. alioqui, multo magis, præſertim, præterea.

Ἄλλως ἤ. aliter atque.

Ἀλλώτω. alicui alij, ἄλλῳ τινί.

Ἄλμα. τος. τὸ. ſaltus, πήδημα, Var. Etym. uero, ἄλμα, ἄλσος, quod nemus ſignificat, παρὰ τὸ ἀλδω ἀλδάνω τὸ αὔξω, quaſi τὸ αὐξανόμενον τοῖς φυτοῖς. Item fœtus, in utero primus motus.

Ἁλμάδες. oliuę conditaneæ, ſiue condititiæ Lat. dicũtur, aut rapę conditæ cum ſinapi. Sunt qui has ipſas κολυμβάδας appellant, Athen. teſte lib. 4. Verum libro 2. uidetur diuerſa genera ſtatuiſſe, & Chriſtodul. admonet ἐλαίας ἁλμάδας non κολυμβάδας uocandas.

Ἄλμαια. τά. maria.

Ἁλμαία. ἡ. Aegytiaca potio, purgando corpori inſtituta ex Raphanis. Didymus.

Ἄλμενος. qui mutatur.

Ἁλμεύομαι. muria condio & ſeruo.

Ἁλμευτής. οῦ. ὁ. ſalgamarius, qui ſal aut ſalſamenta uendit.

Ἅλμη. ης. ἡ. ſalſugo, terra ſterilior, & morbus quidam herbarum, ut cumini apud Theophra. Etym. Nicander pro mari accipit, ut ſalum Latini Poëtice.

Ἁλμιραγές, τὸ. nitri genus Theophraſto.

Ἁλμυρά. ᾶς. ἡ. lachrymoſa, triſtis, acerba.

Ἁλμυρίζειν. ſalis guſtum habere.

Ἁλμυρίς. ίδος. ἡ. ſalſugo, & ſpecies braſſicæ apud Athenæũ: quanquam & halimus frutex Aëtio ſic nominetur.

Ἁλμυρὸν κάλλος. apud Plutarc. in ſympoſia. S. forma ſtata, de qua apud Gell.

Ἁλμυρός. οῦ. ὁ. ſalſus. παρὰ τὸ ἅλμη ἁλμηρός, & mutato η in υ ἁλμυρός Etym.

Ἁλμυρώδης. εος. ὁ. ἡ. ſalſus.

Ἁλμωδέστερα. ἡ. ſalſior, terra ſterilior.

Ἄλξ. κός. ἡ. potentia. pro ἀλκή. aphæreſi τοῦ η, & mutato κ εἰς ξ.

Ἀλοάω. λοῶ. μ. ήσω uel άσω. ſpiritu denſo, trituro, ὑπὸ τῇ ἅλῳ πατῶ καὶ τρίβω τοὺς στάχυας. id eſt in area ariſtas calco. Ἀλοιάω uel ἀλοιάω per diphthongũ οι, ſpiritu tenui, uerbero, flagris cædo, cõminuo, frãgo. Ariſto. ἢ μητέρ᾽ ἠλόησεν, ἢ πατρὸς γνάθον ἐπάταξεν. id eſt, Aut matrẽ percuſſit, aut patris maxillam pulſauit. Vnde ἀλοαθείς, tritus. Theoph. Aliquando ἀλοῶ, pro ero. Bud. Com. Vide Ammonium.

Ἄλοβον ἧπαρ τῶν ἱερῶν. caput hoſtiæ perditum inſpecto iecinore.

Ἀλογοῦσθαι. dicitur is, cuius ratio non habetur, qui neglectim tranſmittitur & præteritur. Bud.Com.

Ἀλογέω. ῶ. ήσω. π. ηκα. rationem non habeo, deſipio, erro, negligo, deſpicio, non curo. Geni. Bud.Com.

Ἀλογία. ας. ἡ. irrationabilitas. Eſt item cum neceſſitas reddendarum rationum remittitur à principe. Vulgo quittus dicitur uel abolitio. Aliquando negligentia, ἀταξία.

Ἀλογίου ἔγκλημα, eſt crimē, cum rationem quiſpiā reddere neglexerit in magiſtratu geſtorū.

Ἀλογιστί. citra rationem & curam.

Ἀλογιστία. ας. ἡ. inconſiderantia, imprudentia.

Ἀλόγιστος. ου. ὁ. ἡ. inconſideratus, irrationalis.

Ἄλογον. τό. irrationalitas, minus probabile, infandum ἄῤῥητον, quod efferri eſt nefas. Sophoc.

Ἄλογος. ου. ὁ. ἡ. irrationalis, ſtultus, qui nulla ratione utitur, iniquus, nihil ad rem pertinens.

Ἄλογοι ἐρανισταί. aſymboli, qui pecuniā pro conuiuio nondum ſoluerunt.

Ἀλογῶ. contemno, deſpicio. uide ἀλογέω.

Ἀλόγως. præter rationem, temere, inhumaniter, nihil loquendo, ἀλαλήτως, ἀφώνως, apud Sophocl. in Oedip. Euſt. Iliad. ω. Item fortuitu, & οὐκ ἀλόγως, non ſine cauſa.

Ἀλοεύς. έως. ὁ. triturator.

Ἀλόη. ης. ἡ. aloē, herba amariſs. & eiuſdem ſuccus: magno quorundam errore, qui generis neutri putant. Dioſcorides li.3. cap.23. Hinc prouerbium, Aloës plus melle, apud Eraſmum.

Ἀλοητός. οῦ. ὁ. tempus triturandi. Bud.Com.

Ἀλοιάω. percutio. uide ἀλοάω. Alij ἀλλοιᾶν dupli ci λλ, de quo ſupra, hinc πατραλοίας, μητραλοίας

Ἀλοιδόρητος. ου ὁ. ἡ. in quem nullum conuitium aut crimen reijcitur.

Ἀλοιμός. inunctio, ἐπάλειψις, Sophoc. Item loricatio. Euſt.

Ἀλοιταί αἱ. publica ſcorta. Et ἀλοιτός, ὁ ἁμαρτωλός, ἀνδροφόνος, παρὰ τὸ ἀλοιᾶν τὸ τύπτειν.

Ἀλοιφή. ῆς. ἡ. pinguis unctio, item tectoriū parietum ſeu loricatio. teſte Euſt. Iliad. γ.

Ἀλοιωθῆναι. imitari quo uis modo.

Ἄλοκες. οἱ. ſulci, foſſæ.

Ἀλοκίζω. μ. σω. π. κα. aro, ἄλοκας σχίζω. ſulco, aratro terram proſcindo. ἀλοκίζω. capitur & pro ungue in pugillaribus adnoto, & inſculpo.

Ἀλόννησος. parua inſula in Aegeo mari, cuius mētio fit ab Aeſchine, & alijs.

Ἀλόντες. deprehenſi, condemnati.

Ἀλόπαντα. Vide Chil. Eraſmi.

Ἀλοπεύω. inueſtigo.

Α Λ.

Ἀλοπήγιον. ου. τό. ſalinæ, quaſi fons ſalis, fontes ubi ſal cogitur & concreſcit. Strab.

Ἄλοπος. ου. ὁ. ἡ. ἀλέπιστος. ſine ſquamis, ſine cortice

Ἄλος. mœror animi paſſio ad mœrorē, uel lætitiā mouens, laſciuus apparatus, uel materia.

Ἀλοσάνθινος. οἶνος. ex ſalis floribus cōfectū uinū.

Ἀλοσάχνη. ης. ἡ. flos maris, ut Gaza uertit in Ariſt.

Ἀλοσύδνη. ης. ἡ. mare, quaſi ἡ θαλάσσης ὕδωρ.

Ἀλότριψ. βος. ὁ. in Epigr. cocleare, ἀλετρίβανος. δοίδυξ.

Ἀλουργής. έος. ὁ. ἡ. purpureus, uiolaceus.

Ἀλουργίς. ίδος. ueſtis purpurea. Bayf. de re ueſtia.

Ἀλουργοπωλική. taberna ubi purpura diuenditur. Iſæo.

Ἀλουργός. οῦ. τό. purpura. παρὰ τὸ ἁλὸς καὶ ὄργου, quòd è concha marina purpura colligatur.

Ἀλούς. όντος. ὁ & ἀλοῦσα ἡ. ab ἀλόω. captus Ἀλοὺς τῇ δίκῃ. peractus reus. Ἀλοὺς ἀργίας, ocij damnatus, Plaut. in. Sol. Bud. Com.

Ἀλουσία. ας. ἡ. illuuies.

Ἀλουτεῖν. illotum eſſe.

Ἄλουτος. ου. ὁ. illotus.

Ἀλοφάζω. σκιρτῶ, παροινῶ.

Ἄλοφος. ου. ὁ. ἡ. cono carēs, λόφος propriè dicitur galeæ uertex.

Ἀλόχευτος. ου. ὁ. ἄσπορος, infœcundus, non ſeminatus.

Ἄλοχος. ου. ἡ. uxor, de quo ſupra in α. Apud Platonem uirgo quæ nondum peperit, quaſi ἐστερημένη λέχους, ἄπειρος.

Ἀλόω. capio. uide ἑάλωκα, & ἁλίσκω. in aor.2. facit εἷλον ab ἕλω, & in participio, ὁ ἀλούς, όντος.

Ἀλοῶ. erro, percutio.

Ἄλπνος. ſuauis.

Ἄλπις. ιος. ἡ. alpis.

Ἅλς. ἁλός. maſcul. ſal fœmin. uero, mare.

Ἀλσεία. ας. ἡ. facultas, commeatus.

Ἀλσηΐδες. αἱ nemorum nymphæ.

Ἀλσίνη ἡ auricula muris, herba. Dioſcorid. li.2. cap.174. & Thephr.

Ἄλσις. ιος. ἡ. palpatio, ſaltus.

Ἀλσονόμοι. οἱ. lignatores.

Ἄλσος. εος. τό. nemus, hortus, παρὰ τὸ ἄλλεσθαι, Lucus, arboribus conſitus locus, Euſt. in Bœot. Vim uocabuli latius extendit, ut ἄλση uocentur τὰ ἱερὰ πάντα, κἂν ᾖ ψιλά, delubra queuis. Et Pindarus Olymp.3. ἀφύτευτον χωρίον, ἄλσος appellat.

Ἀλτήρ. ῆρος. ὁ. auxiliator.

Ἀλτῆρες. erant quibus utebantur οἱ σωματασκοῦντες ἐν ταῖς γυμνασίαις, & qui ἅλμασι, id eſt ſaltu certabant. Sic enim appellabāt plumbeas pilas maſſulāſue, quibus utraq; manu ſe librabāt, ut certius aſſilirēt. Vſurpatur etiam à Martial.

Quid

Quid pereſſit ſtulto fortes haltere lacerti; Exercet melius uinea foſſa uiros. Bud. Com. & Cal. lib. 8. cap. 4.

Ἁλτικός. ου. ὁ. ſaltui aptus.

Ἅλλω. ſaltauit, ἅλλομαι, in indefinito medio primo ἡλάμην, ἅλω, ἥλατο, & per ſyncopen ἧλτο καὶ ἅλτο.

Ἀλυβάζω. alo. τρέφω.

Ἀλύγω. μ. ξω. π. χ. fugio. ἀλέω, ἐκκλίνω.

Ἀλύδιμος, ὁ, acerbus, apud Sophronem, amarus.

Ἀλυδμαίνω. μ. ανῶ. π. γκα. mœreo. ἀπὸ τοῦ τὴν λύσιν μὴ εὑρίσκειν. Item gaudeo, χαίρειν, διαχεῖσθαι.

Ἀλυίσκω. reſoluo.

Ἀλύκη. ης. ἡ lignum cui infigitur ſtiua.

Ἀλύζω. fugio. ἀλύγω.

Ἁλυκὴ ἡ ſpiritu denſo, mare.

Ἀλύκη. ης. ἡ anxietas, mœror, anxietudo, pandiculatio, quæ fit, cum quis toto corpore extenditur. Alij ἄλιν appellant, de quo ſuprà.

Ἀλυκιτάζω. idem quod ἀλυδμαίνω.

Ἁλυκίδες αἱ. ſalinæ. Aliquādo ſignificat locum cum, aut ſimili natura præditum, quem Antonius ſalſulas appellat. Hermol.

Ἁλυκίς. uide ἁλικίς.

Ἁλυκός. ου. ὁ. ſalſus, amarus. ſuperius in medio per iota ſcribitur, quod non placet.

Ἁλυκότης ſalſugo.

Ἀλυκρός. ου. ὁ. tepidus pro θαλυκρός.

Ἀλυκταίνω. fugio, φεύγω, tumultuor, ἀλυκτέω.

Ἀλυκτέω. μ. ήσω. π. ηκα fleo, triſtor, moleſtè fero, inquietus, animi dubius ſum. Vide ἀλαλύκτημαι.

Ἀλυκτοπέδη. laqueus, pedica ineuitabilis. Etym. ἀλυκτόπεδον, ligaculum

Ἀλυκτός. ὁ. ineuitabilis.

Ἀλυκτοσύνη. ης. ἡ. effugium, euitatio.

Ἀλύμαντος. ου. ὁ, nullis nocumentis afflictus. Et ἀλύμαντον πέλαγος, mare tranquillum, ſerenum ac placidum.

Ἀλύπητος. ου. ὁ. qui triſtitia non tangitur.

Ἀλυπία. ας. ἡ. carentia triſtitiæ. Cic. uertit indolentiam uacuitatetem doloris. Eſt & ἄλυπον herbæ nomen apud Dioſcor. lib. 4.

Ἄλυπον. herba quædam Dioſcor. lib. 4. cap. 173.

Ἄλυπος. ου. ὁ. ἡ. iucundus, modeſtia carens.

Ἀλυπότατα. iucundiſſime.

Ἀλύπως. citra moleſtiam, iucundè.

Ἄλυς. anxietas, mœror, & fluuij nomen.

Ἀλυσθαίνω. angor, exanimor, diſcutior, ἀδημονέω. Nicand.

Ἀλυσίδετος, καὶ

Ἀλυσιδωτός. ου. ὁ. catenatus, hamatus.

Ἀλυσιδῶ. cateno.

Ἀλύσιον. ου. τὸ. catenula, torques.

Ἀλύσιος. ου. Bacchi cognomē, cuius propè Idam mōtem extabat delubrum, à uicino mōte Alyſis dicto, ut teſtatur Theon.

Ἅλυσις. ιος. ἡ. (denſo ſpiritu apud Eurip.) catena aurea ſiue argentea, ęnea ſiue ferrea, uinculum, funis, ὅτι ἄλυτός ἐστι.

Ἀλυσιτελής. έος. ὁ. ἡ. inutilis.

Ἀλυσκάζω. fugio. λυσκάζω.

Ἀλυσμός. ὁ. inquietudo, anxietas, ἀπορία, ῥιπτασμός, apud Hipp. quando æger ſe incompoſitè iactat.

Ἄλυσσον. herba quædam Dioſcoridi lib. 3. ca. 96.

Ἀλυσμός. ἀπορία, ῥιπτασμός.

Ἀλύσσω, & ἀλύω. idem, & concutior, intremiſco, furio, λυσσοφορέω.

Ἄλυτος. ου. ὁ inſolubilis.

Ἄλυφλοι ου. ſpecies quercus, malim ἁλίφλοιος, ſalſi cortex. ſuber Latinè, quod in ſalo, id eſt, mari fluitet & ſupernatet.

Ἀλύω. tenui ſpiritu ſecundum Didymum, uel ἁλύω denſo ſpiritu Attice, duas contrarias inter ſe ſignificationes habet. Aliquando enim ſignificat, gaudere, ſuperbire. Sophocl. ἐᾶτέ μ' ὧδ' ἀλύειν, permittite me ſic lætari. Aliquando eſt animo concidere, & languere, animū deſpondere, ἀθυμεῖν: non hilariter affectum eſſe, moroſe ſe habere, ut ægroti, qui in lecto requieſcere nequeunt, ſed perpetuò iactantur. Ptolemę Aſcalonites uult aſperari, quando pro gaudeo ſumitur. Euſt. Iliad. ε. Plutarchus καὶ βραδύνουσης ἀδημονῶν ἤλυε: de Antonio animi iam uelut pruriētis miro angore Cleopatrā expectāte. Eſt etiam oberro, & temerè expatior, apud eundē. Cæl. lib. 6. cap. 26. Bud. Com.

Ἄλφα. caput bouis, prima litera alphabeti, inde pro initio capitur ſubſtantiue (ut in prouerbio Alpha & ω, & pro principe adiectiue, ut in prouerbio Alpha penulatorum.

Ἀλφάδιον. trigonon rectangulum à fabris & architectis uocatum, à ſimilitudine literæ A.

Ἀλφαδέω, καὶ

Ἀλφαίνω, καὶ

Ἀλφάω. inuenio.

Ἄλφασις. ιος. ὁ. diſciplina uitæ.

Ἀλφειός. ου. ὁ. Alpheus, & fluminis & uiri propriū.

Ἀλφεσίβοιαι. αἱ. boueis inuenientes. Epitheton eſt uirginum, ut quæ propter honeſtam formā famamq́ue accipere ſolebant à ſpōſis munera boues, qui quanto in precio apud ueteres fuerint, ex centum illis bobus pro Glauci armis intelligitur.

Ἀλφησταί. οἱ. piſcis quidam lutei coloris. quibus una eſt ſpina, capiunturq́; ferè bini, alter alterius affectan-

us affectantes cauda, unde libidinoſi ab Apollodoro hoc nomine notantur. Euſt. Iliad. Σ.

Ἀλφεσίβοιος. paſtoris nomen. ab ἀλφῶ inuenio & βοῦς.

Ἀλφέω. μ. ήσω. π. ηκα. inuenio, do, inquiro.

Ἀλφή. ῆς. ἡ. honor, piſcis quoq; genus.

Ἀλφηρής. έος. ὁ. ἡ. inſuauis. ἀλχηρὴς alij ſcribunt.

Ἀλφηστής. ᾶ. ὁ. inuentor, indagator, idq; de hominibus ſolum.

Ἄλφι. pro ἄλφιτον per apocopen, indeclinabile.

Ἀλφιταμοιβός. ᾶ. ὁ. ἀλφιτοπώλης. qui farinā uendit.

Ἀλφιτεῖον. piſtrinum locus in quo cruciabantur mancipia.

Ἀλφιτηδὸν ἀγνύναι, polentæ in modum frangi aliquid dicitur apud medicos, quod multiformiter, & in multas exiguas particulas cōfringitur, quod & καρυηδὸν dicitur, teſte Pau. Aegin.

Ἀλφιτομάντις. qui è farinis uaticinatur.

Ἄλφιτον. ᾶ. τό. farina. polenta, pro uictu. Eraſ. prouerb. Ne uerba pro farina. & alibi, ὁδὸν πρὸς τ' ἄλφιτα.

Ἀλφιτοπώλης. ὁ. farinarum uenditor.

Ἀλφιτοσιτεῖν. pulte pro pane ueſci, cibari farina.

Ἀλφιτοσκόπος, ἀλφιτομάντις. (Bud. Com.

Ἀλφιτόχρως. ωτος. ὁ. ἡ. canus, albus.

Ἀλφός. ᾶ. ὁ. albus, impetigo. id eſt, macula alba. uitiligo. Dicitur & λεύκη à medicis, quamuis profundius agat λεύκη, ἀλφὸς ſuperficiem tātum immutet. Eſt & μέλας ἀλφὸς, id eſt, nigra uitiligo apud medicos. Barbare loquentes pro alpho morpheā dicūt, pro leuce alboram. Hinc alpes etiā Italiæ montes quod perpetuis niuibus albeſcant. Et Strabo ſcribit alpes prioribus ſeculis albia uocatos fuiſſe.

Ἄλφω. inuenio. actiu.

Ἀλῶ. morior. Etym. ἀλῶ cum tenui ſpiritu ſignificat τὸ πλανῶ: cum denſo ſpiritu, τὸ συναθροίζω, συλλαμβάνω.

Ἀλωά. ἡ. uinea, locus uineis aut arboribus conſitus, campus, uiridarium, area in qua frumentū reponitur. Etym. ἀλωὴ, παρὰ τὴν ἄλσιν, τὴν αὔξησιν. Et locus holitorius, λαχανοφόρος, τόπος, ut Theocriti ſcoliaſtes annot.

Ἀλῶα. τά. feſtum Athenis agricolarū, quod ſubuectis iam ex agro fructibus agebatur in honorem Cereris & Dionyſij, quia tum in areis præcipuè moras ducāt homines, quas dicūt ἅλως.

Ἀλωάς. άδος. Ceres, quòd præſit areis.

Ἀλώβητος. ᾶ. ὁ. ἡ. illæſus.

Ἀλῶθι. capiaris, tenearis, damneris. Imperatiuus ab ἁλίσκω, quemadmodum γνῶθι à γινώσκω.

Ἀλωΐα. ας. ἡ agreſtis malua.

Ἀλωΐς. ίδος. ἡ. idem quod ἀλωάς.

Ἀλωκὼς καὶ ἀναλωκώς. damnatus. ab ἁλίσκω.

Ἀλῶμαι. erro, à quo ἄλη error.

Ἁλῶμι. capio, reprehendo. In aoriſto β. plural. ἥλωμεν. unde infinitiuum ἁλῶναι, captū eſſe, capi, dānari, detineri, mori, perire. Bud. Com.

Ἅλων, ωνος. ἡ. area.

Ἁλώνητοι. mācipia, quæ à barbaris gentibus, præcipuè autem Thraciæ populis, ſale mercatoribus diuendebantur, quæ inde etiam πρὸς ἅλας ἀγορασμένα dicebātur, id eſt, ſale coēmpta cōparatá ue. ab ἅλς, quod ſalem notat. & ὠνέομαι emo. Vnde ἁλώνητα ἀνδράποδα. Euſtathius intelligit ὤνια, id eſt, uili empta.

Ἁλωνία. ας. ἡ. area. ἅλων.

Ἀλωνίζω. in mari, uel areis uerſor.

Ἀλωπεκάδης. πανοῦργος, ἀφελής.

Ἀλωπεκάω. decipio.

Ἀλωπεκῆ. ῆς. ἡ. pellis uulpina.

Ἀλωπεκία. inſulæ nomen, Strabo lib. 10.

Ἀλωπεκίαι. ῶν. alopeciæ, defluuia capillorū, à uulpibus ficto nomine. Eſt natiui coloris in capillo mutatio, qua ad aurū inclinato colore (qualem in uulpibus ferè uidemus) capillus à radicibus fluit, ex commēt. Definitionū Gal. aſcripto, uel quod uulpes eo morbo frequenter infeſtentur, eodem teſte. Item foueæ uulpium.

Ἀλωπεκίασις. εως. ἡ. idem.

Ἀλωπεκίζω. μ. ίσω. π. ικα. uulpinor, ſeduco, Var. Ariſtoph. Veſpis: οὐκ ἔστιν ἀλωπεκίζειν, οὐδ' ἀμφοτέροις γίγνεσθαι φίλον.

Ἀλωπεκίς. ίδος. ἡ. catulus uulpis, & canis, è uulpe & cane progenitus.

Ἀλωπεκόννησος. ᾶ. inſulæ nomen, & Helleſpontiæ Cherroneſi ciuitas, inde ex oraculo adepta nomen, ut ibi Athenienſes ciuitatem conderent, ubi uulpium catulos comperiſſent.

Ἀλωπέκουρος. cauda uulpina, herbę nomen, apud Theophr.

Ἀλώπηξ. εκος. ἡ. uulpes, uulpecula παρὰ τὸ ἀλῶ, τὸ πλανῶ. καὶ τὸ ὤψ ὠπὸς, uel τὸ παίζω. Eſt & ἀλώπηξ marina uulpes apud Ariſtotelē & Aelianum, qui etiam de terreſtri uulpe ſcribunt, & Oppian. de uenatione lib. 3. & in fine quarti.

Ἀλωπός. aſtutus.

Ἅλως. ω. ἡ area, ubi exteritur meſſis & corona ſub aſtris apparens. Item ὁ δίσκος ſeu orbis, ſolis lunæúe, & eſt corona lunám circulo ambiens: Nicādro ſphæra & uolutatio orbicularis aſpi. (dis.

Ἅλωσις. εως. ἡ. captiuitas, expugnatio.

Ἀλώσιμος. ᾶ. ὁ. καὶ

Ἁλωτός. ὁ. comprehenſibilis, lubricus, qui facile falli induciq; poteſt captiuus.

Ἀλώφυτοι ἀγῶνες. aſſidua prælia.

Ἀλώφυτος. ου. ὁ. locus uitibus & arboribus conſitus.

Ἅμα. ſimul, ſimulac, ſimul atque. Differt tamen ab ὁμοῦ authore Ammon. Nam ἅμα aduerbium temporis eſt, ὁμοῦ uero loci. Vnde dicimus σόλων. ἅμα ἐγένετο ἀναχάρσιδι τῷ σκύθῃ. Solon eodem quo Anacharſis tempore natus eſt: quo loco ὁμοῦ inepte dixeris, cum Solon Athenis, Anacharſis uero in Scythia ſit prognatus. Ama quot modis dicatur, uide in Ariſtotele poſt prędicamenta. Datiuo iung. ἅμα τῇ μητρί, una cum matre: ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, prima luce, uel ἅμ' ἡμέρᾳ. ἅμα τῷ ἦρι, ineunte uere. Vel ſine caſu. Lucian. ἅμα τε ἐν ὑπὸ τὴν δὴ ἔδοξε ἡμέρα τέχνης ἐνάρχεσθαι, ſimulq; auſpicādæ artis dies accommoda uidebatur. Idem in Gallo, καὶ ἅμα λέγων εἰσῄει, χεῖρας ὀρέγων αὐτῷ, Simulatq; dixerat, ingrediebatur. Ἅμα δὲ καί, ad hęc, praeterea. ἅμα μὲν, ἅμα δὲ, tum, tum.

Ἅμμα. ατος. τὸ. copula,

Ἁμαδρυάδες. Nimphæ, quod ſimul cum arboribus naſcantur & intereant, uide Apoll. interpret. lib. 2.

Ἀμαζόνιον. feſtum ab Amazonibus inſtitutum Iſæo.

Ἀμαθαίνω. ſum indoctus. Etym. ἀμαθαίνω.

Ἀμαθεί. indocte.

Ἀμαθέστερον. indoctius, rudius.

Ἀμαθής. έος. ὁ. ἡ. indoctus rudis, inſipiens, ignarus, indocilis. Ἀμαθὴς πρὸς ἀργύριον, auidiſſimus pecuniæ.

Ἀμαθία. ας. ἡ. ruditas, inſolentia.

Ἀμαθοειδής. ὀξυτόνως. ὁ. arenoſus.

Ἄμαθος. ου. ἡ. arena, puluis, proprie campi. nam maris ψάμαθος dicitur, authore Ammonio, quem uide in ἄμαθος, & in ψάμαθος. Etym. uult dici pro ψάμαθος, abiectione τοῦ ψ.

Ἀμαθύνω. redigo in puluerem uel cinerem ἀφανίζω.

Ἀμαθώδης. εος. ὁ. ἡ. arenoſus.

Ἀμαθῶς. inſcienter, ruditer, abſurde, interdum ſignificat inexaminate, parum expenſe, & inexcuſse, hoc eſt, ἀνεξετάστως.

Ἀμαία. ας. ἡ. apud Trœzenios Ceres appellabatur.

Ἀμαιμάκετος. ὁ. ἡ. inexpugnabilis, indomitus, immenſus, παρὰ τὸ μῆκος, μάκαιος, & diplaſiaſmo pleonaſmoque μαιμάκετος, & cum α ἀμαιμάκετος. Etym.

Ἀμάλας. ordei manipulos per ſe ſolos appellabant, congeſtos aūt ex alijs compluribus οὔλους & ἰούλους. Cælius & Aeſchylus ἀμάλαν nauem dixit, ἀπὸ τοῦ ἀμᾶν τὴν ἅλα.

Ἀμαλαυρέω. marceſco, putrefio, corrumpor.

Ἀμαλδύνω. καὶ

Ἀμαλδύνω. demolior. κατὰ τὸ ποιῶ, ἀπὸ τοῦ ἀμαλῶ, ὑπὸ πυρὸς ἀφανίζω, ἀπὸ τοῦ μαίρω τὸ λάμπω, μαρῶ, & cum α priu. ἀμαρῶ, unde ἀμαλῶ, ἀμαλύνω, ἀμαλδύνω. Vel παρὰ τὸ ὁμαλός, ὁμαλύνω. Etym.

Ἀμάλθακτος. immitis, ſeuer⁹, durus, inflexibilis.

Ἀμάλθεια. ας capra quę Iouem lactauit. Dicitur à Græcis αἲξ οὐρανία. cuius etiam curam gerebāt Nymphę duę Cretēſes, Adraſtea & Ida Meliſſei filiæ, quæ etiam nutrices Iouis ſunt appellatæ.

Ἀμαλθεῖον. ου. τὸ. bibliothecę inſtructiſſimę nomē apud Ciceronem ad Atticum lib. 1.

Ἀμαλθεύω. multiplico, dito, nutrio.

Ἄμαλλα. ης. ἡ manipulus.

Ἀμαλλάπτω. deſtruo, depopulor, demeto, θερίζω, abſorbeo, oboleo, ἀφανίζω, apud Lycoph.

Ἀμαλλεύειν colligare.

Ἀμαλλοδετήρ. ῆρος. ὁ, qui colligit & ligat manipulos.

Ἀμαλός. tener, infirmus. ἀπαλὸς ἄρν' ἀμαλὴν in Odyſs. Hom. dixit, agnum tenellum, uel uilloſum, μαλλωτόν.

Ἀμαλλοφόρος. ου. ὁ. Cereris cognomentum apud Athen. quaſi manipulorū ſegetis allatrix.

Ἀμάλλιον. ου. τὸ. funis quo cōſtringuntur colligan turq; manipuli, qđ & ὁλόδετον. Euſt. Iliad Σ.

Ἀμαλῶς, μετρίως, ἐντόνως, ἀδήλως, ἁπλῶς, Gal. in gloſ.

Ἀμαλῶς. leniter, hoc eſt, parū non ualde, quod aliquādo Latine dicimus molliter. Interdum facile apud Hipp.

Ἀμαμηλίς pomus ſylueſtris.

Ἀμάμυξις ἡ gen⁹ uuæ, arbuſta. Etym. ἀμαμαξύς. παρὰ τὸ ἀμμίξαι, legitur & ἀμάμυξ.

Ἀμάνδαλον. τὸ. obſcurum, ἀφανές, abolitum, exoletum, pro ἀμάλσανον, ab ἀμαλδύνω.

Ἀμανίτης. ου. ὁ. fungus, uel fungi ſpecies Aeginetæ lib. 1. cap 77.

Ἀμανοειδές. ad montis Amani ſimilitudinem.

Ἀμάντευτος. qui oracula non cōſulit aut de quo oracula non conſumuntur, ὥσπερ ἀθέατος καὶ ἄποπτος. Moſchop.

Ἅμαξα. ης. ἡ. παρὰ τὸ ἄγω, ἄξω. plauſtrum, & pro ſeptentrione ponitur. Gel. lib. 2. cap. 21. Sūt qui etymologiā reddunt ab eo quod eſt ἄμητον ἄγειν, à conuehenda meſſe, quare & leui ſpiritu potius ſcribunt, ſed prior ſcriptura magis placuiſſe uidetur.

Ἀμαξεία. ὁ. τῶν ἁμαξῶν φόρος. onus plauſtrorum.

Ἀμαξευόμενος. ου. ὁ. plauſtris inhabilis.

Ἀμαξευτής. οῦ. ὁ ſubiugator.

Ἀμαξεύω. μ. εύσω. π εύκα. res ruſticas ueho. Arrian lib. 2. de Alexand.

Ἀμαξήδεια. τὰ. clauiculi qui in plauſtro rotā exire prohibent, quæ & ἐνήλατα uocantur.

Ἀμαξήλατος. uia per quam plauſtra trahuntur, uia uehicularis, id eſt, idonea ad currū ducēdum, plauſtralis. Dicitur etiā ἀμάξιτος, uel ἀμαξιτὸς

 & λεω-

& λεωφόρος, in quibus ὁδὸς ſubauditur.

Ἁμαξητός. ὁ. regia uia, publicus actus apud Iureconſultos dicitur.

Ἁμαξία. ἡ. uia qua plauſtra trahuntur.

Ἁμαξιαῖος. ὁ. plauſtralis, amplus, grauis ut pōdus unius plauſtri. unde ἁμαξιαῖα ῥήματα, ea figura dicūtur, qua ſeſquipedalia uerba. Eraſ. Chil.

Ἁμαξίς. ίδος. ἡ. genus placentæ, paruus currus. Ariſtoph. interpr. traha, exiguum uehiculum.

Ἁμαξιτός. locus per quem tranſit currus.

Ἁμαξόβιος, uel ἁμαξοβίτης. ου. ὁ. qui plauſtris ædiū uice utitur. ut Scythæ. Eraſ. in Chiliad.

Ἁμαξοκυλισταὶ qui ſint, uide Plutarch. in Probl.

Ἁμαξοπηγοί. οἱ. qui currus faciunt.

Ἁμαξόποδες. arbuſculæ in quibus uerſantur rotarum axes cōcluſi laminis ferreis Vitr. lib. 10.

Ἁμαξουργός. οῦ. ὁ. faber plauſtrorū, carpētarius, quē Attici ἀγριοπηγὸν uocāt, inqt Ariſtoph. interp.

Ἀμαρ. τό. uas in quo coria aptantur.

Ἆμαρ. dies, pro ἦμαρ.

Ἀμάρα. ἡ. cloaca, meatus ſubterraneus, ſulcus, aquæductus, per quem aqua fluit, riuulus & incile rigandis hortis paratum, ſic dictum quod propinquas plantas marceſcere prohibeat. Itē aurium cauerna. παρὰ τὸ ἀμαρεῖν τὸ ὕδωρ. uel διὰ τὸ περὶ τὰς ἀμαξικὰς ῥεῖν, τὰ περιφράγματα καὶ τοὺς τοίχους. Etym.

Ἀμάραι. aurium cauernæ.

Ἀμάρακος. amaracus, ſanſucum: & parthenium herba Galeno.

Ἀμάραντος. ου ὁ. ἡ. immarceſſibilis. Propriè de amarantho flore dicitur (quoniā inquit Plin.) non marceſcit. Ab α & μαραίνομαι.

Ἀμάρευμα. cloaca. ἀμάρα.

Ἀμαρέω. ſequor, credo, pecco.

Ἁμαρτάνω. μ. ἁμαρτήσω. π. ἡμάρτηκα. ἀόρ. β. ἥμαρτον. ab ἁμαρτέω τὸ πλημμελῶ, pecco, erro. uide ἀδικέω. ἁμαρτάνεται. peccatur. Bud. Com. ἁμαρτάνειν eſt peccare, διαμαρτάνειν aberrare. Amm.

Ἁμαρτάς. άδος. ἡ. peccatum.

Ἁμαρτῆ. ſimul, ὁμοῦ, ἅμα, pariter, fit ab ἅμα, & ἀρτῶ, quaſi connexim. Ariſtarchus exiſtimat detruncatam eſſe uocem ab ἁμαρτήδην. Euſtath, Iliad. ε. & φ.

Ἁμάρτημα. τος. τό. peccatum, uitium. Quod nos (inquit Eraſ. errorem uocamus, Græci uocant ἁμάρτημα, quod ferè per imprudentiā cōmittimus, nec ſemper apud Latinos error in ultio eſt, nec apud Græcos ἁμάρτημα. Dicūtur enim ἁμαρτήματα, inquit Ariſt. Rhet. 1. ὅσα μὴ παράλογα καὶ μὴ ἀπὸ πονηρίας. id eſt, errata quæ etſi non præter opinionē, tamen citra improbitatem atq; malitiam admittūtur, uel cum non incōſultè, non tamen de induſtria malum fit, ut idem inquit Ariſtot. Ethicor. lib.

Ἁμαρτίνοος. ου. ὁ. ἡ. ὁ μὴ κατορθωτικός, ὁ ἀποτευκτικός, περιπταίειν εἰωθώς, offendiculis incurrere ſolitus, offenſator apud Quintil. qui errat, qui perperàm aliquid agit.

Ἁμαρτητικός. ου. ὁ. peccans.

Ἁμαρτία. ας. ἡ. peccatum. D. Hieron. grauius eſſe putat quàm παράπτωμα. ſed D. Paul. his duobus uocabulis pmiſcuè utitur, ut annotat Eraſ. ad (Rom. cap. 5.

Ἁμαρτίνους. ὁ τὸν νοῦν ἁμαρτάνων.

Ἁμαρτοεπής. ὁ. ἁμαρτάνων ἐν τῷ λέγειν.

Ἀμάρτυρος. ου. ὁ. expers teſtium ſeu teſtimonij.

Ἁμαρτῶ. ἁμαρτάνω, ἀκολουθῶ, ἀποτυγχάνω.

Ἁμαρτωλός. οῦ. ὁ ἡ. peccator, peccatrix.

Ἀμαρυγή. uiſus, ſplēdor, & radij uiſus, ſcintillatio, aſſidua motio συνεχὴς κίνησις.

Ἀμάρυγμα. τος. τό. ſplendor, ſimulachrum. ἀμάρυγμα ſignificat & faciei rugas, quod ἀμάραις, id eſt, hortorum elicibus ſimiles ſint.

Ἀμαρυλλίς. ίδος. ἡ. Amaryllis.

Ἀμαρύσσω. μ. ξω. π. χα. luceo. μαίρω, μαρῶ, μαρύσσω, & pleonaſmo τοῦ α, ἀμαρύσσω. dicitur de flāma, quæ aſſiduè uibrat, συνεχῶς κινοῦσα. Euſt.

Ἀμάς. Doricè p ſyncopen pro ἡμετέρας, noſtras.

Ἀμᾶσθαι. metere.

Ἀμαστίγωτος. ου. ὁ. inflagellatus.

Ἀμασυκάδες. αἱ. pira quæ cum ficis naſcuntur, pira ficui inſita.

Ἀματαιότης. ἡ. habitus eſt aduerſus futile argumentum, intellectum ad rectam rationem referēs. Diogenes Laërtius li. 7. in Zenone Cittico.

Ἀματίζω. μ. ίσω. π. ικα. miſceo.

Ἁματροχία. ας. ἡ. rotarum concurſus aut colliſio. ἡ τοῦ τροχοῦ ἐγχάραξις, impreſſio rotæ & ſulcus quē in terra imprimit. Vide in Ammon. & in Porphyrij quæſtionibus Homericis quid differat ab ἁρματροχία.

Ἀμάτωρ. ορος. ὁ. ἡ. qui matre caret.

Ἀμαυρογία. ας. ἡ. obſcuritas.

Ἀμαυρός. οῦ. ὁ. obſcurus, ſubobſcurus, fuliginoſus, languidus, hebes, obtuſus. παρὰ τὸ μαίρω, καὶ πλεονασμὸς τοῦ υ.

Ἀμαυρόω. σκοτίζω, ἀφανίζω. fuſco, obſcuro, ad nihilum redigo.

Ἀμαύρωσις. ιος. ἡ. obfuſcatio, hebetudo, oculi affectio, qua neruus uiſiuus obturatur incolumi pupilla. Eiuſdē fermè ſignificationis eſt ἀμβλυωπία.

Ἀμαχεὶ. καὶ

Ἀμαχητί. ſine pugna.

Ἄμαχος. ου. ὁ. ἡ. inexpugnabilis, inuictus, imbecillis, non pugnax, non rixoſus, impoſſibilis.

Ἀμάω. μ. σω. π. κα. καὶ ἀμάομαι. τὸ θερίζω, meto, frumentor. Ponitur etiam tranſlate pro καρποῦσθαι, id eſt, frui & fructum carpere, & uelutì

meſſem

meſſem facere. Plutarch. ἀντὶ ταύτης (ἔφη) διὰ τῆς τὴν ἐλευθερίαν ἀμώμεθα. Item συνάγω, accumulo, congrego.

Ἀμβαδέως. citra curam, improuidè

Ἀμβακεῖν. ἀμαστρεῖν.

Ἀμβάλλομαι, pro ἀναβάλλομαι. Vnde ἀμβαλλώμεθα pro ἀναβαλλώμεθα id eſt, ὑπερθώμεθα.

Ἄμβασις. ἡ. aſcenſio, ἀνάβασις.

Ἄμβατα. τὰ. gradus.

Ἀμβᾶτε. ὁ. ἀνάβητε Ariſtoph. Acharn.

Ἀμβάτης. ου. ὁ. aſcenſor.

Ἄμβατος. ου. ὁ. ἡ. pro ἀνάβατος. peruius & ubi commodius quid expugnari poteſt. ἀνάβασιν ἔχουσα ὁδός Iliados ζ. ἔνθα μάλιστα ἄμβατός ἐστι πόλις.

Ἀμβές. ἀνάβατον, δύσκολον, ἀβλαβές.

Ἄμβη. ης. ἡ. crepido, labrum ollæ, & umbo clypei ſeu ora: Item altior quædã eminentia. Hipp. Galen. interpretatur lignũ cuius extremo ſupim poſitũ eſt capitulũ rotundũ ac leniter cauum, hoc quia ſimile erat labro, qđ Græci uocãt ἄμβωνα, medici totũ lignũ ἄμβην appellant, atq; huiuſmodi labrorũ figuras Iones fœminino genere ἄμβας, Attici maſc. ἄμβωνας uocauerunt.

Ἀμβλεός. ου. ὁ. obtuſus.

Ἀμβλήδην. altè μεγάλως.

Ἄμβλιξ. olla, χύτρα, κάδος.

Ἀμβλισκάνω. abortior.

Ἀμβλίσκω. καὶ

Ἀμβλόω (utrunq; enim dicitur, ut ἀναλόω & ἀναλίσκω) ſignificat ὠμοτοκῶ, id eſt, abortũ pario, abortire facio, ἐξαμβλῶ. Item ἀντὶ τοῦ ἀμβλυώττειν ἢ ἀμβλυώττοντα ποιεῖν, obtuſum, caligãtem, cæcutientem reddo. Bud. Com.

Ἀμβλύ. τό. imbecille, hebes, tenue, huic contrarium eſt ὀξύ.

Ἀμβλυγώνιος. ου. ὁ. ἡ. obtuſo angulo.

Ἀμβλυντικός. οῦ. ὁ. hebetans.

Ἀμβλύνω. hebeto, obtundo, tardo, impetũ frango & retundo. Accuſ. Bud. Com.

Ἀμβλυοπῶ. μ. ώσω. obtuſe uideo.

Ἀμβλύς. έος. ὁ. obtuſus, grauis, debilis. παρὰ τὸ μωλὸς fit μωλύς, & cum α priuat. ἀμωλύς. unde per ſyncopen & pleonaſmum τοῦ β, ἀμβλύς.

Ἀμβλύσκω. μ. ξω. π. χα. obtundo.

Ἀμβλύτερος. ου. ὁ. ἀθυμέστερος, abiectiori animo homo. Item obtuſior, hebetior.

Ἄμβλυτος. ὁ. obtuſus.

Ἀμβλυωπέστερον. obtuſius.

Ἀμβλυωπία. ας. ἡ. hebetudo uiſus, ἀμαύρωσις. Celſo uocatur caligatio oculi.

Ἀμβλυωπός, uel ἀμβλυωπής. οῦ. ὁ. hallucinans, hebes. Bud. Com.

Ἀμβλυωπῶ. μ. ώσω. π. κα. obtuſe uideo.

Ἀμβλυότης. τό. obtuſitas.

Ἀμβλυώττω. cæcutio. παρὰ τὸ ἀμβλεῖς ἔχειν τοὺς ὦπας, quòd is qui hoc labor uitio, oculos habeat obtuſos. Bud. Com.

Ἀμβλωθρίδια. abortus, pueri abortiui.

Ἀμβλωθρίδιον. ου. τό. idẽ quod ἄμβλωσις, & pharmacum quod abortiuum facit.

Ἀμβλώψ. ῶπος. χαλβάνη, galbanum.

Ἀμβλωπία. ης. ἡ. cæcitas.

Ἄμβλωσις, καὶ ἄμβλωμα apud Theophraſt. morbus eſt, id eſt, excæcatio oculorum in uitibus. Dicitur etiam ἐπὶ γυναικῶν ἀμβλισκουσῶν. id eſt, de mulierib⁹ abortũ parientibus. Abortio, abortus Bud. Com. Et ἀμβλῶσαι, abortire.

Ἀμβολα. τά. medium antennæ.

Ἀμβολάδην. exaggeratim.

Ἀμβολάς. άδος. ἡ. exaggeratio, erectio, terræ cumulus quem emoliuntur talpæ & foſſores.

Ἀμβολιεργός. οῦ. dilator operum: quaſi ἀναβαλλόμενος τὸ ἔργον.

Ἀμβρακία. ciuitas quædam in ſinu Ambracico, colonia Corinthiorum.

Ἀμβροσία. herba, quã alij botrin, alij artemiſiam uocant, teſte Dioſcoride. Poëtæ fabulantur ἀμβροσίαν appellari cibum deorum, quemadmodum νέκταρ potum. unde illud apud Martial. Iuppiter ambroſia ſatur eſt, & nectare uiuit. Dictam aiunt ab α & βροτός mortalis, interpoſito μ uocalitatis gratia: uel quòd mortales eam nõ edant, uel quod qui eam comederint immortales euadant. Eſt item noctis epitheton, quaſi ſolitaria, quoniam nocte omnia ſilent, & homines rari prodeunt. Item ἀμβροσία τά. Dionyſij feſtum apud Iones appellatur. Cæl. libro 15. cap. 15.

Ἀμβροσία. herbæ nomẽ Dioſcoridi lib. 3. cap. 20.

Ἀμβρόσιος. ου. ὁ. diuinus, immortalis, dulcis, ut ἀμβρόσιος ὕπνος, ὑγρός. Etym.

Ἄμβροτος. ου. ὁ. ἡ. immortalis. οἱ βροτοί. οὐχ ἅπτονται.

Ἀμβροτῶ. erro.

Ἀμβρυτοι. ſpecies marinorum ericiorum. βρύννοι apud Ariſtot.

Ἀμβρυχαί, αἱ. τὸ γελᾶν ἐμβολαί.

Ἄμβων. locus æditus, aſcenſus, orificiũ ollę, montis cacumen.

Ἀμβώσαντες. reclamantes. Herod. Thal. οἱ δὲ ἀμβώσαντες μέγα εὐφημεῖν.

Ἀμέγαρτος. ου. ὁ. ἡ magnus, ὁ πάνυ εἰς μέγα αἰρόμενος. ἀφθόνητος, à μεγαίρω, quod eſt inuideo. Etym. extra inuidiæ ſortem poſitus, operoſus.

Ἀμέθοδος. à uia rationeque docendi diſcendiq; abhorens.

Ἀμέθυσα. τά. remedia quæ aduerſus ebrietatẽ adhibentur.

Ἀμέθυστος. ου. ὁ. lapis, inde dictus quòd ebrietati obſiſtat. Vel (ut Plinius ſcribit) quòd uſq; ad uini colo-

ni colorē accedens,prius quàm eum deguſtet. in uiolam deſinit.lib.37.cap.9.Eſt & herba quædam.Vide Bayf.de Re ueſtiaria.

Ἀμείβοντες. trabes ex utroq; muro inuicem oppoſitæ, quibus ſuperiora ædificia fulciuntur.

Ἀμείβω,καὶ ἀμείβομαι.μ.ψομαι. retribuo,rependo, remunero, refero, adinuicem reſpondeo, do,dono. Herodian. δώροις τε αὐτοὺς μεγαλοπρεπῶς ἠμείβετο. Item tranſeo,ambulo. Aliquando permuto, alterno. Plin. Aliæ fœminas tantū generant, aut mares, plerunq; alternant. id eſt, ἀμείβουσι. Datiuo & accuſ.

Ἀμειδής.έος.ὁ.ἡ.καὶ

Ἀμείδητος.ου.triſtis. γν ω οὐκ ἔστι μειδιάσαι, οὐδὲ γελάσαι. Etym.

Ἀμείλικτος.καὶ

Ἀμείλιχος.ὁ.ἡ. implacabilis,immitis,difficilis. ἀσυμπαθής, ἀδυσώπητος, ἀπὸ τοῦ μειλίσσω.

Ἀμεῖναι. πληρωθῆναι.

Ἄμεινον.ονος. melius,magis,nomen & aduerb.

Ἀμεινῶ exoleſcio.

Ἀμείνων.ονος.ὁ.ἡ.melior. ὁ μὴ ἐλάσσων τινός. παρὰ τὸ μέρος, μερίων,& reiectione τοῦ ρ,ſyncreſique μείων ἢ ἀμείων,& pleonaſmo τοῦ ν,ἀμείνων.

Ἀμείνονες αὐτοὶ ἑαυτῶν. ſeipſos uincētes Herodoto.& ἀμείνονα εἶναι τὰ τῆς φύσεως maiore eſſe ingenio. Ariſt.

Ἀμείρω.priuo aliquem portione.Accuſ.iung.

Ἀμεὶς.εὑρήσεις.

Ἀμείωτος.ου ὁ ἡ integer.

Ἀμέλγομαι.καὶ

Ἀμέλγω.μ ξω.π.χα. emulgeo,eliceo:neq; ſolum de lacte dicitur, ſed etiam de cruore & alijs liquorib⁹.Propriè eſt immaturos fructus decerpere, παρὰ τὸν προσήκοντα καιρὸν τοὺς καρποὺς ἀποσπᾶν. Vnde tranſlatione ſumpta, ἀμέλγεις (inquit Comicus in Equit.) τῶν ξένων τοὺς καρπίμους.id eſt, τοὺς εὐπόρους τῶν ξένων διασείεις, ἀπὸ τροπῆς, ἀπανθίζεις, καρπίζῃ.

Ἀμέλει. deniq;,profectò,certè,ſcilicet,uidelicet, nimirum,prorſus, atqui,itaq;,etenim, ἐπειδὴ, uerbi gratia.Bud.Com.

Ἀμέλεια.ας.ἡ.negligentia.

Ἀμελεῖς.οἱ.inertes.

Ἀμελεὶ aduerbium.celeriter.

Ἀμελετηρός.ὁ.inexercitatus.

Ἀμελετησία.ας.ἡ.ignauia.

Ἀμελέτητος.ου.ὁ.ſecurus,ocioſus,inexercitatus.

Ἀμελετήτως.ocioſe,pigrè.

Ἀμελέω.μ.ήσω.π.ηκα.negligo, omitto,ſine cura ſum,nihil penſi habeo,aſpernor. Actiuum genitiuo iung.

Ἀμελής.έος.ὁ.ἡ neglegēs:ut ἀμέλης.ητος,fluuij nomen.

Ἀμελησία.ας.ἡ.ſecuritas.

Ἀμελητέος.ου.ὁ.negligendus.

Ἀμελητὶ.negligenter, contēptim, promptè,citò.

Ἀμελία,ας.ἡ.diſcrepantia.

Ἀμελίου δίκη,ζημίου.actio de damno dato.

Ἀμέλλητος.ου.ὁ.non futurus.

Ἀμελῶς.negligenter,contemptim,oſcitanter.

Ἄμεμπτος.ου.ὁ.inuituperabilis, irreprehenſibilis, inculpatus, de quo queri non poſſis, ὁ μὴ μέμψιν δεχόμενος. ἢ ὁ μὴ μεμφόμενος τινί. Poſterius ſignificatum Atticis elegantius habetur,ſicut ἀθέατος, qui non uidet, potius quàm qui non uidetur.

Ἀμέμπτως.irreprehenſibiliter,ſine querela.

Ἀμενηνός.ου. debile, euanidū, & quod citò uelut fumus euaneſcit. παρὰ στέρησιν τοῦ μένους, ἤγουν δυνάμεως,& τὸ νη pleonaſmon.Etym.

Ἀμενηνόω.μ.σω.π.κα.debilito,diminuo.

Ἀμενής.ῆτος.ὁ.puer,roboris exps,ὁ μὴ μένος ἔχων.

Ἀμενητὶ.impatienter.

Ἀμεπτέων.. ſimul cum dictis, ἅμ᾽ ἔπει καὶ λόγῳ, quo uſus eſt Philoxenus,teſte Euſt.

Ἀμέρβης.έος.τὸ.nox intempeſta,quaſi ἀμορφής.

Ἀμέργειν.premere,terere,propriè de olea.

Ἀμέρδω. offuſco, priuo portione aliquem,obtenebro,σκοτίζω.

Ἀμερῆ.τὰ.impartilia.

Ἀμερής.έως.ὁ ἡ.qui in neutram propenſus eſt partem,nulloq; partium ſtudio tenetur. Luciano in libello.Delationi uel calumniæ non temerè credendum.

Ἀμεριμνία.ας.ἡ. ſecuritas, trāquillitas,indolētia.

Ἀμέριμνος.ου.ὁ.ἡ.ſecurus,tranquillus,ſine ſolicitudine,plus eſt quàm ἀκίνδυνος.

Ἀμέριστος.ου.ὁ.ἡ.indiuiſus, ἀμέριστος οὐσία.materia quæ indiuidua eſt,Cicer.ex plat.

Ἀμέριστον σχῆμα.apud Atticos dicitur, cum in oratione multæ μὲν coniunctiones collocantur, non ſequente δέ.

Ἀμεριμνεί.aduerbium,citra ſolicitudinem.

Ἀμερονοίτης.piſcis quidam apud Aelianum.

Ἀμερσίφρων.ονος,nociuus,βλαβερός.

Ἄμεσος.ου.ὁ.ἡ.medio carens.

Ἀμέσως ſine medio.

Ἀμετάβατος.ου.ὁ,ἡ.intranſitiuus.

Ἀμετάβλυτος.ου.ὁ.ἡ.καὶ

Ἀμετάβλητος.ου.ὁ. immutabilis. Vnde φωνὴ ἀμετάβλητος,id eſt. μονότροπα,quæ ſemper eadem,ut pſittacus, neſciens aliud fingere quàm ſuum χαῖρε,& reliquæ aues.

Ἀμετάβολος.ου.idem.

Ἀμετάδοτος.ου.ὁ.ἡ.auarus,tenax.

Ἀμετάθετος.ου.ὁ.ἡ.intranſmutabilis,firmus.

Ἀμετακίνητος. ου.ὁ. immobilis,immutabilis,qui non facilè quouis abduci poteſt.

Ἀμεταμέλητος. ου. ὁ. ἡ. quem non pœnitet.
Ἀμετανόητος. ου. ὁ. idem.
Ἀμετάπειστον. τὸ. nulla perſuaſione traducibile.
Ἀμετάπειστος. ου. ὁ. ἡ cuius ſententia immutabilis, qui à ſententia dimoueri non poteſt.
Ἀμεταποίητος. ου. ὁ. ἡ. intranſmutabilis.
Ἀμετάπτωτος. ου. ὁ. ἡ καὶ
Ἀμετάστατος. ου. ὁ. immutabilis, immotus robore corporis. Propriè dicitur de corporeis rebus, ſed tranſlatiue etiam de alijs, ut ἐπιστήμη ἀμετάστατος καὶ βεβαία.
Ἀμεταστρεπτί. ἀμελητί, ταχέως. irreuerſim, ἀστρεπτί, ita ut te minime conuertas, ne reſpiciens quidē, ut Loth iubetur è Sodomis fugere ἀμεταστρεπτί. Plato 10. de legibus, τὰς δὲ τῶν κακῶν συνουσίας φεῦγε ἀμεταστρεπτί.
Ἀμετάστροφος. ου. ὁ. ἡ. impermutabilis, intranſmutabilis.
Ἀμεταχείριστα. apprehenſu difficilia. δυσληπτα.
Ἀμετεῖναι, ἀποδοῦναι.
Ἀμετουσίαστος. &
Ἀμέτοχος. ου ὁ. expers, non participans.
Ἀμέτρητος. ου. ὁ. immenſus.
Ἀμετρί. ſine menſura.
Ἀμετρία. ας. ἡ. immodeſtia, immoderatio, ἀμετρίαι τῶν κακῶν, mala immēſa modumq; excedētia.
Ἀμετροβαθύς. έος. ὁ. ἡ. immēſe pfundus.
Ἀμετροεπής. έος. ὁ. ἡ. immodeſtus, uanus uerbis, ſine iudicio loquēs, ſine delectu & modo multa effutiēs, locutuleius. Homer. Iliad. β. Therſiten præter omne decorum principibus uiris obſtrepentem ἀμετροεπῆ uocat, blateronem dicas licebit.
Ἄμετρος. ου. ὁ. ἡ. immenſus, immodeſtus. ἄμετρος ὀργὴν, iræ intemperans.
Ἀμέτρως. immoderatè.
Ἀμεύσιμος. ὁ. meabilis, περάσιμος, peruius. Apollonius.
Ἀμευσιεπής. έος ὁ. ἡ alternis reſpondens, alternās dictis.
Ἀμεύω. περάω, ἀμείβομαι. permuto, tranſeo, deducitur ab ἅμα & σεύω.
Ἄμη. ης. ἡ. falx meſſoria, ſarculum. Item inſtrumētum foſſoriū, quod Galli lingua uernacula luchetum uocant, quo foſſores aggerarij utuntur, ἀπὸ τοῦ ἀμᾶν, quod eſt κόπτειν καὶ θερίζειν. Vide in Eraſmi Chiliadibus ἄμας ἀπαιτοῦν. Apud Plin. in Epiſt. ad Traianum, legitur ἅμα aſpiratum. Nullus, inquit, in publico ſipo, nulla hama: quod aliud inſtrumentum ſignificare uidetur Budæo in Com. παρὰ τὸ ἅμα, quaſi τὸ ἅμα καὶ ὑφ' ἓν ἕλκειν πολλά.
Ἀμῆ, aliqua ex parte, quodāmodo, mediocriter.
Ἀμῆγε. καὶ (Hipp.
Ἀμηγέπη. καὶ

Ἀμηγέπως. ſiue ἀμωσγέπως. aliquo modo.
Ἅμ' ἡμέρᾳ. prima luce.
Ἀμήν. amen, fiat. Hebraicum eſt.
Ἀμήσας. qui laniauit aut eliſit.
Ἀμησίτως, ἀμέμπτως.
Ἀμήρυτος. ὁ. infinitus, continuus, finis expers, & ἀμήρυτος apud Apollon. tranſlatione ſumpta ἀπὸ τῶν μηρυομένων ἐρίων.
Ἀμησίκητος. placentæ genus lacteę apud Ariſtoph.
Ἀμητήρ. ῆρος. ὁ. meſſor.
Ἄμητος. ου. ὁ. accētu in antepen. ſignificat meſſem, id eſt, frugem ipſam. Item illaboratus, infectus, ab ἀμάω. Ἀμητὸς uero ὀ. accentu in ult. tempus ipſum meſſis. Bud. Cō. Vide Ammo.
Ἀμήτωρ. ορος. ὁ ἡ. matre carens. κακομήτωρ.
Ἀμηχανέω. ῶ. ήσω. π. ηκα. recuſo, inops mentis ſum, perplexus hæſito.
Ἀμηχανής. έος. ὁ. ἡ. ſtupefactus.
Ἀμηχάνητοι, πολλοί. apud Xenoph.
Ἀμηχανία. ας. ἡ. conſilij & mentis inopia, deſperatio, ſumma rerum penuria, Eraſmo interprete. Eius contrarium πολυμηχανία.
Ἀμηχανοεργός. ὁ. inutilis, οὐδανός, iners. Heſiod.
Ἀμήχανος. ὁ. ἡ. ſine auxilio, callidus, inopinabilis, immenſus, ſine remedio, perplexus, difficilis, impoſſibilis, ſine pugna. Item inops eſt, & animi dubius, ἄπορος, ἀμήχανος γυνὴ apud Eurip. ſtolida, εὐήθης, ſimplex, doli expers, ἄτεχνος, ἀπερίεργος, non malicioſa. Euſt. Iliad. ο. rudis opponitur τῷ πολυμηχάνῳ.
Ἀμήχανον κάλλος. quod nemo imitari poſſit. ἀμίμητον.
Ἀμηχανοῦντες. οἱ. ignorantes, conſilij inopes.
Ἀμηχάνως ἔχω. nequeo.
Ἀμία. ας. ἡ. amia, piſcis genus. Etym. Vide Aelianum & Ariſtot. in Hiſtoria animal.
Ἀμίαντος. ου. ὁ. ἡ. impollutus, defecatus: & lapis quidam Dioſcoridi. lib. 5.
Ἀμίλαιος. ἡ ſylueſtris olea. Lego ἀγριέλαιος, ut habet Theophr.
Ἀμιγής. έος. ὁ. ἡ. purum, integrum, καὶ
Ἀμιθρέω. numero & ἀμιθρῆσαι μετρῆσαι ἀριθμῆσαι. apud Callim.: facta uox tranſpoſitione literarum uidetur ex ἀριθμέω.
Ἄμικτος. ὁ. ἡ. immixtus. Plutarch. συμπόσια ἄφιλα καὶ ἄμικτα uocat, id eſt, citra amicitiā & cōmunionē, in quibus plures æquo accumbunt.
Ἀμίλικτος. durus.
Ἅμιλλα. ης. ἡ. certamen.
Ἀμιλλάομαι. certo. Datiuo iung. aut accuſ. mediante πρός. Lucian. in Satur. πρὸς ἀλλήλους ἀμιλλώμενοι.
Ἀμιλλάω. contendo, ſceleriter ſcribo.
Ἀμίλλημα. ατος. τὸ. certamen.

Ἀμιλλητήριον. ου. τὸ. locus in quo decertatur.
Ἀμιλλητήριος. ου. ὁ. certatiuus.
Ἀμιλλότερος. ου. ὁ. magis litigioſus.
Ἀμίλλω certo.
Ἀμιμητόβιος. ου. ὁ. uita inimitabilis.
Ἀμίμητος. ου. ὁ. inimitatus, inimitabilis.
Ἀμύνω adiuuo. Actiu. datiuo.
Ἀμιξία. ας. ἡ. inhoſpitalitas. fuga conſuetudinis, qualem depinxit Lucian. Timonem illum μισάνθρωπον, qui cum uniuerſum genus humanum exoſum haberet, in hæc uerba inſolenter efferebatur, πάντας inquit, ἅμα καὶ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους μισῶ. Et rurſum, Εὐδαιμονιστατός εἰμι μηδεὶς μοι πλησιάζοντος.
Ἀμιπποι. οἱ. equi deſultorij. Item pedites equitibus adiuncti apud Thucyd.
Ἀμίς. ίδος. ἡ. matula, ſcaphium. Bayf. de Vaſculis.
Ἀμίσαλος. ὁ. moroſus.
Ἀμίσγαλος. ου. ὁ. difficilis, importunus, peruus, qui ſe alijs non adiungit.
Ἀμισθί. ſine mercede, gratis.
Ἄμισθος. ου. ὁ. ἡ. ſtipẽdio carens. Ἄμισθος διδάσκαλος, gratuitus magiſter ac ſine mineruali.
Ἀμίστυλλος. ου. ὁ. non diſſectus, in fruſta non diuiſus, ὁ μὴ κεκομμένος, integer.
Ἀμιτρέω numero.
Ἀμιτροχίτων. ωνος. ὁ. habens ueſtem non cinctam zona, diſcinctus. Ab α priu. & μίτρα zona, & χιτὼν ueſtis.
Ἀμιχθαλόεσσα. ας ἡ. inacceſſa, ἀπρόσμικτος τοῖς πλέουσιν Lemni epitheton. Euſt. Iliad ω.
Ἅμμα. ατος. τὸ. copula, uinculum, funis, amẽtum, ab ἅπτομαι, nodus, qualis fit in faſcijs, cum ambo capita implicata inter ſe uinciuntur, uel alterum ſcinditur, uel cum extrinſecus ad cõtinendũ adijcitur, id quod Græcè κατάλημμα uocatur, nodus qui ex habenulis cũ ſciſſis faſcijs extremitatibus implicitis efficitur, inquit Galenus in Comment. Hipp.
Ἀμματισθάδης, condimentũ è carnibus minutim fruſtulatimq́ue cõciſis, minutal Latini uocant.
Ἀμμάθω pœniteo.
Ἀμματίζω plecto, ligo.
Ἄμμες. nos, nobis, noſtrum, Doricè. unde
Ἄμμε. nos. dual. num.
Ἄμμεναι. ſaturari, ab ἄω ſatio, fit ἀέμεναι, & per ſyncopen ἄμεναι, & Aeolica diaplaſiaſmo ἄμμεναι. Euſt. Iliad. φ.
Ἄμμιγα ſimul. ὁμοῦ.
Ἄμμι herba quædam Dioſcoridi. lib. 3. cap. 63.
Ἄμμι. καὶ
Ἄμμιν. nobis, pro ἡμῖν Doricè.
Ἄμμιον. ου. τὸ. minium.
Ἄμμιρος. ου. ὁ. repletus.
Ἀμμοβάτης. dipſas, ſerpentis ſpecies.
Ἀμμοιρία. infortunium. Etym. Ἀμμορία.
Ἄμμοιρον. imparticipans.
Ἄμμος. ου ὁ ſabulum, arena.
Ἀμμύδες. αἱ. teſtudines lutariæ, ut Gaza uertit in Ariſtotele.
Ἀμμώδης. εος. ὁ ἡ. arenoſus.
Ἄμμων. celeberrimum erat Libycis numẽ, cui de paſtoris nomine, à quo illi primò erectũ ſimulachrum eſt, appellationem factam, author eſt Pauſanias. Cæl. lib. 10. cap. 38.
Ἀμμωνίς. triremis Ammoni ſacra.
Ἀμμωνιακόν. ſuccus eſt ferulæ, herbę cuiuſdã Dioſcoridi lib. 3. cap. 89.
Ἀμνάς. άδος, ἡ. agna.
Ἀμνάμονες, καὶ ἄμναμοι. nepotes, ἀπόγονοι. poẽticum eſt.
Ἀμνεῖν, θεοῖζειν.
Ἀμνημονεῖν. obliuiſci, immemorem eſſe. Genit. uel accuſ.
Ἀμνήμονες. οἱ. uocati ſunt in Cnido ſexaginta delecti ex optimatibus, uelut epiſcopi, ad quos de maximis rebus referrent. Sic appellati διὰ τὸ ἀνυπεύθυνον, quòd in iudicium non uocarentur, aut certe uelut πολυμνήμονες, id eſt, memorioſi. Cæl. lib. 11. cap. 10.
Ἀμνημόνευτοι. ſenatores præteriti, à Cenſoribus non commemorati, è ſenatu moti. Bud. Com.
Ἀμνήμων. ονος. ὁ ἡ. immemor
Ἀμνημονοῦντες. ἀχθυμοῦντες. Heſych.
Ἀμνησικακία. ας. ἡ. obliuio malorum.
Ἀμνήστευτος γυνή. ἡ. pellex.
Ἀμνηστέω. μ. ήσω π. ηκα. obliuiſcor.
Ἀμνηστία. ας. obliuio iniuriarum, pręteritorum in perpetuũ obliuio, quaſi lex obliuionis. Vtitur hac dictione Vopiſcus in Aureliano. Amneſtia, inquit, etiam ſub eo delictorum publicorum decreta eſt, de exemplo Athenienſium. Herodianus libro 3. ἀντὶ τῆς μνησικακίας utitur, πάντας ἤγαγε διὰ ἀμνηστίαν. de militib⁹ quibus condonabat Seuerus, quòd ad Barbaros transfugerant. Politian. impunitatem tranſtulit. Eraſ. Chiliad.
Ἄμνιον. ου. τὸ. interior mẽbrana appellatur ab Empedocle, qua fœtus in utero incluſus obtegitur. à mollitie agnorum deducto nomine: exterior uero χόριον Polluci, quanquam alij diuerſum tradant. Volaterran. Item uas in quo uictimarum cruor excipitur. Euſt.
Ἀμνίον. ου. τὸ. muſcus, pro μνίον, addita litera α, ſicut ἄσταχυς pro στάχυς.
Ἀμνοκόπος. ου. ὁ. paſtor, opilio.
Ἀμνοκῶν. ὁ moroſus, ſtultus, παιδαριώδης, quaſi νοῦν ὡς ἀμνός, ſtupidus.
Ἀμνός. οῦ. ὁ. agnus, ſed propriè anniculus, hoc eſt,

ἐνιαυσιαῖος. Euſtath.
Ἀμογητί. ſine labore.
Ἀμόγω, ἀκοπιάσω.
Ἀμόθεν. ex aliquo loco. ab ἀμός, Doricè pro aliqs.
Ἀμοιβαδὶς καὶ
Ἀμοιβαδὸν. uiciſſim, ſucceſſiue.
Ἀμοιβαῖος ου. ὁ. mutuus, uiciſſitudinarius. Eſt item hoc nomine carminis genus, in quo qui canũt, utuntur æquali numero uerſuum: & ita ſe habet reſponſio, ut aut maius, aut cõtrarium aliquid dicat. Sic dictum à uiciſſitudinaria reſponſione, hoc eſt, ἀπὸ τοῦ ἀμοίβεσθαι.
Ἀμοιβή. ῆς ἡ. retributio, pœna, reſponſio, gratiarumactio, remuneratio, compenſatio, uiciſſitudo, mutatio, talio, permutatio rerum, propriè quod hoſtimẽtum A. Gell. uocat, cõmercium Strabo libro 11. φορτίοις τὰς ἀμοιβὰς ποιοῦντες, ponderis æqualitate merces rependunt.
Ἀμοιρεῖν. expertem eſſe, carere Genit.
Ἀμοίρημα. ἀτύχημα,
Ἄμοιρος. carens parte.
Ἄμοιος. ου. ὁ. malus.
Ἀμολγάζει. μεσημβριάζει.
Ἀμολγίς. ίδος. ὁ. mulctra, & ἀμολγεύς, apud Theocr. mulctrale.
Ἀμολγός. ὁ. tempus mulgendi, & pro ueſpera ponitur, quia tunc mulgentur pecora. Item pro noctis medio ſeu alta nocte & intempeſta. Homer. Iliad. χ. de autumnali ſtella, ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαὶ φαίνονται, πολλοῖσι μετ' ἄστρασι νυκτὸς ἀμολγῷ. id eſt, liquida nocte, ut Vergil. dixit. Etym. ἀμολγός, μέλαν, ἀωρία, σκότος, φλογμός. Item ἀμολγοί, depilatores, ab ἀμέλγω.
Ἀμόλυντος. ου. ὁ ἡ. impollutus.
Ἀμόρα. ſiligo, uel ſimilago cocta cum melle.
Ἀμορβαῖος, & ἀμορβός. tenebroſus, σκοτεινός. Nicã.
Ἀμορβάς. άδος. ὁ. ἡ. comes, aſſecla, ἀκόλουθος. Apollon. & ἀμορβός. οῦ. apud Callimach.
Ἀμορβεύω. miniſtro, famulor, ὑπηρετῶ. Nicand.
Ἀμορβεὺς ἢ ἀμορβεῖς noctis medium. παρὰ τὴν ὄρφνην ἀμορφνής. reiecto ν, & mutato φ in β. Significat etiam comitem, ὁ ἅμα τινὶ ὁρμῶν.
Ἀμοργεύς. έως. ὁ ἡ. qui oleas terit, & amurcam exprimit.
Ἀμόργη. ης ἡ fex olei aut uini, amurca. Dioſcor. lib. 1. Plin. libro 13. cap. 1. ἔτι καὶ ἄλλος βοτάνης πορφυρᾶς.
Ἀμοργὶς. ίδος ἡ lini ſpecies tenuiſſima, byſſo non diſſimilis. Ἀμόργινα ἱμάτια, τὰ πορφυρᾶ, pro precioſis & ſplendidis, multæq; impenſæ, quorum meminit contra Timarchum Aeſchynes: in Lyſiſt. Ariſtoph. & Athenæ. lib. 6.
Ἀμοργίτης. ου. ὁ. placenta, ſimila frixa oleo.
Ἀμοργμα. condimentum, σύμμιγμα, ἄρτυμα.

Ἀμοργός. inſula.
Ἀμορία. ας. ἡ conterminatio.
Ἄμορος. ὁ. ἡ. expers, infelix. ἄμοιρος.
Ἄμορφος. ου. ὁ. ἡ. informis. unde.
Ἀμορφότατος. deformiſſimus.
Ἀμόρφωτος. ου. ὁ. informis, indiſtinctus Sophocles.
Ἀμός. οῦ. ὁ. aliquis, & Doricè pro ἡμέτερος.
Ἄμοτος. οῦ. ὁ. inſatiabilis, inſedabilis, multus, plenus, ἀκινδυνής, μεστός. Euſtath. Iliad. τ. & ἀμοτὸν, pro uehemẽter, & ἐντόνως apud Homer. capitur. Euſt. ibidem. ἀπὸ τῶν σωμάτων, ἢ πραγμάτων τῶν μὴ δεομένων μοτοῦ.
Ἄμουσα. ης. ἡ. non cantans auis. Baſil. in Hex.
Ἀμουσία ας. ἡ. inſcitia, literarum odium.
Ἀμούσιον. organum uentis excogitatum. Cælius lib. 11. cap. 19.
Ἀμουσολογία. ας. ἡ. ineruditæ & intempeſtiuæ fabulæ, nihil ad rem pertinentes apud Athenæũ, Eraſ. Chiliad.
Ἄμουσος. ου. ὁ. ἡ. inelegans, inconcinnus, indoctus, à Muſis alienus, incultus, inſuauis. Antiquitus enim nihil eruditũ habebatur ſine muſica. Vnde apud Comicos qui ſe literas didiciſſe negant, aiunt ſe non didiciſſe muſicam. Eraſ. Chiliad.
Ἀμούσως. ineleganter.
Ἀμύω. nuto, inclino, Herodotus. ἀμύοντι χαμάζε, in terrã prono, idẽ quod ἡμύω apud Hom.
Ἀμοχθεί. aduerbium, citra laborem.
Ἄμοχθος. ου. ὁ ἡ labore carẽs. ἀκακοπαθῶν.
Ἀμπαιανίζω. ſacrifico, uota dijs facio, pæana effero.
Ἀμπαυστήριος. pro ἀναπαυστήριος. ſedes in qua quieſcitur.
Ἀμπαύω, pro ἀναπαύω. unde ἄμπαυμα pro ἀνάπαυμα.
Ἀμπαλίνορος, ου. ὁ. ἡ. eadem uia rediens.
Ἄμπαλος. ου. ὁ. ἐκ διδύμου κλῆρος.
Ἀμπέδιον, pro ἀνὰ πεδίον, per campum.
Ἄμπειρος. ου ὁ. expertus, ἔμπειρος.
Ἀμπελίδες αἱ & ἀμπελίωνες. οἱ ficedulę auiculæ, quæ & συκαλίδες. ſub Poll. lib. 6.
Ἀμπελινός. οῦ ὁ. uiuens, ut οἶνος ἀμπελινός Herodoto, ad differentiam fortè aliorum uinorum è frugibus confectorum.
Ἀμπέλειος. ad uineam pertinens, ut ἀμπέλειος βότρυς racemus ex uite.
Ἀμπέλιος per ι. nomen proprium uiri.
Ἀμπελῖτις γῆ. ampelitis terra, Dioſcorides libro quinto.
Ἀμπελίωνες aues quædã Oppiano in Ixeuticis.
Ἀμπελόεις. εντος. ὁ. uitibus plenus. Nicander in accuſandi caſu ἀμπελόεις ἕλικας pluraliter dixit, uitigenas clauiculas.

Ἄμπελος.ȣ.ὁ. uitis, uinea, quaſi ἔμπηλος: nam πηλὸς uinum ſignificat. Vnde ἄμπελος ἀγρία, labruſca. Plin lib.14.ca.23. Et herba eodẽ nomine diuerſa à labruſca. Idem lib.27.cap.7. Dioſcor. de uite ſatiua, lib.5.cap.1. de ſylueſtri, lib.4.cap. 175. de alia ſylueſtri, quæ & labruſca lib.5.cap.2. Eſt & apud Theoph. ἄμπελος, plãta quędam in mari.

Ἀμπελολεύκη.ἡ. alba uitis: ſic dicta uel à qualitate coloris, uel quòd eius radix contrita corpori infricata, teneriorem & candidiorem reddat cutem. Plin. lib.23. cap.1.

Ἀμπελόπρασον. ampeloprason, quaſi porrum in uinetis naſcens. Plin. lib.24. cap.15. & Dioſcor. lib.2. cap.138.

Ἀμπελοστατεῖν. præeſſe uitium culturæ.

Ἄμπελος λεύκη, uel ἀμπελολεύκη. Vitis alba, herbæ nomen Dioſcoridi, lib.4. cap.176.

Ἄμπελος μέλαινα. uitis nigra apud eundem lib. 4. cap.177.

Ἄμπελος μαινομένη. uitis inſana, apud Theophr.

Ἄμπελος κανθαρέος. uitis canthara, apud Theop.

Ἀμπελουργεῖν. uiteis putare, & ſarmenta expurgare, quæ uitem onerant. Bud. Com.

Ἀμπελουργία.ας.ἡ. putatio, reſectio. ἀμπελουργίαν & κλάσιν Theophraſtus aliquãdo pro eodem accipit: item aliquando ἀμπελουργίαν & ζημίαν. Bud. Com.

Ἀμπελουργική.ῆς.ἡ. ars uitium colendarum.

Ἀμπελουργικός, &

Ἀμπελουργός.ȣ.ὁ. uinitor, uitium curator.

Ἀμπελουργοῦντες.οἱ. uinitores.

Ἀμπελών.ῶνος. uinea ἀμπελόφυτος γῆ.

Ἄμπιον. τὸ. reſtis quo bos trahitur, fortaſſe pro ἄμπρον, in Lexica irrepſit.

Ἀμπιπαλών.όντος.ὁ. uibrans à πάλλω, ut ἦ ῥ᾽ ἀκὴ ἀμπιπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος.

Ἀμπίδιως. utrinq;, per medium.

Ἀμπεχόνη.ης.ἡ. indumentum, toga.

Ἀμπεχόνιον. togula.

Ἀμπέχομαι. καὶ

Ἀμπίσχομαι. induo, circundo, includo alterum ab ἔχω, alterum ab ἴσχω, & ἀμφὶ præpoſitione, ſiue ἀμπὶ Aeolicè. Bud. Com.

Ἀμπλακέω. pecco, erro.

Ἀμπλάκημα.ατος.τὸ. peccatũ: inde dictum, quòd inuoluat homines.

Ἀμπλακία.ας.ἡ. error, delictum.

Ἀμπνεῖν. τὸ. uas ad excipiendum ſanguinem. ſuprà ἄμιον & ἄμνιον ſcribitur.

Ἄμπνυμαι. reſpiro. Odyſs.ω. αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ᾽ ἄμπνυτο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη.

Ἀμπόνον. ſignificat, ὑπὲρ τὸν πόλεμον.

Ἀμπρεύω. apud Lycoph. in Alexand. pro ἑλκυσθῆναι, & infeliciter aſperã uitã ducere ſumitur.

Ἀμπρεύοντες νηλιτὸν βίον. nudam & abſq; tegmine uitam ducunt, & rurſus, λυπρὸν ἀμπρεύσει βίον.

Ἄμπρον. funis inter utrunq; bouem uel equum temonis uice protenſus. Vnde apud Lycophro. ἀμπρεύειν, quod trahentibus iumentis opitulari ſignificat. Item comitari, & curru ſemitam parare, priores occupare, trahere. Bud. Com.

Ἀμπυκτήρια. τὰ. phaleræ, equina ornamenta, apud Sophoclem.

Ἀμπυκάζω, & ἀμπυκίζω. freno equum, caproneas ſiue antias equorum religo, reuincio comã. Euſt. Iliad. χ.

Ἄμπυξ.κος.ὁ. reticulum muliebre. Item uinculum, ſeu funiculus ille quo iuba equina colligitur, capitur & pro ipſa habena, in χρυσάμπυκες ἵπποι: & pro trocho ſeu turbine. Eſt & inuolucrum. Item operculum lagenæ apud Ariſtoph. Vel; ut alij) catena aurea à fronte protenſa, quà comæ colliguntur. παρὰ τὸ ἀμφέχειν, uel ἀναπυκάζειν καὶ ἀνέχειν τὰς τρίχας.

Ἀμπωτίζω.μ.σω.π.κα. ingurgito.

Ἄμπωτις.ἡ. reciprocatio aquæ. Fit autem quando poſt exundationem aqua ad mare reuertitur, ac reciprocando ſubſidit, receſſus æſtus littora deſtituentis, opponiturq; πλημμυρίδι. Sunt qui gurgitem, ſunt qui alluuiẽ, ſunt qui æſtum maris interpretentur. ἐκ τοῦ πῶμι, πώσω, πῶσις, καὶ ἀνάπωσις, & per ſyncopen ἄμπωσις uel ἄμπωτις. Quidam dictum uolunt quaſi ἀνάπωσιν, quòd mare aquam rebibere uideatur. Bud. Com. Apud Hipp. pro confluxu humorum ab externis membris ad interiora ponitur, ἡ εἰς βάθος μετάστασις τῶν ὑγρῶν.

Ἀμίτερνα. oppidum Sabinorum, unum ex ijs quę Romulo aduerſata ſunt. unde ἀμιτερνάτης.

Ἀμυγδαλῆ. circunflexo in ultima, amygdalus arbor. Cyrillus & Ammonius.

Ἀμυγδάλη. accentu acuto in penul. fructus amygdalinæ arboris. Dicitur & ἀμύγδαλον genere neutro, pro eodem. Dioſcor. libro 1. cap.144. & Theophr.

Ἄμυγμα.τος.ἡ. laceratio, ab ἀμύσσω.

Ἀμύγμων. ἀμύμων, qui citra reprehenſionis morſum agit, qui nõ ſubſannatur irrideturq;. Nam μυγμὴ ſonũ illum ſignificat, qui irridendo labijs occluſis, naribus elicitur.

Ἀμυγνός.ὁ. purus, illibatus.

Ἄμυδις. Aeolice, pro ſimul, tamen.

Ἀμυδρός.ȣ. grauis, aſper, χαλεπός, apud Archilochum: mobilis, εὐκίνητος. Nicandro, δεινός. infeſtus.

Ἀμυδρός. uix apparens, caducus, hebes, dubius, obſcurus.

obſcutus. παρὰ τὸ μύδρος. Ἀμυδρὸν, uel ἀμυδρῶς βλέπειν dicitur qui obſcurè & uix uidet exiliter.

Ἀμυδρῶς. tenuiter, imbecilliter, obſcurè.

Ἀμύζω. ſugo, lac premo.

Ἀμύητος. non initiatus. Item rudis, imperitus Areopagitæ.

Ἀμύθητος. ἀμαθὴς. ad diſcendum non aptus, inenarrabilis, ineffabilis, uenerabilis, innumerabilis. Demoſth. Phil. ἀμύθητα χρήματα διεἵλεξε.

Ἀμυκάλη ἡ. ſpiculū, iaculi acies, παρὰ τὸ ἀμύσσειν.

Ἀμύκλαι. αἱ. una è centum illis urbibus Laconiç, quam Lacedæmonis filius condidiſſe fertur. Eraſ. Chil. Item & crepidç æreæ, quibus utebatur Empedocles.

Ἀμυκλαΐδες. αἱ. calciamēti uilis genus, Amyclis excogitatum. Euſt. Bœot. εἶδος ὑποδήματος ἐν Ἀμύκλαις εὑρεθέν.

Ἀμυκλής. ſuauis, iucundus.

Ἀμύκησις. multitudo, collectio.

Ἄμυλος. ου. ὁ. placentæ genus ἐνθρύπτου, qđ non patiatur molares dentes in ea comminuenda laborare, teſte Euſt. Iliad. π. βρῶμα, τὸ μὴ πεπτωκὸς ὑπὸ μύλων.

Ἄμυλος. roboris ſpecies. Theocr. ſcoliaſtes quinque genera querc⁹ enumerat, quç ſunt, φηγός, κιμερίς, εὐμύδρυς., ἁλίφλοιος, & ἄμυλος.

Ἄμυλον. ου. τὸ. uel ἄμυλος. ὁ. Ariſtoph. confectio quædam ex tritico per dies aliquot in aqua macerato, & lacte expreſſo. ab α & μύλω, quaſi dicas citra molam. Vulgus amydū appellat. Dioſcor. lib. 2. cap. 91.

Ἀμύμων. ονος ὁ. irreprehenſibilis, inculpatus, inculpabilis, qui nihil unquam riſu & ſubſannatione dignum admiſit, ὁ μὴ ἔχων τὶ περὶ μυγμῆς ἄξιον. ac ſi dicas, in quem nihil obtrectatoribus, aut cauillatoribus licet.

Ἀμυμώνη. ης ἡ. inculpati. Item Amymone, una ex quinquaginta filiabus Danai.

Ἄμυνα, uel ἀμύνη. ultio, auxilium.

Ἀμυνάθω, pro ἀμύνω, βοηθῶ. Bud. Com.

Ἀμύνομαι. ulciſcor. Vlciſcimur autem uel nos ipſos, ita ut ultionis finis ad nos reflectatur, totóq; in nobis ſit de iniuria illata pœnam expectentibus: uel alios, cum ſcilicet ſiue hoſtili animo, ſiue præſtandi officij potius cauſa, alijs iniuriam illatam perſequimur, pœnā expetimus, par pari referentes, ut ἐχθρὸν ἀμύνεσθαι. apud Herodian. & ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης, apud Homerum. Ἀμύνεσθαι τὴν φύσιν, naturæ repugnare. Ἀμύνεσθαι κίνδυνον περὶ τῆς κεφαλῆς, à capite periculum propulſare, Bud. Com. Vide Ammonium.

Ἀμύντας. ου, ὁ Amyntas.

Ἀμυντήρια. τὰ. tutamina, arma tutoria, hoc eſt, τὰ φυλακτικά, quod genus ſunt thorax, galea, gladius, machæra, quibus uim ꝓpulſantibus, & pugnātes hoſti reſiſtimus. Hoc nomine etiam dici poſſunt in naui malus, roſtrū, antenna, carcheſiū, clauus, anchora, &c. Itē in feris dentes, ungues, aliaq; qbus uim ꝓpulſant. Bud. Com.

Ἀμυντῆρες. οἱ. adminicula, rami in ceruorum cornibus, qui imi pendent ante frontem. Gaza in Ariſtotelis hiſtoria animalium.

Ἀμυντήριος. ultor.

Ἀμυντίας. κοῦ

Ἀμυντικός. uindicatiuus. Bud. Com.

Ἀμύντωρ. ορος. adiutor.

Ἀμύνω, βοηθῶ. adiuuo, ſuppetias eo, arceo, uindico, ab iniuria defendo, ulciſcor. Bud. Com. Vide Ammonium in ἀμύνεσθαι, & in βοηθῶ.

Ἀμυξ. aduerb. laniando, diripiendo. ab ἀμύξω futuro, reiecto ω.

Ἀμύξαι, κατααμύξαι, καταξῆσαι, σινάξαι.

Ἀμυξις. εως. ἡ. laniatio.

Ἄμυος. ου. ὁ. in quo deliniationes, & ueſtigia muſculorum non apparent.

Ἀμύρητος, ἀτέλεστος.

Ἄμυρος, ἀμυδρὸς, κάτυγρος.

Ἀμυρεῖν. partem nullam habere.

Ἀμύρειν uero aufferre, accipere.

Ἀμύς, ἀμυδὶς. ſimul.

Ἄμυσις. laniatus. us. ui.

Ἀμύσσω. lanio, terreo, traho, ſcarifico, rado dū eliciatur ſanguis, quaſi αἱμύσσω. παρὰ τὸ αἷμα αἱμάσσω & αἱμύσσω, id eſt, αἱματῶ καὶ ξέω τοῖς ὄνυξιν, lancino uultum unguibus.

Ἀμυστὶ. hauſtim: quaſi dicas citra ſuctum, non occluſo ore, aut contractis labris, οὐδὲ τὸ μύσαι τοῖς χείλεσι. Vel quaſi ἀπνευστί, ſine reſpiratione, ut qui inter bibendum ſpiritum non reciprocent, ſed potum in aluum non ſecus atq; in dolium infundant. Eraſ. Chil. Hinc uerbum.

Ἀμυστίζειν. ingurgitare, affatim & ſine reſpiratione bibere. Plutarch. ἀθρόον καὶ ἀπνευστὶ πίνειν.

Ἄμυστις. ιδος. ἡ huiuſmodi potatio, cuius etiam meminit Horatius: Caſſum Threicia uincat amyſtide. Poculum è quo haud difficulter bibitur. ποτήριον ἀφ' οὗ ἐστιν εὐμαρῶς πίνειν, καὶ πόσις ἣν ἀπνευστὶ πίνει τις μὴ μύσας. Euſtath. Iliad. χ.

Ἀμυχαί. αἱ hulcuſcula, tubercula liuentia, lacerationes, ſcarificatus. (aſperitas.

Ἀμυχὴ. ἡ. ſcarificatio, ſummæ cutis inciſio. Item

Ἀμυχρός. οῦ. ὁ. ſyncerus, cādidus. Etym. ἀμυσχρός.

Ἀμύω. inclino, cado,

Ἀμφαγαπάω. amo, πάνυ φιλοφρονέω, περισσῶς ἀγαπῶ.

Ἀμφαγνοέω.μ.ήσω.ϛ.ηκα. in quibuſdam ambigo. Vide ἀγνοεῖν in Ammonio.

Ἀμφαδία, καὶ ἀμφαδίην, καὶ ἀμφαδὸν. palam. παρὰ τὸ φαίνω φανδὸν, καὶ ἀμφαδὸν.

Ἀμφανὴς. domus alta, ex qua circumquaq; eſt proſpicere, περίσκεπτος.

Ἀμφαξὶς, ἀξίνη.

Ἀμφαμιῶται. in Creta uocabantur ſerui priuati, qui iure belli in ſeruitutem recidiſſent, quamuis indigenæ forent. Cæl.lib.13.cap.49.

Ἀμφαξονεῖν. exorbitare, obliquè & non rectà incedere. Euſtath. Iliad.ν. prouerbialiter accipi teſtatur, pro μὴ πορεύεσθαι κατ' ὀρθόν: & quibus genua labant atq; ſuccidunt, ex Pauſan. lexico rhetorico.

Ἀμφαράσσω. circumlacero.

Ἀμφαρίστερος. ὁ. ὁ. leuus utraq; manu, dexrra ut ſiniſtra utens.

Ἀμφασία καὶ ἀφασία. taciturnitas, uocis priuatio.

Ἄμφαυξις. ἡ. circumauctio, apud Theophr.

Ἀμφαφάω. contrecto, palpo.

Ἀμφεκάρη. præfectus fuit, in Epigram. aoriſtus eſt ſecundus paſſiuus ab ἀμφὶ & κείρομαι.

Ἀμφέπω. τὸ. περιέπω, θεραπεύω, foueo, medelã adhibeo.

Ἀμφὴ. collum, ceruix.

Ἀμφὴς. ἑος. ὁ. flos uini.

Ἀμφήκης. εος. ὁ. ἡ. anceps. id eſt, utrinq; incidẽs, ut ἀμφήκης γλῶτταν apud Ariſtoph. in Neb. lingua in utranq; partem acuta.

Ἀμφῆλιξ. ικος. ὁ. ἡ. adoleſcens, ad iuſtam ætatem accedens.

Ἀμφημερινὸς. quotidianus, apud medicos de febre quotidiana in uſu eſt. (do utitur.

Ἀμφήρης ςόμα. os quod utraq; mãdibula in eodem

Ἀμφήρης αὐλὸς. tibia quę ambab. manib. tenetur.

Ἀμφήρης. εος. ὁ ἡ. utrinq; impellẽs, uel cõcitatus.

Ἀμφηρεφὴς. έος. circumquaque tectus. Pharetræ epitheton apud Hom.

Ἀμφηρικὸς. ὁ. ὁ. idem, ut ἀκάτιον ἀμφηρικόν. Thucyd. id eſt, actuarium nauigium, & undique tectum, uel ut Scholia in Thucyd. annotãt, quod remiges duobus utẽtes remis agunt, quaſi ambireme. Bayf. de re nau.

Ἀμφήριμον. ὁ. τό. genus nauigij quod utrinq; impellitur. idem & ἀμφήρης.

Ἀμφήριστον, quod eſt in contentione poſitum, uel de quo eſt adhuc contentio.

Ἀμφήριστος. dubius cui contingat uictoria, par uiribus. παρὰ τὸ ἐρίζω, ἤρισμαι, ἤρισαι, ἤριστος καὶ ἀμφήριστος.

Ἀμφὶ. cum genitiuo ſignificat de, memoratiua particula. Lucian. Aſtrol. ἀμφὶ τῆς ἀστέρων ἡ γραφή. Cum datiuo, Iuxta. Iliad. β. ὅτ' ἀμφὶ τυφωεῖ γαῖαν ἱμάσσῃ. Vel pro, propter, cauſa, ut περὶ, ἀλλά μοι ἀμφ' ὀδυσῆι δαΐφρονι δαίεται ἦτορ: cauſa Vlyſſis pro Vlyſſe. Cum accuſatiuo, Circũ utrinq;. Item cum, apud Herod. οἱ ἀμφὶ κόδρον καὶ μέλανθον, qui cum Codro, Plato, οἱ ἀμφὶ τὸν ὀρφέα, Orphei ſectatores. οἱ ἀμφὶ σωκράτην. hoc eſt, Socrates. Bud. Com.

Ἀμφίαλον, mari cinctum, ut inſula.

Ἀμφιάνακτες. οἱ. Dithyramborum poëtæ, inde dicti, quòd illis frequentiſſimi moris erat ita exordiri, ἀμφί μοι ἄναξ.

Ἀμφιανακτίζειν. προοιμιάζειν. Terpandri in morem canere, canere Terpandri νόμον, qui ὄρθιος dicebatur, cuius initium erat, ἀμφί μοι αὐτὸν ἄναχθ' ἑκατηβόλον ἀδέτω φρήν. & apud Ariſtophan. Nebul. ἀμφί μοι αὖτε φοῖβε ἄναξ.

Ἀμφίασμα. ατος. τό. indumentum.

Ἀμφιαχυῖα. circumreſonans uel clamans. ἐκ τοῦ ἰάχω, ἀμφιάχω, participium ἀμφιαχώς, in fœmin. ἀμφιαχυῖα.

Ἀμφιβαίνω. π. ἀμφιβέβηκα. defendo, protego, σκέπω, περιέπω, ὑπερμαχῶ, φυλάττω. Etym.

Ἀμφιβάλλω. amplector, undiq; complector, dubito, circumpono.

Ἀμφιβὰς. αντος. ὁ. ἡ. obambulans.

Ἀμφιβασία. ας. ἡ. diſſenſio, diſceptatio, controuerſia. Herodotus.

Ἀμφίβασις. teſtudo militaris, propugnatio, certamen quod pro mortuo aut ſaucio corpore committitur, ne hoſtis ludibrio pateat. Euſt.

Ἀμφιβατέω. μ. ήσω. π. ηκα. dubito.

Ἀμφίβιον. τὸ ςόμιον τῆς μήτρας.

Ἀμφίβιος. in terra & in aqua uiuens, anceps & in utroq; ſede uiuens, interp. Cic.1. de Nat. Deor.

Ἀμφιβληστροειδὴς χιτὼν. tunica oculi prima interior, retiformis à medicis dicta.

Ἀμφίβληστρον. retis genus, inde dictũ qđ undiq; complectatur, hoc eſt, ἀπὸ τοῦ ἀμφιβάλλειν. Valla eſſe putat quod Latini Vehiculũ uocant. nam qđ illi Rete uocant, Græcis eſt δίκτυον. Aeſchylus etiam pro uinculis uſus eſt, quib. uelut Reticulo quis inuoluitur.

Ἀμφίβλημα, ἀναβόλαιον. amict⁹ & ornamentũ pectorale uel humerale, præſertim in mulieribus.

Ἀμφιβληστρευτική. ῆς. ἡ. ars piſcandi, piſcatus.

Ἀμφιβολία. ας. ἡ. ambiguitas, dubiũ dictũ. Eſt figura orationis, quę fit uitio cõpoſitionis, quando oratio in aliũ atq; aliũ ſenſum interpretari poteſt.

Ἀμφιβολογία. ας. ἡ. idem.

Ἀμφίβολος. ὁ. ὁ. ἡ. ambiguus, compoſitum uolunt ex ἀμφὶ utrinq;, & βουλὴ conſilium, uel ex ἀμφὶ & βάλλεσθαι.

Ἀμφιβράχια. τὰ περὶ τὰ παρίσθμια ἡλκωμένα.

Ἀμφίβραχυς. pes eſt in carmine, ſic dictus ὅτι ἔχει δύο βραχείας συλλαβὰς ἀμφὶ τὴν μακράν.

Ἀμφίβροχος. ὁ. ὁ. ἡ. undequaq; madid⁹, temulẽtus.

Ἀμφιβρότης

Ἀμφιβϱότης. clipeus latus, qui totũ hominis corpus tegeret, qualibus ueteres uſos fuiſſe uerisimile eſt.

Ἀμφιβώθης. celebris.

Ἀμφιγυήεις. ἄγυτος. claudus utroq; pede. Epith. Vulcani.

Ἀμφίγονος. ὑιός. priuignus.

Ἀμφίγυος. utrinq; acutus: quaſi τὸ ἐκατέρωθεν γυῶσαι δύω ἀμένον. Etym.

Ἀμφίδαιον. τὸ. oris matricis ſummũ in orbẽ circumiens, ſimile labris cucurbitularum. Hipp. Gal.

Ἀμφιδακής. έος. ὁ. ἡ. culter anceps, utrinque ſcindens.

Ἀμφίγυον ἔγχος. telum utrinq; cuſpidatum, uel quaſi luctum, id eſt, γόον inferens, & ſpiculo, & τῷ σύρακι: aut qđ utraq; manu (id enim ſunt γυῖα) in hoſtem adigitur. Euſt. Iliad. N.

Ἀμφιδέδηε. circumaccenditur. ab ἀμφιδαίω. Etym. dicit præt. medium eſſe ἀπὸ τοῦ δέω, pro περιφλᾶται, περιοζεῖ, ἤγουν ἀμφοτέρωθεν περικύκλωσε. (des.

Ἀμφιδέες. οἱ. catenæ, annuli, armillæ, periſceli-

Ἀμφιδέμω. οἰκοδομέω. Ioſeph. lib. 6. τὸ ἱερὸν ἀμφιδέμαντο. In circuitu templi conſtruxerant.

Ἀμφίδεον. rotunda illa extremitas in ore uuluæ, quæ cucurbitulæ labris ſimilis eſt, ſumpta trãſlatione à mulierũ armillis quæ etiam ἀμφιδέα uocantur.

Ἀμφιδέξιος. ὁ. ὁ. ambidexter, q utraq; manu pro dextera utitur, id quod paucis uiris contingit, mulierum nulli apud Ariſtotel. & in Hippocratis Aphoriſmis, Mulier ambidextra non fit. Huic opponitur ἀμφαρίστερος, uel ἀμφιλαῖος. Eurip. ἀμφιδέξιον σίδηρον dixit anceps ferrũ, & utrinq; incidens.

Ἀμφιδήριτος. ὁ. dubius, anceps, de quo certatur.

Ἀμφιδοξέω. dubito, utranq; partem reputo probabilem.

Ἀμφίδοξον. τό. quod utrolibet referri poſſit, dubiæ ſententiæ.

Ἀμφίδοξος. ὁ. ὁ. dubius.

Ἀμφίδορος. ὁ. corio undequaq; obtectus.

Ἀμφίδουλος. natus ex utroque parente ſeruo, & ipſe ſeruus.

Ἀμφιδρομία. ας. ἡ. dies erat apud ueteres, à nato infante quintus, quo manus expurgabant, quę obſtetricis munere fuerant perfunctæ: curſuq; ad focum ferebatur puer, mittebanturq; à propinquis polypodes ac ſæpiæ munerum loco. Cæl. lib. 12. cap. 12. Eraſ. Chil.

Ἀμφίδρομον. ſpiroſum, utrinq; peruium, gurges.

Ἀμφιδρυφής. έος. ὁ. ἡ. καὶ

Ἀμφίδρυφος. faciẽ circumlaceratus ob luctum. Nam δρύψαι eſt laceraſſe.

Ἀμφιδύς. indutus.

Ἀμφίδυμος λιμήν. portus utrinq; tutam & commodã nauibus ſtationem præſtans, Callimach.

Ἀμφιεμένος. ὁ. ἐνδεδυμένος, ueſtitus. Bud. Com.

Ἀμφιέλισσος. utrinq; agitatus, ut nauis quę utrinque remis impellitur, ἀμφήρης. Epith. nauis apud Homer.

Ἀμφίελος. ſine inuidia.

Ἀμφιέμαι. induo. Bud. Com.

Ἀμφίεμι. καὶ

Ἀμφιέννυμι. μ. ἀμφιέσω. idem, ἐνδύομαι παρὰ τὸ ἕω ἐνῶ, ex quo ἐνύω per paragogen & εἰνύω, & mutato ι in ν ἐννύω. unde ἀμφιέννυμι. Etym.

Ἀμφίεσμα. ατος. τό. ueſtimentum, indumentum.

Ἀμφιεπάζω. ſigillatim perpendo.

Ἀμφιετεῖν. quotannis ſacrificare.

Ἀμφιετές quotannis.

Ἀμφιετηρίς. ίδος. ἡ. feſtum quod unoquoq; anno celebratur.

Ἀμφιετής. ὁ. deus quidam, in quem extat hymnus Orphei.

Ἀμφίημι. μ. ἀμφιέσω. induo.

Ἀμφιθαλής. έος. ὁ. ἡ. uireſcens, cui uterque parens ſupereſt & quaſi floret. ἀμφιθαλὴς παῖς, pubeſcens puer. Plutarchus ἀμφιθαλὸς ἔρως. Eraſ. in Chiliad.

Ἀμφιθέατρον. locus ex omni parte ſpectabilis.

Ἀμφίθετος φιάλη. æneum erat poculum grande, lebetis forma, anſatũ utrinq;, frigidam, ſed igni non imponendã continens, quali fortaſſe magnates ad refrigeranda uina utuntur hodie, ſic enim Euſtath. Iliad. Ψ. interpr. χαλκεῖον ἐκπέταλον λεβητῶδες, δύο ἔχων ὦτα, δεχόμενον ψυχρὸν ὕδωρ ὑπὸ πῦρ οὐκ ἀντιθέμενον. unde & ἀπύρωτον uocabant, & alia ratione δακτυλωτόν, uel ἀμφίθετος dicitur, quod utrinq; anſis (ὦτα uocant) prehenſari poſſit, ut & ἀμφιφορεύς, Dionyſius interpr. quaſi ἀμφιθέουσαν, rotunda & circulari forma: Parthenius fundo carentem, aut περιττῶς πεποιημένην: Ariſtarchus phialam quæ utrinque collocari poteſt, & κατὰ πυθμένα & κατὰ σόμα. ἤτοι πρόσωπον: contra ſentit Apollodorus negans fundo inniti poſſe, ſed ſoli ori. Hæc ex Euſt. Iliad. Ψ. Vide & Euſt. Iliad. ω.

Ἀμφὶ θερμόπυλας apud Thermopylas.

Ἀμφίθυρος. utrinq; ianuas habens.

Ἀμφικαίω. abſorbeo.

Ἀμφικαλύπτω. complector, occupo.

Ἀμφικαρής. έος. ὁ. ἡ. utrinq; capita habens extantia, & anſas quaſdam quibus prehẽſari quid poteſt. Euſt. in Odyſ. biceps apud Nicand.

Ἀμφιλαχαίνω. circumfodio.

Ἀμφικέλυμον

Ἀμφικιλλυμόν. lectica.
Ἀμφικέφαλον. ου. τὸ. biceps.
Ἀμφικὴς. έος. ὁ. ἡ anceps, utrinq; ſcindens.
Ἀμφίκλαστος. ὀ. undiq; fractus.
Ἀμφίκλυσις ἡ primus ſpicarū exortus, quando è uagina erumpunt, dicitur & καῦσις, & fortaſſis ἀμφίκαυσις inde.
Ἀμφικαυσις ἡ. hordeū montanum apud Tragic.
Ἀμφικνεῖται ἐς τινα κώμην. peruenit in quēdam agrū.
Ἀμφίκομος. ου. ὁ. ἡ. undecunq; comat⁹.
Ἀμφίκορος. ὁ. medius inter tres fratres.
Ἀμφίκουρος. ὁ. undecunq; uiris ſeptus, circunquaq; raſus.
Ἀμφίκρημνον. τὸ. utrinq; præcipitium habens, periculoſum.
Ἀμφικτύονες. cōſeſſus quidam fuit Græcorum, ad Thermopylas conuenire ſolitus. ab Amphictyone Deucalionis filio ſic dictus, qui & ipſe populos, cum regnaret, ad conuentus conuocaſſe dicitur. Hi autem erant numero duodecim; Iones, Dores, Perrhæbi, Bœotij, Magnetes, Achæi, Phthiotæ, Molienſes, Dolopes, Aenianes, Delphi, Phocenſes. Alij quod accolæ Delphorum eſſent, ſic dictos putāt. ἀμφικτύονες enim uicini dicuntur. Plinius libro 35. Amphictyonum conuentum publicū Græciæ concilium appellat Aliquanto ſecus tradunt Strabo & Dionyſ. Eraſ. Chil.
Ἀμφικύπελλον. poculum rotundum, aut undiq; intrò flexum. Cæl. lib. 15. cap. 6.
Ἀμφίκυρτος. utrinq; decliuis & gibboſus, ἀμφίκυλος. Inde etiam ἀμφίκυρτον lignum quoddā cauū uocabant, quo onera geſtabātur, id quod etiam ἀνάφορον ἀλλακτὸν nominabant. Conſimile ferè lignum eſt quo mulieres in quibuſdam locis à flumine aquam geſtitant, utrinque æqualibus uaſis propendentibus.
Ἀμφίκυρτος σελήνη dicitur, quādo ſupra diametrum ſemiplenæ lunæ, cōuexitas inſup accedit, antequā orbis cōcluſione cingatur, uel quādo luna de pleno orbe minuens, mediā eminentiam inter plenā & ſemiplenam oſtēdit. Theon. in Aratum, & Macrobius. Vide in μηνοειδής.
Ἀμφιλαῦος. utraq; manu læuus, ἀμφαρίστερος.
Ἀμφιλαφία. ας. ἡ. utilitas, ὠφέλεια, συγκρότησις.
Ἀμφιλαφὴς νῆσος, inſula utrobiq; cōmoda ſtationibus nauiū, ἡ ἀμφοτέρωθεν ἐπιτηδείως πρὸς ὅρμον ἔχουσα. Apollo. Comment.
Ἀμφιλαφής. έος. abunde ſuppeditās, magnus, copioſus, ingens, ut opus ſit duabus cōplecti manibus, ab ἄμφω & λαμβάνω. idcirco quoq; duplex ſignificat, quaſi ἀμφίλαβος. Aliquando comatus, umbroſus, item callidus, aſtutus, fraudulentus, cauillator.
Ἀμφιλαφία anceps anſa. Cicero ad Atticum.
Ἀμφιλέγω. dubito, dubia dico & obliqua.
Ἀμφίλεκτος. ambiguus, anceps.
Ἀμφιλέω μ. ήσω. π. ηκα. adminiſtro. Actiu. accuſatiuo iung. ἀμφιέπω.
Ἀμφίλογος. ſermo dubius.
Ἀφιλύκη. ἡ. λυκόφως. crepuſculū μ. λύκη enim umbrā ſignificat.
Ἀμφίλυκος. antelucanus.
Ἀμφίμακρος. pes eſt in carmine q opponitur τῷ ἀμφιβράχει, ſic dictus à duabus longis ſyllabis breuem mediam amplectentibus.
Ἀμφίμαλλα. dicūtur ueſtes quòd utrinq; uilloſæ ſint.
Ἀμφιμάλλιον. oppidum Cretæ.
Ἀμφιμαλλοῦς. ἡ
Ἀμφιμάλλιος. ciuis illius oppidi, &
Ἀμφιμαλλαῖος. gentile nomen.
Ἀμφίμαλλος. ὁ. ἡ. utrinq; uilloſus. Tapetes hoc nomine utraq; parte hirſutie præſignes intelligit Pau. Vide Bayf. de re ueſtia ἀμφιτάπητες.
Ἀμφιμάτωρ. ορος. infelix, κακοθάνατες, & utroq; parent. orbatus, uel utrunq; habēs ſuperſtitē.
Ἀμφιμάσχαλος. ου. ὁ. ἡ. ueſtis manicata & curta, qua ſerui utebātur. Etym. ſcribit ingenuorum ſiue liberorū fuiſſe, & duas manicas habuiſſe, ſeruorum uero unam. Ariſtophanes, Equitibus οὐπώποτ' ἀμφιμασχάλον τὸν δῆμον ἠξίωσας. Ab axillis dicta, quæ uocantur μασχάλαι.
Ἀμφιμήτριον. τὸ. fundū nauis, quidā interpretantur ornamentū quod circū nau es adhibetur: Fauorinus, quod utrinq; nauis carinæ adhibetur: ego uero ſi quid ſtatuendū in hac parte eſt, ἀμφιμήτρια eſſe autumo, trabes quæ uelut balthei, aluum nauis utrinq; cōpingunt & circundant, quos Heliodorus ζωστῆρας dixit: ſicq; uidetur uſurpaſſe Artemidorus, ἐπὶ τὰ ἀμφιμήτρια τῆς νεὼς ἐάσασι.
Ἀμφιμήτριον σημεῖον. Hippocrati dicitur id qđ ſignificatiuum eſt affectionum uuluæ.
Ἀμφιμήτριος, ἐπὶ
Ἀμφιμήτωρ. ορος. ὁ. qui ab eadem matre, & diuerſo patre frater eſt.
Ἀμφίνεικος. de quo cōtrarijs ſermonibus pugnatur.
Ἀμφινοέω. ambigo.
Ἄμφιον. indumentum, pallium.
Ἀμφιορκία. ας. ἡ. utrobiq; præſtitum iuramentū.
Ἀμφιπέλεκυς. capulus ſecuris.
Ἀμφιπέλομαι. adſum.
Ἀμφίπηρος. cæcus.
Ἀμφιπλὴξ. περιβάλλων, utrinque percutiens. Sophoc. Oedipo tyranno: καί σ' ἀμφιπλὴξ μητρός τε καὶ τοῦ σοῦ πατρὸς ἐλᾷ ποτ' ἐκ γῆς.
Ἀμφιπλήσσειν. διαβαίνειν, tranſire.
Ἀμφιπολέω. curo, miniſtro, circumeo.
Ἀμφίπολις. undiquaq; aquis circundata ciuitas. Eſt proprium quoq; ciuitatis Thraciæ.

Ἀμφίπολος

Ἀμφίπολος. famulus, famula, κοινὸν ὄνομα (inquit Ammon.) ἄῤῥενος καὶ θηλείας δ' ὕλης. Eſt autem uerbale nomē ἀπὸ τοῦ ἀμφιπολεῖν, quòd circumuertatur, aut circumeat ad diuerſa miniſteria. Sunt tamen qui πρόπολος de maſculino tantum genere dici uolunt, ἀμφίπολος uero de fœminis famulabus. Vide θῆς in Amm.

Ἀμφίπολος, τύμβος, ſepulchrum quod circūiri poteſt, ſic Pælopis tumulum dixit Pindarus ob ſtructuræ magnificentiā, uel quod circū eū uelut metā reflectebant curſores. Pindari ſcoliaſtes Olymp. 1.

Ἀμφιπποι. οἱ. dicitur in ueteri acie militari οἱ ὑπὸ δυοῖν ἀστρώτοιν συνδεδεμένοιν ὀχούμενοι, οἱ καὶ μεταπηδῶσιν ἀπ' ἄλλου ἐπ' ἄλλον, ὅταν ἡ χρεία καλῇ. id eſt, Qui duobus equis unà ligatis ſiue ephippijs uehuntur. quiq; ex alio in aliū tranſiliunt, ſi uſus requirat. Idem tradit Pollux lib. 1. quanquàm ibi αὔιπποι pro ἄμφιπποι uitioſè legatur, aut certe ἅμιπποι, quo in eadem ſignificatione quidam utuntur. Latinè uocantur deſultores, & equi ipſi deſultorij. Liuius lib. 2. de ſecundo bello Pun. Nec omnes Numidæ in dextro locari cornu, ſed quibus deſultorum in modum binos trahentibus equos, inter acerrimam ſæpe pugnam, in recentē equum ex feſſo transſultare mos erat. Cælius lib. 11. cap. 64. Vide Ammonium in uoce ὁπλῖται.

Ἀμφιπποτοξόται οἱ, equeſtres ſagittarij.

Ἀμφιπρόστυλος. ædificij ſpecies, omnia habens ea quę proſtylos, prętereaq; habet in poſtico ad eundē modum colūnas & faſtigiū. Vitruuius (lib. 3.

Ἀμφιπρόσωπος. ὁ. bifrons.

Ἀμφίῤῥυτος, circumfluus.

Ἀμφιῤῥὼξ, anfractus, exeſus, diruptus.

Ἀμφὶς accentu in ult. ſine, diuiſim, ſatis, utrinq;, cum controuerſia ſeorſum.

Ἄμφιος. accentu in penul. Comicus quidam Athenienſis Cirill.

Ἀμφισβαίνα. genus ſerpentis, quod in caput geminum inſurgit, quorum alterū loco ſuo eſt alterum loco quo cauda, quæ cauſa eſt ut capite utrinq; uenenum fundente ſerpat tractibus circulatis. Dicitur & ἀμφισιβαίνα pro eodem. Dioſcorid. lib 6. cap. 46. & 64. Aelianus, & Nicander in Theriach.

Ἀμφισβητέω. quaſi ἀμφισητέω. per pleonaſmū τοῦ β. παρὰ τὸ ζητέω. dubito, ambigo, contendo, diſcepto, certo, litigo, ἐγκαλῶ, delibero, mihi uendico. Genitiuo & datiuo iungitur.

Ἀμφισβητῶ περὶ τούτου, & πρὸς σέ, non admitto hoc, non concedo. Ἀμφισβητῶ σοι περὶ, con tendo tecum de hac re & cōtrouerſiam habeo. Bud. Com.

Ἀμφισβήτημα. τος. τὸ. controuerſia, hoc eſt, res de qua diſceptatur in iudicio. Plato in Philebo, pro quæſtione inter diſputantes agitata. Bud. Com.

Ἀμφισβητήσιμος. ου. dubius, contentioſus, controuerſioſus, de quo diſceptatur.

Ἀμφισβήτησις. cōtrouerſia, contentio.

Ἀμφισβητητικός. οῦ. ὁ. ἐριστικός, ὁ ἀντιλογικός, περὶ λόγους ἀγωνιστικός, contentioſus, rixoſus, acer & argutus in diſceptationibus.

Ἀμφίσκιος. ὁ. utrinq; umbram habens.

Ἀμφίσκω. induo.

Ἀμφιστεφής. έος. ὁ. ἡ. coronatus, undiq; plenus.

Ἀμφίστημι. perſcrutor, circunſto.

Ἀμφίστομος. ου. ὁ. ἡ. anceps, qui ſubdolis eſt moribus & uerſipelli fide.

Ἀμφίστομος φάλαγξ. Vide in Appendice lexici de uocabulis militaribus. Acies dimidiam uirorum partem auerſam dorſo dorſis iungentium habens. Sic ut utrobiq; aduerſa frōte hoſtē excipere queant.

Ἀμφισφαῖρα. genus calciamenti muliebris.

Ἀμφιτάπης. ητος. ὁ. καὶ

Ἀμφίταπος. ου ὁ. tapes ex utraque parte hirſutus uilloſusq;. Athenæ. lib. 5. Hos itē ἀμφιμάλλους intelligit Pauſanias. Vide Bayſium de re ueſt. & τάπητας in Ammonio.

Ἀμφιτρομέω. timeo, tremo.

Ἀμφίτρητος. ου. ὁ. ἡ. utrinq; perforatus.

Ἀμφιτρίτη. Oceani filia, ponitur pro ipſo oceano. ab ἀμφὶ & τρέχω, quod circumcurrat terrā: uel potius ἀπὸ τοῦ ἀμφιτρίβειν, id eſt, à circunterendo, quod terrā undiq; terat ac lancinet. Cęl. (li. 14. ca. 18.

Ἀμφίφαλος. ὁ. cuneatus.

Ἀμφιφῶντες. οἱ. &

Ἀμφιφῶντες. οἱ. placentæ genus è caſeo, cui circūponebant, affigebantq; cæreos circumquaq; accenſos, teſte Pauſania apud Euſt. Iliad. Σ.

Ἀμφιφορεὺς. ὁ. amphora.

Ἀμφιφορίτης ἀγὼν. certamen erat apud Aeginetas, quo circa Aſopum fontem certabant, impoſitis in humeros aqua plenis fictilibus uaſis de uictoria contendentes.

Ἀμφιφορβὴς. ἡ. circumagnatio apud Theophraſtum.

Ἀμφιχαίνω. contego. Heſych. & Var.

Ἀμφιχαίνοντες, καταπιόντες.

Ἀμφίχυτος. ου. accliuis, in tumulum leniter conuexum ſurgens, βουνοειδής. Euſt. Iliad. υ.

Ἀμφίων. ueteris Muſicæ repertor.

Ἄμφοδος. ἡ. biuium.

Ἀμφόδοντα. τὸ. ex utraq; parte oris dentatum. Ariſtoteles.

Ἀμφοῖν. amborum, ambobus. Aliquando Atticè ſubauditur

ſubauditur χερσὶ, ſignificatq; ambabus manibus. Sic & ἀμφοτέραις & ἀμφοτέρῃσιν.

Ἀμφοῖν ἕνεκα, duplici nomine, duabus de cauſis Luciano.

Ἀμφορεαί αἱ. ceramia & metretæ, quæ Latinè quadrantalia uocantur.

Ἀμφορεοφόρος. qui mercedis gratia amphorā portat, amphorarius.

Ἀμφορεύς. ὁ. amphora. ab ἀμφὶ circum, & φορέω τὸ φέρω, quod ſit uas portatile huc & illuc. Etym. ἀμφορεὺς, τὸ ἑκατέρωθεν διὸ τῶν σαμνίων. uel τὸ ἑκατέρωθεν αἴρεσθαι. ἀμφιαιρεὺς καὶ ἀμφορεὺς, per ſyncopen & pleonaſmum.

Ἀμφοτεροδέξιος. ὁ. ambidexter.

Ἀμφοτερόπλουν. τό. Pollux lib. 8. ait fœnus nauticum eſſe, cum fœnerator & commeatus & remeatus periculū ſuſcepit, ἑτερόπλουν uero cum commeatus tantum.

Ἀμφότερος. uterq;, in plurali tantum profertur. Athenæ. de Stratocle loquens, ἀλλ' ἀμφότεροι βιαίῳ θανάτῳ διεφθάρησαν. Bud. Com. Differt ab ἑκάτεροι. uide Ammonium.

Ἀμφοτέρωθεν. undiq;, in utranq; partem.

Ἀμφοτέρωθι. utrobiq;.

Ἀμφοτέρωσε. in utranq; partem.

Ἀμφουδίς. παρὰ τὸ ἔδαφος, πρὸς τῇ γῇ, ἀμφὶ οὐδας. Verbum eſt οὐδίζω. μ. οὐδίσω. abiectione ω, οὐδις, inde compoſita dictio, ἀμφουδίς.

Ἀμφυγία. ας. ἡ. perpetuum exilium.

Ἀμφικτυονία. ας ἡ. concilium Amphyctionum.

Ἀμφύω. abundanter effundo, pro ἀναφύω.

Ἄμφω. ambo.

Ἀμφώβολα. τά. extiſpicinę, diuinatiōes, & omnia quæ è toſtis extis colliguntur. apud Sophoclē.

Ἀμφώδοντα ζῶα. animalia quæ utrinq;, hoc eſt, in utraq; oris mandibula dentes habent.

Ἀμφῶες. τό. duas aures ſiue anſas habens. Sic etiā.

Ἀμφώνυξ. helluo, intemperans, guloſus.

Ἄμφωξις. ιος ἡ. mulctra.

Ἀμφωτίς. ίδος. ἡ. ab auribus quæ ὦτα uocātur. Cæl. lib. 2. cap. 29. Etym. ἀμφωτίδες, χαλκᾶ, ἃ περὶ οἱ παλαιστὰὶ τοῖς ὠσὶ περιετίθεσαν. Vel ἀμφωτις, σκεπαστήριον ὠτός. Item poculi genus anſati.

Ἄμφωτον. τό, utrinq; auritum, ex utraq; parte anſatum.

Ἀμῶ. idem quod ἀμάω meto. & ἀμῶ congrego & ἀμησάμενοι, unum in locum aliquid cogentes, & aggregantes.

Ἀμωμίς. ίδος. herba eſt ſimilis amomo, ſine odore & fructu, qua adulteratur amomum. Dioſcorides.

Ἄμωμον. frutex quidam. Plin. lib. 12. cap. 13. & Dioſcor. lib. 1. cap. 14. & Theophraſt.

Ἀμώμητος. ὁ. ὁ. καὶ

Ἄμωμος. immaculatus, innocens, inculpatus, Irreprehenſibilis. παρὰ τὸ μῶμος.

Ἀμώριον urbs Phrygiæ.

Ἀμῶς. mediocriter, quadam ex parte, quodāmodo, idem quod ἀμῆ. de quo ſupra.

Ἀμωσγέπως. omni modo, ὅπως δήποτε, quauis uia, undecunq;. Item quodammodo, paulatim. μετρίως. ἀμὸς γὰρ δωρικῶς τὸ τίς: ex cuius genitiuo plurali fit ἀμῶς, & cum γε cōiunctione & πῶς ἀμωσγέπως. Etym.

Ἄμωρος. placentæ genus.

Ἀν. ſi, utiq;. Coniunctio eſt expletiua, raciocinatiua, & circunſcriptiua: quę cum potentialis eſt, optatiuis præſentis & futuro iungitur præterito quoq; nonnunquam indicatiui, ut οὐκ ἂν λέγοις, οὐκ ἂν λέξοις, οὐκ ἂν εἴπῃς. id eſt, non dixeris, uel non poteris dicere. Indefinita ſubiunctiuo ferè iungitur, ut οὐκ ἂν εἴπῃς. Priſcian. lib. 18. & Bud. Com.

Ἂν μή. niſi.

Ἀνά. oxytonū, per, loci aut temporis nota. accu. iung. Poëticè tamē cum datiuo inuenitur pro σύν, ut χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ Iliad. α. In compoſitione ſignificat re, uel ſurſum.

Ἄνα. paroxytonū obſecrantis eſt. Itē pro ἄναξ. per apocopen. Significat etiam ἀνάστηθι, id eſt, ſurge. Homer. ἀλλ' ἄνα εἰ μεμονάς γε. Sophoc. ἀλλ' ἄνα δὴ ἐδράνων, pro ἀνάστηθι ἐκ τῶν θρόνων.

Ἀνὰ κράτος. totis uiribus. Strabo. 13. ἀνὰ κράτος ἐνίκησε συμβαλὼν, totis uiribus confligens, aut totas uires cōmittens uictor extitit.

Ἀνὰ μέρος. uiciſſim, in partem, partim.

Ἀνὰ μέσον. in medio.

Ἀνὰ πᾶν ἔτος. quotannis.

Ἀνὰ σκήπτρῳ, cum ſceptro, pro σὺν Doricū eſt.

Ἀνὰ στόμα ἔχειν. in ore habere, uel ut laudibus celebres quempiam, uel ut maledicas & conuicieris, ut apud Hom. Therſites ἀνὰ στόμ' ἔχων βασιλῆας ἀγορεύει.

Ἀνὰ στόμα. per os.

Ἀνὰ στρατόν in exercitu, apud Hom. ἀνὰ στρατὸν εὔχετ' εἶναι.

Ἀνὰ τυχόντα. ſecundum quod euenerit.

Ἀνὰ χθόνα. ſuper terram.

Ἀνὰ χρόνον. temporis proceſſu, id eſt, nō ab initio.

Ἀνάβα pro ἀνάβηθι. aſcende. Bud. Com.

Ἀναβάδην, pedibus porrectis, & in altum ſublatis. Ariſtophan. Plut. νυνὶ δὲ πρῶτον ἀναβάδην ἀναπαύομαι. Ἀναβάδην καθήμενος (inquit Pollux) αὐτὸ τὸ ἄνω πόδας ἔχων, id eſt, in ſublime pedes habens. Bud. Com.

Ἀναβαδόν. ſupergrediendo, & ſcanſim ſignificat. Ariſtot. lib. 6. de hiſt. animal. οἱ δ' ἄρκτοι τὴν ὀχείαν

ὀχεῦαι ποιοῦντα οὐκ ἀναβάδην, ἀλλὰ κεκλιμέναι ἐπὶ τῆς γῆς. Vrſæ autem coëunt, nō ſcanſim ſed in terram ſtratæ. Bud. Com.

Ἀναβαθμός οῦ. ὁ. aſcẽſus, gradus, accliuis aſcenſus.

Ἀνάβαθρον. pulpitum, ſcala, gradus ſuperior ſcanſilis, ſubſellium.

Ἀναβαίνω. aſcendo, ſuccreſco, increſco, emergo, ſoluo à littore, redeo. Ponunt etiam ἀναβαίνειν pro inire, ac uenereo impetu aggredi.

Ἀναβακχεύω. μ. εύσω. π. ευκα. debacchor.

Ἀναβαλλίς. ίδος. tænia, uitta, σφαῖρα, ταινία.

Ἀναβάλλομαι, ut ἀνατίθεμαι. reijcio, cunctor, prolato, differo, protelo, prorogo, procraſtino, diē de die duco. Item ad iudicium alterius reijcio, arbitrio eius permittendo. Lucianus: ἀλλ' ἐπὶ σοὶ τὸ πᾶν ἀνεβαλλόμεθα, καὶ ὅτι ἂν δοκῇ ποίησαι τέλος τῆς δίκης. Differt δὲ τοῦ ὑπερτίθεσθαι, quòd ἀναβάλλεσθαι ſit tempus idoneum rei alicuius agendæ miſſum facere, ὑπερτίθεσθαι uerò, tempus idoneum rei agendæ expectare: teſte Ammonio. Ponitur etiā pro reſupinari, & pro θρύπτεσθαι, deliciari, delicijs affluere. Item ἀντὶ τοῦ προοιμιάζεσθαι, id eſt præfationem dicere, uel præludium facere. Ἐνδύεσθαι, indui, amiciri. unde ἀναβληδὸν ἐνδύεσθαι ſignificat induere in modum amiculi, amictim circumiacere. Herod. ἐπαναβληδὸν εἵματα φορέουσαι, hoc eſt, quaſi circūiectim & obuolutim. Bud. Cō. Ponitur & ꝑ reijci & ſcaturire, ſic ἀναβάλλεται ὕδωρ διὰ σωλῆνος, prorūpit, reiectatur, expuitur aqua ab canali, hoc eſt, ἀναβλύζει, ἀναπηδᾷ.

Ἀναβαλλομένην. etiam de cantu dicitur elegantius quàm ᾄσαι. Aphthon in Progym. οἱ μὲν τέττιγες μουσικὴν ἀνεβάλλοντο σύντονον. & apud Pindarum in Nenieis eodem ſignificatu uſurpatur Ode nona.

Ἀναβαλλόμενος. qui ſuperfertur. ὑπερτιθέμενος, ποιούμενος τὴν ὑπὲρ τήδειον καιρὸν τῶν πράξεων.

Ἀναβαλόμενος. ſimplici λ, qui præluſit. Suidas.

Ἀναβάλλω. idem cum ἀναβάλλομαι, retardo, remoror, protraho, prolatationibus implico. Demoſthen. οἷς ἀναβάλλουσιν ἡμᾶς, Quibus nos remorantur & differre cogūt. Prouerbio quoque dici ſolet, ἐχῖνος τὸν τόκον ἀναβάλλειν, Echinus partum differt. Aliquando ἀντὶ τοῦ ἀναβιβάζειν, Xenoph. lib. 4. παιδείας. οὐδεὶς ἄλλος βασιλέα ἐπὶ τὸν ἵππον ἀνέβαλλεν, Nemo alius regem in equū ſuſtollebat. unde ἀναβολεύς. Bud. Com. Item in ſublime eiaculor ut ἀναβάλλειν σφαῖραν. Interdū ἀντὶ τοῦ ἀναπέμπειν ἢ ἐκβλύζειν, ſic apud Callimach. κρήνη λευκὸν ὕδωρ ἀναβάλλει, expuit, effundit, talpæ quoq; terram ἀναβάλλουσι emoliuntur.

Ἀνάβασις, aſcenſus, aſcenſorius.

Ἀναβασμός. uide ἀναβαθμός.

Ἀναβατικὸς πυρετός. genus febris ſynodochicæ, dictum quod incrementum ſuſcipit ac indies inualeſcat augeaturq;.

Ἀναβάτης οῦ. aſcenſor. Ita quoq; equus uocatur admiſſarius, ὀχευτὴς ἵππος. ſæpius tamen ὀχεῖον dicūt. Bud. Ἀναβάτης dicitur qui equo, ἐπιβάτης qui nauigio uehitur. Ammonius.

Ἀνάβατος. aſcenſibilis.

Ἀναβέβρυχεν. ἀναπέπτωκεν, ἀναβέβρυχεν, ἀναβρύει, ἀναπηδᾷ. ſcaturit, è fonte emanat. Etym.

Ἀναβιβάζω. aſcendere facio, traduco, impono, ſupra diuido, profero, in iuditium conſcendo, attollo, excito. Andocid. τίνα γὰρ ἀναβιβάσομαι δεησόμενον ὑπὲρ ἐμαυτοῦ; Item in medium produco. Plato in Apolo. παιδία τε αὐτοῦ ἀναβιβασάμενος. Puerulisq; ſuis in medium productis. Item recenſeo, & delectum habeo militum, apud Xenophon. Ἀναβιβᾶται pro ἀναβιβάσεται, ſcandere faciet, apud Demoſth. producet apud Aeſchinem. Bud. Com.

Ἀναβιόω. reſuſcito, reuiuiſco. Vnde ἀναβεβιωκώς, qui reuixit Bud. Com.

Ἀναβιώσκω. facio reuiuiſcere, reuiuiſco, uitæ reſtituo. Bud. Com.

Ἀναβλαστάνω, uel ἀναβλαστέω. ῶ. repullulo, germino.

Ἀνάβλεμμα. τος. τό. acies reflexa.

Ἀναβλέπω. ſuſpicio, attollo oculos, uiſum recipio, poſt cæcitatem oculis reſtituor, quaſi reuideo. ab ἀνά & βλέπω, ut Matth. 21. ἀνέβλεψαν οἱ ὀφθαλμοί. Sic Chremylus apud Ariſtoph. ad Plutum cæcum. ἐὰν γὰρ ἀναβλέψῃς, κἂν μικρὸν χρόνον. Bud. Com.

Ἀνάβλεψις. ιος ἡ. redditus uiſus.

Ἀναβληδὸν. in modum amiculi, amictim.

Ἀνάβλησις. dilatio, ἀναβολή.

Ἀναβλύζω. aquam emitto, ut fons ſcaturiens.

Ἀναβλυστάνω. ſcaturio ſurſum, ἀναπηγάζω.

Ἀναβλύω. exſcaturio. Neutrum.

Ἀναβλύδην fontes.

Ἀναβοάω. reclamo, magna uoce clamo.

Ἀνάβοησις. ιος. ἡ. exclamatio.

Ἀναβολάγιον, uel ἀναβολάδιον. inde dicitur quòd de inferioribus ad ſuperiora eleuetur, pectorique iungatur. unde & pro amictorio ponitur quo humeri operiūtur, quod ſindonē uocant.

Ἀναβόλαια. τά. ornamenta ſunt mulierum, quibus pectora & humeri proteguntur.

Ἀναβολαίω. induo.

Ἀναβολὰς ποιεῖσθαι. differre.

Ἀναβολεύς. uocatur qui apud reges eo fungebatur munere, ut eos in equum ſuſtolleret: ſtrator, à ſternendis equis Latinis dicitur. Plut. in Craſ. ἅμα δ' ἵππος τῷ Κράσσῳ προσῆγεν χρυσοχάλινος,

λινθ-, καὶ οἱ ἀναβολεῖς αὐτὸν ἀράμενοι ἐπὶ βίβαζον. Bud. Com. Itē ferrū illud pendulū, cuius ope cōmodius in equū aſcenditur, ἀναβολεὺς dicitur, quod ſtapedem nō ineptè dixit quidā.

Ἀναβολή ῆς. ἡ. ſignificat (teſte Euſtathio) ἀνάπαυσιν, ſiue ὄκνησιν, id eſt cunctationem, moram, dilationem, procraſtinationem. Item ἀρχὴν καὶ προοίμιον. Item ἐπίβλημα, amictum, pallium. Aliquando tolerantiam, Bud. Com.

Ἀναβράζω. ſufferuefacio.

Ἀναβράσσομαι. ebullio, elixo.

Ἀναβράσσω. idem

Ἀνάβραστος. coctus, ebullitus, elixus.

Ἀναβρέχω. clamo.

Ἀναβροχισμός. pilorū in palpebris manualis operatio, teſte Gal.

Ἀναβρόζω. reſorbeo.

Ἀναβρύχω. reſono. Ἀναβρώσκω. deuoro.

Ἀνάβρωσις. uitiū in corpore animalis, cū ex eroſione ſoluitur partiū cōtinuitas. Gal. Ther. li. 4

Ἀναγαγγαινόω, uel ἀναγαργαρίζω. reclamo.

Ἀναγαλλίς. Anagallis herba, mas & fœmina. Dioſcor. Herbæ genus cœruleo flore, anagallis Latinè, eſt & hoc nomine Corcyræa Grammatica, quæ teſte Euſt. ſphæræ inuentionem Nauſicæ Alcinoi filiæ tribuit.

Ἀνάγαιος. ſubterraneus.

Ἀναγαργαρισμός. ὁ. ὁ. effuſio, collutio.

Ἀνάγγελος μάχη. pugna ad internetionem uſq; cōmiſſa, ut ne nūcius quidē cladis ſit reliquus.

Ἀναγγέλλω. proclamo, pronuncio.

Ἀναγεννήσας. αὐτὸς. ὁ. qui regenuit.

Ἀναγεννώμενοι. οἱ. qui renaſcuntur.

Ἀναγέτρια. ας ἡ. obſtetrix.

Ἀνάγνευσις. ιος. ἡ. reſpectus, repulſa,

Ἀναγής. ἐος. ὁ. ἡ. immundus, impurus, ſceleſtus.

207 p. Ἀναγινώσκω. μ. ἀναγνώσομαι. π. ἀνέγνωκα. ἀόρ. β. ἀνέγνων. ἀπὸ τ' ἀναγνῶμι, καὶ ἀναγνόω, ἀναγνῶ. recognoſco, noſco, agnoſco, recito, ſtatuo, decerno. lego.

Ἀναγκάζω cogo, compello, adigo. ἀπὸ τ' ἄναξ ἄνακος & ἄνακτος. unde ἀνάκη καὶ ἀνάγκη, ex quo ἀναγκάζω: & de rebus animatis propriè dici annotat Ammon. quemadmodum βιάζεσθαι de inanimatis. ut Luc. 14. ἀνάγκασον εἰσελθεῖν, ἵνα γεμισθῇ οἶκός μου. Sic βιάζεσθαι τὴν ναῦν.

Ἀναγκαία. pro ἀνάγκη, poëtice.

Ἀναγκαῖον. τό. quot modis dicatur, uide apud Ariſtotelem in quarta ſectione libri de Enunciatione: & initium Commentariorum Ammonij in quinq; Voces Porphyrij. Numeratur & Ἀναγκαῖον inter figuras ſententiarum à P. Rutilio Lupo, circa finem primi libri. Hoc ſchema (inquit) tunc prodeſt, cum uolumus oſtendere neceſsitudinem aut naturæ, aut temporis, aut alicuius perſonæ.

Ἀναγκαῖον ἦμαρ. dies quo quis capitur & in poteſtatē alterius uenit, quaſi neceſsitate adactus, cui ἐλεύθερον ἦμαρ apud Homer. opponitur. Euſt. Il. π. Ἀναγκαία τύχη. ſeruitus Sophocli, quòd in ea conſtitutis pro ſuo arbitrio uiuere non liceat.

Ἀναγκαῖος. neceſſarius, amicus. Τὰ ἀναγκαῖα, quæ uitari nequeunt, apud Galenum. Res graues & ſeriæ apud Herod. Item utilia, frugifera, ad rem pertinentia apud Lucian.

Ἀναγκαστικὴ εἰς δικαιοσύνης. cogētia in iuſtitiam.

Ἀναγκαστικός. ad cogendum idoneus, Ariſt.

Ἀνάγκαστος. ὁ. ὁ. coactus.

Ἀνάγκη. neceſsitas, fatum. παρὰ τὸ ἀνάσσω, πάντων γὰρ ἐπικρατεῖ. uel παρὰ τὸ ἄγω, ἄγη & pleonaſmo τοῦ κ. ἀνάγκη. Subauditur ſæpe ἐστί, ut ἀνάγκη τοῦτο ποιεῖν, neceſsitas iſtuc facere, pro neceſſe eſt. ἃ πάσχειν ἀνάγκη, quæ pati coguntur, apud Lucian. Itē uis. Lucian. ἠγνόεις δὲ καὶ τὸν ἵππον τὸν θυμὸν, ὡς δεῖ συνέχειν ἀνάγκῃ τὸν χαλινόν. Aliquando obligatio. Ἀνάγκη parcarum mater. Eraſ. in chiliad. Ἀνάγκης hymnus apud Orpheum eſt. Vide ἀναγκαῖον.

Ἀναγκοτροφεῖν. neceſſarijs ueſci.

Ἀναγκοσιτεῖν. pro eodem.

Ἀναγκόσιτος. apud Cratinum, quo ut quidq; neceſsitas offert, conuincit.

Ἀναγκοφαγίαν. Ariſt. in Politicis appellat uictū athleticum, quaſi dicas cibi ſumendi neceſsitatem. Nam athletæ frugaliter admodum uictitabant. Bud. Com.

Ἀναγκοφαγέω. ad neceſsitatem comedo.

Ἀνάγλυφα. τά. aſpera, non læuia, cælaturis inæqualibus eminentibusq;.

Ἀναγλυφή. ἡ. cælatura.

Ἄναγνος. ὁ. ὁ. impurus.

Ἀναγνός. ὅτος. τό. occultum Cyrillus.

Ἀναγνωρίζω. recognoſco.

Ἀναγνώρισις ιος. ἡ. recognitio.

Ἀναγνώρισμα. τό. indicium.

Ἀναγνωσθείς. ὄντος. ὁ. perſuaſus, lectus.

Ἀνάγνωσις. lectio, perſuaſio, recognitio.

Ἀναγνωστέον. legendum eſt.

Ἀναγνωστήριον. τό. lectorium.

Ἀναγνώστης. ὁ. ὁ. lector. Cic. ad Att. 1. Puer feſtiuus anagnoſtes noſter Soſitheus deceſſerat.

Ἀναγνωστικός. ὁ. ὁ. legibilis,

Ἀνάγνωστον. τό. incognitū, ab ἄγνωστον fit ἀάγνωστον, & additione ν. ἀνάγνωστον, ſic quidam extulit μηδὲν ἐθέλειν ἔχειν καλὸν ἀνάγνωστον, hoc eſt, λίαν ἄγνωστον. Euſt. Il. N.

Ἀνάγομαι. ſoluo, adducor, urgeor, in altum nauigo. Vide Ammonium,

Ἀναγορεύω.

Ἀναγόρευσις. ιος. ἡ. declaratio uictoriæ.

Ἀναγορεύω. prædico, declaro. id eſt, laudo, deſigno, creo. Gaza ex Cic. ὕπατος ἀνηῤῥήθη. Cōſul creatus eſt. Renuncio apud Iuriſcon. uulgo, facio rapportum.

Ἀνάγραπτον. manifeſte ſcriptum, perſcriptum, in acta relatum. Bud. Com.

Ἀνάγραπτος. plenus, undiq; expletus, uel mācus, hoc eſt ἀνάπτυχος, ἀνάπλεος. ὁ δὲ ὅλως πεπληρωμένος.

Ἀνάγραφον uocāt, quo docetur quō cōcludendū ſit reliquū ſchema, qđ imperatū eſt.

Ἀναγραφή. perſcriptio & acta. Sic etiā appellatur cōmentarius & breuiarium, & liber cenſus peracti. Bud. Com. Vocatur etiam ἀναγραφὴ definitionis latior quidā explicatio, atq; examē eorū quę rei definitę naturā cōſequi ſolēt. Nā ut definitio, quę oratione ſuccincta & cōpendioſa rei naturā explicat, περιγραφὴ hoc eſt, circūſcriptio dicitur, ita eiuſdē (ut ita dicā) diſſolutio ἀναγραφὴ, hoc eſt, explanatio, appellatur, quod laxius ac fuſius definitionis partes declaret atq; explanet, dum ſingulas aptè incircumſcriptione aſſumptas fuiſſe demonſtret: Verbi cauſa: Medicina eſt ſalubriū, morboſorū, & neutrorū ars. Qui definitionē hāc διαλύειν uoluerit, ſigillatim eius partes accurate expēdet, mōſtrabitq; rectè aſſumptos ad oſtendendū, quod ars ea ſit, ac huiuſce rei exempla habes apud Galenū in eo cōmentario, q ars parua inſcribitur.

Ἀναγράφοντες. οἱ. monimenta ſcribentes.

Ἀναγράφω. in acta refero, perſcribo, literis prodo publico per ſcripturam. Significat etiā colores addere formis uel imaginibus delineatis.

Ἀνάγρια. τά. ſpolia, exuuiæ.

Ἀνάγυρος. herbæ genus. Stephanus locū in Attica putat, ubi frutex odoris grauiſsimi, qui adagio locum dederit, ἀνάγυρον κινεῖς: quod innuere uidetur Ariſtoph. Lyſiſtra. πόθεν εἰσίν; ἀναγυρουντόθεν, νὴ τ' Δία ὁ γοῦν ἀνάγυρός μοι κεκινῆσθαι δοκεῖ. Lege adagium apud Eraſ. Anagyrim cōmoues, & Dioſcoridem in Anagyri.

Ἀναγχιππεῖν. neceſſario equitare.

Ἀνάγχευσις. ἀνάδυξις.

Ἀνάγω. reduco, ſuperago, introduco, recedo. Item εἰς ὕψος ἄγω, tollo, ſubueho, in ſublime erigo, ſubduco. unde εἰς θεοὺς ἀνάγειν, inter deos referre, in cœlum ſuſtollere. apud Iſocra. Sic Matth. 4. τότε ὁ Ιησοῦς ἀνήχθη εἰς τὴν ἔρημον ὑπὸ τ' πνεύματος, &c. id eſt, Subductus, ſublatus, uelut è medio abductus, ut inquit Eraſm. Dicunt item ἀνάγειν τὴν ναῦν, id eſt nauem è portu in mare educere. unde ἀνάγεσθαι, ἀντὶ τοῦ ἐκπλέειν καὶ ἀναπλεῖν. Item reijcio ad maiorem poteſtatem. εἰς τοὺς ἄρχοντας ἀνάγειν ad magiſtratus reijcere. Itē altius rem repeto. Gregorius, ἤδη τὴν αἰτίαν δηλώσω βραχύ τι τὸν λόγον ἀναγαγὼν, Altius repetito ſermone. Itē reijcio, id eſt uomo, ut τὸ αἷμα ἀνάγειν. Item adduco. Herod. lib. 2. de Pertinace, οὕτω γὰρ μέτριος καὶ ἰσότιμος ἦν, ὡς καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἤδη μειράκιον ὄντα, μήτε εἰς τ' βασίλειον αὐλὴν ἀναγαγεῖν, &c. Adeò enim ſe æquabilem paremq; cæteris præſtabat, ut filium quoq; iam adoleſcentem in aulam palatinam nunquā adduxerit. Item celebro. Lucil. Icaro: πανηγύρει ἀνάγουσι. Aliquando perſuadeo. Bud. Com.

Ἀναγωγή. ῆς. ἡ. diſciplina, educatio, inſtitutio. unde ἡ τῶν παίδων ἀναγωγή. eſt ἡ τ' ἠθῶν καταρτισμὸς & καταστασις. & ἀναγωγὴ τ' φυτῶν. Ἀναγωγὴ τῶν νεῶν, eſt ἔκπλους καὶ ἀνάπλους, exitus nauiū è portu apud Demoſthenem. Item reductio, relatio. Ἀναγωγὴ τοῦ αἵματος, ſanguinis reiectio, id eſt, uomitus, excretio. Redhibitio apud Platonē 11. de Leg. Significatur aliquandò hoc nomine receſſus ſubtilis, ſiue excelſa aut ſuperior intelligentia; anagoge figura, cum ſenſus ad altiora ſuſtollitur. Vnde apud Dionyſium ἀναγωγὴ & θεωρία pro eodem accipiuntur. id eſt pro ſenſu oraculorum myſtico & recondito, qui nos in cœlum meditando ſubuehit, propeq; deum cernendum contemplantibus præbet. Bud. Cō. accipitur & pro ligula, & aſtrigmēto calceorū, ſic de Epheſio Parrhaſio legitur, quòd χρυσοῖς ἀνασπάστοις ἐπεσφίγγετο τῶν βλαυτῶν τὰς ἀναγωγάς. Euſt. Il. ξ.

Ἀναγωγία. ας. ἡ. inexercitatio, diſciplinæ negligentia, mores incōpoſiti, defectus diſciplinæ, diſſoluta uita & animus iuuenis indomitus: ut στρατιὰ ὑπὸ τ' ἀναγωγίας διεφθαρμένη. Et Plat. in Polit. ait Alcibiadem fuiſſe perditū. τῇ περὶ τὴν δίαιταν ἀναγωγίᾳ καὶ θρασύτητι. Bud. Cō.

Ἀναγωγικά. τά. myſtica, quæ hominē mortalem ſublimia diuinaq; meditando in cœlū ſubuehunt. Et νοῦς ἀναγωγικὸς, cum ſenſus literalis, ut uocant, in ſpiritualem uertitur. Bud. Com.

Ἀναγωγική. uocatur Theologis ea pars interpretationis, quæ ſenſus remotiſsimos atq; abſtractiſsimos exquirit. Ἀναγωγικῶς. myſticè.

Ἀνάγωγος. ου. ὁ. cōtumax, inducibilis, indoctus, qui diſciplina caruit, diſſolutus, intemperans, uoluptatibus deditus, quiq; animo ſuo obſequitur intemperanter. ὁ ἐκλελυμένος, ὁ ἀκόλαστος, ὁ ἀπαίδευτος, ὁ μὴ τ' καθηκούσης ἀγωγῆς τετυχηκώς. Bud. Com. ὁ ἐκδεδιημένος, uel ὁ μὴ πειθήνιος, non obſequens, ita enim dicimus equos ἀναγώγους, id eſt, indomitos ſiue λακτιστάς. Columellā calcitroſos appellat. Xenoph. ἀναγώγους ἵππους uocat, qui malè inſtituti ſunt

ad uena-

ad uenatũ, aut q̃: inſtitui nequeunt. ſic ἀνάγωγοι παῖδες.

Ἀνάγωγοι ἵπποι. equi indomiti & calcitrones, idem quod λακτισταί. Ἀνάγωγος ζωὴ, uita ſublimipeta apud Dionyſium. Bud. Com.

Ἀναγώγως. duriter, cõtumaciter, refractariè, imperitè, incompoſitè, diſſolutè, intemperanter. Accipitur item ἀναγώγως pro eo quod eſt citra inductionem, & certam quandam cohærentiam: quæ ſpecies argumentationis dicitur ab Ariſtotele, cũ quis per plura ſingularia progrediens, uniuerſale aliquod probat, id quod Platoni frequentiſsimũ eſt. Gellius: Culpauit aũt primum hoc quòd Cato inerudite & ἀναγώγως (ut ipſe ait) principio nimis inſolenti nimiſq; acri & obiurgatorio uſus ſit.

Ἀναγώνιστος. ου. ὁ. qui non certauit.

Ἀναδαϐεῖσα φλόξ. excitata flamma.

Ἀναδαιμονίζειν. τὸ. ἐκ δευτέρου κληροῦσθαι, iterũ ſortiri.

Ἀναδάσασθαι. diuidere.

Ἀναδασάμενος χώραν ſubigens regionem.

Ἀναδασμός. οῦ. ὁ. diuiſio, partitio.

Ἀνάδαστος. ου. ὁ. ad egeſtatem redactus. Plutarchus in Camillo: χαλεπὸν γὰρ ἦν ἀνάδαστον μὴ γενέσθαι. id eſt, Difficile erat factum uotum infectũ eſſe, ἀνάδαστος ἡ πόλις, euerſa reſpub. & labefactata. Plutarch.

Ἀναδάστως. inæqualiter, ἀνωμάλως, ἀναδάστως ἔχων, τοῦ σώματος, ualetudinarius, nõ bene habẽs.

Ἀναδείματα. τὰ. ſimulachra, quę in ſcenis Tragœdorum ſpectanda exhibentur.

Ἀναδέδραμεν. ſurſum cõcurrimus, receſſimus.

Ἀναδενδράς. άδος. ἡ. umbraculum.

Ἀναδείκνυμι. demonſtro, inſtituo, conſtituo, deſigno. ut ἀναδεδειγμένος, deſignãs. Bud. Com. Vnde ἀναδεικνύμενοι & μέλλοντες, magiſtratus tũ dicũtur, cũ creati renũtiantur: cũ uerò inſignia magiſtratus cum imperio aſſumũt, εἰς τὰς ἀρχὰς εἰσιέναι dicuntur. Bud. An. ſec. & Com.

Ἀναδείματο. reædificauit.

Ἀνάδελφος. ου. ὁ. nõ habens fratrem, opponitur συναδέλφῳ.

Ἀναδεμονίζω, uel ἀναδαιμονίζω. iterum ſortior.

Ἀναδέμομαι. καὶ

Ἀναδέμω. reædifico, reparo.

Ἀναδενδράδες. αἱ. arbuſta. Etym. ἀναδενδρὰς ἡ ἄμπελος, ἡ πρὸς δένδρον ἀνερχομένη. Vitis arbuſtiua. Vitis arbores ſcandens, clauiculiſq; ſe implicans: coitus apud Sophoclem ἀνάμιξις.

Ἀναδενδρομαλάχη. ἡ. Gal. althæa ſiue hibiſcus, Conſtantino δενδρομαλάχη.

Ἀναδέρω. nudo, differo, in aliud tempus reijcio.

Ἀνάδεσις. ιος. ἡ. religatio.

Ἀναδεσμεύω. religo.

Ἀναδέσμη. ης. ἡ. ornamentum capitis. Homer. ἄμπυκα, κεκρύφαλόν τ', ἠδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην, catenula quã tẽporibus circumponũt, cuiuſmodi Anglicanæ fœminæ in uſu habent.

Ἀνάδετος. mundus muliebris.

Ἀναδεύω. miſceo, ſubigo, φυράω, μαλάττω.

Ἀναδέω. corono, ligo, circũligo, exorno. unde ἀναδήματα, στεφανώματα, coronamẽta, ſerta.

Ἀναδέχομαι. ſpõdeo, ſuſcipio, expecto, promitto, recipio: ſed hoc uarie. Aliquando enim ſignificat ἀναλαμβάνω: ut ὁ δὲ ἀνεδέξατο ὅσους ἠδυνήθη πλείστους τῶν ἐκ τῆς μάχης ἀνασωζομένων, id eſt collegit diſperſos, ſeruauit. Sic Vergilius: Medioq́ue ex hoſte recepi. Et Cicero: Non puto repudiabis in honore, quem in periculo recepiſti. Aliquando pro fidem dare, polliceri, uel ſe præſtaturum promitttere, τὸ ἐφ' ἑαυτῷ δέχεσθαι. Sic Cicero Fam. 13. Separatim promitto, in meq́ue recipio, fore eum tibi & uoluptati & uſui. Idem: De ſeruo Dionyſio, ſi me amas, confice, quacunque fidem dederis, ego præſtabo. Atque hæc ſignificatio aliquando forenſis eſt. Vnde ἀναδέχεσθαι τὴν δίκην. eſt quaſi iudicium promittere, quod facere ſolent ſpõſores atq; interceſſores uadimoniorum, & qui iudicatum ſolutum iri promittũt. Et ἀναδέχεσθαι τὸν παῖδα, penes ſe aſciſcere puerùm, agnoſcere filium. Item ἀναδέχεσθαι τὸ ἔγκλημα, καὶ τὰ ἐγκεκλημένα, pro crimen in ſe recipere, crimini ſe offerre, agnoſcere rem perpetratam, & ſe mandatorem profiteri. Ita ἀναδέχεσθαι τὴν τιμωρίαν, pro pœnas dare, Herodiano. Bud. Com.

Ἀνάδημα. τος. τὸ. coronamentum, στεφάνωμα. Vide ἀναδέω.

Ἀναδήματα. τὰ. Vide in Bayſij libro de uaſculis.

Ἀναδιδάσκω. edoceo, ualde doceo. ἀνὰ enim hic ἐπιτατικόν eſt.

Ἀναδιδόναι. reddere, reſtituere, porrigere, tradere. Ἀναδιδόναι ψῆφον, eſt permittere ut ſententiam quis dicat, quod & προτιθέναι ψῆφον dicitur.

Ἀναδίδοσθαι. concoctum cibum à natiuo calore in totum corpus eiuſq; parteis diſtrahi.

Ἀναδίδωμι. producor, deijcio, edo, exorior, remitto, ἀνίσχω, ἀνίημι, ἐκφύω, &

Ἀναδίδωσιν, ἀντὶ τοῦ ἀναβλαστάνει καὶ ἀναπέμπει. teſte Moſchop.

Ἀναδικάσασθαι. τὸ ἄνωθεν δικάσασθαι Iſæo.

Ἀνάδικος δίκη. iudicium irritum, & lege abrogatum. Iuriſconſulti Latini iudicium nullum, & teſtamentum nullum dicunt, Cice. in Prætura

urbana: Minutius quidam mortuus eſt, eius teſtamentum erat nullum. id eſt irritum & lege abrogatum. Andocid. ὅπως μὴ τε χρεῶν ἀποκοπαὶ ὦσιν, μήτε δίκαι ἀνάδικοι γίγνοιντο, Vt ne tabulæ nouæ fierent, & res iudicatæ reſcinderentur. Dicitur & ἡ μὴ οὖσα & οὐκ οὖσα. per eclipſin τῆς δίκης, & οὐκ ὄντες νόμοι, nullæ irritæ. Bud. Com.

Ἀναδίκτης. ου. laquei genus quod iacitur, & δίκω, iacio. Item muſcipulæ lignum quod concidit admorſo funiculo.

Ἀνάδικοι κρίσεις. dicuntur Iſæo indicia, ex ſuperiori loco lata, cum teſtes de falſo dato teſtimonio conuincuntur ac damnantur, teſte Arpoc. hoc eſt, αἱ ἄνωθεν δικαζόμεναι, ὅταν ἁλῶσιν οἱ μάρτυς ψευδομαρτυριῶν.

Ἀναδινέω. ἀνακινῶ. ſurſum deorſumq; moueo, obambulo, περιπατῶ.

Ἀναδινέω. περιπατῶ.

Ἀναδίπλωσις. εως. ἡ. reduplicatio, eiuſdem uerbi continuatim repetitio: ut, ô Corydon, Corydo. &c. Iulius Rufinianus inter figuras numerat. Eandem Aquila Romanus aliter quàm Rufinianus interpretatur. Eſt & Anadiploſis cum eadẽ litera metri cauſa geminatur, ut Rel ligio, uel eadem ſyllaba repetitur metri cauſa, uel ex more dialecti alicuius: uide Tryphonẽ in Appendice lexici.

Ἀναδοιδυκάζω. μ. σω. π. κα. perturbo. alias ἀναδοιδυκίζω, id eſt cochleari cõmiſceo. ἀναταράττω ἐκ τῆς δοίδυκος.

Ἀνάδοσις. εως. ἡ. digeſtio, id eſt cibi concocti diſtractio à natiuo calore in totũ corpus. Etym. ἀνάπαυσις, ἀνάλυμα, ἀναψυχή. Item obſeruatio, traditio. Greg. τί χρὴ δεῖξαι ἡμῶν διαλεκτικῶν ἀνάδοσιν;

Ἀναδομή. ῆς. ἡ. ἀναδασμός, ἀνάκτησις.

Ἀναδοχεύς. καὶ

Ἀνάδοχος. fideiuſſor.

Ἀναδραμεῖν. ſurſum currere, recurrere.

Ἀναδρᾶσαι. ἀναπρᾶξαι.

Ἀναδρομαί. αὐξήσεις, βλαστήσεις.

Ἀναδύομαι. recuſo, reſpuo, eiuro, id eſt (ut uulgo dicitur) renuncio, ἔξομνύω, retracto & muto quod pactum eſt. Lucian. σὺ μὲν ἤδη ἀναδύῃ, καὶ ἀνακαλεῖς τὴν ὑπόσχεσιν. iſthuc iam retractas, reuocasq; promiſſum. Item ſubterfugio, tergiuerſor, pugnæ timidus me ſubduco. Item emergo, exiſto.

Ἀνάδυσις. εως. ἡ. emerſus, fuga. & ἀναφυγή.

Ἀνάεδνος. indotata.

Ἀναείρω. eleuo, ſurſum fero, occido.

Ἀναζευγνύω. μ. ἀναζεύξω. καὶ

Ἀναζεύγνυμι. moueo, remoueo, ſoluo, cedo, reuertor, caſtra moueo.

Ἀνάζευξις. εως. ἡ. diſceſſio, caſtrorum motio Plutarcho in libello περὶ ἀδολεσχίας.

Ἀναζέω. ebullio.

Ἀναζητέω. inueſtigo.

Ἀναζυγή. ῆς. ἡ. motio caſtrorum. ἀναζυγὴν σημαίνειν, fugam adornare, abitum parare, caſtra mouere. Latini item uaſa cõclamare dicũt in hac ſignificatione. Exercitu enim caſtra moturo conclamari ſolet, ut uaſa colligant. Cæſar. Vaſis militari more cõclamatis, progreſſus, &c. Dicunt etiã hoc τῶν ἀναζευγνύντων ἐπίφθεγμα. Bud. Com.

Ἀναζυγοῦν. foris ianuam aperire. παρὰ τὸ ζυγόω, uel ζύγωθρον. Ariſtoph.

Ἀναζώννυμι. induo, procingo.

Ἀναζωπυρέω. ſuſcito, excito, recandeſco. Quod Cicero dicit, Cuius ego nomine ipſe recreor. Theodorus uertit, οὗ αὐτὸς ἐγὼ τῷ ὀνόματι ἀναζωπυροῦμαι.

Ἀναζωπύρησις. refocillatio, recreatio.

Ἀναθαλέω καὶ

Ἀναθάλλω. reuireſco.

Ἀναθάλπω foueo, defendo.

Ἀναθαῤῥέω reſipiſco poſt timorem, id eſt animũ recipio, ſecuritatem accipio, confirmo, addo audaciam.

Ἀναθαρσήσας. αντος. ὁ. ἡ. recipiens animum.

Ἀναθαρσύνω. confirmo. ἀναθαῤῥέω.

Ἀναθείς. ἀναβιβάσας. Ariſtoph.

Ἀνάθεσις. dicatio, conſecratio. Bud. Com.

Ἀνάθημα. ατος. τό. D. Hieron. annotat uocem eſſe propriam Iudæis, qua extremã deteſtationem ſignificare ſoleant. Dicuntur etiam ἀναθέματα καὶ ἀναθήματα, additamenta Item ἀφιερώματα, donaria, hoc eſt dona, quæ dicata dijs ſuſpẽduntur in parietibus & columnis templi, cuiuſmodi nunc uiſuntur potiſſimũ iuxta monumenta diuorũ ſtatuæ argenteæ, equi aurei, pocula gemmata. Herodotus ἀνακείμενα uocat. Sic dicta ab ἀναθεῖναι, hoc eſt à ſeponendo ſiue ſuſpendendo, aut quod nefas eſſet ea mouere loco. Hoc uocabulo etiã ſtatuæ ſignificantur, tẽpla, baſilicæ, porticus, & alia urbis ornamenta. Item ſacri homines, quorũ capita dijs inferis dicata ſunt & deuota, quemadmodũ etiam Latini ueteres Sacrũ in malum ſenſum uſurpabant. Bud. Com. & Annot. ſec. & Eraſ. Annot.

Ἀναθεματίζω. deuoueo, deteſtor.

Ἀναθεματισμένος ἐπάρατος ἀκοινώνητος.

Ἀναθεματισμός. οῦ. ὁ. ἀφανισμός.

Ἀναθερμαίνεται. tepeſcit.

Ἀναθέω. recurro.

Ἀναθεωρῶ. reputo, ſuſpenſus ſum animo, reconſidero.

Ἀναθεωρισμός. ȣ̃. ὁ. recognitio.

Ἀναθηλέω ἀναβλαστάνω.

Ἀναθηματικοὶ τρίποδες (ut ſcribunt Ariſtoph. interpretes) dicebantur, qui ornatus gratia dicati erant domibus uel templis, prorſum ignibus immaculati intactiq́ꝫ. Hom. ἀπύρους appellat. Qui uerò ad ignis uſum comparati erant, ἐμπυριβῆται, aut λέβητες uocabantur.

Ἀναθησάμενοι. οἱ. hoſtes.

Ἄναθλος. ȣ. ὁ. imbecillis.

Ἀναθολέω. interturbo.

Ἀναθολόω. conturbo, confundo, μολύνω.

Ἀναθορυβηθεὶς αὐτὸς. tumultuarius.

Ἀναθρώσκω. proſilio, impetu excitor.

Ἀναθρέω. reconſidero, conſidero, reſpicio, ſuſpicio, ſurſum occulos attollo.

Ἀναθρώσκω. ἀναπηδῶ. reſilio, ſurſum ſalio.

Ἀναθυμιάζω. uaporo, exhalo.

Ἀναθυμίασις. ιος. ἡ. euaporatio, exhalatio, expiramentum.

Ἀναθυμίσσω euaneſco.

Ἀναθυμιῶ. ſuffio.

Ἀναθύω. μ. ύσω. π. υκα. ſubſilio, iterum iuueniliter tranſgredior.

Ἀναθωΰσσω. reclamo.

Ἄναια. ἡ. Vrbs Cariæ, è regione Sami, ab Anea Amazonum una nomen habens.

Ἀναίδεια impudentia, ἀναισχυντία.

Ἀναίδης. ὁ. ἄμοιρος. ἄτιμος.

Ἀναιδεύομαι. impudens ſum, impudenter ago. Bud. Com.

Ἀναιδῶς impudenter, promiſcuè.

Ἀναιδής. έος. ὁ. ἡ. impudens, aſper. Hom. de lapide dixit, λᾶας ἀναιδὴς, Iliad. δ.

Ἀναίδητος. ου. ὁ. idem. ἀναίσχυντος, βίαιος, σκληρός, ὀξύς.

Ἀναιή. ῆς. ἡ. nutrix.

Ἀναιθύσσω, ἀνασείω. concutio, quaſſo.

Ἀναίκλειος. ου. incœnatus, ieiunus, ab ἄικλον.

Ἀναίλιπος. ȣ. ὁ. ἡ. nudus pedes, incalceatus.

Ἀναίμακτος. ȣ. ὁ. ἡ. incruentus.

Ἀναιμάομαι. ῶμαι. uentis concutior, agitor.

Ἀναίμασις. ιος. ἡ. ſanguinis carentia.

Ἀναιματί, καὶ ἀναιμωτί. ſine cruore. Eraſ. Chil. aliàs ἀναιμικτί, ἀναιμεί.

Ἄναιμος, καὶ ἀναίματος, καὶ

Ἀναίμων. ονος. exanguis.

Ἀναιμωτί. Vide Eraſ. Chiliad.

Ἀναιμωτὶ νίκην. incruenta uictoria.

207 Ἀναίνομαι. renuo, recuſo, refragor, propriè de nuptijs, & rebus uenereis dicitur. inquit Arpo.

Ἀναΐξας. ὁ. exortus.

Ἀναιρεθείς, pro ἀναληφθείς, καὶ σπαφείς, apud Iſocratem.

Ἀναιρέομαι. ſuſcipio, ut ἀναιρεῖσθαι τὸν πόλεμον, ſuſcipere bellũ, ἀναιρεῖσθαι ἔχθραν, ſuſcipere inimicitias. Item ſumo, ut ἀναιρεῖσθαι σῖτον, ſumere cibum. Item teneo, recupero. ἀναιρεῖσθαι νίκην, uictoriam ferre. Item recumbo. Item excindor, uaſtor. Demoſth. διηπάτηνται οἱ παλαιπωροὶ φωκεῖς καὶ ἀνήρηνται αἱ πόλεις αὐτῶν. Item tollo mortuum ad ſepeliendum, ut ἀναιρεῖσθαι τοὺς νεκροὺς, occiſorum cadauera ſepelire. ἀναιρεῖσθαι τοὺς ναυαγήσαντας, naufragos legere, naufragorum corpora ad ſepeliendum conquirere, naufragos ſeruare. Demoſth. πρὸς Μακάρτατ. Ἐὰν δὲ τοῦ Δημάρχου ἐπαγγείλαντος μὴ ἀναιρῶνται οἱ προσήκοντες. Quod ſi denunciante Demarcho, agnati & gentiles non ſuſtulerunt eos. Ἀναιρεῖσθαι τὴν συγγραφὴν, ſyngrapham irritã facere & circumducere, quod & ἄκυρον ποιεῖν dicitur. Ἀναιρεῖσθαι τὴν γραφὴν, accuſationem inducere. Ἀναιρεῖσθαι παῖδας, quærere pueros ex uxore, & ſuſcipere. Bud. Com.

Ἀναίρεσις. ιος. ἡ. reſponſio, receptio, recuperatio, cædes, interitus, ſublatio cadauerum, abrogatio, ut ἀναίρεσις τῶν νόμων.

Ἀναιρετής. ȣ̃. ὁ. occiſor.

Ἀναιρετίζω. tumultuor.

Ἀναιρετικά. τά. quæ intereunt.

Ἀναιρετικός. exitioſus, letalis.

Ἀναιρέω. occido, cõficio, perimo, eneco. deſtruo, reſpondeó, accipio, produco, porto, aufero, tollo, refello, refuto, occulto, ſuſtollo mortuũ ad ſepeliendum, ſicut ἀναιρέομαι. Ἀναιρεῖν τοὺς νόμους, antiquare & abrogare leges. Ἀναιρεῖν τὰς διαθήκας, rumpere & reuocare teſtamentum. Ἀναιρεῖν τοὺς χρόνους apud Demoſt. ἀντὶ τοῦ ἐκκρούειν, hoc eſt tempus eximere, & occaſiones rerum gerendarum auferre. Ἀναιρεῖν τὴν διαδικασίαν Liban. dixit pro eo quod eſt actionem denegare, à iudicio dictato repellere, & actionis intentionem circunducere. Ἀναιρεῦσαι ψῆφοι, uel καθαιροῦσαι, calculi condemnatorij. Bud. Com.

Ἀναισθάνομαι. non ſentio.

Ἀναισθησία. ας. ἡ. inſenſibilitas, ſtupiditas, βραδύτης ψυχῆς ἐν λόγοις καὶ πράξεσι. Theophraſt.

Ἀναίσθησις. ἡ. ſtupor, ἀναισθησία.

Ἀναισθητέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſine ſenſu ſum.

Ἀναίσθητος. inſulſus, ſenſuum inops, brutus, hebes, ſtupidus, expers rationis ac ſenſus, ſenſu carens.

Ἀναισθήτως. inſenſibiliter, inſulſè, temerè. Vnde ἀναισθήτως ἔχει, obſtupuit, occaluit.

Ἀναισιμόω. conſumo, expendo inutiliter, abligurio, opponitur τῷ αἰσιμόω. Euſt. Iliad. φ.

Ἀναίσιος.

Ἀναίσιος.ου.ὁ.ἡ.mali augurij,infortunatus.
Ἀναΐσσω.incito,ſurgo,obuio.
Ἀναισχυντέω.ſum impudẽs,impudẽter loquor.
Ἀναισχυντηλία.ας.ἡ.καὶ
Ἀναισχυντία.ας.ἡ.impudentia.
Ἀναίσχυντος.impudens.
Ἀναιτιολόγητα. τά. cauſarum ratiocinatione carentia.
Ἀναίτιος.inſons, innoxius, crimine uacans, cui iure nihil obijci poteſt,culpa uacans. Bud.Cõ. Vide Ἄναρχος in Ammonio, Inuenitur etiam ἀναιτος.
Ἀνακαγχάζω.cachinnor.
Ἀνακαθαιρέομαι.depono.
Ἀνακαθαίρομαι,καὶ ἀνακαθαίρω.repurgo.Plutarc. in Anto. ἀνακαθαιρόμενος τὰ ὑπιόντα τοῦ πολέμου,Belli reliquias perſequens & repurgans. Ἀνακαθαίρεσθαι ſol dicitur in deliquio,cum luna ſolem ſubiens, & eum nobis auferens, ſenſim præterlabitur,& eam partẽ ſolis,quam nobis primum abſtulit,prætereundo reddit. Ἀνακαθαίρειν quoque Theologi uſurpant pro eo quod eſt, allegorias anagogicas ad liquidum uſq; ſenſum patefacere atque explanare. Et ἀνακάθαρσις,allegorici ſenſus & reconditi, anagogica explicatio.Bud.Com.
Ἀνακαθίζω.reſideo,procumbo.
Ἀνακαθίζων.οντος.ὁ.ἡ.conſidens.
Ἀνακαινίζω.renouo,reparo.
Ἀνακαίνωσις.ιος.ἡ. renouatio. uel ἀνακαίνησις, ἀνανέωσις.
Ἀνάκαιον.ου.τὸ.carcer in quem conijciebãtur per uerſi ſerui,aut liberti ingrati, qui à patronis deſciuerant,apud Bœotos, ſic κέραμος apud Cyprios iiſdem deſtinatus carcer.
Ἀνακαίω.incendo,accendo.
Ἀνακαλέομαι.καὶ
Ἀνακαλέω.imploro, reuoco, prædico. Thucyd. ἐν δὶς ἔπειτα ἀχαιοὺς ἀνακαλεῖ.
Ἀνακαλυπτήρια.apud Philoſtrat.dicuntur munera,quæ uir & domeſtici atq; amici ſponſæ contribuebant,cum primum retectam, uiſendam ſe præberet. Dicuntur etiam ἐπαύλια & θεώρετρα.Cæl.lib.11.cap.60.Item Cereris ſacra in Eleuſine agitari ſolita, quum iam meſſis trituratæ aceres Vannis repurgarentur, quæ à ſapientibus ἐπιδείπνια dicebantur myſtico nomine,ut innuit Syneſius.
Ἀνακαλύπτω.μ.ψω.πε.φα.reuelo.
Ἀνακάλυψις.ιος.ἡ.reuelatio.
Ἀνακάμπτω.μ.ψω.π.φα. reuertor, reflecto. Bud. Comment.
Ἀνακαμψίπλος.Cæcias uentus.
Ἀνακάμψιπνοι.οἱ.reſupinati flatus.

Ἄναντες. ſurſum uerſus, in accliue.opponitur κατάντες.Hippoc.
Ἀνακάπτω.deuoro.
Ἀνακάρδιον. fructus arboris cuiuſdam peregrinæ.nomen adhuc habet in Seplaſijs. deſcribitur apud Arabes & recentiores Græcos.
Ἀνάκαψις.ιος.ἡ.uoratus.
Ἀνάκεια.τά.feſta Caſtoris & Pollucis.
Ἀνάκειμαι.diſpono,ſuſpendo, recumbor, dedicor, Vnde ἀνάθημα,& ἀνάκειται σώμμασιν, quod expoſitus eſt & inceſſitur dictorijs. ἀνάκειται κύβοις, aleæ deditus eſt. Vide in Ammo. quid differant ἀνακεῖσθαι & κατακεῖσθαι.
Ἀνάκειον.τὸ. templum Caſtoris & Pollucis.
Ἀνακείρω.abſcindo.
Ἀνακεκραγώς. exclamans.
Ἄνακες.Caſtor & Pollux. Et aduerb.in altis,ſuprà,quietẽ.
Ἀνακεφαλαιόω.μ.ώσω.καὶ ἀνακεφαλαιοῦμαι. ſummatim colligo,in ſummam redigo, ſiue ad caput uel ad capita redigo, ſummatim expono, peroro.Bud.Com.
Ἀνακεφαλαίωσις. ἡ. recapitulatio, qua capita rerum ſummatim repetuntur, epilogus, peroratio,enumeratio,concluſio.Sic uocãt oratores, cum ea quę ſparſim ac fuſius dicta ſunt,paucis repetuntur,ut ſimul iudici renouentur.
Ἀνακεχωρηκώς. ότος. ὁ. reductus, abſtruſus, ἀπόκρυφος.
Ἀνακηκίω. ἀναφέρομαι, ἀναπηδάω.exilio, proſilio,apud Plat.in Phædro Euſt.Iliad. η. annotat ἠρεμαίαν ſignare,placide exundo & exæſtuo.
Ἀνακήρυξις.ιος.ἡ.præconium,declaratio.
Ἀνακηρύττω. declaro per præconem, promulgo, Luciã. ἀνακηρύττομαι νενικηκώς,præconis uoce uictor pronuncior.
Ἀνακῆσαι.quieuiſſe.
Ἀνακινέω μ.ήσω.ſuſcito,agito.
Ἀνακινεῖν.ſubuoluere. ἀναστρέφειν.
Ἀνακίνησις.ιος.ἡ exagitatio.
Ἀνακλάζω.μ.σω.καὶ
Ἀνακλαίνω.μ.αύσω.π.κα.defleo.
Ἀνάκλασις.ιος.ἡ.reuerberatio,refractio, fragor, ſonitus, reflexio. Numeratur & apud P.Rutiliũ Lupum inter figuras ſententiarum.
Ἀνακλάω. reuerbero, refringo,repercutio, ἀναφλᾶν.Ariſtophani.
Ἀνακλαυθμός.οῦ.ὁ.fletus.
Ἀνακλέπτεσθαι.ἀναχωρεῖν.ſecedere.
Ἀνάκλησις.ιος.ἡ.reuocatio,inuocatio.
Ἀνακλητικός.οῦ.ὁ regreſſus, reuocatio. Item cantus tubæ, quo reuocantur ceſſantes milites ad pugnam,teſte Suida, inde Ἀνακλητικὸν σημαίνειν,receptui canere.

Ἀνάκλιτος. ου. ὁ. reclinans.

Ἀνακλῖναι. ἀνοῖξαι, aperuiſſe, ἀναπετάσαι, apud Homer. & Herodot.

Ἀνακλίνομαι. diſcumbo.

Ἀνακλιντήριον. τὸ. accubitum, lectulus, ſuper quo quieſcimus interdiu, qualia celebrãtur Florentiæ Tuſcanicæ & apud Lãprid. in Heliog. accuba. ab alijs ſtibadia dicuntur. Cæl. li. 14. cap. 58.

Ἀνακλίνω. reclino, hoc eſt facio declinare & diſcumbere.

Ἀνάκλισις. ιος. ἡ. diſcubitus.

Ἀνακλιτικός. οῦ. ὁ. inclinatus.

Ἀνακλύζω. μ. σω. ſcaturio.

Ἀνακογχίζω, uel ἀποκογχίζω. concha aut teſta excipio, in teſtam diffundo.

Ἀνακογχυλιάζω. μ. σω gargarizo, os & fauces reciprocato liquore ui ſpiritus colluo, ἀνακογχυλιασμός, Platoni & Athenæo.

Ἀνακογχυλισμός. ὁ. gargariſmus apud Aeginetã.

Ἄνακοι. Caſtor & Pollux, ἀνάκων. παρὰ τὸ ἀνάσσω, uel quia nauigantibus duces ſint, ἄνω καὶ ἑκὰς ἡμῶν ὄντων.

Ἀνάκοιλα. τὰ. cilia, palpebræ ſuperiores.

Ἀνακοινόω. μ. ώσω. καὶ ἀνακοινοῦμαι. conſulo aliquem. Bud. Com.

Ἀνακοινωνέω. μ. ήσω. π. ηκα. communico.

Ἀνακοίνωσις. ιος. ἡ communicatio. ſchema eſt, cum aut ipſos aduerſarios conſulimus, aut cũ iudicibus deliberamus. Iulius Rufinianus.

Ἀνακολλάω μ. ήσω. π. ηκα. replico.

Ἀνακόλλημα. τος. τὸ. quod compeſcit in oculos diſtillationes, glutini modo fronti additum.

Ἀνακόλουθος. ου. ὁ. inconſequens. Grammaticis ἀνακόλουθον eſt uitiũ orationis, quando non redditur quod ſuperioribus reſpondeat: ut ſi in oratione ponatur μὲν, & non ſequatur δὲ Eraſ.

Ἀνακομιδή. reditus, ultrò citroq́; commeatio, recuperatio, retrorſum commeatus. Com. Bud.

Ἀνακομίζομαι. redeo, recupero, retrò traijcio, ſubueho, ſurſum importo, recreo, ac reficio, quod læſum & male affectũ antea fuit. ἀνακομίζεσθαι nihil aliud ſignificat Hipp. quàm cui os comminutum eſt, poſtea refocillare ac recreare, ut atteſtatur Galen. de fracturis. Item infeſtor, infirmus ſum.

Ἀνακομίζω. infero, reporto, refero. Item θεραπεύω, curo, medelam adhibeo, conualeſco, recreo. Deporto apud Herodian. Bud. Com.

Ἀνακομίζων. οντος. ὁ. ἡ. reficiens.

Ἀνακομιδὴ, ἀναφύω.

Ἀνακονίζω. repercutio, eiaculor.

Ἀνακοπή. ῆς. impedimentum. Bud. Com.

Ἀνακόπτομαι. impedior, propriè quũ res cœpta interrumpitur.

Ἀνακόπτω. μ. ψω. π. οφα. arceo, propulſo, impedio, inhibeo, ἐπέχω. ut ἀνακόπτειν τὸ ῥεῦμα. id eſt retrò fluctum inhibere. Lucian. in Alexan. οὕτω μὲν ἀνεκόπην τῆς ὀργῆς. Atq; ita quidem ab iracundia deſtiti. Ἀνακόπτειν τοὺς ὀφθαλμοὺς, eſt oculos elidere, faſcinare. Bud. Com.

Ἄνακος. non indigens medela.

Ἀνακουστέω. non audio, non obedio.

Ἀνάκουστος. inaudibilis.

Ἀνακουφίζω. ſubleuo, attollo.

Ἀνακοχεύω. καὶ

Ἀνακοχή. ἡ. induciæ à pugna. uide Hammonij libellum.

Ἀνακραδαίνω. moueo.

Ἀνακράζω. μ. ξω. μέσ. π. ανακέκραγα. ἀόρ. β. ἀνέκραγον. exclamo, ſucclamo.

Ἀνακραμαίνω. clamo.

Ἀνακράτης. ου. ὁ. robuſtus, præſertim circa caput.

Ἀνακράτως. totis uiribus, omni diligentia. ἀνάκρατος.

Ἀνακρεμαννύντων. οἱ. ſuſpendentes.

Ἀνακρέμνημι. ſuſpendo.

Ἀνακρέων. οντος. ὁ. Anacreõ, unus ex nouem poetis Lyricis.

Ἀνακρίνω. diſcutio, diſcerno, ſcrutor, examino, recenſeo, indago, interrogo, quæro, & quæſtionem habeo, quod etiã inquiro dicitur. Aliquando hæc ſignificatio forenſis eſt, ita ut, quẽ admodũ Latinis quærere, ſit pro informationẽ facere, & legibus uindicare. Plutarch. de Auguſto: γράψας νόμον πῶς δεῖ ἀνακρίνεσθαι τοὺς ἐν αἰτίαις γενομένους, καὶ πῶς δεῖ κολάζεσθαι τοὺς ἁλόντας, Cũ lege ſanxiſſet de reis, quo nã modo habẽda ſit quæſtio, qualiq́; animaduerſione in conuictos uindicandum eſſet. In ſumma ἀνακρίνω uerbum eſt Atticorum, & ſignificat τὸ ἀναπυνθάνομαι, καὶ ἀνέρωτῶ, καὶ ἐξετάζω. βασανίζω, καὶ δοκιμάζω. Bud. Com.

Ἀνάκρισις. ιος. interrogatio teſtium, & quæſtio de aliquo facto habita: percunctatio accuſatoris & interrogatio, quã ὁ ἄρχων faciebat: quæſtio reorum, ſiue id per tormenta fiebat, ſiue ſine tormentis. Hinc etiam hoc nomine elogia uocabantur, id eſt teſtimonia, hoc eſt onera & informationes, quæ cum reo mittebantur. Sic in Actis cap. 25. Feſtus præſes ait ſe ἀνάκρισιν de Paulo facturum, eaq́; demum facta, ad Cæſarem Paulum miſſurum cum elogio: ὅπως (inquit) ἔχω ἀνακρίσεως γενομένης τί γράψαι. Abſurdum enim eſſet (inquit) hominem cauſam ex uinculis dicturum mittere, & crimina contra eum teſtata prætermittere. Bud. Com. Vide Ἐρώτησις in Ammonio. & Arpocrationis obſeruationes.

Ἀνακροτέω.

Ἀνακροτέω. edo plauſus.

Ἀνακρουσία. παιδιᾶς εἶδος τῆς σφαίρας.

Ἀνάκρουσις. εως. ἡ. reuocatio quę fit in claſsicis bellicis, præludium, cantus.

Ἀνακρούω. καὶ ἀνακρούομαι. inhibeo, torqueo, reuoco, ut ἀνακρούειν ἵππον. retinere equū. Item proludo, præludium carminis facio, præfari, procemio uti. Bud. Com.

Ἀνακτάομαι. recupero, quaſi reacquiro rem amiſſam, refocillo, reficio, concilio, fruor.

Ἄνακτες. filij & fratres regis, ſorores uel uxores regis ἄνασσαι uocabantur. Cæl. lib. 9. cap. 20. ἄνακτες. οἱ. apud Cyprios dicebatur magiſtratus honorificus, ad quos referebatur quotidie ab exploratoribus quibuſdā quicquid audiſſent, idq; in reipub. cōmodum fuerat inſtitutum. Euſt. Il. N. annotat.

Ἀνάκτησις. reconciliatio.

Ἀνακτίζω. renouo. reædifico.

Ἀνάκτορον. templum, palatiū, locus ubi redduntur oracula, templi aditus.

Ἀνακτορία. ας. ἡ. gubernatio, imperium ſacrum.

Ἀνακυΐσκει. abortum facit. ἀμβλύσκει.

Ἀνακυκάω. permiſceo.

Ἀνακυκλεῖν. eſt mente reuoluere, iterare. Bud. Comment.

Ἀνακυκλούμενον. conuerſans, Cic. interprete, ex Platonis Timæo.

Ἀνακυλίσαντες. οἱ. ſubuertentes.

Ἀνακυλίω. μ. ίσω. π. ικα. replico.

Ἀνακυμβαλίζω. cum ſonitu ſurſum iacio. ἀνακροτῶ, ἀναστρέπομαι, reſulto, ἀναπηδῶ. Item ſurſum deorſumq; me uoluo, ut ſolent οἱ κύμβαχοι. ſic enim Euſt. Il. ο. ἀνεκυμβάλιζον, ἀνεστρέπον το ἄνω καὶ κάτω γινόμενοι, καθ᾽ ὁμοιότητα τῶν πιπτόντων κυμβάχων.

Ἀνακυπτόω. reſupinum colloco, ἀναστρέφω τὸν νῶτον: Nicand. euerto, ſubuerto apud Lycoph.

Ἀνακύπτω. ſuſpicio, reſpicio, ſurſum eleuato capite aſpicio, & oculos & caput erigo, ut aues bibentes ſolēt, exiſto, emergo, emico. Vnde pro ſpe erigi animoq; recreari apud Xenophon. & Herodot. Bud. Com. ἀνακωκύω, ploro, ululo, à quo & κωκυτὸς, efficta uox, qua flentes & lamentes utuntur quamplurimum.

Ἀνακωμῳδοῦντες οἱ. reprehendentes.

Ἀνακῶς. Ionicè. prudenter, diligēter, φιλανθρώπως, ἐπιμελῶς, περιφροντισμένως, περιφυλαγμένως. Etym.

Ἀνακωχεύω. retraho nauem ne feriat, tranquille agito equos, reprimo, ſtabilio, remoror propter tempeſtatē, ἀνασειράζω, nauē in altū litus traho, reuoco, ἀναχωρέω μετεωρίζω τὴν ναῦν. Item otiari feriariq; à pugna ἀνακωχεύειν eſt.

Ἀνακωχή. ῆς. ἡ. induciæ, requies, laxamentum. Vide in Ammonio quid ab ἀνοκοχῆ differat.

Ἀναλαμβάνω. reficio, recupero, recreo, refoueo, rependo iacturam, damnum ſarcio, ut ἀναλαμβάνειν τὴν δύναμιν, reparare uires & copias: ἀναλαμβάνειν ἑαυτὸν, ad ſe redire, in integrum ſe reſtituere, in gradum ſe reponere & ἀναλαμβάνοντες, ſiue ἀναλαμβανόμενοι, qui ex morbo conualeſcunt, hoc eſt ἀνακομιζόμενοι, ἐκ τῆς νόσου ἀναφέροντες, ἀπὸ τῆς ἀῤῥωστίας ῥαΐζοντες. Ponitur aliquando pro conſtringo, colligo, cogo. Vnde & medici in ſuis compoſitionibus hoc uerbo uti ſolent, cum ſcilicet res contuſæ aliquo liquore coguntur, id eſt (ut Latini dicunt) excipiuntur. Et Plut. de milite diſperſo, τοὺς στρατιώτας ἀνειληφὼς κακῶν. Aliquando pro reſumo, reputo, itero, iterum dico. Aliquando pro epulo excipio, comiter, excipio. Aliquādo pro retraho, retineo, ut ἀναλαμβάνειν τὸν ἵππον, equū freno ſiſtere, & coërcere. Vnde & ἀντὶ τοῦ ἐπιτιμᾶν καὶ σωφρονίζειν ἑαυτὸν, id eſt reprehendere ſe, & emendare. Aliquando pro aliquem domum admittere, & penes ſe habere, ut apud Aeſchynem: & ἀναλαμβάνεσθαι εἰς τὸ γένος, agnoſci à patre, & in domum deduci: id quod poſt correctionem Athenienſes facere ſolebant. ἀναλαμβάνειν διαβολὴν, ſubijſſe falſam calumniam. Ἀναλαμβάνειν τὴν χλαμύδα, Plutarch. pro chlamydem aſſumere, ac inducere. Bud. Com. & ἀναλαμβάνειν, recognoſcere Cic. interp. ex Platone.

Ἀναλάμπω. emico, refocillor, reſumo uires, Plutarchus.

Ἀναλγής. έος. ὁ. ἡ. ſine dolore qui nulla ægritudine afficitur. Vide apud Ammonium.

Ἀναλγησία. καὶ

Ἀνάλγησις. εως. indolentia & ſtultitia, ἀναισθησία. Id propriè uitium eſt, cum quis uacat dolore & ſenſu ſui mali, & ob id ſtupens in omne uitium fertur.

Ἀνάλγητος. ου. ὁ. ἡ. carens dolore, ſtupidus, qui mala boni conſulit, & indignationem rei non ſentit: & qui ita dedoluit, Latinè dicitur deferbuiſſe. quid differat ab ἀναλγὴς, uide in Ammonio.

Ἀναλδές. ſiue potius ἀναλθές, ἄτροφον, ἀναυξές. quod non alitur uel augetur.

Ἀναλέγομαι. μ. ξομαι. decerpo, colligo ſparſa & effuſa, relego. Vnde ponitur aliquando pro legere, ἀναγινώσκειν, διέρχεσθαι. Aliquādo pro argumentis & ratiocinatione, colligere, intelligere, indubitatum haberi, firmiter tenere ac concipere. Aliquando pro ἀναπιμπλάσθαι, καὶ ἀναμιμνήσκεσθαι, καὶ ἀναπολεῖν. hoc eſt

animo uerſo rem preteritam & reminiſcor ac reputo, in memoriam reduco. Bud. Com. Depon. accuſ.

Ἀναλέγων dixit Thucid. pro ἀπανοξύνων.

Ἀναλεήμων. ωνος. ὁ ἡ. immitis,

Ἀναλείχω. lambo.

Ἀναλεῖψαι. Vide ἐγχεῖσαι in Ammonio.

Ἀνάλεκτα. τὰ. reliquiæ ſub menſa. Martialis: Colligere longa turpè nec pudet dextra Analecta, quicquid & canes reliquerunt. Sic dicta quòd colligi debeant, id eſt ἀναλέγεσθαι. Cæl. lib. 7. capite 52.

Ἀναλεκτίδες dicuntur, quibus è xylino lino, uel quauis materia tanquam puluillis conſtipant ſcapulas prominentes puellæ, ut uideri habitiores poſſint. Cæl. ibidem.

Ἀνάλεκτος. collectus, quo uocabulo Seneca uſus eſt pro Libro collectaneorum. Appellat idem ἀναλεκτὰς grammaticos, qui lectione multa exercitati, memotia ſunt firmiſſima, ut quicquid unquam legerint, uel audierint ferè habeant in uumerato, ἀπὸ τοῦ ἀναλέγεσθαι, quod ſignificat ἀμφιβόλως ἔχειν καὶ συνοεῖσθαι. id eſt firmiter tenere, ac concipere. Cęlius ibidem & Bud. Com.

Ἀναλεξάμενος. diligens.

Ἀνάλημμα. τος. τὸ. ſudes, firmamentum, altitudo.

Ἀναληπτικὰ φάρμακα. quæ recreandis defectis compoſita ſunt. Διαιτᾶν ἀναληπτικῶς τὸν ἀσθενοῦντα apud Gale. id eſt uictum præſcribere reſtituendis uiribus. Ἀναληπτικὴ. ab eodem lib. 7. Therap. uocatur uictus ratio renutritoria & refectoria. interprete Luciano. Et ἀγωγὴ ἀναληπτικὴ, educatio & nutritio, uirium focillatrix, ab ἀναλαμβάνειν, quod eſt reparare uireis. Bud. Com.

Ἀναλῆσαι. ἀναθρέψαι.

Ἀνάληψις. ιος. ἡ. reſumptio. Ἀνάληψις τῶν παίδων, agnitio ea, qua quis penes ſe aſciſcebat puerũ, & quaſi filium agnoſcebat. Bud. Com.

Ἀναλθὲς, ἀνυγίαστον, ἀναίσθον, uel quod non nutrit. uide ἀναλδές.

Ἀναλίγκιον ἀνόμοιον.

Ἀναλισκέω. καὶ

Ἀναλίσκω. conſumo, excido, deleo. Bud. Com. Etym. ἄλες, id eſt ἀθρόον. ex quo ἁλῶ, τὸ συναθροίζω: & cum α priua. ἀαλῶ, τὸ τὰ συνηθροισμένα διασκορπίζω. Idem ſignificat ἀναλῶ, pleonaſ. τοῦ ν. & ἀναλίσκω, per paragogen.

Ἀναλίσκειν. id eſt, ἀθρόον: ex quo ἁλῶ, τὸ συναθροίζω.

Ἀναλκεία. ας. ἡ. impotentia.

Ἄναλκις. ιδος. ὁ. ἡ. impotens. Ex ἄλκω ἀλκὴ, & α priua. & pleonaſmo τοῦ ν ἀσθενὴς, ἄνισχυς, δειλός.

Ἀνάλμυρος. inſulſus, non ſalſus.

Ἀναλλοίωτος. ου. ὁ. inalterabilis.

Ἀνάλλομαι. deſilio.

Ἀναλλύζω. ingemiſco.

Ἀναλογάδην. aduerb. ſecũdum proportionem.

Ἀναλογεῖον. ου. τὸ. pulpitũ, cui libros imponimus.

Ἀναλογητέον. repetendum eſt.

Ἀναλογητικοί. οἱ. philoſophi quidam appellabantur apud Laërt. lib. 1.

Ἀναλογία. proprietas, ſimilitudo. Hãc (ut author eſt Quintilia. lib. 1.) proxime à Græco transferentes in Latinum, proportionem uocauerũt. Cicero conuenientiam poſſe uerti exiſtimat. Aliquando comparationem aut proportionẽ. Quam ἀναλογίαν Stoici (inquit) nos appellamus conuenientiam, ſi placet. Et in libro de uniuerſit. id optime aſſequitur, quæ Græcè ἀναλογία, Latinè (audendum eſt enim quoniam hæc primum à nobis nouantur) comparatio, proportione dici poteſt. Ariſtot. Ethic. li. 5. ἀναλογίαν dicit eſſe ἰσότητα λόγου, hoc eſt parilitatem ſiue ſimilitudinem rationis, atque hanc ipſam bipertitam fecit, ut unam uocaret διῃρημένην, hoc eſt, ſciunctam, peculiarem Geometris, alteram συνεχῆ, id eſt, coniunctam ab Arithmeticis uſurpatam. Apud mathematicos ἀναλογία eſt, cum numeri duo aut plures: cũ item magnitudines inter ſe cõparãtur, ad ſimilitudinem ſecundæ cõparationis, iuxta æqualitatem aut inæqualitatẽ. ut ſi dicas: Vt ſe habẽt quatuor ad duo, ſic octo ad quatuor: & quãto eſt longior pes Herculanus alterius alicuius pede, tanto item ſtadiũ Herculeanũ pede ſexcenties cõmenſum, longius eſt eo ſtadio, quod alterius pede toties tranſmiſſum eſt. Apud grammaticos ἀναλογία eſt ſimiliũ ſimilis declinatio, ut inquit Gel. cuius uis eſt, ut ad aliquid ſimile, de quo non quæritur, referat, ut incerta certis probet: ut ſi quęratur, funis maſculini an fœminini ſit generis, ex eius diminutiuo cognoſcitur, quia funiculus gener. maſculini eſt. Et Gaza orthographiã deprehendi ἀναλογία ait: ut ſi dicas ταχεῖα per diphthõ. ει ſcribendũ eſſe, quia βραχεῖα ita ſcribitur, quòd quemadmodum ἀπὸ τοῦ βραχέως deducitur βραχεῖα, eodem modo à ταχέως ταχεῖα. Eraſ. ad Romã. annotat ἀναλογίαν eſſe congruentiam rei ad aliquid relatæ, uelut cum dicimus. Cicada magnas habet alas proportione corporis, nam paruæ ſunt alæ, ſi ad alas conferantur papilionum: putatq; in eo loco Pauli, proportionem uertẽdum, alij menſuram competentem.

Ἀναλογίζομαι. raciocinor, reputo, æſtimo, expendo, animo uerſo, delibero, recordor, ſicut ἀναλέγομαι.

λέγομαι. Ponitur aliquando pro errorem reputare, retractare, reſipiſcere & ſeſe reſpicere, Pollu. Bud. Com.

Ἀναλόγιον. τοῦ. τὸ. pulpitum. uide ἀναλογεῖον.

Ἀναλογισμός. οῦ, ὁ. reputatio.

Ἀνάλογον. proportione reſpondẽs, proportione conſtitutũ, proportionabile. ὁ λόγου ἐχόμενον. id eſt τῷ λόγῳ ὅμοιον. Fit autem à λόγος. ἄλογος. inde alia compoſitio ἀνάλογος, & pleonaſmo τοῦ ν, ἀνάλογος. Etym. Ἀνάλογον, aliquando accipitur pro ὁμοίως, hoc eſt, eadẽ ratio eſt, uel ſimilis ratio eſt, quòd etiã dicitur ἀνὰ τὸν αὐτὸν λόγον proportione uel διὰ ἀναλογίας.

Ἀναλογῶ. ὁμοιῶ. Datiuo iung.

Ἀναλόγως. ἴσως. ὁμοίως.

Ἀναλογώτατος. τοῦ. ὁ. aptiſsimus.

Ἄναλος. τοῦ ὁ. inſulſus, χωρὶς ἁλῶν.

Ἀναλόω. expendo, conſumo, pereo, euaneſco.

Ἄναλτος. τοῦ. ὁ. inſatiabilis, ἀπλήρωτος, ἀκόρεστος. Item ἀχρεῖος, Odyſ. σ. ἀναυξής, ἀτελής, ἀδὴς, βαρύς. Fit autẽ παρὰ τὸ ἅλις τὸ δαψιλῶς, ἄλος, & priuatiuẽ ἄναλος, uel pleonaſmo τοῦ τ. ἄναλτος, Item inſulſus, inſalitus, non conditus, Euſt. Itẽ grauis corpore, quaſi aſſalire impotẽs.

Ἀναλύζω ἀνανύττω.

Ἀναλύομαι, reſoluor, aluum citam habeo, purgatorio utar pharmaco, apud Menand. τὸ φάρμακον κεδύσει ἀναλυθεὶς, μόλις.

Ἀνάλυσις. ιος. ἡ. reſolutio, reditus, retextio cõplexionis. Bud. Com. Cum compoſitũ aliquid in ſuas ſimpliciſsimas partes, uel in ſua principia reſoluitur. Mathematicis ἀνάλυσις eſt aſcẽſus à fine ad principium, cuius principiũ concluſio eſt, qui fuerat finis in cõpoſitione, quã quo pacto Geometræ conficiunt, inde Euſtat. (Ethic. 3.

Ἀναλυτικός. οῦ. reſolutiuus.

Ἀναλύω. reſoluo, redeo, quemadmodum qui diſcedit ſoluere dicitur. Pro immutare aliquando. Bud. Com. Si paulò purius ac latinius loqui uoluerimus ἀναλύειν aliquando dijudicare uertendum contendemus, hinc Ariſt. ἀναλυτικὰ non reſolutorios libros, ſed de arte iudicandi appellabimus. Itẽ ἀναλύεσθαι aliquando idem quod διαλύεσθαι, hoc eſt in nihilũ recidere, & ἀναλυθῆναι, medicis eſt purgantia pharmaca ſumere: καθαρτικῷ τινὶ χρήσασθαι φαρμάκῳ ἀπαλλάξαι, διαιρεῖν.

Ἀναλφάβητος. τοῦ. ὁ. indoctus, qui ne elementarias quidem literas nouit.

Ἀνάλωκα, καὶ ἀνήλωκα. conſumpſi, ab ἀναλίσκω.

Ἀνάλωμα. ατος. τό. expenſa, ſumptus.

Ἀναλωτής. οῦ. ὁ. qui expendit.

Ἀναλώτης. τοῦ. ὁ. expenſor.

Ἀνάλωτος. inexpugnabilis, qui non capitur.

Ἀναμάξευτος. τοῦ. ὁ. ἡ. deuia, per quam nequeant agi currus.

Ἀναμάξεις affricabis, conglutinabis. Nam: Odyſ. τ. ἐναποτυπώσεις, imprimes.

Ἀναμάρτητος. τοῦ. ὁ. inſons, nulla peccati labe pollutus, innoxius. Neq; ſolũ ſignificat eum, qui non peccauit, ſed eum qui ne peccare quidem poteſt, ut indicat Hieron. Vnde τὸ ἀναμάρτητον, ſtatus inſons, prorſus Theonini dentis neſcius. Cæl.

Ἀναμαρύκομαι, καὶ

Ἀναμασάομαι. rumino, remãdo: & tranſlate pro conſideratius aliquid mente uerſo. Ariſtoph. Veſpis: μόλις τὸ πρᾶγμ' ἔγνωσαν ἀναμασώμενοι. Sic Varro: Non modo abſens quicquã de te æquius cogitabit, ſed etiam ruminabitur humanitatem tuam.

Ἀναμασσύω. ἀναζητῶ.

Ἀναμάττομαι. reficio, recreo, abſtergo.

Ἀναμάττω. ſubigo, καὶ ἀναφυρῶ. Item luo, Hom. Bud. Com.

Ἀναμάχομαι. repello, expugno.

Ἀναμέλγητος. τοῦ. ὁ. immulctus.

Ἀναμελλάναι, ἀνανεῦσαι, ἀρνήσασθαι.

Ἀναμέλπω. cano.

Ἀναμέμνημαι. reminiſcor, memini. Depon.

Ἀναμένω. μ. ἀναμενῶ. expecto, patior, ſuſtineo, (perfero.

Ἀναμέρος. uiciſsim, ἐν μέρει.

Ἀνὰ μέσον in medio ἐκ τῶν ἀνὰ μέσον μερῶν, ex intermedijs partibus Ariſt. Rhet. ad Alexan.

Ἀνάμεστος. τοῦ ὁ. ἡ. plenus, refertus.

Ἀναμετρεῖν, uel ἀναμετρεῖσθαι. remetiri, ſupputare, recogitare.

Ἀναμετρής. έος. ὁ. ἡ. immenſus.

Ἀναμέτρησις. ιος. ἡ. dimenſio.

Ἀναμηρύκομαι. rumino.

Ἀναμηχανάομαι. contrà machinor.

Ἀναμιγνύω. μ. σω. immiſceo. Actiu.

Ἀναμίλλητος. non contentioſus.

Ἀναμιγνήσκομαι. μ. σομαι. recordor. Deponens (genit.

Ἀναμιγνήσκω. μ. σω. admoneo, in memoriam reuoco, recordor, ſuggero.

Ἀναμιμνήσκομαι, reminiſcor, recolo, repeto.

Ἀναμίξ. mixtim, promiſcuẽ, ἀναμίγδην.

Ἀνάμιξις. ιος. ἡ. concrementũ, cõmixtio, coitus.

Ἀναμισθαρνέω. μ. ήσω. π. κα. capio mercedem.

Ἀναμνήματα. τά. recordationes.

Ἀνάμματος. τοῦ. ὁ. enodis.

Ἀναμνέω. μ. ήσω. π. κα. facio reminiſci, ſuggero. Lucian. ἀνάμνησον σεαυτὸν, memorem fac teipſum, reducas tibi in memoriã. Item memoro. Gaza ex Cicer. ἅπαντας οὓς ἀνέμνησα, Omneis quos memoraui. Actiuum.

Ἀνάμνησις. ιος. ἡ. reminiſcentia. differt ab ὑπόμνησις, de quo Ammon.

Ἀναμνη-

Ἀναμνηστικὸς. ȣ. ὁ ἡ. facile reminiſcens, memoria excellẽs, præterita in memoriam reducens, σημεῖον ἀναμνηστικόν, apud Gal. in arte medicin.

Ἀναμονὴ, μακροθυμία.

Ἀναμόργνυμαι, & ἀναπομόργνυμαι. eſt imprimo, inuro, quaſi tergendo imprimendoq́; imbuo. quæ ſignificatio ex eo manauit, quòd infricando & odor & color hæreſcit, quare etiam προτρίβεσθαι dicitur. Bud. Com.

Ἀναμοχλεύειν. ſubmouere, ἀνακινεῖν. Inferius ἀνοχλίζειν legitur ubi ἀναμοχλίζειν caſtigauerim.

Ἀναμπλάκητος. ȣ. ὁ ἡ. infallibilis.

Ἀναμύειν. ἀναβλέπειν.

Ἀναμυρίζεσθαι. χρηματίζεσθαι.

Ἀναμυχθίζω. ſuſpiro, ingemiſco. Aeſchyl.

Ἀναμφίβολος. ȣ. ὁ. ἡ. minime dubius. Vnde ἀναμφιβόλως ἔχειν, firmiter tenere, nihil ambigere, indubitatum habere.

Ἀναμφιλέκτως. ἀναντιλέκτως, contradictoriè, ſine dubio, procul dubio, πόῤῥω ἀμφιβολίας.

Ἀναμφίλογος. ȣ. ὁ. indubius. Vnde aduerb. ἀναμφιλόγως, ſine controuerſia, ſine dubio.

Ἀναμφισβήτητον. τὸ. nõ controuerſum, & quod conſtat & conuenit, indubitatum.

Ἀνανδρία. ας. ἡ. effœminatio, mollicies, puſillanimitas, timiditas.

Ἀνανδριεῖς. οἱ. euirati Scythæ, qui muliebria obeunt officia, & fœmineo ritu colloquia agitant, apud Hipp. qui & ἐνάρεες.

Ἄνανδρος. ȣ. uiro carens, innupta, parũ uirilis.

Ἀνάνδρως. ignauiter.

Ἀνανεάζω. renouo, muto me in aliam formam.

Ἀνανεχθεὶς. ad ſe reuerſus.

Ἀνανέμειν. ἀναγινώσκειν, καταλέγειν.

Ἀνανεοῦμαι. inſtauro, reſtituo, renouo ἀνανεοῦμαι τὴν οἰκείαν. hoc eſt ἀνακαινίζω. Item in memoriã reduco, & reuoco noua lectione, quod Quint. renouare memoriam dixit. Lucian. ἥρω ἰκοῦς μύθου ἀνανεούμενος. Bud. Com. Verũ in hac ſignificatione ſolet plerunq; adijci uox μνήμην. Libanius in oratione quę περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης inſcribitur. ἀνανεοῦμαι τῇ μνήμῃ τὸν ὀρβιάδην (ἐκεῖνον.

Ἀνανεύω. μ. σω. abnuo. Neutrum.

Ἀνάνευσις. repulſa, reſpectus.

Ἀνανεόω. μ. ώσω. renouo.

Ἀνανέωσις. ἡ. renouatio.

Ἀνανηπιεύομαι. repueraſco.

Ἀνανηπιοῦμαι. idem.

Ἀνανῆσαι. σφάξαι.

Ἀνανήφω. μ. ψω. π. φα. reſipiſco, ad me redeo, me colligo: propriè ad ſobrietatem redeo. nam νήφων ſolarium ſignificat.

Ἀνανθὴς. έος. ὁ. ἡ. flore carẽs, & ἀνάνθεος. ȣ. Pluta.

Ἀνάνιον. τὸ. innocuum, incolume, ſine dolore, τὴν στέρησιν τῆς ἀνίας.

Ἀνανομὴ. ἀναδασμός.

Ἀνανοσέω. μ. ήσω. in morbum recido. Neutrum.

Ἀναντραγώνιστος. ȣ. ὁ. ἡ. qui contrà certare nequit.

Ἀνανταγώνιστον στρατὸν uocat Herodianus, cui nemo reſiſtere poteſt.

Ἀνανταπόδοτον. ubi aliqua orationis pars nõ redditur: figura Atticis familiaris. Hom. ἀλλ᾽ ἢ μὴ δώσουσι γέρας μεγάθυμοι ἀχαιοί. deeſt παύσομαι, ἡσυχάσω.

Ἄναντες. apud Dionyſ. Areopagitam interpretatur πρόσω, ἄνω, ἐπὶ τὸ προκείμενον.

Ἀνάντης. ȣ. ὁ. ἡ. arduus, accliuis.

Ἀναντίβλεπτον. quod non auſit contra oculos tollere.

Ἀναντιλέκτως. indubiè, ſine cõtrouerſia. Strab. 13.

Ἀναντίῤῥητος. ȣ. ὁ. ἡ. in authorem receptus, id eſt cui cõtradici nequit. Plutarchus in Themiſtocle. Vnde ἀναντιῤῥήτως, indubitatò, citra cõtradictionem.

Ἀναντιφώνητος. cui nihil reſpõdetur, cui contra dici non queat.

Ἄναξ. ακτος. ὁ. rex, princeps, dominus, imperator: ab ἄκος, quod medelam ſignificat, quòd illis ſubditorum cura incumbat, authoribus Plutarch. & Euſtath. Vel ἀπὸ τοῦ ἀνάγω, τὸ κελεύω. Vel (ut Etym.) παρὰ τὸ τῇ ἄνω τάξιν ἔχειν, πρὸς ὃν πάντα ἀναφέρομεν. ἢ παρὰ τὸ ἄνακον, ὃ σημαίνει ἐπιμελὲς. Caſtor & Pollux ita primi appellati ſunt à nauigantium cura. Et tam de dijs quàm hominibus dicitur, ut Iliad. β. Ἑρμείας δὲ ἄναξ δῶκε. Iſocrati ἄναξ minus eſt quàm βασιλεὺς, unde Iouem βασιλέα uocat, cæteros uerò omnes ἄνακτας. Vide in ἄνακτες.

Ἀναξαίνειν. ἀνακινεῖν. Heſych.

Ἀναξία. ας. ἡ. regio.

Ἀναξιδώρα. Ceres, ἡ ἀνάγουσα τοὺς καρποὺς ἐκ γῆς, quæ & apud Pauſaniam ἀνησιδώρα.

Ἀναξιοπαθεῖν. ægre ferre, indignum facinus clamare, indignum eſſe dicere. Plutarch. Ἀναξιοπαθήσας δὲ ὁ Κρυτόλαος ἀνέβαλεν αὐτήν. Bud. Comment.

Ἀνάξιος. ȣ. ὁ. indignus.

Ἀναξίως indignè.

Ἀναξύειν. eradere.

Ἀναξυρὶς. ίδος. ἡ. feminale, ſubligaculũ, interdum calciamenti genus. Euſt. ſignificari ait id, quod Romani bracion dicunt, ἀπὸ τοῦ ἀνασύρεσθαι, mutato σ in ξ. Etym. Vide Bayfiũ de re ueſtim. & Ἀναξυρίδα. oſtentare, in Chilia. Eraſ. Eſt & rumicis genus cuius folia calceorũ ſoleis, quos Gręci ea uoce aliquãdo ſignificãt, ſimilia ſunt.

Ἀνάπαιστος, qui & antidactylus, παρὰ τὸ ἀναπαίειν, id eſt ἀνάπαλιν ἀνακρούειν πρὸς τὸν δάκτυλον,

λεν, id eſt quòd ſono reciproco repercutiat da ctylum. Et Ariſtoph. in pace παράβασιν, id eſt, digreſsionem illam qua chorus uti ſolet in Comedijs ad populum extra argumentum fabulæ, uocat ἀνάπαισον.

Ἀναπαιστίδες σφῦραι. mallei fabrorum.

Ἀνάπαλιν. ex contrario.

Ἀναπάλλω. ἀναπηδῶ, ἀνασείω.

Ἀνάπαλσις. uibratio.

Ἀναπαριάζειν. mutare ſententiam, pactũ irritum facere, more Pariorum, qui aliquando bello ab Athenienſibus oppreſſi, ciuitatẽ ſe illis tradituros polliciti ſunt, ſi ab armis diſcederent, ſed iiſdem protinus mutauerunt ſententiã nacti aliunde auxilia. Eraſmus in Chiliad.

Ἀνάπας. αντος. ὁ. uniuerſus σύμπας.

Ἀναπατάξασθαι. ἀνακοῦσθαι ἆσμα.

Ἀναπατῶ. impono.

Ἀνάπαυλα. ης. ἡ. requies. Vnde & pro loco ponitur, ubi ſubſiſtere ſolẽt ij, qui iter faciunt quietis gratia. Ariſtoph. in Ran. Libanius in Epiſtolis, ἥκεις ὥσπερ ἀναπαύλης ἐδόκουν. Idem in Monodia in templum Apollinis. οἷαν ζεῦ γνώμης καμοῦσης, ἀφῃρέθημεν ἀνάπαυλαν.

Ἀναπαύομαι. μ. σομαι. quieſco, interquieſco, deſino, quieti me trado, ἀνακλίνομαι, ὡς πρὸς ὕπνον. deficio, morior. Herodian. De Cõmodo, καὶ ὑπὸ καμάτου πάσχειν οἰηθεὶς, ἀνεπαύσατο. Item αὐτί τοῦ ἀποθνήσκειν. Idem de Marco imperatore, νυκτός τε καὶ ἡμέρας ἐπιβιώσας μιᾶς, ἀνεπαύσατο, ubi noctem diemq́; ſuperuixiſſet unam, fato functus eſt. Depon.

Ἀναπαυόμενον ὕδωρ. de fonte quodam Dodonæo dicitur, cuius aqua diei & noctis medio ſiſtitur, aliud tempus continuè fluens. Etym.

Ἀνάπαυσις. ιος. ἡ. requies.

Ἀναπαύω. μ. σω. reficio, id eſt recreo, quieſcere facio & ceſſare, refocillo. Matth. 11. Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Actiu. Hæc enim uox non ad cibum, ſed ad remedium laſsitudinis referenda, inquit Laur. Val.

Ἀναπείθω. μ. σω. ſolicito, inſtigo, adduco, induco, perſuadeo. Accuſ.

Ἀνάπειρα. ας. ἡ. experimentum, exercitatio.

Ἀναπειράω. μ. άσω. π. ακα. meditor, iterum experior.

Ἀναπείρω. πήγνυμι, κεντέω.

Ἀναπειστηρία. ἡ. quæ fidẽ auditoribus facere poſſit. perſuaſiua. Ariſtoph. Neph. πῶς ἂν μάθοιμ' αὐτὸς ἀποφεύξειν δίκας, ἢ κλῆσιν, ἢ χαύνωσιν ἀναπειστηρίαν.

Ἀνάπεστος. ου. ὁ. palam factus.

Ἀναπελάσας. ἀναῤῥωσθείς.

Ἀναπεμπάζομαι. in memoriam redeo, præterita reputo, ἀναλογίζομαι, ἀναπολοῦμαι, ἀνακυκλοῦμαι. Bud. Com. Ducta eſt translatio ab his, qui per quinos digitos aliquid computant. Lucian. de ijs loquens qui ſunt apud inferos, & uitæ felicitatem requirunt. ὥσπερ εἶνα ὄνειρον ἀναπεμπαζόμενοι τὴν παρ' ἡμῖν εὐδαιμονίαν. Eraſ. Chil. uſurpauit, & ἀναπεμπάζωμαι, pro ἀναλογίζομαι. Syneſ. in oratione de regno ad Arcadium. ἀναπέμπασαι τὸν πατέρα, dicitur etiam ἀναπεμπάζω pro eodem.

Ἀναπέμπομαι. remitto. Bud. Com.

Ἀναπέμπω. μ. ψω. deſtino, reduco, ἀναπέμπειν ὕδωρ, aquã ꝓfundere, aut expuere fons dicitur.

Ἀναπετάννυμι, ἀπὸ τοῦ ἀναπετάω. μ. σω. ⁊ῶ.

Ἀναπεταννύω. καὶ

Ἀναπετάω. μ. ἀναπετάσω. extendo, aperio, laxo, ſum amplus, Platoni ſum propenſus, Lucian.

Ἀναπεπταμένον. τὸ. apertum. (Actiu.

Ἀναπεπτογμένος. ſtupefactus.

Ἀναπεπτωκώς, ότος. ὁ. q decidit, languidus, piger.

Ἀναπετῶ. Atticè pro ἀναπετάσω.

Ἀναπηγάζω. reddo.

Ἀναπηδάω. μ. σω. exilio, ſubſilio, proſilio, abripio me. Lucian. de ſponſa, quæ deſponſum uulnus in conuiuio accepiſſe uidebat, καὶ ἡ νύμφη δὲ ἀνεπήδησε. Ariſtoph. Ranis: Νῶϊ δὲ δεῖσαι γέ που ἐπὶ τὴν κατήλιφ' εὐθὺς ἀνεπηδήσαμεν. Neutrum.

Ἀναπλινίζω. μ. ίσω. certus ſum, exoluo.

Ἀναπηρία. ας. ἡ. mutilatio alicuius membri.

Ἀνάπηρος. ου. ὁ. ἡ. cæcus, mutilatus, mancus. παρὰ τὸ πῆθω τὸ πανθάνω fit πηρός, & cum α priu. ἄπηρος. ex quo cum altera priuatione ἀάπηρος, & per pleonaſmũ τοῦ ν, ἀνάπηρος, σεσινωμένος, ἠκρωτηριασμένος, νοσώδης, λυπηρός. Etym.

Ἀναπίμπλαμαι. impleor.

Ἀναπίνομαι. diſcutior, abſorbeor, digeror, ueluti cum pus alicubi collectum diſcutitur ac digeritur. Hippoc.

Ἀναπίπτω. decido, ſupinus ſum, reſupinor, plus eſt quàm ἀνακύπτω. diſcumbo, accumbo, humi conſido. Pœniteo, pigreſco, deſpero: nam ad animũ transfertur, quemadmodum & apud Demoſt. δεῖ δικαίως νῦν ἀναπεπτωκότων ἦτε, id eſt ὕπτιοι, καὶ νυστάζοντες (inquit interpres) οὐκ ὀρθοὶ καὶ νήφοντες. hoc eſt, Animo nec ſtrenuo nec uigilanti arrectoq́;, ſed ſupini & deſides & malis ueſtris indormientes. Hoc Cicero Concidere appellat. Sic etiam Liuius, Victi autem ceciderunt animis. Dicitur & iacere Latinè. Bud. Com.

Ἀναπλάζειν. διπλάζειν.

Ἀναπλανάομαι. fallor. Depon.

Ἀνάπλασις. ιος. ἡ. illinitio, iniunctio.

Ἀνα-

Ἀνάπλασις. ιος. ἡ. ἀπὸ. ἀναπλάττω, recreatio, refor matio, altera informatio, qđ eſt baptiſma. Bud.
Ἀνάπλασμα. ατος. τό. mendacium. (Com.
Ἀναπλάττω, & ἀναπλάττομαι fingo, id eſt, commi niſcor, formo, imaginor quæ nunquam uidi, ἀντὶ τοῦ ἀνϛυποῦμαι, refingo, id eſt inſtauro, ἀνα γεννῶ, ἀνακτίζω, efformo, effingo, cõficio. Bud. Com. Hoc tamen eſt diſcriminis quod ἀνατυποῦμαι, propriè dicuntur cum ea quæ uidimus imagitione informata concipimus.
Ἀναπλέκω. redimo, cæſariem colligo, hoc eſt ἀναλαμβάνω. Bud. Com.
Ἀναπλέω. renauigo, amne aduerſo nauigo, redeo
Ἀνάπλεως. ω ὁ. ἡ. plenus, oppletus.
Ἀναπλημμορεῖν. redundare, effluere.
Ἀναπλήθω. μ. σω. καὶ.
Ἀναπληρόω. μ. ώσω. impleo. Actiu. Etym. ἀναπλήσας, ἀναφυσήσας, ἀθρόως ἀναλαβών. ἐκ τοῦ πρήθω, ἀναπρήσας, & mutato ρ in λ. ἀναπλήσας. Et ἀναπλήσεις, ἀναπληρώσεις.
Ἀναπλήρωσις. εως. ἡ. expletio, completio.
Ἀνάπλοος. ου. ὁ. receſſus, aſcenſio nauium.
Ἀναπλόω. explico.
Ἀναπλῶσαι. pro ἀναπλεῦσαι Ionice apud Hero dotum.
Ἀνάπλυσις. ιος. ἡ. ablutio.
Ἀνάπνευσις. ιος. ἡ. Bud. Com. καὶ
Ἀναπνευστικὸς. οῦ. ὁ. ἡ. ſpirans.
Ἀναπνέω. μ. εύσω. ἀόρ. ἀνέπνευσα, ἀπὸ τοῦ ἀναπνεύω παλαιοῦ, reſpiro. Neutrum.
Ἀναπνοή. ῆς. ἡ. reſpiratio, ἐκπνοή, reciprocatio ſpi ritus, cũ accipitur aër & redditur. Etym. πνύω, πνέω, futur. πνεύσω. ex quo πνευστός, ἄπνευστος, ἄπνευσις: & detractione τοῦ τ, ἄπνευσις, & ἀνάπνευσις.
Ἀναπόβλητος. ου. ὁ. qui amitti non poteſt.
Ἀναπόδεικτος. ου. ὁ. ἡ. indemonſtrabilis, ut ἀναπόδεικτος αἰτία, improbata cauſa.
Ἀναποδείκτως. aduerb. ſine probatione.
Ἀναποδίδωμι. μ. ώσω. reddo, rependo. Actiu.
Ἀναποδιζόμενα quæ iterum expenduntur.
Ἀναπόδιζος. pro ſcriba ſiue notario.
Ἀναποδίζω. μ. σω. π. κα. impedio. Item retro ago, retrocedo, quaſi dicas repedo. Dionyſ. de deli quio ſolis in morte Chriſti, Σελήνη δὲ μέχρι ἡλιακοῦ πέρατος ἐλθοῦσα. εἶτ᾽ ἀναποδίσασα Ali quando ponitur pro reuoco, & tam ad perſo nam quàm ad rem refertur. Ad perſonam, He rod. καὶ οὐδαμῇ ἄλλῃ ἀνεπόδισε ἑαυτόν, Atque nuſquã alibi ſeipſum reuocauit, id eſt nuſquã id iterũ dixit. Eſt enim hic ἀναποδίζειν τὸ ταὐτὰ πολλάκις λέγειν, καὶ τὸ ἀκριβῶς ἐξετάζειν. eadem frequenter dicere, ac diligenter inquire re: id quod faciunt, qui diligenter rem quærũt. ſæpius enim ſciſcitantur & reuocant eum quẽ interrogarunt. Et Plinius iunior in Epiſt. reuo care lectionem dixit. Ad rem, Herod. lib. 5. ὁ δὲ Ἀντωνῖνος ἔθει πρὸ ἅρματος, ἀναποδίζων εἰς τοὐπίσω, quaſi retractans, rediens. Sic Lucian. πρᾶγμα εἰς τοὐπίσω ἀναποδίζων dixit rem ma le cedentem, quotidie minus progredientem, quaſi retroageretur. Bud. Com. Arponat.
Ἀναποδισμός. οῦ. ὁ. diligens inquiſitio, reſolutio.
Ἀναπόδοτος. ὁ. ἡ. non redditus.
Ἀναπόδραστος. ου. ὁ. ἡ. ineuitabilis, μὴ δυνάμενος φυγεῖν.
Ἀναποθέω. recordor.
Ἀνάποινος. ου. ὁ. ἡ. præmio carens.
Ἀναποκρίνομαι. contrà reſpondeo.
Ἀναπόκριτος ἀποστέλλομαι. abſque reſponſo rẽ mittor.
Ἀναπόλαυστος. ὁ. ἄγευστος. ieiunus.
Ἀναπολέω. μ. ήσω. uerſo in animo, reputo, expen do, ἀναλογίζομαι, ἀναπεμπάζομαι, ἀνανεοῦμαι, aperio. Actiu. Bud. Com.
Ἀναπόλησις, εως, ἡ. memoria.
Ἀναπολόγητος. ου. ὁ. ἡ. inexcuſabilis.
Ἀναπόλυτα. τά. adhærentia.
Ἀναπόμπιμα μάδερα. τά. ἀποστρεφόμενα.
Ἀναπόνιπτος. ου. ὁ. illotus, inabſterſus, immũdus, ſordibus plenus. ὁ. μὴ. νιψάμενος μηδὲ πλύνας τὰς χεῖρας, ἀλλὰ ἀκάθαρτος.
Ἀναποσκευή. ῆς. ἡ. impedimentum,
Ἀναπότρεπτον. ἀνεξάλειπτον.
Ἀναπράττομαι. exigo, repoſco, recupero.
Ἀναπράττω. μ. ξω. π. χα. æſtimo. Accuſ.
Ἀναπρῆσαι. ἀναφυσῆσαι, ἐμπνεῦσαι.
Ἀναπρόθορος. ου. ὁ. ἡ. ad exitum uerſus.
Ἀνάπταιστον. τό. μὴ πταῖον.
Ἀναπτερόω. do ſpem, attollo ſpe bona, attollo. Xe noph. 3. ἑλληνικῶν.
Ἀνάπτεσθαι εἰς σκύθας. fugere in Scythas.
Ἀναπτος. ὁ. ἄληπτος.
Ἀναπτυκτός. οῦ. ὁ. ἡ. reſeratilis.
Ἀνάπτηξις, &
Ἀνάπτυξις. ιος, ἡ. explicatio, declaratio.
Ἀναπτύσσω. μ. ξω. aperio, explico, interpretor, di lucido.
Ἀναπτυχή. ἀναπτολή.
Ἀνάπτω. μ. ψω. incendo, ſuſpendo, reſuſcito, exu ſcito, id eſt ἀναζωπυρῶ, ἀναῤῥιπίζω. Chryſoſt. μὴ δὲ τὸ κοιμηθὲν ἤδη πένθος ἀνάψαι πάλιν, Luctum iam ſopitũ ne rurſum exuſcites. Item tribuo, acceptum refero. Plutarch. αὐτῷ δὲ τὴν χάριν ἀνάπτων. Bud. Com.
Ἀνάπτωσις. ὄκνησις, animus iacens & remiſſus. ab ἀναπίπτω. Bud. Com.
Ἀναπυνθάνομαι. interrogo.
Ἀνάπυστος. ου. ὁ. ἡ. auditus, uulgatus.
Ἀναπολεῖν. ἀναπιπράσκειν.

Ἀνα-

Ἀναραῖσαι. παύσασθαι.

Ἀνάρεκτος. publicus.

Ἀναρέομαι. ῶμαι imprecationẽ factam ſoluo.

Ἀναρᾶσθαι· διαλύειν τὴν γενομένην ἀράν.

Ἀνάργυρος. ὁ. qui pecunia caret, etiamſi alijs facultatibus abundat.

Ἄναρθρος. ὁ. ἡ. male articulatus, infirmus, inconſtans. Sumitur & pro ſyllaba, cui litera deeſt, aut pro uerſu cui ſyllaba.

Ἀναρθῶ. excito, rurſus accendo.

Ἀναρίθμητος. ου. ὁ. innumerabilis, ἄπειρος, immenſus. Item uilis, in nullo numero habitus.

Ἀναρίθμιον. ἐχθρόν.

Ἀνάριστος. ου. ὁ. impranſus.

Ἄναρκτος. ου. ὁ. ἡ. nullius imperio ſubiectus.

Ἀναρμοστεῖν. non quadrare, non congruere.

Ἀναρμοστία. ας. ἡ. inconcinnitas, incongruitas, diſcrepantia.

Ἀνάρμοστος. ου. ὁ. ἡ. diſcors, incongruus.

Ἀναρμόστως. incongruè, ineptè, inconcinnè.

Ἀναρμόττω. congruo, copulo. Actiuum, datiuo & accuſ. iũg. Halicar li. 4. πρεσβυτέρῳ τῇ πρεσβυτέραν ἀναρμόσας, Seniori ſeniorem locans.

Ἀναροιζῶ. occido.

Ἀναρῦσα. κύουσα.

Ἀναρπάζεσθαι, è medio ſubitò tolli, ad pœnã rapi Item ſedibus euelli, hoc eſt ἀνασπᾶσθαι, ſedibus pelli, atq; aliò habitatũ mitti. Bud. Com.

Ἀναρπάζω. μ. ξω. diſcerpo, abripio. Actiuum.

Ἀνάρπαστοι. abrepti, diſcerpti, qui de medio tolluntur, quibus ſucceſſores mittuntur, atque à prouincia reuocãtur. Herodian. lib. 3. ἐκ μικρᾶς καὶ εὐτελοῦς διαβολῆς ἀναρπάστους ἐποίει. Ex parua leuiq; delatione rapi ad ſe iubebat abrogato imperio Bud. Com.

Ἀναῤῥάπτω. μ. ψω. π. φα. conſuo.

Ἀναῤῥεῖ. aſcendit.

Ἀναῤῥήγνυμαι erumpo, Plutar. de Coniuratis, εἰς ἅπαν ἀναῤῥαγήσεσθαι τόλμης, In omnem erupturos audaciam. Bud. Com.

Ἀναῤῥηγνύω, καὶ ἀναῤῥήγνυμι. μ. ἀναῤῥήξω, ἀπὸ τοῦ ἀναῤῥήγω. frango, reſcindo, uiolenter edo, effundo, enitor. Bud. ibidem. ἀποσπάω, uiolenter auello, nam uehementiam quandam denotat hoc uerbum. Ariſtoph. interp. Equitibus.

Ἀναῤῥηθεὶς ὕπατος. creatus, electus conſul, ἀνακηρυχθείς.

Ἀνάῤῥηξις. ιος. ἡ. irruptio.

Ἀνάῤῥησις. ιος. ἡ. ἀναγόρευσις, electio, prædicatio, præconiũ, propriè in athletico certamine.

Ἀνάῤῥινον. διὰ τῶν ῥινῶν πτλίσυβριόν, Hippocr.

Ἀναῤῥιπίζω. μ. σω. igne ſubleuo, refoueo, augeo. Ioſeph lib. 2. Iud. πόλεμος καθ᾽ ἡμέραν ἀνεῤῥιπίζετο, Pugna quotidie grauius augebatur. Item excutio, uibro, iacto, turbo.

Ἀναῤῥίπτω, καὶ ἀναῤῥιπτέω. μ. ψω. π. φα. Iacto, in ſublime iaculor, unum ſuper aliud reijcio, eijcio, emitto. Herodian. lib. 1. λεόντων δέ ποτε ἐξ ὑπογαίων ἑκατὸν ἀναῤῥιφθέντων ἰσαρίθμοις ἀκοντίοις ἀπέκτεινεν. Ἀναῤῥιπτεῖν accipitur etiam pro remigare, κωπηλατεῖν, propterea quod aqua à remigantibus ἀναῤῥιπτεῖται, hoc eſt, iactatur. Hom. Odyſ. 7. καὶ κοῦροι ἀναῤῥιπτεῖν ἅλα πηδῷ. Ἀναῤῥῖψαι κίνδυνον. iacere periculum ſuper periculum, periculum periculo addere, ſuſcipere, ſubire periculũ. Herod. lib. 5. ἑλομένη πάντα κίνδυνον ἀναῤῥῖψαι μᾶλλον, ἢ ἰδιωτεύειν καὶ δοκεῖν ἀπεῤῥίφθαι.

Ἀναῤῥιχάομαι. καὶ

Ἀναῤῥιχῶμαι. ſcando, prenſo manibus, ut fit murum ſcandendo. τοῖς χερσὶ καὶ τοῖς ποσὶν ἀντεχόμενον ἀναβαίνειν πρὸς τὸ πρόσαντες, τρόπον ἀράχνης τοῖς ποσὶν ἀντιλαμβάνεσθαι, ἀναδίδοσθαι τὸ ὕδωρ, σχοινοβατεῖν. Gaza ex Cicer. ἐπειδὰν τῶν μὲν ἄλλων οἱ μὲν τοὺς ἱστοὺς ἀναῤῥιχῶνται, Cum alij malos ſcandant. Tho. Mag. in elegantijs ſuis, dicit uno ρ ſcribendam hanc uocem à ſolis Atticis peculiarem.

Ἀναῤῥιχώμενοι. οἱ. reciproco meatu aſcendentes. uide ἀναῤῥιχάομαι.

Ἀναῤῥοιβδέω. pro ἀναῤῥοφῶ, pleonaſmo τοῦ ι, & epentheſi τοῦ β, mutato φ in δ. Etym.

Ἀναῤῥοίβδησις, ἀναφορὰ τῶν ὑδάτων.

Ἀναῤῥοιῶ. ἀναροιζόω, occido.

Ἀνάῤῥοπος. ſurſum uergẽs, retrocedẽs. Bud. Cõ.

Ἀναῤῥοφεῖν exugere, abſorbereq; flumina.

Ἀνάῤῥυμα. τος. τό. hoſtia, uictima, quia in altũ ſubtracta immolari in ſacris ſoleat. Proclus.

Ἀναῤῥύομαι. reſartio. Hali, lib. r. ἀναῤῥύσασθαι τὴν προτέραν ἧτταν. Sed ἀναῤῥύω, θύω, σφάττω, ἐπειδὴ θύοντες ἀνέκλων τοὺς τραχήλους τῶν θυομένων ἐπὶ τὸ ἄνω τρέποντες, Etym.

Ἀναῤῥύπτω doceo, iterum inſtruo.

Ἀναῤῥῦσαι. reficere, reparare.

Ἀνάῤῥυσις. ιος. ἡ. redemptio, θυσία. Etym. Ita uocabatur & primus dies Apaturiorũ, quod multæ uictimæ eo die mactarentur. Proclus.

Ἀναῤῥῶγαι. ruinæ.

Ἀναῤῥωγώς. apertus, hians, patens.

Ἀναῤῥωσθέντες. οἱ. reualeſcentes.

Ἀνάρσιος. ου. ὁ. ἡ. iniuſtus, inimicus, moleſtus, indignus. παρὰ τό. ἀρῶ τὸ ἁρμόζω, ὁ μὴ ἄρτιος.

Ἄναρσις. bellum. contentio, νεῖκος.

Ἀναρτάω. μ. σω. applico mihi aliquid, differo, ſuſpendo. Plutarch. in Othon. πάντων πρὸς αὐτὸν ἀνηρτημένων ταῖς ὄψεσι. Cum omneis eum oculis deſignarẽt ex eo ſuſpenſi. Cum omneis in eum uerſi eſſent, nutũ eius expectantes, & ex uultu eius pendentes. Ἀναρτᾶν ἑαυτόν, eſt ſpem

ſpem ſuam & præſ diū in aliquo locare,& cum eo uitæ ſubſidia ſociare. Demoſth. εἰς τὸν δῆμον ἀνηρτήκασιν ἑαυτούς, Qui populo ſe adiungunt, & populares eſſe uolunt. Aliquando pro dirimo, diſſocio, χωρίζω, irrito. Herodian. τουτίον ἕνεκα ἀνάρτημαι ἐπ' αὐτοὺς στρατεύεσθαι Actiu. Bud. Com.

Ἀνάρτησις. ἀνακρέμασις, καὶ ἡ ἐπὶ ξύλου καθήλωσις.

Ἀνάρτιος. ου ὁ. impar.

Ἀναρτύω. μ. ύσω π. υκα. molior.

Ἀναρτῶμαι. uoce paſsiua tantum, concilio mihi, & aſciſco, amicitiaq́; deuincio. Xenoph. ταχὺ δὲ σὺν πατρόας αὐτῶν ἀνήρτητο. id eſt, Amicos & bene cupientes reddidit ſuo cōgreſſu, ita ut diuelli ab eius amicitia nō poſſent. Bud. Com.

Ἀναρύκα ἡ. ſuber arbor, φελλόδρυς. Theophr.

Ἀναρυστήρ. ᾧ ὁ οἶνος ἀνιμᾶται.

Ἀναρύτειν. ἀναντλεῖν, ἀπὸ τοῦ ἀρύεσθαι.

Ἄναρχα. nulli ſubdita imperio.

Ἀναρχία. ἡ. rebellio, contumacia, carentia principatus. Significat (inquit Eraſ. huiuſmodi multitudinis licentiam, quando nulli paretur, ſed pro ſua quiſq; libidine rem gerit malum penè tyrannide peius. Bud. Com.

Ἄναρχος. ου ὁ. ἡ. principe uel principio carens. Vide in Ammonio quid differat ab ἀνάιτιος.

Ἀνασαβρῶσαι. εἰς ὀροφὴν ἐμπλῆξαι.

Ἀνασαλεύεσθαι. ſubſilire.

Ἀνασάρκα, genus aquæ cutem ſubeūtis, fit enim quoties toto corpore reſoluuntur ſolidæ partes in aquæ naturam.

Ἀνασειράζω. ἀνθέλκω, ἀνατρέπω, τὸν ἵππον ἀναχαιτίζω.

Ἀνασειράζω. facio collidere.

Ἀνασεισμός. οῦ ὁ abſciſſura.

Ἀνασείω. μ. σω. concutio, commoueo.

Ἀνασελγαίνομαι. illudor, contumeliā patior, ἀνασελγαινόμενος Euripides dicitur apud Ariſtophanē in Veſpis, pro κατακωμῳδούμενος, ὑβριζόμενος.

Ἀνασεσυρμένη. dicitur mulier quæ pudenda & tegenda detegit ueſte retracta & collecta.

Ἀνασεσυρμένος impudens, obſcœnus. Bud. Cō.

Ἀνασηκοῦν. προσζυγίσαι τὸ ἐλλιπές, ἀνταποδοῦναι.

Ἀνάσιλος. ἀναφαλαντίας, φαλακρός, ἄκοσμος τὴν κεφαλήν. recaluaſter.

Ἀνάσιμος. ου. ὁ. reſimus ſiue ſimus, deformis. Ariſtophanes Eccleſ. καὶ μηδὲν διαπορδῆσαι ἀνάσιμον, ἢ πρεσβύτερον. Heſych. Ἀνάσιμον τρίχωμα, τὸ διὰ τοῦ μετώπου ἐπὶ κορυφὴν ἐσταμμένον.

Ἀνασιμοῦν. nares ad olfactū cōtrahere, ſubolfacere

Ἀνασκαλεύω. ἀνακινῶ, ἀναλογίζομαι.

Ἀνασκευάζεσθαι. collectis uaſis migrare, uel patria faceſſere, hoc eſt μετοικιζόμενον σκευαγωγεῖν, ut decoctores & patria extorres, & qui ſolum uertunt. Bud. Com.

Ἀνασκευάζω. μ. σω. deſtruo, ædifico, inſtauro, ab integro reſtituo, moueo caſtra, refello, exporto. Bud. ibidem, infirmo argumentum, & euerto. Cic. Item tranſmuto.

Ἀνασκευή. ῆς. ἡ. refutatio, opus conſtruendi, ut Fabius dixit. Huic opponitur κατασκευή. Bud. ibidem. Eſt etiam figura ſententiarum ſeu διανοίας apud Grammat. quę Latinè deſtructio uel euacuatio interprete Iul. Rufiniano dicitur, qua ab aduerſarijs maxima propoſita deſtruimus ac redarguimus. ut Nūc Lycię ſortes, nūc & Ioue miſſus ab ipſo, Interpres diuum fert horrida iuſſa per aures.

Ἀνασκησία. ας. ἡ. inertia.

Ἀνάσκητος. ου. ὁ. ἡ. inexercitatus.

Ἀνασκήτως. ſine exercitio.

Ἀνασκιρτάω. exilio.

Ἀνασκινδυλεύω. μ. ήσω. καὶ

Ἀνασκολοπίζω. μ. σω. in cruce ſuſpendo, crucio. σκόλοπες enim pali dicuntur. Etym. ἀνασκολοπισθῆναι.

Ἀνασκοπεῖν. meditari, conſyderare.

Ἀνασοβέω. euello, cōturbo, eijcio, ſurſum reijcio, excutio retrorſum. Lucian. ἀνασοβημένος τὴν ἐπὶ μετώπῳ κόμην. Bud. Com.

Ἀνασπάζω. ἀνατράσσω.

Ἀνασπάσιμος. ἀνασπασμός.

Ἀνάσπαστος. ſedilibus pulſus, qui aliò habitatum mittitur. Item cui ſucceſſor mittitur, qui reuocatur è prouincia. Bud. Com.

Ἀνασπάω. άσω, extraho, euello, dicitur & ἐπὶ ἀλαζονείας, infaſtū, ut apud Sophoclem, ἀνέσπασε λόγους, cuius generis eſt φρῦς ἀνασπᾶν, tollere ſupercilia. Euſt. Il. γ.

Ἄνασσα. ἡ. regina, hera.

Ἀνάσσατος. ὁ. apud Theocritū inuictus, pro ἀνήττητος.

Ἀνάσσω. μ. ἀνάξω. π. ἤναχα. impero. Genit. aut datiuo iungitur.

Ἀνασταδόν. ſtando deſuper.

Ἀνασταλτικὰ ſiue κατασταλτικὰ φάρμακα, dicuntur remedia quæ cohibent & ſupprimunt.

Ἀνάστασις. εως. ἡ. reſurrectio, euocatio. Interdum euerſio, è ſedibus expulſio, uaſtatio. Demoſth. Olynth. prima. ὅτι νῦν οὐ περὶ δόξης, οὐδ' ὑπὲρ μέρους χώρας πολεμοῦσιν, ἀλλ' ἀναστάσεως καὶ ἀνδραποδισμοῦ. Bud. Com. propriè dicitur de interitu & ruina, nōnunquam de eo qui cecidit cum iam ſeſe erigit, & per tranſlationem de negligente & deſide, cū à deſidia ac torpore quodammodo excitatur, quibus poſterioribus ſignificationibus ἀνίστησί τις τινά, cum quis aliquem uel collapſum ſubleuat, uel pigrum &

Ἀνάστα: ἀνίστημι. torpeſcen-

torpeſcentem incitat. Item ἀνίστασω τὸν ἀχιλλέα περὶ τῷ πατρόκλῳ, Homerus, pro eo quod eſt γράφε αὐτὸν ὅτι ἀνίστη. Ex ſcholijs Moſchop. in Philoſtratum.

Ἀναστατήρια θυσίαι, αἱ περὶ ἀναῤῥώσει νόσου.

Ἀνάστατοι. placentarum genus.

Ἀναστατὴρ. ῆρος. ὁ. qui in pedes aliquem erigit, ἀναστατῆρα πόλεως, columen & præſidium urbis, qui promouet atq; erigit labantem rempublicam, dixit Aeſchylus.

Ἀνάστατος. ου. ὁ. ἡ. uaſtatus, ſedibus ſuis expulſus, exul, extorris, euerſus. Ἀνάστατα ποιεῖν, deuaſtare. Bud. Com.

Ἀναστατόω. μ. ώσω. labefacto, concito, diſturbo, Actiu. Bud. Com.

Ἀναστάτωσις. ιος. ἡ. idem quod ἀνάστασις. Bud. Comment.

Ἀνασταυρόω. μ. ώσω. crucifigo.

Ἀναστέλλεσθαι. terga uertere.

Ἀναστέλλω. μ. λῶ. reprimo, propulſo impetum irruentis, refreno, repello. remitto, attollo, eleuo. Actiu. Bud. Com.

Ἀναστηλῶ. erigo ut cippum.

Ἀνάστημα. ατος. τὸ. exaltatio, altitudo.

Ἀναστῆσαι. erigere.

Ἀναστήσας. ντος. ὁ. qui remouit, uindicauit, expulit.

Ἀναστοιχειόομαι. μ. ώσομαι. reſoluor in elementa.

Ἀναστοιχείωσις. ιος. ἡ. formatio inſtitutionum. Item corporũ reſolutio in principia & elementa, reelementatio. Bud. Com.

Ἀναστομαδῶ. uerba aliena interrumpo.

Ἀναστομόω aperio. Ἀναστομούμενος κατὰ στενοπόρους αὐχένας. id eſt, per anguſtas fauces ſeſe patefaciens, uel anguſtis ceruicibus ſeſe comprimens. Ariſt. de mundo, de mare loquens.

Ἀναστόμωσις. ιος. ἡ. apertio uenarum.

Ἀναστρατοπεδεία. ἡ. ἀνάλυσις τῆς παρεμβολῆς, caſtrorum motio. Bud. Com.

Ἀναστρατοπεδεύω. caſtra moueo, reuertor cum exercitu, contineo me in caſtris. Bud. Com.

Ἀναστρέφομαι. uerſari.

Ἀναστρέφω. μ. ψω. reuertor. Xenoph. ἐπεὶ ἐγγὺς τοῦ τείχους ἐγένοντο, ἀνέστρεφον, Vbi ad mœnia acceſſiſſent, retrò reuerſi ſunt, ἀνεχώρησαν. Dicunt enim ἀναστρέφω & ἀναστρέφομαι pro eodem, quemadmodum apud Tullium reuerto & reuertor. Aliquando commuto, nego, cohibeo. Bud. Com. Ἀναστρέφειν πρὸς τι, ex contraria parte reſpondere.

Ἄναστρος. ου. ὁ. ἡ. aſtris carens, obſcurus.

Ἀναστροφάδην. conuerſim.

Ἀναστροφάω. ἀναστρέφω.

Ἀναστροφή. ῆς. ἡ. inuerſio, ut Quintil. uocat, figura, ſcilicet, poëtica, cum uerbum quod præcedere deberet, ſequitur, quale illud Vergil. Italiam contra. Item reuerſio, reditus, receptus, cõuerſio, uel alicuius in ſuum ſtatum reſtitutio, & ſic uſurpatum de acie militari, ut in appendice habet cõuerſatio, cõſuetudo. Vide ἀντιστροφή.

Ἀνασυφηλίζομαι. ἀνερείδομαι.

Ἀνασύψαι. apud ueteres comicos, ἀναπτάξαι τὸ αἰδοῖον, ἐπᾶραι τὸ αἰδοῖον, ἢ στογνῶσαι Sophocl.

Ἀνασύρομαι. retrahor. Bud. Com.

Ἀνασύρω. reuelo. Significat etiam detegere quod intus eſt, aut quod latere & tectum eſſe decet. Bud. Com.

Ἀνασφαδάζω. exilio. recalcitro.

Ἀνασφαλῆναι. uires recuperare, à morbo aut caſu exurgere, opponitur τῷ σφάλλεσθαι.

Ἀνασφῆλαι. ἀναῤῥωσθῆναι. σφῆλον γὰρ τὸ ἰσχυρόν.

Ἀνασφῆλαι. animum recipere, animo confirmari, à σφῆλον quod ualidũ ſignificat & robuſtũ. συμπτώματος, ἀνασφῆλαι apud Aeſchinem Socraticũ in Axiocho, pro, à morbo cõualeſcere.

Ἀνασχαλεύω. ſuſcito, uel ſcrutor.

Ἀνασχείω. μ. ήσω. &

Ἀνασχέσθαι tolerare. ἀναδέξασθαι, ὑπομεῖναι. Vnde ἀνάσχεο, imperatiuum ſecundi indefiniti medij. κατὰ διάλυσιν ἰωνικήν. Etym.

Ἀνάσχεσις. ιος. ἡ. amotio. Item ἀνάσχεσις τοῦ ἡλίου, ortus ſolis. Ariſt. de mundo.

Ἀνάσχετος. ου. ὁ. tolerabilis.

Ἀνασχίζω. reſcindo, diſcindo, exentero.

Ἀνασχών. όντος. ὁ. eleuans. χεῖρας ἀνέχον, Paſſis manibus orabant. Iliad. ζ.

Ἀνασώζω. ἀνακτάομαι.

Ἀνασωθέντες. reduces, hoc eſt, ij qui pericula euaſ(dũt.

Ἀνάτασις. ιος. ἡ. comminatio ingens, minæ feroces & improbæ. Plutarch. in Cat. ἀνάτασιν καὶ ὄγκον τοῦ βασιλέως μὴ φοβηθείς. Item ἀνατάσει κακοῦν, cohibitione ſegneſcere, apud eundem. Bud. Com. Eſt item ἀνάτασις corporum tractus ſeu tentio ad ſuperiora loca per traductionem medicis, contrariũ κατάτασις, hoc eſt, ad inferiora loca tentio. Vide Gal. definit.

Ἀναταικός. οῦ. ὁ. extenſus.

Ἀνατάττω. συντάττω, εὐτρεπίζομαι.

Ἄνατε, ab ἀνάστητε, κατὰ συγκοπήν, uel queadmodum ab ἄνε ἄγετε, ſic ab ἄνα ἄνατε.

Ἀνατεὶ, ἄνευ ἄτης. proſperè tranquillè.

Ἀνατείνω. μ. τενῶ. καὶ ἀνατείνομαι. excito, extendo. Ἀνατείνειν τὴν χεῖρα apud Xenophon. pro eo quod Cicero dicit digitum tollere. unde & χειροτονία. Significat etiam uoce paſſiua idẽ quòd ἀπειλεῖν, minari. Syneſ. νόμος ἀνατείνει τὸ πολλὰ καὶ χαλεπὰ τοῖς μνηστεύουσι τὴν τῆς πατρίδος ἀρχήν. id eſt, Lex minatur multa, eaq; atrocia ijs qui ambiunt patriæ principatum. Bud. Com.

Com. Dores, teſte (Corintho) ἀνὰ præpoſitionem, ut in multis alijs, ita in hoc uerbo contrahunt, ἄντεινον pro ἀνάτεινον.

Ἀνατειχίζω. reædifico muros, communio, inſtauro mœnia.

Ἀνατέλλω. orior, de ſole & luna propriè, cum de alijs ſyderibus ἐπιτέλλειν dicatur.

Ἀνατήκειν σώματα ἡδοναῖς. remolleſcere corpora uoluptatibus.

Ἀνατί. impunè, ἄνευ ἄτης.

Ἀνατίθεμαι. in paſſiua uoce eſt depon. & aliquando ſignificat execror. Aliquando onus alij iniungo, uel ipſe in humeros tollo, humeros ſub mitto oneri geſtando. Vnde & apud Xenoph. pro aliquam rem præſtandam atque conficiendam ſuſcipere ponitur. Eſt etiam familiariter arcanum ſuum exponere, & (ut D. Hieronym⁹ ait) quaſi in ſinum amici ponere, & in medium adferre communi conſilio uel probanda uel improbanda. Plutarch. τὴν πρᾶξιν αὐτῷ τῶν ἑταίρων τισί. Vnde & pro oſtendere legendumq́; porrigere. Aliquando pro differre, reijcere in futurum, quod tamen negat Phrynichus, ſed ἀναβάλλεσθαι potius hic dicendum contendit. Item pro retractare, ſententiam mutare. Bud. Com. Item ἀναθεῖναι dicare, ac quodammodo conſecrare aliquando ſignificat. Ariſtides ἀναθεῖναι τρίποδα ἀργυροῦν. unde etiam ἀναθήματα donaria, quæ in parietibus & columnis templi ſuſpendũtur, de quibus ſuprà.

Ἀνατιθέμενοι. οἱ. numerati, dicati.

Ἀνατίθημι. in uoce actiua ſignificat ſicut ἀνατίθεμαι in uoce paſſiua, onus iniũgo, hoc eſt, onus tollo, & in alium inclino. Item τὸ ἐπιτρέπω, permitto, committo, mando, ut ἀνατίθημί σοι τὴν ἐπιμέλειαν. Item tribuo, acceptũ fero. Syneſ. ἐγὼ δὲ ἀνετίθην ἀεὶ ταῦτα τῷ θεῷ. Ego autẽ hæc deo ſemper accepta referebã. Item τὸ ἀνάπτω, ſuſpendo. unde & ἀναθήματα, id eſt, donaria. Eſt & tribuo, hoc eſt, propenſus ſum, & illi multum faueo, apud Platonem in Sympo. Sophocl. pro libero & abſoluo poſuit. Bud. Com.

Ἀνατιμήσας. ὑπερβαλλόμενος τῇ τιμῇ.

Ἀνατιναγμός. tranſmutatio, tranſitus.

Ἀνατιτάω. πληρόω.

Ἀνατίτραμαι. expello erodendo.

Ἀνατλάω. μ. ήσω.

Ἀνάτλημι. tolero, ſuſtineo.

Ἄνατλος, ἀκρατής.

Ἀνατολή. ῆς. ἡ. oriens, locus unde exoritur Sol, & ipſe ſolis exortus. Polluci lib. 2. candidus ille ſemicirculus, qui in unguiũ radicib⁹ emicat.

Ἀνατολικός. ὁ. ὁ. orientalis. inferius ſcribitur ἀνατόλιος.

Ἀνατομή. ῆς. ἡ. diſſectio.

Ἄνατον. non ſalſum, ſine ſalibus.

Ἄνατος. ὁ. ἀβλαβής, innocuus, incolumis.

Ἀνατρέπω. μ. ψω. ſubuerto, euerto. Vnde ἀνατρέπεσθαι dicitur mare, cum id quod in imo eſt emergit, & ſurſum fertur. Bud. Com.

Ἀνατρέχω. recurro.

Ἀνατρέφω. ægrotum ex diuturno morbo, imbecillumq́; reficio, refocillo & recreo.

Ἀνάτρητος. ὁ. ὁ. non detritus, non foratus, ut ſunt calcei ueteres.

Ἀνατρίβω. frico, inde ἀνάτριψις frictio, exprimit enim hoc uerbum uniuerſum frictionis genus. Nam fuerunt qui ex ui uocis intellexerunt eam duntaxat quæ ab inferiori parte ſurſum tendit, quod ἀνὰ ſurſum denotat, quod refellit Galenus oſtendens Hippocratem ἀνατρίβειν & ἀνάτριψιν. pro quauis frictione uſurpare, idemq́ue ualere quod τρίβειν & τρῖψιν, quæ non ſunt in frequenti uſu.

Ἀνάτριπτος. attritus.

Ἀνατροπή. ῆς. ἡ. euerſio, ſubuerſio.

Ἀνατροφή. ῆς. ἡ. nutrimentum, alumna, quæ nutrit, uel quæ nutritur. Ἀνατροφὴ nonnunquam dicitur educatio ſiue bona ſiue mala, & ἀνατραφέντες ἄνδρες dicti οἱ ἐξέρχει καὶ πρωτεύοντες, οἱ ἄνδροι. Homer.

Ἀνατυλίττω. repeto, reuoluo animo, refrico, inuoluo, uerſo.

Ἀνατυποῦμαι. φαντάζομαι, ἀναπλάττω. imaginor, fingo. Bud. Com.

Ἀνατυχόντα. ſecundum quod euenerit.

Ἀναυγῆς. non augeſceres.

Ἀναύδητος. ὁ. ἡ. ineffabilis.

Ἄναυδος. ὁ. ὁ. ἡ. mutus, inauditus, elinguis, Sophocles ἄναυδα uocat tympana, obſtrepara ob inarticulatum tumultum, & bruta. Galenus commentario quo Hippocratis uoces interpretatur, dicit ἄναυδον propriè ſignificare eum qui aptè & bene uerba facere nequit, Mutum uero, hoc eſt, eum qui omnino uocem emittere non poteſt ἄφωνον appellari.

Ἀναυλεί. immune, ſine naulo.

Ἄναυλος. ὁ. ὁ. ἡ. ſine tibijs.

Ἀναύξησις. εως. ἡ. detrimentum.

Ἀναύξητος. ὁ. ὁ. ἡ. incremento carens.

Ἀναύξω. augeo.

Ἄναυρος. ex pluuia collecta aqua. ὁ δὲ ὑετῶν συνιστάμενος ποταμός torrens apud Apol. Eſt etiam Nili epithetõ, quod nullis perflatur auris.

Ἄναυτα καὶ κατάυτα. ſcanſim & deſcenſim.

Ἀναφαίνω. μ. ανῶ. demonſtro, dico, Gaza in Cat.

ἕτερον

ἕτερον αὖ φέγγος ἐκεῖνος τῆς πόλεως ἀνεφάνη. Alterum ille extitiſſet lumen ciuitatis. Bud.

Ἀναφαίρετος. ου. ὁ. ἡ. qui nequit auferri, irreuocabilis. Ἀναφαίρετα κτήματα, ſtabilia bona, quæque auferri non poſſunt, apud Herodianũ.

Ἀναφαλαντίας. ου. ὁ. caluus, recaluaſter.

Ἀναφαλαντίασις. εως. ἡ. caluitium in ſupercilijs, quemadmodum φαλακρότης in capite. Gaza ſalitium interpretatur in Ariſtotele, ſed tantiſper dum melius inuenerit.

Ἀναφανδὸν. manifeſte.

Ἀναφαντὰ καὶ

Ἀναφαντὸν palàm, clarè, apertè.

Ἀναφέρεσθαι. ſurſum ferri, ſurſum attrahi, emergere, exiſtere, Bud. Com.

Ἀναφέρω. reprimo, non ſuſtineo, refero, ſed hoc uariè, ut apud Herodotũ: ἀνέφερε γὰρ εἰς Αἰνείαν τὸν Ἀφροδίτης τὴν τοῦ γένους διαδοχὴν, Aiebat ſe oriundum ab Aenea. Et ἀναφέρειν πρὸς τὴν σύγκλητον, referre ad ſenatum, uel in conſultationem ponere. Et ἀναφέρειν τὴν αἰτίαν ἐπ᾽ ἄλλον, recuſare, exceptione crimen ſummouere, referre, & reijcere crimen in alium, ut ſolent qui excuſant. Demoſth. Sic enim referre quæſtionem. Item pro reducere, ἀνάγειν. Item pro inferre & comportare, ut ἀναφέρειν εἰς τὴν ἀκρόπολιν. Item ſubuehere, ſuſtollere, tollere, ſubuolare, in altum tollere, Lucian. ἀναφερομένην κνίσσαν uocat nidorẽ in aëra ſurgentem ac ſubuolantem. Item impedire, non ſuſtinere. Item conferre in medium quaſique in cumulum. Εἰς τὸν οἶνον ἀναφέρειν, uino imputare. Reſipiſcere apud Lucian. in Pſeud. Ἐπεὶ δὲ ἤδη πολλοὶ τῶν νοῦν ἐχόντων, ὥσπερ καὶ ἐκ μέθης βαθείας ἀναφερόντων.

Ἀναφέρειν εὐχάς. ſuſcipere uota. Bud. Commen. Item ſingultire, reſpirantem ſignificat interdũ Hipp. ἀναφέρειν, & ut pueri cubantes flentesq; & in nares retrahentes ſpiritum.

Ἀναφέψειν. τὸ ψαφέψειν. Gil. Bud. Com.

Ἀναφής. inquietus.

Ἀναφήριτος. ἄμαχος.

Ἀναφθέγγεται χρησμούς. dat reſponſa. Plutarch. in Theſeo de Sibylla.

Ἀνάφθονος. ου. ὁ. copioſus.

Ἀναφλᾶν. impudicum eſſe, turpiter laſciuire, τὸ μαλάσσειν τὰ αἰδοῖα, mollius genitalia tractare, maſturbatorem agere.

Ἀναφλασμός. οῦ. ὁ. res uenerea, Cæl. lib. 8. cap. 12.

Ἀναφλέγω. comburo.

Ἀναφλύστιος. ου. ὁ. maſturbator.

Ἀναφλύστιοι. populus Antiochenſis.

Ἀναφλύω. μ. ύσω. ebullio.

Ἀναφοιβάζας ἀνακαθάρας.

Ἀναφοιτᾶν εἰς Ἴδην. repetere Idam, ſæpe ire.

Ἀναφορά. ᾶς. ἡ. ſubſidium. Demoſth. ὑπελείπετο γὰρ αὐτῶν ἕκαστος ἑαυτῷ ἅμα μὲν ῥᾳστώνην, ἅμα δὲ εἴ τι γένοιτο ἀναφοράν. Interdum idem quod ἐπιφορά authore Ammon. à quo tamen mox diſtinguit. Interdum emerſio, ſurſum uerſus latio, ſubuectio. Interdum relatio criminis, ius referendæ quæſtionis in alium quẽpiam quàm cum quo iudicium prius agitatũ eſt. Recurſus ſaluus à forenſibus dicitur, hoc eſt, actio ſubſidiaria reiecta in alium, ius referendi controuerſiam, non uictori, ſed alij. Vocatur etiam ἀναφορά, uel ἐπαναφορά, ea pars cœli, quæ triginta partibus ab horoſcopo diſtat, in ſecundo ſigno exiſtens ab eo, in quo horoſcopus inchoatur, quaſi pars iamiam emerſura. Euaporatio apud Athenæum. Bud. Com. Grammatici ita uocant figurã, cum idem principium eſt aliquot uerſuum.

Ἀναφορεύς. έως. ὁ. uectis.

Ἀναφορικός. οῦ. ὁ relatiuus.

Ἀναφορικοί. qui ægrè ſordes è pectore extuſſiunt.

Ἀνάφορον. ου. τό. ἀλλακτόν. ἀμφίκυρτον. lignum utrinq; cauum, quo onera geſtatur: inſtrumentum quo aliquid portatur, ac ſurſum à terra tenetur, cuiuſmodi eſt quo mulieres in quibuſdam locis aquã à flumine geſtitant. Ariſtoph: Ran. μεταβαλλόμενος τἀνάφορον, οὐ χεζητιᾷς. Cæl. lib. 9. cap. 3. & Bud. Com.

Ἀναφράξας. αυχμός. ὁ. fetis horrens.

Ἀναφροδισία. inuenuſtas.

Ἀναφρόδιτος. ου. ὁ. ἡ. Veneris expers, aduerſa Venere natus, alienus à Venere.

Ἀναφρονέω. μ. ήσω. reſipiſco.

Ἀναφύομαι. renaſcor.

Ἀναφύρω. miſceo, ſubigo. Actiu.

Ἀναφύσημα. τος. τό. euaporatio, dicitur enim uentus in ſublimen ſeſe rapiens, cum aut è ſpecie altius depreſſo flatus emicuerit, aut è terræ hiatu, hoc eſt, ἀναφύσημα δὲ γῆς πνεῦμα ἄνω φερόμενον κατὰ τὴν ἐκ βυθοῦ τινὸς ἢ ῥήγματος ἀνάδοσιν. Ariſt. de mundo.

Ἀναφυσιάω. morior.

Ἀναφυσάω. μ. ήσω. inflo. Actiu.

Ἀναφύω. μ. ύσω. exurgo. renaſcor.

Ἀναφωνέω. μ. ήσω. exclamo. Neutrum.

Ἀναχάζομαι. μ. σομαι. καὶ

Ἀναχάζω. μ. σω. cedo, retrocedo, iter inhibeo uel greſſum. Bud. Com.

Ἀναχαίνω. ἀναξαίνω. & ἀναχαίνεται. ſuſcitatur. Hipp.

Ἀναχαιτίζω. μ. σω. cohibeo, refreno, impedio, detineo,

tineo, coërceo, diſſuadeo, reprimo, metaphora ſumpta ab equis, qui correpta iuba reprimuntur. Bud. Com.

Ἀναχαίνειν, καὶ

Ἀναχάσκειν. hiare.

Ἀναχαύνω. reſoluo.

Ἀναχειλίσσομαι. expectoro, interprete Hermol.

Ἀναχελυνῆσθαι. ἀναξηραίνεσθαι.

Ἀναχοαί. πόροι.

Ἀναχρέμπτω. ἀναλαμβάνω. ſcreo.

Ἀναχρέμψις. ιος. ἡ. ſcreatus. ἀνάβηξις, reiectio cũ tuſſicula.

Ἀναχρώννυμι. μ. σω. ℮

Ἀναχρωννύω. ungo. Actiu.

Ἀνάχρωσις. infectio.

Ἀνάχυσις. ἡ. mollities, laſciuia. Strabo lib. 3. ἀναχύσεις, maris refuſiones uocat, quæ Latini æſtuaria.

Ἀναχωρέω. μ. ήσω. reuertor, ſecedo.

Ἀναχώρησις. ſeceſſus, dilatio,

Ἀναχωρίζω. facio reuerti aut ſecedere.

Ἀναχωρίτης. ου. ὁ. anachorita, qui in ſolitudinem, aut aliò quopiam ſecedit.

Ἀναψάω μ. ήσω. frico.

Ἀνάψυξις. ιος. ℮

Ἀναψυχή ῆς. ἡ. refrigerium.

Ἀναψύχω. μ. ξω. reſpiro, refrigero, refocillo, ἀνακτᾶσθαι ψυχὴν ἤδη κινδύνευσαν, τὴν λειποθυμοῦντα ἀναφέρειν. Actiu.

Ἀνδάνον. ου. τὸ. placitum.

Ἀνδάνω. placeo. Neutrum.

Ἀνδηράδες. πρασιαὶ. ὀχετοὶ περιφερώδεις. foſſæ.

Ἄνδηρα flores, τὰ ἐν ταῖς αἱμασιαῖς ἄνθη. Item ripæ amnium, τὰ χείλη τοῦ ποταμοῦ. παρὰ τὸ ἄνω εἶναι τῶν δενδρῶν, id eſt, τῶν δενδρῶν, uel διὰ τὸ ἀεὶ ἔνικμα καὶ δηρὰ εἶναι. Sunt qui aggeres interpretantur, διὰ τὸ ἄνω καὶ καθύπερθε τῶν δηρῶν εἶναι. Item hortorum areolæ, & apud Lycoph. Fluctus, undæ.

Ἄνδηρον. ου. τὸ. pectuſculum manus.

Ἀνδίκτης. ου. ὁ. gen⁹ laquei, παρὰ τὸ δίκειν, τὸ βάλλειν, uide ἀναδίκτης. & lignũ muſcipulæ quod corruit.

Ἄνδιον. ου articulus.

Ἄνδιχα bifariam, dupliciter. *Sine, Suid.*

Ἀνδιχάδην. ἐκ διαδοχῆς. Heſych.

Ἀνδραγεγονέναι. maiorem annis fieri, quo tempore rationem repoſcebant, & reliqua tutelæ adminiſtratæ. Bud Com.

Ἀνδραγαθέω. uiriliter ago, fortem & bonum uirum præſto, probitate utor.

Ἀνδραγάθημα. τος. τὸ. ſtrenuitas, uirilitas, ſtrenuè factum. Vide Ammonium.

Ἀνδραγαθία ας. ἡ. idem.

Ἀνδραγαθίζομαι. μ. ίσομαι. liberaliter ago.

Ἀνδράγρια. τὰ. ſpolia mortuis detracta. ὅτι ἀπὸ ἀνδρῶν ἀγρεῖται. Sic etiam βοάγρια, ζωάγρια, μοιχάγρια dicuntur.

Ἀνδράγχος. ου. ὁ. uel ἄνδραχος. δήμιος. carnifex, lictor.

Ἀνδρὰξ & ἀνδρακὰς. uiritim, κατ' ἄνδρα. Etym.

Ἀνδρακὰς. άδος. ἡ. portio, μερὶς, apud Nicand.

Ἀνδράπαις. puer ultra ætatem ſapiens, apud Sophoclem. Ego potius ἀνδρόπαις legerim. Vide Chiliad Eraſmi in prouerbio. Odi puerulos præcoci ſapientia.

Ἀνδραποδιστὴς. οῦ. δουλοπρεπής.

Ἀνδραποδίζομαι. mancipio capio. Plutarchus in Ant. metaphoricè dixit Gabinium ἦν ἀνδραποδισμένον κομιδῇ τοῖς μυρίοις ταλάντοις. id eſt, magnopere captum ingenti pollicitatione Ptolemæi regis, & ueluti Ptolemæo mancipatum. Bud. Com.

Ἀνδραποδίζω. ſeruos capio. Bud. Com.

Ἀνδραποδισμός. οῦ. ὁ. mancipatio, excidium, crimen quod Iuriſconſulti uocant plagium, & γράφεσθαί τινα ἀνδραποδισμοῦ, eſt accuſare aliquem plagij.

Ἀνδραποδιστής. οῦ. ὁ. plagiarius, mango, fur mancipiarius, Dicitur ἀνδραποδιστής, inquit Ariſtophon interpres παρὰ τὸ ἄνδρας ἀποδίδοσθαι, τουτέστι πωλεῖν, hoc eſt, ab eo quod homines uendat, nec ſolum, ut idem ait interpres eſt ἀνδραποδιστής, qui liberos per impoſturam uel circumueniendo in ſeruitutem cõijcit, uerum etiam quiſquis miniſtros aut ſeruos à ſuis heris ac dominis abſtrahit, ut aliò deducat, diuendatq́;.

Ἀνδραποδοκάπηλος. uenditor ſeruorum, uenalitiarius mancipiorum,

Ἀνδράποδον. ου. τὸ. mancipium. ſunt enim ſerui tanquam pedes dominorum, qui capitis rationem habent. παρὰ τὸ ἀποδίδοσθαι, uel παρὰ τὴν πόδην. Diogenes Laërtius de Diogene Cynico ſic ſcribit, Rogatus cur mancipia ἀνδράποδα dicerentur: quia pedes, inquit, habent uirorum, animum autem, quem tu nunc habes qui hoc interrogas.

Ἀνδραποδώδης. ſeruilis, mancipium uile.

Ἀνδραποδωδία. ας. ἡ. ſeruilis turpitudo.

Ἀνδράριον. ου. τὸ. uirunculus,

Ἀνδράφαξις. ἡ. atriplex, Theophraſto. Vide ἀτράφαξις.

Ἀνδράχθος. ου. ὁ. ἡ. grauis potentibus, ὁ δυνάμενος ἀνδράσιν ἄχθος ποιῆσαι: uel ὁ δυνάμενος ἀνδρὶ βαρῆσαι διὰ μέγεθος. ἀνδραχθεῖς λίθοι, ἀνδροβαρεῖς. Eraſ. Chil.

Ἀνδράχνη. ης. ἡ. portulaca. Dioſcorides libro 2. cap.

cap.112.& Theophraſt.

Ἀνδράχνη ἀγρία. Dioſcorid. ultimo capite libri 2. Peplim quoq; uel peplion herbam ſic uocat, & aliam inter aizoa.

Ἄνδραχος. ου. ὁ. carnifex, quaſi uulgò dolor, legitur & ἀνδράχνος, idem & ἀνδράγχος, à ſuffocandis hominibus.

Ἀνδρεία ας ἡ. uirilitas, uirilis ætas, fortitudo. Vide ἀνδραγάθημα in Ammonio.

Ἀνδρειφάται cædis accuſatores.

Ἀνδρείκελος. ου. ὁ. ἡ. uiro ſimilis, μίμημα τῶν ζωγράφων ὃ καλεῖται χρωμάτων κρᾶσις. Vide ἀνδρίκελος. Gaza in Ariſtotele ἀνδρείκελον. τὸ. in genere neutro purpuriſſum uertit.

Ἀνδρεῖον. τὸ. uirile robur.

Ἀνδρεῖος. ου. ὁ. uirilis, magnanimus.

Ἀνδρείκελον. τὸ. Theodorus purpuriſſum uertit.

Ἀνδρεῶνες. porticus, malim ἀνδρῶνες.

Ἀνδρεράστρια ας ἡ. uirorum amans.

Ἀνδρούμενος. ὁ. uir factus.

Ἀνδρία. ας ἡ. idem quod ἀνδρεία.

Ἀνδριαντίσκος. ου. ὁ. paruum ſimulachrum.

Ἀνδριαντοποιεῖν. ſtatuas effingere.

Ἀνδριαντοποιητική. ῆς. ἡ. ars faciendarum ſtatuarum.

Ἀνδριαντοποιΐα. ἡ. ſtatuarum artificium.

Ἀνδριαντοποιός. οῦ ὁ. ſtatuarius.

Ἀνδριάς. άντος. ὁ ſtatua maximè uiri.

Ἀνδρίζομαι. μ σομαι. καὶ

Ἀνδρίζω. uiriliter ago, nauo, ἀνδραγαθῶ.

Ἀνδριζόμενοι. οἱ. fortes.

Ἀνδρίκελος. purpuriſſum. Hermol. in Plin. Vide ἀνδρείκελος.

Ἀνδρικός οῦ. ὁ. uirilis.

Ἀνδριλατέω. μ ήσω. uirum expello, Neut.

Ἀνδριστί. uiriliter.

Ἀνδρίζομαι. accedo ad ſtatum & robur uirile.

Ἀνδριφόντης οῦ. ὁ homicida.

Ἀνδρὸς ἀπ' οὐδ' ἀκαρῆ παρόντος. ne momento quidem.

Ἀνδρόβατμος. στενὴ ὁδός. ſemita.

Ἀνδροβόρος. ἀνθρωποφάγος. homines uorans.

Ἀνδρογονία. ἡ ἤγουν ἀνδρὸς διαδοχὴ τοῦ γένους. id eſt, ſucceſſio, maſculina progenies. Hippocr. ſtirps Latinè.

Ἀνδρογύναι. appellabantur populi quidam in Aphrica, utriuſq; naturæ, inter ſe uicibus coëuntes, quibus dextra mamma uirilis erat, ſiniſtra uerò muliebris. Plin lib s.

Ἀνδρόγυνος. qui utrunq; habet ſexum, fœminæ & maſculi. Huiuſmodi genuit Venus cōpreſſa à Mercurio, qui ἑρμαφρόδιτος appellatur. In his (inquit Auguſtinus) ſic uterq; ſexus apparet, ut ex quo potius debeāt accipere nomen incertum ſit. Titus Liuius ſecūdi belli punici libro ſeptimo, ἀνδρόγυνον uertit ambiguo inter marem & fœminam ſexu.

Ἀνδροδάϊκτος. apud Ariſtophon. in Ranis. ἡ ἀνδρῶν φόνον ποιοῦσα.

Ἀνδροδάμας. ὁ. gemma, ſic dicta quòd impetus hominum domet. Plin.

Ἀνδροκάπηλος. μεταβολεὺς ἀνδραπόδων. mango Latinè.

Ἀνδροκόβαλος. peruerſus, uerſipellis.

Ἀνδρόκμητος. ου. à uiro factus, uel in quo uir iacet, ſepulchrum. ἀπὸ τοῦ καμεῖν, quod eſt ἀποθανεῖν, ἐφ' ᾧ ἀνὴρ κεκμηκὼς κεῖται.

Ἀνδροκτασία ας. ἡ. cædes. παρὰ τὸ κτῆμι, κτήσω, ἔκταμαι, κτάσις, καὶ ἀνδροκτασία.

Ἀνδροκτόνοι. αἱ. mariticidæ.

Ἀνδρολήμη. ἀνδρὸς ἔχουσα λῆμα. uirili animo prædita, uirago.

Ἀνδροληψία. ἡ. καὶ

Ἀνδρολήψιον. τὸ. quid ſit Bud. explicat in Annotat. poſt. Moris (inquit) antiquiſſimi fuit, ut qui cædem perpetraſſent, ſi cum in externam urbem profugiſſent, ad pœnam expoſiti, non dederentur iis, ad quos facinus admiſſum pertinebat, ipſis ut permitteretur iniuriam paſſis pignorandi poteſtas quā ἀνδροληψίαν, & neutro genere ἀνδρολήψιον Græci uocant. Etymologici author ſic tradit: Si extra Attici fines Athenienſis ciuis interemptus fuerat, eiuſq; loci incolæ ubi facinus erat perpetratum, reum non dederēt noxæ, lex permittebat tres eius loci ciues arripere, Athenaſq; δίκην ὑφέξοντας τοῦ φόνου, hoc eſt, pro altero crimē capitis luituros adducere, idq; uocabatur ἀνδρολήψιον.

Ἀνδρολογία. uirorum delectus.

Ἀνδρολογίζω. uiritim deligo.

Ἀνδρολογῶ. milites conquiro, delectum habeo.

Ἀνδρομαῖος. ου ὁ. humanus, uiros occidens.

Ἀνδρομανής. έος. ὁ ἡ. inſaniens.

Ἄνδρομας. uocare ſolent aurum illud quod appellant Democritij alcumiſtæ peculiatum. Hermol. in Plin. lib. 26. cap. 22.

Ἀνδρομέδα. ἡ. proprium uirginis. Cephei filiæ, quæ in ſydus mutata eſt. Proclus in ſphæra.

Ἀνδρόμεος. ου ὁ uirilis, humanus, apud Homerū.

Ἀνδρομήκης. εος. ὁ. ἡ. ad ſtaturam uiri factus.

Ἀνδρονῖτις. ιτιδος. ἡ. locus in domo, ubi ſoli uiri habitāt: ſicut γυναικωνῖτις, ubi ſolæ mulieres. Vitru. libro 6. cap. 10. dictas ait ἀνδρονίτιδας. quod in eis uiri ſine interpellationibus mulierum uerſentur. ἀνδρῶν malim.

Ἀνδρόπαις. puer uirilitatem præ ſe ferens, puer qui iam ad uirilem ætatem tendit.

Ἀνδροπλήθεια hominum conuentus.

Ἀνδροποιός. οῦ. ὁ. uiros faciens.
Ἀνδρὸς δικανικοῦ uiri potens.
Ἀνδρόσαιμον. herba quædã apud Dioſcoridem.
Ἀνδροσάκες. herba eſt amara, tenues cirros ſine folijs habens. Dioſcorid.
Ἀνδρότης. ητος. ἡ. ἀνδρεία, uirilitas, fortitudo.
Ἀνδροῦμαι. uir ſum, & nihil puerile præ me fero.
Ἀνδροφονία. ας. ἡ. homicidium.
Ἀνδροφόνος. ου. ὁ. homicida.
Ἀνδρυάλα. ἡ. andryala, ex holerum genere apud Theophraſtum.
Ἀνδρωδέστατος. ου. ὁ. fortiſſimus. & in comparatiuo ἀνδρωδέστερος.
Ἀνδρώδης. εος. ὁ. ἡ. fortis, uirilis.
Ἀνδρωδῶς. uiriliter.
Ἀνδρωθείς, καὶ εἰς ἄνδρας ἐγγραφείς, maior factus, adoleſcens qui iam tutelæ ſuæ permittebatur, qui Romanis uirilem etiam togam ſumpſiſſe dicebatur. Bud. Com.
Ἀνδρωθεῖσα. ἡ. quæ cum uiro conſuetudinem habuit.
Ἀνδρών. ῶνος. ὁ. locus ubi uiri uerſantur. Ἀνδρῶνας οἴκους uocabant, ubi conuiuia uirilia ſolent eſſe, quòd eò mulieres non accederẽt. Vitruuius lib. 6. cap. 10.
Ἀνδρώσασθαι. coire.
Ἀνδρωτής. uirtus, robur. malim ἀνδρότης, ut ſuprà.
Ἀνεβιβούλευτος. ου. ὁ. inſidiabilis, ἀνεπιβούλευτος.
Ἀνεβίωσα ἐγώ. (inquit Tho. Mag.) ἀμεταβάτως. Plato tamẽ in Phœdone uſus eſt tranſitiue ἐάν περ γε ἡμῖν ὁ λόγος τελευτήσῃ καὶ μὴ δυνώμεθα αὐτὸν ἀναβιώσασθαι.
Ἀνεγγυάω. fideiubeo. Neutrum.
Ἀνέγγυος. illegitimus, illocabilis, indotabilis, ἄπροικος, Heſych.
Ἀνέγερτος. ου. ὁ. ſcibilis.
Ἀνέγκλητος. ου. ὁ. ἡ. crimine uacans, in quem nullum crimen iure poſſis impingere, qui nihil admiſit ob quod in ius uocari debeat: cuiuſmodi Cato fuit, qui toties accuſatus, ſemper abſolutus eſt. A uerbo ἐγκαλεῖν. quod in ius uocare ſignificat. unde
Ἀνέγκλητον διαγίνεσθαι. degere ſine crimine. &
Ἀνεγκλήτως. inculpatè, ut ἀνεγκλήτως ἔχων, pro ἀνέγκλητος.
Ἀνέγκυος. ου. inepta partui.
Ἀνεγκωμίαστος. ου. ὁ. illaudatus.
Ἀνέγερτον. ἀνυπόστροφον.
Ἀνέγρομαι. exurgo, expergiſcor, pro ἀνεγείρομαι.
Ἀνεγρόμενος. excitatus.
Ἀνεγχώρητον. ἀμήχανον. impoſſibile.
Ἀνέδην pro ἀναίδην. nullo pudore, improbè, temerè, propalam, nullo diſcrimine, paſſim, improhibitè παρὰ τὸ ἔδος, ἔδην καὶ ἀνέδην, τὸ ἄνευ ἔδους.
Ἀνεέργω. cohibeo, os operio, reprimo. ἀπὸ τοῦ ἔργω, εἴργε, dialyſi ℩ diphthongi.
Ἀνέζω. μ. σω. facio ſedere. Neutrum.
Ἀνέηκα. emiſi, genui, perſuaſi.
Ἀνεθείς. έντος abſolutus, uenia donatus.
Ἀνέθωυξαν. ſurſum dixerunt.
Ἀνεθέλητος. ου. ὁ. inuoluntarius.
Ἄνει. tanquam.
Ἀνείδεος. ου. ὁ. forma carens.
Ἀνειδωλοποιούμενος. ου. ὁ. effingens ſimulachra.
Ἀνείθη. requieuerat.
Ἀνεικαιότητα, Zeno Citticus uocabat ualidam orationem ad id quod decet, ne impertinenti argumento cedamus. Diog. Laërtius lib. 8,
Ἀνείκασι ἐπιθυμίαι. deferbuerunt cupiditates.
Ἀνείκαστος. ου. ὁ. ἡ. incorporabilis.
Ἀνειλειθυΐα. ας. ἡ. Lucinę expers, quę nondum peperit apud Euripidem.
Ἀνεῖλεν, inimicè uſus eſt, uaticinatus eſt. apud Herodotum. Item occidit, qua quidem ſignificatione tam oratoribus quàm poëtis uſitatum. Accipitur interdum pro ἔλαβε, ſed apud poëtas duntaxat. Et ſemel apud Thucyd. in primo. τῶν τεθνεώτων τὰ ὀστᾶ ἀνελόντες ἐξέβαλον.
Ἀνειλήμματα. στρόφοι.
Ἀνειλημμένος. fugitiuus, deprehenſus, retractatus à Cicerone appellatur.
Ἀνείληπται. contractum eſt.
Ἀνειλήσαντες γραμματίδιον. qui aperuerunt literas.
Ἀνειληφὼς χαίτας. contractus crines, ut hi habẽt qui reticulis utuntur.
Ἀνειλιχθῶσιν. ſurſum uerterint, conuoluerint. Hippocr.
Ἀνείλουν, reſpondebant. Ἀνείλεσθαι, συστρέφεσθαι, καὶ ἀλλήλους τοῖς δέρασι τύπτειν.
Ἀνειλοῦνται, uolutantur, συστρέφονται, εἰς τὸ ἄνω εἰλοῦνται.
Ἀνείμαθος, ἄφθονος, ἄπληρος.
Ἀνειμένος. ου. ὁ. participium ab ἀνίημι uenereus, diſſolutus, laxatus, remiſſus, tam in bonã quã in malam partẽ. Gaza ex Cic. ἀλλὰ μὴν εὐπρεπὴς ἐστὶν ὁ τοῦ γέροντος λόγος, καὶ ἀνειμένος.
Ἀνειμένος τῆς λειτουργίας, immunitatem conſecutus. Ἀνειμένος ἀήρ, liquatus aër. Ἀνειμένος εἰς θράσος, ductus in elationem & audaciam.
Ἄνειμι. redeo, aſcendo, retrocedo.
Ἀνείμων. ονος. ὁ. nudus, ſine ueſte. παρὰ τὸ εἷμα τὸ ἱμάτιον. Etym.
Ἀνεῖν. ἀνακαθαίρειν, ἀναπαύειν. uide in ἀνεῖν.
Ἀνεῖναι. omittere, tranſire.

Ἀνέπα

Ἀνέιπω. de alto dico, propriè per præconem declaro, pronuncio, publico. Ἀνέιπειν τοῦ ἀγῶνος κατάρα, melius quàm ἀνηγόρευσεν. Reſpõdeo apud Lucianum in Pſeud. ἀλλὰ δὲ ἀνέιπειν ἐν δὲ θεῶν, ὃ ἀνηγόρευσας. Ἀνέιπειν γνώμην. refellere decretum.

Ἀνέργω. μ. ξω. π. κα. prohibeo, religo, arceo, propello, & eum qui cœpit aliquid agere inhibeo, Ioſeph. lib. 4. Ἀνέργειν τῷ λαῷ καταγγέλλων, Ferias populo denuncians. Ἀνέργεσθαι τῆς ἀπάτης, prohibere à fraude.

Ἀνέργειν. τὸ ἀναπέργειν, Plat. unde ἄνεσις. Etym.

Ἀνεῖς. quia miſit, & apud Eurip. aperuiſti.

Ἀνεῖσαι. ἐρευνῆσαι, ζητῆσαι, ἀνακρεμάσαι, quaſi dicas in ſublime ac ſurſum pẽdere, cõpoſitum ab ἀνὰ & εἶμι eo, uel ἵημι mitto, quod ſonat ſurſum profectus, teſte Galeno.

Ἀνεῖσθαι. ſolutum eſſe, relaxari.

Ἀνεισι τὸ φυτὸν ἀπὸ γῆς. ſuccreſcit, excreſcit.

Ἀνεισφόρος. ου. ὁ. ἡ. immunis.

Ἀνεῖται. diſſolutus eſt, id eſt, mortuus eſt. Ἀνεῖται τῷ ἀπόλλωνι, dicatæ ſunt Apollini.

Ἀνέκαθεν. ab origine, iuxta ſuperiorẽ conſequentiam, à longe. Aduerb. & tam de loco, quàm de tempore dicitur.

Ἀνεκάς. deſuper

Ἀνεκβίαστος. ου. ὁ. ἡ. inuiolatus.

Ἀνεκβιάστως. inuiolatè.

Ἀνεκδήμητος. ου. ὁ. qui non peregrinatur.

Ἀνεκδιήγητος. ου. ὁ. ἡ. inenarrabilis.

Ἀνεκδίκητος. ου. ὁ. ἡ. inultus.

Ἀνέκδοτος. ου. ὁ. ἡ. innupta, nondum elocata, non editus. Ciceroni ad Attic. Refertur & in Suidæ collectaneis Procopium Cæſarienſem conſcripſiſſe libros aduerſus Iuſtinianum Imperatorem, quorum inſcriptio erat ἀνέκδοτα.

Ἀνεκήκιεν. exibat, proſiliebat, formatum à κίω, quod Eo ſignificat.

Ἀνεκθέρμαντον. ου. quod calefieri non poteſt.

Ἀνεκλάλητος. ου. ὁ. ἡ. ineffabilis.

Ἀνέκλειπτος. ου. ὁ. ἡ. indeficiens.

Ἀνέκπληκτος. ου. ὁ. imperterritus.

Ἀνέκπλυτος. ου. ὁ. ἡ. illauabilis.

Ἀνέκπυστον. τὸ. inauditum. Syneſ.

Ἀνέκραγεν. uociferatus eſt.

Ἀνεκτός. ου. ὁ. tolerabilis, ab ἀνέχω, expectabilis. ἀνασχετὸς, ὑπομονῆς ἄξιος. Matth. 11. τύρῳ καὶ σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσαι ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως ἢ ὑμῖν, id eſt, tolerabilius.

Ἀνέκφραστον. τὸ. non interpretabile.

Ἀνεκφώνητος. ου. ὁ. ἡ. ineffabilis.

Ἀνέλαιος. ου. ὁ. ἡ. oleis carens, apud Strab. 17. quanquã ibi malè legatur ἀναίλεος, trãſpoſita litera-

Ἀνέλεγκτος. ου. ὁ. ἡ. irredargutus. (rũ ſerie.

Ἀντιλεγξία. ἡ. uis orationis nu ab ipſa in contrariũ abdu[illegible]ur. Diog. Laer. li. 8. in Zenone Cittico.

Ἀνελεήμων. ονος. ὁ. ἡ. immitis, immiſericors.

Ἀνελεῖν. occidiſſe, ab ἀναιρέω, deſtruere, eruere, Item reſpõdere, de oraculo dicitur apud Herodot.

Ἀνελευσόμενος. aſcenſurus.

Ἀνελέγκτως. ſine argumento.

Ἀνελευθερία. ας. ἡ. illiberalitas.

Ἀνελεύθερος. ου. ὁ. ἡ. illiberalis, fictæ agens, ſordidus.

Ἀνέλιγξις. ἡ. uſus.

Ἀνέλητον. τὸ. recte habens, ἀνέγκλητον.

Ἀνέλιξις. ιος. ἡ. orbis reuolutio.

Ἀνελίττω. uoluo, reuoluo.

Ἀνέλκομαι. μ. ξομαι. ſurſum feror.

Ἀνελκύω. ſurſum traho, attollo.

Ἀνέλκω. μ. ξω. π. χα abſtraho.

Ἀνέλκωτος. ου. ὁ. inuulneratus.

Ἀνεμπνευστής. έος. ὁ. ἡ. ſitum non redolens.

Ἀνεμπτής. έος. ὁ. ἡ. cui nihil detrahi poteſt, cui nil deeſt, plenus. Dicitur & ἀνελλιπής.

Ἀνελλιπτός. ὁ. claudus.

Ἀνέλομαι. tollo, capio, educo. Ἀνελέσθαι τὰ παιδία, tollere infantes, ut Fauſtulus Romulum & Remum. Ἀνελόμενοι τὰ σώματα, dixiſſe uidetur Hermog. de ijs qui caſtra mutaſſent.

Ἀνελπίζω. deſpero.

Ἀνέλπιστος. ου. ὁ. deſperatus, inſperatus, de ſpe deiectus: & Atticè, qui non torquetur ſpe futurorum, ſed quietè fruitur præſentibus. Non ſperans, Thucyd. ἀνέλπιστοι ὄντες γινέσθαι τινά. Non ſuſpicantes uenire quempiam.

Ἀνελπίστως. præter ſpem.

Ἀνέλυτρα. τὰ. quibus pennæ nulla cruſta integuntur.

Ἀνέλυτρος. ου. ὁ. ἡ, detectus:

Ἀνέλω. φονεύω.

Ἀνέμβατος. ου. ὁ ἡ. inacceſſus, auius. malim ἀνέμβατος.

Ἀνεμέσητον. τὸ. non dignũ ob quod quis ſuccenſeat, uitio non uertẽdum. Lucian. ἔφης γὰρ ἂν καὶ σὺ ἀνεμέσητον εἶν. Forſitan diceres & tu quoq;, uitio dandum non eſſe.

Ἀνεμέσητος. ου ὁ. ἡ. carens inuidia.

Ἀνέμητος. imperitus.

Ἀνεμώλιος. ου. ὁ uanus, friuolus, ἀνεμώλιος.

Ἀνεμίζομαι. uentis exagitor.

Ἀνέμιος. ου. ὁ. ſubuentaneus, ὑπηνέμιος.

Ἀνεμόεις. όεντος. ὁ. uentoſus.

Ἀνεμοκοῖται. qui uentos ſopiunt, cuiuſmodi fuiſſe Corinthi quidam commemorantur.

Ἄνεμος. ου. ὁ. uentus. παρὰ τὸ ἄω τὸ πνέω. ἄεμος, & pleonaſmo τοῦ ν, ἄνεμος. Item leuis, inconſtans, ut uentus.

Ἀνεμοσκέπης. ἀ uentô protegens, uentum arceſ.

Ἀνεμοτρεφής. έ@. ὁ. ἡ. nutritus ad uentum, ſolidus, fortis. Homer. Iliad. ο. ἀνεμοτρεφὲς κῦμα dixit, quaſi τὸ ὑπὸ ἀνέμου ηὐξημένον, ὑψηλόν. quemadmodum Lucan. 1. Oceani tumidas remo compeſcuit undas. & alius quidam undantes procelloſas & ſcatentes.

Ἀνεμοφθορία. ας. ἡ. damnum à uentorum iniuria illatum. Nazianzenus.

Ἀνεμοφόρητον. ου. τὸ. uentis diſiectum. Eraſmus in Chiliadibus.

Ἀνεμόω. agito uentis, commoueo.

Ἀνεμποδίστως. aduerb. nullo negotio.

Ἀνέμπτωτος. ου. ὁ. ἡ. illabilis.

Ἀνεμώτας. ὁ. apud Tarẽtinos aſinus erat qui uentis ſacrificabatur. Etym.

Ἀνέμφατος, uel ἀνέμφαντος. illaboratus obſcurus. Plutarcho, &

Ἀνεμφάτως. occulte Hermog.

Ἀνεμώδης. εος. ὁ. ἡ. uentoſus.

Ἀνεμώκιος. ὁ uelox.

Ἀνεμώκης. εος. ὁ pernix, apud Tragicum.

Ἀνεμωλία. ἡ. apud Theophraſtum, idem quod ἀνεμώνη.

Ἀνεμώλιος. ου. ὁ. uentoſus, uanus. ab ἄνεμος & ὄλλω, quaſi quod cum uento interit. Eraſ. Chiliad. μάταιος.

Ἀνεμώνη. ἡ. papaueris genus, cuius flos ſpecie quidem roſam imitatur, cæterum nulla odoris gratia, paſſim naſcitur in agris. Vnde prouerbium, ῥόδον ἀνεμώνῃ συγκρίνεις. Roſam cum anemona confers. Vide Dioſcoridem. Gaza in Theophraſto fremium uertit. Item mazæ genus, & φίλημα.

Ἀνεμώνη λειμωνία, herba quædam apud Theophraſtum, diuerſa à Dioſcoridis Anemone.

Ἀνεμώρεια. oppidum Phocidi conterminum. Vnde

Ἀνεμωρεύς. nomen gentile.

Ἀνεμῶτις. ιδος. ἡ. cognomen Mineruæ in Peloponneſi loco quodam, quòd moleſtum uentum ſedaret.

Ἀνενδεής. έος. ὁ. ἡ. non indigens.

Ἀνένδεκτος. ου. ὁ. ἡ. impoſſibilis.

Ἀνενδοίαστος. ου. ὁ. non dubius, extra controuerſiam, indubie. ἐκ τοῦ ἐνδοιάζω τὸ ἀμφιβάλλω καὶ δοκῶ.

Ἀνένδοτος. ου. ὁ. ἡ. ſeuerus, nihil condonans.

Ἀνενδότως. bona fide ac citra ullum figmentum. quod etiam dicitur, ἀπηκριβωμένως, αὐτοδαῶς, ἁπλῶς. quando fit aliquid non perfunctorie nec translatiue, ſed accurate & enixe & toto opere. Bud. in Annot.

Ἀνενεγκεῖν. reducere, referre, reijcere, aſcendere. ut, εἰς τὸ κωρύκιον ἀνενέγκαντο. Item reſpirare. Theopomp. Ἄφωνος ἐγένετο, ἔπειτα μέντοι πάλιν, ἀνήνεγκεν. Ἐκ νόσου ἀνενεγκεῖν, cõualeſcere. Ἐκ παραφροσύνης ἀνενεγκεῖν, reſipiſcere.

Ἀνενεγκὰς τὸν μῦθον εἰς ἀφανές. referens fabulam in occultum.

Ἀνενεγκάμενος. ου. ὁ. ἡ. uictus.

Ἀνενεχθείς. ἐντος. ὁ ἡ relatus.

Ἀνενέργητος. ου. illaboratus, inutilis.

Ἀνενόχλητον uacuitas moleſtiarum.

Ἀνενόχλητος. ου ὁ. ἡ. uacuus ab omni moleſtia.

Ἀνέντες. οἱ. remittentes.

Ἀνέντευκτος. ου. ὁ. ἡ. inaffabilis, grauis moribus.

Ἀνεξάλειπτος. ου. ὁ. indelebilis, inexemptilis.

Ἀνεξέλεγκτος. qui crimine uacat, cuiq; nihil iure obijci poteſt, irreprehenſibilis, nõ examinatus.

Ἀνεξέλεγκτος εὔνοια. inuiolata, incorrupta amicitia.

Ἀνεξεπίμονον. τὸ μὴ ὑπομένον.

Ἀνεξερεύνητος. ου ὁ. ἡ. inſcrutabilis.

Ἀνεξέταστος. inexpenſus, inexcuſſus, inexaminatus.

Ἀνεξετάστως. inexplorate, ſine diſcrimine, citra inquiſitionem Luciano.

Ἀνεξεύρετος ἀριθμός. numerus qui iniri nõ poteſt.

Ἀνεξεύρετον. quod nulla indagine conſequi poteſt. Datiuo iungitur.

Ἀνεξία. tollerantia. Cic. ad Attic.

Ἀνεξικακία, clementia, patientia, malorum tolerantia. παρὰ τὸ ἀνέχεσθαι τῆς κακίας: uel, διὰ τὸ μὴ ἔχεσθαι κακίας

Ἀνεξίκακος. ου. ὁ. ἡ. clemens, patiens, tolerans malorum. Ἀνεξικάκως φέρειν, æquo animo ferre.

Ἀνεξιοπαθῶ. indigne patior.

Ἀνεξίτηλον. ἀδιόδευτον, μὴ ἔχον ἔξοδον, imperuiũ.

Ἀνεξιχνίαστος, ου. inueſtigabilis.

Ἄνεξοδος. ὁ. ἡ. ſine exitu, ἀνεξίτητος.

Ἀνέορτος. σεβασμὸς θεῶν. incultus, incelebratus.

Ἄνεος. tacitus, ſine uoce.

Ἀνεοσκία, θάμβος, ſtupor,

Ἀνεπάγγελτος. non uocatus ad cœnam.

Ἀνεπαισθήτως. ſine ſenſu.

Ἀνεπαίσχυντος. ου. ὁ. inuerecundus, qui erubeſcere neſcit.

Ἀνεπάλλακτα. τά. habentia dentes continuos. Bud. Com.

Ἀνέπαλτο. ſaliebat. præt. imperfect. à πάλλομαι, ἐπαλλόμην, ἐπάλλου, ἐπάλλετο, & per ſyncopen ἔπαλτο, & ἀνέπαλτο.

Ἀνεπανόρθωτος. inemendabilis.

Ἀνέπαφος. ου. ὁ. impalpabilis, irreprehenſibilis, quem attingere nequeas. ἀνέπαφος ὑποθήκη, dicitur pignus omni nexu ſolutũ. Bud. Com.

Ἀνεπαφρόδιτος. ſine uenere & gratia, inelegans, ὁ μὴ

ὁ μὴ ἐπίχαρις καὶ ἀηδὴς. ἀπὸ τῆς ἀφροδίτης.

Ἀνεπαχθὴς. έος. ὁ. ἡ. odio & inuidia carens, non moleſtus, alacer.

Ἀνεπαχθῶς. abſq; inuidia.

Ἀνεπαχθῶς φέρειν. æquo animo ferre.

Ἀνεπηρέαστος. ου. ὁ. ἡ. inoffenſus.

Ἀνεπὴς. taciturnus.

Ἀνεπίβατος. ου. ὁ. inacceſſus.

Ἀνεπιβούλευτος. ου. ὁ. ἡ. inſidiabilis. αὐδὲ ἐπίβουλος.

Ἀνεπίγραφος. ου. ὁ. ἡ. titulo carens.

Ἀνεπιδεεῖς. minimè indigentes.

Ἀνεπίδευτος. qui in nulla re ſe exercet, quiſque nullam planè artem colit.

Ἀνεπίδηκτος. ου. ὁ. minimè mordens.

Ἀνεπίδικος. ου. ὁ. ἡ. de cuius hæreditate nulla eſt inter cognatos cōtrouerſia. Bud. Com.

Ἀνεπίδοτος. ου. ὁ. nihil proferens.

Ἀνεπιεικὴς. έος. ὁ. ἡ. durus, immitis, iniquus.

Ἀνεπιείκεια. ας. ἡ. durities, immanitas.

Ἀνεπίκαυτος. ου. ὁ. ἡ. aduſtione carens.

Ἀνεπικλήτως. citra accuſationem, Xenoph.

Ἀνεπικούριστος. ἀνύβριστος, ἄπιστος.

Ἀνεπίκοπος. μὴ ὑπόθυμον.

Ἀνεπικούρητος. ὁ. prouidentia deſtitutus.

Ἀνεπικρίνομαι. μ. οῦμαι. π. ιμαι. reſpondeo.

Ἀνεπίκριτος. ου. ὁ. imbecillis, qui neque ſenſibili neq; intelligibili iudicio utitur.

Ἀνεπιλήκτως. intrepidè.

Ἀνεπίληπτος. ου. ὁ. ἡ. incomprehenſibilis, irreprehenſibilis, inculpatus, qui reprehendi iure nō poteſt, irreprehenſus. Ἀνεπίληπτος τοῖς τρόποις, irreprehenſus moribus. Ἀνεπίληπτος εἰμί σοι. non obnoxius ſum tuę inuidiæ. Ἀνεπίληπτος τὸν βίον, inculpatæ uitæ. Ἀνεπίληπτος ἐξουσία, abſoluta poteſtas. Bud. Com.

Ἀνεπίληστος. ου. ὁ. ἡ. memorabilis, ſine obliuione, non abſconditus.

Ἀνεπιλογίστως. inconſideratè, ἀπερισκέπτως.

Ἀνεπιμελητος. ου. ὁ. qui nullam curam habet.

Ἀνεπίμικτος ἀνθρώπων. nuper miſtus hominibus. Bud. Com.

Ἀνεπίμονος. ου. ὁ. intolerandus.

Ἀνεπίξεστος. ου. ὁ. ἡ. imperfectus.

Ἀνεπίπλαστος. ου. ὁ. nulla ſimulatione fucatus.

Ἀνεπίπληκτος. ου. ὁ. ἡ. idem quod ἀνεπίτακτος, ἄμεμπτος.

Ἀνεπίῤῥεκτος. ου. ὁ. ἡ. illibatus, ex quo dijs non eſt libatum prius, apud Heſiodum decompoſitū à ῥέζω.

Ἀνεπισήμαντος. ὁ. inglorius.

Ἀνεπιστάθμευτος. immunis ab hoſpitijs præbendis exercitui, uel principis commeatui, σταθμὸν μὴ δεχόμενος, ἤδη ἀγγαρείαν. Bud. Com.

Ἀνεπιστασία. ας. ἡ. inſcitia, obliuio & negligentia rerum omniū, apud Aeſchinem in Axiocho.

Ἀνεπίστατον. ἀφύλακτον, ἀνάξιον.

Ἀνεπιστημονέστερος. ου. ὁ. indoctior, incredibilior.

Ἀνεπιστημοσύνη. ης. ἡ. inſcitia.

Ἀνεπιστήμων. ονος. ου. ὁ. indoctus, neſcius.

Ἀνεπιστρεφὴς τῶν ἀνθρωπίνων. non curans res humanas.

Ἀνεπίσχετος ὁρμή. effrenatus impetus.

Ἀνεπίτακτος. nemine iubente aliquid agens, inuictus, fortis.

Ἀνεπιτεχνήτως. citra artem, ex induſtria.

Ἀνεπιτήδειος. ου. ὁ. inutilis, incommodus.

Ἀνεπιτήδευτος. ἀμελής.

Ἀνεπιτηδειότης. ου. τὸ. inhabilitas.

Ἀνεπιτίμητος. irreprehenſibilis.

Ἀνεπίφατος. ου. ὁ. ἡ. diſſimulatus. Quintiliano oratio remiſſa ac ſine oſtentatione, modeſta ſine ullo timore.

Ἀνεπιφάτως. inſperato. Item affatim, ſeparatim.

Ἀνεπίφθονος, ου. ὁ. ἡ. ab inuidia alienus, aut cui nō inuidetur, paſſiuè.

Ἀνεπιχωρῶ. nihil cedendo.

Ἀνεπιχείρητός σοι. inſuperabilis abs te.

Ἀνεπιεικὲς. indecorum, non faciendum.

Ἀνεπόψιος. qui non uidet, uel non uidetur.

Ἀνέπτην. ἀόρ. deuolaui.

Ἀνέραστος. ου. ὁ. ἡ. inamabilis.

Ἀνέργαστον. non factum, infectum, incultum.

Ἀνεργὸς. ου. ὁ. non operans.

Ἀνερεθίζομαι. inſtigo.

Ἀνερείπω. μ. ψω. π. φα. dilanio.

Ἀνερείπομαι ſeparor, inſumo.

Ἀνερευγόμενον. prorumpens, eructans. Ariſtot. de mundo.

Ἀνερευνάομαι. inueſtigo.

Ἀνερήιδαν. ἀνερρήγνυσαν. irruperunt.

Ἀνέρικτος. ου. ὁ. inconcuſſus.

Ἀνερίναστος. ου. ὁ. μαλακός, ἄγονος, incaprificatus, propriè de ficu cui nō adhibiti ſunt ἐρινοί, hoc eſt caprifici fructus, ut ad maturitatem perueniat prouerbio dici ſolet in inutilē, & à quo nihil frugis expectandum ſit, de quo Eraſ. Chil.

Ἀνερίζομαι. tumultuor.

Ἀνερμάτιστος. ου. ὁ. ἡ. fundo carens unde ἀνερμάτιστος γλῶττα, nunquam finem faciens lingua. ἕρματα dicebantur tranſuerſa quædam ligna, quaſi fulcra quibus naues à carie aſſerebantur, unde ἑρματισμέναι, naues quæ huiuſmodi fulcris incumbebant, quæ uero ſine ijs relinquebātur ἀνερμάτιστοι dictæ ſunt. Cælius Calcagninus.

Ἀνέρομαι. interrogo. Depon.

Ἀνέρπω. μ. ψω. π. φα. ſurſum ſerpo, ἀνερπύω.

Ἀνεῤῥάγη πόλεμος. erupit bellum.

Ἀνέῤῥιστον. ſine controuerſia.

Ἀνεῤῥύειν. ἀποκόπτειν, λαιμοτομεῖν τὸν τράχηλον, abſcindere, decollare, retrorſum flectere, εἰς τοὐπίσω ἀνακλᾶν.

Ἀνεῤῥάγη. reſciſſum eſt.

Ἀνεῤῥωγώς. ότος. ὁ. apertus, hians, patens. Budęus Comment.

Ἀνεῤῥώσθη. conualuit.

Ἀνερυθριάστως. impudẽter, quaſi dicas citra ruborem.

Ἀνέρχομαι. ſuperuenio, aſcendo.

Ἄνες. omitte, quieſce.

Ἄνεσθαι. auxiſſe, deſtruxiſſe.

Ἀνέσαι. perſuadere, incitare, leuare.

Ἄνεσις. εως. interdum accipitur in bonam partem pro requie, & etiam pro libertate loquendi, cũ nullius habita ratione, rem ipſam dicimus. Interdum in malam partem pro licẽtia, & immodica libertate: remiſſio, diſſolutio. Bud. Com. Aliquando, ſpacium, dilatio.

Ἀνέσπερος. ου. ὁ. ueſpere carens.

Ἀνέστη. reſtituit.

Ἀνεστηκότες οἱ. erecti.

Ἀνίστημι. ad ſeditionem aut opus aliquod ſolicito. Ariſtides Panath. σκηνὰς μὲν ἀνέστησαν. Dicitur, ἀνέστησα τὸν ἐπὶ τὸ ἔργον, & ἀνέστην ἐγὼ ἀπὸ τοῦ. Ἀνέστησε, depoſuit, remouit. ἤγειρα, ἀνάστασιν ἐποίησα.

Ἀναισθησία. ας. ἡ. priuatio ſenſuum.

Ἀνέστιος. expers penatum, pauper, cui nihil quicquam eſt, & incertis uagatur ſedibus. quaſi ἑστίαν μὴ ἔχων, ἄοικος.

Ἀνεστραμμένον. perturbatum. Hipp. de urinis loquens.

Ἀνέσφηλε. reuixit, reualuit.

Ἀνετάζομαι. μ. σομαι. torqueor.

Ἀνετάζω. examino. Actiuum.

Ἀνέταιρος. ου. ὁ. qui nullos habet amicos.

Ἀνετέος. ου. ὁ. remiſſus.

Ἀνετικός. οῦ. ὁ. cohibens.

Ἄνετος. deo cuipiam dicatus, ἀνειμένος θεῷ τινί. Item remiſſus, indulgens, quietus, ut ἄνετος γῆ. Bud. Com. παρὰ τὸ ἵημι καὶ ἀφίημι, ἔτος καὶ ἄνετος, καὶ ἄφετος. Etym.

Ἀνέτως. intenſe.

Ἄνευ. ſine Genit. Poſtponitur aliquando caſibus, etiam apud oratores, ut ὧν ἄνευ, ſine quibus.

Ἄνευ τοῦ πράττειν, factis procul, ut uertit Gellius. Nam hæc uox iuncta genitiuo & infinitiuo, ſolet plerumq; eandem uim obtinere quã habet & priuans particula, ut ἄνευ στερεοῦ, quod caret ſolido. & ἄνευ γῆς, terræ expers. Cicer. interp. Ἄνευ τῶν μέτρων. proſaica oratione.

Ἀνευάσαι θυιάσαι, ouare, Baccho hymnum canere.

Ἄνευθε. ſeorſum, ſeparatim.

Ἀνεύθετος. ου. ὁ. non aptus.

Ἀνευθυνία. ας. ἡ. innocentia.

Ἀνεύθυνος. ου. ὁ. ἡ. ſine pœna, crimine carens, innocens, cui iure nihil obijci poteſt, non obnoxius, noxa ſolutus. Bud. in Annot.

Ἀνεύθυνος, & ἀνυπεύθυνος magiſtratus dicitur, qui cauſæ dicendæ aut immunis eſt, aut quouis modo eximitur: ut qui abolitionem apud Gallos à principe impetrauerunt.

Ἀνεύρετος. ου. non inuentus.

Ἄνευρος. ου. ὁ. ἡ. eneruis, imbecillis.

Ἀνευρύνω. μ. υνῶ. dilato. Actiuum.

Ἀνεύρυσμα. tumor arteriæ præcluſæ ex ſanguine & ſpiritu cauſam trahens. Fit autem cum uulnerata arteria pellis nõ ſuperinducitur, ſed ſerpit iterum materia ac redit eodem. In libello deſfinitionum Galeno adſcripto hoc pacto definitur ἀνεύρισμα eſt uenoſi uaſculi, hoc eſt, uenæ dilatatio, aut ſpiritus materię per carnem diſſipatio, quæ deſiliens ſpargitur, ſoletq; hæc conſequi, ubi caro eum locum, qui eſt circa præciſam arteriam, non impleuit ſed uacuum reliquerit. Therap. I.

Ἀνευρισμός. οῦ. ὁ. dilatatio quæ reſeratis arterijs fit cute integra ac cõglutinata. Gal. & Paulo teſte.

Ἀνευρίσκω. reperio, ἀνὰ ornatus ſolũ cauſa adiecto.

Ἀνευφημέω. μ. ήσω. π. ηκα. laudibus prædico. cum fauore recipio. Ἀνευφήμησεν, lamentatus eſt.

Ἀνεφάνη. extitit.

Ἀνέφαπτος. ἀψηλάφητος.

Ἀνέφελος. ου. ὁ. ἡ. nubibus carens, aut quod nulla nube occultari poſſit.

Ἀνέφικτον. incomprehenſibile, impoſſibile, inacceſſum.

Ἀνεφλέχθη τὴν ψυχήν. conflagrant animo.

Ἀνεφραγή. ῆς. ἡ. præſtructio.

Ἀνεφύη. enatus eſt.

Ἀνεχαίτισε, euertit, impediuit, recalcitrauit. uide ἀναχαιτίζω.

Ἀνεχέγγυτος. του. retracti.

Ἀνέχομαι. tolero, fero, obedio, ſuſtineo. Et ἀνέχεται ὁ δόμος τοῖς κίοσι hoc eſt, fulcitur domus columnis ac ſuſtentatur. Cum ſignificat ὑπομένω. genitiuum habet communiter, Atticè accuſatiuum: ſed pro ἀναβαστάζομαι datiuũ: pro καταφρονῶ, genitiuum.

Ἀνέχω. conſurgo, tueor, ſuſtineo, ſupporto, extẽdo, eleuo, emineo, quietem habeo, prohibeo. Item τιμῶ, honoro, colo. Eurip. in Hecuba, τὸ μαντιπόλου βάκχης ἀνέχων λέκτρον, Vatis thala

mos

mos uenerans, protentis manibus uéneror & ſupplico. Item τιμῶ honoro, colo.

Ἀντιψαυνυγμένως. elaboratè, accuratè.

Ἀνεψιά. ᾶς. conſobrina, patruelis.

Ἀνεψιαδῆ filia conſobrini.

Ἀνεψιαδοῦς. filius conſobrini, uel amitimi.

Ἀνεψιός οῦ ὁ. filius fratris mei uel ſororis, conſobrinus ὁ πρὸς πατρὸς ἀνεψιός, amitimus, patruelis, agnatus. παρὰ τὸ ἀνῆφθαι, ὁ ἄνωθεν συνημμένος εἰς συγγένειαν. Etym.

Ἀνεψιοί & ἐξανεψιοί quid differant uide in Am.

Ἀνέω. aſcendo, facio creſcere. unde προσανεῖν.

Ἀνέωγα, & Atticè ἀνέῳξα. aperui, præteritū med. ab ἀνοίγω. Etym.

Ἀνεῶνται. pro ἀνεῖνται, Atticè, ab ἀνίημι.

Ἄνεως. ω. ὁ. mutus, tacitus. ἄνεως ἦν, delituit, Herodotus. Deducitur ab ἴα, quod uocem ſignificat, παρὰ τὸ ἰέναι τὸ προΐεσθαι, & per pleonaſmum ἰοή. unde ἴος, & cum α priu. ἄϊος, καὶ ἄνιος pleonaſmo τοῦ ν, ſiue ἄνεος metatheſi τοῦ ι εἰς ε, & Atticè ἄνεως per ω. Etym.

Ἀνή. ἄνυσις, πρᾶξις, perfectio, factum.

Ἀνηβάω μ. άσω. reiuueneſco, repubeſco.

Ἄνηβος. ου. impubes.

Ἀνηγεμόνευτον. uel ἀνηγεμονεύτως. ſine duce.

Ἀνηγορεύθησαν ὕπατοι. renunciati ſunt conſules.

Ἀνήδυς. ου. ὁ. ἡ. iniucundus.

Ἀνήδυντος. ου. ὁ ἡ. inſuauis.

Ἀνῇ. dimiſerit, καταλίπῃ, ἀφῇ, ut μηλίρων ὕπνος ἀνῇ. tertia pſona eſt ſubiūctiui à uerbo ἀνίημι, ἐὰν ἀνῶ. ἀνῇ, & pleonaſmo ipſius η. ἀνήῃ.

Ἀνηθεία. familiaritas.

Ἄνηθον. ου. τό. anethum, herba quædam Dioſcor.

Ἀνηθοποίητος. ου ὁ. non moratus, citraq; decorum, nequaquam formatis moribus. Bud. Com.

Ἀνῆκε τὴν κόμην. promiſit cæſariem, nutriuit comam, apud Philoſtratum.

Ἀνῆκεν. oportet, perſuaſit, cōtigit, liberauit, quieuit. Indefinitum eſt, ſiue præteritum imperfectum. Etym.

Ἀνήκεστα. τά. nefanda.

Ἀνήκεστος. ου. ὁ. ἡ. immedicabilis, incurabilis, ab ἄκος, uel ἀκῶ, τὸ θεραπεύω. Etym.

Ἀνηκοΐα. ας. ἡ. ſurditas, Plutarchi libello περὶ ἀκούειν.

Ἀνήκοντα. pertinentia, pertingētia, cōuenientia.

Ἀνήκοος ου. ὁ. ἡ. qui non nouit, qui ignorat. Dicitur etiā qui audire & auſcultare monenti non uult, imperitus, expers auditus. Bud. Com.

Ἀνηκουστήσας. non audiens.

Ἀνηκουστία. ας. ἡ. inobedientia.

Ἀνηκόως. ignauè, negligenter.

201 Ἀνήκω. aſcendo. ut εἰς τὰ πρῶτα ἀνήκειν, ad ſummum euadere: conuenio, cōtingo, attineo, referor & ſpecto, porrigo, pertingo. Item ἀνήκει pro καθήκει, hoc eſt, decet, conuenit, apud Antiphon. Ἀνήκουσιν quoque pro decedunt, moriuntur, apud Thucyd. Et Demoſt. ἀνήκοντας pro διαφέροντας, id eſt, excellentes dixit, τὸ μὲν γὰρ τῷ λέγειν δυνάμεως οὐκ ἀνδρῶν ὄντων ἀνήκοντες. Bud. Com.

Ἀνηλάλαξαν. acclamarunt.

Ἀνήλατος. indomitus, immorigerus. παρὰ τὸ ἐλάω τὸ ἐλαύνω, ἐλάσω, ἤλακα. ἤλασμαι, ἤλασαι, ἠλασὸς καὶ ἀνήλαστος, detractione τοῦ σ. Etym.

Ἀνηλεγής. ἀφρόντιστος. non curans, neglectus.

Ἀνηλεής. ὠμός, οἰκτος. miſer. crudelis.

Ἀνηλεῶς. crudeliter, immiſericorditer. Sic Therent. in Adelph. Factum à nobis duriter immiſericorditerq;.

Ἀνήλιος. ου. ὁ. ἡ. opacus, ſine ſole.

Ἀνήλιπος. ου. ὁ. nō calceatus, ἀνυπόδητος. ἤλιψ γὰρ ὑπόδημα, παρὰ τὸ ἐλίσσειν τὸν πόδα.

Ἀνηλοφὴς ναῦς. nauis pice non illita. Euſt.

Ἀνήλυσις. ιος. ἡ. aſcenſus.

Ἀνήλωκα. perdidi, conſumpſi uel perdo, præteritum pro præſenti, ab ἀναλίσκω.

Ἀνηλωκέναι. expendiſſe Hermog.

Ἀνήμερος. ου. ὁ ἡ. immitis, incultus.

Ἀνημιωβόλιον. ου. τό. ſemiobolus. hinc

Ἀνημιωβολιαῖον. τό. ſemiobolare, ualens precium ſemioboli, ſemicrudum, τὸ ἡμιωβόλου ἄξιον. Ariſtoph. Ranis: καὶ κρέα γε πρὸς τούτοις ἀνάβραστ᾽ εἴκοσιν ἀνημιωβολιαῖα, ſcilicet κατέφαγεν. de Herculis uoracitate loquitur, quem præter ſedecim panes, carnes decoctas uiginti ſemiobolorum deglutiſſe conqueritur. Alij legunt ἀνημιωβολιμαῖον.

Ἀνήνασθαι. recuſaſſe, negaſſe. quære ἀναίνομαι.

Ἀνήνιος. liber, ſine freno, ſine triſtitia.

Ἀνήνοθα. florui, ab ἀνθέω præteritum medium.

Ἀνήνυτος. ου. ὁ. ἡ. inefficax.

Ἀνήνωρ. non uirilis. ἄνους, ἀδύνατος, δειλός, ἄτεκνος.

Ἀνήξεις. natabis.

Ἀνήποιστον. intolerabile.

Ἀνῆπτεν εἰς τὴν τύχην τὰ κατορθούμενα. Retulit ad fortunam præclara facinora.

Ἀνῆπται. dicata ſunt: ut ἀνῆπται τῆς δρυὸς στέμματα. Suſpenſæ ſunt coronæ arbori.

Ἀνῆπτε ἑαυτὸν εἰς τὴν τύχην, Vendicabat ſeſe fortunæ. Plutarch.

Ἀνήπυστον. inauditum.

Ἀνήρ. ἀνέρος, καὶ ἀνδρός. uir, ſiue ſexum ſpectes, ſiue maritum, ſicut Latini. Plin. Viros auidiores Veneris hyeme, fœminas æſtate Heſiodus prodidit. Et Terent. Tibi generum firmum, & filiæ inuenies uirum. Item ætatem illam

conſtantem & pe[r]fectam denotat,nonnunquã accipitur pro ſtrenuo ac forti, & uirilem præ ſe animum ferente,teſte Moſchop.diciturq́;. παρὰ τὸ ἀνύω τὸ ἀνύνω ἀνύνηρ, & per ſyncopen ἀνήρ. Etym.

Ἀνήρετο.rogauit.

Ἀνήρυκε.ebuccinauit,euulgauit.

Ἀνηρηκότες ἐστε. abſtuleritis,ſuſtuleritis.

Ἀνήρης uirilis,incongruus.

Ἀνηριθμησάμην. enumeraui.

Ἀνήριθμος.ου.ὁ.ἡ.abiectus,uilis,qui in nullo habetur numero.

Ἀνήροκτον. uocat Hippocr. non diuiſum in minuta, ſed ex ultimis farinæ craſſioribus partibus compoſitum.

Ἀνηρείνας ος. ὁ μὴ κερατῶν ἃ ἔχει,ἀλλ' ἀποβάλλων. uide ἀνερίνας ος.

Ἀνήριος.ſine lite,ἀνέριος.

Ἀνήροτος.ου.ὁ.ἡ.inaratus,ἀγεώργητος.

Ἄνηρος.innocuus.

Ἀνησίδωρος uel ἀνησιδώρα.terræ epitheton:quaſi munera elargiens.δῶρος enim munus eſt.

Ἄνησιν.aſcendit.Ariſtoph.ἀνῆσιν καὶ ἀνέρχεται.

Ἀνῆσον.uel ἄνισον.τό.aneſum herba. Dioſcor.

Ἄνηστις.ieiunus,uel contrà.ὁ γεγευμένος. παρὰ τὸ ἐδω,ἐστός,ἔστις,ἄνεστις καὶ ἄνηστις. uel παρὰ τὸ νῆστις. ieiunus apud Cratinum,οὐ γὰρ ἔτι σύγε πρῶτος φοιτᾷς ἐπὶ δεῖπνον ἄνηστις.

Ἀνηυξήθη.auctus eſt.

Ἀνθαιροῦμαι.malo,potius eligo.

Ἀνθάλιον,uel ἄνθαλλος. herba quædã uel radix, Theophraſto.

Ἀνθάμιλλος.ου.ὁ æmulus.

Ἀνθάπτομαι. μ. ψομαι. aufero prius attingendo (ἀπὸ τοῦ ἅπτεσθαι) diripio,diſtraho, dilanio. Ariſtoph.Ranis: πλευμόνων τ' ἀνθάψεται.

Ἄνθεια.ἡ Veneris cognomen,& urbs Peloponeſi,& Iunonis epitheton.

Ἀνθεινός οῦ.ὁ.floridus.

Ἀνθέκαστον.ex contrario ſinguli.

Ἀνθεκτέον.inhærendum.

Ἀνθέλκομαι

Ἀνθέλκω.μ.ξω.π.χα. ἀντισπάω, impedio,retraho,contraho, in diuerſa traho, ut cum duo contendunt, & conantur inter ſe mutuò rem, de qua eſt contentio, ad ſe trahere, ut ferrum intra magnetem & adamantem Indicum. Herodot.lib.8. ἕκαστος πρὸς αὐτὸν τὴν δύναμιν ἀνθέλκειν.

Ἄνθεμα. ſaltatio quædam idiotarum erat, quam ſaltantes ſic ferè pronunciabãt: Vbi nam mihi roſæ?ubi uiolæ?ubi apia pulchra?

Ἀνθέμιον.ου τό.herba quædam,gith,ut Gaza reddit in Theophraſto: cũ potius μελάνθιον Græcis,gith apud Latinos ſit.uide ἄνθεμον.

Ἀνθεμίς.ίδος.ἡ. ab aliquibus uocatur argemona, & quæ hodie uulgò chamomilla dicitur. Dioſcorid.

Ἀνθεμόεις.όεντος.ὁ. floridus, uariatus. Et λέξεις ἀνθεμόεις, δαιδάλεος, ποικίλος, λαμπρὸς, ἀναθηματικός.

Ἄνθεμον τό.roſa,& nigella Gazæ.&

Ἀνθεμοῦς ciuitas Macedoniæ,cuius gentiles ἀνθεμούσιοι.

Ἄνθεμον φυλλῶδες.τό. herba quædã Theophraſto:Gaza nigellam folioſam uertit: uidetur autem anthemon pro melanthio accepiſſe. uide ἀνθέμιον.

Ἀνθεμοῦς.olim Samus dicebatur.

Ἀνθεμώδης.εος.ὁ.ἡ.floridus,florens, ut λειμῶνες ἀνθεμώδεις,prata roſida & florulenta.

Ἀνθερεὼν.ῶνος ἡ mentum, locus ſub mento quibus ueſtitur & effloreſcit. Sic dictus eſt à flore barbæ, quod ibi maximè uigeat: uel διὰ τὸ δι' αὐτοῦ θορεῖν τὸ πνεῦμα. Quandoq; de mulieribus dicitur per catachreſim.

Ἀνθέρικος.ου ὁ herba eſt quam Græci ἀσφόδελον nominant. Latinorum quidam haſtulam regiam, Gaza in Theophraſto reddit albucum. Anthericum metere,uide in prouerbijs Eraſmi.

Ἀνθέριξ.ικος.ὁ culmus,ariſta,uirgulta.

Ἀνθερίνη.ης.ἡ.idem.

Ἀνθεστήκω.repugno,reluctor.

Ἀνθεστήρια. ſic uniuerſim quidem uocari feſta Bacchi, priuatim uerò πιθοιγία, author eſt Apollodorus.

Ἀνθεστηριάδες.αἱ.nubiles

Ἀνθεστηριών. octauus anni menſis apud Atticos. Dionyſio dicatus. διὰ τὸ πλεῖστα τῶν ἐκ τῆς γῆς ἀνθεῖν τότε.ut author eſt Iſter. referente Harpocratione. Auguſtus apud Romanos eſt. Sunt qui Nouembrem interpretantur, quod campi floribus priuati ſint, παρὰ τὸ ἄνθος στερῶ, atque inter hos Theod.Gaza.Vide infrà ἀνθεστηριών.

Ἀνθεσφόρια.τά.feſta Proſerpinæ,inde dicta,quòd eam Pluto legendis floribus occupatam,rapuerit.Cæl.lib.14.cap.20.

Ἀνθέω.μ.ήσω.π.ηκα.floreo.

Ἄνθη.ης.ἡ. flos, fœminino genere extulit. Nicand.pro ἄνθος.

Ἀνθηδών.όνος.ἡ.apes,παρὰ τὸ τὰ ἄνθη ἔδειν. Item urbis nomen Bœotiæ. Aliquando meſpili ſpecies.Theodorus apud Theophraſt.

Ἀνθήλη.ης.ἡ panicula iuba, ut in panici, milij, & arundinis floribus,& flos ſtœbes herbæ.

Ἀνθήλια.τά. nubes orbiculatæ & rotundæ,ſolem ſplendore repræſentantes Theon in Aratum.

Ἀνθήλιος

Ἀνθήλιος. ου. ὁ. ἡ. ſoli oppoſitus, orienti ſoli obuerſus, luna.

Ἀνθίζω. μ. ίσω. π. ικα. facio florere.

Ἀνθήλη. flores phlei. Gaza in Theophraſto.

Ἀνθήματα. exanthemata, papulæ.

Ἀνθ' ἡμέρας. per totum diem.

Ἀνθήνας. ὁ. caſeus recenter factus, muſteus.

Ἀνθηδονίς. ὁ. gallica meſpili ſpecies. Theodorus in Theophraſto.

Ἀνθηρός. οῦ. ὁ floridus, iucundus. Hipp in Epidemijs ſputum uocat ἀνθηρόν. hoc eſt, cruentum & rubeum.

Ἄνθησις. ιος. ἡ. floritio.

Ἀνθίας. ſacer piſcis, qui & Græcè ἱερὸς ἰχθύς, apud Ariſtotelem: & alio nomine αὐλωπίας. dicitur.

Ἀνθίζω. tingo, colore inficio, apud Sopho.

Ἀνθινός. οῦ. ὁ. floridus. unde ἄνθινον μέλι, quod uere factum eſt, quòd tantum ex floribus faui cõſtruatur: ὡραῖον uero, quod æſtate. Ἀνθινὰ ueſtes, uide in Bayſio.

Ἀνθιππασία. ας ἡ. decurſio militaris. Bud.Com.

Ἀνθίσαμαι. inſurgo. Deponens.

Ἀνθίστημι. oppono, reſiſto, obijcio.

Ἀνθιστήρια. τά. Floralia.

Ἀνθιστηριών. Athenienſibus menſis quidam appellabatur, quòd is plurimos flores progigneret. Philoſtratus & Macrobius Aprilem putant eſſe, at Gaza Nouembrem apud nos eſſe apertè oſtendit. In hoc feſta agebantur & conuiuia liberiora, quemadmodum apud Roman. olim in Saturnalib. ſonat autem quaſi dicas Floralia. Vide prouerbium, Foras Cares. Alij ſcribunt ἀνθεστηριών.

Ἀνθλίζεσθαι. καὶ

Ἀνθλεῖσθαι. cõſpergi foueriq; re aliqua humida, calidaq;.

Ἀνθοβολοῦντες. flores iacientes.

Ἀνθοδίαιτος. ου. ὁ. ἡ. flores depaſcens, epitheton apis, Epigram.

Ἀνθολκή. ῆς. ἡ. retractio, repenſum, in diuerſum retractio. Tractum à bilancibus, quarum una ſi momentũ ducat atq; præponderet, reuocatur pondere appoſito. Itali Hiſpaniq; cõtrapeſum uocant.

Ἀνθοκρόκος. ου. ὁ. croceus, croco tinctus, Eurip. ἀνθοκρόκοισι πήναις. croceis filis.

Ἄνθολκον. in contrarium uergens.

Ἀνθολογοῦμαι. flores decerpo, flores lego. Dicitur etiam ἀντολογῶ & ἀνθολῶ. Bud.Com.

Ἀνθολόγος. ου. ὁ ἡ. florilegus.

Ἀνθολογούμενος. ὁ. ἡ. flores colligens, floribus uiuens.

Ἀνθομολογέω. μ. ήσω. καὶ ἀνθομολογοῦμαι. cõſtituo cõuentum, pactum ineo, coràm confiteor.

Ἀνθομολογέομαι χάριν. ago gra[ti]am. Bud.Com.

Ἀνθοπωλεῖν. uinum aut pharmaca uendere.

Ἀνθορμεῖν. procinctis claſſibus prælium inire.

Ἄνθος. εος. τό. flos. παρὰ τὸ αὔω θεῖν ἐν τῷ αὐξάνεσθαι, huius pluralẽ genitiuũ, ut uocant, uult Tho. Mag. ἀνθέων ſemper, & nunquam ἀνθῶν. Item Florus auis, Theodoro uertente apud Ariſtot. & canus capillus, unde φάλανθοι, cani. Euſtat. Item color, χρῶμα, Philoſtrat. τῷ τ' ἴδης ἄνθει ῥαίνεται, hoc eſt, idæ herbæ colore aſpergitur.

Ἀνθοσμίας. ου. ὁ. uinum odoriferũ, uel à loco uel ab uuæ ſpecie nomine deducto.

Ἀνθοσύνη. ης. ἡ. flos, Epigram. Gr. ὑλαίνη τέξεται ἀνθοσύνην.

Ἀνθ' ὅτου pro ἀνθ' ὧν. quare, cur, interrogatiuè. Et ſine interrogatione, quamobrem, qua de cauſa. οὐκ οἶδ' ἀνθ' ὅτου, Neſcio qua de cauſa. apud Greg. ἀνθ' οὗ ζινος. Bud.Com. Heraclides pro, quoniam, poſuit, ταῦτα τοίνυν εἰρήσεται. ἀντότου ποτὲ τὸν αὐτὸν ἀπεφηνάμην ἥλιον ἀπόλλωνι. Propterea quod olim oſtenderim eundem cum ſole eſſe Apollinem.

Ἀνθοφόρος. ου. ὁ. ἡ. Florifer.

Ἀνθοφοροῦσι. flores conuehunt.

Ἀνθρακόω. in carbones muto.

Ἀνθρακεύς. έως. ὁ. carbonarius.

Ἀνθρακιά. ᾶς. ἡ. καὶ

Ἀνθρακίς ίδος. ἡ. pruna.

Ἀνθρακίας. ου. ὁ. ater, ut carbonarius & titionarij faciem habens. Bud.Com.

Ἀνθρακίζω. exuro, aſſo.

Ἀνθράκινος ὁ. ater. Latini etiam græca uoce utuntur, ut habetur apud Ant. Thyleſium de coloribus.

Ἀνθράκιον. tripodium, gemma, caminus.

Ἀνθρακώδης. εος. ὁ. ἡ rutilans ut carbo.

Ἀνθρακωθῇ. redigat in carbones, carbunculetur.

Ἀνθράκωσις. ιος. ἡ. oculorum, & palpebræ maligna ulceratio, carbunculus Celſo.

Ἄνθραξ. κος. ὁ. carbo. Aliquando carbunculus, & ulceris, & gemmæ ſpecies. Item ulcus ἐσχάραν, id eſt, exuſtionem cruſtam faciens, cum uehementi totius circunſtantis particulę inflammatione. Gal.

Ἀνθρέω, κρύπτω. abſcondo.

Ἀνθρηδών. όνος. crabronis genus, axe minus.

Ἀνθρήνη. ης ἡ καὶ

Ἀνθρηνός. ὁ. crabro, ut Gaza uertit in Ariſtotele.

Ἀνθρήνιον. ου. τό. fauus apum aut crabronum.

Ἄνθρισκα. flores. ἄγρια λάχανα, τὰ παραπλήσια ἀνήθοις. Etymol. ἄνθρισκα, παρὰ τὸ ἀναθρώσκειν. aliàs ἄνθρισκος ſcribitur. Plinius libro 20. uulgaris eſt cibo, herbę nomẽ anthriſcum eſſe dicit.

Ἀνθρωπαρέσκεια, ας. ἡ. ſtudium placendi hominibus.
Ἀνθρωπάρεσκος. ου. ὁ. qui ſtudet placere hominibus.
Ἀνθρωπάριον. ου. τὸ. homunculus.
Ἀνθρωπέη. ης. ἡ humana pellis, Herodoto.
Ἀνθρώπειος. ου. ὁ humanus. ἀνθρωπείας ἡμέρας, nefarios Rhodij uocant, τὰς ἀποφράδας.
Ἀνθρωπεύεσθαι. humanæ ſe gerere.
Ἀνθρωπίζω. homines imitor, hominũ more ago.
Ἀνθρωπικῶς. more hominum.
Ἀνθρώπινος. ὁ. ἀνθρώπειος. Thucyd. κατὰ τὸ ἀνθρώπινον, Vt ſunt res humanæ. In fœminino tamen ſexu non ἀνθρωπίνη ſed ἀνθρωπεία potius dicendum, teſte Chriſtod. ut ἀνθρωπεία φύσις non ἀνθρωπίνη.
Ἀνθρωπινώτατον ζῶον. animal quod ad humanũ maxime accedit ingenium, Sic Strabo ſimiam appellat, lib. ιϛ.
Ἀνθρωπίνως. humana uoce.
Ἀνθρωποβορέω. μ. ήσω. π. ηκα. homines uoro.
Ἀνθρωπόγλωττος pſittacus.
Ἀνθρωποδιστής. οῦ. ὁ. captator ſeruorum, plagiarius.
Ἀνθρωποθύειν. hominem ſacrificare.
Ἀνθρωποιΐα. hominum fictio.
Ἀνθρωποιός. οῦ. ἡ. ſtatuarius.
Ἀνθρωπολόγος. dicitur Ariſtoteli qui de hominibus libenter loquitur, quod genus hominũ ut uile improbandum exiſtimat.
Ἀνθρωπόλεθρος. ου. ὁ. homicida.
Ἀνθρωποπάθεια ας. ἡ. humanus affectus.
Ἀνθρωποπαθῶς. humano affectu.
Ἀνθρωποπαθῶ. humanum quippiam patior, hoc eſt, humano more afficior.
Ἄνθρωπος. ὁ. ἡ homo. Socrates. Apud Plato. in Cratylo dici putat ἄνθρωπον quaſi ἀναθρῶν ἃ ὄπωπε, id eſt, contemplans quæ uidit. Nam reliqua (inquit) animantia quæ uident, non expendunt neque conſiderant. Alij, quaſi ἄνω τρέπων, id eſt, ſurſum uergens. Etym.
Ἀνθρωπότης. ητος. ἡ. humanitas.
Ἀνθρωποφυής. natus ex hominibus.
Ἀνθύλλιον herba, muris auricula.
Ἀνθυλλίς. ἡ. herba duorum generum apud Dioſcoridem.
Ἀνθυπάγω. recriminor.
Ἀνθυπατεία. proconſulatus.
Ἀνθυπατεύω. ago proconſulem.
Ἀνθυπατικός. proconſularis.
Ἀνθύπατος. ου. ὁ proconſul.
Ἀνθύπαιξις. εως. ἡ. contraria parte impulſio.
Ἀνθυπηρετῶ. ei qui mihi obſecutus eſt operam uiciſſim nauo.
Ἀνθυπείκω. μ. ξω. π. χα. cedo. ἀνθυπείκω.
Ἀνθυπόμνυσθαι. τὸ ἀναβάλλεσθαι δίκην, ἢ χειροτονίαν μεθ᾽ ὅρκου.
Ἀνθυποφέρω. per ſermonis exceptionem obijcio.
Ἀνθυποφορά. ᾶς. ἡ. exceptio opponitur obiectioni: figura, quam Quintil. ſubiectionem uocaſſe uidetur libro nono. Anthipophora, eſt figura ſententiæ, qua aduerſariorum nobis ſententias ac dicta proponimus, ac ſubſtituimus, in hoc tantum, ut illis reſpondeamus. Iulius Rufinianus.
Ἀνθυποκρίνομαι. contrà ſimulo.
Ἀνθυπούργησις. mutuum officium, ἀντιδώρημα.
Ἀνθῶν. οῦντος. frondens, efflorefcens.
Ἀνθών. ῶνος. uiridarium.
Ἀνθ᾽ ὧν. eo quòd, propterea quòd, idcirco quòd, Lucian. ἀπόδος ἀνθ᾽ ὧν σε διεπορθμεύσαμεν, Solue naulum.
Ἀνθωνέομαι. redimo, licitor.
Ἀνία. ας. ἡ. triſtitia, moleſtia, dolor, mœror. παρὰ τὸ ἰῶ τὸ θεραπεύω καὶ ὑγιάζω, fit ἰα, & per priuationem & pleonaſmum τοῦ ν, ἀνία.
Ἀνιάζω. μ. άσω. π. ακα. triſtor, reſono.
Ἀνιάομαι. triſtor, diſcrutior, angor.
Ἀνιαρός. οῦ. ὁ. triſtis, moleſtus. unde ἀνιαρέστερος comparatiuum.
Ἀνιαρῶς. triſtè, miſerè.
Ἀνίατος. ου. ὁ. ἡ. inſanabilis.
Ἀνιατρολόγητος. à Vitruuio dicitur rationis medicinæ imperitus. Bud. in An.
Ἀνιάτως. incurabiliter, ſine remedio.
Ἀνίαχος. ου. ὁ. reſonans.
Ἀνιάχω. μ. ξω. π. χα. reſono, clamo.
Ἀνιάω. μ. άσω. π. ακα. triſtitiam infero, diſcutior, doleo, moleſtè fero. Item offendo. moleſtiam adfero.
Ἀνιγροδέτης. coriarius.
Ἀνιγρός. ου ὁ. moleſtus, contriſtans: pro ἀνιαρός, per ſyncopen & pleonaſmũ τοῦ γ. apud Nicand.
Ἀνίδρυτος. ου. ὁ. ἀστήρικτος, ſine fundamento.
Ἀνιδρωτί. ſine ſudore. Eraſmi Chiliad.
Ἀνίεμαι. uocis paſſiuæ, permittor. Ariſto. in hac uoce actiuè uſurpauit pro ſubmitto uel reddo Item excorio. Odyſſ. α. αἶγας ἀνιεμένους σφάλους θ᾽ ἕνοντας φυλάλα.
Ἀνίερος. ου. ὁ. profanus, pollutus, βέβηλος, ἁγνός.
Ἀνιερῶ. ſacrum facio.
Ἀνιέρωσις ἱεροῦ dedicatio templi.
Ἀνιέω. dimitto, uenio.
Ἀνίημι. μ. ήσω. π. ηκα. remitto, languidum reddo, cuius

cuius contrarium eſt τὸ ἐπιτείνω. Item ἀφίημι, manu emitto, ut ἀνίημι τὸν δοῦλον. ſic ἀνίημι τὸ ὀφειλόμενον, libero debitorem, id eſt, acceptum fero debitum. Interdum relinquo. Remitto impetum, ut canes in ueſtigijs non hærentes, ſed laceſſentes, & ueſtigationem deſerentes. Item licentiam permitto, ſolutè & ſine diſciplina habeo, ut herus nimium ſeruis indulgens: unde ἀνειμένος & ἀνιέμενος, licenter agens & uagabundus. Interdum in bonam partem, ut ἀνειμένως ποιεῖσθαι τοὺς λόγους, ingenuè loqui & ſoluta libertate.

Item ſtimulo, urgeo, & acuo. Iſocrates τὸν πεττεῦρον τὸν ἀνιθέντα. quod Latinè immittere dicitur à Tranquillo in Nerone: ut feras in populum immittere. Item emitto, ſubmitto, id eſt, ἐκφύω, uel ſcatebram emitto.

Item perſuadeo, ſuppedito. Apud Galenum pro liquefacio. Genit. & accuſ. Ἀνίησι τὸ πρόσωπον, exporrigo frontem & exhilaro. Ἀνίησι ἡ γῆ τὰ φυτά. pro τὸ ἀναδίδωσι. Budæus Comment.

Ἀνιηρέστερον. moleſtius, pro ἀνιηρότερον, metri cauſa.

Ἀνικᾶσθαι. haurire, ſoluere, pro ἀνιμᾶσθαι.

Ἀνίκητος. ου. ὁ. inuincibilis. Et ἀνίκητον nonnulli anethum uocauerunt, teſte Dioſcorid. libro tertio.

Ἀνικλάω. purgo, ἀνακαθαίρω.

Ἄνικμος. ου. ὁ. ſiccus, humore carens.

Ἀνίλεως. ω. ὁ. ἡ. immiſericors.

Ἀνίλλεσθαι. ἀπαξιοῦν. dedignari, deſpicere.

Ἀνίλλωμα. ατος. τό. ἀνάβλεμμα, aſpectus.

Ἀνιμάω, καὶ ἀνιμάομαι. tollo, ſubueho, haurio aquam è puteo, ſurſum traho: ex ἀνὰ præpoſitione, & ἱμῶ τὸ ἀνέλκω: uel παρὰ τὸ ἱμάς, id eſt, à loco dictum, uel quia ἱμωνιὰ τὸ ἀντλητήριον, & ἱμητὸν τὸ ἀντλητόν. Lucian. ἀνιμήσθω ὁ ἰχθῦς, Extrahatur è mari.

Ἀνιώμενος. triſtificus, Macrobius: Acetum inter cæteros humores tanto eſt acerbius, ut ſit acore triſtificum.

Ἀνιόντα. aſcendentem.

Ἄνιος. ſacerdos Apollinis.

Ἄνιουλος. ου. ὁ. ἡ. impubes.

Ἀνιππασία. ας. ἡ. & διιππασία. equeſtre certamen, ἡ τῶν ἵππων ἅμιλλα.

Ἄνιππος. ου. ὁ. ἡ. equis carens. Interdum de uia non penetrabili equo.

Ἀνιπτόπους. οδος. ὁ. ἡ. illotus pedes, qui propter puritatem non eget lotione.

Ἄνιπτος. ου. ὁ. ἡ. illotus.

Ἄνισον. inæquale, & aniſum herba.

Ἄνισος. ου. ὁ. ἡ. inæqualis.

Ἀνισώτατος. ου. ὁ. iniquiſſimus.

Ἀνισομερής. έος. ὁ. ἡ. diſſimilis.

Ἄνισον, uel ἄννησον. τό. Aniſum herba, Dioſcoridi.

Ἀνισόω. adæquo.

Ἀνίστημι. μι. ήσω. exurgo, exorior, emergo. Item ſuſcito, exurgere facio, eleuo, erigo, reſtituo, reparo. Aliquando moueo. id eſt, abeo, diſcedo, transfero, ut ἀναστὰς ἐκ τῆς Καισαρείας. Ioſephus, ἀνέστησεν ἐκ θεάτρου. ἀνίστημι ἀνθρώπους ἐκ τῶν πόλεων εἰς ὄρη. Aliquando magis ad rem bellicam refertur, ut ἀνέστησε τὸν στρατόν, Mouit caſtra. Sic cum pro reſiſto ponitur abigo, in fugam conuerto, migrare cogo, ſedibus pello, Et pro deuaſto, euerto, ut πόλεις ἐκ βάθρων ἀναστήσας, Vrbes funditus euertens.

Ἀνίσταμαι quoque in paſſiua uoce eadem ferè ſignificatione eſt. Ioſeph. lib. 2. ἀνίσταται Νικόλαος ὑπὲρ Ἀρχελάου. Halicar. libro 5. ἐπὶ τοῖς ποσὶ ὀπισθίοις ἀνίστανται, In pedes poſteriores reijciuntur. Ἀνιστάμενος κόνιν ἐκ τοῦ στόματος. Excitans puluerem ſuo curſu. Ab hoc ἀνίσταμαι imperatiuus ἀνίστω apud Atticos potius quàm ἀνίστασο in uſu eſt. Libanius in declamat. ἀνίστω ὦ κακόδαιμον.

Ἀνίστη. è lecto ſurrexit: ἠγέρθη autem, experrectus eſt à ſomno. Ammonius. & ἀναστῆναι ἐπὶ ἔργου, ἐγερθῆναι δὲ ἐξ ὕπνου, idem.

Ἀνιστορησία. hiſtoriarum imperitia.

Ἀνιστόρητος. ου. ὁ. cuius nulla in hiſtorijs memoria.

Ἀνιστροφή. ῆς ἡ. conuerſio, & ut ita dixerim, conuertibilitas.

Ἀνίσχαλος, uel ἀνίσχαδος ſterilis, nō præbens lac.

Ἀνίσχια. τά. quæ clunium tumore uacant. cuiuſmodi aues ſunt.

Ἀνίσχω. orior, oborior. Et Hom. Iliad. κ. cohibeo animum. Item actiuè, ἡ γῆ ἀνίσχει βοτάνην, terra producit herbam.

Ἀνιχνευτής. ου. ὁ peruestigator.

Ἀνιχνεύω. inquiro, inueſtigo, ἀναζητῶ τὰ ἴχνη.

Ἀνίψανος. ἀβλαβής. innocuꝰ. Etym. ἀνίψαλλον.

Ἀνηχθείς. ἐντος. ad ſe reuerſus, reſipiſcens.

Ἀννιβιακὸς λόγος. Annibalis ſententia.

Ἀννιβίζω. ſequor parteis Annibalis.

Ἀννίς. ἡ. auia.

Ἄννος. linum agreſte.

Ἀννωδικῶς. molliter.

Ἀνόδευτος. ου. ὁ. ἡ. deuius, inuia, auius, quæ loca Latinis uocantur etiam amaria, hoc eſt, ſecreta nemora, quæ aues frequentent. Virgil Geor. 2. Sanguineiſque inculta rubent amaria bacis.

Ἀνοδία. ας ἡ. locus inuius. Aliquando aduerb. accipitur in datiuo.

Ἄνολμ☉.ȣ.ὁ.ἡ.odore carens.
Ἄνοδος.ȣ.ὁ.aſcenſus,locus inuius,& difficilis acceſſu,δύσβατος. Opponitur εὔοδος.
Ἀνόδους.οντος.ὁ.edentulus.
Ἀνώδυνα.τὰ.quæ leuationem doloris ſummum accerſendo molliunt.Herm.in Plin.
Ἀνοδύρομαι.eiulor.Depon.
Ἀνοήμων.ονος.imprudens,ſtolidus.
Ἀνοησία.ας.ἡ.ruditas,inſipientia.
Ἀνόητος.inexpectatus.ἀπροσδόκητος,ἀνυπονόητος παρὰ τὸ οἴω τὸ ὑπονοῶ.Etym. Melius forte ἀνωΐστος,ut infra.
Ἀνόητα.τὰ.res Venereæ,ἀφροδίσια,apud Ariſtophan.
Ἀνοηταίνω.inſipiens ſum. μωραίνω.διὰ τὸ ἀφροδισιάζειν.
Ἀνόητ☉.ȣ.ὁ.ἡ.fatuus,rudis, abſurdus,qui neq; intelligit,neque intelligitur,qui nihil quicquã intelligit: ἄφρων autem rectiora intelligit quidem,ſed non facit.Ammonius in ἄνοια.
Ἀνοήτως.inſipienter.
Ἀνόθευτος.germanus,non fictus.
Ἀνόθηρ☉.piger.
Ἄνοια.ας.ἡ.dementia.παρὰ τὸ νοῦς,diciturque uniuerſum de quauis dementia, ἄγνοια uero unius alicuius rei ignorantia,inquit Moſchop.differt ab ἀφροσύνη.Ammonius.
Ἀνοιγνύω.μ.ξω.π.χα.κὴ
207 Ἀνοίγω.μ.ξω.π.χα.αόρ.α.ἀνέωξα Attice,aperio, Lucian.οὐκ ἀνεωγμένοις τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδες? An non uides apertis oculis?Item exiſto,emergo,prodeo. Gaza ex Cic.ἀνέωγεν ὁ καλούμενος ὀφθαλμὸς,de uitibus loquens,è quibus ineunte uere gemmæ emergunt.
Ἀνοιδέω.μ.ήσω.π.ηκα.tumeo. ἀνοιδέω, ἀνοιδίσκω, ex ἀνα et οἰδάω. Eschin. epist. 1.
Ἀνοίδησις.ιος.ἡ.tumor.
Ἀνοίκει☉.inconueniens.
Ἀνοικής ὁ.παρὰ τὸ εἰκὸς εἰρημέν☉.
Ἀνοίκητ☉.ȣ.ὁ.inhabitabilis.
Ἀνοικίζομαι.μ.σομαι.migro.
Ἀνοικίζω.μ.ήσω π.ηκα.inſtauro.Actiu.
Ἀνοικίσαι.funditus euertere.
Ἀνοικισμός.inſtauratio.Herod.libro ſecundo, ἐπεμψε δὲ χρήματα πλεῖστα ἐς ἀνοικισμὸν τῶν πολίων.
Ἀνοικοδομέω.μ.ήσω.π.ηκα.reædifico.
Ἀνοικονόμητ☉.ου ὁ.ἡ.prodigus, male diſpoſitus. Eſt & τὸ ἀνοικονόμητον uitium orationis Quintiliano.
Ἄνοικος extorris,Herodoto.
Ἀνοικτεὶ.apertè,σκληρῶς,ἀνηλεῶς.
Ἄνοικτος.ȣ ὁ immiſericors.
Ἀνοικτὸς uero apertilis,apertus,recluſus.
Ἀνοιμώζω.ingemiſco.
Ἀνοιμωτὶ.uel ἀνοιμωκτεὶ,ſine fletu.
Ἄνοιξις.ιος ἡ.apertura,adapertio.
Ἀνοίσω.refero.
Ἀνοκωχή.ῆς ἡ.patientia,induciæ. Vide ἀνακωχὴ in ammonio.
Ἀνόλβιος.ȣ.ὁ.non beatus.
Ἄνολβος.ȣ.ὁ.ἡ infelix,inops.
Ἀνολκὴ λίθων.ſublatio,attractio lapidum.
Ἀνολολύζω.cum clamore ploro,eiulo.
Ἀνομαι.perficior,annihilor.
Ἀνώμαλος.ȣ.ὁ.ἡ.inæqualis, aſper, inferius ſcribitur ἀνώμαλος per ω mega.
Ἀνομβρία.ας.ἡ.pluuiæ penuria.
Ἀνομβρήεις.εντ☉.ὁ.impluuius, πολύομβρον exponit Nicandri ſcholiaſtes.
Ἄνομβρ☉ χώρα.regio ſine imbribus.
Ἀνομέω.μ.ήσω.π.ηκα.iniquè ago.Dicitur & ἀνομίζω.
Ἀνόμημα.ατος.τὸ flagitium.
Ἀνομία.ας.ἡ. iniquitas,ſcelus,legum tranſgreſſio.
Ἀνομία triplex eſt apud Diog. Laërtium ſecundum Platonem:ſi nullæ ſint leges,ſi noxiæ,ſi legibus poſitis non obtemperetur.
Ἀνομίλητος.ȣ.ὁ.inconuerſabilis, incomis, à mutua uitæ conſuetudine alienus.
Ἀνομοειδής.έ☉.ὁ.ἡ.diuerſi generis.
Ἀνομοιομερῆ.partes diſſimiles habentia.Gaza in Ariſtotele diſſimilaria uertit ἑτερογενῆ.
Ἀνομοιομερὲς,quod ex diſſimilibus compoſitũ eſt partibus.
Ἀνόμοι☉.ȣ.ὁ ἡ.diſſimilis.
Ἀνομοιότης.ητος ἡ diſſimilitudo.
Ἀνομοίωσις.ἡ idem.
Ἀνομολογέομαι.uoce paſſiua:fateor,aſſentior,cõcedo,cõſtituo,id eſt,quippiã ut confeſſum inter differentes pono.Plato in Sympoſ ἵνα ἀνομολογησάμενος παρ' αὐτοῦ,οὕτως ἤδη λέγω.Vt cum ab eo cõfeſſionem aſſenſionemq; expreſſero,tum demum dicam.Bud.Com.
Ἀνομολογία.ας.ἡ inæqualitas,diſſidentia.
Ἄνομ☉.ὁ ἡ.iniquus,exlex.
Ἀνόνητος.ȣ.ὁ.ἡ.inutilis,futilis, iniucũdus,expers.
Ἀνόνητος χώρα,inutilis ad ferendum.
Ἀνόπαια.ας ἡ.auis ex aquilarum genere, fulicæ ſimilis.Item tegula perforata, quæ in fumibili ſpiraculo imponitur: & cõſpectum excedens, ſublimis quam uiſu aſſequi nequeas.Euſt.
Ἀνόπαιον.τὸ.altum petens, ſublimipeta, ἀναφερὲς,apud Empedoclem.
Ἀνόπλο☉.ȣ.renauigatio.
Ἄνοπλος.ȣ ὁ.ἡ.inermis.Dicitur & ἄοπλος pro eodem apud Herodian.
Ἄνοπτος.inuiſibilis.

Ἀνοργιάζειν

Ἀνοργιάζειν. commouere, exilire.
Ἀνοργίαστος. nō initiatus, ἀμύητος.
Ἀνόργανος. qui eſt ſine inſtrumento.
Ἄνοργος. melius quàm ἀόργητος dicitur, teſte Tho. Mag. pro leni & minimè iracundo.
Ἀνορεξία ας. ἡ. morbus, cum omnia reſpuit ſtomachus, inappetentia, quæ nauſeā comitari ſolet. ἀσιτία.
Ἀνόρεκτος. cibum faſtidiens, cuius ſtomachus omnia reſpuit.
Ἀνόρειος. uirilis.
Ἀνορθοῦμαι. καὶ
Ἀνορθόω. μ. σω. πε. κα. corrigo, erigo. Actiu.
Ἄνορμος. ου. ὁ. ἡ. habens malū portū, importuoſus
Ἀνορούω. μ. ούσω. excito, exurgo, cum impetu ſurgo. Ab ὄρω τὸ διεγείρομαι, & per paragogen ὀρύω, uel ὀρούω, pleonaſmo τοῦ ο. unde in indefinito ὤρουσα. σας. σε. ἀνόρουσεν, id eſt ἀνώρμησεν, ἀνέστη. Etym.
Ἀνορροπύγια. τά. quæ inter uolandum nō reguntur cauda: quæ carent orrhopygijs.
Ἀνορταλίζειν. σκιρτᾷν, παίζειν. propriè eſt auium alas iactantium, cum primum iam uolare geſtiunt: ut cū pueros in ſublime tollimus, ut procul & altius diſſita cōſpiciant. Inde pro altum ſubtiliterq́; ſapere, & credere antequàm compertum habeamus, accipitur.
Ἀνορύσσω. μ. ύξω. πε. υχα. refodio, effodio.
Ἀνόσιος. ου. ὁ. ἡ. impius, ſceleſtus, nefandus, iniquus, atrox, flagitioſus. ἀπὸ τοῦ α & ὅσιος. Itē ſignificat τὸν ἃ μὴ ἐπὶ τέτραπται ποιοῦντα, ὅσιον enim id dicitur qđ lege ſtatututū & ſancitū eſt. Aeſch. πόθεν τῆς παραπρεσβείας, κἂν μὴ προϊούσης τῆς ἀπολογίας ἐλέγξω τὸν τολμήσαντ' εἰπεῖν ἀνόσιον καὶ συκοφάντην.
Ἀνοσιουργεῖν. impie agere.
Ἀνοσιουργία. ας. ἡ. impietas, opus impium.
Ἀνόστιτος. ου. ὁ. ἡ. καὶ
Ἄνοσος. ου. ὁ. ἡ. ſalubris, morbo carens.
Ἀνόστεος. polypus piſcis, apud Heſiod. oxoſſis
Ἀνόστητος. ου. ὁ. ἡ. reditu carens. Etym. ἀνόστημος.
Ἄνοσον. τό. factu facile.
Ἄνοστος. ου. ὁ. ἡ. ſine oſſibus.
Ἀνόσχην, ὁ. parū uir, ἄνανδρος, quaſi qui ſcroto caret, quod ὄσχεον uocant.
Ἀνόπισον. τόν, carentem humore. Ruellius aſperginem non redolentem interpretatur.
Ἀνουθέτης. indoctus.
Ἀνουθέτητος. ου. ὁ. qui emendari non poteſt.
Ἄνους. ου. ὁ. ἡ. demens: & fluuij nomē in Pamphilia.
Ἀνούσιος. carens ſubſtantia.
Ἄνουσος. ου. ὁ. ἡ. incolumis, ἄνοσος.
Ἀνούτατος, ἢ ἀνούταστος. ου. ὁ. ἡ. impercuſſus. ἄτρωτος, μωρός.

Ἀνουτητί. ſine uulnere.
Ἀνόφελος. ου. ὁ. ἡ. carens nubibus. Plutarch. νὺξ ἀνόφελος.
Ἀνοχεύτος. ου. ὁ. expers coitus, qui non coit.
Ἀνοχή. ῆς ἡ. ſuſtentatio, tolerantia. Item induciæ, feriæ à bello, quando hoſtes inter ſe ultrò citroq́; commeant ex fœdere icto ob neceſſitatem quandam, ἡ γὰρ πολέμου διάπαυσις χρείαν ἀναβολὴ κατὰ συνθήκην. Ammonius, apud quem uide quid differat ab ἐκεχειρία. Idē in uoce ἀνακωχή, dicit ἀνοκωχὴν eſſe ἀνοχὴν μακρὰν πολέμου. Accipitur pro intermiſſione. Herod. lib. 5. αὐτοὺς δὲ ὅλους εἶχον μηδεμίαν ἀνοχὴν ἀναπαύλης διδοὺς, μήτε ἑορταῖς, μήτε καμάτοις.
Ἀνοχλίζω. uecti ſubmoueo. Ego legerim ἀναμοχλίζω, ut ſuprà ἀναμοχλεύειν.
Ἀνοχλότατος. ου. ὁ. inoffenſiſſimus.
Ἀνοψία. obſoniorum penuria.
Ἄνοψος. ου. ὁ. ἡ. obſonio carens, elixus.
Ἄνπερ. ſi.
Ἄνπερ ἄλλο μή. niſi alioqui.
Ἄντα. corám, contrà, è regione, ἀντικρύ.
Ἀνταβάτης ου ὁ pugnator, qui clauſis oculis aduerſarium adoritur. uide Chil.
Ἀνταγοράζω. μ. σω. πε. κα. permuto, emendo.
Ἀνταγορεύω. aduerſariū me gero, liti me offero.
Ἀνταγωνίζομαι. μ. ίσομαι. repugno.
Ἀνταγωνιστής ου ὁ aduerſarius certaminis.
Ἀνταγώνιστος. ου. ὁ. cui repugnari poteſt.
Ἀντάδεται φαίνεται, contrariatur.
Ἀνταδικεῖν. ulciſci.
Ἀνταίαμήτηρ ἡ. Antæa mater, cuius hymnus extat apud Orpheum.
Ἀνταῖος. ου ὁ contrarius, aduerſus, aduerſarius.
Ἀνταίρω. μ. αρῶ. π. κα. contendo, reluctor, contra eleuo, cōtradico. Plena locutio eſt ἀνταίρω τὰς χεῖρας pro reſiſto. Syneſ. οὐκ ἀνταίρουσι, ἀλλ' ἱκετεύουσι. Non reſiſtunt, ſed ſuppliciter deprecantur. Dicitur & ἀνταίρειν μάχαι, quod athletarum eſt, cum ſurgunt pugnaturi: ſicq́; uſus eſt Lucian. Legitur ἀνταείρομαι pro eodem apud Herod. item ἀνταιρόμενος, commiſſus, compoſitus, etiam in malam partem. Lucian. in Lapith. καὶ τὸ πρᾶγμα ὑπόρρηδές ἦν, φιλόσοφος ἀνὴρ γελωτοποιῷ ἀνταιρόμενος καὶ παίων καὶ παιόμενος. Bud. Com.
Ἀντάκαιοι. οἱ. piſces quidam maximi apud Aelianum & Herodotum.
Ἀντακολουθεῖν. ſequi.
Ἀντακούονται. contrà uiciſſim audient.
Ἀνταλαλάζω. reclamo.
Ἀνταλλαγή. conuentio.
Ἀντάλλαγμα. τό. commutatio. Mattheus uſurpat pro eo, quo dato aliquid redimitur, precium,

cap. 17. τὶ δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ.

Ἀνταλλάττομαι. καὶ

Ἀνταλλάττω. μ. ξω. π. χα. muto, permuto. Accipitur pro emo & uendo in utraq; lingua, quòd priſcorum commercia non moneta, ut nunc, ſed mutua rerum permutatione cōſtabant. Vide ſuprà in ἀλλάττομαι.

Ἀντάμειψις. ιος. ἡ. retributio.

Ἀνταμύνομαι, obſiſto.

Ἀντανάγομαι obuiam eo, occurro.

Ἀνταναίρομαι aufero, demolior.

Ἀντανάκλασις. ιος. ἡ. refractio, notio reciproca, ut in ludo pilæ. Item figura quæ eſt eiuſdem uerbi contraria ſignificatio, apud Quintil. li. 9.

Ἀντανακλᾶται. repercutitur.

Ἀντανακοπὴ. impedimentū, mutua colluctatio, reciprocatio, qualē uidemus in undis marinis Ariſtot. ſiue quiſquis ille fuit qui commentarium de mundo conſcripſit. ἐπιδέχομαι κυμάτων ἀντανακοπὴν ἔχουσαι, hoc eſt, proluuies quæ inundationem reuocant, aduerſæq; colluctantur, uel ſi mauis Budæi interpretationē, undarum excurſiones reciprocantes.

Ἄντανδρος. ὁ. qui in alterius locū ſuccedit, quē Latini ſuccidaneum uocant. Vlpianus De adminiſt. tutorū: Nec patiuntur ſuccidaneos ſe eſſe alieni periculi. Vtitur & Plut. in Epid. Dicitur etiam ὑποβολιμαῖος & ὑπάλλαγμα.

Ἀντανέψιοι. patrueles, ἀνεψιοί.

Ἀντάξιος. ου. ὁ. ἡ. qui alium æquiparat in dignitate, dignitate æqualis.

Ἀνταποδίδωμι. μ. ώσω. π. κα. retribuo, reddo. Actiuum.

Ἀνταπόδομα. ατος, τὸ. καὶ

Ἀνταπόδοσις. ιος. ἡ. retributio, remuneratio, uiciſſitudo, gratia referenda, & genus parabolarum in quo ſimilitudini redditur comparatio, uel aliqua ſimilitudine collocatio ꝓpoſita eſt.

Ἀνταποδιδοὺς ὕβριν. ulciſcens iniuriam.

Ἀνταπόδοτον, uel ἀνανταπόδοτον. figura orationis Atticis familiaris, cum oratione aliquid deeſt quod ſubaudire neceſſum eſt, ut ſententia perfecta ſit. ut, ὅπως μὴ ποιήσῃς, intelligo σκόπει. Sic Luc. 13. de ficu κἂν μὲν ποιήσῃ καρπόν, εἰ δὲ μήγε, εἰς τὸ μέλλον ἐκκόψεις αὐτήν. Vbi ſubauditur in primo membro ἐάσατε αὐτήν, in hanc ſententiam: Et ſiquidem fecerit fructum ſinas eam uiuere, ſin ſecus, in futurum ſuccidas eam. Ariſtoph. in Pluto, κἂν μὲν ἀποφήνω μόνον ἀγαθῶν ὄντα μ' αἰτίαν ἐμὲ ὑμῖν, δι' ἐμὲ τε ζῶντας ὑμᾶς. εἰ δὲ μή, ποιεῖτον τοῦθ' ὅτι ἂν ὑμῖν δοκῇ, Atq; ſi oſtēdero uobis me unam bonorum omnium authorem eſſe, ac per me uiuere uos: ſin ſecus, facite id quod uobis uiſum fuerit. quo loco ſubauditur, Sinite me abire. Cic. aliquoties hoc ſchemate utitur. Eraſ. & Bud. in Annot.

Ἀνταποπαρδεῖν. oppedere, ſonum & fragorem edendo, ſimilitudo ducta à tonitru. Ventris enim crepitus ſonum tonitru quodammodo imitari uidetur. Ariſtoph. interp.

Ἀνταποστέλλω ἀνακλάσεις. compono fragores.

Ἀνταποτίω. uiciſſim pœnam regero. Epigram. τὰ δ' εὐστοχίης ἀντεπέπισε βέλη.

Ἀνταποχή. ἡ. chirographus quo debitor fatetur debitum creditori, aut quo quis ſe obligat.

Ἀνταπωθῶ. relido.

Ἀνταπώθωσις. ιος. ἡ. obliſus, aliàs ἀνταπῶσις.

Ἀντάπωσις. obliſus.

Ἀνταρκέω. reſiſto.

Ἀνταρκτικός. οῦ. ὁ. urſæ, id eſt ſeptentrioni obuerſus, obuerſus auſtralis: ut ἀνταρκτικὸς κύκλος in ſphæra Procli.

Ἄνταρσις. ιος. ἡ. coniuratio.

Ἀντάρτης. tyrannus.

Ἀντασπάζομαι. reſaluto. Accuſ. iung.

Ἀντάσπασοι. οἱ. ij quibus ſucceſſor mittitur, exauthorati.

Ἀνταύγεια. ας. ἡ. reſplendentia, reſultus luminis.

Ἀνταυγέω. μ. σω. π. κα. ἀντιλάμπω.

Ἀνταυγής. έος. ὁ. ἡ. relucens, contrà ſplendens.

Ἀνταιρόμενοι ὅπλα. contra ferentes arma.

Ἀνταφαιρέω. damnum do, & ἀνταφαιροῦσι, diſpēdium faciunt. Eraſ. interprete.

Ἀντάω. μ. ήσω. π. ηκα. obuio ἀντιάζω.

Ἄντε. ſine.

Ἀντεγκαλεῖν. recriminādo obijcere, inuicem petere.

Ἀντέγκλημα. ἀντεισαγωγή. cōtraria inſimulatio, quaſiq; criminis relatio. Eſt autem defenſionis genus, quando crimen cauſa facti tuemur: ſicq; appellatur, quia omnis noſtra defenſio conſtat eius accuſatione qui uindicatur, qualis eſt defenſio Oreſtis, oratio Milonis: ut, Occiſus eſt, ſed latro: excæcatus eſt, ſed raptor. Non diſſimile huic genus, quæ ἀντικατηγορία dicitur, authore Appollodoro. Bud. in Annot.

Ἄντεινον. extende, pro ἀνάτεινον.

Ἀντειπεῖν. contradicere, refellere.

Ἀντειρόμενος. uiciſſim interrogans.

Ἀντερωτήσας. αντος. ὁ. idem.

Ἀντεισαγωγή. uide ἀντιγαγωγή, quod nō probo.

Ἀντεισφέρειν. legi latæ legem contrariam ferre, & (ut Feſtus inquit) legem legi abrogare: quod etiam παρεισφέρειν dicitur, quaſi legem cum lege, & rogationem cum rogatione componere. Nam εἰσφέρειν τὸν νόμον ſignificat legem ferre & rogare. Bud. in Annot. & Com.

Ἀντικ-

Ἀντικαταδραμόντων. οἱ. contra excurrentes.
Ἀντεκπλέω. μ. εύσω. π. κα. exeo obuiã, contra nauigo nauigantibus.
Ἀντέκτισις. retributio.
Ἀντεκτείνω μετ᾽ τούτοις. id eſt, ὅμοιος, ἄξιος. Bud.
Ἀντεκτίθημι. contrà exponere. (Cõ.
Ἀντεκτρέφομαι. inuicem nutrior.
Ἀντέλλογος. ου. ὁ. cõpenſatio. De ἀντιλλόγου χρέους, uide Leges ciuiles.
Ἀντέλλω pro ἀνατέλλω, apud Herodotum.
Ἀντεμβάλλω. rependo, uiciſſim repono. Budæus Comment.
Ἀντεμπλοκὴ ῆς. ἡ. connexio.
Ἀντεισαγωγή. ῆς ἡ. compenſatio, figura ſententię. Eſt autem huiuſmodi, ubi aliquid difficile & contrarium confitendum eſt: ſed contra inijcitur non minus firmum. Rhomanus Aquila. Ergo potius ἀντεισαγωγὴ legerim.
Ἀντενδείκνυμαι. contrarium iudico. uerbum eſt Medicorum.
Ἀντένδειξις. eſt, ut ita dicam, obnũciatio, hoc eſt rei apparatæ diſcuſſio, conſilij capti & agitati diremptio, ut comitia olim dirimebantur obnunciatione augurum, & auſpicia occentu ſoricum. Bud. Com.
Ἀντενεργέω. reſiſto.
Ἀντεξάγω. contrà educo, oppono.
Ἀντεξετάζεσθαι. reluctari, opponere ſe, ad cauſam occurrere, iudicio ſe ſiſtere, ad iudicium adeſſe, liti ſe offerre. Vulgò hoc dicunt, partem ſe gerere, quaſi aduerſarium gerere ſe. Ἀντεξετάζεσθαι ἑαυτὸν ἀμφισβητοῦντι. Negotio alieno ſe offerre. Bud. Com.
Ἀντεξετάζω. μ. σω. π. κα. comparo, expendo, aſſimilor, cõtrarium inquiro.
Ἀντεπεισόδιον παρέχει. aditum uiciſſim præbet.
Ἀντεπεξέρχομαι. contra inuado ad pugnam, procedo ex altera parte.
Ἀντεπεξῄεσαν. è conuerſo exierunt, aduerſus cõtenderunt.
Ἀντεπιβαίνω. aduerſor, contrà aſcendo.
Ἀντεπιβουλεύω. inſidiantibus inſidior.
Ἀντεπιγράφω. reſcribo.
Ἀντεπιδείκνυμι. uiciſſim oſtendo.
Ἀντεπινοέω. μ. ήσω. π. ηκα. contrà cogito.
Ἀντεπινοήσαντο. contrà machinati ſunt.
Ἀντεπιστέλλω. reſcribo.
Ἀντεπιστρέφω. recurro.
Ἀντεπιχειρεῖν. occurrere, contrà inſtare.
Ἀντεπιχείρησις. εως. ἡ. ex aduerſo aggreſſio.
Ἀντερανίζομαι. uiciſſim bene facio afficior, remuneror, beneficium repenſum habeo. Epigram.
Ἀντεραστής. οῦ. riualis.
Ἀντεράω. diuerſum cupio.

Ἀντερεῖ, ἀντιλέξει.
Ἀντερείδω. μ. είσω. π. ικα. renitor, innitor, inhæreo. Bud. Com.
Ἀντερείδων ἀσπίδα. admouens clypeum.
Ἀντέρεισις. εως. ἡ. reuerberatio, reobluctatio.
Ἀντερέτειν. cum alio remigare. ὑπὸ τῷ αὐτῷ ζυγῷ καθεζόμενον ἐρέσσειν.
Ἀντερέτης. qui iuxta alium remigem ſedet, & remigat cõtendens remigando. σύζυγος καθήμενος. Thucyd. ἀντερέτην dixit ſimul & remigãtem & pro nauiũ defenſione propugnantẽ. Pollux. Vide apud Bayfium de Re nauali.
Ἀντερέω. μ. ήσω. π. ηκα. reſpondeo.
Ἀντερις. ιδος. ἡ. obluctatio.
Ἀντέρισμα. τό. ſedes, fundamentum.
Ἀντεστραμμένως. è conuerſo, aduerb.
Ἀντέρως. ωτος. ὁ. contrarius amor, amor mutuus, deus ἔρωτι contrarius, quem ex Venere & Marte natum dicũt, ut inquit Cic. de Nat. deo. li. 3.
Ἀντιᾶν. obuiare, ſupplicare.
Ἀντευεργετικός. beneficiũ rependit, & ἀντευεργετικὸς πλειόνων, maius reddens quàm accipit.
Ἀντευεργετεῖν. reddere uices beneficij.
Ἀντεύκρατοι. coſmographis ſunt oræ oppoſitæ eandem temperaturam habentes.
Ἀντεφεστιᾶν τοὺς ἀνθρώπους. præbere epulum hominibus inuicem.
Ἀντεφορμεῖν. ſtare in procinctu ad bellum nauale ineundum.
Ἀντέχομαι. uſurpo, amplector, uendico, acquiro, mordicus retinere conor. τῶν βιβλίων ἀντέχεσθαι. libris adhærere.
Ἀντέχω. μ. ξω. reſiſto. Herod. lib. 1. σωτήριον εἶναι ἐδόκει καὶ πρὸς τὴν τοῦ ἀέρος φθορὰν ἀντέχειν ἐλέγετο: de Laurento oppido loquitur, quod ob laurorum copiam peſti non ita obnoxium eſſe dicebatur. Item ſaluo, ὑπομένω, ſuſtineo, perfero, perduro. Item ἐξαρκέω. ſufficio ad aliquam rem.
Ἀντήδην. ſuppliciter, ἱκετευτικῶς.
Ἀντήλιος. ἴσος ἡλίῳ. uide ἀνθήλιος.
Ἄντην, coràm, palàm, è contrario.
Ἀντήρης. εος. ὁ. ἡ. contra eleuans.
Ἀντηρίς. ἡ. θυρίς. feneſtra.
Ἀντήρετον. æquale, ἴσον. metaphora ab ijs, qui æquali repetitione remigant.
Ἀντήριστε. certabat, conflictus eſt.
Ἀντηρίς. lignum uel pila ſtructuram inclinatam fulciens, tibicen Latinè dicitur. Sunt etiam ἀντηρίδες, ſtructuræ lapideæ, ædificia editiora utrinq; fulcientes, qui arcus obnitentes uulgò uocantur. Sublica uertitur à Valla. Aliqui non ἀντηρίς, ſed ἀντήρεις in recto legũt βαρυτόνως, διὰ τὸ ει: ſic Thucyd. Bud. Com.

Ἀντήρρωσις ιος.ἡ. contrauerſia,altercatio.

Ἀντήσεις ſupplicationes.

Ἀντηχοῦντες reſonantes.

Ἀντὶ.pro contrà.Antiqui pro ęquale uſurpabant ut,ἀντίθεος, ἀντήχεις.Hæc enim præpoſitio in compoſitione uiciſſim uel uiciſſitudinē quandam indicat eius rei quam uerbum cui adiunctum ſit,ſignificat.

Ἀντάγχιον interpretatur Vlpia.digeſt. de Aedil. edicto, inueteratos faucium tumores, quiq́ue diſcuti non ualeant.quaſi dicas obluctans,obſiſtensq́; præfocatio.

Ἀντιάδες.αἱ.tonſillæ,παρίσθμια.glandulę utrinq; iuxta fauces.

Ἀντιάζω.μ.σω.π.κα.obſto,oro,obuio,propitius fio,& ἀντιάσας,adeptus.Cic.ad Atticum.

Ἀντιάνειρα.uirago.Amazonum epitheton.

Ἀντιάνειρος.uiris reſiſtens.maſculus Homero.

Ἀντιάς. eſt ὄγκος σκιῤῥώδης τῶν παρισθμίων (ut inquit Aegineta lib.3.)id eſt tumor durus tonſillarum.Idem lib.6. Tonſillæ ſupra modū adauctæ,uorandi ſpirandiq; meatus altrinſecus inſidentes.ἀντιάδες uocitatę ſunt,quaſi è regione utrinq; ſibi inuicem oppoſitæ.

Ἀντιβαίνω reſiſto,recalcitro.

Ἀντιβάλανος.ου.galla, eò quod nucem metiatur.

Ἀντιβάλλω.repugno,confero,remitto.

Ἀντιβασιλεῖς οἱ.interreges.

Ἀντιβασιλέως γινόμενος. ex rege in tyrannum commutatus.

Ἀντίβασις.ἡ.concurſus.

Ἀντιβατικός.ὁ.obuius.

Ἀντιβίην contrà.aduerbium loci.

Ἀντίβιος.ου.ὁ.ἡ.contrarius,uiolentus.

Ἀντιβλάπτω.contra noceo.

Ἀντιβλέπω.reſpicientem reſpicio. ἀντιβλέπω. βι,uel σε.

Ἀντιβλεψις ιος.ἡ.ἀνάβλεμμα.

Ἀντιβολέω.μ.ήσω.π.ηκα.ſupplico.Item aggredior,occurro.Homer Iliados ἡ. Significat etiam participem eſſe.μολῶ,μολήσω,& cum præpoſitione mutatoq́; μ,in β,ἀντιβολήσω.Etym.

Ἀντιβολή.reſumptio,collatio.

Ἀντιβόλησις.ιος.ſupplicatio,adhortatio.

Ἀντιβολία.ας.ἡ.comploratio.

Ἀντιβολῶ.ſupplico,ἱκετεύω,uel adhortor παρακαλῶ.Ariſtoph.Achran.Nebul. Pluto. fit ab ἀντομαι καὶ βάλλω inquit ibidem interpres.

Ἀντιβόω magna uoce reſpondeo.

Ἀντιγηροβοσκῶ. Idem quod ἀντιπελαργῶ.de quo infra.Bud.Com.

Ἀντιγνωμονέω.μ.ήσω.π.ηκα.contrà opinor,contradico,Bud.Com.

Ἀντίγονος.ου.ὁ. beneficus,ſine malitia.

Ἀντιγραφεὺς.έως.ὁ. dicitur cui id muneris eſt delegatum,ut obſeruet pecuniam,quam in uſum principis collegerūt coactores: quos nunc receptores particulares uocant. Græcis ἀντιγραφεῖς dicūtur, nos antigraphiarios appellare poſſumus. Cicero hos cuſtodes appellat pro lege Agraria contra Rullum,& de Reditu ſuo:Galli uulgò Contrarotulatorem uocant. Et ἀντίγραφα dicebantur eorum ſcripta, quaſi Cōtraſcripta.Bud. in Annot.

Ἀντιγραφή.ἀντιλογία.ὁμολογία.promiſſio. Item ἀντωμοσία apud Platonem in Apologia.

Ἀντίγραφον.ου.τὸ. exemplar, magis probat Chriſtod.ut ἀντιγραφὴ dicatur,

Ἀντιγράφω.μ.ψω.π.φα.reſcribo, reconuenio in iudicio.

Ἀντιδάκνει.remordet.

Ἀντιδείπνος. qui in cœna loco alterius qui inuitatus non uenit,ſufficitur.

Ἀντίδερμ.ου.τὸ.contentio.

Ἀντιδιαιρέω.ex oppoſito diuido.

Ἀντιδιαλλαττόμενοι.uariantes.

Ἀντιδιαπλέκω. contrà inuoluo, oppono, reclamo, obtexo, & comminiſcor quod reſpōdeā. Bud.Com.

Ἀντιδιαστέλλομαι.opponor,diſtinguor.

Ἀντιδίδωμι.μ.ώσω π.κα.retribuo.

Ἀντιδιεπράγειν. irritum facere,ceſſare.

Ἀντιδικέω.ad cauſam occurro,iudicio me ſiſto, liti me offero, litiganti me oppono, certamen capeſſo. Bud.Com. Item accuſo, κατηγορῶ ἐν ἀντιδίκαις.

Ἀντίδικος.ου.ὁ.aduerſarius cauſæ,ſiue litis.

Ἀντιδικοῦντες.οἱ.qui ſunt contrarijs ſententijs.

Ἀντίδοσις.ιος.ἡ. retributio, mutua largitio ſiue donatio.Erat etiam actio quædam, uel conditionis ferendæ facultas.Bud.Com.

Ἀντίδοτον.τὸ. remedium, compoſitio ex uarijs medicinis, quæ datur contra uenena. Perinde ſonat ac ſi dicas, Cōtradatum. Antidotum anteuenenum,prouerb.in Chil.Eraſmi.

Ἀντίδωρον.τὸ.remuneratio,ἀντευεργέτημα.

Ἀντίκηδον.æquilibrem,compenſantem.

Ἀντίζηλος,ου.ὁ.ἡ.æmulus,pellex.

Ἀντίζυγος.ου.ὁ. aduerſus, in oppoſita ſede, uel lance.

Ἀντίζωος.ὁ.ἀντίπαλος.aduerſarius.

Ἀντίθεμαι,oppono,confero.Datiuo iung.

Ἀντίθεος.ου.ὁ.ἡ. æquiparandus deo, diuinus. ἰσόθεος.

Ἀντίθεσις.ιος.ἡ. oppoſitio,color rhetoricus,De antitheſi, uide apud Ariſtotelem de Interpretatione ab initio tertiæ ſectionis. Eſt & Antitheſis ſiue Syncriſis figura apud Iuliū Rufinian.

cum

cum res atq; perſonæ inter ſe contrariæ comparantur. & apud eundē libro ſecundo inter ſchemata lexeos antitheſis definitur, cum uerbum uerbo pari poteſtate per contrarium redditur, ut: Seq; nouo ueterum deceptum errore locorum. Vide Ἀντίθετον.

Ἀντίθετον. τό. contrapoſitum, ἐναντίον, & contentio Quintiliano. Dupliciter fit in oratione. nā uel dictiones inter ſe, uel affirmatio, & negatio opponuntur. ut, μᾶλλον γὰρ τιμῶσιν αἱ πόλεις τοὺς ἀδίκους πλουτοῦντας ἢ τοὺς δικαίους πενομένους. Et. σὺ μὲν ἔλαβες δῶρα, ἐγὼ δὲ οὐκ ἔλαβον.

Ἀντίθετον. τό. ſchema eſt, cum contrariȩ res inter ſe conferuntur: uide ἀντίθεσις. Antitheton (inquit Romanus Aquila) oppoſitū eſt ex contrarijs: hæc figura conſtat ex eo, quod uerba pugnantia inter ſe, paria paribus opponuntur, ut Cicero: Domus deerat, at habebas: pecunia ſuperabat, at egebas: &c.

Ἀντίθετος. ου. ὁ. ἡ. contrarius, oppoſitus.

Ἀντιθλίβω. μ. ψω. π. φα. reprimo. Actiu. accuſ.

Ἀντίθρονος. ex oppoſito ſedens.

Ἀντίθυρος. ου. ὁ. uel ἀντίθυρον. τό. apud Lucian. locus poſt ianuam, ἀντικρὺ τῆς θύρας.

Ἀντικαθέζομαι. altrinſecus ſedeo.

Ἀντικαθηγορῶ. prouocatus accuſo.

Ἀντικάθημαι. diſſideo.

Ἀντικαθήμενοι. οἱ. ex aduerſo conſidentes.

Ἀντικαθίσαμαι. ſublegor, ſubrogor, demortui loco legor, aduerſor.

Ἀντικαθιστάμενοι. qui in locū mortuorū ſucceſſerunt, ſubiecti, qui ſunt contrariæ factionis.

Ἀντικαθιστᾶν ἐπὶ δένδρων, ſubſerere.

Ἀντικαθιστᾶσι. ex aduerſo aciem inſtruunt.

Ἀντικαθίστημι. repugno, ſubſtituo, erigo. Actiuū accuſatiuo.

Ἀντικάρδιον. ου. τό. cōcauitas pectoris, quæ & σφαγὴ dicitur, τὸ ὑποκάρδιον.

Ἀντικαταλαβεῖν. ἀντιλαχεῖν δίκην.

Ἀντικαταλλαγή. ῆς. ἡ. commercium, emptio, uenditio, communicatio.

Ἀντικαταλλάττομαι. permuto. Iſoc. ἀντὶ θνητοῦ σώματος ἀθάνατον δόξαν ἀντικαταλλάξασθαι, Pro morti obnoxio corpore, gloriā comparare immortalem. Item mercor, & commuto, compenſo. ἀντικαταλλάττομαι τὴν ψυχὴν, ἀντὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας. Ponitur aliquando pro καταλλάττομαι. Bud. Com.

Ἀντικαταλλάττω. idem.

Ἀντικατάστασις. reſtitutio, refectio, redibitio.

Ἀντικατηγορεῖσθαι. prædicata dicuntur, quæ conuertuntur cum ſubiecto, cui ſoli & ſemper adhærent, ut proprium & differentia.

Ἀντικατηγορία. mutua accuſatio, recriminatio, contraria accuſatio. Huius duo ſunt genera. Alterum quo litigatores idem crimē inuicem intentant. Alterum quo aliud atq; aliud. Non abſimile huic genus eſt, quod ἀντέγκλημα dicitur. Bud. in Annot.

Ἀντίκειμαι. aduerſor, repugno, contraiaceo.

Ἀντικείμενον. contrarium, oppoſitum, repugnās, ut ἐκ διαμέτρου ἀντικείμενα. Vide poſt prædicamenta, ut uocant, Ariſtotelis.

Ἀντικειμένως. ē contrario.

Ἀντικινέω. inſurgo.

Ἀντικιχράομαι. uiciſſim utor. Depon. genit.

Ἀντίκλημα. τό. criminis relatio. malim ἀντέγκλημα.

Ἀντικνήμιον. ου. τό. pars ſuræ oppoſita, cruris uniuerſi pars anterior, cui opponitur γαστροκνημία, tibia. Gaza in Ariſtotele uertit ocream.

Ἀντικομίζομαι. reporto.

Ἀντικόντωσις. renixus cum conto.

Ἀντικόπτω. repercutio, referio, retundo.

Ἀντικοτῶ. obtrecto, officio, uel ut eſt apud Varronem obſtrigulo. &

Ἀντικότησις. offenſio.

Ἀντίκρισις. ἀπόκρισις. reſponſio.

Ἀντίκρουσις. εως. ἡ. repulſio, contrarius impulſus.

Ἀντικρούω. μ. σω. π. κα. repugno, incurro, offendo.

Ἀντικρύ. contrà, ē regione. παρὰ τὸ ἀντὶ καὶ τὸ κάρα, ἀντίκαρα, ἀντικαρύ, & per ſyncopen ἀντικρύ. Vide Ammonium.

Ἄντικρυς. διαῤῥήδην, φανερῶς, corām, palām, ferè, omnino. Cyrillus ἀντίκρυς paroxytonum exponit, contrà: ἄντικρυς autem proparoxytonum, ferè. Vide Ammonium. Nam Cyrilli diſtinctio non placet.

Ἀντικτερίζω. uiciſſim ſepelio.

Ἀντικυρία. poteſtas.

Ἀντιλαβαί. dicta ſententioſa & breuia, uel λογικαὶ ῥήσεις ἐξ ἡμιστίχων λεγόμεναι κατὰ μικρὸν παρὰ τραγικοῖς.

Ἀντιλαβή. ῆς. ἡ. contraria anſa. Accipitur ſimpliciter pro λαβή, anſa, apprehenſio, ἀντίληψις. Bud. Com.

Ἀντιλαβίς. annulus ſcuti.

Ἀντιλαγχάνειν. uiciſſim litem intendere, actori & uictori quæſtionem referre, quod hodie iuriſconſulti reconuenire uocant. Ἀντιλαγχάνειν παραγραφάς. Demoſt. appellat, quod Cicero agendi poteſtatem dare. Ἀντιλαγχάνειν δίκην, prouocare ad iudices, qui ἄρχοντες dicebantur, ibiq; cōtrouerſiam denuo diſceptare, ut hodie à pręſidibus & prȩfectis curiȩ ſummæ appellātur. Eſt quaſi dicas reſortiri iudicium. Bud. Com.

Ἀντιλαμβάνω. repeto, uendico, contradico, cõtra aſſumo, adipiſcor, obuio, ſuſcipio, accipio aliquid pro re geſta. Ἀντιλαμβάνεσθαι, ſuccurre re, porrecta manu retinere, lapſurum alioqui aut abiturũ retinere, adiutare. Genit. Bud. Cõ. Attici raro utuntur, aut nunquam uoce actiua, ſed ἀντιλαμβάνομαι.

Ἀντιλάμπω. reſpondeo, contraluceo.

Ἀντιλαοί. fracturæ in pane, τὰ τῶν ἄρτων κλάσματα.

Ἀντιλέγοντες. οἱ. aduerſarij.

Ἀντιλέγω. μ. ξω. π. κα. contradico, refello, intercedo.

Ἀντιλέξ. ijſdem uerbis.

Ἀντίληξις. dicebatur cum quiſpiam in iudicium uocatus, non reſpondebat, aut uadimonium promiſſum deſeruerat: aut cum per præconem inclamatus, ad nomen non reſponderat. Budæus.

Ἀντιλήπτωρ. ορος. ὁ. ſuſceptor, redemptor, pro aliquo aliũ recipiente. παρὰ τὸ λήβω τὸ λαμβάνω.

Ἀντίληψις. ιος. ἡ. apprehenſio, defenſio, adiutorium, ſuſceptio, ſubſidium. Bud. Com.

Ἀντιλόβιον. uide infra in dictione ἀντιλόπιον.

Ἀντιλογία. ας. ἡ. contradictio, obiectio, cõtrouerſia, diſſuaſio, argumentum, in contrariũ rationes, oratio quæ reſpondet alteri. Bud. Com.

Ἀντιλογικός. ȣ̃. ὁ. contradictorius.

Ἀντιλογίζεσθαι. uiciſſim reputare, ex aduerſo ratiocinari, ut euenit coniecturam facientibus. ἀντιλογίζεσθαι. Antiphonti.

Ἀντιλόπιον. ου. τό. pars auris lobo oppoſita. alias ἀντιλόβιον. pinnam uocat Gaza.

Ἀντιλύπησις. ιος. ἡ. uindicta. Plutarch.

Ἀντίλυτρον. precium quo redimũtur captiui ab hoſtibus in bello, aut à piratis. aut cũ caput capite redimitur.

Ἀντιμαρτυρέω. reclamo, contrarium teſtor.

Ἀντιμαρτυρῶν. ὁ. reclamans.

Ἀντιμάχησις. ἡ. contentio.

Ἀντιμάχομαι. repugno.

Ἀντιμειρακιεύομαι. iuueniliter irritor, contracto.

Ἀντιμεσονύκτιον. τό. media nox.

Ἀντιμετάβασις. ιος. ἡ. obluctatio.

Ἀντιμεταβολή. ex aduerſo mutatio, figura qua uerba declinata repetuntur, ut non uiuo ut edam, ſed edo ut uiuam. apud Catonem.

Ἀντιμετάληψις. ιος. ἡ. eſt cum uices redduntur.

Ἀντιμεταῤῥεῖ. refluit.

Ἀντιμετάστασις. ἡ. obſiſtentia.

Ἀντιμετέρχομαι. contra peto, ambio.

Ἀντιμετρεῖν. rependere, remetiri dixit Cicero.

Ἀντιμηχανάομαι. contra machinor, oppugno.

Ἀντίμιμος. ȣ. ὁ. æmulus.

Ἀντιμίμων. ονος. ὁ. contra effingens.

Ἀντιμισθία. ας. ἡ. remuneratio.

Ἀντιμισθωτός. precio conductus ab aliquo.

Ἀντιμολέω. μ. ήσω. π. ηκα. obuio.

Ἀντιμυκτηρίζω. uiciſſim irrideo.

Ἀντινομία. ἡ. legum contrarietas, quando duę leges ſibi ſunt contrariæ. Bud. in Annot.

Ἀντίνυ πολλῶν. ἴσος πολλοῖς. inquit Heſich. æqualis multis.

Ἀντίξοος. ὁ. aduerſus, contrarius. ἐναντίος, ἀξμόζων.

Ἀντιοδικεῖν. ad iudicium occurrere, non deſerere cauſam.

Ἀντίον. contrà.

Ἀντίος. ȣ. ὁ. contrarius. παρὰ τὸ ἀντὶ fit ἀντῶ circunfl. unde ἄντην aduerb. & ἀντίος. Etym.

Ἀντιόφρων. contrarius, diuerſæ opinionis.

Ἀντιοχέω. δ. ἐναντιοῦμαι, reſiſto, ἀντέχω.

Ἀντιοῶσα. ἡ. obuians, ἀπαντήσας ἀξιοῦσα.

Ἀντιόωσας. aſſecutus, nactus, ὑπαντῶν, honorẽs, ductum ab ijs, qui occurrentes inuicem manibus protenſis ſe excipiunt. Genit. apud Homerum.

Ἀντιπάγω. μ. άξω. π. αχα. cõcito, irrito. forte ἀνθυπάγω.

Ἀντιπαγές. contrariè conſtitutum.

Ἀντιπάθεια. conſenſus, & uis contraria rerum, naturalis rerum differẽtia, repugnantia. Huic opponitur συμπάθεια, quæ mutuam quandam rerum inter ſe cognationem ſignificat.

Ἀντιπαθεῖν. talionem recipere. Bud. Com.

Ἀντιπαθές. τό. corallium nigrum Dioſcoridi libro 5.

Ἀντιπαθής. έος. ὁ. ἡ. diuerſæ affectionis, contraria paſſus.

Ἀντιπαιδία. ας. ἡ. pubertas.

Ἀντιπαίζοντες. οἱ. inter ſe ludentes.

Ἀντίπαις. δος. ὁ. pubes, ephebus. Vide παῖς in Ammonio. Plutrach. ὁμὸς τοῦ δίωνος ἤδη σχεδὸν ὢν ἀντίπαις, ἔκτινος λύπης ἐξέῤῥιψεν ἑαυτὸν ἀπὸ τοῦ τέγους.

Ἀντίπαλος. ȣ. ὁ. aduerſarius in luctu, par in reſiſtendo, æqualis ſeu æquiparandus in lucta, ἰσοπαλής. ab ἀντὶ, quod æquale aliquãdo ſignificat in compoſitione.

Ἀντιπαραβάλλομαι. committor, comparor.

Ἀντιπαραβάλλω. ἀντίθημι. oppono, confero, comparo. Bud. Com.

Ἀντιπαραγγέλλειν. obnunciare, ut cũ maritus negat mulierẽ poſt diuortium ex ſe pregnantem. Bud. Com.

Ἀντιπαραγγελία. ας. ἡ. cõtraria petitio magiſtratus.

Ἀντιπαραγραφή. ῆς. ἡ. replicatio, Bud. Com. & Annot.

Ἀντιπαρέξει

Ἀντιπερέχειν. retribuere, reſiſtere.

Ἀντιπαρακαλεῖν. deprecari, in diuerſum hortari. Bud. Com.

Ἀντιπαρακελεύομαι. μ. εύσομαι. è cōtrario iubeo.

Ἀντιπαρασκευή. ῆς. ἡ. ἀντόπλισις.

Ἀντιπαράστασις. depulſio, reciprocatio, diuiſio. Fabio.

Ἀντιπαραστρατοπεδεύω. cōtra pono caſtra.

Ἀντιπαρατάττομαι. reſiſto.

Ἀντιπαρατεταγμένοι. inſtructi ex aduerſo.

Ἀντιπαρατίθημι. oppono. Bud. Com.

Ἀντιπαρέχειν. retribuere.

Ἀντιπαρατείνω. ſiue ἀντιπαρεκτείνω. contendo, id eſt compono, comparo, prætendo. Vnde ἀντιπαρέκτασις, contentio, comparatio. Bud. Commen.

Ἀντιπαρεξάγω. μ. άξω. π. χα. contraduco exercitum, oppono. Actiu. accuſ. Bud. Com.

Ἀντιπαρεξετάζειν. perſcrutari, contrà diſquirere, opponere.

Ἀντιπαρεξιόντες. οἱ. aduerſantes.

Ἀντιπαρεξιών. όντος. ὁ. perſequens, ſeſe ſubinde hoſti opponendo.

Ἀντιπαρέχεσθαι μάρτυρας. uiciſſim teſtes traducere.

Ἀντιπαρηγοροῦντες. οἱ. allocutionibus contrarijs obſtantes.

Ἀντιπαρηγορῶν. σε. conſolans te.

Ἀντιπαρήκω. contrario gradu incedo. Bud. Cō.

Ἀντιπαρίστασις. εως. ἡ. contrariorum obluctatio, contrariorum ambitus.

Ἀντιπαρρησιαζόμενος. ου. ὁ. uiciſſim admonens, & libertatem libertati opponens.

Ἀντιπάσχειν. ἀντευεργετεῖσθαι. uiciſſim accipere beneficium Ariſt. μὴ ἵνα ἀντιπάθῃ, non ut gratiam exigas, & ἀντιπάσχειν retaliari dixit Aul. Gell. Item in diuerſum tendo, diſſideo, obſiſto.

Ἀντιπατέω. μ. ήσω. π. ηκα. obſtrepo, cōtrà ſtrepitum facio.

Ἀντίπατρος. ου. ὁ. Iouis epitheton, apud Theocri. in fiſtula, quod hoſtili animo patrem regno exuerit, & ad inferos detruſerit, ut apud Aeſchyl. innuit Prometheus.

Ἀντιπελαργεῖν. prouerbialis figura eſt, promerētibus gratiam in tempore referre, uicem rependere: à ciconiæ natura ſumptum, quæ pelargus Græcè dicitur, quæq; eundem nidum repetit, & genitricis ſenectā educat. Eraſ. Chil. & Bud. in Annot.

Ἀντιπελάργησις. εως. ἡ. uel ἀντιπελάργωσις. retaliatio, mutua beneficij compenſatio.

Ἀντιπελαργία. ας. ἡ. idem.

Ἀντιπεπονθός. talio, lex talionis, de qua Ariſt. Ethic. lib. 5. ubi contra Pythagoricos.

Ἀντιπέραια. τά. è regione ſita.

Ἀντίπερα. ας. ἡ. loci nomen.

Ἀντιπέρας. ex contrario, ulterius.

Ἀντιπέρηθεν. idem quod ἀντιπέρας.

Ἀντιπερίστασις. εως. ἡ. circum obſiſtentia, reciprocatio, cōpreſſio undiq; circunfuſa. Dicitur etiā ἀντιπερίστασις in humano corpore, cum è loco ſuperiore ſpiritus infra coërcetur, & uice uerſa: Idq; fit per conſenſum & cognationem partium, & hoc per συμπάθειαν. Bud. Com.

Ἀντιπερίσπασμα. impedimentum.

Ἀντιπερισπάω. diuerto, retraho.

Ἀντιπερισπώμενος. ὁ. colligens.

Ἀντιπεριστροφή. ῆς. ἡ. relſus, circumactus.

Ἀντιπεριωθεῖν. pro ἀντιπεριϊστάναι. Bud. Com.

Ἀντιπερίωσις. pro ἀντιπερίστασις.

Ἀντιπεριΐσταμαι. cohibeor, coërceor undiq;. Theophraſt. lib. 6. πέττει γὰρ τὸ θερμὸν ἀντιπεριϊστάμενον. id eſt, Cōcoquit enim calor intra terram cōpreſſus & cohibitus coactusq;. Bud. Com.

Ἀντιπεριϊστάμενα ἀλλήλοις. Ariſtoteli cum res aduerſo eodemq; mutuo conatu cōflictentur, uel res inter ſe ex aduerſo obſiſtentes.

Ἀντιπεριΐστημι. cōprimo, coarcto, intro cohibeo.

Ἀντιπηδάω. μ. ήσω. π. ηκα. inſilio.

Ἀντίπηξ. ηκος arca lignea. παρὰ τὸ ἀντὶ & τὸ πήσσω

Ἀντιπίπτω reſiſto. Plut. in Theſ. μηδὲν ἀντιπίπτειν παρὰ τῶν ἱστορικῶν τοῖς τραγικοῖς. Hiſtorici à tragicis nihil diſſentiunt. Bud. Com.

Ἀντιπιφάσκω. retribuo.

Ἀντίπλαστος. ſimiliter factus.

Ἀντιπληγῆναι. referire. Ariſt. in Ethic. Nicom. ἀντιπληγῆναι οὐ δεῖ, nō eſt uiciſſim uerberandus, uelut dixit Terent. referiendus.

Ἀντιπληρόω. μ. ώσω. π. ωκα. ſuppleo. Ioſeph. li. 2. Iud. τὸ λοιπὸν ἐν ταῖς ἐπιστημίαις ἀντιπληροῦντες ταῖς προθυμίαις. quod ſcientiæ deerat, alacritate ſupplentes.

Ἀντιπνέω. μ. εύσω. π. ευκα. reflo. datiuo iung.

Ἀντιπνοία. ας. ἡ. uentus aduerſus.

Ἀντιποιέομαι. μ. ήσομαι. uendico, adipiſcor, concerto, affecto, deſidero.

Ἀντίποινον. ου. τό. pœna pro delicto.

Ἀντιποιούμενος τῶν αὐτῶν. competitor, renitens.

Ἀντιποιοῦντες. οἱ. par pari reddentes.

Ἀντιπόλεμος. hoſtis.

Ἀντιπολιορκέω. μ. ήσω. π. ηκα. obſidētes obſideo.

Ἀντιπολιτεύομαι. aduerſor in republica, reſiſto, reclamo, intercedo. Bud. Cō. & Annot. Vide διαπολιτεύεσθαι in Ammonio.

Ἀντίπορθμος. dirimente freto obuerſus, ἀντίπορθμος νῆσος τῆς γῆς. Inſula contrarijs obuerſa fretis terræ. Ariſtot.

Ἀντίπους. οδος. ὁ. qui nobis aduerſa urget ueſtigia,

gia, uel aduerſis ueſtigijs ſtat contra noſtra ueſtigia. Cic. interp.
Ἀντίπραξις. ιος. ἡ. aduerſitas.
Ἀντιπράττω, & ἀντιπράττομαι. repugno, reſiſto, refragor, in contrarium laboro, & contendo.
Ἀντιπρεσβεύομαι. è contrario legatos mitto.
Ἀντίπροικα. ſimilia. ἐπώνυμα, καὶ ἰσόπροικα.
Ἀντιπροκαλεῖσθαι. uiciſſim conditionem ferētem ſtipulari, offerre, optione prouocare. Vnde.
Ἀντιπροκατάληψις. cōtraria anticipatio, & ἀντιπροκαταληπτέον, cōtra anticipādū. Cic. interp.
Ἀντιπρόκλησις. mutua accuſatio, ἀντέγκλημα. Bud. Com.
Ἀντιπροσαγορεύω. reſaluto.
Ἀντιπροσερρήθη. reſalutauit, reſpondit.
Ἀντιπρόσωποι. οἱ contrarijs frontibus ſemet aſpicientes.
Ἀντιπρότασις. ιος. ἡ. oppoſita propoſitio.
Ἀντίπρωρον. ου. τὸ. puppis, ἀντιπρόσωπον. πρῶρα γὰρ τὸ πρόσωπον.
Ἀντίπτυξ. κος. ſcrinium. ἀντίπτυξ.
Ἀντίρρησις. ιος. ἡ. altercatio, controuerſia.
Ἀντίρρινον. τὸ. herba quędam Dioſcoridi, habens adnata uitulina capita, & patulas in eis nares, alio nomine βουκράνιον. Theoph. & Dioſcor.
Ἀντίρριζον. τὸ. herba quædam Theophraſto.
Ἀντίρροπον. ου. τὸ. æquiualens, id eſt remedium.
Ἀντίρροπος. compenſans, rependens.
Ἄντις, uel τις ἄν. cum ſubiunctiuo interpretatur pro licet.
Ἀντισάγω. oppono.
Ἀντισεμνύνεσθαι. grauitatem præ ſe ferēti eadem reſpondere ad frangendam eius animi elationem. Ab ἀντὶ & σεμνύνομαι. Bud. Com.
Ἀντισηκόω. ῶ. ώσω. π. ωκα. repēdo, retribuo. Bud. Com. ἀπὸ τοῦ ἴσος ἴσου fit. ἰσῶ ἰσώσω ἴσωκα, & mutatione longæ uocalis, in longam ἴσηκα, id eſt ἀντεξισάζω. Vel ſecundum alios, παρὰ τὸ σηκῶ τὸ βοηθῶ.
Ἀντισήκωσις. compenſatio.
Ἀντίσιγμα. ſignum quoddam, ſigma conuerſum. numeratur in Diogene Laër. libro 3. inter notas librorum Platonis. Antiſigma (inquit) ad uſus duplices, ſcripturæque translationes adhibetur.
Ἀντισκώπτω. ludentem deludo.
Ἀντισόω. æquo.
Ἀντίσπασις. reuulſio, & propriè ea quæ fit in uenæ ſectione ex ipſa patiente particula, uel ſaltem ea quæ illi eſt proxima. Auerſio per ſcalpellum, uel auerſio materiæ morbi in contrarium, inde ἀντισπαστικός.
Ἀντισπαστός. οῦ. contrà nitens.
Ἀντισπάω. retraho.

Ἀντισποδῶν. cinerulæ uices explēs. Vide Dioſcoridem lib. 6. de ſpodio.
Ἄντισσα urbs Lesbi.
Ἀντισταθμίζω. rependo, retribuo. Bud. Com.
Ἀντισταθμόν. οῦ. repenſum.
Ἀντιστασιαστής. οῦ. ὁ. qui eſt ex ſeditione partis aduerſæ.
Ἀντίστασις. ἡ. Schema, quod Latinis Intentio dicitur, cum idem repetitur in contrario ſenſu, ut. Ex illo Corydon Corydon eſt tempore nobis. Iulius Rufinianus. Dicitur item ἀντίστασις reuiſus ac contrarius conatus, & ueluti obluctatio. Ariſt. de mundo.
Ἀντιστασιώτης. ου. idem, contrarius.
Ἀντιστατέον. reſiſtendum eſt.
Ἀντίστερνον. ου. τὸ. ſpina dorſi, quæ pectori opponitur.
Ἀντιστήριγμα. ατος. τὸ. protectio.
Ἀντιστηρίζω. fulcio, defendo.
Ἀντιστοιχέω. ῶ. ήσω. π. ηκα. oppono, ut κ ipſi χ, & π ipſi φ. Bud. Com.
Ἀντίστοιχον. æquale, ἴσον.
Ἀντίστομος. ου. ὁ. phalanx, à duplici frontis aut oris obiectu, quaſi occeps. Ita uertitur à Theodoro.
Ἀντιστρατεύω. rebello, repugno.
Ἀντιστρατηγός. ὁ. proprętor, oppoſitus dux exercitus.
Ἀντιστρέφω. μ. ψω. π. ἀντέστροφα. conuerto uiceuerſa, reciproco. Bud. Com.
Ἀντιστροφή. reuerſio, figuræ ſpecies apud Grammaticos. Romanus Aquila Antiſtropham uocat cum in eandem orationis partem definitur aliquoties. Ariſtotel. in libro de interpretatione multa περὶ ἀντιστροφῆς, id eſt cōuerſione propoſitionem docet: quæ ſi conuerſæ fiant falſæ, iam nō ἀντιστροφή ſed ἀναστροφή dicitur. Quid differat ab ἐπαναφορά, uide Aquilam Roman.
Ἀντιστροφή poëtis Lyricis dicebatur ſacra ſaltatio, qua modo in dextram, modo in ſiniſtram choros agerent ac reuocarent.
Ἀντίστροφος. ου. ὁ. ἡ. ſimilis, æquiualens, ex altera parte reſpondens, ἰσόστροφος. Ariſtoteles ab initio rhetoricorum. Cicero ad Brutum. ἡ ῥητορική ἐστιν ἀντίστροφος τῇ διαλεκτικῇ.
Ἀντιστρόφως. uice uerſa.
Ἀντισυλλογιζόμενος. ὁ. confutans.
Ἀντισυλλογίζεσθαι. aliud opponere.
Ἀντισυνεφώνησε. reſpondit.
Ἀντίσχαλος. ου. ὁ. ἡ. uilis, nulla re dignus.
Ἀντισχεῖν. reluctari.
Ἀντιταλαντεύω, ἀντισταθμίζω. Bud. Com.
Ἀντιτάλαντον. æquale.
Ἀντίταξις. ιος. ἡ. repugnantia, contrarietas.

Ἀντιτάσσω

Ἀντιπαρατάσσω. μ. ξω. contra aciem ſtruo.
Ἀντιπάττομαι. repugno, opponor tibi.
Ἀντιτείνω. reſiſto, Ariſt. ἀντιτείνω φέρω καὶ ἀνίσταμαι.
Ἀντιτείχισμα. ατος. τὸ. antemurale.
Ἀντιτερπόμενος. ὁ. rehilaratus.
Ἀντίτεχνος. ου. ὁ. qui certat de arte ſua cum aliquo, id eſt æmulus,
Ἀντιτίθημι. reſiſto, retribuo, comparo, & contrarium pono, oppono.
Ἀντίτιμος. uide ἀντίτιτος.
Ἀντιτιμᾶσθαι. reus dicitur, qui cum inficiando non ſit, crimen eleuare conatur, & pœnam ſibi æſtimat exilius & leuius. Attenuare uulgò uocant, & ad attenuationem reſpondere. Bud. Commen.
Ἀντίτιτος. ου. retributiuus, uindicatiuus.
Ἀντίτομον. pharmacum præſeruatiuum.
Ἀντιτορέω. μ. ήσω. π. ηκα. ferro transfigo. τῶν τετρῶ ξύλα τρυπᾶν.
Ἀντιτυπέω. μ. ήσω. π. ηκα. contra ſigno.
Ἀντιτυπία. repercuſsio, rigor, durities, renitentia, reſiſtentia.
Ἀντίτυπον. ου. τὸ. exemplar ſimilis formæ, uel contrarium. τὸ μεταγεγραμμένον, καὶ τὸ αὐτὸν τύπον ἔχον, uel τὸ ἀντιπίπτον.
Ἀντίτυπος. ου. ὁ. uel ἀντιτυπής. reſiſtens, durus, non cedens, moroſus, aſper. Bud. Com.
Ἀντιτύπως. aduerſatim.
Ἀντιφάναι. repugnare, contradicere.
Ἀντιφαρές. τὸ. ἐναντίον. contrarium.
Ἀντιφάρμακον. ου. reſiſtens uenenis, antidotum.
Ἀντίφασις. ἡ. contradictio. Vide Ariſtotelem de Interpretatione in prima ſectione.
Ἀντιφερίζω. μ. σω. π. κα. adæquo, repugno, contendo, ἐξισοῦμαι, ἐναντιοῦμαι, aduerſor Theon. Sophiſta in progymnaſmate διηγήματος dicit hoc uerbum eſſe poëticum ex illorum numero quæ interpretatione opus habent.
Ἀντίφερνα. ἡ. quod uicißim à marito loco dotis datur.
Ἀντιφέρομαι. repugno.
Ἀντίφημι. contradico, reluctor.
Ἀντιφθέγγομαι. σοι. contradico tibi.
Ἀντίφθογγος. ου. ὁ. reſonabilis.
Ἀντιφιλονεικεῖν. repugnare.
Ἀντιφιλοτιμεῖσθαι ἕκαστον ὁρᾶν πρὸς τὴν οἰκείαν φιλοτιμίαν, καὶ δόξαν, uicißim de gloria contendere.
Ἀντίφονος. patiens cædem pro illata cæde.
Ἀντίφραξις. eo nomine ut teſtatur Plutarchus decimum ſeptimum menſis diem uocabant Pythagorei, cum enim numerum illi ſacrũ habebant. Alij interſegmentũ, eratq; dies decimus ſeptimus in quo oſtenditur pleniluniũ. Vide Calcagninum de rebus Aegyptiacis.
Ἀντίφρασις. εως. ἡ. oppoſitio, obiectio: cum contrarium dictionis expreſſæ intelligitur, ut bellum dictum aiunt quòd minime bellum ſit: Antiphraſis apud Iul. Rufinianũ eſt figura ſententiæ, cum quædã negamus nos dicere, & tamen dicimus Latinè dicitur Omiſſio.
Ἀντιφραττόμενος. ὁ. obſeptus.
Ἀντίφρουροι. æqualem habentes cuſtodiam.
Ἀντιφυλάττεσθαι, mutuo inter ſe inſidias cauere. Bud. Com.
Ἀντιφυσία. naturę aduerſatrix. Quæ uero hæc fuerit. Vide Cælium Calcagn.
Ἀντιφυτεύω. μ. σω. π. κα. genero.
Ἀντιφωνέω. contradico, appropinquo.
Ἀντιφωνήσας. ὁ. qui reſpondit.
Ἀντίφωνον. contrariæ uocis, ἐναντιόφωνον.
Ἀντιφωτισμός. οῦ. ὁ oppoſitum lumen.
Ἀντιχαρίζομαι. gratiã repono, Xenoph. in Oecon.
Ἀντίχαρις. ιος. ἡ. retributio pro accepto beneficio
Ἀντίχειρ. ειρος. ὁ. pollex.
Ἀντίχθων. ονος. oppoſita pedibus noſtris terra, oppoſitus nobis.
Ἀντίχορδα. τὰ. conſona.
Ἀντιχορεία. quod alternis in choro recinitur.
Ἀντλάω. μ. ήσω. π. ηκα. exhaurio nauem. παρὰ τὸ ἄντλον. Inde antlare & exantlare, quod uulgus exantlare dicit parum rectè.
Ἄντλημα. ατος. τὸ. hauſtorium.
Ἀντλητήρ, ῆρος ὁ cyathus.
Ἀντλία. ας ἡ ὁ
Ἄντλον. ου. ſentina: apud Bayſium de Re nauali.
Ἀντλοῦσθαι. calido liquore aliquo conſpergi & foueri.
Ἄντοικοι. uocantur ab Aſtrologis & Geographis qui habitant in oppoſita temperata ſub contrario parallelo, ſed in una tantum meridiani circuli dimidiatione, ne uideantur ijdem cum antipodibus, ut autor Cleomedes in Meteoris.
Ἀντόλιος. ὁ. orientalis, forte poëticũ: ſed melius dicetur ἀνατολικός, ut ſuprà.
Ἄντομαι. obuio, omnino ſupplico, contingo.
Ἀντομόω. μ. ώσω. π. ωκα. contraiuro, adhortor.
Ἀντομνύειν, & ἀντόμνυσθαι. eſt iuramentum calumniæ uicißim præſtare. Bud. Com.
Ἄντον. ex contrario. malim ἀντίον.
Ἀντονομάζω. commuto nomen.
Ἀντονομασία. ας. ἡ. pronominatio: figura cum appellatiuum uel patrononymicum proprij uice capitur: inferius per ω mega ſcribitur in ſecunda ſyllaba.
Ἀντοφείλω. redibeo, hinc ἀντοφειλετικὴ ἀγωγή. redibitoria actio, uel redibitio quæ & ἀντικατάστασις nonnunquam dicitur.

Ἀνϑοφθαλμεῖν. obtueri, contrà intueri, ex aduerſo aſpicere.
Ἀντόχημα. planè, ἄντικρυς.
Ἀντοχυρόω. μ. ώσω. π. ωκα. cōtrario munio. Acti. accuſatiuo.
Ἄντρον. ου. τὸ. antrum. ἀπὸ τοῦ ἀνω πετρῶσϑαι. cauitas naturalis: σπήλαιον autem factitia. Ammon.
Ἀντρύσσω. μ. ύξω. π. υχα. ediuerſo fodio.
Ἀντρώδης. antris plenum.
Ἄντρων. ωνος. urbs Theſſaliæ, in qua inuſitatæ magnitudinis aſini naſcuntur. unde ἀντρώνιος ὄνος, pro magno & ſtolido. Eraſ. Chiliad.
Ἀντυγῶ. ligo. uincio, καταδέω.
Ἄντυξ. γος. ἡ. ſumma curuatura rotarum, ſemicirculus ante currum, amplectēs ambas rotas, gyrus rotæ, ſuperior rota, & currus ipſe. παρὰ τὸ ἀνω πετύχθαι. Item ſcuti circulus exterior. ἄντυξ, ἴτυς, ἀψὶς, & κυκλὸς, idem. Euſt. Ilia. ς. Eurip. etiam iugum citharę ἄντυγα χορδῶν dixit in Hypolyto.
Ἄντυπος. ου. eiuſdem figuræ, ſimilis, contrarius.
Ἄντω. obuio, συμβάλλομαι.
Ἀντωνυμία. ας. ἡ. pronomen.
Ἀντωμοσία. iuramentum calumniæ cauendæ ab utraq; parte præſtitum. Bud. Cō. ſic dicta quod ἀντώμνυον οἱ διώκοντες, καὶ οἱ φεύγοντες, hoc eſt tā rei quā accuſatoris iuramētū pręſtabāt, hi quod uera accuſatione, illi quod uera defenſione uſui eſſent, deferentes etiā ad ſenatū tabulas iudiciales ſiue acta publica τοῖς γράμματα earū rerū de qbus lis, & iudicium futurum erat. Arpocrat.
Ἀντωνομασία. figura, qua loco proprij nominis aliud ponitur, ſiue epitheton, ſiue patronymicum, ut ἀντίθεος pro Polyphemo, & πηλεΐδης pro Achille. Supra ſcribitur in ſecunda ſyllaba per o micron, quod magis probo.
Ἀντωνοῦμαι. liceor. Bud. Com.
Ἀντωπεῖν. ex aduerſo intueri, obtueri.
Ἀντωπόν. ex aduerſo, contrà.
Ἀντωπός. ὁ. ſplendidus, λαμπρός, ἀντίος τοῖς ὄμμασιν.
Ἄντωσις. ιος. ἡ. occurſus.
Ἀνύβριστος παιδία. luſus genus honeſtum, ac liberale. Plutarch.
Ἀνυγραίνω. humecto, placidum reddo & facilē, ſic Plutar. dixit τὸν οἶνον μαλακώτερον ποιεῖν καὶ ἀνυγραίνειν, emollire & aſperitatē ingenij mitigare.
Ἀνυδρία. ας. ἡ. aquarum inopia.
Ἀνύδρονος. inſepultus, non lotus.
Ἄνυδρος. ου. ὁ. ἡ. inaquoſus, ſiticuloſus.
Ἀνυδρύομαι. ex fonte haurio, exhaurio.
Ἀνύζω. perficio.
Ἀνυμέναιος. ου. ἡ. & in plurali αἱ ἀνυμέναιαι. carēs honoribus nuptialibus, ἡ μὴ ἔχουσα ἄνδρα.
Ἀνύμπαρκτος. ου. ficus.
Ἀνύμφευτος. ου. ἡ. innupta, cœlebs.
Ἄνυμφος. ὁ. ἄγαμος, ὁ μὴ ἔχων γυναῖκα.
Ἀνύξιος. incorruptus, ἄβροτος.
Ἀνυπαίτιος. inſons.
Ἀνύπαρκτος. ὁ. non exiſtens.
Ἀνυπαρξία. ας. ἡ. interitus. Ab α priu. & ὕπαρξις, id eſt ſubſtantia, uita.
Ἀνυπείκαστος. & ἀνύπεικτος. immitis, non cedens.
Ἀνυπέρβλητος. ου. ὁ. ἡ. inſuperabilis, incredibilis.
Ἀνυπερβλήτως. magnopere, uehementiſſime.
Ἀνυπεύθυνος. ου. ὁ. ἡ. innoxius, immunis à dicenda cauſa, reddendis rationibus non obnoxius, apud Demoſt. Bud. Com.
Ἀνυπήκοος. ου. ὁ. inobediens.
Ἀνύπηνος. imberbis. ἀγένειος.
Ἀνυπόδητοι. οἱ. appellati ſunt Philoſophi apud Ariſtot. quaſi nudipedes.
Ἀνυπόδητος. pedibus nudis, uel diſcalciatus, Sueto. in uita Neron. Sine cinctu & diſcalciatus.
Ἀνυποδησία. ας. ἡ. pedum nudatio.
Ἀνυπόθετος. ου. ὁ. ἡ. non ſuggeſtus.
Ἀνύποιστος. ου. ὁ. ἡ. intolerabilis, impatiens.
Ἀνυπόκριτος. ου. ὁ. ἡ. ſimplex, id eſt non fictus, ſimulandi neſcius.
Ἀνυπομόνητος. ου. ὁ. non ſuſtinendus, intolerabilis.
Ἀνυπόπτος. ου. ὁ. non ſuſpectus.
Ἀνυπόστατον. τὸ. id quod non ſubſiſtit.
Ἀνυπόστατος. ου. ὁ. ἡ. intolerabilis, perplexus apud Polybium.
Ἀνυπόστολος. ου. ὁ. ἡ. interritus, ἀνύποπτος.
Ἀνυπότακτος. ου. ὁ. inobediens, inobſequens, qui in ordtnenm cogi non poteſt.
Ἀνύπουλος. non ſimulatus, ſine ſuſpicione.
Ἀνύπρακτον. ου. τὸ. quod non conſtat in ratione rerum.
Ἀνύπρακτος. ὁ. qui eſt abſq; principio.
Ἀνυπόπτως. aduerb. perfidenter, non ſuſpectè
Ἀνύπους. οδος. pernix, celeripes, ab ἀνύειν τοὺς πόδας.
Ἀνυρὶς. καὶ ἄνυρος. ου. ὁ. iniuſtus, impius.
Ἀνύσιμος. ου. ὁ. ἡ. expeditus, expediens.
Ἄνυσις. ιος. expeditio, diligentia.
Ἀνυστέα. pro ἀνυστέον Attici dicunt. expediendum eſt.
Ἀνυστικός. ου. ὁ. καὶ
Ἀνυτικός. ου. ὁ. efficax, facilis.
Ἀνύτω, Atticè pro ἀνύω. μ. σω. π. κα. perficio, expedio, facio, creſco, ſurgo in altū. Item ἀνύτειν, συντόμως ἔρχεσθαι, & ἀνύω τὴν ὁδὸν, ἀντὶ τοῦ σπουδαίως βαδίζω. Ariſtoph.
Ἀνυφαίνω. retexo. Cic. in Acad. Ars quæ Penelope telam retexens, & ἀνύφαντος, intextus.
Ἀνυψόω. μ. ώσω. π. ωκα. erigo.

Ἄνυχος. in ſomnis, ἄνυχοι ὄψεις, oculi peruigiles.
Ἀνύω. ἀνύτω. πρᾶττε. ἀνω τὸ πράττω.
Ἄνω. ſuprà. ad locum & tempus refertur. Ἄνω τὸ ποταμῶν, prouerbium apud Eraſmum.
Ἄνω καὶ κάτω, & ἄνω κάτω. ſurſum deorſum, huc & illuc, cum omnia permiſcentur, conturbanturq́; .Eraſ. Chil.
Ἀνώγεων. ω. τὸ. cœnaculum, quaſi à ſolo ſubductum, quòd ueteres in ſuperiori ædium parte cœnitarent. Etym. ἀνώγεον, ex ἄνω & γαῖα, τὸ ἄνω τῆς γῆς ὄν.
Ἀνωγή. adhortatio, iuſſum.
Ἀνωγῶ, uel ἀνώγω. iubeo, mando curam, uel onus. Vnde ἄνωγα in præterito.
Ἀνώδια. innocuè.
Ἀνωδυνία. ας. ἡ. indolentia, uacuitas doloris. Cicero.
Ἀνώδυνος. ου. ὁ. ἡ. moleſtia carens, dolorem leuans, & ἀνώδυνα medicamẽta ſunt medicis quę uel ſomno uel calore tẽperato dolores leuant, uel alia tenui quapiam ſubſtantia. Gal.
Ἀνωδόντας. piſcis è cetaceorum genere, qui & βρίγκος.
Ἄνωθεν. deſuper.
Ἀνωθῶ. ſurſum impello, ſubueho, detendo.
Ἀνώλεθρος. ου ὁ. immortalis, extra periculum poſitus, ἀκίνδυνος.
Ἀνωλόφυρτος. ου. non defletus, ἀδάκρυτος, ab ὀλοφύρομαι.
Ἄνωξις. conſultatio, uocatio.
Ἀνωϊστί. ex inſperato.
Ἀνώϊστος. ου. ὁ. ἡ. inſperatus, improuiſus, citra ſuſpicionem apud Herodot. ab οἴω, id eſt puto. Vide ſupra ἀνόιστος.
Ἀνωμαλία. inæqualitas, irregularitas. Bud. Com. Item aſperitas, inæqualitas loci.
Ἀνώμαλος ου ὁ ἡ. aſper, uarius, ſine planitie, irregularis. ſuprà ſcribitur ἀνόμαλος per omicron.
Ἀνωμαλότης. ητος. ἡ. inæqualitas.
Ἀνωμοιομερὲς. τὸ. diſſimilare, diſsimiles habẽs partes.
Ἄνωμος. ου ὁ. humero carens.
Ἀνωμοτί. iniuratò, ſine iuramento.
Ἀνώμοτος. ου. ὁ. iniuratus.
Ἀνωνίς. ἡ. anonis uel ononis, herba quædam Dioſcoridi.
Ἀνώνυμος. ου. ὁ. ἡ. obſcurus, ſine nomine.
Ἀνώπιον. ου. τὸ. locus æditior, & à conſpectu ſemotus.
Ἀνώπιστον. inuiſibile. ἀόρατον.
Ἀνωργισμένον. remollitum, ſubactum.
Ἀνωρθιάτον. pro ὄρθιον βοῶντες ἔλεγον, Homero teſte Arpocrat.
Ἀνωρία. ας. ἡ. intempeſtiuitas.
Ἄνωρος. ου. ὁ. ἡ. præcox, ἄωρος potius.
Ἀνωρροθία. ας. ἡ. unda quæ ad ſummum marginem nauis tollitur.
Ἀνῶσαι. reuerti.
Ἀνώσιμον. τὸ. reſimatum. Theodorus in Ariſtot.
Ἀνωτερικὸν φάρμακον. quod per uomitum purgat apud Hippocrat.
Ἀνώτερος. ſuperior, ſublimior.
Ἀνωφελής. έος. ὁ. ἡ. καὶ
Ἀνωφέλητος. ου. inutilis.
Ἀνωφερής. έος. ὁ. ἡ. uel ἀνώφορος. ſublimipeta, qui ſuperna petit, ut ἀνώφορον πῦρ. Bud. Commen.
Ἀνώφλιον. ου. τὸ. limen ſuperius.
Ἀνωφυής. ου. deſuper natus.
Ἀνωφύω. regermino.
Ἀνωχή. ῆς. ἡ. induciæ.
Ἄνωχθι. iube. ab ἀνωγῶ, ἀνώγημι.

A

Ἄξεινος. ου. ὁ. Euxinus pontus apud Apollon. ob inhoſpitalitatem.
Ἄξενος. ου. ὁ. ἡ. inhoſpitalis.
Ἄξεστος. impolitus.
Ἀξία. ας. ἡ. dignitas, meritum, precium, æſtimatio, & ἀξίαν ἀνταποδιδόναι, uel ἴσην eſt parem gratiã referre, in quibus intelligitur χάριν τὴν ἀξίαν ἐκτίνειν, ἢ ἀπολαμβάνειν, Pro ſuis meritis tractari. Bud. Comment. Vide ἀξίωμα in Ammonio.
Ἀξιάγαστος. admiratione habendus.
Ἀξιεπαίνετος. ου. ὁ. laudandus.
Ἀξιέραστος. ου. ὁ. ἡ. dignus amari.
Ἀξινάριον. ου. τὸ. parua dolabra.
Ἀξίνη. aſcia, ſecuris.
Ἀξινίδιον. ου. τὸ. bipennis.
Ἀξινοκράτημα. τος. τὸ. manubrium ſecuris, quod & στελεός.
Ἀξινομαντία. ας. ἡ. per ſecures diuinatio. Plinius lib. 36. cap. 19.
Ἀξιοζήλως. laudabiliter.
Ἀξιοζήλωτος. ου. ὁ. ἡ. dignus æmulatione.
Ἀξιόλογον. τὸ. operæ precium. ἀξιομνημόνευτον.
Ἀξιόλογος. ὁ. ἡ. dignus precio.
Ἀξιόμαχος ὁ. aptus præliari.
Ἀξιομίσητος. ου. ὁ. dignus odio.
Ἀξιομνημόνευτος. dignus memoratu.
Ἄξιον. iuſtum, rationi cõſentaneum, uendibile, uilis precij.
Ἀξιόνικος. ου. ὁ. dignus uictoria.
Ἀξιονικώτερος. cum quo certare poſsis.
Ἀξιοπήγητος. ὁ. ἡ. memoratu dignus, ἀξιόλογος.
Ἀξιοπιστία. ας. ἡ. uerîſimilitudo, authoritas.
Ἀξιόπιστος. ου. ὁ. ἡ. fide dignus, grauis, dignus cui fides habeatur, differt ab ἀξιόχρεως. Ammon.
Ἀξιοπίστως ἀσφαλίζεσθαι. idoneis fideiuſſoribus cauere.

Ἀξιόποινος. ου. ὁ. qui meritas pœnas accipit.

Ἄξιος. ου. ὁ. dignus. deriuatur ἐκ τοῦ ἄγω. Etym. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν σταθμῶν τῶν ἴσην ῥοπὴν ἐχόντων. & Atticè uili iuſtoq; pretio emptus. Ariſtoph. ἀφύας ἀξιωτέρας, id eſt, εὐωνοτέρας. Euſt. Odyſſ. Eſt & ἄξιος fluuij nomen.

Ἀξιοσπούδαστος. dignus ſtudijs.

Ἀξιοτεκμαρτος. ὁ. probatus.

Ἀξιότης. ητος. ἡ. dignitas.

Ἀξιόχρεως. ω. ὁ. ἡ. fide dignus, idoneus. δικαδικῶν defenſor idoneus. Etym. ὁ ἀπολῦσαί τι ἱκανός. Ammonius, qui id ab ἀξιόπιστος diſtinguit.

Ἀξιόω. μ. ώσω. π. κα. dignum puto, dignor, peto, rogo, iubeo, uolo. Accuſ. & genit. ἀξιοῦν τὴν μετριότητα περὶ τὸ ἀδικεῖν, approbare moderatã in iuſtitiã, uel iniuſtitiæ modũ quærere, & ἀξιοῦσθαι μάλλον τιμῆς, maiorẽ laudẽ ac gloriã mereri.

Ἀξίωμα. ατος. τὸ. dignitas, & amplitudo propter honores geſtos, aut magiſtratum, δύναμις, authoritas. Aliquando Dialectici uſurpãt pro eo, quod Cicero Pronunciatũ appellat, adiunctũ, ſiue connexum: ut Si Plato ambulat, Plato mouetur. Quid ab ἀξία differat, uide Ammoniũ. Ἀξιώματα etiam uocantur ea quæ apud diſcentem ex ſe autoritatem & fidem conſequantur, neq; extrinſecus ulla niſi ſola in uerbis explicatione aliqua adhibita, certa enim ac nota omnibus ſũt, ut illud. Quæ eidẽ ſunt æqualia, inter ſe quoq; æqualia eſſe neceſſe eſt Solẽtq; hæc inter ſententiarũ principio numerari, quæ trifariam apud philoſophos diſtributa ſunt, aut enim ſunt ὑποθέσεις, aut αἰτήματα, aut ἀξιώματα, de quibus ſuo loco dicetur.

Ἀξιωματικόν. τὸ. authoritas, dignitas.

Ἀξιωματικός. ου. ὁ dignitate clarus.

Ἀξίως. meritò. ἀξίως τῆς ἀδικίας, pro magnitudine iniuriæ.

Ἀξίωσις. ιος. ἡ. rogatio, dignitas, opinio, iudiciũ, amplitudo.

Ἄξοος. impolitus, indiuiſibilis.

Ἀξυγγενής. έος. ὁ. ἡ. non cognatus, peregrinus, nullam cognationem habens aut ſimilitudinẽ.

Ἀξυλία. ας. ἡ. lignorum inopia.

Ἀξύλιστος. nondum cæſus.

Ἄξυλος. ου. ὁ. ἡ. lignoſus, & unde ligna nondum cæſa. Item ſine lignis apud Strab. lib. 12.

Ἀξύμβατον. τοῦ. diſcordia.

Ἀξύνετος. ου, ὁ. ἡ. intelligentia carens, ſtultus.

Ἄξυνος. ἀκοινώνητος, πολύξενος, inhoſpitalis, multorum hoſpitum.

Ἀξύντακτος. ου. ὁ. inordinatus.

Ἀξυρής. ὁ. ἡ. retuſus, hebes.

Ἄξων. ονος. ὁ. axis, id eſt τὸ διῆκον διὰ τῶν τροχῶν ξύλον. & axis mundi ſic uocatur in ſphæra Procli. Item tabula in qua antiqui delinquentium pœnas deſcribebant: unde Athenienſes legum ſuarũ tabulam (ut eſt apud Demoſt.) ſic appellabant. Hinc quoq; ἄξονες, tabulæ Solonis dictæ, in quibus, teſte Polemone, ipſius leges ſcriptæ erant. Tabulæ autẽ erant quadrangulæ, ut κύρβεις trigonæ teſte Poll. lib. 8. onomaſ. Euſt. tamẽ τριγωνοειδεῖς fuiſſe ἄξονας annotat. Ilia. ζ. Alij legunt ἄξοναι. οἱ. Vide Suid. ἐν τῷ νόμος. Ammonius differentiam docet inter ἄξονας & κύρβεις. ἄξων, etiam uocatur apud medicos, primus ſpinæ ſpondylus.

Ἄογκος. ου. minimè tumidus aut ponderoſus, leuis. Hippoc.

Ἀοζήσω. miniſtrabo, ſubſeruiam. Malim ἀοξήσω, ab ἀοξέω ut infra.

Ἄοζος. ramoſus, πολύοζος. multa ligna comburẽs.

Ἀοῖα. τά. ligna ſucciſa.

Ἄοιγος. pernicioſus.

Ἀοιδή. ῆς. ἡ. cantilena.

Ἀοίδιμος. ου. ὁ. ἡ. ſempiternus, celebris, decãtatus. Accipitur etiam aliquandò in malam partem.

Ἀοιδίτος. ἡ. tragœdia carens.

Ἀοιδός. οῦ. ὁ cãtor, poëta, philoſophus, præceptor, παρὰ τὸ ἀείδω.

Ἄοικα. τά. caſis non uti ſolita.

Ἄοικος. qui eſt ſine domo.

Ἀοικίτος. ου. ὁ. ἡ. inhabitabilis.

Ἄοιμος. inuius, non contingens, uagus.

Ἀοίνιος. celebris ἀείμνηστος.

Ἄοινος. ὁ. ἡ. uino carens, abſtemius. ἄοινα ἱερὰ, τὰ νηφάλια. Ἄοινος μέθη, & ἀοίνια συμπόσια. Eraſ In Chiliad.

Ἄοιρος. ὁ. leuis, ὁ εἰς ἀέρα ἐλαφριζόμενος, ab ἀείρω. Euſt Ilia. θ. alij immenſum interpretantur.

Ἀοκνία. ας ἡ. alacritas, impigritia.

Ἄοκνος. ου ὁ ἡ. impiger.

Ἀοκνότατα. impigerrimè.

Ἀολλήδην. ſimul. apud Theocrit.

Ἀολλής. έος. ὁ. ἡ. congregatus, condenſatus, ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ εἰλεῖσθαι, καὶ ὅτι παρὰ ποιηταῖς, ἡ ἀθροιστικοῦ.

Ἀολλῆ ποιεῖ apud Areopag. ἀντὶ τοῦ συνηθροισμένα, ὑνωμένα.

Ἀολλίζω. μ σω. π. κα. congrego.

Ἀονία. ας ἡ. Bœotia.

Ἀοξέω. διακονέω, ὑπουργέω.

Ἀοξίοχος. ὁ. dialogus eſt ab Aeſchine Socratico cõſcriptus, falſò Platoni attributus, Harpocratiõ.

Ἀοξόος. impolitus.

Ἀοξός. cocus, famulus, affectator.

Ἄοπλος. ου. ὁ. ἡ. inermis.

Ἄοπτος. ὁ. inuiſibilis, ſine uoce.

Ἄοπτα. inuiſibilia, nõ uiſa, ſed quæ uidẽtur cõſpici, cũ tamẽ nõ uideantur. Antiph. teſte Arpoc.

Ἄορ. ος. enſis. ἀπὸ τοῦ ἀίρω, τὸ φονεύω. Etym. παρὰ τὸ ἀείρω.

Ἀορασία ας. ἡ. cæcitas.

Ἀόρατον. ου. τὸ. quod cerni non poteſt, quod oculorum fugit ſenſum.

Ἀόρατος. ου. ὁ. ἡ. inuiſibilis.

Ἀοργησία. ας. ἡ. in iraſcentia, animi moderatio.

Ἀόργητος. ου. ὁ. in iraſcibilis, iracundia ſuperior.

Ἄορες. αἱ. mulieres, & per metatheſin, ὄαρες. inde ὀαρίζειν, ὀαριστύς. Item tripodes.

Ἀοριστία. nullus terminus, infinitas dici poteſt uocabulo Pliniano.

Ἀόριστος. ου. ὁ. indiſcretus, indefinitus, infinibilis. Eſt temporis præteriti uox apud Græcos, idéq; ſignificat, quod præteritum perfectũ apud Latinos, hoc eſt indiſcriminatim, id quod modo tranſijt. id eſt præterijſſe quidem rem ſed indefinite, num olim an modo præterierit, ut hoc uerbo ἔπεσον (quod ἀόριστον) cecidiſſe me ſignifico, ſed ambiguus eſt qui cũ loquor, olim ne an nuper ceciderim.

Ἀόριστα. nomina dialecticis quæ dicũtur, uide Ariſtotelem libro de Enunciatione, ſectione quarta: ſunt autem ea quibus negatio præponitur.

Ἄορνις. ἡ palus circa Cumas, quę exitio eſt auibus ſuper uolantibus apud Lycoph.

Ἄορνος. rupes, ſiue mons in India quem primus Alexander ſuperauit. Hoc nomen deprauatum eſt apud Curtium lib. 8. ubi pro Aorno malè legitur Dormus.

Ἀορτή ῆς. ἡ. aorta, uena dextræ ſpinæ apud Ariſt. de Partibus animal.

Ἀορτήρ. uel ἀοτήρ. ὁ. lorum, ex quo gladius, aut ſcutum dependet. παρὰ τὸ. ἀίρω, ἀερτήρ, & pleonaſmo ἀορτήρ.

Ἄορτρον. apud Hippoc. pulmonum pars utrinq; propendula.

Ἄος. ſpiritus, medela.

Ἀοσμία. ας. ἡ inolentia.

Ἄοσμος ου. ὁ. inodorus.

Ἀοσσέω. μ. ήσω. π. κα. adiuuo.

Ἀοσσητήρ. ῆρος. ὁ. adiutor. παρὰ τὸ. ὄσσον. Etym. ſedulus adiutor, qui ſuppetias etiam inoratus fert, ὁ δίχα ὄσσης ἤτοι μαντείας τρέχων εἰς βοήθειαν. Euſtat. Iliad. ο. ὁ ἀπ' αὐτοῦ βοηθὸς ἢ δίχα ὄσσης ἀρήγων. Idem Iliad. χ.

Ἀοσσωτήρ. qui ſeruat, & opem fert non uocatus.

Ἄσματα. τά. aceres hordei increti. Cypriorum lingua.

Ἄουτος. ου. ὁ. ἡ. impercuſſus, nõ uulneratus: & inaudiens, ἀνήκοος.

Ἀοχλησία. ας. ἡ. carentia turbationis.

Ἄοψ. οπος. oculis carens.

Ἀοῶ. apud Pindarum ᾄδω, cano.

A Παγγελία. ας. ἡ. renunciatio, denunciatio. Ariſtot.

Ἀπαγγελίαν λέγω αὐτὴν λέξιν δι' ἧς ἀπαγγέλλεται τὰ διανοήματα.

Ἀπαγγέλλω. μ. λῶ. π. κα. ab alio mihi mandata renuncio, manifeſtum facio, ut legati, qui reuerſi à legatione, id quod egerunt, referunt: pronuncio, enuncio. id eſt probo, recito. Actiuum.

Ἀπαγγέλλομαι. idẽ ſicut ſuũ actiuũ ἀπαγγέλλω.

Ἀπάγελος. ου. ὁ. puer impubes ad annum uſq; 17. quaſi nondum in gregem aſcitus.

Ἄπαγε. apage, aduerbium eſt reprobantis, & reijcientis ſiue abominantis. Aliquando imperantis pro Accuſa, intenta formulam: ſed hoc ab ἀπάγω, de quo mox.

Ἀπαγείρω excito.

Ἀπαγινέω. effero, exporto, ut ἀγινέω affero, & apporto, Herodotus.

Ἀπαγκονιζόμενος. obuijs ulnis excipiens & amplexans.

Ἀπάγομαι. etiam uoce paſsiua eſt abducere ſecũ, & reducere: item auertere, diuellere, procurare.

Ἀπαγόρευμα. ατος. τὸ. interdictũ magiſtratus, quod etiam ἀπόρρημα uocatur Xenophonti.

Ἀπαγορεύω. defatigor, denego, nõ tolero, interdico, deſpero, deficio.

Ἀπαγρεύω. ſpolio.

Ἀπαγριόω. μ. ώσω. π. κα. exaſpero, irrito, phibeo.

Ἄπαγρος ου. ὁ. infortunatus uenator.

Ἀπαγχονίζω. μ. ίσω. π. κα. καὶ

Ἀπάγχω. μ. ξω. π. χα. ſuffoco, ſtrangulo. Actiu.

Ἀπάγω. μ. ξω. defero, abduco ad pœnam, rapio ad ſupplicium, ad iudicem, in carcerem eijcio. Item penſito. unde ἀπάγειν τὸν δασμόν, pendere tributum. Bud. Com.

Ἀπαγωγή. ῆς. ἡ. inductio, deductio. Accipitur interdum pro omni delatione, & eſt genus iudicij contra fures & graſſatores. φόρου ἀπαγωγή, ad pendendum tributũ, tributaria, Herodoto.

Ἀπᾴδω. μ. ᾄσω. π. κα. diſſono, diſpliceo.

Ἀπαθανατίζω. ad immortalem gloriam nitor, ad immortalitatem conſectandam erigor.

Ἀπάθεια ας. ἡ. immobilitas circa paſsiones.

Ἀπαθής. έος. ὁ. ἡ. Paſsione & affectione carens, rigidus.

Ἀπαιδαγώγητος. nondum inſtitutus, incorrectus. Ariſtot.

Ἀπαιδοτρίβητος. inexercitus, indoctus.

Ἀπαιδευσία. ας. ἡ. procacitas linguæ, ruditas.

Ἀπαίδευτος ου. ὁ. ἡ. indoctus, Poëtice ἀποφώλιος.

Ἀπαιδία. ας. ἡ. orbitas Herodoto.

Ἀπαιδιόω. circuncido, præputium ſeco.

Ἀπαιθριάζω. ſub dio ago, ſerenitatem aëris induco, ſudum facio.

Ἀπαίνυμαι

Ἀπαίνυμαι. aufero.

Ἀπαιόλησις. ιος. ἡ. καὶ

Ἀπαιόλη. ης. ἡ. impoſtura. Ariſtoph. Nebul. τὴν ὦ παμβασιλεῦ ἀπαιόλην. Item defraudatio, ἀποστέρησις.

Ἀπαιόλημα. τὸ. deceptio.

Ἀπαιολᾶν. priuare, mouere.

Ἀπαίρω. μ. αρῶ. π. κα. diſcedo.

Ἄπαις. ἄπαιδος. ſine prole.

Ἀπαίσιος. ὁ. ὁ ἡ. infauſtus, indecens, execrabilis.

Ἀπαισχυνεῖ. ne te pudeat, apud Platonem.

Ἀπαιτεῖται. poſtulatur.

Ἀπαιτεῖσθαι ἀργύριον. conuenlri, interpellari.

Ἀπαιτέω. μ. ήσω. π. ηκα. repeto.

Ἀπαίτησις. ιος. ἡ. repetitio.

Ἀπαιτητέον. repetendum.

Ἀπαιτητικός. ὁ. repetitiuus.

Ἀπαιτίζω. ἀπαιτέω.

Ἀπαιτηθεῖσαι χάριτες. debitæ gratiæ.

Ἀπαιώνιστον. mali ominis, δύσφημον.

Ἀπαιωρέω. μ. ήσω. π. κα. pendo, ſuſpendo. ἐκ τοῦ αἴρω, per pleonaſmum τοῦ ω.

Ἀπακαιροῦ. ἀκαίρως, intempeſtiuè.

Ἀπακριβόω. exactè laboro, diligenter aliquid facio, exactè compono & abſoluo, omni ope & exacta diligentia efficio. Item exactè reſpondeo, id eſt ſtatis horis euenio.

Ἀπακρούομαι. repulſo.

Ἀπάκτου. ἀπάγαγε, κόμιζον, aufer ab ἀπακτόω.

Ἀπάλαιστοι. οἱ. Vide in Chiliad. Eraſmi.

Ἀπαλαιώθη. antiquatum eſt.

Ἀπάλαμνος. ου. ὁ ἡ. induſtria carens, infirmus, imbellis. ὁ μὴ δυνάμενος παλαμνᾶσθαι, id eſt, τεχνάζεσθαι, iners, qui manum operi non admouet, quaſi ἄνευ παλάμης.

Ἀπαλγέω. μ. ήσω. π. ηκα. ceſſo dolore. accuſatiuo iungitur.

Ἀπαλέγομαι. repello.

Ἀπαλείφω. μ. ψω. π. φα. delino, lino. Actiu.

Ἀπαλεξίκακος. incurabilis.

Ἀπαλέω. negligo, ἀμελέω.

Ἀπαληθεύω. inuenio uerum, ueritatem clarè oſtendo.

Ἀπαλθέω. curo.

Ἀπαλλαγή. ῆς. ἡ. liberatio, ἀπάλλαξις.

Ἀπαλλαγῆναι. libertatem conſequi.

Ἀπαλλάξ. uiciſſim.

Ἀπαλλαξείω. liberari cupio, uolo diſcedere.

Ἀπαλλαξίω. μ. ήσω. π. κα. adiuuando remoueo.

Ἀπαλλᾶσθαι. haurire.

Ἀπαλλάττομαι. diſcedo, Polyb. Aliquando liberor, defungor, hoc eſt, nogocio aliquo explicor, eiq; finem impono, quemadmodum etiã defungi periculis, defungi morbo, defungi pœna Latinè dicimus. Aliquãdo ponitur pro decedo & uita fungor. Aliquando pro abhorreo, abſtineo. Ἀπηλλαγμένον πυρός, ab igni ſecretũ & liberum, abhorrens ab ignea natura. Ariſtot.

Ἀπαλλάττω. μ. ξω. π. χα. diſcedo. Aliquando libero, ut libero, dimittóque creditorem, hoc eſt à me ſummoueo, Demoſt. πρὸς Ἄπατ. Et libero accuſatorẽ, quod eſt placo, & munere corrumpo, apud eundem κατὰ Τιμοκ. Et libero, id eſt, manumitto, libertate dono. Aliquando abire iubeo, à me dimitto. Plut. ἀπαλλάξας τοὺς θύρα πελάτηρας, Abire à ſe iubẽs clientes & comitatũ. Aliquando uerſor, ago, uiuo, dego, Xenophon. Aliquando interimo, tollo. id eſt occido, Theophraſt. Aliquando aboleo, deleo, eximo. Demoſth. πρὸς Παραπ. Aliquãdo pro morior, item defungor, ſicut ἀπαλλάττομαι. Bud. Com. Quid autem diſcriminis ſit inter ἀπαλλάξας. & ἀφεὶς docet Arpocrat. in hũc modũ, ut ἀφεὶς dicatur cum quis abſoluerit, & liberauit aliquem ab ijs criminibus quæ illi intentauerat, ἀπαλλάξαι uero, cũ perſuaſerit accuſatori ut ab accuſatione deſiſtat, nec amplius quicquam expoſtulet.

Ἀπαλγοῦντες. οἱ. ἀμελοῦντες. negligẽtes, ꝓ ἀπαλγ.

Ἀπαλλακτός. ὁ. ὁ. eximius, ſplendidus. (γοῦντες.

Ἀπαλλόν. τὸ. μόνον. unicũ, non duplicatum, exile.

Ἀπαλοιφή. ῆς ἡ. litura.

Ἄπαλον. induciæ, ceſſatio à palęſtra.

Ἁπαλός. ὁ. ὁ. tener, paruus, delicatus, mollis.

Ἁπαλόσαρκα. uocantur ea quæ ſunt teneræ carnis, uel ex ætate, uel ſexu, uel delicijs.

Ἁπαλότης. ητος. ἡ. mollicia.

Ἁπαλοτρεφής. έος. ὁ. ἡ. ſaginatus.

Ἁπαλόχρως, ωτος. ὁ. ἡ. mollis corpore.

Ἁπαλύνω. μ. υνῶ. mollio. Actiu.

Ἀπαμάομαι. meto, colligo.

Ἀπαμβλύνομαι. concido animo. Ἀπαμβλύνομαι εἰς τὰ πράγματα πάντα, Ineptior ſum & fio ad res gerendas.

Ἀπαμβλύνω. hebetem oculorũ aciẽ corrigo, caligine uiſum libero, & expedio, cui opponitur τὸ ἐπαμβλύνω.

Ἀπαμβροτάνω. erro, Neutrum.

Ἀπαμείβομαι. reſpondeo ex aduerſo.

Ἀπαμείρω. ſeparo, priuo. παρὰ τὸ μείρω τὸ μερίζω.

Ἀπαμπίσκω. ſpolio. Actiu.

Ἀπαμφιέννυμι. μ. έσω. detego, ſpolio.

Ἀπαμύνω. μ. υνῶ. expello, arceo.

Ἅπαν. αντος. τὸ. omne, ὅλον. Iones & poëtæ corripiunt primam, Attici producunt.

Ἀπαναίνομαι. ἀόρ. ἀπηνηνάμην. renuo. Depon.

Ἀπαναισχυντέω. μ. ήσω. π. κα. uerecũde facio, Apd Plat. in Apolog. ꝓ inuerecunde facio ponitur.

Ἀπανάστασις. migratio, ἀποικία.
Ἀπάνευθε. longè, ſeorſum.
Ἀπανθέω. μ. ήσω. π. κα. defloreo.
Ἀπανθίζω. enucleo, flores colligo.
Ἀπανθισμὸς. ὁ. linea exilis & uiſum effugiẽs apud pictores dicitur, Galen. teſte, cuiuſmodi lineæ à Protogene & Apelle ductæ apud Plin. lib. 35.
Ἀπανθρακίδες. piſces ad aſſandum idonei.
Ἀπανθρακίζειν. carbones urere, ἄνθρακας piſces edere.
Ἀπανθρακὶς. ίδος. ἡ. pemmatis genus quoddã.
Ἀπανθρωπία. ας. ἡ. inhumanitas.
Ἀπάνθρωπος. ου. ὁ. ἡ. inhumanus, inamœnus.
Ἀπανίσαμαι. diſcedo. ἀπανίσαντο ἑτέρωσε, Conferebant ſe aliò.
Ἀπανιστάμενος. ου. ὁ. excedens, commigrans.
Ἀπανίστημι. pello. Thucyd.
Ἀπανταχῆ. ubique.
Ἀπαντάω. uoce actiua tantum dicitur in præſenti, licet in futuro in uocem paſsiuam exeat & ſignificat obuiam eo, occurro, obuium me fero, ut εἰς τὰ κήδη ἀπαντᾶν, apud Ariſtot. pro ad funera deducenda ſe cõferrre, & offerre. Sic Terẽt. Egomet quoq; eius cauſa in funus prodeo. Interdum ponitur pro reſpondeo, id eſt euentu cõuenio & congruo, conſentio, Syneſ. Sic Cic. Reſpondent extrema primis, media utriſque. Aliquando pro incido, ἐντυγχάνω. Athen. δυσὶ δὲ συγγράμμασι περὶ αὐτοῦ ἀπηντήσαμεν. Quemadmodum Cicero, Nam eorum in libros ego incidi. Aliquando pro coẽo, cogor in concionem. Ariſtot. ἀπαντᾶν τοὺς πολίτας. Bud. Cõ. Ἀπαντῆσαι, τὸ παρατυχεῖν δίκη. Vide ὑπαντῆσαι in Ammonio.
Ἀπάντημα. ατος. τὸ. &
Ἀπάντησις. εως. ἡ. obuiam itio, congreſsio, reſponſio.
Ἀπαντικρύ. contra.
Ἀπαντικνά. ἀντίτροπα.
Ἀπαντλεῖν. haurire, leuare.
Ἀπανταχόθεν. undiq;, ex omni parte.
Ἀπαντῶντα. oblata & fortuita, non rogata aut interpretata, ut auguria oblata & auſpicia. Bud. Comment.
Ἅπαξ. ſemel.
Ἅπαξοι. μοναχοί.
Ἀπαξάπας. αντος. ὁ. uniuerſus.
Ἀπαξάπλως. omnino.
Ἀπαξιόω. ῶ. deſpuo, indignum puto.
Ἀπαπαί, approbantis uox eſt.
Ἀπαράβατος. ου. ὁ. incommutabilis, perpetuus. unde ἀπαράβατον. τὸ. quod ſucceſsione ad aliũ non demigrat, quemadmodum in ſacerdotio Moſaico.

Ἀπαράβλαστον. τὸ. ad nepotũ procreationem inhabile. ut Gaza reddit in Theophraſto.
Ἀπαράβλητος. diſsimilis, Theoph. apud Athenæũ lib. 2. de Laconica lactuca ſic inquit, αὕτη δὲ ἔχει τὸ μὲν φύλλον σπολυμῶδες ὀρθὴ δὲ καὶ εὐαυξὴς ἀπαράβλητος ὥσπερ ἐκ τοῦ καυλοῦ. id eſt, nec brachiata à caulibus, Ita enim uertit Hermol.
Ἀπαράγγελτος. iniuſſo.
Ἀπαραίτητον. τὸ. quod recuſari non liceat.
Ἀπαραίτητος, ου. ὁ ἡ. inexcuſabilis, inexorabilis, ineuitabilis, irrecuſabilis, ὃ οὐ δύναταί τις παραιτῆσθαι.
Ἀπαρακάλυπτος. ου. ὁ. manifeſtus, qui celari non poteſt.
Ἀπαράκλητος. ου. ὁ. ἡ. inconſonabilis, non uocatus ſe offerens.
Ἀπαρακλέπτως. perfectè Hermogeni.
Ἀπαράλλακτος. non differens, nõ euarians, per omnia ſimilis. Hinc ἀπαραλλάκτως, aduerb. apud Athen. lib. 1.
Ἀπαραλλαξία. ας. ἡ. conſtantia.
Ἀπαράλεκτος. ου. ὁ. hiſpidus, cui nõ depexi ſunt ſuperuacui capitis crines.
Ἀπαραλόγιστος. ου. ὁ. ἡ. qui nequit decipi.
Ἀπαραμύθητος. ου. ὁ. ſine conſolatione.
Ἀπαράνυκτα. extra tempus.
Ἀπαραποίητος. ὁ. ἡ. uerus, germanus, non adulteratus.
Ἀπαρασήμαντος. ου. ὁ. non animaduerſus, non notatus.
Ἀπαρασκεύαστος. ου. ὁ. impræparatus, impræmeditatus, qui ſimplici & frugali more utitur, & qui imparatus occupatur & opprimitur.
Ἀπαρασκευάστῳ γνώμῃ. ex tempore.
Ἀπαράσκευος. ὁ. ἀπαρασκεύαστος.
Ἀπαρασκεύως. impræmeditatè.
Ἀπαράσσω. amputo, abſcindo, Iliad. ν. Item depello, deturbo, deijcio. Herod.
Ἀπαρατηρήτως. inobſeruanter.
Ἀπαράτιλτος. ου. hirſutus, incomptis capillis.
Ἀπάραχον. τὸ. execrabile.
Ἀπαράχυτος οἶνος. uinum non dilutum.
Ἀπαραχώρητος. ου. ὁ. pertinax, nulli cedens, indeſinens, non ceſſans.
Ἀπαργία. ας. ἡ herba, apargia Theophraſto.
Ἀπάργματα. τὰ. primitiæ, ἀπαρχαί. παρὰ τὸ ἄρχω, ἄργμα, ἀπάργμαι. Bud. Com.
Ἀπαρεγχείρητος. intentabilis, inuiolabilis.
Ἀπαρεμπόδιστος. ου ὁ ἡ. minime implicitus.
Ἀπαρέμφατος. ου. ὁ. ἡ. infinitiuus, indefinitus.
Ἀπαρενόχλητος. ου. ὁ minime perturbatus.
Ἀπάρσις. εως. ἡ. diſceſſus.
Ἀπαρέσκομαι. ægrefero uel implacide. Interdũ pro placo.

Ἀπαρέσκω

Ἀπαρέσκω. diſplico,,improbor. Thucyd.
Ἀπαρέω careo.
Ἀπαρηγόρητος. ὁ.ἡ. Inconſolabilis, deſolatus.
Ἀπαρηγάω. μ. ξω. π. χα. iuuo.
Ἀπαρθενεύω. non congruo uirginibus.
Ἀπαρθένευτος. ὁ.ἡ. non decens uirgines.
Ἀπαριθμέω. μ. ήσω. π. κα. καὶ ἀπαριθμοῦμαι. recenſeo, numero. Actiu. Bud. Com. & ἀπαριθμῶν, numerum explens, Iſocrati Philipp.
Ἀπαρίνη. ἡ. lappa quæ in lente naſcitur Theophraſtus, apud quem etiam παρίνη legitur, lappa, ὀροβάγχη. Vide Dioſcoridem.
Ἀπαρκεῖ. ſufficit.
Ἀπαρκής. contentus. congruens.
Ἀπαρκτεῖν. ἀποτυγχάνειν.
Ἀπαρκτίας. ὁ. ſeptentrio, uentus.
Ἀπάρκτιος. ſeptentrionalis. Lycophr. ἀπαρκτίαις πρηστῆρος αἴθωνος πνοαῖς, Boreæ uenti flatib.
Ἀπαρνέομαι. μ. ήσομαι. denego. καθόλου ἀρνέομαι.
Ἀπάρνυμαι. ἀφαιροῦμαι, aufero.
Ἀπαρρησίαστος. ὁ.ἡ. carens audacia loquendi.
Ἀπάρσεις. dicuntur q & σταθμοί, manſiones. Sic dicti à tollendis ſarcinis, quemadmodũ σταθμοί à ſubſiſtendo.
Ἀπαρτάομαι. dirimor, ſeparor, aberro, longius digredior.
Ἀπαρτάω. μ. ήσω. π. ηκα. ſeorſum appendo, ſuſpendo, diſtraho, dirimo, diſſocio, auerto, alligo. Lucian. ἐξ αὐτοῦ ἐμοῦ τὰς ἐλπίδας μοι ἀπαρτήσας. Ex me ipſo ſpem mihi ſuſpendens. Ἀπαρτᾶν τὸν λόγον, ſermonem deflectere.
Ἀπαρτὶ admodum, poſthac, confeſtim, deinceps, affatim, ἀπηρτισμένως. Ariſtoph. ἔγωγε καὶ τοὺς δεξιοὺς καὶ σώφρονας ἀπαρτὶ πλουτῆσαι ποιήσω. Plenè, omnino. Herodot. ἐκ τῶν εἰσὶ στάδια δύο ἀπαρτί.
Ἀπαρτία. ας. ἡ. perfectio, ἀποσκευή. Item auctio ſub præcone, maximè ſupellectilis, ὁ περὶ τὸν οἶκον κόσμος, ἤτοι τὰ λεγόμενα ἔπιπλα.
Ἀπαρτίζω. μ. ίσω. π. κα. perficio, omnibus numeris expleo, quadro, adęquo. τὸ ἀρτίως. id eſt, ἐν ἁρμόστως συμπληρῶ. Bud. Com.
Ἀπαρτικός. paratus itineri.
Ἀπαρτιλογία. ας. ἡ. rotunda ratio uulgo dicitur, ſolida ſumma, cum nihil nec excurrit, nec deeſt. Quadrans à Cicerone appellatur.
Ἀπάρτιον προγράφω. auctionem bonorum facio & auctionor. Bud. Com.
Ἀπαρτισμός. οῦ. ὁ. perfectio, complementũ, omnium partium iuſta abſolutio.
Ἀπαρτίως. exquiſitè, accuratè, perfectè.
Ἀπαρύομαι. μ. σομαι. exhaurio.
Ἀπαρύτω. μ. ύξω. π. υχα. detraho.
Ἀπαρχαί primi fructus, qui dijs conſecrabantur, quo uidelicet in proximum annum augerent etiam arborum fœturam, ἀπάργματα. Bud. Comment.
Ἀπαρχαιοῦμαι. obſoleſco.
Ἀπαρχῆς. ab initio.
Ἀπάρχομαι. μ. ξομαι. primitias ſoluo & decerpo, libamina facio. Herodot. ὁ θύσας τῶν κρεῶν & τῶν σπλάγχνων ἀπαρξάμενος. Item τὸ ἄρχεσθαι. incipere, auſpicari. Ariſt. ἔδοξεν ἀπάρξασθαι τοῖς τοῦ βασιλέως ἐπιτάγμασι, Placuit delibanda iam eſſe regis mandata: per datiuũ dixit. Greg. pro authorem eſſe & conditorem uſus eſt, ἧς αὐτὸς ἀπήρξατο, Cuius ipſe ædidit primordiũ: de Chriſti reſurrectione loquens. qui primus ſemel ſurrexit, poſtquam occidit. Bud. Com.
Ἀπαρχόμενος. ὁ. qui facit primitias ſacrificij.
Ἀπάρχων στρατευμάτων. præfectus miliciæ.
Ἀπαρωγός. opitulator. malim ἐπαρωγός.
Ἅπας. πᾶς. quilibet, omnigenus.
Ἅπας. αὐτός. ὁ. καὶ
Ἅπαξ. ης. ἡ. omnis. Et ἅπαντα τῶν χρόνων. omnibus ante ſeculis, ex omni æternitate.
Ἀπασβολάομαι. fuliginem excutio.
Ἀπαστεύω. erro, fallor. Deductum ἐκ τοῦ ἀπατῶ.
Ἀπαστί. ieiunè.
Ἀπαστία. ας. ἡ. ieiunium.
Ἄπαστος. ὁ. ἡ. ieiunus. παρὰ τὸ πάσασθαι τὸ ἐσθίω.
Ἀπαστράπτος. ὁ. ἡ. coruſcans Luciā in Mycill.
Ἀπαστράπτω. μ. ψω. π. φα. fulguro, reſplendeo, nō ſolum de fulgore dicitur.
Ἀπασχολέω. impedio, uaco aut operam do.
Ἀπασχολοῦμαι. occupo.
Ἀπαταγί. ſine ſtrepitu.
Ἀπατακνός. captioſus, fallax.
Ἀπατάω. μ. ήσω. π. κα. propriè à uia aliquem deducere. nam πάτος uiam tritam ſignificat. Vnde & pro decipere ponitur.
Ἀπάτερθε. ſeorſum.
Ἀπατεὼν. ῶνος. ὁ. deceptor, circumuentor.
Ἀπάτη. ἡ fraus, ſuadela, deceptio, error. ἐκ τοῦ ἀπαφῶ. Item, herbæ nomen in Theophraſto, Gaza fraudem uertit.
Ἀπατηλιος. ὁ. deceptibilis.
Ἀπατηλός. ὁ. fallax, fraudulentus, fucatus.
Ἀπατούρια. τά. feſtum erat Baccho ſacrum ob ſingulare certamen Melanthi cum Bœoto Xãtho: celebrabatur autē per triduum, primusq; dies uocabatur ἀνάρρυσις, ab immolatione hoſtiarum, ſecundus dies δόρπια, ob conuiuationes frequentes: tertius κουρεῶτις, quando tribubus aſſignabantur pueri, Sic doctiſſ. Proclus lib. Commentariorum primo in Timæũ. Eraſ. in prouerbio ad apaturia. Vnde & indictionib. ſingulis.

Ἀπάτωρ.

Ἀπάτωρ,ορος.ὁ.cares patre. Vulcani cognomen, apud Theocr. Apud Plutar. in Problem. ἀπάτορες ἀσόφοι interpretantur.

Ἀπαύγασμα.ατος.τὸ.ſplendor,relucentia.

Ἀπαυγάζω.corruſco,fulgeo.

Ἀπαυδάω.μ.ήσω.π.κα. interdico, excommunico,defatigor.

Ἀπαυδέω.μ.ήσω.π.ηκα.defatigor.

Ἀπαυθαδίζομαι.μ.ίσομαι.καὶ

Ἀπαυθαδιάζω. deſiſto à contumacia, ſum arrogans. ἀπὸ τῆς αὐθάδης.

Ἀπαυθαδιᾶσθαι.auſurum,audere.

Ἀπαυθαδισάμενος.ου.ὁ.minime aſſentiens.

Ἀπαυθημερίζω. eodem die redeo, Xenoph.

Ἀπαύλια.τά.uel ἀπαυλία ἡ. munera quæ dātur nouæ nuptæ ſponſæ, uel dies in quo noua nupta iacet cum uiro. ὅτι τότε ἄρχεται ἡ κόρη χωρὶς τοῦ πατρὸς αὐλίζεσθαι: uel τότε ἐπαυλίζεται τῷ ἀνδρὶ ἡ γυνή.

207 Ἀπαυράω.μ.ήσω.π.κα.ἀόρ.ἀπαῦρα.fi.αor,priuo aufero.

Ἀπαύρω.priuo.

Ἀπαυστί.irrequietè.

Ἄπαυστος.irrequietus. ἄπαυστος γλῶττα, cui ſilentium imperari non poteſt.

Ἀπαύστως.ſine intermiſſione,perenni tenore.

Ἀπαυτομολέω.à me ipſo uenio,tranſfugio.

Ἀπαυτόφιν.per ſe,ſponte ſua, ἀπ' αὐτοῦ.Homer.

Ἀπαυχενίζω. frenū reijcio & reſpuo, ἀφηνιάζω, & ceruicem attero & excorio.

Ἀπαυχενίσαι ταῦρον.frenare taurum.

Ἀπαφίσκω.decipio,ἀπατάω.

Ἀπαφρίζεσθαι.deſpumare.

Ἀπεβήσετο.euenit.

Ἀπέγγονος.ὁ.pronepos.

Ἀπεγγυάζω.reſtituo,ἀποκαθίστημι.

Ἀπεγνωκώς.ότος.ὁ.diffiſus.

Ἀπεγνωσμένος.ου.ὁ.expers.

Ἀπεδανός.οῦ.ὁ.imbecillis.

Ἀπεδέστερον ναοῦ. deterior, aut inferior nihil templo.

Ἀπεδίζειν.æquare,planare,ὁμαλίζειν.ſolo æquare.

Ἀπέδιλος.ου.ὁ.incalceatus,uel potius ut α ſit loco ἅμα,talearia indutus,apud Aeſchyl. σύθην δ' ἀπέδιλος ὄχῳ πτερωτῷ.

Ἄπεδον.τὸ. arduū,planū. ἰσόπεδον.Inferius,ἀρ.

Ἀπέδρα.aufugi,ἀόρ.α.ab ἀποδράω. (πεδίον.

Ἄπει.abi,abſcede.Et in præſ.& fut.abes,diſcedis, & diſcedes.

Ἀπείδων.reſpiciens.

Ἀπείθανος.ου.ὁ.ineptus.

Ἀπειθής.έος.ὁ.ἡ. imperſuaſibilis,inobediens,cōtumax,incredulus. δυσπειθὴς autem, difficilis perſuaſu.Ammonius.

Ἀπείθεια.ας.imperſuaſibilitas,inobedientia,cōtumacia,diffidentia,incredulitas.

Ἀπειθοῦντες.οἱ.increduli,non audientes dicto.

Ἀπειθῶ.ἀπιστῶ,non pareo,inobediens ſum.

Ἀπεικάζω.μ.σω.π.κα.aſſimilo,effigio,exprimo.

Ἀπείκασμα.τος.τὸ.ſimilitudo.

Ἀπεικόνισμα.τὸ.adumbratio.

Ἀπεικός.ότος.τὸ.indecens.

Ἀπεικότως.improbe,indecenter.

Ἀπειλέω.μ.ήσω.π.ηκα.promitto,inſulto,minor, glorior. Vnde ἀπειλήτην,duali numero indefiniti primi, per ſyncopen pro ἠπειλησάτην. Etymol.

Ἀπειλή.ῆς.ἡ.minæ,ira. παρὰ τὸ ἀποθεν ἐλεῖν uel παρὰ τὸ ἀπέλλειν, quod eſt ἀπείργειν.Etym.

Ἀπειλητήρ.ῆρος.ὁ.iactator,minator.

Ἀπειλητικῶς.minaciter.

Ἀπειληφότες.οἱ.conſecuti.

Ἀπειλούμενα κακά.impendentia.

Ἀπειλοῦμαι.minis terreor.

Ἀπειλῶ.minor,minitor.ἀπειλέω.

Ἄπειμι.abſum,abeo,proficiſcor. ἄπεισιν εἰς πατρίδα.Redit in patriam.

Ἀπειπεῖν.eſt negare deuiando,interdicere,prohibere,recuſare,renūciare.unde μῆνιν ἀπειπών. apud Homerum Iliad. τ. Iram renuncians, finiens, remittens, nuntium inimicitiarum remittens, ualere iræ pertinaciā ſinens. Item ἀποκαμεῖν, laceſſere,fatiſcere.Idem & ἀπείπασθαι ferè ſignificat,quod etiam abdicare eſt,& retractare quod dictum eſt, hoc eſt pollicitationem uel promiſſum renunciare, & quaſi ſeſe reprehendere, reuocareq́;. Ἀπειπάμενον πᾶσαν τὴν ἐλπίδα, Deſpondens omnem ſpem. Ἀπειπάμενοι τὴν γνώμην τὴν σοῦ. Repudiantes tuam ſententiam. Item ἀπεῖπε, iuſſit, uictus fuit. Bud.Com.

Ἀπειράκις.infinite.

Ἀπείρασον.τὸ. inexperientia,intentatum.

Ἀπείραστος.ου.ὁ. intentabilis, qui tentari non poteſt,aut qui non tentat.

Ἀπείρατος.intentatus.

Ἀπείργω.μ.είρξω.π.κα.phibeo, arceo, deterreo, coërceo,impedio,abſtineo.Bud.Com.

Ἀπείρεσιος.ου.ὁ.infinitus.

Ἀπείρηκα.defeſſus ſum.eius præſens eſt ἀπαγορεύω.

Ἀπειρημένα.τὰ.prohibita,interdicta,infanda.

Ἄπειρητος.ου.ὁ.inexpertus.

Ἀπείριτος.ου.ὁ.infiniens,immenſus,interminus.

Ἀπειρόγαμος.ου.ὁ.ἡ.innuptus, coniugalis thori expers.Chriſoſt.

Ἀπειροδάκρυς.υος.ὁ.ἡ.lachrimarum expers, flere neſcius,Aeſchyl.

Ἀπειρόκακος. ου. ὁ. malorum expers.

Ἀπειροκαλία. ας. honeſti inexperientia, decori ignorãtia, inſolentia, inelegãtia. Quod uitium eſt eorum (inquit Bud. de Aſſe) qui nec bona ſua nouerũt, nec eorum uſui acquieſcunt, qui ſerijs in rebus operam bonam ac ſtrenuam nauař didicerunt. Ariſtot. Ethicor. Nicomach. 5. uidetur ἀπειροκαλίαν nimiam quandam magnificentiam appellare, cum modum magnificẽtiam nimio affectato ſplendore excedimus, uitium contrarium μικροπρεπεία, quorũ medium ſiue uirtus μεγαλοπρέπεια dicitur, uocatur idem uitium & βαναυσία. Ariſtoteli ibidem.

Ἀπειρόκαλος. ου. ὁ. ἡ. honeſti expers, inſolens, inelegans, uitę mundioris ac elegãtioris rudis, parum modeſtus, decori neſcius, qui quid loco conueniat neſcit, quem Latini ineptum uocant Gel. lib. 11. cap. 6. & lib. 18. cap. 8. & Bud. de Aſſe libro 1.

Ἀπειροκάλως. Inſolenter, ineptè præter decorũ. parum modeſte. Ἀπειροκάλως χρῆσθαι, abuti.

Ἀπειρόλεχης ε͂ος. ὁ ἡ. thori expers, uirgo.

Ἀπειροπαθεία. affectus nimius & ſine fine.

Ἀπειροπλάσιος. ου. ὁ. multiplex.

Ἀπειροπόλεμος. ου. belli imperitus,

Ἄπειρος. ου. ὁ. ἡ. inexpertus, multus. παρὰ τὸ μὴ ἔχειν πειρᾶν. hoc nomine quandoq; intelligũt tunicam exitu nullo. Meminit Sophocles in Polyxena, & Euripid. in Oreſte. Eiuſmodi miſſam Herculi canunt poetæ. Ἄπειρος ὤν, Non noueram, Plutarch.

Ἀπείρρητος. ineffabilis ἄρρητος.

Ἀπείρων. ονος. ὁ. ἡ. magnus, infinitus, ſine carẽs. Sic uocatur ἀλίθος δακτύλιος, id eſt annulus gemma non inſignitus cõcinnatusq;: quaſi dicas omni carens fine, quòd ſit rotundationis abſolutæ, nec appareat unde initiũ ſumas. Meminit Ariſtot. lib. 3. Auſcult. καὶ γὰρ (inquit) τοὺς δακτυλίους ἀπείρους φασί, τοὺς μὴ ἔχοντας σφενδόνην. id eſt, Annulos uocant apiros quibus funda nõ eſt. De infiniti ratione loquitur eo in loco. Homerus item terram uocat ἀπείρονα, id eſt σφαιροειδῆ orbicularem, ut interpretatur Euſtat. & Io. Grammaticus. Nam nec ſphęra, nec circulus finem habent aut initium: & philoſophi ferè omneis elemẽta ſtatuunt rotunda ſpecie. Vide Plutarch. lib. 2. de philoſophorum placitis.

Ἀπείρως. ruditer, imperitè, & ἀπείρως ἔχω. Iſocrati pro rudis ſum.

Ἀπεἰσαγγελίας φεύγων. læſæ maieſtatis criminis reus.

Ἀπείσιω. uide ἄπειμι.

Ἀπεισόν. τό. pertinacia.

Ἀπεκαίνυμαι. uinco, occido. ἀπὸ τοῦ καίνω τὸ φονεύω.

Ἀπεκατεστάθην. reſtitutus ſum.

Ἀπεκβάλλω. μ. λῶ ſoluo.

Ἀπέκγονος. ου. ὁ abnepos.

Ἀπεκδέχομαι. μ. ξομαι. expecto,

Ἀπ᾽ ἐκείνου. iam tum, ex illo tempore.

Ἀπελλαῖος. ου ὁ. apud Macedonas menſis, qui Hebræis Kisleu teſte Ioſepho Latinis December.

Ἀπελέγομαι. reprobo.

Ἀπεκτείνομαι. extendor, diffundor.

Ἀπέκτεινον. occidebant.

Ἀπέκτητος. impexus. πέκω γὰρ τὸ πλέκω, καὶ κτενίζω.

Ἀπέκταν ἀπὸ τοῦ κτῆμι, ἐκτάμαι, ἐκτάμην, ἔκτας, ἔκτα. & ἀπέκταν.

Ἀπέκτον. intonſum, impexum. Ath. lib. 1. & 9.

Ἀπεκτόνε ἢ ἀπέκτονον. præteritum medium, ἀπὸ τοῦ κτείνω, κτενῶ.

Ἀπελάζω. concionor. Laconicum eſt.

Ἀπελάτης. ὁ. μετὰ ξίφους ἀπελαύνων ἀγέλας ζώων, hunc Vlpian. Iureconſultus abigeum uocat, quippe qui pecora depaſcens uel ex armentis ſubtrahit ac quodamodo depredatur, & abigendi ſtudium quaſi artem exercet, equos de armentis uel de gregibus adducens.

Ἀπελαύνω. μ. άσω. π. κα. expello, abigo. Item redeo, retro unde ueni refero pedem. Lucian. in Pſeud. καταθέμενος δ᾽ ἡμᾶς ἐν αἰγιαλοῖς, ὀπίσω ἀπήλαυνον id eſt, retro curſum legit.

Ἀπελαφρύνω. ſublego.

Ἀπελάω. τὸ ἀπελαύνω.

Ἀπέλεγμα. ατος. τό. redargutio.

Ἀπελεγμός. οῦ ὁ. reprobatio.

Ἀπελέγχω. μ. ξω. π. χα. redarguo, confuto.

Ἀπέλεθρον. procul.

Ἀπέλεθρος. ου. ὁ ἡ. immenſus, fortis, cui non propinquus fieri poſſis. πέλεθρον enim ſiue πλέθρον, μέτρον γῆς ποδῶν ἑκατὸν εἶναι. ἢ τὸ πολυπέλεθρον τοῖς ἐπίπασιν.

Ἀπελέκητος. ὁ. indolatus, rudis, illaboratus.

Ἀπελευθερία. ας. ἡ. manumiſſio, aſſertio in libertatem.

Ἀπελευθερικός. οῦ. ὁ. ἡ. libertinus.

Ἀπελεύθερος. ου. ὁ ἡ ὁ ἐκ δούλου ἐλευθερωμένος, libertus, libertinus. Diſtinguunt ab ἐξελεύθερος, uerum indiſcriminatim iam uſurpãt, ut annotat Ammon.

Ἀπελευθερούμενος. ου. ὁ. manumittens.

Ἀπελευθερόω. μ. ώσω. π. ωκα. manumitto.

Ἀπελευθέρωσις. εως. ἡ. ἡ ἀπελευθερία, uindicta. Plutarch.

Ἀπέλευσις. abitio.

Ἀπελήλακα. abegi, ab ἀπελάω.

Ἀπείλλω. excludo.

Ἄπελος. hulcus, uulnus. περὶ τὸ μὴ προσαπελάζειν τὴν σάρκα, ἀλλὰ διηρῆσθαι.

Ἀπελπίζω. μ. ίσω. π. κα. deſpero. Ἀπελπίζειν τὸν νοσοῦντα, Nullam de ægroto ſpem habere reliquam. Sic etiam Lucan. lib. 5. Deſperare uiam, dixit. Significat etiã ex re quapiam ſperare. Gaza ex Cic. εἰ τὴν εἰς τοῦδε τὸν χῶρον ἐπάνοδον ἀπελπίσης, Si reditũ in hũc locum ſperaueris.

Ἀπεμέω. μ. έσω. π. εκα. reuomo.

Ἀπεμπολάω. μ. ήσω. π. ηκα. καὶ

Ἀπεμπολέω. uendo, uenundo, addico, commuto. Effertur modo cum augmento, modo ſine augmento. Bud. Com.

Ἀπεμπολή. ῆς. ἡ. &

Ἀπεμπόλησις. ιος. fraudulentus contractus, uenditio doloſa.

Ἀπεμφαῖνον τὸ. obſcurum.

Ἀπεμφαίνω. diſſentaneus aut diſſimilis ſum, nullo modo refero. Bud. Com.

Ἀπέναντι. ante, in conſpectu.

Ἀπεναντία. ex cõtrario aduerb.

Ἀπενάσσατο. commigrauit. Ilia. β'. ἀπῴκησεν.

Ἀπεγίγνομαι educor, efferor.

Ἀπεγνωσμένος. flagitioſus, nequã, uecors, amẽs, profligatus deploratusq;. Demoſthenes: πῶς ἄνθρωποι κακίους, ἢ μᾶλλον ἀπεγνωσμένοι τούτων γένοιντ'; id eſt, Quo pacto homines peiores, aut profligati magis his eſſent?

Ἀπεγνωσμένως ἔχειν. deſpondere animum.

Ἀπενθής. έος. ὁ ἡ. illugubris. ἀδάκρυτος.

Ἀπενιαυτίσαι. à patria exulare, uel annum ab aliqua re ceſſare.

Ἀπενιαυτίζω. in annum ſolum uerto, Sic Apollonius Tyanæus ἀπενιαυτίσαι legitur, quũ excidiſſet ſpe potiundæ amaſiæ.

Ἀπενιαυτισμός. οῦ. ὁ. exilium unius anni, abſentia in annum, exilium annuum ob cædem nõ uoluntariam. Abannatio dici poteſt. Bud. Pan.

Ἀπεξαμαρτάνειν. peccare.

Ἀπεξεγίνωντο emergebant.

Ἀπεξιγίναι. uindicare.

Ἀπεοικώς. non idoneus.

Ἀπέπαντος. ου. ὁ. immaturus. Epigram.

Ἄπεπτος. ου. ὁ. ἡ. indigeſtus.

Ἅπερ. τά. quæ. Item pro quemadmodum Atticè, per ἔκλειψιν τοῦ ὥς. Ariſtoph. Ran. ἐκροιμύνεται πρῶτον. ἅπερ ἑκάστοτε ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν ἐστρέπετο. Non credendum Cyrillo qui ἅπερ pro quemadmodum ſine aſpiratione ſcribendum teſtatur.

Ἀπεράντεια. ciuitas Theſſaliæ, unde Ἀπεράντιοι gentile nomen.

Ἀπεραντολογία. ας. ἡ. infinitus ſermo, multiloquium, uerboſitas.

Ἀπεραντολόγος. ου. ὁ. multiloquus.

Ἀπέραστος. ου. ὁ. uel ἀπέρατος. infinitus, interminatus, non habens exitum.

Ἀπέρασις. ιος. cruditas, imperfectio.

Ἀπέρατος. ου. ὁ. ἡ. infinitus, innauigabilis.

Ἀπεργάζομαι. μ. σομαι. efficio, perago.

Ἀπεργάθω. detego.

Ἀπεργασία. ἡ. peractio, effigies.

Ἀπεργαστέον. peragendum eſt.

Ἀπεργαστέος. ου. ὁ. peragendus.

Ἀπερείδω καὶ ἀπερείδομαι incumbo, inclinor, affirmo, firmiter adigo, effundo, exhaurio, & infligo, incutio, fulcio, applico.

Ἀπερεί. infatigabiliter.

Ἀπερείδω. figo.

Ἀπερέσιος. ου. ὁ. infinitus, multus. Ety. ἀπερέσια, ἄπειρα διὰ πλῆθος, πολλά.

Ἀπέρεισις. ἡ. diuaricatio.

Ἀπερέω. contradico.

Ἀπερήκω. depello.

Ἀπερημόομαι. μ. ώσομαι deſolor.

Ἀπερίγραπτος. incircunſcriptus.

Ἀπεριλάλητος. ου. ὁ. quem non facile uerbis compeſcas, qui blaterandi finem non facit.

Ἀπερίληπτος πρεσβεία. libera legatio quæ priuatæ rei cauſa mandatur, quæ nullo uel tempore, uel loco circũſcripta eſt, nullis rationibus reddendis obnoxia. Bud. in Annot.

Ἀπεριμερίμνως. inconſideratò.

Ἀπερίοπτος πάντων. qui negligit, non curat quippiã.

Ἀπερισάλπιγκτοι. dicuntur Dionyſ. Areopa. οἱ ἀπερίηχητοι, ἀκατήχητοι.

Ἀπερίσκεπτος. ου. ὁ ἡ. temerarius, inconſultus.

Ἀπερισκέπτως. incircunſpectè, ſine conuento & certo conſtituto.

Ἀπερίσπαστος. ου. ὁ. ἡ. immobilis.

Ἀπερισπάστως ſine ulla diſtractione.

Ἀπερίστασις. εος. ἡ. εὐπραξία. rerum felicitas. uide περίστασις.

Ἀπερίστατος. ου. ὁ. ἡ. deſtitutus. Ἀπερίστατον ῥαστώνην Polybius de Athenienſium ciuitate loquens, uocat ſtatũ rebus ſecundis florentem, in quem nulla clades, aut alia rerum difficultas incurrit. Etiam ῥαστώνη per ſe ſignificat ſecundarũ rerum proceſſum, & fortunæ indulgentiam nullis caſibus aut cladibus interruptã, hoc eſt τοῦ βίου εὐπραξίαν. Bud Com.

Ἀπερίτμητος. ου. ὁ. ἡ. incircuncisus, inſciſſilis.

Ἀπέριττον. impar, incompoſitũ, ἀπέριττος γλῶσσα, minimè fucata lingua.

Ἀπεροῦσιν. laſſantur.

Ἀπερραπίζω, ἀποφημίζω, ἐπιστομόω, uel ἀποδι-

ὦκα & ἀπεῤῥίπησεν, ἀπήλασεν.

Ἀπεῤῥε. ualeas, abeas.

Ἀπεῤῥωγὼς ότος. interruptus.

Ἀπευθειάζω. μ. άσω. π. κα. rudeo.

Ἀπερύκω. prohibeo κωλύω. propulſo. Accuſ. Xenoph. Σωκράτης, εἰπέ μοι ἔφη ὦ κρίτων κύνας δὲ τρέφεις ἵνα σοι τοὺς λύκους ἀπὸ τῶν προβάτων ἀπερύκωσι; καὶ μάλα ἔφη μᾶλλον γάρ μοι λυσιτελεῖ τρέφειν ἢ μὴ. οὐκ ἂν οὖν θρέψαις καὶ ἄνδρα ὅστις ἐθέλοι τε καὶ δύναιτο σου ἀπερύκειν τοὺς ἐπιχειροῦντας ἀδικεῖν σε;

Ἀπερυσιβοῦν. æruginem procreare.

Ἀπερχθῆ. excluſus eſt.

Ἀπέρχομαι. recedo, abeo, pficiſcor, ut ἀπελθεῖν τὴν ὁδὸν, & τῇ ὁδῷ, ſicut Vergil. Longam incomitata uidetur Ire uiã. Vnde tranſlate ponitur pro migrare ex hac uita, ſiue mori. Chriſoſt. ἴσως μετὰ μικρὸν ἀπελεύσομαι χρόνον. Et Matth. Ἀπῆλθεν ἡ ἀκοὴ, Dimanauit fama.

Ἀπερωεύς. έος. ὁ. corruptor: Homer. ἐμὸν μένεος ἀπερωεύς.

Ἀπερωέω. diſcedo. ἀπὸ τοῦ ἐρωεῖν.

Ἀπερωτος. durus, immitis.

Ἀπεσείσατο. excuſſit, ſuſtulit.

Ἀπεσθίω. peredo.

Ἀπεσκλη. ἀπέθανεν,

207. Ἀπεσκληκέναι. induruiſſe, attritum fuiſſe, exhauſtum fuiſſe, quemadmodum qui curis pereunt uel fame.

Ἀπεσκληκώς. τος. ὁ. tabidus, aridus, emaciatus.

Ἀπεσκυλμένος. denudatus, excoriatus.

Ἀπέσσυτο. ſeceſſit.

208. Ἀπεσώ. όν. ος. ἡ. abſentia, peregrinatio.

Ἀπεσχοινισμένος. ου. ὁ. ſeiunctus ab omnibus loris. Demoſth. κατ' Ἀριστογείτονα oratione priore uſus eſt hac uoce. ubi uero ſenatus funiculo circũdatus erat, tum omnes alij dicebantur ἀπεσχοινισμένοι, hoc eſt ἀποκεκλεισμένοι inquit Arpocrat.

Ἀπετμήθη. amputatus eſt, ab ἀποτέμνω.

Ἀπευθής. έος. ὁ. ἡ. inſcitus, inſcius, inauditus, ignarus. ὁ μὴ ἀκούσας, ἢ ὁ μὴ ἀκουσθεὶς, ἄπειρος.

Ἀπευθύνω. μ. υνῶ. do iudicium cum pœna, adæquo, rego, dirigo.

Ἀπευθυσμένον ἔντερον. inteſtinum rectum. ὁ μὲν κώλω τὸ ἀπευθυσμένον ὕπεισιν inquit Pollux. lib. 2. hoc eſt craſſiori inteſtino rectum ſubeſt, illudq; excipit & in ſedem & anũ definit.

Ἀπευκταῖος. ου. ὁ. deteſtandus, deprecandus.

Ἀπευκτικοὶ ὕμνοι. dicebãtur qui precationẽ reijciebant: qui uerò uotum & preces habebant, εὐκτικοὶ appellabantur.

Ἀπευκτός. οῦ. ὁ. contemnendus, odibilis.

Ἀπεύκτως. deuotè.

Ἄπευστος. inauditus, ἀνήκοος.

Ἀποτελεῖσθαι primitias ſoluere. ἀπάρξασθαι.

Ἀπευχή. ῆς. ἡ. deprecatio.

Ἀπεύχομαι. μ. ξομαι. condemno, execror. Itẽ deprecari, id eſt ueniam poſcere & pœnæ remiſſionem, ut apud Verg. lib. 12. Equidem merui nec deprecor, inquit. Dicitur etiam παραιτεῖσθαι, εὔχεσθαι μὴ γένεσθαι. Depon.

Ἀπευωνίζειν. uilem reddere.

Ἀπεφάσθη. ἀπέθανεν, ἀπεφήνατο, ἀπεῖπε.

Ἀπεφαίνομαι. exiccor, tabeſio.

Ἀπεφήνατο. exiſtimauit.

Ἀπεφθαρμένος. moriens.

Ἄπεφθος. ου. ὁ. excoctus, purus, illaboratus, ut ἄπεφθον χρυσὸν, Lucian. ἄπεφθον χρυσίον dixit Aeſchines, rude aurum & non ſignatum.

Ἀπεχάρακον. uallum circunduxi.

Ἀπέχει. ſufficit, abeſt, ἀρκεῖ.

Ἀπεχθάνομαι. μ. ήσομαι. π. ἀπήχθημαι. ἀόρ. μέσ. α. ἀπηχθόμην. καὶ

Ἀπεχθαίνω. odi, ἀπεχθαίρω.

Ἀπεχθέομαι. οῦμαι. ſum odio.

Ἀπεχθάνομαί σοι. infeſtior ſum tibi, offenſus ſum tibi.

Ἀπέχθεια. ας. ἡ. inimicitia, odium.

Ἀπεχθής. έος. ὁ. ἡ. inimicus, odio habens, moleſtus.

Ἀπεχθῶς. odioſe.

Ἀπέχομαι. μ. ἀφέξομαι. abſtineo. Genit. uel accuſ. ut ἀπέχομαι τούτου & τοῦτον. Sic Horatius lib. 3. Mox ubi luſit ſatis abſtineto, Dixit, irarum calidæq; rixæ. Et Terent. in Adelphis cum accuſatiuo, Non manum abſtines maſtigia? Ἀπέχεσθαι, interdum idem quod ἀφίστασθαι, id eſt deterreri ab aliqua re.

Ἀπεῖχεν. ſufficiebat.

Ἀπέχρησε. ſatis fuit.

Ἀπέχω. μ. ἀφέξω. π. ἀπέσχηκα. ἀόρ. β. ἀπέσχον, ἀπὸ τοῦ ἀπέχω. diſto, fugio. Ἀπέχω πλειόνων ἡμερῶν, Abſum multorum dierum uiam. elocutio talis, qualis aberat bidui. At huius participium iunctum alio uerbo uidetur propemodũ ocioſum ac redundare, ut ἀπέχοντες πόῤῥωθεν θεωροῦσιν, id eſt procul res proſpiciunt. Aliquando eſt aliunde accipio, recipio ex aliquo, ueluti cenſum aut reditum ex aruis. Id ſentiens Theophyl. ſubmonet recipi quod quaſi debitum datur. Matth. 6. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν, Mercedem ſuam receperunt, tulerunt, habent. 20..

Ἀπεψυγμένον. τό. extinctum.

Ἀπεψηφισμένος. communi decreto damnatus, ærarius, qui iam non eſt in albo centuriæ ſuæ.

Ἀπεψία.

Ἀπεψία. ας. ἡ. cruditas, cum uentriculus non concoquit.
Ἀπεψωλημένοι. τὰ αἰδοῖα διέκνυντες. qui pudēda detegunt. Ariſtoph.
Ἀπεώσαντο. Attice. expulerunt.
Ἀπηϐηκώς. pubertatem egreſſus.
Ἀπηγέομαι. narro, ἀφηγέομαι. Ionice.
Ἀπήγημα. ατος. τὸ. narratio. pro quo ἀφήγημα cōmuni dialecto dicitur.
Ἀπῆγε. rapuit. Aeſchin. κατὰ τιμάρχου.
Ἀπηγόρευμα. negatio, defenſio.
Ἀπηγορευμένος. nefaſtus, reiectus.
Ἀπηγριῶσθαι. exaſperari, agreſtem eſſe.
Ἀπήγαλον πλοῖον. temone priuatum nauigium.
Ἀπηθεῖν. excolare.
Ἀπήκοος. inobediens.
Ἀπηκριϐωμένον. diligētia, ad amuſſim factum, & perfectiſſime ſummaq; diligentia.
Ἀπηκριϐωμένως. bona fide, citra ullum figmentū Bud. in Annot.
Ἀπηκτος. ου. ὁ. ἡ. incongelabilis, non concreſcēs, inconcretus, non aptus durari.
Ἀπήκω. εἰς ὀξὺ συνάγω.
Ἀπηλλάχθαι. abeſſe.
Ἀπηλγηκώς. ἀναίσθητος, ἀπηλγηκώς, qui dedoluit, ſiue (ut Comicus loquitur) perdoluit, quiq; eò duritiæ peruenit, ut ad omnem duritiæ ſenſum obſurduerit, ſicut deferbuiſſe dicitur Latinis. Eſt autem participium perfecti ἀπὸ τοῦ ἀπαλγεῖν, quod dicitur, cum quis uacat dolore & ſenſu ſui mali. Eraſm. in Epiſt. ad Epheſ. cap. 3.
Ἀπηλεγέως. intrepidè, apertè, audacter, ingenuè, παρὰ τὸ ἀλέγω τὸ φροντίζω.
Ἀπηλεγής. έος. ὁ. ἡ. apertus, ſine malicia, durus, ſæuus. Item inculpatus, uerſus & illibatus, integra conſtans ſententia, quem & ἀπαρεμφατισμένον uocat Hephæſtion.
Ἀπῆλθε τοῦ βίου. è uita diſceſſit. Lucian.
Ἀπηλιαστής. οῦ. ὁ. ab ἡλιαία alienus, hoc eſt à foro, & cauſis iudiciarijs, μισόδικος.
Ἀπηλιώτης. ου. ὁ. uentus qui ab oriente uerno. id eſt æquinoctiali uenit, ſubſolanus. Gel. lib. 2. capite 22.
Ἀπηλοίησεν. amputauit, ἀπέκοψεν, ἀπὸ τοῦ ἀλοιῶ τὸ τύπτω.
Ἀπήμαντος. ου ὁ. ἡ. illæſus.
Ἀπήμϐροτον. aberraui, ἀπέτυχον, ἥμαρτον.
Ἀπημοσύνη. ης. ἡ. incolumitas, ſalus.
Ἀπήμων. ονος. illæſus, inoffenſus. παρὰ τὸ πῆμα.
Ἀπηναῖος. crudelis, inhumanus.
Ἀπήνεμος. ου. ὁ. ἡ. carens uento.
Ἀπηνής. impudens, ἀναίσχυντον.
Ἀπηνεώθην. obſtupui.
Ἀπήνη. ης. ἡ. uehiculum, rheda, currus qui mulos iungebat.
Ἀπηνήναντο, id eſt ἠρνήσαντο. ἀπὸ τοῦ ἀναίνω, ἤνηνα, ἠνηνάμην, ἠνήνατο, & in tertia plurali ἠνήναντο.
Ἀπηνής. έος. ὁ. ἡ. ſæuus, immitis, crudelis, minax, iniucundus, ὁ ἀπόθεν τοῦ αἰνεῖσθαι, ἢ ἐκ μὴ ἡνίας ἔχων, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν δυσηνίων ἵππων. Etym. παρὰ τὸ ἠνύς, fit per pleonaſmum τοῦ ν. Etym.
Ἀπηνθρακόομαι. ardeo.
Ἀπήνεια. ας. ἡ. ſæuitia, feritas.
Ἀπήνυσα reduxi.
Ἀπῆξεν. ἐφώρμησεν.
Ἀπήορος. ου ὁ. ex alto pendens. aliàs ἀπήορος.
Ἀπηρεία. ἡ improbitas.
Ἀπηρεισάμην. intendebam. Lucian.
Ἀπηρος. ου. ὁ. pera carens, non mutilatus, uegetus.
Ἀπηρτημένος. ου. ὁ. uiolentus, κρεμάμενος: ſed ἀπηρτισμένος, τέλειος.
Ἀπήρραξαν. fregerunt, colliſerunt.
Ἀπηρτισμένως. accuratè.
Ἀπηρχαιωμένον. obſoletum.
Ἀπήτρια. ἀκέστρια. ſarcinatrix.
Ἀπηύρα. priuauit, omiſit.
Ἀπηχές. έος. τὸ. abſonum.
Ἀπέχθεια. odium, ἀντὶ τοῦ ἀπέχθεια.
Ἀπήχημα. τος. τὸ. extremus uel ſoni, uel uocis pulſus: & quò longiſſime tenor ſoni permeare poteſt, illic eſt ἀπήχημα, uelut extrema reſonātia, ὠδὴ ἀπατηλή. Bud. Com. Eſt item ἀπήχημα Chirurgis, caluæ fractura uel fiſſio facta à cōtraria ictus parte, Solet enim euenire inquit Cor. Celſ. lib. 8. ut altera parte fuerit ictus, & os altera parte fiderit. Eſt item pronunciatū, traditum, apud Aeſchinem Socraticum.
Ἀπηχημένος. ἀπόϐλητος. reiectus.
Ἀπηχής. έος. ὁ. ἡ. abſonus: quaſi ἀπηχθής, ὃ αὖθις ἀπέχεις, uel ἀπὸ τοῦ ἤχου. Απηχθανομαι. 207
Ἀπηχθημένον. deſpectū, uile, ἀπόϐλητον.
Ἀπηχῶ. diſcrepo, diſſono, abſono.
Ἀπηχθισμένος. oneratus, grauatus.
Ἀπήωρος. ου. ὁ. diſtans, eleuatus, ἀπήορος.
Ἀπία. ας. ἡ. Peloponeſus.
Ἀπιάλλειν οἴκαδε. redire domum.
Ἀπίαλος. frigus. Vide ἠπίαλος.
Ἀπιέναι. prouenire. Item abſcedere & decedere Cic. Interp.
Ἀπίημι. μι. ήσω. π. ηκα. recedo.
Ἀπίθανα. dictu abſurda, non probabiliter dicta.
Ἀπίθανος. ου. ὁ. imperſuaſibilis, non probabilis.
Ἀπιθάνως. inſcitè.
Ἀπιθής. difficilis perſuaſu, uel aſcenſu.
Ἄπιθι. diſcede, abi, ἀπέρχου. Imperatiuus ab ἄπειμι,

μι, quod T. Liuius faceſce hinc dixiſſe uidetur lib. ab urbe condita. Quid fruſtraris ciuitatem, quid te ut regiũ iuuenem cõſpici ſinis? faceſce hinc Tarquinios deuoluere retro ad ſtirpem, fratri ſimilior quàm patri.

Ἀπικρόχολος. non biloſus.

Ἀπεκλείσθη. excluſus fuit. ἴλλειν enim claudere ſignificat.

Ἀπιλλίζειν. deflere, ἀποκλαίειν.

Ἀπίμελος. ου. ὁ. macilentus.

Ἀπινής. purus, καθαρός. πίνος enim ſordes ſignificat, & ἀπινῶσθαι, ἀπορρυποῦσθαι.

Ἀπινύσσω. μ. ξω. π. χα. inſanio, imprudens ſum. ἀ πινὺς prudentia.

Ἀπιόλα. ciuitas Italiæ, unde

Ἀπιολανός. gentile nomen.

Ἄπιος. ου. ὁ. longinquus. Item raphanus agreſtis. Vide Dioſcorid. genus pyri, fungi ſpecies. Hermol. in Plin. uide ἀμωνίτης.

Ἄπιος. φωκίς. ὁ. Apis deus Aegyptiorum.

Ἄπις. ιδος. ἡ. pirus Phocis, apud Theophra.

Ἀπισόω. μ. ώσω. π. ωκα. adæquo. Accuſ. iun.

Ἀπίσσωτος. ου. ὁ. ἡ. non picatus, ſicut ἀπιττῶος.

Ἄπιστα δωρεῖσθαι. eſt clauo (ut dicitur) trabali beneficia ſua affigere.

Ἀπιστέω. μ. ήσω. π. κα. diffido, ſuſpectum habeo.

Ἀπιστεῖν διαβολαῖς, refellere crimina falſo obiecta.

Ἀπιστία. ας. ἡ. perfidia, infidelitas.

Ἄπιστος. ου. ὁ ἡ. infidelis, perfidus, infidus, fidem & promiſſa non ſeruans, incredulus. Attici dicunt ἄπιστος τούτου & πρὸς τοῦτον, quemadmodum & nos perfidus & infidus iſti, & ad iſtum Priſcian. lib. 18.

Ἀπιστούμενος. qui ſuſpectus eſt, cui fides non adhibetur: ut ἀπιστούμενος ἐπίτροπος, tutor ſuſpectus. Ἀπιστούμενοι πρὸς δεσπότας, infideles habiti dominis.

Ἀπιστῶ. idem quod ἀπιστέω, diffido.

Ἀπίστως. fraudulenter, perfidè. Ἀπίστως διακεῖσθαι πρὸς τὰ μυθώδη, Non credere fabuloſa. Ἀπίστως πρός σε ἔχω, diffido de te.

Ἀπισωνδύλις. ἡ. reſtis.

Ἀπισχναίνεται. extenuatur.

Ἀπισχυρίζεσθαι. innitor, idem quod ἰσχυρίζεσθαι, niſi quod maiorem conatum in aggrediendo, maioremq; fiduciam in tuendo ſignificat. Plutarch. in Peric.

Ἀπίσχω. abſtineo. Ioſeph. de bel. Iud. πάντες δὲ γυχεῖρας ἀπίσχουσι.

Ἀπίσωσις. εως. ἡ. adæquatio.

Ἀπίτης. οἶνος. uinum ex pyris factum.

Ἀπιττῶος. ὁ. non picatus. ut ἀπιττῶα ἔγγεα, apud Strabonem.

Ἄπιχθυς. qui non ueſcitur piſcibus, qui piſcitio abſtinet.

Ἀπιών. όντος. ὁ. abiens.

Ἀπλᾶ. ſimpliciter.

Ἀπλαῖ. calciamenti genus. Laconici, quod ſine arte & ruditer eſſet elaboratum, Lacones enim ſimplicitatem ubique tuebantur, haud quaquã operoſi curioſiúe in fabrefactura.

Ἀπλακήτως. ſine errore.

Ἀπλάνεια. ας. ἡ. ſtabilitas,

Ἀπλανής. έος. ὁ. ἡ. non uagus, expers erroris. ἀπλανεῖς inerrantes ſtellæ & ἀπλανῆ τῶν ἄστρων ſydera quæ infixa cœlo, non mouentur loco, Cic. interp.

Ἄπλαστος. ου. ὁ. ἡ. uerax, fuco carens.

Ἀπλατής. έος. illatus, latitudinem non habens. Sic Euclides lineam definit μῆκος ἀπλατές, quod exprimere (inquit Gell.) uno Latinè uerbo non queas, niſi dicas illatabile.

Ἄπλετος. ου. ὁ. ἡ. ingens, nõ exatiatus, innumerus.

Ἄπλευρος. carens latere, & fulcro.

Ἁπλῆ. ſimpliciter.

Ἁπλῆ. ἡ. ſimplex, μονοειδής.

Ἀπληγής. έος. ὁ. ἡ. inſaucius.

Ἀπλήμων. ἄπληστος. inexpletus.

Ἀπλήξ. non percuſſus.

Ἀπλήρωτος. ου. ὁ. inſatiabilis.

Ἀπληστία. ας. ἡ. inſatiabilitas.

Ἄπληστος. ου. ὁ. ἡ. inſatiabilis, inexplebilis.

Ἁπλήτιος. ἁπλοῦς.

Ἄπλητος. ου. ὁ. inacceſſibilis, ſeparabilis. παρὰ τὸ πλῶ, πλήσω, πελάζω. poëticum.

Ἀπλοΐα. ας. ὁ. nauigandi incommoditas.

Ἁπλόθριξ ιχος. recto capillo

Ἁπλοΐζεσθαι. ſine cautione loqui & agere, & apertè animi ſententiam indicare.

Ἁπλοϊκός. οῦ. ὁ. ſimplex, minimè malus, malitiæ neſcius, deceptu facilis, qui & εὐήθης dicitur. Lucian. ὡς ἀφελὴς ὁ παῖς ἐστι καὶ ἁπλοϊκός.

Ἁπλοϊκῶς. ſimpliciter, citra dolum, non malitioſè nec ueteratoriè, ſine fuco.

Ἁπλοΐς. ίδος. ἡ ueſtis ſimplex.

Ἄπλοιος. καὶ

Ἄπλοος. ου. ὁ. ἡ. innauigatus, qui nequit nauigare, proparoxytonum cum ſpiritu tenui. Cyrill. ναῦς ἄπλοος. Thucydidi, nauis quam nemo nauigat.

Ἁπλόος, & ἁπλοῦς. οῦ. ὁ. ſimplex, tam improbus & maleficus, quam frugi & bonis imbutus moribus, & Hipp. ἁπλοῦς αὐτοὺς πυρετοὺς, mitiſſimas febres dixit, minimeq; moleſtas.

Ἁπλότης. ητος. ſimplicitas.

Ἁπλοῦμαι. pandor, pateſco teſte Tito Liuio qui ita inquit: Paulo latior pateſcit tempus, inde colles aſſurgunt.

Scripsit Auctor λίθος τ̃ χρωμάτων. v. Ἀβιό-

Ἐνεστώς, presente—
Μέλλων, futuro—
Παρακείμενος, pretexito—

Α. α
Β. ϐ.
Γ. γ.
Δ. δ. ∂
Ε.
Ζ. ζ
Η. η
Θ. ϑ. θ
Ι. ι.
Κ. κ
Λ. λ.
Μ. μ
Ν. ν
Ξ. ξ.
Ο. ο.
Π. ϖ π
Ρ. ρ.
Σ. ς. σ. ς.
Τ. τ.
Υ. υ. υ.
Φ.
Χ.
Ψ.
Ω. ω.

Abreviaturas

μ̅ .... μεν.
τ .... την.
ἐπ .... ἐπι. vid.
ὑπ .... id..
κ .... κατα
ες .... ες—Πρεσβε
ελ .... ελ—
της .... της

Ἄπλοως. ὁ μὴ πλέων. innauigabils.
Ἀπλόω. μ. ώσω. π. ωκα. pando, ἐπ' εὐθείας τὰς πτυ λάμας ἐκτείνω. Accuſ.
Ἀπλυσίας. ὁ. aplyſias, ſpongiæ genus, illotariam uertit Theodorus.
Ἀπλύσθραι. naues apud Thucyd. διὰ πληρώματος φιλίαν, καὶ ἄπλοοι ἐσάμεναι.
Ἁπλῶς. ſimpliciter, uulgariter, temere, imprudenter, imperitè, apertè, ingenuè. ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν. Deniq; ut ſummatim dicam, ut uno uerbo eloquar. ἁπλῶς τι, deniq; Dorienſes teſte Corintho ἁπλῶς βαρυτόνως ſcribunt.
Ἄπλωσις. explicatio, extenſio.
Ἄπλωτος. ὁ. ἡ. innauigabilis.
Ἀπνευστί. uno ſpiritu.
Ἄπνευστος. qui natura non reſpirat.
Ἄπνοια. affectio quędam eſt quando quis ſpirare nequit, quando nulla, ut uiſus iudicat, ſpiratio fit.
Ἄπνοος, καὶ
Ἄπνους. ὁ. ἡ. mortuus, ſine ſpiritu, ſine uoce.
Ἄπνουν. τό. tale quiddam Heraclides eſſe ait quo triginta dies corpus abſq; ſpiritu integrum incorruptumq; ſeruaret. Diogen. Laërtius in uita Empedoclis.
Ἄπο. procul, poëticè, aduerb.
Ἀπό. Genitiui ſolius eſt, neque motum ſolum à loco, re, perſona, circũſtantia, ſed & abſentiam ſignificat ἀπὸ πατρίδος, à patria. Propriè cum rebus inanimatis ordinatur, ut apud Homerũ μιλεινάων ἀπὸ νηῶν, quemadmodũ παρὰ cũ animatis, ut παρὰ σωκράτους. Homerus tamen παρὰ νηῶν ἀνιόντι dixit κατ' ἀλλαγὴν προθέσεως. Siquidem παρὰ ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τῶν νηῶν poſuit. Vide Ammonium. Ἀπὸ γενέσεως, à primordio. ἀπὸ δείπνου, à cœna. Ἀπὸ ἕδρας, à ſuperiori loco, à ſe ipſo. Ἀπὸ μέρους, ex parte, id eſt, aliquantulum. Ἀπὸ πέρυσι, ab anno ſuperiore. Ἀπὸ στόματος εἰπεῖν, memoriter recitare. Ἀπὸ γλώττης εἰπεῖν, pro eodem apud Thucyd. libro 7. Ἀπὸ θυμοῦ, odioſus. Iliad. α. ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι. Ἀπὸ μηχανῆς. pro repente & improuiſo. Ἀπὸ νόσφι. ſeorſũ, clàm. Ἀπὸ πρό. procul. Iliad. κ. ἀπὸ πρὸ οἴκων. Ἀπὸ ταυτομάτου, fortuito. Ἀπὸ τοῖν, id eſt, ἀπὸ τούτων. Ἀπὸ τότε, ex illo tẽpore. Ἀπὸ τούτου, deinceps, de cætero, amodo. Ἀπὸ τῆς ἴσης οὐσίας, ex æquis uiribus.
Ἀποαίνυμαι. tollo, aufero, deſpumo. Nicand.
Ἀποβαδίζω. μ. ίσω. π. ικα. uado.
Ἀποβάθρα. ας. ἡ. domus ſcanſoria, tabulata, pons quoq; ſeu tabulatum, per quod nauem ingredimur. Item olla, atq; coquinarium inſtrumentum quod pedibus ſuſtentatur.

Ἀποβαίνω. μ. ήσομαι. π. ηκα. contingo, euenio. ut οὐκ ἀπέβη τὸ πρᾶγμα, id eſt, οὐκ ἀπέτυχε, Ea res fruſtra fuit, id eſt. expectationem fruſtrata eſt. Vnde & ἀποβαίνοντα. euenta, uel cõſequentia Iſocrat. ad Demonic. Item deſcendo, euado, exeo, diſcedo. Neutrum.
Ἀποβάλλομαι. ὁ.
Ἀποβάλλω. repudio, deſpicor, reſpuo, floccifacio. Voluntaũt eam eſſe differẽtiam, ut ἀποβάλλειν ſit hominis inuiti, & qui inuitus perdit, ἀποβάλλων dicatur. qui autem libens ἀποβαλλόμενος reijciens, reſpuens. Ammon.
Ἀποβάπτω. diſtinguo.
Ἀποβαστάζω. abueho.
Ἀπόβασις. ιος. ἡ. euentus. Eſt & genus equeſtris certaminis.
Ἀποβάτης. ου. ἡ. genus feſti, & certaminis equeſtris: unde ἀποβατικός, & uerbum ἀποβῆναι, certaſſe.
Ἀποβατήριος ζεύς. deſcenſor Iupiter.
Ἀποβιάζομαι. uim aufero.
Ἀποβιβάζω. μ. σω. π. κα. deduco, mitto in terram traijciendo. Actiu. accuſ.
Ἀποβιόω. μ. ώσω. π. ωκα. morior. Neut.
Ἀποβίωσις. ιος. ἡ. interitus.
Ἀποβλεπόμενοι. θαυμάζοντες. oculos in ſe coniectos habentes,
Ἀπόβλεπτος. ἔνδοξος. glorioſus, uenerandus, θαυμαστός.
Ἀποβλέπω. μ. ψω. π. φα. reſpicio, id eſt, retro aſpicio, ut apud Terent. in Eun. Cum huc reſpicio ad uirginem, illa ſeſe interea commodum huc aduorterat in hanc noſtram plateam. Item ueneror, ſuſpicio, admiror, colo. Aliquando cum πρὸς præpoſitione, oculis aliquem deſigno, in eo ſpem meam colloco: quale illud Vergilianum: Turnus ut infractos aduerſo Marte Latinos Defeciſſe uidet, ſua nũc promiſſa repoſci, Se ſignari oculis. Aliquando ſpectare, id eſt, pertinere. Actiu. accuſ. Bud. Com.
Ἀπόβλητος ὁ ὁ. ἡ. uilis, abijciendus.
Ἀποβλίσαι. exprimere.
Ἀποβλύζω. μ. σω. π. κα. ſingultio comedendo, ut pueri faciunt.
Ἀποβολιμαῖος. ου. ὁ. abiectitius. Ariſt. Pace. εὐθέως ἀποβολιμαῖος τῶν ὅπλων ἐγίνετο.
Ἀποβολή. ῆς. ἡ. depoſitio, amiſſio, abiectio, reiectio, iactura. Ἀποβολὴ χρημάτων. largitio, & πρὸς ἀποβολὴν εὐθαρσῶς ἔχειν. ad largiendũ paratiſſimum eſſe.
Ἀποβουκολέω. μ. ήσω. π. κα. paſtorem facio, expello. maximè cum ſcabioſi boues è grege pelluntur. Item pro fallere. id eſt, mitigare & lenire, ut ἀλλοτρίοις κόσμοις τὸ τῆς φύσεως ἀπρεπὲς ἀποβουκολεῖν.

βουκολεῖν, Aſcititijs ornamentis naturæ dedecus fallere. Vtuntur & Latini fallere in ea ſignificatione. Hora. Iam uino quęrens, iam ſomno fallere curas. Dicitur etiam βουκολεῖν & διαβουκολεῖν.

Ἀποβουκολίζω. decipio, ſeduco, impono.

Ἀποβράζειν. efferueſcere, id eſt deferueſcere. Bud. in Annot.

Ἀπόβρασμα ατος. τό. furfur tritici.

Ἀπόβρεγμα. τό. madefactio, dilutum. hoc eſt aqua aut humor, in quo maduerit quidpiam, Vide Maro. Verg. lib. 1. comment. ad Dioſcorid.

Ἀποβρέχω. μ. ξω. π. χα. infundo. Accuſ.

Ἀποβρίζειν. ἀπονυστάζειν. declinare præ pondere.

Ἀποβροχθίζειν. deuora, καταπίνε.

Ἀποβροχίζω. illaqueo, laqueo intercipio. Epigrã.

Ἀποβύω. obſtruo.

Ἀποβώμια ἱερά. dicuntur ſacra, quæ non in altari peraguntur, ſed in pauimento uel ſolo.

Ἀπόβωμος. ἄθεος. impius, alienus ab aris.

Ἀπόγαια. τά. κῶλα

Ἀπόγεια, uel ἐπίγαια. retinacula nauium, funes nautici quibus naues alligantur littori. Vnde τὰ ἀπόγεια λύσασθαι. apud Lucian. id eſt oram ſoluere. Vide Bayfium de Re Nauali.

Ἀπογαλακτίζω. μ. ίσω. π. ικα. ablacto. Actiuũ accuſatiuo.

Ἀπογεγεισωμένα. ὦτα. Theod. ſuggrundatas imbricatasq́; aureis uocat, intusq́; infractu longiore intortas.

Ἀπογειόω. fundamenta deſtruo.

Ἀπογεμίζω. μ. ίσω. π. ικα. euacuo.

Ἀπογενέσθαι. perire, mori, occidere.

Ἀπογενόμενοι. ἀποθανόντες.

Ἀπόγειοι. οἱ. uenti qui à terra conſurgunt, non quidem ſemper aut qualibet, ſed ex uliginoſa & humefacta, quaſi terra oriundi, ut tradit Ariſtoteles περὶ κόσμου. Hos matutino imprimis tempore ſpirare, uapore refrigerato Theoph. prodit.

Ἀπογεύομαι. μ. σομαι. π. γευμαι. deguſto. Genit.

Ἀπογίνομαι. corrumpor, priuor, morior, cuius tempora require in γίνομαι.

Ἀπογινόμενοι. οἱ. abſentes.

Ἀπογινώσκω. abnuo, non recipio, non agnoſco reprobo, ualere iubeo, ſtatuo hoc non eſſe faciendum. Cui ſignificationi non abſimilis eſt, ἀπογινώσκω σοῦ οὐκ εἶναι κατηγορίαν. hoc eſt, γινώσκω σε οὐκ εἶναι ἔνοχον τῇ κατηγορίᾳ. Item ſententio & ſtatuo iudicoq́;, deſpero, ἀπελπίζω. Significat quoque idem quod τὸ ἀποψηφίζομαι. hoc eſt ſuffragio abſoluo. Ἀπογινώσκειν τινὰ τοῦ ἐγκλήματος, abſoluere aliquem à crimine intentato, ut inſontẽ. Ἀπεγνωκότως ἔχειν, deſpondere animum, languere animo, penè de ſperatã ſpem uitæ habere. Et qui ita affecti ſunt ἀπεγνωσμένοι dicuntur. Iung. cum genit. & accuſ. Bud. Com.

Ἀπογλαυκαίνομαι. dulceſco.

Ἀπογλαύκωσις. ιος. ἡ. uitium oculorum, glaucedo.

Ἀπόγλουτοι. οἱ. qui exilibus ſunt natibus, qui nates habent attenuatas, depyges.

Ἀπογλυκαίνω. dulcis euaſit.

Ἀπόγνοια. ας. ἡ. deſperatio.

Ἀπογνούς. deſperatus, reprobatus calculo, liberatus in iuditio.

Ἀπογνώμων. ονος. ὁ, annoſus. de animalibus quæ iam dentes producere deſierunt.

Ἀπόγνωσις. ιος. ἡ. ἀπόγνοια. deſperatio.

Ἀπογονή. ῆς. ἡ. propago.

Ἀπόγονος. ου. ὁ. oriundus, filius, poſterior, pronepos, nepos. Item ἀπόγονα, fœcunda, fuerunt tamen qui infœcunda interpretarẽtur. Vide ἔκγονος in Ammonio.

Ἀπογράφεσθαι. nomen dare & profiteri. Item in actis profiteri et promulgare, quod inſinuare dicunt. Ariſtot. Oecon. Item in rationes & calendarium referre, Demoſtheni πρὸς τινα. Item ſcripto denunciare, & quaſi proſcriptione, id eſt programmate promulgare. Iſocrat. Dicitur quoq; de petitoribus, & cãdidatis. Plut. τὴν στρατηγίαν πολιτικὴν ἀπεγράψατο. Præturã urbanam petere cœpit. Bud. Com.

Ἀπογραφή ῆς. ἡ. deſcriptio, id eſt partitio in ordines aut familias, aut ciuitates, aut tribus, aut cẽturias: annotatio bonorum, aut profeſſio & deſcriptio. Profeſſio quidem reſpectu eorum qui cenſebantur, deſcriptio uerò eorum qui cenſebant. Fiebat huiuſmodi ἀπογραφή, ut ſciretur quantum quiſque haberet in facultatibus. Nam ita inquit Pędianus: More ueterum cenſi dicebantur, qui centum milia in profeſſionem detuliſſent, huiuſmodi adeò facultates cenſus dicebantur. Sic Lucas cap. 2. αὕτη ἡ ἀπογραφὴ πρώτη ἐγένετο ἡγεμονεύοντος τῆς συρίας κυρηνίου. Significat etiam actorum tabulas, & proſcriptionem. Item quemcumq; commentarium & indicem rerum enumeratarum & recenſitarum: Inuentarium & repertorium uulgò dicunt. Bud. Com.

Ἀπόγραφον. τό. exemplũ & deſcriptio libri, imago tabulæ. Latinè deſcriptum & exſcriptum dicitur. unde Cic. libros ſuos philoſophicos ἀπόγραφα uocat, quaſi ſcriptorũ Græcorũ imagines & exempla. Bud. Com.

Ἀπογράφω. μ. ψω. π. φα. tranſcribo. id eſt ab exemplari deſcribo, exemplũ ſcribo. Sic Cic. ad

Attic. Librum ad te mittam, ſi deſcripſerint librarij. Item in tabulas refero, perſcribo, expenſum fero uel acceptum refero. Item defero. unde ἀπογραφὰς ἀπογράφειν dicuntur homines, qui delationes faciunt. Bud. Com.

Ἀπόγγοι εὐχαί. tacita uota.

Ἀπογυιόω. μ. ώσω. π. ωκα. demembro, debilito.

Ἀπογυμνῶ. denudo, facio manifeſtum.

Ἄποδα τά. nullis pedibus innitentia.

Ἀποδαιμονίζειν. furere.

Ἀποδακρυτικόν. τό. medicamentũ quod & lachrimas euocat, & quod eas ſupprimit atq; ſiſtit.

Ἀποδακρύω. illachrymo.

Ἀποδαρθεῖν. ἀποκοιμηθῆναι, dormire.

Ἀποδασμός. ὁ. ὁ. pars.

Ἀποδεῖ. deficit, λείπει.

Ἀποδείκνυμαι. oſtendo, clarè dico.

Ἀποδείκνυμι. ὃ

Ἀποδεικνύω. μ. ξω. π. ειχα. demonſtro ratione & argumentis. Item declaro, creo & deſigno magiſtratum. Item deſigno & conſtituo, hoc eſt ſtatum & fixum facio, edo. Actiu. accuſatiuo. Bud. Com. Ἀποδεδειγμένος, deſignatus, taxatus. Ἀποδείκω præſens obſoletum eſt.

Ἀποδεικτικόν. uocatur apud Rhetores id quod ualet uel pertinet uel uim habet ad faciendam fidem.

Ἀποδειλιάζω. καὶ

Ἀποδειλιάω. ignauus ſum, formido. Ἀποδεδειλιακότες. interriti.

Ἀποδειλιῶντες. οἱ. ignaui.

Ἀποδεῖν. τό. ἀπολείπεσθαι. deficere, derelinqui, inferiorem eſſe. Vide ἀποδέω.

Ἀποδείνυμι. attribuo, dedico.

Ἀπόδειξις. ιος. ἡ. euidens probatio, cum ea quæ dubia aut obſcura ſunt, per ea quæ ambigua nõ ſunt, illuſtram⁹; eſtq; argumẽti cõcluſio, Ratio quæ ex rebus perceptis ad id adducit, quod nõ percipiebatur teſte Cic. Item experimentũ, demonſtratio quę neceſſario cõcludit. Ἀπόδειξις cõpendioſa locutione ſine uerbi ſubſtantiui, aut alterius adiectione, ꝑ huius rei, quã dico, demonſtratio eſt, ubi ἐστω, uel εἰν ἄν ſubaudimus, ἀπόδειξιν Cic. neceſſariam cõcluſionem uocat, & ἀπόδειξιν φέρειν trahere uel elicere argumentũ, uel facere fidem, quid item diſcriminis inter hanc & ἔνδειξιν, docet Euſtat. Nicænus cõmentariorum de Moribus. lib. 1. Bud. Com. De apodixi, id eſt demonſtratione dialecticorum, quæ argumentatur ex primis, ueris, neceſſarijs, & cauſis per ſe, Ariſtoteles duos Libros poſteriorum ſcripſit.

Ἀπόδειπνος. incœnatus.

Ἀποδειροτομέω. μ. ήσω. π. ηκα. trunco caput, decollo.

Ἀποδεκατόω. μ. ώσω. π. ωκα. decimo. Neut.

Ἀποδέκται. οἱ. καὶ ἀποδεκτῆρες. magiſtratus erant apud Athenienſes, coactores tributorum, & uectigalium, hoc eſt qui publicam pecuniã recipiebant, & in Reipub. uſus diſtribuebant, erantq; hi numero decẽ ex ſingulis tribubus, quorum officium erat acceptis à Reipub. libellis cogere eos qui aliquid Reipub. deberent, ut ſoluerent. Harpocration Cælius lib. 7. cap. 52. & Bud. in Annot. poſt. & Com.

Ἀποδεκτέος. ου. ὁ. probandus.

Ἀποδεκτῆρες. uocabantur quæſtores & qui publicam ex tributis ac uectigalibus pecuniã colligebant, nihil ferè ab apodectis differebãt, niſi quòd hi recipiebant ac etiã cogere poterant. ἀποδεκτῆρες uero tantũ recipiebant non cogebant.

Ἀπόδεκτος. ου. ὁ. ſuſceptus, laudatus. Bud. Com.

Ἀποδενδροῦσθαι. arboreſcere. Teophraſt.

Ἀπόδεξις. Iones pro ἀπόδειξις, eximentes ι litteram, teſte. Ioan. Grammat. in Dialectis.

Ἀποδερματούμενοι. οἱ. excoriati.

Ἀποδέρω. μ. ερῶ. π. ερκα. excorio. Accuſ.

Ἄποδες. apodes, genus hirundinum, quæ ſic appellantur, quod pedibus careant.

Ἀπόδεσις. ιος. ἡ. deligatio, ſolutio.

Ἀπόδεσμος. ornatus capitis mulierum.

Ἀποδέχομαι. μ ξομαι. π. γμαι. recipio, charũ habeo, probo, cõmẽdo. Depon. accuſ. iung. Bud. Plato genitiuo iũxit, οἶμαί σου τοὺς πολλοὺς, ὅταν ταῦτα λέγῃς, οὐκ ἀποδέχεσθαι, arbitror pleroſq; tuam ſententiam non recipere.

Ἀποδέω. abſum, numerum nõ impleo, inferior ſum. Herod. γνώμῃ καὶ ῥώμῃ μηδεμίας τῶν ἀρχαίων ἀποδεούσης. Diſciplina & uirtute nullo antiquorũ inferiore. Vide ἀποδεῖ, & ἀποδεῖν

Ἀποδημέω. μ. ήσω. π. ηκα. peregrinor. Neut.

Ἀποδημητής. ου. ὁ. peregre degens.

Ἀποδημητικοί. οἱ. ſedes immutare ſoliti, ut grues & hirundines.

Ἀποδημία ας. ἡ peregrinatio.

Ἀποδημῶν. ῶντος. ὁ. abſens.

Ἀποδία ας. ἡ. carentia pedum.

Ἀποδικάζω. abſoluo. Genit. & accuſ. ut ἀποδικάζω σου τῆς δίκης, abſoluo te hac petitione.

Ἀποδιαπομπεῖσθαι. dimitti datis comitibus.

Ἀποδιαπομπητέον. reijciendum.

Ἀποδιατρίβω. immoror, conſumo tempus.

Ἀποδίδομαι. μ. ώσομαι. π. ομαι. uendo. Deponen. accuſ. Herod. lib. 2. οἱ τὴν ἀρχὴν αὐτῷ χρημάτων ἀπέδοντο, Qui pecunijs illi imperiũ uendiderũt

Ἀποδίδοται. licet.

Ἀποδιδόμενοι ἀντὶ τοῦ ἀποδιδόντες, reddentes.

Ἀποδιδράσκω. μ. άσω. π. ακα. refugio, aufugio.

Ἀποδιδόω. μ. ώσω. π. ωκα. καὶ ἀποδίδωμι. reddo, id

do,id eſt exprimo,refero. Item uendo. Item attribuo,aſsigno,& tribuo,hoc eſt ἀπονέμω. Item enarro, & de re propoſita diſſero. Item edo, promo. Ariſtot. καὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ ἐν ἀποδιδῶσιν, Edunt facinus. Item debitum ſoluo,perſoluo. Ariſtoph. Ran. ἀπόδος τὸ ναῦλον. Actiu. acc. aſ. Item ἀποδιδόναι reddere beneficium,referre gratiã, uiciſsim reddere,& ἀποδιδόναι τὸ ἑαυτοῦ ἔργον, fungi ſuo munere, & exequi munus ſuum.

Ἀποδιΐσημι. ſeparor, χωρίζωμαι.

Ἀποδικεῖν. cauſam defendere.

Ἀποδίομαι. inſequor, ἀποδιώξω.

Ἀποδιοπομποῦμαι. auerto,reiicio,depello prodigium,deprecor,ablego,procul amoueo,expurgo,expio. Athen.lib.9. ὁ δὲ σφόδρα φροντίσας, καὶ τὸ προβληθὲν ἀποδιοπομπησάμενος, At ille cum multum meditatus quæſtionem reieciſſet, uel per diſsimulationem tranſmiſiſſet. Bud. Com. Significat quaſi ἀποπέμπομαι τὸν πρὸς τρόπαιον. Δία,καὶ οἷον καταίρομαι,Etym.

Ἀποδιορίζω. ſegrego.

Ἀποδιώκω. repello, fugio, fuga mihi conſulo.

Ἀποδίωξις (ſic enim lego apud Iulium Rufinianum,nõ ἀπόδωξις) ſiue ἀποπλάνησις,reiectio uel reprobatio rerũ quarundam, quaſi in quæſtionem uenire non dignarum, &c.

Ἀποδοκεῖν. uideri aliquid non faciendum. Xenophon. ὡς δὲ καὶ τῷ κοινῷ ἀπέδοξε μηκέτι χρῆσθαι τοῖς ἱεροῖς χρήμασι.

Ἀποδοκιμάζω. uel ἀποδοκιμάω.μ. άσω.π. ακα. reprobo,non probo,eiicio,& moueo, uel ſenatu uel ordine,& ignominia afficio. Hinc ἀποδεδοκιμασμένοι, ſunt ita moti & præteriti, qui ad uerbum ipſi ἀμνημόνευτοι dicuntur, ut prætetiti ſenatores à cenſoribus. Actiu.accuſ.

Ἀποδόκιμος. ὁ. ἐκχωρισμένος τῆς δόξης.

Ἀποδόντωσις. ιος. ἡ. dentium excuſſio.

Ἄποδος. diſceſſus, Herodoto. ἀπόδος autem paroxytonum,redde.

Ἀπόδοσις. ιος. ἡ. redditio, propriè rei inanimatæ,ſicut ἀποκατάστασις rei animatæ quæ adducitur. Ammonius.

Ἀποδοχή. laus & commendatio.

Ἀποδοχμώς.ῶντος ὁ. extendens.

Ἀποδοχμώσας. πλαγιάσας.

Ἀπόδραγμα. portio, ἀπομερισμός.

Ἀποδραίην. fugerem, irem in exilium.

Ἀπόδρασις. ιος. ἡ. fuga, transfugium.

Ἀποδράω. ῶ. ἀόρ. α. ἀπέδρα aufugio, ἐκκλίνω. Quid differat ab ἀποφεύγειν. uide Ammoniũ.

Ἀποδρέπω. μ. ψω. π. φα. colligo,aufero. Accuſ.

Ἀπόδρομος. qui deſijt curſu contendere, Cretenſium lingua ephebus adoleſcens dicitur. teſte Euſt. Iliad. θ. qui nondum ad publicos curſus admittebatur.

Ἀποδρύπτομαι. μ. ψομαι. π. υμμαι. lacero. Depon.accuſ.

Ἀποδρύφω. ἐκδέρω. excorio. καὶ ἀποσυρῶ, ἀποσύρω.

Ἀποδύομαι. exuo, ut ἀποδύεσθαι τὸ γῆρας, exuere ſenectutem. Item excutio,non ſuſcipio. Sicut Latinè quoq; dicimus,exuere obſequiũ,iugum,reuerentiam. Item ſuſcipio & aggredior, inſtituoque agere. Chryſoſtom. περὶ ἱερέως. ἡ δὲ τὸ θυμός. εἰς μείζοσιν ἀποδύεται, Ad maiora accincta eſt certamina, maiora meditata eſt. Bud. Com.

Ἀποδύρομαι. μ. οῦμαι. deploro, conqueror. Depon.accuſ.

Ἀποδυσπετέω. μ. ήσω. π. ηκα. nolo loqui,cuncta faſtidio ſicut ægrotus. Vſurpatur à Chryſo. in Epiſt. ad Epheſ. cap. 3. Accuſ. Item deſpero,deterreo,infelix ſum,ac fruſtror. Plutarch.

Ἀποδυσπομοῦμαι. expior, purgor aliquo ſcelere.

Ἀποδυτήριον. ου. τό. locus ante balnea, ubi ſe loturi exuunt, hoc eſt ueſtimenta deponunt, quaſi dicas exutorium,ab ἀποδύειν. Sunt item ἀποδυτήρια in gymnaſijs & fanis ſacroſanctis, Latinè ſpoliaria dicuntur.

Ἀποδύω. π. ύσω. π. υκα. exuo, γυμνόω. Actiu. accuſ.

Ἀπόδωξις. refertur à Rufiniano inter figuras ſententiarum. Reiectio uel reprobatio quarundã rerũ quaſi in quæſtionẽ nõ uenire dignarum, neq; oportuiſſe aut ab aduerſarijs poni, aut à nobis quæri, aut à iudice poſtulari facit hoc ſchema ad accelerare fugiendum,ut & tacuiſſe,& tamẽ non timuiſſe uideamur, ut in re diff.cili & cõtraria nõ hæreamus. In qua figura breuiter morati ad aliud ſtatim tranſire debemus. Cicero pro Cælio. Equitis Roman. aũt eſſe filiũ criminis loco poni ab accuſatoribus, neque his iudicantibus oportuit, neque defendentibus nobis, uocatur nonnũquam hæc ἀποπλάνησις. Hactenus Rufinianus.

Ἀποείπω. ἀόρ. β. ἀπόειπον. abnuo,renuo. Item palàm dico apud Homer. Interdum præpoſitione abundante,ſimpliciter dico.

Ἀποέργαθεν. ſeparauit.

Ἀπόεργον perdidit,corrupit, παρὰ τὸ ἔργω, τὸ φθείρω.

Ἀπόζεμα. ατος. τό. decoctum.

Ἀποζεύγνυμι. μ. ξω. π. ευχα. καὶ

Ἀποζευγνύω. diſiungo. Actiu. accuſ.

Ἀποζέω. deferueſco.

Ἀποζῆν. τό. λιτῶς ζῆν, parce ac tenuiter uiuere modicè ac ſumma parſimonia uiuere. Thucyd. νεμόμενοι τὰ αὐτῶν ἕκαστοι, ὥστε ἀποζῆν, id eſt εἰς γινωμένως ζῆν. Homer. ὅσον ἀποζῆν, quantum

tum uictui ſuppeteret. Dicitur & hoc διαζῆν apud Platon. His opponitur ἀποζῆν & καταζῆν, τουτ᾽ ἐστὶ ἐκπεπταμένος ζῆν. Latini tolerare hoc aliquando dicunt Cæſar. lib. 3. Belli ciuilis, Libenter etiã ex profugis agnoſcebamus equos eorum tolerari, id eſt, quoquomodo ſuſtentari. Bud. in Annot.

Ἀπόζω. redoleo. Genit. ἀπόζω βοτρύων.

Ἀποθανατίζω. μ. ίσω. π. ικα. facio immortalem, à morte uendico. Actiu. accuſ.

Ἀποθαυμάζω. demiror.

Ἀποθεάομαι. deſpicio.

Ἀποθεμελιόω. μ. ώσω. π. ωκα. fundamẽta deſtruo. Neut. accuſ.

Ἄποθεν. delonge, foras, extra, procul.

Ἀπόθεος. impius, ἄθεος.

Ἀποθεόω. μ. ώσω. inter deos refero.

Ἀποθεραπεύω. curo, colo.

Ἀποθεραπεύω σοι τὴν βλάβην. emendo tibi damnum, reſartio. Ἐκ τῶν νόμων. Ἐὰν δὲ τὸ ὑφισθῆναι πλοῖον ἀποβληθῶσι φορτία πάντων συναγαγόντων ἀποθεραπεύεται τὸ ῥιφέν.

Ἀποθερίζω. ſpicas decutio.

Ἀπόθεσις. refuſio, apud Celſum, ut ἀπόθεσις τῶν ἐντέρων, inteſtinorum refuſio Bud. Com.

Ἀποθεσπίζω. μ. ίσω. π. ικα. uaticinor. Neutrum accuſatiuo iung.

Ἀπόθεστος. nõ deſyderatus, neglectus. Ab α priua. & ποθεῖν, ποθέσω. & in tertia perſona præteriti paſsiui, πεπόθεσται, unde ἀπόθεσις. Heſychius ἐπιζήτητος exponit, hoc eſt ualde deſyderatus, & tunc α intenſiua particula eſt.

Ἀπόθετος. ου. ὁ. ἡ. uel ἀπόθητος. Suid. repoſitus, abiectus, reconditus, iacens. Βότρυες ἀπόθετοι. uuæ ollares, in ollas conditæ. Ἀπόθετος νόμος, lex quædã muſicæ eſt. Plutarch. in Muſic.

Ἀποθεωρέω. longè proſpecto.

Ἀποθέωσις. ιος. ἡ. adſcriptio in catalogum diuorum, relatio inter deos: quæ quibus ceremonijs apud Romam fieri cõſueuit, eleganter ſcribit Herodian. lib. 4.

Ἀποθήκη ης. ἡ. horreum, repoſitorium, reconditorium, cella uinaria. Plinio frequens.

Ἀποθηλύνω. μ. υνῶ. effœmino. Accuſ.

Ἀποθησαυρίζω. repono, recondo, in theſaurum repono.

Ἀπόθητος. ου. ὁ. non concupitus.

Ἀποθλίβω. affligo, reprimo.

Ἀπόθλιμμα. ατος. τό. expreſsio, id quod exprimitur ex herbis aut ſimilibus rebus, & ipſum quoque retrimentũ quod poſt oppreſsionem relinquitur.

Ἀποθνήσκω. morior, emorior, deficio à uita, exire de uita, abire, migrare, excedere de uita.

Ἀποθανὼν ὑπὸ παιδός, interemptus à filio, uel opera filij neci datus. Ammon. ἀπέθανε diſtinguit à τέθνηκε.

Ἀποθορέω. diſsilio, diſcurro.

Ἀποθρασύνεσθαι. audere.

Ἀπόθραυσις. ιος. ἡ. refractio.

Ἀποθραύω. refringo.

Ἀπόθρεπτος, uitandus, φευκτός.

Ἀποθρηνέω. defleo, lugeo.

Ἀποθριάζω. μ. άσω. π. ακα. folia fici decerpo, aufero, uello. Ariſtoph. Acharn. τίς τῶν δημοτῶν τὸ πέος ἀποτεθρίακεν;

Ἀπόθριξ. impubes.

Ἀπόθρισμα. τος. τό. fragmentum, fruſtum.

Ἀποθρύπτω. μ. ψω. π. φα. frangor delicijs.

Ἀποθρώσκω. exilio, deſilio. Neutrum abſol.

Ἀποθύκω. non conſequor, fruſtror.

Ἀποθύμιος. ἐχθρός. odioſus, odio dignus. πρὸς ἀντίος τυχῇ, Fortunæ reſiſtens, aduerſus. Etym.

Ἀποθυννίζω. repudio, decipio, expugno. Lucian. εἶτ᾽ ἅμα οὕτως ὑμῖν ἀποτεθυννισμαι. Vide in Chiliad. Eraſmi in prouerbio Thunniſſare.

Ἀποθυρόω. excludo. ἀποκλείω.

Ἀποθύω polluceo, hoc eſt, ſacrificijs celebrandis abſumo Xenoph. δεκάτην τῶν ἐκ τῆς λείας τῷ θεῷ ἀπέθυσε. Bud. Com.

Ἀποίζειν. exibilare, illudere. Lego, ἀποσίζειν.

Ἀποικέω. μ. ήσω. extra & de longe habito. Neutrũ.

Ἀποίκησις. ιος. migratio.

Ἀποικία. ας. ἡ. colonia. Bud. in Annot.

Ἀποικίζω. μ. ίσω. π. ικα. coloniam deduco, habitationem diſiungo.

Ἀποικοδομέω. μ. ήσω. π. ηκα. deuaſto, demolior, diruo.

Ἄποικος. ου. ὁ. colonus. ὁ. ἔρημον τόπον πεμπόμενος οἰκῆσαι. ἔποικος δὲ ὁ. πόλεως.

Ἀποιμώζω. defleo.

Ἀποινᾶν. redimere, ἀπολυτροῦν.

Ἀποινᾶσθαι. ἀφαιρεῖσθαι, ἢ τὸ χρηματίζεσθαι. Etym.

Ἄποινον. ου. precium redemptionis, liberatio pœnæ. Quicquid ꝓ libertate ac capite alterius ſoluebatur, hoc nomine appellabant. uide Etym. Veteres quoque pecuniam ſic uocabant, unde uerbum ἀποινᾶσθαι, pro pecuniam exigere.

Ἄποινος θυσία. ſacrificium in quo nullus erat uini uſus. Euſt. Iliad. θ.

Ἄποιος. ου. ὁ. uacuus qualitate, ſequalis ſecũdum aliquos. omni odore, ſapore & colore carens: ſic aqua dicitur ἄποιος, quæ maximè probatur in potu.

Ἀποίσω. auferam.

Ἀποίχομαι. tranſeo, prætereo.

Ἀποκαθαίρειν. luſtrare & expiare. Bud. Com.

Ἀποκάθαρμα. τος. τό. expurgamentum.

Ἀποκαθαρτικός. habens uim purgandi.

Ἀποκαθεύδω. ſeorſim dormio.

Ἀποκαθηλόω. μ. ώσω. π. ωκα. refigo Actiu. accuſ. iungitur.

Ἀποκαθήλωσις ιος. ἡ. refixio

Ἀποκαθημένη. mulier menſtruata.

Ἀποκαθίστημι. μ. ήσω. π. ηκα. reſtituo, recreo, emendo. Actiu. accuſ.

Ἀποκαίνυμι. uinco. ἀπὸ τοῦ καίνω, τὸ φονεύω. ἢ παρὰ τὸ αἴνυμι τὸ λαμβάνω. αἴνυνται γὰρ καὶ λαμβάνουσιν ἆθλον οἱ νικῶντες.

Ἀποκακήσαντες. ſecuri, ocioſi, negligentes.

Ἀποκαλέω. μ. έσω. π. κέκληκα. reuoco, denomino, accuſo.

Ἀποκαλύπτω. μ. ψω. π. φα. reuelo. Accuſ.

Ἀποκάλυψις. ιος. ἡ. reuelatio.

Ἀποκάμνω. defatigor.

Ἀποκάμπτω. μ. ψω. π. φα. reuertor, uexo.

Ἀποκάπνισμος. ου. ὁ. inſinuatio.

Ἀποκαραδοκέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſpeculor, expecto. Accuſatiuo.

Ἀποκαραδοκία. ας. ἡ ſpeculatio uehemens & anxia, cum ex corde quippiam expectatur.

Ἀποκαρθέρησις. ἡ. irriſio, figura Quintil.

Ἀποκαρτερέω. μ. ήσω. π. ηκα. laqueo aut inedia mihi mortem conſciſco, ut ait Suid. Significat deſtinatum animũ eſſe morti, & in propoſito ob durationem quandam uigilijs & inedia necari, ut inquit Cic. de finib. Hegeſię liber eſt ἀπὸ καρτερῶντος, apud eundem Tuſcul. primo. Διακαρτεροῦντες ἑαυτοὺς dicuntur ſeſe toleran tes, id eſt ſeſe quoquomodo ſuſtentantes, mo dicè ac parcè uiuentes, quod qui facere non ſuſtinent, ἀποκαρτερεῖν dicuntur, & inedia uitam finire.

Ἀποκαταβαίνω. μ. ήσομαι. deſcendo, cõtemno.

Ἀποκαταλλάσσω. μ. ξω. ad concordiam & contubernium adduco, amicos concilio & paro. Item diremptam gratiam & ſolutã ſartio, amicitiam reduco. Bud. Com.

Ἀποκατάστασις. ιος. ἡ. reſtitutio, id eſt inſtauratio rerum in priſtinum ſtatum, propriè ἐμψύχου ἀγομένου inquit Chriſtodulus ἀπόδοσις uero ἀψύχου. Vide ἀπόδοσις.

Ἀποκαυλίζω. decurto.

Ἀπόκαυλις. ιος. ἡ. & ἀποκαύλισις. extirpatio de cardine uel caule, reuulſio, decurtatio.

Ἀπόκαυμα. ατος. combuſtio, uſtulatio.

Ἀποκαίω. μ. καύσω. π. κα. deuro, comburo.

Ἀποκείλαντες. declinantes, ἀποκλίναντες.

Ἀπόκειμαι. reſideo, accido, immineo, depoſitus ſum.

Ἀποκείμενος. repoſitus, reconditus.

Ἀποκείρω. μ. ερῶ. π. κα. detondeo. Actiuum accuſatiuo iung.

Ἀποκεντέομαι. excoriare, euellere.

Ἀποκέλλω. nauem applico.

Ἀποκνίζω. delibo.

Ἀποκεφάλισμα. ατος. τό. purgatio capitis.

Ἀποκεκαρπωκός. ότος. τό. quod fructum tulit uel germinauit. Hippoc.

Ἀποκεφαλίζειν. decollare, amputare caput.

Ἀποκηδέω. μ. ήσω. π. ηκα. negligo. ἀκηδέω, ἀφροντίζω. Etym. accuſ.

Ἀποκηδής. έος. ὁ. ἡ. negligens, & Ἀποκηδέστερον negligentius.

Ἀποκηλόω. inſequor, ἀποδιώκω.

Ἀποκήρυκτος. ου. ὁ. abdicatus, exhæres. ὁ. ἐπὶ ἀδικήματι ἐκβληθεὶς τῆς οἰκίας παρὰ τοῦ πατρὸς μετὰ ψήφου δικαστικῆς. Dicitur etiam ἀποκήρυκτος, qui ſub auctione uenditus eſt, auctionatus à uerbo ἀποκηρύττω. Vide Ammoniũ.

Ἀποκήρυξις. ιος. ἡ. abdicatio, exhæreditatio.

Ἀποκηρύττω. μ. ξω. π. υχα. reuelo, abdico. Actiu. accuſatiuo. Vide κηρύξαι in Ammonio. Ἀποκηρύττω τὰ πατρῷα, auctionem bonorum facio, auctionor. Bud. Com. & Annot.

Ἀποκιλίνδω. deuoluo. Legerim potius per y pſilon in antepenult.

Ἀποκινδυνεύειν. periclitari, experiri periculum, periculum ſubire.

Ἀποκινέω. remoueo.

Ἀπόκινος. ου. fuga, deceſſus, genus laſciuæ ſaltationis.

Ἀποκιττοῦσθαι. hæderaſcere, in hæderam tranſire.

Ἀποκλαίω. μ. αύσω. à κλαύω uerbo antiquo. π. αυκα deploro. Actiu. accuſ. iung.

Ἀποκλείομαι. excludor.

Ἀποκλειόμενος. ου. ὁ. obſtructus.

Ἀποκλείσαντες. φυλακίσαντες.

Ἀπόκλεισμα. ατος. τό. φυλακή. cuſtodia.

Ἀποκλείω. μ. είσω. excludo, elimino, claudo, obſero, Accuſatiuo.

Ἀποκληροῦν. allegare, ſorte diſtribuere, in decurias contribuere, exhæredare.

Ἀπόκληρος. ſine ſorte, exhæres. ὁ. γνῶ διαθήκαις πατρὸς μὴ τυχὼν κλήρου.

Ἀποκλήρωσις eſt attributio munerum ſigillatim unicuique facta, uiceſq; fungendi officij attributæ: uacationes uulgò uocant. Bud. Com.

Ἀποκλητοί. οἱ. apud Aetolos ſanctius concilium dicebatur quod delectis conſtabat uiris, ut inquit Liuius.

Ἀπόκλητος. ου. ὁ. uocatus.

Ἀποκλίνω. μ. ινῶ. π. ικα. declino. Accuſ.

Ἀποκλύζομαι. eleuor, abluor, Ariſtoteles de Mundo.

Ἀποκλύω. eluo, expurgo.

Ἀπόκλωμα. excuſatio.
Ἀποκναίω. afficio mœrore, occido, infero dolorem, turbo. Item abrado, corrumpo extenuo. & ἀποκναίω ἕτερον. laſſo. Etym. ἀπὸ occido, ἀπὶ κτείνω, per paragogen κναίω, uel καίνω, reiectione τοῦ τ, & metatheſi.
Ἀπόκναισις. ιος. ἡ. λύπη, mœror.
Ἀποκνέω. μ. ήσω. π. ηκα. pigreſco.
Ἀπόκνησις. ιος. ἡ. pigritia.
Ἀποκνίζω. uellico, amputo.
Ἀποκνῶ. idem quod ἀποκνέω, diciturq́; elegantius quàm ὀκνῶ ſimplex.
Ἀποκοιμάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. dormio. Deponẽ. abſol.
Ἀπόκοιτος. ου. ὁ. adulter, ſeorſim cubans. Lucia. μηδέποτε ἀπόκοιτός μου γενόμενος, ἀφ' οὗ γυναικὶ ὁμιλεῖν ἤρξατο. Verba ſunt meretricis de ſuo amaſio.
Ἀποκοιτῶ. ſecubo, nocte abſum. Demoſt. περὶ στεφ. μήτε ἀφημερεύοντας, μήτε ἀποκοιτοῦντας.
Ἀποκολάπτω. μ. ψω. π. αφα. priuo, expello nocendo. Accuſ.
Ἀποκολυμβάω. elabor natando.
Ἀποκολούω. mutilo, κολοβόω.
Ἀποκοπή. ῆς. ἡ. amputatio. Ἀποκοπὴ τῶν χρεῶν, nouæ tabulæ, quaſi alieni æris deciſiones. Ἀποκοπὴ φωνῆς uocis eſt amiſsio, & extrema raucedo. Bud. Com. Eſt etiã Chirurgis, quando pars oſsis eſt ablata ἀπόθραυσιν uocãt, quã & Grammatici uocãt apocopen, cum ſyllaba in fine dictionis aufertur, ut Achilli pro Achillis apud Verg. & δῶ pro δῶμα. Homer.
Ἀποκοπῆναι. deficere in explorandis ueſtigijs.
Ἀπόκοπος. ου. ὁ. exectus, imbecillis.
Ἀποκόπτω. μ. όψω. π. οφα. amputo, repello, abiungo, ſeparo. Item præcido cunctationem, & hæſitationem tollo. Accuſ.
Ἀποκορσωσάμενος. tonſus. ἀποκειράμενος. κόρσαι enim capillæ dicuntur Aeſchylo.
Ἄποκος. intonſus.
Ἀποκοσμέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſpolio. Accuſ.
Ἀποκοτταβίζειν. quod à potu in poculo uini relictum eſt effundere, ut ſonitum edat.
Ἀποκραδίζω. è ficu arbore decerpo.
Ἀποκραιπαλισμός. ου. crapulæ diſcuſsio. κραιπάλης ἀπαλλαγὴ καὶ μέθης.
Ἀποκραιπαλάω. expergiſcor à crapula, & deſiſto crapulari.
Ἀποκρανίζω. caput detrunco, decollo.
Ἀποκρατέω. cohibeo.
Ἀποκρεμάζω. ſuſpendo.
Ἀπόκρεως. ω. ὁ. carniſpriuium.
Ἀπόκρημνος. ου. ὁ. ἡ. præruptus.
Ἀποκριθῆναι. incerno, excerno, ſicut ἀποκρίνω.

Ἀπόκριμα. reprobatio, ſententia.
Ἀποκρίνομαι. μ. οῦμαι. reſpondeo, ſeparor. Item pro decumbere, ἀπερείδεσθαι, κατακλίνεσθαι, Thucyd. Dicitur & de ijs, quæ à concretione reſoluuntur. Philo de interitu mũdi, ἀποκριθήσεται δὲ τὰ πάντα εἰς μίαν οὐσίαν τὴν πυρός. Bud. Com. Vide in Ammonio. Item ἀποκρίνασθαι τὸ ἀπολογίσασθαι, ἀποκριθῆναι δὲ τὸ χωρισθῆναι.
Ἀποκρίνω. ῶ. reprobo, reijcio, ἀποδοκιμάζω. Item ſeparo, ſecerno, eximo, Theophraſt. Item quod confuſum eſt ſecerno & abſtraho, Platoni & Ariſtoteli. Item ſeligo, deligo, ἐκκρίνω, Pauſan. Item incerno, ſiue emundo, excerno, hoc eſt purgamenta corporis emitto, Galeno. Aliquando pro conſtituo. Ariſtot. lib. 6. de hiſtoria. animal. ὀλίγον δὲ ὕστερον καὶ τὸ σῶμα ἤδη ἀποκρίνεται, Pauld poſt & corpus conſtituitur. Bud. Com. Item ἀποκρίνω, beſtijs & canibus obijcio, hoc eſt, ἀποσκυβαλίζω. Item χωρίζω. Ariſtidi.
Ἀπόκρισις. ιος. ἡ. deceſsio, excretio, ſeparatio, ſeceſſus, egeſtio, reſponſum.
Ἀποκριτικὸς δύναμις. uis excernendi excrementaq́; expellendi.
Ἀπόκριτος. ſelectus, ἔκκριτος. Sic dicuntur, quæ deo dicata ſunt, ut eximia, & ἐξαίρετα.
Ἀποκροάδης. ſcalatim.
Ἀπόκροτος. ου. ὁ. ἡ. durus, aſper, rigidus.
Ἀπόκρουσις. ιος. ἡ. occaſus.
Ἀπόκρουστος. ὁ. ἡ. diiectus, diſpulſus, à curſu emotus. Nicand.
Ἀποκρούομαι. refello, refuto, reijcio.
Ἀποκρουστικά. uocant medici repellentia, qualia ſunt auſtera & acerba.
Ἀποκρούω. μ. ούσω. π. ουκα. expello. Accuſ.
Ἀποκρύπτω. μ. ύψω. π. υφα. καὶ ἀποκρύπτομαι. celo, condo, abſcondo. Accuſ. Lucian. ἐπεὶ δὲ ἀποκρυψάμενοι αὐτοὺς, Vbi uerò è conſpectu eorum euaſimus, euolauimus.
Ἀπόκρυφος. ου. ὁ. ἡ. occultus, arcanus.
Ἀποκτᾶσθαι amittere, ἀποβάλλεσθαι.
Ἀποκτείνυμι. καὶ
Ἀποκτείνω. καὶ
Ἀποκτέννω. μ. ενῶ. π. ακα. καὶ
Ἀποκτίννυμι. occido. Actiu. accuſ.
Ἀπόκτησις. ιος. ἡ. colonia.
Ἀποκυήσασα. ης. ἡ. abortiuum faciens. Plutarch.
Ἀποκύησις. ιος. ἡ. puerperium, æditus partus.
Ἀποκυΐσκω. fœtiſco. Bud. Com.
Ἀποκυλίζω. καὶ
Ἀποκυλίω. μ. ίσω. π. ικα. reuoluo. Actiu. accuſ.
Ἀπόκυνον. Romani braſsicã ruſticã aut caninã uocant Dioſcorid. Item maſſa quædam medicata ad necan-

ad necandos canes. Et amuletum contra rabiem feritatemq; canum.

Ἀποκυπαρῶσαι. ἀποκτεῖναι. occidere.

Ἀποκυριάζειν. fugitiuum eſſe à domino.

Ἀποκυρόω. μ. ώσω. π. ωκα. abrogo. Actiu. accuſ.

Ἀποκωλύω. prohibeo. Actiu. accuſ.

Ἀπολαβεῖν τὰ ἐνέχυρα. recuperare pignora.

Ἀπολαγχανόντων. dicũtur, quibus ſors non obtigit. qui ſpe ſortis exciderunt, quaſiq; repulſam paſſi ſunt.

Ἀπολαγχάνω. non ſortior.

Ἀπολάκημα. ῥάπισμα, ἀπὸ τοῦ ψοφεῖν, ictus, flagelli colaphus.

Ἀπολακτίζω. μ. ίσω. π. ικα. calcitro, reſilio.

Ἀπολαμβάνω. μ. λήψομαι. π. ηφα. ἀόρ. β. ἀπέλαβον. recipio, recupero, par pari referro. Item capio, deprehendo, intercludo, intercipio, cohibeo, cogo, concludo. Xenoph. & Ioſeph. ἀπολαμβάνουσι τοὺς πολεμίους ἐν κοίλῳ χωρίῳ.

Ἀπολάμπω. effulgeo. Dionyſ. πῦρ ἀπέλαμπεν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς.

Ἀπόλαυσις. ιος. ἡ. fruitio. Vide χαρὰ in Ammonio.

Ἀπόλαυσμα. τὸ. oblectamentum.

Ἀπολαυστά. τά. ad edendum idonea.

Ἀπολαυστικόν. οῦ. τὸ. quo fruimur.

Ἀπολαυστικός. οῦ. ὁ. uoluptuoſus. Vnde ἀπολαυστικὸς βίος. Ariſtot. in Ethic. ad Nicomachum pro delicijs dedita & uoluptuaria, ſunt qui ocioſam interpretantur.

Ἀπολαύω. μ. αύσω. π. αυκα. fruor, delicior, capio fructum uel commodum. Plutarh. in Anton. Ἀπέλαυσαν δὲ καὶ τῆς φιλοτιμίας αὐτοῦ οἱ πολέμιοι, Fructum etiam ex eius ambititione capiebant hoſtes. Aliquando pro incommodum capio. Iſoc. περὶ τῆς εἰρήνης, αὐτὸς ἀπολαύω τι φλαῦρον. Genit. iung. & accuſ.

Ἀπολαχαίνω. diuido.

Ἀπολάψεις, & ἀπολέψεις. uorabis, linges, diripies canum in morem. Ariſtophanicum eſt.

Ἀπολάω. lapido, ἀπολιθόω.

Ἀπολεαίνω. μ. ανῶ. declino. Accuſ.

Ἀπολέγομαι. μ. ξομαι. π. γμαι. ſum defeſſus dicendo. Item repudio, repello, non accipio, detrecto, non poſco., non admitto, Polybio & Plutarcho in Catone, Solone & Lucullo. Item ſuccumbo, cedo, do manus. Plutar. in Lycurgo, Ἀπολέγομαι τὴν ψυχὴν, deſpondeo animum. Bud. Com.

Ἀπολέγω annuntio, manifeſte dico, prodo, effero, probo, declaro, ἀποφαίνω, ἀποδείκνυω. Philoni de Mundo. Item deligo, unde ἀπειλεγμένοι & ἀπόλεκτοι, delecti, eximij, ſelecti. Item decerpo, Theophra. Item interdico, ueto, Et ἀπολέγω δικαστήν, recuſo, reijcio iudicem ut iniquum. Bud. Com.

Ἀπολείβω. diſtillo.

Ἀπολείπομαι. μ. ψομαι. π. λειμμαι. deficio, relinquor, defraudor apud Lucianum in Icarome. Item abſum, diſcedo, Xenoph. Et μηδενὸς ἀπολείπεσθαι. nemini ſecundum eſſe. Item ignarus ſum, hoc me latet, Lyſ. Itẽ nõ diſco, imperitus ſum, non aſſequor, Iſocrat. Item inter abiectos & uileis exiſtimor, apud eundem. Bud. Com.

Ἀπολείπομαι τῆς παιδείας. doctrinam nequeo aſſequi,

Ἀπολειπόμενος πόνου. abhorrens laborem.

Ἀπολείπω. μ. είψω. π. ειφα. repudio. Item abſum. Iſocrat. Καὶ πολλάκις δεινὰ παθόντων, ἀπέλιπον τοῦ μὴ τοῖς ἐσχάτοις συμφοραῖς περιπεσεῖν. ἀντὶ τοῦ παρ' ὀλίγον ἦλθον περιπεσεῖν. Aliquando relinquo, hoc eſt præcedo, anteuerto, excello, præſto. Iſocrat. Ἀπολείπει μοι τοῦτο, Hoc mihi deficit. Bud. Com

Ἀπολειφθείς. ſeparatus, relictus, qui alios aſſequi non poteſt.

Ἀπόλειψις. ιος. ἡ. defectio, diuortium.

Ἀπόλεκτος. οῦ. ὁ. ἡ. electus, eximius, ἐκ πλειόνων ἐξειλεγμένος. Item piſcium genus, quos ſynotontidas uocant, de quo Hermol. in Plin.

Ἀπολελαμμέναι. communes, κοιναί, quaſi in populum diſtributæ, uulgatæq;, Hippocrati.

Ἀπολελοιπότων. pro νενικηκότων. apud Iſocrat. translatum à curſoribus, qui cum uincunt, uictos poſt ſe relinquunt.

Ἀπολελυμένον ὄνομα. apud Grãmaticos uocatur abſolutum nomen.

Ἀπολέμητος. οῦ. ὁ. ſine bello.

Ἀπόλεμος. οῦ. ὁ. expers belli, non laceſſitus bello, ignarus rei bellicæ, ἀπειρόπολεμος.

Ἀπολέμως. inerter.

Ἀπολεπίζω. detraho corticem, delibro.

Ἀπολέπω. decortico, ferro præſcindo. σιδηρῶ, τέμνω. Euſtath. Iliad. φ.

Ἀπολέσθαι. mori.

Ἀπολέω. μ. έσω. π. ἀπώλεκα, & Atticè ἀπολώλεκα. Vel ἀπόλλω, ἀπολῶ, ἀπῶλα, & Atticè, ἀπόλωλα. ſignificat τὸ ἀπολλύω & ἀπόλλυμι, de quo mox. Etym.

Ἀπολέομαι. Etym.

Ἀπολήγω. deſino, παύομαι.

Ἀπόληψις. ιος. ἡ. inhibitio, ſuppreſſio, interceptio. Hippocrat. πνευμάτων ἀπόληψις. Galeno interprete eſt ἀσφυξία. hoc eſt, pulſus carentia.

Ἀπολιβάζω. μ. ξω. recedo, ἀπέλθω, ἀποδιδράσκω. παρὰ τὴν λιβάδα. Ariſtoph. οὐκ ἀπολιβάξεις ὦ ... ἀπολούμενε. Sumpta metaphora à guttis ce-

tis ce-

tis celerrime decidentibus.

Ἀπολιγαίνειν. clamare, tumultuari. Etym. ἀπολιγαίνειν, ἀφηδιάζειν, παραφθέγγεσθαι, βάζεσθαι.

Ἀπολιθοῦσθαι. in lapidem rigo Strabo.

Ἀπολιτικός. οῦ. ὁ. ciuilis gubernationis expers.

Ἀπολιμπάνονται. abſunt, inferiores ſunt certamine, & à prætereunte relinquuntur. Bud. Comment.

Ἀπολιμπάνω. μ. ανῶ. relinquo. Actiu. accuſ.

Ἀπόλιον. mirabile.

Ἄπολις. ιδος. ὁ. ἡ. extorris. & ἄπολις διὰ φύσιν Ariſtoteli dicitur is qui ea aſperitate eſt, & immanitate naturæ, ut congreſſus, & ſocietatem hominum fugiat, qualem Athenis fuiſſe Timonem neſcio quem accepimus, inquit Cic. in Lelio, qui & μισάνθρωπος dici poteſt.

Ἀπολισθαίνω. defluo, delabor.

Ἀπολιταργέω. μ. ήσω. π. ηκα. καὶ

Ἀπολιταργίζω. aufugio, celeriter abeo, ἀποδραμεῖν. λιταργισμοὺς enim ſaltationes uocant. uel quoniam λιτὴ ianuam ſignificat, & ἀργὸς celer. Ariſtophanicum eſt. uel παρὰ τὸ λίαν, καὶ τὸ ἀργὸν, id eſt ταχὺ, ſuperfluo τ. Etym.

Ἀπολίτευτος. ου. ὁ. nequaquam ciuilis, inadminiſtratus.

Ἀπολίτης, pro ἄπολις, apud Theopom.

Ἀπολιχμάω. ſugo, ἀπολείχω, lingo.

Ἀπολιχμήσαντες ἀπολείξαντες. Etym.

Ἀπολλά. ἅτινα, πολλά.

Ἀπολλύω. μ. ύσω. π. υκα. καὶ

Ἀπόλλυμι. pereo, perdo, deſtruo. Vide Ἀπολέω. aliud eſt ἀπολύω per ſimplex lambda.

Ἀπόλλων. ωνος. ὁ. Apollo. uide Etymol. Hymnus Apollinis eſt apud Orpheum. Huius uocis accuſatiuū ἀπόλλω potius quàm ἀπόλλωνα Attici uſurpant.

Ἀπολλωνίας. laurus, δάφνη.

Ἀπολλώνιον. ου. τὸ templum Apollinis.

Ἀπόλλωνος ciuitas Aegypti ad Aethiopas. unde

Ἀπολλωνοπολίτης. nomen gentile.

Ἀπολλῶς. τοῦ. ῶ. Apollo, uiri nomen.

Ἀπολογέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. καὶ

Ἀπολογέω. defendo, reſpondeo, excuſo, cauſam dico. Ἀπολογοῦμαι δεδεμένος, è uinculis cauſam dico. Bud. Com. Vide Ammonium.

Ἀπολόγημα. ατος. τὸ. excuſatio.

Ἀπολογία. ας. ἡ. defenſio, excuſatio.

Ἀπολογίζομαι ἀποκαθαίρομαι, perpurgor, ἀποδίδωμι λόγον τῶν δαπανημάτων. Vide Am.

Ἀπολογισμός. οῦ. ὁ. enumeratio, ἀπολογία, capitur pro ratiunculæ ſubductione apud Plutarch.

Ἀπόλογος. fabulæ ſpecies ac ex rebus humilibus compoſita quædam forma ac ſpecies ad ridendū, ut autor eſt Victorinus. Huiuſmodi enim narratio intorquetur, plerunq; in obliqua ſignificatione ſententiæ & uoluntatis noſtræ, ita tamen ut neceſſe ſit intelligere quo tēdat, & quò intellectu accipi poſsit. Plaut. in ſticho apologum agere pro recitare dixit.

Ἀπολογούμενοι. οἱ. defenſores.

Ἀπολός. immobilis, grauis.

Ἀπολοφύρεσθαι. deplorare.

Ἀπόλυμα. τος. τὸ. excrementum, ἀφόδευμα apud (Nican.

Ἀπολυμαίνομαι. purgor. λύματα enim τὰ καθάρσια. Etym.

Ἀπολυμαντήρ. ῆρος. ὁ. corruptor.

Ἀπολύομαι. abſoluor, hoc eſt ἀποφεύγω, Thucyd. Item refuto crimina, & diluo, ἀπολυμαίνομαι, ἀπολυτρόω Plutarcho in Auto. Τοῦ ἐγκλήματος ἀπολύεσθαι, eſt à crimine abſolui. Ἀπολύεσθαι τὴν ὑπόνοιαν, ſuſpicionem & crimen diluere. Item diſcedo, proficiſcor, Polyb. Item morior, Sophocles, ποίῳ. ἀπελύσατο τρόπῳ; quo mortis genere deceſsit.

Ἀπόλυσις. ιος. ἡ. abſolutio.

Ἀπόλυτος abſolutus, ἄφετος, ἀποφυγών.

Ἀπολυτρόω. μ. ώσω. π. ωκα. redimo pecunia.

Ἀπολύτρωσις. ιος. ἡ. redemptio, ἀποφυγὴ, ἀπόλυσις.

Ἀπολύω. μ. ύσω. π. υκα. eſt dimittere à noſtro cōſortio, familiaritate, poteſtate, arbitrioq; : ut cū dicimus, Dimiſit exercitum inſtructum. Dimittitur concio, uel ſenatus, cum unicuiq; poteſtas ſit, quò uelit, abeundi. Dimitto amicum uolentem proficiſci Et in malā partem, quemadmodum Cicero de Orat. Dimitto autē eos non tam contumelioſe, quàm philoſophum illum Annibal. Et in Vatin. Sic ſum incitatus, ut cum te non minus contemnerem, quàm odiſſem, tamen uexatum potius quàm deſpectum uellem dimittere. Et ἀπολύειν τὴν γυναῖκα, repudiare, ſiue (ut Sueton. dimittere uxorem.

Ἀπολώλεκα. Atticè pro ἀπώλεκα, perij, perdidi. ab ἀπολέω, ἀπόλωλα.

Ἀπόλωσεν. inuiſum reddidit.

Ἀπομαγδαλὶς ιδος. ἡ. &

Ἀπομαγδαλία. ας. ἡ. furfur, in quo poſt cœnam manus purgabant, & canibus proijciebant.

Ἀπομάγματα. παραθειώματα.

Ἀπομάκτρα, ἀποκαθάρματα, retrimenta, purgamina.

Ἀπομάκηλον. fructus arbuti, Latinis Vnedo.

Ἀπομακρόθεν. eminus, à longe.

Ἀπομάκτης. ου. ὁ. abſterſor, purgator.

Ἀπομάκτρα. lignum quo menſuræ deraduntur. Item mantilia quibus manus inter prandendum extergimus. Xenoph. Cyri Pæd.

Ἀπομελι-

Ἀπομαλακίζομαι. effœminatus ſum, ob mollicie ad rem quampiam parum animatus ſum.
Ἀπόμαμμα. ης. ἡ. abauia,
Ἀπομανθάνω. dediſco. Vide in μανθάνω.
Ἀπόμαξις. ιος. ἡ. abſterſio.
Ἀπομαραίνω. μ. ανῶ. tabefacio, langueſco.
Ἀπαμαρτάνω. fruſtror. Vide in ἁμαρτάνω.
Ἀπομαστιγῶσαι. flagris cædere.
Ἀποματαιῶσαι. uilipendere, ἐξουθενίσαι.
Ἀποματαίτας. cohortatus inſolenter.
Ἀπομάττεσθαι μιμεῖσθαι. exprimere. Athen.
Ἀπομάττω. μ. ξω. π. αχα. abſtergo, extergo, excipio, ἀναλαμβάνω, imitor figuram rei Accuſ.
Ἀπομάχομαι. μ. ἔσομαι. expugno.
Ἀπόμαχος. ὁ. ἐκτὸς πολέμου γεγονώς, pugnæ expers. Sic uocatur Aeliano, qui parte corporis debilitati, rei militari inutiles facti ſunt. Cauſarij Latinis. Liuius: Tertius exercitus ex cauſarijs ſenioribusq; ſcribatur, q urbi mœnibusq; præſidio ſint.
Ἀπομειλιττομένους. ἀσ. placenteis.
Ἀπομέλιτος. τό. mulſa, fit autem expreſſo à fauis melle, & aqua decocto, Galen. lib. 4. ὑγιεινῶν.
Ἀπομερμηρίσαι. obdormire, ἀποδαρθεῖν. Item diem obire, mori.
Ἀπομετρέω. ῶ. metior.
Ἀπομηκύνω. produco, protendo.
Ἀπομηνίζω. iram depono. Vel præpoſitione abundante, iraſcor, propriè eſt in ira perſeuero ac indignatione. Hom. Iliad. β.
Ἀπόμισθος. mercede aliquid faciens. Interdum qui non recipit mercedem.
Ἀπομισθόω. μ. ώσω. π. ωκα. loco mercede. Accuſ.
Ἀπομισθώματα. ἐκδημοσίαι ὁσίαι.
Ἀπομνημόνευμα. τό. commemoratio, commentarius, regeſtum. Ita Xenophon. ἀπομνημονεύματα quendam librum inſcripſit, tanquam dictorum factorumq; Socratis memorabilia.
Ἀπομνημονεύω. commemoro.
Ἀπομνημονέω. μ. ήσω. π. ηκα καὶ
Ἀπομνηστέω. obliuiſcor. Genit.
Ἀπομνύω αι, καὶ ἀπόμνυσθαι. ἀποβάλλειν δι' ὅρκων. abiurare & inficiari. Item eiurare magiſtratum & cum iureiurando deponere. Herodia. ὥσθ' οἱ ῥωμαίων ἄρχοντες ἀπόμνυντες, Abdicãt ſe magiſtratibus. Plutarch. ἀπομόσασθαι τὴν ἀρχήν.
Ἀπόμοιρα. ας. ἡ. pars, portio.
Ἀπομονωθείς. θέντος. ὁ. ἡ. in uitia ſolus relictus.
Ἀπόμπιμοι. dies nefaſti.
Ἀπόμοργμα. τό. ἐκμαγεῖον, τὸ ἐκσφράγισμα, ſigilli impreſsio. Bud. Commen.
Ἀπομόργνυμι. μ. όρξω. π. οργα. exprimo, informo. Item abſtergo, quia exprimendo fiunt abſterſiones. Bud. Commen.

Ἀπομόρξατο. p ἀπωμόρξατο. συναρχομένως. Ety.
Ἀπομόστι. ſtatim, ſine conſideratione.
Ἀπομύζουρις. ἡ. libidinoſa fœmina, & fellatrix.
Ἀπόμουσος. ὁ. à muſis alienus, ἄμουσος. Euſt. Ilia. θ.
Ἀπομυλλώνας. apud Hippo. eſt protendens labra compreſſim.
Ἀπόμυιος. Iouis cognomen. Tradunt enim Herculem in Olimpia rem diuinã obeuntem, cũ muſcarũ multitudine infeſtaretur, Ioui ſacrificaſſe ἀπομυίῳ, protinusq; ultra Alpheum eſſe muſcas abactas.
Ἀπομυξίαι. αἱ. ſordities.
Ἀπομυρίζω. ἀποσομίζω, καὶ
Ἀπομύττω. μ. ύξω. π. υχα. emungo, decipio, preſtigijs illudo. Accuſ.
Ἀπομωραίνω. demẽtare, ſiue fatuum reddere, ſiue μώρωσιν inducere: quæ accidit, cum tam uſus rationis, q̃ memoria in homine intercipitur.
Ἀπόν. abſens, indecens.
Ἄπονα. τὰ. medicamenta quæ dantur ad leuandum dolorem.
Ἀπόναιο. ὄναιο, fruere, ἐπαύραιο.
Ἀποναίω. migro, ſedem muto. Neutrum.
Ἀπόναμαι. adiutor, utilitatem & delectamẽtum capio, fruor. Genit.
Ἀποναρκέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſtuporem excutio.
Ἀπονάσσω. ἀποκαταστῶ, ἀποδίδωμι. Etym.
Ἀπόνασθαι. frui, ἀπολαῦσαι.
Ἀπονεμητέον. tribuendum.
Ἀπονέμω. μ. μῶ. diſtribuo, adhibeo, tribuo. Herodian. ἑκάστῳ τὸ κατ' ἀξίαν ἀπονέμων. Idem, μηδ' ἐν ῥαθυμίᾳ, μηδ' ἀναπαύλῃ ἀπονέμων, Nihil loci quieti & deſidiæ relinquẽs. Et ἀπονέμειν ἑαυτῷ, ſibi aſſumere. ἀπονέμειν τὰ δίκαια uel ἀποδιδόναι, tribuere officia.
Ἀπονενοημένος. arrogans, temerarius, inſipiens, uecors, amens, deploratus, profligatus. Demoſthe. Et apud Theophraſtũ pro homine flagitioſiſſimo, & nequiſſimo, & cõtaminatiſſimo.
Ἀπονενοημένως. aduerbium citra reuerſionem, ir reuertibiliter ſonat.
Ἀπονέομαι. redeo.
Ἀπονεοττεύω. μ. εύσω. π. ευκα. nidum facio, nidifico.
Ἀπονευρόω. neruos abſcindo.
Ἀπονευρώσεις. quibus digiti mouentur, tẽdines, τόνοι dicuntur. Hipocr. nerueas tenuitates interpretatur apud Gal. Linacer Therap. lib. 6.
Ἀπονεύω. μ. σω. π. κα. declino.
Ἀπονέω. peruenio, utilitatem capio, deſtruo.
Ἀπονήθη. adiutus eſt, ὠφελήθη.
Ἀπόνηρος. ου. ὁ. indepravatus.
Ἀπονητί. ſine labore.
Ἀπόνητος. ου. ὁ. ἡ. illaborioſus.

Ἀπονήχομαι. enato.
Ἀπονία. laboris carentia & defectus.
Ἀπονικάω. exupero, uinco.
Ἀπονίνημι. honorem tribuo.
Ἀπόνιμμα. τοῦ. τό. Euſtat. Odyſs. capit pro ſordibus, & illuuiæ quæ lotione defricatur, exponit enim λῦμα.
Ἀπόνιμμα. ατος. τὸ. ἡ
Ἀπονίπτρον. ου. τὸ. malluuiũ, peluis in qua manus poſt cœnam abluebantur.
Ἀπονίπτω. abluo, poſt menſam propriè, quemadmodũ τὸ κατὰ χειρὸς ὕδωρ αἰτῆσαι, ante menſam, authore Polluce, & Ammonio, uel ὕδωρ κατὰ χειρὸς δέξασθαι, ut teſtatur Tho. Mag.
Ἀπονοεῖσθαι. τὸ οἱονεὶ ἀπόστασιν ἔχειν τοῦ νοῦ. Etym.
Ἀπονοητέω. μ. ήσω. π. ηκα. molior.
Ἀπόνοια. ας. ἡ. uita flagitioſa & contaminata, uecordia, arrogantia, contumacia, faſtidium, ſecordia, deſperatio. Item demigratio, ab ἀπονάω. id eſt, ſedem habitationemq́; muto. Bud. Com. Theophraſtus in Characteribus dicit ἀπόνοιαν eſſe ὑπομονὴν αἰσχρῶν ἔργων καὶ λόγων.
Ἀπονομή. diſtributio, eratq́; portio ac pars eorum quæ ex metallis relinquebãtur aut ſupereſſent, quæ poſteaquã ciuitas Athenienſis accepiſſet, ita diſtribuebatur in conductitios, & mercenarios homines, ut ad unumquenq́; portiuncula perueniret Harpoc.
Ἄπονος. ου. ὁ. labore carens, qui nullo dolore cõflictatur.
Ἀπονοστέω. μ. ήσω. π. ηκα. redeo. Neutrum abſol.
Ἀπονοσφίζεσθαι. ſeparari, ἀποχωρίζεσθαι.
Ἀπονούμενος, oblitus, οὐ μνημονεύων.
Ἀπόνυμι. μ. ύσω. π. υκα. adiuuo. Accuſ.
Ἀπονύμφης. ου. ὁ. ἡ
Ἀπόνυμφος. ου. ὁ. qui mulieris commertio nõ delectatur. μισόγυνης.
Ἀπονυχίζω. extorqueo, aufero. τὰς ὑπεραυξήσεις τῶν ὀνύχων ἀφαιρέω, καὶ μεταφορικῶς ἀποφράττω, ἀποκλέω. Ariſtoph. Equit. ἀπονυχιῶ σου τ' αὖ πρυτανείω σιτία.
Ἀπονύχισμα. τὸ. præſegmen unguium.
Ἀπόνως. ſine labore, nullo negotio.
Ἀπόξενος. ου. ὁ. ἡ. inhoſpitalis.
Ἀποξενοῦσθαι. eſt ἐν τῇ ξένῃ ἀποδημεῖν.
Ἀποξενόω. μ. ώσω. π. ωκα. facio exulem. Accuſ.
Ἀποξένωσις. eſt peregre agentis, & cui peregrinari contigit.
Ἀποξέω. μ. ήσω. π. ηκα. leuiter incido, ſcalpo, polio. Accuſ. iung.
Ἀποξίνυμι. extinguo.
Ἀποξιφίζειν. ſaltationẽ quandam agere, ξιφισμὸν dictam. Significat etiam reprobare.

Ἀπόξυ. in acutũ deraſum, hoc eſt, quod ἀποξύνεται uel cui ex acumine ſuo aliquid ablatum fuerit, ſic & ἀποξύω. Thucyd.
Ἀποξαινέω. abrado.
Ἀποξύνω. acidum reddo. Plutarch.
Ἀποξύσματα. ramenta, aliâs minuta quædam fruſtula inhærentia inteſtinis: quidam ſtrigmenta nominant.
Ἀποξυσμένας τὰς. incuruatas.
Ἀποξύομαι. diſtringor.
Ἀποξύω. μ. ύσω. π. υκα. detraho poliendo. Accu.
Ἀποπαλαιόω. antiquo, abrogo.
Ἀποπάλλησις. ἡ. expulſio. Hipp.
Ἀπόπαππος. ου. ὁ. abauus.
Ἀποπαπταίνω. μ. ανῶ. π. ηκα. circunſpicio ut fugiam.
Ἀποπάρδω crepitum uentris emitto.
Ἀπόπαστος. ὁ. ieiunus, apud Oppianũ qui & ἄπαστος, famelicus.
Ἀποπατέω. μ. ήσω. π. ηκα, purgo uentrem.
Ἀποπάτημα. ατος. τὸ. excrementum, merda.
Ἀπόπατος. ου. ὁ. latrina, fimus.
Ἀπόπειρα. ας. ἡ. experientia.
Ἀποπειράομαι. μ. άσομαι. tento.
Ἀποπεμπταῖος. auerſus, expiatus.
Ἀποπέμπομαι. idem quod ἀποπέμπω, depello, auerto, reijcio, remoueo à me.
Ἀπόπεμπος, uel ἀπόπεμπτος. ſceleratus & fugiendus propter morum improbitatem.
Ἀποπέμπω. μ. ψω. π. φα. repudio, remitto, amando, ablego. ἀποστέλλω, id eſt, hinc aliquo mitto, à quo ἀποπομπή. Item ἀποπέμπω, τὸ ἀποδιώκω. Accuſ.
Ἀποπεσίτωσαν. ἀπὸ τοῦ πίτω. ἄλλοι δὲ παρὰ τὸ πεσῶ. ήσω. Etym.
Ἀποπεμπτικοί. οἱ. hymni qui dei cuiuſpiam peregrinationem continent.
Ἀποπεμψάμενος. ου. ὁ. qui repudiauit.
Ἀπόπεμψις. ιος. ἡ. repudium, remiſſio.
Ἀποπεφασμένως. palàm, manifeſte. inde ἀποπεφασμένον, ἀπειρημένον. quod demonſtratũ eſt.
Ἀποπηδάω. μ. ήσω. π. ηκα. deſilio.
Ἀποπίμπλημι. μ. ήσω. π. ηκα. impleo. Accuſ.
Ἀποπίπτω. μ. πεσοῦμαι delabor, decido.
Ἀποπιστεύω. μ. σω. π. κα. in fidem uenio, fido.
Ἀποπλανάω, ῶ. impono, fraudo, decipio.
Ἀποπλανθείς. ὁ. qui aberrauit.
Ἀποπλάνησις. ιος. ἡ. aberratio, ſeductio. Vide Iulium Rufinianum in Ἀπόδειξις (de qua ſuprà etiam dictum eſt) & in figura ſtatim ſequenti apud eundem.
Ἀπόπλανος. improbus, præſtigiator.
Ἀποπλέω. nauigo. Vide πλεῖν in Ammonio. Et iter facio per terram, à πλόος.

Ἀποπληκτικός. ȣ̃. ὁ. καὶ

Ἀπόπληκτος. ȣ. ὁ. ἡ. Solidus, ſtupidus, attonitus. inſenſatus, nihil ſentiens, difficilis, moleſtus. Etym. Attonitus interprete Corn. Celſo, hoc eſt, cuius & corpus & mens ſtupet. Item crus hominis. Hippocr. aliquando ἀπόπληκτον pro eo quod erat reſolutum dixit.

Ἀποπληξία. ας. ἡ. ſtupor corpore menteque, languor, aduerſitas, apoplexia. Senſus & motus per omnia corporis membra deſtitutio, quo laborantes attonitos uocant. Gal. in Comment. Definitionũ (ſi modo germanus hic Galeni liber) dicit eſſe mentis oppreſſionem cum priuatione ſenſuum, & corporis reſolutione, differt que à παραπληγία tanquã totum à parte, cum hæc in aliqua corporis parte duntaxat regnat, illa uero & mentẽ & corpus uniuerſum occupat.

Ἀποπληρωτής. ȣ̃. ὁ. impletor, executor.

Ἀποπλήσσω. μ. ξω. π. χα. percutio. Accuſ.

Ἀπόπλοος. ȣ. ὁ. receſſus nauium.

Ἀπόπλȣν. nauigium inutile.

Ἀπόπλυμα. ατος. τὸ. purgatio.

Ἀποπνεῖται. negat, ἀρνεῖται.

Ἀποπνέω. exhalo. Genit. ut ἀκρατοτέρωθεν ἀποπνέων.

Ἀποπνίγομαι. ſuffocor.

Ἀποπνίγω. μ. ίξω. π. ιχα. ſuffoco, ſtrangulo. Acti. accuſ.

Ἀποποιȣ̃μαι. renuncio alicui amicitiam.

Ἀποπομπαῖος. ἀλεξίκακος, depulſor malorum, & auerſor defenſorq; peſtium & calamitatum.

Ἀποπομπεῖν. depellere.

Ἀποπομπή. ῆς. ἡ. ἀποτροπὴ, repudium, procuratio & depulſio ſceleris & prodigij. Itẽ miſſio, ab ἀποπέμπω Luc. Alex. πιςεύσας τῇ ἀποπομπῇ τȣ̃ μισθȣ̃.

Ἀποπορεία. ας. ἡ. repedatio, reditus.

Ἀποπορευτέον. redeundum, bonum.

Ἀποπρεσβεύω. legationem renuncio.

Ἀποπροηγμένον. reiectum, remotum, non productum. Cic. interp. de finibus bon. & mal. utitur & ea uoce lib. 9. Epiſt. ad Varronem. Itaq; nullam eſt ἀποπροηγμένον quod non uerear.

Ἀπόπροθι. de longe, ἄποθεν.

Ἀπόπροθε. coràm.

Ἀπόπροθε. longe, ἀπόπροθεν, πόῤῥωθεν.

Ἀποπροσωπίζεσθαι. purgare faciem.

Ἀποπτήσσω. μ. ήσω. π. ηκα. uolo, auolo. Neutrum.

Ἀπόπτης. ȣ. ἡ. ſpectator,

Ἀπόπτολις. ιδος. ὁ. extorris, exul.

Ἄποπτος. ȣ. ὁ. altus, delonge uiſibilis, inuiſibilis, ſublimis, ſpecula.

Ἀπόπτυςος. reiectus. Dicitur & ἀπόπτυςος, μισητὸς, odioſus.

Ἀποπτύω. μ. ύσω. π. υκα. expuo, reſpuo. Accuſ.

Ἀποπυρίας. ȣ. ὁ. panis ſpecies apud Athenienſeis. ὁ ἐπ᾽ ἀνθράκων πυρώμενος.

Ἀποπυρίζω. ἀπὸ πυρὸς ἐσθίω.

Ἀπορέγει. porrigit.

Ἀπόῤῥυτα. τὰ. ſtabilia, ut ſunt aquæ mortuæ.

Ἀπορῥύω. prohibeo.

Ἀπορέω. μ. ήσω. π. ηκα. καὶ ἀπορȣ̃μαι. dubito, firmãdi propoſiti neſcius ſum, cõſilij inops ſum, non habeo in promptu quod dicam, deficio. Item indigeo. Vnde ἀπορεῖσθαι, ad ſummã anguſtiã redigi. Neut. Genit. accipitur ἀπορεῖν nõ nunquã apud Rhetores pro ἐρωτᾷν, nihilque quod ad προφυγᾷν, id eſt, probationẽ attinet differre uidentur, ſed hoc tantũ diſcriminis eſt quod ἐρωτῶν reſponſionẽ requirit, ἀπορῶν nõ item, ſed ſolum addubitat, inquit Theon. Sophiſta, quo loco impreſſa exemplaria habent, ἐποποιεῖν contra fidem ueterũ, & ἀπορεῖσθαι, dubitari, ὅθεν ἀπορεῖται, unde exiſtit quæſtio.

Ἀπορητικός. ȣ. dubius, dubitator. (Ariſt.

Ἀπορητική. ἡ. ſecta quædam philoſophorum, de qua Diog. Laërtius lib. 9. in Pyrrhone Elienſi.

Ἀπόρθητος. ȣ. ὁ. ἡ. impopulabilis, non uaſtatus.

Ἀπορία. ας. ἡ. indigentia, inopia, egeſtas, dubitatio, perplexitas, conſilij inopia, deſperatio. Dicitur etiã à Medicis ἀπορία anxietas & inquietudo, quæ uel ob lõgam inediam, humoribus uentrem complentem, uel cibum intempeſtiuum grauantem, authore Gal. Eſt & figura orationis, de qua uide P. Rutil. Lupum & Aquilã. Romanũ in Διαπόρησις qua efficitur, cum quærimus quid aut quẽadmodum pro rei dignitate dicamus, nec reperire nos oſtendimus, quæ Addubitatio dicitur.

Ἀπορνεόω. μ. ώσω. π. ωκα. in auem muto. Accuſ.

Ἀπόρνυμαι. ab aliquo loco uenio.

Ἄπορος. ȣ. ὁ. indigẽs, perplexus, cõſilij inops, inexplicabilis. ȣ̃ πόρον καὶ λύσιν ȣ̓κ ἔςιν εὑρεῖν, ἀδιάλυτος. Etym. Vide ἀπορώτατος. Et ἄπορον πλῆθος Ariſt. in Politicis uocatur inops multitudo.

Ἀποῤῥαθυμέω. μ. ήσω. π. ηκα. pigreſco, languore & deſidia affectus ſum: Neutrum abſolut.

Ἀποῤῥαίνω. do ex multis pauca, ſpargo, pario.

Ἀποῤῥαΐδες. αἱ. murices, ut uertit Gaza in Ariſtotele, ex genere oſtreorum.

Ἀποῤῥαίω. uaſto, adiuuo. ἀπὸ τȣ̃ ῥῶ ῥαίω, ἀφ᾽ ȣ̃ καὶ ῥαιςὴρ, ἡ σφύρα. Accuſ.

Ἀπόῤῥαξ. deriuatio, pars abſtracta.

Ἀπόῤῥαξις. ιος. ἡ. modus ludendi pila, cuius meminit Pollux lib. 9. addens & tres cæteros, ἐπίσκυρον, φαινίνδαν, ȣ̓ρανίαν.

Ἀποῤῥαψῳδέω. μ. ήσω. π. ηκα. metro dico. Neutrum

trum accuſ.

Ἀποῤῥέω. effluo, excido.

Ἀποῤῥήγνυμι. μ. ήξω. π. ηχα. abrūpo, frāgo. Accuſ.

Ἀποῤῥηθῆν. κοῦ

Ἀπόῤῥημα. uetitum, interdictum magiſtratus.

Ἀποῤῥῆξαι. τὴν ψυχὴν ἐκπνεῦσαι, ἀλιμάσαι.

Ἀπόῤῥησις. ιος. ἡ. fatigatio in dicendo, difficultas. indigentia. Item uetitum & interdictum magiſtratus, ſicut ἀπόῤῥημα. Aliquando renunciatio, Syneſ. Bud. Com.

Ἀπόῤῥητα. τὰ. pudenda, Plutarch in Problem.

Ἀπόῤῥητον. τό. arcanum, occultum, abditū. Item ineffabilis, quod non poteſt eloqui. Item repudiandū, uel indignū qđ dicatur. Aliquādo ἀπηγορευμένον ſignificat prohibitum. Bud. Com.

Ἀπόῤῥητα, ſanctuaria atque arcana. Hermolaus in Plinium.

Ἀποῤῥήτως. occultè, ineffabiliter.

Ἀποῤῥιγόω. μ. ώσω. π. ωκα. timorem incutio.

Ἀποῤῥιζόω. radicitus euello. Non autem idem eſt quod ablaqueare. hoc enim ſolum radix corrigitur & denudatur, illo etiam extirpatur. Ablaqueare autem Græci nunc ῥιζοδομεῖσθαι dicunt. nunc περιαναιρεῖν, nunc γυμνοῦν σκαπανῇ τὰς ῥίζας, id eſt, è ſcrobe radices exerere.

Ἀποῤῥίπτομαι. negligor.

Ἀποῤῥίπτω. μ. ίψω. π. ιφα. proijcio, aufero, abijcio, detorqueo. Accuſ. Lucian. πρὸς τάχος ἐμαυτὸν ἀποῤῥίψας, in celeritatem me conijciens interp. Rodol. Agric.

Ἀποῤῥοή. ῆς. ἡ. ſuccus defluens ex arboribus, aut ex alia re, contagio ſerpens.

Ἀπόῤῥοια. ας. ἡ defluxus, defluuium, genitale ſemen, effluuium.

Ἄποῤῥον. denuo, rurſus.

Ἄποῤῥος. ὁ. ὁ. ἡ. inuentu difficilis, indigens, impotens, dubius, inutilis, pauper.

Ἀποῤῥοφέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſorbillo. accuſ.

Ἀποῤῥυέω. μ. ήσω. π. ηκα. defluo. Neutr.

Ἀποῤῥυήσεται. Etym.

Ἀπόῤῥυτος. effluens. Vnde Cic. ex Platonis Timæo, ἀπόῤῥυτον σῶμα, effluens corpus, hoc eſt, decreſcens, & unde alimentum effluit & decidit. Bud. Com.

Ἀποῤῥύπτω, ἀπονίπτω, abluo.

Ἀποῤῥύω, abluo.

Ἀποῤῥωγάς. κῆ

Ἀπόῤῥωξ. ωγος. ὁ. abruptus, rupes.

Ἀποῤῥώξ. ῶγος. ὁ. deductus, originem habēs, profectus, inſtillatio, fluxus, γένος ἀπογονή. Ariſto phan. Lyſiſtra. τί μὴν τίς ἦν ἀΐδοντος ἀβάβισιν ὧν σκώλοισι τὸ πρόσωπον περιέργμενος ἐκρυννύων ἀποῤῥώξ. Et ἀποῤῥὼξ πέτρα, ſcopulus diffiſſus, diductusq́; diſruptus, ἡ ἀπ' ἄλλων ἀπεῤῥηγμένη. Euſt. Vnde ἀποῤῥὼξ, τὸ ἀπόσπασμα καὶ ἀπόῤῥηγμα.

Ἀπορφανίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. orbatus ſum. Paulus ad Timoth. ἀπορφανισθέντες ἀφ᾽ ὑμῶν.

Ἀπόρφυρον ἱμάτιον. τό. apud Plutarchum, toga pura, ſine purpura. Vide Bayſium de Re ueſtiaria quanquam index perperam Ἀπόφορος. habet.

Ἀπορχεῖσθαι, eſt per imperitiam ſaltandi perdere quod affectatur & poſcitur: ut ſi procus male ſaltauerit, & per hoc à puellæ expoſcitæ nuptijs reiectus fuerit. Significat etiam quod Latinis deſultare dicitur, hoc eſt, ſaltationem peragere. Bud. Com.

Ἀπορώτατον. τό. inexplicatiſſimum.

Ἀπορώτατος. omnino inacceſſibilis.

Ἄπος. εος. τό. labor, κάματος, apud Euripidē. Euſtat. Iliad. γ.

Ἀποσβείς, extinctus.

Ἀποσαλεύω. μ. εύσω. auchor. Hac dictiōe uſi ſunt Græci, cum ſignificabant ancoris procul à portu iactis, nauem iam in ſalo eſſe, id quod Latini, in ſalo & in ancoris commorari enuntiare ſolent, Diodorus & Thucyd. Ἀποσαλεύειν ἐπὶ τοῦ ὕδατος γῆν, ſtabilitam eſſe ſuper aquam terram. Vide Bayſium de Re nauali.

Ἀποσάξας. obturans.

Ἀποσαφέω. μ. ήσω. π. ηκα. declaro. accuſ.

Ἀποσβεννύω, & ἀποσβέννυμι. μ. έσω. π. εκα. ἀορ. β. ἀπέσβη. extinguo. Accuſ.

Ἀποσείειν. excutere, propulſare, remouere.

Ἀποσείομαι. depono, decurto.

Ἀπόσεισις. ιος. ἡ. genus impudicæ ſaltationis.

Ἀποσεμνύνω. glorior.

Ἀποσηκόω. concludo in ſtabulo.

Ἀποσημαίνομαι. obſigno, ut apud Herodianum ἀποσημαίνεται τὴν οὐσίαν αὐτῶν. Aliquando ad forum pertinet, ſignificans requirendo reos, ſiue publicandos & pœna afficiendos, annotare eorum bona, perſcribere & obſignare. Xenoph. Bud. Com.

Ἀποσημαίνω. μ. ανῶ. renuncio, reſpondeo, do ſignum, Plato. Accuſ.

Ἀποσημειοῦμαι. annotationes & collectanea facio, commentaria ſcribo, Ammon. in Predic. Bud. Comment.

Ἀποσημείωσις, commentatio, annotatio.

Ἀποσημηνάντων. τῶν. dantium ſignū. Thucyd.

Ἀποσήπομαι. μ. ήψομαι. π. ημμαι. &

Ἀποσήπω. marceſco. Depon. abſol.

Ἀποσιωχω. inſequor, ἀποδιώκω.

Ἀποσίζω. exibilo, explodo. Vide ἀποίζειν.

Ἀποσιμοῦν. ferri aciem auertere. Item ἀποτρέχειν πρὸς τὸ σιμόν. σιμὰ δὲ ἐκάλουν τὰ προσάντη χωρία.

τῃ χωρίᾳ. conſurgere ad locos accliues.

Ἀποσιμῶσαι ναῦς. apud Thucydidem, in æditiorem locum pertrahere naues. Item nudum obuertere podicem.

Ἀποσιτίη. ἡ. apud Hippocratem, inappetentia.

Ἀποσιτικόν. quod nauſeam, & faſtidium inducit.

Ἀπόσιτος. ὁ. ieiunus, ἄτροφος, ἄσιτος, de quibus Athenæus.

Ἀποσιωπάω. μ. ήσω. π. κα. obticeo, interſiſto.

Ἀποσιώπησις. ἡ. figura quæ reticentia à Cicerone dicitur, à Celſo obticentia, nonnulli interruptionem appellãt. Vide Romanum Aquilam, & P. Rutilium Lupum in παρασιώπησις.

Ἀποσκαμμυθίζω. illudo.

Ἀποσκαρίζω. morior, propriè de piſcibus offertur, qui ſubſultantes intereunt. Epigram.

Ἀποσκαρίζειν. cachinnari.

Ἀποσκεδάννυμι. μ. άσω. π. ακα. diſſipo. Accuſ. Xenocratis Axiocho. πάντα τοιγαροῦν τὸν τοιοῦδε φλυαρὸν ἀποσκέδασαι. Cic. Tuſcul. Pellantur ergo iſtæ ineptiæ penè pueriles.

Ἀποσκεπαρνισμός. ὁ. præciſio oſſis, quum inter uulnerandum decutitur, quaſi dedolationem dicas. Author definitio medica, uel uocatur ea oſſium fractura, cum pars olæſa à reliquis oſſib⁹ receſſerit, facta nomẽclatura à ſecuri, quod os ruptum uideatur non ſecus ac ſi ſecuri inciſum ac percuſſum eſſet.

Ἀποσκευάζομαι. aufero, tollo de medio, ſummoueo, amando, ablego, Herod. Et ἀποσκευασάμενος τῆς φιλίας. Lucian. Micyllo, ab amicitia amolitus uel abalienatus. Item prorſus de medio tollo, neco. Idem καὶ τὸ λοιπὸν πατρῴους φίλους ἀποσκευάζεσθ. Aliquando refuto, refello, conuinco, euerto, deſtruo. Gregor. ἐπειδὴ δὲ ἀποσκευασάμεθα τῷ λόγῳ τὸ ἀλλότριον. Aliquãdo uentris onus pono, Herodian. Vnde τὸ ἀποσκευαζόμενον τοῦ ἀνθρώπου ἡ κόπρος. Aliquando etiã excutio quodcunq; onus. Bud. Com.

Ἀποσκευάζω. μ. άσω. π. ακα. repono, reparo. Itẽ quemadmodũ ἀποσκευάζομαι, aufero, & tollo de medio, amolior, facio abrogatum, obſcuro, infero damnum. Accuſ.

Ἀποσκεύαστος. ὁ. ὁ. ἡ. inextructus.

Ἀποσκευή. ῆς. ἡ. ſarcina, exercitus impedimenta, ἡ τῶν ἐπιτηδείων κομιδή. Athenę. uſus eſt pro inſtrumento aulæ uiatoriæ & imperatoriæ in exercitu. Bud. Com. Item fimus, ἀποπάτημα.

Ἀποσκεύω. μ. εύσω. π. ευκα. conſydero.

Ἀποσκεύων. ὁ. quaſi explorabundus.

Ἀποσκεφαλίζω. labefio.

Ἀπόσκημμα. τὸ. decubitus & irruptio humorum in priuatam aliquam corporis partem, uocabulum eſt frequens apud medicos.

Ἀποσκήπτω. μ. ψω. π. φα. commmoneor, animaduerto.

Ἀπόσκηψις. εως. ἡ. ſcarificatio, uenarum ſectio Hippocrati.

Ἀποσκιάζομαι. remoueo ab umbra.

Ἀποσκίασμα. ατος. τὸ. umbra & obumbratio.

Ἀποσκιδνάμενοι. οἱ. ſparſi.

Ἀποσκινθῶ. fugio.

Ἀποσκιῤῥωθείς. in ſcirrhum induratus. σκληρωθείς.

Ἀποσκλῆναι. emori, confici, contabeſcere Alcyphron. ἀποσκλῆναι κινδυνεύω λιμῷ, alienum requirit thema σκλῆμι, unde σκλῆναι, ut ab ἵστημι στῆναι, uſitatum eſt σκέλλω.

Ἀποσκληρύνω. induro, exicco.

Ἀποσκολύπτω. excorio, præputium detraho, deſquamo, circuncido.

Ἀποσκοπέω. μ. ήσω. π. ηκα. καὶ ἀποσκοπεύω intueor ſcopum, uel aliquid tanquam ſcopum. Item intueor & diligenter conſydero. Accuſ. Bud. Com. Tho. Mag. aſſerit ἀποσκοποῦμαι elegantius quàm ἀποσκοπῶ dici.

Ἀποσκορακίζω. μ. ίσω. π. ικα. relinquo, reprobo, ἀποδοκιμάζομαι, ἀποκηρύσσομαι, rebello, μετὰ μίσους ἐκβάλλω. cum odio eijcio. Etym. Actiu. accuſ.

Ἀποσκορακισμός. οῦ. ὁ. contemptus, διάγνωσις.

Ἀποσκοτίσαι. obumbrare, ſolem definere.

Ἀποσκυβαλίζω. μ. ίσω. π. ικα. canibus expono. Actiu. accuſ.

Ἀποσκυθίζω. cutim capitis cum pilis amputo, capillum abrado. Vide ἀποσκυθίσαι, in Chiliad. Eraſmi.

Ἀποσκώπτω. conuitia congero, conuitium dico Luciano.

Ἀποσμάω. extero.

Ἀποσμήχω. ήξω. π. ηχα. purgo, tergo. Actiu. accuſ.

Ἀποσμιλεύω. cultro abrado.

Ἀποσμυγγύνης. triſtitia affecti, ſuaque depulſi, Luciano.

Ἀποσοβέω. μ. ήσω. π. ηκα. arceo, abduco, repello, ligo. Actiu. accuſ. Item ἀποδιώκω, σοβημένως καὶ θαρσαλέως ἀπέρχομαι.

Ἀποσοβητής. οῦ. ὁ. remotor.

Ἀπόσπασμα. pars, auulſio.

Ἀποσπαρθάζω, palpito, ſalio.

Ἄποσον. ſine quantitate, τὸ ποσότητα καὶ μέτρον μὴ ὑποπῖπτον.

Ἀποσπασματία. reliquiæ quædam.

Ἀποσπάω. μ. άσω. π. ακα. euello, emetior. Lucian. Icarom. ἐπεὶ δὲ κατ' αὐτὴν τὴν σελήνην ἐγεγόνειν, παμπολὺ τῶν νεφῶν ἀποσπάσας. Actiu. accuſ.

Ἀποσπερματίζω. ſemen emittit.

Ἀποσπένδω

Ἀποσπουδάζω dehortor, diſſuadeo. Herod.lib.6.
Ἀποσπόγγισμα.τος.τὸ.quod abſtergitur.
Ἀποσποδῶσαι.in cinerem redigere, è medio tollere. Ariſtoph.
Ἀποσπουδάζων.negligens, ἀμελῶν.
Ἀπόστα.abſiſte. impatiuus, pro ἀπόστηθι, ſic παράστα.
Ἀπόσταγμα.τὸ.defluxus.
Ἀποσταδὰ.à longè, eminus, per interuallum.
Ἀποσταδὸν.longe, procul.
Ἀπόσταδον.ου.τὸ.rete piſcatorium, plumbo & calamis hinc & hinc temperatum.
Ἀποστάζω.diſtillo, deſcendo.
Ἀποσταίω.impedio.
Ἀποστὰς fugiens.
Ἀποστασία.ας.ἡ defectio, cum quis à duce ſuo deſciſcit.
Ἀποστάσιον.ου.τὸ. repudium, actio in ingratos, & deſciſcentes à patronis, libellus repudij. Vide Ammonium.
Ἀποστασίου δίκη. crimen erat eorū qui imminente periculo fugiſſent, hos πολέμαρχος ad Areopagitas deferebat condemnandos. Item actio quædam contra manumiſſos à manumittentibus, ſi quādo à ſe diſcedētes alium patronū accepiſſent, aut aliud quippiam contra quam leges ſunt cōmiſiſſent, Author Harpocr.
Ἀπόστασις ιος.ἡ.ἀποχώρησις ἐκ διαστήματος, καὶ ἡ ἀποστασία, elongatio, productio, immenſa capedo, abſceſſus, digreſſio, diſtantia. Item defectio, rebellio. Aliquando ſuppuratio, Ruellio interprete, abſceſſus unde fit ulcus, apoſtema. Dicitur Medicis abſceſſus & commutatio, non tamen quæuis, ne uideatur eadē cum μεταστάσει Nam ἀπόστασις, id eſt, abſceſſus, indicationem infert, ægrumq; à moleſtijs omnibus liberat μετάστασις uero, id eſt, commutatio, habet principium aliarum acceſſionum, offenſionumq;, ut & aliud exigat tempus ad coctionē mali corporis, locus ad quem infeſtantium humorum facta ſit commutatio. Gal. in Cōment. Hipp. de uictu in morb. acut.
Ἀποστατέω.μ ήσω.π.ηκα abſiſto. Genit.
Ἀποστατήρ. ῆρος. retractator, faciens deſiſtere, & ἀποστατῆρες ſegreges.
Ἀποστάτης.ου.ὁ. apoſtata, deſertor, qui abſcedit ab eo quod tuendum ſuſcepit. Bud. Com.
Ἀποστατικὸς.οῦ.ὁ rebellis.
Ἀποσταυροῦν.uallo claudere, cancellis firmare.
Ἀποστεγάζω.μ.άσω.π.ακα.detego. Accuſ.
Ἀποστέγω. intus coërceo, & cohibeo. licet etiam arceo ſignificet, & propulſo & inhibeo.
Ἀποστείχω, uel ἀποστέιχω.diſcedo.
Ἀποστέλλομαι.καὶ
Ἀποστέλλω. emando, uel cum mandatis aliquem mitto, remitto, curſum nauis aliquò dirigo & contendo, quod non tantum is facit qui in naue eſt cum uectoribus, ſed etiam qui magiſtrū præpoſuit & exercitorem nauis. Budæus in Commentarijs.
Ἀποστεφανικὸν.ᾆσμα ἔστω καλούμενον. Etym. cantilena quæ poſt depoſitas corollas, ab iter agredi uolentibus canebatur.
Ἀποστέργω fortiter fero.
Ἀποστερέομαι. priuor. careo. Genit. ut ἀποστερεῖσθαι τοῦδε τοῦ φωτὸς, quod eſt apud Platonem, Cicero in Tuſcul. dixit, carere hac luce.
Ἀποστερέω.μ.ήσω.π.ηκα.priuo. Accuſ.
Ἀποστερητής.οῦ.ὁ priuator.
Ἀποστερητὶς ίδος.ἡ indumenti genus, priuatrix: Ariſtoph. Nebul.
Ἀποστεφανοῦσθαι.deponere coronam.
Ἀποστηθίζω.expecto.
Ἀπόστημα.ατος.τὸ ſpacium, abſceſſus. Item ſuppuratio, ulcus, apoſtema, qua uoce & Latini me dici utuntur. Ἀπόστασις. Gal in definitionibus dicit eſſe mutationem ſeu tranſitum corporis ex inflammatione ad pus.
Ἀποστήριγμα ſuſtentaculum, ἀντέρεισμα.
Ἀποστῆσαι.reſtituere.
Ἀποστλεγγίζω.καὶ
Ἀποστλέγγω abrado, reſeco κείρω.
Ἀποστλέγγισμα.τὸ minutia abraſa.
Ἀποστολεὺς. qui miſſus eſt, præcurſor, & emiſſarius.
Ἀποστολή.ῆς ἡ.miſſio, immiſſio, remiſſio, apoſtolatus, munus. Ἀποστολὴ τῶν παιδῶν, amiſſio puerorum, cædes puerorum.
Ἀποστολιμαῖος. remiſſitius, miſſitius, qua uoce uſus Tranquil. in uita Neronis. Agnitus à quodam miſſitio prætoriano & ſalutatus.
Ἀπόστολος.ου.uel ἀποστολεὺς.έως ὁ. nuncius quicunque mittitur. Erat & nomen principatus apud Athenienſes, cuius officium erat rectè atque ordine curare inſtruereq; claſſem. Vnde & Demoſtheni ἀπόστολοι ſunt apparatus claſſium expeditionesq; maritimæ. Item dimiſſoriæ literæ, apud Iureconſul. de quo Alciatus de Rer & Verb. ſignif.
Ἀποστοματίζειν. eſt memoriter, nullo codicis auxilio dicere, prælegere ac profiteri, & ἀποστοματιζόμενα dicuntur ea quæ profitentur, & ἀποστοματίζω, ἀποφθέγγω.
Ἀποστομίζειν τὰ μνήμης ἄξια λέγειν, ἀποστομοῦν, pendere ab ore & obſeruare quid dicatur, frequenter interrogare aliquem, & perplexū reddere, ſiue illaqueare, & ab ore capere. Eraſ. in Luc. cap 11.
Ἀποστομόω. idem quod ἀποστομίζω, hoc eſt, ἀποφθέγγω

φράτῖω, os obtur..

Ἀπόϛοργ☉. ου. ὁ. inimicus, non amans.

Ἀποϛρακίζω. relego, mitto in exilium.

Ἀποϛρακοῦσθαι. indureſcere ut cruſta, tranſire in teſtaceam duritiem.

Ἀποϛρατεύομαι. emereor, ἐκ τῶν νόμων. οἱ προδόται καὶ οἱ αὐτόμολοι, κεφαλικῶς ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τιμωροῦνται, καὶ ἀποϛρατεύονται καὶ κολάζονται.

Ἀποϛράτηγ☉. ου. ὁ. ducis loco motus, exauthoratus.

Ἀποϛρέφομαι. cum accuſ. eſt auerſor & faſtidio. alias enim ſignificat cõuertor, ut ἀποϛρέφομαι πρὸς τοῦτον, Conuertor ad hunc. Budæus in Commentarijs.

Ἀποϛρέφω. μ. ψω. π. φα. auerto, detorqueo, Galeno. Item aliò iter flecto, abſcedo. Xenoph. & Plutarch. Actiu accuſ. Bud Com. & ἀποϛρέψαις ἄν pro ἀποδιώξῃς, ἀποσβέσαις. Ariſtophon.

Ἀποϛρεφεια. ας ἡ. aſperula.

Ἀποϛροφή ῆς. ἡ. auerſio, odiũ. Item ſermo à perſona iudicis auerſus. Vide Iulium Rufinianũ & Aquilam Romanum. Grãmatici etiam apoſtrophen uocant ſignum abiectæ uocalis in fine ferè, dictionibus Græcis addi ſolitum.

Ἀποϛροφία. Veneris cognomen erat Thebanis, quaſi ab impijs operibus, iniuſtiſq; deſiderijs auerteret homines. Cæl. lib. 8. cap. 6.

Ἀπόϛροφος. ου ὁ apoſtrophus, auerſio unus ex decem accentibus Græcorum, qui primæ uocali alicuius dictionis ſuperadſcriptus, denotat uocalẽ præcedentis dictionis eliſam propter hiatum. Item retrorſum ſpectans, ἀπόϛροφοι ὀφθαλμοί, retro conuerſi. Sophoc. interp.

Ἀποϛυγέω. odi. Apoſtolus, ἀποϛυγοῦντες τὸ πονηρόν.

Ἀποϛυπάζειν. perſequi.

Ἀποϛυφελίζω. μ. ίξω. π. ιχα. repello, excutio, remoueo. Actiu. accuſ.

Ἀπόϛυφων. duræ uocis, τῇ φωνῇ σκληρός.

Ἀποϛύφειν. aſtringere.

Ἀποσυκάζω. μ άσω. π. ακα. ficus edo, ficus decerpo. Item calumnior.

Ἀποσυλέω. ῶ. deprædor, prædam abduco. alias

Ἀποσυλεύω. depeculor.

Ἀποσυμβολεῖν. abundante præpoſitione, ponitur pro concurrere, συμβάλλειν.

Ἀποσυνάγωγ☉. ου. ὁ. excommunicatus, alienus à congregatione & ſinagoga. Budæus in Annot. poſterioribus.

Ἀπόσυρμα. ατος. τό. deſquamatio, locus eſt in corpore deſquamatus. Bud. Com.

Ἀποσύρω. detraho.

Ἀπόσφαγα βῆσσαν, præruptum ſaltum, τὴν ἀπότομον καὶ ῥωγάδα dixit Nicand.

Ἀπόσφαγμα. τρυγῶδες τὸ ἄθημα, Hipp.

Ἀποσφαιρίζω. repello pilam.

Ἀποσφακελίζω. μ. ίσω. π. ικα. debilito, putrefacio. Actiu. accuſ. iung.

Ἀποσφάλλομαι aberro, ἀποτυγχάνω.

Ἀπόσφαξ. iugulator.

Ἀποσφάτῖω. iugulo.

Ἀποσφενδονάω. ῶ. funda emitto, iaculor.

Ἀποσφενδόνητοι. qui ſint, uide Plut. in Problem.

Ἀποσφήλειε. ἀποσφάλειε. ἐκ τοῦ σφάλλω. λέγ. Etym.

Ἀποσφραγίζω. reſigno quæ ſignata ſunt.

Ἀποσχάζω. μ. σω. diff. ingo, corrumpo, reſeco uenam, ſcarifico cutem. Bud. Com.

Ἀποσχαλίδωμα. ſtipites ſunt & plagæ. Budæus in Comment.

Ἀποσχαλιδῶναι. plagas erigere, & furcis illis uenaticis fulcire. Bud Com.

Ἀποσχεδιάζω. ex tempore dico.

Ἀπόσχεσις. ι☉. ἡ. abſtinentia.

Ἀποσχέω. fundo.

Ἀποσχήσει. ἀποχωρήσει. Etym.

Ἀπόσχισις. ἡ. ramus, propago.

Ἀπόσχισμα. τ☉. τό. fruſtulamentũ ui diuulſum.

Ἀποσχοινίζω. ſeparo tanquam funiculo priuo.

Ἀπόσχομαι. abſtineo.

Ἀποσχυνέσθαι πρὸς ἡδονάς, à uoluptatibus abhorrere.

Ἀποσχών. ὁ. ἀποϛάς. abſtinens.

Ἀποσώζω. tandem ſeruo, intus condo, ut ſeruem, intus incolumem contineo.

Ἀποταγή. ῆς. ἡ renunciatio, & cum extremum ſalutamus, & ſalutem dicimus alicui uitæ inſtituto. Bud. Com.

Ἀποτάδην. prolixè, intenſe.

Ἀπότακτ☉. ad certum uſum ſepoſitus & ſelectus. Bud. Com.

Ἀποταμιεύομαι, & ἀποταμιεύω. recõdo, claudo.

Ἀποταμιεύω. καὶ

Ἀποτανύω. μ. ἀποτάσω. extendo.

Ἀπόταξις. ι☉. ἡ renunciatio, ſicut ἀποταγή. opponitur etiam τῇ συντάξει. Bud. Com. Ἀπόταξις. τὸ χωρὶς τετάχθαι τοὺς πρότερον ἀλλήλοις συντεταγμένους εἰς τὸ ἀποτελεῖν τὸν ὡρισμένον φόρον. Harpocrat.

Ἀποτάσσομαι. μ. αξομαι. π. γμαι. dimitto, ualere iubeo, renuncio. Datiuo.

Ἀποτάτῖω. μ. άξω. π αχα. renuncio. Item ſecerno, ſeorſum deſtino, diſiungo, attribuo. Actiu. datiuo. Bud. Com.

Ἀποταῦροι. αἱ. iuuencæ quædam in Epiro, quæ & Pyrrhicæ dicuntur, Gaza in Ariſtotele ſetauras

transfert

transfert. Vide ἄταυροι.

Ἀποταυρούμενος. confidens. Malim, ἀπογαυρούμενος per gamma.

Ἀποτάτω. lōgiſſime. inferius ſcribitur Ἀπωτάτω. per ω in ſecunda ſyllaba.

Ἀπόταφος. qui priuatus eſt maiorum ſepulchro, ſeorſim ab alijs ſepultus. Etym.

Ἀποτάφρευσις. ιος. ἡ. circumuallatio.

Ἀποταφρεύω. circundo foſſa.

Ἀποτείνομαι. uoce paſſiua eſt inuehor. Galen. ἀποτείνεται εἰς θετταλόν.

Ἀποτείνω. μ. τενῶ. π. τακα. extendo, intendo, produco, longum facio, εἰς ταυτὸ τείνω, καὶ φέρω, ἀπάγω εἰς μῆκος. Actiu. accuſ. ut ἀποτείνω λόγον, prælongam orationem habeo: id eſt, ἀπομηκύνω. Interdum abſolutè & ſine caſu. Plato in Gorg: καὶ νῦν ἴσως πόῤῥω ἀποτενοῦμεν, ἣν διαλεγώμεθα, id eſt, μακρολογήσομεν. Bud. Com.

Ἀποτειχίζω. uallo, muro circūdo, murum diruo. Bud. Com.

Ἀποτείχισις. ιος. ἡ. muri deſtructio.

Ἀποτειχισμός. οῦ. ὁ circumuallatio, munitio.

Ἀποτέλεοι. duces, οἱ κατὰ πόλεις ἡγεμόνες τῶν ἰσθλαίων.

Ἀποτελεῖσθαι primitias ſoluere, ἀπάρξασθαι.

Ἀποτελέομαι. conualeſco.

Ἀποτέλεσμα. ατος. τὸ. res geſta, effectus. Ἀποτελέσματα μαθηματικὰ, dicuntur ea quæ cœlum ex aſtrorum compoſitione, & aſpectu mutuo in natali cuiuſq; hora efficit, effectus genituræ rum, ab effectione cœli manantes. Dicuntur item ἀποτελέσματα Mathematicorum ſeu aſtrologorum reſponſa. Circunferuntur & libri Ptolemæi ἀποτελεσμάτων, quos modo quadripartitos uocant. Cel. lib. 7. cap. 9. & Alciat. de Re & uerb. ſignifi. Ἀποτέλεσμα dicitur nonnunquam finis, extremum & perfectio, ut ἀποτέλεσμα μηνὸς Ariſtot. menſis exitus, dū menſis ſcilicet expletur.

Ἀποτελεσματικοί. poſt Homeri ætatē dicti ſunt, qui mathematici uocantur & Chaldæi. Horum curioſitas nihil reliquit, quod planetarum nō ſubiecerit poteſtati, ut in Iliad. primum annotat Euſtat.

Ἀποτελευτάω. μ. ήσω. π. ηκα. terminor.

Ἀποτελέω. μ. έσω. π. εκα. perficio, efficio. Actiu. accuſ.

Ἀποτέμνω. μ. ἀποτεμῶ, καὶ ἀποτμήσω. ἀόρ. β. ἀπέτεμον. π. τέτμηκα. abſcindo. Actiu. accuſ. Bud. Com. Et ἀποτέτμηται diſſipatur. & ἀποτέτμητο ἂν τὴν κεφαλὴν reciſa foret illi ceruix, capite mulctatus eſſet, uel obtruncatus capite apud Lucian. in calūnia. & ἀποτεμνόμενος ἕν εἶδος φιλοσοφίας dicitur eidem Luciano, is qui in philoſophiæ ſectis unā ſibi peculiarem delegit.

Ἀποτήγνυμαι. decoquo.

Ἀπότεξις. ιος. ἡ. partus.

Ἀποτορμίζω. finio.

Ἀπότορος. ου. ὁ. longinquus.

Ἀποτόρω. longius.

Ἀποτεταγμένη ὥρα. ſtata & conſtituta.

Ἀποτεταγμένος. deſponſus, deuotus, deſtinatus.

Ἀποτετιμημένον χωρίον. pignori acceptum à marito, uel à marito datum pro dote accepta.

Ἀπότευγμα. ατος. τὸ. damnum, quod decedit alicui, repulſa, aberramentum, Plutarchus: περὶ εὐθυμίας, ἀτυχία.

Ἀπότευξις. ιος. ἡ. res male geſta, repulſa.

Ἀποτευκτικός ἀνήρ. offenſator, & opponitur τῷ ἐπιτευκτικῷ. Bud. Com.

Ἀποτίθεμαι. & ἀποτίθημι. μ. ήσω. π. θηκα. in actiua uoce, reijcio, hoc eſt, ἀναβάλλομαι, ἀντίθεμαι. Xenoph. de hominibus uoluptuarijs loquens, τὰ δὲ χαλεπὰ εἰς τὸ γῆρας ἀποθέμενοι. Item depono, ut ἀποτίθεσθαι τὴν ἔχθραν, deponere inimicitiam, & ἀποτίθεσθαι τὴν ἀρχὴν, abdicare ſe magiſtratu. Item recondo, repono. Ἀποτίθεσθαι τὰ ἔντερα. inteſtina reponere, ſiue (ut Celſus) refundere. Ἀποτίθεσθαι τὰ γινόμενα παιδία, exponere, Ariſtot. Bud. Com.

Ἀποτίκτω. partum emitto, pario. Bud. Com.

Ἀποτίλλω. μ. ιλῶ. euello, depilo. Actiu. accuſ.

Ἀποτιμάομαι. æſtimatum accipio. Et ἀποτιμηθὲν εἰς προῖκα χωρίον dicitur à Demoſth. quod maritus oppignorauit in eum caſum, quo caſu reſtituēda dos erit, certa pecunia æſtimatum, uel ipſi marito pro pignore dotis datum, utrunq; enim ſignificare poteſt. Bud. Com.

Ἀποτιμάω. μ. ήσω. π. ηκα. æſtimatum do. Item æſtimo, præſuppono. Item punio, condemno. Actiu. genit. & accuſ.

Ἀποτίμημα. ατος. τὸ. precium, pignus quod accipiebatur à ſponſo, ut de dote perdenda non eſſet periculum. Id uerò erat uel domus, uel agri. Accipitur generaliter pro quouis pignore. Bud. Com.

Ἀποτίμησις. ιος. ἡ. deſcriptio cenſus,

Ἀποτιμηταί. οἱ. æſtimatores, ut qui à magiſtratu petebantur, qui precium inducerent ac indicaturam. Meminerunt Demoſth. & Lyſias.

Ἀπότιμον. τὸ. idem quod ἀποτίμημα.

Ἀπότιμος. inglorius, infamis, ἄτιμος.

Ἀποτιμότερος. ου. ὁ. cōtemptior, pro ἀτιμότερος Ionicè.

Ἀποτιναζόμενος. ὁ. excutiens.

Ἀπότισον, ſolue quod debes.

Ἀποτίννυμι.καὶ

Ἀποτιννύω.καὶ

Ἀποτίνω.μ.ἰσω.π.κα.

Ἀποτίω.punio,reddo,compẽſo, exoluo,pœnam pendo, quocunque modo ſoluo, & rependo, & captiuos luo.Bud.Com.

Ἀπότιπλκτον.difficile acceſſu.

Ἀποτίζας.ἀκρὸς.Etym.

Ἀποτμήγω.abſcindo.

Ἀποτμότατ☉.ὁ.infeliciſſimus,Homero δυστυχής.nam πότμ☉ præter mortem etiam fortunam ſignificat.πρὸς τὸ πετεῖν,ὅ ἐστι πεσεῖν.

Ἀποτόκ☉.ȣ.ὁ.abortiuum.

Ἀποτολμάω.audeo,ſumpta ab aliquo fiducia.Budæus in Com.

Ἀποτομαι.ſegmenta,

Ἀποτομάς.ἀδ☉.ἡ.καὶ

Ἀποτομεὺς.iaculum,quo utebantur pentathli.

Ἀποτομὴ.breue iaculum. Item figmentũ Plut.

Ἀποτομία.ας.ἡ.rigor,ſeueritas nimia,uelocitas temeraria,inconſiderantia.

Ἀπότομ☉.ου.ὁ. uiolentus,durus, præruptus,abruptus,præfractus. Item compendioſus,compẽdiarius,breuis,ἐπίτομ☉,præceps,præciſus.

Ἀποτόμως.truncatim,durius,uulgò rigoroſè.

Ἀποτορνεύω.μ.εύσω.π.ευκα.in orbem redigo.

Ἄποτ☉.ὁ cui nullus uſus bibendi.

Ἀποτραγεῖν.comedere.

Ἀποτράγημα cibus,reliquiæ.

Ἀποτραχηλίζω ſtrangulo,frango collum.

Ἀποτραχύνω.audeo.

Ἀποτρέπομαι.auerſor,deuito. Cum Genit.accipitur ſubinde pro ſuo actiuo.

Ἀποτρέπω.μ.ἐψω.π.εφα. auerto,auoco,diſſuadeo,deterreo. Gaza ex Cicer.ὐδεὶς ἂν οἶμαι τὸν χρῶς ἀποτρέψειεν, Haud ſanè quis facile retraxerit.Accuſ.

Ἀποτρέχω.recurro.quare τρέχω.

Ἀποτριάξαι,uel ἀποτριάσαι treis ictus infligere, uincere.De pentathlo dicitur.

Ἀποτριβὴ.ῆς.ἡ.corroſio,obtritio.

Ἀποτρίβομαι.μ.ψομαι.π.ιμμαι.exprimo,excrucio. Item amolior,propulſo,& diluo crimen quo aſperſus ſum,purgo,abſtergo,Diodoro & Aeſchyni. Item reijcio,ſummoueo,Plutarch. Item aboleo,expurgo,Diodo.

Ἀποτρίβω.μ.ίψω.π.ιφα.abſtergo.Actiu.accuſ.

Ἀπότριμμα.ατ☉.τὸ.res quę deterendo decidit, ramentum.

Ἀπότριξ.ιχος.ὁ.impubes, ἄνηβ☉. apud Callim.

Ἀποτρώγω.mordicus abſcindo,ut ἀποτρώγω τὴν ῥῖνα,Lucian.

Ἀποτρόπαιον.ου.τὸ.ſacrificium uel ſupplicatio quæ fit ad euitandum aliquod malum imminens.ἀποτρόπαιον θέαμα,abominandum ſpectaculum.

Ἀποτρόπαι☉.ȣ.ὁ. malorum depulſor, terribilis aſpectu,difficulter dehortandus,malus,fugiendus,dignus odio. Θεοὶ ἢ δαίμονες ἀποτρόπαιοι dicebãtur,qui nocumenta ab hominibus auertebant,malorum noxarumq́; depulſores ac tutelares. In ijs erant Apollo & Hercules.Latini Auerruncos uocant.Bud.Com.

Ἀποτροπέομαι.auerto,ἀποτρέπομαι.

Ἀποτροπὴ.ῆς.ἡ.dehortatio,auerſio.

Ἀποτροπίασμα.τ☉.τὸ.expiatio,ἐξίλασμα.

Ἀποτροπιάζομαι.auerſor,refugio.accuſ.

Ἀποτροπιασμός.ȣ.ὁ.liberatio,numinũ iræ amotio,quæ fit per uenefìcia.

Ἀπότροπ☉.ȣ.ὁ.quem homines euitant,fugitãs urbem,auerſus,auerſandus.

Ἀπότροφος peregrinus,inſolens,non aſſuetus & exercitatus, alienus, abhorrens. Bud. Com. Cum gẽnitiuo & datiuo,Synchius,ἀπότροφ☉ ἐκκλησίαις, quanquã in generandi caſu ἐκκλησίας legendũ cenſet Budęus,non rectè opinor, ſic Ptolemæus lib.1. τετραβίβλȣ συντάξ.dixit καλεῖτον εἰς πίστιν τοῖς ἑκάστοις ἀπότροφον, cũ datiuo iungens.

Ἀποτρυσῶν.clam cupiens,λάθρα ἀξιῶν.

Ἀποτρύχω.μ.ύξω.π.υχα. domo,obtundo.Actiu. accuſ.iung.

Ἀποτρύω.laſſum reddo,prodigo,dilapido,abſumo,& ἀποτρύομαι. laſſeſco,ſuccumbo,fatiſco, extenuor,conſumor,δαπανάομαι.

Ἀπότρωκον τὸ. deroſum,uocatur id ſchema,quãdo detrũcatur dictio & mutilatur,quod ab Epicharmo primũ excogitatũ fuiſſe ferũt,ut ἧλ pro ἧλος: ἄλφι pro ἄλφιτον,cuius generis nõ pauca cõmemorat Strabo lib.8.τῆς γεωγραφίας.

Ἀποτυγχανόμενον.τὸ.μὴ καθ᾽ ὃ δεῖ γενόμενον,quod per peram maléque ac præter animi ſententiam euenit, quod præter ſpem cadit. apud Lucian. frequens.

Ἀποτυγχάνω.non compos fio uoti,fruſtror.Genit. ut σικελίας ἀποτυχών. Siciliæ potiunda ſpe fruſtratus,apud Plutarch.

Ἀποτυλόω.glandem renudo,præputium reſeco.

Ἀποτυμπανίζομαι. tympanis ac fidiculis extendor,ut martyres.Cyril.lib.8.

Ἀποτυμπανιζόμενοι οἱ.qui ſunt in ſupplicio.

Ἀποτυποῦμαι.effingo,exprimo.

Ἀποτύπτω.uapulo.

Ἀποτυφλοῦνται.excæcantur.

Ἀποτυφλόω.excæco.

Ἀποτυχία.ας.ἡ.calamitas.Item fruſtratio, defraudatio finis, quando aliquid non ſortitur ſuum effectum.

Ἀποτυχίσα

Ἀποτυχίσαι λίθον. lapidem radere & leuigare, marmariorũ quod munus eſt, à τύχ©, qđ cœlum eſt, ἀποπιλικῆσαι interp. Euſt. Iliad ξ.
Ἀποτύψονται. deſinent uerberare.
Ἀπούρας. αντος. ὁ auferens, pręcipiens. Dicitur pro ἀπουρίσας per ſyncopen, à præſenti ἀπουρίζω, pro ἀφορίζω, quod eſt extermino. uel αὐτὶ τοῦ ἀπαυρήσας κỳ συγκοπῇ ἀπαύρας, κỳ συνήθει, κỳ τροπῇ ἀπούρας. uide Etym.
Ἀπουργοὶ loci uel anguli contempti, in quos ſcoparum purgamenta reijciebant,
Ἄπους. οδ©. ſine pede, expes: apes auicula, ut Gaza tranſtulit.
Ἀπουσιάζειν. partem bonorum dare, ut pater filiæ cum nubit.
Ἀπουσία ας. ἡ. abſentia.
Ἀποφαίνομαι. enuncio, ἀποφαντικῶς λέγω. Verbum eſt dialecticum. Cenſeo, ſententiam fero, ſtatuo. Galen. οὐδὲν πρὸς ἔπ© ἀποφαίνεσθαι, Nihil conſonum dicere. Bud. Com.
Ἀποφαίνω. μ. ανῶ. demonſtro, definio. Item exhibeo, in rationes tutelæ refero. Demoſth. χίλια μνᾶς τῆς φιλαντοῦ ἀπέφηνε. id eſt, In rationes retulit, acceptas tutelæ retulit. Idem, ἔργον μὲν οὐδὲν ἀποφαίνουσι τοῖς χρήμασι, Nullum quæſtum pecuniarum referunt, nullum exhibent fœnus. Vnde ἀποφαίνειν τὴν διαθήκην, ædere teſtamẽtum & exhibere, hoc eſt, φανεροποιεῖν: à quo & ἀποπεφασμένως, pro palàm & manifeſtè. Ἀποφαίνειν τὴν οὐσίαν, eſt dare commentarium ſeu indicem bonorum, quod Inuentarium appellant. Vide infra ἀποφῆναι τὴν οὐσίαν: & ἀποφήνασθαι τὴν γνώμην. Item defero, reuelo, crimen obijcio, Lyſ. Accipitur etiam pro ἀπεργάζομαι, ἀποτελῶ, παρασκευάζω, facio, perficio. Lucian. πλουσίους ἐκ πενήτων ἀποφήνας, Qui ex inopibus opulentos reddidiſti. Item propono, ut proponimus quæſtionem. Accuſ. iung. Bud. Com.
Ἀπόφανσις. ι©. ἡ. apud Plat. αὐτὶ τοῦ ἀπόφασις. Et eſt enunciatio uerum uel falſum ſignificãs, nomine & uerbo conſtans.
Ἀποφαντικός. οῦ. ὁ. enunciatiuus.
Ἀποφάσθαι. negare.
Ἀπόφασις. ι©, ἡ. negatio, apud Ariſtotelem de Enunciatione. Itẽ enunciatio, ἀπόφανσις. Accipitur apud Plutarc. pro ſentẽtia & dicto breui, hoc eſt, apophthegmate. Aliquando commentarium bonorum & inuẽtarium, ἀπογραφή. Bud. Com. Eſt & apophaſis ſiue ætiologia, apud Iul. Rufinianum, uenuſtum ſchema, ubi quaſi alio interrogante, nobis ipſis reſpondemus & rationem reddimus.
Ἀποφάσκω. nego, abnuo, ſententiã dico, effari.
Ἀποπεφασμένως. uel ἀπεπιφασμένως. palàm, manifeſtè.
Ἀποφατικά negantia.
Ἀποφαυλίζειν. contemnere, aduerſari.
Ἀποφέρομαι. refero, reporto gratiam uel gloriam uel præmium. propriè de ijs dictum, qui honorem aut magiſtratũ geſſerunt. Auferre hoc Latinis ſignificat, cum pro impetrare ponitur. Cic. ad Attic. 16. Audiuimus Cæſarem, uerba fecimus pro Butrhotijs, liberaliſſimum decretum abſtulimus. Idem dicitur & φέρεσθαι, ut apud Greg. φέρεσθαι δόξαν παρὰ βασιλεῖ. Bud. Com.
Ἀποφέρω. tollo. Libani. ἀποφέρει δὲ ἡ νόσος τὸν ἄνθρωπον. Sic Plin. libro 24. cap. 5. de cedri ſucco, Defuncta corpora incorrupta æuis ſeruat, uiuentia corrumpit: mira differentia, cum uitam auferat ſpirantibus, defunctis pro uita ſit. Aliquando defero: unde ἀποφέρω δίκην καὶ γραφὴν, in iudicium uoco, accuſo, reum poſtulo, diem dico. Aliquando renuncio, deſigno, & nomen alicuius ædo, creo, eligo, Demoſthen. Aliquando in album refero, & inter numeros adſcribo, Lyſ. Aliquando mercedem fero, ut operarius facit. Lucian. ἀποφέρων ἀεὶ τὸ γιγνόμενον. Et pendo, hoc eſt, ſoluo, penſito. Ἀποφέρω λόγον & λόγους, rationes ad ærarium refero. Dicitur & de rationibus priuatis. Bud. Com.
Ἀποφεύγω. euado, abſoluor. Neut. abſol. Interdũ cum duobus accuſatiuis conſtruitur Demoſt. ὡς δίκας τοσούτων ἀπέφυγον πρὸς ὄντα κỳ ἀντιδικοῦντα. Vide φεύγω in Ammonio.
Ἀπόφευξις ι©. euaſio.
Ἀπόφημι. nego.
Ἀπόφημ©. infauſtus, mali ominis.
Ἀποφῆναι τὴν οὐσίαν. publicare bona, annotare bona reorum.
Ἀποφήνασθαι τὴν γνώμην. dicere ſententiam.
Ἀπόφησις. ι© ἡ. γνῶσις. ſententia.
Ἀποφθέγγομαι. paucis multa comprehendo, præciſe & breuiter loquor.
Ἀπόφθεγμα. τ©. τὸ. ſententia breuis, breuiter ac ſcite dictum, ſcita, breuis acutaq; reſpõſio, præciſa ſententia ac breuiter circunſcripta. Ἀποφθέγματα (inquit Eraſ.) ſunt dicta acuta quædã & breuia, non cuiuslibet quidem, ſed oratorũ, ducum, legatorum, imperatorum, ac ut ſemel dicam, illuſtrium uirorum.
Ἀποφθέσθω. ἀποφθαρήτω. Etym.
Ἀποφθεγματικός. οῦ. ὁ. ſententioſus.
Ἀποφθείρομαι. abeo in malam rem, miſerè & calamitoſe uagor & erro. Ἀπόφθαρθι μοι Attici dicunt cum indignabunde aliquem diſcedere iubent: abi in malam rem.
Ἀποφθίμενον, φθαρέντα, ἀποθανόντα. ἐκ τοῦ φθίω. Etym.

Ἀποφθορά.ᾶς.ἡ. abortus, ἀμβλωσις, apud Hipp.
Ἀποφλαυρίζω, uel ἀποφαυλίζω. extremè cõtemno, nihili facio. Eſt etiam ad malum cõuertor, fio deterior, in deterius labor. Etym.
Ἀποφλεγματίζω. id eſt, capitis pituitas produco & purgo.
Ἀποφλεγματικά.καὶ
Ἀποφλεγματισμός.ὁ. medicamentum quod capitis pituitam deducit.
Ἀποφλεγμῆναι. tumorem deponere.
Ἀπόφλημα. debitum. Libanio in Argumento Orat. κατὰ ἀριστογείτ.
Ἀποφλύζειν. eructare, ἀποβλύζειν.
Ἀποφοιβάζειν. purgare, uaticinari.
Ἀποφοιτάω. literario ludo frequentando ualedico, ſcholam omitto, παύομαι φοιτᾶν, ἤδη μαν, θάνειν, apud Lyſiam.
Ἀποφορά.ᾶς.ἡ. ἀποκομιδή. tributi ſolutio, officium quod heris ſerui præſtant. Item penſitatio, penſio, qualis à colonis aſcriptitijs pendebatur, Andocidi & Plutarcho. Idẽ in Apoph. ἀποφορὰν ſtipendium militare uocat. Significat etiam ſuaueolentiam, odoremq́ue gratum. Herodian. εὐωδία τε ἦν τῶν δαφνῶν ἀποφορᾶς. Sæpius tamen ἀντὶ δυσωδίας. Item pro expiratione, exhalatione & effluctione, Plutar. Symp. 5. Item pro ablatione, Ariſtot. Aliquando lucrum, κέρδος, λῆμμα. Bud. Com. Ἀποφορὰ & εἰσφορὰ quid differant, uide Ammoniũ. Item ἀποφορὰ & ἀναφορά.
Ἀπόφορος. ſterilis, ἄκαρπος.
Ἀποφορτίζω.μ.ίσω.π.ικα. exonero, ἀποβάλλω τὸ φορτίον. Actiu. accuſ.
Ἀποφραγνύω. obſtruo.
Ἀποφράς. άδος.ἡ. dies nefaſtus, inauſpicatus, ater, reiectus, execratus, deteſtatus. uocabantur etiam homines improbi & flagitioſi ἀποφράδας, ut illic, ἄνθρωπος ἀποφρὰς καὶ βλέπων ἀπιστίαν, apud Syneſ.
Ἀποφράτης.ης.ἡ. ſerua, ἡ δούλη. Euſt. Iliad. π.
Ἀποφράττω. obturo. Bud. Com.
Ἀποφρίττω. abhorreo.
Ἀποφρυγῶ. exterreo.
Ἀποφυάς.ἡ. appendix. Vnde ἀποφυάδες annata, id eſt, annaſcentes ramuli ramis maioribus. Sic Ariſt. item uocat inteſtinorũ appẽdices (ut Gaza interprete) quæ & ἐκφυάδες dicuntur.
Ἀποφυγή.ῆς.ἡ. euaſio.
Ἀποφυλακίζω. βιάζομαι. Etym.
Ἀποφύλιος.ου.ὁ. qui nullã habet tribum, aduena.
Ἀποφυλλάδες.αἱ. fibræ.
Ἀποφυλλίζω. folia detraho.
Ἀποφυσία.ἡ. bulla, eminentia.
Ἀποφυτεύω. auulſione ſero.
Ἀποφώλιον.ου.τὸ. monſtrum, abortiuum. Et adiectiuè, pro uano, indocto, ἀπαίδευτον. φωλεοὶ γὰρ τὰ παιδευτήρια.
Ἀποφώνισμα. ſententia reſponſiua, ut: fac uelis, perficies. Iulius Rufinianus. forte ἀποφώνημα melius dicitur.
Ἀποχαλινόω.μ.ώσω.π.ωκα. frenum exuo.
Ἀποχαλκεύω. fabricor.
Ἀποχαλκίζω. ære priuo, exuo pecunijs omnibus, depeculor.
Ἀποχειρόβιος.ου.καὶ
Ἀποχειροβίωτος.ου.ὁ. opere manuali uiuens.
Ἀποχειροτονεῖσθαι. abrogari, abdicari, reprobari, exautorari, plebiſcito abſolui, uulgò degradari. Iungitur genit. cum accuſ. Demoſth. τὰ πεπραγμένα ἀκύρους ὁ δῆμος ἀπεχειροτόνησε μηδέν. Bud. Com.
Ἀποχειροτονία. abrogatio.
Ἀποχετεύω.μ.εύσω.π.ευκα. duco per conductũ.
Ἀποχή.ῆς.ἡ. diſtantia, abſtinentia. Item receptio, quitãtia Iureconſultis, chirographus, quo creditor teſtatur ſibi factum ſatis à debitore. Latini Acceptilationem uocant.
Ἀποχλωρίας. cuius faciei color affectu aliquo modo mutatur, palleſcit.
Ἄποχος. imperitus, agreſtis.
Ἀποχράομαι.μ.ήσομαι. abutor, recedo & antiquo. cum genit.
Ἀποχρῆ.μ.ἀποχρήσει. ἀπέχρασε. ſufficit in præſenti pro ἀρκετόν ἐστι, & ἀποχρῶσα δίκη pro ἀρκετὴ ὑπάρχουσα, & in futuro ἀποχρήσει; ἀντὶ τοῦ ἀρκετὸν γενήσεται. Sic Zenobius. Apud ueteres Athenienſes ſcribebatur ἀπόχρῃ, cum circunflexo & iota ſubſcripto: apud recentiores ſcribitur ἀποχρὴ, cum graui, & ſine iota. Vide Etymol.
Ἀποχρήσασθαι ἑαυτῷ. ſibi mortem conſciſcere.
Ἀπόχρησις.εως.ἡ. abuſus.
Ἀποχρήσουσι. ſufficient, apud Ariſtoph.
Ἀποχρυσόω. inauro.
Ἀποχρῶν.ὁ. ſufficiens, idoneus.
Ἀποχρώντως. ſufficienter, ſatis.
Ἀπόχρωσος.ὁ. ſufficiens.
Ἀποχυλίζω. ſuccum extraho.
Ἀπόχυμα. ατος. τὸ. pix uetus nauibus deraſa, teſtibus Paulo & Dioſcor.
Ἀποχωρέω.μ.ήσω.π.ηκα. ſecedo, diſcedo.
Ἀποχώρησις.εως.ἡ. diſceſſus.
Ἀποψαλλίζω τὸν ὄνυχα. deſeco, fortifico ungues.
Ἀποψάομαι.μ.ήσομαι. abſtergo, tergo nares.
Ἀποψεύδομαι.μ.εύσομαι.π.ευσμαι. fingo.
Ἀπόψηγμα.τὸ. deraſio.
Ἀπόψηστον. hoſtimentum.
Ἀποψηφίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι. libero in iudicio, per

cio,per decretum expello,reuoco, quando res cõponi non poteſt,abſoluo ſuffragio,antiquo, ex albo erado, cenſeo aliquid non faciendum, Item condemnor.Bud.Com.

Ἀποψηφεῖν. ædere crepitus alui.

Ἀποψήφισις. dicitur quaſi è tribu motio & eiectio, καταδίκη. Bud.Com.

Ἀποψηφισμένοι dici poſſunt,quos Romani ærarios appellant, qui iam non ſunt in albo centuriæ ſuæ.

Ἄποψις. aſpectus, proſpectus, & τὴν ἄποψιν αὐτοῖς ἀφείλετο.

Ἀποψοφεῖν pedere. crepitum alui reddere. Ariſtot.

Ἀποψύχω.μ.ύξω.π.υχα. areſco,morior.apud Heſio.ut ἀπέψυξεν βίον,mortuus eſt, obijt,apud Sophoc. καὶ ἀποπλύνω, καὶ ἀπορρίπτω. Itē caco.

Ἀποψωλέω.μ.ήσω.π.ηκα. eo nudato præputio.

Ἀπώμνυς. iurabas.

Ἀππαλάζω. concionor.

Ἀπραγμονὴς.έος.ὁ.ἡ. trãquillꝰ, minimè moleſtꝰ.

Ἀπράγμονος.ου.ὁ. non curans aliena.

Ἀπραγμόνως. ocioſe,& faciliter aliqd fieri & procedere nulloq; negotio.

Ἀπραγμοσύνη.ης ἡ ocium, trãquillitas uitæ. Ariſtoph.Grãmat. ἀπραγμοσύνην dixit ſtirpē ſeu plantam eſſe, quæ in Academia proueniet, ac naſceretur.

Ἀπράγμων.ονος.ὁ. ocioſus,ſine cura. Significat autem uirum bonum,aut certè placidis moribus, qui negotium exhibere alijs non ſolet, & ſimul qui non libēter ſibi negotia exhibet,quales ſunt ἰδιοπράγμονες. Interdũ pro inertibus accipitur,& qui laborem recuſant. Bud.Com.

Ἀπραγόπολις. urbs ocij altrix.

Ἀπρακτέω. nihil proficio. Xenoph. ὥσπερ τὸ πρᾶγμα ἀνθρώπου ἀπρακτεῖν τοὺς παραινομένους. Bud.Com.

Ἄπρακτον irritum.

Ἄπρακτος. inefficax,ignauus,infecta re deſiſtens, opponitur τῷ δραστηρίῳ. Herodia. ἀπράκτους ἐπέμψεν. Re infecta dimiſit, ſcilicet,legatos. Bud.Annot.

Ἀπρακτότατος.ου.ὁ. ineptiſſimus rebus gerendis.

Ἀπραξία.ας.ἡ. tranquillitas uitæ,uacuitas à negotijs,inertia, ocium, ut in uerſu prouerbiali, ἀνάπαυσις ἐστὶ τῶν κακῶν ἀπραξία. Dicitur etiā cum nec quicquam negotij agere, nec experiri licet & appellare nomina ſua, quare Plutarch. pro Iuſtitio poſuit.

Ἀπρασία.ας.ἡ. uilitatem ſignificat.Liban. κατέλαβεν ἀπρασίαν τῶν φορτίων. Quòd non facile uendatur.

Ἄπρατος. eſt integer & innocens, uel teſtis uel iudex,qui conſcientiam addicere pecunia non didicit. Bud.Com. Qui non eſt uenalis muneribus.

Ἀπρεπὴς.έος.ὁ.ἡ. indecens.

Ἄπρηκτον. non factum,inutile,infectum.

Ἀπριάτην. ſine precio.

Ἀπρίατος.ου.ὁ.ἡ. inemptus,gratuitus.

Ἀπρὶξ. tenaciter, cum tenetur aliquid firmiter, mordicus, ualide; ὃ οὐχ οἷόν τε πειρᾶσαι διὰ τὴν σύμφυσιν. Soph.interp.

Ἀπροαιρέτως. nulla noſtra opera,ſponte.

Ἀπροβούλευτον. ſententia, quæ ſtatim ad populum non ad ſenatum refertur. Et ἀπροβούλευτον ψήφισμα Libanio dicitur, decretum non prius ad curiam ſed primo tempore ad populum delatum, lex in oratione κατ' ἀνδροτίωνος, eſt quæ hoc ipſum quid ſit indicat. Harpocr. Sunt qui ἀπροσβούλευτον interpoſito σ litera ſcribāt.

Ἀπροβουλία.ας.ἡ. temeritas.

Ἀπρόθυμος.ὁ. ſupinus,tardus,remiſſus.Plutarc. in Themiſtocle.

Ἀπροθυμότατος.ου.ὁ. minimè auidus.

Ἀπροΐδης.έος.ὁ.ἡ. improuiſus.

Ἄπροικος.ου.ὁ.ἡ. indotatus.

Ἀπρόϊτος. qui non exit domo.

Ἀπροκρίνω.μ.ινῶ.π.ικα. ſeparo,ſegrego.

Ἀπρομήθεια.ας.ἡ. incuria,temeritas.

Ἀπρονόητος.ὁ. improuidus, temerarius,inconſyderatus.

Ἀπρονοήτως. improuidè.

Ἀπροόπτως. de improuiſo.

Ἀπρόπον. indecens,abſurdum.

Ἀπρόσβατος. inacceſſus,inacceſſibilis.

Ἀπροσβούλευτος. inconſultus,impræmeditatus.

Ἀπροσβουλεύτως. inconſultò,ex tempore.

Ἀπροσδεής.έος.ὁ.ἡ. non indigens.

Ἀπροσδιόνυσα. nihil ad rem pertinentia, quære adagium,Nihil ad Bacchum in Chil. Eraſmi, & Bud.Com.

Ἀπροσδόκητος.ου.ὁ.ἡ. inexpectatus.

Ἀπροσδοκήτως. præter expectationem,inopinatò,nec opinatò.

Ἀπροσεξία.ας.ἡ. negligentia,ſegnities.

Ἀπροσηγορία. ſilentium, taciturnitas. ſignificat propriè illud ſilentium, cum quis non appellat ac ſalutat amicum. unde parœmia illa apud Ariſt. πολλὰς φιλίας ἀπροσηγορία διέλυσεν. Eraſm.Chiliad.

Ἀπροσηγόρητος.ου.ὁ. inſalutatus.

Ἀπροσήγορος.ου.ὁ. quem nemo appellare audet ob morum aſperitatem.

Ἀπροσίκει. cantat.

Ἀπρόσιτος.ου.ὁ.ἡ. aditu difficilis,inacceſſibilis, inhuma-

inhumanus, cuius initium inueniri nequit.

Ἀπρόσκλητος δίκη. dicitur, cum lis contra eum intenditur, qui in iudicium uocatus non eſt, aut qui non rectè uocatus eſt, ut deſertꝰ uadimonij damnetur. Demoſth. ὁ ἀρεθούσιος ἀπρόσκλητόν μου δέκα δραχμῶν δίκην καταδικασάμενος. Bud. Com.

Ἀπροσκοπέω. non præuideo.

Ἀπρόσκοπος. ου. ὁ. ἡ. inoffenſus, inoffenſibilis, per quem nemo offenditur.

Ἀπρόσκοπτον. ſiue ἀπρόσκοπον. ου. τὸ. omni impedimento, incommodoq; carens.

Ἀπρόσμαστος. nõ tangibilis. μαστάσθαι enim tangere eſt.

Ἀπρόσμαχος. ου. ὁ. ἡ. inexpugnabilis, ἀκαταγώνιστος.

Ἀπρόσοιστος. intolerandus.

Ἀπροσπέλαστος. inacceſſibilis.

Ἀπροσπτωσία. ἡ ſcientia qua docemur, quando conſentire oporteat, & quãdo non. Diogenes Laërtius lib. 7. in Zenone Cittico.

Ἀπροσπόριστον. τὸ. quod patrifamilias non acquiritur ut profectitium.

Ἀπροστάσιον. ου. τὸ. actio in inquilinos, qui μετοίκιον non ſoluerunt, & ſine tutore ius ciuium ſibi uſurparunt. Eligebat autem unuſquiſq; ſibi ex ciuibus præfectum aliquem & patronum & ueluti tutorem, inquit Harpocrat. Dicitur etiam ἀπροστασίου δίκη. Vide Ἀποστασίου in Amm.

Ἀπροστάτευτος. carens tutore, ὁ μὴ ἔχων προστασίαν τινός.

Ἀπρόσφορος δικαστής. incompetens.

Ἀπροσωπόληπτος. ου. ὁ respectu perſonarum carens.

Ἀπροσωπολήπτως. citra delectum, ſiue perſonarum reſpectum.

Ἀπρόσωπος. ου. imperſonalis, non honeſtæ perſonæ.

Ἀπροτίμαστος. ου. ὁ. ἡ. incontaminatus, intactus.

Ἀπροτίοπτον. non prouiſum, latens.

Ἀπροφάσιστος. ου. ὁ. ἡ. inexcuſabilis, citra tergiuerſationem, nihil recuſans, non quærẽs prętextũ.

Ἀπροφασίστως. minus diſſimulanter.

Ἀπρόφατος. idem quod ἀπροφάσιστος.

Ἀπροφύλακτος. ου. ὁ. incuſtoditus.

Ἄπταιστος. ου. ὁ. à peccato immunis. Item non collapſus, integer, illæſus, apud Plutarch.

Ἄπτερα. Vrbs Cretę. ſic dicta quòd aliquando Sirenes cum Muſis de cantu contendentes, & uictæ iſthic pennas abiecerint, prius uolucres & pennatæ. Etym.

Ἀπτερέως. longinquè, remotè, ut Herodian. uult. Eſt etiam uelociter, promptè, obiter, neglectim ἀφροντίστως, ſine cura. alij uerò tardè, remiſſè, leuiter. alij negligenter, ἠμελημένως. Etym. Dicitur etiam ἀπτερῶς.

Ἄπτερος. ου. ὁ. impennatus, implumis. etiã ταχὺς ſignificat. ἡ γὰρ ἀστέρησις δηλοῖ καὶ τὸ ὅμοιον καὶ τὸ ἴσον. οἷον ἀτάλαντος. Quidam uero ἔμμονος ἢ ὁ παραπτάς, non auolans, ſed ſtabilis & permanens interpretantur. Quidam rurſus pro ἡδύς dulcis, & ἄσμενος, gratus: ἡ ὀρθός, rectus exponunt. uide Etym.

Ἀπτερέως. celeriter, ſubito quaſi ὁμοπτερέως, ſimul cum alis. Lycoph.

Ἀπτερύονται. apud Aratum, pro alas remittunt, uel plaudunt, & alas concutiunt, ut ſit loco πτερύσσειν & πτερύειν.

Ἀπτέρωτος. uelox, repentinus.

Ἀπτήν. ῆνος ὁ. inuolucris, μὴ ἵπτασθαι δυνάμενος.

Ἀπτικόν. τὸ. tactus, facultas tangendi.

Ἀπτικώτατος. ὁ. uim tangẽdi præcipuè obtinens.

Ἄπτιλος. ου. ὁ implumis.

Ἄπτιστος. integer, indiuiſus.

Ἀπτοεπής. έος. ὁ ἡ ἀπτόητος, ὁ μὴ πτοούμενος ἐν τοῖς λόγοις. intrepidus in dicendo, contumelioſus, calumniator. Etym.

Ἁπτοεπής. έος. ὁ. ἡ. audax, maledicus, mordax in uerbis. quidam aſpirant: ut, καὶ ἥρη ἁπτοεπής. ὡς καταπτοημένη τοῖς ἔπεσιν. ἐμφατικώτερον ἢ τὸ ψιλοῦν. uide Etym.

Ἀπτόητος. ου. ὁ interritus.

Ἀπτόλεμος. ου. ὁ ἡ imbellis, πολέμου ἄπειρος.

Ἅπτομαι. μ. ἅψομαι. π. ἧμμαι. capeſſo, ut ἅπτεσθαι πολιτεύματος, Plutar. capeſſere rempub. Aliquando eſito, guſto. Idem, ἐβρώθη δὲ καὶ φλοιὸς ὡς λέγεται, καὶ ζώων ἀγεύστων πρότερον ἥψαντο. Aliquando attingo & tracto artem aliquam, & illi ſtudeo, ut ἅπτεσθαι παιδείας, & ἡψάμενος μουσικῆς, Athen. ἅπτεσθαι τῶν μαθημάτων, Plato. Aliquando pro tentare ponitur. id eſt, commouere, urgere, iactare: & morbis conuenit, Dioſcor. & Hipp. ubi ait generoſi ac uehementis uini robur, minus tentare, & caput & mentem lib. 3. de Ration. uict. acut. Sic Horat. Si morbo renes tententur acuto. Aliquando hęreo, conglutior, συμφύομαι, Theophr. Ἅπτεσθαι item πολέμου, committere bellum. Ἅπτεσθαι τῆς πείρας, experimentum aggredi. Budęus Com. Et μὴ ἅπτεσθαι τοῦ σώματος, quod Plato uidetur. Ciceron. dixiſſe minimã eſſe cum corpore contagionem in Queſt. Tuſcul. & alibi Seuocare animum à ſocietate & contagione corporis.

Ἀπτόμενος. aptus, id eſt, conſertus & compoſitus, προσδεδεμένος.

Ἀπτός. οῦ. ὁ. tãgibilis, tractabilis, ψηλαφητός.

Ἅπτω. μ. ψω. π. φα. accendo, cõtrecto. Accu. iung.

Ἅπτως

Ἀπτῶς. ῶτος. ὁ. non cadens, qui non labitur, ſed ſtat intrepidus. Ἀπτῶτι ψυχῇ, erecto animo, intrepido.

Ἀπτώτως. ſine defectu.

Ἄπυγοι. qui natibus tritis ſunt, & exilibus. Dicte riũ erat in Athenienſes. depyges dixit Horat.

Ἀπυθμένα. τά. fundo carētia. Vide in Chil. Eraſ.

Ἀπύθμενον. quod fundo caret.

Ἀπύθμενος φιάλη. profunda & alta phiala. Athenæus.

Ἄπυκνοι. οἱ. ſoni, qui impoſitionē ſonorũ trium. qui ſunt ſpiſſi, nullo genere aut lege iunguntur. Statuarij appellantur, quia diuerſas ſex tenſiones recipere non poſſunt. Capella lib. 9.

Ἀπυθύνω. placo.

Ἀπύλλω. laudo, αἰνέω.

Ἀπύλωτος. ὁ. ὁ. ſine foribus, nullis portis clauſus. Ariſtoph. Ranis, ἔχοντ' ἀχάλινον, ἀκρατὲς, ἀπύλωτον ςόμα. De homine futili & effrenatæ loquacitatis.

Ἀπυνδάκωτος. ὁ. ὁ. ſine fundo ſeu baſi. ἀπύθμενος τραπέζης κύλιξ, non menſæ calyx. Etym.

Ἀπυρα ὄψα. opſonia incocta, & igni nõ admota.

Ἄπυργος. ἀτείχιςος, non turritus, non munitus.

Ἀπυρεξία. ας. ἡ. ſpaciũ quo paroxyſmus ceſſat.

Ἀπύρετος. carens febri, liber à febri.

Ἀπύρηνα. τά. mala punica ſeu granata, propriè dulcia.

Ἄπυρος. frigidus, incoctus, ſine igne, ut ἄπυρα opſonia, quæ igni admota non ſunt. Et ἄπυρος οἶνος, uinum non excoctũ, ſolebant enim antiquitus uinis uti decoctis, ut annotat Euſtat. Iliad. ψ. & ἄπυρος, ἄθυτος, non ſacrificatus Dijs. Item uanus, mortuus. Ἄπυροι τρίποδες crateres qui ornatus gratia domibus dicati erant, uel templis, prorſus ignibus immaculati intactiq;. dicuntur etiam ἀναθηματικοί. tripodũ enim duo genera erant, primum lebetes ἐμπυριβῆται, αἴθωνες & λοετροχόοι, quibus aquam calefaciebant: alterum crateres, ἐν οἷς οἶνος ἐκιρνᾶτο, Plura Euſt. Iliad. 9.

Ἀπύρωτον. Græci uocant uas frigidarium.

Ἀπύρωτος. ὁ. ὁ. ἡ. reſtinctus.

Ἀπύρωτος φιάλη. non culinæ, ſed deorum apta miniſterio. ἣ οὐ πῦρ οὐκ ἐπιτεθειμένη, ἢ ψυχρήλατος, Euſt. Iliad. ψ.

Ἀπυροτροφία. ας. ἡ. crudus cibus.

Ἀπυσδίον. fœtidum, δυσῶδες.

Ἄπυςος. ὁ. inauditus, ἀνήκουςος. Etym.

Ἄπυος. ſine pure, & ulcere.

Ἀπύω. μ. ύσω. π. υκα. iubeo, clamo, reſono, ædo ſonum. Herodian. τίνα γλῶσσαν πρῶτον ἀπύσει; Accuſ.

Ἀπφάριον. ὁ. τό.

Ἀπφία. ας. ἡ. apud Comicos, hera.

Ἀπφύς. ύος. pater, uel fraterculus, ἐκ ποτὶ γὰρ ὑποκοριστικῶς. Etym. & Gaza ultimam circunflectunt ἀπφῦς.

Ἀπώγωνες. οἱ. imberbes.

Ἀπῳδέω. μ. ήσω. π. ηκα. diſcrepo. Neut.

Ἀπῳδός. ὁ. ὁ. κακόηχος, mali ſoni, inconcinnus, abſonus. Aliquando extra cantũ, ponitur pro eo quod non probatur, τὸ μὴ ἀρέσκον.

Ἀπωθέω. μ. ήσω. π. ηκα. καὶ ἀπωθοῦμαι. repello, expello, Ariſt. in Problem. & Galen. Thera. 14. Itē reijcio, repudio, idq; ferè in uoce paſſiua. Lucian. ἀπωθοῦμαι τὴν δίαιταν, Non accipio arbitrium delatum, ſed Alexandrũ reijcio. Itē excutio. Herodian. οἱ δὲ ἵπποι τοὺς ἐπιβάτας ἀπωθοῦντο. Accuſ. Bud. Com.

Ἀπώθω. μ. ώσω. π. ωκα. repudio, expello, ἀπωθέω Accuſ.

Ἀπώλεια. ας. ἡ. perditio, euerſio, internecio, clades illata.

Ἀπώλαστος. carens pullis. Ἀπολομένην; perditum sum. Ἀπολώλειν, εις, ει; perieram, quam perf. ab ἀπόλωλα.

Ἀπωμοτικός. iuratus.

Ἀπώμοτον. uitandum, inſperatum, quod quis factum abiurauerit.

Ἀπών. όντος. ὁ. abſens.

Ἀπώρυγες. propagines, aluei, aquæductus.

Ἀπώρωτα ὀςέα. apud Dioſcor. oſſa non indurata, Marcellus fracta uertit.

Ἀπωςός. ὁ. ὁ. expulſus. Sophocl. in Aiace maſtigophoro, τέλος δὲ ἀπωςὸς γῆς ἀπορριφθήσομαι.

Ἀπωτάτω. longiſſimè, μακρὰν, ſuper.

Ἀπωτέρω. procul, longè, porrò.

Ἄρ pro ἄρα ſæpe apud Homer.

Ἄρα. paroxytonon ἀντὶ τοῦ δή. Homer. ἐν δ' ἄρα οἰνίζοντο καρηκομόωντες ἀχαιοί. Et ἀντὶ τοῦ πως. Gregor. ἂν ἄρα δύνωνται, ſi fortè poſſint. Eſt etiam παραπληρωματικόν. Xenophon. οἵους ἄρα ἔχομεν ἑταίρους; quales tandem? Πότερος ἄρα; pro ποτέ. Significat & utiq;, nempe, ſanè. Lucian. ἐλλιπεῖς ἄρα, ἔφη, ὑμεῖς ὦ ξένοι; ac ſi diceret, οὐκοῦν ἐλλιπεῖς ὑμεῖς Conuenit & in collectionibus argumentorum. Syneſ. καὶ νῦν οὐχ ὑπαίτιος ὢν ἀκούεις κακῶς, ἀτυχεῖς ἄρα, ἀλλ' οὐκ ἀδικεῖς. Dicitur & ἄραγε. Syneſ. κἂν ἄραγε ἵππον τις πριάμενος, μὴ ἐπίσταιτο. Si quis igitur. uel, Si quis equum emerit. Item οὐκ ἄρα γε ἡ γῆ, Ita ne terra quidē. uel, Nimirum ne terra quidem. Item ἄρ' οὖν, igitur, itaq;, in principio ſententiæ. Bud. Com. Vide etiam Etym. Vide in Ammonio. Interpretatio in Cyrilli differentijs non bene habet.

Ἆρα. penul. inflexa, dubitatiua coniunctio eſt, an, num, atq; ita ferè additur οὖν aut γε, ut ἆρ' οὖν utrum igitur. ſic & ἆρά γε, ἆρα μή; nunquid, utrum, quod in conſequentia ſermonis ἀλλ' ἆ μὴ dicitur.

dicitur. ἆρά ποτε, utrum tandẽ? ἆρ' οὐκ; nonne quod? an non? Demosth. τίνας οὖν εὐχὰς ὑπολαμβάνετε εὔχεσθαι τὸν φίλιππον, ἆρ' οὐκ πολέμου κράτος καὶ νίκην; Vide in Ammonio.

Ἀρά. ᾶς. ἡ. nocumentum, imprecatio, execratio, uotum, clades quæ uenit ex imprecatione uel maledictione. Ἔνοχος καὶ ἐνεχόμενος τῇ ἀρᾷ dicitur, qui diris imprecationibus deuotus eſt, ob idq́; deteſtandus. Bud. Com.

Ἀραβέω. μ. ήσω. π. ηκα reſono. Neutr. abſol.

Ἀράβησεν. ἤχησεν, ἐψόφησεν. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ σιδήρου. Etym.

Ἀραβήσσειν. ſaltare, ὀρχεῖσθαι, Ionicè.

Ἀραβῆδες. uehementiores uenti, qui puluerem excitant, inferius ἀελλῆδες.

Ἀραβικός. lapis quidam Dioſcoridi lib. 5.

Ἀραβίς. herba quædam Dioſcoridi, aliàs Drabe.

Ἄραβος. ου. ὁ. ſtrepitus, κτύπος. κυρίως ἡ ἐν ἄρει βοή. ἢ κυρίως ἡ ἐν ὀργῇ βοή, ὄραβος καὶ ἄραβος. ἢ κυρίως ἡ ἐπὶ τὴν ἔραν βοή, ἔραβος καὶ ἄραβος. Etym.

Ἀραβύλας. barbari calceamenti genus.

Ἄραγε πολλῶν, συμπέρασμα εἰρωνικόν, inquit Ariſtoph. interpres.

Ἀραγμός. οῦ. ὁ. ſtrepitus.

Ἀράττω. diſcerpo, σπαράσσω.

Ἄραδες. αἱ. membranæ.

Ἄραδος. cordis pulſus poſt uehemẽs exercitium. Gal. comment. de Victu acut. lib. 4. dicit ἄραδον ſignificare turbationem quandam & ueluti pugnam, quæ in uentre ex diſcrepantibus facultate cibarijs oritur.

Ἀράζειν. latrare.

Ἆραι. proficiſci, ſoluere. ab αἴρω.

Ἀραῖος. ου. ὁ. penanflexum, ſubditus maledictioni (Cyrillus in differentijs) κατάρατος, uiolentus, horridus, grauis, difficilis, triſtis, ſignificat & optabilis. Etym.

Ἀραιός. οῦ. tenuis, rarus. oxytonum, παρὰ τὸ ῥαίω τὸ φθείρω, fungoſus ut ſpongia & pumex, mollis, minutus, gracilis, imbecillis, impotens. ſignificat quoq; nociuus. Item longus & optabilis. eſt etiam infœlix, miſer, infortunatus. Etym.

Ἀραιοσυγκρίτοι. οἱ. Methodicis dicebantur illi, quibus cutis nõ eſt obfarcta, quominus liberè tranſpirent: ſtatuebãt enim illi fortuito atomorum leuiorumq́; corpuſculorum concurſu coagmentoq́;, quod σύγκριμα uocabant, animantium corpora eſſe conflata.

Ἀραιότροφος. βαρύτροφος. Etym.

Ἀραιοῦμαι. laxeſco, rareſco.

Ἀραιπασιείδης κατὰ συγκοπήν. Ἀραιπασιοειδής. Etym.

Ἀραιῶ. laxo, rarefactio.

Ἀραίωσις. ιος. ἡ. laxatio.

Ἀραιωτικός. οῦ. ὁ. habens uim rarefaciendi.

Ἀράκη. ης. ἡ. &

Ἄρακος, ἀρακῆς. lathyrus, cicercula, piſi genus, à duritie ſic dictum, quod id ῥαίσαι, id eſt, frangere non facile ſit. Aracus innaſcitur lenti ſpõte, noxia herba. Theophraſt. Vide etiam Plinium. Ab huius ſimilitudine alia quædam ἀρακοειδὴς uocatur.

Ἄραξις. panis nomen.

Ἀράξης. fluuij nomen. παρὰ τὸ ἀράσσειν, ὅτι ἀπὸ τοῦ καυκάσου καταῤῥήγνυται. Etym.

Ἀραξός. βοτάνη τις. Etym.

Ἀράομαι. μ. άσομαι. precor, in bonam partem, ut ἀρᾶσθαι ἀγαθά, apud Herodot. Itèm imprecor, maledico, noceo. Aliquando oneror. Aliquando congruo.

Ἄραρ. ποταμὸς τῆς κελτικῆς, ἀπὸ τοῦ ἀρηρέναι τῷ Ῥοδανῷ ποταμῷ. Etym. Araris fluuius.

Ἄραρε. uiſum eſt. παρὰ τὸ ἀρῶ, τὸ ἁρμόζω. ἤρεσεν, ἥρμοσται.

Ἀραρίζειν. latrare. Atticè. ἀπὸ τῆς ἂρ φωνῆς, ringi propriè. Vide φωνεῖν in Ammonio.

Ἀραρημένος. παρὰ ἀρῶ. τοῦτο ὁ. παθητικὸς παρακείμενος ἤρημαι. uide Etym.

Ἄραχις aranea.

Ἀραρός. fixus, firmus, execrandus. Sed ἄραρος, pro paroxytonum, pars eſt aciei. Vide in Vocabulis militaribus in appendice Lexici.

Ἀραρυῖα. ας. ἡ. καὶ

Ἀραρώς. ότος. ὁ. congruens, applicatus, ἡρμοσμένος, κολλητός. uide Etym. ὁ εὐάρμοστος καὶ ἐπὶ πᾶσω ἐοπεφυκὼς καὶ οἱονεὶ ἐπιτεταγμένως. Plutarch. οὐκ ἦν ἀραρὼς τὴν γνώμην ἀλλὰ πρὸς πάντα κοῦφος. Non erat morum elegantia ac prudentia prȩditus ſed leuis & inconſtans.

Ἄρας. ἡ. membras, Theodorus apud Ariſtotelem.

Ἄρασθαι. proficiſci ſoluere, ſicut ἆραι. Itẽ referre, reportare, impetrare, auferre gratiam uel gloriam, uel præmium. Bud. Com.

Ἀράσιμος. execrandus.

Ἀράσσω. & ῥάσσω. μ. άξω. π. αχα. propriè (inquit Euſtat.) τὸ διὰ σιδήρου τέμνω, παρὰ τὸ ἄρης. Sic enim Homerus & Herod utuntur. Item pulſo, tundo. Syneſ. de quodam ſuprà modum ſuperbo & elato: οὗτος (inquit) ἀράσσει τῇ κεφαλῇ τὸν οὐρανόν. Aliquando collido, conflicto. Ariſtoph. Legitur & ἀῤῥάξαι per duplex ρρ. Bud. Com.

Ἀρατήριον. τὸ laus, ab ἀρά, hoc eſt, imprecatione.

Ἀρατός. ὁ. deteſtabilis, ſacer, ἐπάρατος, ſed ἄρατος, Aratus proprium poētæ nomen cuius extant Phænomena.

Ἀραχίδνα. radix quædã peregrina, Theophraſto.

Ἀραχναῖος.

Ἀραχνῶδ. ꝫ. ὁ. κ.

Ἀράχνεος. ꝫ. ὁ, ad araneam pertinens, λεπτότατος.

Ἀράχνης. ꝫ. ὁ. araneus. παρὰ τὸ ἀναῤῥιχᾶσθαι. ἢ παρὰ τὸ ἀραιὰ ἴχνη ἔχειν. ἀπὸ τῶν ποδῶν ἀραιότητος. ἢ παρὰ τὸ εἰς τὸν ἀέρα αἴρειν τὰ ἴχνη. Etym. Dioſcorid. lib. 2. & Ariſtot. in Hiſtoria animaliũ.

Ἀράχνη. ης. ἡ. καὶ

Ἀράχνιον. ꝫ. τό. tela araneæ. Vide Ammonium.

Ἀραχνιόω. μ. ώσω. π. ωκα. aranearum telis plenus ſum. Neut. abſol.

Ἀραχνοειδής. ἑ͂ος. ὁ. tunica oculi tenuiſſima, quæ retiformis dicitur.

Ἀραχνυφής. ἑ͂ος. ὁ. ἡ. ab aranea textus.

Ἀράω. μ. άσω. compono, apto, congruo. Vnde ἄραρα, placui, congrui: & aoriſt. ſecun. ἄραρον, & ἀράρῃ, congruerit. Actiu.

Ἀρβάλη τήγανον ὀστράκινον, ſartago teſtacea.

Ἀρβυλίδης. apud Theocrit. genus calceamenti.

Ἄρβυλον. culter ſutorius. σμιλίον σκυτικὸν περιφερὲς ἐστι δὲ καὶ ὅπλον. Etym.

Ἄρβηλ. ꝫ. ὁ culter rotundus quo coria radunt, ſcinduntque coriarij, κυκλοτερὲς σιδήριον, ᾧ σκυτοτόμοι τέμνουσι καὶ ξέουσι τὰ δέρματα. Nicand.

Ἀρβύλη. ης. ἡ. calceamenti genus concauum, circum pedem exactè compreſſum ad talos uſq;, ut adnotat Gal. cuiuſmodi etiam πηλοπατίδας uocari teſtis eſt Hipp. Eſt & ἀρβύλη apud Eurip. in Hippolyto, curr⁹ pars ubi auriga ſtabat, teſte Euſt. Iliad. ε. παρὰ τὸ ἁρμόζεσθαι τοῖς ποσίν. ἀρμύλη καὶ ἀρβύλη. ἐστι δὲ εἶδος ὑποδήματος πηλοῖς εἰργασμένον. Etym.

Ἀρβυλόπτερ. ꝫ. alatus, talaria portans, Sic Perſeus dictus alicubi legitur.

Ἀργαλέ. ꝫ. ὁ. moleſtus, difficilis, triſtis, quaſi ἀεργαλέος. ἢ παρὰ τὸ ἔργον.

Ἀργανθών. nomen montis. Etym.

Ἀργανθώνε. ὁ. Arganthoneus. οἷον, Ἀμφ᾽ Ἀργανθώνειον ὄρος προχοάσι Κίοιο. Etym.

Ἀργανθώνιος. ὁ. idẽ per iota Euphorion & Philias ſcribunt οἷον παρὰ Ἀργανθώνιον αἶπος. Etym.

Ἀργανθώνη ἡ. idem quod Ἀργανθών. eſt etiam ſecundũ Simonidem nomen fluuij. οἷον, Μυσὸς παρόντα προῤῥόον Ἀργανθώνης. Etym.

Ἀργεῦντες. οἱ. candidi, ἀεργοί, apud Pindarum: uel albicantes ex aruina, ut Euſt. interpretatur.

Ἀργᾶς. ᾶ. ὁ genus ſerpentis, & qui moribus eſt ferinis & agreſtibus, tyrannus: quo nomine Demoſthenẽ uocat Aeſchines. Dicitur & hoc nomine qui prudens præter ætatis ratioñ eſt, δεινότατος (inquit Suid.) παρ᾽ ἡλικίαν. In Harpocrat Lexico ſcribitur πιεζοῦσιν ἀργᾶς, eandem etiam ſcripturam retinuit Lupercus exponens δεινότατος, θηριώδης τὸν τρόπον, ἀργᾶν γὰρ τὸν ὄφιν ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι.

Ἀργαφίης. nomẽ fluuij. οἷον, Νίψαμεναι λείῳσι ἐΰδρομον Ἀργαφίης. quidam per ε ſcribunt Ἀργεφίης ἀπὸ ἐγγράφου τοῦ Ποσειδῶνος. Sic Parmenius. Etym.

Ἀργεία. Argiuorum terra. Iuno eſt etiam nomen montis Meſeniæ. Etym. Argiua oratio, Eraſ. in Chiliadibus.

Ἀργεῖαι. precioſi calceamenti muliebris genus.

Ἀργέης. ὁ. λευκός. albus. Itẽ aleatorij iactus nomẽ.

Ἀργεινός. ὁ. λαμπρός, ſicut ἀργεινόεις Suid.

Ἀργειφόντης. ου. ὁ. Argicida epith. Mercurij Homero frequens: uel quod Argum occiderit, uel (ut uult Pauſan.) quia ὀφιοκτόνος fuerit, id eſt, ſerpentis necator. quem (inquit) uocant aliquĩ ἄργην, uel quaſi ἀργὴς ἀπὸ τοῦ φονεύειν, purus ab occidendo. Pacificus enim deus Mercurius.

Ἀργέλοφ. ꝫ. ὁ. extremitas pellicei exuuij, res nihili atq; inutilis. Ariſtoph. Veſp.

Ἄργεμα. ατ. τὸ. κ.

Ἄργεμον. τό. καὶ

Ἄργεμ. ꝫ. ὁ. albor in oculo, oculorum albugo, ulcus in iride obortum, exterius rubicans, intus albicans. uide Paulum.

Ἀργεμώνη. ἡ. βοτάνη τις. Etym. Vide Dioſcor.

Ἀργεννός. ꝫ. ὁ. albus, ſplendidus, bene nutritus.

Ἀργεννοῦσαι. αἱ. ἀργιλώδεις. Etym.

Ἀργέστης. ꝫ. ὁ. albus, procelloſus. Item nomen uenti occidui, flans aduerſus aquilonem. Caurus Latinis dicitur. Gellius libro ſecundo, capite uiceſimo ſecũdo. Cum proprium uenti eſt, penacuitur, ſed cum auſtri epitheton eſt, acuitur, Etym.

Ἀργέτι. pro ἀργῆτι, κατὰ μεταβολὴν καὶ συστολήν. Etym.

Ἀργετός. ꝫ. ὁ. candidus, tardus, uelox, ſtrenuus.

Ἀργετ. ἡ. iuniperus, apud Cretenſes.

Ἀργέω. μ. ήσω. π. ηκα. καὶ ἀργοῦμαι. ocior, per negligentiam & neglectum tranſmittor, prætermittorq; acceſſo. Xenoph. οὐδὲν γὰρ αὐτὸς ἀργεῖται τῶν πρακτέων δεομένων. Neut abſol.

Ἀργη. ης. ἡ. captura, uenatio.

Ἀργής. ἑ͂ος. ὁ. ἡ. ocioſus, feriatus, & ἄργης, Cyclopum unus apud Heſiodum.

Ἀργής. ἦτ. ὁ. candidus, albus, purus, item διάπυρος θερμός Nicand. ſcholiaſt.

Ἀργηστής ὁ. idem.

Ἀργία. ας. ἡ. ocium, ſegnities. quaſi ἀεργία.

Ἀργίλιψ. πος. Nicandro, & ἀργιλήπης. ἴος. Archilocho, ἔκλευκ, candidus.

Ἄργιλ. ἢ ἡ λευκὴ γῆ. alba terra.

Ἀργιλώδης ὁ. argilloſus.

Ἀργιμήτας ὁ. ταχυμήτις, uel candidus, λευκός.

Ἀργινόεις

Ἀργινόεις.όεντος. ὁ λευκός,albus.
Ἀργινομία.ας.ἡ.legum contrarietas.
Ἀργιόδους.οντος.albus dentes.Epith.ſuum apud Homer. ſignificat & qui magnis dentibus eſt μεγαλόδους,παρὰ τὸ ἄρι ἐπιτατικόν,καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ.ſic Thryphon.Etym.
Ἀργινοῦσαι.αἱ. ἀργιλώδεις.Etym.
Ἄργιος.ὁ.λευκός,ταχύς.alias ἀργός.
Ἀργίπους.οδος ὁ.argentipes,celer,ſed ἀργιόπους, aquila,Macedonum lingua.
Ἄργμα.ατος.ἡ. ἀπαρχή.παρὰ τὸ ἄρχω.Etym.
Ἄργματα.τά.primitiæ,ἀπαρχαί.
Ἄργολαι.ſerpentium quoddam genus.
Ἀργολογία.ας ἡ.ocioſiloquium.
Ἀργοποιός.οῦ.ὁ.iners.
Ἄργος.εος.τὸ Argos ciuitas Peloponneſi, & ipſa Peloponneſus. ſignificat etiam canem Vlyſſis hoc nomen.uide Etym.
Ἄργος.ου.ὁ.Argus,uiri nomen.Item onus.Vide Cyrillum in differentijs.
Ἀργός.οῦ.ὁ ἡ albus.παρὰ τὸ ἀγλαός.ἢ παρὰ τὸ αἴγλη,αἰγλαόν, ἀποβολῇ τοῦ ι καὶ μεταθέσει ἀλγόν,καὶ τροπῇ τοῦ λ,ἀργόν.ſtrenuus,uelox.παρὰ τὸ ἀρκῶ.ὁ.ἐπαρκῶν τοῖς ποσὶ δυνάμενος. Etym.Itē ocioſus, uacuus.tardus, illaboratus, fruſtratus, inutilis,ſegnis.Etym.Ἀργὰ χρήματα dicuntur & δάνεια ἀργά,quæ cōpendium nullum uſurarum afferunt, hoc eſt, ἀεργα καὶ μὴ ἐργαζόμενα. Ἀργὸς γῆ,inculta terra. Ἀργὸν ἀργυρον,argentum infectum. Ἀργὸν ἔτος apud Hebræos dicebatur annus ſeptimus, quo ceſſabant,quaſi feriatus. Ἀργὸς λόγος. ignaua ratio à Cicerone dicitur. Nec nos impediet(inquit)illa ignaua ratio. Bud. Com.
Ἀργοῦσα.ης ἡ.Arguſa ciuitas Eubœæ.
Ἀργυράγχη ης.ἡ argentangina,dici ſolet ubi quis muneribus corruptus nihil cōtradixerit. Eraſ. Chiliad.
Ἀργυραμοιβικῶς.more campſoris.
Ἀργυραμοιβός.οῦ.ὁ. argentarius,numularius,uulgò campſor, τραπεζίτης. κολλυβιστής. Et qui nummos quauis re compenſat, ſi epitheto apud Nazanzenū Iudas uocatur. Itē ὁ χρυσοχόος.
Ἀργυρεῖον.ου.τὸ. officina argentaria, argētifodina.
Ἀργυρεῖος.ου.ὁ.καὶ
Ἀργύρεος.argenteus. ἀργυρέα λιμός, argenti penuria.& ἀργύρεαι λόγχαι,mercenarij milites.
Ἀργυρίδιον.ου.τὸ.pecuniola.
Ἀργυρίζομαι.capturas facio. Dinarch. πανταχόθεν ἀργυριζόμενοι.Vndiq; nundinandi materiam, lucrandiq; inuenientes.Bud.Com.
Ἀργυρίζω.μ ίσω.π.ικα.flagito, uel aufero argentum.Item δασέω,concutio.Bud.Com.
Ἀργυρικόν.τὸ.deargentatum.
Ἀργυριοθήκη.arcula.
Ἀργύριον.ου.τὸ. argentum. παρὰ τὸ ἀργὸν τὸ λευκόν. eſt etiam pecunia omnis argento, ære, auróue conſtans. Comici etiam pluraliter ἀργύρια dixerunt.Etym.
Ἀργυρίς.ἡ,phiala argentea.
Ἀργυρισμός.οῦ.ὁ.exactio pecuniæ, capturarū conſectatio.Bud.Com.
Ἀργυρῖται.οἱ. quibus abunde eſt pecunia.
Ἀργυρῖτις.terra ex qua foditur argentum, ſpuma argenti.
Ἀργυρογνώμων.ονος.ὁ. argentarius, nummularius,quaſi pecuniæ ſpectator. καταλλάκτης. Bud. in Annot.
Ἀργυροδίνης.ου.ὁ habens uortices argenteos,λευκόρροος.
Ἀργυροειδής.έος.ὁ.ἡ.argenteus.
Ἀργυρόηλος.ου.ὁ.confixus clauis argenteis. Epith. enſis apud Homerum,ut ſit ὁ ἀργυρέοις ἥλοισι πεπαρμένος,quod in primo libro dixit.
Ἀργυροθήκη.ης.ἡ. loculus in quo ſeruatur pecunia.
Ἀργυροκοπεῖον. officina argenti excudendi.
Ἀργυροκόπος.ου.argentarius, menſarius, monetarius,ſculptor argenti.à κόπτω.id eſt,tundo.
Ἀργυροκοπιστήρ.ῆρος.ὁ.idem.
Ἀργυρολογεῖν. colligere ſeu quærere pecuniam. Bud.Com.
Ἀργυρολογία.argenti,id eſt,pecuniarum exactio.
Ἀργυρολόγος.οῦ.ὁ. quæſtor quærens argentum. Latini coactores uocant,Græcis ἀποδέκται,& ἀγρεταί,& ταμίαι. Bud.in Annot.poſt.
Ἀργυρομιγής.οῦ.ὁ.ἡ argento miſtus.
Ἀργυρόμοιβος.ου.ὁ ἀργυραμοιβός.
Ἀργυρόπεζα ης. ἡ. habens pedes argento ſimiles. Epith.Thetidis apud Hom. Thetis uero mare ſignificat, cuius extrema quaſi pedes ſpumeſcunt & albicant, unde canum mare poëta cognominat.
Ἀργυροπεῖον.ου.τὸ.argentofficina, locus ubi argentum & numiſmata cuduntur, Antiphonti.
Ἀργυροπράται, uel ἀργυροπράκται. argentarij. qui auctionibus interueniebāt, & pecunias ibi à licitantibus ſtipulantes auctionantibus repręſentabant. Sic dicti fortaſſe ab exigendis uenditarum rerum precijs.Horum ferè inſtar ſunt hodie,qui uinarij uenditores pecuarijq; dicuntur,& cetarij piſcarijq;, operam negociantibus præbentes identidem cōmeantibus, ne in foro diu ſedere cogantur, & à ſingulis emptoribus precia expectare.Bud.in Annot.
Ἀργυροπρακτικὰ ἐργαστήρια. argentariæ officinæ.
Ἄργυρος. ου. ὁ. argentum materiam ſignificat, ἀργύριον uero nummum. & ἀργυροῦν uas argenteum.

teum,ſicut de auro χρυσὸς,χρύσιον,χρυσοῦν.

Ἀργυρότοξος.argenteum arcum gerens.Apollinis ſagittatoris epitheton,propter retuſiorem & albeſcentē peſtis tempeſtate aciem ſolis, qui poëtis dicitur Apollo.

Ἀργυροτρώκτης.ὁ. æruſcator,argentariæ rei arroſor.

Ἀργυροῦς.ὁ. argenteus.

Ἀργυροχάλινος.ὁ. argenteis exornatus frenis.

Ἀργυρώματα. τά. uaſa argentea.

Ἀργυρώνητος.ου.ὁ. emptus pecunia, emptitius, mancipium.

Ἀργύφεος.ου.ὁ. ſplendidus,albus,magnus. Etym.

Ἄργυφος.ου.ὁ.καὶ

Ἀργυφὺς. ύος.ὁ. albus. Epitheton ouium.

Ἀργώ.όος.ἡ. Argo nauis, ſic dicta quod Argus eā fabricarit, uel quod in Argo urbe fabricata fuerit, ut Hegeſander hiſtoricus tradit; uel quod uelox eſſet. Etym. Eſt etiam genus ligni. Ἀργὼ nauis inter ſtellas relata, Proclus in ſphæra.

Ἀργῶθεν. ex Argis.

Ἀργῶς. temerè,fruſtra,ocioſè.

Ἄρδα,καὶ ἄρδαλος. irrigatio, infectio.

Ἀρδαλία. ἡ. ſordes,ſitus,Pherocrates,τὴν ἰδῶτα καὶ τὴν ἀρδαλίαν ἀπ᾽ ἐμοῦ σπόγγισον, ſudorem à corpore & ſpurcitiem ſpongia excipito.

Ἀρδάνιον.ου.τό.canalis ex quo pecudes potant,& uas quod pro foribus mortui ponebatur, ex quo intrantes & exeuntes ſe aſpergerent.ab ἄρδω, Pauſanias amphoræ aluum, κεράμου γαστὴρ interpretatur, Aelius Dionyſ.τὸ ἀπὸ τοῦ πυθμένος τοῦ κεραμέου ἕως τοῦ γαστρὸς ἐν ᾧ ἄρδουσι θρέμματα. Euſt. Iliad. θ.

Ἄρδας.immundicies,ſordes.Hippoc.

Ἀρδεία,ας.ἡ. irrigatio.

Ἄρδεις. αἱ pharetræ.

Ἄρδευσις.ἡ.idem.

Ἀρδεύω.μ.εύσω. π. ευκα.irrigo.accuſ. iung.

Ἀρδηθμός ὁ.pot⁹,ποτισμός.aquatio,apđ Lycoph

Ἄρδην. ſimul, prorſus,funditus. Itē μετεώρως, ſublime,& φοράδην, Eurip.Alceſt. νέκυν ἤδη πρόπολοι φέρουσιν ἄρδην εἰς τάφον, effertur funus. ἀπὸ τοῦ αἴρειν τὸ ἐπαίρειν. ἢ παρὰ τὸ ἄρω τὸ ἁρμόζω. τὸ γὰρ ἐν τῷ ἅμα γινόμενον ἁρμοζόντως γίνεται, teſte Theodoro.Etym.

Ἄρδηττος. ὁ. nomen loci Athenis, ſic dicti ab Arditto Heroë,ubi ſacramēto ſe obſtringebat populus,Etym.

Ἀρδηττοί.οἱ.ἐπίορκοι. periuri. Etym.

Ἄρδις.cuſpis teli,ſpiculum παρὰ τὸ ἄρω τὸ ἁρμόζω. Etym.& ἄρδεις numero plurali, pharetræ.

Ἀρδμός.ὁ.potus,irrigatio.

Ἄρδω. irrigo.

Ἀρέθουσα. fons Ithacæ,aut Siciliæ. παρὰ τὸ ἄρδω τὸ ποτίζω. Etym.

Ἀρέθω.irrigo.

Ἀρὰ.ᾶς. ἡ. execratio, contumelia, minæ. Iulius Rufinianus inter figuras orationis numerat.

Ἀρειὴ.idem.καὶ ἡ ἐν πολέμῳ ἀπειλή. παρὰ τὸ ἄρης.Etym.

Ἀρειθύσανοι.οἱ. ἄρειος θύσανοι οἱονεὶ ἀποχίσματα apđ Aeſchyl.in Prometheo ſoluto.Euſt. Pauſania.

Ἀρειμανίος.Martis ſtudio flagrās.Etym.

Ἀρειμανὴς.έος.ὁ.ἡ. bellicoſus, quod Vergil. ſtudijs aſperrima belli.apud Dionyſium.

Ἄρειον.είονος.τὸ.melius.

Ἀρειοπαγῖται. iudices quidam erant Athenis ſumma integritate,qui de capitalibus rebus iudicabāt,hos Solon inſtituit. Significat & locum in quo ipſi iudicabant. Vide prouerbia, Areopagita, & Areopagita taciturnior,in Eraſ. Chilia. & Bud.in Annot.

Ἀρειόπαγος.dicebatur, quaſi Martis uicus, à templo Martis ſic cognominatus.Etym.

Ἀρειοπεδίον.Martius campus.

Ἄρειος.ου. ὁ. Martius, ab ἄρης. Et Ἄρειος nomen philoſophi Alexandrini ſic dicti quod in Martis feſto genitus ſit.Etym.

Ἀρείτολμος.ου.ὁ.ferox bello.Epigram.

Ἀρείφατος.bellicoſus,fortis, ἀρειοικώς.

Ἀρειῶ. τὸ ἀπειλῶ. παρὰ τὸ ἀρειή.Etym.

Ἀρείων.ονος ὁ.melior,κρείττων,βελτίων,præſtans bello.ab ἄρης.ſic Tarrhæus.Etym.ἀρείων, equi nomen quo Adraſtus inuectus bello Thebano mortem fœlici euentu euaſit. Euſt. Iliad.ψ.

Ἀρειμός. ὁ. amicitia & harmonia animæ. παρὰ τὸ ἄρω,τὸ ἁρμόζω.Etym.

Ἄρεν.pro ἄρα.

Ἀρεπυῖαι. αἱ. ἀντὶ τοῦ ἅρπυιαι, πλεονασμῷ τοῦ ε. Etym.

Ἀρέσαι.placere.conuenire.Poëticum eſt.

Ἀρέσθαι.λαβεῖν.adipiſci,accipere,Homer.

Ἀρέσκεια.ας,ἡ.placitum. Ariſtot. ἡ δὲ ἀρέσκεια ἐστὶ δὲ ἐν τῇ δεῖξις οὐκ ἀπὸ τοῦ βελτίστου, ἡδονῆς παρασκευαστική. Comitas aſſentatrix Latinè dici poteſt.Diodor. de funere Hephæſtionis, τῶν γὰρ ἡγεμόνων ἕκαστος στοχαζόμενος τῆς τοῦ βασιλέως ἀρεσκείας. id eſt, Hoc maximè ſpectans, quomodo regis gratiam ea ratione iniret.

Ἀρέσκευμα. blanda appellatio & adulatoria, Plutarch.Bud.Com.

Ἀρεσκεύομαι. manſuetè tracto,comiter appello, comiter cum aliquo ago & blandior.

Ἀρέσκομαι.μ.ἀρέσομαι.cum datiuo ſignificat acquieſco,& mihi ſatis fit,& placet conditio.Lucian. δεῖ γὰρ ἀρέσκεσθαι καὶ ἀγαπᾶν τοῖς παροῦσι id eſt εὖ ποιεῖν,εὖ τίθεσθαι. Ariſtot.4.Ethic. καὶ τὸ σιμωνίδου οὐκ ἀρεσκόμενος,Simonidis ſententiam non probans. Ἀρέσκομαί σοι ἐγώ.

Ἀριστεία. ας. ἡ ſtrenuitas, ἀνδραγαθία, uictoria, præclarum facinus. Plutarch.

Ἀριστεῖον. ου. τὸ. præmium quod dari ſolet ijs qui ſe optimè geſſerant in bello. Dicitur eadem forma, qua καλλιστεῖον.

Ἀριστερά. ᾶς. ἡ. ſiniſtra. εὐώνυμος κατ' εὐφημισμὸν Etym.

Ἀριστερά. τὰ. ueteres uocabant τὰ μωρὰ, quemadmodum contrà δεξιὰ τὰ συνετά, ut annotat Sophocl. interpres.

Ἀριστερεών. ῶνος. uerbenaca herba, ſic citat ex Pauſania Euſt. Odyſſ. 6. ἀριστερεὼν φυτὸν ἐπιτήδειον εἰς καθαρμούς. atq; ita ſcribitur apud Plutarc. lib. 1. ſympoſiacωn, quæ & περιστερεών.

Ἀριστερός. οῦ. ὁ. ſiniſter. εὐώνυμος κατ' εὐφημισμόν. Etym.

Ἀριστεύς. έως. ὁ. uictor, primas obtinens in re bellica, optimè ſe in bello gerens ac ſtrenuiſſime. nam uim habet ſuperlatiui.

Ἀριστευτικός. οῦ. ὁ. ſtrenuus.

Ἀριστεύω. μ. εύσω. π. ευκα. optime me gero, præſertim in bello aut certamine. Lucian. ἐν τοσούτῳ δὲ ὁ Ἀλκιδάμας ἠρίστευε, τῶν ξυνοθέμιδι συμμαχῶν. id eſt, Strenuum uirum ſe præſtitit. Sic καλλιστεύω. Genit.

Ἀριστητικός. ὁ. ἔθος ἔχων ἀριστᾶν. conſuetudinem habens conuiuandi, prandendiq; Etym.

Ἀριστίζω. μ. ίσω. π. ικα. præbeo prandium.

Ἀριστίνδης. ου. ὁ. ἐκ τῶν ἀρίστων ἐκλελεγμένος. Vnde ἀριστίνδην, electum de optimis. Et ἀριστίνδην δικάζοντες, optimates iudicantes.

Ἀριστόβουλος. ου. ὁ. optima conſulens.

Ἀριστόδειπνον. ου. τὸ. prandium cœnæ coniunctũ.

Ἄριστοι. οἱ. optimates, primates.

Ἀριστοκρατία, ας. ἡ. optimatium ſtatus & gubernatio, quãdo optimates rempub. tractant, cui opponitur δημοκρατία.

Ἀριστοκρατέω. μ. ήσω. π. ηκα. optime impero. & ἀριστοκρατεῖσθαι, parere optimatibus uel optimis.

Ἀριστοκρατικός. οῦ. ὁ. ſtudioſus eius ſtatus in genere Reipub. qui dicitur principatus optimatium, optimatium ſtatum fouens, ſenatorius.

Ἀριστοκρατοῦμαι. in optimatium ſtatu & regimine uiuo.

Ἀριστολοχία. ας. ἡ. herbæ genus, Plin. lib. 25. cap. 8. inter nobiliſſimas ariſtolochiæ nõ dediſſe gratui dæ ui dentur, quoniam eſſet ἀρίστη λοχούσαις. Noſtri malum terræ uocant. Dioſcori. & Theophraſtus. Eſt autem trium generum.

Ἄριστον. ου. τὸ. prandium. Sic nuncupatum, quaſi ἀόριστον τι ὄν. ἀόριστον γὰρ τὸν καιρόν, uel quòd in bellum pergentibus, id eſt πρὸς τὸν ἄρεα côuiuiũ apparari ſolet. Etym. Athenæus & Plutar. nihil differre putãt τὸ ἀκρατίσματος, niſi quòd illud à meracius potandi cõſuetudine nomen inflectere coniectent, quòd panis bucella mero tingeretur: hoc autẽ διὰ τὴν ἑωθινὴν ὥραν, id eſt à matutina hora. unde Eumæum ſcribit Homer. ἄριστον paraſſe ἅμ' ἠοῖ φαινομένῃ, id eſt quo tempore aurora exoriebatur. Eſt etiam ἄριστον ſuperlatiui gradu, generis neutrius ab ἀγαθός, ſignificatq; optimum, cõmodiſſimum, præſtantiſſimum, bellicoſiſſimum.

Ἀριστονομία. optimatium imperium.

Ἀριστοποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. prandium paro. Significat autẽ tam cœnam mihi apparo, epulor in cœna, quàm cœnam alicui apud me condico.

Ἀριστοποιούμενοι. οἱ. pranſi.

Ἄριστος. ου. ὁ. optimus, commodiſſimus, fortiſſimus. κυρίως ὁ ἐν πολέμῳ ἰσχυρός, καταχρηστικῶς δὲ καὶ ὁ ἐν παντὸς προσήκοντος. Etym.

Ἀριστοτέχνης. ου. ὁ. bonus artifex.

Ἀριστοφόρον. uas in quo prandium fertur, diſcus.

Ἀριστόχειρ, ſtrenuus manibus.

Ἀρίστυλλος. ὁ. nomen diminutiuum ab Ariſtocle apũ Ariſtoph. ſic Herodi. Διογένης καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Τελμισσοῖς, ἀντὶ τοῦ ἄριστος χρῶνται. Etym.

Ἀριστῶν. prandens. ab ἀριστάω.

Ἀριστωτός. ἡ. tempus prandij.

Ἀρισφαλεῖς. οἱ. ualde lubrici, fallaces, dubij. Ety.

Ἀριφηλεῖς. οἱ. facile decepti, uel decipiẽdi. Etym.

Ἀριφραδής. έος. ὁ. ἡ. ualde manifeſtus, inſignis. Etym.

Ἀρκεῖον. perſonatia aut pernatam lappam uocant Romani. Dioſcorid.

Ἄρκειος. ου. ὁ. urſinus.

Ἀρκείσιος. ὁ. nomen Herois aui Vlyſſis. παρὰ τὸ ἀρκέω, ὡς Ἡρωδιανός, Ἀριστοτέλης δὲ λέγει ἀπὸ ἄρκτου ὀνομασθῆναι. Etym.

Ἀρκέομαι. μ. έσομαι. cõtentus ſum. Depõ. datiuo.

Ἀρκέσιον. τὸ. antrũ Idæ Creticæ. παρὰ τὸ ἀρκέσαι τὸ βοηθῆσαι. id eſt iuuare, abſcõdere, in eo enim Curetes abſconſi fuerant. Etym.

Ἀρκευθίς. ίδος. ὁ. bacca iuniperi, quæ maturitate nigreſcit. Dioſcorides etiam ipſam arborem ἀρκευθίδα uocat.

Ἄρκευθος. ου. ἡ. iuniperus. Appollini ſacra eſt. παρὰ τὸ τὴν ἄρκυν κεύθειν. eius odorem enim reptilia omnia auerſantur. ἢ διὰ τὸ ἔχειν ἀκάνθας κεκρυμμένας. Etym. Vide Dioſcor. & Theoph.

Ἀρκετός. οῦ. ὁ. ſufficiens.

Ἀρκέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſufficio, par ſum, adiuuo, opem fero, dono, præſto, ſubminiſtro, eripio. Accuſ. Iliad. ζ. ἀλλά οἱ οὔτις τῶν γε τότ' ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον.

Ἄρκης. uelox.

Ἄρκιλοι. οἱ. urſorum catuli.

Ἄρκιος. ου. ὁ. ſufficiens.

Ἄρκος ὁ. ὅτι ἀπὸ τῆς ἄρκτου ἐγγύς ἀρκτοῦρος, ὁ, ὑπὸ τῆς ζώνης τοῦ ἀρκτοφύλακος λαμπρὸς ἀστήρ. Etym.

Ἀρκοῦμαι. τὸ στέργω, ἀγαπῶ. conuẽtus acquieſco. datiuo iung.

Ἀρκούντως. ſufficienter.

Ἀρκτεύειν. apud Athenienſes dicebantur uirgines, quæ ante nuptias Dianæ initiarentur, & ſacra quædã peragerent. Voce hinc ducta quòd ob urſam interfectam Dianę ſacram, non prius ceſſaturam peſtem reſpondit oraculum, quàm deæ uirgines dicarentur antequàm uiro cõgrederentur. Vnde & puellæ ipſæ ἄρκτοι, id eſt urſæ appellabantur, ut docent Euripid. & Ariſtoph. uide Pollucem lib. 5. & Cæl. lib. 14. ca. 19.

Ἀρκτή. ῆς. ἡ. pellis urſina.

Ἀρκτικός. οῦ. ὁ. ſeptentrionalis (ut ἀρκτικὸς κύκλος apud Proclum) incœptiuus.

Ἄρκτιον. herba quædam Dioſcoridi.

Ἄρκτος. ου. ὁ. ἡ. παρὰ τὸ ἀρκῶ τὸ ἐπαρκῶ καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ. τὸ ἐπαρκοῦν ἑαυτῷ ζῶον· φασὶ γὰρ αὐτὸ διαζῆν τὸν χειμῶνα ἐκτὸς ἐπεισάκτου τροφῆς. Etym. urſus, urſa, ſeptẽtrio, urſa piſcis. De urſo animali lege Aelianum Ariſtot. Eſt & ἡ ἄρκτος piſcis apud Ariſtotelẽ. Gaza uertit urſam. De urſis quadrupedibus ſcribit Oppianus libro tertio de uenatione, & de uenatione ipſorum libro quarto eiuſdem operis. Ἄρκτος μεγάλη καὶ μικρά. ſydus urſæ maioris & minoris, Proclus in ſphæra.

Ἀρκτοῦρος. καὶ

Ἀρκτοφύλαξ. ακος. ὁ. cuſtos urſæ (Proclus in ſphæra) ſtella quæ & Bootes. & genus herbæ.

Ἀρκτύλοι. οἱ. catuli urſorum.

Ἀρκτῷος. ου. ὁ. ſeptentrionalis.

Ἀρκύον. τὸ. dimin. ab ἄρκυς. παρὰ τὸ ἁρπάζω. Etym.

Ἄρκυς. ornatus muliebris, uitta: retis genus ex denſo & craſſo fune ad uenationem leonis, urſi, ceruorum, & huiuſmodi, παρὰ τὸ εἴργω τὸ κωλύω Etym.

Ἀρκύες. οἱ. uel ἄρκυα. retia quibus uenatores ſaltus circundabant, plagæ uaris erectæ, caſſes, laquei. Etym. Xenoph. νομίζε ὥσπερ ἐν θήρᾳ ἡμᾶς μὲν τοὺς ἐπιζητήσοντας ἔσεσθαι. σὲ δὲ τὸν ἐπὶ ταῖς ἄρκυσιν.

Ἀρκυοστασία. ας. ἡ. καὶ

Ἀρκυστάσιον. ου. τὸ. ſtatio retis, locus ubi rete tenditur, indago & ſeries plagarum, quibus ſaltus ſtabulaq́; ferarum cinguntur à uenatoribus. dicuntur etiam στοῖχοι. Bud. Com.

Ἀρκυωρεῖσθαι. cuſtodire retia. Etym.

Ἀρκυωρός. ὁ. cuſtos retis. Bud. Com.

Ἀρκῶς. ſufficienter.

Ἅρμα. ατος. τὸ. currus, iugũ boum, infrequẽs Bœotię uicus. ſed Etym. urbs Bœotię, Significat & haſtã, ſcutũ, & thoracem. E[illegible] & Harma, nomen uici Bœotiæ, ut Strabo meminit, à quo natum eſt prouerbiũ. Vbi per Harma fulgurarit. Eraſ. Chil. & per Harma aliquid facere. id eſt, raro.

Ἀρμακία. porticus.

Ἁρμαλιά. ᾶς. ἡ, cibus, & uelum nauis, currus, qui exercitui cibum uehit.

Ἁρμαλίας ὁ ὄχλος σκευοφόρος. turba portãs arma.

Ἁρμαλιή. ἡ. τροφή. cibus. παρὰ τὸ ἁρμόζειν τῇ ψυχῇ. ἢ. παρὰ τὸ αἴρειν τὰ σώματα. Etym.

Ἁρμάμαξα ης. ἡ. currus uiros geſtans propriè. ὡς ἀνδράμαξα τις οὖσα. Etym.

Ἁρμάριον. arcula, aut potius ἑρμάριον diminutiue, ἑρμὰς enim arcas uocabant antiqui, in quibus idola collocabant. Etym.

Ἁρμάτειον μέλος. currule carmen, quale ſponſæ uehiculo ad ſponſum proficiſcenti accini ſolebat, uel ἁρμάτειον exilem & tenuem uocem dixit Euripedes, à ſtridore currus acuto & exili, uel quod Phryges matrem deorũ in pompa uehiculo ducentes accinerẽt tale carmen. Etym.

Ἁρμάτειος. ὁ. quod ad currum pertinet. Etym.

Ἁρματηλασία. ας. ἡ. agitatio currus.

Ἁρματηλάτης. ου. ὁ. auriga.

Ἁρματηλατεῖν. curru uehere. Bud. Com.

Ἁρμάτειος νόμος. lex Muſicæ compoſita ab Olympo diſcipulo Marſyæ.

Ἁρματῖται. οἱ. bigales, bigarij.

Ἁρματοδρομία ας. ἡ. curulis curſus.

Ἁρματόκτυπος. ὁ. currulis fragor. apud Aeſchyl.

Ἁρματοπηγός. οῦ. ὁ. καὶ

Ἁρματοποιός. ὁ. carpentarius.

Ἁρματοτροφοῦντες. ordo apud Athenienſeis maximæ authoritatis, dictus ab alendis equis curulibus.

Ἁρματοτροχιά. ας. ἡ. orbita. Vide ἁρματροχιὴν in Ammonij, & in Homericis queſtionib. Porphyrij.

Ἁρματροφῆσαι. equos iugaleis nutrire,

Ἁρματροχιά. ἡ. τὸ ἀπὸ τῶν τροχῶν ἴχνος, orbita. Etym.

Ἀρμενιακὴ μηλέα. Armeniaca malus, arbor apud Dioſcoridem.

Ἀρμενιστί. Armenicè.

Ἀρμένιος. lapis Dioſcoridi lib. 5.

Ἄρμενον. ου. τὸ. uelũ, carbaſus. Velũ propriè maius. Vide Bayf. de Re nauali.

Ἄρμενος. ου. ὁ. congruus.

Ἁρμή. ῆς. compago.

Ἁρμηλάτης. ου. ὁ. auriga. Et ἁρμήλατος ὁδός. Straboni, ſicut ἱππήλατος.

Ἀρμίως. confeſtim. Hippoc.

Ἁρμόγαλα. condimenta, coagula.

Ἁρμογή. ῆς. coniunctio, conglutinatio & coagmẽtatio commiſſurarum. Sic etiam tranſitum colorum in pictura etiam ἁρμογὴν uocant.

Ἁρμόδιος.ȣ.ὁ. cõgrꝰ ius, familiaris, cognatus. Ἁρμόδιος δικαστὴς competens. Ἁρμοδίου μέλος, cantio quæ erat apud ueteres à diſcumbentibus concini conſueta, cuius erat initium φίλτατε ἁρμόδι᾽ οὔ τί πω τέθνηκας. Dicebatur uerò in Harmodiũ & Ariſtogitona tyrannicidas, unde illud apud Comicum, οὐδὲ παρ᾽ ἐμοὶ τὸν ἁρμόδιον ᾄσεται. id eſt, Apud me nunquã Harmodiũ canet. pro eo quod eſt, mecum conuiuia nunquam agitabit. Cæl. lib 14 cap. 55.

Ἁρμόζομαι. interdũ idem quod ſuum actiuum ſignificat. Item componor. Plato uocat ἡρμοσμένην ψυχὴν, animum compoſitum, & ſibi conſentientem, uacuum uanis cupiditatibus. Accipitur aliquando ἀντὶ τοῦ συνοικίζω, id eſt cõnubio iungo, do nuptui. Dicitur etiã ἁρμόττομαι.

Ἁρμοζόντως. conuenienter.

Ἁρμόζω. μέσω. ϖ. σκα. congruo, adapto, quadro conglutino, conſtituo, tempero. Bud. Com. Item accomodo. Sic Cic. 2. de Orat. Africano illi ſuperiori coronam in cõuiuio ad caput accomodant. Ἁρμόζω τῷδε, ἀντὶ τοῦ ἁρμόδιος εἰμι. ἁρμόζω δὲ ξύλῳ ξύλον ἀντὶ τοῦ εἰς ἁρμονίαν συ

Ἁρμοῖ. pro ἁρμῷ κατὰ συστολήν. Συρα (ῥάγιακῶσι. nuper, citò. Artemidorus addit, quòd cum tenui, ita ſignificet: cum denſo uero ἁρμοδίως, id eſt congruenter Etym.

Ἁρμονία. ας. ἡ. cõpoſitio, pactũ, cõcordia, harmonia. Harmonia iudicibus apta, prouerbiũ eſt in Chil. Eraſ. Apud Medicos dicitur cõmiſſura oſſium per ſimplicem lineam quæ coit.

Ἁρμονικός. ὁ. muſicæ ſtudioſus, qui auribus plus contribuit authoritatis, quàm rationi, cuiuſmodi fuiſſe traduntur Ariſtoxeni conſectatores. His opponuntur κανονικοί. Cæl. libro tertio, capite undecimo.

Ἁρμόνιον. τὸ. quod aptè cohæret.

Ἁρμός. ȣ. articulus, compago, commiſſura. παρὰ τὸ ἄρω. Etym. Vocant etiam ἁρμὸν ſpacium interlocatum dentibus.

Ἁρμοστὴς. ὁ magiſtratus apud Lacedæmonios, qui efficiendis arcibus & reficiendis ciuitatibus præerat. Cæl. lib 10. ca. 3. Ἁρμοσταὶ (inquit Bud. in Annot.) dici poſſunt quaſi prouinciarum conſtitutores. Et in Com. ἁρμοστὰς (inquit) appellant Lacedæmonij τοὺς καθισταμένους ὑπ᾽ αὐτῶν ὑποκειμένων αὐτοῖς πόλεων. ſic dictos παρὰ τὸ ἁρμόζειν τοὺς ἀρχομένους ζῆν κατὰ τοὺς νόμους. ὅθεν καὶ ἁρμοστὰς ἐκάλουν πάλαι ἀθηναῖοι τοὺς εἰς τὸ ζῆν διατάττοντας. Quare Dionyſ. in li. De eccleſ. hierach. epiſcopos ἁρμοστὰς appellauit, ad quod munus non ſine ſumma religione, καὶ μετὰ τῆς μεγίστης εὐλαβείας accedendum docet.

Ἁρμόσυνοι. οἱ. dicebantur qui apud Lacedæmonios præerant mulieribus, ut honeſtius incederent. Cæl. lib 10. cap. 3.

Ἁρμόττω. Doricè ab ἁρμόζω, congruo, compono. Vnde ἁρμόττειν τὴν πόλιν, ciuitatem cõſtituere, temperare. à quo ἁρμοσταὶ, ut diximus. Differunt tamen inter ſe, quòd ἁρμόζω abſolutum & ἁρμόττω tranſitiuum.

Ἁρμόττων. ὁ decens.

Ἁρμῷ. Datiuus in aduerbium tranſit & ſignificat idem quod ἁρμοῖ ſupra.

Ἀρναῖος. ὁ. nomen propriam eius qui prius Irus dictus fuit. uide Etym.

Ἀρνακίς. ίδος. ἡ. pellis agni.

Ἀρνεῖον. ȣ. τὸ. macellum. κρεοπώλιον τῶν προβάτων. ſic Didymus. Etym.

Ἄρνειος. agninus. proparoxytonum.

Ἀρνειός. agnus prouectioris ætatis, ὁ τέλειος ἀρνειός. Vide Ammonium. Etym. Primum ἄρνα uocant, tum ἀμνὸν, dein ἀρνειὸν, poſtremo λειπογνώμονα, quanquam id propriè de equis dicatur. De agnis uide Aelianum.

Ἀρνέομαι. μ. ἤσομαι. π. ημαι. nego, recuſo. Accuſ. ἀπὸ τοῦ αἴρειν τὰς χεῖρας ἐπὶ τῇ παραιτήσει. Etym.

Ἀρνίδες. οἱ. agni nuper nati per ſyncopen pro ἀρνίδες. uel pro ἀρνοὶ κατὰ μεταπλασμόν. Etym. Vide Ammonium.

Ἀρνευτὴς ὁ urinator. εἴρηται ἀπὸ τῶν ἀρνῶν, οἱ ζοῦσι εἰς ὕδατα ἐπὶ κεφαλὴν ἅλλεσθαι, ὥσπερ τὸν ἀρνευόντων Etym.

Ἀρνευτὴς. ȣ. ὁ. piſcis à quibuſdam ille uocatur, alio nomine ἵππουρος dictus, quod frequenter exilit caprarum modo, quæ poſterioribus innixæ pedibus ſaliunt, & caput terræ impingũt. Euſt. Iliad. π. ex Athenæo.

Ἄρνη. ης ἡ nomẽ nymphæ nutricis Neptuni, παρὰ τὸ ἀρνεῖσθαι αὐτὴν ἐκτρέφειν. eſt & urbs Bœotiæ: eſt & Theſſaliæ urbs ab Arne Aeoli ſic dicta: uel ut Crates uult παρὰ τὸ ἄρνας. eſt enim ouibus nutriendis apta, & accommoda Etym.

Ἄρνησις. εως. ἡ. negatio.

Ἀρνητικός. ȣ. ὁ. negatiuus.

Ἀρνικόν. genus uiridis coloris, quod nos Arſenicum appellamus.

Ἀρνίον. ȣ. τὸ. agnus.

Ἀρνόγλωσσον. ȣ. τὸ. plãtago, agnina lingua. Dioſcorides. Theophra.

Ἀρνοσφὴ. ὁ ſacramentum iuramentũq́; quod præſtatur occiſa uictima agno ſcilicet.

Ἀρνός in genitiuo τοῦ ἀρνὸς, anomalum, agnus.

Ἀρνοφυλλον. cytiſus, quod oues ipſo delectentur.

Ἄρνυμαι. ſuſcipio, capio. detendo, recipio, libero, cõmuto, uendico, redimo, cuſtodio. Item uexo, opprimo. Etym.

Ἀρνῳδοὶ. οἱ ῥαψῳδοὶ qui carmina apud antiquos recitabant.

recitabant. Ab. agno, qui recitantibus ἐπαθλον erat. Etym.

Ἀρόατος. inuius, moleſtus.

Ἀρόη. ἡ. uicus olim Achaiæ, nunc uero urbs quæ Patra dicitur. Etym.

Ἀροίη. menſtruorum retentio, ἐποχὴ ἐμμηνίων, Hippoc. à non fluendo.

Ἄρομα. τὸ. aratio, ἀροτρίασμα.

Ἄρον. τό. aliqui dracunculum herbã uocant, Dioſcorid. & Theophraſt.

Ἆρος. lucrum, emolumentum. Aeſchylus. Item lacuna in quam confluit aqua, iactura in uoluntaria.

Ἀρόσιμος. locus cultus.

Ἄροσις. ιος. ἡ. aratio.

Ἀροτήρ. ῆρος. ὁ. arator. poëticum eſt, communiter enim ἀρότης dicitur.

Ἄροτος. accentu in prima, ſeges & terra ſubacta, Item arabilis.

Ἀροτός. accentu in ult. ſementis, hoc eſt tempus & ipſa actio ſerendi. Hęc tamen confunduntur interdum. Bud. in Annot. poſt. & Com.

Ἀροτοὺς. τῶ. annos dixit Sophocl. in Trachinijs, quomodo meſſem efferunt poëtæ Latini.

Ἄροτρα. terra, iugerum.

Ἀροτραί. apud Syracuſanos erant qui ob unum inopiæ nomen ſeruiebant, cum alioqui liberi eſſent. uide Pollu.

Ἀροτρεύς. arator.

Ἀροτριάζω. μ. άσω. π. ακα. καὶ

Ἀροτριάω. μ. άσω. π. ακα. aro, ἀρόω, quod magis Atticum eſt. Accuſ.

Ἄροτρον. ου. τὸ. aratrum.

Ἀρρῦ. acclamatio nautica.

Ἄρουρα. ας. ἡ. aruum, menſura terræ centum cubitos continens, terra propriè tamen culta, & ad ſationem idonea. παρὰ τὸ ἀροῦν. Etym. Eſt & Ἄρουρα urbs ad Peneum ſita, à Lariſſæ filijs condita. Item Euboiæ locus, ubi à Mercurio occiſus fuit Argus. Euſt. Item aceruus frumenti nondũ triturati, ſed cũ paleis ſepoſiti. ap̃d Cypri.

Ἀρουραία θεός. ab Ariſtophane, mater Euripidis holerum uenditrix, ſcõmate dicitur.

Ἀρούριον. ου. τὸ. aruum, aruulum diminutiuum. in Epigram. gr.

Ἀρόω. μ. όσω. π. οκα. aro. παρὰ τὸ ἄρης ὁ σίδηρος. σιδήρῳ γὰρ τέμνεται ἡ γῆ. Neut. Accuſ.

Ἁρπάγδην. raptim.

Ἁρπάγιον. locus dicitur iuxta Cyricum, unde raptum memorant Ganymedem.

Ἁρπαγιμαῖα. ἡ. luna dicitur quando à ſolaribus radijs offuſcatur, obtutuíq; noſtro ſubtrahitur, ad coitum tendens. Vide in μηνοδολής.

Ἁρπάγη. ἡ. inſtrumentum quo ſitulas ſubtrahimus, harpaginem Latini uocant, differt accentu ab ἁρπαγὴ rapina.

Ἁρπαγή. ῆς. ἡ. καὶ

Ἁρπαγμός. ου. ὁ. rapina, repentina & uiolẽta rapina. ἀφνίδιος καὶ μετὰ βίας ἀφαίρεσις. acuit ultimam. ſed ἁρπάγη paroxytonum, inſtrumentum eſt quo aliquid è puteis extrahitur. Vide Ammonium, & ἅρπαξ paulo inferius.

Ἁρπάζω. μ. άσω. uel ξω. π. ακα. rapio, propriè de feris pro citò intelligo & percipio, ὀξέως νοῶ, apud Sophocl. Accuſ. iung. v. εχλεπlω.

Ἁρπακτήρ. ὁ. raptor.

Ἁρπακτικός. ου. ὁ ἡ. rapax.

Ἁρπάλεος. ου. ὁ. idem, ἐπιθυμητικός.

Ἁρπαλέως. ἁρπάγδην. ἁρπακτικῶς, raptim, cũ raptu. Itẽ promptè, gratè, iucũde, amãter. Etym.

Ἁρπαλίζομαι, uel ἁρπαλίζομαι. liberis ſuſcipio.

Ἁρπάλιμος. deſyderatus, qui rapitur.

Ἁρπαλίων. ὁ. nomen proprium apud Homerum. Etym.

Ἅρπαξ. γος. ὁ. rapax. Item harpago, inſtrumentũ aduncum quo uaſa è puteis extrahuntur. Pollux inter coquinaria inſtrumenta recenſet, alioq; nomine κρεάγρα & λύκος appellari dicit. Cęl. lib. 15. cap. 2. Eſt etiam legionis nomen apud Romanos. Et Harpago, inſtrumentum eſt quod nauibus inijcitur, ſicuti coruus & manus ferrea, Græce dicitur ἅρπαξ. Vide Bayfiũ de re nauali. Ad hæc ἅρπαξ ſpecies lupi eſt Oppiano de Venatione.

Ἅρπασος. ου. ὁ Cariæ fluuius, ab impetu prærapido ſic nuncupatus. Etym. Daphnus prius appellabatur, à quo &

Ἅρπασα. ciuitas nuncupata eſt, teſte Steph.

Ἁρπαστόν. ου. harpaſtum, genus pilæ grandioris. dictum quod quiſq; arripere nitatur. unde Martialis, Siue harpaſta manu puluerulenta rapis.

Ἁρπάω. pro ἁρπάζω uſurpat. Etym.

Ἁρπεδής. latum, planum, pro liuido accepiſſe uidetur Nicander. Etym. Supra ſcribitur, ἀπεδὴν pro plano.

Ἁρπεδίζω. æquo, complano.

Ἁρπεδόεις. ὁ. ἄγαν πελιδνός. ualde liuidus & pallidus. παρὰ τὸ ἄρα καὶ πέδον. ſic Herodianus, & Dydimus. Etym.

Ἁρπεδόνη. ης. ἡ. laqueus. ἡ. τῶ ἀμαυρῶν ἀστέρων σύνχυσις. & ἡ διὰ τὸ ἀνάρτων θῆρα. Dicitur & ἁρπεδών. τὸ σχοινίον, plaga uenatoria.

Ἁρπεδονίζειν. prædari, illaqueari.

Ἄρπεζα. mõtis pes, quaſi ὀρόπεζα. Nicãd. interp.

Ἅρπη. ης. ἡ. falx, enſis falcatus, harpa auis ſimilis aquilæ. Homer. ἄρπῃ εἰκυῖα τανυπτέρυγι. Nicand. etiam dentes ἅρπην metaphoricè dixit. Lycoph. ἅρπην uocat inſulam Corcyram, quod

quod ibi falcem à Vulcano acceperit Ceres, ad faciendam meſſem, unde & δρέπανον dicta fuit.

Ἅρπη, ης. ἡ harpa, nomen auis apud Ariſtotel. Aelianū, & Oppianum de Aucupio. Item ſydus quoddam apud Proclum de ſphæra.

Ἁρπαλον, uel ἁρπεζον. maceria, murus è ſilicibus temerè aggeſtis, citra calcem lutumúe factus.

Ἁρπινα. ἡ. Oenomai equorū unus apud Lycoph. quem ὁπλαῖς ἁρπυίαις ἴσην dicit, alludens ad originem uocis Harpyæ.

Ἀρπὶς. ίδος. genus ſoleæ, κρηπὶς per metatheſin pro ῥαπίς.

Ἅρπηξ. ηος. carduus.

Ἅρπυια. ας. ἡ. cum acuto in antepenult. ἁρπακτικὴ θεά. raptrix dea, Etym. Harpyia. Eſt etiam ciuitas in Illyria. Lycoph. allegoricè pro uento uoce hac utitur.

Ἁρπυιογόνος. ȣ. Harpya à Lycoph. dicitur, ὡς ὀρνιθογόνος ἁρπυιογόνων κλῶμα κάστ' ἀηδόνων.

Ἅρπυς. υος. ἡ. Aeolica lingua amor: à rapacitate nomen ſortitus, παρὰ τὸ ἁρπάζειν τὰς φρένας. Etym. Vtitur Parthenius in Crinagora, ἀμφοτέροις ὑπὸ δὲ ἄρπυς ἐλήισατο Cæl. lib. 16. ca. 27.

Ἀρράβδωτα. τά. ſunt inter oſtrea, perinde ac ſi dicas, minimè uirgata, quibus opponuntur ῥαβδωτα, quæ pectinatim diuiſa interpretatur Gaza apud Ariſtot.

Ἀρραβὼν. ῶνος. ὁ. παρὰ τὸ ἀρραγῶ, ἢ παρὰ τὸ ῥαιβὸς καὶ προθήκη τοῦ ἀσφαλῶς, καὶ ἀποβολὴ τοῦ ι. Etym. pars ſolutionis, quæ fidem facit totius ſummæ perſoluendæ, pignus, arrha, arrabo: quo apud Latinos Plaut. & Teren. utuntur. Inde uerbum.

Ἀρραβωνίζειν. arrabone confirmare contractum.

Ἀρραγὴς. έος. ὁ. ἡ. infractus, ἀρραγὲς ὄμμα, oculus non lachrimabundus, apud Sophocl.

Ἀρραδιούργητος. ȣ. ὁ. intemeratus, μὴ ῥηγνύμενος.

Ἀρραθὴς. έος. ὁ. ἡ ſtultus.

Ἄρραθος. inuiolatus, inuictus, robuſtus.

Ἄρραιστος. incorruptus.

Ἄρρατος. ὁ. infractus, non uaſtatus. ὁ μὴ ῥαιόμενος, ἢ ὁ ἀκαταγώνιστος inuictus. Item ineffabilis, ὡς ἄρρητός τις. Item fortis, immobilis: ſic Methodius. Eſt etiam nomen proprium. Etym.

Ἄρραφος. ȣ. ὁ. inconſutilis. à ῥάπτω.

Ἄρρεκτος. ȣ. imperfectus.

Ἄρρεν. ενος. τό. maſculum, homo.

Ἀρρενικὸν. ȣ. τό. auripigmentum, arſenicū, Aelius Dionyſ. Atticis. ἀρρενικὸν dici non ἀρσενικὸν teſtatur, quanquam Strabo hoc utitur.

Ἀρρενικός. ȣ. ὁ. maſculinus. ἀπὸ τοῦ αἴρειν τὸ νῖκος. Etym.

Ἀρρενογονία. ας. ἡ. agnatio.

Ἀρρενόγονον. τό. marifica herba, ut Gaza interpretatur, apud Theophraſtum. Vide Folium in Dioſcorid.

Ἀρρενόομαι. ῶμαι. ὤσομαι. ωμαι. ex fœmina mas fio. animo, opponitur τῷ ἐκθηλύνειν. Syneſius ἐπιθυμήσας ἀρρενῶσαι τὴν ἱεράν σου ψυχήν, animare.

Ἀρρενωπία. facies uirilis, uirile robur.

Ἀρρενωπός. ȣ. ὁ. ἡ. ſiue ἀρρενώπης. faciem maſculam & uirilem habēs, terribilis, ſeuerus, fortis. Etym. Vnde ἀρρενωπὸς γυνή, uirago. ut Gaza uertit apud Ariſtotelem.

Ἄρρεπος. ſtabilis, permanens, nuſquam uergens, ἀρρεπής. Bud. Com.

Ἀρρεψία. ἡ. Sententia neutram in partem propenſius inclinans. Diogenes Laërtius in Pyrrhone Elienſi.

Ἄρρηκτος. ȣ. ὁ. infractus, impenetrabilis, durus ſicut cornu, ſolidus, firmus, inexpugnabilis. Etym.

Ἀρρημβύτο. ȣ. læſus.

Ἄρρην. ενος. ὁ. mas.

Ἀρρηνεῖν. conuitiari, γυναικὶ πρὸς ἄνδρα διαφέρεσθαι. Heſych.

Ἀρρηνής. agreſtis, moleſtus.

Ἀρρησία. ας. ἡ. ſilentium, taciturnitas. & ἀρρῆσαι, ἀβλαβῆσαι, ἀπαγορεῦσαι.

Ἄρρητον. nefandum, nefarium, non dicendum, odioſum. Vide Cyrillum qui ex accentu differentiam facit, ſed ſine authore opinor.

Ἀρρητοποιός. ȣ. ὁ. nefandus, obſcœnus.

Ἀρρητουργία. obſcœnitas, αἰσχρουργία.

Ἀρρήτως. arcanè, ineffabiliter.

Ἀρρηφορεῖν. ueſtem aureā ferre aureaq; monilia, & ἀρρηφορία, Mineruæ ſacrificium, uel feſtum.

Ἀρρηφόροι. οἱ. quatuor pueri ueſtibus albis aurum ferentes Mineruæ feſtum celebrabant, παρὰ τὸ ἄρρητα καὶ μυστήρια φέρειν. Etym.

Ἄρριγος. ȣ. ὁ non frigens.

Ἄρριζα. ἀκτίστα. quæ ſunt abſq; radice & fundamento.

Ἀρρίζωτοι. οἱ. nulla radice innixi.

Ἀρριχᾶσθαι. manibus pedibusq; ſurſum repere.

Ἄρριχος. ȣ. ὁ. cophinus, uas uimineum, παρὰ τὸ αἴρειν τὸν χοῦν. Etym.

Ἄρροθος. adiutor.

Ἄρροια. ας. ἡ ſuppreſſio menſium. Hippoc.

Ἄρρυθμος. incōpoſitus, informis, inconcinnus.

Ἀρρύπαντος. ȣ. ὁ. ἡ. impollutus.

Ἀρρυτίδωτος. ὁ. carens rugis.

Ἀρρωδία. ας. ἡ. timor, φόβος.

Ἀρρωδῶ. timeo apud Herodo. pro ὀρρωδῶ. Alij ſignificare etiā dicūt καταφρονεῖν, hoc eſt μὴ ὀρρωδεῖν, τεθαρρηκέναι. reijcere metū, & animo eſſe confidenti. Bud. Com. Vide Ammon. qui diſtinguit inter ἀρρωδεῖν & ὀρρωδεῖν.

Ἀρρὼξ.

Ἄῤῥωξ. infractus, οὐκ ἐῤῥωγώς.

Ἀῤῥωστέω μ. ήσω. π. ηκα. ægroto, ſine robore ſum Volunt dici non de eo qui in lecto ob ægritudinem decumbit (nam is νοσεῖν propriè dicitur) ſed περὶ τοῦ καχεκτοῦντος τῷ σώματι, qui corpore eſt male habito. Ammonius. Neutrũ abſolut. Ἀῤῥωστεῖν etiam & ἄῤῥωστος ab Ammonio diſtinguuntur.

Ἀῤῥώστημα. τό. &

Ἀῤῥωστία. ας. ἡ. ægrotatio Ciceroni imbecillitas. Et medicis nõnunquam peculiare genus mali ſtomachum infeſtans, quod & ἀτονία aliquando dicitur, hoc eſt, ſtomachi imbecillitas.

Ἄῤῥωστος. ου. ὁ. ægrotus παρὰ τὸ α καὶ τὸ ῥῶ τὸ ὑγιαίνω. Etym. differt ab ἀῤῥωστεῖν. Ammonius.

Ἀρς. νός. ἡ. agna.

Ἀρσαντες. οἱ. componentes, placentes, ἁρμόσαντες. uel compoſiti, ἀρεσθέντες. Etym.

Ἄρσιλα. ης. ἡ. artemonia dicitur à Romanis.

Ἀρσενικόν. οῦ. τό. auripigmentum. Dioſcor. lib. 5.

Ἀρσενικός. οῦ. ὁ. maſculinus.

Ἀρσενοίτης. ου. ὁ. prædico.

Ἄρσην. ενος. ὁ. maſculus. παρὰ τὸ ἄρδω, irrigo. Etym. Heraclides adiectiuè dixit, τὴν ἄρσενας αὐτοῦ θυμὸς ἐξεθήλυνεν, maſculos Achillis ſpiritus effœminarunt & ἄρσενα ἀκμήν, maſculũ uigorem in Epigr. legitur.

Ἀρσίνοος. ὁ. nomen proprium.

Ἀρσινόη. ἡ. urbs in Syria. Etym.

Ἄρσιον. iuſtum, δίκαιον.

Ἄρσις. ιος. ἡ. eleuatio, ἀεροπορίασις, βάσταγμα. & apud Grammaticos arſis eſt abiectio ſyllabæ ab initio dictionis duplicatæ, ut λίχθαι pro λελίχθαι. Tryphon de Affectibus dictionum in Appendici Lexici.

Ἀρσῶ. coaptabo, ἁρμόσω. futurum eſt Aeolicum, παρὰ τὸ ἀρῶ. Accipitur pro μέμφομαι.

Ἀρτάβη. ης. ἡ. genus menſuræ Perſicæ, apud Herodo. Attico modio tribus chœnicibus capacius apud Aegyptios cõtinebat quadraginta quinque modios, teſte Ariſtot Etym.

Ἄρταμος. ὁ. cocus, lanius, quaſi ὁ εἰς ἄρτια τέμνων καὶ διαιρῶν, ut annot. Euſt Iliad. ε. Lycoph. pro homicida & interfectore poſuit, πατρὸς ἄρταμος κληθήσεται, & συγγὸς ἄρταμος τέκνων.

Ἀρτάνη. ης. ἡ. laqueus, & ſuſpendium quod de laqueo fit. αἰχμαλώτισις ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ, funis apud Sophocl.

Ἀρτασύρα. ας. ἡ. regius oculus.

Ἀρτάω. μ. ήσω. π. ηκα. appendo, pendo, apto. Accuſatiuo iungitur.

Ἀρτεμής. έος. ὁ. ἡ. integer, incolumis, ἀρτελής, ὁλόκληρος. ὡς ἀτεμής, πλεονασμῷ τοῦ ρ. ἢ καθ᾽ ὑπέρθεσιν ἀντὶ τοῦ ἀτρεμής, intrepidus. Etym.

Ἄρτεμις. ιδος. ἡ. Diana, παρὰ τὸ τὸν ἀέρα τέμνειν. Etym. Hymnus eius extat apud Orpheum.

Ἀρτεμισία. ἡ. herba quædam apud Dioſcoridem, duorum generum.

Ἀρτεμίσιον. feſtum aut ſtatua Dianæ, & promontorium Eubœæ.

Ἀρτεμίσιος. ου. ὁ. Martius menſis apud Macedonas, in cuius initio uernum eſt æquinoctium, teſte Gal. lib. 1. Epidemiorum Comment.

Ἀρτέμων. ονος. ὁ. artemon uelum nauis maius, ἀκάτιον Plutarcho dicitur. Alij trochleam interpretantur, quam ἐπάγοντα quoq; dici oſtendit Vitruuius. Vide Bayfiũ de re nauali: & prouerbium, Verſatilis artemon, in Chiliad. Eraſmi.

Ἄρτημα. τος, τό. appendix, lorũ ex quo dependet marſupium. Etym. ſcriptũ inuenio & ἀρτημός.

Ἀρτήρ. ῆρος. genus calceamenti. Ἀρτῆρες Artemidoro ijdẽ qui ἀλτῆρες, & Philo. ἀλτῆρας quaſi ἀρτῆρας ab extollẽdo dici teſtatur.

Ἀρτηρία. ας. ἡ. παρὰ τὸν ἀέρα, τοῦ τισι τὸ πνεῦμα τηρεῖν. Etym. arteria, uena pulſatilis, ὁδὸς τοῦ πνεύματος, inquit Poll. Cæl. 10. cap. 55.

Ἀρτηριακός. raucedo, quæ fieri ſolet uel frigidi aëris inſpiratione, uel magna uociferatione.

Ἄρτι. nuper, paulò antè, interim, aliquando, interdum, nunc, in præſentia, ſuperioribus diebus. In compoſitione interdum integritatem ſignificat, interdum nouitatem. Bud. Com. Vide Ammonium quid ab ἀρτίως differat.

Ἄρτι ἐκ μαζοῦ. nuper ablactatus puer.

Ἄρτι ἐκ θηλῆς. idem.

Ἄρτι μὲν τοῦτο, ἄρτι δ᾽ ἐκεῖνο, nunc hoc, nũc illud.

Ἀρτιάζειν. ludere eſt occultando manu aſtragalos ſiue talos, aut nuces, aut pecuniam, & exquirendo colluſoris coniecturã, τὰ ἄρτια, καὶ περιττὰ παίζειν. Vulgò dicimus par uel impar. Sunt qui hoc uerbum de pilæ luſu accipiant. Cæl. libro octauo, cap. 2. Significat etiã τὸ σκευάζειν, parare, præparare, componere.

Ἀρτίαλον. ου. τό. lingua Aeolica inauris genus.

Ἀρτίβλαστος. ου. ὁ. ἡ. recenter natus.

Ἀρτιβρεφής. έος. ὁ. ἡ. nuper in lucẽ æditus. Aeſchy.

Ἀρτίγαμος. qui modò uxorem duxit, νεόγαμος.

Ἀρτιγενές. modò genitum.

Ἀρτιγένεθλος. ου. ὁ. nuper genitus.

Ἀρτίγονος. nuper in lucem æditus.

Ἀρτίγονος. ου. ὁ. infans.

Ἀρτιδαής. έος. ὁ. ἡ. nuper perceptus. δαίω γὰρ τὸ μανθάνω.

Ἀρτιδάκρυς. υος. ὁ. qui lachrymis admiſcet gaudium, εὐχερὴς πρὸς δάκρυα. Heſych.

Ἀρτίδιον. τό. paruus panis.

Ἀρτιέπεια. iuſta & recta dicens. Etym.

Ἀρτιεπής. έος. ὁ. ἡ. præmeditatus ad dicendũ. Di-

ctus à recta & iuſtā appellatione literarum.

Ἀρτίζω. μ. ίσω. π. ικα. perficio, compono, συνάγω, πλέκω. Etym. Accuſ. iung.

Ἀρτίζωα. τά. ὀλιγοχρόνια. temporaria, animalia breuis uitæ. Hippoc.

Ἀρτιθαλής. νεόφυτος. recenter florens.

Ἀρτικροτεῖν. conſentire, ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων.

Ἀρτιμάζις. τό. nouum.

Ἀρτιμελής. έος. ὁ. ἡ. rectus in membris.

Ἀρτίμπασα. ἡ. cœleſtis Venus, Scythice uocatur ab Herodoto lib. 9.

Ἄρτιος. ου. ὁ. æqualis, integer, par numerus. Item ſanus. παρὰ τὸ ἀρτῶ τὸ βεβαιῶ. Etym.

Ἀρτιπαγής. nuper compactus.

Ἀρτίπαις. adultus puer.

Ἄρτιπος. ου. ὁ. ἡ. integer, & ualens pedes, ἄρτιος τοὺς πόδας.

Ἀρτίπους. idem.

Ἀρτίσκαπτος. ου. ὁ. nuper egeſtus, effoſſus.

Ἀρτίσκος. ου. ὁ. paſtillus.

Ἀρτιστομέω lingua expedio, clarè pronuncio, opponitur τῷ κακοστομεῖν apud Strab. lib. 4.

Ἀρτίστομος σαφής. πανταχόθεν ὁμαλός. dilucidus, & aliquando ἡδὺ φθεγγόμενος. qui eſt lingua abſoluta & minimè bleſa.

Ἀρτιτελής. recens initiatus.

Ἀρτιτόκιον. ου. τό. infantulus.

Ἀρτίτοκος. ου. ὁ. ἡ. nuper natus. Cyrillus.

Ἀρτιτόκος. ου. ὁ. ἡ. nuper enixa. Cyrillus.

Ἀρτίτομος. ου. ὁ. ἡ. nuper cæſus. Cyrillus.

Ἀρτιτόμος. ου. ὁ. ἡ. nuper incidens. Cyrillus.

Ἀρτίτονον. τό εὔτονον, εὐάρμοστον.

Ἀρτίφατος. ου. ὁ. nuper interfectus.

Ἀρτίφρων. ονος. ὁ. ἡ. rectæ mentis, cordatus: cui ἀνάπηρος τὴν ψυχὴν opponitur.

Ἀρτιφυής. έος. ὁ. ἡ nuper natus.

Ἀρτίφωνος. dictus ab integritate uocis.

Ἀρτίχειρ qui utraq; manu æquè utitur.

Ἀρτίως. modò, paulo antè, aptè, ſalubriter. Attici diſtinguunt ἀρτίως, πρὸ τοῦ ὀλίγου, καὶ ἄρτι ἀντὶ τοῦ νῦν. Vide Ammonium.

Ἀρτιωτά. τά. breuiſſimo tempore perfecta.

Ἀρτοδοτέω. μ. ήσω. π. ηκα. panem do.

Ἀρτοκοπεῖον. ου. τό. piſtrinum.

Ἀρτοκόπος. ὁ. καὶ

Ἀρτοποιός. οῦ. ὁ. piſtor.

Ἀρτολάγανα. τά. Vide apud Bayfium.

Ἀρτόξυον. Vide Conos artoxya, in Chil. Eraſmi.

Ἀρτοποιΐα. ας. ἡ. panis confectio.

Ἀρτόπτης. ου. ὁ. furnus.

Ἀρτοπώλης. ου. ὁ. caupo panarius.

Ἀρτοπώλιον. ου. τό. locus ubi panes uenduntur. ἀρτοπωλεῖον uerò, piſtrinum.

Ἄρτος. ου. ὁ. panis. παρὰ τὸ αἴρω τὸ κουφίζω τὴν δύναμιν. Etym. Ἄρτος ναυτικός, panis nauticus, uide Bayfium.

Ἀρτοσιτέω. μ. ήσω. π. ηκα. ueſcor pane. Xenoph. ὅσις ἀρτοσιτεῖ, ὕδατι δεδευμένον τὸν ἄρτον ἐσθίει καὶ ὅσις ἀλφιτοσιτεῖ ὕδατι μεμιγμένην ἔχει τὴν μάζαν.

Ἀρτοσιτόω μ. ώσω. π. ωκα. cibo pane. Actiu.

Ἀρτοφάγω. ueſcor pane.

Ἄρτυμα. ατος. τό. condimentum, propriè quod condiendis embammatis immittitur, ſiue aroma ſit, ſiue odoratum ſemen, cuiuſmodi pulegij puluis apud Italos quoſdam.

Ἀρτυματώδης. εος. ὁ. ἡ. habens uſum condiendis cibis aut alijs rebus.

Ἄρτυνος princeps, ἄρχων.

Ἀρτύς. amicitia, pactum.

Ἀρτύνω. μ. υνῶ. Doricè pleonaſmo τοῦ ν, καὶ

Ἀρτύω. μ. ύσω. π. υκα. condio, paro. Actiu. accuſ.

Ἀρτῶμαι. pendeo animi, & ſpē meā in aliquo collocatā habeo, ſuſpēſus ſum. Herodi. lib. 4. ἤρτηται νῦν πᾶσα ἡ ῥωμαίων ἀρχὴ ἐν ὑμετέρας ἀνδρείας τε καὶ πίστεως. Ἀρτῶμαι ἔκ τινος. adiūctus ſum alicui, & ſocius uel comes ſum. Bud. Cō.

Ἄρυα. nuces auellanæ, pro κάρυα, ἡρακλεωτικὰ κάρυα.

Ἀρύβαλλος. marſupium. παρὰ τὸ ἀρύειν, καὶ βάλλειν εἰς αὐτόν. Heſych. & Ety. Cæl. lib. 16. ca. 48.

Ἀρυσμέω. indecorè ago.

Ἀρυπόν. ἀντὶ τοῦ ῥύπον κατὰ πλεονασμὸν τοῦ α. Etym.

Ἀρύτομαι. Atticè. communiter uero.

Ἀρύομαι. μ. ύσομαι. π. υμαι. καὶ

Ἀρύω haurio, traho, dico, iubeo.

Ἀρυστήρ. ῆρος. ὁ. genus uaſis, dictum ab hauriendo, cyathus, ſextarius. Hauſtrum uertit Lucre. li. 5. Porrò hauſtra appellantur, quæ ad hauriendū ex fluminibus aquam machinæ fiunt, rotæ tympanariæ. Cæl. lib. 15. cap. 2.

Ἀρυστίχοι. οἱ. pincernæ, pocillatores, οἰνοχόοι, aut uaſa infundendo uino appoſita.

Ἀρυστίχοι. οἱ. καὶ

Ἀρυστεῖς. καὶ

Ἀρυστίδον. αἱ. hauſtus citra reſpirationem, & uaſculum potorium, ab hauriendo dictum.

Ἀρύταινα. ης. ἡ. cyathus. Cæl. li. 16. ca. 48. ἀρύταινα, eſt & uaſculum æneū è quo lychnis affunditur oleum. Item genus uaſculi quo in balneis aquam è ciſterna haurimus.

Ἀρχάγεται. οἱ. reges appellantur apud Spartas.

Ἀρχαί. αἱ. primitiæ. ἀπαρχαί.

Ἀρχαϊκός. οῦ. ὁ. uetuſtus. Et ἀρχαϊκόν. οῦ. τό. ſimplex, ſtultum, imperitum, deceptu facile. Dicitur autem ἀρχαϊκόν, & ἀρχαιϊκόν. Atticè. Bud. Cō.

Ἀρχαϊκῶς. deliranter, ſtultè.

Ἀρχαιογονία. ας. ἡ prima origo.

Ἀρχαιόγονος. primordialis, primarius, ex quo omnia genita ſunt. Dicitur etiam ἀρχεγόνος. Bud. Coment.

Ἀρχαιολογία. ας. ἡ. origo, hiſtoria de rebus antiquis, ut Ioſephi & Catonis Origenes.

Ἀρχαῖον. τὸ. apud Rhetores mutuũ, τὸ κεφάλαιον τῶν χρεῶν. Demoſt. aduerſus Nicoſtrat δανείσας ἀργύριον οὐχ οἷός τε αὐτὸ ἀπολαβεῖν, οὔτε τόκον, οὔτε τὸ ἀρχαῖον. Item ſortem uſurarũ, & caput, unde fructus & reditus manat. Interdum αὐτὶ τῶν πατρῴων. Bud. Com.

Ἀρχαιόπλουτος. ου. ὁ. diues, antiquus.

Ἀρχαῖος. ου. ὁ antiquus, primus, morigeratus. Itẽ ineptus, ſtultus, ſimplex, imperitus, Plat. Euth.

Ἀρχαιοτροπία. ας. ἡ. priſca uiuendi forma.

Ἀρχαιότροπος. ου. ὁ, qui eſt antiquis moribus.

Ἀρχαιρεσία. τά. comitia, electio principum, &

Ἀρχαιρεσίαι αἱ. idem. Bud. Com.

Ἀρχαιρεσιάζω. μ. άσω. π. ακα ad gratiam multitudinis uiuo, ambio, prehenſo. Bud. in Annot. Item comitijs interſum, ad comitia eo Plutar. de Cæſare, εἰς τὴν πόλιν σὺν στρατιώταις ἀποστέλλων ἀρχαιρεσιάσοντας. Aliquando creo & deſigno in comitijs magiſtratuũ. Idem, ἀλλὰ μᾶλλον τὸ τῆς χειρὸς ὑπὸ δήμου προτείνειν, ψῆφον αἰτοῦντας ἢ φωνὴν ἀρχαιρεσιάζουσαν. Bud. Com.

Ἀρχαϊσμός. οῦ. ὁ. antiquitas.

Ἀρχαίως. antiquè, ſimpliciter, ſtultè, ſine malitia. ſic enim ſenes. Etym.

Ἀρχάνας. ἡ. piſcis archanus: uel archanas, apud Ariſtotelem.

Ἀρχαῖον δάνεισμα καὶ

Ἀρχαῖον. ſimpliciter, ſors, uſura.

Ἀρχεῖον. ου. τὸ. curia, regia, palatiũ, iudiciale forum. Item in caſtris prætorium & principia ſignificat. Xenoph. & Plutarch. in Galba. Bud. Com. Item ἀρχεῖα, κεφάλαια. hoc eſt, ſummæ & ſortes uſurarũ, propterea quod primæ uſuræ producto debito uel prorogato mutuo excipiẽtes, aliud fœnus in ſummas excreſcunt. Ariſtoph. (interp.

Ἀρχειῶται. οἱ. cuſtodes tabulariorũ.

Ἀρχέκακος. ου. ὁ. ἡ. author mali.

Ἀρχέπλουτος. ὁ. ἄρχων πλούτου.

Ἄρχεσθαι. imperium ferre, parere, ſubditum eſſe.

Ἀρχέτυπος. ου. ὁ. exemplar, & qui principiũ dat. De archetypis uaſis uide Bayfium.

Ἀρχεύω. μ. εύσω. π. ευκα. impero, præluceo, ut famuli cum facibus.

Ἀρχή. ῆς. ἡ. principium, & τὸ οὗ ἕνεκα finem ſignificat, hoc eſt actum, ut dicit Ariſtot. Item magiſtratus, principatus imperiũ, honorem, & hominem ipſum aliquando ſignificat. Item aliquãdo apum rex hoc nomine ſignificatur, quẽ aculeo carere dicunt. Bud. in Annot. & Com. Et ἀρχὴ ἡ περὶ τὰ ἀναλισκόμενα dicitur Ariſt. in politicis magiſtratus, qui ſumptus publicos procurat aut ſuſtinet, uel præfectus annonæ.

Ἀρχηγέτης. ου. ὁ. dux, ὁ ἄρχων.

Ἀρχηγετόω. μ. ώσω. π. ωκα. impero. Neut.

Ἀρχηγός. οῦ. ὁ. author, princeps, rex.

Ἀρχῆθεν. poeticè, ab initio, ἐξ ἀρχῆς.

Ἀρχήν. primò, principium.

Ἀρχὴν ὤτας. iam primum.

Ἀρχιάτρος. ου ὁ. primus medicorum.

Ἀρχιγραμματεύς. έως. ὁ. cancellarius, ſcribarum præfectus.

Ἀρχιδικαστής. οῦ. ὁ. qui iudicibus præeſt, & magiſtratus Aegyptiorum.

Ἀρχίδιον. τὸ. imperiolum. Ariſtopha. τὴν ἀρχὴν dixit.

Ἀρχιερᾶσθαι. gerere pontificatum.

Ἀρχιερεύς. έως. ὁ. pontifex, primarius ſacerdos.

Ἀρχιερωσύνη ης. ſacerdotiũ, dignitas pontificis.

Ἀρχίζωος, καὶ ἀρχίφωτος Dionyſ. de baptiſmo dixit pro ἀρχεγόνος. primordialis, princeps.

Ἀρχιθέωρος. princeps inter theoros. uide θεωροί.

Ἀρχίκλοπος. antiquus fur, ueteranus.

Ἀρχικλώψ. ωπος. ὁ. princeps furum.

Ἀρχικός. οῦ. ὁ. principalis, primigenus, primarius, principij naturam habens. Propriè imperitandi peritus uel cupidus, & imperio congruens.

Ἀρχιλῃστής. οῦ. ὁ. princeps latronum.

Ἀρχίλοχος. ου. ὁ. Archilochus poëta iambici carminis inuentor.

Ἀρχιμάγειρος. præfectus coquorum, primarius coquus. Item lictorũ magiſter ſiue præſes, quòd coqui modo altilia pecoraq; mactantis, homines è medio tollat, ſic Hippolitus Græcus author in Danielem.

Ἀρχιμανδρίτας. ὁ. abbas, monachorum primas.

Ἀρχίνιον. τὸ. archinium, oleæ morbus. Theophr.

Ἀρχιοινοχόος ου. ὁ. poculorum magiſter.

Ἀρχιπαλισμός. οῦ. ὁ. præfectura ſtipatorum.

Ἀρχιποσία. eſt bibendi principatus, quẽ antiqui in conuiuijs ſortiebantur. Horat. Quem Venus arbitrum dicet bibendi?

Ἀρχιτεκτονική. ῆς. ἡ. ars ipſa architecturæ.

Ἀρχιτέκτων. qui ſtructuris ædificiorum præeſt, architectus, architector.

Ἀρχειδές. τὸ. principale.

Ἀρχογλυπτάδης. ὁ. ὡσπερεὶ γλύφων τὰς ἀρχάς, tanquã exſculpens magiſtratus. Etym. Et Euſt. (Iliad. β.

Ἀρχοειδής. έος. ὁ ἡ primigenius, primarius, principij naturã habens, principio accomodatus: ſicut ἀρχικός.

Ἀρχόλαβος. ſycophanta, quadruplator. Vide ἐργόλαβος.

Ἀρχολι-

Ἀρχολίπαρος. ȣ. ὁ. qui ut dignitatem conſequatur, ſplendet, & nullum non ambit, ſed omnes præhenſat. ἢ ἐκ τȣ͂ ἄρχειν λιπαινόμενος. qui ex geſto magiſtratu pingueſcit quodãmodo corraſis nummis: qui & ἀρχογλυπτάδης eadem ex cauſa dicitur. Euſt. Iliad. β.

Ἄρχομαι. μ. ξομαι. incipio, uenio, uado, ingredior aggredior. Huius præſens in ſignificatione futuri aliquando uſurpatur; ut Ioan. 15. ἄρχεται ὥρα, pro ἐλεύσεται. genit. uel accuſ. iung. Item ἄρχεσθαι parere, obedire, obtemperare, in imperio eſſe alicuius aut aliquorum.

Ἀρχόμενος. ȣ. ὁ. ſubditus, ab ἄρχω. Item ueniens uel uenturus, ab ἄρχομαι. ἀρχομένου ἦρος. ineunte uere.

Ἀρχός. ȣ͂ ὁ princeps. Item anus, podex, inteſtinũ rectum, apud Ariſtotelem.

Ἄρχμενος. ἀντὶ τȣ͂ ἀρχόμενος κατὰ συγκοπὴν ὡ φύλεξ δὲ ἄρχμενος παρακείμενον, φυλάξαν δὲ τὸ χ. διὰ τὸ ἰωνικὸν εἶναι.

Ἀρχίω. ſepelio, θάπτω.

Ἄρχω. μ. ξω. π. χα. principiũ & origo ſum, author ſum, incipio. Item priores parteis occupo. etiam in bonam partem præſum, imperiumq; habeo. Item pereo. Aliquando laceſſo. Ἄρχειν & κρατεῖν quid differant, uide Ammon.

Ἄρχων. ὁ. princeps, dux, πρυτανεύς. At peculiari nomine dicebatur ὁ ἡγεμὼν καὶ πρύτανος apud Athenienſes, ἐπώνυμος τῶν ἀρχόντων, à cuius nomine faſti perſcribebantur, quemadmodum & à conſulibus apud Romanos. Præerat quoque iudicibus, iudiciorumq; moderator erat, ut Romæ Prætor. Παύειν ἄρχοντα, eſt abrogare imperium magiſtratui. Dicimus etiã παύομαι ἄρχων. Bud. Com.

Ἀρχώνης. magiſtratuum redemptor, qui emit officia, qui præeſt emptioni cuiuis, ὁ ἀρχῶν ὠνῆς σὺν ἑνὸς τὴν προηγȣμένος. Etym.

Ἀρέω. μ. σω. π. κα. congruo, apto.

Ἀρωγή. ῆς. ἡ. auxilium.

Ἀρωγός. pro ἀρηγός. ȣ͂. ὁ. ἡ. defenſor, opitulator, (uindex.

Ἄρωμα. ατος. τὸ. aroma, odoramentum, odor, ſed ἄρωμα legumen, aratio. Antiquitus ἀρώματα peculiari uoce dicebantur ea duntaxat quæ ad odoratos ſuffitus in ara accenderentur, quæ ἁγναθύματα uidetur Thucyd. appellaſſe, id eſt, ſacrificia pura, ad differentiam oppinor uictimarum præ ſanguinis ſordibus aram conſpurcarunt, poſterioribus tamen pro omnibus odoramentis uſurpatum eſt.

Ἀρωματίζειν. redolere.

Ἀρωματώδης. εος. ὁ. ἡ. odoratus.

Ἀρωνία. ἡ. meſpili ſpecies Dioſcoridi, meſpilum.

Ἀρώσσω. faciliter & abſq; negocio excindo, ῥαδίως καὶ ἀπόνως ἐκκόπτω, effringo haud difficulter, fit ab ἄρως ὁ σίδηρος. Euſt. Iliad. ν.

ΑΣ. uſquequò, ἕως, ὅπως, μέχρις ȣ͂.

Ἀσάζειν. triſtari.

Ἄσαι. ſatiare, & implere. Aliquãdo cauere.

Ἀσαλαμίνιος. ȣ. ὁ. expers rei nauticæ: à triremi quadam miræ uelocitatis apud Athenienſes, quæ Salamina dicebatur. Eraſ. Chil. (γία.

Ἀσάλγα. contumelia, contemptus, inopia, ἀσελ-

Ἀσαλεία. ἡ. ἀμεριμνία, ſecuritas, ἀλογιστία, inconſiderantia. Etym.

Ἀσάλευτος. ȣ. ὁ. ἡ. inconcuſſus, fixus, ſtabilis.

Ἀσαλής. έος. ὁ. ἡ. tranquillus, cura uacuus. σάλα γὰρ ἡ φροντίς.

Ἀσαλπιγκτὸς ὥρα nox intempeſta. nã crepuſculis ſolum tuba canebatur.

Ἄσαμεν. quieuimus. ἀσᾶσθαι propriè τὸ μετὰ πόνον εἰς ὕπνον ἐλθεῖν.

Ἀσάμινθος. ἡ. ſcyphi genus, & ſolium in quo balneatur, παρὰ τὸ τὴν ἄσιν μινύθειν. Etym. Pollux recenſet inter uaſa ad balnei uſum accommoda. Cæl. lib. 16. cap. 48.

Ἀσάμινος. ȣ. ὁ. balneum domeſticum, labrum & omne concauum.

Ἀσάνδαλος. ȣ. ὁ. ſandalijs carens.

Ἀσάνδιον. ȣ. τὸ. puppis meditullium. Pollux.

Ἀσαπέως. crude, incoctè, apud Hipp.

Ἀσάρκια. ας ἡ gracilitas.

Ἀσαρκώτερος. macilentior.

Ἄσαρον. τὸ. aſarum herba. Dioſcorid. nardus ſylueſtris, quod coronamentis nõ additur dicta.

Ἄσαρος. nõ ornatus, nõ uerſus ſcopis, ἀσάρωτος. & ἄσαρον quod in ornatum non uenit, & quo ornari nequeamus. Inde & Plinius ἄσαρον herbam dictam uult, quod ad coronas non adhibebatur, & ornatus eius uſu careant homines.

Ἀσάρωτον. ȣ. τὸ. pauimẽti genus, artificioſis picturis elaboratũ: ſic dictũ quòd ſcopis uerri non debeat, ab α & σαίρω. nam ex ijs manibus purgamenta colligebãtur, ſpongijsq; mundabãtur

Ἀσᾶσθαι. ſaturari. παρὰ τὸ ἀσαι. ἢ παρὰ τὸ ἥδω, & tunc ſignificat delectari. Etym.

Ἀσάφεια. ας, ἡ. obſcuritas.

Ἀσαφής. έος. ὁ. ἡ. obſcurus.

Ἀσαφῶς obſcure.

Ἄσβαλος. ȣ. ἡ. fuligo.

Ἄσβεστος. ȣ. ὁ. ἡ. inextinguibilis & nomẽ lapidis, calx uiua. Epithe. ignis. Asbeſtinũ, lini genus. Bayfius de Re ueſti. cap. 4.

Ἀσβολάομαι. fuligine impleor.

Ἀσβολάω. ῶ. fuligine inficio, polluo.

Ἀσβόλη. ης. ἡ. uel ἄσβολος. fuligo.

Ἀσβολυθὲν. τὸ. magnum, altum, fuligenoſum.

Ἀσεβέω. μ. ήσω. π. ηκα. impius ſum, ut ἀσεβεῖν

περὶ

περὶ τὸν θεὸν, impium eſſe in deū. Ἐς τὸν ὅρκον ἀσεβεῖν iuſiurandum uiolare, apud Herodian.
Ἀσέβημα. impietas.
Ἀσεβὴς. έ❧. ὁ. ἡ. impius, nefarius.
Ἀσειόγαι. αἱμασιαὶ. ſepes. Etym.
Ἄσελγ❧ ἵππ❧. equus nō uinctus, ſine habenis.
Ἄσειστον. ὁ. ἡ. inquaſſatus, ἄσειστος, καὶ ἀκίνητος, immotus & inconcuſſus.
Ἀσελγαίνω. μ. ανῶ. π. κα. ebrius & laſciuus ſum, libidinor, petulanter & improbe ago, per petulantiā quempiā pulſo uel cōuitior. uide Etym.
Ἀσελγαίνομαι. contumeliā huiuſcemodi uel iniuriam patior. Bud. Com.
Ἀσέλγεια. ας. ἡ. petulātia, impudicitia, ſcortatio, improbitas, procacitas, proteruitas. Laſciuia Latinis dicitur, quę eſt mollities, ſiue incontinentia animi, nec uirtutem nec probitatem reuerentis, procacitateq́; ſe oblectantis: quanquam pleniorem & atrociorem petulantiam hoc uocabulo intelligi Græcis, quàm apud Latinos in uocabulo laſciuia, putet Bud. in Annot. Accipitur aūt interdū pro ipſa improbitate & contumelia per laſciuiā & libidinem admiſſa. Sic etiā Arrianus Iureconſul. Per uinū aūt aut laſciuiā lapſis, capitalis pœna remittēda eſt. Bud. Com.
Ἀσέλγη. proprium ciuitatis.
Ἀσελγὴς. ὁ. ἡ. laſciuus, petulans, improbus, obſcœnus, inſipiens, ὁ μὴ μετέχων μήτε ἀρετῆς, μήτε δικαιοσύνης, qui neque uirtutis, neq; iuſtitiæ particeps eſt. Dictum nomen ab α priuandi particula, & urbe Selge, in qua uiri erant omnes probi, ut tradit Demoſt. interpres. Suidas cōtrà ait, in ea urbe omnes improbè uixiſſe atque α hic intendendi uim habere. Etymologus dicit Selgos fuiſſe gentē ſapientiſsimā, & inſipientem ideo dici ἀσελγῆ. Ἀσελγὲς apud Aeſchinē κατὰ Τιμ. pro obſcœnitate & ſtuprorū flagitioſa conſuetudine ponitur, de quo Bud.
Ἀσελγοκέρως. Cornibus laſciuiens.
Ἀσέλκινον. τό. mons eſt Locridis niuibus tectus.
Ἀσέλην❧. ὁ. ἡ. ſine luna. (Nicand.
Ἀσέπτ❧ ὁ. ἡ. impius.
Ἄσημος. ἡ. ſordes, cœnum, impuritas, triſtitia, detrimentum, faſtidium ex nimia ciborum repletione, nauſea, moleſtia, angor, inquietudo, & ἄσην καὶ δυσφορίαν ἔχειν, eſt implacidum & inquietū eſſe. ἐμπᾶσθαι. Sunt qui per ση ſcribunt & rectius, ab hac enim & ἀσσόμενοι dicti, de quibus paulò inferius.
Ἀσηθείς. triſtatus, λυπηθείς.
Ἀσήμαντος. ὁ. ἡ. ſine ſigno, cui domini ſignum impreſſum non eſt, nō habens paſtorem, incuſtoditus, incertus. Etym.
Ἄσημος. ὁ. ἡ. ſine ſigno, nō ſignatus, ut ἄσημος χρυσός. Item ignotus, ignobilis, obſcurus.
Ἀσήμωτ❧. ὁ. ignobilis, δυσγενής.
Ἄσηπτ❧. ὁ. ἡ. incorruptus, ſine putredine.
Ἀσηρής. impurus ἀκάθαρτ❧. uide ἀσυρής.
Ἄσηρ❧. ſine putredine, & teredinibus.
Ἀσθένεια. ας. ἡ. debilitas, imbecillitas.
Ἀσθενέω. μ. ήσω. π. ηκα. ægroto, langueo, imbecillis fio, nequeo.
Ἀσθένημα. τος. τὸ. imbecillitas.
Ἀσθενὴς. έ❧. ὁ. ἡ. debilis, ἄῤῥωστος.
Ἀσθενίη, pro ἀσθένεια, Ionicum eſt.
Ἀσθενόω. μ. ώσω. π. ωκα. infirmum reddo. Accuſ.
Ἀσθῆ. detrimentum paſſus eſt. aoriſt. primus eſt ab ἄτω.
Ἄσθμα. ατος. τὸ. παρὰ τὸ ἄω, τὸ πνέω. Etym. anhelatio, anhelitus, affectus in difficultate ſpirandi conſiſtens, cum quis ſine ſono & difficultate non poteſt ſpirare. δύσπνοια.
Ἀσθμάζω. πνευστιάω.
Ἀσθμαίνω. μ. ανῶ. π. κα. anhelo, ſpiritū cum difficultate traho.
Ἀσθματικός. ὁ. ſuſpirioſus, anhelus, qui difficilem habet reſpirationem, anheloſus.
Ἀσία. Promethei mater, ut Lycophron. Etym.
Ἀσίας λειμών. ὁ. apud Hom. pratum quoddam ab Aſio Cotys filio, qui Lydiæ regnum obtinuit nomen habens, uel ut alij, cœnoſum propter Cayſtrum lutulentum fluuiū, qui locum præterlabitur, eſt enim ἄσις, τὸ τῆς ὕδατος ξηρόν, ab ἄζω. Hom. Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι, ubi ἀσίῳ caſus eſt patrius, εὐμελίῳ ab εὐμελίας. Euſt. Iliad. β. Vide in λειμών.
Ἀσιάτης cithara triplicis chordæ, ab Aſio inuentore ſic dicta ἢ ἐρχόμενα αὐτὰ τῆς κιθάρας. ὅτι ἐν Ἀσίᾳ τῇ πόλει τῆς Λυδίας ἐν τῷ μώλῳ πρῶτον εὑ.
Ἀσίδηρ❧ ὁ. abſq; ferro. (ρέθη. Etym.
Ἀσικχός. ὁ. delicatioris cibi appetens.
Ἀσικχότατον, τὸ. quàm minimè noxium.
Ἀσίνη. ἡ uolucrum herba, ut Gaza uertit apud Theophraſt.
Ἀσινὴς. έος. ὁ. ἡ. innocuus. propriè qui alios non offendit, nemini iniuriam faciens, non autem à nemine læſus, uel uim paſſus, actiuā enim nō paſsiuam ſignificationē hæc uox habet.
Ἀσιογέα. ας. ἡ. ſepes. maceries, αἱμασία.
Ἄσιος. pratum, λειμών, ῥοδών. ἢ παρὰ τὴν ἀσίαν. ἢ παρὰ τὸ ἀΐσσω. Etym. Vel plauſtrū, quaſi ἄσιν ἔχον καὶ ἰλύν. cœnoſum pratū, ab ἄσις, ἡ ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἰλύς.
Ἄσιος λίθος. Aſius lapis Dioſcoridi lib. 5.
Ἄσις. ιος. ἡ. limus, cœnum. Et nomen auis, σρουθιοκάμηλος, & apud medicos, faſtidiū, nauſeatio, quæ uomitum præcedit.
Ἀσιτεῖν. cibo abſtinere & inedia uti. Bud. Com.

Ἀσιτέω

Ἀσιτέια.ας.ἡ.ieiunium,inedia,ἀνορεξία.

Ἀσιτίσας αντος.ὁ.cibi abſtinens.

Ἀσιτία. idem quod ἀσιτέια.

Ἄσιτος.ου.ὁ.ἡ. ieiunus, inappetens, qui cibum nõ admittit:at qui auerſatur,ἀπόσιτος dicitur.

Ἀσκάλαβος.ου.ὁ.καὶ

Ἀσκαλαβώτης.ου.ὁ.feles,lacerta,tarantula,ſtellio. παρὰ τὸ ἀκαλῶς τὸ ἡσύχως καὶ τὸ βῶ,καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ. Etym. De Aſcalapho,id eſt ſtellione, uide Nicandrum. Ἀσκάλαφος Ariſtoteli auis quædam eſt,Theodorus Græcam uocem relinquit:ἀσκαλαβώτην autem ex eodem uertit ſtellionem,genus lacerti.

Ἀσκαλόβρων, ut Athenæus in Theophraſto legit, Cacti fructus eſt.aliàs Scalia uel Aſcalia.

Ἀσκαλής.ὁ.ἡ.σκληρός.Etym.

Ἀσκαλιάζειν.claudicare.

Ἄσκαλος.circulus,ἀκάθαρτος.

Ἀσκάλων.ωνος.Aſcalon,oppidum Syriæ,dictum à fratre Tantali:unde.

Ἀσκαλώνια κρόμμυα. Aſcaloniæ cepæ.Theoph.

Ἀσκαλωνίτης.Aſcalonita.

Ἀσκαλώπας.gallinago.

Ἀσκανδής.nuncius. Vide ἀσάνδης.

Ἀσκάνιος.ὁ.filius Aeneæ. Etym.

Ἀσκάντης.ου.ὁ.ſcamnũ,lectulus,grabatulus. Ariſtoph.Nebul.Etym.

Ἀσκαρδαμυκτὶ.καὶ

Ἀσκαρδαμυκτῶς. ſine momento, inconniuenter,nihil conniuens,

Ἀσκαρδάμυκτος. ου.ὁ. inconniuens.Eraſ.prouerbio,Conniuere.ἀτάρμυκτος.

Ἀσκαρδαμυκτῶ. incõniuenter aſpicio.Bud.Cõ.

Ἀσκαρής.immobilis,non palpitans.

Ἀσκαρίζειν.ſaltare,σκαίρω,σκαρίζω,καὶ ἀσκαρίζω.

Ἀσκαρὶς ἴδος ἡ.tipula. Theod. interprete, apud Ariſtotel. alibi tamẽ Græcam uocem relinquit. lumbricorũ minorum ſpecies, neruibus ſimilis, infantibus peculiare malum, in gracilibus inteſtinis plerunq; conſiſtit,& circa anum graues pruritus excitant. uide Gal.& Aeginet. Cæl.lib.10.cap.44.Medici aſcaridũ, qui uermiculi ſunt,recto inteſtino, id eſt infimo animalium innaſcẽtes,curam profitentur.

Ἄσκαρμος.ὁ.ἀκοίμιτος.

Ἄσκαροι.οἱ.crotala,& genus calciamenti.Cælius ibidem.

Ἀσκαροφόρος.ου.ὁ.baiulus,φορτηγός. Cæl.ibidem Vide ἀγγαροφορεῖν.

Ἄσκαφος ὁ. ineffoſſus, Strabo ἄσκαφοι δὲ ἄμπελοι μένουσι διὰ τέλους.

Ἀσκέια.cultus,θρησκέια.

Ἀσκελέως.immobiliter,aſſiduè.

Ἀσκελὴς.έος.ὁ.ἡ. immobilis, κατὰ στέρησιν τῶν σκελῶν.uel aſſiduus, non ceſſans, ualdè uehemens,aſper,cui nulla ſunt crura,deſiccatus.ἀπὸ τοῦ σκέλλω τὸ ξηραίνω δὲ οὗ καὶ τὸ σκέλος.Etym.

Ἀσκέομαι.diſco,exercito,meditor.

Ἀσκέπαρνος.impolitus,non elaboratus.

Ἀσκέπτος.ου.ὁ.inconſyderatus.

Ἀσκέπτως.inconſideratè,temerariè.

Ἀσκέρα.ας.ἡ.genus Attici calciamenti.

Ἄσκευος.ου.ὁ.ἡ.imparatus,nudus,ψιλός,Aeſchy.

Ἀσκέω.ῶ.ήσω.π.ηκα.exerceo,laboro,labore quæro & colo,fabrico, curo,orno, diſco & doceo, ſector,meditor,induſtrius fio. Accuſ.iung.

Ἀσκηθής.έος.ὁ.ἡ.illæſus,ſanus,incolumis. Etym. Vide ἀσκοτός.

Ἄσκηνος δίαιτα.uita ſub dio.

Ἄσκημα ατος.τὸ.καὶ

Ἄσκησις.εως.ἡ.exercitiũ. τῶν λεγόντων καὶ σκηνικῶν.eſſe uolunt. Vide γυμνασία in Ammonij differentijs.Item ſtudium,negocium, meditatio & exercitatio mẽtis in rebus diuinis. Baſil. Bud.Com.

Ἀσκητήριος locus ſolitarius,& à publico ſeceſſus ad ueræ philoſophiæ exercitationẽ.Bud.ibidẽ.

Ἀσκητὴς.οῦ.ὁ. certator, pugil, διὰ τὸ ὡς ἀσκὸν νεκροῦ δὴ τὸν ἀσκητὴν. Etym. exercitator, monachus.Bud.Com.

Ἀσκητός.οῦ.ὁ.ἡ.diligenter elaboratus,factus,exercitatus.

Ἀσκήτρια.ας.ἡ monialis, puella deo dicata. Bud.Com.

Ἀσκίδιον.ου.τὸ.utriculus.

Ἄσκιος.ου.ὁ.ἡ.umbra carens,δασύς.

Ἀσκίτης.ſpecies aquæ intercutis,in qua plus ſeſe humoris promit, ſpiritus autẽ minus. cui opponitur τυμπανίτης.

Ἄσκλη.ης.ἡ.exercitium,ἄσκησις.

Ἀσκληπιεῖον.τὸ.Aeſculapij templum.

Ἀσκλήπια,ſeu ἀσκληπιεῖα.feſta Aeſculapij

Ἀσκληπιάδαι.οἱ. dicuntur οἱ τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἀπόγονοι,ab Aeſculapio genus ducentes.

Ἀσκληπιὰς.ἡ.laurus, δάφνη, & herba quædam Dioſcoridi.

Ἀσκλήπιον πάνακες. Panace Aeſculapiæa, herba apud Dioſcorid.& Theophraſtum.

Ἀσκληπιός.ὁ.Aeſculapius, medicus fuit clariſſimus. ὁ μὴ ἐῶν τὰ σκέλη ἀποσκληκῦναι καὶ ξηραίνεσθαι. ἀπὸ μέρους δὲ τὸ ὅλον σῶμα δηλοῖ ἢ παρὰ τὸ τὰ ἀσκελῆ τῶν νοσημάτων ἤπια ποιεῖν.ἢ παρὰ τὸ ἀσκεῖν ἠπίως τοὺς νοσοῦντας· πρότερον γὰρ ἤπιος ἐκαλεῖτο.Etym.De hoc etiam Plin. Vnde ἀσκληπιαδῶν παῖδες Græcis dicuntur medici.Aeſculapij hymnus extat apud Orpheum.

Ἀσκληρής.æquilaterus, ἰσόπλευρος.

Ἀσκωλιάζω.μ.άσω.π. ακα. ſalio ſuper utrem. Lege inferius per ω in ſecunda ſyllaba.

Ἄσκοπα. abſq; ſcopo, aduerbialiter. Lucian. Toxar. ἐπειδὴ νῦν ἄσκοπα τοξεύκαμεν.

Ἀσκοπήρα. ας. ἡ. marſupium. ex ἀσκὸς, quod utrem, & πήρα quod perā ſiue ſacculum dicunt. Hac dictione utitur & Suetonius in Nerone, Alterius collo & aſcopera deligata, ſimulq; titulus, Ego quid potui? ſed tu culleum meruiſti.

Ἄσκοπος ου. ὁ. ἡ. inconſyderatus, inopinatus, inopinabilis.

Ἀσκορδίνωτος. ου. ὁ. incōcuſſus, non mouens membra. σκορδινᾶσθαι enim ſignificat pandiculari & membra extendere, ut qui à ſomno excitantur.

Ἀσκὸς. οῦ. ὁ. uter utris, urna. ἐκ τοῦ χέζω ὃ σφήσεως. ἢ. παρὰ τὸ χῶ. Apud Hippoc. etiam tegula, ſiue later.

Ἀσκουρῶπις. ἡ. catulus urſæ.

Ἀσκοτὸς. ὁ. illæſus, incolumis, ſanus. παρὰ τὸ ἀσκὸς. Etym. Vide ἀσκηθής.

Ἀσκοφλαυρίζειν, ὅ δηλοῖ καταπλήττεσθαι. inani me tu terrere. Lege Prouerb. Vtre territas.

Ἀσκοφορεῖν. ſolenne uerbum in Dionyſijs, ſiue Bacchanalibus uſurpatum, utres ferre. Etym.

Ἀσκοφόρος. ὁ. miniſter ſacrorum Bacchanalium, utres ferens Etym.

Ἄσκυλτος. infatigabilis.

Ἄσκυρον, & ἀσκυροειδὲς. herba quædā apud Dioſcoridem.

Ἀσκώλια. τὰ. feſta erant Athenis, quibus in medio theatri ſuper utres. id eſt ἀσκοὺς, inflatos ob unctosq; uno tantū ſaltabant pede, ut delabentes riſum excitarent, idq; in honorem Bacchi. unde.

Ἀσκωλιάζειν. καὶ

Ἀσκωλίζειν. dicitur, ad quod alluſit Vergil. 2. Georg. Mollib. in pratis unctos ſaliere per utres. Sic item dicuntur qui uni tantū innitentes pedi ſaltant, qui ludus puerorū eſt etiam hac noſtra tempeſtate. παρὰ τὸ σκῶλον, ὅ ἐστι σκόλοπα, id eſt, palus, & ſtipes. ἀπὸ τῶν παιζόντων σκόλοπα καὶ χωλευόντων, ὃ πλεονασμῷ τοῦ α cuiuſmodi lignis obambulantes, grallatores cum Plauto fortaſſe uocare licebit, atque ab ea dictione σκῶλος, apud Plutarch. lib. 1. ſympoſiac. σκωλιάζειν (niſi quis mendum putet) legitur, eodē ſenſu quo ἀσκωλιάζειν, hoc eſt, Empuſæ ludū ſaltare. uerum quidam ἀπὸ τοῦ ἀσκὸς inflectunt. Ponitur aliquando pro claudicare. Etym. Superius ſcribitur per ο breuem in ſecūda ſyllaba

Ἀσκωλιασμὸς. οῦ. ὁ. genus ſaltationis unico pede uel ſuper utres. Etym.

Ἄσκωλον. τὸ. leue, politum.

Ἄσκωμα. ατος. τὸ. uter. pellis caprina, pellis qua muniuntur remi, qua parte ſcalmo incumbit, & laxus uberis ſinus, qui lac continet.

Ἆσμα. ατος. τὸ. canticum, cantilena.

Ἀσμάτιον. ου. τὸ. cantiuncula.

Ἀσματοκάμπται. qui multis uarijsq; generibus, & quaſi flexibus carminum utuntur, ut ſunt στροφαὶ, ἀντίστροφοι, ἐπῳδοί.

Ἀσμενέστερον. gratius, acceptius.

Ἀσμενίζω. libenter accipio.

Ἄσμενος. ου. ὁ. libens, uoluntarius, gaudens. χαίρων ἡδέως. ab ἥδω. Vnde ἧσμαι & ἡσμένος, ſiue ἄσμενος, participium. Etym.

Ἀσμένως. libenter, promptè, citò.

Ἄσμηκτος. ου. ὁ. non purgatus.

Ἀσόλοικος. ου. ὁ. ἐπιχαρὴς, gratus, οὐ βάρβαρος. Vnde ἀσολοίκως, ἀφιλῶς.

Ἀσόν. οῦ. Aegyptij uocant plantaginem minorem.

Ἀσοῦρ. ὁ. ἱερατής. apud Phœnices. Etym.

Ἀσπάζομαι μ. άσομαι. καὶ

Ἀσπάζω. παρὰ τὸ ἐστερητικὸν, καὶ σπάω σπάζω, τὸ μὴ διαχωρίζω. ἢ παρὰ τὸ α ἐπιτατικὸν καὶ σπάω, ὡς ἐπισπῶ. Etym. amo, ſaluto, amplector. Eraſmus annotat non ſignificare ſimpliciter ſalutare, ſed oſculo & cōplexu ſalutare quod olim ex more fiebat apud amicos. Accuſatiuo iungitur.

Ἀσπαίρω μ. αρῶ. tremo, palpito, ut morientes faciunt.

Ἀσπάλαθος. ὁ. frutex quidam ſurculaceus, ſpinoſus, ſpinam candidam uocant, aſpalathū quoq; Plinius, extat in Epigr. Dioſcoridi & Theoph.

Ἀσπάλαξ. κος. ὁ. talpa παρὰ τὸ σπῶ ἀπαλὰ γὰρ τῆς γῆς, καὶ ποιεῖ βάθος. Etym. Theophr. Ariſtot. Aelianus, & Oppian. de uenatione.

Ἀσπαλία ας. ἡ. piſcatio.

Ἀσπαλιεὺς. έως. ὁ. piſcator cum arundine, ſimpliciter piſcator.

Ἀσπαλιεύτης. οῦ. ὁ. piſcator, ὁ τῆς ὁρμιᾶς χρώμενος. ὅτι ἄσπαλος ὁ ἰχθύς.

Ἄσπαλος. ου. Athamanum lingua piſcis.

Ἀσπαραγγὶς. ὁ. ἀκανθὰς.

Ἀσπαραγία. ας. ἡ. corrudago, ut in Theophraſto uertit Gaza.

Ἀσπάραγος. ου. ὁ. aſparagus. τὸ. τῶν λαχάνων ὁρμῶμενον. Etym. Turio in genere Gaza corrudam pro aſparago uertit in Theophraſto. Vide Dioſcoridem, & Eraſmum in Prouerbio, Citius quàm aſparagi coquantur.

Ἀσπαρίζω. tremo, σπαρίζω, examinor, palpito.

Ἄσπαρτος. ου. ὁ. ἡ. non ſeminatus.

Ἀσπασίη. ἀντὶ τοῦ ἀσπασίως. Etym.

Ἀσπάσιος. ου. ὁ. gratus, delectabilis. uide Etym.

Ἄσπασις. ιος. ἡ. ſorbtus.

Ἀσπασίως. grate, libenter, amanter.

Ἄσπασμα. τος. τὸ. amplexus.

Ἀσπασμός. ȣ̃. ὁ. ſalutatio.

Ἀσπαστός. ȣ̃. ὁ placidus, gratus, facilis expugnatu, mirādus, iucundus. Etym.

Ἀσπαστύς. ύος, ſalutatio, amicicia.

Ἀσπαστῶς. libenter, φιλοφρόνως, ἡδέως.

Ἄσπειστος. ȣ. ὁ. irreconciliabilis, ἄσπονδος.

Ἀσπέρχειν. Herodo. dixit procalidius & impenſius feſtinare, ac ueluti ſatagere καὶ ἀνασκιρτᾶν, ſic inquiens, ἀδείμαντος ἤσπερχε μόνος ἀποπλεῦσαι. Euſt. Iliad. γ.

Ἄσπερμος. ȣ. ὁ. nullum ſemen producens.

Ἀσπερχὲς. ſtudioſè, ſedulò, funditus, omnino, κατ᾽ ἐπίτασιν τοῦ α, σπέρχω δὲ τὸ σπεύδω.

Ἄσπετος. ὁ. ἡ. multus, immenſus, inenarrabilis.

Ἀσπιδαποβλής. ῆτος. ὁ. abiector haſtæ; ſic appellatur apud Ariſtophanem Demoſthenes. Vide Chiliad. Eraſmi.

Ἀσπιδεῖα. concauitates (πτυχαὶ) ſcutorum. Item pars quæ ad puppim uergit.

Ἀσπιδής. ſcutoſus, obarmatus ſcutis.

Ἀσπιδίσκη. curuatura quædam in curru.

Ἀσπίδιον. ȣ. τὸ. καὶ

Ἀσπιδίσκιον. ȣ. τὸ. breue ſcutum. Legitur & οἱ ἀσπιδίσκοι in maſcul. plural. pro breuibus ſcutis, & in ſcuti formam orbicularibus ornamentis, capitibusq; laterum in cithara.

Ἀσπιδιώτης. ȣ̃. ὁ. ſcutatus, bellator.

Ἀσπιδὸν. ſcutatim, protectim.

Ἀσπιδοφόρος. ȣ. ὁ. ſcutifer.

Ἀσπίζω. μ. ίσω. π. ικα. defendo, propriè eſt clypeo ſe defendere. Accuſ. iung.

Ἄσπιλος. ȣ. ὁ. ἡ. immaculatus.

Ἀσπίλωτος. ȣ̃. ὁ. idem.

Ἀσπίς. ἡ. ſerpentis ſpecies. Dioſcorid. lib. 5. cap. 53. & cap. 70. Ariſtoteles, Aelianus in hiſtoria anim. & Nicander in Theriacis. & Des. Eraſmus in prouerbijs, Aſpidis morſus, Aſpidis telum, Aſpis à uipera.

Ἀσπίς. ίδος. ἡ parma, ſcutum propriè rotundū. Etiam ἀσπίδες campi forma orbiculari, aut ubi aſpides plurimæ uiſuntur.

Ἀσπιστήρ. ῆρος. ὁ protectio.

Ἀσπιστῆρες. ſcutati.

Ἀσπιστής. bellator.

Ἄσπλαγχνος. timidus, abiectus.

Ἄσπληνα. τά. odora.

Ἄσπληνον. ȣ. τὸ. medicamentum ad curanda lienis uitia.

Ἄσπληνος. aſplenos uel aſplenium herba Dioſcoridi.

Ἀσπονδεὶ. ſine fœdere aut libatione.

Ἀσπονδέω. nō ſeruo pacem, reſcindo fœdera, fœdera non ineo.

Ἄσπονδος. ȣ. ὁ. ἡ. infidus, ſine fide, immemor fœderis, fœdifragus. Ἄσπονδος πόλεμος, bellum perpetuum, atrox, & irrecōciliabile. Eraſ. Chil.

Ἄσπονδοι ἐχθροί. inimici qui in concordiam redigi non poſſunt.

Ἄσπορον. τὸ. ſterile, ἄγονον.

Ἄσπορος. ὁ. ἡ. inſeminabilis, ſine ſemine.

Ἀσπȣ́δαστος. ȣ. ὁ. negligens, non ſtudioſus.

Ἀσπȣδεὶ. ſine cura, neglectim.

Ἄσπρις. ἡ. cerrus arbor, ut Gaza reddit ex Theophraſto, & ſi alibi αἰγίλωπα ex eodem cerrum uertat.

Ἄσσα. cum ſpiritu tenui, quædam, τινὰ, neutri generis, plur. num. Cyril. Ἄττα Attice.

Ἅσσα. cum ſpiritu denſo, ἅτινα, cum tenui uerò τινὰ καὶ ὅσσα ſignificat: ab articulo ὅς, καὶ ἀπὸ τȣ̃ σὰ quod ſignificat Megarenſium lingua. τινὰ. Etym. Cyril. Ἅττα Attice.

Ἀσσάριον. ȣ. τὸ. as.

Ἆσσον. citò, propè, magis. Item facilius, ut Eudæmon. Etym.

Ἀσσυρία. ας. ἡ. Aſſyria regio, quę & Babylonia, primum uocabatur Euphratis, deinde Chaldæa. uide Etym.

Ἀσσώδης. εος. ὁ. ἡ. laſſus, faſtidioſus, cibum faſtidiens, & nauſeans & feb. ἀσσώδης uocat Hippocrat. in quibus ægri ἀσσῶνται. id eſt grauiter afficiuntur, atq; moleſte, paruumq; placide habent. Vide ἀσώδης per ſimplex ſigma.

Ἀσσώμενος. ȣ. ὁ. grauiter & moleſte habens, qui implacidus, inquietusq; in lecto iacet & ſeſe permutat. (v. ασυ)

Ἀσταθής. inconſtans, ἀβέβαιος.

Ἀστάθμευτος. immunitatē habens, ἀφορολόγητος. Bud. Com. & Annot. poſt.

Ἀστάθμητος. ȣ. ὁ. ἡ. inæqualis, uago, erro, inſtabilis, temerarius. Bud. ibidem.

Ἀσταινεῖν. ægrè ferre, errare. Vide ἄστηνος.

Ἀστακοί. οἱ. piſciculi quos cammaros uocat. Gaza ex Ariſtotele. multis lachrymis oppleti, quaſi non ſtillantes, ſed affatim fluentes. Theodorus gāmaros reddit in Ariſtotele. Vide Aelian.

Ἀστακτί. aduerb. guttatim.

Ἄστακτον. non diſtillās, ſed copioſè fluens.

Ἀστάλακτος. ȣ. ὁ. ἡ. domicilio carens.

Ἀστάλη. polypus narium.

Ἀσταλής. non ueſtitus.

Ἄστανδαι. οἱ. apud Perſas dicebātur tabellarij quidam, qui certis interuallis itinerum permutabantur, οἱ ἐκ διαδοχῆς γραμματοφόροι, ἡμεροδρόμοι. Vide in ἀγγαρεύω, & ſuperius ἀσκανδὴς ſcribitur eodem ſignificato.

Ἀστάρτη. ης. ἡ. Aſtarte Syriorū numen. uide Etym

Ἀστασία. ας. ἡ. inconſtantia.

Ἀστασίασος. ὁ. ἡ. ſeditione carens.
Ἀστατέω. μ. ήσω. π. ηκα. inſtabilis ſum.
Ἄστατος. ὁ. ἡ. inſtabilis, implacatus, turbulentus, uagus.
Ἀσταφὶς. ίδος. ἡ. Atticè pro σταφίς. uua paſſa. Lege prouerbium apud Des. Eraſmum, Viri ſenis aſtaphis caluaria.
Ἄσταχυς. υος. ὁ. ſpica α hic abundat.
Ἀστεγὴς. tectus, πολυστεγής.
Ἄστεγνος. ὁ. intolerabilis.
Ἄστεγος, intectus, intolerabilis, μὴ ἔχων στέγην.
Ἀστεΐζομαι. urbanus ſum.
Ἀστεΐζω. μ. ίσω. π. ικα. iocor, καγχλάζω, κομψεύω
Ἀστεϊολογία. αι. facetiæ.
Ἀστειρρημονέω. ciuiliter loquor, facetus ſum.
Ἀστεῖος. ου. ὁ. ἡ. urbanus, elegans, ciuilis. Vide Ammonium.
Ἀστειότης. urbanitas.
Ἄσεπτος. inuius.
Ἀστεϊσμός. ȣ. ὁ. urbanitas, ciuilitas, ingenua feſtiuitas. Ironiæ ſpecies apud Iulium Rufinianum.
Ἄστεκτος. intolerabilis.
Ἀστέλεφος. corium, quo cithara integitur.
Ἀστέλεχος. anus, ſedes.
Ἀστέμβακτον. τό. immobile, & iniurijs non obnoxium, ἀστέμβακτον κλέος dixit Euphorion gloriam perpetuam uel impolluibilem, à στέμβω. Euſt. Iliad. β. annotat. Etym. author ait à Lycophrone pro lamentabili & querelis pleno accipi in ω uerſu, δύσζηλος ἀστέμβακτα πημάτων μένη, ubi in impreſſo codice legitur ἀστένακτα, quanquã & Euſtat. ἀστέμβακτα citat ex eo.
Ἀστεμφέως. immotè, immobiliter, fortiter.
Ἀστεμφής. έος. ὁ. ἡ. immotus, ſtrictus, interritus. ab α priu. & στέμφειν, quod eſt σωνεχῶς κινεῖν. Lycophron utitur pro ſuſpirioſo & lamentabili. uide Etym.
Ἀστενακτεὶ. ſecurè, ſine gemitu. Ariſtophan. σὺ δ' ἀστενακτεὶ περιδόμενος.
Ἀστεργάνωρ. ορος. ὁ. ἡ. uirum non amans, παρὰ τὸ μὴ στέργειν τὸν ἀνέρα. Aeſchylus.
Ἀστεργὴς. έος. ὁ. ἡ. implacidus, ἄστοργος, ſine affectu amoris.
Ἀστερίας. ὁ. ſtellaris auis, ex ardeolarũ genere. Itẽ piſcis ex muſtellorum genere: eſt & accipiter auis ἀστερίας cognominatus. Omnium fit mentio apud Ariſtotelem. Aſteriæ auis meminit Aelianus. Ἀστέριον Nicandro in Alexipharmacis inter phalangia numeratur.
Ἀστέριον. τὸ. herba quædam apud Pauſaniam.
Ἀστερίσκος. ȣ. ὁ aſteriſcus, ſtellula, & herba quædã Theophraſto, quæ aliàs Aſter Atticus uocatur.
Ἀστερόεις. όεντος. ὁ. ſtellatus, ſplendidus.
Ἀστερόεν. όεντος. τὸ. ſtellatum, uarium.
Ἀστερόεσσα. ης. ἡ. ſtellata.
Ἀστεροπαῖος. apud Homerũ ἀντὶ τοῦ ἀμφιδέξιος. Iliad. φ. qui ad res multas prompto & expedito eſt ingenio ἀστεροπαῖος ſolet uocari, quod nomen Larenſimo conuiuarum principi tribuit Timocrates apud Athenæum, propterea quid (ut inquit ille) μὴ ἐλάσσον τῶν πατέρων τῶν τ' ἐλλήνων μεταχειρίζεται ἐπίσης ἀμφοτέρων τῶν φωνῶν προϊστάμενος. Vtitur eleganter eadem uoce Libanius in Prolegomenis in De-(moſt.
Ἀστεροπή. fulgur, fulmen ἀστραπή. ἀναστρέφειν γὰρ ποιεῖ τοὺς ὦπας, ἢ πρὸς τὸ στερίσκειν τοὺς ὦπας τοῦ ὁρᾶν. Etym.
Ἀστεροποιήτης. ȣ. ὁ. fulminator, ἤγουν ὁ ζεύς.
Ἀστεροπός. ȣ. ὁ. uarius, maculoſus, unde
Ἀστέρωπον. τὸ. monile.
Ἀστέφανος. ȣ. ὁ. incoronatus.
Ἄστηνος. impotens, calamitoſus & uerbum ἀστηνέω, ἀδυνατῶ, impotens ſum. uide ἀσθενεῖν.
Ἀστήρ. έρος. ὁ. ſtella, & aquatile in ſtellæ formam. Et ἀστὴρ Ἀττικός, inguinalis herba Dioſcoridi. & terra Samia apud Celſum.
Ἀστήρ. ὁ. ſtella aquatilis, ut Gaza exponit in Ariſtotele: zoophyton eſt. Vide etiam Aelianum.
Ἄστηρ. Aſter, urbis nomen paroxytonũ. Cyrillus.
Ἀστῆρες. aues quædam Oppiano.
Ἀστήρικτος. ȣ. ὁ. non firmus.
Ἀστιβὴς. έος. ὁ. ἡ. καὶ
Ἀστίβητος. ὁ. inacceſſus.
Ἄστιβος. ου. ὁ. ἡ. inuius, inſulcatus.
Ἀστικός ȣ. ὁ. q in ciuitate uerſatur. aliàs per ypſilon ſcribitur in medio. Vide Ammoniũ in Ἀστεῖος.
Ἀστικτὸν χωρίον. dicebatur ager creditoribus non obnoxius, τὸ ἐλεύθερον. nam qui obnoxij erãt lapidibus ſignabãtur, uel columna: cui opponitur στικτὸν χωρίον, uel ὑπόβολον.
Ἀστίχος. uas rotundũ, quod ſulphure, pice & ſtuppa oppletũ eiaculabatur, ut obuia combureret.
Ἀστιφέλικτος. ȣ. ὁ. inconcuſſus.
Ἀστοιχείωτος. carens elementis & principijs.
Ἄστολος. ȣ. ὁ. ἡ. mala ueſtis, ueſte carens.
Ἄστομος. ȣ. ὁ. liber in loquendo, mollis, ora lædẽs, σκληρόστομος. ut ἄστομοι ἵπποι. Item loqui impotens
Ἀστονόμος. ȣ. ὁ. ædilis.
Ἀστόξενος. ȣ. ὁ. ἰδιόξενος. qui priuatim & per ſe ius hoſpitalitatis ſubit; aut qui peregrinus cum ſit, eodem in honore eſt quo ciues ipſi. Dionyſius tradit ἀστοξένους dici, qui ex maioribus quidam oriundi ciuibus, peregrini habentur nihilominus, cuiuſmodi in Lydia Agamemnon.
Ἄστοργος. ȣ. ὁ. affectione amoris carens, ἀστεργής.
Ἀστός. ȣ. ὁ. ciuis.　Ἀστοχέω μ. ήσω. π. ηκα. erro.
Ἄσταχος. ȣ. ὁ. ſagitandi imperitus.
Ἀστραβαλίζειν. æquare, corrigere.

Ἀςραβὴς. inſutile, ſecurum, firmum.

Ἀςραβηλάτης. ου. ὁ. auriga, agaſo, mulio.

Ἀςράβη ης. ἡ. aſinũ interpretantur aut mulam: iumentũ quo homines uehũtur, doſſuarius mulus, & mula clitellaria. Eſt item lignũ in ephippijs, quod manu cõtinent ſedẽtes, clitellæ, ſella equeſtris præalta, ita ut lũbos tegat. Bud. Com.

Ἀςραβὴς. έος. ὁ. ἡ. indeflexus, non conuerſus, erectus, non facilè deprauabilis & cõtortilis. Bud. ibidem.

Ἀςαραλίζω. uel ἀςρίζω, talis ſeu teſſeris ludo. Plin de Polycleto loquẽs: Fecit & talis nudos ludentes, qui uocantur ἀςραγαλίζοντες. lib. 34. ca. 8.

Ἀςραγαλῖνοι. aues quædam Oppiano.

Ἀςραγάλισις. ιος. ἡ. ludus talorum.

Ἀςράγαλος. ἡ. talus, teſſerarum ludus. Item calcaneum, cõiunctura pedis. Hom. ſeptem uertebras ſpinæ quibus collum incumbit ἀςραγάλους appellat. Eſt & herbæ nomẽ in Arcadia creſcentis abunde, apud Gal. Vocãtur item eo nomine partes quædam in columnarum ſpinis.

Ἀςράγαλος. herba quædam apud Dioſcoridem.

Ἀςρατηγικός. ignarus ducendi exercitus.

Ἀςραῖος. aſtrorum ueterum pater, teſte Arato.

Ἀςρακτυλίδες. enodes.

Ἀςραπαῖος ἄνεμος. uentus uehemens, qui fulgetras excitat.

Ἀςραπαῖος. ὁ. cognomen Iouis, cuius hymnus eſt apud Orpheum.

Ἀςραπή. ῆς. ἡ. coruſcatio, fulgetra.

Ἀςράπτω. μ. ψω. π. αφα. fulguro, corruſco, fulguris inſtar reluceo.

Ἀςρατεία. ἡ. pax, quando ceſſatur à militia. ἀςρατεία Minerua uocabatur, cuius templum erat in Laconia.

Ἀςράτευτος. ου. ὁ. immunis à militia.

Ἀςρατηγησία. ας. ἡ. ductandi exercitũ imperitia.

Ἀςρατήγητος. ου. ὁ. ἡ. duce carens.

Ἀςραφὴς. durus, immobilis.

Ἀςρεπτος. idem, ἄπτιςος, ὀρθός.

Ἀςρηνὴς. acutus, finiſter.

Ἀςρία. τὰ. καὶ

Ἀςρία. καὶ

Ἄςριχοι. apud poëtas tali, ἀςράγαλοι.

Ἀςρίζειν. talis ludere. ἀςραγαλίζειν.

Ἀςρόβακος. ὁ. aſtronomus.

Ἀςροβλῆτες. ſiderati, id eſt cum areſcente corpore partes marcidæ ſunt & ſine ſenſu, peſtifero ſidere percuſſi. Vocantur eo quoque nomine arbores, cum per æſtatem areſcentes ui ſolis altius terra, ideoq; deficiente humore quo nutriuntur, languent, & ſummos cauliculos amittunt, quaſi dixeris ſidere percuſſæ, non tamen quouis, ſed eo quod Theoph. priuatim uocat ἄςρον, id eſt, canicula. Legunt alij ἀςρόβλητοι & ἀςροβόλητος. ου. ὁ. pro eodem. Bud. in Annot.

Ἀςροβόας. uelox, uertibilis.

Ἀςροβολία. ας. ἡ. ſideris percuſſio, ſideratio.

Ἀςροβολισμός. οῦ. ὁ. ſideratio quæ σφακελισμὸς dicitur, arborum morbus afflatarum ſidere & uaporum ſiccitate morientium: ſed per ſimilitudinẽ ad homines trãſlatus areſcẽte corpore.

Ἀςροβόλος. ου. gemma candide radians ut ſol.

Ἀςροθύτης. ου. ὁ. aſtrorum cultor.

Ἀςρόκυων. canicula ſtella quã Aegyptij σῶθιν uocant.

Ἀςρολογέω. aſtris naſcendis ſtudeo.

Ἀςρολογία. γενεθλιολογία.

Ἄςρον. ου. τὸ. aſtrũ, σύστημα τῶν ἀςέρων, congregatio ſtellarũ, ſignũ ſtellis coactũ, quod genus eſt cynoſura, leo, uirgo, &c. Latini ſidus appellãt. Vide Ammonium. Aſtrorum hymnus eſt apud Orpheũ. Theoph. peculiari nomine ἄςρον uocat canem cœleſtem, & calorem qui eius ſyderis ortu accenditur.

Ἄςρος. ὁ. uetus fuit Mathematicus, qui primus aſtris indidiſſe nomina putatur, Theon in Arat.

Ἀςρονομεῖν. aſtris intentum eſſe, de aſtris loqui.

Ἀςρονομία. ας. ἡ. aſtronomia.

Ἀςρονόμος. ου. ὁ. aſtronomus.

Ἀςροπολεῖν. ſideribus intentum eſſe.

Ἀςροφαής. lucidus, λαμπρὸς, λευκός.

Ἀςροφόρος. ου. ὁ. in urbe clamans.

Ἄςυ. εος. τὸ. urbs, unde Latini aſtutum dici uolũt. Vide πόλις in Ammonio.

Ἀςυάναξ. filius Hectoris, & piſcis quidam, teſte Euſt. Iliad. ζ. Ἀςυάναξ quoq; ſcomma eſt ἐπὶ τοῖς δυσκινήτου τὰ εἰς λαγνείαν, ἀπὸ τῆς συνῆν. Euſt. (Il. χ.

Ἀςυβοώτης. ου. ὁ. ſtellifer.

Ἀςυγείτων. ονος. ὁ. ἡ. urbi uicinus.

Ἀςυγειτονικός. ου. ὁ. finitimus urbi.

Ἀςυκός. ου. urbanus. aliàs per iota ſcribitur in medio.

Ἀςυλάζειν. eiulare.

Ἀςυλίς. lactucæ genus quam Athenæus à Pythagora εὔνουχον uocatam ſcribit, quod ineptos faciat πρὸς τὰ ἀφροδίσια. Euſt ex Athenæo citat ἀςύδατι uocari.

Ἀςυλόν. aſpera & detrita ueſtis.

Ἀςυνόμοι. ædiles, qui urbi leges præſcribebant, urbis præfecti dici poſſunt, ad differentiam ἀγορονόμων quos præfectus peregrinos non malè quis appellauit, & à συνόμοι. οἱ διοικοῦντες τῶν τὸ ἄςυ. quaſi urbis leges, cuiuſmodi decem fuiſſe Athenis traduntur: quinque in Piræo, & totidem in urbe.

Ἀςυνομία. uocatur quaſi quædam urbica lex quæ de rebus ſtatuit, ſub quo genere uariæ ſunt ſpecies: ut τειχοποιΐα, κρηνοφυλακία, λιμενοφυλακία,

κία, λιμέναρχία, &c. Bud. in Annot. poſt.
Ἀσυξγοι. qui in urbe proprias ædes nō poſſidēt.
Ἄσυτος. ου. ὁ. ἄσυδος ἀνὴρ. imbecillis & ſegnis in Venerē, qui penē arrigere non potis eſt, à σύω, quod etiam innuitur in illo, ἀσυνάξ γέγονα, de quo Euſt. Iliad. ϑ. plura. & ἄσυδος οἶκος, domus quæ uiro caret tanquā columine, uel ἄκαρπος καὶ ἄγονος. Euſt. Iliad. χ.
Ἀσυφήλικτον. inconcuſſum, inacceſſum
Ἀσυγγνώμων. immitis, immiſericors, iracūdus.
Ἀσύγγνωστος. ου. ὁ. ἡ. ſine uenia, indignus uenia.
Ἀσύγκλειστος. ου. ὁ. incluſibilis.
Ἀσύγκλωστον. ου. quod connecti nequit, malè cohærens.
Ἀσυγκόμιστος. ου. ὁ. ἡ. fructus non repoſitus.
Ἀσύγκριτος. ὁ. ἡ. incomparabilis, diſſimilis, iniudicatus.
Ἀσυγκρότητος. ου. ὁ. incōcuſſus, negligens, piger.
Ἀσυγκροτήτως. negligenter.
Ἀσύγχυτον. τό. inconfuſum, non mixtum.
Ἀσυκοφάντητος. ου. ὁ. ſine calumnia, innocens, cui negotium faceſſi non poteſt.
Ἀσύλα. aſyla herba apud Theoph. opinor.
Ἀσυλεί, aduerb. tutò, unde quis auferri nequeat, neque liceat.
Ἀσυληψία. ας. ἡ. conceptus, priuatio.
Ἀσυλία. ας. ἡ. defenſaculum, aſylum, ius libertatis & ueniæ, quod quis apud aras cōſequitur, quam immunitatem eccleſiæ uulgò uocant. Bud. in Annot.
Ἀσυλλόγιστος. ου. ὁ. prēter rationē factus. Aſſylogiſti uocantur modi argumentationum qui non conſiſtunt, nec à philoſophis traditi ſunt, licet ueram concluſionem inferant.
Ἄσυλον. ου. τό. aſylum, ἱερόν, τίμιον, ἀβλαβές. Vide puerbium, ad ἄσυλον confugere in Chil. Eraſ.
Ἄσυλος ἀνδριάς. Statua ad quam cōfugientibus ius erat aſyliæ. cuiuſmodi ſtatuām Tyberij fuiſſe ſcribit Philoſtratus. Dicuntur item ἄσυλοι homines à uiolentia tuti, ut ſunt ſacroſancti quos attingere ſine periculo nō licet, nec prehendere, quales tribuni plebis erant apud Romanos, & caduceatores. Bud. in Annot.
Ἀσύμβατος. ου. ὁ. ἡ. nolens paciſci, inamabilis, hoſtilis.
Ἀσύμβλητος. non conferendus, non ęquus, impar ἀσύγκριτος. Ariſtot. πρῶτον μὲν οὖν ποιητέον εἰ σύμβλητα ἢ μονάδων, ἢ ἀσύμβλητοι. Bud. Cō.
Ἀσύμβολος. ου. ὁ. immunis, qui ſine collatione acceſſit ad cōmeſſationē. Et ἀσύμβολον δεῖπνον, conuiuiū gratis exhibitum, & in quo ſymbolū ut dixit Terēt. nō datur. Apud Alexand. Aphrodiſęū, inauſpicatus, infœlix, δυσοιώνιστος. quaſi cui aues præpetes nihil portenderunt, uel imperſpicuus, inutilis, quaſi nihil in mediū cōferēs.
Ἀσύμμετρα. τά. commenſa, expertia.
Ἀσύμμετρος. ου. ὁ. immoderatus, ſine modo.
Ἀσύμμετροι. οἱ. lineæ quæ diſcrepant uel potentia uel menſura.
Ἀσυμπαθής. έος. ὁ. ἡ. ſceleratus, nulla miſeratione motus.
Ἀσυμπλήρωτος. ου. ὁ. ἡ. non expletus.
Ἀσύμπτωτον. τό. quod collapſū nō eſt, aut corrugatum, nec præ ariditate concidit, Opponitur τῷ συμπεπτωκότι apud Gal.
Ἀσυμπώρατα. τά. malè ſolideſcentia.
Ἀσυμφανής. obſcurus.
Ἀσύμφορα. τά. inutilia.
Ἀσύμφορος. ου. ὁ. ἡ. inutilis.
Ἀσύμφυλος. ου. ὁ. ἡ. incongruus natura.
Ἀσυμφωνία. ας. ἡ. inconſonātia.
Ἀσύμφωνος. ου. ὁ. ἡ. diſcors, diſſonus.
Ἀσυναλλακτος. ου. ὁ. ἡ. inconciliabilis, homo moroſus uel improbus, cum quo cōtrahi uel commercium haberi nō poteſt. & cui nihil eſt commercij cum uita ciuili, quales decet eſſe τοὺς μονάχους. Baſil. Ἄβιον, ἀκτήμονα, ἀπράγμονα, ἀσυνάλλακτον εἶναι δεῖ. Bud. Com.
Ἀσυνάκτος. idē, uel quod cōgregari non poteſt.
Ἀσυνάπτα. τά. diſiuncta.
Ἀσύναπτος. ὁ. ἡ. qui coniungi non poteſt, non cohærens.
Ἀσυνάρτητος. incongruus, ἀσυνάρμοστος.
Ἀσύνδετος. ου. ὁ. ἡ. diſiunctus.
Ἀσύνδηλος. ου. ὁ. incognitus.
Ἀσυνδίαστος. ου. ὁ. ἡ. ſine coniuge uitam cœlibem ducens, ἀσύζυγος.
Ἀσυνδίακτος. ὁ. ἡ. ſimplex, non coniunctus.
Ἀσυνεσία. ſtultitia, dementia, inconſyderantia. Plin. in hoc ſignificatu utitur ſocordia.
Ἀσύνεσις. εος. ἡ. ſtulticia.
Ἀσύνετος. ου. ὁ. ἡ. ſtultus, intelligentiæ expers.
Ἀσυνετῶ. deſipio, μωραίνω.
Ἀσυνήθεια. ας. ἡ. deſuetudo.
Ἀσυνήθης. εος. ὁ. ἡ. deſuetus.
Ἀσυνθεσία. tranſgreſſio fœderum.
Ἀσυνθετέω. μ. ήσω. π. ηκα. reprobo. Actiu. accuſ.
Ἀσύνθετον. ου. τό. ſolutū. τὸ μὴ ἐκ μερῶν τὴν συμπλήρωσιν τῆς οὐσίας καθ' ὑπόστασιν ἔχον. Demoſt. in ſuperlatiuo dixit, ἀσυνθετώτατον ὄχλον, ἀπιστότατον, καὶ ἀβεβαιότατον ἡ αὐτὴ τοῦ ὄμ μάλιστα οὐκ ἂν δυνάμενοις συνιέναι πίποτε φρονεῖ. Grāmatici Aſyntheton uocāt cū ſermo copulatiuis coniunctionibus caret, ut docent Romanus Aquila, & Iulius Rufinianus, ut Veni, uidi, uici. Plin. author eſt aſyntheta uocari uaſa cryſtallina, pura, ſine ulla macula & uitio: uitia enim artifices cælatura occultant.
Ἀσύνθετος. ου. ὁ. ἡ. incōpoſitus, moribus inurbanis.

Ἀσύντακτος. ου. ὁ immunis à muneribus à Syneſ. dicitur, & in nullum ordinem deſcriptus, uel in nullam claſſem contributus. Significat etiam inordinatum, incompoſitum, quia συντασσόμενος eſt cōpoſitus, inſtructus. Xenoph. οὐ δ' ἂν ἀσύντακτα ὄντα, ἀνάγκη ταῦτα ἀεὶ πράγματα παρέχειν, ἕως ἂν χώραν λάβῃ. Bud. Com.

Ἀσυντελής. έος. ὁ. ἡ. inutilis.

Ἀσυρής. ſceleſtus, temerarius. Vide ἀσηρής.

Ἀσύστατος. ου. ἀδιάθετος, parum ſibi conſtans, inconſiſtens. Refertur etiam τὸ ἀσύστατον inter uitia orationis, ſimile ei quod appellant ψευδόμενον. Fit autem quoties eiuſmodi res proponitur, ut ne poſſit quidem eſſe quod fingitur. Eraſ.

Ἀσύφηλος. ου. ὁ, ſtolidus, nullius frugis, nullius pretij, rudis, reprobus. παρὰ τὸ ἄσαι τὸ βλάπτειν, καὶ τὸ φηλῶσαι τὸ δολῶσαι ἢ ἀπατῆσαι. uide Etym. & Lucian. De hiſt. conſcrib.

Ἀσφάδαστος. ου. ὁ. ἀσκάριστος. qui fit ſine contractione. Sophoc. ξὺν ἀσφαδάστῳ καὶ ταχεῖ πηδήματι.

Ἀσφαδάστως, συντόμως. contractè.

Ἀσφάδαστος. ου. ὁ. manens quietus.

Ἀσφακέλιστον. non picatū, οὐ μελανθὲν ἀσφάλτῳ.

Ἀσφάλαξ. ὁ. ἀντὶ τοῦ ἀσπάλαξ, μεταθέσει τοῦ π εἰς φ. Etym.

Ἀσφάλεια. ας. ἡ. σωτηρία, ἢ ἔγγραφος βεβαίωσις. tutela, munitio, certitudo, ſecuritas. Idē quod Liuio & Saluſtio fides publica. Vulgò ſaluus conductus. Ἀσφάλειαν διδόναι, cauere alicui, hoc eſt ſatiſdato promittere, dare idoneos ſpōſores. Item plebiſcito poteſtatem facere impunitate promiſſa, id quod ἄδειαν ψηφίσασθαι dixit Andog. Bud. in Annot. & Com.

Ἀσφαλής. έος. ὁ. ἡ. firmus, cautus, ἑδραῖος.

Ἀσφαλίζομαι. καὶ

Ἀσφαλίζω. μ. ίσω. π. ικα. utroque enim modo dicitur, prō munio, protego, ſtabilio: & ἠσφαλισμένας θύρας dicunt peſſulo firmatas fores. Voce autem paſſiua ferè utuntur, cum propulſare arcereq; ſignificat. Polyb. Ἔχει δὲ θυρεὸς σιδηροῦν σιάλωμα, δι' οὗ τὰς καταφορὰς τῶν μαχαιρῶν ἀσφαλίζεται. Quo impetus alliſorum enſium arcet & innocuus præbet, hoc eſt ἀρκεῖ. In Pand. ἀξιοπίστως ἀσφαλίζεσθαι ſignificat idoneis ſponſoribus cauere, quod de ſtipulante melius dicitur, ut Latinè cauere ſibi ſtipulantem dicimus aut ementem. Bud. ibidem.

Ἀσφάλιος ποσειδῶν, firmus Neptunus.

Ἀσφάλισμα. eſt quod Latinè pignus dicitur metaphoricè. Curtius, Omiſſis ſponſionū fideiq; pignoribus, uenire eos iuſſit.

Ἄσφαλτος. ου. ἡ. bitumen.

Ἀσφαλτῖτις. Aſphaltitis, lacus ubi naſcitur bitumen.

Ἀσφάλτωσις. εως. ἡ. bituminatio.

Ἀσφαλῶς. tutò, ſine periculo.

Ἀσφάραγον, pro ἀσφάραγος ponunt Attici, de quo Suidas.

Ἀσφάραγος. ου. guttur, faux, λαιμός, παρὰ τὸ ἀσπαίρειν. τείνεται γὰρ ἐν τῷ λέγειν ὁ λάρυγξ. ἢ παρὰ τὸ σφαραγεῖν, ὅ ἐστιν ἠχεῖν. δι' αὐτοῦ γὰρ ἡ φωνὴ φέρεται. Eſt & germen è ſpinis enaſcēs. Itē genus herbę ad purgationes (καθάρσεις) aptū. Etym.

Ἀσφαραγωνία. aſparagus.

Ἄσφηλος. ου. ὁ. imbecillis, immobilis. σφηλὸν γὰρ τὸ ἰσχυρόν.

Ἄσφικτος. ου. ὁ. ἡ. nō ſtringibilis, ſolubilis.

Ἀσφοδελός. οῦ. (acuitur) herboſus, hortus, pratū, ubi aſphodeli proueniunt. Etym.

Ἀσφοδελός. in Cyrilli differentijs non rectè exponitur, locus apud inferos. Homerus enim de prato quodam hoc ei commune epitheton tribuit. Vide Ammonium.

Ἀσφόδελος. ου. herba quæ Latinis dicitur haſtula regia & albucum. Etym. Vnde hoc Heſiodi, οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ. Dioſcorid. & Theophraſt. antepenacuitur.

Ἀσφράγιστος. non ſignatus, ſine paſtore, ἀποίμαντος. Etym.

Ἀσφυκτεῖν. non habere pulſum uenarum, elangueſcere pulſum.

Ἄσφυκτος. ου. ὁ. minimè aſtringens.

Ἀσφυγετός. lutoſus ager, quales in fluuijs coaggerantur. ὁ ἰλυώδης, συρφετός.

Ἀσχαδές. τό. ἀκατάστατον. inſtabile, infirmum. ſic Aeſchilus. Etym.

Ἀσχάλλω. μ. αλῶ. triſtor, ægrefero, iraſcor. Poëtice ἀσχαλάω, uel ἀσχαλόω, quaſi τὸ ἄχος ἅλις ἔχω. ἐστι παρὰ τὸ ἄχω κατὰ πλεονασμὸν τοῦ σ. ἢ παρὰ τὸ σχῶ καὶ ἀστέρησιν. Etym.

Ἄσχετος. ου. ὁ. ἡ. intolerabilis, indetentus, inuictus. Etym.

Ἀσχημάτιστος. ου. ὁ. figura uacuus.

Ἀσχήματον. τό. male figuratum.

Ἀσχημονέω. μ. ήσω. π. ηκα. turpiter ac præter decorem ago, indecorè me gero.

Ἀσχήμων. ου. ὁ. ἡ. turpis.

Ἀσχημοσύνη. ης. ἡ. inuerecundia, dedecus.

Ἀσχήμων. ονος. ὁ. ἡ. inuerecundus, indecorè quippiam agens, turpis, indecens.

Ἀσχιστέω. deorno.

Ἀσχίζῃ. τά. infiſſa pedis.

Ἀσχίον. τό. aſchiū, tuberis genus in Theophraſto.

Ἄσχιστος. ου. ὁ. indiuiſus, infiſſus.

Ἀσχολία. ας. ἡ. negocium, ſtudiū, occupatio. Ammonius

monius diſtinguit ab ἀκακία.
Ἀσχολέω.μ. ήσω. π. κα. exerceo, in occupatione (ſum.
Ἄσχολ@.ϗ.ὁ.ἡ.negocioſus, ſolicitus.
Ἀσχολοῦμαι. occupor, non ſum ocioſus.
Ἄσχυ τὸ. ſuccus eſt ponticæ arboris.
Ἀσώδεις. febres appellantur ab Hippoc. in quibus ægri ἀδῶνται id eſt, grauiter afficiũtur atq; implacide moleſteq; habẽt, alij ἀσσώδεις ſcribunt.
Ἀσώδης. ex repletione cibum faſtidiens, grauis, moleſtus, implacidus. Hippoc.
Ἀσώματ@.ϗ.ὁ.ἡ. incorporeus.
Ἀσώμεν@. triſtatus, λυπούμεν@.
Ἄσωμ@.ὁ. incorporeus. Etym. non corpus, corporis expers, carens corpore, ſine corpore.
Ἀσωπ@. καὶ ἀσωπός. ϗ. ὁ. Bœotiæ fluuius, prope Thebas. παρὰ τὴν ἄσιν τὸν ῥύπον, ἢ τὸ ὦψ. Etymologus.
Ἀσωτεύομαι.μ.ϛομαι π.ευμαι. luxu diffluo. ſumptum à populo Aſotorũ, quòd eſſent luxu perditi, perpetuoq; in comeſſationib. uerſarẽtur. Meminit Cic. lib. 3. de finib. Nolim enim mihi fingere (inquit) Aſotos, ut ſoletis, qui in mẽſam uomant & de conuiuijs auferãtur, crudiq; poſtridie ſe rurſus ingurgitent. Bud. Com.
Ἀσωτία.ας.ἡ. luxuria, laſciuia, prodigalitas, intemperantia, comeſſatio. Gellius luxum & popinationem interpretatur. Bud. in Annot.
Ἄσωτος.ϗ.ὁ.ἡ. prodigus, inſatiabilis, luxurioſus, inſolens, decoctor, homo nihili nulliusq; frugis, & gulæ luxuiq; deditus.
Ἀσώτως. turpiter, immodicè, prodigaliter.
ATάκης. inexercitatus, ἀγύμνασ@.
Ἀτάω. miror, ſtupeo, θαυμάζω, ἐκπλήττομαι. Etym.
Ἀτακτεῖν. eſt ordines non ſeruare in manipulo, aut decuria, aut turma ſe nõ cõtinere, uel militiã detrectare, quo modo Demoſth. utitur, hoc eſt in ordinẽ ſe redigere, è claſſe ſua ſe ſubducere. Significat etiã inhoneſte & petulanter ſe habere, flagitioſe uiuere. Plut. in Apoph. οὐκ ἔξεστιν ἐντυχεῖν ἀτακτοῦντι θεμιστοκλεῖ. Bud. Com.
Ἀτάκτημα.ατ@.τὸ. inordinatio, ἀταξία.
Ἀτακτιδακρύει. affatim lachrymatur.
Ἄτακτ@.ὁ. incompoſitæ uitæ. Bud. Com.
Ἀτάκτως. incompoſitè, inordinatè.
Ἀταλαιπώρητος.ϗ.ὁ. trãquillus, haud exagitatus.
Ἀταλαίπωρ@.ϗ.ὁ.ἡ. beatus, felix, ærumna carẽs
Ἀταλαιπώρῳ ψυχῇ. æquiſſimo animo, Gaza ex Cic. Eſt etiã iners, ſegnis, negligẽs, incurioſus. Item afflictus, miſer, laborioſus, ærumnoſus. Item νεφρικός, renum morbo laborans. Etym.
Ἀταλαιπώρως. facilè, feliciter, citra laborem.
Ἀταλάντη.ἡ. triremis, ſic uocata ab Atalante Heroide. Etym.
Ἀτάλαντ@.ϗ.ὁ.ἡ. æquiualẽs, æqualis.
Ἀτάλλω.μ.λῶ. augeo, adoleſco, nutrio cũ cura, impatiens ſum. Etym. Hinc ἀτιτάλλω, inferius etiam ἀτάλλω ſcribitur.
Ἀτάλματα. ſaltus, pueriles ludi.
Ἀταλός.ϗ.ὁ. tener, puerilis. παρὰ τὸ ἀπαλός, ἢ παρὰ τὸ τλῆναι, ὁ μηδέπω δυνάμενος κακοπαθεῖν. Etym.
Ἀταλόφρων.ον@.ὁ.ἡ. impotens, tener. Etym.
Ἀταλόψυχος.ϗ.ὁ.ἡ. puſillanimis.
Ἀταμίευτ@.ϗ.ὁ.ἡ. incautus, inconſideratus, nihil reponens.
Ἀταξία. incondita congeries, cõfuſus ordo, talis eſt, qualẽ deſcribit Ouid. in principio 5. Faſt. quã in εὐταξίαν uertit maieſtatis exortus.
Ἀτάομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι. patior detrimentum.
Ἀταπείνωτος.ϗ.ὁ.ἡ. non directus corde.
Ἀτάρ. ſed, ſiquando, propterea, cæterum.
Ἀτὰρ οὖν. δὲ καὶ τὸ οὖν. quamobrem, uerũ, heus tu.
Ἀταραξία.ας.ἡ. conſtantia, tranquillitas, imperturbatio.
Ἀτάραχος.ϗ.ὁ.ἡ. quietus.
Ἀταρβίζομαι. timeo, ἀταρβὴς φαίνομαι.
Ἀτάρβιτα. intrepidè.
Ἀτάρβητος.ϗ.καὶ
Ἀτάρβιτος.ϗ.ὁ.ἡ.καὶ
Ἀτάρμυκτος. intrepidus, audax, ſecurus, ἀπὸ τοῦ μύειν. ἢ ὅτι ταρμύσσειν τὸ φοβεῖν, ὡς Λυκόφρων. Etym. ἀσκαρδάμυκτος. Item non conniuens. Euphorion ἀτάρμυκτον ὄμμα τρέπων.
Ἀταρνον.ϗ.τὸ. ferramentum in medio rotæ.
Ἀταρπιτός ϗ.ἡ.καὶ
Ἀταρπός.ϗ.ἡ. uia, ἡ εὐθεῖα ὁδός, δι᾽ ἧς οὐκ ἔστι τραπῆναι καὶ ἐκπεσεῖν. παρὰ τὸ τρέπω ἢ στέρησιν. ἢ καὶ παρὰ τὴν ἐπίτασιν, ἵν᾽ ἡ πολύτροπος, καὶ εἰς πολλὰ σχιζομένη ὁδός. Etym.
Ἀταρτηρός.ϗ.ὁ.ἡ. conuiciatorius, durus, grauis. ἀντὶ τοῦ ἀτηρός. παρὰ τὴν ἄτην, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν. Etym.
Ἀτασθαλία.ας.ἡ. ſuperbia, cõtumacia, ſtoliditas, proteruitas, peccatum, inſcitia, quidam à θαλία deducũt, ut ſit, proteruia in conuiuio, aut ad menſam patrata. Euſt. Iliad. 9.
Ἀτάσθαλος.ϗ.ὁ. proteruus, ſtolidus, iniuſtus, impius. παρὰ τὸ ἀτῶ, τὸ βλάπτω. Etym.
Ἀτασθάλλω.μ.αλῶ.π.κα. inepte ago. Neut. abſol.
Ἄταυροι. boues quædam uocabãtur in Epiro uenere intactæ, ut incrementum ampliter acciperent. Vide ἀπόταυροι.
Ἀταύρωτος.ϗ.ὁ.ἡ. expers coniugij, uirgo, quaſi tauri expers. Eſt autem ταῦρος non ſolum animal, ſed interdum etiam membrum uirile. Vide in Chiliad. Eraſmi. Ariſtoph. Liſiſtr. οἴκοι δὲ ἀταύρωτη διάξω τὸν βίον.

Ἄταφος.ου.ὁ.ἡ.inſepultus.

Ἀτάω.noceo.

Ἅτε.tanquã, utpote,nimirũ,nempe, ſiquidem, quanquam,quando:

Ἄτεγκτος.ου.ὁ. durus, rigidus, inflexibilis, immobilis, qui liquefieri nequit,ſtupidus,intractabilis,ὁ μὴ τεγγόμενος καὶ μαλαττόμενος.

Ἅτε δὴ.poſtquam.

Ἀτειρὴς.έος.ὁ.ἡ.indomitus,magnus.

Ἀτείχιστος.ου.ὁ.ἡ.non cinctus muro.

Ἀτέκμαρτος.ου.ὁ.ἡ. inconiecturabilis, ignoratus.

Ἀτέκμαρτος ὄρνις.auis non auguralis,quæ in uolatu nullum augurij indicium monſtrat.

Ἀτέκμαρτος γαστὴρ apud Oppianum inexplebilis, nunquam ſaturatus uenter.

Ἀτέκμαρτα. τὰ. quæ nullis notis deprehendi poſſunt.

Ἀτεκνία.ας.ἡ. ſterilitas, de mulieribus ſolum. Ariſtot.& liberorum ac prolis orbitas ac penuria Platoni.

Ἄτεκνος.ου.ὁ.ἡ.orbus,filijs carens,ſterilis.

Ἀτέλεια.ας.ἡ.immunitas.

Ἀτελὲς. defectus,ſubſtantiuè.

Ἀτελείωτον.καὶ

Ἀτέλεστον,τὸ ἀδύνατον τελεσθῆναι, quod perfici nequit.

Ἀτέλεστος.ου.ὁ.ἡ.nõ initiatus,nõ afflatus numine.

Ἀτελεύτητος.ου.ὁ.ἡ. imperfectus,fine carens,ἀτελής.

Ἀτελῆ. τὰ. apud Demoſt. de bonis dicitur quæ in cenſum non ueniunt,bona immunia.

Ἀτελὴς.έος.ὁ.ἡ.imperfectus, nondum perfectus & abſolutus,immunis, ἀδάπανος. nihil inſumẽs,à τέλος. Differt ab ἀτέλεστος.uide Ammõ.

Ἀτέλλω.μ.τελῶ.π.κα.lætor,augeo.ἀτάλλω.

Ἀτελώνητος.ου.ὁ. improfeſſus. Vnde ἀτελώνητοι merces dicebantur improfeſſæ, quarum nomine negociatores uectigal non pependerant. Bud. in Annot.

Ἀτέμβιος.miſer,querulus.

Ἀτέμβομαι.moleſtè fero,conqueror.Apollon.

Ἀτέμβω.μ.ψω.π.φα.priuo, afficio dolore.εἰς ἄτην ἐμβαίνω.Actiu.accuſ.

Ἀτενὲς.attentè,immotis oculis,εἰς τὸ ἀτενὲς,idẽ. Vnde ἀτενὲς ὁρᾷν. fixius intendere oculos,fixis oculis intueri.

Ἀτενὴς.έος.ὁ.ἡ. fixus, attentus,rigidus,auſterus. Huic opponitur σκαρδαμυκτός.

Ἀτενίζω.μ.ίσω.π.ικα.intendo, fixis oculis intueor. Actiu.datiuo iung.

Ἀτενισμὸς.ου.ὁ.intuitus continuus.

Ἄτερ.fine,ſeorſum.cum genitiuo.

Ἀτέραμνος.ου.ὁ.durus,infrãgibilis,inſuperabilis, incoctilis; uel ut Gaza reddit, incoctibilis,apud Theophraſtum, qui hoc uocabulũ propriè de leguminibus uſurpat. ἀτέραμνον ὕδωρ,cruda aqua.Item ſemen contumax,ſterile, infructuoſumq́;,ἀτέραμνον Plutarch. dicitur, cuiuſmodi & κεράσβολον, quod in cornua boum impegit.

Ἀτεράμων.ονος.ὁ.ἡ. idem. ἀτεράμων ἀνὴρ,inexorabilis & durus,ferreus,immitis,indomitus. Ariſtoph.Veſpa.μὴ δ' ἀτενὴς ἄγαν γ', ἀτεράμων τ' ἀνήρ.

Ἀτεργάτις.deæ cuiuſdam nomen. Cæl. libro 12. capite 37.

Ἀτερηδόνιστος.ου.ὁ.ἡ.à teredinibus & tineis non roſus.

Ἀτερμάζεστον.infirmũ,impfectũ,abſq; fũdamẽto.

Ἀτέρμων.ἄπειρος.

Ἀτέροιον.ſeorſim,τὸ ἑτέρωθεν.

Ἄτερος,Atticè pro ἕτερος. Vnde θἀτέρῳ,θάτερον.Bud.Com.

Ἀτερπὴς.έος.ὁ.ἡ. iniucundus.

Ἄτερπνος.inſomnis,quaſi ἀτέρυπνος.

Ἄτερπος.ου.ὁ.apud Homerũ, & ἀτερπὴς.έος.moleſtus,ingratus.

Ἀτετόν.album,contemptum.

Ἀτευτος.iniucundus.

Ἀτευχὴς.έος.ὁ.ἡ.inermis.

Ἀτεχνὴς.ὁ.ἡ.qui eſt ſine fraude & dolo.Etym.

Ἀτεχνία.ας.ἡ, ruditas,imperitia,nulla ars, interprete Quintil.

Ἄτεχνος.ου.ὁ. qui eſt ſine arte, & ἄτεχνος, πίστις, inartificialis probatio apud Rethores.

Ἀτέχνως. προσφυόμενον, incurioſè,negligenter, ſine arte,ruditer,inſcitè,inſcienter.Etym.

Ἀτεχνῶς. circumflexum, ſignificat uerè, ſedulò, ſine fraude & fuco,reuera,ſine dolo,dubio procul,manifeſtè,firmè,tutò, palàm. Etym. Itẽ ualidè,ſtrenuè.Vide Ammonium.

Ἀτέω.μ.ήσω.π.ηκα. negligo. Actiu. accuſatiuo iungitur,& ἀτέοντες, nihil curantes.Homer. & Herm.

Ἄτη.ης.ἡ nocumentum,detrimentum,noxa,calamitas. Item dea quæ noxas ac turbas ſolet immittere rebus mortalium,ab ἄω.id eſt βλάπτω, quod ἄσω facit in futuro, unde ἄτη pro ἄση, mutato σ in τ uel à τῶ, id eſt λαμβάνω, ἡ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἄτη, ἣν οὐδεὶς θέλει λαβεῖν. Vide prouerb. Ira omnium tardiſſimè ſeneſcit.& Bud. de Aſſe. De Ate dea noxarum, uide in Chiliad.Eraſmi.

Ἀτηρότερον.ου.τὸ.ſeuerius.

Ἄτηκτος.ὁ.illiquefactibilis.

Ἀτημελέω.μ.ήσω.π.ηκα.non curo,abijcìò curã.

Ἀτημέλητος.ου.ὁ.ἡ. incuratus, inornatus, neglectus.

Ἀτημελῶς.

Ἀτημελία.ας.ἡ.negligentia,contemptus.

Ἀτημελῶς,uel ἀτημελήτως.negligenter,inornatè,indoctè.

Ἀτλάω.laboro,μοχθέω.

Ἀτηρής.έος.ὁ.ἡ.καὶ

Ἀτηρός.οῦ.ὁ. nocuus,inſuperabilis,intractabilis, durus,contumelioſus.

Ἄτης.Bacchi epitheton.

Ἀτθίς.ἡ.Attica.

Ἀτίζω.μ.ίσω.(inter anomala in Appendice futurum ponitur ἀτίζω) π. ικα.uilipendo, ſperno. παρὰ τὸ τίω,τὸ τιμάζω.Actiu.accuſ.iung.

Ἀτιθάσσευτος.ου.ὁ.ἡ.implacabilis.

Ἀτίθασος.ου.ὁ.ἡ.aſper,indomitus,ἀνήμερος,ἄγριος.nam τιθασσεύειν cicurare eſt.

Ἀτιμαγελεῖν.dehoneſtare,faſtidire,ſeorſum paſci à grege,ac armento ſecedere. proprium taurorum. uide prouerb. Abijt taurus in ſyluam.

Ἀτιμάγελος. ὁ. qui à conuictu abhorret. ὁ μὴ συναγελαζόμενος. Vide Chiliad. Eraſmi.

Ἀτιμάζω.μ.άσω.π.ακα.dehoneſto,deſpicio, negligo,paruiduco. Item inſigni ignominia ob ſcelus patratum aliquem afficio, quod notare Iuriſconſulti dicunt. Bud.Com. Actiu. accuſ.

Ἀτιμοῦν & ἀτιμάζειν. apud Ammonium diſtinguuntur.

Ἀτιμαλφεῖν.contemni,τιμὴν οὐκ εὑρίσκειν.

Ἀτιμέω.μ.ήσω.π.ηκα.ἀτιμάω,uel ἀτιμόω, ἀτιμάζω Vide in Ammonio.

Ἀτίμητος.contemptus,aduena.

Ἀτιμία.ας.ἡ.ignominia,infamia,dedecus.

Ἀτιμοποιός.οῦ.ὁ.famoſus.

Ἄτιμος.ου.ὁ.ἡ. ignominioſus, contemptus, uilis,abiectus,notatus infamia. cui opponitur ἐπίτιμος cuius cædes non debet mutari, & uelut fortunis omnibus euerſus, qui ciuilia iura non retinebat. Cui ſimiles fuerunt, quos Latini priſci inteſtabiles uocarunt. Horat. Inteſtabilis & ſacer eſto. Bud. Com. uocabãtur etiam ærarij quos Græci ἀτίμους dixerunt,hoc eſt ciues qui à muneribus publicis ſunt excluſi. Tit. Liuius, his ſuperioribusq; illis equi dempti qui publicum equum habebant, tribuq; moti ærarij omnes facti.

Ἀτιμόω.μ.ώσω.π.ωκα. uitupero, priuo honore, ignominia noto. Accuſ.

Ἀτιμοῦσθαι.infamia notari.

Ἀτιμωρητί.impunè.

Ἀτιμώρητος.ου.ὁ.impunis,inultus.

Ἀτίμως.ignominioſe. Ἀτίμως ἀφεθείς, ignominioſe miſſus.

Ἀτίμωσις grauioris ſupplicij inſtar erat.Bud.Cõ.

Ἀτιμωτικῶς.idem quod ἀτίμως.

Ἀτίνακτος.ου.ὁ.ἡ.inconcuſſus.

Ἀτινοῦν.quæ igitur,ἅτινα οὖν.

Ἀτισανδρεῖν. contemnere, ſuperbire, ἀτιμάζειν ἄνδρα.

Ἀτιτάλλω.μ.αλῶ.π.κα. nutrio ab infantia,manibus criſpo, puerum delicatè & curioſè nutrio. ἀταλός enim eſt νήπιος.unde ἀτάλλω, & ἀτιτάλλω.Accuſ.iung.

Ἀτίτης. iniquus, ἄδικος. Et ἀτιτεῖν, ἀδικεῖν. ſed ἀτίτης,ου.ὁ. ὑ. ἀτιμώρητος, ἄπορος, ἄτιμος, inultus apud Aeſchylum.

Ἄτιτος.ου.ὁ.ἡ.inhonoratus,impunis,immunis, inultus.

Ἄτλας.αντος.ὁ. uiri nomen. Item uertebra colli quæ pondus ſuſtinet.

Ἄτλατος.ſiue ἄτλητος.ου.ὁ.ἡ.intolerabilis.

Ἀτλησία.impatientia.

Ἀτλητέω.uel ἀτλατέω.μ.ήσω.π.ηκα. male tolerans ſum,ignoro,timeo.

Ἄτμα.purgatio,κάθαρμα.

Ἀτμενία.ας.ἡ.ſeruitus,δουλεία,δυστυχία.

Ἄτμενος.& ἀτμὴν non modo ſeruum ſignificat, ſed etiam ingenuum in ſeruitutē redactum,ut de θὴς in Ammonio.

Ἀτμενύω.ſeruio. apud Nicandrum ἀτμεύω rectius.

Ἀτμογνώμητος.ſtultus,ſeruilis.

Ἀτμή.ῆς.ἡ.ſpiratio, ἀτμίς.

Ἀτμήν.ένος.ὁ.ſeruus,quaſi ἀτιμήν.

Ἄτμητος ου.ὁ.non caſtratus,illæſus,non ſciſſus.

Ἀτμίζω.μ.ίσω.π.ικα.ſcateo,exhalo,uaporo, ἀναθυμιάζω.Neutr.

Ἀτμίς.ίδος.ἡ.uapor,aura.

Ἀτμός.οῦ.ὁ.uapor,fumigatio.

Ἀτόκιον.τὸ.medicamen omne quod ſterilitatem inducit,& uim concipiendi adimit.

Ἄτοκος.ου.ἡ.ſterilis, aut quæ nondum peperit.

Ἀτολμία.ας.ἡ.puſillanimitas.

Ἄτολμος.ου.ὁ.ἡ.timidus,trepidus.

Ἄτομος.ου. ὁ. ἡ. ἄτμητος, indiuiduus, inſecabilis,minutus.Dicũtur item ἄτομοι,minuta quędam corpuſcula, qualia uidemus in ſole, cum per feneſtram radios ac lumen immiſerit. Ex quibus omnia oriri atq; in eadem reſolui quidam aſſeuerabant. Cic.lib. de Finibus corpora indiuidua uocat, & alibi leuia ac rotunda corpuſcula.Sic dicti, quòd ob paruitatem diuidi aut ſecari non poſſunt.Ἐν ἀτόμῳ,in puncto tẽporis,illico,in momento.

Ἀτονέω.μ.ήσω.π.ηκα.deficio,debilitor,defigor, hoc eſt laceſſo,defatigorq; ac uiribus attonitorum more loquor.Hermol.in Plin.Accuſ.

Ἀτονία.ας.ἡ.languor,debilitas,remiſſio.Significat item affectionē quandam ſtomachi, quando non eſt tenax cibi.

Ἄτονος. ου. ὁ. ἡ. ineffi[c]ax.
Ἄτοξος. ου. ὁ. ſine arcu.
Ἀτόπαστον. quod coniectura non licet aſſequi.
Ἀτόπημα. flagitium, facinus.
Ἀτοπηματοποιός. facinoroſus.
Ἀτοπία. ας. ἡ. abſurditas.
Ἄτοπος. ου. ὁ. ἡ. abſurdus, importunus, inſolens.
Ἀτόρευτος. incœlatus, non cœlatus.
Ἄτος. ου. ὁ. inſatiabilis, ἀκόρεστος. per craſin pro ἄατος. ἀπὸ τοῦ α, καὶ τοῦ ἄσαι τοῦ κορέσαι.
Ἀτραβατικός. xerampelius color, uiteis frondibus arefactis ſimilis. unde & nomẽ ſumptum. Vſurpatur & à Latinis. Certum enim uitis genus adulto iam autũno pampinis rubet uelut cruẽtatis. Roſa uulgo dicitur ſicca. Hæc neſcio quis Cuculus ex Antonij Thyleſij de coloribus libello huc adſcripſit, cũ tamen apud Græcos authores hoc uocabulum non reperiatur, & apparet ſemi græcum ac ſemilatinũ, à uerbo βάπτω, & colore quem atrũ dicunt Latini. Atrabapticas ueſtes (idẽ Thyleſius inquit) in quibus purpura nigreſcit, aliqui appellauerunt.
Ἄτρακτος. ου. ὁ. fuſus, id eſt penſum. Sophoc. etiam pro ſagitta extulit. Item apud Pollucem lib. 1. pars mali nauticæ ſupra antemnam.
Ἀτρακτυλίς. ίδος. ἡ. herba eſt, ex qua mulieres ruſticę fuſos ſibi conficiunt, quam & Plin. atractylia uocat. Dioſcor. & Theophraſtus.
Ἀτράνωτος. obſcurus, non planus factus. Bud. Commen.
Ἀτραπητός. ἡ. uia anguſta, extra quam diuertere non licet.
Ἀτραπίζω. eo, uado.
Ἀτραπιτός. οῦ. ἡ. pro ἀταρπιτός. κοινὰ
Ἀτραπός. οῦ. ἡ. uia, diuerticulum, ſemita quæ diuerſa eſt à uia plauſtrorum, quam regiam uocant: ſignificat & muſtum, uinum recens expreſſum. παρὰ τὸ τραπεῖν, τὸ πατῆσαι, ſic Orus. Etym.
Ἀτράφαξις holeris genus, Romanis Atriplex. παρὰ τὸ ἀδρῶς αὔξεσθαι. Theophraſto ἀνδράφαξις. Dicitur & χρυσολάχανον, à floſculis aurum imitantibus. Dioſcorid. ἀτράφαξις mendax, prouerbium. Vide Eraſmum.
Ἀτρέκεια. ας. ἡ. ueritas.
Ἀτρεκέω. uere dico, ἀκριβόω.
Ἀτρεκέως. uerè.
Ἀτρεκής. έος. ὁ. ἡ. uerus.
Ἀτρέμας. uel ἀτρέμα. quietè, ſubmiſſè, paulatim.
Ἀτρεμέω. μ. ήσω. π. ηκα. quieſco, ſto intrepidus. Neutrum.
Ἀτρεμὴν ſanitas, ὑγεία.
Ἀτρεμῆον. inconcuſſum, ἀσάλευτον.
Ἀτρεμία. ας. ἡ quies, immotio.
Ἀτρεμίζω. τὸ ἠρεμῶ. immotus ſum, animo tranquillo ſum.
Ἀτρεπτος. ου. ὁ. ἡ. immutabilis, rectus.
Ἀτρέπτως. immutabiliter, rectè, ὀρθῶς.
Ἀτρεστός. ου. ὁ. ἡ. intrepidus, acer, immutabilis. à τρεῖν τὸ φοβεῖσθαι. unde & ἀτρεύς.
Ἄτρητος. ου. ὁ. non cauus, non foratus.
Ἄτρητοι quibus ani meatus coaluit. & ἄτρητοι τῶν γυναικῶν μόρια dicũtur mulieres, quibus concreta ſunt genitalia, uel morbo, uel natura, cuiuſmodi uaccam fuiſſe Perinthi tradũt, nimirum cui excrementum extenuatum per ueſicam tranſmittebatur.
Ἀτρίακτος. ου. ὁ. infractus, inſuperabilis, inuictus, ἀήττητος.
Ἀτριβής. έος. ὁ. ἡ. nõ tritus, inuſitatus, inuiolatus.
Ἀτριβί. ſine detrimento, uel mora.
Ἀτρίγετος. ου. ὁ. ἡ. turbulentus.
Ἄτριον. tenuis textura.
Ἀτρίπτος. ου. ὁ. infractus, laboris inexpertus, inſuetus, & ἀτρίπτος ὁδός. ἡ. μὴ τετριμμένη, uia non trita.
Ἄτριψ. ὁ. inexercitatus, indoctus.
Ἄτρομος. ſiue ἀτρόμητος. ου. ὁ. ἡ. intrepidus.
Ἀτροπία. improbitas, & inciuilitas morum, temeritas.
Ἄτροπος. ου. ὁ. ἡ. immutabilis ac perpetuus & æternus, unde Theocrit. in Comaſte Endimionis ſomnum uocat ἄτροπον.
Ἄτροπος. ου. ἡ. Atropos, una ex Parcis, quæ diſpenſatrix interuallorum dicitur: quia finem uitæ in poteſtate habere putatur, & quaſi interuallũ uitæ metiri. Dictam putãt ab α & τρέπω. quòd ſit inexorabilis: uel (ut Ariſtot. De Mundo inquit) quia τὰ παρελθόντα πάντα ἄτρεπτά ἐστι. Ea enim quæ tranſierunt, retrorſus agi nequeunt. Vnde & pro tẽpore uitæ exacto ponitur.
Ἀτροφία. una eſt ex ſpeciebus tabis, quando corpus nõ alitur, neq; ægroti ſe colligere poſſunt. Bud. Com. Eſt item eo nomine affectio quæ oculum minorem humilioremq; efficit, de quo Aegineta libro tertio. Celſus imminutũ oculum uocat.
Ἄτροφος. ου. ὁ. ἡ. non alens, cui τρόφιμος opponitur. Dicimus ἄτροφον ὕδωρ, ut quædã rigua, ἄτροφα. ἄτροφος τυρός, ὁ πολυσομένος, Laconibus. Eſt etiam ὁ μὴ τρεφόμενος, impaſtus. Atrophi ſunt (inquit Plin. lib. 22. & 26.) qui cibum non ſentiunt. Contendit Manardus medicus contra Marcel. Virgiliũ clariſsimũ doctiſsimumq; uirum ἄτροφον potius denotare rem exigui quàm nullius nutrimenti, & corpora ἄτροφα, non quod penitus non nutrian tur,

A T.

tur, ſed quod uix & non plenè ac rectè.

Ἀτροφῶ. tabeſco, alimenta non ſentio, intereo, non nutrior.

Ἀτρύγετος. ου. ὁ. ἡ. infructuoſus, qua ratione elementis omnibus præterquã terræ competere iſtud epitheton annotat. Euſt. Iliad. ο. uel profundus, ſic maris fuerit Epith.

Ἀτρυγηφάγος. πολυφάγος.

Ἄτρυγος. ὁ. purus, ſine fece.

Ἀτρύπητος. ου. ὁ. ἡ. imperforatus, nullo foramine peruius.

Ἀτρύπονος. ærumnoſus, πολύπονος.

Ἄτρυπον. τὸ. illaborioſum, ἀκάματον.

Ἀτρύτονος. ου. ὁ. ἡ. indomitus.

Ἄτρυτος. ου. ὁ. ἡ. indomitus, infructuoſus, infatigabilis, uiolentus, quem nullus labor ſatis uexare poteſt, nec domare, intollerabilis.

Ἀτρυτώνη. ης. ἡ. indomita, indefeſſa, imperculſa. Mineruæ epitheton, quòd bellicis laboribus non defatigetur.

Ἀτρύφητος. ου. ὁ. qui non eſt mollis.

Ἄτρω. exilio.

Ἀτρώς. ῶτος. ὁ. καὶ

Ἄτρωτος. ου. ὁ. ἡ. inſaucius, inuulnerabilis.

Ἄττα. tenui ſpiritu. quædã ἄσσα. Ammonius.

Ἅττα. denſo ſpiritu. quæcũq;, quæ ἅτινα, ὅσα, ποῖά τινα, ἅσσα. Ammonius.

Ἄττα. penanflexum, uox eſt, qua minores honorant maiores, ut in epigrammate. ἄττα γέρον δός μοι καλεῖ γάμος. Et Iliad. θ. φοῖνιξ ἄττα γεραιέ: uerba Achillis ad Phœnicem.

Ἀτταβυγᾶς. καὶ

Ἀτταγᾶς. auis Ionica paluſtris, uarijs coloribus, κατάστικτος ποικίλοις πτεροῖς. Attagen. Dictũ antiquitꝰ fuit in ſeruos ſtigmaticos. Ariſtoph. Auib. εἰ δὲ τυγχάνει τις ὑμῶν δραπέτης ἐστιγμένος, ἀτταγᾶς οὗτος παρ' ἡμῖν ποικίλος κεκλήσεται. Cæl. lib. 13. cap. 54. Apud Ariſtotelem ἀτταγὴν. ὁ. Gaza uertit Attagenam: Vide Aelianũ, Oppianum de aucupio, & Chil. Eraſmi.

Ἀττάλεια. ας. ἡ. ciuitas Pamphiliæ maritima.

Ἄττανος. τὸ. ſartago, τήγανον, & placenta, quam alias ἀττανίτην καὶ τηγανίτην uocant.

Ἄττα ποτέ. quæ quidem.

Ἀττάραχος. leuiſsimum & minimum aliquid. οἷον αἱ ἀπὸ τῶν ἄρτων φλύκταιναι, ἢ ψίχαι. Latini puſulam uocant, quæ in coquendo pane ſolet aſſurgere, & hectam uel hetam.

Ἀττέλεβος. ου. ὁ. ἀκρίς. Apud Ariſtotelem ἀττέλαβος ſcribitur. Gaza uertit brucum.

Ἄττεσθαι. ſaltare.

Ἀττική. ἡ. Vide Ἀθῆναι.

Ἀττικίζω. ſequor partes Athenienſium, uel Atticè loquor.

Ἀττικισμός. οῦ. ὁ. ſermo Atticus, ſtudium erga Athenienſeis, non de lingua tantum, ſed etiam fauore belli.

Ἀττικιστής. οῦ. ὁ. Atticiſta, Atticæ linguæ ſtudioſus.

Ἀττικόν. οῦ. ſpecies nummi eſt. Attica Muſa, eloquentia, fides, & huiuſmodi plura, uide in Chiliad. Eraſmi.

Ἀττικουργές. τὸ. ad modum Atticorum factum.

Ἀττύζηλον. τὸ. terribile.

Ἀττύζω. obturbo, increpo, terreo.

Ἄττω, ſiue ἄσσω. ſalio, exilio, aſsilio, impetum facio, τὸ ἅλλομαι, καὶ ἀτάκτως φέρομαι. Demoſt. Ἄττων δεῦρο κἀκεῖσε, huc & illuc proſiliens. Ab αἴσσω, ſubſulto huc & illuc.

Ἀτυζόμενος. ου. ὁ. fugiens, timens, triſtis.

Ἀτύζω. μ. ύξω. π. χα. domo, reddo attonitum, ἐκπλήττω. Actiu. accuſ.

Ἀτυζηλός. terribilis, ἐκπληκτικός.

Ἄτυκτος. ου. ὁ. ἡ. non factus, infectus, inornatus.

Ἀτυλόν. paruum, ignobile.

Ἄτυμβος. inſepultus, inhumatus.

Ἄτυποι. qui non ſatis expedito plectro linguæ utuntur, quaſi aërem non ferientes, uel quaſi non ſatis uerba exprimentes conformantéſue. Sic item dici poſſunt, qui decenti & iuſta membrorum forma carentes uelut monſtroſi ſunt, cuiuſmodi Homerus Therſitem deſcribit Iliad. β.

Ἀτυράννευτος. ου. ὁ. liber à tyrannis.

Ἀτύρωτον γάλα. lac non denſatum in caſeum.

Ἀτυφία. ας. ἡ. alacritas, humilitas, ταπεινοφροσύνη.

Ἄτυφος. humilis, ἀκενόδοξος.

Ἀτυχέω. μ. ήσω. π. ηκα. non compos ſum uoti. τὸ μὴ κατορθῶ καὶ ἀποτυγχάνω, cui opponitur εὐτυχῶ. Genit. aduerſam incurro fortunam, affligor apud Iſocratem. Item patior repulſam, fero & accipio repulſam, cuius cõtrarium hac ſignificatione eſt τυγχάνω, quod eſt impero.

Ἀτύχημα. ατος. τὸ. infortunium, res aduerſa.

Ἀτυχής. έος. ὁ. ἡ. impos uoti.

Ἀτυχὴς ἐπαίνων dicitur expers laudis, ἀμέτοχος.

Ἀτυχθείς. turbatus, attonitus, aduerſatus. ἐκπλαγείς, μὴ βουλόμενος τυχεῖν, ἀλλ' ἀποστρεφόμενος.

Ἀτυχία. ας. ἡ. infortuniũ. τὸ δὲ μὴ δι' ἑαυτόν, inquit Ariſtot. in Rhet. ad Alex. ἀλλὰ δι' ἑτέρους τινάς, ἢ διὰ τύχην μηδὲν ἀποτελεῖν τῶν βουλευθέντων καλῶς ἀτυχίαν τίθει.

Ἀτύω. ἀτύζω.

Ἀτυχόν. moderatum, μέτριον.

Ἄτω. μ. σω. ſaucio, noceo, lædo. Aoriſt. α. ἆσα uel reſoluto α in duo breuia ἄασα, uehementer nocui. Vnde & ἀασάμην, &c. Bud. Com.

Αὖ. iterum, cõtrà, è diuerſo, retro, poſt Bud. Com. Ariſtoph. αὖ, αὖ, ad imitationem latratus canum.

Αὖα. τά. ligna ſicca. Etym.

Αὐαίνομαι. μ. ὅμαι. accendo, exicco, corrumpo, areſco, contabeſco.

Αὐαίνω. μ. ανῶ. ſicco, arefacio. Accuſ.

Αὐαλέος. ȣ. ὁ. aridus, ſiccus. ſed αὐαλός, ὁ διόνυσος.

Αὐάνθη. arefactus eſt, ἐξηράνθη.

Αὔανσις. ιος. ἡ. ariditas, ſiccitas, tabes plantarũ. Galen. ait. αὔανσιν dici in ſtirpibus quod in animalibus γῆρας. καὶ γὰρ ἐκεῖνο (inquit) γῆρας ἐστὶ φυτοῦ δι' ὑπερβάλλουσαν ξηρότητα γινόμενον. Eſt enim & ſtirpis ſeniũ, ſiccitatis exceſſu proueniens. Bud. Com.

Αὐαντική νόσος. morbus exiccans corpus, ut tabes, & phthiſis.

Αὐαρά. τά. nuces, auellanæ.

Αὐασμός. ȣ. ὁ. ſiccitas.

Αὐγάζομαι. μ. άσομαι. π. σμαι. reſpicio, ſpeculor, θεωρῶ. Etym. Accuſ.

Αὐγάζω apud Pindar. pro eodem.

Αὐγεαί. αἱ. Augeæ. urbs Locrenſis, & altera Laconica.

Αὐγεῖν. dolere, ἀλγεῖν.

Αὐγή. ῆς. ἡ. oxytonum. ſplendor, aurora. παρὰ τὸ ἄγω, δι' ἧς ἀγόμεθα. Etym.

Αὔγη. ης. ἡ. Auge, mulieris nomen: paroxytonũ: Cyrillus.

Αὔγιον. ȣ. aliqui uocant rutam.

Αὐγοειδές. ſplendidum, ἀστροειδές, αἴθριον.

Αὐγοστεῖον. forum ubi obſonia ueniunt.

Αὐδάζω &

Αὐδάω. loquor, uocem emitto.

Αὐδή. ῆς. ἡ. uox, oratio, nuncius. παρὰ τὸ αὐγή κατὰ τροπὴν, δι' ἧς αὐγάζεται τὰ τοῦ νοῦ. Etym. ἢ παρὰ τὸ ἄω, τὸ φωνῶ, καὶ τὸ δέω, τὸ διδυμῶ, quaſi συνδεδεμένη, καὶ γνωρίμιος αὐδή. Hinc audio uerbum apud Latinos deduci nonnullis placet.

Αὐδήεις. εντος. ὁ. loquens. Item clarus, celebris, glorioſus, ὁμοιόφθογγος, ſimilis loquelę. Etym.

Αὐερύειν. retrahere, εἰς τὸ ὀπίσω ἕλκειν.

Αὐθάδεια. ας. ἡ. contumacia, pertinacia, procacitas, quaſi αὐτοαρέσκεια, ab ἅδειν, placere. Euſt. Iliad. ε.

Αὐθάδης. εος. ὁ. ἡ. contumax, pertinax, pręfractus qui non poteſt à propoſito abduci, audax, ſibi placens. ἅδειν γὰρ τὸ ἀρέσκειν. Etym.

Αὐθαδίζομαι. μ. ισομαι. π. ισμαι. ſiue αὐθαδιάζομαι. ſum contumax. depon. abſol.

Αὐθαδόστομος. ȣ. ὁ. contumaci ore & temerario.

Αὐθαδῶς. contumaciter.

Αὐθάδεις. οἱ. qui ſunt abſoluti iuris.

Αὐθαίμονες. οἱ. fratres, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ αἵματος.

Αὐθαίρετος. ȣ. ὁ. ἡ. ſimplex, uerus, manifeſtus, breuis. Etym. per ſeipſum eligens, ſpontaneus, ſæpius tamen ultrò aut ſua ſponte, homicida ſui ipſius.

Αὐθέκαστος. ȣ. ὁ. ἡ. inconſulto iudicãs. id eſt indicta cauſa, ptinax, moroſus, præfractus, ſuo quodam inſtituto uiuens, expersq; ſenſus communis. Vulgus hominem ſuorum morum uocat.

Αὐθεντέω. μ. ήσω. π. ηκα. dominor.

Αὐθέντης. ȣ. ὁ. αὐτεξούσιος. author, qui eſt propriæ poteſtatis, dominus, ductor, qui ſua manu pulſat uel cædit, uel pugnat, qui etiam αὐτόχειρ appellatur. & ſimpliciter ꝑ percuſſore. ſignificat & qui ſeipſum occidit. ὁ ἑαυτὸν βάλλων τοῖς ἔντεσιν, ὅ ἐστι βέλεσι. uide Etym. Gaza libro περὶ μηνῶν ait hoc uocabulum olim tantum ſignificaſſe τὸν αὐτόχειρα, poſtea uerò & ſupra mille annos ſignificare cœpiſſe, quod apud Latinos author ſignificat. Bud. Com. Αὐθέντης, οὐχ ὁ δεσπότης, ἀλλ' ὁ αὐτοεντής, καὶ αὐτοχειρία φονεύς, ὁ καὶ αὐτοφόντης, ex Aelio Dionyſio. Euſtat. Iliad. α.

Αὐθεντία. ας. ἡ. poteſtas, authoritas. Bud. ibidem.

Αὐθεντικῶς. cum authoritate.

Αὐθημερόν. hoc ipſo die.

Αὐθημερίζω. eodem die redeo.

Αὐθήμερος. ȣ. ὁ. ἡ. per unum diem durans.

Αὐθι. illic, iſtic, per ſyncopam ab αὐτόθι. πάλιν Ammonius diſtinguit ab αὖθις.

Αὐθιγενής. έος. ὁ. ἡ. καὶ

Αὐθιμιγενής. έος. ὁ. ἡ. indigena, αὐτόχθων.

Αὖθις. iterum, contrà, aduerſo, in poſterum. Soli futuro coniungitur. Differt. ab αὖθι, & ab αὖτις Ammonius.

Αὐθόμαιμος. conſanguineus, Lycoph. uocat αὐθομαίμους, ex eodem genere oriundos.

Αὐθομολογούμενος. ὁ. ſignificans, profitens.

Αὐθότε. fortaſſe.

Αὐθυπόστατον. per ſe ſubſiſtens.

Αὐθωρόν. eadem hora.

Αὐλά. πανδέκτης.

Αὐλαία. ας. ἡ. locus ante aulam, tentorium, aulæa atrium. τὸ τῆς σκηνῆς. παραπέτασμα.

Αὐλαῖον. ſtragula, plage, uelũ picturis intertextis uariegatum. παραπέτασμα, περίστρωμα, τάπης. Bud. in Annot. poſt.

Αὖλαξ. κος. ὁ. ſulcus.

Αὐλαρος. cuſtos domus, αὐλωρός, οἰκοφύλαξ.

Αὐλαχα. ἡ. ὕννις. uomer.

Αὔλειον. ȣ. τὸ. ueſtibulum.

Αὔλειος. θύρα. atrium, & αὔλειος ὁδὸς, idem ἀπὸ τῆς ὁδοῦ πρώτης θύρας τῆς οἰκίας. Bud. Com.

Αὐλέτης. uillicus, ὁ ἀπὸ τῆς ἐπαύλεως.

Αὐλέομαι.

Αὐλέομαι. tibia cantantem audio, tibiæ cantu recreor.

Αὐλέω μ. ήσω. π. ηκα. tibia cano. Neutr. abſol.

Αὐλή. ῆς. ἡ. caula, ſepta ouium. Antiquis item dicebatur locus, ad quem capite condemnati ducebantur, poſtea dictus ἀργεῖον. Athenæus ſcribit hoc nomine ſignificari. διαπνεόμενον τόπον, hoc eſt perflabilem locũ. Vnde & apud Homerum ſemper ſubdialia per id intelligun tur. Hinc & αὔλας pro regijs uſurpamus, quòd ante ſe habeant ſubdialia & ampla loca. Cælius lib. 7. cap. 5. & Bud. Com.

Αὔλημα. ατος. τὸ. cantus ad tibiam.

Αὐλήρα. ſtabulum, habena.

Αὔλησις. ιος. ἡ. pulſatio lyræ.

Αὐλητηρία. theca tibiarum.

Αὐλητής. οῦ. ὁ. tibicen. ἀκροατής. αὐλῶν.

Αὐλήτης. ὁ. ſtabularius. ὁ. ἐν κόπρου ἐπιμελούμενος τῶν προβάτων.

Αὐλητρίς. ίδος. ἡ. tibicina.

Αὐλία. ſtabulum, ἔπαυλις.

Αὐλίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. pernocto, demoror, maneo, caſtrametor, ſtationẽ habeo, ſtabulor. depon. abſol. Bud. Com.

Αὐλίζω. μ. ίσω. π. ικα. in aula habito ſeu uerſor.

Αὐλικός. ὁ. citharœdus.

Αὐλίκουρος. cuſtos domus, φύλαξ malim αὐλίουρος.

Αὔλιοι. atrienſes, αὐλικοί.

Αὔλιος. ου. ὁ. ſtabulum. καὶ αὔλιος ἀστήρ, heſperus, apud Apollonium.

Αὖλις. ιδος. ἡ. tentorium, caſtra.

Αὐλίς. ίδος. ἡ. Aulis, ubi Græci caſtrametati ſunt, ex re nomen ſortita.

Αὐλίσκος. ου. tibicinula.

Αὐλισμός. pernoctatio.

Αὐλιστός. οῦ. ὁ. pulſans lyram.

Αὐλίσκιον. ου. τὸ. tibicinula.

Αὐλωπίας. ου. ὁ. αὐθίας, ſacer piſcis. Vide Aelianũ, & αὐθίας ſuprà: inferius αὐλωπίας per ω.

Αὐλοποιός. οῦ. ὁ. tibicen, & qui facit tibias.

Ἄϋλος. immaterialis, ἀσώματος.

Αὐλός. οῦ. ὁ. tibia, fiſtula, foramen. Hoc nomine ſignificatur figura qualibet in rectitudinem productior, uti eſt ſtadium, imò Pauſanias ſtadium interpretatur, teſte Euſt. Iliad. φ. & ſanguinis è naribus torrens. Item ferrum, iaculum omne prolixũ & ferri concaua pars, quam haſta præpilata ingreditur. Euſtath. αὐλὸς ὁ ἐπαῦ τὸ στενόν. ὅθεν καὶ ἔναυλοι, στενοὶ ποταμοί. Vocatur etiam ῥευστός, & apud Homerum ſaliens cruoris, id eſt τὸ ἀκόντισμα αἵματος. Odyſ. 22. Αὐτίκα δ' αὐλὸς ἀνὰ ῥῖνας παχὺς ἦλθεν αἵματος. Bud. Com.

Αὐλοτρύπης. ου. ὁ. qui tibias [illegible]icit.

Αὐλουρός. cuſtos domus. οἰκοφύλαξ, αὐλωρός, & αὐλίκουρος, & αὔλαρος alibi ſcribitur.

Αὐλῳδία. tibiæ cantus.

Αὐλῳδός. οῦ. cantor, ſenator.

Αὐλών. ῶνος. uallis, planities, pratum, locus floridus, mare, anguſtia, omne ſtrictum. locus aquam ducens, καὶ τὰ μεταξὺ τῶν φαράγγων στενὰ ἐπὶ μῆκος φερόμενα. Vnde διαυλωνίζοντα πνεύματα dicta ſunt Cæl. libro 7. cap. 5. Item αὐλὼν Aeſchylo foſſa, τάφρος.

Αὐλωνίζειν. ἐν αὐλῶνι διάγειν.

Αὐλωπίας. κοιλόφθαλμος. Superius per ο micron in ſecunda ſyllaba.

Αὐλῶπις. ιδος. locus in quo figitur criſta, galea, & tumulus tendens in acutum. αὐλῶπις λόγχη, à Sophocle haſta longa dicitur.

Αὐλωπός. οῦ. ὁ. habens oculos longos, inſtar tibiarum. de piſcibus quibuſdam dictum. ab αὐλός & ὤψ. Cæl. lib 7. cap. 5.

Αὐλωπὸς φιμός. ὁ. frenum quaſi fiſtulare, ab Aeſchylo dicitur ob tintinnabula quę freno inter puncta, ab equis inſpirata quendam tubę ſonũ reddunt. Euſt. Iliad. φ.

Αὔλωρος. αὔλαρος. Vide αὐλουρός.

Αὐξάνω. μ. ήσω. π. ηκα. παρατ. ηὔξανον. ἀόρ. ηὔξα. 207
(aliàs ηὔξησα) differt ab αὔξω. nam αὐξάνω creſcere ſignificat: αὔξω uerò augere. Τῇ τρυφῇ ἐναυξηθέντες, delicijs enutriti apud Herodian. Sic & Sueton. in Otho. In cuius domo creuerat, id eſt enutritus erat. Acuſ.

Αὐξέω. uerbum antiquum, idem quod αὐξάνω.

Αὔξη. ης. ἡ. incrementum.

Αὔξιμος. ου. ὁ. idoneus ad alendum,

Αὐξηρής. έος. ὁ. ἡ. procerus, auctilis, magnꝰ. Nican.

Αὔξησις. εως. ὁ. ἡ. augmentũ. de animantibus hoc dici ſolet, αὔξη & βλάστη de plantis.

Αὐξητικός. οῦ. auctiuus.

Αὖξις. ἡ. piſcis quidam. Theodorus apud Ariſtotelem auxumam & ſcordulam uertit.

Αὖξις. ιδος. ἡ. corpus apud Nicand.

Αὔξω. creſco, augeor. αὐξάνομαι καὶ αὐξάνω, ἄνξησιν λαμβάνω. ἀμεταβάτως. ηὔξησε δέ τις ἕτερον, μεταβατικῶς.

Αὐονή. ῆς. ἡ. ſiccitas, mœror, clamor.

Αὖος. ου. ὁ. ſiccus, aridus, exuccus. ἀπὸ τοῦ α, καὶ ὕειν τὸ βρέχειν, κατὰ συναίρεσιν αὖος, opponitur χλωρῷ, teſte Euſt.

Ἄϋπνος. ου. ὁ. ἡ. inſomnis.

Αὔρα. ης. ἡ. aura, uentus lenior. penacutum eſt, teſte Gaza, qui dicit ultimam produci.

Αὐριάζειν. procraſtinare, horrere frigore.

Αὔριον. [illegible] ἐπὶ τὴν αὔριον, poſtero die Aeſchylus ἀντὶ τοῦ ταχέως poſuit.

Αὔριον ται. in auram abit, auolat, de pappo extulit Theon.
Αὐρός. ὁ. ὁ. diues, abundans.
Αὐσονες. reges. παρὰ τὸ αὔσω, τὸ ζλμῶ. οἱ πάντα ὑπὸλμῶντες τοῖς πράγμασιν.
Αὐσόν. ſiccum.
Αὐχαλέος. ſqualidus, auſterus. αὐαλέος.
Αὐστηρός. ὁ. auſterus, ſeuerus.
Αὔσω. audeo. ζλμῶ.
Αὐτάγγελος. ὁ. ὁ. nuncius, ſpontaneus. ὁ τὰ ἀφ' ἑαυτοῦ διαγγέλλων, καὶ μὴ ἑτέρου. Vide ἄγγελος in Ammonio.
Αὐτάγητος, uel αὐτάγητος. ὁ. ὁ. admirator ſui.
Αὐτάγρετα. τά. ultro oblata, uel quæ quis ſuo arbitrio deligat, αὐθαίρετα.
Αὐτάδελφος. ὁ. ὁ. frater germanus.
Αὐτάδης. ſuo arbitrio, αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ.
Αὐταιώρητος. ὁ. ὁ. per ſe ſublatus.
Αὐτανδρον. cum ipſis uiris. Aduerb.
Αὐτάνδρους νῆας καταδῦσαι. naues unà cum hominibus ſubmergi, & αὐτάνδρους ἁμάξας, dixit Lucianus. Vide Bayf. de re nauali.
Αὐταύτης. author. ὁ πρωτουργὸς τινὸς πράγματος, καὶ αὐθέντων.
Αὐτάρ. ſed, poſtquàm, poſthac, aſt, ἀτάρ.
Αὐτὰρ ἐγώ. ego autem.
Αὐτάρεστος. ὁ. ὁ. admirator ſui.
Αὐτάρκεια. ας. ἡ. ſufficientia, ubi quis ſuis eſt contentus, nec aliunde deſiderat quicquam. Item rerum ſatis magna copia, rerũ ad uitam neceſſariarum uſus & cultus, rerũ ſuppeditatio.
Αὐταρκέω. ſufficio, ſatis ſum. Actiu. datiuo iung.
Αὐτάρκης. έος. ὁ. ἡ. multus, ſufficiens, contentus (ſua ſorte.
Αὐτάρκως. ſufficienter.
Αὖτε. iterum, poſthac, δὴ ὕστερον, μετὰ ταῦτα.
Αὐτεξουσία. ας. ἡ. authoritas.
Αὐτεξούσιον. libera uoluntas, αὐτοδέσποτον.
Αὐτεξούσιος. qui ſui iuris eſt, ſuæq; poteſtatis, liber ſui arbitrij, ſui compos. Bud. Com.
Αὐτεπάγγελτος. ὁ. ὁ. ultro ueniens, nullo nuncio accerſitus.
Αὐτεπίβουλος. author cædis, & inſidiarum.
Αὐτεπίστατος. ſpontaneus, uel (ut Terentius ait) ſua ſponte coactus.
Αὐτέω. μ. ήσω. π. ηκα. uoco, reſono.
Αὐτή uox, clamor.
Αὐτή. ῆς. ἡ. ipſa. oxytonum eſt.
Αὕτη, ταύτης. ἡ. hæc, pro ſponte ſua paroxyt.
Αὐτήκοος. qui audiuit ipſe, & interfuit. Dicitur etiam qui alteri non eſt ſubiectus.
Αὐτῆμαρ. eodem die, in præſens.
Αὐτῆτης. hornus, Hippocr.
Αὐτίκα. ſtatim, quàmprimum.
Αὐτίκα δὴ μάλα. quàmprimũ, breui admodum, propediem, protinus, primo quoq; tempore.
Αὐτικυμάντως. undabunda eſſe.
Αὖτις. retro, ὕστερον. differt ab αὖθις. Ammonius.
Αὖτις καὶ αὖθις. identidem.
Αὐτίτης. uinum uernaculum, ὁ ἐπιχώριος, ὁ ἀμιγής, ἢ χωρὶς παραχύματος οἶνος. Vinũ hornum, hoc eſt, iſto anno natum, quaſi αὐτοετίτης, Galenus in gloſſis.
Αὐτμή. ῆς. ἡ. odor, clamor, πνοή, φλόξ, καπνός.
Αὐτό. propriè apud Platonem.
Αὐτοβορέας. ὁ. alter bereas.
Αὐτοβοᾶν. teſtari de ſe ipſo, ſua uoce ſeipſum prædicare. Eraſ. Chil.
Αὐτοβοεί. aduerbialiter ſtatim, cum ipſo clamore: quo hiſtorici ſæpe utuntur, ut cum dicunt ciuitatem captam ſubitò & cum clamore. uide prouerb. Simul & dictum & factum.
Αὐτόγε. ad eundem locum.
Αὐτογένεθλον. per ſe genitum.
Αὐτογνωμῶ. ex mei animi ſenſu & meo arbitratu, non de conſilij ſententia facio, uel iudico uel decerno hoc eſt, αὐτοβούλως διαγινώσκω.
Αὐτογνώμων. eſt qui ex ſui animi ſententia iudicat, uel ex ſua conſcientia. Ariſtot. lib. 2. Politi. καὶ τὸ μὴ κατὰ γράμματα ἄρχειν, ἀλλ' αὐτογνώμονας, ἐπισφαλές. ἰδιογνώμων idem eſt ferè. Bud. Com.
Αὐτόγυος, ſiue αὐτόγυιος. ſpontaneus.
Αὐτόγραφον. ὁ. τό. ſcriptum manu propria.
Αὐτόγυιον. ὁ. τό. μονόβολον, ex ſolido ligno factũ, pars aratri.
Αὐτοδαής. έος. ὁ. ἡ. natura, non literis doctus.
Αὐτοδάικτος. ὁ. ὁ. ſibi malum afferens, ſeipſum interficiens.
Αὐτοδάξ. mordicus, iracũdè. Ariſtoph. Pace, τὰς φύσεις ἡμῶν διδόντας, καὶ τὸν αὐτοδὰξ τρόπον. Aliqui αὐτόδοξον legunt.
Αὐτὸ δείξει. res ipſa indicabit.
Αὐτόδειπνος. ὅταν τὶς κεκλημένος ἑαυτῷ φέρῃ τὰ ἐπὶ τὸ δεῖπνον. uide αὐτόσιτος.
Αὐτοδιάκονοι. ſibi ipſis ſubſeruientes. Vnde αὐτοδιακονία Athenæo, ſui ipſius famulitium.
Αὐτοδίδακτος. ὁ. ὁ. qui citra doctorem proficit, qui nulla præceptoris opera uſus, per ſe doctus euaſit, cuiuſmodi dicitur fuiſſe Heraclitus Epheſius. Apud Homer. Odyſ. 10. quidã αὐτοδίδακτον ſe uocat, quòd non ex hominum inſtitutione, ſed ex afflatu dei caneret, αὐτοδίδακτος εἰμι (inquit) θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἴμας παντοίας ἐνέφυσεν. Et Xenophon paupertatẽ, βίαν αὐτοδίδακτον appellauit.
Αὐτοδικεῖν. ἀυθεντεῖν, ἑαυτῷ τὰ δίκαια ὀρίζειν.
Αὐτόδιον. ſtatim, περὶ τὴν ὁδόν.
Αὐτόδορος βοῦς. bos integer, cum ipſo tergore

Plutarch. αὐτόδορον ταῦρον ὁλοκαυτοῦσιν, taurum non excoriatum adoleuit.

Αὐτόφόνος. ὁ. interfector.

Αὐτοέκαστος. quiſque pro ſe.

Αὐτὸ ἐαυτόν. per ſeipſos.

Αὐτοεπής. aberrans in dicendo.

Αὐτοέτης. ου. ὁ. anniculus, καὶ αὐτοέτου σὺν αὐ- τῷ τῷ ἔτει.

Αὐτοθάνατος. ου. ὁ. qui ſibi mortem conſciſcit.

Αὐτόθεν. illinc, hic, hoc loco, ibi, ibidē, indidem.

Αὐτόθεν κατάβαλλε, prouerbium. Vide in Chiliadibus Eraſmi.

Αὐτόθι. illic, ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ.

Αὐτοκάβδαλον. propriè de farina utcunque ſubacta, genus rudis & parum caſtæ muſices.

Αὐτοκάβδαλον σκάφος. in Alex. dixit Lycophrō. ratem tumultuaria opera factam, quamuis ibi legatur αὐτοκάνδαυλον.

Αὐτοκασίγνητος. ου. ὁ. frater germanus ex ambobus parentibus.

Αὐτοκατάκριτος. ου. ὁ. ἡ. ſeipſum cōdemnans.

Αὐτοκέλευθος, & αὐτοκέλευστος. ου. ὁ. qui ſuo ipſius hortatu facit.

Αὐτοκίνητα. τά. ſeſe mouentia, quæ non aliunde agitantur, ſed ſibi cauſam motus adferunt.

Αὐτόκλητος. ου. ὁ. per ſe uocatus, qui ſemetipſe inuitat, qui non uocatus uenit ad cœnam uel prandium.

Αὐτοκρατορικός. ου. ὁ. imperialis.

Αὐτοκράτωρ. ορος. ὁ. qui per ſe poteſt nec aliunde pendet. Imperator, qui dominij monarcha dicitur, quem eundem βασιλέα interim uocant, qui liberam habet plenamq; rei conſtituendæ poteſtatem. Αὐτοκράτωρ item eſt, qui ſui eſt arbitrij, & ſuæ tutelæ factus. Vnde αὐτοκράτωρ πρεσβευτής, legatus, qui cum ſumma poteſtate mittitur. Et αὐτοκράτωρ δύναμις, merum imperium, & plena ſummáque poteſtas. Bud. Comment.

Αὐτοκρηνές. τό. uinum non dilutum, meracum, ἀμιγές, quaſi αὐτόκρας, apud Nicand.

Αὐτολεξεί. aduerbialiter. ipſa dictione, ut ſi quis aliquid ad uerbum traduxerit, is dici poſſet αὐτολεξεί traduxiſſe.

Αὐτολήκυθος. ου. ὁ. lucem præferens, ſcurra, cui non eſt miniſter. ſtrenuus paratusq; ad omnia obeunda uel patienda, αὐτουργός. id eſt qui per ſe omnia procurat ac facit. Item mendicus, ut qui poſsideat aliud nihil quàm lecythos. ἀπὸ τοῦ φορεῖν ἑαυτῷ ληκύθους εἰς τὰ βαλανεῖα. Item qui ad erogandam pecuniam procliuis eſt, quę ληκύθοις continebatur. Item qui non ex animo, ſed uentris cauſa colit amicum. Vide Chiliad. Eraſmi.

Αὐτολόχευτος. ου. ὁ. ingenit⁹, αὐτογένητος, dei epith.

Αὐτόλυκοι. ſolertes depeculatores, ac fures.

Αὐτολυρίζει. ipſemet lyra canit, ut prouerbio, ὄνος αὐτολυρίζων.

Αὐτομάρτυς. qui de ſeipſo teſtatur.

Αὐτόματα. τά. quæ per ſe mouentur, temerè fortuitoq; euenientia, ut hulcera & oua quæ ſine coitu nata ſunt, in Mechanicis dicūtur ea quæ neruis funibusq; tenſa tractus motusq; animatos mentiuntur.

Αὐτοματί. ultrò.

Αὐτοματία. ας. ἡ. caſus, fortuna.

Αὐτοματίζω. μ. ίσω. π. ικα. per meipſum facio, αὐτόματος παραγίνομαι. Neutr. abſol.

Αὐτοματισμός. οῦ. ὁ. caſus, temeritas.

Αὐτόματον. ultrò, ſua ſponte, ἀφ' ἑαυτοῦ. Demoſt. prima Olynth. νυνὶ γὰρ ὁ πάντων ἐθρυλλεῖτο, γέγονεν αὐτόματον.

Αὐτόματος. ου. ὁ. ἡ. caſualis, caſus, qui facit aliquid per ſe & caſu, ultroneus. Sic conuiuam appellamus αὐτόματον ſponte oblatum, ut apud Homerum. Iliad. β. αὐτόματος δ' οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος, quaſi naturalis & fatalis, quiſque nulla extrinſecus ui coacta uenit, authore Gellio, compoſita uox ab αὐτὸς & μῶ τὸ ὁρμῶ, eſt enim uox propria philoſophis. Cicero temeritatem uocat lib. 2. de Natu. deorū, Plutarchus lib. 1. de Placit. philo. diſtinguit à fortuna.

Αὐτομάτως. ſponte, ut αὐτομάτως ὁ θεὸς ἀνίησι τὰ ἀγαθά.

Αὐτομαχεῖν. per ſe & non per alium pugnare.

Αὐτομολέω, & ταυτομολῶ. μ. ήσω. π. ηκα. tranſfugio, abeo inſalutato hoſpite.

Αὐτομολία. ας. ἡ. transfugium, ſeruorum fuga.

Αὐτόμολοι. populi Aethiopum.

Αὐτόμολος. ου. ὁ. transfuga, proditor.

Αὐτονομέομαι. liber ſum, meo iure uiuo. Bud. Comment.

Αὐτονομία. ας. ἡ. libertas uiuendi proprijs legib.

Αὐτόνομος. ου. ὁ. καὶ αὐτονομούμενος, qui uiuit ſuis legibus, qui nullius imperio ſubeſt, qui uiuit legibus ſibi probatis & complacitis.

Αὐτονυχί, uel αὐτονυχεί. in iſta nocte.

Αὐτοξενεῖν. hoſpicio accipere.

Αὐτόξυλος. ὁ. ligneus, è uernaculo ligno. Strabo lib. 11. καὶ ταῦτα οὐ σιδήρῳ τ μηθέν ζευγ, ἀλλ' αὐτοξύλῳ ἀρότρῳ.

Αὐτοπάθεια. ας. ἡ. innata paſsio.

Αὐτοπαθής. έος. ὁ. ἡ. intrinſecus patiens.

Αὐτοπαθῶς. proprio affectu.

Αὐτόπαις. qui ipſe quodammodo puer eſt.

Αὐτόπιστος. per ſe fidem faciens ſine argumētis.

Αὐτόπους. οδος. ſuis pedibus abſque duce incedens. Lucian. Tim. ὁπόταν δ' αὐτόπους βαδίζῃς,

πῶς

πῶς ὅτι ὢν τυφλὸς τὴν ὁδὸν εὑρίσκεις;

Αὐτοποίητον. quaſi ſponte natum, aut quod quis ipſe fecit, leue.

Αὐτόπρεμνος. difficilis, magnus, radicitus.

Αὐτοπρόσωπα. ſunt in quibus author ex perſona ſua docet, nulla perſona extrinſecus aſſumpta. Et huiuſmodi ſunt τὰ ἀκροαματικά, quæ ideo ſic uocantur quaſi diſciplinaria, quod & ſuis & iuſtis diſcipulis ſcribebantur ab authoribus cuiuſq; ſectæ. Bud. Com.

Αὐτόπτης. ου. ὁ. qui rei geſtæ ſpectator fuit, & ut ait Plaut. oculatus teſtis.

Αὐτόπυρος. epitheton panis ex quo nihil furfurum diſceſſit, quaſi totum in ſe triticum non imminutum habens. Cicero cibarium panem uocat, Galen. πιτυρίαν, dicitq; ſui temporis homines αὐτόπυρον appellaſſe, non diſcreto ſcilicet furfure, ſed unà cũ ſyncera puraq; farina macerato conſperſoq;. Vulgò panis ciuilis.

Αὐτόπωλαι. οἱ. qui ſuos redditus in patria uẽdũt.

Αὐτοεργότερος. ου. rudis, extemporaneus, perfunctoriè factus, apud Lycoph.

Αὐτόροφος. ου. ὁ. ἡ. ſeipſum contegens.

Αὐτός. ipſe modò demonſtratiuum, modò relatiuum eſt. Aliquãdo ultrò & ſponte ſignificat, ut apud Homer. τί με σπεύδοντα καὶ αὐτὸν ὀτρύνεις; Cur me feſtinantem & ultrò incitas? Item præpoſito articulo ualet quod apud Latinos idem. Interdum accipitur αὐτὶ τοῦ ἑαυτοῦ. Gregor. ὁρῶν οὖν τὴν τοῦ δήμου κίνησιν ἐπ' αὐτόν. Videns igitur in ſe motum populi. Αὐτὸς ἕκαστος ſinguli & unuſquiſque. Bud. Com.

Αὐτόσε. huc, eodem, illuc.

Αὐτόσιτος. ſeipſum nutriens, uel qui ad alterũ cœnaturus fert ſuam cœnam.

Αὐτόσκεδος. nullo artificio conſtans, ἀπαράσκευος καὶ λιτός, rudis, ſimplex & inconditus.

Αὐτοστασία. ας. ἡ. ſtatio in loco proprio.

Αὐτόστοιχος. qui ſibi ſoli proſpicit, ſuiq; curam agit. αὐτὸς ἑαυτοῦ προσέχων, καὶ βουλόμενος ἀεὶ βαθὺν βίον πολυτελεῖσθαι.

Αὐτοσφαγής. έος. ὁ. à ſeipſo iugulatus.

Αὐτοσχεδά. pro αὐτοσχεδόν. illico, ex tempore. Sæpe enim fit ut nomẽ aduerbiale neutrum è ſingulari numero in pluralem mutetur.

Αὐτοσχεδία. ας. ἡ. pugna propinqua.

Αὐτοσχεδιάζω. temerè, ſiue confidenter animum ad altiorem rem appellio, impremeditatus ago, facio craſſo modo, ruditer, ex tempore tracto, inconſultè ago, & conſilium in re præſenti capio, cum re præſenti delibero, propero, ac illotis pedibus quippiam aggredior. Xenoph. τῶν δὲ στρατηγῶν οἱ πλεῖστοι αὐτοσχεδιάζουσιν, Ante tẽpus præfecturas adipiſcuntur, & illotis manibus tractant. Item ψεύδομαι, fingo, comminiſcor. Athen. Αὐτοσχεδιάζουσιν οὖν οἱ λέγοντες αὐτὴν ἐκ γῆς φανῆναι τε πάφθαι. Aliquando ſuapte ſponte fauere, non mandato alterius & imperio, Xenophonti lib. 5. ἑλλην. Bud. Com.

Αὐτοσχεδίασμα. ατος. τό. repente inuenta, comparataq; compoſitio.

Αὐτοσχεδιασμός. extemporalis dictio. ἐξ αὐτοσχεδιασμῶν, è rudi principio.

Αὐτοσχεδιαστί. aduerb. ex tempore, tumultuãter, impræmeditatè.

Αὐτοσχεδιαστική. appellatur illa facultas, cui γραφική opponitur, quam Cic. ſtylum uocat.

Αὐτοσχεδιαστικός. οῦ. ὁ. ad inuentionem ſuapte natura excitans.

Αὐτοσχεδίην. probè, per ſe, & cominus.

Αὐτοσχέδιον. ου. τό. forma rudis, quod ſubitò factũ aut dictum eſt, factum aut quæſitum tumultuarium, temerè aut ex tempore paratũ, quod ad manum eſt & in promptu.

Αὐτοσχέδιος. ου. ὁ. ἡ. rudis, extemporalis.

Αὐτοσχεδίως. ultrò, ſine cura, ex tempore, temerè, αὐτομάτως.

Αὐτότατος. ipſiſſimus. Ariſtoph. Pluto. ἐκεῖνος, αὐτὸς, αὐτότατος, καὶ αὐτότατα μὲν, οἷον ἀδίκαστα, καὶ οὐκ ἔχοντα τῶν ὑπαρχόντων.

Αὐτότευκτον. abſolutum, ἀπηρτισμένον, πλῆρες.

Αὐτοτελές. τό. ipſum ſibi ſufficiens, quod nihil amplius requirit, neq; aliunde pendet.

Αὐτοτελής. έος. ὁ. ἡ. perfectus, abſolutus, ſuis uectigalibus utens. Thucyd. αὐτοτελὴς δίκη, ἀφ' ἧς μὴ ἔστιν ἐφέσιμος. καὶ αὐτοτελὲς ψήφισμα, τὸ μὴ προβεβουλευμένον.

Αὐτοτελῶς. abſoluta ratione.

Αὐτοῦ pro αὐτόθι illic, in eodẽ loco, hic, in hoc loco.

Αὐτουργία. ας. manualis operatio.

Αὐτουργός. οῦ. ὁ. artifex, qui per ſe omnia procurat ac facit, qui artificio ſuo ſe fouet, operarius: ut γεωργὸς αὐτουργός, qui ipſe terram cum diligentia colit. Apud Xenoph. in Symp. pro eo qui citra præceptoris operã profecit. Aliquando dicitur, αὐτόχειρ, qui ſua manu cædit, pulſat uel pugnat. Plutarcho in Apoph. homines tenui fortuna hoc nomine ſignificantur.

Αὐτουργῶ. proprijs manibus aliquid facio, per meipſum aliquid facio.

Αὐτοφονευτής. οῦ. ὁ. καὶ

Αὐτοφόντης. ου. ὁ. homicida ſui, author cædis, ſiue ſuæ, ſiue alterius.

Αὐτοφορβός. q ſe ipſe rodit & de paſcitur, αὐτοφάγος, de polypo ſuã ipſius carnẽ rodẽte dicitur.

Αὐτόφορτος. cum ipſo pondere. Bayfius de Re nauali.

Αὐτοφυές. έος. τό. proprietas naturæ.

Αὐτοφυής.

Αὐτοφυής. έ⊙-.ὁ. ἡ. per ſe naturalis, non arte.
Αὐτόφων⊙-.ȣ.ὁ. propria uoce utens. Vnde αὐτόφωνοι χρησμοὶ dicebantur oracula, quæ reddebantur non per ſacerdotem, ſed ad ipſo deo. Meminit Lucian. in Pſeud.
Αὐτοφωρί. in ipſo furto, in ipſo facto.
Αὐτόφωρ⊙-. deprehenſus, qui inficiando nõ eſt, fur manifeſtus, ac in ipſo furto deprehenſus.
Αὐτόχειρ.ος.ὁ. manu ſua ſe occidens. Item qui facit aliquid manu propria, ut αὐτόχειρες τὴν σκευὴν τȣ͂ πλοίȣ ἐρρίψαμεν, Lucas in Act.
Αὐτοχειρί. proprio marte, manu propria.
Αὐτοχειρία.ας.ἡ. homicidium manu propria.
Αὐτόχθων.ονος.ὁ.ἡ. indigena. Epitheton Athenienſium, qui non ſint aduenæ. Vide in Chiliad. Eraſmi.
Αὐτόχρημα. res ipſa, aut prorſus ſimilis.
Αὐτοψία.ας.ἡ. rei geſtæ ſpectaculũ & experientia.
Αὐτώδης. ſuperbus, cõtumax: ἰδιογνώμων. communiter αὐθάδης.
Αὐτώλης.έ⊙-.ὁ. conuitiator, uel ſibijpſi uiam afferens.
Αὐτωνητής.ȣ.ὁ. emptitius.
Αὐτῶς. eodem modo, fruſtra, ſimpliciter, ut contigit, paſsim, uulgò, omninò, immobiliter.
Αὐχαλέ⊙-. glorioſus.
Αὐχάσδειν. tergiuerſari.
Αὐχενίζω. obtrunco, macto, λαιμοτομέω, iugulo.
Αὐχέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι. &
Αὐχέω. glorior, inſoleſco, ſuperbio. Bud. uoce actiua tantum dici putat.
Αὐχή. gloriatio.
Αὐχήεις. glorioſus, σεμνός.
Αὔχημα.ατος.τὸ. iactantia, confidentia, ἀλαζονία.
Αὐχηματίας.ȣ.ὁ. ſupercilioſus, faſtuoſus, miles glorioſus. Euſt.
Αὐχὴν.έν⊙-.ὁ. ceruix, iugulum, collum. παρὰ τὸ αὐχεῖν καὶ γαυριᾶν. τότε γὰρ ἐπαιρόμεθα αὐτόν. Vide Ammonium.
Αὐχηστικός. ſuperbus. uerbale ab αὐχέω.
Αὐχμάω.μ.άσω.π.ηκα.καὶ
Αὐχμέω.μ.ήσω.π.ηκα. ſqualeo, areo.
Αὐχμηρότης.ἡ. ſiccitas.
Αὐχμηρός.ȣ.ὁ. ſqualidus, ſiccus, tenebroſus.
Αὐχμῶν. ſqualens, ſqualidus.
Αὐχμός.ȣ. ſitus terræ, id eſt ſiccitas, ſqualor ex ſiccitate, ariditas. παρὰ τὸ αὔω τὸ ξηραίνω.
Αὔω.μ.σω.π.κα. clamo, dico, calefacio, exuro, diffundo. Item φαίνω, illuſtro, unde ἠώς, aurora deducitur.
Αὔως. aurora, dies. Aeolice pro ἕως, & communiter ἠώς. παρὰ τὸ αὔειν τὸ λάμπειν.

Ἀφάβρωμα. quid ſit uide Problem. Plut.
Ἀφαγνίσαι, conſecrare, uel ſpoliare.

Ἀφάδι⊙-. &
Ἀφαδής.ȣ.ὁ. inimicus, qui non placet, ingratus. ἀδεῖν. γὰρ τὸ ἀρέσκειν.
Ἀφάζω. accipio, ἀναδέχομαι, palpo, ἀπὸ τῆς ἀφῆς.
Ἀφαία.ἡ. Dianæ cognomentum.
Ἀφαῖμοι. nepotes.
Ἀφαιρέομαι. auferor, priuo aut priuor, orbor, amputo, impedio, punio, damnum infero ζημιῶ, conſtruitur bifariã uel cum duobus accuſandi caſibus, uel accuſat. cum genit. ut ἀφαιρεῖται τὸν ἄνθρωπον τῆς ȣσίας, uel ἀφαιρεῖται τὴν ȣσίαν τὸν ἄνθρωπον. Huius præteritum perfectũ ἀφῄρημαι, & agendi & patiendi ſignificatione uſurpatum inuenitur, quare in αἱρέομαι. Cũ genit. uel accuſ. conſtruitur. Sed Grammatici diſtinguũt, Genitiuo enim, ubi aliquis fruſtratus aut priuatus re, quam non habuit quidem, potuit uero nanciſci, ut ἀφῄρημαι λόγων, καὶ παιδείας: accuſatiuo aũt, ubi quis re poſſeſſa priuatus eſt, ἀφῄρημαι τὸ ἱμάτιον, ἢ τὰ χρήματα. Ἀφαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν, uindicare in libertatem. Bud. Com.
Ἀφαιρέματα, partes quæ à uictimis auferuntur, ut ſunt τὸ στηθύνιον, ὁ δεξιὸς βραχίων, καὶ ὁ λοβὸς τȣ͂ ἥπατ⊙-.
Ἀφαίρεσις.ε⊙-.ἡ. ablatio. Item uindicatio in libertatem. τὰ δὲ ἀφαιρέσεως, καὶ τὰ ἐν ἀφαιρέσει dicũtur abſtracta & à materia ſeparata. Bud. Com. Grammatici uocant aphæreſin cum aliquid initio dictionis aufertur. Et aphæreſeos curare, prouerb. Vide Chiliad. Eraſmi.
Ἀφαίρετος.ȣ.ὁ. exemptilis.
Ἀφαιρέω. aufero, Moſchop. uult ἀφαιρῶ propriè dici cum partem aliquam ab uniuerſo uel toto ſumamus, ἀφαιρȣ͂μαι uero cum totum auferimus. Variè conſtruitur, ἀφαιρῶ σȣ τόδε, σέ τόδε, σοί τόδε.
Ἀφάκη aphace, herba, uel legumen quoddam ſylueſtræ. Dioſcorid. Theophraſt. & oppidum Libyæ.
Ἀφακίτης. ciuis illius oppidi.
Ἄφαλ⊙-.ȣ. inornatus, id eſt ſine phalo. hoc eſt ſine uarigatione. φαλοὶ enim dicuntur οἱ λαμπροὶ ἧλοι, ἢ τὰ ποικίλματα.
Ἄφαλτος. reſiliens, ἀναπηδῶν.
Ἀφαμαρτάνω. aberro, ἀποτυγχάνω.
Ἀφαμαρτοεπής.έ⊙-.ὁ.ἡ. errans uerbis. Græcis ἁμαρτάνω & ἀφαμαρτάνω idem eſt, quod Latinis erro & aberro.
Ἀφαμιῶται. famuli, ruſtici.
Ἀφανδάνω. diſpliceo in uerbis.
Ἀφανής.έ⊙-.ὁ.ἡ. latens, ignobilis, obſcurus, mortuus qui extra conſpectum eſt.

Ἀφανὴς

Ἀφανὴς ἐσία. apud Lyſian facultates quæ continentur utenſilibus, pecunijs, & corporib. bona mobilia appellant, cui opponitur φανερὰ ἐσία.

Ἀφανίζω. μ. ίσω. π. ικα. demolior, conficio, corrumpo, putrefacio, marceſco, è medio tollo, occido, ex conſpectu aufero: uelut qui fucis útuntur, celant ſuam faciem ac ſeu perſona tegunt. Etym. accuſ.

Ἀφανισμός. ὁ. ὁ. interitus, è medio ſublatio.

Ἀφανιστέος. ὁ. ὁ. diſperdendus.

Ἀφανιστής. exterminator.

Ἀφάνναι. αἱ. locus in Sicilia ignobilis, unde ſumptũ, ut de rebus incertis dicatur, in Aphannis.

Ἀφανναῖος. ὁ. ὁ. nomen gentile.

Ἀφανὴς. ὁ. ὁ ἡ non apparens,

Ἀφανῶς. ſegniter, incertè, clanculum.

Ἀφάπτειν. coniungere, προσκολλᾷν.

Ἄφαρ ſtatim, τὸ ταχέως, καὶ ἅμα τῷ ἅψασθαι γινομένου. παρὰ τὸ ἅπτω. ſignificat etiam promptè τὸ πρόχειρον, & repentè τὸ αἰφνίδιον, & facilè τὸ ῥαδίως. Etym.

Ἀφαρεί. pro ἄφαρ Ionicè, ἀσκέπτως.

Ἀφαρεύς. ὁ nomen Herois. Etym. Eſt & aphareus pinnula ſub thynni fœminæ uentre, apũ Ariſt.

Ἀφαρέω. aquam haurio. παρὰ τὸ ἀρύω.

Ἀφάρκη. ἡ. apharca arbor quædã apud Theoph.

Ἀφάρμακος. non uenenatus, non infectus. καὶ ἀφάρμακον χρῶμα, τὸ αὐτὸ αὐτοῦ. αὐθη γὰρ τὰ φάρμακα.

Ἀφαρπάζω. ſurripio.

Ἀφάροτος. uel ἀφάρατος. ὁ. ὁ. ἡ. inaratus. φάρος γὰρ ἡ ἀροτρίασις. ἢ παρὰ τὸ φάρσαι, ὅ ἐστι σχίσαι. Etym.

Ἀφαρόω. aro.

Ἀφάτερος. ὁ. ὁ. celerior.

Ἄφαρτος. uel ἀφάρωτος. fortis, adiutor.

Ἀφάρωτος. ὁ. ἡ. infœcundus, ſterilis apud Callimach. à φέρσαι, id eſt gignere.

Ἀφασία. ας. ἡ taciturnitas, pefectio uocis, ſtupor, cum quis non poteſt loqui.

Ἀφάσσειν. palpare, ψηλαφᾷν, παρὰ τὴν ἁφήν. Etymologus.

Ἄφατος. ὁ ὁ ἡ. ineffabilis, ignobilis.

Ἀφαυαίνομαι. inedia exareſco, & conſumor.

Ἀφαυαίνω arefacio, ἀφαύω.

Ἀφαυρός. ὁ. ὁ. uilis, debilis. ἤτοι ὁ ἄγαν παῦρος ἢ ὀλίγος τῇ δυνάμει. Item incultus, ut ἄφαυρος, ἡ ἀγεώργητος γῆ. παρὰ τὸ φαῦρον. Etym.

Ἀφαύω. ſicco, uro, & inedia exareſco. Bud. Com.

Ἀφάω. contrecto, ψηλαφῶ.

Ἀφεγγής. έος. ὁ. ἡ. obſcurus, lumine carens.

Ἀφεδρῷ. ſuffoceris, ἀποπνίγῃ. imprecantis eſt.

Ἀφεδρός. impudens.

Ἀφεδρεύω. ſellæ inſideo.

Ἄφεδρος. puerperium.

Ἀφεδρών. ῶνος. ὁ. ſeceſſus.

Ἀφεθείς. έντος. ὁ. dimiſſus, liberatus.

Ἀφειδέω. μ. ήσω. π. ηκα. non parco, deſpicio. Genitiuo iung.

Ἀφειδής. έος. ὁ. ἡ. crudelis, non parcens.

Ἀφειδία. ας. ἡ. immanitas, imparcẽtia, ut ἀφειδία τοῦ σώματος, cum quis non parcit corpori ſuo.

Ἀφειδῶς. inceſſanter, impunè, citra delectum, prodigaliter, liberaliter, temerè, inconſultè, citra diſcrimen.

Ἀφεῖκα. dimiſi.

Ἀφεῖμαι. ſolutus ſum, ἀπολέλυμαι. actiue & paſsiue accipitur. Genit. iung.

Ἀφεῖμεν. omiſimus.

Ἀφειμένος. ὁ. ὁ. iuuenis, qui iam pubertatẽ exceſsit & uirilem togam ſumpſit. Item ἀφειμένοι, ἀπηλλαγμένοι, exautorati, hoc eſt, qui autoramento, id eſt, obligatione maxime ſacramenti militaris ſoluti ſunt & liberati apud Ariſtot. 3. Polit. Ab alijs ἀφειμένοι τοῦ στρατεύεσθαι & ἀπεζωσμένοι. Ἀφειμένοι τοῦ σώματος, mortui, corpore laxati & dimiſsi. Bud. in Annot. & Com.

Ἀφεῖναι. ſinere, συγχωρεῖν, ἀπολύειν ἐγκλήματος.

Ἀφείς. ἡ. derelinquens.

Ἀφεῖται. licitum eſt.

Ἀφεκτέον. abſtinendum eſt.

Ἄφεκτος. ſacer.

Ἀφελγύνω. lædo, κακόω.

Ἀφέλεια. ας. ἡ. ſimplicitas.

Ἀφέλιος. planus, communis.

Ἀφελέσθαι εἰς ἐλευθερίαν. aſſerere in libertatem.

Ἀφελής. έος. ὁ. ἡ. ſimplex, minimè fallax, frugalis, facilis, ſupinus. Item ſanus, perfectus, integer. παρὰ τὸ μηδενὸς ἀφαιρεῖσθαι. Etym.

Ἀφελκύω. μ. ύσω. π. υκα. traho, allicio, κωλύω.

Ἀφέλομαι extorqueo, ἀποστερίσκω.

Ἀφελότης. ητος. ἡ. ſimplicitas.

Ἀφελῶς. inconſideratè, ſimpliciter, ingenue.

Ἄφεμα. dimiſsio, ἀπόσταλμα.

Ἀφέμενος. derelinquens, omittens, dimittens.

Ἄφενος. ὁ. ὁ. diues: & neutro genere (utroq; enim modo uſurpatur) diuitiæ, temporarius redditus, & propriè unius anni, quaſi ἀπὸ ἑνός.

Ἀφέξω. recipiam, abſtinebo, ab ἀπέχω.

Ἀφέριστος. inutilis, ἄχρηστος.

Ἀφέρπε. abi.

Ἀφερπύζω. μ. ύσω. π. υκα. καὶ

Ἀφέρπω. ſerpo.

Ἀφερπυλλοῦσθαι. mutari in ſerpillum.

Ἄφεσις. εως. ἡ. dimiſsio, ueluti cũ equi è carcerib. in ſpectaculis emittuntur, migratio, remiſsio, mancipatio, & cũ quis officio aliquo fungitur Gregor. δότε μοι τὸ γράμμα τῆς ἀφέσεως ὥσπερ τοῖς στρατιωτικοῖς οἱ βασιλεῖς. Ἄφεσις καὶ λυὰ

λυσις

λυσις eſt.cum acceptilatum eſt aut deciſum, hoc eſt ὅταν ὁ ἐγκαλῶν ἀπολύῃ καὶ ἀφῇ τὸν ὀφείλοντα τῶν ἐγκλημάτων ὧν γένηται αὐτῷ. id eſt litis deciſio. Bud.Com. Eſt & linea unde curſum auſpicantur curſores, quæ & βαλβὶς, & ὕσπληγξ, & ἀφετηρία.

Ἀφέσιος ζεὺς. Iupiter, qui in Argo colitur.

Ἀφεσμός. οῦ. ὁ. examen.

Ἀφεστᾶσι. pro ἀφεστήκασι κατὰ συγκοπήν. Etym.

Ἀφεστήκω. ἀντὶ τοῦ ἀφίσταμαι. abſtineo. Bud.Com.

Ἀφέστιος. abſens, extra domum.

Ἀφετέος. οῦ. ὁ. omittendus.

Ἀφετή. ῆς. ἡ. dimiſsio. oxytonum, ut habetur in differentijs Cyrilli. Eſt etiã ἀφέτη, Aphete inſulæ nomen, paroxytonum. Et Theſſaliæ ciuitas Straboni lib.9.

Ἀφετήρ. ὁ. dimiſſor, qui dimittit. Etym.

Ἀφετήρια. τά. uocant machinas obſidendis urbibus accommodas, τὰ πετροβόλα ὄργανα.

Ἀφετηρία. ας. ἡ. carceres curſorum.

Ἀφετήριος. οῦ. ὁ. miſsilis.

Ἀφέτης. οῦ. ὁ. ſic uocabant Lacedæmonij quem libertate donaſſent uelut manumiſſum. Eodem quoq; nomine apud aſtrologos uocãtur annorum diſtributores quos ex apheticis locis putant quodam uelut afflatu procurſum in uitã elargiri, perinde ac à linea certantes emittuntur quadrigæ. Cæl.lib.11.cap.39.& Bud.Com.

Ἀφετικά. loca apud aſtronomos, unde uitalẽ auſpicamur decurſum, carcerũ imagine quadã, quas uocant ἀφετηρίας.

Ἄφετος. οῦ. ὁ. liberatus, emeritus, dimiſſus. Interdum αὔφετος, deo ſacer. Vnde ἄφετοι γυναῖκες, αἱ ἀφοσιούμεναι. Et ἀφέτους κόρας uocauit Athenæus, qui animalia ſacra, quæ in deorum tantum tutela erant & ſine paſtore, ut apud nos hodie ſues Antonianæ, quas ſolas urbe arcere nephas cenſent. interdum reiectaneus, & reiectus. Bud.Com.

Ἀφεύω. μ. εύσω. π. ευκα. inflammatio, accendo.

Ἀφέψημα. ατος. τό. decoctum.

Ἀφέωκα. Doricè pro ἀφεῖκα, dimiſi.

Ἀφέωρα. proſpectabat.

Ἀφέωνται. Atticè pro ἀφεῖνται, ab ἀφίημι dimiſſi ſunt.

Ἀφή. ῆς. ἡ. tactus, iunctura, contrectatio in palæſtra. Item puluis quo palæſtritæ poſt unctionem inſpergebantur, ut corpora ceromate & ſudore lubrica, mutuas luctantium prahenſiones admitterent. Bud.in Annot.

Ἀφηβηκώς. ότος. ὁ. uergens ad ſenectutem.

Ἄφηβος. οῦ. ὁ. qui pubertatem præterijt.

Ἀφηγέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. narro, doceo.

Ἀφηγήμων. dux uiæ, ὁ ἀφηγούμενος ὁδοῦ.

Ἀφηγητής. idem.

Ἀφήγησις. εως. ἡ. narratio, διήγησις.

Ἀφηδύνω. μ. υνῶ. π. υγκα. dulcifico. Actiu. Accuſatiuo iung.

Ἀφῆκα. dimiſi, remiſi, abſtuli, præcipitem dedi. ab ἀφίημι.

Ἀφηλικέστερος. οῦ. ὁ. Ionicè, ſenior.

Ἀφῆλιξ. ικος. ὁ. ſenex. ὁ τὴν ἥβην μὲν ὑπερβαίνων, ἥττων δὲ τῶν εἰκοσιπέντε ἐνιαυτῶν, ὧν πρεσβύτεροι κυριώτεροι. minor annis.

Ἀφήμενος. οῦ. ὁ. ſedens, πόρρω καθήμενος.

Ἀφημερεύω. interdiu abſum.

Ἀφήμονες. οἱ. innominati, non dicti.

Ἀφήμως. tacitè, decorè.

Ἀφηνιάζω. μ. άσω. π. ακα. diſſideo, ſeparo. Propriè frenum non admitto: de equis contumacibus & præferocibus. Herodian. eleganti metaphora pro imperium detrectare ac ſubditum eſſe nolle uſurpat. Neut. abſol.

Ἀφηνιασμός. οῦ. ὁ. rebellatio.

Ἀφηνιαστής. οῦ. ὁ. rebellis.

Ἀφηνοειδής. έος. ὁ ἡ. cuneatus.

Ἀφήρημαι, ab ἀφαιρέομαι. actiue & paſſiue accipi poteſt. Significat autem aliquando extorquere. Item deducere ab aliqua re uel opinione. Iung, interdum cum accuſ. & genit.

Ἀφηρῆσθαι φανεῖσθε. abſtuliſſe uidebimini.

Ἀφήσειν. ſoluturos, nauigaturos, πλεύσειν.

Ἀφήτωρ. ορος. ὁ. emiſſor. Apollinis epitheton ab emittendis oraculis, quaſi ὁμοφήτωρ, ὁμοίως πᾶσι προφητεύων, καὶ μαντευόμενος. ἢ τοξικὸς, ἀπὸ τῆς τῶν βελῶν ἀφέσεως.

Ἄφθαι. ſunt exulcerationes in ſummo ore, infantibus peculiares uitio lactis quo nutriuntur, calido humore corrupti. Oriuntur & interdum ætate profectioribus, quando humoribus calidis eò commeantibus intumeſcunt ora aſpectu ſanguineo, aliquando tamen albeſcere, eſt ubi nigro colore conſpiciantur. Vnde ἀφθώδης, quem eiuſmodi uexat affectio. Cælius libro 9. cap.20.

Ἀφθαρσία. ας. ἡ. incorruptibilitas, immortalitas.

Ἄφθαρτος. qui corrumpi non poteſt, immortalis.

Ἀφθᾶς, pro φθᾶς, quæ dictio Vulcanum ſignificat apud Memphiticos.

Ἀφθάω. apud Aeginetam pro hulcuſculo oris laborare, quod aphtam uocant.

Ἀφθιβόρος. auide uorans.

Ἄφθιτος. οῦ. ὁ. ἡ. incorruptus, ἄφθαρτος.

Ἄφθογγος. οῦ. ὁ. ἡ. uoce carens. Ἄφθογγος γάμος. Vide Chiliad. Eraſmi.

Ἀφθονέστερον. locupletius, abundantius, pro ἀφθονώτερον extulit Aeſchylus.

Ἀφθονία. ας. ἡ. abundantia,ubertas,multitudo, malitia.

Ἄφθονος. ου. ὁ. ἡ. abundans,ut apud Lucian, πάντα γὰρ ἄφθονα, Cuncta ſiquidem abundè ſuppetebant. Item inuidia carens.

Ἀφθόνως. abundè,ſine inuidia,candidè.

Ἀφθονώτερον. uberius,copioſius.

Ἄφθορος. impubes,imberbis,incorruptus,uirgo.

Ἀφίει. dimittebat.

Ἀφία. ἡ. herba quædam Theophraſto.

Ἀφιᾶσιν. abſoluunt iudicio.

Ἀφιγνυμένος. ου. ὁ. fractus.

Ἀφίδρωσις. ιος. ἡ. exudatio, ſudoris defluuium, Plutarch.

Ἀφιδρόω. μ. ώσω. π. ωκα. exudo.

Ἀφίδρυμα. ατος. τὸ. ſtatua,ſitus,ſimulachrum,dedicatio,ædificium.

Ἀφίεμαι. libero,abſoluo. Sed quando paſſiue accipitur,habet genitiuum. Bud. Com

Ἀφιέμενα. τά. miſſilia.

Ἀφιερισμένα. purificata.

Ἀφιερόω. μ. ώσω. π. ωκα dedico,conſecro,addictus ſum. Sic Cic. Tuſcul. 2. Qui certis quibuſdam deſtinatisq́; ſententijs quaſi addicti & cõſecrati ſunt.

Ἀφιερωμένα. ſacrata,ſacris addicta,ſacra.

Ἀφιζάνειν. ἀφίζειν, ἀποκαθίζειν, ſurgere à ſede,equum uel currum relinquere.

Ἀφιέω μ. ήσω. π. ηκα. & ἀφίημι. μ. ήσω. π. ῆκα. dimitto,præcipitem do,remitto. Item acceptum fero,& debitorem per acceptilationem libero, ut ἀφίημί σοι τοῦ χρέους. Et ἀφεῖναί τινα τοῦ ἐγκλήματος, eſt abſoluere quempiam à crimine intentato ut inſontem. Item emitto. Ariſtoph. in Ranis, θαῤῥῶν τὸν κρουνὸν ἀφίει, fontẽ emitte. Chryſoſt. πηγὰς ἠφίει δακρύων. Item permitto, omitto, relinquo, prætermitto. accuſ. iungitur,hinc participium ἄορις β. medij ἀφέμενος quod interdum ſignificat non ſolum prætermiſſus & relictus,ſed etiam à recto diuerticulum, ſiue quod dici ſolet, flexu uiæ Xenocrat. Axiocho. ἔδοξεν οὖν μοι ἀφεμένω τῆς εὐθὺ ὁδοῦ, ἀπαντᾶν αὐτοῖς, mihi ergo uiſum eſt à recta uia deflectere,eisq́; obuiam procedere.

Ἀφικάνω. aduenio, παραγίνομαι.

Ἀφικνέομαι. οῦμαι. μ. ἀφίξομαι. π. ἀφῖγμαι. μέσ. ἀόρ. β. ἀφικόμην, ἀπὸ τοῦ ἱκνέομαι νοῦμαι peruenio,aſſequor. Ἀφικνεῖσθαι πρός τινα,adire aliquẽ, accedere ad aliquem. Ἀφικνεῖσθαι εἰς τὴν πατρίδα,reuerti,redire in patriam. Vide ἱκνεῖσθαι in Ammonio.

Ἀφικτὸς,uel ἄφεικτος. impurus,odioſus.

Ἄφιλα. τά. ingrata.

Ἀφιλάγαθος, ου. ὁ. ἡ. benignitate carens.

Ἀφιλάνθρωπος. humanitate carens.

Ἀφιλαργυρώτατος. ου. ὁ. non cupidus pecuniæ.

Ἀφιλέταιρος. inimicus.

Ἀφίλης. purus,integer.

Ἀφιλία. ας. ἡ. amicorum carentia.

Ἀφιλόδοξος. ου ἡ non ambitioſus.

Ἀφιλοικτίρμων. immiſericors, ἀνελεήμων.

Ἄφιλος. ου. ὁ. ἡ. amicis carens.

Ἀφιλοσόφητος. literarum & philoſophiæ expers.

Ἀφιλόσοφος. ου. ὁ. alienus à philoſophia.

Ἀφιλόστοργος. ου. ὁ. non amans.

Ἀφιλοτεκνία. ας. ἡ. carentia amoris in filios.

Ἀφιλότιμος. ου. ὁ. ἡ. ignobilis,honoris contẽptor.

Ἀφιλοχρηματία. ας. ἡ. pecuniarum contemptus.

Ἀφιματῶσαι. exuere ueſtes, ἀποδῦσαι.

Ἄφιξις. ιος. ἡ. acceſſus,aduentus,præſentia.

Ἀφιππάζω. equitatim ago.

Ἀφιππεύω. fugam arripio,equo digredior.

Ἄφιππος. ου. ὁ. in quo non licet equitare,ut ἄφιππος χώρα,regio equitatui inepta. Item equo carens,imperitus equitandi.

Ἀφιπποτοξόται. οἱ. ex equo ſagittis utentes.

Ἀφίπταμαι. μ. ἀφιπτήσομαι. ἀόρ. ἀπέπτην. μέσ. ἀόρ. ἀπεπτάμην, ab ἵπταμαι. auolo.

Ἀφίσταμαι. μ. ἀποστήσομαι. π. αμαι, abſcedo,recedo,reducor, Ariſtot. in Problem. Et abſcedere,id eſt,ſuppurare, colligi ἀποστήματα dicuntur. Item non ſum particeps,non communico conſilia cum alijs,nolo implicari,ut ἀφίσταμαι τῶν πραγμάτων,id eſt, μακρὰν εἰμί. Item cedo, ut ἀφίσταμαί σοι τούτου, pro ὑποχωρῶ & διΐσταμαι. Item abſtineo,ut ἀφίσταμαι τῆς κληρονομίας id eſt,abſtineo hæreditate. Item abhorreo,alienus ſum, ἀπήλλαγμαι. Demoſth. & Ariſtidi. Item diſto Galen. unde ἀπόστασις,diſtantia. Bud. Com.

Ἀφιστάνω. deleo,abſtergo.

Ἀφίστημι. μ. ἀποστήσω. π. ἀφέστηκα. recedo, abſcedo,ſecedo,retrocedo,abſum, deſiſto,deſciſco, deficio, quemadmodum milites à ſuo principe,unde ἀποστάτης,apoſtata. Et auoco,abalieno,diſtinguo,dirimo,diſſocio,fide abduco,ad defectionem ſollicito,& impello, Herodiano. Vnde ἀφεστηκὼς opponitur προσπεφυκότι, & ſignificat diuulſus,exemptus,diſiunctus. Ἀφεστηκὼς τῆς κληρονομίας,qui hæreditate abſtinuit. Bud. Com.

Ἄφις. cimex.

Ἄφλαστον. ου. τὸ. puppis,cacumen puppis.

Ἄφλεβος. ὁ. obſcuras habens uenas,nec uiſui patentes.

Ἀφλέγμαντος. ου. ὁ. arcens inflammationem.

Ἀφλοισμὸς. οῦ. ὁ. uel ἀφλισμός. ſpuma.

Ἀφνειός. οῦ. ὁ. καὶ ἀφνήμων. παρὰ τὸ ἄφενος, diues,

Vide πλοῦσιος in Ammonio.

Ἄφνω, pro ἀφανῶς. repente, ἀφνιδίως.

Ἀφοβία. ας. ἡ. intrepiditas, uacuitas ab angoribus (Cic.

Ἄφοβος. ου. ὁ. ἡ. καὶ

Ἀφοβόσπλαγχνος. ου. ὁ. intrepidus.

Ἀφόδευμα. ατος. τό. ſtercus.

Ἀφοδευτήριον. ου. τό. latrina.

Ἀφοδεύω. μ. εύσω. π. ευκα. caco, ἀναχωρέω. Accuſat. iung.

Ἄφοδοι οἱ. hoſtes.

Ἄφοδον. ου. τό. ſtercus.

Ἄφοδος. ου. ἡ. ἀναχώρησις. diſceſſus ad cacandum, ἀποπάτημα, hoc eſt, ſtercus ſiue alui purgationem interpretatur, Gal. ſeceſſus, diſceſſus, profectio.

Ἀφοίβατος. ου. ὁ. immundus, illotus.

Ἄφοινος. illæſus, ἄφονος, ὑγιής.

Ἀφομοιόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. aſſimilo.

Ἀφομοίωμα. ατος. τό. aſſimilatio.

Ἀφοπλίζω. μ. ίσω. π. ικα. exuo arma, exarmo, armis diſpolio. Neut. abſol.

Ἀφοράω. reſpicio. ἀποβλέπω. Actiu. accuſ.

Ἀφόρδιον. ου. τό. ſtercus, ἀποπάτημα, quaſi τὸ ἀπὸ θείμ τῆς ὁδοῦ, quod diuertamus è uia alui onus redditurі. σκύβαλον.

Ἄφορητος. ου. ὁ. ἡ. intolerabilis, moleſtus, ἀφόρητοι βλαῦται, apud Athenæum calcei antehac nunquã pedibus inducti, ὑποδήματα μήπω φορηθέντα ποσί, καὶ καινουργά.

Ἀφορία. ας. ἡ. ſterilitas: propriè frugum. Item orbitas & penuria prolis apud Plat. de legibus.

Ἀφορίζομαι. &

Ἀφορίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſegrego, ſeparo, ſepono. Item præcido, & (ut uulgo adpellatur) quotto, id eſt, deſigno, quotum quenq; articulum, quotum quodq; caput oppugnare uelit litigator, ne in uniuerſum admiſſus licenter tergiuerſari & identidem euariare poſſit. Deſignatè & præciſe dico. Item extermino, repudio, excõmunico. Actiu accuſ. Bud. in Annot. & Com.

Ἀφόριος. audax, infidus.

Ἀφορισμός. ου. ὁ. ſeparatio, diſtinctio, diſtincta rerum explicatio, plurium rerum ſummatim facta traditio, quaſiq; ad regulã exacta rerum doctrina. Galenus ait aphoriſmum doctrinæ genus eſſe, ὅσπερ διὰ βραχυτάτων ἅπαντα τὰ τοῦ πράγματος ἴδια περιορίζει, id eſt, quod omnes rei proprietates breuiſſimis uerbis circumſcribit. Euſtathius ἀφορισμοὺς γνωμικοὺς dicta ſententioſa appellauit. Bud. Com. Ἀφορισμός uel διορισμός, figura apud Iulium Rufinianum, emendationis ſpecies, quæ temere dixeris, reprehendens, ut: Quanquam illa non pœna, ſed prohibitio ſceleris fuit. Tullius.

Ἀφορμαγωγός. auocatione utor, Politiano interprete, & ἀφορμᾶσθαι παρασκευάσμεθα, Ariſtophon. ἤτοι παρέλκεσθαι ἢ ἑτοιμάσμεθα.

Ἀφορμή. ῆς. ἡ. occaſio, cauſa, argumentum. Item auxilium & opitulatio penè ad extremum caſum ſeruata: Latini ſubſidium uocant. Tacitus, Subſidium rei familiari oraret deprecabundus, id eſt, ἀφορμήν. Item apud Demoſth. ſic uocatur pecunia, quæ apud trapezitas deponebatur. Bud. in Annot.

Ἀφορμάω. fugio, proficiſcor.

Ἀφορολόγητος. ου. ὁ. ἡ. immunis, liberà tributo.

Ἄφορος. ου. ὁ. ἡ. ſterilis, Strabo 13. pro immunis à uectigalibus poſuit.

Ἀφόρτιον. inutile.

Ἄφος. τό. tragacanthum, ſic dictum, quod extergat & purgat thoracis humores, ὅτι ἀφοσιοῖ καὶ καθαίρει τὰ τοῦ θώρακος ὑγρά. Etym.

Ἀφοσιόω. μ. ώσω. π. ωκα. expio, dico & conſecro, animum religione ſoluo. Sic item

Ἀφοσιόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. expio, & procuro triſtem aliquam expectationem ob numen uiolatum, aut aliàs infenſum & minabundum. Item parum tango, & ὁσίας ἕνεκα ποιῶ τι, hoc eſt, ἕνεκα τοῦ ἀμέμπτου καὶ ἀνεπιλήπτου, id eſt, defungor, cum non aliquid toto conatu nec magnopere accuro, ſed tepidè & inſtrenuè, ut officio functus eſſe uidear, & quatenus ſatis ſit ad uitandam reprehenſionem, aut emerendam ueniam: Vnde Herodianus, ἀφοσιωσαμένους appellauit iuſta funeri perſoluentes, non quòd ἀφοσιοῦσθαι ſingulariter ſignificet iuſta facere, ſed quia generaliter ſit τὰ δίκαια, καὶ ὅσια, καὶ πρέποντα ποιεῖσθαι πρός τινα. hoc eſt, officia non negare, cultum debitum ita exhibere, ut ne reprehendi negligentia poſſit. Budæus in Comment. Item abominor, deteſtor, auerſorque, ac uelut infauſtum deteſtor. Item recuſo & repudio munus oblatum. Datiuo cum accuſ.

Ἀφοσίωσις. parua, ſiue defunctoria libatio, expiatio πρὸς ἀφοσίωσιν. defunctoriè, remiſſe, languide. Bud. in Annot.

Ἀφοσίωμα. ατος. τό. idem.

Ἀφόω contrecto, ψηλαφάω.

Ἀφ' οὗ. ex equo.

Ἀφραδέω. μ. ήσω. π. ηκα. inconſideratè loquor, ſtultè ago.

Ἀφραδέως. ſtultè, inſcite.

Ἀφραδής. έος. ὁ. ἡ. ſtultus, inimicus.

Ἀφραδία. ας. ἡ. ſtoliditas, inſipientia.

Ἀφράζειν. deſipere, ἀφραίνειν. Hipocr.

Ἀφραίνω. μ. ανῶ. deſipio, à φρὴν φρενός.

Ἄφρακτα. τά. genus nauigij non ſepti. Bayfius de Re

de Re nauali.

Ἄφρακτος. ου. ὁ. ἡ. incuſtoditus, & domus non cincta muro.

Ἄφραστος. ου. ὁ. ἡ. inconſyderatus, non dicendus, non inueſtigabilis.

Ἀφρασύς. ύος. ἡ. inſcitia, inconſyderantia.

Ἀφρέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſpumo Neutrum. ἀφρίζω.

Ἀφρήτωρ. ορος. ὁ. malus ciuis, qui de nullo eſt ordine, aut tribu, ἄπολις.

Ἀφριλόγος. ου. ὁ. ἡ. ſpumilegus.

Ἀφρίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſpumo Neutrum.

Ἀφρική. ῆς. ἡ. Aphrica.

Ἀφριόεις. εντος. ἡ. ſpumoſus, ἀφρώδης.

Ἀφρῖτις. ἡ. piſcis ex aphyarum genere, qui è ſpuma naſcitur.

Ἀφρογενής. Veneris epitheton.

Ἀφροδισιάζω. μ. άσω. π. ακα. ago rem ueneream, συνουσιάζω. Neutrum abſol.

Ἀφροδισιάς. αδος. ἡ. herba acorus alio nomine, quod Venerem irritet.

Ἀφροδισιασμός. οῦ. ὁ. rei ueneree uſus, concubitus.

Ἀφροδισιαστικός. οῦ. ὁ. libidinoſus.

Ἀφροδίσιον. ου. τό. ſtatua Veneris, & ſacrificium Veneris, res uenerea.

Ἀφροδίσιος. ου. ὁ. uenereus.

Ἀφροδίτη. ης. ἡ. Venus, quam ſic dictam διὰ τὴν τοῦ ἀφροῦ γένεσιν tradunt Heſiodus & Plato, quod è maris ſpuma ſit enata. Ariſtotel. uerò quod ſpermatis natura ſit ἀφρώδης. id eſt, ſpumoſa. Hecuba apud Euripidem ἀφροδίτην dici ait, quod ἀφροσύνης ἀρχὴ θεά, id eſt, inſipientiæ princeps dea. Cęlius libro decimoſexto, capite decimo octauo. Aphrodites hymnus extat apud Orpheum.

Ἀφρόνιτρον. τό. aphronitrum. Dioſcorid. lib. 5. nitri ſpuma, quæ colligitur in Aſia in ſpeluncis deſtillans, deinde ſiccatur ſole.

Ἀφροντιστέω. ῶ. negligo, non curo, ἀμελῶ.

Ἀφρόντιδες. ocioſi, nihil curantes.

Ἀφροντίζω. negligo.

Ἀφροντιστία. ας. ἡ. negligentia, ſecuritas.

Ἄφρος. ου. ὁ. Apher, paroxytonum Cyrillo. uireſcens, inuerecundus, demens.

Ἀφρός. οῦ. ὁ. ſpuma. Lucian. In Pſeud. καὶ ἀφροῦ ὑπὸ πιμπλάμενος τὸ στόμα.

Ἀφροσκόροδον. τό. Latinis allium Punicū, quod & ἀνθοσκόροδον.

Ἀφροσύνη. ης. ἡ. immodeſtia, inſipientia.

Ἀφρούρητος. ου. ὁ. καὶ

Ἄφρουρος. ου. ὁ. ἡ. incuſtoditus.

Ἀφρώ. οῦς. ἡ. Venus, diminutiue ab ἀφροδίτη aut ἀφρογενής, apud Nicand.

Ἀφρώδης. εος. ὁ. ἡ. ſpumoſus,

Ἄφρων. ονος. ὁ. ἡ. immodeſtus. Item inſipiens, imprudens, qui ea quæ intelligit non adminiſtrat prudenter. uide ἀνόητος ſuprà, uel ἄνοια in Ammonio.

Ἀφύη. ης. ἡ. piſcis genus, de quo uide Ariſtotel. libro ſexto de Animal. Theodorus apuam uertit. Aelianus quoque meminit. Feſtus etiam Pompeius teſtatur apuam genus eſſe minimi piſciculi. Apollod. ſcribit meretriculas quaſdam ἀφύας fuiſſe cognominatas, quòd minutulæ forent albæ ac oculis grandioribus, nomina eis fuere Stagonion & Anthis. Athenienſes ἀφύας uocabant πτωχικὸν ὄψον. id eſt, mendicorum opſonium ob rei nimiam affluentiam, authore Chryſipp. Cælius libro 5. cap. 19. Vide in Chiliad. Eraſmi, ἀφύη in ignem, & Aphyarum honos.

Ἀφυής. έος. ὁ. ἡ. ineptus, amens, ſine natura: ἀφυὲς χρῶμα. color luridus, & decolor. Gal. in gloſ.

Ἀφυΐα. ας. ἡ. degeneratio, ineptitudo, inhabilitas.

Ἄφυκος non fucatus, ἀκαλλώπιστος.

Ἄφυκτος. ου. ὁ. ἡ. ineuitabilis, inexplicabilis. locus unde quis euadere nequit. Lucian. de Marte unà cum Venere catenis implicato, ἔπειτα δὲ συνδεθεὶς ἐν ἀφύκτῳ ἐχόμενον ἑαυτὸν, ἱκέτευε.

Ἀφύλακτα. τά. quæ nimis obſeruantur.

Ἀφυλακτέω. nimis caueo.

Ἀφύλακτος. ου. ὁ. incautus, non obſeruans.

Ἀφυλάκτως. incautè, incuſtoditè.

Ἀφιλάργυρος. ου. ὁ. alienus ab auaritia.

Ἄφυλλον στῶμα. Tragicus dixit aridum, ſquallidū & exuccum, uel eum qui ſupplicat, ramulum oleaginum tenens manu, ueluti ſolent ſupplices. Euſt. Iliad. β.

Ἄφυλλος. ου. ὁ. ἡ. folijs carens, ἀφύλλωτος.

Ἀφυπνίζω. μ. ίσω. π. ικα. expergefacio. Accuſ.

Ἀφύσιμον. ου. τό. quantum hauriri poteſt, hauſtus. Nicand.

Ἀφυπνόω. μ. ώσω. π. ωκα. obdormio. Neutrum.

Ἄφυσα. τά. medicamenta, & quæ minimè inflāt.

Ἀφυσγετός. οῦ. ὁ. ſordes, τὸ ἰλυῶδες, propriè illuuies amnium.

Ἀφυσγετόν. τό. copioſum, δαψιλές, πολύ, ἀφύσιμον. Nicand. ſcholiaſ.

Ἀφυσμός. οῦ. ὁ. exhauſtio.

Ἀφύσσομαι. μ. ύξομαι. καὶ

Ἀφύσσω. exhaurio, palpo, inanio, quaſi glutiniū diſſoluo, ab α, & φύω.

Ἄφυτος. ου. ὁ. non influus.

Ἀφυστερίσαι. morari, βραδῦναι.

Ἀφυτευόμενα. τά. auulſiones quę feruntur. Legēdum puto, ἀποφυτευόμενα.

Ἀφύω. dealbor, ἀπολευκαίνομαι. à piſcis apuæ colore, de quo in ἀφύη.

Ἀφυώδης

Ἀφυώδης. εος. ὁ ἡ. decolor, ἀφυεῖ χρώματι ἐοικὸς, luridus.

Ἀφ᾽. ὧν. quapropter, quo nomine, quibus de cauſis.

Ἀφωνία. ας. ἡ. ἀφασία.

Ἄφωνος. ου. ὁ. mutus.

Ἀφώρα. reſpiciebat, ab ἀφοράω. ῶ.

Ἀφωρισμένη οὐσία. oppignorata bona apud Demoſth. ἔστι μὲν αὐτῷ ὅσοις αὕτη ἡ οὐσία ἀφωρισμένη ἦν. Bud. Com.

Ἀφώτιστος. ου. ὁ. lucis expers.

Αχαί. ſupplicationes, optata.

Ἀχαιά. ᾶς. ἡ. Atticè Minerua. Atticè etiam Ceres, ἀπὸ τοῦ ἄχους, hoc eſt, à mœrore quem ob amiſſam filiam Proſerpinam oſtendit.

Ἀχαΐα. Peloponneſus, Græcia.

Ἀχαιΐδες. αἱ. Græculæ, effœminati. Hoc conuicio Homerus ſubinde Græcis exprobrat eorũ inertiam.

Ἀχαΐζω. Græciſſo.

Ἀχαίη. triſtitia, λύπη.

Ἀχαΐνας. ſubulones equidem eſſe exiſtimo, à Plinio ſic dictos, quibus cornua non ſunt repanda, neq; ramoſa.

Ἀχαιΐνεα. ἡ. ceruа quod circa Achæam Cretæ urbem ſint genera ceruorum magnorum. Etym. & Apoll. interp.

Ἀχαιΐνη. ἡ. idem quod ἀχαιΐνεα.

Ἀχαΐνειν. iocari, ludere.

Ἀχαιμένης. ὁ. nomen Herois. Sic dicti, quòd eius auus oriundus fuerit ex Achaia. Etym.

Ἀχαιός. οῦ. ὁ. διὰ τὸ ὀξυνόμενον. Etym. Græcus.

Ἀχάλινος. ου. ὁ. ἡ. effrenatus.

Ἀχαλκέω. æris egeo, nummis careo. Epigram.

Ἀχάνη genus menſuræ frumentariæ. Capiebat autem medimnos Atticos quadraginta quinq;, Cælius libro quinto, capite nono. Alij arcam interpretantur, in qua cõmeatum reponebatur, qui mittebãtur εἰς τὰς θεωρίας, Pollux θέω ρικὴν κίστην ex fide aliorum interp.

Ἀχανής, έος. ὁ. uaſtus, immenſus, παρὰ τὸ χαίνω καὶ ἐπίτασιν. Item tacitus, αὐτὸς. παρὰ τὸ μὴ χαίνειν καὶ κατὰ στέρησιν. Etym. Item ſtupore plenus, ſtupidus, qui aperto ore rem aliquam inſpicit, à uerbo χάσκω. auget hic α.

Ἀχάνθιον. ου. τό. pro ἀκάνθιον.

Ἀχανόω. deſydero.

Ἄχαρις. ιδος. ὁ. ἡ. & in neutro genere, τὸ ἄχαρι, ingratus, ſine gratia. *Non uixo matura Sapph.*

Ἀχαριστέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. non accipio debitam gratiam. Bud. Com.

Ἀχαριστέω. μ. ήσω. π. ηκα. ingratus ſum, denego gratiam. Bud. ibidem.

Ἀχαριστία. ας. ἡ. ingratitudo, ἀγνωμοσύνη.

Α Χ.

Ἀχάριστος. ου. ὁ. ἡ. ingratus.

Ἀχαρίστως. ingratè.

Ἀχάριτος. ου. ὁ. non gratioſus, inofficioſus.

Ἀχαρνικὸς ἀρδευόμενος. Acharnica rigua, ut Gaza uertit, hæderæ ſpecies apud Theophraſtum.

Ἀχάτης. ου. ὁ. Achates gemmæ nomen, de quo uide Orpheum in libro de Lapidibus. Eſt quoq; proprium Aeneæ ſocij.

Ἄχειλος. cui non ſunt labia, ſine margine. Eſt & nomen lapidis, quẽ Hermolaus è Themiſthio fatuum tranſtulit, hoc eſt, nullius ſaporis.

Ἀχείμαστος. ſine tempeſtate.

Ἀχειρής. inutilis, ἀχρεῖος.

Ἀχειροκόμη. ἡ. intonſa coma.

Ἀχειροποίητος. ου. ὁ. non manu factus.

Ἄχειρος. ου. ὁ. mancus.

Ἀχείρωτος. ου. ὁ. ἡ. ἀχειρούργητος. inuictus, inexpugnabilis, indomitus.

Ἀχελῷος. ου. ὁ. Achelous fluuius.

Ἀχέομαι. μ. ήσομαι, π. ημαι. triſtor, iraſcor. Depon. datiuo iungitur.

Ἄχερδος. ου. ὁ. aſper, agreſtis, & ſpinæ genus. item pirum ſylueſtre.

Ἀχερδούσιος. ὁ. durus, aſper, σκληρός.

Ἀχερωΐς. ίδος. ἡ. arbor, populus.

Ἀχέρων. οντος. ὁ. Acheron, fluuius infernalis, dictus quaſi ἄχη ῥέων. ἢ παρὰ τὸ ἐστερῆσθαι χαρᾶς. Etymol.

Ἀχέται. οἱ. cicadæ maſculæ. Theodorus apud Ariſtotelem modo argutam, modo achetam tranſtulit. Nam tradunt hos canere, fœminas uerò mutas eſſe, quæ dicuntur τεττιγόνιαι. Cælius lib. 9. cap. 31.

Ἀχεύω. καὶ

Ἀχέω doleo, ægrefero.

Ἀχήν. ῆνος. ὁ. pauper, mendicus. παρὰ τὸ, τὰ κενὰ τῶν σκευῶν ἔχειν.

Ἀχηνία. ας. ἡ. penuria.

Ἀχηρής triſtis, moleſtus.

Ἄχης. pauper.

Ἀχθεινός. οῦ. ὁ. pondere preſſus, laborioſus.

Ἀχθέω. μ. ήσω. π. ηκα. gemo, grauo, moleſtus ſum.

Ἄχθη. ſordes, ſpuma maris.

Ἀχθηδών. ῶνος. dolor, grauedo, triſtitia.

Ἀχθηρὸς. τό. doloroſum.

Ἄχθομαι. μ. ἀχθέσομαι. aoriſt. α. ἠχθέσθην. triſtor, indignor, diſcrucior, ægrefero, iraſcor, offendor. Conſtruitur autem & cum datiuo, & cum accuſatiuo, ut ἄχθομαι τῷδε, & τόδε, Atticè. Sic & Saluſt. Et quaſi dolens eius caſum. Et Vergilius libro ſecundo Aeneidos: Et caſum inſontis mecum indignabar amici. Et libro 1, 207

Et noſtro doluiſti ſæpe dolore.

Ἄχθος. ἐος. τὸ. pondus. Item dolor, angor, λύπη βαρεῖα οὖσα, quaſi ἄχος, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ θ.

Ἀχθοφορέω. μ. ήσω π. ηκα. pondus fero, onus ſuſtineo. Neutrum abſolut.

Ἀχθοφόρος. ου. ὁ. baiulus, qui ex foro aut littore aliquid portat, quales ſunt, ἀμφορεαφόροι, ὑδροφόροι, ξυλοφόροι, σκευοφόροι, ὑλοφόροι, πλινθοφόροι, πηλοφόροι, φρυγανοφόροι.

Ἀχθοφόρον κτῆνος. iumentum.

Ἀχί. uel ἄχι. faciliter.

Ἀχίλλεια. ἡ. &

Ἀχίλλειον. τό. mazæ genus, fortaſſis ex hordeo quod Achilleum uocant, confectæ. Euſtath. Odyſ. & Iliad. χ.

Ἀχίλλειος. Achillea, alij χιλιόφυλλον, id eſt, millefolium uocant, herba quædam Dioſcoridi: & ſideritidis herbæ cognomen, apud eundem. Ἀχίλλειοι κριθαί, hordea præſtantiora & purgata, Theophraſto. Ἀχίλλειοι σπόγγοι, Achilleæ ſpongiæ, quibus Achilles in uulnere curando uſus eſt. Ariſtoteles earum meminit.

Ἄχιλος. ſine ſucco & nutrimento, uel e diuerſo ἄτροφος, πολύχορτος, pro ἄχυλος.

Ἀχίτων. ωνος. ὁ. ueſte carens.

Ἀχλάδια. τὰ. pyra ſylueſtria, ἀχράδια.

Ἄχλαξ. ſabulum, lapillus. κάχλαξ.

Ἀχληρόν. odioſum, ἀπεχθές, ὀχληρόν.

Ἄχλυμαι. triſtor, pro ἄχνυμαι.

Ἀχλύς. ύος. ὁ. tenebra, caligo.

Ἀχλυώδης. tenebricoſus.

Ἀχνάζω. ægrefero, uitupero.

Ἄχνη. ης. ἡ. ſignificat minutiſſimum illud & leuiſſimum quod ex ſpicis excuſſis aut lino euolat. Homerus, ὡς δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει. Significat item τὸ λεπτότατον τοῦ ὕδατος, maris aſperginem, ſpumam maris. Sophocl. pro rore uſurpauit. Euripid. οἰνωπὸν ἄχνην, liquorem ſeu uini laticem qui humi inter libādum effunditur. Ἄχνη πυρός, pro fumo. Aeſchylus. Et ἄχναι, ſomni apud Hippocrat. Generaliter accipitur pro tenuiſſimo cuiuslibet rei. Lege prouerbium, Ne ramenta quidem, in Chiliad. Eraſmi.

Ἄχνους. imberbis, ὁ μὴ ἔχων χνοῦν, ſine lanugine.

Ἄχνυμαι. μ. ύσομαι. π. υσμαι. triſtor, anxius ſum. Depon.

Ἀχνύς. triſtitia.

Ἀχνώδης. tenue, ſpumoſum, ἄχνῃ ὅμοιον.

Ἄχολος. ου. ὁ. felle carens, ἀόργητος, qui iram pellit.

Ἄχορδος. ſine fidibus.

Ἀχόρευτος. ου. ὁ. ἡ. infelix.

Ἀχορήγητος. ὁ. ἀπεστερημένος. Bud. Com.

Ἀχορίαστος. ου. ὁ. ἡ. inſatiabilis. Lege ἀχόρταστος.

Ἄχος. ἐος. τὸ. dolor, triſtitia. Propriè dicitur dolor, qui prorſus obſtupefacit, ſuiq; ſenſum adimit homini, ægritudo mentis. Xenophon pro mœrore afficior uſus eſt, cum inquit, ὁ δὲ Κυαξάρης ἐπεὶ εἶδε σὺν μὲν τῷ Κύρῳ πολλοὺς τε καὶ καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς ἑπομένους, σὺν αὐτῷ δὲ ὀλίγην δὲ καὶ ὀλίγου ἀξίαν θεραπείαν ἄτιμόν τι αὐτῷ ἔδοξεν εἶναι καὶ ἄχος αὐτὸν ἔλαβεν, hoc eſt, triſtitia & moleſtia quadam afficiebatur ac dolebat.

Ἀχραδίνη. ης. ἡ. locus erat Syracuſis fortiſſimus, pulcherrimus, maximus.

Ἀχραές. τὸ. quod non tingitur, ἄχραντον. Nicand. adiantum ἀχραὲς dixit, quando non madefiat aqua, ſed purum intactumq; aſpergini aquæ reſiſtat.

Ἀχραής. purus, immaculatus. χραίνειν γὰρ τὸ μιαίνειν, &c.

Ἄχραντος. ου. ὁ. ἡ. immaculatus, intactus, non coloratus, ἀμίαντος.

Ἀχράς. άδος. ἡ. pyraſter, pirus ſylueſtris, ſpinæ genus. Theophraſt. Dioſcorid.

Ἀχρειόγελως. temerè, uel ſine cauſa ridens: quod uitium uel ſtultitiæ uel dementiæ ſignum eſſe ſolet. Vnde accipitur pro inepto & ſtulto. Eraſmus in Chiliad.

Ἀχρεῖον. turpiter, inutiliter, inuſitatè.

Ἀχρειόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. fio inutilis. Depon.

Ἀχρεῖος. uel ἀχρεῖος. ου. ὁ. inutilis, nullius bonæ frugis.

Ἀχρειότης. ητος. ἡ. nugæ.

Ἀχρήεις. inutilis.

Ἀχρηματία. ας. ἡ. pecuniarum inopia.

Ἀχρημάτιστος. ου. ὁ. ocioſus, & omni actione uacuus.

Ἀχρημοσύνη. ης. ἡ. egeſtas.

Ἀχρήμων. pauper, αὐτάρκης, πένης.

Ἀχρής. έος. ὁ. ἡ. inutilis, moleſtus.

Ἀχρήϊος ὄλεθρος. extrema pernicies, μέχρι τοῦ ἐσχάτου.

Ἀχρηστία. ας. ἡ. inutilitas, incommoditas.

Ἄχρηστος. ου. ὁ. ἡ. abuſiuus, inutilis. ἀχρεῖος, inidoneus.

Ἄχρι. καὶ

Ἄχρις. uſque, donec. Item καθόλου, apud Homerum, prorſus, per totum. Ammonius in ἄχρι & ἄχρις. diſtinguit.

Ἄχρις. αὖ &

Ἄχρι οὗ. &

Ἄχρι που. dum, quandiu. Aliquando ante infinitiuum uerbi. Lucian. ἄχρι τοῦ καὶ ἐρυθριᾶν. Ita ut erubeſcentem.

Ἄχριος

Ἄχριος.ȣ.ὁ.inunctus.ἄχριστος.
Ἄχρονος.ȣ.ὁ.perennaturus,ἄκλιστος.
Ἀχρονοτριβὴς.nihil morans,celer.
Ἄχρον☉.ȣ.ὁ.πονηρός.Lacones nothum,& ſpurium uocant.
Ἄχρωντοι.οἱ.non depicti,non colorati.
Ἄχρωστος.ȣ.ὁ pallidus.
Ἄχρωμος.ȣ.ὁ.ἡ.ᾗ
Ἀχρώματος.ȣ.ὁ.ἡ.impudens.
Ἀχρωνυχία.ultimæ noctis excubiæ. Scribendum ἀκρονυχία.ut ſuprà.
Ἄχυ.ſpecies caſiæ.
Ἄχυλος.ȣ.inſipidus.
Ἄχυμος.ȣ.fatuus, inſipidus.
Ἀχυώδην.copioſe fluens.
Ἀχυρμιά.ᾶς.ἡ.aceruus palearum.
Ἀχυροδόκη.ης.ἡ.ſtabulũ,palearum receptaculum.
Ἄχυρον.ȣ.τὸ.palea,& acus,eris,Latinè.
Ἀχυρότριψ.tribula paleam terens.
Ἀχυρώδης.έος.ὁ.ἡ.glumoſus,paleaceus.
Ἀχυρών.ῶνος.ſtabulum palearum.Cyrillus.
Ἀχώ.όος.uox,ſonus,pro ἠχώ.Doricè.
Ἀχώνευτον.non uſtum. Ἀχώνευτος.γῆ.ἡ τὸ χρυσίον ἐκβάλλεται.balluca.cæ.
Ἀχὼρ.ῶρος.pro ἀχυὼρ.furfur,ſordes capitis.
Ἀχῶρες.ulcera fœtida in capite, ulcera capitis ſanie manantia, quod uitium capitis cutem infeſtat, ſic dicta ab ipſo affectu,quod cũ tenuiſſimis foraminibus perforent, ex quibus affluit glutinoſa ſanies. Gal.& Aegineta. Tineas alij barbarè.Auicenna Saphatum uocat.
Ἀχώριστον.incomprehenſum,inſeparabile.
Ἀχώριστος ȣ.ὁ.ἡ.inſeparabilis.

Ἄψ poſt,mox,iterum,retrò.
Ἀψάλακτος ȣ.ὁ.intactus,illæſus.
Ἀψαλάω.ſine ſtrepitu incedere.
Ἄψαλτος.ſine pulſu fidium,propriè pſalterij.
Ἄψαυστος.ȣ.ὁ.ἡ.intactus,non tangens.
Ἀψεγέως.inculpatè,ſine reprehenſione.Etym.
Ἀψεγὴς.έος.ὁ.ἡ.ſine uituperatione.
Ἀψευδία.ας.ueritas.
Ἀψευδέστατος.alieniſſimus à mendacijs.
Ἀψευδέω.μ.ήσω.π.ηκα.non mentior.Neutrum abſolutum.
Ἀψευδὴς.έος.ὁ.ἡ.mendacio alienus,uerax.
Ἄψευστος.νόμος.inuiolata lex.
Ἀψηκτος.ȣ.ὁ.durus,infrangibilis.
Ἀψηλάφητος.intactus,ἀνέπαφος.
Ἀψηφιστὸς.ȣ.ὁ.qui non tulit ſuffragium.
Ἄψηφος.multus,magnus.
Ἀψίκορ.τὸ.καὶ
Ἀψικορία.faſtidium rerum adamatarum.
Ἀψίκορον.τὸ.ſatietas,continua expletio.
Ἀψίκορος.nouitatis cupidus,mutabilis,mox ſatiatus,faſtidioſus.Etym.qui ſtatim ſimul atq; cibum attigerit exurgit ſatur, ac cibum faſtidit, ἀπὸ τῇ ἅπτειν,καὶ κόρος,quod ipſum & Plut.confirmare uidetur,ſic inquiens: Μόνος. Ὅμηρ☉. τῆς τῶν ἀνθρώπων ἀψικορίας περιγίγνεται, ἀεὶ καινὸς ὢν καὶ πρὸς χάριν ἀκμάζων. Solus Homerus hominum ſatietati ſuccurrit ac nauſeam diſcutit, ſemper aliquid proferens quod nouum uidetur ac ad gratiam cõparatum. Vide in Chiliad.Eraſ.
Ἄψιλος.implumis.ἄπτερος ἢ πολύπτερος.
Ἀψιμαχεῖν.acutè & terribiliter pugnare,prælium conſerere.
Ἀψιμαχία.ας.ἡ.præludiũ belli,uelitaris pugna.
Ἀψίμαχος.cominus pugnans.
Ἀψιμισία.ας.ἡ.ſimultas non diuturna.
Ἀψίνθιον,uel ἀβσινθιον.abſinthium, herba quædam extremæ amaritudinis. παρὰ τὸ ἅπτω,ȣ ȣ. δεὶς ἅπτεται.Etym.Theophr.Dioſcorid.
Ἄψινθος.ȣ.idem.Aliquando nomen urbis Thraciæ,ἀψινθὶς uerò regio illa.
Ἀψιῤῥόον.retro fluens,retrofluum.
Ἀψὶς.ῖδος.ἡ.teſtudo,fornix. Item curuatura rotæ, id eſt, lignum ſupra rotas tenens ſcalas,uel in quo figuntur radij,ligneus rotæ circulus.Atque in hac ſignificatione quędam primam aſpirant, diciq; uolunt ἀπὸ τῇ ἅπτειν,id eſt,à tangendo, quod uidelicet rotæ,cum uoluuntur, terram contingant, ſic etiam ſignificat uinculum παρὰ τὸ ἅπτειν τὸ δεσμεῖν. Etym. Hom.Iliad.ε. pro foramine retis ſeu plaga uſurpat.Dicuntur itm ἀψίδες circuli in ſtellis,teſte Plinio.lib.2. cap.15.& 16.
Ἄψις.ιος.ἡ.tactus,cõtrectatio. ἄψις τῶν φρενῶν, mẽtis læſio ac ratio,ab ἅπτομαι,quod aliquãdo tentare ſignificat.Hipp.referente Galeno.
Ἀψίχολος.ȣ.ὁ.plaga retis,fornix,nimis iracũdus.
Ἄψοῤῥον.ſubitò,retrò,rurſum.
Ἀψοῤῥος.ὁ.ἡ.retrogradus,retrofugus,refluus.
Ἄψος.εος.τὸ. membrum, propriè tamen iunctura membrorum.Etym.Artus Latinè.
Ἀψοφητί.ſine ſtrepitu,ἡσύχως.
Ἄψυκτος.ὁ.qui refrigerari nequit.
Ἄψυρχοι.οἱ.gens Scythica.Etym.
Ἀψυχία.animæ defectus.
Ἄψυχ☉.ȣ.ὁ.ἡ.inanimatus,timidus.

Ἄω.μ.άσω.ſpiro, lædo apud Hom. Item ſplẽdeo,λάμπω, unde ἀώς.Euſt.Iliad.α.
Ἀὼς.ſanitas,aurora,dies.
Ἄωρ.ορος.τὸ.enſis.Alij legunt ἄορ,Cyril.
Ἀωρέω.negligo,ὀλιγωρῶ.
Ἀωρεὶ.intempeſtiuè,ἀκαίρως.
Ἄωρ νυκτὸς.intempeſta nocte.
Ἀωρία.ἡ.immaturitas,deformitas.

Ἀωρὶος.crudus,immitis.tranſlatio eſt ab immaturis fructibus.

Ἀωρόλιος.ου.ὁ. caluus,qui ante tempus glabreſcit.

Ἄωρος ου.ὁ ἡ. deformis,indecens,intẽpeſtiuus,ut ἄωροι ὀπῶραι,crudi fructus,non maturi. Item negligens,incurius,ab ὥρα,hoc eſt,cura,& ἄωρος θάνατος, de his q ante tẽpus moriũtur,Cic. immaturã mortẽ & minaturũ interitũ in Bruto.& Phil.

Ἀωρτεῖν. ὕπνον.frui ſomno,& quaſi deliberare ſomni dulcedinem.

Ἄωρτο.pendebat, ἥρμοστο(inquit Herodian.)περὶ ξίφους.Deducitur autẽ ab ἀερῶ,id eſt,ἀερμόζω,cuius futurũ ἀέρσω,Aeolicè.Pręteritũ,ἤερκα,ἤερμαι,ἠέρμην,ἤερσο,ἤερτο,& pleonaſ.ipſius ω,ἄωρτο. Alij exponunt pro ἐκρέματο ab αἴρω pro κουφίζω, καὶ κρεμῶ, cuius futurũ ἀερῶ, & Aeolice ἀέρσω. Vnde ſimiliter ἤερκα,ἠέρμην,ἤερσο, ἤερτο,& mutatione longe uocalis in longã ὦερσο, & pleonaſmo ipſius α,ἄωρτο poëticè.

Ἄωτος ου.ὁ flos.Item lana ouis,uel potius pãnus è lana contextus.Theocri.ἄωτον ἡρώων uocat argonautas, quaſi principes & florem Heroum. Item non habens aures, inauritus, quo utitur Gell.imitatione Græcorum lib.7.cap.6.

Ἀωτεύειν flores legere,texere, ὑφαίνειν.

B A.

BAβάζω. uociferor, inarticulatè loquor,uagio,Gaza interp.Βαβαί.papæ,uox admirantis.Genitiuo iung.ut βαβαὶ τῆς εὐδαιμονίας. Βαβαὶ μύξος, uide in Chil.Eraſ.Papæ myxus.

Βαβαιάξ.contemnentis & reijcientis particula,apud Ariſtophanem.

Βαβάκτης ὁ.ſaltator,locutuleius,inſanus.παρὰ τὸ βάζειν,τὸ λαλῶ.Etym.

Βάβαλον pudendum,αἰδοῖον.

Βάβαξ.ὁ.uanus,garrulus,impudẽs,παρὰ τὸ βάζω,τὸ λαλῶ.Etym.

Βαβάλιον cunabulum.

Βαβαλισήρια.τά.cunę,cunarum.

Βάβουκες.αἱ gingiuæ,alij reliquias eſcæ dentibus inhærentes,ſcribitur & βάβυκες.

Βαβυλὼν ἡ.urbs Aſſyriæ dicta à Belo,per reduplicationẽ & tranſmutationẽ literarũ.uide Etym.

Βάγαιον,& βάγιον.τὸ.magnum,uanum,παχύ.

Βάγας ἐστηκας.In ſtupidũ & elinguẽ,in Chil.Eraſ.

Βαγώας.Perſica lingua eunuchus. Vide in Chil, Eraſ.

Βαδᾶς.cinædus.

Βάδδην.ſacra ſtola.

Βάδην.pedetentim,lentè,ocioſè,quietè. ſignificat & citius,& celeriter Etym,

Βαδίζω.μ.ίσω π.ικα.uado. πόθεν βαδίζεις;pro, Vnde uenis?Neutr.abſol.

Βαδιοίμην.iturus eſſem,irem.

Βάδισμα.ατος.τό.greſſus,inceſſus.

Βαδισμός.ου.ὁ.idem.

Βάδισις.εως.ἡ ingreſſio,ut uertit Gaza in Ariſtot.

Βαδιστέα.eundem Attici dicunt,pro βαδιστέον.

Βαδιστικός.qui libens uadit,ac itineris pedeſtris laborem perfert,ὠκύπους,pedibus celer.

Βάδιστος.ου.ὁ uadibilis,ut ita dicatur,per quẽ iter facere poſſumus,peruius.

Βάδομαι.diligo.

Βάδος.ου.ὁ.itio,βάδισις, ὁδός. Ariſtophan.Auib. διὰ ταῦτα τὸν δὴ τὸν βάδον βαδιζομεν.

Βάζω.μ.άσω.π.ακα. dico.à βῶ ducitur βάζω,ſicut à φῶ φάζω, uel ſyncopa pro βοάζω . Etym.

Βαθεῖος.ου.ὁ.profundus. (Accuſ.

Βαθέως.profunde.

Βάθιστος.profundiſſimus.

Βαθμίδες . αἱ. brachij cauitates apud Hipp. quas extendentibus manum inflectentibusq; nobis ulnæ proceſſus ingrediuntur.

Βαθμίς. ίδος. ἡ.gradus.baſis,ueſtigia pedũ,ſedes quod tamẽ tragicũ eſt,ponitur pro exordio ſermonis.

Βαθμός.οῦ.ὁ grad⁹.nomẽ etiã militare, de phalange uſurpatum.Etym.

Βάθος.εος.τό. profunditas,prolixitas.βάθος φάλαγγος Vide in militaribus uocabulis in appẽdice Lexici.

Βάθρα.ας.ἡ.ſcala domus.

Βάθραχος.ὁ uana,pro βάτραχος, Ionicè apud Herodot.

Βάθρον.ου.τό.

Βάθρος.ὁ.fundamentũ,baſis,imæ ſedes,gradus, pes diſci,ſubſellium.

Βαθύγειος.ου. ὁ ἡ. profundus, & fertilis,feraxque Callimach.

Βαθυγένειος.ου.ὁ. egregiè barbatus, pmiſſa barba.

Βαθύγειον. τό. profunda terra,profundã terram habens.

Βαθυγήρως.extremæ ſenectutis,ualde ſenex.

Βαθύγλωσσος.ου.ὁ.eloquens.

Βαθύζοφος ὁ.altis demerſus tenebris.Nazianz.

Βαθυδίνης.ου ὁ.habẽs uortices aut fluct⁹ pfundos.

Βαθύζωνος.ου.ὁ. ἡ. carnoſus,profundè cinctus,ut toga ſupernè ſit laxa, Perſicarũ mulierũ epith.

Βαθυκαμπής.ualde inflexus,curuus.

Βαθυκήτεα.τόν.piſcoſum,profundum.

Βαθύκληρος.ου.ὁ.opulentus,prædiues Homer.apud Herodot.

Βαθύκολπος.ου ἡ.magnus ſinus.

Βαθυλήιον ager ferax,& diuiſum βαθὺ λήιον,denſa ſeges apud Homerum.

Βαθύμαλλος.ου.ὁ.uilloſus, uelut quando alta lana carduo à Fullone excitatur.

Βαθέως profunde.

Βαθύνω.μ.υνῶ.π.κα.profunda facio,augeo.

Βαθύπλουτος.opulentus, εὐδαίμων.

Βαθυρρείτης

Βαθυῤῥέετης. profundè fluens, Maris epitheton.

Βαθύῤῥιζος. ου. ὁ. habens radices altas, arduus.

Βαθύῤῥοος. ου. ὁ profundè & citò fluens, altifluus.

Βαθύς. έος. ὁ. profundus, prolixus. ὄρθρου βαθέος, diluculo, cum multum adhuc noctis eſt. ἐν βαθεῖ γήρα, in extrema ſenecta.

Βαθυσκαφής. έος. ὁ. ἡ. profundè foſſus.

Βαθύσπορος. ου. ὁ fertilis, ferax, de agro dicitur.

Βαθύστρωτος κοίτη. lectus liberaliter ſtratus, lectus genialis & ſtratus operoſe.

Βαθύσχοινος. ου. ὁ. ἡ. profundus in iuncis, denſus præ iuncis.

Βαθύτης. ητος. ἡ profunditas.

Βαθυχαιτήεις. εντος. prolixo capillitio, promiſſam habens barbam.

Βαία. mons Cephaleniæ unde

Βαιάτης. nomen gentile.

Βαίβαμαι. ἀπὸ τοῦ βαίνω.

Βαίνω. μ. βήσομαι π. βέβηκα. ἀόριστος. β. ἔβην. uado, eo, incedo, aſcendo, aſcēdere facio, deſcēdo, amo, adulor. Neut. ſed Hom. ſępe actiuè uſurpat.

Βαιόν. paululū, paulatim, parum. Cyrillus aduerbiū facit. ὀλίγον, μικρόν, pauliſper, nō maligne.

Βαΐον. ου. τὸ. καὶ βαΐς. ramus, propriè palmæ, hinc baius color & ſpadiceus. παρὰ τὸ βίᾳ τίλλεσθαι. quòd non facilè reuelli poſſit, quòd hæc arbor natura ſurſum nitatur aduerſus deprimentis manū. In Cyrilli differētijs βαῖον penanflexum duabus ſyllabis ſcribitur, quod non placet.

Βαιός. οῦ ὁ. breuis, paruus.

Βαῖος. ου. ὁ. Baius Vlyſſis ſocius.

Βαϊοφόρος. ου. ſolennitas oliuarum.

Βαίτη ης. ἡ. bæta, indumentū ex pellib. confutis.

Βαίτυλος. ου. ὁ. bætylus, Abadir. ſaxum quod pro Ioue Saturnus deuorauit. Vide Chil. Eraſ.

Βαίων. piſcis, flaccidus & uilis; qui & βλέννος, gobio aſſimilis, à quo eſt uoluptariū iactata parœmia, μὴ μοὶ βαιὼν λακώσῃ ἰχθῦς, cuius meminit. Euſt. Iliad. τ. Athenæus lib. 7. Vide prouerbia Eraſmi.

Βακάκυλβος. ociofus & torpens, quiq; ſuarum rerū nō ſatagit, uſus eſt Syneſius ſemel in epiſtolis, πάλαι νοσοῦσι, τινὲς βακάκυλβοι παρ᾽ ἡμῖν.

Βακέω. inebrior, μεθύσκομαι.

Βάκηλος ου. ὁ. exectus, euiratus, effœminatus, ſtultus, magni corporis, caſtratus, Spado quaſi βιάκωλος, hoc nomine dicebantur Galli matris deorū ſacerdotes, qui ferro præſecabāt genitales partes, furore acti.

Βάκκαρις. ἡ. bacchar, odorata herba, quam nardū agreſtem uocant quidam, alij aſarum odoratū.

Βακνίς. ίδος. ἡ. calceamenti genus.

Βακτηρεύειν. baculo inniti.

Βακτηρία. ας. ἡ. καὶ

Βάκτρον. ου. τὸ. baculus, fuſtis.

Βακτριασμός. οῦ. ὁ. genus laſciuæ ſaltationis.

Βακχᾶν. hædera coronari.

Βακχεῖον. ου. τὸ. templum Bacchi.

Βακχέβακχος. ου. ὁ. ſic uocabatur Dionyſius in ſacrificijs. Ariſtopha. Equit. ἦσθ᾽ γίνεται καὶ παιῶνα δὴ καὶ βακχέβακχον ᾆσαι.

Βακχεῖος. ου. ὁ. pes ex breui & duabus longis.

Βακχειοδιέστατος. ὁ. qui maximè Bacchū imitatur.

Βακχεύματα. τὰ. Bacchanalia.

Βακχευτής. ebrius.

Βακχεύω, & βακχέω. immodeſte ago more bacchantiū, μαίνομαι, inſanio, bacchor, ἀμεταβάτως ferè accipitur. Sed ἀναβακχεύω ἕτερον, οἷον μαινεσθαι ποιῶ. Bacchatur anus prouerbium in Chiliad. Eraſmi.

Βακχή. genus piri, uel Bacchi ſacrificia, baccha, baſſara. Eurip. Caſſandrā uocat βακχὴν, id eſt, diuino furore afflatā. Baccharū hymnus eſt apud Orpheū.

Βακχεία. ας. ἡ. inſania, μανία.

Βακχιάδης. Bacchi filius.

Βακχικός. οῦ. ὁ. Bacchicus.

Βάκχος. ὁ. piſcis Aſellus, qui alio nomine & ὄνος.

Βάκχος ου. ὁ. Bacchus. Euſtath. ἀπὸ τοῦ βαχεῖν deducit, id eſt, ab incōdito ululatu, quo furētes bacchæ perſonabant, deinceps autē inſertā literā κ, quo expreſſio fieret immanioris ſoni. Eſt præterea ſerti genus quod capiti circumponebatur, uel corona. Bacchi hymnus eſt apud Orph. βάκχοι dicebātur etiam thyrſi ſeu ramuli quos Bacchi ſacris initiati geſtabant, Phœnicum lingua βάκχος eiulatum notat.

Βακχυλίδης. ου. ὁ. Bacchylides, ex nouē poëtis lyricis unus.

Βαλαιόν. magnū, multū, uelox.

Βαλανάγρα. ας. ἡ. clauis, ſera. παρὰ τὸ ἀγρεύειν τὸν βάλανον. Ety.

Βαλανειομφάλοι. αἱ phialę in quibus eminebātur umbilici apud Comicos.

Βαλανεῖον ου. τό. balneum. παρὰ τὸ τὰς βαλάνους αὔειν. Siquidē balanos ſuccendere ueterib. mos erat. Nam Suidas ſcribit ueteres glādibus ueſci ſolitos, cortices uerò igni alimenta præbuiſſe.

Βαλανεύς. έως. ὁ. balneator, βαλανείτης, πολυπράγμων, περίεργος.

Βαλανεύω. exclamo, clara uoce dico, miniſtro apud Ariſtoph. ſubſeruio.

Βαλανίζω. glandes excutio.

Βαλανίτης βίος. uita inculta, uictus horridus, à ſęculo quo ueſcebantur glandibus.

Βαλανὶς ίδος. ἡ. balneatrix.

Βαλάνισσα. ας. ἡ. balneatrix, ut βασίλισσα, in Epig.

Βάλανοι. glādiū figura formata medicamēta. quæ ſedi ad ſoluendā aluū inſerūtur.

Βάλανοι. δίος. οἱ. caſtanęę nuces, aut nuces Ponticæ. Athen.

Βάλανος. ου. ἡ. glans, palmę fœminæ fructus, ſicut maſculæ ψὴν. Item penis extrema pars, & peſ-

ſulus,apud Ariſtotelem, Theodorus glandem interpretatur,ſicut & animal aquatile apud eundem è genere teſtaceorum. βάλανος μυρεψική,glans unguentaria.

Βαλανοφάγοι. οἱ.uide in Chiliad.Eraſmi.

Βαλάντιον. τ. τὸ. marſupium, ſacculus, ἀκόντιον. Vide Bayf.de Re ueſt.

Βαλαντιοτόμος.τ ὁ.fur,marſupicida,crumenarũ præciſor. Saccularius uocatur.Vide Aſcon. & Bayf.& βαλαντιοκλέπται,apud eundem.

Βαλανώδης.εος.figuram glandis repræſentans.

Βάλαρις.ἡ.trifolij ſpecies.

Βαλάρος.Cernij uocant exules, Pauſan.

Βαλαύστιον.τ. τὸ. flos agreſtis punici,à quo color balauſtinus dicatur.

Βαλβὶς ἰδος.ἡ.repagulum,hoc eſt,illud unde in certaminibus equorum fit initium curſus. Latinis Carceres dicitur, quemadmodũ τέρμα, ubi ſiſtitur, Latinè meta. βαλβῖδες quoq; dicuntur ſcamna ſeu gradus per quos ad ciſternas deſcenditur, teſte Aelio Dionyſio. apud Hippocr.oblonga concauitas βαλβὶς, propriè tamen linea in initio carcerum, intra quam ſe continebant curſores,quæ & ἀφετηρία.

Βάλε.iacias,ῥίψαι. Eſt & indignantis aduerbiũ, βάλε,uel cum,σχετλιαστικῶ,ἀβάλε.

Βάλερος.piſcis quidam apud Ariſtot. Gaza Græcam uocem relinquit. Idem forte eſt,qui infra βάραλος.

Βαλὴν.ῆνος.ὁ.rex apud Aeſchylum,teſte Euſtath. Iliad.γ.

Βαληναῖος.τ.ὁ. regius,apud Plutarchum libro de fluuijs.

Βαλία.ophthalmia.

Βαλίας.equus Achillis.

Βαλικιῶται. Cretenſibus dicuntur συνέφηβοι.

Βαλίος.τ.ὁ.uarius,maculoſus, maculis uarijs diſtinctus,celer,uelox,rapidus. Latini balium & badium uocant colorem puniceum.

Βαλιῶται.progenitores,πρόγονοι.

Βάλλα.oppidum Macedoniæ.

Βαλλαῖος.ciuis illius oppidi.

Βαλίζω. præ frigore contremiſco, in Rhetorico lexico pro βαμβαλίζω.

Βαλλίζω.μ. ίσω.tripudio,laſciuio. Hinc forte Ballio prouerbiale nomen pro homine laſciuo & infami.

Βάλλις. ιδος. ἡ. genus floris, quod uidetur mortuos uitæ reſtituere,ſimile aryone. οἷον ἡ βάλλια ἐς ὥσα. Etym.

Βαλλισμός. τ. ὁ. tripudium, ſaltatio quæ ad tympana crepitantia, uel ad cymbala deſaltabatur, cuiuſmodi Parilibus fiebant Romæ, quæ ῥωμαῖα uocabãtur. Inferius βαστισμός ſcribitur. Vide Ammonium.

Βάλλω.μ.αλῶ.π βέβληκα, ἀπὸ τ βλῶ.ήσω.ἀόρ.β ἔβαλον. mitto, ſagitto, uulnero,iaculor,iacio, uibro,infector,percutio, proſterno,admolior, impono.Etym. Homer. Iliad.α.αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἐχεπευκὲς ἐφιεὶς. Βάλε. pro ἔβαλε. Βάλλ' οὕτως,prouerb.uide in Chiliad. Eraſmi.λόγῳ βάλλειν, eſt inceſſere maledictis, & cõuitijs uelut figere.Greg.Βάλλομαι ἐς νοῦν. paſſiua uoce dicitur,pro animaduerto & intelligo.Syneſ. βεβλημένος ἐς νοῦν à Chryſoſtomo dicitur pro eo quo dicimus qui in animum in duxit, & ut faceret conſilium cepit. Βαλλόμενος ἐφ' ἑαυτῷ, ſecum ipſe cogitans,Herodoto. Hom.ἐν θυμῷ βάλλοντο ἔπος,in animo uer ſabant. Item βεβλημένος,proiectus dixit Vergil. hoc eſt, qui toto corpore proſtratus iacet, id quod in grauibus accidit morbis. βεβλῆσθαι & οὐτᾶσθαι ab Ammonio diſtinguuntur.

Βαλλωτὴ.marrubium nigrum.

Βάλος.uia per altum.

Βαλός.limen,cœlum,βηλός.

Βαμβαίνω.tremo dentibus & pedibus. Verbum tractum ex fuga & timore,trepido & uacillo in inceſſu.

Βαμβακεύτρια.ἡ.uenefica,impoſtrix. (tremo.

Βαμβακίζω.μ. ίσω. π. ικα. & βαμβαλίζω.frigore

Βάμβαλον.τὸ.hyberna ueſtis,item pudendum.

Βάμμα.ατος.τὸ.tinctura,ſalſamentum, liquor quis,teſte Nicand.ſcholiaſt.

Βαναυσία.artificium,ſedentariũ. Affectatio quædam ſplendoris ac magnitudinis dum in faciendis ſumptibus dignitatem ac decorum conſectantur, ubi minimè oportuerat, quod uitium Ariſtotel. per exceſſum oppoſitum facit, & contrarium μεγαλοπρεπείᾳ.

Βάναυσον.τὸ.tractorium.

Βαναυσουργία. idem quod βαναυσία, ars ſedẽtaria.

Βάναυσος. τ. ὁ. ἡ. caminarius,qui circa fornaces & caminos exercetur. nam βαῦνον Pelopõnenſes ignis locum uocant, caminum: & αὔειν incendere eſt. Vnde propriè dicitur de artificibus,qui igne opera ſua conficiunt. Sed tranſlata uox eſt poſtea ad omneis artes, quæ manuum opificio peraguntur, id quod & D. Hierony. annotat lib.1. aduerſus Pelagium, Vt taceam,inquit,de ijs quos Græci βαναύσους uocant, non ad opera manuum pertinentes poſſumus dicere.Ariſtot.Polit.8. βάναυσον ἔργον εἶναι δεῖ τοῦτο νομίζειν, καὶ τέχνην ταύτην καὶ μάθησιν ὅσαι πρὸς τὰς χρήσεις καὶ τὰς πράξεις τὰς τῆς ἀρετῆς ἄχρηστον ἀπεργάζονται τὸ σῶμα τῶν ἐλευθέρων, ἢ τὴν ψυχὴν ἢ τὴν διάνοιαν. διὸ τάς τε τοιαύτας τέχνας ὅσαι τὸ σῶμα παρασκευάζ

ῥασκευάζουσι χεῖρον διακεῖσθαι, βαναύσους καλοῦμεν, καὶ τὰς μισθαρνικὰς ἐργασίας, ἄσχολον γὰρ ποιοῦσι καὶ ταπεινὴν τὴν διάνοιαν. Itaque hoc nomine dicetur mechanicus, ſeruilis, mercenarius, illiberalis, ſedentarius. Et quia hoc hominum genus plærunq; præter dignitatem effertur, ſuisq; opificijs quaſi magnis ac præclaris gloriari ſolet, factum inde eſt ut de ijs etiam dicatur qui maiora quàm ipſos decet indecore aggrediuntur. Ammon. diſtinguit à τεχνίτης. Cæl. lib. 8. cap. 38. & lib. 13. cap. 48.

Βάξις. ιος. ἡ. fama, ſermo, παρὰ τὸ βάζω.

Βάπται. tincti, fucati. Item nomen fabulæ Eupolis Comici, & genus gemmæ Plinio libro 37. Item ſacerdotes Cotyttij apud Athenienſes, Meminere Ariſtoph. Suid. & Politianus Miſc.

Βαπτίζω. μ. ίσω. π. ικα. immergo. Accuſ.

Βάπτισμα. ατος. τὸ. idem.

Βαπτισμός. οῦ. ὁ. immerſio, lotio, baptiſmus.

Βαπτιστήριον. locus qui uulgò fons dicitur.

Βαπτιστής. tinctor, qui mergit & tingit.

Βαπτός. οῦ. ὁ. tinctus.

Βάπτω. μ. άψω. π. αφα. tingo, lauo, coloro, inficio. Accuſ.

Βάραγχος. ὁ. pro βράγχος. pleonaſmo τοῦ α.

Βάραθρος. ὁ. qui in barathrum præcipitetur dignus, βαράθρου ἄξιος.

Βάραθρον. ου. τὸ. ſiue ut alij enunciant, βέρεθρον, locus profundior erat Athenis putei modo, in quem noxios ac κακούργους deturbabant, eius ſuperiora dura quidem erant ac rigida, infima uerò laxa & mollia, ut deſcendentes facilè demergerentur. Harpocratio annotat Demoſthen. in Philippicis abuſum hac dictione pro pernicie tantum. Propriè aiunt βάραθρα uocari excauata loca, in quæ demerguntur flumina, παρὰ τὸ βαίνειν, ab aquarum ingreſſu, uel quaſi ἄβατα, quòd ex cauitate peruia non ſint, nec adeunda. Sunt item qui cœnoſa loca eo nomine intelligant. Cælius libro 9. capite 34. Vide Ammonium qui inter βάραθρος & βαραθρόν diſtinguit.

Βαραθρώδης. εος. ὁ. ἡ. profundæ altitudinis.

Βάρακος. inſipiens, homo barbatus & rudis, & piſcis nomen, apud Ariſtotelem βάλερος legitur.

Βαρβαρίζω. uoce, cultu, moribus, ac toto uitæ genere barbarus ſum. Item nouum quiddam ac peregrinum, barbarumq; deſigno.

Βαρβαρικόν. uide βάρβαρον.

Βαρβαρισμός. οῦ. ὁ. barbariſmus. Cæl. lib. 5. cap. 20.

Βαρβαρισί. barbarè.

Βάρβαροι. ab initio dicebantur, qui difficulter, aſpere, ac duriter loquerentur, ut blæſos balbosq; dicimus. à βάρβαρα abſona uoce, in quam peregrini homines Athenis cum primū Græcè loqui conarentur, ſæpius incidere ſolebant. deinde ad mores feros atq; aſperos accommodari eſt cœptum, ut pro duro, agreſti, ſæuoque acciperetur. Item τὸ οὐχ ἑλληνικόν, ac quicquid peregrinum erat βάρβαρον uocabant.

Βάρβαρον. τό. uocabulum non Græcum, ſed peregrinum. βαρβαρικόν autem, quicquid hominū barbarorum eſt,

Βαρβαρόφωνος. aſpere & obſcure loquens.

Βαρβατίζειν. canere lyra ſeu barbito.

Βάρβιλος. arbor perſica, è perſici oſſiculo enata, in Geoponicis.

Βάρβιτος. ου. ὁ. barbitus.

Βαργίτης. glorioſus miles, ἀλάζων.

Βάρδιστος. ου. ὁ. tardus, pro βράδιστος, metatheſi literarum.

Βαρέω. μ. ήσω. π. ηκα. grauo.

Βαρέως. grauè, moleſtè.

Βαρζύλη. ἡ. orci tunica dicitur ab aliquibus, herba quædam.

Βάρηκες. gingiuæ, maxillæ, ut quidam uolunt. ea quæ à ſumpto cibo dentibus inhærent. Item lana elaborata.

Βάρημα. τό. grauitas.

Βαρηνοί. incolæ oppidi Mediæ.

Βάριδες. αι. uaticinia quædam à Bari Hyperboreo condita, qui in Græciam ad oraculum profectus, Apollini inſeruijt pro ſtipe, uti δαφνηφάγοι omnes ſolebant.

Βαρῖνος. ου. balagrus piſcis. Vide βάλερος, & βάραλος. Ariſtoteles libro quarto, capite ultimo huius piſcis meminit, fluuiatilem eſſe dicens ſine ouis & ſine ſemine prolifico. legitur autē in Græco κυπρῖνος καὶ βαρῖνος. Gaza uertit, Carini & balagri.

Βάρις. ιος. domus, nauigium, porticus, turris, ingens petra, τεῖχος. Vide Ammonium.

Βάρις. eſt & nauis nomen apud Aegyptios.

Βαρῖται. aues quædam apud Oppianum de aucupio.

Βάρκα. ἡ. fibula, pudendum.

Βάρκη. ης. ἡ. urbs Libyæ circa Pentapolin.

Βάρος. εος. τὸ. pondus, moles, grauitas, ἄχθος.

Βαρράχειν. ſonare, ſaltare, ἠχεῖν, σκιρτᾶν.

Βαρύ. nauicula, καὶ θυμίαμα εὐῶδες.

Βαρύβρομος. ου. ὁ. ἡ. grauiter ſonans, grauiſtrepus.

Βαρυδαίμων. ονος. ὁ. ἡ. infelix.

Βαρυηκοΐα. ἡ. hebetudo auditus, δυσηκοΐα.

Βαρυηχής. έος. ὁ. ἡ. idem quod βαρύβρομος, grauiſtrepus.

Βαρυθυμέω. negligo, ὀλιγωρέω.

Βαρυθυμία. ας. ἡ. acerbitas animi.

Βαρύθυμος

Βαρύθυμ⊙.ȣ.ὁ.ἡ.grauis animo.
Βαρυθυμόμεν⊙.ὁ.grauiter inueſtigatus,ægreſcens.
Βαρύθω.grauor,βαρύνομαι.
Βαρύκα.ας.ἡ.malleus.
Βαρυκάρδιος.ȣ.ὁ.ἡ.fatuus,mentis expers.
Βαρυκέφαλαι.οἱ. Vitruuius libro primo, capite ſecundo.
Βαρύκτυπος.ὁ. uocalis. Iouis epitheton, à tonitruum fremitu.
Βαρυλαίλαψ.πος. graues procellas concitans. Epigram.
Βαρύλλικα.ſaltatio, quæ à mulieribus peragebatur in honorem Apollinis & Dianæ.
Βαρύλυπος.ȣ.ὁ.dolore affectus.
Βαρύμηνις.ιδος.ὁ.ἡ.memor iniuriæ.
Βαρύνομαι.grauor,βαρύνομαι τοῖς δὲ στρατιώταις.
Βαρύνω.μ.υνῶ.π.υνκα.grauo,ingraueſco. Accuſ. iungitur.
Βαρύνωτος.ȣ.ὁ.graui tergore,ſeu teſta onuſtus,cuiuſmodi oſtreum.Empedocles.
Βαρύοδμ⊙.ȣ.grauè olens.
Βαρυοσμός.ȣ.ὁ.idem.
Βαρυπένθεια.ας.ἡ.luctus.
Βαρυπήμων.miſer,grauatus,malus.
Βαρυπιέζω.grauiter premo & urgeo, Plutarch.
Βαρύποτμ⊙.ȣ.ὁ.ignauus,infelix.
Βαρυποτμότατος.ȣ.ὁ.infortunatiſſimus.
Βαρυπρεπής.έος.ὁ.ἡ.grauitatem præ ſe ferens,magnificus.
Βαρύπυκνοι.οἱ. qui uelut regiones primas ſpiſſi retentant.Capel.lib.9.
Βαρύς.έ⊙.ὁ. moleſtus,grauis,onerofus,moroſus,ſuperbus,impudens.Βαρὺς ἐκ τοῖν σκελοῖν. claudus.
Βαρυσίδηρος.ȣ.ὁ.ῥομφαία.grauis enſis.
Βαρυσταθμῆσαι.adducere pondus,grauitatem addere.
Βαρυσταθμός.ȣ.ὁ.grauiter ponderans.
Βαρύστον⊙.ȣ.ὁ.ἡ. grauiter ſuſpirans,infelix,raucus.
Βαρυσυμφορώτατ⊙. impatienter ferens calamitates.
Βαρυταρβής.έος.ὁ.&ἡ.grauiſtrep⁹,apud Aeſchyl.
Βαρύτεροι οἱ.moroſiores.
Βαρύτης.ητος.ἡ grauitas,moleſtia,moroſitas.
Βαρύτιμος.ȣ.ὁ.precioſus,quaſi grauis precij.quòd olim appenderetur æs,non numeraretur.
Βάρυτον.ȣ.herba ſapina.Dioſcor.lib.2.cap.27.
Βαρύτονον στῆθ⊙.anguſtum pectus.
Βαρύφθογγος.ȣ.ὁ.ἡ.graue ſonans.
Βαρυφροσύνη.ης.ἡ.moleſtia grauis.
Βαρυφωνία.ας.ἡ.uocalitas,ſonoritas.
Βαρύψυχος.ὁ.ἡ.grauis animo,ærumnoſus.

Βασανίζω.arguo,ἐλέγχω,βασανίζω.
Βασανιζομένη.ἡ.ſubagitata,coitum paſſa.
Βασανιζόμενοι.οἱ.quæſtione torti.
Βασανίζω.μ.ίσω.π.ικα.cum diligentia examino, probo, torqueo, per quæſtionem extorqueo, exploro. Actiu.accuſ.
Βασανιστήριον. locus in quo homines torquētur.
Βασανιστής.ȣ.ὁ.tortor.
Βασανίστρια.ας.ἡ.tortrix,examinatrix.
Βάσανος.ȣ.ὁ.ἡ. experientia, experimentū,probatio, lapis index ſeu Lydius, cuius attritu fabri aurum uel argentum explorant. Item pro tormēti genere quæſtio. Quæſtionē intelligere debemus (inquit Iurecōſultus) tormenta,& corporis dolores ad eruendam ueritatem.ἡ πεδική μανία,ἢ ἡ τῶν πληγῶν.Ammon.
Βασίλεια.ας.ἡ.regina proparoxyt.Ammonius.
Βασιλεία.ας.ἡ.regnum,imperium. Ammonius. penultimam circumflectit (niſi mendum eſt librarij) quod non placet.
Βασιλίδης.regis filius.
Βασίλειον.ȣ.τὸ.regia,palatium,aula,ædes imperatoriæ,ſignum regale.
Βασιλειῶ.regnaturio,regnum affecto.
Βασιλεύεσθαι regibus parere.
Βασιλευθείς.ὄντος ὁ.regnatus.
Βασιλεύς.έ⊙.ὁ rex.Itē imperator,& qui uniuerſo exercitui præeſt. Ammoni⁹ differre ſcribit à κοίρανος & ἡγεμών,uide ἄναξ.Aliquādo ponitur pro ſacrificulo,q rex erat ſacrorū,& præerat ſacris Eleuſinijs, iudiciūq; habebat uiolatę religionis.Item δικαστής apud Heſiod.Bud.Com.
Βασιλεύς. auis apud Ariſtotelem, à Gaza regulus uertitur,βασιλεὺς τῶν μελιττῶν apud eundem rex apum. Vide Ammonium quid differant βασιλεύς,κοίρανος,& ἡγεμών.
Βασιλεύω.μ.εύσω.π.ευκα.regno,regem creo. Neut genit.
Βασιλη.ἡ.βασιλεία.regnum apud Sophoclem.
Βασιλικάω.regnum appeto. Neutr.abſol.
Βασιλίδιον.calceamenti genus muliebris.
Βασιλίζω.μ.ίσω.π.ικα.regiæ parti faueo.
Βασιλική. domus ampla & ſpacioſa, in qua agebantur cauſæ, conciones & alia id genus. Sic Cicero ſecundo ad Attic. Baſilicam habeo non uillam, frequentia Formianorum. Cælius libro 15.capite 11.
Βασιλικός.ȣ.regius,regalis. Item quicquid ſplendidum eſt & magnificum.
Βασιλικῶς.regiæ.Vide in prouerbijs Eraſmi,βασιλικῶς,& baſilica facinora.
Βασιλίνδα.luſus,quo rex aliquis ſorte factus,laborioſum quiddam miniſtro ſimiliter ſorte facto imperat.

Βασιλίς. ίδ☉. ἡ
Βασίλισσα. ης regina, Menāder βασιλίνναν dixit.
Βασιλίσκος. ȣ. ὁ. regulus, ſerpens ut minimus ita uenenatiſſimus, de quo uide Aelianum & Nicandrum in Alexipharmacis. βασιλίσκ☉ apud Proclum de ſphæra ſtellæ cuiuſdam nomen eſt.
Βάσιμος. ȣ ὁ. peruius, πορδύσιμος.
Βάσις. ιος. ἡ. greſſus, gradus. Item pes, ſuſtentamentum, id quod ſuprapoſitæ fabricæ pondus ſuſtinet, firmamentum. Aliquando figuræ nomen apud rhetores.
Βασκαίνω. μ. ανδ. π. κα. inuideo, indignor, iraſcor, accuſo. Item τοῖς φάεσι ϐαίνειν, καὶ τῷ βλέμματι φθέιρειν. hoc eſt, oculis aſpectuq; enecare, faſcinare. Virg. in Bucol. Neſcio quis teneros oculus mihi faſcinat agnos. Demoſth. περὶ ςεφάνȣ, ὥσπερ βασκαίνȣσι dixit, ἀντὶ τȣ̃ συκοφαντȣ̃σιν. Ammonius. Neutr. datiuo iung.
Βασκανία. ας. ἡ. inuidia.
Βασκάνια. τὰ. uocabantur ridicularia quædam, quæ apud ueteres fabri ferrarij ante fornaculā appendere ſolebant, inuidiæ auertendæ gratia. Cæl. lib. 11. cap. 30.
Βάσκανος. ȣ. ὁ. inuidus, ingratus.
Βάσκας. ȣ. auis genus. Vide βόσκα & βόσκας.
Βάσκ' ἴθι. uade, accelera. dicta ſunt ἐκ παραλλήλου κατ' ἰσοδυναμίαν, καὶ ταυτολογίαν, apud Homerum.
Βασκισμός. ȣ̃. ὁ. ſaltatio. Vide βαλλισμός.
Βάσκω. uado, aſcendo. Item dico, maledico. Neutrum.
Βασμός. ὁ. gradus.
Βασσάρα. ας. ἡ. καὶ βασσαρὶς ιδ☉ baccha. Item mulier proſtituta, apud Lycophron. Vocatur hoc nomine Penelope apud Lycoph. uide ibidem interpretem Zezem.
Βασσαρεύς. epitheton Bacchi. Dionyſij Baſſarei hymnus eſt apud Orpheum.
Βασσαρικὰ. interpretantur Dionyſiaca.
Βάσσαρος. uulpes apud Cyrenæos. Herod.
Βάσσον, pro βαθύτερον, ἔγγειον. denſum, fœcundum.
Βάσταγμα. ατος. τὸ. ſuſtentaculum, geſtamen.
Βαςάζοντες. baiuli, geruli.
Βαςάζω. μ. άσω. π. αχα. porto, exporto, baiulo, libro. Actiu. accuſ.
Βάςακες. Bœotice, diuites, & generoſi.
Βάςραξ. ακος. collum, Bœotica lingua.
Βαςραχαλίζειν. τραχηλίζειν, per medium ſecare
Βατακάρας. dicebatur pinguis, impotens, temulentus, ſomnolentus, & craſſo ingenio, quòd capite deiecto incedere tales plerunq; ſoleant. Eraſ. Chiliad.

Βαταλίζεσθαι. turpiter & effœminatè uiuere, à Batalo quodam Epheſio tibicine, tam molli & fracto, ut non ueritus ſit in ſcena uti calceamentis muliebribus. Eraſ. Chiliad.
Βάταλ☉. ȣ. ὁ. odioſus, turpis: quo nomine dictus eſt Demoſthen. ob mollitiem. Vide Plutarch. Item podex, cinædus. Βάταλοι quoq; dicebantur Germanorum equites præſtantiſſimi, authore Plutarcho. Cælius lib. 3. capite 13. & Eraſ. Chiliad.
Βατάνιον. ου. τὸ. apud Siculos patella dicitur, & πατάνιον pro eodem.
Βατεύω. coëo, inſcendo, ὀχεύω.
Βατέω. uado, abundo.
Βατήρ. ῆρ☉. ὁ. meta à qua incipit ſaltatio, limen. Amipſias Comi. ἐπ' αὐτὸν ἥκεις τὸν βατῆρα τῆς θύρας. Item pedum, baculus paſtoralis. Nicand. ſchol.
Βατηρία. ἡ. baculus, ſcipio, παρὰ τὸ τῇ βάσιν τηρεῖν.
Βατιδοσκόπος. uide in βατίς.
Βατιναμώρα. τὰ. mora rubi apud Gal.
Βάτιον. ȣ. τὸ. paruus cadus, diminutiuum à βάτος. Item βάτιον ſubblandientis puellæ diminutam appellationem eſſe tradunt. Cælius libro 3. cap. 13.
Βατίς. ίδος. ὁ. uel βάτος. ſpecies mollioris piſciculi delicatioris ue, à cuius ſimilitudine quidam pro molli ac delicato interpretantur. unde & βατιδοσκόποι dicuntur ὀψοφάγοι & gulones. Cæl. ibidem. Vide βάτος. ὁ. Eſt & ἡ. βατίς Ariſtoteli in hiſtoria animalium nomen auis, Gaza rubetram interpretatur.
Βατοδρόπος. ȣ. ὁ. circa rubos ſatagens, eosq; colligans & pangens apud Homer. in Hym.
Βατός. ȣ̃ peruius. oxytonum.
Βάτος. ȣ. ἡ. rubus. paroxytonum.
Βάτ☉. ȣ ὁ. menſuræ genus. Budęus in Aſſe. Vide βάτιον. In Cyril. differētijs exponitur cadus, neſcio quā recte. Eſt & βάτος. ὁ. raia piſcis mas, cuius fœmininum eſt ἡ βατίς. utrunque apud Ariſtotelem in hiſtoria animal. Vide Aelianū quoque de raia.
Βάτος ἁλίας. ὁ. rana uel potius raia piſcatrix, cuius meminerunt Ariſtot. & Aelianus.
Βατραχίζω. in morem ranæ nato.
Βατράχιον. coloris ſpecies erat, quo ante inuentas perſonas faciem obungebant. Item ranunculus herbę genus, quod apiū riſus uulgò.
Βατραχίς. genus ueſtis floridi coloris, qua utebantur fabularum hiſtriones.
Βατραχομυομαχία. ranarum & murium pugna.
Βάτραχ☉. ȣ. ὁ. rana, de qua uide Aelianum. Item tumor ſub lingua, maximè pueros infeſtās. de

quo

quo Aëtius.

Βατταρίζειν. impeditè loqui,& hæſitanter balbutire, aut (ut alij malunt) uerſutè & fraudulenter agere, quòd βάσσαρος uulpem ſignificet. ἀπὸ βάττου θηλείου ἰχνοφώνου ὄντος. Item effutio, nugas deblattero, ut Cic. ad Atticum, ὁ ἀπειλῶν δὲ ἐγὼ ἔδοξέ μοι τὰ ἐμὰ βατταρίζων. Cæl. libro 7. cap. 22.& Eraſ. Chiliad.

Βατταρισμοί. οἱ. nugæ, φλυαρία.

Βαττολογέω. μ. ήσω π. ηκα. multa & inania loquor Eraſ. Chil.& in Matth. cap. 6.

Βαττολογία ας. ἡ. titubantia, quando uidelicet oratio repetitur, multiloquium, cui opponitur λακωνισμός. ſumptum à Batto quopiam inepto poëta, qui in hymnis ſuis eadem crebrius iterabat. Eraſmus in Chiliad.

Βάττος. ου. ὁ. Battus poëta quidam, qui ſemper eadem repetere ſolebat.

Βατύλη. eſt Theopompi drama. Eſt & plantæ genus: & mulier pumila ſiue uana.

Βατύλους uocabãt puſilli corporis fœminas. Cæl. lib. 3. cap. 13.

Βαΰζω. μ. ύσω. π. υκα. occultè dico, baubo, caninam uocẽ edo, latro. Fictũ uocabulũ à canũ latratu.

Βαυκάλιον. uas uinarium, apud Hom.

Βαύκαλος. mollis, delicatus, comptus.

Βαυκίδες. genus calceamentorum Ionicorum,

Βαυκίζεσθαι. laſciuire, θρύπτεσθαι.

Βαυκισμός. ου. ὁ. genus laſciuæ ſaltationis à Bauco quodam inſtitutæ.

Βαυκοπανοῦργοι. qui exigua & parui momẽti, manifeſta tamen diſſimulant. Ariſt. lib. 4. Ethic.

Βαῦνος. ου. ὁ caminus, fornax.

Βαυρία. ἡ domus apud Meſapios, hinc βαυριόθεν pro è domo, apud Cleonẽ in elegijs. Etym. annotat.

Βαφεύς. έος. ὁ. tinctor.

Βαφή. ῆς. ἡ. tinctura.

Βαφική. ῆς. ἡ. tingendi ars.

Βαφικός. ου. ὁ. infectorius, aptus ad tingendum,& colorandum, ut κόκκος βαφικός, apud Dioſc.

Βδάλλω. μ. αλῶ. mulgeo. Actiu.

Βδαλοί. aciculæ piſces. inferius βδέλλα.

Βδέλλα. ης. ἡ. hirudo, ſanguiſuga. Vide Nicandrum in Alexipharmacis.

Βδέλλω, uel βδάλλω Atticè. exprimo, mulgeo, timeo.

Βδέλος. fœtor extinctę lucernę, crepitus uentris.

Βδέλυγμα. ατος. τό. abominatio, malus odor, fœtor, δυσοσμία. Etym.

Βδελυγμία. fœtor, δυσωδία.

Βδελυγμίας. ὁ. fœtidus, mali odoris. Etym.

Βδελυγμός. ὁ. fœtor, malus odor. Etym.

Βδελυκτός. οῦ. ὁ. abominabilis.

Βδελυρία. ἡ. nugacitas, odium, deteſtatio, execratio. Etym. παιδία ὑπερφανὴς καὶ ἐπονείδιστος.

Βδελυρός. οῦ. ὁ. odioſus, execrandus, abominabilis, deteſtabilis, ſacer, odio dignus Etym.

Βδελύσσω. fugo, faſtidio. παρὰ τὸ βδελύω. τοῦτο παρὰ τὸ βδέλλα. Etym.

Βδελύττομαι. μ. ύξομαι. π. υγμαι. faſtidio, abominor. Depon. accuſ.

Βδεννύζειν. aluum euacuare.

Βδέω. μ. ήσω π. ηκα. pedo. Neutr. abſol. uel cum accuſatiuo, ut apud Ariſtoph. in Pluto, οὐ λιβανωτὸν γὰρ βδέω.

Βδόλος. pedor.

Βδύλλω. metuo, trepido, deteſtor, odi. Ariſtoph. Equit. καὶ γὰρ ὅτε πλούσιοι δεδίασιν αὐτὸν, ὅτι πένης βδύλλει λεώς.

Βεβάασιν, ἀντὶ τοῦ βεβήκασι, κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπήν. Etym.

Βεβίλα ἡ. nomen fontis in Eubœa, ſic dicta quòd cæteris fluuijs & fontibus omnib⁹ in hac inſula ſicceſcẽtibus ſolus hic aquoſus permanſerit. βέβαιος enim firmus eſt. Etym.

Βέβαιος. ου. ὁ. καὶ ἡ ſtabilis, firmus, conſtans, certus, compertus, & de quo fiduciam habemus. Bud. Com.

Βεβαιότατα. conſtantiſſimè.

Βεβαιοτέρως. conſtantius.

Βεβαιοῦμαι. paſſiuè τὸ πιστοῦμαι ἀττικῶς, hoc eſt, pro comperto habeo, affirmo, fidem facio.

Βεβαιόω. μ. ώσω. π ωκα. confirmo, ſtabilio, roboro. uide Etym. Eſt & βεβαιῶσαι, id quod Iuriſconſulti dicunt, præſtare ut habere liceat ei, cui ſtipulatione & ſpõſione euictionis cautum eſt. Et τὸν βεβαιώσοντα παρέχεσθαι, eſt authorem ſuum laudare. Bud. Com.

Βεβαιώσεως δίκη eſt actio ob euictionem.

Βεβαίωσις. εως. ἡ confirmatio.

Βεβαιωτής. ὁ. aſtipulator.

Βεβαιωτικός οῦ. ὁ. cõfirmatiuus.

Βέβαμεν. ἀντὶ τοῦ βεβήκαμεν γέγονε κατὰ συγκοπήν. Etym.

Βεβάμεν. τὸ ὀξυνόμενον, ἀπαρέμφατόν ἐστιν. Etym.

Βεβηκώς. ότος. progreſſus, à βαίνω.

Βέβηλα. ſacra ad quæ ꝓphanis acceſſio erat: qbus opponũtur ἀβέβηλα. Vide ἀβέβηλα in Ammõ.

Βέβηλος. ου. ὁ. impurus, prophanus.

Βεβηλόω. μ. ώσω. π. ωκα. inquino, cõtamino, prophano. Actiu. accuſ.

Βεβιωμένα quæ in uita peregimus. Demoſth. ἐξέτασον τὰ ἀλλήλαις σοι καὶ ἐμοὶ βεβιωμένα. Ci. imperſonaliter dixit ad Atti. Quare ſtomachor omnia? ſed mihi βεβίωται, uiderint iuuenes. Id eſt, ſed mihi uita peracta. Bud. Com.

Βεβλασφήμηται

Βιβλασθῆναι. urgere, torqueri.

Βίβηλα. λέλεικα, πεπίμηκα, ἀπὸ τοῦ βλῶ βαρυτόνου. μ. κλήσω. π. βιβέλημαι καὶ συγκοπῇ βίβηλα. Etym.

Βιβρεγμένος. ὑπομεθύων, madidus uino, nō plenè ebrius.

Βίβρηκες. pars intra maxillas, gingiuæ. uide βάβρικες.

Βιβροτωμένον. τό. cruentum, ſanguine conſperſum.

Βιβῶς. iens. Atticè pro βιβηκώς.

Βίδος. τό. muliebris ornamenti ueſtis ſic genus.

Βίη. iret, πορεύοιτο. Item uiues, ζήσῃς, βιώσῃ, ἐκ τοῦ βιῶ, βιῶ.

Βίθρον, pro βέρεθρον per ſyncopen.

Βιδιάδες, αἱ. pecudum morbo ſublatarum tergora, apud Laconas.

Βείνειν. uim inferre. Sed βινεῖν magis in uſu eſt, ui deturq́; παρὰ τὸ βαίνειν deflexum.

Βινητιᾶν. Venerem appetere.

Βέομαι. uiuam, βιώσομαι, Homer.

Βείω. iero.

Βίκ. panis. Phrygum uox eſt, de quo Herod. libro ſecundo.

Βικκοσέληνος. ὁ. ὁ. delirus, ſtupidus, uehementer annoſus. Compoſita uox ex βὶκ & σελήνη. οἱονεὶ ἀρχαῖος καὶ πρὸ σελήνης, hoc eſt, ualde antiquus ut uel ante lunā extitiſſe uideri poſſit Ariſtoph. interp. Eraſmus in Chiliad.

Βίλικος. legumen quoddam cicerculę non diſſimile.

Βέλεμνον. τό. ſagitta, βέλος.

Βελεσιχαρής. ſagittis gaudens. Epitheton Apollinis.

Βέλλα. acicula piſcis, ῥαφὶς θαλασσία.

Βέλλερα. τὰ. mala. unde Bellerophon, quaſi malorum occiſor.

Βέλημα. impedimentum, ἢ φράγμα ἐν ποταμῷ.

Βελοθήκη. ης. ἡ. pharetra.

Βελόνη. ης. ἡ. piſcis apud Ariſtot. Acus Gaza interpretatur & acicula. Roſtrum habet gruis uel ciconiæ ſimilitudine, colorem uerò argenteum, ſpinam uiridis coloris. aliàs ῥαφὶς, ſuperius βέλλα, & βελλαλὸς nominatur. Vide etiā Aelianum. Significat & acum inſtrumentum. Lucianus in Pſeud.

Βελονοποικίλτης. ὁ. acu pictor.

Βέλος. εος. τό. ſagitta, miſſile, telum, omnè quod iacitur ac in longum mittitur, quod genus eſt lapis, lignum, plumbum, ferrum, ἐκ τοῦ βάλλειν. Aliquando etiam gladius, uulnus, dolor, τὸ ἐκ βολῆς τραῦμα. Βέλος propriè dicitur ferrum ſagittæ, τὸ τοῦ ὀϊστοῦ σιδήρεον, ut liquet ex cōpoſito ὀξυβελής. Euſtath. Iliad. δ.

Βελουλκία. ἡ. teli corpori infixi extractio, cuius tres eſſe modos apud Hom. annot. Euſt. Iliad. λ. ἐκτομὴν, ubi diſciſſa latius carne eximitur: διωσμὸν, ubi protruditur propelliturq́; & ἐξολκὴν, quando extrahitur.

Βέλτερος καὶ φέρτερος. bonus, præſtans. Non enim ſunt comparatiui, quanquam ſimiliter terminent.

Βέλτιον. melius.

Βελτιόνως. melius.

Βέλτιστος. ου. ὁ. optimus.

Βελτιόω. melius reddo.

Βελτίων. ονος. ὁ, ἡ. melior, κρείττων.

Βεμβικιάω. μ. άσω. π. ακα. καὶ

Βεμβικίζω. uoluo, in gyrum circumagito.

Βεμβὶς, ίδος, ἡ, &

Βέμβιξ, κος, ueſpę genus quod maturas uuas depaſcitur, apud Nican.

Βέμβιξ. uel βέμβηξ. κος. ὁ. ῥόμβος, turbo, quem pueri ſe exercentes torquent. Capitur pro ſordido & præparco. Eſt & inſecti genus apud Nicandrum in Theriacis.

Βενδίδεια. τά. Dianę feſtū erat ex Thracū inſtituto, ꝙ 19. θαργηλιῶνος μηνὸς in lyreo portu celebrabatur. Proclus lib. 1. & 3. in Timęū Platon.

Βενδὶς. ἡ. Diana ſeu Luna apud Orpheū, Βενδῖδι κραταιᾷ

Βένθος. εος, τό. profunditas, fundum.

Βένθος. ἡ toga.

Βέομαι. curro, βαίνω. βιάζομαι. Homer.

Βεργαΐζειν. Prouerbiali ſchemate dicitur incredibilia uanaq́; proferre, ab Antiphane Comico Bergeo, q ἄπιστα cōfinxit. Vide in Chil. Eraſ.

Βέρεθρον. ου. τό. lingua Attica barathrum dicitur, locus cœnoſus.

Βερενίκης πλόκαμος. Inter ſydera numeratur à Proclo in Sphæra.

Βερνεύειν. aufugere, δραπετεύειν.

Βέρνης fugitiuus, δραπέτης.

Βερονίκις, ίδος, ἡ, calceamentum muliebre.

Βερονίκης πλόκαμος, hoc nomine eſt aleatorius quidā iactus, cuiuſmodi apud Latinos Venus.

Βῆ. iuit Aoriſtos α. eſt παρὰ τὸ βῶ, βήσω, ἔβην. & Ionicè βῆ accentu circunflexo. Nam ſciendū, quòd ſi poſt uocalis alicuius aphæreſin, longa ſyllaba relinquatur, eam circumflecti, ut ἔφης φῆς. ἔβης βῆς. &c. Si uero breuis fuerit, acui, ut ἔβαν βάν, ἔστην στήν. Etym.

Βῆ. ſonus fictitius, ad ouiū balatus imitationem. Cratinus ὁ δ' ἠλίθιος ὥσπερ πρόβατον βῆ βῆ λέγων βαδίζει.

Βῆθι. uade, βάδιζε, μέτριζε. (Etym.

Βήθυλος. genus auis. δίθυλος ἢν ἔρροπῃ τῆς δ εἰς β.

Βηλαῖος. cœleſtis.

Βῆλος. accentu circumflexo. ου. ὁ. Belus uiri nomen & fluuij.

Βηλός. accentu acuto. ȣ. ὁ. Sunt qui hoc nomine aſtrorum ac ætheris ambitum intelligant: alij ſupremum omniaque circumplectentem aëra: nonnulli etiam olympum. Significat item pauimentum ἀπὸ τοῦ βαίνειν. id eſt, ab inceſſu, ut placuit Euſtathio. Accipitur & pro ianuæ limine, quam etiam φλίαν uocant. Cæl. lib. I cap. 5. & Etym. & Cyrillus in differen.

Βῆμα. ατος. τὸ. altare, tribunal, ſuggeſtum, pulpitum, gradus, ueſtigium, ut in Actis cap. 7. οὐδὲ βῆμα ποδὸς. Bud. Com.

Βηματίζειν. pedibus metiri.

Βηματιστής. qui ſedet pro tribunali, iudex.

Βήξ. χός. ὁ. tuſſis, ut in prouerb. βὴξ ἀντὶ πορδῆς.

Βήρηξ. κος. ἡ. φύραμα μάζης. Item lana laboratitia, ἔλυπη.

Βηρίδες. calceamenta, ἐμβάδας uocant.

Βήρικες. αἱ. cultelli recti. Item maza cornua præferens.

Βηριοσπόρω. ſemino. aliàs βηρυοσπόρω.

Βήρυλλος. ȣ. ὁ. beryllus lapis, & herba.

Βήρυτος. ȣ. ὁ. ἡ. Berytus, urbs Phœniciæ.

Βῆσσα. ης. ἡ. Beſa urbs Bœotiæ. Cyrillus in differentijs.

Βῆσσα. ης. ἡ. concauitas, uallis, ſaltus, campus, locus altus, cauus, peruius. παρὰ τὸ βήσσω μέλλοντα. concauitas aquoſa inter montes, locus aquoſus, & irriguus. Etym. Homeri interpres in Iliad. γ. fertiliſſimũ maximeq; peruium locum exponit, id eſt, γονιμώτατον καὶ βασιμώτατον τόπον.

Βησσήεις. εντος. ὁ. concauus, flexuoſus.

Βήσσωμεν. ἐπιβιβάσωμεν, ἐμβιβάσωμεν.

Βῆτα. ſecũda litera alphabeti Græci. hinc prouerbium βῆτα γάμμα perſequitur. Eraſ. in Chil.

Βητάγων. ὁ. Saturnus dicitur apud Phœnices. Etym.

Βητάρμος. ȣ. ὁ. Pyrrhicha, ſiue ſaltatio, quæ ab armatis peragebatur, apud Apollonium libro I. Item ſaltatio ſimpliciter.

Βητάρμων. ονος. ὁ. tripudiator, ſaltator ad ſonum. ἀπὸ τοῦ ἡρμοσμένως βαίνειν. Etym.

Βήττω. μ. ήξω. π. ηχα. tuſſio. Neut. abſol.

Βηχικός. ȣ. ὁ. tuſſi laborans.

Βήχιον. ȣ. tuſſilago herba.

Βηχμός. nutatio capitis.

Βία. ας. ἡ. uis, uiolentia.

Βιάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. uiolo, uim infero, ui adigo, cogo, compello, urgeo, per uim aufero, extorqueo, exprimo, ut apud Cic. Expreſſit hoc neceſſitas: ἐβιάσθη. id eſt, Neceſſitate coacti hoc decretũ fecerũt. Itẽ inuado, occupo hoſtili more. Aliquãdo conijcio Lucian. τὸ πῦρ ἐκ τοῦ καπνοῦ βιαζόμενος. Quòd me ex fumo in flammam conijcerẽ. Quæ dicta ſunt, paſſiuè item interpretari poſſunt. Dicũt enim βιάζομαί σε καὶ βιάζομαι ὑπὸ σοῦ: id quod & & Priſcian. admonet lib. 18. Item conor, nitor. Propriè de rebus inanimatis dici annotat Ammon. apud quẽ uide in ἀναγκάζειν. ſed id perpetuò uerum non eſt. Accuſ.

Βιαζόμενοι. ui non iure agentes.

Βιαζόω. μ. ώσω. π. ωκα. cogo, uiolo. Accuſ.

Βιάζω. μ. άσω. π. ακα. uiolo. Accuſ.

Βιάθω. proficiſcor, πορεύομαι.

Βίαιον. ȣ. uiòlatio, uiolentum.

Βίαιος. ȣ. ὁ. uiolentus. raptor, uehemens, inuitus.

Βιαίων δίκη. actio de ui allata.

Βιάομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. cogo, uiolo, uim infero mulieribus.

Βιαρκής. ſufficiens ad uitam.

Βίαρχος. qui commeatui præfectus erat, nam βίος uictum ſignificat.

Βιάσκομαι uiuo.

Βιασμός. ȣ. ὁ. uiolatio.

Βιαστής. ȣ. ὁ. uiolentus.

Βιαστικός. ȣ. ὁ. idem.

Βιάτωρ. paruus cyathus, cochleare.

Βιάω. μ. άσω. π. ακα. aufero, uiolo. Accuſ.

Βιβάω. Etym. καὶ

Βιβάζω. μ. άσω. π. ακα. uado, duco, turbo, admitto, admiſſuram facio.

Βιβάσθω. μ. άσω. π. ακα. uado, tranſeo, ambulo. Neutr. abſol.

Βιβάσθω. idem. Etym.

Βίβασις. ιος. ἡ. genus ſaltationis apud Lacedæmonios, in qua etiã proponebantur præmia, non modò pueris, ſed puellis quoq;. Saltu in hac erat opus, interimq; nates pedibus contingere.

Βιβαστής. ȣ. ὁ. emiſſarius.

Βιβάω. καὶ

Βίβημι. tranſeo, uado, duco.

Βιβῆσαντες. οἱ. ἐμβιβάσαντες.

Βιβλάριον. ȣ. τὸ. codicillus.

Βιβλιακός. ȣ. ὁ. libroſus.

Βιβλίδια. αἱ. funes ex iunco aut papyro texti. itẽ uolumina, libri. Etym.

Βιβλίδιον. τὸ. libellus.

Βιβλίνη. ἡ genus uitis in Thracia naſcens Etym.

Βίβλινος οἶνος. uinum auſterum, à uitis genere in Thracia ſic appellatum. Etym.

Βιβλιογράφος. ȣ. ὁ. librarius.

Βιβλιοκάπηλος. idem quod βυβλιοπώλης. qui libros uenales habet.

Βιβλίον. ȣ. τὸ. uolumen, libellus. Inuenitur & in fœminino genere.

Βιβλιοφόρος. ὁ. γραμματοφόρος. tabellio.

Βιβλίς libellus, aut funiculus ex cortice nexus.

Βίβλος

Βίβλος. ου. ὁ. papyrus, iuncus, bombyx, biblus, codex, liber. διὰ τὸ σῶς βίβλους ἐν αὐτῇ βάλλεσθαι. Scribitur per υ quoq;, ſed tūc eſt nomen ciuitatis.

Βιβρώσκω. edo.

Βίη πριάμοιο, **βίη ἡρακλείη**, uirtus Priami, uirtus Herculea περιφραστικῶς. pro ipſo Priamo & Hercule. Ad eundem modum ἱερὴ ἲς ἀλκινόοιο, pro Alcinoo.

Βίηφι. paragoge poetica. uis, δυνάμεις, βία.

Βικός. ου. ὁ. uas uinarium, urna habens anſas, lagœna, dolium. Xenoph. λῦρος δὲ ἔπεμπε βίκους οἴνου ἡμιδεεῖς πολλάκις ὁ πότε πάνυ ἡδὺν λάβοι.

Βινέω. μ. ήσω. π. ηκα. coëo, Neut. abſol.

Βιοδώρα. uictum largiens. Terræ epitheton.

Βιοθάλμιος. ου. ὁ. longæuus, quaſi ὁ βίοτου ἄλις ζῶν. Homer. Hym.

Βιοθάλλω. uiuo, præbeo, uitæ neceſſaria.

Βιοθρέμμων, ονος. ὁ. homines nutriens.

Βιομήχανος. ου, ὁ. ad uitæ munerat ingenioſus.

Βίος. ου. ὁ. paroxytonum. uita morti contraria. παρὰ τὸ μετὰ βίας καὶ ἀνάγκης ζῆν. Gaza & Ci. βραχὺς γὰρ βίου χρόνος. Itē uitæ genus, mores, ætas. Idem, τὸ γὰρ τοῦ βίου παρεληλυθός, præterita ætas. & paulò pōſt, τῶν ἄλλων τοῦ βίου μερῶν εὖ διαγεγραμμένων, Cum cæteræ partes ætatis bene deſcriptæ ſunt. Propriè dicitur de hominibus, quemadmodum ζωὴ de irrationabilibus. Vnde Ariſtot. uitā definiens βίος ἐστὶν (inquit) λογικὴ ζωή. id tamen non ſemper obſeruatur. Vide Ammonium. Significat etiam uictum & facultates quibus uita ſuſtentatur, quæq; ad uitæ uſum pertinent. Lucian. βίον δὲ ἄπορον ἐκ καλάμου καὶ ὁρμιᾶς ἔχων Idem alibi ἀβίους ἄνδρας uocat inopeis & egenos. Item communis hominū in uita uſus, ſic Ammonius. ὁ βίος τὴν δίαιταν καλεῖ ταύτους καλεῖ. tales communis hominū uſus appellat, &c.

Βιός. οῦ. ὁ. oxytonum. neruus, arcus, ἐκ τῆς βίας, ἢ δυνάμεως. ταύτης γὰρ χρεία εἰς τὴν τόξου τάσιν.

Βιοτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. uiuo. Gaza ex Cic. πρὸς τὸ εὖ καὶ καλῶς βιοτεύειν, Ad bene beateq; uiuendū. Quidam tamen propriè ſignificare uolunt, id quod ad uitæ uſum attinet, ſuppeditare. Vide Ammonium.

Βιοτή. ῆς. ἡ modus uiuendi, uita.

Βιοτήσιος. ου. ὁ. ἡ. ad ſuſtentandā uitā accomodus. Dionyſius in Periegeſi. βιοτήσιον ὦνον ἔχουσι.

Βίοτος. ου. ὁ. uita, quod accidit uitę, uictus, omne quod ad uictum pertinet, ac neceſſariū βίοτον πολὺν ἐμπολόωντο. Hom. Odiſs. ο.

Βιόχρηστος. ὁ. uitæ utilis, βιωφελής.

Βιόω. μ. ώσω. π. ωκα. uiuo. de hominibus propriè dici uolunt, non de brutis aut plantis ſimilibusq;, quemadmodum τὸ ζῆν, teſte Ammon. Item cogo, & aliquando uado. Ab eo ducitur βιῶμι. unde & ἐβίων, & ὁ βιούς, & βιῶναι. Herod. utitur βιοῦν, ἀντὶ τοῦ ζῆν, ἢ ζήσει. Dat. iūg.

Βισαλτία. Biſaltia regio, & urbs Macedoniæ.

Βιστάκια. piſtacia fructus.

Βιτίννα. τά. crepidæ.

Βίσων. ὁ. Biſon animal quadrupes. Vide Aelianū & Oppianum lib. 2. de uenatione.

Βίτρον. ου. ſcandalicium aliqui uocant.

Βιῶμαι. cogo, βιάομαι, βιάζομαι.

Βιῶναι ἀντὶ τοῦ βιοῦν καὶ ζῆν. uiuere.

Βιώνης. commeatui præfectus, βίαρχος.

Βιώσιμος. ὁ. ſpem habens uitæ, uitalis. Herodot. οὐκ ἂν ἦν βιώσιμα ἀνθρώποισι, Viuere non poſſent homines, uel nollent. Actiuè accipitur & paſsiuè βιώσιμος ὁ ἀνθρώπων dicitur qui uictur• uidetur & euaſurus. βιώσιμον βρέφος, uitalis infans.

Βιωτικά. τά. uitalia ſic uocat D. Paulus quæ ad corporis ſubſidium pertinent.

Βιωτικός. οῦ. ὁ. temporalis, mundanus, uitalis.

Βιωτόν. uiuendum, aduerb.

Βιωτός. οῦ. uiuendus, uiuibilis. βιωτὸς βίος, eadem ratione dicūt, qua Cicero in Lælio, Cui poteſt eſſe uita uitalis (ut inquit Ennius) qui non amici mutua beneuolentia conquieſcat.

Βιωφελής. έος. ὁ. ἡ. uitæ utilis, ad uitę uſū idoneus

Βλαβερός. οῦ. ὁ. nocuus.

Βλάβη. ης. ἡ. καὶ

Βλάβος. εος. τό. nocumētum, incōmodū, diſpendium, damnū, iactura, pernicies, noxa, fraus, offenſio, uitium Ariſtoph. in Ranis, σὺ δ' αὖ τήρει τὸ βλάβος. Tu uerò uitium obſerua. Vide Etym.

Βλάβης δίκη. actio damni dati. βλάβης δίκη τῶν τετραπόδων, actio ob pauperiem à quadrupede factam, quam legem Solon tulit, autore Plutarcho. Bud. Com.

Βλαβυρία. ας. ἡ. uaniloquium.

Βλαβύσσω, καὶ

Βλάβω. μ. άψω. π. αφα. noceo. βλάπτω, ἐβλάπτομαι. accuſ. iung.

Βλάδα. ſtulta, ἄωρα, impoſsibilia, ὠμά.

Βλαδαρός. flaccidus, diſſolutus.

Βλάζειν. deſipere, μωραίνειν.

Βλαῖκος. titio, ramus.

Βλαιμάζειν. contrectare, tentare.

Βλαίσια. τά. blæſa.

Βλαισός. οῦ. ὁ. blæſus. Sic à pleriſque uocatur, cui membra ſoluta ſunt, id eſt παραλυτικός. Item qui literam aliquā exprimere nō poteſt, eamq; non quamlibet, ſed certam: quemadmodum Demoſthenes, qui ρ literam eloqui nequibat. Refertur etiam ad alia membra, ut ad manus,

O pedes

pedes, brachia, ut ſi, qui greſſum habet mancum uel oblæſum, ὁ βεβλαμμένος τὸ ἴχνος τῶν ποδῶν, ut quidam interpretantur. Item cui ſuræ ſunt in diuerſum actæ, quales ſunt cancrorum & lacertarum. Latinè ualgi & uatij dicuntur. His opponuntur ῥαιβοί. Cæl lib. 8. cap. 13. & Bud. in Annot. Blæſus, qui crura habet inuerſa, & genua in poſteriora reflexa.

Βλαισότης ητος. natura uergendi.

Βλαιψία. piſcis nomen.

Βλακεία ας. ἡ. mollities, iactantia. Et βλακεῖας piſcis, qui etiam βλὰξ dicitur.

Βλακεννόμιον. τό. in Alexandria uectigal quoddam uocabatur, quod aſtrologi perſoluebant. Sic dictum, quod eos fatui modo adire ſolent. Siquidem βλὰξ fatuum ſignificat. Cælius lib. 5. (cap. 30.

Βλάκευμα. cõtemptus, deſpectus.

Βλακεύω. μ. εύσω. π. ευκα. torpeo, pigreſco, & de ijs dicitur, qui obeundis negotijs nimio plus deſident, ac quadam mollitie torpent. Damaſcius, καὶ προσιόντων τῶν λόγῳ ἴσως γε ἔργῳ βλακεύοντας. Apud Hippo. legitur pro uilipendo, contẽno. Huic opponitur σπουδάζω. Bud. Cõ.

Βλακία. ας. regio quædam prope Cumen.

Βλακικός. ὁ. ὁ. ignauus, βραδύς.

Βλακικώτερον. ſtolidius, ignauius.

Βλακός. ὁ. ὁ. mollis, inutilis, nomen piſcis.

Βλάνος. gramioſus, lippus, τυφλώδης.

Βλὰξ κος. ὁ. mollis, delicatus, laſciuus, qui ſe inaniter iactat. Item ſtolidus, ſtupidus, qui neſcit res diſcernere: à piſce prorſum inutili nomine inflexo, quem ne canes quidem attingant. uide Etym. Vide in Chilia. Eraſ. Βλὰξ, & Blacc

Βλαπτικόν. τό. noxium. (inutilior.

Βλάπτω. μ. άψω. π. αφα. noceo, ſum impedimento, aduerſor. Genitiuo, uel accuſ. iung.

Βλάσαμον. ου. τό. balſamũ dixit Nican. methateſi literarum uſus.

Βλασοῦται. obliquatur, melius βλαισοῦται.

Βλαστάνω. καὶ

Βλαστέω. ῶ. μ. ήσω. π. ηκα, ἀόρ. β. ἔβλαστον. germino, ſuppullulo, emergo, exiſto, naſcor. Neutr. (abſol.

Βλάστη. ης. ἡ. fœtus, germen.

Βλάστημα. ατος. τό. ⁂

Βλαστός. ὁ. ὁ. germen, ramulus. παρὰ τὸ βλαστάνειν, τὸ αὔξειν.

Βλαστολογία. decacuminatio, ut uertit Gaza.

Βλαστολογῶ. decacumino. Bud. Com.

Βλάστησις. ἡ. germinatio.

Βλασφημέω. ῶ. μ. ήσω. π. ηκα. maledico ſuperiori, honoriq; & dignitati alterius derogo, execro, uitupero, conuitior, conuitijs inceſſo, uerbis calumniam infero.

Βλασφημία. ας. ἡ. blaſphemia, execratio, maledictio, uituperatio, conuicium. Lucian. de duobus philoſophis inter ſeſe contumelioſe altercantibus, καὶ ὅλας ἁμάξας βλασφημιῶν κατασκεδάσαι ἀλλήλων, Et ſolida plauſtra conuicijs onuſta, inter ſe effundebant.

Βλάσφημος. ου. ὁ. maledicus, execrabilis.

Βλαῦται. αἱ. βλαῦδες, calcei, crepidæ.

Βλαύτιον. ου. τό. ſolea.

Βλαυτοῦν. nectere calceos. πλήσσειν σανδαλίῳ.

Βλαψιγονία. ας. ἡ. dicitur cum apes morbo, ignauia, aut infœcũditate naturali fœtũ nõ peragũt.

Βλαψίφρων. ſtolidus.

Βλεῖο. percutereris. Ariſtot. β. optatiui medij, ἀπὸ τοῦ βλῆμι.

Βλείς. percuſſus, βληθείς.

Βλεννώδης. mucoſus, flaccidus.

Βλεμεαίνω. circumſpicio cum ſuperbia, uim & alacritatem aſpectu oſtendo, ſuperbio, ſolo obtutu terrefacio. Neutrum abſol.

Βλέμμα. ατος. τό. aſpectus, acies.

Βλέννα. mucus.

Βλεννός. οῦ. ὁ. ſegnis, ignauus, fatuus. Βλεννος. ὁ. piſculus gobioni ſimilis, alio nomine βαιών.

Βλέννος. εος. τό. ſordes.

Βλεννώδης. εος. ὁ. ἡ. ſordidus.

Βλέπησις. aſpectus.

Βλεπεδαίμων. deſideratus, deformi aſpectu, diſtortis oculis, quaſi à dæmone percuſſus. Cæl. lib. 2. cap. 28.

Βλέπος. εος. τό. Atticè. ἀντὶ τοῦ βλέμμα. aſpectus, obtutus.

Βλέπω. μ. ψω. π. φα. intueor, uideo, cerno, aſpicio. Itẽ ἀντὶ τοῦ ζῆν. id eſt uiuere. Euripid. in Hebuca, τὸ δ᾽ αἰσχρόν, εἰ βλέποντα μὲν φίλοις χθὼ μεθῆκα. ſic Dido apud Verg. Vitam pertæſa, tædet (inquit) cœli cõuexa tueri. Ammon. diſtinguit à θεάομαι. Accuſ.

Βλεσός. ου. ὁ. incuruus, q crura habet inuerſa, & genua in poſteriora reflexa. Vacia Latinè dicitur.

Βλεφαρίς. ίδος. ἡ. pili palpebrarum, cilia. Ammonius. Sed Gaza apud Ariſtotelem βλεφαρίδας palpebras & cilia uertit.

Βλέφαρον. ου. ὁ. palpebra, pellis oculos claudens, ὀμματόφυλλον, ut interpretatur Oppiani interpres, quaſi dicas, oculare folium. παρὰ τὸ φάρος καὶ ἱμάτιον εἶναι τοῦ βλέπειν, quòd oculi indumentum ſit. ἢ παρὰ τὸ γε τὸ βλέπειν ἀγείρειν. Item flos qui in Nymphæa herba erumpit.

Βλήδην. iactim, μετὰ τοῦ βάλλειν.

Βλῆθρα. panis intritus.

Βλήματα. τά. iacula.

Βλήμενος. ου. percuſſus, pro βεβλημένος, abiecto augmento, poëticè & Ionicè.

Βλῆτα. idem quod βλήματα.

βλήπτεται. caſtratur. inferius per iota.

βληπικά. quæ uulneri patent.

βλητός. attonitus, apoplecticus, ictus, ſyderatus.

βλῆτρον. ου. τό. clauus ligneus, peſſulus, circulus ferreus quo binę perticę cōmiſſæ cōpingūtur.

βλῆτρος, filix apud Nicand.

βληχάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. balo. Depon. abſol.

βληχή. ῆς. καὶ

βλήχημα. ατος. τό. balatus.

βλήχημος. ſtultus, ſimplex.

βλῆχρον. herba filix, ſed βληχρόν, ὄστρειον, Hippo. Vide Cyrilli differentias.

βληχρός. ὁ. debilis. Cyrillus. παρὰ τὸ βεβλῆσθαι, ὁ κα ταβεβλημένος, καὶ πεπτωκώς. Pind. dixit ἐπὶ τοῦ ἰσχυροῦ, ἀπὸ τοῦ βέβληκα, ὁ καταβάλλων. Dicitur & ἀβληχρός, quemadmodum στάχυς & ἄσταχυς, πᾶς & ἅπας. Item tuſsibundus apud Hipp.

βλήχων. ωνος. ἡ. pulegium herba, pro γλήχων Attice, quoniā cum floret à pecoribus guſtatum, balatum concitat. Accipitur & pro pube.

βληχωνίας. ου. ὁ. potio ex pulegio herba. Ariſtoph. Pace εἶγε κυκεῶν' ἐπιπίοις βληχωνίαν.

βληχώνιον. ου. idem quod βλήχων.

βλίζω. fumo examen apū diſpello, fauos eximo.

βλιμάζειν mammillas tractare, aut etiam mulierum pudenda. Propriè aūt de auibus cum illas empturi tractamus. Ariſtoph. Auib. ἔπειτα λαβόν τες πωλοῦσ' ἀθρόους. οἱ δ' ὠνοῦντ' βλιμάζοντες, Poſtea capientes uendunt congregatos, hi aūt emūt palpantes. τὰ κνεῖα τῶν μελιττῶν τρυγᾶν.

βλιτάς. ἡ. mulier imbecillis.

βλιτομάμμας. ου. ὁ. uel βλιτόμας. ſtupidus, bardus, ſtolidus, à blito inſipida & fatua herba. Ariſtophan Nebul. καί σε καλοῦσι βλιτομάμμαν.

βλίτον. ου. blitum herba, beta.

βλίττω. aufero mel à fauis, caſtro aluearia, fumigio, apes fugo. ſuperius per ῆτα.

βλίτωνες. οἱ. fatui, bardi.

βλοσμισμός. ὁ. ἀπορεία, ſanguinis in certū locum ſeceſsio, ἐκχύμωμα, exanthema, pſellus.

βλοσυρός. οῦ. ὁ. rigidus, grauis, terribilis, truculentus, παρὰ τὸ συρμένον καὶ ταυρηδὸν βλέπων. ἀπὸ τοῦ βάλλειν, καὶ τιτρώσκειν τοῖς ὄσσοις. βλοσυρός, ſignificat & honeſtum & σεμνόν, ſic Nicoſtratus Comicus, νὴ τὴν ἀφροδίτην ὦ ξένη βλοσυρὰν γε τὴν ψυχὴν ἔχεις, honeſta es mulier. Euſt. Iliad. η. Vel quaſi ὁ τὸ βλέμμα παρασύρων. ſic Euſt. Iliad. α.

βλοσυρῶπις. ιδος. terribilis, aſpectu horribilis.

βλοσυρωπός. οῦ. ὁ. toruus oculis.

βλυβάζειν. βλιμάζειν.

βλύζω. μ. ύσω. π. υκα. ſcaturio, effundo aquas, & ſcaturire facio. A murmure & ſono ſcaturientium aquarum ſic dictum. Neut. abſol.

βλύω. idem. Amonius diſtinguit à βρύειν.

βλωθρή. ἡ. auctilis, procera, ἀπὸ τοῦ μολεῖν εἰς αἴθερα, apud Arcades tenerā ſignificat, ſecundum alios aſperam: Homero pini epitheton Ι, & piri in Odyſ. plura Euſt. Iliad. N.

βλωθρός. οῦ. ὁ. alatus, frondoſus, uirens, uegetus, longus, ſurſum pullulans.

βλώσκω. uado, clamo, ſerpo. Neut. abſol.

βλωμός. οῦ. ὁ. morſus, bolus, panis fragmentum. Vnde ὀκτάβλωμος ἄρτος apud Heſiod. id eſt, octo fragmentorum.

βλωοστος. terribilis.

βλωψ. fictitius eſt ſonus clepſydrę, teſte Euſt. Il. φ.

Βοάγριον. ου. τό. ſcutū ex pellibus boum agreſtium fabricatum.

βοάγριος. ου. ὁ. ſtultus.

βοαδρόμος. ὁ auxiliator, ὁ εἰς τὴν βοὴν, ἤγουν μάχην ταχύς. communiter per υ in ſecunda ſyllaba ſcribitur.

βοάνθεμον. ου. τό. herba alio nomine bupthalmos

βοάριον. ου. τό. quod ad boues pertinet. (dicta.

βοαρμία. Mineruæ epitheton, παρὰ τὸ συναρμόσαι καὶ ζεῦξαι εἰς ζυγὸν ἄροτρον βόας.

βοᾶσι pro βοῶσι, contractum ex βοάουσι.

βοατίδας. Herculis cognomen quod Geryonis boues Ioui adduxerit.

βοαύλιον. ου. τό. bouile

βοάω. μ. ήσω. π. ηκα. clamo, uoco, boo. Neu. abſol.

βοέα. ας. ἡ. bouina pellis.

βόεια ῥήματα, ſonora & faſtus plena, grandiloqua uerba apud Ariſtoph.

βόειος. ου. ὁ bouinus, de boue mortuo. Vide βόειος in Ammonio.

βοεύς. έος. ὁ. lorū propriè, & pro rudente ponitur.

βοή. ῆς. ἡ pugna propriè. Etym. Item clamor, uox Lucian. καὶ βοῆς μεστὸν ἦν τὸ συμπόσιον. βοὴν ἀγαθὸς ab Hom. uocatur Menelaus, ut minimè formidoloſus in bello, ꝓpterea quòd quibuſdam in bello uox præ formidine intercipia(tur.

βοηδρομεῖν. cum feſtinatione adeſſe, auxiliari periclitanti.

βοηδρόμια. feſtū quoddam apud Athenienſeis, curſus cum clamore.

βοηδρομιών. ῶνος. ὁ. Iunius.

βοηδρόμοι. αἱ. Bacchę dicebantur, quod cum inſcondito ululatu atq; clamore currētes perua(garentur.

βοηδρόμος. ου. ὁ. adiutor.

βοήθεια. ας. ἡ. auxilium, exercitus, præſidiū, & γίνεσθαι βοήθειαν ἔκ τινος, percipi utilitatem ex re quapiā, & βοηθείας ἕνεκεν, cōmoditatis gratia.

βοηθέω. μ. ήσω. π. ηκα. auxilior, adiuuo. παρὰ τὸ εἰς βοὴν θεῖν, in pugnam feſtinare. Etym. Per ſuccurro ſignificantius exprimitur Latinè, quàm per adiuuo. Nam iuuamus laborantem, & βοη-

θεῖν inde dictũ eſt quòd ad uocem periclitantis & quiritantis ſuccurritur, quod & βοηθοεῖν uocant. Bud. Com. Vide Ammonium.
βοηθικός. ȣ. ὁ. facilis ad opem præſtandam.
βοηθόος. ȣ. ὁ. celer in ferendo auxilio, expeditus in pugna. Theocr. ὦ ἀμφω θνατοῖσι βοηθόοι.
βοηθός. ȣ. ὁ. fautor, adiutor.
βοθρεῦσθαι. tumor dicitur, quando digito preſſus ueſtigium ac ueluti lacunulam oſtendit. Gal.
βουλασία. ας. ἡ. præda, & expulſio boum.
βουλατεῖ. uaſtat.
βουλατέω. μ. ήσω. π. ηκα. agito boues.
βουλάτης. ȣ. ὁ. bubulcus, buſſequa.
βοηθύς. ύος. ἡ. clamor.
βόθειον. foſſula, hulcus appellatum cauum & anguſtum in ea oculi tunica, quæ cornea dicitur. apud Auicennam Latinum annulus uocatur.
βόθρος. ȣ. ὁ. fouea, puteus, fundamentum.
βόθυνος. ȣ. ὁ. fouea, foſſa. παρὰ τὸ βαθύς.
βοΐδάριον. ȣ. τὸ. καὶ
βοΐδης, ὁ. manſuetus, facilis, εὐήθης apud Menãd.
βοΐδιον. ȣ. τὸ. bucula. (Euſt.
βοϊκός. ȣ. ὁ. bouinus.
βοῖτος. piſciculus fluuiatilis. Ariſtot. lib. 4. cap. 8. Gaza cottum tranſtulit.
βοιωτάρχης. ȣ. ὁ. hoc nomine dicebatur apud Bœotios magiſter equitum.
βοιωταρχία. ας. ἡ. imperium Bœotiæ.
βοιωταρχῶν. ὁ. Bœotiæ præfectus.
βοιωτιάζω. lingua loquor Bœotica. Vide Bœotiſſare, in Chiliad. Eraſ.
βοιωτικός. ȣ. ὁ. Bœoticus. Pro craſſo accipiũt Græci. Bœotij enim hebetes, unde Horat. Bœotũ in craſſo iurares aëre natum.
βολαί. olim dicebantur dolores qui ſentiũtur in
βόλαιος. ȣ. ὁ. impetuoſus, irretitus. (partu.
βολβάριον. ȣ. bulbulus.
βολβεῖσθαι. magna iactare, μεγαλοῤῥημονεῖν.
βόλβιτον. ȣ. τὸ. uel βόλινθον. ſtercus boum. Feſtus bulbitare Latinis hinc inflexum putat, quod ſignificat puerili ſtercore inquinare. Cælius libro 6. cap. 38.
βολβός. ȣ. ὁ. bulbus, tuber. βολβὸς accipitur & pro oculo, à rotunditate quã cum bulbis terreſtribus habet. Etymologici autor annotat.
βολέω. μ. ήσω. π. ηκα. percutio. Actiu. accuſ.
βολεών. ſterquilinium infra ſcribitur βολεών.
βολή. ῆς. ἡ. iactus, ſparſio, percuſsio, ictus.
βολίζω. μ. ίσω. π. ικα. demiſſa bolide maris fundũ exploro, nauticum perpendiculum iacio uel demitto. Bud. Commen.
βολίζη. ἡ. ſerua, uerna, ἡ δȣ́λος. Euſt. Iliad. π.
βολίς. ίδος. ἡ. miſsilis haſta, iaculum, pondus funiculo aff xum, quo demiſſo nautæ explorant altitudinẽ maris. Vocatur perpendiculum nauticum. Bud. ibidem.
βολίταινα. ἡ. polypi ſpecies.
βολίτινος. ȣ. ὁ. ſtercoreus.
βολίτιον. τὸ. pro uili. uide in Chiliad. Eraſmi.
βόλιτος. ȣ. ὁ. ſtercus. maximè aſinorum & boum. Atticũ eſt ἀντὶ τοῦ βόλβιτον. Cælius lib. 6. cap. 38.
βόλος. ȣ. ὁ. rete piſcatorum, id eſt funda. Capitur abſolutè pro retis iactu, ut βόλον πρίασθαι, apud Plutarchum, iactum emittere apud Valer. Significatur item aleæ iactus, atque ita Plautus uſus eſt in Rudente: Oh Neptune, ſalue, nec te aleator ullus eſt ſapientior. Profectò nimis lepidè iecisti bolon, periurium perdidiſti. Sunt uerba Trachaleonis ſerui exiſtimantis lenonẽ naufragio perijſſe. Dicitur etiam βόλος πεσσινὸς καὶ τασικὸς καὶ κυβευτικός. Eſt etiam βόλος τῶν ὀδόντων in ueterinis, cum dentes pullinos amittũt. Ariſtot. lib. 6. De hiſtor. ὅμως δὲ μάλιστα γνωρίζεται ἡ ἡλικία μετὰ τοὺς βόλους τοῖς κυνόδουσι. Significat item τὸ βαλλόμενον εἰς ἄγραν ἰχθύων. Bud. in Annot. & Com.
βόλοχον. ȣ. bdellium.
βολωσία. ας. ἡ. εἰλείθυια, Lucina, quæ à parturientibus inuocabatur. βολαὶ γὰρ αἱ ὠδῖνες.
βομβάζειν. irridere, cauillari.
βομβάξ. δασυσμός.
βομβαύλιος. tibicen. αὐλητής. Vide in Chiliad. Eraſmi.
βομβέω. μ. ήσω. π. ηκα. reſono. Neut. abſol.
βομβηδόν. aduerb. cum ſtrepitu.
βομβοία. olea conditanea Cypriorum lingua.
βόμβος. ȣ. ὁ. bombus, ſonus apum.
βομβύκια. τά. bombycia.
βομβύλη. ης. apis genus, & poculum quoddam anguſto collo apud Antiſthenem.
βομβύλιον. calicis genus.
βομβύλιος. ȣ. ὁ. inſecti genus. à Gaza in Ariſtotele uertitur bombyx. Vide in Chiliad. Eraſmi. Obſtreperus. Item poculum anguſto collo, ita elaboratũ fabrefactumq; ut inter bibendũ ſtrepitum ederet, Germanicè ein angſter. Item uaſculũ oleariũ ſimiliter cõpreſſo anguſtoq; ore.
βόμβυξ. υκος. ὁ. bombyx, inſecti genus. Vide Bayfium de Re ueſti. cap. 6.
βοονόμος. ȣ. ὁ. bubulcus, boues paſcens.
βόνασος. ὁ. bonaſſus fera, quæ & monapios. Ariſtoteles in hiſtoria animalium, & in mirabilibus narrationibus.
βοοθύτης. qui uictimas cædit, ὁ τοὺς βόας βάλλων πελέκει communiter βουθύτης.
βορά. ᾶς. ἡ. pabulum, cibus, uorago.
βοράζω. comedo, uoro.
βορβορυταί. hæretici quidã uocati ſunt, à cœno, quòd

quòd turpiſsimas libidines ſacris ſuis immiſcerent.

Βοϱβοϱόπη.ἡ. meretrix Hipponacti uocatur, quaſi impura & cloaca ſpurcitiei, ὡς βοϱβόϱου ὀπὴ. Euſt. Iliad. ψ.

Βόϱβοϱος.ου.ὁ. cœnum, lutum, limum, cloaca.

Βοϱβοϱοτάϱαξις.ου.ὁ. turbulentus, cœno & tumultu implens omnia. Ariſtoph. Equitibus. ὦ βοϱβοϱοτάϱαξι ᾧ τὴν πόλιν ἅπασαν ἡμῶν ἀνατετυϱ-(βακώς.

Βοϱβοϱυγμός.ου.ὁ. tumultus & ſtrepitus uentris aut aquæ.

Βοϱβοϱωπός.ου.ὁ. turpis, fœtorem inferens.

Βοϱέας.α.ὁ. aquilo uentus. Eius hymnus eſt apud (Orpheum.

Βόϱειος.ου.ὁ. aquilonaris.

Βοϱός.ὁ. uorax, edo, πολύφαγος.

Βόϱμος. auena per tranſpoſitionem literarũ pro (βρόμος.

Βόϱος.ου.ὁ. edax.

Βοϱϱᾶς.ᾶ.ὁ. aquilo, boreas.

Βοϱϱᾶθεν. ab aquilone.

Βοϱϱᾶον. boreas.

Βόσις.ιος.ἡ. cibus.

Βόσκα.ἡ. auis quædam Ariſtoteli in hiſtoria animal. Gaza Græcam uocem relinquit. Superius βάσκα ſcribitur.

Βοσκάς. genus picis uiſcoſæ apud Dioſc. & βοσκάδα νηδὺν dixit Nicand. prominulum uentrem, τὴν μυγάλην γαστέρα. Eſt & anatis genus, maius quidẽ anate, minus tamen chenalopice.

Βοσκὴ.ἡ. νομή.

Βόσκημα.ατος.τὸ. pecus, grex.

Βοσκηματώδης.εος.ὁ. beſtialis.

Βόσκομαι. καὶ

Βόσκω. paſco, paſcua præbeo.

Βόσκων.οντος.ὁ. paſtor.

Βοσϱεῖν. clamare inarticulata uoce, poëtica dictio (eſt.

Βόστϱυξ.χος.ὁ. muliebris capillus, cæſaries.

Βοστϱύχια. fraces, στέμφυλα.

Βοστϱυχίζομαι. calamiſtror, cincinnatus ſum.

Βοστϱυχίζω. alo comam.

Βόστϱυχος.ου.ἡ. cæſaries, plexi mulierũ crines, cirrus. Item Βόστϱυχος apud Ariſtot. inſecti genus. Gaza cirrum interpretatur.

Βοτάνη.ης.ἡ. herba.

Βοτανίζω. herbas noxias uello, qđ Latinis runco (dicitur.

Βοτανισμός.ου.ὁ. runcatio, id eſt euulſio inutilium aut noxiarum herbarum.

Βοτανολογῶ. herbas carpo & colligo.

Βοτανώδης. herbidus, ita T. Liuius lib. 9. ſecundi belli Punici. Quem ceperant exules montem herbidus aquoſusq́; eſt.

Βοτεῖϱες.οἱ. caſæ paſtorum, gurguſtia.

Βοτὴϱ.ῆϱος.ὁ. paſtor.

Βοτηϱικός.οῦ. paſtoralis.

Βοτόν.οῦ.τὸ. armentum, ouis.

Βοτὺς.ύος.ὁ. βόσκημα, τροφὴ, alimentum.

Βοτϱύδιον.ου.τὸ. genus ornamenti muliebris.

Βοτϱυδὸν. racematim, botri in morem, quo uſus eſt Hom. in apibus, cum ſcilicet denſo confectoq́; alicubi pendent examine.

Βοτϱυμός. uindemia.

Βοτϱυόδωϱος.ου.ὁ.ἡ. racemos elargiens.

Βοτϱύοντα.οἱ. uuæ, condititij racemi.

Βοτϱυοστέφανος.ου. botryonum ſertis redimitus.

Βοτϱυοχαίτης. racemicomus, epitheton Bacchi apud Archiam lib. 1. Epigrammat.

Βότϱυς.υος.ὁ. racemus. de botry herba. uide Dioſcoridem lib. 3. & Plin. & Aeginet.

Βότϱυχος.ὁ. boni acinorum pediculus ſeu radix è palmite prodiens, unde ipſi acini dependent. Gal. lib. 2. de aliment.

Βου. nihil per ſe ſignificat, ſed in cõpoſitione dictiones auget à bouis magnitudine, qui βοῦς di(citur.

Βοῦα. ἀγέλη παίδων.

Βουάγωϱ. paſtor, puer gregem ducens.

Βουβάλια.τὰ. ornamenta quæ circa manum ferun tur, præſertim à mulieribus.

Βούβαλος. bubalus. apud Ariſtotelem legitur βουβαλίς.ἡ. Vide Bayſi. Aelianum, & Oppianum de Venatione lib. 2.

Βουβάλιον.τὸ. ſylueſtris ficus, apud Hipp. Item muliebre pudendum.

Βουβάϱας. magnus, grauis, ſuperbus, glorioſus miles. Itẽ prægrandis, ſed ſtupidus, qui & βουκαῖος.

Βουβός.ου. mutus.

Βουβόσιον.τὸ. paſcuum Strab χώϱαν ἀϱίστην βουβοσίοις. ditionẽ paſcendis armentis per accõmo(dam.

Βούβοσις. uoracitas.

Βούβοτος.ου ὁ ἡ. pabulo abundans.

Βούβϱωσις. ιος. ἡ. magna fames dicitur Agathio Scholaſtico lib. 2. epigram. œſtrum, tribulatio, triſtitia, & pro quauis uolucri apud Nicandrũ. Nican. interp. propriè βοφὴν ſignare dicit, & Nicãdro ſignificare ἀνίαν ᾧ ἰόν, in Theriacis.

Βουβωλική.ῆς.ἡ. morbus quando cũ inflãmatione tumet teſticulus, & dolor ad inguina peruenit.

Βουβών.ῶνος.ὁ pubis, inguen, & abſceſſus in inguine, & inflatum quod generatur ex aluo. Lucian. ἄχϱιν εἰς βουβῶνας, Vſque ad inguina. Item tumores præter naturã etiam in quacunq; corporis parte βουβῶνας Græci antiquitus appellauerunt. Pro axilla apud Nicand. de The. ἀσκολίπτους δὲ πεϱὶξ βουβῶνας ἐλίξας. Eſt & βουβὼν ciuitas Lycaoniæ, à Bubone prædone.

Βουβωνιῶ. laboro ex inguine, intumeo. Ariſtop. Ranis, ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χϱῆμα τῶν κόπων ὅσον. ἐγὼ μὲν οὖν εἰς τὸ βαλανεῖον βούλομαι, ὑπὸ τῶν κόπων γὰϱ τὼ κεφαλὼ βουβωνιῶ. Id eſt, O Iuppiter rex, res laborum quanta? Ego quidem igitur in balneas

balneas ire uolo. Præ doloribus enim renes do leo: hoc eſt φλεγμαίνω τοὺς βουβῶνας.

Βουβώνιον. τό. inguinalis uel inguinaria herba Latinis dicta, & aſter atticus, quoniam inguinum præſens eſt remediũ, teſte Plinio. Vide Pauſ. Ae (ginet.

Βουβωνοκήλη. ης. ἡ inguinis ramex.

Βουγάϊος. ου ὁ. iactator, ἀλάζων, Euſt. Iliad. ν. interpretatur uaſtum & immani corpore, ſed eundẽ tardum, telluris inutile pondus: Samij lacte uictitantem & imbecillem βουγάϊον appellant.

Βουγενής. έος. ὁ. ἡ. apis, quòd ex boum oſsibus naſcatur. ſic βουγενῆ & ἀνδρόπρωρα τέρατα Centauros appellat Ariſtot.

Βούγλωσσις. piſcis nomen & herbæ.

Βουδάκη. bupreſtis.

Βούδεια. ας. ἡ. καὶ

Βούδειον. ου. τό. ciuitas Magneſiæ, uel ut Euſt. Il. π. Bœotiæ, ubi plura ille. Colebatur & in Theſſalia βουδεία Minerua, cuius Lycoph. meminit.

Βουδέψιον. corium.

Βούδορος. ου. ὁ. ἡ. bobus nocens, boues excorians. καὶ βούδορα ἤματα, ἐν οἷς βόας, καὶ ἄμαξαν ἀνδείρουσι, apud Heſiodum.

Βουδρομεῖν. accelerare.

Βουδύται. οἱ. aues quædam Oppiano in Ixeuticis.

Βούδωρον. ου. τό. promontoriũ Salamini oppoſitũ.

Βουζυγία appellabatur Athenis familia illuſtris, quæ in ſacerdotia cooptabatur. ſic dicta à Buzyge quodam heroẽ, qui omnium primus iunctis bobus araſſe terram creditur.

Βουζύγης. ὁ. Herculis cognomẽtum, quod iuncto boum iugo terram ararit.

Βούζυγον. τό. bouis iugum.

Βουθέρος. locus, quo æſtate armenta paſcuntur.

Βουθοίνης. Herculis epithe. quòd boues ſolidas deuoraret.

Βουθύσια. ἡ. ſacrum regale & magnificum, oppiparum conuiuium, apparatus magnificus, immolatio bouis. Vide adag. Nemo bene merito bouem immolauit. in Chiliad. Eraſmi.

Βουθυτέω. ῶ. ήσω. κα. ηκα. ſacrifico boues, magnificos, amplosq; ſumptus facio, ἐπεὶ τὸ βουθυτεῖν ἐπιτηδευτικόν μόνον. Diuitum enim eſt, uel regum potius boues immolare, unde Galli ſuum buthiner, id eſt prædam partiri.

Βουθύτης. ου. ὁ bouicida.

Βουϊερεύω bouem immolo.

Βουκαῖος. ου. ὁ. bubulcus, meſſor, βουσὶ ἐλαύνων τὴν (γῆν, hoc eſt arator.

Βουκανιστήριον. τό. buccina.

Βουκανιστής. ὁ. buccinator.

Βουκάπαι. boum proſepia.

Βουκάρταφος. mons Aſiæ.

Βουκένται. οἱ ſtimulatores, impulſores boum.

Βουκιλλάριοι. Gallogræci.

Βούκεντρον. ου. τό. ſtimulus boum.

Βούκερας. herba ad bouis cornu ſimilitudinem inflexa. Theophr. & Hipp. fœnũ græcũ, Menetheus etiam anagallidem herbam ſic dici teſtis eſt Gal. in gloſ.

Βούκερως. ωνος. ὁ. bubulis præditus cornibus.

Βουκέρως. fœnum græcum, τῆλις.

Βουκεφάλας. porticus Atticæ regionis. Vnde

Βουκεφαλῖται. nomen gentile.

Βουκέφαλος. equus Alexandri magni dictus eſt, à taurino capite, & βουκεφάλας legitur.

Βουκολεῖον. locus ſeu ſedes boum, ἀγέλη βοῶν.

Βουκολέω. ῶ. ήσω. κα. ηκα. paſco boues, paſco, exerceo artem paſtoralem. Item multum amo, curo. Item decipio, fallo. id eſt, lenio, mitigo. Lucian. ἀλλότριοι κόσμοι τὸ τῆς φύσεως ἀπρεπὲς βουκολοῦσιν. Id eſt, Aſcititius ornatus naturæ dedecus & turpitudinem fallit, id eſt mitigat & lenit Ariſtoph. Pace. μὴ βδέετε, μηδὲ χέζεθ' ἡμερῶν τριῶν, ὡς εἰ μετέωρος οὗτος ὢν, ὀσφρήσεται, κάτω κάρα ῥῖνας μὲ βουκολήσεται. Id eſt ἀπατήσεται, inquit interpres. Vide Ammoniũ quid inter βουκολεῖν & ἐξαπατᾶν interſit.

Βουκόλημα. mulcimen, lenimen, quod mitigat & lenit, θέλγητρον, ſolatium, ut ὅπως ἔχῃ τὶ βουκόλημα τῆς λύπης.

Βουκολίδα. τήν. bobus paſcendis aptam.

Βουκολικός. οῦ. ὁ. paſtoralis.

Βουκόλιον. ου. τό. armentum boum. Accipitur generaliter, αἰπόλιον, ποίμνιον.

Βουκολισμός. genus cantionis ruſticæ.

Βουκόλος. ου. bubulcus, armentarius.

Βουκόρυζος. ου. ὁ. mucoſus, tardus, ſtupidus.

Βουκράνιον. ου. τό. apud Gal. herba habẽs adnata uitulina capita, alio nomine antirrhinon dicta.

Βούκρανον. τό. galea facta ex capite bouis.

Βουλαία. cognomento uocabatur ueſta dea, quòd ἐν βουλῇ, hoc eſt, ſenatu eius ſtatua poſita erat.

Βουλαῖος. ὁ. conſiliatius, conſultor.

Βουλεία. conſilium.

Βούλευμα. ατος. τό. conſilium.

Βουλεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. delibero, conſulo, conſilium agito, & ſtatuo. Depon. accuſ. iungitur. Vide Ammonium βουλεύεσθαι & βουλεύσαι diſtinguentem.

Βουλεύσεως δίκη. actio eſt, cum quis de factis inſidijs accuſatur: aut cum quis in ærariũ relatus, cum qui inſcripſit, quaſi iniuſtè factũ, accuſat.

Βουλευτήριον. ου. τό. conſilij locus, curia.

Βουλευτής. οῦ. ὁ. conſultus, conſiliarius, ſenator, decurio. βουλευτὴς λαγχάνω, καὶ βουλεύειν λαγχάνω. creor ac deſignor ſenator, & in curiã cooptor. Id enim ſortito fiebat. Bud. in Annot. & (Com.

Βουλευτικόν. οῦ. τό. facultas cõſultandi.

Βουλευτὸν

Βουλευτὸν. quod in conſilium cadit.
Βουλεύω.μ. εύσω.π.ευκα. conſulo, id eſt conſiliũ do, delibero, ſtatuo. Neut. datiuo iung. aut accuſatiuo, ut βουλεύω τὴν ἀπόδρασιν, adorno & meditor fugam. Bud. Com. βουλεύσαι & βουλεύσασθαι differunt. Amonius.
Βουλεῶν. ὁ. locus quo fimus congeritur agri ſtercorati. ſupra ſcribitur βολεών.
Βουλὴ.ῆς.ἡ. conſiliũ, & locus conſilij, ſenatus, conſiſtorium. Significat enim hæc uox tam rem, id eſt, deliberationes, quã cœtum deliberantium. Bud. in Annot. & Com.
Βούλημα.ατος.τὸ. ſententia, propoſitum.
Βούλησις.εως.ἡ. uolũtas, animus, differtq; à προαιρέσει, quod βούλησις eſt finis ꝓpria, προαίρεσις in ijs cernitur quæ ad ſcopũ finemq; referũtur.
Βουληγόρος.ου.ὁ. καὶ
Βουλητὸν. quod ſub uoluntatem & appetitionem cadit, uel quod uoluntate appetitur.
Βουληφόρος.ου.ὁ.ἡ. conſultus, cõſiliarius, grauis in dandis cõſilijs, princeps, quòd hic multis cõſulere debeat.
Βουλία.ας.ἡ. tẽpus cõſultationis.
Βουλιμία.ας. ἡ. magna fames, morbus, quo laborantes etiam poſt cibum eſuriunt. Eſt cum ob famem ſtomachus deficit, paulatimq; adeò frigeſcit, ut partes extremæ deſtituãtur. βου hic auget. Quidam caninũ appetitũ interpretantur. Cælius lib. 13. cap. 39. Vide in medicorũ libris, qui bulimiam & cynorexian diſtinguunt.
Βουλιμιᾶν τὸ μεγάλως λιμώττειν καὶ πεινᾶν. hoc eſt magnopere eſurire.
Βούλιμος. ου. ὁ. idem. Cæl. lib. 14. cap. 1.
Βουλιμάζω.μ.άσω.π.ακα. καὶ
Βουλιμιάω. καὶ βουλιμάττω. ualde eſurio. Vide in Chiliad. Eraſ.
Βοῦλλα. bulla.
Βούλομαι. in ſecunda perſona βούλει.μ. ήσομαι.π. ημαι. ἐβεβουλήμην, ἐβουλήθην. uolo, audeo, decerno, geſtio. βούλομαι εἰπεῖν, lubet cõmemorare. Differt à θέλω. nam hoc etiam de irrationalibus animalibus dicitur, illud ſolum de ratione præditis teſte Ammonio, qui etiam inter ſecũdas perſonas βούλει & βούλῃ diſtinguit. Depon. accuſ. iung. (ſoluantur.
Βουλυτὸς ου ὁ. ueſpera, quòd boues tum à laborib.
Βουμαστὸς.ὁ. bumaſtus, genus uuæ craſsioris inſtar mammæ cuiuſpiam.
Βουμολγός. οῦ. ὁ. bumulgus qui uaccas mulget.
Βουμυκαί. mugitus.
Βούνασος. ὁ. qui & monapius, fera eſt.
Βούνιον. ſcopa regia, herbæ ſpecies.
Βουνὶς. terra collibus frequens.
Βουνοβατέω. colles conſcendo. Epigr.
Βουνοειδὴς. έος. ὁ. ἡ. montoſus, monti ſimilis, in tumuli ſpeciem accliuis Strab.

Βουνόμος. ου. ὁ. omnis locus ubi boues paſcuntur.
Βουνόμος.ου.ὁ.ἡ. adiectiuè pro uaſtus & deſertus locus, qui paſcui uſum bubus eſſe queat. Epigr. μυκλόβοτος κεῖμαι καὶ βουνόμος, de Mycenis diruſis loquitur.
Βουνὸς.οῦ.ὁ collis, βωμὸς, σηκὸς.
Βουνώδης.εος.ὁ.ἡ. montoſus, collibus frequens.
Βούπαλος.ου.ὁ. aſinus.
Βούπαις. adoleſcẽtulus, quaſi grandis puer qui & μελλέφηβος & πάλλαξ. Vide παῖς in Ammonio. Item apicula, è bobus enim naſci ſolet.
Βούπεινα.ης. ἡ. immodica fames.
Βουπηλάτης.ου.ὁ. uel βουπελάτης. bubulcus, calamitoſus, laboribus addictus.
Βούπληγες. percuſsi à bobus.
Βουπλῆγες. qui ipſi percutiunt.
Βουπλὴξ.ῆγος.ὁ. ſtimulus boum.
Βουπόλος. bubulcus.
Βουπόροι. magni obeliſci, uerua ad torrendos boues, apud Herodot.
Βουπράσιον. urbs & fluuius, & locus in Elide.
Βουπρασιεὺς. καὶ Βουπράσιος. καὶ
Βουπρασίων. nomen gentile.
Βούπρησις.ἡ. holus quoddam ſylueſtre aut herba uenenata boues infeſtans, & beſtiolæ ſiue uermis cuiuſdã genus, de quo Plin. παρὰ τὸ πρῆσαι τοὺς βοῦς. Bud. in Annot. poſt. Vide Nicandrum in Alexiphar. βουδάκη.
Βουπρίονες. rupes, præcipitia, colles.
Βούπρωρος θυσία. ſacrificiũ centũ ouibus cõſtãs, & boue uno, q uelut nauis prora agmẽ pecudũ præcedebat.
Βοῦρα. uorago, pro βόρα.
Βούρυγχες. piſcis quidam cetaceus.
Βοῦς. οός. ἡ. bos, uacca. Vide de bubus Ariſtotel. & Aelianum. Item bouis pellis, ſcutum. Aliquando nummi genus nota bouis percuſſum, ſed tũc eſt maſculini generis. Apud Ariſtotelem in hiſtoria animaliũ. ὁ βοῦς animal eſt aquaticũ, cartilagineũ, à Gaza bos aquatilis uertitur. Item piſcis quidam apud Oppian. lib. 2. è cartilagineorum genere Ariſtoteli. Præterea pemmatis genus, quod cornua in modum naſcentis Lunæ extantia præferens, coctum cæteris pemmatis ſuperimponebant, uti teſtatur. Euſt. Iliad. 18. βοῦν etiam Salpam piſcem dici inuenio.
Βουστάνη. & Βουστασία. & Βούστασις. ιος. ἡ. &
Βούσταθμον. bubile, ſtabulum boum.
Βούσυκον. τὸ. ingens ficus.
Βουτάδαι. οἱ. familia Athenis quę in ſacerdotij ius ſuccedebat.
Βουτάνη. ης. ἡ. pars nauis oneraria iuxta puppim, cui alligatur clauus.
Βούτης. ου. ὁ. bubulcus, βουκόλος.
Βουτιάνειρα. homines nutriẽs, telluris epitheton.
Βούτιμον. quod bouis precium habet, uel boue emptum, βοώνητον.

Βούτομον. ου. τό. herba harundini ſimilis quæ bobus in pabulum data eos enecat.

Βούπορος. ου. ὁ. ἡ boues penetrans. βόας πλήσσων.

Βουφόρος. ὁ. bubulcus, & ordo ſacrificorum, qui alendis bubus publicis præerat apud Athenien.

Βουπρωτός. ἡ. urbs Epiri. Etym.

Βουτύπος. ου. ὁ. popa, qui bouem ferit ſecuri.

Βούτυρον. ου. τό. λιπῶδες τοῦ γάλακτος, butyrum, quaſi bouis caſeus, quia plurimum è bubulo fit lacte.

Βουφάγος. ου. ὁ. edax. Vide in Chiliad. Eraſmi. Eſt etiam fluuius in Arcadia ab heroë Buphago appellatus. Herculis epitheton ob edacitatem.

Βούφαρα. de boue & terra arata dicitur.

Βουφονέω. μ. ήσω. π. ηκα. boues macto. Hom. Iliā. η. βουφόνεον δὲ κατὰ κλισίας.

Βουφόνιον. feſtum priſcū, quod poſt myſteria peragebatur immolato boue, in memoriā bouis primi in arce mactati.

Βουφόνος. Iouis Poliei ſacerdos. Pauſan.

Βουφορβός. οῦ. ὁ. armentarius, paſtor boum.

Βουχανδής, λέβης, lebes capax & ſpatioſus, bouē capiens. Epigr.

Βούχετα. τά. apud Demoſth. Epiri ciuitas, ſic dicta quod Themis in boue inuecta tēpore Deucalionæi diluuij, eò appulerit. Harpocr.

Βόω. μ. ώσω. (aliàs βόσω. per σ. inter anomala in Appendice) π. ωκα, paſco, celebro, in bouem tranſmuto. Euſt.

Βοών. ῶνος. cuſtodia apud Alexandreos. oxytonum. Cyrillus.

Βοώνητος. boue emptus.

Βοῶπις. ιδος. ἡ. quæ habet oculos bouinos, id eſt rotundos & magnos, ac per hoc decoros. Frequens Homero dearum epitheton.

Βοωτέω. μ. ήσω. π. ηκα. aro. Accuſ.

Βοώτης. ου. ὁ. bubulcus, ἀρκτοφύλαξ.

Βραβεῖον. ου. τό. brabium, uictoria, uictoriæ præmium, retributio, ſtadiū, præmiū ſimpliciter. Dictum putant, quaſi ῥαβδεῖον προπηδᾷ τὸ δ, καὶ ὑπερβιβασμῷ. quò corona donabantur uictores, & uirga palmea deſignabantur. dicitur autem & regium ſceptrum. Etym. quid propriè differat ab ἆθλον, uide apud Moſchop.

Βραβεύς. έως. ὁ. qui dat præmium certaminis.

Βραβευτής. οῦ. ὁ. diſpenſator, præfectus gymnicis ludis. Deſignator Latinè dicitur, qui diſtribuit ſymbola & præmia uictoriæ, ut ramū ſeu coronam palmæ uel alius arboris. Eſt etiam arbiter, ſequeſter uide Etym.

Βραβεύω. μ. εύσω. π. ευκα. miniſtro, guberno, diſpenſo, dijudico, cōſtituo, arbitror, ꝓpono, inſtituo, deſigno, ordino, prior ſum, præmiū acquiro. Accuſ.

Βράβιος. idem quod βραβευτής.

Βράβυλα. τά. pruna damaſcena, quaſi τὴν βορὰν ἐκβάλλοντα. aluum enim ciunt, ut tradit Athenæus lib. 2.

Βράγχια. τά. branchia ſeu branchiæ, quibus piſces ſpirant. Hæc habēt eo loco, quæ cætera terreſtria pulmonem. Ariſtoteles.

Βραγχάω. μ. άσω. π. ακα. καὶ

Βραγχιάζω. μ. άσω. π. ακα. raucesco, πνίγω. Neut.

Βραγχοειδής. έος. ὁ. ἡ. branchijs ſimilis.

Βράγχος. τό. raucedo (ut Gaza uertit in Ariſtotele) morbus cum guttur & arteria catarrho occupantur. Prouenit autem non ſolum è capite cadente catarrho, ſed etiā ex uehementi conatu uocis, aliquando ex aëre frigido, interdū & ex calore febris.

Βραγχώδης. εος. ὁ. ἡ. raucus.

Βραδεῖα. tarditas.

Βραδέως. cunctanter.

Βράδιον. tardius.

Βράδιστος. ου. ὁ. tardiſſimus.

Βραδύγλωσσος. ου. ὁ. tardiloquus.

Βραδύνοια. ας. ἡ. hebetudo mentis.

Βραδύνω. μ. υνῶ. tardo, moror. Neut.

Βραδυπειθής. qui tarde & ægre perſuadetur.

Βραδυπεπτοῦντες. οἱ. tarde coquentes.

Βραδυπεψία. tarditas concoctionis.

Βραδυπλῶ. tarde nauigo.

Βραδυπορεῖν. lente incedere.

Βραδυσκελής. ου. ὁ. tardigradus.

Βραδύς. έος. ὁ. tardus. παρὰ τὸ βαρύς, ὑπερβιβασμῷ τοῦ ρ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ. Etym.

Βραδυτής. ῆτος. ἡ. tarditas.

Βράζω. μ. άσω. π. ακα. ferueo, ſcateo, tacite lugeo. Neut.

Βράθυς. υος. ἡ. herba ſabina.

Βράκανα. τά. agreſtia olera.

Βράκος. lingua Aeolica ῥάκος. Aeoles enim ſemper β præponunt ad ρ, cum ſequitur α, τ, aut δ.

Βραχέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. iraſcor, per iram clamo, mugio ut unda maris. Depon. abſol.

Βράξαι. deuorare, comprehendere.

Βράττειν. edere, abſcondere, lingere.

Βράσμα. hoc nomine cenſetur piperis genus quoddā inane & leue, ἀτροφηθέντων, teredinem non ſentiens.

Βρασματία. ebullitio.

Βρασματίας. ου. ὁ. ſpecies eſt terræmotus, terram more ebullientis aquæ ſuccutientis, βρασματίας σεισμός, apud Heraclidem.

Βρασμός. οῦ. ὁ. concuſſio, cachinnatio magna, undæ maris bullitio.

Βράσσω. μ. ξω. π. χα. bullio, ebullio, efferueo, Neutr. abſol.

Βράσσων. ονος. ὁ. ἡ. breuior, ſegnior. Iliad. κ΄. ἀλλά τε οἱ βράσσων νόος λεπτὴ δέ μῆτις.

Βραυκανᾶσθαι. uagire, eiulatus eſt infantium Nicand. Schol.

Βραυρών. Brauron, locus Atticæ.

Βραυρωνία. Dianæ feſtũ, quo illi capra immolebatur.

Βραχαγέω. reſono, ſtrepo, & βραχέω.

Βραχέα. in breuia. eo modo utitur Thucyd. quo Verg. In breuia & Syrtes urget.

Βραχεῖ πλέονες. pauld plures.

Βραχεῖα. puſillanimitas.

Βραχέως. breuiter, breui.

Βραχιόνια, uel βραχιόλια. τά. ornamẽta brachiorũ

Βραχιονιστήρ. ῆρ@-. ὁ. armilla.

Βραχίστος. ου. ὁ. breuiſsimus, ἐλάχιστος.

Βραχίων ον@-. ὁ. breuior. Item brachium, ὅτι βραχύτερός ἐστι τῶν λοιπῶν μερῶν.

Βραχύ. τὸ. paulum. Vnde βραχὺ βροντίζω, paruipendo. βραχὺ πλέονες. paulo plures. βραχὺ ὕστερον, ſtatim, mox, paulopoſt. βραχὺ ἀποδέον, paulo minus Ariſtot. de Mundo.

Βραχύβι@-. ου. ὁ. ἡ. breuis uitæ.

Βραχυβιώτερ@-. breuioris uitæ.

Βραχυδρομώτατος. ου. qui breuiſsimè currit.

Βραχυζελής. έ@-. ὁ. ἡ. compendioſus.

Βραχυκατάληκτον τὸ. metrũ cui pes totus deficit, ad iuſtum numerorum complementum.

Βραχύκωλα. breuimembris.

Βραχυλλαῖος. ου. ὁ. nomen gentile.

Βραχύλη. oppidum Ceretum.

Βραχυλογητέον. breui ratione utendum eſt.

Βραχυλογία. ας. ἡ. breuiloquium. Bud. Com.

Βραχύλογος. ου. ὁ. ἡ. breuiloquus, breuitatis ſtudioſus.

Βραχυμυθία. ας. ἡ. breuiloquium.

Βραχυνωτος. ὁ. breuis tergo.

Βραχύπορ@-. ου. ὁ. breuis tranſitus.

Βραχυπόται. Hipp. dicuntur phrenitici, quòd bibendi deſiderio non admodum urgeantur.

Βραχύς. έ@-. ὁ. breuis, paruus, πρὸ βραχέ@-, pauld antè, haud ita pridem.

Βραχυτελής. breuis, compendioſus.

Βραχύτης. ητ@-. ἡ. breuitas.

Βραχυφεγγίτης. ου ὁ. paulum lucens. ὀλιγοφαής.

Βράχω. μ. άξω. π. αχα. reſono. ἠχέω. onomatopœia eſt. Neutr. abſol.

Βρέγμα. ατος. τὸ. καὶ

Βρεγμός. οῦ. ὁ. caluaria, dimidium capitis, tum ſynciput, tum occiput. Vide βρέχμα. Theod. Gaza uertit partem capitis anteriorem.

Βρεμέω. καὶ

Βρέμομαι. καὶ

Βρέμω. ſono, percutio, minor, bullio.

Βρενθεία. fucus, radiculæ quædã, quibus genas mulieres colorant.

Βρενθισίτην, Cyprij lactucam nominant.

Βρένθ@-. ὁ. aliàs ἡ. anas. Ariſtot. lib. 9. cap. 1. Gaza aliàs anatem, aliàs brenthum reddit. Eſt & merula auis, quam κόσσυφον quoq; appellant.

Βρενθύομαι. μ. ύσομαι. π. υμαι. extollor, ſuperbio, murmuro, mirabundè iraſcor, fremo. Deponens abſol.

Βρέντιοι. οἱ. Brutij.

Βρεντήσιον. ου. τὸ. Brunduſium.

Βρεττανική. ἡ. betonica herba.

Βρέτας. ους. τὸ. idolũ. παρὰ τὸ βροτῷ ἐοικέναι, Suid. Vide φάσμα in Ammonio: & ξόανον in quo dẽ: propriè ſtatua lignea hominem repræſentans. Cyrenæi ſtupidum ita appellant.

Βρέφ@-. εος. τὸ. infans. παρὰ τὸ φέρβω τὸ τρέφω, ἤγουν μετάδοσιν.

Βρεφύλλιον. τὸ. infantulus.

Βρεχθῆναι. apud Dionem pro βραχῆναι, madefieri, irrigatum eſſe.

Βρέχω. μ. ξω. π. χα. pluo, proluo, irrigo, poto. Accuſ. iung.

Βρέχμα ſynciput, βρέγμα, βρεγμός τοῦτο γὰρ μέρος ὑγρότατόν ἐστι, καὶ ἁπαλὸν τοῖς βρέφεσι.

Βρεχμός. ὁ. cranium, pro βρέχμα, apud Nicand.

Βρῆμον. oppidum Mediæ.

Βρῆγμα. quod cum tuſsi expuitur, ſputum è thorace reiectum, Hipp.

Βρήσσειν. tuſsiendo expuere. Alij ſine ρ ſcribunt.

Βρι. particula augens, intendensq;.

Βριάρεως. ω. ὁ. Briareus centimanus.

Βριαρός. οῦ ὁ. fortis, agreſtis.

Βριαρόχειρ. potens manibus.

Βρίαχος. haſtæ cuſpis. Sed βρίακχ@-, Baccha mulier, ἡ βριαρῶς ἰακχάζουσα.

Βριάω. μ. άσω. π. ακα. extollo. Accuſ. iung.

Βρίγκος. piſcis cetaceus, ſcribitur & βρίγκες.

Βρίζομαι. μ. σομαι. π. ισμαι. nitor.

Βριζομάντις. ιος. inſomniorũ interpres, è ſomnijs futura prædicens.

Βρίζω. μ. ίσω. π. ικα. præ grauedine cibi uel potus dormito, quieſco, torpeſco, impetum facio, funus curo. Neut. abſol.

Βριήπυος. ου ὁ. latè ſonans, uocalis. Martis epitheton.

Βρίθει. grauis eſt, & grauatur.

Βριθής. έος. ὁ. ἡ. grauis pondere.

Βρίθομαι. ferè actiuè accipitur. Chryſoſt. paſsiuè protulit pro ingraueſco & propendeo, peſſum eo. Plutarch. pro ἐγκεῖσθαι poſuit καὶ καταφέρεσθαι in Cæſare, οἱ δὲ ἱππεῖς ἅπαντες ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ στόμου ἔβριθον, Incubuerunt, impreſsionem fecerunt. Bud. Com.

Βρῖθος. εος. τὸ. pondus, βάρος.

Βριθοσύνη. ης. ἡ. ponderoſitas.

Βρίθω. onero, degrauo, deorſum uergo. Propriè de arboribus, quando fructibus grauantur. Item ſtipo.

Βρίκελοι. οἱ. & βρίκελα, τά. Pauſania teſte, terriculamenta, & laruæ humanã ſpeciem referentes, tragicæ perſonæ.

Βριμάζω.rugio,leoniꝗ uoce utor.ὀργάω εἰς συνουσίαν.
Βριμαίνω.&
Βριμάω.&
Βριμέω.μ.ήσω.π.ηκα.mugio,minitor,fremo,iraſcor,additis minis conterreo. Euſt.
Βριμευδὺς. ὁ. deus quidam, cuius hymnum cecinit Orpheus.
Βρίμη.ης.ἡ. uis,potentia,Apollon. In Argon.
Βρίμος. potens, fortis, à βρι particula intenſiua.
Βριμώ.όος.ἡ. Proſerpina,quæ & ὀβριμώ.
Βρὶξ.κος. lactuca, ſunt qui columbariam ſiue uerbenam interpretantur.
Βρῖος.ου. pes gallinaceus à Democrito dicitur.
Βρίσαι.αἱ nymphæ ſic dictæ,quæ mellificij rationem Ariſtæū docuere, quaſi βλίσαι.
Βρίσσοι. genus echinorū marinorum bruſsi uocantur. Gaza in Ariſtotele briſſos uertit.
Βριτόμαρτις. Dianæ cognomen, ὅτι ταῖς βρίσαις νύμφαις ὁμαρτεῖ.
Βρόγχια τὰ.pulmonis concauitates.
Βρογχιάζειν.deuorare. βροχθίζειν.
Βρογχοκήλη.ης.ἡ.tumor gutturis,tumor eſt colli inter cutem & aſperam arteriam.
Βρόγχος.ου.ὁ.guttur.Galen.corpus quoddam ſcribit eſſe cartilagineum ſecundum aſperam arteriam,quod etiā βρογχίον appellat.παρὰ τὸ βρέχεσθαι ἐν αὐτῷ σιτία,ἢ πίνειν.
Βρόδον,ἀντὶ τοῦ ῥόδον. dicunt Aeoles,nam ante ρ. ponunt β. uide βράκος.
Βρομᾶσθαι.Vide φωνεῖν in Ammonio.ſed malim primam ſyllabam per ω mega ſcribere.
Βρόμιος.ου.ὁ. Dionyſiacus,Bacchus.
Βρόμος.ου.ὁ.crepitus ignis,ſtrepitus,ſonitus uenti,fragor, de igne & uēto effertur. Euſt.Iliad.ν.
Βρόμος. ex auena factitiū quiddam, ut ex hordeo πτισάνη, & è tritico chondrus.
Βρομώδης.εος.ὁ.ἡ.olidus,uiroſus,grauis odoris.
Βροντάω.μ.ήσω π.ηκα. tono. ἐμβεβροντημένος. attonitus.Neutr.abſol.
Βροντεῖον.ου.τὸ.locus in ſcena,in quo coniectis in æneа uaſa lapidibus tonitrus ſimilitudinē imitabātur.Hinc Claudiana tonitrua,de quo Eraſ. in Chiliadibus.
Βροντή.ῆς. ἡ. tonitrus, ſtrepitus. παρὰ τὸν βρόμον τὸν τοῦ πυρὸς ἦχον.ἔμπυρος γάρ ἡ βροντή.
Βροντία.à Plin.uocatur genus lapidis à tonitruo.
Βρόσσος. fimbria tunicæ Malim κροσσός, ut infra.
Βροτήσιος ὁ ἡ καὶ Βρότειος.ου.καὶ
Βρότιος.ου.ὁ. καὶ
Βροτοειδής.έος.ὁ.ἡ. humanus.
Βροτή.mulier.
Βροτόγηρυς.υος.ὁ.humanam edens uocem.Epig.
Βροτόεις.όεντος.ὁ. cruentus.
Βροτολοιγός.οῦ.ὁ. homicida.ὁ. ἄτεχνος ἰατρός.
Βρότος.ου.ὁ.tabo,ſanies,cruor,paroxytonū.Cyril.
Βροτός.οῦ ὁ. homo,mortalis, terrigena. oxytonū.
Βροτόφυλος.deceptor.
Βροῦθος.ὁ.ἠλίθιος.brutus, ſtolidus.
Βροῦχος.ου.ὁ. bruchus, uermis genus uites rodentis.παρὰ τὸ βρύκειν τὸ ἐσθίειν.penanflexum.Cyrillus. Plinius erucam uocat.
Βρυχός.οῦ ὁ præco.oxytonum.Cyrillus.
Βροχή.ῆς.ἡ.pluuia,perfuſio.
Βροχθίζω. uoro. βρογχιάζω.
Βρόχθος. genus parui poculi, &gula, ὀλίγον πῶμα exigua potio Nicand.interp.
Βροχθώδυς.εος. ὁ. ἡ. aquis defectus, parum aquæ continens, ἄνυδρος. Nicand.
Βρόχος. ου. ὁ. laqueus. Eſt etiam uas fundendo uino accōmodum,implendis deplendisq́; culeis & uaſis conditorijs, & uino quocunq; modo trāſuaſando.Dicitur à βρέχω,id eſt fundo. Hoc Græci œnophorū ex eo appellant, quòd comportando uino aptum ſit. Budæus de Aſſe.
Βρυάζω. floreo,delicior,lætor,ueneror.
Βρυγμός.ου. ὁ. ſtridor, κατακνάλωσις, ἀπὸ τοῦ βρύχειν, ὅ ἐστι τοῖς ὀδοῦσι πιέζοντα ψόφον ἀποτελεῖν.
Βρύει τὸ δίψος καρποῖς,abundat,premitur,demittitur.
Βρυκανός,uel βρυκιδανός.οῦ.ὁ.uorax.
Βρυκάω. edo, ἐσθίω.
Βρύκω. ſtrideo,edo,mordeo. βρύττω. Vide Ammonium.
Βρύλλω. ὑποπίνω, ſurgo,ſorbeo, inebrior, decipio.Ariſtoph.Equitibus. αὐτὸς τι γάρ ἥδομαι. βρύλλων τὸ καθ' ἡμέραν.
Βρυωνία.ἡ.uitis alba à Ruellio,à Vergil.labruſca.
Βρύον.ου.τὸ.muſcus, βοτάνη τοῖς τοίχοις ἢ φλοιοῖς συνημμένη: καὶ τοῖς ὕδασι τῶν πολάζουσα. hoc eſt,uirentes uilli quibus æſtate preſertim muri, & arborum cortices ueſtiūtur, ac lapides iuxta fontes muſcantur ut Columella dixit. Vnde Verg. in Georg. Et liquidi fontes & ſtagna uirentia muſco adſint, & tenuis fugiens per gramina riuus. Item flos,ἄνθος,apud Nicand.
Βρύτια.τὰ. oliuæ iam expræſſe,oliuarū retrimenta, quæ & στέμφυλα. Atticè τριβεῖσαι ἐλαῖαι.
Βρύοχος.ου.præco. (Euſt.
Βρύσις.εος.ἡ. ſcaturitio, Euſt.
Βρύτιον. cortex uuæ ſeu uinaceorum,illud ſcilicet quod remanet, ubi uinū fuerit expreſſum.
Βρυτήρ. Aeoles dicunt pro ῥυτήρ. Item Rhombus, ſagarum rotula.
Βρύτια.τὰ.Gal.teſtatur apud Atticos hac uoce ſignificari,uuarū retrimenta ſolida quę expreſſo uino ſuperſunt.
Βρύττια.τὰ. uuæ, στέμφυλα, cortices.
Βρύτον.ου.τὸ. genus potionis ex ordeo, uinū ordeaceū,qd' Ariſtot.πῖνον uocat. Athenæ.lib.10.

βρύλλχοι. οἱ. ranæ puſillæ.
βρύ᾽σσος. echini marini genus, apud Ariſtot.
βρύττω. edo, ἐσθίω.
βρυχανάται. eiulatur, illachrimat, Menandro κλαυθμυρίζει, de infantibus effertur uagientib.
βρύχα. ἡ. ἀποβάθρα. Nicand. Schol.
βρυχάνη. tuba incurua.
βρυχάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. rugio, fremo. Depon. abſol. Vide φωνεῖν in Ammonio. de leone profertur, ut βρωμᾶσθαι de aſino.
βρύχετος. febris nam febricitantes Athenienſes βρύχοντας uocant. πυρετός.
βρυχηδόν. fremebunde.
βρυχηθμός. ὁ &
βρύχημα. ατος. τὸ. rugitus.
βρύχιος. ὁ. ſubmerſus, βυθιζόμενος.
βρύχω. μ. ύξω. π. υχα. fremo, frēdo, ſtrideo. Neut. abſol. uide βρύχετος & βρύκειν in Ammonio.
βρύω. μ. ύσω. π. υκα. emano, ſcaturio, pullulo, floreo, Neut. abſol. Vide βλύει in Ammonio.
βρυώδης. εος. ὁ. ἡ. muſcoſus, algoſus.
βρυῶν. ῶνος. ὁ. littus Cyrenes. ultima circunflexa apud Cyrillum.
βρωμάομαι. fœteo, rudo. Vide φωνεῖν in Ammonio. Propriè de leonibus & hircis & ſimilibus male olentibus, Pauſanias de aſinis efferri ait, quum fame concitati rudunt.
βρῶμα. ατος. τὸ. cibus, concauitas eroſa.
βρώμη. cibus, τροφή.
βρωμήτης. ητος. ὁ. aſinus, quaſi ruditor, Nicand. βρωμήτος γάλα, lac aſininum.
βρώμησις. ιος. ἡ. ruditas, uox aſini.
βρῶμος. ὁ. tonitrus, ſonitus quem emittunt famelici, quando crepant inteſtina præ fame, & ſonitū faciunt. Ponitur aliquando pro auena.
βρώσιμον. τὸ. edulium, eſculentum.
βρῶσις. ιος. ἡ. cibus, tinea.
βρώσκω. μ. ώσω. π. ωκα. comedo. Accuſ.
βρωτός. ὁ. comeſtibilis, βρῶσις. Cyrillus.
βρωτύς. ύος. ἡ. cibus.

Βύας. ὁ. bubo auis, ut Gaza uertit in Ariſtot.
βύβλινον. funiculus nauticus. Vel qđ non conſtat ex byblo, id eſt papyro Aegyptia, ſed herba ſimili.
βυβλίον. ου. τὸ. libellus etiam nondum perſcriptus. Etym. βιβλίον.
βύβλιος. gentile nomen.
βύβλος. papyrus. Suid. παρὰ τὸ, βύω τὸ ἀσφαλίζω. Vide in Chil. Eraſmi, Papyri fructus nō poſtulat magnā ſpicam. Item urbs Phœnices antiquiſsima. Etym. Sic dictam ἐκ τῶν πάσης ἀρχαιᾶς βύβλου φυλακὴν ἀσινία γὰρ ταύτῃ γενέσθαι, tradit Stephan. Vnde βύβλινον οἶνον appellatum puto apud Athenæum.

βύζα. ἡ. κοῦ
βυζάντιον. τὸ. Byzantium, Conſtantinopolis.
βυζάντιοι. baiuli, mercenarij.
βύζην. aduerb. cumulatē, adinuicem denſe.
βυθίζω. μ. ίσω. π. ικα. demergo, in profundū eo. Neutr. abſol.
βύθιος. ſubmerſus, profundus, ὁ γὰρ τῶν βυθῶν. Paulus Silentiarius lib. Epigr. 12. piſces quos dono miſerat, uocat βύθιον γέρας, hoc eſt, munus ex profundo ſeu alto depromptum.
βυθμός. antrum. βυθόν. τὸ. &
βυθός. ὁ. profunditas, profundum, fundum.
βυθόωσα. ας. ἡ. altè demerſa, profundū deſcendēs.
βυκάνη. ης. ἡ. buccina. (apud Nicand.
βυκανιστής. ὁ. buccinator.
βυκανίζω. buccino, σαλπίζω.
βυκίον. uaſculum quoddam.
βύκται. αἱ. procellæ.
βύκτης. ὁ. rudēs, boans, ſonorus, ἠχητικός. Venti epitheton.
βυκτός. miſer.
βύκχις. ἡ. Aeolicum nomen eſt. παρὰ τὸ βάκχις, τροπῇ τοῦ α εἰς υ. Etym.
βύνη. ἡ. apud Aëtium interprete Cornario, hordeum madefactum quod germen emiſit, deinde cū ligulis enatis torretur, Maltā coctores ceruiſiarij uocant. βύνη dicitur, apud Lycophr. in Alexandra Ino, quæ & Leucothea, παρὰ τὸ εἰς βυθὸν δῦναι, quòd in mare ſe præcipitauerit.
βύξ. profunditas, βυθός.
βύομαι. μ. ύσομαι. π. υσμαι. recipio, ſum capax.
βυπτεῖν. mergere.
βύριον. caſa, habitatio.
βύρσα. ης. ἡ. corium.
βυρσαίετος. fur & inuolator coriorum, ab aquilæ rapacitate Cleonem Ariſtoph. uocauit.
βυρσεύς. έος. ὁ. coriarius.
βύρσινος. ὁ. coriaceus.
βυρσοδεψέω. μ. ήσω. π. ηκα. tingo corium, βύρσας ἐργάζομαι. Neut. abſol.
βυρσοδέψης. ὁ. coriarius.
βυρσοπαγής. έος. ἡ. nauis corio circumſuta, pilcatilis, quæ etiam humeris efferri poteſt.
βυρσοπώλης. ὁ. coriarius.
βυρώδης. ὁ. male olens, δυσώδης. βρωμώδης.
βυσαύχην. ενος. ὁ. cui humeri ſunt contractiores uerſus collum, Euſt. Iliad. β. & autoritate Pauſaniæ interpr. eum qui collum comprimit, & humeros ſurſum proiectat, ὁ τὸν αὐχένα συνέχων, καὶ τὼ ὤμους ἀνέλκων.
βύσμα. ατος. τὸ. genus marſupij.
βυσσα. ης. ἡ. βυθός. funditus. unde ἄβυσσος.
βύσταξ. ακος. barba. πώγων.
βύσσινος. ὁ. ſericus, purpureus. Vide Bayfium.
βύσσινοι λόγοι. uerba quæ ſublimitatem habent ac magni-

ac magnificentiam, nitorem quoq; & autoritatem. Solebat autem Paryſatis Cyri & Artaxerxis mater dicere, regem qui promptè, nec animo timidiore cōcionaturus foret, debere byſſinis uti uerbis. Cæl. lib. 12. cap. 39.

Βυσσοβαρής. ὁ. ἡ. magnus, ponderoſus.

Βυσσοδομεύω. μ. εύσω. π. ευκα. profundè cogito, molior aliquid in animo, alto pectore molior quippiam, & clanculum in animo ſtruo inſidias. Translatum à fundamentis ædificiorum, quæ profunde iaciuntur. Odyſſeæ ρ. ἔνθ' ἀγορεύοντες, κακὰ δὲ φρεσὶ βυσσοδομεύων, Dicebāt benè, ſed mente alta praua ſtruebāt. dicitur etiam translationem pro eo quod eſt, in fundo colloco, uel fundamenta extruo. Lucian. Neutrum abſol. Vide Chiliad. Eraſmi.

Βυσσόθεν. ex fundo.

Βύσσον. τὸ. καὶ

Βύσσος. ἡ. ἡ. coloris genus purpurei precioſiſsimi, ὕσγη & byſſum, lini genus, ſericum. Vide Iulium Pollucem, & Bayſium de Re ueſtiaria.

Βυσσός. ὁ. ὁ. profunditas. Dicitur & ἄβυσσος, ſicut βληχρός, & ἀβληχρός.

Βυσσόφρων. qui intimo pectore aliqd meditatur.

Βυστάνω. mergo, demergo, neco.

Βυστάνιον. ſtagnum fuiſſe dicitur iuxta oppidum Abderam, in quo cuncta natantia demerguntur. ἀπὸ τοῦ βυστάω.

Βύστρα. ας. ἡ. idē quod βύσμα, & holerū bucella.

Βύττος. pudendum muliebre.

Βύω. μ. ύσω. π. υκα. obturo aures, ſepio, occulto, os obſtruo, apd' Liban. Actiuū. uide ἀκρόβυστος.

Βῶ. paſco, uado, calco.

Βωβός. mutilus, claudus.

Βωβύζειν. buccinare.

Βωΐδιον. bucula, βοΐδιον.

Βώκαρος. ὁ. uer uocāt Trœzenij. παρὰ τὸ τὸν βίον χαρὰν φέρειν, ὡς βώχαρος. eſt etiā fluuius in Salamine, dictus quaſi βοόκαρος, bubalo capiti ſimilis, locus ubi cum Attalo conflixit Pruſias, teſte Euſt. in Bœotia.

Βώκη. ἡ. Gaza in Ariſtotele uocā reddit. nomē eſt piſcis.

Βῶκες. inquit Speuſip. ſunt leucomænides, hoc eſt mænæ candidiores, quas nos girros ſiue girrulos uocari diximus. Hermol. in Plin.

Βωλάκιον. agellus.

Βῶλαξ. κος. ὁ. καὶ

Βωληδόν. in modum glebæ.

Βώλιον. τὸ. τὸ. glebula.

Βωλίτης. boletus, fungus.

Βωλοειδῶς. inſtar glebę, in modū glebæ Dioſcor.

Βῶλος. ὁ. ἡ. gleba, terra gleboſa. Etym. Interdū pro rubrica, qua pictores aurū operibus inducunt.

Βωλοκοπία. ας. ἡ. occatio.

Βωλοκοπέω. μ. ῶ. frango glebas.

Βωλοκόπος. τ. ὁ. foſſa, qui foſſam agit, qui in bello fodiunt, ſic accipit Syneſus.

Βωλοστροφία. ας. ἡ. glebarum inuerſio.

Βωλοτόμοι. glebas excauans, epitheton formicarum in epigrammat.

Βωμάκευμα. βωμολόχευμα, ſcurrilitas, lepor, ſycophantia, πανούργημα.

Βώμαξ. diminutiuum à βωμός ſeu βωμολόχος, ſcurra impudens, ex alieno uiuens.

Βώμευσις. locus aut conſecratio aræ.

Βωμίδιον. αι. arulæ. diminutiuum à βωμός.

Βωμίος. τ. ὁ. altareus.

Βωμίστρια. ας. ἡ. ſacerdos, ἱέρεια, aræ cuſtos. Nican.

Βωμολοχεύω. μ. εύσω. π. ευκα. nugor, ſcurrilia facio. Neut. abſol.

Βωμολόχευμα. ατος. τὸ. καὶ

Βωμολοχία. ας. ἡ. comitas, ſcurrilitas. ἡ περὶ τὸ γελοῖον ὑπερβολή teſte Ariſtot. de morib. Plutar. in bonā partem uidetur uſurpaſſe, cum inquit πᾶσαν κακίαν φευκτέον ἐστὶ δὲ ἀρετῆς ἐγγὺς διὰ τῆς ἐναντίας κακίας ὥς τινες οἴονται αἰσχυντηλίαν μὲν φεύγειν ἀναισχυντία, ἀγροικίαν δὲ βωμολοχία.

Βωμολόχος. τ. ὁ. ſcurra, parcus, ſceleſtus, improbus. Hoc nomen olim inditū uidetur ijs, qui obuerſantes circum aras, uictimis tendere conſueuerunt inſidias: aut qui ob id rem diuinam facerent, quòd ex aliorum accuſatione cōpendij non nihil auferrent. Dicitur autem quaſi περὶ τοὺς βωμοὺς λοχῶντες. Quanquā eo nomine dicuntur mendicabula in templis ſuppliciter corrogantia ſtipem, atque item tibicines & uates rebus diuinis adhibiti. Eraſ. Chiliad. Factum uidetur nomen à βωμός ara, & λέχομαι cubo, qua huiuſmodi ridiculi nebulones in ſacrificijs iuxta aras carnem aut aliud quidpiam petebant, adhibiti ut delectarētad ſacrificium accedentes, ſolebant etiam à ſacrificantibus ſtipem petere, quare & poſtea in uniuerſum pro quouis ſcurra cœptum eſt uſurpari hoc uocabulum, teſte Harpocr. Vide etiā Ariſtoph. interp. in Nebulis. In ranis uero βωμολόχους exponit τοὺς πρὸς χάριν λέγοντας καὶ πρὸς κολακείαν. hoc eſt, Gnatones, & peſſimos aſſentatores.

Βωμός. ὁ. ara, item delubrum, nemus ſacrū. ſignificat etiam βάσιν, gradum apud Hom. Etym. βωμός, ἑστία, ἐσχάρα, & μέγαρον quid differāt uide apud Ammon.

Βωμβίαι. ab aris famulæ.

Βωνίτης. τ. ὁ. bubulcus, ruſticus.

Βῶξ. γος. ἡ. genus piſcis marini, boca Latinè. Item rana. Vide βῶκες.

Βώριμος. genus cantionis à Maryandinis agricolis olim cani ſolitum.

Βῶρος. τ. urbs Lydiæ quæ nunc Sardis.

Βῶς. uel βοῦς tergus bubulum: ponitur pro ſcuto, eo quòd ſcuta tergoribus boum inſuerentur.
Βώζας. αντος. ὁ. clamans, pro βοήσας craſi.
Βώσκοι. boſcæ piſces. forſan ijdē q̃ βόσκες ſupra.
Βώσομαι. clamabo, pro βοήσομαι, ἰωνικαλῶς μάλ.
Aliquando pro uiuam, βιώσομαι.
Βωτὴρ paſtor, νομεύς.
Βωστρέω. μ. ήσω. π. ηκα. clamo, uociferor, de inarticulata uoce dicitur. Actiu. accuſ.
Βωτιάνειρος. ου. ἡ. paſcens uiros. terræ epith.
Βώτωρ. ορος. ὁ. paſtor, νομεὺς, ποιμήν.

Γ A.

Γαβίεται. ἡ. ſpecies myrrhæ.
Γάγαι. αἱ. urbs Lyciæ. uide Etym.
Γηγαίνειν. ridēdo colludere.
Γαγάτης. gagates lapis. Vide Orpheum de lapidibus.
Γαγγαλεύς. ὁ. piſcator.
Γαγγαλιᾷν. γαγγαλίζεσθαι, lætari, ἥδεσθαι.
Γαγγαλίζω. εἰς γέλωτα ἄγω, ad riſum cōmoueo.
Γαγγάλιον. uide γαγγλίον. (Etym. titillo.
Γάγγαλος. ὁ. mutabilis, εὐμετάβολος.
Γαγγαμεῖς & γαγγαμευλκοί. οἱ. Vide Gangamon in Chiliad. Eraſmi.
Γαγγάμη. ἡ. rete, σαγήνη, δίκτυον.
Γαγγαμών. ῶνος. ὁ. locus circa umbilicū circumiectus. Sic dictus quòd illic more ſagenæ nerui implicētur, quā etiā hoc nomine uocāt. Etym. Vide Gangamon in Chili. Eraſ. Γαγγάμον Polluci lib. 10. rete ſinuoſum uarijsq́; plexibus inuolutū à γῶ, id eſt, capio, & apud Aeſchylū negotium operoſum atq; explicatu difficile.
Γαγγαμευλκός. ὁ. & γαγγάμης. εος. piſcator qui gangamone uerriculo intricatiſsimo piſcatur.
Γαγγαίνη. ης. ἡ. ſcrofula, tuber.
Γάγγης. ου. ὁ. Ganges.
Γαγγλίον. ου. τὸ. genus apoſtematis, neruorum reuolutio & tumor ex percuſſu uel labore proueniens, præſertim circa manus & pedes.
Γάγγραινα. ης. cancer morbus: eſt aūt caro emortua ex ulcere uel inflammatione. Gal. appellat tumorem ingentem membrorū aliquod afficientem, cui niſi ſuccurratur, ad uicina ſerpit inficitq́;, παρὰ τὸ γραίνω τὸ ἐσθίω. In commentario definitionum uocat corporis à naturali habitu in alienam naturæ mutationem, uitæq́; in ea parte priuationē, quam & à cadaueris forma νέκρωσιν appellat.
Γαγγραινούμενοι. οἱ. gangrænis laborantes.
Γάδαρα. ciuitas interioris Syriæ, quæ & Antiochia & Seleucia eſt uocata.
Γαδαρεύς. gentile nomen.
Γάδειρα. Gades inſula extra Herculis columnas, quaſi γῆς δειρὰ. ἐσχάτη γάρ ἐστι γῆς.
Γαδίη. ἡ. arca, ſcrinium.
Γαδουπέω. ſtrepito, ψοφέω.
Γάζα. Perſica uox, opes, ſupellex, quicquid poſſidetur. Item urbs in Aſia.
Γαζαῖος. ciuis ex Gaza.
Γαζοφυλάκιον. τὸ. arca, uel quiuis locus ubi res precioſior ſeruatur.
Γαθυλλίς. ίδος. ἡ. cepa, & ſegmentū ceparū. Nican.
Γαῖα. ας. ἡ. terra, puluis. παρὰ τὸ γῶ, τὸ τίκτω.
Γαιᾶσθαι. conuitiari, cauillari, λοιδορεῖν.
Γαιζῆται. dicti ſunt Galatæ, qui patria excidentes, terram quæſiuere, quam incolerent.
Γαιήοχος. ου. ὁ. patronus uel patrona ciuitatis, terrā continens, terræ motor. Neptuni epitheton.
Γαιοδαῖται. οἱ. diſpenſatores, ædiles, qui ſingulis ædibus ſuam territorij portionem attribuunt.
Γαιός. οῦ. ὁ. bos colonus. ὁ ἐργάτης βοῦς.
Γαῖσος. ὁ. & γαῖσον, τὸ, haſta ferrea, δόρυ ὁλοσίδηρον. Euſt. Bœotia ex Pauſania.
Γαιοῦχος. ὁ. terram habens. γεοῦχος.
Γαῦσα. ἡ. cōtus. defenſaculū. Propriè telū gallicū.
Γαίτης. agricola.
Γαίω. glorior, lætor, ueneror. datiuo iung.
Γαιῶ. laceſſo, inceſſo, inſulto, irrideo.
Γαιώδης. εος, terrenus.
Γάκινος. terræ motus, & Neptuni epitheton, quaſi terram mouens.
Γάλα. τὸ. lac. Habet ſuos caſus obliquos à nominatiuo inuſitato γάλαξ. De lacte multa Ariſtoteles in libris de generatione animalium. Dioſcor. Galenus.
Γαλάδες. αἱ. glades concharum ſpecies: apud Ariſtotelem in hiſtoria animalium. Gaza Græcam uocem relinquit.
Γαλαθηνός. puer lactens, ὑπομάζιος.
Γαλακτίτης. galactites, lapidis nomen, quiet γαλαξίας.
Γαλακτίζειν. lactare, lacte nutrire.
Γαλακτικὸς κύκλος. ὁ. lacteus circulus. Proclus de ſphæra. galaxias.
Γαλακτινός. οῦ. ὁ. lactens, lactatus.
Γαλακτοειδής. τὸ. lacteum. (portat.
Γαλακτοκόμος. ου. ὁ. paſtor qui lac in urbem uenale
Γαλακτοπόται. οἱ. populi inter Scythas ſolo lacte ueſcentes, qui & γαλακτοφάγοι. Hom. Iliad. ν. quos etiā iuſtiſsimos homines appellat, quod frugali ac tenui admodū uictu contenti eſſent.
Γαλακτοποτεῖν. lac bibere, ſicut ὑδροποτεῖν. Vide πόμα in Ammonio.
Γαλακτοτροφέω. μ. ήσω. π. ηκα. lacte alo. Actiu.
Γαλακτουχεῖν. lactare, lacte nutrire.
Γαλακτοῦχος. ου. lactans, lacte nutriens.
Γαλακτώδης. εος. ὁ. ἡ. lacteus. καὶ οἶνος τις.
Γαλακτουργός. lactarius piſtor.

Γαυριάω. μ. άσω. π. ακα. ſuperbio, glorior, iacto. Datiuo iung. geſtio Terent. in Eunucho. Cherea quid eſt quod ſic geſtis?
Γαυρικός. ȣ̃. ὁ. ſuperbus.
Γαυριξ. κος. ὁ. arrogans, ſuperciliosus. Diog. Laertius in Pittaco Mitylenæo.
Γαυροειδής. ſuperbus, ἐπαιρόμενος.
Γαυρόν. τὸ. faſtus.
Γαυρόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. ſuperbio, glorior, iacto. Depon. datiuo iung.
Γαῦρος. ȣ. ὁ. ſuperbus, contumax, intractabilis, uenerandus, grauis, excelſo animo.
Γαυρόω. μ. ώσω. π. ωκα. ſuperbio, efferor. Neutr. datiuo iung.
Γαυσός. claudus, diſtortus.
Γαφάγας. uermis, terræ lumbricus, quod terra ueſcatur.
Γάφυζον. τὸ. è terra manans aut erumpens.
Γάω. μ. ήσω. ſum. poeticum eſt.

ΓΈ ſyllabica adiectio, interdũ ſaltem & certè ſignificat. Demoſt. ὅτι καὶ εἰ μὴ ὅλον, μέρος γε ὑπέβαλλε τῆς βλασφημίας ἅπασι. Hoc etiam ἀλλὰ dicitur, & ἀλλά γε, γε δὴ, duntaxat, quidem certè, ut loquitur Cic. Tuæ coniugis bonæ fœminæ, locupletis quidem certè. Quod etiam γέτοι dicitur. Xenoph. ἀλλ' ἐκεῖνο γέτοι ἔφη, εὖ οἶδ' ὅτι οὐκ ἠμέληκας. dicitur & γεοῦν, & γοῦν. Bud. Com.
Γέα. ας. ἡ. terra.
Γέγαα. ἀπὸ τοῦ γάω, γέγονα, καὶ συγκοπῇ, ἐκ πλεονασμοῦ τοῦ α. κατοικέω. inhabito, incolo, natus ſum, oriundus ſum, ἐκγεγέννημαι, genitus fui, (Etym.
Γεγάρϐι. etenim.
Γεγνῆσθαι. ἀπὸ τοῦ γνάω genitum eſſe.
Γέγηθα. lætatus ſum, cepi uoluptatem.
Γεγηρακότα. obſoleta, & quæ iam ſenuerunt.
Γεγηρακωμένος. ſenio confectus.
Γεγονώς. natus,
Γεγραμμένος. pictus. Aliquando proſcriptus, ἐξωστρακισμένος.
Γεγυωμένοι. οἱ. Hipp. dicuntur uiribus defecti & inualidi, teſte. Gal.
Γεγωνέω. μ. ήσω. π. ηκα. uel γεγωνεύω. audibilis fio, id eſt paratus ad audiendum, exaudibilis, clamo. Didymus inquit γεγωνεῖν eſſe τὸ εἰς πᾶσαν γωνίαν ἀφικνεῖσθαι τὴν φωνήν. Itē glorior. Neut. abſol. Inferius γεγώνω.
Γεγώνησις. ιος. ἡ. uociferatio, clamor, Plutarch.
Γεγωνιωμένος. angulosus.
Γεγωνίσκω. γεγωνῶ. altè loquor, uociferor.
Γεγωνοκῶμαι. αἱ. Bacchæ, quod incondito ululatu per pagos graſſarentur.
Γεγωνόκωμος. per uicos clamitans, uel celebris, qui paſsim per uicos auditur.

Γεγωνὸν λόγον, dixit Philon. τὴν προφορικὴν καὶ τρανὴν, claram uocem & diſtinctam.
Γεγωνός. οῦ. ὁ. facilè audibilis, magnæ uocis, clamoſus.
Γεγώνω. clamo. Neut. abſol. uide γεγωνέω.
Γεγωνώς. ότος. ὁ. clamans.
Γεγώς. ότος. ὁ. natus. παρὰ τὸ γῶ. Etym.
Γεηπόνος. ȣ. ὁ. agricolam, terram arans.
Γεηρός. ȣ̃. ὁ. terreſtris.
Γέθρον. indumentum, ἔνδυμα.
Γείνομαι. μ. γενοῦμαι. μέσος ἀόρ. α. ἐγεινάμην, gignor.
Γειομόρος. ȣ. ὁ. agricola, terram findens & diuidēs.
Γειοπόνος. ȣ. ὁ. idem.
Γειότομον. ȣ. τὸ. aratrum, terram ſcindens.
Γείσιον. ȣ. τὸ. ſeptum, lorica.
Γεῖσα. τὰ. & γεῖσοι. οἱ. ſuggrundæ & ſuggrundia, id eſt partes tecti prominentes, quibus ſtillicidia à parietib. arceantur. Generaliter quicquid prominet, ut in ſupercilijs, oſtijs, galea, muris hoc nomine uocari ſolet. unde ἀπογεισῶσαι apud Xenoph. Alij duplici σσ, γεῖσσον appellant.
Γεῖσος. agricola.
Γεισιποδίζειν. protegere, ſuggrundare. Vnde γεισίπους & γεισιπόδισμα, ſuggrundatio, lignũ quod ſuggrundas ſuſtinet, prominẽtia ſuperioris ædificij, qua inferior pars ab imbre tegitur.
Γείσωμα. ατος. τὸ. idem quod γεισιπόδισμα. Theodor. ex Ariſtot. grundam, & imbricamentum tranſtulit.
Γειτνία. ας. ἡ. γειτνίασις, uicinitas.
Γειτνιάζω. μ. άσω. π. ακα. uicinus ſum. Dat. iung.
Γειτνίασις. ιος. ἡ. uicinitas, γειτονία.
Γειτνιάω. μ. άσω. π. ακα. &
Γειτονεύω. &
Γειτονῶ. uicinus ſum.
Γείτων. ονος. ὁ. uicinus.
Γειώρας, & γειῶραι. οἱ. aduenæ, proſelyti, terræ cuſtodes ſeu cultores.
Γελασείω. ridere geſtio.
Γελάσιμος. ȣ. ὁ. riſibilis, γελαστός.
Γελασῖνος. ȣ. ὁ. Democriti cognomen à ridendo. Item γελασῖνοι, dẽtes primores, quòd riſu nudentur, teſte Pollux. Vſurpatur & à Martiale pro corrugatione illa ridẽdo circa os expreſſa, ſiue pro linea in facie ridentis apperẽte. Nec cibus ipſe iuuat (inquit) morſu fraudatus aceti, Nec grata eſt facies cui gelaſinus abeſt.
Γέλασος. upupa, ἔποψ.
Γελάω. μ. άσω. π. ακα. rideo, γελόω.
Γέλγη. ſarcina uariarum mercium.
Γελγηθίζειν. decipere, ἀπατηλογεῖν.
Γέλγις. alij nucleus.
Γελγοπώλης. ἡ. uariarum merciũ inſtitutor, idem qui

qui γεροντοπώλης, teſte Aelio Dionyſio.
Γέλγω. mergo, inficio.
Γελλὼ ἡ. ſpectrũ quoddam Empuſæ, aut dæmon credita tenellos recēterq́; natos infātes rapere.
Γελασιάζω. riſum moueo.
Γελοιαστής. ὁ. καὶ
Γελοιαστὸς. ὁ. καὶ
Γελοῖος. ὁ. riſum mouens. proparoxytonũ. Ammonius γέλοιον, γελοῖον, & ἐπιγέλοιον diſtinguit aliter quã hic. Item Cyrillus. Vide σκῶμμα apud eundem Ammonium.
Γελοῖος. ὁ. ὁ. ridiculus. penanflexum.
Γέλων. uiri nomen proprium. paroxytonum eſt. ſed γελῶν circunflexum, ridens. Cyrillus.
Γέλως ωτος. ὁ. καὶ
Γέλως. ὁ. riſus. Ab ἕλη deducunt, quæ uox caliditatem ſignificat. Sic & Homerus de caloris copia riſum profluere indicare uidetur, ubi γέλωτα ἄσβεστον, id eſt riſum inextinguibilē dicit.
Γελωτῖνος. ὁ. καταγέλαστος.
Γελωτοποιός. ὁ. ὁ. ridiculus, morio, riſus concitator, ſcurra.
Γελωτοποιῶ. ludifico. Accuſ. ſic Teren. Quin ſcelus poſtquam ludificatus eſt uirginem.
Γέμην. utique, uerò, porrò, hoc eſt μέντοι Bud. Comment.
Γεμίζω. μ. ίσω. π. ικα. impleo. Actiu. genit.
Γέμος. plenitudo.
Γέμω. μ. γεμῶ. plenus ſum, refertus ſum. Genit.
Γενάρχαι. οἱ. καὶ
Γενάρχοι. οἱ. generis propagatores, parentes: Latini uocant aborigines.
Γενὰς. άδος. nobilis, εὐγενέστατος. γενναιότατος.
Γενεὰ. ᾶς. ἡ. genus, generatio, progenies, ætas, nobilitas, natura, uniuerſum tempus humanæ uitæ, familia, ſpatium triginta annorum. Quanquam propriè, ſi Suidæ credimus, non eſt niſi tempus ſeptem annorum, ſicut Medici dicunt τὴν δύο γενεῶν μὴ δεῖν φλεβοτομεῖν.
Γενεαλογεῖν. genus recenſere, quęrere de genere.
Γενεαλογία. ας. ἡ. ſermo de generatione & origine. (Neutrũ.
Γενεαλογικοὶ ὕμνοι. q cantãt alicuius genealogiã.
Γενειάτις. ιδος. ἡ. abiecto, à γένειον, id eſt, de piſce mullo, τριγληγενειάτης, mullus barbatus, ex Athen. Euſt. Iliad. ο.
Γενέθλη. ης. ἡ. genus, γέννημα, dies natalis.
Γενέθλια. τὰ. celebritas quæ agitur in natali alicuius, natalia munera aut conuiuia. differt à γενέσια. Vide Ammon.
Γενεθλιακός. ὁ. ὁ. natalitius,
Γενεθλιαλογία. ας. ἡ. diuinatio ex hominis natiuitate.
Γενέθλιον. ὁ. τὸ. natalitium. Vide γενέθλια.

Γενέθλιος. dictus Iupiter, quod ei incumbat cura gignendorum liberorum. Eſt etiam natalis dies. unde γενεθλιακοὶ dicti ſunt mathematici, quorum meminit Gell. lib. 13. qui & γενεθλιολόγοι dicuntur.
Γενέθλον. ὁ. τὸ. genus.
Γενειάδες. αἱ. genæ, pili circa barbam, cuius ſingulare γενειάς. άδος. prima lanugo.
Γενειάσκω. pubeſco.
Γενειαστήρ. ῆρος. ὁ. lorũ circa mentum equorum.
Γενειάω. μ. άσω. π. ακα. barbam emitto.
Γενειήτης. barbatus.
Γένειον. ὁ. τὸ. barba, mentum, utroq; modo redditur à Theodoro apud Ariſtotelem. uetus, antiquũ. Eſt & portus Troëzemus, ubi incolæ barba piloq́; ſqualidi fuiſſe memorantur.
Γενέσια. τὰ. natalitia. Vide γενέθλια apud Ammonium.
Γενεσιουργός. ὁ. ὁ. author omnium rerum.
Γένεσις. ιος. ἡ. generatio, natiuitas, uel natura, Gaza interprete. Significat & ſidus natalitium, id eſt quod conuerſione cœli oritur eo momento, quo quis naſcitur.
Γενέτας filius, aut nepos.
Γενέτειρα. poëticè, genitrix.
Γενετή. ῆς. ἡ. ſtirps, patria, natiuitas. Cyrillus diſtinguit oxytonum & paroxytonum.
Γενέτης. ὁ. ὁ genitor.
Γενετυλλίς. ίδος. ἡ. Venus, generationis antiſtes.
Γενέτωρ. ὁ. genitor. Cognomen Apollinis apud Diogenem Laërtium in Pythagora lib. 8.
Γεννῆται. cognati, collactanei, ὁμογάλακτοι, φράτορες. Eiuſdem tribus, quæ inter triginta uiros iiſdem legibus utentes conſtabat.
Γενικός. ὁ. ὁ. generalis.
Γενικῶς. egregiè, fortiter.
Γέννα. ης. ἡ. ſtirps, progenies.
Γεννάδας. καὶ
Γενναῖος. ὁ. ὁ. generoſus, uirilis, magnus, ſtrenuus, egregius, uehemens, præualidus. ὁ γενναῖος, egregius ille uir, quod ſæpe εἰρωνικῶς pronunciari ſolet.
Γεννάομαι μ. ήσομαι. π. ημαι. naſcor.
Γέννας. auunculus.
Γεννάω. μ. ήσω. π. ηκα. in lucem ædo, genero, gigno. Dicitur tam de patre quàm de matre, ut annotauit Valla in Matth. cap. 1. Alij tamen uolunt γεννᾶν uirorum eſſe, ſicut τίκτειν mulierum. Accuſ. iung.
Γέννημα. ατος. τὸ. fœtus, germen, fructus, progenies, filij. Eſt uox obſoleta.
Γεννηματικός. ὁ. ὁ. generatiuus.
Γεννήσαντες. οἱ. parentes.
Γέννησις. ιος. ἡ. natiuitas.

Γεννήτειρα.ας.ἡ. genitrix.
Γεννητή.ῆς.ἡ. generatio.
Γεννήτης. cognatus. γεννῆται, inquit Harpocr. uocantur eiuſdem generis participes. Nam ciues diſtributi erant in tribus, ex quibus rurſus conſtitutę & τριττῦς & φρατρία, diuidebaturq; deinde φρατρία quęlibet in partes triginta, hoc eſt, γένος, cuius ſinguli patres familias γεννῆται uocabantur, Iſæus γεννήτας uocauit συγγενεῖς cognatos parum propriè, eò quod γεννῆται non tam ratione ſanguinis & familiæ, quàm quod ab initio ad hæc genera referebantur, atq; deſcripti diſtributiq; forent. Philochorus hiſtoriarum lib. 4. aſſerit prius ὁμογάλακτας appellatos, quos nunc γεννήτας dicimus.
Γεννήτης.ου.ὁ. genitor.
Γεννητικός.οῦ.ὁ. generatiuus.
Γεννητός, οῦ ὁ. genitus. Item mortalis. Lucia. Icar. καὶ πῶς ἐγὼ γε γεννητὸς αὐτὸς ἐὶ ἐπίγειος ὢν, ἀπιστεῖν δυναίμην ὑπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ; Interdũ eſt tribulis, qui in eandem partem tribus aſcitus eſt, quod loco propinquę cognationis fuit.
Γεννήτωρ.ορος.ὁ. parens.
Γεννικῶς. generoſè, ingenuè, ut decet ingenuũ.
Γεννώμενα.τά. liberi.
Γένοιτο ſit, fiat.
Γενόμενον.τό. quod natum eſt Cic. interp.
Γενόμενος.ου.ὁ peruenien.
Γένος.ους.τό. genus. οἱ ἐγγυτάτω γένους ὄντες, καὶ οἱ ἐγγύτατα γένους, dicuntur qui proximo gradu contingunt defunctum, qui & οἱ ἄγχιστα τοῦ γένους ὄντες. Bud. Com. γένος quot modis dicatur uide Porphyrium in Iſagoge, & Ariſtotel. in primò Topicorum.
Γέντα.τά. Thracica lingua carnes. Euſt. Iliad. ν.
Γέντο. Doricè pro εἷλετο. cepit.
Γένυς.υος.ἡ. uel γένις, & γένιος. gena, gula, maxilla. Item ſecuris apud Sophoclem. Gaza in Ariſtotele mandibulam uertit.
Γενῶ. genero.
Γεοῦχος. ου. ὁ. Neptunus, terram continens. Vide γαιήοχος.
Γέποθεν. alicunde.
Γέπε pro λέγοι καὶ λέγε. Bud. Com.
Γέρα. præmia, honores, propriè præmia uirtutis.
Γεραιαί. Bacchæ mulieres.
Γεραιός.οῦ.ὁ. ſenex oxytonum. Cyrillus. γηραιός.
Γεραῖος gentile nomen, penanflectitur. Cyrillus.
Γεραῖραι. fœminæ ſacrificæ apud Athen. quas ſacrorum rex pari numero cum Bacchi aris deligebat. Dionyſ. Halicar.
Γεραίρω. præmio honoro, ueneror, honorem habeo, honeſto, condecoro.
Γεραιστός. οῦ. ὁ. promontorium Eubœæ.

Γεραίτερος.ου.ὁ. antiquior.
Γεραλέος. ſenex, imbecillis. γηραλέος malim.
Γερανία. mons eſt in Megarenſiũ ditione Lyſiæ.
Γεράνιον. inſtrumentum ſubleuandis oneribus aptum, ᾧ ὦ χρῶνται οἱ ἁλιεῖς οἱ ἀλφιτοποιοὶ τὰ ἄλφιτα. Latinè grus dicitur. Bud. in Annot.
Γεράνιον.ου.τό. gruinaria herba, geranium. Item inſtrumentum quo excutitur hordeum.
Γεράνδρυον.ου.τό. uetus arbor, truncus. uel quòd quercus δρῦς dicatur, & radices altius agat, uel quòd prima arbor exiſtimetur.
Γεράνεια. oppidum Phrygiæ, & mons inter Megaram & Corinthum.
Γερανειάτης. καὶ
Γερανεύς. nomen gentile.
Γέρανος.ὁ. grus auis. Vide Ariſtotelē, Aelianum & Oppianum de Aucupio duobus locis. Eſt & piſcis apud Aelianum γέρανος θαλάττια. dictus.
Γέρανος.ου ἡ. idem quod γεράνιον. Item ſaltationis genus, ubi numeroſa erat ſaltantium turba quadam uolantium gruum ſimilitudine. Inſtitutũ fertur à Theſeo apud aram Deliam, dum exitum de Labyrintho imitatur. Item pila lignea.
Γέρανος. imber apud Cyronæos, παρὰ τὸ τὴν γῆν ῥαίνειν, quod terram irrigat.
Γερανώτερος. præſtantior, uetuſtior.
Γεραός. οῦ.ὁ honorabilis.
Γεραρός.ὁ. honoratus.
Γέρας αος.τό. præmium, munus, honor, honorarium munus. Orph. γεράσμια ἱερὰ honoraria ſacra dixit.
Γέραζα urbs Syriæ interioris.
Γεράσινοι. ciues illius oppidi.
Γεράσμιον.τό. τίμιον. præmium.
Γερασφόρος. qui præmium accipit.
Γεράτται. τιμᾶται.
Γεργέριμος ἐλαία. druppa, oliua quæ in arbore maturauit, quæ & δρυπεπής. Euſt. Iliad. φ.
Γέργυρος ὁ. guttur, βρόγχος.
Γεργύρα. aquæductus, cuniculi acti ſubtus terrã.
Γερδιης. καὶ
Γερδιός textor. Vnde γερδία, ὑφάντρια.
Γέρεα τά. dignationes. Herodoto, dignitates.
Γεραιαί. αἱ. primariæ atq; honoratiores matronę, Homer. Item mulieres Baccho ſacrificantes, Demoſth.
Γέρην. grus fœmina.
Γερήνιος ου. Gerenius, Neſtoris cognomen, qui in Gerena urbe à pueritia educatus eſt, uel à γήρας dictus γερήνιος, quaſi uenerabilis cum ſenio, tum prudentia.
Γερόντειοι.ου.ὁ. tribuni pleb, demarchi, apud Lacon.
Γέρων

Γερόν. τὸ. neutro genere, pro γηραιόν, uetuſtum, ſic poëta σάκος γέρον dixit. & Aeſchylus γράμμα γέρον, exolitas & ruinoſas literas, & Sophocles γέροντα βουλεύματα, pro uetera.

Γεροντταγωγεῖν. ſenem erudire, & educare. Ariſtoph. Equit. γεροντταγωγῶ κἀναπαιδεύσω πάλιν. Dicitur autem ſicut παιδαγωγός. Bud. Commen.

Γεροντεῖαι παλαῖστραι. ubi ſenes exercebantur.

Γεροντία. uide γερωχία.

Γεροντίας. auus.

Γεροντιάω. ſenium reſipio, uanam loquacitatem præ me fero.

Γεροντικός. οῦ. ὁ. ſenilis.

Γερόντιον. ου. uetulus, ſeniculus.

Γεροντοδιδάσκαλος. ου. ὁ. qui ſenis atq; ideo parũ docilis præceptor eſt. Bud. Com.

Γεροντοκομεῖον. ου. τὸ. locus ubi ſenes curantur, id eſt tractantur.

Γερουσία. ας. ἡ. ſenatus. Bud. in Annot. ſenaculum Varroni, Vitruuio collegium ſeniorum.

Γερούσιον. ου τὸ. præmiũ quod datur optimatibus.

Γερούσιος. ου. ὁ. honorabilis, precioſus, ſenilis.

Γέῤῥα. τά. tabernacula ſub quibus uenum exponuntur merces. Item pudenda, quaſi δέῤῥα.

Γέῤῥαι. αἱ. crates uiminiæ. Eraſ. Chil.

Γέῤῥον. ου. τὸ. gladij genus, arma, defenſaculum, ſcutum Perſicum, teſte Herodoto, ſed quæuis arma poſtea cœpta ſunt uocari τὰ γέῤῥα, & quę uis protectione ſiue eæ ex corio ſiue alia quadam materia forent. Vide Demoſth. ὑπὲρ κτησιφῶντ. & κατὰ νεαίρας. & Harpocrat.

Γερύνες. οἱ. ranarum fœtus, exiguæ & informes ranæ. Nicand. ſchol.

Γέρων. οντος. ὁ. ſenex. Bud. in Annot. Dicitur autem ἀπὸ τοῦ εἰς γῆν ὁρᾶν, ut ſilicernium Latinis, uel παρὰ τὸ τῆς γῆς ἐρᾶν, quòd propinqui morti iam de ſepultura ſoliciti ſint. Euſt. Ilia. ω. pappum etiã ſignificare autor eſt, τὸ ἀκάνθης ἐπάνθημα, qui & γήρειον & πάππος. Vide Ammonium qui diſtinguit inter γέρων, πρεσβύτης, & προβεβηκώς.

Γερῶον. γερόντιον. ſenum conuentus.

Γερωχία. lingua Laconum γεροντία. Ariſtoph. Lyſiſtr. παρὰ τᾶν ἀσαναᾶν ἐστι γερωχία. Alij γερωνία legunt.

Γέ τοι. interdum idem eſt quod γε δή, hoc eſt quidem, certè. Interdum, uerò, atqui. Interdũ expletiua particula. Bud. Com.

Γευθμός. ου. ὁ. guſtus, γεῦσις. apud Nicand.

Γεῦμα. ατος. guſtus.

Γεύομαι. guſto, experior. Genit.

Γεῦσις. εως. ἡ. guſtus, apud Ariſtotelem.

Γευστήριον. hauſtum quo uinum ex uaſe hauritur. Ariſtoph.

Γευστός. οῦ. ὁ. guſtabilis.

Γεύω. μ. εύσω. π. ευκα. guſtare facio.

Γέφυρα. ας. ἡ. pons, παρὰ τὸ ἐφ' ὑγροῦ διαβάσεις, γεφύρας. Herodotus & Appian. interpretantur apud Homer. interualla & ſemitas inter binos aciei inſtructæ ordines, per quas ultro citroq; commeare qui uelint poſſunt. annotat Euſtath. Iliad. δ.

Γέφυραι πολέμου, Homer. dicuntur, αἱ διὰ τοῦ ῥεύματος τῶν αἱμάτων διόδοι. ſic Euſt. Iliad. θ.

Γεφυρισμός. iunctio pontis, pons. Vide Σκῶμμα in Ammonio.

Γεφυρίζω. ſubſanno, derideo.

Γεφυρίς. ἡ. alienigena, & aſcriptitia fœmina, uel in ponte proſtans.

Γεφυριστής. οῦ. ὁ. dicax, σκώπτης.

Γεφυροποιοί. οἱ pontifices.

Γεφυρότης. ου. ὁ. fabricator pontium.

Γεφυρόω. μ. ώσω. π. ωκα. prebeo tranſitum, pontem impono, iungo naues.

Γεφύρωμα ατος. τὸ. tranſitus.

Γεωγραφία. ας. ἡ. terræ deſcriptio.

Γεωδαισία. ἡ. agrorum partitio, apud Pappum, terrę mẽſuratio, ſpatiorũ nomina & ratio.

Γεωδέστερος. ὁ. magis terreus.

Γεώδης. terreus, πηλώδης.

Γεωλοφία. ας. ἡ. tumulus.

Γεώλοφον. ου. τὸ. collis.

Γεώλοφος. craſſus & iners homo, telluris inutile pondus, teſte Aeolio Dionyſ.

Γεωμετρέομαι. terram metior. Accipitur generaliter pro commetiri quamcunq; rem.

Γεωμέτρης. ου. ἡ geometra, agri menſor quem Latine finitorem dicebant ueteres. Plautus. Nũc regiones, limites, confinia determinabo, eius rei ego ſum factus finitor. Vnde ἀγεωμέτρητος Geometriæ ignarus.

Γεωμιγεῖς. terreni.

Γεωμορία. ας. ἡ. agricultura, agrorum partitio.

Γεωμόρος. ου. ὁ. agricola.

Γεώμοροι. οἱ. plebes, ſocij diſtributionis.

Γεωνόμος. in agricultura uerſans.

Γεωπείνης. ου. ὁ. famelicus, inops, quaſi terram eſuriens, cui parum eſt agri. ſic Orus. Etym. pauper agricola.

Γεωπονία. ας. ἡ. agricultura.

Γεωργέω. μ. ήσω. π. ηκα. agricolor, colo. ut γεωργεῖν φιλίαν. Neut. abſol.

Γεωργία. ας. ἡ. agricultura.

Γεωργικός. οῦ. ruſticus.

Γεωργικώτατος. ὁ. peritiſſimus agriculturæ.

Γεώργιον. ου. τὸ. agricolatio.

Γεωργός. οῦ. ὁ. agricola, γηίτης poëticè.

Γεωργόν. terræ & agrorum cuſtodes.
Γεωρυχέω ſuffodio.

ΓΗ. ῆς. ἡ terra à γῶ, id eſt χωρῶ. ἡ πάντα χωροῦσα. Etym. Γῆς. id eſt, Telluris hymnus extat apud Orpheum.
Γηβάτειον. τὸ allium.
Γηγενέτης. ου. ὁ. καὶ
Γηγενής. έος. ὁ. ἡ. terrigena, terra ſatus, terræ filius, cuiuſmodi dicuntur gigantes. Eraſ. Chil.
Γηγενών. Bacchi cognomentũ à Gigãtibus ſupatis.
Γηγωνὶς ἄκρα promontorium inter Macedoniã & Pellenen.
Γήδιον. ου. τὸ. agellus, ſolum. Δίδυμος παρὰ γῆ ἐκ τοῦ γέα γαίδιον, καὶ κατ' ἔκτασιν ἀττικῶν γήδιον. Etym.
Γῆθεν. ex terra.
Γηθέω. μ. ήσω. καὶ
Γηθυλλίς. ίδος. ἡ. cepula, cepa. Nicand. ſchol.
Γήθυον. τὸ. porrum, παρὰ τὸ γηθεῖν θύειν, ἤγουν ὀρμᾶσθαι, quod & γήτειον & γάθυλλις, ſimile ampeloprasſo. Euſt. Iliad. σ.
Γήθω. μ. ήσω. π. ηκα. & γήθομαι. lætor, capio uoluptatem. Neut. datiuo iung.
Γῆθος. εος. τό. καὶ
Γηθοσύνη. ης lætitia.
Γηθόσυνος. ου. ὁ. lætus.
Γήθω. μ. ήσω. π. ηκα. lætor. Datiuo iung.
Γήϊνος. ου. ὁ. terrenus, φθαρτός.
Γηΐτης, καὶ γήτης. agricola. (Euſt.
Γήλοφος. ου. ὁ. tumulus, γεώλοφος. & τὸ γήλοφον.
Γῆμαι. de uiro dicitur, & γήμασθαι de muliere.
Γήμας. ὁ. qui duxit uxorem. Participium aoriſti primi ἀπὸ τοῦ γαμέω.
Γῆμον. uxorem duxi. pro ἔγημον,
Γήοχος. terram cõtinens. Neptuni epitheton. Vide γαιήοχος.
Γηπέδιον. ου. τὸ. hortulus, propriè locus uacuus ædificio, & uelut hortulus aut ædes.
Γηπονία. ας. ἡ. agricultura.
Γηπόνος. ου. ὁ. agricola.
Γηραιός. ὁ. antiquus, prouectus, ſenex, ſuperius ſcribitur etiam γεραιός.
Γηραλαῖος. ου. ὁ ſenex, ſenilis, γηραλέος.
Γήραμος. ὁ. & γήραμα, τὸ pappus, apud Theonẽ.
Γηράνιον. καὶ
Γῆρας αος. τὸ. ſenectus, cutis ſerpentis. differt à γήρασις. Ammonius.
Γηραιώ. τώ. duali numero, parentes.
Γήρασις ἡ. profectio ad ſenectutem. Ammonius & Cyrillus.
Γηράσκω. μ. άσω. π. ακα. καὶ
Γηράω. ſeneſco, inuetero, φθίνω, λήγω. Neut. abſol. Vide Ammonium in γῆρας.
Γήρειον. τὸ. carduorum flos, pappus, apud Aratũ.
Γήρεις. pollen. inferius γῆρυς ſcribitur.
Γηροβοσκεῖν. fouere ſenes, ſuam ſenectutem regere & alere. Eraſm. prouerb. ἀντιπελαργεῖν, & Bud. Com.
Γηροβοσκός. οῦ. ὁ. ſenũ nutritor. Accipitur pro puero. Xenophon. κοινὸν γὰρ ἡμῖν καὶ τοῦτο τ' ἀγαθὸν συμμάχων ἐπὶ γηροβοσκεῖν, ὅτι βελτίστων τυγχάνειν, id eſt liberorum cõmunium. Verba ſunt mariti ad uxorem.
Γηροκομεῖον. ου. τὸ. γηροτροφεῖον.
Γηροκομέω. curo, nutrioq; ſenes. Bud. Com.
Γηροκομία. ας. ἡ. nutritio & cura circa ſenes.
Γηροκομικόν. partem medicinæ uocat Galen. quæ de tuenda ualetudine ſenum tractat. Budæus in Commen.
Γηροκόμος. ου. ὁ curans ſenes.
Γηροτροφεῖον. ου. τὸ. locus ubi ſenes tractantur.
Γηροτροφέω. nutrio ſenectute. Galen. καὶ οἷον γηροτροφῶν αὐτὸν τὴν προβεβηκυῖαν ἀσθένειαν, id eſt, Tanquam ſenem iamq; exanguem alens καὶ διαιτῶν. Eſt enim ipſi γῆρας τὸ ἐκ νόσου, quãdo in tabẽ ex febre hectica æger incidit, ita ut ſimilis ſit ſeni debili & arido. Bud. Com.
Γηροτρόφος. ου. ὁ. nutriens ſenes.
Γῆρυς. υος. uox.
Γηρύω. μ. ύσω. π. υκα dico, cano, loquor.
Γῆς ἔντερα. dicuntur uermes terreni ſiue lumbrici.
Γήθειον. ſiue γήθυον. uireſcens allium ſiue cæpa.
Γηφάγος. pauper, qui è terra oleribus ueſcitur.
Γήχυτον. τὸ. terræ æquor molle, non lapidoſum. Hippocrat.
Γηώρεις. uide γεωργόν.
Γηῶραι. οἱ. ἐπίμικτοι τηρηταὶ τόπων.

ΓΙγαντία ἡ. Lycia ſic dicitur. Etym.
Γιγαντιάω. Gigantum impietatem imitor, immanis ſum.
Γιγαντολέτωρ. gigantum extinctor, epitheton Iouis.
Γίγαρτον. ου. τὸ. acinus uinaceus, & malorum granatorum.
Γίγας. αντος. ὁ. Gigas, Lyciæ habitator, incola. itẽ μέγας, ἰσχυρός. παρὰ τὸ γῶ τὸ χωρῶ, καὶ ἀναδιπλασιασμῷ. ἢ παρὰ τὸ ἐκ τῆς γῆς γίνεσθαι. Etym. Gigantum hymnus eſt apud Orpheum. Gigantum arrogantia, uide in Chiliad. Eraſ.
Γιγγίδιον. biſacutum, oleris genus.
Γίγγλαρος. genus tibiæ paruæ Aegyptiæ.
Γίγγλυμος. ὁ. intextura oſſium dicitur apud Medicos, quando oſſa ſeſe inuicem ſubeuntia cõiunguntur. Galen.
Γιγγλισμός. οῦ. ὁ. cachinnus, γαργαλισμός, γιγγλισμός.
Γιγγρασμός. ὁ. ſonitus, ἦχος.

Γίγγρυ. ἡ. genus tibiæ, ſtridulum atq; mœſtum, lugubre, de quo Athen. lib. 4. Vnde & γιγγραίνειν, ſiue γιγγρᾶν. pro querula loqui, ſtridulũ canere, gingrire, quod anſerũ eſt, ut inquit Feſt. Vide Eraſ. prouerb. Carica Muſa. Phœnices etiam Adonin γίγγρυν uocitabant ab eiulatu qui circa illum ædebatur. Euſt. Iliad. φ.

Γιγγρίνη. ης. ἡ. tibia multifora, gracilis, ſed ſonora atque hinc fortaſſe gingrire apud Lat. pro ficti tio anſerum ſono.

Γίγλωψ. auena. Melius αἰγίλωψ.

Γίγνεσθαι. oriri, naſci, gigni. Cicerone interpret. Item effici, exiſtere, & γίγνεσθαι εὖ proſpere euenire.

Γίγνομαι. μ. γενήσομαι. idem eſt quod γίνομαι. ut infra patet.

Γιγνόμενον. τὸ. δίκαιον, legitimum, iuſtum: ut γιγνόμενος τόκος, iuſta & legitima uſura. γιγνόμενον ἀργύριον, probi & legitimi nummi, id eſt, δόκιμον. Vnde & γιγνόμενον ἀργύριον ἀποτίνειν, eſt quòd Latini rectè reſtituere dicũt, ſiue rectè præſtare, ſiue rectè dare, ut apud Cice. Τὸ γιγνόμενον τίμημα. ſignificat iudicatum eſſe quod ius popoſcerit, æquitasq; ſuaſerit. Item τὸ καθῆκον, πρέπον, ἁρμόζον, conueniens, aptum, officium, de quo Bud. Com.

Γίνεται ἀπὸ τύχης. caſu fit & forte.

Γινός. ὁ. unoculus, deficioculus.

Γίννοι. mulorum genus. Gaza in Ariſtotele nunc ginnum, nunc innum reddit.

Γίνομαι. καὶ γίγνομαι. μ. γενήσομαι. ἀπὸ τοῦ γένομαι. ῶμαι. π. γεγένημαι. μέσ. ἀόρ. α. ἐγενησάμην. μέσος ἀόρ. β. ἐγενόμην. μέσ. π. γέγονα. ἀπὸ τοῦ γένω, γενῶ. fio, naſcor, ſum. Item debeo. Aliquando pro ſeruio, & ſeruus ſum. Demoſth. ἔδωκε Σατύρῳ γυναῖκα, ἑαυτοῦ ποτὲ γενομένῳ. id eſt, Seruo aliquando ſuo. Bud. Com. γεγενῆσθαι de animato, γεγονέναι de inanimato dicitur apud eundem uide εἶναι, quid à γενήσεται differat.

Γινώσκω. ἐγίνωσκον, καὶ πλεῖον ὁ. μ. γνώσομαι. π. ἔγνωκα. ἀόρ. β. ἔγνων, ἀπὸ τοῦ γνόω, ῶ, ἢ γνῶμι. cognoſco, delibero, cogito, ſtatuo conſciſco, decerno, iudico, reputo, diſcerno. Recentiores γ addunt, γιγνώσκω & γίγνομαι proferentes. Vide ἴδε apud Ammonium.

Γίττα. ας. ἡ. oppidum Palæſtinæ.

Γιττᾶιος. nomen gentile.

Γλαγερός. ὁ. καὶ

Γλαγόεις. εντος. ὁ. lacteus, candidus.

Γλαγός. εος. τὸ. lac.

Γλάζω. μ. άσω. π. ακα. canto, clamo, τερετίζομαι. Accuſat.

Γλαινοί. ornamenta galearum ſplendida, ut ſunt ſtellæ effigiatæ. Etym.

Γλάμαι. oculorũ uitia, quas Latini glamas & gramas uocant. Et γλαμός, mucus.

Γλάματα. tali.

Γλάμυξα. lippitudo. Et γλαμᾶν, γλαμυξιᾶν, lippire.

Γλαμυρός. οῦ. ὁ. lippus, aquoſus, lachrymoſus.

Γλαμψοί. οἱ. frena oris, χαλινοί στόματος.

Γλάμων. ὁ. lippus, qui uitiatis & immundis eſt oculis. Ariſtoph. Eccl. τί δ' ἦν νεοκλείδης ὁ γλάμων σε λοιδορῇ.

Γλανίς. ίδος. ἡ. ſilurus, Theod. interprete apud Ariſtotelem. Aelianus quoq; meminit.

Γλάνος. ὁ. Glanus, qui & Hyæna, animal apud Ariſtot. interprete Gaza.

Γλάξ. genus herbæ lactificæ, cytiſo ſimilis. Etym. Melius γλαύξ. ut infra.

Γλάπτω. μ. άψω. π. αφα. ſculpo. Accuſ.

Γλαρίς. inſtrumentũ quo expoliuntur lapides, & ſcalpuntur, cælum Latinè.

Γλαῦκες. ſignum numiſmatis apud Athenienſeis fuit.

Γλαυκή. ῆς. ἡ. cæſia, oxytonum. Et γλαύκη, Glauce, nomen mulieris, paroytonum. Cyrillus.

Γλαυκίζω. obtuſe uideo.

Γλαύκιον. ου. ſuccus eſt herbæ folia habentis ſimilia corniculato papaueri. Dioſcorides libro tertio.

Γλαυκιόων. ωντος. ὁ. ignitus.

Γλαυκός. οῦ. ὁ. glaucus, id eſt cæſius, uiridis, cœruleus. Et γλαῦκος, Glaucus, uiri nomen, apud Theocrit. quem dicit eſſe ἱερώτατον ἄλλων. Cyrillus. Eſt & γλαῦκος piſcis apud Ariſtote. Gaza uertit glaucum. Vide Aelianum quoq;.

Γλαύκωμα. ατος. τὸ. uitium oculi cũ præter naturam glauceſcit. Γλαύκωμα & ὑπόχυμα antiqui medici idem putauere, ut Rufus teſtatur. Poſteri uerò γλαύκωμα morbum exiſtimauerunt cryſtallini humoris mutati in glaucum colorem: ὑπόχυμα uerò humorem concretum circa pupillam in medio corneæ & cryſtallini lucem impedientem. Sunt autem γλαυκώματα incurabilia, ὑποχύματα pleraq; curantur.

Γλαυκῶπις. ιδος. ἡ. habens oculos cæſios. Epitheton Palladis. Cæl. lib. 8. cap. 18. cæſia. & γλαυκῶπας dracones quidam poëtarum dixit.

Γλαύκωσις. εως. ἡ. glaucitatis cryſtallini in oculo humoris in album aquoſumque colorem mutatio.

Γλαύξ. κός. ἡ. noctua. Vide Ariſtot. Aelianum, Oppianum de Aucupio.

Γλαυρός. καὶ

Γλαυσός. οῦ. ὁ. clarus, ſplendidus.

Γλαύσσω. ſplendeo.

Γλαφυρία. ας. ἡ. uarietas, pulchritudo.
Γλαφυρός. ꙋ. ὁ. famoſus, iucundus, aſtutus, ornatus, politus, cõcauus, ſculptus, elegans, ſcitus, παρὰ τὸ γλάφω, ut inquit Euſtat.
Γλαφυρότης. ἡ. feſtiuitas.
Γλάφω. ſculpo.
Γλεῦκος. ους. dulcedo, γλυκύτης. Nicand. ſchol.
Γλεύκινον. ꙋ. τὸ. unguẽti genus, Latinè muſteum, oleum muſtum, hoc eſt expreſſum antequàm oliuæ calcentur & premantur.
Γλεῦκος. εος. τὸ. muſtum.
Γλημάω. gramioſis oculis ſum, lippio.
Γλήμη. uitiũ oculi, quod Latini gramiam uocãt.
Γλήνεα. ἑων. τὰ. ſpectaculo digna. ποικίλα: alij τὰ ζῶδια. ut Euſt. annotat. Iliad. ω.
Γλήνη. ης. ἡ. pupilla oculi, & tota pars oculi interior, oculus ipſe. Item fauus apum, & ludicrũ, παίγνιον, & κηρία μελιοσῶν. Euſt. Iliad. ω.
Γλῆνος. lumen.
Γλήχων. ωνος. pulegium.
Γλίνη. ἡ. ſordes, ſtrigmentum, γλοιός.
Γλισχρεύομαι. ſordidus ſum, & parcus, apud Euſt. Bœot.
Γλίσχρος. ꙋ. uiſcoſus, lubicrus. Item parcus, ſordidus, illiberalis, φειδωλός, ῥυπαρός. Unde & χωρίον γλίσχρον, pro terra maligna, & ſterili. Bud. Com.
Γλισχροσημνία. ἡ. Auſonius in Cantione nuptiali circa finem. Virgilius octauo Aeneidos cum deſcriberet coitum Veneris atque Vulcani, γλισχροσημνίαν decenter immiſcuit.
Γλισχρότης. ητος. ἡ. lentor (ut Gaza uertit in Ariſtotele) parcitas.
Γλίσχρων. ὁ. auidus, concupitor.
Γλίσχρως. lubrice. Item ſordide, maligne, illiberaliter, non benignè. Bud. Com.
Γλίχομαι. cupio, gliſco. Genit. uel accuſ.
Γλιχόμενος. ꙋ. gliſcens.
Γλιχώ. ἡ. parca, curioſa. ἡ φειδωλός, περίεργος.
Γλοιάζω. obliquatis oculis irrideo, κακοηθεύομαι.
Γλοιάς. ἡ. equa maligna, ἡ κακοήθης ἵππος.
Γλοίης. ητος. ὁ. mollis, delicijs fractus, iners.
Γλοιός. ꙋ. ὁ. ſordidus, piger, imbecillis. γλοιὸς γὰρ ὁ ῥύπος τοῦ ἐλαίου.
Γλοιός. ſtrigmentum. Item uiſcum. ἰξός.
Γλοιοί. οἱ. gymnaſiorum ſordes, ſtrigmentum.
Γλοιῶδες. τὸ. ſtrigmentum.
Γλοιώδης. εος. ὁ. ἡ. lubricus, ſordidus, uiſcoſus. Gal. μέχρι γλοιώδους συστάσεως lib. 14. Therap. dixit quod alibi μέχρι πηλώδους συστάσεως, ad ſtrigmentitiam uſq; craſsitiem.
Γλουτία. τὰ. apud medicos duæ cerebri glandulæ, à figuræ rotunditate, quę cum natibus & teſtibus illis ſimilis eſt, unde & δίδυμια uocãtur
Γλουτὸς. ꙋ. ὁ. ἰσχίον. rotundum in uertebris coxarum, clunis. Gaza in Ariſtotele uertit nates.
Γλύζω. glutio.
Γλυκάζω. dulceſco, dulcis ſum.
Γλυκαίνομαι. καὶ
Γλυκαίνω. μ. ανῶ. dulce capio, dulceſco.
Γλυκασμός. ꙋ. ὁ. dulcedo.
Γλυκερός. ꙋ. ὁ. dulcis.
Γλυκίννας. placenta è dulci uino confecta.
Γλύκιον. dulcius. & γλύκιστος, ἡδίστος.
Γλυκοθυμία. cupido, uoluptas, φιλοψυχία.
Γλυκύ. uini genus eſt, quod Latinè paſſum dicitur. Fit autem ex una quæ diutius in uite ſolem paſſa durauit.
Γλυκυδερκής. εος. ὁ. ἡ. dulcis aſpectu.
Γλυκυθυμία, & γλυκυμία. ας. ἡ. animi dulcedo, γλυκοθυμία.
Γλυκύθυμος. ꙋ. ὁ. ſuaui ingenio.
Γλυκύπικρος. ὁ. dulciter amarus. Amor ſic dicitur teſte Plutarch. quaſi dulcamarus ab amarore mixto cum dulcedine.
Γλυκύῤῥιζα. Latinè etiam glycyrrhiza, aut dulcis radix.
Γλυκυσίδης. ꙋ. pœonia herba, & γλυκυσίδη.
Γλυκύστρυφνος. ſapore acerbo & dulci ſimul præditus.
Γυνκύς. ἐος. ὁ. dulcis.
Γλυκύτης. ητος. dulcedo.
Γλυκυτράχηλος. dulciceruicus.
Γλύκυφαιον. τὸ. erythrodanum, lingua Cretenſium.
Γλυπτός. ꙋ. ὁ. ſculptilis. & γλυπτόν, idolum.
Γλύσσων. pro γλυκύτερος. dulcior.
Γλύφανος. ꙋ. ὁ. γλυφή.
Γλυφεῖα. τὰ. ſcalpra, ſculpendi inſtrumenta.
Γλυφή. ῆς. ἡ. ſculptura.
Γλύφιον. ꙋ. τὸ. celte.
Γλυφίς. ίδος. ἡ. ſculptura, concauitas ſagittæ, in quam neruus arcus immittitur.
Γλύφω. μ. ύψω. π. υφα. ſculpo. Accuſ.
Γλῶσσα. ης. ἡ. lingua, interpretatio. Quintilianus, ſecretioris, inquit linguæ expoſitiones, gloſſæ ſunt. Item pudendum muliebre. Etym. & ligula calceamenti, apud Iſæum.
Γλωσσαλγία. ας. ἡ. nugæ.
Γλώσσαργος. nugo.
Γλωσσάριον. ꙋ. ὁ. lingula.
Γλωσσασπις. qui lingua pugnat.
Γλωσσογάστωρ. ορος. ὁ. qui lingua ſibi uictum cõparat. Vide γλωττογάστορες. Eraſ. Chil.
Γλωσσόκομον. uel potius γλωττοκομεῖον. ꙋ. τὸ. theca reliquiarum lignea, loculus, caſula, marſupium ſeu potius ſcrinium, in quo pecuniæ reconduntur. Dictum à lingua opinor, quòd lin

guæ ſpeciem haberet. Gal. ait eſſe arculam recō dendis κειμηλίοις, & ſcriptorum faſciculis accommodam. Item apud medicos inſtrumentum reponendis artubus luxatis peridoneū.
Γλωσσοκρατέω.μ.ήσω.π.ηκα.taceo.Neut.
Γλῶσσος.extrema pars puppis.
Γλωσσοστροφέω.circunloquor,multis dico.
Γλωσσώδης.εος.ὁ.ἡ.linguoſus, linguæ repræſentans effigiem,conuitioſus.
Γλῶττα.ἡ.lingua,Ariſtoteli γλῶσσα.
Γλωττὶς.ίδος.ἡ. lingula, à natura conſtituta, ut arteriam quæ à cibo infeſtatur,operiret. Item lingulaca auis, ut Gaza uertit apud Ariſtotelē.
Γλωττογάστορες.qui è lingua uiuunt. Vide γλωσσογάστορες.
Γλωττοδεψεῖν.fellare,λεσβιάζειν.
Γλωττοκομεῖον.ου.τὸ.uas in quo tibicines lingulas reponūt,cunnus per trāslationem Eubulo.
Γλωττόκομον.Plutarch.idem quod γλωσσόκομον.
Γλωττοποιός.οῦ.ὁ.pro eo qui facit tibiarum lingulas.
Γλωττοστροφεῖν.blatterare,garrire.Etym.
Γλωχὶν.ῖνος.ἡ.angulus,ſpiculum.
Γλωχὶς.ῖνος.ἡ.cuſpis.

ΓΝαθμός.ὁ.καὶ γνάθοι.οἱ.foſſæ,ſpecus,antra, item offendiculum inter eundum,ſcribitur & γνύθοι à quibuſdam.
Γνάθων.ωνος.paraſitus.
Γνάθος.ου.ὁ. maxilla, bucca, mādibula. (Gaza apud Ariſtotelē uertit genam) mentū. παρὰ τὴν γνάμψιν, ἢ παρὰ τὸ γνάπτω.Etym.
Γναθοῦν.genas percutere.
Γναμπτός.ου.ὁ flexibilis, εὔπειστος.habena.
Γνάμπτω.μ.ψω.π.φα. flecto, dependeo, frango, peſuadeo, παρὰ τὸ κάμπτω. Etym. Accuſ. apud Nicand. rado ξέω.
Γνάπτω.uellicando polio,expolio.
Γναφάλιον.τὸ. centunculus herba, tomento aptiſſima. (citur.
Γνάφαλον.ου.τὸ. tomentum quod culcitris infar-
Γναφαλώδης.εος.ὁ.ἡ. tomentitius. Hermol. in Plin. Quorum natura mollis, candida & omnino lanea eſt, γναφαλώδη appellantur,cuiuſmodi ſunt dictamni folia. Proinde Grēci ἐγνάφθησαν pro eo utuntur, quod eſt ἐμαλάχθησαν, id eſt emoliti ſunt.
Γναφεῖον.ου.τὸ.officina fullonis.
Γναφεὺς,uel κναφεύς.έως.fullo.
Γναφεύω.μ.εύσω.π.ευκα. tingo, fullonicam exerceo.
Γνυπῶνες.οἱ. puſillanimi, molles, effœminati, quibus in genua decidit animus, κατηφεῖς.
Γνύω.torpeo, νωθρεύω.
Γνήσιος.ου.ὁ.legitimus,indigena,ingenuus,germanus,uerus,& minime fucatus aut adulterinus, ἀποφρεξύσιος, ſuus & legitimus, ut filius patris. παῖδες γνήσιοι liberi legitimi iuſtiq́; ſeu natura ſeu adoptatione. Bud. Cō. γνήσιοι ἀετοὶ apud Ariſtotelem, à Gaza uertuntur germanæ aquilæ.
Γνοφόω.μ.ήσω.π.ηκα.obſcuro.Actiu.
Γνόφος.ου.ὁ.caligo.
Γνόω.μ.ώσω.π.ωκα.noſco.Accuſ.
Γνύα.poples.
Γνὺξ.aduerb. genuflexo.
Γνύπετος.ὁ. triſtis & quaſi demiſſo capite prorſum nutans,cuiuſmodi eſt Lat. ſilicernium, deſes,mollis,remiſſus.
Γνύπτειν.mollitiei eſſe deditum,μαλακίζεσθαι.
Γνῶμα.τος.τὸ. dens ætatis index, quē pullinū & γνώμονα etiā uocant. Νέα δ' ἔτ' ἐστὶν οὐχ ὀξεᾶς, καὶ γνῶμ' ἔχει· & rurſus καὶ γνῶμα γοῦν βέβληκεν, ὡς οὖσ' ἑπτέτης.
Γνωμάτευμα.τὸ.diſcretio,exacta cognitio.
Γνωματεύω.diſcerno, conſilium capio.
Γνώμη.ης.ἡ.ſententia, uoluntas, conſilium, animus,ſuffragiū, ingenium,ſenſus,notitia,mēs, opinio,iudicium. Item iuſtitia,Politiano interprete apud Herodian. Et γνῶμαι, memorabiles ſententiæ omnium iudicio & aſſenſu cōprobatæ.Bud.Com.
Γνωμίδιον.μικρὸν ἐνθύμημα.ſententia breuis.
Γνωμικοί.ſcientes.
Γνωμοδοτῶ.conſilium do.
Γνωμολογεῖν.ſententioſe dicere.
Γνωμολογητέον.ſententijs utendum eſt.
Γνωμολογία.ας.ἡ.dictio ſententiæ, collectio ſententiarum.
Γνωμολογικός.οῦ.ſententioſus.
Γνωμονική.pars eſt aſtrologiæ,quæ ſolariorum diſcriminatis umbris, horas gnomone pernotat Bud.in Annot.
Γνωμονικός.οῦ.ὁ.doctus,ſciens.
Γνωμοτυπία.ας.ὁ.γνωμολογία.
Γνωμότυπος.ου.ὁ.ſententiarum effictor.
Γνώμων.ονος.cognitor,ſtylus horas indicans,ſolis umbilicus,cuius umbra internoſcūtur horæ quem Latini Græco nomine gnomona uocāt. Norma uertitur à Valla. Gnomon & regula,prouerbiū. Vide in Chil.Eraſ. Et γνώμονες, dentes iumentorū ex quibus ætas dignoſcitur dicuntur à quibuſdam pullini dentes. Ariſtoteles uſurpat de aſinis. Erant & Athenis magiſtratus dicti γνώμονες, quaſi accurate diligentiæ ac prudentiæ homines. Budæus in Com. & Annot.
Γνωρίζω.μ.ίσω.π.ικα.cognoſco,facio cognoſcere,indico,

re,indico, & notu… facio. Item agnoſco,noſcito, ἀναγινώσκω. Herod. γνωρίζοντα τὴν κομμόδου χεῖρα, Agnito Commodi chirographo. Ponitur interdum pro σωυίσημι καὶ περίγνω. Plutarch. καὶ γνωρίζει τὸ ἀδελφὸν αὐτοῦ ἡ γυνή Athen. ὁ περσῶν βασιλεὺς ἠθλοθέτει τοῖς τὰς ἡδονὰς αὐτοῦ γνωρίζουσι. id eſt, τοῖς πορίζουσι, Qui nouas indicabant uoluptates.

Γνώριμος. ου. ὁ.familiaris,nobilis,præclarus,inſignis,cognitus.

Γνωρίμως.plane.

Γνώρισις Plato,πολλὴν χάριν οἶδά σοι τῆς Θεαιτήτου γνωρίσεως. Quòd mihi notum & familiarē feceris Theætetum.

Γνώρισμα.ατος τό. ſignū cognitionis, indicium, ut pulſus in febre. Item καλλώπισμα,ἐπίσημον, hoc eſt inſigne & decus, ornamentumq́;, hoc eſt, id propter quod aut res aut ciuitas uiſenda eſt. Gregor. λόγοι τὸ γνώρισμα. id eſt, Propter literarū ſtudia uiſitur: de Cæſarea Cappadociæ loquēs. Et γνωρίσματα τῆς βασιλείας, inſignia imperij.id eſt,geſtamina & ſpecimina. Bud.Com.

Γνωσιμαχεῖν.noſſe ſuam infirmitatem,ac contrà robur ac uirtutē hoſtium, ac demum pœnitere & quieſcere, propter quod pro reſipiſcere poſt cœptum bellū ponitur. ὦ φωκίων ἤδη τί μᾶλλον γνωσιμαχεῖτε μὴ ἐὰν ὅμοιοι ἡμῖν; Arriā. οὐκ οὖν οἱ πλεῖστοι ἐγνωσιμάχουν καὶ μετεβάλλοντο. Bud.Com.

Γνῶσις.ιος.ἡ.cognitio,ſcientia,notitia,fama.

Γνωστήρ.ρος.ὁ.cognitor,explorator.

Γνωστικοί Heretici quidam erant, ſic dicti ob inſignem eruditionem quam ſibi uendicabant, cum nihil iſtis nec indoctius nec ſtultius eſſet.

Γνωστός.οῦ.ὁ.notus,amicus.

Γνωτή ſoror,uel amica.

Γνωτός.οῦ.ὁ.frater noſcibilis.

Γοάομαι ululo,ploro.

Γόγγρος. ὁ. conger piſcis. παρὰ τὸ γογγύζειν Etym.

Γογγρύζειν.grunnire.

Γογγύζω.μ.ύσω.π.υκα murmuro,ſibilo, de columba profertur.ſcribitur & γογγίζω.

Γογγύλη. ης. ἡ. bolus rotundus. Ariſtoph. Pace. ὥσπερ γυναικὶ γογγύλην μεμαγμένην. Item rapum.Strabo lib.5.γογγυλίς.

Γογγυλίζω.reuerto,conuerto.

Γογγύλιον.τό.orbiculus,rapi inſtar rotundus cuiuſmodi figuræ ſunt catapotia.Hippoc.

Γογγύλος ου.ὁ. rotundus,orbicularis.

Γογγυλίς.ίδος.ἡ.genus rapæ rotundæ.

Γογγυλωτόν.τό.rotundum.

Γογγυσμός.οῦ.ὁ.murmur,ſibilus.

Γογγυστής.οῦ.ὁ.murmurator.

Γοερός.ὁ.acerbus,triſtis.

Γοερός.οῦ.ὁ.luctuoſus,flebilis.

Γόης.ητος.ὁ uerſutus,prēſtigiator,ſubdolus,incantator, magus, ueneficus, impoſtor, facundiæ blanditijs uehemens.

Γοητεία.ας.ἡ. incantatio, impoſtura,præſtigiatura.differt à φαρμακεία. Cæl.lib.5.cap.62. Vide φαρμακεία in Ammonio.

Γοήτευμα præſtigium.

Γοητεύω.μ.εύσω.π.ευκα.incanto, per præſtigias decipio,præſtigijs ludifico,illicio,præſtigijs illudo,ſtupore ac ueluti maleficio afficio,ſtuporeq́; affectos decipio, ut iam uoluptaria titillatione permulſi, quaſi maleficio affecti, pericula & incommoda non intelligant. Quo pacto differat à κλέπτειν,uide Bud.Com.

Γοητεύων.οντος.ὁ.aſtutē agens.

Γοητικός.οῦ.ὁ magicus,deceptorius.

Γοιοῦμαι.dilator,impellor,incuruor, cauor, denigror.Item fabrico.Etym.

Γοῖτος.immundities,ſordes.

Γόλμις.ἡ.ſturnus auis.

Γόμος.ου.ὁ. onus, ius carnium, ſaburra nauis, teſte Euſt.Iliad.ο.

Γομόω.μ.ώσω.π.ωκα.onero.Accuſ.

Γόμφιασις. ιος. ἡ. molarum dentitio, dentium compago.

Γομφιασμός.οῦ.ὁ.confractio,colliſio dentium.

Γομφιάω.coniungo,γομφόω.

Γόμφιος.ου.ὁ.dens molaris,quem Cic.de Natur. Deor.intimū uel genuinum uocat.Dentiū aduerſi acuti morſu diuidunt eſcas, intimi autē conficiunt, qui genuini uocātur, hi uocantur etiam κραντῆρες teſte Ariſtotele libro 2.hiſtor. animal. φύονται δ᾽ οἱ τελευταῖοι τοῖς ἀνθρώποις γόμφιοι,οὓς καλοῦσι κραντῆρας. περὶ τὰ εἰκοσιν ἔτη ἀνδράσιν. Gaza in Ariſtot. γομφίους ὀδόντας uertit maxillares dentes.

Γόμφοι.οἱ.coniunctiones inuiſibiles appellantur à Platone: uel minorum corpuſculorum coaceruationes à Diodoro: uel eorundem ſimiliū inter ſe conglobationes formabiles ab Anaxagora,uel cōcreationes: interdum diſcretiones, interdum cunei.

Γομφοπαγής ἐος.ὁ.ἡ. ſolidus,cōpactus,abſolutus.

Γόμφος.ου.ὁ clauus,cuneus.

Γομφόω.μ.ώσω.π.ωκα. compingo, conglutino, σφηνόω.Accuſ.

Γόμφωμα.τό.coagmentum.

Γόμφωσις.ιος. ἡ. conglutinatio, apud Medicos coārticulationis genus, quando claui inſtar os oſſi infigitur.

Γομφωτήρ.ρος.ὁ.claui.

Γόνος

Γόνας. αὖος, τὸ genu. γόνυ. ἐν γόνασιν in ſphæra Procli, nomen eſt ſideris.
Γονὰς, άδος. ἡ. mater, genitrix.
Γονατίζω geniculor, λιτανεύω, γονάζομαι.
Γονεία. ἡ. γένεσις.
Γονεύς. έ@. hic & hæc parens.
Γονή. ῆς. fœtus, ſemen humanum, natio, ſtirps, natiuitas, genitale profluuium. Gaza in Ariſtotele uertit genituram.
Γονής, narciſſus.
Γόνιμος. ȣ. ὁ. fertilis, naturalis, genitalis, ,pliſicus.
Γονόεις. όεντος. ὁ. fertilis.
Γονοῤῥοία. uitiũ membri genitalis, uidelicet cum emittitur præter uoluntatem ſemen, profuſio ſeminis.
Γονόῤῥοι@. ȣ. ὁ. uel γονοῤῥύης. ſemine fluens.
Γόν@. ου. ὁ. genitor, filius, ſemen, genitura, γνώσι@ ὑός αὐλικέμβν@ τοῦ ὄντω. τὸ τοῦ ἀνδρὸς σπέρμα, γονή. Differt τοῦ ποιητοῦ κ͵ ἀπατοιητοῦ. Bud. Com. Item Theſſaliæ oppidum Herodoto, cuius & Lycoph. meminit, ſub Olympo monte ſitum, quanquã iſte per geminũ νν γόννος ſcribat.
Γονοῦμαι. genibus aduoluor.
Γονοῦσα. ης. ἡ. urbs Theſſaliæ, & Lycoph. Siciliæ lacus. Item Perrhæbiæ ciuitas, teſte Euſt. Bœot.
Γόνυ, τοῦ γόνατ@, & γόνν@, γόντατ@. genu, geniculum, ut in arundinibus, internodia ſcilicet.
Γόνυγ@. ſterilis, aridus.
Γονυκλισία. ας. ἡ. genuflexio, Baſil.
Γονυκλιτεῖν, ingeniculari, genuflectere. Eu. Il. ɴ.
Γονύκροτος. ȣ. ὁ. uarus βλαισός. & apud Anacreontem pro meticuloſo ponitur, quaſi cuius genua præ pauore collidantur. Euſt. Iliad. N.
Γονυκρώτερ@. ȣ. ὁ. cui ſunt genua planiora.
Γονυπετέω. μ. ήσω. π. ηκα. genua flecto, accedo ad genua, ſupplico.
Γονυπετής, έος. ὁ. ἡ. ingeniculans, qui pedibus aduoluitur. Syneſius.
Γονώτερ@. ȣ. ὁ. fertilior,
Γό@. ȣ. ὁ. lamentatio, luctuoſus, θρῆν@.
Γοόωσα. ης. ἡ. lugẽs.
Γοργεῖα. τὰ. laruæ ſiue perſonæ hiſtrionum.
Γοργεύω. feſtino.
Γοργιάζω, declamo, rhetorẽ ago, ῥητορεύω. à Gorgia oratore, apud Philoſtra.
Γοργιαῖον, τὸ. arduum & lacinioſum dicendi genus. à Gorgia, ut arbitror, Leontino, ſic Syneſius uidetur accipere in epiſtola ad Pylæmenẽ.
Γοργόν, Rhetores ſchema uocãt æquatum, quod & πάρισον. & à Grammaticis ὁμοιοκατάληκτον dicitur.
Γοργήνη. ἡ. carcer ſubterraneus, ab horrore quem incutit.
Γοργιάζειν. declamare, orare apud Theſſalos, à Gorgia oratore facundiſſimo, teſte Philoſtrato in epiſtolis.
Γοργόνειον. ȣ. τὸ. larua, perſona, erat & bractea pectoralis, in quo Pallas Gorgonis caput inclusum gerebat.
Γοργόνειοι, ſtellæ quædam in ſphæra Procli.
Γοργόνωτος ἀσπίς. apud Ariſtoph. ſcutum Gorgonis faciem præferens.
Γοργός. ȣ. ὁ. terribilis, uelox, acris & uerſatilis, uertibilis, abundans. ἀπὸ τῆς ὀργῆς. Vide γοργὸν βλέπειν in Chiliad. Eraſmi.
Γοργότης. ητος. ἡ. truculentia, horribilitas.
Γοργύρη. ης. ἡ. ſubterraneus carcer. Herodot.
Γόργυρον. idem, ergaſtulum ſubterraneum.
Γοργώ, ῶνος, & Atticè, οῦς. ἡ. prodigium, κ͵ γοργόνη. ἡ. κ͵ γοργωὶς. ἡ. truculentia, γοργότης, terriculamentum.
Γοργῶπις ιδ@. ἡ. κοῦ.
Γοργωπός. ȣ. ὁ. uiſu celer, aſpectu truculentus, terribilis, oculis acribus.
Γορδιλίζω. ἀδωλεχῶ, ungor.
Γορπιαῖος. ὁ. menſis September apud Macedonas, ab alijs uocata ἀβ.
Γόρτυν. υν@. ἡ. urbs in Creta.
Γόρτυξ. coturnix, ὄρτυξ.
Γοῦν. igitur, tamen, certè quidem quippe, ſiquidem, ſaltem, duntaxat, ſubinde, etiam, quin, quoq;, quidem. Com. Bud.
Γουάζομαι. flecto genua. Depon.
Γουνάομαι. μ. άσομαι. π. αμαι. ſupplico, Depon.
Γούνασμα, τος, τὸ, ingeniculatio, Lycoph. ὅρκοις κρατήσας κ͵ λίταις γουνασμάτων.
Γούνατα. τὰ. genua.
Γουνέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. oro, rogo.
Γουνός. ȣ. ὁ pro γονός. Ionicè. cultura fertilis, fertilitas, terra apta arboribus. Et γουνὸς pro γόνν@, genitiuus à nominatiuo γόνυ.
Γουνίς. ίδος. Aratus, ἄγχι δ᾽ οἱ σκαιοῖς ἐπὶ γουνίδος.
Γοῶ. θρηνῶ. γογγύζω.
Γοώδης. ε@. ὁ. ἡ. lugubris, mœſtus.

Γραβδην. expreſſe, quaſi depictum. aduerb.
Γράβιον. uocant ilignum quernumúe lignũ quod cõſuccenſum lumen præbens agentibus iter atq; prælucens.
Γράειν. comedere.
Γραῖα. ας. ἡ. παρὰ τὸ γράω τὸ φθείρω. Etym: anus. Vnde & pro pelle umbilicum ambiente, quod corrugata ſenectutis ſit indicium. Item ſeneſcentiũ ficuũ folliculus, Varro fici glumas dixit. Item γῆ, δημήτηρ. Et nomẽ ciuitatis Bœotiæ, quæ nunc Tanagra dicitur.
Γραΐδιον. ȣ. τὸ. uetula.

γραικισὶ. τὸ. ἑλληνισὶ. Græcè.
γραῖκός. ȣ. ὁ anilis.
γραικός. ȣ. ὁ. Græcus, uide Etym.
γραίνειν. comedere,
γραιολία. improba anus.
γραιοῦμαι inueteraſco, anus fio. Epigram.
γράμμα. ατος. τὸ. litera. Item pictura, Gregor. Item ſcrupulus in ponderibus. totidem enim ſcrupuli unciam conſtituunt, quot literę alpha betum, nempe 24. γραμμάριον. Aliquando forenſis eſt huius nominis ſignificatio, proceſſum notans iudicialem, cautiones, acta publica, tabulas publicas, tabulas iudiciales, rationes argẽtariorum & ſimilium: indices (ἀπογραφάς) quæ inuentaria & repertoria uulgò appellantur. Item libros, ut Plut. ἐκ τῶν σιβυλλίων γραμμάτων. Ex libris Sibyllinis. Bud. Com. Differt à σοιχεῖον, uide Ammonium.
γραμμαί. ſpecies ludi teſſerarij, ubi calculi adhibebantur ſexaginta, tum albi, tum nigri. διαγραμμισμός. Cæl. lib. 11. cap. 27.
γραμμάριον. τὸ. ſcrupulus, id eſt pars tertia drachmæ. Vide γράμμα.
γραμματεία. ας ἡ. literatura, ἐγγραμμάτευσις.
γραμματείδιον. τὸ. καὶ
γραμματεῖον. τὸ. διδασκαλεῖον, ludus literarius, συμβόλαιον. Ariſtoph. κακοφθρεῖ τὸ γραμματεῖον ἵν' ἀναγνῶ. Apud Demoſthen. quodcunq; uolumẽ & libellum & tabellam ſignificat, & quicquid ſcriptum eſt, ita ut tam late ferè huius nominis pateat ſignificatio, quàm tabularũ apud Latinos. Vnde pro actis publicis, ſyngraphis, tabulis nouis, tabulis legum, tabulis teſtamentarijs poni ſolet, ut eſt apud Bud. Com. Erant autem duo γραμματείων, id eſt, tabularum genera, ut ex Demoſt. περὶ ςεφάνȣ intelligere eſt, unum λελευκωμένον, id eſt albario quodam inductum, alterũ μάλθῃ, hoc eſt, cera liquefacta illitum, cuiuſmodi & παλίμψηςον uocari puto.
γραμματεύς. έως. ὁ. ſcriba publicus, cancellarius. Huius officiũ erat publica ſcripta atque decreta ſeruare, eademq; ſi poſcerentur lectitare.
γραμματεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſum ſcriba, ſcribæ partes ago.
γραμματίδιον. ȣ. τὸ. epiſtolium.
γραμματική. ῆς. ἡ. literaria, rectè ſcribendi & loquendi ſcientia.
γραμματικὰ ἐκπώματα. pocula literis inſignita, ut ſcribit Athenæ. cuiuſmodi illud, in cuius ambitu uerba hæc legebantur, διὸς σωτῆρος. Cæl. lib. 4. cap. 31.
γραμματικός. ȣ. ὁ. literatorius, ὁ κανόνας καὶ ὅρȣς τȣ͂ τε γράφειν καὶ ἀναγινώσκειν ἀποδιδȣ́ς.
γραμμάτιον. ȣ. τὸ. literula, libellus.
γραμματιςής. ὁ. literator, qui prima elementa docet, ludimagiſter, prælector, recitator, Item ſcriba, Herodo. Bud. Com.
γραμματοκύφων. ωνος. ὁ. ſcriba, humilis & abiectus literator.
γραμματοφόρος. tabellio, βιβλιαφόρος.
γραμματοφυλάκιον. ȣ. τὸ. locus ubi ſcripta publica ſeruantur.
γραμμή. ῆς. ἡ. linea. Interdum principium ſignificat & carceres circuli, hoc eſt τὴν ἀφετηρίαν καὶ τὴν βαλβῖδα. Ariſtophan. Acharn. πρόβαινε νυῦ ὦ θυμέ. γραμμὴ δ' αὕτη, Progredere ô anime mi, hi ſunt carceres, atq; inſtat certamen. Vide γραμμαί ſupra.
γραμμὴ μακρά. dicebatur quæ condemnabat, βραχεῖα, quæ abſoluebat.
γραμμὴ κυκλοτερής. dicitur pupillam ambiens circulus, qui etiam Iris dicitur.
γραμμικαὶ ἀποδείξεις. ſunt demonſtrationes mathematicæ. Bud. Cõ. quas & γραμμικὰς ἀνάγκας dixit Ariſtot. teſte Philop. lib. de anima.
γραοσόβαι. cum uetulis rem habentes, uetulas arcentes à piſcibus.
γραπτός. ȣ. ὁ. pictus, ſcriptus.
γραπτύς. ύος. ἡ. cælatura, delineatio, lineamentorum effigiatura. Item ſcarificatus è ſpina aculeatoúe quopiam contractus. Homer.
γράσος. ȣ. ὁ. ſordes in ouium uelleribus, hircus, id eſt, fœtor alarum, pedor, & proprium loci. γραῦς.
γραοσόβαι. οἱ. hircum olentes apud Ariſtoph.
γράσων. ονος. ὁ hircoſus, cui fœtẽt alæ, fatuus, homo odoris mali.
γράσις. ιος. ἡ. gramen, pabulum brutorum, ſemiaridũ fœnũ, ſunt qui κράσιν uocent. Euſt. Ilia. ζ
γραῦς. αός. uel ηός. ἡ. anus, cruſtula polentis obducta apud Ariſtotelem, quod in ſummo lacte cogitur, nebula uocari poteſt, uel cruſtula Latinè. Gaza uetulam uertit, ὁ ἀφρός, ὁ ἀνωτάτω, ἢ τὸ πηγνύμενον ἐλαιῶδες ὑπὲρ ζωμῶ, καὶ ἐκ τῶν μασχαλῶν δυσωδία. Item iactus quidam teſſerarum γραῦς uocabatur.
γραύω. teneo.
γραφείδιον. καὶ
γραφεῖον. ȣ. τὸ. penna, ſtylus.
γραφεύς. έως. ὁ. pictor.
γραφή. ῆς. ἡ. ſcriptura, ut γραφῇ παραδιδόναι, literarum monumentis tradere. Item pictura, ζωγραφία. Item accuſatio, actio popularis, quando lex ut iniqua aut perperam lata accuſatur. Ἀποφέρειν γραφὴν, eſt deferre aliquem & poſtulare. Demoſthen. Αἰσχίνης ἀπήνεγκε πρὸς τὸν ἄρχοντα παρανόμων γραφὴν κατὰ κτησιφῶντος,

σιφῶντ@, Diem dixit Cteſiphonti, uel reum poſtulauit.

Γραφικὴ. ſtylus. Opponitur αὐτοσχεδιαστικῇ. Bud. Commen.

Γραφικός. pingendi peritus, γραφικὸν μέλαν, atramentum ſcriptorium apud medicos.

Γραφικῶς. expreſſe, uerè.

Γραφὶς. ἰδ@. lineamentorum ductus, pictura.

Γραφικώτατ@. ὁ. ὁ. maximè hiſtoricus.

Γράφομαι. μ. ψομαι. π. αμμαι. accuſor, ſcribor: & actiuè, accuſo & ſcribo. Depon. accuſ.

Γράφω. μ. ψω. π. αφα. uel γραφῶ circunflexè, ſicut τύπτω, ῥίπτω, unde ἐγεγραφήκειν. ſcribo, deſcribo, duco lineam, delineo, pingo. Item decerno, ſtatuo, ad ſenatum refero, accuſo. Bud Com.

Γρῶ, comedo. Callimach. Α'ιζηῶν ἔγρας κνηόμενος αὐτὶ τῦ ἤσθιεν.

Γραώδης. ε@. ὁ. ἡ. anilis.

Γρηγορέω. μ. ήσω μέλλ. π. ἐγρήγορα. ὑπερσυντ. ἐγρηγόρειν. uigilo. Neutrum abſol. Habet tamen aliquando accuſatiuum. Philo, τὸν νοῦν ἐγρήγορα.

Γρήγορσις. ἡ. uigilantia.

Γρηγορώτερον. uigilantius.

Γραῖ@. antiquus.

Γρήνικ@. ὁ. ὁ. Granicus fluuius, ubi Græci Barbaros uicere.

Γρηνός. ὁ. & γρῆνυς, indumentum quoddam, quo Bacchãtes in Bacchi ſacris amiciebãtur, idem quod ἀγρηνός.

Γρηπίζω. lucror, κερδαίνω. ut exponit Baſilius in epiſtol.

Γριπεύς. έος. ὁ. piſcator, cõſuens retia piſcatoria.

Γριπίζω. piſcator.

Γρίπισμα. τὸ gryphus, quæſtio conuiualis in ſympoſijs proponi ſolita.

Γρίπ@. ε@. τὸ. rete.

Γριπώμενον. τὸ. conuolutum.

Γρίσων. ὁ. porcus, γρισών, ſus.

Γριφεύω. coniecto, ænigmata ſoluo.

Γριφοειδὲς. iniucundum, δυσάρεστον.

Γρῖφον. τὸ. uel γρῖφ@. rete, ſagena. Item ſermo implicitus, ænigma, argumentum nodoſum, inſolubile.

Γρομφὰς. ſcropha, antiqua porca.

Γρόνθ@. ὁ. ὁ. pugnus.

Γρόνθων. primum rudimentum tibicinum cum tibias inflare diſcunt.

Γροσφομάχοι. οἱ. uelites.

Γρόσφον. ὁ. τὸ. genus teli, haſtæ cuſpis, quam terræ infigimus.

Γρωνός. ὁ. ὁ. torris, truncus.

Γρῦ. minimum quiddam ſignificat, aut ſordes unguium, rem uidelicet uiliſsimam, aut uocem ſuillam, quam ædere ſolent ij, qui grauantur ſermone reſpondere: aut numiſma minutiſsimum. Vnde prouerbium μηδὲ γρῦ. Eraſ. Chiliad.

Γρύζω. μ. ύξω. π. υχα. lugeo, clamo, mutio, gannio, grunnio, τῇ φωνῇ ὑποκλέπτω καὶ λαλῶ. Philoſtrat. οὐδαμοῦ ἐφθέγξατο, οὐδ' ὑπήχθη γρύξαι, Haud quaquàm locutus eſt, neque adduci potuit, ut uel hiſceret. Eraſ. ibidem.

Γρύλλη. ης uox porcorum, grunnitus.

Γρυλλίζω. μ. ίσω. π. ικα. grunnio, γογγύζω. Admonet Thom. Magiſt. per unicum Τ. Atticos ſcribere.

Γρυλλισμός. ὁ. ὁ. grunnitus, ſtridor.

Γρύλλ@. ὁ. ὁ. porcus. Hoc nomine uocatus eſt Xenophontis Socratici filius.

Γρυμαία. ἡ. uas in quod aliquid reponitur, alij peram interp. Pollux.

Γρυνός. ὁ. ſtipes, truncus, caudex, apud Lycoph. καὶ γρυνῶν βολαῖς. (μῦλον.

Γρῦνος. ὁ gryps auis, apud Lycoph. γρῦνον ἐπέτρω

Γρυπαίνω. incuruatũ palpito, dicitur de ijs qui inflexa uibrant, & quodammodo tremũt Hippocrat.

Γρύξ. ſordes unguium.

Γρυπαί. nidi uulturum.

Γρυπανίζειν. motu cieri & concuti, ἐγρύπει ἡ γῆ. terræmotus eſt factus.

Γρῦπες. οἱ. gryphes, inſtrumentum nauticum & anchoræ.

Γρυπνός. triſtis, odioſus.

Γρυπόομαι. inflector, incuruor.

Γρυπός. ὁ. habens naſum aduncum.

Γρύπωσις, ι@. ἡ. curuatio, ἐπικαμπή.

Γρυσμός. grunnitus.

Γρυτοπώλης. qui ſuppellectilia friuola uenditat. Latinè friuolarius dici poteſt.

Γρυτάρια. friuola, id eſt uaſa fictilia quaſſa.

Γρῶ. edo, ἐσθίω. Callimac. ἔγρας κνηδεμόνα, uoro, φθείρω.

Γρωνάς. ἡ. ſcropha.

Γρώνη. ης. ἡ. τρώγλη. foramen, ſpecus. Nicand. ἐνὶ γρώνῃσιν ἔδυσαν μυοδόκοις. Aelius Dionyſ. & Euſt. Iliad. ψ. locũ eſſe dicunt cõcauũ currus, in quo ſcuticas reponebant aurigæ. Eſt & apud Lyc. γρώνη. exeſus ſcopulus, γρώνης χηραμάδος.

Γύαλον. ου. τὸ penu, theſaurus. item concauitas ſeu conuexitas thoracis, manus. παρὰ τὸ γυῖον χωρῶ, καὶ λαμβάνω. Etym. antrũ apud Sophocl. ὦ κοίλης πέτρης γύαλον.

Γύαλ@. ὁ. ὁ. curuus, concauus, thoracis circa humerum pars. κύβ@, τράγων@ λίθ@.

Γύαρος. inſula è Sporadibus una, de qua & Iuuenal. Aude aliqd breuib. Gyar. & carcere dignũ.

Γύαια. τα. uela, antemnæ. Epigr. (σχοινίον;

Γυγαία. ης. ἡ. Gygæa lacus Lydiæ. καὶ γυγαῖ@.

Γύγης.ȣ.ὁ. nomen ſuis in Ixeuticis Oppiani.

Γύη.ης. nomen menſuræ ut iugerum: hinc πεντηκοντόγυον, quinquaginta iugerum.

Γύης.ȣ.ὁ. dentale, pars aratri, τὸ γονάλιον τοῦ ἀρότρȣ, iugerum, uia.; aliàs γύης ſine diphtongo. Vide Chiliad. Eraſmi.

Γυιοκόνος.ȣ.ὁ,ἡ. membra fatigans.

Γυιοκόρος.ȣ.ὁ. membra depaſcens.

Γυῖον.ȣ.τὸ. membrum omne, ſed propriè manus, & pedes, præſertim cū de homine dicitur, unde ἀμφιγυήεις.

Γυιοπαγὴς,έος ὁ.ἡ. membra glatians, rigiditatem artubus inducens. Niuis epith. in epigr.

Γυιός ȣ̃,ὁ. claudus, morbidus.

Γυιοτακής.έ@.ὁ.ἡ. membra liquefaciens.

Γυιόχοι.οἱ. pedicæ.

Γυιόω.μ.ώσω.π.ωκα. frango menbra, debilito.

Γύλιον. uas uiminale.

Γύλι@.ȣ.ὁ. genus peræ militaris, & uaſculū oblongum in acutum deſinens, aptum militię ad ſeruandos cibos, Ariſtoph.

Γυλιοτράχηλος.ὁ. apud Ariſtoph. idem qui & γυλιαύχην.

Γυλιαύχην.ν@.ὁ. qui collo eſt gracili & prælongo, Ariſtoph.

Γυμνάζομαι. exercitor Genitiuo. Philoſt. in Sophiſt. uitis. γεγύμναστο δὲ ἱκανῶς τῆς ἀττικιζούσης λέξεως. Idem ἄνδρα γεγυμνασμένον τῆς τοιᾶς δὲ ἰδέας.

Γυμνάζω.μ.άσω.π.ακα. exerceo. Accuſ.

Γυμνάομαι. Vide in Ammonio, qui γυμνασθῆναι & γυμνᾶσθαι diſtinguit.

Γυμνασία.ας.ἡ. exercitium. differt ab ἄσκησις, Ammonius.

Γυμνασιάρχης.ȣ. gymnaſiorum præſes.

Γυμνασιαρχία.ας.ἡ. præfectura ludorum, exercitatorium, principatus gymnaſij.

Γυμνάσιον.ȣ.τὸ. exercitium, ſchola, gymnaſium, locus ubi nudantur & exercentur athletæ. Item omnes uehementiores labores & exercitationes quibus ex ſe ipſo calor in homine augetur, γυμνάσια græcis dicuntur.

Γύμνασις.ι@.ἡ γυμνασία.

Γυμναστής.ȣ̃.ὁ. præceptor exercitiorum, pueros exercens.

Γυμναστική.ῆς.ἡ. gymnaſtica. id eſt, ars exercitatiua, præbens uiuendi modum, τέχνη ποιητικὴ, σωματικῆς εὐεξίας.

Γυμνηλός.ȣ̃.ὁ. inops, pauper.

Γυμνής.ῆτος.ὁ. miles leuis armaturę. Vide ψιλοῖς

Γυμνητεύομαι. καὶ

Γυμνητεύω.μ.εύσω.π.εύκα. ſum nudus, fero leuia arma. Neutr. abſol.

Γυμνήτης.ȣ.ὁ. miles leuis armaturæ.

Γυμνητία.ἡ. leuis armatura.

Γυμνόκριθον.τὸ. hordeum nudum & corticis expers. Gal. de aliment.

Γυμνοπαιδεία, & γυμνοπεδία. feſtum apud Lacedęmonios, in quo pueri nudi exercebantur.

Γυμνοπόδης.ȣ.ὁ. γυμνόπȣς.

Γυμνοπόδιον. ſaltationis genus, dictum à nuditate pedum.

Γυμνοποδῶ. nudis pedibus incedo.

Γυμνόπȣς.οδ@.ὁ. nudipes.

Γυμνός.ȣ̃.ὁ. nudus.

Γυμνοσοφισταί. ſunt ultra Indoſchytas: ita uocati, quòd nudi in ſyluis agant, uoluptatum omnium expertes, quibus mortalium uita corrumpitur.

Γυμνότης.ητος.ἡ. nuditas, γύμνωσις.

Γυμνόω μ.ώσω.π.ωκα. nudo.

Γυναικάρια.ἡ. uxorcula, muliercula.

Γυναικεῖα. τὰ. muliebria, Marcel. menſtruæ purgationes, Hipp.

Γυναικεία.ἡ. eadem eſt Græcis, quæ Romanis Bona dea, Plut. in Cæſ.

Γυναικεῖον.ȣ.τὸ. locus ubi mulieres uerſantur, id eſt gynæceum.

Γυναικεῖ@.ȣ.ὁ. muliebris.

Γυναικίας.ȣ.ὁ. effœminatus. θηλυμανὴς ἀνήρ.

Γυναικίζω. muliebriter uiuo, geſtu cultuq; mulierem repræſento.

Γυναικικός.ȣ. effœminatus, muliebris.

Γυναίκισις.ι@.ἡ. imitatio muliebris, Ariſtophan. Theſmo. περὶ τῆς ἱστορίας δ᾽εῖναι γυναικίσεως δίκην.

Γυναικισμός.ȣ̃.ὁ. mos fœmineus.

Γυναικοϊδρανεῖς.οἱ. amoribus capti.

Γυναικοκρασία. intemperantia in mulieres.

Γυναικοκρατία. muliebre imperium. Bud. Com.

Γυναικοκρατȣ̃μαι. uiuo ſub muliebri imperio. Bud. Com. Vnde γυναικοκρατȣ́μενοι, qui uxoriæ poteſtati parent. Plin. lib. 6. eo nomine populos appellat quoſdam Amazonum uicinos, bello ab Amozonibus uictos: ex eo ſic dictos, quod uictricibus obſequātur ad procreādum eis ſobolem.

Γυναικομανής.έ@.ὁ,ἡ. inſaniēs in mulieres aut illas ad furorem cogens.

Γυναικομανία. furor & inſania mulierū, inſanus mulierum amor. Bud. Com.

Γυναικομανῶ & γυναιμανῶ. inſano amore afficior erga mulieres.

Γυναικονίτης.ȣ.ὁ. mulierum (ut ita dicam) ſenatulus, & in domo pars.

Γυναικονόμοι. matronarum decentiæ & modeſtię arbitri ſunt, de ijs pro poteſtate ſtatuentes, ut ne muliebris mundus, aut cultus matronalis in luxum

in luxum euadat, aut habitū ab eo ſexu diſſentaneum.

Γυναικοπίτης.ὁ. ſpectator formarum, qui cōtentis oculis fœminam obtuetur, ab ὀπιπτεύω.

Γυναικοφίλης.ου.ὁ. mulieroſus.

Γυναικόφων@. uocem habens muliebrem.

Γυναικώδης. muliebris, mulieroſus.

Γυναικών.ῶν@.ὁ. καὶ.

Γυναικωνίτης.ιδος.ἡ. gynæceum, mulierum conclaue.

Γυναιμανής, pro γυναικομανής. έος.ὁ. mulieroſus, inſanus amore mulierum.

Γυναῖον.ου.τὸ. muliercula.

Γύνανδρος.ου.ὁ. apud Sophoc. ἀνδρόγυνος per onomatopœiā tranſpoſitis dictionibus.

Γυνή.αικός.ἡ. uxor, mulier. Huius datiuū in numero multitudinis Aeolos faciūt γυναίκεσι pro γυναιξί. οἱ πρὸς γυναικῶν uocātur cognati, ut οἱ πρὸς ἀνδρῶν agnati. Demoſth. πρὸς ἀνδρῶν ἔχων τὴν συγγένειαν ταύτην, καὶ οὐ πρὸς γυναικῶν. id eſt, agnatus non cognatus. Plato dici putat γυνὴν quaſi γονήν. Bud. Com.

Γύννις.ιδος.ὁ. mollis, effœminatus, mulieroſus. Athen. lib. 10. de Alexandro loquens. εὐλαβοῦ τοιγὰρ μὴ γύννις ἦς.

Γύπαι.αἱ. ſubterraneæ cauernæ, nidi, ſpecus anguſti.

Γυπάειον.ου.τὸ. auis genus.

Γυπαιτός.ου. nomen aquilæ. Malim γυπαίετος. Vide ὑπαίετος.

Γύπωνες.οἱ. ſaltatores qui ſcipionib. ligneis innixi, pellucida ueſte induti ſaltitabant. Pollux. 4.

Γύραι. petræ ſunt prominentes in Aegeo ſinu.

Γύργαθον.ου.τὸ. rete. Item ſporta uiminea, in quā panifices panem mittunt.

Γύργαθος. lectus in quo paralytici menteq́; capti, quiq́; uocantur demoniaci, uincti lacerāt ſeſe. Hinc prouerb. γύργαθον φυσᾷς, in inſanū fruſtraq́; uociferantem. Eraſ. Chil.

Γυρεία.ας. ſcrobs, id eſt, foſsio in uitibus repaſtinatio.

Γυρῖνοι. gyrini, ranæ minores & imperfectæ, pedibus mutilæ, quas γερυνόνους uocāt Iones. Vide in Chiliadib. Gyrina rana ſapientior.

Γύρ@.ου.ὁ. penanflectitur Cyrill.

Γυρός.οῦ.ὁ. στρογγύλους ἔχων ὤμους, conuexus, rotundus, oxytonum. Cyrill. Item ſcrobs in quam defoſſæ panguntur arbores.

Γῦρος.ὁ. gyrus, circulus, ambitus, & apud Athenæum genus placentæ, uberis in formā aſſurgentis, cuius in fœminarū conuiuijs uſus erat apud Lacones.

Γύρις. pollen. ſuperius γῦρις ſcribitur.

Γυρῶσαι circulū ducere, circumuenire, ſepire, apud Aratum interp. Theon. foſſam ducere in quam plantæ panguntur, uel plantis terram aggerere.

Γύψος.ου.ὁ. gypſus. Vide in Chiliad. Gypſus lacte maceratus.

Γῶ. ſibijpſi, particulariter, tuo. Eſt etiam uerbum ἀντὶ τοῦ χωρῶ, λαμβάνω, δέχομαι, γεννῶ, φύω. Etym. item pario. τίκτω.

Γωγώνη.ἡ. fauces, guttur. φάρυγξ.

Γωητεύω. impoſturam facio.

Γωητικός.οῦ.ὁ. incantatiuus, fallax.

Γωλεὰ.τὰ. luſtra ferarū & ſerpentū. Nicand. The.

Γώμφωμα.ατ@.τὸ. inflatio.

Γωνία.ας.ἡ. angulus.

Γωνιαῖ@.ου.ὁ. angularis.

Γωνιασμός.οῦ.ὁ. concurrentium parietum angulus, quadratura, flexus, ἀποφυγή, perplexitas, impoſtura.

Γωνίδιον. paruus angulus.

Γωνιώδης.ε@.ὁ.ἡ. anguloſus.

Γῶνος. ſedes, remus.

Γῶος.ου. monumentum.

Γῶπες.οἱ. graculi aues lingua Macedonum.

Γωρυτός.οῦ.ὁ. corytus, id eſt theca arcus, pharetra, παρὰ τὸ γῶ, τὸ χωρέω, καὶ ῥυτὸν τὸ ἐρυστὸν τόξον.

Δ Α.

Α. particula eſt, quæ per ſe nihil ſignificat, ſed in compoſitione auget.

Δαγύς.ύδος. cryſtallum, ornamentum mulicbre, quod collæ in modum caput ambit, ſtringitq́;. Theocr. Pharmac. ἀλλ' ἐπάγω δαγύδι καλὸν χρόα παντοῖον ἐν ἴσῳ. alij bracteam in pectus uirginum dependulam intelligunt.

Δαδαίνειν. curare, obſeruare, oculos infigere.

Δάδιξ.ικ@. menſura ſex chœnicum.

Δαδοκοπεῖν. eſt faces conficere, & ex arbore faces eximere. Bud. Com.

Δαδουργεῖν. idem. Bud. ibidem.

Δαδουχέω. faces præfero, præluceo, præradio, luceo face, alluceo. Athenæ. libro. 4. de Antonio triumuiro, μετέβαινε δ' ὕστερον καὶ ἐπὶ τὴν ἀκρόπολιν, ἀπὸ τῶν τεγῶν λαμπάσι δαδουχουμένης τῆς Ἀθηναίων πόλεως. id eſt. φωτιζομένης, illuſtrata, illuminata facibus è tectis fulgentibus. Bud. ibidem.

Δαδοῦχ@.ὁ. facifer, tædifer.

Δαδύσσω. perturbo, lacero.

Δαδῶδες.τὸ. liquidum, pingue, cuiuſmodi è tædis & larice exudat, apud Plutar. ſympoſ.

Δάειρα. Attice. Proſerpina, & in myſterijs humida ſubſtātia δάειρα uocatur, teſte Aelio & Dionyſ. & Euſt. Iliad. ζ.

Δαφρός. niger.
Δαέω. ſcio, intelligo. Accuſ.
Δαΐζομαι. μ. δαΐσομαι. π. δαΐσμαι. diuido.
Δαΐς. pugna, μάχη μεγάλη.
Δαηθμός. οῦ. ὁ. incendium.
Δαήμεναι. ſcire, intelligere, diſcere.
Δαημοσύνη ης. ἡ. ſcientia.
Δαήμων. ονος. ὁ. peritus, artifex,
Δαήρ. έρος. ὁ δᾶερ. leuir. ἀνδράδελφος. παρὰ τὸ δαίω τὸ γινώσκω. Etym.
Δαηρός. οῦ. ὁ. ſplendidus, ſiccus, accenſu facilis.
Δαήσομαι. intelligam, μαθήσομαι.
Δάθος. Dathus Thaſiorum colonia, iuxta Strimonem. Dathus bonorum, uide in Chiliadib.
Δαί pro δέ autem, & hoc in repetita interrogatione, de quo Bud. Com. Vide Ammonium.
Δαΐ. τῇ. bello, à recto δάς, ſicut à γραῦς γραΐ.
Δαΐα. magna, infinita, uenerabilis, horrenda.
Δαιάζω. exclamo, ſuſpiro.
Δαίαλος. οῦ. ὁ. gnarus, ἐπιστήμων.
Δαίδαλος. οῦ. ὁ. &
Δαιδάλεος. οῦ. ὁ. &
Δαιδάλιος. οῦ. ὁ. uarius, artificioſus, dædaleus.
Δαιδαλόχειρος. ὁ. qui dextrè aliquid manibus elaborare nouit, induſtrius opifex.
Δαιδάλλω. μα. αλῶ. π. αλκα. orno, uario. Accuſ.
Δαίδαλμα. ατος. τὸ. opus, ſcitamentum.
Δαίδαλος, pro δαιδάλεος. ου. ὁ. ingenioſus, à δαίω. teſte Gaza. Eſt & proprium nomen. uide in Chiliadibus.
Δαΐζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. inquiro.
Δαΐζω. μ. ΐξω. καὶ δαΐσω. π. ιχα. diuido, corrūpo.
Δαιμονάω. μ. ήσω. π. ηκα. inſanio. Neut. abſol.
Δαιμονίζομαι. dæmonio uexor.
Δαιμονίζω. inter deos refero, τὸν δαίμονα ἡγοῦμαι. ἐκθειοῦμαι.
Δαιμόνιον. οῦ. τὸ. numen, dæmonium. Hoc cum dicebant τὸ θεῖον, deum ſupremum, diuinitatemque mundi moderatricem intelligebant. Bud. Com.
Δαιμόνιος. οῦ. ὁ. miſer, infelix, fortunatus, mirus, felix, dijs ſimilis, diuinus, admiratione dignus
Δαιμονίως. diuinè, infeliciter, παραδόξως.
Δαιμονοφόρητος. οῦ. ὁ. ἡ. dęmoniacus,
Δαιμός. cuius bona in ærarium relata ſunt.
Δαίμων. ονος. ὁ. deus, ſapiens: quaſi δαήμων, id eſt ſciens. Dæmonibus enim antiquitas humanarum artium inuentionem tribuerat, Plato hoc nomine uniuerſi moderatorem appellabat. Accipitur & pro fortuna. Plut. ἐπειδὴ γὰρ τὴν μεταβολὴν τοῦ δαίμονος. Demoſt. κατὰ τύχην τινὰ καὶ δαίμονα, forte fortuna. Significat etiam cuiuſq; genium præſtitum, fortunæ cōciliatorem uel bonę uel aduerſæ. unde εὐδαίμονες καὶ κακοδαίμονες dicti. Dæmonis hymnus eſt apud Orpheum. Dæmones eſſe dicunt, quibus inſit hominū miſeratio, inſpectores humanarum rerum. Laërtius in Zenone lib. 7. Pythagoras totum aëra plenū eſſe animis dixit, eoſq; & dęmones & heroës exiſtimari atq; ab his hominibus immitti ſomnia & ſigna atque morbos, & pecudibus quoque ac iumentis reliquis: atque ad hos referri luſtrationes & expiationes, diuinationem omnem, & uaticinia & cætera id genus. Laertius lib. 8.
Δαίνυ. pro δαίνυθι. conuiuare, δαίνυ δαῖτα pro τίθει.
Δαΐνος. denſus, prudens, aptus uri.
Δαίνυμαι. conuiuor, comedo.
Δαίομαι ardeo, diſco, diuido.
Δάϊον δήϊον. monſtrum, ſignum bellicum.
Δάϊος. captiuus, bello captus, miſer, bellicus.
Δαίρα. ἡ. proſerpina, uide Appollon. interp. lī. 3. argonaut.
Δαίρω. flagelllo, uerbero, cædo.
Δαὶς δαιτός. καὶ
Δαίς. αιτός. ἡ. & δαίτη, apud Hom. in Odyſſ. cōuiuium, ſcilicet ingenioſe extructum.
Δαΐς. ΐδος. ἡ. fax, bellum. παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω.
Δαισάνη. ἡ. πτισάνη, è confracto cōminutoq; frumento decocta ptiſana. Etym.
Δαίσιον. οῦ. τὸ. eſui aptum, δαίσιος, menſis Iunius apud Macedonas legitur & δέσιος.
Δαιταλεύς. έος. ὁ conuiuator.
Δαιταλουργία coquendi ars.
Δαίτη ης ἡ. conuiuium.
Δαιτηθεν. ex epulo.
Δαιτήριον. τὸ. loci nomen ubi Hercules deuicto Augea ſocijs prædam diuiſit, quaſi locum partitionis dicas.
Δαιτίς ἡ. facula, caput allij, & locus Epheſi. puſilla lampas. Galen.
Δαίτωρ. ορος. ὁ. ſtructor, à δαίω diſtribuendis ſcilicet portionibus.
Δαιτρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. diuido cultro, miniſtro.
Δαιτροπόνος. piſtor.
Δαιτρός. οῦ. ὁ. coquus, diuiſus in fruſta, diuiſor. Nā coqui eſt diuidere eſcas, fruſtulatim edentibus in menſa cibos miniſtrantē. Item ſemiplenus. Homer. Iliad. δ. εἴπερ γάρ τ᾽ ἄλλοι δαιτρὸν πίνωσι, σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἰεί.
Δαιτυμών. όνος. ὁ. conuiua, ſodalis, amicus. Itē qui cōuiuium inſtruit, epulator. Euſt. Vide ἑστιάτωρ in Ammonio.
Δαιτύς. ύος. ὁ. conuiuium, epulæ.
Δαΐφρων. ονος. ὁ. ἡ. bellicoſus, prudens.
Δαΐω. triſſyllabum, aut δαίω diſſyllabum. μ. δαή

σω.

σω. ἀόρ. β. ἐδάην. μέσ. παρακ. δέδηα, diuido, conuiuor, diuido & partior epulas, appono ad menſam, depaſcor, ut Herodot. α. τῆ ἀσυάγης ἀνόμῃ τραπέζῃ ἔδαισε. Item luceo, comburo, accendo. Aliquando diſco, ſcio.

Δακέθυμος. mordens animum, moleſtus.

Δάκετον. τὸ. animal uenenoſum morſu, ſerpens.

Δάκιον. τὸ. auicula ſylueſtris, quod tales ferè mordicent magis quàm cicures.

Δακνάδες. αἱ. aues quædam apud Aelianum.

Δακνίδες. αἱ. auiculæ mordicantes, quas ſertis alligabant inter potandum Aegyptij, uti uellicando potentes dormire non paterentur, mordellas uocare licet.

Δάκνυμαι. moleſte fero, mordeor.

Δάκνω. μ. δήξω. π. ηχα. ἔδακον, à δήκω. mordeo.

Δάκος. δάκετον, θηρίον ἰοβόλον, animal uenenoſum.

Δακρυόεις. όεντος. lachrymoſus.

Δάκρυ. υος. τὸ. &

Δακρυογόνος. ου. lachrymarum author apũd Aeſch.

Δάκρυον. ου. τὸ. lachryma.

Δακρυόφιν. pro δακρύοις, lachrymis.

Δακρυρροῶ. lachrymas fundo.

Δακρυσίσακτον. τὸ. lachrymis manans. Aeſchyi.

Δακρυχέω. μ. ήσω. π. ηκα. &

Δακρύω. μ. ύσω. π. υκα. lachrymor. δακρύω τὸν ἀποθανόντα, mortuum deploro.

Δακρυώτατον. infœliciſſimum.

Δακτυλήθρα. ας. ἡ. digitale, palla anuli apud Syneſium κολαστηρίου εἶδος, quo compreſſis digitis in quæſtione habitos torquebant.

Δακτυλιαῖος. digitalis. Huius formæ nomina de quantitate ſæpe prædicantur. ſic etiam τετραδακτυλιαῖα, magnitudine quatuor digitorũ. Accuſ. habent poſt ſe, uel regunt datiuum, ut δακτυλιαῖος τὸ μέγεθος, uel δακτυλιαῖος τῷ μεγέθει.

Δακτυλίδιον. ου. τὸ. anulus ſine gemma aut ſigillo.

Δακτύλιος. ου. ὁ. anulus. Item lapis perforatus, per quem fune traiecto ſtant naues. Interdũ anus: trochiſcus. Hippoc.

Δακτυλιώτης. ου. ὁ. digitus anularis.

Δακτυλογλυφία. ας. ἡ. inſculptio anulorum.

Δακτυλογλύφος. ου. ὁ. anularius, ſculpens anulos.

Δακτυλοδόχμη. ης. ἡ. palmus.

Δακτυλοθήκη. ης. ἡ. theca reponendis anulis deſtinata, anulorum repoſitorium.

Δάκτυλον. ου. τὸ. neutro genere, digitus, in Epigr. δάκτυλα τε γναμπτῶν.

Δάκτυλοι ἰδαῖοι. miniſtri Cybeles matris deorum, à numero dicti, quoniã quinque eſſent. ut Pollux lib 2. Venefici homines & fabri ferrarij, quibus prima metallorũ inuentio adſcribitur, plura Appollonij interp. li. 1. numero 42.

Δάκτυλος. ου. ὁ. digitus & pes metri, & ſedis uitiũ apud Medicos, dactylus, palmæ fructus, Item Conchylij genus quem unguem ac Solenem quoq; uocat Plinius. lib. 32.

Δακτυλωτός. ου. ὁ. anularius. Δαλερός. ου. ὁ. torridus, feruens.

Δαλός. οῦ. ὁ. lampas, torris, fulgur, titio.

Δαμάζω. μ. άσω. π. ακα. ἀόρ. α. ἐδάμασα. domo, manſuefacio pullum.

Δαμάλη. ης. ἡ. ἡ &

Δάμαλις. ιος. ἡ. iuuenca, bucula, uacca. Sed δαμάλη poëticum eſt. δαμάλης, ὁ ἄρρην μόσχος, δάμαλις uerò ἡ θήλεια sed μόσχος communis eſt generis Ammonius.

Δάμαρ, uel δάμαρς. αρτος. ἡ. uxor.

Δάμασις. ιος. ἡ. domitio.

Δαμασίφρων. ὁ deceptorius, ὁ ἀπατῆσαι δυνάμενος, fallax.

Δαμασώνιος. ου. herba quæ & alcæa uel aliſma.

Δάματερ & δήμητερ differunt. Vide Ammon.

Δαματρίζω. Cereales fruges colligo.

Δαμάτριος. ου Bæotis menſis nomen erat, qui Athenienſibus πυανεψιών, Aegyptijs ἀθὺρ dicitur, teſte Plutarcho libro de Iſide & Oſyr.

Δαμάω. μ. άσω. π. ακα. &

Δαμνάω. &

Δαμιουργός. ἡ. proſtituta fœmina, ſcortum, pro δημιουργός.

Δαμνέω. &

Δάμνυμι. &

Δάμνω. domo, ἕλκω, βιάζω, δαμάζω.

Δαμνία. ας. ἡ flumen Calabriæ.

Δάμων. ωνος. proprium nomen præceptoris Periclis, teſte Harpoc.

Δαμώματα. τὰ. carmina publicè cani ſolita, uulgò cantata, Ariſtoph.

Δανάκη. numulus ille, ſiue obolus, qui Charonti perſoluitur pro ſtygiæ paludis tranſmiſſione, authore Plutarcho. Vide in Chiliad.

Δάνδαλος. ὁ. erythacus auis. rubellio.

Δανδαλίδες. αἱ. hordeum toſtum, fruges frixæ, κάγχρυς.

Δαναΐς. ἡ. nauis Argo dicta fuit, à Danao qui ab Aegypto pulſus, primus eam fabricauit fuga elapſus. Apollonij Coment. lib. 1.

Δανείζομαι. μ. είσομαι. π. εισμαι, &

Δανείζω. μ. είσω. π. εικα. mutuor, mutuo do, trado ad uſurã. Hoc uerbum Græcis ambiguum eſt. nam ſignificat ex æquo, & qui citra uſuram dat mutuo, & qui ad uſuram. Eraſ. Neutrum, datiuo iungitur.

Δάνειον. ου. τὸ. mutuum, debitum, æs alienum.

Δάνεισμα. τὸ. &

Δανεισμός. οῦ. ὁ. mutuum, uſura.

Δανειστής

Δανέιςης.ȣ.ὁ.fœnerator,creditor,ὁ δανειζόμενος, καὶ ὁ δανείζων.
Δανειςικός.ȣ.ὁ.fœneratorius,numularius.
Δαυήλοφον.τὸ.erectas habẽs criſtas,uel prælongo collo,quaſi τανήλοφον,ἢ τανήλοφον.
Δανόν.ȣ.τὸ.aridũ,ſiccum. δανὸς uerò τὸ ἀληθὲς.
Δ[illegible]νος. munus,monumentum,donarium, ἀνάθημα.Lycoph.
Δάνος. ὁ.apud Macedonas mors, unde ῥηγιδάνος,hoc eſt.κακοθάνατος, teſte Plutar. lib. de audiendis poëtis.
Δανούβιον. oppidum Italiæ. unde δανȣ́βιος, & δανȣβιεύς.
Δαός.ȣ.ὁ.lumen,lampas,lupus annoſus.
Δαπανάομαι. &
Δαπανάω.μ.ήσω.π.ηκα.conſumo,expendo,inſumo.Bud.Com.Accuſ.
Δαπάνη.ης.ἡ. ſumptus.παρὰ τὸ δάπτω.
Δαπανηρός.ȣ.ὁ. conſumptor.
Δαπανηςικός.ὁ.conſumptiuus, edax.
Δαπανόν.ſumptuoſum,id quod inſumitur.
Δάπεδον.ȣ.τὸ. ſolum, pauimentũ,campus,fundamentũ,circus,area. In Epigr.Palladæ accipi uidetur ut diminutiuum à δάπις, pro ſtragulo,ſeu lecti ſtrato: ȣ́δ᾽ἐ κἢ ἐν χρυσέῳ μιγνυμένη δαπέδῳ,
Δάπις.ιδος.ἡ. tapes.etis. ψιλός. τάπις, καὶ μαλλωτός. Ariſtoph. Pluto.
Δάπται,αἱ.muſcæ,apud Lycoph.à δάπτειν quod helluonari ſignificat.
Δάπτω.μ.άψω.π.αφα. &
Δαρδάπτω.deuoro,lacero,μετὰ σπαραγμȣ̃ ἐσθίω, ἀπλήςως ἢ θηριωδῶς φάγω.Accuſ.
Δαρδαίνω.inquino.
Δαρικός. οῦ. ὁ. Daricus, numus Perſicus aureus, quem aliqui octo argenti drachmas pendere ſcribunt,& quinq; daricos argenti minam,authore Harpocratione.
Δαρεῖος.ȣ.ὁ.Darius,eſt & teſſerarũ quidam iactus.
Δαρήσεται. uapulabit.
Δαρθεῖν. pro δραθεῖν, metatheſi literarũ,cubare in pellibus.
Δαρθάνω ἀόρ.β. ἔδαρθον,uel ἔδραθον, dormio.
Δάρσις.ιος.ἡ.excoriatio,à δέρω,Gal.
Δαρτή.ῆς.ἡ. membrana excoriabilis teſtes obtegens, Gal.
Δάρτον. eſt tunica tenuis & neruoſa, quæ tegit neruos illos duos,à quibus teſticuli dependẽt.
Δάς.αδὸς.ἡ.tæda,arbor,fax,torris,ignis in face. Etym.iota ſubſcribit,& circunflectit, δᾷς.
Δάσασθαι.pro δαίσασθαι.diuiſiſſe.δανέιμασθαι.
Δασεῖα.ας.ἡ. ſignum eſt uocalis aſpiratæ.
Δάσιος. denſus.
Δάσκιος.ȣ.ὁ.umbroſus,μεγάλως σκιάζων.

Δάσκυλλος.ὁ. piſcis quidam apud Ariſtotelem. Gaza daſquyllum uertit.
Δάσμευσις.ιος.ἡ.diuiſio.
Δασμολογέω.μ.ήσω.π.κα. tributa colligo,colligo pecuniam à multis.Bud.Com.
Δασμολογία.ας.ἡ.tributi collectio.
Δασμολόγος.ȣ.ὁ.quæſtor,qui tributa colligit.
Δασμός.ȣ.ὁ.tributum,uectigal,munus,partitio.
Δασμοφορῶ.tributum pendo.Bud.Com.
Δάσος.ȣ.τὸ.denſitas,ſyluoſus locus.
Δασπέταλον.τὸ.frondoſum,pro δασυπέταλον.
Δασπλῆτις.ιος.ἡ..grauis Erynnis. Epitheton Hecates, apud Theocr. in Stromatibus noſtris plura.
Δασπλῆτος.ȣ.ὁ.ἡ.cũ detrimento appropinquãs.
Δασύ.τὸ.hirſuties, τραχὺ,πυκνόν.
Δασύκερκος.ȣ.ὁ.habens denſam caudam.
Δασύλλιος. ὁ. Bacchus, παρὰ τὸ δασύνειν τὰς ἀμπέλȣς.Etym.
Δασύμαλλος.ȣ.ὁ.ἡ.lanoſus.
Δασύνομαι hirſutus reddor,pilos produco.
Δασυπόδιος.ȣ.leporinus.
Δασύπȣς.οδος.ὁ.daſypus,lepus,cuniculus. Cal. lib.14.cap.30.& Bud. in Annot. Vide prouerbium in Chiliad.Daſypus carnes deſyderat.
Δασυπώγων.ωνος.ὁ.denſo barbitio.
Δασύνω.μ.υνῶ.aſpiro, id eſt notam aſpirationis ſcribo.Actiu.accuſ.
Δασύς.έος.denſus,hirtus.
Δασύτης,ητος.ἡ. denſitas, Gaza in Ariſtotele uertit hirſutiem.
Δασύφλοιος. ὁ. hiſpidã habẽs corticem, caſtaneæ epitheton apud Nicandr.
Δατισμός.ȣ.ὁ. cum oratio profertur iiſdem numeris & eodem modo cadit: à Date quodam Perſarum ſatrapa,qui cum uellet Græculus uideri,exclamauit,ἥδομαι καὶ τέρπομαι καὶ χαίρομαι,cũ dicendum erat χαίρω. Hinc apud Ariſtoph. eſt δάτιδος μέλος,Cal.lib.16.cap.13.& Eraſ.prouerb.Datidis cantilena.
Δάτον.Thraciæ oppidum.unde
Δατηνοὶ.eius incolæ,
Δατός.ὁ.dolus,aſtutia,πανȣ́ργευμα.
Δατύνεσθαι.laniare,deuorare.
Δαύειν. dormire, propriè uincire, δεσμεῖν, ſed quia dormientes ligatis nõ ſumus abſimiles, factum eſt ut capiatur pro cubare ac dormire, apud Simonidem pro urere, μηρίων δεδαυμένον.
Δαύκαλις.pes gallinaceus.
Δαυκίτης.οἶνος.ex dauco confectum: dicitur etiam δαύκειον à Nicand.
Δαῦκον.τὸ.καὶ
Δαῦκος.καὶ

Δαῦχος. paſtinaca.
Δαυλία. ας. ἡ. ficedula. Ariſtoph. ad fabulam reſpiciens, δαυλίαν κορώνην, dixit, τὴν ἀηδόνα, ut annotat Etym.
Δαῦλον. ου. τὸ. Aeolice pro δαλός, titio, denſum.
Δαυλός. οῦ. denſus, pinguis. Cæl. lib. 19. cap. 24.
Δαυνία. ας. ἡ. Apulia.
Δαυχμόν. τὸ. δύσκαυστον ξύλον.
Δαφνέλαιον. τὸ. oleum laurinum, apud Dioſcor.
Δάφνη. ης. ἡ. laurus. Item Daphne, puellæ nomen, ab Apolline adamatæ. Cæl. libro 3. cap. 7. Cyrillus acuit cum puellæ nomen eſt, neſcio quàm recte.
Δαφνηφάγοι. dicuntur uaticinantes: ad quod alluſit Iuuenalis. Laurumq; momordit. quando laureis corollis uates reſponſa dei ædebant, ſtipis gratia, perſuadentes uulgo, comeſta lauro haurire ſe numen, plura nos in Stromatibus.
Δαφνηφορέω. ῶ. ήσω. π. ηκα. laurum gero.
Δαφνηφόρος. ου. ὁ. laurifer.
Δαφνίδες. αἱ. fructus lauri.
Δάφνινος. ου. ὁ. laureus.
Δαφνὶς. ίδος. Daphnis, laurus & bacca lauri.
Δαφνίτας. ὁ. Apollinis cognomẽ apud Syracuſ.
Δαφνοῦχος. uocabatur, qui in conuiuio primus caneret, quod olim ad menſam carmina Homeri per uices decantabantur.
Δαφνών. ῶνος. ὁ. lauretum.
Δαφοινεός. καὶ
Δαφοινός. ὁ. ualde cruẽtus, niger, rubicundus, fuluus, funeſtus, maculis rubeis ac ueluti ſanguineis diſtinctus, ut ſunt quidam ſerpentes. Homer. δράκων ἐπὶ νῶτα δαφοινός.
Δαψίλεια. ας. ἡ. largitas, affluẽtia rerum & copia, abundantia.
Δαψιλεύομαι. abundo.
Δαψιλής. έος. ὁ. ἡ. abundans, largus, liberalis.
Δαψιλῶς. opiparè, largè, impenſè, prolixè, affatim.

ΔΕ´. autem, enim, ſed, uerum, cæterum, at, interdum ualet idẽ quod igitur. Coniunctio eſt ſubiũctiua & orationis & dictionis. Reſpondet enim ad μὲν. Accipitur aliquando pro δὴ καὶ ἔτι καὶ γάρ. Item pro porrò, quin potius, imò, rurſus, contrà. Significat etiã rem quã qs auſpicatur, uehementer augeri, id quod Latini per Atq; adeò, explicare ſolẽt. Bud. Cõ.
Δέας. metus, δέος.
Δέαται. ἀντὶ τοῦ δεδέαται ἰωνικοῦ κατὰ συγκοπήν, ἢ δέδενται. uide Etym.
Δέγε. attamen.
Δεγμένος. pro δεχόμενος, ἢ δεδεγμένος, τὸ δὲ χ εἰς γ μετεβλήθη ἰωνικῶς. accipiens, προσδεχόμενος, expectatus.

Δεδαηκώς. ότος. ὁ. doctus, δεδαημένος. à δαίω.
Δεδαίαται, Ionice pro δέδανται, δεδαίανται. diuiſi ſunt, παρὰ τὸ δαίω.
Δέδασαι. diſtributum eſt, à δάζω inuſitato.
Δεδαώς. ότος. ὁ. doctus.
Δεδιέναι. εὐλαβεῖσθαι. cauere, metuere.
Δεδίσκελος. timidus, ἀεὶ φοβούμενος.
Δεδίσσαι. τὸ φοβῆσαι.
Δεδίξόμενος. ου. ὁ. oblaturus.
Δεδεμένος. uinctus. Δεδεμένος ἀπολογεῖσθαι, è uinculis cauſam dicere.
Δὲ δή. quòd etiã, porrò autem, porrò duntaxat.
Δεδήει. παρακ. μεσ. à δαίω. combuſſerat. Item circunligando ligabat, & coronabat.
Δεδήει. pro ἐδεδήει coniungebat, ligabat, & Il. β. ὄσσα δεδήει, pro emicuit, accenſa eſt & excitata fama, ἐξῆπτο. uel in partes diſcurrit, ac diſperſa fuit, pro ἐμερίζετο, à δαίω. ut illic Euſt. annotat.
Δεδήσομαι. uinciam & uinciar.
Δέδια. παρακ. à δείδω. timui, timeo.
Δεδίττομαι μ. ίξομαι. π. ιγμαι. καὶ
Δεδίττω. μ. ίξω. π. ιχα. territo, ſiue territor, attonitus ſum. Homer. habet etiam δεδίττομαι actiuã ſignificationem accuſatiuum aſſumens. Demoſt. τουτουὶ δεδιξάμενος. Nam paſſiue ſolis poëtis uſurpatum. Homer. Iliad. β. οὐ ἔοικε κακὸν, ὥς δειδίσσεσθαι.
Δεδιὼς participium, præt. med. à δείδω δέδοικα δέδια. φοβούμενος.
Δεδμήαται domiti ſunt, κρατοῦνται. à uerbo δμάω. uel δαμῶ, δμῶ, δμήσω, δέδμηκα, ἐδεδμήμην, ἐδέδμηνται, & Ionice δεδμέαται, & extenſione ε in η δεδμήαται.
Δέδμητο. ſyncopa, ædificatum erat. præparatum erat, à uerbo δέμω. Homer. ὅθι οἱ θάλαμος δέδμητο.
Δεδογμένα. τά. mandata.
Δεδογμένον. ου. opinio.
Δέδοικα. præt. med. eſt uerbi δείδω, δέδοιδα, & propter concurſum δδ, ultimum in κ indicem actiui conuertitur, timui, timeo: Δέδοικά σοι, καὶ περὶ σοῦ, ἢ περὶ σοί, timeo tibi.
Δέδοκται. uiſum eſt, decretum eſt, ſancitum eſt.
Δέδορκα Præt. à δέρκω. uidi.
Δεδράμηκα. præt. à τρέχω. cucurri.
Δεδρυφαγμένον. apud Lycophr. in Alexand. implicitum, inuolutum.
Δέδυκα. ingreſſus ſum.
Δέελος, & δῆλος. faſciculus.
Δέημα. ατος. τό. καὶ
Δέησις. εως. ἡ. indigentia. Antiph. Item deprecatio, qua rogamus liberari malis urgentibus, aut etiam imminentibus. obſecratio, petitio, ſupplicatio, oratio, precatio. Dicitur etiã precari-

um. id eſt quod uium nullum certum habet, ſed quandiu libuerit concedenti. Deeſis, apud Iulium Rufinianum inter figuras ſententiarū, eſt obſecratio uel obteſtatio, qua deos oramus aut homines.

202 Δεῖ, μ. δεήσει, uel δεήσῃ. ἀόρ. ἐδέησε. π. ἐδεῖ. ἀπαρέμφατον, δεῖν. oportet. Ponitur interdum δεῖν pro δέον, ſicut πλεῖν pro πλέον. Iſocrat. ἀλλ' οὐκ οἶδ' ὅπως τυγχάνω φερόμενος, δεῖν τὸ συνθεῖναι τὸν τῶν προειρημένων ἐχόμενον. Conſtruitur ſubinde δεῖ cum præterito ſicut χρή, tametſi de futuro ſit ſermo. Idem, ὡς δεῖ τὴν πόλιν ἐξ ἀνδραποδίσθαι. Bud. Com.

Δέα. ας. ἡ. ἔνδεια. penuria, indigentia.

Δεῖγμα. ατος. τό. ſignum, ſpecimen, indicium, deguſtamentum, argumentum. Eſt & locus Athenis in foro, quo rerum uenditarum ſymbola referre moris erat. Harpocrat.

Δειγματίζω. μ. ίσω. π. ικα. traduco, oſtendo in exemplum. Actiu. accuſ.

Δείδεκτο. pleonaſmo τοῦ ι pro δέδεκτο per dexteram accepit.

Δειδέχατο. ſuſceperunt. ἐδέξαντο.

Δειδήμων. ονος. ὁ. timidus, cautus, uerecundus, terribilis.

Δειδία ἡ. nox intempeſta, obſcura: παρὰ τὸ δέος, ἡ φόβου ἐμποιητική.

Δείδιθι. time à δείδω, uel δέδιθι.

Δείδιμεν pro δεδίαμεν. timemus.

Δείδιμι terreo. Actiuum. accuſ. iung.

Δειδίσσομαι μ. ίξομαι. π. ιγμαι. timeo, terreo.

203 Δείδω. μ. δείσω. π. δέδοικα. & δέδια. μέσ. ὑπερσυντ. ἐδεδίειν, & ἐδεδοίκειν. timeo. Act. accuſ.

Δειελέτης. fraudulentus, maleficus.

Δειελιήσας. ientatus, uel qui ad crepuſculum durauit.

Δειελινός pro δειλινός. Ionice.

Δείελον. ου. crepuſculum.

Δείελος. ου. ὁ. meridianus, ſtella ueſpertina.

Δείκανα. τά. texturæ ſeu telæ uariegatæ imaginibusq́; picturatæ: item imagines. δείκελα.

Δεικανάω. dextra prehendo.

Δείκελον, ſeu δείκηλον, per η, ut Suid. ſimulachrū, repræſentatio, imitamen. Putāt quidā de Iouis ſtatua dici hoc uerbū propriè, quaſi Διὶ εἴκελον & per abuſum de alijs. Nonnulli quòd ad incutiendum terrorē immittitur, dicelon appellari credunt Cæl. lib. 6. cap. 38.

Δεικηλίκτης. ου. ὁ. Laconum lingua, mimus.

Δείκνυμαι idem quod δεικανάω.

Δείκνυμι. μ. δείξω. π. δέδειχα. &

Δεικνύω repræſento, oſtendo, demonſtro. Accipitur ſæpe pro facio. Lucian. φειδίας ἐκεῖνος ἔδειξε τὸν Δία. Δεῖξαι τὰ γράμματα τῆς τραπέζης. edere rationes.

Δεικτικός. οῦ. ὁ. demonſtratiuus, digitus, Latinè index.

Δειλαίνομαι. καὶ

Δειλαίνω. timeo.

Δείλαιος. ου. ὁ. miſer, infelix.

Δειλακρίων. &

Δείλακρος. ου. ὁ. extreme miſer, timidus. Ariſtoph. in Plut. ἐγὼ δὲ κατακέκνισμαι δείλακρα. hoc eſt, ἄκρως δειλαία. Euſt.

Δειλήμων. timidus, miſer, cautus.

Δείλης. ου. ὁ. & δείλη. ης. ἡ. crepuſculum. ὑπὸ τὴν δείλην dixit Cic. ad Atti. pro ueſpertino tēpore. Eſt autē ὅτι δείλη καὶ ὀψία ἡ ἕλη καὶ ἡ αὐγή. Δείλη ἑώα, ἡ πρωΐα, aurora Atticè, & δείλη ὀψία, crepuſculū ueſpertinū, quando iā uergit ſol ad occaſum. Ariſtot. διὰ τί ὁ ζέφυρος πρὸς τὴν δείλην πνεῖ. interdū δείλη ſubauditur, Syneſ. ἀπ' αὐτῆς ἐκφυκούσης ἀρχομένης ἑώας. Bud. Cō.

Δειλία. ας. ἡ. timiditas, ignauia.

Δειλιάζω. μ. άσω. π. ακα. καὶ

Δειλιάω. timeo. Propriè eſt ob ignauiam refugio, & detrecto periculum, animoq́; pauido ſum. Actiu. accuſ.

Δειλινός. οῦ. ὁ. meridianus, pomeridianus.

Δειλινὴ διατριβή. pomeridiana confabulatio. Plutarch.

Δειλοκομπήτας qui decepit, ἐξαπατήτας.

Δεῖλον. ου. meridies.

Δειλός. οῦ. ὁ. miſer, timidus, ignauus.

Δεῖμα. ατος. τό. pauor, metus.

Δειμαίνειν. timere, formidare. Accuſ.

Δειμαλέος. ὁ. timidus, & timorē incutiēns.

Δειμάλιτα. τά. pecora macra, Laconib. emortua.

Δειμάμενος. ædificans.

Δειμᾶν. οἰκοδομεῖν, ædificare. Herodot.

Δεῖμας. ατος. uel δεῖμα. τό. pauor.

Δείμαθι, φοβεῖσθαι, timere.

Δειματῶ, καὶ δειματοῦμαι, terrefacio, metuere facio, terribilia dico.

Δειματώδης. εος. ὁ. ἡ. terribilis.

Δεῖμος. ου. timor, error.

Δεῖν. oportere, de quo in δεῖ. Item ligare, δεσμεῖν. μικροῦ δεῖν, parum aberat παρ' ὀλίγον.

Δεινά. mala, res afflictæ, calamitates, ærumnæ, nefaria, indigna, & τὰ δεινὰ quæ acerba ſunt, moleſta, aſpera.

Δεινάζειν. calumniari, conuitiari.

Δεῖνα. ὁ. τοῦ δεῖνος, τῷ δεῖνι, τὸν δεῖνα. quidam, aliquis: in tribus perſonis, tribusq́; generibus. Sic enim loquuntur Græci, cum certum hominem ſignificare uolunt, neq; tamen nominare. Demoſth. περὶ στεφ. ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος τὸν δεῖνα εἰσήγγελλε. Gregor. ἐγὼ τοῦ δεῖνος, καὶ ἡ δεῖνα μοί μήτηρ. Lucian. πρὸς ἀπαιδεύτων, ἡ ὡς διδάσκαλος.

σκαλὸς ἔστι ὁ δεῖνα, ἢ τῶν δεινῶν ξυμφοιτᾷς.

Δεῖναι. αι. turbines, uortices. Vſitatius eſt p iota.

Δεινεύειν. gyrare, κυκλεύειν. Item malũ aliquod & inſidias ſtruere. Melius ſcribetur per iota pro gyrare.

Δεινιὰς. ἄδος. ἡ. calceamenti uirilis genus.

Δεινεὺς. uerſatilis, terribilis, uorticoſus.

Δεινιὰς. ἡ. poculum quoddam ab autore nomen ſortitũ, ut à Thericle θηρίκλειον. Euſt. Iliad. υ.

Δεινολογεῖσθαι. δεινοποιεῖν. conqueri, clamitare, deum hominumq; fidẽ implorare, quod etiam δεινὰ ποιοῦμαι. dicitur. Bud. Com.

Δεινολογία. ας. ἡ. grauitas orationis, δείνωσις.

Δεῖνον. dolor, malum.

Δεινοπάθεια. ἡ. querela.

Δεινοπαθέω. μ. ήσω. π. ηκα. grauia patior, grauiter afficior, ingemo, ægrefero, & lamentabili uoce queror. Bud. Com. Neut. abſol.

Δεινοποιεῖν. eſt augere crimen, amplificareq; dicendo. unde δείνωσις dicta eſt.

Δεῖνος. ὁ. ſaltationis genus, & poculi quod metreten uini capiebat, apud Athenæum.

Δεινός. ἡ. ὁ. grauis, uehemens, potens, ſufficiens, eloquens, aptus, idoneus, callidus, malus, difficilis, pertinax, abſurdus, aduerſus, intolerandus. Item ardens, terribilis apud Homer. δεινὼ δ' οἱ ὄσσε φάανθεν; id eſt φοβερώ. Vide δεινά. Δεινὸς ὢν φυλάττεσθαι, miro artificio cauet. Δεινὸς φαγεῖν, uoraciſſimus. Δεινὸς ἁμαρτήμασιν ἐπεμβῆναι. Peccata grauiter inceſſens Plutarch. Δεινὸν οὐδὲν, nihil graue.

Δεινότατος. prudentiſſimus, modeſtiſſimus.

Δεινότης. ητος. ἡ. calliditas, uerſutia, aſtutia, iniquitas, ſeuitia, duritas, acumen, acies & uis ingenij, uehementia in dicendo, Demoſt. καὶ ὅσῃ δεινότης ἦν ἐν τῷ φιλίππῳ θεάσασθαι.

Δεινούμενος, calcatus, πατούμενος.

Δεινόω. exaggero, terreo.

Δεινωπός. οῦ. ὁ. terribilis, horrificus, q timere facit.

Δεινῶς. admodum. Δεινῶς ἔχω δεινοπαθῶ, grauiter fero.

Δείνωσις. εως. ἡ. δεινότης, σκότωσις. grauitas. Eſt & pars epilogi, exaggeratio & amplificatio Quintilian. Hæc illa δείνωσις uocatur, rebus aſperis indignis, inuidioſis addens uim oratio. Bud. Commen.

Δεινωτός. uarius, tornatus.

Δεῖξις. oſtentatio, argumentum, iudicium. Δεῖξιν δοῦναι κατά τινος, eſt inſtituere accuſationem contra aliquem, ac eum deferre.

Δέος. εος. τὸ δέος. timor.

Δειπνέω. μ. ήσω. π. ηκα. cœno. Neut.

Δειπνηστός. οῦ. ὁ. &

Δειπνητός. οῦ. ὁ. uel δείπνηστος, tempus cœnãdi. Quidam ita diſtinguunt, ut δειπνηστὸς ſit ipſa cœna, ſed δείπνηστος. cœnandi tempus, quod etiam in ἀμητὸς & ἄμητος ſeruatur.

Δειπνιάς. uicus Theſſaliæ, ubi cœnaſſe ferunt Apollinem.

Δειπνιάς. gentile.

Δειπνίδιον. τὸ. cœnula.

Δειπνίζω. cœnam præbeo alteri, ut ἀγαμέμνονα ὅμηρος ἐποίησεν δειπνίζοντα τοὺς ἀρίστους.

Δειπνολογία. cœnandi ratio, οἱ περὶ δείπνου λόγοι. Cæl. lib. 14. cap. 58.

Δειπνολόχος. ου. ὁ. cœnipeta, qui cœnis inſidiatur & clanculum abligurit. Heſiod. μή δ' αὐτῆς καλῆς τὸ ῥίγιον ἄλλο δειπνολόχου.

Δεῖπνον. ου. τὸ. cœna, δεῖπνος. & cibus quem matutino tempore ſumebant, ientaculum, & tam de iumentis, quàm de hominibus ab Homero effertur. Euſt. Iliad. β. δεῖπνα quoque uocabãtur apud Ionas cœtus triginta hominum cibũ unà capiendum.

Δειπνοποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. paro cœnam, cœnam apud me conduco. Bud. Com. Neutr.

Δεῖπνος. ου. ὁ. cœna. Accipitur etiam pro prãdio, propterea q ueteres nõ niſi ſemel comedebãt.

Δειπνοτήριον. ου. τὸ. cœnaculum.

Δειπνοφόρος. ου. ὁ. cœnæ gerulus. Hyperides Harpocrat. referente τὰς δειπνοφόρους, in fœm. genere uocauit mulieres illas quæ ſuis liberis in Palladis æde ſacra incluſis, quotidie alimentũ adferebant & ſubminiſtrabant.

Δειράς. άδος. ἡ. iugum, cacumen, iugulum, id eſt, monticulus.

Δειρή. ῆς. ἡ. collum anterius, oxytonũ. Cyrill. Vide δέρη.

Δείρη. ης. ἡ. urbs Aethiopiæ, penacuitur. Cyril.

Δειριάω. conuitior. uocabulum Spartanum.

Δειρίς. ῖτος. paſſer.

Δειρός. collis.

Δειροτομέω. μ. ήσω. π. ηκα. trũco caput. Acti. accuſ.

Δεῖσα. ſtercus, uliginoſus herboſusq; locus.

Δεισαλέος. ου. ὁ. uel δισαλέος ſordidus, ſtercoratus, cœnoſus, κοπρώδης, humectus, herboſus.

Δεισιδαιμονία. ας. ἡ. ſuperſtitio. Bud. Com.

Δεισιδαίμων. ονος. ὁ. ſuperſtitioſus.

Δεισίθεος. ου. ὁ. idem.

Δείτης. ου. ὁ. timidus & metuendus.

Δέκα. decem.

Δὲ καί. atq; etiam, & etiam.

Δεκάβοιον. ου. τὸ. genus monetæ & ſacrificij, à decem bubus ſic dictum.

Δεκαδαρχία. ας. ἡ. decemuiratus.

Δεκάδαρχος. ου. ὁ. decurio.

Δεκαδοῦχος. decemuir. Erat magiſtratus Athenis poſt exactos tyrãnos, qui Rempub. adminiſtra-

bant: eorũ unuſquiſq; δεκαδοῦχος dicebatur.
Δεκαδέλτων. decem tabularum, Dionyſ. libro 2. Orig.
Δεκάδωρος. ου. ὁ. ἡ. longus decem palmis.
Δεκαέτης. εος. ὁ. ἡ. decẽnis, de tempore dicitur, oxytonum. ſed δεκαέτης paroxytonũ, de reliquis, ut puero, uino, planta & ſimilib.
Δεκαετία. ἡ. decennium.
Δεκάζω. μ. άσω. π. ακα. do decimã iudici in corruptionem, donis corrumpo, corruptus iudico, & præter æquum. παρὰ τὸ δίκαιον κρίνω. Vnde δεκασμὸς à quo dicitur & ἀδέκαστος κριτὴς iudex ſcilicet quẽ quis ambire muneribus & corrumpere minus poteſt.
Δεκάκις. decies.
Δεκακυμία. decumanus fluctus, id eſt magnus.
Δεκάλιτρον. ου. τό. numiſma ualẽs decem obolis.
Δεκάμηνος. ου. ὁ. ἡ. decem menſium.
Δεκαμναῖον. ου. τό. precium decem minarum.
Δέκαμνος. ου. ὁ. ἡ. decem minarum.
Δεκανάομαι. accipio, ἀσπάζομαι δέχομαι.
Δεκανία. Vide in Appendice uocabulis militaribus.
Δεκάπαλαι. iam olim, πρὸ πολλοῦ πάνυ, Attice.
Δεκαπλάσιον. ου. decuplum.
Δεκάπολις. εως. ἡ. regio trans Iordanem decem ciuitatum.
Δεκάπους. οδος. ὁ. ἡ. decem pedum.
Δεκαρχία. ἡ. decemuirorum imperium, apud Lacedæmonios, qui ſingulis ciuitatibus decem præficiebant uiros.
Δεκάς. άδος. ἡ. decas, numerus denarius. παρὰ τὸ δέχομαι, ἡ ἔχουσα ἐν ἑαυτῇ πάντα ἀριθμόν.
Δεκάς. domum carceris in qua cõdemnatos ſuffocare ſolebant, uocat Plutarchus in Aegid.
Δεκασμός. οῦ. ἡ. decima.
Δεκαστατῆρος. ου. ὁ. decurio.
Δεκάχινον. ου. τό. genus menſuræ.
Δεκαταῖος. &
Δεκάτευσις. εως. ἡ. decimatio.
Δεκατευτής. οῦ. ὁ. publicanus, qui decimã colligit.
Δεκατεύω. pendo, uel exigo decimam, dijs decimam è ſpolijs nuncupo.
Δεκάτη. ης. ἡ. decima, δεκασμός. Δεκάτην ἑστιᾶσαι dicebatur Athenienſibus, cum decimo die congregatis neceſſarijs, & infantibus nominibus impoſitis, peracta re diuina, ſplendidũ pararent conuiuium: erat & telonium quoddam Athenis δεκάτη, ubi decimæ colligebantur.
Δεκατηλόγος. ου. ὁ. δεκατευτής.
Δέκατος. ου. ὁ. decimus.
Δεκατόω. μ. ώσω. π. ωκα. decimo, complector.
Δεκατῶναι. οἱ. decimatores, δεκατευταί.
Δεκατώνια. τά. decimæ.

Δεκάχαλκον. denarium uertit Plutarch.
Δεκάχιλοι. decies mille.
Δεκελεία. ἡ. locus, & populi Hippothoontidos tribus, ut tradit Steph.
Δεκέτηρος. ου. ὁ. &
Δεκέτης. decennalis, ut δεκέτης πόλεμος, & δεκέτις παιδίον elegantius quàm δεκαέτης.
Δεκήρης. εος. decemremis, decem ordinũ nauis Bayfius.
Δέκτης. ου. ὁ. uel δεκτής. mendicus, pauper.
Δεκτικός. οῦ. capax.
Δεκτόν. τό. receptaculum, ὑποδεκτικόν.
Δεκτός. οῦ. ὁ. acceptabilis, acceptus. Δεκτὸν ἡγεῖσθαι, ratum habere.
Δελεάζω. μ. άσω. π. ακα, ineſco, decipio: quaſi δέλεαρ θηρεύω. id eſt eſca capto. Accuſ. Item eſcã hamo adiungo.
Δέλεαρ, ατος. τό. eſca ad capiendum, illecebra.
Δελέασμα. ατος. τό. &
Δελεασμός, οῦ. ὁ. ineſcatio, illex.
Δέλετρον, τό. lucerna, fax.
Δελήτιον. ου. τό. eſca, aut uaſculum in quo reconditur eſca, δέλεαρ.
Δέλος. pro δῆλος.
Δελτάριον. ου. τό. literula, epiſtolion, tabella. Vnde δελτάρια ὀνύχινα & κρυστάλλινα, apud Plut. in Anton. pro epiſtolis illis amatorijs Cleopatræ ad Antonium, ex cryſtallo & onyche lapide. Δελτα. V. Suid.
Δελτίον. δίπτυχον. pugillares. Herod.
Δέλτος. ου. ἡ. libellꝰ, tabula, ꝓpriè trigona, teſte Eu.
Δελτωτόν. οῦ. τό. Deltoton. id eſt ſignum cœleſte triangulare, literæ Δ ſimile. Proclus de ſphæra. Item pudendum muliebre.
Δελφάκιον. ου. τό. catulus ſuis, porcellus. Et δελφακοῦσθαι, πληθοῦσθαι τὰς ὗς.
Δέλφαξ. κος. ὁ. ἡ. porcus nuper natus, porculus lactans, porcus adultus & maſculus Ariſtoph. grammat. teſte.
Δελφὶν. ῖνος. ὁ. uel ἡ. delphin piſcis, de quo Ariſtotel. Aelianus, & Eraſmus in Chiliad. Eſt & ſydus apud Proclum de ſphæra. Item nauticum inſtrumentũ, quo utebantur in bello ad demergendas naues. Ariſtoph. equitib. τοὺς δελφῖνας μετεωρίζου, καὶ τὴν ἄκατον παραβάλλου. Vnde & nauis δελφινοφόρος, & δελφινοφόροι. Apollon. ſcribit draconem ab Apolline interfectũ δελφίνιον uocatum eſſe, cuius hi ſunt uerſiculi, ὥς ποτε πετραίῃ ὑπὸ δειράδι παρνησοῖο. Δελφύνην τόξοισι πελώριον ἐξενάριξεν, quod ipſum & interpres comprobat, addens à quibuſdam maſculino genere ab alijs fœminino pronũciari. Vocabantur etiam Delphines, qui Delphicum cuſtodiebant oraculum.

Δελφίνιον.

Δελφίνιον. ου. τὸ. arx in Chio, & templum Appollinis in Attica. Pollux dicit forum eſſe iudiciale Athenis ab Aegeo conſtructum, ubi iudicabatur de ijs, qui factum quidem non negabāt, ſed iure factum aiebant.

Δελφινὶς. ίδος. ἡ. apud Lucian. uocatur menſa pedes habens ad ſimilitudinem delphinis.

Δελφινίσκος. ὁ. delphinulus.

Δελφινοφόροι ὁλκάδες. naues ſic dictę apd̄ Thucydidem. Bayf. uide in dictione δελφίν.

Δελφὶς. ῖνος. ὁ. δελφίν. oxytonum.

Δελφὶς. uocatur etiam naualis quædam machina ad naues uel peſſundandas, uel contra uētorum impetum firmandas.

Δελφύς. ύος. ἡ. uulua, uterus, uenter. oxytonum, unde ἀδελφοί, uterini fratres.

Δέλω. δελεάζω.

Δέμας. ατος. uel indeclinabile, τὸ. forma, figura, funis, σῶμα, corpus. Sic dictum (teſte Macrob.) quaſi uinculum animæ. Homer. ferè de uiuo corpore utitur, ut συνδεδεμένον τῇ ψυχῇ, σῶμα uero de mortuo. Penem quoq; honeſtiore uoce δέμας dici inuenio, ſic Plato Comicus de bulbo loquens, δέμας, inquit, ἀνορθοῖ, hoc eſt, τὸ αἰδοῖον ἐντείνει, ut Euſt. Iliad. χ. annotat.

Δέμνιον. ου. τὸ. cubile.

Δεμνιοτήρης. εος. lectum occupans, in ſtrato cubans, quod talis ſtragula ſeruare uideatur: nidū incubās apd̄ Aeſch. de pullis implumibus.

Δέμω. μ. μῶ. ædifico.

Δενδαλίδες. αἱ. molæ ſalſæ, farra dijs ſacra, δανδαλίδες.

Δενδίλλω. μ. ιλῶ. Ionicū uerbum eſt, ſignificatq; circūſpectare, ac huc & illuc ἴλλειν. id eſt oculos uertere, annuere, oculis ſignificare, ſubſannare.

Δενδρήεις. οἱ. ſyluoſus.

Δενδριάζειν. uel δενδρυάζειν. arboribus tegi, obumbrari.

Δενδρίον. ου. τὸ. arbuſcula.

Δενδροβατέω. arborem conſcendo.

Δενδρόνομος. ου. ὁ. arboribus abundans.

Δενδροκοπέω. arbores incido.

Δενδρολάχανα. τὰ. oleri arbores.

Δενδρομαλάχη. ἡ. althea ſeu hibiſcus, in geoponicis.

Δένδρον. ου. τὸ. &

Δένδρεον. &

Δένδρος. εος. τὸ. arbor. hoc poſtremū dicit Corinth. Atticorum eſſe proprium.

Δενδροπήμων. ονος. ὁ. ἡ. urens arbores & lædens ueluti frigus ſolet, apud Aeſchyl.

Δενδρότης. incrementum arborum.

Δενδροτομῶ. populor.

Δενδρυάζω. lateo proprie inter quercus, ſub arbores fugio æſtus uitandi, aut frigoris gratia, etiam in aqua mergor. δενδρυάζουσα φωνή, uox amœna Secunda ſyllaba aliàs per iota ſcribitur. Euſt. ex Aelio Dionyſ. Ilia. γ. uocem quādam apud Phonaſcos δεντρυάζουσαν dici teſtatur, non tamen explicat.

Δενδρύδιον. ου. τὸ. &

Δενδρύφιον. arbuſcula.

Δενδρώδης. εος. ὁ. ἡ. accedens ad naturam arboris, arboreſcens.

Δενδρών. ῶνος. arbuſtum.

Δεννάζω. μ. άσω. π. ακα. blaſphemo, iniuria afficio, conuicior. Accuſ.

Δενναστός. ridiculus, conuicijs obnoxius.

Δέννος. ου. ὁ. iniuria.

Δέννος. τὸ. conuitium, ſannus, ſubſannatio.

Δεξαμενή. ῆς. ἡ. ciſterna, latrina, canalis, ὑδάτων δοχεῖον. Democritus δεξαμενὰς per tranſlationē, uenas ceu ſanguinis canales appellauit. Pla. pro κολυμβήθρα hoc eſt, ſolio lauacri uſus putatur, oxytonum, ut differat à participio δεξαμένη, penacuto.

Δεξιά. ᾶς. ἡ. dextra. poëticè δεξιτερή. ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι δι' αὐτῆς τὰ διδόμενα. ἢ ἀπὸ τοῦ δεξιεῖναι δι' αὐτῆς τὰς πράξεις. Etym.

Δεξιά. τὰ. bona & fortunata, cui cōtrariū σκαιά. Veteres τὰ δεξιὰ uocabant ea quæ prudentia eſſent, ut annotat Sophocles interpres in ratione aſtrorum τὰ δεξιὰ μέρη, borealem plagam notatur, τὰ ἀριστερά, auſtralem. Theon.

Δεξιάδην. à dextris.

Δεξιμήλων. τῶν. ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι τὰ θυόμενα μῆλα ἔστιν ὧν ἐπίθετον βωμῶν. Etym.

Δεξιάδης. ὁ. Dexij filius. patrony. Etym.

Δεξιόβολοι. qui dextra manu mittunt haſtilia.

Δεξιόβαλος. ου. ὁ. lancearius, παραφύλαξ, qui dextra lanceam mittit.

Δεξιόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. capio per dextram, dextrā do, humaniter, benigne & comiter excipio, tractoq;, prehenſo, ſaluto, compello, ambio. Bud. in Annot. Accuſ.

Δεξιός. οῦ. ὁ. commodus, idoneus, dexter, prudens, eruditus, ciuilis, lepidus, beneuolus.

Δεξιοστάτης. ου. ὁ. qui in dextra chori parte præſidebat.

Δεξιότης. ητος. ἡ. dexteritas.

Δεξιόφιν. ex dextra.

Δεξιτερά. ᾶς. ἡ. dextera.

Δεξιτερός. ὁ. dexter. ὤφελον εἶναι δεξιώτερος. Etym.

Δεξίωμα. ατος. τὸ. res dextra, fauſtitas.

Δεξίων. ſic uocatus fuit Sophocles ab Athenienſib. uide Etym.

Δεξιῶς. feliciter, eruditè, εὐπαιδεύτως.

Δεξίωσις. ιος. ἡ. ſuſceptio per dextram.

Δέομαι. μ. δεήσομαι. π. δεδέημαι. ἀπὸ τοῦ δέομαι. οῦμαι. indigeo, rogo, deſidero, careo aliqua re,

conuenio aliquē. Item inuenio, capio. Item dirigo, moderor, ut Ariſtarchus. Item ligo. Etym. Depon. genit.

Δέον. οντος. τὸ. decens. decorum, ut δέον δ᾽ ἐστὶ τὰ δίκαια ποιεῖν. Neceſſarium, ut παρὰ τὸ γινόμενον δέον καὶ φθαρῆναι. Vtile, commodum, εἰς δέον ἐστὶ τοῖς πλείστοις χρῆσθαι. Sciendum quod huiuſmodi participia imperſonaliū uerborum reddi ſæpe nequeunt. Latinè per uerbum ipſum, ſed alia dictione adiuncta, ut δέον cum oportet uel oportuerit, ἀκουσθὲν cum auditum fuiſſet. ὥσπερ δέον, tanquàm oporteat. Ἐς δέον, commodè, ut ἐς δέον ἐγένετο, apud Herodot. commodè ceſſit. Pericles cum eſſet populo rationem expenſę pecunię redditurus, puderetq; palàm titulum inſumptæ pecuniæ proloq. tectè ſignificauit, εἰς τὸ δέον, inquiēs, ἀνήλωσα τοσαῦτα τάλαντα. id eſt, in uſus neceſſarios tantum talentorum inſumpſi. ἐν δέοντι, in tempore, tempeſtiuè. Δέον pro δεόντως quoq; legitur. ut πρέπον pro πρεπόντως, præſertim apud Attic. quorū peculiare eſt, teſte Io. Grāmat. uel Euſt. potius, huiuſcemodi in ως deſinentia aduerbia μεσότητος, ut illi appellant, in ον efferre, ac nomina pro aduerb. uſurpare.

Δέοντα τὸν. indigentē, ligantem, decētem. Item ἑνὸς δέοντα πεντήκοντα ἔτεα, eadē locutio eſt, quæ & Latinis, unde quinquaginta, uel unum de quinquaginta. Δέοντα. τὰ. opportuna.

Δέουσι. ligarunt.

Δεόντως. προσηκόντως, decenter.

Δέος. εος. τὸ. timor. Differt à φόβος. uide Ammon.

Δέπας. αος. τὸ. patera, poculū. παρὰ τὸ δέχω. Ety.

Δέπαστρον. τὸ. poculi genus, Athenæus.

Δεσίφρων. ονος. incōſtans, leuis.

Δέπου. αὐτὶ δὲ. dicitur. Eſt enim που interdum ἀργόν, ut δὴ, δέ, δαί, &c. Bud. Com.

Δέψω. paro ut fullones, κνάπτω. Vnde βυρσοδέψης.

Δέρ᾽α. ἡ. idem, quod δέρη. Etym.

Δεραγχής. έος. ὁ ἡ. iugulum cōprimēs, ut laqueus.

Δέραια. τὰ. ornamenta circa collum.

Δεραίαμβος. ου. ὁ. millus, hoc eſt collare canum coriaceum clauis cōfixum aduerſus luporum impetum.

Δεραιοπέδη. ης. ἡ. laqueus aucuparius, quaſi colli ligamentum dixeris Antipater. Epigram.

Δέρας. ατος. τὸ. pellis ouina.

Δερβιστήρ. ῆρος. pellis, cutis. παρὰ τὸ δέρος. πλεονάζουσι δὲ τὸ β Συρακούσιοι.

Δέργμα. ατος. τὸ. aſpectus, oculorum acies, oculus, uiſus. ἀπὸ τοῦ δέρκειν. Etym.

Δέρη. ης. ἡ. collum, ceruix, διὰ τὸ ἐντεῦθεν ἐκδέρεσθαι. & proprie de quadrupedibus dicitur, im-

proprie uero de hominibus. Etym. differt etiā ab αὐχὴν. Vide Ammonium, ut ſupra δέρη.

Δερκιάζω. reſpicio.

Δερκευνής. έος. ὁ. epithetō leporis, quòd oculis apertis uideatur dormire.

Δέρκη. ἡ. Veneris filia apud Theonem.

Δέρκομαι. uideo, δέρκω.

Δεργμός. ου. ἡ. uiſus.

Δερκύλλω, ſiue δερμύλλω. ſanguinē poto, excorio. Etym.

Δέρκω. μ. ξω. π. χα. aſpicio. uideo. Accuſ.

Δέρμα. ατος. τὸ. pellis, proprie dicitur irrationaliū, παρὰ τὸ δέρω τὸ ἐκδέρω. quanquam etiam cutis hominum dicitur, παρὰ τὸ τὸ δέρμα εἶναι τοῦ σώματος, ὅ ἐστι πλήρωμα. Etym. item crumena, faſciculus, oculus. δέρος, δέρας.

Δερματικόν. τό. uocabatur pecunia quæ ex diuenditis pellibus irrationaliū ſuperat, teſte Lycurgo Rhetore.

Δερμάτινος. ου. ὁ. pelliceus.

Δερμόπτερα. τὰ. Sic uocat Ariſtoteles uolucria, quibus cutis pro pennis eſt, ſicut ueſpertilio, cutipennia uoces licebit.

Δερματοφορεῖν. pellibus amictum eſſe.

Δερματώδης. έος. ὁ. ἡ. cuticularis.

Δερμιδής. ὁ. uermis, ſerpens.

Δερμιστής. ὁ Lyſiæ oratori uermis eſt: Ariſtarcho anguis, proprie crudas pelles deuorans.

Δερμύλλειν. τό. δερκύλλειν. Etym.

Δέρξις. ἡ. uiſio, uiſus, aſpectus. Etym.

Δέρος. εος. τὸ. pellis, κώδιον. ἀπὸ τοῦ δέρας ἰωνικῶς ἢ Δωρικῶς. Etym.

Δέῤῥις. ιος. ἡ. pellis, ueſtimentum denſum. item uelum ex pilis denſum quod in ianuis aulæ appenderetur. Etym. Sagum denſum è pilis contextum.

Δέρτρον. ου. τὸ. à δέρω, ſicut à πλήσσω πλῆκτρον. tympanum, omentum, pellis, roſtrū. Lexicon Rhet. dicit ſignificare ἐπίπλουν, hoc eſt, omentum, alij uero id quod Medicis dicitur ἦτρον, ſumen, Ariſtarchus uero pellem, & omnem cutem quæ ſit ante ipſum hepar. Etym. Hippocr. eſt τοῦ ἐντέρου τὸ λεπτόν, teſte Pſello.

Δέρω. μ. δερῶ. π. κα. excorio, percutio, cædo, uerbero, cædo. Actiu. accuſ.

Δέσιος. ου. ὁ. menſis Iunius apud Macedones, lectio probatior eſt Δαίσιος.

Δεσμεύω. τὸ δεσμῶ. ligo, uincio.

Δεσμή. ῆς. ἡ. faſciculus, uia.

Δέσμιος. ου. ὁ. uinctus, δεσμώτης.

Δεσμός. ου. ὁ. & in plurali δεσμά. τὰ. uinculū, nodus, clauus.

Δεσμόω. μ. ώσω. π. κα. ligo, ἐς εἱρκτὴν εἰσάγω. Actiu. accuſ.

Δεσμωτή-

Δεσμωτήριον.ου.τὸ.carcer.Bud.Com.

Δεσμώτης.ου.ὁ.ligatus, uinctus.& actiuè qui uincit.Item δεσμῶται,cuſtodiæ.Bud.Com.

Δεσμῶτις.ιδος.ἡ.ligata.

Δεσπόζομαι.pareo,obſequor.

Δεσπόζω.μ.ώσω.π.ωκα. dominor.Neut.

Δέσποινα.ης.ἡ.domina, uxor, hera, Accipitur ꝓ Proſerpina.Verg.Hi dominam Ditis thalamo deducere adorti.Cæl.lib.10.cap.17.

Δεσπόσινος.ου.ὁ.filius herilis,δεσπόσυνος.

Δεσποσιοναῦται. liberti qui claſſes conſcēdebant.

Δεσποσύνη.ης.ἡ.&

Δεσπότεια.ας.ἡ.dominium.

Δεσπότειρα.ας.ἡ.δεσπότις.

Δεσπότης.ου.ὁ.herus, dominus. Relatiuum eſt ſerui, κύριος uero liberi. Vide Ammonium in δεσπότης & in κύριος.

Δεσποτικός.ου.ὁ.herilis.Bud.Com.

Δεσπότις.ιδος.ἡ.domina.

Δετή.ης,ἡ.fax,lampas. Verbale ἀπὸ τοῦ δέω, quod eſt ligo. faces enim è ſtuppa & papyro compinguntur atq; colliguntur.

Δέτοι.ἀντὶ τοῦ δέ.Bud.Com.

Δεύας.τῶν.bonos dæmones uocabant Magi.

Δευέω.μ.ήσω.π.ηκα.priuo.Accuſ.

Δευκής.έος.ὁ.&

Δεῦκος.ου.ὁ.dulcis,ſplendidus,ſimilis.

Δεῦκος.εος.τὸ.dulcedo.

Δεύκω curo,φροντίζω.

Δευλόν.τὸ.malum,inutile.

Δεῦμα.ατος.τὸ.rigatio.

Δεύομαι.μ.δεύσομαι.π.δεῦμαι.pro δέομαι,υ interpoſito poëtice.id eſt priuor, indigeo.

Δευρὶ.καὶ

Δεῦρο.age,ἴθι,ἐνταῦθα,ἐλθὲ,ἐκεῖσε,φέρε.huc adſis,uenito.aduerb. hortādi. Bud. Com.Iones teſte Euſt.dicunt nonunquā δῆρο per ῶ ꝓ δεῦ(ρο.

Δεῦρο κἀκεῖσε. ultrò citroq;.

Δεῦρω.idem quod δευρί.

Δεύς.ὁ.ζεύς.Iupiter.

Δευσοποιόν.τὸ.imbutum.

Δευσοποιός.ου.ὁ.tinctor. Δευσοποιὸς ἐπιστήμη dicitur ἡ βεβαία καὶ ἔμμονος, quia δευσοποιὸς βαφὴ ἡ δυσέκπλυτος λέγεται.Sic Cic. de Orat. Sit enim mihi tinctus literis, audierit aliquid, legerit, iſta ipſa præcepta acceperit. Δευσοποιὸς δόξα,pertinax opinio.apud Platon.quaſi ineluibilis.Bud.Com.

Δεύτατος.ου.ὁ.ſecundus,ultimus.

Δεῦτε.huc agite.Hortantis aduerb.

Δευτεραγωνιστεῖν. ſecundas partes ferre.Sumptū à gladiatoribus. Nā par illud gladiatorū quod progreditur prioribus duobus defatigatis,propriè δευτεραγωνιστεῖν dicitur.Bud.Com.

Δευτεραγωνιστής.οῦ.ὁ.qui ſecundas parteis agit, uel alteri ſubſeruit,ſcænicus,qui ſecundas partes fabulæ agit.Bud.ibidem.

Δευτεραῖος.ου.ὁ. ſecundarius, id eſt ſecundo die aliquid faciens.

Δευτερεῖα.τά. ſecundas partes.Sic Cic. lib.3. De Orat. Huic primas dediſſe Demoſthenes dicitur, cum rogaretur quid in dicendo eſſet primum huic ſecundas,huic tertias.Bud.Com.

Δευτερεῖον.ου.ſecundum præmium.

Δευτερεύω.μ.εύσω.π.ευκα.ſum ſecundus.

Δευτεριάζειν.iterare.

Δευτερίας.genus uini, quod uigorem ſuum perdidit & uapeſcit,ὁ μετὰ τὸ ὕδωρ ἐπιχεθῆναι εἰς τὰ στέμφυλα οἶνος. Latinis lorum.

Δευτέριος.ου.ὁ.ſecundarius.

Δευτερόβολος.ου.ὁ.dicitur de equo mediæ ætatis.

Δεύτερον.iterum.ἐπὶ δεύτερον,ſecunda uice.

Δευτερονόμος.ſecunda lex,aut poſterior lex.

Δευτερόποτμος.ita dicebatur, cui iam quaſi mortuo iuſta celebrabātur, & qui deinde præter omnium opinionem ſaluus rediret, ut ex bello uel peregrinatione.

Δευτερόπρωτος.ου.ὁ.ſecundo primus.Sicut ſabbatum δευτερόπρωτον uocabant, quòd feſtum aliquod ſequeretur. Eraſm. in Luc.cap.6.

Δεύτερος.ου.ὁ. ſecundus. Lucian. ἅμα δεύτερον ἄρξας ἑρμωνος. Si me minoris ducis Hermone.

Δεύτερος πλοῦς.prouerbialiter uocatur nauigatio quæ remigio obitur, uel cum remigio nauis impellitur,id eſt,ſecundarius uentus, tāquam πρῶτος ſit quæ ſecūdo uēto inſtituitur.Eu.Il.ν.

Δευτερότοκος.ου.ἡ. quæ bis peperit.

Δευτέρως.ſecundario & per accidens,ſiue nō primaria ratione. Galen. κατὰ συμβεβηκὸς, διὰ μέσου τινός,& οὐ πρώτως pro eodem accipit lib.3.κατ᾽ ἰητρεῖον.

Δευτερώσεις.traditiones hominum.Hierony.

Δεύω.μ.δεύσω.π.δευκα. priuo, irrigo, madefacio, effundo,oblino.Actiu.

Δέφομαι.excorio, aut uello pudenda, maſturbo, apud Ariſtophan.Ranis. Δέφειν. V. Suid.

Δεχαμματοί.οἱ.decem habentes maculas.

Δεχήμερος.ου.decem dies durans.Thucyd. δεχημέρους σπονδάς.

Δέχομαι.μ.ξομαι.π.γμαι. μέσ. ἀόρ.α. ἐδεξάμην. ſuſcipio,capio,admitto,cōſentio,excipio, probo. Vide λαβεῖν in Ammonio. differt enim à δέξασθαι.

Δέψα.corium.

Δεψέω.μ.ήσω.π.ηκα.coquo,mollio, tingo, ſubigo,& depſere Latinis receptum eſt.Accuſ.

Δέω.μ.δήσω,uel δέσω·ligo,uincio,opus habeo abſum. Genit. metuo. unde fit δέος, id eſt, timor,

mor; deceo, unde δέει & per craſin δεῖ, decebat, ſupplico, unde δέησις Ety. autor adnotat.

ΔΗ. ſanè, iam, etiam. Vnde δὴ καὶ, & uero, & quoq;. interdum penè è cõtrario eſt παραγραφικὸν, ut cum ſignificat duntaxat, de mum. Eſt etiã παραπληρωματικὸν, ut in νῦν δὴ apud Platon. Interdũ eſt μεταβατικὸν, & ſignificat porrò. Plato in Timęo, τὸν δὲ δὴ νόμον ἡμῖν ἐφεξῆς περαίνει. Tu autem perge porrò Sic οὐδὲ δὴ, nec uero. Item φέρε δὴ, οἷον δὴ, ἴθι δὴ. Aliquando, igitur, proinde. Iſocrat. ἐκ δὴ τούτων ῥᾴδιον καταδεῖν. Aliquando multo magis, ut ἄπτου. Eſt etiam repetentis, ut inquam. δὴ γὰρ, iam enim. δήγε, utiq;. δῆδε κακεῖσε, hucatq; illuc. Bud. Com.

Δῆγμα. ατος. τὸ. κοὰ

Δηγμός. οῦ. ὁ. morſus.

Δηεῖν. bellare, occidere.　(δῆος.

Δήεις. inuenies, ſcro diſces. Epigrã. γραψάμενος

Δῆθα. ἐκ τοῦ δηλῶ γίνεται. Ety. diu. Itẽ δῆθα uel δηθάκις, ſæpius. τί δῆθα; Quid igitur? Ariſtoph.

Δηθαγόρος. loquax.

Δηθαίωνες. οἱ. longæui.

Δῆθεν. quaſi, cum ueri ſimilitudinem duntaxat fingimus, tanquam, uidelicet.

Δηθύνω. moror, tardo.

Δηϊάνειρα. Herculis uxor. ἀπὸ τοῦ δηΐου & ἀνήρ, quaſi uirago.

Δηϊάω. μ. άσω. π. ακα. ſcindo, comburo, populor agros. Accuſ. iung.

Δηΐζω. μ. ίσω. π. ικα. populor, uaſto.

Δήϊος. ου. ὁ. hoſtis, hoſtilis, bellicoſus, inimicus, fortis. Item ignitus, uſtiuus. παρὰ τὸ δαΐω, τὸ κόπτω, ἢ τὸ καίω. Etym.

Δηϊοτής. ῆτος. ἡ. pugna.

Δηϊόω. μ. ώσω. π. ωκα. populor, uaſto, debello, depopulor, ueluti cum ſegetes aut ſyluæ flagrant incendio, hoſtiliter occido. Iota aliquãdo ſubſcribitur uel abijcitur.

Δηΐς. ἡ. pugna.

Δηΐων. hoſticus. ἀπὸ τοῦ δηΐου. Etym.

Δήκτης. ου. ὁ. mordax.

Δηκτικοί. οἱ. mordaces.

Δήκω. μ. ήξω. π. ηχα. mordeo, δάκνω, λυπῶ. Accuſ.

Δηλαδή. uidelicet.

Δηλαίνω. lædo, βλάπτω.

Δηλαϊστός. miſer.

Δηλαυγῶς. pro palàm.

Δηλεῖσθαι. uelle, deliberare.

Δηλέω. μ. ήσω. π. ηκα. noceo, lædo. παρὰ τὸ δηλεῖς τὴν μάχην. ἢ παρὰ τὸ κῆλα τὰ βέλη, τροπῇ τοῦ κ. εἰς δ. χέων. Etym. accuſ.

Δηλή. uoluntas, conſilium.

Δήλημα. ατος. τὸ. nocumentum, uenenum.

Δηλήμων. ονος. ὁ. peſſimus, nocuus, λυμαντής.

Δήλησις. ἡ. damnum, ſeditio, ira, contumelia.

Δηλητήρ. ῆρος. ὁ. fructuũ uaſtator. Epigr. lib. 1.

Δηλητήριον. ου. τό. uenenum, herba mortifera. Herod. adiectiuè poſuit.

Δήλια. τά. feſta Apollinis in Delo. Vide in Chil. Eraſm. Pythia & Celia.

Δηλιάς. nauis nomen, & Ceres.

Δηλιασταί. qui Delum proficiſcuntur oraculi cõſulendi gratia.

Δηλία. ας. ἡ. oppidum Cariæ.

Διλιάς. άδος. ἡ. nauis qua in Delum nauigabant Theori. unde & Δηλιασταί.

Διλιεύς. έος. ὁ. nomen gentile.

Δήλιον. ου. τό. urbs Bœotiæ in Tanagra.

Δήλιος. Apollo. à Delo inſula & Δήλιοι, affines, qui duas ſorores duxerunt.

Δηλονότι. uidelicet, omnino, πάνυ. Etym.

Δῆλον. τό. templum Apollinis,

Δῆλος. ου. ὁ. manifeſtus, φανερός. παρὰ τὸ δέω τὸ εὑρίσκω ἢ παρὰ τὸ δαλός, τροπῇ τοῦ α, καὶ ἀναδόσει τοῦ τόνου. Etym.

Δῆλος. ου. ἡ. inſula Delos ſic dicta, quod mari immerſam & abſconditam Iupiter conſpicuã reddiderit, uide Etym.

Δηλοποιῶ. declaro.

Δηλόω. μ. ώσω. π. ωκα. manifeſto, declaro, ſignifico, explico, præ me fero, notum facio. Δηλοῖ, argumento eſt. Accuſ. iung.

Δήλωμα. ατος. κοὰ

Δήλωσις. εως ἡ declaratio, decretum.

Δήλως palàm, ἀπαρακαλύπτως.

Δηλωτικός. οῦ. ὁ. declaratiuus.

Δῆμα. uinculum.

Δημαγωγέω. μ. ήσω. π. ηκα. populum duco, beneuolentia rego, factionem facio, demulceo homines, multitudinis gratiam emereor, gratiam allicio. Δημαγωγοῦντες Ἀθήνησι, qui Athenienſem remp. adminiſtrabãt. Eraſ. ex Athenæo.

Δημαγωγία. ας. ἡ. concio, adminiſtratio reipub. Item beneuolentiæ captatio, dum blandis uerbis populi gratiam emereri conamur.

Δημαγωγός. οῦ. ὁ. adminiſtrator reipub. concionator. quod autem eſt κόλαξ in tyrannide, hoc eſt δημαγωγὸς in democratia turbulẽta. Bud. Cõ.

Δημάδης. ὁ. ἀντὶ τοῦ Δημεάδης. (& Annot. Demeæ filius, uel nepos. patronymicum.

Δημαρέτειον νόμισμα. numiſma à Gelone Aeragãtinorum tyranno ex Demaretę uxoris mundo muliebri cuſum apud Syculos.

Δημάρατος. ὁ. Demaratus, quaſi populi magna expectatione & uotis natus. Euſt. Iliad. ρ.

Δημαρχία. ας. ἡ. tribunat⁹ plebis, ὅτι δῆμος ἄρχει.

Δημαρχικός. οῦ. ὁ. tribunitius.

73 A.

Δήμαρχος

Δήμαρχος. ου. ὁ. tribunus plebis, populi præſes, & qui per regionẽ cenſus & facultates populi deſcribebat ad ſoluenda publica debita. Etym. Ariſtoph. interp. appellat eoſdem ναυκλάρους δήμαρχοι, inquit, ſcribebant in diarijs eorum nomina qui reipub. aliquid debebant, libellos itẽ lexiarchicos penes ſe ſeruabãt, populũq; ad leges accipiendas conuocabant. Pollux tamẽ ναυκλάρους alios ab his fuiſſe dicit, quem cõſule & (Harpocr.

Δημαρχῶν. idem.

Δημόδαστης. ου. ὁ popularis, amans populi.

Δημοδασία. ἡ. popularitas.

Δημόδυσία. proſcriptio, apud Plutarch.

Δημόδυσις. ιος. ἡ. publicatio.

Δημεύω. μ. εύσω. π. δυκα. alicuius bona publico, bonis mulcto. Etym. Accuſ. iung.

Δημεχθηλος. ὁ. plebi inuiſus.

Δημηγορέω. μ. ήσω. π. ηκα. concionor.

Δημηγορία. ας ἡ. concio.

Δημηγορική. ῆς. ἡ. deliberatiua.

Δημηγορικός. οῦ. ὁ. concionatiuus.

Δημηγορικόν. οῦ. deliberatiuum genus.

Δημηγόρος. ου. ὁ. concionator.

Δημηγοροῦντες. οἱ principes populi.

Δημήτηρ. τρος. ὁ. &

Δήμητρα. ας. ἡ. Ceres quaſi γῆ μήτηρ. Δήμητρος ἐλευσινίας, hymnus eſt apud Orpheum. Δήμητερ uocatiuus eſt nominis: δάματερ autem uidetur aduerbium admirantis. Am. (Cereus.

Δημήτριον. ου. τὸ Cereale. Inde Δημήτρια Cerealia,

Δημήτρια. τὰ ludi Athenis in gratiam Demetrij Poliorcetę, ut ἀλαζόνος inſtituti, qui quoties ac titabantur in proſcœnio Demetrij nomen inſcribi ſolebant.

Δημητριάς, άδος. ἡ. triceſimus mẽſis apud Athenienſes, dictus aliquando fuit à Demetrio Macedone, ut ſcribit Polemon.

Δημητριακός. οῦ. ὁ. cerealis.

Δημήτριοι καρποί. dicuntur frumenta, & legumina, quaſi cerealia.

Δήμια. ων. τὰ res à populo donatæ.

Δημίζω. popularẽ aurã capto, decipio, Ariſtoph.

Δημιοπρασία. auctio, onis.

Δημιόπρατης. auctionator, Plutar. in uita Craſſi, παραβαλλομένη πρὸς τὰ σύλλα δημιόπρατα καὶ τὰς περὶ τὸ πῦρ ἐργολαβίας ἐπιεικεστέρα φανεῖται.

Δήμιος. ου. ὁ. proprie ſignificat popularem, ſed accipitur ſubſtãtiuè pro miniſtro publico, ut ſunt lictores, carnifices, & quæſtionum pręſides, dictus quaſi ζήμιος. Vide Ammonium.

Δημιουργεῖον. τὸ. officina, ἐργαστήριον.

Δημιουργέω. μ. ήσω. π. ηκα. creo, compono, impero, ſuperſum alicui rei, procreo uertit Gaza.

Δημιουργικῶς. fabriliter, Ariſtoph.

Δημιούργημα. ατος. τὸ. opificium.

Δημιουργία. ας. ἡ. inſtitutio.

Δημιουργός. οῦ. ὁ. artifex, τὰ δημόσια ἐργαζόμενος, opifex, creator, princeps reipub. Atticè qui ex publico ſtipẽ facit, ſic Hom. capit. Doricè uero qui plebi præeſt. item Architectus & figulinã exercens. Item δημιουργός. ἡ. mulier in nuptijs dulciariorũ bellariorũq; apparatrix, quæq; ſpõ ſum lauabat, & in nuptijs ſacra parabat.

Δημιουργὸς γυνή, apud Athenæũ expoſititia fœmina & proſtituta.

Δημιουργοῦσα. ας. ἡ. concionatrix.

Δημιοῦν. populum gubernans.

Δημοβόρος. ου. ὁ. uorator rerum populi. Epitheton principium apud Homerum.

Δημογέρων. οὗτος ὁ. ſenior & honoratior in populo apđ. Hom. q in populo dignitate antecellit.

Δημοθοινία. ας. ἡ. epulũ publicum, teſte Polluce.

Δημοκηδής. έος. ὁ. qui populum reueretur & colit officiosè, popularis, Strab. li. 14. publicola, hoc eſt δῆμον σεβόμενος. Plutar. in uita publicolæ. ὥστε ποπλικόλαν ὠνόμασαν αὐτὸν ὁ δῆμος καὶ ἀνηγόρευσαν, σημαίνει δὲ τὸν νομα δημοκηδῆ.

Δημόκοινος. ου. ὁ. idem quod δήμιος, & δημόσιος, miniſter publicus, lictor, tortor, carnifex, quæſtionarius, quæſtionum præſes, prætor. Etym. Vide δήμιος in Ammonio.

Δημοκόλαξ. κος. ὁ. adulator populi.

Δημόκομπος. iactator garrulus, σωμύλος, δημηγόρος, qui populo placet.

Δημοκοπία. popularitas, quæ etiã ὀχλοκοπία uocatur, popularis ſeditio, Bud. Com. Item ambitus, fit enim dum elargitis pecunijs beneuolentiam nobis demereri ſtudemus.

Δημόκοπος. ου. ὁ. popularis labor. Et δημοκόποι idem quod δημαγωγοί, niſi quod δημοκόποι legibus agrarijs, & muneribꝰ gladiatorijs & ſpectaculis multitudini lenocinari & obrepere ſolent, aut epulum ſæpe præbendo, δημαγωγοί uerò concionibus.

Δημοκοπῶ. exhaurio populum. Item gratiam populi emereor. Bud. ibidem.

Δημοκρατία. ας. ἡ. principatus populi.

Δημοκρατικός. οῦ. ὁ. qui fouet principatum popularem, populari inſtituto uiuens, qui dignitatem in libertate conſtituit.

Δημοκρατοῦμαι uiuo in democratia.

Δημολάλητος. ὁ. peruulgatus, celebris, famigeratus populo. Etym.

Δημονεστέρον. turpius, indecentius, διὰ τὸ ἐν ὄψει πάντων γινόμενον.

Δημοπίθηκος. qui fraude agit cum populo. Eraſ. prouerb. Simia barbata.

Δημοποιητοὶ, uel δημοποίητοι. οἱ. qui cōmuni cōſenſu ad rempub. admiſſi ſunt, alieni, & ſuffragio populi urbe donati, Plutarch. in Solo. Harpocrat. legit δημοποιηταὶ qui quo pacto à populo ciues fierent, docet Demoſth. in oratione κατὰ νεαίρας.

Δῆμος. ου. ὁ. populus, tribus, multitudo, turba, pe nanflectitur. παρὰ τὸ δέω τὸ δεσμεύω, ὁ συνδεδεμένος ὄχλος. ἢ παρὰ τὸ δέμας, οἷον τὸ σῶμα τῶν ἀρχῶν. Etym.

Δῆμος. ἡ. mereretrix proſtituta, & cōmunis populo ab Archilocho dicitur. Euſt. Ilia. ψ.

Δημὸς. οῦ. ὁ. oxytonum. pinguedo, λίπος. παρὰ τὸ καίω. εὐέξαπτον γὰρ τὸ λίπος, ſignificat & δημότην, plebeium, popularem. Etym.

Δημοσίᾳ. publicè.

Δημόσια. τά. reſpublica, & negotia ad Rempub. pertinentia.

Δημοσιακόν. τό. publicum.

Δημοσιεύω. μ. εύσω. π. ευκα. δωρεὰν ἐργάζομαι. publicus ſum. Ariſtophan. Acharn.

Δημόσιον. ου. τό. ærarium, fiſcus.

Δημόσιον ἔδαφος. ſolum publicum.

Δημόσιος. ου. ὁ. publicus, δήμιος, lictor, tortor.

Δημοσιόω. μ. ώσω. π. ωκα. publico. Accuſ.

Δημοσιώνης. ὁ. uilis, plebeius, quaſi è populari fece emptus.

Δημοσιώνιον. ου. τό. prouentus publicus.

Δημοστροφεῖν. in populo uerſari.

Δημοτελής. έος. ὁ. ἡ. perfectus, manifeſtus, ex populo.

Δημοτεύεσθαι. agere cum populo aliquo, & quæſtum ab eo facere.

Δημότης. ου. ὁ. contribulis, plebeius, popularis. Accipitur pro populo apud Herodot.

Δημοτικός. οῦ. ὁ. plebeius, affabilis in populo, publicola.

Δημοῦσθαι. ludere, lætari.

Δημοχαριστής. οῦ. ὁ. qui popularem auram captat, popularis, populo gratus.

Δημοφάλιον. τό. alienum, exoticum. ἑτεροῖον.

Δημώδης. ludicrus, uulgaris, inhoneſtus.

Δημωφελής. έος. ὁ. ἡ. plebi utilis, reipublicæ ſtudioſus. & uerbum δημωφελεῖν.

Δήν. poëtice. diu, ἐπὶ πολύ.

Δηναιός. ου. ὁ. longæuus. Et δηναιά, ἀρχαῖα, καὶ ἀφορᾶ δ' ἐν δ' ὀρα, παλαιά.

Δηνάριον. ου. τό. denarius.

Δῆνος. εος. τό. conſilium, βούλευμα. παρὰ τὸ δὴν ἐπὶ πολὺν χρόνον. χρόνου γὰρ χρεία τοῖς ὀρθὰ βουλευομένοις.

Δηξικός. ὁ. uermis lignorum.

Δηξίθυμος. moleleſtus, doloroſus.

Δῆξις. ιος. ἡ. morſus.

Δηόω. uide δηϊῶ, & δῃόω.

Δῆπου. utiq;, certè, profectò, nimirum. Eſt & ἐρωτηματικόν. nempe, nunquid. Bud. Com.

Δήπουθεν. utiq;, uidelicet, nimirum.

Δῆρις. ιος. ἡ. pugna. δειρὴ uerò collum.

Δηρίσασθαι. pugnare.

Δηρίνομαι. contendo.

Δηρίζω, uel δηρίττω. rixor, φιλονεικέω.

Δῆρις. ιος. ἡ. contentio. ἀπὸ τοῦ δαίρω, τὸ τύπτω.

Δηρόν. diu, διὰ μακρὸς, ἐπὶ πολύ.

Δηρὸς. οῦ. ὁ. diutinus.

Δῆσαι. alligare, ῥίψαι, βασανίσαι τὸ ὑπὲρ δεσμωτηρίῳ, δεσμεῦσαι. Plutarch. δῆσαι λέγουσι πάλαι μὲν λιγαίρει. νῦν δὲ ἀλλιγαίρει καλοῦσι.

Δησημερία. ἡ. offenſio. Malim per ypſilon in prima, ut infrà.

Δῆτα. certè, ſic, uidelicet, omnino. Etym.

Δητός. poſterior.

Δηῶ. inuenio. παρὰ τὸ δέω τὸ εὑρίσκω. Etym.

Δηώ. όος. ἡ. Ceres. παρὰ τὸ δήω τὸ εὑρίσκω. ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ κόπτω. καὶ γὰρ ἡ Δηὼ γῆ ἐστιν, ἡ δὲ γῆ διακόπτεται τὸ ὑπὲρ ἀροτριᾶσθαι. ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω, ὅτι μετὰ λαμπάδων ἐζήτει τὴν θυγατέρα. τινὲς δέ φασιν, ὡς λέγει ὁ τεχνικὸς, ὅτι ὑποκορισικόν ἐστιν ἀπὸ τοῦ Δημήτηρ. uide. Etym.

Δηῶν. populans, uaſtans.

Δία. τόν. paroxytonum. Iouem, accuſatiuus eſt ἀπὸ τοῦ Ζεύς. Eſt etiam nomen ciuitatis in Creta, quæ poſtea νάξος dicta fuit. nam Iupiter in ea educatus fertur. Etym.

Διά. oxytonum, prępoſitio cum genitiuo Per ſignificat, ut διὰ τοῦ ταῦτα ἂν ἄμεινον γίγνοιτο. cum accuſatiuo uero Propter, & eſt nota cauſę, ut διὰ σὲ ταῦτα γράφω. Quanquam & hoc ſignificato cum genit. reperiatur, ut tradit interpres Ariſtophanis. In compoſitione Dis ſignificat, hoc eſt ſeparationem. Item & emphaſim maiorem. Διὰ αὐτὸ, idcirco. Δι' ἐμέγε, quãtum in me eſt. Διὰ δορατων μάχεσθαι, eminus pugnare. Διὰ πλειόνων, multis. Διὰ βραχιόνων, paucis. Διὰ μακροῦ, & διὰ πολλοῦ, non ſubinde, aut idẽtidem, ſed longo interuallo, quod etiam διὰ χρόνου dicitur. Δι' ὅλην, quo circa. Διὰ παντὸς, ſemper. Διὰ πασῶν, quod eſt in dupla ratione, ex omnibus. Διὰ πέντε, quod eſt in ſeſquialtera ratione. Διὰ βίου, per totam uitam. Διὰ τιμῆς ἄγειν, τὸ ἄγειν ἐν τιμῇ, in honore habere, honorare. Δι' αἰδοῦς ἄγειν, uenerari, ueneratione dignari. Διὰ μνήμης ἄγειν, memoriam alicuius ſcriptis mandare, & monumentis, διὰ φόβον ποιεῖν τι, metu inductum facere, uel propter metum. διὰ θυμὸν ira incitatum, Διὰ τρίτης, tertio die, Gal. Bud. Com.

Διαβαδίζω. pertranſeo.

Διαβάθρα.ας.ἡ. ſcala nautica, & calceamentum muliebre.

Διαβαίνω. tranſeo, propriè flumen traijcio. Item occupo, expeditionem facio.

Διαβάλλομαι. decipio, ἐξαπατῶ, παραλογίζομαι. Διαβάλλομαι τοῖς κύβοις πρὸς πέτρον, Ludo teſſeris cum Petro. Plutar. τὰς ἐμπορείας διαβέβλησθε, In negociatione arguimini. Philoſtr. in Herod. πρὸς τὴν ἀποικίαν διεβέβλητο, coloniã detrectabat. Διεβέβλητο πρὸς τὸν πάριν, arguebat Paridem. Διαβάλλεται περὶ τὰ χρήματα, calumniam ſubit circa pecuniam.

Διαβάλλω. criminor, accuſo, infamo, calumnior defero, traduco, ſiue infamem reddo, calumnijs premo. Accipitur etiam pro διαπεράω, hoc eſt traijcio, uel appello. Accuſ. iung.

Διαβαλόντες.οἱ. hoſtes.

Διαβαπταίνω. reſpecto, circunſpecto.

Διαβασιλίζεσθαι. regnum ſibi uendicare.

Διάβασις.ιος.ἡ. tranſitus, pons, traiectio. Thucyd. ποταμὸν τὰς διαβάσεις.

Διαβάσκω. circumeo.

Διαβατήρια.ων.τὰ. ſacrificia quæ pro tranſitu fiunt. Plutarchus in Lucul. ἔθυσε τῷ Εὐφράτῃ διαβατήρια, id eſt pro trãſitu ſacrificauit, item trãſuectionis pretiũ ſiue nauliũ. Dicitur eadẽ forma qua νικητήρια, & χαριστήρια, & ſimilia.

Διαβάτης.ου.ὁ. traiector.

Διαβατός.οῦ.ὁ. qui traijci poteſt, meabilis.

Διαβεβαιοῦμαι. paſſiuè. affirmo. Phalaris. ταῦτα φασὶ τὴν μητέρα σου καὶ τὴν γυναῖκα πρὸς πολλοὺς τῶν σικελιωτῶν διαβεβαιοῦσθαι. Bud. Com.

Διαβεβηκότες.οἱ. qui tibias uehementer diductas habent, uarici Plutarcho.

Διαβεβλημένος.ὁ. infeſtus, ſuſpectus, condemnatus, calumniæ obnoxius, eluſus, qui inſimulatur Cic. interp. in Rhetoricis, & quæ τὰ διαβεβλημένα Ariſtot. ab eodem uocantur illa quorum inſimulantur.

Διαβησείω. cupio tranſire.

Διαβήτης.ου.ὁ. circinus. Eſt & renum affectio, maximam ſitim inducens, βαρεῖα τῶν πινομένων διέξοδος, inquit Aegineta: quaſi dicas tranſitus ἀπὸ τοῦ διαβαίνειν. Quidam urinæ profluuium uocant, alij διψακόν.

Διαβιβάζω.μ.άσω.π.ακα. traijcio, traduco. Accuſ. iung.

Διαβιβρώσκομαι. peredor.

Διαβιοῦν. uitam degere, uitam producere.

Διαβίτης.ου.ὁ. inſtrumentum quo circulus ducitur, λ literę figura.

Διαβλαστάνω. germino.

Διαβλέπω. perſpicio.

Διαβληθείς.έντος.ὁ.ἡ. delatus.

Διαβοᾶν. diuulgare, rumorem paſſim diſſeminare, celebrare, cum clamore indicare.

Διαβοᾶσθαι. celebrari, celebris haberi.

Διαβοηθείς.έντος.ὁ. fama decantatus, Ioſeph. lib. 7. πόλει διαβοηθείσῃ, Vrbi famoſiſſimæ.

Διαβόητος.ου.ὁ.ἡ. celebris, inſignis, nobilis, diuulgatus, clarus uirtute, ἐπ᾽ ἀρετῇ πολυθρύλλητος. Sed apud Lucia. in Pſeud. in malam quoq; partẽ legitur, αὐτίκα μάλα τῶν ἐπὶ κακίᾳ διαβοήτων ἀκρότατος ἀπετελέσθη. Vide Ammonium qui hanc dictionem accipit in bonam partem, περιβόητος aũt & ἐπιβόητος in malam.

Διαβουκολεῖν. fallere, id eſt mitigare, lenire, βουκολεῖν.

Διαβολή.ῆς.ἡ.&

Διαβολία.ἡ. calumnia, ſuſpicio, indignatio, ignominia, crimen, delatio. Item pila, baliſta. Diabole apud Iul. Rufinianũ inter figuras elocutiõis eſt criminatio & quaſi denũciatio eorũ quę futura ſunt Terentius. Videre uideor iam illum diẽ, quo hinc egens profugiet aliquò militatũ.

Διάβολος.ου.ὁ. calumniator, deceptor, diabolus. Etym.

Διαβούλιον.ου.τὸ. conſilium. Item malum conſilium, erratum ex abſurdis cogitationibus, ex ineptis ratiocinationibus. Etym.

Διαβούλομαι. perſuadeo.

Διάβουλος. dubius, uel conſilij duplicis.

Διαβρέχω τὸ ἱμάτιον. humecto.

Διαβρίθω. grauo.

Διάβροχος.ου.ὁ.ἡ. madidus, ebrius.

Διάβρωσις. eſt quando parte aliqua exeſa ſanguis expuitur. uide Celſum.

Διαβυνέομαι. traijcio, transfigo.

Διαβύομαι. tranſeo.

Διαγανακτέω. ægrè fero.

Διάγγελος.ὁ. domeſticus, ſiue priuatus nuncius, qui exteris domi acta factáq; omnia prodit, apud Thucydidem.

Διαγγέλλω. τὸ ἀπαγγέλλω, renuncio, manifeſto. Bud. Com.

Διαγείρω. excito, inuito.

Διαγελώμενος.ου.ὁ. deriſus.

Διαγενής.έος.ὁ.ἡ. εὐγενής. generoſus, nobilis. malim διογενής.

Διαγίνομαι. perſeuero, fio cũ longinquitate temporis, uitam produco, permaneo. Bud. Com.

Διαγινώσκω. cognoſco, dignoſco, diſcerno, inquiro. Item διαγινώσκειν, ſtatuere. id eſt pro poteſtate iudicare & ius dicere, ut iudex in poteſtate, deliberare. Bud. Com.

Διαγκυλόομαι. inuoluo. conuolutum iaculor. Lucian. κεραυνὸν διηγκυλημένος. & διηγκυλισμένους τοὺς ἀκοντιστάς, apud Xenophon. & alibi apud eundem παρήγγελλε πᾶσι τοῖς πελτασταῖς διηγκυλισμένους εἶναι, τοὺς ἐξόντας ἐπὶ βο-

ἐπὶ βεβλῆσθαι ὑπάταις κυρίαις.
Διαγκωνίζω. cubito innitor.
Διαγκωνισμὸς. cubiti inniſus.
Διαγλαίνειν. faſcinare, uiolare.
Διαγλάπτω.μ.ψω.π.αφα. deſigno, ſculpo, διαγλύφω, διασκαλεύω. Accuſ.
Διαγνοέω. agnoſco, διαγινώσκω, διακρίνω.
Διαγνωρίζω. notifico, notum facio, indico, aperio, diuulgo.
Διαγνώμη.ης.ἡ. διάγνωσις. diſcretio.
Διαγνώμων.ονος.ὁ. arbiter, diſceptator, cognitor.
Διάγνωσις.ιος.ἡ. iudicium.
Διαγνωστικὸς.οῦ.ὁ. diſcernendi potens.
Διαγογγύζω. obmurmuro.
Διαγόνατος.ου.ὁ. duplici geniculorum nodo cinctus.
Διαγορεύω publico, dico, cõcionor, iubeo, ueto. Διαῤῥήδην διαγορεύειν, nominatim excipere, nominatim cauere, ſignificat etiã uaria in medium produco, & minime circa eadem uerſor Idæo. ἡμέρα διηγορευμένη. dies cõſtitutus, hoc eſt τεταγμένη, διωρισμένη. συγκεκροτημένη, συγκειμένη. διαγορεύειν etiam opponitur τῷ συναγορεύειν, ut διαφέρομαι τῷ συμφέρομαι. Bud. Com.
Διάγραμμα.ατος.τό. titulus, inſcriptio libri. Item ſententia, decretum, formula, imperium, edictum. Significatur etiam hoc nomine aliquando geometria deſignata, ſiue quadrangularis, ſiue triangularis, deſcripta tabella, ſiue forma in ſcientijs demonſtratiuis, quæ elementis conſtant, quales apud Euclidem extãt. Vnde à Plutarcho διαγράμματα χαλδαϊκὰ quodam loco dicta ſunt. quæ προγνωστικὰ uulgo uocantur. Eſt etiã διάγραμμα perſcriptio & breuiarium, qualia ſunt, quæ ad collationes publicas fiunt, cum ex cenſu εἰσφοραὶ deſcribuntur, ut author eſt Suid. Scripturam etiam aliquando Cicero uocat, hoc eſt rationem mancipum, id eſt eorum, qui portoria aut paſcua publica, aut decumas quæſtus ſui cauſa redimebant. Cæl. lib. 10. cap. 20. & Bud. Com.
Διαγραμμισμός.οῦ.ὁ. ſpecies ludi teſſerarij in quo adhibebãtur nigri & albi calculi. Cæl. lib. 11. ca. 27.
Διάγραπτος δίκη. interlita lis & inducta, τὸ ἐξεωσμένον ἔγκλημα. Bud. Com.
Διαγραφεύς. qui cenſu conſcribendo præfectus eſt, ὁ καθισάμενος ἐν ταῖς συμμορίαις ὑπὸ τῶν διακρῖναι πόσον ἕκαστος εἰσενεγκεῖν ὀφείλει. Cæl. lib. 10. cap. 20.
Διαγραφὴ.ῆς.ἡ. deſcriptio, antiquatio & peremptio rei cœptæ, uel iam peractæ, conuentio, pactum. Bud. Com. διαγραφὴ, inquit Harpocr. ἡ διατύπωσις τῶν πιπρασκομένων μετάλλων, διαλῦσα διαγραμμάτων ἀπὸ ποίας ἀρχῆς, μέχρι πόσου πιπράσκεται πέρατος.
Διαγράφωμαι. &
Διαγράφω. deſcribo, delinio, Plato. Item cẽſeo. Item do nomen, profiteor. Item accuſo, diem dico. Item prohibeo, noto, non adſcribo, expungo, ἀκυρῶ, hoc eſt abrogo, antiquo, aboleo, induco, circunduco. Etym. Vnde & accuſator διαγράψασθαι τὴν κατηγορίαν dicitur, ὅτι οὐκ ἐπέξεισι, quando non inſtat accuſatio ni inſtitutæ, quod re integra olim licebat, hoc eſt, πρὶν εἰσελθεῖν. Ἀναιρεῖν τὸ ἔγκλημα, pro eodem dicitur, ἡ διαγεγραμμένη δίκη, ἢ ἀνηρημένη δίωξις, hoc eſt interlita lis & inducta. Aliquando ponitur pro conſcribere, id eſt καταλέγειν. deligere, delectũ habere, ut διαγράφειν τοὺς στρατιώτας, καὶ διαλέγειν τοὺς ὑπηκόους. Significat & diſtribuere, & diplomatibus publicis largiri, & diuidere. Plutarch. καὶ λεγόμενος μὲν διέγραψε χώρας τῶν αἰχμαλώτων Bud. in Annot. & Com.
Διαγέγραπταί μοι apud Ariſtoph. pro ἀπήλειπταί μοι, ἠφάνισαι, ἀνήρηται.
Διαγριαίνω. irrito, exaſpero.
Διαγριαινόμενος.ου.ὁ. efferatus.
Διαγρυπνέω. peruigilo.
Διάγω. dego, διάξω. Demoſt. ἐν εὐδαιμονίᾳ διάξειν. διάγω pro διεξάγω. Philoſtrat. διῆγε τὰς βασιλείους φροντίδας. Item pro ἀφιστῶ apud eundem, ſignificat tardare, & immorari Thucyd. & διαβιβάζω. Dicitur & διάγομαι uoce paſſiua. Itẽ traijcio, traduco, deduco, adduco. Syneſ. ἂν ὑπὸ σε διάγῃ τὸν αὐτὸν ὡς σε. Si quis ad te eum adduxerit, facito ne hoc nos lateat. Ita διάγω τὴν στρατιὰν, id eſt tranſmitto, διαβιβάζω. Item abduco, dirimo, remoror, detineo, ut διάγω σῖτον. id eſt ἀφιστῶ. Item ἐξαπατῶ, ſeduco, produco. Bud. Com. Epicurus ſalutationem epiſtolis ſuis præponebat, εὖ διάγειν. Laërtius in Platone.
Διαγωγὴ.ῆς.ἡ. ſtatio. Herod. lib. 4. νύκτωρ διὰ τὸ πυρὸς ἐς ἀσφαλεῖς διαγωγὰς τὰς ναῦς χειραγωγεῖ, Naueis ad tutas ſtationes dirigit. Item cõuerſatio, ratio uiuẽdi, inſtitutũ uitæ, Ariſtot. Phyſ. 8. Eſt etiã oblectamentum quo tædium uitatur, ut ſunt ludicræ actiones, & παιδιαί, Ariſtot. Ethni. 10. & Strabo libro. ult. Bud. Com. πρὸς διαγωγὴν ζῆν lib. 3. dixit Strab. p̃ ciuilem & cultã uitã degere, opponẽs τῷ πρὸς ἀνάγκην καὶ ὁρμὴν θηριώδη ζῆν, hoc eſt rapto uiuere & ferarũ more.
Διαγωγικὰ τέλη, Strab. li. 4. uectigalia quæ in traijciendo penduntur, cuiuſmodi ſunt ad Rhenum hodie complura.
Διαγωνίζω. conor.

Διαγώνιος.

Διαγώνιος. ου. ἡ. linea ab angulo ad angulum perducta.

Διαδέλλειν. διασπᾶν, dilacerare, diloricare.

Διαδεξόμενος. ου ὁ. ſucceſſor.

Διάδευμα. ατος. malua hortenſis.

Διαδέχομαι. μ. ξομαι. π. χμαι. τὸ διὰ πολλῶν ἐρχόμενον ἀφ' ἑτέρου εἰς ἕτερον. ἐπ' ἐμὲ ἥκον δέχομαι. ſuccedo, excipio. ut διαδέχεσθαι τὸν τοῦ πατρὸς πλοῦτον, διαδέχεσθαι τὴν ἀρχήν. Item trado, gradatim propino. Iliad δ. τὼ δὲ χρυσέοις δεπάεσσι δειδέχατ' ἀλλήλους, pro διαδέχαται, authore Heſychio.

Διαδέω. μ. ήσω uel ήσω. π. ηκα. corono, cingo, circunligo. Vnde διάδημα. Accuſ.

Διάδηλος. φανερὸς, apertus, manifeſtus.

Διάδημα. ατος. τὸ. diadema, ornamẽtum capitis regum inſigne, quod faſcia erat quædam, qua caput circũligabãt: παρὰ τὸ διαδεῖν. Vide Bayfium de Re ueſt.

Διαδήμιον. ου. τὸ. idem quod διάδημα.

Διαδιδράσκω ἀπο διδράσκω. aufugio.

Διαδιδόμενος. ου. ὁ. traiectus.

Διαδιδεμένος. ου ὁ quaſi uittatus, diadematusq;. Nomen id nõ tam proprium ſpecioſi iuuenis uidetur fuiſſe quàm facti.

21. **Διαδίδωμι μ.** ώσω. π. ωκα. diſtribuo, largior, diſ-
2. ſipo. Accuſ.

Διαδικάζομαι. altercor, iudicio contendo, & eſt actoris, qui reum dijudicandum in iudicium trahit.

Διαδικάζω. μ. άσω. π. ακα. diuido, dijudico, diſcerno: & eſt iudicis ſicut καταδικάσαι, καταδικάζεσθαι uero actoris. Bud. Com.

Διαδικαιοῦν. φανερῶς ἀποφαίνεσθαι.

Διαδικασάμενος. exprobrans, accuſans, arguens, altercans, ὀνειδίσας, διελέγξας.

Διαδικασία. ας. ἡ. iudicium, iudicatio, cauſa, ſed non quæuis, imò ardua & ambigua. Etym. Eſt etiam ἐπίκρισις τοῦ ἀντιδίκου πρὸς τὴν λειτουργίαν, cum contentio inter duos oritur pro functione munerũ. Item controuerſioſa duorum alijs de rebus diſceptatio. διαδικασίαν γράψαι, iudicium dictare, dicam ſcribere. διαδικασίαν ποιεῖν, iudicium conſtituere. ἀναιρεῖν τὴν διαδικασίαν, actionem denegare, à iudicio dictato repellere, & actionis intentionem circunducere. Bud. Com.

Διαδίκασμα. petitio, & actio, hoc eſt, ἔγκλημα.

Διαδικεῖν. τὸ διαδικάζεσθαι. (Bud ibidem.

Διάδιπλος. ὁ duplex.

Διαδονεῖζειν. laſciuire, & indecenter ſaltare.

Διαδοκίς. ίδος. ἡ. fulcimẽtum trabium obliquũ, cui reliquæ incumbunt, obliqua trabium poſitio, quæ tranſuerſarias excipit.

Διαδοριατίζομαι. dimico.

Διάδοσις. ιος. ἡ. diſtributio: ἡ ἐκ διαιρέσεως ἐπίδοσις.

Διαδοχή. ῆς. ἡ. continuatio, ſeries, ſucceſſio, traditio, κατὰ διαδοχὰς uiciſſim, ex alio in aliũ, ac ueluti per manus, Ariſtot. de mundo.

Διάδοχος. ου. ὁ. ſucceſſor hæres. διάδοχοι Athenis uocabantur Areopagitæ, quod quottannis mutabantur ſortiq; eligebantur ad differentiã πεντακοσίων quorũ perpetuus erat magiſtrat⁹.

Διαδραματίζω. aliquod poëma ago, aut author ſum comœdiarum, aut tragœdiarum, aut alterius poëmatis.

Διαδρᾶναι. διαφυγεῖν, aufugere.

Διαδράς. άντος. ὁ. qui perfugit. ἀπὸ τοῦ δρῆμα:

Διαδρασιπολῖται. miſeri, timidi, qui reipub. adminiſtrationem fugiunt.

Διαδρομή. ῆς. ἡ. ultro citróque curſitatio, diſcurſitatio.

Διαδύειν. τὸ διαφυγεῖν. fugere, ultare, permeare, perlabi, decurrere, curriculo pertranſire. Bud. Com.

Διαδύομαι. euado, per mediam turbam elabor, detrecto munera, & tergiuerſatione & fruſtratorijs dilationibus, & commentis forenſibus iudicia eludo, & cũctationibus ludificor. Bud. Commen.

Διάδυσις. fruſtratoria fugitatio, certamen rectũ legitimumq; detrectantis. Bud. ibidem.

Διαδύω ἀπὸ δύω.

Διαείδομαι. appareo, cognoſco, indico, diſco, intelligo. γνωρίζομαι, φαίνομαι, διαγινώσκω. Etym.

Διαέριος. aërius. Lucian. Icar. μὴ θαυμάσῃς, εἰ μετέωρα καὶ διαέρια δοκῶ σοι λέγειν.

Διαευτυχῶν. perfruens felicitate.

Διάζειν. nugari, φλυαρεῖν, ἀλογεῖν.

Διαζευγνύω. disiũgo. Διεζευγμένον figura eſt de qua infrà.

Διαζευκτικός. ου. ὁ. disiunctiuus.

Διάζευξις ιος. ἡ. ſeparatio, ſeiugatio, διαχώρησις.

Διαζηλοτυπεῖν. æmulari, inuidere.

Διαζῆν. uide διαζῶ.

Διάζωμα. ατος. τὸ. ſeptum tranſuerſum, einctus, ut Gaza reddit apud Ariſtotelem, ſubligar, præcinctus.

Διαζωννύω & **διαζώννυμι. μ.** ώσω. π. ωκα. à διαζόω, inuſitato, diſcingo. Actu. accuſ. iung.

Διαζώσφαι. ἀπὸ τῆς ὀσφύος. apud Athenæum lib. 14. pro ſubligaculis poni uidetur, de quo Bayfi. de Re ueſt.

Διαθεάω. deſpicio.

Διαθέλω. conor, contendo.

Διαθεῖναι τὰ ἑαυτοῦ. ſuorũ bonorũ auctionẽ facere.

Διάθεσις.εως ἡ affectus, affectio, (diſpoſitio, uide Ariſtot. in prædicamento Qualitatis) animus, ſpecies, habitusq́; utitur enim nonnunquam Ariſtot. hac uoce ꝓ ἕξις quamuis in Categorijs ita diſtinguat ut διάθεσιν breuiorem, ἕξιν diuturniorem eſſe dicat. Eſt item διάθεσις apud Grammaticos unum ex accidentibus uerbi, quod Latini genus uocāt. ὁ γὰρ διαθέσει λόγος, ſermo animo conceptus, προφορικὸς uerò qui profertur iam, auditurq́;. Significat etiam teſtamentum. Lyſias, πῶς δ' αὐτῷ διαθήσεως τοῦ τετελευτηκότος ἀμελήσαιμεν, ἣν ἐκεῖνος διέθετο; Item uenditionem apud Iſocrat. Et diſpenſationem, apud Antiphont. Suid.

Διαθέτης.ου.ὁ diſpenſator, curator.

Διαθέω. percurro, diſcurro.

Διαθήκην, & διαθῆκαι. pluraliter. teſtamentum, hæreditas quæ teſtamento obuenit. Bud. Com.

Διαθήκη ἄγραφος, nuncupatio, διαθηκογράφος, teſtamentarius, apud Iuriſconſultos.

Διαθηρῶντες.οἱ. uenatores.

Διαθλέω. laboro.

Διαθολέων.τὰς ὄψεις. turbidus, inuadens oculos ut puluis.

Διαθραύω. confringo.

Διαθροέω.μ.ήσω.π.ηκα. tumultuor. Neut. abſol.

Διαθρυλλέομαι. rumore impleor, rumore diuulgor, uel diuulgo, rumorem ſpargo.

Διαθρύπτομαι. diſſoluor.

Διαθρύπτω.μ.ψω.π.φα. delicior, frango, ἄρτον διαμερίζω. & τὸ κρανίον διαθρύψειν, caput cōminuere, apud Lucianum.

Διαθρέω. διοπτεύω. perſpicio, conſpicio. &

Διαθρῶν. qui perſpexit.

Διάθυρον. repagulū è materia compactum, quod & uehicula & equos à ueſtibulo ædium arcet.

Διαιθρία.ας.ἡ. ſerenitas.

Διαιθριάζω.μ.άσω.π.ακα. ſum ſub dio. Neutrū abſolut.

Διαιθρος.ου.ὁ. perſpicuus, purus, liquidus.

Διαιμος.ου.ὁ.ἡ. cruentus.

Διαινω.μ.ανῶ. irrigo, madefacio. κυρίως τὸ ἐκ Διὸς βρέχεσθαι. Etym. Actiu. accuſ.

Διαίρεσις.εως.ἡ. diuiſio, diſcriminatio, differentiarumq́ue annotatio, & earum rerum quæ ad rem conſtituendam pertinent & referūt. Bud. Commen. Vide apud Ariſtot. ab initio libri de enunciatione. Διαίρεσις, apud Iulium Rufinianum, figura ſermonis eſt, cum fit rerum diſtributio, ut: Hîc Dolopum manus, hîc ſæuus tēdebat Achilles, Claſſibus hîc locus, &c. Hæc Latine (inquit) diſtributio uel deſignatio dicitur. Grammatici quoq; diæreſim uocant, cum ſyllaba una reſoluitur & disiungitur in duas, quod Iones & Theſſali facere ſolēt, ut πάϊς pro παῖς, βέλεος pro βέλους. huic oppoſita eſt συναίρεσις.

Διαιρετικός.οῦ.ὁ. diſſociatus.

Διαιρετός.οῦ.ὁ. diuiſibilis.

Διαιρέω, & διαιροῦμαι. diuido, diſtermino, ſeparo, diſtraho, diſcrimino. Aliquando diſſero & diſputo. Ariſtot. τυγχάνομεν δὴ διῃρημένοι πρότερον, ὅτι φύσεως, καὶ ἔθος, καὶ λόγου δεῖ. Et explico, declaro, explanoq́;, διορίζω. Theophraſt. ὑπὲρ ἧς καὶ πειρῶνταί γε διαιρεῖν. De qua quidem conati ſunt differentias conſtituere, & diſcrimina notare, hoc eſt, ἀφορισμούς. Bud. Com.

Διαίρω.μ.αρῶ.π.ηρκα. emico ut fulgur, turgeo. Item eleuo, tollo. Gregor. τὴν κεφαλὴν διάρας. Et τὸ ἀνοίγω τοῦ στόματος. Demoſth. οὐδὲ διῆρε τὸ στόμα. Ne uerbum quidem fecit. Plutarch. διηρμένος τοὺς ἀκόντας dixit pro διηρκώς, quemadmodum καθειμένος τὸν πώγωνα, ἀντὶ τοῦ καθεικώς. Bud. Com.

Διαισθάνομαι percipio.

Διαΐσσω.μ.ίξω.π.ιχα. impellēdo tranſeo, emico

Δίαιτα.ης.ἡ. conſuetudo, uictus ratio, id eſt modus, ſeu ratio uiuendi, ac lex quædam. ἀπὸ τοῦ διαιτᾶν τὸ ἄγειν. Etym. Vulgò regulam uictus uocant, inſtitutum uitæ. Latinè diarium dicitur. Item iudicium. Lucian. ἐγὼ δὲ ἀπωθοῦμαι τὴν δίαιταν, ἐπίσης ἡμᾶς ἀγαπῶν. Ariſtot. ponit differentiam eandem inter δίαιταν. & δικαστήριον, quam Cic. ponit inter Arbitrium & iudicium, de quo Bud. Com. Ariſtoph. pro cœnaculo & loco in quo excipiūtur hoſpites, uſurpauit. Eſt item immoratio apud Strab. lib. 1. ἀλλὰ ταῦτα μὲν μακροτέρας δεῖ διαίτης. Et mora apud Ariſtot. in Ethic.

Διαιτάομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι. & διαιτάω. uiuo, uictus ratione utor, ueſcor quotidie. Depon. abſol.

Διαιτᾶν. penetrare, διατρέχειν, διανύειν.

Διαιτάω.μ.ήσω.π.ηκα. iudico ſicut arbiter. Vnde τὰ διαιτηθέντα, quod arbitri ſtatuerunt.

Διαίτημα.ατος.τὸ. idem quod δίαιτα. utroque enim utitur Thucyd. Item monumentum.

Διαιτητήριον.τὸ. locus in quo iudicant arbitri.

Διαιτητής.οῦ.ὁ. arbiter datus, uel cognitor. ſic uocabantur iudices qui per ſingulas tribus lecti numero erant quatuor & quadraginta. Vide Poll. lib. 8. & Bud. Com. & Annot. poſt. & δικαστής in differentijs Ammon. Ariſtot. διαιτητὴν τὸ ἐπιεικὲς ὁρᾶν. hoc eſt, arbitrū æquū ſpectare cū δικαστής, id eſt, iudex leges ipſas tātū cōſideret.

Διαιωνία.ας.ἡ. æuum.

Διαιωνίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι uiuo per ſecula, Διαιωνίζω.

Διαιωνίζω. æterno, ſempiterno.

Διακαλὴς. έος. ὁ. ἡ. urens.

Διακαθαίρειν. Theophr. eſt perpetuare arbores, & interlucare. ἴδιον δ' ἐπὶ τῆς συκῆς, μόνη γὰρ διακαθαίρεται πρὸ τῆς βλαστήσεως. Bud. Com.

Διακάθαρσις. perputatio, interlucatio.

Διακαθαρίζω. μ. ίσω. π. ικα. purgo Accuſ.

Διακαίομαι, ardorem contraho, ſuccendor, inflammor.

Διακαίω. accendo, inflammo, inflammationẽ infero. Et tranſlatè pro uehementer commouere & concitare, impotenti quadam cupiditate implere, rapere, urgere, quemadmodũ inflammo Latinis. Plutarch. ταῦτα διακαίει καὶ προξύνει τὸν κράσσον. Item ex æquo. Herodot. διακαίων τὴν διέξοδον αὐτοῦ.

Διακαλαμάσαρκες, apud Rhodios hœdi dicuntur, quod ſtipulas frugum depaſcerentur.

Διακαλύπτομαι. μ. ύψομαι. π. υμμαι. pateo. Depon. abſol.

Διακαρτερέω. μ. ήσω. π. ηκα perduro, tolero. propriè in tolerãtia alicuius mali. Bud. in Annot.

Διακάρυον uel διὰ καρύων. medicamen è corticibus uiridium nucum iuglandium.

Διακατέχω. &

Διακατίσχω. detineo.

Διακατοχή. ῆς. ἡ. bonorum poſſeſsio. διακατοχή ἐστὶ δίκαιον τοῦ ἐξεῖναι κρατεῖν τὴν οὐσίαν ἢ τὰ πράγματα τοῦ τελευτήσαντος, ἐκ τῶν νόμων.

Διακάτοχος. ου. ὁ. bonorum poſſeſſor.

Διακαυνιᾶν. ſortiri, διακληροῦσθαι. καῦνος γὰρ λέγεται ὁ κλῆρος. Etym.

Διακαυνιδόω. μ. σω. π. κα. ſortior, ſorte diuido. Etym.

Διάκαυσις. εως. ἡ. ardor, efflagrantia.

Διάκειμαι. diſponor, διάθεσιν ἔχω, οὕτως διάκειμαι, Sic affectus ſum, & animatus. Lucian, in Caucaſo. καὶ πόσω οἱ ἄνθρωποι εὐγνωμονέστερον διάκεινται πρὸς τὰ τοιαῦτα. Itẽ διακείμενος εὖ ἢ κακῶς bene aut male animo affectus, & conſtitutus.

Διακείμενον. τό. affectus.

Διακείρειν. diſcindere, prætergredi.

Διακεκλασμένος. mollis, effœminatus, luxu fractus, Luciano.

Διακεκναισμένος. ου. ὁ. exterminatus, corruptus, qui defluxit obſcuratus. Poëticum eſt pro διεφθαρμένος. Etym.

Διακεκόφθαι. reprobatum eſt, ἀδόκιμόν ἐστι. nam illegitimum numiſma intercidebatur olim.

Διακεκριμένως. diſcretè. διακεχωρισμένως.

Διακελεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. hortor. Depon. datiuo.

Διακενῆς. ſuperuacuè, fruſtra.

Διακενής, έος. ὁ. ἡ ſuperuacuus.

Διάκενος. ου. ὁ. ἡ. uacuus, inanis, exhauſtus, effœtus. Vnde διάκενον λέγειν dicitur de ijs, qui fame aut morbo exhauſti ſunt. Lucian. de ijs, quos uiderat apud inferos, φοβερόν (inquit) καὶ διάκενον διδαρκότων καὶ γυμνοὺς τοὺς ὀδόντας προφαινόντων. propriè autem διάκενον dicitur quod inanibus fiſtulis cauernoſum eſt, ut Plinius loquitur, ueluti ſpongia, & pumex, κενόν uerò quod præter aërẽ nihil continet, teſte Gal. lib. 3. de differen. pulſuum.

Διακεντέω. perpungo, affigo.

Διακερτομεῖ. improbat.

Διακεχλιδώς. ὁ. uel διαχεχλιδώς. delicians, diffluens delitijs.

Διακεχρημένος. particulatim elocatus. ἀντὶ τοῦ κατὰ μέρος διαδανεισμένος. Harpocr.

Διακεχυμένος. ὁ. ſolutus, fuſus.

Διακήκοε Πιττακοῦ. Pittaci auditor.

Διακηρυκεύεσθαι. per præcones & internuncios de pactis agere. Bud. Com.

Διακιγκλίζω. cõcutio, moueo, διασείω. ἀπὸ κίγκλος motacilla auicula.

Διακινδυνεύομαι. periculo petor.

Διακινδυνεύω. μ. εύσω. π. ευκα. periclitor.

Διακινέω. permoueo. (Neut. abſol.

Διακλάω. μ. άσω. π. ακα. frango. Accuſ.

Διακλείω. μ. είσω. π. εικα. intercludo. Accuſ. iung.

Διακλέπτω. ſuffuror, ſubduco.

Διακληροῦσθαι, eſt κατὰ κλῆρον διανέμεσθαι, hoc eſt ſorte partiri, Bud. Com.

Διακλησιάδες. αἱ. deriuationes.

Διακλιμακίζω. ſupplanto, ſupero, uinco. κλιμακισμὸς enim palæſtræ genus eſt. Etym.

Διακλονέω. commoueo, διασείω.

Διακλύζω. colluo.

Διάκλυσμα. τό. collutio.

Διακνάω. prurio, cõfrico, rado, polio. Item pungo, triſtor. Etym.

Διακνῶ. mordeo, diſſeco.

Διακοιρανέω. μ. ήσω. π. ηκα. dominor.

Διακομιδή. ῆς. ἡ. tranſportatio.

Διακομίζομαι. διέχομαι, traijcio, tranſmitto flumen uel fretum, apud Thucyd. Bud. Com.

Διακομίζω. μ. ίσω. π. ικα. tranſueho, perfero, βαστάζω. Accuſ. iung.

Διακομιστής. οῦ. ὁ. tabellarius, lator.

Διακονάω. μ. ήσω. π. ηκα. acuo. Accuſ.

Διακονέω. μ. ήσω. π. ηκα. inſeruio, miniſtro, obſequor, operam alicui nauo. Neutr. cum dati. & accuſ. Bud. com.

Διακονία. ας. ἡ. miniſterium, obſequium. Hinc illud in ingratos, γραὸς διακονία.

Διακονικὸς. dicitur ὁ ἐπιτήδειος εἰς τὰς ὑπηρεσίας, qui & ὑπηρετικὸς dicitur. Bud. Com.

Διακόνιον

Διακόνιον. ου. τὸ. diaconatus, ſacrariū, placentæ baſis, genus bellarij.

Διακονίς. ἡ. adornatio, textura quædam, homo gracilis.

Διακονίζω. perdo, comburo, διακαίω. ἀπὸ τοῦ κονίσαι, ὅπερ ἐστὶ πόσιν ἐργάσαι.

Διάκονος. ου. ὁ. miniſter. Mercurij deorum miniſtri epitheton. παρὰ τὸ κονεῖν, τὸ ὑπηρετεῖν.

Διακονοῦμαι. actiue, miniſtro, & gero, adminiſtro. Capitur interdum paſſiue.

Διακοπή. ῆς. ἡ. interficio, ſeparatio. Diacope ſiue diaſtole (apud Iul. Rufinianum) figura eſt, cum inter duo eadem uerba diuerſum ponitur aliquid medium, ut: Duc, age, duc ad nos, Latine dicitur ſeparatio.

Διακοποί. ſciſſuræ. Sic item uocabantur in aggeribus meatus interciſi, ſiue incilia hiantia, per quæ Nilum tranſmittebant in arua remotiora ſegetibus deſtinata.

Διακόπτω. μ. όψω. π. οφα. intercido, frango, dirimo, diſiungo, interrumpo. Item irritum facio, reprobo, reijcio. Etym. Interruptio & interpellatio præſcriptionum hoc uerbo in Pandectis Græcis ſignificatur. διακόπτειν τὴν ἡμέραν, dirimere diem, uel diffundere diem. διακόπτειν τὸν ἀγῶνα, ἢ τὴν ἀμφισβήτησιν, dirimere controuerſiam. eſt etiam aciem perrumpere, impreſſionem facere, Xenoph. Item traijcere, pertundere. Lucian. τὸ δὲ βέλος ἐνεχθὲν εὖ μάλα εὐτόνως καὶ διακόψαν ἄχρι τοῦ διελθεῖν. Item interfari, & interpellare loquētem. Item nouitatem uetuſtis rebus dare, id eſt interpolare. Bud. Com. & Annot.

Διακοράζεσθαι ut Suid. ſiue διακορίζεσθαι, ut Heſich. eſt immotis & fixis oculis intueri. Vide διακνυράζομαι.

Διακόρευσις. ιος. ἡ. & διακόρησις ſtuprum.

Διακορέω. μ. ήσω. π. ηκα. καὶ διακορεύω. μ. εύσω. π. ευκα ſtupro, uitio uirginem. Terentius imminuere uirginitatem, & uitium offerre uirginitati dixit. Plautus pudicitiam imminuere, & uitium addere pudicitiæ. Cicero offerre ſtuprum. Dicitur & διαπαρθενεύω pro eodem. Actiu. Accuſ.

Διακορής. ιος. ὁ. ἡ. καὶ

Διακορίζεσθαι. Vide διακοράζεσθαι.

Διάκορος. ου. ὁ. ſatiatus, repletus.

Διακορκορυγέω. μ. ήσω. π. ηκα. turbo, ſonū cieo uentris ſtrepitum ædo.

Διακοσμέω. μ. ήσω. π. ηκα. guberno, diſpono, orno, digero, deſcribo, cōpoſitè & ordinatè, decoreq; coagmento. Actiu. accuſ. Bud. Com.

Διακόσμησις. diſpoſitio, digeſtio, & rata diſtinctio, ordo rerum compoſitè diſtinctarum, deſcriptio. Sic Cicero: Domus finis eſt uſus, ad quam accommodanda eſt ædificandi deſcriptio. Bud. ibidem.

Διακοσμός. οῦ. ὁ. apparatus, digeſtio, diſtinctio, cōpoſitio ordinata, διακόσμησις. Dionyſius διακόσμησιν ἐκκλησιαστικὴν uocat, & διακοσμόν, ordinem ſacerdotum, hoc eſt gradus ſacris ceremonijs operam nauantium & aſcriptorum. In cœlo uero διακοσμὸν uocat deſcriptionem mentium beatarum, hoc eſt nouem illos ordines cœleſteis. Bud. ibidem.

Διακοσιοστός. οῦ. ὁ. ducenteſimus.

Διακνυράζομαι. imbecilli & hebeti uiſu ſum, non acutam aciem habeo. παρὰ τὸ διάγειν τὰς κόρας τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ μὴ ἐπ' εὐθείας βλέπειν. Etym. Vide διακοράζεσθαι.

Διακούω. audio. præteriti particip. διακηκοώς.

Διακραδαίνειν. quaſſare, mouere.

Διακράτησις. ἡ. ſuſtentatio, ditio.

Διακρία. ἡ. Euboia, à diuerſitate iudicij, quo Vulcanus hominem præ cæteris admirabile naturæ opus prædicauit; Mercurius domum utiliſſimam eſſe iudicauit, & Minerua bouem.

Διακριβολογέομαι. ſcrupuloſè diſputo.

Διακριβῶ, ἐξακριβῶ, ἀπακριβῶ. pro eodē ponuntur, hoc eſt exactè compono, & abſoluo, omni ope, & exacta diligentia efficio, hoc eſt ἀπισχυρίζομαι. Significat etiam exactè reſpondeo, id eſt ſtatis horis euenio. Bud. Com. & διακριβῶσαι ſubtilius & acuratius exquirere. Ariſtot.

Διακριδόν. electè, egregiè, omniū calculo approbatum, ex æquo, æquè, diſcriminatim. Etym.

Διακρινθέντε. τώ ſeparati, diuiſi. Etym. item digreſſi. Iliad. ἡ. τὼ δὲ διακρινθέντε, ὁ μὲν μετὰ λαὸν ἀχαιῶν.

Διακρινίζω. elimo, expolio.

Διακρίνομαι. μ. ῶμαι. prohibeo, dijudico, diſcerno, diſpartio, diſcepto, ambigo, iudicio cōtendo, ſub iudice certo, perficio. Bud. Com.

Διακρίνω. ſeparo, diuido. Etym. item conſidero. Bud. ibidem. Vide κρίνω apud Ammonium.

Διάκρισις. ιος. ἡ, diſcrimen, diſceptatio, hæſitatio. Bud. ibidem.

Διακριτικός. οῦ. ὁ. diſcernendi uim habens, uel diſtringēdi, διακριτικὸν ὄψεως πᾶν λευκόν, omne album uim diſtringendi uiſus habet.

Διακροβολίζομαι. prælium laceſſo.

Διακρότως. duriter, crudeliter.

Διακρούομαι. &

Διακρούω. μ. ούσω. π. ουκα. propulſo, protelo, repello, moueo, amoueo, diem eximo, dilationes fruſtratorias quæro, obturbo.

Διάκτορος. ου. ὁ. &

Διάκτωρ. ορος. ὁ. internūcius, Mercurij epithetō.

* Διακριδὸν: adv. discrete, eximie. a κρίνω, omnium calculo approbate.

Διακτόρως.

Διακτόρως. pacificè.
Διακυβεύω. aleam iacto, periculum ſubeo.
Διακυκᾶν. perturbare.
Διακυλινδέω. deuoluo, peruoluo.
Διακολλαίνω. labra diſtorqueo cũ ſanna irrideo, uide διαμυλλαίνω.
Διακυνοφθαλμίζεσθαι. impudenter reſpicere, in faciem procaciter reſiſtere.
Διακυμαίνω. concito. Bud. Com.
Διακύπτω. μ. ύψω. π. υφα proſpicio, transſpicio, uel clatros uel rimas perſpicio. Actiu. Accuſ. Bud. Com.
Διακυρίττειν. repugnare, obarietare.
Διακώδιον. pharmacum quod è capitibus papauerum conficitur.
Διακωδωνεύω. &
Διακωδωνίζω. diffamo, diuulgo. Item δοκιμάζω, exploro, probo, experior. Sumptum ab equis quos tintinnabulorum ſtrepitu explorari mos erat, ſiue ab ijs qui ictu cum nolis excubias explorabant. Etym. & Eraſ. Chil.
Διακώλυσις. dehortatio, diſſuaſio, contrariũ παρακλήσεως apud Ariſtot. in Rhetor.
Διακωχή. ῆς. ἡ. remiſſio, intermiſſio rei alicuius, induciæ.
Διακωλυτής. οῦ ὁ. prohibitor.
Διακωλύω. prohibeo, arceo, impedio.
Διακωμωδῶ. traduco, exaggero, amplifico.
Διαλαγχάνω. ἀόρ. β. διέλαχον. ſortior.
Διαλακέω. rumpo, diſcindo. λακὶς γὰρ τὸ σχίσμα.
Διαλαλέω. confabulor, diuulgo.
Διαλαμβάνω. diuiſim capio, diuido, diſpono, diſtinguo, dirimo, diduco, interſepio, intercipio, diſpeſco, diſgrego, diſtribuo. Plato Symp. Ariſtot. 4. Polit. Xenoph. 5. παιδ. & Herodot. Thal. Item complector, explico, diſcepto, diſputo, tracto, commentor. Ariſtot. δεῖ δὲ διαλαβεῖν περὶ τῆς ὑβρίας τί ἐστι. Plato in Tim. κοινῇ δὲ διαλαμβάνοντες πάντες. Communi conſenſu diſputantes, Theophraſt. 8. ἐπὶ τὸ πᾶν διαλαβεῖν, In uniuerſum & collectim explicare, ſummario tractatu complecti. Item adminiſtro, rego, διαχειρίζω. Plat. Polit. τὰ τοῦ κόσμου διειλημμένα. Item concipio, comprehendo. Ariſtot. ῥᾴδιον μὲν περὶ τούτων καὶ διὰ τῶν ἔργων διαλαμβάνειν τὴν πίστιν, Probationem & explorationem capere, & animo concipere, ut ſit διαλαμβάνω ἀντὶ τοῦ λαμβάνω. Item pro διορίζω. unde διειλημμένως, certè, præciſè. Xenoph. Ocean. καὶ διειλημμένως ἐκρίθην. Et accuſatus ſum certa & præciſa iudicij formula.

Item intercipio, ut ὁ δὲ διέλαβεν τὰς ὁδοὺς φυλακαῖς, Qui uias obſedit, & intercepit tranſitus ſtationarijs militibus. Item arbitror, exiſtimo. Refertur etiã ad διαδίδωμι, ut ſit διαμετροῦμαι, cum ſinguli ad menſurã accipiunt frumentum, aut uirilem portionem. Sic διανέμομαι. ut διανεμεῖσθαι τὰ κοινά, apud Antocid. partiri inter ſe peculatum. Bud. Commẽt. & Annot.
Διαλάμπω. perſplendeo, interluceo.
Διαλανθάνω μ. ήσω. lateo, deliteſco.
Διάλαυρος οἰκία. domus ampla, nullis alijs coniuncta. Latini inſulam uocant. Bud. Com.
Διαλαφύσσω, abligurio, conſumo, διαφορέω, inanio.
Διαλεγδὴν. præcipue, inſigniter.
Διαλέγομαι. comprobo, cõfabulor, uerba facio, diſputo, diſſero, interrogo, & ad interrogata uiciſſim reſpondeo, exquiſite ſermocinor, accurate aliquid dico. Bud. Com. Vide Ammoniũ quid differat à λαλεῖν, λέγειν, & φάσκειν.
Διαλέγω. diſcerno, incerno, διορύττω. Bud. ibid.
Διαλείβομαι. reſtagno.
Διάλειμμα. interuallum, interſtitium.
Διαλεῖπον. τὸ. interceptum.
Διαλείπω. μ. είψω. π. ειφα. intermitto, diſto, differo, relinquo ſpatium, deſiſto, moror.
Διαλείφω. deleo.
Διάλειψις. ιος. ἡ. intermiſſio.
Διαλεγμᾶσθαι. traducere, cauillari.
Διαλεκτική. ῆς. ἡ. dialectica, ars diſſerendi. Vide principium Topicorum Ariſtotelis quid ſit.
Διαλεκτικὸς. οῦ. ὁ. dialecticus, hoc eſt (ut interpretatur in Craty. Plato) qui interrogare, & ad interrogata aptè reſpondere norit. Bud. Com.
Διάλεκτος. ου. ὁ. idioma, proprietas linguæ, diſputatio rerum, lingua. Bud. ibidem.
Διαλελαμμένος. diſtributus. Herodot. Thal. οὗτος (ποταμὸς) ἄρδεσκε διαλελαμμένος.
Διαλελύσθαι. decidere, tranſigere.
Διαλελωβημένος ἀπαιδευσίᾳ. corruptus imperitia.
Διάλεξις. propriè dicitur hominũ ſcita & emendata ſermocinatio, diſceptatio, diſputatio. Itẽ diuiſio. Bud. Com.
Διαλεπτίζω δένδρον. delibro, as.
Διαλεπτολογοῦμαι. de rebus paruis ſubtiliter diſputo.
Διαλέπτου δ' ὄντος. ἤγουν δι' ὅλου στενοῦ, pro arcto & anguſto, Ariſtoph.
Διαλευκαίνω. dealbo.
Διάλευκος. ου. ὁ. medio candidus. Plinius libro 21. cap. 6.
Διάλημμα. διάλειμμα.
Διάληξις, ſortitio, diuiſio per ſortem.
Διάληψις. ὁ. ὑπομνηματισμός, diſputatio, diſceptatio, explicatio rei quæ tractatur, commentatio, ut

tio,ut ſcribentis commentarios. Item interea pedo,interceptio.Bud.Com.

Διάλιθος.ου.ὁ.ἡ.gemmatus.

Διαλινόω.elabor è tendiculis retibusue.

Διαλιχμάζω.perlambo.

Διαλλακτῆ.conciliabiliter,εἰρηνικῶς.

Διαλλαγή.ῆς.ἡ. ſententia compromiſſariorũ iudicum,conciliatio,fœdus,amicitia .Item differentia. Alicar. in Iſocr. ἐν ᾗ διαλλαγὴν οὐδεμίαν εὕρισκον. Item cõſummatio, ſchema cũ plura argumenta in unum effectum deducuntur.Bud.Com.

Διαλλάκτης.ου.ὁ. pacificator,conciliator, qui ſtudet dirimere lites & bella, arbiter compromiſſarius, in quem litigare nolentes compromittunt, ut quicquid ille de controuerſia ſtatuerit,uelut ius & æquum à petitore,ab eoq; unde petitur,habeatur. Dicitur etiam ſequeſter, qui à Cic. appellatur ambitus interpres,& corrumpendarum tribuum conductor. Bud. Com.

Διαλλάττω.μ.άξω.π.αχα. litem inter amicos dirimo,concilio,Demoſthen. περὶ παῖρ. Item differo,διαφέρω, Lucian. Item permuto ἀνταλλάττομαι,muto,μεταβάλλω,cõmuto. ut διαλλάξαντες τὰ ὅπλα ἀλλήλων. Item pręterero, ἀμείβω.Item induo apud Plutarch.in uita Cic Bud.Com.

Διάλλομαι.ſalio,

Δίαλμα.ατος.τὸ.ſaltus.

Διαλογή.διάλεξις, ἐκλογή. delectus, dinumeratio cum delectu,ſecretio, diuiſio, diſputatio. Bud. Com.

Διαλογίζεσθαι. eſt rationem inire cum aliquo, & ſubducere accepta, & expenſa. Demoſt.ὁ δὲ διαλογισάμενος πρὸς τὸν πατέρα τὸν ἐμόν, ἀφῆκεν αὐτόν. At hic poſitis cum patre meo calculis,& ratione collecta,acceptilatione eum liberauit. Item diſſerere, & diſceptare,id eſt διαλέγεσθαι. Item dubito, cogito. ut διαλογίζομαι ταῦτα,animo hæc uoluo.Bud.Com.

Διαλογικά.ſcripta ſunt,in quibus perſonę introducuntur, ut ἐν τοῖς τοῦ Πλάτωνος διαλόγοις, ita ut quæ ſcribuntur perſonarum potius authoritate,quàm ſcribentis nitatur. Et hęc ἐξωτερικὰ ἐκάλουν,quia ad uulgi utilitatem, & inſtitutionem ſcribebantur,nõ ad lectorum tantum diſcipulorumque ſcribentis,& familiarium.Bud.Com.

Διαλογισμός.οῦ.ὁ. diſputatio,diſceptatio,ſermocinatio, ratiocinatio, reputatio & cõfabulatio, ὁμιλία, διάλεξις. Item inteſtina ſermocinatio & cogitatio.Lucæ.9. ἰδὼν τὸν διαλογισμὸν τῆς καρδίας αὐτῶν. Itẽ blatteratio & uaniloquiũ, dubitatio.Bud.Com. Dialogiſmos fit (inquit Iul.Rufinianus) cum quis ſecũ diſputat & uolutat quid agat, uel quid agendũ putet. Virgil. En quid ago rurſus ne irriſa priores Experiar?

Διάλογος.ὁ.ſermocinatio.Quintiliã. Dialogus, hoc eſt ſermo ex interrogatione & reſponſione cõpoſitus, de ea re,quæ uel philoſophiam, uel reipub.parteis attingat,diſceptans,cum appoſita uerborum perſonarumq; expreſſione. Laërt.in uita Platon.& Bud.Com.

Διαλοιδορέομαι. καὶ

Διαλοιδορέω.maledico,conuicior.

Διαλοῦφειν.uellicare.

Διαλύγισμα.τὸ,nexus,complicatio.

Διαλυμαίνομαι.deſtruo,βλάπτω,ζημιόω.

Διαλύομαι. diſcedo, abeo, abſoluor, à comitatu dimittor.Item morior.Item decido cõtrouerſiam, tranſigo negotium iudiciale, litem conſenſu mutuo dirimo, quod tranſigere plerumque Iuriſconſulti uocant. Et in bellicis rebus ponitur etiam pro dirimere, ut διαλύεσθαι τοὺς πολέμους, Iſocra. Item pacem inter ſe componere, & fœdus icere, ut διαλύεσθαι πρὸς τοὺς ὁμόρους apud Polyb,& Plutarch.Bud. Com.

Διαλυόμενος.ὁ.dicitur is q quaſi de re dubia,inqt Iurecõſultus,& lite incerta nec finita tranſigit, paciſcitur uero qui donationis cauſa rẽ certã & indubitatam liberaliter dimittit.hoc eſt, ὁ διαλυόμενος ὡσανεὶ περὶ πράγματος ἀμφιβόλου καὶ δίκης ἀδήλου καὶ ἀπληρώτου διαλύεται. ὁ δὲ συμφωνῶν κατὰ δωρεὰν πρᾶγμα δῆλον καὶ ἀναμφίβολον φιλοτίμως συγχωρεῖ. ἐκ τῶν νόμων.

Διάλυσις.εως.ἡ. inducię,fœdus.Item diſſolutio, explicatio,interitus, rerum compoſitio ad deceſſum.Aliquando ſolutio,gratię relatio.Item cum acceptilatũ eſt,ut deciſum, hoc eſt, ὅταν ὁ ἐγκαλῶν διαλύῃ, καὶ ἀφῇ τὸν φεύγοντα τῶν ἐγκλημάτων,ὧν γ' ἐνεκάλει αὐτῷ.Bud. Cõ. Dialiſis,apud P.Rut.Lupum uocatur eadem figura quæ aliis dialyton, ubi demptis omnibus articulis ſententiæ diuiſæ pronunciantur. uel quando pro compoſito diuerſa ſeorſim uerba ſumuntur à ſuo nexu ſoluta, ut ἄκρην πόλει pro ἀκροπόλει. & Herodot. ὁ δὲ νεκρὸς ἦν θέης ἄξιος,pro ἀξιοθέατος, uocatur & μετατύπωσις.

Διαλυσίφιλος. ου. ὁ. qui iras ſimultatesq; inter amicos ſeminat. Epigram.libro ſeptimo, quaſi amicitię ruptor.

Διάλυσον.τὸ. diſſolutio. Vide ſupra Ἀσωμάτων, & διάλυσις.

Διάλυτος.ου.ὁ.diſſolutus.

Διαλύω.μ.ύσω.π.υκα. diſſoluo,dirimo, ut διαλύειν τὴν ἀμφισβήτησιν,dirimere controuerſiam, διαλύειν τὴν ἡμέραν, dirimere tempus, diffundere diem. Item interrumpo, interpello.Διαλύειν

λω. Διαλύειν τὸν σύλλογον, cœtum dimittere. Item reconcilio, in gratiam redeo. Item ſoluo, ſatis facio. Διαλύσαι τὸν ἐγκαλοῦντα, eſt liberare, hoc eſt ἀπαλλάξαι. Eſt autem unum ex ijs uerbis, in hac quidem ſignificatione, quæ actiua & paſſiua uoce pro eodem ponuntur. Bud. Com.

Διαλφιτόω. μ. ώσω. π. ωκα. farina cõſpergo. Accu.

Διαμαδῶ. conſpergo, rigo, διαβρέχω.

Διαμαλάσσω. mollio.

Διαμαντεύομαι. uaticinor.

Διαμαρτάνω. pecco, erro, aberro, fruſtror, ἀποτυγχάνω. Genitiuo iung. Vide ἁμαρτάνειν in Ammonio.

Διαμαρτυρεῖν. eſt quaſi de ſcripto conteſtari, ut planũ ſit animaduertentibus. ὁ μὲν οὖν διαμαρτυρῶν affirmabat & teſtificabatur quiddam nõ in ſua, ſed in aliena cauſa, in qua exceptionem intendens liti ſe offerebat, quo facto litem ſuam faciebat teſtificando. Qui ſi mendacij conuinceretur, ψευδομαρτυριῶν, id eſt falſi crimine damnabatur. Bud. Com.

Διαμαρτυρία. ας. ἡ, genus eſt exceptionis, eſtque Demoſtheni inſtantia litis, ſummotrix petitionis hæreditatis, aut bonorũ poſſeſſionis agnitæ à propinquis. Bud. Com.

Διαμαρτύρομαι. proteſtor, teſtato reclamo, quiritor, hoc eſt deos hominesq; conteſtor. Διαμαρτύρομαί σοι, τὸ βεβαιῶ σε.

Διαμασησάμενος. ου. ὁ qui præmanducauit.

Διαμάσημα. τος. τὸ. id quod in ore manſum eſt.

Διαμάσησις. ιος. ἡ. manditio, manducatio.

Διαμάσσειν. ſubigere.

Διαμαστίγωσις. diſflagellatio.

Διαμαστροπεύω. lenocinor.

Διαμάχη. ἡ. oppugnatio.

Διαμάχομαι. repugno.

Διαμάψαι. abſtergere.

Διαμάω. μ. ήσω. π. ηκα, ſcindo, demeto.

Διαμείβομαι. μ. είψομαι. π. ειμμαι, permuto. Depon.

Διαμειδιάω. μ. άσω. π. ακα. ſubrideo. Neut.

Διαμειρακεύομαι. iacto me, & glorior adoleſcẽtis licentia. Plutarch. ὥσπερ τοῖς σοφισταῖς διαμειρακευόμενος, Quaſi apud ſophiſtas glorians, & ſe ſe iactans iuuenili licentia. Bud. Com.

Διαμελαίνω. obſcuro, nigrefacio.

Διαμελισμός. οῦ. ὁ. diuiſio.

Διαμελλητής. cunctator.

Διαμέλλων. ὁ. ἀμελής.

Διαμέλλω. cunctor, differo, moror.

Διαμεμετρημένη ἡμέρα. dimẽſa dies, de qua uide Harpocrat. eleganter differentem. Bud. Com.

Διαμέμφομαι. longè lamentor.

Διαμένω. μ. ενῶ. perſeuero. Neut. abſol.

Διαμερίζω. μ. ίσω. π. ικα. diuido. Accuſ.

Διαμερισμός. οῦ. ὁ. ſeparatio.

Διάμεσοι. οἱ. mediocris fortunæ homines.

Διὰ μέσου τείχους. dicebatur ille murus q meridiem in Attica regione ſpectabat, tres enim fuẽre βόρειον, φαληρικὸν, & διὰ μέσου τούτων τῶν ... Vide Plat. Georg.

Διαμετρέω. μ. ήσω. π. ηκα. metior, dimetior. Accu

Διαμετρητός. menſuratus, διαμεμετρημένος.

Διάμετρος. ου. ὁ. diameter, dimẽſor, perpendiculum, linea recta, figuram qua longiſſimè patet ex æquo ſecans. Vide adag. Ex diametro.

Διάμηνον. τὸ. bimeſtre.

Διαμηρίζω. futuo.

Διαμηρισμός. οῦ. ὁ. coitio, quaſi interfœmineus congreſſus, diuiſio poterit uocari, quomodo diuiſorem Cic. intelligit lib. 9. Epiſt. famil. extat apud Plut. in ſympoſ. eſtq; Zenonis dictio.

Διαμιλλάομαι. contendo.

Διαμνημονεύω. in memoriã reduco, & reuoco, memoria repeto. Lucian. καὶ λόγους εἰρημένους αὐτοῖς διαμνημονεύουσι. Et uerba ſibi dicta in memoriam reuocant.

Διαμοιράομαι. diuido, diſtribuo, ἢ τὰς μοίρας μέμφομαι.

Διαμονή. ῆς. ἡ. manſio, permanſio.

Διαμορφοῦσα. ἡ. informans, effingens.

Διαμοτῶ. illitum linimentum in ulcere condo. Aegineta. καὶ διὰ βασιλικῷ λυθέντι ῥοδίνῳ διαμοτώσας, ἀκολούθως ἀποθεραπεύομεν. Bud. Commen.

Διαμπάξ. per uniuerſum, utrinque, totaliter, ſemper.

Διαμπείρω. perforo. διακεντέω.

Διαμπερές traiectum utrinq;, omnino.

Διαμπερέως. exactè.

Διαμπιτρονέω. perforo, diſcindo.

Διαμπραθεῖν. uaſtare.

Διαμυδαίνω. percolo, transfundo, διηθέω.

Διαμυθολογέομαι. confabulor.

Διαμύθησις. deceptio.

Διαμυλλαίνω. ſcindo labra, moueo labra: & pro edo interdum capitur, torqueo labra in alicuius contemptum, irrideo. Etym. Item fellare.

Διαμφάδιος, uel διαμφίδιος. alienus, ſegregatus.

Διαμφίς. utrinque.

Διαμφισβητέω. μ. ήσω. π. ηκα. certando mihi. ſiue dubitando iudico.

Διαμφοδῆσαι. deuiare.

Διαμῶ. demeto, θερίζω, ἀπὸ δὲ καὶ ἀμάω.

Διαναπαύω. recreo, requieſco.

Διαναστῆναι. aſſurgere.

Διανεῦσαι. traijcere.

Διάνδιχα. diuiſim,dupliciter,in duas parteis.
Διανέμομαι. ſerpo,diuulgor,patior.Bud. Com.
Διανέμω.μ.νεμῶ.diſtribuo,committo,mando.
Διανεύω.μ.νεύσω.π.νευκα. annuo,innuo,indico, inuerto.
Διανηστισμός.ὁ.ientaculum apud Athenæum.
Διανήχομαι.tranato,traijcio,pertranſeo.
Διανθής.έος ὁ ἡ habens duplicem florem.
Διανθίζω.μ.ίσω.π.ικα. facio florere, flores colligo,floreo,uariegatus ſum & diſtinctus.
Διανίζω.lauo, purgo.
Διανίσταμαι.μ.ήσομαι.exurgo,excito,eleuo.
Διανοέω.μ.ήσω.π.ηκα. animaduerto, delibero, cogito,in animo habeo,imaginor.
Διανοηθεὶς έντος.ὁ.animo uolutans.
Διανόησις.ιος.ἡ.deliberatio,animaduerſio.
Διανοητικόν.quod in ratione eſt.
Διάνοια.ας.ἡ. ſententia,intelligentia,ingenium, mens, ſenſus, ſenſum, cogitatio, intellectio. Vna ex quatuor animæ affectionibus, mediaq; eſt inter νόησιν & δόξαν,ſiue πίστιν, circa mathematica uerſatur. Item ſchema apud Oratores ſenſum magis, quàm uerba deſignans. Budæus in Com. Dianœa apud Iul. Rufinianum figura eſt, quã fieri dicit, cum proponitur non id quod fieri oportet,ſed quod fit. Vergil. Furor arma miniſtrat.
Διανοίγω.adaperio.
Διανομεῖς.οἱ.diſpenſatores.
Διανομή.ῆς.ἡ.diſtributio,diuiſio, largitio ad populum,& διανομὴ κρέως,uiſceratio. Nã ita Latini uocauerunt cum carnes ſiue crude ſiue coctæ,& quandoq; panis uinumq; populo domũ perferendũ prębebatur.Suet. Adiecit epulũ ad uiſceratione͂, Tracta origo uerbi ab ijs q̃ cæſis animalibꝰ in ſacrificijs uiſcere diſpertiebãtur.
Διαντλάω.μ.ήσω.π.ηκα.exhaurio.Accuſ.
Διαντλέω.perfero.
Διανυκτερεύω.μ.εύσω.π.ευκα. pernocto, διαγρυπνῶ. Eodem modo διημερεύειν Attici dicunt.Neutrum.
Διανύττω καὶ
Διανύω.μ.ύσω.π.υκα. perficio, tranſigo,perago. βίος διηνυσμένος,acta ætas. Accuſ.
Διαξαίνω.carpo,lanio. ἀναιρῶ, διακόπτω.
Διαξιφίζεσθαι. propriè gladio decertare. ponitur pro pugnare quouis modo.
Διάξυλον.τό. quod in medio lignum eſt abſque medulla. ſcribit Dioſcorid. aſpalathum à Syris ita uocari, quod lignoſus hic frutex eſſet. Competit enim ea uox inquit Marc. Vergil. omnibus his quæ nec inania ſunt, nec tenerã fungoſamq; materiam habent, ſed lignoſa ſoliditatẽ duram.

Διαπαγκρατιάσας.ὁ.qui decertauit.
Διαπαιδαγωγῶ τὸν καιρόν.tempori ſeruio,tempori me accommodo.Bud.Com.
Διαπαίζω.derideo.
Διαπαλαίω.luctor.
Διαπάλη.ης.ἡ. lucta. ἐν διαπάλαις γιγνόμενοι, Cum iam luctari cepiſſent.
Διαπαλύνω.coinquino.Eurip.μολύνω.
Διαπαντός.ſemper.
Διαπαπταίνω.circũſpectare,παπταίνω.Bud.Cõ.
Διαπαρατριβή.ῆς.ἡ.conflictatio,aſſiduitas.
Διαπαρθενευθεῖσα.ſtuprata.
Διαπαρθενεύω.μ.εύσω.π.ευκα. deuirgino, ſtupro uirginem, διακορεύω.Accuſ.
Διαπαρθένια.τά.munera quę ſponſæ pro delibata uirginitate dantur.Cæl.lib.11.cap.60.
Διάπασμα.ατος.τό. inſpergimen, unguentum quoddam,quod aridis odoribus cõſtat, aſpergo ſudori inhibendo comparata. Fit autem ad ſudores coërcẽdos,ut à balneis inareſcant corpora.Mar. Verg. oſtendit non ad ſudores tantum arcendos,ſed uniuerſa corpora ſiue eorũdem partes aliquas,uel fouendas,uel laxandas, adſtringendas molliendasúe huiuſcemodi aſperginas adhiberi ſolitas, quem conſule lib.1. cap.21.ad Dioſcorid.
Διαπάσσω.inſpergo.
Διαπατταλεύω. clauis humo affigo, & extendo.
Διάπειρα.ας.ἡ.experimentum.
Διαπατάω.decipio.
Διαπειλέω.minor.
Διαπείρω.transfigo,traijcio.
Διάπειρος.ου.ὁ.ignotus.
Διαπελεκίζω.ſecuri ferio.
Διαπέμπομαι.accerſo,edico. Significat etiã ablego,ſicut διαπέμπω,mitto legatos. Bud.Com.
Διαπεπασμένα.τά.diſperſa maculis.
Διαπεραίνομαι & διαπεράω.μ.άσω.π.ακα.prodeo,exeo.
Διαπερδικῆσαι.traducere,culpare.
Διαπερονάω.fibula connecto.
Διαπερόομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι.tranſeo, trãſmeo. Neutr.accuſ.
Διαπέσοιμι ſpe fruſtrarer.Ariſtoph.
Διαπέτονται.peruolant.
Διαπεττεύω.transfero.
Διαπεφώνηκεν. extremam uocem ædidit, explrauit.Chryſoſt.
Διαπήγνυμι.adopto,conglutino.
Διαπηνικίζειν. fuco imponere,fallere. πηνίκην enim adulterinam comam dixere Attici.
Διαπήρωμα.τό.oblæſio.
Διαπιδύω.refudo.
Διαπιθηκίσαι.ludere,ſumptum à ſimijs.

Διαπινόμενοι

Διαπινόμενον. τ. epotum.
Διαπίνω. τὸ προπίνω.
Διαπίπτω. μ. ίσω. elabor, interlabor, Xenop. Ἑλλην. lib.3.&4. Item intercido, quaſi inter digitos labor. Itē διαλύομαι & φθείρομαι, hoc eſt diffluo & euaneſco, Plato in Phæd. Eſt etiam aliquando intercipi. Plut. in Apoph. Διεφοβήθη διαπεσεῖν. Item διαμαρτάνειν, aberrare. Bud. Com.
Διαπιστέω. μ. ήσω. π. ηκα. non credo.
Διάπλασις. figura.
Διαπλάσματα. τὰ. unctiones aut fomenta, quibus totum corpus oblinebant.
Διαπλάττω. conformo, formo, ut diſcipulus formatur à præceptore. Item illino. Dicitur Galeno de membris fractis, quæ ſanata reconcinnātur, & formæ ſuæ reſtituuntur.
Διαπλέκω. διασπῶ. diſſipo, perſtringo, perrumpo. Item uariegare, διάγειν, Ariſtoph. Auib. Bud. Com.
Διάπλεως. ȣ. ὁ. ἡ. plenus.
Διαπλέω. pernauigo, enauigo.
Διαπληκτίζομαι μ. ίσομαι. π. ισμαι. decerto, pugno, contendo. Datiuo iung.
Διαπληκτισμός concertatio, rixa.
Διαπλήσσω. perfringo, diſſipo.
Διαπλοκή. ῆς. ἡ. ſimultas.
Διαπνεόμενος. cui facilè ſucci perſpirabili cute digeruntur. Bud. Com.
Διαπνέω. effluo, efflo, euaneſcere facio, difflor, euaporor.
Διαπνεῖον τό. Plutarch. in commentario de cauſis Natural. ſi caſtigata habetur lectio, uide appellare uolucrum genus.
Διαπνοή. ῆς. ἡ. aëris attractio præter propoſitum, ſpiraculum. Cæl. lib.14 cap.52. uaporē aliquando uertit Linacer & habitum.
Διαποδίζω. exquiro, examino, extorqueo, tormētis exquiro.
Διαποδισμός. ȣ. ὁ. genus ſaltationis, ſaltusſie.
Διαποίκιλος. uerſiculor, gēmis diſtinctus. Bud. Commen.
Διαπολεμῶ. decerto, rem gero.
Διαπολιτεύεσθαι. dicuntur propriè ciues, quando inter ſe digladiantur contenduntq;, ac bellum agunt inteſtinū, quòd etiam ἀντιπολιτεύεσθαι dicitur Theopompo, Ammonium uide.
Διὰ πολλοῦ. diu, mulo tempore, multo poſt.
Διαπομπεύω. in pompam progredior.
Διαπονδαρίζω. diſiicior.
Διαπονέω. &
Διαπονοῦμαι ἐξεργάζομαι. elaboro, expolio, conficio, excolo. Xenoph. ἐκπλέω δὲ πάντα διαπονούμενοι. Summo labore efficientes. Et διαπονοῦμαι, τὸ περί τι καταγίνομαι καὶ φροντίζω, καὶ ἀσχολοῦμαι, ſatago, cum labore occupor. & διαπονούμενος, moleſte ferens. Διαπονῶ τὸ σῶμα, ἀντὶ τοῦ ἀσκῶ καὶ γυμνάζω. Bud. Com.

Διαπόνιοι. canes quoſdam uocabant Cretenſes, quibus in uenando gloria erat plurima. Sic dicti à labore, ſiquidem noctu etiam laborabant, ſæpeq; feris aſſidentes dormiebāt, mox exorta luce depugnaturi.
Διαπόντιος. ȣ. ὁ. ἡ. maritimus, mare peragrans.
Διαπορεύω. traiicio.
Διαπορεία. dicitur Græcæ, quam uulgò uocant oppoſitionem. Cicero interceſſionem. Vnde διαπορευόμενος, interceſſor: ſicut idem lib.3. de Legibus, Interceſſor rei malè ſalutaris eſto ciues. Bud. in Annot. & Com.
Διαπορέω. μ. ήσω. π. ηκα. dubito, admiror, interrogo, inquiro cum dubitatione, ſum ancipitis animi, ac conſilij inops. Vnde διαπορεῖσθαι quod plus eſt quàm διαπορεῖν. Plato in Phæd. ὑπ' ἀσχολίας διαπορῶμαι, Prorſus ad infantiam redigar. Bud. Com.
Διαπόρησις. εως. ἡ. dubitatio. Itē figura ſermonis quæ & ἀπορία. Rhomanus Aquila uertit ad dubitationē. Hac utimur (inquit) cum uolumus uideri dubitare, & quaſi ab ipſis iudicibus conſilium capere, quo potiſſimum genere orationis utamur. Vide etiam Rut. Lupū in Aporia.
Διαπορθμεύω. καὶ
Διαπορθμέω. transfero, traiicio, tranſueho, tranſmitto, διαπεραιῶ, διακομίζω. Plato ait dæmonem ἑρμηνεύειν καὶ διαπορθμεύειν θεοῖς τὰ παρ' ἀνθρώπων, καὶ ἀνθρώποις τὰ παρὰ θεῶν. Hoc modo Dionyſ. διαπορθμευτὴν pontificē facit, quaſi conciliatorem, tranſmiſſorem, portatoremq; humanarū precationum ad deum, diuinarūque rerum ad hominem deportatorem, per quem cōmeatus ultro citroq; datur, Bud. Com.
Διαπορία. dubietas.
Διαπορούμενος. ου. ὁ. ſtupore attonitus, cunctabundus.
Διαπόρφυρος. ȣ. medio purpureus.
Διαπραθῆναι. uendere, πέρθειν.
Διαπράττεσθαι. paciſci. Lucian. Necro. ἄριστος ὢν ἡγοῦμαι ἐν τῷ παρά τινος τούτων διαπραξάμενον τὴν κατάβασιν. Item cōficere, tranſigere, peruincere, & perficere contendo, & aſſequi, exequi. Lyſ. ἐγὼ διεπραξάμην, ὥστε τῆς πρώτης τεταγμένους μάχεσθαι τοῖς πολεμίοις, Tandē peruici, ut me in prima acie pugnante alij ſubſiſterent. Item patrare. Demoſth. Item enarrare, ut τὰ ἀπόρρητα διαπράττεσθαι. Διαπεπραγμένον ἔριον elaborata lana. Bud. Com.
Διαπράττω. idem quod διαπράττομαι, perficio, ab

cio, abſoluo. Plut. in Caſ. διεπέπρακτ' ἂν ὁ πόλεμος. Iam confectum eſſet bellum. Bud. ibidem.

Διαπρεπής. έος. ὁ. ἡ. eximius, inſignis.

Διαπρέπω. μ. ψω. perſeuero honeſtè uiuēs, κάλλιστα πρέπει καὶ πρεπόντως διάγω, excello, proficio, luceo, renido, ut διαπρέπω τοῖς, excello hos eleganter uiuendo. Item orno. Plato in Gorg. φύσιν ψυχῆς ὥστε μειρακιώδει τινὶ διαπρέπει μορφώματι.

Διαπρεσβεύομαι. καὶ

Διαπρεσβεύω. legatos mitto.

Διαπρέψας ὁ λαμπρός.

Διαπρήσσω. ſeco, pertranſeo, perſulco, Odyſ. β. Item ſeduco, mentior.

Διαπρησεύω. indicium defero.

Διαπρίομαι. premo, furio in aliquem.

Διαπρίζω. &

Διαπρίω. μ. ίσω. π. ικα. ſeco, deſeco. Accuſ.

Διαπρό. per totum, omnino, prorſus. Iliad. κ.

Διαπροέεστο. pertranſibat.

Διαπρύσιος. ου. ὁ. penetrabilis, auditui peruius, clarus, omnibus modis cōmodus, & abſolutus.

Διαπρύσιος πόλεμος. inexorabile bellum.

Διαπτύω. eflutio, eglomero. Lucian. ταῦτα καὶ ἔτι τούτων πλείονα διαπτύσσεσθαι καὶ βαρβαρίζουσι.

Διαπταίω. μ. ήσω. π. ηκα. offendo, uolo. as.

Διαπτερόω. extendo, propriè alas.

Διαπτοέω. μ. ήσω. π. ηκα. terrefacio. Accuſ.

Διαπτοηθείς. έντος. ὁ. trepidus.

Διάττοντες. ſtellæ appellantur micantes.

Διάπτυξις. εως. ἡ. ſolutio, explicatio.

Διαπτύω. deſpuo, accipitur pro contemnere, & auerſari.

Διάπτωσις. εως. ἡ. diſſolutio.

Διαπυκτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. pugnis decerto. Neutrum.

Διαπυνθάνομαι percunctor, ἐρωτάω.

Διαπυρίζομαι. accendor, iraſcor, διοργίζομαι.

Διάπυρος. ου. ὁ. ἡ. ignitus, candidus, acer.

Διαπυρόω. μ. ώσω. π. ωκα. accendo.

Διαπυρσεύω. ſublato igniculo quippiā ſignifico, illuſtro, conſpicuum facio. Bud. Com.

Διάπυστα. audita & intellecta.

Διᾶραι τὸ στόμα. os aperire.

Διαραίνω. inſpergo.

Διαρατός. οῦ. ὁ. φανερός.

Διάργεμος. partim albus, partim niger.

Διαρδεύω. irrigo. Actiu. accuſ. iung.

Διαρθρόω. articulo.

Διαρθρόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. confirmor in membris.

Διαρθρόω. μ. ώσω. π. ωκα. per membra compono, ordino, trado, exprimo.

Διαρθρώμενος. ου. ὁ. fiſtuloſus, perfectus.

Διάρθρωσις. εως. ἡ. articulatio, explanatio, membratura, formatio, commiſſura artuum.

Διαρθρωτικός. οῦ. ὁ. proſpectans.

Διαριθμοῦμαι. τὸ διαλογίζομαι.

Διαρικνοῦμαι. incuruor, flector.

Διαριπτίζομαι. iaculum tranſmitto.

Διαρκέω. μ. έσω. π. εκα. perſeuero, perduco, duro ſufficio, adiuuo, οὐκ ἔτι διαρκῶν dicitur Luciano uiribus iam deſtituitur, cui uires iam deficiunt.

Διαρκῆ. aduerbialiter pro abunde Luciano in Micyllo.

Διαρκής. έος. ὁ. ἡ. duratiuus, ſufficiens.

Διαρκῶς. ſufficienter.

Διάρμα. ατος. τὸ. κούφισμα. ſpacium, interuallum. Vtitur eo Hermogenes περὶ λαμπρότητος.

Διαροθέω. perturbo.

Διαρπάζω. rapto, diripio.

Διαρραίω. uaſto, corrūpo, mollio, diffluo. Odyſ. α.

Διαρρήγνυμι. μ. ήξω. π. ηχα. interrūpo, dirumpo, per mediū rumpo. Item rumpo. id eſt ſtomachū moueo, diſrūpo, dolore & indignatione impleo, Cic. Licentia audacior, qua ante rumpebar, nūc ne moueor quidē. Sic rumpi dicuntur inuidi. Demoſth. οὐδ' ἂν σὺ διαρραγῇς φθονῶν δήμου. Stomachandi etiā uerbū à Latinis in eadem ſignificatione uſurpatur, quod eſt διακνίεσθαι, πίμπρασθαι, ἀποπνίγεσθαι. Actiu. accuſ. Bud. Com.

Διαρρήδην. palàm, luculenter. Bud. Com.

Διαρρήκτης. inſidiator, ἐπίβουλος.

Διαρρικνοῦσθαι. lumbos indecore circumagere.

Διαρρίπτω. diſijcio.

Διάρροια. ἡ. copioſus alui, ſine inflāmatione exulcerationeq́; fluor, profluuium uentris.

Διαρρέω. diffluo, διαφθείρομαι.

Δίαρσις. elatio, ſublimitas. ἐκ διάρσεως, è ſublimi

Διαρταμῆσαι. diuidere, διελεῖν, κατακόψαι.

Διαρτάω. μ. ήσω. π. ηκα. ſuſpendo, compono. Actiu. accuſ.

Διαρτίζω. reformo, fingo, perficio.

Διασαλακωνίζειν. mollem & delicatū eſſe, in delitijs agere. ἀπὸ τοῦ σαλεῦσαι, ὅ ἐστιν ἀκριβῶς διαβαίνειν, ἢ οἱονεὶ σείεσθαι.

Διασαλεύω. cōmoueo, cōcito. Lucian. γνὺ ἐπλήσετο τὴν δ' οὖν τὴν πόλιν καὶ διεσάλευσεν οὗτος, Compleuit iſte urbem, concitauitq́;.

Διασαλπίζω. diuulgo, translatio à præconibus.

Διασαπείς. putrefactus.

Διασαρδανίζω. Sardonium riſum rideo, ſubſanno. aliàs διασαρκωνίσαι.

Διασαυλεῖσθαι. delitiari, ἁβρύνεσθαι, θρύπτεσθαι.

Διασαφῆσαι. explicare.

Διασα

Διαφαίζω.μ.ίσω.π.ικα.manifeſto. Actiu.accuſ.
Διαφαφῶ.declaro,aperio,illuſtro,illumino.
Διασείω.μ.είσω.π.εικα.quatio,concutio.Accuſ.
Διασήθω.deleo.
Διασηκῶσαι. ferre, contrectare, pondus æſtimare manu.
Διασημαίνω.do ſignũ,manu ſignifico, nota inſigno,ſigno aliquo noto, cõmonſtro. Bud.Cõ.
Διάσημος.ου.ὁ.ἡ.inſignis,λαμπρός.
Διασημότατος.illuſtriſſimus.
Διάσια.ίων.τά.Ioualia, quæ & διιπόλια uocantur apud Ariſtoph.
Διασιλλοῦν.τὸ διασύρειν.illudere,cauillari.
Διασιμοῦν.idem,διακωμῳδεῖν.
Διασιωπῶ.obmuteſco.
Διασκαλεύω.ligonibus terram uerſo.
Διασκανδικίζω. ignauus ſum, formidoloſus & negligens ſum,more Euripidis,cuius matrem ſcandicas uenditaſſe ſcribũt comici.Ariſtoph. Equit.μή μοίγε,μή μοι,μή διασκανδικίσῃς.
Διασκαριφῆσαι. aues dicuntur, cum unguibus terram ſcalpunt. Itẽ διαλύω,abigo,à σκάριφον quod feſtucã notat, quæ facile loco mouetur.
Διασκεδάζω.μ.άσω.π.ακα.diſſipo,diſpergo,diuulgo.Accuſ.iung.
Διασκέπτομαι. diſpicio,perſpicio,cõſidero,conſulto,contemplor,διαλογίζομαι.
Διασκευάζομαι.συσκευάζομαι,ſarcinas cõpono, colligo uaſa, ut qui foro ceſſuri ſunt,aut alias migraturi. Demoſth. Item digeror, diſponor ordinibus diſcretis.Gregor.εἰς ἀθεῖν.Bud.Cõ.
Διασκευάζω.μ.άσω.π.ακα. apparo, orno, adorno,exorno,cõpono. διεσκευασμένος ςρατὸς, in armis exiſtens,ut Cæſar dixit,& quaſi accinctus. Accuſ.Bud.ibidem.
Διασκευή.ῆς.ἡ.apparatus,ornamentũ, & inſtrumentum,ut lectiſternia,& lecti ſtrati Athenæo. Bud.ibidem.
Διασκευωρέω.μ.ήσω.π.ηκα.cuſtodio,conſeruo, pello.Accuſ.iung.
Διάσκεψις.εως.ἡ.conſideratio,conſultatio,cõtemplatio.
Διασκηνωτέον.caſtrametandum,καταλυτέον.
Διασκίδνημι.μ.ήσω.π.ηκα. diſſipo, diffundo. Accuſ.
Διασκοπεῖν.perſpicere,ſpeculari.
Διασκοπέομαι.ſpecto.
Διασκορπίζω.μ.ίσω.π.ικα.ſpargo,diſpgo.Accu.
Διασκοπιάομαι.μ.άσομαι.exploro.
Διασκώοντες.οἱ.extergentes.
Δίασμα.τος.τὸ.prima ueſtis ſciſſio, & cõfectura, Callimach.διάσματα φάρεος ἀρχήν.
Διασμήχω.μ.ήξω.π.ηχα.purgo.Accuſ.
Διασοβέω.perturbo.

Διασπᾶν.diſſipare,prodigere.
Διασπαράσσω.dilanio,dilacero,diſcerpo, dilapido.
Διασπασμός.οῦ.ὁ.diſſipatio,diſſolutio.
Διασπάω.μ.άσω.π.ακα.diuello,amplio, diſſipo,perfringo,perrumpo,diſtraho,& membratim dilanio. Iſocr.& Demoſth.4.κατὰ φιλιπ. & Plut.in Ant. & Cæſ. Item diſtringo, περισπῶ. Lucian. τοιαῦτα πράγματα ἔχω,μόνος κάμνων, καὶ πρὸς τοσαύτας ὑπηρεσίας διασπώμενος.Accuſ.Bud.Com.
Διασπείρομαι.diſſipor,diſpergor.
Διασπείρω.diſpergo.Actiu.accuſ.
Διασπεύδω.excito.
Διασπορά.ᾶς.ἡ.diſperſio.
Διασπορεύς.έως.ὁ.diſperſor.
Διαςαδὸν.ſeorſim,per interuallum.
Διαςασιάζω.μ.άσω.π.ακα.ſeditionem ago, ad ſeditionem & diſſidium perpello, diſſidere facio,diſſidium cieo.Plutarch.ὁ δὲ μαύλιος διεςασίαζε τὴν πόλιν. Latinè ſolicitare hoc dicũt aliquoties. Liuius, Nec ſolicitare quietæ ciuitatis ſtatum.Bud.Com.
Διάςασις.εως.ἡ.ſeparatio,diſtantia,diuiſio,interuallum, dimenſio. Item diſſidium. Ariſtot. μεγίςη μὲν οὖν ἴσως διάςασις ἀρετὴ καὶ κακία, Seditionis cauſa eſt in ciuitatibus,uirtus & uitium.Bud ibidem.
Διαςατέω.διαςασιάζω.
Διάςατος.ου.ὁ.diuiſibilis.
Διαςείχειν.tranſire.
Διαςέλλεσθαι.idem eſt quod διορίζεσθαι, διαιρεῖσθαι, ut διαςέλλειν,διορίζειν,διαιρεῖν,hoc eſt diſputare,diſceptare & explicare.Bud.Com.
Διαςέλλω.μ.ελῶ.π.αλκα.diſtinguo.Accuſ.
Διάςημα.ατος.τὸ. ſpacium, intercapedo, interuallum.Bud.Com.
Διαςηματικὴ φωνή.interuallata uox, hoc eſt, quæ cum interuallo ſuſpenditur, quemadmodũ fit in cantionibus, & in legendis uerſibus heroicis.Huic opponitur συνεχής.Cæl.lib.5.cap.24.
Διαςῆσαι, αὐτὶ τοῦ διαπράξαι, καὶ οἷον ἀδύνατον ποιῆσαι.Harpocrat.
Διαςίζω.diſtinguo,diſpungo,ut inquit Seneca.
Διαςίκτης.ὁ.diſtinctor.
Διάςιξις.καὶ
Διαςολή.ῆς.ἡ.diſtinctio,dilatio.& motus ille cordis uel arteriarum qui in pulſibus inſurgit atq; ſeſe extollit,apud medicos.Item figura,quãdo dictio à dictione diſtinguitur, aut quãdo ſyllaba contra naturam extenditur.Vide ſupra διακοπή.
Διαςοιβάζω.conſtipo,farcio.
Διαςοιχίζω.diſpono,ordine colloco.
Διαςολεύς. έως. inſtrumentum quod inijcitur

 in uterũ

in uterum anumſe Galenus.

Διάσομα τ@-. ἔχαρ. ſæpe commemorare.

Διασομωτρὶς μήλη. melotis, inſtrumentum, quo os clauſum reſeratur.

Διαςοχάζομαι. conie cto, auguror.

Διαςρέφω. μ. ψω. π. ἐφα. peruerto, inuerto, obtorqueo, contorqueo, diſtorqueo, deprauo. hoc eſt, ex rectis facio flexuoſa. Vnde διεςραμμένα, diſtorta & obliqua, hoc eſt, minimè ſyncera ac ſimplicia. Et διεςραμμένοι, ſtrabi, quibus oculorum acies eſt peruerſa aliter quàm decet cernentes. Bud. Com.

Διαςροφέω. μ. ήσω. π. ηκα. exagito, diſcutio. Accu.

Διαςροφή. ῆς. ἡ. contortio, Item peruerſio, ratio nec rectè nec ordine conſtituta. Latini peruerſitatem uocant. Cic. in Offic. Vt ſi quis in foro cantet, aut in funere, aut ſi qua eſt alia magna peruerſitas. id eſt, διαςροφὴ & διεςραμμένον. Bud. Com.

Διάςροφος. ου. ὁ. peruerſus, id eſt, qui ordine peruerſo & contrà quã decet, facit. diſtortus. Cic. Multa genera enunciandi nec ullum diſtortius quàm hoc quod Chryſippus. &c. Διάςροφοι φρένες, inſana mens. Διάςροφ@- μορφή, mutata forma. Διάςροφοι ὀφθαλμοί, obliqui oculi, ſtrabi, inuerſi, quales ſunt hominis inſani.

Διαςρώννυμι. καὶ

Διαςρωννύω, ſterno.

Διάςυλος. ὁ. cum trium columnarũ craſſitudinẽ intercolumnio interponere poſſumus. Vitru.

Διασκάσαι. diſpergere, διασκεδάσαι.

Διασυρμός. eleuatio, irriſio, obtrectatio. Item diſtractio. Item figura quando dictio ad duo diuerſa ſignificata trahitur, ut Strepit anſer inter olores, pro eo quod eſt, ineptus poëta inter doctos. Bud. Com. Vide Iull. Rufinianum. Diaſyrmos (inquit Romanus Aquila) ea figura eſt, quo ludentes: quę dicũtur ab aduerſarijs diſſoluimus: qualis eſt ille locus pro Murena in Sulpitium, totus de iure ciuili.

Διασύρομαι. detraho, calumnior. Ariſtot. Rheto.

Διασύρω. μ. υρῶ. π. υρκα. detraho, carpo, conuicior. Item diſtraho, ægrè traho, ut ἀποσύρω in Hippocr. ὅταν τροχάζων ὀλισθήσῃ, καὶ πεσὼν διασυρῇ. Quũ membris diſtractis agitatur, ut ranæ innatantes. Bud. ibidem.

Διαςῆσαι. conſtituere, inſtituere.

Διασφαγή. ἡ. interciſſio, diuortium.

Διασφάγξ. γ@-. ὁ. aliàs διασφάξ. diſtantia loci, interuallũ, locus inter duas rupes profundus, crepido rupium.

Διασφαλίζομαι. fortifico.

Διασφενδονάω. μ. ήσω. π. ηκα. torqueo tali ſupplicio quale deſcribit Plutarch. in Alexand. Διεσφενδόνησ' ὀρθίων δένδρων εἰς ταυτὸ καμφθέντων, ἑκατέρῳ μέρος προσάρτησας τοῦ σώματ@-, εἶτα μεθεὶς ἑκάτερον ὡς ὥρμησε ῥύμῃ φερόμενον τὸ προσῆκον αὐτῷ μέρ@- νέμεσθαι.

Διάσφορ@-. peruerſus, ſtrabo, διάςροφ@-.

Διασχηματίζειν. formam inducere, formare, figurare. Lucian. in Cauc. πεπλάσθαι μὲν ἔχειν ἄλλον δέ τινα, καὶ μὴ ποιοῦντα διεσχηματίσθαι τὸν τρόπον.

Διασχίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſcindo. Accuſ.

Διασχών. diſtans, procedens, διελθών.

Διασώζομαι. tueor, ſeruo.

Διασώζω. μ. ώσω. π. ωκα. ſaluo, ſeruo. Gaza, αὐθεντίαν εἰς τῶν ἑαυτοῦ διεσώζετο. Cic. Tenebat authoritatem in ſuos.

Διαταγή. ῆς. ἡ. diſpoſitio, διάθεσις.

Διάταγμα. ατ@-. τό. edictum magiſtratus.

Διάταξις. εως. ἡ. conſtitutio, ordinatio, uel edictũ principis deſcriptio & ordo.

Διαταράττω. conturbo, perturbo.

Διαταράττομαι. percellor, cõmoueor, perturbor. Lucian. τίς οὐκ ἂν διεταράχθη.

Διάτασις. contentio, uocis & uirium cõtentio. Ariſtot. τὰς δὲ διατάσεις τῶν παίδων, καὶ κλαυθμοὺς οὐκ ὀρθῶς ἀπαγορεύουσιν.

Διατάττομαι &

Διατάττω. μ. άξω. π. αχα. conſtituo, ordino, impero, edico, duco exercitum, deſcribo, decurio, in decurias diſtinguo, παρατάττω, digero & cõpono in ordines. Vnde ςρατιῶται διατεταγμένοι, ordine compoſito incedentes, uel in ſtationibus & uigilijs diſpoſiti. Accu. Bud. Com.

Διὰ ταῦτα. propterea, & idcirco, præſertim cum ſecundo loco periodi ponitur.

Διαταφρεύω. foſſa dirimo, διασκάπτω.

Διαταχέων. aduerb. ſtatim, citò.

Διατείνομαι. inuehor, cõtendo, nitor uehementer, obnixè contendo, ut διατείνομαι τὰ κάλλιςα πράττειν. Huic opponitur τὸ ἀποῤῥᾳθυμῶ. Item διαβεβαιοῦμαι, aſſeuero, affirmo. Item intento, καὶ προτείνομαι. Xenoph. διατεινάμενοι οἱ μὲν τὰ πέλτα, οἱ δὲ τὰ τόξα. Bud. Com.

Διατείνω. μ. τενῶ. π. ακα. addo, protendo, extendo, diſtendo, diſpendo, continuò loquor, λέγω διαῤῥήδην. Et pertineo. id eſt διήκω ἢ διήκομαι. Ariſtot. ἐφ' ὅσον δὴ διατείνει ἡ θεωρία. Etiam pertinet ac pertendit beatitudo. Actiu. accuſ. Bud. ibidem.

Διατειχίζω. μ. ίσω. π. ικα. diuido, ſepio, arceo, Accuſ. iung.

Διατείχισμα. ατ@-. τό. interiectus, murus, arx.

Διατεκμαίρομαι. ςοχάζομαι, σημειοῦμαι. conijcio, ſignifico.

Διατελέω.

Διατελέω.μ.έσω.π.εκα. perficio,compleo, perſeuero, permaneo. Quando perſeuero ſignificat,neutrum abſol. eſt,aliàs uero actiu.& accuſ. iungitur,ut τὸν βίον διατελῶ,uitam traduco. Iunctum autem cum participijs aliorum uerborum,uacare ferè uidetur in oratione, quantum ad ſignificationem,ut διατελῶ ποιῶν, ἀντὶ τοῦ ποιῶ. Sic quod Cicero dixit. Nec enim excurſione uteretur, Gaza tranſtulit, οὐδὲ γὰρ ἐκδρομαῖς χρώμενος ἂν διετέλει. Διατέλει τοῖς λόγοις ἐμφιλοσοφῶν, Literis aſſiduam operam nauare perge.Bud.Com.

Διατελῶς.continuè,aſſiduè.

Διατέμνω.diuello,diſcindo. διασπάω.

Διατερσαίνω.exicco,ξηραίνω.

Διατεταμένος.ὁ.diſtentus.

Διατετρανέεις. perforares,apud Herod

Διατετριφὼς,pro διατρίψας.

Διατόνω.diuido.

Διατήνειν.λυγίζεσθαι.

Διάτηξις. tabes, διατήξας τῷ πυρὶ μαλθάξας. Ariſtoph.

Διατηρέω.μ.ήσω.π.ηκα.conſeruo.Accuſ.

Διατήρησις.ιος.ἡ.conſeruatio.

Διατητρῶ. perforo,torno.unde διάτητρον, foratile,pertuſum,tornatile,uel torno factũ. Alij διάτρητον & διατρέω, pro eodem dicunt.

Διατί.cur.

Διατίθεμαι. bene aut ſecus de re aliqua ſtatuo utorq;. Iſocr. in Panath & Gregor. καὶ τὴν φυγαδείαν ὡς κάλλιστα διατίθεται, De exilio ſuo cõmodiſſime ſtatuit,calamitatem in bonum commodiſſime uertit. Dicitur hoc etiã ἐντίθεσθαι.Item teſtor aut teſtamento meo aliquid mando hæredibus,Demoſth. Item uenalia expono,uendo,Demoſth.Item paciſcor. Ariſtophan. ἢν μὴ διαθῶνται διαθήκην ἐμοί.Niſi mihi ſtipulanti promittãt.Διατίθεμαι πρὸς τοῦτο. Animum ad hoc impello.Bud.Com.

Διατεθειμένος.affectus,animatus,diſpoſitus.

Διατίθημι.μ.ήσω.π.ηκα.afficio,uexo.Demoſth. ἴστε γὰρ δήπου ὃν τρόπον ὀρχομενίους διέθηκε, Quibus incommodis affecerit Orchomenios quomodo uexarit. Item diſpono,præparo, καθιστῶ,οἰκονομῶ, conſtituo,compono. Item τὸ ἀποτελῶ καὶ ἀπεργάζομαι, efficio, reddo. Demoſt. σὺ ἅπαντας ἀπίστους πρὸς ἡμᾶς διαθῶμεν, An omnes infidos nobis reddemus? Bud. Com.

Διατίμησις.ιος.ἡ.æſtimatio.

Διατιμητικὸς.iudicatorium, quod iudicãdi uim habet.

Διατινθαλέος.ὁ.calidus,ardens.

Διατορῶ. pertundo, torno: ſicut διατρητῶ, & διατρέω.

Διατλάω.perfero,patior.

Διατμήγω.μ.ήξω.incido,diuido.Accuſ.

Διατμήσσω.μ.ήξω.π.ηχα.diuido,ſcindo. Accuſ.

Διατοιχεῖν. in hoc atq; illud latus nauis iactari, ut in tempeſtate fieri ſolet.

Διάτονος.ὁ. uehemens, extentus, ὀξύτονος. Item διάτονοι.οἱ. lapides qui perpetua craſſitudine utraq; parte religando, parietum ſoliditatem confirmant. Hos Vitruuius frontanos appellat.

Διάτορον.τὸ. magnum in uoce. παρὰ τὸ τορῶ, τὸ σαφηνίζω.

Διατορὸς.ὁ.ἡ. penetrans.

Διατραυλις. ὁ.ἡ. depygis,qui attritas habet nates. τραυλις γὰρ τὰ ἰσχία.

Διατρανῶ.διασαφῶ.declaro,explano.

Διατραχηλίζομαι.præcipitor.

Διατρέπομαι. αἰσχύνομαι, quod etiam ἐντρέπομαι dicitur.Eſt etiam oculos auertere & aſpicere,uel nolle,uel non poſſe.Bud.Com.

Διατρέπω. arceo, diſſuadeo, ut ἀποτρέπω: uel potius ad erubeſcentiã deduco,erubeſcere cogo.Herodian.διέτρεπε πρὸς ὀλίγον τὸ μειράκιον.Conatus eius repreſſit præ pudore, & impetus ad uoluptates cõſectandas aliò deflexit, pudore iniecto deterruit.Bud.ibidem.

Διατρέχειν.percurrere, tranſilire. διαπηδᾶν.

Διατρέω.μ.ήσω.π.ηκα.perforo.Actiu.Accuſ.

Διάτρητον & τρητόν. τὸ. perforatile, pertuſum, tornatile aut torno factum. à uerbis διατρητῶ & τρητῶ. Vnde διάτρητοι calices cælati, tornatiles,quæ toreumata uocãtur Latinis.

Διατριβὴ.ῆς.ἡ.conuerſatio. Lucian in Gal. ἡδίστη τις ἦν ἡ διατριβή. Iucundiſſima quædam erat uita.Item exercitiũ, exercitatio,ſtudium, σχολὴ,conſilium,diſputatio,collatio, congreſſus. Pro loco diſputationis & exercitij, ſiue auditorio,apud Gel.lib.1.cap.16.& li. 10.ca.5. Item cõmoratio,immoratio, mora.Lucian. τοῦτο μὲν πολλὴν ἔχει τὴν διατριβήν.

Διατριβῆς χάριν. animi cauſa,terendi temporis gratia,uel cõſumẽdi otij cauſſa, ut inquit Cic. primo de Oratore.

Διατρίβω.μ.ίψω.π.ιφα. conuerſor, moror, diſtineo,diſtringo,diſtraho,attraho,differo, impedio,ueto.Etym.item per aliquid ſiue in aliquo me exerceo,uerſor,laboro,operã impendo.Plato identidem pro exercere,atque in literis diſputare utitur.Bud.Com.

Διατρίμματα μηρῶν.femorum intertrigines.

Διάτριχα τὴν ῥόδην appellat Hom. in Catalogo, quaſi Capilli ſtudioſam.

Διάτριχα.tripliciter.τρίχα, τριχῶς,τριχθά.

Διατροπή.ῆς.ἡ.apparatus,mutatio.

Διατροφὴ.ῆς.ἡ. allimentum.
Διατρύγια. loca inter uites quę ſeruntur, uel ubi iam maturuerint uuæ.
Διατρύγι☉. frugifer.
Διαττᾷν. cribrare, incernere, σήθειν, & διαττ☉, cribrorum, incerniculum.
Διάττω. ruo, cum impetu percurro, item mordeo. Etym. dein proſilio, huc illucq; deſilio, & emico, quod διάττεϑαι quaſi raptim elidi Plato in Craty. dixit Ariſtot. de Mundo, κατ᾽ ἔμφασιν μὲν ἴριδες, καὶ ῥάβδοι, καὶ τὰ τοιαῦτα, καθ᾽ ὑπόστασιν δὲ σέλατα καὶ διάττοντες, καὶ κομῆται. id eſt, Eorum quæ in aëre apparent ſpeciem quidem tantum exhibent arcus coeleſtes, & uirgulæ, aliaq; huiuſcemodi naturæ uerò ſubſiſtentiam habent fulgores cœleſtes, & quos emicantes uocamus, & crinitæ ſtellæ. Sic etiam in Problem. ἀστέρας διάττοντας dixit pro traiectionibus ignium. Bud. Com.
Διατυπόω. μ.ώσω. π.ωκα. diſpono, ordino, conſtituo, inſtituo, cõfirmo, informo, animo concipio & fingo. Accuſ.
Διατύπωσις.ι☉.ἡ. formatio, deſcriptio, informatio, ſtatutum. Diatypoſis (inquit Rhom. Aquila de figuris) eſt deſcriptio uel deformatio, ubi rebus delectis, perſonarum & formas ipſas, & habitus deſcribimus & exprimimus.
Διατὺς. fugiẽs. διατὺς τὴν δίκην, pœnas euadẽs.
Διαυγάω. ſplendeo, illuſtro.
Διαυθασμὸς.ȣ̃.ὁ. &
Διαύθεια.ας.ἡ. &
Διαύγια.ας.ἡ. effulgentia, pellucentia, ſplendor.
Διαυγὴς.έος.ὁ.ἡ. pellucidus, lympidus. Lucian. de fonte, διαυγής τε ὢν καὶ διὰ καθαρȣ̃ ἀναβλύζει.
Διαυλακαίζω. peraro.
Διαύλιον, uel διαύλιον.ου. τὸ. dicebatur, cum in ſcœna tacentibus omnibus ſolus intus caneret tibicen. Cæl. lib. 5. cap. 26.
Διαυλία ἡ. duorum concentus.
Διαυλίζω. produco, profunda facio, augeo.
Διαυλοδρομεῖν. eſt cum ad calcẽ perueneris, rurſus ad carceres curſu redire. Bud. Com.
Διαυλοδρόμοι. ſunt qui curſum circenſem peragunt, id eſt, δίστάδιον, qui cũ ad metam peruenerant, flectentes eò rurſus recurrebant, unde curſum inierant. Bud. in Annot. & Com.
Δίαυλ☉.ου ὁ. curſus reciprocus, curſus duplex, obeundi ſcilicet ſtadium ac mox redeundi. Vitruuius lib. 5. In palæſtris periſtylia quadrata ſiue oblonga ita ſunt facienda, ut duorum ſtadiorum habeant ambulationis circuitionem, quam Græci uocant δίαυλον. Item ſpacium ducentorum & mille pedũ in longitudinẽ. Euſtath. δίαυλος, inquit, τὸ διπλῆ κεκαμμένον εἰς εὐθύτητα σχῆμα ὁποῖον τὸ στάδιον. Ariſtot. interpres eo nomine intelligit locum, qui duo contineat ſtadia, aut menſuram cubitorum ducentorum. Bud. ibidem. Metaphoricè etiam capitur pro reflexu, & recurſu, unde illud, πολλοῖς διαύλοις κυμάτων φορούμεν☉, hoc eſt, iterato recurrentibus undis iactatus.
Διαυλωνία. locorum anguſtiæ & fauces, in quibus coturnices, aliæq; aues illaqueantur. Bud. ibidem.
Διαυλωνίζειν. per anguſtum fluere, uẽtum utrinque excipere, perflare. Bud. ibidem. διαυλωνίζειν uentus dicitur, quando per angiportũ aut anguſtum locum ſpirat.
Διαυλωνισμὸς.ȣ̃.ὁ. reciprocatio ſpiritus, reiteratio.
Διαυχενίζεϑαι. ſublata ceruice eſſe.
Διαυχένιος νωτιαῖ☉. ſpinalis medulla, quę & ψωίτης, & νωτιαῖ☉ apud Galen.
Διαφάγω. peredo, comedo.
Διαφαίνομαι. perlucceo.
Διαφαίνω.μ. ανῶ. interlucceo, transluceo, pelluceo. Lucian. καὶ κρεῖττον διαφαίνει τῆς ἐλπίδ☉. Spe melius euenit. Neutrum.
Διαφάνεια.ας.ἡ perſpicuitas.
Διαφανῆ.τά. ueſtes quæ fœminam denudant, ut bombycinæ.
Διαφανὴς.έ☉.ὁ.ἡ. tranſparens, perſpicuus, pellucidus, inſignis, alios antecellens. Sic etiam lapis quidam uocatur, quod transluceat, de quo Lucian. in Pſeud.
Διάφανον. quid ſit, explicat Cæl. lib. 8. cap. 22.
Διαφανῶς. σαφῶς. apertè, manifeſtè, ſplendidè.
Διάφασις. tranſparentia, feneſtra. Cic. Att.
Διαφάσκειν. cauillari, διασιλλαίνειν.
Διαφαύει. luceſcit.
Διαφέρομαι. diſſideo, diſcordo, contendo, æmulus ſum, altercor, ambigo, litigo. διαφέρεϑαι ἑαυτῷ, non conſentanea dicere, ſecum diſcrepare. Plutarch. διαφερόμενος τῶν λογισμῶν, de homine dixit incerti propoſiti, & in diuerſa impetũ animi capiente. Ponitur etiam pro iactor, huc & illud temerè feror, ut 21. cap. Act. Apoſtol. διαφερομένων ἡμῶν ἐν τῷ ἀδρία κατὰ μέσον τῆς νυκτὸς. Non diſſimile eſt, Differri cupidinibus apud Plautum, & apud Terentiũ Differri doloribus. Eſt etiam dilabi, in diuerſa digredi & abire. Plut. in Cæſ. ἐπὶ πόλεις ἀνισαμένας φυγῇ διαφέρεϑαι. Bud. Com.
Διαφέροντα.τά. utiliora.
Διαφερόντως. egregiè, excellenter, ἐξαιρέτως, uehementer, maximè.
Διαφέρω. excello, differo, ſum plurimi momẽti, præemineo.

præemineo.Lucian.ἀλλὰ φέρε ἴδωμεν, εἰ καὶ ὀλίγον σοῦ διαφέρω. Sed age uideamus, num paruo interuallo te ſuperem. Etiam in malam partem.Iſocrat, τοσοῦτον ἀνοίᾳ διήνεγκαν πάντων ἀνθρώπων.Vſqueadeò ſupra omnes homines amentia præditi erant. Decimus autem διαφέρει τοῦ παντὸς, καὶ διαφέρει ἀρετῇ, ὁ ἐπ᾽ ἀρετῇ. Item pro conducere,συμφέρειν.Herodian.li.2. ὅσα τοῦ μὲν δημοφιλοῦς,καὶ κοινῇ διαφέροντος,ὀλίγη τοῖς καθ᾽ ἕνα φροντὶς,Nam quæ in populi cõmunemq́; cedunt utilitatem, parum cuiq; curę ſunt. Idem pauldpoſt pro ferre φέρειν uſurpat, ἐπιστάμενοι τε ὅτι χαλεπῶς τὸ πλῆθος διοίσει τὰ πεπραγμένα,Sciẽtes multitudinem id facinus indignè laturam.Sic διαφέρειν ψῆφον apud Iſocrat. & Plutarch.pro ferre ſuffragium & ſententiam.Sophocl.pro ἐκκομίζειν, efferre poſuit.Item διαφέρει pro diſcrepat, intereſt ut Matth.12. πόσῳ οὖν διαφέρει ἄνθρωπος προβάτου. quod Valla ad uerbum transferri poſſe putat,Quantũ intereſt ſiue differt homo oue,quemadmodum apud Terent. Stulto intelligens quid intereſt? Eſt etiam, ut διαπέμπειν,in diuerſas partes ferre, & importare.Item ὑπομένειν,tolerare,perferre, Pauſan. Item in diuerſum ferre,& uariè agitare.Plutar. de Cęſaris nece,διαφέρειν τῇδε κἀκεῖσε τὸ σῶμα, καὶ ἀκρατῶς. Item animo uerſare aliquid agitareq́; cogitando. Plutar.καὶ πολλὰ μὲν αὐτὸς ἐν ἑαυτῷ διήνεγκε. Διαφέρει μοι τοῦτο. hoc intereſt mea,hoc ad me pertinet. Quod etiam cum genitiuo dicitur, διαφέρει μοι τούτου. Inde διαφέρειν, ἐπιτηδείως ἔχειν, ut ὁ σπουδαῖος φιλεῖ προνοεῖσθαι καὶ τῶν διαφερόντων αὐτῷ, Vir bonus ſolet proſpicere etiam neceſſitudine coniunctis. Item διαφέρει, refert, id eſt ad rem pertinet Sic Plinius de cædenda materia, Infinitum refert lunaris ratio, nec niſi à uiceſima in triceſimam cædi uolunt. Significat etiam refert, id eſt uarium & diuerſum eſt, quod etiam παραλλάττει dicitur Theophraſt. διαφέρει δὲ ταῦτα κατὰ τοὺς ἀρότους ἑκάστου. Refert autem qua quidque ſementi ſatum ſit. Bud. Com.

Διαφεύγω.diffugio.

Διαφευκτικός. fugax.

Διαφήγω. cohibeo.

Διαφῆκε.dimiſit.

Διαφημίζω.μ.ίσω.π.ικα.diuulgo,diffamo.

Διαφθείρω.μ.διαφθερῶ.μέσος.π.διέφθορα. corrumpo,contamino, labefacio, uitio, deſtruo: ut διαφθείρειν τὴν κόρην, ſtuprare & uitiare, διαπεφθαρμένην,& λιμῷ διαφθείρεσθαι,fame cõ tabeſcere.Item perdo,trucido,conficio,interficio.Plutar,in Apop.συμβαλὼν ἐκράτησε καὶ διέφθειρε νικίωνα. Vide διέφθαρται. in Amm.

Διαφθορά. ᾶς.ἡ.probrum.ſtuprum,de quo Bud. in Annot.poſt.corruptio,mors,inimicitia.

Διαφθορευόμενος.π.ὁ.diſcerptus.

Διαφίημι.dimitto.

Διαφιλοτιμοῦμαι.contendo,& magno ſtudio conor quippiam efficere. Bud Com.

Διάφλοισβος.perturbatus, tempeſtuoſus.

Διαφοιτᾷν. percrebreſcere, increbreſcere, celebrem fieri. Διεφοίτησεν ἡ φήμη, fama increbruit,dimanauit,permanauit.

Διάφορα.τά.impenſæ,ſumptus, ἀναλώματα.

Διαφορά ᾶς.ἡ. differentia,diſcrimen, diſſidium; lis,contentio,μάχη. De differentia dialecticorum uide Porphyr. in prædicabilibus, & Ariſtotelem in Topicis.Eſt etiam Diaphora, figura orationis apud P. Rutilium Lupum, cum uerbum alio ſenſu iteratur quàm prius dictum eſt,ut Mulierem quid potius dicam aut ueterius quàm mulierem.

Διαφορέω.diſtraho,diuello,perdo,diſcutio medicis dicitur,cũ ſcilicet in ulceribus collectiones non ad pus & ſaniẽ perducãtur qui πεπαίνειν gręcis,id eſt maturare dicitur,ſed diſijciuntur ut ſine ſuppuratione aliqua ſoluantur & euaneſcant.

Διαφόρημα.ludicrum,παίγνιον.

Διαφόρησις,εως.ἡ.digeſtio dicitur Gal. & diſtractio.Alij migrationẽ interpretantur apud Cic. Epiſtol.lib.16.nõ deſunt tamen qui ibidẽ,διαφώνησιν. hoc eſt declamationẽ malint legere.

Διαφορητικά.medicamenta diſcuſſoria,aluũ subducẽtia & leuigãtia.Cælius lib. 14. capite 62.

Διαφορητική.ῆς.ἡ.uis diſcuſſoria.

Διαφορητικός.οῦ ὁ. diſcutiens , diſcutiendi uim habens.

Διάφορος.ου.ὁ.ἡ.præcipuus,præſtans.Gaza, οὐδεὶς διαφορώτερος τὴν εὐσέβειαν. Nemo pietate præſtantior.Idem ἐχθρός,diuerſus,diſſentiens diſſidens.Demoſthen. ἐν δὲ τῇ δημαρχίᾳ διάφορος ἐγενόμην. Item διάφορον πρᾶγμα, res controuerſa.Et διάφορον,quod inter ſcribentes non conuenit. Pauſ.Bud.Com.

Διαφορότης.ἡ.pro διαφορά dixit Plato.

Διαφοροῦμαι. immodico ſudore exhaurior, reſoluor. Eſt etiam compilor & ſpolior,ut διαφορουμένη χώρα, direpta, deprædata. Budæus in Comment.

Διαφορῶ.digero,diſcutio,diſpergo.

Διαφόρως. multifariàm.

Διάφραγμα. ατος.τό. quicquid in aliqua re medium eſt,uelut eſt narium interſeptum: unde & membrana illa quæ parietis inſtar,cor & pulmonem

monem à iecinore & liene diſtinguit, hoc appellatur nomine. Celſus uocat ſeptum trãſuerſum, alij præcordia, id eſt πραπίδα, & poëtæ πρχπίδα, teſte Euſtathio. Itẽ πειζωμα, quod Gaza cinctũ uertit. Hippocrat. & Galenus φρένες. Cæl. lib. 2. cap. 53.

Διαφράγνυμι. obſtruo.

Διαφράττω. obſtruo, obſepio, ſepio, interſepio, diſtinguo.

Διαφρυκτοῦν. ſortiri, ſorte diuidere. Et διάφρυκτος, ſors, κλῆρος. nam φρυκτὸς fabam ſignificat, quibus in ſortibus & ſuffragijs utebantur. Etym.

Διαφρῶ. perfero, διακομίζω, acceſſum & exitum præbeo. εἴρηται οἷον διαπροῶ uide Etym.

Διαφυάς. άδ⊗. ἡ. ruina, ſciſſura, διάφυσις. Et διαφῦσαι, διελεῖν.

Διαφυγγάνω. delitesco, perfugio. Thucyd.

Διαφύγγανον ἐκ τ̃ δικαστηρίων, abſoluebantur.

Διαφυγεῖν. præter ſpem euadere.

Διαφυγή. ῆς. ἡ. effugium.

Διαφυλάττω. μ. άξω. π. αχα. cuſtodio, tueor. Accuſatiuo.

Διαφυλή. diuiſio.

Διάφυσις. ι⊗. ἡ. diuiſio, res intercurrens, & diſcriminans.

Διαφύσσω. exhaurio, ſeparo.

Διαφύω. μ. ύσω. π. υκα. inhæreo.

Διαφωνέω. μ. ήσω. π. ηκα. diſſono. Neut.

Διαφώνησις. declamatio.

Διαφωνητής, diſcrepator.

Διαφωνήτρια, diſcrepatrix. Cic. Acad. diſceptatricem dicit. Dialecticã inuentã eſſe dicitis ueri & falſi diſceptatricem & iudicem.

Διαφωνία. ας ἡ. diſſenſio, diſcordia.

Διάφων⊗. ȣ. ὁ. diſſentiens.

Διαφωτίζω. μ. ίσω. π. ικα. illumino, reuelo, in lucem effero. Accuſ. iung.

Διαχαλάω. μ. άσω. π. ακα. reſoluo, diſſipo. Accuſ.

Διαχαράττω. μ. άξω. π. χα. exaro, inſculpo. Accuſ.

Διαχάσκω. dehiſco.

Διαχείρησις. diſpenſatio, adminiſtratio.

Διαχειρίζομαι. π. φονεύω, interficio, manibus uiolentis occido, cædo. Bud. Com.

Διαχειρίζω. tracto, in manibus habeo, adminiſtro, rego, gero. Item occido. Bud. ibidem.

Διαχειρισάμεν⊗. ȣ. ὁ. occidens.

Διαχειροτονεῖν. eſt duarum rerum propoſitarum diſceptationem conſtituere atq; dijudicare in concilio aut concione, ubi multitudo eſt cenſentium: ſiue per manuũ ſublationem ſciſcere, ſicut διαψηφίζειν calculis in hydriam cõiectis, Bud. Com.

Διαχειροτονία. eſt dijudicatio, & διάκρισις τ̃ ἐν πλήθει γνωμῶν χειροτονίας. Διαχειροτονίαν διδόναι, ut Demoſth. uel ψῆφον ἀναδιδόναι, ut Plut. dicitur pro eo quod eſt, populum in ſuffragia mittere, hoc eſt rogationem: uel rem de qua conſulitur, populi ſuffragijs permittere. Bud. ibidem.

Διαχέομαι. letor, exhilaro, frontem exporrigo ac lætitia perfundor: cui opponitur συστέλλομαι. Sic Cic. in Læl. Vt ex bonis amici quaſi diffundatur, & incommodis contrahatur.

Διαχεῖον. quod uim habet liquoris.

Διαχέω. diffundo, negligo, decanto. Accuſ.

Διαχλευάζω. derideo, increpo.

Διαχράομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. interficio, obtrunco, ſupplicijs afficio. Accuſatiuo. Budæus in Commen.

Διαχρός. tepidus.

Διαχρόω. μ. ώσω. π. ωκα. tingo. Accuſ.

Διάχρυσος. ȣ. ὁ. ἡ deauratus.

Διαχύνομαι, π. διακέχυμαι. διαχυθεὶς τὸ πρόσωπον, id eſt hilari fronte, & exporrecta, Plutar. Et διαχυθεῖεν, exhilararentur. Lucian.

Διάχυσις. ι⊗. ἡ. diffuſio, effuſio, quando ad animi affectus refertur, lætitiam & animi uoluptatem ſignificat, quando ad aquas, inundationẽ, uelut ubi amnis alueum & notas ripas excedit,

Διαχυτικός. οῦ, ὁ. prodigus, diſſipandi naturam habens.

Διαχυτλάζω. commoueo, dilato, humecto, eluo.

Διαχωρεῖν. peregrinari.

Διαχώρημα. ατος. τὸ. intercapedo, excrementum. Strab. id.

Διαχωρίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſeparo. Accuſ.

Διαχώρισις. ι⊗. ἡ. deiectio alui.

Διαχωρισμός. ȣ. ſeparatio.

Διάχωροι. τὰ διαστήματα τῶν λόχων, inſidiarum interualla.

Διαψαίρω. perflo. Eſt etiam diſtraho, diſſolutus ſum, diffluo. Item quietus ſum, ut Euripides. pro extergo & purgo, γλῶσσῃ διαψαίρουσα μυκτῆρων, lingua emungens & elingẽs nareis, καθαίρω.

Διαψάν. perfodere, διορύττειν, διασκαλεύειν.

Διάψαλμα. ατ⊗. τὸ. diapſalma, rythmi commutatio, uiciſſitudo canendi. Alij commutationem metri, alij pauſationem ſpiritus, alij alterius ſenſus exordium, alij rythmi diſtinctionẽ, alij uero cuiuſdã muſicæ uarietatis ſilentium dixerunt eſſe, D. Hieronymus in Epiſtola ad Marcellum, cuius initium, Quæ acceperis.

Διαψεύδομαι. fruſtror,

Διαψηφίσασθαι. ψηφοφορεῖν ἐν δικαστηρίοις, Bud. Comment.

Διαψήφισις. proprie dicebatur ἐξέτασις τῶν πολιτῶν

πολιτῶν τῇ δήμοις γινομένη, hoc eſt recognitio, recenſioq́; ciuium populatim tributimq́; citatorum, ob id inſtituta, ut obrepticij ciues, ac falſo in ciuitatem adſcripti, tribu ac populo mouerentur. Dicitur tamen etiã ſuffragiorum diſquiſitio & latio, in quacunq; re & controuerſia ſingulatim facta. Διαψήφισιν διδόναι, diſquiſitionem uocare. Bud. Com.

Διαψιθυρίζω. muſcito, confuſurro Luciano in Gallo.

Διαψύχω. reficio, refrigero.

Δίβαφα, & δίβαφον. ου. ὁ. ἡ. purpura bis tincta. à δὶς & βάπτω. Hæc maximi erat impẽdij, utpote quæ in libros denarijs mille non poterat emi. Magiſtratus utebatur hac in prætexta, quorum primus fuit Lentulus Spinter ędilis. Lepidiſſime Cicero ad Cęliũ ſcribens. Curtius (inquit) noſter δίβαφον cogitat, ſed eum infector moratur: ſignificare uolens, Curtium hominem nihili ad magiſtratum obtinendum applicare animum. Vide Bayſium de re ueſt. & in Chiliad. Strumam dibapho.

Δίβολον χλαίνη. læna duplex.

Δίβροχον. bis madefactus, aut intinctus.

Διγαμία. ſecundæ nuptiæ.

Διγνώεις. qui eſt mento bipartito.

Δίγλωσσον. ὁ. qui duas callet linguas, bilinguẽ uocat talẽ Q. Curtius. Item διχόθυμος, diſcors.

Δίγνωμον. inconſtantis animi.

Διγόνια. ας. ἡ. partus geminatio.

Δίγονος μάσθλη. lorum geminũ, apud Sophocl. uide Etym.

Δίδαγμα. ατος. τό. doctrina.

Διδακτικός. οῦ. ὁ. habilis, idoneus, aptus, appoſitus ad docendum docibilis.

Διδακτήριον. ου. τό. documentum, inſtructio, Hipp.

Διδακτός. οῦ. ὁ. docilis.

Δίδακτρον. ου. τό. precium docendi Latinè Mineruale munus, aut Mineruai.

Διδάκτυλος. duorum digitorum.

Διδασκαλεῖον. ου. τό. locus docendi, ludus literarius.

Διδασκαλία. ας. ἡ. doctrina, adhortatio.

Διδασκαλεῖα. δίδακτρα. Mineruialia. Plutar.

Διδασκαλικός. οῦ. ὁ. ἡ. peritus docendi, qui ualet arte docendi.

Διδασκάλιον. dicitur id quod docentibus diſciplinæ gratia datur.

Διδάσκαλος. ου. ὁ. ἡ. magiſter, doctor, præceptor. Propriẽ uolunt eſſe λόγων, quemadmodum ἐπιστάτης ἔργων, ut inquit Ammonius, quales fuerunt Comici, ſiue tragici, dithyrambici, & myſtici. Thucyd. pro autore alicuius rei poſuit.

Διδάσκομαι. docendum loco uel mando, inſtituendum curo. Eſt autem τοῦ διδασκάλου καὶ καθηγεμόνος διδάσκειν, τοῦ δὲ πατρὸς τὸ διδάσκεσθαι, hoc eſt in ludum literarium mittere, ac docendum curare. Ammon. ſcribit eſſe διδάσκειν per ſe, διδάσκεσθαι per alium. Caterum quod Cic. dixit diſco & addiſco, per διδάσκεσθαι tranſtulit. Bud. Com.

Διδάσκω. μ. άξω. π. αχα. ἀόρ. α. ἐδίδαξα, ἀπὸ τοῦ διδάχω, doceo, præcipio, planum facio. διδάσκειν τὴν κωμωδίαν καὶ τραγωδίαν, ἢ δρᾶμα, Comœdiam & tragœdiam, aut fabulam agere, δραματουργεῖν. Sic Cic. dixit docere fabulam, pro ædere ſeu agere fabulam. Hinc κωμωδιδάσκαλοι, poẽtę dicti, & τραγωδιδάσκαλοι, & ὀρχηστοδιδάσκαλοι. Bud. ibidem. διδάξω & διδάξομαι, item ἐδίδαξε & ἐδιδάξατο apud Ammonium diſtinguuntur.

Διδαχή. ῆς. ἡ. doctrina.

Δίδημι. δεσμεύω. Vnde δίδη, ligabat, pro ἐδίη, ἐδήδη.

Διδῶμι. μ. δώσω. π. δωκα. do. Διδόναι τὸν ὅρκον, deferre iuſiurandum. Διδόναι εὐθύνας ſic dicũt, ut δίκην δοῦναι, id eſt pœnam pendere, & rationem reddere. Διδόναι πίστιν καὶ πίστεις, eſt iurare & fidem dare, quod etiam πιστὰ διδόναι ſignificat. Iſocr. pro fidẽ facere dixit, & documenta dare, quod & πιστὸν ποιεῖν dicitur. Διδόναι λόγῳ, memoriæ prodere, ſcribere. Διδόναι λόγους, ſermones ferere, & rumores in uulgus diſſeminare. Διδόναι λόγον, item dare uices loquendi & percunctandi, & uiciſſim reſpondere percunctanti. Bud. Com.

Δίδου. pro δίδοθι.

Διδράσκω. καὶ διαδιδράσκω. μ. δράσω. π. ακα. ἀόριστος α. ἔδρα. fugio.

Δίδραχμον. ου. τό. numus duas drachmas cõtinẽs.

Διδυματόκον. ου. ἡ. geminos enixa.

Διδυμάων. ονος. ὁ. gemellus, frater germanus, uterinus, Iliad. ε.

Διδύμη. ης. ἡ. herba alio nomine cynoſorchis, ſiue teſticulus canis dicta, à gemina radice nomẽ adepta, apud Hipp.

Διδύμια. τά. quæ & γλουτία. orbicularis binæ glãdulæ cerebri à ſimilitudine, quã cum teſtibus communem habent.

Δίδυμον. ξύλον, furca, Suidæ.

Δίδυμος. ου. ὁ. geminus, dubius. Item panniculus duplici ſinu teſticulos continens, mutuum eorum contactum cohibens, ne ſi oblædatur alter, in alterum quoq; tranſeat uitium. Item δίδυμοι. uno partu nati, proprie coniunctis connexisq́; corporib. οἱ συμφυεῖς διδυμάονες uero diuaricatis ſeiunctisq́;, οἱ κεχωρισμένοι τοῦ σώματος.

σώμασιν. ſic Euſt. iliad. diſtinguit ex Lexico Rhetorico. de quo Cæl. lib. 2. cap. 55. Alij διδύμους ſeminaria uaſa interpretantur, alij teſtes, ſeu teſticulos, cliterinos, coleos. unde illud apud Græcos. Dydimon tibicen in adulterio deprehenſus, ἐκ τοῦ ὀνόματος ἐκρεμάσθη, hoc eſt ἐκ τῶν διδύμων, hoc eſt teſtibus.

Διδυμότης. ητος. ἡ. geminatio.

Διδυμοτοκέω. geminos pario.

Διδυμοτοκία. ἡ. geminorum generatio.

Δίδωμι. μ. δώσω. π. δέδωκα. do, cōcedo, permitto, trado, communico. Accuſ. διδόναι τιμωρίαν, Iſocrati dare pœnas, & διδόναι δίκας. pro eodem Ariſtoteli.

Διεβίωσαν. ad extremum uixerunt.

Διεβλήθησαν. decepti fuerunt, Hipp.

Διεγγυᾶν, & διεγγυᾶσθαι. ſponſione & fideiuſſione aliquem liberare. Interdum idem ſignificat quod ſimplex uerbum, cum quis ſe rem præſtaturum promittit, & effectum iri ſuo periculo recipit. Bud. Com.

Διεγγύησις. fideiuſſoris interceſſio, Interdum ſimpliciter τοῦ πράγματος ἀναδοχή, cum rem te præſtaturum promittis. Bud. ibidem.

Διεγείρω. μ. ερῶ. π. ήγερκα. ſuſcito, facio ſurgere. Accuſatiuo.

Διεγερτικός. οῦ. ὁ concitatiuus.

Διέγνωκα. dijudicaui.

Διέδεξε. cordi fuit.

Διεδήλου. manifeſtauit.

Διεδρία ἡ. diſſidium in augurum diſciplina, ut Gaza reddit ex Ariſtotele.

Διέδριον. οὐ. τὸ. ſellula.

Διέδριος. perſpicuus. δίαυθρος.

Διεζευγμένον. diſiunctū. figura eſt orationis cum plura uerba aut nomina ſine coniunctionibus efferūtur. Eadem opinor aſyntheton uocatur. Apud Iul. Rufinianū uidetur erratū eſſe à librarijs, cum eiſdem nominibus diezeugmenon & epizeugmenon. id eſt, diſiunctum uel iniunctum, ut ipſe interpretatur, diuerſæ figuræ nominētur: in quarum altera duo aut plura, ſingula cum ſuis uerbis enunciat: altera unū uerbum pluribus colis communicat: ſed in hoc conueniunt, quod utraq; copulis caret. Poſteriorem ὑποβολὴν quoq; uocari docet, ſi in poſtremo ſit pars orationis, quæ duo aut plura membra coniungat. His figuris ſi coniunctiones addas ζεῦγμα & ἐπιζεῦγμα fient.

Διεζωσμένοι. οἱ. bracchati.

Διεθρόει. tumultuabatur.

Δίει. ἀντὶ τοῦ δίιθι.

Διαδιγνῶναι. pernoſcere.

Διειδής. έος. nitidus, liquidus, clarus, apertus, manifeſtus.

Διειλιστήρ. ῆρος. ὁ. colum.

Διεξαπομπάσαι. decipere, σκιᾷ καὶ κόμπῳ ἐξαπατῆσαι.

Δίειμι. διέξειμι, proſequor. Item narro, percenſeo, progredior. Præſens huius accipitur in ſignificatione futuri.

Δίειξις. interuallum, διάστασις.

Διεῖπον. uulgaui. διέειπε μοι ὄφρα δαείω. ad longū latè fuſeq; enarro.

Διειργασμένον σπέρμα. uertit Gaza, quod Cic. in Catone maiore dixit, ſubactum ſemen.

Διείργω. μ. είρξω, π. εἶρχα, prohibeo, diduco, dirimo, interſepio, diſpeſco. Διείργειν τὸν ἀγῶνα, ἢ τὴν ἀμφισβήτησιν, dirimere controuerſiam.

Διείρω. interrogo.

Διειρέω. μ. ήσω. π. είρηκα. eleuo, διαγγέλλω.

Διείρομαι. inquiro, dico.

Διείρω. traijcio. καὶ διεῖρα ἀντὶ τοῦ ἐστρόνησα.

Διειρωνόξενος. οὐ. ὁ. inhoſpitalis, ſimulatè hoſpitalitatem exercens, per ſimulationes & ironiam fallens hoſpitem. Comici hac appellatione dedecoroſa fœdant Spartanos. Cælius libro 10. cap. 5.

Διεῖσα. λάμπουσα, διεισιοῦσα, διεισβάλλουσα.

Διεῖσθαι. pertranſire.

Διειστήκει. in ſeditione erat.

Διεκβάλλω. per medium emitto, traijcio.

Διεκβολή. δίοδος, eruptio, & exitus per locum anguſtum & interſeptum:

Διεκδικεῖν. perſequi, iniuriam alicui illatā ulciſci, frequenter tueri. Vnde διεκδικεῖν τὰς τούτων οὐσίας, aſſerere, uendicare. Et διεκδικῶν ἑαυτὸν ἀκοντίῳ, telo ſe defendens.

Διεκδρομή. ῆς. excurſus.

Διέκδυσις. ambages, fugæ, & ſtrophę tergiuerſationum.

Διεκθεῖναι. διεκπέσειν.

Διεκπαίω. μ. αίσω. π. αικα. intercido.

Διεκπατέω, ήσω. exorbito, extra callem incedo, deuio.

Διεκπεραίνειν. abſoluere rem inſtitutam, & cœptum proſequi ad ultimum.

Διεκπεράω. tranſmitto.

Διεκπεριδικίσαι. effugere, decipere.

Διεκπίπτω. per medium elabor, & euado. Capitur etiam pro intercido.

Διεκπλεῖν. per mediā hoſtiū claſſem erumpere.

Διέκπλοος. ου. ὁ. tranſitus, uertibilis, aptus in nauali pugna, eruptio per mediam hoſtium claſſem.

Διεκπνοή. ῆς. ἡ. ſpiraculum.

Διεκπορεύομαι. progredior.

Διεκτέμνω. diſſeco.

Διεκφεύγω. clàm ſubterfugio.

Διε

Διεκφύγω. euado.

Διελασία. decurſio militaris, ἀνθιππασία.

Διελαύνω. μ. άσω. π. ακα. transfigo, decurro in armis. Accuſ.

Διελέγχομαι. μ. ξομαι. π. ɣμαι. conuincor in cauſa, reus fio, in mutuam uenio redargutionem.

Διελέγχω. refello, confuto.

Διελεήνολογῶν. ὁ. captus miſericordiam.

Διελήλυθα. tranſegi, percurro.

Διελῆφθαι. diuerſa eſſe.

Διελθεῖν. tranſigere, percurrere.

Διελινήσατο. elapſus eſt è caſſibus, effugit retia. à λῖνον.

Διελκυστίνδα. ἡ. ludus puerorum, cum duæ inter ſe diuiſæ partes, altera alterã manibus iunctis ad ſe retrahere contendit.

Διελκύω. μ. ύσω. π. υκα. diſtraho. Accuſ.

Διέλω, diffringo, aperio.

Διέμαι. uoce paſſiua ſignificationẽ habet ſui actiui διῶ. madefacio, perfundo, percolo, de quo Bud. Com. Significat etiam aliquãdo perſequi. παρὰ τὸ διῶ, διώκω.

Διεμπολᾶν. coëmere, mercari.

Διεμφαίνειν. relucere. Luciã. ὀφθαλμὸν πολύγορ γόν, καὶ ἔνθεον διεμφαίνοντα.

Δι' ἐνδίαν φερνῶν, τὸ διὰ μωρίαν.

Διενέγκας præſtans.

Διενεγκεῖν. differre.

Διενιαυτίζω. totum annum alicui rei incumbo, immoror.

Διεννεάτου ἔτους per nouennium.

Δι' ἔνιαυτοῦ. totum anni ſpatium, hoc eſt δι' ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Διέτης. pro διετής. bimus.

Διερώτημα. ατος. τὸ. quæſtio, ἐρώτημα. & διευθερμήνεύματος, ἤγουν ἕνεκα τῆς περὶ τοῦ ἐντέρου λεπτολογίας καὶ φυσιολογίας. Ariſtoph. interp.

Διεῶντες. permittentes, διώκοντες.

Διεξάγω. tempero, rego, moneo.

Διεξάττω. raptim emico, & erumpo,

Διεξιέναι. narro, tranſcurro, cõmemoro, ediſſero, explico, confabulor, pronuncio.

Διεξελαύνω. cum copijs & exercitu perrũpo, & tranſeo per medium, copias & exercitum duco. Significat etiam poſt uictoriam fugienteis hoſtes proſequor, & uictis inſto. Accuſ.

Διεξελύσω. diſſoluo.

Διεξελῶσι. percurrẽt, incurſationibus uaſtabũt.

Διεξερέομαι interrogo, διερωτάω.

Διεξέρχομαι. narro, percurro, recenſeo, pſequor. interficio, perrumpo, pergo, ad finem uſq; proſequor. Διελθεῖν τῷ λόγῳ, eſt oratione proſequi & enarrare, explicareq;, in quo ſignificatur copioſa narratio. Depon. accuſ.

Διεξιὼς, pro διεξιών. perrumpens, irrumpens.

Διεξίημι. percurro, conficio, narro. Accuſ.

Διεξιτέον. exponendum eſt.

Διεξοδικός. οῦ. ὁ. latus, ſpacioſus, fuſus, plenus.

Διεξοδικώτερος. ου. ὁ. latior, λεπτομερέστερος.

Διέξοδος. ου. ὁ. decurſus, trãſitus. Ariſtot. de Mundo, διεξόδους τῶν πλανητῶν. appellat curſus lunæ, & aliarum errantium, quaſi permeationes. Item reputatio, mentis reuolutio, recitatio, & enarratio fuſa.

Διεπαρθένευσε. διέφθειρε, ſtuprauit.

Διεπεῖν. conuenire.

Διέπω. diſpenſo, guberno, curo, rego, Vnde οἱ ὕπατοι ἀρχὴν διέποντες, conſules. Item manifeſto.

Δίερα. margines, ripæ fluuiorum, quę & ἄνδηρα.

Διεργάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. deſtruo, conficio, occido, ſubigo. Itẽ elaboro, paro. Depon. accuſ.

Διερείδω. ſuffulcio, firmo, στηρίζω, ἀσφαλίζω.

Διερεθίζω. irrito, excito.

Διερέσσω. traijcio, ſcindo, commoueo.

Διερευνάομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. perſcrutor, διὰ ζητέω. Depon. accuſ.

Διερευνηταί. οἱ. perſcrutatores.

Διερμηνεύω. interpretator, σαφηνίζω.

Διερός. οῦ. ὁ. humidus, recens, ſplendidus, διερὸς βροτός. Hom. uiuus & ſoſpes homo.

Διερρηγμένος. rimoſus.

Διερρωγώς. dirutus, corruptus.

Διερυθρός. οῦ. rubro diſtinctus.

Διερύκω. μ. ύξω. π. υχα. prohibeo, ſeparo, dormio, interpello. Accuſ.

Διέρχομαι. intercedo, occido, cedo, prætereo. ν. ἀναλέγομαι

Διερωτάω. μ. ήσω. π. ηκα. interrogo. Accuſ.

Δίεσις. perfuſio, madefactio, percolatio. Eſt etiam uerbum muſicum. ſignificat enim cum ſonus primum ſenſu percipi poteſt, principiumq; eſt muſicis & elementum, ut punctum & monas arithmeticis. Ariſtot. μετὰ τὰ φυσ. 9. Bud. Cõ.

Διεσπεκλωμένα. effutita.

Διεσπευσάμην ἀντὶ τοῦ διὰ σπουδῆς ἐποιησάμην, ἢ ἀντὶ τοῦ διεπραξάμην. Harpocr.

Διεστήκει. in ſeditione erat.

Διετεινάμην. aſſerui, aſſeueraui, διαρρήδην εἶπον.

Διετηρίς. ίδος. ἡ. bimatus, ſpaciũ duorum annorũ.

Διετής. έος. ὁ. ἡ. bimus, qui duos annos natus eſt.

Διετήσιος. ου. ὁ. anno durans.

Διετία. ας. ἡ. biennium.

Διετίζω. bimatum compleo, uiuo in toto anno.

Διέτμαγον. diuiſi ſunt. παρὰ τὸ τμήγω.

Διευθετῶ. compono, digero, concinno, ſuo unũquodq; loco colloco, boni conſulo.

Διευθύνω

Διευθύνω.μ.υνῶ.dirigo,guberno,corrigo. Acc.
Διευθυντής.ῦ.ὁ.gubernator.
Διευκρινέω.dijudico.
Διευκρίνησις.ιος.ἡ.diſcretio,dilucidatio.
Διευκρίνω.μ.ινῶ.πε.ικα.benè diſcerno.Accuſ.
Διευλαβέομαι.caueo,uito,tempero.
Διευρύνω.dilato,inhio.
Διευτονέω.uireis habeo.
Διευτυχέω.proſperè rem gero.
Διεφθος.ὁ.decoctus.
Διεφύγγανον ἐκ τῶν δικαστηρίων, abſoluebantur.
Διέφυ χρόνος.interiecto tempore.
Διεχής.ὁ ἡ ſeiunctus,diuiduus.
Δι' ἔχθρας γιγνώσομαι.apud Ariſtophan. pro ἐχθρὸς ἔσομαι.
Διέχω.μ.ξω.πε.ηχα.diuido,tranſigo,preſto,diſto, cedo,pateo.
Διωθοῦντο.repudiabant.
Δίζεμαι.&
Δίζημαι.&
Δίζημι.quæro.Accuſ.
Δίζομαι.ψηλαφῶ.attrecto,palpo.Accuſ.
Δίζω.μ.ίσω.πε.ικα.dubito,curo,exploro.
Διηγέομαι.μ.ήσομαι.πε.ημαι.narro,enarro,expono,interpretor.Accuſ.
Διήγημα.ατος.τὸ.&
Διήγησις.ιος.ἡ.narratio.Sunt qui uolunt διήγησιν ſicut poëſim, quæ poëſis, prolixius rem abſoluit, διήγημα uerò ſicut poëma,quod breuius ac ſuccinctius,teſte Ammonio. Sed hoc quoq; ab ἔκφρασις differt. nam διήγημα nouã habet rerum expoſitionem, ἔκφρασις autẽ ferè oculis audientium etiam ſubijcit. Illud item καθ' ὅλου ἐξετάζει,id eſt uniuerſum inquirit,ſicut Athenienſes à Lacedæmonijs eſſe bellatũ. ἔκφρασις autem per parteis,uti quo genere belli,quibuſq; machinarum tormentis.
Διηγνοημένον.τὸ.ignoratum.
Διηθεῖται.elicitur.
Διηθέω.μ.ήσω.πε.ηκα.&
Διήθω.μ.ήσω.πε.ηκα.ſtilo,colo, tranſcolo, tranſmitto.
Διήθησις.ιος.ἡ.perſtillatio,colatio.
Διήκω.tendo,peruado.
Διήλυσις.ιος.ἡ.diſcurſio,abitio,χωρισμός, ἐκδρομή,ἔξοδος.
Διηλλαγμένα.τὰ.uaria.
Διημερεῦσαι.totum diem aliqua in re cõſumere.
Διημερεύω.μ.εύσω.πε.ευκα. diurno.diem integrum extraho in loco negotioſe quopiã.Neutrum abſol.
Δίημι.amoueo,inſequor. Item aſpergo,perfundo,madefacio.Hippo. unde τὰ διέντα perfuſa & madefacta.

Διηνεκής.έος.ὁ.ἡ. continuus,longus,prolixus. uocabantur etiam διηνεκεῖς Ariopagitæ, propterea quod horũ magiſtratus eſſet perpetuus qui & ἀδιάδοχοι, hoc eſt, ſucceſſionẽ & uiciſſitudinem non admittẽtes, ad differentiã quingentorum, quorum adminiſtratio fuit annua.
Διηνεκῶς.continuè.
Διηνθισμένος.ου.ὁ.florens.
Διηνυκέναι.peregiſſe.
Διηόω.uel δηόω.uaſto,deuaſto,depopulor.
Διηπάτηνται.decepti ſunt.
Διηπείλει.minabatur.
Διῆρε.detraxit.
Διήρης.εος.ὁ.ἡ.cœnaculum, contignatio, ὁ ὑπερῷος οἶκος. Eurip. μελάθρων ἐς διῆρες ἔσχατον. Apollodor. διήρη ναῦν uocat binas habentem contignationes, uel à binis remigibus actam: Item cinctum, ſupparum quod undiq; corpori adaptatũ aſtringitur. διηρημένη ἀναλογία. pro portio diſiuncta Varr.interp. συνεχὴ,uero dicitur coniũcta, quas uulgus Phyloſophorũ nũc diuiſam & cõtinuã paſſim in ſcholis appellat.
Διηρῆσθαι,pro διαιρῆσθαι, apud Plat. & Ariſtotel. Bud.Com.
Διῆσαι.concutere,interdum diuidere ac per colatum tranſmittere.Hippocr.
Δίηται.ſecutus eſt.
Διηττημένον.τὸ.incerniculo excuſſum.
Διηχὴ.quidam Ariſtotelici interpretes uocant, qua ſtrepitus ad auditũ prouehitur, quaſi perſoniam dixeris.Cæl.lib.8.cap.25.
Διηχῶν.τος.perſonans.
Δίθαλος.ου.ὁ.cui uictus geminus.
Διθάλασσος.ου.ὁ.ἡ.bimaris, qui utrinque mari alluitur.
Δίθυης.ἡ.oliua maior.
Διθυμία.ας.ἡ.diſſidium,diſſenſio.
Διθύραμβος.ου.ὁ. metri genus in honorem Bacchi decantari ſolitum. Item cognomẽ Bacchi. παρὰ τὸ δύο θύρας βῆναι, quòd bis natus duas ueluti ianuas penetrarit. Vide in Chiliadibus prouerbia: Dithyrambus non eſt, aquam ſi bibat.&,Dithyramborum poëtis inſanior,& Διθύραμβος inferius in lexico.
Διθυραμβώδης. dithyrambium tumorem orationeſpirans.
Δίθυρος.ου.ὁ.ἡ.duplex, δίπτυχος, biualuus, biſores ualuas legimus apud Lat.
Διΐ.Διός.Ioui.
Δίϊδρος.humidus,exudans.
Διιόντων.ſimul euntium.
Διιθυντής.ῦ.ὁ.gubernator,διϊθύντης.
Διιθύνω.dirigo,guberno,rego.
Διΐημι.à διὰ & ἵημι.tranſmitto.Xenoph. καὶ διῆκε τὸ ςράτευμα διὰ τῆς χώρας, id eſt διενεῖσθαι ἐπέτρεψε,

ἐπίτριψι, διαφῆκε. Sic Theod.6.de Cauſ.& Ariſtot.de Animal.3. Item dimitto, ἀφίημι, ἀπαλλάττω. Plut.in Demet. Δίημι uero à διὰ & ἵημι, uado, diſcurro. Item ἀναγινώσκω, narro, commemoro, orationem habeo. Bud.Com.

Διικνέομαι. μ. ἵξομαι. π. ιγμαι. pertranſeo, tranſigo.

Δίι☉. Iouialis.

Διιπετὴς. έος ὁ,ἡ. fluens à Ioue, uel ex imbre procedẽs, rapidus. Homerus διιπετέας uocat fluuios, non torrenteis ſolum, uerum etiam omnia flumina, quoniam imbribus aquę pluuię omnia complentur.

Διιπόλια. τά. feſtum Athenis priſcum, dictum quòd in eo Ioui πολιῷ ſacrificaretur. Hinc διιπολιώδη apud Ariſtophanem pro priſcis, & obſoletis. Idem feſtũ & διάσια, hoc eſt, Iouialia uocabatur.

Διιππασία equeſtre certamen.

Διίσταμαι. paſſiua uoce, dirimor, diſſideo. Homerus Iliad. α. ἐξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε. Item diuiſus ſum, diremptus, diſtractusq́;. Plutarchus ὡς οὖν αὐτῷ ὁ δῆμ☉ διέστη, Poſtquam autem turba plebeia ei per medium uiam fecit. Bud.Com.

Διίστημι. μ. ήσω. π. ηκα. diſtinguo, ſeparo, in diuerſas parteis loco, diſpono. Item diſcrepo, differo. Ariſtotel. διέστηκε μὲν οὖν ὅλως πρὸς ἄλληλα τό τε θῆλυ καὶ τὸ ἄῤῥεν, Natura diuerſa ſunt. Item diſſocio, dirimo, ad diſſidium impello, ſeditionem concito. Διιστάναι τὴν ἡμέραν, dirimere tempus. Bud.ibidem.

Διισχύω, & διΐσχω. ſuperior ſum uiribus. Genit.

Διισχυρίζομαι. καὶ

Διισχυρίζω. μ. ίσω. π. ικα. affirmo, aſſeuero, fortifico. Accuſ.

Δικάζεσθαι. ciuili & priuato iure agere, lites agere, contendere, certare, ambigere, ut Cicer. loquitur, hoc eſt, ἐγκαλεῖν, in ius uocare. Lucian. περὶ μισθῶν τῷ μαθητῇ δικαζόμενος, De mercede diſcipulum in ius uocans. Δικάζομαί σοι, μετὰ σοῦ κρίνομαι. Bud.Com.

Δικάζω. μ. άσω. π. ακα. & in infinitiuo δικᾶν, Herodoto. iudico cauſam, quæſtionem ago.

Δίκαια. oppidum Thraciæ.

Δικαιαρχία. ας. ἡ. Puteoli urbs.

Δικαιογένης. nomẽ proprium poëtæ Tragici qui etiam dithyrambos ſcripſit.

Δικαιοδοσία. idonea cauſa.

Δικαιοδοτέω. iura reddo. Strabo.

Δικαιοδότης. ου. ὁ. iuris dator, iuſtitiam exhibens. Qui rectùrus prouinciam mittitur, is uicem principis obtinet, ſub eo eſt is qui δικαιοδότης dicitur, id eſt, iura reddens, & iuriſdictionem habens. Bud.in Annot.

Δικαιοκρισία. ἡ. iuſtum, rectum iudicium.

Δικαιολογεῖν. declamare.

Δικαιολογεῖσθαι. iura ſua allegare, & in iure diſceptare, parteis ſuas defendere, quod cauſificari Plaut. dixit. Cicero etiam cauſari & proferre. Quintil. & Iuriſc. allegare appellant, hoc eſt, προτείνεσθαι, προΐσχεσθαι, & παρέχεσθαι & προφέρειν. hæc enim omnia ferè de eodem dicuntur. Accipitur & pro ἀμφισβητεῖν, & δικάζεσθαι, cõtendere, litigare. Athenæus. ἐδικαιολογεῖτο πρός με, Mecum amicè expoſtulabat, quòd iniuriam ei intuliſſem. In Pandect. τὰ δικαιολογηθέντα dicuntur, quæ utrinq; diſceptata ſunt à litigatoribus. Bud.in Annot.& Com.

Δικαιολογία. eſt cauſæ ſuæ defenſio, iuris ſui in medium prolatio, iudicialis cauſificatio, quod pro cauſæ firmamento dici poteſt. Dicæologia apud P. Rutilium Lupum, eſt cum æquitatem cauſæ quam maximè breui ſententia complectimur.

Δικαιολογικός. iuridicialis.

Δικαιολογούμεν☉. ου ὁ uocans in ius.

Δικαιόομαι. multor.

Δίκαιον. dici putant Grammatici, quia δίχα ἐστὶν, id eſt, quia duatim (ut ſic dicam) & diuiſim fiat, tanquam dicamus δίχαιον, hoc eſt, bifariam, diuiſum uel diuidens, ueluti quod totum aliquod diuidat in parteis æquales. Alij παρὰ τὸ δύω ἔχειν, quod δίχη parteis ſecernat duas. Δίκαιον ἔχειν, ius ſuum obtinere. Δίκαιον προβάλλεσθαι, iure ſe tueri. Δίκαια δύο προβάλλεσθαι, uel προτείνεσθαι, duplici ſe iure tueri. Τῶν δικαίων ἀφίεσθαι τῶν ἑαυτοῦ, De iure ſuo diſcedere. Budæus in Annot.& Com. Δίκαιον quid differat à δικαίωμα, uide Ariſtotel. Ethic. Nicomach. lib.5. cap.1.

Δικαιοπολῖται. ciues Dicææ.

Δικαιοπραγεῖν. &

Δικαιοπράττειν. iuſte agere. Bud.Com. æquum facere, Terentio interprete, cuius contrarium eſt ἀδικεῖν, iniuriam facere.

Δικαιοπράγημα. ατ☉. τό. quod recte iuſteque factum eſt, magis enim hoc generale eſt quàm δικαίωμα, id eſt, iniuriæ emendatio. Ariſtotel. Ethic.5.

Δίκαι☉. ου. ὁ. iuſtus. Aliquando dicitur non ob unam illam uirtutem, quæ prima eſt inter moraleis, hoc eſt, δικαιοσύνην, ſed ob abſolutam omnibus numeris probitatem. Sic Ariſtot. in Ethi. dicit δικαιοσύνην uirtutem in ſe complecti omnem, ut δίκαιος idem ſit, quod bonus & probus. Vnde & ſacræ literæ ἀδικίαν pro quouis utuntur peccato. Item uerus, ut apud So-

s phocl.

phocl. δίκαιος γόνος pro uero: quod imitantur & Latini. Cicer. in Saluſt. Quem honorem ita egit, ut nihil non æquum atq; uerum duxerit, quod ei facere collibuiſſet. Significat etiam idem quod ἄξιος, ut δίκαιος ἐγκωμίαν τυγχάνειν, ἀντὶ τοῦ ἄξιος, dignus laude: & δίκαιος ἀπολωλέναι, dignus qui pereat. Bud. in Annot.

Δικαιοσύνη. ης. ἡ. iuſtitia. Hymnus in eam extat apud Orpheum.

Δικαιόω. μ. ώσω. π. ωκα. iuſtum puto, iuſtifico, iudico, cenſeo. Actiu. accuſ.

Δικαίωμα. ατος. τὸ. ἐπανόρθωμα τοῦ ἀδικήματος. Vide δικαιοπράγημα.

Δικαίως. iuſtè, merito, optimo iure.

Δικαίωσις. ιος. ἡ. iuſtificatio, hoc eſt, δικαίωσις, ἀντὶ τοῦ δικαιολογία. Thucydid. ſæpe τὴν δικαίωσιν ἀντὶ τῆς κολάσεως τάττει, inquit Harpocrat.

Δικαιωτήριον. ου. τὸ. locus iudicij, forum.

Δικανικός. οῦ. ὁ. iudicialis. περὶ τὰς δίκας διατρίβων.

Δικανόω. iudico.

Δικάρηνος. ου. ὁ. ἡ. biceps.

Δικαρπεῖν. bis fructum ferre.

Δίκαρπος. ου. ὁ. ἡ. biferus. Strabo, τινὲς δ' αὐτῶν καὶ δίκαρπον ἔχουσι τὴν γῆν.

Δικασπολία. ας. ἡ. iuſtitia.

Δικασπόλος. ου. ὁ. qui uerſatur in iudicio, iudex.

Δικαστήριον. ου. τὸ. forum iudiciale, tribunale, iudicium, iuriſdictio. Lucian. δικαστήρια pro ipſis iudicibus uſurpat. Δικαστήριον ἐπί τινι καθίζειν, accuſare. Bud. Com.

Δικαστής. οῦ. ὁ. iudex, litium diremptor. Dictum uolunt à diuiſione, quaſi διχαστής, ueluti qui totum aliquod diuidat in parteis æquales. Cælius libro duodecimo, capite 48. Differt à διαιτητής, uide in Ammonio. & Ariſtotel. in Rhetorica dicit, δικαστὴν in iudicando ſolas leges ſpectare, cum διαιτητής, hoc eſt, arbiter æquitati magis appoſitus ſit.

Δικαστής. ἄριστος ἐστιν ὁ δικαστοῦ τάξιν ἀναδεξάμενος ὃς κἂν ἐν τῷ ψηφίζεσθαι πλανηθῇ οὐ διορθοῦται ψηφισάμενος γὰρ πέπαυται εἶναι δικαστής.

Δικαστικὴ διατύπωσις. iudiciaria forma, & δικαστικὸς νόμος, iudiciaria lex.

Δικαστικόν. τὸ. dicebatur merces quę iudicibus dabatur pro opera iudicandis controuerſijs impenſa, hoc eſt, ſportulæ iudiciales, ſportularia pecunia. Bud. in Annot. poſt.

Δικαστικός. iuridicialis, ἀντὶ δημόσιον δίκης.

Δικεῖν. iacere, βάλλειν, ῥιπτεῖν.

Δικελισταί. dicebantur apud Laconas, qui comicos luſus obibant. Cælius lib. 3. cap. 31.

Δίκελλα. ης. ἡ. ligo, onis.

Δικελλίτης. qui ligone utitur, foſſor.

Δικέρατος. &

Δίκερως. ω. ὁ. ἡ. bicornis.

Δικέφαλος. ου. ὁ. biceps.

Δίκη. ης. ἡ. cauſa quæ apud iudicem agitur, iudicium, pœna, lis, publica actio, ius, ritus, modus. Plato in Euthy. inducit ipſum Euthyphronem δίκην τοῖς ἰδίοις λέγοντα atq; uſurpantem hanc uocem pro γραφῇ quem Socrates ibidem reprehendere uidetur cum inquit, οὐ δίπου ἀθηναῖοι γε ὦ εὐθύφρον δίκην αὐτὴν καλοῦσιν ἀλλὰ γραφήν. A poëtis dea fingitur eſſe iudiciorum, inde dicta quòd lites & contentiones dirimat. Hanc uirginem credi ſcribit Proclus, quoniam dicaſticum genus deceat eſſe καθαρὸν, id eſt, integrum purumq;. Heſiodus, ἡ δέ τε παρθένος ἐστὶ δίκη διὸς ἐκγεγαυῖα, Virgo iuſtitia eſt prognata Ioue. Ariſtotel. uel quiſquis tandem fuit auhor libelli de Mundo: τῷ θεῷ, inquit, ξυνέπεται δίκη τῶν ἀπολειπομένων τοῦ θείου νόμου τιμωρός, ἧς ὁ εὐδαιμονήσειν μέλλων μάκαρός τε καὶ εὐδαίμων εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς εὐθὺς μέτοχος εἴη. Ad deum comes adiuncta eſt ultio quæ diuinæ legis præuaricatores uindicat, cuius ſanè qui beatus, & felix futurus eſt iã, inde à primis uitæ rudimentis particeps fuit. Euſtath. δίκην & θέμιν idem eſſe putat. Cælius lib. 12. cap. 48. & Bud. in Annot. Hymnus eius extat apud Orpheum.

Δίκη ἀνάδικος. iudicium reuocatum & irritum, iudicium nullum, ut loquuntur Iuriſcon.

Δίκη βλάβης. actio damni dati, quæ eſt ex lege Aquilia contra eum qui damnum intulit.

Δίκη εὐθεῖα. controuerſia recta, quod Principale nunc homines forenſes dicunt.

Δίκη κακηγορίας &

Δίκη κακηγορίου. iniuriarum actio.

Δίκη πρόδικος. præiudicium.

Δίκην εἰσάγειν. intendere actionem in iudicio, experiri. Cicero pro Quintil. Si quid in cõtrouerſiam ueniret, intra parietes aut ſummo iure experiretur. Dicitur etiam ἀγωνίζεσθαι. Et πάλιν εἰσάγειν τὴν δίκην, Latini actionem reſtituere dicunt.

Δίκην ἔλαβε. dicunt Attici tam de accuſatore, quàm de reo. Sic Vergil. 4. Aen. Pœnas inimico à fratre recepi. Et 2. Iamdudum ſumite pœnas. Priſcian. lib. 18.

Δίκην ἐπάγειν. eſt litem, uel crimen, uel dicã impingere. Demoſth. ἀμφικτυονικὰς δίκας ἐπάγοντές μοι.

Δίκην ἔχειν. accuſari.

Δίκην λαγχάνω. dicto iudicium, appello, actionem dicto,

nem dicto, dicam impingo, ædo iudicium & actionem, quod etiam ſubſcribere iudicium dicitur. Demoſth. περὶ μελίτ, ἡνίκα τὰς δίκας ἔλαχον τῶν πατρώων τοῖς ἐπιτρόποις μειρακύλλιον κομιδῇ, Cum primum tutelæ experiri cum tutoribus meis cœpiſſem adhuc adoleſcẽtulus exiſtens. In cauſis etiam capitalibus ſignificat poſtulare & accuſare. Ad uerbum ſonat, ſortiri iudicium. Sorte enim cognoſcendarum cauſarum diem capiebant, authore Seruio in id Vergil. Aen. 6. Nec uerò hæ ſine ſorte datæ. Cicer. in Verr. actio. 3. Dicas ſortiturum dixit, pro ſortitione cauſam cogniturum.

Δίκην τῆς ἐπιτροπῆς εἰληχώς. actionem tutelæ intendens.

Δίκην φεύγειν. crimen deprecari.

Δίκην ὦφλε μεγάλην. magnę multę dãnatus eſt.

Δίκην. inſtar, per ἔκλειψιν τοῦ κατὰ, quaſi dicas ſecundum ritum, in modum. Sic Saluſt. Cum domos atque uillas uideas in modum urbium ædificatas. Genit. iung. ut καθάπερ δίκην. Priſcian. lib. 18.

Δικηλισταὶ. οἱ. δικηλῖται, irriſores, imitatores. Athenæ. lib. ιδ. & Cæl. libro 6. cap. 38. mimi apud Lacedæm. teſte Plutarcho.

Δίκηλον. imago, μίμημα, εἴκασμα. quaſi δι᾽ εἴκελον. Cæl. ibidem.

Δικίδιον. τ. τὸ. iuſtitia, diminutiuè.

Δίκλειδος. utrinq; clauſus, δίφυής ὡς δύνασθαι τοῦ κάτω μέρους κεκλεισμένου ἀνοῖξαι, Hipp.

Δικλὶς. ίδος. ἡ. ualua, bifores, δίθυρος.

Δικολέκτης. uocatur à Pallad. lib. Epig. 1. tabula, lucrum & compendium faciens ex litibus & iudicijs. παρὰ τῆς δίκης καὶ λέγειν.

Δικόλογος. τ. ὁ. orator, in cauſa aduocatus.

Δικόνδυλος. duos monteis habens.

Δικορραφεῖν. cauſas confarcinare, ex iudicijs cõpendium quærere.

Δικορράφος. τ. ὁ rabula.

Δικόρσος. ὁ. biceps, δικέφαλος.

Δικόρυμβος. τ. ὁ. biceps.

Δικόρυφοι quibus duplex eſt in capite uertex, biuertices, duos uerticeis habentes.

Δικότυλος. τ. ὁ. qui geminis acetabulis ſeriem habet ordinatam.

Δίκουρος. ὁ. ἡ &

Δικρανὶς. τὸ biceps.

Δικραῖρα ἀλκαία. cauda biſulca & bifida, cuiuſmodi Tritonis eſt, ἀλκαία enim caudã ſignificat.

Δίκρανος. τ. ὁ. fuſcina, biuium, bifidus, biceps, bipartitus.

Δικρανόω. aperio.

Δίκροαι. ſinus gemini.

Δίκροος. τ. ὁ. bifidus, bifurcatus.

Δίκροσσος. τ. ὁ. utrinq; fimbriatus.

Δίκροτον. τ. τὸ biremis. δίκροτος ναῦς quæ & δικρὸς, uide Bayfium de re nauali. Vſus eſt hoc uocabulo & Cice. ad Attic. 16. Nam & ipſe Domitius bona habet plane dicrota. Et Hirtius, Capit ex eo prælio pentiremem unam, triremes duas, dicrota octo. Eſt & pulſus hoc nomine apud medicos, à percuſſu geminato ſic dictus.

Δίκταμον. τὸ. dictamum herba.

Δικτατωρεύω. dictaturam exerceo, dictator ſum.

Δικτατωρεία. ἡ. dictatura.

Δικτάτωρ. dictator.

Δίκτη. mons in Creta, & Δικτὸν neutro genere, Aratus Δικτῷ ἐν εὐώδει.

Δίκτυ. υος. τὸ. & δίκτυον, & δίκυον, rete.

Δικτυβόλος. τ ὁ. piſcator, retiarius.

Δικτυβόλος. piſcator à iaciendis crebro retibus, Epigr. lib. 1.

Δικτυεὺς. piſcator, ἁλιεύς.

Δίκτυννα. ας. ἡ. Dianæ cognomẽ ἀπὸ τῶν δικτύων: hoc item cognomine βριτόμαρτιν deam appellant Cretenſes, quòd Minos cum ob amorem hanc inſequeretur, illa fugiens in retia capiendis demiſſa piſcibus ſe præcipitem dederit.

Δίκτυον. τ. τὸ. rete. δίκτυα ſunt maiores tantum plagæ.

Δικτυοειδὲς πλέγμα, retiformis plexus apud medicos, Barbari rete mirabile uocant.

Δικτυωτόν. τ. τὸ. ſtructura reticulata, apud Architectonicæ artis authores.

Δικτυοπλόκος. τ. ὁ. &

Δικτυοφόρος. τ. ὁ retiarius.

Δικτυωτά. opera dicuntur, quæ noſtri reticulata uocant, quaſi cancellata, ut in ſtructuris.

Δικτυωτός. τ. ὁ. in modum retis diſtinctus, cancellatus.

Δικύμα. τά. oues gemelliparæ.

Δίκω. iacio, uulnero.

Δίκωλος. ὁ. bimembris.

Δικῶν. τῶν ἀστῶν. iuſtitium. μὴ οὔσα δὲ δίκη, iudicium nullum.

Δικωπία. remigiũ, ſcapha, Luciano. de quo Bayfi. de Re nau.

Δίκωπος, biremis.

Δίλημμα. ατος. dilemma, ſyllogiſmus cornutus, argumentum quod utrinq; aduerſarium capit, ſyllogiſmus utrinq; uinciens & conſtringens, confeſſionemq; exprimens.

Δίλιτρον. bilibris, dupondium.

Δίλογος. τ. ὁ. bilinguis.

Δίλοχος. Dianæ, uel lunæ epith. uel quod uenatrix cum ſit, duplicem haſtam ferat, uel à duplici lumine, ſuo & ſolis.

Διλοχία. ας. ἡ. duplaris decuria, Gaza interprete.

Διμάχαι. οἱ. equites qui utrunq; pro loci opportunitate peditis & equitis munere fungebantur.
Διμερὲς. τὸ. bipartitum.
Διμερῶς. bipertito.
Διμέτωπος. ου. ὁ. bifrons.
Διμυλαίνω. labra moueo. nam μύλα etiam labra (uocatur.
Δίμηνος. ου. ὁ. bimeſtris.
Διμήτωρ. Dionyſius.
Δίμιτρον. ου. τὸ. ligamen duplex.
Διμοιρία. ας. ἡ. diuiſio in duo tantum: & manipulus militũ, qui & ἡμιλοχία, cuius dux διμοιρίτης & ἡμιλοχίτης dicitur, ut habetur in Appendice de uocabulis militaribus.
Δίμοιρον. ου. dupla pars.
Δίμοιρος. beſſis, Vitru.
Διμοίριον. τὸ. bes, pars aſſis.
Δίμυξος. ου. ὁ. ἡ. de lucerna duorum ellychniorũ.
Δίνδυμον. τὸ. Phrygiæ mons.
Δινέσκω uerto.
Δινεύω. μ. εύσω. π. ευκα. uerto, conuerto. Accuſ. iung. ſuperius δενεύω per ε ſcribitur.
Δινέω. μ. ήσω. π. ηκα. uoluo, uerſor, uerto. Accuſ.
Δίνη. ης. ἡ. reuolutio aquarũ, uertigo, uortex, gurges. Hinc ἀργυροδίνης, χρυσοδίνης, βαθυδίνης, fluminũ epitheta. ſuperius ſcribitur δένα per ε.
Δινήεις. εντος. ἡ. uorticibus plenus, mixtus, uarius, uerſicolor.
Δινηθισμός. οῦ. ὁ. reuolutio, mixtio.
Δῖνος. ου. ὁ. aëris turbo. penanflectitur Cyrill. & uertigo, tornus, poculum, eſt & ποδανιπτήρ, id eſt, pelluuium Cyrenæorum lingua, ut annotat Euſtath. Iliad. ν. & δινὸν. ποταμὸν per iota ſcribũt quidam, pro uorticoſo flumine & δινὸν σάκος, tornatilem clypeum.
Δινοχλεῖν. obturbare, moleſtum eſſe.
Δινόω. &
Δινῶ. reuoluo, uerſor, torno
Δινώδης. εος. ὁ. ἡ. uorticoſus.
Δίνων. ωνος. Dino uir, Cyrill. penacuitur.
Δινωτός. οῦ. ὁ. uerſatilis, rotundus, tornatilis.
Διξός. οῦ. ὁ. bifarius. Vſitatius eſt, δισσός.
Διό. ideò, propterea.
Διὸ καὶ. itaq;.
Διόβλητος. ὁ. fulmine ictus.
Διογένης. ὁ. Diogenes, penacuitur Cyrillo.
Διογενής. έος. ὁ. ἡ. oxytonum, generoſus, εὐγενής.
Διογκέω. μ. ήσω. π. ηκα. intumeſco, incrementũ (capio.
Διόγκωσις. εος. ἡ. diſtẽtio, intumefactio, augmẽtatio: Methodici ita uocabãt corporum diſtentionẽ uel à coaceruatis excremẽtis factã, uel diffuſis humoribus, ac uelut inundantibus, unde & ῥῦσις cadere dicebatur, cui opponitur στέγνωσις, apud Gal.
Διόγνητος genitus à Ioue, generoſus, uel cognitus Ioui. Syncopa eſt pro διογένητος.
Διοδεύω. μ. εύσω. π. ευκα. erumpo, tranſeo, traijcio, peragro. Διοδεύω τὴν γερμανίαν, iter facio per Germaniam. Accuſ. iung.
Διοδεύσιμος. ου. ὁ. peruius.
Δίοδος. ου. ὁ. tranſitus, aditus, biuium.
Διοίγω aperio. Actiu. accuſ.
Διοιδαίνω. &
Διοιδέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. intumeo. Lucian. καὶ διῳδήκει ἐκ τῆς φαρμακοποσίας τὰ σκέλη. Atq; intumeſcunt exhauſto ueneno crura.
Διοικέω. μ. ήσω. π. ηκα. guberno, adminiſtro, diſpono, ordino, tueor, tracto de re aliqua. Iſocr. οὐδὲ ταπεινῶς διῴκει τὸν βίον. Neq; enim contemptè uitam inſtituit. Item ſeorſum habito. Accuſat.
Διοίκησις. εος. ὁ. ἡ. diſpoſitio, diſpenſatio, adminiſtratio, gubernatio, iuriſdictio.
Διοικητής. οῦ. ὁ. diſpenſator, procurator.
Διοικητική. ῆς. conſtitutrix.
Διοικίζω. μ. ίσω. π. ικα. incolas & habitantes diſpergo, & facio habitare in diuerſis partibus, ut οἱ λακεδαιμόνιοι τὴν ἐν ἀρκαδίᾳ μεγάλην πόλιν διῴκισαν, ἵνα ἀσθενὴς γένοιτο, Ariſtot. Item diſſocio, & dirimo coniunctionem, diuido, diſgrego. Plato in Symp. νυνὶ δὲ διὰ τὴν ἀδικίαν διῳκίσθημεν ὑπὸ τοῦ θεοῦ. Diuulſi ſumus, & contubernium noſtrum diremptum. Syneſ. εἰ διῴκιζον γράμμασι, Si diuiſiſſem ſeparatim ſcribendo. Bud. Com. Vide οἰκίζεται in Ammonio.
Διοίσειν. infinitum à διαφέρω, uel à διοίω. referre, differre.
Διοίχνει. ingredere, tranſi, apud Lycoph.
Διολισθαίνω. labor, eris.
Διολκή. ῆς. ἡ. diſtractio.
Διόλου. copioſè.
Διολυφεῖν. diuellere, ſubſannare.
Διομαλίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſterno, demulceo, explano æqualiter, planè me habeo.
Διομαλύνω. μ. υνῶ. π. υκα. explano. Accuſ.
Διομήδειος. ου. ὁ. Diomedeus.
Διομήδεια. ας. ἡ. ſententia Iouis. Eſt & auis Diomedea, cuius Aelianus meminit.
Διόμνυμι. μ. ύσω. π. υκα. & διόμνυμαι. iuro, iurando affirmo, ὀμνύω. Eſt etiam abiuro, inficior, Demoſth. Bud. Com.
Διομνῦς. ὁ. uir mulieroſus.
Διομολογοῦμαι. conſtituo, ſtabilio, ut οὐχ οὕτω διωμολογησάμεθα, Non'ne ita inter nos conuenit? Vnde διωμολογημένα, certa, ſtabilita, iam non cõtrouerſa. Eſt etiã ſtipulor, paciſcor, cõtendo à te hoc ut fateare, Plato de Repub. lib. 6. Vnde
Διομολογία. huiuſmodi conſtitutio, atque προσδιορισμός. Bud. Com.

Διονυσ

Διονῦς. mulíebris, θῆλυς. Et diminutiuũ à διόνυσος. Et διονυῦς, ueſtis mulíebris.

Διονύσια. ίων. τὰ. Bacchanalia.

Διονυσιάζω. ebrietati indulgeo, περὶ οἶνον ἀχολέω. Plato.

Διονυσιοκόλακες. aſſentatores Dionyſij, aulici aſſeutatores. Cæl. lib. 12. cap. 17. & Eraſ. Chiliad.

Διονύσιον. ου. τὸ, hæderam aliqui uocant.

Διονυσίσκοι. οἱ. oſſea quædam tubera propè tempora enata. Author definit medic.

Διόνυσος. ου. ὁ. Bacchus. Cælius libro 4. cap. 14. Dionyſij hymnus eſt apud Orpheum, & alius Dionyſij Baſſarei. Inferius etiam διώνυσος ſcribitur Atticè.

Διόνυχον. τὸ. exactum, accuratum, ad unguem factum.

Διοπετής. έος. τὸ. dicitur, quod à Ioue delapſum eſt, aut è cœlo uenerit. Olim opifices ſimulachrorum, quo maior eſſe ſuperſtitio uulgi, fingebant ea cœlitus delapſa, hoc eſt, eſſe διοπετῆ. Herodian. libro 1. αὐτὸ μὲν ἄγαλμα διοπετὲς, ὡς λέγουσιν. Et in Act. apoſtolorũ, τῆς μεγάλης ἀρτέμιδος καὶ τοῦ διοπετοῦς. quo loco ſubauditur ἀγάλματος. Homerus hoc cognomen ti tribuit regibus, uelut à Ioue profectis. Compoſita autem dictio eſt à ζεὺς, & πίπτω.

Διοπεύω. dicitur, uel διοπτεύω. curam gero, proſpicio.

Διόπη ης. ἡ. genus inauris.

Διοπομπεῖσθαι. purgari, luſtrari. ἀποκαθαίρεσθαι.

Διοπος. ου. ὁ. diſpenſator, præfectus, ruſticus. Item curator nauis, nauis inſpector cuſtoſq́;. Aeſchylus indicat reges & principes rectè hoc nomine appellari, ab ὄπτω τὸ βλέπω. Alij deducũt ἀπὸ τοῦ διέπειν, id eſt, ordinando. Cæl. lib. 1. cap. 24. & lib. 5. cap. 1. & lib 7. cap. 9.

Διοπτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. uideo, conſidero, diſpicio. Accuſ.

Διοπτική. ῆς. ἡ. Aſtrologiæ pars Solis & Lunæ, cæterorumq́; aſtrorum diſtantior per inſtrumenta inueſtigans, hanc uulgò perſpectiuam uocant.

Διοπτὴρ. ῆρος. ὁ. ſpeculator, œconomus. Cel. lib. 7. cap. 9. Itẽ mechanicũ inſtrumentum, quod & διόπτρα. ἡ.

Διόπτρα. inſtrumentum geometricum, per quod altitudinem, latitudinem, longitudinem'ue, etiam è longinquo deprehendunt. Huiuſmodi ſunt inſtrumenta aquarum, dicata librationibus, ubi perducendæ ad mœnia ſunt. Cæl. ibidem, & lib. 14. cap. 39. Item ὁ γυναικῶν διαστολεύς, inſtrumentũ quod in uterum immititur, ut κατώπτης, quod in anum. Gal. in gloſſ.

Διοπτος. ὁ pellucidus, translucens. Hipp. Item templi curator, à diſpiciendo & curando quæ ſunt in ipſo.

Διοράω. deſpicio, perſpicio. Accuſ.

Διοργάνωσις. apparatus.

Διοργίζομαι. iraſcor.

Διορθόω. μ. ώσω. π. ωκα. & διορθοῦμαι. rectè diſpono, emendo, corrigo, res afflictas erigo, & reparo. Bud. Com. Vide Ammonium, qui diſtinguit ab ἐπανορθοῦν.

Διόρθωσις. εως. ἡ. correctio. Propriè quando quis lapſabundus quippiam apprehendit, quo ſe corrigere poteſt. Bud. Com.

Διορθωταὶ. uocabantur Athenis apud quos cauſa falſæ & ementitæ legationis dicebatur.

Διορθωτικός emendatiuus.

Διορία. ας. ἡ. diſcrimen, dies præſcriptus.

Διορίζομαι. &

Διορίζω. μ. ίσω. π. ικα. diſtinguo, diſcrimino, diuido, partior. Item explano, explico, Platoni. ut τοῦτό μοι σαφῶς διόριζον. Et Ariſtot. περὶ γεωργίας διωρίσαμεν. Et Iſocra. δικαιότατον δὲ διορίζεσθαι περὶ τούτων, id eſt, diſſerere, diſceptare enucleare, diſputare. Item affirmo. Alicarn. διορίζεται μηδεμίαν ὑπὸ τοῦ πατρὸς ὑποθέσιν εἰς δικαστήριον γεγράφθαι, Apertè affirmat, certis uerbis teſtatur, expreſſè dicit. Vnde & διωρισμένον, idem quod ἀφωρισμένον, id eſt, conſtitutum, ſtatum, ut τίμημα διωρισμένον ὑπὸ τῶν νόμων, Ariſtotel. cenſus legitimus, legibus conſtitutus. Significat etiam deſignatum, certum, delectum & ſelectum, Ariſtot 4. Polit. Budæus Com.

Διορισμός. οῦ. ὁ. diſtinctio, diſtincta rerum explicatio. Vide ſupra ἀφορισμός.

Διόροφος. duplici tecto, δίστεγος.

Διορρῶσθαι, uel διορροῦσθαι. ſereſcere, hoc eſt, in ſerum abire. alioqui ſereſcere, hoc eſt, in ſerum abire. Et ſereſcere poëtis quoque pro ſerenum fieri ſiccariq́; accipitur, à Dioſcoride διορίζεσθαι dicitur, Bud. Com.

Διόρυκται. effractores, τοιχωρύχοι.

Διορύττω. μ. ύξω. π. υχα. fodio, id eſt, cauo, effringo.

Διορχέομαι. perſalto, ad finem ſalto.

Διορῶ. perſpicio, introſpicio.

Δῖος. ου. ὁ. penanflexum. generoſus, diuus, humidus, bonus. ꝑ humido uſitatiꝰ διερὸν dicetur.

Διὸς σωτῆρος. uocabatur templum Athenis, hoc eſt, Iouis ſeruatoris quem eundẽ & ἐλευθέριον ſiue liberalem dixerunt, de quo uide in ἀγαθῆ τύχῃ uel ἀγαθοῦ δαίμονος.

Διὸς βάλανοι. οἱ. nuces Ponticæ, ſeu iuglandes, in alijs caſtaneæ.

Διὸς μάστιξ. ὁ. fulmen.

Διὸς ἄνθος. Amaracus herba.

Διὸς ἐγκέφαλος. opiparum quoddam eduliũ, Iouis cerebrũ uocabatur, ut teſtatur Pauſ. apud

Euſtath.Iliad 9.

Διοσδότος. ὁ. cœlitus immiſſus.

Διοσκώλιον. ου. τὸ. locus ubi ſiſtebatur mactandum pecus: uel in quo ij qui luſtrabantur pedẽ ſiniſtrum collocabant.

Διοσημεῖα. τά. monſtra deorũ, prodigia, ſigna Iouis, & eorum quæ contingunt in aëre.

Διόσκοροι, uel Διόσκουροι. Caſtor Pollux, quaſi Διὸς, id eſt, Iouis, κόροι, id eſt, filij. Ambo Caſtores interdum uocantur, cum alteri duntaxat id nominis fuerit. Cæl. lib. 10. cap. 6. Antiquitas credidit hos ſalutares eſſe nauigantibus, ſi ſimul apparerent. (apparent autem ignis ſpecie malo aut antemnæ inſidentes) contrà duros, ſi ſinguli aut ſolitarij, cuius rei mentio fit in Actis, capite ultimo, dicuntur & parotides ita, teſte Caſſio, & Euſt. annotat in libro medico lectum eſſe Διοσκούρους parotidas nominari: à fauſto ut equidem arbritror, ſalutis oſtento, quia erumpentibus illis uis morbi deferbuiſſe iam oſtenditur.

Διόσκω. diligenter perſpicio, corrumpo, animo deficio.

Διόσφυρα. τά. fructus quoddã genus apud Gal. li lib. 2. de alimentis, quaſi Iouis tali: à quibuſdã dicuntur Διὸς πυροί.

Διότι. &

Διότι. quia, quòd, quoniam, propterea, propterea quòd, eo quòd, Et interrogatiuè, cur, quam ob rem, qua de cauſa? Vide ὅτι in Ammonio.

Διοτρεφής. έος. ὁ. ἡ. à Ioue nutritus. Regum Epithethon.

Διουρεῖται. ſanieſcunt.

Διουρητικά. medicamenta quæ urinam cient.

Διοχετεύειν. aquã p canales, aut alueos deriuare.

Διοχλέω. μ. ήσω. π. ηκα. turbo.

Διόψ. ὁ. diſpenſator, præfectus.

Δίοψις. cura, perſpicuitas.

Διπάλαστος. ου. ὁ. duorum palmorum.

Δίπαλτος. tenens bina tela & uibrans, ambidexter, utrinq; acutus. Cæl. lib. 1. cap. 5.

Διπατός. οῦ. ὁ. utrinque mouens ambabus manibus, totis uiribus.

Διπηχαϊκή. ῆς. ἡ. interſcalmium, Vitruuio. Vide Bayf. de re nau.

Διπήχης. εος. ὁ. ἡ. bicubitalis.

Διπλάζω. μ. άσω. π. ακα. &

Διπλασιάζω. duplico.

Δίπλαξ. diplois, ueſtis duplicata.

Διπλασιασμός. οῦ. ὁ. duplicatio. Sic & Grammatici uocant figuram, ubi cõſonans in medio duplicatur, quod Iones factitant & poëtæ, ut ὅττι pro ὅτι. Διπλασίασις ἢ διπλασιασμὸς φάλαγγος, uide in uocabulis militaribus in Appendice Lexici.

Διπλάσιος. ου. ὁ. duplus. Vide διπλοῦν in Amm.

Διπλῆ. ἡ. nota trigoni obliqui, figuram habẽs citra baſin. Cæl. lib. 8. cap. 41.

Διπλοΐη. ἡ. uerſutia, fraus.

Διπλοΐς. ίδος. diplois, genus ueſtis.

Διπλόος. &

Διπλοῦς. ὁ. duplex. Vide Ammonium diſtinguentem à διπλάσιος.

Διπλόω. μ. ώσω. π. ωκα. duplico.

Δίπλωμα. ατος. τὸ. uaſis genus. Sunt etiam διπλώματα, quas literas patentes nunc appellamus, cuiuſmodi ſunt edicta & mandata principum regio ſigno ſancta; Vas duplex Plinio dicitur, cuius uſus nuſquam frequentior, quàm apud Pharmacopæos.

Διποδία. ας. ἡ. genus ſaltationis Laconicæ, bipedatio.

Διπόλια. διϊπόλια.

Δίπολις. ἡ. Lemnus ſic uocatur. habet enim in ſe Hephæſtiam & Myrinam. Etym.

Δίπολος. de terra bis aratro proſciſſa. Polluci.

Δίπους. οδος. ἡ. bipes.

Διπρόσωπος. biceps, duas facies habens. Etym.

Δίπτερα. τά. bipennia.

Δίπτερος. ου. ὁ. bipennis, & ædificij genus.

Δίπτυχα. dupliciter.

Διπτυχής. έος. ὁ. ἡ. geminus.

Δίπτυχος. ου. ὁ. duplicatus, gemellus, διπτύχους γονάς, geminos fœtus, ſiue gemellæ, Lycoph. in Alexandra dixit.

Διπύρηνος μήλη. ſpecillũ bicuſpidatũ biceps ſie, apud medicos.

Δίπυρος ἄρτος. ὁ panis bis coctus, quem buccellatum Marcellinus uocat. Grȩci etiã παξαμάδα.

Δίρκαιος. ου. apollinaris minor, herbæ nomen.

Δίρκη. fons Thebis.

Δίς. bis. ſyncopa eſt pro δυάκις. Etym. Aliquando priuandi uim habet, ut in δισζώιος. Legendum uidetur δυσζώιος, & δυς per y pſilon, non per iota, priuandi uim habere.

Διζαλέος. ὁ. ſordidus, ſpurcus, ῥυπαρός.

Διστρήπιστος. ου. ὁ. qui lucro uix expugnabilis eſt, inuictus, Libanius.

Δὶς διὰ πασῶν. Vide in Chiliad. Eraſmi.

Δυσεγγόνη. atneptis.

Δυσέγγονος. ου. ὁ. atnepos.

Δίσεφθος. ὁ. ἡ. bis coctus, recoctus.

Διζωΐως. effrenatè. Malim per y pſilon in prima ſyllaba.

Διθανέδιον. τὸ. genus herbæ, apud Nicand. Etym.

Διθανής. έος. ὁ. ἡ. morti bis patens.

Διστάζεσθαι. contendere, διαφέρεσθαι.

Δίσκαλλα. ſporta.

Δισκεύω. diſco, ludo, diſcum in auras iacto.

Δισκινησιά

Διϲκινησία.ας.ἡ.difficultas mouendi.

Διϲκόβολοι.diſcum,id eſt, lapidem rotundum ac pertuſum(ut inquit Ammonius)in ſublime iaculantes.

Δίσκος.ου.ὁ. diſcus,corpus ſolis,lapis grauis,qui exercendi cauſa corporis ad auras proijciebatur. Cælius libro 13,capite 12. lapideus orbis δίσκος erat,qui uero fabricatus ferro σόλος dicebatur. Habebat autem diſcus in medio foramen per quod traiecto fune librabant eum. Vide Ammonium,& prouerbium in Chiliad. Diſcum quàm philoſophum audire malũt.Quos enim diſcos uocant (inquit Bayfius de uaſculis) Pollux cenſet eos κύκλους ἀργυροῦς, orbes argenteos, ἢ χεύματα ἀργυρᾶ, ἢ πίνακας appellandos in ſexto.

Δίσκω.βάλλω,iacio,δίκω.

Δισνομία.ας ἡ.peruerſa iuris legumq; cõſtitutio.

Δίσπαππος.atauus.

Δισποδία.genus ſaltationis.

Δισπονδία.ἡ.ſaltationis ſpecies.

Δισπονδεῖος.ου.duplex ſpondæus, apud Grãmaticos, pes quatuor longis ſyllabis conſtans,ut ἡρακλείδης.

Δισσάκι.bis.

Δισσός.οῦ.ὁ.duplex.

Δίσταγμος.ου.ambiguitas.

Διστάζω.μ.άσω.π.ακα.dubito,duplicia intelligo, ambigo, uacillo, cum animus nunc huc, nunc illuc impellitur.

Διστάσιον.pondere duplo.

Διστεγία.ας ἡ. domicilium duas contignationes ſeu tecta habens.

Δίστεγος.ου.ὁ.ἡ.habens duplex tectum.

Δίστοκος.quæ bis peperit.

Δίστομος.ὁ.ἡ.anceps,id eſt,utrinq; acutus,utrinque incidens.

Διστοιχίασις.ιος.ἡ.pilorum ſuccretio præter naturam in palpebris.Cæl.lib.7.cap.5.

Δισύπατος.ου.ὁ.bis conſul.

Δίσφαξ.κος.ubi duo montes conueniunt,& os uallis faciunt.

Δίσφορος.ου.ὁ.moleſtus.

Διχηλῆ.δίχηλον.

Δισχίλιοι.duo milia.

Δίσχωλος.ου.ὁ.utroq; claudicans.

Διϊθέμονος.ου.ὁ administrans.

Διτοκεῖ.gemellos parit.

Δίτοκος.quæ bis peperit.

Διτταχῶς.dupliciter.

Διττογονεῖ.partum geminat.

Διττολογῶ,& διλογῶ.geminato uerbo loquor,ut στεφανῶ στεφανῶσαι. Item bis dicere, reuocare Syneſ. Sic Cic. Pro domo ſua,Quemadmodũ iſte præpoſteris uerbis, omnibus obſcœnis, identidem ſe ipſe reuocando,dubitans,times, hæſitans pronunciarit.Bud.Com.

Διττός.duplex,biſulcus,ambiguus.

Διυγραίνω.perfundo,madefacio,excolo.

Δίυγρος.ου.ὁ humidus,infirmus,mollis.

Διυλίζω.μ.ίσω.π.ικα.defeco,excolo.Accuſ.

Διύλισις.ιος ἡ percolatio.

Διυπνίζω.μ.ίσω.π.ικα.expergefacio.

Διυφαίνω.texto.

Διυφάσιος.ου.ὁ.alteruter.

Διφαλαγγία.ſpecies certa, & ordo quidã inſtruendæ aciei,Latinis eſt ala. Vide in uocabulis militaribus in Appendice.

Διφασία.ας.ἡ iuſtitia,δικαιολογία.

Διφάσιον.τὸ.geminatum,duplex,Herodot.

Διφάω.μ.άσω.π.ακα inquiro.Accuſ.

Διφθέρα.ας ἡ. pellis Amaltheæ capræ,in qua res humanas ſcribere dicitur Iupiter. Item operculum libri. Eſt & paſtoricium ex pellibus indumentum, quod quidam uocãt rhenonem, ſagum pelliceum. Scribit Herodot.Ionas βίβλους dicere διφθέρας, quòd aliquando ob penuriam papyri pellibus uterentur, tum caprinis,tum ouillis βαίτας quoque διφθέρας eſſe quidam ſcribunt. Vide quoq; prouerb. Diphtheram ſero Iupiter inſpexit:&,Antiquiora diphthera.Diphthera(inquit Ammonius)caprarum eſt,ut melote ouium.

Διφθερίας.ου.ὁ. genus perſonæ tragicæ, diphthera indutus.

Δίφθογγος.ου.ὁ.ἡ duarum uocum ſonus.

Δίφορος.bis anno fructum gerẽs, ſic biferas ficus Latini dicunt. Διφόρους ſyllogiſmos Dialectici uocant, in quibus eadem propoſitionibus eſt concluſio,ut:Si dies eſt,dies eſt:eſt autem dies, igitur dies eſt.

Διφραγόδι.duces militum apud Parthos.

Δίφραξ. ſella, currus, lectica. θρόνος γυναικεῖος, Heſych.

Διφρεία.ας.ἡ aurigatio,currus circumagitatio.

Διφρεύτης.ου.ὁ.&

Διφρηλάτης.auriga,gubernator currus, Lucian. Vnde & uerbum διφρηλατῶ.

Διφρεύω.inſideo.

Διφρεὶς.ὁ.iners,ocioſus,deſes,ἀργός.

Διφρίσκος.ου.ὁ.curriculus,pars currus in qua aurigæ locus eſt.

Δίφρος.ου.ὁ.& in plur.τὰ δίφρα.biga,ſedes uilior,cui opponitur κλισμός.Vel currus non plenus,ſed ex duobus iunctus equis,συνωρὶς.Euſtathio dicitur pars in curru, ubi cum parabate uerſatur auriga, unde etiam inclinatur, quaſi διφόρος,id eſt,duos ferens.

Διφροφορεῖσθαι.ὀχελαύνειν,geſtari ſella,aut lectica uehi,

uehi, quemadmodum Romæ magiſtratus ſella curuli.

Διφροφόροι. οἱ. ferentes ſellas curules.

Διφροφορούμενοι. ſellis ſubnecti Perſæ, qui magnæ fuerẽ apud eos authoritatis.

Διφρυγὲς. τό. quaſi iterum coctum, diphryges. ui de Dioſcoridem.

Διφυής. έος. ὁ. ἡ. geminus, biformis, duplicis naturæ, bifidus. Et Cecropis epitheton, qui primus coniugium inſtituit Athenis.

Δίφυον. τό. duræ partes, δίμοιρον.

Δίφωνος. bilinguis.

Δίχα. dupliciter, bifariam, diuiſim, duatim. Item abſque, ſine. Genitiuo. Item ſeorſim, ſemotim. Δίχα θυμὸν ἔχω, ſum animo ambiguo, habeo animum ad diuerſa intentum.

Δίχαιος. ου. ὁ. bipartitus.

Διχάζω. μ. άσω. π. ακα. diuido, in duo deduco, quæ prius erant coniuncta. Accuſ.

Διχαλά. τά. biſulca, ut Gaza uertit apud Ariſtotelem. δίχηλα.

Δίχαλος. utrinq; cauus.

Διχαστῆρες. οἱ. uocantur quatuor dentes anteriores in meditullio conſtituti. Sic dicti ἀπὸ τοῦ διχάζειν, quòd cibum diuidant comminuantq;. unde & τομεῖς appellantur.

Διχῆ. diuiſim, bifariam.

Δίχηλος. ου. ὁ. ἡ. habens ungulam ſciſſam, biſulcus.

Διχήμερον. ου. τό. tertia pars menſis.

Διχθά. Doricè, dupliciter.

Διχθάδια. duplex, dupliciter.

Διχογνωμῶ. &

Διχογνωμονῶ. diſſentio, diſſideo.

Διχόθεν. à duabus partibus.

Διχόθυμος. dubius, calumniator, bilinguis, ſecũ pugnantia loquens.

Διχοίνικον. τό. menſura cõtinens duas chœnicas.

Διχομηνία. ἡ. ſemeſtre tempus.

Διχόμηνος. ου. plena luna, quæ & πανσέληνος, uide latius in μηνοειδής.

Διχόνοια. ας. ἡ. diſſenſio.

Διχονοῶ. diſſentio, διστάζω.

Διχορία. ας. ἡ diuiſio chori. ἐκ διχορεῖν, ἢ δύο χοροῖς ᾄδειν.

Διχοστασία. ας. ἡ. diuiſio, diſſidium, ſeditio, quoties ſcinditur ſtudia in contraria uulgus, ut inquit Vergilius.

Διχοστατέω. μ. ήσω. π. ηκα. diſcordo, diſſentio, ſeditionem facio, contendo.

Διχοτομέω. μ. ήσω. π. ηκα. diuido in duas parteis. Accuſat.

Διχοτομία. ας. ἡ. diuiſio in duas æquales partes. Vide in Vocabulis militaribus de Dichotomia phalangis in Appendice.

Δ I.

Διχότομος. ου. ὁ. in duo diuidẽs. Cyrill. & Ammon.

Διχότομος. ου. ὁ. in duo diuiſus, Cyril. & Ammon. διχότομος σελήνη, luna dimidio orbe cæſa, uel diuidua, ſemiplena.

Διχοφορεῖ. in duo diſcinditur.

Διχοφροσύνη. ἡ. contractio, ſeditio, factio.

Δίχροα. τά. bicolora.

Διχροία. ἡ. duplex color.

Διχῶς. bifariam.

Δίψα. ης. ἡ. ſitis, deſiderium.

Διψακόν. οῦ. uocant Medici renum affectionem quandam, quam matellæ intercutem nonnulli uocant, urinę profluuium alij. Sic dicta quod maximam inducat ſitim. Ab Aegineta lib. 3. definitur, ταχεῖα τῶν πινομένων διέξοδος. Vnde & διαβήτης nuncupatur, uelut tranſitus. Eſt etiam nomen herbæ, uulgò labrum Veneris.

Διψαλέος. ου. ὁ ſitibundus, ſiticuloſus.

Διψάς. άδος. ἡ. dipſas ſerpens. Sic dictus quòd ij quos mordicus apprehenderit, ſiti inareſcãt uehementius, ad potumq; efferueſcant, ac inde inceſſanter haurientes diſſiliant mox. Deſcribitur ab Aeliano, & Nicandro in Theriacis. Eſt item διψὰς hepatis ſignum quoddam. Cælius lib. 13. cap. 63.

Διψάω. μ. ήσω. π. ηκα. ſitio. Item ἐπιθυμῶ, concupiſco. Vnde ſecunda perſona indicatiui pro διψάεις, διψάει, Doricè διψῇς, διψῇ. & infin. διψῆν, pro διψᾶν.

Διψηρός. οῦ. ὁ ſitim adferens, ſitim augens.

Διψία. κόνις ξηρά, puluis aridus.

Δίψιος. ου. ὁ. ſitim faciens.

Δίψος. εος. τὸ ſitis.

Δίψυχος. ου. ὁ. ἡ. duplicis animi homo, dubius.

Διώ. expello, perſequor, fugio, & trepide curſu euado, φεύγω καὶ κατατρέχω διὰ δίωξις. Euſt.

Διώβολον, καὶ διωβολία. duo oboli, quos populus cum ad concionem uenerat accipiebat. Diobolarem uocamus hominem, quem minimi precij uolumus intelligi. Eraſ. in Chiliad.

Δίωγμα. & ἀποδίωγμα. myſticum quoddam ſacrum & arcanum, quod in Theſmophorijs ſolæ mulieres obibant. Dictum fortè, quòd arcerent inde uiros.

Διωγμός. οῦ. ὁ. perſecutio.

Διωθοῦμαι. &

Διώθω. repello, propulſo, impello, reijcio, protrudo. Actiuè uel paſſiuè accipitur.

Διωκάθω. accuſo, uel poſtulo te alicuius criminis. Bud. Com.

Διώκομαι. perſecutionẽ patior, φεύγω, κατηγοροῦμαι. paſſiuũ eſt, ſed actiuè aliquoties uſurpatur.

Διωκόμενος. reus.

Διώκτης. ου. ὁ. perſecutor, actor.

Διωκ-

Διώκω. μ. ώξω. π. ωχα. impello, expello, fugo, ſum moueo. Item perſequor, apprehendo fugientem. Vnde & pro expeto, magno ſtudio annitor ut aſſequar. Ariſtot. in prin. Ethicor. τούτων γὰρ χάριν κἀκεῖνα διώκεται, Has ob cauſſas illa quoq; expetuntur. Item uenor apud iudicem, ſector, actor ſum, litem intendo, accuſo, & reum ago. Accuſatiuo iungitur cum genitiuo, ut διώκω σε φόνου, accuſo te cædis uel poſtulo. διώκω σε γραφὴν ταύτην, reum te criminis huius facio. διώκω σε πληγῶν καὶ βλάβης, ago contra te damni dati. Bud. Com.

Διώκων. accuſator, cui opponitur φεύγων.

Διωλύγιος. ου. ὁ. ἡ. maximus, quiq; quàm diutiſſime durat, διωλύγια πράγματα, res arduæ, negotia difficilia. Διωλύγιον malū, in Chil. Eraſ.

Διωμοσία. ας. ἡ. iuramentum calumniæ, ſiue actoris. Bud. Com.

Δι' ὧν. propterea quòd.

Διων. ωνος. ὁ. proprium uiri nomen.

Διώνη. ης. ἡ. Dione, mater Veneris.

Διωνόμασται. denominati ſunt.

Διώνυμος. ου. ὁ. famoſus, & binominis.

Διώνυσος. ου. ὁ. Bacchus, pro Διόνυσος Atticè. o in ω conuerſo.

Δίωξις. ἡ perſecutio.

Διορθωτικόν. τὸ. genus quoddam iuris ab Ariſtot. dicitur, quaſi tu dicas emendatiuum, quod in commercijs uerſatur.

Διωρία. ας. ἡ ſpatium, interuallum.

Δίωρος. ὁ. inconueniens, diſſimilis.

Διώροφον. τὸ. duo habens culmina.

Διῶρυξ. χος. uel γος. ὁ. τάφρος, foſſa per muros aut aggeres ad cogendos metu hoſtes facta.

Διωρυχή. huiuſmodi perfoſſio.

Διώρυχεν. perfodit.

Διωθεῖν. eſt per interſtitium ui impellere & propellere, & intra quippiam diſcuneatum ui indere. unde

Διωστήρ. inſtrumentū chirurgicum. Bud. Com.

Δίωσις. protruſio, propulſio, impulſio. Bud. Cō.

Διώτη. ης. ἡ. genus uaſis, diota. à duabus auribus, hoc eſt, anſis appellatum.

Διώτης. ſectator.

Διώχος. ſedes in curru.

ΔΜάω. παρὰ τὸ δαμάζω κατὰ συγκοπήν. domo, ſubijcio, uinco. Etym.

Δμέω. μ. ήσω. π. ηκα. domo, uinco. Accuſatiuo iungitur.

Δμῶα. Oceani & Cereris filia.

Δμῆσις. εως. ἡ. domitio, δάμασις.

Δμήτειρα. ας. ἡ. domitrix, eſt etiam Cereris epitheton. Etym.

Δμητός. domitus, ſubiectus, ædificatus.

Δμωάδες. αἱ. miniſtræ.

Δμωή. ῆς. ἡ. καὶ

Δμωΐς. ίδος. ἡ. ſerua, quaſi domita ſeruitute.

Δμώς, καὶ δμῶος. ſeruus.

ΔΝοπάλιξ, uel δνοπάλιξις. manuū motus, geſticulatio.

Δνοπαλίζω. μ. ίσω. π. ικα. manu moueo, manu teneo, tracto, extendo, geſticulor. Item interimo. Iliad. δ. ἀνὴρ δ' ἄνδρα ἐδνοπάλιζεν. Item induo, circumijcio, inijcio, circumago, circumuerto, conſuo. Homerus ὅδ' ἴνοσ. ξ. τὰ σὰ ῥάκεα δνοπαλίξεις. Etym.

Δνοφερός. οῦ. ὁ &

Δνοφόεις. όεντος. tenebroſus, nubiloſus, obſcurus. παρὰ τὸ νέφος, τροπῇ καὶ πλεονασμῷ, ἢ μᾶλλον παρὰ τὸ γνόφος. Etym.

Δνόφος. πος. profunditas.

ΔΟάζω. puto, eligo aliud eſt διάζω.

Δοάσατο. pro δοάσατο, uiſum eſt, putauit. πλεονασμῷ τοῦ σ, Aeolicè. Etym. Ammonius diſtinguit à δοιάσαι.

Δόγμα. ατος. τό. dogma, ſententia, edictum, decretum, placitum, ſcitum. ἀπὸ τοῦ δοκεῖν, quod opinari ſignificat.

Δογματίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. decerno, decretis oneror.

Δογματίζω. decreta præſcribo, dogmata trado Laër. in uita Platon. δογματίζειν (inquit) ἐστὶ δόγματα τιθέναι, ὡς τὸ νομοθετεῖν, νόμους τιθέναι, &c.

Δογματικοί. οἱ. qui ſunt idonei ad præcipiendū. Medici dogmatici & logici, id eſt, rationales dicuntur, qui medicinam & experimentis & ratione per philoſophiam confirmata conſtare docent, diuerſi ab empiricis & methodicis falſo dictis. Dogmatici apud Laërtiū lib. 1. ſunt, qui de rebus, ueluti comprehendi poſſint, diſſerunt: quibus opponuntur Ephectici.

Δογματιστής. qui leges & decreta præſcribit.

Δοθιήν. ῆνος. tuberculum, puſtula, furunculus: aliàs δοθιῆν, & uſitatius opinor.

Δοιά. duo, pro δύο τώ, dupliciter.

Δοιάζω. contendo, diſſentio, delibero. aliud eſt δοάζω hinc δοιάσαι, Ammonius.

Δοίδυξ. κος. ὁ. cocleare.

Δοιδυκοποιός. οῦ. ὁ. qui coclearia facit.

Δοιή. δοιά

Δοιός. οῦ. geminus. Cyrill.

Δοκάζω. obſecro, expecto.

Δόκανα. τά. ſepulchra quædā in Lacedæmonia ſic appellata, in qbus Tyndaridarū Caſtoris & Pollucis cineres fuerāt cōditi. Etym. Plut. refert & interpretatur δοκοὶ ἱστηκότες ἀφιδρύματα fuiſſe.

Δοκάναι. αἱ. calami.

Δοκεύω. μ. εύσω, π. ευκα. inſidior, obſeruo.

Δοκέω. μ. ήσω. & δέξω, ἀπὸ τοῦ δόκω. π. κηκα. ἀόρ. α. ἔδεξα. appareo, uideor, puto, opinor, cenſeo, precio mereor, in primis laudo. Vnde δοκεῖ, δοκῶ μοι. καὶ ἐμοὶ δοκεῖν, ἀντὶ τοῦ φαίνεταί μοι, & certum eſt, ſic cenſeo, ut mihi uideor, quod Ariſtophan. pleno ſermone dixit, ὡς γ' ἐμοὶ δοκεῖν.

Δόκη. inſidiæ, obſeruatio, expectatio.

Δοκησίνους. &

Δοκησίξιος &

Δοκησίσοφος. ὁ φρόνιμος. qui in ſpeciem ſibi ſapiens eſſe uidetur. Ariſtophan. Pace, τῶν θεατῶν τίς λέγοι κενίας δοκησίσοφος. Bud. Com.

Δόκησις. ιος. ἡ. apparentia, opinio, ſuſpicio, exiſtimatio, expectatio. Bud. ibidem. Item ſpeculatio, quod ſuccurrit, occurſus. Etym.

Δοκησισοφία. ας. ἡ. ex perſuaſione ſapientia.

Δοκίδες. αἱ ſtellarum genus.

Δοκίδιον. ου. τό. lignum, quod Italicè dicitur il corrente.

Δοκιμάζεσθαι. dicūtur, qui tutelæ ſuæ permittuntur, adoleſcentes μηκέτι ἐπιτροπευόμενοι, quod Rom. dicebant uirilem togam ſumere, quod etiā dicitur ἀνδροῦσθαι, καὶ ἄνδρα γεγονέναι. Eſt etiam ad magiſtratum admitti, & adoptari in quodcunq; collegium, non quemlibet, ſed moribus & meritis probatū. Vnde δοκιμασθέντες παῖδες, maiores facti, & tutelę ſuę redditi, ſpectati, εἰς ἄνδρας ἐγγραφέντες. Bud. Com.

Δοκιμάζω. μ. άσω. π. κηκα. experior, certo, probo, puto, cenſeo, iudico, exquiro. Bud. Com.

Δοκιμασία. ας. ἡ. experientia, perſcrutatio, & exploratio inquiſitioq; uocabatur. Δοκιμασίαν ἐπαγγέλλειν, eſt genus accuſationis aut poſtulationis, cum aliquē nec rectè nec ordine probatum eſſe contendebāt, ſed uel gratia, uel ſordibus, uel obreptione: qualis eſt accuſatio Aeſchinis κατὰ Τιμάρχου. Bud. ibidem.

Δοκιμαστής. οῦ. ὁ. approbator, æſtimator, expenſor.

Δοκιμαστική. ἡ. ars probandi.

Δοκιμή. ῆς. ἡ. probatio, experimentum.

Δοκίμιον. ου. indicatura, exploratio.

Δοκίμιος. &

Δόκιμος. ου. ὁ. probus, χρήσιμος, τέλειος.

Δοκιμώτατοι ἄνδρες. homines magna florentes exiſtimatione.

Δοκιμῶμαι. arbitror, δοκῶ, οἴομαι.

Δοκιμώτατος. ου. ὁ. approbatiſſimus.

Δοκίς. ίδος. ἡ &

Δοκοποιός. faber tignarius. Cic. in Bruto.

Δοκός. οῦ. ἡ. oxytonum, trabs, tignum: item trabs ignea in aëris ſuperiore regione apparēs, cometæ inſtar: de qua Plin. lib. 2. nat. hiſtor. Trabes igneæ quas δοκοὺς uocant. παρὰ τὸ δέχω. ſignificat & inſidias, & machinationem. Etym.

Δοκοῖς, Atticè pro δοκοίης. putares, uidereris.

Δόκος. ου. ἡ. δόκησις. conſideratio, apparentia, opinio, exiſtimatio. Item ἀγχόνη, laqueus. paroxytonum. Cyrillus.

Δοκοῦμαι. uideor, cenſeo.

Δοκοῦντα. τά. placita. Vnde δοκοῦντ' ἐμοί, placet.

Δοκούντων. magnæ authoritatis, famati, honorati. id eſt, εὐδοκιμούντων, qui exiſtimatione præditi ſunt, uel qui aliquo in numero habentur, peritiſſimi, Politiano interprete.

Δόκωσις. tectum.

Δολερός. οῦ. ὁ. doloſus, fraudulentus.

Δολερῶς. doloſè.

Δολιεύομαι. fallo.

Δολιόπους. οδος. ὁ. doloſo pede iens.

Δόλιος. ου ὁ. doloſus. epitheton Mercurij, proparoxytonum. nam paroxytonum, uiri proprium eſt, ut uult Cyrillus.

Δολιότης. ητος. ἡ. dolus.

Δολιφόνος. ſicarius, latro.

Δολίχαυλος. ὁ. ἡ longa foramina habens. ἐπίθετον τῶν ἀλογαστίδων τὰς μακροὺς αὐλοὺς ἐχούσας. Etym.

Δολιχεγχής. έος. ὁ. ἡ. habens longam haſtam.

Δολιχεύειν. curſum plenum implere, & curſus orbem peragere. Bud. Com.

Δολίχη. ης. ἡ. Doliche inſula Lyciæ, Stephan. & Pieriæ urbs. Euſt. paroxyt. Cyrill.

Δολιχήρετμοι. οἱ. qui longis remis nauigant, uel qui prolixæ nauigationi ſufficiunt.

Δολιχόδειρος. ὁ. habens longam ceruicem.

Δολιχόδρομοι. qui ſexies, ut quidam putant, ſtadium curriculo obibant.

Δολιχόκαυλος. ου. ὁ. iaculum longo ferro.

Δολιχόν. aduerbium diu, multo & longo tempore. Etym.

Δολιχός. οῦ. ὁ. longus, habens lanceam erectam.

Δόλιχος. accentu in prima, ſpatium continens duodecim ſtadia, uel ſecundum Suidam uiginti quatuor: curſus fuit plenus & maior diaulo. Budæus Comment. Item phaſelus legumen.

Δολιχόσκιος. ου. ὁ. habens longam umbram, aut longe iens. παρὰ τὸ ἰέναι. Etym.

Δολιώτατος. dolis inſignis.

Δολόεις. ὁ. doloſus.

Δολομήδης. εος. qui dolos meditatur.

Δολομήτης. ου. ὁ. doloſus.

Δολομήτις. ου. ὁ. prudens, aſtutus.

Δόλος. ου. ὁ. dolus.

Δολοπλεύω. fraudem meditor, inſidior.

Δολοπλοκία. fraudes, uerſutiæ in uerbis.

Δολοφονέω. μ. ήσω. π. κηκα. dolo, occido. accuſ.

Δολοφρονέω

Δολοφρονέω. μ. ήσω. π. ηκα. calleo, ὑπερὀπτεύω, ἀπατάω. Actiu. accuſ.

Δολοφροσύνη. ης ἡ. dolus, aſtutia.

Δόλοψ. explorator, inſidiator, leno.

Δολόω. μ. ώσω. π. ωκα. doloſè ago, decipio, falſifico. Accuſ.

Δόλων. ωνος. ὁ. Dolon uiri nomen Troiani exploratoris, Cyrill. Item minutiſſimũ nauis uelum, quod & Liuius dolonẽ uocat, dolonibus erectis altum petere contendit. Erant autem in nauibus tria uelonũ genera ἀκάτιων, maximũ, δόλων, minimum, & inter hæc medium, ἐπίδρομος, apud Pollucem. Item ſica, Plutarchus ξιφίδιον ληστρικὸν interpretatur. forte huiuſmodi, quale Germani uocant dtolchen. Vide Bayſium de Re nauali.

Δολώνεια ἡ. à Grãmaticis uocatur decimus liber rhapſodiarũ Homeri, in quo de Dolone exploratore ab Vlyſſe interẽpto agitur. Euſt. Iliad. κ.

Δόμα ατος. τὸ. domus, donum. Differt à δῶρον. nam δόμα ſignificat donum quocunq; modo datum, δῶρον uerò gratuitum.

Δόμαιος. ὁ. fundamentum & baſis ædificij.

Δομέω. μ. ήσω. π. ηκα. ædifico. Actiu. accuſ.

Δόμη. ἡ. murus, forma, aſpectus, corpus, ædificiũ.

Δόμησις. ιος ἡ. ſtructura.

Δόμος. ου ὁ. domus.

Δονακεῖον. ου. τὸ. arundinetum.

Δονακώδης. εος. ὁ. arundinoſus.

Δόναξ. ακος. ὁ. fiſtula, calamus piſcatorius, arundo, tibia. παρὰ τὸ ῥᾷον δονεῖσθαι, differt à κάλαμος, quod δόναξ ſit tenuiſſimus, κάλαμος, ſolidus & craſſus, ille ferè ſit fluuiatilis, hic non itẽ: ille fiſtulã inflantibus συριγκταῖς accõmodus, hic tibicinibus. Oppianus per δόνακας tenuia uimina uidetur intelligere. Euſt. Iliad. σ.

Δονέω. μ. ήσω. π. ηκα. moueo, uerto, agito, turbo.

Δόνησις. ιος. ἡ. motus, agitatio.

Δόξα. ης. ἡ. maieſtas, ſplendor, gloria, exiſtimatio, opinio celebris. Ponitur pro axiomate, uel propoſitione adeò fixa, ut axiomatis inſtar ſit. Ammonius diſtinguit à κλέος.

Δοξαζόμενοι. exiſtimati, id eſt, qui tales eſſe credũtur, & ἔνδοξοι, celebrati.

Δοξάζω. μ. άσω. opinor, exiſtimo, ſentio de me magnificè.

Δοξάζειν τὸν θεόν. pro laudibus cumulare, & glorioſa celebratione colere, hoc eſt, δοξολογεῖν. Bud. Com.

Δοξᾶν. placuit, participium eſt. cum placuiſſet.

Δοξάριον. gloriola, εὐτελὲς δόγμα.

Δόξασμα. δόγμα, opinatio. Bud. Com.

Δοξαστής. οῦ. ὁ. arbiter, iudex.

Δοξαστικὸς ἀνήρ. qui ui opinandi præditus eſt. Budæus in Comment.

Δοξαστόν. opinabile, quod & ἔνδοξον dicitur.

Δοξοκαλία. ας. ἡ. bona opinio.

Δοξοκομπία. ας. ἡ. iactatio. δοξοκοπία, κενοδοξία.

Δοξοκοπέω. de fama & gloria laboro, ambio.

Δοξολογέω. μ. ήσω. π. ηκα. glorifico. Accuſ.

Δοξολογία. ἡ. glorificatio.

Δοξομανής. ὁ. φιλόσοφος, quemadmodum φιλογύνης, γυναικομανής. Bud. Com.

Δοξομανία. ας. ἡ. ingens honoris ſtudium.

Δοξοσοφία. ἡ. ſapientiæ arrogatio. Syneſ.

Δοξόσοφοι qui ſapientes uideri uolunt.

Δοξοῦσθαι. uideri, imaginari.

Δοόσαο. uiſum eſt, conſultum eſt, apparet.

Δορά. ᾶς. ἡ. pellis.

Δοράζω. punio, haſtis pugno.

Δορατίζεσθαι. haſtis pugnare.

Δοράτιον. ου. τὸ. haſta, iaculum.

Δορατοπαχεῖς. craſſitudinem haſtæ habentes.

Δορατισμός. οῦ. ὁ. haſtarum dimicatio.

Δορατοφόρος. ου. ὁ. haſtus. Vide in Appendice Lexici de militaribus uocabulis in uoce ὁπλίτης.

Δορί. τῷ. pro δόρατι, dandi caſu.

Δορίαλλος. cunnus, Ariſtoph. legitur & δόριλλος.

Δοριάλωτος. δορυάλωτος, αἰχμάλωτος.

Δορίδες. αἱ. cultri quibus utuntur coqui ad excoriandum. Cæl. lib. 5. cap. 15. δορίς. ἡ. in nominatiuo ſingulari.

Δορίκτητος. bello captus.

Δορίσκιος. gentile nomen.

Δορίσκος oppidum Thraciæ, & ager.

Δορκαλίς. tormenti genus, ſcutica è loris capreæ parata.

Δορκάζω. circunſpicio.

Δορκάς. άδος. caprea, dama. παρὰ τὸ δέρκω τὸ βλέπω, ὀξυδερκὲς γὰρ τὸ ζῶον. Vide Aelianum, & Oppianum de uenatione in fine libri quarti, & alibi.

Δόρκων. ὁ. caprea, ὁ ἔλαφος.

Δόρξ ἡ idem.

Δορός. οῦ. ὁ. uter.

Δόρπεια. τὰ. uel δόρπια. ſecundus dies, authore Proclo in Timæum, uel ut alijs placet. Primus dies feſti cuiuſdam apud Athenienſeis, quod ἀπατούρια uocant. dictus quòd qui ex eadem tribu eſſent, ad cœnam conuenirent, quódque paſſim conuiuia cœnitationesq; fierent.

Δορπηστός. οῦ. hora cœnæ. Ariſtoph. εὐθὺς ἀπὸ τοῦ δορπηστοῦ κέκραγεν ἐμβάδας.

Δόρπον. τὸ. &

Δόρπος. ου. ὁ. cœna, ueſpertinæ epulæ, παρὰ τὸ δόρυ παύειν, ab haſta ſcilicet iam deponenda.

Δόρυ. ατος. τό. haſta, iaculum, arma, lignũ. Vide ἀκόντιον, apud Ammonium. Cæl. lib. 5. cap. 15.

Δόξ

διὰ δοράτων μάχεσθαι, eminus pugnare. Bud. Comment.

Δορυάλωτος. ου. ὁ. mancipium, haſta captus.

Δορυδρέπανα. falces præacutæ inſertæ infixæque longurijs, non abſimili forma muralium falcium.

Δορύκην. pharetra, uas in quod iacula reponuntur.

Δορύκλυτος. ου. ὁ haſta clarus.

Δορύκνιον. ου τό. & δορύχνιον. herba eſt uenenoſa, liquorẽ prorſus lacteũ è uulnere fundẽs apud Nicandrũ in Alexipharmacis. Eſt qui ſolanum manicum interpretatur.

Δορύκρανον. τό. galea è ferarũ pellibus confecta. Strabo.

Δορύκτητος. ου. ὁ captus in bello, quaſi haſta paratus & acquiſitus à δόρυ καὶ κτάομαι.

Δορύληπτος. ου. ὁ ἡ captiuus.

Δόρυλος ὁ. piſcis ſalſamẽtarius, qui & κορύδυλις.

Δορυμήστωρ. ορος. ὁ peritus rei militaris.

Δορυμολπής ὁ. uocabatur is qui bouem Ioui futuram uictimam præcedebat.

Δορύξενος. ου. ὁ amicus in bello ex hoſte factus, cuiuſmodi Glaucus & Diomedes apud Hom. Item legatus de redimendis captiuis. Cæl. lib. 6. cap 32. Vide πρόξενος apud Ammonium.

Δορυξόος. ου. ὁ. haſta politor, & per ſyncopen δόρυξος.

Δορυσσόος. fortis, bellicoſus, haſta deterrens.

Δορύσσω. μ. ύξω. π. υχα. pugno.

Δορυφορέω. μ. ήσω π. ηκα. lanceam fero, munio ſatellite, ſtipo, tueor, περιέπω, ſartum tectum ab omni uiolentia iniuriaq; præbeo. Bud. Com.

Δορυφόρημα. ατος. τό. ſatellitium, quòd ad tutelã corporis adhibeatur. Vide in Chiliad. Eraſmi.

Δορυφορία. ας. ἡ comitatio ſatellitum.

Δορυφορικόν. ου. τό. ſatellitium, hoc eſt, ſtipatores ipſi Luciano.

Δορυφόρος. ου. ὁ. ſatelles, qui ſatellitio fungitur, prætorianus miles.

Δορυφορούμενος. ſtipatus.

Δόρων. δοράτων.

Δοσείειν lib e ter dare, liberalem eſſe.

Δοσίδικος. ὁ. pœnam pro delicto pendens, ad pœnas dandas requiſitus. Poli. lib. 4.

Δόσις. ιος. ἡ. datio Item congiarium, Herodian. ἐπίδοσις.

Δόσκω. do, δίδωμι.

Δότειρα. ας. ἡ datrix.

Δοτέον. dandum eſt.

Δοτήρ. ῆρος. ὁ. &

Δότης ου ὁ dator.

Δουλαγωγέω. μ. ήσω. π. ηκα. in ſeruitutem redigo. Accuſ.

Δουλάριον. ου τό ſeruulus. δουλάρια τὰ θήλεα καλοῦνται ὁ μὲν τὰ ἄῤῥενα ancillulæ.

Δουλεία. ας. ἡ. ſeruitus, & ſeruorũ turba. Thucyd. φεύγων δουλείας, qui ſtatus controuerſiam patitur.

Δουλεύω. μ. εύσω π. ευκα. ſeruio, addictus ſum, & ualde colo, neceſſitate alicuius obſeruationis me aſtringo. Neut. accuſ. Bud. Com.

Δούλη. ης. ἡ. ancilla.

Δουλικός. καὶ

Δούλιος. ου. ὁ ſeruilis.

Δουλίς ίδος ἡ ſerua.

Δουλίχιον. urbs Cephaleniæ.

Δουλιχόδειρος. ου ὁ. habens longum collum.

Δουλοπατηία. ſeruorum ſeductio, plagium. Inde

Δουλοπατείας δίκη. actio ſerui corrupti.

Δουλόπολις. ἡ. ſeruorum ciuitas, & proprium nomen ciuitatis in Creta. Vide in Chiliad Eraſ.

Δουλοπρέπεια. ας. ἡ. ſeruilitas.

Δουλοπρεπής. έος. ὁ. ἡ. ſeruilis, illiberalis.

Δοῦλος. ου. ὁ. ſeruus. παρὰ τὸ δέος, ἢ παρὰ τὸ δύνω τὸ δύνειν. Ammonius diſtinguit ab οἰκέτου. Δοῦλος καιροῦ, ſeruiens rerum ſtatui. Dicitur & ἁρμόττεσθαι καὶ μεθαρμόττεσθαι πρὸς πάντα χρόνον. Bud. Com.

Δουλοσύνη ης. ἡ. ſeruitus.

Δουλοῦμαι τὸν δεῖνα dicunt Attici non δουλῶ. Demoſth δουλοῦται τὰς πόλεις.

Δουλοῦμαί σοι cedo tibi, δουλόω.

Δουλοῦται am ittit animum, ſeruilis efficitur.

Δουλοφανές. έος τό. forma ſeruilis.

Δουλοφανής έος. ὁ ἡ qui uidetur eſſe ſeruus.

Δουλόω. μ ώσω. π. ωκα. καὶ δουλοῦμαι. in ſeruitutem duco, in ſeruitutem redigo, obnoxium reddo & libertate mulcto.

Δούλωσις. εως. ἡ. ſubactio in ſeruitutem.

Δοῦμος. pro δόμος, domus, in Epigr.

Δοῦναι λόγον. reddere rationem, διαλεχθῆναι. Ariſtoph. interp.

Δοῦναι δίκην. dare pœnas.

Δουπέω μ. ήσω. π ηκα. ſtrepo, ſono cadendo, fictũ ad ſonum à poëta.

Δοῦπος ου ὁ. ſon tus, ſtrepitus.

Δούρατα τά. ligna.

Δουράτεος. καὶ

Δούρειος ligneus. Hinc δούρειος ἵππος. Vide in Chiliad. Eraſmi.

Δουρηνεκές. τό. tanto interuallo, quanto iaculum proijci poteſt, uel ad haſtæ longitudinem.

Δουροδόκη. ης. ἡ. locus ubi lancea locatur.

Δουροθήκη ης. ἡ. armarium haſtæ.

Δοῦρον. ου. τό. lignum.

Δουρός. τοῦ. δορὸς τοῦ, pro δόρυ δόρατι, à δόρυ.

Δουρύκλυτος. ου. ὁ. famoſus haſta.

Δουρύκτητος. ου. ὁ. captiuus.

Δοχεῖον

Δοχεῖον.,τὸ.uas,receptaculum.
Δοχὴ.ῆς.ἡ.conuiuium.
Δόχμιος. pedis nomen etiam apud Oratores qui ſyllabis quinq; cōſtat iambo & cretico. Probatur hic in principio orationis collocatus.
Δοχμαλὸς.humilis.
Δοχμὴ.ῆς.ἡ.palmus,παλαιςὴ,τετραδάκτυλον. συγκλεισθέντες οἱ τέσσαρες δάκτυλοι, id eſt, coniūcti ſimul cohærentesq́ue quatuor digiti dochme dicitur, teſte Polluce: uocatur idem & δακτυλοδόχμη & παλαιςὴς,uel παλαιςὶς.
Δόχμια.obliquè.
Δόχμιος.ου.ὁ.&
Δοχμοκόρσος, tonſus in obliquum, πλαγιοχαίτης.
Δοχμολόφος.ὁ.obliquo modo criſtans gerens.
Δόχμος.ου.ὁ.obliquus,πλάγιος.

Δράγμα.ατος.τὸ. rapina, manipulus, donarium.
Δραγμαίνη.uentriculus, uel concauitas cerebri.
Δραγματεύω.μ.εύσω.π.κα.colligo manipulos.
Δραγματολόγος.ου.ὁ.ſpicilegus, manipulorum collector.
Δραγμὴ.ἡ.multitudo ſtipis & paruæ pecuniæ, obolorum.Etym.
Δραθαίνω.dormio.Euſt.
Δραθεῖν.dormire.uide Etym.
Δραίνω. poſſum facere. Vnde ὀλιγοδρανεῖν,paruum poſſe.
Δραιὸς.longus.
Δράκαινα.ης.ἡ.dracæna.
Δρακαίνιδες.dracunculi piſces,qui ſimiles ſunt graculo piſci,Hermol.
Δρακεῖν.uidere.δέρκειν.
Δράκιος.ὁ.nomē propriū. παρὰ τὸ δράσσω.Etym.
Δρακόντιον.τὸ.dracunculus herba.
Δρακόντειος.ου.ὁ.draconteus.
Δρακοντογενὴς.έος.ὁ.ἡ.anguigena.
Δράκων.οντος.ὁ.draco,cohors Parthorum. Item aſpiciens.ἀπὸ τοῦ δέρκω,τῇ μεταθέσει.De dracone uide Aelianum , Nicandrum & Ariſtotelem, & prouerbium in Chiliad. Serpēs ni edat ſerpentem, draco non fiet. Eſt & marinus ſiue piſcis draco,cuius itidem Ariſtot. & Aelianus meminerunt.Et ſydus apud Proclū de ſphæra.
Δρᾶμα.ατος.τὸ. rei repræſentatio,actus comœdiarum,uel tragœdiarum,drama,fabula. Item factum,facinus.παρὰ τὸ δρῶ τὸ ἐνεργῶ.Etym.
Δραματικόν.τὸ.opus,uel poëma in quo ſolæ perſonæ agunt,abſq; poëtæ interlocutione.
Δραματικὸς.ὁ.actiuus.
Δραματολόγος.qui fabulas conſcribit, & colligit.
Δραματουργέω.μ.ήσω.π.κα. molior,committo,opus dramaticū ſcribo, in modum dramatis conſcribo, ut apud Athen. δραματουργεῖ δὲ τὸν διάλογον ὁ ἀθλιώτατος ζήλῳ πλατωνικῷ.
Δραματούργημα.ατος.τὸ.compoſitio,fabrica.
Δραματουργία.ας.ἡ.opus dramaticum.
Δραματουργὸς.οῦ.ὁ.fabricator.
Δραμεῖν. currere.Infinitiuum eſt futuri ſecūdi à δρέμω inuſitato themate.
Δράμημα.ατος.τὸ.curſus.
Δρᾶναι.facere, ἀπαρέμφατον ἀπὸ τοῦ δρῆμι.ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ δραίνω.uide Etym.
Δρανεῖν.fortem eſſe,poſſe,operari.Etym.
Δρανὴς.έος.ὁ.ἡ.alacris in agendo,fortis.
Δρανὸς.factum,organum,ſimulachrum.
Δρὰξ.κὸς. pugnus,manipulus. Significat etiam aduerbialiter quantum manu comprehenditur.Etym.
Δραξάμενος pugillo concludens.
Δράξων.ἡ. ἡ λεγομένη Σικελική.Etym.
Δράξων.ὁ.cauponarius,ad quæſtum frumenta & alia rapiens & coëmens.Diogenes lenonem ita uocat.Etym.
Δραπετεύω.μ.εύσω.π.ευκα.fugio.
Δραπέτης.ου.ὁ.ſeruus fugitiuus.
Δραπετίδης.ου.ὁ. & Doricè δραπετίδας,fugitiuus,apud Moſchum,δραπετίδας ἐμὸς ἐστίν.
Δραπετίνδα.ἡ. puerilis lud⁹, nō diſſimilis huic quam μυΐνδαν uocant,cū unus ex pueris clauſis oculis clamat,τηρεῖ,φυλάττε, reliqui fugientes,ſibi quiſq; ne capiatur,cauet.
Δραπτά.dilacerata.Hipp.
Δρασείω.facturio,aliquid facere geſtio,molior.
Δράσις.ιος.ἡ.actio.
Δρασκάζω.occultor,latito.
Δράσκασις ἡ.&
Δρασμὸς.οῦ.ὁ.curſus,fuga.
Δράσσω.μ.άξω.π.αχα.prehendo,pugnis urgeo.
Δραςεία.ancilla.
Δραςὴρ.ῆρος.ὁ.&
Δραςήριος.ὁ. efficax,ſtrenuus,laborioſus,induſtrius.Bud.Com.
Δραςήριον.ου.τὸ.alacritas,prōptitudo,uiuacitas.
Δραςικὸς.οῦ.ὁ.actiuus,efficax. (δραςουργός.
Δράσις.ιος.ſericum, byſſus, & qui eam operatur,
Δρατὸς.excoriatus,pro δαρτός.& δραθεί,oculi.
Δράττομαι.μ.άξομαι.π.αγμαι.apprehendo, rapio.Depon.genit.
Δράχμα.τος.τὸ.botrus,dactylus.
Δραχμὴ.ῆς.ἡ.drachma.denarius apud Romanos, genus ponderis, octaua pars unciæ. Vide prouerbia in Eraſmi Chiliad. Drachma canit,quatuor definit. Drachmæ grando,Drachmas tres da mihi mutuo ad porcellum.
Δραχμιαῖος.ου.ὁ. ualens precium drachmæ, habens pon-

bens pondus drachmæ.

Δράω. μ. δράσω. π. δέδρακα. ἀόρ. α. ἔδρασα. facio, perpetro. Demoſth. κἂν οὕτω τὶς δράσῃ, Si eum interficiat. Et Thucydides, πῶς δὴ αὐτὸν δρῶντες ἀνδρῶν γεωργοὶ ἄξιον αὐτὸ δρῶσιν: Quomodo bellũ egregie gererent? Antiquis etiam ponebatur pro θύειν, ſacrificare, ut tradit Athenæus lib. 14. Sic Vergil. Cum faciam uitula pro frugibus, ipſe uenito. εὖ δρῶσι, beneficio aliquo te afficio. Vnde εὖ δεδρασμένα, benefacta, Thucyd. κακῶς δρῶ, male afficio, ὀρθῶς δρῶν, ut par erat, ut debebat. Bud. Com.

Δρεπάνη. ης ἡ. falx, ſic fuit appellata & Corcyra inſula, uel à falce meſſoria Cereri illic à Vulcano donata: uel ab ea falce, qua Saturno deſecta fuerant ab Ioue uirilia, ibi occultata defoſſaque. Iſacius in Lycoph.

Δρεπανηφόρος. ου ὁ. falcifer, ξιφηφόρος. Sic de Dario legitur, qui iumentis δρεπανηφόροις utebatur, quæ in exercitum immittens, ordines militum perturbabat, lædebatq; obuios.

Δρεπανὶς ίδος. ἡ auis ſpecies. falculam ſeu ripariam Gaza uertit apud Ariſtotelem libro 1. de Animalibus.

Δρεπανοειδής. έος. ὁ. ἡ. falcatus.

Δρέπανον. ου. τὸ. &

Δρέπανος. ου. ὁ. falx, & uetuſtũ Corcyræ inſulæ nomen, de quo uide in δρεπάνη. Item Siciliæ ciuitas, quod illic terra fuerit obruta falx, qua Saturni genitalia præſecta fuerunt, κυρίως δὲ τὰ πρὸς τὰ τῶν ἀμπέλων προσαιρούμενα. falx putatoria, Plato Polit. libro primo. μάχαιρα ἀμπέλου κλῆμα ἀποτέμοιο δ' ἄν που καὶ σμίλῃ καὶ ἄλλοις πολλοῖς, ἀλλ' οὐδενί γ' ἂν οἶμαι οὕτω καλῶς ὡς δρεπάνῳ τῷ ἐπὶ τοῦτο ἐργασθέντι. Vitis ſarmenta, uel cultro uel ſcalpello uel alijs multis reſecaueris. nullo tamen ampliore uel cõmodiore inſtrumẽto id effeceris quã δρεπάνῳ, hoc eſt, putatoria in eum ipſum uſum comparata.

Δρεπανουργός. falcifex.

Δρεπεῖς. οἱ. meſſores, uindemiatores.

Δρέπομαι. μ. ἔψομαι. π. ἔμμαι. &

Δρέπω. μ. ἔψω. π. ἔφα. decerpo, colligo, uindemio, meto. Bud. Com.

Δρεπτόν. τό. uindemiale, quo aliquis fruitur.

Δρησμοσύνη. ἡ. miniſterium.

Δρήστειραι αἱ. ſtrenuæ miniſtræ

Δρηστῆρες οἱ. famuli, miniſtri.

Δρηστοσύνη. ης. ἡ. ſtrenuitas.

Δριάδης. uiridis, herboſus.

Δρίμυ. ἡ frigus.

Δριμύ. terribiliter. acriter, acutum.

Δριμύλος. ου. ὁ. acer, Moſchus. ὄμματα δ' αὐτοῦ δριμύλα.

Δριμύς. έος. ὁ. acutus, propriè in odore grauis, aſper. παρὰ τὸ τὰς ῥίνας μύειν.

Δριμύτης. ητος. ἡ. acuta cholera.

Δριμυφαγία. ας. ἡ. cibus acrior ſumptus ad ciendam uomitionem. Vide Marcel. Verg. lib. 2. Comment. ad Dioſcor.

Δρίον. ου. τὸ. &

Δρίος. εος. τὸ. ſylua, locus arboribus conſitus.

Δρίς. ἡ. uirtus.

Δρίσων. ciuitas in Epiro, et item alia in Thracia, cuius meminit Demoſth. κατὰ Ἀριστοκράτ.

Δριττή. ἡ. ſcyphus, urna, & ſaltationis genus.

Δρίφος. ου. ὁ. currus, ſedes, pro δίφρος.

Δρογγίλον. Thraciæ regio Demoſthenes in Philipp. referente Harpocr. Eſt item & alia Stephana in Theſſalia, qui tamen hanc uocem ſcribit παροξυτόνως.

Δροίτη. ἡ. alueus in quo infantes fouentur: σορός, peluis, πύελος. Item iaculum aut haſta, παρὰ τὸ δόρυ καὶ οἶτος, necem afferre qui poteſt. Lycoph. interp.

Δρόμας. ὁ. piſcis eſt apud Ariſtotelem. Gaza uertit curſorem.

Δρομάδες δρομάδων καμήλων, apud Strab.

Δρομάδην. curſim.

Δρομαῖος. ου. ὁ. uelox, ut δρομαῖος ἐλθεῖν, eſt curriculo uenire, & feſtinanter.

Δρομαλός. ὁ. lepus, λαγωὸς ὁ ἐν δρόμοις ἁλισκόμενος. εὐναῖος δὲ, ὁ ἐν κοίτῃ.

Δρομάς. ἡ. curſor, piſcis, ſcortum.

Δρομαίως. curſim.

Δρομεύς. έως. ὁ. curſor.

Δρόμημα. ατος. τὸ. curſus.

Δρομικός. ου. ὁ. curſiuus, qui uelocitate ad curſum ualet.

Δρομοκήρυκες οἱ. nuncij, excurſores, tabellarij.

Δρόμος. ου. ὁ. δρόμημα, curſus.

Δροσερός. ου. ὁ. roſcidus.

Δροσίζω. μ. ίσω. π. ικα. irroro.

Δροσόβολον πνεῦμα. rorifer uentus.

Δροσόπαχνη. pruma, quaſi ros concretus. Ariſtot.

Δρόσος. ου. ὁ ros.

Δρυάζειν. nugari, φλυαρεῖν.

Δρύακες. αἱ. ligna quæ carinam nauis fulciunt.

Δρύασαι, urinari, mergere, ſcilicet in aquam, occultari.

Δρυΐδαι. οἱ Dryidæ, Gallorũ philoſophi ſeu magi, de quibus Cæſar in Comment.

Δρυΐνος. ου. ὁ. quernus. Item uenenatum animalculum, dictum à quercubus. Cæl. lib. 4. cap. 27. De dryina ſerpente uide Aelianum & Nicandrum in Theriacis.

Δρυκαρπα. τὰ. omnes fructus arborum.

Δρυμάττειν. lacerare, Itẽ futuere apud cõmicos.

Δρύμιος

Δρύμιος. ὁ. Apollinis cognomentum apud Mileſios, Lycoph. interp.

Δρυμός. οῦ. ὁ. ſylua condenſa. Et urbis nomen, oxytonum, ſed Drymus paroxytonum, proprium eſt uiri. Cyrill.

Δρυμώδης. εος. ὁ. ἡ. ſyluoſus.

Δρυμών. ῶνος. ὁ. quercetum.

Δρυοβαφής. έος. ὁ. ἡ. quercus cortice tinctus.

Δρυΐνας. ου. ὁ. ſerpentis genus amphibij, in ſtagnis & quercubus agentis, quem & χέλυδρον uocari ait Nicander ſcholiaſtes, diciq; δρυΐναν, quãdo relicto ſtagno ad quercus commigrat, uide & Dioſcorid. lib. 4.

Δρυοκολάπτης. ὁ. picus martius auis. Meminerunt eius Aelianus, Ariſtot. & Oppian. de aucupio.

Δρυοκόποι. aues roboricei generis.

Δρύομαι. occulor, abſcondor.

Δρυοπτερίς. ἡ. filicula, polypodium, herba.

Δρυοτόμος, δρυτόμος.

Δρυόφυτος βάτραχος. rana uiridis in arboribus carectisq; uiuens.

Δρύοχος. ου. carina quę propriè id ſignificat, quod uulgò Venetijs columba dicitur. Polyb. lib. 1. αὖθις ἔγνωσαν ἐκ δρυόχων εἴκοσι καὶ διακόσια ναυπηγεῖσθαι σκάφη. id eſt, Rurſus decreuerũt à fundamentis ducentas & uiginti naues ædificare. Quod autem eſt fundamentum in domo, id eſt, δρύοχος in naui. Sic dictum quòd omnem δρυῶν, id eſt, materiam nauis contineat. Bayf. de Re nau. tigna quoq; quæ carinæ nauis à primo fundamento ædificare pro fulcimentis paxillisue ſubijciuntur, δρύοχοι dicuntur. Eſt etiam aliquando foramen ſecuris in quod manubrium inſeritur. Aliquãdo procœmium. Ariſtophan. Theſmo. δρυόχους τίθησαι δράματος ἀρχάς.

Δρυπεπεῖς ἐλᾶαι & per circumflexum δρυπεπεῖς, oliuæ quę in ramis oleaginis matureſcũt, παρὰ τὸ ἐν δρυὶ πεπανθῆναι ἤγουν ἐν φυτῷ ἐλαΐνῳ, quæ & γεργέριμοι ſecundum quoſdam, Euſtath. Iliad. η.

Δρυπετής. έος. ὁ. ἡ. maturus, & quaſi iam ex arbore caſurus fructus. Dicitur de baccis oleæ nigreſcentibus. à πίπτω & δρῦς.

Δρυπίς. drypis, ex humili materia planta.

Δρυπολέω. oberro in mõtibus, calamitoſè uiuo.

Δρύπτομαι. μ. ύψομαι. π. υμμαι. &

Δρύπτω. μ. ύψω. π. υφα. lacero unguibus præ dolore animi, propriè arbores excortico.

Δρῦς. υός. ἡ. quercus arbor. Eſt etiam Theophraſto marinum quiddam petris adnaſcens. Ponitur pro quauis arbore. Sed & uitẽ poëtæ δρῦν οἰνοχίτωνα appellant. Ab hoc nomine Dryidæ Gallorum ſacerdotes appellati ſunt, ut author eſt Plin. lib. 16.

Δρυτόμος. ου. ὁ. inciſor lignorum.

Δρυφάδες. ungues, ramenta, dolores, uibices.

Δρύφακτος. ου. ὁ. tabulatum, ſæpes cum palis, ſudes, cancellus, τὸ παρατεινόμενον ξύλον τοῖς δικασταῖς.

Δρυφάσσω. μ. ξω. dilanio, diſcerpo, Lycoph. καὶ δρύφαξε διπτύχους γονάς.

Δρυφή. ἡ. dilaniatio, ſcarificatio, raſura, ξέσμα.

Δρύφομαι. lanio, corrumpo, φθείρω.

Δρύψ. auis ſpecies.

Δρύψελον. ου. τό. cortex arboris, aut radicis detractus, item abuſiue folium herbæ decerptum.

Δρυψογέρων. οντος. ὁ. ſenex moroſus & deſpectus, ἄτοπος πρεσβύτης ἢ ἀλμός.

Δρυψόπαις. δος. tener, delicatus puer: uel miſerabilis. δρῶ. δρᾶς. actito, ago, & δρῶντος αἰτία. cauſæ efficientis.

Δρύω. abſcondo.

Δρῶ. cerno, uideo, quaſi διορῶ, unde fit ἀθρῶ, affinitate, δ, cum θ, ut uult Euſt. Iliad. α.

Δρώμενα. τά. facta.

Δρωμένας. ου. ὁ. fatuus.

Δρωπακίζεσθαι. πιττοῦσθαι. picare, unguenti genere corpus illinire, ut glabrum fiat à pilis.

Δρωπακιστής depilator, olipilarius, dropaciſta.

Δρώπτης. ὁ. erro, mendicus.

Δρώπαξ. κος. ὁ. unguenti genus, pſilothrum, depilatorium, deglabrandæ cuti accommodum linimentum, picatio.

Δρώπτω. abſcindo. Heſych.

ΔΥ. ingreſſus eſt, ſubijt.

Δυάζειν. diſſentire, nugari, διστάζειν, φλυαρεῖν.

Δυάς. άδος. ἡ. dualitas.

Δυασμός. οῦ. ὁ. coitus.

Δυάω, καὶ δυόω. miſerè afficio, in calamitatem inijcio.

Δυγνίς. ἡ. dygnida animal, quod & chalcidam appellant. aliàs legitur zygnis. genus eſt lacerti apud Ariſtotelem.

Δύειν, δύνειν, ἢ δύνεσθαι. mergo, immergo. De ſole dici maximè ſolet. Bud. Com.

Δυεῖν. genitiuo & datiuo duali, pro δυοῖν. duorum, duobus.

Δυηρός. οῦ. ὁ. noxius.

Δύη. ης. ἡ. dolor, indigentia, infortunium, mala affectio. Etymol. ταλαιπωρία. ſic Nicander interpr.

Δῦθι poëticè pro δῦε, more uerborum in μι.

Δυθιῶδες, uel potius δοθιῶδες, tumores, & abſceſſus ex craſſis humoribus. Vide δοθίων.

Δυϊκός. οῦ. ὁ dualis.

Δύμας. αντος. ὁ. nomen proprium, Etym.

Δύμη. ἡ. urbs Achaiæ. Etym.

Δῦμι. uide δύω.

Δύναμαι. μ. ἥσομαι. π. ηκα. poſſum, ualeo.

Δύναμις. ιος. ἡ. potentia, uirtus, imperium, magiſtratus, uis, robur, fortitudo, παρὰ τὸ δύνω. ἡ δύνουσα καὶ διαιροῦσα τὸ ἀνθιστάμενον. Etym. Accipitur pro exercitu & copijs. Græci dicunt δυνάμει ὄν, quod actu non ſit, ſed quod eſſe poſſit, ut ſemen eſt quidem exiguum, δυνάμει uero magna arbor, ut annotat Eraſmus. Δύναμις καὶ ἀδυναμία φυσική, uide Ariſtotelem in prædicamento qualitatis. Vide Ammonium diſtinguentem ab ἰσχύς.

Δυναμοδύναμος. à quadrato quadratus, de cuius ludi genere uide Cæl. Calcag. in Cōment. de calculorum ludo.

Δυναμόω. μ. ώσω. π. ωκα. confirmo, ualidus fio.

Δυναστεία. ας. ἡ. uis, potentatus.

Δυναστεύω. dominor, præſum.

Δυναστευτικός. οῦ. ὁ. imperioſus.

Δυνάστης. ου. ὁ. magiſtratus, qui poteſtate fungitur in ciuitate, qui plurimum pollet: ueluti hi qui ſunt in imperio, optimas, primas, præfectus.

Δυνατός. οῦ. ὁ. poſſibilis. περὶ τοῦ δυνατοῦ, id eſt, de poſſibili, uide Ariſtotelem in quarta ſectione de enunciatione. οἱ δυνατοὶ, proceres, potentiores. τὰ δυνατὰ, pro uirili, κατὰ τὸ δυνατὸν, quo ad fieri poteſt.

Δυνατῶς. poſſibiliter.

Δύνῃ. ſyncopa pro δύνασαι, ſicut ἤδη pro ἤδησαι. Bud. Com.

Δύνω uide δύω.

Δύο. uel δύω. duo. δυοῖν θάτερον, indigens ſupletione locutio eſt. δυοῖν δέοντα εἴκοσι, duodeuiginti. Bud. Com.

Δυοκαίδεκα. duodecim.

Δύομαι. ingredior, ſubmergor, mergor, ſido, deorſum fluito.

Δυοστόν. ſemis quinq;. Bud. Com.

Δύπτης. ου. ὁ. urinator. Et δύπται, mergi aues. παρὰ τὸ δύνειν ἑαυτοὺς εἰς τὴν θάλασσαν. Etym.

Δύπτω. mergo, δύνω, urinor, κολυμβάω. Lycoph.

Δύρεσθαι. pro ὀδύρεσθαι. lamentari. Etym.

Δυῤῥάχιον. τό. urbs Epiri. quæ poſtea uocata eſt Epidamnus. διὰ τὴν ῥαχίαν καὶ δύσβρομον οὕτως ὠνόμασαν. Etym.

Δύς. particula eſt, quæ ſolum in compoſitione inuenitur, & malum, uel difficultatē, uel impoſſibilitatem & priuationem aliquando, aut uehementiam ſignificat. Vide Δύσπεπα. Eſt quoq; participium ἀορ. β. à δῦμι.

Δυσαγρία. ας. ἡ. parum felix uenatio.

Δυσαγρέω. nil capio uenando.

Δυσάγωγον. ου. difficile perſuaſu.

Δυσάερος. ου. ὁ, ἡ, moleſtum habens aërem & grauem. Strabo.

Δυσαής. έος. ὁ. ἡ. grauiter ſpirãs. ἢ παρὰ δύσεως πνέων epitheton Zephyri. Etym.

Δυσαίακτος. lugubris, δυσθρήνητος, uel qui non facile luget, ἀσυμπαθής.

Δυσάλγητος. ου. ὁ. difficilis ad dolendum, compaſſione carens.

Δυσάλθητος. ου. ὁ. καὶ

Δυσαλθής. έος. ὁ. ἡ. incurabilis, ægrè medicabilis.

Δυσαλία. quicquid nauſeam facit & uomitum.

Δυσάλυκτος. ου. ὁ. ἡ. ineuitabilis δύσφευκτος. Nicand.

Δυσάλωτος. ου. ὁ. difficilis captu.

Δυσάμμορος. ου. ὁ. infelix, calamitoſus, δύσμορος, α, uel abundante, uel augente, & δυσθάνατος, ærumnoſam mortem ſubiens, difficili morte decedens. Euſtath.

Δυσανάγωγος. difficilis perſuaſu.

Δυσανάδοτος. difficilis digeſtu.

Δυσανάκλητος. ου. ὁ. difficilis mitigatu, qui difficilè reuocatur.

Δυσανάπνευστος. ου. ægrè ad ſpirationem aptatus, ut putidus.

Δυσανάσχετος. ου. ὁ. intolerabilis, ſegnis.

Δυσανασχετέω. μ. ήσω. π. ηκα. grauiter fero.

Δυσανάτρεπτος. ου. qui nequit euerti.

Δυσαναφορικός. ὁ. qui difficulter excreat.

Δυσανέκτος. ου. ὁ. difficilis toleratu.

Δυσανίης. ου. ὁ. uocatur is quicunq; propter parua triſtatur, & propter magna magis quàm alij homines, & diutius, authore Critia.

Δυσάνιος. ου. ἡ. anxius, ſolicitus, moleſtus, ὁ ἐπὶ παντὶ ἀνιώμενος. καὶ μικρὸν καὶ δύνατα φρόνησιν ἦ.

Δυσανταγωνιστής οῦ. ὁ. moleſtus aduerſarius.

Δυσάντητον. τό. inauſpicatū, occurſu infauſtum.

Δυσαντίβλεπτος. ου. ὁ. aſpectu terribilis.

Δυσαντίλεκτος. ὁ. uix refellibilis.

Δυσαπάλλακτος. ου. ὁ. uix liberabilis, quod difficulter abijci poteſt, metuibilis.

Δυσαπάτητος. ου. difficilis deceptu.

Δυσαπόσπαστος. ου. ὁ. ἡ. ſtrenuus in bello, & qui difficulter euellitur.

Δυσαποσπάω. difficulter auello.

Δυσαπότριπτον. τό. quod difficulter excutitur.

Δυσαπούλωτα. τά. ægrè contrahentia cicatricem.

Δυσάργαλις. ου. perſuaſu difficilis, immobilis à γαργαλίζω.

Δυσάρεστος. &

Δυσάρεστος. ου. ὁ. implacidus, moroſus, animo offenſo. Bud. Com.

Δυσάρεστον. ου. τό. offenſio, moroſitas.

Δυσαρεστῶ, & δυσαρεστοῦμαι. implacidus ſum, & moroſus. Bud. Com.

Δυσαρεστῶν. miſere affectus, infeliciter uiuens.

Δυσάερος

Δυσάρεστος. ȣ. ὁ. ingratus.

Δυσαριστοτοκία. ας. ἡ. bona filiatio difficulter acquiſita, uel mulier optimum filium infeliciter (enixa.

Δυσάρκτος. ὁ. intractabilis, moroſus.

Δυσαφαίρετος. ȣ. ὁ. difficilis ablatu.

Δυσαυξής. έος. ὁ. ἡ. ægrè auctilis in creſcendo tardus. Gal.

Δυσαχθές. graue, intollerabile, πάνυ ἀηδές.

Δυσβάστακτος. ȣ. ὁ. difficilis latu, oneroſus.

Δυσβατοποιοῦμαι. difficilem aditū, uel tranſitum, aut receptum facio, Xenoph. Bud. Com.

Δύσβατος. ȣ. ὁ. inuius, imperuius.

Δυσβίοτος. uitam difficilem & ærumnoſam reddens, epitheton paupertatis. Epig. lib. 3.

Δυσβόηθος. ȣ. ὁ. qui ægrè curatur.

Δυσβουλία. ἡ. ſtultū cōſiliū, incōſulta temeritas.

Δυσβράκανος. ὁ. ægrè docilis, uel præfractus in ſententia ſemel animo cōcepta, δυσκατάνοητος, ab holere agreſti difficulter eluibili, quod βράκανον dicunt.

Δυσγένεια. ας. ἡ. ignobilitas. εἰς δυσγένειαν λοιδορεῖν τινὰ καὶ τινί, ob ignobilitatem ridere, uel mordere. Bud. Com.

Δυσγενής. έος. ὁ. ἡ. ignobilis, inimicus.

Δύσγνωστον. difficile cognitu.

Δυσγοήτευτος. qui non facilè, uel illecebris, uel ſtupore obligatur. Bud. Com.

Δύσδηκα. τό. genus eſt phalangij apud Nicandrū, dictum ut uidetur, quod noxium ſit contendenti ac irritanti.

Δυσδιαίτητος. ȣ. ὁ. ἡ. difficilis iudicatu.

Δυσδιάλλακτος. ȣ. difficilis reconciliatu.

Δυσδιάλυτος. ȣ. qui ægrè reſoluitur.

Δυσδιάπνευστος. ȣ. ſpiritus qui difficile à corpore diſcutitur.

Δυσδιαφόρητος. cui non facile ſucci perſpirabili cute digeruntur. Bud. Com.

Δυσδιαφύλακτον. τό. difficile cuſtoditu.

Δυσδιερεύνητος. ȣ. ὁ. ἡ. difficilis ſcrutatu.

Δυσδιάλυτος difficulter peruius.

Δυσδιοίκητος. ȣ. ὁ. ἡ. difficilis ad diſpenſandum.

Δυσδοκίμαστος. ὁ. cuius experimentum difficile.

Δυσείδεια. ας. ἡ. deformitas.

Δυσειδής. ἦος. ὁ. ἡ. turpis, deformis.

Δυσείκαστος. ου. ὁ. infeliciter expreſſus, coniectu difficilis.

Δυσείμων. ȣ. ὁ. malè ueſtitus, ἀχίτων.

Δυσεκβίαστος. ȣ. ὁ. ἡ. difficilis ad cogendum.

Δυσέκδοτος. ȣ. illocabilis.

Δυσεκθέρμαντος. qui ægrè caleſcit, unde Gal. uocat febrem in qua cum difficultate calor accenditur, πυρετὸν δυσεκθέρμαντον.

Δυσέκθυτα. τά. dira ſacra.

Δυσεκλόγιστος. ȣ. cognitu iudicatuq; difficilis.

Δυσέκνιπτος. ȣ. ὁ. ἡ. difficilis lauatu.

Δυσέκπλυτον. ȣ. τό. quod non facile elui poteſt.

Δυσέκλειπτος. ȣ. indeprehēſibilis. aliàs δυσέκλυτος.

Δυσέλεγκτον. τό. quod difficulter culpari poteſt, irreprehēſibile. Strab. τὸ δ' πόῤῥω, δυσέλεγκτον, longinquis mendacij crimen impingere difficile eſt.

Δυσελκής. έος. ὁ. uocatur is cui difficile ſanātur ulcera. Hippoc. & εὐελκής, cui facile.

Δυσελπιστία. ἡ. deſperatio, remiſsio.

Δυσέλπιστος. ȣ. diffidens.

Δυσελπίδες. qui non temerè ſperant.

Δυσέμβατος. &

Δυσέμβολος. ȣ. ὁ. ἡ. difficilè acceſſu. Bud. Com.

Δυσεντερία. ας. ἡ. inteſtinorum dolor, & eſt ulceratio interaneorum cum inflammatione, perſeuerans ex cauſsis extrinſecis, uidelicet frigoris, caloris, potionis, cibiq; minimè concocti. Tormina Latinè uocantur.

Δυσεντερικός. ȣ. inteſtinorum difficultate laborans, torminoſus.

Δυσέντευκτος. ȣ. ὁ. ἡ. inaffabilis. Polyb. lib. 5.

Δυσεξάλειπτον. quod difficulter obliteratur.

Δυσεξάλλακτος. ineuitabilis.

Δυσεξανάλωτος. ȣ. qui difficile conſumitur.

Δυσεξεύρετος. ȣ. ὁ. difficilis inuentu.

Δυσεξήμερος. ȣ. ὁ. difficilis ad cicurandum.

Δυσεξίτηλος. ȣ. ὁ. ἡ. indelebilis, difficulter eluibilis.

Δυσεξίτητος ægre peruius, uel tractabilis.

Δυσέξοιστος. elatu, uel interpretatu difficilis.

Δυσεπιβούλευτος. ȣ. cui difficile imponitur.

Δυσεπιχείρητα προβλήματα. quæ ægre aſtrui, & confici poſſunt.

Δυσεπιχείρητος. inexpugnabilis, munitus. Bud. (Com.

Δυσεπέκτατον. qđ difficulter extēditur.

Δυσεργία. ας. ἡ. difficultas.

Δύσεργος. ȣ. ὁ. ἡ. difficilis ad opus.

Δυσερμήνευτος. ȣ. ὁ. ἡ. difficilis interpretatu.

Δύσερις. ιδος. ὁ. litigoſus.

Δυσέριστος. ȣ. ὁ. ἡ. cū quo difficulter contenditur.

Δυσερμήνευτος. ȣ. ὁ. ἡ. difficilis interpretatū.

Δυσερμία. ας. infortunium.

Δύσερμος. infelix, exſpes, δύσελπις.

Δύσερως. ωτος. ὁ. ἡ. difficilis in amorem, infelicis amoris, qui moleſto amore tenetur. Bud. Cō.

Δυσέσβολος. ȣ. inacceſſus.

Δυσεκκάθαρτος. ȣ. ὁ. ἡ. ineluibilis.

Δυσετηρία. ας. ἡ. ſterilitas animi.

Δυσεύρετος. inuentu difficilis.

Δυσέφικτος. difficilis.

Δυσέψανον. τό. durū. ægre coctile ἀτέραμνον.

Δύσζηλον. æmulatio.

Δύσζηλος. ȣ. ὁ. ſuſpicioſus, inuidioſus.

Δυσζήτητος. ȣ. ὁ. ἡ. imperueſtigabilis.

Δυσηκής. incurabilis.

Δυσηκοΐα. ας. ἡ. grauitas auditus. Bud. Com.
Δυσήκοος. ου. grauiter audiens. & δυσήκοον, interdum dicto parum audiens, non obediens.
Δυσηλεγής. έος. ὁ. ἡ. grauis, moroſus. Epitheton mortis. δυσκοίμητος, à λέγω, dormio, quòd inexpergiſcibili ſopore opprimat.
Δυσήλιος. ου. carens ſole.
Δυσημερία. ας. ἡ. aduerſitas.
Δυσήνεμος. ου. turbulentus, uentis agitatus.
Δυσήνιος. ου. ὁ. ἡ. effrenis, immorigerus, δυσπειθής. Item qui non facile triſtatur, moroſus.
Δυσήνυτος. ου. inextricabilis, ſed δυσήνυστος, δυσκατόρθωτος.
Δυσήρης. εος. ὁ. ἡ. moleſtus.
Δυσήροτος. ου. ὁ. ἡ. aratu difficilis.
Δυσήτωρ. triſtis, δύσθυμος, malũ habens animũ.
Δυσηχής. έος. ὁ. ἡ. malè ſonans.
Δυσθαλής. infeliciter, aut ſero germinans.
Δυσθαλπής. έος. ὁ. ἡ. frigidus, uix calefiens.
Δυσθάνατος. ου. ὁ. ἡ. mortifer.
Δυσθανατέω. μ. ήσω. π. ηκα. crucior, uiolẽta morte decedo.
Δυσθανέω. morior morte difficili.
Δυσθανής. έως. ὁ. ἡ. qui infeliciter mortem appetit.
Δυσθανών. ægre moriens.
Δυσθέατος. ου. ὁ. ἡ. iniuſtus, inuiſus.
Δύσθεος. ου. ὁ. ἡ. odioſus deo, ἀσεβής, impiꝰ. Soph.
Δυσθεράπευτος. ου. ὁ. ἡ. immedicabilis, difficulter medicabilis. Ita apud Sophoc. uocatur Aiax, quòd ægrè auelli poterat à ſententia de conſciſcenda ſibi morte.
Δυσθεώρητος. ου. ὁ. ἡ. difficilis contemplatu.
Δυσθήρατος. capi difficilis.
Δύσθηρος. ου. ὁ. ἡ. cui parum ſuccedit uenatio.
Δυσθησαύριστον. quod ægrè ſeruari poteſt cõditu, & adſeruatu difficile. Ariſtot. de Mundo.
Δύσθραυστος. ου. ὁ. ἡ. non facile feribilis, fragilis.
Δυσθυμεῖν. malè animatum eſſe.
Δυσθυμία. ας. ἡ. triſtitia, mœror animi.
Δύσθυμος. ου. ὁ. triſtis, mali cõſilij, qui eſt animo elangueſcẽte, robore animi defectus. Bud. Cõ.
Δυσθυμῶς. languide.
Δυσί. duobus, δυοῖν.
Δυσίατος. ου. ὁ. ἡ. ægre curabilis.
Δυσίδρωτος. ου. ὁ. cui difficulter elicitur ſudor.
Δυσιερέω. μ. ήσω. π. ηκα. malè ſacrifico. Plutarch. in Phocione.
Δυσιεροῦντες. οἱ. quibus ſacrificia dira portendũt.
Δυσιθάλασσον. mare ſubiens. Retis epitheton.
Δύσις. ιος. ἡ. occaſus, ingreſſus.
Δυσκάθαρτος. ου. pernicioſus.
Δυσκάθεκτος. ου. ὁ. contentu, ſiue retentu difficilis, indomitus, effrenatus.
Δυσκαταγώνιστος. inexpugnabilis.
Δυσκατάλλακτος. ου. ὁ. difficilis reconciliatu.
Δυσκατάλυτος. inexpugnabilis.
Δυσκαταμάθητος. ου. ὁ. ἡ. difficilis ad diſcendum.
Δυσκατανόητος. ου. ὁ. uarij ingenij homo.
Δυσκατάπαυστος. ου. qui nequit ſedari.
Δυσκατάποτοι. uix potabiles.
Δυσκάθαρτος. ὁ. immundus, pollutus.
Δυσκαταφρόνητος. ου. ὁ. ἡ. contemptibilis.
Δυσκατέργαστος. ου. ὁ. ἡ. difficilis ad perficiendũ.
Δυσκατάσχετον. ου. τό. quod difficulter continetur.
Δυσκάλυπτος. obſcurus.
Δυσκέλαδος. ου. ὁ. ἡ. malè & grauiter ſonans.
Δυσκηδής. έος. ὁ. ἡ. habens graueis curas.
Δύσκημος. ſtultus, innominatus.
Δυσκινησία. motus pigrior, torpor.
Δυσκίνητος. ου. ὁ. ἡ. difficilis motu, piger, torpẽs.
Δύσκλεια. ας. ἡ. infamia.
Δυσκλεής. έος. ὁ. ἡ. infamis, ignobilis.
Δυσκληδόνιστος. male ominatus.
Δυσκληρέω. μ. ήσω. π. ηκα. infortunatus ſum.
Δυσκληρία. ας. ἡ. infortunium.
Δυσκοίλιος. ου. ὁ. cui aluus eſt aſtrictior. Cæl. lib. 6. cap. 22.
Δυσκοιτέω. ægrè dormio, cum moleſtia lectum incumbo Hippo.
Δυσκολαίνω. μ. ανῶ. π. κα. grauiter fero, indignor, dico. Neut. abſol.
Δυσκολία. ας. ἡ. difficultas, ψόγος παρὰ τῶν ἀγαθῶν, & ſecundum Ariſtot. ἀπόκρισις περὶ τὰς διαλεκτικὰς ἐπιχειρήσεις, συλλογισμοῦ φθαρτική.
Δυσκολόκοιτος. ου. ὁ. ἡ. incommodè curans, curæ epitheton.
Δύσκολος. ου. ὁ. difficilis, moroſus.
Δυσκόλως. difficulter.
Δυσκρασία. ας. ἡ. intemperies.
Δύσκρατος. ου. ὁ. ἡ. intemperatus.
Δύσκριτος. ου. ὁ. ἡ. difficilis iudicatu.
Δύσκω. ingredior, δύω.
Δύσκωφος. ου. ὁ. ſurdaſter.
Δύσλυτος. ου. ὁ. ἡ. inſolubilis.
Δύσληπτος. incomprehenſibilis.
Δυσλόγιστος. improuiſus, iudicatu difficilis.
Δυσλόφος. ου. ὁ. ἡ. operoſus, arduus, difficilis, Aeſchylus.
Δυσμαθής. έος. q nõ facile addiſcit.
Δυσμαθία. ingenij tarditas,
Δυσμάχητος. ου. ὁ. ἡ. inexpugnabilis.
Δυσμείλικτος. ου. ὁ. ἡ. inexorabilis.
Δυσμεναίνω. μ. ανῶ. inimicor. Neut. dat.
Δυσμενής. έος. ὁ. ἡ. inimicus. Vide ἐχθρός apud Ammonium.
Δυσμένεια. ας. ἡ. inimicitia, odium, inuidia.
Δυσμενῶς. hoſtiliter.
Δυσμετάβλητος. ου. ὁ. qui ægrè mutatur & coquitur in ſtomacho.
Δυσμετάθετον. ου. incommutabile.
Δυσμετακίνητον. τό. immobile.

Δυσμεταχείριστος. ου. ὁ. ἡ. difficilis expugnatu, inacceſſus, qui uix contrectari poteſt.
Δυσμή. ῆς. ἡ. occaſus.
Δυσμήν. ὁ. inimicus.
Δύσμηνις. qui implacabiliter iraſcitur.
Δυσμήτηρ. ητρος. ἡ. mala mater.
Δύσμητις. doloſus, malorum artium.
Δυσμίσητος. ὁ. exoſus.
Δύσμορος. ου. ὁ. ἡ. infelix, deformis, aduerſi fati.
Δυσμορφία. ας. ἡ. deformitas.
Δύσμορφος. ου. ὁ. ἡ. deformis.
Δυσμύρια. uiginti milia.
Δυσνόητος. ου. ὁ. ἡ. difficilis intellectu.
Δύσνοια. ας. ἡ. maleuolentia.
Δυσνοϊκῶς. iniquo animo.
Δυσνομία. ἡ. peruerſa iuris legumq; conſtitutio.
Δύσνοος. ου. ὁ. ἡ. maleuolus.
Δυσξύμβολος. ου. ὁ. moroſus in conuictu.
Δυσξύνετος. imprudens.
Δύσογκος. ου. ὁ. onuſtus.
Δυσοδία. ας. ἡ. iter inuium.
Δύσοδος. ου. aſper, difficilis, & inuius.
Δυσοδοῦντες. ægrè facientes iter.
Δυσοΐζειν. indignari, ſuſpicari, timere.
Δύσοιμος. infauſtè ueniens.
Δύσοιστος. ου. ὁ. toleratu difficilis.
Δυσοίκτος. immiſericors.
Δυσοιώνιστος. inauſpicatus, malis auibus, infauſtus.
Δυσόκνως. grauatim.
Δύσομαι. ἀντὶ τοῦ δύομαι. futurum transfertur in præſens. Etym.
Δυσόμιλος. cuius difficilis eſt conſuetudo.
Δυσόμοιος. ου. ὁ. inæqualis.
Δυσόνειρος. inſomnioſus, tumultuoſa ſomnia gignens.
Δύσοος. ου. ὁ. ualetudinarius à δύς καὶ σόος, Theocr.
Δυσσοπαίω. infortunatus ſum.
Δύσοπος. ſeuerus, iracundus, infauſtus. Malim δυσωπὸς per ω in medio.
Δυσόρατος. ου. ὁ. ἡ. difficilis uiſu.
Δύσοργος. ου. ὁ. ἡ. iracundus, ὀξύχολος.
Δυσόριστον. difficile definitu.
Δύσορμος. ου. ſtatione carens, importuoſus.
Δυσόρφνης. niger, obſcurus.
Δυσοσμία. grauis odor.
Δύσοσμος. ὁ. mali odoris, δυσώδης.
Δυσουρεῖν. laborare difficultate urinæ.
Δυσουρία. ας. ἡ. difficultas mingendi cum dolore. Gal. à στραγγουρία diſtinxit, ut δυσουρία modo ſit δυσχέρεια τοῦ οὐρεῖν. hæc uero τὸ κατὰ στράγγα οὔρησις.
Δυσούριστος. ου. ὁ. ἡ. infelix.
Δύσουρος. difficilis cuſtoditu.
Δυσπαθεῖς. οἱ. ſupra modum uexati.
Δυσπαθές. τό. quod non facile patitur.

Δυσπάθεια. ας. ἡ. κακοπάθεια, nimia anxietas circa paſsiones: robur paſsionibus reſiſtens.
Δυσπαλαιστος. ου. ὁ. ſuperatu difficilis.
Δυσπαίπαλος. ου. ὁ. ἡ. aſper, difficilis aſcenſu.
Δυσπάλαμος. doloſus, malæ artis.
Δυσπάμφαλος. ὁ. immobilis δυσκίνητος, δ[illegible]άραχος.
Δυσπαλής. έος. ὁ. ἡ. difficilis, durus, infelix.
Δυσπαραίτητος. ου. ὁ. ἡ. inexcuſabilis.
Δυσπαρακολούθητον. obſcurum, quod facile quis aſſequi nequit. Fabius ponit inter genera cauſarum.
Δυσπαρηγόρητος. difficilis cõſolatu.
Δύσπαρι. infeſte, infauſte Pari. δὺς enim miſeriã & incommoditatẽ inferens cum proprijs nominibus etiã componitur. Sic δυσελένη de Helena. Euripides αἰνόπαριν, & αἰνελένην uocat. unde & Alcmã ambo coniunxit, δύσπαρι αἰνόπαρι κακὸν Ἑλλάδι.
Δυσπειθής. έος. ὁ. ἡ. cui ægrè perſuaderi poteſt. differt ab ἀπειθής. Ammonius.
Δύσπειστος. ου. ὁ. ἡ. difficilis perſuaſu, pertinax, ὁ ἰσχυρογνώμων. Ariſtot. lib. 7. Ethicorũ. qui difficulter deſiſtit uel ægrè dimouetur à ſententia. contrarium εὐμετάπειστος.
Δυσπέμφελος. ου. ὁ. ἡ. tempeſtuoſus. Martis epitheton, quòd citra periculum tranſmitti non poteſt. Interdum δυσάρεστος, moroſus, difficilis, μεμψίμοιρος. Heſiod. μηδὲ πολυξείνου δαιτὸς δυσπέμφελος εἶναι.
Δύσπεπτος ου. ὁ. ἡ. difficilis concoctu.
Δυσπερίληπτος. ου. incomprehenſibilis.
Δυσπερίψυκτος. non perfringens.
Δυσπέτημα. infortunium, malus caſus.
Δυσπετής. έος ὁ. ἡ. difficilis, qui ægrè cedit.
Δυσπετεῖν. incommodum pati,
Δυσπεψία. ἡ. cruditas, deprauata concoctio, cum alimenta uertuntur in prauũ aliquem ſuccum.
Δυσπινής. έος. ὁ. ἡ. ſordidus. πῖνος enim ſordes ſignificat. Ariſtoph. Acharn. ἀλλ' ἦ τὰ δυσπινῆ θέλεις πεπλώματα.
Δύσπιστος ου. incredulus, impius, inconſtans, ſuperſtitioſus.
Δύσπνοια ας. ἡ. ſuſpirium irruptum. Faucibus autem morbi ueniunt, qui omnes in difficultate ſpirandi conſiſtunt, dum modicè eſt, neq; ex toto ſtrangulatur, δύσπνοια dicitur: cum uehementer ἆσθμα, cũ uerò id acceſsit, ut niſi recta ceruice ſpiritus trahatur, ὀρθόπνοια dicitur. De hoc Celſus.
Δυσπολέμητος. ου. ὁ. ἡ. inexpugnabilis.
Δυσπόριστον. ου. τό. penuria, conquiſitu difficile.
Δυσπόριστος. ου. ὁ. ἡ. inuentu difficilis. Ponitur pro difficilis ſimpliciter.
Δύσπορος. ου. ὁ. difficilis tranſitu uel acceſſu.
Δυσποτμία. ας. ἡ. infelicitas.

Δύσποτμος.ȣ.ὁ.ἡ. infelix.
Δυσπραγέω.μ.ήσω.π.ηκα. infelix ſum. Neut. abſ.
Δυσπραγία.ας.ἡ. infelicitas, importunitas, inefficacia.
Δύσπρακτος.ȣ.ὁ. factu difficilis.
Δυσπραξία.ας.ἡ. infelicitas, propriè in rebus gerendis, ſors aſpera.
Δυσπρεπής. turpis, indecorus.
Δυσπροσδεκτον.τὸ. ingratum, moleſtum, quod inuiti admittimus aut audimus apud Plutar.
Δυσπρόσιτος. &
Δυσπρόσοδος. aditu difficilis, ferox, inacceſſus.
Δυσπρόσοδος ἀγρός. ager ex quo parũ emolumenti annuiq; prouentus redit.
Δυσπρόσοπτος.ȣ.ὁ.ἡ. difficilis uiſu, mali aſpectus.
Δυσπρόσωπος. deformis.
Δύσριγος.ȣ ὁ. qui perpetuo friget, frigoris impatiens, alſioſus Latinè dicitur. Strabo lib. ζ. de Aſino. δύσριγον γὰρ τὸ ζῶον. Cæl. lib. 13. cap. 37.
Δυσσέβεια.ας.ἡ. impietas.
Δυσσεβής.έος.ὁ.ἡ. impius.
Δύσσειστος. inconcuſſus.
Δύσσηπτον.τὸ. ægrè putribile, quòd corruptelam tarde ſentit.
Δύσσοος. infelix.
Δυσσύνακτον.τὸ. quod difficulter colligi poteſt.
Δυστάζω. parum ſtatuere ſcio.
Δυστάλαινα.ης.ἡ. miſera.
Δύσταλαν.ανος.τὸ. miſerum.
Δυστάλας.νος.ὁ. miſer.
Δυστάλεως. ſordidè.
Δυστέκμαρτος.ȣ.ὁ.ἡ. difficilis coniectu.
Δύστηνος.ȣ.ὁ.ἡ. infelix, miſer, nempe quod multum ſuſpiret.
Δύστηκτον.τὸ. contumax quod ægrè cedit, & alterando colliqueſcit.
Δυστίβευτος. indignationi minus idoneus. Plutar. de Cauſ. naturalibus de uenatione loquens.
Δυστοκεῖν. laborioſè parere. Ariſtophanes Ranis translatè poſuit, ἡ πόλις γὰρ δυστοκεῖ. id eſt κακῶς πάσχει, & malè affecta eſt.
Δυστοκία.ας.ἡ. difficultas pariendi.
Δύστοπος. difficilis, abſurdus.
Δυστόχαστος.ȣ.ὁ.ἡ. difficilis coniectatu. παρὰ τὸ στοχάζω, diuino.
Δυστραπελία.ας.ἡ. ineptitudo.
Δυστράπελος.ȣ.ὁ.ἡ. difficilis motu, rigidus.
Δυστραπέλως. implacide, contumaciter.
Δύστροπος.ȣ.ὁ.ἡ. difficilis, inexorabilis, pertinacem uouens iram qui κακοχράσμων à Dorienſibus appellatur teſte Corintho.
Δύστρος.ȣ ὁ. Martius menſis apud Macedones.
Δυστυχέω.μ.ήσω.π.ηκα. infeliciter ago, infelix ſum. Neut. abſol.
Δυστύχημα.ατος.τὸ. infortunium.
Δυστυχής.έος.ὁ.ἡ. infortunatus.
Δυστυχία.ας.ἡ. infelicitas.
Δυσύποιστος. intolerabilis, δυσυπόχωρητος, ægrè cedens.
Δυσυπόστατος.ȣ.ὁ. inſuperabilis.
Δυσφανής.έος.ὁ.ἡ. obſcurus.
Δύσφατος. innominatus, tacendus, nefandus.
Δυσφημέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι. ſum infamis.
Δυσφημέω.μ.ήσω.π.ηκα. maledico, diffamo, famam ſpargo, malè auguror.
Δυσφαμία.ας.ἡ. infamia, maledicentia, Sueton. in Auguſt. uita. Nihil in hoc quidem deuitans quàm δυσφημίαν nominis.
Δύσφημος.ȣ.ὁ.ἡ maledicus, dirus, horrendus.
Δυσφόραστος. moleſtus, ſuſpicioſus.
Δυσφορέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι. diſcutior. Deponen.
Δυσφορέω.μ.ήσω.π.ηκα. moleſtè fero. Vnde Galeno δυσφοροῦντες, ægroti implacidi & inquieti: quibus opponit τοὺς εὐφόρως ἔχοντας (Bud. Com.
Δυσφορής.έος.ὁ.ἡ. &
Δύσφορος.ȣ.ὁ. moleſtus.
Δυσφόρως. iniquo animo.
Δυσφροσύνη.ἡ angor.
Δυσφύλακτος. uitatu difficilis, ἄφυκτος.
Δύσφυσις.ἡ. ingeniũ improbum, praua natura.
Δυσφωνία. aſperitas uocis. Hæc orationi plærunque magnificentiam cõciliat, ut apud Homer. ἀίαξ δ' ὁ μέγας αἰὲν ἐφ' ἕκτορι χαλκοκορυστῇ. Sic apud Verg. Fremet horridus ore cruento.
Δυσφώρατος.ὁ. difficilis deprehenſu, hoc eſt potens quidam, ſeu tergiuerſator.
Δυσχαλής. merus, ἄκρατος. Item improbus, moleſtus.
Δυσχάριστος. ingratus.
Δυσχείμερος.ȣ.ὁ.ἡ. tẽpeſtuoſus, locus in quo difficulter hybernari poteſt, & in quo præ nimio frigore uix perdurare poſſumus.
Δυσχείρωτος.ȣ.ὁ. difficilis captu ſeu tractu.
Δυσχεραινόμενος. odioſus, inuidioſus.
Δυσχεραίνομαι. &
Δυσχεραίνω.μ.ανῶ. grauiter & ægrefero, nõ libenter facio. Item indignabunde audio. Plutarch. in Cicer. τοῖς δὲ ἐπαινεῖν ἀεὶ, καὶ μεγαλύνειν αὐτὸς ἑαυτὸν, ὑπὸ πολλῶν δυσχεραινόμενος. Vbi paſsiuè dixit, quaſi qui ægrè ab hominibus audiebatur, & inuiſus erat. Eſt etiam addubito, hæſito, rem difficilẽ eſſe cenſeo, Ariſtot. τῶν μετὰ φυσ. Genitiuo conſtruitur Atticè, ſed communiter datiuo, & actiuè accuſatiuo. Commen. Bud.
Δυσχέρεια.ας.ἡ. moleſtia, difficultas. Item δυσχέρειαι dicũtur δυσπορήματα argutationes & ἀμφιλογία negotium differentibus exhibentes. Ariſtotel. τῶν μετὰ φυσ. libro 3. & 10. & 12. Budæus. Com.

Δυσχέρασμα.ατος.τό. idem quod δυσχέρεια. Plat.in (Phil.
Δυσχερέστερον. triſtius, moleſtius.
Δυσχερής.έος.ὁ.ἡ. difficilis, moleſtus, ὁ δυσκόλως ὑπὸ τῶν χειρῶν κατεργαζόμενος. Etym.
Δυσχερῶς. grauiter, difficulter.
Δυσχλαινία. ſqualida ueſtis & pannoſa.
Δυσχρανής.ὁ.ἡ. inutilis, ſqualidus, male tinctus.
Δυσχρήστημα.τος.τό. incommodum. Cic. lib. 3. de Finib. Incommoda (inquit) & commoda (ſic enim εὐχρηστήματα & δυσχρηστήματα appello) communia eſſe uoluerunt. Bud. ibidem.
Δυσχρηστία. nō modò uſus intractabilitatem, aut in uſu atq; tractatione offenſionem ſignificat, ſed etiam uerſuræ faciendæ moleſtiam & difficultatem. Cic. ad Atti. Mirifica enim δυσχρηστία eſt propter metum armorum. Dictio à uerbo κίχρασθαι deriuata. Bud. Com.
Δύσχρηστος.ου.ὁ.ἡ. inutilis, & cuius uſus ac tractatio difficilis eſt, ut Iſocr. τὴν δὲ ἀρχὴν δύσχρηστον appellat, quia pauci imperio & dominatu rectè utuntur. Bud. ibidem.
Δυσχρηστοῦμαι. &
Δυσχρηστῶ. uſu rei cuiuſpiā offendor, Athen. lib. 3. Item incommodè ac impeditè uerſor. Idem, ἦν δὴ μάχαιρα δυσχρηστούμενος ὑπὸ τῶν ἀργυρωμάτων κατασκευασμάτων, id eſt uexatus, conflictatus, impeditus. Bud. Com.
Δύσχυμος.ου.ὁ. inſipidus.
Δύσχωλος.ὁ. claudicans.
Δυσχωρία.ας.ἡ. malus locus, difficultas regionis.
Δυσχώριστος.ὁ. qui difficile ſeparatur.
Δυσώδης.εος.ὁ.ἡ. putridus, graue olens.
Δυσωδία.ας.ἡ. malus odor, fœtor, graueolentia.
Δυσώνης.ὁ. difficilis emptor.
Δυσωνοῦμαι. tenaciter & illiberali adiectione rem mercor.
Δυσώνυμος.ου.ὁ.ἡ. malus, infamis, mali nominis, execrandus, ominoſus, uel non nominandus, ut δύσπαρι. Euſt.
Δυσωπέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι. flector in animo, repudio, hæreo, ſuſpicor, reſiſto, reuerentiam habeo, moleſtè fero, turpiter metuo, uerecundor, iraſcor. Nam hoc uultu oſtendimus, qui ueluti ſpeculum eſt animi. Veteres pro ſuſpicere tantum uſurpabant, ſicut Plato in Phædro. Conſtruitur cum accuſatiuo. Bud. Com.
Δυσωπέω.μ.ήσω.π.ηκα. exoro, placo, dure loquor, flecto, perſuadeo, quod & καταδυσωπῶ dicitur, hæreo, hæſitabunde aſpicio, uiſum perſtringo, horribili ſpecie terreo, male inſpicio, grauiter inſpicio, ſanare poſſum, iuſtitiam uultu præ me fero. Bud. ibidem.
Δυσώπησις.εως.ἡ. placatio.
Δυσωπία.ἡ. uitioſus pudor, immodica uerecundia, inutile & pernicioſum ſilentium, uehemens oris confuſio. Dicitur etiam difficultas aliquid certò cōprehendendi, occurrente ſemper addubitatione, ut euenit in rebus diuinis.
Δυσωπεῖν.τό. pudor. (Bud. Com.
Δυσωρέω.μ.ήσω.π.ηκα. difficulter cuſtodio, duram noctem ago. Etym.
Δυσωχεῖν. indignari.
Δύτης. urinator, ὑφύδρος, uel βύθιος κολυμβητής. Bud. Com.
Δυτικός.οῦ.ὁ. occidentalis. Ariſtot. uocat δυτικὰ ζῶα, quæ demergi in aquam ſolent.
Δυτῖναι. aues à mergendo dictæ, apud Oppianū de Aucupio.
Δύω. Atticè pro δύο. duo.
Δύω & εἰσδύω, & δύμι & δύνω.μ.δύσω. ἀόρ.β. ἔδυν ſubeo, mergor, ingredior, cingo, circūdo.
Δωδεκάβοιος, δώδεκα βοῶν ἄξιος. item quod δωδεκάβοιος.
Δωδεκάς.άδος. numerus duodenarius.
Δώτα.υς.ἡ. olla geminis aurib. uel anſis inſig.

Δ Ω. per apocopen pro δῶμα. Hanc figuram Dorienſibus frequentiorem aſſerit Corin.
Δώδεκα. duodecim.
Δωδεκάβοιος.ου.ὁ. duodecim boū preciū ualēs.
Δωδεκάδες θυσίαι. ſacrificia, quę duodecim animalibus conſtabant, ſicut τριττύαι è tribus.
Δωδεκαετής.οῦ.ὁ. duodecim annos natus.
Δωδεκάθεος. herba à duodecim dijs maioribus dicta.
Δώδεκα θεοί. dij maiores dicūtur, qui ſunt iſti: Iuppiter, Iuno, Neptunus, Ceres, Mercurius, Vulcan9, Minerua, Apollo, Diana, Veſta, Mars, Venus, qui & dij maiorum gentiū uocantur.
Δωδεκάκις. duodecies.
Δωδεκάκρουνος.ου.ὁ.ἡ. habens duodecim fiſtulas & ſcaturigines. Athenienſes fontem eo nomine appellant, quem & ἐννεάκρουνον dixere, &
Δωδεκάμηνος χρόνος annus. (καλλιρόην.
Δωδεκαμήχανος.ου.ὁ.ἡ. duodecim artiū, uerſutus.
Δωδεκατημόριον.ου.τό. duodecima pars.
Δωδεκάτη. feſtum quoddam Athenis, quod & χόας uocabant.
Δωδεκαδάκτυλον τό. inteſtinū ſtatim ex pyloro exortum, quod Gal. etiam ἔκφυσιν appellat.
Δωδεκάφυλον.ου.τό. duodecim tribus.
Δωδεκηΐς.ίδος.ἡ. ſacrificium ex duodecim animalibus.
Δωδωναῖος.ὁ. Iupiter in Dodone regione Hyperboreorum cultus. Etym.
Δωδώνη.ης.ἡ. Dodona ſylua Epiri, & urbs.
Δώην, pro δοίην. darem, per ectaſin.
Δωλοφονία & δωλοφόνια antique, clancularia, & nocturna cædes.

Δῶμα.ατος.τὸ. domus, ſtructura, cubiculum, tectum. Vide Ammonium in δῶμα, & οἶκος.

Δωμάτιον.ου.τὸ. idem. Vide Ammonium.

Δώμησις. ædificium.

Δωμητύς.ή. apparatus, κατασκευή.

Δωρεά.ᾶς.ή. donum, uel largitio.

Δωρεάν. gratis.

Δωρέομαι.μ. ήσομαι.π.ημαι. dono, χαρίζομαι. Datiuo uel accuſatiuo iung.

Δωρηματικός.οῦ.ὁ. munificus.

Δωρητός.οῦ.ὁ. muneribus corruptus.

Δωριάζειν. nudari. δεῖ τὸ σῶμα δωριάζειν χρῆναι οὕτως. Doricarum enim uirginũ eſt ſpectandum præbere corpus, quod zonis nõ uterentur, ſed plerunq; χιτῶνας ferrent, quemadmodum Spartanæ uirgines nudæ uiſebãtur: ſic Pauſan. apud Euſt. Iliad. ξ. Vide in Chiliad. Eraſmi.

Δωριεύς.έως. Dorienſis.

Δωρίζειν, Dorico modo canere.

Δωρίππη ή. propriũ nomen fœminę, uide Etym.

Δώριον.ου.τὸ. Dorium, cantilena ad uirtutem incitans, nomen ciuitatis. Vide in Chiliad. A Dorio ad Phrygium. Δώριος οἰκονομία. Doricus quidam Muſicæ modus, nominatur apud Laertium in Polemone lib. 4.

Δωρική. armaturæ genus.

Δωρίς.ίδος.ή. lingua Dorica. Eſt & Nymphæ nomen. Etym. & mulier ex Dorienſiũ gente & natione.

Δωριστί. Doricè.

Δωροφόρος.ὁ. doniuorus, princeps corruptè iudicans.

Δωροδοκεῖσθαι. muneribus allici, corrumpi largitionibus. item δεκάζομαι, accipio munera corrumpentia & ſordida. Et Dinarchus contra Demoſt. δωροδοκούμενον uocat, quod ſordidè acceptum eſt. Bud. Com.

Δωροδοκέω.μ. ήσω.π.ηκα. ſuſcipio, & do munera in corruptionem, corrumpo muneribus. Budæus ibidem. Vide in Chiliad.

Δωροδοκιστί. Vide in Chiliadibus.

Δωροδοκία.ας.ή. largitio in corruptionem iudicis, crimen & iudicium contra iudices numarios & ſordidos apud Lyſiam. Sic Vlpianus. Si per gratiam aut ſordes magiſtratus ius non dixerit. Bud. ibidem. Ammonius munerum & largitionem & acceptionem dorodociam uocari ſcribit.

Δωροδόκος.ου.ὁ. & corrumpens, & corruptus muneribus.

Δῶρον.ου.τὸ. donum. Item palmus apud ueteres. Vnde δεκαδώρῳ ἀμάξῃ apud Heſiodum, pro curru decem palmorũ. Item ramus in cornibus cerui. Hinc ἑκκαιδεκάδωρα κέρα apud Homerum.

Δωροξενία. dicebatur ubi quis hoſpitalitatis accuſatus, & dona efferens calumnias deuitat & effugiat Ariſtot. Athenien. repub. loquens ἐσὶ δὲ γραφαὶ πρὸς αὐτοὺς ὧν παράστασις τίθεται ξενίας, καὶ δωροξενίας, αὕτη δ᾽ ἐστὶν ἐάν τις δῶρα δοὺς ἀποφύγοι τὴν συκοφαντίαν. Vnde etiam δωροξενίας γραφὴ & δίκη, apud Polluc. lib. 3. & 8. uide Harpocr.

Δωροφάγος.ου.ὁ. doniuorus, numularius, ſordidus, corruptus, munera deglutiens. Item palam decoctor. Etym. Epitheton principis apud Heſiodum.

Δωροφορεῖν. largiri, dona contribuere.

Δωρύττομαι. Dorice pro δωροῦμαι dono.

Δώρων γραφή. Crimen erat, inquit Harpoc. quod iudicibus ſordidis & munera captantibus intendebatur, quod etiam δωροδοκία dicitur.

Δώς.ή datio, dos. Eſt autem indeclinabile.

Δῶσι, pro δῷ. det.

Δωσιάρη. infauſta, κακὰ δῶρα.

Δῶσις. largitio.

Δώσων. cognominatus fuit Antiochus ex Macedonum regibus quidam, quòd multa promitteret, pauca impleret, quaſi daturus. Eraſmus in Chiliad.

Δωτινάζω. dona accipio, & corrogo.

Δωτίνη.ης.ή. munus, & propriè quod conſumitur, & non longo tempore ſeruatur, ut uinum, ueſtis, largitio, donum.

Δωτύς.υος.ή. cibus, τροφή.

Δώτωρ.ορος.ὁ. dator, munificus.

Δῶωσι, pro δῶσι.

E A.

E Ipſum, ſeipſum. accuſatiuus eſt ab ὅς.

Ἔα. eram. κατὰ διάλυσιν, αὐτὶ τοῦ ἦν. eſt etiam ſine, eſto, ἀπὸ τοῦ ἐάω. Etym. Suid.

Ἐά, bona, propria ſuiipſius.

Ἐάα. pro ἑᾶ, per pleonaſmum ultimi α.

Ἔαγα, pro ἦγα, reſolutione longæ uocalis in duas breues, ab ἄγω. fregi.

Ἐάγην. fractus ſum Deducitur autem ab ἄγω, id eſt κλῶ, συντρίβω, uel ἄσσω, cuius futur. ἄξω, & ἀόρ. β. ἦγον. In paſsiua uoce ἤγην, ἤγης, ἤγη, καὶ διαλύσει τοῦ η in ε & α, ἐάγην. Etym.

Ἕαδε. placuit, demulſit. ab ἅδω, id eſt, ἀρέσκω, & in præt. med. ἧδα, ἧδας, ἧδε: & reſolutione ἕαδας. δας. δε.

Ἑαδώς.ότος ὁ. πρὸ α τὸ ἥδω τὸ εὐφραίνομαι. placatus, lætus redditus. Etym. Σ.

Ἑαδώς.ότος. cũ tenui, placitus. ut ἑαδὼς μῦθος. Participium autem eſt præt. medij ab ἅδω, unde ἧδα uel ἕαδα. Etym.

Ἐακώς.ὁ. relinquens, auerſatus, dolens. Σ.

Ἐακώς

Ἑακῶς. remiſsè, παρέμῶς, cū intermiſsione doloris, ἀναπεπαυμένως.
Ἑαλός. moleſtus, fractus.
Ἑάλωκα. Atticè per διάλυσιν ab ἥλωκα præteri- to uerbi ἁλίσκω. damnatus ſum, captus ſum.
Ἑαλωκότων. damnati. (Bud. Com.
Ἑάλων. ἀόρ. Atticè pro ἥλων ab ἁλίσκω. captus fui.
Ἑάλω κλέπτων, & ἑάλω κλοπῆς, & ἑάλω χεῖρον ἔχων φώρια, id eſt, αὐτόφωρος εἰλήπται, ἐκρατήθη. Bud. Com.
Ἐὰν δὲ pro εἰ δ' ἄρα. Demoſth. θάῤῥει νὴ δία φήσει τις ἄν, οὐ γάρ ἔτ' οὐδὲν ὑβρισθήσῃ. ἐὰν δὲ, τότε ὀργιεῖσθε, νῦν ἀφιέντες; At enim dicet aliquis, confide, iam ſecurus eſt ſimilis iniuriæ. Quid igitur, ſi idem iterum admittat, tunc ne iram ueſtrā exercebitis in eum, quem uos nūc impunè abire ſiueritis? Bud. ibidem.
Ἐὰν δὲ, δή. ſi uerò.
Ἑανός. οῦ. ὁ. ueſtis ſpendida & mulieris talaris, teſte Pauſania, peplus. item ſubtilis, uarius: ἑανὸς κασσίτερος, ſtannum fuſile, interp. Euſt. Iliad. ξ. Item ſubtile textum.
Ἐάνπερ. ſi.
Ἑάνται. ſedent.
Ἔαξα. fregi. ab ἄγω.
Ἔαρ, ἔαρος. τὸ. uer. poëtice ἦρ. Capitur & pro εἶαρ, id eſt, ſanguis & pinguedo, Callim. πολλάκι δ' ἐκ λύχνου πῖον ἔλειψεν ἔαρ, uuidum oleum.
Ἑαρίζω. ueris tempore alicubi dego.
Ἑαρινός. οῦ. ὁ. uernus.
Ἑαρίδες. cantharides.
Ἑάριον. τὸ. uernum, roſa.
Ἑαρός. peluis.
Ἑαρτέρος. οῦ. ὁ. uernus, ἑαρινός, comparatiuus pro ſimplici. Nicand.
Ἑάσας. lætum reddidiſti. παρὰ τὸ ἥδω, ἥσας, καὶ διαιρέσει. Etym.
Ἐάσεις. ὑπερβήσῃ, συγχωρήσεις. Ariſtoph. Equitib.
Ἔασι, Ionice pro εἰσί. ſunt.
Ἐάσκω. dimitto.
Ἕαται. ſedent, & ſederunt. Eſt enim uel tertia perſona plur. præſ. ab ἕω, id eſt καθέζομαι, & paſsiua uoce ἧμαι, καὶ κράσει ἧμαι, ἧται, ἧνται, & Ionicè ἕαται. Vel tertia perſ. plur. præt. perf. ſicut πεποίηνται, & πεποιέαται.
Ἐατέον. prætermittendum, ſuperſedendum.
Ἑαυτόν. ſemet & temet. Pronomen compoſitum ab ἑ, id eſt ſe, & αὐτὸς ipſe, & caret nominatiuo. Ponitur autē ſubinde pro αὐτόν. Demoſth. ὡς ὅπως οὐδὲν ἑαυτῷ ποιεῖν. Bud. Com.
Ἑάφθη. coniunctum eſt. ab ἅπτομαι.
Ἐάω. ῶ. ἐάσω. ἀόρ. α. εἴασα. π. ακα. ſino, permitto, ἐῶ λέγειν, omitto. Neut. abſol.
Ἐάων. τῶν. ab ἐὰ nominat. plur. bonorum. Δωτῆρες ἐάων, epitheton deorum, frequens Homero.

E Βα. ἀντὶ τοῦ ἐᾶ. ſine. ſic enim Lacones & Syracuſij β μετὰ πλεονασμόν interponūt. Etym.
Ἔβαλε. ὤλβε, κατέλαβε.
Ἐβάσον, ἀντὶ τοῦ ἔασον πλεονασμῷ τοῦ β, Λακωνικῶς & Συρακουσίως. Etym.
Ἔβατε. ἀντὶ τοῦ ἕαται. uide. Etym.
Ἑβδομαγενής. έος. ὁ. ſeptimanigena, ſeptimodie natus, Apollinis eſt Epitheton teſte Plutarch. quem & ἑβδομαγέτην eadem ratione appellat Aeſchylus.
Ἑβδομαῖος. ὁ. ἕβδομος. ſeptimanus.
Ἑβδομάς. άδος. ἡ. ſpatium ſeptem dierum, & numerus ſeptenarius, & ipſum ſeptimum in ordine. uide Tho. Mag.
Ἑβδομεύειν. ſeptimum diem celebrare.
Ἑβδόματος. ου. ὁ. ſeptimus.
Ἑβδομήκοντα. ſeptuaginta.
Ἑβδομηκοντάκις. ſeptuagies.
Ἑβδομηκοντούτης. ſeptuagenarius.
Ἑβδομηκοστός. οῦ. ſeptuageſimus.
Ἕβδομος. ου. ſeptimus, ἕβδομον ἡμιτάλαντον, talenta ſex & ſemis. Bud. de Aſſe.
Ἐβένινος. ου. ὁ. ebeninus.
Ἔβενος. ου. ἡ. ebenus, ligni genus.
Ἐβίσκος. hibiſcus, malua, althæa. (Hipp.
Ἐβλιμάσθη. mollius effectum eſt, mollificatū eſt.
Ἑβραΐζω. loquor, ſiue uiuo more Hebræorum.
Ἑβραῖος. ου. ὁ. Hebræus.
Ἑβραϊστί. Hebraicè.
Ἔβραχεν. inſonuit, effertur præter naturā ſui thematis βράχω: tum de equo collapſo humi, tum de currus axe ſtridente: & de armis comploſis, atq; etiam de aquis immugientib. teſte Euſt.
Ἕβρος. Ebrus, fluuius Thraciæ, è Rhodope monte ortus.
Ἔβρως. comediſti, deuoraſti.

E Γανάσθην. gauiſus fui à uerbo γάνυμαι.
Ἔγγαλον. τὸ. ouis lac habens.
Ἐγγαμεῖν. alienam domum ingredi.
Ἐγγαμίζω. μ. ίσω. π. ικα. nuptui trado, deſpōdeo.
Ἐγγανῶται. corruptus eſt.
Ἐγγαστρίμυθος. ου. ὁ. ἐγγαστριμάντις, authore Suida, quem alij πύθωνα appellant, & uentriloquus in Decretis, Cauſa 26. q. 5. dicitur. Hoc autem nomine ſignificatur, qui è pelui, uel ex alio genere uaſis, uaticinia capit, γάστρη enim genus uaſis eſt. Aut certe, qui in uentre dæmonem habet, reſponſa interrogantibus dantem. Cæl. lib. 5. cap. 10.
Ἐγγαστρῖται. dicti ſunt diuinaculi omnes, ab Eurycle, cui ἐγγαστριμύθου cognomen.
Ἔγγαυρος. humidus, recens, immaturus.

Ἐγγέγαα. præt.med.ab ἐγγίνομαι. innatus ſum.

Ἐγγείσωμα. τὸ. pertuſio oſsis, quũ pars affecta ſub ſidit & illæſæ incumbit.

Ἐγγεγραμμένοι. dicuntur οἱ ληξίαρχοι, καὶ ἐζημιωμένοι, inquit Pollux. Ἐγγεγραμμένοι θεοί, dij m[...]iorum gentium, quaſi iam inde ab initio in deorum albo connumerati. ἐγγεγραμμένοι ἐν ἀκροπόλει, in arcem relati, uel quorum nomina Athenis in arcem relata, quemadmodum Latinis in æraria relati. Budæus in Annot. & Com.

Ἐγγεγυμνασμένος. exercitatus, probatus.

Ἐγγειος. ȣ. ὁ. terrenus.

Ἐγγειόφυλλος. ȣ. ὁ. humi habens ſerpentia folia.

Ἐγγηράω. inſeneſco.

Ἐγγισώματα. τά. uocantur fracturæ uehementiores caluariæ, quæ in medio ſui membranæ inni tuntur, teſte Gal. Therap. 6. uide paulò inferius per iota.

Ἐγγελᾶν. irridere.

Ἐγγενής. έος. ὁ. ἡ. conſanguineus, ingenitus, innatus, incola, inquilinus, ciuis. Etym.

Ἐγγεόβια ὕδνα. tubera in terra nata Theophr.

Ἐγγηγενὲς πῦρ. ignis intra telluris uiſcera aſconditus, apud Heraclidem.

Ἐγγήραμα. ατος. τό. ſenectus, locus in quo ſenect[9] commode tranſigi poteſt, oblectamentum ſenectutis, ſic Cic. ad Att. pro quo tamen deprauate ſcriptũ in nonnullis codicib. ἐπίγραμμα.

Ἐγγηράσκω. idem quod ἐγγηράω.

Ἐγγιάζω. ἀντιφωνῶ.

Ἐγγίζω. μ. ίσω. π. ικα. appropinquo, inſto, adſum, in propinquo ſum. Neut. datiuo.

Ἐγγίνομαι. innaſcor, int[9] generor. Depon. datiuo

Ἐγγινόμενος. ingenitus, ingeſtus.

Ἔγγιον propius, ἐγγύτερον. uide Etym. & Tho. Mag.

Ἔγγιστα. proximè.

Ἐγγίσωμα. ατος. τό. caluæ ictus, in quo ſcilicet offenſum os ad interiorem cerebri membranam deſcenderit, dictum quod inter os caluæ, & cerebri membranã nullo relicto ſpatio, duo illa corpora ſibi inuicem propinquent.

Ἐγγλαυκόω. inſpicio.

Ἐγγλισχρός. ȣ. ὁ. lentiginoſus.

Ἐγγλυσις. ιος. ἡ. ingulatio, inglutitus. Herod. de loto ſcribens, ἡ δὲ (inquit) ἡ ῥίζα ἐδωδίμη, καὶ ἐγγλύσσει ἐπιεικέως ἐὸν στρογγύλον.

Ἐγγλύσσω. edulco, ἐγγλυκάζω.

Ἐγγλύφω. inſculpo.

Ἐγγλωττογάστωρ. ορος. ὁ. q lingua & arte dicẽdi uictitat.

Ἐγγλωττοτυπεῖν, τὴν γλῶσσαν ψόφειν. τα κατεχθόμενα στωμυλογεῖν τὰ ἐκείνων καὶ ἀεὶ ἐπὶ γλώττης ἔχειν. Ariſtot. interp. Equitib.

Ἐγγονεῖν. agere, feſtinare.

Ἐγγόνη. ης. ἡ. neptis.

Ἔγγονος. ȣ. ὁ. nepos, poſterus, τέκνα τῶν τέκνων.

Ἐγγόργων. ὁ. aſpectu truci.

Ἐγγράμματος. ȣ. ὁ. ἡ. literat[9], literis expreſſus Chœroboſcus. προσῳδίαι εἰσὶ πέντε τάσις ἐγγραμμάτου φωνῆς ὑγιής, &c.

Ἔγγραπτος. ȣ. ὁ. ἡ. conſcriptus.

Ἐγγραυλις. piſcis ex aquarum genere. Aelianus. alias ἐγκρασίχολος. uide infra.

Ἐγγράφεσθαι. dicuntur qui publicè multantur, id eſt οἱ ὀφλόντες. Ἐγγράφεσθαι εἰς ἄνδρας, eſt quod Romani uocant uirilem togam ſumere.

Ἐγγράφω. inſcribo, quo utebantur in liberorum profeſsione. Liquet enim ex Demoſth. ἐγγράφειν fuiſſe profeſsionem & apud Phratoras & apud populares. Significat etiam τὸ προσγράφω, id eſt adſcribo, addo, ut apud Demoſth. Ἐγγράφειν τοῦτο εἰς τὸ ψήφισμα. Et pro ἐκγράφειν, καὶ καταγράφειν, καὶ καταλέγειν. hoc eſt innumeros militares referre, aut inter claſsiarios. Accipitur etiam pro ζημιοῦν, multæ damnor & iudicor, ſicut ἐγγράφεσθαι. Et pro inſcribo, id eſt ſacrifico, ἀμύσσω. Theoph. lib. 5. πλὴν ὑπὸ τὸν φλοιὸν ὑποδυόμενοι σκώληκες, ὥσπερ ἐγγράφουσιν. Hoc Catul. conſcribillare uocat: Inuſta turpiter tibi flagella cõſcribillent. Bud. Com.

Ἐγγράφως. aduerbial. cum ſcriptis.

Ἐγγρημιᾶσθαι. exequias obire mortuis, parentare.

Ἐγγρισμός. ὁ. paroxyſmus, exaſperatio morbi & acceſsio.

Ἐγγυαλίζω. trado in manus, inſero, præbeo, figo in membris.

Ἐγγυᾶσθαι. deſpondeo, & de patre dicitur filio ſuo uxorem ſtipulante, hoc eſt μνηστευομένου, quod & ἐγγυᾶν dicitur. Sic Terent. in Andria. Nam aliam ei pater deſponderat. Ἐγγυᾶσθαι γυναῖκα etiam eſt deſponſam accipere & ducere. Demoſth. ἐγγυᾶται ὁ πατὴρ τὴν μητέρα τὴν ἐμὴν παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ. Refertur etiam ad alia, ut ἐγγυᾶσθαι δίκην, uadimonium promittere. Et Plutarc. in Symp. καὶ τὸ γῆρας οὐκ ἀξιόπιστον ἐγγυᾶσθαι τὴν ἀναβολὴν τοῦ λόγου, Senex homo non ſatis locuples, ſponſor eſt rei in futurum reijciendæ, quia morti ſemper obuius eſt. Et ἐγγυᾶσθαι τὰς πράξεις. Demoſth. ſpondere opera perfectũ iri, ita ut ſit cuiuſq; rei aut conſilij euentũ in ſe recipere & polliceri. Sic ἐγγυῶμαί σοι τοῦτον, uel πρός σε, Fideiubeo pro eo apud te. & ἐγγυῶμαι τὸ μέλλον, recipio in me hoc futurum. Bud. in Annot. & Com.

Ἐγγυάω. μ. άσω. π. ακα. do fidem, promitto. ἐγγυῶ τὴν κόρην, deſpondeo filiam, uel etiam deſponſam trado. Bud. ibidẽ. Ammonius diſtinguit inter ἐγγυᾶ & ἐγγυᾶται. ἐγγυᾶ, qui dat: ἐγγυᾶται, qui accipit. Vide prouerbium, in Chiliadib. Sponde, noxa præſto eſt, quod Græcè dicitur. Ἐγγύα, παρὰ δ' ἄτη.

Ἐγγύδιον

Ἐγγύδιον. propinquum.

Ἐγγύη. ης. ἡ. fideiuſsio, promiſsio, ſponſalia. Ἐγγύην ὁμολογεῖν, uadimoniũ promittere, quod etiam dicitur δίκην ἐγγυᾶσθαι καὶ ἀναδέχεσθαι. Bud. Com.

Ἐγγύησις. εως. ἡ. fideiuſsio, uadimonium.

Ἐγγυητής. οῦ. ὁ. fideiuſſor, ἐγγυητὰς καταστῆσαι, fideiuſſores dare. Bud. Com.

Ἐγγυητός. οῦ. ὁ. promiſſus, ἐγγυητή, deſponſata.

Ἐγγύθεν. de propè, cominus.

Ἐγγύθι. poëticè pro τοῦ ἐγγύς. propè.

Ἐγγυθήκη. uel ἐγγυοθήκη. dicitur à Luciano ſcriniũ, in quo ueluti in fideiuſsione deponimus numos & precioſam ſupellectilem. Item arca ſeu uas, in quo ſeruantur inſtrumẽta uel arma.

Ἔγγυον. tutum. (Etym.

Ἔγγυος. ου. ὁ. ſponſor.

Ἐγγύς. propè. uide Etym. ἐγγὺς τούτων, affine his.

Ἔγγυστα. καὶ

Ἐγγυτάτω. proximè. ἐγγυτάτω γένει ὄντων, & οἱ ἐγγύτατα γένους. qui proxime contingunt defunctum. Bud. Com.

Ἐγγύτερον. ſimilius, propius.

Ἐγγυτέρω. propius. Genitiuo iung.

Ἐγγώνιοι. οἱ. quadrilateres, triangulares, anguloſa illa brachij figura, Galeno dicitur ἐγγώνιος.

Ἐγδούπησε. ἀντὶ τοῦ ἐδούπησε, πλεονασμῷ τοῦ γ. Etym.

Ἐγείρομαι. μ. οῦμαι. ſurgo, reſurgo, ſuſcitor.

Ἐγείρω. μ. ερῶ. ἀόρ. α. ἤγειρα. π. ὄρκα. ſuſcito, incendo, erigo, urgeo, excito, cõcito iacentẽ uel torpeſcentem & pigrũ, ἐγείρω τὸν κειμένον καὶ ἐγείρω τὸν ῥαθυμοῦντα. ἠγέρθη (inquit Ammonius) qui experrectus eſt à ſomno: ἀνέστη autem, qui à lecto ſurrexit, uel à ſede & opere.

Ἔγνω. pro ἐγνώκω, ἔλαβεν.

Ἐγρεγορεῖν. uigilare. Vſitatius, ἐγρηγορεῖν.

Ἔγερσις. εως. ἡ. excitatio, reſurrectio, extructio,

Ἔγεστα. uallum, & munimentum, quod in bello lapidibus, lignis, & puluere cõgeſtis excitatur.

Ἐγήγαρθος, & ἐγήγαρχος. hilaris, lætus.

Ἐγηγερμένος. ſurgens.

Ἐγκρατής. οῦ. raptor.

Ἐγκαθιδρύω. μ. ύσω. π. υκα. impono, colloco. ædifico. Accuſ.

Ἐγκαθελεῖν. capere, deijcere.

Ἐγκαθείργνυμι. includo, coërceo.

Ἐγκάθετος. ου. ὁ. inſidiator.

Ἐγκαθεψόμενος. ου. incoctus.

Ἐγκάθημαι. inſideo.

Ἐγκαθίζω. inſidior, aſsideo dicendi gratia.

Ἐγκαθίημι. dimitto, immitto, ſubmitto.

Ἐγκάθισμα. uuluas procidẽteis uocat Pli. quod & inſeſsio dici poteſt.

Ἐγκαθίστημι. interſum.

Ἐγκαίνια. ων. τά. dedicatio cuiuſcunq; rei, uel feſtum, quo res qualiſcunq; innouatur, encænia.

Ἐγκαινίδες. αἱ. fori nauis, tabulata, & ꝓpriè quas plancas Latini appellant.

Ἐγκαινίδας ὑπὸ τὸ ἐγκάρσιον ξύλον γεφύρας.

Ἐγκαινίζω. μ. ίσω. π. ικα. in nouo. Accuſ.

Ἐγκαίομαι. μ. αύσομαι. π. αυσμαι. caleſco.

Ἐγκαίρως. opportunè.

Ἐγκαλέω. μ. έσω. π. ἐγκέκληκα. accuſo, actione peto, in ius uoco, crimen intento. Eſt etiam aliquando extra forum quouis modo expoſtulare, criminari, cõqueri, uitio uertere, improbare, reprehendere. Vnde ἐγκαλεῖσθαι paſsiuè, ꝓ in iudicium uocari, actione conueniri, Demoſthen. πρὸς φορμ. Item incuſari, opprobrium pati, Greg. Bud. Com. Vide μέμφεσθαι apud Ammonium. Dicimus ἐγκαλῶ σοι τὴν ῥαθυμίαν, hoc eſt, ſocordiam & ignauiam tibi obijcio, & ἐγκαλῶ σε τῆς κλοπῆς, pro furti crimen intento.

Ἐγκαλινδέομαι. inuoluor, immoror, ἐν διατρίβω.

Ἐγκαλινδέω. μ. ήσω. π. ηκα. inuoluo.

Ἐγκαλλωπίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. glorior, arrogo, mihi placeo. Plutarchus: ἀγαθὸς ὢν ἐγκαλλωπίζεσθαι τοῖς αἰσχροῖς, In rebus turpibus ſibi placere, ac ſeſe oſtentare. Idem propemodum per ὡραΐζομαι ſignificatur. Bud. Com.

Ἐγκαλλώπισμα. τό. ornamentum.

Ἔγκαλον. ου. τό. ſoleæ compedéſue lignei, quibus inducebantur ſontes & qui debitũ non ſoluebant, cippus, ἐγκαλοσκελεῖς, qui ita ligati ſunt, (cõpedib. induti.

Ἐγκαλούμενος. reus.

Ἐγκαλυπτήρια. τά. uidentur dici quæ dantur cum puella obuelata nolit uideri, quod ſanè cõgruit deformi. Cæl. lib. 11. cap. 60.

Ἐγκαλύπτομαι. μ. ύψομαι. π. υμμαι. occulto intimè. Item αἰσχύνομαι, pudore afficior, Aſchin. περὶ παραπρ. Sumptum ab ijs, quos cum pudet faciem tegere manu, uel perfricare frontẽ ſolent, id quod propriè hoc uerbum ſignificat, ut Plut. de Pompeio moriente, εἰπὼν δὲ μηδὲν, ἀλλ᾽ ἐγκαλυψάμενος, παρέδωκεν ἑαυτόν. Budæus Comment.

Ἐγκαλύπτω. intego, obuelo, ἐγκαλύπτομαι.

Ἔγκαμψις. εως ἡ. innixus. us. ui. inflexio. Hipp.

Ἐγκαναχᾶσθαι. cũ clamore & geſtibus lætari.

Ἐγκάναξον. infunde, euacua. dicitur propriè de large & copioſe multaq; ſimul uno ſpiritu bibentibus ἀπὸ τῆς καναχῆς, id eſt, à crepitu & murmure.

Ἐγκανθίς. ίδος. eſt cum maioris anguli, ſeu canthi caruncula excreſcit iuſto amplius, & ad nares protuberat. Id quod præcipuè patiuntur οἱ

θαλασσουργοί. Vocant etiam ἐγκανθίδας can- thorum radices, qui etiam ὑποκανθίδες. Cæte rum qui propè naſum adiacent rhauteres uo- cantur, ab humoris inſperſione: aut πηγαὶ, id eſt lachrymarum fontes quidam.

Ἐγκάπτω. auidè deuoro, Ariſtoph.

Ἐγκάρ. αρος. cerebrum, pediculus. Homerus, τίω δέ μιν ἐγκαρὸς αἴσῃ, Valde cõtemno, ſicut pe diculus, aut cerebrum contemnuntur. Nam Athenienſes omnino à cerebro abſtinent, præ- ſertim ſuillo. Alij legunt ἐν καρὸς, & κάρα quo- que pediculum exponũt, aut κῆρα, ἤγουν θάνα- τον. Cæl. lib. 2. cap. 24. Alij exponũt ἐν καρὸς, lo co mercenarij ſtipem merẽtis eũ habebo, quòd Cares primi æra in bello meruerint, quo nomi ne peſſime audiebant, tanquam pecuniæ man- cipia. Plura Euſt. Iliad. 9. & nos in Stromatib.

Ἐγκάρδιον. quod mediũ in lignis eſt, & quaſi me dulla.

Ἔγκαρος ὁ. cerebrũ, apud Lycophr.

Ἐγκαρπής. ferax, fœcundus.

Ἔγκαρπος. ου. ὁ. ἡ. fructuoſus. Apud Vitruuium encarpos inter Ionicæ columnæ ornamenta le gimus. Baſi, inquit, ſpiram ſuppoſuerũt pro cal ceo, capitulo uolutas, uti capillamento concri ſpatos cincinnos propendentes dextra & ſini- ſtra collocauerunt, & cymatijs & encarpis pro crinibus diſpoſitis frontes ornauerunt.

Ἐγκαρσίχολος. iracundus.

Ἐγκάρσιος. obliquus.

Ἔγκας. τάς. ulnas. Alij ἐγκὰς aduerbialiter ſcri- bũt, ἀντὶ τοῦ ἐν βάθει, ut Gal. apud Hipp. interp.

Ἔγκατα. ων. τά. uiſcera, inteſtina.

Ἐγκαταβιῶναι. uiuere.

Ἐγκαταδῦναι. dimittere.

Ἐγκαταζεύγω. μ. ξω. π. χα. iungo, accomodo, ad- iungo, adapto. Actiu. accuſ.

Ἐγκατακλείω. includo.

Ἐγκατακλίνω. μ. ινῶ. π. ικα. inclino.

Ἐγκαταλαμβάνω. circumuenio.

Ἐγκαταλέγω. μ. ξω. π. χα. reduco in numerum.

Ἐγκατάλειμμα. το. reliquiæ, monumentum, μνη- μόσυνον.

Ἐγκαταλελειμμένον. pro derelicto habitum.

Ἐγκαταλείπω. μ. εψω. π. ειφα. &

Ἐγκαταλιμπάνω. relinquo, in crimine deſero. Accuſ.

Ἐγκαταμίγνυμι. &

Ἐγκαταμιγνύω. μ. ίξω. π. ιχα. miſceo.

Ἐγκαταπήξας ὁ. qui infigit.

Ἐγκαταπλέκω. inſero.

Ἐγκατασβεσθῇ. extinguatur.

Ἐγκατασκευάζομαι. inſtruo.

Ἐγκατάσκευος λόγος oratio concinna & com- poſita, & opificij rhetorici plena, cui opponi- tur ἀκατάσκευος. Bud. Com.

Ἐγκατασκήπτειν. graſſari, ἐφορμᾶν. irruere, impe tuoſe inuadere.

Ἐγκατέχειν. perſequi, Ionicè.

Ἐγκαταστοιχειόω. μ. ώσω. π. ωκα. infigo elemen- tum, imprimo principium.

Ἐκαταχάζομαι. ſacrifico, fodio.

Ἐκατατίθημι. repono.

Ἐγκατέχειν. inſiſtere, ducere.

Ἐγκατοικίδιος φύλαξ. domeſticus cuſtos.

Ἐγκατοικοδομέω. μ. ήσω. π. ηκα. intus muro ædifi- co. Actiu. accuſ.

Ἔγκατος. ου. ὁ. ἡ. interior.

Ἐγκαυμένας. τάς. combuſtas.

Ἐγκαύματα. inuſtiones, puſtulæ, ſcoria argenti.

Ἔγκαυσις. ιος. ἡ. æſtus.

Ἐγκαυστής. οῦ. ὁ. pictor, ſculptor, inuſtor.

Ἐγκαυστική. pingẽdi ratio, quæ inuſtaria dicitur.

Ἐγκαυστόν. genus picturæ dictum ab urendo. Cæ- lius lib. 4. cap. 31.

Ἐγκαυστής. ης. ἡ. pictura inuſta. Plin. lib. 35. cap. 10. Picturæ ſuæ inſcripſit encauten.

Ἐγκαυχάω. μ. ήσω. π. ηκα. glorior. Datiuo.

Ἔγκαφος. ὁ. morſellus, bolus, fruſtulum, quod ore accipitur. à κάπτω.

Ἔγκειμαι. incumbo, impendo, ingruo, concupi- ſco, urgeo, inſto. Sicut Terent. Ille inſtat factũ.

Ἐγκεκαμμένοι. innitentes, inflexi, incumbentes, adunci, dicitur propriè de unguibus, teſte Gal.

Ἐγκείμενος ου ὁ. moleſtus, moleſtia affectus. & ἐκ- βάλλειν τὰ ἐγκείμενα Æginetæ, hoc eſt, ea quæ moleſta ſunt eijcere.

Ἐγκεκαυμένος. depictus, inuſtus.

Ἐγκεκλεμμένος. ὁ. ſurreptus.

Ἐγκεκοισυρωμένος. ὑπερηφανευόμενος, τρυφερῶς κεκοσμημένος, nimis accuratè ornatus & delica tus, faſtuoſus, apud Ariſtoph. à Cœſyra Megaclis & Alcmæonis matre, ſuperba fœmina, mul- tiſq; καλλωπίσμασι delibuta.

Ἐγκεκορδυλημένος. inuolutus, contortus, plagis confuſus. Ariſtoph. Neb. à κορδύλη, quod Cy- prijs tegumentum capitis ſonat, cincinnum. Nõnulli uibicem atq; tumorem interpretãtur.

Ἐγκεκυφότως. obſtippo capite, à κύπτω.

Ἐγκελεύω. hortor, incito. Xenoph. ἐν κυνηγέσιῳ ἐν δὲ τούτῳ ἐγκελεύειν ταῖς κυσὶ, καὶ χρῆσθαι τοῖς ἀκο- ντίοις. Dicitur ἐγκελεύεσθαι etiam uoce paſ- ſiua. Bud. Com.

Ἐγκέλευσμα. τος. τό. adhortatio, inhortamentũ.

Ἐγκέλευστος. ου. ὁ. iuſſus.

Ἐγκενίδες. obliquæ tabulæ, legitur & ἐγκανί- δες.

Ἐγκεντρίζω. μ. ίσω. π. ικα. inſero arbores. Dici- tur etiam ἐμβάλλειν, ἐμφυτεύειν, ἐμφυλλίζειν, & ἐνοφθαλμίζειν. Accuſ.

Ἐγκεντρὶς. ίδος. ἡ. ſtimulus, aculeus, calcar, reti- naculum

naculum ferreum, quo qui ſcandit uti aliquando ſolet.

Ἐγκεντρισμὸς. ὁ. inſitio quæ ſub cortice fit.

Ἐγκέντρισις. εως. ἡ. inſertio.

Ἔγκεντρος. ου. aculeatus.

Ἐγκέφαλος. ου. ὁ cerebrum.

Ἐγκεχείρισο. traditus eſt.

Ἐγκέχοδα cacaui. præt. med. ἀπὸ τοῦ χέζω.

Ἐγκεώτης. apud Plutar. uidetur dictio facta eſſe ex his uerbis ἐν κέῳ τίς. apud Ceos aũt mos fuit, ut qui magiſtratum inirent, epulum exhiberent populo. Quod ſi quando plures eſſent magiſtratus, dies inter ſeſe diſtribuebant, itaq; ſibi occurrentes rogabant, quis dies? ea uox poſtea in uulgi iocũ ceſsit. Vide Eraſ. in Chiliad.

Ἐγκηρόω. cera illino, Hipp.

Ἐγκιλικίζομαι. moroſus ſum, moribus Cilicum utor, ſcortor, malè nanq; audiunt Cilices quaſi ſcortationi plus æquo dediti.

Ἐγκιλικίστρια. πορνευτρια.

Ἐγκινούμενος. impediens.

Ἐγκισσάω. coitum & conceptum appeto.

Ἐγκίσσωσις. coitus, conceptio.

Ἐγκλαστρίδια. τά. genus ornamenti muliebris.

Ἐγκλείω. μ. είσω. π. εικα. includo, illuſtro. Accuſ.

Ἐγκλέφων. contentioſus, rabula.

Ἐγκλειτίς. ἡ. deſiderium.

Ἐγκληθεὶς. ὁ. accuſatus.

Ἔγκλημα. ατος. τὸ. culpa, crimen, conuicium, expoſtulatio, accuſatio, actio, petitio, libellus actoris, id eſt τὰ ἐγκεκλημένα; & quæcunq; iudiciaria perſecutio dicitur. Vnde ἐν ἐγκλήμασιν εἶναι ſic dicitur, ut ἐν αἰτίαις εἶναι, hoc eſt crimina & cõtrouerſias pati. Διαλύεσθαι τὰ ἐγκλήματα, decidere & tranſigere cauſam. Φεύγειν ἔγκλημα τῆς δειλίας, in ſuſpicionem & culpam uel reprehenſionem timiditatis uenire. Ἀναδέχεσθαι τὸ ἔγκλημα καὶ τὰ ἐγκλήματα, τὸ αἰτίαν ἐνδέχεσθαι. id eſt, in ſe crimen recipere, crimini ſe offerre, agnoſcere rem perpetratam, & ſe mandatorem profiteri. Bud. Com.

Ἐγκληματικὸς ἀνὴρ. querulus, expoſtulator, litigioſus. Bud. Com.

Ἔγκληρος. hæreditarius, diues.

Ἔγκλητος. ἡ. ἐπὶ συνόδου παραίτησις.

Ἐγκλίζω. aliena elargior.

Ἔγκλιμα. ατος. τὸ. locus in naui, cui innititur gubernator.

Ἐγκλίνω. μ. ινῶ. π. ικα. inclino.

Ἔγκλισις. εως. ἡ. inclinatio, & unum ex uerbi accidentibus.

Ἔγκλυσμα. ατος. τὸ. clyſter.

Ἔγκνισμα. τὸ. quid ſit, uide Plutarchũ in Proble.

Ἐγκοιλαίνω. cauo.

Ἐγκοίλιον. ου. τὸ. inteſtinum.

Ἐγκοίλια. τά. interdum manuum interna.

Ἔγκοιλις. ιδος. ἡ. palpebra ſuperior. Pollux.

Ἔγκοιλος. concauus.

Ἐγκοίμητρον. τὸ. ſtragulum, lodix. Vide χλαῖνα apud Ammonium.

Ἐγκοιστρόω. μ. ώσω. π. ωκα. ſuperfluè orno. Acti.

Ἐγκολάπτω. μ. άψω. π. αφα. inſculpo.

Ἐγκολπίζεσθαι. inſinuare.

Ἐγκολπίαι. αἱ. uenti qui è mari ueniũt per ſinus.

Ἐγκομβωθεὶς, ligatus.

Ἐγκόμβωμα. ατος. τὸ. genus ueſtis, qua ſerui utebantur, ὁ δεσμὸς τῶν χειρίδων. Athenienſes ὄχθοιβον uocant, alij κοσύμβη. Vnde & ἐγκομβώσασθαι, στολίσασθαι. D. Petrus prima epiſto. ἐγκομβώσασθαι τὴν ταπεινοφροσύνην.

Ἔγκομμα. offenſio, πρόσκομμα.

Ἐγκονίω. μ. ήσω. π. ηκα. accelero, ſtudeo, puluere impleo. Inde ſumptũ, quòd properantes puluere inficiunt pedes, uel ab athletis, quorũ labor totus in puluere ac antequã puluerem attingãt uincunt, inquit Ariſtoph. interp. Neut. abſolutum.

Ἐγκονίδες famulæ. ἀπὸ τοῦ κονῶ τὸ ἐνεργῶ.

Ἐγκοπεὺς. έως. ὁ. celtes, cœlum. inſtrumentũ incidendis rebus accommodum. ἀπὸ τοῦ κόπτω.

Ἐγκοπή. ῆς. ἡ. intercisio, interruptio, offenſio, impedimentum.

Ἔγκοπος. ὁ. laborioſus, difficilis.

Ἐγκόπτω. μ. όψω. π. οφα. impedio, retraho, obſto, indo, interpello loquentem, quod & interfari dicitur. Bud. Com.

Ἐγκορδυλέω. μ. ήσω. π. ηκα. inuoluo. Accuſ. Et ἐγκορδυλίζω, ſuffarcino, & ἐγκεκορδυλημένος ſuffarcinatus? ἐγκεκρυμμένος. κορδύλην enim Cyprij uocant capitis inuolucrum quo noctu inter dormiendum caput occultare uidemur. Ariſtoph. interp.

Ἐγκορύπτω. obarieto, cornu ferio, Lycoph.

Ἐγκοσμέω. orno, ordino.

Ἐγκότημα. ira, inſania.

Ἐγκοτέω. μ. ήσω. π. ηκα. moleſtus ſum, grauiter iraſcor. Neut. datiuo.

Ἔγκοτος. ου ὁ. inimicus, inconciliabilis, iracũdus.

Ἐγκοτύλη. luſus nomen eſt, quo uicti uictorum genua, manuũ excipientes cauitate, geſtabant. Cæl lib. 14. cap. 60.

Ἐγκουλεῶ. ήσω. enſem in uaginam condo.

Ἐγκραφίδες. αἱ. faciei ſtigmata. Item exculptæ rerum imagines in ædium frontiſpicijs, tecti ſq;.

Ἐγκραγόντες. οἱ. inclamantes.

Ἐγκράζω. μ. άξω. π. αχα. inclamo. Neut. datiuo.

Ἔγκρανον. ου. τὸ. καὶ

Ἐγκρανίς. ίδος. ἡ. terebellũ, quod & περικεφαλίς.

Ἐγκρασίχολος. bilioſus, iracundus. Vocantur etiam

etiam ἐγκρασίχολοι piſces quidam ex aphyorum genere uel gobiorum qui ex ſupernatante maris ſpuma uel limo naſcuntur. uide Ariſtophanem interp.
Ἐγκράτεια. ας. ἡ. καὶ ἐγκρατές. τό. cōtinentia, temperantia, moderatio.
Ἐγκρατεύεσθαι. temperantem eſſe, tolerare.
Ἐγκρατέω. ῶ. ήσω. πε. ηκα. contineo, id eſt continens ſum. Neut. genit.
Ἐγκρατής. έος. ὁ. ἡ. potens, abſtinens, continens, (compos.
Ἐγκρατῶς. τὸ. καρτερικῶς.
Ἔγκραυλος. piſcis apud Ariſtotelem, Gaza encraulum uertit. Vide ἐγγραυλις.
Ἔγκοιλος. cauus, uacuus.
Ἐγκρίνομαι. approbatus aſſumor, eligor.
Ἐγκρίνω. ῶ. ινῶ. πε. ικα. approbo, allego, admitto, decurio, adopto. opponitur τῷ ἀποκρίνω. Bud. (Com.
Ἐγκρίς. ίδος. ἡ. bellariū ex oleo melle admixto, πέμμα ἑψόμενον ἐν ἐλαίῳ, εἶτα μελιτούμενον. Euſt. Iliad. σ.
Ἔγκρισις. ſacrum certamen.
Ἔγκριτος. in ordinem numerumq; redactus. ἔκκριτος uerò eſt electus, approbatus, præcipuus, eximius, primarius. Bud. Com.
Ἐγκρούω. ad numeros incedo, ſalto.
Ἔγκρυμμα. τό. inſidiæ λόχος, apud Demoſth.
Ἔγκρυπτος. ὁ. bellariorum genus.
Ἐγκρυφιάζειν. abſcondere. (cap. 7.
Ἐγκρυφίας. ου. ὁ. panis ſubcinericius. Cæl. lib. 15.
Ἐγκτηνέες. οἱ. Bœoti ſic dicebātur ob innatā gentis ſtupiditatem quaſi pecuarios dicas. Etym.
Ἐγκύβωμα. τό. amiculum album quo ſerui in comœdia induebantur, Polluci.
Ἐγκταί. οἱ. pictores.
Ἔγκυδον. τό. celebre, clarum.
Ἐγκύειν. prægnantem eſſe.
Ἐγκυκάω. commiſceo, confundo.
Ἐγκυκλέω. circumuoluo.
Ἐγκύκλημα, pegmatis ſpecies erat ſubiectis rotis quo circumacto, quæ intus acta fuiſſent, ſpectatoribus oſtendebantur.
Ἐγκύκληθρον. τό. idem qđ ἐγκύκλημα, μηχάνημα ὑπότροχον, ὑφ' οὗ ἐδείκνυτο τὰ ἐν τῇ σκηνῇ. Euſt. Iliad.
Ἐγκύκλια quæ plærunq; uerſantur in uita, & uſu domeſtico. Latinè dici poſſunt obuia, tranſlatitia, triuialia, quotidiana. Ἐν τοῖς ἐγκυκλίοις ἐντεταχθείς, in ordinem miniſteriorum, artificiorumq; ſeruilium coactus. Bud. Com.
Ἐγκύκλιος. ου. in orbē factus, circularis, in ordinē redactus, nō egregius, aut eximius, plebeius, uilis. Cæl. lib. 13. ca. 48. Vnde ἐγκύκλιοι ἀρχαὶ dicūtur magiſtratus, q ſortito deferebātur, quaſi in orbē redeūtes, uel quaſi uulgares. Bud. Cō.

Ἐγκύκλιος παιδεία, ſiue ἐγκυκλοπαιδεία, quaſi orbiculata diſciplinarum ſeries, ueluti ductus quidam ſcientiæ ex multis diſciplinis conſertus & aptus. Bud. in Aſſe. Annot. & Com.
Ἔγκυκλος. ὁ. ἡ. idem quod ἐγκύκλιος.
Ἐγκυκλούμενος. incluſus.
Ἔγκυκλον. τό. ueſtis apud Comicum purpurea fœminarum interior, cui τὸ ἔνδυμα incumbit, ad genua tantū uſq; pertingens, unde & ἐπιγουνίς dicitur, Euſt. ex Pauſania. Iliad. ξ. dicitur ἐκκύκλον.
Ἐγκυκλοπαιδεία. orbis diſciplinarū ſonat & ambitus qđ hæ circulari quodā amplexu uinctę te neātur, & mutuo inter ſe nexu ita cōiūcta ſint, ut ſine alterius præſidio altera ſtare non poſſit.
Ἐγκυλίομαι. uerſor, inuoluor, aſsiduus ſum. Xenoph. εἰς ἔρωτας ἐγκυλινδοῦνται. Bud. Com.
Ἐγκυμονέω. ῶ. ήσω. πε. ηκα. prægno, fero uterum.
Ἐγκύμων. ονος. ὁ. & (Neutr.
Ἔγκυος. ου. prægnans, uterum ferens.
Ἐγκυρέω. ῶ. ύρσω. πε. υρκα. incido, obuio.
Ἐγκυσίχωλος. ὁ. à natibus uſq; claudus, à κύσος Comica dictione, quæ podicem notat.
Ἔγκυτι. cutetenus, in cute, ad cutē, propè, ἐν χρῷ.
Ἐγκωμιάζω. άσω. πε. ακα. laudo in multis, arte.
Ἐγκωμιαστής. οῦ. ὁ. laudator. (Actiu. accuſ.
Ἐγκωμιαστικός. οῦ. ὁ. laudatiuus.
Ἐγκώμιον. ου. τό. laus, & differt ab ἔπαινος. Nam hoc teſtimonium ſignificat à ſingulari uirtute, ueluti cum Ariſtidem iuſti cognomento decoramus ἐγκώμιον uerò ex uirtutibus cōpingitur omnib. Euſtrat. Cæl. lib. 4. cap. 5. Vide ὕμνος apud Ammonium, & in prouerbijs Eraſmi. Encomium ante uictoriam.
Ἐγκώπιον. τό. nauis pars, qua remorū ordo diſponitur.
Ἐγλευκισμένος. qui ſubliuidus eſt, ac deſit albus (eſſe. Hipp.
Ἐγνωσμένον. ſtatutum.
Ἐγρέμαχος. incitans ad pugnam, ἐγερσίμαχος.
Ἐγρήγορθε præt. med. ab ἐγείρω, ſuſcitaui.
Ἐγρηγορέω. uigilo.
Ἐγρήγορος. ου. ὁ. uigilans.
Ἐγρηγόρσιος. ὁ. ſomnum arcens, uigilias citans.
Ἐγρήγορσις. εως. ἡ. uigilantia, uigilia.
Ἐγρηγορτί. uigilanter.
Ἔγρησις. uigilia.
Ἐγρήσσω. ῶ. ήξω. πε. ηχα. uigilo. Neut.
Ἔγρομαι. ſyncopa ab ἐγείρομαι. ſurgo.
Ἐγρυπνέω. uigilo.
Ἐγχαλινόω. infreno, & ἐγχαλινῶται, frenis circum(datus eſt Hippocr.
Ἔγχαλκος. ου. ὁ. æreus.
Ἐγχανέομαι. contumelijs afficio, contemno. Ariſtoph. Equitibus οὐ γὰρ ἡμῶν γε στρατηγῶν ἐγχανεῖται τῇ πόλει. Itē in Veſpis idē uſus ꝓ irrideo.

Ἐγχάραξις

Ἐγχάραξις. ιος. ἡ. inſculptura.
Ἐγχαράττω. μ. άξω. π. αχα. inſcribo, indico, Accu.
Ἔγχας genus coloris fucatorij.
Ἐγχάσκειν. inhiare, irridere.
Ἐγχεία. ας. ἡ. haſta, peritia uibrandæ haſtæ.
Ἐγχειγάστωρ. ὁ. qui bello & haſta uiuit.
Ἐγχειμάζω. hyberno.
Ἐγχείμαργος. ου. ὁ. haſta furens, bellax.
Ἐγχειρέω. μ. ήσω. π. ηκα. manũ inijcio, trado, aggredior, id eſt incipio, τὸ ἐπιχειρῶ, peto. Bud. (Com.
Ἐγχείρημα. ατος. τὸ. conatus, auſus.
Ἐγχείρησις. εως. ἡ. conatus, indicatio, adminiſtratio, tractandi ratio, ut ἀνατομικὴ ἐγχείρησις ratio tractandæ diſſectiõis, & adminiſtratio, uel diſſectio quæ manu uſurpatur, Linacro interp.
Ἐγχειρητικός. ſolers in rebus, uel hominibus aggrediendis. Bud. Com.
Ἐγχειρίδιον. ου. τὸ. gladiolus, gladius qui adiacet enſi. Item libelli genus breuioris, quod & Latini enchiridion uocant, & omne inſtrumentũ qđ manu tenetur. Item manubriũ ſeu capulus remi, quo loco remus tenetur apud Athenæũ.
Ἐγχειρίζομαι. τὸ. ἐπιτρέπομαι, adminiſtro, in manus ſumo, commiſſum habeo. Gregor. καὶ μέρος οὐκ ὀλίγον, ἐγχειρίζεται τῆς οἰκουμένης, Pars non contemnenda, orbis terrarum eius imperio creditur. Bud. Com.
Ἐγχειρίζω. μ. ίσω π. ικα porrigo, in manus do, dedo ut hoſtes uicti, demando, trado, concredo. Actiu. accuſ.
Ἐγχειρίθετος. in poteſtatem redactus.
Ἐγχειρίτης. ου. ὁ. qui conatur & molitur. Ariſtoph. Auib. καινῶν ἔργων τ' ἐγχειρίτης.
Ἐγχειρογάστωρ. ορος. ὁ. ἐγχειράστωρ, qui manuum labore uiuit.
Ἐγχελεῶνες. piſcinæ, uiuaria.
Ἔγχελις. ιος. ἡ. & ἔγχελυς. υος. ἡ. anguilla, apud Ariſtotelem & Aelian.
Ἐγχελυώπον. τὸ. anguillæ aſpectum habens.
Ἐγχεσίμαργος. ἐγχείμαργος.
Ἐγχεσίμωρος. ου. ὁ. ἡ. enſe trucidans, uel enſe trucidatus.
Ἐγχέσπαλος ου ὁ. ἡ. haſtam uibrans.
Ἐγχέζω. caco, excerno & anũ duco, ut inquit Celſus, huius prætẽritũ mediũ eſt ἐγκέχοδα quo uſus eſt Ariſtoph. Ranis.
Ἐγχέω. μ. ἐγχεύσω. π. ηκα. ἀόρ. α. ἔγχευα, & ἔγχευα Aeolicè. infundo.
Ἔγχιον. propius.
Ἔγχλοος. ου. uiridis, Nicand.
Ἔγχνοος. ου. lanuginoſus.
Ἐγχορεύω. ſalto.
Ἔγχος. εος. τὸ. haſta. Itẽ enſis, ξίφος, apud Sophoc. Hom. etiã p ſceptro ſeu ſcipione poſuit. Euſt.
Ἔγχουσα fucus, anchuſa herba. παρὰ τὸ ἐγχεῖν τὸ χρῶμα τῇ ῥίζῃ ἐρυθρόν. Et ἐγχουσίζεσθαι, fuco colorari.

Ἐγχρίμπτω. μ. ψω. π. φα. calibus implico, pungo, admoueo, applico. Accuſ.
Ἔγχριστα. τὰ. liquida medicamẽta quæ illinuntur apud Galenum.
Ἔγχριστος. ου. ὁ. ἡ. illitus, inunctus.
Ἐγχρίψαι. incidere.
Ἐγχρίω. illino, inungo. Ammonius ἐγχρίσαι & ἀναλεῖψαι diſtinguit.
Ἐγχρονίζω. μ. ίσω. π. ικα. immoror. Neu. Datiuo.
Ἔγχρυσος. ου. ὁ. inauratus.
Ἐγχρῷ. cutetenus, ad uiuum. Interdum prope, χρῷ autem pro χρῶτι accipitur per ἀποκοπήν.
Ἐγχύλισμα. τὸ. ſuccus.
Ἔγχυλος. ου. ὁ. ἡ. ſuccoſus.
Ἔγχυμα. τὸ. fluidum, placenta.
Ἐγχυματίζω. infundo.
Ἔγχυμος. ου. ὁ. ſapidus.
Ἐγχύμωσις. eſt quando caſu aliquo aut pondere caro fracta ſanguinem atterit.
Ἐγχυράζω. &
Ἐγχυριάζω. μ. άσω. π. ακα. oppignoro, & pignora capio, pignoro. Neut. accuſ.
Ἔγχυρον. ου. τὸ. pignus.
Ἐγχυτά. τὰ. medicamenta quædã ſic dicta, quod in oculos inſtillentur: de quibus conſule Gal. Comment. de Remed. paratu facilibus.
Ἐγχυτρίζω. in urnam condo, occido.
Ἐγχυτρισμός. infantium expoſitio, ἐπεὶ ἐν χύτραις ἐξετίθεσαν τὰ βρέφη.
Ἐγχυτρίστριαι. αἱ. & ἐγχύτριαι præficæ, id eſt muliercula, quæ in funere conductæ plorant, & exequias, ſepulchris aquam aut ſanguinem fundentes, peragunt. Plato Min. Sunt item & quæ infanteis undis exponunt.
Ἐγχωρεῖ. poſsibile eſt, tempus ſupereſt, locus eſt capax. Εἰ ἐγχωρεῖ, ſi locum habeat. ὅταν τάχιστα ἐγχωρῇ, primo quoq; tempore.
Ἐγχωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. habeo modum & locũ ad aliquid faciendum.
Ἐγχώριον. ου. τὸ. pignus, uſura.
Ἐγχώριος. ου ὁ ἡ. ex loco, indigena, ἐπιχώριος.
Ἔγχωρος. ου. uiridis, pro ἔγχλωρος.
Ἔγχωρος. ου. inquilinus, apud Lycophronẽ pro ἐγχώριος.
Ἔγωγε. ego quidem, equidem, ponitur enim hæc uox in principio ſolum periodi, eſtq; Atticorum propria ἐγώ uero in principio, & alibi, cuius cõmunis eſt omnium Græcorum uſus. Ariſtoph. interp.
Ἐγώγιον. ἀρχαῖον, uetuſtum, ὠγύγιον.
Ἐγᾦδα. per epectaſin & craſin, pro ἐγὼ οἶδα.
Ἐγᾦμαι, ἐγὼ οἶμαι, opinor.
Ἐγώνγαὐτὸς ἐγώ. ego ipſe.
Ἐγώνη. Doricè. ego.

Ἐδάλω

Ε Δαὴν. ἀόρ β. ἀ δαῶ, didici, cognoui, noui, ſenſi, intellexi.

Ἐδανός. ὁ. dulcis, ſuaueolens, lenis. παρὰ τὸ ἥδω τὸ εὐφραίνομαι. Etym.

Ἐδάπεδον. pro δάπεδον. τὸ. ſolū, pauimentū.

Ἔδαρ αρ. τὸ. cibus.

Ἐδάριον. membrana in teſticulis.

Ἐδας. nomen Mercurij apud Gortynios. παρὰ τὸ ἐᾶ, ἐάων εἶναι δοτῆρα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ. Etym.

Ἐδάσαντο. ἐμερίσαντο.

Ἐδάσατο. κατέφαγεν, deuorauit.

Ἐδαφίζω. μ. ίσω. τὸ ικα. proſterno, allido terræ, ſolo adæquo. Accuſ.

Ἔδαφος. εος. τὸ. ſolum, pauimentū, humi, ut παρασύρεται τὴν κοιλίαν περὶ ἐδάφει uentrem deorſum uel humi apprimit diſtorquendo. In Hippiar. de equo torminoſo.

Ἐδέατρος. ὁ. prægustator, præfectus ciborū miniſterio & apparatui. Ita uocat Sext. Pompeius. nam alio nomine ἐλέατρος dicitur. Cæl. lib. 13. cap. 54. Vide ἐλέατρος apud Ammonium.

Ἔδδεισε ἀόρ. pro ἔδεισε, duplici δδ, à δείδω, timuit. Vnde & ἐδέδει, plusquamperfectū pro imperfecto, timebat.

Ἐδέδμητο. apparatum eſt, ædificatum eſt, extructum eſt. παρὰ τὸ δέμω καὶ ἐδέδμητο. Etym.

Ἐδεήθην. indigui, petebam.

Ἐδέησε. abfuit.

Ἔδεθλον. τὸ. ſedes.

Ἔδει. oportebat, ligabat, pro δεῖ.

Ἐδειχθήσαν. ſupplicio affecti, aut necati ſunt.

Ἐδείματο. ædificabat.

Ἐδειμάτουν. terrefaciebant, ut ἐδειμάτουν τοὺς Ἴωνας, apud Herodotum.

Ἐδεῖς. οἱ. ſacerdotes.

Ἐδέκτο. ſuſcepit, pro ἐδέδεκτο, Pind.

Ἔδεσμα. ατος. τὸ. edulium, ferculum, cibus.

Ἐδεστέον. comedendum eſt.

Ἐδεστής. ὁ. comeſtor.

Ἐδεστός. ὁ. uescus, delicatus.

Ἐδετίων. ονος. ſodalis.

Ἐδήδοκα. comedi. Ab ἐδέω, ἐδέσω, ἤδεκα, & Atticè ἐδήδοκα.

Ἐδηδοκώς. ότος. ὁ. qui comedit, & ἐδήδοκα præteritum Atticum ab ἔδω.

Ἐδηδών. ἡ. ſerpigo, phagedæna.

Ἐδημιουργήθησαν. conditi ſunt.

Ἐδητύς. ύος. ἡ. eſca, cibus.

Ἐδικία. ας. ἡ. iuſtitia, actio bona.

Ἔδιον. τὸ. commeatus.

Ἔδμεναι, pro ἐδέμεναι, ἐδεῖν, comedere.

Ἔδνα. τὰ. dicuntur munuſcula quæ ſponſæ dantur à ſponſo. Latinè ſponſalia. Cæl. lib. 11. ca. 60.

Ἐδνεύω. alieno, pignoro.

Ἔδνιος. nuptialis, ſponſalis.

Ἔδνον. τὸ. ꝓpriè quod à marito donatur. Item αὐτὴ ἡ. γυναικεία προίξ ipſa dos mulieris.

Ἐδνοπαλίζειν. ferire, quatere, occidere.

Ἔδνου. tenebat, claudebat.

Ἐδνώσαντο. tradiderunt uxorem dando dotalia.

Ἐδνωτής. ὁ. ſocer.

Ἐδόδιμον. τὸ. cibus, nutrimentum.

Ἔδομαι. ἐσθίω, edo.

Ἔδοξε. uiſum eſt.

Ἔδος. εος. τὸ. ſedes, pauimentum, ſolum, templū, ſimulachrū. Bayfius ἕδη θεῶν pro ἀγάλματα id eſt, ſigna uel ſigilla deorum interpretatur.

Ἐδύς. ὁ. uorax.

Ἕδρα. ας. ἡ. ſedes, baſis, ſubſellium, ſella. Item πυγή, anus, quæ etiā ſedes à Plinio dicitur. Item conſiſtentia, manſitatio.

Ἑδράζομαι. μ. άσομαι. τὸ. ασμαι. firmor.

Ἑδράζω. colloco.

Ἑδραία. ſtabilis, ſellularia, ut Gaza uertit in Ariſtotele.

Ἑδραῖος. ὁ. firmus, fundatus, ſedentarius, ſtabilis. Ἑδραῖος βίω, ſtabilem uitā agens. Ἑδραῖος βίος, ſedentaria uita.

Ἑδραῖαι. Varro operas ſedentarias uocat, quæ ſedendo exercentur. Hermol. in Plin.

Ἑδραίωμα. ατος. τὸ. fundamentum.

Ἕδρανον. pro ἐδαρνον. à δαρθάνω.

Ἕδραμον. ἀόρ. β. ἀπὸ τοῦ δρέμω, cucurri.

Ἕδρανον. τὸ. &

Ἕδρασμα. ατος. τὸ ſedes, θρόνος.

Ἑδρεύω. μ. εύσω. τὸ. ευκα. ſedeo, ſiſto.

Ἑδρήεις. ſtabilis.

Ἑδρευτής. ἡ. ἑδρίτης. ſeruus, famulus, ſupplex.

Ἑδριάομαι. μ. άσομαι. τὸ. ασμαι. ſedeo.

Ἑδρικὰ ἕλκη dicūtur ab Aegineta, quæ ſedi adnaſcuntur.

Ἑδριον. conſeſſus, συνέδριον.

Ἑδρῖται. οἱ. ἱκέται, ſupplices, οἰκέται, ἀπὸ τοῦ καταφεύγειν ἐπὶ ἑστίαν.

Ἑδροδιοπολεύς. ὁ. inſtrumentum quod in ſedem inijcitur, quod & κατωπήρ. apud Gal.

Ἔδω. μ. σω. τὸ. ηκα, uel ἔδηκα, epentheſi ἐδήδοκα. edo. Neut. Accuſ.　89

Ἐδωδή. ῆς. ἡ. cibus, nutrimententum.

Ἐδώδιμος. ὁ. uescus, eſculentus, edulus.

Ἐδωλιάζω. conſideo in theatro.

Ἐδώλιον. τὸ. tranſtrum, claſsis, nauigium, baſis ſtatuis aut naui ſuppoſita ne tangat terrā, fori, ſeu tabulatum nauium, in quo remiges ſedēt. fulciū cui aſsidetur. Harpocr. τὰς ἐδωλίας fœminino genere agnoſcit uſurpatas ab Herod. domicilium. οἴκημα, Sophocles ἀρχαιόπλουτα πατρὸς ἐδώλια, uetuſta patris ſedes.

Ἐδώλιος. auis ſpecies.

Ει. aduer

E E.

Ε'Ε.aduerbium exclamandi.
Ε'ε.cum,ipſum.
Ε'εδνα.ων.τὰ. dotes,ſponſalia.
Ε'εδνωτὴς.ȣ̃.ὁ.ἑδνωτὴς, ſocer, affinis.
Ε'είδεσθαι.opinari,uideri,aſsimilari.
Ε'εικοσάβοια. ſacrificia uiginti boum,uel pretium uiginti boum pendentia.
Ε'είκοσι,pro εἴκοσι. uiginti.
Ε'εικται. ſimilis eſt, ὁμοίωται.
Ε'είκω, pro εἴκω.
Ε'είπειν,pro εἰπεῖν, ἀόρ.α.ab ἔπω.
Ε'είς, pro εἷς,id eſt unus.
Ε'είσαθον. ibant, ab εἴω.
Ε'εισάμενος. εἰσάμενος,aſsimilatus. Ab εἴδω,εἴσω, εἶσα,εἰσάμην,uel ἐεισάμην.
Ε'είσατο. ἥρμοσεν.
Ε'είσκω. aſsimilo. Heſiod.ἔργ.καὶ ἡμ. de Pandora, ἀθανάτοις δὲ θεαῖς εἰς ὦπα ἐίσκειν.
Ε'έλδομαι. cupio, curo, pro ἔλδομαι. uide Etym. Genitiuo.
Ε'έλδωρ.ορος.τὸ.deſiderium.Hom.Iliad.α.τόδε μοι κρήηνον ἐέλδωρ. Item donum fortunatũ pro ἔλδωρ. Etym.
Ε'έλμεθα. clauſi ſumus. Vnde ἐελμένοι, συγκεκλεισμένοι,τροπῇ τοῦ ρ. Etym.
Ε'έλπομαι. pro ἔλπομαι. puto, ſpero.
Ε'εργαθον. abſcidi.
Ε'έργω. prohibeo, contineo.
Ε'έρση, pro ἕρση.ης.ἡ. ros. παρὰ τὸ ἔρσαι, τὸ ποτίσαι ποτίζει γὰρ τὰ φυτά.
Ε'ερσήεις.ήεντος.ὁ. roſcidus,pulcher.
Ε'έρτο pendebat.
Ε'έρχατο. cohibent.
Ε'έσατο. induit,ueſtiuit, ἠμφίεσε.
Ε'έστο. indutus erat, ſedere fecit. Ab ἕω, id eſt ἐνδύομαι, quod in præt. perfecto paſſ. ἧσμαι facit, & in pluſquamperf. ἥσμην uel ἑσμην,ἕσο, ἕστο, & pleonaſmo ipſius ε, ἐέστο.
Ε'ετῶς.facilè, εὐχερῶς,εὐκινήτως.
Ε'εύς. ἐῆος.ὁ.filius matris, bonus.
Ε'Ζη.Ionicè pro ἔζα. uiuebat.
Ε'ζημιωμένοι.ignominia notati, κατίκειζοι.
Ε'ζομαι ſedeo.Depon.abſol. καθέζομαι.
Ε'ζω.μ.έσω.ἀόρ.α.εἶσα. ſedere facio, loco, id eſt, (pono.
Ε'ζων. uiuebam,ita enim malunt quidam legendum eſſe, potius quàm ἔζην, Syneſius αὐθήσει γὰρ ἔζων, καὶ ὁ νοῦς ἀπῆν.
Ε'ζωσμένοι.οἱ. induti, accincti.
Ε'Ηκα ἀόρ.pro ἧκα. miſi.ab ἵημι.
Ε'ήνδανε.placuit, placebat.ab ἁνδάνω.
Ε'ῆος. ſui. hi uerò dicunt, boni, manſueti. Item proprij. uide Etym.
Ε'ῆσθα. eras. Ε'ῆσι.fuerunt.
Ε'ητής. ἀγαθότης, bonitas.

E Θ.

Ε'Θαγενής. indigena.
Ε'θάνιον. genus poculi.
Ε'θὰς.ἀδος.ὁ. aſſuetus, amicus.
Ε'θειρ.ρος.ἡ. &
Ε'θειρα.ας.ἡ. coma, capillus comptus. παρὰ τὸ ἔθος ἐπιμελείας ἀξιουμένη. uide Etym.
Ε'θειράζω.μ.άσω.π.ακα. &
Ε'θείρομαι. comam comptam habeo.
Ε'θείρω.ex conſuetudine curo capillos & comam. παρὰ τὸ ἔθος. Etym.
Ε'θελεχθρος.ȣ.ὁ. auidus exercendæ ſimultatis.
Ε'θελημος.ȣ.ὁ. uoluntarius.
Ε'θελήμως. promptè,uoluntariè.
Ε'θελοδουλία.ας.ἡ. uoluntaria ſeruitus.
Ε'θελόδουλος. ȣ.ὁ. uoluntarius ſeruus.
Ε'θελοθρησκεία.ας.ἡ. ſuperſtitio,uoluntarius cultus,cum quis fingit ſanctimoniam. Vnde ἐθελοθρησκεῖν.
Ε'θελοκακία. dicitur cum milites Imperatori infenſi, uincere nolunt.
Ε'θελόκακον.ȣ.τὸ.maleuolum.
Ε'θελοκακῶ. cõſulta ignauia fugio,non pleno conatu aliquid facio, ſed conſulto uires ſubmitto,ut uincar. Quod uerbum de militibus propriè dicitur.Herodianus, εἰωθότων ἀεὶ τῶν βαρβάρων ἐθελοκακεῖν,Cum Barbari ſoliti ſemper ſint quaſi ſponte cedere, Aliquando etiã ſignificat ſpontè deteriora conſectari & capeſſere. Lucian. εἰς αὐτῶν ὑπὸ ῥᾳθυμίας ἐθελοκακεῖ. Pauſ. etiam pro κακουργεῖν περὶ τῆς πόλεως. id eſt malè cogitare,& Reip.mala moliri, σκευωρεῖσθαι. Dicimus etiam ἐθελοκακεῖν τὴν δίκην,ἢ τὴν κατηγορίαν,præuaricari. Bud.Com.
Ε'θελοκάκως. de induſtria perperam,& ignauiter.
Ε'θελοκωφῶ.obaudio,non libenter audio.
Ε'θελοκωφῶν.ὁ. non uolens audire.
Ε'θελοντηδὸν,ἐθελοντὴν,& ἐθελοντὶ. uoluntarie, (ultrò.
Ε'θελοντήρ. ῆρος. &
Ε'θελοντής.ȣ.ὁ. &
Ε'θελοντός.ȣ.ὁ. &
Ε'θελούσιος.ȣ.ὁ. uoluntarius.
Ε'θελόπορνος. ȣ.ὁ. uoluntarius ganeo.
Ε'θελοπρόξενος.ȣ. uoluntarius hoſpes, qui ultrò, nõ iuſſus hoſpites excipit. πρόξενοι enim ſunt qui è Reipub.ad hoc munus adminiſtrandum ſunt deſtinati.
Ε'θελουργός. ȣ.ὁ.ſponte ſua faciens,laborãs libẽter.
Ε'θελουσίως. ultrò, libenter, ſpontè.
Ε'θελυμνός. denſus.
Ε'θέλω.θέλω.uolo.uide Etym.poſſum apũd Hipp. & Homer. οὐδ' ἔθελεν προρέειν, pro nequibat, annotatur à Galeno.
Ε'θεν. ſui.gent.ſingul.primitiuus ab hoc pronomine ἕ.

Ἔθη.τὰ. inſtituta prouinciæ Politiano interprete.
Ἐθίζομαι. aſſueſco, &
Ἐθίζω.μίσω,π. ικα. aſſuefacio, frango. Eſt unum ex uerbis quæ aſſumunt ι, & augmentum faciunt per ει diphtongum.
Ἔθιμος.ου.ὁ. conſuetus.
Ἐθιμοσύνη ης. ἡ. &
Ἐθισμός.οῦ.ὁ. conſuetudo.
Ἐθιστόν. aſſuetum.
Ἐθμή.ἡ. exhalatio, uapor.
Ἐθμός. uinculum.
Ἐθναρχία. ἡ. τετραρχία.
Ἐθνάρχης.ου.ὁ. gentis præfectus.
Ἐθνικός.οῦ.ὁ. gentilis, ethnicus.
Ἐθνιστής.οῦ.ὁ. gentilis, eiuſdem gentis.
Ἔθνος.εος.τὸ. gens, natio. Accipitur pro ordinẽ & ſocietate, & genere hominũ. Plato in Gorg. ὅταν περὶ ἰατρῶν αἱρέσεως ἢ τῇ πόλει σύλλογος, ἢ περὶ ἄλλου τινὸς δημιουργικοῦ ἔθνους. Sic Cice. pro Mure. Quid ſi illa officioſiſsima natio candidatorum obuiã uenit. Bud. Com. Harpocr. dicit hanc uocem nonnunquã ſignificare non ſolum promiſcuam multitudinem, ſed etiam partem illam uiliorem & ſordidiorẽ, ac fecem improborum ciuium, quorum cenſu nec mercatores nec agricolæ habendi ſunt. Demoſth. ἀλλὰ θετταλία πῶς ἔχει, ἵνα μὴ μόνον τῆς πόλεις, ἀλλὰ καὶ τὰ ἔθνη διαλύουσιν.
Ἔθος.εος.τὸ mos, conſuetudo, inſtitutum.
Ἐθόωσα. acui. ἀόριστος eſt, cuius primitiuũ non eſt in uſu.
Ἐθρίς.ὁ. ueruex, τομίας.
Ἔθω.π.εἴωθα. conſueſco, ex conſuetudine facio.
Ei ſi, utinam. Accipitur etiã pro διότι & ὅτι. Bud. Com.
Εἶ. eſt. ἀπὸ τοῦ ἔω βαρυτόνου. Etym.
Εἰ βούλει ἢ. aut ſi mauis, atq; adeò, imò uerò. Bud. Com.
Εἰ γὰρ etenim ſi.
Εἴγε. ſiquidem, utique, εἴπερ.
Εἰ γοῦν. ſi ſaltem.
Εἰ δ' ἄγε agedum, age pro ἄγε δή, κατ' ἔλλειψιν. Atticè. Bud. Com.
Εἰ δ' ἄρα, pro εἴπερ ἄρα dicitur. Bud. ibidem.
Εἰ δὲ μὴ. ſi minus, alioqui, quod niſi uerum eſt. Bud. ibidem.
Εἰ δὲ μήγε. idem.
Εἰ δήτω. ſicui.
Εἴθε. ſi, ſiquando, utinam.
Εἰ καί. quamuis.
Εἴκεν. utique.
Εἴκου. ſicubi.
Εἰ μή. ſinon, niſi, an non, quin.
Εἰ μόνον. ſi modo.
Εἴπερ. ſi certe, ſi, quandoquidem. Bud. Com.

Εἴπερ ἄρα. ſiquidem. Bud. ibidem.
Εἴπῃ. ſicubi, ſiqua, ſiquo.
Εἴποθεν. ſiquo ex loco.
Εἴποι. ſi aliquo.
Εἴπου. ſicubi.
Εἴπως. ſi qua ratione, ſi quomodo.
Εἰ σοὶ ἥδιον. ſi ita mauis.
Εἰ σοὶ φίλον. ſi moleſtum non eſt.
Εἴτε. ſiue. εἴτε ἀκούει, εἴτε μή; an audiuit, nec ne?
Εἶτι. num.
Εἶτ' ἐπὶ τούτοις. deinde.
Εἴτου. ſi cuius.
Εἴτῳ. ſi cui.
Εἰ ὤφελον. ô ſi, utinam.
Εἶα.ας. ἡ. herba gramen.
Εἶα. præteritum medium ab ἕω. eſt etiam aduerbiũ adhortantis. παρὰ τὸ ἴω τὸ πέμπω. Etym. Vide in prouerbio Eraſmi: Nihil eſt ab omni parte beatum.
Εἰαμενή.ῆς.ἡ. locus uliginoſus & herboſus, plantarium, ab ἕω, id eſt, produco, ὅπου συχνὴ ἀναδίδοται πόα, idem à ῥέω, quaſi ῥεαμενή. Euſt. Il. δ. τόπος σύμφυτος ἐκ φυτῶν ἀναδοτικός. Idẽ. Il. ο.
Εἰάν. ſi.
Εἰανός.ὁ. ἑανός, tenuis, amabilis, pſpicuus, peplũ.
Εἶαρ.εἴαρος τὸ. pro ἔαρ. æſtas, uer. Ab ἕω, id eſt ἐκπέμπω. τό τε γὰρ ἐκπέμπονται οἱ καρποί. Eſt etiã ſanguis. παρὰ τὸ εἴω τὸ πορεύομαι. uel quod in uere abundet, ab ἔαρ. Calimach. pro oleo dixit, τὸ λίπος interpretatur Nicand. interp.
Εἰαρινός.οῦ.ὁ. uernus.
Εἰαρίτης.ὁ. lapis hæmatites, ſic à quodam uocatur teſte Nicand. Schol.
Εἰαρόμαστος.ου. Vernantia habens ubera. Epigr.
Εἰαροπότης.ὁ. ſanguipota.
Εἴαρος.ου.ὁ. ueſtis.
Εἴασκον. ſinebam.
Εἵατο. ſedebat, ἐκάθητο.
Εἴβεσθαι. abiectione τοῦ λ pro λείβεσθαι. lachrymari, ſtillare. Aphæreſis conſonantium in principio, Ionum propria eſt inquit Ioan. Gram.
Εἴγμα.ατος.τὸ. imago, ſimilitudo.
Εἰδάλιμος.ου.ὁ. ſpecioſus, Item prudens, induſtrius. Euſt.
Εἰδάλλεται. apparet, uidetur.
Εἶδαρ.ατος.τὸ. eſca, pro ἔδαρ, ἔδεσμα, βρῶμα.
Εἴδαυλος. prudens, doctus.
Εἰδέα. forma, ſpecies, pulchritudo, idea. Cæl. lib. 15. cap. 1.
Εἰδείην. uiderem.
Εἰδέναι. noſſe, per ſyncopam pro εἰδηκέναι ...
Εἰδεχθέστατος.ου.ὁ deformoſiſsimus.
Εἰδεχθής.έος ὁ.ἡ. turpis, deformis.
Εἰδέω.μ. ήσω. ſcio. .... ib.
Εἰ δή. atqui ſi, quod ſi.

Εἰδή. pro ἐπειδὴ, ponit Homer. Iliad. ι.

Εἰδηθμός. conuerſio, fuga, conuolutio.

Εἰδήμων. ονος. ὁ. peritus.

Εἴδησις. cognitio.

Εἰδί. ſpecialiter.

Εἰδικός. οῦ. ὁ. ſpecialis, formalis.

Εἶδος. humidus.

Εἰδίω. ſudo, anxius ſum.

Εἴδομαι. uideor, appareo, aſſimilor. Depon.

Εἶδος. εος. τὸ. ſpecies, facies, forma. Platoni aliquando pro ἰδέα ponitur. Vide in prædicabilibus Porphirij, in Topicis Ariſtotelis, & in primo Phyſicorum & ſecundo. Euſt. Iliad. ν. diuinandi quoq; peritiam, & præſagationem ſignificare teſtatur, unde πολυειδος, ὁ σοφὸς ἐπὶ μαντείᾳ inquit. apud Pindarum uidetur accipi pro carminis certo quodam genere quemadmodum odæ apud Horat. Hinc etiam per diminutionem εἰδύλλιον poëmation appellauit Theocritus.

Εἰδοφορέω. repræſento, refero.

Εἰδυῖα. ἡ. mater Medeæ, paroxytonum. ſed penanflexum participium eſt fœmininum, ſciẽs Cyrillus.

Εἰδυλίς. ſciens, peritus.

Εἰδύλλιον. τὸ. Idyllium, paruũ poẽma, cuiuſmodi ſunt apud Theocr.

Εἰδύω. καθεύδω. dormio.

Εἴδω. μ. εἴσω. π. οἶδα. ὑπερσυντ. ᾔδειν pro εἴδειν. ἀόρ. β. ἴδον. cognoſco, intelligo, uideo.

Εἰδώ. prudentia, aſpectus.

Εἰδωλεῖον. ου. τὸ. templum idolorum.

Εἰδώλιον. ου. τὸ. effigies idoli.

Εἰδωλόθυτον. ου. τὸ. idolothytum, ſacratum idolis.

Εἰδωλολάτρεια. ας. ἡ. idololatria, idolorum cultura.

Εἰδωλολάτρης. ου. idololatra, id eſt, idolorum cultor.

Εἴδωλον. ου. τὸ. ſimulachrum, ſpectrum, & εἴδωλα uocantur nonnunquam imagines & phantaſmata in cœlo apparẽtia ac ſtatim ẽ conſpectu euaneſcentia, tanquam inſtabilia & parum firma. Vide φάσμα apud Ammonium.

Εἰδωλοποιΐα. eſt cum introducitur perſona nota ſed mortua, & quæ loqui deſierit. Sicut apud Euripid. in Hecub. Polydori introducitur idolum. Cæl. lib. 14. cap. 28. & Appius Cæcus in oratione pro Cælio. & Hector Aeneid. 2.

Εἰδωλοφανεῖς. οἱ. ſimulachri ſpeciem habentes.

Εἰδώς. ſciens, ſyncope pro εἰδηκώς.

Εἶεν. eſto, ſint, ſit ſanẽ, age, ſic fiat. Eſt autem optatiuus uerbi εἰμί, εἴω, εἴημεν, εἶμεν per ſyncopen, εἶεν. Eſt etiam nonnunquam aduerbium ἀποθετικὸν καὶ προκαταστατικὸν teſte Moſchop. ut εἶεν, τί δαί σοι παῖς ὁ τοῦ λαερτίου

Ε Ι.

Εἴεσθαι. ſequi, aſſimilari.

Εἶθαρ. poëticum, ſtatim.

Εἴθε. utinam.

Εἰθεῖα. iuſtitia.

Εἰθεῖν. μαθεῖν. diſcere, obedire.

Εἰθισμένα. τὰ. conſueta, ab ἐθίζω quod unum eſt ex uerbis quæ in augmento iota aſſumũt, &

Εἴθισαι. conſueuit.

Εἰθύω. impetu feror, deſydero.

Εἰθύφαλλος. ſalax, laſciuus, ἀσελγής. Cæl. lib. 4. capite decimo ſexto.

Εἴθ' ὤφελεν. utinã, optãtis eſt, Eurip. & Ariſtoph.

Εἰκαδάρχης. uiginti uirorum ordinis prefectus.

Εἰκάδιος. nomen proprium. Etym.

Εἰκαδισταί. οἱ. Epicurei dicti ſunt, quoniam εἰκάδας, hoc eſt uigeſimum diem cuiuſque menſis colerent, quo natus Epicurus credebatur. Cæl. lib. 11. cap. 32.

Εἰκάζω. aſſimilo, imaginor, fingo, cõiecto, adumbro, uiuam formam exprimo.

Εἰκάθω, pro εἴκω. cedo.

Εἰκαί. quamuis.

Εἰκαιοβουλία. ας. ἡ. uana conſultatio, ſtoliditas.

Εἰκαιομυθέω. ſtultẽ & inepte loquor, blattero.

Εἰκαιομυθία. ας. ἡ. nugacitas, uaniloquium,

Εἰκαῖον. ου. τὸ. uulgus.

Εἰκαιορρημονέω. μ. ήσω. π. ηκα. εἰκαιομυθέω.

Εἰκαιορρημοσύνη. ης. ἡ. εἰκαιομυθία. nugacitas.

Εἰκαῖος. ου. ὁ. uanus, communis, leuis, ſine prærogatiua, uulgaris, ὁ τυχών, quilibet, in ordinem cogendus.

Εἰκαιοσύνη. ης. ἡ. futilitas, uanitas.

Εἰκαιότης. ητος. ἡ. idem.

Εἰκάς. άδος. ἡ. numerus uigenarius, uigeſimã dies menſis. Cæl. lib. 11. cap. 32. Eſt etiam nomẽ feſti Appollinis. Etym.

Εἰκασία. ας. ἡ. &

Εἰκασμός. οῦ. ὁ. coniectura.

Εἰκασμένος. ſimilis.

Εἰκαστής. οῦ. ὁ. coniectator.

Εἰκαστοὶ λόγοι. rationes uerisimiles atq; opinabiles ad exemplar effecti. Bud. Commen.

Εἴκατι. Dorice, pro εἴκοσι uiginti.

Εἴκει. uidetur, decet, ἔοικε, πρέπει, καθήκει.

Εἰκεῖος. ου. ὁ. decens.

Εἰκελόνειρος. ου. ὁ. ſomno ſimilis, uanus.

Εἴκελος. ου. ὁ. ſimilis dicitur & ἴκελος.

Εἴκεν. ſi utiq;, αἴπως.

Εἰκέσθαι. pro ἱκέσθαι. aduenire.

Εἰκῆ. incõſultò, temerẽ, fruſtra, ſine cauſa, intempeſtiue. οὐκ εἰκῆ, non ab re, non immerito.

Εἰκλύζομαι. clyſtere infundo. (Etym.

Εἰκοβολεῖν. aſſimilare, repræſentare, Atticum eſt.

Εἰκὸν πιθεῖν. ratione moueri, cauſa duci.

Εἰκονίζω. eff.ngo.

Εἰκονικός. ὁ. ἡ. ſimilis, imaginarius, εἰκονικὴ ἀρχὴ lib. 2. Epigrammat. uocatur pecuniaria merces quod hæc impreſſas imagines ferè ſemper præfert.

Εἰκὸς. ὁ. ἡ. imago, εἰκών. Ariſtoph.

Εἰκός. ότος. τὸ. par, decens, conſentaneum. eſt participium neut. ἀπὸ τοῦ εἴκω. Rhetores etiam αὐτὶ τοῦ τάχα, forſan ſeu cito utuntur. Ety. ὡς εἰκός. non mirum, uteriſimile eſt, ut conijcio. ὡς τὸ εἰκός, id quod apparet, ut par eſt. Cicero in Part. τὰ εἰκότα ueriſimilia uocat. Sed ἐοικὸς ſignificat ſimile. Ammonius.

Εἰκοσάβοιον. τὸ. quod boum uiginti precium habet.

Εἰκοσαέτης. uiginti annorum.

Εἰκοσάπρωτοι. uiginti primi. Bud. in Annot.

Εἰκοσάκωπος. &

Εἰκοσήρετμος ναῦς. nauis habens uiginti remos.

Εἰκοσήρης, & εἰκόσορος. idē. Bayfius de re nauali.

Εἴκοσι. uiginti.

Εἰκοσίβοιος. ὁ. dignus precio uiginti boum.

Εἰκοσιετίς. ίδος. ætas uiginti annorum.

Εἰκοσινήριτον. uicies tantundē ualens, uigecuplū.

Εἰκοσός. ὁ. ὁ. uigeſimus.

// Εἰκοσολόγος. qui uiceſimam partem bonorū colligit à ſubditis more tyrannico. Probroſum id habebatur. Vnde Ariſtoph. Ran. θωρυκίων ὤν, εἰκοσολόγος, κακοδαίμων. Id eſt τὰ εἴκοσα ἀ γῆ τῆ κελεύει συνάγων, inquit commentator. Cęl. lib. 12. capite 14.

Εἰκοσώρυγα. τὰ. uiginti uallos habentia.

Εἰκοτολογῆσαι. ex coniecturis dicere, uerſimilia loqui.

Εἰκοτολογία. ἡ. ꝓbabilitas, ueriſimilitudo. Strab.

Εἰκότως. iure, meritò, meo iure, iure optimo.

Ἐίκτην. ὁμοιώθητην, ſimiles erant, Homer. Iliad. α. Ab εἴδω, εἴσω, εἶκα & prӕt. pluſq. perf εἴκειν. Vnde tertia perſ. dual. εἰκέτην, & ſyncopa εἴκτην, dialyſi uero ἐΐκτην.

Ε'ικτος. ſimilis.

Εἴκω. μ. ξω. π. χα. aſſimilo, conueniens ſum, conuenio, cedo, fugio, locū do, obedio, θέλω. unde ἑκών. Etym. Neutr. datiuo.

Εἰκών. όνος. imago, ſimilitudo, ſimulachrū, effigies, & per apocopen εἰκώ proprie dicitur de homine, ut πρόβημα de brutis Ammonius. Eſt etiam figura orationis Icon, cum perfectæ formæ (inqt Iul. Rufinianus) ſimiles conferuntur. Cicero. Mare quod ſua natura tranquillum ſit, uētorum ui agitari & conturbari ſolet. ſic P. R.

Εἴκων. οντος. ὁ. obediens, πειθόμενος. paroxyton.

Εἰκώς. ſimilis, decens. παρὰ τὸ εἴκω, τὸ ὁμοιῶ, καὶ πρέπω.

Εἶλα. legumen, calamus.

Εἰλαδόν. In gyrum, ſimul, uniuerſim.

Εἰλάειν. torquere, exprimere, στρεβλοῦν, πιέζειν, uide Euſt. ex Pauſan. Iliad. ν.

Εἰλαιούργιον. ὁ. τὸ. oliuetum, apud Laërtium.

Εἰλαμίδες. αἱ. pāniculi in quibus continetur cerebrum, qui duo ſunt, & alio nomine μήνιγγες appellantur.

Εἰλαπινάζω. μ. άσω. π. ακα. ſum in cōuiuio, conuiuor magnifice.

Εἰλαπιναστής. ὁ. ὁ. conuiua.

Εἰλαπίνη. ης. ἡ. cōuiuium magnifice inſtructum, compotatio. Homer. Odyſſ. α. εἰλαπίν᾽ ἠὲ γάμος, ἐπεὶ οὐκ ἔρανος δὲ τάγ᾽ ἐστίν. Vbi duæ conuiuiorum ſpecies complectuntur. εἰλαπίνην enim quod ad ſplendorem magnificentiamq; eſſet apparatum, appellabāt antiqui. eiuſq; conuiuas εἰλαπιναστάς. παρὰ τὸ εἰλεῖσθαι εἰς τὸ συνάδειν πνομένων πλέονας. ἢ παρὰ τὸ λαπάζειν, ἢ λαπίζειν. quod ligurire ſignificat & concoquere, καὶ ἡ ἄφθογγος πλεονάζει. Ety. ἔρανος uerò ad quod plurimi, ſed ſuo quiſq; ſumptu cōueniunt. Athen. lib. η. & Cæl. lib. 14. cap. 57.

Εἶλαρ. ρος. τὸ. propugnaculum, defenſaculum, cuſtodia, παρὰ τὸ εἰλῶ. τὸ συγκλείω. Etym.

Εἰλάρχαι. ordinum præfecti.

Εἰλατίδης. ὁ. Elati filius uel nepos. patrony. Ety.

Εἶλε. flabat.

Εἰλέατροι. οἱ. ſerui qui ſolent uocare conuiuas, qui & uocatores regij appellātur, & cibario prӕfecti miniſterio, Cęl. li. 13. cap. 54. Vide εἰλέατρος in Ammonio.

Εἰλέθυια. ας. ἡ. Lucina dea parturientibus propitia. Cæl. lib. duodecimo capite decimo tertio & libro. 15. cap. 24.

Εἰλειμμένος. ὁ. κεχρισμένος ἐλαίῳ ἤ ποιούτῳ τινί. delibatus. Sic Cic. in Bruto. Sedente Cn. Octauio collega qui deuinctus erat faſcijs, & multis medicamentis propter dolorem delibutus.

Εἰλεῖσθαι. circumplicari & obuolui, ut terra circū axem mundi. Dicitur & ἰλλίεσθαι, ut Ariſtot. γύτρον ἰλιγμένον, dicit inuolutum & conuolutum. εἰλεῖσθαι ψιλούμενον, in arctum cogi, στενοχωρεῖσθαι. Bud. Com.

Εἰλεῖν. coadunare, congregare. Item exprimere uuas & oliuas. Euſt. Iliad. ν.

Εἷλεν. accepit, deſtruxit, uicit, & poëticē pro ἀνεῖλεν occidit.

Εἰλεός. ὁ. ileus, uoluulus, inteſtini tenuioris ac gracilioris inflāmatio, quā ſpiritus & excremētorū trāſitus & iter obſtruitur, eāq; cōmitātur tormina, morbꝰ inteſtinorū in equis apud Ariſtot. Item menſa coquinaria. Item ſeceſſus, latebra ferarū, ſed proprie anguiū. Et in theatro menſa

menſa quædam quam aſcendens quiſpiam ſaltatoribus reſpondebat.

Εἰλέτης ὁ.maledicus.

Εἰλέω.μ.ήσω.π.κα. uerto,uoluo, in orbē obambulo. Item induo,tego,claudo.Accuſ.

Εἰλεώδης.εο.ὁ.ἡ.ileo gracilioris inteſtini morbo laborās.Ilioſus dicitur à Plin. li.20.ca.4.

Εἵλη.ἡ.ſolis ſplendor.

Εἴλη.ſpiritu tenui,ordo,multitudo,foramen.

Εἰλημμένη δίκη.edita actio dicitur.Bud.Com.

Εἰληδὸν. couuerſim.

Εἰληθερεῖν.&

Εἰληθερεῖσθαι.apricari, inſolare παρὰ τὸ θέρεσθαι ἐν τῷ ἡλίῳ,uel παρὰ πρὸς τὴν εἵλην θέρεσθαι.

Εἰληθερὴς.εος.egelidus Celſ.calidus à ſolis radijs apricatus,inſolatus,unde ἔλαιον εἰληθερὲς medicis.

Εἰλήθι.propitius eſto.

Εἰλήϊον.τὸ. in ſole calefactum.

Εἰλήλουθα,κόρ.ab ἐλεύθω,ἐλήλυθα.ueni.

Εἴλημα.inuolucrum,tegumentum.

Εἰλημμένος.conuictus.

Εἴληπται.conceſſum eſt.

Εἴλης propitius.

Εἴλησις.ιος.ἡ.motio,color,στροφή.

Εἴλησις. æſtus, Plat.de Repub.

Εἰλικτόν.τὸ.tractile, ut Gaza uertit apud Ariſtot. de motu uermium.

Εἰλιγγιάω.uertigine uexor,σκοτοδινιῶ.

Εἴλιγγος.ὁ.uertigo,obtenebratio.

Εἴλιγμα.inuolutio,συστροφή.

Εἰλιγμένον.ου.flexuoſis,orbibus exiſtens.

Εἰλιδὸν.aduerbium,obuolutè,implicate. Antipater.lib.1.Epigram.de polypo loquens.

Εἰλικόδης.flexuoſus.anfractus,

Εἰλικρίνεια.ας.ἡ.ſynceritas.

Εἰλικρινέομαι.purior & integrior euado, ad ſynceriorē cōſtitutionē reducor.Ariſt.de Mundo.

Εἰλικρινὴς.έος.ὁ.ἡ.ſyncerus,uerus,non fictus.

Εἰλινδοῦμαι.iraſcor,inuoluor.

Εἰλυνύω.quieſco.

Εἰλίονες.οἱ.apud poētas affines,qui duas ſorores duxerunt,

Εἰλίπους.οδος.ὁ ἡ. uertēs & curuans pedes in eundo.Boum epith.Hom.

Εἰλίσσεσθαι.εἱλεῖσθαι.circumuerti.

Εἰλιτενής.έος.ὁ.ἡ.conuolutus,perplexus.

Εἰλκωμένος.exhulceratus.

Εἴλλοβα.τὰ. Theophraſto dicuntur legumina omnia quæ ſiliquas folliculosq; ferunt, quibus incluſum uelut faginæ ſemen ſeu fructus continetur.

Εἴλλω.prohibeo,εἴργω.

Εἰλόμην. inſtitui,elegi.Indefinitum medium ab αἱρέομαι,uel inuſitato ἕλομαι.

Εἶλον.ἀόρ.β.ab αἱρέω uel ἕλω.

Εἰλός.εος.τὸ.frenum,habena,uinculum.

Εἰλόπεδον.τὸ.campus apricus.

Εἰλούμενος.ὁ.coactus,conſtrictus,compactus,cōcluſus,apud Platonem ut interp.Galen.

Εἰλτῆρες.inaures.

Εἰλυθμός.οῦ.ὁ.receſſus interior,ſpelunca,Item tremor,τρόμος,ἕλκος.

Εἰλυΐς.uermiculus quidam.

Εἴλυμα.ατος.τὸ.ueſtis,uelamen.παρὰ τὸ εἰλῶ.

Εἰλυός.οῦ.latibulum,φωλεός.

Εἰλύς.ύος.ἡ.limus,cœnum,μέλας ἰλύς,τέλμα.

Εἰλυσπᾶσθαι.ad modum ſerpentis aut uermis moueri,συσπᾶσθαι.

Εἰλυφάζω.μ.άσω.π.ακα. & εἰλυφάω. circumuoluo,illuſtro,ab εἵλη,nitor,& φῶ,τὸ λάμπω, ſplendore facio,legitur & εἰλυφόω.

Εἰλύω.abſcondo,in limo inuoluo.

Εἰλῶ.ſuſcipio,uerto,conuoluo,contorqueo,

Εἰλωτεία.ας.ἡ.ſeruitus.

Εἰλωτεύειν.ſeruire.

Εἵλωτες.οἱ. apud Lacedæmonios erant quorum fortuna media erat inter ſeruorum & liberorum conditionem.quemadmodū apud Theſſalos πενέσαι,apud Cretenſes κλαρῶται & μνῶται, apud Mariandynos δωροφόροι, quales Argiuorum γυμνῆτες,& Sicyoniorum κορυνηφόροι.Poll.

Εἰλώτης.ητος.ἡ.famulitium Spartanorum.

Εἰλωτίς.ίδος.ἡ.ſerua.

Εἷμα.ατος.τὸ.ueſtis,amiculum.

Εἰμάδες.αἱ.caſæ,tuguria.

Εἶμαι.ſedeo,indutus ſum.

Εἵμαρμαι. à μείρομαι. fatatus ſum, Atticè pro μέμαρμαι.

Εἱμαρμένη.ης.ἡ fatum.Cic.de Diuin. li.1. Fatum appello,quod Greci εἱμαρμένην, id eſt ordinē, ſeriemq; cauſarū, cum cauſa cauſæ nexa rem ex ſe gignat.Cæl.lib.6.cap.2.

Εἵμαρταί μοι.mihi fato datum eſt,decretum.

Εἵμαρτο.fatatum erat.

Εἱμείρομαι.cupio.

Εἰμὲν,pro ἐσμὲν.ſumus,Arato.

Εἱμένος.ὁ.indutus,inuolutus.ἀπὸ τοῦ ἕω εἷμαι.

Εἰμί.μ.ἔσομαι ſum. Vnde infinitiuus εἶναι, eſſe, quod aliquando licere ſignificat: quemadmodum Cicero, Quem enim deprecari eſſet.Aliquando eſt filium eſſe.Iſęus,φασί μὲν οὖν εἶναι θρασυμάχου νικοστράτου, Aiunt patrē habuiſſe Thraſymachum.εἶναι ἑαυτοῦ,eſt ſui iuris eſſe,id eſt αὐτεξούσιον εἶναι.εἶναι ἔξω αὐτοῦ, mēte alienatum eſſe: Bud.Com.Εἶναι apud Ammonium diſtinguitur à γίγνεσθαι. πέλομαι, πέλω, τυγχανω, υπάρχω, γίνομαι, κυρω ~~ε z~~ Εἰμὶ τελέθω

Εἶμι.eo. εἰς καὶ εἶδα, is & ibis. παρὰ τὸ εἴω, τὸ πορεύομαι.
Εἱμαρ᾽μένος.fatatus, πεπρωμένος.
Εἰν.pro ἐν poeticè.
Εἰνάετες.nouem annis,aduerbialiter.
Εἶναι .ſpiritu denſo,emittere,ſaturari.
Εἰνάλιος.pro ἐνάλιος.ου.ὁ.marinus.
Εἰνάνυχος.aduerbium,per nouem noctes.
Εἰνάπηχυς.ος.nouem cubitorum altitudinem habens,apud Lycoph.
Εἰνάτηρ.ερος.ἡ.fratria,id eſt uxor fratris.Neq; enim glos eſt,cum apud Hom. γάλως & εἰνάτηρ pro diuerſis inueniãtur. Dionyſius uocat εἰνάτερας, quæ aliter ſynnymphi dicuntur,hoc eſt conſponſæ duobus, uel pluribus nuptæ fratribus. ſicut ælij dicuntur, uel etiam ælij, quibus duæ nupſerint ſorores.Cæl.lib.15.cap.24.
Εἴνατος.ου.ὁ.pro ἔνατος.nonus.
Εἵνεκα.ἕνεκα.
Εἰνεσία.literæ.
Εἰνί.ἐν.
Εἰνόδιος.ου.ὁ.in uia poſitus, uel in uia habitans.
Εἰνός.ου.ὁ.Ionicè,δεινός.
Εἰνοσίγαιος.ου.ὁ.Enoſigæus,mouens terram.Neptuni epitheton.
Εἰνοσίφυλλος.ου.ὁ.ἡ.altus,uentis afflatus, conſitus arboribus,frondoſus,Iliad.β.
Εἴνω.tego.
Εἴκασι.&
Εἴξασι. pro ἐοίκασι, ἐκ τοῦ εἴκω τὸ ὁμοιῶ, ſimiles ſunt.& eſt Atticum.Etym.
Εἶπα.αόρ.α.& εἶπον.αόρ.β.ab ἔπω inuſitato,dixi
Εἰπέ.dic,ueni.Nulla uerba in imperatiuo acuuntur præter εἰπέ, ἐλθέ, εὑρέ & λαβέ Atticè. ſed εἶπε penanflexum, tertia perſona eſt ab utrolibet aoriſto indicatiui.
Εἰπεῖν.dicere,narrare,cõmemorare.
Εἴπερ.certè,εἰ πέρ,ἐάν,ὡς.
Εἰπέσκω.dico,ſequor.
Εἴπησθα Aeolicè,pro εἴπῃς.dixeris.
Εἱπόμην.ſequebar.
Εἶπος. laqueus, παρὰ βάρος. ab ἴπτω. lædo. Cæl. lib.8.cap.8.
Εἴπως.ſi quo modo.
Εἴρ.ος.ὁ.Ir fluuij nomen.
Εἶρ.procella,fulgor.
Εἰρά.ᾶς.ἡ ecclefia,concio.
Εἰραφιώτης.ὁ.Dionyſius. παρὰ τὸ ἐῤῥάφθαι ἐν τῷ μηρῷ διός.
Εἰργάθω.prohibeo,facio,diſtraho,intercedo.
Εἰργασμένη γῆ.terra culta.
Εἰργμένοι.οἱ uincti & ergaſtularij ſerui, ergaſtula.
Εἰργμός.ου.ὁ.uinculum,carcer, prohibitio,adulteri deprehenſi,detentio,quæ lege llcita erat,niſi uades ipſe daret.Bud.Com.
Εἴργνυμι.μ.εἴρξω.π.εἷρχα.idem quod εἴργω.
Εἴργομαι faceſſo,abeo,ſummoueo. Εἴργεσθαι πυρὸς καὶ ὕδατος, de proſcriptis dicebant,id eſt aqua & igni interdici cuiquam. Εἴργεσθαι τῶν ἱερῶν, à ſacris faceſſere. Dicunt quoq; εἴργεσθαι τῆς ἀγορᾶς, καὶ τῶν ἱερῶν, & εἴργεσθαι ταφῆς,pro eodem.Bud. Com.
Εἵργω. denſo ſpiritu, cuſtodiæ trado, coërceo, claudo,detineo carcere,in carcerem conijcio. Item εἴργω ueto ſimpliciter, & prohibeo tranſitum, Sciendum quando ſignificat claudere in carcerem aſpiratur, aliàs tenuatur. Vnde compoſita καθείργνυμι & κατείργνυμι, Bud. Commen.
Εἰρεβάδε.ad Erebum,ad inferos.
Εἰρεθύρη.cardo ianuæ, ὀρσοθύρα, στροφεύς.
Εἴρεον. ου. τό. & εἴρερον. ſeruitus, captiuitas. Heſych.
Εἰρετος.ου.ἡ.remigatio,remigium. Idem ſignificare & εἴρερον quidam ponunt.
Εἰρεσία.ας.ἡ.remigium.
Εἰρεσιώνη. ης. ἡ. ramus oleaginus lana obuolutus,arborũ fructibus circumpendentibus, qui ante ianuas ædium per puerum poni erat ſolitus in honorem Apollinis.De hoc Suid.& Ariſtoph.interpres in Plut. & Equitib. Item Plutarch.in Theſeo,Huc arbitror pertinere,quod de Locrenſium legatis Liu.tradit,qui in uelamentis ſupplicum ramos oleæ, more Græcorum,porrigẽtes,cum flebili uociferatione humi procubuerunt.
Εἴρην. ενος. ὁ. nomen ætatis, puer qui iam fari poteſt. παρὰ τὸ εἴρειν τὸ λέγειν.
Εἶρις.ἡ.iris,arcus cœleſtis.
Εἴρηκα.dixi. α ρεω
Εἰρηναῖος.ου ὁ paci deditus.
Εἰρηναίως.pacificè,placidè.
Εἰρηνεύω.μ. εύσω.π.ευκα pacem habeo,in pace cuſtodio.Neutr.accuſ.
Εἰρήνη.ης.ἡ.pax,quies.
Εἰρηνικός.ου.ὁ pacificus.
Εἰρηνοδίκαι.οἱ.feciales uertuntur à Dionyſio. ἐκεχειροφόροι.
Εἰρηνοποιός.ου.ὁ pacificus,pacis conciliator, εἰρηνοποιὸς πρεσβεία,pacifica legatio.
Εἰρηνοποιῶ.pacifico.
Εἴριον.ου.τὸ.lana.
Εἱρκτή.ῆς.ἡ.carcer,cuſtodia.
Εἱρμός.ου.ὁ.ſeries. παρὰ τὸ εἴρω, τὸ συμπλέκω. connexus, Plutarchus. εἱμαρμένην φασὶν εἱρμὸν αἰτιῶν τινὲς ἢ τάξιν καὶ ἐπισύνδεσιν ἀπαράβατον. Vocant & Grammatici figuram heirmon, prolixam ſermonis ſeriem: & ſi uulgo per ypſilon

per ypſilon perperam ſcribatur.
Εἰροκόμος.ου.ὁ. lanam tractans, uel ornans, aut cæſariē intorquens, ἡ εἴρεσσα κόμας. Euſt. Iliad. γ.
Εἴρομαι.μ.εἰρήσομαι. interrogo. Lucian, καί τινας φιλοσόφους λόγους εἰρῆσθαι, Et philoſophicas quaſdam quæſtiones habitas. Depon. accuſ.
Εἰρόμενος.ου. pendens.
Εἰροπόκος.ου.ὁ.ἡ. habens uellera innexa, laniger.
Εἰροπόνος.ου.ὁ. lanam tractans.
Εἰρόπους. ouis epitheton, lanigera.
Εἶρος.εος.τὸ. lana.
Εἰρύατο, pro εἴρυντο. cuſtodierunt.
Εἰρύομαι. cuſtodio.
Εἰρύσθαι. ſaluare, cuſtodire. Item pertrahere, μεθελκύσαι, ab ἐρύω. Euſt. in Odyſſ.
Εἰρχθέντων.οἱ. idem quod εἰργμένοι.
Εἴρω. tenui ſpiritu.μ.ἐρῶ.π.εἴρηκα. dico, nuncio. Euſtath. unde & ἶρις & ἶρος, εἴρω denſo ſpiritu, necto, implico, unde deducitur εἶρος.
Εἴρων.ονος.ὁ. cauillator, non uera dicens, diſſimulator. ὁ δυνάμενος μὲν ποιῆσαι τι, λέγων δὲ μὴ δύνασθαι. Huius contrarium eſt ἀλαζών, apud Xenoph. hoc eſt ſimilator ὁ προσποιούμενος εἶναι ὅπερ οὐκ ἐστιν.
Εἰρωνεία.ἡ. diſſimulatio, ironia, irriſio, illuſio, ſimulatio. figura eſt (inquit Rhom. Aquila, cum aliud uerbis ſignificamus, aliud re ſentimus. Ironiæ partes uide apud Iul. Rufinianū à principio libri eius de figuris. Ironia eſt (inqt idē) figura ſententiæ, laudis, & orationis, & magnificandi, non ſine deriſu in contrariū tendens.
Εἰρωνεύομαι.μ.εύσομαι.π.ευμαι. diſſimulo, cauillatoriè decipio.
Εἰρωνικὸς.ου. diſſimulator.
Εἰρωτώμενοι.οἱ. interrogati apud Herod.
Εἰρωτῶντες. interrogantes apud eundem.
Εἰς. in, ob. Bud. Com. accentum non recipit, & iungitur accuſatiuo.
Εἰσαεί. ſemper, ἀεί. Sed ἀεὶ tribus temporibus indifferenter iungitur, εἰσαεὶ uero futuro ſolum.
Εἰς ἅπαξ.τὰ.εἰσάπαξ.
Εἰσαῦθις. in poſterū, poſthac, iterū, ſtatim, aliàs.
Εἰς αὔριον. in craſtinum.
Εἰς βάθος. profunde.
Εἰς δέον. tempore neceſſario.
Εἰς δύναμιν. &
Εἰς δυνατόν. pro uiribus.
Εἰς ἐμέ. uſq; in ætatem meam.
Εἰς ἔπειτα. deinde.
Εἰς ὕστερον. in poſterum.
Εἰς ἔτι. adhuc.
Εἰς ἕω. mane, ſub auroram. Iſæus dixit pro in craſtinum.
Εἰς καιρόν. opportunè.
Εἰς καλόν. commode, ubi opus uidebitur, opportuno tempore.
Εἰς κοινόν. communiter.
Εἰς μακράν. procul.
Εἰς μέγα. ualde, excellenter, πάνυ, μεγάλως.
Εἰς νέωτα. deinceps, in futurum, in ſequentem annum, ſiue nouo ineunte anno.
Εἰς ὅσον. quandiu.
Εἰσότε. uſque quò, donec.
Εἰς πέμπτην. die quinto.
Εἰς τὰ νῦν. in præſentiarum.
Εἰς τὰ οἴκαδε, οἴκαδε.
Εἰς τὰ πρῶτα. in primis.
Εἰς ταῦτα. ad hæc.
Εἰς τάχος. breui, celeriter, raptim.
Εἰς τέλος. omnino, penitus, prorſus.
Εἰς τετάρτην. die quarto.
Εἰς τὸ ἔσχατον. ad ſummum diſcrimen.
Εἰς τὸ ἔπειτα. in poſterum.
Εἰς τὸ πρόσθεν. idem.
Εἰς τοὔμπαλιν. in contrarium.
Εἰς τὸ οἰκεῖον μέρος. pro uirili.
Εἰς τὸ φανερόν. aperte, in lucem.
Εἰς τόδε χρόνου. in hanc diem.
Εἰς τοὐμφανές. in propatulum.
Εἰς τοὐνδεχόμενον. pro uiribus.
Εἰς τοὔπισθεν. retro.
Εἰς τρίτην. in perendinum diem, Syneſ. εἰς τρίτην ἥκειν ἐπήγγειλε.
Εἰς ὦπα. ex aduerſo, in faciem.
Εἰς ὥρας. ad maturitatem.
Εἷς.ἑνός.ὁ. unus. circunflectitur.
Εἷς ἕκαστος. unuſquiſq;.
Εἰς. es, ὑπάρχεις.
Εἰσαγγελεύς.έως.ὁ. delator, accuſator in ſenatu.
Εἰσαγγελία.ας.ἡ. annunciatio, nuncius, accuſatiō publica, crimen læſæ maieſtatis, uindicta. ἡ ἐπὶ ἀγράφοις ἐγκλήμασιν εἰσαγωγὴ δίκης, οἷον γράφομαι νικίαν προσωδίας.
Εἰσαγγελίαν. dicunt de rebus perperam factis, γραφὴν de legibus perperam latis. Cæl. libro 5. cap. 3. & Bud. Com.
Εἰσαγγέλλω.μ.ελῶ.π.ελκα. uoco ad iudicium, accuſo aliquem reipublicę cauſa, delator ſum, defero aliquem. Bud. Com.
Εἰσαγωγεύς.έως.ὁ. introducens.
Εἰσαγόμενοι. initiati, aſſimilati.
Εἰσάγομαι. &
Εἰσάγω.μ.ξω.π.χα. introduco, inſtituo, induco. Aliquādo defero. Refertur autem tam ad actorem, quàm ad iudicem. Et ὁ εἰσάγων dicebatur is, cuius de ea re notio erat. Εἰσάγειν τὰς δίκας, iudicia conſtituere, litem intendere. Εἰσάγειν εἰς τοὺς φράτορας, eſt profiteri liberos.

Εἰσάγειν εἰς τοὺς συγγενεῖς, hoc eſt gentiles. Εἰσάγειν πάλιν τὴν δίκην, eſt actionem reſtituere Εἰσάγω φθόνου δίκην, accuſo inuidiæ. Bud. Cõ.

Εἰσαγωγεύς. έως. ὁ. qui actionem rei dare poteſt, & lege agere iubere, introductor. Bud. ibidem.

Εἰσαγωγέω. induco, uiam doceo.

Εἰσαγωγή. ῆς. ἡ. introductio, principium, ut cum res à primis initijs & rudimentis traditur. Latini elementa dicũt. Dicitur & magiſtratus Athenis, qui audiebat accuſantes.

Εἰσαγωγικόν. τό. commentarium.

Εἰς ἄμιλλαν uocabatur ludi genus, in quo ducebant circulum talum iacientes ac coniectantes an miſſus in circulo hæreret an extra prolaberetur ſonat Latine, in certamen uel cõtentionẽ.

Εἰσαγωγικός. οῦ. ὁ. introductorius.

Εἰσαγώγιμος δίκη. dicitur, contra cuius exordium præſcriptio iure obijci nõ poteſt. Bud. Comment.

Εἰσακούω. μ. ούσω. π. ουκα. exaudio. Gen.

Εἰσάλλομαι. μ. οῦμαι. inſilio. Depon.

Εἰσαναγκάζειν, pro βιάζεσθαι.

Εἰσανιών. όντος. ὁ. aſcendens.

Εἰσάπαξ. ſimpliciter, omnino, ſemel.

Εἴσατο. aſſimilatus eſt, ὁμοιώθη, ab εἴδω. Item uiſus eſt, ἔδοξεν. perrexit, profectus eſt, ab εἴω, in Epigram. capitur pro dedicauit, poſuit. Τοῦτό σοι ἄρτεμι δακλειώνυμος εἴσατ' ἄγαλμα.

Εἰσάττειν, εἰσελθεῖν, ingredi, inſilire.

Εἰσάφασμα. laceratio.

Εἰσαφικνέομαι. μ. ίξομαι. π. ιγμαι accedo.

Εἰσαχθῆναι. accuſari, citari.

Εἰσβαίνω. ingredior.

Εἰσβάλλω. μ. αλῶ. π. κα. inuado, ingredior, aggredior.

Εἰσβατόν. τό quod adiri poteſt.

Εἰσβιάζομαι. ui irrumpo.

Εἰσβιάζω. μ. άσω. π. ακα. aggredior, irruo.

Εἰσβολή. ῆς. ἡ. impetus, aggreſſus, locus ad inuadendum opportunus, Herodot. Item apotheca, commeatus. Bud. Com. Vide καταβολή, apud Ammonium. Iter quod in regionem aliquam ducit, apud Strab.

Εἰσδέχομαι. μ. ξομαι. π. γμαι. admitto. Accuſ.

Εἴσδυσις. introitus.

Εἰσδύω. &

Εἰσδύομαι. &

Εἰσδύω. μ. ύσω. π. υκα. ingredior, Neut. abſol.

Εἷσε. locauit, ſtatuit. ut εἷσεν ἐπὶ θρόνον, ἐκάθισεν, ἔκτισεν ἀπὸ τοῦ ἕω.

Εἰσεγείρω. cogo.

Εἴσειμι. intro, adſum. Εἴσεισι ingreditur, ſubit.

Εἰσελαύνω. duco, inſequor, inequito.

Εἰσελθεῖν δίκην. reum agi. Et εἰσελθεῖν τὴν γραφήν, ad iudicium uenire. Bud. Com.

Εἰσεμπορεύεσθαι. mercaturæ gratia hoſtes accedere.

Εἰσενεγκεῖν. inducere.

Εἰσεπόδιζον, ἀντὶ τοῦ εἰσιβαίνοντους πόδας τοῦ χωρίου. Harpocrat.

Εἰσέρχομαι. μ. εἰσελεύσομαι. ἀόρ. β. εἰσῆλθον. ingredior. Depon. abſol.

Εἰσέτι. adhuc,

Εἰσέφηκε. admiſit.

Εἰσδέχομαι. recipio, intromitto.

Εἰσέχειν. pro εἰσέρχεσθαι. ingredi.

Εἰσήγγελεν, ab εἰσαγγέλλω. detulit, calũniatus eſt.

Εἰσήγησις. εως. ἡ. doctrina, adhortatio.

Εἰσηγητήριον. magiſtratus, uel ſacerdotij exordiũ

Εἰσηγητής. διδάσκαλος. ſuaſor & author, qui aliquid noui introducit, deſignator. Bud. Com.

Εἰσηγορία. ας. ἡ. accuſatio.

Εἰσηγοῦμαι. conſulo, hortor, moneo, doceo, author ſum & ſuaſor alicuius rei nouæ, eamq; introduco.

Εἰσῄει. in memoriam ueniebat.

Εἰσηλεῖν. inferre, inducere.

Εἰσηλύσιον. τό. uectigal pro introitu.

Εἶθα. i, uel eas, uel ibis, es.

Εἰσθορέω. inſilio.

Εἰσί δ' οἵ. ſunt qui, id eſt aliqui.

Εἶσι. it, uenit, πορεύεται, ἔρχεται.

Εἰσίασιν. ingrediuntur.

Εἰσιέναι. inire, ut εἰσιέναι εἰς τὰς ἀρχάς, inire magiſtratum. Eſt etiam ſubuenire, hoc eſt, εἰς νοῦν ἔρχεσθαι. Plutarch ὁ λογισμὸς αὐτὸν εἰσῄει τῆς ἀπορίας. Subijt reputatio. quod etiã ὑπεισιέναι dicitur. Εἰσιέναι εἰς τὸν ἄνθρωπον, conuenire eum domi. Εἰσιέναι τὴν γραφήν, eſt poſtulari & cauſam dicere, quod eitam dicitur εἰσιέναι τὸν ἀγῶνα, καὶ τὴν γραφήν. Bud. Com.

Εἴσιθι, pro εἴσελθε. ingredere.

Εἰσίθμη. ης. ἡ. introitus.

Εἰσίμην. uicus.

Εἰσιτήρια. Calendæ Ianuarij, uel primus anni dies, quo totus magiſtratus apparebat. Item εἰσιτήριος λόγος, oratio in principis alicuius ingreſſu.

Εἰσκαλέω. intrò uoco, inuito.

Εἰσκινησιουργωμένος. arrogans, mollis. Amoribus fœminæ cuiuſdam, cui nomen κινησούργη.

Εἰσκηρύττεσθαι. nominari, aut uocari à præcone.

Εἰσκομίζω. importo. Bud. Com.

Εἰσκρίνομαι. ingredior, inſinuo. Philo. περὶ κόσμου de animalibus in aëre agẽtibus, ὧν τὰς μὲν εἰσκρίνεσθαι λόγος ἔχει σώμασι θνητοῖς. Bud. Cõ.

Εἰσκρίνω τό. εἰσοικίζω. intromitto, ingredi facio. Bud. ibidem.

Εἰσκρίσις.

Εἰσκρίσεις. αἱ. inſinuationes.
Εἰσκυκλεῖν. aduoluere, intrudere, impellere. Vnde & pro inferre ponitur, Ariſtoph. Veſp. Bud. Commen.
Εἴσκω. aſſimilo, comparo. triſſyllabum poëticū.
Εἰσκωμάζω. ἀσελγῶς εἰσέρχομαι, ἢ κακῶς εἰσέρχομαι. Athen. lib. 6. Bud. Com.
Εἰσοδιάζω. redigo, is. εἰσοδιασμός. redactio.
Εἰσόδιον. τὸ. xenium aduentitiū, quod dabatur ingredienti quanq; urbem magiſtratui, ut hodie principibus, Latini honorarium appellant.
Εἰσόδιος. aduentitius, acceſſorius, dicitur & ἐπείσοδιος.
Εἴσοδος. ἡ. introitus & προπύλαιον templi, ueſtibulum, aditus, expeditio.
Εἰσοικίζομαι. tributum fero, uendico.
Εἰσόκεν. donec.
Εἴσοπτρον. τὸ. ſpeculum.
Εἰσορῶ. inſpicio.
Εἶσος. & dialyſi ἴσος. ὁ. congruus, æqualis, ἢ ἴσος πᾶσι μεριζόμενος. Vnde & εἴσαι φρένες, ἐγκρατεῖς, ἀγαθαὶ, ἰσοτύχαι, animus moderatus, conſtās, neq; ſtupidè abiectus, neq; efferus.
Εἰσότε. uſquequò, donec.
Εἰσπαίω. ingredior, inſilio.
Εἰσπέμπω. acceſſo.
Εἰσπέμομαι. inuoluo.
Εἰσπηδάω. inſilio.
Εἰσπίπτω. irruo, irrumpo intro, cum feſtinatione ingredior.
Εἰσπλέω. μ. εύσω. π. εῦκα. ἀπὸ τοῦ πλέω, adnauigo, mare intro, à littore ſoluo. Depon.
Εἴσπλοος. ὁ. adnauigatio, aditus, locus per quem introeūnt naues in portum.
Εἰσπνεῖν. amare, quòd inſpiretur amor.
Εἰσπνήλης. ὁ. ἀπὸ τοῦ εἰσπνεῖν, id eſt ἐρᾶν. ὁ ἐρώμενος, ὁ ὑπὸ τοῦ ἔρωτος εἰσπνεόμενος, amator apud Lacedæmonios, ſicut apud Theſſalos ἀΐτης amaſius, Theocrit. Idyl. 12.
Εἰσπνοή. inſpiratio.
Εἰσποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. adopto, do in adoptionem, coarcto, proprium aſſero, unde εἰσποιητὸς υἱὸς, dicimus filio adoptato.
Εἰσποιητός. ὁ. aſcititius, adoptitius, nothus.
Εἰσπομπή. ἡ impetus, inſultus.
Εἰσπράκτωρ. ορος. ὁ. exactor.
Εἴσπραξις. ιος. ἡ. exactio.
Εἰσπράττω. μ. άσω. π. αχα. exigo. εἰσπράττειν τινὰ ὑπερήμερον, de eo dicitur qui acerbè, hoc eſt πικρῶς εἰσπράττει. Εἰσπράττω & εἰσπράττομαι τὴν ἐγγύην. apud Demoſthen. pro exigo ſponſionem. Εἰσπράττομαί σε τὰ χρήματα, exigo pecuniam à te. Bud. Com.
Εἰσρεῖν. influere, interlabi.
Εἴσρευς. irruptio, influxio, & τὴν εἴσρουν ποιεῖσθαι. Ariſtot. de Mundo, de Oceano loquens, pro irrumpere, uel illiſo fluxu erumpere.
Εἰστρυπᾶν. irrumpere, & clam ui ſe ingerere.
Εἰσφέρομαι. in medium affero, introduco, intrò admitto. Et pro προσφέρεσθαι. cibum ſumere, uel haurire quippiam, Ariſtot. lib. 4. de Gener. animal. Bud. Com.
Εἰσφέρω. tributum pendo, quod Plin. in Panegyr. Græcorum more, inferre tributum dixit. Plutarch. ὥστε μηκέτι τὸν δῆμον εἰσενεγκεῖν. Ita ut populus tributū pendere deſierit. Dicitur & de priuata benignitate, & de annuis aut menſtruis priuatis hominibus collatis. Eſt etiam cibum ſumo, ſicut ſuum paſſiuum. Ariſtot. lib. 4. de Partibus animalium, ἀδυνατεῖ δὲ πέσσειν ἡ θερμότης, διὰ τὸ πλῆθος καὶ ὑπερβολὴν τῆς εἰσφερομένης τροφῆς. Hic enim ſignificat cibum ſumptum. Item effero, induco, ad populum fero, in medium adduco. εἰσφέρειν τὴν γνώμην ἐν τῇ βουλῇ. eſt in medium afferre ſententiam, palàm cenſere aliquid faciendum, & authorem eſſe alicuius ſententiæ. Nam γνώμην ἀποφαίνεσθαι. eſt ſententiā dicere quoquo modo. εἰσφέρειν τὸν νόμον, eſt legem ferre & rogare, ad populum ferre, cum populo agere. Bud. ibidem.
Εἰσφθείρομαι. cum certa pernicie irrepo, me inſinuo, & introduco.
Εἰσφορά. ᾶς. ἡ. tributū, collatio, coēmptio, cēſus. Vide ἀποφορὰ apud Ammonium.
Εἰσφρῆσθαι. recipere, admittere.
Εἰσφρῶμαι. &
Εἰσφρῶ. admitto in urbem uel domum. Item deuoro. Bud. Com.
Εἰσχέω μ. εύσω. π. εῦκα. infundo. Actiu. accuſ.
Εἴσω. intro, pro ἔσω. non tamen ſemper motum ad locum, ut dicunt, ſed nonnunquam etiam quietem in loco denotat. Demoſt. περὶ στεφάν. οὐδεὶς ἂν ὅτε τῶν ἔξω πυλῶν ἑλληνικῶν, ὅτε τῶν εἴσω. & Ariſtides Panathen. πᾶσα δὲ εἴσω καὶ δὲ ῥοῦν τε καὶ ἔξω γαδείρων θάλασσα. Item eodē pacto, hoc eſt ἐπισάσεως uſus eſt Libanius in Epiſt. teſte Tho. Mag.
Εἰσωθέω. μ. ήσω. π. ηκα. intrudo.
Εἰσωποί. ad aſpectum contrarij, qui intus uidentur, ἀντιπρόσωποι: ut εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν, hoc eſt, Ante conſpectū ſuum naues habebant.
Εἶτα. poſtea, adhuc, deinde, deinceps, ſub hęc, at, interim. Item tandem, nota indignationis. Aliquando pro Itá ne.
Εἴτε. ſiue.
Εἶτε. cum circunflexo. eſte, ſitis.
Εἴτω. erat, ſinatur.

Εἴω,& εἴω. μ. εἴσω. π. εἶκα. μέσ. π. εἶα. ὑπερσυντ. ἤειν. uado.

Εἴχοσαν. habuerunt, pro εἶχον interpoſitione σα in tertijs perſonis pluralium. Epigram. lib. 7. ut ἤλθοσαν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου pro ἦλθον. Pſal. 208.

Εἴωθα. conſueui.

Εἴως,& εἵωσκε. uſquequò.

EK. ex, præpoſitio eadem quæ ἐξ, ſed illa utimur conſonante ſequente, hac uocali. & utraq; genitiuo iungitur. Bud. Com.

Ἐκ γειτόνων. è proximo, in proximo.

Ἐκ δὲ δὴ τούτου. deinde.

Ἐκ δεξιῶν. à dextris.

Ἐκ δευτέρου. iterum, ſecundario.

Ἐκ καιροῦ. ex tempore.

Ἐκ νέας, καὶ ἐκ μειρακίου, καὶ ἐκ παιδός, καὶ ἐκ νέου. à prima uel ab ineunte adoleſcentia, à puero, ab initio iuuentutis, diciturq; longè elegantius ἐκ νέας ſolum quàm ἐκ νέας ἡλικίας.

Ἐκ νηπίου. à puero, à paruulo.

Ἐκ παίδων. à pueritia, à teneris annis.

Ἐκ πάλαι. &

Ἐκ παλαιοῦ. diu, olim, iam olim, Syneſ. Ἐκ παῖξοι ἐκ παλαιοῦ γεγονότων. Dicimus etiam ἐκ παλαιοτάτου. ſubauditur autem χρόνου. Bud. Com.

Ἐκ παντὸς τρόπου. omnino, omni ratione, omni pacto, omni opere. Bud. Com.

Ἐκ παραγγέλματος. ex propoſito.

Ἐκ παρακλήσεως. ex compoſito.

Ἐκ παραλλήλου, κατ᾽ ἀναδίπλωσιν, per alternitatē, uel (ut Cel. ait) ex geminatione; quoniā cū duo uerba idem ſignificantia iunguntur, ἐκ παραλλήλου poſita dicūtur, quaſi ſenſu geminato, ut apud Homer. βάσκ᾽ ἴθι.

Ἐκ παραλόγου. ex inſperato.

Ἐκ παρέργου. ex diuerticulo, extra propoſitum.

Ἐκ περιουσίας. ex copia, ex abūdantia. Bud. Com.

Ἐκ περιωπῆς ὁρᾶν. limis oculis uidere.

Ἐκ πλαγίου. à latere, à tranſuerſo.

Ἐκ πολλοῦ ἤδη. iam pridem.

Ἐκ πολλοῦ πλείονος, τὸ ἐκ πολλοῦ χρόνου.

Ἐκ προαιρέσεως. conſulto. ἐκ προμηθείας.

Ἐκ προνοίας. dedita opera, προκείτως.

Ἐκ πρώτης ἡλικίας, à iuuentute, ab adoleſcentia. Dicitur etiam ἐκ παίδων, & ἐκ νηπίου.

Ἐκ ῥίζης. ab radice, ab initio.

Ἐκ τοῦ. quòd, propterea quod.

Ἐκ τοῦ παρατυχόντος λέγειν. ex tempore dicere.

Ἐκ τοῦ παραχρῆμα. ex tempore.

Ἐκ τοῦ προφανοῦς. ex profeſſo.

Ἐκ τοῦ τεθαῤῥηκότος. confidenter.

Ἐκ τοῦ ἀφανοῦς. ex improuiſo.

Ἐκ τοῦ πρόσθεν. de proximo.

Ἐκ τοῦ φανεροῦ. apertò.

Ἐκ τοῦ ἀπαντικρύ. è regione.

Ἐκ τούτου. deinceps, poſtea, deinde, ex hoc tēpore.

Ἐκ τύχης. forte fortuna.

Ἔκχειρος βοηθεῖν. totis uiribus, omni tempore.

Ἑκά. de longe.

Ἑκάβη. ἡ. Priami uxor. uide Etym. Aeoles ἐκάβαν dicunt η in α mutantes, teſte Corint.

Ἑκάεργος. ου. ὁ. ἡ. longè mittens, & à longè operās, procul arcēs. παρὰ τὸ ἑκάθεν εἴργειν. τὸ κωλύειν. ἢ παρὰ τὸ ἑκάθεν ἐργάζεσθαι, τουτέστι μάχεσθαι. epitheton Apollinis. Etym.

Ἑκάθεν. de longè, eminus, πόῤῥωθεν.

Ἑκάλη. ἡ. nomen Heroidis. Etym.

Ἑκαμήδη. ἡ. Neſtoris pellex.

Ἑκάς. de lōgè, procul, à παρὰ τὸ εἴκω τὸ ὑποχωρῶ. (Etym.

Ἑκαστάτω. longiſſimè.

Ἑκασταχόσε. quocunq;, quoquo uerſum.

Ἑκασταχόθεν. undiq;.

Ἑκασταχοῦ. ubilibet.

Ἑκασταχῆ. procul, ubiuis.

Ἑκάστη. maximè, quotidie.

Ἕκαστος. ſiue ἕκαστοι unuſquiſq;, quilibet. πᾶς ἕκαστος αὐτὸς ἕκαστος, ſinguli. Herodiani illud lib 4. nouum eſt, οἱ μὲν ἕκαστος εἰς τὰς σκηνὰς ἐπανῄεσαν, ad ſua quiſq; tabernacula dilapſus eſt, Sic & πᾶς τις pro unoquoq;. οἱ καθ᾽ ἕκαστον ſinguli. Et neutro genere τὸ καθ᾽ ἕκαστον, & τὰ καθ᾽ ἕκαστον, & τὰ παρὰ καθ᾽ ἕκαστα, ſingula. & ἐν ἑκάστοις, in unaquaque re, Ita & fœmin. gen. αἱ καθ᾽ ἑκάστην. Plutarch. τὰς καθ᾽ ἑκάστην ἀρετάς. Bud. Com. ἕκαστος. quoniā idem notat qđ πάντες, plurali iungitur numero, ut & τὰ συλληπτικά, λαός, πλῆθος, χορός, & id genus alia. Eu. (Iliad. ξ.

Ἑκάστοτε. quotidie.

Ἑκάστοτε. frequenter, ubilibet, paſſim, undiq;.

Ἑκαστω. longiſſimè. ποῤῥωτάτω.

Ἑκατεῖον. ου. τὸ. terriculum, terror ex laruis. Cæl, lib. 6. cap. 38.

Ἑκάτειον. τὸ. Hecatæ ſtatua, & ἑκάταιον pro (eodem.

Ἑκατεράκις. utraq; uice, bis.

Ἑκάτερθεν, pro ἑκατέρωθεν. utrinq;, ex utraq; parte. Cum genitiuo apud Herod.

Ἑκατερίδες. αἱ. genus ſaltationis, in qua manus alternatim mouere aſſueſcebant.

Ἑκάτερος. ου. ὁ. uterq;, alteruter. Vide ἀμφότεροι apud Ammonium.

Ἑκατέρωθεν. utrinque.

Ἑκατέρω. longius.

Ἑκατέρως. utrobiq;.

Ἑκάτη. ης. ἡ. Hecatæ. Cæl. lib. 10, cap. 6.

Ἑκάτη. ſtipes in carcere cui alligati malefici flagris proſcindebantur.

Ἑκατηβελέτης. ὁ. longe iaciens, iaculans procul, promptus

promptus iaculator, peritus iaculandi. παρὰ τὸ ἑκὰς καὶ τὸ βέλος, καὶ πλεονασμῷ τῆς συλλαβῆς. Etym.

Ἑκατηβολέτης. ου. ὁ. &

Ἑκατηβόλος. à longe iaculans. Epithe. Apollinis.

Ἑκατήσια. ſacrificia Hecates.

Ἑκατῆ τῇ βολῇ. à longè.

Ἑκατόγχειρ. ειρος. ὁ. &

Ἑκατόγχειρος. ου. ὁ. cẽtimanus. Aegæonis uel Briarei epitheton. (olim.

Ἑκατόμβαια. τὰ. feſta & certamina apud Græcos

Ἑκατόμβαιος. ου. ὁ. ualens centum boues. Erat autẽ βοῦς monetæ genus apud Athenienſeis ab eius pecudis nota, ualebat duas & ſeptuaginta ſiliquas. Inde apud Home. hecatombœa, & ennea bœa arma. Bud. de Aſſe.

Ἑκατομβαιών. ῶνος. ὁ. Aprilis, Attica lingua, propter Apollinis ſacrificia. prius. κρονιών, propter Saturni ſacra dictus. Ety. Cæl. lib. 10. cap. 6. Iunius eſt menſis, utpote in quo τροπὴ θερινὴ, id eſt, ſolſtitium æſtiuum eſſe tradatur.

Ἑκατόμβη. ης. ἡ. hecatombe, ſacrificium ſolenne centũ boum. ἡ πολυτελὴς ἢ τελεία θυσία. Ety.

Ἑκατόμβοιον. ου. τὸ. monetæ genus.

Ἑκατόμβοιος. ὁ. centum boum precio dignus, aut centum aureorum numum. Etym.

Ἑκατόμπεδον. ου. τὸ. templũ Athenis, quoquo uerſus centum pedes patens, quod & à nonnullis παρθενὼν uocatur. Etym. Eſt & nomẽ regionis. Cæl. lib. 10. cap. 6.

Ἑκατομπλασίων. ονος. ὁ. centuplus, cẽtuplicatus.

Ἑκατόμπολις. ιος. ἡ. habens centum ciuitates. Cretæ inſulæ epitheton.

Ἑκατόμπους. οδος. ὁ. ἡ. centipes.

Ἑκατόμπυλος. ου. ὁ. ἡ. habens centum portas.

Ἑκατόν. centũ. παρὰ τὸ ἔχω τὸ ἐπέχω. ſumitur etiã infinite pro magno & multo. Etym.

Ἑκατόνζυγος. ου. ὁ. ἡ. centiremis, centũ trãſtrorum.

Ἑκατόνστομον. multum, magnum, auguſtum.

Ἑκατονταέτης. centum annorum.

Ἑκατοντάκις. centies.

Ἑκατοντάοργυιος. ου. ὁ. ἡ. centum cubitorum.

Ἑκατονταρχία. ἡ. imperium in uiros 124. continet duas pentecõtarchias. In Appendice lexici de uocabulis militaribus.

Ἑκατόνταρχος. ου. ὁ. centurio, tribunus. ταξίαρχος. olim dictus, qui præeſt uiris 124. Vide in Appendice de uocabulis militaribus.

Ἑκατοντάρχους. centuplus. Bud. Com.

Ἑκατος. ου. ὁ. Apollo, ξενικός, ὁ μακρόθεν βάλλων.

Ἑκατοστή. centeſima uſura. Bud. de Aſſe.

Ἑκατοστός. ου. ὁ. centeſimus.

Ἑκατοστύαι. αἱ. centuriæ.

Ἑκατοστύς. ύος. ἡ. ordo centenus.

Ἐκβαβάζαι. commouere, excutere.

Ἐκβαίνω. μ. ήσομαι. ἀόρ. β. ἐξέβην. euenio, egredior, prætereo. dicitur enim ꝓprie de naui exire, ut ἔκβαινε ἀπόδος τὸ ναῦλον. Ariſtoph. huic contrarium eſt ἐμβαίνειν. nauim conſcendere.

Ἐκβακχεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. debacchor. perterrefacio, celebro feſtum indecorè.

Ἐκβάλλομαι. iacturam leuandæ nauis cauſa facio. In Actis. ἐκβαλλόμενοι σῖτον. Aliquãdo eſt egredior. Item irrideri.

Ἐκβάλλω. μ. αλῶ. π. βέβληκα. ꝓfero, eijcio, expello: & aliquando in exilium expello, Demoſth. Item rumpo, exeo, ut ἐκβάλλει ποταμὸς εἰς τὴν θάλασσαν, pro ἐμπίπτει. Item partum abigo, abortum pario, Theophraſt. 9, & Plut. Latinis quoq; eijcere idem dicitur. Vlpian. Si mulier pugno, uel equa ictu à te percuſſa eiecerit. Bud. Comment.

Ἐκβαρβαρῶσαι. barbarum reddere, & efficere. Iſocrat. & Athen. Vnde ἐκβαρβαροῦσθαι, paſſiue apud Strab. barbariores fieri.

Ἔκβασις. ιος. ἡ. prouentus, exitus, ecbaſis, digreſſio ab inſtituto ſermone.

Ἐκβεβαιόω. confirmo, fortifico.

Ἐκβεβοημένος. celebris, diuulgatus, famoſus.

Ἐκβιάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. uim facio. Accuſ.

Ἐκβιαζόμενοι. ui oppreſſi.

Ἐκβιασθείς. έντος. ὁ. ui coactus.

Ἐκβιβάζω. μ. άσω. π. ακα. duco, probo. Accuſ.

Ἐκβιβαστής. ου. ὁ. exactor, id eſt coactor, executor.

Ἐκβοᾶν. ululare. θρηνεῖν μετὰ κραυγῆς.

Ἐκβλαστήματα. τὰ. germina.

Ἔκβλητον. τὸ. reijculamẽtum maris, quod ἔκβρασμα quoq; dicitur, & βρέφος ἔκβλητον. infans expoſititius. Itẽ τὸ ἀπόβλητον, ut in illo, νέκυες κοπρίων ἐκβλητότεροι. reiectiores.

Ἐκβλίζω. exprimo, elido.

Ἐκβλύζω. effundo, emano.

Ἐκβολάς. άδος. abortus Item purgamentum argenti apud Strab.

Ἐκβολβίσαι. radicitus, & cum bulbo euellere.

Ἐκβολή. ῆς. ἡ. eiectio, præda. Dicuntur etiam ἐκβολαὶ τῶν ποταμῶν, oſtia fluminum. Item præter exitum fluminis etiam quemcunq; exitum ſignificat per loca anguſta & intercepta, ut Plut. in Demetr. ἅμα δὲ τὰς εἰς συρίαν ἀπετείχιζεν ἐκβολάς. Bud. Com. ἐκβολὴ λόγου orationis egreſſio. Cic. ad Atticum. & τὴν ἐκβολὴν τοῦ λόγου ἐποιησάμην inquit Thucyd.

Ἐκβόλια. τὰ. medicamenta quibus Medici utuntur abigendis infantibus in utero enectis, quæ & φθόρια dicuntur. Latine enectoria.

Ἐκβόλιμος. ου. ὁ. eiectus, eiectitius, abortiuus: ut ἐκβόλιμα ὠὰ, eiectitia oua, ut Gaza reddit apud

Ariſtotelem. Et Plin. Aegyptus ecbolimam habet uuam abortiuos facientem.

Ἐκβολίνου οἶνου. uocatur uinum, quod eo partus eijciantur.

Ἐκβόσκεσθαι. depaſci, διεσθίειν.

Ἐκβόω. ululatu uociferor.

Ἐκβράζω. μ. άσω. π. ακα. emitto, eijcio. Accuſ.

Ἐκβρασμα. τό. naufragium, reliquiæ nauis in littus reiectæ, hoc nomine Gal. Aëtius, & Paulus papulas corporis intelligunt, ab eiaculationis algæ in littus ſimilitudine ducta uoce.

Ἐκβρασμός. οῦ. ὁ. ebullitio, tumultus.

Ἐκβράσσω expello.

Ἔκβρωμα. τό. abortus.

Ἐκβολάς. άδος. ἡ. tumultus.

Ἐκγαμίζω. eloco nuptum.

Ἐκγελῶ. effuſe rideo.

Ἐκγιγαρτίζω. eximo uiuacea.

Ἐκγοητεύω. μ. εύσω. π. ευκα. circũuenio uerbis, præſtigijs illudo. Accuſ.

Ἔκγονον. ου. τό. fœtus, filius.

Ἔκγονος. ου. ὁ. ἡ. filius, filia, nepos & neptis. Vide Ammoniũ ἔκγονος & ἀπόγονος diſtinguentẽ.

Ἐκγραφος. ου. qui monſtrat quibus argumẽtis dato circulo (uerbi gratia) imperatum trigonum, uel quid aliud poſſumus conuenienter aſſcribere. Capella.

Ἐκγρυτεύω. ſcrutor.

Ἐκδακρυον. ου. τό. lachryma ſtillans, gutta dum cadit.

Ἐκδεής. uilis, imperfectus.

Ἐκδεδιαιτημένος. intemperans, qui ordinato uictu non utitur, hunc Latini nepotem uocauerunt.

Ἐκδεία. ας. ἡ. inopia.

Ἐκδειματίω. μ. ήσω. π. ηκα. &

Ἐκδειματόω. μ. ώσω. π. ωκα. terreo. Accuſ.

Ἐκδέρω. μ. δερῶ. π. δαρκα. excorio, cutem detraho, præſertim cum de animalibus fit ſermo. In arboribus uocatur id uel decortico, uel delibro. Accuſat.

Ἐκδέχομαι. μ. ξομαι. π. γμαι. recipio, expecto, phibeo, repello, excipio, id eſt ſuccedo, τὸ διαδέχομαι Depon. Accuſ. iung.

Ἔκδηλος. ου. ὁ. ἡ. manifeſtus, ſupereminens.

Ἐκδημαγωγέομαι. uoce paſſiua &

Ἐκδημαγωγέω. duco populũ, popularitate uinco

Ἐκδημέω. μ. ήσω. π. ηκα. peregrinor, foris ago, domi non ſum. Contrariũ eſt τῷ ἐνδημέω. Neutr. abſol.

Ἐκδημοκοπῶ. popularitate mihi populum ſeruire repello. Bud. Com.

Ἔκδημος. ου. ὁ. ἡ. longinquus. Ἔκδημος ἔξοδος, id eſt ὑπερόριος. extrema profectio.

Ἐκδιαδοχή. ῆς. ἡ. traditio.

Ἐκδιαιτάω. male adminiſtro, intemperans ſum, ordinato uictu non utor.

Ἐκδιαίτησις. εως. ἡ. tranſgreſſio regulæ uiuendi.

Ἐκδιάστρα. ſtamen, penſum.

Ἐκδιδάσκω. edoceo.

Ἐκδίδωμι. μ. δώσω. π. δωκα. loco, eloco, operam alterius conduco, dedo, trado, do, ędo, id eſt manifeſto, publico. Item ἐκδίδωσι ὁ ποταμὸς εἰς θαλασσάν, pro ἐμπίπτει uel ἐκβάλλει.

Ἐκδιηγεῖσθαι. totum narrare.

Ἐκδικάζεσθαι. reum peragere, iniuſtum eſſe oſtẽdere iudicibus, apud Iſocr. Etym.

Ἐκδικέω. μ. ήσω. π. ηκα. defendo, uindico, ulciſcor, ut ἐκδικῶ σε, te & ſcelus ulciſcar: & ἐκδικῶ σοι, iniuriam tibi illatã ulciſcar, quod etiam δικκδικεῖν dicitur. Ponitur aliquando pro ἐκβάλλω. Bud. Com.

Ἔκδικος. ου. ὁ. ἡ. ultor, uindex, iniuſtus. Bud. in Annot. poſt.

Ἐκδίκησις. εως. ἡ. ultio, retributio mali.

Ἐκδικητής. οῦ. ὁ. ultor, perſecutor, cuius munus eſt iudicio experiri contra eos, qui aurum uel argentũ uel pecuniam reipublicę debent. Bud. Com. & Annot. poſt.

Ἐκδικία. ας. ἡ ultio.

Ἐκδικοῦμαι. pœnam luo.

Ἐκδιφρεύω. è curru deturbo.

Ἐκδιώκεσθαι. interdum de exulibus, extorribus, eiectiſq; dicitur.

Ἐκδιώκω. μ. ώξω. π. ωκα. expello, punio, perſequor Accuſat.

Ἐκδοχεῖον. ου. τό. ciſterna, receptaculum.

Ἐκδορία. τά. deſquammatoria, ſiue eraſoria medicamenta, quæ cutis continuitatẽ ſoluunt, urendiq; ui & poteſtate cutis eius aliquam partem auferunt, ἀπὸ τοῦ ἐκδέρειν, de quo paulo ſupius.

Ἔκδοσις. εως. ἡ. erogatio, expenſa, editio.

Ἔκδοτος. ου. ὁ. ἡ. deditus, dedititius.

Ἐκδοχεῖον. τό. promptuarium.

Ἐκδοχή. exceptio, expectatio. Ariſtid. τὴν ἐκδοχὴν ἐποιήσατο πρὸς τὴν πόλιν τοῦ πολέμου.

Ἐκδρομή. ῆς. ἡ. &

Ἔκδρομος. ου. ὁ. excurſio.

Ἔκδυσις. εως. ἡ. emerſio, tergiuerſatio.

Ἐκδυσωπέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. in contrarium diſſuadeor.

Ἐκδύομαι. &

Ἐκδύω &

Ἐκδύω. exuo, excutio, exeo.

Ἐκεῖ. illic, ibi, in loco. Interdum pro illuc, illò, ſed improprie. Ammonius.

Ἐκεῖθεν. illinc.

Ἐκείνη. illac, aduerb. loci, ἀντὶ τοῦ τῆς αὐτόθι, ſic etiam

etiam ταύτῃ aduerb. locale,& illud pro iſtac.
Ἐκείνιον. τό. δὲ ἐκείνου πεποιημένον. ſicut Cicero dixit Lentulitates & Appietates. Bud.Com.
Ἐκεῖνος. ου. ille.
Ἐκείνως. illo modo, κατ' ἐκεῖνον τὸν τρόπον.
Ἐκεῖσε illuc, illò. Aliquando etiam pro illic, ſed impropriè, Ammon.
Ἐκεχειροφόρος. ου. ὁ. fecialis. εἰρηνοδίκης.
Ἐκεχειρία. ας. ἡ. induciæ, uacatio, ſpacium temporis, remiſſio. Ab aſtinendis manibus dicta Gel.lib.1.cap.25.
Ἐκέχειρον. argentum.
Ἔκζεμα τό. feruida eruptio.
Ἐκζέσματα dixit Archigenes populos capitis feruidas quales in capite puerorum puſtulæ & ulcera, quæ etiam ἐξανθήματα, uocantur, ab ebullitione ſumpto uocabulo etymo.
Ἐκζεστός. elixus.
Ἐκζητῶν. ὁ. quæritans.
Ἐκζωπυρέω. excito.
Ἕκη. longè.
Ἐκηβολία ας. ἡ. iaculatio. δύστοχος βολία.
Ἐκηβόλος. ου. ὁ. funda, & procul iaciens ſagittarius Epithetõ Apollinis, ab radiorum ſolis in terras immiſſione.
Ἔκηλα quiete.
Ἐκηλία. quies, benigna tractatio.
Ἔκηλος. ου. ὁ quietus, tacitus.
Ἐκὰς longe. Item φίλα, χάειν, τῆς βουλῆς. Heſiod. Διὸς μεγάλοιο ἐκὰς. Ponitur aliquãdo pro fine.
Ἐκθαμβέω. μ. ήσω. π. ηκα. obſtupeo. Neutr. abſol.
Ἔκθαμβος. ου. ὁ. ſtupor, ſtupefactus.
Ἐκθαμνίζω. funditus excindo, auerrunco, apud Aeſchylum.
Ἐκθανεῖν. mori, ἀποθανεῖν.
Ἐκθαρσήεις. αντος. ὁ. ἡ. bene animatus, qui eſt fortiſſimo animo.
Ἐκθεατρίζειν. celebrare, publicare, contemptum reddere, arguere.
Ἐκθειάζω. in religionẽ traho, ad diuinitatis indiciũ traho, diuinũ eſſe exiſtimo, diuinitatis argumentũ puto. Herodian. ὅθεν καὶ τὸ πᾶν ἔργον ἐκτεθείασαι, Vnde res tota in religionem tracta eſt. Eſt etiã conſecro, & deo dico, dijs imputo, inter diuos refero ἀποθεόω, ut ἔθος ἐστὶ ῥωμαίοις ἐκθειάζειν τοὺς βασιλέας, Herod. Bud.Com.
Ἐκθειῶ. conſecro, ut deum colo.
Ἔκθεμα. titulus, inſcriptio, tabula publicè ꝓpoſita.
Ἐκθεραπεύω. meritis afficio.
Ἔκθεσις. εως. ἡ. expoſitio.
Ἔκθεσμος. ου. ὁ. ἡ. nefandus, iniquus.
Ἐκθεόσοφον. ου. τό. ſcientia diuina.
Ἔκθετος. ου. ὁ. ἡ. expoſitus.
Ἐκθέω. excurro.

Ἐκθηλύνω. mollem facio, effœmino, eneruo, cui Syneſius ἀῤῥενῶσαι oppoſuit.
Ἐκθήλυνσις. εως. ἡ. exilitas, imbecillitas, ἀτονία, emaciatio, ſumpta metaphora inde, quod mare fœmina debilior ſit.
Ἐκθηρεύω. uenor. de omni re dicitur.
Ἐκθηριάζω. effero, exaſpero.
Ἔκθιβος, & ἔκθροιβος. fimbria ueſtis.
Ἐκθλίβω. μ. ίψω. π. ιφα. exprimo, elido, excludo. Accuſ.
Ἔκθλιψις. εως. ἡ. eliſio. figura eſt, ubi cõſonans aliqua inter primã & ultimã ſyllabam eliditur, ut σκῆπτον, pro σκῆπτρον. Tryphon in Appẽdice.
Ἐκθορέω. exilio, effugio, proripio me, repente abeo.
Ἐκθρώσκω idem eſt.
Ἐκθύζω. ebullio, euomo.
Ἐκθύματα. τά. exanthemata, puſtulæ & efflorescentiæ cutis ab humore phlegmatico.
Ἐκθώμινος. fimbricata ueſtis, uelox.
Ἐκθυμία. ας. ἡ. promptitudo.
Ἐκθυμιάομαι. euaporo.
Ἔκθυμος. ου. ὁ. ἡ. promptus, alacris, intentus.
Ἐκθύμως. ex animo, promptè.
Ἐκθύομαι. concilior.
Ἐκθύσιμος. ου. ὁ. expiandus.
Ἐκθύω. efferueo, excido.
Ἐκίαθον iuit.
Ἐκιδόν. aduerb. mucronatim.
Ἐκκαθαίρω. expurgo, repurgo.
Ἐκκαίδεκα. ſedecim.
Ἐκκαιδεκάδωρος. ου. ſedecim palmos longos.
Ἐκκαιδεκαέτης ου. ſedecim annorum.
Ἐκκαίω, & ἐκκάω. Attice. μ. αύσω. π. αυκα. exuro, inflammo, comburo. Accuſ.
Ἐκκακεῖν. malis ſuccumbere, defatigari, deficere, cedere labori uel dolori, perlaſſeſcere, ἐκκάμνειν. Paul. ad Epheſ. 3. μὴ ἐκκακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσιν. Bud. Com.
Ἐκκαλέομαι. &
Ἐκκαλέω. euoco, cõuoco, prouoco ad certamen.
Ἐκκαλεῖσθαι τὴν κρίσιν, appellare, quaſi euocare.
Ἐκκαλύπτω. detego faciem, φανεροποιῶ. Huic contrarium eſt ἐγκαλύπτω. de quo diximus. Bud. Com.
Ἐκκάμνω. idem quod ἐκκακεῖν. Bud.Com.
Ἐκκαπηλεύειν. decipere.
Ἐκκαρπίζομαι fatiſco, defrugor.
Ἐκκαρπιζόμενος. defrugatus.
Ἐκκάρπομαι. fructus & prouentus accipio.
Ἐκκάρπωσις. fructuum & commodorum perceptio & uſus rei fructuoſus. Bud.Com.
Ἐκκαταλείπω. relinquo.
Ἐκκατάττω. μ. άξω. π. αχα. adſcribo, adiudico.
Ἐκκατοικεῖ. incolit, inhabitat.

Ἐκκα-

Ἐκκαυλίζω. caules produco, creſco. Item frango
Ἐκκαίω incendo, & ἐξεκαύθη exarſit, excanduit, & accenſus eſt Lucian.
Ἐκκαγχύω. grana deligo, extendo, contero.
Ἐκκεῖμαι. expono, & proſcribo. Et cum datiuo, ſ·ero, ut ἐκκεῖμαί σοι, id eſt pendeo à te.
Ἐκκείμενος. expoſitus, procliuis. Et ἐκκείμενοι. φαινόμενοι. hoc eſt rei, qui pendentes à Latinis appellantur. Bud. Com.
Ἐκκεκομμένος. ου. ὁ. qui inter aleas bona ſua profudit, quem uulgaris lingua ἐκκεκοπισμένον uocat, ἢ ἀποκεχωρισμένον.
Ἐκκεκώφηται. obſurduit.
Ἐκκέκλεισται. κατήγορος.
Ἐκκενόω. μ. ώσω. π. ωκα. exhaurio, exinanio. Accuſ.
Ἐκκεντέω. μ. ήσω. π. ηκα. &
Ἐκκεντίζω. μ. ίσω. π. ικα. pingo, ſtimulo, compingo, tranſigo. Accuſ.
Ἐκσκυλάζομαι. compilo, pro ἐκσκυλεύομαι.
Ἐκκεχιλωμένη. ἡ ſquallida, deuaſtata. à χιλὸς id eſt gramen arefactum: deſpecta, neglecta.
Ἐκκεχυμένως. effuſe.
Ἐκκήρυκτος. ου. ὁ. ἡ. expulſus, eiectus.
Ἐκκηρύττω. μ. ύξω. π. υχα. pello, in exiliũ mitto, ſeparo, excõmunico. Accuſ.
Ἐκκινδαλεύειν, cecinit, à κινδαψὸς quod eſt muſici organi genus.
Ἐκκλείω. μ. είσω. π. εικα. ſecludo. Accuſ.
Ἐκκλέπτω ſurripio.
Ἐκκλησις. ιος. ἡ. euocatio, prouocatio.
Ἐκκλησία. ας. ἡ. cœtus, conciliũ, concio, congregatio. Athenienſes ſic uocant conuentũ ciuiũ, id eſt, σύνοδον τῶν περὶ τὴν πόλιν, Ammonius. Nam quoties ad magnæ alicuius rei ſpectaculũ homines ex agro accerſebãt, ἐκκλησίαν appellabant (Ammonius κατάκλησιν habet) σύγκλησις autẽ de conſulibus dicebatur. Ponitur etiam pro loco ipſo in quo cõuenitur. Lucian. καὶ διασπώσαντα τὴν ἐκκλησίαν, Vbi curiam in qua conſultant undique ſtrauero.
Ἐκκλησιάζω. μ. άσω. π. ακα. cõcionor, conuentũ celebro, ad concionem uoco. Neutr.
Ἐκκλησιαστήριον. uocabãt Alabandeni munuſculum theatricum, ut annotat Vitru.
Ἐκκλησιαστής. οῦ. ὁ. concionator, qui loquitur ad populum. Lucian. in Necyo. uſurpauit pro eo, qui audit concionem.
Ἐκκλητεύειν. uocare in ius, εἰς κρίσιν ἄγειν, ἵνα ἐπάναγκες τις μαρτυρῇ, & ἐκκλητεύεσθαι dicitur, cui teſtimonium denunciatur. Bud. Com.
Ἐκκλητος. ου. ὁ. appellatio, Cæl. lib. 9. cap. 54.
Ἐκκλίνω. μ. ινῶ. π. ικα. declino, effugio. Accuſ.
Ἐκκλιμακίζειν. diſtorquere. nã κλίμαξ inſtrumentũ eſt, quo tortores à ſontibus uerũ extorquẽt.
Ἐκκλισις. declinatio, cui opponitur ὁρμή.
Ἐκκλύζεσθαι. reprimi.
Ἐκκλύζω. μ. ύσω. π. υκα. eleuo. Accuſ.
Ἐκκλώζειν. exibilare, explodere. eſt enim κλωσμὸς, ſtrepitus, & ſibilus oris.
Ἐκκοβαλικεύεσθαι. circumuenire, aſtutè furari, Ariſtoph. Equitib.
Ἐκκοιλιστός. uentroſus, craſſus.
Ἐκκοιτοῦντες. οἱ. excubantes.
Ἐκκολάπτω. excindo, excudo. Sic Plin. Epiſt. Effinge aliq͂d aut excude quod ſit perpetuo tuũ.
Ἐκκόλαψις τῶν ᾠῶν. excluſio ouorum.
Ἐκκολυμβέω enato.
Ἐκκολυμβήσας. ὁ. enatans.
Ἐκκομιδή. ῆς. ἡ. ablatio, elatio funeris, exequiæ, funus. Bud. Com.
Ἐκκομίζομαι. &
Ἐκκομίζω. μ. ίσω. π. ικα. exporto, Thucyd. ſicut εἰσκομίζομαι. importo. Item effero mortuum, κομίζω, ἐκφέρω, κηδεύω. Bud ibidem.
Ἐκκοπή. ῆς. ἡ impedimentum, effractio, caluæ diuiſio eſt, in qua offenſum os diruptum fuerit.
Ἔκκοπος. feſſus.
Ἐκκόπτω. excindo, refringo, intercipio, penitus extirpo, prorſus abrogo, ſeparo. Bud. Com.
Ἐκκορακίζειν reijcere, perſequi.
Ἐκκορέω. eijcio, uelut reijculamentum & ſpurcitiem ſordiũ ſcopis euerro, ἐκκορεῖν τὴν Ἑλλάδα metaphorice dixit Comicus ꝓ deuaſtare Græciam & colonis orbatam reddere.
Ἐκκορίζω. cimices neco. Epigram.
Ἐκκορῶ. enarro, excutio, orno, corrũpo. Bud. Cõ. ἐκκορεῖν Ἑλλάδα dixit Comicus pro exinanire & euerrere, ἐκκενοῦν καὶ καθαίρειν. Euſt. Iliad. ν.
Ἐκκουφίζω. extollo.
Ἐκκοχίζειν. ἐκκονιτίζειν.
Ἐκκραγεῖν. ἐκκραυγάζειν. exclamare.
Ἐκκραιπαλῶ. exaturatus ſum, crapulor.
Ἐκκρεμάννυμαι. dependeo.
Ἐκκρεμής. dependens, contiguus.
Ἐκκρίνομαι. ſegregor, dirimor à cœtu aliquo. Opponitur autem τῷ συνίεμαι. Ariſtot. de Animal. 6. ἀλλ' ἐκκρίνονται ὅταν εἰς ἡλικίαν ἔλθωσιν. Idẽ Galeno dicitur de uomitu, & excremẽtis alui, quemadmodũ excernere Latinis. Bud. (Com.
Ἐκκρινόμενος. ου. excretus.
Ἐκκρίνω. μ. ινῶ. π. ικα. approbo, longo tempore dubito, hæreo. Itẽ expello, ſecerno, ſegrego. Ariſtot. ἐκκρίνουσι δὲ ἐκ τῶν καμήλων γνιαύσιον τὸ ἔκγονον. abſtrahunt, ablactant. Itẽ ordine moueo, numeroq; expugno, Xenoph. lib. 1. παιδ. Itẽ ἀποκρίνω, ut ἀποκρίνω, reprobo, reijcio, καὶ οὐ προσδέχομαι. Item egero, excerno, exhaurio,

haurio,eximo,Theoph.6.de Cauſ.Bud.Com. Vnde.

Ἐκκρισις.ιος.ἡ. excretio.exhauſtio,exuctio.Theophraſt. ἀπὸ τῆς ἐκκρίσεως ἀεὶ καθαρωτέρας γιγνομένης.Vtpote cum ſenſim ſuccus exuctior maturèſcendo fiat,Galen.ἔκκρισιν αἵματος, ἐκ τῶν ῥινῶν τὴν αἱμοῤῥαγίαν uocat. Bud. Com. Item ſelectio.Aliquando deiectio.

Ἔκκριτοι. ſelecti iudices & præcipui, ἀπόλεκτοι. Horum nongenti erant,ad cuſtodienda ſuffragiorum ſcita in comitijs.Numero exempti dicuntur Quintiliano.His opponũtur ὑποτεταγμένοι, id eſt in ordinem, numerumq; redacti, quos & ἐγκυκλίους dicunt,id eſt circulares, uiles & uulgares.Bud.in Annot.& Com.

Ἔκκριτα.τὰ.dicuntur quæ dicata ſunt,ut eximia & egregia,& ἐξαίρετα.Bud.Com.

Ἐκκρούω.μ. ούσω.π. ουκα. fugo,elido, libero, miſſum facio,expello,eijcio, excutio. ἐκκρούειν τὸν λογισμόν.mentem ex ſua ſede & ſtatu dimouere,animi lumen extinguere,quod nonnunquã ἐξιστάναι dicitur.Accuſ.

Ἐκκυβεύω.periclitor,aleæ me comitto.

Ἐκκυβιστάω.elabor,reuolutus labor. Plutar.

Ἐκκυκλέω.reuelo.

Ἐκκύκλημα.τὸ. machina lignea in theatro. qua circumacta oſtendebatur ſpectatoribus quicquid ſecreti in ſcæna ageretur.

Ἔκκυκλον.τὸ.purpura muliebris ueſtis,de qua in ἔγκυκλον.

Ἐκκυλίζω.&

Ἐκκυλίω.μ.ίσω.π.ικα.euoluo,reuoluo. Accuſ.

Ἐκκυμαίνω. μ. ανῶ. π. αγκα. exundo. Neutr. abſolu.

Ἐκκύματα.exanthemata.

Ἐκκυων.canis,qui interoſculatur alterum.

Ἐκκύειν.litigare.

Ἐκλαβέσθαι..ante oculos habere,ac metuere.

Ἐκλάκτισμα.ατος.τὸ.&

Ἐκλακτισμός.οῦ.ὁ.genus ſaltationis cuiuſdam in qua ultra humerum excalcitrare oportebat.

Ἐκλαμβάνειν.recipere,ἀπολαμβάνειν. Item excipere,id eſt medicamenta cõtuſo aliquo humore diluta colligere, ἀναλαμβάνειν. Celſ.lib.5. Hæc excipiuntur cerato è roſa facto. Item percipere,Iſocr. Aliquando excipere, id eſt interpretari,intelligere.Gregor.Bud.Com.

Ἐκλαμπρύνομαι.glorior.

Ἐκλάμπω.μ.ψω.π.αμφα.reluceo.Neutr.

Ἐκλανθάνομαι. μ. ήσομαι. π. σμαι. obliuiſcor. Depon.Accuſ.

Ἐκλεαίνω.contero, extero,plano.

Ἐκλέγομαι.μ. ξομαι. π. εγμαι.eligo,προκρίνω, προτιμῶ.Plat.in Timæo,& Demoſt. Item ἀναγινώσκω,Pauſan.Depon.Sic etiam.

Ἐκλέγω.μ.ξω.π.εχα. eligo.Vnde & pro annotare ſiue colligere ponitur. Ariſtot. εἰ δέ τις τὰ ἴδια ἑκάστου τῶν θηρίων ἐκλέξειεν.Item oratorie loquor,concionor,Demoſth. Item τὸν φόρον,ἢ τὸ τέλος ἀπαιτῶ καὶ εἰσπράττω,quod exactoris officium eſt. Et cum duobus accuſatiuis cõſtruitur.Aeſchin. καὶ τὰ τέλη τοὺς παραπλέοντας ἐξέλεγον.A prætereuntibus nauigijs uectigalia exigebant. Bud.Com.

Ἐκλέγματα. electuaria, quæ in ori impoſita ſenſim liquefiunt, ac deinde deglutiuntur. A λείχειν,id eſt lingendo.

Ἐκλειπτέον.ου.delinctum.

Ἐκλειπία. uenia,conceſſio.

Ἔκλειγμα.eclegma,quod lingendo abſumitur.

Ἐκλειπτικός.οῦ.ὁ.defectiuus.

Ἐκλείπω.μ. ειψω. π. ειφα.deficio. ἐκλελοιπὼς ἐκ τοῦ βίου,è uita ſublatum.Neutr.abſol.

Ἐκλείχω.delinquo,deuoro.

Ἐκλειψις.ιος.ἡ.defectio.Eclipſis,figura orationis ubi uerbum aliquod ſubaudiendum eſt, ſicut apoſiopeſis cum plura uno deſiderantur. Inuenio & Deſpauterium eclipſin uocare ubi m conſonãs cum ſua uocali eliditur in uerſibus, ego potius ecthlipſin uocauerim. Vide ἐκλειψις.mutatur enim κ in λ.

Ἐκλεκτέον. arguendum,aperiendum.

Ἐκλεκτικοὶ & ἀναλογητικοὶ philoſophi quidã dicuntur apud Laërtium li.1. non procul ab initio.& paulòpoſt,Haud ita pridẽ(inquit)ἐκλεκτική quædam ſecta à Potamone Alexandrino inuenta eſt,qui de ſingulis ſectis,quæ ſibi placuere,ſelegit.

Ἐκλεκτὸς οῦ ὁ.delectus,qui etiã ἀπόλεκτος dicitur.

Ἐκλελεγμένος.ἔκκριτος,egregius.

Ἐκλελυμένος.remiſſè.

Ἐκλέπειν dempto cortice expolire,λεπίζειν.

Ἐκλέπισις.ἡ.excluſio pullorum,quod pullationem uocant quidam.

Ἐκλευκός.οῦ.ὁ.candidus,intenſe albus.

Ἐκληθάνειν.obliuionem inducere.

Ἐκληπτέον.abſumendum eſt.

Ἔκλησις.obliuio.

Ἔκλιμος.præieiunus,exuccus.

Ἐκλιμία.ἡ. ἀχορτασία.

Ἐκλιμνάζω.inundo,facio ſtagnare,τὸ πεδίον ἐκλιμνάσαι.Heraclid.

Ἐκλιναν.inclinati ſunt,terga dederunt.

Ἐκλινῆσαι.è retibus elabi,periculum effugere,in Chiliad.Eraſmi.

Ἐκλιοτριβέω. contero minutiſſimè.

Ἐκλιπαίνω.impinguo.

Ἐκλιπανθῆναι.pinguefactum eſſe.

Ἐκλιπρέω.

Ἐκλιπαρέω. μ. ήσω, π. ηκα. deprecor impenſe, rogo, obteſtor, exoro, Hinc. Cato apud Plutarch. dixit magiſtratum aut iudicem μηδὲ ὑπὲρ τῶν δικαίων λιπαρεῖσθαι, μήτε ὑπὲρ τῶν ἀδίκων ἐκλιπαρεῖσθαι. Neutr. accuſ.

Ἐκλιπεῖν. mori.

Ἐκλιπὲς. quod deeſt, prætermiſſum.

Ἐκλιπής. έος. ὁ. ἡ. deficiens.

Ἐκλιτεύειν. ἐκκλητεύειν.

Ἐκλιχάζω. incito.

Ἐκλογεῖν. ἢ ἐκλογᾶς.

Ἐκλογεὺς, καὶ φορολόγος. coactor, qui tributum exigit. Bud. Com.

Ἐκλογή. ἡ. electio, electus, explanatio, notatio, annotatio.

Ἐκλογίζομαι. numero, reputo.

Ἐκλογισία. ας. ἡ. enumeratio.

Ἔκλογον. τὸ. μεταξὺ λόγων.

Ἐκλοχεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. genero. Depon.

Ἐκλύομαι. μ. ύσομαι. π. υμαι. deficio, diſſipo, diſſoluo, ſoluo, eneruor.

Ἐκλυρός. οῦ. uiridis, humidus, irriguus.

Ἐκλυσσάω. impetu feror.

Ἔκλυσις. ιος. ἡ. diſſolutio, imbecillitas.

Ἐκλυτήριον. ου. τὸ. ſolutio.

Ἔκλυτος. ου. ὁ. fractus, uiribus defectus, flaccidus.

Ἐκλύω. libero, diſſoluo, diſſipo, diuello, deſtruo.

Ἐκλωπίζω. furor. Item exuo, excorio.

Ἐκμαγεῖον. ου. τὸ. effigies.

Ἐκμαγειόν. effigio, exprimo.

Ἔκμαγμα. ατος. τὸ. magma, maſſa ex unguentorum fæcibus.

Ἐκμαίνομαι. μ. οῦμαι. ſæuio. Depon. abſol.

Ἐκμαίνω. inſanire facio.

Ἐκμαλθακῶσαι. mollem & diſſolutum reddere.

Ἐκμανθάνω. perdiſco.

Ἐκμαρτυρεῖν. teſtari non pro re comperta, ſed ab alijs narrata.

Ἐκμαρτυρία. ἡ. teſtimonium quod fit per præſenteis. Vide Ammonium in eodem uocabulo, & in μαρτυρία.

Ἐκμάσσω. μ. άξω. π. αχα. tergo, ſicco. Item fingo, exprimo, effigiẽ figuramq́; exprimo. Vnde ἐκμαγεῖον. Accuſ. Vide περιμάξαι in Ammonio.

Ἐκματαίομαι. fruſtror, uanus, & ſuperuacaneus fio.

Ἐκματεῖσθαι. exquirere.

Ἐκμεθύσκω. humore redũdanti uitio & corrumpo, apud Theophraſtum.

Ἐκμειλίσσομαι. μ. ίξομαι. π. ιγμαι. mitigo.

Ἐκμελετάω. ῶ. meditor, calleo, exerceo.

Ἐκμελής. έος. ὁ. ἡ. inconcinnus, abſonus, diſcrepans, Ariſtid. Item ὁ ἠμελημένος, diſſolutus & ſecors, & iners, Syn. Bud. ibidem.

Ἔκμελος. infirmus.

Ἐκμέταλλος. ου. ὁ. è fodinis metalli effoſſus, metallicus.

Ἐκμετρέω. μ. ήσω. π. ηκα. dimetior. Accuſ.

Ἐκμηχανῆς. repente.

Ἐκμηκυνθησόμενοι. οἱ. protracti.

Ἐκμηνίω. indignor.

Ἐκμηνύεσθαι. enunciari, exprimi.

Ἐκμηνύω. indico.

Ἐκμηρύω. μ. ύσω. π. υκα. protendo. Accuſ.

Ἐκμιαίνεσθαι. pollui. Item ſemen profundere, ἀποσπερματίζειν.

Ἐκμιμεῖσθαι. imitari.

Ἔκμισθος. ου. ὁ. mercedis expers, ſtipendio priuatus.

Ἐκμοχθέω. exantlo.

Ἔκμολε. exibat.

Ἐκμοχλεύω. excutio, extirpo. (Etym.

Ἐκμυζάω. μ. ήσω. π. ηκα. ſugo, exprimo, abſtergo.

Ἐκμύζησις. ιος. ἡ. exuctio.

Ἐκμυσίζω. uno ſpiritu ebibo. Plato Comicus apud Athenæum ἔπειτ' ἄκρατον κ' οὐ τεταργανωμένον ἔπινε κἀξεμύσισε. refert Euſtath. Iliad. χ.

Ἐκμυκτηρίζω. μ. ίσω. π. ικα. derideo.

Ἐκμυκτηρισμός. οῦ. ὁ. ſubſannatio.

Ἐκναρκέω. more reſolutorum & rigentium mẽbrorum torpeo.

Ἐκναυλόω. μ. ώσω. π. ωκα. cum naui portum exeo. Neutrum.

Ἐκναυσθλώσεται. nauigio exponetur, Lycoph. λύγδα δ' εἰς πέζναν ἐκναυσθλώσεται.

Ἐκνέικαι. ferat, pro ἐνεγκάτω. Theocr.

Ἐκνεμῇ ὡς διάξεις. educes.

Ἐκνευρίζω. μ. ίσω. π. ικα. eneruo, ἐκθηλύνω. Accuſat.

Ἐκνεύω. μ. εύσω. π. ευκα. declino, ſubduco, enato. Item ἐκνεύσαντα apud Theocr. pro διαλέγουσι.

Ἐκνεφίας. ου. ὁ. procella, uentus procelloſus, quaſi è nube erumpens. Etym.

Ἐκνήφω. μ. ήψω. π. ηφα. euigilo, reſipiſco. Neutr.

Ἐκνήχομαι. μ. ήξομαι. π. ηγμαι. enato. Depon.

Ἐκνικάω. obtineo, uinco. Accuſ.

Ἐκνιτρῶ. lauo nitro.

Ἐκνιτρωθέντες. οἱ. nitro perfricti.

Ἔκνιψις. ιος. ἡ. elucio, abſterſio.

Ἔκνοια. ας. ἡ. mentis lapſus, delyrium.

Ἐκνομίως. &

Ἐκνόμως. magnopere, inuſitate, enormiter. Ety. Ariſtoph. Pluto, ὃ γὰρ ἐκνομίως μ' ἤχυνος.

Ἔκνομος. illegitimus.

Ἐκνομιώτατα. ſupra modum, impotentiſſime.

Ἔκνοος. ſtultus.

Ἐκνοσηλεύω. curo, medeor, conualeſco.

Ἐκνοσφίζω. alieno, reijcio,

Ἐκόλωα. perturbauit, ἐθορύβει, ἀπὸ τῶ κολοιῶν.

Ἐκολλάβησας. impegiſti, προσέκρουσας, ἔθραυσας.

Ἐκοντί. ſponte, ἑκουσίως.

Ἐκομπολάκυν. magnifica & ſuperba uerba crepabant, Ariſtoph. Ranis.

Ἐκούσιος. ου. ὁ. uoluntarius.

Ἐκουσίως uolũtariè, ſpõtè, Manuol Moſchoph. dicit hoc aduerbiũ apud oratores nõ eſſe in uſu, cum tamẽ eius contrariũ ἀκουσίως utãtur, & in primis Demoſth. κατὰ μειδίου. quo loco idẽ pro ἑκουσίως dixit ἐκ προνοίας & ἐκ προαιρέσεως, hoc eſt conſulto & dedita opera, uel de induſtria. Locus autẽ Demoſth. ſic habet ὑπὲρ δ' οἱ φονικοὶ τοὺς μὲν ἐκ προνοίας ἀποκτιννύντας, θανάτω ἢ ἀειφυγίᾳ ἢ δημεύσει τῶν ὑπαρχόντων ζημιοῦσι, τοὺς δ' ἀκουσίως, αἰδέσεως, ἢ φιλανθρωπίας πολλῆς ἠξίωσαν, οὐ μόνον δ' ἐπὶ τούτων τοῖς ἐκ προαιρέσεως ὑβρισαῖς χαλεποὺς ὄντας ἴδοι ἂν ἐσὶ τοὺς νόμους, ἀλλὰ καὶ ἐφ' ἁπάντων.

Ἐκπαγλότατος. formidoloſiſſimus. Agamemnon hoc nomine uocat Achillẽ, quaſi peruicaciſsimum, aut uehementiſsimi animi, præcipuoq; furore natum. (mirationi ſum.

Ἐκπαγλοῦμαι. τὸ ἐκπλήττομαι, ſtupeo, terreor, ad-

Ἐκπαγλούμενοι, θαυμάζοντες, ἐκπληττόμενοι.

Ἐκπάγλως pro ἐκπληκτικῶς. horribiliter, egregie, magnifice, admirabiliter.

Ἐκπαθής. έος. ὁ. ἡ. impaſsibilis, extra affectus & paſſiones, immodice affectus.

Ἐκπαιφάσσω. manifeſto. Ἐκπαίω egredior.

Ἐκπάλαιος. grauis, ſuperbus.

Ἐκπαλαίειν. prater gymnaſticas leges agere.

Ἐκπαλλακίδιοι. ſpurij.

Ἐκπάτιον. extra uiam, ἔξω πάτου.

Ἐκπάτριον. diſsimile, non paternum.

Ἐκπαππεῦσαι. in pappos tranſire.

Ἐκπαφλάζει. expaflat Gaza apud Ariſtotel. more bullarum exilit.

Ἐκπεκτέω. pecto, uello.

Ἐκπέμπω. μ. ἐμψω. π. ομφα. emitto, relego in exilium, repudio, diuulgo. Accuſ.

Ἐκπεπταμένως. effuſè.

Ἐκπερδικίσαι. elabi aſtute, & periculũ declinare. Ductum à perdicibus, quas miræ calliditatis eſſe, ut manus aucupum effugiant, ſcribit Plut. Cæl. lib. 16. cap. 26. & Eraſm. Chiliad.

Ἐκπέρθω. μ. σω. deſtruo, depopulor, deuaſto.

Ἐκπερι-έρχομαι, circundo, cingo. Vnde &

Ἐκπεριιέναι. ambire, & uſquequaq; circundare. Herod. οἱ πελοποννήσιοι τοῦ στρατοῦ ἐκπεριελθών, καὶ ὥσπερ σαγηνεύσας. Bud. Com.

Ἐκπεριςπασμός, plus eſt quàm περισπασμός. Nã περισπασμός eſt, cum milites ita mouẽtur duplici flexu, ut eorum ora in partem poſteriorẽ ſpectent. ἐκπερισπασμός uero eſt plenior conuerſio triplici flexione conſtans, quod fit cum poſt περισπασμὸν rurſus in haſtam conuertuntur, ſiquidẽ in haſtam moueri primum cœperunt, aut in læuam, ſi læuorſum & in ſcutũ fuit prima inflexio. Bud. Com. Vide Ἀναστροφή in Appendice de uocabilis militaribus.

Ἐκπέσσω. maturo, concoquo.

Ἐκπετάζω. & ἐκπετάννυμι, extendo.

Ἐκπέταλα. uocabantur pocula quædam latiora. πέταλα enim folia perampla dicuntur. Cælius lib. 15. cap. 6.

Ἐκπετήσιμος. ου. ὁ. uolucris, euolatilis.

Ἐκπεφυκότες. οἱ. enati.

Ἐκπεφυλλοφορημένος. ου. ὁ. condemnatus.

Ἐκπήγνυμι. denſo, coloſtro.

Ἐκπηδάω. μ. ήσω. π. ηκα. exilio. Neut genit.

Ἐκπηνίζεσθαι. protendere, deducere, ἐξελέσθαι εἰς πηνίον, ἐκμηρύεσθαι. extrahere, propriè fila è penſo producere.

Ἐκπιέζω. μ. έσω. π. εκα. exprimo, deprimo. Accu.

Ἐκπιεσμός. dicitur quando ita ponuntur oculi ut exerti perſeuerẽt, & plus iuſto patentes ſint. id quod uſu uenire ſolet athletis in certamine compreſſis.

Ἐκπίεσμα. τό. tetrimentum quod ab expreſſo alicuius rei ſucco reliquum eſt: & ſuccus ipſe.

Ἐκπίησμα. ατος. τό. fractio caluæ in multas parteis

Ἐκπικρος. uehementer amarus. Bud. Com.

Ἐκπίμπλημι. expleo.

Ἐκπίνω. μ. ώσω. π. ωκα. ebibo. Neutr. abſol.

Ἐκπίπτω. μ. πεσοῦμαι. π. ἐκπέπτωκα decido, excido. Itẽ degenero, deſciſco à priſtino inſtituto & mutor. Plato, εἰς ἀλλότριον εἶδος τῆς πολιτείας ἐκπίπτει. unde ἐκπίπτω τοῦ λόγου, cum deficio ſermone, & oratio mihi non ſuppetit, & cum memoria me deficit & deſtituit, Aeſchin. Item emano, exeo, & prodeo foras. Ariſtot. de Mundo. item emano ad uulgus. id eſt ἔκφορος καὶ ἔκπυστος γίνομαι Plato Dionyſ. εὐλαβούμενοι μήποτε ἐκπέσῃ ταῦτα εἰς ἀνθρώπους ἀπαιδεύτους. Item ἐκβάλλομαι, eijcior, expellor & explodor, ut ἐξέπεσεν τῶν ἀθηναίων, pulſus eſt Athenis, Plutarch. Sic etiam & comœdia aut tragœdia dicitur ἐκπίπτειν, quando exigitur explodi turq; à ſpectatoribus: contrà ἵστασθαι, quãdo placet, quemadmodum Latinis. Bud. Com.

Ἐκπλαγος. ου. ὁ. ἡ. horribilis, odioſus, mirabilis.

Ἐκπλαγότης. ſtupor, magnitudo.

Ἐκπλαγοῦσθαι. admirari, ſtupere.

Ἐκπλεθρίζειν. eſt genus quoddã certaminis obire, idq; in præſcripta terræ dimenſione cẽtum pedum. A πλέθρον, quod eſt menſura centũ pedum, &

dum, & ſexta pars ſtadij, uel iugerum. Gal. libro 2. ὑγιεινῶν, dicit eſſe exercitij genus, quū quis in plectro (quę eſt ſexta pars ſtadij) ultro citroque neutrobi tamen declinans, quolibet curſu iterato aliquid de ſpatio demit, quouſq; in unico ſpaciolo conſiſterit.

Ἐκπλεόντερα, τά. aptiora.

Ἐκπλέω. μ. εύσω. π. κα. enauigo.

Ἐκπλέως. plene, ad plus, cumulatiſſime. Cyrillus habet ἐκπλέω.

Ἔκπλεως. ὁ. ἡ. planus. Itē perfectus, expletus. Xenoph. καὶ τὰ ἅρματα τὰ δρεπανηφόρα ἔκπλεω ἤδη ἦν, Currus uehendis falcibus accōmodi, iam tum expleti erāt. Item cumulatè expletus, ut apud eundem, Ἔκπλεω δὲ πάντα δαπανώμενοι. Ἔκπλεω πάντα ὑπάρχειν, omnia abūde ſuppetere apud Demoſth.

Ἐκπλήγδην. indiſcrete.

Ἐκπλήθω. μ. ήσω. π. ηκα. ſuppleo, expleo. Accuſ.

Ἐκπληκτικός. ϛ. ὁ. terribilis.

Ἐκπληκτικῶς. cum ſtupore.

Ἔκπληξις. εως. ἡ. ſtupor, ſideratio, cogitationis ſtupor ex repentina conſternatione extrinſecus aduenlens.

Ἐκπληρόω. μ. ώσω. π. ωκα. expleo. Accuſ.

Ἐκπλήρωσις. ιος. ἡ. expletio.

Ἔκπλησις. tabes, quaſi percuſſio & ſtupor arborum, cum ſtirpes exareſcūt, abs tabido morbo exacti, eo modo quo homines ægri longa tabe defecti.

Ἐκπλήσσομαι. μ. ήξομαι. π. ηγμαι. ſtupeo, cum ſtupore admiror, attonitus fio, obſtupeſio. Depō.

Ἐκπλήσσω. μ. ήξω. π. ηχα. perterreo, perterreſacio conſternatione afficio, in ſtuporem præ admiratione redigo, perculſum reddo. Accipitur pro ictu ſecuris excutio, apud Theoph. Accuſ. Bud. Com.

Ἐκπλινθεύειν. diſſoluere, lateres demere.

Ἔκπλοος. ϛ. ὁ. emiſſa claſſis, enauigatio.

Ἐκπλύνω. μ. υνῶ. π. υκα. eluo. Actiu. accuſ.

Ἐκπλυτός. ϛ. ὁ. lauabilis, non retinens colorem.

Ἐκπνευματούμενος. in uentum redactus.

Ἐκπνευματόω. eximo ſpiritum, odorem tollo, Plutarch. metaphoricè uſus eſt, ἐκπνευματοῦν τὸ οἴημα καὶ τὸν τῦφον. delere atq; eximere ex animis ſui opinionem.

Ἔκπνευσις. ιος. ἡ. expiratio, cū aërem reddimus reſpirando. Huic contrarium eſt ἀνάπνευσις. Bud. Com.

Ἐκπνέω. μ. εύσω. π. ευκα. expiro, exhalo. Item morior. Neut. accuſ.

Ἐκπνοή. expiratio.

Ἐκποδὼς. ſtatim, ad pedem.

Ἐκποδών. eminus, procul. Ariſtoph. in Ran. ἅπαντες τοὺς μὴ ἐκποδὼν, εἰ σωφρονεῖς.

Ἐκποδὼν ποιεῖσθαι. amoliri, amouere ne quid obſtet.

Ἐκποιεῖσθαι. alienari, in adoptionem dari.

Ἐκποίησις. ιος. ἡ. alienatio.

Ἐκποίητος. ϛ. ὁ. dicitur qui datus eſt alicui à patre in adoptionem, iamq; à ſua familia alienatus eſt, atq; ubi id factum eſſet, εἰσποίητος iam dicebatur eius familiæ in quam aſcitus erat. Dicitur etiam υἱόθετος. ab υἱός, καὶ τίθημι τὸ ποιεῖν, quaſi filius factitius. Differt autem τοῦ ἀποκηρύκτου. nam is dicitur qui ob ſcelera è familia reiectus eſt à patre. Latini dedicatum appellant Bud. Com. Vide ἀποκήρυκτος in Ammonio.

Ἐκποιῶ. in adoptionem do. Item ſufficio, διαρκῶ. Theoph. ἐκποιούσης ἔτι τῆς ὥρας, tempore anni adhuc ſufficiēte, hoc eſt pariendi ſpacium præbente. Item alieno, hoc eſt, emancipo. Item efficio & conſumo. Ἐκποιῶ με τῆς δικαστηρίου. ſubduco me è iudicio. Bud. Com.

Ἐκποκίζω. &

Ἐκποκιῶ. uello crines.

Ἐκπολεμέω. μ. ήσω. π. ηκα. uinco, debello. Amm.

Ἐκπολεμόω. μ. ώσω. π. ωκα. reddo inimicū. Accuſat. Ammonius.

Ἐκπολέμωσις. ιος. ἡ. debellatio.

Ἐκπολιορκέω. μ. ήσω. π. ηκα. per obſidionē capio. Actiu. accuſ.

Ἔκπομα, uel ἔκπωμα, cum ω. ατος. τό. poculum.

Ἐκπομπεύω. μ. εύσω. π. ευκα. pando ſecreta, conuicior. Accuſ.

Ἐκπομπή. repudium, relegatio in exilium.

Ἐκπονέω. μ. ήσω. π. ηκα. elaboro, labore quæro, colo, excolo, exerceo, meditor. Neutrū abſol. Bud. Com.

Ἐκπονηθείς. έντος. ὁ. ἡ. excultus, elaboratus.

Ἐκπονούμενοι τοὺς πόδας. qui pedibus iter facere aſſueuerunt. Xenoph.

Ἐκπονοῦμαι. idem quod ἐκπονέω.

Ἐκπορεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. exeo, egredior proficiſcor, procedo. Depon. Abſol.

Ἐκπόρευσις. ιος. ἡ. proceſſio.

Ἐκπορευτός. ϛ. procedens.

Ἐκπορθεῖν. capio, duco captiuos, expugno.

Ἐκπορίζομαι. &

Ἐκπορίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſubminiſtro, ſuppedito, præbeo, comparo. Plutarch. ἀσφάλειαν ἐκπορίζειν, Securitatem præſtet. Plato in Gorgia paſſiue uſus eſt.

Ἐκπορπημένος. ϛ. ὁ. fibulatus, annectens fibulas.

Ἐκποτέω. μ. ήσω. π. ηκα. euolo. Neutr. abſol.

Ἐκπουλοῦν. cicatrice obducere.

Ἐκπούλωσις. ιος. ἡ. obductio cutis, cicatrix.

Ἐκπραΰνω. μ. υνῶ. π. υγκα. manſuefacio. Accuſ.

Ἐκπρεπής. έος. ὁ. ἡ. elegans, inſignis.

Ἔκπρησις. ἡ. exuſtio, intenſio.
Ἐκπρίαμαι. μ. ιάσομαι. π. ιημαι. emo. Depon.
Ἔκπρισμα. ατος. τό. ſcobes ex diſſecto ligno, utitur ea uoce Ariſt. initio. περὶ γενέσ. καὶ φθορᾶς.
Ἐκπροθεσμεῖν. in mora eſſe. uerbum eſt in Pandec. Græcis. Bud. Com.
Ἐκπροθεσμίως ἥκειν. uenire ultra diem præfixum condictúmue.
Ἐκπροθεσμός, et ὑποπρήμερος τοῦ ὀφλήματος ἢ ὑποσχέσεως, qui ad diem præſcriptũ nõ ſoluit debitum, aut nõ implet quod promiſit. Bud. Com.
Ἐκπρονοίας, conſulto.
Ἐκπροβαγωγῆς. paulatim, ſenſim.
Ἐκπροφανῶς palàm.
Ἐκπτερύσσειν. alas motitare ac uerberitare, ut muſca in ſole. Lucian. in Encomio muſcæ. καὶ μὴν ἀλώθισται κατὰ τοὺς ταῶνας, εἴ τις ἀτενὲς βλέποι ἐς αὐτὴν, ὁπόταν ἐκπετάσασα πρὸς τὸν ἥλιον ἐκπτερύσσηται, Et quidem pauonũ inſtar uariegata eſt, ſi quis attẽtius in eam oculos defigat, cum expanſis ad ſolem alis ſeſe uerberitat.
Ἐκπτήσσω. extendo.
Ἐκπτοεῖσθαι. ἐκπλήσσεσθαι, obſtupefieri.
Ἐκπτώματα. τά. & ἐκπτώσεις ſunt Gal. teſte, oſſium ex propria ſede tranſmutationes, quæ tamen ſine fractura fiunt, uel articuli qui ſuis ſedibus excidũt, uocãtur etiam ἐξαρθρώσεις & ἐξαρθρώματα.
Ἔκπτωσις. ἡ. lapſus, error, Strab. lib. 10. εἴ τις ἔκπτωσις πρὸς τὸ χεῖρον γένηται τῶν μουσικῶν, ſicubi muſica abutantur, & in deteriorem uſum conuertant.
Ἔκπτωτος. ſine caſu. Aliquando enim ἐκ priuationis ſignum.
Ἐκπύδινης. repente.
Ἐκπύημα. τος. τό. &
Ἐκπύησις. ιος. ἡ. ſuppuratio, uomicã uertit Copꝰ,
Ἐκπυΐσκειν. ad ſuppurationem perducere.
Ἐκπυνθάνομαι. μ. εύσομαι. π. σμαι. interrogo. Depon. Accuſ.
Ἔκπυρος. ου. ὁ. feruidus.
Ἐκπυρόομαι. μ. ώσομαι. exardeo. Depon. & ἐκπυρούμενος inflammatus Galeno.
Ἐκπυρόω. μ. ώσω. π. ωκα. incendo, accendo, inflammo. Accuſ.
Ἐκπυρσεύω. μ. ήσω. π. ηκα. igni luceo. Neut. abſol.
Ἐκπύρωσις. ιος. ἡ. exuſtio. Cæl. lib. 12. cap. 24.
Ἔκπυστον. quod iam clarum ac diuulgatum eſt, extra auditum atq; famam. ἔκπυστον γενέσθαι, famam præuertere. Thucyd.
Ἐκπωλεῖσθαι. προγυμνάζεσθαι.
Ἔκπωμα. ατος. τό. poculum, cyathus.
Ἔκραχος. ſtipes.
Ἐκρέω. decido, effluo.

Ἔκρηγμα. locus abruptus, latebra. Item eruptio aquarũ in magnis imbribus. Bud. Com. Item pãni linamentiúe lacerati ſegmentum, ἀπόσχισμα τοῦ ῥάκους, apud Hipp.
Ἐκρήγνυμαι. erumpo. Plutarch. νότος ἐκραγεὶς ἄπιστος τὸ μέγεθος, Ventus incredibili magnitudine coortus. Rumpi enim uidetur cœlum cum huiuſmodi turbines & procellæ effunduntur ſupernè. Accipitur pro excandeſco, & in iram præcipitem erumpo, Gregor. Bud. ibidem.
Ἐκρηγνύω. μ. ήξω. π. ηχα. ſcindo, impreſſionem facio. Actiu. accuſ. à quo ἐρράγην & ἐρραγῆναι, & ἐξέρρηξε τὴν ὀργὴν, prorupit in iram. Lucian.
Ἔκρηξις. ιος. ἡ. uociferatio.
Ἐκριζῶ eradico.
Ἔκριμμα. ατος. τό. purgamentum.
Ἐκριπίζω. flabello, excito, euentilo.
Ἐκρίπτω. μ. ψω. π. φα. proijcio. Acti. accuſ. iũg.
Ἐκροή. ῆς. ἡ. effluxio, eruptio, ἐκροαὶ ποταμῶν flãminum lapſus.
Ἐκροφεῖ. exorbet.
Ἐκρυέω. effluo.
Ἔκρυσις. ιος. ἡ. effluxio, uel fluxio, interprete Gaza. Ariſtot. li. 7. De hiſtor. animal. tradit uocari τὰς ἐκρύσεις, hoc eſt, eas cõceptus corruptiões, quæ intra ſeptimũ diem fiunt: abortiones uerò ἐκτρωσμοὺς uſq; ad quadrageſimum uocitari.
Ἐκσαγηνεύω. irretio.
Ἐκσάρκωμα. excreſcentis carnis uitium, quod in oſſibus cum euenit poſt fracturam ſanatam, dicitur ὑπερπώρωσις. Bud. Com.
Ἐκσείω. μ. είσω. π. εικα. concutio.
Ἐκσηπόμενος. ου. putrefactus.
Ἐκσιφωνίζω. per ſiphonem euacuo.
Ἐκσκευάζομαι. exporto. Bud. Com.
Ἐκσκιαγραφημένον. adumbratum, umbratili pictura deſcriptum, ſimilitudinem referens, inchoatum, non perfectum.
Ἐκσκιασμένον. adumbratum.
Ἐκσπάω. μ. άσω. π. ακα. euello. Accuſ.
Ἐκσπερματίζεσθαι. ad ſemen peruenire, ſemen reddere.
Ἔκσπονδος. ου. ὁ. excluſus à fœdere, uel à ſocietate, fœdifragus.
Ἔκστασις. ιος. ἡ. perculſio, ſtupor, mentis emotio, mentis alienatio ex pauore aliquo repentino. Hanc (inquit Valla) qui habet, Latinè dicitur mente captus, non dico cum de inſano loquimur, ſed qualis eſt ille apud Quintilianum, qui ad inſperatum amici ſubitumq; cõſpectum dicitur ſtetiſſe mente captus. Dionyſius ſic uocat abſtractionẽ mentis à corpore ad contemplanda cœleſtia, quæ etiam ἀναγωγὴ dicitur. Quidã definiunt, non diu perſeuerantem inſaniam:

hoc eſt, ὀλιγοχρόνιον μανίαν, teſte Galeno in Deffinitionibus. alij cõtrà, inſaniam perennẽ, ſed perperã, ſi Plinio credimus. Dicta enim ἐκ στάσεως ἀπὸ τοῦ ἐξίστασθαι, quod qui hanc patitur extra ſeipſum phanaticus haberi poteſt. Ἐκστατικὸς οἶνος, dicitur de uino, quod degenerare & corrumpi incipit. Hoc præterea nomini nũc ſomnum, nunc terrorem dici animaduertas. Cæl lib. 9. cap. 29. & Bud. Com.

Ἐκστατικός. οῦ. ὁ. qui mente facilè cõmouetur, attonitus, phanaticus, ἔνθεος numine afflatus. Item qui in furorẽ agitur, ὁ ὀξυστής, ὁ ὀξυσυγκώς, ὁ ἐκμανεὶς furioſus, qui pronus eſt ad iracundiam furibundam, & facilè ad impotentiam animi erũpit, & in cæcos ac præcipites impetus, quales Cicero effrenatos appellat. Ariſtot. οἱ δὲ ταῦ ξοικοὶ οἱ κάρποιθυμώδεις ὡς ἐκστατικοί.

Ἐκστέλλω. μ. στελῶ. π. αλκα. orno, extramitto. Accuſ.

Ἐκστερεῖν. priuare.

Ἐκστέψαι. deplere, inanire, opponitur τῷ ἐπιστέψαι. Euſtath.

Ἐκσραγγίζω. excolo, ſtillatim exhaurio.

Ἐκσρατεία. ας. ἡ. &

Ἐκσράτευσις. ιος. ἡ. expeditio militaris, & peregrinatio.

Ἐκσρατεύω. infeſto exercitu exeo & inuado. Bud. Comment.

Ἐκσρατοπεδεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. caſtra loco. Depon.

Ἐκσρέφω. μ. ψω. π. εφα. muto, inuerto, in alium habitum commuto. ut ἐκσρέφω τὸ ἱμάτιον, ἀν τι τοῦ τὸ πρὸς ἔσω μέρος, ἔξω μεταπίθημι. Ariſtoph. in Pluto. ἐκείπλασιν αὐτοῦ τὰ βλέφαρ' ἐκσρέψας, ἵν' ὠδυνῶτο μᾶλλον, id eſt, Oculos eius inuerſos alleuit.

Ἐκσυριγγοῦσθαι in orificio aperiri.

Ἐκσφράγισμα. imago, effigies.

Ἐκτα pro ἔκτανεν. occidit.

Ἐκτάδην. porrectim.

Ἐκταδος. ου. ὁ. extenſus.

Ἐκταδόν. extenſim, aduerbium.

Ἐκταῖος. ſextus, ἑκτος. Suid. ſex dierum.

Ἔκτακτοι. extraordinarij. Bud. Com. Vide in Appendice de uocabulis militaribus.

Ἐκτανής. έος. prolixus.

Ἐκτανύω. μ. ύσω. π. υκα. produco, id eſt, longo, extendo. Accuſ.

Ἐκταπεινοῦνται. humiliantur.

Ἐκταράττω. obturbo, moleſtus ſum.

Ἐκτεθαμβημένος. ſtupens, attonitus.

Ἔκτασις. εως. ἡ. productio. Figura quando ſyllaba anceps extenditur, aut breuis in longã ſibi oppoſitam mutatur. Thryphon in appendice.

Ἐκτάττω. profero. Item τὸ παρατάττω, inſtruo aciem, καὶ συντάττω, id eſt, compono ordines & agmen. Bud. Com.

Ἐκτείνω. μ. τενῶ. π. τακα. produco, extendo, curo.

Ἐκτειχίσαι. extruere.

Ἐκτελεῖν τὴν δίκην. pœnas pendere, & ἐκτελεῖν καταδίκην, ſentẽtia dãnationẽ pferre Lucian.

Ἐκτελεῖται. perficitur.

Ἐκτελής. έος. ὁ. ἡ. perfectus.

Ἐκτελος. ου. τὸ. prouentus fructuum.

Ἐκτέματα. τά. puſtularum eruptiones in capite. Malim ἐκζέματα uel ἐκθύματα.

Ἐκτέμνω. μ. ἐκτεμήσω. π. ἐκτέτμηκα. excido, id eſt, caſtro. Accuſ.

Ἐκτένεια. ας ἡ. aſſiduitas, perſeuerantia, extenſio, Accipitur pro copia & abundantia.

Ἐκτενής. έος. ὁ. prolixus, intentus, animi non anguſti, liberalis, ſedulus, ἐνεργητικός.

Ἐκτενῶς. ὁλοψύχως, προθύμως, omnib. uiribus, toto animo, prolixè, id eſt, admodum liberaliter. Cicero pro Flacco, Id non ſolum fecit, ſed etiam prolixè cumulateq; fecit, id eſt, ἐκτενῶς.

Ἐκτέον. habendum eſt, ληπτέον. aduerbialiter.

Ἐκτετμημένοι. οἱ. caſtrati, ſpadones.

Ἐκτεύς. έως. ὁ. triens, ſextarius: eſt autẽ octo chœnicũ, ab eo dictus, quòd ſit ſextarius medimni, hoc eſt, modij. Bud. de Aſſe & Com. non enim eadem menſura Græcis ἐκτεὺς quæ Latinis ſextarius cum hic ſexta pars congij ſit ille uerò longe maior, hoc eſt, medimni ſexta pars ſextarios noſtros ſedecim continens.

Ἕκτη, τρίτη, τετάρτη. numiſmatum appellationes ſunt.

Ἐκτήκομαι. colliqueo, intabeſco, Bud. Com.

Ἐκτήκω. μ. ήξω. μ. ηχα. liquefacio, tabifacio, macero, emarceſco, extenuor, unde ἐκτετηκυῖα quæ conſumpta eſt & euomuit. Accuſ.

Ἐκτημόριον. ου. τὸ. ſextans, ſexta pars.

Ἐκτίθημι. expono puerum, & expono in terram, hoc eſt, è naui educo in littus. Bud. Com.

Ἑκτικοί. οἱ. qui corporis habitum obſidente febre laborant.

Ἑκτικὸς πυρετός. febris hectica, ſtabilis, & difficulter eluibilis, ſic dictum quod ipſum corporis habitum, hoc eſt, ſolidas partes corporis occuparit, hæc ubi nimiũ inualeſcit μαρασμώδης uocatur Galeno.

Ἐκτίλλω. euello.

Ἐκτιλοῦσθαι. ſignificat puellam demulcere, atque ita demum conciliare, ut uxorem ducas. à κτίλος quod arietem ſignificat mitem ac manſuetum. Herodot. ἐκτιλώσαντο τὰς λοιπὰς τῶν ἀμαζόνων. Hinc ἐκτιλωμένος Pauſan. qui cuipiam familiaris eſt factus.

Ἐκτιμᾶσθαι. indicare, æſtimare. Vendentis autem eſt, quod

eſt,quod & τιμᾶσθαι dicitur & ὑπερτιμᾶσθαι.
Item ἐκτιμᾶται, ualde honoratur. Bud. Com.

Ἔκτιμος. expers honoris.

Ἐκτιναγμός. ȣ̃. ὁ. concuſſio.

Ἐκτινάσσω. μ. άξω. π. αχα. excutio, amolior. accuſ.

Ἐκτιννύω. &

Ἐκτίνω. μ. ίσω. π. ικα. reddo, retribuo, rependo, exoluo, reſtituo, pœnas do & pendo, ἐκτῖσαι ζημίαν, damnum reſarcire Iſocrati, & ἐκτίνειν τὸ βλάβος, damnari. Accuſ. Bud. Com.

Ἔκτισις. εως. ἡ. compenſatio, remuneratio, Ariſt. Rhet. ad Alexand.

Ἔκτισμα. ατος. τὸ. retributio, penſio.

Ἐκτιτρώσκω. μ. ἐκτιτρώσω. π. ωκα. pario abortū, abortio. Neutr. abſol.

Ἐκτίω μ. ίσω. π. ικα. reddo, trado, perſoluo, repēdo. Item condo, extruo. Accuſ.

Ἐκτοέω. obſtupefacio.

Ἔκτοθεν. extrinſecus, pro ἔκτοσθεν carminis cauſa, ſicut ὄπιθεν pro ὄπισθεν.

Ἐκτοιχωθεὶς. corruptus, compreſſus.

Ἐκτολυπεῦσαι elaborare, perficere.

Ἐκτομεύς. έως. ὁ. ſculptor, exciſor.

Ἐκτομή. ῆς. ἡ. exciſio, exectio, id eſt, caſtratio.

Ἐκτομίας. ȣ. ὁ. exectus, caſtratus. Herodot.

Ἔκτομις. dicitur de uulua porcorum, quam Latini eiectitiam uocant.

Ἔκτομος. ueratrum nigrum, Hipp.

Ἐκτοξεύω. μ. εύσω. π. ευκα. exhaurio. Sumptū eſt uel à pharetra ſagittis exhauſta, uel ab ijs quæ ſagittis confecta pereunt. Accuſ.

Ἔκτοπον peregrinum, abſurdum.

Ἐκτοπίζω. exigo procul, ſummoueo, transfero, τὸ μεταβάλλω, ſedē muto, & in aliam regionē commeo. Bud. Com.

Ἐκτόπιος. ȣ. informis, ἄμορφος, apud Sophocl.

Ἐκτοπισμός. ȣ. ὁ. exilium, ſedis mutatio, pro longinquitate & receſſu utitur Strab. lib. 4. de Thule loquens, ἀσαφὴς ἡ ἱστορία διὰ τὸν ἐκτοπισμόν, eo quod procul ſemota ſit.

Ἐκτοπίως. enormiter, ἐκτόπως, παραδόξως.

Ἔκτοπος. ȣ. ὁ. intolerabilis, difficilis, peregrinus, uiolentus, magnus.

Ἐκτόπως. indecenter, inepte, grauiter, ſupra modum.

Ἐκτορμεῖν. excurro præſcriptum terminum, exorbito, τȣ̃ καθήκοντος δρόμȣ ἐκβαίνω.

Ἕκτος. ȣ. ſextus, paroxytonum.

Ἐκτός. extra, ſine, præter, foras, oxytonum eſt.

Ἔκτοσθε. &

Ἔκτοσθεν. &

Ἔκτοσθι. extra.

Ἐκτραγῳδέω. μ. ήσω. π. ηκα. & ἐκτραγῳδίζω. tragicè aliquid narro, hoc eſt, cum amplificatione & commiſeratione augeo, tragicē deploro, uel ita narro ut in admirationem euadere rem uelimus. Bud. Com.

Ἐκτραπεζώματα. τὰ. obſonia menſis impoſita. Bayfius de uaſculis.

Ἐκτράπελος. ȣ. ὁ. auerſans communem naturæ modum, inuerſus, qui plus iuſto creſcit. & ἐκτράπελα apud Hermogen. interpretantur τὰ ἐκτετραμμένα τῆς ἰδίας, καὶ ὁμολογȣμένης φύσεως. quaſi dixeris exorbitantia.

Ἐκτραχηλίζω. μ. ίσω. π. ικα. excollo, excido, præcipito, ceruicem frango. Accuſ.

Ἐκτραχύνω. exaſpero.

Ἐκτρέπομαι. τὸ ἔξω ὁδȣ̃ ἵσταμαι, diuerto, digredior, deflecto iter, à uia militari & plauſtraria digredior. Ponitur pro auerſor & fugio, ut abominandum, aut nefaſtum, ominoſum. Lucian. καὶ ἐκτρέπεσθαι δυσάντητον τὸ θέαμα. Item decedo uia, non tamen honoris cauſa, ut cum alicui occurrere nolumus. Demoſth. ȣ̃τος ἐκτρέπεταί με νυνὶ ἀπαντῶν. Sic & Cæſar, Quibus ita interdictum eſt, ij omnes decedunt, aditum ſermonemq; diffugiunt. Item mutor, ἐξίσταμαι καὶ μεταβάλλω, & degenero. Bud. Com.

Ἐκτρέπω. έψω. π. αφα. conuerto, detorqueo, deflecto, euito. Actiu. Accuſat. Iulianus apoſtata utitur pro rotundo, aut refringo aciem, ὅπλα τὰς αἰχμὰς οἱονεὶ μολιβδίνην ἐκτρέπειν εἰδότα, arma ferrea quæ telorū cuſpides, uelut plumbeos mucrones retundere queant.

Ἐκτρέφω. μ. έψω. π. αφα. enutrio. Accuſ.

Ἐκτρέχω. μ. ἐκδραμȣ̃μαι. π. ἐκδεδράμηκα. excurro. Neutr. genit. iung.

Ἐκτριβή. ſeparatio.

Ἐκτρίβω. μ. ψω. π. αφα. extero.

Ἔκτριμμα. τὸ. attritus.

Ἐκτριχωθεὶς. euulſus, læſus.

Ἔκτριψις, inclinatio ad latus. Hipp.

Ἐκτροπή. ῆς. ἡ. diuortium, digreſſio, ἡ πάροδος, Ariſtoph. Βατρ. Item degeneratio, mutatio. Bud. Com.

Ἐκτροπία. uel potius ἐκτρόπιον. morbus quando palpebræ deorſum conuerſæ ſunt. alij ἐκτρόπιον. τὸ. uocant cum inferior palpebra ita conuellitur ut album oculi non tegat.

Ἐκτροπίας, & τροπίας uappa, uinum, quod deterius factum eſt, & uappeſcit Bud. Com.

Ἐκτροφή. ῆς. ἡ. educatio, nutrimentum.

Ἐκτρυγῶσαι. extenuare, oblinere, accidere, περιτρώγω, καταναλίσκω, τρυχῶ, ἀποκναίω, περικόπτω. Liuius, Acciſæ à Camillo Volſcorum res, id eſt, ἐκτετρυχωμέναι. Bud. Com.

Ἐκτρυπῆσαι. erumpere.

Ἐκτρυφᾷν.cum datiuo,idem quod ἐντρυφᾷν.
Ἐκτρύχω.extero,ἐκτρίβω.
Ἔκτρωμα.ατος.τὸ.&
Ἐκτρωματιαῖος.ου.ὁ.abortiuus.
Ἔκτρωσις.abortus.
Ἐκτρωσμοὶ.οἱ abortiones,ut Gaza uertit apud Ariſtotelem.
Ἐκτυλόω.extero,amolior apud Aëtium.
Ἐκτυπάομαι.ſono,crepo.
Ἐκτυπὶς.ῆς.ἡ.ſculptura.
Ἐκτυπόω.aſſimilo,exprimo.
Ἔκτυπος.manifeſtus.
Ἐκτύπωμα.τὸ.effigies.
Ἐκτυφλῶσαι.lædi oculis, & tãtum non obcæcari.
Ἐκτυφλόω.μ.ώσω.π.ωκα.excæco.
Ἐκύκα.meditareris.
Ἑκυρά.ᾶς.ἡ.ſocrus.
Ἑκυρός.ου.ὁ.ſocer.
Ἐκφάδην.manifeſtè.
Ἐκφάζω.enarro.
Ἐκφαίνομαι.μ.οῦμαι.π.αμαι.elucco.Depon.
Ἐκφαίνω.μ.ανῶ.π.αγκα.manifeſto,ædo, prodo, quod occultum eſt & arcanum, enarro. Bud. Comment.
Ἐκφανής.έος.ὁ ἡ.inſignis,illuſtris,manifeſtus.
Ἐκφανίζω.indico.
Ἔκφανσις.ἐξαγόρευσις.narratio.Bud.Com. manifeſtatio,declaratio.
Ἐκφαντικῶς.expreſſè,euidenter.
Ἐκφανέες.multi.
Ἐκφάντορες & ἐκφαντορικοί. ὑποφητικαὶ τάξεις. dicuntur angelorum ordines, qui diuina interpretandi munere funguntur,& quæ diuinitus acceperunt, aut à ſuperioribus ordinibus hauſerunt, deinceps infimis ordinibus quaſi per manus tradunt,& illi rurſus uiris ſanctis enunciant & produnt.Bud.Com.
Ἐκφαντορία. pro doctrina rerum reconditarum myſticarumq; interprete & enarratrice. Bud. ibidem.
Ἐκφατνίσματα. τὰ. purgamenta, reijculamentáue quę abijci ſolent, dum purgãtur αἱ φάτναι, hoc eſt,præſepia.
Ἐκφαυλίζω.μ.ίσω.π.ικα. ſiue ἐκφλαυρίζω. uilipendo,deſpicandum oſtendo,quod eleuare dicitur Latinis.Cicero de Orat.2. Mouere riſum Oratoris eſt, quod frangit aduerſarium, quod impedit,quod eleuat,quod deterret, quod refutat,deridendum propino.
Ἐκφέρομαι. fero, aufero, id eſt, mereor, reporto, φέρομαι. Demoſth. Accipitur ſubinde pro ſuo actiuo. Et aliquando paſſiuè pro rapior,auferor, & in tranſuerſum agor, ut qui fluctibus & undis æſtuq; auferuntur. Ariſtot. ἐκφερόμενος ὑπὸ αὐτοῦ πράγματος, Qui à re ipſa tranſuerſus agitur.Bud.Com.
Ἐκφέρω.μ.ἐξοίσω.π.ἐξενήνοχα. effero,produco, id eſt,emitto. Item effero funere,Antiph. Item narro,commemoro.Plutarch. Item refero ad ſenatum uel conſilium,ut ἀναφέρω. Item prodo,defero,arcanum enuncio & foras effero, κατηγορεύω, diuulgo, Aeſch. Item ἐκφέρειν dicitur equus,qui ſeſſorem contumaciter aufert,hoc eſt,qui in alterum duntaxat latus flectitur propter oris contumaciam. Demoſth. pro edere, & proferre uſus eſt, καὶ τὸ δεῖγμα ἐξενηνοχότος περὶ ἑαυτοῦ.Et hoc de ſe ſpecimen edente. Ἐκφέρειν etiam fœminæ dicuntur apud Ariſtotelem lib.7.De hiſtor.animal quæ uterum ad exactos menſeis perferũt.
Ἐκφέρειν γραφὴν, poſtulare aliquẽ,& idem quod ἀποφέρειν γραφὴν. Ἐκφέρειν πόλεμον, inferre bellum Iſocr.Bud.Com.
Ἐκφεύγω.ἐκφεύξομαι.π.φευγα. effugio.Accuſ.
Ἐκφθαρείς.efectus,ὁ ὑπὸ κακῶν ἐξελθών.
Ἐκφλυνδάνω.ebullio,enaſcor.
Ἐκφλογοῦται.inflammatur.
Ἐκφλύξαι ebullire.
Ἐκφοβέω.μ.ήσω π.ηκα.exterreo.
Ἔκφοβος.ου.ὁ.timore exterritus.
Ἐκφοιτάω.μ.ήσω.π.ηκα.procedor,egredior.
Ἐκφορά.ᾶς.ἡ. pronuncio. Item elatio funeris. ἐκκομιδή.Lyſ.Bud.Com.
Ἐκφορέω.μ.ήσω.π.ηκα. effero,ἐκφέρω. Demoſth. pro pignorari,& ἐκπεφορημένα σκεύη, pignora capta dixit Bud.ibidem.
Ἐκφόρημα.ατος.τὸ.&
Ἐκφορία.ας.ἡ.&
Ἐκφόριον.ου.τὸ.fructus,fructificatio.
Ἔκφορος.ου.ὁ.ἡ.aberrans,παράφορος. Item proditus,peruagatus,uulgatus, peruulgãdus,promulgatus.Gregor.ἔχεις τοῦ μυστηρίου τὰ ἔκφορα. Item concitatus,percitus.Syneſ.Bud.Com.
Ἐκφράσαι.exprimere.
Ἔκφρασις.εως.ἡ. deſcriptio,explanatio,pura meraque enarratio ſeu explicatio. Heſych.λόγον ἐναργῆ, id eſt, euidentem ſermonem, orationem ue interpretatur.Cæl.lib.7.cap.40.
Ἐκφραστικόν.ου.elocutio,interpretatio.
Ἐκφράττω. obſtructiones amoueo. Dioſcorides libro tertio.
Ἐκφροντίζω.excogito,conſulo.
Ἐκφρόνως.ἀνοήτως.citra mentem,ſtultè.
Ἐκφρεῖ.ſyncopa à φέρω,emitto.Bud.Com.
Ἔκφρων.ονος.ὁ.ἡ.amens.ἐξεστηκώς.
Ἐκφυάς.άδος.ἡ.appẽdix, ut Gaza reddit ex Ariſt.
Ἐκφυής.έος.ὁ.ἡ.præſtans ingenio.
Ἐκφυλλοφορίαι.αἱ. remotiones, eiectiones è tribu,è populo

bu, è populo, è ſenatu, quæ frondium ſuffragijs fiebant. Etym.
Ἐκφυλλοφορῶ. ſenatu aliquem uel ordine moueo & eijcio, obreptitium è tribu uel populo eijcio. Dictum à frondibus, quibus ſuffragiorum loco utebantur. Bud. Com. Vide Chiliad. Eraſmi.
Ἔκφυλος. ου. ὁ. ἡ. terribilis, præter naturã exiſtens, alienus.
Ἔκφυμα. τὸ. ἐξάνθημα.
Ἐκφύομαι. enaſcor, exorior.
Ἔκφυρμα. τος. τὸ. recrementum, σκύβαλον, κόπριον. Nicand. ſcholiaſt.
Ἐκφυσάω. μ. ήσω. π. ηκα. efflo. Actiu. accuſ.
Ἐκφύσημα. ατος. τὸ. efflatio, uenti ſibilus.
Ἔκφυσις. ιος. ἡ. excreſcentia, exortus.
Ἐκφύω. produco, germino.
Ἐκφωνέω. μ. ήσω. π. ηκα. pronuncio. Accuſ.
Ἐκφώνησις. ιος. ἡ. pronunciatio.
Ἐκχείρημα. audacia.
Ἐκχερός. cum omni ſtudio.
Ἐκχιλοῦσθαι. negligere, uilipendere, apud Pauſan.
Ἐκχέω. μ. ήσω. π. ηκα. effundo. Accuſ.
Ἐκχιλόω. μ. ώσω. uaſto, in ſolitudinem redigo.
Ἐκχοΐζω. fodio.
Ἐκχυλίζοντα. liquant humorem.
Ἐκχυλίζω. exugo, ἐκπιέζω, eliquo Gaza uertit.
Ἐκχυμίζω. idem, & perfruor.
Ἐκχυμοῦσθαι. ſuccum effundere. Hipp. de uenis deruptis, ac ſanguinem fundentibus.
Ἐκχύμωμα. &
Ἐκχύμωσις. ſanguinis collectus in loco contuſo. Bud. Comment. Quæ uero ἐκχύμωσις Græcè dicitur plurimum unà cum contuſione ruptioneq; incidit, inquit Gal. Therap. lib. 4. ſuggillata caro, ſanguis concretus. Significat etiam euacuationem. Gal. lib. 6. Epide.
Ἐκχυρώματα. αἱ. ποιώδεις συλλογαί, ceſpites, uel collectiones herbarum. Quid ſi legas ἀχυρώματα.
Ἐκχυτείζω. reijcio.
Ἐκχύω. circunfundo. Ioſeph. lib. 2. τὸ ἰουδαϊκὸν πᾶν ἐξεχύθη πρὸς τὴν θέαν αὐτοῦ, Iudæorum multitudo circunfuſi properabant uiſendi eius ſtudio.
Ἐκχωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. excedo, cedo. Datiuo.
Ἐκψύχω. μ. ύξω. π. υχα. expiro, animo deficio, λειποθυμέω. Neutr. abſol.
Ἑκών. όντος. uoluntarius, ultroneus, ultrò.
Ἐλάα. ας. ἡ fructus oleæ, ἐλαία uerò arbor.
Ἐλάδιον. parum olei.
Ἐλάζω. gradior.
Ἐλαθείς. ὁ. ἡ. tranſfixus.
Ἐλαθερής. calefactus à ſole.
Ἐλαῖα. ας. ἡ. oliua arbor.
Ἐλαΐαγνος. ὁ. oleaginus, planta in lacu Orchomenio naſcens.
Ἐλαιάδες. αἱ. oleæ arbores.
Ἐλαιάζειν. oleas colere. Etym.
Ἐλαΐζειν. circa oleas laborare.
Ἐλαΐζων. ὁ. colore oleæ.
Ἐλαιατὶς. ίδος. ἡ. locus paluſtris.
Ἐλαιήεις. εντος. ὁ. ἡ. oleoſus, ἐλαιώδης. Nicand.
Ἐλαιόδλυτος. ου. ὁ. oleo irrigatus.
Ἐλαιοδόχος. ου. ὁ. oleum continens.
Ἐλαιοκομεῖν. oleas curare.
Ἐλαιοκόμοι. οἱ. cultores olearum. Etym.
Ἐλαιολόγος. ου. ὁ. olearum collector.
Ἔλαιον. ου. τὸ. oleum.
Ἐλαιός. ου. ὁ. miſcens uenenum, φαρμακεύς.
Ἐλαιοπώλιον. ου. τὸ. ubi oleum uenditur.
Ἐλαιοτής. oleoſus.
Ἐλαιοτριβεῖον. ubi oleum conficitur.
Ἐλαιότρυγον. fex olei, amurca.
Ἐλαιόφορον. ου. τὸ. omne uas olearium.
Ἐλαιόφυτον. ου. τὸ. oliuetum.
Ἐλαιόω. ſplendidũ facio aut pingue & ſordidum.
Ἐλαιών. ῶνος. ὁ. cella olearia, oliuetum. Cyrill.
Ἐλάκισε. ſtrepuit, crepuit.
Ἐλαμῖται. οἱ. Elamitæ, Parthi.
Ἐλάναι. αἱ. faces, lãpades, ab ἕλη, id eſt, calor, Euſtath. Iliad. κ. ἔλαρ. ρος. τὸ. auxilium.
Ἐλάρα. ἡ. Titij centimanis gigantis mater.
Ἐλάσας. αντος. ὁ. ἡ. profectus.
Ἐλασάσκω. impello, conturbo. Accuſ.
Ἐλασείω. ab ἐλαύνω. expeditionem affecto, & molior, apparoque. Lucian. in Charonte. καὶ νῦν ἐλασείειν ἐπὶ Λυδίαν ἔοικεν. Et nunc moliri expeditionem uidetur in Lydiã. Bud. Com.
Ἐλασία. ας. ἡ. impulſio, δίωξις. Item uectatio, equitatio. Bud. Com.
Ἐλασίβροντος. ου. τὸ. tonitru agitatus, more tonitrus impulſus, magnificus.
Ἔλασις. ἐλασία. Bud. Com.
Ἔλασμα. ατος. τὸ. plica. ψῆξ. fruſtum.
Ἐλασμός. ου. τὸ. lamina, fruſtum.
Ἔλασσον. ονος. τὸ. minus.
Ἐλασσόω. ῶ. minuo. hinc ἐλασσοῦν apud Cyrillũ.
Ἐλάσσωμα. ατος. τὸ. uitium, detrimentum.
Ἐλάσσων. ονος. ὁ. ἡ. minor, ad numerum aliquando refertur, paucus. Etym.
Ἐλασσῶν. ῶντος. ὁ. minuens.
Ἔλαστρον. τὸ. quod impellitur, ſiue quod impellit. Etym.
Ἐλαστρῶ. pro ἐλατῶ. ago, pello.
Ἐλάτεια. ἡ. urbs Phocidis. Etym.
Ἐλάτειρα. expultrix, διώκτειρα, ἀπελαστική. Bud. Com.
Ἐλατεύς. ὁ. qui eſt ex Elatea. nomẽ gentile. Etym.

Ἐλάτη ης. ἡ. abies. Eſt etiam plantæ cuiuſdam maritimæ ſpecies, quæ petris adnaſcitur. παρὰ τὸ ἐλάω. Etym. Ἐλάτη Gal. interpretatur τὸ ἁπαλὸν ἐκβλάστημα τοῦ φοίνικος tenellum germẽ palmulæ fructus. Item extimus cortex, qui palmã operit, σπάθη alio nomine dictus. Item remus. Eſt & proprium nomen heroinæ, ſororis Othi & Ephialtæ, teſte Euſt. Iliad. ſ præterea clarum Phocidis oppidum, ut idem annotat.

Ἐλατὴρ ῆρος ὁ miſſus placenta latus, quod in latum extenſus manibus ſubigatur, Euſt.

Ἐλατὴρ. ῆρος. ὁ. auriga. Item expulſor, & remex. Vnde

Ἐλατήριον. τὸ. agitatorium, elaterium, quo Plinius utitur tanquam nomine in Latinitatẽ recepto, medicamentum factum ex cucumere quo uenter purgatur, Romani anguinum & ſylueſtrem cucumerẽm uocant. Bud. Com.

Ἐλάτης. ου. ὁ. Neptunus dicebatur apud Athenienſeis. Item extrema & latior pars remi in nauigio, ſignificatione à palmæ arboris parte potius quàm à palma manus ducta. Palmulam Latini uocant. Vnde Maro, Et læuas ſtringat ſine palmula cautes. Item nouus, & iamiam naſcens in palma fructus.

Ἐλατικός uenatorius.

Ἐλατίνη. ἡ. herba murali herbæ ſimilis.

Ἐλάτινος. ου ὁ. abiegnus.

Ἐλατός. οῦ. ὁ. ductilis. Ἐλατὰ uocat Ariſtot. ea quæ aqua non conſtant, & igni emollibilia ſunt, ut ferrum & cornum & ligna: ἐλατὰ μὴ ὄντα ὕδατος ἀλλὰ μαλακτὰ πυρὶ. οἷον σίδηρος καὶ κέρας καὶ ξύλα, & paulò poſt, ἐλατὰ μὲν ὅσα τῇ αὐτῇ πληγῇ δύναται ἅμα εἰς βάθος καὶ πλάτος τὸ ἐπίπεδον συνίστασθαι, hoc eſt, ductilia quæcunq; eodẽ ictu poſſunt ſemel, tum in latum tum in imum ſummam partem tranſponere.

Ἔλατρον. indumentum, ſuccinctum.

Ἐλαττονάκις uarie.

Ἐλαττονέω. μ. ήσω. π. ηκα. minuo. Accuſ.

Ἐλαττοῦμαι. cedo, inferior ſum. Genit. Item imminuor, deteriore cõditione ſum, minuor, & ἐλαττούμενοι τῷ βίῳ παντὶ Iſocrati dicũtur qui tota oberrant uia, uel uita, deculpati, celeribus obruti.

Ἐλαττόω. μ. ώσω. π. ωκα. minuo. Actiu. accuſ.

Ἐλάττων. comparatiuum à μικρός, minor. περὶ ἐλάττονος ποιεῖν, contemnere. Ἔλαττον φέρομαι, poſteriores partes fero, alijs cedo. Ἔλαττον ἔχω, uincor & ſuperor in ludo uel alia re, deteriore conditione uiuo, Ἐλάττων ἢ κατὰ τὴν αὑτοῦ φύσιν, inferior quàm pro ſuo ingenio atq; animo. Ἐλάττων χρημάτων, minor ſiue inferior pecunijs, id eſt, ſordidus. Bud. Com.

Ἐλάττωσις. ιος. ἡ. diminutio, defectus.

Ἐλαύνομαι. dicitur equito, ſed de equo, ſicut ἐλαύνω de uiro.

Ἐλαύνω. μ. άσω. π. κα. inſequor, uexo, inſector. παρὰ τὸ ἐλῶ, ἐλύω, ἐλαύω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν. Etym. Vnde Herodian. ὑπό τε τῆς συνειδήσεως τῶν ἔργων ἐλαυνόμενος. Stimulante eum conſcientia ſcelerum. Et Pauſan. τὸ γὰρ χρεὼν ἤδη Μεσσηνίους ἤλαυνεν, fatum iam exagitabat & exercebat Meſſenios. Sic ἐλαύνει λοιμὸς τὴν πόλιν, fatigat, καταπονεῖ. Interdum remigo. κωπηλατῶ. Xenoph. Interdum agito currum. Lucian. ἥλιε καὶ ἐλάσεις τήμερον. Interdum expeditionem ago, Pauſan. Interdum expello. Vnde ἐξεληλατεῖν, externos eijcere, alienos abigere, Plutarch. 8. Symp. Interdum promouere, progredi, euadere, ut πρὸς ἄκρον δυσπορίας ἐληλάκει καὶ τρυφῆς, Chryſoſt. de diuite Euangelico. Sic εἰς ἄκρον τῆς παιδείας ἐληλακώς, pro eruditiſſimo, Plutarch. Interdum equitare, in acie incedere, equoq; uehi; & id de equite, ſicut ἐλαύνεσθαι de equo Xenoph. in Hipparch. Interdũ arceſſere & accuſare, ut ἐλαύνεται ἀσεβείας, arceſſitur impietatis. Interdum refertur ad eas res quas producere ſolemus, ut eſt ferrum, ſiue æs, quod ἐλαύνειν dicimur & ducere. hoc eſt, ductile opus facere. Sic ἐλαύνειν τεῖχον, ducere murum. Sicut Cæſ. De bel. Gall. 1. Murum in altitudinem pedum ſedecim, foſſamq; perducit. Bud. Com.

Ἐλαφᾶν. fugere more cerui.

Ἐλάφειον. ου. τὸ. cornu, uel caro cerui.

Ἐλάφειος. ου. ὁ. ceruinus. etiam meticuloſus Metaphoricè. Etym.

Ἐλαφηβολία. ας. ἡ. uenatio ceruorum.

Ἐλαφηβολιών. ῶνος. ὁ. December à ceruis dictus, qui eo menſe Dianæ immolabantur. Etym. rectius cum Athenæo libro tertio deipnoſop. Februarium menſem interpreteris: ſic & Gaza ſentit.

Ἐλαφηβόλος. ου. ὁ. uenator ceruorum, qui ceruos iaculatur, ab ἔλαφος & βάλλω. Sed generaliter apud Homerũ accipitur pro quouis uenatore.

Ἐλάφινος. ου. ὁ. hinnulus.

Ἐλαφίς. ίδος. ἡ. nomẽ auis, quaſi dicas ceruariam apud Aelianum de Aucupio.

Ἐλάφιον. τὸ. cicuta, κώνειον.

Ἐλαφόβοσκον. ου. allium.

Ἔλαφος. ου. ὁ. ἡ. ceruus, cerua, quaſi ἐλαφρός. ἢ παρὰ τὸ ἐλεῖν τὸ ἀναιρεῖν διὰ τῶν μυκτήρων, ἢ καὶ τὸ ἕλκειν τοὺς ὄφεις. uide Etym. De ceruis ſcribunt Ariſtoteles, Aelianus, & Oppianus de uenatione, de cerui cornu Orpheus inter lapides.

Ἐλαφράω. alieno.

ἐλαφρία.ἡ.leuitas & ſtultitia.
ἐλαφροειδής. tunica illa tenuis, qua teſticuli inuoluuntur.
ἐλαφρός.ȣ.ὁ. leuis, agilis, ueles (uide ὁπλῖται in Appendice de uocabulis militarib.) facilis portatu. Cretenſibus & Iupiter ſic dicebatur.
ἐλαφρότατος.ὁ. pro manſuetiſſimo ueteres dixerunt. Etym.
ἐλαφρότερον.leuius, facilius.
ἐλαφρύνω.μ.υνῶ.π.υγκα.alleuio. Accuſ.
ἐλάχεια.ας.ἡ. parua, μικρά, apud Nicand. ἐλάχεια δὲ φαίνεται ὄρη.
ἐλάχιστα.minimè, pauciſſimè.
ἐλάχιστος.ȣ.ὁ.minimus.
ἐλαχιστότερος.inferior, poſtremior: παρὰ τὸ ἐλῶ, τὸ ἀφαιρῶ. Etym.
ἐλαχίων.ὁ.ἡ.minor, uilior, pauperior. Etym.
ἐλαχύς.uilis, paruus, pauper. παρὰ τὸ ἐλῶ, τὸ ἀφαιρῶ. Etym.
ἐλαχύτερος.ὁ.uilior, minor, pauperior. Etym.
ἐλαύνω.μ.ἐλάσω.π.ακα. saturo, remigo, impello, produco, inſequor, &c. ſicut ἐλαύνω. ἐλᾶν aũt infinitiuum non pro ἐλαύνειν, ſed pro ἐλάσειν Ionum more in futuri ſignificatione uſurpatur, de quo Bud. Com.
ἐλαιών.ῶνος.ὁ.oliuetum, Cyrillus.
ἐλάων.οντος.ὁ.inſequens.
ἔλδομαι cupio, curo.
ἐλδαίνω.ſplendidum & amabile reddo, cupio.
ἔλδωρ.ορος.τὸ deſyderium, concupiſcentia.
ἐλέα.ας.ἡ. Elea urbs Italiæ Phoceſium colonia, Zenonis patria, qui Eleates dictus eſt. (tex.
ἐλέαγνος.ου. ſalix amerina, ſurculaceus eſt fru-
ἐλεαίρω.μ.αρῶ.π.κα.miſereor, ἐλεῶ. Neut. accu.
ἐλέας.uelia auis, ut Gaza reddit ex Ariſtotele.
ἐλεατρος.coquus. uide Ammo. ἐδέατρος ſuprà.
ἐλέατρος.ὁ.δειπνοκλήτωρ βασιλικός qui ad regiam menſam conuocabat, ab ἐλεός, quæ menſa eſt culinaria. Euſt. Iliad. 9.
ἐλεγαίνειν, uel ἐλεγέρειν. deſipere, intemperanter agere.
ἐλεγεινός.ὁ.moleſtus, lugubris.
ἐλεγεία.ας.ἡ.&
ἐλεγεῖον.ȣ.τὸ.elegia: mœſtum poëma.
ἐλεγειοποιός.ȣ.ὁ.confictor elegiarum.
ἐλεγεῖος.ȣ.ὁ.uerſus ad mœſtitiã, ab ἐλεέω, uel ab ἒ ἒ, quod in luctu dici ſolet, & λέγω: uel ab εὖ & λέγω quòd mortuis bene precari ſolent.
ἐλεγκτός.argutus ad refellendum inſtructus.
ἐλεγμός.ȣ.ὁ redargutio.
ἐλεγῖνος.ὁ. piſcis nomen apud Ariſtotelem, Gaza eleginum uertit.
ἔλεγος.ȣ.ὁ.luctus.
ἔλεγξις.ιος.ἡ.ἐλεγμός.
ἐλεγχείη.ἡ idem.
ἐλεγχεσίγαμος.ȣ.ὁ. coniugij fidem teſtans ac cõprobans, Rheni epith. Epigr. legitur & ἐλεγχιγάμος, de quo in Stromat. noſtris & Iulian.
ἐλεγχής.uituperandus.
ἐλεγχία.ας.ἡ.increpatio, improperium.
ἐλέγχιστος.ȣ.ὁ.redarguendus, exoſiſſimus.
ἔλεγχος.ȣ.ὁ. argumentum, probatio, examen, pro eo quod uulgò tabulam uocant, index, deprehenſio. ἔλεγχος ἀκριβὴς, diligẽtior rerum perueſtigatio, & certior quædam probatio Luciano. Vide μάρτυς in Ammonio. Plinius elenchos uocat faſtigiatæ longitudinis margaritas. Eſt & unio (gemmam dico) turbinatus ac in faſtigium ſe colligens, apud Arrianum.
ἐλέγχομαι.&
ἐλέγχω.μ.ἐγξω.π.εγκα.arguo. Item argumentis conuinco, confuto, refello, argumentis oſtendo & probo, inueſtigo, deprehendo, exploro ualorem. Accuſ.
ἐλεδιανός. ſimplici λ ſecũdũ Suid. τὸ ἐλλεδιανός.
ἐλεδώνη.ης.ἡ. heledona, polybi ſpecies aquatilis ſeptenis pedibus, teſte Aeliano. apud Ariſtot. Gaza Græcam uocem relinquit: ſcribitur aliquando ſine aſpiratione quod non placet, nam ἀπὸ τοῦ ἑλεῖν, id eſt, à cupiendo dicta uidetur.
ἑλεῖν, pro ἑλεῖν. amplecti, οἰκτείρειν.
ἑλεῖν ἐρήμην. indicta cauſa damnare, Bud. Com.
ἐλεινά.miſerabiliter.
ἐλεινολογέομαι conqueror.
ἐλεινόν.τὸ.miſeria miſerabile.
ἐλεινός.ȣ.ὁ.miſerabilis.
ἐλεέω.μ.ήσω.π.ηκα miſereor. Neutr. Abſol.
ἐλεηθῆ.miſericordiam conſequi.
ἐλεημοσύνη.ης.ἡ miſericordia.
ἐλεήμων.ονος.ὁ.miſericors.
ἐλεητύς.ύος.ἡ.miſericordia.
ἐλεθαίρειν.laſciuire.
ἐλεθηρ.ῆρος aqua ſole calefacta, ab ἔλη καὶ θέρω.
ἑλέα.& ἕλα.ſplendor aut calor ſolis, & potus ſalitus. Itẽ Iunonis apud Cyprios cognomentũ.
ἐλεήτης.ȣ.ὁ.feruidus, ab ἕλη, æſtus, calor, ἐλεήτας λέοντος.
ἐλεθερής.calidus, inſolatus.
ἐλειοί. glires, ut Gaza uertit in Ariſtotele, proparoxytonum.
ἐλειονόμος.ȣ.ὁ.in palude paſcens.
ἐλειοσέλινον.paludapium.
ἐλεινύω.milito.
ἔλειος.locus anguſtus, paluſtris.
ἐλελεῦ.ἐπίφωνημα, ſiue (ut ait Suidas) ἐπίφθεγμα πολεμικόν, acclamatio bellica.
ἐλελίζω.μ.ίσω.π.ικα.clamo in bello.
ἐλελίσφακος.ȣ.ἡ.ſaluia, herba ſimilis dictamo.

ἑλλίσσω μ. ἰξω π. ιχα. uerto. Accuſ.
ἑλένη ἡ. Helena. Item fax, torris: & dira & minax ſtella nautis exitium portendens.
ἑλένιον. helenium herba, enula.
ἑλενοί. τὰ τῶν. ἀμπέλων κλήματα. palmites, ſarmenta, clauiculæ uitis.
ἑλεοδύτης ου. ὁ. menſæ miniſter.
ἑλεόθρεπτος. ου. ὁ. ἡ. nutritus in palude, uliginoſo in ſolo naſcens.
ἑλεοσέλινον. ου. τό. apium paluſtre, paludapium uocare licet.
ἔλεος. εος. τό. &
ἔλεος. ου. ὁ. miſericordia. proparoxyt.
ἐλεός. ου. ὁ. oxytonum, auis proprium apud Ariſtotelem, à Theodoro uertitur aluco, & etiam fluuij. Cyrillus. Ponitur interdum pro menſa coquinaria, ut Homer. καὶ ἐπ' ἐλεοῖσιν ἔχευαν. Vide ἐλεκτρος. in Ammonio.
ἑλέπολις. εως. ἡ. machina bellica deuaſtandis urbibus accommoda.
ἑλεσπίδες. αἱ. loci paluſtres, aut potius petroſi.
ἑλετός. ου. ὁ. captabilis.
ἐλευθερία. ας. ἡ libertas, liberalitas. Plato utitur pro ἀπαλλαξις & defunctione, παντάπασι γὰρ τῶν τοιούτων ἐν τῷ γήρᾳ πολλὴ εἰρήνη γίνεται καὶ ἐλευθερία.
ἐλευθεριάζω. liberè ago, libertatem uſurpo. Crates Diog. ἀπὸ μὲν δὴ πλούτου ἡμῖν ἐλευθεριάζομεν. A diuitijs quidem conſtat nobis libertas. ἐλευθεριάζειν etiam dicuntur errones & fugitiui ὅταν πλανῶνται. Bud. Com.
ἐλευθέριος. ου. ὁ. liberalis, ingenuus. Iouis epitheton.
ἐλευθεροπράσιον. ου. τό. crimen plagij.
ἐλευθερίως. liberaliter, ingenuè.
ἐλευθεριότης. ητος. ἡ. liberalitas.
ἐλευθερωτής. qui liberos reddit.
ἐλευθεροπρεπής. έος. ὁ. ἡ. munificus, liberalis.
ἐλεύθερος. ου. ὁ. ingenuus, liber, & ἐλευθέριος. ίου. Herodianus, διαίτῃ ἐλευθερίῳ χρώμενον.
ἐλευθεροστομία. ας. ἡ. libertas loquendi.
ἐλευθεροστομῶ. liberè loquor, παρρησιάζομαι.
ἐλευθερόω. μ. ώσω. μ. ωκα. libero, id eſt, liberum facio. Accuſ.
ἐλευθήρ. ῆρος. ὁ. Bacchi cognomen apud Plutarchum in Sympoſ. & urbs Bœotiæ, & mons ubi à furore liberatus fuit Bacchus.
ἐλεύθω. μ. ἐλεύσομαι. μέσ. παρ. ἤλυθα, & Attice ἐλήλυθα. ἀόρ. β. ἤλυθον, & ἦλθον, quod magis eſt in uſu, uenio, παραγίνομαι. Vnde ἐλθὲ impe ratiu. ueni. Et ἐλθεῖν infinitiu. uenire, ut ἐλθεῖν εἰς χεῖρας, ad man⁹ uenire, pugnare. loco preſentis ἔρχομαι in uſu eſt.
ἐλευσίνια. τά. ſacra Cereris quærentis filiam Proſerpinam, quæ Athenienſes magnis ceremonijs arcanisq; celebrabant.
ἔλευσις. εως. ἡ. aduentus, ἄφιξις. proparoxytonum.
ἐλευσίς. ῖνος. ἡ. Eleuſis urbs. oxytonum. Cyrillus.
ἐλευσῖνος. uicus Atticus, ubi ſacra Cereris celebrabantur, quæ uocabantur ἐλευσίνια.
ἐλευτήριος. ου. ὁ amœnus.
ἐλεφαίρω. ſpe fruſtror, decipio, noceo, afficio iniuria. in Odyſſea Homeri.
ἐλεφανταγωγός. ου. ὁ. qui elephantem agit.
ἐλεφαντάρχαι. οἱ. elephantorum præfecti, qui ſexdecim præſunt elephantis.
ἐλεφαντάρχης. ου. ὁ. dux eorũ qui pugnant ex elephante.
ἐλεφανταρχία. ας. ἡ. præfectura elephanti.
ἐλεφαντίασις. εως. ἡ. genus lepræ, qua cutis aſpera, & elephanti corio ſimilis efficitur. Dicitur à nonnullis etiam λεοντίασις.
ἐλεφαντίνη. ης. ἡ. urbs Aegypti.
ἐλεφάντινος. ου. ὁ. eburneus, candidus.
ἐλεφαντόδετος. ου. ὁ. ἡ. ebore reuinctus.
ἐλεφαντόκωπον. ου. τό. manubrium eburneum, uel capulum habens burneum.
ἐλέφας. αντος. ὁ. elephas animal, & ebur. De elephanto ſcribunt Ariſtoteles, Aelianus & Oppianus de uènatione. Vide apud Eraſmum ſeptem prouerbia ab hoc animali ſumpta. Eſt etiam affectus qui cutem craſſam atq; inæquabilem reddit, liuor adeſt tum cuti, tum oculorum albis, exeduntur partes manuum ac pedum ſummæ, ex quibus ſanies liuida ac fœtida emanat, apparent etiam in huiuſmodi partibus affectis uenæ craſſo nigroq; ſanguine plenę. Ex definit. & Therap. ad Glauconem. Et poculi genus quod tres congios capiebat, apud Athenæum.
ἐλεών. Bœotiæ urbs, frutex & arbuſtum, ſerpens. aliàs σκυτάλη dicta.
ἔλη. ης. ἡ. caliditas.
ἐλήγηρις. Cereris cognomentum quaſi ſpiceæ à flauedine meſſi innata, quæ & ξανθὴ Euſt.
ἐληλαμένος. æratus, κεχαλκευμένος. ἐληλαμένος χιτῶνας, loricatus, Herod. ab ἐλάω.
ἐληλεγμένος. proditus, deprehenſus, κατηγορημένος, Lucian.
ἔλημμα. τό. defectus. malim ἔκλειμμα.
ἐλίασθε. uitauit, ſeparatus, aut defunctus eſt.
ἐλιγγες. αἱ. apud poëtas dicuntur lineæ & rugæ quædam in palpebris.
ἔλιγμα. inteſtinum tenuè. ἀπὸ τῆ ἐλίσσειν, quod in ſinus ſit uehementer implicitum.
ἐλιγμός. ου. uertex, reuolutio.

Ἑλιχρός. humidus.

Ἑλιεὺς. έως. ὁ. Iouis apud Thebanos cognomẽtũ.

Ἑλιθερέειν. apricari, pro ἡλιθερέειν.

Ἑλικοὶ. οἱ. complexi crines mulierum, implicamenta crinium, inaures. Ἑλικοὶ etiã boues dicuntur à ſinuoſis cornibus, uel ab inflexione crurum, quaſi εἰλίποδες. Heſych.

Ἑλίκη. ης. ἡ. Helice, Achaiæ urbs, terræ motu ſublata. Item helica ſalicis ſpecies. Item inter aſtra maior urſa. Item anfractus, uertigo, clauicula.

Ἑλικίας. ȣ. ὁ. fulmen rotationes & uortices quoſdam in feriendo imitans.

Ἑλικοειδής. έος. ὁ ἡ. rotundus, reuolutus, circum uolutus, rectus.

Ἑλικός. ȣ̃. ὁ. niger. Cæl. lib. 7. cap 29.

Ἑλικοβλέφαρος. ὁ ἡ pulcher, rotũdis ſupercilijs, Veneris epitheton.

Ἑλικτῆρες. οἱ. inaures.

Ἑλικτός. ȣ̃. ὁ. inuolutus.

Ἑλικῶπις. ιδος. ἡ. ad ſeſe hominum uertens oculos, uel nigris oculis decora, ac per hoc formoſa Hom. Iliad α. Cæl. lib. 7. cap. 29.

Ἑλίκωψ. ωπος. circunſpectus, nigris oculis præditus. Hoc nomine & Græci appellabantur, quod (ut tradit Theon in Arat.) helicen urſam inter nauigandũ obſeruarent. Vel ἀπὸ τȣ̃ ἑλίσσειν τὰς κώπας, id eſt, à remis circũnectendis: uel quaſi ἀξιοθέατοι, ut qui hominũ in ſe oculos conuerterent. Sunt qui ad oculorum referant celeritatem, qui frequenter, prout neceſſe fuerit, huc illuc conuertantur. Cæl. lib. 7. cap. 29.

Ἑλινδύω. criminor, tarde incedo Suid.

Ἑλινόω, uel ἐλινύω. mutus & ſine ſenſu ſum. Item tardus ſum, torpeſco, moror. Item quieſco, meridior, id eſt, ſomnum meridianum capio. Item milito, ςρατεύω, Heſych.

Ἑλιξ. κος. circumuolutio, anfractus, uertigo. Dicitur & de capreolis uitium, qui ut uitem natura caducã erigant & teneant, ad locum capiendũ ſerpunt, nonnulli clauiculã interpretantur. Eſt etiam nomẽ tertiæ ſpeciei hæderarũ fructũ nõ gignentis, de quo Dioſcor. Eſt & machina quædam bellica, cuius uſum primus monſtrauit Archimodes, & ut arbitror, uinea oppugnatoria. Item indago & errabunda operis inteſtini cælatura. Item ἀπὸ ὠτὸς περιοχή.

Ἑλιξόκερως. ωτος. ὁ. intorta habẽs cornua. Epigr.

Ἑλιος. genus quoddam muſcarum, à paludibus, quas ἕλη uocant, & in quibus obuerſantur, dictum. Gæl. lib. 13. cap. 49.

Ἑλίσσω. μ. ίξω. π. ιχα. uerto, circũuoluo, roto, inuoluo, conſtringo, circunflecto. Accuſ.

Ἑλιόχρυσος, & ἑλίχρυσος. ȣ. ὁ. heliochryſus herba, quæ & chryſanthemon, flores habens aurei coloris, hæderæ flos.

Ἑλιψύω. aduerto

Ἑλκεσίπεπλος. ȣ. &

Ἑλκεχίτων. ωνος. ὁ. ἡ. ueſtem trahens, id eſt, habens longam ueſtem, diſcinctus.

Ἑλκέω. μ. έσω. uel ήσω. traho, uim facio, priuo, ab ripio.

Ἑλκηθμός. ȣ̃. ὁ. tractatio, laniatio.

Ἑλκηθρον. ȣ. τό. traha.

Ἑλκιαροι. οἱ. qui onera funibus moliuntur, helciarij quoq; Latinis uſitata uoce dicuntur.

Ἑλκίζω. μ. ίσω. π. ικα traho. Vnũ ex uerbis, quæ ε principale in præteritis nõ mutãt in η, ſed aſſumant ι. Accuſ.

Ἑλκοποιέω. exulcero.

Ἑλκος. εος. τό. hulcus. παρὰ τὸ διελκύσαι τὴν σάρκα, ubi continuũ in carne ſoluitur ἕλκος appellatur, in oſſe κάταγμα, in neruis σπασμός, authore Gal. Vide Ammoniũ. Metaphoricẽ dolor, λύπη, apud Sophocl. Sic Cicero, magno cũ animi mei uulnere.

Ἑλκόω. μ. ώσω. π. ωκα hulcero. Accuſ.

Ἑλκτικὴ. uirtus attractrix apud Medicos.

Ἑλκτικός. ȣ̃. ὁ attractiuus.

Ἑλκτόν. ȣ̃. τό. tractatile. Sunt enim ἑλκτὰ, inquit Ariſtot. ὅσων δυνατὰ εἰς τὸ πλάγιον μεθίστασθαι τὸ ἐπίπεδον, id eſt, tractilia quorũ ſumma pars in latũ tranſponi poteſt, quãdoquidẽ ἑλκεσθαι ἐστὶ τὸ ὑπὸ τὸ κινȣ̃ν μεθίστασθαι τὸ ἐπίπεδον συνεχὲς ὄν, hoc eſt, trahi ad ſummã partẽ, tranſponi ad rẽ mouentẽ continuamq;. Inter tractilia numerantur pili, lora, nerui, uiſcum & ſimilia.

Ἑλκύδριον. ȣ. ὁ. hulcuſculũ. Ariſtoph. Equitibus.

Ἑλκύδριον παραλέφειν. puſtula hucerosã. Item ſitula qua aqua hauritur.

Ἑλκυθμός. ȣ̃. ὁ tractatio, laceratio.

Ἑλκυσμα. τος. τό. argenti ſcoria ſiue retrimẽtum. Pinius lib 33.

Ἑλκύσμα ατος. τό. &

Ἑλκυσμός. ȣ̃. ὁ. tractus, attractio.

Ἑλκυστάζω. μ. άσω. π. ακα traho, lacerãdo. Accuſ.

Ἑλκυστήρ. ῆρος. ὁ. capiſtrum.

Ἑλκυστίνδα. luſus genus tale: Eligebatur palus uiri altitudine in medio pforatus, per quẽ traiectus funis æquali ſpatio diſtinebat duos adoleſcẽtes, q in diuerſa trahẽdo alter alterũ ſuperare conabãtur, qđ ipſum σκαπέρδαν ἑλκεῖν dicebatur, unde natũ eſt ut puerbiali ſpecie omne arduum & difficile σκαπέρδαν dicerent, διὰ τὸ ἐπίπονον τȣ̃ ἑλκῆς καὶ ἀνθολκῆς. Euſt. Iliad. ρ.

Ἑλκύω. μ. ύσω. π. υκα. traho. Ex uerbis ijs eſt, quæ in præteritis p ε diphthõgon augẽtur, ſicut ἑλκίζω.

Ἑλκοῦμαι. exulceror.

Ἑλκωσις. ιος. ἡ. exulceratio.

Ἑλκω. μ. ξω. π. χα. traho, unde & ἑλκειν τὸ ξίφος,

exerere gladium. Item pondere æquo augmentum facit per ι.

Ἐλλάς. ας. ſella.

Ἐλλαμβάνομαι. complector.

Ἐλλαμπεσθαι. uerbum eſt theologicū, ſignificans diuinitus illuminari & doceri. Conſtruitur cū accuſatiuo, ut διδάσκομαι. Bud. Com.

Ἐλλαμπρύνομαι. ſplendeſco, clareo, luceo, Bud. Comment.

Ἐλλάμψεσθαι. comprehendi, in manus uenire, pro ἐλλήψεσθαι, apud Herodot.

Ἔλλαμψις. dicitur diuina doctrina & inſperata, adſulgentia, φωτισμός. Bud. ibidem.

Ἑλλανοδίκαι. præfecti aut iudices in Olympiaco certamine.

Ἑλλάς. άδος. ἡ. Grecia. Vſurpatur aliquando adiectiue, ut Ἑλλάδα φωνήν. Thucydides in Euripidis epigrāmate Athenas uocat τῆς Ἑλλάδος Ἑλλάδα.

Ἑλλάσαι. concludere, prohibere.

Ἐλλεβοριᾶν, & ἐλλεβοριάζειν. inſanire, elleboro indigere. uide prouerb. Bibe elleborum.

Ἐλλεβορίζω. purgo elleboro.

Ἐλλεβορισμός. ου ὁ. purgatio ex ueratro.

Ἐλλέβορος. ου. ὁ. ueratrum. παρὰ τὸ τῇ βορᾷ ἑλεῖν.

Ἐλλεδανός. οῦ ὁ. faſcis, nodus, uinculum. alias per ſimplex lambda.

Ἔλλειμμα. ατος τὸ. defectio, delictum, erratum.

Ἐλλείμματα. τὰ. reliqua, hoc eſt, quod reliquum eſt penſionis non perſolutæ, Syn. Bud. Com.

Ἐλλειπής. ὁ. ἡ. mutilus.

Ἐλλείπομαι. ἀπολείπομαι, aſſequi nequeo, efficere non poſſum, Xenoph. Item cedo, & paria facere non poſſum. Bud. Com.

Ἐλλείπω. μ. ψω. π. ειφ. deficio, ut ἀνδρείας ἐλλείπειν, defici uirtute. Item indigeo, ut ἐλλείπω βιβλίων, ἀντὶ τοῦ ἐνδεής εἰμί, καὶ ἀπορῶ. Aliquando uices implere nequeo, non exactè facio, Iſocrati in Nico. Aliquādo ponitur pro abeſſe. ἀπολείπειν, ἀποδεῖν. Iſoc. ὅθ᾽ ὧν χαρίεν κακὸς ζῶσα ζῶν ἐλλείπει λυπεῖσθαι, ὡς τι εὐχαίρειν. Aliquando pro παραλείπειν, relinquere, ut ἐλλείπειν τὸν βίον, excedere uita. Bud. Com. Ἐλλείπειν τοῦ δέοντος. recedere uel diſcedere à decoro.

Ἐλλείχειν. lingere, ἐμφορεῖσθαι.

Ἔλλειψις. εως. ἡ. defectio. Grammatici uocant ellipſin cum uocalis altera diphthongi abijcitur, ut γεραός pro γεραιός. Tryphon in Appendice. Vide ἔκλειψις ſupra, quod idem eſt.

Ἔλλεδρος. inimicus, iniuſtus.

Ἔλλεσθαι. cohiberi, εἴργεσθαι.

Ἕλλην. ηνος. ὁ. Græcus, ſapiens, gentilis, Diuo Paulo.

Ἑλληνίζομαι. &

Ἑλληνίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſentio cum Græcis, & illis faueo, ad Græcorum literas me transfero, & Græcè loquor. Bud. Com.

Ἑλληνικός. οῦ. ὁ. Græcanicus.

Ἑλληνίς. ίδος. ἡ. Græca.

Ἑλληνισμός. ἀντὶ τῆς ἔξωθεν παιδείας, à Syneſio ponitur, quia Ἕλληνες uocantur gentiles.

Ἑλληνιστής. οῦ. ὁ. Græculus, ex factione Græcorum.

Ἑλληνιστί. Græcè.

Ἑλληνοδίκαι. ἑλλανοδίκαι.

Ἑλληνοταμίαι. οἱ. magiſtratus quidam, quæſtores Græciæ.

Ἑλλίζω. uello, τίλλω.

Ἐλλικτήρ. ſpecies inauris.

Ἐλλιμενιστής. οῦ. ὁ exactor.

Ἐλλιμενίζω. μ. ίσω. exigo tributum.

Ἐλλιμένιον. ου. τὸ. uectigal quod pro portu penditur.

Ἐλλινιῶ. celebro, ὑμνῶ.

Ἐλλινύειν. ceſſare & toto corpore qeſcere. Hipp.

Ἐλλιπής. έος. ὁ. ἡ. defectuoſus, imperfectus.

Ἐλλόβιον. ου. τὸ. ornamentum ab auricula dependens. διὰ τὸ ἐν λοβοῖς τῶν ὤτων εἶναι.

Ἐλλοβόκαρπος. ſiliquatus, in folliculis conceptus. Bud. Com.

Ἐλλογεῖν. imputare, expenſum ferre.

Ἐλλόγιμος. ου. ὁ. ἡ. eximius, clarus, elegans, eloquens, probus, cordatus.

Ἔλλοπες οἱ. & ἐλλοπιεῖς. muti, ſquamati.

Ἐλλοπιεύειν. piſcari. Nam Græci piſcem uocant ἔλλοπα, qđ uoce edere nō poſſet, ἴλλεσθαι enim cohiberi eſt.

Ἔλλοπις. ἡ. gratioſa, decora.

Ἔλλος. ου ὁ. ceruus.

Ἐλλοφόνος. ἡ. Diana, ab occidendis ceruis.

Ἐλλοχῶ. inſidior, deliteſco. Bud. Com.

Ἔλλοψ. οπος. ὁ. piſcis, eo quod muti ſint piſces. nam Cretenſes ἔλλοπας mutos uocant. Vel παρὰ τὸ ἴλλεσθαι τὴν ὄπα. quòd uoce priuentur.

Ἐλλύχνιον. ου. funiculus ille papyraceus, ſiue ſparteus, canabinus'ue, aut ſtuppeus, qui ſtans in oleo peruritur, quem & θρυαλλίδα & φλόμον Græci appellant.

Ἐλλυχνίωτος. ου. ὁ. lucernaris.

Ἐλλυχνιωτὸς. μοτὸς. peniculus uulnerarius, quod ex ellychnijs è quibus lucernarum funiculi adaptantur conformaretur, non quia in modum lychni eſſet contortus, dictus.

Ἔλλω. affrico.

Ἑλλωτίς. ἡ. Mineruæ cognomentum quæ Corinthi colebatur, apud Pindarum.

Ἐλλωπίζειν. humectis, infractisq; oculis inſpectare.

Ἔλλωψ. οπος. mutus.

Ἕλμα. coniunctio, tabulatum.

Ἑλμίνθια. τὰ. lumbriculi.

Ἕλμις. ινθος. ὁ. tinea, ſeu lumbricus, ut Gaza uertit apud

tit apud Ariſtotelem.

Ἐλξίνη.ης ἡ.muralis herba.

Ἕλξις.ιος ἡ.tractus.

Ἐλειόχρυσος.ου.ὁ.aurelia flos,pro ἑλιόχρυσος.

Ἕλος.ους.τὸ.palus.

Ἐλοψ.οπος.ὁ accipẽſer.ut reddit Theodorus apud Ariſtot. Vide etiam Aelianũ apud Nicandrum,ἔλοπες ſerpentes quidam ſunt ab imbecillitate dicti,παρὰ τὸ ἐλλείπειν.

Ἐλπίζω.μ.ίσω.uel ἐλπιῶ.Attice.π.ικα.ſpero. Et aliquando in malam partem. Herodian. lib 8. αὐτίκα πάλιν γὰρ ἦρξεν ἤλπιζον, id eſt, ἐφοβοῦντο. Sic & apud Vergil. Hunc ego ſi potui tantum ſperare dolorem. Vide ἠλπικεν apud Amm.

Ἐλπὶς.ίδος.ἡ.ſpes.προσδοκία,& ἐλπωρὴ.poëtice.

Ἔλπις.ιδος ὁ.Elpis,uiri nomen,paroxytonum Cyrillo.

Ἐλπιστὸν.ου.τὸ.quod ſpe præſumi poteſt.

Ἔλπομαι.ſpero,exiſtimo,ſperare facio. Aliquando timeo.

Ἔλπος.ους.τὸ.oleum,pingue.

Ἐλπέοντες.poëtice,ſperantes.

Ἐλπῶ.ſperare facio,ſpero.

Ἐλπωρὴ.ῆς.ἡ poëtice ſpes,fiducia.

Ἐλυγη.ης ἡ.ſpira.

Ἔλυμα.ατος.τὸ. buris Latinè,lignum longum, cui inſertum eſt dentale. Item indumentum, σκέπασμα.

Ἐλυμαῖοι.apud Pollucem ſunt lepores quidam uulpibus ferè non minores,& nigricantes,corpore oblongo,albicante macula prope ſummã caudam largiore.

Ἔλυμον.ου.& ἔλυμος.panicum.

Ἔλυμος.ου.ὁ tibia è buxo,theca citharę. Item σιτῶδές σπέρμα, leguminis genus, quo ueſcebantur Lacones Suid.

Ἐλυσθεὶς.ἐντος.ὁ.inuolutus,tectus.

Ἐλύσσω.uoluor.

Ἐλυτροειδὴς.membrana teſtes inuoluens.Gal.

Ἔλυτρον,uel ἔλυστρον.ου.τὸ. uelamen,receptaculum,putamen. Item pars ea ex qua enaſcuntur palpebrarum pili, apud Pollucem quæ & ὄρχος. Hippocr. tegmentum medullæ ἔλυτρον uocauit teſte Galeno. Sic item cruſtam uocant pennas ſuperuenientem, quaſi uagina incluſas,ut in ſcarabeis. Vnde κολεόπτερα,quæ de tectas habent pennas, ut apes. Vide κέλυφος in Ammonio.

Ἕλω.ἀόρ.β.εἷλον.uerto,traho,uado. Item capio, & occido.Etym.

Ἐλώδης.εος.ὁ.ἡ.paluſtris,humidus.

Ἐλωὸς.οῦ.ὁ.Neptunus apud Doras.

Ἐλῶπες.οἱ. mercenarij qui in paludibus laborãt.

Ἕλωρ.ορος.&

Ἑλώριον.τὸ. tractio,diſtractio,laceratio,dilaceratio,cibus diſcerptus,Hom.Iliad.α.

Ἐμάσσω.digitos in cauum immitto, attrecto, unde fit ἔμετος,uomitus,ꝓpriè qui immiſſis in fauces digitis prouocatur. Hom. ὅς ἐμόν γε μάλις ἐπεμάσσατο θυμὸν,hoc eſt, καθῆψατο,attigit,& ueluti manum admouit, ſcribitur & ἐμμάσσω per geminum μμ.

Ἐμαυτοῦ.mei ipſius.Cõpoſitũ ab ἐμὲ,& αὐτὸς,nominatiuo caret, & ſingulariter tãtũ declinatur.

Ἐμβάδιον.ου.τὸ ἐμβὰς, genus calceamenti tragici. Polybius uocat ſpacium quadratum quod eſt circa ſignum quod ponebat ubi caſtrametaturi erant.

Ἐμβαδὸν.pedes,pedetentim.

Ἐμβαθυνὸς.ſapiens.à cogitationum & conſiliorum profunditate.

Ἐμβαίνω.μ.ἐμβήσομαι.π.ἐμβέβηκα. introëo,contingo,conſcendo.Neutr.abſol.

Ἐμβάλλω.μ.αλῶ.π.ἐμβέβληκα. ingredior,inuado,εἰσβάλλω. Plutarch.εἰς τὴν ἀγορὰν ἐνέβαλε,In forum irrupit Ita etiam ponitur aliquando pro impetum facio, incurro, offendo,cum impetu incido, προσβάλλω: ut ἵπποι περὶ τὰς ὁδοὺς ἐμβάλλοντες,Plato de Rep.8. Et pro populabunde percurro,hoſtiliter ingredior,& in feſto exercitu irrumpo, ἐπιστρατεύω. Antiph. & Xenoph.ἑλλη.7. Aliquando ſignificat interſero, intercalo, interpono. Vnde ἐμβολιμαῖοι ἡμέραι. dies intercalares. Aliquando immitto. Xenophon.Oecon.τίνος ἕνεκα ἐμβάλλετε τοῖς σίτοις; Qua de cauſa operas ad farriendas ſegetes immittitis?Et inſero arborem,ἐγκεντρίζω, ἐμφυτεύω,ἐμφυλλίζω,ἐνοφθαλμίζω,Demoſth. Et ἐμβάλλειν τὴν δεξιὰν,Demoſth. uel χεῖρ' ἐχέρας, Solom. dextram porrigere, dextram dextræ inſerere. Et immitto, hoc eſt, incutio,inſpiro: ut ἐμβάλλειν ἔρωτα,Polyb. & ἐμβάλλειν ἐπιθυμίαν τοῦ στρατεύεσθαι,Xenoph. Et ἐμβάλλω πληγὴν,incutio plagam,uulnus inflîgo,ictum adigo.Plutar.in Cæſ. Aliquando ſignificat impello,inijcio. Dinar.κατὰ φιλοκλ. Ἐμβάλλειν etiam dicuntur flumina in mare,ut ἐκβάλλειν. Sic Strabo, ὁ γὰρ τανάϊς εἰς τὴν μαιῶτιν ἐμβάλλειν φασί. Ἐμβάλλειν ψῆφον,in ſuffragia mittere. Ἐμβάλλειν λόγον uel βουλὴν εἰς τὸν δῆμον, Rem ad populum referre,rem conſulendam proponere.Dicitur quoq; uoce paſſiua ἐμβάλλομαι εἰς νοῦν,pro in animum inducere,animo concipere. Et per datiuum, ἐμβάλλεσθαι προθυμίαν ταῖς ψυχαῖς, Plutarch. in Luc. Ἐμβάλλομαι μαρτυρίαν,Demoſt.falſum teſtimonium profero.Bud.Com.

Ἔμβαμμα.ατος.τὸ. embamma,liquamẽ,intinctus, immerſio,

immerſio, quando intingimus uel panem,uel obſonium in uaſcula re liquida impleta.

Ἐμβαπτίζω. μ. ίσω. π. ικα. &

Ἐμβάπτω. μ. άψω. π. αφα. intingo,immergo. Accuſatiuo.

Ἔμβαρος. ου. ὁ. ſtultus,ſtolidus, ἠλίθιος.

Ἐμβάς. άδος. ἡ. ſolea,crepida,cothurnus,calceamentum comicum Ammon. & eſt pars teſtudinis qua graditur.

Ἐμβάσιος. ου. ὁ. Apollinis cognomentũ,ab ingreſſu cui nauẽ conſcenſurus Iaſon apud Apollonium ſacra facit.

Ἔμβασις. ιος. ἡ. introitus, ſolium ſiue labrum,in quo lauatur,Galeno.

Ἔμβατα. ſocci, calceamenta tragica. Ammonius.

Ἐμβατεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ineo,intro,incedo, id eſt,faſtu quodam ingredior. Ἐμβατεύειν εἰς τὴν κληρονομίαν, ἢ εἰς τὴν οὐσίαν, ſignificat cernere,& adire hæreditatem,uel immiſcere ſe hæreditati & bonis, ire in poſſeſſionem bonorũ. Bud.Com.

Ἐμβατευτικόν. οῦ. τὸ. ius poſſeſſoriũ,ſiue detentionis,quod miſſo in poſſeſſionem competit.

Ἐμβατήριον. ου. τὸ. genus cantus ad tibiam.

Ἐμβατήριος. ου. ὁ. ingreſſiuus,non ſaltans.

Ἐμβάτης. ου. ὁ. ſeſſor,equitator,miles claſſiarius, modulus Vitruuio interprete.

Ἐμβατός. οῦ. ὁ. peruius.

Ἐμβαφία. ἡ. ahenum,olla profunda.

Ἐμβάφιον. ου. τὸ. acetabulum.

Ἐμβεβροντημένος. attonitus,ſtupefactus.

Ἐμβιβάζω. μ. άσω. π. ακα. induco, ingredi facio. Item,inclamo, ἐμβοάω. apud Hipponactem. Etymol.

Ἐμβιβάζειν εἰς ὄχημα. imponere in currum.

Ἐμβιβάω. μ. άσω. π. ακα. aſcendere facio.

Ἔμβιος. ου. ὁ. uitalis,uiuus, animatus. Item ſolidus,robuſtus.

Ἐμβίωσις. ιος. ἡ. uitalis ſubſiſtentia, cõcorporatio dici poteſt Latinè. Plutarch.

Ἐμβλέπω. μ. έψω. π. εφα. aſpicio. datiuo.

Ἔμβλημα. ατος. τὸ. ab ἐμβάλλειν ſignificat inſertum quid & inſitũ iniunctumq́;. Vnde pro inſitione mitioris ſurculi in ſylueſtrẽ ponitur. Item pro ornamentis uaſorum, dicta ἀπὸ τοῦ ἐπεμβάλλεσθαι. quod uaſis adijcerētur & reuellerētur cum libitum erat. Huiuſmodi quoq; ſunt,quę in parietibus uermiculata,ſiue muſcata dicuntur: in lignis ſegmētata,& in pauimētis teſſellata. Cæl. lib 6.cap.19.& Bud.in Annot. Vide apud Bayfium de uaſculis.

Ἐμβολάς. άδος. ἡ. ſurculus qui in aliam arborẽ inſeritur depãgiturue,propago. Plut. ἐμβολάδας ἀπίους Ariſtoteles dixit, inſitas piros quæ calamum acceperunt.

Ἐμβολή. ῆς. ἡ. ab ἐμβάλλω. aggreſſus,acceſſus,impetus. Vnde ἐμβολὴ τοῦ στρατοῦ, hoſtilis inuaſio, & cõflictus aciei inſtructæ, impreſſio in hoſtes facta. Vide in Appendice de uocabulis militaribus,qualis aciei figura embole dicatur. Vide etiam ἔμβολος paulò inferius. ἐμβολὴν τῶν νηῶν, id eſt, συμβολή, σύρραξις, conflictus claſſis apud Plutarch. Nam cum datur opera ut naues hoſtiũ mergãtur, quandocunq; ſigno dato prora aptatur ad nauem alteram perfringendam diſſoluendamq́;,præſertim à latere,ac ſubmergendã, tunc quaſi paratum eſſe ad ἐμβολήν, id eſt,ad impetum faciendũ aiunt. Item apud Comicos porrecta membra dicuntur ad ἐμβολήν, hoc eſt,ad impetum faciendum parata. Ariſtophan. χωρεῖ ἐπηγκαμμένην, λόρδος ὡς ἐμβαλῶν, id eſt,recta incedit incuruus quaſi ad impetum faciendum paratus. Hactenus ferè Galenus. Eſt etiam caput arietis machinarij, Thucyd. Item oſtium fluminis,ut ἐκβολή. Bud.Com.

Ἐμβολιμαῖος. intericctitius,intercalaris.

Ἐμβόλιμος. ου. intercalaris, ſæpius inculcatus,imperfectus, ἐμβόλιμα ἔπη, notha reiectaq́; carmina,intercalata uelut inſititia.

Ἐμβόλιον. ου. interpoſitũ. Cic. ad Attic. Embolion (inquit) cogito quaſi argumentũ & ingreſſum quendam ſcenicum. Et ſororis embolia,idem Cic. pro Seſtio uocauit cõmenta Veneris, & argumenta libidinis, quamuis non ſint qui ἐκβόλια legant,de quo ſuperius paulò.

Ἐμβολίσματα. diuerſi panni hinc inde conſuti.

Ἐμβολισμός. οῦ. ὁ. emboliſmus,intercalatio.

Ἔμβολον. τὸ. uectis,repagulũ,cuſtodia. Item mentula,Ariſtoph. Item confluens. Herod. τὸ μεταξὺ τῶν ποταμῶν τὸ ἔμβολον τῆς χώρης. Eſt & figura quædã aciei,uel ferramentũ quod in fronte proræ bellicarum nauium præfigitur. Vide in Appendice de uocabulis militaribus.

Ἔμβολος. ου. ὁ. roſtrũ nauis, Plut. Vide Bayf. de Re nauali. Item pro concione ad populũ,ſicut roſtra Latinis, Polyb. Eſt etiam ἔμβολος apud Aelian. acies cuneata. παρὰ τὸ τὸν λαὸν ἐμβαίνειν. Etym. Vnde ἐμβολοειδὴς προσβολή,eſt impreſſio agminis in cuneũ aut roſtrũ conformati, & pars machinæ, qua machina ingruit. Bud.Cõ.

Ἐμβραμμένα. ἡ. fatũ. ἡ εἱμαρμένη. ὑποβ'θεῖσα τοῦ ρ, καὶ διὰ τὴν ἀταξίαν πλεονασμῷ τοῦ β. apud Sophronem eſt,& Lacones ſic dicunt. Etym.

Ἔμβραχυ. breuiter,in ſummo,minimum.

Ἐμβρέγματα. humida quæ corpori applicantur, cum linteolis,aut lana ſtupis ue excepta.

Ἐμβρέμομαι. fremo.

Ἔμβρεος. ſtultus.

Ἐμβρέχω

Ἐμβρέχω. perfundo, demergo undis.
Ἐμβρίθεια. ας. ἡ. grauitas.
Ἐμβριθές. τό. libramentum. Item adiectiuè robuſtum, graue &c. ἀπὸ τοῦ ὑπόβαρος Etym.
Ἐμβριθής. έος. ὁ. ἡ. conſtans, ſolidus, grauis, moleſtus, horridus. Etym. ἐμβριθὴς ἡλικία, ætas grauior, conſtantior, ætas conſiſtens, Et ἐμβριθὴς καὶ στερρὸς τὰ ἤθεα Hippocrati hoc fortis & morum conſtantia præditus.
Ἐμβριθῶς. duriter, ferociter, aſperè.
Ἐμβρίμημα. ατος. comminatio cum auſteritate.
Ἐμβριμᾶσθαι. minãter mando, acriter ac uelut iracundè comminor & cum auſteritate.
Ἐμβριμῶμαι. idem ſignificat. Etym.
Ἔμβριος. iracundus, diuinus.
Ἐμβροντησία. ας. ἡ. ſtupefactio, delirium.
Ἐμβρόντητος. ου. ὁ attonitus, quorum mens ſtupet aut ictu fulminis aut morbo.
Ἐμβροχή. ῆς. ἡ. infuſio.
Ἐμβρόχοι. οἱ. illaqueati, capti, qui per inſidias uerborum capti detinentur.
Ἔμβρυον. ου. τό. embryon, infans in utero, fœtus, partus imperfectus. παρὰ τὸ ἔσω βρύειν, καὶ αὐτὸς τῆς γαστρὸς αὔξεσθαι. Cæl. libro 8. cap. 43. & 44. τὸ ἔμβρυον καὶ τὸ κύημα apud Ariſtot.
Ἐμβρύσαι. ἐνθεῖναι, imponere. Etym.
Ἔμβρωμα. τος. τό. ientaculum, τὸ πρωϊνὸν ἄριστον. Euſtath. Iliad. β.
Ἐμβύθιος. profundus.
Ἐμέθεν. Atticè pro ἐμοῦ, ab ἐγώ. mei.
Ἐμεία. ἡ. locus Mycenarum, ubi Cerberus ab inferis profectus uomuiſſe fertur, uel ut alij, quod Thyeſtes deuoratę prolis ſuæ reliquias illic per uomitum reiecerit.
Ἐμεῖο. pro ἐμοῦ. mei, genitiuus ab ἐγώ. ſed ἐμεῖο poſſeſſiuum eſt Amm. Vtrumq; dicitur Ionicè.
Ἔμελε. ἐώκει apud Hom. curabat Lucian.
Ἔμελλον futurus eram. Attici cum præſente, aut futuro conſtruunt, & cum nullo alio temporum, ut ἔμελλον γράφειν, ἢ γράψειν.
Ἔμεν. ponere, ab ἵημι.
Ἔμεν, & ἔμεναι Ionicè pro εἶναι eſſe.
Ἐμετικός. οῦ. ὁ uomitorius.
Ἐμετόν. τό. cum uomitu eiectum.
Ἔμετος. ου. ὁ. uomitus.
Ἐμεῦ, Doricè pro ἐμοῦ, ab ἐγώ. mei.
Ἐμέω. μ. έσω. π. ήμεκα uomo. Neutrum accuſ.
Ἐμήσατο, παρὰ τὸ μήομαι. in animo uoluebat Iliad. ζ. ἀτάρ οἱ. πολῖτος κατ' ἐμήσατο θυμῷ.
Ἐμίν, Doricè pro ἐμοί mihi.
Ἔμις ἡ χελώνη.
Ἔμμα. Aeolicè pro εἷμα. ueſtis.
Ἐμμαίνομαι. inſanio.
Ἐμμανεῖς. οἱ. furibundi, rabie agitati.

Ἐμμανέστατα ἐρῶντες. depereuntes amore.
Ἐμμανής. έος. ὁ. ἡ. furens.
Ἐμματέουσα. ας. ἡ. adigens, infligens, Nicand. de ope aculeum penitus infigente extulit. κέντρον γὰρ πληγῇ προιηκάλιπεν ἐμματέουσα.
Ἐμματέως. promptè, ſtudioſè. Poëtica metatheſis pro ἀματέως, ἤγουν ἐπὶ καὶ λόγῳ, ἅμα τῷ ἔπει.
Ἐμμάσσαι. fulcire, ὑπερεῖσαι.
Ἐμματάζω. ſtulta blatero.
Ἐμμεθύσκομαι. ebrius ſum. Ἐμμεθυσκόμενος τοῖς ἁγίοις, ebrius inter ſancta.
Ἐμμειδιάσαι. ſubridere.
Ἐμμεῖναι. perſiſtere, perdurare, ἐμμεῖναι τοῖς γνωσθεῖσι, permanere in ſententia, ſtare in eo quod ſit iudicatum & ſtatutum.
Ἐμμέλεια. ας. ἡ. cõcinnitas, genus ſaltationis, à cõgruo ac decenti motione corporis appellatũ. Plato lib. 3. de Legib. εἰρηνικὴν ἐμμέλειαν, honeſtã hanc ſaltationem uocat & pacatã. Pollux ait eſſe tragicorũ, quemadmodũ κόρδαξ comicorũ, & ſatyricorũ ſicinnis. Vide κόρδαξ in Ammonio.
Ἐμμελής. έος. ὁ. ἡ. conſonans, concinnus, morigeratus, bonus, diligens, mitis.
Ἐμμελὲς, canora uox uertitur à Chalcidio, modis numeriſq; compoſita.
Ἐμμελῶς. ſcitè, aptè, conſonè, unde ἐμμελῶς ποιεῖν dicuntur qui rei cõuenientiam optimè ſeruant, ſumpta metaphora à cantoribus, ſicut cõtra πλημμελῶς, qui non aptè uel accommodatè quippiam faciunt.
Ἔμμεν. pro ἱέναι, ab ἵημι. aſpiratur, ponere, mittere, ſed ἔμμεν eſſe ab ἔω, tenuatur Cyrillus.
Ἐμμενές. τό. conſtantia.
Ἐμμενετέα. perſeueranda.
Ἐμμενέως conſtanter, alacriter.
Ἐμμενής. έος. ὁ. ἡ. permanens.
Ἐμμένω. μ. ενῶ. immaneo, obtempero, præſto. Vnde ἐμμένειν τοῖς λελεγμένοις, ſtare dictis, manere dictis, ſeruare quæ quis dixerit, & ἐμμένειν τῷ λογισμῷ uel τῇ προαιρέσει, permanere in propoſito, ſuſceptoq; conſilio.
Ἐμμερίμνως, cogitabundè, non abſq; curis. Euſt.
Ἐμμεται. ſaltat.
Ἐμμετρέομαι. dimetior, & ἐμμεμετρημένον dimenſum, circumſcriptum, Lucian.
Ἔμμετρος. ου. ὁ. ἡ. metricus, immanis.
Ἐμμέτρως λέγειν. carminibus loqui.
Ἔμμηνα, καὶ ἐμμήνια. tempus muliebre. Plin. menſes & menſtrua uocat.
Ἐμμήνιος. ου. ὁ. ἡ. & ἔμμηνος. menſtruus.
Ἔμμηροι. obſides.
Ἔμμιλτος. fucatus rubrica.
Ἔμμισθος. ου. ὁ. conductus mercede, lucrum faciens, ut ἔμμισθος λόγος, oratio mercenaria.

Ἐμμόνια. ας. fœdera, pacta.
Ἔμμονος. ου. ſtabilis, permanens.
Ἔμμορα. præt. à μορέω, μέμορα. per metatheſin, ſortitus ſum, uel à μείρω.
Ἐμμορίδαι. aduenæ, coloni.
Ἔμμορον. ου. τό. factum.
Ἔμμορος. ου. ὁ. ἡ. particeps.
Ἔμμοτα. medicamenta ſunt liquida, quæ linteolis concerptis excipiuntur, intraq; ulcera conduntur.
Ἔμμοτος. linteis cinctus, uulneratus.
Ἔμμουσον. ex muſica compoſitum.
Ἔμμουσος. ὁ. muſicus.
Ἐμοί. mihi. Ἐμοὶ δοκεῖν, ut mihi uidetur, mea opinione: ac ſi deſit ὡς, uel ſimile quippiam.
Ἐμοίνη. Doricè, mihi.
Ἐμοῖο. Ionicè ab ἐμός pro ἐμοῦ.
Ἐμός. οῦ. ὁ. meus. τοὐγ' ἐμόν, quantum ad me attinet, quantum in me eſt. Ἐμοῦγε ἕνεκα, idem & quod Latini dicunt, per me quidẽ: & nõ obſto quo minus. Plaut. At tu ægrota, ſi uis, per mequidem, ætatem, ἐμοῦγε ἕνεκα νόσει ὅλον τὸν βίον. Bud. Com.
Ἔμος. τό. ἄφεμα καὶ ἡμίεψις.
Ἔμπα. tamen, itaq;.
Ἐμπάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. &
Ἐμπάζω. μ. άσω. aliàs, άξω. π. ακα. curo, concito.
Ἐμπάθεια. affectus, commotio. Bud. Com.
Ἐμπαθής. έος. ὁ. ἡ. affectus, ægrotus, affectu percitus. Bud. ibidem.
Ἔμπαιγμα. ατος. τό. illuſio.
Ἐμπαιγμονή. ῆς. ἡ. ludibrium.
Ἐμπαιγμός. οῦ. ὁ. idem.
Ἐμπαίζω. μ. αίξω. π. αιχα. illudo.
Ἐμπαίκτης. ου. ὁ. illuſor.
Ἔμπαιος. ου. ὁ. peritus, expertus.
Ἔμπαις. δος. ἡ. grauida.
Ἔμπαλιν. uiceuerſa, è diuerſo, rurſus. ἔμπαλιν ἑαυτοῦ τρέχειν, retrorſum currere, Herodian.
Ἔμπαν, tamen, omnino.
Ἔμπαξ. κος. ὁ. curator, tutor.
Ἐμπαρασχεῖν. morigerũ ſe prębere, Lucian. Symp. ὁ δὲ ἂν ἐμπαρασχεῖν ἑαυτὸν ἀξιούτω.
Ἐμπαροινέω. μ. ήσω. π. ηκα. inſulto, ludibrio habeo, per uinum & temulentiam aliquem iniuria & probro afficio. Neutr. datiuo & accuſat. Bud. Com.
Ἔμπας. tamen, itaq;.
Ἐμπαδής. ὁ. fide dignus teſtis.
Ἐμπεδέω. μ. ήσω. π. ηκα. uincio compedibus, firmo. Item paciſcor. Interdum doceo. Accuſ. iungitur.
Ἐμπεδόομαι. ſtabilio, firmo.
Ἐμπεδορκεῖν, ſtare pactis, iuſiurãdum ſeruare. Id Herodoto in Melpom. κατέρρηξαν δὲ, τοῦδε εἵνεκα τὴν ἐποιήσαντο γέφυραν, ἵνα ἐμπεδορκέοιεν, id eſt, fœdera ſoluerent, exponunt.
Ἔμπεδος. ου. ὁ. ἡ. firmus, ſtabilis, tutus.
Ἐμπεδόφυλλος. ὁ. perpetuo uigens. palmæ epitheton.
Ἐμπεδόω. μ. ώσω. π. ωκα. confirmo.
Ἐμπείραμος. ου. ὁ. ἡ. gnarus, peritus, apud Lycoph. ἡ πόλις ἐμπείραμος.
Ἐμπείροντες. infigentes, Iliad. β.
Ἐμπειρεῖν. expertum eſſe.
Ἐμπειρία. ας. ἡ. experientia, peritia, ſpecimen, exercitatio, ut ἐμπειρίας δεῖται, exercitationis indigit. Vide Ammonium diſtinguentẽ à πεῖρα.
Ἐμπειρική. ἡ. Emperice, medicorum ſecta.
Ἐμπειρικός. οῦ. ὁ. medicus, qui per experientiam medicinam tractat. nec cauſas rerum nouit aut inueſtigat.
Ἔμπειρος. ου. ὁ. ἡ. expertus, prudens, uſu peritum dicit Cicero.
Ἐμπείρως. aduerb. experte, pro rerum uſu.
Ἐμπελάδην. enixe, ἐμπελαστικῶς, contentioſe, ὁρμητικῶς, apud Nicandrum.
Ἐμπελάτειρα. ας. ἡ. proſtitutæ pudicitiæ fœmina, meretrix, apud Callimach, pro omnibus promiſcue iungatur.
Ἐμπελαδόν. propè.
Ἐμπέλιος. ου. ὁ. liuidus, Nicand.
Ἐμπεπαρῳνημένα. contumelia, & probra in ebrietate per petulantiam admiſſa. Bud. Com.
Ἐμπεπαρῳνημένος. q huiuſmodi cõtumeliam paſſus eſt.
Ἐμπελάστρια. ἡ. ſcortum.
Ἐμπέραμος. ὁ. ἔμπειρος.
Ἐμπεριάγω. circundo.
Ἐμπεριλαμβάνω. comprehendo.
Ἐμπεριέχομαι. contineor.
Ἐμπεριπατέω. inambulo.
Ἐμπερονάτρις. diplois, ueſtis duplicata.
Ἐμπερονάω. μ. ήσω. π. ηκα. cuneis ligo, affigo clauis, cuſtodio.
Ἐμπεταλίς. ιδος. ἡ. eduliũ quoddã è caſeo concinnatum.
Ἐμπετάννυω. μ. σω. π. κα. extendo, appendo cortinam. Actiu. accuſ.
Ἔμπετρον. ου. empetron, calcifraga.
Ἐμπευκής. έος. ὁ. ἡ. amarus.
Ἐμπεφορβειωμένος. ὁ. capiſtratus, apud Comicũ.
Ἐμπέφυκα. innatus.
Ἐμπήγνυμι. μ. ήξω. π. χα. infigo, effigio. Accuſ.
Ἐμπηδάω. inſilio, irruo.
Ἐμπήκτης. legiſlator, itẽ & qui foreſes legales ue tabulas ab eo accipit, & in libellos compingit.
Ἐμπηλέω. μ. ήσω. π. ηκα. conſtringo. Accuſ.
Ἔμπηλος. ου. ὁ. clauus.
Ἔμπηξις. ιος. ἡ. infixio.

Ἔμπηρ☉. ȣ. ὁ. mutilus, obſes.
Ἔμπης. Ionicè, tamen.
Ἐμπικροὶ οἱ amarulenti.
Ἐμπίμελ☉. ȣ. ὁ pinguis.
Ἐμπίμπλαμαι. impleor, genitiuo.
Ἐμπίμπλημι. &
Ἐμπιμπλάω. μ. άσω. π. ακα. impleo, abundo. Genitiuo.
Ἐμπίνω. ebibo.
Ἐμπιπλάμενον ζῆν. laturum fieri Cic. interpr. ex Platon.
Ἐμπίπλη. Atticè, pro ἐμπίπλαθι. tertia perſona γὰρ προστακτικῆς, ἀντὶ τοῦ προστακτικοῦ. Suid.
Ἐμπίπρημι. μ. ήσω. π. ηκα incendo.
Ἐμπίπτω. μ. ἐμπεσοῦμαι. π. ἐμπέπτωκα. ἀόρ. β. ἐνέπεσον. inuado, irruo, προσβάλλω, ἐπέρχομαι. Item obuiam fio, in aliquem incido. Item præcipito.
Ἔμπιον. potu ſatura, in aqua.
Ἐμπίς. ιδος. ἡ. culex, mulio, utroq; uocabulo Gaza apud Ariſtotelem reddit, inſectum aquis cõ ueniens.
Ἐμπιστεύομαι. creditum habeo, fidem adhibeo. Bud. Com.
Ἐμπιτυάζω. coagulo, condenſo, ἀπὸ τῆς πιτυᾶς.
Ἐμπλαστικὰ φάρμακα. ſunt quæ uim habent obſtruendi meatus cutis & corporis, quaſi tectoria & ad illitum comparata. Nã ita corpori adhæret ut euelli difficulter poſſint, authore Galen. 5. de ſimp. medic. nos adglutinata dicere poſſumus.
Ἔμπλαστον, ſiue ἔμπλαστρον. & ἔμπλαστρ☉. ἡ. pharmacon dicitur, quod imponi ulceribus ſolet. cum præmollitum eſt. Differt τῆς ἐμμότου καὶ τοῦ κηρωτώδους. Bud. Com.
Ἐμπλάττω. ſubigo, & uerſando mollio, in maſſam formo, illino, infarcio. Item propterea locum obſtruere ſignificat & implere. Item cutem reſtituo, locum ulceratũ integrè & in integrum reſtituo, quod inducere nos dicimus. Iuuenal. Sed quæ mutatis inducitur, atque fouetur Tot medicaminibus. Bud. Com. Quod ipſum Hippoc. in Cõmentario de ulceribus ἐμπλάσσειν τὰ φάρμακα dixit.
Ἔμπλε☉. ȣ. ὁ. plenus.
Ἐμπλεκτὸν. ȣ. τὸ. alligatum.
Ἐμπλέκω. implico, contexo. Bud. Com.
Ἐμπλευρεῖ. inſili in latus.
Ἐμπλεόω. μ. ώσω. π. ωκα. &
Ἐμπλήθω. impleo, ſatior. Genit.
Ἐμπλήγδην. ſine diſcrimine & iudicio, temerè.
Ἐμπληκτ☉. ȣ. ὁ ἡ. inſulſus, ſtolidus.
Ἐμπλήκτως. ἐμπλήγδην.
Ἐμπλὴν. propriè. Item præter χωρὶς, apud Nicãd. & Archiloch. ἐμπλὴν ἐμοῦ, ille excepto.
Ἐμπλῆξαι. propriè de auibus in laqueos ſe indu- cẽtibus, περὶ ὀρνέων, ὅτι δικτύοις ἢ παγίσιν ἐγκρούουσιν. Euſt. Iliad. ο.
Ἐμπληξία. ας. ἡ. terror, ſtupor, temeritas.
Ἐμπλίκω. immiſceo, confundo, connecto, permiſceo. Sumpta metaphora à multiplici fili textura, pro ἐμπλέκω.
Ἐμπνευματόω. inflo.
Ἐμπνευμάτωσις. ι☉. ἡ. inflatio, inſpiratio.
Ἔμπνευσις. ι☉. ἡ. inſpiratio.
Ἐμπνευστ☉. ſtultus, euanidus.
Ἐμπνέω. μ. εύσω. π. ευκα. inſpiro.
Ἔμπνο☉. ȣ. ὁ. ἡ. ſpirans, uiuus.
Ἔμπνυτο. ſpirauit, ad ſe rediit.
Ἐμποδίζω. μ. ίσω. π. ικα impedio.
Ἐμπόδιον. ȣ. τὸ. quod impedit, ut ἐμπόδιον τῷ φρονεῖν αἱ ἡδοναί, hoc eſt, impedit uoluptas cõſilium, &
Ἐμποδισμός. ȣ. ὁ. impedimentum
Ἐμποδὼν. impedimento, in carcere, quod obſtat. Aliquando manifeſtè, in manu, promptè, facilè. Vnde quæ in medio poſita ſunt, τὰ ἐμποδῶν, καὶ τὰ ἐν ποσὶ dicuntur. Ariſtot. διὸ καὶ χαρίτων ἱερὸν ἐμποδὼν ποιοῦντι. id eſt, in media urbe conſtruunt. Et ὁ ἐμποδὼν καὶ ἐν ποσὶ γινόμεν☉, obuius. Ἐμποδὼν ποιεῖσθαι. auertere, depellere, defendere. Ἐμποδὼν ἔχειν, offendere. Ἐμποδὼν γίνεται, impedit. Budæus in Comment.
Ἔμποδεν. coram, ἔμπροσθεν.
Ἐμποικῶς. moderatè, iuſtè, manſuetè.
Ἐμποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. innaſci facio, induco, genero. Ἐμποιεῖν φόβον, terrorem incutere.
Ἐμποικίλλω. μ. ιλῶ. π. ικα. uario, muto.
Ἐμποιμενον. εἷμα. ueſtis pellicea.
Ἐμποίνιμ☉. ȣ. ὁ. puniendus, pœna dignus.
Ἐμπολαῖος. ȣ. ὁ. negotiator. Mercurij epitheton.
Ἐμπολεμέω. debello, uaſto.
Ἐμπολέμι☉. ὁ. bello accommodus.
Ἐμπόλεμ☉. ȣ. ὁ. bellicoſus.
Ἐμπολέω. μ. ήσω. π. ηκα. lucror, negotior. Budæus in Comment.
Ἐμπολή. ῆς. ἡ &
Ἐμπόλημα. ατ☉. τὸ. negociatio, lucrum.
Ἔμπολις. ι☉. ciuis eius ciuitatis.
Ἔμπολ☉. ȣ. ὁ. mercator.
Ἐμπομπεύειν. oſtentare & iactare.
Ἐμπόνημα. ατος. τὸ. laboramentum.
Ἔμπον☉. ȣ. ὁ. laborum patiens.
Ἐμπόρευμα. ατος. τὸ. negociatio.
Ἐμπορεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. &
Ἐμπορέω. μ. ήσω. π. ηκα. lucror, negotior, mercor.
Ἐμπορία. ας. ἡ. negociatio.

Ἐμπορικὸς

ἐμπορικὸς. ου. ὁ. mercatorius.
ἐμπόριον. ου. τὸ. locus ubi merces uenduntur.
ἔμπορος. ου. ὁ. mercator. Propriè is dicitur ἔμπορος, & ἐμπορεύεσθαι, qui aliena uehitur naui, quos ἐπιβάτας appellāt, ἀπὸ τοῦ πόρου, quod iter id ſignificat, quod mari cōficitur. Porphyr. prima quæſt. in Homer.
ἐμπορῶ. orno.
ἐμπορπῶ. coniungo, connecto.
ἔμπουσα. ης. ἡ. ſpectrum, quod ab Hecate emitti ſoleat uidendum miſeris & calamitoſis. Sic dictū putat Euſtathius, quòd uno incedat pede. Alij, quod alterum pedē habeat æneum. Cæl. lib. 6. cap. 38. & Eraſ. prouerb. Proteo mutabilior.
ἔμπρακτος. ου. ὁ. efficax.
ἐμπράκτως. efficaciter, ſtrenuè.
ἔμπρεπος. decorus, ſimilis, conueniens.
ἐμπρέπει. decet, decori eſt, conuenit. Datiuo.
ἐμπρήθω. μ. ήσω. π. ηκα. incendo, inflo. Accuſ.
ἔμπρησις. ιος. ἡ. &
ἐμπρησμός. οῦ. ὁ. incendium, combuſtio.
ἐμπρίω. μ. ίσω. ſeco. ἐμπρίω τοὺς ὀδόντας, infrendo dentibus.
ἐμπρόθεσμος. ου. ὁ. terminus datus.
ἐμπροθέσμως τι ποιεῖν, eſt ἐντὸς τῆς προθεσμίας ποιεῖν, intra diem conſtitutum aliquid facere. Opponitur τῷ ἐκπροθεσμεῖν, quod eſt in mora eſſe. Bud. Com.
ἐμπροϊέις. uelox.
ἔμπροσθεν. ante, antea, olim, coram, à frōte, ante hac, ſuperiore tēpore. Dorienſes teſte Corint. elidūt ρ & σ ἔμποσθεν dicentes. ἔμπροσθεν ποιεῖσθαι, opponere, & quaſi προβάλλεσθαι.
ἔμπροσθέν σου. coram te.
ἐμπρόσθιος. ου. ὁ. anterior.
ἐμπροσθόκεντρος. ου. ὁ. cui eſt aculeus in ore.
ἐμπροσθόβαμος. ου. ὁ. ſectio ad anteriora quę fit. Gal.
ἐμπροσθότονον. morbi genus, caput ad ſcapulas contrahens, quod & ὀπισθότονον appellatur.
ἐμπροσθοτόνον. ου. ὁ. conuulſio dum ad anteriora prorſum declinat ceruix. Gal.
ἐμπροσθουρητικά. animalia ex aduerſo mingentia.
ἔμπτωσις. ιος. ἡ. ingreſſio, incidentia.
ἐμπυϊκός. οῦ. ὁ. qui purulenta excreat.
ἐμπύημα. τὸ. purulenta excretio, ſupuratio, uomica circa pectus. τὰ ἐμπυήματα, purulentæ excreationes, quæ ſanguinis ſputum ſequūtur, ac propriè puris effuſionem inter thoracem & pulmonem: nonnunquam quæuis ſuppurationes. Vnde
ἔμπυος. ου. ὁ. ſuppuratione plenus, quem ſuppuratio infeſtat, ſanioſus, hulceroſus.
ἐμπυόω. μ. ώσω. π. ωκα. ſaniem genero. Neutrum
ἐμπύρευμα. ατος. τὸ. incenſio, ſuſcitabulū, ſcintilla minimum ignis, reliquum fomentum. Bud. Com.
ἐμπυρεία. publicum iuſiurandum, uaticinium, quod per flammam initur.
ἐμπυριβήτης. ου. ὁ. ad ignem iens, igni idoneus, præfectus igni, olla quæ igni imponitur, qui tripus & λέβης uocabatur, comparata ad uſum ad differentiam earum quæ ἀναθήματα καὶ τρίποδες appellabātur, hi enim ornatus cauſa tantum dicati erant templis ac domibus. Tripus in quo calefiebat aqua, qui & λοετροχόος, cui opponitur ἄπυρος τρίπους apud Homerum.
ἐμπυρίζω. μ. ίσω. π. ικα. incendo. Accuſ.
ἐμπυρισμός, pro ἐμπρησμός. incendium, dixit Hyperides flaccidiore uocabulo.
ἐμπυροειδής. έος. ὁ. ἡ. ignitus.
ἔμπυρον. ου. τὸ. holocauſtum.
ἔμπυρος. ου. ὁ. ignitus.
ἐμπυροσκόπος. ου. ὁ. uates ex accenſis uictimis futurorū rationē colligens, dicitur & λιβανομάντις & θυοσκόος, teſte Euſt. Iliad. ω.
ἐμπυροῦσθαι. exuri.
ἐμπυρωτατος. candens, ignitus.
ἔμπυστος. ου. ὁ. ἡ. ſceleſtus.
ἐμπυκάζω. condenſo, coagulo.
ἐμυσάξατο. auerſatus eſt, & abominatus cum nauſea, ἀπεστρέψατο, apud Nicand.
ἐμυλήθη. contabuit. Hipp.
ἐμύς. teſtudo aquatica, alias ἀμύς. Vide Aelianū. à Theodoro apud Ariſtotelem uertitur, mus aquatilis, uel teſtudo lutaria.
ἐμφαινόμενα. quæ in ſpeculo apparent, quaſi repræſentata, ſimulata. Bud. Com.
ἐμφαίνω. μ. ανῶ. manifeſto, refero, ſimulo, ſimilis ſum, præfero, præ me fero, repræſento, quaſi προφαίνω. Accuſ. Bud. Com.
ἐμφαλκωμένος. implexus.
ἐμφανής. ὁ. ἡ. apertus.
ἐμφανίζω. μ. ήσω. π. ικα. declaro, demonſtro, tacitè & clam indico. Accuſ.
ἐμφάνισις. demōſtratio. Ariſt. Rhet. ad Alexand.
ἐμφαντικός. οῦ. ὁ. apertus, expreſſus, euidens, ſignificans, ſignificatiuus.
ἐμφαντικῶς. ſignanter, & inſigniter.
ἐμφανῶς. planè.
ἐμφαρυγξάμενος. ὁ. qui faucibus ruminauit, qui deuorauit.
ἔμφασις. ιος. ἡ ſuſpicio, ſignificatio, demonſtratio, εἰκών, ἀπεικόνισμα, repræſentatio, inanis rei exhibitio, ſimulachrum, id eſt, ὁμοίωμα, ſpecies ædita. τὴν ἔμφασιν ἔχειν, ſpeciem tantum præbere, & ſubſtantiæ ſimulachrum. Budæus in Comment. Imago quæ oculis obtruditur, & κατ' ἔμφασιν εἶναι, apparatus. Eſt & ſchema, cum

ma. cum ſubeſt in uerbis tacita quædam ſignificantia, ueluti ſi dicas: Tu Cretenſi fidem habes? nõ ſignificat ſimpliciter hominem in Crete natũ, ſed pro gentis illius ingenio perfidum.

Ἐμφατικώτερον. expreſſius, ſignificãtius, planius quod ἐμφατικώτερον Syneſ. in epiſt.

Ἐμφατόν. τό. per emphaſim dictum.

Ἐμφέρεια ας. ἡ. effigies, ſimilitudo.

Ἐμφερὴς έος. ὁ. ἡ. ſimilis.

Ἐμφέρομαι. deferor.

Ἔμφθος. ου. ὁ. elixus.

Ἐμφιλοκαλεῖν. ſtudere honeſtati.

Ἐμφιλοχωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. libenter moror. Neutr. abſol.

Ἐμφιλόχωρον. amans loci ſeu regionis.

Ἔμφοβος. ου. ὁ. terrefactus.

Ἔμφορα. τά. grex ouium.

Ἐμφόρβιον. ου. τό. conſumens, deuorans, abolens δαπανηστικόν. Nicand.

Ἐμφορέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. ſatior, impleor, χορτάζομαι: ut ἐμφορεῖσθαι τῶν ὄψων, ingurgitari obſonijs. Translatè pro inſolenter & immodicè uti & exercere. Plut. τῆς ἐξουσίας ἄγαν ἐμφορεῖσθαι, inſolenter exercere imperiũ. Item pro frui in utramq; partem, ut ἀπολαύω. Bud. Comment.

Ἔμφορτος. ου. ὁ. ἡ. oneratus.

Ἐμφορῶ. infligo, incutio, ἐντείνω: ut πολλὰς ἐνεφόρει τῷ προσώπῳ πληγάς, Plutarch. Item importo, ut ἐκφορῶ, exporto. Idem ἐνταῦθα τῶν βασιλικῶν ἐνεφόρει τὰ πλείστης ἄξια αὐτοδίκης. Bud. ibidem.

Ἔμφρακτον. τό. quod undiq; tectum eſt, ut πλοῖα ἔμφρακτα, nauigia opertorijs undiq; inſtructa, & munita.

Ἔμφρακτος ναῦς. nauis conſtrata ſeu tecta.

Ἔμφραξις ιος. ἡ obſtructio, quæ & oppilatio aurium Latinè dicitur.

Ἔμφρακτος. ου ὁ ſeptus, munitus.

Ἐμφράττω. μ. άξω. π. αχα. oppilo, obſepio. Accuſ.

Ἔμφρουρος. ου. ὁ. ἡ. cuſtoditus.

Ἔμφρων. ονος. ὁ. ἡ. prudens, ſanæ mentis.

Ἐμφύλιος. ου. ὁ. ἡ. cõſanguineus, inteſtinus, contribulis.

Ἐμφυλλίζειν. inſerere arbores.

Ἐμφυλλισμός. ὁ. inſitio, cum in truncũ calamus depangitur.

Ἔμφυλος. tribulis, gentilis. ἔμφυλος πόλεμος. bellum inteſtinum.

Ἔμφυμι. inhæreo.

Ἐμφύομαι. inhæreo, ingenero, inſulto.

Ἐμφύς. ῦντος. ὁ. inhærens.

Ἐμφυσάω. μ. ήσω. π. ηκα. inſufflo, inſpiro. Datiu.

Ἐμφύσημα. ατος. τό. inflatio, & oculorum morbus excreſcentia, cum palpebræ laxo quodam tumore, ſine dolore tamen creſcunt. Paul. Aegin. uocat hoc nomine omnem ſpiritũ flatuoſum ſiue is in oculo, ſiue curſiue ſub membranis quæ lacertos aut oſſa ambiunt cõtentus fuerit. Vide etiam Gal. deffinitiones.

Ἐμφυτεῖαι. αἱ. inſitiones.

Ἐμφυτευτικόν. οῦ. τό. perpetuarium ius, emphyteuticũ uocabulo iureconſultis uſitato uocatur.

Ἐμφυτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. inſero. Accuſ.

Ἔμφυτος. ου. ὁ. ἡ innatus, genitus, naturalis.

Ἐμφωλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. latito. Neut.

Ἔμφωνος. ου. ὁ. ἡ. canorus, uocalis.

Ἔμψοφον. τό. ſuauium cum ſonitu factum.

Ἔμψυχος. ου. ὁ. ἡ. animatus, uiuus, ἔμψυχον δίκαιον, uis loquens.

EN. in, cum datiuo coniungitur, & aliquando cum genitiuo, Atticè pro εἰς. per, inter. Spiritum habet tenuem, & accentu caret, ἐν οἷς, inter quos, & ἐν τούτοις, inter eos. Dorienſes, item ἐν pro εἰς dicunt, ut ἐν χορόν, ἐν τὴν ἀγορὰν pro εἰς. Accipitur etiam nonnunquam ἐν pro ſuper, nonnunquã pro intus, teſte Moſchop. ut ἐν δὲ λίθοις ἐμάχοντο pro ἐπάνω λίθων, & ἐν τῷ οἴκῳ ἐστὶν pro ἐντὸς τοῦ οἴκου.

Ἐν ᾅδου. apud inferos.

Ἐν αἰθρίᾳ. in aperto, ſub dio.

Ἐν ἀκαρεῖ. ſubito, momento.

Ἐν ἀκμῇ, & ἐν ἄνθει. in ipſo ætatis flore, in robore ætatis.

Ἐν αὑτοῖς. intra ſe.

Ἐν βραχεῖ. paucis, in ſumma, modico temporis interuallo.

Ἐν γαστρὶ ἔχειν. ferre uterum, prægnantem eſſe.

Ἐν ἥβῃ τῆς ὥρας. in ipſo ætatis flore.

Ἐν καιρῷ. opportunè, pro tempore.

Ἐν καλῷ. cõmodum Xenoph. οὐκ ἐν καλῷ ἔφη αὐτοῖς ὁρμᾶν, Non honeſtum eſſe dicebat. Idem, οἱ δὲ οὐκ ἐν καλῷ εἶναι νομίζοντες ἱππομαχεῖν, Incommodum exiſtimantes. Bud. Com.

Ἐν κύκλῳ. circum circa, undique, in uniuerſum, nullo prætermiſſo.

Ἐν κυτί. ad cutem, ad uiuum, propè.

Ἐν μέρει. uiciſsim.

Ἐν μέσῳ. in propatulo.

Ἐν νῷ ἔχω. recordor.

Ἐν ὀλίγῳ. ſummatim, continuò, paulo momento, citò.

Ἐν ὀξείᾳ καιροῦ. in momẽto, in puncto temporis.

Ἐν ὀργῇ εἶναί τινι. ſignificat offendiſſe aliquem, eiq; inuiſum eſſe. Gregor. ἦν μὲν πλείονος ἐν ὀργῇ τοῖς Ἀρεθουσίοις, Iam diu ipſi Arethuſij infenſi erant. Bud. Com.

Ἐν ὅσῳ. interea, diu.

Ἐν παιδί. in pueritia.

Ἐν παιδιᾷ. ioco.
Ἐν παιδοτριβείῳ. in ſchola.
Ἐν παραβύστῳ. in obſcuro, latenter.
Ἐν παρόδῳ. obiter, in tranſitu.
Ἐν παρ' ἕν. uiciſsim. Plutarch. ἐν παρ' ἓν ἡμέραν καὶ νύκτα ποιῶν. Accipitur etiam aliter. Lucian. παρ' ἕνα χορευόντων, per manus recte ducta alternantium. παρ' ἕνα τοσοῦτοι, uno dempto totidem. οἱ καθ' ἕνα, τὸ καθ' ἕκαστον, ſinguli. Item de uirtutibus mulierum, καθ' ἕνα τῶν γαλατῶν παρεδίδου σφαγησόμενον. id eſt, ſingulos tradebat interminendos. Quod etiam dicitur καθ' ἕνα, & καθ' ἕν, ſingula. Bud. Com.
Ἐν σπουδῇ. ſerio.
Ἐν τάξει. loco & uice, ordine, uiciſsim.
Ἐνταῦθα. hac cum genitiuo. hic, nunc ibi. Thucyd. τῆς ἠπείρου ἐνταῦθα ὁρμίζονται, Ad hãc continentem contendunt.
Ἐν τάχει, διὰ τάχους, διὰ ταχέως, μετὰ τάχεως. Idem ſignificant, primo quoq; tempore, citò.
Ἐνθένθεν. deinde.
Ἐν τῇ ἑαυτοῦ. in patria ſua.
Ἐν τοῖς. inter quos. ἐν τοῖς τότε λόγοις, hic per id temporis eloquentiſsimus.
Ἐν τοῖς μάλιστα. in primis.
Ἐν τοῖς πρότερον. in prioribus.
Ἐν τούτοις. apud hos.
Ἐν τούτῳ. inter hæc, interea, unà, interim, pariter, tum.
Ἐν τούτῳ καιρῷ. hoc tempore, tunc, dum.
Ἐν τῷ δέ. interea dum.
Ἐν τῷ δέοντι. opportune, cum oportet.
Ἐν τῷ θέρει καὶ θέρους. id eſt tempore meſsis.
Ἐν τῷ μέρει. uiciſsim.
Ἐν τῷ μεταξύ. interea.
Ἐν τῷ παραυτίκα &
Ἐν τῷ παραχρῆμα. &
Ἐν τῷ παρόντι. nunc, in præſentiarum.
Ἐν τοσῷδε χρόνῳ. tantillo temporis, tam breui tempore.
Ἐν ὑστέρῳ. in poſterum.
Ἐν φόβῳ εἰμί. timeo.
Ἐν χρῷ. ad cutem, ad uiuum, propè. χρῷ autē pro χρωτὶ accipitur per ἀποκοπήν.
Ἐν ᾧ. in quo, quando, dum. Aliquando pro διό.
Ἕν. ἑνός. τό. unum.
Ἐναβρύνομαι. glorior. Depon. datiuo.
Ἐναβρύνω. idem. παρὰ τὸ ἁβρός. Etym.
Ἐναγής. έος. ὁ. ἡ. execrabilis, deteſtandus, deuotus, ſacer. Bud. Com.
Ἐναγίζω. μ. ίσω. π. ικα. parento, ſacrifico, benedico, excipio. ἄγος γὰρ τὸ μίασμα. Item occido. item comburo. Etym. Neut. accuſ.
Ἐναγίσματα. ων. τά. exequiæ.

Ἐναγισμός. οῦ. ὁ. religio, uictima, μιασμός.
Ἐναγκαλίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. gero ſub brachio, inunco, amplector. Depon. accuſ.
Ἐναγκαλιζόμενος. amplexans.
Ἐναγκωνίζω. declino, inclino, cubito incumbo.
Ἐναγκυλοῦμαι. amento uibro, haſtam eiaculor. Xenoph. ἔχοντες δ' οἱ Ἕλληνες τοῖς τῶν ἐναντίων τοξεύμασι μεγάλοις οὖσιν ὡς ἀκοντίοις. καὶ ἔβαλλον ἐναγκυλῶντες.
Ἔναγχος. nuper, paulo antè, modo, recens, propè.
Ἐναγχωθείς. έντος ὁ. oppreſſus. (Etym.
Ἐνάγω. μ. άξω. π. ῆχα. induco, incito, urgeo, adduco, ut ἐνήργου ὑποθεαζόντων, Plut. Budæus (Com.
Ἐναγωγή. accuſatio.
Ἐναγώνιος. ὁ. certaminum præfectus, Mercurij nomen.
Ἐναῖος. anniculus, idem quod ἔνος. Bud. Com.
Ἐναέριον. τό. in aëre degens, aëris particeps. Stra.
Ἐνάζω. in tēplis nota facio, ſupplico, precor, dona offero. Etym. Ego malim εὐάζω, per ευ diphthongum.
Ἐναθρεῖν. fixis oculis intueri.
Ἔναιμα. τά. emplaſtra quæ cruentis uulneribus imponuntur.
Ἔναιμος. ſanguine præditus, uiuus. Herod. τοιοῦτοι θεοὶ γίνονται ἔναιμοί τε καὶ σαρκώδεις. Gaza ἔναιμα ζῶα apud Ariſtotelem uertit animalia ſanguinea.
Ἐνάρεες. οἱ. Scythæ euirati, uel uates Scythici, quos ἀνανδριεῖς Hipp. uocat, & muliebria ſubire munia teſtatur, ſunt qui bellatores apud Ionas ἐνάρεας dici autumāt.
Ἐναίρω. μ. αρῶ. π. κα. occido, ſpolio, deſtruo. παρὰ τὸν ἄρην τὸν πόλεμον. Etym. Accuſ.
Ἐναιβᾶσθαι. perire, ſeneſcere.
Ἐναίσιμα. τά. ſortilegia.
Ἐναισιμία. oſtentum, prodigium.
Ἐναίσιμος. ου. ὁ. idoneus, decens, utilis, ſuauis, uerax, ſcius officij.
Ἔναυσμα. ατος. τό. indicium, inuſtio, ſignum.
Ἔνακμος. ου. ὁ. robuſtus.
Ἐναλείφω. illino.
Ἐναλίγκιος. ου. ὁ. ſimilis. παρὰ τὸ εἴκω τὸ ὁμοιῶ. uide
Ἐνάλιος. ου. ὁ. ἡ. marinus. (Etym.
Ἐναλλάγδην. uiciſsim, implicitè.
Ἐναλλαγή. ῆς. ἡ. immutatio. Bud. Com.
Ἐναλλάξ. uiciſsim, permutanter, uice uerſa, è contrario. Bud. Com.
Ἐνάλλαξις. idem quod ἐναλλαγή.
Ἐναλλάττω. μ. άξω. π. χα. immuto, τὸ μετατίθημι τὴν τάξιν ἀντιστρόφως. Accuſ. Bud. Com.
Ἐνάλλομαι. inſilio, ἐμπίπτω, ἐμπηδάω. Depon. Bud. Comment.
Ἔναλλος. ου. ὁ. uarius.

Ἐναλύω. immoror.
Ἐναμβλύνω. languidum reddo,& tardum.
Ἔναμμα..ατος. τὸ. innexio,infixio, tactus.
Ἐνανθρωπήσας.αντος.qui humanam carnem aſſumpſit.
Ἐνανθρώπησις. ιος.ἡ. incarnatio hominis.
Ἐνανθρωπίζω.μ.ίσω.π.ικα.incarno.Neutr.
Ἔναντι. in conſpectu.
Ἐναντία.aduerſus, contrà. Datiuo.
Ἐναντίβιος.ου.ὁ. aduerſarius, contrariam habens uirtutem.
Ἐναντιόομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι.aduerſor. Datiuo.
Ἐναντίον. coràm, contrà.
Ἐναντιολογία.ας.ἡ. contradictio.
Ἐναντίος.ου.ὁ.contrarius. περὶ ἐναντίων. uide Ariſtotelem ſtatim poſt prædicamenta. Significat autē ἐναντίον ſæpenumero ſimpliciter oppoſitum, non autem proprie contrarium.
Ἐναντιότης.ητος.ἡ. contrarietas.
Ἐναντιόφωνον. contrariæ uocis.
Ἐναντίωμα.ατος.τὸ.&
Ἐναντίωσις.ιος.ἡ.contrarietas.
Ἐναπαιωρέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι. pendeo.
Ἐνάπαλος.ου.ὁ. mollis.
Ἐναπείλοῦμαι.impenſe glorior.
Ἐναπεργάζομαι. facio, fabricor, conficio.
Ἐναπερείδομαι. firmo, innitor.
Ἐναποζέω. inferuefacio.
Ἐναποθωκεύω.μ.εύσω.π.ευκα. inſideo.
Ἐναποκάμνω. deficio.
Ἐναποκυΐω. μ. ύσω. π. υκα. uicina partui ſum, parturio. Neutr. abſol.
Ἐναπολαμβάνω. cohibeo, coarto, conſtringo, perſtringo, συνέχω. Bud. Com.
Ἐναπολείπομαι.occupor.
Ἐναποληφθεῖσα.ἡ. occupata.
Ἐναπόλειψις.reliquiæ.
Ἐναπόληψις. interclusio, cohibitio, concluſio. Bud.Comment.
Ἐναπομάττεσθαι. imprimere.
Ἐναπομόργνυμαι.detergo.Bud.Com.
Ἐναποπλύνω.eluo.
Ἐναποτίθεμαι.ibi depono,relinquo.Bud.Com.
Ἐναποψύχω.crepitum uentris emitto,caco ἀφοδεύω,excrementa uentris eiicio apud Heſiod. at Homerus accipit pro animo linquor & deficio,expiro,morior. Ilud à ψύχω deriuari,hoc à ψυχὴ, uolunt.
Ἐνάπτομαι.in manus ſumo,arripio. Bud.Com.
Ἔναρα.τὰ.arma,exuuiæ,ſpolia. ἀπὸ τοῦ αἴρειν,ἢ ἀπὸ τοῦ ἀραῖν τὸ ἁρμόζειν,ἃ ἥρμοσται τοῖς σώμασιν. Etym. Inferius ſcribitur ἔνερα.
Ἐναράττω. ſtrepo, ferio.
Ἐναραφόρος.ὁ. ſpolia gerens.

Ἐνάργεια.ας.ἡ.euidentia.propriè ſermonis perſpicuitas & puritas. Etym. Vide ἐνέργεια. Eſtq; figura qua ita res oculis obiicitur ut geri nō cōmemorari uideatur.
Ἐναργής.έος.ὁ ἡ.manifeſtus.παρὰ τὸ ἀργὸν,τὸ λευκὸν καὶ φανόν.
Ἐναργῶς. expreſſe.
Ἐναρίζειν. occidere, perdere, inuidere, fruſ.
Ἐνάρετος.ου.ὁ.ἡ. fortis, præclarus.
Ἐνάρης inſertus, adaptatus.
Ἔναρθρος.ου.ὁ.ἡ.articulatus, perfectus.
Ἐνάρθρωσις.ιος.ἡ. in oſsium compoſitione dicitur,quando excipiēs cauum altius eſt, & caput quod ei inſeritur oblongum.
Ἐναρισταί.οἱ. milites, ſpoliorum detractatores.
Ἐναρίζω.μ.ίσω.π.ικα. occido, armis ſpolio. Accuſatiuo.
Ἐναριθμέω. annumero.
Ἐναρίθμητος.ου.ὁ. annumeratus.
Ἐναρίθμιος, &
Ἐνάριθμος.ου.ὁ. qui inter alios nullo eſt numero uel comprehenſus numero Dati. iungitur & Genit. ut ἐνάριθμον τῶν πολλῶν apud Platonem unus de multis. Sic Horatius, numerus ſumus & fruges,&c.
Ἐναρφόρος.ſpolia ferens, uictor.
Ἐναρκεῖ.ſufficiens, uel idoneum eſt, fieri poteſt.
Ἐναρκτεύειν. occidere.
Ἐναρμόζω.admoneo. Accuſ.
Ἐναρμόνιος.ου.ὁ. concinnus.
Ἐναρμόστον.τὸ.congruens.
Ἐναροκτάντας θάνατος.dicitur ab ἐναίρειν καὶ κτείνειν uocibus eandem ſignificationem habentibus.Euſt. Iliad. δ.
Ἔναρος.ου.ὁ.execratus, diris deuotus.
Ἐνάρφορος.bellicoſus. ἀπὸ τοῦ φέρειν τὰ ἔναρα. Ety.
Ἐνάρχομαι. auſpicor, incipio. Bud.Com.
Ἐνάς.άδος.ἡ.unitas.
Ἐνασελγαίνειν.ſcortari. Bud.Com.
Ἐνάσσω. habitaui.
Ἐνασμενίζω. libenter delector, oblecto me in re aliqua. Datiuo.
Ἐνασπιδοῦμαι. armor.
Ἐνασκέομαι.inhabito.
Ἐναστράπτω.άψω.π.αφα.interno ſplēdore radio.
Ἐνασχολέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι. occupor. Depon. Datiuo.
Ἐνατενίζω.μ.ίσω.π.ικα. intentè reſpicio. Datiuo
Ἐναυδής. uiuus, uocalis.
Ἔναυλα. quæ ſunt in ueſtibulo,& ante oculos.
Ἐναύλημα.οἴκημα. domicilium.
Ἐναυλίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι. tendo, inhabito, immoror. Depon. abſol.
Ἔναυλος.ου.ὁ. inhabitans, μυχός. Item trames, torrens, flumen per anguſtum iens, foſſa anguſta.Item

ſta. Item inſonans,perſonās, quod recens uel modo inſonuit, aut memoratum eſt. Etym.Lu cian ἡ φωνὴ τῶν ἀκουσθέντων ἔναυλος ἔτι.

Ἐναυσματος. τό. ἐμπύρευμα, λείψανον, fames,fax, id eſt incitamentum. Bud.Com.

Ἐναυχάομαι. iacto,glorior, ἐγκαυχάομαι.

Ἐναύω. redaccēdo,accendo,ſupplico.Bud.Com.

Ἐναφιέναι γόνον. inſtillare fœturam.

Ἐναφίημι. inſero,immitto.

Ἐνγόνασις. ſydus cœleſte homini protētis utrinque ulnis in genua procumbenti ſimile, apud Aratum & Higinium.

Ἐνδάϊος. ου. ὁ. ἡ. bellicoſus,trucidatus.

Ἐνδιαιτάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. cōuiuor. Depon.

Ἔνδακρυς. ὁ. ἡ. lachrymoſus.

Ἐνδάπιος. ου. ὁ. indigena,localis.

Ἐνδατέομαι. conteror,ſcindor, μερίζομαι, κόπτομαι. Nicand.

Ἔνδαυλος. ὁ. piloſus,denſus.

Ἐνδε. interim, πρὸς τούτοις δὲ, ἐν αὐτοῖς δὲ.

Ἐνδεές. έος. τό. defectus.

Ἐνδεής. έος. ὁ. ἡ. deficiens,inferior,indigens.

Ἔνδεια. ας. ἡ. indigentia defectus. Eſt & figura apud grammaticos, Ionibus peculiaris, cum aliqua litera principio dictionis detrahitur, ut αἶα pro γαῖα. Tryphon in Appendice. Item quando defectus eſt temporis, id eſt quantitatis, aut cum ſyllaba una, aut plures deficiunt: apud eundem.

Ἔνδειγμα. ατος. τό. oſtenſio,exemplum.

Ἐνδείκνυμαι. oſtendo,ſpecimen rei prębeo,oſtentabunde in medium prodeo, iacto me, uendito me alicui, plauſum à circūfuſa turba capto, ἐπιδείκνυμαι, παρεπιδείκνυμαι. Demoſth. & Plut. Et etiam uerbum medicorū. Galen. 9. Thera. εὐλόγως δήπου τὰ μὲν συνενδείκνυται τὴν φλεβοτομίαν. id eſt indicant. Bud. Com.

Ἐνδείκνυμι. defero,& poſtulo in iudicio, φαίνω.

Ἐνδείκτης. delator,quadruplator, ſycophanta.

Ἔνδειος. ου. ὁ. ἡ. grauis.

Ἔνδειξις. ιος. ἡ. demonſtratio. Item accuſatio, delatio, δίκη περὶ τὰ δημόσια πολλῶν, φάσις. Item iactatio,uenditatio,oſtentatio. Eſt etiam indicatio rei prauertēdæ medico, in primisq́; animaduertendæ. Bud. Com.

Ἕνδεκα. undecim. οἱ. ἕνδεκα, undecim uiri capitales, qui ſic erāt Athenis, ut Romæ triumuiri.

Ἐνδεκάκις. undecies. (Bud. Com.

Ἐνδεκακήρης. ήρος. ὁ. undeciremis.

Ἐνδεκάκλινον. τό. undecliniū, undenos habens thoros.

Ἐνδελεχής. έος. ὁ. ἡ. ſimilis,perennis, continuus, perpetuus.

Ἐνδελεχία. ας. ἡ. aſsiduitas.

Ἐνδελεχισμός. οῦ. ὁ. continua mobilitas,qualis in anima cognoſcitur.

Ἐνδελεχῶς. continuò.

Ἐνδεξιά. aptè,idoneè.

Ἐνδέομαι. obligor.

Ἐνδέον. in tempore.

Ἔνδεσμα. ατος. τό. uinculum.

Ἐνδεσμεῖν. inuoluere, illigare.

Ἐνδεύκης. ſimilis, ἐμφερής, ὅμοιος.

Ἐνδεύω. madefacio, apud Theocr.

Ἐνδέχομαι. libens admitto, παραλαμβάνω, ἀκροάομαι, πείθομαι. Ἐνδέχομαι τὴν αἰτίαν τούτου, αὐτὶ τοῦ ἀναδέχομαι, recipio in me crimen, & culpam præſtare uolo. Demoſth. πάντα γ' ἐνδέξατο ἐφ' ἑαυτὸν τὰ πεπραγμένα, Omnia in ſe recepit, ſeſe reum omnium fecit. Et ἐνδέχεται imperſonaliter, capit, licet, facultas eſt, poſsibile eſt, probabile eſt, defendi poteſt, uſu uenit, Bud. Coment.

Ἐνδεχόμενον. ου. τό. poſsibile, contingens. κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον, quatenus fieri licuit. Antiphon. ταῖς ἐνδεχομέναις τιμωρίαις ἐκόλασαν. Iis ſupplicijs affecerunt, quorum res ipſa facultatem eis dedit. Iungitur etiam cum ſuperlatiuo. Ariſtot. ἥκιστα ἦν ζωῆς τῆς ἐνδεχομένης ἀρίστης. Quàm fieri poteſt optimè, quàm humana natura capit optimè. Qui autem τὸ ἐνδεχόμενον differat τοῦ δυνατοῦ, uide Bud. Com. & Ariſtotelem in quarta ſectione de enunciatione.

Ἐνδεῶς ἔχω. indigeo, ἐλλείπομαι.

Ἐνδεῶς πράττων. tenuiter agens, pauper.

Ἔνδηλος. ὁ. manifeſtus.

Ἐνδημέω. μ. ήσω. π. ηκα. præſens ſum, domi ago.

Ἐνδημία. præſentia.

Ἔνδημος. ου. ὁ. ἡ. publicus. Vnde ἔνδημοι ἀρχαί, tribuni plebis.

Ἐνδία. ας. ἡ. dolor, meridiatio.

Ἐνδιάζω. μ. άσω. π. ακα. ſum tranquillus. dormio in meridie. Neutr. abſol.

Ἐνδιάθετος. ου. ὁ. ἡ. internus, intrinſecus, animoſus, in animo ſitus.

Ἐνδιάθετος λόγος. apud Gal. affectuū capacem rationem uertit Eraſmus, cui opponitur ὁ προφορικὸς λόγος, qua mentis cōcepta exprimimus.

Ἐνδιαθρύπτειν. ludibrium, & delitias facere.

Ἐνδίαιος. ου. ὁ. foramen in naui per quod aqua emittitur.

Ἐνδιαιτάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. διατρίβω. inſum, inhabito. Depon. abſol.

Ἐνδιαίτημα. ατος. τό. domus uoluptuaria.

Ἐνδιαλλάττω. immuto. Ariſtot. Bud. Com.

Ἐνδιάω. τό. ἐνδιαιτάομαι, & meridior, μεσημβριάζω.

Ἐνδιατρίβω. uerſor, locum frequento. Datiuo.

Ἐνδιδόω

Ἐνδίδωμι. ώσω. π. ωκα. cõſentio, indulgeo. accuſ.
Ἐνδιδύσκω. induo.
Ἐνδίδωμι. μ. ώσω. π. ωκα. do tergũ, remitto, concedo, inclino, mollifico, intus do, dedo. Accuſ.
Ἐνδίκη. ἐνδίκως. iure.
Ἔνδικος. ου. ὁ. iuſtus.
Ἐνδικθεῖν. excolare, per ſaccum tranſmittere uinum, apud Plutarch.
Ἔνδινα. τὰ quaſi ἐνδὸν τῶν ἰνῶν ὄντα. inteſtina, quòd illinc ſint tormina uentris, uel ab ἐντὸς δινεῖσθαι, ſecundum alios eſt ἡ ἐνδὸν τῶν ὅπλων στέρξ. Euſt. Iliad. ψ.
Ἔνδιον. τὸ. habitaculum, διατριβή, ἔνδια πέτρης, ſpeluncæ apud Oppianum. Euſt. in Odyſs. interp. ſic, ἔνδια, inquit, οὐχ ἁπλῶς αἱ ὁπουδήποτε διατριβαὶ, ἀλλ' αἱ ὑπὸ γῆν ἢ τὴν κατ' αὐτὴν ἀέρα.
Ἔνδιος. ου. ὁ. humidus, meridianus.
Ἐνδίφριος. ου. ὁ. confeſſor.
Ἔνδοθεν. intus, ex adyto.
Ἐνδόθρια. αἱ. præſegmina corij recenter detracti.
Ἐνδοῖ. pro ἔνδον. intus.
Ἐνδοιάζω. μ. άσω. π. ακα. dubito.
Ἐνδοιασθείς. ἐντὸς ὁ. cunctatus, dubius.
Ἐνδοιάσιμα. τὰ. formidanda Lucian.
Ἐνδοιασμός. dubitatio.
Ἐνδοίαστος. dubius.
Ἐνδόμυχος. ου. ὁ. tectus, abditus, intus latẽs, occultus quaſi in domus penetralibus abditus & reconditus. Cic. ad Atticum.
Ἐνδομυχῶ. intus lateo. Vnde ἐνδόμυχον κακὸν, cæcum malum. Bud. Com.
Ἐνδόσθια. τὰ. inteſtina, uiſcera.
Ἔνδον. intus. uide ἔσω. & Ammonium in ἔνδον.
Ἔνδοξον. τὸ. gloria, fama, honeſtum, & τὰ ἔνδοξα probabilia, Ariſtot.
Ἔνδοξος. ου. ὁ glorioſus, εὔδοξος. Item δοξαστός, opinabilis, & credibilis Ariſtot. cui opponitur παράδοξος. Bud. Com. Ammonius diſtinguit ab ἐπίδοξος.
Ἐνδοξότατα. glorioſiſsimè.
Ἐνδόξως. honorificè.
Ἐνδόσιμον. ου. τὸ, anſa, τὸ ἀρχῆς καὶ κινήσεως αἴτιον. Eſt (inquit Bud. Cõ.) auſpicatus rhythmi, uel melodiæ, & præſcriptum quod datur ab ipſo chorodidaſcalo, cui accinere chorum oportebat. quo ædito, quoniam chorus incitabatur ad cantum, ideo factũ, ut pro inuitamento & occaſione data poneretur.
Ἔνδοσις. εως. ἡ. remiſsio, cõcentus, æquabilitas, diſtributio, diſpoſitio.
Ἐνδότατος. ου. ὁ. intimus.
Ἐνδοτέρω. interius.
Ἐνδρομή. ῆς. ἡ. certamen eſt, de quo Plutarchus de Muſica.
Ἐνδρομίδες. αἱ. uincula.
Ἐνδρομίς. ίδος. ἡ. calciamenti genus, quo utebantur curſores in certamine, & ueſtis genus uilloſæ & hirſutæ, cuius meminit Martial. Vide Bayſium de Re ueſt.
Ἐνδρόνη. ἡ. genus ſaltationis.
Ἔνδροσος. ου. ὁ. roſcidus.
Ἔνδρυος. ου. ὁ. temo, medium cor arboris, Melanchton interp. lignum temoni proximum.
Ἐνδυασμός. dubitatio, malim per οι in antepenultima.
Ἐνδυκές. τὸ. quod multo labore iucundum efficitur, diligens, tutum.
Ἐνδυκές. aduerb. apud Nican. aſsiduè continuè, (συνεχῶς.
Ἐνδυκέως. accuratè.
Ἐνδύκιον. τὸ. gratum, tutum, fidele, ſimile.
Ἔνδυμα. ατος. τὸ. indumentum.
Ἐνδυμάτια. τὰ. leges muſicæ ſunt Argis, ſiue Argolica celebritas, & ſaltatio.
Ἐνδυναμόω. confirmo.
Ἐνδύνουσι. induunt.
Ἐνδύομαι. ingredior Plutarch. εἰς τὸ κυβεῖον ἐνδυόμενος. Et Ariſtot. de Ani. 1. εἰς τὸ τυχὸν ἐνδύεσθαι σῶμα. In quo ſignificatu cũ datiuo coniunxit Xenoph. Plato ſubire dixit cum accuſ. Et ἐνδύεσθαι ἑαυτὸν, pro induere ſe laqueis, uel retibus dixit Xenoph. Bud. Com.
Ἔνδυσις. ἡ. ingreſſus.
Ἔνδυο. celeriter, Menandro.
Ἐνδυτά. τὰ. indumenta, περιβλήματα, annicula, Epigram.
Ἐνδύω. μ. ύσω. π. υκα. induo. Accuſ.
Ἔνδωρος. crudus, intemperans.
Ἐναερίζω. in uere ago.
Ἐγγύς. propè.
Ἐγκαμένη. ης. ἡ. patria.
Ἐνεγκοῦσα. mater natale ſolum.
Ἐνέγκω. fero, ὑπομένω, κομίζω non eſt in uſu, ſed prior aoriſt. & infinit. Vide Moſchop. ἡ ἐνεγκοῦσα, patria, ἡ πατρίς, ἢ ἡ μητήρ. Bud. Com.
Ἐνέδρα. ας. ἡ. inſidiæ. Itẽ anus & ſedes Hipp. dicitur ἐνέδρα, quaſi ἕδρα adiecta præpoſitione ἐν ad euidentiorem rei explicationẽ teſte. Gal.
Ἐνεδρεύομαι. inſidijs claudor, & circumuenior. Lucianus.
Ἐνεδρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. inſidior. Neutr. datl.
Ἐνεής. έος. ὁ. ἡ mitis, ſuauis, beneuolus.
Ἐνείκω. pro ἐνέγκω Ionicè, fero.
Ἐνειλέω. μ. ήσω. π. ηκα. inuoluo. Et paſsiue ἐνειλοῦμαι, uerſor, inuoluor. Plut. de cæde Cæſ. ἐλαυνόμενος ὥσπερ θηρίον ἐνείλεῖτο ταῖς πάντων χερσίν. Bud. Com.
Ἔνειλημα, & ἔνειλυμμα. ατος. τὸ. uolumen.
Ἔνειμεν. aſsiſtimus.

Ἔνειμι. inſum.
Ἔνεος. mitis.
Ἐνεπή. minæ.
Ἐνέργω. prohibeo.
Ἐνείρω. infibulo, traijcio, ἐμπειρονῶ, inſero, apto. Bud. Com.
Ἕνεκα, & ἕνεκεν. propter. Genitiuo iungitur. τὸ οὗ ἕνεκα finem ſignificat, hoc eſt actũ. Aliquando ſubauditur, ut τῆς ἀρετῆς, αὐτὶ τοῦ ἕνεκα τῆς ἀρετῆς. Sed εἵνεκα, εἵνεκεν, καὶ οὕνεκα apud poëtas in uſu ſunt. Bud. Com. Ammonius diſtinguit à χάριν. Vide οὕνεκα apud eundem.
Ἐνεκολάβησεν. apud Ariſtoph. buccellæ in modũ deglutijt & abſumpſit, à κόλον, cibus, unde κόλαβος, hoc eſt, offula.
Ἐνεκρίνωσε. alligauit, fibula annexuit. malim ἐνεκρίκωσε.
Ἐνέκυρσαν. offenderũt. Datiuo. pro ἐνέκυρσαν, impegerunt.
Ἐνελός. hinnulus. (pegerunt.
Ἔνεμα. Aeginetę ab ἐνίημι, ut ἔνθεμα, id quod immittitur, ut ἔγκλυσμα, id eſt quod infunditur per inferna in aluum. Id etiam τὸ ἐνιέμενον dicitur. Celſ. & Plin. infuſum uocant.
Ἐνεοί. οἱ. qui à primo ortu muti ſunt, & inarticulate loquuntur, quemadmodum in talibus nihil eſt, quod ad uitæ actiones ſit utile, ita ſuperuacaneum, fruſtraneum, quodq; nihil ad rem facit, ἐνεὸν uocat Hipp.
Ἐνεός. mutus, ſtultus, ſurdus. inferius per duplex νν ſcribitur.
Ἐνεπίδημος. ὁ. publicus, ἔνδημος, popularis.
Ἐνεπισκήπτεσθαι. dicebãrur creditores, qui publicatis bonis cuiuſpiam, experiebãtur contra populum ut hodie contra fiſcum, actione pignoratitia in pignora incumbentes. Bud. Com.
Ἐνέπω, uel poëtice ἐννέπω. dico, narro.
Ἔνερα. exuuiæ, ſpolia. malim ἔναρα.
Ἐνεργάζομαι. operor.
Ἐνεργὰ χρήματα. quæſtuoſæ, fœnuſq; penſitantes pecuniæ. Latinè dicitur pecunia fœnore occupata. Contrarium autem ſunt ἀργὰ χρήματα. Bud. Com.
Ἐνέργεια. ας. ἡ. actus, actio, efficatia. Energia (apud Iulium Rufinianum) eadem figura quæ hypotypoſis uidetur: ego potius eo ſenſu ἐνάργεια legerim. qua formam rerum, inquit ille, & imaginem, ita oratione ſubſtituimus, ut lectorum oculis præſentiaq; ſubijciamus.
Ἐνεργέω. μ. ήσω. π. ηκα. ago, operor.
Ἐνέργημα. τὸ. effectus.
Ἐνεργής. έος. ὁ. ἡ. cultus, efficax, operoſus, adiutor.
Ἐνεργητικός. ὁ. actiuus, efficax.
Ἐνεργίς. ἡ. εἰς γλωττὶς κάθεσις τῶν χορδῶν.
Ἐνεργμός, ſiue ἔνερξις. pulſus citharæ, aut clauus in medio citharæ, unde chorda alligatur.
Ἐνεργός. οῦ. ὁ. ἡ. laboratus, cultus, ſtrenuus.
Ἐνεργούμενοι. obſeſsi à dæmonibus.
Ἐνερείδω. inhæreo.
Ἐνερευθής. έος. ὁ ἡ. rubens, rubicundus, utitur ea uoce. Cic. ad Atticum. Epiſt. lib. 12.
Ἔνερθε. infra, quaſi ἐν ἔραθεν, ſub terram.
Ἔνερος. ου. inferus, mortuus, quaſi ἐν ἔρᾳ, id eſt in terra poſitus.
Ἐνερόχρωτες. habentes colorem qualem mortui obtinent, lurido colore præditi.
Ἔνερσις. coaptatio, combinatio.
Ἐνέρτερος. inferior, demiſsior.
Ἐνεσία. ας. ἡ. iuſſus, immiſsio, conſiliũ, uolũtas.
Ἐνεσκιρῶσθαι. incruſtari, ſordidari.
Ἐνεσπαργανωμένοι. οἱ. in cunis iacẽtes apđ Herac.
Ἔνεστι. obſtat, opus eſt.
Ἐνέστακται. inſtillatum eſt, Odyſſ. β.
Ἐνέστη. obſiſtebat.
Ἐνέστηκε πόλεμος. cõmiſſum eſt bellũ, Demoſth. & Iſocr. Et ἐνεστηκότα πόλεμον dicũt pro nondum finito, & adhuc uigente, duranteq;.
Ἐνεστηκυῖα δίκη. lis conteſtata. Bud. Com.
Ἔνεστιν. τὸ. ἔξεστιν. eſt, licet, ineſt.
Ἐνέστιος. ου. ὁ. ἡ. domeſticus.
Ἐνεστώς. ῶτος. ὁ. præſens.
Ἐνέτη. ης. fibula, ab immittendo.
Ἐνετία. ας. ἡ. Venetia.
Ἐνετός. οῦ. ὁ. Venetus.
Ἐνεύ. acclamatio quædam.
Ἐνευδαιμονέω. felix uiuo, felixq; morior.
Ἐνευδοκιμέω τὸ εὐδοκιμῶ ἔν τισι πράγμασι. Budæus Comment.
Ἐνεύναιον. τὸ. culcitra, in qua quis cubat.
Ἔνευνος, & ἐνεύναιος. in lecto poſitus.
Ἐνευτυχῶ. in re quapiam feliciter ago & uiuo. Bud. Comment.
Ἐνευωχεῖσθαι. cõuiuari, conuiuijs indulgere. Bud.
Ἐνέφηνε. oſtendit. (Com.
Ἐνέχομαι. μ. ἐξομαι. reus uel obnoxius fio, ut ἐνέχομαι θανάτῳ, hoc eſt, ὑπόκειμαι, adducor, rem habeo. Vnde ἐνεχόμενος τοῖς μιάσμασι, qui piaculum admiſit in deum, ἀλιτήριος, ἀνόσιος. Et ἐνεχόμενος τῇ ἀρᾷ, diris imprecationibus deuotus, deteſtandus. Bud. Com.
Ἐνεχείμαζε. ſcreabat. Lucian. in Gal.
Ἐνεχυράζειν. pignora capere.
Ἐνεχυράζομαι. mea pignora capiuntur. Et actiue, pignora capio. Bud. Com.
Ἐνεχύρασμα. ατος. τό. oppignoratio.
Ἐνεχυριάζω. μ. άσω. π. ακα. alieno, ἐνεχυράζω.
Ἐνεχυραστής. οῦ. ὁ. pignerator.
Ἐνεχυριασμός. οῦ. ὁ. redemptio ꝓ uita propria, uel pignore.

Ἐνέχυρον

Ἐνέχυρον.ȣ.τὸ.pignus,arrabo. κυρίως ἐνέχυρον λέγομεν τὸ παραδιδόναι τῷ δανειστῇ.τὸ.ἢ μὴ παραδιδόναι ἀλλὰ συμφωνηθῆναι ὑποθήκη ἐστίν. Ex legibus. Item κυρίως ἐνέχυρον τὸ κινητὸν λέγεται διὰ τὸ ἐν χερσὶ δίδοσθαι. Ἐκ τῶν νόμων καὶ τούτων. Tho. Mag. admonet hanc uocem in numero multitudinis tantũ uſurpatam Atticis.

Ἐνέχω. inſiſto,adduco,inſidior,ſimul ligo, tenax ſum iniuriarum,miſceo,infundo.

Ἐνζεύγνυω.μ.ξω.π. ζευχα. iungo.

Ἔνη. Atticè triceſimus dies uel poſtremus mẽſis, dicitur etiam νέα.Bud.Com.Solon eum diem primus ἔνην καὶ νέαν nominauit. Laërtius lib.1. in Solone. Item tertia luna ſiue perendinus dies ut apud Ariſtoph. θάρσει, κατατέμξει ἡκεν εἰς ἔνης ἔλθης,pro εἰς τρίτην.

Ἐνηβητήρια. τὰ. ἐνδιαιτητήρια. domus ad quam uoluptatis cauſa diuertitur, cœnaculum, Herodotus.

Ἐνήδονον. uoluptuarium, delicatum. (rodotus.

Ἐνήεια.ας.ἡ. manſuetudo.

Ἐνηής.έος.ὁ. ἐνεής. prudens,mitis.

Ἐνηθόμενος.moratus,inceſſens.

Ἐνῆκα.inſerui.

Ἐνήλατα.τὰ.claui rotam in axe continentes,Eurip. extulit & κλιμάκων ἐνήλατα, ſic uocans τὰ τῶν βαθμίδων ἄκρα, ὡς ἐνημμένα τοῖς μηροῖς τῶν κλιμάκων τῶν τε πολεμικῶν καὶ τῶν αὐταῖς ὁμοίων.ſic Euſt.Iliad. ε.

Ἐνηλλαγμένως.uiciſsim, ordine commutato.

Ἐνήλλακτος.ȣ.ὁ. conciliatus.

Ἐνήλιξ.ικος.ȣ.ὁ. pubeſcens.

Ἐνηλύσιος. attonitus,fulmine ictus.

Ἐνῆμαι. inſideo.

Ἐνῆμαρ. nouem dies.

Ἐνημμένος.ου.ὁ. indutus,ab ἐνάπτομαι, ut ἐνημμένος διφθέραν, Ariſtoph.& Lucian. Item accenſus,ardens. Ariſtoph. ἡ χύτρα γὰρ ἐνημμένη. Bud. Com.

, Ἐνήνοθα, per metatheſin,ab ἀνθέω, florui.

Ἐνήνεον. accumulabant.

Ἐνήνοχα.præt.perf. à φέρω.tuli.

Ἐνήρης.εος.ἡ.nauis inſtructa,& parata in aqua. Plutarch.in Ant. de qua Bayf.de Re nau.

Ἐνησελγημένα. contumeliæ.

Ἐνήτειος χιτών.ueſtis ſubtilis.

Ἔνηφι εἰς τρίτην.in perendium,in nouilunium. Heſiod.μηδ᾽ ἀναβάλλεσθαι ἔς τ᾽ αὔριον, ἔς τ᾽ ἔνηφιν.duplicato ν uerſus gratia.

Ἔνθα,ubi,illuc,tunc, quando. Vide ἐνταυθοῖ. in Ammonio.

Ἐνθάδε.hic,huc. Vide ibidem.

Ἐνθαλάμια.τὰ placentæ è papauere,& ſeſamo.

Ἐνθαλύξας. ualde percutiens.

Ἐνθάπτω.μ.άψω.π.αφα.ſepelio.

Ἐνθεάζω.numine afflor, fanaticus ſum.

Ἐνθεαστικός.ȣ.ὁ. numine afflatus, fanaticus.

Ἔνθεμα. dicitur quod inditum eſt, & inſertum. Vnde pro ſurculo ponitur, qui in fiſſurã trũci (mergitur.

Ἐνθέμιον.ȣ.τὸ. interior pars puppis.

Ἔνθεν. hinc.

Ἐνθένδε. hinc, illinc.

Ἔνθεν καὶ ἔνθεν. parteis utrinq; à lateribus ſitas ſignificant hæ uoces, hinc atq; hinc Hipp. tamen improprie partem ſuperiorem ac inferiorem his uocibus indicatu uoluit in lib.de Fractiuis teſte Gal.

Ἔνθεος.ȣ.ὁ.ἡ. diuinus, numine afflatus.

Ἐνθερίζω. æſtiuo, per æſtatem motor.

Ἔνθεσις. εος. ἡ. interpoſitio. Item ἡ τροφὴ Atticis. Significat etiam fruſtum in os inditum, id id eſt ψωμόν,& μάσημα,quod pueris à nutrici bus datur, hoc eſt manſum ut Cicero uocat, & quaſi turundam Athenæo, & Lucian. Bud.Cõ.

Ἔνθεσμος. ὁ. legitimus.

Ἐνθέσμως. legitimè.

Ἐνθεῦτε. hinc, pro ἐνθεῦθεν,Iones dicunt. Euſt.

Ἐνθηλυπαθέω. μ. ήσω. ηκα. muliebri libidine tabeſco.

Ἔνθηρα.νῆσος. inſula in quã uerſantur feræ.

Ἐνθλάσσω. infringo. Hipp.

Ἐνθλίβω. opprimo, infringo.

Ἐνθορεῖν. inſilire, impetum facere.

Ἔνθους.numine afflatus,deo plenus,magis probatur Chriſt.ut ἔνθεος dicatur.

Ἐνθουσιάζω. μ. άσω. π. ακα. afflor numine, inſanio,furo, numine ducor.bacchor. Neut.

Ἐνθουσιασμός. ȣ. ὁ. furor, id eſt afflatio numinis. Cæl.lib.9.cap.26.& 29.

Ἐνθουσιάω.μ.ήσω.π.ηκα.ἐνθουσιάζω,inſanio.

Ἐνθουσικόν.τὸ.enthuſicon herba, olerum genere,

Ἐνθουσιάδης.εος.ὁ.ἡ. inſtinctus. (Theophr.

Ἐνθρονιαστικόν.τὸ.id qđ numeratur,perſoluiturq; Epiſcopo,ordines tribuenti.In Autent.Conſt.

Ἐνθροπαλιζόμενος. referens pedem.

Ἐνθράσσω.urgendo,pugno.Hipp.

Ἔνθρυπτον.τὸ. intritum, placenta. Apollo etiam apud Athenienſeis ἔνθρυπτος. dictus eſt.

Ἐνθυμέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.animaduerto,conſidero, cogito, reminiſcor, in animo habeo. Depon. accuſ.

Ἐνθύμημα. ατος. τὸ. cogitatio, inuentum, commentum,commentatio,conceptus animi,hoc eſt ſenſus, & ſenſum. Eſt autem argumẽtum,& ſentẽtia oratoria. Enthymema apud dialecticos eſt ſyllogiſmus imperfectus, cui altera propoſitio deeſt,quòd euidentior ſit, aut aliam ob cauſam. Enthymema (inquit Iul. Rufinian.) fit, cum periodus orationis ex cõtrarijs ſententijs

aſtringitur, ut apud Luciliū: Si me neſcire hoc neſcis, quod quærere dico, quare diuinas quic quam, aut quare debes ipſe? & ſi ſcis, &c. Ἐνθύμημα & ἐνθύμιον apud Ammoniū diſtinguun tur. Vide in Chil Eraſ. Enthymema Thūnicū.

Ἐνθυμηματικός. acer in argumentationibus, & argutus orator.

Ἐνθυμηματώδεις. οἱ. cōmentationibus pleni.

Ἐνθυμημάτιον. commentatiuncula.

Ἐνθύμησις. ιος. ἡ. cogitatio.

Ἐνθυμιάζομαι. ἐνθυμέομαι.

Ἐνθυμία. ἡ ὑπόμνησις. admonitio Thucyd. εἰς ἐνθυμίαν τοῖς Λακεδαιμονίοις ἀεὶ προβαλλόμενος.

Ἐνθύμιον. τό. cogitatio, cautē excogitatum, aſtutia, res quæ animo uerſatur, quod religionem in animo ciet.

Ἐνθύμιος. πρόσφατος, Ammonius in ἐνθύμημα.

Ἐνθύμιστος. ſuſpectus.

Ἐνθυμίβος. ὁ. iratus.

Ἔνθυμος. ὁ. θυμοειδής, alacris, ferox, animoſus.

Ἐνθύειον. pars quædam nauis.

Ἐνθωκεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſedeo, latito. Neut.

Ἔνι. licet, contingit, ἔστιν, ἔνεστι, penacuitur.

Ἐνί pro ἐν, id eſt In, acuitur.

Ἑνί. uni. ἑνὶ δὲ λόγῳ εἰπεῖν, ut uno uerbo abſoluā.

Ἔνια μὲν, ἔνια δὲ partim.

Ἐνιαῖον. τό. μονοειδές.

Ἐνιαῖος. ὁ. aliquis.

Ἐνιαυσιαῖος. ὁ. &

Ἐνιαύσιος. ὁ. anniculus, aniuerſarius, annuus, elegantius hoc poſterius & magis Atticum con tendit. Thom. Mag. ut ἐνιαύσιαι σπονδαὶ apud Thucyd.

Ἐνιαύσιοι. οἱ. annales.

Ἐνιαυτίζω. annum alicubi ago.

Ἐνιαυτός. ὁ. annus. παρ' ἐνιαυτὸν, alternis annis, παρὰ μέρος. Bud. Com.

Ἐνιαυτὸς. eſt poculum quoddam repandum, dictum ita διὰ τὸ μεγαλεῖον εἶναι καὶ ὑπερτελεσικόν, teſte Euſt. Iliad. ν.

Ἐνιαυτοφορεῖν. fructum annuum ferre.

Ἐνιαύω. immoror.

Ἐνιαχοῦ. καὶ ἐνιαχῆ. alicubi.

Ἐνίγυιος. uno membro uel pede mācus, claudus.

Ἐνιδρόω. μ. ώσω. π. ωκα. inſudo. Datiuo.

Ἐνιδρύω. καθίζω. inſideo, priuo.

Ἐνιέω. μ. ήσω. π. ηκα. immitto. Accuſ.

Ἐνιζάνω. inſideo. Neut. datiuo.

Ἑνίζω. unitatem pono.

Ἐνίηλος. ſtultus.

Ἐνίημι. μ. ήσω. π. εἶκα. immitto, τὸ ἐμβάλλω. Item infundo. Celſ. libro 2. Id quod infunditur, neque frigidum eſſe oportet, neque calidum, ne alterutro modo lædat cū infuſum eſt. Eſt etiam τὸ ἐμποιῶ καὶ ἐντίθημι. Syneſ. ταῦτα θέλγητρον ἐνιᾶσι τοῖς ἀναγινώσκουσι, Hæc illecebram infigunt lectoribus, intusq; relinquunt. Bud. Comment.

Ἐνικλάω. μ. άσω. π. ακα. infringo, impedio, recla mo. Accuſ. Bud. Com.

Ἔνικμος. ὁ. humectus. Ἔνικμα, τὰ χείλη τῶν ποταμῶν, quæ & αὔδηρα dicuntur.

Ἑνικός. ὁ. ſingularis.

Ἐνίλλω. geſticulor, irrideo.

Ἐνιλλώπτω. ſtrabē intueor.

Ἔνιος. ὁ. aliquis.

Ἐνίοτε. interdum.

Ἐνιπή. minæ, reprehenſio.

Ἐνίπλειος. ὁ. plenus.

Ἐνιπλήσσω. μ. ήξω. π. ηχα. cum ſtupore inijcio.

Ἐνίπου. alicubi.

Ἐνιππάζομαι &

Ἐνιππεύω. equito.

Ἐνιππάπτω. increpo.

Ἐνιπτή. ῆς. ἡ. increpatio mordax, minæ.

Ἐνιπτάζω. τὸ. ἐνίπτω.

Ἐνίπτω. μ. ίψω. π. ιφα. noceo, mitto.

Ἐνίπω. increpo, cum iniuria aliquid dico.

Ἐνισάζω. exæquo.

Ἐνίσσω. dico, reprehendo.

Ἐνισσέμεν. minari, terreri.

Ἐνίσσω. maledico, κακολογῶ. Euſt. Iliad. χ.

Ἐνίσταμαι. μ. ἐνστήσομαι. propono dicturus. Item inſtituo quiduis uel incepto. Galen. ἣν ἐξ ἀρχῆς ἐνεστάμεθα μεταβαλεῖν. Plutarch. in Cæſ. ὁρῶν τὴν ἀρχὴν ἣν ἐνίστατο. Item incipio, id eſt ineo. Theophraſt. 9. θέρους ἐνισταμένου, æſtate ineunte. Et repugno, obſiſto, renitor, ἀνθίσταμαι, μάχομαι πρὸς τὸν τοῦ κατηγόρου λόγον καὶ ἀντιπίπτω, teſte Tho. Mag. & τ' ἀναντία ἀντικατασκευάζω, Plato in Phædro, ἀλλ' ἔτι ἐνίσταται, ὃ νῦν δὴ Κέβης ἔλεγε, Sed adhuc controuerſum manet, Plutar. in Demet. οὐκ ἐνίστη πάλιν αὐτοῦ μηνύω μάχεσθαι καθ' αὑτόν. Item intercedo, ut ἐνίστασθαι τοῖς νόμοις, Plut. Item immineo, inſto, ἐφεδρεύω, obſeruo, & quaſi capto. Plut. ὃν ἐνέστη σάμενον τῇ φυγῇ αὐτοῦ ἀπεστάλκει, Quem ob id miſerat, ut immineret eius fugæ. Bud. Com.

Ἐνίστημι. μ. ἐνστήσω. π. ἐνέστηκα. inſto, ſicut ἐνίσταμαι. Interdum colloco, Xenophon. ἐν τούτοις τὸν ἵππον καὶ ψήχειν ἐνιστάναι. Interdum interſero, allego, interpono. Xenoph. εἰ τοὺς ἱπποκόμους εἰς τοὺς ἱππέας ἐνιστάιης, Si equiſones inter equites inſeras. Aliquando animo incumbo. Ariſtot. ὕστερον δ' ἐνιστήσαντας δεῖ διορίσαι. Bud. ibidem.

Ἔνισχνος. ὁ. exilis, tenuis, Nicand.

Ἐνισχύω. μ. ύσω. π. υκα. inualeſco, cōforto. Accuſ.

Ἐνίσχομαι

Ἐνίσχομαι. ἐπίσταμαι. id eſt reſiſto, reſtito, progredi nequeo, & in curſu hæreo. Plutarch. ὑποπαλλόμενος τὸ σῶμα, καὶ τὴν φωνὴν ἐνισχόμενος. Corpore præ metu uibrante, & uoce interrupta. Quint. inſiſtere uocat, & offenſare, & ſingultantium more uerba conciſa eijcere. Cicero, Sæpe accidit, ut aut citius inſiſtendum ſit, aut longius procedendum. Bud. Com.

Ἐνισχυρίζομαι. τὸ πιστεύω. Bud. Com.

Ἐνίσχω. habeo, teneo, remoror. Accuſ.

Ἐνκάθετοι. inſidiatores.

Ἐνκατασπείρω. inſpergo.

Ἐνκλείω. includo.

Ἐνκομβόω. uincio.

Ἔνκτητος. nactus.

Ἐνκρατίχολοι. iracundi, ὀξύχολοι, qui bilem in capite gerunt.

Ἐνλείπομαι. deficio.

Ἐνλιμενίζειν. uectigal in littore dare.

Ἐνλινδοῦμαι. τὸ. εἰλινδοῦμαι. Bud. Com.

Ἐνλόβια. inaures. Vſitatius dices ἐλλόβια.

Ἐνναετής. ἑος ὁ nouennis.

Ἐνναέτης. habitator.

Ἐνναίω. inhabito. Accuſ.

Ἐννακόσιοι. noningenti.

Ἐννάς ἡ. numerus nouenarius. ſed ἑνάς aſpiratũ cum ν ſimplici, eſt unitas.

Ἔννατος. ου nouem.

Ἐννέα. nouem, interdum pro numero incertæ multitudinis.

Ἐννεάγηρα. ἡ. nouem ætates hominum uita explens, ſic cornix apud Aratum epitheto dicta.

Ἐννεάζω. adoleſco, adoleſcentiam tero in aliquo ſtudio.

Ἐννεάκρουνος. propriũ fontis Athenis, indito nomine à nouem fiſtulis fundentibus aquam. Ab alijs δωδεκάκρουνος appellatur, ab alijs Καλλιρρόη

Ἐννεάκυκλος. robuſtus, nouem annorum.

Ἐννεασμός. illuſio, fraus, dolus.

Ἐννεάφωνος. ου ὁ. habens nouem uoces.

Ἐννεάχιλοι. nouem milia.

Ἐννέμομαι. paſcor.

Ἐννενώκεε. in animo habebat, cogitabat apũd Hero.

Ἐννενώκασι. nouerunt, ἐγνώκασι, animaduerterunt Herodotus.

Ἐννεός. οῦ ὁ. mutus, fatuus, ſtupefactus. ſuprà ſcribitur p ν ſimplex. Vide κωφός in Ammonio.

Ἐννεοττοτροφήτης. ab adoleſcente enutritus.

Ἐννέπω, pro ἐνέπω. dico.

Ἐννεσία. pro ἐνεσία conſilium.

Ἐννέωρος. ου ὁ. nouennis, natus annis nouem.

Ἐννέως. ω ὁ. mutus.

Ἐννῆμαρ. nouem diebus.

Ἐννηής. prudens, uetus, bonus.

Ἐννήρης. ἡ. nauis nouiremis. Vide Bayfium.

Ἔννηφιν. apud Heſiodum uide ἔνηφιν.

Ἔννιον. τὸ. pars remi, quæ à ſcalmo intus in naui eſt.

Ἐννόδιον. anchoræ iactus, pro ἐννοβόλιον fortaſſe.

Ἐννόδιος. ου ὁ. uiæ iunctus, iuxta ſemitam poſitus, Epigram.

Ἐννοέομαι. &

Ἐννοέω. ῶ. ήσω. κα. ηκα. cogito, cognoſco, recordor, conſidero, intelligo, agnoſco. Accuſ. Ammonius diſtinguit inter νοεῖν & ἐννοεῖσθαι.

Ἐννόημα. τὸ ἐνθύμημα. notio, mentis conceptus. Ariſtot. Bud. Com.

Ἐννοηματικόν. τὸ. quod in animi perceptione uerſatur, uel notione cernitur, uel ut uulgus philoſophantium loquitur notionale.

Ἔννοια. ας. cogitatio, intelligentia, uel notitia.

Ἔννομος. ου ὁ ἡ. legitimus, Item incola, inquilinus, colonus, apud Aeſchy. Supplicibus, βροτοὶ δ' οἱ γᾶς τῆσδ' ἦσαν ἔννομοι, terræ cultores.

Ἔννοος. ου ὁ ἡ. ſapiens.

Ἔννος. ου ὁ annus, uetus, cum tenui ſpiritu. Cyril.

Ἐννοσία ἡ. inerritia.

Ἐννοσίγαιος. ἐνοσίγαιος.

Ἔννους. ὁ. ἁπλῶς ἔχων νοῦν, ut ἔμφρων mentis compos. Vtuntur & ἐπὶ συνετοῦ. Plutarch. τότε δὲ ἔννους γενόμενος, Tunc ad mentẽ, & ad ſe reuerſus, hoc eſt animi compos factus. Bud. Com.

Ἐννοῦσα ἡ. prudens.

Ἐννουτίθημι. doceo, moneo, caſtigo, quaſi mentem impono.

Ἐννυός οῦ ἡ nurus.

Ἔννυτο. induit, ἐνεδύετο.

Ἐννύχιος. ου ὁ. nocturnus.

Ἔννυχον. ου τὸ. crepuſculum.

Ἐννυχώτερον. magis de nocte.

Ἐννυώ. dea bellica, & Iunonis epitheton. malim per ſimplex ν, ut infra.

Ἐννωθρος. ου ὁ. ueterno laborans, torpens.

Ἐννώσας αὐτός. quum intellixiſſet, apud Herodt.

Ἐνοδία. ας. ἡ. Diana, aut Hecate.

Ἐνόδια. caſſes.

Ἐνόδιος. ου. ὁ. ἡ. in uia poſitus.

Ἐνοίδιον. τὸ. tumidum, inflatum. Nicand.

Ἐνοικέω. ῶ. ήσω. κα. ηκα. inhabito. Accuſ.

Ἐνοίκησις. εως. ἡ. inhabitatio.

Ἐνοίκιον. ου τὸ. pecunia quæ pro inhabitatione domus penditur, preciũ conductæ domus. Vide πρυτανεῖα apud Ammonium.

Ἐνοικισμός. reparatio.

Ἔνοικος. ου ὁ ἡ. incola, inquilinus, qui in aliena & conducta domo habitat, domeſticus, domi exiſtens, amicus, neceſſarius.

Ἐνοικουρέω. inhabito.

Ἐνολισθαίνω. laboro.

Ἔνολμος. ὁ. diuinus uates, Apollo.
Ἐνομιλέω. conuerſor. Actiu. datiuo.
Ἔνον. τὸ. antiquum, priſcum, præteritum.
Ἐνόν. cum liceat, pro δυνατόν. Bud. Com.
Ἐνοπή. ῆς. ἡ. uox clamor.
Ἐνόπλιον. carminis ſpecies, conſtans duobus da-
ctylis, ſpondeo, & rurſus dactilis duobus.
Ἐνόπλιος. ου. ὁ. ἡ. &
Ἔνοπλος. ου. armatus, armiger.
Ἐνοπτρίζω. illumino quaſi ſpeculi more.
Ἐνόρκιος λόγος. ſermo iureiurando affirmatus, ue
rus, Pindarus.
Ἔνορκος. ου. ὁ. iuſiurandum, res iurata, qui com-
prehenſus eſt in fœdere.
Ἐνόρκως. iureiurando.
Ἐνορμίζω. applico. Bud. Com.
Ἐνορούω. irruo.
Ἐνόρχης. ου. ὁ. cũ aſpiratione, unicũ habẽs teſticulũ.
Ἐνόρχης. ου. ὁ. & (Cyrill.
Ἔνορχος. ου. ὁ. cum tenui ſpiritu, mas, teſticulatus.
Ἐνόρω. incido, impello. (Cyrillus.
Ἑνός. τοῦ. unius.
Ἐνοσίγαιος. ου. ὁ. Neptuni epith. ab ἔνοσις, ἡ κίνη
σις, & γαῖα, quòd terram quatiat.
Ἔνος. tempus, annus, annuus.
Ἔνοσις. ιος. ἡ. concuſsio.
Ἐνοσίφυλλος. folia mouens.
Ἐνοσίχθων. ονος. ὁ. Neptunus, ἐνοσίγαιος, ab ἔνοσις
& χθών, quod terram quatiat.
Ἐνόσω. dum.
Ἐνόσωρα. τά. una hora digna.
Ἔνουλον. τὸ. gingiua, caro interior. (ſcul.
Ἐνουρήθρα. urinale, matula. Pollux, & Bayf. de Va-
Ἐνούσιος. ſubſtantialis, cum omnibus ſubſtantiæ
proprijs conſiſtens, innatus, diues.
Ἐνοφθαλμιάζω. inoculationem admitto, de arbo
ribus effertur, Plutar.
Ἐνοφθαλμισμός. οῦ. ὁ. inoculatio, θέαμα.
Ἐνόφθαλμος. ου. ὁ. oculus qui in corticẽ depangi-
tur. Plutar.
Ἐνοφθαλμίζω. inoculo, agriculturæ peculiaris eſt
Ἐνοχή. ῆς. ἡ. obligatio. (dictio.
Ἐνόχιον. ου. τὸ. precium penſionis.
Ἐνοχλέω. μ. ήσω. π. ηκα. turbo, fatigo, moleſtus
ſum, conuicior. Actiu. datiuo & accuſ.
Ἐνόχλησις. ιος. ἡ. importunitas.
Ἔνοχος. ου. ὁ. obnoxius, reus.
Ἑνόω. μ. ώσω. π. ωκα. unio. Accuſ. cũ aſpiratione.
Ἐνόω. μ. ώσω. π. ωκα. quatio. Accuſ. cum tenui ſpi
ritu, Cyrillus.
Ἐνπνίγω. μ. ίξω. π. ιχα. ſuffoco.
Ἐνράπτω. μ. άψω. π. αφα. inſuo, includo.
Ἐνρυθμικά τά. quæ ratione certa ordinem ſeruãt
M. Capella.

Ἐνσείω. μ. είσω. π. εικα. traho, incutio, ut ἐνσείω
σοι φόβον incutio tibi terrorem. Accuſ.
Ἐνσημαίνομαι. ſignifico.
Ἐνσημαίνω. inſignio, ſignifico, & intelligendum
præbeo, exprimo legendo uel dicendo.
Ἐνσκευάζομαι. compilo, interuertor. καθοπλίζο-
μαι, Plutarch. de Sylla.
Ἐνσκευάζω. μ. άσω. π. ακα. inſimulo, orno, ador
no, induo, exorno. Accuſ.
Ἐνσκήπτω. μ. ήψω. π. ηφα. irruo, infringo, inuado
innitor, aggrauo, imprecor, Herod. Thal. Inter
dum pro immitto. Idem lib. α. καὶ τοῖσι τοῖσι
ων ἐκγόνοισι ἐνέσκηψε ὁ θεὸς θήλεαν νοῦσον.
Ἐνσκιατροφούμενοι οἱ. delicijs & umbratili uite co
Ἐνσκίμπτω. μ. ίμψω. π. ιμφα. infigo. (aliti.
Ἐνσκιρωθείς. induratus, infixus.
Ἐνσκυθίζειν. laniare, diſpergere.
Ἐνσοριάζω. ſepelio, ſepulturæ trado, à σορός.
Ἐνσπερμος. ου. ὁ. copioſus ſemine.
Ἐνσπονδος. ου. ὁ. ἡ. ſocius in bello, cõfœderatus.
Ἐνστάζω. μ. άξω. π. αχα. &
Ἐνσταλάζω. inſtillo.
Ἐνστὰς πόλεμος. inſtitutum bellum, conflatum.
Ἐνστάσης τῆς ὥρας. inſtanti hora.
Ἔνστασις. ιος. ἡ. exordiũ, & auſpicatio rei quæ in-
ſtituitur. Item inſtantia litis & cauſæ, pugnax
contentio inſtantis aduerſario, hoc eſt ἀνταγώ
νισμα, ἀντιλογία, reſiſtentia. Bud. Com.
Ἐνστάτης. ου. ὁ. qui in uia obſiſtit, interceſſor, recla
mator, aduerſarius reſiſtens, pro ἀνθιστάτης
(ἐν enim pro ἀντὶ hic accipitur) aduerſarius
in iudicio.
Ἐνστατικός. peruicax, nõ credens, qui obſiſtere ob
ſtinauit animo.
Ἐνστερνίζεσθαι. medium complecti, ad pectora preſ-
ſare, fouere.
Ἐνστερνόμαντις. ιος. ὁ. ἡ. ἐγγαστρίμυθος, diuinaculus
Ἐνστῆ. inſtabat.
Ἐνστηνές. τὸ. ualidum, manifeſtum.
Ἐνστροβιλέω. contereo.
Ἔνταλμα. ατος. τὸ. mandatum.
Ἐνταμιεύω. recondo, in theſaurum refero.
Ἔνταξις. ἡ. cum leuis armaturæ milites alterius in
phalangem inſeruntur. Vide in Appendice de
uocabulis militaribus.
Ἔντασις. ιος. ἡ. Vitru. lib. 1. cap. 2. de Adiectione,
quæ adijcitur in medijs columnis quæ apud
Græcos ἔντασις appellatur. Significat etiã pro-
ductionem, unde ἔντασις προσώπου, eſt inten-
ſio uultus & auſteritas.
Ἐντατικός. intenſiuus.
Ἐνταῦθα. &
Ἐνταυθοῖ. hic, nunc, ibi, in præſentia. Vide Am-
monium.

Ἐνταφιάζω

Ἐνταφιάζω. μ. άσω. π. ακα. pareto, ſepelio. Accuſ.
Ἐνταφιασμός. ȣ. ὁ. ſepultura.
Ἐνταφιαςής. ȣ. ὁ. ueſpillo.
Ἐντάφιον. ȣ. τό. ſepultura, parentatio, tumulatio.
Ἐνταφιοπώλης. Libitinarius.
Ἐντάφιος. ȣ. ὁ. funereus.
Ἔντεα. τά. arma, uaſa. ἀπὸ τοῦ ἐντὸς περιέχειν, καὶ σκέπειν τὸ σῶμα. Pind. pro uehiculis ſeu curribus dixit, teſte Euſt. Iliad. ω.
Ἐντείνομαι. acriter & cum contentione dico. Et ἐντεινάμενος, θυμωδῶς. Aeſch. ἐντεινάμενος τὴν φωνήν, pro ſublata uoce.
Ἐντείνω. μ. ενῶ. π. ακα. intendo. Item pulſo, cedo, ferio, καὶ πληγὰς δίδωμαι. Bud. Com.
Ἐντελέχεια. ας. ἡ. perfectio, ἐνέργεια, uis ex ſe mouens, agitatio. Cicero continuatam quandam & perennem motionē interpretatur. Sunt aūt qui ἐνδελέχειαν ſcribi uolunt, ſed per τ ſcriptū pluribus probatur, de quo Bud. in Aſſ. Quidā dici putāt quaſi τοῦ ἐντελοῦς συνοχήν, id eſt perfecti corporis comprehenſionem. Vide Phil. Melanchthonē in primo libro eius de anima, ubi Ciceronis interpretationem defendit.
Ἐντελεχής. ὁ. ἡ. perfectus.
Ἐντελής. έος. ὁ. ἡ. finalis, abſolutus, ſolidus, legitimus, idoneus, Ἐντελεῖς principes quoq; dicuntur & ordines ſuperiores. Iliad. γ. δίζητον ἐπὶ εἰλοντο, καὶ ἐπὶ ςρατὸν ἐντελέεσι.
Ἐντέλλομαι. μ. ȣ̃μαι. π. μαι. mando.
Ἐντελόμισθος. ȣ. ὁ. qui plenā & perfectā mercedem exigit.
Ἐντελῶς. perfecte, abſolutē.
Ἐντεμνειν. parentare.
Ἐντερεύειν λάβρακα. exenterare lupum piſcem, apud Athenæum.
Ἐντεριώνη. ης. ἡ. medulla, cor lignorum, cortex. Cæl. lib. 2. cap. 46.
Ἐντεριωνίς. ίδος. ἡ. ἐντερόνεια nauium interna aut ligna, quæ ab carina conſurgunt, Ariſtophan. Cæl. ibidem.
Ἐντεροκήλη. ης. ἡ. ramex inteſtinorum, deſcenſus inteſtini in ſcrotū, hernia, ramex inteſtinorū.
Ἐντεροκηλήτης. ȣ. ὁ. ramicoſus.
Ἔντερον. ȣ. τό. inteſtinum. τὰ γῆς ἔντερα, terrę inteſtina unde anguillæ oriuntur, Gaza apud Ariſtotelem. Lumbricos etiam ſic uocant medici, qui in terra naſcuntur.
Ἐντερόνεια. ας. ἡ. meditullium nauis, carina.
Ἐντερόνη. idem.
Ἐντεσιμήςωρ. ορος. ὁ. armorum peritus, legitur & ἐντεομήςωρ.
Ἐντεσιεργός. ȣ̃. ὁ. armorum opifex. Hom. ἡμιόνȣς ἐντεσιεργȣ̀ς uocat currum trahētes, quaſi τὴν ἔντεσιν ἤτοι ἁμάξαις ἐργαζομένȣς, uel ad opera deſtinatos. Euſt. Iliad. ω.

Ἐντεταγμένοι. gregarij, in ordinem redacti.
Ἐντεῦθεν. hinc, ex eo.
Ἔντευξις. ιος. ἡ. colloquium, interpellatio, quam uulgo interceſſionem uocant, cum querimur de iniuria nobis illata. Hac uoce Alexander Ariſtotelis interpres & Suid. ſignificari putāt τὰς πρὸς τοὺς πολλοὺς συνουσίας, id eſt cōuerſationē, congreſſus, colloquiaq; cum uulgo & multitudine.
Ἐντευξόμενος. ȣ. uſurus, conſuetudinem habiturus. ab ἐντυγχάνω.
Ἐντευκτικός. ȣ̃. ὁ. colloquio facilis.
Ἐντεύω. apparo, παρασκευάζω.
Ἔντεφρος. ȣ. ὁ. cinereus.
Ἔντεχνος. ὁ. callidus, artificioſus. & probationes ἔντεχνοι ſunt artificiales.
Ἐντέχνως. affabre.
Ἐντήκω. inſtillo, illiquo, inuro, infligo.
Ἐντί. ſunt, Doricē pro εἰσί.
Ἐντίθεμαι. indo, inſero. ἐντίθεσθαι etiam dicuntur negotiatores, qui naues implent mercibus. Demoſth. ἐκλεύοντες τοῦ ναυκλήρȣ αὐτὸν ἐντίθεσθαι τὰ χρήματα. Cic. uerbū imponere uocat, ut ad Atticū: Signa noſtra, ut ſcribis, cum commodiſsimē poteris, uelim imponas.
Ἐντίθημι. τὸ ἐμποιῶ, καὶ τὸ ἔν τινι εἶδος τίθημι. οἷον ἐντίθημι ἐν κηρῷ τὸν τοῦ δακτύλȣ τύπον. Item intus condo, & animum induco. Homer. σὺ δ᾽ ἵλαον ἔνθεο θυμόν, Intus animum placabilem habeto, uel accipito.
Ἐντιλᾶν. ſtercus illidere.
Ἐντιμήσασθαι εἰσίν, inquit Pollux, ὅταν τις προῖκα δίδȣς τιμήσηταί τι ὁ πόσις.
Ἔντιμος. ȣ. ὁ. ἡ. honorabilis, precioſus.
Ἔντιμοι. optimates.
Ἐντιτός. uindicandus.
Ἔντο. depoſuerunt. ἐκ τοῦ ἵημι.
Ἐντολή. ῆς. ἡ. mandatum, præceptum.
Ἔντομα. τά. inſecta, Gaza apud Ariſtotelem.
Ἐντομάσφια ἐποίησε. haruſpicinam fecit.
Ἐντομίας. ȣ. ὁ. eunuchus.
Ἐντομίς. ίδος. ἡ. inciſio, laceratio corporis, quæ ab ethnicis in luctu fiebat. Et ἐντομίδαι, qui ad eum modum ſe laniabant.
Ἐντονία. intentio.
Ἔντον & ἐντός. intus, intra. Refertur ad tempus & locum.
Ἔντονος. ȣ. ὁ. ἡ. acer, intentus.
Ἐντόνως. acriter, enixē, intentē.
Ἐντοπίζομαι. reuereor.
Ἐντόπιος. ȣ. ὁ. indigena, illius loci.
Ἐντορεύω. incido.
Ἔντορνος. ȣ. ὁ. tornatē.
Ἐντόσθια. τά. interanea.
Ἐντοςηθίδια. τά. intima pectoris.

Ἐντραγεῖν

Ἐντρυφᾶν. delitiari.
Ἐντρανῶ. μ. ήσω. intueor, Datiuo.
Ἐντραπεζίτης. ὁ. paraſitus.
Ἐντρέπομαι. μ. ἐψομαι. π. αμμαι. confundor, curam habeo, reuereor, uerſor in aliqua re cũ ſolicitudine. Depon. abſol. uel cum accuſ.
Ἐντρεπτικῶς. cum redargutione.
Ἐντρέχεια. ας. ἡ. diſcurſus, diligentia.
Ἐντρεχέστερον. ου. τὸ. ſolertius.
Ἐντρεχής. έος. ὁ. ἡ. incurſiuus, ſtrenuus, nauus, ſolers, agilis, alacer, ingenio dexter, ſic Proclus utitur, Plat. πολιτειῶν. ζ.
Ἐντρέχω. τὸ. ἐφαρμόζω. conuenio, quadro, & cohæreo, adhæreoq́;. Bud. Com.
Ἐντριβής. έος. ὁ. ἡ. conuerſatus, diligens, intritus.
Ἐντρίβομαι κακόν. malũ intero, plagas infligo.
Ἐντρίβω. μ. ίψω. π. ιφα. frico, infrico, intero, cædo, pulſo, impingo. Accuſ. Bud. Com.
Ἔντριχον. ου. τὸ. coma appoſititia, galericum.
Ἔντριχος. ὁ. debilis.
Ἐντρίχωμα. τὸ. pars è qua enaſcũtur palpebrarũ pili.
Ἐντριχώσεις. palpebræ.
Ἔντριψις. εως. ἡ. fricatio, intritio.
Ἔντρομος. ου. ὁ. ἡ. tremefactus.
Ἐντροπαλιζόμενος. referens pedem.
Ἐντροπαλίζω. μ. ίσω. π. ικα. retrouerto, ſpecto. Accuſ.
Ἐντροπῆ. reuera, Cyrillus circũflectitur.
Ἐντροπή. ῆς. ἡ. confuſio, reuerentia, uerecundia, uerſio. Cyril.
Ἐντροπίας. ου. ὁ. mutabilis, uappa.
Ἐντροπίδες. αἱ. calciamenta.
Ἔντροφος. educta, aſſuefacta.
Ἐντρυφάομαι. ludibrio habeor, & contemptui. Bud. Com.
Ἐντρυφῶ. illudo & ludificor, quaſiq́; per laſciuiã eludo, & ludibrio habeo, inſulto. Cum datiuo conſtruitur, ut ἐντρυφᾶν τοῖς πράγμασι, ſignificat luxurioſè ac redundanter uti, hoc eſt τρυφᾶν καὶ θρύπτεσθαι ἐν τοῖς πράγμασι. Herodian. βασιλικώτερον ἐντρυφῶντα τοῖς τῆς καίσαρος ὀνόματι, id eſt licentius, inſolentius, faſtuoſius Cæſaris appellationem uſurpantem. Bud. ibidem.
Ἐντυγχάνω. μ. ἐντεύξομαι. aoriſt. β. ἐνέτυχον. π. ἐντετύχηκα. incido, colloquor, poſtulo, interpello, adipiſcor, obijcio, conuenio aliquẽ, conuerſor, accedo, forte obuiam fio, implicor in aliqua re. Neutr. datiuo.
Ἐντυλίσσω. μ. ίξω. π. ιχα. inuoluo.
Ἐντυνῶ. μ. υνῶ. paro, adorno. Accuſ.
Ἔντυνος. apparatus, ornatus.
Ἐντυπάς. ἐντετυπωμένος. ueſte ſic tectus ut appareant corporis lineamenta.
Ἔντυπον. legitimum, de numiſmate.
Ἐντυπόω. effigio, imprimo.
Ἐντύπωσις. εως. ἡ. humeri acetabulum, ubi humerus brachio coaleſcit.
Ἐντυπώτης. ου. ὁ. impreſſus, ὁ χαλκογράφος.
Ἐντυραννεῖσθαι. tyranno ſubiectum eſſe.
Ἐντύφω. μ. ύψω. π. υφα. incendo.
Ἐντυχία. ας. ἡ. congreſſus.
Ἐντύνω ἐντύνω.
Ἐνυαίνειν. deliciari, τρυφᾶν.
Ἐνυάλιος. ου. ὁ. Mars bellicus. Macrob. lib. 1. cap. 19.
Ἐνυβρίζω. contumelioſus ſum, cõtmelia afficio.
Ἐνυδρία. ας. ἡ. aquoſitas, aquæ copia.
Ἐνυδρὶς. ίδος. lutra, ut Gaza uertit apud Ariſtotelem. Herod. Melp. ἐν δὲ ταύτῃ ἐνύδριες ἁλίσκονται καὶ κάστορες.
Ἐνυδρόβιος. ου. ὁ. in aqua uiuens.
Ἐνυδροθηρευτής. οῦ. ὁ. piſcator, ſcribitur & ἐνυγροθηρευτής.
Ἔνυδρον. aquatile, ut Gaza reddit ex Ariſtotele.
Ἔνυδρος. ου. ὁ. ἡ. aquoſus, aquatilis, animal in aquis & terra uiuens, lutra. Etiã gemma dicitur, quaſi clauſam in ſe fontanam ſcaturiginem habens. Plin. lib. 37. cap. 11.
Ἐνυδρώθη. in hydropem incidit.
Ἐνύλιος. bellicoſus, Mars, Pallas.
Ἔνυλος. martialis, ὑλικός.
Ἔνυξεν. fodit, pupugit.
Ἐνυπνιάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. & ἐνυπνιάζω. dormio, ſomnio, inſomnia uideo. Bud. Com.
Ἐνύπνιον. ου. τὸ. inſomnium, quoties cura oppreſsi animi, uel corporis, ſiue fortunæ, qualis uigilantem fatigauerit, talem ſe ingerit dormienti. Macrob. lib. 1. cap. 3. Accipitur etiam aduerbialiter. Homer. θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος. per ſomnum, in ſomnis.
Ἐνυπόστατον. ſubſtantiale, quod actu & reuera eſt, uel non ſubſtantia, ſed eius accidens, uel quod cũ alio iunctũ, uel quod in indiuiduis cõſiſtit.
Ἔνυστρον. inteſtinum. Vide ἤνυστρον.
Ἐνυφαίνω. intexo.
Ἐνύω. ὁ. ἡ. Bellona, pugna. Suprà ſcribitur per duplex νν, quod non placet.
Ἐνώδης. εος. ὁ. ἡ. fibris redimitus, pro ἰνώδης.
Ἐνώδιον. ου. τὸ. inauris, ἐνώτιον.
Ἔνωμος. ου. ὁ. crudus, acerbus.
Ἐνωμοτάρχης. ου. ὁ. ordinis militaris ductor & imperator, decanus, Thucyd. lib. ε. In Appendice Lexici.
Ἐνωμοτία. ας. ἡ. turma ex quatuor & uiginti militibus. Vide στίχος in Appendice de uocabulis militaribus.
Ἐνωμοτὶς. ordo militaris apud Lacedæmonios, quòd iurarint illi ſe non deſerturos ordinem.
Ἐνώμοτος. ου. ὁ. iurans, obnoxius iuramento.
Ἐνωπαδὶς. coram.

Ἐνωπὴ.ῆς.ἡ. aſpectus.
Ἐνωπῆ. manifeſtè.
Ἐνωπαδίως, uel γνωπαδίως.clarè.
Ἐνώπιον. ante,coram,in conſpectu.Genit.
Ἐνώπιον.ȣ.τὸ. paries iuxta uiã,locus primus oc-
Ἐνωπὶς. famula. (currens in domo.
Ἐνωπαδὸς.manifeſtè.
Ἐνωραΐζομαι.τὸ ἐγκαλλωπίζομαι.Bud. Com.
Ἔνωρος.tempeſtiuus,in uigore.
Ἐνώρσεν.excitauit,Iliad. ζ.
Ἐνωρτο. motus eſt,ab ὀρνύω per ſyncopam.
Ἕνωσις.ιος.ἡ.unitas,coniunctio.
Ἐνώτῳ. Inaure.
Ἐνωπία. negligentia, ἀμέλεια.
Ἐνωτίζομαι.ἰσομαι.πτ.ισμαι.auribus percipio. Depon. Accuſ.
Ἐνώτιον.ȣ.τὸ. inauris,quando intumeſcũt aures.
Ἑνωτικός.ȣ.ὁ unitiuus, coniunctiuus.
Ἐνωτόκοιτοι. populus,qbus aures in tantũ magnitudinis creſcunt, ut totũ corpus ijs cõtegatur.

EΞ. ex genitiuo iungitur, & accentum non capit. ponitur aliquando pro ἔξω, & pro μετὰ præpoſitione.
Ἐξ αἰῶνος. ab æterno.
Ἐξ ἀκροπόλεως ἐξαληλιμμένοι.ex arce,expuncti, ut Latinè eximere ex ærarijs.
Ἐξ ἀπόπτȣ. ex improuiſo.
Ἐξ ἀπροσδοκήτȣ. ex inopinato.
Ἐξ ἀριστερῶν. à ſiniſtris.
Ἐξ ἀρχῆς. à principio.
Ἐξ ἐκείνȣ.ex eo tempore.
Ἐξ ἐμȣ.τὸ παρ᾽ ἐμȣ.
Ἐξ ἐναντίας. è regione.
Ἐξ ἐπιδρομῆς. raptim,feſtinanter, curſim.
Ἐξ ἐπίτ. dedita opera.
Ἐξ ἐπιπολῆς. in ſuperficie,in ſummo ſparſus.
Ἐξ ἐπιτηδείȣ,& ἐξ ἐπιτηδȣ.ex induſtria.
Ἐξ ἐρέβȣς,pro ἐξ ἐρέβεως. è tenebris.
Ἐξ ἐρήμης ἁλῶναι. indicta cauſa damnari.
Ἐξ ἑτοίμȣ. alacriter, & facile,paratè.
Ἐξ εὐωνύμȣ. à ſiniſtris.
Ἐξ ἐφόδȣ. ſubitò, citra laborem.
Ἐξ ἱκανȣ. multo iam inde tempore.
Ἐξ ὀλίγȣ. è propinquo,breui ſpatio.
Ἐξ ὅσȣ, & ἐξότȣ, & ἐξότȣπερ. ex quo.
Ἐξ οὗ. ex quo,ſubaudiendum tempore.
Ἐξ τοῖο, & ἐξ τȣτȣ. ex eo tempore.
Ἐξ ὑπαρχῆς. de nouo, à principio.
Ἐξ ὑπερδεξίων. ex ædito loco.
Ἐξ ὑποβολῆς. ex ordine,ex congrua cõſequentia.
Ἐξ ὑπογύȣ γιγνόμενα. proxime facta.
Ἐξ ὧν. eò quòd,propterea quòd.
Ἕξ. ſex.
Ἐξάγαστος.ὁ. admirandus.
Ἐξαγγελία. enunciatio.
Ἐξαγγέλλομαι.annuncio.
Ἐξάγγελος.ὁ.domeſticus proditor,qui domi acta exteris annunciat.
Ἐξάγγελσις. expoſitio. (ſor.
Ἐξεγγυώμενος.ȣ ὁ. expromiſſor,ſponſor,fideiuſ-
Ἐξάγιστος.ὁ impurus,malus,profanus, deteſtabilis,ſacer,dirus,qui diris imprecationib. deuo-
Ἐξαγκωνίζω.cubito lateriq; innitor. (tus eſt.
Ἐξαγοράζομαι, & ἐξαγοράζω.μ.άσω.π.ακα. redimo,mercor,emo.
Ἐξαγόρευσις. commemoratio,confeſsio.
Ἐξαγορεύω.μ.εύσω.π.ευκα.oculta omnibus prodo,effutio,cõmemoro,reuelo, declaro,excanto, ut præcones faciunt.
Ἐξαγρεῖν.educere.
Ἐξαγριαίνω.μ.ανῶ.exaſpero.Accuſ.
Ἐξαγριόω.μ.ώσω.π.ωκα.facio aliquẽ agreſtẽ.Acc.
Ἐξάγω.μ.άξω.π.ηχα.educo,produco,adduco,cogo,exigo,elicio. παροξύνω,ſtimulo, uehementer cõmoueo. Dinarch. ὑπὸ λυμοῦ. ἐξάγομαι γὰρ, ultra modũ cõcitatus ſum, & indignitate rei percitus. Aliquando expello, depello, ἐκβάλλω,Iſæo. ἐξάγειν ἑαυτὸν, eſt ſibi adferre, uel exitium conſciſcere, Syneſ. Bud. Com.
Ἐξαγωγεὺς.έως.ὁ.ἡ. dux eorum qui proficiſcũtur in coloniam, uel quoquo modo emittuntur.
Ἐξαγωγὴ.ῆς.ἡ.eductio,ſubductio alui,exportatio
Ἐξαγώνια.τὰ. quæ extra cauſam & concertationem adferuntur, qualia Græci etiam ἀπροσδιόνυσα nuncupauere,quæ ad cauſam nõ pertinẽt. Vide in Chiliad.Eraſmi.
Ἑξαγώνιος.ȣ.ὁ. ſex angulos habens, à γωνία. ἐξαγώνιος uerò ab ἐξ & ἀγὼν. extra cauſam,excedens propoſitum argumentum.
Ἑξάγωνος.ſextans. Bud. de Aſſe.
Ἑξαδάκτυλος.ȣ.ὁ.qui ſex digitos habet.
Ἑξάδαρχος.ȣ.ὁ. imperans ſexies, ſexcurio.
Ἐξᾴδειν.carmine obligatum alio carmine liberare & ſoluere, uel ægrum carmine ſanare. Latini hoc etiam excantare dicunt.Contrariũ eſt τὸ
Ἐξάδελφος.ȣ.ὁ. patruelis. (ἐπᾴδειν.
Ἑξάδιος. nomen propriũ.aliquãdo idẽ tenuatur.
Ἐξαδυνατῶ.ualdè debilitor,ad lan- (Etym.
guorem uſq; debilitor, uiribus deficior, prælangueo. Bud. Com.
Ἐξαερδύμενοι.dicũtur Hipp.tumores illi qui ſub conſtringentibus uinculis aſſurgunt.
Ἐξαερώθη.in aërem ceſsit,& cõuertitur in aërem.
Ἑξαετὴς.ſex annorum.
Ἑξαήμερος.ȣ.ὁ.ἡ. ſex dies habens.
Ἐξαθυμεῖν. ingemiſcere.
Ἐξαθυμῆσαι.moleſtare.
Ἐξαθυμῶν.ὁ.exanimatus.

Ἐξαυθεάζω

Ἐξαυθειάζω. ad ſolem expono.
Ἐξαιμάττω. μ. άξω. π. αχα. cruento.
Ἐξαιμάτωσις. ιος. ἡ. ſanguificatio, quod iocinoris eſt munus, medica uox eſt.
Ἔξαιμος. ου. ὁ. ἡ. exanguis.
Ἐξαίνυμαι. aufero.
Ἐξαιρέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. eligo. Aliquando recupero, expugno, capio, libero, retraho. Item eximo, ſicut ἐξαίρω. Et Plato in Prot. ἐξαιρῶνται ἑλκόντων τῶν πρυτανέων, de medio tollant, inde auferant. Ἐξαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν, uendicare in libertatem, liberare. Bud. Com.
Ἐξαιρέσιμοι. οἱ. dies exemptiles apud Athenienſes, quos intercalares dicimus.
Ἐξαιρέσιμον. quod tolli poteſt.
Ἐξαίρεσις. ιος. ἡ. loc⁹ in portu ubi onera deponun (tur.
Ἐξαιρετέος. ου. ὁ ἡ. & ἐξαιρετός. eijciendus.
Ἐξαίρετον τοῖς θεοῖς. dijs immortalibus dedicatũ & conſecratum Ariſtot.
Ἐξαίρετος. præcipuus, eximius, electus, exceptus. inſignis. Etym. Receptitius ſeruus etiam ἐξαίρετος dicitur, qui eſt ſeruus mulieris proprius, quem cũ pecunia reliqua mulier recepit, neq; dixit doti, ſed retinuit. Bud. in Annot. etiam mulier captiua, honoris gratia alicui addicta & attributa dicitur. Etym. Cyrillus diſtinguit inter hanc uocem oxytonã & proparoxytonam.
Ἐξαιρέτως. præſertim, maximè, eximiè.
Ἐξαιρέω. μ. ήσω. π. κα. ἀόρ. β. ἐξεῖλον. ἐξαίρω, eruo, libero, expugno, cuius aoriſt. ſecund. ἐξεῖλον. Cyrillus.
Ἐξαιροῦσθαι. lolieſcere, id eſt in lolium degenerare.
Ἐξαίρω. μ. αρῶ. π. ῆρκα. augeo, eleuo, educo, effero. Aliquãdo excipio, eximo. Plato, σωκράτην δὲ ἐξαίρω τοῦ λόγου, Socratem eximo ab hoc ſermone, hoc eſt, Socratem tantum excipio. Opponitur autem τῷ ἐμβάλλειν. xenoph. ἐξαίρειν τῷ ἵππῳ τὸν χαλινὸν, καὶ ἐμβάλλειν τὸν χαλινόν. Bud. Comment.
Ἐξαίσιος. ου. ὁ. ἡ. indecens, exuperãs mediocritatẽ.
Ἐξαισίως. ſupra modum, μεγάλως, mirificè.
Ἐξαΐσσω. impetuoſè feror, ἐξορμάω.
Ἐξαίτης. ablator, ἀφαιρέτης.
Ἐξαιτος. ου. ὁ. eximius, delectus pro ἐξαίρετος.
Ἐξαιτῶ. expoſco aliquem ad pœnam. Sic Liu. Legatos deinde miſit ad depoſcendos authores defectionis. Et ἐξαιτεῖν τὸν παῖδα, Demoſth. eſt ſeruũ torquendũ poſtulare. Ἐξαιτεῖσθαι uero contrariã huic ſignificationẽ habet, poniturq; pro reorũ pœnã deprecari, uel gratia uel autoritate. Demoſth. τούτοις αὐτὸν ἐξαιτήσεται, eorum lachrymis ſeſe condonari poſtulabit. Aeſchin. ἐξαιτοῦντες γραφὰς τῶν παρανόμων, poſtulãt reorũ delationes precibus ſuis cõdonari. Bud. Com.

Ἐξαίφνης. repente, ἐξαπίνης.
Ἐξαιφνίδιος. ου. ὁ. repentinus.
Ἐξακανθίζειν. ſpinas euellere, aculeatum eſſe.
Ἐξακριβῶς. faciliter.
Ἐξακεστήριος. ου. ὁ. exitialis, expiatorius, exitialia depellens, Iouis epitheton.
Ἐξακέω. μ. έσω. π. εκα. ſano, curo. Accuſ.
Ἑξάκις. ſexies.
Ἑξακισχίλιοι. ſex milia.
Ἑξάκλινος. ὁ. ἡ. ſex lectulos habens. diſcubitorij epitheton. Etym.
Ἑξάκτινος. ου. ὁ ἡ. ſex radios habens.
Ἐξακόντισμα. τος. τό. &
Ἐξακοντισμός. ου. ὁ. ſcatebra ſanguinis & ductus, ἱερνὸς Euripide dicitur in Iphig. ὡς μήκης φορᾶς τοῦ αἵματος. Euſt. Iliad. ρ. Item iaculatio, uibratio, eiaculatio.
Ἑξακόσιοι. οἱ. ſexcenti.
Ἐξάκουστος. audibilis, celebris.
Ἐξακριβάζω. inueſtigo.
Ἐξακριβόω, & ἀπακριβῶ, & διακριβῶ. exactè cõpono & abſoluo, omni ope & exacta diligẽtia efficio, ἀπηχριβωμαι, ἐξεργάζομαι, Ariſtot. Ethico. 10. Interdum pro exactè reſpondeo, id eſt ſtatis horis euenio. Idem de Hiſt. animal. 7. Budæus Comment.
Ἐξακρίζω. ad uerticem pertingo, τὰ ἄκρα ἐπιβαίνω, in cacumen euado, Eurip.
Ἐξακρολοφαίνω. labor. beris. Neutr.
Ἐξακτῶν. exactor, quæſtor.
Ἔξαλα. τά. quæ mari prominet.
Ἐξαλαόω. μ. ώσω. π. ωκα. excæco.
Ἐξαλαπάζω. μ. άσω. π. ακα populor, euacuo, ut fit cum urbs aliqua ui capitur, & egeruntur bona ciuium. Accuſ.
Ἐξαλδαίνω. germino.
Ἐξάλειπτρον. τό. alabaſtrum, uas unguentarium.
Ἐξαλείφω. μ. είψω. ειφα. deleo, extinguo, aboleo. Accuſ.
Ἐξαλεύομαι. euito.
Ἐξαλίζεσθαι. congregari.
Ἐξαλίζοιτο. exinaniretur. Hipp.
Ἐξαλίπτης. unctor, alipta.
Ἐξαλίω. μ. ίσω. eijcio, extraho, uoluo, effero.
Ἐξαλλαγή. degeneratio & immutatio, ut tritici in lolium.
Ἐξάλλαξις. alternatio, mutatio, diuerſitas apud Strabonem.
Ἐξαλλάττεσθαι. diſcedere, defungi. Datiuo.
Ἐξαλλάττω. ἀμείβω καὶ ἀλλοιῶ. muto, alterno, immutor, tranſeo ad alium habitũ & degenero. Ponitur enim & tranſitiue, & abſolute, ut ἐξαλλάττω τὸ χρῶμα, καὶ τὸ χρῶμα ἐξαλλάττει, color ipſe mutatur.

Ἐξάλλομαι. exilio. Depon. genit.
Ἔξαλλος. ὁ. clarus, præſtans, exemptus numero.
Ἐξαλύζω. μ. ύξω. π. υχα. effugio, ἐξαλύσσω.
Ἐξάλλως. aliter, alio modo, inſinuatè.
Ἔξαλμα. ατος. τό. impetus, ſaltus.
Ἐξαλύσσω. uito, caueo.
Ἐξάλφω. inuenio.
Ἐξαμαξώμενος. de curru delapſus, metaphoricè qui de ſententia aut ſpe decidit.
Ἐξαμάξω. conuitior, maledico, quaſi de plauſtro conuicia fundo.
Ἐξαμαρτάνω. pecco, aberro. Genit. propriè in propatulo & palàm delinquo, ſic utitur Iſocrat.
Ἐξαμαυρόω. obſcuro, obfuſco.
Ἐξαμάω. demeto, execo.
Ἐξαμβλίσκω. uulnero.
Ἐξαμβρακεῖν. diſſoluere.
Ἐξαμβλόω. μ. ώσω. π. ωκα. abortiuum pario, non tollo. Etym. Dicitur quoque de uitium oculis aduſtione uariatis. Bud. Com.
Ἐξαμβλυώω. habeto, abundo.
Ἐξαμείβω. abeo, muto, perficio.
Ἐξαμελέω. contemno, negligo.
Ἐξαμελούμενος. ὁ. ἡ. negligens, torpore affectus.
Ἐξαμηνόβιος. ὁ. ὁ. ſemeſtris.
Ἐξάμηνον. τό. ſemeſtre.
Ἐξαμήχανα. ἐξαίφνης, repente.
Ἐξαμυστίσαι. hauſtim potare, ſine reſpiratione.
Ἐξαμφοτερίζω. dubito, dubium facio.
Ἐξαναγκάζω. excito.
Ἐξανάγομαι. digredior.
Ἐξανάγουν. echinouulpes, Phrygum lingua.
Ἐξαναδύομαι, & ἐξαναδύω. μ. ύσω. π. υκα. idem quod ἀναδύεσθαι, fugere, detrectare, retractare & mutare pactum. Plutarch. in Sert. πάσης ἐξαναδυομένω φανερᾶς μάχης. Item emergo, exiſto. Bud. Com.
Ἐξανακανθίζω. ſpinas euello.
Ἐξανακολυμβῶ. emergo, orior, ἐξαναδύομαι, ἀνακύπτω.
Ἐξανακρούω. retraho.
Ἐξαναλύομαι. plenius reſoluor. Bud. Com.
Ἐξανασπάω. demolior.
Ἐξανατέλλω. μ. ἐξανατελῶ. orior, produco.
Ἐξαναφανδόν. clarè.
Ἐξαναφέρω. excreor, conualeſco, meliuſcule ualeo, uires reparo, priſtinæ fortunæ reſtituor, uires & ſpiritum recipio, in gradum meum reſtituor, reſpiro. Bud. Com.
Ἐξαναχωρέω. abſcedo, ut hi qui littore ſoluunt.
Ἐξανδραποδίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. captiuor.
Ἐξανδρούμενος. adultus.
Ἐξανεμοῦσθαι. euentari, ſiue uento percipere.
Ἐξανέργαστος. ὁ. ὁ. ἡ. indigeſtus.
Ἐξανεύρω. comperio.

Ἐξανέψιοι. οἱ. ex parte conſobrini, ὧν οἱ πατέρες ἀλλήλων ἀνέψιοι, ἢ αἱ μητέρες. Cyrillus diſtinguit inter hoc nomen oxytonum, & paroxytonum: Item Ammonius, apud quem uide in ἀνέψιοι, & ἐξανέψιοι.
Ἐξάνθησις. effloratio.
Ἐξανθέω. effloreo.
Ἐξανθήματα. puſtulæ ſpecies ſunt, quas Plin. eruptiones pituitæ, aliquando papulas uocat, quæ fiunt ardore uel ſolis uel urticæ. Hermolao in Plinium bullę. Diogenes apud Laërtium lib. 7. oratores plebis miniſtros, coronas autem gloriæ exanthemata uocabat.
Ἐξανθήματα. id eſt papulæ, quæ ab humore ſunt craſsiore, uulgo hodie uariolæ; à tenuiore aũt, morbilli uocantur.
Ἐξανθίζω. coloro.
Ἐξανθισμός. ὁ. ὁ. erruptio puſtularum.
Ἐξανθρωπίζεσθαι. ex humana forma mutari.
Ἐξανίημι. emitto, ἀναπέμπω.
Ἐξανίστημι. μ. ήσω. π. ηκα. facio exurgere, erigo, exuſcito, transfero, ἀνίστημι, Herod. 1. Bud. Comment.
Ἐξανίσχειν. oriri, propriè de ſole.
Ἐξανακυρῶσαι θύραν. ianuã è cardinibus mouere.
Ἐξαντάω. obſecro, oro.
Ἐξάντης. ὁ. ἡ. quaſi ἔξω τῆς ἄτης. indemnis, integer, ſanus. Item furens, furore abreptus. Etym.
Ἐξαντιστάσεως. collata acie, Herodian.
Ἐξαντλάω. exhaurio, effutio.
Ἐξανύω. μ. ύσω. π. υκα. poſſum, perficio. Accuſ.
Ἐξάνω. deſuper, ἄνωθεν.
Ἐξαναλόω. exicco, excoquo.
Ἐξαπαλάζω. uide ἐξαλαπάζω.
Ἐξαπαλλάττομαι. ſubduco me, diſcedo.
Ἐξαπατάομαι, & ἐξαπατάω. μ. ήσω. π. ηκα. decipio, ſubſanno, illicio. Sæpe dicitur de canibus uaniloquis, apud Xenoph. & de mulieribus fucatis, uiriſq; purpuriſſatis, apud eundẽ. Lucia. ἐξαπατᾶν τὴν νόσον dixit, pro παραμυθεῖσθαι & auertere ſenſum doloris & morbi. Bud. Com. Vide βουλεῖν apud Ammonium.
Ἐξαπάτερθεν, ſeorſim, ex alia parte.
Ἐξαπάτη. ης. ἡ, deceptio.
Ἐξαπαφῶ. decerpo, decipio. ἐξαπάφοιτο, deciperet. Etym.
Ἐξαπειρῆσαι. tentare, periculum facere.
Ἐξαπενίζω. depaupero.
Ἑξάπηχυς. εος. ὁ ἡ. ſex cubitalis.
Ἐξάπινα. ſtatim, ſubitò.
Ἐξαπιναῖος. ὁ. ὁ. repentinus.
Ἐξαπιναίως. repente.
Ἐξαπίνης. è ueſtigio.
Ἐξαπλόω. μ. ώσω. π. ωκα. explano.

Ἐξαπ-

Ἐξαπολύομαι. facio ingredi.
Ἐξαποίναδι. decipere.
Ἐξαπόλωλε. deperijt.
Ἐξαπονήσας καὶ διαπονήσας. qui elaborauit.
Ἐξαπορεῖται. tædet.
Ἐξαπορέω. μ. ήσω. π. ηκα. deſtituto, ad indigentiā redigo, conturbo, planè deſpero.
Ἐξαποροῦμαι. tædio uincor & opprimor malis, ingenti inopia rerum neceſſariarum uel conſilij oppreſſus ſum. D Paul. 2. Corinth. 4. ἀπορούμενοι, ἀλλ᾽ οὐκ ἐξαπορούμενοι, Egentes non etiam egeſtate afflicti. uel non ſuccumbentes egeſtati. Bud. Com.
Ἐξαποστέλλω. μ. στελῶ π. σταλκα. emitto. Bud. Com.
Ἐξάπους. ποδος. ὁ ἡ. ſex pedes habēs. ἑξάπους σκιά, umbra in ſex uſq; pedes porrecta.
Ἐξάπτομαι. μ. ἅψομαι. π. ἧμμαι. demulceo. Gen.
Ἐξάπτω. μ. ἅψω. π. αφα. appendo, inſero, ſuſpendo, redaccendo. Accuſ.
Ἐξάπωλον ἅρμα. in quo ſunt ſeiuges equi. Bud. Com.
Ἐξαραίνομαι. areſco. Deponēs abſolut.
Ἐξαραιρημένα. τά. peculiaria. Herodot.
Ἐξαράομαι. uotum ſoluo.
Ἐξαράττω. pulſo, quatio, conuicior,
Ἐξαργηθείς. ὁ. omiſſus negligentia.
Ἐξαργυρίζω. μ. ίσω. π. ικα. conflo, redigo in argentum, uel pecuniam, uenundo. Thucyd. uide Etymol.
Ἐξαργυρόω. adæro, id eſt ære æſtimo. Bud. de Aſſe, & Annot. poſt. uide. Etym.
Ἐξαρεσκεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι, &
Ἐξαρέσκομαι. dijs ſacrifico, prorſus placo, non deos tantum ſed & alios. Demoſth. ἐὰν ὥσπερ ἐν οἷς ἄλλοις ἐξαρέσηται. Bud. Com.
Ἐξαρθρέω, uel ἐξαρθρεῖν luxari Hipp.
Ἐξαρθρήματα. luxata, quando articulus, uel membrum ex proprio excidit loco in alium, unde uoluntarius impeditur motus.
Ἐξαρθρος. ου. ὁ. debilitatis membris, impotens.
Ἐξαρθρῶσαι. deartuare, artus loco mouere.
Ἐξαρθρώσις. εως. ἡ. ἐξάρθρημα.
Ἐξαριάομαι. euacuo, extero, perdo, minas incutio, expello.
Ἐξαριθμεῖσθαι. enumerare.
Ἐξαρίθμησις. ιος. ἡ. enumeratio.
Ἐξαριστερῶν. ſiniſtris.
Ἐξαρκέομαι. &
Ἐξαρκέω. μ. έσω. π. εκα. ſubuerto. Item ſufficio, abunde ſufficio, ſuccurro. Bud. Com.
Ἐξαρμα. τό. impetus.
Ἐξαρμόζω. auello, disiungo.
Ἐξαρνέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. abnego.
Ἐξάρνησις. ιος. ἡ. abnegatio.
Ἐξαρνος. ου. ὁ. negans, ἔξαρνός εἰμι, nego.
Ἐξαρπάζω. eripio, diſcerpo.
Ἐξαρσις. eleuatio, ἔπαρσις.
Ἐξαρπάζω. μ. άσω. uel άξω. π. αχα. uel ακα. libero, eripio. Accuſ.
Ἐξαρτάομαι. dependeo, pendeo. id eſt, ſuſpenſus ſum: & pendeo, id eſt magnopere deditus ſum, ἐξάπτομαι, ἐξέχομαι. Athen. lib. 12. ἐξήρτηται. dependet, id eſt appendix eſt & conſequens. Ariſtid. in Pand. ἐξαρτῶ ἐμαυτῷ, quaſi ἐξ ἐμαυτοῦ ἱερῶ, deuincio mihi amicitia, & aſciſco. Ἐξήρτημαι, coniunctus & cōnexus ſum, & coniunctam habeo rationem. Plat. De leg. 1. ἐξήρτημαι τούτου, ſum comes, ſum aſſectator, cingo, & δορυφορῶ. Plutarch. ἐξηρτημένον ὁρῶντες αὐτοῦ πλῆθος, Videntes plebem eum cingentem & conſectantem. Bud. Com.
Ἐξαρτάω. μ. ήσω. π. ηκα. eleuo, tollo ſurſum, μετεωρίζω. Item ſuſpendo, alligo, & annecto. Herodian. ἐξαρτήσας ἑαυτὸν ἐκ τῆς ζώνης τὸν τράχηλον βρόχῳ, Laqueo de zona ſe ſuſpendit. Vnde & ἐξαρτᾶν χρυσίον dicuntur, qui torquem collo circundant. Eſt & deuincio, amicitia coniungo, καθάπτω. Syneſ. δεῖ δὴ καὶ ἀλλήλων ὑμᾶς ἐξηρτῆσθαι. Bud. idem.
Ἐξαρτίζω. perficio, præparo.
Ἐξάρτυσις. apparatus, inſtructio, politio.
Ἐξαρτύομαι, & ἐξαρτύω. μ. ύσω. π. υκα. compono, condio, inſtruo, moderor, apparo. Accuſ.
Ἐξάρυσις. exhauſtio, euacuatio.
Ἐξαρύω exhaurio, ἐκκενόω, ἐκθλίβω.
Ἐξαρχος. ου. ὁ. dux, princeps, præſultor.
Ἐξάρχω. μ. άρξω. π. ῆρχα. canere incipio, uel alicuius rei author ſum. Bud. Com.
Ἐξασθενίζω. μ. ίσω. π. ικα. debilito. Accuſ.
Ἐξασθενῶ. ualde debilitor, ad languorem uſq; debilitor, uiribus deficio. Bud. Com.
Ἐξασκέω. condo, affabrè facio.
Ἐξασίαι. raſa lana ex panniculis qua utuntur uulnerarij in curandis ulceribus.
Ἐξαστράπτω. refulgeo.
Ἐξασφαλίζω. μ. ίσω. π. ικα. cū explanatione munio.
Ἐξατμίζειν. exorbere.
Ἐξατμίζομαι, & ἐξατμίζω. expiro, euaporor, exſuccus fio, areſco. Bud. Com.
Ἐξατμισθείς. θέντος ὁ. in uaporem euanidus, euaporatus.
Ἐξαττος. ου. ὁ. magnus impetus.
Ἐξατωρεία. exauctoratio, commeatus.
Ἐξαυδάω. μ. ήσω. π. ηκα. eloquor.
Ἐξαυστήρ. uas ſiue inſtrumentū quoddā. ἱερατικόν.
Ἐξαυτῆς. continuò, ſtatim.
Ἐξαῦτις. rurſus, denuo.
Ἐξαυχμᾶται. exiccatur.
Ἐξαφάλων. ἐξ ἑαυτοῦ γενόμενος, ὁ παρὰ βλέπων.
Ἐξαφανίζω. doleo.
Ἐξαφίημι. demitto.

Ἐξαφρίζομαι. redigor in ſpumam.
Ἐξάφορον. lectica à ſex ſeruis geſtata.
Ἐξαφύουσι. emittunt, exhauriunt, ἐξαντλοῦσι.
Ἑξαχῆ. ſexies.
Ἐξάψαι πόλεμον. dixit Plutarch. prælium accendere ἐξεγεῖραι μάχην.
Ἔξαψις. ιος. ἡ. flammigantia, accenſio.
Ἐξέβρογχοι. οἱ. dicūtur quibus extat βρόγχος, hoc eſt guttur uel aſpera arteria.
Ἐξεγγυάω. ſponſione, & fideiuſſione aliquem libero.
Ἐξεγγύησις. ιος. ἡ. uadimonium.
Ἐξεγγυώμενος. ου. emiſſor.
Ἐξεγείρομαι. exurgo. Depon.
Ἐξεγείρω. μ. ερῶ. excito. Accuſ.
Ἐξέγερσις. ιος. ἡ. expergiſcentia, exporrectio.
Ἐξεγκατίζω. euiſcero.
Ἐξεδέχετο. ſpectabatur.
Ἐξέδομαι. exedo.
Ἐξέδρα. ας. ἡ. locus ad ſedendum conſtitutus, ſella ſtudiaria, grabbatulus ad meridiandum accommodus.
Ἐξέδρας. ου. ὁ. inſidiator.
Ἔξεδρος. ου. ὁ. ἡ. inauſpicatus.
Ἐξέθανον. exanimatus ſum.
Ἔξεθος. ου. ὁ. ſolennis.
Ἐξέθους. de more ex more.
Ἕξει. præbebit.
Ἔξει, pro ἔξιθι. Atticè exi. Bud. Com. & Etym.
Ἐξειδής. ſuperfluus, indecens.
Ἐξείδιον. habitus, diminutiuum. Etym.
Ἐξείη. liceat.
Ἑξείης. poëtice pro ἑξῆς, πλεονασμῷ. deinceps. Etym.
Ἐξεικάδιοι. extraordinarij.
Ἐξεικασμένος. aſſimilatus.
Ἐξεικονίζω. fingo. Accuſ.
Ἐξεικώς. ότος. ὁ. uerisimilis.
Ἐξειλεῖν τὴν βίβλον. τὸ ἀνελίττειν. reuoluere, legere. Bud. Com.
Ἐξειλῆσαι. ἐκφυγεῖν. effugere. ita Alexandrenſes hoc dicunt. Etym.
Ἐξείλησις. effugium, euitatio, apud Platonē. Ety.
Ἐξείλλω. poſſeſſione eijcio. Bud. Com.
Ἐξειμένος. permiſſus.
Ἔξειμι. exeo.
Ἐξεῖναι. licere.
Ἐξεῖον. abſolutio accuſationis.
Ἐξειπεῖν. efferre, reuelare, cum non taceatur tacendum.
Ἐξείργω. μ. είρξω. π. ειρχα. exhibeo, diſturbo. accuſ.
Ἐξείρω. exero, ut exero linguam.
Ἐξεκαίετο. ardebat.
Ἐξέκαμνον. deficiebant, ἀπηγόρευον.
Ἐξεκκλησιάζω. concilium habeo.
Ἐξέκλειον λόγου τυγχάνειν. arcebant à concione.
Ἐξέκνισε. excidit, expunxit.
Ἐξεκτίνω. reddo.
Ἐξέλασις. ιος. ἡ. emiſſio, propulſio.
Ἐξελατέος. expellendus.
Ἐξελαύνω. μ. άσω. π. ακα. &
Ἐξελάω. effero, expello, erumpo equo, Xenoph. Bud. Com.
Ἐξελέγχω. π. εγχα. redarguo, exquiro, exploro ualorem, manifeſtum facio. Accuſ.
Ἐξελεύθερος. ου. ὁ. libertus, filius liberti. Vide ἀπελεύθερος in Ammonio.
Ἐξελευθεροστομέω. μ. ήσω. π. ηκα. audacter loquor Neutr. abſol.
Ἐξέλευσις. ιος. ἡ. exitus.
Ἐξελήλυθε. exijt, effluit.
Ἐξελιγμός. οῦ. ὁ. genus ſtratagematis. Vide in Appendice Lexici de uocaculis militaribus.
Ἐξελθεῖν. egredi, exire, & πρὶν ἐξελθεῖν, antequàm diuulgetur Ariſtot.
Ἐξελίττω. μ. ίξω. π. ιχα. euoluo. Accuſ.
Ἐξέλκω. μ. ξω. π. χα. extraho, eripio me, ut τοῦ μὴ δίκην ὑποσχεῖν ἐξείλετο, Ne cauſam diceret ſe eripuit, Cæſ. de bel. Gal. lib. 1.
Ἐξέλκωσις. ιος. ἡ. laniatio.
Ἐξελληνίζω. ad Græcorum literaturam transfero, Græca facundia enuncio, formo, compoſitum reddo. Bud. Com.
Ἐξέλομαι. deligo, excerpo, eximo.
Ἐξελῶ. euerto, deſtruo. Itē dono, deligo, recipio.
Ἐξέμεν. dimittere, ſignificat & retinere cuſtodireq́; ἐκ τοῦ ἵημι. Etym.
Ἐξεμέω. μ. έσω. π. εκα. euomo.
Ἐξεμισήθη. exoſus fuit.
Ἐξέμπαλιν. ἐπ᾽ ἀριστερῶς.
Ἐξεμπωλημένοι. οἱ. diuenditi.
Ἐξεναντίας. aduerſum.
Ἐξεναρίζω. μ. ίσω. π. ικα. interficio, armis ſpolio.
Ἐξενέγκω. effero.
Ἐξενέχθη. eiectus eſt.
Ἐξενήνοχα. extuli, ſuſtuli, protuli.
Ἐξεντερίζω. eximo inteſtina, medullam eximo.
Ἐξεῖλον. ademerunt.
Ἐξεπαίρω. extollo.
Ἐξέπαλτο. exilijt.
Ἐξεπίη. dedita opera.
Ἐξεπιδρομῆς. τὸ ἐξ αἴφνης.
Ἐξεπιπολῆς, in ſuperficie, in ſummo ſparſus.
Ἐξεπίσταμαι. ſcio, cognoſco, noſco optimè.
Ἐξεπίτηδες, & ἐξεπιτήδευς. de induſtria, fruſtra, ex neceſſitate.
Ἐξεπράθομεν. expugnauimus. Ilia. α. ἐκ τοῦ πέρθω.
Ἐξεράω. eijcio, proijcio, propriè è terra.

Ἐξεργάζομαι. excolo, excito, efficio.
Ἐξεργασία. ας. ἡ. diligentia in efficiendo opere.
Ἐξεργαστικός. οῦ. ὁ. alacer, actiuus.
Ἐξερεείνω. interrogo.
Ἐξερέεσθαι. idem.
Ἐξερεῖν. enarras.
Ἐξήρευγμα. τό. uomitus.
Ἐξερεύγομαι. μ. ξομαι. π. ευγμαι. eructo.
Ἐξερευνάω. μ. ήσω. π. ηκα. ſcrutor.
Ἐξερεύνησις. ιος. ἡ. ſcrutinium.
Ἐξερεύω. promulgo, indago, traho.
Ἐξερέω. indago.
Ἐξερήμης. aduerb. indicta cauſa.
Ἐξερημόω. μ. ώσω. π. ωκα. doleo.
Ἐξερεθίζομαι. allicio, prouoco.
Ἐξερπύσαι. proſerpere, elabi.
Ἐξερρυηκός. τό. quod effluxit, ita enim apud Cic. in Catone maiore, quod interpretatus eſt.
Ἐξερρυηκότα γράμματα. literæ exoleſcentes, quę uetuſtati cedunt, quaſi defluentes, dilabenteſque, ueluti cum membranæ pręingues literas non retinent, ἀφανισθέντα.
Ἐξερρωγυῖα. ἡ. corrupta, διεφθαρμένη.
Ἐξέρυθρος. intenſe ruber.
Ἐξερυγάσκω. detraho.
Ἐξερύω. extraho, ἐξέλκω.
Ἐξέρχομαι. μ. ἐξελεύσομαι. exeo, diuagor, tranſeo. Depon. genit.
Ἐξεσία. ας. ἡ. legatio, iter quod inſumitur in obeunda legatione. παρὰ τὸ ἵημι. Etym.
Ἐξεσκληκός. induratum.
Ἐξέσμων. depromūt, abſtergūt, poliūt, ἔσμηχον.
Ἐξέσυτο. exijt, diſiunxit.
Ἐξεστηκώς. ότος. ὁ. deductus de mente. Ab ἐξίστημι τὸ ἐκπλήττω. Et ἐξεστηκὼς οἶνος, quod iam fugit & detritum eſt, ac præteritum, uappa. opponitur τῷ παρισταμένῳ. Bud. Com.
Ἐξεστι. licet.
Ἐξεσχίσθη. diuiſum eſt, ſciſſum eſt, ἀόρ. ab ἐκσχίζω.
Ἐξετάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. &
Ἐξετάζω. μ. άσω. π. ακα. oſtendo, perpendo, exquiro, ſcrutor, interrogo, in quæſtionē pono, examino. Aliquando ad forum refertur, ſicut quærere Latinis, pro informationem facere & legibus uindicare. Vnde ἐξετάσειν τὸ πρᾶγμα quæſtionem habere, rem querere: id eſt agitare cauſam criminis, ut prætor cum iudicium cogit. Sic Cic. in Ver. act. 3. Non dubitabat Minutius, quin iſte, quoniam conſilium dimiſiſſet, illo die eam rem quæſiturus nō eſſet. Bud. Com. ἐξετάζω, dicitur etiam ἐπὶ στρατοῦ ὅταν ἕκαστον δέῃ παρεῖναι τῇ ἰδίᾳ τάξει ἐν ᾗ ἐγγέγραπται. Hoc Latini luſtro dicunt & luſtrare exercitum, & recenſere quoq; dici poteſt.

Ἐξέτασις. ιος. ἡ. inquiſitio, indagatio, comparatio. Aliquando quæſtio tormentaria. Budæus in Annot. poſt.
Ἐξετασμός. οῦ. ὁ. quæſtio, inquiſitio ueritatis, ſecundum Papinianum.
Ἐξεταστής. οῦ. ὁ. indagator, cēſor. Bud. Annot. poſt.
Ἐξεταστικόν. τό. exquirendi genus.
Ἐξεταστικός. οῦ. ὁ. indagator.
Ἐξέτι τοῦ. ab illo tempore.
Ἐξέτιον. οῦ. τό. ex hoc anno.
Ἐξετελοῦντο. perficiebantur.
Ἐξετεχνήσαντο. commenti ſunt.
Ἐξετοίμως. paratē.
Ἐξεγγυήσω. in libertatem aſſeram.
Ἐξευλαβέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. caueo. Depon. accuſat.
Ἐξευμαρίζω. μ. ίσω. π. ικα. demulceo, facilē reddo
Ἐξευμενίζεσθαι. beneuolum fieri, placari.
Ἐξευνουχίζω. eunuchum facio. Vnde ἐξευνουχίζεσθαι eleganti metaphora dicitur uinum, quando percolatur, ſaccoq; frangitur, ſiue (ut Plin. inquit) caſtratur, omnes enim eius nerui tunc excindūtur, ac genuinus reſtinguitur calor. Dicitur & ἀποθηλύνεσθαι, id eſt effœminatum reddi in eadem ſignificatione.
Ἐξευρεῖν. excogitare, adinuenire.
Ἐξεύρεσις. ιος. ἡ. adinuentio.
Ἐξευρίσκω. μ. ήσω. π. ηκα. excogito, inuenio, cōminiſcor, comperio. Accuſ.
Ἐξευτελίζω. μ. ίσω. π. ικα. attenuo. Accuſ.
Ἐξευωνύμων. à ſiniſtris.
Ἐξεφίεμαι. mando, iubeo.
Ἐξεφόδου. ſubitò, citra laborem.
Ἐξέχομαι. τὸ ἐξαρτῶμαι. ἐκκρέμαμαι. hæreo, dependeo, ſuſpenſus ſum ex aliqua re. Et pendeo id eſt deditus ſum, ut ἐξέχομαι τῆς φιλίας τοῦ δεῖνος, ἀντὶ τοῦ ἀνακρέμαμαι. Bud. Com.
Ἐξέχρησε. abundē ſufficit, Herodot. Bud. Com.
Ἐξέχω. μ. ἐξω. π. ἐξέσχηκα. emineo, excello, extorior. Neutr. genit.
Ἐξηβος. iam grandis & adultus.
Ἐξηγγυημένοι. Latine elargiri dicuntur uadimonio obſtricti, qui ob crimina in iudicium uocati ab iudicibus impetrauerunt, ut aut ſua aut ſponſorum fide dimittantur ea lege, ut in diē certum, aut quandocunq; iudici uiſum fuerit, ad iudicium ſiſtantur. Bud. in Annot.
Ἐξηγγυῆσθαι. eſt hoc modo uades dare. Bud. Com.
Ἐξηγέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. præſū, expono, narro, reſpōſito. Verbū eſt pertinēs ad Iuriſcōſult. & antiſtites, ceremoniarūq; cōditores. Ἐξηγηταὶ quoq; dicebantur actuarij, quando damnatis ad ſupplicia tractis uerbis damnationis carnifici de ſcripto præibant. Bud. in Annot.

Ἐξήγεϐ-. qui pubertatem tranſijt, quadraginta & quinq; annorum.
Ἐξήγημα. ατος. τὸ. narratio, commentarius, quo obſcurius dicta explanatius ediſſeruntur.
Ἐξήγησις. ιος. ἡ. expoſitio. Differt ἐξήγησις, ἐξήγημα. quemadmodum à poëſi poëma: ſiquidē poëma dicitur panopliæ Achillis deſcriptio, poëſis uerò ipſa tota Ilias.
Ἐξηγητής. οῦ. ὁ. præceptor, expoſitor, interpres.
Ἐξηγορία. ας. ἡ. accuſatio.
Ἐξηγριώθη. efferatus eſt.
Ἐξηΐα. ſacrificia, odores, ſuffitus.
Ἐξηκεςίδης. proprium nomen uiri, qui immodicus in peregrinationib. dicitur, unde notū prouerb. οὐδ' ἐξηκεςίδης εὕροι τὴν ἐνθάδ' ὁδόν, ne Execeſtides quidem inueniret rectā uiam.
Ἐξήκω. diſcedo, prætereo.
Ἐξήλασμα. ατος. τὸ. eiectio.
Ἐξήλατος. ου. ὁ. extenſus.
Ἐξηλιθιότης. ητος. ἡ. infatuatio.
Ἐξηλιασμένον. à ſole aduſtum.
Ἐξήλικας. eieciſti, expuliſti.
Ἐξηλλαγμένον, ab ἐξαλλάττω. peregrinum, inuſitatum, inauditum, Diodor. Bud. Com.
Ἐξήλυσις. ιος. ἡ. exitus, ἐξέλευσις.
Ἐξημαξομένος. de curru delapſus.
Ἐξήμαρ. per ſex dies.
Ἐξημερῶ. cicuro, manſuefacio, ſylueſtrem naturam exuo.
Ἐξημοιβός. οῦ. ὁ. mutatorius, ἐξαμοιβός.
Ἐξημοιβά. permutata, alternata. Odyſſ. β. εἵματ' ἐξημοιβά.
Ἐξῆν. pro ἔξεστι. ſæpe apud Platonem.
Ἐξήνεγκα. protuli, extuli.
Ἐξηνθισμένος. floribus ornatus.
Ἐξήνιος. effrenis.
Ἐξήπαφε. decepit.
Ἐξηρημένος. ου. ὁ. electus, eximius.
Ἐξήρης. εος. ἡ. nauis ſex remorum. Bayſius.
Ἐξηρημωμένος. οἶκος. dicitur cum familia deletā nomen gentis interijt. Bud. Com.
Ἐξῆς. deinceps, ordine. Conſtruitur eleganter cum genitiuo, ut θρόνος τοῦ πλούτωνος ἑξῆς, proximus locus à Plutone. Et cum tempus continuum, & ſine ullo interuallo ſignificare uolumus, ut τριῶν ἡμερῶν ἑξῆς, tres perpetuos dies.
Ἐξητασμένος, ab ἐξετάζω. qui eſt ſpectata uirtute.
Ἐξηθμίζω. per colum fundo.
Ἐξηυλημένος. ου. ὁ. extritus, euanidus, quaſi dicas extibiatus. Propriè ſunt αἱ παλαιαὶ γλωττίδες τῶν αὐλῶν. & per translationem πάντα τὰ παλαιὰ, καὶ τὰ τετριμμένα. Etym.
Ἐξηχεῖσθαι. paſſiua uoce, ſed actiua ſignificatione perſonare, ἐξηχεῖν, ἐξορχεῖσθαι, ἐξακουστέα. Gregorius: μίαν μὲν ἐξηχεῖσθαι φωνήν. Budæus in Commen.
Ἐξιάλλειν. eijcere.
Ἐξιάομαι. medeor, profligo morbum.
Ἐξιασμένος. qui medicatus eſt.
Ἐξιᾶσιν. eijciunt, ἐξίασι. uerò accentu acuto, τὸ ἐξέρχονται.
Ἐξιδιάζομαι. approprio.
Ἐξιδιόομαι. idem.
Ἐξίδιον. habitus. diminutiuum. Etym.
Ἐξιδιοποιοῦμαι. mihi uendico ac tribuo, occupo. Bud. Com.
Ἐξίδισε. cacauit.
Ἐξίζ. excutit.
Ἐξιέις. pro ἐξιών. Bud. Com.
Ἐξιερῶν. conſecrare.
Ἔξειμι. exeo.
Ἐξικμάζω. &
Ἐξικμάω. μ. άσω. π. ακα. ſicco, exicco, areſcere facio, exugo.
Ἐξικμασμένον. τὸ. aridum.
Ἐξικμέζω. exugo, ἐξικμάζω.
Ἐξικνέομαι. peruenio, attingo, penetro. Deponi. datiuo.
Ἐξίκω. peruenio, conſequor.
Ἐξιλάσκομαι. placor.
Ἐξίλασμα. ατος. τὸ. placatio.
Ἐξίλατον. placatum. ἑξίλατον uero denſo ſpiritu, τὸ ἑξάστιχον.
Ἐξιλάω. concilio.
Ἐξίλλω. effugio. Item abigo, coërceo, impedio.
Ἐξινοῦσθαι. purgationibus euacuare.
Ἐξινωμένος. ου. ὁ. purgatus.
Ἐξίξας. αντος. ἡ. qui abijt.
Ἐξίον. exiui.
Ἐξιονθίζω. deglabro, radicitus pilos euello.
Ἐξιπόομαι. exprimo, excolo.
Ἐξιππάζω. μ. άσω. π. ακα. equito. Neutr.
Ἐξιπῶ. proruo, premo.
Ἐξιπωτικόν. τὸ. pharmacum quod concretū humorem diſſipat leniter, Gal. lib. 7. περὶ γύνη.
Ἕξις. ιος. ἡ. habitus, aſſuetudo, aſſuefactio. Itē ualetudo, Gaza interprete. De habitu uide Ariſtotelē in prædicamento qualitatis, & in poſtprædicamētis inter oppoſita. Item de habitu & priuatione in primo Phyſicorum.
Ἐξισοτιμία. ας. ἡ. æqualitas honorum.
Ἐξίσου. æqualiter, ex æquo.
Ἐξισόω. μ. ώσω. π. ωκα. adæquo, confero.
Ἐξίσαμαι. μ. ἐκςήσομαι. præ admiratione nō ſum apud me, ſtupeo, de loco mentis moueor, exagitor, alienor, abdicor. Plato in Phæd. ἐξιςάμενος ἢ τῶν ἀνθρωπίνων σπουδασμάτων. Et Xenophon

nophon, ἰόντων δὲ εἰς μάχην σὺν ὅπλοις πολλοὶ καὶ τῶν μαθημάτων ἐξίσανται. Aliquando eſt ſententiā muto, aliud propoſitū ſequor. Thucyd. ἐγὼ μὲν αὐτός εἰμι, καὶ οὐκ ἐξίσαμαι, ὑμεῖς δὲ μεταβάλλετε. Aliquando abſtineo, uito, caueo, Galen. Et Plutach. ὀλίγα κίνδυνον ὑπὲρ δόξης ἐξέστη, uitauit, ſubterfugit. Interdum cedo, ut ἐξίσαμαι τῶν ὄντων, & παρίσαμαι. bonis cedo. Plutarh. κικέρωνος μὲν ἀντωνίῳ καῖσαρ ἐξέστη, Cicerone quidem Cęſar Antonio ceſſit In hac ſignificatione datiuum ferè habet perſonę cum genitiuo rei, ut ἐξίσαμαί σοι τῆς τιμῆς. Et cedo, id eſt cōcedo, hoc eſt me ſubmitto, Iamblicho. Bud. Annot. & Com.

Ἐξίστημι. μ. ἐκστήσω. π. στηκα. deſiſto, digredior. Demoſth. νῦν δὲ ἐκστὰς τῆς ὀρθῆς καὶ δικαίας ὁδοῦ. Interdum pro corrumpo, immuto, degenerare facio, ad tabem & interitum perduco, Ariſtot. Ethic. 3. & Phyſ. 4. Vnde ἐξιστάμενον, immutatum, quod degenerauit, quod naturam ſuam non aſſeruat. Et ἐξεστηκὼς οἶνος, de quo diximus. Interdum mente emoueo, & alieno, in furorem & mentis alienationem ago. Demoſth. νῦν μὲν δὴ Et Lucæ cap. ult. ἀλλὰ καὶ γυναῖκές τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς. Sed & mulieres quædam à nobis alienarūt, id eſt, ad ſtuporem uſq; perculerunt. Bud. ibidem. ἐξίστημι, & pro libro, & pondero, ſeu expendo in Epigr. uidetur. πολλάκις ἐξέστησα τὴν φιλότητα καὶ ὕβριν, ſæpius expendi. Item impos ſum animi, & è poteſtate exeo.

Ἐξίσιον. inuiſum.

Ἐξισορεῖν. expiſcari, exquirere, enarrare.

Ἐξισχύω μ. ύσω. π. υκα. poſſum. Accuſ.

Ἐξίσχω. promineo, protubero. Hippocr.

Ἐξίτηλος. ου. ὁ. ἡ. exilis, elutus, euanidus, & ὁ ἀμυδρός, ἀνύπαρκτος, ἀφανής, fugiens, hoc eſt exoleſcens, καὶ ἀκρεξυγκώς, in obſcurum abiens. παρὰ τὸ ἐξιέναι τοῦ δήλου. Etym. Eſt etiam ἀδόκιμος, adulterinus, nō germanus, nec ſyncerus. Xenoph. Tranſlate pro inerte, ſecorde, deſide, ignauo, & (ut cum Horatio dicam) uappa, Dioſcor. Bud. Com.

Ἐξιτηρία. ἐξαγγελία, dies qua quis magiſtratum Athenis deponebat.

Ἐξιτήριοι λόγοι. ſalutationes in diſceſſu. παρὰ τὸ ἴημι, ἢ εἶμι τὸ πορεύομαι. Etym.

Ἐξιτήριοι εὐχαί. uota preceſue quæ ſuſcipiebantur exeuntibus uel etiam iter ingredientibus, uel etiam ad necem proficiſcentibus.

Ἐξιτήρια. feſtū in quo primitias ſoluebāt Athen.

Ἐξίτης ὁ. iactus erat aſtragalorū, qui ſex notabat,

Ἐξίτης. ὁ. ſenio, onis. ſex (dictus & κῶος. denotans in ludo talario.

Ἐξίτης. ὁ. diſcedens, fugiens, euanidus

Ἐξιχνεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. exeo orbitam.

Ἐξιχνεύω. ueſtigo.

Ἐξιχνοσκοπέομαι. per ueſtigia conſidero.

Ἐξιχνιάζω. μ. άσω. π. ακα. inueſtigo.

Ἐξιχωρίζω. exprimo.

Ἐξόβλητος. exterminatus, abiectus.

Ἐξογκόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. tumeo. Neutr. & ἐξωγκωμένος, apparatus, extructus, & accumulatus. Luc.

Ἐξογκῶ. tumefacio.

Ἐξοδῆσαι. deuiare.

Ἐξοδία. ας. ἡ. ἔξοδος.

Ἐξόδιος. ου. ὁ. cantus.

Ἐξοδοιπορέω. μ. ήσω. π. ηκα. eo extra. Neutr.

Ἔξοδος. ου. ἡ. expeditio, profectio.

Ἐξοιδέω. μ. ήσω. π. ηκα. tumeo. Neutr.

Ἐξοικειόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. in familiaritatē adduco. Depon. accuſ.

Ἐξοικίζω. μ. ίσω. π. ικα. domo extrudo, ſedibus expello. Accuſ.

Ἐξοικοδομέω. μ. ήσω. π. ηκα. deſtruo.

Ἔξοινος. ου. ὁ. temulētus, uinolētus, qui perpotauit

Ἐξοιστρέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. & ἐξοιστρέω. ſæuio, furore agitor. Depon. abſol.

Ἐξοιχνέω. exeo.

Ἐξοκέλλω. μ. κελῶ. mitto nauem in ſiccum, undarū ui in littus eijcio, impingo nauē in ſcopulos. Neutr. accuſ.

Ἐξολισθαίνω. delabor, Polit. interp.

Ἐξολκή. ῆς. ἡ. extractio.

Ἐξολκισμός. οῦ. ὁ. tralatio oſſis ex ſuperficie in profundum. Cæl. lib. 11. cap. 29.

Ἐξολοθρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. diſperdo, extermino Accuſat.

Ἐξολῶν. expulſurus.

Ἐξομαλίζω. μ. ίσω. π. ικα. planū facio, æquo, quaſi manu permulceo Accuſ.

Ἐξομηρεύω. obſides poſco & exigo, acceptisq; fidem obſtringo, pignoribus obſtringo.

Ἐξομιλοῦντες. οἱ. adeuntes, oratione ſolantes.

Ἐξομματόω. oculos illumino, excęco, exoculo. anceps enim eſt uerbū. Aeſch. Prom. ἐξομμάτωσα πρόσθεν ὄντ' ἐπάργεμα, obſcuris lucē addidi.

Ἐξομμάτωσις. εως. ἡ. abſterſio ſordium in oculis,

Ἐξόμνυμαι. &

Ἐξόμνυμι. cū iureiurando aliquid inficior, ut ab iuro debitum & ſimilia. Item eiuro magiſtratum, hoc eſt repudio, & excuſo quippiam, ne magiſtratū gerere cogar, uel magiſtratu abdico me. Sic ἐξόμνυμαι τὴν πρεσβείαν, eiuro legationē, hoc eſt iureiurādo affirmo obire me legationem nō poſſe. ἐξόμνυσθαι ἕτερον, eſt iureiurādo excuſare eum, qui iudicio non adeſt, aut euocatus præſto non eſt. Accuſ. Bud. Com.

Ἐξομοιοῦμαι

Ἐξομοιοῦμαι. aſſimulor.
Ἐξομοίωσις. aſſimulatio.
Ἐξομόχειν. ſimul, ſimiliter.
Ἐξομολογεῖν. ingenuè loqui.
Ἐξομολογέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. confiteor, δυχα-
ριστῶ. Depon. datiuo.
Ἐξομολόγησις. ιος. ἡ. confeſſio.
Ἔξομπλον. idem, æquale.
Ἐξόμφαλον πάθος. cum prominet umbilicus.
Ἐξόν. dum licet, cum liceret, cum liceat.
Ἐξονειδίζω. exprobro, increpo.
Ἐξονειδισμός. οῦ. ὁ. exprobratio.
Ἐξονειρώττειν. pollui de nocte, ſemẽ per ſomnium
emittere apud Ariſtotelem.
Ἐξονομάζω. nota & appellanda do uocabula.
Ἐξονομακλήδην. nominatim.
Ἐξονομάσαι. nominare.
Ἐξονομήνης. nominatim indices. Iliad. γ.
Ἐξονυχίζεσθαι. &
Ἐξονυχίζειν. ad unguem explorare. Bud. Com. Vi
de Chiliad. Eraſmi. apud Plutarch. lib. 6. Sym-
poſ. legitur ἐξονυχίζουσι τὸν ἄκρατον καὶ ἀποθη-
λύνουσιν οἱ δειθέντες, id eſt, exarmãt & quaſi ex
unguãt, niſi forte legendum illic ſit ἐξονυχίζου-
(σι.
Ἐξοπίσω. poſtea.
Ἐξοπλίζω. μ. ίσω. π. ικα. penitus armo, exarmo,
armentis nauem exuo & ſpolio.
Ἐξοπλισία. ας. ἡ. armatio.
Ἐξοργιάζειν τὰς ψυχάς. eſt ad ſacra præparare ſuſci
pienda, ad ſacrorum cultum expiare, & idone-
um reddere. Bud. Com.
Ἐξοργιεῖν. irritare, iratum reddere.
Ἐξοργύζεσθαι. de exilibus, eiectisq́; dicitur.
Ἐξορδυγμία. ας. ἡ. uel ἐξορυγμία. effoſſio.
Ἐξορία. ας. ἡ. exilium.
Ἐξορίζω. μ. ίσω. π. ικα. extermino, ablego in exili-
lium. Actiu. accuſ.
Ἐξορισμός. οῦ. ὁ. exilium.
Ἐξόριστος. ου. ὁ. ἡ. exul.
Ἐξορκέω. &.
Ἐξορκίζω. μ. ίσω. π. ικα adiuro, iuſiurandum con
firmo. Propriè eſt religione obſtringo, hoc eſt,
alicuius animo religionem inijcio, id eſt metu
religionis temeratę percello, aut perterrefacio,
quod & religionis implere dicitur. Priori uti-
tur Herodo. & Thucyd. poſterius Sacris literis
uſurpatum.
Ἐξορκισμός. οῦ. ὁ adiuratio.
Ἐξορκιστής. οῦ. ὁ. adiurator.
Ἐξορκόω. ῶ. ſacramenta adigo. Bud. in Annot.
Ἐξορμάω. ῶ. hoſtiliter ingredior, inuado, impe-
tum facio ſicut leo, cum irruit in uenatorem,
aut aliam feram. Item erumpo, Xenoph. Oe-
con. Aliquando proficiſcor, apud eundem ὑ-
πόμνη. 2. ἐξορμᾶν quoq́; dicitur eques calcari-
bus equum ciens: & equus dicitur ὁρμᾶν, cum
ad curſum cietur, ac proſilit repente. Bud. Cõ.
Ἐξορμενίζω. coliculum excludo, excauleſco, ἐκ-
καυλίζω, ab ὄρμενος. Euſt. Iliad. φ.
Ἐξορμίζω τὴν ναῦν. ſoluo è littore. Bud. ibidem.
Ἐξορμος. ου. ὁ. procax.
Ἐξοροθυνω. irrito.
Ἔξορος. exul.
Ἐξορρίζειν. ſerum lactis excolare, uel ſerum à caſeo
exprimere.
Ἐξόρυξις. ιος. ἡ. effoſsio.
Ἐξορύττω. μ. ύξω. π. υχα. effodio.
Ἐξορχεῖσθαι. enunciare tacenda, & prodere myſte-
ria. Vide Chiliad. Eraſmi.
Ἐξορχέω. ſaltationibus celebro, foris ſalto. Accipi-
tur pro ſalto ſimpliciter.
Ἐξοσιούμενοι. expiati.
Ἐξότου. à quo tempore. Ammonius.
Ἐξοστεΐζομαι. exoſſo, oſſa eximo, luxor.
Ἐξοστέω. idem.
Ἐξοστρακίζω. μ. ίσω. π. ικα. mitto in exilium.
Ἐξοστρακισμός. οῦ. ὁ. exilium. Eſt propriè relega-
tio temporaria in locum certum, quæ bona
non adimit.
Ἐξότε. ex quo. Ammonius.
Ἐξουδένησις. ιος. ἡ. contemptus, nihili penſio.
Ἐξουδενητής. οῦ. ὁ. contemptor.
Ἐξουδενόω. μ. ώσω. π. ωκα. contemno.
Ἐξουδένωσις. ιος. ἡ. contemptio.
Ἐξουδενῶ, & ἐξουθενῶ. μ. ήσω. π. ηκα. in nihilum
redigo, ſperno, ꝓ nihilo habeo. Eſt enim uox
ex nihili compoſita. Accuſ.
Ἐξουθένημα ατος. τό. adiectio.
Ἐξουθενίζει. floccifacit.
Ἐξουθενισμός. figura eſt (inquit Iul. Rufinianus)
cum rem aliquam extenuamus, & cõtemptam
facimus, ut apud Lucilium: At magnum fecit
quod uerbis Græca Latinis Miſcuit.
Ἐξουλέω. μ. ήσω. π. ηκα. expello.
Ἐξούλη. ἡ. eiectio. Ἐξούλης δίκη. inter dictum unde
ui, & iudiciũ de ui. Erat enim ἐξούλη, quaſi uis
publicæ iudicium, non quod publicum per ſe
crimen eſſet, ſed quòd multa in publicum cõ-
mittebantur. Fiebat quoq; ἐξούλης δίκη, ſi quis
præfinito die creditori pecuniam non nume-
raſſet ἐξούλης λαχεῖν τινί, cũ aliquo unde ui age
re. Deducitur autẽ ab ἐξείλλω, quod de poſſeſ-
ſione eijcio ſignificat. Bud. Com.
Ἐξουρα. τά. anguſta, conniuentia. Hippocr. μύσπα
uocat.
Ἐξουρίας. aduerb. ex uento, ſecũdis uentis, fœlici-
ter, ex animi ſententia.
Ἐξουριζοντα. ὠά. oua uentoſa, ſpiritu repleta, ut

ſunt quæ iam putruerunt, ἀφανισθέντα.

Ἐξουσία. ας. ἡ. poteſtas, licentia, facultas, authoritas, ius. Matth. 7. ἦν γὰρ διδάσκων ὡς ἐξουσίαν ἔχων. Erat enim ueluti iure ſuo docens. Bud. in Annot.

Ἐξουσιάζω. μ. άσω. π. ακα. habeo poteſtatem. Neu. datiuo.

Ἐξουσιότης. ἡ. poteſtas, arbitrium.

Ἐξοφέλλω. μ. ελῶ. augeo.

Ἐξόφθαλμος. qui oculis eſt prominentibus.

Ἐξοφρύωμαι. ſupercilia tollo, eleuo, ſuſpendo, ſuperbio, quod Latini tollere ſupercilium dicūt.

Ἐξοφρυωμένος. ſuperciliosus.

Ἐξοχα. egregiè, ſuprà, congruè.

Ἐξοχή. ῆς. ἡ. eminētia, excellētia, acies. Itē id quod in architectonica, ſtria dicitur, hoc eſt pars quę protuberat.

Ἐξοχος. ου. ὁ ἡ. egregius, excellens.

Ἐξόχως. egregiè, ſupra fidem.

Ἐξοχώτερον. ου. τὸ. præſtabilius.

Ἐξστρατεύομαι. extra milito.

Ἐξπηχυσί. ſex cubitorum longitudine, Sophoc.

Ἐξπους. οδος. ſenum pedum, pro ἑξάπους, Plato Comicus dixit.

Ἐξστρατευόμενος. in expeditionem iens.

Ἐξύβρισις. laſciuia, luxuria in ſegetibus.

Ἐξυβρίζειν. luxuriare, cum nimia pabuli ubertate ſegetes laſciuiunt. Bud. Com.

Ἐξυγραίνω. μ. ανῶ. humefacio.

Ἐξυδατοῦσθαι. aqueſcere, mutari in aquam.

Ἐξυδάτωσις. εως. ἡ. in aquā cōmutatio, ſic à medicis uocatur læſum ſanguificationis munus.

Ἐξυδρωπιών. ῶντος. ὁ. aqua intercutè laborans.

Ἐξυμενίζω. eximo membranulam.

Ἐξυπάλυξις. εως. ἡ. effugium, fuga, Orpheus.

Ἐξυπανίστη. aſſurrexit, ſuboriebatur.

Ἐξυπαρχῆς. à principio.

Ἐξυπηρετέομαι. miniſtro.

Ἐξύπισθα, retro, ex inſidijs.

Ἐξυπνίζω. μ. ίσω. π. ικα. expergefacio. Accuſ.

Ἐξυπνος. ου. ὁ. ἡ. expergefactus.

Ἐξυπογύου. nuper, ex tempore, ἐξ ὑπογύου, ἐκ τοῦ σύνεγγυς, ἀπὸ ἐσκέπτως. ὑπόγυον γὰρ τὸ πρόσφατον, ὁ ἐγγύτατον.

Ἐξυπτιάζω. reſupinor, ſupine delicatéque me habeo & ignauiter, reſupinus ſum.

Ἔξω. cum tenui ſpiritu, extra, foras. ἔξω αὑτοῦ εἶν, mente alienatum eſſe. Item citra, abſq;, Iulianus, ἔξω τοῦ συνταράττειν καὶ συγκυκᾶν τὴν ἑλλάδα, exceptio, uel ſi demas.

Ἕξω. habeo, aſpiratur.

Ἔξωθεν. foris. οἱ ἔξωθεν λόγοι, dicuntur ſtudia externa & literæ diſciplinæque nihil ad ſcripta euangelica, conſecrataq; pertinentes, quę ſeculares appellantur, quaſi βιωτικὰ μαθήματα. Et ἡ ἔξωθεν παιδεία, atque οἱ ἔξωθεν φιλόσοφοι eodem modo dicuntur, diſciplina mundana ab Euangelio aliena, & philoſophi externam illam rerum naturalium diſciplinam ſpectantes. Bud. Com.

Ἐξωθὲν τι τῶν πραγμάτων, quod preter rem eſt. Demoſth.

Ἐξωθέω. μ. ήσω. π. ηκα. &

Ἐξώθω. μ. ώσω. π. ωκα. expello, excito, protrudo, extrudo, in exilium eijcio. Bud. Com.

Ἐξώθησις. eiectio, expulſio.

Ἐξωθοῦμαι. τὸ ἐκβάλλω. καὶ ἐξορίζω.

Ἐξωκεανισθῆναι. in oceanum egreſſum fuiſſe.

Ἐξωκεανισμός. οῦ. ὁ. in oceanum egreſſio.

Ἐξώκελλος. nauis piratica. Item equus non ſtratus ephippio,

Ἐξώκοιτος. ὁ. nomen eſt piſcis apud Aelianum.

Ἐξώλεια. ας. ἡ. pernicies, exitium.

Ἐξωλέστερον. ου. τὸ. peſtilentius, pernitioſius.

Ἐξώλης. εος. ὁ. ἡ. pnitioſus, peſtifer, exitio dignus,

Ἐξώλης ἐρωτολαγνία. perdita libido.

Ἐξωμίας. exertus, Bud. Com.

Ἐξωμίδιος. ου. ὁ. ſuperhumeralis,

Ἐξωμιδοποιΐα. ας. ἡ. exomidis confectio.

Ἐξωμίς. ίδος. ἡ. tunica ſubſtricta & breuis citra humeros definens. ſic enim Gellius lib. 7. definit ſeu tunica manicis carens, iuxta humeros aperta, eratq; &, ἑτερομάσχαλος. ſeruorum, & ἀμφιμάσχαλος ingenuorum, exomis. uide Bayf.

Ἐξωμοσία. ας. ἡ. abiuratio, excuſatio cum iureiurando. Bud. Com.

Ἔξωμος. ου. ὁ. expeditus, exertus, accinctus, abiuratus.

Ἐξωνέομαι. μ. ήσομαι. π. ἐώνημαι. redimo. Accuſ.

Ἐξωραϊσμένος. excultus, uenuſtatus.

Ἐξωρίζω. negligo, parui facio, nō curo. Aeſchyl.

Ἔξωρος. ου. ὁ. ἡ. intempeſtiuus, quaſi ultra tempeſtatem profectus & ad deteriorem conditionē redactus, natu grādior quàm ut amari ſit idoneus, exoletus. Bud. Cō. Vide Chiliad. Eraſmi.

Ἐξώρτο. excitabatur. ab ὄρω.

Ἐξωστέος. exouans, oſſa detrahens.

Ἐξωστισμένος. luxatus, ἐξηρθρωμένος.

Ἐξώστης ἄνεμος. uentus aſper & uiolentus.

Ἐξώστρα. ας. ἡ. machina quędam in ſcena, quæ alio nomine appellatur ἐκκύκλημα.

Ἐξωτάτω. extimus.

Ἐξωτερικός. οῦ. ὁ. externus, extrinſecus. Vnde ἐξωτερικὰ ſcripta, quæ ad rhetoricas meditationes, facultatem argutiarum, ciuiliumq; rerum notitiam conducebant: ἀκροαματικὰ autem in quibus philoſophia remotior, ſubtiliorq; agitabatur, quæq; ad naturæ contemplationes, diſceptationes dialecticas pertinebant. Ariſtot. 1. Polit. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἴσως ἐξωτερικωτέρας ἐστὶ σκέψεως. Verū iſta fortaſſe peruagatioris

gatioris ſunt commentationis. Gell. libro. 10. cap. 14. & Bud. Com.
Ἐξώτερος. ου. ὁ. exterior.
Ἐξωτικὸς. ου. ὁ. exoticus, peregrinus, externus.
Ἐξωφρυωμένος. ſuperciliosus, elatus.
Ἔξωχος. præpallens.
Ἔο. pro οὗ. ſui.
Ἐογμός. καθὰ συνδέδεται ὁ τράχηλος.
Ἔοιμεν. pro ἐοίκαμεν.
Ἔοικα. cum datiuo, ſignificat ſum ſimilis, conuenio, congruo, uolo, decreui. Cyrillus.
Ἔοικα, ſine caſu poſitum, uideor, παρὰ τὸ εἰκῶ. Cyrillus.
Ἔοικε. decet, uidetur, conſentaneum eſt.
Ἐοικός. ότος. τό. ſimile, πρέπον, δῆλον. uide Etym. εἰκὸς autem probabile eſt. Ammonius.
Ἐοικυῖα. ας. ἡ. & ἐοικώς. ότος. ὁ. ſimilis.
Ἔοιο. ſui.
Ἐόλητο. ἀντὶ τοῦ αἰόλητο. motum erat, commotum erat, conturbatum erat. Etym.
Ἔολον. utile, lucroſum.
Ἔολπα. poëticè, præt. med. pro ἦλπα, ab ἔλπω ſuſpicor, ſpero.
Ἐόν. τὸ ἴδιον. ſuũ, proprium. Item τὸ ἀγαθόν.
Ἔορ. filia, conſobrinus.
Ἔοργα. præteritum med. pro ἔῤῥογα. à ῥέζω, uel ἔργω. feci, compoſui. uide Etym.
Ἑορτάζω. μ. άσω. π. ακα. celebro, epulor.
Ἑορταῖος. ου. feſtus.
Ἑορτάσιμα. res ad feſtum inſtructa.
Ἑορτάσιμος. ου. ὁ. ἑορταῖος.
Ἑορταστέον. feriandum eſt.
Ἑορτή. ῆς. ἡ. feſtiuitas, feſtum. παρὰ τὸ ἔρω τὸ ὠφελοῦμαι, ἧς ἐρῶσι πάντες. Etym.
Ἑορτή. Iones attenuant. Etym.
Ἑός. οῦ. ὁ. ſuus.
Ἐοσσητήρ. adiutor, uindex. ἀοσσητήρ.
Ἐπαγαγεῖν ψῆφον. cenſere, iubere. id eſt opinari, ut nunc dicunt, proponere calculũ. Bud. in Annot.
Ἐπάγαμαι. admiror, affecto.
Ἐπαγανακτέω. indignor.
Ἐπαγγαλιάζω. gratulor.
Ἐπαγγελία. ας. ἡ. promiſſio, pollicitatio. Vide ὑπόσχεσις in Ammonio.
Ἐπαγγέλλομαι. μ. οῦμαι. promitto, ultrò offero, profiteor, condico. Item ꝑmulgo, indico, ut cum indicimus ſolennitatem, iubeo, peto per denunciationẽ. Etym. Ammonius diſtinguit inter ἐπαγγεῖλαι & ἐπαγγέλλεται. uide ὑπόσχεσις apud eundem.
Ἐπαγγέλλω. narro, annuncio, edico. inde ἐπαγγέλλειν δοκιμασίαν, de quo antea. Bud. Com. & propriè in malam partem ſumitur. Item adhortor, commendo. Etym.
Ἐπάγγελμα. promiſſum, cõſtitutum, id eſt dies ſtatus & conſtitutus.
Ἐπαγγελτικῶς. promiſſiuè, per promiſſionem.
Ἐπαγείρω. congrego.
Ἐπάγερσις. ἡ. collectio, coactio.
Ἐπαγινεῖν. admouere.
Ἐπαγκωνίζεσθαι, ἐπαναγκάζεσθαι.
Ἐπαγλαΐζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. exulto, intemperanter ago. Depon. datiuo.
Ἐπάγομαι. uinctũ aliquid poſt me traho, Lucian. Item adduco, adſciſco, allicio, Demoſth. Item cito authorem & laudo teſtem, Ariſtot. de partu Anim. 3. Bud. Com.
Ἐπαγορία. accuſatio, culpa.
Ἔπαγρος. uenatorius, felix in uenationibus.
Ἐπαγχάζεσθαι tergiuerſari.
Ἐπάγω. μ. ξω. π. χα. induco, adduco. Demoſth. αὐτίκα ἐπάγω τούτῳ ψεῦδος. Aliquando ἔξωθεν ἄγειν, importatre, inuehere. Vnde ἐπακτός. Aliquando impingo, illido. Ariſtophan. Veſp. ἀλλ' ἔπαγε τὴν σὴν γνάθον. Impinge dentes tuos molares. Aliquando ſtipo, obſeruo, ut ἐπάξαντες τῇ ὕλῃ. Theophraſt. Interdum allicio, impello, incito, irrito, ut κοινῇ τὸ πλῆθος ἐπάγοντες, Ariſtot. Eth. 5. Interdum attraho, adduco, ἐπισύρω, Xenoph. Aliquando ſubinde infero, καὶ ἄλλοις πρὸς τέροις ἄγω, alia atq; alia addo. Vnde ἐπαγόμενα, cõſequentia. Eſt & intercalo. Bud. Com.
Ἐπαγωγή. ῆς. ἡ. ingreſſus, Thucyd. γ. Item tentatio, aut punitio, aut captiuitas ſeu captio, aut quodcũq; illatum malum. Etym. Item pellacia illecebræ, Plato de Repub 2. Eſt & ordinum ſeries, & conſecutio deinceps continuata, ut in exercitu compoſito agmine procedente, cum ordines deinceps alij poſt alios procedũt. (Vide in Appendice Lexici de uocabulis militaribus.) ab ἐπάγω, cum pro ſubinde inferre ponitur. Ex quo & ἐπαγωγὴ dicta eſt argumentatio, quæ ex conceſſis ſenſim laqueos texit, ad irretiendum eum qui ſemel ſe interrogandum præbuit. deinceps enim aliæ alias percontationes excipiunt & illationes. Bud. ibidem. Epagoge (inquit Iul. Rufinianus) fit ex rerum ſimilium collatione uel argumentorum, ſalua tamen ſimilitudine rerum, ut Virgilius: Improuiſum aſpris ueluti qui ſentibus anguem Preſſit humi nitens.
Ἐπαγώγιον. τό. præputium, & ἀκροβυστίον.
Ἐπαγωγός. οῦ. ὁ. perſuaſibilis, blandus, pellax, appoſitus ad perſuadendum. Bud. Com.
Ἐπάγων. οντος. trochlea quædã (artemonẽ Latini uocãt) in radicib⁹ machinę ſcãſoriç poni ſolita

Ἐπαγωνίζομαι. adiutor.
Ἐπαγωνίζω cōtendo, rixor. Item incumbo, perſeuero. Etym.
Ἐπάδω. μ. ἄσω. π. κα. incanto.
Ἐπάξεσαν, pro ἐπῆξεσαν, ab ἐπαίρω. Iliad. κ. ἁμάξαισιν ἐπάξεσαν, carris inferebant.
Ἔπαθλον. ου. τὸ, præmium certaminis. accipitur pro præmio ſimpliciter.
Ἐπαιγίζω. impetuoſè ſpiro, cum turbine afflo & irruo. nam αἰγίς. turbo eſt uenti.
Ἐπαιγιάλω. in ſuperficie tantum.
Ἐπαίκλια τὰ. & ἐπαίκνια. τὰ. pocœnia, edulia quæ à cœna apponuntur, ſiue ea ſint bellaria, ab αἶκλον & αἶκνον, edulium. Euſt. Iliad. σ.
Ἐπαίμονοι. filij, nepotes.
Ἐπαινετήριος. ου. ὁ laudatiuus.
Ἐπαινέτης. ου. ὁ. laudator.
Ἐπαινετόν. τὸ laudabile,
Ἐπαινετὸς ου. laudatus.
Ἐπαινέω. μ. έσω. uel ήσω. π. ηκα. uel ηκα. ἀόρ. ἐπῄνεσα. laudo.
Ἐπαινὴ ἡ. ualde horribilis, ab ἐπὶ quod in compoſitione auget, & αἰνὴ, uel in tenebris agens & obſcura, quaſi αἰνακή.
Ἔπαινος. ου. ὁ. laus, proparoxyt. ὁ μὲν γὰρ ἔπαινος, τῆς ἀρετῆς inqt Ariſtot. laus enim uirtutis eſt, qua ad res honeſte gerendas apti ſumus, ἐγκώμια uero operū ſunt tā animi quā corporis, tribuunturq́; factis & reb⁹ geſtis. Itē ἔπαινος eſt oratio quæ habetur de rebus uniuerſis, ἐγκώμιον de ſingulorum factis. uide Menand. Rhetor.
Ἐπαινός. οῦ. ὁ. αἰνός grauis, oxytonum. Cyrill.
Ἐπαιονᾶσθαι. in littore ſe abluere, ἐπ' ἠϊόνος λούεσθαι. Nicand. ſchol:
Ἐπαίρομαι &
Ἐπαίρω. μ. αρῶ. π. ῆρκα. eleuo, attollo, ſuſtollo, in altum duco. Et translatè Demoſth. de diuitijs, ἄνω ἐπαίρει αὐτὸν ὑβρίζειν. id eſt incitant, erigunt, perpellunt. Bud. Com.
Ἐπαιρόμενος elatus, inflatus.
Ἔπαισε. percuſſit.
Ἐπαισθάνομαι. ſentio.
Ἐπαίσθημα. τὸ. ſenſus.
Ἐπαΐσσω. μ. ξω. π. χα. incito, irruo, cum impetu aliquid facio. Accuſ.
Ἐπάϊστος. ου. ὁ manifeſtus. ἐπάϊστος ἐγένετο, deprehenſus, reſcitus eſt.
Ἐπαισχὴς. έος. ὁ. ἡ pudendus, infamis.
Ἐπαιτέω. μ. ήσω. π ηκα. mendico. Accuſ.
Ἐπαίτης. ου. ὁ. mendicus.
Ἐπαιτιάομαι. μ. άσομαι. π. αμαι. increpo, accuſo, affero. ut affero culpam, aſſigno, Bud. Com.
Ἰπαίτιος. ου. ὁ. ſons.
Ἐπαΐω. intelligo. Plato in Gorg. οὐκ ἐπαΐεις οὐδὲν περὶ γυμναστικῆς. Aliquādo ſine præpoſitione, ut τέχνων ἐπαΐειν, Plato & φωνῆς οὐκ ἐπαΐοντες αὐτοῦ. Plutarch. Aliquando ſine caſu, ut οὐκ ἐπαΐεις ὑπ' αὐτῶν, Non ſentis te ludibrio haberi? Ariſtoph. Veſp. Bud. Com.
Ἐπαιωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. eleuo, incūbo, impēdeo
Ἐπαιωροῦμαι. efferor & geſtio, ut κούφαις ἐπαιωρούμενος ἐλπίσιν, ſpe inani erectus & elatus, ſubnixus. Bud. Com.
Ἐπακμάζω. uigēs, adoleſcēs, ualidus, uegetus ſū.
Ἐπακμαστικός. ſenſim inualeſcens & efferueſcēs.
Ἔπακμος. ου. ὁ non integer, fractus.
Ἐπακολούθημα. τὸ. appendix.
Ἐπακολούθησις. εως. ἡ. conſequentia.
Ἐπακολουθῶ. ſubſequor, aſſiduus ſum, cōſequor quod uel animo fit uel oratione. Cicero De reditu ſuo, Qui ueſtram beneficiorum magnitudinem nō modo augere aut ornare, ſed enumerare aut conſequi poſſit.
Ἐπακόοι. οἱ. μάρτυρες. teſtes.
Ἐπακούω. μ. ούσω. π. ουκα audio, obtempero, obedio, ſubauſculto. Genit. & accuſ.
Ἐπακρία. ἡ. regio Athenarum ſic dicta Cecropi. uide Etym.
Ἐπακρίδες. αἱ. ciuitates Athenienſium ſic dictæ uide Etym. (pono.
Ἐπακρίζω ad cacumē pduco, extremā manū im-
Ἐπάκριος ου. ὁ. epitheton Iouis, quod in ſummis montibus & promontorijs ſolitæ erant aræ cōſtitui Ioui. Etym.
Ἐπακρός. in acutum deſinens.
Ἐπακτήρ. ῆρος. ὁ. adductor, uenator, piſcator.
Ἐπακτικὸς λόγος. argumentatio inductione conſtans, quali apud Platonē utitur Socrates ſemper. Bud. Com.
Ἐπάκτιος. ου. ὁ. ἡ. littoreus, littoralis. Itē magnus, altus. Etym.
Ἐπακτὶς. ίδος. ἡ cymba tranſmittendis fluuijs apta, ponto, nauicula quæ littora legit, παρὰ τὸ ἐπ' ἀκτῇ.
Ἐπακτός. οῦ. ὁ. ἡ. aduena, adactus, aliunde aſcitus, aduectitius, translatitius, profectitius. Ab ἐπάγω, pro importo, inueho. Vnde ἐπακτὸς ὅρκος iuſiurandum delatum, Iſocr. Bud. in Annot. & Com. Alij uerò dicunt quod ſibiipſi aliquis aſciſcit & eligit. Etym. Ἐπακταὶ ἡμέραι, intercalati dies ab ἐπάγω, intercalo. ἐπακτὸς ὄμβρος, imber procelloſus, & impetuoſus.
Ἐπακτόω. coërceo, claudo.
Ἐπακτῆρες οἱ. uenatores, piſcatores.
Ἐπακτρία. ας. ἡ. &
Ἐπακτρίς. ίδος ἡ. nauis oneraria. Xenoph. Ἑλλήν.
Ἐπάκτριον. τὸ. idem, nauicula piſcatori. Nicand.
Ἐπακτροκέλης. ητος. ὁ. nauigium prædatorium. Suidas

Suidas. Vide Bayſium & κέλης in Ammonio.
Ἐπαλαζονεύω.μ.εύσω.π.ευκα.inſulto.
Ἐπαλαλάζω.μ.άξω.π.αχα.lætis uocibus concla mo.Neutrum abſol.
Ἐπαλαστεῖν.grauiter affici,ægre ferre.
Ἐπαλέγω.μ.ἐξω.π.εχα.adiuuo.
Ἐπάλειμμα.τὸ.inunctio.
Ἐπαλείφω.ſuperillino, exerceo me in gymnaſio, quod athletæ olim uncti certarent.
Ἐπαλεξήσων.adiuturus.
Ἐπαληθεύω.agnoſco.
Ἐπαλθέω.μ.ήσω.π.ηκα.ſano,curo.
Ἐπάλλαξις.eſt indiſcretus ab altero in alterū trā ſitus,alterius uiciſſim & alterius motio indi ſcreta,ita ut oculum fallat. Ἐπάλλαξις τῶν δα κτύλων,digitorū micatio,qui ludus eſt. Bud. Comment.
Ἐπαλλάττεσθαι.ἀντὶ τοῦ ἐπαλλήλως εἶν, ἢ ἐπάλλη λα ἔχεσθαι.Xenoph.ὡς ἥκις' ἂν ἀλλήλοις ἐπαλ λάττοιτο. Videāt ne haſtæ ita geſtetur, ut aliæ alijs incumbant.Bud ibidem.
Ἐπαλλάττω.μ.άξω.π.αχα. ἐπαμφοτερίζω, per muto,alterum pro altero accipio,uel ipſe loco alterius habeor.Actiue enim & paſſiue accipi tur, ſicut euario, alterno, deſino Latinis. Si gnificat etiam aliquando uarius ſum, non eo dem tenore procedo, uariè exiſto, diſſentio. Ariſtot. de Gener. ani. 4. ὥστε συμφύεσθαι καὶ ἐπαλλάττειν τὰ μόρια,Euenit,ut membra coa leſcant atque diſſideant,de generatione mon ſtrorum loquens. Aliquando uiciſſim hoc atq; illo modo procedo, ut dentes ſerrati, qui pectinatim,(inquit Plin.)coeūnt,alternis bre uiores & longiores,ne contrario occurſu atte rantur.Ariſtot.de partu anim. Aliquando af fine aliquid cum altero habeo,ut ἡ δὲ φωνὴ ὡς ἐπαλλάττουσα τῷ γένει τῶν ἰχθύων,quaſi à piſci um natura multum habens. De hoc copioſius Bud.Comment.
Ἐπαλληλία.ας.ἡ.alternitas.
Ἐπάλληλος.ου.ὁ.ἡ.ἐπαποσύνθετον ἐπάλληλα autē opponitur τοῖς ἀπαλλήλοις.Sunt enim ἐπάλ ληλα, alia alijs ſuperpoſita ſine interceſſione aut interſtitio & intercapedine. Ammon. de malis medicis, φυτὸν γάρ ἐστι καρποφόρον δι' ὅλου τοῦ ἔτους ἐπαλλήλως.id eſt,Ita ut fructus no uus ueterem excipiat alijs atq; alijs malis ſuc creſcentibus.Bud.Com.
Ἐπάλλων.miniſter.
Ἐπαλμένος.ου.ὁ.inſiliēs.ἀντὶ τοῦ ἐφαλλόμενος.Ety.
Ἔπαλξις.ιος.ἡ.propugnaculum,pinna,pinnacu lum, id eſt propugnaculum,murorum faſtigi um.Eſt etiam ἀψίς,ſummum rotæ lignum.καὶ δικαστήριον τῶν φονικῶν.Etym.
Ἐπαλξίτης.lapis in pinna ad defendendum.
Ἐπαλύνω.inſpergo,ſuperius probauimus magis at in penult.per η ſcriberetur ἐπαλήνω,quā le ctionem etiam in Hipp.libris agnoſcimus.
Ἐπαμάομαι.accumbo.
Ἐπαμβλύνδην.cū tergiuerſatione,peraſtinando.
Ἐπαμβλίσκω καρπούς. excutio immaturos fru ctus,reddo,præcoces fructus.
Ἐπαμείβομαι.μ.είψομαι.π.ειμμαι. uiciſſim con tingo,commuto.
Ἐπαμοιβαδὸν.mutuò,implicitè,alternis.
Ἐπαμοιβός.alternus,per uices.
Ἐπάμονοι.οἱ.ἐπάγοροι.ſequaces.poſteri.
Ἐπαμύντωρ.ορος.ὁ.adiutor.
Ἐπαμύνω.μ.υνῶ.auxilior,retribuo, defendo ab iniuria.Datiuo.
Ἐπαμφάδιον.circunſpexit,miratus eſt.
Ἐπαμφιάζειν. & ἐπαμφιέσαι, & ἐπαμφίσκειν. induere.
Ἐπαμφόζει.induo.
Ἐπαμφοτέρα.utrinque.
Ἐπαμφοτερίζειν.cū genitiuo & datiuo conſtrui tur,& ſignificat utroq; pertinere,in utranq; par tem uergere,ancipitem eſſe & ambiguum,anci pitem ſe præbere,& mediam naturam habere, inter duo aut plura genera ita intercedere,ut in nullo genere planè cenſeri poſſit.Ariſtot.ὁ δὲ ἄνθρωπος ἐπαμφοτερίζει πᾶσι τοῖς γένεσι,cum omnibus generibus ambigit.Sic Liui. de Her maphrodito,Sinueſſæ natū ambiguo inter ma rem & fœminam ſexu infantem , quos andro gynos uulgus appellat. Bud.Com.
Ἐπάν,uel ἐπ' ἄν.cum,quando,poſtquam.
Ἐπαναιρέομαι.capio,recipio,periculum facio.
Ἐπαναβαίνω.aſcendo,ſuperingredior.
Ἐπαναβάλλομαι. amicior,induo in modū ami culi,differo.
Ἐπαναβληδὸν. circumiectim & obuolutim. ut ὦν τοῦτοισι δὲ εἰρίνεα εἵματα λευκὰ ἐπαναβλη δὸν φορέουσι.Herod.lib.2.Bud.Com.
Ἐπαναβοάω.μ.ήσω.π.ηκα.acclamo. Neut.abſol.
Ἐπαναγινώσκω.recognoſco.
Ἐπαναγκάζω.urgeo, compello.Bud. Com.
Ἐπαναγκὲς.neceſſe eſt.
Ἐπανάγω. reduco.
Ἐπαναδίπλωσις.ιος.ὁ. repetitio, geminatio : ut λελάχωσι pro λάχωσι. Epanadiploſis (inquit Iul.Rufinianus)eſt cum idē uerbum in eadem ſententia & primum eſt, & extremum. Latine dicitur incluſio:ut, Vnum illud tibi nate dea, proq; omnibus unum.
Ἐπανάζω.condoleo,pro ἐπανιάζω.
Ἐπαναθεάομαι.μ.άσομαι.π.αμαι.ſpecto. Depō. (Accuſ.
Ἐπαναιρεῖσθαι.exercere.

Ἐπανακάμπτω.μ.άμψω.π.αμφα.redeo,reflecto.

Ἐπανάκλισις.ἡ.retroceſſio.Inclinatio aciei ad ſiniſtram. Vide κλίσις in Appendice de uocabulis militaribus.

Ἐπανακολουθέω.aſſector.

Ἐπανακομίζω.refero.

Ἐπανακρούω. repercutio,reflecto,de nauigātibus & nauigijs proprie dicitur.Etym.

Ἐπανάκρουσις. reflectio, retentio, ἐποχή. Proprie cum nauis manu repellitur, ne in littore allidatur.

Ἐπαναλαζονεύομαι. ſuperbus ſum & contumax.

Ἐπαναλαμβάνω.repeto.

Ἐπαναλλάττω.commuto,commiſceo.

Ἐπανάληψις.ιος.ἡ.repetitio ſuperiorū,uel pluriū uerborū, uel unius.exponitur à P. Rutilio & Iulio Rufiniano inter figuras ſententiarum. Rhomanus Aquila uno uerbo repetito palilogiā fieri dicit: ex pluriū autem uerborum cōtinuatione repetita epanalepſin. Item Iulius Rufinianus inter figuras Lexeos (nam ſuprà eum de figuris ſententiarū citauimus) Epanalepſis (inquit)eſt eorundem uerborum ſimul poſitorum, eiuſdemq́; ſententiæ poſt multa interiecta, cum aliqua periodi concluſione facta repetitio. Latine hæc figura dicitur reſumptio, uel repetitio ut,Huc pater ò Lenee,tuis hic omnia plena Muneribus, tibi pampineo grauidus autumno Floret ager, ſpumat plenis uindemia labris,Huc pater ò Leneæ ueni.Hæc ille. Hac ratione etiā uerſus illi, quos Latini intercalares, Græci uocant amœbæos, huius figuræ ſpecies erūt. Deſpauterius Epanalepſin uocare uoluit, quū eadem dictio uerſum & incipit & claudit. Conſimilis eſt figura etiam ἐπαναφορά,de qua paulo poſt.

Ἐπαναλύω.redeo.

Ἐπαναμιμνήσκω.ſæpe replico,admoueo.Genit. & accuſ.iung.

Ἐπανανεόω.μ.ώσω.π.ωκα,renouo.

Ἐπαναπαύεσθαι.acquieſcere,id eſt oblectari.

Ἐπαναπέμπω.reduco,recomitor.

Ἐπαναπλέω.contrà nauigo.

Ἐπαναποκτείνω.etiam interficio.

Ἐπανάσεισις.ἡ.crepitatio,concuſſio.

Ἐπανασεισθείς.uibratus.

Ἐπανασείω.tracto,appāro.

Ἐπαναστάσεις ὑμένων. uocantur à Galeno membranorum præter naturam extuberationes & quaſi rebelliones uel inſurrectiones.

Ἐπαναστέλλω.aſtringo,cōpeſco, Ariſt.de Mūdo.

Ἐπαναστρέφω. ſubuerto,contrà inſurgo.propriè ad aciem militarem pertinet,quando nihil declinat,ſed ſtrenue ſuſtinet,reſiſtitq́;.

Ἐπαναστροφή.reuerſio,σχῆμα.

Ἐπανατείνομαι.intendo,extollo,uibro in aliquē.

Ἐπανατέλλω.μ.τελῶ.orior.Neutr.abſol.

Ἐπανατίθημι.tranſpono.

Ἐπανατρέχω.redeo.

Ἐπαναφέρω.crimē uel culpam,uel criminis cauſam uel actionem in alium reijcio ſiue transfero. Ariſtoph,εἰς τὸν δίαιτ' ἐπανενηνοχέναι.Eſt etiam refero,renuncio.Xenoph. οἱ δὲ πρέσβεις ἐπανεφέροντο ταῦτα εἰς Ἀθήνας.Bud.Com.

Ἐπαναφορά.ᾶς.ἡ.repetitio, relatio. Epanaphora (inquit Rhom.Aquila) quod relegatū uocant. Conſtat ex eo,quod eadem pars orationis ſæpius per ſingulos ambitus,aut per ſingula membra,interdum etiam breuius per cæſa, quę cōmata appellant,repetitur. Hac præcipue utuntur Demoſthenes, & Tullius, & omnes uehemētes oratores, unde præcipue & ipſi commoti uideri uolunt, & iudicem commouere. Epanaphora eſt (inquit Iul.Rufinianus) cum ab eodem uerbo plures inchoatæ ſententiæ incipiunt: ut, Ver adeo frondi nemorum, uer utile ſyluis,Latine dicitur Iteratio.

Ἐπαναχωρέω.μ.ήσω.π.ηκα.recipio, reuertor,redeo. Accuſ.

Ἐπάνειμι.redeo,repeto,recenſeo,rurſus diſſero, iterum explico,denuo diſputo. Demoſth.περὶ μὲν τούτων αὖθις ἐπάνειμι. Plato, ἐπανιὼν τοὺς λόγους Interdum aſcendo, Plato Symph. Bud. Comment.

Ἐπανεῖπον.declararunt.denunciarunt.

Ἐπανελθεῖν.redire.

Ἐπανέλομαι.abrogo.

Ἐπανέλω.tollo,aufero.

Ἐπανέρι,pro ἐπάνω.

Ἐπανέρομαι.rurſus interrogo.

Ἐπανέρχομαι.redeo,inuiſo.Depon.Bud.Com.

Ἐπανέχω.præſto,antecello,extollo,reſiſto. Neutrum Genit.

Ἐπανήκω.redeo.Neutrum.

Ἐπανθέω. floribus cōueſtio,exudo, quaſi florem ſuperinduco.

Ἐπανθίζω.μ.ίσω.π.ικα.refloreo.Neutrum.

Ἐπανθισμός.οῦ.ſpina.

Ἐπανθρακίδες.αἱ.piſciculi in prunis aſſati.

Ἐπανίημι.μ.ήσω.π.ηκα. redeo, remitto impetū & contentionem.Xenoph.διωκέτωσαν δὲ ἐῤῥωμένως ἐπανέσαι. Lucian. pro eo quod eſt uultus & frontis ſeueritatem remitto, καὶ μικρὸν ἐπανεὶς τῶν ὀφρύων.Bud.Com.

Ἐπάνιθι.redi.

Ἐπανίσταμαι.μ.ήσομαι.π.ημαι. aſſurgo, inſurgo, ſeditionem moueo.Depon.datiuo.

Ἐπανίστημι.μ.στήσω.π.στηκα.immineo,incumbo.

Ἐπανίσχω. reprimo, reſiſto.

Ἐπανιὼν υἱός. eſt adoptiuus qui è familia aſcititia ad ſuam naturalemq; uertitur. Bud. Com.

Ἐπάνοδος. ου. ἡ. reditus, aſcenſus, regreſſio, repetitio, peroratio. Bud. Com. Epanodos (inquit Iul. Rufinia.) eſt cũ duabus breuibus pluribúſue propoſitis ad ſingularem enarrationem recurritur: ut, Diuellimur inde Iphitis & Pelias mecũ, quorũ Iphitus æuo Iam grauior &c.

Ἐπανοιδέω. intumeſco.

Ἐπανοίσω. ſurſum feram, efferam.

Ἐπανορθοῦμαι. &

Ἐπανορθόω. μ. ώσω. π. ωκα. corrigo quod lapſum eſt, & diſſolutum conſtituo, emendo, recta uia deduco, quod aliquo modo excedit in ſtatum reſtituo moderatum. Gal. & Bud. Com. Vide διορθοῦν in Ammon.

Ἐπανόρθωμα τῶν νομίμων. legitima iuris emendatio & correctio.

Ἐπανόρθωσις. εως. ἡ. correctio, caſtigatio. Epanorthoſis eſt (inquit Iul. Rufinianus) cum ſupradictum uerbum uerbo ſequenti corrigitur, ut non ſubripere, hoc eſt furari. Latine dicitur correctio.

Ἐπανορθωτής. οῦ. ὁ. corrector, caſtigator.

Ἐπαντέλλω. exorior.

Ἐπάντης. εος. ὁ. ἡ. æditus, altus, accliuis.

Ἐπαντλεῖν. infundere aquam. Et tranſlatè, ut ἐπαντλεῖν λόγον, ſicut fundere Latinis pro abundanter loqui. Verg. Talia fundebat lachrymans. Et Cicero, Fundere uerba more poëtarum. Bud. Com.

Ἐπάντλησις. aquæ infuſio in eum qui lauatur.

Ἐπάνω. &

Ἐπάνωθι. ſupra. Genit. iung.

Ἐπαοιδή. incantatio.

Ἐπαοιδός. οῦ. ὁ. incantator.

Ἐπαπειλέω. μ. ήσω. π. ηκα. minor, aris. Neut. dati.

Ἐπάπειρος. incomprehenſibilis, multus.

Ἐπαπήνη. currus.

Ἐπαποδύομαι. ſuſcipio, aggredior, inſtituóq; agere. Datiuo. Bud. Com.

Ἐπαποθνήσκω. ſupra morior, immorior.

Ἐπαπολογέομαι. refello.

Ἐπαπόρησις. ἡ. dubitatio, deſperatio.

Ἐπαπορία. contentio, dubitatio.

Ἐπαποστέλλειν τὸν διαδεξόμενον, ſucceſſorẽ mittere, uel officio aliquem priuare.

Ἐπαπτήνας. circumſpiciens.

Ἐπάρα. ας. imprecatio, deuotio.

Ἐπᾶραι. erigere, efferre, ſurſum tollere.

Ἐπαρώμενοι οἱ παρὰ μοῖραν ἀπολλύμενοι.

Ἐπαράομαι. μ. άσομαι. π. αμαι. execror, imprecor. Datiuo iung.

Ἐπάρας. perſuadens, inducens, tollens.

Ἐπαράσσω, illidor, impingor, incumbo, irruo. Bud. Com.

Ἐπάρατος. ου. ὁ. maledictus, execrandus, ſceleratus, dirus, deteſtandus, ſacer, deuotus. (ſtoph.

Ἐπάργεμον. τὸ. carũ. τυφλόν, ἀφώτιστον. Aeſch.

Ἐπάργεμος. ου. ὁ. qui oculorũ uitio laborat, quod ἄργεμα, hoc eſt albugo dicitur.

Ἐπάργυρος argenteus, inargentatus. κλίνας ἐπαργύρους. apud Herod. de delphicis donarijs.

Ἐπάρδω. irrigo.

Ἐπαρέσκομαι. μ. έσομαι. π. ἐσμαι. reconcilio.

Ἐπαρήγω. μ. ήξω. π. ηχα. adiuuo, ἐπιβοηθῶ Actiu. datiuo. Bud. Com.

Ἐπαρθέντων. animo erecti.

Ἐπαριστερός. οῦ. ὁ. ſiniſter, ineptus.

Ἐπαριστερῶς. ſiniſtrè.

Ἐπάρκιος. ου. ὁ. expertus, auxiliator.

Ἐπαρκέω. μ. έσω. π. εκα. uiuo. Item ſufficio, id eſt ſumptus adminiſtro, auxilior, ſuppedito. Neu. datiuo & accuſ.

Ἐπαρκής. idoneus, ſufficiens.

Ἐπάρουρος. ου. ὁ. ἡ ruſticus, terreſtris.

Ἔπαρσις εως. ἡ. elatio, gaudium. Ἔπαρσις μαζῶν, extuberatio mammarum, quod Latinè fratrare dicitur.

Ἐπαρτάομαι. &

Ἐπαρτάω. impendo, ſuſpendo, propono, ἐπικρέμαννυμι, & ἐπαρτώμενον, id eſt ἐπαιωρούμενον, ut ἐπηρτημένος κίνδυνος, impendẽs periculũ. Herod. Item ἀντὶ τοῦ ἐκφοβεῖν, ut apud Aeſch. φόβους ἐπήρτησε, metũ inieci, terroribus perculi, id eſt periculum imminere dixi. Bud. Com.

Ἐπαρτία. apparatus.

Ἐπαρτής. οῦ. ὁ promptus, præparatus.

Ἐπαρτύω, adapto.

Ἐπαρυτόμενος. exhauriens.

Ἐπαρυστρίς. ίδος. ἡ. hauſtrum.

Ἐπαρχή. ῆς. ἡ. decima. Aliquando idem quod.

Ἐπαρχία. ας. ἡ. id eſt prouincia, præfectura. Plutar. Δολοβέλλαν ἔκρινε κακώσεως ἐπαρχίας. Accuſauit Dolobellã repetundarum. proparoxytonũ, proprium mulieris.

Ἐπαρχιώτης. ου. ὁ. prouincialis.

Ἐπάρχομαι. μ. ξομαι. π. γμαι. decimas capio. Itẽ auſpicor, cœpi. Iliad. α. Depon. abſol.

Ἔπαρχος. ου. ὁ. præſes, prouinciæ, prætor, præfectus.

Ἐπάρχω. imperito, ut τῶν ἀνθρώπων ἐπῆρχον, Iſocr. Item præſum, præficior. Herod. ἦσαν ἐπάρχοντες τῶν στρατηγίδων δύο. Bud. Com.

Ἐπαρωγός. οῦ. ὁ. adiutor, opitulator.

Ἐπασθμαίνω anhelo.

Ἐπασκέω. colo, hoc eſt exerceo, ut colitur pietas & officium.

Ἐπασκητής. athleta.

Ἐπάσματα. τὰ cantilenę, quales pueris nutrices canunt.

Ἐπαστύς. ὑ. ὁ. ἡ. accumulatus.

Ἐπαστύτερος. ὑ. ὁ. aceruatus, unus ſuper alium, & per uices, continuus, denſus. Etym.

Ἐπαυγάζω. ſplendeſco.

Ἐπαύγασμα. τὸ. ſplendor.

Ἐπαυδάω. alloquor.

Ἐπαυθαδιζόμενοι. in eadē pertinacia perdurātes

Ἐπαυλάς. άδος. ἡ. caula.

Ἐπαύλειος. ἡ περὶ αὐλῆς ὁδός.

Ἐπαυλεῖς. αἱ. mandræ, ouilia, & abuſiue domus, caſæ, Apollon.

Ἐπαυλέω. μ. ήσω. π. ηκα. modulor, accino. Neu. Bud. Com.

Ἐπαύλιον. τὸ. uilla, ἔπαυλις, ἀγροικία. Aeſchin. καὶ κέδραμεν τὰ ᾠκοδομημένα, καὶ ἐπαύλια. Ἐπαύλια uerò pluraliter ſecūda dies nuptiarum, id eſt repotia, & ἡμέρα μεθ᾽ ἑορτὰς, quo die dona ab amicis & neceſſarijs mittebātur ſponſo & ſpōſę. dicitur etiam ἐπαυλία ἡμέρα, Pauſania teſte, dies quo ſponſa in ſponſi ædibus primum pernoctabat, at ἐπαύλια. τὰ. plurali numero munera dicuntur quę poſtridie à parentibus pompæ ordine deferebantur, utenſilia omnis generis. Cæl. lib. 15. cap. 18. & 24. & Bud. Com. & Eraſmus in Chiliad.

Ἐπαυλίζομαι. ſtabulor, in ſtatiuis ſum, & in loco immoror, Thucyd. & Lucian. Et Plutarch. ὥστε καὶ νυκτὸς ἐπαυλίζεσθαι τῷ στρατοπέδῳ. Ita ut pernoctarent ad caſtra. Bud. Com.

Ἔπαυλις. ιος. ἡ. cortis, ſuburbiū, ſtabulum boum ouiumq́;, caula, cubile, caſa, uilla, ἀγροικία.

Ἔπαυλις. & ἔπαυλος, opacus, incola ualli, χαράδρα inhabitans, umbroſus.

Ἐπαυλόστασις. ὁ. εἰς τὴν ἔπαυλιν ἰών.

Ἐπαυξάνομαι. accreſco,

Ἐπαύξησις. ἡ. ſententiarum incremētum ab imo ad ſuperiora conſurgens. Deſpauterius.

Ἐπαυράομαι, fruor.

Ἐπαύρεσις. εως. ἡ. fruitio.

Ἐπαυρέω. fruor.

Ἐπαυρίζω. μ. ίσω. π. ικα. leniter ſpiro.

Ἐπαύριον. poſtridie, ſiue poſtero die. Dicitur etiā

Ἐπαυρίσκομαι & (ἡ ἐπαύριον.

Ἐπαύρομαι fruor. ἐπιτυγχάνω. Genit.

Ἔπαυρος. torrens.

Ἐπαυτόπτω. in conſpectu.

Ἐπαυτοφώρῳ. aduerb. in ipſo furto, in ipſo actu deprehenſus, manifeſtus, qui inficiando non eſt. Bud. Com.

Ἐπαυχέω. ſuperbio, glorior, μεγαλοφρονῶ.

Ἐπαφάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. καὶ

Ἐπαφάω. μ. ήσω. π. ηκα. contrecto, diſcerno.

Ἐπαφή. ῆς. ἡ. contrectatio, diſcuſſio, tactus.

Ἐπαφίημι. μ. ήσω. π. ηκα. dimitto, intorqueo, immitto, perfruor. Accuſ.

Ἐπαφρίζω. μ. ίσω. π. ικα. deſpumo. Accuſ.

Ἐπαφρόδιτος. ὑ. ὁ. &

Ἐπαφρόδιτος. uenuſtus, iucundus.

Ἐπαχθῆ. apud Bœotos uocabantur Cereris feſta, quaſi genebunda, ac quærula nempe Cerere tunc ob raptum & diſceſſum Proſerpinæ in luctu agente, quæ quidem celebritate Octobri mēſe. quē δαμάτριον, hoc eſt Cerealē appellāt.

Ἐπαχθής. ἑος. ὁ. ἡ. grauis, moleſtus, oneroſus.

Ἐπαχνόω. contriſto.

Ἐπάψ. ἄψ.

Ἐπεάν. Ionicè pro ἐπάν. cum, quando.

Ἐπεβάς. οἱ. ἐπιβάται.

Ἐπεγγελάω. μ. άσω. π. ακα. de malis alienis rideo, inſulto alicui ridendo. Neutr. Datiuo.

Ἐπέγγυος. ὑ. ὁ, promiſſus cum fideiuſſione.

Ἐπεγείρω. μ. ερῶ. exuſcito. Accuſ.

Ἐπεγκαναξαι. infundere.

Ἐπεγκλάζας. oculis innuens.

Ἐπεγκάμπτω. infringo, inflecto. Bud. Com.

Ἐπεγκολάπτω. μ. άψω. π. αφα. inſculpo.

Ἐπεγχανεῖν. inhiare, irridere.

Ἐπεγχύτης. ὑ. ὁ. pincerna. Cæl. lib. 15. cap. 16.

Ἐπέδραμε. peruolitauit.

Ἐπέζαρε. grauabat, pro ἐπεβάρει, ut ζέρεθρον loco, βέρεθρον. Euſt. Il. γ. Eurip. ἐπεζάρει σφίγξ.

Ἐπεζευγμένη εὐθεῖα, linea directa.

Ἐπεκκοέω. incurſo.

Ἐπεκκουφίζω. alleuo.

Ἐπεί. cum, poſtquam, quoniam, uerum, enimuero, & ſi. Interdum pro εἰ δὲ μὴ, quod niſi, quod ſi non, alioqui. Ἐπεὶ οὐ πεπίστευκας ἐμοί, ἐροῦ ἕνα τούτων, Quod ſi mihi non credis, percontare unum ex his. Bud. Com.

Ἐπεὶ ἄν. per ſincopen ἐπάν. cum, quando, poſtquam, ἐπειδάν.

Ἐπείγομαι. μ. είξομαι. ſolicito, impello. Et paſſiuè obruor, urgeor. Sic.

Ἐπείγω. μ. είξω. π. ειχα. ſatago, urgeo, cōpello, cogo, propero, profectionem paro. Accuſ.

Ἐπειγωλή. ῆς. ἡ ſtudium, induſtria.

Ἐπειδάν. poſtquam, cum. Bud. Com.

Ἐπειδή. poſtquam, ex quo, quòd. Bud. Com.

Ἐπειδὴ πρῶτα, & ἐπειδὴ τάχιστα, ſimul atq;, ſimul ut, quoniamquidem, cum primum, protinus.

Ἐπεῖδον. inſpexerunt.

Ἐπειή. & Ἐπείβην. poſtquam.

Ἐπεικάδες. αἱ. dies nefaſti, quos inauſpicatiores cæteris reabantur erantq́; hij φθινόντος τοῦ μηνὸς τετράς τρίτη, & δευτέρα. Etym.

Ἐπεικάζω.

Ἐπιϊκάζω. conjecto.
Ἐπεὶ κὴν. quoniam, ſiquidem.
Ἐπείκτης. ου. ὁ. inſtigator, qui rem ſeduló urget.
Ἐπείκω. concedo.
Ἔπειμι. aduento, ingredior. ὁ ἐπιὼν χρόνος, conſequens tēpus. Interdum recenſeo, ut recēſere exercitū. Item contra eo, inuado, aggredior.
Ἔπειξις. ιος. ἡ. feſtinatio.
Ἐπειοί. dicti ſunt Elei, ab Epeo, Endymionis filio eorum rege.
Ἐπειός. οῦ. ὁ. Epeus, qui fabricatus eſt equum, quo captum eſt Ilium.
Ἐπεὶ οὖν. &
Ἐπείπερ. quandoquidem, quia.
Ἐπειπών. ſubdens, ἐξειπών.
Ἐπειρωνευόμενος. cauillans.
Ἐπειρωνεύω. derideo.
Ἐπεισάγω. μ. άξω. π. αχα. ſuperinduco. Accuſ.
Ἐπεισαγωγή. ῆς. ἡ. receptaculum, Thucyd. introductio.
Ἐπεισαγώγιμος. ου. ὁ. ſuperinductiuus.
Ἐπείσακτος. ου. ὁ. alienigena, peregrinus, aliunde inductus, aduentitius, aſcititius.
Ἐπεισαχθέντες. οἱ. adſciti.
Ἐπεισδέχεσθαι. admittere.
Ἐπεισέρχομαι. prorumpo, introducor, inuado.
Ἐπεισηγέομαι. orno, celebro.
Ἔπεισι. contigit, ſubuenit, ſuccedit, Ariſtoph. etiam pro ἐπαίνω, εἰσίν poſuit.
Ἐπείσειμι. ingredior.
Ἐπείσιον. aqualiculus.
Ἐπεισκρίνομαι. ingredior.
Ἐπεισκυλεῖν, uel ἐπεισκυκλεῖν. τὸ ἐπεισφέρειν ad uoluere, attexere, annectere, addere. Bud. Cō.
Ἐπεισκωμάζω. impudenter me & uelut temulenter infero, & inſinuo in alicuius ſocietatē uel in collegium & nationem. Bud. Com.
Ἐπεισόδιον. ου. τό. introductio, id quod adijcitur præter legitimam fabulam ciendi riſus gratia, τὸ εἰσφερόμενον δράματι γέλωτος χάριν, extraneū, aduentitiū, non propriè faciens ad propoſitum argumentum, quare differunt ἐπεισόδια teſte Ariſtot. in poëtica ab ἐποποιΐαις, quod his quæ ſunt propria fabulæ continentur, reliqua uero uniuerſa epiſodijs. Et ἐπεισόδια, carmina quæ canuntur in Imperatorem, primum urbē ingredientem.
Ἐπεισόδιος. ου. ὁ. introductus, ingreſſus aliunde.
Ἐπεισοδιοῦν. aggreſſus comittere, ſiue admittere.
Ἐπείσοδος. ου. ſubitio.
Ἐπείσομαι. uadam.
Ἐπεισπαίω. irrumpo.
Ἐπεισπηδάω. μ. ήσω. π. ηκα. ſuperinſilio. Datiuo
Ἐπεισπίπτω. introeo. Ἐπεισρέω. influo.
Ἐπεισφέρω. infero.
Ἐπεισφορά. ᾶς. ἡ. condemnatio.
Ἐπεισχέω. adijcio.
Ἔπειτα. poſtea, iam uerò, deinde, ſanè. Homero, οἱ ἔπειτα. poſteri.
Ἐπεὶ τοίγε ἄλλα. alioqui, Luciano.
Ἐπεί τοι. alioqui, εἰ δὲ μή, ἐπεί.
Ἐπειχθῆναι. feſtinare.
Ἐπεκβαίνω. egredior.
Ἐπεκβοηθῶ. ſubſidio uenio.
Ἐπεκδιδάσκω. edoceo.
Ἐπεκδιηγεῖσθαι. inſuper explicare, eo amplius differere.
Ἐπεκδοῦναι. elargiri.
Ἐπέκεινα. ulterius, ſuperius, trans, illic.
Ἐπεκθέω. impetum facio, incurſo, prodeo, contra erumpo. Datiuo.
Ἐπεκκλίνω. euado, deuito.
Ἐπεκλέγομαι. percenſeo, perlego. Bud. Com.
Ἐπέκτασις. ιος. ἡ. porrectio, productio.
Ἐπεκτείνομαι. contendo, enitor.
Ἐπεκτείνω. μ. τενῶ. π. τακα porrigo, extēdo. Accuſ.
Ἐπεκλύω extinguo, infringo, debilito.
Ἐπεκκόπτης. ου. ὁ. obiurgator.
Ἐπένθεσις. ἡ. eſt additio ſyllabæ in media dictione, ut ἀδελφειός pro ἀδελφός. Tryphon in Appen.
Ἐπεκτρέχω. curſu inuado.
Ἐπεκχέω. ſuperinfundo.
Ἐπέλασις. inuaſio, impetus.
Ἐπελαύνω. inuado, infeſto, incurſu in aliquem feror, aduento. Bud. Com.
Ἐπέλεγχος. ſuperelenchus.
Ἐπέλευσις. acceſſus, impetus.
Ἐπελευστικός. οῦ. ὁ aduentitius, ſuperueniens. Vnde ἐπελευστική motio, de quo Cæl. lib. 1. ca. 46.
Ἐπελήκεον. inſtrepebant. ἐκρότουν, fictilis ſonus à ληκέω, ideſt, crepo, fragorem ædebant.
Ἐπέλκω. retraho.
Ἐπελπίζω. in ſpem erigo, bona ſpe eſſe iubeo. Vide ἤλπισαν in Ammonio.
Ἐπεμβάλλω, infero, ἐμφυτεύω, ſicut ἐμβάλλω. Item alium ſuper aliū immitto, & ſuper alium ingredior. ἐπεμβαίνω, ut fluuius in alium fluuium influens, Xenoph. Eſt etiā τὸ ἐπιμετρεῖν, auctarium addo. Lucian. Bud. Com.
Ἐπέμβασις. incurſus.
Ἐπενδεδυμένοι. οἱ. exuentes.
Ἐπένδυμα. ſuperior tunica.
Ἐπενδύτης. ου. ὁ. tunica, ſuperindumentum.
Ἐπενεγκεῖν. inferre, emittere, accuſare, dānare.
Ἐπένεγξις. illatio. Etym.
Ἐπενήνοθε. ſuberat, effloreſcebat. παρὰ τὸ ἔω τὸ ὑπάρχω, ἐκ τούτου ἔθω, καὶ συναιρέσει καὶ συνθέσει ἐνήθω. ἢ παρὰ τὸ ἐπανθεῖν. uide Etym.

Ἐπένθεσις.ἡ. inſertio,Cum aliquid inſeritur medio dictionis, id ſi ſyllabam cōſtituat, epectaſis dicitur.

Ἐπενήνεον. aggerebant,accumulabant,à νῶ.Hero dot. συνενήνεαται φρυγάνων φάκελλοι, aceruati fuere ſarmentorū faſciculi,huius uerbi uſus eſt & in odyſſ. de panum aceruo

Ἐπεντιμέομαι.μ. ήσομαι.π. ημαι. corripio, conſummo.Depon.accuſ.

Ἐπέντρωμα.τος.τὸ. apud Atheneum titillatio quædā & irritatio gulæ,uocabulū eſt Epicuri. Euſt. interpretatur ἐρεθισμόν τινα θρυπτικόν.

Ἐπεντρυφάω. delicias facio, illudo,inſulto,fruor in malam partem.

Ἐπεντύνω. apparo.

Ἐπεξάγω. porrigo.Thucyd.

Ἐπεξελαύνειν. de exercitu progrediente ſic dicitur,ut ἐπεξάγειν de peditatu.Bud.Com.

Ἐπεξέλευσις. uindicta,ultio,pœna,executio.

Ἐπεξελθεῖν. τὸ ἐπεξέρχεσθαι.

Ἐπεξενωμένος. hoſpes factus.

Ἐπεξεργάζομαι.μ. άσομαι,π. ασμαι. expolio,elaboro.Depon.accuſ.

Ἐπεξεργασία. repetitio probationis.

Ἐπεξήγησις.ἡ. Dicta prius declarat epexegeſis aperte.Deſpauterius.

Ἐπεξήγησις.ιος.ἡ. enarratio.

Ἐπεξῆλθεν. exortus eſt.

Ἐπεξιέναι, ſiue ἐπεξέρχεσθαι. in ius aliquem rapere,iudicium dictare,& cum eo experiri,non tamen tam reum agere, quàm reum peragere ac conuincere, Demoſt. κατὰ μειδ, & πρὸς λεπτ. Eſt etiam erumpere infeſto exercitu ἐπεξῆγεν, Iſocr, πρὸς αὐτούς. Item ingredi hoſtiliter, εἰσβάλλειν ἐπιστρατεύειν, Thucyd. Pauſ. Iſocr. Item perlegere,Baſil.Eſt & excurrere, & percurſare populabundè. Thucyd. ἐπεξῆλθον τὰ πολλὰ τέμνοντες. Significat etiam ſtylo perſequi,commemorare & ediſſere, Pauſ. πάντα ὁμοίως ἐπεξιόντα τὰ ἑλληνικά.Bud.Com.

Ἐπεξιών.όντος.ὁ. accuſator.

Ἐπέοικε. decet.

Ἐπέον. quod ineſt.

Ἐπεπωλεῖτο. uerſabatur.Iliad.δ.

Ἐπέραστος.ὁ.ἡ. peramababilis,expetendus.

Ἐπεργασία.ας.ἡ. cultura,ius arandi inter ſe,ut ἐπινομία paſcendi.

Ἐπεργία.ας.ἡ. operatio penes alios.

Ἐπερεθισμός.οῦ. irritamentnm.

Ἐπέρεισις. affirmatio,innixus,alliſus,illiſus.

Ἐπερεφής.έος.ὁ.ἡ. coopertus,altus.

Ἐπερέφω. apparo,intego.

Ἐπέρομαι. interrogo.

Ἐπερρώσθη. conualuit.

Ἐπερρώσαντο. concuſſi ſunt.

Ἐπερρώσθησαν. confirmati ſunt.

Ἐπέρτερα, maiora ac grauiora.

Ἐπέρχομαι. ſuperuenio, punio, aggredior, adorior,accedo,audeo,recognoſco,illuſtro,recenſeo exercitum. ἐπῆλθεν, in mentem uenit. Depon.accuſ.iung.

Ἐπέρωσις.ιος.ἡ. corroboratio.

Ἐπερωτάω,μ. ήσω.π. ηκα. interrogo.Accuſ.

Ἐπερώτημα.τὸ.&

Ἐπερώτησις.ιος. interrogatio,ſtipulatio.

Ἐπεσβολία.ας.ἡ. iactatio,nugæ,oblocutio, conuicium. παρὰ τὸ ἐπεσιβάλλειν.

Ἐπεσβόλος.ου.ὁ. conuiciator,nugator.

Ἐπεσθιόμενα τά, quæ ultimo edūtur, ἐπιδορπίσματα, ἐπίδειπνα, ἐπιφορήματα.Bud.Com.

Ἐπεσθίω. ſubinde comedo.

Ἐπεσκίδνα. diſsipabat,Iliad τ.

Ἐπεσκεμμένως. conſideratè.

Ἐπεσκωμμάζω.μ. άσω.π. ακα. ſum procax ad dicendum. Neutr.abſol.

Ἐπεσσεύομαι, & ἐπέσσυμαι. ſequor, cum impetu feror.

Ἐπεσσυμένος, pro ἐπισεσυμένος.ὁ. concitatus.

Ἐπέσσυμαι.τὸ ἐφορμῶ, impello.

Ἐπέσσυτο. impulſum eſt.

Ἐπεστάτει. præfuit,principatum tenuit.

Ἐπέσχε. adorſus eſt,cohibuit,inſtitit.

Ἔπεστι. imminet,licet,ineſt.

Ἐπέστι μοι. uolo, poſſum,in me ſitum eſt,

Ἐπέστιος, Ionicè pro ἐφέστιος.ου.ὁ. domeſticus, familiaris.

Ἐπέται.οἱ. famuli. *item, sequitur, ab ἕπομαι.*

Ἐπέτειος.ου.ὁ. annuus,hornus.

Ἐπετειόφορα. quæ ſingulis annis fructum ferunt cōtrà τὰ διετηφόρα, quæ alternis fructū fetūt.

Ἐπετήσιος.ου.ὁ. annuus,durans toto anno.

Ἐπέτεια θύη, uictimæ anniuerſariæ quæ quotannis immolabantur ſtato die. Apollon.

Ἐπετίλησεν. euacuauit, exonerauit. Ariſtoph.

Ἐπέτης.ιος. aſſecla,Apollon.

Ἐπέτομαι. aduolo.

Ἐπέτος. præſens anni tempus.

Ἐπευθύ. in rectum.

Ἐπευθύνω. dirigo,conſtituo.

Ἐπευκτός.οῦ.ὁ. optabilis,uoto dignus.

Ἐπευνάτης. concubitor.

Ἐπευφημέω. laudo,approbo, ſalutem & fœlicitatem precor,uota repeto.

Ἐπεύχομαι.μ. εύξομαι.π. ευγμαι. uoueo,oro,glorior.Depon.

Ἐπευωνίζω.μ. ίσω.π. ικα. uili precio emo,uel uendo Neutr.abſol.

Ἔπεφνον. occidi,mactaui.

Ἐπέχομαι. detineor.

Ἐπέχω.

Ἐπέχω.μ.ἐφέξω.π.ἐπέσχηκα. expecto,& cunctor, moror,id eſt ſuſtineo. Luc. Act.19. αὐτὸς ἐπέσχε χρόνον εἰς τὴν ἀσίαν. Xenoph, παιδ.5. ἐγὼ γὰρ ἐπισχήσω. Interdum differo. Demoſth. ἐπίσχετε ταύτας τὰς ἡμέρας. Interdum pro intermitto, διαλείπω. Ariſtophan.τύπτομαι, κἆπ᾽ εἶτ᾽ ἐπισχὼν,ὀλίγον. Interdum eſt moror inhibeo,retroago,remoror.ἀνέχω. Herodian. ῥωμαίους ἐπέσχε, retro egit Romanorum fortunam.Plutar.τίς δ᾽ ἂν ἐπέσχε μυριάδας ἐπτὰ ῥωμαίων; Quis morari potuiſſet? Huc pertinet, qđ Xenoph.dixit ἐπέχειν τῆς πορείας,retineri, ſiſti in itinere,ubi ſubauditur ἑαυτοὺς uel ὁ μὴν. Simile huic, ἐπέχω σε τοῦτο, obſto ne facias. Et quod Demoſth. καὶ λέγε ἐπισχὼν οὗ ἄν σε κελεύω. lege, & reſiſte ubicunque te iuſſero. Sic Thucyd.ἐπέχειν τοῦ πολέμου, ſuperſedere bello. Huc etiam quod Lucian. ἐπέχω περὶ τούτου, καὶ διασκέπτομαι,id eſt retineo aſſenſionem,ut inquit Cicero. Ponitur quoque aliquando pro obtineo, quemadmodum apud Ciceronem: Hæc quę ſunt ſanctiſſimè obſeruata,religionem ſuam obtinebunt.Et obtineo pro poteſtate,& regio imperio,ut ὁ τὸν κόσμον ἐπέχων.Ariſtot.de Deo.Aliquando pro obturo.Plutarch.καὶ κάτωθεν ἐπισχόμενος τὰ ὦτα χερσίν. Vnde & ἐπέχειν τὴν γλῶσσαν, pro eo quod Latini fauere lingua dicunt,κατασιγάζειν, κατασιωπᾶν.Aliquando pro applicare,admouere, adhibere, προσέχειν. ut ἐπέσχε τῷ πολέμῳ τὴν γνώμην.Plutarch.& ἐπέχειν τὸν νοῦν τοῖς μεγίστοις.Bud.Com.

Ἔπη.τά.uerba,aut uerſus.Gell.lib.18.cap.9.

Ἐπηβόλης.uectis.

Ἐπηβολή.ῆς.ἡ.obiectaculum.

Ἐπηβολία.conuentus,obuiatio.

Ἐπήβολος. ου.ὁ. ductor, compos,qui aliquid eſt aſſecutus & adeptus.

Ἐπηγγελμένα τά.promiſſa,minæ,

Ἐπηγγελμένος. qui promiſit,aut minatus eſt.

Ἐπηγεύς.έως.ὁ.ductor.

Ἐπηγκενίς.ίδος.ἡ.tabula longa.

Ἐπηγμένος.feriò,diligenter.

Ἐπηετανοὶ θρίχες.denſi crines,& non defluentes.

Ἐπηετανόν.aduerb.pro accuratè,& ἐπιμελῶς.

Ἐπηετανός.ου.ὁ.durans toto anno,continuus.

Ἐπήκοοι.iudices, teſtes, arbitri.

Ἐπήκοος.ου.ὁ.ἡ.propitius,exaudiens,auditus,audibilis. Ἐπήκοος τόπος, locus ex quo uox exaudiri poteſt.

Ἔπηλις.macula à ſole,operculum ciſtæ.

Ἐπηλυγάζομαι.& ἐπηλυγάζω,& ἐπηλυγίζομαι. umbraculum facio, protego, congero,obumbro,ἀπὸ τῆς λύγης.id eſt umbra,Bud.Com.

Ἔπηλυς.υδος.ὁ.ἡ.extraneus,aduena.

Ἐπηλυσία.incantatio,aduentus.

Ἐπήλυσις.εως.ἡ.inſultus,impetus.

Ἐπηλύτης.ου.ὁ.aduena.

Ἐπημοιβός.οῦ.ὁ.unus ſuper alium.

Ἐπημύω.conniueo,claudo oculos.

Ἐπὴν.ἐπειδὰν.quandoquidem,ſi.

Ἐπηνέμιος.ου.ὁ.uanus,euanidus.

Ἐπήνιον.portus,προσορμιστήριον.

Ἐπηοί.οἱ.affines,cognati.

Ἐπήορος.ſublimis.

Ἐπήρας.perſuadens.

Ἐπήρατος.ου.ὁ.ἡ.optabilis.

Ἐπηρεάζω.μ.άσω.π.ακα. calumnior,noceo, uexo,offendo,uim facio,& impetu lædo.Datiuo & accuſ.

Ἐπηρεασμός.οῦ.ὁ.uexatio,læſio,contumelia.

Ἐπήρεια.ας.ἡ.dolor,fractio,uiolentia, contumelia,propriè bellicus inſultus.

Ἐπηρέσιον.τὸ προσκεφάλαιον.

Ἐπήρετμος.ου.ὁ.ἡ.remigabilis.Et ἐπήρετμοι,remiges,qui ſunt in procinctu nauigationis.

Ἐπηρεφής.έος.ὁ.ἡ.coopertus,altus,pronus.

Ἐπήρης.έος.ὁ.ἡ.& ἐπῆρες.τὸ.paratus.

Ἐπηρτημένος θάνατος.mors impendens.

Ἐπήρατος.æmulatione dignus, ob quem cõtenditur.

Ἐπῆρξε licuit, facultatis fuit.

Ἐπητεία.aduentus,prudentia.

Ἐπήτης.ου.ὁ.prudens,& facũdus,uerus,idoneus.

Ἐπήτριμος.ου.ὁ. continuus,ſucceſſiuus,denſus adinuicem.

Ἐπήτριος, diſertus, prudens, callidus, uerſutus.

Ἐπητύς.ύος.ἐπήτης: eſca, prudens, facundus, ſiue (ut alij) prudentia,facundia.

Ἐπί. cum tribus caſibus conſtruitur. Genitiuo quidem quãdo tempus ſignificat,ut: ἐπὶ ἄρχοντος ἀθήνησιν πυθοδώρου,id eſt,pręſidente Athenis Pythodoro: aut ſubiectionẽ ut ἐπὶ ἡγεμόνος,ſub præſide. Item circa aliquid, aut per aliquid:ut, ἐπὶ πολλῶν μάθοι τῶν λεγόμενα, id eſt multis, uel per multa cognoſcit aliquis quæ dicantur. Item iuxta,pro,ſiue ante:ut ἐπὶ τῆς ὁδοῦ,ad uiam: ἐπὶ θυρῶν,pro foribus. Item τὸ ἐπάνω,id eſt ſupra,ut ἐπὶ τῆς γῆς.Datiuo iuncta cauſæ eſt nota,& propter ſignificat,aut pro: ut ἐπ᾽ ἀγαθῷ πάντα ἐποίει,Cauſa boni omnia fecit,ἐπὶ μισθῷ.pro mercede.Item poteſtatem, & arbitrium.ἐπὶ βασιλεῖ τὰ τῶν ὑπηκόων,id eſt, in poteſtate regis ſubiectorum ſunt bona.Non nunquã poſt ἐπὶ πᾶσι,poſt omnia. ἐπὶ τούτοις, poſt hæc. Item ſuper, ἐπὶ κρηπῖδι ὁ τοῖχος ἐστὶ καὶ ἰσχυρᾷ,id eſt,Super crepidine forti conſiſtebat murus. Item contra,atq; inſidias, ἐπὶ τῷ δήμῳ.

δήμω. contra popr.lum. Accuſatiuū uerò habet, quādo ad uel in ſignificat, ἐπὶ τὸ αὐτὸ. in unum, uel ad unū. Et tempus, ἐπὶ χρόνον, ad tempus. Motum quoq; aliquo. ἐπὶ τὴν ἀστικὴν ἐπορεύετο, & aduerſum, cōtra, Eurip. ἥκεις ἐφ' ἡμᾶς nobis aduerſus, ἰδοὺ ἐγὼ ἐπί σε. In compoſitione ſignificat aut poſitionem ſuper aliquid, ut ἐπιτίθεμαι. aut maiorem ſignificantiam, ἐπικρύπτω. aut ἀκολούθησιν, ἐπιφορὰν, ἐπαγωγήν. aut poteſtatem. nam ante prandium Ioſeph. προσεπεύχομαι dicit, poſt prandium ἐπεύχομαι. Interdum & contrarietatem quādam, hoc eſt, ἐναντιότητα notat, ſic ἐπάρατος, cui diras imprecamur: ἐπίρρητος & ἐπιβόητος, infamis, de quo malus eſt rumor, καθ' ὃν ῥηθῆναι πολλὰ ἔστι. Sed quando poſtponitur ſuo caſui, mutat accentum, ut, ὧ ἔπι πολλ' ἐμόγησα, propter quod multos labores ſuſtinui.

Ἔπι. ineſt, adeſt, poteſtas & arbitrium eſt.

Ἐπ' ἄλλων. aliis.

Ἐπ' ἀριστερά. ſiniſtrorſum.

Ἐπ' ἐμοί πρόσεστι. penes me eſt, id eſt, in poteſtate mea.

Ἐπ' ἦμαρ. intra unum diem.

Ἐπ' ἐμοί. quantum in me eſt.

Ἐπ' ὀλίγον. paucis, pauxillum.

Ἐπ' ᾧ. pro ἐφ' ᾧτε, more Ionico, id eſt ἐφ' ᾧ.

Ἐπὶ βραχύ. quàm mox, βραχέως cito, paulatim.

Ἐπὶ δέ. deniq;, præterea, deinde.

Ἐπὶ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ. & ἐπὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις. æquali utrinq; conditione. (tempore.

Ἐπὶ καιροῦ. in tempore opportuno, ſubito, ex

Ἐπὶ κόῤῥης. dicitur cum aliquem in malam cædimus. Bud. in Annot. poſt.

Ἐπὶ μᾶλλον. magis, potius.

Ἐπὶ μικρόν. paululum. opponitur ἐπὶ πολύ.

Ἐπὶ ἐσχάτοις. in agro extremo.

Ἐπὶ πᾶσι. deniq;, poſt omnia.

Ἐπὶ πλέον. diutius, ad plus.

Ἐπὶ πόδα. receſſim.

Ἐπὶ πολύ. quamplurimum, diu.

Ἐπὶ σκληροῦ. in tellure, in terra.

Ἔπιδοι ὄν. tibi licet.

Ἐπὶ τὰ δεξιά. dextrorſum.

Ἐπὶ τέλει. nouiſſimè.

Ἐπὶ ἕνα χρόνον. aliquandiu.

Ἐπὶ τὸ αὐτὸ. eodem tempore, in eodem loco.

Ἐπὶ τὸ λυσιτελοῦν. ad utilitatem.

Ἐπὶ τὸ πλεῖστον. plerunq;, plurimnm, amplius.

Ἐπὶ τὸ πολύ. magna ex parte.

Ἐπὶ τοῖς ἰδίοις. in priuato matrimonio.

Ἐπὶ τοσοῦτο. tandiu.

Ἐπὶ τούτοις. inter hæc, ob hæc, poſt hæc.

Ἐπὶ τρίς. ter, ad ter, quod uulgo tribus uicibus dicitur.

Ἐπὶ χρόνον. aliquandiu, ad tempus.

Ἐπαλής. iucundus. τερπνός.

Ἐπάλμενος. ὁ. inſiliens.

Ἐπάλτης. ὁ. uide ἐφιάλτης.

Ἐπανδάνει. complacet.

Ἐπίασι. irruunt, increpant.

Ἐπάχω. acclamo.

Ἐπιβάθρα. ας. ἡ. &

Ἐπιβάθρον. ου. τό. ſcala nautica, naulum.

Ἐπιβαίνω. μ. ήσω. π. ηκα. inuado, adeo, aduenio, aſcendo, ineo, ingredior, peruenio, accedo. Genitiuo, & datiuo, ſed ἀναβαίνω ſolū accuſ. ἐπιβαίνειν ναῦν, cōſcendere nauē: quod etiā ſimpliciter apud Latinos conſcendere dicitur. Bayſ.

Ἐπιβάλλον. τό. id quod cuiq; obuenit.

Ἐπιβάλλομαι. τὸ. ἄρχομαι. cœpi, incepto, aggredior, affecto uiam ad aliquid, & inſiſto, cupio. Baſil. σὺν θεῷ δὲ εἰπεῖν ἐπιβαλλόμενος. Quod utinam deo beneuolente auſpicatus ſim. Ariſtot. ὅσοι δὲ καὶ τοῦ εὖ ζῆν ἐπιβάλλονται. Item induo, ἐνδύομαι. Ariſtot.

Ἐπιβάλλω. μ. αλῶ. π. ἐπιβέβληκα. τὸ προσήκω, ut ἐπιβάλλει μοί τὸ δὲ τὸ πρᾶγμα. Hæc res ad me pertinet: ſicut διαφέρει μοι τοῦτο, de quo antea. Ariſtot. 3. Polit. καθ' ὅσον ἐπιβάλλει μέρος ἑκάστῳ. Pro ea parte quæ ad unumquenq; pertinet. Vnde ἐπιβάλλον μέρος, id eſt, καθῆκον μέρος. Demoſth. πρὸς στεφ. Et Lucæ 15. πάτερ δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας, Da mihi attinentem ad me partem bonorum. Huic non diſſimile, cum pro ἁρμόττω ſiue ἐφαρμόττω ponitur Baſil. εἴπερ ὅλως ἐπιβάλλει ἡμῖν, Si omnino nobis conuenit. Et Ariſtot. τῶν δὲ ἄλλων ἑκάστων ὅσον ἐπιβάλλει αὐτοῖς, Aliorum autem unumquenque, quatenus functioni eius congruit & conuenit. Vnde ἐπιβάλλων, conueniens, quadrans, cohærēs. ut ἀπὸ ἐμφατον ῥῆμα τὸ εἰς πάντας ἀριθμούς, καὶ πάντα πρόσωπα ἐπιβάλλον. & facere aliquid. κατὰ τὸν ἐπιβάλλοντα λόγον ἑκάστω, id eſt, pro cuiuſq; ratione. Aliquando ſignificat incumbo, & ingruo Athenæ. de piſtacijs, ἃ δηλαγδὴν τρόπον ἀλλήλοις ἐπιβάλλει, id eſt ἐπαλλήλως ἐπίκειται. Plato in Phæd. πεσοῦσαι καὶ ἀλλήλαις ἐπιβάλλουσαι. ſic Theophr. de Cauſ. 3. καὶ ἐπὶ τὰ πυκνὰ καὶ ἀλλήλοις ἐπιβάλλοντα. Et Alicarn. ἀλλ' οὐδὲ τοῖς ἐνθυμήμασιν ἐπιβέβηκε τοῖς αὐτοῖς, Sed neq; iiſdē enthymematis incubuit, ἐπισκήψας. Et Plut. καὶ αἱ σκιαὶ πολὺ τῶν ὀμμάτων προϊοῦσαι τοῖς πολεμίοις ἐπέβαλλον. Vmbræ Romanorum longius porrectę in hoſtes incubantes deſinebant. Idem in Aemyl. τούτοις ἐπέβαλλε τὸ ἅρμα τοῦ βασιλέως.

λέως, ὁ uestigo ſequebatur, ueſtigijs hærebat. & quaſi incumbebat. Polyb. τούτοις δὲ τῶν συμμάχων ἐπιβάλλειν κέρας. Similiter ſol ἐπιβάλλειν. Ariſtoteli & Theoph. dicitur, cum in ortu irradiat, & ſuis radijs ingruit & incumbit: ita & lunæ ἐπιβάλλει, id eſt incubat, radios ſuos appellat & admouet: Et Homerum ſcribit Plutarchus τὰ τῆς ἰατρικῆς καθ' ἕκαστα ἐπιβεβληκέναι, id eſt exacte, perfecte percepiſſe, & aſſecutũ eſſe, quaſi ad eam rem intelligendam omni ſtudio ac cogitatione incubuerit, ſeſeq; applicarit. Aliquando eſt imponere & ſtatuere. Ariſtot. Oeco. 2. τέλος δὲ τοῦ σίτου ἐπέβαλε. Et Plut. τέλος δὲ ταῖς πόλεσι δεύτερον ἐπιβάλλοντος φόρον. Aliquando aggredior, capeſſo, incepto, ἐγχειρῶ, ſicut ſuum paſſiuum ἐπιβάλλομαι Plut. τοῖς κοινοῖς ἐπιβάλλειν πράγμασιν. Aliquando addo, adijcio. Ariſtot. Polit. 1. de numiſmate χαρακτῆρα ἐπιβαλλόντων. Et μετὰ τὰ φυ. 1. μικρὸν ἢ μικρὸν ἐπιβάλλειν τῇ φιλοσοφίᾳ. Huc pertinet quod eſt apud Plutarch. in Apoph. ὡς ἐπιβαλὼν τῇ βοιωταρχίᾳ &c. ubi pro prorogare ponitur, quod eſt ſpatium addere. Aliquando ſignificat immittere, quale eſt apud Cic. de Senect. Sarmentorum ea, quam dixi, aliorum amputatio, aliorum immiſsio, ut κλήματα ἐπιβάλλειν, Theophr. De Cauſ. 4. id eſt ſubmittere palmites. Aliquando multo: ut ἐπιβάλλοντες τὸ ἀργύριον, multantes pecunia: & ἐπιβολὴν ἐπιβάλλειν, multam irrogare, Lyſ. & Xenoph. Aliquando liceor, Ariſt. Polit. 1. ὀλίγου μισθωσάμενον ἅτ' οὐδενὸς ἐπιβάλλοντος, Nemine pluris licente. Aliquãdo claudor, operior. Idem de Part. ani. 3. ὃν τρόπον ἐκείνοις ἐπιβάλλεται καὶ ἀναπτύσσεται. Bud. Com.

Ἐπίβαλμα. ſcabellum, ὑποπόδιον.

Ἐπιβαπτίζω. immergo.

Ἐπιβαρῆσαι. onerare.

Ἐπιβὰς. άδος. ἡ. Vlpianus ἐπιβάδας uocat, quę Iul. Cæſar uectoria grauiaq; nauigia. Bayfius.

Ἐπιβασία. ας. ἡ. inuaſio, occupatio rei alienæ.

Ἐπίβασις. εως. ἡ. baſis, fundamentum, aditus, aſcẽſus, iter.

Ἐπιβάσκω &

Ἐπιβατεύω. μ. εύσω. ευκα. facio ire, aggredior, nauem aſcendo, in naui milito, nauẽ capio. Herodo. οἱ Πέρσαι οἱ πρὶν ἐπιβατεύοντες ἐπὶ τῶν νεῶν.

Ἐπιβάθρα. τά. machinæ ad inuadẽdos muros, uidelicet ſcalæ, & ligneæ turres. ita & myſticè à ſapientibus Cereris Eleuſiniæ ſacra dicebãtur, quæ uulgus imperitorum ἀνακαλυπτήρια, teſte Syneſio.

Ἐπιβατήριον. aſcenſorium.

Ἐπιβατήριος. ου. ὁ. adiuuans aſcenſum.

Ἐπιβάτης. ου. ὁ. aſcenſor, eques, uector, ſeſſor, nauem cõſcendens, miles claſſiarius, qui in naui meret, eamq; propugnat, epibata. quo uocabulo etiam Latini utuntur apud Iuriſconſul. Tit. de exerc. acti. uocatur idem nonnunquam σχοινοβάτης, id eſt, funãbulus uel funerepus. Bud. in An. Vide ἀναβάτης in Ammonio.

Ἐπιβατικός. οῦ. ὁ. aſcenſibilis. & ἐπιβατικά, quas appellãt παραγωγικὰς, ἀντὶ τῶν ἐμπορικῶν πλοίων.

Ἐπίβαθρον ποιεῖν. aditum prębere.

Ἐπιβατός. οῦ. ὁ. uadens, uiator, uector. paſsiuè.

Ἐπίβδαι. αἱ. dies feſtorum poſtridianus, ἀμφὶ δὲ ὀρθαὶ ἡμέραι.

Ἐπιβεβαιοῦσα. ἡ. confirmans.

Ἐπιβέωμεν. aſcendamus.

Ἐπιβήματα. ſpecies ſaltationis.

Ἐπιβήτωρ. ορος. ὁ. cuſtos.

Ἐπιβιβάζω. μ. άσω. π. ακα. impono, id eſt aſcẽdere facio, refero. Neutr. accuſ.

Ἐπιβιοὺς. ὁ. qui ſuperuixit.

Ἐπιβιόω. μ. ώσω. π. ωκα. &

Ἐπιβίωμι. ſuperuiuo, ſuperſtes ſum. Neut. abſol.

Ἐπιβλαβής. έος. ὁ. ἡ. nocuus.

Ἐπιβλαί. fibulæ.

Ἐπιβλάξ. nebuloſus, uinoſus.

Ἐπιβλαστάνουσι. ſuboleſcunt.

Ἐπιβλαστάνω. ſupergemino.

Ἐπιβλέπω. μ. ψω. π. φα. aſpicio, inſpicio, uideo. Accuſ.

Ἐπίβλημα. ατος. τό. ueſtimentum exterius, amiculum, ſtragulũ thorale, Galen. ab ἐπιβάλλομαι, τὸ ἐνδύομαι. Eſt etiam adiectio, additamentum, & auctarium. Matthæ. 9. οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ, Nemo autem aſſuit additamentum panniculi impoliti ueſti uetuſtæ. Bud. Com.

Ἐπιβλής. ῆτος. ὁ. ſera, uectis, trabs.

Ἐπιβλήτης. ου. ὁ. δόκιμος. ſpectatus.

Ἐπίβλητος. ου. ὁ. aduentitius.

Ἐπιβοάω. μ. ήσω. π. ηκα. acclamo, conuoco.

Ἐπιβοήθεια. ας. ἡ. ſubſidium.

Ἐπιβοηθέω. inſuper auxilior pręter alios.

Ἐπιβόημα. acclamatio.

Ἐπιβόητος. infamis. uide διαβόητος in Amm.

Ἐπίβοιον. τό. quod adijcitur ad bouem, quoties enim Mineruæ immolabant bouem, tenebantur etiam Pandroſo mactare ouem cum boue, idq; ἐπίβοιον dicebatur Harpocr.

Ἐπιβόλαια. τά. adiectiones, ueſtimenta, ſtragula.

Ἐπιβολή. ῆς. aggreſſio, conatus. Itẽ pœna, multa. Item obiectaculum. Item ἐπιδρομή, infeſtus, & hoſtilis acceſſus, impetus & incurſus acici, Plut. in Cæſ. Eſt etiam notio, informatio & cõceptus mentis, hoc eſt, ἔννοια, & quas Cic.

primas notiones uocat, πρώτας ἐπιβολὰς Græci dicunt. Aliquando applicamentum ἐπιπτυχή, ut λεπιδώδεις ἐπιβολαὶ Galeno, applicamenta ſquamatim inſidẽtia. Et ἐπιβολαὶ πλίνθων Thucyd. pro ſtructura lateritia, laterculis alijs ſuper alios incumbentibus. Ἐπιβολὴ τοῦ ῥίγους, eſt acceſſio frigoris in febre. Ἐπιβολὴ χειρός, manus iniectio. Bud. Com. Vide ſuprà in διεζευγμένον. Epibole ſchema (inquit Rutil.) dupliciter fieri cõſueuit, cũ pluribus & diuiſis ſentẽtijs, aut unũ aut idem uerbũ ſingulis præponitur: aut uarietas uerborum, quæ tamen eandem uim inter ſe habeat, ab uno uerbo, ſæpiusq́; proficiſcũtur. Exempla apud ipſum Rutilium require.

Ἐπίβολος. ου. ὁ. eminens, cõpos, de quo Bud. Cõ.

Ἐπιβόλως. ingenioſè, aptè.

Ἐπιβομβῶ. reſono, inſono bombos & ſtrepitum (facio.

Ἐπίβοος. ἡ. ἐκ βοὸς θυσία.

Ἐπιβόσκομαι. depaſcor.

Ἐπιβουλία. ας. ἡ. inſidiæ.

Ἐπιβουλεύομαι. inſidijs appetor & petor.

Ἐπιβουλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. inſidias paro, inſidior, per inſidias tẽto & conor, cogito. Accuſ.

Ἐπιβουλή. ῆς. ἡ. inſidiæ, accuſatio, damnum.

Ἐπίβουλος. ου. ὁ. inſidiator, inimicus.

Ἐπιβούλως. doloſè.

Ἐπιβραδύνω. cunctor.

Ἐπιβρέμω. inſono, conſtrepo.

Ἐπιβρέχω. μ. έξω. π. εχα. pluo, infundo.

Ἐπιβρίθω. μ. ίσω. π. ικα. aggrauo, induco, aduenio. Accuſ.

Ἐπιβροντητος. ου. ὁ. tonans, attonitus.

Ἐπιβύω μ. ύσω. π. υκα. tego, ~~munio, obturo~~, infarcio. Accuſ. impleo, ſaturo.

Ἐπιβωμίζω. ſacrifico.

Ἐπιβώμιον. τὸ. ſacrificium, quicquid altari imponitur.

Ἐπιβώομαι. acclamabo.

Ἐπίβωτος. ου. ὁ. lenis, æqualis, infamis Anacreonti.

Ἐπιβώτωρ. paſtor.

Ἐπίγαια. τὰ. uocabantur in naui funes qui à malo ducti terræ incumbebant ac paxillo alligabãtur. Erat item ἐπίγαιον inter φαινόμενα cũ luna ſub ſole remoratur, de quo uide Cel. Calcag de Menſibus.

Ἐπιγαμέω. ſuperinduco uxorem.

Ἐπιγαμία. ας. ἡ. cõnubium, matrimonium, affinitus cum alijs gentibus, connubialis neceſſitudo, ius connubiale.

Ἐπίγαμος. nubilis.

Ἐπιγάννυμι. lætor, alienis malis inſulto.

Ἐπιγάστριον. ου. τὸ. abdomen, ſumen.

Ἐπιγαυρόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. exulto, lætor, animo efferor. Depõ. dati. animor, θρασύνομαι.

Ἐπίγαυρος. iactabundus, fortis.

Ἐπιγαυρόω. animo, animos addo, τὸν πένητα ἐπιγαυροῖ. Plut. quod Hora. Addit cornua pauperi.

Ἐπίγειος. ου. ὁ. ἡ. terreſtris. Et ἐπίγεια πρυμνήσια: rudentes, funes, quibus nauis littori alligatur.

Ἐπιγελάω. μ. άσω. π. ακα. inſulto, irrideo.

Ἐπιγέννημα. τὸ. agnatus, conſectariusq́; affectus.

Ἐπιγενής. έος. ὁ. indigena.

Ἐπιγενόμενοι. poſteri. 122 9.2

Ἐπιγεραίρω. præmio afficio. Accuſ.

Ἐπιγηθέω. gaudeo.

Ἐπιγένημα. aduentitium germen.

Ἐπιγίνομαι. poſt fio, ſuccedo, incumbo.

Ἐπιγινώσκω. cognoſco, hoc eſt noſcito. Ἐπιγινώσκειν τὴν τέχνην, partum agnoſcere. Et ἐπιγινώσκειν τὸν κίνδυνον, agnoſcere periculũ, quod uenditor facit ante rei traditionẽ, uel admenſionem, uel appenſionem ſpecierũ. Bud. Com.

Ἐπιγκωνίς. longa tabula, ſiue aſſer.

Ἐπιγλωττίζεσθαι. inaugurari, linguæ conuicijs inceſſere, quaſi dicas inlinguare.

Ἐπιγλωττίς. ἡ. lingula, ſiue minor lingua, quę pulmonem tangit, ne ſi cibus, potus ue, uoce illac meante, in alienũ tramitẽ deerrauerit, torqueat. Gaza apud Ariſtotelem uertit ligulam.

Ἐπιγνάμπτω. inflecto.

Ἐπιγνάμψασα. malè affecta, confracta.

Ἐπιγνώμη. cognitio, uenia.

Ἐπιγνώμων. ονος. ὁ. ad cognoſcendũ poſitus, arbiter, explorator.

Ἐπιγνῶναι. cognoſcere.

Ἐπίγνωσις. εος. ἡ. cognitio.

Ἐπιγονατίς. ίδος. ὁ. os, ceu conchula quædam genu contegens. patellam uocant, quæ & μύλη, eſt & muliebris ueſtis purpurea, qđ ad genua tantũ uſq; pertingeret, nomen adepta, διότι μέχρι γονάτων ἀνῆκε, Pauſan. apud Euſt. Iliad. ξ.

Ἐπιγόνειον. organum muſicum, de autore ſic dictum, fidibus quadraginta conſtans.

Ἐπιγονή. ῆς. ἡ. fœtus.

Ἐπίγονος. ου. ὁ. priuignus, qui natus eſt prius quã mater ſecundò nuberet. Et ἐπίγονοι, poſteri.

Ἐπιγουνατίς. ίδος. ἡ. patella quę toti genu oppoſita eſt, uocatur etiam

Ἐπιγουνίς. ίδος. ἡ. pars ſupra genu, μύλη.

Ἐπιγράβδην. in ſuperficie, ἐπιπολαίως, ἐπιψαύδην. Ab ἐπιγράφω, τὸ ἐπιξέω.

Ἐπίγραμμα. τὸ. inſcriptio cuiuſlibet rei,

Ἐπιγραφεύς. quęſtor, qui munere fũgitur deſcribendi cenſus, Iſocrati.

Ἐπιγραφή. ῆς. ἡ. titulus, inſcriptio, ſuperſcriptio. Item cenſus, id eſt denumeratio ciuiũ, luſtrũ, indictio,

indictio,deſcriptio cenſus, & munus ipſũ publicum.Bud.Com.

Ἐπιγράφομαι. mihi tribuo aliquid, titulũ hunc mihi uẽdico,& uſurpo, hoc titulo me inſignio & honeſto,ut reges,potẽtesq́; faciunt, Plut. in Demet. Interdum de ſcripto actionem intendo,libello actionis genus ædo. Vulgo qualitates litigatorum aſcribere dicitur. Demoſthen. πρὸς ἄφοβ.& Iſæo ὑπὲρ τοῦ νικος κλη. Ἐπιγράφεσθαι μάρτυρας,eſt teſtes laudare,teſtium nomina ædere, quos ſum producturus, ut hodie fit coram eo contra quem teſtificaturi ſumus, Demoſt.Bud.ibidem.

Ἐπιγράφω.μ. ψω.π. αφα. inſcribo, ſuperſcribo,ut inſcribere epiſtolã patri, Syneſ. Item epigrammata ſcribo. Plutarch. Significat etiam ἐπιξέω, ſacrifico, pſtringo, leuiter uulnero,ut corpus uirgis inſcribo,hoc eſt cõſcribillo.Vnde ἐπιγράψαι σάρκα,τὸ ἀμύξαι. Et Hom.Iliad. λ. ἀκρότατον δ' ἄρ' ὀϊστὸς ἐπέγραψε χρωτός.Item ultritim collationem deſcribo & indico, quod Latinè etiam deſcribo dicitur,Ariſtot.Oecon. 2. Ἐπιγράφω τίμημα, litem æſtimo, multam irrogo,Iſocrat.Bud.ibidem.

Ἐπίγρυπος.ου.ὁ.aduncus, habens naſum aduncũ. Gaza apud Ariſtotelem,uertit rictu adunco.

Ἐπίγυα,καὶ ἐπίγια.rudẽtes,funes. Nõ pbo per υ. ſcribi in penultima.Vide ἐπιγύος, & ἀπόγυια cuius inſtar hic quoq; ſcriberẽ ἐπίγυια.per αι.

Ἐπιδαίσιον.commune,duobus ex equo cõmune,indiuiſum

Ἐπιδαίσιος.ου.ὁ.diuiſus,diſtinctus.

Ἐπίδαιτρον.cibus,obſonium. Et ἐπιδαιτρεύομαι δυσχερένομαι.

Ἐπιδακρύω.ploro, illachrymor.

Ἐπίδαμνος.ου.urbs Illyrij,quæ poſtea Dyrrachium dicta eſt.

Ἐπιδανείζομαι.μ. είσομαι.π.ισμαι. mutuor. Depon.accuſat.

Ἐπιδαψιλεύω.abundãter quid facio,affatim diſtribuo,ſum magnificus & liberalis. φιλοτιμεῖσθαι καὶ ἐλλαμπρύνεσθαι, πείθεσθαι καὶ ἐπιδιδόναι, λαμπρῶς καὶ δαψιλῶς ἐπιχορηγεῖν. Item benignè exhibeo,& permitto,credoq́, alicui,Herod.5. Item addo corollarium & auctarium Syneſ. Et Xenoph. παιδ. 2. ἐν τοῖς δὲ τούτου τοῦ ἀξίου γέλωτος ἐπιδαψιλεύσῃ. Liberaliter & copioſe fundes, prælarge nobis ridẽdi materiam præbebis.Accuſ.uel Attice genit.Bud.Com.

Ἐπιδεής.deficiens,indigus.

Ἐπιδεδικασμένος. qui hæreditatem iure obtinet,& iudicio euictam & quæſitam.

Ἐπίδειγμα.ατος.τὸ.documentum,Dicitur etiam quicquid à ſaltatore,aut alio theatrico,aut ſcenico artifice oſtẽtatur, ad artis, aut ingenij, aut corporis commendationem, Xenoph. Symp. & Demoſth.πρὸς λεπτ.Bud.Com.

Ἐπιδείελα. pomeridiana apud Heſiod. ab ἐπὶ & δείελος,id eſt meridianus.

Ἐπιδείελος.ueſpertino tempore.

Ἐπιδείκνυμαι.&

Ἐπιδείκνυμι.μ. είξω.π. ειχα. oſtento, & oſtendo, probo,demonſtro,& ſpecimen præbeo, & documẽtum induſtriæ aut ingenij aut artis edo, facio,exhibeo. Accuſ.Bud.Com.

Ἐπιδεικτιάω.oſtento,κενοδοξῶ.

Ἐπιδεικτικόν.τὸ.oſtentatio.

Ἐπιδεικτικός.ου.ὁ demonſtratiuus.

Ἐπιδεικτικῶς.oſtentabundè.

Ἐπίδειξις.oſtentatio, ſpecimen. Dicitur etiam equitum ludicra decurſio & tranſuectio, πομπὴ τῶν ἱππέων.Xenoph.Bud.Com.

Ἐπιδείπνια.quæ ultimo loco eduntur.

Ἐπιδειπνεῖν.iterũ & ſecundo cœnare.Bud.Cõ.

Ἐπὶ δέκα. ita enim uocabatur altera pars menſis à dierum numero nomen accipiens denarium excedente,ut μία ἐπὶ δέκα erat dies undecimus, δύο ἐπὶ δέκα,duodecimus & ita deinceps.

Ἐπίδειπνις. ιδος. ἡ. pocœnium, condimentũ opiparum,μακεδονικὸς κάνδυλος.

Ἐπίδεκτος.magnus,inſignis.

Ἐπιδέξια. ἐπιδεξίως. dextrè, ingenioſe, ad manum dextram,Lyſ.

Ἐπιδέξιος.ου.ὁ.dexter,expeditus.

Ἐπιδεξιότης.ἡ.dexteritas, & urbanitas quędã in iocando,nam qui apte iocari uult,debet id dextre & urbane facere,teſte Euſtrat.Nic.

Ἐπιδέρκομαι.inſpicio.

Ἐπιδερμίς.ſumma cuticula.

Ἐπίδεσμος.ου.ὁ. & ἐπίδεσμον. τὸ. faſcia qua uulnus obligatur.

Ἐπιδευής.έος.ὁ ἡ.indigens.

Ἐπιδεύομαι.indigeo.

Ἐπιδεύτερον.iterum.

Ἐπίδεχα τὸν. ſcyphum uocant qui aliquid continet,neccito euacuatur.

Ἐπιδέχομαι.accipio,expecto.

Ἐπιδέω.μ.ήσω.π.ηκα.ligo. Accuſ.

Ἐπίδηλος.ου.ὁ.manifeſtus.

Ἐπίδημα τὸ.ſaltus,manſio.

Ἐπιδημεύω.in populo uerſor.

Ἐπιδημέω.ῶ.accedo, appropinquo, peregrè uago,prodeo in publicum, illic uerſor, ut ἐπιδημῶν τῷ πόντῳ. diuerſus in ponto.

Ἐπιδημία.ας.ἡ.συγκατάβασις.aduentus,prę̀ſentia,acceſſus ad ciuitatem, peregrinatio, ἀποδημία.Bud.in Annot.

Ἐπιδήμιον. commune, publice.

Ἐπιδήμιος. ου. ὁ. aduenienſ, popularis, inteſtinus, publicus, populariter ſparſus, peſtilentialis. De epidemijs, id eſt, peſtilentibus morbis & febribus Galen. multa ſcripſit, & Paul. Aegineta lib. 2. cap. 35.

Ἐπιδημιουργός. οῦ. ὁ. opifex, & nomen magiſtratus apud Corinthios.

Ἐπιδιαβαίνω. traijcio, incurſo.

Ἐπιδιαγινώσκω. pronuntio, recognoſco.

Ἐπιδιαθήκη. ης. ἡ. poſterius teſtamentum.

Ἐπιδιακρίνω. μ. ινῶ. π. ικα. diſcerno. Accuſ.

Ἐπιδιαμένω. permaneo.

Ἐπιδιανέμω. inſuper diſtribuo.

Ἐπιδιαποδόσομαι. addo aliquid.

Ἐπιδιατίθεμαι inſuper paciſcor, depono, ut qui contendentes pecuniam apud aliquem deponunt, quam poſtea uictor accipiat. Bud. Com.

Ἐπιδιατρίβω. interquieſco.

Ἐπιδιεδρημικά. quæ nunquam ſedem mutare ſolent.

Ἐπιδιδυμίς. ἡ. teſtium inuolucrũ, quod alio nomine μίτρην dixit Hipp.

Ἐπιδίδυμον. tertium uas eſt ſpermaticum. Latinè ſeminarium dicunt.

Ἐπιδίδωμι μ. ώσω. π. κα. creſco, augeo, porrigo, concilio, proueho. Item trado, dedo me, & poteſtati alicuius permitto. Herodian. μηδ' ἑαυτὸν ἐπιδόντα μονομάχοις. Accuſ.

Ἐπιδιέλω. diuido, diſtribuo.

Ἐπιδιετής. έος. ὁ. ἡ. qui pubertatis annos exceſſit.

Ἐπιδίζομαι. exequor.

Ἐπιδιήγησις. ιος. repetita narratio.

Ἐπιδικάζομαι. hæreditatẽ cõtrouerſam peto, perſuadeo iudices mihi adiudicare hæreditatem.

Ἐπιδικάζω. præiudico. προκρίνω. Ety. (Etym.

Ἐπιδικασάμενος. ὁ. q ſecũdũ ſe ſentẽtiã tulit de hęreditatis lite.

Ἐπιδικάζας. eſt iudex, qui ſententia ſua adiudicauit hæreditatem.

Ἐπιδικασία. legis actio de hæreditate controuerſa.

Ἐπιδικάσιμος. ου. ὁ. auxilians in iuditijs.

Ἐπίδικον. ου. τό. res adhuc ſub iudice.

Ἐπίδικος κλῆρος. hæreditas cõtrouerſa, uel quę in controuerſiã iure deduci poteſt, ἀμφισβητήσιμος. Sicut contrà ἀνεπίδικος, pura & cõtrouerſia uacuã. Γυνὴ ἐπίδικος dicitur, cuius qui nuptias petit, ut iure ciuili ad ſe delatas quæ alio nomine ἐπίκληρος & ἐπικληρῖτις dicitur, & quæ cũ hęreditate ſola relicta eſt ſine fratre. Ety. Plut. metaphoricè ἐπίδικον νίκην uocauit, καὶ ἀμφίδοξον, ancipiti Marte diremptã, de qua ambigitur inter parteis. Bud. Com.

Ἐπιδίμοιρον. ου. uocat Vitru. bis alterum, duabus partibus additis & decuſſu facto.

Ἐπιδινέω. μ. ήσω. π. ηκα. uerſo. Accuſ.

Ἐπιδιπλασιάζω. duplico.

Ἐπιδιφριάς. άδος. circulus uel circunferentia ad extremam currus partem, unde religabantur equi iugo ſoluti. uide Etym.

Ἐπιδίφριος. ου. ὁ delicatus, piger, qui ſemper lecticæ inſidet, mollis, muliebris. Etym.

Ἐπιδιώκω perſequor, inſector.

Ἐπιδοκιμάζω. probo, defendo.

Ἐπίδομα. ατος. τό. adiectio quæ ſupra iuſtam menſuram datur emptori.

Ἐπιδοξάζω. opinor, honore afficio.

Ἐπίδοξος. ου. ὁ. cogitabundus, probatus, uerisimilis, celebris. Vide ἔνδοξος in Ammonio.

Ἐπιδορατίς. ίδος. ἡ. ferrum lanceæ, cuſpis. Ariſt. uocat cuſpidem æream.

Ἐπιδόρπιαι τράπεζαι. uidentur fuiſſe omnium poſtremæ, quibus inferuntur bellaria.

Ἐπιδόρπιδα. tragemata, bellaria, quoniã ἐπὶ δόρπῳ à cœna apponãtur, τραγήματα, ſic nãq; apud Euſt. Iliad. σ. non πράγματα legendũ eſt.

Ἐπιδορπίζεσθαι. denuò cœnare.

Ἐπιδορπίσματα. &

Ἐπιδορπισμός. ſecundæ menſæ, bellaria.

Ἐπίδοσις. ιος. ἡ. incrementum, dos, collatio pecuniarũ, donatiuum, χάρις, auctoramentum, congiarium, tributum.

Ἐπιδοτικός eſt, qui pauperibus elargitur. μεταδοτικός autem, qui amicis. Ammonius.

Ἐπιδοχή ῆς. ἡ. uariatio, acceſſio.

Ἐπιδραμῶ. incurro.

Ἐπιδράττομαι. inijcio.

Ἐπιδρομάδην. curſim, raptim.

Ἐπιδρομή. ῆς. ἡ. incurſus, inſultus.

Ἐπιδρομίδες. plagarum funiculi diſcurrentes, quibus retia panduntur contracta, & retrahuntur expanſa, authore Polluce.

Ἐπίδρομον. ου. τό. uelum quod retrorſum panditur in nauis puppi. Hermo. in Plin. Apud Iuliũ Pollucem. ἐπίδρομος maſculino genere uocatur uelum quod à tergo eſt. Bayf.

Ἐπίδρομος. ου. ὁ. incurſiuus, acceſſu facilis, ubi non eſt obſtaculum accedenti, plenus. Etym. captu facilis εὐάλωτος.

Ἐπιδυσηκοέω grauiter audio.

Ἐπιείκεια. ας. ἡ. manſuetudo, humanitas, benignitas, equitas, probitas, moderatio, bona fides.

Ἐπιεικές. æquum, bonum, decens. Etym. uerisimile ac propemodum probabile. Hippocr.

Ἐπιεικεύω. ex æquo & bono aliqd facio, ꝓbe ago.

Ἐπιεικής. έος. ὁ. ἡ. mitis, æquus, manſuetus, humanus, ciuilis, moderatus, probus, ut ἐπιεικὴς οἰκέτης, frugi famulus. Itẽ benignis moribus prędítus, modeſtus quippe qui τὸ εἰκός, hoc eſt,

modun

modum in uita & decens ſeruat.

Ἐπιεικίζειν. ex fide bona, ex æquo & bono ſtatuere. Bud. in Annot.

Ἐπιεικτός. ȣ. ὁ. ſubditus.

Ἐπιεικῶς. mediocriter, bona fide, citra ullum figmentum, præter expectationẽ, ad uota, abunde, prolixè, omnino, ſufficienter. Etym.

Ἐπιειμένος. ȣ. ὁ. indutus. Etym.

Ἐπιέσαι. induere, circũponere indumẽtũ. Hom.

Ἐπιζαής. έος. ȣ. ὁ ἡ. deſuper ualde flans.

Ἐπιζάφ. ſiniſtrorſum, in rectũ, ꝓxima uia, ex obliquo.

Ἐπιζάφελος. ȣ. ὁ. contumax, uehemens.

Ἐπιζευγμένον. uide διεζευγμένον. Ego potius legerem ἐπεζευγμένον.

Ἐπιζευκτήρ. ſeries, catena.

Ἐπίζευξις. ἡ. Dictio format epizeuxim cum ui geminata. Deſpauterius.

Ἐπιζέω. μ. έσω. π. εκα. ebullio. Item attollor, augeor. Etym. Neutr.

Ἐπίζηλος. inuidendus, æmulandus.

Ἐπιζηλοτυπέω. zelotypia laboro.

Ἐπίζημον. ȣ. τὸ. quod damnum infert, de quo ſupplicium eſt, multa.

Ἐπιζήμιος. ȣ. ὁ. ἡ. damnoſus.

Ἐπιζῆσαι. uiuere.

Ἐπιζητέω. μ. ήσω. π. ηκα. inquiro, requiro. Accuſ.

Ἐπιζητήσιμος. ȣ ὁ. qui indagatur.

Ἐπιζήτησις. ιος. ἡ. inquiſitio.

Ἐπιζύγιον. nauis pars quædam.

Ἐπιζυγκᾶν. oculis diductis conniuere.

Ἐπιζυγῶσαι θύρας. peſſulum oſtio obdere, tranſuerſario obire, munire fores.

Ἐπίηλε. commouit, extendit ab ἰάλλω.

Ἐπίημι. inuado.

Ἐπιήρανος. gratus, iucundus.

Ἐπίηρος. ȣ. ὁ. ἡ. amabilis, auxilio dignus, dignus qui adiuuetur. ἐςιν ἣρ ὠφέλεια, καὶ συνθέσει ἐπίηρος. Ἀρίςαρχος δὲ ὑφ' ἓν κατ' ὀρθὴν σημασίαν λέγει ἐπίηρος. Etym.

Ἐπιθαλάμιον. ȣ. τὸ carmen nuptiale.

Ἐπιθαλάμιος. ȣ. ὁ. ἡ. iugalis, nuptialis. Vide γαμήλιος. in Ammonio.

Ἐπιθαλασσίδιος. ȣ. ὁ &

Ἐπιθαλάσσιος. ȣ. ὁ. ἡ. maritimus.

Ἐπιθαλπής. calidus, iucundus.

Ἐπιθάνατος. ȣ. ὁ. ἡ. morti deſtinatus.

Ἐπιθανής. έος. ὁ ἡ. morti propinquus, ſenex ualetudinarius.

Ἐπιθανάτως ἔχειν. laborare cũ mortis periculo.

Ἐπιθαῤῥέω. μ. ήσω. π ηκα. confido.

Ἐπιθαῤῥύνω. μ. υνῶ. conforto. Accuſ.

Ἐπιθαυμάζω. admiror, dono dato aliquẽ ueneror

Ἐπιθειάζειν. deos obteſtari, deuouere, diras imprecari.

Ἐπιθέατα. τά. feſta patria, apd̃ Athen.

Ἐπιθειάζω. ferior, feſtum celebro, do operam rebus diuinis, deum inuoco. Item numine corripior, in furorem efferor, apud Menand.

Ἐπίθεα. hoc nomine Athenien. promiſcue omnia patria feſta appellare conſueuerunt.

Ἐπιθειασμοί. ſupplicationes, πρὸς θεὸν ἱκεσίαι.

Ἐπίθεμα. additamentum, appoſitio.

Ἐπιθεραπεύω. curo, laboro, rectè diſpono, proſpicio, corrigo, præſentio.

Ἐπίθεσις. εως. ἡ. aggreſſus, impoſitio, occupatio, inuaſio.

Ἐπιθεσπίζω. ap̱pbo, author rei ſum.

Ἐπιθεσπισμός. ȣ. ὁ. oraculum.

Ἐπιθέτης. ȣ. ὁ. moleſtus.

Ἐπιθετικός. ȣ. ὁ. inuadere & aggredi aptus.

Ἐπίθετον. ου. adiectum, uel adiectiuum nomen, quod rectè dicimus appoſitum, à nõnullis ſequens dicitur.

Ἐπίθετος. ȣ. ὁ. ἡ. adiectitius, additus, aliunde inuectus, non patrius. item decretus, aſcitus. item impoſitus, traditus. Etym. ἐπιθέτȣς ἑορτὰς dixit Iſocrat. peregrina feſta & aliũde inuecta, cõſenſu tamẽ Areopagitici ſenatus approbata, ἐπιθέτȣς ἐπιςολὰς Lyſias dixit quæ alicui ad trãſportandum traduntur.

Ἐπιθέω. accurro, irruo, inuado.

Ἐπιθεωρέω. proſpicio, aſpicio.

Ἐπιθήγω. acuo, παρορμάω.

Ἐπιθήκη. ης. ἡ. appoſitio, cumulus.

Ἐπίθημα. ατος. τὸ. operculum, additamentum, item donarium, ἀνάθημα. Etym.

Ἐπιθήραρχος. ȣ. ὁ. qui quatuor elephantis dominatur, duplaris ferarius, Gaza interprete. Vnde ἐπιθηραρχία. duplaris feraria. Aelian.

Ἐπιθήτη. ης. ἡ. proauia.

Ἔπιθι. incumbe.

Ἐπιθίγω. μ. ίξω. π. ιχα. tango. Genit.

Ἐπιθλίβω. μ. ίψω. π. ιψα. premo, ſeco. Genit.

Ἐπιθολέω. μ. ήσω. π. ηκα. turbo, id eſt turbidum reddo. Item conſidero. Accuſ.

Ἐπιθόρνυμαι. inuado, ſemen proijcio.

Ἐπιθόρομαι. inſilio.

Ἐπιθορυβέω. tumultuor.

Ἐπιθράνιον. pars ædium ſacrarum uocabatur hoc nomine.

Ἐπιθρέξας. αντος. ὁ percurrens, attingens, ſuperueniens.

Ἐπιθρηνέομαι. flebiliter ſucclamare.

Ἐπιθρύπτομαι. orno, polio.

Ἐπιθρώσκω. inſilio.

Ἐπιθυλλίς. ἡ. porri ſpecies, alio nomine γαθυλλίς, & γήθυον. Euſt. Iliad. σ.

Ἐπιθυμέω. μ. ήσω. π. ηκα. concupiſco. Genit.

Ἐπιθύμημα. ατος. τὸ. &

Ἐπιθύμησις. εως. ἡ. deſiderium.

Ἐπιθυμητὴς.ȣ.ὁ promptus,alacri animo.
Ἐπιθυμητικὸν. libido,immoderata cupiditas.
Ἐπιθυμητικός.ȣ̃.ὁ. &
Ἐπιθυμητός.ȣ̃ ὁ.deſiderabilis,concupiſcibilis.
Ἐπιθυμία ας.ἡ.concupiſcentia,libido, auiditas, cupiditas,auide ſemper aliquid expetens,deſiderium,uoluptatis titillatio.
Ἐπιθυμιάδιον.uariæ corollæ.
Ἐπιθυμιάω.ſacrifico.
Ἐπιθυμοδειπνοι.οἱ.conuiuiorū appetentes.Hoc nomine Cæſar appellabat eos,qui cum tardius ad conuiuium uenirent, occupati negotijs,tamen ob cœnarum cupiditatē non recuſarent ijs,à quibus rogarentur. Vide Chiliad. Eraſm.
Ἐπιθύμον.ȣ.flos thymi,inuolucrum.
Ἐπιθύνω.corrigo.
Ἐπιθύω.μ.ύσω.π.υκα.immolo.Accuſ.
Ἐπιθωρακίδιον.ȣ.τὸ. ueſtis quæ ſuper thoracem inijcitur.
Ἐπιθωρακίζω.μ.ίσω.π.ικα. deſuperarmo, ſuper thoracem aliquid induo.Accuſ.
Ἐπιθωΰσσειν.inclamare,hortari,iubere.
Ἐπιΐδμων.ονος.ὁ.peritus,expertus,ſciens.
Ἐπιΐστημι.repono,admoueo,infiſto,retēto.Accu
Ἐπιΐστωρ.ορος.ὁ.cognitor,teſtis,arbiter,obſeruator,συνθηκοφύλαξ.
Ἐπικαγχάζειν.pfuſe,indecēter ridere,cachinnari
Ἐπικαθεύδω.incubo.
Ἐπικάθημαι.inſideo.
Ἐπικαίριος.ȣ.ὁ.& ἐπίκαιρος. tempeſtiuus, opportunus,periculoſus.
Ἐπικαιρȣ̃ in tempore.
Ἐπικαίω.aduro.
Ἐπικαλέομαι.μ.έσομαι.π.ημαι.imploro,inuoco, prouoco,id eſt ſuperiorē appello. Item cognomento uocor,poſtulor,accuſor.Accuſ.
Ἐπικαλέω.μ.έσω.π.ἐπικέκληκα cognomino,ad uoco.Itē appello in iudicio, inſimulo,incuſo, in crimen uerto, ἐγκαλῶ. Datiuo cum accuſ.
Ἐπικάλυμμα.ατος.τὸ.operculū,teſta cancrorū.
Ἐπικαλύπτω.operio.
Ἐπικαμπή.flexio.
Ἐπικαμπής.έος. ὁ. ἡ aduncus. ἐπικαμπὴς φάλαγξ. Vide in Appendice lexici de uocabulis militaribus.
Ἐπικάμπιος ἐμπροσθία. inflexa antica. Ἐπικάμπιος ὀπισθία inflexa poſtica, Gaza interprete: quia ductis cornibus in partem priorem,in ſinum ſe circumagit,flexumq; imitatur.
Ἐπικαμπτέω.μ.ήσω.π.ηκα. flexo.Accuſ.
Ἐπικαμπή.ῆς.ἡ.curuatura,inflexio.
Ἐπικάνθιδες,& ἐγκάνθιδιον.cāthorum radices.
Ἐπικάρ.ad uerb.ad uerticem,in caput.
Ἐπικαρπία.ας.ἡ.remuneratio, fructuum & commodorum perceptio,& uſus rei fructuoſus;fœnus,quæſtus,fruges,meſſis.
Ἐπικαρπίζομαι.fructum fero.Bud.Com.
Ἐπικάρπιος.ȣ.ὁ fructifer.
Ἐπικαρσία per obliquum.
Ἐπικάρσιος.ȣ.ὁ.obliquus.
Ἐπικαρυκεύομαι.condio.
Ἐπικαταβαίνω.deſcendo.
Ἐπικαταβάλλω.deprimo.Accuſ.
Ἐπικατάγομαι reuehor.
Ἐπικαταδαρθάνω.dormio.Neutr.
Ἐπικατακοιμάομαι.indormio.
Ἐπικαταλαμβάνομαι. occupor ab inſectante.
Ἐπικαταλαμβάνω.aſſequor,anteuerto,ut, ἡ σελήνη ἐπικαταλαμβάνει τὸν ἥλιον. Plat. in Timæo. Itē opprimo.Xenoph. ἐθέον δ̀ δρόμῳ, ἐπικαταλαβεῖν γ̀ τοὺς δύνας βȣλόμενοι. Bud. Com.
Ἐπικατάρατος.ȣ ὁ maledictus,execrandus.
Ἐπικαταράττω.percutio,impetuoſe impello.
Ἐπικαταῤῥέω.concido,reſoluor,confringo.
Ἐπικαταῤῥήγνυμαι.diſpergo,diffluo.
Ἐπικατασείω concutio,depono,decutio, ἐπικαταβάλλω Datiuo.
Ἐπικατασκάπτω.defodio. Accuſ.cum geni.
Ἐπικατασπένδω.libo.
Ἐπικατασφάττω.macto.
Ἐπικαταφορά. uocatur à Mathematicis ea pars cœli in ſignifero,quæ totidem partibus in demerſu occiduum pūctum ſigniferi prçceſſit, quot partibus in emerſu anaphora ab horoſcopo relinquitur.Bud.de Aſſe.
Ἐπικαταφοροί qui in Venerem procliues ſunt.
Ἐπικαταψεύδομαι mentior.cum Accuſ.
Ἐπικατορθόομαι.ſtrenuè ago.
Ἐπίκαυμα. ulcus ſordidum & impurū in oculis, ex cuius purgatione humida quæ ſunt intus, effluunt.
Ἐπίκαυσις.ιος ἡ.uredo,Aeſchyn.Socraticus.
Ἐπικαχλάζω. collido ſtridore,ut ſolent uertices undarum,commoueo.
Ἐπίκειμαι. incumbo,infero, adiaceo, immineo, impendeo,excubo.Depon. datiuo. Herodot. Iſagogici autor annotat dici,quum in ſuperficiē aduſta cuticula ulcus contrahit.
Ἐπικείμενον.erectū ſepulchrū apud Lucia. ἐπικείμενα, ἀντὶ τȣ̃ ἐπιφέροντα, καὶ φαινόμενα. Suid.
Ἐπικεῖραι.diſſecuiſſe,diſtendiſſe.
Ἐπικείρω. τὸ ἐπινέμω. id eſt, attondo & depaſco ſegetes in folioſam materiam eluxuriantes.
Ἐπικέκλημαι.idem quod ἐπικαλέομαι.
Ἐπικελεύομαι.καὶ ἐπικελεύω. μ.εύσω. π. εύκα. adhortor.Datiuo.
Ἐπικέλευσις adhortatio.
Ἐπικέλλω.appellor.

Ἐπικέλσας.αντος.ὁ.appulſus.
Ἐπίκενος.ου.ὁ.uanus.
Ἐπικέοιτο.incumberet.
Ἐπίκερας.fœnum græcum.
Ἐπικερασικὸν.τὸ.medicamentum uim atq; acrimoniam mordacium humorum retundens.
Ἐπικέρδος.εος.τὸ.quæſtus.
Ἐπικερτομέω.exprobro,ſubſanno,cauillor.
Ἐπικερτόμησις.cōuicium occultum, ἀλληγορία μετὰ χλευασμοῦ.Idem quod χλευασμός Iulio Rufiniano.
Ἐπικέρως.in cornua.
Ἐπικεύσω.celabo,Odyſſ.τ.
Ἐπικεφαλαίως.ſuccinctim,breuiter,in ſumma.
Ἐπικεφαλῆ.præcipitanter.
Ἐπικεφάλιον.ου.τὸ.tributum quod colligitur cãpitatim.
Ἐπικεχολώς.ἀπατηλῶς,ἀπειλητικῶς.
Ἐπικεχρωσμένος.dicitur qui per ſumma colora tus eſt,non intus infectus & altè imbutus,& δι' ὅλου κατακεχρωσμένος.qui tinctus à Cicerone dicitur,Plat.Bud.Com.
Ἐπικήδειος.ου.τὸ.curator.
Ἐπικηδεύω. parentor,funus procuro.
Ἐπικήδιον.ου.τὸ.carmen funebre, epicedium,& habetur cadauere nondum humato:epitaphiū uero ſepulchro inſcribitur.Vide Ammonium inter ἐπικήδιος & θρῆνος diſtinguentem.
Ἐπικήκασος.ου.ὁ.ridiculus,infamis.
Ἐπικηρεύειν.inimicari.
Ἐπίκηρον.τὸ.& ἐπίκηρος.ου.ὁ.marcidus, fragilis, infelix,mortalis,fato obnoxius,caducus.à κὴρ dictum,quod τὸν θάνατον ſignificat.Etym.
Ἐπικηρυκεία.ἡ. legatio de pace cum hoſtibus. Etym.&Bud.Com. Vide ἀνοχὴ in Ammonio.
Ἐπικηρυκεύομαι.mitto legatos, de fœdere aut induciis acturos.Vide Ammonium.
Ἐπικηρυκεύω.μ.εύσω.π.ευκα.annuncio,præconio declaro.Datiuo.
Ἐπικηρύττω χρήματα τινι,edicto pronuncio ſummam quandam cuidam.ſic ξέρξην ἐπικηρύξαι Græci,ut qui uiuum mortuumúe Athenas adduxiſſet centum acciperet talenta. Bud. Com. & Etym. Vide Ammonium in κηρύξαι & ἀποκηρύξαι.
Ἐπικίδνημι.diſpergo.Accuſ.
Ἐπικιθάρισμα.τὸ.cantiuncula cytharæ,muſica, quę in fine actus ubi dimittebantur auditores, ſuccini conſueuit.
Ἐπικίνδυνος.ου.ὁ.ἡ.periculoſus.
Ἐπικιχλίδες.carmen fuit hoc nomine Homeri q pro eo donatus fuerit turdis,quos κίχλας uocant.
Ἐπικλάζω.inflecto,infringo.
Ἐπικλαίω.defleo,lugeo.

Ἐπίκλαυτος.triſtis,lamētabilis,flebilis,luctuoſus.
Ἐπικλεέστατος.celeberrimus.
Ἐπικλείω.μ.είσω.π.εικα. laudo, glorifico, dico, perhibeo.Accuſ.
Ἐπίκλημα.ατος.τὸ.calumnia.
Ἐπίκλην.denominatè,cognomento.
Ἐπικληρῖτις. puella ſine parentibus & fratribus, cum hæreditate tamen orba relicta.Etym.
Ἐπίκληρος.ου.ὁ.ἡ. hæreditarius, & qui nec fratres nec parētes habet,qui parente altero uel utroq; priuatur.Cæl.lib.15.cap.15. Ἐπίκληροι etiam dicebātur puellæ orbæ egentes,dotemq; non habentes,de quibus Bud.Com.Euſt.Iliad.γ.contra uidetur ſentire,annotans ἐπίκληρον γυναῖκα dici filiā quæ ſuper omni paterna ſubſtantia nubit alicui,ut ἐπίπροικον,quæ ſuper dote, ſic enim habet,ἐπίκληρος γυνὴ, θυγάτηρ ἀντὶ γεγαμημένη τινὶ ἐπὶ ὅλῃ τῇ τοῦ πατρὸς οὐσίᾳ, ἐπίπροικος δὲ ἡ ἐπὶ προικί.
Ἐπικληρῶ.allegere,ſortiri, quaſi ſorte legere,Demoſth.Bud.Com.
Ἐπικλής.έος.ὁ.ἡ.cognominatus.
Ἐπίκλησις.εως.ἡ. denominatio, cognominatio, cognomen.Iliad.σ. ἄρκτον δ' ἣν καὶ ἅμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν: id eſt, Vrſam quam & currū cognomento uocant.
Ἐπίκλητοι. appellantur quaſi conuiuæ extraordinarij & non uocati,ſed aduocati & allecti.
Ἐπικλινές.τὸ.inclinatio animi,ꝓpēſio in malū.
Ἐπικλινής.έος.ὁ.ἡ.deuexus,decliuis.
Ἐπικλίνομαι. incumbo,inclino.Datiuo.
Ἐπικλίντης.ου.ὁ.terræmotus.
Ἐπίκλιντρον.ου.τὸ.genus ornamenti muliebris.
Ἐπικλίνω.μ.ινῶ.π.ικα.acclino.Datiuo.
Ἐπίκλοπος.ου.ὁ.ἡ. furax, doloſus,imprudens,amens,deceptor.Etym.
Ἐπικλύζομαι,& ἐπικλύζω.μ.ύσω.π.υκα. ſtagno, alluo,illuo, undis inuoluo,undis obruo.Acc.
Ἐπικλύσας.αντος.ὁ.immergens.
Ἐπίκλυσις.influxus.
Ἐπικλυτός.infamis,celebris.
Ἐπικλώθω.μ.ώσω.π.ωκα. uoluo fuſum,& ad fatum refertur. Vnde ἐπικεκλωσμένος βίος,uitæ conditio à fatis iniuncta.
Ἐπικλῶνται.conqueruntur.
Ἐπικνάφω.traho,perdo.
Ἐπικνίζω.prurio, mordeo.
Ἐπικοιλίς.ίδος.ἡ.cilium oculi.
Ἐπικοιμᾶσθαι.obdormiſcere.
Ἐπικοινῶς.communiter.
Ἐπίκοινος.ου.ὁ.communis,promiſcuus.
Ἐπικοκκάζω.ſubſanno,ludibrio habeo.
Ἐπικοκκάσμια.τὰ. ſannæ,ſcommata, irriſiones. Ariſtophan.

Ἐπικολουθέω. inſequor.
Ἐπικολούθησις. εως. ἡ. perſecutio,conſecutio.
Ἐπικομίζομαι. fero.
Ἐπίκομος. ου ὁ. ad aliquid miſſus,curator.
Ἐπικομπάζω. &
Ἐπικομπέω. μ. ήσω. π. ηκα. oſtento,iactito.
Ἐπικοπή. ἡ. decacuminatio,inciſio. Bud. Com. Epicope (inquit Iulius Rufinian.) fieri ſolet, cum alicui rei uehementer cõfidimus, & noſtro iure iudicibus largimur,ut quemadmodũ uidetur illis conſtituãt, atq; eo parcamus. Ego malim hoc ſenſu legere ἐπιτροπὴ,quæ apd̃ eundem Rufinianũ in alio loco definitur eſſe figura,cum concedimus,quod uelit quis faciat,ut Virgil.Aeneid.1. Sequere Italiam uentis, pete regna per undas.
Ἐπικόπτω. cõcido,præcido,imminuo,Theophr. de Cauſ.5. Eſt etiã extenuo uires, & imminuo opes & imperium,Ariſtot.Polit.3.Item percutio nummũ,Ariſtot.Oecon.2.Bud.Com.
Ἐπικορίζω. ſperno.
Ἐπικόρβα. τὰ. parteis ſupra malas Attici uocant.
Ἐπικοσμέω. adorno.
Ἐπικοσμήσας αὐτός. ὁ. qui emendauit.
Ἐπίκοτος. culpandus.
Ἐπικουρέω. μ. ήσω. π. ηκα. auxilior, ſuppedito. Bud.Com.Vide βοηθεῖ in Ammonio.
Ἐπικουρία. ας. ἡ. auxilium,ſuppeditatio.
Ἐπικουρίζω. μ. ίσω. π. ικα. alleuio,ſuccurro.
Ἐπικούριος. Apollinis epitheton, quòd in peſtilenti morbo tuliſſet opem.
Ἐπίκουρος. ου. ὁ. adiutor. Ammonius diſtinguit à σύμμαχος.
Ἐπικουφίζομαι. leuior,expeditiorq́; reddor.
Ἐπικραδαίνω. uibro,coagito.
Ἐπικραίνω. μ. ανῶ. π. ακα. perficio,annuo.
Ἐπικράδιον, ἐπικάρσιον.
Ἐπικρανής. curator.
Ἐπικρανίς. ίδος. ἡ. cerebellum.
Ἐπίκρανον. ου. τὸ. columnæ pars ſuperior,ueluti caput.
Ἐπίκρανον κεφαλῆς. Tragicus uocat uittam, τὸ κρήδεμνον,ut annotat Euſt.Boeor.
Ἐπικράτεια. ας. ἡ. cõtinentia, contra aliquem inualeſcentia,potentia,imperium & ditio.
Ἐπικρατέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſupero, uinco, dominor,obtineo, præpolleo, primas uel principatum teneo.Genit.
Ἐπικρατῶς. præpotenter.
Ἐπικράτησις. εως. ἡ. uictoria.
Ἐπικρατής. έος. ὁ. ἡ. compos,ſuperior.
Ἐπικρατητικός. τὸ. aluum ſupprimens atq; conſtringens .Gal.
Ἐπικρατίδιον. ου. τὸ. contextum quoddam operculum capitis.
Ἐπικρατούμενοι. imperio ſubditi & ditioni.
Ἐπικρατύνω. firmo,roboro.
Ἐπικρέμαμαι. impendo.
Ἐπίκρηνον. uitta,ſtrophium.
Ἐπικριδόν. electim.
Ἐπικρίνειν numerare,iudicare,delectum facere, ratum facere.
Ἐπίκριον. ου. τὸ. antenna nauis,tignum.
Ἐπίκρισις. ἡ. adiudicatio,iudicium,dignotio.
Ἐπικριτής. οῦ. ὁ. arbiter,conſultor.
Ἐπίκριτος. ου. ὁ. lectus,delectus.
Ἐπικροτέω. ῶ. applaudo.
Ἐπίκρουμα. ictus,impreſſio, ἐπιχάραγμα.
Ἐπίκρουσις. certa quædam erat percuſſio cum læuibus ferulis, tollendis in tumorem extenuatorum membris aptiſſima, quæ & κατάκρουσις. Gal.lib.14.Therap.
Ἐπίκρυφος. ου. ὁ occultus.
Ἐπικτάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. ſuperacquiro.
Ἐπικτένιον. locus ſupra pubem,impubium.
Ἐπικτένιον. ου. τὸ. quiſquiliæ & ſordes quæ in pectine hærent è ſtuppa linóue dum elaborantur.Hippocrat.
Ἐπικτέρια. ων. τὰ. exequiæ,inferiæ.
Ἐπικτήματα. Vide κτήματα in Ammonio.
Ἐπίκτησις. εως. ἡ. acceſſio,incrementum.
Ἐπίκτητα. τὰ. res extranea, ut amici, pecuniæ, poſſeſſiones.
Ἐπίκτητος. ου. ὁ. ἡ. acquiſititius, inanis, fucatus, factitius.
Ἐπικτίζω. recondo.
Ἐπικτόρειον. ollæ operculum.
Ἐπικτυπῶ. inſtrepo,perſtrepo.
Ἐπικυδής. uictor,inſignis.
Ἐπικύημα. id quod ſuper uterum concipitur,ſuperfœtatum.
Ἐπικυέω. μ. ήσω. π. ηκα &
Ἐπικυΐσκομαι &
Ἐπικυΐσκω. ſuperfœto, ſuper uterum concipio. Bud.Com.
Ἐπικυΐσκόμενα. τὰ. ſuperfœtantia.
Ἐπικυκλῆσαι. inuoluere, ἐπεισαγαγεῖν.
Ἐπικυμαίνω. ingruo,irrumpo,confluo.Datiuo.
Ἐπικυματίζω. fluctuo,in fluctibus uerſor,innato Bud.Com.
Ἐπικυνεῖν. oſculari.
Ἐπικύπτω. μ. ύψω. π. υφα. inclino, proſpicio, pronus incumbo.
Ἐπικυρόω. μ. ώσω. π. ωκα. confirmo, authenticum facio.
Ἐπικύρσας. incidens,nactus.
Ἐπίκυρτος. ου. ὁ. ἡ. gibboſus, qui contractis eſt humeris.

Ἐπικωθωνίζειν. Vide in Chili.Eraſ. & κωθωνίζειν inferius.

Ἐπίκωλος.ου.ὁ. claudus.

Ἐπικωμάζω. ſubſanno, tripudio, obſcœna loquor, laſciuio, petulanter commeſſationibus incumbo.Alciphr. πολλὰ δὲ περὶ τὴν ὁδὸν κραιπαλήσασαι ἐπεκωμάσαμεν Δεξιμάχῳ, Vinolentæ & commeſſabundæ offendimus & obuiam factæ fuimus Deximacho.Bud.Com.

Ἐπίκωμοι.laſciuæ iuuentutes,iniurioſi cõmeſſatores,& qui ad commeſſationes uentitant.

Ἐπικωμῳδέω.μ.ήσω.π.ηκα.increpo,Datiuo.

Ἐπικωπητήρ.ῆρος.ὁ.uinculum quo remus ſcalmo alligatur.

Ἐπίκωπος.ὁ.enſifer,à κώπη.ἐπίκωποι etiam ſunt ἐπήρετμοι,id eſt in procinctu nauigationis.

Ἐπιλαβὴ.ῆς.ἡ. locus in corpore qui præhendi poteſt, quod fit dum cutis laxior ac minimè intenta relinquitur.

Ἐπιλαγχάνω.ſubſortior,aſſortior,quaſiq; ſuccenturior. Vnde ἐπιλαγχάνων, qui ſortito ſufficitur.Bud. Com.

Ἐπιλαΐς.ἡ.curuca.

Ἐπιλάλαξε.lætos clamores edidit.

Ἐπιλαμβάνομαι.cõtineor,inhæreo.Item manus inijcio,apprehendo. Vnde ἀντεπιλαμβανόμενοι, uiciſſim inter ſe trahentes, manus utrinq; inijcientes.Et ἐπιλαμβάνομαι τῶν κτημάτων, pignora capio.Itẽ corripio,emendo,reprehẽdo. Plat in Gorg. ἐμοῦ δὴ λέγοντος τῶν λόγων ἐπιλαβοῦ,Reprehende,ſi potes quę dico.Xenoph.ἐπελάβετο τοῦ ψηφίσματος. Itẽ incautũ opprimo & imparatũ aggredior.Ariſtot.Polit. 5.Bud. Cõ.

Ἐπιλαμβάνω.augeo,ſuperuenio,inhæreo,capio, apprehendo,increpo.Item excipio, id eſt διαδέχομαι,ἐκδέχομαι, ſuccedo. Theophraſt. de Cauſ.3.ἐπικαθήμενος τὸ ὕδωρ ὁ ἥλιος ἐπιλαβών. Significat etiam opprimo.Thucyd. καὶ τὴν φυλακὴν ὁ χειμὼν ἐπέλαβε. Item νυκτὸς ἐπιλαβούσης τὸ ἔργον,Cum nox oppreſſiſſet & diremiſſet opus.Eſt etiam obturo. Demoſth. σὺ δὲ ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ, Siſte aquam fluentem. de clepſydra. Item extremum ſumo. ἐπὶ τοῖς ἄλλοις λαμβάνω. & opponitur.τῷ προλαμβάνω.Dioſcor. δεῖ δὲ αὐτὸ ἐπιλαμβάνειν,à cæteris cibis comeſſe conuenit. Iungitur etiam genit. ἀντὶ τοῦ λαμβάνομαι.attingo,nanciſcor. Ariſtot.de Hiſt.ani,7.Bud.ibidem.

Ἐπίλαμπος.ου.ὁ.illuſtris, καταφανής.

Ἐπιλαμπρύνω.illuſtro,paro,orno.Accuſ.

Ἐπιλάμπω.μ.λάμψω.π.φα.illuceo,illuſtro.

Ἐπιλανθάνομαι.obliuiſcor,ignoro.Depo.genit. uel Accuſ.

Ἐπιλανθάνω.lateo,negligo.Neutr.

Ἐπιλαρχία.ας.ἡ.turba duplaris, duæ turmæ, quæ capiunt equites 124.uide in Appendice de Vocabulis militaribus.

Ἐπιλαχών.allectus per ſortem.

Ἐπιλεαίνω.leuigo,polio.

Ἐπιλεγδὴν. electim,eximiè.

Ἐπιλέγομαι.eligo,deligo.Lucian. ὥστε ἐπιλεξάμενος τόπον ἔνθα ἂν ἐθέλῃς. Vnde ἐπιλελεγμένοι στρατιῶται,delecti milites, Polyb. Item lego, ἀναγινώσκω.Lucian.ἐπιλέξαντο τὰ γεγραμμένα.Plut. εἴ τις ἀκριβῶς ἐπιλέγοιτο. Item recenſeo,recognoſco,ut ὁ δὲ τὸν ἀριθμὸν ἐπελέξατο τῶν στρατιωτῶν.Accipitur & pro ἀναβάλλεσθαι, Herod. in Polym.Bud.Com.

Ἐπιλέγω.μ.ξω.π.χα.eligo,τῶν ἀρίστων ἐπιλέξαντα τὴν ὁμιλίην,Herod.Item dictũ addo alicui facto,dicti aut facti rationem ſubdo,hoc iã dictis præterea addo,& de facto uel uerbo hoc dico, & quaſi elogiũ addo.Ariſtot. ἐπιλέγεται δέ τις μῦθος,Additur his fabula. Idẽ Ethic.2.ὅθεν εἰώθασιν ἐπιλέγειν τοῖς εὖ ἔχουσιν ἔργοις.Eſt etiam cõiectura colligo,ἐκλέγω, ἀναλογίζομαι. Thucyd. ἐπιλέγοντα τεκμήρια. Aliquãdo ponitur pro admurmurare,muſſitare.Bud.Com.

Ἐπιλείπω.καταλείπω,παρέρχομαι, deficio,Cum accuſatiuo,Athenæ.ἐπιλείποι ἄν με χρόνος,tempus me deficeret. Cum datiuo,Syne. οὐκ ἐπιλείπουσι στρατιῶται τῷ θεῷ.

Ἐπίλειψις.defectio.

Ἐπιλεκίζω.ſecuri percutio.

Ἐπίλεκτοι στρατιῶται.extraordinarij milites. His opponuntur ἐπιλελεγμένοι,& ἐκλεκτοί, & ἀπόλεκτοι.& λογάδες, delecti & eximij. Inuenitur tamen pro numero exempto & delecto. Bud.Com.

Ἐπιλεύσσω.aſpicio,proſpicio.

Ἐπίληθον.ου.τὸ.obliuio.

Ἐπιληκέω.ſono,canto.

Ἐπιλήκητος.excæcatus.

Ἐπιλήμνιος.ου.ὁ.Neptunus.

Ἐπιλήνιον ᾆσμα.cãtio quæ canebatur inter premendas uuas.

Ἐπιληπτίζω.comitiali morbo laboro.

Ἐπιληπτικός.&

Ἐπίληπτος. comitialis homo. Dicitur etiam ὁ ἐγκλητέος,καὶ ἐπιλήψιμος,reprehenſione dignus.Bud.Com.

Ἐπιλήπτωρ.ορος.ὁ.culpans.reprehendens.

Ἐπιλησμονή.ῆς.ἡ.obliuio.

Ἐπιλησμοσύνης.εος.ὁ.ἡ.&

Ἐπιλήσμων.ονος.obliuioſus.

Ἐπιληψία.ας.ἡ. morbus comitialis qui & ſacer, magnus, lunaticus, Herculanus, retentio, obturatio.

Ἐπιλήψιμον μέτρον. dicitur uerſus qui unã ſui partem in fine ſeruat, alteram in proximo ſubiungit, ut illud Simonidis, ἦ μέγ' ἀθηναίοισι φόως γένεθ' ἡνίκ' ἀριστο. γείτων ἵππαρχον κτεῖνε καὶ ἁρμόδιον, p Ariſtogetone diuiſũ dixit. Eu. Il. ξ.

Ἐπιλήψιμος. ου. ὁ. idoneus ad capiendum, reprehenſibilis.

Ἐπιλίγδην. ſuperficialiter, leuiter, languide, in ſuperficie, tenuiter, ſtrictim. Bud. Com. perfunctoriè.

Ἐπιλιμνάζω. ſuperſtagno.

Ἐπιλινάω. obeo & inſpicio plagas uenatorias erectas.

Ἐπιλιπαίνω. impinguo.

Ἐπιλιπής. deficiens.

Ἐπίληπτος. ου. ὁ. comprehenſibilis.

Ἐπιλίζω. innuo oculis, limis intueor, inuideo βασκαίνω. Euſt.

Ἔπιλλος. ου. ὁ. ſtrabus, diſtortis oculis.

Ἐπιλοβίς. fibræ iecinoris.

Ἐπιλογισμός. οῦ. ὁ. cogitatio, computus, laudatio.

Ἐπιλογή. ῆς. ἡ. delectus, electio.

Ἐπιλογίζομαι. excogito.

Ἐπίλογος. ου. ὁ. concluſio, peroratio, pars extrema orationis, quaſi iam dictorum enumeratio ab ἐπιλέγω.

Ἐπιλοίμια. τά. carmina quę canebantur de peſte, uel de ſedata peſte.

Ἐπίλοιπος. ου. ὁ. relictus. reliquus.

Ἐπιλύγαιον. obſcurum, tenebroſum, à λυγή.

Ἐπιλύκιον. τό. palatium imperatoris ſeu ducis belli apud Athenienſes.

Ἐπιλύκιος λόγος. peculiaris ſermo.

Ἐπιλύομαι. ſoluo, concedo.

Ἐπιλυπέω. μ. ήσω. π. ηκα. triſtifico. Accuſ.

Ἐπίλυπος. ου. ὁ. triſtis.

Ἐπιλυσσία. ας. ἡ. morbi genus.

Ἐπίλυσις. ιος. ἡ. interpretatio, impetus.

Ἐπιλωβεύω. cauillor, irrideo.

Ἐπιλωβής. έος. ὁ. ἡ. nociuus, damnoſus, exitialis. Nicand.

Ἐπιλώπτω. ſalio ut aqua bulliens, promico ex ſupercilijs.

Ἐπιμαίνομαι. inſanio. Depon.

Ἐπιμαίομαι. cupio, inquiro, palpito, urgeo uerberibus.

Ἐπίμαλθον. iucundum, bonũ, molle, imbecillũ.

Ἐπιμᾶλλον. promptius, propenſius, uehemẽtius

Ἐπίμαργος. fatuus, inſanus.

Ἐπιμαρτύρομαι. adduco teſtimonium.

Ἐπιμάρτυρος. ὁ. in rem præſentẽ productus teſtis.

Ἐπιμαστίδιος. ου. ὁ. lacteus, uel lactẽs potius, ſicut infans, cui lac adhuc præbetur.

Ἐπιμάστιος. ου. ὁ. idem.

Ἐπίμαστος. ου. ὁ. ἡ. famelicus, fugitiuus, mendicus.

Ἐπιμάσσεσθαι. abſtergere, contrectare.

Ἐπιμαχεῖν. τοῖς ἀπλόντας ἀμύνεσθαι. differt à συμμαχεῖν. Ammon.

Ἐπιμαχία. ας. ἡ. ſubſidiaria ſocietas.

Ἐπίμαχος. ου. facilis expugnatu.

Ἐπιμείλια. τά. munera demulcentia. propriè res dotales, quòd maritos mulceant.

Ἐπιμείξασθαι. dare, gratificari.

Ἐπιμέλεια. ας. ἡ. cura, diligentia.

Ἐπιμελέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. curo negotiũ, curam gero. Depon. Datiuo.

Ἐπιμέλειον. τό. dignum cura & diligentia.

Ἐπιμελής. έος. ὁ. ἡ. accuratus.

Ἐπιμελητέον. curandum eſt.

Ἐπιμελητής. οῦ. ὁ. curator, procurator. ſic Perſarum quoſdam appellabant, qui ſaucios in bello curabant.

Ἐπιμέλομαι. ἐπιμελέομαι, κήδομαι.

Ἐπιμελῶς. aſſiduè, ſtudioſè, accuratè.

Ἐπιμεμπτος. ου. ὁ. accuſabilis, reprehenſibilis.

Ἐπιμέμφομαι. conqueror, infenſus ſum,

Ἐπιμενίδιον. τό. Euſt. Iliad. φ. aſphodeli ſiue haſtulæ regiæ radicẽ à Theophraſto uocari annotat.

Ἐπιμένω. μ. νῶ. duro, inſiſto, permaneo. Datiuo.

Ἐπίμεστος. ου. ὁ. redundans.

Ἐπιμεταπέμπομαι. iterum accerſor.

Ἐπιμετρέω. addo, adijcio, cũ corollario admetior

Ἐπιμετρηθῆναι. differre, prolongari.

Ἐπίμετρον. τό. auctarium.

Ἐπιμήδεα. conſilia.

Ἐπιμήδιον. τό. caulis eſt non magnus, hederæ ſimilis folijs. Romani uindiciam appellant.

Ἐπιμηθεύεσθαι. re peracta cõſilium capere. Ab Epimetheo, de quo Eraſ. prouerb. Malo accepto ſtultus cognoſcit. & Cæl. lib. 4. cap. 20.

Ἐπιμηθής. έος. ὁ. ἡ. prudens.

Ἐπιμηκής. έος. ὁ. ἡ. prolixus, procerus.

Ἐπιμήκιστον. oblongum, diuturnum.

Ἐπιμηκύνω. produco.

Ἐπιμηλίδες. αἱ. nymphæ pecorum.

Ἐπιμηλίς. ίδος. ἡ ſpecies meſpili, ſecundum Dioſcorid. quaſi ſylueſtris malus, cuius fructum Italia Vnedinem uocabat, teſte Gal. li. 6. ſimpl. Item fibula, πόρπη.

Ἐπιμηλοβοτήρ. ῆρος. ὁ. paſtor.

Ἐπιμήνιμα. ira.

Ἐπιμήνιος. ου. ὁ. ἡ menſtruus. Vnde ἐπιμήνια. τά ſacrificia menſtrua.

Ἐπιμήνιοι. ſacrifici.

Ἐπιμηχανάομαι. fabricor, comminiſcor, molior machinor.

Ἐπιμίγνυμαι, & ἐπιμίγνυμι. commercia ineo, & exerceo.

Ἐπιμίξ. mixtim.

Ἐπιμιξία. commercium, conſuetudo, uſus.

Ἐπιμίσθιος.

Ἐπιμίσθι@.ȣ.ὁ.meritorius.
Ἐπιμνάομαι.recordor.Datiuo.
Ἐπιμονή.ῆς.ἡ.perſeuerantia,inſiſtētia, aſſiduitas. Io.Deſpauterius Epimonem uocat, cum uerſus aliquoties decenter repetitur.
Ἐπίμονος.ȣ.ὁ.pertinax, conſtans.
Ἐπιμονωθείς.ὁ.deſtitutus.
Ἐπιμόνως.conſtanter.
Ἐπιμόριος.numerus abundans,ſuperpartiens.
Ἐπίμορτος.terra conſita.
Ἐπιμορφάζομαι. ἐπισχηματίζομαι.
Ἐπίμοχθος.ȣ.ὁ.laborioſus.
Ἐπιμυθεύω.affabulor.
Ἐπιμύθιον.ȣ.τὸ. poſtfabula, quod fabulę ad moralitatē adiungitur,affabulatio.Cæl.li.10.ca.7.
Ἐπιμύλη.ης.ἡ.& ἐπιμυλίδη.&.
Ἐπιμύλιος ᾠδή.cantio quam in piſtrino ſerui cōcinebant,aut in agenda mola truſatili.
Ἐπιμυλίς.ίδος.ἡ.os latum & rotundum,quo genuum cōmiſſura obtegitur,patella genu, alias μύλη & ἐπιγονατίς.
Ἐπίμυξις.ι@.ἡ.ſuſpirium.
Ἐπιμυμῶ. reprehendo.
Ἐπιμύττω. μυκτηρίζω,ſubſanno.
Ἐπιμύω.claudo.
Ἐπιμωμητός.ȣ.ὁ.uituperabilis.
Ἐπινάστιος.inquilinus,hoſpes,profugus,aduena,
Ἐπίνειον.ȣ.τὸ.nauale,parua ſtatio.Bayfius.
Ἐπινέμεσις.diſtributio.
Ἐπινέμομαι.depaſcor,abſumo,populor.
Ἐπινέμω.attendo & depaſco ſegetes in folioſam materiam eluxuriantes.Homer.Iliad.σ. πάντα κῦν ὅσσαι τε γαῖαν ἐπινέμει τε καὶ ἕρπει.
Ἐπινεύω.μ.εύσω.π.ευκα.innuo,annuo. Translatē pro promineo.
Ἐπινεφρίδιον.ȣ.τὸ. pinguedo, uel aliquid aliud (circa renes.
Ἐπινέω. κλώθω.filo.
Ἐπινής.infirmus.
Ἐπινήφειν.ſobrium eſſe.
Ἐπινήχεσθαι. emergere,enatare,annatare, alluere.
Ἐπινίκιον.ȣ.τὸ.epiniciū,celebritas pro habita uictoria,epulum uictoriale.Bud. in Annot. Sermo aut carmen,quo uictoria celebratur,carmē in uictoriam decantatum.Lucian pro epulo uictori exhiberi ſolito ponit.
Ἐπινίκι@.ȣ.ὁ uictorioſus.
Ἐπινίφω.ſupernių̈eo,niue opprimo.
Ἐπινοέω.μ.ήσω.π.ηκα.cōſtruo, cogito, animaduerto,imaginor,excogito.Accuſ.
Ἐπινόημα.ατος.τὸ.cogitatio,conſideratio.
Ἐπινοητικός.conſultor.
Ἐπίνοια.ας.ἡ.opinio,conſilium,cōſideratio, excogitatio,mentis ſentētia,machina,munimen, exercitium,inuentum,artificium.

Ἐπινομία.ας.ἡ.paſcua,apud alios paſtura,cōmercium paſcuarium.Bud.Com.
Ἐπινομίς.ίδος.ἡ.ſtrena,eſt & Platonis liber, duodecim illis περὶ νόμων adiectus.
Ἐπίνομ@.hæres.
Ἐπινοτίζω.irroro.
Ἐπινυκτίς.ίδ@.ἡ. puſtula ſubliuida & ſanioſa, modiceq; tumeſcēs ac ſanguinis plena, noctu potiſſimū in ſuris tibijs aut pedibus naſcēs,autore Polluce.Paul.Aegineta deſcribit ulcuſcula inſtar bullę exeūtia,ſubrubra,quibus eruptis effluit ſanies ſubſanguinea,ἐπινυκτίδας uocari:eo quod interdiu non ualde, ſed noctu multo magis quā ulceris ratio expoſtulat affligere uideantur, quare & Plinius appellauit puſtulas liuētes ac noctibus inquietantes, nō quod nocte naſcantur,ut parū recte Bud. exiſtimaſſe uidetur. Itē cōmentariū nocturnū.Bud.in An-
Ἐπινυστάζω μ.άξω.π.αχα.dormio,inclino. (not.
Ἐπινῶς.ualdē.
Ἐπινώτι@.ſupinus.
Ἐπίξανθ@.ȣ. fuluus.
Ἐπιξεναγία. ἡ. exercitus bis mille uirorum & 48. Vide in Append. de uocabulis militaribus.
Ἐπιξενόομαι.hoſpitaliter alloquor,hoſpitio coniungor,hoſpitaliter excipior.Bud.Com.
Ἐπιξενωθείς.ντ@.ὁ.ἡ.exceptus hoſpitio.
Ἐπιξέω.rado,ſcalpo.Accuſ.
Ἐπίξηνον.ȣ.τὸ. uel ἐπίξηνος. ὁ. truncus in quo coqui ſecant carnes,Ariſtoph.
Ἐπιξηραντικός.ȣ.ὁ.deſiccans.
Ἐπιξιφίσαι.ſaltare protentis enſibus, τὸ ἐξορχήσασθαι exponit Euſt.Iliad.σ.
Ἐπίξυν@.ὁ.ἡ.communis.
Ἐπιξύω.ἐπιξέω.
Ἐπιόντες.irruentes. εἰς τὰ ἐπιόντα.in futurum.
Ἐπιόπτομαι.deligo,circunſpicio.
Ἐπιορκέω.μ.ήσω.π.ηκα.peiero.ἐπὶ enim hic pro ὑπὲρ ponitur.Accuſ.
Ἐπιορκητικός.ȣ.ὁ periurus.
Ἐπιορκία.ας.ἡ periurium.
Ἐπίορκ@.ȣ.ὁ.ἐπιορκητικός.
Ἐπιόρκως.periurē,præter iuramentum.
Ἐπιόσσομαι.aſpicio,alloquor,ſignifico.
Ἐπίουρον.ȣ.τὸ. ὅρμημα, impetus, ab ὄρω. Euſt. Iliad.κ.
Ἐπίουρ@.ȣ.ὁ.cuſtos,clauus ligneus.
Ἐπιοῦσα.ης.ἡ. poſtera, ac proximē ſequens dies. craſtinus dies,uel nox.
Ἐπιούσι@.ȣ.ὁ.quotidianus,craſtinus.
Ἐπιπάγχυ omnino,penitus.
Ἐπίπαγον humor cruentus.
Ἐπιπαιανίσαι pæanis cantu decorare.
Ἐπιπαίζω.deludo.
Ἐπιπαισμα.offenſio,erratum.

Ἐπιπαλάομαι. aſtutè applaudo, doloſè ago.
Ἐπίπαν omnino, prorſus.
Ἐπίπαξ. breuiter, ſummatim.
Ἐπίπαππος. ου. ὁ. abauus.
Ἐπιπαρασκευάζω. μ. άσω. π. ακα. paro. Accuſ.
Ἐπιπαρανέω. aceruo. Thucyd. ἐπιπαραγίνεσθαι τῆς ἄλλης πόλεως.
Ἐπιπαρορμῶντες. οἱ. exhortantes.
Ἐπιπάσσω. μ. άξω. π. αχα ſpargo, Accuſ.
Ἐπίπαστος. ου. ὁ. inſperſus. Vnde condimēta, quæ aſperguntur cibis ἐπίπαστα appellātur, & pharmaca quoq; eodem nomine, de quo ſcholiaſtes in Theocrit. Idyl. ια. & Cæl. lib. 10. cap. 43. Apud Ariſtophanem ἐπίπαστα legitur, id eſt ἐπιπασσόμενα τῷ ἐντὸς ἀλεύρα.
Ἐπιπάτρως. ορος. ὁ. uitricus.
Ἐπίπεδα. ων. planę figuræ quę longitudinē modò & latitudinem, nullam uerò profunditatē habent.
Ἐπίπεδος. ου. ὁ. ἡ firmus, planus, latus, & τὸ ἐπίπεδον interpretatur ſummā partē Alcyonius.
Ἐπιπείθω. μ. είσω. π. εικα. perſuadeo. Accuſ.
Ἐπιπελανίαι. liba.
Ἐπιπέμπω. remitto, relaxo.
Ἐπιπεμπτὸν. ἁπλοῦν, ſimplex.
Ἐπιπερκνος. color leporinus.
Ἐπίπετρον. τὸ. apud Ariſtotelem, Gaza Græcam uocem relinquit.
Ἐπιπεφυκώς, χιτών. adnata oculi tunica, quæ cæteris oculū cōſtituētibus tunicis eſt adnata.
Ἐπιπηδάω. μ. ήσω. π. ηκα. inſilio, inſultum facio. Datiuo.
Ἐπίπηχυ. ſuperior pars cubiti.
Ἐπιπίνω. bibo. Accuſ.
Ἐπιπίπτω. irruo, ſuperuenio. Datiuo. Bud. Com.
Ἐπιπιάσειν. inſpergere. pro ἐπιπάσσειν.
Ἔπιπλα. τὰ. ſuppellectilia, aulæa, res mobiles, utenſilia.
Ἔπιπλον. ου. τὸ. ſuppellex.
Ἐπίπλαστον. fucatum ἐπίπλαστον δίκαιον, ius cōmentitiū, quod figmento, non re ipſa ſubſiſtit.
Ἐπιπλέκω. implico, permiſceo. Bud. Com.
Ἐπιπλέον, καὶ ἐπιπλεῖστον. magis, amplius.
Ἐπίπλευρα. τὰ. ſuperior pars laterum, locus ad mamillas ſub alis.
Ἐπιπλευρος. ου. ὁ. ad latus uergens, deflectens'ue, obliquus. Nicand. interp.
Ἐπιπλέω. ſupernauigo. inuado nauigādo. Thucyd. ἐπέπλεον οὐδέτεροι ἀλλήλοις, Neutri in alteros nauigarunt.
Ἐπιπλεως plenus.
Ἐπίπληξις. ιος. ἡ increpatio. Epiplexis ſiue epitimeſis (inquit Iul. Rufinianus) figura eſt, cum iurgamus, aut coarguimus. Virgil. Non ego te uidi Damonis peſſime caprum.
Ἐπιπλήττω. μ. ήξω. π. ηχα. increpo, caſtigo, obiurgo, Accuſ. uel datiuo.
Ἐπιπλίγδην. ſtrictim.
Ἐπιπλοεντεροκήλη. ης. ἡ. inteſtini ſimul & omenti ramex, fit enim hoc genus mali cū omentū ſimul cum inteſtino deſcendit in ſcrotum.
Ἐπίπλοοι. οἱ. uectores, claſſiarij, ἐπιβάται, apud Arrian.
Ἐπιπλοκάς. άδος. ἡ. amplexus.
Ἐπιπλοκή. connexio, implicatio. Item affinitas. Epiploce apud Rutilium Lupum ſchema eſt, in quo, inquit, ex prima ſententia ſecunda oritur, ex ſecunda tertia, atq; ita deinceps complures, inſtar catenæ, ut illud Lyſiæ: Domum eius expugnauit: expugnata ui domo, familiam abſtraxit: abſtractam, tormentis omnibus excruciauit, cruciatam uinxit: uinctam, in publicū proiecit.
Ἐπιπλοκήλη. ης. ἡ herniæ genus, quādo in ſcrotum defluit omentum, apud medicos.
Ἐπιπλόμενος. accedens, aduolutus, perfectus.
Ἐπίπλοον. ου. τὸ. omentum, ut Gaza uertit apud Ariſtotelem. & ἐπίπλους. ὁ.
Ἐπίπλοος. ου. ὁ. adnauigatio.
Ἐπίπλουν. τὸν. apparatum bellicū uocat Thucyd. ἑκατὸν πεντήκοντα νεῶν ἐπίπλουν ἐξαρτυόντων οἱ ἀθηναῖοι πρὸς τὸν πόλεμον.
Ἐπιπλώμενος. ου. ὁ. ſuperueniens.
Ἐπιπλώς. ὁ. nauigans.
Ἐπιπνέω, & ἐπιπνείω μ. εύσω. π. ευκα. inſpiro.
Ἐπίπνοια. ας. ἡ. aſpiratio, inſpiratio.
Ἐπίπνους. οου. ὁ. afflatus.
Ἐπιπόδια. retrorſum, receſſim, relato pede, & ἐπὶ πόδα ἀναχωρεῖν, quod latini repediare dixerunt.
Ἐπιποδῶν. ſuperſiliens.
Ἐπιποθανῶν. decedens, deficiens.
Ἐπιποθία. ἡ. dilectio, deſiderium. Genit.
Ἐπιποθῶ deſidero, Genit.
Ἐπιπολάζω. μ. άσω. π. ακα. fluito, adnauigo, in ſuperficie ſum, ſupernato ut oleū. Item manifeſtus, & in promptu poſitus ſum, quod Quintilian. etiam innato dixit more Græcorum, ex obſcuris emergo, & ex ignoto nobilis & illuſtris euado, increbreſco Bud. Com.
Ἐπιπόλαιος in ſuperficie ſitus, & homo ſimplex
Ἐπιπολῆς in ſuperficie, obiter.
Ἐπιπόλασις. ιος. ἡ ſuperlitio.
Ἐπιπολασμός. οῦ. ὁ. laſciuia.
Ἐπιπολαστικὸν. οῦ. quod redundandi facultatem habet, redundans.
Ἐπιπολή. ῆς. ἡ. ſuperficies, aquæ ſummitas.
Ἐπιπολήιδες. fibulæ muliebres.
Ἐπιπολῆς aduerbiū, in ſuperficie. ἐπιπολῆς εἶναι, non intus latere, ſed per ſumma apparere, manifeſtum

nifeſtum eſſe & conſpicuum. Bud. Com.
Ἐπιπόλαιος. ου. ὁ. ſupernus, leuis, ſuperficialis, non habens profundum, qui non intus latet, ſed per ſumma apparet.
Ἐπιπολιοῦνται. caneſcunt.
Ἐπίπολος. conſtanter manens.
Ἐπιπομπεύω. triumpho.
Ἐπίπονος. ου. ὁ. laborioſus, & τὰ ἐπίπονα, res plena laborũ.
Ἐπιπόνως. cum dolore, laborioſè.
Ἐπιπονώτατα. laborioſiſſime.
Ἐπιπορεύομαι. proficiſcor, accedo.
Ἐπιπόρπημα præcioſa chlamydis fibula.
Ἐπιπορφυρίζων. οντος. ὁ. ad purpuram inclinans.
Ἐπίποσον. aliquantulum.
Ἐπιποτίζω. μ. ίσω. π. ικα potum do.
Ἐπιπράσκω. addico.
Ἐπιπράττομαι. addo, inſuper facio.
Ἐπιπρέπει. decorem adiungit, conuenit.
Ἐπιπρεπεῖαι. αἱ. ueſtes cuiuis ætati cõuenïẽtes.
Ἐπιπρεσβεύομαι. legationem mitto.
Ἐπιπρηνής. ἠος. ὁ. ἡ. ceruus, in præceps, in faciẽ.
Ἐπιπρίων. dentibus ſtridens.
Ἐπιπροϊέμεν. emittere.
Ἐπιπροϊάλλω. propono, præmitto.
Ἐπίπροικος. ἡ. quæ dotem fert ad maritũ. Cæl. lib. 15. cap. 15. & Etym.
Ἐπίπροιξ quod doti additur.
Ἐπιπροῖκος. una cum dote datus.
Ἐπιπροσθεῖν. ſubtexere, obtendere. ἐπιπροσθεῖν τῷ φωτί. officere luminibus, lumen adimere uel obumbrare.
Ἐπίπροσθεν. antè, corãm.
Ἐπιπροσθοῦμαι. obſcuror, tenebris obducor.
Ἐπιπρόσθησις. obſcuratio, obumbratio, prætextus, ſimulatio.
Ἐπὶ προσχήματι, ſub ſpecie, ſub prætextu.
Ἐπιπρόσω. procul.
Ἐπίπταμαι. μ. ήσομαι. π. ημαι ſuperuolo.
Ἐπιπτάρνυμαι. reuoco, detineo.
Ἐπιπτάω. μ. ήσω. π. ηκα. ſuperuolo, aduolo.
Ἐπίπτυγμα. τὸ. operculum, appendiculum.
Ἐπίπτυξις. ιος. ἡ. conſtructio.
Ἐπιπτύσσειν. cooperire.
Ἐπιπτύσσω. applico.
Ἐπιπτυχή. plicatio, commiſſura.
Ἐπιπωλεῖσθαι. accedere, circa aliquid uerſari.
Ἐπιπώλησις. ἡ. luſtratio. Euſt. annotat quartã Iliad. rapſodiã ſimpliciter & citra adiectionẽ ἐπιπώλησιν à ſcholiaſtis uocari, διότι ἐν αὐτῇ ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν ὁ βασιλεύς.
Ἐπιπώρωσις. cæcitas, obſtinatio.
Ἐπίρευγμα. deſiderium.
Ἐπιρέκω. accelero.
Ἐπίρικνος. ου. ὁ. contractus, curuus.

Ἐπιῤῥαίνω. aſpergo, irroro.
Ἐπιῤῥακτος. ου. ὁ. penſilis, incumbens in hiatum.
Ἐπιῤῥαμμα. ſubterueſtimentum.
Ἐπιῤῥαπίζειν τὸ πῦρ. obruere ignem.
Ἐπιῤῥάπτω. inſuo. & metaphoricè claudo, confero, fero. Dionyſ. lib. 3. ἐπιῤῥάψας αὖθις τὰ ἵππων, Dirigens equos in eos.
Ἐπιῤῥάσσω. actiuè & paſſiuè. illidor, impingor, incumbo, irruo. Bud. Com.
Ἐπιῤῥαψῳδέω. decanto. Philo. τὸ ἔπος αὐτῷ ἐπεῤῥαψῴδει. Verſum in ipſum canebat.
Ἐπιῤῥέζω. ſacrifico.
Ἐπιῤῥεῖσθαι. dicitur fluuius in quem riuus, uel alter fluuius influit, ut Rhodanus flumen, in qđ lacus Lemanus influere dicitur. Cæſar de bello Gallico. 1.
Ἐπιῤῥεπὲς τὸ. inclinatio, propenſio.
Ἐπιῤῥεπής. έος. ὁ. ἡ. propenſus, inclinatus.
Ἐπίῤῥησις. uituperium, ψόγος.
Ἐπιῤῥέω. μ. εύσω. π. ευκα. affluo, ἐπιῤῥεῖν. etiam dicitur id quo humor infunditur & manat. Bud. Com.
Ἐπιῤῥήγνυμι. uiolenter inuado, inſilio.
Ἐπιῤῥήδην. manifeſtè, Item nominatim, ὀνομαστικῶς, ῥητῶς, Aratus de Pleiadibus, πλειάδας ἐπιῤῥήδην καλέονται.
Ἐπίῤῥημα. ατος. τὸ. aduerbium. πρόσρημα.
Ἐπιῤῥηματικός. οῦ. ὁ. aduerbialis.
Ἐπιῤῥηττόμενα. τὰ σκιῤῥώματα. prominẽtes duritiæ, Ruellio interprete.
Ἐπίῤῥησις. ιος. ἡ. nefandum myſterium, accuſatio, uituperium.
Ἐπίῤῥητος. ου. ὁ. ἡ indignus, abiectus, turpis, uituperabilis, infamis. Xenoph. αἱ βαναυσικαὶ καλούμεναι τέχναι ἐπίῤῥητοί τέ εἰσι καὶ εἰκότως πάνυ πρὸς τῶν πόλεων ἀδοξοῦνται.
Ἐπιῤῥίζιον. ου. radix parua quæ agnaſcitur.
Ἐπιῤῥίπτω. iniicio.
Ἐπιῤῥοή. ῆς. ἡ. influxus, inundatio.
Ἐπιῤῥοθεῖν. applaudere, perſtrepere, irritare.
Ἐπιῤῥόθητος. uituperandus.
Ἐπίῤῥοθος. adiutor, item fluxu facilis, ueluti dũ aqua p planiciẽ leniter decurrit. Ita enim uſurpauit Antipater Epigr. lib. 3. de Euripid. æquabili dicendi charactere loquens.
Ἐπίῤῥοια. ας. ἡ. effluentia.
Ἐπιῤῥοιζεῖν. urgere, hortari.
Ἐπιῤῥοφάω. &
Ἐπιῤῥοφέω. μ. ήσω. π. ηκα ſorbeo.
Ἐπιῤῥυγχίδα. τὰ, quæ uncis ſunt unguibus.
Ἐπιῤῥυγχίδια. τα. incuruis roſtris prædita, γαμψώνυχα.
Ἐπιῤῥυθμίζω. formo, diſpono, reſtituo, ἐπανορθοῦμαι.

Ἐπιῤῥύζειν

Ἐπιπαλάομαι. aſtutè applaudo, doloſè ago.
Ἐπίπαν omnino, prorſus.
Ἐπίπαξ. breuiter, ſummatim.
Ἐπίπαππος. ου. ὁ. abauus.
Ἐπιπαρασκευάζω. μ. άσω. π. ακα. paro. Accuſ.
Ἐπιπαρανέω. aceruo. Thucyd. ἐπιπαρανήσαν τῇ ἄλλης πόλεως.
Ἐπιπαρορμῶντες. οἱ. exhortantes.
Ἐπιπάσσω. μ. άξω. π. αχα. ſpargo, Accuſ.
Ἐπίπαστος. ου. ὁ. inſperſus. Vnde condimēta, quæ aſperguntur cibis ἐπίπαστα appellātur, & pharmaca quoq; eodem nomine, de quo ſcholiaſtes in Theocrit. Idyl. ια. & Cæl. lib. 10. cap. 43. Apud Ariſtophanem ἐπίπαστα legitur, id eſt ἐπιπασσόμενα τῷ ἔτνει ἄλευρα.
Ἐπιπάτρως. ορος. ὁ. uitricus.
Ἐπίπεδα. ων. planę figuræ quę longitudinē modò & latitudinem, nullam uerò profunditatē habent.
Ἐπίπεδος. ου. ὁ. ἡ. firmus, planus, latus, & τὸ ἐπίπεδον interpretatur ſummā partē Alcyonius.
Ἐπιπείθω. μ. είσω. π. εικα. perſuadeo. Accuſ.
Ἐπιπελανίαι. liba.
Ἐπιπέμπω. remitto, relaxo.
Ἐπιπεμπτον. ἁπλοῦν. ſimplex.
Ἐπιπερκνος. color leporinus.
Ἐπίπετρον. τό. apud Ariſtotelem, Gaza Græcam uocem relinquit.
Ἐπιπεφυκὼς, χιτών. adnata oculi tunica, quæ cæteris oculū cōſtituētibus tunicis eſt adnata.
Ἐπιπηδάω. μ. ήσω. π. ηκα. inſilio, inſultum facio. Datiuo.
Ἐπίπηχυ. ſuperior pars cubiti.
Ἐπιπίνω. bibo. Accuſ.
Ἐπιπίπτω. irruo, ſuperuenio. Datiuo. Bud. Com.
Ἐπιπιπάσειν. inſpergere, pro ἐπιπάσσειν.
Ἔπιπλα. τά. ſuppellectilia, aulæa, res mobiles, utenſilia.
Ἐπίπλαον. ου. τό. ſuppellex.
Ἐπίπλαστον. fucatum ἐπίπλαστον δίκαιον, ius cōmentitiū, quod figmento, non re ipſa ſubſiſtit.
Ἐπιπλέκω. implico, permiſceo. Bud. Com.
Ἐπιπλεῖον καὶ ἐπιπλεῖστον. magis, amplius.
Ἐπίπλευρα. τά. ſuperior pars laterum, locus ad mamillas ſub alis.
Ἐπίπλευρος. ου. ὁ. ad latus uergens, deflectens'ue, obliquus. Nicand. interp.
Ἐπιπλέω. ſupernauigo, inuado nauigādo. Thucyd. ἐπέπλεον οὐδέτεροι ἀλλήλοις, Neutri in alteros nauigarunt.
Ἔπιπλεως plenus.
Ἐπίπληξις. ιος. ἡ. increpatio. Epiplexis ſiue epitimeſis (inquit Iul. Rufinianus) figura eſt, cum iurgamus, aut coarguimus. Virgil. Non ego te uidi Damonis peſſime caprum.
Ἐπιπλήττω. μ. ήξω. π. ηχα. increpo, caſtigo, obiurgo, Accuſ. uel datiuo.
Ἐπιπλίγδην. ſtrictim.
Ἐπιπλοεντεροκήλη. ης. ἡ. inteſtini ſimul & omenti ramex, fit enim hoc genus mali cū omentū ſimul cum inteſtino deſcendit in ſcrotum.
Ἐπίπλοοι. οἱ. uectores, claſſiarij, ἐπιβάται, apđ Arrian.
Ἐπιπλοκάς. άδος. ἡ. amplexus.
Ἐπιπλοκή. connexio, implicatio. Item affinitas. Epiploce apud Rutilium Lupum ſchema eſt, in quo, inquit, ex prima ſententia ſecunda oritur, ex ſecunda tertia, atq; ita deinceps complures, inſtar catenæ, ut illud Lyſiæ: Domum eius expugnauit: expugnata ui domo, familiam abſtraxit: abſtractam, tormentis omnibus excruciauit, cruciatam uinxit: uinctam, in publicū proiecit.
Ἐπιπλοκήλη. ης. ἡ herniæ genus, quādo in ſcrotum defluit omentum, apud medicos.
Ἐπιπλόμενος. accedens, aduolutus, perfectus.
Ἐπίπλοον. ου. τό. omentum, ut Gaza uertit apud Ariſtotelem. & ἐπίπλους. ὁ.
Ἐπίπλοος. ου. ὁ. adnauigatio.
Ἐπίπλουν. τόν. apparatum bellicū uocat Thucyd. ἑκατὸν πεντήκοντα νεῶν ἐπίπλουν ἐξαρτύοντος οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς τὸν πόλεμον.
Ἐπιπλώμενος. ου. ὁ. ſuperueniens.
Ἐπιπλώς. ὁ. nauigans.
Ἐπιπνέω, & ἐπιπνείω. μ. εύσω. π. ευκα. inſpiro.
Ἐπίπνοια. ας. ἡ. aſpiratio, inſpiratio.
Ἐπίπνους. ου. ὁ. afflatus.
Ἐπιπόδα. retrorſum, receſſim, relato pede, & ἐπὶ πόδα ἀναχωρεῖν, quod latini repediare dixerunt.
Ἐπιποδῶν. ſuperſiliens.
Ἐπιποθανών. decedens, deficiens.
Ἐπιποθία. ἡ. dilectio, deſiderium. Genit.
Ἐπιποθῶ deſidero, Genit.
Ἐπιπολάζω. μ. άσω. π. ακα. fluito, adnauigo, in ſuperficie ſum, ſupernato ut oleū. Item manifeſtus, & in promptu poſitus ſum, quod Quintilian. etiam innato dixit more Græcorum, ex obſcuris emergo, & ex ignoto nobilis & illuſtris euado, increbreſco Bud. Com.
Ἐπιπόλαιος in ſuperficie ſitus, & homo ſimplex
Ἐπιπολῆς. in ſuperficie, obiter.
Ἐπιπόλασις. ιος. ἡ ſuperlitio.
Ἐπιπολασμός. οῦ. ὁ. laſciuia.
Ἐπιπολαστικόν. οῦ. quod redundandi facultatem habet, redundans.
Ἐπιπολή. ῆς. ἡ. ſuperficies, aquæ ſummitas.
Ἐπιπολήιδες. fibulæ muliebres.
Ἐπιπολῆς aduerbiū, in ſuperficie. ἐπιπολῆς εἶν, non intus latere, ſed per ſumma apparere, manifeſtum

nifeſtum eſſe & conſpicuum. Bud. Com.
Ἐπιπολαῖος. ὁ. ὁ. ſupernus, leuis, ſuperficialis, non habens profundum, qui non intus latet, ſed per ſumma apparet.
Ἐπιπολιοῦνται canefcunt.
Ἐπίπολος. conſtanter manens.
Ἐπιπομπεύω. triumpho.
Ἐπίπονος. ὁ. ὁ. laborioſus, & τὰ ἐπίπονα, res plena laborū.
Ἐπιπόνως. cum dolore, laborioſè.
Ἐπιπονώτατα. laborioſiſſime.
Ἐπιπορεύομαι. proficiſcor, accedo.
Ἐπιπόρπημα præcioſa chlamydis fibula.
Ἐπιπορφυρίζων. ντος. ὁ. ad purpuram inclinans.
Ἐπίπολυ. aliquantulum.
Ἐπιποτίζω. μώσω. π. ωκα potum do.
Ἐπιπράσκω. addico.
Ἐπιπράττομαι. addo, inſuper facio.
Ἐπιπρέπει. decorem adiungit, conuenit.
Ἐπιπρεπεῖαι. αἱ. ueſtes cuiuis ætati cōuenietes.
Ἐπιπρεσβεύομαι. legationem mitto.
Ἐπιπρηνής. ῆος. ὁ. ἡ. ceruus, in præceps, in faciē.
Ἐπιπρίων. dentibus ſtridens.
Ἐπιπροϊέμεν. emittere.
Ἐπιπροϊάλλω. propono, præmitto.
Ἐπίπροικος. ἡ. quæ dotem fert ad maritū. Cæl. lib. 15. cap. 15. & Etym.
Ἐπίπροιξ quod doti additur.
Ἐπιπροΐς. unà cum dote datus.
Ἐπιπροσθεῖν. ſubtexere, obtendere. ἐπιπροσθεῖν τῷ φωτί. officere luminibus, lumen adimere uel obumbrare.
Ἐπίπροσθεν. antè, coràm.
Ἐπιπροσθοῦμαι. obſcuror, tenebris obducor.
Ἐπιπρόσθησις. obſcuratio, obumbratio, prætextus, ſimulatio.
Ἐπὶ προσχήματι, ſub ſpecie, ſub prætextu.
Ἐπιπρόσω. procul.
Ἐπιπτάμαι. μ. ήσομαι. π. ῆμαι. ſuperuolo.
Ἐπιπτάρνυμαι. reuoco, detineo.
Ἐπιπτάω. μ. ήσω. π. ηκα. ſuperuolo, aduolo.
Ἐπίπτυγμα. τό. operculum, appendiculum.
Ἐπίπτυξις. ιος. ἡ. conſtructio.
Ἐπιπτύσσειν. cooperire.
Ἐπιπτύσσω. applico.
Ἐπιπτυχή. plicatio, commiſſura.
Ἐπιπωλεῖσθαι. accedere, circa aliquid uerſari.
Ἐπιπώλησις. ἡ. luſtratio. Euſt. annotat quartā Iliad. rapſodiā ſimpliciter & citra adiectionē ἐπιπώλησιν à ſcholiaſtis uocari, διότι ἐν αὐτῇ ἐπιπωλεῖται ςίχας ἀνδρῶν ὁ βασιλεύς.
Ἐπιπώρωσις. cæcitas, obſtinatio.
Ἐπίρευγμα. deſiderium.
Ἐπιρέκω. accelero.
Ἐπίρεμνος. ὁ. ὁ. contractus, curuus.
Ἐπιρραίνω. aſpergo, irroro.
Ἐπίρρακτος. ὁ. ὁ. penſilis, incumbens in hiatum.
Ἐπίρραμμα. ſubterueſtimentum.
Ἐπιρραπίζειν τὸ πῦρ. obruere ignem.
Ἐπιρράπτω. inſuo. & metaphoricè claudo, confero, fero. Dionyſ. lib. 3. ἐπιρράψας αὖθις τὰ ἵππων, Dirigens equos in eos.
Ἐπιρράσσω. actiuè & paſſiuè. illidor, impingor, incumbo, irruo. Bud. Com.
Ἐπιρραψῳδέω. decanto. Philo. τὸ ἔπος αὐτοῦ ἐπερραψῴδει. Verſum in ipſum canebat.
Ἐπιρρέζω. ſacrifico.
Ἐπιρρεῖσθαι. dicitur fluuius in quem riuus, uel alter fluuius influit, ut Rhodanus flumen, in qd lacus Lemanus influere dicitur. Cæſar de bello Gallico. 1.
Ἐπιρρεπὴς τό. inclinatio, propenſio.
Ἐπιρρεπής. ἐος. ὁ. ἡ. propenſus, inclinatus.
Ἐπίρρησις uituperium, ψόγος.
Ἐπιρρέω. μ. εύσω. π. ευκα. affluo, ἐπιρρεῖν. etiam dicitur id quo humor infunditur & manat. Bud. Com.
Ἐπιρρήγνυμι uiolenter inuado, inſilio.
Ἐπιρρήδην. manifeſtè, Item nominatim, ὀνομαςικῶς, ῥητῶς, Aratus de Pleiadibus, πλειάδες ἐπιρρήδην καλέονται.
Ἐπίρρημα. ατος. τό. aduerbium. πρόσρημα.
Ἐπιρρηματικός. ὁ. ὁ. aduerbialis.
Ἐπιρριπτόμενα. τὰ σκιρρώματα. prominētes duritiæ, Ruellio interprete.
Ἐπίρρησις. ιος. ἡ. nefandum myſterium, accuſatio, uituperium.
Ἐπίρρητος. ὁ ὁ ἡ indignus, abiectus, turpis, uituperabilis, infamis. Xenoph. αἱ βαναυσικαὶ καλούμεναι τέχναι ἐπίρρητοί τέ εἰσι καὶ εἰκότως πάνυ πρὸς τῶν πόλεων ἀδοξοῦνται.
Ἐπιρρίζιον. ὁ. radix parua quæ agnaſcitur.
Ἐπιρρίπτω. inijcio.
Ἐπιρροή ῆς. ἡ. influxus, inundatio.
Ἐπιρροθεῖν. applaudere, perſtrepere, irritare.
Ἐπιρρόθητος. uituperandus.
Ἐπίρροθος. adiutor, item fluxu facilis, ueluti dū aqua p planiciē leniter decurrit. Ita enim uſurpauit Antipater Epigr. lib. 3. de Euripid. æquabili dicendi charactere loquens.
Ἐπίρροια. ας. ἡ. effluentia.
Ἐπιρροίζειν. urgere, hortari.
Ἐπιρροφάω. &
Ἐπιρροφέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſorbeo.
Ἐπιρρυγχίδια. τὰ, quæ uncis ſunt unguibus.
Ἐπιρρυγχίδια. τά. incuruis roſtris prædita, γαμψώνυχα.
Ἐπιρρυθμίζω. formo, diſpono, reſtituo, ἐπανορθοῦμαι.

Ἐπιῤῥύζειν. immittere & incitare canes.
Ἐπίῤῥυσις. acceſſio cum aliquid ſenſim augetur
Ἐπίῤῥυτος. ὁ. ἡ. irrigatus, irriguus, aduentitius. Dicitur & is qui influit humor & infunditur, Platoni in Tim. Bud. Com.
Ἐπιῤῥύω. inſtillo.
Ἐπιῤῥῶ. Plutarch. ἐπιῤῥώσας σε πρὸς πόλεμον.
Ἐπιῤῥώομαι. inualeo. Alicar. ἐπεῤῥώσθησαν βοῇ μεγάλῃ, Infremuerunt uoce magna.
Ἐπιῤῥώννυμι confirmo.
Ἐπίῤῥωσις. confortatio.
Ἐπιῤῥωσθέντες. οἱ. aucti animo.
Ἐπιῤῥώω. concutio, commoueo. Etym.
Ἐπίσαγμα. ατος. τὸ. ἐπισαττόμενον τοῖς ὄνοις ἐκ διαφόρων συῤῥαμάτων, centones qui ſupponuntur clitellis, & ipſæ clitellæ: oneris aſſartura, ſarcina quæ præter legitimum onus imponitur. Bud. Com.
Ἐπίσακτον. alienum.
Ἐπισαλεύει. agitatur.
Ἐπίσαλος. inſtabilis, caducus, εὐμετάπτωτος.
Ἐπίσας. æqualiter.
Ἐπισάττω. inſterno, clitellas impono iumentis & onera ſuperpono, Xenoph. Accipitur etiam pro conſtipo & inculco conculcoq́; , quia onera clitellis inculcantur. Ariſtot. Probl. καὶ ἀκρατῶν ἐπισάξει ὁ κατάποτος τῇ γλώττῃ. Bud. Comment.
Ἐπισαχθής. debitor.
Ἐπίσειον, uel ἐπίσιον. τό. pubes, membrum genitale. Vide ἐπίσιον.
Ἐπισείρω. traho.
Ἐπισείω. μ. σείσω. π. σέσεικα. tēdo, quatio, obuibro, minor Ioſeph. lib. 9. αὐτοῖς ἐπισείσαι κίνδυνον.
Ἐπισείων. puppis pars interior, uel quæ ab ea proxime dependebat.
Ἐπίσειστος κόμη. Luciano in Micyllo dicitur coma uentilans.
Ἐπισελῆναι. τά. placentæ lunatæ.
Ἐπισεσυρμένως. perfunctoriè, obiter.
Ἐπισεσυρμένος. laſciuus.
Ἐπισεύομαι. ſequor, aggredior, cum feſtinatione irruo, & uehementer cupio. Etym.
Ἐπίσηγμα. irritatio & immiſſio canum.
Ἐπισημαίνομαι. acclamo populariter & applaudo, Iſocrat. in Panath. Et Aeſchin. ὁρῶν ἐπισημαινόμενον τὸν δῆμον, populum admurmurātem & probantem. Item ſubſcribo, approbo, obſigno, ἐπισφραγίζομαι. Demoſt. γνοὺς δὲ τοὺς θεοὺς ἐπισημαίνεσθαι. Significat etiam inſignire & honeſtare aliquo decore, ut imperator donans milites decore militiæ, Polyb. Ponitur & pro quamcunq́; ſignificationem dare, Ariſtot. Polit 5. Bud. Com.

Ἐπισημαίνω. μ. ανῶ. annoto, indicium uel indicationem facio. Ariſtot. de gener. Anim. 1. τὰ καταμήνια ἐπισημαίνει. Vnde & pro portendo ponitur cum datiuo, Plutarch. in Demet. Item pro ſpecto & pertineo. Gregor. εἰς Βασιλ. οὐδὲν γὰρ κοινῷ τῷ ἐπισημαίνειν. Et Ariſtotel. Probl. τὸ δὲ ἐπισημαίνειν ἐπὶ μεταβολὴν τοῦ ἀέρος ποιεῖν. Bud. Com.
Ἐπισημασία. ας. ἡ. geſtuum ſignificatio, deſignatio, ſignificatio mētis, & id quod uultu præfertur. Cicero ad Att. 13. Tu ſi quid pragmaticōn habes, ſcribes: ſin minus, populi ἐπισημασίαν & minorum dicta perſcribito. Dioſcorid. πρὸ τῆς ἐπισημασίας, ante aduentantem febrem, uel nondum appetente febre. Bud. ibidem.
Ἐπίσημον. τό. umbilicus clypei, nota, ſignum, macula: la ciſta numerol 5, q. rale 6. 5. P.
Ἐπίσημος. ὁ. ὁ. inſignis, inſignitus, ſignatus.
Ἐπίσης æqualiter.
Ἐπίσιον. munimentum colli.
Ἐπισινής. noxium, βλαβερόν.
Ἐπισίζειν. &
Ἐπισίττειν. clamore quopiam canes adhortari, & in feras admittere.
Ἐπίσιον. τό. æqualiculus, ut Gaza ex Ariſtotele, muliebre pudendum. Cæl. lib. 7. cap. 1. Vide ἐπίσειον.
Ἐπίσισον. τό. canum in uenatione incitamentū.
Ἐπισίτια. τά. quod pro cibo datur, σιτίον, ſumptus in uictū, ad cibum neceſſaria, cōmeatus.
Ἐπισιτίζω. uiaticor, uiaticum ſumo.
Ἐπισιτίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. frumentor, cibum paro, alor, paſcor, comedo. Depon abſol.
Ἐπίσιτος. ὁ. ὁ alicui cohabitans uictus tantum gratia, paraſitus. Cæl. lib. 7. cap. 1.
Ἐπισιτισμός. ὁ. ὁ. cibarium, frumentatio, commeatus.
Ἐπίσιτος. ὁ. ὁ. commeatum, & cibum quærens.
Ἐπισίφλιον. turpe, uituperandum, exibilatione dignum.
Ἐπισκαλμίς. ίδος. ἡ. tabella ſub ſcalmo.
Ἐπισκέπτομαι. μ. ψομαι. π. εμμαι. uiſito, inuiſo, conſydero. Depon. accuſ.
Ἐπισκέπτω. conſydero, aſpicio.
Ἐπισκευάζομαι. μ. άσομαι π. ασμαι. paro. εὐτρεπίζω, ἐπιφορτίζω. Depon. accuſ.
Ἐπισκευάζω. μ. άσω. π. ακα. reconcinno, ſarcio quod fractum eſt. Lucian. καὶ δίκην δώσουσιν ἐπὶ δὴ αὐτὸν κεραυνὸν ἐπισκευάσω. Item ſarcio ædificium dirutum & inſtauro. Iſocr. in Paneg. οὐκ ἀξιώσαντες ὅθεν ἐπισκευάσουσιν. Aliquando onus impono, ἐπιφορτίζω καὶ ἐπιτίθημι, ut ἐπισκευάζειν τὰς ναῦς, Thucy. inſterno, clitellas impono iumentis, onera ſuperpono Ariſtot.

Ariſtot.Oeco.2.&Xenoph.ἑλλην.5.Bud.Com.

Ἐπισκευαστός.inſtauratitius, rediuiuus, ut ἀθανασία ἐπισκευαστὴ apud Platonem de quo Bud. Comment.

Ἐπισκευή.apparatus inſtructio, refectio, reſtauratio. Vnde ἐκδιδόναι τὰς ἐπισκευὰς, & κατασκευὰς, locare ſarta tecta tuenda.

Ἐπίσκεψις.ιος.ἡ.uiſitatio, conſyderatio.

Ἐπισκήνιον.ου.τό.ſuperior ſcenæ pars.

Ἐπίσκηνος.ου.ὁ.ſubtentorius, contubernalis.

Ἐπισκήπτομαι.impero, committo. Item accuſo, inſimulo. Vnde ἐπισκήπτεσθαι ταῖς μαρτυρίαις, eſt teſtimonia falſi accuſare, Demoſth. κατὰ εὐέργου, & πρὸς ἄφοβ. ἐπισκήπτεσθαι τοῖς μάρτυσι, apud eundem πρὸς φορμ. eſt hominum teſtimonijs niti, ſicut Cicero pro Cluen. Niti & magnopere confidere uidetur inuidia inueterata iudicij Iuniani. Eſt etiam ἐπισκήπτεσθαι non modò falſi accuſare, ſed etiam iniuriarũ iudiciũ intendere in aliquem, ob uulnera aut uerbera, aut cædem conſultò, non impetu illata. Lyſ. Bud. Com. Eſt etiam aggrauo, indicium facio, indico. Etym.

Ἐπισκήπτω.μ.ψω.π.φα. iubeo, ſtatuo, impero, obteſtor & mando. Item occaſionẽ ſeu prætextum capio, cauſor. Itẽ cum religione quadam dico, & uelut iuramento cõfirmo. ſic Andocid. & Lyſias uſi ſunt. Ety. Vſus huius uerbi extremis mandatis accõmodatus eſt hominum morientium, precibus quippiam ab amicis & à neceſſarijs & hæredibus contendentiũ, quaſiq; fidei committentium. Demoſth. κατὰ ἀφόβου. καὶ ἐπισκήπτων μισθῶσαι τὸν οἶκον. Lyſ. ἀποθνήσκοντες γὰρ ἡμῖν ἐπέσκηψαν. Interdum pro obſecrare ponitur. Demoſth. κατὰ κτησιφ. ἐπισκήπτοντας μηδενὶ τρόπῳ τὸν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀλιτήριον στεφανοῦν. Interdum pro ἐπισκήπτεσθαι, Plato in Thæet. πάντως γὰρ οὐδεὶς ἐπισκήψει αὐτῷ. Nemo refellet eius teſtimonium. Interdum pro affingere. Cryſoſt. περὶ ἱερωσύν. Bud. ibidem. Vide ἐπισκῆλαι in Ammonio.

Ἐπίσκηψις ιος.ἡ.fictio. Item elogium morientis. Gregor. de Baſil. καὶ βελτίους ποιήσας ταῖς ἐπισκήψεσι. Bud. ibidem.

Ἐπίσκια.τά.loca umbroſa, in quibus æſtate latitant feræ.

Ἐπισκιάζω.μ.άσω.π.ακα.obrumpo, offundo tenebras. Datiuo.

Ἐπισκιασμός.obumbratio, κάλυμμα.

Ἐπίσκιος.ου.ὁ.umbroſus, umbratilis.

Ἐπισκιρτάω.inſulto, immoderatè lætor.

Ἐπίσκληρος.durus.

Ἐπισκομέω.exorno.

Ἐπισκοπέω.μ.ήσω.π.ηκα.&

Ἐπισκοποῦμαι.cõſydero, uiſo ægrotũ. Lucian. ἐπισκόπει δέ με καὶ ἐθεράπευεν. Item recenſeo, ἐφορῶ, recognoſco, inſpicio, uiſito. Xenoph. οὓς δὲ πρόσω ἀφικοῦντας πιστοὺς ἔπεμπε ἐπισκοπεῖν. Liuius. Placuit mitti legatos in Hiſpaniã ad res ſociorum inſpiciendas. Bud. Com.

Ἐπισκοπεῖον.ſtatio epiſcopi & tabernaculum, ut prętorium & quæſtorium.

Ἐπισκοπή.ῆς.ἡ.uiſitatio, epiſcopatus.

Ἐπίσκοπος.ου.ὁ.obſeruator, ſpeculator, explorator, cuſtos, cuius eſt inſpectio in pręſidijs Chriſti. Item magiſtratus nomen apud Athenieſes quos & ἁρμοστὰς uocant Cæl. lib. 10. cap. 3. quaſi adoptatores dixeris. Nã ad hos delectus prouinciarumq; referebantur negotia, tanquam ad cõſtitutos arbitros rerum in ſingulis prouincijs. Vſus eſt hac uoce Cic. Epiſt. ad Atticũ lib. 7. Vult enim me Pompeius eſſe quẽ tota Campania & maritima ora habeat epiſcopum. Item Iureconſ. in Pandect. de muner. & honor. Epiſcopi, inquit, qui præſunt pani & cæteris uenalibus rebus.

Ἐπισκοτέω.μ.ήσω.π.ηκα.adumbro, obtenebro (Datiuo.

Ἐπισκύζομαι. iraſcor, ringor propriè.

Ἐπισκυθίζεσθαι. uinum merum bibere, intemperantius bibere. ἐπισκύθισον, id eſt, age Scytham. Sic dicebant, cum uolebant aliquem prolixius bibere. Vide in Chiliad. Eraſmi.

Ἐπισκυθρωπάζω. frontem contraho.

Ἐπισκύνιον. ου. τό. pellis ſupercilij quæ flectitur, obtẽditurq; leonum oculis, teſte Euſt. Iliad. ρ. τὸ ἐπάνω τῶν ὀφρύων. Nican. ſcholiaſtes.

Ἐπίσκυρος. ου. ὁ. ludi nomen in quo ſphæra utebantur.

Ἐπίσκωποι. naues actuariæ.

Ἐπισκώπτω. irrideo, texo, carpo.

Ἐπισμήχω. intero, abſtergo.

Ἐπισοβεῖν. incedere.

Ἐπισογκόν. τό. graue, ponderoſum. Strab. 15.

Ἔπισος. ου. ὁ. æqualis.

Ἐπισπάζομαι. amplector.

Ἐπισπαίρω. ſubſulto ueluti ab animi deliquio palpitabundus.

Ἐπισπαστήρ, ῆρος. ὁ. annulus quo oſtium adducitur, apud Herodotum. qui & ῥόπτρον.

Ἐπισπαστῆρες. οἱ. cardines oſtiorum.

Ἐπισπαστικόν τό. medicamentum quod concretum humorem leniter diſſipat. Gal. idẽ quod ἐξιπωτικόν.

Ἐπισπαστός. οῦ. ὁ. acceſſitus, αὐθαίρετος. Odyſ. σ.

Ἐπίσπαστρος. laqueus.

Ἐπισπάομαι. &

Ἐπισπάω. μ. άσω. π. ακα. attraho, cogo, aſciſco, colligo, congrego, cõtraho. Bud. Com. Accuſ.

Ἐπισπείρω. ſuperſemino.

Ἐπισπέρχης.

Ἐπισπερχής. ἐος. ὁ. ἡ. feſtinus,ſedulus.
Ἐπισπέρχω. perſeuero, excito, incito. Thucyd. lib.9. ὁ μὲν οὖν ἄλλους τοιαῦτα ἐπισπέρχει. Talibus uerbis alios inſtigans.
Ἐπισπερχῶς. urgenter,aſſiduè.
Ἐπισπεύδω. feſtino,maturo.
Ἐπισπέω. inſequor.
Ἐπίσπομαι. ſequor,
Ἐπισπορά. olera. Bud. Com.
Ἐπισπορεία. ας. ἡ cum in idem ſemen alterum ſemen iniicitur, ſementis poſtera. Cæl. libro 16. capite 29.
Ἐπισπουδάζω. feſtino.
Ἐπισπώμενος. perſuaſus.
Ἐπισσεύω. irruo,incito.
Ἐπισσύτερος. impetuoſus.
Ἐπίσσωτρον. τὸ. rotæ circumferentia.
Ἐπισταγμὸς. οῦ. inſtillatio.
Ἐπισταδὸν. conſtanter,peritè.
Ἐπιστάζω. μ. άξω. π. αχα. inſtillo. Accuſ.
Ἐπισταθμεύω. ſtabulor,diuerſor,ſtatiua habeo.
Ἐπισταθμεύομαι. iudico,ſuſpicor,domũ recipio
Ἐπισταθμία. ας. ἡ. diuerſorium,& munus τοῦ ἐπισταθμοῦ.
Ἐπίσταθμος. ου. ὁ. ponderator, rectorem & ſtatiuorum præfectus,deſignator hoſpitiorum,qui eſt ab hoſpitijs principis.
Ἐπίσταλμα. ατος. τὸ. mandatum quod fit per epiſtolam,uulgò commiſſio dicitur.
Ἐπίσταμαι. ſcio, ſcientiã trado, poſſum, arbitror, reſciſco,perdiſco. Depon. Accuſ.
Ἐπισταμένως. ſcitè,doctè,pulchrè.
Ἐπιστάντες. οἱ imminentes.
Ἐπιστασία. ας. ἡ. & ἐπίστασις, ab ἐφίστημι. cura,inſpectio,curatio,adminiſtratio principatus,moderatio,animaduerſio,meditatio. Bud. Com.
Ἐπιστατεύω. μ. εύσω. π. ευκα. &
Ἐπιστατέω. μ. ήσω. π. ηκα præſum, magiſtratũ gero,inſtruo,rego,moderor. Neutrum,datiuo.
Ἐπιστατήρ. roſtrum nauis.
Ἐπιστάτης. ου ὁ. præfectus,præceptor,præſes,brabeuta, rector,ἔφορος,præpoſitus. Vide in Appendice Lexici de uocabulis militaribus: item uide διδάσκαλος apud Ammonium. Item apud Homerum in Odyſſ. ρ. ὁ ἐπαίτης, mendicus,pauper cibum emẽdicans,qui & μολοβρός. Item tripus ferreus cui lebes imponitur, teſte Ariſtoph. grammatico: & lignum clauiculos habẽs infixos,unde carnes & farcimina aliaq; id genus coci ſuſpendũt. ἐπιστάτης quoq; Athenis ærarij publici claues tenebat,& ſigillum rei publ. unius tantũ diei munere fungens. Nam duos Athenis fuiſſe conſtitutos refert Harpo. unũ ex prytanib⁹ ſorte electũ,alterũ ex ꝓedris.

Ἐπιστατικόν. Laertij interpres uertit,doctum.
Ἐπίστατο. ſciebat.
Ἐπιστείβω. inambulo.
Ἐπιστέλλω. μ. ελῶ. π. αλκα. ſignifico, mando, iubeo,præcipio. Dicitur etiam abſolutè pro mitto epiſtolam. Ammonius diſtinguit ab ἀποσκῆψαι. ἐπιστέλλω etiam ſubmitto & ſufficio in alterius locũ,unde ἐπισολιμαῖοι δυνάμεις apud Demoſt. ꝓ copijs auxiliaribus,uel ſupplemento militum,ut Liuius loquitur.
Ἐπιστυγνῶ. μ. ώσω. π. ωκα. gemo. Neutrum.
Ἐπιστεφής. ἐος. ὁ. ἡ. coronatus.
Ἐπιστέφω. μ. έψω. π. εφα. corono.
Ἐπίστῃ, pro ἐπίστασαι. ſcis, Bud. Com.
Ἐπιστήγματα. adhortationes.
Ἐπιστήματα. τά. columnæ quæ erigi defunctis ſolebant,ſtatuæ ſepulchrales.
Ἐπιστήμη. ης. ἡ. ſcientia.
Ἐπίστημι. immineo, perficio,inſideo,appropinquo,inſto.
Ἐπιστημοσύνη. ης. ἡ. peritia,ſcientia.
Ἐπιστημονικὸν λῆμμα. τὸ. argumentum ſcientificum & neceſſarium, quod ad ſubſtantiam rei de qua agitur refertur. in quo alterũ alteri ſubſequitur,ex quibus propoſitio conflatur, referturq; ad rei, quam demonſtrare quærimus ſubſtantiam. Galen. lib.3. prognoſt.
Ἐπιστημονικός. οῦ. ὁ. &
Ἐπίστημος. &
Ἐπιστήμων. ονος. ὁ. ἡ. ſciens,peritus.
Ἐπιστῆναι. ſcire.
Ἐπιστηρίζω. μ. ίξω. π. ιχα. confirmo, corroboro.
Ἐπιστητόν. οῦ. τὸ. quod ſcitur,quod ſcientia cõprehenditur & percipitur, quod ſub ſciẽtiã cadit.
Ἐπίστιον. ου. τὸ. Ionice pro ἐφέστιον, ἐποίκιον, νεώριον. Refertur etiã ad bellum, & ſignificat σπαλωτικὸν κατάλυμα, militare domiciliũ, familia equitum. Herodoto nauale.
Ἐπίστιος. domeſticus, hoſpitalis ἐπίστιος ζεύς, apud Herodotum, quaſi familiaritatis præſes, qui & ἑστιοῦχος.
Ἐπιστοβεῖν. οἷον ἀποσομφεῖν, τροπῇ τοῦ μ εἰς β. calũniari. Etym.
Ἐπιστοιβάζω. infero,cumulo,
Ἐπιστολάδην. ornatè,ordinatè.
Ἐπιστολεύς. έως. ὁ. tabellarius,præfectus claſſis,uicarius q ad claſſem dimittitur in nauarchi locum, ὁ ἐπὶ τῶν σόλου διάδοχος τοῦ ναυάρχου. Pol.
Ἐπιστολή. ῆς. ἡ. epiſtola,iuſſum,mandatum.
Ἐπιστόλιον. ου. τὸ. parua epiſtola.
Ἐπιστομίζω. μ. ίσω. π. ικα cõtineo,ſuffreno,os impedio uel obturo,reprimo, ueto. Lucian. Calumnia. ὅπως τὸν τρέχοντα ἐπιστομιεῖ, quo pacto currẽtem moretur uel intercludat. Item facio dare,

dare,ſilentiũ impono,ad infantiã redigo. Acc.

Ἐπιςόμιον. æramentum quo ora ſaliẽtium obturantur & laxantur cum opus eſt. & quando manu ducitur uertibulum illud pertuſum, quod admittit uel arcet aquã, pro ut hoc aut illo modo uerſatur. Dicitur etiam quaſi oris obturaculum. Hoc ad hauriendum ad quotidianum uſum uinum in hypogæis utimur, fontẽ appellantes. Cæl. lib. 16. cap. 46. & Bud. in Annot.

Ἐπιςοναχίζω. ſuſpiro.

Ἐπιςραβής. uehiculi genus.

Ἐπιςρατεύω. in expeditionem eo, exercitum duco. Actiu. datiuo.

Ἐπιςραφής. ὁ. ἡ. diligens, induſtrius, & aptus ad imperãdum. ſic enim reddo uerba Ammonij, ἰδιωτικὸς καὶ προστακτικός diſtinguitur apud eundem ab εὐςραφής.

Ἐπιςρεπτικός. ου. ὁ. elegans.

Ἐπιςρέφεια. ſagacitas, induſtria, ſolertia.

Ἐπιςρεφέςερος. ου. ὁ. peruerſior.

Ἐπιςρεφέως. accuratè, fraudulenter, obliquè, uehementer. Herodot.

Ἐπιςρεφής. induſtrius.

Ἐπιςρέφομαι. μ. ψομαι. π. ειμαι. curam facio, curam gero, ſolers ſum, conuertor, ut ἐπιςραφεὶς δὲ κλινίαν ὁρῶ τὸν ἀξιόχου. hoc eſt, conuerſus uideo Cliniam Axiochi filium. Item ἐπιςρέφω ἐπ᾽ ἐμὲ πάντων τὰ ὄμματα cum omnium oculos in me conuerto. Depon. Genit.

Ἐπιςρέφω. μ. ψω. π. εφα. cõuerto, attentum reddo, reſpicio, inuado. Accuſ.

Ἐπιςρεφῶς, ἐπιςραμμένως. accurate, magna cum attentione. Aeſchyn. οὐ καὶ μάλα ἐπιςρεφῶς καὶ ῥητορικῶς.

Ἐπιςρόγγυλος. ου. ὁ. rotundus.

Ἐπιςροφάδην. cõuerſim, nunc in unam partem, nunc in aliam, ſtudioſè, ſtrenuè. Sic Rhetores. Etymol.

Ἐπιςροφεύς. έως. ὁ. uertebra quæ unà cum collo circumagitur, prima ſcilicet, quam Hippocrates dentem uocat.

Ἐπιςροφή. ῆς. ἡ. cura, conſideratio, aduertentia, conuerſio, coërcitio, turbatio, uortex. Vide ἐπιφορά. Epiſtrophe figura, apũ Iul. Rufin. Latine dicitur Reuerſio. fit autem (inquit) cum in eadem uerba plures ſententiæ deſinunt, ut: Si curtatus inæquali tonſore capillos Occurri, rides: ſi forte ſubucula pexæ Trita ſubeſt tunicę, uel ſi toga diſſidet impar, Rides. Hanc tamẽ ἐπιφορὰν uocat Rutilius Lup. lib. 1. ubi de ſchematib. διανοίας agit. Ἐπιςροφὴ φάλαγγος, uide in Appẽdice Lexici de uocabulis militaribus.

Ἐπιςροφίδες. αἱ. capilli criſpi, cincinni intorti.

Ἐπίςροφος. ου. ὁ. conuerſatiuus. (Euſt.

Ἐπιςροφάδες. ſuperueniunt.

Ἐπιςύλιον. ου. τό. epiſtylium, trabs quæ ſuper columnas ponitur.

Ἐπίςω. ſcias.

Ἐπιςώθη. perſuaſus eſt, certus factus eſt.

Ἐπισυλλέγω. congrego, cogo.

Ἐπισύλληψις. εως. ἡ. ſuperfœtatio.

Ἐπισυμβαῖνον. τό. quod contigit.

Ἐπισυμβαίνω. accedo.

Ἐπισυνάγω. cogo, congrego.

Ἐπισυναγωγή. ῆς. ἡ. aggregatio, συμφωνία apud Apoſtolum.

Ἐπισυναλοιφή. figura dictionis cum duæ ſyllabæ remanentibus iiſdem literis in unam conglutinantur, contraria διαιρέσει, ut æripidem ceruam pro aëripedem. Inter hanc & συναλοιφὴν hoc intereſt, quod συναλοιφὴ proprie ſit cũ duabus concurrentibus uocalibus, prior quaſi deleatur ac abſorbeatur ſyllaba, ut Carthag' Italiam, pro Carthago.

Ἐπισυνάπτω. μ. άψω. π. αφα. coapto, coniungo.

Ἐπισυνδίδωμι. μ. ώσω. π. ωκα. ſimul creſco.

Ἐπισυνερρέοντες. confluentes.

Ἐπισυνιέναι. conuenire.

Ἐπισυνιόντες. οἱ. ſuperuenientes.

Ἐπισυνίζεσθαι. coire.

Ἐπισυνίσαμαι. conſpiro, coniuro, decurio, conſcribo.

Ἐπισυνίστημι. congrego.

Ἐπισυνιστάς. αντος. ὁ. qui inſurrexit contra aliquem.

Ἐπισυντάξας. ὁ. connectens.

Ἐπισυρίττω. clamo, more gruum uocifero.

Ἐπίσυρμα ατος. τό. ueſtigiũ totius corporis tractim ſeſe agentis, hoc eſt reptantis.

Ἐπισύρομαι. τό. ἐφέλκομαι καὶ ἐπισπῶμαι, προκυλινδοῦμαι. perlicio, aſciſco. Budæus in Comment.

Ἐπισυρρέοντες. οἱ. retro gradientes.

Ἐπισύρω. μ. υρῶ. π. υρκα. attraho, ſurſum traho, exactim duco, ſtrictim traho. Hippoc. de equo morbo laborante, καὶ περιπατῶν ἐπισύρει τὸν ὄνυχα. id eſt, ingreditur ungula non ſublata. Item ſubſanno, rideo. Apud oratores aliter uſurpatur, Vnde apud Demoſth. & Lyſ. ἐπισύροντες τὰ πράγματα dicuntur ambage uerborum qua de re agitur implicantes, quaſiq́ue rem in longum tractim ducentes, cardinem cauſæ non attingentes, iudicum mentes aliò atque aliò trahentes, multa commemorando ad rem nihil pertinentia. Ἐπισεσυρμένον etiã dicitur malè coagmentatum, diſſolutũ, laxum & incompactile, & uelut hiulcum. Vnde Lucian. γράμματα ἐπισεσυρμένα uocat literas hi-

ulcas, tractim ductas ab homine celeriter ſcribente. Et ὑποσεσυρμένως τὶ ποιεῖν, ἀντὶ τοῦ μὴ ἀκριβῶς, quaſi tractim & languidè. Significat etiam diſſolutè, incōditè, incompoſitè, remiſſè, ſenſim. Bud. Com.

Ἐπισύστασις. ιος. ἡ. incurſus, inſtantia, arcana pactio, & factioſa factio, multitudo ſeu turba denuò concitata. ἡ δὲ ἐπιπρόθεσις τῆς ἐπιδιδούσης τοῦ ἐπιδιόρθωσιν σημαίνει ἐστιν οὖν ἡ ἐπιδιδοῦσα ἐπανόρθωσις. rebellio, concitatio ſecundò facta. Etym.

Ἐπισφαίριον. ου. τό. aſtrigmētum aut uinculū quod carpo manus immiſſum obligatur. Plutar. ἐπισφαιρίοις περιδέουσι τὰς χεῖρας.

Ἐπισφαλής. έος. ὁ. ἡ periculoſus, inſtabilis.

Ἐπισφάλλω. decipio. Accuſ.

Ἐπισφαλῶς. cum periculo, periculoſè.

Ἐπίσφακτος. culpandus, abiectus. πλεονασμῷ τοῦ σ. Etym.

Ἐπισφάττω. μ. άξω. π. αχα. immolo, interficio. Actiu. accuſ.

Ἐπισφελίτης. ου. ὁ. remex, ὁ θρανίτης, à σφέλας.

Ἐπισφίγγω. inſuper perſtringo.

Ἐπισφλής, pro ἐπισφαλής.

Ἐπισφοραί. munera.

Ἐπισφραγίζω. μ. ίσω. π. ικα. inſignio, ſigillo, βεβαιόω. Actiuum, accuſ.

Ἐπισφραγιστής. obſignator, q ſigillū literis addit.

Ἐπισφύριος. ocreatus.

Ἐπισφύριον. ου. τό. fibula ocrearum, ſubligaculū.

Ἐπισχεδόν. propè.

Ἐπισχερώ. poëticè deinceps, ordine.

Ἐπισχεσίη. ης. ἡ. occaſio, mora, prætextus.

Ἐπίσχεσις. ιος. ἡ. uetatio, prohibitio, ſegnities, retractatio, repreſſio.

Ἐπισχέω. μ. ήσω. π. ηκα. contineo, cōpeſco. Accu. Itē collino, & in aliquem dirigo, uide ἐπισχόμενος.

Ἐπισχηματίζω. effingo, cōpono.

Ἐπισκιάζω. obumbro.

Ἐπισχίδες. cuneoli ferrei.

Ἐπισχίδιον. τό. cuneus.

Ἐπίσχιον. ου. τό. aqualiculus, abdomen.

Ἐπισχόμενος. ὁ apud Homer. Odyſſ. χ pro collimans, & uelut ad ſcopum dirigens: Item corripiens, intercipiens. Euſt. in Odyſſ.

Ἐπισχυρίζομαι. adnitor.

Ἐπισχυρίζω. μ. ίσω. π. ικα. fortifico. Accuſ.

Ἐπίσχυρος. adiutor.

Ἐπισχύω. μ. ύσω. π. υκα. inualeſco.

Ἐπισχύνω. pro ἐπέχω. μ. ήσω. π. ηκα. detineo, hæreo. retineo, compeſco, inhibeo. Accuſ.

Ἐπισχών. ὁ. immoratus, expectans, abſtinens.

Ἐπισωματώτερον. corpulentius, craſſius.

Ἐπισωρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. cumulo. Accuſ.

Ἐπισώτρον. ου. τό. ferrum cingens rotas. Cæl. lib. 15. capite 10. κανθός, ab ἐπὶ & σῶ, τὸ ὁρμῶ, uel à σώζω, σωσικοὶ γάρ εἰσι τῶν περιφερείας εἰσὶν οἱ κανθοί. Euſt. Iliad. ε.

Ἐπισωφροσύνη. temperantia, prudentia.

Ἐπιταγή. ῆς. ἡ. imperium, iuſſum.

Ἐπίταγμα. τος. τό. ſubſidiaria cohors. Eſt etiā iuſſum, imperium. Exercitus octies mille uiros capiens, & ducentos ac duos, ut habetur in Appendice lexici de uocabulis militaribus, & paulo inferius ἐπίταγμα exponitur pro numero equitum quater mille, & ss. ubi erratū puto in arithmeticis notis.

Ἐπιταγματικός. οῦ. ὁ. appoſitiuus.

Ἐπίταδε. quæ citra contineantur. & opponitur ἐπέκεινα. Ariſtot. de ſenſu, ἐν τῷ ἐπέκεινα ἐν τῷ ἐπίταδε.

Ἐπιτάδιος. amator.

Ἐπιταθμεύω. τὰ ὦτα. infarcio aureis.

Ἐπιτακτήρ. ῆρος. ὁ. præſes.

Ἐπιτακτικῶς. imperioſè.

Ἐπίτακτοι. triarij & ſubſidiarij milites.

Ἐπιταλαιπωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. laboro, ſum miſer. Neutrum.

Ἐπίταλον. diuturnum.

Ἐπιτάξ. breuiter.

Ἐπίταξις. ιος. ἡ. iuſſum, imperiū, præſcriptum.

Ἐπιταράττομαι. perturbor.

Ἐπιταράττω confundo, interturbo.

Ἐπιταρίς. ίδος. ἡ. nauis actuaria.

Ἐπιτάρροθος. ου. ὁ. adiutor, robuſtus, commilito.

Ἐπίταρχον. ἐπιτάφιον, ἐντάφιον.

Ἐπίτασις ιος. ἡ. intentio, uehementia, exaggeratio, proceſſusq; turbarum, & totius erroris (ut ita dixerim) modus.

Ἐπιτατικός. οῦ. ὁ. intentiuus.

Ἐπιτάττομαι. ſubditus ſum alicuius ditioni & poteſtati. & οἱ ἐπιτεταγμένοι, triarij.

Ἐπιταττόμενος. ſubditus, cui imperia accipere neceſſe eſt.

Ἐπιτάττω. τ. άξω. π. αχα. appono. Itē iubeo, pro poteſtate iubeo, ſtatuo, impono, cogo. Ariſtot. Pol. 4. Bud. Com.

Ἐπίταυρον. robuſtum.

Ἐπιταφικός ὁ. ſepulchralis & certamina quędam ἐπιταφικὰ curabat apud Athenienſes πολέμαρχος, in quibus iuuenes cupiditate quadam gloriæ moti incitabantur ad rem bellicam & mortis contemptum.

Ἐπιτάφιος. ου. ὁ. feralis, ſepulchralis. ἐπιτάφιος λόγος. qui habetur in ſepultura alicuius.

Ἐπιταχυνόμενος πνεῦμα, urgens uentum.

Ἐπιταχύνω. accelero, maturo. (accuſ.

Ἐπιτείνω. μ. νῶ. π. ακα. intēdo, id eſt augeo. Acti.

Ἐπιτειχίζομαι.

Ἐπιτειχίζομαι. interdũ actiuè ſignificat id quod ἐπιτειχίζω, interdũ paſſiue accipitur, Thucyd. ἐπιτετειχισμένον, quod contra alios munitum eſt. Bud. Com.

Ἐπιτειχίζω. μ. ίσω. π. ικα. murũ addo, oppono & obijcio tanquam murum quendam, muro cingo, obſtruo, interſepio & concludo.

Ἐπιτείχισμα. ατος. τὸ. & ἐπιτειχισμός. propugnaculũ, munitio, caſtellũ, & opus ad oppugnationem factum.

Ἐπιτελέωσις. augmentum.

Ἐπιτελέω. μ. έσω. π. εκα. perficio, ſoluo, obeo, perfungor. Xenoph. καὶ ὅπως ἐκ τῶν τὰ νόμιμα ἐπιτελοῦντων. Lucian. ἄλλον τινὰ τῶν τοῦ βασιλέως ἐπιτελῶν. Item edo, exhibeo, Iuliano ὑπὲρ ἀρχ. Item perago, celebro, ut ἑορτὴ ἐπιτελεῖται τῷ θεῷ. ἐπιτελεῖν τὰς εὐχάς. eſt uoti damnare, preces ratas facere: quod etiam ἐπιτελεῖς ποιεῖν dicitur. Thucyd. εἰ ὧν φιλεῖ μεγάλων ἐπιτελὴς γίγνεσθαι. Bud. Com.

Ἐπιτελέωμα. uictima poſtrema, qua priores omnes ratæ fiant.

Ἐπιτελής. έος. auctus, perfectus. Herod. γυνὴ δὲ ἤρη ἔσω ἐπιτελέα. ταῦτα γενέσθαι. Et ἐπιτελήεσσας ἑκατόμβας, Iliados α. Vnde ἐπιτελής. ἡ. matura uiro. Et ἐπιτελεῖς εὔνοιαι. apud Polyb. pro inuentis & cogitatis, quæ irrita non euadunt. Bud. Com.

Ἐπιτέλλω. μ. τελῶ. π. αλκα. orior, diciturq; ꝓpriè de ſideribus quæ paulò ante ſolis ortum apparent, teſte Moſchop. Item iubeo, committo.

Ἐπιτέμνω. abbreuio, cõſcindo, quære τέμνω Acc.

Ἐπίτεξ. κος. ἡ. mulier uicina partui, parturiens.

Ἐπιτερπής. έος. ὁ. ἡ. uoluptarius, uoluptatibus deditus.

Ἐπιτέρπω. oblecto.

Ἐπιτερπῶς. alacriter.

Ἐπιτεταγμένοι. οἱ. triarij, ſubſidiarij. Plutarch. Bud. Com.

Ἐπίτευγμα. ατος. τὸ. lucrum quod accedit.

Ἐπιτεχνάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. machinor.

Ἐπιτέχνησις. ιος. ἡ. adinuentio.

Ἐπιτήδεια. τὰ. res uictui neceſſariæ.

Ἐπιτήδειος. ὁ. ἡ. idoneus, ſocius, neceſſarius, cõmodus, amicus, expediens, utilis.

Ἐπιτηδειότης. ητος. ἡ. aptitudo.

Ἐπιτηδείως. neceſſario.

Ἐπιτηδές. ſtudioſè, de induſtria, data opera, ex compoſito. Item commode, apte. Hom. Ili. α. ἐν δ' ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, Apte legamus remiges, id eſt aptos & idoneos, aduerbiũ pro nomine.

Ἐπιτήδευμα. ατος. τὸ. ſtudium, exercitium, mores, inſtitutum uitæ, officium, uiuendi ratio. Item inſtitutum, id eſt ius non ſcriptum, quod tamẽ certum eſt, & magnum authorem habet. uide τέχνη apud Ammonium.

Ἐπιτηδεύματα τὰ. officia.

Ἐπιτήδευσις. ιος. ἡ. ὡς ἐπιτήδευμα. Huius diuiſionẽ ac deſcriptionẽ habens apud Magnũ Olympiodorũ praxi. 13. cõmentariorũ in Gorg. Plat.

Ἐπιτηδευτὴ πρόφασις. excuſatio affectata, ac data opera quæſita.

Ἐπιτηδεύω. μ. εύσω. π. ευκα. exerceo, do operã, inſtituo, ſector, ſtudeo, comminiſcor, ſtudioſè curo, affecto. Accuſ.

Ἐπιτηδής. ιος. ὁ ἡ. aptus, accommodus.

Ἐπιτήθη. ης. ἡ. patris aut matris auia ſiue matertera. Vide τήθη, apud Ammonium.

Ἐπιτηρέω. μ. ήσω. π. ηκα. obſeruo, molior.

Ἐπιτίθεμαι. μ. ήσομαι. π. ειμαι. immineo, inſidior, ἐπιχειρῶ, ἐπιβουλεύω. Diodor. ὅπως ἀπαρασκευάστοις τοῖς μακεδόσιν ἐπίθηται. Item molior res nouas & conſpiro, affecto, ut τυραννίδι ἐπιτίθεσθαι, tyrannidem affectare, rerũ ſummæ imminere. Ariſtot. Item toto pectore incumbo, ſummo ſtudio intentus ſum, deditusq;. Syneſ. ἐπιτιθέμενος ταῖς θεαϲροσκοπίαις, Addict' ſpectaculis. Et incumbo, id eſt inſto, aduento. Gaza ex Cicerone, ἐπιτιθεμένου γήρως. Item irruo, ἐμπίπτω, Iſocrat. Accipitur etiã pro mandare & iniungere prouinciã. Athen. ὃς καὶ ἀποθνήσκων οὐκ ὤκνησεν ἐπιθέσθαι τοῖς οἰκείοις ἐπιγράψαι αὐτοῦ τῷ μνήματι τάδε. Bud. Com.

Ἐπιτίθημι. μ. ήσω. π. εικα. impono. Sed uarius uſus eſt huius uerbi, ut ἐπιτίθημι τὴν ἐπιστολὴν τινι, Do epiſtolam amico reddendam. Et ἐπιτίθημι τὸ τέλος, finem impono. Interdũ addo, ἐπιβάλλω. Alicarn. ἐπιτιθέασι τούτοις τὴν σύγκλησιν. Interdum irrogo, impingo, ut ἐπιτιθέναι μισθὸν δίκην, τίμημα, ζημίαν. Interdum obligo, κατασημαίνομαι, ut ἐπιτίθημι σφραγῖδα τῇ θύρᾳ. Et ἐπιτίθημι τὴν θύραν, ianuam obdo, ἐπαράττω, quaſi allido. Bud. ibidem.

Ἐπίτιθος. ὁ. infans adhuc lactens. Malim ἐπίτιτθος, ut infrà.

Ἐπιτιμᾶσθαι. eſt τὴν τιμὴν τῶν ὠνίων ἐπιτείνειν, ut ἐπιτιμᾶσθαι & ὑπερτιμᾶσθαι, id eſt pretiũ alicuius rei augere, Demoſt. πρὸς φορμ. Item ſecundo loco cenſum agere uel æſtimare. Bud. Com.

Ἐπιτιμάω. μ. ήσω. π. ηκα. idem quod ἐπιτιμᾶσθαι. Aliquando increpo, obiurgo, tam de hominibus quàm de rebus dictum, cum datiuo & accuſatiuo. Ariſtoteles & Iſocrates, ac Budæus ibidem.

Ἐπιτιμή, pro ἐπιτιμία.

Ἐπιτίμημα. τὸ. inclamatio. ἐπιτιμήματα, exiſtimationes.

Ἐπιτίμησις.ιος.ἡ. increpatio, & libera quædam inclamatio & obiurgatio, quæ appetenti aliquid præter rationem terrorẽ incutit ad frangendum appetitionem ac impetum reprimendum. Et ἐπιτιμήσεις, τὰ ἐπιτιμήματα. Vide ἐπίπληξις. Epitimeſis (inquit Iul. Rufinian.) Latine dicitur obiurgatio. Eſt autem figura, cum aduerſariũ iiſdem uerbis, quibus ab eo laceſſiti ſumus, percutimus, ut in illo: Quis deus in fraudem, quæ dura potentia noſtra. Vbi hîc Iuno, quia ſcilicet Venus dixerat: Si nulla eſt regio, Teucris quam det tua coniunx Durã.

Ἐπιτιμητής οῦ.ὁ. increpator.

Ἐπιτιμητικός οῦ ὁ. increpatorius.

Ἐπιτιμήτωρ uindex, adiutor.

Ἐπιτιμία. eſt ſtatus ciuis iuſtus atq; integer, ſtatus integritas, honor. Opponitur τῇ ἀτιμίᾳ.

Ἐπιτίμιον.ου.τὸ. multa, pœna, præmiũ. Vide Am.

Ἐπιτίμιος. honorabilis. uide Ammonium.

Ἐπιτιμον.τὸ. uide Ammonium.

Ἐπιτιτίσθαι. edenda capere.

Ἐπίτιμος.ου.ὁ. diues, idoneus, aptus, puniens.

Ἐπίτιμα χρήματα. quæ in iuris legumq; præſidio ſunt contrà ἄτιμα, in quæ cuiuis uolenti inuadere licitum eſt, eaq; diripere. Ἐπίτιμος ἀνήρ. qui eſt integra conditione & fama, nulla ignominia præditus, hoc eſt, integri nominis. Bud. Com. Ammonius diſtinguit inter ἐπίτιμος & ἐπιτίμιος.

Ἐπιτμήγειν. incidere, feſtinare.

Ἔπιτνον. implebant.

Ἐπιτοαυτό ſimul, eodem, ὁμοῦ, εἰς τὸν αὐτὸν τόπον.

Ἐπίτοκος.ου.ἡ. ἐπίτεξ, partui propinqua, ſub tẽpus partus exiſtens. Cæl. lib. 12. cap. 13.

Ἐπιτολή.ῆς.ἡ. ortus ſiderũ, tempus illud cũ poſt ſolis occaſum ſidera apparẽt, ἡ φανέρωσις τῶν ἀστρων τὰ τὴν κρύψιν τὴν ἡλιακήν.

Ἐπιτολμῆσαι. inſidiari.

Ἐπιτομή ῆς.ἡ. breuitas, abbreuiatio, cõpendium, ἐν ἐπιτομῇ, breuiter, paucis, uſurpatur à Cicerone in epiſtolis ad Atticum. Vide in Chiliad. Eraſmi.

Ἐπίτονος ου ὁ. attẽdo. onis, neruus ut Gaza uertit apud Ariſtot. ſed uide ne in eo ſenſu legẽdum ſit ἐπίτονος, cõpendiarius, breuis, circuncisus.

Ἐπιτον accedite, Ariſtoph.

Ἐπιτόνιον.ου. uinculum.

Ἐπίτονος.ου.ὁ. ligamen, quod antemnas malo alligat. Item quoduis ligamentum.

Ἐπιτοξάζομαι. in aliquem arcũ tendo & collimo

Ἐπιτοπίζω. incolo.

Ἐπιτοσοῦτον, καὶ ἐφ᾽ ὅσον. eatenus, quoad.

Ἐπιτραγίαι.οἱ. epitrageæ piſces, apud Ariſtotel. Gaza Græcam uocem relinquit.

Ἐπίτραγοι.ἡ. uermes uitibus infeſti.

Ἐπιτραγῳδεῖν. tragicè aliquid enarrare, hoc eſt, cum amplificatione & commiſeratione, Theophraſto de Plant. Sed ponitur pro admirationẽ ciere, uel ita narrare, ut in admirationem euadere rem uelimus, quod etiam ἐκτραγῳδεῖν dicitur. Bud. Com.

Ἐπιτραγῳδούμενος. decantatus.

Ἐπιτραπέζια διηγήματα. τά. quæ fiunt in mẽſa narrationes.

Ἐπιτραπεζίδιος. paraſitus.

Ἐπιτραπεζώματα. τά. cibi in menſa appoſiti, fercula, Plato Comicus pro bellarijs ſeu ſecundis menſis uſus eſt uocabulo.

Ἐπιτραχήλιος κόσμος. monile.

Ἐπιτρέπω.μ.ψω.π.ἀφα. committo, id eſt curæ trado, concedo, tutelam gero. Vnde ἐπιτρέπειν τοῖς οἰκείοις. eſt rem arbitrio amicorum permittere, hoc eſt in amicorum arbitrium compromittere, cõpromiſſum facere. Et οὐδενὶ ἐπιτρέπειν, nullius arbitrio rem permittere. Ἐπιτρέπειν igitur eſt compromiſſum paciſci, hoc eſt unum, uel plures cauſæ diſceptatores facere, alioqui iuriſdictionem eius rei non habentes. Dicimus autem ἐπιτρέπω σοι τόδε τὸ πρᾶγμα uel ἐπιτρέπω σὲ τόδε τὸ πρᾶγμα. Et paſſiue ἐπιτρέπομαι τὴν δίαιταν, arbitrium eius rei mihi delatum eſt. Bud. Com. ἐπιτρέπειν τύχῃ, fortunæ adſcribere.

Ἐπιτρέχω accurro, incurſionem facio. Datiuo.

Ἐπιτρίβομαι.&

Ἐπιτρίβω.μ.ψω.π.ιφα. ἀφανίζω, tero, comminuo, conficio, infero. Ariſtoph. ἐπιτρίβω πολλὰς, ὡς τὰς μούσας ἀφανίζων uerbera ac colaphos multos impegit.

Ἐπιτριηραρχεῖν. munus trierarchi complere.

Ἐπιτριηράρχημα. ατος. τὸ. tempus quo quis triremem regit. Bud. Com.

Ἐπίτριμμα ατος. τὸ. fricatio. Item πανοῦργημα, ſcelus, capitur & pro ſceleſto & impoſtore.

Ἐπίτριμοι conferti, alij poſt alios.

Ἐπίτριπτος.ου.ὁ. dignus conteri.

Ἐπιτριπτότατος.ου.ὁ. perditiſſimus.

Ἐπίτριτος.ου.ὁ. ſeſquitertia.

Ἐπιτροπάδην. ex cõmiſſo, nõ ſponte, feſtinanter.

Ἐπιτροπαία ας ἡ tutela.

Ἐπιτροπεία ἡ. ditio.

Ἐπιτροπεύω μ εύσω. π. ευκα. procuro, τὸ ἐπιτρόπομαι & procuratorem ſiue tutorẽ ago. Neut. cum genitiuo conſtruitur & accuſatiuo.

Ἐπιτροπή ῆς.ἡ. curatio, procuratio, tutela, compromiſſum. Eſtq; ſchema διανοίας Rutilio, quod fieri ſolet cum alicui rei uehementer cõfidimus, & noſtro iure iudicibus largitur, ut quemad-

quemadmodum uidetur illis conſtituant atq; ei parcamus, hoc eſt, referente Rufiniano cum figuratè cōcedimus, quod uult quis faciat. Sic Virgilius Aeneidos 4. Iſequere Italiā uentis, pete regna per undas, uide ἐπικοπή.

Ἐπιπροσωπιάζειν. recentiores utuntur pro ὑποπροσωπιάζειν.

Ἐπίτροπος. ου. ὁ. commiſſarius, procurator, præfectus domus. Eſt & magiſtratus ac dignitatis nomen apud Athenienſes.

Ἐπιτροχάδην, & ἐπιτροχάλην. ſuccinctè, maturè, ſummatim, uelociter.

Ἐπιτροχασμός. οῦ. ὁ. percurſio. Apud Rhoman. Aquilā hæc figura differt à coaceruatione: quod cum illa res uniuerſas pluresúe in eundem locum confert, hæc diſtantia plura inter ſe percurrens, uelocitate ipſa circumponit, ut ſi uelis dicere: Cæſar in Italiam euolauit, Corfinium dimidio delectam ceperat, urbe potiebatur. Pompeium perſequebatur.

Ἐπίτροχος. ου. ὁ. uelox, uolubilis.

Ἐπιτρύζω. admurmuro.

Ἐπιτυγχάνω. offendo, conuenio, id eſt, congredior, incido in aliquē. Item potior, fruor, conſequor, τὸ κατορθῶ, aſſequor quod petieram & tentaueram, cui opponitur ἀποτυγχάνω. Vnde ἐπιτυγχανόμενον πρᾶγμα, τὸ κατορθούμενον, & quod ſucceſſit, & ex animi ſententia euenit. Neutrum cum genitiuo & datiuo. Budæus in Comment.

Ἐπιτυμβίδιος. ου. ὁ. ſepulchralis.

Ἐπιτυμβίδιοι. αἱ. galeritæ aues, quaſi τύμβον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔχουσαι. Habent enim criſtam inſtar ſepulchri in capite.

Ἐπιτύφεται. comburitur. Et ἐπιτυφῇ. accendatur, ardeat.

Ἐπιτυχής. έος. ὁ. ἡ. uoti compos.

Ἐπιτυχία. ας. ἡ. fruitio, conſecutio.

Ἐπιτυχόντες. οἱ. humiles, id eſt uiles, εὐτελεῖς.

Ἐπιτυχῶς. uulgariter.

Ἐπιτωθάζω. adulor, derideo, ſubſanno.

Ἐπιφαίνομαι. μ. οῦμαι. π. αμαι. appareo, emergo, erumpo, in lucem emergo. Depon. datiuo.

Ἐπιφαίνω. μ. ανῶ. π. αγκα. oſtendo, illuſtro, præ me fero.

Ἐπιφάνεια. ας. ἡ. ſuperficies, aduentus, apparitio, excellentia, miraculum.

Ἐπιφανής. έος. ὁ. ἡ. illuſtris, excellens, ἐπιφανῆ ποιῶ. illuſtro. as.

Ἐπίφασις. ἡ. manifeſtatio, demonſtratio.

Ἐπιφάτνιος. lucifer.

Ἐπίφατος. ὁ. qui male audit, de quo mala narrātur, apud Sophoclem, infamis, ἐπὶ enim interdum contrarietatem quandam notat.

Ἐπιφαύσει. illuminabit, illuceſcet, orietur. Paul. Epheſ.

Ἐπιφαύσκω. orior, luceo.

Ἐπιφέρομαι. ſuperinferor, ſubſequor. Item importo, ut τῆς ἐπιορκίας ἐπενηνεγμένος, admiſſi periurij piaculum importans, Demoſth. κατὰ αἰσχ. Item profero, promo, ut ἐπιφερόμενος τὸ βιβλίον. Herodia. & Lyſ. τῆς ἐμῆς μητρὸς ἔλαβεν οὐδὲν ἐπιφερομένην. Quę nullā dotem attulit. Item cū impetu feror & irruo, Xenoph. & Syneſ. Bud. Com.

Ἐπιφέρω, & Atticè πιφορῶ. infero, & τὸ ἐπάγω. Demoſth. ἐπιφέρων αἰτίαν ψευδῆ. falſum crimen obijciens, criminationem falſam impingēs. Eſt & allego, affero, & ἐπιφέρειν ἡδονὴν ἢ λύπην. Item transfero, ut τὸν θυμὸν ἐπὶ τὴν ἀνδρείαν ἐπιφέρουσι. Ariſtot. hoc eſt irā in fortitudinem transferunt.

Ἐπιφημητής. acclamans, applaudens, ominans. Accuſatiuo.

Ἐπιφημίζομαι. malè ominor.

Ἐπιφημίζω. μ. ίσω. π. ικα. laudo, celebro, cōſecro.

Ἐπιφήμισμα. τὸ. fauor.

Ἐπιφθέγγομαι. acclamo, adſono.

Ἐπίφθιμος. ου. ὁ. ἡ. fortis.

Ἐπίφθονος. ου. ὁ. ἡ. inuidus, inuidioſus, inuidię obnoxius. ὁ ὑπ᾽ ἄλλων εὐδαιμονίας χάριν φθονούμενος. Aliquando admirandus, Eraſ. interprete.

Ἐπιφθόνως. inuidioſè.

Ἐπιφθύζω. ψιθυρίζω. ſtrido, tacitè cano.

Ἐπιφί. apud Aegyptios mēſis Iulius, Theo. teſte.

Ἐπιφλέγω. μ. ξω. π. χα. comburo, incendo.

Ἐπιφλόγισμα. τος. τὸ. inflāmatio, rubor, differt à φλεγμονή, qua fit cum tumore & ἀντιτυπίᾳ & dolore, ἐπιφλόγ uero citra iſta conſiſtit.

Ἐπιφλύειν. nugari, conuiciari.

Ἐπίφοβος. ου. ὁ. ſuſpectus.

Ἐπιφοινίσσς. ὁ. illuſtrans.

Ἐπιφοιτάω. adeo, conſuetudinē habeo, frequenter eo, inuado, ſuperuenio.

Ἐπιφοίτησις. acceſſus.

Ἐπιφορά. ᾶς. ἡ. impetus, impreſſio. Polyb. καὶ κατέχει τὴν ἐπιφορὰν τῶν ἐχθρῶν. Eſt etiā τὸ προστιθέμενον τῷ μισθῷ, id eſt corollariū. Item morbus oculorum ex inflammatione, quē & Plin. & Cic. in epiſtolis epiphoram uocant. Lachryma uulgò appellatur. Eſt enim impetus pituitę Bud. Com. Item impreſſio quæuis ac defluxus uiolentior in quamcūq; tandem corporis partem apud Medicos ἐπιφορὰ appellantur. Epiphora (inquit Rutilius Lupus) eſt ſchema, quū omnium ſententiarū unum atq; idem nouiſſimum uerbum ponitur. Huic eadem uidetur Epiſtrophe ſuperius dicta. differtq; ab ἐπιβολῇ

quod in hac unũ uerbũ pluribus ſentẽtijs ante ponitur.

Ἐπιφοραί. αἱ. allata tributa.

Ἐπιφορηθείς. ὁ. congeſtus.

Ἐπιφόρημα. τό. illatio, irruptio. Et ἐπιφορήματα τὰ bellaria quæ poſt cœnã inferũtur, quecũq; poſt primum ferculorum miſſum apponuntur.

Ἐπίφορος ἄνεμος. eſt uentus ſecundus, qui & perferens dicitur, & φορός, ſiue οὖρος. Vergil. Proſequitur ſurgens à puppi uentus euntes. Homerus ἴκμενον uocat, παρὰ τὸ ἱκόμενον. Ilia. α. τοῖσιν δ' ἴκμενον οὖρον ἵει ἑκάεργος ἀπόλλων. Ἐπίφορος etiam dicitur fœmina uterum ferens, id eſt, κυοφοροῦσα, Theophraſt. de Cauſ. 3. & Xenoph. κυνηγ. Significat item τὸν ὁρμητικῶς ἔχοντα, & procliuem ad aliquid, ὡς ἐπιφορον. Item ſimpliciter pronum, Hippocrat. Bud. Com.

Ἐπιφορτίζω. onus addo.

Ἐπίφραγμα. frænum.

Ἐπιφραδέστερον. breuius, diſertius.

Ἐπιφράζομαι. alloquor.

Ἐπιφράζω. μ. άσω. π. ακα. deprehendo, intelligo, dico Etym.

Ἐπίφραξις. εως. ἡ obſtructus.

Ἐπιφράττω. obſtruo, obturo.

Ἐπίφρενα. præcordia.

Ἐπιφρίξ. motus ſuperficialis maris tempeſtate futura, & ſpuma quando incipit flare uentus.

Ἐπιφροσύνη. ης. ἡ. prudentia.

Ἐπίφρων. ονος. ὁ ἡ. prudens.

Ἐπιφυλλίς. ίδος. ἡ. botryunculus qui maioribus adhæret, ultimus in extremitate uitis, ſiue palmitis racemulus, cum alij racemi ſub folijs, hic ſupra folia naſcatur. Cælius libro quarto, cap. ſexto. Vide Chiliad. Eraſmi.

Ἐπιφυλλόκαρπος. ου. ὁ. ferens fructum in folijs.

Ἐπιφύομαι. inhæreo, incumbo, immineo, inuado, adorior. Datiuo. Bud. Com.

Ἐπίφυσις. ιος. ἡ. id quod agnaſcitur, & adhæret ad aliud.

Ἐπιφυσάω. intumeſco, inflo.

Ἐπιφωνέω. μ. ήσω. π. ηκα. inclamo, exclamo, acclamo. Neut. datiuo.

Ἐπιφώνημα. ατος. τό. acclamatio, exclamatio rei narraræ uel approbatę ſumma Cęlius libro. 12. cap. 39. Epiphonema, ſententia eſt (inquit Iul. Rufinianus) quæ in fine expoſitæ rei cum affectu enunciatur. Cicero in Verrinis: Non uitã liberam, ſed mortis celeritatem præcabantur.

Ἐπιχαίνω. inhio, irrideo.

Ἐπιχαιρεκακία. gaudium ex alienis malis.

Ἐπιχαιρέκακος. ου. ὁ. peruerſè gaudens.

Ἐπιχαίρω. lætor malis alienis, inſulto. Ammon.

Ἐπιχαλαζάω. inſtar grandinis irruo.

Ἐπιχαλκεύειν. ſupermoliri.

Ἐπιχαλκεῖς. armati, ὁπλῖται.

Ἐπιχαράττω. in æs incido, inſculpo.

Ἐπίχαρις. ιτος. ὁ ἡ. gratus, gratioſus, amabilis.

Ἐπιχαρίτως. gratioſè.

Ἐπίχαρμα. ατος. τό. riſus, irriſio, gratulatio.

Ἐπιχάρσις. ιος. ἡ. inſultatio.

Ἐπίχαρτος. ου. ὁ. ἡ. de cuius infelicitate homines lætantur, irriſus. Plato βαρβάροις ἐπίχαρτος γενόμενος.

Ἐπιχατός. indigens.

Ἐπιχειλής. έος. ὁ. ἡ. de menſura non plena, ſed infra labra conſiſtente.

Ἐπιχειμάζω. hyberno.

Ἐπίχειρα. τά. præmia militiæ, retributio, authoramenta. τὰ κέρδη ἄπερ ἀπό τινος κομιζόμεθα ἔργον. uel etiam ſimpliciter quoduis præmiũ ſiue laboris merces. Plat. Polit. καὶ μὴν τὰ μέγιστα ἐπίχειρα ἀρετῆς, καὶ προκείμενα ἆθλα οὐ διεληλύθαμεν.

Ἐπιχειρέω. μ. ήσω. π. ηκα. conor, aggredior, adorior, peto. Thucyd. πρὸς ἐπιχειρεῖσθαι ἀσφαλέστατοι. Ab aliorum petitionibus & aggreſſionibus tutiſſimi. Ita ἐπιχειρῶ τοῖς πολεμίοις, pro ἐπιτίθεμαι. Et ἐπιχειρῶ καλὸν ἔργον, in manus ſumo, & aggredior. Eſt etiam argumentis aſtruo, & aliquid tueri conor & probare, quaſi aduerſarium peto argumẽtis & inuado. Et ἐπιχειρούμενον dicitur quod eſt argumẽtatione aſtructum. Datiuo. Bud. Com.

Ἐπιχείρημα. ατος. τό. conamen, aggreſſio, epicherema, hoc eſt ſyllogiſmus dialecticus.

Ἐπιχειρηματικός. exercitatus in argumentationibus, & ſolers argumentator. Significat etiam hominem qui omnes petitiones athleticas & gladiatorias nouit, ſolertem in rebus & hominibus aggrediendis, qui etiam ἐγχειρητικός dicitur, Xenoph. Bud. Com.

Ἐπιχείρησις. ιος. ἡ. conatus, petitio & aggreſſio.

Ἐπιχειρητής. ου. ὁ. teſtator, aggreſſor operis.

Ἐπιχείρια. τά. præmia uictoriæ.

Ἐπιχειρονομοῦντες. qui ui & manibus pro iuſtitia utuntur.

Ἐπίχειρος. ου. ὁ. promptus ad manus.

Ἐπιχειροτονέω. ſuffragor.

Ἐπιχέω. μ. εύσω. π. ευκα. &

Ἐπιχέω. infundo. Actiu. datiuo.

Ἐπιχηνίας. indigus.

Ἐπιχθόνιος. ου. ὁ. terreſtris.

Ἐπιχιλιάδιον. τό. χιλιοστόν. milleſimum.

Ἐπιχιλές. τό. imminutum. ἐλλιπές, pro ἐπιχειλές.

Ἐπιχλευάζω. illudo,

Ἐπιχνοάζω. lanugine ueſtior Apollonius.

Ἐπιχνοῦς. concretus, lanuginoſus.

Ἐπιχο-

Ἐπιχόα.ἡ.affuſio,aſpergo.
Ἐπιχολός.ȣ̃.ὁ.iracundus.
Ἐπιχορηγέω.μ.ήσω.π.ηκα.præbeo.Accuſ.
Ἐπιχορήγημα. corollarium, legitimi & cõſtituti cibi. Ἐπιχορηγήματα uocantur etiam ea quæ poſtremo loco præbentur ſodalibus: ut τὰ ἐπιδιόρπια,quæ ultimo loco eduntur, & quæ ἐπιδορπίσματα, καὶ ἐπίδειπνα,καὶ ἐπιφορήματα dicuntur,ut inquit Athenæus.Bud.Com.
Ἐπιχορηγία.ἡ. ſubminiſtratio.
Ἐπιχράω. inuado,irruo,grauo.
Ἐπιχριμφθείς.inclinatus.
Ἐπίχρισμα.ατος.τὸ.circunlitio.
Ἐπιχρισα.medicamenta illitoria.
Ἐπίχριστος.bracteatus,illitus.
Ἐπιχρίω.illinio.
Ἐπίχρυσος.aureus,inauratus.
Ἐπιχρώζω.μ.ώσω.π.ωκα.&
Ἐπιχρωματίζω.μ.ίσω.π.ικα.coloro.
Ἐπίχυσις.ιος.ἡ.libatio,infuſio.
Ἐπίχυτος.placentæ genus.
Ἐπίχωλος.ȣ.ὁ.aridus.
Ἐπιχωματισμός.ȣ̃.ὁ.exaggeratio.
Ἐπιχωρέω.cedo,συμπαθῶ,παραχωρέω.
Ἐπιχωρηγέω.ſuppedito.
Ἐπιχώρησις.ιος.ἡ.ſeceſſus.
Ἐπιχωριάζομαι. frequens & uſitatus,patriusque ſum.Ariſtotel.ἐν ὅσαις γὰρ τῶν πόλεων ἐπιχωριάζεται,in quibus conſuetum eſt & patrium. Bud.Com.
Ἐπιχωριάζω.idem ſignificat. Polyb.οὕτως ἐπιχωριάζει. Sic frequens & uſitatum eſt patriumque. Itẽ morari & habitare aliquo in loco. Syneſ.ἡμῖν ἐπιχωριάζει, apud nos moratur & uerſatur. Accipitur & pro ad locum aliquẽ proficiſcor. Plato in Phæd. οὐδείς πάνυ τι ἐπιχωριάζει τὰ νῦν ἀθήναζε. Bud.Com.
Ἐπιχώριζον.ſubduc,minue.
Ἐπιχώριος.ȣ.ὁ.ἡ.indigena,uernaculus,Et ἐπιχώριον, quod regioni aut loco alicui peculiare & conſuetum eſt.
Ἐπιχῶσαι.aggerem cumulare.
Ἐπιψαύδην.leuiter,tactim,ſtrictim.
Ἐπιψαύω.μ.αύσω.π.αυκα. attingo, primoribus digitis tango,ſtringo.Bud.Com.
Ἐπιψέγειν.parentari, curare funus.
Ἐπιψεκάζω.irroro,inſtillo.
Ἐπιψεύδομαι.affingo,mentior.
Ἐπιψηλαφάω.μ.ήσω.π.ηκα.contrecto.
Ἐπιψηφίζομαι.&
Ἐπιψηφίζω. comprobo, calculum addo, decreto quippiam confirmo, hoc eſt, ἐπικυρῶ. & is qui de conſilij ſententia decretum facit, ὁ ἐπιψηφίζων dicitur. At ſuaſor legis, & lator rogationis γράφων appellatur, & ὁ εἰσηγούμενος. Plutarchus τὸν ἐπιψηφίζοντα uocauit eum qui Romæ ſententias ſenatorias rogabat, ſenatusq; conſulta perſcribenda curabat. Bud. Cõ. ἐπιψηφίζω ἕτερον eſt teſtem eorum quæ dico aduoco. Plat.Gorg.μὴ οὖν δὲ νῦν μ' ἐκέλευε ἐπιψηφίζειν τοὺς παρόντας.
Ἐπιψίω.intero.
Ἐπίψογος.ȣ.ὁ.uituperabilis.
Ἐπιωγαί.αἱ.clauſuræ in mari circa portus,ubi unda frangitur.
Ἐπιών.ὄντος.hoſtiliter inuadens.
Ἔπλεο,pro ἐπέλȣ.eras.
Ἔπλετο.fuit.
Ἔπλευ,pro ἐπέλȣ.eras.
Ἐπλημμυρεῖν.inundare.
Ἔπλωντο,pro ἐπεπλῶντο.implebantur.
Ἐποβελία.fœnus,τόκος.ſexta pars mulctæ, quam accuſator reo dabat non conuicto.
Ἐπόγδοος.ȣ.ὁ.ſeſquioctauus tonus muſicus,& cũ octauam ſortis partem accipiebat fœnerator, ἐπόγδοον dicebatur.
Ἐπόγκιαι.ſarcinæ,& onera nauis.
Ἐποίατο.ſequerentur,Odyſſ.ζ.
Ἐποικέω.cohabito.
Ἐποικοδομεῖν.exaggerare.
Ἐποικοδομεῖσθαι.ſuperædificari.
Ἐποικοδόμησις ιος.ἡ.exaggeratio.
Ἔποικος.aduena,incola,colonus, & is qui indigenis ſuperinducitur.Bud.in Annot. ὁ ἁπλῶς κατοικῶν ἔν τινι πόλει, καὶ ὁ ἐξελαθέντος τοῦ πρώτου οἰκοῦντος αὐτὸς ἐπελθὼν καὶ οἰκήσας.
Ἐποικτισάμενος.ȣ.ὁ.miſerabiliter quæſtus.
Ἐποιμώζω.ploro.
Ἐποινία.commentum.
Ἐποίνιος.uino deditus.
Ἐποιχνεῖν.permeare,tranſire.
Ἐποίχομαι.percurro,texo.Depon.accuſ. hinc ἐπώχετο,inuadebat apud Homerum.
Ἐποκέλλω.μ.ελῶ.π.κα.impingo,irrumpo,appello.Accuſ.
Ἐπολιός.ȣ̃.auis nocturnæ ſpecies.Suid.
Ἐπολισθαίνω.labor,eris.
Ἐπολοφύρομαι.defleo.
Ἕπομαι.μ.ἕψομαι.π.ἧμμαι.ſequor. Depon.dat.
Ἐπόμαχοι ςρατιῶται.inutiles ad pugnandum milites.
Ἐπομβρία.ας.ἡ.humiditas, imber, ὅταν ἐπάλληλοι ὄμβροι ὦσιν.Opponitur τῇ ἀνομβρίᾳ,aſſidua pluuia & immodica,ἐπὶ enim auget.
Ἐπόμβριος.pluuius.
Ἑπόμενον δ' ἤ. ſequitur.
Ἐπομένως.pedario more ſequendo.
Ἐπόμνυμι.peiero,deiero.

Ἐπομόω.μ.ώσω.π.ωκα. ſuperiuro, adiuro, iuſiurandum interpono. Accuſ.

Ἐπομφάλιον.ου.τὸ. ſupra umbilicum, umbo.

Ἐπονειδίζω.μ.ίσω.π.ικα. impropero. Accuſ.

Ἐπονείδιστον.ου. exprobratio, quod obiectatur, ut uitium.

Ἐπονείδιστος.ου.ὁ.ἡ. opprobrioſus, reprehenſibilis, contumelioſus, probris obnoxius.

Ἐπονειδίστως. contumelioſè.

Ἐπονεῖτο. laborabat.

Ἐπονομάζω. cognomino, nuncupo.

Ἐπόπιζε. obſerua, reuertere.

Ἐποποιΐα.ας.ἡ. uerſuum contextus, carminum compoſitio, carmen. Suid. narrationem interpretatur heroico carmine complexã, & quæ fabulis caret.

Ἐποποιός.οῦ.ὁ. uerſificator.

Ἐποπτεία.ας.ἡ. inſpectio.

Ἐποπτεύω.μ.εύσω.π.ευκα. ſpecto, ſacras res inſpicio, quod uerbum Theologi uſurparunt. Itẽ pro ἑορτάζω. Ariſtophan. Ran. μάλαγ' ἐποπτεύειν δοκῶ, ὅταν καταράσωμαι τῷ δεσπότῃ. Bud. Com.

Ἐποπτήρ. ſpecularius, Ariſtot. de Mundo. ἐποπτῆρας φρυκτωριῶν uocat cuſtodes ſpecularios, & excubitores qui faces obſeruant.

Ἐπόπτης.ου.ὁ. cenſor, ſpectator, ἐπιμελητὴς καὶ ἔφορος, ut inquit Pollux, id eſt curator operis. Item rerum ſacrarum arbiter. & plus eſt quàm μύστης. Grego. τίς δ' ἂν εἴποις περὶ ἰζαίου καὶ ἰεζεκιὴλ τῶν τῶν μεγίστων ἐποπτῶν; Bud. ibidem.

Ἐποπτικὰ τά. dicebantur ultima initiorum cerem onia, neq; enim ſimul ut initiati erant, ſpectatum admittebantur: erant autem ſacra ſacratiora. Bud. ibidem.

Ἐπόπτομαι. uideo.

Ἐποπτύω. ſibilo. Neut. abſol.

Ἐπορβέω. inuidet.

Ἐπόργυς. tutor, ἐπίτροπος.

Ἐποργάω. iraſcor, impetuoſè feror.

Ἐπορούω. irruo. Neut. datiuo iung.

Ἐπορθρεύεσθαι. diluculo conſurgere.

Ἐπόρκιον. periurium.

Ἐπορούειν. hoſtiliter inſilire, accedere.

Ἐπόρσαν. committerent, Iliad. η.

Ἔπος.εος.τὸ. uerbum, uerſus, poëma. Ab ἔπω, ſicut ſermo à ſequẽdo. & ὡς ἔπος εἰπεῖν. ut paucis dicam, ut paucis perſtringã, ut ita dicam.

Ἐπόσχιον.τὸ. ſurculus, palmes. Hippocr.

Ἐποτρύνω.μ.υνῶ.π.υγκα. impello, excito. Accuſ.

Ἐπουδίζειν. proſternere.

Ἐπουλοῦν. ad cicatricem perducere.

Ἐπουλίς.ίδος.ἡ. excreſcentia gingiuæ inter denteis, uel paruus abſceſſus, inquit, Aegineta, circa gingiuas qui niſi ſolutus fuerit ſuppuratur.

Ἐπουλωτικά, uocantur medicamenta uel emplaſtra cicatricem inducentia.

Ἐπουραῖος.ου.ὁ. ad caudam pertinens, Bianor Epigrammato graphus lib. 1. ἐπουραῖον δῆγμα uocat morſum caudalem, ut ita dicam, de lupis uiatorem perſequentibus loquens.

Ἐπουράνιος.ου.ὁ. cœleſtis.

Ἐπουρέω. mingo.

Ἐπουριάζω. οὐριοδρομεῖν τὰ πλοῖα ποιῶ. Lucianus. Δεήσῃ ποτὲ ποιητικοῦ τινὸς ἀνέμου, καὶ ἐπουριάζοντος τὰ ἀκάτια. Vento obſecundante & aſpirante. Bud. Com.

Ἐπουρίζας. inſiliente impetu facto.

Ἔπουρος. piſcis quidam.

Ἐπουσιῶδες. inſeparabile accidens, συμβεβηκὸς ἀχώριστον.

Ἐποφθαλμιάζω. reſpicio.

Ἐποφθαλμιάω.μ.άσω.π.ακα. Inuideo. Item adnicto mulieri, & nictatiunculis liceor eius amorem, uel ægris oculis aſpicio mulierem, ut ſit tranſlatio ab oculorum morbo ad morbũ animi, hominis amore capti, & oculos adijcientis mulieri, aut alij rei cuicunque magnopere concupitæ. Cicero uocat cupiditatis oculos adijcio. Neutr. datiuo.

Ἐποχέομαι. inequito, inſideo, ἐφικάθημαι.

Ἐποχέω.μ.ήσω.π.ηκα. ueho. Actiu. accuſ.

Ἐποχετεία.ας.ἡ. irrigatio.

Ἐποχεύω. τὸ ἐπαναβαίνω, ut animantia ineuntia & coëuntia. Bud. Com.

Ἐποχή.ῆς.ἡ. epoche, aſſenſus, retentio quam inuexit Pyrrho, commentus rationem, qua nihil percipi & cõprehẽdi poſſe diceret, de qua multis Hãmonius in cõmẽtarijs ad Ariſtot. Catag. Eſt etiã gradus planetarũ in zodiaco, Herm. in Plin. & Cælius lib. 1. cap. 15. Et ἐποχὴ τῶν ἐμμήνων, ſuppreſſio menſium: cui cõtraria eſt ὑπόκάθαρσις apud Medicos. Eſt etiam ἐποχὴ remora, & impetus ruentis impedimentum, atq; inhibitio, quaſiq; ἀνθολκή. Bud. Com.

Ἔποχον. inſtratum equi.

Ἔποχος.ου.ὁ. compos, inſidens, idoneus equitatui, qui uehitur equo uel curru, & qui uehit. Bud. Com. ſeſſor, μανίας ἔποχος λόγος, apud Eurip. ὁ μανικὸς, furioſa oratio.

Ἐποχούμενος βασταζόμενος. pro uectore, ſeſſore, Herodoto.

Ἐποχώτερος. ſtabilior.

Ἔποψ.οπος.ὁ. ἀλεκτρυὼν ἄγριος, upupa, ſpectator Vpupæ meminerũt Ariſtotel. & Aelianus. Vide in Chil. Eraſmi. Epops cũ cygnis certat.

Ἐποψάομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι. facio opſonium.

Ἐπόψιμος.ου.ὁ. aſpectabilis.

Ἐπόψομαι. uidebo.
Ἑπτά. ſeptem.
Ἑπταβόειος. ου. ὁ. ſeptem pellibus bubulis circunte ctus. Aiacis clypeum ſic appellat Homer. Poni tur pro impenetrabili, & inuicto, ut θυμὸς ἑ- πταβόειος, Ariſtoph. Ran. Vide in Chiliadibus Eraſmi.
Ἑπταγράμματον. τό. durum, iracundum.
Ἑπταέτης. ſeptennis.
Ἑπτακαιδεκαέτης. ſeptendecim annorum.
Ἑπταμηνιαῖος. ου. ὁ. ſeptimeſtris.
Ἑπτακόσιοι. ſeptingenti.
Ἑπταπέκτιος. denſo capillitio.
Ἑπταπλάσιος. ου. ὁ. ſeptuplus.
Ἑπτάπλευρον. ου. aliqui plantaginẽ minorẽ uocãt.
Ἑπτάπλευρος. ου. ὁ. ſeptem habens latera.
Ἑπταπόδης. ſeptem pedum.
Ἑπτάπυλος. ου. ὁ. ἡ. habens ſeptem portas. Theba- rum Bœoticarum epitheton, ad Aegyptiarum differentiam, quæ ἑκατόμπυλοι dicuntur.
Ἑπτάῤῥοος. ου. ὁ. ſeptemfluus.
Ἑπτάς. άδος. ἡ. ὁ. numerus ſeptenarius.
Ἑπτάστομος. ἑπτάπυλος.
Ἑπτάτονος. ſeptem fidibus conſtans.
Ἑπτάφθογγος. ου. ſeptem neruos habens: aut ſi fiſtu la, foramina ſeptem.
Ἑπτάφωνος. ὁ. porticus in Olympia, quòd pro u- na uoce plures reddebat. Vide in Chiliadibus Eraſmi.
Ἑπτάχαλκον. ου. locus erat intra urbẽ Athenienſiũ.
Ἑπτάχα, & ἑπταχῆ. ſeptempliciter.
Ἑπτάχορδος. ου. habens ſeptem chordas.
Ἐπτέρωται. alatus eſt.
Ἑπτέτης. ὁ. ſeptem annorum.
Ἑπτέτις. ἡ. ſeptennis.
Ἑπτέπεκος. ου. ἡ. bene comatus, qui ſepties tondi poſſit. Suid.
Ἑπτήρης. ἡ. nauis ſeptiremis. Bayfius.
Ἐπτισμένος. ὁ. pinſitus & à gluma ſeparatus Ari- ſtot. à πτίσσω.
Ἐπτισμὸς φάλαγγος, in Appendice Lexici de uo- cabulis militaribus, cum latitudo aciei contra hitur, & anguſtior fit. λεπτυσμός, legendum ſu ſpicor, uide infrà.
Ἐπτοημένος. ου. ὁ. attonitus, perculſus, & quodam torpore animi captus, ſtupidus, apud Dioſco- rid. Manardus male τὰς ἐπτοημένους tabefactos in terpretatur, quaſi à φθοή, ἐφθοημένους.
Ἔπυδρος. ου. ὁ. humidus, uuidus. Communiter ἔφυδρος.
Ἐπυηθέντα. ſuperfœtata.
Ἐπύλλιον. ου. τό. uerſiculus, diminutiuũ ab ἔπος. uſurpatur ab Auſonio.
Ἕπω. curo, tracto, guberno, diſpono. Pro dico magis in uſu eſt ſuũ cõpoſitum, ἐνέπω, maxi- mè apud poëtas, quàm ἕπω. Vide εἴπω.
Ἐπωάζω. μ. άσω. π. ακα. ouis incubo.
Ἐπωασμός. οῦ. ὁ. incubitus, ut Gaza reddit ex Ari- ſtotele.
Ἐπωαστικώτερα. τά. quæ magis incubant.
Ἐπωβελία, ſiue ἐπωβελία. eſt ſexta pars æſtimatio nis litis, pœna calumnioſi actoris in iudicijs ignominioſis. continet autem centum minas. Bud. Cõ. & de Aſſe. Item decimæ. τὸ ἐπιδέκα- τον. teſte Euſt.
Ἐπῳδαὶ φαρμάκων. potiones magicæ.
Ἐπώδης. turpe, δυσώδης.
Ἐπῳδή. ῆς. ἡ. incantatio, carmen, incantamentũ.
Ἐπῴδιον. ου. ὁ. quod odæ accinitur.
Ἐπῳδός. οῦ. ὁ. incantator, & genus carminis, cum ſingulis uerſibus ſingulæ clauſulæ ſubijciun- tur, & quaſi accinuntur, cuiuſmodi ſunt apud Horatium. Item hymnus pręter ſtrophen & an tiſtrophon tertius, quem ante deorũ aras ſtan- tes accinebant deos hymnis celebraturi uti te- ſtatur Gal.
Ἐπώδυνος. ου. ὁ. doloroſus.
Ἐπώζειν. aues aut gallinæ dicuntur, cum ouis in- cubantes clamant, ſiue glociunt. Apud Ari- ſtoph. ponitur pro κρύπτεσθαι.
Ἐπωμαδόν. in humeris.
Ἐπωμίδιον. τό. parua ἐπωμίς.
Ἐπωμίς. ίδος. ἡ. chlamis, ceruix, (Gaza ex Ariſtote le uertit ceruicem) humeri pars exterior proxi ma brachio, hoc eſt, pars illa quæ ſuperiecta cõ miſſuræ humeri cum lato ſcapularum oſſe ad ceruices intendit, genus ueſtis breuioris, quod humeris inijcitur, quaſi dicas inhumerale, ſu- perhumerale, & ἐπωμάδιον βάρος, onus quod humeris imponitur & portatur. Epigr. lib. 1.
Ἐπωμοσία. ἡ. iuramentum quod deferebatur ab eo, qui uel morbum, uel aliam cauſam iuſtam, quare ad diem præſcriptum in iudicio non ap paruerit, prætexebat. (Suidas.
Ἐπώμοτος. ου. ὁ. genus iuſiurandi, cuius meminit
Ἐπωνία. tributũ, quod re aliqua empta penditur.
Ἐπονομάζω. μ. άσω. π. ακα. cognomino.
Ἐπωνομασθείς. οῦ. ὁ. cognominatus.
Ἐπωνυμία. ας. ἡ. &
Ἐπώνυμον. ου. τό. cognomen, quod proprio no- mini in una & eadẽ ſubſtantia tanquã propriũ eius adiectiuũ iũgitur, ut φοῖβος ἀπόλλων, ἐνό- σιγαιος ποσειδῶν. Quid uero differat à Syno- ninymo & dyonimo. Vide Vrban. Inſtit. li. 2.
Ἐπώνυμος. gentilis, eiuſdem nominis. Et ἐπώνυ- μοι, heroës Athenis, à quibus tribus ſua cogno mina acceperunt. his ſtatuæ erectæ fuerunt. Et ἐπώνυμος τῶν ἀρχόντων dicitur ὁ ἄρχων, quod

ab eo annus in faſtis denotabatur, ut Romæ à conſulibus, & ab eius nomine ἄρχοντες in actis perſcribebantur. Bud. Com. Ariſtophan. interpres, ἐπώνυμον eundem eſſe putat quem & Demarchum uocant, quod tamen aliјs ſcriptoribus uideo probari.

Ἐπωπάω. inſpicio, ἐφοράω, ἐποπτεύω.

Ἐπώπιδες. miniſtri, inſpectores.

Ἐπωπὶς. ίδος. ἡ. ancilla, aſſecla, pediſſequa.

Ἐπωπὶς. ἡ. inſpectrix, Cereris cognomentũ apud Sicyonios. Iſocrat.

Ἐπωρέω. lugeo, fleo.

Ἐπωριάζω. curo, cogito, ſolicitus ſum.

Ἐπωρύεσθαι. ululare.

Ἐπωρώθησαν. excæcati ſunt.

Ἐπωτίδες. αἱ. ligna ex utraque proræ parte prominentia ad modum auricularũ., ut ſuſpicatur Bayſius de re nauali.

Ἐπωϋτόν, pro ἐπ' αὐτόν. Suid.

Ἐπωφελὴς. utilis.

Ἐπῴχετο. inuadebat, ab οἴχομαι.

Ἔρα. ας. ἡ. terra. παρὰ τὸ ἐνερείζεσθαι. Etym.

Ἐράασθε. cupiebatis.

Ἔραζε. humi ad terram, εἰς ἔραν.

Ἔραδος. puer, contentio, conuicium.

Ἔραζε. ad terram.

Ἐραία. ramus oleæ, ramentum.

Ἔραμαι. amo, cupio, geſtio. Depon. genit.

Ἐρανάρχης. ου. ὁ. qui ſtipibus erogandis præeſt.

Ἐρανὴ. ara.

Ἐρανίζομαι. &

Ἐρανίζω. μ. ίσω. π. ικα. ἔρανον αὐτῶ καὶ συνάγω. Vnde ponitur pro colligere, corrogare, emendicare, Aeſchini κατὰ κτησ. & Demoſthen. ἐκ τῶν φίλους ἐρανίσας. Vbi ab amicis collationem coëgero. Vnde pro conferre, comparare, commodare alicui, apud eundem πρὸς Βοιωτ. Bud. Com.

Ἐρανιστὴς. ſodalis, ſocius conuiuij, congerro. uide Athenæũ in uoce ἔρανος.

Ἐρανιστὴς. ου. ὁ coactor indictionalis quẽ & συλλογεῖα uocant, cuius officium erat cogere eos qui aliquid reipub. debebant id ut ſoluerent.

Ἐραννός. amabilis.

Ἐράνιον. ου. τὸ. fructus, collatio publica, collecta, ſymbolum, beneficium, gratia. Vnde ἔρανον τὸν αὐτὸν ἀποδοῦναι. eſt parem gratiam referre. Erat quoq; Græcis conuiuij ſpecies, de quo ui de εἰλαπίνη. & Cæl. lib. 14. cap. 47.

Ἔρανος. ex collectione donũ, collatio, collectio, tributum. Item mandatũ, commiſſum in com muneamicis conferre ad cõuiuium inſtituendum. παρὰ τὸ ἐρᾶν τὸ εὐθυμεῖν. Etym. cœna col latitia, ἢ ἀπὸ συμβόλων συναγωγὴ, quæ & θίασος. Euſt. Iliad. ρ. uide & Athenæum & ſtipes que in ſympoſiũ aut cœnã cõmunẽ colligitur.

Ἐραστὴρ. uenator.

Ἐραρτύνομαι τὸ ναυτικόν. parandę claſſi incumbo.

Ἐρᾶσαι. inanire.

Ἔρασις. ιος. ἡ. amatio, digitus pedis.

Ἐρασιχρήματος. ου. ὁ. auarus, pecuniæ deſyderio flagrans.

Ἐράσμιος. ου. ὁ. amabilis.

Ἐραστὴς. οῦ. ὁ. amator, amicus.

Ἐραστός. amabilis, blandus.

Ἐράστρια. ας. ἡ. amatrix.

Ἐρατεινεύω. milito, moleſtè fero.

Ἐρατεινός. οῦ. ὁ. amabilis.

Ἐρατίζω. μ. ίσω. π. ικα. cupio. Accuſ.

Ἐρατός. οῦ. ὁ. amabilis.

Ἐρατώ. όος. ἡ. Erato, una Muſarum.

Ἐράω. μ. άσω. π. ακα. amo, cupio, appeto. Actiu. genit. Et abſolutè poſitum ſignificat amore captum eſſe, ut Latinis. Terent. Meum gnatum rumor eſt amare. Ammonius ἐρᾶν & ποθεῖν di ſtinguit.

Ἔργα. τά. fructus, rura. Xenoph. in Vena. τὰ δὲ ἔργα οὐδέτερα μετιθεῖν. tranſcurrere rura.

Ἔργα γάμοιο. uocat Hom. non modo officia muliebria, cuiuſmodi ſunt penſum, lanificiũ, quæ fœminis pro ſuſtentanda familia incumbunt: uerum etiam, amorem, congreſſus, collo quia, τὸ ἔρωτα, τὴν φιλότητα, τὸν ἵμερον, τὴν ὀαριστὴν, & id genus alia. Euſt. Iliad. ε.

Ἐργάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. operor & in genere pro quamcunq; rem facere & obire accipitur. Vnde Xenoph. ἑλλην. 5. eſt facere opus, id eſt caſtra munire, foſſam & uallum circundare. Item pro capturas merere, & quæſtum corpore facere, ut τὰ ἀπὸ τῆς ὥρας ἐργάζεσθαι. Demoſthen. & ἐργάζεσθαι τὸν βίον, Andocid. Sic ἐργάζεσθαι χρήματα, ἐργάζεσθαι ῥητορικὴν, &c. nam idem ferè eſt quod φιλοκερδεῖν, hoc eſt, ſordidis lucris indulgere. Habet autẽ hoc uerbum utranq; ſignificationẽ, & actiuam & paſſiuam, ut ἐργάζομαί σε κακὸν, malis te afficio, & ἐργάζομαι ἐγὼ κακὸν, ipſe malis afficior. Bud. Com.

Ἐργαζομένη γῆ. terra culta, Theophr.

Ἐργάθω. ſeparo. Accuſ.

Ἐργαλεῖον. ου. τὸ. inſtrumentum, ferramentum artificium.

Ἐργάνη. ης. ἡ. Minerua, quaſi opifex, utpote artiũ inuentrix.

Ἔργανον. τὸ. ἐργαλεῖον. opificum, inſtrumenta manuaria ἔργανα dicuntur.

Ἐργασία. ας. ἡ. opificium, opera, labor, quęſtus, lucrum. Et ad omnia opera accomodatur, ſicut ἐργάζεσθαι. Ἐργασία τροφῆς, id eſt, πέψις. κατεργασία, Ariſtot. de Part. anim. 3. Et ἐργασία τῆς γῆς.

τῆς γῆς.cultus,ſubactio.Bud.Com.
Ἐργάσιμος.ου.ὁ.cultus,fabricabilis,ut ἐργάσιμα ξύλα, ligna, quibus utuntur in operibus ſuis materiarij.Cæl.lib.13. cap.48.
Ἐργασίων,ωνος.agricola,apud Ariſtoph.
Ἐργαστήρ.ῆρος.ὁ. operarius.
Ἐργαστήριον.ου.τὸ.officina.Item fornix.Vnde ἐπ' ἐργαστηρίου καθῆσθαι mulier dicitur Demoſtheni,quæ proſtat,& publicè meret ſtipem. Bud. Com.Cæl.lib.13.cap.48.
Ἐργαστιάρχης.ὁ. tabernarius,opifex.
Ἐργαστικός.οῦ.ὁ.operarius,operoſus.
Ἐργαστικώτατος.ου.officioſiſſimus.
Ἐργαστῖναι. αἱ τὸν πέπλον ὑφαίνουσαι.
Ἐργάτης.ου.ὁ. operarius, operator. Vnde ἐργάται, ueſpæ quæ operantur.Ariſtot.
Ἐργατῖνος.ου.ὁ.agricola.
Ἐργάτις.ιδος.ἡ operatrix operum ad uiros attinentium,Minerua.Cyrillus.Itē lucroſa & mercedem ambiens, Pindarus,ἁ μοῖσα γὰρ οὐ φιλοκερδής πω τότ' ἦν, οὐδ' ἐργάτις, & Callimachus.οὐ γὰρ ἐργάτιν τρέφω τὴν μοῦσαν, hoc eſt quæſtuariam.
Ἐργάω.pro ἐργάζω.
Ἐργατῶνες,& ἐργαδῶνες.tuguria in agris,ubi ſerui quieſcunt.
Ἐργέται.ſerui.
Ἐργεπιστάτης. operum reficiendorum curator.
Ἔργμα.ατος.τὸ.clauſura,res,negotium.
Ἐργνύω.arceo,includo,abſcondo.
Ἐργοδιώκτης.ου.ὁ.exactor,operis monitor.
Ἐργολαβέω.μ.ήσω.π.ηκα.opus faciendum conduco,operā loco, rem perficiendam ſuſcipio, redempturas facio,& inde lucrum facio, ut redemptores ſolent,quod genus Cic. ſequeſtres appellat.Hoc etiam uerbo oratores de ijs interpretibus & ſequeſtribus utuntur, qui iudicijs corrumpendis,aut eiuſcemodi maleficijs ſuſcipiendis operam ſuam locant. Neutrum abſol. Bud.Com.
Ἐργολαβία.ας.ἡ.merces ex labore,manualis operatio,redemptio operis,& conductio.
Ἐργόλαβος.ου.ὁ. operarius, manceps, operarum redemptor. Ἐργόλαβοι quoque dicti ſunt ſycophantæ & quadruplatores, quæſtui delationes habentes, qui compendia ſua comparant & conſectantur ex alienis diſpendijs atque calamitatibus.
Ἐργολαμβάνω.opus aſſumo, negotium nihil ſumo,ſolicitus ſum.
Ἐργομωκῶν.illudens.
Ἔργον.ου.τὸ.opus,factum. Item lucrum, quæſtus, uſura, Demoſth. Significat etiam δυσχερὲς, ut ἔργον ἦν,difficile erat,Demoſth.Sic Verg.Hoc opus,hic labor eſt. Ἔργα etiam dicuntur ſegetes & arua,hoc eſt,τὰ εἰργασμένα,Xenoph.Eſt etiam officium & functio,ut ἐμὸν οὖν ἔργον ἐστὶ. Hoc mei muneris eſt, Iſoc. Ἔργον ποιεῖσθαι,eſt ſtudioſè quippiam aggredi & cōtendere ad efficiendum,Iſocr. τὸ ἔργον μισθούμενος, manceps. Bud.Com.
Ἐργόσπους.ὁ.qui urget operas.
Ἔργω.poeticè,mitto,unde deriuatum eſt ἑκάεργος,qui longè iaculatur,Appollinis epith.
Ἐργώδης.εος.ὁ.ἡ.operoſus,durus.
Ἔρδω.facio,ſacrifico,ῥέζω.Accuſ.
Ἔρεα.ἡ.lana apud Strab.genere fœminnio profertur: cōmunis aūt ἔρεον neutro genere dicitur.
Ἐρεβεννός.οῦ.ὁ.obſcurus.
Ἐρέβινθος.ου.ὁ.cicer,teſticulus. Vnde ἐρεβίνθειος, cicernus. Vide Eraſmi prouerbium,Cicernus Bacchus.τὸ αἰδοῖον.
Ἐρεβοδιφῶ. palpo in tenebris, ſcrutor ſubterranea.
Ἐρέβοθεν.è tenebris.
Ἔρεβος.εος.τὸ.erebus,tenebræ,caligo,nox.
Ἐρεγμός.οῦ.ὁ.ſiliqua,pabulum ex fabis, aut frugibus comminutis,lomentum.faba freſa fractaq; à Plinio dicitur,quod alica in frumēto,hoc eſt, ἐρεγ. in fabis, quæ uero mollita & in farinā redacta eſt, ἄλευρον ἐρέγμινον, à Latinis lomentum fabaceum dicitur,refertur & ad alia legumina radiceſq; ſimili modo fractas.
Ἐρεείνω.interrogo,quæro,duco.Accuſ.
Ἐρεθέω.irrito.
Ἐρεθίζω.μ.ίσω.π.ικα.irrito,excito.Accuſ.
Ἐρέθισμα.ατος.τὸ.&
Ἐρεθισμός.οῦ.ὁ.irritatio, iniuria.
Ἐρεθιστικός.οῦ.ὁ.irritatiuus.
Ἐρέθω.irrito.Accuſ.
Ἐρέεσθαι,diſco,exquiro.
Ἐρείδω.μ.είσω.π.ικα. firmo, innitor, ſuffulcio, impetum ſuſtineo,ad finem perduco, figo. Itē συνεστιάζω.Ariſtoph.
Ἐρείκη.ης.ἡ.arboris fiſſilis genus,cuius folia ſternebant initiaturi erica Gaza interprete.
Ἐρείκιον.τὸ.dulciarum libum. ἴτριον,apud Hipp. Gal.ab ἐρείκω deducit eò quod friabile ſit, καὶ εὔθρυπτον.
Ἐρεικτός.οῦ.ὁ.fiſſus,freſus,unde ἐρεικτὰ,freſa ut faba. Pauſ. ἐρεικτὸν πυρὸν dicit,τὸν μὴ εἰς ἄλευρον ἀληλεσμένον, ἀλλὰ ὥστε δύο ἢ ἑνὸς γεγονέναι, ut annot.Euſt.Iliad. ν.hoc eſt,frumentum molitum quidem,ſed nō incretū,ita ut à polline non ſint ſeparati furfures, quod uulgaris lingua ἀνδράλευρον uocat. ferius,ἐρείκω.
Ἐρείκω.μ.είξω π.ειχα.ſcindo,circumeo,Accuſ. In
Ἔρειξις.ιος.ἡ.fiſſio,fiſſura,ſectio.
Ἔρειο.interroga,ἐρώτησον.
Ἐρείπιον.ου.τὸ.ruder,& ruina.

Ἐρείπωσις. ruina.
Ἐρείπω. μ. είψω. π. ίφα. cado, diruo. Accuſ.
Ἔρεισμα. ατος. τὸ. culmen, firmamentum, ſuſtentaculum.
Ἐρέω. τὸ. ἔρομαι. interrogo.
Ἐρέμβομαι. oberro.
Ἐρεμνός, pro ἐρεβεννός. ὁ. tenebroſus, mortalis.
Ἐρεμῶσαι. nauigare.
Ἔρεξεν. fecit.
Ἔρεος. ου. ὁ. laneus.
Ἔρεπτα. τὰ. alimenta.
Ἐρέπτομαι. μ. έψομαι. π. εμμαι. comedo. propriè ad bruta pertinet, quaſi τὸ ἔρας ὅ ἐστι τῆς γῆς ἀναιρεῖσθαι.
Ἐρέπτω. alo.
Ἐρέπω. tego.
Ἔρεπος. ου. ſeruitus, mãcipatio, legitur & ἔρεπος.
Ἐρεσία. ας. ἡ. remigatio.
Ἐρεσιμέτρα. ἡ. geometria.
Ἐρεσχηλία. miniſterium, θρησκεία, cultus.
Ἐρέσσομαι. μ. έξομαι. π. εγμαι. &
Ἐρέσσω. remigo. Depon. abſol.
Ἐρεσσός. ου. urbs Lesbi.
Ἐρεσχελέω. μ. ήσω. π. ηκα. uel ἐρεσκελέω. nugor, decipio, inſto, contendo, prouoco, probo, & ignominia afficio, & exprobro, ἀτιμάζω. Libanius in Declamation. inuidioſi. τὴν πενίαν ἐρεσχελῶν τὴν ἐμὴν, paupertatẽ mihi uitio uertens ac obijciens.
Ἐρεσχελία. ας. nugamentũ, irritatio, prouocatio.
Ἐρέτης. ου. ὁ. remex. Bayfius.
Ἐρετμόν. ου. τὸ. &
Ἐρετμός. ου. ὁ. remus. Bayfius.
Ἐρετὸς, pro ἐρατός.
Ἐρετμῶσαι κώπαις ἁρμόσαι.
Ἐρέτρια. ciuitas Eubœæ.
Ἐρετριάζω. cauillor, ludo.
Ἐρέπτω. μ. έξω. π. εχα. ἐρέσσω.
Ἐρευγματώδης. flatulentus, ructus faciens.
Ἐρεύγομαι. μ. εύξομαι. π. ευγμαι. eructo, fremo. Depon. Acccuſ.
Ἐρευθέδανον. τὸ. ſuffrutex, rubeia.
Ἐρευθέδανος. ου. ὁ. color qui rubrica dicitur.
Ἐρευθής. ruffus, rubicundus.
Ἐρεύθομαι. μ. εύσομαι. π. ευσμαι. rubeo. Depon. datiuo.
Ἔρευθος. ου. ὁ. rubor, pudor. τὸ ὑπὸ τῶν παρειῶν ἐρευθρόν.
Ἐρευθιάω. rubeſio, ἐρευθειῶ.
Ἐρεύθω. μ. εύσω. π. ευκα. rubefacio, rigo. Accuſ.
Ἐρευνα. ης. ἡ. ſcrutatio.
Ἐρευνάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. &
Ἐρευνάω. μ. ήσω. π. ηκα. ſcrutor, excutio, Budæus in Comment.
Ἐρευκτικός. ου. ὁ. ructus mouens.
Ἐρεύω. pro ἐρέω.
Ἐρέφω. μ. έψω. π. εφα. tego, orno, corono. Accuſ.
Ἐρεχθείδης. ου. Athenienſis, ab Erechtheo rege.
Ἐρεχθείς. έντος. ὁ. ſuffocatus, necatus.
Ἐρεχθόμενος. ου. ὁ. moleſtia affectus, oppreſſus, cõmotus à uentis.
Ἐρέχθω, & ἐρέχω. μ. έξω. π. εχα. ſcindo. Accuſ.
Ἐρέψιμα ξύλα. ligna tectis concinna, ξύλωσις. Cæl. lib. 13. cap. 48.
Ἐρέω. μ. ήσω. π. ηκα. dico, mandata renuntio, interrogo, ſignifico. Actiu. accuſ.
Ἔρημαι. uolo interrogare.
Ἐρημαῖος. ſolitarius.
Ἐρήμας. aduerbium, nemine prohibente, aut obſtante, indicta cauſa.
Ἐρήμη. ης. ἡ. iudicatio facta cauſa indicta, id eſt altera parte abſente, ut ἐρήμην καταδικάσασθαι ἐρήμην ἑλεῖν, indicta cauſa damnare. Bud. in Annot. & Com. Ἐρήμη. δίκη, aut una dictione ἐρημοδίκιον, uadimonium deſertum. Vide in Chiliad. Eraſmi, Deſerta cauſa.
Ἐρήμης. aduerb. indicta cauſa, nullo defendente.
Ἐρημία. ας. ἡ. ſolitudo. ἐξ ἐρημίας γιγνόμενον ſecreto factum, & clanculum Luciano.
Ἐρημικός. ου. ὁ. deſolatorius.
Ἐρημίτης. ου. ὁ eremita, ſolitarius.
Ἐρήμματα. τὰ. pecora.
Ἐρημοδίκιον. τὸ. uide Ἐρήμη. dicitur quum altera parte abſente fertur ſententia apud Iuriſconſ. & ἐρημοδίκιος ἐστὶν ὁ ἐκ μονομερῶς εἰσηγήσεως τὴν καταδίκην ἐσχηκώς.
Ἐρημοθάκος. qui ſolus ſuam cauſam agit.
Ἐρημονόμος. in deſerto paſtus.
Ἔρημος. ου. ἡ. ſolitudo, eremus, locus deſertus, & ab hoſtibus uaſtatus. Τὴν ἔρημον διδόναι, ſecundum præſentem de abſente, uel contra abſentẽ pronũciare, quod forenſi uocabulo nũc dicitur, dare defectum. Bud. Com.
Ἔρημος. ου. ὁ. ſolitarius, deſertus, deſolatus.
Ἐρημόω. μ. ώσω. π. ωκα. deſolo. Accuſ.
Ἐρήμωσις. εως. ἡ. deſolatio.
Ἐρημωτής. deſolator, uaſtator, ἐρημοποιός.
Ἐρηρέδαται. ſtabiliti & firmati ſunt, Ionicè fit ab ἐρήρεισαι.
Ἐρηρεῖσθαι. firmari, innixum eſſe.
Ἐρητύω. κατασέλλω, ſedo, poſſideo, quieſco, placo, demulceo, cohibeo, ueto.
Ἐρθύρις. ίδος. ἡ. Aeolicè pro ἐρίθυρις, ingens feneſtra.
Ἐρι. nihil per ſe ſignificat, ſed in compoſitione dictionũ intenſionem affert, & augmentum.
Ἐριαύχενος. collo elato, uel procero.
Ἐρίβοιος. auguſtus, uenerabilis.

Ἐρίβωλος, ου. fertilis.
Ἐριβρεμέτης. ου. ὁ. magnitonans.
Ἐρίβρομος. ου. ὁ. ualde rugiens.
Ἐριβρύχων, ſonorus, πολύηχος.
Ἐριβῶλαξ. κος. ὁ. ἡ. ἐρίβωλος, ferax.
Ἐριγάστωρ. ορος. ὁ. uentricoſus.
Ἐρίγδουπος. ου. ὁ. γ. abundante, more ſonum, pro ἐρίδουπος, ualde ſonans.
Ἐρίγηρυς. argutus, ſonorus.
Ἐριγμένοι κύαμοι. freſæ fabæ.
Ἐριγνύω. claudo, abſcondo.
Ἐριδαίνω. & ἐριδμαίνω. μ. ανῶ. π. αγκα. contendo, irrito, diſco, perpendo, prouoco.
Ἐριδαντάτας. cognomentum Herculis apud Tarentinos.
Ἐριδαντικοί. οἱ. Democrito dicuntur contentioſi, & de lana caprina altercantes, quos & uelites Latini uocant.
Ἐρίδουπος. ου. ὁ. ualde ſonans.
Ἐρίζω. μ. ίσω. π. ικα. litigo, contendo, propriè de fundo litem ſuſcipio, περὶ ἴσης γῆς φιλονεικῶ. Etym. Neutr. Ammonius diſtinguit à ζηλῶσαι
Ἐρίζωος. uiuax.
Ἐριήρ. ηρος. ὁ peramabilis, coniunctus, congruus, concors. ἑταῖροι ἐρίηρες, familiares.
Ἐρίηρος. ου. ὁ. amabilis.
Ἐριηχής. έος. ὁ. ἡ. magniſonus.
Ἐριθάκη. ἡ. erithaca, quam fert apis cum melle. Gaza apud Ariſtot. relinquit uocem Græcam.
Ἐριθακίς. quædam arbor.
Ἐρίθακος, & ἐρίθυμος. auis ſolitaria: quam alias ſiluiam, rubeculā alias Theodorus interpretatur apud Ariſtotelem.
Ἐριθαλής. genus arboris.
Ἐρίθαλος. ου. ὁ ἡ. ualde uireſcens.
Ἐριθεία. ας. ἡ. contentio, ſeruitus, concertatio.
Ἐριθεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſeruio, temerè laboro & in uanum. Neutr. datiuo.
Ἐριθηλής. έος. ὁ. ἡ. ualde uirens.
Ἔριθος. ου. ὁ ἡ. lanam tractans, precio cōductus, meſſor, agricola.
Ἐρίθυρις. ιδος. ἡ. magna feneſtra.
Ἐρικάνη. ης. ἡ. ſepes.
Ἐρίκη. ης. ἡ. erica.
Ἐρικίς. ίδος. ἡ. hordeum craſſiuſcule comminutum, confractumûe. Hipp.
Ἐρικυδής. έος. ὁ. ἡ. glorioſus.
Ἐρείκω. ſeco, ſcindo. Vſitatius eſt ἐράκω.
Ἐρικώδης, uel ἐρικνώδης. diſruptus.
Ἐρίμη. ἔξοδος. Vide ἐρμῆ.
Ἐρίμυκος. ου. ὁ. ἡ. ualde mugiens.
Ἐρινά. τά. groſſi ficus.
Ἐρινάζω. caprifico. τὸ περιάπτω ταῖς, ἡμέροις συκαῖς ὀλύνθους ἤτοι ἐρινεούς. unde culices ficarij ſubintrant in ficus efficiuntq́; ne ab arbore defluant. Euſt. ex Pauſania. Iliad. κ.
Ἐρινάς. αδος. caprificus.
Ἐρινασμός. οῦ. ὁ. caprificatio.
Ἐρίνεμος. ου. ὁ. uentus procelloſus.
Ἐρινεός. οῦ. caprificus. ficus ſylueſtris, oxyt. Cyrill. Plutarch. in uita Romuli, διὰ τὸν ἐρινεόν, καπρίφικον ὑπὸ ῥωμαίων ὀνομαζόμενον.
Ἐρίνεος. eſt ipſe fructus ficus ſylueſtris, proparoxytonum Cyrill.
Ἐρινεός. οῦ. urbs Dorica.
Ἐριννύς. ύος. ἡ. Erynnis, furia. Vide prouerbium in Chiliad. Erinnys ex tragœdia.
Ἐρινύειν. indignari.
Ἐρίξ. ἡ. crinis, θρίξ. & ſuperior ſiue gibba iecinoris pars, qua inuicem fibræ eius ſeparantur.
Ἐριόδων. ὁ. magnos habens denteis.
Ἔριον. ου. τὸ. lana. Gaza apud Ariſtot.
Ἐριόξυλον. τό. nominatur apud Vlpianū, ut meminit Bayſius. idem nimirum quod lana xylina & goſſipium.
Ἐριοπωλικῶς. doloſe: quemadmodū ſolēt, qui lanam uendētes humectant, quo magis pōderet.
Ἐριοπώλιον. τὸ. emporium lanæ.
Ἐριούνης. ου. ὁ. ἡ. &
Ἐριούνιος. ου ὁ ualde utilis. Epitheton Mercurij. ſubterraneus, ἐριούνιος πόρος, cuniculus ſubterraneus.
Ἐριοφόρον. τὸ. apud Theophraſtū, genus eſt bulbi lanigerū inter corticē & interiorē partē radicis.
Ἐριόω. laboro, maxime circa lanificium.
Ἐρίπνη. mons, rupes, promontorium, fragmentū rupis, præcipitium, abruptus locus.
Ἐρίπω τὸ ἐρείπω. Vſitatius eſt per ει. in medio.
Ἐρηρίδαται. firmati ſunt.
Ἔρις. ιδος. ἡ. lis, contentio.
Ἐρισθενής. έος. ὁ. ἡ. præpotens.
Ἔρισμα. τὸ. fulcimentū. Item remigium, ἐρετεία.
Ἐρισμάραγος. ου. contentioſus, intractabilis.
Ἐριστάφυλος. ου. ὁ ἡ. ex grandi, & generoſa uua expreſſus.
Ἐριστήρ. ῆρος ὁ. crumena.
Ἐριστής. litigator.
Ἐριστικός. οῦ. ὁ. diſcrepatiuus, cōtentioſus. Eriſtici dicebantur philoſophi qui primo Megarici ab Euclide Megarenſe, poſtremo dialectici dicti ſunt. Laërtius. libro 2. in Euclide.
Ἐριστός. οῦ. ὁ. litigioſus.
Ἐρισύβη. ἡ frumenti peſtis, ſqualor.
Ἐρισφάραγος. collo elato, clamoſus, μεγαλόφωνος, teſte Plutarcho.
Ἐρίσφηλος. ου. ὁ. robuſtus, ualidus, ἐρισθενής. Steſichoro, à σφῆλον.
Ἐρισχηλεῖν. ad contentionem incitare.
Ἐρίσχηλος. ου. ὁ. cōtentioſus, prōptus ad conuicia.

Ἐϱιτάϱϐης. formidoloſus. legerem ἐϱιταϱϐής.
Ἐϱίτιμ@. ȣ. ὁ. pretioſus,
Ἔϱιφ@. ȣ. ὁ. hœdus. Vide prouerbium in Chili. Anus eriphus.
Ἐϱίφυλλος. frondoſus, multis aut magnis folijs
Ἐϱίψιμ@. ὁ. caducus.
Ἐϱιώδης. ι@. ὁ. ἡ. lanarius.
Ἐϱιώδυνον. dolorificũ, intolerabiles cruciatus inferens.
Ἐϱιώλη. ης. ἡ. uehemens flatus ſiue uentus.
Ἐϱιῶπις. ιδος. habens magnos oculos, & propriũ nomen uxoris Anchiſæ.
Ἐϱκάζειν. cauillari.
Ἐϱκτὴ. ἡ. carcer, cuſtodia, pro εἱϱκτὴ.
Ἐϱκεῖ@. ȣ. ὁ. Herceus, Iouis epithethon paroxytonum cum ει. Cyrill.
Ἐϱκίτης. cuſtos.
Ἔϱκι@. ου. ſeptum, uallum, munimentum, rete, πεϱίφϱαγμα, δῶμα. Cyrill.
Ἔϱκ@. εος. τὸ. circuitus, ſeptum, monile, uallum, rete, propugnaculum.
Ἕϱμα. ατ@. τὸ. inauris, auriũ ornatus. Itẽ lignum quod ſupponitur naui, ne in terra marceſcat. Nonius phalanges Latinè dicit uocari, fuſtes teretes qui nauibus ſubijciũtur, ſaburra, arma nauis; ut anchora, funes & id genus alia, propriè crepido Latinis. Scopulus, Eraſ. interp. Itẽ ἕϱματα interpretatur Gal. ἐϱείσματα, hoc eſt fulcimẽta adducẽs locũ Hom, ὑπὸ δ' ᾕϱεον ἕϱματα νηῶν.
Ἑϱμάζω. fulcio. Hipp. uſurpauit de faſcijs loquẽs, quæ leſam partem & offenſam uinciunt ac immobilem tenent.
Ἑϱμαθήνη. Mercurij & Mineruæ ſtatua.
Ἑϱμαὶ. ſtolones, inutiles fruticationes.
Ἑϱμαῖα. τὰ. Cretenſium feſta. referente Polluce, Mercurio dedicata. Cæl. lib. 7. cap. 44. &
Ἕϱμαιον. ου. τὸ. lucrum inexpectatum, commune inuentum, res inuenta, refugium. Item aceruus lapidum in uijs, ſignificationes tractæ à primitijs in uia poſitis. Etym.
Ἕϱμαιος λόφ@. tumulus quidã. Cyrill. proparoxyt. ἑϱμαῖ@ autẽ penãflexum, Mercurialis.
Ἕϱμασμα. ατ@. τὸ. fulcimentũ. Item faſciæ quæ in uinciendo ſubijciuntur circũdanturq; ut affectam partẽ immobilẽ teneãt, uidentur ἑϱμασματα uocari ab Hipp. unde & ἑϱμάζουσιν. id eſt fulciũt. apud eundẽ, de quo paulò ſuperius.
Ἑϱμαφϱόδιτ@. qui utrunq; habet membrũ tam uirile quàm muliebrẽ.
Ἕϱμαξ. κος. ſepes, ſcopulus in mari occultus, agger lapidũ in Mercurij honorẽ in triuijs aggeſtorum.
Ἑϱμὰς. idem.
Ἑϱμαῖος. ȣ. ὁ. & Ἑϱμείας. ὁ. Mercurialis.
Ἑϱμείας. poëtice. Mercurius. Vide ἑϱμίας.
Ἑϱμηϊέϱοδ@. ſuprà ſcribitur.
Ἑϱμηνεία. ας. ἡ. interpretatio, ſermo, explicatio. diſtinguitur ab ἑϱμηνία apud Cyrillum.
Ἑϱμηνεύομαι. μ. εύσομαι. π. εῦμαι. interpretor, in ſignificatione paſſiua.
Ἑϱμηνεύς. έ@. ὁ. interpres.
Ἑϱμηνεύω. μ. εύσω. π. εῦκα. interpretor. Accuſ.
Ἑϱμηνία. ας. ἡ. fulcrum lecti. Cyrill.
Ἑϱμῆς. ȣ. ὁ. Mercurius, nuntius. παϱὰ τὸ ἔϱω τὸ λέγω ἢ παϱὰ τὸ εἴϱω τὸ ἀγγέλλω ἢ παϱὰ τὸ ἐϱῶ τὸ ἀϱμόζω, διὰ τὸ ἔϱυμα ἡμῶν εἶν, καὶ ἕϱμα τοῦ βίου. Etym. Et quia à cœna ſurgẽtes Mercurio prolibare ſolebãt, quaſi ſomni præſidi, ἑϱμῆν quoq; pro ultimo potu accipiebãt. Vnde Homer. τῷ πυμάτῳ σπένδεσκον. Cæl. lib. 15. cap. 6. Ἑϱμῆς, hymnus eſt apud Mercurium.
Ἑϱμίας. idem quod Ἑϱμῆς. per iota ſcribi debere tradit Chœroboſcus in ſua Ortographia: & apud Ariſtotelem ſic legitur. uide Etym.
Ἑϱμὶς. uel ἑϱμὶν. ῖν@. ἡ. fulcrum lecti, Item tornus, τόϱν@.
Ἑϱμινία. τὰ. idem.
Ἑϱμίον. ȣ τὸ. &
Ἑϱμιόνη. ης. ἡ. templum in Pelopõneſo Cereri & Proſerpinę ſacrum, quod aſyli uice habebatur ſi quis eò confugiſſet.
Ἑϱμογλυφεῖον. ει. τὸ. officina ſculptorum. Plato.
Ἑϱμογλυφεύς. έ@. ὁ. uel ἑϱμόγλυφ@. ſculptor Mercurij, ſtatuarius.
Ἑϱμογλυφικὴ. τέχνη. ars ſtatuaria.
Ἑϱμονὶς. ἡ. genus eſt nauis apud Thucydidem à loco iuxta Lacedæmona.
Ἑϱμόπαν. Pan, quod ex Mercurio natus ſit.
Ἑϱμώνεια. τὰ. laruæ quædam & perſonæ ab Hermone primo earum fictore, Etym.
Ἐϱνεόν. ȣ. τὸ. ficus caprifici.
Ἐϱνόκομ@. hortulus.
Ἑϱμώνιος χάϱις. Hermonia gratia uel beneficium dicitur, quod nõ ex animi uoluntate ſed ſimulate, ac propemodum coacte & ad ſimulationẽ amicitiæ collatum eſt.
Ἔϱν@. ȣ. ὁ. ramus, germen, caro.
Ἐϱνώδης. ε@. ὁ. ἡ. ramoſus. Ἔϱξα. clauſi.
Ἔϱξεται. pro εἴϱξεται. prohibebit.
Ἔϱξης, pro ῥέξης faceres, per metatheſim. 241.
Ἔϱξον. fac, prohibe.
Ἐϱόεις. gratioſus, amabilis.
Ἔϱομαι. μ. ἤϱομαι. μεσ. ἀόϱ. β. εϱόμην. aliàs ἠϱόμην, interrogo, quæro. Item agitor, feror, Euripid. Depon. accuſ.
Ἔϱ@. Aolicè pro ἔϱως. amor. Tradunt tamen Grammatici, cum ο in bonã partem accipi debere, cum ω uero pro flagitioſo amore.

Ἐϱοτὴ.

Ἔροτη.feſtum.
Ἑρπετὰ.τά.reptilia.
Ἑρπετόδηκτ☉.ου.ὁ.à ſerpente morſus.
Ἑρπετός.οῦ.ὁ.ſerpens,reptilis.
Ἑρπηδών.όν☉.reptatio.
Ἕρπης.ητος.ὁ.herpes genus ulceris eſt exedentis, & uicinas quaſq; partes inuadentis,quod & formicam appellant,quod ſupremam cutem quaſi urat,& ἕρπητες uocantur tumores quidam è flaua bile originem habentes non diſſimiles eriſipelati,quod malum ſi à bile craſſa uel acri quæ totam cutem ad carnẽ uſq; exulcerat, fiat, iam ἕρπης ἐσθιόμενος. hoc eſt,ulceratus cancer qui exedendo & depaſcendo uicinas partes ad oſſa uſq; deuorat,Medici duplex faciunt,ἐσθιόμενον & miliare.
Ἕρπις.uinum.παρὰ τὸ ἕρποντας ποιεῖν τοὺς πίνοντας ἀμέτρως.
Ἑρπυστικόν.τὸ.reptile, ut Gaza reddit ex Ariſtot.
Ἑρπύζω.μ.ύσω.π.υκα. uel ἑρπίζω. ſerpo, repo. Neutr.abſol. In præteritis augmentum per ει dipthongum format.
Ἑρπυλλίς.ίδ☉.ἡ.cicada.
Ἕρπυλλον.ου.τὸ.ſerpyllum.
Ἑρπυσμός ὁ. reptio,ſonus,grunnitus.
Ἑρπυστικὰ.τὰ.reptilia.
Ἕρπω.μ.ψω.π.φα.uado,ſerpo,proprie de uermibus ſerpentibusq; dicitur, καταχρηστικῶς uero de illis qui tardius incedunt ac negligentius, præſertim apud poëtas. Accipit autẽ augmentum per ει diphthongum.Neutr.
Ἐῤῥαγέως.celeriter.
Ἐῤῥάδαται.apud Hom.rigati ſunt,à ῥάζω,irroro.
Ἐῤῥαός.aries.
Ἐῤῥέως.ſtatim,citò.
Ἐῤῥίζωνται.irradicantur, qui in radice manent.
Ἐῤῥηνοβοσκός.ὁ. pecorarius, qui gregem paſcit. Sophocl.
Ἐῤῥιζωμένη.ης.ἡ.ſtabilita, radicata.
Ἐῤῥιζῶσθαι.radices egiſſe.
Ἐῤῥικνωμένα.ſtrata,contorta.
Ἐῤῥύεσθαι.apnd Ammoniũ diſtinguitur à ῥύεσθαι.
Ἐῤῥυθμισμέν☉. numeroſus, rythmicus, concinnus.
Ἐῤῥυτιδωμέν☉.rugatus,rugis contractus.
Ἔῤῥω,Aeolicè,pro ἔρω,quod & φθείρω.pereo,euaneſco,peſſum eo.Bud.Com.
Ἐῤῥῶμαι confirmor,inualeſco. ρωμνύω
Ἐῤῥωμενέστερος,&
Ἐῤῥωμένης.έ☉.ὁ.ἡ.conſtans,robuſtus.
Ἐῤῥωμένως. fortiter, robuſtè.
Ἔῤῥωσο.uale.Ἐῤῥῶσθαι εἰπεῖν, uale dicere,uale iubere,τὸ χαίρειν ἐάσασθαι.Bud.Com. ρωμνύω
Ἕρσαι.οἱ.agni recẽs nati & teneri hœdi,ſubrumi,

Ἑρσαῖ☉.ὁ.δροσώδης.roſcidus.
Ἕρσα.uerna,roſcida,tenera.
Ἕρση.ης.ros.
Ἑρσήεις.εντ☉.ὁ.roſcidus.
Ἐρυγγάνω.eructo:de ieiunis dicitur,ἐρεύγεσθαι uerò de ſaturis.
Ἐρυγή.ῆς.ἡ. ructus, eructatio. πνεῦμα κοῦφον κατὰ τὴν ζέσιν τῆς τροφῆς ἀποῤῥηγνυμένων τῶν πομφολύγων ἐπὶ τὸ ἄνω διαπνεόμενον.
Ἐρυγηλός.οῦ.ὁ.ructum ciens,ut raphanus.
Ἐρυγμαίνω.mugio.
Ἐρύγμηλ☉.ου.ὁ.ſonorus,grauiter boans ac mugiens.
Ἐρυγμός.οῦ.ὁ.bellum.
Ἔρυγξ.ſepimentum.
Ἐρύγω.μ.ύξω.π.υχα.mugio.Neutr.abſol.
Ἐρυθαίνω.rubefacio.
Ἐρυθεία.ας.ἡ.Erythea inſula Geryonæ regia.
Ἐρύθημα. radix quæ Erythrodanum etiam dicitur,qua mulieres faciem pingunt, ἄγχουσα etiam dicta.Suid.
Ἐρυθίβιος. cognomẽ Appollinis apud Rhodios quoniam ἐρυθίβην appellant ipſi,quam ἐρυσίβην alij,id eſt rubiginem.
Ἐρυθμία τῶν σωμάτων,pro εὐρυθμία. apta compoſitio membrorum.
Ἐρυθρὰ θάλασσα.ἡ.rubrum mare.
Ἔρυθρα.folia papaueris.
Ἐρυθραίνομαι.rubeo,nigreſco.
Ἐρυθραίνω.μ.ανῶ.π.γκα.rubefacio.Accuſ.
Ἐρύθρημα ατος.τὸ,rubor.
Ἐρυθρίας.ruber,rubicundus.
Ἐρυθριάω.μ.άσω.π.ακα.erubeſco,rubore ſuffundor. Et ad corpus refertur,αἰσχύνομαι uerò ad animum Neutr.abſol.
Ἐρυθρῖνος.ου.ὁ.piſcis nomen rubellio, uel rubellus,Gaza interprete.Melius legitur ἐρύθρινος, per ι. quamuis utroq; modo ſcriptum reperitur apud Ariſtotel.Idem Gaza erythrinos apud eundem rubros uertit.
Ἐρυθρόδανον.ου.τὸ.color ruber & coccineus.
Ἐρυθροδανωμένον.rubiæ radice tinctum.
Ἐρυθροκάρδιον.ου.rubro corde,hoc eſt medulla.
Ἐρυθροχόμη.ἡ.mali punici ſpecies.
Ἐρυθροπέλας.ſuggillatio corporis rubens & inflammata,ſacer ignis.
Ἐρυθρόπουν.τὸ.quod habet pedes rubidos.
Ἐρυθρός.οῦ.ὁ. ruber,coccineus. Bayfius rutilum interpretatur,& ruffum ex Martiale.
Ἐρυθρὸς ῥοῦς ὁ.rhus obſoniorũ, qui & μαγειρικός, qui ſalis loco aſpergitur obſonijs, uide in ῥοῦς.
Ἐρυθροτάπων,ωνος,anſerum genus.
Ἐρυκακέω.μ.ήσω.π.ηκα.traho.Accuſ.
Ἐρυκανάω,& ἐρυκάνω,& ἐρύκω.μ.ύξω.π.υχα.de

tineo,

tineo,arceo,prohibeo.Accuſ.

Ἔρυμα. ατος. τὸ.caſtellum,liberatio,arx,propugnaculum, munitio, cuſtodia, ab ἐρύω τὸ φυλάσσω,licet hoc uerbum in hac ſignificatione ſit parum in uſu Nazianzenus, μόλις ἂν καὶ τὸ καρτερῶτατον τὸ ἔρυμα.

Ἐρύμανθος. ου. ὁ.mons Arcadiæ.

Ἐρυμνός.οῦ.ὁ.munitus,tutus.

Ἐρυμνότης.ητος.ἡ.munitio.

Ἐρυμνόω.ſtabilio,munio.

Ἐρυμνώδης.ſuperbus,moleſtus.

Ἐρύομαι.μ.ύσομαι.π.υσμαι.libero,cuſtodio,obſeruo.Depon.accuſ.

Ἐρύπτω τὸ.ἐρύκω.

Ἐρυσάρμας.ου.ὁ.auriga.

Ἐρυσάρματες. οἱ. αἱ.uel ἐρυσάρματοι. celeres,currum trahentes.

Ἐρυσίβη.ης.ἡ.rubigo,erugo torrens ſegetes, pruina,Bud.in Annot.Plato 10.de repub.oſtendit proprie dici de ſegetibus, cum inquit,ξύμπαντι τῷ σώματι νόσος, σίτῳ τε ἐρυσίβη, σηπεδών τε ξύλοις,χαλκῷ δὲ ἢ σιδήρῳ ἰὸς &c.

Ἐρυσιβώδης.εος.ὁ.ἡ.rubiginoſus.

Ἐρύσιμον.τὸ.irio,trionũ,agreſte naſturtium. alij frugibus annumerant,alij oleribus.

Ἐρυσίπελας.ατος.τὸ.ſacer ignis,ulcus ex bile inflammata, tumor ex bile, uel feruenti & tenui ſanguine,uel bile & ſanguine calidioribus prouenìens.

Ἐρυσίπτολις.ιος.patrona urbis,ab ἐρύομαι & πόλις,τ interiecto more Ionico propter metrũ.

Ἐρυσίσκηπτρον.ου.τὸ.Cyperus herba,quę & iũcus odoratus ſeu anguloſus dicitur,Dioſ.eſt & cõmune nomẽ aſpalatho herbæ,itẽ Verbenacę apud eũdẽ.

Ἐρυσμός.pugna.

Ἐρυσός.ſportula,calathus.

Ἐρυστός.οῦ.trahibilis.τὰ ἐρυστὰ ξίφη,ſtricti gladij & exerti.

20 5. 5. 2. Ἐρύω.μ.ύσω traho,poëticũ uerbum, à quo fit ῥυμός, temo currus. Ab ἐρύω uero inuſitato uerbo,ꝑ cuſtodio fit ἔρυμα τὸ φύλαγμα.

Ἔρφος.ου.pellis,Nicãd.qđ Iones στέρφος,uide ibi.

Ἐρχανής.cõpactus,obſtructus,refertus,occupatꝰ

Ἔρχατο.clauſi erant.Eſt autem tertia perſona à præterito pluſquamperfecto uerbi ἔργω.

Ἔρχατος.φραγμός.ſepes.

Ἐρχατόωντο.clauſi erant,συνείχοντο.

Ἐρχθέντα.τὸν.in aqua ſuffocatum.

Ἔρχομαι.μ.ἐλεύσομαι.αόρ.β.ἤλθον & ἤλυθον.uenio.Depon.abſol.gaudet hoc uerbum collocari cum participio futuri temporis,ut ἔρχομαι ποιήσων τόδε.

Ἐρχόμενα.τὰ.futura.

Ἐρψις.ιος.ἡ.reptio,Gaza apud Ariſtotel.

Ἐρῶ.μ.ἐρῶ.π.εἴρηκα.αόρ.paſſiu.ἐῤῥήθην.dico,prę cipio.Accuſ.differt ab εἴρω.Cyrill.

Ἐρωάζω.quieſco.

Ἐρωδιάς.& ἐρωδιός.οῦ.erodius auis ex ijs quas Romani Diomedeas uocant.Theodor.ardeolam interpretatur apud Ariſtotel. Auguſtinus fulicam. Ciconiam putat eſſe Suidas. aut ciconiæ ſimilẽ, dictamq; quòd in paludibus uerſetur, quaſi ἑλόδιον.Cæl.lib.8.cap.4.Erodij meminit etiã Aelianus de Aucupio.Sunt qui mergos ex iſtimant Virgiliũ appellaſſe eas aues quas ἐρωδιοὺς Arat. uocauit,ſed fallũtur, imò fulicos uocat.

Ἐρωεί.quieſce.

Ἐρωής.fluens,cedens,deſiderabilis.

Ἐρωέω.μ.ήσω.π.ηκα.fluo,moueor,recedo,procedo, retraho, auerto, κυρίως τὸ ἀπὸ τῆς ὁρμῆς ὑποχωρεῖσθαι.Etym.

Ἐρωή.ῆς.ἡ.deſiderium,impetus,ſeceſſus,tractus

Ἐρωμανής.perdite amans.

Ἐρωμένη.ἡ.amica.

Ἐρώμενον.ου.ſcortum.

Ἐρώμενος.ου.ὁ.amaſius,& amicus ſcorti. Accipitur aliquando in bonam partem.

Ἔρως.ωτος.uel ἔρω Atticè.ὁ.amor, Cupido. Cæl. lib.12.cap.36. Ἔρωτος hymni duo ſunt apud Orpheum. Ammonius diſcernit à πόθος & ἵμερος.

Ἐρωσις.ἐρώμενος.

Ἐρωτάω.μ.ήσω.π.ηκα. interrogo,peto. Interdũ pro παρακαλῶ. Differt autem à πυνθάνομαι, ut Ammonius tradit, bis in ἐρωτᾶν, & ſemel in ἐρώτησις.

Ἐρώτημα.ατος.τὸ.interrogatio.Erotema,interrogatum,ſchema eſt(inquit Rhom. Aquila) quo utimur, ubi exaceruando aliquid interrogamus,& augemus eius inuidiã,hoc modo: Fuiſti illo in loco? dixiſti'ne hæc geſta eſſe? renunciaſti ea, quibus decepti ſumus? Vide πύσμα.

Ἐρωτηματικός.οῦ.ὁ.interrogatiuus.

Ἐρώτησις.ιος.ἡ.interrogatio,propoſitio,quęſtio. Ammonius diſtinguit à πεῦσις & ἀνάκρισις.

Ἐρωτικός.οῦ.ὁ. amatorius, fœdis amoribus deditus,in amorem propenſus. Ἐρωτικοί etiam dicuntur Venerei hymni. Sunt qui ἐρωτικὸν apud medicos interpretentur furorem ex amore.

Ἐρώτιον.ου.τὸ.imaguncula Cupidinis.

Ἐρωτοληψία.libido.

Ἐρωτολαλεῖν.impacienter amare.

Ἐρωτομανής.εος.ὁ ἡ. perdite amans.

Ἐρωτομανία.ας.ἡ.furioſus amor.

Ἐρωτοπαίγνιον. Ludus amoris uel opus de Ludo amoris quale ſcripſiſſe Lœuiũ refert Auſon. & alios nonnullos cõmemorat Athenæus.

Ἐρωτοπλοέω.in amoris mari nauigo. Epig.lib.

Ἐρωτοτρόφος.ὁ.ἡ.mater amoris. Veneris epith.

Ἐρωτύλος.ου.ὁ.amatorculus.

Ἐς. in. apud. Bud. Com.
Ἐς ἀεὶ. ſemper, in perpetuum.
Ἐς αὖ. quouſque, donec.
Ἐς αὖθις. in poſterum.
Ἐς ἠῶ. ad auroram, per unum diem.
Ἐς δεῦρο. hucuſque.
Ἐς ἑσπέρην. ueſperi.
Ἐς ἡμέτερον. ad noſtras ædes. eclipſis eſt, τῶ δῶμα.
Ἐς καλόν. commodè, auſpicatè.
Ἐς νέωτα. in proximum annum.
Ἐς ὅς. donec.
Ἐς ὅτι μάλιστα. ualde.
Ἐς ποτε. quouſq;, interdum, quando.
Ἐς τι. donec.
Ἐς τὴν ὑστεραίαν. poſtridie.
Ἐς τί. quouſq;. Etym.
Ἐς τὸ ἄνω. ſurſum uerſus.
Ἐς τόδε. id eſt, μέχρι τόδε.
Ἐς τὸ δέον. opportunè, ut decet.
Ἐς τὸ παραυτίκα. in præſens.
Ἐς ὑπερβολήν. ſupra modum, cum exceſſu.
Ἐς. imperatiuus ἀόρ. β. ab ἵημι, mitte.
Ἐσαγείρω. colligo.
Ἐσαεί. ſemper, in perpetuum.
Ἐσαθρέω. intento, intueor.
Ἐσακοντίζω. tela mitto.
Ἐσᾶλτο. inſilijt.
Ἐσάπην, ἀόρισ. β. paſſ. à σήπομαι. putrefactus ſum.
Ἐσαφικνέομαι accedo.
Ἐσάωθεν, pro ἐσώθησαν. ſaluati ſunt.
Ἐσβαίνω. ingredior. ἐσβαίνω εἰς τὴν ναῦν & ἐμβαίνω εἰς τὴν ναῦν dixit Thucyd.
Ἐσβαλλόμενοι. uenimus, Lucian.
Ἐσβάλλω. deuoluo me, immitto, ingredior.
Ἐσβολή. irruptio, inuaſio, ingreſſus, exporrectio.
Ἐσγέποτ. donec.
Ἐσγόνατα τά. palearia.
Ἐσδρομή ῆς. ἡ. impreſſio.
Ἔσει, pro ἔσῃ. Atticè.
Ἐσενεγκεῖν. intuliſſe.
Ἐσερπύζω. irrepo.
Ἐσέρχομαι. ingredior.
Ἐσεσθαι λέγειν. dicturum.
Ἐσηγάθεος. admirabilis.
Ἔσῃ ἀνηρηκώς. ſuſtuleris, Attice. Bud. Com.
Ἐσηγέομαι. refero.
Ἐσηγητής. ȣ. ὁ. dux.
Ἐσηθέω. infarcio, infero.
Ἐσθ' ᾗ. aliqua.
Ἐσθημα ατος. τὸ. &
Ἐσθής. ῆτος. ἡ. ueſtis, ueſtimentum.
Ἐσθησις. poëtice idem quod ἐσθής. (accuſ.
Ἐσθίω. μ. ίσω. π. ικα. comedo. Neutr. genitiuo uel

Ἐσθλός. ȣ. ὁ. bonus, frugi. Ἀθελοντὴς μαχόμενος ἤγεν ὁ ἀνδρεῖος cuius contrarium δειλός.
Ἔσθ' ὅπῃ. & ἐσθ' ὅπῃ. alicubi, quando, quatenus. Sic Cicero dixit, Eſt enim quatenus amicitiæ uenia dari poſſit.
Ἔσθορεν. inſilijt.
Ἔσθος. ȣ. τὸ. ἐσθής. ueſtis.
Ἔσθ' ὅτε, & ἐσθ' ὅτε. eſt quãdoq;, quondã, aliquando, interdum, fortaſſis, ſæpe.
Ἔσθω. poëtice comedo. ἐσθὼ uerò τὸ γίνομαι. Neutr. accuſatiuo.
Ἐσία. legatio.
Ἐσιάλλω. emitto.
Ἔσις. ιος. deſiderium, itio.
Ἐσιτήριον. τὸ ἐν μέσῳ ἅλμα.
Ἐσκαμμένα. ſepta, præſcriptus terminus, intra quem pentathli certabant.
Ἐσκεμμένον. animaduerſum, conſideratum.
Ἐσκευάδαται, pro ἐσκευάσται apud Herodotũ, τὰ προπύλαια ἐσκευάδαται, fabricata fuere.
Ἐσκευωρημένος. commentitius, falſus.
Ἐσκιαγραφημένον. adumbratum.
Ἐσκιατραφηκώς. ἐσκιατραφημένος. in umbra enutritus.
Ἐσκιμαλίσαι. medium digitum oſtendere contractis cæteris, ignominiæ cauſa, Suid. & Eraſ. Chiliadibus.
Ἐσκλέω. includo, induco.
Ἐσκλήκειν, adhæſit, ἐξήρασται & ἐνέσκληκεν. Idem apud Nicand. ἐσκέλεκται, infixus fuit & ἐσκλήκασι χηλαί, infixæ mordic⁹ fuere, apud Nicãd.
Ἐσκληκώς. obſecrans, adhærens.
Ἐσκνᾶσθαι. atterere, radere.
Ἐσκομιδή. commeatus.
Ἔσκον. ἀντὶ τῶ ἔεσκον. eram, Ionicum. Etym.
Ἐσκοροδισμένος. allium olens, qui allium comederit, iritatus. Sumptũ à natura allij ſiue cepæ humores ex oculis prouocantis.
Ἐσκοροδίξας. ὁ. qui plorare fecerit, quòd qui alliũ tractant lachrymari cogantur.
Ἔσκω. poët. ſum.
Ἐσλόν. Doricè pro ἐσθλόν. bonum.
Ἐσμαστεύομαι. quæro, male habeo.
Ἐσμάσσεσθαι. altè inquirere Hipp. & ἐσμάσσειν imprimere Bianori Epigr. lib. 1.
Ἐσμός. ȣ. ὁ. examen apum, & hominũ multitudo. Et translatè pro grege ſiue legione ponitur.
Ἐσνέω. εἰσκολυμβῶ. innato.
Ἕσω. induiſſes.
Ἐσοικησάμενος. habitans.
Ἐσόμενος. futurus, poſterus. Etym.
Ἐσοπτροειδής. τὸ. ſimile ſpeculo.
Ἐσοπτρίζω. ſpeculi more effigiẽ reddo. apud Plut.
Ἔσοπτρον. ȣ. τὸ. ſpeculum.

Ἐσόρα. retrò.

Ἐσπάθα. inſumpſit.

Ἐσπαθᾶτο. diſſectus fuit, perijt.

Ἐσπαθυμένος. condenſatus.

Ἐσπέμπομαι. accerſo.

Ἐσπεπεμμένος. ὁ. accerſitus.

Ἐσπέρ. in poſterum.

Ἐσπέρα. ας. ἡ. ueſpera, Et adiectiuè, ut ἑσπέρα δείλη, crepuſculum ueſpertinum. Ammonius diſtinguit ab ὀψέ. Vide apud ipſum in ἑσπέρα. & in ὀψέ.

Ἐσπέρας aduerb: ueſperi.

Ἐσπερινός. οῦ. ὁ. ueſpertinus, occiduus.

Ἐσπέριος. ου. ὁ. occidentalis.

Ἕσπερος. ου. ὁ. ueſperus, ſtella occidentalis.

Ἕσπετε. dicite.

Ἕπομαι. ſequor. Depon. datiuo.

Ἕσπετο. ſequebatur.

Ἕσπω. dico.

Ἔσερως. ὁ pro ἔρως. antiqui dixerunt.

Ἕσσαι. indutus es.

Ἔσσαμεν. dormiuimus.

Ἔσσαν. pro ἦσαν. erant,

Ἕσσατο. indutus eſt.

Ἕσσεν. indutus erat.

Ἐσσεῖται. Doricè. erit.

Ἔσσεται. ἀντὶ τοῦ ἔσεται ποιητικῶς. Etym.

Ἐσσήν. ἦνος. ὁ. rex propriè apum.

Ἐσσί. es, eſt, poëticè.

Ἕσσο. εννέσθησαν. induti ſunt.

Ἐσσόμενος. poëticè, futurus, poſterus. Etym.

Ἔσσον. ueſtis.

Ἐσσοῦνται. uincuntur. ἑσσοῦσθαι, uictum eſſe. Herodotus.

Ἔσσυμαι. motus ſum, impulſus ſum.

Ἐσσυμένως. ſtudioſè, certatim.

Ἐσσωθέντες. uicti.

Ἐσσῶντο. repellerentur, uincerentur.

Ἐσται. licebit.

Ἔς τ' ἄν. quouſque, donec.

Ἕστασαν. ſteterunt.

Ἐσταχυωμένος. ου. ὁ. ſpicatus.

Ἔστε. donec.

Ἐστεφάνωται. coronatum eſt.

Ἔστη. ſtetit, ſedatum eſt. *ab ἵστημι. aor. 2. ind.*

Ἐστήκω. μ. ἑστήξω, & ἑστήξομαι. permaneo, conſtanter ſto, perennis ſum, exiſto.

Ἐστῆμος. interim.

Ἐστήρικται. hæret.

Ἑστήκασι. exiſtant.

Ἑστία. ας. ἡ. focus, lar, Veſta παρὰ τὸ ἑστάναι, quod prima domos ędificarit. Vel παρὰ τὸ ἑστάναι, quoniam ubiq; coleretur, ſimulachraq; eius ſedentis habitu ſtruerētur. Cic. de Nat. deorum. Nam Veſtæ nomē à Græcis, ea eſt enim quæ ab illis ἑστία dicitur: uis autem eius ad aras & focos ptinet. Cæl. lib. 8. cap. 38. ἑστίας hymnus eſt apud Orpheum. Vide βωμός in Ammonio.

Ἑστιάδες. αἱ. Veſtales uirgines.

Ἑστιάομαι. epulor, conuiuium agito.

Ἑστίασις. ιος. ἡ. epulatio, conuiuium.

Ἑστιατορία. ἡ. epulatio, & exhibitio conuiuij, cœnaculum.

Ἑστιάτωρ. ορος. comeſtor, conuiua, qui alium ad conuiuia uocat, conuiuij dominus. Ammonius diſtinguit à δαιτυμών.

Ἑστιοῦχος. cuſtos domus, Iupiter.

Ἑστιάω. μ. άσω. π. ακα. conuiuio excipio, conuiuia celebro, cibum præbeo, ἑστιῶ σε, ſicut εὐωχῶ σε: & ἑστιῶμαι ἐγώ, ſicut εὐωχοῦμαι. Trāslatè uerò ponitur pro oblectari, reficere, & cum genitiuo conſtruitur. Plato de Repub. lib. 9. ἑστιᾶν λόγων καλῶν καὶ σκέψεων, Paſcere & ſatiare animum diſputationibus honeſtis. Syneſ. cum datiuo, καὶ ἑστία κυρίως τῷ λόγῳ, oblecta eorum animum. Bud. Com.

Ἔστιν. aliquando, licet, eſt.

Ἔστιν οἷς. quibuſdam.

Ἔστιν οἳ ἦσαν. aliqui. οὐκ ἔστιν οἳ ἦσαν, nulli. οὐκ ἔσθ' ὅτῳ. nulla eſt cauſa. Bud. Com.

Ἔστιν ὃν τρόπον, &

Ἔστιν ὅπως. quodāmodo, quadantenus. Bud. Cō.

Ἔστιν οὐ. aliquando.

Ἐστινοῦν. alicubi, aliquando.

Ἔστιν οὕς. aliquos.

Ἔστιν ὡς. τὸ ἔστιν ὅπως.

Ἑστιοπάμμων. paterfamilias: Cæl. lib. 8. cap. 38. Dorica lingua & Aeolica, teſte Polluce lib. 1.

Ἑστιοῦχος. ου. ὁ. patronus domus, conuiuij dominus & rex appellatur. ἑστιάτωρ.

Ἔστο. indutus erat.

Ἐστομώθη. aperiebatur, ἠνοίχθη.

Ἐστονάχιζε. ingemiſcebat.

Ἐστόρεσεν. ſtrauit.

Ἐστός. plenus.

Ἐστρουθισμένα. lanariæ herbæ radice curata.

Ἔστω. fit, eſto, ὑπαρχέτω, ἔστω. Etym.

Ἔστω κύρια τὰ κριθέντα. quod arbitri ſtatuerunt, id ſemel ius ratumq; eſto. Verbū iuris eſt, quo ſignificabant ſe nolle in aliud maius iudicium prouocare. Bud. Com.

Ἔστωρ. ορος. ὁ. inſtrumentum illud quod inſeritur temoni, quo totum iugum retinente, currus ducitur, paxillus q. in ſummo temone præfigitur, cui annulus inijcitur, & iugi lora obligantur, ut iugum retineant, ſic Ariſtophan. alij curuaturam uel circinatā foramen iugi, quod iumentorū ceruicibus aptatur. Item πρῶτος

κρίκος

κρῖκος τῷ ζυγῷ,(ubiq; apud Euſtath. τύλος pro κρῖκος legitur in manuſcriptis exemplaribus.) Item cuneus, ἔμβολος, clauus. Euſtat. Iliad. ω.
Ἐσύθη. motus eſt cum impetu.
Ἐσφάγη. iugulatus eſt.
Ἐσφηκωμένα. conſtricta.
Ἐσφοιτᾷν. ingredi.
Ἐσχαλκὸν. uas æreum.
Ἐσχάρα. ας. ἡ. conceptaculum ignis, focus, relicti ab igne carbones. Item durities & ueluti cruſta, qua obducuntur uulnera. Cælius libro 16. cap. 48. Vide βωμός apud Ammonium. Item ara ceſpititia. Ariſtoph. labrum pudendi muliebris in Equitib.
Ἐσχαρεύς. έος. ὁ. qui foco præeſt in naui. Bayf.
Ἐσχάριον. thuribulum.
Ἐσχαρίς. ίδος. ἡ. focus, craticula, coquinarium inſtrumentum, facula.
Ἐσχαρίτης ἄρτος. panis clibanites, hoc eſt, in clibano coctus.
Ἐσχαροῦν. more ignis cruſtam inducere.
Ἐσχαρός. piſcis quidam.
Ἐσχαρωτικός. οῦ. ὁ. obducens cruſtas.
Ἐσχατιά. ᾶς. ῆς. ἡ. extremitas. Latè autē patet. nam ἐσχατιάς uocabant agros & prædia ab urbibus ſemotiora, quaſi in finibus ſita cuiuſq; territorij, Ariſtot. Polit. 7. Significat etiam locum abſtruſum, & receſſum extimum, Syneſ. Bayfius pro ſolitudine poſuit. Apud Homer. Iliad. 9. ſignificat τὰ μέρη τοῖς ὁμόροις γειτνιοῦντα. Item extremum ordinem & remotiorem à principatu, Dionyſ. Præterea oras & extrema cuiuſque rei, Ariſtid. in Xerxe. Bud. Com.
Ἐσχατιάω. μ. άσω. π. ακα. ſum extrema in parte.
Ἐσχατόγηρως. decrepitus.
Ἔσχατος. ου. ὁ. extremus, ſummus, nouiſſimus.
Ἐσχάτως. ſummè, extremè, nouiſſimè, hoc eſt, ἄκρως, ut ἐσχάτως φιλόσοφος.
Ἔσω. intrò, ut ἔσω εἰσέρχομαι. Vide ἔνδον apud Ammonium. Tamen ἔσω στέγης, & ἔσω δόμων poëtis eſt pro ἔνδον.
Ἔσω. induiſſes.
Ἔσωθεν. intrinſecus, intus.
Ἐσωματώσασθαι. introducere.
Ἐσωπή. ῆς. ἡ. aſpectus.

Ἔτα. uera, bona.
Ἐτάζω. μ. άσω. π. ακα. ſcrutor, examino.
Ἑταίρα. ας. ἡ. amica.
Ἑταιρεία. ας. ἡ. ſodalitas.
Ἑταιρεῖος. ſodalitius, quo cognomine olim Iouem colebant, ut ſodalitij iuris diſceptatorem. Bud. in Annot. Eſt apud Ariſtotelem hoc nomen circa finem libelli de mundo.
Ἑταιρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſocietatem ago.
Ἑταιρέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſcortor, luxurior, immoderate & diſſolute uiuo. Etymol. ἑταιρεῖ μὲν ὑπὸ ἐραστοῦ, πορνεύεται δὲ ὑπὸ τοῦ τυχόντος. Thom. Mag.
Ἑταίρη. ſocia.
Ἑταίρησις. ἑταιρεία.
Ἑταιρία. ſocietas.
Ἑταιρίδιον. ου. τό. meretricula.
Ἑταιρίζω. μ. ίσω. π. ικα. adiutores & ſocios aſſumo.
Ἑταιρίς. ἡ. ſcortum.
Ἑταιρικός. οῦ. ὁ. meretricius, effœminatus, πασχητίας.
Ἑταιρίστριαι. αἱ. tribades, meretrices.
Ἑταιρίτης. ὁ. ſcortator. Antocides.
Ἑταῖρος. ου. ὁ. ſodalis, adiutor, συναύτης. hoc nōmine propriè dicūtur qui eadem ætate, eadem uitæ conſuetudine actioneq; inter ſe diu uixerunt. Vide Etym. & uentus ἑταῖρος τῷ διαπλοϊζομένῳ eſſe dicitur, quādo operam dat nauigantibus. Euſtath. Iliad. ν. Et ἑταῖρος eſſe poteſt, qui non ſit tamen φίλος. Sic Matth. 26. dominus noſter ad Iudam loquens, ἑταῖρε ἐφ᾽ ᾧ πάρει; Sodalis qua de cauſa ades? Non tam amicum quàm ſodalem appellàns. Vide Ammonium in ἑταῖρος & in φίλος.
Ἑταιροῦσθαι. muto, altero.
Ἐτανόν. uere.
Ἑταρία. amicitia, ſodalitium.
Ἕταρος. ου. ὁ. ſocius, amicus, pro ἑταῖρος.
Ἔτασις. extenſio, lege ἔκτασις.
Ἐτασμός. inquiſitio.
Ἐταστρίμυθος. ὁ. qui de ſuis malis diuinat. alio nomine ἐγγαστρίμυθος dicitur, de quo ſuprà.
Ἐτητύμως. uerè, ἀληθῶς.
Ἔτεα. pro ἔντεα, arma.
Ἐτέθησαν. obediuerunt.
Ἐτεθρίωται. apparatum eſt, & inuolutum, à ſimilitudine edulij ficulnis frōdibus inuoluti, quæ θρία dicuntur.
Ἐτεῖος. ου. ὁ. anniculus.
Ἐτεκτήνω, fabricaſti, ſecunda perſona aoriſt. medij à τεκταίνομαι. in Epigram. Gr.
Ἐτελεσφόρον. perfectius.
Ἐτελίς. ἡ. piſcis quidam apud Ariſtot. Gaza Græcam uocem relinquit.
Ἐτελόμισθος. qui perfectam mercedem accipit.
Ἐτεοβουτάδαι. οἱ. familia erat apud Athenienſes magna & illuſtris, ex qua ſacerdotes conſtituebantur, à Bute ſacerdote quodam deducta origine, authore Suida, & Etym.
Ἐτεοδμώδες. οἱ. fideliter ſeruientes.
Ἐτεόκρητες. οἱ. à prima origine in Creta nati, ueri Cretenſes. Etym.
Ἐτεόν. uerè, propriè, recens.

Ἐτεός ȣ̃. ὁ. uetus. παρὰ τὸ ἔτος, ἢ παρὰ τὸ εἰμὶ τὸ ὑπάρχω. Etym.

Ἑτεραλκής. έ(ος). ὁ. ἡ. uiciſſim, modò huic, modò illi fauens, pollens. Epitheton uictoriæ, alternans uerti poteſt, uel alteri parti potiores tribuens. Vide in Chiliad. Eraſ.

Ἔτερ᾽ ἄττα. aliqua quædam.

Ἑτερεγκεφαλᾷν. deſipere, Ariſtoph.

Ἑτερήμεροι. uiciſſim, & mutuas ſortes habentes, per dies uariatas.

Ἑτερήμερος. alternis diebus uiuẽs, ut Tyndaridæ.

Ἑτερήρεα. ambigua.

Ἑτέρηφι. pro ἑτέρα.

Ἑτερογενεῖς πράξεις. apud Diodorum Siculum, res geſtæ aliarum nationum.

Ἑτερογενῆ μόρια. τά. partes dicuntur medicis inſtrumentales è ſimilaribus (ὁμοιομερῆ uocant & ὁμογενῆ μόρια) conflatæ.

Ἑτερόδοξος. ȣ. ὁ. hæreticus, alieniora à communi opinione ſentiens.

Ἑτεροθαλής. τοῦ παῖς. puer cui alter tantummodo parens eſt reliquus, ut ἀμφιθαλὴς, cui uterque: ἑτεροθαλεῖς quoque dicuntur, quibus unus idemque eſt pater, ſed diuerſis ſunt orti matribus. Euſtath. Iliad. χ.

Ἑτερογνὴς. alienigena.

Ἑτερόγλωσσος. ȣ. ὁ. diuerſilinguis, qui alterius eſt linguæ.

Ἑτερόγναθος. ȣ. ὁ. edax, modò in hanc, modò in illam mandibulam cibum transferens, inexplebilis, utriſq; mandibulis auidè comedens, duro ore. Etym. Vide in Chiliad. Eraſ.

Ἑτερογνώμων. ον(ος). ὁ. ἡ. diſcors.

Ἑτεροδιδασκαλεῖν. diuerſa docere, diuerſis doctoribus uti.

Ἑτεροδοξία. praua opinio.

Ἑτεροζυγεῖν. iugum ducere cum alienigena, aut cum diuerſæ ſectæ homine coniungi.

Ἑτερόθρος. alienigena, & ἑτερόθρους per craſin.

Ἑτεροῖον. alternatim, diuerſè.

Ἑτεροῖος. ȣ. ὁ. alternus, diuerſus.

Ἑτεροιόω. muto, altero. Vide μεταβάλλεσθαι in Ammonio.

Ἑτεροίωσις. quando de alio in aliud corpus fit transmutatio, ut Niobe in lapidem mutata. Vide ἀλλοίωσις in Ammonio.

Ἑτεροκλινής. ὁ. decliuis.

Ἑτερόμαλλος. ex altera parte uilloſus, cui opponitur ἀμφίμαλλος. Vide Bayfium de Re ueſt.

Ἑτερομάσχαλος. ueſtis dicebatur ſeruitijs dicata, cui opponitur ἀμφιμάσχαλος. Ab axillis ſic dicta, quas μασχάλας uocant.

Ἑτερομόλιος ὁ. quo alter duntaxat accedit. Et ἑτερομόλιος δίκη, cauſa dicitur, quæ ab altera duntaxat parte agitur. Vide in Chiliad. Eraſmi.

Ἑτεροπροσωπικός. ȣ̃. ὁ. diuerſæ perſonæ.

Ἑτεροπροσωπῶ. perſona differo.

Ἑτερορρεπής. in alteram partem uergens.

Ἑτερορρεπῶ. & ἑτερορροπῶ. ad alterã partem flecto, inſtabilis ſum.

Ἕτερος. ȣ. ὁ. alter. Vide Ammonium diſtinguentem ab ἄλλος. Ἑτέρᾳ τρέπεσθαι, aliò deflectere. Bud. Com.

Ἑτερόσε. aliò, ἀλλόσε.

Ἑτερόστοιχος. ἀσύμφωνος.

Ἑτερόστομος. ȣ. ὁ. phalanx, à frontis diuerſitate appellata. Vide in Appendice lexici de uocabulis militaribus.

Ἑτερότης. ητος ἡ alteratio.

Ἑτερούσιος. alius, diuerſus.

Ἑτερόφθαλμος. ὁ qui altero priuatus eſt oculo caſu aliquo: μονόφθαλμος uerò, qui nunquã præter unum habuit oculum, uelut Cyclops apud Homerum. Ammonius. cõfunduntur tamen.

Ἑτεροφυές. alibi enatum, diuerſæ naturæ.

Ἑτερόφυλος. alienigena.

Ἑτεροφωνία. ας. ἡ. diuerſitas uocis.

Ἑτερόω. ῶ. ώσω. π. ωκα. altero. Accuſ.

Ἑτέρωθεν. aliunde, ex altera uel alia parte.

Ἑτερώνυμα. τά. uocabula, quæ circa idem ſubiectum diuerſitatem ſignificant, ut aſcenſus & deſcenſus.

Ἑτέρωσε. aliò.

Ἑτέρωσις. ι(ος). ἡ. alteratio.

Ἐτετύχει. extiterat.

Ἔτευξε. fecit, ſtruxit.

Ἐτεωνεῖ. uera loquitur. & ἐτεώνιον, uerum.

Ἔτης. ȣ. ὁ. ciuis, coætaneus, ſocius, neceſſarius, familiaris. παρὰ τὸ ἔθος, οἷον ὁμοέτης. ἢ παρὰ τὸ ἐτεόν. τοῦτ᾽ ἔστιν ἀληθὴς φίλος. Etym. unde illud ὦ τᾶν, pro ὦ ἔταν, amice.

Ἐτησίαι. οἱ. Eteſiæ uenti, qui certo anni tempore flant, uenti anniuerſarij. ab ἔτος. Gel. libro 2. cap. 22. Eteſijs aliquãdo uehementer flantibus, adeò ut fruges corrumperent, Empedocles iuſſit excoriari aſinos, factiſque utribus eos collibus & montium uerticibus admoueri ad compellendos flatus: ceſſantibusq; uentis ab euentu rei κωλυσανέμας uocatus eſt, Laërtius lib. 8. in Empedocle.

Ἐτήσιος. ȣ. ὁ. annuus, anniuerſarius.

Ἐτήτυμος. ȣ. ὁ. uerus pro ἔτυμος, ἀληθής.

Ἔτι. etiam, etiamnum, iterum, adhuc, amplius, poſtea, in poſterum, deinceps. ἔτιζ pro eodem.

Ἔτι δέ. inſuper.

Ἐτίδιον. paruus annus, Syneſio.

Ἔτι καὶ νῦν. adhuc.

Ἔτι μήν. hucuſq;, adhuc, etiam præterea.

Ἔτι μόνον. tamen modò.
Ἔτι δῆτα iam uerò, atq; etiam.
Ἐτίθην, ἐτίθης, ἐτίθη. apud Syneſ. & Homerum. pro ἐτίθουν, & cætera. Bud. Com.
Ἐτίκτω. pario.
Ἐτνήρυσις. pulmentū cum lacte, uel cochleare.
Ἔτνος. εος. τό. faba elixa, freſum uertit Gaza: eduliū è leguminibus fractis freſisq; cōcinnatum, interpretatur Gal. τὸ ἐκ τῶν ἑψηθέντων ὀσπρίων, τε καὶ κεκομμένων σκευαζόμενον.
Ἑτοιμάζω. μ. άσω. π. ακα. paro, promptum, paratū & expeditum reddo. Accuſ.
Ἕτοιμος. ου. ὁ. paratus, promptus, propenſus.
Ἑτοιμασία. ας ἡ. &
Ἑτοιμότης. ητος. ἡ. promptitudo, alacritas.
Ἑτοίμως. promptè, paratè, parato animo, alacriter, incunctanter.
Ἔτος. εος. τό. annus, paroxytonum.
Ἐτός. incaſſum, friuolè, oxytonum, Cyril.
Ἐτυμηγόρος. ου. ὁ. ἡ. ueridicus, apud Orpheum, & ἐτυμογόρος.
Ἐτυμολογία. ας. ἡ. dictio eſt compoſita ab ἔτυμος uerus, & λόγος, ſermo, uel locutio. quaſi uerilo quium, ut Cicero interpretatur: uel notatio, quod rem de qua prædicatur, notam faciat, ut inquit Boëtius. Alij originationem interpretantur, ut Fabius tradit.
Ἐτυμόδρυς. ueriquercus, roboris ſiue quercus ſpecies, quæ glandes cæteris ſuauiores gignit, propriè robur, quaſi uera quercus.
Ἔτυμος. ου. ὁ. ἡ. &
Ἐτυμώνιος. uerus.
Ἐτύμως. uerè.
Ἐτύχθη. effectus eſt.
Ἐτώσια. incaſſa, ſtolida, uana.
Ἐτωσιοεργός. οῦ. ὁ. ἡ. & ἐτώσιος. ου. ὁ. iners, inutilis, ſtolidus, inanis. Homerus, ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης, Telluris inutile pondus.

E Y. bene, fortiter, pulchre. παρὰ τὸ ἐΰς. Etym. Ammonius diſtinguit à καλῶς. Itē rectè bene, utiliter, hoc eſt, ὀρθῶς, χρησίμως.
Εὑ. ſui, αὐτοῦ, uel αὐτῆς.
Εὐάμπελος χώρα. uitifera regio. Strab.
Εὖ διάγειν. bene agere.
Εὖ ἥκω παιδείας. doctus ſum, ἄριστα πεπαίδευμαι. ſicut εὖ ἥκει χρημάτων, pro πλούσιός ἐστιν ἱκανῶς.
Εὖ θέσθαι. boni conſulere.
Εὖ ἴσθι. uel nihil, uel utique (inquit Bud.) ſignificat, Lucian. Αἰσχυνοίμην ἂν εὖ ἴσθι ἐπ᾽ αὐτῷ. Idem eſt autem quod Ciceroni, mihi crede.
Εὖ μάλα. ſcite admodum, commodum, optimè.
Εὖ οἶδα. certo ſcio.
Εὖ πάσχειν. beneficium accipere, cui opponitur εὖ ποιεῖν.
Εὖ ποιῶν. ut debebat, ut par erat. Bud. Com.
Εὖ πράττειν, & χαίρειν. auſpicia ſunt epiſtolarum. Vſurpantur, & ad earum finem indifferenter. Bud. Com. Hanc ſalutationem Plato ſuis epiſtolis præponebat, teſte Laërtio lib. 3.
Εὐά. pro εὐαί. Item, εὐά uocis hirci imitatio, qua uoce hirci cum puteum ſaltantes relinquunt, utuntur. Suid.
Εὐαγγελίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. &
Εὐαγγελίζω. μ. ίσω. π. ικα. nuntio. Dicitur autem εὐαγγελίζω σοι, uel per accuſ. εὐαγγελίζω σέ, quod inuētu rariſſimum inquit Criſtodulus, ſed creberrimum ac uſitatiſſimum uidere licebit datiuo iunctum.
Εὐαγγέλιον. ου. τό. bonum, fauſtumque nuntium, & bona nuncia donans, afferens. Etym. Vndè & Apoſtoli uſurparunt hanc uocem pro gratiæ illius diuinæ mortaliū generi exhibitæ per Chriſtum annuntiatione. Ponitur quoq; pro præmio, quod dari ſolet lætum afferenti nuntium. Homer. Odyſſ. ξ. εὐαγγέλιον δέ μοι ἔστω. Et apud Iſocrat. εὐαγγέλια θύειν. pro ſacrificio quod fiebat pro rei feliciter geſtæ narratione. Sic Cic. ad Attic. O ſuaues duas epiſtolas, quibus euangelia deberi fateor.
Εὐαγγελιούμενος. renuntiaturus.
Εὐάγγελος. Mercurius.
Εὐαγές. τό. fas.
Εὐαγής. έος. ὁ. ἡ. purus, ſacer, pius, ſanctus. Huic opponitur ἐναγής. Εὐαγὴς τὰς χεῖρας, qui homicidio manus non cōtaminauit. Bud. in Annot. & Com. & εὐαγέστατος λαμπρότητι. ſplendore fulgentiſſimus, lucidiſſimus. Ariſtot. de cœlo loquens in libro de Mundo, & εὐαγὲς opponitur θολερῷ. quod Plato Timæo ſatis oſtendit cū inquit; τὸ μὲν εὐαγέστατον τοῦ ἀέρος ἐπίκλην αἰθὴρ καλούμενος, τὸ δὲ θολερώτατον, ὁμίχλη καὶ σκότος.
Εὐάγητος. ου. ὁ. ἡ. mobilis, agilis.
Εὐάγκαλος. ου. ὁ. facilis complexu aut portatu.
Εὐαγρία. ας. ἡ. proſpera captura, opima præda.
Εὐαγωγά. τά. quæ facilè reijciuntur & execrātur.
Εὐαγωγός. οῦ. ὁ. ductilis, docilis, facilis ductu, ut riuus tractabilis. Bud. Com.
Εὔαδε. pro ἥδεν, ἕαδεν, & Aeolicè per pleonaſmum εὔαδε, placuit. Etym.
Εὐαδής, & εὐαής. placidus, tranquillus.
Εὐάερον. τό. aëris bonitas & clementia, Strab. πρόσεστι καὶ τὸ εὐάερον ἐκεῖ.
Εὐάζω. lugeo, lugendo inſanio, παρὰ τὸ εὔιος εὐάζω κατὰ συγκοπήν. βακχευτικὸν δέ ἐστι ἐπίρρημα καὶ ἐπίφθεγμα. Etym.
Εὐαής. bene & ſalubriter ſpirās, ſalubri ūcto. Ety.

Ἐυάλωτος. ου. ὁ. ἡ. facilis expugnatu.
Ἐυαισθησία. ας. ἡ. uis maior ſentiendi.
Ἐυαίσθητος. ου. facilè ſenſilis.
Ἐυαλαζονεύοντες. οἱ. ad iactandum apti.
Ἐυαλλοίωτον. τό. ex facili mutabile, alteratu facile ſic uocant, ad imitandum promptum cōtrarium δυσαλλοίωτον quod ægre commutatur.
Ἐυαλῶς. facilè.
Ἐυάλωτος. ου. ὁ. ἡ. facilis captu, ignarus.
Ἐυαναγνωστον. τό. legibile.
Ἐυανάδοτος. ου. ὁ. digeſtu facilis, ad diſtribuendum in membra facilis & aptus.
Ἐυανάκλητος. ου. ὁ. qui facilè pacari poteſt, reuocabilis.
Ἐυανάληπτος. facilis apprehenſu.
Ἐυανάτρεπτος. confutabilis.
Ἐυανδρία. ας. ἡ. generoſitas, pulchra uis.
Ἐύανδρος. ου. ὁ. bonos uiros habens.
Ἐυάνεμος. ου. ὁ. ἡ. uentoſus.
Ἐυανθέστατος. ſuaue olens.
Ἐυανθής. έος. ὁ. ἡ. ἐυθαλής, ὡραῖος, floridus. oxytonum Cyrill. ſed Ἐυάνθης. ὁ. paroxytonum proprium eſt uiri.
Ἐυάνιος placidus, Doricè pro ἐυήνιος.
Ἐυάντητος. ου. ὁ. ἡ. obuius, expoſitus, item propitius. Rheæ etiam eſt epitheton. Etym.
Ἐυάντυξ. υγος. ὁ. ἡ. habens pulchros axeis.
Ἐυαπαντησία. ας. ἡ. comitas.
Ἐυαπήγητος. ου. ὁ. facile penetrabilis.
Ἐυαπαθητοι. οἱ. propenſi ad patiendum.
Ἐυαπόβατος. ου. ὁ. facilem deſcenſum habens.
Ἐυαπόδεικτος. ου. ὁ. manifeſtus, bene demōſtratus.
Ἐυαπόλυτος. ου. ὁ. abſolutus, liber.
Ἐυαρέστησις. placabilitas, placidè cōpoſita mens.
Ἐυαρεστικός. ου. ὁ. &
Ἐυάρεστος. ου. ὁ. placidus.
Ἐυαρεστοῦμαι, & ἐυαρεστῶ. hilariter affectus ſum, placide me habeo. Plutar. ἐυαρεστήσειν αὐ τῇ διαίτῃ ὑμῶν δηλαγωγῇ. Libens acquieſceret, & hilariter comprobaret. Bud. Com.
Ἐυάρεστος. bene compoſitus.
Ἐυαρίθμητος. ου. ὁ. ἡ. exiſtens in numero bonorū, numeratu facilis, non multus, paucus.
Ἐυάρκτος. ου. ὁ bene adſtrictus, Aeſchyl. ἐν ἡνίαισι δ' εἶχεν ἐυαρκτον σόμα.
Ἐυαρμόζω. conuenio, congruo.
Ἐυάρμοστος. ου. ὁ. ἡ. congruus.
Ἐυαρμόστως. congruè, aptè, concinnè.
Ἐυαρχίζεσθαι. primitias facere.
Ἐύαρχος. ου. ὁ. rex, princeps, apud Lycoph. ἐν τῷ ἐυάρχου μύλῳ.
Ἐυαστήρ. ῆρος. ὁ. Bacchi epitheton, ab ἐυοῖ, quæ bacchantium uox eſt.
Ἐυαξέστερος. ου. auctior.

Ἐυαυξής. έος. ὁ. ἡ. auctilis, procerus.
Ἐυαφής. έος. ὁ. ἡ. qui facile tangi poteſt, mollicu lus, tener.
Ἐυάφορα. facilia aſpectu.
Ἐυαφῶς. aptè, appoſite, contactu aptum, Lucian. Harmonide.
Ἐυβάστακτος. ου. ὁ. ἡ. facilis portatu.
Ἐυβάστη κης. ἡ. ouatio.
Ἐύβιος. ου. ὁ. compos, uitæ facilioris.
Ἐυβίοτος. ου. ὁ. cui uictus facilis.
Ἐυβιώτατος. qui abunde uiuit.
Ἐύβλαπτος. ου. offenſioni expoſitus.
Ἐύβοα. pro ἐυβοία. Attici dicunt.
Ἐύβοια. ας. Eubœa, inſulæ & urbis nomen.
Ἐυβοιεύς. Eubœenſis.
Ἐυβοϊκὴ καρύα. ἡ. nux Euboica, iuglans.
Ἐυβοσία. ας. ἡ. pabuli ubertas.
Ἐύβοτος. ου. ὁ. ἡ. fertilis, pinguis, terra apta paſcuis.
Ἐυβουλεύς. ὁ. Pluto.
Ἐυβουλία. ας. ἡ. bonum conſilium, ſana conſultatio. hanc Plato dicebat ex eruditione, multarum'que rerum peritia & experimento contingere. Laërtius lib. 3.
Ἐύβουλος. ου. ὁ. ἡ. prudens, conſultus.
Ἐύβρωτος. ου. ὁ. ἡ. bene comeſtibilis.
Ἐυβύειος. ου. domibus abundans, ἄσυ κατ' ἐυβύειον dixit Euphorion, pro urbe populoſa & frequente, à βυρεία, id eſt, domus, lingua Meſapiorum.
Ἐυγάλακτοι. bene nutriti.
Ἐύγε. euge. Laudantis autem uox eſt, exultantis, & aſſentientis, ſiue cōgratulantis, Latinis quoque in uſu.
Ἐύγαιος, ſiue ἐύγαιον. τό. locus bonæ terræ
Ἐυγένεια. ας. ἡ. uel ἐυγενία, Ionicè. nobilitas, generoſitas, ingenuitas. Sic Cic. Acad. Theophraſtus autē uir & oratione ſuauis, & ita moratus ut præ ſe probitatē quandā & ingenuitatē ferat.
Ἐυγένειος. ου. ὁ. nobilis, generoſus. ab ἐυ & γένος. Item barbatus, iubatus, uilloſus. nā uillos non nunquam γένειον uocant.
Ἐυγενές. τό. ἐυγένεια.
Ἐυγενής. έος. ὁ. ἡ. generoſus, nobilis, cui⁹ & patria & genus ac natales illuſtres ſunt.
Ἐύγεως. ὁ. ἡ. Atticè. &
Ἐύγεων. ου. τό. pro ἐύγαιος. fertilis, pingue ſolum
Ἐυγηρία. ας. ἡ commoda ſenectus, quieta.
Ἐυγηρότατος. uenerabilis, ſenex.
Ἐυγλωττία. ας. ἡ. eloquentia.
Ἐύγμα. ατος. τό. iactatio, gloria.
Ἐυγνωμονέω. μ. ήσω. π. ηκα. beneuolus ſum, fidē bonam agnoſco, bonæ fidei ſum.
Ἐυγνῶμον. conſentaneum, gratum.
Ἐυγνωμοσύνη. ης. ἡ. ἐύνοια. gratitudo, animi beneuolentia

uolentia, æquitas, & æquanimitas animi, candor, & probitas, & ea uirtus, quæ beneficium & fidem bonam agnoſcit.

Ἐυγνώμων, ονος. ὁ. gratus, benignus, ſimplex, æquus & bonus uir, uir bene ſentiens, qui perſonis, rebus, cauſis, & modis omnibus accõmodata iudicia exercet

Ἐυγνωμόνως. benignè, cãdidè, animo grato & æquo, patienter.

Ἐύγνωστος. ȣ. ὁ. & ἐύγνωτος. bene notus, notabilis.

Ἐυγόνατον. geniculatum, internodios habens.

Ἐυγονία. ας. ἡ. bona generatio.

Ἐύγονον. ȣ. τὸ. uis moderata.

Ἐυγώνιον. figura rectum habẽs angulũ, uel quod ad rectum angulum figuratur.

Ἐυδαιμονέστατα. feliciſſimè.

Ἐυδαιμονέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſum felix.

Ἐυδαιμονία. ας. ἡ. felicitas, diuitiæ, fortuna proſpera, τὸ ἐυ̃ τ̃ δαίμονα ἔχειν, ſecundum Platonẽ. δαίμονα ꝗ uocat τὸ τ̃ ψυχῆς ἡγεμονικόν.

Ἐυδαιμονίζω. μ. ίσω. π. ικα. beatifico, beatũ dico. Dicitur autem ἐυδαιμονίζω σȣ̃ τόδε, & ἐυδαιμονίζω σε τόδε, Atticè pro, Hoc nomine felicem te iudico. Priſc. lib. 18. & Bud. Com.

Ἐυδαιμονικοί. οἱ. philoſophi quidam ſic dicti. Laërtius lib. 1.

Ἐυδαιμονισμός. ȣ. ὁ. felicitas.

Ἐυδαιμονιστέος. ȣ. ὁ. fortunatus exiſtimandus.

Ἐυδαίμων. ονος. ὁ. ἡ. felix, fortunatus, diciturq́; propriè de animi bonis.

Ἐυδιάλλακτος. placabilis, conciliabilis.

Ἐυδάπανα. τὰ. quę ſunt facili ſumptu & modico

Ἐυδάπανος. ȣ. ὁ. ἡ. liberalis.

Ἐυδαρκής. ὁ. acutè uidens.

Ἐυδείελος. ὁ. bene ad meridiem ſitus, clarus, tranquillus.

Ἐυδενδρος. ȣ. ſyluoſus.

Ἐυδεσκε. dormiebat, Iliad. χ.

Ἐυδηλος. ȣ. ὁ. perſpicuus.

Ἐυδία. ας. ἡ. tranquillitas, ſerenitas.

Ἐυδιάβολος. ὁ. ἡ. dignus calũnia, facilis calũniatu.

Ἐυδιαθέτως. ſpacijs interpoſitis.

Ἐυδιαιος. feneſtra in naui per quã egeritur ſentina: Sic dicta quod ſerenitatem admittere uidetur: detorquetur & pro muliebri pudendo.

Ἐυδιαίρετος. ȣ. facilè ſciſſilis, citiſſimè penetrans, pellucidus.

Ἐυδίαυλος. ὁ. penetrabilis, facile penetrans. à διαυλίω τὸ, διαυνύω, apud Dioſcorid.

Ἐυδιακείμενος. ȣ. beneuolus.

Ἐυδιάλλακτος. ȣ. ὁ. ἡ. facilis reconciliatu.

Ἐυδιάλεγος. affabilis.

Ἐυδιάπνευστοι. οἱ. quibus libera corporis eſt tranſpiratio, apud Medicos.

Ἐυδιάρπαστος. ȣ. ὁ. facilè expoſitus prædæ.

Ἐυδιάφθορος. ȣ. ὁ. facilè corruptibilis.

Ἐυδιαφόρητος. eſt cui facile ſucci perſpirabili cũ te digeruntur, quibus contrarij ſunt, δυσδιαφόρητοι. Bud. Com.

Ἐυδιάχυτος. ȣ. diffuſu facilis.

Ἐυδικία. ας. ἡ. iuſtitia.

Ἐυδίνητος. ȣ. ὁ. ἡ agitabilis, facilis motu.

Ἐυδινος. ȣ. ὁ. facilis uerſu, placidus.

Ἐυδιοδος. ȣ. ὁ. acceſſibilis, facilis tranſitu.

Ἐυδιοπτος. ȣ. ὁ. ἡ. perſpicuus.

Ἐυδιος. ȣ. ὁ. ἡ. ſerenus, tranquillus, expoſitus aëri.

Ἐυδιος. ὁ. humidus, udus.

Ἐυδιόω. tranquillus ſum, & ſerenus.

Ἐυδμητος. ȣ. ὁ. ἡ. bene fabricatus.

Ἐυδοκιμέομαι. μ. ήσομαι. commendabili opere me Deo probo.

Ἐυδοκέω. μ. ήσω. π. ηκα. bene afficior, ſeu bene affectus ſum erga aliquẽ, & bene ei uolo, cupioque. Diodor. ὅπως ἐυδοκήσας τῷ ξένω. Beneuolentiæ affectu propenſus erga hoſpitem ſuum. Singularis cuiuſdam affectus hæc uox eſt, intimè propenſum animũ exprimẽs, quemadmodum patris uoluntas eſt, qui in filio, quem ſummopere probat, unicè ſibi placet. Sic Lucæ 3. σὺ εἶ ὁ ὑιός μȣ, ὁ ἀγαπητὸς, ἐν σοὶ ἐυδόκησα. Tu es filius meus, filius inquam dilectus, in te animo meo obſecutus ſum. Peculiare eſt diuinis literis. Item delector, ut in Pſal. Holocauſtis non delectaberis, ἐυδοκήσεις. Approbo, ſic mihi uiſum eſt, probo, idq́; nõ quouis modo, ſed bene & ex animo. Nam & ea quæ probamus & facienda cenſemus, δοκεῖν ἡμῖν dicuntur. Accipitur apud Lyſi. αὐτὸ τ̃ ἐυδοκιμεῖν, hoc eſt, probari, & exiſtimatione clara eſſe. Bud. Com.

Ἐυδοκία. ας. ἡ. placentia, bona uoluntas, beneplacitũ. Gregor. de Chriſto. ἐκεῖνα τ̃ ἐυδοκίας, ταῦτα τ̃ ἐξȣσίας, Illa ſpontaneam & conſentientẽ, propenſamq́; animi affectionem, hęc poteſtatem declarant. Sic quod deo perplacuit, ἐυδοκία τȣ̃ θεȣ̃ dicitur. Vnde Eccleſiaſt. 1. ἐυδοκία αὐτ̃, πίστις & πραότης. Et ad Epheſ. 1. προορίσας ἡμᾶς εἰς ὑιοθεσίαν διὰ Ἰησȣ̃ Χριστȣ̃ εἰς αὐτ̃, κατὰ τ̃ ἐυδοκίαν τ̃ θελήματος αὐτ̃, Qui nos in adoptionem deſignauit per Ieſum Chriſtum in ſeipſo, pro affectu propenſo uoluntatis ſuæ. Et Eccleſiaſt. 18. ἐὰν χορηγήσῃς τῇ ψυχῇ σȣ ἐυδοκίαν ἐπιθυμίας, Si animo tuo indulſeris pro affectu procliui cupiditatis. Bud. ibidem. Ad Deũ propriè refertur, non enim aptè dixeris ἐυδοκίαν hominis erga deum.

Ἐυδοκιμέομαι. &

Ἐυδοκιμέω. μ. ήσω. π. ηκα. probus habeor, nomẽ aſſequor, clarus fio, magni fio, bene audio, ſer-

ἐν γράμμῃ ſignificat. Polyb. ἰθεῖαν δὲ πάσας τού-
των σκηνὰς ἐπὶ μίαν εὐθεῖαν. Sic ἐπ᾽ εὐθείας
ἑστάναι, directè ſtare, Ariſtot. Significat etiam re-
ctum tramitem, hoc eſt, εὐθυωρίαν. Lucian. καὶ
τὴν εὐθεῖαν διεκνυούσης. Bud. Com.

Εὐθεῖαν. rectà, ἀτρέπτως.

Εὔθειος. ὁ. familiaris, obuius, εὐόμιλος.

Εὐθηνία. ας. ἡ. incolumitas, proſperitas. Vide εὐ-
θηνία.

Εὐθήνεια. ἡ. εὐθηνία.

Εὐθεράπευτος. ου. ὁ. ἡ. cultu facilis, ſanabilis.

Εὐθέριστον. ου. τό. meſſu facilè. Plinius libro 12.
capite 25.

Εὐθὲς. uerè, & rectè in ſola ſacra ſcriptura uſurpa-
tũ reperitur inquit Chriſtodulus, à maſculino
εὐθεός, cum apud alios εὐθὺ reperiatur.

Εὐθετίζω. τὸ. εὐθετῶ, ἀλήθειαν λέγω.

Εὔθετος. ου. ὁ. ἡ aptus, opportunus, & εὔθετα, be-
ne contenta Hippoc. dixit, ubi de cruribus lo-
quitur.

Εὐθετῶ. compono, digero, concinno, ſuo unum
quodq; loco colloco & condo, rectè diſpono.
Accipitur & abſolutè pro aptus ſum & quadro,
cohæreo, congruo, & accommodus ſum, ut εὐ-
θετεῖ πᾶσι χρῆσθαι. Ad omnia utilis eſt & appo-
ſita. Bud. Com.

Εὐθεώρητος. ου. ὁ. ἡ. quem facilè contemplamur.

Εὐθέως. confeſtim. Vide εὐθὺς in Ammonio.

Εὔθηκτος. acutus, καλῶς ἠκονημένος.

Εὔθηλος. ἡ. mammoſa.

Εὐθημοσύνη. ης. ἡ. ordo, diſpoſitio apta, cõcinnà
rerum digeſtio, condecens rerum deſcriptio.

Εὐθήμων. bene factus, quadrato corpore & ele-
ganti pulchrè cõpoſitus, concinnus, aptè com-
poſitus.

Εὐθηνοῦμαι. &

Εὐθηνέω. μ. ήσω. π. ηκα. abundo, exupero, bona
ſum habitudine, gliſco, (ut Columellæ uer-
bis utar) hilariter uiuo, lætor, εὐημερῶ. Neutr.
datiuo. Ioſeph. libro 6. εὐθηνεῖ αὐτοῖς ὁ γόνος,
Felix eſt illis partus. Dicitur & εὐθενέω pro
eodem. Bud. Com.

Εὐθηνία. ας. ἡ. abundantia, annona, magna rerum
affluentia quas terra profert. εὐθενία, ſuperius.

Εὐθήρατος. ου. ὁ. ἡ. facilis uenatu.

Εὔθηρον. τὸ. feris ſcatens. Strab. 14.

Εὔθικτος. facilis tactu.

Εὐθοῖνος. ου. ὁ. ſplendidus in conuiuijs.

Εὐθορύβητον. ου. τὸ. facile conſternabile.

Εὐθορύβητος πρὸς τοὺς συκοφάντας. mitis toleran-
tia erga calumniatores.

Εὔθριξ. τριχος. ὁ. ἡ. bene comatus.

Εὔθραυστος. ου. ὁ. ἡ. facile contuſilis, fragilis, friabi-
lis. Plutarch. δύσθραυστος ὕλας. Aptus ad uulne-
ra imprimenda clauus.

Εὐθροβής. έος. ὁ. ἡ. ſtridorem edens.

Εὔθροος. ſonorus. εὔηχος.

Εὔθρυπτος. ου. ὁ. mollis, effœminatus, delicijs ſolu-
tus, delicatus, fragilis Luciano de fictilibus ua-
ſis loquente.

Εὐθύ. aduerbium, rectà. ut εὐθὺ τῆς πόλεως, Rectà
ad urbem. & εὐθὺς quidem temporis eſt, εὐθὺ
uerò loci. Vide Ammonium.

Εὐθυβολεῖν. recte eijcere, emittere, πλεομένειν δὲ
εὐθείας.

Εὐθυβολία. ας. ἡ. recta directio.

Εὐθύβολος. ου. ὁ. rectus iactus, proparoxyt. Cyrill.

Εὐθυβόλος. ου. ὁ. ἡ. recte iaciens, paroxytonum.
Cyrillus.

Εὐθυγλυκεῖα. ας. ἡ. dulcis radix, quæ & σκυθικὴ
dicitur.

Εὐθύγλωττος. ου. ὁ. uerax.

Εὐθύγραμμος. ου. directilineus.

Εὐθυδήμων. ονος. ὁ. ſimplex, popularis.

Εὐθυδικεῖν. dicitur quaſi pede collato, & recto cer
tamine confligere: collatis cauſæ firmamentis,
quaſi ſignis ambigere & litigare, rectà cauſæ ca
put petere, Demoſth. Bud. Com.

Εὐθυδικία. recta intentionis depulſio, iuſta & ple
na recuſatio, quod fit cum is qui in iudicium
uocatus eſt, nulla præſcriptione fori, aut alia ex
ceptione ſummatoria utitur, nec litis expedi-
endæ diuerticulo. Vnde εὐθυδικίαν ἀγωνίζε-
σθαι, de qua Bud. ibidem.

Εὐθυδρομεῖν. recto curſu contendere.

Εὐθυέντορος. ου. ὁ. cui ueſtimentum rectum.

Εὐθυθάνατος. ου. ὁ. letalis.

Εὐθυεπία. ας. ἡ. rectiloquium.

Εὐθύκαυλος. recticaulis.

Εὐθυκρέων. obeſus.

Εὐθύληπτος. comparatu ſiue captu facilis.

Εὐθυλογῶ. recte & propriè loquor.

Εὐθυμαχία. ας. ἡ. tumultuale bellũ & repentinũ.

Εὐθυμέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. &

Εὐθυμέω. μ. ήσω. π. ηκα. lætifico, alacri animo ſum,
& gaudio perfuſus. Accuſ. Bud. Com.

Εὐθυμήδης. ὁ. ἡ. gratioſus.

Εὐθυμία. ας. ἡ. lętitia, iucunditas, recta animi con
ſtitutio, animus terrore liber, ἀκακία. Vide χα-
ρὰ in Ammon. Epicurus (apud Laër. lib. 9.)
finem eſſe dicebat, rectũ quietumq; animi ſta-
tum, quam εὐθυμίαν uocat, quæ ut quidam ob
lique interpretantur, non idem ſit quod uolu-
ptas, uerum ſecundũ quã animus magna tran-
quillitate conſtantiaq; beatus eſt, dũ nullo me-
tu, nulla ſuperſtitione, aut alia quauis perturba
tione agitatur. Eãdem & εὐεστὼ appellat à boni
tate conſtantiæ, multisq; nominibus alijs.

Εὔθυμος

Εὔθυμος. ου. ὁ. lætus, alacer.
Εὐθυμοσύνη. ης. ἡ lætitia.
Εὐθυμότατα. bono animo.
Εὐθυμότερος. ου. ὁ. alacrior.
Εὐθύμως. auidè.
Εὐθυεῖ γάλλια. exuperat fertilitate.
Εὐθύνεσθαι, & κρίνεσθαι, & iudicium ſubire & culpas, fraudesq́; iudiciorum ſuorum & actorum præſtare. Hoc nunc ſyndicari uocant: & Cicero rationem uitæ & magiſtratus geſti repoſci: ſiue quod in magiſtratu quiſq; geſſerit, edere & exponere quod apud Cēſores fiebat: Cæſar cauſam dicere, Ea res (inquit) ut eſt Heluetijs per indicium enuntiata, moribus ſuis Orgetorigem ex uinculis cauſam dicere coēgerunt. Dicitur etiam εὐθύνας διδόναι, hoc eſt, repetundarum pecuniarum iudicio ſubijci. Bud. in Annot. & Com.
Εὐθύνη. ης. ἡ. iudicium, pœna, actio, examen. Vnde εὐθύνας διδόναι, ſic dicitur, ut δίκην δοῦναι, id eſt, pœnā pendere, & rationem reddere. Qui enim in ratione reddenda damnabātur, poſtea pœnam luebant. Quare εὐθύνη utrunq; ſignificat, ſcilicet ἐξέτασιν καὶ τιμωρίαν. Εὐθύνας ὀφλεῖν. damnari repetundarum. Bud. in Annot. & Com.
Εὔθυναι. etiam nomen magiſtratus apud Athenienſes à quo animaduertebatur in eos qui in rebus publ. adminiſtrādis delinquebant & εὔθυνοι iudices qui in eo magiſtratu decem erant.
Εὐθύνιος. obtemperans.
Εὔθυνος. ου. ὁ. & εὐθυντήρ. ῆρος. ὁ. & εὐθυντής. rector, gubernator.
Εὐθυντός. ου. ὁ. directilis. Dicuntur enim Ariſtoteli τὰ εὐθυντά, ὅσων σωμάτων δύναται τὸ μῆκος εἰς εὐθύτητα ἐκ περιφερείας μεταβάλλειν, hoc eſt, illa quarum longitudo in rectitudinem è complexu mutari poteſt, quod ſi cōtra è rectitudine in complexum mutentur, iam καμπτά, dicentur, huius generis ſunt, arundo, ulmen. Ariſtot.
Εὐθύνω. μ. υνῶ. π. υγκα. propriè ſignificat quod prauum & obliquum eſt corrigere. ab εὐθὺ rectū. Vnde fit ut pro moderari, corrigere, regere ponatur. Item redarguere, reprehēdere Gregor. μὴ τὴ ἡμᾶς εὐθύνητε τῆς ὑψηλοτέρας φωνῆς, Nolite nos reprehendere ob uerbum altius elatum. Item damnare, multare, ut εὐθύνθη, Thucyd. de Pauſania damnato. Item poſtulare, reum facere, διώκειν, κρίνειν. Plut. in Cic. προσάγετε τὸν μανίλιον εὐθύνων κλοπῆς. Item εἰς ἐξέτασιν ἄγω, hoc eſt, alicuius geſta inquiro, & quæſtionem de eius adminiſtratione exerceo, uel exercendam curo. Bud. Com.

Εὐθυονειρία. rectum ſomnium.
Εὐθυόνειροι. rectè ſomniantes, ariolantes.
Εὐθυόνυχος. qui eſt rectis unguibus.
Εὐθυορία. ας. ἡ. curſus, & ductus rectus.
Εὐθυπλοΐα. ἡ. rectus in nauigando curſus, Strabo lib. 14. quod aliàs τὸν ἐπ' εὐθείας πλοῦν dicit.
Εὐθυπορεῖν. meatuum rectitudinem habere, rectà tranſire.
Εὐθύπορος. qui rectà tranſit.
Εὔθυρις. ινος. ὁ. habēs naſum iuſtæ proportionis.
Εὐθυρρημονέω. μ. ήσω. π. ηκα. rectè loquor. Neut.
Εὐθυρρήμων. ονος. ὁ. ἡ. rectiloquus.
Εὐθύς. ſtatim. differt ab εὐθύ. Ammonius: item ab εὐθέως. idem.
Εὐθύς. έος. ὁ. rectus. Ammon, diſtinguit ab ὀρθός.
Εὐθυσκοπεῖν. rectè aſpicere.
Εὐθυτενής. έος. ὁ. ἡ. directus.
Εὐθύτητα. τὴν. directam proceritatem.
Εὐθύτης. ητος. ἡ. iuſtitia, æquitas.
Εὐθύθριχες. quibus ſimplices & promiſſi capilli, & non criſpi.
Εὐθυφερής. έος. ὁ. ἡ. in rectum tendens.
Εὐθύφλοιος. ἡ. recticortex, ſpecies roboris.
Εὐθυωρεῖν rectà ire, rectà linea progredi. Bud. Cō.
Εὐθυωρία. ας. ἡ. rectitudo, proceritas, ductus, rectus, rectæ lineæ porrectio, rectus trames.
Εὐθύωρον. recto tramite, κατ' εὐθεῖαν.
Εὐθύωρος. ου. ὁ. rectus.
Εὐθυώτης. ητος. ἡ. εὐθυωρία.
Εὐίατος. ου. ὁ. aptus ut curetur, uel aptus ad curationem accipiendam.
Εὐιλατεύω. placidus ſum.
Εὐίλατος. ου. ὁ. placidus.
Εὔιος. ου. ὁ. Euius, Bacchi nomen.
Εὐίππη. ης. ἡ. Euippe Chironiæ filia, quam in equam conuerſam ſcribit Euripid.
Εὔιππος. ου. ὁ. ἡ. equitatu præſtans, bonos equos producens.
Εὐκαές. τὸ. quod facile flagrat.
Εὐκαθαίρετος. ου. qui facile funditus deleri poteſt.
Εὐκάρδιος. magnanimus, intrepidus, præſenti animo.
Εὐκαιρέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſum opportunus, uaco alicui rei, mihi uacat hoc agere Bud. Com.
Εὐκαιρία. ας. ἡ. opportunitas, occaſio, tempus opportunum.
Εὔκαιρος. ου. ὁ. ἡ. opportunus, tempeſtiuus.
Εὐκαιροῦμαι. copioſus ſum, abundo, Athenę Bud. Comment.
Εὐκαλεῖν. quieſcere.
Εὐκαμία. ας. ἡ. facilitas, uel εὐφημία, cum quis bene loquitur. à κημός frænum, ſicut ἀχάλινον ſτόμα. effræne os, maledicentia, & ſtultitia moleſtum alijs. Doricum eſt.

Εὐκαμπής

Εὐκαμπής. έος. ὁ. ἡ. &

Εὔκαμπτος. ου. ὁ. flexus.

Εὐκαμψία. ας. ἡ. inflexus, flexibilitas.

Εὐκάπτωτος. ου. ὁ. caducus.

Εὐκαρδίως. aduerb. bono animo.

Εὐκαρπία. ας. ἡ. fructuum prouentus.

Εὐκαταγώνιστος. ου. ὁ. ἡ. facilis uinci.

Εὐκατάλλακτος. ου. qui facile conciliatur.

Εὐκατάμαθος. facilis, exudabilis labor.

Εὐκατάπρηστος. aridus, uſtu idoneus.

Εὐκατάπτωτος. ου. ὁ. debilis, caducus.

Εὐκατατρόχαστον. τό. Strabo libro 14. γεώργια μεγάλα καὶ εὐκατατρόχαστα, excurſionibus faciles campos, uel curribus patentes uocat.

Εὐκατάρριχος. procliuis.

Εὐκαταφορίαι. procliuitates.

Εὐκατάφορος. propenſus, procliuus, præceps, cliuoſus.

Εὐκαταφόρως. procliuiter, præcipitanter.

Εὐκαταφρόνητος. ου. ὁ. conteptibilis, deſpiciendus.

Εὐκάτοχος. ου. ὁ. ſubiectus, facilis retentu.

Εὐκατέργαστον. ſuperatu facile, digeſtibile, quod ad perfectum cito perducitur. Vnde εὐκατέργαστος γῆ Theophr. terra, quæ facile aratur, & ſubigitur. Bud. Com.

Εὐκατηγόρητος. ου. ὁ. facile reprehenſibilis.

Εὐκέαστος. ου. ὁ. ἡ. facilis ſcindi, inflammabilis, ſiccus. Cupreſſi epitheton, εὔκλαστος, ut interpretatur Euſt. deducitur autem à κεάζω.

Εὐκέλαδος. ου. ὁ. ἡ. bene ſonans, concinnus.

Εὔκεντρον. bene aculeatum, epitheton ſcorpij apud Archiam lib. 1. Epigr.

Εὔκερως. ω. ὁ. ἡ. pulchra habens cornua.

Εὐκέφαλος. præditus egregio capite.

Εὐκηλεία. ας. ἡ. quies.

Εὐκηλήτειρα. ας. ἡ. quietem concilians.

Εὔκηλος. ου. ὁ. ἡ. quietus, ſecurus, taciturnus, aptus.

Εὐκινησία. ας. ἡ. agilitas corporis.

Εὐκίνητος. ου. ὁ. facile mobilis.

Εὔκλεια. ας. ἡ. gloria, bona fama, celebritas. Eſt & Deæ nomẽ, cui apud Bœotios & Locros in foro quolibet ara ſtatuaque dicata fuit. Plærique hanc Dianam putabant, nonnulli Herculis filiam. uirgo hæc è uita migrauit. Vnde ſponſi ſponſæq́; priuſquam nuptiæ conficerentur, ex more illi rem diuinam obibant.

Εὐκλεής. έος. ὁ. ἡ. inclytus, celebris.

Εὔκλεϊζον. illuſtra, nobilita, gloriam adfer.

Εὐκλεῶς. glorioſe, ἐπιφανῶς.

Εὐκλῃής. bene clauſus, munitus.

Εὐκληρία. ας. ἡ. felicitas, hæreditas, εὐημερία.

Εὔκληρος. ου. ὁ. ἡ. felix.

Εὐκλύζεσθαι. bene audire, εὐδοξάζεσθαι.

Εὔκναπτος. ου. ὁ. bene paratus.

Εὐκνήμις. ιδος. ὁ. bene ocreatus, armis cõſpicuus. ἀπὸ τῶν κνημίδων. Et ſynecdochicẽ procerus, eleganti corpore. Frequens Homero epitheton Græcorum.

Εὐκοίλιος. ου. ὁ. faciens bonam aluum.

Εὐκοιλία. ας. ἡ. facilitas, promptitudo.

Εὐκολίνη Hecate, per ἀντίφρασιν, apud Callimachum. Etym.

Εὔκολος. ου. ὁ. ἡ. lubricus, facilis, ſimplex, promptus.

Εὐκόλυμβος. urinandi peritus, apud Alciphr.

Εὐκομιδής, &

Εὐκόμιστος. ου. ὁ bene curatus.

Εὔκομος. bene nutritus.

Εὐκοπία. ας. ἡ. εὐκολία.

Εὔκοπος. ου. ὁ. ἡ. εὔκολος, facilis.

Εὐκοσμία. ας. ἡ. decorum.

Εὔκοσμον. τό. modeſtia.

Εὔκοσμος. ου. ὁ. perornatus.

Εὐκόσμως. rectè atq; ordine, decorè.

Εὐκράδιος. εὐστόμαχος.

Εὐκραής. έος. ὁ. ἡ. temperatus.

Εὐκραμής. έος. ὁ. ἡ. εὔκρατος.

Εὐκράς. pro εὔκρατος. bene temperatus.

Εὐκρασία. ας. ἡ. tẽperies, mediũ temperamentũ.

Εὔκρατος. ου. ὁ. temperatus.

Εὔκρεκτος. ſonorus.

Εὐκρίνεια. ας. ἡ. diſtinctio, puritas.

Εὐκρινής. purus, facilis, non confuſus, in bonum ordinem redactus.

Εὐκρυφής. έος. ὁ. ἡ. facile ſeoccultans.

Εὐκταῖος. ου. ὁ. optabilis, optandus, optatus.

Εὐκτέον. optandum eſt, Platoni in libro de legibus, in frequentiori tamen uſu eſt in numero multitudinis εὐκταῖα. reperitur & εὐκτέον per ε in penultima.

Εὐκτήμων. ονος. ἡ. locuples.

Εὐκτήριον. ου. τό. oratorium.

Εὐκτικός. οῦ. ὁ. optatiuus. Vnde εὐκτικοὶ ὕμνοι qui preces habent & uotum, quibus opponuntur ἀπευκτικοί.

Εὐκτίμενος. ὁ. bene habitatus.

Εὔκτιτος. pulchre ſtructus.

Εὐκτός. οῦ. ὁ. uotiuus, optabilis.

Εὐκτῶς. precibus, facile.

Εὔκυκλος. ου. ὁ. ἡ. rotundus.

Εὐλάβεια. ας. ἡ. metus, cautio, reuerentia, pietas, euitatio.

Εὐλαβέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. uito, caueo, uereor, ſolicitus ſum, obſeruo, ueneror. Depon. accuſatiuo iung.

Εὐλαβηθείς. ὁ. ueritus.

Εὐλαβηθόντες. tyrones.

Εὐλαβής. έος. ὁ. ἡ. religioſus, uerecundus, cautus,

prehenſu

prehenſu facilis
Ἐυλαβητέον cauendum Cic. ad Attic.
Ἐυλάζω. putreſco, uermeis produco, aro.
Ἐυλαὶ. αἱ. uermes qui naſcuntur in ulceribus.
Ἔυλακα Doricè aratrum, uomer. Alij δίκελλαν, id eſt, ligonem, ſiue ſarculum interpretãtur, ut eſt apud Thucydid. ἀπὸ τῶ λαχαίνειν, id eſt, fodiendo.
Ἐυλέαντος. ὁ. ὁ. qui facile molitur, qui teri poteſt.
Ἐυλέπιςος. ὁ. ὁ qui facile delibratur.
Ἐυλῆ τὰ. uermina ſæua.
Ἐυληθάργητος. ὁ. ὁ. qui facile labitur in letharḡu,
Ἐυλημάτειν. forti animo eſſe.
Ἔυληπτος. ὁ. ὁ. ἡ. facilis captu in bellis.
Ἔυληρα τὰ frena, habenæ.
Ἐυλιθος ὁ ὁ pulcher lapis.
Ἐυλίμην. ενος ὁ tutus portus.
Ἐυλογέω. μ. ήσω. π. ηκα benedico, laudo, honorifice loquor de aliquo. Accuſ.
Ἐυλογητός. ὁ. ὁ. ἡ benedictus.
Ἐυλυτῶ. expedio, explico, enodo, in legibus Græcis, εἰ βίᾳ τῶ ἀνέμου ἐμπέσῃ πλοῖον εἰς ἀλλοτρίας ἀγκύρας καὶ κόψωσι αὐτὰς οἱ ναῦται ὀυκ ἐνέχονται. εἴγε ἄλλως ἑαυτοὺς ἐυλυτῶσαι ὀυκ ἠδύναντο.
Ἐυλογία. ἡ. munificẽtia, largitas, beneficẽtia, munus ex charitatis affectu miſſum amicis. A colligendo: unde & λογίας, id eſt, collectiones pro eleemoſynis dixit Paul. Vel quòd bene ominatis uerbis eiuſmodi donare oporteat. In eadem ſignificatione Herony. utitur uocabulo benedictionis. Item aſſentatio, adulatio, honeſta fama, bona exiſtimatio apud Pind. Eraſ. ex Platone ſermonis probitatem uertit.
Ἐυλογιςεῖν. obtemperare.
Ἐυλογιςία. ας. ἡ. ratio bene compoſita.
Ἐυλόγιςον. ὁ. rationabile.
Ἐυλόγιςος. ὁ. ὁ. moderatus, innumerabilis, qui recte ratiocinatur, prudentiſſimus.
Ἔυλογον. τὸ. conſentaneum, rationi conſonum.
Ἐυλογος. ὁ. ὁ. ἡ. rationabilis, iuſtus.
Ἔυλογχος. ὁ. ὁ. bonam ſortem habens.
Ἐυλόγως. probabiliter, ueriſimiliter, honeſti ſpe-(cie.
Ἐυλυσία κοιλίας. purgatio uentris.
Ἐυλοφος. ὁ. ὁ. bene criſtatus, facilis.
Ἐυλόφως generoſè, ſtrenuè.
Ἔυλυρος. canorus, lyræ peritus.
Ἐυλυσία κοιλίας. facilitas alui. Cicero in Epiſt. alij tamen ibidem ἐυλυσίαν, hoc eſt, purgationem malunt legere.
Ἔυλυτος. ὁ. qui facile ſolui poteſt, friabilis.
Ἐυμάζεως. ὁ. mutoniatus.
Ἐυμάθεια. eruditio, docilitas.
Ἐυμαθῆ. τὰ. intellectu facilia.

Ἐυμαθής. έος. ὁ. ἡ. docilis. Vide ἐυφυὴς apud Ammonium, qui cito aliquid diſcit. Item ἐύγνως.
Ἔυμαιος. ὁ ὁ. ſeruus amans herum, & propriū nomen ſubulci Vlyſſis apud Homerum.
Ἐυμάρεια. ας. ἡ. latrina, ἀπόπατος Ionicè, ſtercus.
Ἐυμάρεια ας. ἡ facilitas.
Ἐυμαρής. έος ὁ. ἡ. facilis.
Ἐυμαρίζω. alleuio.
Ἐυμαρίς. ίδος. ἡ. calceus. Cyrillus. Soccus quod facile induatur & nullo negotio.
Ἐυμαρῶς. facile. ὑγιῶς, ἐυχερῆς.
Ἔυμαχος. ιος. prudens. Epigr.
Ἐυμαχούμενος. fortiter pugnans.
Ἐυμεγέθης. έος. ὁ. ἡ ingens, procerus.
Ἐυμειλής &
Ἐυμείλικτος. placabilis.
Ἐυμελής. ὁ. &
Ἐυμέλιος. ὁ. ἡ benehaſtatus, bellicoſus, ἀπὸ τῆς μελίας arboris ſpecie, ex qua haſtæ fiebant.
Ἐυμελιτεῖν. feliciter mellificare.
Ἐυμένεια. ας ἡ. beneuolentia. Ἐυμένεια ἄν, in bonam partem interpretanda, Herodot.
Ἐυμενέτης. ὁ. ὁ. amicus, beneuolus.
Ἐυμενής. έος. ὁ. ἡ. mitis, beneuolus, candidus.
Ἐυμενίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. placo, beneuolū reddo.
Ἐυμενῶς. benignè.
Ἐυμενίδες. αἱ. Eumenides, furiæ per euphemiam uel antiphraſim ita dictæ. Eumenidū hymnus eſt apud Orpheum.
Ἐυμεγέθης. incolumis, ſoſpes, ualidus.
Ἐυμεταβλησίαν. ὁ. τὸ. facilitas mutationis.
Ἐυμετάβλητος. ὁ. ὁ. facile mutabilis.
Ἐυμετάβολα. τὰ. quæ facile mutantur.
Ἐυμετάβολος. ὁ. ὁ. inconſtans.
Ἐυμετάδοτος. ὁ. ὁ. ἡ. facilis ad impartiendum.
Ἐυμετάθετος. ὁ ὁ. auidus permutationis.
Ἐυμετάςατος. ὁ. facili momento uariabilis, mutabilis. Plutarch.
Ἐυμετάπειςος. ὁ. ὁ qui facile à ſententia deſiſtit, cuius contrarium δύσπειςος.
Ἐυμεταχείριςος. ου. ὁ. ἡ. tractabilis, nullo negotio ſubactus,
Ἐυμήκης. εος. ὁ. ἡ prolixus, procerus.
Ἐυμήχανον ingenioſum.
Ἐυμήχανος. ὁ. ὁ. ſagax.
Ἐυμηχάνως. apte, commode.
Ἐυμοιρία. ας. ἡ. integritas.
Ἔυμολος aptus, bene inſtructus, ἐυόπλος.
Ἐυμολπία. egregius cantus.
Ἐυμορφία. ας. ἡ. forma præcellens.
Ἐυμορφος. ου ὁ. ἡ. formoſus. Ammonius diſtinguit ab ἐυειδής.

Ἐυμοχθοι

Εὔμοχθοι.honeſti labores.

Εὐνάδες.iacentes.

Εὐνάζω.μ.άσω.π.ακα.ſopio.Accuſ.

Εὐναιόμενος.ου.populoſus,bene habitatus.

Εὐναῖος.ου.ὁ. abſcõditus,qui procumbere amat.

Εὐναστήριος.ου.ὁ.opportunus locus cubilibus.

Εὐναστήριον.habitatio.

Εὐναστής.οῦ.ὁ.cubicularius.

Εὐνάτωρ.ορος.ὁ. coniunx,qui alterius thoro fruitur, concubium Latini uocant, ſic Mars εὐνάτωρ ἀφροδίτης ab Aeſchylo uocatur.

Εὐνάω.cubo,dormio.

Εὐνέτης.ου.ὁ. concubius.Epigram.coniunx.Lo-cophron.

Εὐνή.ῆς.ἡ. cubile,anchora,ſedes. Vide λέχος in Ammonio.Hipp.pro coitu accipit.

Εὔνηθε.ex lecto.

Εὐνηθεῖσα.concumbens,Iliad.β.

Εὔνητος.ου.ὁ.bene filatus,& laboratus.

Εὔνηφιν.ex lecto,δύνηθε.

Εὐνίδες.αἱ.uiduæ.

Εὖνιν.τὴν.priuationem.

Εὖνις.orbus,priuatus neceſſarijs,uiduus.

Εὐνοέω.μ.ήσω.π.ηκα.beneuolus ſum,cupioq́; alicui,faueo,fidem ſeruo.Neutr.datiuo.

Εὔνοια.ας.ἡ.beneuolentia,neceſſitudo.

Εὐνοϊκός.ου.ὁ.beneuolus.

Εὐνοϊκῶς.beneuole.

Εὐνομοῦμαι.bonis legibus uiuo, recte inſtituta politia regor, dicitur non ſolũ de ciuitate, ſed de familia prudenter & recte conſtituta. Aeſchyl. καλῶς γὰρ οἰκίαν πλουσίαν καὶ οὐκ εὐνομουμένην. Huic opponitur ὀλιγοκρατοῦμαι, paruo imperio gubernor.

Εὐνομέω.μ.ήσω.π.ηκα.inſtituo bonis legibus.

Εὐνομία.ας.ἡ.bona lex,concordia,æquum,æquitas,recta iuris legumq́; conſtitutio, & rectè iuri cõſtituto obtemperatio.Huic opponitur δυσνομία. Bud.in Annot.Qualis & quotuplex ſit, uide apud Laërtium lib.3.in Platone:ubi etiã de anomia ei oppoſita.

Εὔνομος.ου.ὁ.bene paſcibilis,pabuloſus.

Εὔνοος.ου.& εὔνους.beneuolus.

Εὔνοστος.ὁ.deus quidam molarum præſes,qui farinã ne minueretur,curare credebatur,refert Euſtath.& Etym. Item alibi Euſt.dicit eſſe φαύλου ἀγαλμάτιον,παρὰ τοῖς μύλωσιν.

Εὐνούστατα.beneuole.

Εὐνουχίας.idem quod εὐνοῦχος.

Εὐνουχίζω.μ.ίσω.π.ικα.caſtro,eunuchum facio.

Εὐνούχιον.ου.herba ex lactucarum genere,ut quæ maximè refragetur Veneri.Plinius libro 19.capite 8.

Εὐνοῦχος.ου.eunuchus.Sic dictus à cuſtodiendis & aſſeruãdis cubilibus diuitum matronarum. Nam εὐνὴ cubile dicitur,& ἔχω habeo,teneo, aſſeruo, uel potius quaſi ὁ εὖνις τοῦ ὀχεύειν, coëundi impotens,teſte Euſtath.Iliad.χ. Emebantur autem à principibus & opulentis ciuibus, ut in conclaui aſſidentes uxoribus & filiabus, aſſeruarent ne quiſpiam ſtuprum inferret.Εὐνούχους dici calamos aliquãdo item reperias.Inuenio etiã à Pythag. εὐνοῦχον lactucã uocari,quod ſegnes in uenerem reddat nimius eius uſus.

Εὐνοῶν.beneuolus,fautor.

Εὐξαίμην.uellem.

Εὔξεινος.ου.ὁ.hoſpitalis.Sic mare illud à Boſphoro Thracio incipiẽs ominis cauſa appellatum eſt ab accolis. Nam prius ἄξενον uocabatur,id eſt,inhoſpitum,quòd raras haberet ſtationes, propter piratas.

Εὔξεστον.τὸ.lignum raſile.

Εὔξεστος.ου.ὁ.&

Εὔξοος.politus.

Εὐξήραντος.ου.qui facilè deſiccatur.

Εὐξύμβολος.ου.ὁ.facilis in conuerſando.

Εὔογκος.ου.ὁ.bene magnus,prægrandi mole.

Εὐοδέω.μ.ήσω.π.ηκα.εὐοδόω. Item indago, ſcrutor.

Εὐοδία.ας.ἡ.proſperum iter,plana uia.

Εὐοδόω.μ.ώσω.π.ωκα.fauſtum ac felix iter habeo, bene mihi in itinere ſuccedit, proſperor. Verbum eſt quo utuntur,quoties res ſuccedit ex animi ſententia.ut in Pſalmo primo, Et omnia quæcunque faciet proſperabuntur, εὐοδωθήσονται.

Εὔοδμος.ου.ὁ.odorus.

Εὐοδμία.ας.ἡ.bonus odor.

Εὐοῖ.euœ,uox bacchantium.

Εὐοινία.ας.ἡ.annus bonitate uini & copia inſignis.

Εὔοινος.ὁ.ἡ.uino abundans.

Εὐοινοῦσα.ας.ἡ.idem.

Εὐόλισθος.ου.ὁ.lubricus.

Εὐόμιλος.ου.ὁ.ſuauiloquus,dulciloquus.

Εὐομιλώτατος.ου.manſuetus,ſuauiloquentiſſimus.

Εὔοπλος.ου.ὁ.bene armatus,ſiue felix in armis.

Εὐόργητος.qui non prauiter iraſcitur.

Εὐορεκτικόν.τὸ.quod appetentiam excitat.

Εὐορκία.ας.ἡ.iuſtum iuramentum.

Εὐορκόν.iuſtum,& quod iudices ſecundum iuramentum pronunciarunt.

Εὔορκος.ου.ὁ.ἡ.iuſtus,fidelis,pius.

Εὔορμος.ου.ὁ.ἡ.bonum portum habens.

Εὐοσμία.ας.ἡ.redolentia,fragrantia.

Εὔοσμος.ου.ὁ.ἡ.odorifer.

Εὐόφθαλμος.ου.ὁ.ἡ.pulchros oculos habens.

Εὐόφοδος.ου.aditu facilis.

Εὐόφρυς.υος.ὁ.pulcher ſupercilia.

Εὐοχεῖσθαι. recte regitur habenis.
Εὐοχθέω. lætor, feliciter ago ex labore, ὑπὸ καλοῖς κοπιάω, in re præclarã operã colloco, ſic Euſt.
Εὐοψία pulcher aſpectus.
Εὐοχοῦν. τό. quod bene tenet, ita Hipp. uinculum uocat quod firmiter, ſine tamen compreſſu tenet.
Εὐπαγής. ἑος. ὁ. ἡ. bene compactus, munitus, firmus, ſtabilis.
Εὐπάθεια ας. ἡ. deliciæ, lautitia, iucunditas, ubertas, bona corporis diſpoſitio, id eſt, cõplexio.
Εὐπαθεῖν. oblectari.
Εὐπαιδία. ας. ἡ. bona filiatio, id eſt, procreatio bonorum filiorũ, dexteritas in filijs procreandis.
Εὐπαίδευτος ου. ὁ doctiſſimus.
Εὔπαις. δος. & εὔπαιδος. ου. ὁ. bona indole puer, bonos habens filios, ſic εὔπαιδα ἀσκληπιοῦ uocat Ariſtoph. probi & honeſti patris filius.
Εὐπακτος. ου. ὁ. bene cõpaginatus, mutato η in α.
Εὐπάλαμος bene conſtructus.
Εὐπαλής. ἑος. ὁ. ἡ. facilis.
Εὐπαραδέκτον. ου. τό. quod facile acceptatur probaturq; ſuapte natura.
Εὐπαραδεκτος. ου. ὁ. acceptabilior.
Εὐπαραίτητον. deprecabile, quod precibus obtineri facile poteſt.
Εὐπαραίτητος. ου. ὁ. facile repellens.
Εὐπαρακολούθητον ου τό. quod bene conſequitur.
Εὐπαρακολούθητος. ου. ὁ ἡ. citus ad res, intellectu facilis.
Εὐπαρακόμιστος. ου. ὁ aduehi facilis.
Εὐπαραμύθητος. ου. ὁ qui quàm facilimè indiget conſolatione.
Εὐπαράφορος. ſimilis, mente alienatus.
Εὐπάρεδρος. ου. ὁ. ἡ. bene aſtans & aſſidens.
Εὐπάρειος. ου ὁ ἡ pulchras genas habens.
Εὐπαρείστατος. ου. circunſtans.
Εὐπάρεισος. εὐπαράγωγος. facilis, manſuetus.
Εὐπαρέρμητος. ad iracundiam procliuus, qui facilè ad iram impellitur & accenditur. Ariſtotel Rhet.
Εὐπάρυφος ὁ ſplendidè, precioſè, ac multa munditiã amictus ueſtitusq;, habens ueſtes eleganter ac ingenioſè textas. Nam ὑφαίνειν texere eſt, & παρυφαὶ dicuntur ueſtium contextus. Scribit Budæus τῶν εὐπαρύφων nomine apud Græcos honoribus præditos intelligi, eo modo quo apud Latinos prætextatorum appellatione. Accipitur aliquando adiectiuè. Herod. libro primo, αὐτὶ δὲ τοῦ εὐπαρύφου, καὶ βασιλικῆς πορφύρας ὅπλα φέρων. Vide prouerbium in Chiliad. Euparyphus ex comœdia.
Εὐπατέρειος. ου. ὁ. bono patre natus.
Εὐπατρία. ας. ἡ. generoſa filia.
Εὐπατρίδας. ου. ὁ. generoſus, ingenuus, idẽ quod apud Romanos patricius. αὐτόχθων.
Εὐπατρίς. ίδος. ἡ. generoſa.
Εὐπείθεια. ας. ἡ obedientia.
Εὐπειθής. ἑος. ὁ ἡ obediens, perſuaſu facilis, tractabilis, ut ὕλη εἰς ἅπαν εὐπειθής, materia ad quiduis ſequax, Galeno. Cyrillus inter hoc uocabulum oxytonum & paroxytonum diſtinguit neſcio quàm recte. Ego cum acuto in penultima, proprium nomẽ uiri eſſe inueni, nec aliud ſignificare.
Εὐπειθῶς. perſuaſibiliter, facilè, non magno negotio.
Εὔπεκος. lanoſus. Vide ἐπιδύπεκος.
Εὔπεπλος. ου. ὁ. ἡ. bene indutus.
Εὔπεπτος. ου. ὁ. concoctu facilis.
Εὐπεριάγωγος. ου ὁ ἡ. circumactu facilis, uerſatilis.
Εὐπερίοπτον. contemptibile, de quo proſpicere non ſit difficile.
Εὐπερίστατος. qui facile ſiſtit & hæret.
Εὐπερίφορον. ου. τό. quod facile increſcit & augetur.
Εὐπερίφορος. manifeſtus, deprehenſus.
Εὐπέταλος. ου. frondoſus.
Εὐπέτασον. τό. latum, amplum, expanſum, à πετάννυμι.
Εὐπετέως. citra negotium.
Εὐπετής. ἑος. ὁ. ἡ. facilis. Vide ῥᾴδιον apud Ammonium.
Εὐπέτεια. ας. ἡ. facilitas.
Εὐπετῶς. facilè.
Εὐπηγής. ἑος ὁ ἡ. pinguis corpore, bene paſtus.
Εὔπηκτος. ου. ὁ. ἡ. bene compactus, ſolidus, firmus, uel bene obſeruatus. εὔκλειστος Euſt.
Εὐπήληξ. pulchra galea ornatus.
Εὐπίδαξ κος. ὁ ἡ. irriguus, fontibus ſcatens.
Εὐπινής. ſordidus.
Εὔπιστος. ου. ὁ. credulus, εὔκολος εἰς πίστιν, uериſimilis. *fiel. Xenof. f. 14. t. 1.*
Εὐπλατεῖς. perampli.
Εὐπλευρος. ου. ὁ. cui bona latera ſunt.
Εὐπλείστρου. pulchrè & pedetentim ibant.
Εὐπλέκηκα. ſecundis uentis nauigaui.
Εὐπλοΐα. ας ἡ. bona nauigatio.
Εὐπλοκαμίς. ίδος. ἡ. pulchros crines habens.
Εὐπλόκαμος. ου. ὁ. ἡ. idem, καλλιπλόκος.
Εὔπλοκος. ου. ὁ. ἡ. bene textus.
Εὔπλουτος diues.
Εὐπλοῶ. μ. ήσω. π. ωκα. proſperè nauigo. Neut.
Εὔπνους. &
Εὔπνευστος. ὁ. qui diſſlari euaporariq; poteſt.
Εὐποδία. ας. ἡ. pedum integritas, pedum uirtus.
Εὐποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. benefacio. Accuſ.
Εὐποιΐα. ας. ἡ. beneficium, iuſtitia.

Εὐποιός. beneficus, εὐποιητικός.
Εὐπολέμητος. facilis expugnatu.
Εὔπομπος. bonus dux.
Εὐπορέομαι &
Εὐπορέω. μ. ήσω π. ηκα. recupero, abundo, ditor, pecunia non deficior, non ſum egens uel pecunia, uel re aliqua: quod Latini etiam dicunt ſuppedito. Cicero: Cui ſi uita ſuppeditaſſet, id eſt, ſuperfuiſſet. Accipitur aliquando pro συνευπορεῖν. Demoſth. ἄλλοθεν τὰ χρήματα εὐπορήσας. Bud. Com.
Εὐπόρητος bene adminiſtrans, uel diſtribuens.
Εὐπορία. ας ἡ. facultas, abundantia, opulentia, licentia, rerum affluentia. uide Laërtium lib. 3 in Platone. Ἐξ εὐπορίας πονηροί, qui in bonorum facultatumq; copia praue agunt. Bud. Com.
Εὐπόριστος. ου. ὁ. facilis paratu, parabilis, obuius, facilis acquiſitu.
Εὔπορος. ου ὁ ἡ. facilis meatu, diues, abundans, uber. Vide apud Ammonium in πλούσιος, & in πλούσιοι.
Εὐποτμία. ας. ἡ. felicitas, Luciano.
Εὔποτμος. ου. ὁ. ἡ. felix.
Εὔπους. οδος. ὁ. habens bonos pedes.
Εὐπραγεῖν. εὐημερεῖν. in optimo rerũ ſtatu eſſe, Thucydidi.
Εὐπραγία ας. ἡ ſucceſſus, proſperitas. εὐπραγία γῆς, fœcunditas terræ.
Εὔπρακτον. ου. τὸ facile.
Εὐπραξία ας ἡ felicitas, rectum factum, ſecunda & proſpera fortuna.
Εὐπραξοσύνη εὐτυχεῖν.
Εὐπραττων εἰς χρημάτων λόγον. pro diuite & pecunioſo. Malim diuiſis dictionibus, εὖ πράσσειν, & εὖ πράττων.
Εὔπρεμνος. pulchris ramis, ramoſus.
Εὐπρέπεια. ας. ἡ. decor, ornatus.
Εὐπρεπής. έος. ὁ. ἡ. decẽs, decorus, extructus, modeſtus, ornatus, bonæ formæ.
Εὐπρεπίζω. præparo.
Εὐπρεπῶς. modeſtè.
Εὔπρηστος. ου. ὁ. accenſu facilis. Item uehemẽter ſpirãs, à πρῆσαι, id eſt, flore, unde & πρηστήρ, turbo.
Εὐπροπαθῶν. qui primus affectus eſt beneficio.
Εὐπρόσδεκτος. ου. ὁ. ἡ. acceptus, acceptabilis.
Εὐπρόσεδρος. ου. ὁ. aſſidens, indiuulſe adhærens. Paulus ad Corinth. εὐπρόσεδρον τῷ κυρίῳ.
Εὐπροσηγορία. ας. ἡ. comitas, affabilitas, apud Iſo.
Εὐπροσήγορος. ου. ὁ affabilis, comis.
Εὐπροσιτία. uirtus in admittẽdo in colloquium & congreſſum aliquem facile, facilitas acceſſus ad aliquem.
Εὐπρόσιτος. ου. ὁ. &
Εὐπρόσοδος. ου. ὁ. ἡ. acceſſibilis, facilis acceſſu, & qui multos habet prouentus, ut εὐπρόσοδος ἀγρὸν & εὐπρόσοδος ἄνθρωπος, affabilis, uide ſuperiùs in δυσπρόσοδος.
Εὐπτόητος. ὁ attonitus, leui de cauſa conſternabilis. Plutarch.
Εὐπρόσφορος facundus, qui bene profert, apud Herodian. εὐπρόσφορος ἐν λόγοις.
Εὐπροσωπέω. μ. ήσω. π. ηκα. placeo. Paul. ad Gal. εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκί.
Εὐπρόσωπος. ου. ὁ. ἡ bono aſpectu, lætus, hilaris, ex porrecta & læta facie, plauſibilis.
Εὐπροφασίστως. excuſatoriè, ſub prætextu.
Εὔπτερος. ου ὁ ἡ. uelox, & εὐπτέρων, ἐνδόξων, εὐγενῶν. Ariſtoph.
Εὔπυγος. ου. ὁ. habens inſigneis nates.
Εὐπυρίδαι. οἱ. tribus Athenis, ubi primum emicuit ignis inuentus. Etym.
Εὐπώγων. ονος. ὁ. barbatus.
Εὔπωλος. ου. ὁ. ἡ. producens bonos equos, εὔιππος. Epitheton Ilij.
Εὐραί. αἱ. ferramenta axi affixa, ne à rotis atterantur.
Εὐράξ. pro πλαγίως, Ionicè ex obliquo, extenſè, dextrè.
Εὐραφής. έος. ὁ. ἡ. bene ſutus.
Εὐρειτέω pulchrè fluo.
Εὐρείτης ου. ὁ. pulchrè fluens.
Εὔρεμα. τος. τὸ per ε reperitur apud Philonẽ Tharſenſem medicum, εὕρεμα πρὸς πολλὰς εἰμὶ τυχὸν ὀδύνας, inuentum.
Εὑρεσιέπεια. ας ἡ. inuentio uerborum.
Εὑρεσιεπής. έος. ὁ. ἡ. uerborum inuentor.
Εὑρεσιλογέω. μ. ήσω. π. ηκα. eloquenter & exquiſitè loquor, copioſè loquor & facilè, id quod Cic. uocat fundere uerba, & Plautus funditare uerba. Bud. Com.
Εὑρεσιλογία. ex cognitionibus faciẽdis facilitas.
Εὑρεσίλογος. ου. ὁ nugax, uerborum inanis funditor, & loquacitate præditus.
Εὕρεσις. ιος. ἡ. inuentio.
Εὑρετής. ου ὁ. inuentor.
Εὑρετίς. ίδος ἡ. inuentrix.
Εὕρημα. ατος. τὸ. inuentio, lucrum aduentitium & inſperatum, idem ferè quod ἕρμαιον.
Εὔρημος uenuſtus in dicendo.
Εὔρην. ηνος. ὁ. ἡ. alens pulchras agnas.
Εὐρήρως. longæuus.
Εὐρής. έος. ὁ ἡ. bene fluens.
Εὑρησιλογεῖ infinitam orationis copiã fundebat.
Εὔριζος. ου. ὁ. ἡ bene radicatus.
Εὔριν. ινος. ὁ. ſagacis naris.
Εὐρίπιος. Neptunus.
Εὐρίπιστος. ου. ὁ. inſtabilis, incerta fide, imitans Euripum.

Εὔριπος.ου.ὁ.Euripus,locus inter Eubœam,& Atticam, ſepties in die undas abſorbens, & toties reuomens. Transfertur ad alia, ut εὔριπος ἄνθρωπος,homo inconſtans.Eraſ. Chil. εὔριπος τύχη, fortuna uolubilis. εὔριπος διάνοια, cogitatio,quæ huc & illuc fertur.

Εὐριπώδης.εος.ὁ ἡ.reciprocos æſtus habens.

Εὑρίσκομαι.impetro,mereor,adipiſcor,obtineo. Eſt enim propriè λαβεῖν ἀνθ᾽ ὧν τις ἐδίωκεν,εὐεργετήσας, ἢ ἐπόνησε. Accipitur pro inuenio. Interdum in malam, pro incidere & impingere. Pauſ. τέλος τοῦ βίου φασὶν εὑρέσθαι τοιοῦτο. Sic Cicero, Cognomen ex contumelia inuenit. Bud. Com.

Εὑρίσκω.μ.ήσω.π.ηκα. ἀόρ.β.εὗρον ἀπὸ εὑρέω.inuenio. Apud Lucam εὗρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ θεῷ, accipitur pro εὗρε, uel εὗρον. Bud.idem. Ammonius diſtinguit inter εὑρεῖν & εὑρέσθαι. Εὑρίσκει τις τὸ ὄν καὶ ἐξευρίσκει τὸ μὴ ὄν inquit

Εὔριστος.ου. reparabilis. (Moſchop.

Εὐροήσεις.proſperaberis,Arrianus in Epicteto.

Εὐροκλύδων.ωνος.Euroaquilo:turbulētus & impetuoſus Euri flatus in actis apoſtol.

Εὐρόν.fœtidum.

Εὐροναΐδος.ου.ὁ.pulchrè manans.

Εὐρονότος.uentus ab oriente hyberno ſpirās, uulturnus. Gel.lib.2.cap.22.

Εὔρος.ου.ὁ pulchrè fluens.

Εὖρος.εος.τὸ.latitudo. Cyrillus aſpirandum ſcribit ad differentiam Euri uenti.

Εὖρος.ου.ὁ. Eurus uentus ab oriente uerno ueniens. ἀφηλιώτης, ſubſolanus.

Εὐρούς. bene flueus,de oratore,cuius oratio feliciter fluere uideatur.

Εὐῤῥεῖος.bene fluentis. Genitiuus eſt pro εὐρέος ab εὐρής.Homer. Iliad. ἠϊόνος λάτεσθε εὐῤῥεῖος ποταμοῖο. Præceptio autem eſt, quod dictio in uocalem finiens compoſita cum dictione ab ρ incipiente,geminat ρ, præter δυ,niſi fiat διάλυσις τοῦ δυ.

Εὐῤῥηνής.εος.ὁ.ἡ.pecoroſus,pecoris diues.

Εὐρύ. latè, μεγάλως, πλατέως.

Εὐρυάγυιος.ου.ὁ. habens latas uias.

Εὐρυάνασσα.ἡ. latè regina, eſt etiam proprium nomen matris Pelopis.

Εὐρυβάζειν. latè graſſari.Eraſ.Chil.

Εὐρυβατεύεσθαι. improbis uti moribus, ab Eurybate quodam inſigni proditore, & fure ſceleratiſsimo. Vide Chiliad.Eraſmi.

Εὐρυβάτης.uel εὐρύβατος.ὁ. uafer, uerſutus, aſtutus. Eſt etiam proprium nomen Epheſij cuiuſdam inſignitæ improbitatis: & preconis apud Hom. ab εὐρυβάζειν.

Εὐρυθμία. ας. ἡ. concinnitas.

Εὔρυθμος.ου.ὁ. cōcinnus,aptus,decorus,σεμνός.

Εὐρύθμως.concinnè, compoſitè, aptè, decenter.

Εὐρυκεῖον. latè patens.

Εὐρυκέρωτες.οἱ.feræ,ſic à latitudine cornuum dictæ. Oppianus de Venatione.

Εὐρυκλῖται. uocabantur olim diuinaculi. Sumptum ab Erycle quodam, qui per aſsiſtentem dæmonem uera uaticinabatur.

Εὐρυκύδας. magnanimus,potens.

Εὐρυκόωσσα. ἡ. lata, magna, multa habens antra, à κόος.

Εὐρυκρείων.ὁ.latè imperans,uel regnans.

Εὐρυμέτωπος.ου. ὁ. habens latam frontem.

Εὔρυμνος. ου. ὁ. qui per calumniam inter amicos inimicitias excitare conatur,ab Eurymno quodam qui id tentarit inter Caſtorē & Pollucem. Eraſ.in Chiliad.

Εὐρυνόω.μ.ώσω.dilato,ueſtigo.Accuſ.

Εὐρυνώτος.ου.ὁ habens latum tergum.

Εὐρυόδειος.ου ὁ. habens latas portas.

Εὐρυόπης.ου.ὁ.latè ſonans. Iouis epitheton.

Εὐρύπορος.ου.ὁ. habens lata uada.

Εὐρυπρωκτός.ου.ὁ. qui lato eſt podice.

Εὐρυπυλής.εος. ὁ. ἡ. εὐρυόδειος.

Εὐρυρέεθρος.latè fluens.

Εὐρύς.εῖα.ύ.ὁ.ἡ. latus,laxus.

Εὐρυσάκειον. Neptuni uel Aiacis potius tempū.

Εὐρυσάκης.generoſus,habens latum clypeum.

Εὐρυσθενής.εος.ὁ. prӕpotens, magni roboris.

Εὐρύστερνος. ου. ὁ. habens latum pectus.

Εὐρυστήθη. τά. quæ habent latum pectus.

Εὐρύτρητος.ου.ὁ. laxioribus foraminibus exiſtens

Εὐρύχορος.magni cœtus.

Εὐρυχωρής.εος. Straboni idem quod εὐρύχωρος.

Εὐρυχωρία.ας. ἡ. campeſtris latitudo,locus patēs. Thucyd. lib 7. ἐπανῆγε τὸ στρατόπεδον εἰς τὴν εὐρυχωρίαν.

Εὐρύχωρος. ου. ſpatioſus, capax.

Εὐρύοψ.οπος.ὁ. magnū habens oculum,uocalis.

Εὐρώδης.εος.ὁ.ἡ. marcidus,carioſus, ſitu & ſqualore obſitus, uermiculoſus, obſcurus.

Εὐρώεις.εντος.ὁ.uermiculoſus,marcidus,amplus, latus, ſtupidus.

Εὐρωΐα bona ualetudo.

Εὐρώπη.ης.ἡ. Europa.

Εὐρωπία. Iuno.

Εὐρωπός.οῦ.ὁ.tenebroſus,latus.

Εὐρωτιᾶν. ſentire ſitum, carie defluere.

Εὐρώς. ῶτος.ὁ. caries,ſitus,putredo, humiditas.

Εὐρωστέω.μ. ήσω π. ηκα. ualeo, id eſt ſanus ſum. (Neut.abſol.

Εὐρωστία ας.ἡ.ſanitas.

Εὔρωστος.ου.ὁ. ſanus,robuſtus.

Εὐρώτας.ου. ὁ fluuius Laconiæ.

Εὐρωτιόω. marceſco,unde εὐρωτιῶν αὐτὶ τοῦ σε-

 σημμένος

στημμένος Ariſtoph. ὢ ποῦ ἐυρὸς ὁ σκώληξ.
Ἐυρωτιῶσιν ἀκροφορὰν. uocat Dioſcor. quæ ſitũ ſentiunt, quæq; nimis inueterauerunt, ac mucum quendam redolent.
Ἐΰς. έ℧. bonus, formoſus.
Ἐυσανίδωτος. ȣ. ὁ. habens bonum tabulatum.
Ἐυσαρκία. ας. ἡ. corpulentia.
Ἐΰσαρκ℧. ȣ. corpulentus.
Ἐυσέβεια. ας. ἡ. pietas, religio.
Ἐυσεβέω. μ. ήσω. ſum pius, pietatem exerceo, piè tracto, plus ſum erga parenteis. hoc γηροβοσκῶ & γηροκομῶ teſte Theophylacto epiſtola priore ad Timot.
Ἐυσεβῶν. ὁ. pietatem exercens: ſed ἐυσέβων paroxytonum, proprium eſt uiri.
Ἐυσεβὴς. έ℧. ὁ. ἡ. pius, religioſus.
Ἐΰσειστος. terræ motibus obnoxius.
Ἐυσέλην℧. lucidus.
Ἐΰσελμ℧. ȣ. ὁ. ἡ. habens bonum tabulatum, rudentibus probè inſtructus.
Ἐΰσεπτος. ȣ. ὁ. ἡ. uenerabilis.
Ἐΰσημος. ȣ. ὁ. inſignis, clarus, bene præſagiens.
Ἐΰσηπτος ȣ. ὁ. facile putreſcens.
Ἐυσθένεια. robur, fortitudo.
Ἐυσθενὴς. έ℧. ὁ. ἡ. fortis, oxytonum. Nam paroxytonum, nomen proprium uiri eſt. Cyrillus.
Ἐΰσιτ℧. ȣ. ὁ. qui eſt bono ſtomacho.
Ἐυσκαρθμος. ȣ. ὁ. celer, agilis.
Ἐΰσκιος. ȣ. qui facile adumbratur, opacus.
Ἐΰσκοπος. ȣ. ὁ. aptus uideri.
Ἐυσμαραγής. ὁ. robuſtus, ſanus.
Ἐυσθία. ſanitas.
Ἐΰσπλαγχν℧. ȣ. miſericors, quaſi bonorum uiſcerum. Viſcera enim ſacræ literæ pro affectib. (uſurpant
Ἐυστάθεια. ας. ἡ. conſtantia, columen.
Ἐυσταθὴς. έος. ὁ. ἡ. ſtabilis, conſtans, non ſeditioſus.
Ἐυσταθῶ. ἡσυχάζω. quieſco, conſtans ſum.
Ἐυσταθῶς. ſtrenuè, fortiter, conſtanter.
Ἐυσταλὲς. τὸ. expeditum.
Ἐυσταλὴς. έος. ὁ. ἡ. frugalis, leuis, ſuccinctus, & expeditus ad aliquam rem.
Ἐυσταλῶς. decenter, frugaliter, leuiter, expeditè.
Ἐυστιβὴς. έος. ὁ. ἡ. tritus.
Ἐυστέφαν℧. ȣ. ὁ. coronatus.
Ἐυστέφιος. unũ ex Bacchi nominibus, quod cõmeſſantes & bibentes coronis gaudere ſolent.
Ἐΰστολον. τὸ. decorum, ornatum.
Ἐΰστομα. quæ commoda ſunt ori.
Ἐυστομαχία. ſtomachi bonitas.
Ἐυστόμαχος. ȣ. ὁ. ſtomacho utilis.
Ἐυστομέω. μ. ήσω. τ. ηκα. bona uerba dico, ἐυφημέω, ἐυγλωττῶ. Neut. abſol.
Ἐυστομία ας. ἡ. bona pronunciatio & ſonoritas. Plutarch. accipit pro adlubeſcentia palati, & oris commendatione.
Ἐΰστομοι. roſtro ualidi.
Ἐΰστομος. ȣ. ὁ. bene pronunciãs, pulchri oris, boni ominis. ἐυστομακέεσθαι dicũt Iones, pro ἐυφήμως εἰρῆσθαι. ſic enim inter alios uſus eſt Herodo.
Ἐυστοχάζομαι. coniectura aſſequor. Depon. genit.
Ἐυστοχεία. dexteritas in iaculando, oculorum intenſio non aberrans à ſcopo, Latini collimationem uocant, ſiue collineationẽ, à lineis uiſualibus in unum locum cõtinentis. Bud. de Aſſe.
Ἐυστοχέω. iaculandi peritus ſum, ſolerter cõiecto. Huic opponitur ἀστοχέω.
Ἐυστοχία. ας. ἡ. in Epigr. ἐυστοχεία.
Ἐΰστοχος. in iaculando dexter, iaculãdi peritus, ſolers, ingenioſus, promptus. Bud. Com.
Ἐυστόχως. perſpicienter, cautè, ſcitè, exactè.
Ἐΰστρα. ας. ἡ. foſſa in qua mactabantur ſues.
Ἐυστραβὴς. materia tractabilis, & quæ facilè flectitur. opponitur τῷ ἀστραβεῖ.
Ἐυστρατηγέω. bene impero exercitui.
Ἐυστραφὴς. ὁ. ἐπιδέξιος ἐν ταῖς ἐμβολαῖς. Vide ἐυστραφὴς apud Ammonium.
Ἐυστρεπτ℧. ȣ. &
Ἐυστρεφὴς. έος. &
Ἐΰστροφος. ȣ. bene retortus.
Ἐυστροφώτατος. maximè uerſatilis.
Ἐΰστυλος. ȣ. ὁ. qui conſtat iuſta columnarum diſtributione. Vitru.
Ἐυσύληπτος. ȣ. qui eſt facilis captu. (poteſt.
Ἐυσυλλόγιστος αἰτία. cauſa quæ bene conſiderari
Ἐυσύμβλητος. ȣ. facilis ad coniectandum.
Ἐυσύμβολος. ἐυσυνάλλακτος.
Ἐυσυμπερίφορος. facilis duci quò quiſq; uolet.
Ἐυσυνάλλακτος. ὁ. ἡ. liberalis.
Ἐυσυνάρμοστος. ȣ. ὁ. qui facile adaptari poteſt.
Ἐυσυνείδητος. qui ſibi bene conſcius eſt.
Ἐυσύνετον. ȣ. quod facile intelligi poteſt.
Ἐυσυνεσία. prudens perſpicacitas, unde
Ἐυσύνετος. perſpicax, qui res bene diſponit & ad finem recte dirigit συνετὸς dicitur, qui eaſdem recte diſpoſitas atq; ad finem ad quem oportebat perductas eaſdem fuiſſe iudicat ἐυσύνετος, hoc eſt, bene perſpicax dicitur.
Ἐυσυνθετεῖν. pacta ſeruare.
Ἐυσύνθετον. quod eſt aptum ad compoſitionem & ornatum.
Ἐυσύνθετος. ȣ ὁ. ornatus, bene compoſitus.
Ἐυσύνοπτος. ȣ. ὁ ἡ. manifeſtus, oculis ſubiectus.
Ἐΰσφυρος. pulchris plantis.
Ἐυσχημολογούμενον. honeſtum dictum.
Ἐυσχημον. ȣ. τὸ. decentia.
Ἐυσχημόνως. honeſtè.
Ἐυσχημοσύνη. ης. ἡ. uenuſtas.
Ἐυσχήμων. ονος. ὁ. aptus, formoſus, honeſtus.

Εὐχολάζω. &
Εὐχολῶ. otium ago, otium conſumo.
Εὐσωματῶ. bona corporis ualetudine prǽditus ſum.
Εὐσωπία. ας. ἡ. otium, ſilentium.
Εὔσωτρος. ου. ὁ. facilis uerſatu, celer.
Εὐτακτεῖν. ſeruare ordinis & diſciplinæ grauitatē.
Εὔτακτον. ου. τό. ordo.
Εὔτακτος. ου. ὁ. ἡ. ordinem ſeruans, bene conſtitutus, conſtans, ſtrenuus, modeſtus.
Εὐτάκτως. modeſtè, compoſitè.
Εὐταξία. ας. ἡ. diſciplina, cōſtantia, modeſtia, moderatio quæ ſeruatur in decoro ordinis.
Εὐτάρακτος. ου. ὁ. qui facilè turbatur.
Εὖτε. quando, bene, ὅτε, dum.
Εὐτείχεος. ου. ὁ. ἡ. & εὐτειχής. έος. ὁ. ἡ. bene muratus.
Εὐτειχήπαγος. ου. ὁ. ἡ. bene murat⁹, aut in rupe ſit⁹.
Εὐτέκμαρτον. facile coniectatu, bene expreſſum.
Εὐτεκνία. ας. ἡ. liberorū fœcunditas & probitas.
Εὔτεκνος. prole felix.
Εὐτεκνοῦσα. fœcunda bona prole.
Εὐτέλεια. ας. ἡ. frugalitas, parcitas.
Εὐτελής. έος. ὁ. ἡ. frugalis, ſimplex, tenuis, uilis, abiectus, humilis, leuis, expeditus, φειδωλός, ὀλιγοδάπανος.
Εὐτελίζω. μ. ίσω. π. ικα. attenuo, minuo.
Εὐτερπής. έος. ὁ. ἡ. iucundus.
Εὐτεχνία. intelligentia, artificium.
Εὐτίθεμαι. bene compono.
Εὔτμητος. ου. ὁ. ἡ. bene inciſus, bene paratus.
Εὐτοκεῖν. facile partu leuari.
Εὐτοκία. ας. ἡ. fœcunditas.
Εὔτοκος. ου. ὁ. ἡ. fœcundus.
Εὐτολμία. ας. ἡ. animoſitas.
Εὔτολμος. ου. ὁ. audax, animoſus.
Εὐτόλμως. audacter.
Εὐτονέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſufficio, uireis recipio.
Εὐτονία. ας. ἡ. uehementia ſpirituū, ſtrenuitas, impetus, uigor.
Εὔτονος. ου. ὁ. tenſus, robuſtus, flexilis, paratus, uocalis.
Εὐτόνως. conſtanter, benè, ſcitè, acriter, intento clamore. Cic. in Cato. hoc dixit bonis laterib. Ab εὖ & τείνω, quaſi ualdè intenſe.
Εὐτοξία. iaculandi peritia, & dexteritas.
Εὐτράπεζος. qui multos, & eos lautè in menſa excipit.
Εὐτραπελία. ας. ἡ. apud Philoſophos in bonā partem accipitur, ſignificatq; urbanitatem, leporem, feſtiuitatem, comitatem, facetiā, Ariſtot. Rhetor. 2. εὐτραπελίαν uocat πεπαιδευμένην ὕβριν, quaſi dixeris eruditum ac quadam cum urbanitate conuitium, utitur idem ſæpius in Ethicis Nicomach. hac uoce pro ingenua quadam urbanitate. Vide Euſtrat. lib. 4. cap. 8. Paul. ad Epheſios cap. 5. accipit pro ſcurrilitate, ſeu urbanitate ſcurrili, & graui uiro indigna.
Εὐτράπελον. τὸ μετὰ σεμνότητος χαριέντως λεγόμενον, urbanè dictum cum grauitate coniunctum. παρὰ τὸ εὖ τρέπεσθαι τὸν λόγον. Vide γελοῖον apud Ammoniū, & σκῶμμα apud eundē.
Εὐτράπελος. ου. ὁ. comis, facetus, dicax, Ariſtot. in Rhetor. adoleſcentum quodam modo epitheton conſtituit, quod hi natura riſus ſint ſtudioſiores.
Εὐτραφές. τό. bonitas alimenti.
Εὐτραφέω. bene nutrior, alimentū uberius accipio.
Εὐτραφής. ὁ. εὔτροφος. Bud. Com.
Εὐτραφία. ας. ἡ. nutricatio.
Εὐτρεπής. έος. ὁ paratus, inſtructus, abſolutus.
Εὐτρεπίζομαι. paro, ſuborno. Accipitur etiā paſſiuè pro paror. Bud. Com.
Εὐτρεπίζω. μ. ίσω. π. ικα. ordino, paro, inſtruo. Accuſ.
Εὐτρεπισμός. ου. ὁ. bona ordinatio.
Εὐτρεπιστής. ου. ὁ. gubernator, cuncta ordine diſponens.
Εὔτρεπτος ὁ. ſequax, obſequio pronus, docilis, flexibilis. Plutarchus.
Εὔτρητος. ου. ὁ. bene perforatus.
Εὔτριχος. ου. ὁ. bene comatus.
Εὐτροπία. ας. ἡ. probitas morum.
Εὔτροφος. ου. ὁ. qui copioſè nutritur. Bud. Com.
Εὐτροφοῦμαι. & εὐτροφῶ. bene nutrior, alimentū copioſum accipio. Bud. ibidem.
Εὐτρόχαλος. ου. ὁ. rotundus.
Εὔτροχος ου. ὁ. ἡ. uolubilis.
Εὔτυκτος. ου. ὁ. facilis factu, bene operatus.
Εὐτυχέστατα. feliciſsimè.
Εὐτυχέω. μ. ήσω. π. ηκα. felix ſum, floreo, obtineo, aſſequor, feliciter & bona quadam fortuna adipiſcor. Genit. uel accuſ. Bud. Com.
Εὐτύχημα. τό. fortuna ſecunda.
Εὐτυχής έος. ὁ. ἡ. felix, fortunatus, qui iucundè citraq; triſtitiam uiuit. Vide πλούσιος & ὄλβιος apud Ammonium.
Εὐτυχία ας. ἡ. felicitas, proſpera fortuna, fortunæ benignitas. Xenoph. τὸ μὲν γὰρ μὴ ζητοῦντα ἐπιτυχεῖν τινὶ τῶν δεόντων εὐτυχίαν οἶμαι εἶναι. τὸ δὲ μαθόντα τι καὶ μελετήσαντα εὖ ποιεῖν, εὐπραξίαν νομίζω, καὶ οἱ τοῦτο ἐπιτηδεύοντες δοκοῦσί μοι εὐπράττειν. Cæterum εὐτυχία proparoxytonū, ut Cyrillo placet, propriū nomen mulieris eſt.
Εὔυδρος. ου. ὁ. aquoſus.
Εὐυπόληπτος. ου. ὁ. qui facilè cogi poteſt & congregari.
Εὐύφαντος. ου. ὁ. bene textus.
Εὐφάλαρος. ſplendidus.
Εὔφαλον. maritimum.
Εὐφαντασίωτος. ου. ὁ. qui ſibi res, uoces, actus, ſecundum uerum optimè fingit. Quintil. quiq; impreſsiones illas per quas mouētur alij, optimè repreſentare poſsit,
Εὐφεγγής. lucidus.

Εὔφιδρος, pro ἔφιδρος.
Εὐφρόμενοι. celebres.
Εὔφημα φωνῇ. bona uerba, bene omninata loquere.
Εὐφημέω. μ. ήσω. π. ηκα. laudo, benedico, bene omnia dico; fauſtis ominibus, acclamationibusq́; lætis excipio, acclamo, quemadmodum populus acclamabat imperatori recens inaugurato.
Εὐφήμει. deſine male loqui, melius ominare, bona uerba quæſo, Dij meliora.
Εὐφημία. ας. ἡ. laus, fauor, benedictio, acclamatio fauſta & læta, ἡ τῶν λόγων καλλιῤῥημοσύνη.
Εὐφημισμός. ȣ. ὁ. bona ominatio.
Εὔφημος. ȣ. ὁ. boni ominis, benedictus, benedicus.
Εὐφήμως. non petulanter, ἡδέως.
Εὔφθαρτος. ȣ. facilè corruptibilis.
Εὔφλεκτος. ȣ. ὁ. combuſtu facilis.
Εὐφορβία. ας. ἡ. cibi copia.
Εὐφορία. fertilitas.
Εὔφορον σῶμα. uocant corpus optimæ conſtitutionis, & bene habitum.
Εὔφορος. ȣ. ὁ. fertilis, facilis ad portandum.
Εὐφραδέως. prudenter.
Εὐφραδής. έος ὁ ἡ. bene diſſerens, diſertus.
Εὐφραδία. uenuſtas ſermonis, uis dicendi, eloquentia.
Εὐφραίνομαι. μ. ȣ̃μαι. lætor. Depon, datiuo. Ammonius diſtinguit ab ἥδεσθαι.
Εὐφραίνω. μ. ανῶ. lætifico, lætum reddo, delecto, oblecto, exhilaro. Accuſ.
Εὐφρασία. honeſtum gaudium.
Εὐφρόνη. nox apud ueteres. παρὰ τὸ εὐφρονεῖν. à bene ſapiendo. Optima enim conſilia nocte cōſtituuntur, quòd tunc animus ſit liber & uacuus à curis. unde illud, Nox dabit conſilium.
Εὐφρονιῶν. prudens, lætus.
Εὐφρονȣ̃ντες. οἱ. prudentes.
Εὐφρονȣ̃σι. ſani & prudentes ſunt.
Εὔφρος. ὁ. lætus.
Εὐφροσύνη. ης. ἡ. lætitia, delectatio, oblectatio. Vide χαρὰ apud Ammonium.
Εὔφρων. ονος. ὁ. ἡ. lætus, iucundus, uenerabilis, dulcis, exhilarans. Vnde οἶνον εὔφρονα Iliad. γ. appellauit Homerus.
Εὐφυής. έος. ὁ. ἡ. induſtrius, ingenioſus, facetus, facilis, cōmodus. Item ἀντὶ τȣ̃ σκωπτικȣ̃ apud Atticos. Ammonius diſtinguit ab εὐμαθής.
Εὐφυΐα. ας. ἡ. induſtria, ingeniū, ingenij dexteritas felicitasq́;, bona indoles, bona habitudo, fertilitas, unde τόπων εὐφυΐα Ariſtot, Rhetor. ad Alexand. Item forma bona.
Εὐφυῶς. ingenioſè, ſcitè.
Εὐφωνία. ας. ἡ. ſonoritas, bona uox, ſonitus uocū atque uerborum iucundior, uocalitas.
Εὐφώνιος. ȣ. ὁ. magna uoce, uocalis.
Εὔφωνος. ȣ. ὁ. concinnus.
Εὔφωρος. ȣ. ὁ. frugifer.
Εὐφωρότατος. qui facilè deprehenditur.
Εὐχαίτης. ȣ. pulchrè capillatus.
Εὔχαρις. ιτος. ὁ ἡ. facetus, gratioſus.
Εὐχαριστέω. μ. ήσω. π. ηκα gratias ago. Neutrum, accuſatiuo & datiuo.
Εὐχαριστία. ας ἡ. gratiarumactio, euchariſtia, gratitudo, comitas. Hierony. interpretatur gratioſitatem, & gratiam. Ambroſ. ſermonem ad dei laudem facientem.
Εὐχάριστος. ȣ. ὁ. ἡ. iucundus, gratioſus.
Εὐχατῆσαι. gloriari.
Εὔχιλος. ſaginatus.
Εὐχείμων. pulchrè ueſtitus.
Εὐχειρία. ας. ἡ. artificium, dexteritas manuum, Herodian. πάντας εὐχειρίᾳ ὑπερέβαλλεν.
Εὔχειρος. ȣ. ὁ. facilis.
Εὐχείρωτος. ȣ. ὁ. facilis captu.
Εὐχέρεια. ας. ἡ. facilitas, procliuitas, manuū dexteritas.
Εὐχερής. έος. ὁ. ἡ. facilis. Vide ῥᾴδιον apud Ammo.
Εὐχερῶς. facilè, promptè.
Εὔχετα. bene ſuſpenſa Hipp. de brachijs loquēs.
Εὐχέτης. qui uotum facit.
Εὐχετόωντο. ſupplicabant.
Εὐχή. ῆς. ἡ. oratio, uotum, optio. Iul. Rufinianus etiam inter figuras elocutionis numerat Euchen. id eſt precationē, cum aliquid à dijs petitur.
Εὐχημονολογȣ́μενον. honeſtū deſiderium.
Εὐχήμων. ονος. ὁ. ἡ. optabilis.
Εὔχιλος. uide εὔχειλος.
Εὔχιστος. ȣ. ὁ. eleganter ſectus.
Εὐχλωρόν. ȣ. uiriditas.
Εὔχλωρος. ȣ. ὁ. uiridis.
Εὐχωλή. idē quod εὐχή, uerū à ſolis poëtis uſurpatur.
Εὐχολόγιον. ȣ. τὸ. orarium, libellus precum.
Εὔχομαι. μ. εὔξομαι. π. εὖγμαι. iacto, faueo, uota facio, oro, opto, Item ὑπισχνȣ̃μαι, ſed pro καυχῶμαι apud Poëtas ſolū reperitur. Datiuo. Bud. Com.
Εὔχορτος. ȣ. appetentior pabuli.
Εὖχος. εος. τὸ. gloria, uictoria, conſilium.
Εὐχρηματέω. opulentus ſum.
Εὐχρηματία. ας. ἡ. opulentia.
Εὐχρηστέω. utilis ſum, commode utor, in commodum meum uerto. Bud. Com.
Εὐχρηστήματα. τά. cōmoda, Cicerone interprete.
Εὐχρηστία. ας. ἡ. utilitas.
Εὔχρηστος. ου. ὁ. utilis, cuius uſus & tractatio facilis eſt.
Εὔχροα. τά. probe colorata.
Εὐχροής. έος. ὁ. ἡ. bonum colorem habens.
Εὐχροία. elegans, probus color, quando homo non pallet.
Εὔχυλος. ſucceſſus.

Εὔχυμος

Εὔχυμος. ſapore præſtans, boni ſucci.
Εὐχωλή. ῆς. ἡ. uotum, ſacrificium, iactatio, gloria.
Εὐχωλιμαῖος. ου. ὁ. qui uota exequitur.
Εὐψυχέστερον. frigidius.
Εὐψυχέω. μ. ήσω. π. ηκα. bono animo ſum, uel potius bono animo afficior. nã bono animo eſſe Græci dicunt θαῤῥεῖν. Neutrum abſol.
Εὐψυχία. ας. ἡ. magnanimitas.
Εὔψυχος. ου. ὁ lætus, magnanimus.
Εὔω. μ. εὔσω. π. εὖκα. illumino, inflammo, & torreo.
Εὐώδης. εος. ὁ. ἡ. fragrans.
Εὐωδία. ας. ἡ. odor, redolentia, bona fragrantia, Hieronymo interprete.
Εὐωδιάζεσθαι. bene odorari.
Εὔωλος. ου. prudens, συνετός.
Εὐωνίζω. uiliſacio.
Εὐωνέστερον. dixit Epicharmus pro εὐωνότερον, uilius minori pretio, Euſt. Iliad. 9.
Εὐώνητος. ου. ὁ. &
Εὔωνος. ου. ὁ. εὐτελής. uilis precio, contemptus, uili emptus.
Εὐώνυμος. ου. ὁ. ſiniſter, per εὐφημισμόν. Eſt & arboris ſpecies Theophr. Item inſula quædam Εὐώνυμα appellata, quòd è Lipara in Siciliam nauigantibus ſiniſtra offertur. Item clarus, clari nominis, ἔνδοξος.
Εὐώνως. uili precio.
Εὔωπος. bene cernens.
Εὐωρεῖν ludere, contemnere.
Εὐωρία. ας. ἡ. negligentia ῥαθυμία.
Εὔωρος. ου. ὁ. neglectus, per antiphraſin ſumitur: ſicut εὐωριάζειν, negligere. ab εὖ & ὠρεῖν, quod ſeruare & curare ſignificat, εὔωρος γῆ, ἡ τὰ ὡραῖα ἔχουσα.
Εὐωχέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. edo, ueſcor, conuiuor. Item fruor. Plato, εὐωχοῦ τοῦ λόγου θαῤῥῶν, Fruere animi tui ſententia & ſatiare. Actiue autem & paſsiue accipitur. Bud. Com.
Εὐωχῶ. conuiuio accipio, ſatio, Plato. Item oblecto, Athenæo. Bud. ibidem.
Εὐωχίζω. μ. ίσω. π. ικα. conuiuio aliquẽ excipio, ſeu accipio, conuiuio adhibeo.
Εὐωχία. ας. ἡ. conuiuium, epulum, conuiuium publicum, ut ait: Pollux.
Εὐωχητήρια. uide γενεθλήτηρια.
Εὐωψ. ὁ. res boni aſpectus.

E Φ.

Ἐφ' ᾇ ad quæ, quorum cauſa.
Ἐφ' ἡμῖν. in nobis.
Ἐφ' ὃ. pro ἐφ' ᾧ, uel ὑπὲρ οὗ.
Ἐφ' οἷς. propterea quod.
Ἐφ' ὅσον. quoad, quandiu, quatenus, in quantum, & correlatiuum eius ἐπὶ τοσοῦτον, tantum, quod etiam ἐφ' ὅσα dicitur Atticè.
Ἐφ' ᾧτε, &
Ἐφ' ᾧ. cur, quare: & hoc modo cũ præterito conſtruitur; cum uerò in quo ſignificat, cum infinitiuo, & cum ἵνα, cum futuro. Budæus in Comment.
Ἐφ' ὥρᾳ. in adoleſcentia.
Ἐφαίρομαι. ſublegor.
Ἐφαλάμενος. ου. ὁ aſsiliens.
Ἐφάλλομαι. inſilio. ἐφάλλεσθαι ἵπποις, aſcendere equos.
Ἐφάλιος. ου. ὁ. &
Ἔφαλμα βρώματα. τά. muria condita apud Plut. Salgama Lat. uocamus.
Ἔφαλος. ου. ὁ. maritimus, & quicquid iuxta mare poſitum eſt, conſpicuum tamen minimeq́; latens, cuius contrarium ὕφαλον dicitur.
Ἔφαμα. τό. indumentum.
Ἐφάμιλλον. controuerſum, aduerſarium, hoſtile.
Ἐφάμιλον. ſimile, æquale.
Ἔφαμμα. ueſtimentum.
Ἔφαν. dixerunt. ἀντὶ τοῦ ἔφασαν, Βοιωτοί. Etymol.
Ἐφαντίδες. αἱ. ſcorta.
Ἐφάπαξ ſemel.
Ἐφάπλωμα ατος. τό. culcitra, περίπλωμα.
Ἐφαπτίς. ίδος. genus ornamenti militaris. Vide Bayfium.
Ἐφάπτομαι. μ. άψομαι. π. αμμαι. attingo, contrecto, amplector. Item capeſſo, ſuſcipio, Athen. Item accendo, ardeo: ut νεῖκος ἐφῆπται, contentio exarſit, Homer. Vnde ἐφημμένον accenſum & ardens. Eſt etiam τὸ ἐπαιωροῦμαι. Homerus, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται, impendent. Ἐφαπτόμενον τοῦ τέλους, eſt quod ad finem & beatitudinem pertinet, Ariſtot. 3. Ethic. Depon. Genit.
Ἐφαπτός. ὑπὸ θεοῦ κεχειρισμένος.
Ἐφαρμογή. conuenientia, cohærentia, & quadratio.
Ἐφαρμόττω. congruo, conuenio, cohæreo. Conſtruitur interdum cum datiuo, interdum cum prępoſitione ἐπὶ, Ariſtot. ἡ δὲ ἀπόδειξις οὐκ ἐφαρμόττει ἐπ' ἄλλο γένος. Bud Com.
Ἐφαρμόσται. ſerui quidam dicebantur in Creta. Cæl. lib. 13. cap. 49.
Ἐφεδρίς. τό. ſuperficiale, humile.
Ἐφέδρα dicitur, ut ἕδρα, καθέδρα, ἐξέδρα. ab ἐφέζομαι. Bud. Com.
Ἐφέδρανα. τά. natium prominentiæ, ſuper quibus ſedetur. Cæl. lib. 2. cap. 46.

Ἐφεδρεία.ας. ſeſsio,inſidiæ, ſtatio.

Ἐφεδρεῖαι. ſubſidia.

Ἐφεδρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. præſideo,ad cuſtodiam ſto. Interdum uictori immineo, ut cum eo quàmprimum cõgrediar.Iſocrat περὶ εἰρη. Item immineo in occaſionem & calamitatem, & in res afflictas alterius, Ariſtot. Polit.2. Item inſideo,ſedeo ſuper re aliqua,Ariſtot. Neutrũ. datiuo.Bud. Com.

Ἐφεδρεύοντες. triarij.

Ἐφεδρίζειν. exercere ludum puerilem, qui ἐφεδρισμὸς dicitur,& Atticis ἐν κοτύλῃ.

Ἔφεδρος.ου.ὁ. ſellæ occupator, aſſeſſor, qui aſſidet in conſultatione, præſes. Item inſidiator. Vnde pro ſubſidiario ponitur, Syneſius. Sic etiam dicebatur ex athletis, cui ſorte obuenerat,ut certantibus alijs,ſpectator ſederet,con greſſurus mox cum fatigatis uigens ipſe atque integer uiribus, id quod feliciſsimum cenſebatur, Hippocr. ἔφεδρον uocauit ſellam uel aliquid quippiã cui quis inſidet uel hæret,dum luxata membra reponenda, aut ſimile quippe curat. Sophocles translate pro ultimo uſurpauit. Cælius libro duodecimo, capite decimo octauo, & Bud.Com.

Ἐφέζομαι. ſedeo.

Ἐφεῖναι. συγχωρῆσαι, de iudicio uno ad aliud prouocare. Etym.

Ἐφεῖται. licet,permittitur. ἐφεῖταί μοι τόδε ποιεῖν pro ἔξεστί μοι.

Ἐφέω. immitto.

Ἐφεκτικά. dicuntur aluum aſtringẽtia,& quæ excrementa ſiſtunt in aluo.

Ἐφεκτικοί.οἱ. Academici, quòd nihil certò, neque pronunciare, neque conſtituere de re aliqua uolebant more aliorum philoſophorum, ſed ſententiam ſuam animo continebant,ſemperq; ſe melius adhuc conſultaturos dicebant. Vnde & σκεπτικοὶ quoque uocati ſunt. Bud. Com. cunctatores, & hæſitatores dici poſſe autumat, ἀπὸ τοῦ ἐπέχειν, quod aſſenſionem retinere ſignificat, de quo antea. Meminit Laërtius lib.1.& lib.9. in Pyrrhone. dicebantur etiã ζητητικοὶ & ἀπορητικοί.

Ἐφεκτικῶς. dubitanter.

Ἔφεκτος. uſura, ad ſextam uſque ſortis partem.

Ἐφέλκιον.ου.τό. clauus,nauis gubernaculum, πηδάλιον.

Ἐφελκίς. ίδος.ἡ. genus ulceris, ramentum.

Ἐφελκυστής.οῦ.ὁ. adiutor,fautor.

Ἐφελκύω.μ.ύσω.π.υκα. &

Ἐφέλκομαι, &

Ἐφέλκω μ.ξω.π. εἵλχα. attraho,elicio. Accuſ.

Ἐφέντος. immittentis.

Ἐφεξῆς. deinceps, poſtea. cum genitiuo. ἐφεξῆς κείμενον ordine diſpoſitum.

Ἐφέξω. prohibebo,cõtinebo, πέμψω. ab ἐπέχω.

Ἐφέπομαι.μ.ἕψομαι.π.εμμαι. inſequor. Depon. Datiuo.

Ἐφερπῆσαι. irrepere.

Ἐφεσία. celebre quoddam certamen, ſeu feſtum in Epheſo.

Ἐφέσια,τά. Dianæ feſta. Pollux.

Ἐφέσιμος. translatiuus. Vnde ἐφέσιμος δίκη,eſt cauſa quæ poſt appellationem agitur. Budæus Comment.

Ἔφεσις.ἡ. deſiderium. Item translatio de foro ad forum, id eſt de iudicio ad iudicium prouocatio,Luciano.uide Etymol. Plena autem locutio eſt, δίκην ἀπὸ τῶν δικαστῶν ἐφεῖναι. Hoc enim dicebant Athenienſes cum ab arbitris ad iudices prouocabant. Vnde ἔφεσιν δοῦναι, appellare. Bud. Com.

Ἐφεσπέριος. ueſpertinus.

Ἐφέσπομαι. ſequor.

Ἐφέσσεσθαι. inſidere, collocare.

Ἐφεστηκώς.ότος.ὁ. imminens,aduentãs. ἐφεστηκότες τοῖς πράγμασι, qui ſummæ rerum præfecti ſunt.Bud.Com.

Ἐφεστηκώς.ότος.ὁ. cogitabundus, conſilij inops, apud Philoſtratum libro ſecundo, ἐφεστηκότες εἰσὶ καὶ λογισμοῦ πλέῳ, & rurſus, ὁρῶ γάρ ἐφεστηκότα σε καὶ ἀπορεῦντα,animi dubium.

Ἐφεστιασμένος. conuiuatus.

Ἐφέστιος.ου.ὁ. domeſticus,familiaris,lararius,ſupplex. Lege enim ſancitum erat, ut ſupplices apud larem ſederent taciti. Item ἐφέστιος ὁ οἰκῶν ἐν ἀλλοτρίᾳ οἰκίᾳ, hoc eſt, alienã domum inhabitans. Homer. ἀλλ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἐφέστιον ἤγαγε δαίμων. Item ὁ ἔχων οἰκίαν. Idem προίκας μὲν λέγεσθαι ἐφέστιοι ὅσο ἕασιν. Hoc nomine quoque appellantur αὐτόχθονες ciues & indigenæ. Ἐφέστιοι θεοί, penates. Cælius libro octauo,cap. 39.

Ἐφεστρίδιον.ου.τό. umbella.

Ἐφεστρίς.ίδος.ἡ. ſagulum,exterior ueſtis, palliũ. Vide Bayfium.

Ἐφεστῶτες. principes. Et ἐφεστώς, πόρρωθεν τῆς παρατάξεως ἑστώς.

Ἐφέται.οἱ. magiſtratus apud Athenienſes qui de capitalibus cauſis iudicabant. nati erant ſupra quinquageſimum annum, & optimè uiuendi exiſtimationem habebant. Etym.

Ἐφετικός.οῦ.ὁ. deſideratiuus.

Ἐφετίνδα. genus ludi.

Ἐφετίς. ancilla.

Ἐφετμή

Ἐφετμή.ῆς.ἡ. mandatum, præceptum.

Ἐφευάζων. ouans.

Ἐφευρετής.ȣ̃.ὁ. inuentor.

Ἐφευρίσκω.μ.ήσω.π.ηκα. inuenio, ſiue adinuenio, cum quis ad alia iam inuenta aliud quidpiam excogitat. Accuſ.iung.

Ἐφίψειν. aſſequi.

Ἐφεψιάω. diffamo, detraho, irrideo.

Ἔφη φάναι. inquit. φάναι enim ſuperfluum eſt.

Ἐφήβαιον.ȣ.τό. pubes, impubium dixit Plin. 28. capite quarto.

Ἐφήβη.ἡ. trama, κροκή Pollux lib.7. ex Plat.

Ἐφηβεία.ας.ἡ. iuuentus, adoleſcentia.

Ἐφήβια. loca puberibus exercendis conſtructa.

Ἐφηβικός. locus in theatro, ubi ſpectabāt ephebi.

Ἔφηβος.ȣ.ὁ pubes, adoleſcens. Item poculi genus quo uinū infundimus Athen.lib.11. Vide prouerbium in Chiliad. Ad ἔφηβον properare.

Ἐφήγησις. cauſæ uel iudicij genus, cum accuſabatur is cui regione aliqua interdictum erat, ut exuli uel homicidæ.

Ἐφηγήσασθαι. enarrare.

Ἐφήδομαι.μ.ήσομαι.π.ησμαι. malis alienis lætor, inſulto. Etiā delector in bonam partem. Gaza ex Cicerone, τοῖς εὐφυΐα κεκοσμημένοις οἱ σοφοὶ ἐφήδονται.

Ἐφηδύνω. exhilaro.

Ἐφῆκε. immiſit. ἀπὸ τȣ̃ ἐφίημι.

Ἐφῆκεν ἡμέρα. aduenit dies.

Ἐφῆλιξ.ικος. coætaneus.

Ἐφηλίς.ίδος ſeu ἔφηλις.ἡ. ſcabrities & aſpredo cutis in facie, ex inflammatione aut ardore ſolis prognata, ſole aduſtam cutem Marcellus ubiq; uertit.

Ἔφηλος.ȣ.ὁ. ſaudulentus, & maculas ac ueluti clauos quoſdam habens in facie.

Ἐφημερία.ας.ἡ. familia, uix uicis.

Ἐφημερινός.ȣ.ὁ.& ἐφημέριος. quotidianus.

Ἐφημέριοι.οἱ. mortales earum rerum periti, quæ indies fiunt, Suidæ.

Ἐφημερίς.ίδος.ἡ. ephemeris, id eſt libellus in quo acta quotidiana continentur, commentarius, regeſtum, memoriale, uulgò memorias uocāt. Latini diarium. Iuuenalis diurna dixit in plurali. Gel. lib.5. cap.18.

Ἐφήμερον.ȣ.τό. uenenū eſt quod alio nomine κολχικόν, aut φαρικόν, ſunt qui nominis rationem reddūt, quod mane excreſcat, meridie adoleuerit, ueſperi marceſcat, ut unius diei uita illi ſit.

Ἐφήμερος.ȣ.ὁ. quotidianus. Ἐφήμερος τροφή, uictus, in diem quæſitus. Ἐφήμερος τὸν βίον, prodigus, luxui indulgens. Aliquando pro modeſto ponitur. Ephemeron Gaza apud Ariſtotelem uertet diarium, inſecti genus. Vide in Chiliadibus Eraſmi, Ἐφημέρȣ uita. Eſt & ephemera febris, unum tantum diem naturalem, hoc eſt, uigintiquatuor horas durans, uento calido ſimilis. oritur enim in ſpiritibus quos inflammat, abſq; ulla putredine ſpiritus. Quod & multis accidit, nempè ob cutis denſitatem, uigiliam, cruditatem, triſtitiā, timorem, iram, curas animi uehementes, famem, ebrietatem, laſsitudinem & inguium tumorem.

Ἐφ᾽ ἡμῖν. in noſtra poteſtate eſt, in nobis ſitū eſt, noſtræ uoluntatis eſt.

Ἐφημοσύνη ης.ἡ. præceptum.

Ἐφήνδανε. placebat. Homerus.

Ἐφῆπται. incumbit, imminet.

Ἐφήσεις. immittes.

Ἔφησθα. Atticè, & ἔπησθα. Aeolice. dixiſti.

Ἐφησθῆναι. lætari.

Ἐφήσομαι. iubebo, imponam.

Ἐφθάκειν. anticipaueram. à φθάνω.

Ἐφθαλεος.ȣ.ὁ. coctus.

Ἔφθην. præueni.

Ἐφθίαται. Ionice pro ἔφθινται corrupti ſunt.

Ἐφθοπωλεῖον.ȣ.τό. locus ubi aſſata ueneunt, forum cupediarum.

Ἐφθοπώλης.ὁ cupediarius.

Ἐφθοπώλιον.τό. ἐφθοπωλεῖον.

Ἐφθός.ȣ.ὁ. ſolidus, coctus, elixus, perfectus, purus.

Ἐφθεῖν. coquere, aſſare.

Ἐφιάλτης. ſiue ἐπιάλτης.ȣ.ὁ. inſultor, dæmon. Morbus autem eſt, cum externa quædam uis quieſcentes uidetur inuadere, & pondere ſuo preſſos grauare, à noſtris recentioribus medicis Incubus & Incubo dicitur. Oriturq; ex crapula & continua uentriculi cruditate, unde uapores craſsi & frigidi eleuati, cerebri uentriculos replent, prohibentes facultates cerebri per neruos diffundi. Malumq; illud perſeuerans & aſsiduè inuadens grauius malum, ut apoplexiam, morbum comitialem, aut maniā prænunciant ac inducit, craſſo humore in uentriculis cerebri ſenſim collecto. Dictus ἀπὸ τȣ̃ ἐφάλλεσθαι, quòd hominē noctu inuadat & grandi mole premat. Alij ab Ephialte quodam dictum uolunt, de quo Homerus Odyſſ. 11. Themiſon πνιγάμωνα uocat ἀπὸ τȣ̃ πνίγειν. alij πνιγαλίωνα. Quidam Græcorum definiunt, τὴν εἰς κεφαλὴν ἀναφορὰν ἀναθυμιάσεων ἐξ ἀδδηφαγίας καὶ ἀπεψίας, id eſt, Redundantem in caput euaporationē ex uoracitate ac cruditate.

Ἐφυδρυάδες. uocantur nymphę à quercubus ſic appellatæ ut ἁμαδρυάδες.

Ἐφίδρωσις.ιος.ἡ. ſudor.

Ἐφίεμαι. mando. Item amore captus ſum, cupide peto, appeto, Polyb. Item capto, ad ictũ deſigno, ϛοχάζομαι, Plutarch. Latini petere dicunt Cicero, Omnes ſcelerati unũ me petunt, id eſt, ἑνὸς ἐμοῦ ἐφίενται. Eſt & τὸ ἐπιτρέπομαι, cum mihi indulgetur & permittitur. Ariſtot. τῶν μετὰ τάφους. Bud. Com.

Ἐφιέρεια. τά. donaria.

Ἐφιζάνω. inſideo, ſedeo. Neutr. datiuo.

Ἐφίημι. μ. ήσω. π. εικα. mando, τὸ ἐντέλλομαι καὶ προστάσσω. Vnde ἐφετμή. Item. τὸ ἐποτρύνω καὶ ἐφορμῶ. Illiad. ι. ὅτ᾽ ἐμ᾽ ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις, id eſt, urgebis, coges. Item pro ἐπιτρέπω, id eſt indulgeo, obſequor. Significat & appello maiorem iudicem. Bud. Com..

Ἐφικνέομαι. μ. ίξομαι. π. ιγμαι. μέσος ἀόρ. β. ἐφικόμην. aſſequor, peruenio, aduento, appropinquo. Depon. genit.

Ἐφικτὸς. οῦ. ὁ. poſsibilis, attingibilis, comprehenſibilis. καθόσον ἐφικτὸν, quantum facultas tulerit, quatenus licet.

Ἐφίλεισαι. cutis uitia, lentigines.

Ἐφίμερος. ου. ὁ. deſiderabilis.

Ἐφίνους. τάς. ἀπὸ τοῦ ἰνίου σάρκας.

Ἐφιππάζομαι. uehor equo.

Ἐφιππαρχία. ας. ἡ. turma equitũ, mille & uiginti quatuor. ſunt autem duæ hipparchiæ, ut habetur in Appendice de uocabulis militaribus.

Ἐφίππειος. ου. ὁ. equitatorius, equeſter.

Ἐφίππιον. ου. τὸ. equi ſella, id eſt ephippium, ſtratum equorum.

Ἔφιππος. ου. ὁ. eques, & adiectiuè ἔφιππος ἀγών.

Ἐφίσταμαι. τὸ. ἐξαίφνης ἵσταμαι, καὶ παραγίνομαι, opprimo. Item aduenio, inſto, appeto. Gregor. & Herodiano. Eſt etiã aggredior aliquid tractandum uel dicendum, ad idq́; animum adijcio, in eoq́; cõmentãdo inſiſto & immoror Iſocr. Item urgeo, inſto, Demoſtheni. Præterea reſiſto, reſtito, progredi nequeo, & in curſu hæreo, inſiſto, claudor, deſino, quod etiam ἐπέχομαι dicitur: ut ὁ δὲ πορευόμενος ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε ἐφιστάμενος, Subinde reſtitans. Significat etiam præfectus ſum. Bud. Com.

Ἐφιστάμενον. τὸ. pingue lactis, Herod.

Ἐφιστάνειν. quærere, ἐκζητεῖν.

Ἐφίστημι. μ. ήσω. π. ηκα. ſuperſto, incumbo. Item τὸ τάττω, præficio. Item ſiſto, retineo, reprimo, coërceo, Plutarch de Cæſ. καὶ τὴν πορείαν ἐπιστήσας, Et greſſum coërcens, & reſiſtens. Quemadmodum autẽ παριστάναι ſignificat aſsiſtere ad iudicium, ita ἐφιστάναι eſt ſiſtere aliquem, & ut præſto ſit uel præſens facere, & ut inter negotium tractandum adueniat, etiam ut interdum importunus adſit, & tractantes agenteſq́; opprimat, Demoſth. περὶ παραπ. Significat etiam admoueo, animum intendo, animaduerto, diligenter conſidero. Ariſtoteles, τούτοις ἐπιστήσαντες. Bud. Com.

Ἐφίστη ἀντὶ τοῦ ἐφίστασθαι. Bud. Com.

Ἐφιστορεῖν. inquirere.

Ἐφοβόλια. apud Athenienſes ſymbola cum ſextã quiſque drachmæ in medium conferret, quod oboli ſex conficerent drachmam.

Ἐφοδεία. munus obeundi uigilias, & excubias inſpiciendi.

Ἐφοδεύομαι. &

Ἐφοδεύω. percurro, luſtro, obeo, adeo, adorior.

Ἐφοδιάζομαι. uiatico donor, uiaticum ſumo uel accipio, pro uiatico exigo.

Ἐφοδιάζω. μ. άσω. π. ακα. inſtituo, inſtruo, uiatico aggredior. Grego. pro baptiſmo donare morientem dixit. Bud. Com.

Ἐφόδιον. ου. τὸ. ſingulariter. ſubſidium, compendium'ue ad rem quamlibet, occaſio, procliuitas. Demoſt. ἐφόδιον λαβὼν τὸ τὴν συγγραφὴν τῶν κελεύειν, anſam & occaſionem, cauſamq́; arripiens. Ἐλευθερίας ἐφόδιον καὶ μεγαλοψυχίας dixit Ariſtides, & ἐφόδιον εἰς τὸ ἀδικεῖν ἔχων Libanio, hoc eſt, uiam quandam ad inferendam iniuriam muniens. Ἐφόδια uerò pluraliter, commeatus, uaticum.

Ἔφοδον. ex impetu, ſtatim.

Ἔφοδος. ου. ἡ. acceſſus, impetus, incurſus, inſultus, βλάβη, apparatus, inſtrumentum. Item inſinuatio apud Rhetores, hoc eſt, oratio per ſimulationem & circuitionẽ obſcure ſubiens auditoris animum. Λογικαὶ ἔφοδοι, argumẽta.

Ἔφοδος. ου. ὁ ἡ. immunitus. Item ἐφοδεύων, circuitor, uigiliarum cognitor.

Ἐφολκά. τά. ἀγαγεῖν δυνάμενα. & τὰ παρακολουθήματα, Thucyd. ἐφολκά καὶ οὐ τὰ ὄντα λέγοντες.

Ἐφόλκαιον. ου. τὸ. temo ἐφόλκιον.

Ἐφολκία. ας. ἡ. conſequentia, & nauis quæ trahit poſt ſe nauiculas.

Ἐφόλκιον. τὸ. iumentum, gubernaculum, & nauis parua, quæ & ἐφολκὶς dicitur. Vide Bayſium.

Ἐφομαρτέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſequor. Datiuo.

Ἐφοπλίζω. μ. ίσω. π. ικα. paro.

Ἐφόπτης. ου. ὁ. inſpector.

Ἐφοράω. μ. ἐπόψομαι. π. ἐφεώρακα. interdum ſimpliciter uideo & cerno, intueor, aſpicio, reſpicio. Interdum obſeruo, quod aſpicientis prouidentiam ſignificat. Significat etiam recognoſco, recenſeo, & quod Latinè dicitur inſpicio. uulgò uiſito dicunt. Accuſ. Bud. Com.

Ἐφορεύω. pręſes ſum, & inſpectionem habeo.

Ἐφορία

Ἐφορεία. ας. ἡ. tutela, inſpectio. Eſt etiam magiſtratus Lacedæmoniorum.

Ἐφορμάω. μ. ήσω. πε. ηκα. irruo, impetum facio.

Ἐφορμέω. μ. ήσω. πε. ηκα. maneo in portu, ſtationē habeo. Neutr. abſol.

Ἐφόρμησις. &

Ἔφορμος. ου. ingreſſus nauium. Thucyd. τὸν τε ἔφορμον οὐκ εἶχον, χωρίων ἀλιμένων ὄντων.

Ἔφορος. ου. ὁ. præſes, præfectus, epiſcopus, ephorus, qui magiſtratus erat apud Lacedæmonios (ut ſcribit Plutarchus in Lycurgo) ab ἐφορᾶν dictus, qui res ciuitatis intueretur, atque curaret. Laurentius Valla nunc tribunū equitum, nunc tribunum plebis interpretatur. Ephororum meminit Laërtius in Chilone Lacedæmonio libro primo.

Ἐφ' ὅσον. quandiu, & ἐφόσον dum, quoad, quantum, catenus.

Ἔφρασε. animaduertit.

Ἔφρυγη. exiccatus ſum ſiti Iſidoro Epigr. lib. 3.

Ἔφυ. eſt, fuit, euenit.

Ἐφυβρίζω. contumelior Bud. Com.

Ἐφυβριστής. οῦ. ὁ. contumelioſus.

Ἔφυγρος. ου. ὁ. riguus.

Ἐφυδάτιος. ου. ὁ. &

Ἔφυδρος. ου. ὁ. aquaticus, udus.

Ἐφυδρία. ας. ἡ. urna tam uini quàm aquæ.

Ἐφύδωρ. erat apparitor ille apud Athenićſes qui clepſydris moderandis præfectus erat.

Ἐφύει. ſuperpluit. id eſt, pluuia ſtatim ſequitur. Bud. Com.

Ἐφύμνιον. poſt hymnum carmen.

Ἐφυόμενος. incumbens & perſequens.

Ἐφύπερθεν. ſuperius. ὑποφαίνοθεν.

Ἐφυπερθύριον ου. τό. ſuperliminare, τὸ ὑπὲρ τῆς ὑπερθύρω.

Ἐφ' ᾧ. pro, ut, cum infinitiuo.

Ἐφ' ᾧ λαβεῖν. ut capiat.

Ἐφώριος. tēpeſtiuus, de fructibus proprie dicitur.

Ἔχαδον. ἀπὸ τοῦ χάζω, uel χαδέω, capax fui, occupaui, continui.

Ἐχάνη. ἡ. uiatorium quoddam uaſculum.

Ἐχέβοιον. ου. τό. lorum quo bos aratro alligatur.

Ἐχέγγυος. ου. ὁ. fide dignus, qui promiſſa ſeruat, idoneus defenſor, tutus, magnæ exiſtimationis ab ἔχω teneo, & ἐγγύη promiſsio.

Ἐχεδή. aduerbium, heus tu, agedum.

Ἐχέθυμος. ου. ὁ. prudens, modeſtus, pudicus.

Ἐχείδιον. τό. ὀφείδιον. diminutiuum ab ἔχις.

Ἔχειν ἀμετακινήτως. conſtantem eſſe, & immobilem in ſententia perſiſtere.

Ἐχεῖον. τό. alcibiadium herba.

Ἐχέκαλλος. ου, ὁ. ſpectabilis.

Ἐχέκολλα. medicamēta uel emplaſtra, dicta quod bene inhæreant, & ita glutinātur ut uix reſolui (poſsint.

Ἐχελίδαι. populus Atticæ regionis, ab Echelo dictus. uide Etym.

Ἐχελιδῶν. populus Atticæ ab Echelo dictus. Ety.

Ἔχελος. herois nomen apud Athenienſes ſtatua culti in circūfuſa palude. παρὰ τὸ ἕλος ἔχειν. Ety.

Ἐχεμυθέω. μ. ήσω. πε. ηκα. ſileo, taceo, linguæ continentis ſum, ſupprimo uerba. Neutr. abſol.

Ἐχεμυθία. ας. ἡ. taciturnitas, ſilentium, ſermonis continentia. Gel. lib. 1. cap. 9. ſcribit hoc nomine uocatum fuiſſe ſilentiū illud diſcipulorum Pythagoræ. Item auſcultatio, unde ἐχεμύθους à Græcis dictos cenſet Budæus auſcultatores, & cenſendi immunitatē habētes in ſenatu. Idem alio loco interpretatur ἐχεμύθους cunctatores, & ſermonis homines parciſsimos, qui aures duas habere ſe, unicam linguā in cauſis etiam publicis meminerint. Vide Eraſ. in Chiliad.

Ἐχέμυθοι. taciturni homines, parciſsimi ſermonis, & qui cenſendi immunitatem habent, qui & ἀκοαστικοί, linguæ continentes.

Ἐχενηΐς. ίδος. remora, ut Gaza exponit apud Ariſtot. uel remigio piſciculus, qui ferunt nauem quantumuis magnam, ac remis uelisq; concitatam ſiſtit, ne poſsit iter inſtitutum peragere, ἀπὸ τοῦ ἔχω habeo, teneo, & ναῦς nauis, ſiue ab ἔχομαι, hæreo, quod nauem teneat uel naualib. tabulamētis adhærens remorari cōpellat. Plin. lib. 9. Eſt paruus admodū piſcis aſſuetus petris. Luc. lib. 6. Nō puppim retines Euro tendende rudentes. In medijs echneis aquis. Ferūt hunc piſcem fluxum grauidarum utero ſiſtere, partusq; ad puerperiū continere. Vide Aelianum.

Ἐχεπευκής. έος. grauis, mortifer, amarus, aut certè piceus: ut βέλος ἐχεπευκές, telum piceū, aut letale, uita hominem priuās, ueluti larix ſemel ſucciſa, non repullulaſcit. Iliad. α.

Ἐχέπωλος. ὁ. ἡ. equos habens, equorū alumnus.

Ἐχέσαρκον. ου. cuti adhærens. Vnde χιτώνιον ἐχέσαρκον apud Athenæ. Bayf. pro induſio interiore.

Ἐχέσκω. habeo. Accuſ.

Ἐχέτης ὁ. diues, apud Pindarū. παρὰ τὸ ἔχω. Etym.

Ἐχετλεύω. aro.

Ἐχέτλη. ης. ἡ. ſtiua, rectum lignū quod inter arandum manu continet arator.

Ἐχέτλιον. ου. τό. locus in naui ubi piſces reconduntur, uel nauicula foraminoſa in qua piſciū uiuorum captura aſſeruatur, naſſam dixeris, Latinè, apud Nican.

Ἔχετος. Epirotarum tyrannus, tam immani crudelitate ut regiouem ipſius ingreſsis hominibus aures, nares, pudenda deniq; abſcinderet. Hinc, ἐχετισμός, ut φαλαρισμός.

ἔχευα. fudi, effudi.
ἐχέφρων. ονος. ὁ. ἡ prudens, habens mentem.
ἐχθαίρω. inimicor, odi. Neutrum, datiuo.
ἐχθές. idem quod χθές, heri.
ἐχθεσινός. οῦ. ὁ. heſternus.
ἔχθημα. odium.
ἔχθιστος. ου. ὁ. inimiciſsimus.
ἐχθίων. ονος. ὁ. magis inimicus.
ἐχθοδοπέω. ἐχθροποιέω. ſum inimicus.
ἐχθοδόπης. ου. ὁ. hoſtis.
ἐχθόμενος. inimicus, qui odio habetur.
ἔχθος. εος. τὸ. odium, inimicitia, labor.
ἔχθρα. ας. ἡ. inimicitia, ſimultas, paroxytonum.
ἐχθρά. ᾶς. ἡ. inimica.
ἐχθραίνω. odi, inimicor, facio inimicum, hinc.
ἐχθραντέος. odio habendus & inimicus æſtimandus.
ἐχθρεύω. inimicor, indignor.
ἐχθρός. οῦ. ὁ. inimicus, hoſtis, propriè qui prius fuit, amicus, inquit Ammonius, qui diſtinguit à πολέμιος.
ἐχθρωδῶς. odioſè, hoſtiliter, malè.
ἔχθω. odi, μισῶ.
ἔχιγγος. uertigo. ἴλιγγος uſitatius eſt.
ἔχιδνα. ης. ἡ. uipera. παρὰ τὸ ἔχειν ἐν ἑαυτῇ τὴν γονὴν ἄχρι θανάτου, quòd ad interitum uſque fœtum intus cõtineat, donec pullis nimiam moram pertæſis, eroſo matris utero, parentéq; necata triumphat. A poëtis accipitur pro quouis ſerpente, & præcipue pro hydra illa Lernæa, quæ ab Hercule interfecta eſt. Ouid. lib. 3. Faſtor. Sanguine centauri Lerneæ ſanguis echidnæ Miſtus, ad auxilium tempora nulla dabat. Vide Aelianũ, Nicand. & Ariſtot. huius mas ἔχις dicitur.
ἐχιδνόδηκτος. ου. ὁ morſus à uiperis.
ἐχῖλος. ου. ὁ. locus ubi tenetur temo.
ἐχινάδες. inſulæ Epeis habitatæ.
ἐχιναλώπηξ. ἡ echinouulpes. Vide in Chiliad.
ἐχινίσκος. ου ὁ. concauitas aurium.
ἐχινομήτρα. echinorũ genus, quorum ſpinæ lon longiſsimæ, calices minimi, nec omnibus idẽ rufus & uitreus color. Plin. lib. 9. cap. 31.
ἐχινόπους. ſpinæ genus, tribulus.
ἐχῖνος apud Demoſthenem capſa, uel ſcrinium forenſe, alterum æneum, alterũ opere figulino, in quod teſtium dicta, acta litis, omniáq; à partibus prolata cõijciebantur, notiſq; additis ſignabantur, ne quis dolus malus in ijs ſubeſſet. Vnde ea quæ in acta prolaturi erãt, apud ſequeſtrem depoſituri, quoad palàm in iudiciũ proferrẽtur ad ſententiam ferendam, τὰ εἰς ἐχῖνον ἐμβαλλόμενα appellabant, litis inſtrumentũ ſignificãtes. Et εἰς ἐχῖνον ἐμβάλλειν, pro eo quod eſt, apud acta proferre. Hoc item nomine dicuntur interna uentris Euſtathio, ſiue uẽtriculus, & ut uult Nicand. Schol. uentriculus propriè bouis. Item fræni pars, & lebes. Item pars quædam in capitulo Doricæ columnæ. ἐχῖνοι. item dicuntur ornamenta circa carpum manus, quæ etiam ψέλλια, περικάρπια, βοβάλια dicuntur. Item tegmen ſpinoſum, quo ſeruãtur caſtaneæ unde caſtaneæ echinatæ dicuntur, Plin. lib. 15. cap. 23. Nuces uocamus & caſtaneas, quanquã accõmodiores glandium generi, armatum his echinato cortice uallũ eſt. Ab huius tegminis ſimilitudine dictus eſt echinus piſcis quidam quem Plinius lib. 9. cap. 31. ſcribit eſſe cancrorum genus, quibus ſpinę pro pedibus ſunt, cui ingredi eſt in orbem uolui, Græci enim ἐχῖνον hirtum uocant. Martial.

Iſte licet digitos teſtudine pungat acuta,
Cortice depoſito mollis echinus erit.

Saxa petit, inter quæ ſe locat ne à fluctibus undarũ iactetur. Præterea ἐχῖνος genus uaſis ænei eſt, in quo calices lauantur, quam alij ampullã dicunt eſſe uitreã. Horat. lib. 1. Serm. Satyr. 6.
Pocula cum cyatho dũ ſuſtinet, aſtat echinus.
Eſt & hoc nomine urbs quædam in Theſſalia apud Lycophr. ab Echino Spartiata dicta. Item hiſtrix animalis nomẽ cuius duplex eſt genus, terreſtre, quem alio nomine erinaceum uocãt & maritimum, utrunq; ſpinis obductum. unde Prouerbium, ἐχῖνος τραχύτερος. Cæl. lib. 7. cap. 18. Eraſ. Chil. & Bud. in Annot. & Cõmen. Vide plura prouerbia ab hoc animali ſumpta apud Eraſmũ. Vide etiam Oppianum, Aelianum. Pro terreſtri echino Gaza in Ariſtotele uertit herinaceum: pro eo autem qui in aquis degit, echinũ aquatilem. Eſt item echinus Ariſtoteli pars uentris, Gaza exponit omaſum in uentre pro reticulum. Item oleæ genus, apud Gal. quoq; & Hipp. pro quodam herbę genere, quam & erinon uidetur Dioſcor. appellaſſe, tametſi in uetuſtis codicibus nõ erinon, ſed echinon legi teſtatur Maſſarius.
ἐχιόδηκτος. ου. ὁ. à uipera morſus. Et per metaphoram hoc nomine dicebatur is cuius uitia facile uirtutibus compenſantur. uide Calcagn. de Profectu.
ἔχιον. medicamentũ quoddam, dictum à uipera, quam Græci ἔχιν nominant, Plin. lib. 29. cap. 6. Eſt & herba ſic dicta quaſi herba uiperina, fortaſſe quod uiperæ ſimilis ſit. Vide quoq; Dioſcoridem lib. 4. cap. 31.
ἔχιος. ὁ. piſcis quidam Aeliano.
ἔχις. ιος. ὁ. uipera. mas Ariſtoteli & Nicandro: hinc fœmininũ ἔχιδνα & alcibiadium herba, quod contra uiperæ morſus remedio eſt.

Ἔχμα. ατ⊙. τὸ. retinaculũ, fulcimentũ, Nicand. neruos & muſculos ἔχματα dixit.

Ἐχμάζω prohibeo, quieſco, firmo.

Ἐχμένος. pendens ab aliquo, ſubiectus.

Ἔχομαι. μ. ἕξομαι. π. ἔσχημαι. habeo. Gaza, ἵνα μείζονος ἔχοιτο ἀξιώματος ὁ λόγος, quod Cicer. dixit, Quo maiorem authoritatem haberet oratio. Item tango, iuxta ſum, hæreo, tenaciter adhæreo. Lucian. in Necy. εἱπόμην δ' ἐγὼ κατόπιν ἐχόμενος αὐτοῦ, Continuus illi à tergo comes adhærebam. Item ordinor, diſponor. Genit.

Ἔχεσθαί τινος, ab aliquo pendere. Ariſtides in Themiſto. ὥσπερ τῆς ἱερᾶς ἀγκύρας τῆς ἐκείνου φωνῆς ἐχόμενοι, Ac uelut à ſacra anchora de illius uoce pendentes. Ἔχεσθαι τῶν ἐπειγόντων occurrere imminentibus periculis. Ἔχεσθαι τῆς ὁδοῦ, iter facere, proficiſci. Τῆς λύπης ἔχεσθαι, mœrore affici. Ἔχεσθαι τοῦ προκειμένου, incœptũ opus perſequi, inſtituto inſiſtere apud Herodianum libro quarto.

Ἐχόμενος. ὁ. ὁ. continuus, conſequens, contiguus, uicinus, propinquus, coniunctus, ut ad Heb. 6. πεπείσμεθα δὲ περὶ ὑμῶν τὰ κρείττονα καὶ ἐχόμενα τῆς σωτηρίας. Itẽ inſitus, Plato in Menex.

Ἔχραεν grauauit, irruit.

Ἐχρῆν & χρῆν. ſæpenumero uſurpantur apud oratores, ἀντὶ τοῦ χρῆ, quemadmodum ἦν pro ἐστί, & ἔδει pro δεῖ, & προσῆκεν pro προσήκει. Budæus in Comment.

Ἐχυρῶσαι. iureiurando confirmare.

Ἐχυρός. ὁ. ὁ. munitus, tutus.

Ἐχυρόφρων. qui ſeria & ſolida cogit, ἀσφαλῶς φρονῶν, ἢ ἀσφαλὴς ἐν φρονήσει.

Ἐχυρόω. munio, firmo.

Ἐχύρωμα. τὸ. munitio, ſecuritas, propugnaculũ.

Ἐχυρῶς. fortiter, tutò.

§. 2. Ἔχω. μ. ἕξω. denſo ſpiritu. π. ἔσχηκα. ἀόριστος β. ἔσχον. à σχέω inuſitato. habeo, obtineo, occupo, poſsideo, ut ἀδεῶς τὰ ἑαυτοῦ ἔχειν. apud Herodotũ. habito, nanciſcor, cuſtodio, adduco, deduco, applico, admoueo, exhibeo, præſto, præbeo, teneo, contineo, reprimo, cohibeo, agito, impello. Item facio. Lucian. καὶ σὺ μὲν σκάπτε ὡς ἔχεις, Tu quidẽ fode, ita ut facis. Item ſum, ut οὕτως ἔχω. & οὕτως πέφυκα, Ita ſum, eius ingenij & naturæ. οὕτως ἔχω γνώμης, In ea ſum ſentẽtia. γένους οὕτως ἔχει, Hoc genere eſt. Refertur etiam ad ualetudinem, unde μαλακῶς ἔχειν. Cum datiuo conſtructum (nam aliàs ferè accuſatiuum habet) ſignificat affectũ eſſe erga aliquem. Demoſt. οἱ μὲν ἐν πολλοὶ μακεδόνων πῶς ἔχουσι τῷ φιλίππῳ, ἐκ τούτων ἄν τις σκέψαιτο οὐχ ἀλλιπῶς. Aduerbijs coniunctum ſæpius accuſatiuũ aſciſcit. Ariſtid. εἰ μὲν οὕτως ἔχοι τὸ σῶμα. Eurip. ἅλις τὸ μητρὸς αἷμ' ἔχω. Nam genitiuo ubi iunctum uidemus, ibi ferè ἕνεκα extrinſecus intelligendum uolunt nonnulli.

Ἐν γαστρὶ ἔχειν, prægnare, grauidã eſſe, uterum ferre, ut apud Matthæum, οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις, Væ prægnantibus. Quando adhæret uerbis infinitiuis ſæpe ἀντὶ τοῦ δύναμαι ponitur, id eſt poſſum: id quod Latini imitãtur quoque. Gellius libro 17. cap. 20. Habes'ne nobis dicere in libris Rhetorum ueſtrorum tam aptè compoſitam orationem? Δεικνύειν ἔχω, oſtendere queo, oſtendere debeo, oſtendendum nihil eſt. Μαθὼν ἔχω, pro ἔμαθον, & ſic de alijs. Aut certe ἔχω abũdat, quo ad ſignificationem, ut παίζεις ἔχων. Thom. Magiſt. & Moſchopul. Budæus in Cõment. Περὶ τοῦ ἔχειν uide Ariſtotel. in prædicamentis, & poſt prædicamẽtis, ut uocantur.

Ἐχωσάμην. exaggeraui terram, tumulum feci, ſepulchrum condidi.

Ἐχώσατο. iratus eſt, ὠργίσθη.

Ἑψαλέ⊙. elixus, decoctus.

Ἑψάνη. ης. ἡ. olla, patella, ſartago.

Ἑψανόν. οῦ. τὸ. quod facile coquitur, molle, (abundans.

Ἑψάω. μ. ήσω. π. ηκα. &

Ἑψέω. coquo, lixo. Accuſ.

Ἕψια. ludicra. παίγνια.

Ἑψίη. ludus, iocus.

Ἑψευσμένος. accipitur actiuè & paſsiuè. nam dicitur & is qui mentitus eſt, & ipſum uanum & falſo dictum. Bud. Com.

Ἕψημα. ſiræum, ſapa, muſtum ad dimidiã decoctum, Hippocr.

Ἕψημα. τὸ &

Ἕψησις. εως. ἡ. coctio, elixatio, & una ex operationibus calidi ſtomachi.

Ἑψηματώδης. εος. ὁ. ἡ. ſapam olẽs aut defrutum.

Ἑψητοί. piſciculi.

Ἑψητήριον. τὸ. olla.

Ἑψητός. ὁ. ὁ. coctus.

Ἕψητος. edulium piſciculorũ, ut apuæ, atherinæ, mulli, ſimilium'ue: & ἑψητοὶ dicũtur piſciculi qui in foſsis defluente aqua deſtituũtur. Euſt.

Ἑψία. ας. ἡ. confabulatio, riſus, ludus, παίγνιον,

Ἕψια. τὰ. uerborũ ludicra, ſcommata. (Nican.

Ἑψιάασθαι. conuerſari, delectari, ludere, exercere.

Ἕψιμον. τὸ. ludus.

Ἑψίω. dico, confabulor, ἀπὸ τοῦ ἔπω, ἕψω. Etym.

Ἕψω. elixo. coquo.

Ἔω. ſum, uado, perficio, dico inde ἦν dixi, ἦ dixit, inquit.

Ἕω. induo, ſedeo, mitto, augmentum habet per ι poſt

per ι poſt ε. ἑῶ Euſt. Il. ν. interpretatur πληρῶ κὴ ἀπολαύω.
Ἑῶα. oriens, matutina.
Ἑῶν. exiſtens.
Ἑώθα. Aeolicè pro εἴωθα. conſueui.
Ἑῶθεν. mane, ἐν τῷ ὄρθρῳ.
Ἑωθινὸς. ȣ̃. ὁ matutinus, dilucularius, tempus matutinum.
Ἑώκει. ſimilis erat, cũ datiuo: aut uidebatur, ſine caſu, pro ἐοίκει.
Ἑωλοκρασία. ας. ἡ heſternæ repletionis grauedo, & incommoditas, temulentia pridiana.
Ἑωλονεκρός. qui dudum eſt mortuus.
Ἑωλος. ȣ. ὁ. uanus, antiquus, nõ recens, Plutarch. ἔοικεν ἡ πολυπραγμοσύνη μὴ χαίρειν ἑώλοις κακοῖς, ἀλλὰ θερμοῖς κὴ προσφάτοις. Itẽ marcidus, rancidus, heſternus, pridianus, heſterno uino languens, friuolus, frigidus. Proprie dicitur de cibis, qui in proximum diem ſeruantur.
Ἑώλπει. ſperabat. ab ἔλπω.
Ἑώνημαι. emi.
Ἑωνημένος. accipitur actiuè & paſsiuè. dicitur enim qui emptus eſt, & dominus qui emit mancipium. Ariſtoph. uſus eſt actiue ſtatim initio Pluti, cum inquit, τȣ̃ σώματος γὰρ ȣ̓κ ἐᾷ τὸν κύριον κρατεῖν ὁ δαίμων ἀλλὰ τὸν ἐωνημένον, hoc eſt, τὸν ἀγοράσαντα. Paſsiue Syneſ. ἡ γὰρ λαὶς, ἂν ἀνδράποδον, ἦν καρικόν, ἐκ σικελίας ἐωνημένον, id eſt, ἀγορασθέν.
Ἑῶξα. aperui.
Ἑῷος. ȣ. ὁ. lucifer, matutinus, orientalis.
Ἑώρα. ας. ἡ. exaltatio, ſublimitas. Itẽ uas aut ſporta penſilis, ſic illud πλεκταῖς ἐώραις ἐμπεπλησμένον.
Ἑώρακα. uidi, pro ὥρακα Atticè.
Ἑωργα. feci.
Ἑώρημα, & ἐώρησις. ſuſpendium, eleuatio.
Ἑωρίζω attollo, de rebus ſublimibus cogito.
Ἑωροπία. ἡ arrogantia.
Ἑώρταζον. debuit eſſe ἠόρταζον, ſed quoniã nulla dictio inuenitur incipiens ab η ſequente ο, eius gratia ita ſcriptum eſt καθ' ὑπερβιβασμόν. uide Etymol.
Ἑως. ω. ἡ. & ἑώς. ὁ ος. aurora, oriens.
Ἑως quouſq;, quandiu, uſq; interim, dum.
Ἑως. αὖ. dum. Bud. Com.
Ἑως. ȣ̃ donec, uſquequò, uſq; dum, quoad, quoaduſq;, ſanè, ſic, ῥᾶ.
Ἑως τȣ̃ σήμερον. uſque in hodiernũ diem, & ἕως ᾅδȣ καταβιβασθήσῃ, uſq; ad infernũ deprimeris, Matth. 9.
Ἑωσπότε. uſquequò.
Ἑωτυμὸς περίπατος. matutina & prima luce inſtituta deambulatio.
Ἑωσφόρος. ȣ. ὁ. lucifer, ſtella matutina.
Ἑωυτόν. Ionice, pro ἑαυτόν. Suid.

Z A.

ZA. particula eſt, per ſe nihil ſignificans, ſed augmẽtum in cõpoſitione dictionibus affert. Ζα (inquit Heſych.) μέγα, ἰσχυρὸν, πολύ.
Ζάβαι. arma bellica.
Ζαβάλλω. pro διαβάλλω. decipio, calumnior.
Ζαβαρεῖον. τὸ. armamentarium.
Ζαβλεμγῶνως magno animo, confidenter, à ζα & βλεμεαίνω.
Ζάβοτος. diues pecoribus.
Ζαβρός. ȣ̃. ὁ. edax, uorax.
Ζάβȣλος. ὁ. apud Cyprianum diabolus dicitur, quod praua cõſilia dictet humanis mentibus, niſi ſit legendum ζάβολος, hoc eſt, impoſtor.
Ζαβȣλών. proprium regionis, & uir plenus cõſilio.
Ζαβύνη, Tertul. uenabuli genus eſſe dicit, Suidas telum prorſus ferreũ interpretatur, & lanceam & enſem.
Ζαγρεύς. poëticum. Bacchus. οἷον ὁ πάνυ ἀγρεύων. quidam dicunt ipſum eſſe Plutonem. Etymol.
Ζάγκλη. ης. ἡ. falx apũd Siculos. unde Zancle urbs Siciliæ. utitur & pro falce Nicand.
Ζάγκλον. ȣ. τὸ. falx incurua, quaſi ζα ἀγκύλον.
Ζάγμα. τὸ. habena.
Ζαγρός. ȣ̃. ὁ. diſcalciatus.
Ζάει. uiuit, ſpirat Cypriorum lingua.
Ζαής. τὸ. magnum, multum, ſplendidum, forte.
Ζαής. έος. ὁ ἡ. ualde flans.
Ζάθεος. ȣ. ὁ. ἡ diuinus, admirandus. Vide in Chiliad Eraſ.
Ζαθερής. bene calidus, feruidus.
Ζακαλλής. έος. ὁ. ἡ. formoſus, perpulcher.
Ζακορία. Veneris ſacrificium.
Ζάκορος. ȣ. ὁ. ἡ. miniſter, æedituus, qui & νεωκόρος dicitur, in hoc tamen differt, quod ζάκορος honeſtiore habebatur loco quam νεωκόρος.
Ζάκοτος ȣ. furioſus, ualde iracundus.
Ζακυνθίδες. αἱ cucurbitæ.
Ζάκυνθος. ȣ. ὁ. ἡ Zacynthus inſula in mari Ionio.
Ζαλεῦκος. legiſlator Fpizephyriorum.
Ζαλαίνω. demento, infatuo.
Ζάλακες. οἱ. hiſtrices, echini terreſtres.
Ζάλη. ης. ἡ. κὴ ζάλα. tempeſtas, turbo, fluctuatio, procella.
Ζαλμάζιον. ȣ. τὸ catinus alias ζαμάρειον.
Ζαλός. ὁ. cœnum, turbida unda, apud Nicand.
Ζαμαρίτης. dici ſolitũ, cũ nõ ſine reuerẽtia quadam ali-

Ζαλωτός: Ζηλωτός

dam aliquē nominamus uita functū,quaſi ualde beatus. Felicis recordationis uulgo dicitur.
Ζαμβύκη. ης. ἡ. inſtrumentum muſicum triangulum, quod & ſambuca Latinè.
Ζαμέλης. εος. animoſus, magno animo præditus.
Ζαμενής. εος ὁ. robuſtus, iracundus.
Ζὰν Ζανός. Iupiter Doricè.
Ζάνιον. eſt inter coquinaria inſtrumēta apud Pollucem.
Ζαντική. ars filandi.
Ζάπεδον. latum pauimentum, aut ſolum.
Ζαπιμελός. obœſus, præpinguis.
Ζαπληθής. έος. ὁ ἡ. multus, immenſus.
Ζάπλουτος. ου ὁ. ualde diues, ditiſsimus.
Ζαπότης. biboſus.
Ζάραξ. κος. mons Euboiæ, apud quem naufragio periere Græci, alio nomine Caphareus, teſte Iſacio in Lycoph. μέχρι χοιράδων ζάραξ.
Ζαρῆτις ἡ. Diana apud Perſas.
Ζαρδύω. in piſtrino torqueo.
Ζατρεφής. έος. ὁ. ἡ. craſſo modo nutritus, bene & ualde nutritus. item auctilis, procerus.
Ζαφεγγής. ſplendidus.
Ζαφελής. έος ὁ. ἡ. ſimplex, ruſticus.
Ζάφελος. ου. ὁ. contumax.
Ζαφελῶς. ualde cōtumaciter, iracundè, tumidè, ruſticè.
Ζαφλεγής. έος ὁ. ἡ. magnanimus, ualde ardens.
Ζάφορος. ὁ. ferax, multiferus.
Ζάχρειος. ου ὁ. ualde neceſſarius, utilis.
Ζάχολος. ου. ὁ. iracundus.
Ζαχρειής. έος. ὁ ἡ. ualde utilis, uenti epitheton, uel ὁ ἄγαν βαρύς, ἀ χράω τὸ ἐπιπίπτω. Euſt. Il. ι.
Ζαχρήεις. ῆντος. ὁ. ἡ. ualde grauans.
Ζάχρυσος. ualde diues, Libanius in oratione quæ Antiochicus inſcribitur, ἡ μὲν ἀμαθὴς ἡ βουλὴ, καὶ πάνυ ζάχρυσος ἦ.
Ζάω. μ. ήσω. π. ηκα. uiuο, uigeo. Neut. abſol.

ΖΕά. ἡ. Hecate apud Athenienſes, & portus quidam in Piræo, à zea fortaſſe, quæ ibi exonerari uendi ue uberius ſolebat.
Ζειά. ᾶς ἡ. hordei genus, zea, ſpelta, Plinio ſemē.
Ζείδωρος. pro ζήδωρος. ου. fertilis, ad uitā utilia largiens.
Ζειρός. genus ueſtis.
Ζειραί. genus ueſtium laxum & ſinuoſum.
Ζέλλω. iacio.
Ζεμόν. calidum. παρὰ τὸ ζέω. Etym.
Ζέον ὕδωρ. feruens aqua.
Ζέρεθρον. τό. barathrū, locus cauus, & profūdus, pro βέρεθρον.
Ζέσις. ιος. ἡ. feruor.
Ζεσολουσία, ας. ἡ. in feruenti aqua lotio. Gal.
Ζεστός. ου ὁ. feruidus, feruefactus.
Ζευγάριον. ου. τό. iumentum.
Ζευγηλάτης. qui boues agit, arator, auriga.
Ζευγηλατέω. μ. ήσω. π. ηκα. ago boues uel aſinos. Neut. abſol.

Ζευγῖται κάλαμοι. dicuntur harundines, quæ in amplitudinem aucupatoriam adoleſcunt, calamos armentarios uocat Gaza.
Ζευγίτης. iugatus, iugo aſtrictus. Et ζευγῖται, tertij cenſus homines in repub. Solonis.
Ζεύγλη ης. ἡ. lignū propendens à iugo, hinc inde boum colla amplexans: uel pars iugi, in quā iumenta collum immittunt.
Ζευγλόδεσμον. lorum iugi.
Ζεῦγμα. ατος. τό. iugatio, cōiugatio, urbs Syriæ ad Euphr. & figura apud Grāmaticos, quæ uno uerbo plures ſenſus cōiungit. id uerbum ſi in principio ſententiæ fuerit, πρόζευγμα fit: in medio, μεσόζευγμα in fine, ὑπόζευγμα, ſiue ὑστερόζευγμα. Zeugma eſt (inquit Iulianus Rufinian.) cum unū uerbum cōmuniter multis ſententijs iungitur, ad oēs pari ſignificatione pertinens, & adnexum. ut, Aeneas urbe & ſocijs, & claſſe relicta. Latine dicitur ligatio uel adnexio.
Ζεύγνυμι. μ. ζεύξω. ἀ ζεύγω. π. ἔζευχα. &
Ζευγνύω. iungo. Interdum accipitur pro γεφυρόω. iungere naues Latini dicunt, ut ζευγνύαι τὸν ἑλλήσποντον. Luciano ζυγεῖν eſt ordinem militum ordini adiungere, ut habetur in Appendice de uocab. milit.
Ζεῦγος. εος. τό. iugū, uinculum, par, tam de auibus quàm iumentis, uehiculum, biga.
Ζευγοτρόφοι. qui ad iugum alunt iumenta.
Ζευγοτροφῶ. qui par equorū alit: ἱπποτροφῶ. dicitur de ijs q in ſacris certaminib. uincere cupiebant.
Ζεῦσαι. Doricè pro γεῦσαι. guſtare.
Ζευκτηρία. ας. ἡ iunctura.
Ζευξίδα. ἡ. Iuno apud Argiuos, quod Argi rex edoctus ab Api colendi agri modū, boues primum inuexerit, enatoq; poſtea ſemente Iunoni hoc nomine templum uouit.
Ζευξιλέως. ὁ. rex cui ſubiecti ſubiugatiq; ſunt populi, ᾧ ὑπέζευκται λεώς. Euſt. Iliad. γ.
Ζεύς, τοῦ Διός ὁ. Iupiter. Hymnū eius cecinit Orpheus, tum ſimpliciter Διός, tum Διός κεραυνίου, & rurſus ἀστραπαίου. ζεῦ σῶσον Iupiter te ſeruet, formula precandi ſternutantibus dici ſolita. Item piſcis quidā, quem fabrum Lat.
Ζεῦσις. ιος. ἡ iugatio.
Ζεφύρια. τά. dicūtur oua, quæ alio nomine ὑπηνέμια uocātur, id eſt, ſubuentanea, ſiue inania. à zephyro uento.
Ζέφυρος. ου. ὁ. fauonius, uentus tepidus & ſiccus ab occaſu æquinoctiali flans aduerſus eurum. ſic dictus quaſi ζωηφόρος. id eſt, uitam ferens, aut ea quæ ad uitam attinet, quòd eo flante terra hyemali frigore conſtricta, aperiatur, ac plantæ omnes germinare incipiant. zephyri hymnus eſt apud Orpheum.

Ζέω. μ.

Ζέω.μ.ζέσω.π.ἔζεκα. feruco, comburo. σκωλήκων ζέσας, uermibus ſcatens, apud Lucianum. ζεῖ χύτρα, ζῇ φιλία. id eſt, feruet olla, uiuit amicitia. In prouerbijs Eraſmi.

Ζῆ pro ζῆθι, uel ζῆε. uiue, apđ Euripid. uide Ζηλήμων.ονος.ὁ. inuid⁹, zelotypus. (Ety.

Ζῆλος.ου.ὁ. amor, æmulatio, iuſta ira, felicitas, diuitię, admiratio, inuidia, ſuſpicio, ſtudiũ, exemplũ. Hũc alij definiũt imitationẽ pulchri, hoc eſt, διέγερσιν τῆς ψυχῆς ἐπὶ τὰ καλὰ πρὸς παράδειγμα ὁρώσης, alij triſtitiam ob alterius bona quæ ſibi adeſſe cuperet. Ζῆλος quid ſit, & quotuplex, & à φθόνος quid differat, uide apud Ammonium. item à ζηλοτυπία.

Ζηλοτυπέω.μ.ήσω.π.ηκα. inuideo, zelotypia aliquem proſequor. Neut. abſol.

Ζηλοτυπία.ας.ἡ. æmulatio, ſuſpicio, obtrectatio. Cic. Tuſcul. 4. Vide ζῆλος apud Ammonium.

Ζηλοτυπίαι. αἱ. riualitates. Zenon apud Laërtiũ lib. 7. zelotypiam definit ægritudinem, inde natam quòd adſit alteri quod ipſe quiſq; habeat.

Ζηλότυπος.ου.ὁ. æmulus, ſuſpicioſus in amore, & quem ſolicitum habet, ne riualem nanciſcatur: quaſi dicas formæ æmulatorem.

Ζηλόω.μ.ώσω.π.ωκα. æmulor, & odio habeo aliquẽ. ſic Heſiod. ζηλοῖ δὲ τε γείτονα γείτων cupidè aliquid imitor, uehemẽter amo, felicẽ iudico, magni æſtimo. Item πάσχω ὑπέρ τινος ἀδίκως γινομένων. Neutr. accuſ. Ammonius diſtinguit (ab ἐρίζειν.

Ζήλωμα æmulatio.

Ζηλωτέον. imitandum eſt.

Ζηλωτής.ου.ὁ. æmulator, inuidus, ſectator, amator, qui nullum in amore fert riualem.

Ζηλωτικός.ου.ὁ. &

Ζηλωτός.ου.ὁ. beatus, deſyderabilis, amabilis, imitatione dignus, ſtudioſus.

Ζημία.ας.ἡ. damnum, pœna, multa.

Ζημιόω.μ.ώσω.π.ωκα. damnum infero, punio, multo. Ἐζημιωμένοι, in ærariũ relati, qui ignominia interim notati erãt, quoad iudicatum facerent, hoc eſt, omnia ex ſententia perſoluerẽt, κατάδικοι, ὀφλόντες. Varie conſtruitur, ut ζημιῶ σε χρυσίου, χρυσίῳ. & εἰς χρυσίον: uel ζημιῶ (σε χρημάτων.

Ζὴν, ζηνός.ὁ. Iupiter. oxytonũ.

Ζῆν uiuere, ζᾶν. circumflexum, & ζῆν βίον, agere uitã, & ζῆν διὰ βίου, degere omnem ætatẽ. Vide apud Ammonium βίος, βιοῦν, & βιῶναι.

Ζηνοδότειος.ου.ὁ. Zenodoti diſcipulus.

Ζηρυνθία. ἀφροδίτη, Venus.

Ζηρύνθιον, & ζήρυνθον. antrũ, in quo canes ſacrificabant, Corybãtumq; illic & Hecates myſteria (erant. Suid.

Ζήσομαι. à ζῶ. uiuam.

Ζῆτα. locus, in quo uerſabãtur ij, qui ζητηταὶ appellabãtur apud Atheniẽſeis, quemadmodum διαιτα, in quẽ διαιτηταὶ arbitri cõueniebant.

Ζητεύω egeo. (Cel. lib. 7. cap. 18.

Ζητέω.μ.ήσω.π.ηκα. quæro, conſulto. Item uolo Atticè. Accuſ. Bud. Com.

Ζήτημα.ατος.τό. quæſtio. Ζήτησις.εως.ἡ. quæ(ſtio.

Ζητημάτιον.ου.τό. quæſtiuncula.

Ζητητέος.ου. quærendus.

Ζητητήρια.τὰ. quæſtiones, torquẽdi inſtrumẽta.

Ζητητής.ου.ὁ. inquiſitor. Et apud Athenienſeis magiſtratus, ad quos referebantur, qui reipub. aliquid deberent, nec ſoluerent. Iulius Pollux ait ζητητῶν officiũ fuiſſe ut res & cauſſas quarum uel ſtatus uel natura non ſatis liquido cõſtaret inquirerent, & ad ſenatum referrent.

Ζητητική.ἡ. philoſophia Academicorũ, ſic dicta quod ſemper in ueritatis inquiſitione uerſetur Laërtius. libro 9. in Pyrrhone. Vide ſuperius. (Ἐφεκτικοί.

Ζητούμενον.τό. id quod quæritur, & de quo quæritur, id quod incidit in diſputationem, res quæ propoſita eſt.

Ζητρεῖον.ου.τό. carcer ſeruorum, piſtrinum apud Chios, in quo quadrupedes ſerui ligabantur. Cæl. lib. 13. cap. 54.

Ζιβύνη.ης.ἡ. iaculũ ferreũ, lancea. σιβύνη.

Ζιγγίβερ.τό. genus aromatis, uulgò zinzi(ber.

Ζίγγος.ου.ὁ. bombus, apũ ſtrepitus.

Ζίγυνις, ιδος, lacertæ genus, ἡ χαλκὴ σαύρα.

Ζιγυῶ. triſtor, σκυθρωπάζω.

Ζιζάνιον.ου.τό. zizaniũ, herba, lolium. παρὰ τὸ τὸν σῖτον σίνειν, ὅ ἐστι βλάπτειν. ἢ παρὰ τὸ σῖτος καὶ ἰζάνω, τὸ ἐπὶ σίτῳ παρεδρεῦον. Etym.

Ζικνόω. τὸ ζιγυῶ.

Ζινίχιον.ου.τό. corrigia calciamenti.

Ζμερδνὸς, & ζμέρδω. acutũ uideo, & penetro acie oculorũ, à ζα & μέρδω, uideo. Euſt. Iliad. ν.

Ζμικρόν.τό. per puſsillum, per quam exiguum, à ζα intenſiua particula, & μικρόν. Euſt. Iliad. ν.

Ζοάνες. uocabant ſacros homines, quos cuiuis occidẽdi erat arbitriũ. Cæl. lib. 7. (cap. 11

Ζόανον.τό. ſtatua, idolũ, ξόανον.

Ζόης. uehemens.

Ζορκάδες. pro δορκάδες. capræ.

Ζόρκες. dorcades, Nicand. (Nicand.

Ζοφερός.ου.ὁ. & ζοφώδης. ater, tenebroſus, & ζόφιος

Ζοφοδορκεῖς. οἱ. in tenebris & clanculũ cœnitan(tes.

Ζοφοείδελος.ου.ὁ. obſcurus, ater. Nicand.

Ζοφώδης.εος. tenebroſus.

Ζοφοδορπίδες.οἱ. q ad cõuiuiũ uocati, ſerius ac cunctatius uenire ſolẽt Eraſ. Chi. Laërtius. li. 1. Pittacũ ſcribit ζοφοδορπίδαν uocatũ qđ obtuſam haberet oculorũ aciem. Plutar. uero ſic dictũ putat quod ſordidis cõpotatiũculis gau(deret.

Ζοφομηνία.ας.ἡ. defectus lunæ.

Ζόφος

Ζόφος. ȣ. ὁ. caligo, occaſus, obſcuritas. ſignificat etiam infernum. παρὰ τὸ ζα ὑπιτακικόν, καὶ τὸ νέφος, ἢ παρὰ τὸ γνόφος, δνόφος ἐξ ζόφος. Etym.

Ζοφώδης. ȣς ὁ. ἡ. procelloſus, obſcurus.

Ζυγά. τά. πληθυντικῶς. tantum de ſtatera dici contendit Thom. Mag. ſed fallitur ut paulo inferius in ζυγός uidere licet.

Ζυγάδην. iunctim.

Ζύγαινα ἡ. zygæna piſcis, apud Ariſtotelem, Gaza reddit libellam.

Ζυγαρχία. duo currus.

Ζύγαστρον. ȣ. τό. arca, libella.

Ζυγῆται. οἱ. uocabantur qui inter remigantes erant ordine medij.

Ζυγία. ας. ἡ. Iuno nuptialis, cui uincla iugalia curæ, ſecundum Virg.

Ζυγιανός. ȣ. ὁ. natus ſub libra ſigno.

Ζύγιος. ȣ. ὁ. iumentum iugale, Iupiter; & idem quod ζυγίτης, apud Iul. Pollucem, & Bayf. qui in tertia claſſe remigum eſt.

Ζυγίς. ἡ. ſerpillum apud Dioſcor.

Ζυγίτης. ὁ. καθήμενος ἐν τῇ νηὶ μέσος. Vide Bayf.

Ζυγόδεσμος. ȣ. ὁ. &

Ζυγοδέτης. lorum quo iugum temoni alligatur.

Ζύγοθρον. τό. uectis ſeu obex qui binas ualuas cōmittit & obfirmat.

Ζυγομαχέω. μ. ήσω. π. ηκα. reluctor, calcitro, rixor. diſſentio, propriè cum domeſticis & familiaribus. Tranſlatio eſt ἀπὸ τῶν βοῶν μετ᾽ ἀλλήλων μαχομένων. Itē pro tranſtris inter remulcos contendere, apud Herodt. Bud. Com.

Ζυγόν. ȣ. τό. tranſtrū, ſedes, iugum, Et ζυγά in re militari dicuntur ab uno cornu ad alterū ordines inſtructi. Et qui iuga efficiunt, dicūtur Aeliano ζυγεῖν. Bud. Cō. ζυγὸν δεύτερον. Vide φάλαγγος μῆκος in Appendice de uocab. mil.

Ζυγός. ȣ. ὁ. uel ζυγόν τό. iugum. παρὰ τὸ δύο ἄγειν, δυγὸς καὶ ζυγός. οἱ. γὰρ Δωριεῖς τὸ δ εἰς ζ τρέπουσι. Item ſedes remigum. ζυγά enim uocat Pollux mediam nauis partem. Bayf. & tranſtra in curribus uel nauibus. Item ſtatera, ut in ſymbolo Pythagoræ, μὴ ζυγὸν ὑπερβαίνειν, Staterā ne tranſgrediaris. uide Etym. Ariſtoteles hoc nomine intelligit item librile tranſuerſum, ex quo lances dependent. habet enim formam iugi. Significat etiam ſeriem porrectam τῶν πτερύγων. Ariſtot. de ſepijs loquens, βαδίζουσι δὲ κατὰ ζυγά. Item iugū lyræ teſtudinis'ue, quod manu ſiniſtra tenēt citharœdi. Ammonius tradit pro inſtrumento quo boues iugantur, maſculini eſſe generis: fœminini uerò quādo de ponderibus dicitur. Idem Cyrillus docet. In plurali τὰ ζυγά tantū habet. Item ζυγὸς τῆς θύρας, obex quo muniūtur fores, & apud Pauſan. σανδάλιον ζυγός, uinculum crepidæ, quod pedum digitos obarctat: eſt & ſignum libræ cœleſte.

Ζυγοστάται. ſunt libripendes per urbeis conſtituti, qui ponderibus præfecti appellantur. Bud. in Annot. poſt.

Ζυγοστατέω. μ. ήσω. π. ηκα. manubrium citharæ pondero. Accuſ.

Ζυγοτρυτάνη. ης. ἡ. bilanx, trutina.

Ζυγοφόρος. ȣ. ὁ. frugifer.

Ζυγόω. συναρμόζω, ζεύγνυμι, δαμνάω, ſubiugo.

Ζυγῶδες, & ζύγωμα. os quoddam in corpore humano medulla carens. (obſero.

Ζυγώθρισον. conſydera, ζύγωσον, perpende.

Ζύγωθρον. τό. uectis qui duas confirmat ianuas.

Ζυγώματα. τά. duo oſſa circa aurem, quæ uocantur & καρκῖνοι, à Polluce.

Ζυθός. ȣ. ὁ. zythus, potio ex hordeo.

Ζύμη. ης. ἡ. fermentum.

Ζυμίτης. ȣ. ὁ. panis fermentatus, qui & ζυμίτης.

Ζυμόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. fermentor.

Ζυμώδης. ȣς. ὁ. ἡ. fermentaceus, nō mucidus.

Ζύμωμα. ατος. τό. fermentum. Nicand. fungium uocat ζύμωμα.

Ζυμωτός. ȣ. ὁ. fermentatus.

Ζωάγρια. τά. præmia quæ penduntur pro uitæ redemptione, Odyſſ. θ.

Ζωαρκής. έος. ὁ. ἡ. qui ad uitam ſuſtentandam ſufficit.

Ζώαρχος. ȣ. ὁ. qui uni præeſt elephanti.

Ζωογονέω. μ. ήσω. π. ηκα. uiuum genero. Neut.

Ζωγράφειον. ȣ. τό. officina pictoris.

Ζωγραφέω. μ. ήσω. π. ηκα. pingo. Accuſ.

Ζωγραφήματα. τά. picturamenta.

Ζωγραφία. ας. ἡ. pictura.

Ζωγράφος. ȣ. ὁ pictor.

Ζωγρέω. ήσω. π. ηκα. uiuum capio, ſuſcito, capio, animo deficentem refocillo, quaſi ζωὴν ἀγείρω, apud Homer.

Ζωγρεῖον. τό. uiuarium.

Ζωγρία. ας. ἡ. uenatio. Dicitur etiam quoties uluus aliquis redimendus, aut multandus capitur. Vnde ζωγρίαν λαβεῖν, uiuum capere.

Ζώγρια, ζωάγρια τά. feretra mortuorum.

Ζωδάριον. ȣ. beſtiola.

Ζωδιακός. ȣ. ὁ. circulus in quo duodecim ſunt ſigna, & ob id à Latinis ſignifer, orbis dict9, Cic. de diuinitat. Vim quandā eſſe aiunt ſignifero in orbe qui Græcè ζωδιακός dicitur. Vide Proclum de Sphæra.

Ζώδιον. ȣ. τό. animal paruum, animalculum.

Ζωίσκω. poëticè pro ζώω uiuo.

Ζωή. ης. ἡ. uita, tempus uitæ, ſumptus ad uitam ſuſtinendam, ſubſtantia. Vide βίος & βίον apud Ammonium.

Ζώα. ἡ. cruſtula ſeu nubecula quæ in ſummo lacte perſtat, aut melle, quã γραῦν quoq; appellãt, & (Gaza uetulam.
Ζωηρός. ὁ. uiuax.
Ζωΐδιον. τὸ. animalculum, extenſione τοῦ iota, pro ζώδιον, apud Aratum.
Ζωΐλοι. οἱ. inuidi & obtrectatores. Vide in Chiliad. Eraſmi.
Ζωΐον. τὸ. idem quòd ζωΐδιον Simonides. τὸ δ' ἡμὶν ἑρπετὸν παρέπλαξε ζωΐον κάκιστον.
Ζῶμα. ατος. τὸ. cingulum, ζώνη.
Ζωμάλιστρος trulla.
Ζωμεύματα. τὰ. funes quidam in nauibus, utenſilia, & quæ ad naues requiruntur, ut ligna, pix, cera, quibus rimæ obturantur.
Ζωμήρυσις. ιος. ἡ. uas quo ius hauritur, inſtrumẽtum coquinarium, quo ebullientem ſpumam defecamus.
Ζωμίδιον. τὸ. iuſculum, id eſt brodiolum.
Ζωμοποιός. ὁ. cupediarius, coquus.
Ζώμορφος. ὁ. animal pictum.
Ζωμός. ὁ ius, id eſt brodium.
Ζώνη. ης. ἡ. zona, cingulum, cinctus, lorum, baltheus. Ammonius annotat uirorũ eſſe, quemadmodum ζώνιον fœminarum. Homer. pro armorum apparatu uſurpat, & ueteres ζώσασθαι ἀντὶ τοῦ ἐνδύσασθαι τὰ ὅπλα, id eſt arma induere dixerunt. Eſt & pars corporis quæ cingitur, Eſt & Thraciæ ciuitas, & Stephano Cinonũ oppidum. De zona, uide Bayfium, & Eraſmum in prouerbio Zonam perdidit. Dicuntur & zonæ circuli quinq;, quibus imaginamur cœlum diſtingui, Proclus in Sphæra.
Ζώνιον. τὸ. cingulũ, diminutiuũ eſt. Vide ζώνη
Ζωνιοπλόκος. zonarius artifex. Solebant enim mulierũ zonæ apud ueteres protexendo cõtor (queri.
Ζωννύσκω μ. ώσω. π. ωκα. & ζώννυμι, &
Ζωννύω. cingo, arma induo. Accuſ.
Ζωνογάστριες. οἱ. uentrem ſuccincti.
Ζωντεῖον. τὸ. piſtrinum, hoc eſt locus ubi ſerui molunt, & cruciantur, ſcribitur & ζώντιον.
Ζωογονία. generatio.
Ζωογόνος. uocatur numerus ſeptenarius, quòd infantes ſeptimo menſe nati uiuãt facilius, quàm qui ſequenti, de quo Aphrodiſ. problem. quaſi uiuiparus.
Ζωογόνος ψῆφος. ἡ. quæ & λευκὴ apud Atticos dicebatur, quæ reum à morte aſſerebat. Euſt. Il. ν.
Ζωογονῶ. uiuum produco, gigno.
Ζωοδότειρα. ας. ἡ. uitam largiens.
Ζωοδότης. uitæ largitor. Dei epitheton.
Ζωοθυτεῖν. animal ſacrificare.
Ζῶον. τὸ. animal, penanflectitur.
Ζωόν. uiuum oxytonum.
Ζωός. ὁ. uiuus.
Ζωοποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. uiuifico. Accuſ.
Ζωοποιητικόν. τὸ. potentia uiuifica.
Ζωοπώλης. ὁ. qui ſacra & dijs nuncupata pecora diuendebat.
Ζωοστάσια. τὰ. animalium ſepta, tectaq;.
Ζωοτοκεῖ. animal generatur.
Ζωοτοκία. ἡ. animalis generatio.
Ζωοτόκον. τὸ. uiuiparũ, ut Gaza uertit ex Ariſtot.
Ζωοῦδα. dicuntur legumina & fructus qui uermiculos intus producunt, apud Theophr.
Ζωοφόρος. ὁ. ſignifer, zodiacus circulus.
Ζωόφυτα. dicuntur quæ mediam naturam inter ſenſibilia & uegetabilia habent, ut oſtrea, ſpongiæ, & ſimilia inter animalia. Nos fortaſſe (inquit Bud. in Annot.) plantanimes dicere poſſumus, uel plantanimalia.
Ζώπισσα. ης ἡ. reſina, quæ in uſum medicaminũ à nauibus deraditur, deraſa nauibus reſina cum (cera
Ζωπύρα. ας. ἡ. &
Ζώπυρον. τὸ. follis, ſcintillula, ignitum fomentum, modicum reliquarum. Lucian. Timone. Ζώπυρον ἀνθρωπείου γένους, hoc eſt, ὑπόλειμμα.
Ζωπυρέω. μ. ήσω. π. ηκα. &
Ζωπυρόω. μ. ώσω. ωκα. excito ignẽm, ſcintillas inflo, facio reuiuiſcere. Etym.
Ζωροποτέω. meracius bibo, in Epigram. ἐκχανδῆς ζωροποτῶν κύλικος.
Ζωροπότης. ὁ. meribibus, temulentus. Vide ζωροποτεῖν in Chiliad. Eraſmi.
Ζωρός. ὁ. merum, id eſt uinum. ζωρόν pro permixto & cõfuſaneo accipitur apud Empedocl. in eo uerſu, ζῶρά τε τὰ πρὶν ἄκρητα. Sunt qui ζωρόν οἶνον, annoſum & uetus exponunt, à ζα καὶ ὥρος, quòd annum ſignificat.
Ζωρότερος. ὁ. purior, meracior. ζωρότερον (inquit Heſych.) ἀκρατώτερον, uel (ut alij) τάχιον καὶ ἄμεινον, ἐπιστρεφέστερον. Ariſtot. lib. de Poet. ζωρότερον nõ pro mero quo ebrioſi gaudẽt ſed pro θᾶττον, hoc eſt, ocyus accipi uult, Euſt. Il. ι. etiam pro αὐστηρότερον καὶ ζωηρότερον interpretatur, hoc eſt, generoſius, & uiuacius, quaſi diluta uiua inanima ſint, Vide & Plutarch. in (Sympoſ. Vide θερμός.
Ζῶς. uiuus.
Ζωτικός. ὁ. uitalis.
Ζῶμα. τὸ. cinctus, thorax, ueſtis ad procinctũ idonea. Thom. Magiſt. in eclogis ſuis magis probat ut ζῶσμα per σ ſcribatur.
Ζωστήρ. ῆρος. ὁ. cingulum, baltheus, uenter, ſub pectorale. Vide Bayfiũ. apud Strab. 9. Atticę promontorium, Heliod. lib. 1. Aethiop. hiſt. τρίτον ζωστῆρα τῆς νεώς, uocat, ut equidem cenſeo, tertium ductum obliquarũ trabiũ, quæ nauis uterum balthei inſtar circũdent, quarum ferè ſolet haberi ratio in ſaburrandis nauibus.

Ζωστηρίας παλλάδος. ſimulachra apud Thebanos ſtetiſſe tradunt, quòd ibi arma ceperit aduerſus Eubœos & Chalcidem. ſiquidem ζώσασθαι ueteribus ſignificat arma induere.

Ζῶστρα. τὰ. indumenta uirilia.

Ζωτικός. οῦ. ὁ. uiuax, uitalis.

Ζωΰφιον. οῦ. τὸ. animalculum.

Ζωώδης. εος. ὁ. ἡ. belluinus.

Ζωωτά. uocantur tapetia animaliũ figuris intexta, cuiuſmodi & hodie paſſim habentur, & à Plauto in Pſeudolo belluata uocãtur Bayfius.

H.

Pro accentuum uariatione ſignificatum quoq; uariat.

Ἡ. aſpiratum, articulus præpoſitiuus fœm. gen. ἡ ἀθλήτη, ἡ παρθένος, quãdo certam demonſtramus uirginem.

Ἥ. aſpiratũ atq; oxytonum, articul. ſubiunctiuus fœmin. gener. quæ. Iliad. α. μῆνιν ἄειδε θεὰ, ἣ μυρί᾽ ἀχαιοῖς ἄλγε᾽ ἔθηκεν. Et relatiuum pronomen pro αὐτή. Odyſſ. ζ. αἱ δ᾽ εὖ μὲν τρόχων. ἢ δ᾽ εὖ μὲν ἡνιόχευεν. Item pronomen eſt poſſeſſiuum tertiæ perſonæ ab ὅς. ἥ. ὅ.

Ἤ. leui ſpiritu oxytonum, coniunctio eſt diſiunctiua tam rerum quàm perſonarum. Iliad. α. ἢ αἴας, ἢ δῖος ὀδυσσεύς. Et νὺξ ἢ ἡμέρα. Item diſiunctiua indeterminata Iliad. ρ. τῶν μὲν γὰρ πάντων βέλε᾽ ἅπτεται ὅστις ἀφείη, ἢ κακὸς ἢ ἀγαθός. Nonnũquam explanatiua, quæ ἀναιρετικὸς à Theodor. appellatur, quaſi diſcretiua, & per quàm interpretatur. Iliad. α. βούλομ᾽ ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι. Quod alij exponunt οὐκ ἀπολέσθαι. Porphyrius καὶ ἀπολέσθαι, ac ſi diceret, Volo ego populum ſeruari, & ipſe interire. Mihi uidetur Latinè reddi poſſe, Malo ego populum ſeruari quàm interire, ut ἢ exponatur per quàm. atq; ſic ferè capitur quãdo pluribus propoſitis, unum aliquod eligitur. Significat etiam τὸ ὁπότερον. utrum. Iliad. α. διάνδιχα μερμήριξεν, ἢ ὅγε φάσγανον ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ. Eſt & expletiua interdũ. Vide in Appendice Lexici de ſignificatis τοῦ ἦ & ἤ.

Ἦ. uero circunflexa, & leui ſpiritu, ſit. ἀπὸ τοῦ εἰμί, ἐὰν ὦ, ᾖς, ᾖ. Item dixit, ἀπὸ τοῦ φημί, per ablationem φ, ἠμί. Vnde ἀόρ. β. ἦν ἦς ἦ, ut apud Platonem ſubinde ἦ δ᾽ ὅς, ἦν δ᾽ ἐγώ. Iliad. α, ἦ, καὶ κυανέῃσιν ἐπ᾽ ὀφρύσι νεῦσε κρονίων. Nõnunquam dubitatiua, nunquid. Iliad. β. ἦ ἔτι χρυσοῦ ἐπιδεύεαι; ὅν κέ τις τρώων οἴσει ἱπποδάμων. Item confirmatiua ſiue aduerbium confirmandi, certe. ἦ μάλα δὴ τέθνηκε μενοιτίου ἄλκιμος υἱός. Et pro ἐᾶ, apud Ariſt.

Ἧ. aſpirata & circunflexa cum iota ſubſcripto, datiuus eſt pronomin[illegible] poſſeſſ. tertiæ perſonæ ab ὅς, ἥ ἧς ᾗ. & datiuus articuli ſubiunctiui ab ἥ. Aliquãdo aduerb. affirmandi, certè. Iliad. ε. ᾗ μέν μοι μάλα πολλὰ ὁ γέρων ἐρχομένῳ ἐπέτελλε. Item quatenus, ut, ſiquidem, qua uia, qua ratione, ut ᾗ φησι πλάτων, apud Plutarchum. Et ᾗ θέμις ἐστίν, pro. ὡς θέμις ἐστίν, ſiquidẽ fa[illegible]eſt. Eſt etiam aduerbium loci, ubi Iliad. υ. αὐτὰρ ὑπὸ πρώτην, ᾗ λεπτότατος θέε χαλκός. Ponitur etiam pro quo, ὅπη. Heſiod. τῇ δ᾽ εἰς, ᾗ σ᾽ ἂν ἐγὼ προσάγω. Vide in Appendice lexici de ſignificatis τοῦ ἦ καὶ ᾗ.

Ἦ γάρ. non ne.

Ἦ γὰρ ἄν. alioqui nam ſi.

Ἦ κάρτα. maximè. modus affirmandi.

Ἦ μήν. profectò, nimirum, τὸ ὄντως, ſed opponitur ferè iureiurando. Demoſth. καὶ κατὰ παίδων ὤμνυες ἦ μὴν ἀπολωλέναι φίλιππον, affirmabas iureiurando. Conuenit & poſt interiectionem & exclamationem. Conuenit & ſponſionibus, & expromiſſionibus. Bud. Com.

Ἦα. ibam, eram, fui, factus ſum, ueni. ἀπὸ τοῦ εἴω, uel ἔω Ionicè.

Ἦαρ. ſanguis, anima.

Ἠβαιόν. paululum. εἰ ἐκ τοῦ ἥβη γίνεται, ὤφειλε δασύνεσθαι, ἀλλ᾽ ἀπὸ τοῦ βῶ αι γίνεται βαιός, καὶ πλεονασμῷ τοῦ η ἠβαιόν, τὸ ἐπ᾽ ὀλίγον χρόνον βεβηκός. ἢ κατὰ σύνθεσιν τοῦ στερήσεως ἀβαιόν, τὸ μὴ ἔχον βάσιν, καὶ τροπῇ ἠβαιόν, Etym.

Ἠβαιός. οῦ. ὁ. paruus.

Ἡβάσκω. pubeſco, uigeo. non probatur hæc uox Tho. Magiſtro, ſed ἡβᾶν uſitatius & crebrius uſitatum bonis authoribus contendit.

Ἡβάω. μ. ήσω. π. ηκα. idem. Neut. abſol.

Ἥβη. ης. ἡ. Hebe, dea pubertatis ac iuuentutis, ex Iunone & Ioue prognata. Ponitur pro iuuentute & ipſa pubertate, atq; ætatis flore, κατὰ μετωνυμίαν. Significat item primam illam pilorum in pudendis ſuccretionem, quæ maribus. 14. ætatis anno incipit, fœminis uero 12. Latini pubẽ uocant, & ſic Gaza uertit apud Ariſtotelem. Et locus in quo id prouenit, & tempus quoq; ſic nuncupatur.

Ἡβηδόν. per omnem ætatem, laſciuiter.

Ἡβητήριον. locus exercitij puerorum. Item ſympoſium, interdũ uero ut ἄσεμνον συναγωγὴν significat. Euſt.

Ἡβήτης. ου. ὁ. adoleſcens, puber.

Ἡβητική. ῆς. ἡ. adoleſcentia.

Ἡβητήριον. τὸ. κατάλυσις. domicilium.

Ἡβολεῖν. otiari, ἀργεῖν.

Ἡβός. gibboſus, κυρτός.

Ἡβυλλιᾶν. pubeſcere, de puella effert Ariſtoph.

Ἡβυλλιῶσαι. pubeſcentes, ætate florentes.

Ἡβώοιμι. pubeſcerem. Odyſſ. γ.

Ἡβώτης.ȣ.ὁ.adoleſcens.

Ἤγαγον. duxit. Attica formatio eſt ab ἄγω. & ἀόρ.β.ἦγον, & reduplicatis duab. primis literis præſentis ἄγηγον, uel metatheſi literarum ἤγαγον. Etym.

Ἠγάθεος.ȣ.ὁ.diuinus, ſacer.

Ἠγάλεος. mutilatus, fractus, præruptus, cauus, idem quod ἀγαλέος, ab ἄγω, rupo.

Ἠγανὲς.τὸ.recens, purum.

Ἤγανον.ȣ.τὸ.ſartago, pro τήγανον Ionicè.

Ἠγάσθην. miratus ſum, ἀόρ. α. ab ἄγαμαι, cuius medius aoriſt. ἠγασάμην.

Ἠγκυροβόλητοι. anchoræ modo infixum ſedet. Hippocrat.

Ἤγε καὶ ἔφερε. diuexabat, ab ἄγειν καὶ φέρειν.

Ἡγεμονεύς.έως.ὁ.ductor, dux, ἡγεμών.

Ἡγεμονεύω. μ. εύσω. π. ευκα. duco exercitum, præſum.

Ἡγεμονία. ας.ἡ. principatus, imperium. ἡγεμονία δικαστηρίȣ Aeſchini dicitur quodlibet iuditiũ, quoties in eo iudices ius dicerent.

Ἡγεμονικόν.ȣ.τὸ. mens, præſtantiſſima pars animæ, unde ratio proficiſcitur.

Ἡγεμονικός.ȣ.ὁ.principalis.

Ἡγεμόνιος.ȣ.ὁ. cognomen Mercurij, quòd dux uiæ ſit.

Ἡγεμονίς.ίδος.ἡ.regina, dux.

Ἡγεμονός.ȣ.ὁ.dux.

Ἡγεμόσυνον.ȣ.τὸ.præmium ducendi.

Ἡγεμών. præſes, dux collegij, τῶν ἀρχόντων præfectus & princeps, qui etiam πρύτανις dicitur. Bud. Com. Vide βασιλεὺς in Ammonio, & λοχαγωγὸς in Appendice de uocabulis militaribus. Hoc etiam nomine iudex uocatur à Pallada, Epigram. lib. 2.

Ἡγέομαι puto. Depon. accuſ.

Ἡγέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.præeo, impero, ſupero. Depon. genit. Sed cum ſignificat præeo & præcedo datiuo conſtruitur, ut οἱ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς ἡγȣ́μεθα.

Ἠγέρθεν. conuenere, congregati ſunt, ἀπὸ τȣ̃ ἀγείρω. Vel ἀνέστησαν, ἀπὸ τȣ̃ ἐγείρω, Aeolicè.

Ἡγεσία. præitio, uiæ monſtratio, principatus.

Ἡγέτης.ȣ.ὁ.dux, præſes.

Ἡγηλάζω.μ.άσω.π.ακα.duco, ago, ἐλαύνω, præeo, προηγέομαι.

Ἡγημα.τὸ.conſilium, uoluntas.

Ἡγήσατο. præceſſit.

Ἡγητήρ. ἡγήτωρ. maſſa ficuũ. apud Pſellium.

Ἡγητορία. ductio, principatus.

Ἡγήτωρ ορος.ὁ.dux.

Ἡγμένως. eruditè, πεπαιδευμένως.

Ἦγον. & Atticè ἤγαγον. egi, ἀόρ.β. ab ἄγω.

Ἦγȣν. aduerb. manifeſtandi uidelicet, ſiue.

Ἠγράμματος. ſcriba, Ariſtoph.

Ἤγχȣσα.ἡ.anchuſa, purpuriſſum, quo ſe fucant fœminæ.

Ἤδ᾽ ὅς. uide ἦ.

Ἡδανός.ȣ.ὁ iucundus.

Ἠδέ. &, coniungiturq; cum ἠ μὲν. poëtica ſunt, & tenui ſpiritu ſcribuntur. ſed ἧδε, hæc, penacuitur, & craſſo ſpiritu notatur.

Ἤδεα. Ionicè ab εἴδω cognoui.

Ἤδεε, pro ᾔδει ſciebat, nouerat.

Ἤδειν. ſciebam, & Atticè pro ᾔδει.

Ἠδελφισμένα.τὰ. dicuntur ſimilia, congruentia ac germana ab ἀδελφίζω, quod ſignificat non ſolum fratrem fratris nomine compello, iuxta ſuperius relatã interpretationem. ſed etiam affinia & ſimilia effingo, ac profero.

Ἠδελφισμένον.ȣ.τὸ. germanũ cõſentaneũ Hipp.

Ἥδεος.ȣ.ὁ.delectabilis.

Ἤδεσαν. ſciebant.

Ἡδέως. aduerbium, libenter.

Ἤδη. nouerat, Atticè. ſignificat aduerbialiter. Iã pauloante. uide Etym. ſignificat etiam præſertim, maxime. adijcitur enim ad aliquid cõprobandũ, ut cũ dicimus & ob alia, & ἤδη, hoc eſt, maxime ac præſertim propter hæc credendum huic, uel hoc faciendum eſt.

Ἤδη ἐκ πολλȣ̃. iamdiu.

Ἤδη νῦν. iam nunc.

Ἤδηποτε. quò, tandem, aliquando.

Ἤδηπȣ. nempe.

Ἤδησθα. ſciebas.

Ἥδιστα. iucundiſſimè, ſuauiſſimè.

Ἥδιστος.ȣ.ὁ.ſuauiſſimus.

Ἡδίων.ονος.ὁ.ſuauior.

Ἥδομαι.μ.ήσομαι.π.ησμαι. lætor, ueſcor. Depon. datiuo. Vide εὐφραίνεσθαι in Ammonio.

Ἥδον. placui.

Ἡδονή.ῆς.ἡ.&

Ἡδονόπληξ.γος. uoluptatibus deditus. Plutar.

Ἥδος.εος.τὸ. uoluptas, ἥδυσμα, ὄνησις. cõpendiũ, lucrum, & apud Chalcidenſes ramus cuius in ſacris erat uſus. Vide χαρὰ in Ammon.

Ἧδος.εος.τὸ. cũ aſpiratione, acetũ apd Atticos Aedius.

Ἦ δ᾽ ὅς. ſic inquit, frequentiſſimũ eſt in dialogis Platon. hoc eſt, ἔφη δὲ οὕτως.

Ἡδρόσερος.ȣ.ὁ.roſcidus.

Ἡδυαυγία. pelluciditas.

Ἡδυεπής.ȣ.ὁ. ſuauiloquus. Neſtoris epitheton.

Ἡδύθροος. dulciloquus, uel gratos amores ſpargẽs.

Ἡδυκρέ. carnẽ habens guſtu ſuauem.

Ἡδύκρεος.ȣ.ὁ.qui eſt grati ſaporis.

Ἡδυκρεώτερος.ȣ.ὁ.ſuauior.

Ἡδυλίζω. palpor, adulor, Menand, apd Ael. Dyo.

Ἡδυλισμός. adulatio, palpatio.

Ἡδυλόγος.ὁ. ἡδυεπής, ſuauiloquus.

Ἥδυμος.

Ἥδυμος.ου.ὁ dulcis. à νήδυμος.
Ἥδύνομαι.iucundus ſum.
Ἡδυντήρ. edulcans,condiens.ſalis epitheton.
Ἡδυντός.edulcans,conditus.
Ἡδύνω.μ.υνῶ.π.κα.lætifico,condulco,opiparũ reddo.Gaza, σεμνότης.ἐν μάλα ἐκ φιλοφροσύνης ἡδυνομένη.id eſt. Comitas grauitate condita.Cicero.
Ἡδύοινος.dulce uinum proferens.
Ἡδύοσμος.ου.ὁ.menta, ſic dicta ab odoris gratia.
Ἡδυπάθεια.ας.ἡ.uoluptas,mollicies.
Ἡδυπαθέω.μ.ήσω.π.ηκα. delicior, in uoluptatibus uitam conſumo, delicijs indulgeo. quod libidinor dixit Suet.in uita Neron. quotiẽs lectica cum matre uehebat libidinatum &c.
Ἡδυπνοίδης.roſmarinus, à fragrantia quã expirat
Ἡδύπνοος.ου.ὁ.ἡ.ſuaue ſpirans.
Ἡδύς.έος.ὁ.ἡ.ſuauis,iucundus. Item ſtolidus, ὑπομώρος. Strabo libro 1. ὁ δ᾽ οὕτως ἡδύς ἐστι, ὥστε καὶ μὴ μαθηματικὸς ὤν,οὐδὲ τὴν ἀγχιμήδους δόξαν βεβαιοῖ.
Ἥδυσμα.ατος.τὸ.dulcedo, confectio,ſapor ad comedendum, ut eſt τράγημα καὶ πέμμα, unguentum odoriferum, condimentum.Gal.teſtatur ἡδύσματα etiam aromata dici,quanquã etiam unguenta admixtione aromatum odoratiora intelliguntur.
Ἡδυσμένος.ου.ὁ.uoluptuoſus.
Ἡδυοσμία.ας.ἡ.gratus odor.
Ἥδω.lætifico.
Ἠδωνόν.&
Ἠδωνοί.Edoni,populi Thraciæ mediterranei.

Ἤε.ibat. ὑπῆρχεν, ἐπορεύετο. penanflexum.
Ἠέ.ſiue.oxytonum,poëtice.
Ἠέα.bona, ἀγαθά.
Ἠείδη.ſciebat,pro ᾔδη interpoſito ε,ſicuti ἐξείης pro ἑξῆς.Etym.
Ἤειν, ὑπῆρχον.ab εἶω.iueram.
Ἤειρεν.nexuit,pleonaſmo literæ η ab εἴρω, necto.
Ἠέλιος.ου.ὁ.ſol.
Ἤεν.erat,ibat.
Ἠέπερ.aduerb.comparandi.quàm.
Ἠερέθεσθαι.in aëre ſublimẽ pendêre.Hom.accipit etiã pro animi pendêre,ἀβεβαίως ἔχειν, mobilẽ eſſe.
Ἠερέθοντο.pendebant.
Ἠέριος.ου.ὁ. matutinus,aërius,obſcurus, denſos πολὺς καὶ δαψιλής.
Ἠεροδίνης.εος.ὁ.ἡ.in aëre pendens, ſeu in aëre ſelibrans,aut uolutans turbinibus.Aquilæ uolãtis epitheton Bianori.lib.7.Epigram.
Ἠεροδίνης.εος.ὁ.&
Ἠεροειδής.οέντος.ὁ.obſcurus,procul per aërem proſpiciens,nubiloſus.
Ἠερόπομπα.τά.apparentia in aëre.

Ἠεροφοῖτις.ἐριννύς, [illegible]a in tenebris obuerſans uel clam & de improuiſo opprimens.
Ἠερόφοιτος.ου.ὁ.ἡ.iens per aëra.
Ἠερόφωνος.ου.ὁ.ualde clamans.
Ἦη.pro ἢ.aut.& ἦη,pro σιώπα.
Ἦην,pro ἦν,ἤμην.erat,eram.
Ἠήρ,pro ἀήρ.έρος.ὁ.aër,obſcuritas,nebula,inuiſibilitas.

Ἠθάς.άδος.familiaris,cicur,manſuetus.
Ἠθεῖος.uox iunioris fratris ad ſeniorẽ,inferioris ad ſuperiorem reuerentiæ cauſſa. Eſt & affinitatis nomen ut & θεῖος,ſumitur etiã apud quoſdam pro θεῖος,id eſt, θαυμαστός.Euſt. Il.ζ.
Ἤθεος.ου.ὁ.diuinus,ſpecioſus.
Ἠθμίον,ἠθμός.colum.
Ἠΐθεος.ὁ.triſyllabicè, idem qui ἠΐθεος,puber adoleſcens,& rei uxoriæ maturus. Aelius Dionyſ.
Ἠθέω.μ.ήσω,π.ηκα.colo, defæco: ut uinum cum panno diffunditur.Accuſ.
Ἠθική.ſcientia moralis.
Ἠθικαί.imagines ſunt,quæ non modò uultuum ſimilitudinẽ, ſed etiã ſenſuũ & affectuũ referũt
Ἠθικός.οῦ.ὁ.ethicus,moralis.
Ἠθικὸς γραφεύς.pictor ethicus, qui non modò Ionicas imagines, ſed etiam mores exprimit, hoc eſt ſenſus, inquit Plin. & motus animi. Bud.Com.
Ἠθικῶς,modeſtè.
Ἠθμάριον.colum,δυλιστήριον.
Ἠθμός.οῦ.ὁ colum.
Ἠθογραφῶ. mores ſcribendo exprimo.Bud. Cõ.
Ἠθολόγοι, ſunt morum effictores, affectuũq; perſonæ cuiuſq;.
Ἠθολογία.ας.ἡ. figura quædam ſententiarum,cuius exempla affert P.Rutil. Lupus in fine prioris libri de figuris. nimirum eadem eſt cum ἠθοποιΐα.expreſſio,uel figuratio.
Ἠθοποιέω. mores formo, mores inſtituo & fingo,informo.Bud.ibidem.
Ἠθοποιΐα.morum expreſſio, affectuumq;, imitatio loquentis. Bud.ibidem.Ἠθοποιΐα.ἡ. Ethopœia (inqt Rhom. Aquila) eſt moralis effictio, uel cõfictio.differt à proſopopœia,eò quod ibi pſonas fingimus, quæ nuſquã ſunt: hic certis quibuſdã uel perſonis uerba accommodare ad fingimus, ad improbitatem earum, uel ad dignitatem demonſtrandam. Ethopœia (inquit Iul.Rufinian.) eſt alienorum affectuum qualiumlibet dictorũq; mutatio (lego, imitatio) non ſine reprehenſione. Latinè dicitur figuratio,uel expreſſio.
Ἠθοποιός.οῦ.ὁ.moriger, moralis,animi formator, & morum concinnator,alienæ perſonæ imitator.λόγος ἠθοποιός eſt oratio morata, id eſt mores exprimens.Bud.ibidem.

Ἦθος. ἔος τὸ. domicilium, locus conſuetus, natale ſolum, ſedes. Item uultus, mos, habitus animi, indoles, ingenium. ἦθος (inquit Quintil.) uno uerbo Latinè dici non poteſt. hoc enim omnes mentis habitus continentur, nec de hominibus tantum ſed alijs etiam rebus dicitur. Sic Demoſth. τὸ τῆς πόλεως ἦθος uidetur uocaſſe ciuitatis ſtatum trãquillũ, hoc eſt, τὴν κατάστασιν, ſignificat etiam cauſam iuſtã & quę ratione nititur, unde Ariſtid. τὸ τῶν ἔργων ἦθος ἀσπάσασθαι μᾶλλον δεῖν iqnt, ἢ τὰ τῆς πόλεως τολμήματα. hoc eſt ciuitas audacia facinora non tã amplectenda atq; factorum operũq; legitimam & probabilem cauſam. Ammonius diſtinguit à τρόπος.

Ἤθω, pro εἴωθα. conſueui.

Ἤια. ibam.

Ἤϊθεος. ου. ὁ. adoleſcens, proprie à decimo quarto anno uſq; ad uigeſimum cœlebs etiam ſignificat, ſed rarius. παρὰ τὸ ἄιθω οἷον αἴθεος καὶ ἤϊθεος. διάπυρος γὰρ ἡ νεότης. uide Etym. maturus & idoneus cõnubio, ſed qui nõdum uxorem duxit, teſte Euſt. Il. ζ. Itẽ uirgo, & qui illibatam ſeruat & incolumem uirginitatẽ.

Ἤϊξεν. ruit, impetum fecit. ab ἀΐσσω.

Ἠιόεις. όεντος. ὁ. habens magnas ripas.

Ἤιον. ου. τὸ. maxilla, uiaticum, cibus, farina, Nicãd. cõmeatus, pabulũ: Itẽ aceres, paleæ & quiſquiliæ ἤια dicuntur.

Ἤϊος. Epitheton Apollinis, ſagittarius.

Ἠϊόνες. αἱ. pagus in pelopõneſo, quem deletũ in naualis formam redegere Mycenei, apd̃ Strab.

Ἤιον, &

Ἤισαν. ibant.

Ἤϊσκεν. aſſimilabat.

Ἤϊσαι. medeberis.

Ἠιών. ὄνος. ἡ. littus, & urbs Cherſoneſi, apd̃ Thucyd. & altera eodem nomine in Pieria ſimiliter & in Thracia teſte Euſt. Iliad. β.

Ἦκα. quietẽ, ſuppreſſa uoce. ἐπ' ὀλίγον. παρὰ τὸ ἀκὴ ὁ σημαίνει τὴν ἡσυχίαν. Etym. Itẽ miſi, παρὰ τὸ ἵημι. ἦλθον, ἔπεμψα.

Ἠκαῖος. imbecillis.

Ἤκαλον. quietum.

Ἤκαχεν ab ἄχω. læſit, contriſtauit.

Ἤκε. ſi, utique.

Ἤκεν. ſiue.

Ἠκέστης. ου. ὁ. indomitus, qui iugum nondũ ſubijt

Ἠκή. acies ferri.

Ἥκιστα. minime, nullatenus. ἥκιστα πάντων, minime omnium.

Ἥκιστος. ου. ὁ minimus, imbellis.

Ἠκριβωμένως. doctè, exactè.

Ἠκρωτηριασμένος. uaſtãs, læſus, ab ἀκρωτηριάζω.

Ἥκω, uel ἵκω. uenio, clamo. Varius eius uſus, ut εἰς ὅσον ἥκω δυνάμεως, quãmaximè poſſum. Εἰς τοῦτο τῆς ἡλικίας ἥκων, id ætatis homo. Diogenes, Ἀλλὰ σύγε πόρρω ἥκεις διαφθορᾶς, Iam magnopere morbus inualuit. Εὖ ἥκεις φρενῶν, pro φρονιμὸς εἶ. Et εὖ ἥκει παιδείας, ut εὖ ἔχει. Et ἥκει φέρων ſic dicunt, ut Latinè Tu is te perditum, hoc eſt te perdis. Ἥκω autem Attice ἀρτίως. ἦλθον ſignificat, ut εἰμι, τὸ ἀρτίως προσδύσομαι Euripid. ἥκω νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας λιπών. Τοὐπ' ἐμὲ ἧκον μέρος, Quod ad me pertinet. Quod etiam dicitur τὸ ἧκον ſolum. Syneſ. Ἀλλ' ἔγωγε τὸ εἰς ἐμὲ ἧκον ποιῶ. Dicitur & ὅσον ἥκει. Demoſt. ὅσον τῆς τῶν φωκέων σωτηρίας ἐπὶ τὴν πρεσβείαν ἥκει. Quatenus ea legatio ad Phocenſium ſalutem pertinebat. Bud. Com.

Ἧλα. ὁ. pro ἧλος, dorice, ut teſtatur Strabo.

Ἠλαυθερές. ἠλαύθερον.

Ἠλαίνειν. inſanire, ſtulteſcere.

Ἠλαίνονται. uertuntur, uolũtur, Theocrito.

Ἠλαύθερον. ου. τὸ. ſole calefactũ, pro ἀληθερές.

Ἠλάκατα. τά. lanæ colo circunuolutæ, fuſi. Euſt. Iliad. π. ex fide Rhetorici lexici teſtatur ἠλάκατα neutro gen. arcus dici, unde χρυσηλάκατος. ἡ. χρυσότοξος.

Ἠλακάτη. ης. ἡ. colus. παρὰ τὸ λάσκω, πλεονασμῷ τοῦ α. ſignificat & iaculum, & defenſaculum, ὑπερίσιον. Etym. Et partem mali ſummam. Vide Bayf. Eſt & poëma quoddã ab Erinna Lesbia familiari Sapphus conſcriptũ uerſibus trecentis, qui cum Homericis certare poſſe iudicati ſunt, teſte Euſt. in Bœotia. Eſt & uelũ quoddã acuminatũ in naui quod ad faſtigium uſq; mali attrahitur, Eratoſthenes li. de architectura, & Athenæus. Item ſummũ mali apud antemnã τὸ τελευταῖον τὸ πρὸς τῇ κεραίᾳ, quod & καρχήσιον & θωράκιον. Pollux.

Ἠλακάτια. τά. ludi Laced. in memoriam Elacati Herculi unice dilecti, inſtituti.

Ἠλασκάζω. &

Ἠλάσκω. uertor, erro, fodio, occulto, refugio. eodẽ in loco obuerſor, de muſcis effertur ab Homer.

Ἠλεῖος. ου. ὁ. Eleus, ex Elide. Cyrill.

Ἤλεκτρον. ου. τὸ. electrum, ſuccinum.

Ἠλέκτωρ. ορος. ὁ. ſol, quia homines ἀλέκτρους. id eſt, ſine lecto faciat, hoc eſt excitet à ſomno, ſeu potius ab electri ſplendore, uti & Plinius ſentire uidetur.

Ἠλέματος. ου. ὁ. uanus, ſtultus.

Ἠλιμισρία. ἡ. præfica, lamentatrix.

Ἠλέομαι. duro ſub ſole.

Ἠλεός. οῦ. ὁ. ſtolidus, miſer, inſipiens.

Ἠλιτόμηνος. ου. ὁ. ἡ. nõ natus ad tẽpus, id eſt falles in menſe.

in menſe. Ἦλθεν. uenit.

Ἦλθον. uenerunt.

Ἡλιάδες. αι. inaurati lecti, bracteatiq́;.

Ἡλιάζειν. inſolare, ad ſolem expandere.

Ἡλιάζεσθαι. non ſolum apricari ſignificat, ſed etiã δικάζειν, & ἐν τῇ ἡλιαίᾳ uerſari.

Ἡλιαία. ας. ἡ. magiſtratus & forum Athenis celeberrimum, cuius iudices ἡλιασταὶ uocabantur. ſic dicti, quia ſub dio ſedebant. uel παρὰ τὸ ἐκεῖσε ἀλίζεσθαι καὶ συναθροίζεσθαι τὸ πλῆθος τῶν δικαστῶν. Nã Demoſt. interp. dicit non ſolum locũ magni ſenatus uocari ἡλιαίαν, ſed etiam iudicum multitudinem ibidem ius dicentium. Multa de hac uoce Harpocrat. in Rhetorũ Lexico, & Pollux. Ariſtoph. interp. διὰ τὸ ὑπαίθριον εἶναι, καὶ ὡ ἥλιω βάλλεσθαι.

Ἡλιακός. ȣ̃. ὁ. ſolaris.

Ἡλιαστήριον. ȣ. τὸ. locus ubi apricabatur.

Ἡλίασις. ιος. ἡ. ſolis calor, apricatio. Item iudicium τῆς ἡλιαίας.

Ἡλιαστής. ȣ̃. ὁ. iudex.

Ἠλίβατος. ȣ. ὁ. altus, aërius, excelſus.

Ἤλιθα. plurimum, aceruatim.

Ἠλιθιάζω. ſtultè ago, ſtupeo. à lapidibus qui ſenſu carent, & ſtultitiam ſimulo.

Ἠλίθιος. ȣ. ὁ ſtolidus, inſenſatus, ſtupidus, flaccidus. Item mollis, pertinax, ſignificat etiam eũ qui ad res Venereas propenſior non eſt, queád modũ ægre ad Venerẽ incitatur, & in quo Venus ipſa friget.

Ἠλιθιότης. ητος. ἡ. ſtoliditas, dementia.

Ἡλιθόεργος. ἡλιτοεργός.

Ἡλικία. ας. ἡ. ſtatura, ætas. Significat autem eam ætatẽ, quæ iam matura eſt militię, quam Liuius militarẽ ætatem appellat. à 17. anno incipiens, ut ſcribit Plutarch. in Gracho. milis.

Ἡλικιώτης. ȣ. ὁ. cõætaneus, æqualis, clarus, ſoli ſi-

Ἡλίκον. τὸ. quantum, quantopere. θαυμαστὸν ἡλίκον, mirum in modum, mirum quantum.

Ἡλίκος. quantus.

Ἡλιξ. ικος. coætaneus.

Ἡλιοειδής. έος. ὁ. ἡ. clarus, ſoli ſimilis.

Ἡλιόκαυστος. ȣ. ὁ. ſole exuſtus.

Ἡλιομανής. cicada, quòd ſole gaudeat, Suid.

Ἥλιος. ȣ. ὁ. ſol. Solis hymnus eſt apud Orpheum. Accipitur etiã pro qualibet die. Itẽ pro tẽpore 12. menſiũ, nã hoc ſpacio ſol perficit orbẽ ſuũ.

Ἡλιοστερής. ſole priuans, inumbrans.

Ἡλιοτρόπιον. ȣ. τὸ. ſolaris herba, heliotropiũ. ἀπὸ τοῦ ἡλίου καὶ τρέπειν, quòd ſolem ſequatur.

Ἡλιότροπον. ȣ. τὸ. ſolarium.

Ἡλιοῦσθαι. ſole aduri, ſoli expoſitum eſſe.

Ἡλιόω. τὸ. ἡλιάζω.

Ἦλις. ιδος. ἡ. Elis urbs Arcadiæ.

Ἧλίσκος. ȣ. ὁ. clauiculus.

Ἠλιτενής. altus.

Ἡλιτοεργός. ȣ. ὁ. operæ impatiens, qui in ipſo opere deficit. Suid.

Ἠλιτόμηνοι. dicuntur infantes ante tempus nati, ueluti fallentes in menſe. Feſtus exterricineos uocat, tanquã eos mater exterrita aluo eiecerit.

Ἦλιψ. calceus.

Ἡλιώδης. εος. ὁ. ἡ. ſubcandidus.

Ἡλιωθέντες. ſole æſtuantes.

Ἡλιῶσα κόμη. candida coma.

Ἠλοήθην. contuſus ſum.

Ἧλος. ȣ. ὁ. clauus, & oleæ morbus, qui & fungus. Lat. & μύκης etiã Theoph. uitiũ oculi, rotũdus callus perſimilis clauo, & κάρφιον, aculeus, καὶ ſ́ρον.

Ἠλός. ȣ̃. ὁ. ſtolidus, oxytonũ, Cyrillus.

Ἡλόω. ω. ώσω. π. ωκα. configo. Accuſ. ἦλθον: ἔρχομαι. 210.

Ἠλύγη. ης. ἡ. umbra, obſcuritas, tenebræ nocturnæ, λυγὴ umbraculum, σκέπασμα, unde ἐπηλυγησάμενος, apud Platonẽ, obumbrans, lumini obſtruens, προβαλλόμενος.

Ἠλυγισμένος. ȣ. ὁ. obſcuratus, obtenebratus.

Ἠλυγισμός. ȣ̃. ὁ. obtenebratio.

Ἠλύγγυς. ὁ. fumus.

Ἤλυθον. ueni, iui, ἀόρ. β. ab ἐλεύθω.

Ἠλύκοι. οἱ. canes nocturni, quaſi in umbra graſſantes. Euſt. Iliad. κ.

Ἠλύσιον. ȣ. τὸ. Elyſius, campus. ἀπὸ τοῦ λύσιν μὴ ἔχειν. rudetũ, κεκεραμωμένον χωρίον, Athenienſes teſte Polem. ἠλύσιον uocãt ageũ uerſũ de- (foſſumq́;

Ἤλυσις. ιος. ἡ. aduentus, ingreſſus.

Ἠλυσκάζειν. declinare, effugere.

Ἤλυζον. erraui.

Ἠλυφράζω. adumbro, obumbro.

Ἧλωκα. παρακείμενος ab ἁλίσκω. & ἦλον ἀόριστ.

H

Ἧμα. ατος. τὸ. iaculum, iaculatio.

Ἠμαθία. ας. ἡ. Emathia regio, quæ nunc Macedonia.

Ἠμαθίων. nomẽ proprium filij Auroræ apud Heſiod. uide Etym.

Ἠμαθόεις, pro ἀμαθόεις. όεντος. ὁ. arenoſus.

Ἧμαι. ſedeo.

Ἤμαλαψε. apud Lycoph. confecit, abſorpſit κατέπιεν, ἐθέρισεν. à λάπτω, uel ab ἀμάλη id eſt, manipulus ariſtarum, aboleuit, ἠφάνισεν.

Ἠμαντήριον. τὸ. domus monetaria, hoc eſt ubi ſignatur argentum in nummos.

Ἦμαρ. ατος. τὸ. dies.

Ἠμάτιος. ȣ. ὁ. quotidianus, diurnus.

Ἤμβροτον, pro ἥμαρτον. aberrarunt.

Ἡμεδαπός. ȣ̃. ὁ. noſtras, atis. Ab ἡμεῖς & ἔδαφος, quod ſolum & terram ſignificat.

Ἠμεκτεῖν. indignari, offendi. Herodot.

Ἤμελλον, futurus eram, pro ἔμελλον. dicunt Attici,

tici, quorum propriũ eſt augmentum ſyllabicum producere.
Ἤμεν. cõiunctio poëtica, pro & huic reſpõdet ἠδὲ
Ἦμεν. eramus, eſſe, ibamus.
Ἥμενος. ſedens. ἠμμένος autem ſuſpenſus.
Ἡμέρα. ας. ἡ. dies. ἀπὸ τετάρτης ἡμέρας, nudius quartus. Ammonius diſtinguit ab ἠώς. Eſt etiã fœmininum ab ἥμερος.
Ἡμέραν παρ᾽ ἡμέραν. alternis diebus.
Ἡμερεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. duco diem. De pon. abſol.
Ἡμερήσιος. ίου. ὁ. diurnus.
Ἡμερήσιον. ου. τὸ. merces diurna.
Ἡμερίδης. εος. ὁ. ἡ. urbanus.
Ἡμερίδιον. ου. τὸ. diecula.
Ἡμερινός. mortalis, terrenus.
Ἡμέριος. ου. diurnus, Ita etiam homines uocantur Lucilio Epigrã. lib. 2. uel quod breues ſint uitæ, uel quod in diem uiuant.
Ἡμερίς. ίδος. ἡ. uitis domeſtica, placida ſpecies roboris, Theodoro interp.
Ἡμερόβιος. qui in diem uiuit. Hoc nomine uocatus eſt Diogenes, quòd cibum quo quotidie ueſceretur, à quouis mendicaret.
Ἡμεροδρομεῖν. tota die currere.
Ἡμεροδρόμος. diurnus curſor, Solis epitheton, tabellarius.
Ἡμερόδρυς. ſpecies quercus.
Ἡμεροκαλές. τὸ. elium ſuffrutex.
Ἡμεροθαλές. εος. τὸ. ſuaue germinans. Epitheton ueris, Niciæ Epigr. lib. primo.
Ἡμεροκοίτης. ου. ὁ. piſcis cui ſopor in littore diurnus nomen dedit, quem propterea quod noctu prædam agere ſoleat, νυκτερίδα quoq; uocarũt, uti uidere eſt apud Opp. li. 2. ἁλιευτικῶν.
Ἡμερόκοιτος. ου. ὁ. die dormiens, & nocte uigilans, fur. Eraſ. Chil.
Ἡμερολεκτεῖν. quotidie numerare.
Ἡμερολόγιον. ου. τὸ. calendarium.
Ἡμερολογέω. ſupputo dies.
Ἡμερολόγιος. diurna ratio, diurnus ſermo, hoc eſt quem uix in die perlegas.
Ἡμεροποιῶ. manſuetum reddo.
Ἥμερος. ου. ὁ. manſuetus, domeſticus, cicur, lenis.
Ἡμεροσκόπος. ου. ὁ. ſpeculator diurnus.
Ἡμερότης. ητος. ἡ. manſuetudo.
Ἡμερούσιος. ου. ἡ. diurnus, per diem durans.
Ἡμερόω. μ. ώσω. π. ωκα. manſuefacio. Accuſatiuo iung.
Ἡμερωρεῖν interdiu cuſtodire.
Ἡμετέρειος. ου. ὁ. noſtras, ad noſtrum ſpectans, ὁ τοῦ ἡμετέρου, apud Anacreontem.
Ἡμέτερος. ου. ὁ. noſter.
Ἡμιτελὴς. dimidium penè. Aliquando pro dimidio ſolum ponitur. Lucian. ἡμιτελὴς τῶν κακῶν ἐλύετο, Dimidiũ malorum remittebatur.
Ἠμί, & ἦμος. quando, aliquando. Et ἠμί, φημί.
Ἡμιαμφόριον. ου. τὸ. amphoræ dimidium.
Ἡμίανδρος. ου. ὁ. ſemiuir.
Ἡμιάνωρ. ορος. ὁ. idem.
Ἡμιαστράγαλος. ὁ. apud Ariſtotelem, à Gaza uertitur ſemitalus.
Ἡμίβρωτος. ου. ὁ. ſemeſus.
Ἡμιγένειος. ου. ὁ. ſemibarbatus.
Ἡμίγυμνος. ου. ὁ. ſeminudus.
Ἡμίγυνος. ου. ſemimulier, ſemiuir, ſemimarẽ Politian. uertit.
Ἡμιδαής. εος. ὁ. ἡ. ſemiuſtus. Item ſemicomeſtus in Epigrammat.
Ἡμιδάϊκτος ſemimortuus.
Ἡμιδαμής. έος. ὁ ἡ. ſecuri domitus.
Ἡμιδιπλής. dimidiatus, ἡμιτελής.
Ἡμιδεής, έος. ὁ ἡ. ſemiuacuus.
Ἡμιδιπλοΐδιον. τὸ. muliebre pallium.
Ἡμίεκτον ου τὸ. & ἡμιέκτιον. Ariſtoph. dimidius ſextarius medimni, continetq; quatuor chænicas, quæ pars eſt duodecima medimni.
Ἡμίεργος. ου. ὁ ἡ ſemiperfectus.
Ἡμίετες. anni dimidium.
Ἡμιθανής. έος. ὁ. ἡ. ſemimortuus.
Ἡμίθεος. ου ὁ. ſemideus.
Ἡμιθνής. ῆτος ὁ. ἡ. ſemimortuus. Differt ab eo ἡμίθνητος, quod ex una parte mortalem, ex alia immortalem ſignificat, quales dioſcuri fingũtur.
Ἡμικάδιον ου. τὸ. dimidium cadi.
Ἡμίκαυστος. ου. ὁ. ſemiuſtus.
Ἡμικοτύλιον. heminæ dimidium, ut Gaza uertit apud Ariſtotelem.
Ἡμίκραιρα. ας. ἡ. morbus quo medium, id eſt, altera pars capitis infeſtatur, medium capitis.
Ἡμίκραιρα ας. ἡ. dimidia capitis pars, apud Ariſt.
Ἡμικρανία. ας ἡ. idem. ἑτεροκρανία.
Ἡμικράνιον. ου. τὸ. medium capitis.
Ἡμικρανικοί. qui hemicrania laborant.
Ἡμικύκλιον ου. τὸ. ſemirotundum.
Ἡμίκυπρον, ου τὸ. ſemimodius.
Ἡμιλεπιστόν. τὸ. media ex parte excorticatũ. Stra.
Ἡμίλευκος. ſemialbus.
Ἡμίλιτρον, ου. τὸ. ſemilibra.
Ἡμιλοχία. ἡ. dimidia turma, cuius præfectus ἡμιλοχίτης dicitur. uide διμοιρία in Appendice de uocab. milit. & ἡμιλοχίτης, ibidem.
Ἡμιμάλλοντες. Mænades nymphæ, Bacchę.
Ἡμιμόχθηρος. ου ὁ. ſemiprauus. qui fucat & prætextu quodam bonitatis ueſtit delictum.
Ἡμίνα. ης. ἡ. hemina, dimidium ſextarij.
Ἡμίξεστον. dimidium ſextarij.
Ἡμιοβολαῖον. τὸ. quod ſemiobolo taxatur.

Ἡμιοβόλιον.ου.τὸ.ſemiobolus, teruncium. accipitur pro re uiliſſima.
Ἡμιοβολιαῖα. dicuntur quæ ad pretium nō aſcendunt, id eſt nullius momenti ſunt.
Ἡμιολία.ας.ἡ.&
Ἡμιόλιον. nauis biremis, quæ à puppi ad malum uſq; binis remis, à malo ad prorā unico tantū agitatur. Huiuſmodi fuſtas uulgo uocāt. Bayſ. Item dimidium ſummæ ſiue ſortis, quod caput dicunt Latini.
Ἡμιόλιος.ου.ὁ. hemiolius, numerus continens totum ſuum minorē, & dimidiam inſuper eius partem. Latine ſeſqui dicitur.
Ἡμιολὶς.ίδος.idem quod ἡμιολία.
Ἡμιολισμός. ἀντὶ τοῦ τὸ ἡμιόλιον δοῦναι, multa, ubi tota ſumma, & amplius quoq; dimidia penditur.
Ἡμιονέη.muli ſtercus.
Ἡμιόνειος.ου.ὁ.mulinus.
Ἡμιόνιον.herba, quam noſtri linguam ceruinam uocant.
Ἡμίονος.ου.ὁ.ἡ.mulus, mula. uide Aelianū, eſt & herbæ nomen.
Ἡμίοπος αὐλὸς tibia imperfecta.
Ἡμίοπτος.ſemicoctus.
Ἡμιπέλεκυς.εος.ὁ. ſecurus uno tantum latere ſcindens.
Ἡμιπλίνθιον.ſemilateritium.
Ἡμιπλοΐδιον.ου.τὸ.genus ueſtis muliebris.
Ἡμίπολον.dimidia cœli pars.
Ἡμιῤῥαγὴς.έος.ὁ.ἡ.ſemifractus, ſemilacerus.
Ἡμίσεια.ας.ἡ.medietas.
Ἡμισελπίδος.ου.ὁ.ſemiſperans.
Ἡμισελπὶς.ίδος.ἡ.nōnulla efficiēdi ſpes. Luciano
Ἡμισέω.ῶ.μ.έσω.π.ευκα.dimidio. Accuſ.
Ἡμίσπαστος.ου.ὁ.ſemiauulſus.
Ἡμιστίχιον.ου.τὸ.hemiſtichium, dimidium uerſus
Ἥμισυ.εος.τὸ. dimidium.
Ἥμισυς.εος.dimidius. ab ἅμα & ἶσος, quaſi ἅμισος. οἱ ἡμίσεις, pro dimidia parte hominū. Xenoph. πεζὸς δὲ χειλὸν ἀμφὶ τοὺς ἡμίσεις. Idem, καὶ τοῖς πέρσαις δίπεμπον τῶν ἄρτων, ἑκάστοις τοῖς ἡμίσεις, Singulis dimidiatū panem. Interdum per neutrum loquuntur, ut τὰ ἡμίσεα τῶν ἄρτων. Bud. Com. & ἥμισυς ἀνὴρ, pro homine molli & effœminato, parumq; uirili.
Ἡμισφαίριον.ου.τὸ.hemiſphæriū, dimidia ſphera, hoc eſt cœli dimidium.
Ἡμιτάλαντον τέταρτον, duo talēta cum dimidio.
Ἡμιτέλεστον.τὸ.imperfectum.
Ἡμιτελής.έος. ſemiperfectus, dimidiatus, imperfectus. ἡμιτελὴς δόμος orba ſobole domus, & Strab. ἡμιτελῆ βίον exponit χῆρον.
Ἡμιτόμης.ου.ὁ.& ἡμιτομίας.ου.ὁ.ſemicaſtratus.

Ἡμίτομον.pro dimidi[illegible] parte accipitur.
Ἡμίτομος.ου.ὁ.ſemiſectus, diuerſis coloribus.
Ἡμίτραυλος.ου.ὁ.ſemibalbutiens.
Ἡμιτριταῖος.de febre dicitur, quam tertianam quidem uocant, cæterum imperfectam & accedentem ad quotidianā, quòd citius recurrat, quàm uera tertiana. Vide Galen. de diff[illegible]tijs febrium, & 2. de Criſibus.
Ἡμιτυμβίον.ου.τὸ.indumētum lineū, utrinq; fimbriatum, peplum, ſudarium. Poll.
Ἡμιτύμβιον.ου.τὸ. paruum ſepulchrū, ἡμιτύβιον. Cæl. lib. 3. cap. 2. Item ἡ κεφαλὴ apud Ariſtoph. ἡμιτύμβιον uocatur διὰ τὸ ἐοικέναι τύμβῳ. & ἡμιτύμβιον, τὸ ἐξ ἡμισείας τὴν κεφαλὴν καλύπτον.
Ἡμιφλεγὴς, & ἡμίφλεκτος.ου.ὁ.ſemiuſtus.
Ἡμιφώσιον.τὸ. reijculamentū panni linei cōcerpti.
Ἡμίχοα.ſemiſextarius.
Ἡμίχουν.ſemiſextarium.
Ἡμιωβέλια.τὰ.uaſcula parui ponderis.
Ἡμιωβόλιον.dimidium oboli.
Ἡμιωνῖτις.herba folijs ſimilis dracunculi.
Ἡμιώριον.horæ dimidium.
Ἦμος.quando, Iliad. α. Item pro τῆμος Doricè.
Ἡμοσύνη.ης.ἡ.iaculatio.
Ἠμύω.μ.ύσω.flecto, inclino, cado, ἀμύω, ingruo, nuto, μύω, quod Heſiod. par α dixit ἀμύω.
Ἡμφιεσμένος, & ἠμφιεσμένος, ὁ ἐνδεδυμένος. Bud. Com.
Ἡμωδία.pro αἱμωδία, dentium ſtupor. Atticum authore Thom. Mag.
Ἡμωδιῶ. αἱμωδιῶ.
Ἡμωτονος.ὁ.iaculator, penacuitur. Cyrill.
Ἡμῶν.noſtrum, genitiuus pluralis circumflexus.
Ἤν.inquā, ecce, fui. Accipitur pro ἔστι. Item pro licebat. Aeſch. ὡς ἦν ὕστερον ἀκούειν, Vt audire unuſquiſq; poterat. Ariſtot. identidē τὸ τί ἦν εἶναι, uſurpat ꝑ τί ἐστι. Bud. Cō. & ἦν δ' ἐγὼ ἀντὶ τοῦ ἔφην, & ἦ δ' ὃς in tertia pſona ꝑ ἔφη.
Ἤν.ſi, an, ut.
Ἤν καί.quanquàm.
Ἥν.quam, accuſatiuus ab ἡ, articulo præpoſit. fœminini gener. Item hanc, ſuam, apud Homerum pro ἑήν.
Ἤνασσεν.imperauit.
Ἤνεγκα, & ἤνεικα.tuli. ἀπὸ τοῦ ἐνέγκω, ἢ ἐνείκω.
Ἠνέπαπε.increpauit.
Ἠνείχοντο.ꝑ ἀνείχοντο, ab ἀνέχομαι, & eſt pręt. imperf. augmento duplicato, ut ἠβούλοντο, ἤθελον.
Ἠνεκὲς.diu multumq; ἐπιπολὺ Nicand.
Ἠνεμόεις.όεντος.ὁ.altus, uentoſus.
Ἠνεμώδης.uentoſus.
Ἠνεσχέθην. ſuſtinui. ἀντὶ τοῦ ἀνεσχέθην συστολῇ καὶ ἐκτάσει, ſecundum Atticos. Etym.

ἔφην, [illegible] [illegible] 245.

Ἠνιωγής.ενος.ὁ.patulus.
Ἠνί.Doricè.ecce.
Ἠνιγμένα.ænigmata quæ comprobantur.
Ἠνίδε.ecce.
Ἤνικα.quando,tum.
Ἡνίον.ου.τὸ.habena,frænum,poteſtas. Dicitur autem id quod eſt in medio τοῦ χαλινοῦ.hoc eſt,lora quæ inter equitandum manibus tenemus.
Ἡνιοποιεῖον.officina fabri frænorum.
Ἤνιος.ου.ὁ.bonus,matutinus.
Ἡνιοστροφέω.guberno equos,habenas tracto.apđ
Ἡνιοχεία.ας.ἡ.moderamẽ,aurigatio. (Lycoph.
Ἡνιοχεῖσθαι.frænari.
Ἡνιοχεύς.έως.ὁ.idem quod ἡνίοχος.
Ἡνιοχέω.aurigo, guberno more aurigæ.Accuſ.
Ἡνιόχησις.εως.ἡ.moderamen.
Ἡνίοχος.ου.ὁ.auriga. ſcribit Dionyſ. ab Athenienſibus ditiſſimos uocari ἡνιόχους & ἁρματοτροφοῦντας,id eſt curules equos alentes, eumq; ordinem fuiſſe ἀξιόλογον,id eſt plurimæ authoritatis. Eſt & ſideris nomen apud Proclum de ſphæra.
Ἠνίπαπε.increpauit.pro ἤνιπεν,ab ἐνίπτω.
Ἦνις.ιος.ὁ.iuuencus,iuuenis,perfectus, bos anniculus.
Ἤνισα τὴν ὁδὸν ἁπλῶς ἀντὶ τοῦ ἐπλήρωσα.
Ἠνίσσετο.ſignificabat,indicabat.
Ἤνον.perficiebant,ab ἄνω & ἀνύω.
Ἠνορέα.ας.ἡ.fortitudo,ſtrenuitas,robur.
Ἤνοψ.οπος.ὁ.uocalis,ſplendidus.
Ἧντο.ſedebant.
Ἤνυστρον.ου.τὸ.abomaſum, ut Gaza uertit apud Ariſtotelem. Sic dicitur quidam ſinus ſeu uenter, qui iungitur quaſi in uentre poſt reticulũ. Supra ſcribitur, ἔνυστρον.
Ἤνωγα.impetraui.
Ἤνωγε.iuſſit.
Ἠνωμένως.coniunctim cuius contrarium διῃρημένως diuiſim ac ſeiunctim.
Ἠνώχλει pro ἐνώχλει,ab ἐνοχλέω.turbabat.
Ἠοίην.ά maneuſq; ad meridiem.
Ἤομεν.ibamus.

Ἠπανάω,& ἠπανέω.indigeo,dubito.
Ἠπανία.ας.ἡ.indigentia,inopia.
Ἧπαρ.ατος.τὸ.iecur,hepar. παρὰ τὸ ἐπῆρθαι καὶ κεκυρτῶσθαι.uide Etym.
Ἡπατίαι iecinoris fibræ.
Ἡπατίζειν.in medum iecinoris concreſcere.
Ἡπατικοί οἱ qui laborant ex iecinore,hepatici, iecinoroſi,
Ἡπάτιον.ου.τὸ.iecuſculum.Athenæus.
Ἡπατίτις.ιδος.ἡ.iecoraria uena,ut Gaza reddit ex Ariſtotele.
Ἥπατος.ὁ.hepatus piſcis apud Aelianum, & Ariſtotelem. Gaza uertit Iecorinum. Piſcis fellis expers eſſe dicitur ab Eubulo,Iocorinum uoces licebit.Athenæus lib.3
Ἡπατοσκοπία.extiſpicium, haruſpicina.
Ἤπαφε.decepit,ſeduxit.
Ἠπεδανός.οῦ.ὁ.pro ἀπεδανός,debilis, claudus, mutilus,ſtultus,quaſi humi pedem figere non ualens.
Ἠπεδανόω.μ.ώσω.π.ωκα.debilito.Accuſ.
Ἠπεδίζειν.planum reddere,ſolo æquare.
Ἠπειγμένως.feſtinanter.
Ἤπειρος.ου.ἡ.continens,id eſt terra firma, Epirus. ab α & πέρας finis.
Ἠπειρώτης.ου.ὁ.Epirota,& continentis habitator.
Ἠπερ.aduerb.comparandi,quàm,ὡς περ.
Ἠπεροπεύς.έως.ὁ.deceptor,mendax.
Ἠπεροπευσις.εως.ἡ.impoſtura.
Ἠπεροπευτής.οῦ.ὁ.deceptor.
Ἠπεροπεύω.μ.ευσω.π.ευκα.decipio
Ἠπητήριον.τὸ.acicula.
Ἠπητής.οῦ.ὁ.ſutor.
Ἠπήτρια.ἡ.acus.
Ἠπιάλης.ητος.ὁ.incubus,Sophron. ἡρακλῆς ἠπιάλητα πνίγων.Euſt. Il.ε.ex Herodi. Gram.
Ἠπίαλον.ου.τὸ.algor qui febrim præcedit.
Ἠπίαλος.ου.ὁ.febris cum rigore algida. quaſi ἠπίως ἀλεαίνειν leniter enim ac lente calere dicitur. Hæc febris manſuetius tractat hominem, & leuius calefacit. Medici lentã uocant & phlegmaticam: πυρετὸς contra, quę uehemẽter inflãmat. Itẽ incubus,qui & Ephialtes. Ety.& Eu. Il.ε.
Ἠπιάω.μ.άσω.π.ακα.mitigo.Et ἠπίηθε,ἐταπεινώθη.Accuſ.
Ἠπιόδωρος.ου.ὁ.ἡ.mitis,mitia donans.
Ἠπιόλης.&
Ἠπίολος.ου.ὁ.idem quod ἠπίαλος,cognatione enim uocum facile confundi ſolent. ἠπίαλος uero denſo ſpiritu pro papilione legitur, qui lucernarum luminibus aduolat,apud Ariſtotelem. ſed per ο, non per α. & Gaza epiolum uocem Græcam relinquit.
Ἤπιος.ου.ὁ.blandus,paruulus,ſuauis, quietus,lenis,manſuetus,beneuolus.
Ἠπίως.leniter.
Ἠπιώτατος.ου.ὁ.abiectiſſimus.
Ἦπου.utrũ,nonne?Lucian.ἦ οὖν ποτε dixit,ecquãdo autem.ἦπου etiã ſignificat nimirum,utique, multo magis,quod etiam ἦπουγε dicitur. Subiungitur autem ἦπου τῷ ὅπου aliquando, quod ſignificat quandoquidem. Bud.Com.
Ἦπου γολῆγε.multo minus, nullatenus.
Ἤπου,προξύνον.idem ſignificat quod ἤτοι,uel.
Ἦπου.aduerb.ſimilitud.quemadmodum.
Ἠπυέτης.ου.ὁ.reſonans.&

Ἠπύτα.

Ηπύτα.uocalis,reſonans.Vocatiuus pro nominatiuo poëticè.

Ηπυτον.τὸ.Thraciæ mons apud Euſt.Iliad.κ.

Ηπύω.ſono,uoco.

Ηπῶ,ἑάπλω.

HP.ρός.τὸ.uer,pro ἔαρ.

Ηρα,ας.ἡ.Iuno,ὁ ἀήρ. ὅτι ἡ αὐτὴ τῷ ἀέρι ἐστίν.ſignificat & gratiam & auxilium. uide Etym. ἥρας hymnus eſt apud Orpheum.

Ηρα,pro ἦρανα.grata,ἐκ τοῦ ἐρῶ τὸ ἐπιθυμῶ.

Ηραῖα.τὰ.Iunonis feſta.

Ηραία.ας.promontorium è regione Calcedonis.

Ηραίνω.deliro.

Ηραῖον.ου.τὸ.Iunonis templum.

Ηραῖον τεῖχος.locus in Thracia.

Ηραῖος.ου.ὁ. Iunonius,penanflexum,ſed ἥραιος proparoxytonum, uiri proprium nomen eſt. Cyrillus.

Ηρακλεῖα.τὰ.feſta Herculis.

Ηράκλεια.ἡ.nomen mulieris & urbis, antepenacuitur: ἡρακλεῖα uero penacutum, fœmininũ eſt ab ἡρακλεῖος.id eſt,Herculeus.Cyrill.

Ηράκλειος.ου.Heraclius.Cyrill.

Ηρακλεῖος.ου.ὁ.Herculeus.Cyrill.

Ηράκλεις.aduerb.admirandi,hercule, dij boni. Eſt & aduerbium abominantis, quòd Hercules ſoleat in malis opitulari. Vnde & ἀποτρόπαιον eum uocant.Porrò quemadmodum uiri dicunt ἡράκλεις,ita fœminæ dicunt ὦ φίλη ἀφροδίτη.

Ηρακλεωτική.ἡ.nux auellana.

Ηρακλεωτικοί.οἱ.Heracleotici,genus cancrorum.

Ηρακλῆς.έος.ὁ.Hercules.Hoc nomine dictus eſt ex oraculo ad ipſum. ἥρα γὰρ ἀνθρώποισι φέρων κλέος ἄφθιτον ἔσχες. Herculis hymnus eſt apud Orpheum.Vide etiam in Chiliad. Eraſmi,prouerbia ab Hercule ſumpta.

Ηραυέων.auxilians,gratificans.

Ηρανος ὁ.rex,& auxiliator.

Ηραρε.congruit.dixit, ligauit.Ab ἄρω,med.præt. ἦρα,Atticè ἄρηρα,& metatheſi ἤραρα.

Ηρατο.cepit.

Ηρᾶτο.precatus eſt,execratus eſt.

Ηρέθην.Megi.aoriſt.ab αἴρομαι.

Ηρέθομαι.pendeo,crinibus traho.

Ηρέμα.ſenſim,paulatim,aliquantulum.

Ηρεμαῖος.ſubmiſſus, tacitus, ut ἠρεμαία φωνή, ſubmiſſa uox, Lucian.

Ηρεμαίως.lente.

Ηρεμένος.ου.ὁ.electus.

Ηρεμέστερος.ου.ὁ.quietior.

Ηρεμέω.ῶ.ήσω.ῶ.ηκα.quieſco.Neut.abſol.

Ηρέμης.ὁ quietus.

Ηρέμησις.placatio,ſedatio,& quies Ariſtoteli.

Ηρεμία.ας.ἡ.quies.

Ηρεμον.ου.τὸ.quietum,manſuetum,placidum.

Ηρεσίδες.αἱ.ſacerdotes Iunonis Argiuæ.

Ηρήρειστο inhæſerat.

Ηρι.aduerb. mane.

Ηρίαι πύλαι.porta Athenis per quam efferebantur funera.

Ηριγένεια.ας.ἡ.mane genita,diem proferens. Epitheton auroræ.

Ηριγενής.mane genitus.

Ηριγέρων.ὁ.ſenecio.Item herba eius nominis ex olerũ genere.

Ηριγόνη.ης.ἡ.Erigone.

Ηριδανός.ου.ὁ.Eridanus.

Ηριδρύγης.ὁ.ſpoliator ſepulchrorum.

Ηρίδυς.ὁ.mortuus.

Ηρεικον.diuidebant,ἀπὸ τοῦ ἐρείκω.

Ηρίνεος.ὁ.laneus.

Ηρινός.οῦ.ὁ.uernus. Vnde ἠρινολόγοι.pro cicadis.

Ηρίον.ου.τὸ.ſepulchrum.παρὰ τὸ ἐπικεχωσμένην τοῖς νεκροῖς ἔραν.

Ηριον,pro ἔριον.ου.τὸ.accentu in prima,lana.

Ηριπόλη.ης.ἡ.aurora,dies,ut in epigram. φέγγος ἰδεῖν ἐθέλω χρύσεον ἠριπόλης. Heſych.legit. ἠριπόλην,ἡμέραν δὲ ἡμέρας.

Ηριπον.cecidi.ἐκ τοῦ ἐρείπω.

Ηρκύσε.amouit,Iliad.ζ.

Ηρμένος.ου.ὁ.ſublatus.

Ηρμόσθαι.fulcire,ſtabiliter collocare Hipp.

Ηροσάνθεια.τὰ.florum uernorum collectio, feſtũ celebre in Peloponneſo Verno tempore.

Ηρος.ου.ὁ.amicabilis,placidus,gratus,uernus,interuallũ temporis Ponitur & pro ἔαρος genit.

Ηρύγγη.ης.ἡ.&

Ηρύγγιον.ου.τὸ. uel ἤρυγγος. eryngium herba ex aculeatarum genere.

Ηρυγγίτης.herba quædam,& genus panis. ἤρξαντο: ἄρξον

Ηρύγω.mugio.

Ηρυθροδανωμένος.rubricatus.

Ηρύλλος.ου.ὁ. diminutiuum ab ἡρακλῆς, id eſt, Hercules.

Ηρυον.hauriebant.

Ηρωεῖον.ου.τὸ. carmen heroicum,

Ηρώειον.ἡρῷον.

Ηρωελεγεῖον.mixtum cum elegiaco heroicum.

Ηρωϊκός.ου.ὁ.heroicus,magnanimus.

Ηρωΐσσα.heroina.

Ηρῶναι.pro ἡρωΐναι,apud Ariſtoph.Nebul.

Ηρῷον.ου.τὸ. heroum,hoc eſt monumentũ quod ſolet erigi uiro alicui inſigni,propter eximiam uirtutem,μνημεῖον,& carmen heroicum.

Ηρώπτω.cauillor,σκώπτω.

Ηρως.ωος.ὁ.heros,ἥρωες dicũtur homines cum ſint,rebus tamen geſtis eam opinionem apud uulgus emeruerunt,ut inter diuos relati creduntur

dătur. Proinde ἡρωϊκῶς quauis arte & ſcientia dici poſſunt, qui in ea plurimum excelluerūt. Gaza putat deductum eſſe ab ἔρως, ἤγουν ἀπὸ τοῦ ἔρωτος ἐπαινετοῦ, καὶ ἐς κάλλος θέαν ὁρῶντος, καὶ ἀνατεινομένου εἰς τὸ ἀνεροφές τὸν, ὅθεν καὶ ἡμίθεοι ὠνομάζοντο. Plures autem ab ἥρα, id eſt, Iunone. huius uocis accuſandi caſum. Attici ἥρω non ἥρωα formăt, quemadmodum & in numero multitudinis ἥρως non ἥρωας. Zenon (apud Laërtium lib. 7.) heroas uocabat ſolutas corporibus ſapientum animas. & Pythagoras apud eundem, totum aëra cenſet plenum eſſe animis, eosque & dæmones & heroës exiſtimari. &c. Vide in Chiliadib. Eraſmi, Heroum filij noxæ. &, Tanquam heros in clypeo excip.

Ἡρῶς. potenter, fortiter, grauiter, generoſè.

Ἡρώισσα. heroina, ἡρωΐσσα, uel ἡρωΐνη.

Ἠρώτα interrogabat, ἤνυχε.

Ης, pro ἦν. erat, Theocr.

Ἧς βούλει. quamuis.

Ἧς καὶ ἧσθα, accipitur pro ὑπῆρχες. Bud. Com. Vide Ammonium.

Ἧς. cuius, uel ſui, ſuæ ἧς τινος, τῆς ἰδίας.

Ἦσαν. ibant.

Ἥσει. mittet, emittet.

Ἠσελγημένα τά. dicuntur iniuriæ & contumeliæ per petulantiam illatæ.

Ἦσθα. fuiſti, ſediſti. Nam optimi quiq; authores de præterito ſignificationem huic uoci tribuunt. Vide ἧς in Ammonio.

Ἥσθην. gauiſus ſum, delectatus ſum. ab ἥδομαι.

Ἦσι, pro ἦ. fuerit.

Ἠσίν, pro φησίν. inquit.

Ἡσίοδος. nomen poëtæ, uide Etym.

Ἧσις. uoluptas, τέρψις.

Ἤσκειν, Ionice pro ἤσκει. exercebat, parabat.

Ἠσπάζοντο. complectebantur.

Ἧσσα ας. ἡ. calamitas, ſtrages.

Ἥσσον. nequaquam.

Ἧσαι. ſedit, induit.

Ἦστην. pro ἤτην. duali imperfecti ab εἰμί, per pleonaſmum.

Ἧσο. ſtetit, ἐκ τοῦ ἵω, ἢ ἵζω.

Ἡσύν. ου. τό. iucundum, ſuaue, εὐφραντόν. ab ἥδω, ἧμαι, σαι. ται.

Ἡσυχάζω. μ. άσω. π. ακα. quieſco, taceo, in otio ſum, quietus ſum, quietem ago. Neut.

Ἡσυχαίτερος. α. ο. quietior, Thucyd. μᾶλλον δὲ καὶ ἡσυχαίτερα καὶ τοῖς ἄλλοις διήλλαγμένα.

Ἡσυχῆ. quietè. ſilenter, tacitè, paululū, nonnihil.

Ἡσυχία. ας. ἡ. otium, quies, ſilentium, σιωπή, ἐπιείκεια. Ammonius.

Ἥσυχος. & ἡσύχιος. α. ο. quietus.

Ἡσύχως. quietè.

Ἤσχυνε. deturbabat. ab αἰσχύνω.

Ἥσω. mittam, ſinam, iaculabor.

Ἦτε, & Atticè ἦστε. eratis.

Ἠτέον, & ἰτητέον. eundum eſt.

Ἤτοι. interdum aduerbium eſt διασαφητικόν, pro uidelicet, id eſt ἤγουν. Interdum coniunctio συμπλεκτική, quidem, ſanè, & ferè idē quod μὴν, niſi quòd μὴν ſubiungitur, ἤτοι uerò præponitur. Reſpondet autem τῷ ἤτοι, τὸ αὐτὰρ, & ἀτὰρ, perinde atq; δέ, τῷ μὴν. Apud Atticos uerò coniunctio eſt διαζευκτική pro ἤ, ut τοι ſit expletiua, quemadmodum γε in ἔγωγε. Illud tamen obſeruandum ἤτοι ſemper initio poni, ἢ uero ſubiungi: ſemel tamen Pindarus metri neceſſitate coactus contra fecit.

Ἦτορ. ορος. τό. cor, animus. ab ἄω, quod eſt πνέω.

Ἠτρεμῶ. quieſco.

Ἤτριον. ου. τό. ſtamen, & genus panni. Item iecur teſte Nicand. ſchol. ἠτρίου ἱππείοιο.

Ἦτρον. ου. τό. uentriculus, ueſica, uenter ab umbilico ad pubem uſque. Gaza abdomen, ſumen, ſeu imum uentrem interpretatur apud Ariſtotelem. Nicandri interpres intelligit geniculū, ut umbilicum in ferula. Sed propriè ἦτρον eſt (inquit) poſt umbilicum locus.

Ἧττα ης. ἡ. cōflictus, calamitas, clades, Sed paſſiue accipi debet, quando quis uincitur.

Ἡττάομαι. uincor. ἡττᾶσθαι τῆς χάριτος, æquare gratiam non poſſe, gratiæ cedere. ἡττωμένος. ſuperatus. Herodian. γ. οὕτω χρημάτων ἡττήθη, uſque adeo pecuniæ fuit ſtudioſus & deditus.

Ἡττάω. μ. ήσω. π. ηκα. uinco, minuo.

Ἥττημα ατος. τό. diminutio, delictum.

Ἡττῶμαι. inferior ſum uincor. Genit.

Ἧττον. ονος. τό. minus. accipitur etiam aduerbialiter.

Ἡττοπινοῦς. τοὺς. ſuperatos.

Ἥττων ονος. ὁ. ἡ καὶ τὸ ἧττον. minor, inferior, qui uidelicet uictus eſt ab alio. Vnde ἥττων ὀργῆς ἢ ἔρωτος, qui ab ira uel amore uincitur, qui ſibi non poteſt imperare.. Bud. Com. ſed ἡττῶν, circunflexum, participium eſt ab ἡττάω.

Ἥττων κέρδους. auarus, lucrio, qui præter quæſtū nil ſpectat, & apud Philoſtratum lib. 1. γαστρὸς ἥττων ἦν καὶ ἀφροδισίων, ueneri uentriq; deditus, apud Herodian. 8. ὀργῆς δὲ ἥττων ὢν φύσει, natura iracundus, & in Heroicis Philoſt. de Paride, ἥττων τοῦ κοσμεῖσθαι, comendi ſe ſtudio muliebriter operam dans, & uelut ſuccumbens.

Ἤτω. ſit. ἀντὶ τοῦ ἔστω ἢ ἔτω. uide Etym.

Ἦυ. bonum. Item uelut.

Ἠυγένειος. ου. ὁ. pro εὐγένειος. probè & multum barbatus.

Ἤυδα. dixit.

Ἠύθμος.

Ἠΰκομος. ου. ὁ. ἡ. habens pulchros crines.
Ἠΰς. ὁ. bonus, magnus, fortis, generoſus. παρὰ τὸ ἐῶ τὸ ὑπάρχω. ἢ παρὰ τὸ αὔω τὸ φαινῶ, ἵν' ᾖ διαβόητος. Etym.
Ἠΰτε. ueluti & ſimilia.
Ἡφαιστεῖον. ου. τό. templum Vulcani.
Ἡφαιστία. Minerua, & ciuitas Lemni.
Ἡφαίστιος. ου. ὁ. Vulcanius.
Ἡφαιστόδαμον. τό. ambuſtum, igne ſuperatum.
Ἥφαιστος. ου. ὁ. Vulcanus. accipitur etiam pro igni. γίνεται παρὰ τὸ ἅπτω, διὰ αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀφεθῆναι. uide Etym. ἡφαίστου hymnus eſt apud Orpheum.
Ἡφέτην ab ἀφίεμαι deſcendit. συνεχωρήθην.
Ἡφηγέομαι. ὁδηγέομαι, uiam doceo.
Ἡφλυσμός. ου. ὁ ſpuma.
Ἠχαίνω. inopem uitam ago.
Ἠχεία. ας. ἡ. ſonituum diſcrimen.
Ἠχέτης. ου. ὁ. ſonans, cicada.
Ἠχετικός. ου. ὁ. ſonorus.
Ἠχέω μ. ήσω. π. ηκα. reſono, ſono. Neut.
Ἠχή. ῆς. ἡ. fama, ſonitus, crepitus. Cyrill.
Ἠχήεις. ήεντος. ὁ. reſonans.
Ἠχλωδύ. inops.
Ἠχηταί. οἱ. præcones.
Ἠχι. ubi, quãd. penanflexum. Cyrillus.
Ἦχος. ου ſonus. παρὰ τὸ χέω, καὶ πλεοναστικὸν α, ἄχος καὶ ἦχος. Etym. reijcit tamẽ hanc uocẽ Thom. Mag. & ἠχὴ agnoſcit.
Ἠχώ. όος. ἡ. ſonus, Echo.
Ἠχώδης. εος. ὁ ἡ. ſonorus.
Ἠῶθεν. mane, ἕωθεν. ὄρθρου.
Ἠῶθι. in aurora. differt ab ἡμέρα.
Ἠώκοιτος. matutinus ſomnus.
Ἠών. locus maritimus.
Ἠῷος. ου. ὁ. eous, matutinus.
Ἠωρῆσθαι. attolli, ſuſpendi.
Ἠώς. όος. ἡ. παρὰ τὸ αὔω καὶ ἐκβολῆ ἄως, καὶ τροπῆ ἠώς. aurora, dies, antemeridianum tempus, crepuſculum. Etym. Vide ἡμέρα apud Ammonium. hymnus eius eſt apud Orpheum.

Θ Α.

Θάασσον. confidebam. παρὰ τὸ θάζω, θαάσσω, καὶ τροπῆ θαάσσω. Etym.
Θαβώρ. &
Θαβώριον. nomen montis.
Θάημα. Doricè pro θέαμα. ſpectaculum.
Θαίβω. impello.
Θαιρός. ου. ὁ. cardo oſtij. στρόφιγξ: apud Sophocl. axis. Euſt. Iliad. μ.
Θαιμός. domus, plantatio, ſatio.
Θακεύω. μ. εύσω. π. ευκα. &
Θακέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſedeo. Neut.
Θάκος. ου. ὁ. ſedes, ſella, conſeſſus. θῶκος poëticè.
Θαλάμαι. ῶν. foramina, cauitates narium. Item cubicula, ſtabula apud Ariſtot. de cauernis piſcium. Itẽ luſtra ferarum, Cyrill. Sed θαλάμαι ἐξυτόνως, Caſtoris & Pollucis templum. Cyril. & Ammonius.
Θαλάμαξ. uide θαλαμίτης.
Θαλαμεύτρια. ας. ἡ. mulier quæ curat ea quæ ad thalamum & nuptias pertinent.
Θαλαμεύομαι. &
Θαλαμεύω. in thalamo plurimũ uerſor. Bud. Cõ.
Θαλάμη. ης. ἡ. thalamus.
Θαλαμηγῷ. nauis Cleopatræ nomen, Sueton.
Θαλαμηπόλος. ου. ὁ. ἡ. cubicularius, thori cuſtos.
Θαλαμιά. ᾶς. ἡ. foramen triremis, per quod remus inſeritur, apud Herodotum.
Θαλαμίας. ὁ. idem quod θαλάμιος. Bayf.
Θαλαμίδιοι κῶπαι. remi lentè nauigantes.
Θαλάμιος. ου. ὁ. & θαλαμίτης. remulcus, qui in infima parte triremis remigat θαλάμαξ apud Ariſtoph. pro eodem accipitur. Sunt autem tres in triremi ordines remigum: θαλαμῖται infimi, qui prorã occupant. θρανῖται, ſupremi in puppi ſedes habentes, & ζευγῖται inter utroſque medij.
Θάλαμος. ου. ὁ. thalamus, accipitur etiam pro gynecæo, γυναικωνῖτις. Locus in quo cõfectis nuptijs diuerſantur ſpõſus & ſponſa. Item lectus in quo recumbunt, & luſtrum ſerpentis etiam θαλάμος uocatur. Et θάλαμοι, penates.
Θάλασσα. ης. ἡ. mare, pro aqua marina. Hymnum eius cecinit Orpheus.
Θαλασσεύς. piſcator.
Θαλάσσιος. ου. ὁ. marinus.
Θαλασσόομαι. marina aqua conficio, condio, inficio.
Θαλασσονόμος. ου. in mari degens apũd Empedoc.
Θαλασσόπλαγκτος. per mare errans.
Θαλαττεύω. μ. εύσω π. ευκα. eo per mare, in mari plurimum uerſor. Neut. Bud. Com.
Θαλαττοκοπέω. tumultuor. Suid. turbas cieo.
Θαλαττοκρατῶ. maris imperium obtineo.
Θαλαττοκράτωρ. maris dominus.
Θαλαττοπορῆσαι. nauigare per mare, trausfretare.
Θαλαττουργός. piſcator.
Θαλαττουργῶ. piſcor, negotior, aut uictum quæro, in mari.
Θαλέθω. uireſco, germino.
Θαλία. ας. ἡ. Thalia, una ex Muſis, celebritas ex iuuenibus, uiriditas, corona, feſtiuitas, lætitia, Vnde illud Homer. καὶ δαῖς θάλεια, Iliad. η. de cõuiuio intelligendum omnibus rebus abundante, lauto, & ueluti florido, hoc eſt læto,

Athenæ. lib. 2. Cyrillus diſtinguit inter θάλεα & θαλία.

Θαλερός. ȣ. ὁ. iuuenis, uireſcens, udus, δίυγρος καὶ θαλερὸς πόσις, ὁ ἐκ παρθενίας ἀνήρ.

Θαλέω. θάλλω.

Θαλία. ας. ἡ. θάλεια, & θαλίαι. πανηγύρεις, τρυφὴ. Ariſtoph.

Θαλιοποιοί. οἱ. qui ſcrinia ex corio fabricant.

Θαλλία. ſuumus colliculus in noua germinatione in olea.

Θαλλός. ου. ὁ. ramus lauri uel oliuæ ſemper uireſcens.

Θαλλοφόροι. οἱ. qui Athenis in Panathenæis oleæ ramos geſtabant. Erant ij ut plurimum ſenes, unde per iocum θαλλοφόροι uocantur illi, uelut inutiles ad alia munera obeunda.

Θάλλω. μ. αλῶ. π. αλκα. uireſco, germino, pullulo, floreo. Propriè de arboribus, ſicut ἀνθεῖν de floribus. Neutrum.

Θάλος. εος. τό. ſurculus, propago, germen. Vide θαλλός per duo λλ.

Θαλός. ȣ. ὁ. germen quod raditur paſcendis hœdis, aut bobus germen oliuæ, κατ᾽ ἐξοχὴν.

Θαλȣ̃σθαι. in fuliginem euaporare, ut thus, & alia odoramenta quædam.

Θαλπιόων. calefaciens.

Θάλπις. iris uocatur, à θάλπω, quod calefacere & fouere ſignificat, quod primū præcipuumq́; iris habet.

Θαλπνός. ſplendidus.

Θάλπος. εος. τό. calor, æſtus.

Θαλπήριον. tegumentum, fomentum.

Θάλπω. μ. ψω. π. φα. calefacio, foueo, ſicut gallinæ oua, applaudo, floreo, uideo. Accuſ.

Θαλπωρή. ῆς. ἡ. ſolamen, lætitia, uoluptas.

Θαλυκρός. callidus, improb. ignitus, proteruus, uiridis, λαμπρός, feruidus διάπυρος.

Θαλύομαι. uror.

Θαλύω. foueo, calefacio.

Θαλύσια. τά. feſtiuitas, primitiæ frugum, cerealia: dicta à θάλλειν, quoniam ut denuò reuireſcerent omnia, fruges comportabant, & dijs conſecrabant, unde & συγκομιστήρια etiam appellantur.

Θαλύσιος ἄρτος. panis qui ex nouis frugibus conficitur primum.

Θαλυσσόμενος. accenſus, ardens.

Θαλύψαι. fouere, ignire, accendere.

Θαμά. frequenter, perpetuò.

Θαμάκις. crebrò, frequenter.

Θαμάλωπες. carbones ſemiuſti.

Θαματροχεῖν. inquietum eſſe.

Θαμβαλέον. formidabile, admirabile.

Θαμβέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſtupeo, obſtupeo, paueo, propriè ad dei conſpectum.

Θάμβησαν. obſtupuerunt.

Θάμβος. εος. τό. pauor, ſtupor, admiratio.

Θαμβός. ȣ. ὁ. attonitus. Cyrillus.

Θαμειός. ȣ. ὁ. frequens, πυκνός, ἀλλεπάλληλος.

Θαμίζω. μ. ίσω. π. ικα. frequento, ſum aſſiduus in cuſtodia nauium. Accuſ.

Θαμινά. frequenter, crebro. Ariſtoph. Pluto. ἀλλ᾽ εἰ τίκτει θάμιν᾽ ἀναβοῶντες.

Θαμινός. ȣ. ὁ. &

Θαμινής. έος. ὁ. ἡ. θάμιος, frequens.

Θάμιξ. uulpes, ἀλώπηξ.

Θάμνος. ȣ. ὁ. minutarum arborū denſitas, ceſpes, arbuſtum, lucus, frutex.

Θαμυρίζω. congrego.

Θάμυρις. ἡ. congregatio, cōciliabulū cōuēticulū. Eſt & θάμυρις cytharædi nomen apud Homer. qui cum Muſis de artificij gloria certans, oculis fuit orbatus.

Θαμυρός. ȣ. ὁ. frequens, θαμυρὴ ὁδός, uia publica, quaſi multum frequentata.

Θανάσιμος. ȣ. ὁ. lætalis, mortalis.

Θανατάω. θανατόω. cupio mori, mortē appeto.

Θανατηφόρον. læthiferum, funeſtum.

Θανατικός. ȣ. ὁ. capitalis.

Θάνατος. ȣ. ὁ. mors, πανδὸς γάρ ἐστι, καὶ τῶν πάντων κρατεῖ, τῷ ἑαυτῷ διατείνει. Hymnus eius extat apud Orpheum.

Θανατȣ̃σια. τά. feſtum atque agon apud inferos, cuius meminit Lucian. de Veris nar.

Θανατόω. μ. ώσω. π. ωκα. interficio, neco, morte multo, mori cupio, præbeo me morti, rei capitalis damno abſentem, deſpondeo animum. Accuſ. Bud. Com.

Θανατώδης. εος. ὁ. ἡ. mortis auidus.

Θάνης. mortuus fueris.

Θάπτω. μ. άψω. ἀορ. α. ἔθαψα. π. αφα. ἀορ. β. παθητικός ἐτάφην. ſepelio, defodio. Accuſ.

Θάρανδρος. ὁ. tharandrus animal. Aelianus.

Θαργήλια. τά. feſtum in Apollinis honorem.

Θαργηλιών. ῶνος. ὁ. Februarius, uel (ut alij tradunt) Maius, Cæl. lib. 9. cap. 55. dictus eſt ab eo quod terrā calefaciat, Græcis auſpicatiſſimus. Huius menſis die ſexto Athenienſes luſtrant ciuitatem, Dianamq́; natam Delij tradūt. Laertius lib. 2. in Socrate.

Θάργηλος. olla dicta eſt, in qua pcoquerētur fructuū primitię Apollinis honori, qui appareret.

Θαρνεύω. inſero, planto, ἐπαίρω, ὀχεύω.

Θάρνυμαι. concipio fætum, κυΐσκομαι.

Θαρραλέος. ȣ. ὁ. audens, confidens. Accipitur in bonam partem, ſicut θρασὺς in malam.

Θαρραλεότης. ητος. ἡ. audentia.

Θαρραλεώτερος. animoſior.

Θαρρέω

Θαῤῥέω.μ.ήσω.π.ηκα.confido,præſumo,audaciam ſumo. Neutrum cum datiuo,& aliquando cum accuſatiuo,pro non uereri.ut ὁ τεθαῤῥηκότων μάχλω τ̃ ἐναντίων, hoc eſt (ut Tacitus inquit) non auſis aciem hoſtibus. Bud. Com. Attici per duo ρρ non autem θαρσῶ dicunt.
Θάῤῥυ.ης.ἡ.&
Θάῤῥ☉.audacia,confidentia.
Θαῤῥύνω.audaciorem facio. Plutarch. θαῤῥύνων σοὺ ἀτρώτους. Animum addens inuulneratis.
Θαρσαλέ☉.ου.ὁ.audens.facilis.
Θάρσαι.confide.
Θαρσέω.μ.ήσω.π.ηκα.confido. Xenof. 28.
Θάρσος.ε☉.τὸ.audentia,cõfidentia,audacia. Vide θράσ☉ apud Ammonium.
Θάρσυν☉.confidens.
Θαρσύς.pro θρασύς.
Θαρσύνω.μ.υνῶ.π.υγκα.hortor,audentiam inijcio,audeo, audax ſum.
Θᾶσαι.pro θεᾶσαι.uide.
Θάσια.τὰ.amygdalæ.ob præcocitatẽ,ἀπὸ τοῦ θᾶσσον τὸν καρπὸν προϊέναι.
Θάσιον μίξας.Thaſium uinum miſcuiſti. Vide in Chiliad Eraſmi.
Θᾶσσον ἢ βάδλω.æquo citius.
Θάσ☉ ἀγαθῶν.Thaſſus bonorũ. Vide in Chiliad.Eraſmi.
Θάσσω.μ.άξω.π.αχα.curro uelocius,ſedeo.
Θᾶσσον.uelocior.
Θασία genus quoddam raphani, intinctum, uel muria,cui opſonia aſſa intingebant.
Θατέρα.τὰ.pro τὰ ἕτερα, id eſt altera, alterutra, Accipitur etiam pro altero. ἐπὶ θάτερα μὲν,uel ἐπὶ θάτερα δὲ,pro citra,& ultra. κατὰ θάτερα. in altera parte.Bud.Com.
Θατέρου,θατέρῳ,θάτερον. obliqui ſunt ab ἕτερος. quod Atticè dicitur ἅτερος. ἐπὶ θάτερον,in diuerſum,in diuerſam partem.
Θᾶττον.citius.
Θάττων.θάσσων.
Θαυλακίζειν.cum clamore aliquid poſcere.
Θαυλέα.cauda.οὐρὰ,κέρκος.
Θαῦμα.ατος.τὸ.miraculum.
Θαυμάζομαι.admirationi ſum,ſuſpicio.
Θαυμάζω.μ.άσω.π.ακα.admiror,ſuſpicio, ſtupore quodã afficior. Item laudo θαυμάζω ἐκ τῆς σοφίας uel ἐπὶ τῇ σοφίᾳ.Item θαυμάζει τις ἀρετὴν;hoc eſt, ἀγαπᾷ ἐργάζεσθαι dum quis uirtutem ita diligit ut eam reipſa nitatur exprimere, & θαυμάζει λόγους, ἀντὶ τ̃ ἀγαπᾷ κλᾶσθαι λόγους.Accuſ.&pro οὐκ ἀποδέχομαι,improbo,deteſtor,cum genitiuo,ut θαυμάζω δ᾽ ἔγωγε τῶν ταῖς πόλεσι δυνασ[τευ]όντων.Iſoc.Et Xenoph. ὑμῶν μένοι ἔφη θαυμάζω.Vel etiam cum genitiuo & accuſatiuo.Demoſth. καί μου πρὸς Διὸς καὶ θεῶν μηδεὶς τὴν ὑπερβολὴν θαυμάζῃ. Bud. Com.& Ammonius.
Θαυμαίνω.uideo,admiror.
Θαυμαλέον.τὸ.ſtupendum.
Θαυμάλωψ.ſemiuſtus.ignitus.
Θαυμασικός.οῦ.ὁ.admirabilis.
Θαυμασμός.οῦ.ὁ.admiratio.
Θαυμαστής.admirans,laudator.
Θαυμάσι☉.&
Θαυμαστός.οῦ.ὁ.admirabilis,nobilis,egregius, præclarus.
Θαυμαστὸν ἡλίκον,καὶ θαυμαστὸν ὅσον.mirũ quantum,mirum in modum.Bud. Com.
Θαυμαστόω.μ.ώσω.π.ωκα.mirifico.Accuſ.
Θαυμαστωθείς.έντος.ὁ.ſumma admiratiõe habitus.
Θαυμαστῶς.ſapienter,notanter.
Θαυματίζομαι.in ſtuporem præ admiratione redigor.
Θαυματοποιΐα.ας.ἡ.præſtigium,admiratio.
Θαυματοποιός.οῦ.ὁ.præſtigiator, prodigiorum auctor.
Θαυματουργῶ.miracula edo.
Θαφθείς,έντος.ὁ.ſepultus, pro ταφείς. Herodot. θαφθεῖσι dixit pro ταφεῖσι.
Θαψία.ἡ. ferula ſylueſtris,aut ferulago.
Θαψός.οῦ.ὁ. frutex pallidus,& lignũ quo lanæ & capilli flaui fiunt.thapſus Lat. eſt & Lybicæ ciuitas apud Stephanum.

Θεά.ᾶς.ἡ.dea oxytonum.
Θέα.ας.ἡ. ſpectaculum,uiſio, aſpectus. paroxyt.item locus ipſe in quo ſedent ſpectantes quæ in theatro peraguntur.
Θεαγγελεῖς.qui deorũ ſolennitates promulgant præcones.
Θέαινα.ης.ἡ. nomen gentile. παρὰ τὸ θεῖον. quaſi diuina.Etym.
Θέαμα.ατος.τὸ.ſpectaculum.
Θεάμων.ονος.ὁ.ſpectator.
Θεανώ.Pythagorica mulier Lyrica, cuius extant epiſtolæ Græcæ.
Θεάομαι.μ.άσομαι.π.αμαι.uideo,uiſo. Depon. accuſ.Differt à βλέπω.Ammon.
Θεαρχία. diuinum & æternũ principium rerum omnium à numine.
Θεαρχικώτατος.ſupremum numen & principiũ.
Θεατρεῖον.theatrum.
Θεατής.οῦ.ὁ.ſpectator. Vide θεωρός apud Ammõ.
Θεατός.ſpectandus.
Θεάτρια.ας.ἡ.ſpectatrix.
Θεατρίζω.in theatro & cum pompa deduco. Vnde θεατρίζομαι, id eſt in theatrum producor, ut omnibus ſim ſpectaculo.Paul.Hebr.
Θεατρικῶς.faſtoſe.

Θέατρον.ου.τὸ.ſpectaculũ,theatrum.
Θεατρώνης ὁ τόπον ἐν τῷ θεάτρῳ ὠνούμενος ἀφ' οὗ παραβαλὼν ἔχοι ἂν θεωρεῖν. Qui locum ſibi comparauit in ſpectaculis publicis.
Θεάφιον.τὸ.&
Θεάφος.ἡ.& θεάφον.τὸ. ſulphur uiuum, θεῖον ἄπυρον.Euſt Odyſſ.
Θεῖον.diuinũ numen. Item ſulphur, thymiama quoddam ad expiationes.
Θεάω.admiror.
Θειῶσαι.&
Θειώσκειν.fumum uel uaporem facio.
Θέω καὶ θέομαι.admiror.
Θεέσκω.curro
Θεία.Lunæ & Apollinis mater.θεία,λαβεία.
Θεηγόροι οἱ theologi.
Θεήλατος.ου.ὁ.impulſus à Deo.dicitur ferè de rebus aduerſis & calamitoſis.
Θεημαχία. pugna hominis contra Deum. differt à θεομαχία.Ammonius.
Θεητόκος.ου.ἡ.pro θεοτόκος.quæ deum genuit.
Θεία.ας.ἡ amita,matertera.
Θειάσειν. numine afflari,non compotem eſſe ſui, eſſe fanaticum.
Θειασμός.ου.ὁ.afflatus,diuinatio,conuiuiũ,enthuſiaſmus
Θειητὸς.admirandus.
Θεϊκός.οῦ.ὁ.diuinus.
Θειλόπεδον.ου.τὸ. locus expoſitus ad calorem ubi aliqd ſiccatur,apricus locus,quaſi εἵλης πέδον.
Θειμωνιαί. manipulorum cumuli.
Θεῖναι.facere,currere,interficere,principia ponere,& ſupponere.Bud Com.
Θείνω.uerbero,pulſo,τύπτω.Hom.
Θεοδάμνης.ης.ἡ.deos ſubiugans & domans.
Θεῖον.ου.τὸ.numen. Item ſulphur, τὸ κεραύνιον πῦρ.ὀδμὴν γὰρ ἔχει κεραυνὸς θείου.
Θεῖος.ου.ὁ.diuinus. θεία πομπῇ, numine diuino. Item patruus, auunculus. Vide θεῖος ἀνήρ, in Chiliad.Eraſmi.
Θειότης.ητος.ἡ.numen,diuinitas.
Θειόω. ſuffio,adoleo,θυμιάω.
Θείω,pro θέω.curro.
Θειώδης.εος.ὁ.ἡ.ſulphureus.
Θείως.diuinitus.
Θέκλειος.admirabilis.
Θέλγηθρον.mulcimentum,incitamentum.
Θελγῖνες.telchines,uenefici,præſtigiatores.
Θέλγμα.ατος.τὸ.admiratio.
Θέλγω.μ.θέλξω.π.χα. demulceo, decipio, afficio aliquem ut moueri nequeat. Aliquando ponitur pro luſtrare.Accuſat.apud.Homerum ſignificat & tenebras offundo, luminibus obſtruo,obcæco.
Θέλυμνον.radicitus.

Θελεμὸν.ου.τὸ.miſerabile,quietum.
Θελέμως.quietè,miſerabiliter.
Θέλημα.ατος.τὸ.&
Θέλησις.ιος.ἡ.uoluntas.
Θελήμων.uolens,promptus.
Θελκτήριον,& θέλγηθρον.ου.τὸ.mulcimẽtum,oblectamentum.
Θελκτήριος.ον.ὁ.blandus, habens uim perſuadendi.
Θελκτός.placitus.
Θέλημος.fœcundus,ferax,γόνιμος.
Θελκτήριον.&
Θέλγητρον.ου.τὸ. mulcimẽtum, oblectamentũ & cantilænę uocãtur θελκτήρια quòd his auſcultantes demulceantur.
Θελκτήριος.ου.ὁ.blandus,habẽs uim perſuadendi.
Θελοθρησκεία.ας.ἡ. ſuperſtitio.
Θελοκακέω.de induſtria ignauiter ago.
Θελξινία.ἡ.Iunonis cognomẽtũ ac Atheniẽſibus cultæ.
Θελξινόη.ἡ. mentem pellacia demulcens, Sirenum una.
Θέλξις.ιος.ἡ. uoluptas,pellacia,illecebra.Plutar.
Θέλυμνα.τά. arbores quæ ramos habent inter ſe connexos.Vnde προθέλυμνα,radicitus.
Θέλω.μ.ήσω.π.ηκα.ἀόρ.α.ἠθέλησα. ſimiliter ab ἐθέλω,fit ἐθελήσω, ἠθέλησα. uolo, peto. Item poſſum,Atticè.Neutrum,accuſ. Vide βούλεσθαι apud Ammonium,& θέλειν καὶ βούλεσθαι coniunctim.
Θέμα.ατος.τὸ. thema,poſitio, regio, religio. Significat etiã genituram, ſiue ſidus natalitium, & horoſcopum,hoc eſt id, quod Mathematici notant,quomodo cœlum ſit affectum,compoſitaq; ſidera, cum homines & animãtes oriuntur. Hac uoce utitur Tranquillus in Auguſto. Bud.Com.
Θέματα.τά.depoſita.
Θεματίζω.depono.guberno.
Θεματικαὶ ἀντωνυμίαι.αἱ.ꝓnomina demõſtratiua dicũtur, ut αὐτὸς,ἐκεῖνος, quoniã quælibet uox ſui ſit thema.
Θεματισμός.οῦ.ὁ.ſtatio.
Θέμεθλον.&
Θεμέλιον.ου.τὸ.&
Θεμέλιος.ου.τὸ.fundamentũ, extrema pars fundamenti.ἐκ θεμελίων, funditus. Neutro genere uſitatius Atticis.
Θεμελιόω.μ.ώσω.π.ωκα.fundo. as. Accuſ.
Θεμελίωσις.ιος.ἡ.fundamentum.
Θεμελιωτής.οῦ.ὁ.fundator.
Θέμενος pro περιθέμενος. indutus.
Θέμερον. ſtabile, uenerandum.
Θέμις.ιστος.ἡ. ius,uas, munus,ſuſtẽtaculum. Dea fingitur honeſtatis, quæ præcipit hominibus id pete-

id petere,quod fas eſt.Bud.in Annot. Hymnũ eius cecinit Orpheus.
Θεμίσσω. θεμιστεύω. iudico,leges condo
Θεμιστεύ.uaticinia, oracula, cõſilia,conſultaq́;, & lege ſancita,teſte Euſtathio.
Θεμιστεύω. uaticinor,oracula do, leges fero, iura reddo.Odyſ.π.
Θέμιστος.ου.ὁ. iuſtus.
Θεμιστύς.ύος.dea iuſtitiæ.
Θεμίστωρ.iuſtus,prudens.
Θεμιτόν.fas.
Θεμιτός.ὁ. licitus.
Θέμωσεν.fecit,coëgit,perſuaſit,appropinquauit.
Θέν. particula, aliquando abundans, aliquando motum à loco ſignificans.
Θέναρ. αρος. uola, palma, ut Gaza uertit in Ariſtotele. Pindarus θέναρ βωμοῦ appellat τὸ πλάτος, latum ſaxum quod aræ inſternitur,in quo uictimæ collocantur.
Θεναρίζω & θένω. percutio.
Θεοβλάβεια.ας.ἡ.læſio deorum,impietas.
Θεοβλαβής,έος.ὁ.ἡ.temerarius.
Θεογάμια.τά.feſta. Proſerpinæ.
Θεογεννεσία.baptiſmus.
Θεογνωσία.cognitio dei.
Θεογονία.deorum proles & origo.
Θεοδίδακτος.ου.ὁ.diuinitus edoctus.
Θεοδήλητος.ου.ὁ.ἡ.deo manifeſtatus,uel à deo perpetratus, δηλέω enim noceo ſignificat.
Θεόδμητος.ου.ὁ à Deo ædificatus,uel paratus.
Θεόδωροι.οἱ. cynædi Comico ſcommate dicũtur à Theodoro quodam proſtitutæ pudicitiæ homine.
Θεοειδής.έος.ὁ.ἡ.&
Θεοείκελος.ου.Deo ſimilis,pulcher.
Θεοεπής,έος.ὁ.ἡ.à deo æditus dictus ſic.
Θεόθεν.diuinitus.
Θεόθυτα.τά.carnes uictimarum.
Θεοίνια.τά.bacchanalia,nam Bacchum θέοινον uocabant.
Θεοίνιον.ου.τὸ.templum Bacchi.
Θεοκάπηλοι. hæretici qui aliena ueræ religioni miſcent,& ſyncero dogmati ſua ſomnia cõfundũt, uelut caupones fecem puro uino conturbantes.
Θεοκλυτεῖν.Deum audire,aut Deum inuocare & inclamare in diſcrimine. ἀπὸ τοῦ τὸν θεὸν ἐπικαλεῖσθαι. Plutarch. θεοκλυτεῖν ἀκυρῖνον.
Θεοκλύμενος.à Deo uocatus.
Θεόκολος.ſacerdos.
Θεοκρόνος.ὁ.auis quædam,in Oppiani Ixeuticis.
Θεόκτιστα.τὰ.quæ ſunt diuinitus.
Θεολάβεια.ας.ἡ.ſtoliditas.lego θεοβλάβεια.
Θεολαβής.έος.ὁ.ἡ.cui Deus abſtulit mentẽ,lego θεοβλαβής.
Θεόληπτος.ου.ὁ.ἡ.numine afflatus.

Θεοληψία.ας.ἡ.numinis afflatus.
Θεολογεῖν.diſſerere de rebus diuinis & ſpeculari, theologicè explicare & diſputare.Dionyſ. ἀληθῶς θεολογοῦντος τὸν Ἰησοῦν, Verè de Chriſto diſſerentes.Accipitur & pro philoſophicè cõmentari,Ariſtot.Bud.Com.
Θεολογεῖον.ου.τὸ. locus ſupra ſcenam, in quo dij conſpiciebantur.
Θεολογική.prima philoſophia,quæ ſpeculatur τὴν χωριστὴν οὐσίαν,καὶ ἀκίνητον.Bud.Com.
Θεομαχέω.μ.ήσω.π.ηκα. Deo repugno. Neutrũ
Θεομαχία.ας.ἡ.deorum pugna inter ſe. Ammonius diſtinguit à θεημαχία.
Θεόμαχος.ου.ὁ.Deo repugnans.
Θεομηνία. legitur apud Suidam pro expoſitione uocis διοσημία,ego malim θεομηνία.
Θεομηνία.ας.ἡ.ira diuina.
Θεόμητις.diuina ſapiens.
Θεομίσης.έος.ὁ.ἡ.deorum oſor.
Θεομισής.έος.ὁ.ἡ.Deo inuiſus.
Θεόμορος.prudens.
Θεοξένια.τά.feſtum ſolenne omnium deorum.
Θεοπνευστέω.numine afflor.
Θεόπνευστος.ου.ὁ.à Deo inſpiratus.
Θεοπλάστης.ου.ὁ.&
Θεοποιός.οῦ.ſculptor, ſtatuarius.
Θεοπρεπής.maieſtatis quiddam præ ſe ferens.
Θεοπροπέω.μ.ήσω.π.ηκα.uaticinor. Neutrum.
Θεοπροπία.ας.ἡ.&
Θεοπρόπιον.ου.τὸ.uaticinatio ex deo. πρόπιον enim uaticinium eſt.
Θεόπροπος.ου.ὁ.uates,ſacerdos,oraculorum conſultor. ὁ δ᾽ εἰς Λάβδαν πεμπόμενος εἰς τὸ μαντεῖον. Aeſchyl. in Prometh. ἔς τε πυθὼ κἀπὶ δωδώνης συχνοὺς θεοπρόπους ἴαλλε.
Θεοπτία.ἡ.uiſio diuina.
Θεοργόν.οῦ.τὸ.quod fit à deo.
Θεορημοσύνη.ἡ.diuina inſtitutio.
Θεόρρυτον.à Deo profectum.
Θεός.οῦ.deus.Philoſophi θεοὺς,numina uulgi opinione conſecrata intelligebant,θεὸν uerò appellatione unum intelligi,ſupremumq́; numẽ dignum eſſe cenſebant,cum imperio & poteſtate omnia adminiſtrarentur.Inuenitur & in fœmineo ſexu,ἡ θεός. Quãquam Attice maſculinum duntaxat uidetur,ut apparet ex dicto Stilponis apud Laertium lib.2.
Θεοσέβεια.ας.ἡ. pietas,cultus dei.
Θεοσεβής.έος.ὁ.ἡ.pius,religioſus.
Θεοσεβῶς.piè.
Θεόσεπτος.ου.ὁ.uenerabilis, diuinus, diuinitus immiſſus.
Θεοσέπτωρ.ὁ.pius.
Θεοσημεία.diuinatio,dei uaticinium.

Θεοσκυνεῖν.deos colere.
Θεοσυγὴς.έ@-.ὁ.ἡ.deo ọſibilis,dei oſor.
Θεοσυγία.ας.ἡ.impietas,impuritas,odium dei.
Θεοσυλὴς.ὁ.ſacrilegus.
Θεότευκτον.à deo factum.
Θεότης.numen,prouidentia diuina.
Θεοτόκος.ȣ.ἡ.deum pariens.Cyrill.
Θεόγονος.ȣ.ὁ.ἡ.ex deo natus.Cyrill.
Θεουδὴς, pro θεοειδὴς.pius, iuſtus,deum colens, uenerans,placens deo,ſpecioſus,diuina forma præditus.
Θεουργία.opus ſeruatoris,quod diuinitatem eius ſignificat, ut contra naturæ leges,& ſupra uim eius editum.Bud.Com.
Θεουργικὴ ὁμοίωσις,κὴ θεουργικὴ ἐπιστήμη.à Dion. dicitur,ἡ θεὸς ἀπεργαζομένη.Bud.ibidem.
Θεουργός.ȣ.ὁ.qui in ſacris operatur.
Θεοφάνιον.τὸ.&
Θεοφανία.ας.ἡ.apparitio dei.
Θεοφάντωρ.theologus.
Θεοφαπίζω.uaticinor,multa loquor.
Θεοφιλὴς.έ@-.ὁ.ἡ. pius, amans deorum, dijs charus.
Θεόφιν.diuinitus,pro τοῖς θεοῖς apud Hom. θεόφιν μῆσωρ ἀτάλαντος.
Θεόφοβος.ȣ.ὁ.pius,religioſus,θεοσεβής.
Θεοφορέομαι.numine afflatus ſum.
Θεοφόρητος.ὁ.ἡ. numine afflatus, diuinitate raptus,& deam ferens apud Lucianum.
Θεοφορία.ας.ἡ.afflatio numinis,ἐνθουσιασμός.
Θεοφορούμενος. fanaticus,diuino ſpiritu plenus.
Θεοφροσύνη.religio,pietas.
Θεόω.μ.ώσω.π.ωκα.deifico,θεότητος μεταδίδωμι.Accuſ.
Θεοφυτήριον.τὸ.cauea.
Θεράπαινα.ης.ἡ &
Θεραπαινίς.ίδος.ἡ.ancilla. Vide παιδίσκη apud Ammonium.
Θεραπεία.ας.ἡ.medela, cultura, reuerētia, obſequium,cura, famulitium,ſeruorū turba,clientela.Bud.Com.
Θέραπες.familiares.
Θεράπευμα.ατος.τὸ.cultus.
Θεραπευσία.ας.ἡ.cura,ſupplicatio.
Θεραπεύσιμος.ȣ.ὁ. ſanabilis.
Θεραπευτὴς.ȣ.ὁ.miniſter.
Θεραπευτρὶς.ίδος.ἡ.cultrix.
Θεραπεύω.μ.εύσω. π.ευκα. medeor pharmacis. Vnde Galen. librum ſuum de morborū remedijs,θεραπευτικὴν appellauit. Item ſeruio, ueneror,obſequor,capto obſequijs,cōcilio,inſinuo me in alicuius gratiam, in pretio habeo. Accuſ.Bud.Com.
Θεράπη.pro θεραπεία.
Θεραπὶς.ίδος.ἡ.cultrix.
Θεράπνη.ης.ἡ. locus in Lacedæmone, Helenæ ciuitate celebris. Hinc Therapnei fratres,Caſtor & Pollux.Nicand θεράπναις dixit pro θεραπαίναις,ancillis.
Θεραπνίδιον.ȣ.τὸ.ancillula.
Θεράπων.οντος.& θέραψ.απος.ὁ. ſeruus, famulus.Ammonius diſtinguit ab οἰκέτης.
Θέρεια.ας.ἡ.æſtas,tempus æſtatis.
Θερέϊβοτον.τὸ. paſcuum in quo æſtiuo etiam tempore paſcunt armenta, τόπος ἔχων καὶ ἐν θέρει νομάς Euſt.Iliad.β.
Θερειλεχὴς.έος..ὁ.ἡ.umbroſus,platani epitheton quaſi æſtate torum præbentis,apud Nicand.
Θερειπότος. Lycoph. dicitur Aegyptus, qđ æſtiuo tēpore à Nilo ripas ſupergreſſo irrigetur.
Θεραπευτικός.ὁ. qui facile curatur, curabilis, remediabilis interprete Macrob.ineſt,inqt,Ariſtot.æri uis quædam remediabilis & ſiccifica.
Θερέστατος.calidiſſimus.
Θέρετρον.τὸ.locus æſtiuationi accōmodus,ſtatio æſtiua.Hipp. ſunt qui θέατρον legunt & ſcribūt.
Θερήγανον.τὸ.currus quo meſſis inuehitur.
Θερίζω.μ.ίσω.π.ικα.meto,meſſem colligo,& æſtiuo,Ammon. Θερίζοντες, ſophiſtici quidam cauilli ſunt apud Laërtium lib. 7. quales etiam Ceratides & Vtides,Zenon dialectico, qui ſeptem dialecticæ ſpecies θερίζοντα ſermone ei demonſtrauerat, ducentum dedit. Idē Laërtius. Accuſ.
Θερικός.ὁ. æſtiuus,meſſorius.
Θερινὴ τροπή.ſolſticium.
Θερινός.ȣ.ὁ.æſtiuus,ſolſticialis,
Θερισμός.ȣ.ὁ.meſſis.
Θεριστὴς.ȣ.ὁ.meſſor.
Θερίστρια.ας.ἡ.mulier quę metit Ariſtoph.
Θερίστριον.ȣ.τὸ. & θέριστρον.ȣ.τὸ. ueſtis ſubtilis & æſtiua,ueſtimentum meſſoris.
Θέρμα..febris,ſecuritas.
Θέρμανσις,& θερμασία.caliditas.
Θερμαντὴρ.ῆρος.ἡ.cacabus,in qua aqua calefit.
Θερμάστρα.caminus.
Θερμαστρὶς.ίδος.ἡ.genus ſaltationis uehementis & præcipuæ agilitatis, & uas quoddam aurificum,cancro ſimile.
Θερμαίνω.μ.ανῶ.π.αγκα.calefacio, foueo,tepefacio.Accuſ.
Θερμαντήριον.ahenū, lebes, in quo aqua calefit.
Θερμεπῶπις.ιδος.ἡ.apud Aeſchylum uerecundiæ epitheton, eò quod uultum igneo quodā rubore tingat.
Θέρμη.ης.ἡ.calor,caliditas:paroxytonum,Cyril.
Θερμή.ῆς.ἡ.calida.oxytonum.
Θέρμινος.ὁ.lupinius,è lupino contextus.

Θερμοκύαμοι. οἱ. lupini, iidem qui θέρμοι. teſte Euſt. Iliad. ν.

Θερμολουσία. ἡ. calidum lauacrum.

Θερμολουτρῶ. &

Θερμολουτῶ. calida perfundor.

Θερμόπλα. ἡ. exungulatio, morbus equinis pedibus accidens.

Θερμοπώλης. qui cibaria calida uendit.

Θερμός. οῦ. ὁ. calidus. Vnde θερμὸν ἔργον, facinus audax, præceps. Sic apud Plautum, calidum mendacium pro audaci aut impudenti. Plutarch. Sympoſ. θερμὸν ait ſignificare quibuſdam ζωρότερον, ut Achilles apud Homerum iubens Patroclum miſcere ζωρότερον, exegit celeritatem miniſterij: Quemadmodum nos, inquit, ſæpe iubemus θερμότερον ἅπτεσθαι τῆς διακονίας, id eſt, calidius, atque celerius adire miniſterium.

Θέρμος. ου. lupinus. paroxitonum.

Θερμοσποδιά. ᾶς. ἡ. calefactio cineris, aut cinis calidus.

Θερμότης. ητος. ἡ. caliditas.

Θερμουργός. οῦ. ὁ. feruidus, ingenio, homo ſtudioſus, animoſus, θρασαλέος.

Θέρμυδρος. portus Rhodiorum.

Θέρμω. τὸ θέρω.

Θερμωλή. ῆς. ἡ. calor, febris.

Θέρομαι. caleo. Depon. abſol.

Θέρος. εος. τὸ. æſtas, meſſis.

Θέρω. calefacio, comburo, Accuſ.

Θέσθαι παῖδα. adoptare, ποιεῖν. παῖδα, καὶ εἰσποιεῖν. Bud. Com.

Θέσθαι. depoſitum accipere, unde fit θέτης. & depoſito credere, θεσπίσασθαι. promulgare, κυρῶσαι, conſtituere. Item poſtulare, flagitare, & quaſi uotis præire.

Θέσις. ιος. ἡ. ſitus, poſitio, adoptio, depoſitio. Bud. Com.

Θέσκελος. ου. ὁ. deo ſimilis, admirabilis.

Θέσμιον. ου. τὸ. debitũ dei, legitimũ, cõſuetudo.

Θεσμοδοτέω. ῶ. ήσω. π. ηκα. legi addico.

Θεσμοθεσία. inſtitutum & ritus.

Θεσμοθετῶ. ſum teſmothetes

Θεσμοθέται. οἱ. Athenis erãt à legũ latione ita appellati qui ætate & uſu docti, domi iura dabãt, querelas, accuſationesq; cognoſcebãt, deq; cõtrouerſijs æquo examine decernebãt, qui circa deos ſacra, & circa homines leges ſeruabant. Hi quotannis leges emendabãt & recognoſcebant, & ad congruentiã ſenſumq; conſentaneum reducebant. Bud. in Annot. & Com.

Θεσμόθεον. diuinitus immiſſum.

Θεσμός. οῦ. ὁ. lex nõ ſcripta, mos uetꝰ. θεσμοὶ ἱεροί, ritus ſacrorũ diuinitus inſtituti. Dyõ. Bud. Cõ.

Θεσμοφόρεια. τὰ. ſacra Cereris, legum latio.

Θεσμοφοριάζω. μ. άσω. π. ακα. Cerealia celebro. Neut. abſol.

Θεσμοφόρος. ου. ὁ. Ceres, legifer.

Θεσμοφύλακες. οἱ. θεσμοθέται, legum & inſtitutorum cuſtodes.

Θεσπιδαής. έος. ὁ. ἡ. immenſè comburens, diuinus, diuinitus ardens. alibi θεσπιδαής.

Θεσπίσιμα. ατος. τὸ. edictũ, decretum diuinum.

Θεσπέσιος. ου. ὁ. magnus, diuinus, admirandus, mirabilis.

Θεσπιέπεια. ας. ὁ. ἡ. uaticinatrix.

Θεσπίζω. μ. ίσω. π. ικα. uaticinor, diuino. Neutr. Accuſ.

Θέσπιον. ου. τὸ. res diuina.

Θέσπις. ιος. ὁ. uates, diuinus.

Θέσπισμα. ατος. τὸ. uaticinatio.

Θεσπιῳδέω. μ. ήσω. π. ηκα. uaticinor. Neut.

Θεσπιῳδής. οῦ. uaticinator.

Θεσπιῳδός. Carmente nympha, Dionyſio interprete.

Θέσσασθαι. ſedere, petere, quærere, rogare, flagitare.

Θέσφατον. ου. τὸ. monitum, uaticinium, reſponſum, fas.

Θέσφατος. ου. τὸ. fatatus, diuinitus miſſus.

Θεσφατοῦμαι. uaticinor, multa loquor.

Θετέον. ponendum eſt.

Θέτης. qui aliquid pro pignore accepit.

Θετικός. οῦ. ὁ. poſitiuus.

Θετός. οῦ. ὁ. adoptatus, adoptiuus.

Θετταλίς. ίδος. ἡ. Theſſala mulier, & calceamenti genus.

Θεῦ. huc, curre.

Θευδᾶς. diminutiuũ à θεόδωρος. Theodorulus.

Θευμορία. primitiæ, uel portio, quam ſacerdotes ab immolatione relictum capiũt, ſacrificium.

Θεύσεσθαι. currere.

Θεύσω. curram.

Θέω. curro, ambio.

Θεών. ου. ὁ. Deus.

Θεωράω. deum contemplor.

Θεώρειον. hippodromus.

Θεώρετρον. ου. τὸ. munus quod ſponſæ dabatur ante nuptias, quũ ſe uiſendam præberet.

Θεωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. contemplor, ſpeculor, uideo, proprie de mente ac animo dicitur, ὁρᾶν uero de corpore. Accuſ.

Θεώρημα. ατος. τὸ. ſpeculatio. Et θεωρήματα ſunt ſpeculamenta diſciplinarũ, & ueluti commentationes: præcepta, inquit Cicero. Significat aliquando quæſtionem, hoc eſt, ζήτησιν.

Θεωρηματικός. οῦ. ὁ. contemplatiuus.

Θεώρησις. ιος. ἡ. contemplatio.

Θεωρητικὰ χρήματα. ſunt quibus foros nobis &

ſedilia in ſpectaculis comparamus.
Θεωρητικὴ. ῆς. ἡ dicitur ars qui rerum cognitione & contemplatione cernitur.
Θεωρητικός. ȣ̃. ὁ. contemplatiuus.
Θεωρητήριον. locus ubi ſpectatur, cauea.
Θεωρία. ας. ἡ. ſpeculatio, meditatio, cõtemplatio, commentatio, anguſtia. Item ludorũ theatralium ſpectaculũ, uacatio in re diuina, Itẽ ſacrificiũ Platoni, & ἡ περὶ τὸν θεὸν σχολὴ καὶ ἀδιήνεκὴς αὐτȣ̃ φαντασία. Item frequens cætus aliquãdo θεωρία uocatur, id eſt, ἡ πανήγυρις. Ariſtidi.
Θεωρικόν. τὸ. ærarium quoddam apud Athenienſes, ex quo ſumptus bellici principio fiebant, qui poſtea in alios uſus, ac præcipuè ludorum ſpectaculorumq́; conuerſi ſunt. unde θεωρικὰ χρήματα Hermogeni.
Θεωρίς. ίδος. ἡ. proprium uatis, cuius fit mentio apud Demoſthenem. Item nauis Athenis, qua Theori quotannis in Delum nauigabant, litatum Apollini. Et Θεωρίδες κέλευθοι, iter per quod ibat illa nauis. uel illi qui ſacrificium facturi uenerant. Aeſchyl. in illa tragœdia quæ ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις inſcribitur, hac ſimilitudine ductus cymbam Charontis uocat θεωρίδα.
Θεωρός. ȣ̃. ὁ. ſpectator, qui oraculum conſulit, aut qui alioqui rerum diuinarũ curam gerit. nam ὤρη curam ſignificat apud ueteres. uel θεωρός ὁ τὴν θυσίαν ἀπάγων εἰς τὸ ἱερὸν πρὸς τὸ θῦσαι καὶ θεραπεῦσαι τὸν θεόν. Theori deuoluti interierunt. Laërtius in Heraclide Pontico. Amm. diſtinguit à θεατής.
Θέωσις. apotheoſis, & unio cum deo.

Θηβαγγενεῖς. οἱ. Vide.
Θηβαῖοι. apud Ammonium.
Θῆβαι. τὸ νῦν Ἀδραμύττιον καλȣ́μενον. Ety
Θηβαϊκός. ȣ̃. ὁ. &
Θηβαῖος. Thebanus. Vide Ammonium.
Θηβαΐς. ίδος. ἡ. Thebais, id eſt ager Thebanus, & poëma de Rebus Thebanorum.
Θήβη. ης. ἡ. Thebe.
Θῆβος. ſtupor.
Θηγάνη. ης. cos, ἀκόνη.
Θήγη. theca, poſitio, ordo.
Θήγω. μ. ήξω π. ηχα acuo. Accuſ.
Θηεῖτο. admirabatur.
Θηέομαι. admiror, uideo.
Θηεῦντο. admirabantur, pro ἐθηȣ̃ντο.
Θηήσαντο admirati ſunt.
Θηητήρ. ῆρος. ὁ. admirator.
Θηητόν. admirabile, ualde pulchrum, utile.
Θήϊον. ȣ. τὸ. balſamum.
Θήκη. ης. ἡ. theca, uagina, ſepulchrum, loculus.
Θηκίον. entaphium, ſepulchrum, theſaurus.
Θηκτός. ȣ̃. ὁ. acutus.

Θηλάζομαι μ. άσομαι. π. ασμαι. &
Θηλάζω. μ. άσω. π. ακα. lacto, lactor, ubera ſugo. Nam dicitur tam de muliere lactante, quàm de puero qui lactatur. Bud. Com. ſuccum herbæ expræſſum ebibo apud Nicand. Item mulgeo.
Θηλαίνω. μ. ανῶ. π. γκα germino.
Θηλακός ȣ. caliga, fœminale, Ariſtoph, ἀνάξυρις.
Θηλαμινός. lactens, recens genitus.
Θηλαμών. ωνος. ȣ. ὁ. alumnus, nutrix, ἡ τροφὸς ἢ τιθήνη apud Lycoph.
Θηλασμός. ȣ̃. ὁ. lactatio, nutritio,
Θηλάστρια. ας ἡ nutrix.
Θήλει. τῷ. utero.
Θήλεα, uel θήλεια. ας. ἡ. Ionum more qui in huiuſcemodi uocib. iota abijciunt. fœmella. Vnde θήλεαι ἵπποι. Homerus, & θήλεια νὺξ. ἡ ὑπομβρος, παρὰ τὸ θάλλειν καὶ γεννᾶν.
Θηλέω, τὸ θηλαίνω.
Θηλυς. nutritus, faciens florere.
Θηλή. ῆς. ἡ. mamma fœminæ, papilla propriè & uberũ apex. Gaza in Ariſtotele papillam uertit,
Θηλομανής. non ſolũ eũ qui mulierũ amore inſanit, ſed etiam inducentem inſaniam erga mulieres: eſtq́; epithetora cupidinis.
Θηλοπαιδεύειν. in cratibus ad ſolem ſiccare.
Θῆλυ. muliebre. Gaza in Ariſtotele uertit fœminam.
Θηλύτης. ας. ἡ fœmina, fœmineus ſexus.
Θηλυγονία. ας. ἡ. ſeries generis fœminini, & materni.
Θηλύγονον. τὸ. fœminigena herba.
Θηλύγονος. ȣ. ὁ. fœminam fœtificans.
Θηλυδρίας. ȣ. ὁ effœminatus, qui patitur muliebria. Bud. Com.
Θηλυδριώδης. εος. ὁ. ἡ. mollis, effœminatus.
Θηλυκός. ȣ̃. ὁ. fœmininus, fœminalis, uirago, ἀῤῥενωπός. Gaza θηλυκȣ̀ς ἄνδρας in Ariſtotele uiros fœminales uertit.
Θήλυμα. τὸ. farina cum melle ſubacta.
Θηλυμανής. έος. ὁ. ἡ. inſanus, amator fœminarũ.
Θηλύμιτρος. ου. ὁ. effœminatus, muliebri cultu indutus.
Θηλυνω. μ. υνῶ. π. γκα. effœmino. Accuſatiuo iungitur.
Θηλύπρινον. τὸ. ſuber arbor, teſte Eratoſthene.
Θηλυπτέρις. ιος. ἡ filicula, filicis genus.
Θῆλυς. υος. ἡ. penanflexum, fœmina. Et adiectiuè effœminatus, fœmineus.
Θηλύς. ύος. ἡ. pupilla, oxytonum. Cyrill.
Θηλύτεραι. αἱ. mulieres.
Θηλύτερος. ου. ὁ. effœminatior. in Venerem pronior.
Θηλύτης. ἡ. mollities, muliebritas, fœminea natura, Ariſtot. dixit ὥσπερ ἀναπηρίαν εἶναι τῆς θηλύτητα

λύτητα φυσικήν, fœmineam naturam ueluti mutilationem eſſe quandam naturalem.
Θηλυτοκεῖ. fœminam parit.
Θηλυτοκοῦσαι. ferentes in utero fœminam.
Θηλυφανής. έ. ὁ. ἡ. ſimilis fœminæ.
Θηλύφρων. ονος. ὁ. ἡ. muliebris, imbecillis.
Θηλώ. nutrix.
Θῆμα. theca, ſepulchrum, καὶ ἄνθημα.
Θημακοῦς. populus eſt tribus Erichtheidos Themacis. Etym.
Θημών. ῶνος. ὁ. & manipulus, faſciculus, & aceruus palearum, frumenti, alteriusue rei.
Θημωνία. ας. ἡ. &
Θὶν. νός. cumulus.
Θὴν. completiua particula, ἀπὸ πολύ, δή.
Θήνιον. lac.
Θῆξις. momentum, punctum, celeritas.
Θηπόν. gratum, mirabile.
Θήπτω. μ. ήψω. π. ηφα uel
Θήπω. mentior, admiror, ſtupeo, concupiſco.
Θηπῶν. decipiens, adulans, admirans.
Θήρ. ρός. ὁ. fera, leo, κατ᾽ ἐξοχήν.
Θήρα. ας. ἡ. indago, & uenatorum inquiſitio, uenatio.
Θήραγρα. ας. ἡ. uenatio, & res quæ in uenatu capitur.
Θήραμα. τό. inuentio.
Θηράομαι. μ. άσομαι. π. αμαι. uenor, aucupor, capto. Interdũ paſſiuè pro captor. Depon. accuſ.
Θηραρχία. ας. ἡ. conſtitutio feraria.
Θήραρχος. ου. ὁ. qui præeſt duobus elephantis.
Θηρατέον. uenandum eſt.
Θηρατής. οῦ. ὁ. uenator.
Θήρατρον. rete, & artificium aucupiumq́;, res qua uenatur. Bud. Com.
Θήραυλος. ruſticus, ſylueſtris.
Θηράω. μ. άσω. π. ακα. uenor, quæro, inuenio, machinor. Neut. accuſ.
Θήρευμα. ατος. τό. &
Θηρεύομαι. differo, procraſtino, ἀναβάλλομαι.
Θήρευμα. ατος. τό. uenatio, indago, id eſt uenatorum inquiſitio.
Θήρειον. uarium. ποικίλον.
Θηρεύομαι. &
Θηρεύσιμος. ου. ὁ. &
Θηρευτική. ῆς. ἡ. uenatio.
Θηρευτικός. οῦ. ὁ. uenatorius, ut θηρευτικοὶ canes.
Θηρευτής. uenator, κυνηγός.
Θηρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. uenor, capto. Accuſat. Bud. Com.
Θήρημα. ατος. τό. uenatio.
Θηρητής. ῆρος. poëticè. uenator.
Θηρήτωρ. ορος. ὁ. idem.
Θηρία. ας. ἡ. tibia ex hinnulorum oſſibus, forinſecus ære obducta, qua utebantur Thebani.
Θηριακά. τά. theriaca, medicamenta uenenatorũ animalium, ἀπὸ τῶν θηρίων, id eſt à feris, uel quarum uenenis aduerſantur, uel quæ in ea compoſitione admiſcentur. Cæl. lib. 3. cap. 30
Θηριάλωτος. ου. ὁ. beſtialis, à beſtia captus.
Θηρίκλειον. uitreum poculum, ab inuentore Thericle dictum. καθαρώτερον δὲ τῶν κεράμων ἐργασαμένου, ἡ θηρίκλης τὰ ἐκπώματα. Cæl. lib. 14. cap. 60. Vide Bayfium.
Θηριομαχέω. μ. ήσω. π. ηκα. cum beſtijs pugno. Neut. abſol.
Θηρίον. ου. τό. beſtia, fera: & propriè uenenata beſtia, ut uipera. Item hulcus efferum, & curatu difficile, ἄγριον ἕλκος, Hippoc. & lumbricus latus in inteſtinis ſæua inducens tormina.
Θηριόομαι. ferocio, uermiculor, quod fit, cum enatis uermiculis & beſtiolis ſegetes & arbores infeſtantur.
Θήριος. ου. ὁ. ferinus.
Θηριοτρόφιον. τό. uiuarium.
Θηριῶδες. τό. tabificum, φθινῶδες: Item lumbricos generans. Hippocr.
Θηριώδης. εος. ὁ. ἡ. ferinus, beſtialis, immanis, efferatus. Θηριώδη apud medicos ulcera quædã incurabilia uocantur. eadem nimirum quæ θηριώματα.
Θηριωδία. ας. ἡ. feritas.
Θηριωδῶς. beſtialiter, fere.
Θηρίωμα. τό. genus hulceris teterrimi. idem cum carcinomate. Vide Θηριώδης.
Θηρόβοτον. ſolitudo, quod à feris depaſcatur.
Θηρόβρωτος. à feris deuoratus.
Θηροζυγοκαμψιμέτωπος. ſeſquipedali dictione in Epig. Cyclops uocatur, quaſi feræ & flexiiugæ frontes.
Θηροθῆραι. uenatores.
Θηρολέκτος. uidetur dici is quem Cic. de Orat. uocauit cautum & acutum preconem actionũ, cantorem formularum & aucupem ſyllabarũ, inde & uerbum θηρολεκτεῖν.
Θηρολέξης. in dicendo affectator.
Θηρονόμος. ου. ὁ. &
Θηροτρόφος. ου. ὁ. ἡ. feras nutriens.
Θηροσύνη. uenatio.
Θηρσολόχος. ὁ. nomen ſyderis apud Proclum.
Θήρων. ὁ. Theron uir, penanflexum. Cyrill.
Θηρωτής. uenator.
Θής. θητός. ὁ. debitor, mercenarius, quod datur pro debito in pignus, ſeruus. Vide Ammonium, & infra θῆτες.
Θῆσαι. lactare, nutrire.
Θησαυρίζομαι. &
Θησαυρίζω. μ. ίσω. π. ικα. colligo, recondo, repono in

no in depoſito, in theſaurum cõgrego. Accuſ. Bud Com.

Θησαυριστικὰ τῆς τροφῆς. quæ ingenio recondendi cibi dotata ſunt.

Θησαυριστής. οῦ. ὁ. &

Θησαυριστικός. οῦ. ὁ. &

Θησαυροποιός. οῦ. ὁ. collector theſauri, auarus.

Θησαυρός. οῦ. ὁ. diuitiæ recõditæ in longũ tempus. Gaza. Vide in Chilia. Theſaurus malorũ, Theſaurus cinis, Theſaurus carbones erant.

Θησεῖα. feſta in honorem Theſei, in quibus populo dabatur congiarium.

Θησεῖον. οῦ. τὸ. lucus ſacer Theſeo, & aſylum, quod dicatum erat ad tumulum eius, quod famulis erectum erat aſylũ, nec his modò, ut uult Philochorus, uerum etiam quibuſuis culpam deprecantibus. Etym.

Θησειότριψ. uerſans in templo Theſei. nam erat aſyli loco θησεῖον.

Θῆσσα. ἡ. ancilla, ſerua: pauperculas mulierculas quæ ſtipis cauſa ſeruiebant Athenienſes θήσσας uocabant. Apollonij interp. lib. 2. num. 7. Item anus paupercula apud Athenieſes, & muliercula inops θῆσσα uocabatur ἀπὸ τοῦ θητεύειν ἐπὶ μισθῷ διὰ τὸ ἐνδεῆ εἶναι τῶν ἐπιτηδείων.

Θῆτα præfigere. Vide in Chil. Eraſmi.

Θηταλόν. mirum, non ueriſimile.

Θητεία. ας. ἡ. ſeruitus, merces, clientela, cultus.

Θῆτες. inter populi Athenienſis claſſes tertium tenebant ordinem, qui ad magiſtratus non admittebantur quidem, à iudicijs tamen & concionibus non reijciebantur, ut non deeſſet omnino, unde ali poſſent. Vide Θὴς ſuperius.

Θῆσσα ſiue θράσσα καὶ θρᾶττα. piſcicul⁹ eſt marinus quem Dorotheus Aſcalonites theſſam referente Athenæo uocabat minus caſtigatæ.

Θητεύω. μ. εύσω, π. ευκα. pro mercede ſeruio, mercenariam rem ago, mercenarius ſum & βαναυσῶ, mercenariam operam loco. Cæl. libro 13. cap. 48.

Θητικόν. τὸ. quarta erat claſſis populi Athenienſis, quæ mercenariorum ordinem complectebatur. hęc à magiſtratibus ſubmouebatur. Bud Com. & uectigal tributũ ſic, quod pendebãt οἱ θῆτες.

Θητικός. οῦ. ὁ. ſeruilis.

Θῆττα ης. ἡ. paupercula, & mercenaria, indotata, relicta à patre, cui dos à proximis genere præbetur.

Θητώνιον. τὸ. pretium quod datur mercenarijs.

Θήψ. uermiculus, σκώληξ.

Θιαγόνες. οἱ. panes quidã dijs offerri ſoliti.

Θιασεύω. pompam celebro.

Θίασμος. ὁ. conuiuium, & examen ſeu caterua fœminarum.

Θίασος. ου. ὁ. conuiuium, ad quod quiſque de ſuo aliquid offert, ὁ ἔρανος. Item multitudo rei diuinæ cauſa collecta. Pompa quoque quæ Dyoniſium comitabatur: quæuis multitudo ſiue ſaltantium, ſiue aliud quiduis agentium, chorus. debuit per diphthongum ſcribi: nam eſt ἀπὸ τοῦ τὰ θεῖα ᾄσαι. ſed traditio ſic habet. quidam dicunt παρὰ τὸ θεῶν originem habere, ut Bacchum celebrantibus accõmodetur. Etym. & Cæl. lib 14. cap. 57.

Θιασῶνες. cœnationes, loci conuiuales.

Θιασώτης. οῦ. ὁ. ſocius in chorea, conuiua, thiaſis gaudens, Epitheton Bacchi.

Θίβη. ης. fiſcella calathusúe è frondibus arcæ figuram exprimens.

Θιβρή. ἡ. pterua, faſtuoſa, ferox, & ignea, adurẽsq;.

Θιβρόν. τὸ. molle, delicatum, tenerum. Nicander. ὠκὰ θιβρὰ χιτῶνος.

Θιγγάνω. attingo.

Θίγμα. tactus, pollutio.

Θίγω. μ. ίξω π. ιχα. tango. Vnde θίγον Doricè ꝓ θίγε tange. Actiu. accuſ.

Θίν. νός. ὁ. littus, cumulus arenæ. aceruus. Vide ἀκταὶ in Ammonio. Accipitur & pro robore corporis. Tradunt Grammatici quòd pro littore acceptum fœminini ſit generis, alias maſculini. Θὶς. ὁ. apud Ariſtotelem lib. 8. cap. 13. nomen piſcis, Gaza reddit, lituum.

Θιναὶ. arenæ, cumuli, colles.

Θινόμενος. percuſſus.

Θινώδης. εος. ὁ. ἡ. littoreus, ferus.

Θίξις. ιος. ἡ. tactus, ἐπαφή.

Θὶς ἰνος. ὁ. θὶν littus, παρὰ τὸ θείνειν, quod à fluctibus marinis pulſetur.

Θισίτης. conuiua.

Θλᾶσθαι. contundi, infringi.

Θλασίας. ου. ὁ. thlaſias, qui habet teſticulos attritos, eunuchus, legitur & θλαδίας.

Θλᾶσις. ιος. ἡ. contuſio, aurium morbus quidã, fractura. ab Ariſt. in Meteorolog. uocatur impreſſio quędã, cum inquit, θλᾶσις ἐστιν, ἐπιπέδου κατὰ μέρος εἰς βάθος μετάστασις ὤσει ἢ πληγῇ, τὸ δὲ ὅλον ἀφῇ. id eſt, impreſſio eſt ſummæ partis tranſitus in imã per partes uel pulſu uel percuſſione, ex quo quid θλαστόν. id eſt impreſſibile, quale æs uel cera, quid item ἄθλαστον nõ impreſſibile, ut fictile & aqua, facile intelligi poteſt.

Θλάσμα. idem quod θλᾶσις.

Θλάσπι. ης. ἡ. ſinapi Perſicum, pes gallinaceus.

Θλασπίς. ιος. ἡ thlapſis herba.

Θλάω. μ. άσω. π. ακα. frango. Actiu. accuſ.

Θλιβίας. eunuchus, θλασίας, σπάδων.

Θλίβω. μ. ίψω. π. ιφα. tribulo, frãgo, premo, ſtringo, in anguſtum redigo, opprimo. παρὰ τὸ θεῶ, θηλῶ.

ἤθλω. Etym. Actiu. accuſatiuo.
Θλίπψις. ιος. ἡ. tribulatio, anxietas.

Θ

Θνησίδια κρέα. τά. morticina, quæ & κινέβια, quaſi caſſa uitæ.
Θνησιμαῖον. ȣ. τὸ. morticinium.
Θνῆσις. mors, corruptio.
Θνήσκω. μ. ἤσομαι. uel θανοῦμαι. π. τέθνηκα. & τέθνα. ἀόρ. β. ἔθανον. In optatiuo τεθναίην. infinitiuus, τεθνάναι. morior. Et de re inanimata, pro perijt. Neut. abſol.
Θνητός. ȣ. ὁ. mortalis. πῶς αὐτὸ διασολλῶν τὸ θεός γέγονε. Etym.

Θ

Θοάζω. curro, feſtino, erro, inſanio, numine afflatus ſum, lætor, tripudio, choreas duco, terreo, interficio, finio, abſoluo, more figuli fingo, ſedeo, ſedere facio, compono in ſede, colloco, Sophoc. τίνας ποθ' ἕδρας τάσδε (μοι θοάζετε.
Θοηρός. ȣ. ὁ. conturbatus.
Θοάω. μ. άσω. π. ακα. incito, ſedeo, moueor.
Θείκα. ας. ἡ. iugum mulorum.
Θοιμάτιον, pro τὸ ἱμάτιον. ueſtis.
Θοινάω. μ. ήσω. π. ηκα. conuiuor, comedo, cibo. Neut accuſ.
Θοίνη. ης. ἡ. cõuiuium, dapes, epulæ, cœna. A θεός & οἶνος, quòd in deorun feſtis largius ſoleant uino indulgere.
Θοινητήριον. idem.
Θοινητέον. ad comedendum.
Θοινήτωρ. ορος. ὁ. comeſtor.
Θοινȣ̃μαι. conuiuor.
Θολερόν. τὸ. calidum, è ſole feruens, παρὰ τὸ θέρεσθαι, τὸ θερμαίνεσθαι ὑπὸ ἡλίȣ. Gal. gl.
Θολερός. ȣ. ὁ. turbidus. Item ſeminalis, genitalis, σπορίμος, apud Nicand.
Θολερόφρων. magnus.
Θολέω. μ. ήσω. π. ηκα. turbo, Actiu. accuſ.
Θολία. ας. ἡ. petaſus, pileus ad arcendum ſolem. ὑπὸ τὸ θόλῳ ἐοικέναι, pileus faſtigiatus in metam aſſurgens.
Θόλος. ȣ. ὁ. tholus, teſtudo templi, umbilicus teſtudinis, ubi munera dicata ſuſpenduntur. Itẽ locus ubi ſeruabantur ſcripturæ publicæ Athenis, & ubi ij qui ex Prytaneo eſſent, cœnare ſolebant. Cæl. lib. 7. cap. 53. Cyrillus
Θολός. ȣ. ὁ. turbidus Cyrill. & nigrum ſepiæ atramentum, Cæl. ibidem. Gaza in Ariſtotele uertit atramentum, uide ὀλός.
Θολόω. μ. ώσω. π. ωκα. turbo. Actiu. accuſ.
Θολώδης. εος. ὁ. ἡ. obturbatus.
Θοός. οῦ. ὁ. uelox, fortis, magnus, immobilis, firmus, tenebroſus. παρὰ τὸ θέω. uide Etym. Item acutus, ὀξύς, unde θοῶσαι.
Θοραῖος. ȣ. ſeminalis. Nicand.
Θορδύτης. ȣ. ὁ. qui facit uiam, præuius.
Θορέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſalio, terreor aliquo rumore, curro, impetu inſilio. Item ὀχεύω, coëo.
Θορή. ſemen, γονή, σπέρμα.
Θορικὸς πόρος. ὁ. meatus genitalis apud Athenæũ.
Θόρισμα. τος. τὸ. eſca piſcium.
Θόριξ. merum, uinum. Et θοριχθῆναι, inebriari.
Θορνύομαι. libidine agitor, coëo.
Θορός. ȣ. ὁ. ſemen genitale, propriè piſcium quod lac conuertit. Gaza apud Ariſtotelem.
Θορυβέω. μ. ήσω. π. ηκα. tumultuor, tumultum decerno, concitoq;. Item laudor, predicor, Syneſ. in Dione. βούλοιτο γὰρ ἂν ὁ διδάσκαλος ἀνὴρ εὐδοκιμεῖν ἐν τοῖς μαθηταῖς, καὶ θορυβεῖν ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ τὰ παιδάρια. Neutr. abſol. uel cum accuſatiuo.
Θορυβοποιέω. tumultus cieo, panicis moueor.
Θορυβοποιός. ȣ. ὁ. ſeditioſus.
Θόρυβος. ȣ. ὁ. tumultus, nec ſolum de turba ſed etiã de magna laude dicitur Ariſtid. νέων πρεσβυτέρων σύνοδοι καὶ θόρυβοι.
Θορυβȣ̃μαι. tumultuor.
Θορυβώδης. εος. ὁ. ἡ. tumultuoſus.
Θορυβωδῶς. tumultuoſè, raptim, indiſcretè.
Θορνία. τά. cõceptacula ſeminis genitalis. Gaza.
Θορύμενοι. οἱ. in Venerem concitati.
Θόρυξις. uini potus.
Θόρω. θορέω.
Θȣλκότατον. ponderoſum, grauiſſimum.
Θȣρά. ἡ. ſalax, libidinoſa.
Θȣραῖος. potens, audax.
Θȣρία. ας. ἡ. locus in Sicilia, optimos uates creãs. unde θȣριομάντεις.
Θȣρικός. ȣ. ὁ. impetuoſus, potens, agilis, uiolentus, furioſus, ſtrenuus.
Θȣ̃ριος. ȣ. bellicoſus. Epitheton Martis. Item uehemens & impetuoſus, ὁ ὁρμητικός. Thurium lema, uide in Chiliad. Eraſmi. Iulian. in Epiſt. Herodotũ θȣ́ριον uocata ob enthuſiaſticũ ſcribẽdi feruorem, uel qui apud Thurios uixerit.
Θȣ̃ρις. ιδος. ἡ. ſtrenua, impetuoſa, à θύω. Euſt. Il. λ. ſic θȣ̃ρις ἀσπὶς. Hom. Iliad. λ. clypeus inſultorius & tractabilis in hoſtem.
Θȣ̃ρος. ȣ. ὁ. impetuoſus, exiliens, libidinoſus.
Θόωκος. ȣ. ὁ. pro θῶκος. ſolium, ſedes, conſeſſus.
Θοῶσαι. acuere, nitidum reddere, ignire.

Θ

Θρανεύεσθαι extẽdi. nam θρανίον ligni genus eſt, in quo pelles extenduntur. Ariſtop. Equitib. ἡ βύρσα σȣ θρανεύσεται.
Θρανίδιον. τὸ. ſella, ſolium.
Θρανίον. ȣ. τὸ. ſcabellum, tranſtrum, ſubſellium.
Θρανίτης. ȣ. ὁ. remex, ſeſſor, qui in puppi triremis ſedet, & ſupremum locũ inter remigantes habet. Vide Bayf. (νος. Hippi
Θρᾶνος. εος. τὸ. ſedes, ſcãnum, ὁ ἀφοδευτικὸς θρό-

Θρᾶξ. nomen auis apud Oppianum in Ixeuticis.
Θράξαι. moleſtare, perturbare, pro ταράξαι apud Aeſchylum.
Θραπίς. carduelis auis. aliàs θραυπίς.
Θράττω. turbo.
Θραςέως. audacter.
Θρασκίας. ου. ὁ. Thraſcias uentus, Cæcias.
Θράσος. εος. τὸ. temeritas, audacia, ferocitas. Ammonius diſcernit à θάρσος.
Θράσσω. pungo, ſtimulo, unde θράττω.
Θρασυκάρδιος. ου. ὁ duri cordis.
Θρασυμέμνων. ονος. ὁ. promptus, audax.
Θρασύνομαι. animo uel animor, audeo, rem aggredior, inſoleſco.
Θρασύς. εῖος. ὁ. temerarius, alacris, ſecurus, audax, uehemens, ardens. παρὰ τὸ θέρω τὸ θερμαίνω. Etym.
Θρασύσπλαγχνος. ὁ. ferox, animoſus.
Θρασυστομεῖν. audacter & liberè loqui.
Θρασύστομος. ου. ὁ. liberæ & temerariæ linguæ.
Θρασύτης. ἡτος. ἡ. temeritas, rebellio, contumacia, audacia.
Θρασύχειρ. audax, manu promptus.
Θρατεύομαι. pro θραυεύομαι conteror, conſcindor, συντρίβομαι.
Θράττω. μ. άξω. π. αχα. turbo, θράττω. Accuſ. Vide in Chiliad. Eraſmi.
Θραυλίζω. murmuro.
Θραυπίς ίδος. ἡ. carduelis, ut Gaza uertit ex Ariſtotele. θραπίς.
Θραῦσις. ιος. ἡ. fractio, quaſſatio, ruptura, differt à κάταξις, quod hæc ſit εἰς μεγάλα μέρη διαίρεσις καὶ χώρισις, hoc eſt diuiſio & ſeparatio in partes magnas, θραῦσις uero εἰς τὰ τυχόντα καὶ πλείω δυεῖν, id eſt, in quaslibet & plures omnino duabus. Quid item diſcriminis ſit in θραυσὸν & κατακτὸν docet Ariſtot. Meteor. lib. 4.
Θραῦσμα. τὸ. fragmentum, fruſtum.
Θραυσός. ὁ. fragilis.
Θραύω. μ. αύσω. π. αυκα. frango, quaſſo, uulnero. ταρσοὺς θραύειν uel παρασύρειν, Latini dicunt remos detergere uel defringere. Bayfius.
Θρεκτός. aſper, acutus, curſus.
Θρέμμα. ατος. τὸ. pecus, nutrimentum, alumnus.
Θρέξαι. lac cogere aut coagulare.
Θρέξασκον. currebant.
Θρέξισκω. in circulo curro, tripudio. Item lac coagulo.
Θρεπτήριος πλόκαμος. capillus qui deſectus Apollini κουροτρόφῳ & fluminibus cõſecrabatur, quẽ morẽ primus inuexiſſe Theſeus creditur. Eu. (Il. 6.
Θρεπτικός. ὁ. ὁ. alendi uim habens.
Θρέπτειρα. ας. ἡ. nutrix.
Θρέπτρον, pro θρεπτήριον. ου. τὸ. præmium datum nutricẽti. Inuenitur & ſine ρ in poſteriore ſyllaba Hom. Il. 17. οὐδὲ τοκεῦσι θρέπτα φίλοις ἀπέδωκε.
Θρεσκός. ὁ. ſuperſtitioſus.
Θρετανελώ. uox citharæ, indeclinabile.
Θρέττε. cõfidere. θαρρεῖν. Barbara dictio apud Ariſtophanem.
Θρεφθῆναι. dixit Eurip. pro τραφῆναι, educatum eſſe, enutriri.
Θρέψας. coagulans. Item augmentans, nutriens.
Θρέω. lugeo.
Θρήκη. ης. ἡ Thrace.
Θρήκηθεν. ex Thracia.
Θρηνέω. μ. ήσω. π. ηκα. lamentor, lugeo. Matth. 10. ἐθρηνήσαμεν, lugubria cecinimus.
Θρῆνος. ου. ὁ. lamentatio, fletus. Vide ἐπικήδειος in Ammonio.
Θρῆνυς υος. ἡ. tranſtrum, ſcabellum.
Θρηνώδης. εος. ὁ. ἡ. flebilis, lamentabilis.
Θρηνῳδία. ας. ἡ. cantus lugubris.
Θρησκεία. ας. ἡ. religio, ceremoniæ, obſeruantia, ueneratio, celebritas, funebre carmen.
Θρησκεύω. μ. εύσω. π. ευκα. celebro, ſeruio Deo. Accuſat.
Θρῆσκος. ου. ὁ. religioſus, generoſus.
Θρήτανον. currus pars, cui onera imponuntur.
Θρῖα. τὰ. ficulna folia. Cælius lib. 2. cap. 23. & lib. 10. capite 9.
Θρία ας. ἡ. tribus apud Athenienſes, unde θριάσιας & θριασιεὺς in Epigr. tribulis ex ea tribu.
Θριάζω. folia fici arboris colligo, numine afflor.
Θριαί. αἱ. calculi quos ſortilegi in urnam mittũt diuinantes, unde θριᾶσθαι pro uaticinari dicitur.
Θριαμβευτής. οῦ. ὁ. triumphator.
Θριαμβεύομαι. uulgo.
Θριαμβεύω. μ. εύσω. π. ευκα. triumpho, δημοσιεύω, θορυβῶ, βοάω. Accuſ.
Θριαμβικός. οῦ. ὁ. inſignis triumpho.
Θρίαμβος. ου. ὁ. triumphus.
Θριάσιον. locus ſeu cãpus erat in Attica ſic uocatus ab iniectis à Minerua thrijs, hoc eſt, calculis uaticinatorijs.
Θριασαί. οἱ. ficuum cultores, aliquando pro uinitore dicitur.
Θριγγός. οῦ. ὁ. στεφάνη, περίφραγμα, circuitus.
Θριγγίον. idem, & ædium faſtigium. In Lucian. ſcribitur per κ θριγκίον.
Θριγκός. ſepimentũ, uallum, uertex, eminentia.
Θριγκῶ. obſtruo, circummunio περιφράττω.
Θρίγκωσις. ἡ. loricatio.
Θριδάκη. ης. ἡ. &
Θριδακίνη ης. ἡ. lactuca, θρίδαξ.
Θριδακώδης. εος. ὁ. ἡ. naturam lactucæ imitans.
Θρινάκη. ης. ἡ. &

Θρίναξ. ακος. ὁ. uentilabrum, tridens.

Θρὶξ. τῆς τριχός. ταῖς θριξί. ἡ. capillus, pilus, uillus: nam his tribus uocabulis à Gaza redditur apud Ariſtotelem.

Θριοβόλος. ου. ὁ. qui thrias in urnã diuinam iacit, ſortilegus. Vide in Chiliad. Eraſmi.

Θρίον. ου. τό. folium ficus, & ſortes uel calculi diuinorum, & genus edulij apud Athenienſeis, ex lacte & adipe ſuillo & ſemidalide & uitello oui quod in fici folijs coquebatur, Ariſtophan. Achar, θρίον ταρίχους οἴσε σαπροῦ δίδυρό μοι. uocabatur & aliud quoddam condimentum θρίον, cerebellum cum garo caſeoq; ficulnis inuolutum frondibus, atq; ita aſſatũ. Vide in Chiliad. prouerbium: Thriorum cõplurium ſtrepitum audiui.

Θριπηδέστατον. ου. τό. corruptum, eroſum, exeſum, propriè à teredinibus. Bud. Com.

Θριπήδεστον. idẽ, ut θριπήδεστοι ῥίζαι, Theophr. radices à uermibus exeſæ.

Θριπόβρωτος. idem.

Θριπτός. fortis, audax.

Θρίσσα. ης. ἡ. aloſa piſcis, Theodoro interprete, apud Ariſtotelem. Aelianus quoq; meminit.

Θρίσσος. clupea piſciculus marin⁹ ſpinoſioris generis munitiſſimis ſquamis contectus, dorſo cæruleo, cætero colore argenteo, Hæc Maſſarius ad nonum lib. Plinij.

Θρίσσω. animo delinquo, extra me ſum, inſanio.

Θρίχιασις. ιος. eruptio pilorum præter naturam in ordine palpebræ ex reumate procedens.

Θρὶψ. ιπος. ὁ. uermiculus qui lignis innaſcitur, teredo. Vide Thripes in Chiliad. Eraſ. & ἴπες apud Ammonium.

Θροέω. μ. ήσω. π. ηκα. turbo, dico, accino, edo, ſono, Actiu. accuſ.

Θρουθείς. ένος. ὁ. externatus, θορυβηθείς.

Θρομβοῦσθαι. in grumos concreſcere.

Θρόμβος. ου. ὁ. gutta. Strabo lib. 9. καὶ θρόμβους ἔχων ὕδωρ ῥεῖν. Item grumus. Herod. α. ἅμα δὲ ὕδατι θρόμβους ἀσφάλτου ἀναδιδῶσι πολλούς. Item fragmentum. Quin & concreti ſanguinis partes θρόμβοι appellantur. Cæl. li. 8. cap. 12.

Θρομβώδης. εος. ὁ. ἡ. turbulentus.

Θρόνον. ου. τό. pigmentum, uenenum, φάρμακον. Theocr. θέστυλι νῦν λαβοῖσα τὺ τὰ θρόνα ταῦθ' ὑπόμαξον. Item flos uel roſa, Homer. παρὰ τὸ ἀνω θέειν ἐκ τῆς γῆς. Cyprij uocant θρόνα ueſtes floridas & uariegatas inſigniter. Theſſali animalia uarietate diſtincta maculoſaque. Cæl. (li. 9. cap. 9.

Θρονοποίκιλα. τά. pigmenta uaria.

Θρόνος. ου. ὁ. ſolium, ſedes, ſella. Bayfius de Re (nauali.

Θρόος. ου. ὁ. rumor, ἄσημος φωνή.

Θρυαλλίζω. ſuſurro.

Θρυαλλὶς. ίδος. ἡ. herba ex qua fiunt papyri lucernarum, uel funalium: uel ea ipſa papyrus, ellychnium, focus, radius, fauilla, lucerna.

Θρύϊνος. ου. ὁ. iunceus.

Θρυλέω, & θρυλλέω. μ. ήσω. π. ηκα. diuulgo, turbo, per rumorem iacto, opto. Actiu. accuſatiu. Bud. Com.

Θρύλλημα. rumor, murmur. (ἐλώριον.

Θρύλλιγμα. τος. τό. laniatio, diſcerptio, Lycoph.

Θρυλλίζω. tero, θρύπτω, συντρίβω. cõminuo, la- (cero.

Θρύλλος. ου. ὁ. θρύλλημα.

Θρυλλούμενον. τό. celebratum uulgoq; iactatum.

Θρύμμα. fruſtum.

Θρυμμύνεσθαι. ſuperbire.

Θρύον. ου. τό. iuncus, ulua, & urbs Elidis.

Θρύορος. ὁ. ueſicariæ herbæ ſpecies.

Θρυπτικός. οῦ. ὁ. delicatus.

Θρυπτικῶς. molliter, χαύνως, βλακικῶς.

Θρύπτομαι. μ. ύψομαι. π. υμμαι. καλλωπίζομαι. delicior, delicias facio, nugis ago. Conſtruitur interdum cum accuſatiuo mediante πρὸς, interdum cum datiuo.

Θρύπτω. μ. ύψω. π. υφα. in minutas partes ſeco, frango, mollio, facio delicatum, illudo, ludo. Accuſ.

Θρύσκα. agreſtia olera.

Θρυσίαι. portæ quæ nunc δίπυλον nominantur, Plutarch. in Pericle.

Θρυψικός. mollis, delicatus.

Θρύψις. εως. ἡ. deliciæ.

Θρυψίχρως. mollis.

Θρώσκω. ſalio, curro, cado, facio ferre uterum, gigno, produco.

Θρωσμός. οῦ. ὁ. locus eminẽs, erat & proprium nomen æditioris loci ad Ilium, ubi caſtrametabantur Troiani quoties ex urbe mouerẽt.

Θρώσσω. genero, timeo.

Θύα. arbor. alio nomine trogete uocata. ἀπὸ τοῦ θύειν ἐκ τούτης τὰ θύα, ὅ ἐστι τὰ θυμιάματα. Etym. Plinius lib. 13. cap. 16.

Θύα. τά. odoramenta, aromata, ἀρτύματα, Eupolis pro bellarijs ſiue pemmatibus poſuit.

Θύαμα. thymiama, incenſum.

Θυάρπαξ. ὁ. ſacrilegus, ſacrorum depeculator.

Θυάς. άδος. ἡ. Thyas, ſacrificula Bacchi. Cæl. lib. 3. capite 49.

Θυάζω. conſecro, orgia celebro, ſacra facio.

Θύεια. ἡ. repoſitorium, in quo lanx cum opſonio reponitur, apud Athenæum. Bayf.

Θυγάτηρ. τρός. ἡ. filia. παρὰ τὸ θύειν, id eſt, ὁρμᾶν κατὰ γαστρός. nam fœmellæ in utero celeriter mouentur. Refertur ad bruta quoq;, Ariſtotel. Hiſtor. animal. lib. 6.

Θυγατριδῆ. ῆς. ἡ. neptis ex filia.

θυγατριδῆς.ȣ.ὁ.nepos ex filia.
θυγάτριον.ȣ.τὸ.filiola.
θύεια ας.ἡ.mortarium.
θυείδιον.ȣ.τὸ.mortariolum.
θύελλα.ης.ἡ.turbo,procella,παρὰ τὸ θύω,τὸ ὁρμᾶν.Vide ἄελλα apud Ammonium.
θύεσον.aromaticum,θυεσὸν ποτὸν dixit Herodotus,ex aromatum conditura potionem
θυήεις.ήεντος.ὁ.ſacratus,εὐώδης.
θυηκόος.ſacerdos.
θύηκος.ὁ.thuribulum.
θυηλάζεσθαι.ſacrificare.
θυηλή.ῆς.ἡ.ſacrificium, primitia, arcula in qua odoramenta recōduntur, & uaticinium quod è uictimis ſuccenſis initur, ἡ διὰ θυσιῶν μαντεία.Euſtath.
θυήματα.τὰ.farra ad ſacrificium pertinentia.
θυηπολέω.μ.ήσω.π.ηκα.placo per ſacrificium.
θυηπολία.ας.ἡ.operatio in ſacris.
θυηπόλιον.ȣ.τὸ.ſacrificium.
θυηπόλος.ſacerdos qui circa ſacrificiū uerſatur.
θυϊάδες, ſiue θυῖαι, à θυΐα. ſunt dictæ, quæ prima Lib. patris innata ſit Orgijs, authore Pauſ. Plutarchus in Claris, θυϊάδες εἰσί, αἱ περὶ τὸν διόνυσον γυναῖκες.
θυΐδιον.θυείδιον.
θυΐτης.ȣ.lapis.
θυλάκιον.&
θυλακίσκος. loculus.
θυλακῖτις.ἡ.montana nardus.
θύλακος.ȣ.ὁ.uas ad panem ferendum,culeus.Zeno (apud Laërtium lib.7.) interrogatus quomodo Dionyſius amicis uteretur. Vt thylacis ait, dum pleni ſunt, ſuſpendit, & abijcit uacuos. Interpres ſimpliciter uaſcula reddit. Vide in Chiliad. Vtres thylaci: & Thylaco non ferendum:&.Ne maior thylaco acceſſio.
θυλακοτρώξ.mus,aut locuſta.
θυλακώδης.εος.ὁ.habens formam folliculi.
θύλαξ.ακος.ὁ ſacculus, capſa,arca,puluinar, προσκεφάλαιον. [illegible]
θυλήματα.τὰ.farinæ uino & oleo mixtæ in ſacrificium.
θῦμα.ατος.τὸ.ſacrificium,uictima.
θυμαίνω.μ.ανῶ.iraſcor.Neut.abſol.
θυμάλη.ἡ.ara,& far quod ſuprà immolatur.
θυμάλγεα ἔπεα.uerba moleſta,animum perſtringentia.
θυμάλωψ.οπος.ὁ.ſcintilla,carbo,titio.
θυμαρής.έος.ὁ.ἡ.placitus,gratus.
θυμαρμένον.gratum.
θύματα.τὰ.ludibria,ſacrificia.
θυμάτιον.paruum & uile ſacrificium.
θύμβρα.ας.ἡ. ſatureia herba, de qua prouerbia ſunt.E thymbra non fit lancea, & Thymbra uictitare,in Chiliad.
θυμβραία.ἡ thymbra herba. Hippocrat. eſt & in Ilio locus Homer.ubi θυμβραίου Ἀπόλλωνος inſigne fanum.
θυμβρεπιδείπνος.ȣ.ὁ.ἡ.ſordidus, & inemptis herbulis uictitans. Euſtath. Item frugalis, facilis in uictu. Ariſtoph. Nebul.
θυμβροφάγος.ȣ.ὁ.idem, ut qui thymbra uictitet, qui paruo contentus. lætè & ſecurè ultam agat, Eraſ.in Chiliad.
θυμέλαια.ας.ἡ.thymelæa frutex.
θυμέλη.ης.ἡ.pulpitū in ſcena,ara.Cæl,lib.5.cap.8 menſa erat æditior,in qua ſtabant qui rudi adhuc Tragœdia nec dū exculta,in agris canebāt
θυμελικός.ȣ.ὁ.citharœdus,citharista,lyriſta,tibicen,thymelicus.Cæl.ibidem.
θυμέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.iraſcor.Depon.
θυμηγερέων.animo collecto, ſpiritus reſumens.
θυμηδία.ας.ἡ.animę uoluptas,animi delectatio.
θυμήνας.ὁ. iratus.
θυμήρης.εος.ὁ ἡ placidus,gratus.
θυμήπιον.τὸ.uile ſacrificium,parua uictima.
θυμίαμα.ατος.τὸ.uaporatio, incenſum, ſuffitus, ſuffimentum.
θυμιατήριον.ȣ.τὸ.thuribulum,acerra,& nomen ſideris in ſphæra Procli.
θυμιάω.μ.άσω.π.ακα euaporo,adoleo,ſuffio.
θυμικόν.οῦ.τὸ.animæ pars.id eſt, animoſitas, ὀργίλον.
θυμικός.ὁ.θυμοειδής.iracundus.Bud.Com
θυμίτης οἶνος.ex thymo uinum confectum.
θυμοβαρής.animum degrauans.
θυμοβόρος.ȣ ὁ.animum uorans.
θυμοδακής.moleſtus,mordax.
θυμοειδής.έος.ὁ ἡ.fortis,animoſus, Plat. de Rep. 3.Item iracundus, acri iracundia præditus,turbidus.Bud.Com.
θυμολέων.οντος.ὁ.animū leonis habens,uirilis.
θυμόμαντις.uates,futura proſpiciens.
θυμομαχέω.animoſè & ad internecionē uſq; dimico.Item animo bellum agito.Bud.Com.
θύμον.ȣ.τὸ.cunila herba.Gaza ex Ariſtotele uertens relinquit Græcam uocem.
θυμόομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι.iraſcor.Depon.
θυμοραιστής.ȣ.ὁ, animum deſtruens. ἀπὸ τοῦ ῥαῖσαι τὸ φθεῖραι, ἢ ῥῆξαι.
θύμος.ȣ.ὁ.cepa agreſtis.Cyrill.porrum: penacuitur.Eſt & piſcis apud Aelianum: & carnoſa in cole aut glande excreſcētia apud medicos, uel genus uerrucæ, Aegyptiæ fabæ magnitudine, accedens ad colorem thymi.
θυμός.ȣ.ὁ.animi præſidentia,confidentiaq;, animus uehemens, quos animos Latini uocant.

Porrò

Porrò ſignificat abſolutè irã, ſed perturbationem illam, quando ſanguis circa cor incipit ebullire: κότ☉ uero eſt magis iam adulta ὀργὴ, quæ iam cupit erumpere in uindictam. Dicitur autem à θύω. Furor, ira, deſiderium. oxytonum eſt. Ammonius diſtinguit ab ὀργῇ. Eſt & apud medicos quod glandium uocant Latini in corpore humano.

Θυμόσοφος. ſapiẽs, ἀφ' ἑαυτοῦ εὐφυής. induſtrius.

Θυμόσοφον θηρίον. animal humanæ intelligentiæ partem habens.

Θυμοφθόρ☉. ου. ὁ. pernitioſus.

Θυμώδης. ε☉. ὁ. animoſus.

Θύμωσις. ι☉. ἡ. excandeſcentia.

Θυννάδες. ſalſamenta muriæ, fruſta thinni muria conditi.

Θυννάσαι. diſſecare, largè frui, furere.

Θυννάζειν. &

Θυννίζειν. pungere, imponere, lancinare, configere. Vide Thunniſſare, in Chiliad. Eraſ.

Θυννεῖον. ου. τὸ. ſacrum quo piſcatores Neptuno thynnum immolabant, in ſpem felicioris capturæ. Cæl. lib. 15. cap. 7.

Θυννίς. ἡ. piſcis apud Ariſtotelem, fœmininum à θύνν☉. Gaza uertit thunnam.

Θύννος. ου. ὁ. thynnus, nomen piſcis prægrandis, ἀπὸ τοῦ θύειν καὶ ὁρμᾶν, Athen. lib. 7. Gaza in Ariſtotele thunnum reddit, meminit & Aelianus. Vide in Chiliad. Thynni more.

Θυννοσκοπία. accipitur pro accentu & inconniuenti obſeruatione.

Θυννοσκοπῶ. thynnos capto, obſeruo. Ariſtoph. ἱππεῦσι, κἀπὸ τῶν πετρῶν ἄνωθεν τοὺς φόρους θυννοσκοπῶν, Peruigili ſpeculatione obſeruans.

Θυννῶδες ἐνθύμημα. thunnicum enthymena. uide Thunniſſare in Chiliad. Eraſmi.

Θύνος. bellum, impetus, curſus.

Θύνω. μ. υνῶ. ὁρμάω. propero, curro, propello. Neutr. abſol.

Θυοδόκον. τὸ. uas ad recondendum odoramenta.

Θυόεις. όεντ☉. ὁ. odorifer.

Θύομαι. ἰθύνω, εὐφραίνομαι. Item ἱεροσκοποῦμαι. de ſacrificantibus ſcilicet, ut aruſpices conſulant. Bud. Com. Vide in Ammonio θύεσθαι & θῦσαι. θυόμενος pro θύων, ſacrificans, apud Athenæũ ἀθηναίοις inquit, θυομένοις ἐν δήλῳ τῆς χερνίβα βαλὼν ὁ παῖς προσήνεγκε.

Θύον. ου. τὸ. herba odorifera, ſacrificium.

Θύ☉. εος. τὸ. ſacrificium, uictima, thymiama.

Θυοσκόοι. οἱ. qui ex hoſtijs igni impoſitis futurorum euentum præſciunt, qui & ἐμπυροσκόποι, à κοεῖν, τὸ νοεῖν. Euſt. Iliad. ultimo.

Θυοσκόπ☉. ου. ὁ. aruſpex, uates qui futura prædicit ex inſpectione extorum, aut ex ſacris accenſis.

Θυόω. μ. ώσω. π. ωκα. facio odorem, adoleo.

Θύρα. ας. ἡ. ianua. hoc eſt, tabulæ quæ clauduntur ac aperiuntur. Item earundem interuallũ. Ammonius diſtinguit à θύραι & à θυραία.

Θυράγματα. excrementa.

Θύραζε. foras.

Θύραθεν. è foris.

Θύραι. αἱ. fores. id eſt ipſa apertura. Ammon. & Cyrillus.

Θυραία ας. ἡ. externa, & ianua inter duas ædes. ut de Ammonium.

Θυραῖ☉. ου. ὁ. externus, extraneus, abſens.

Θυράζαι foris agere.

Θυραυλεῖν. domum cuſtodire, oſtiatim canere, in caſtris & ſtatiuis permanere, urbem non ingredi, nec ſub tecto eſſe. Licet autem αὐλίζεσθαι uoce paſſiua dicatur, tamen θυραυλεῖν actiua uoce effertur. Bud. Com.

Θυραυλία. ας ἡ. uita agreſtis.

Θυραυλικός. ἡ. ὑπαίθρι☉, ut θυραυλικὸν ἔργον dicitur quod ſub dio fit.

Θύραυλοι. τῶν ποιμένων οἱ ἄποικοι, qui foris aut ſub dio manent.

Θυραυλεῖν. excubare.

Θυραυλάω. iudico.

Θύρεθρον. oſtium.

Θυρεοειδής. ὁ. à medicis cartilago ſcutiformis, quę & χονδροειδής dicitur, legitur & θυροειδής

Θυρεός. ου. ὁ. ſcutum, à ianuæ ſimilitudine.

Θυρεοφόρ☉. ου. ὁ. ſcutifer. Vide ὁπλῖται in Appendice de uocab. militar.

Θυρεπανοίκτης. ου. ὁ. qui in quaſuis ædes impunè ingreditur, quo nomine uocabatur Crates Thebanus, διὰ τὸ ἐπεισιέναι εἰς πάντα ὃν ἐβούλετο οἶκον, ut ſcribit Laërtius.

Θύρετρον. ου. τὸ porta, ueſtibulum.

Θυρηβόλιον. ſtabulum.

Θύρηφι foris, foras.

Θυρίον. ου. τὸ. portula, parua ianua.

Θυρὶς. ίδος. ἡ. feneſtram ſignificat, & cauum illud hians, θυρίδες uerò ipſas fores. Poll.

Θυροκοπήτης. &

Θυροκόπ☉. ου. ὁ. qui ianuam pulſat, ὁ τὴν θύραν κόπτων.

Θυροκρουσῶν. ὁ. fores pulſitans. Heraclides.

Θυροπηγία. ας. ἡ. ianuarum fabrica.

Θυρσοπλῆγες. inſani in Bacchi orgijs.

Θύρσ☉. ου. ὁ. haſta frondibus ueſtita, quo utebantur in ſacris Bacchi. θυρσός uerò corona, nuptiale ſertum, στέμμα γαμικόν. ſic Euſtathius Iliad. ζ. & ex eo Cælius lib. decimoquinto cap. 24. Cyrill. cum propriũ nomen eſt, penacui, cũ

thyrſum ſignificat, acui ſcribit, neſcio quàm recte. Vide in Latinis dictionarijs. Eraſmus in prouerbio, Multi thyrſigeri, pauci Bacchi, thyrſum exponit haſtam uiteam, pro Græco autem ναρθηκοφόροι thyrſigeros reddit.

Θυρώματα. τὰ fores.

Θυρών. ῶνος. τὸ. ueſtibulum, ualua.

Θυρωρεῖον. ου. locus inter duas partes.

Θυρωρός. οῦ. ὁ. ἡ. ianitor.

Θυρῶσαι. qui fabricauit portas.

Θύσαι. αἱ. Bacchæ, famaticæ mulieres Bacchi ſacris initiatæ, Lycophr.

Θυσανόεις. όεντος. ὁ. fimbriatus.

Θύσανον. ου. τὸ. uel θύσανος. ὁ. fimbria, ala. Cęlius lib. 9. cap. 11. infulam Latinis uocari puto. Euſt. Ilia. τ. σκίσματα dicit eſſe θυσάνους, unde ἀρτί-θυσάνοι apud Aeſchylum.

Θυσανωτός. οῦ. ὁ. fimbriatus.

Θύσθλα. τὰ. Cæl. lib. 15. cap. 24. libamēta quedam ſacrorum fuſilia & liquida, uel uirgulæ quædam, inter quas ferula, Bacchi geſtamē numeratur, aut rami q̃dã, quales Dionyſiaci thyrſi. Euſtath. Iliad. ζ.

Θυσία. ας. ἡ. ſacrificium, hoſtia, uictima. Cæl. lib. 7. capite primo.

Θυσιάς. Baccha, & uox bacchantium.

Θυσιαστήριον. ου. τὸ. altare.

Θύσιμος. ου. ὁ. ſacrificabilis.

Θυσκή. ſcapha, in qua thymiamata ſiue pigmenta conduntur.

Θυσκόος. ου. ὁ. ſacerdos, uates.

Θύσσω. extendo.

Θυτήριον. τὸ. Libanotidi ſimilis herba, quam iuraturi manu comprehendebant, plura Thom. Com. in Aratum.

Θύτης. ου. ὁ. ſacerdos, uates, ſacrificus. Vnde & ſues dicti ſunt θῦται, à ſacrifico uſu.

Θυτική. ῆς. ἡ. aruſpicina.

Θύψαι. ſuccendiſſe, inflaſſe.

Θύω. μ. ύσω. π. υκα. ſacrifico, macto, immolo, occido. Conſtruitur autem cum accuſatiuo cauſam ſacrificij ſignificante. ut θύειν γάμον, id eſt, διὰ τὸν γάμον, propter nuptias ſacrificare. Sic Plutarch. ὁ δὲ στεφανοῦται ἐν θύει γάμους, nuptias feſtas ſacrificijs agit. Ponitur & pro feſtinare, excitare, impetũ facere, ὁρμᾶν. Il. α ἦ γάρ ὅγ᾽ ὀλοῇσι φρεσὶ θύει. Vnde θυμός. Bud. Com. eſt & mellificum dictio, qui θύσαι dicunt pro fumigare, & fumo coërcere apes, & uites à pruinę iniuria peruſtæ ἐντεθυμμέναι dicuntur. Ammonius diſtinguit inter θύειν, & σφάττεσθαι, item θύουσι & θύονται. Vide σφάξαι apud eundem diſtinctũ à θύσαι.

Θυώδης. εος. ὁ. ἡ. &.

Θυώεις. εντος. ὁ odoratus, bene olens. ἀπὸ τοῦ θύω τὸ θυμιῶ.

Θύωμα. ατος. τὸ. odoramentum, ſuffitus Ariſtidi & Libanio.

Θυώνη. ἡ. Semele.

Θυωρεῖν. comeſſari.

Θυωρίτης. ου. ὁ. menſarius, argentarius.

Θυωρός. οῦ. ὁ. mēſa, propriè ſacris uſibus dedicata. ab ὠρεῖν τὰ θύη τῶν θεῶν. Pherecydes dicebat deos menſam θυωρὸν uocare Laërtius lib. 1. in Pherecyde.

Θυῶτα. ἡ. præ libidine geſtiens.

Θῶ. ὰ θέω. paro, facio, nutrio, lacto, ſedeo, pono, fruor, deijcio, multo, curro, uideo, conuiuor, colloco in ſedili.

Θωή. ῆς. ἡ. ζημία. iactura, damnum, multa, ſupplicium, pœna inobedientiæ, unde ἀθῷος.

Θώθ. September apud Aegyptios.

Θωΐζω. μ. ίξω. π. ιχα. lacero, impetum facio.

Θωκέω. ſedeo, conuerſor.

Θῶκος. ὁ. locus, ſedes, concio.

Θῶμιγξ. γγος. ὁ funiculus.

Θωμίζω, uel θωίσσω. uincio funiculis, uinculis coërceo, pungo, flagris ſcuticaue incito.

Θωμός. οῦ. ὁ cumulus ariſtarum.

Θῶμον. Atticè, pro τὸ ἥμισυ. dimidium.

Θώνη. ης. ἡ. ῥῆκος. cingulum.

Θώνιος. ου. Aegyptius, à Thono Aegypti rege, apud Nicand.

Θῶος. ου. ὁ. fons.

Θωπεία. ας. ἡ. adulatio, blanditiæ.

Θώπευμα. ατος. τὸ. idem.

Θωπευμάτιον. ου. τὸ. aſſentiuncula.

Θωπεύω. μ. εύσω. π. ευκα. colo, adulor, aſſentior, morem gero. Accuſ. Vide in Chiliad. Eraſ.

Θωπικός. οῦ. ὁ. aſſentatorius.

Θώπτω. cauillor, adulor, inſeruio.

Θωρακίζω, armo, thoracem induo.

Θωράκιον. τὸ. propugnaculum. Vide Bayfium. Item uelum quoddã quadrangulum quod maximi ueli charcheſijs incumbit. Euſt. ex Athenæo citat. Itẽ ſumma pars mali, quæ & καρχήσιον. Pollux.

Θωρακόμαχος. ου. ὁ. penula militaris.

Θωρακοποιός. ου. ὁ. armorum faber, qui thoraces parat.

Θωρακοφόρος. ου. ὁ. thorace armatus.

Θώραξ. ακος. ὁ. pectus (ut Gaza uertit in Ariſtotele, idem quod στῆθος, aliquando Græcam uocem relinquit) thorax. Eſt autem ea pars corporis quæ complectitur humeros, pectus & ſcapulas uſq; ad præcordia. ἀπὸ τοῦ θορεῖν, hoc eſt ſalio, ob cordis motum, uel παρὰ τὸ θεῖον ὠρεῖν, ſcilicet quod mentem diuinam noſtri partem cõtineat & ſeruet. Capitur pro ueſte quæ illas parteis tegit & munit, & ꝓ lorica aut ferrea pectoris armatura. Etym. Thoracibus lineis antiquos

quos pugnaſſe teſtis eſt Homerus. Eſt etiam mons prope Atheneum urbem, uicinam Libybus Heſperijs, in planicie ſitam, in quo fama eſt, Daphitō Grāmaticum cruci affixum, quòd maledico carmine reges inceſſiuiſſet, unde illud apud Græcos notum, φύλαττε τὸν θώρακα Caue thoracē. Strabo lib. 14. Cic. de Fato. Val. Max. & Eraſ. Chil.

Θωρῆσθαι. dicunt Iones pro εὐωχεῖσθαι.

Θωρηκτής. ȣ̃. ὁ. armatus.

Θώρηξις. ιος. ἡ. uini potio, quòd pectus armare uideatur, & calefacere, ἀκρατοποσία, διὰ τὸ μαλχίμον τῶν μεθυόντων.

Θωρήσσεσθαι. inebriari. Nicand. Ariſtoph. πρὸς τῇ συμπότας θωρήξομαι.

Θωρήσσω. μ. ήξω. π. ηχα. armo. Actiu. accuſ.

Θῶς θωός. λυκοπάνθηρος, genus lupi, animal mordax, Theodorus apud Ariſtotelem uertit, lupum ceruarium. Plin. lib. 8. cap. 34. Cæl. lib. 12. cap. 59. ἀπὸ τοῦ θέω. uide Etym. aliás θώωμ ſcribitur. Vide Oppianum lib. 3. de Venatione.

Θῶσθαι. Doricè. conuiuari.

Θωτάζω. pro τωθάζω.

Θωυκτήρ. ῆρος. ὁ. latrator canis.

Θωΰσσω. latro, uociferor, & ad canes pertinet, συρίζω, triſyllabum eſt.

Θώψ. ωπός. ὁ. adulator, aſſentator.

Θώωμ. θῶς.

I A.

IΑ ας. ἡ. uox, clamor, una, uiolæ, tela miſſilia. Cyrillus diſtinguit ſicut oxytonum, unam ſignificet: paroxytonū, uocem.

Ἰαύω. dormio.

Ἰαθμός. ȣ̃. ὁ. cubile, ſtabulum, ſomnus. Nonnulli αὐθμός.

Ἰαίνετο. calefiebat, intepeſcebat, ἰαίνετο ὕδωρ.

Ἰαίνομαι, lętitia perfundor, τήκομαι, ἥδομαι, διαχέομαι, μαλάσσομαι.

Ἰαίνω. μ. ανῶ. lętifico, exhilaro, floreo.

Ἰαιφόνος. homicida.

Ἰακχαγωγός. ȣ̃. ὁ. Bacchi myſterijs initiatus.

Ἰακχέω. μ. ήσω. π. ηκα. clamo. Neut. abſol.

Ἴακχος. ȣ. ὁ. Iacchus. Bacchus, & hymnus in eundem, aut ipſum feſtum. παρὰ τὴν ἰαχὴν, πλεονασμῷ τοῦ κ. Etym.

Ἰακωλῖνος. Iſquilinus mons.

Ἰαλεμίσαι. &

Ἰαλεμίζειν. complorare, lamentari, lugere, Ialemū canere, hoc eſt cantionem frigidiſſimam.

Ἰάλεμος. denſo ſpiritu, carmen eſt Apollini cani ſolitum: tenui uerò ſpiritu, genus lamentabilis cantionis. Item frigidus ac attonitus, hoc eſt, ψυχρὸς καὶ ἔπληκτος ἄνθρωπος. Scribunt quoque ἰαλέμου Calliopes fuiſſe filium, in carmine ineptiſſimum, & frigidum de quo Eraſm. prouerb. Ialemo frigidior & Cæl lib. 3. cap. 11.

Ἰαλεμώδη. τὰ. frigida, & nullius momenti.

Ἴαλμος. ȣ. ὁ. dicterium, ſcomma.

Ἰάλλω. mitto, extendo.

Ἰάλυσος. ȣ. Rhodi uicus fuit, quem Demetrius rex incendere uoluit, quòd in eo tabulas Protogenis haberi nouerat. Hermol. in Plin.

Ἴαμα. τὸ. medicamentum.

Ἰαμβαυλεῖν. iambis canere.

Ἰάμβη. ſecundum quoſdam Panis & Echus filia, quę triſtē Cererem luſu geſticulationibusq; ad riſum concitaſſe dicitur.

Ἰαμβίζω. ὑβρίζω. proſcindo, conuiciari, maledicere, Eraſ. Chil. Vnde

Ἴαμβος. ου. ὁ. iambus, & urbis nomen iuxta Troiam.

Ἰαμβύκαι. organa ſunt muſica triangula quibus iambica canebant. alij σαμβύκας uocant.

Ἰαμενή. locus humidus, fruticoſus, & gramineus. ἀπὸ τοῦ ἀνιέναι τὴν ὕλην.

Ἴαμνος. ȣ. ὁ. locus denſus fruticibus. Item ramus κλάδος.

Ἰάν. indignantis aduerbium.

Ἰάνθη. floruit. lætatus eſt.

Ἰάνθινος. ȣ. ὁ. uiolaceus. unde Violantillam ſuam Papinius uocat ἰανθίδα. De ianthina ueſte uide Bayſium.

Ἴανθος. flos.

Ἰάνικλον. ȣ. τὸ. Ianiculum.

Ἰανοκρήδεμνος. ὁ. ſertum uiolaceum, ſiue ex floribus quibuſcunq; geſtans.

Ἰαξάρτης. ȣ. ὁ. fluuius per deſerta Scythiæ fluens in Mæotin paludem.

Ἰαολκός. ȣ̃. ὁ. Iaolcus urbs Theſſaliæ.

Ἰάομαι. μ. άσομαι. π. αμαι medeor, ſano, morbū profligo. Depon. Accuſ.

Ἰάονες. Græci.

Ἰαπετός. ȣ̃. ὁ. Iapetus.

Ἰάπτω. μ. άψω. π. αφα. maledico, inceſſo, conuicior, mitto cum detrimento, lædo. Accuſ.

Ἰαπυγία. ας. ἡ. Apulia.

Ἰάπυξ. υγος. ὁ. Iapyx uentus.

Ἰαροπότης. ȣ. ὁ. cruorem portans, pro εἰαροπότης. ſanguipota.

Ἰαρόχρους. purificatus.

Ἰάς. άδος. ἡ. lingua Ionica.

Ἴασι, καὶ μετίασι, ab εἶμι καὶ μέτειμι. eunt.

Ἰᾶσι. Ionicè pro ἱᾶσιν, ab ἵημι. mittunt.

Ἰάσιμος. ȣ. ὁ. ἡ. ſanabilis, medicabilis.

Ἴασις. ιος. ἡ. ſanitas, medela, θεραπεία.

Ἴασος.

ἴασος. Argos, ſiue Peloponneſus, ſic dicta ab Iaſo.

ἰασθεῖν. iraſci, mordere.

ἰασί. Ionicè.

ἰατταταί. heu, exclamatio apud Ariſtophanē cuiuſdam, qui à ciuibus exagitabatur.

ἰαττατταί, & ἰατταταίαξ. Latinis Comicis receptū eſt at at.

ἰατός. οῦ. ὁ. curabilis.

ἰατραλεῖπται. reunctores medicorum.

ἰατρεία. ας. ἡ. medicatio, præmia quæ dantur medico.

ἰατρεύσα. ας. ἡ. medica mulier, quæ medendi artē profitetur, quæ & ἰατρίνη. ἡ. ſed uoce minus Attica, ut annotat Euſt.

ἰατρεῖον. οῦ. τὸ. officina medicorum, & præmium quod datur medico.

ἰατρεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. medicus ſum. Deponens.

ἰατρεύω. medeor, curo, adhibeo curatione.

ἰατρία. ας. ἡ. medicina.

ἰατρική. ῆς. ἡ. ars medendi.

ἰατρικός. οῦ. ὁ. medicinalis.

ἰατρικώτατος. excellentiſſimus in medicina.

ἰατρον. οῦ. τὸ. ἰατρεῖον.

ἰατρός. οῦ. ὁ. medicus. Ponitur & pro digito medio, quem medicum quoq; uocant. Aelius Dionyſ. etiam ἰατρὸν γυναῖκα dixit.

ἰατροτέχνης. medicus.

ἰαῦ. uox eſt lugubris.

ἰαύεσκω. quieſco.

ἰαυθμός. οῦ. ὁ. quietis locus, ſomnus, ſtabulum.

ἰαυός. οῦ. ὁ. cubile.

ἰαύω. μ. αύσω. π. αυκα. uigilo, pernocto, dormio, quieſco, fruor quietè, percipio, διάγω, id eſt, tranſigo, aliqua in re uerſor.

ἰαφέτης. οῦ. correptor.

ἴαχε. reſonabat, clamabat, ſtrepebat.

ἰαχή. ῆς. ἡ. clamor.

ἴαχημα. τὸ. uociferatio Dionyſiacorum.

ἰάχω. reſono. Neut. abſol.

Ιβάνη. cadus, urna.

ἴβδη. ἡ. paxillus in imo ſolo nauis, quo educto aquæ ibi collectæ uis profluit, dicitur & χειμαῤῥος ab Heſiodo dictus eſt. Euſt. Iliad. ι.

ἴβη. ἡ. εὐφημία.

ἴβηρ. ιρος. Iberus fluuius Hiſpaniæ.

ἰβηρία. ας. ἡ. Iberia, Hiſpania.

ἰβηρίς. naſturtium.

ἴβις. ιδος. ἡ. ibis, auis quæ ſerpentibus ueſcitur. Aelian. & Ariſtot.

ἴβυκος. οῦ. ὁ. Ibycus, unus ex nouem Lyricis.

ἴβυγχα. ης. ἡ. grauitas, ſeueritas morum.

ἴβυξ. εἶδος ὀρνέου κρακτικοῦ. Etym.

ἰβύω. uerbero, clamo.

Ιγκρός. cerebrum, ἐγκρὸς melius apud Heſych.

ἴγδη. ης. ἡ. ὅλμις, id eſt pila, mortariū θυεία. παρὰ τὸ μίσγειν τὰ θύη, ἀπὸ βολῆς τοῦ μ. Etym.

ἴγδιον. οῦ. τὸ. θυείδιον.

ἴγδισμα. τὸ. flexus quidam inter tripudium quo cochleari inſidentes corpus raptim circumagebant.

ἰγδίσματα. εἶδος ὀρχήσεως, ἐν ᾗ ἐλύγιζον τῇ ἐμφερῶς τῷ δοίδυκι. Etym.

ἴγμαι dicitur per augmentationem pro ἔρχομαι.

ἰγμαλέος. humidus. malim ἰκμαλέος.

ἰγμένος. qui uenit, ὁ ἐλθών.

ἰγμή. ἡ. clamor, βοή.

ἰγνύα. ας. ἡ. &

ἰγνύς. ύος. ὁ. poples, ut Gaza uertit, utraq; uox legitur apud Ariſtotelem.

Ιδυναγής. ὁ. uates.

ἴδαι, αἱ. loca denſa arboribus.

ἰδαῖος. οῦ. ὁ. frigidus. Et Iupiter ἰδαῖος, ἀπὸ ἴδης τοῦ ὄρους τρωικῆς. Et proprium nomen preconis Troiani.

ἰδάλιμος. ου. ὁ. humidus, ſudare faciens. Heſiodus. καύματος ἰδαλίμου, quod ſudorem extundat æſtus, uel ἰδάλιμος, id eſt, ſudus & purus, ab ἰδεῖν, id eſt, uidere. eſt & auis ſpecies.

ἰδάλλεται. apparet, uidetur.

ἰδανός. pulcher, iucundus, decorus.

ἰδέ. &, ut oxytonum, poëticum.

ἴδε. uide, uidit, paroxytonum.

ἰδέα. ας. ἡ. idea, id eſt originalis rerum ſpecies, hoc eſt, οἱ τύποι τῶν οὐσιῶν, figura, forma, aſpectus. ἐν πολλαῖς ἰδέαις πολέμων, In uario genere bellorum. Sunt item ἰδέαι apud Rhetores dicendi characteres & dictionis formæ, id eſt, αἱ τῶν λόγων μορφαὶ καὶ ποιότητες, quales ab Hermogene recenſentur δεινότης, γλυκύτης, εὐκρίνεια, & alia, ἰδέαι etiam uiæ & modi alicuius rei dicuntur.

ἰδεῖν. laborare, ſudare.

ἴδεν. uidit.

ἰδέσκω, aſpicio.

ἰδεχθής. uel ἀδεχθής. deformis, imbecillis.

ἴδη. ης. ἡ. Ida mōs. & herbæ nomē apud Philoſt. τῷ δὲ ἴδης ἄνθει ῥαίνεται.

ἴδηθεν. ab Ida.

ἴδημα. uiſio.

ἰδήμων. peritus.

ἰδήρατος. pulcher.

ἰδία. priuatim, ſecretò, diuiſim, ſeparatim, clàm, ſingulatim, ſine, ἄνευ. Genitiuo.

ἰδιάζοντα, τὰ. peculiaria.

ἰδιάζω. ſeparor. cum aliquo ſolo conuerſor.

ἰδιαίτερον. ſecretius. Thom. Mag. ἰδιαίτατον ſuperlatiuum duntaxat agnoſcit.

ἰδιαστής.οῦ.ὁ. qui agit uitam priuatam.
ἰδίζω.μ.ίσω.π.ικα. exudo. Ariſtot. ἴδισαν ἱδρῶτα αἱματώδη. Exudarunt ſudore cruento.
ἰδικῶς. ſeorſim.
ἰδιοβουλεύω. innitor meo conſilio.
ἰδιογνώμων. idem ferè quod αὐτογνώμων. Bud. Comment.
ἴδιον. pro ſudaui, laboraui apud Hom. Odyſs. υ.
ἴδιον. τὸ. Proprium, proprietas. Vide Ariſtot. in Topicis, & Porphyrij quinq; uoces.
ἰδιοξενία.ας.ἡ. priuatum hoſpitium.
ἰδιόξενος.ου.ὁ. peculiaris hoſpes, amici peregrini. ὁ μὴ δημοσία προκείμενος πόλει τινὶ ἀλλὰ ἰδίᾳ τινὶ τῶν τῆς πόλεως. Vide πρόξενος in Ammonio.
ἰδιοποιούμενος. ſibi uendicans, ſibi faciens.
ἰδιοπραγεῖν. res ſuas agere, quieſcere, non niſi ſuam rem familiarem conſtituendam curare.
ἴδιος.ου.ὁ. proprius, priuatus.
ἰδιόστολος.ου.ὁ. habens ꝓpriam claſſem. Bud. Cō
ἰδιόστος.ου. priuata claſſis.
ἰδιοσυγκρισίαι. propria temperamenta.
ἰδιοσύστατος.ου.ὁ. propriam qui habet hypoſtaſin. Cyrillo.
ἰδιοτεύω.μ.εύσω.π.ευκα. ago uitam priuatam Neut. abſol.
ἰδιοτεύων. ruſticus, paganus.
ἰδιότης.ητος.ἡ. proprietas, homo priuatus, imperitus, expers imperij & principatus, ὁ μὴ μετέχων τῆς ἀρχῆς.
ἰδιότροφα. quæ cibis ſui generis utuntur.
ἰδιόω.μ.ώσω.π.ωκα. approprio.
ἰδίω. ſudo, laboro.
ἰδίωμα.ατος.τὸ. idioma, proprietas linguæ.
ἰδίως. ſolitariè, ſeorſim, priuatim.
ἰδιώτης.ου.ὁ. priuatus, inſcius, plebeius, rudis, gregarius, qui nō fungitur aliquo officio publico.
ἰδιωτικός.οῦ.ὁ. priuatus, uulgaris. ἰδιωτικαὶ δίκαι, cauſæ in quibus de pecunia tantum actio, & multa fit.
ἰδιῶτις.ιδος.ἡ. priuata.
ἴδμαι. ſcio, noui.
ἴδμεν ab εἴδω, pro ἴδαμεν. ſcimus.
ἴδμεναι. ſcire.
ἰδμοσύνη.ης.ἡ. ſcientia.
ἴδμων. prudens, peritus.
ἰδνόω.μ.ώσω.π.ωκα. reuoluo, torqueo, flecto. Actiu. Accuſ. ἀπὸ τοῦ τὸ ἰνίον δονηθῆναι. Euſt. Iliad. β. uel ut in υ. rhapſodia. Idem annotat, ab ἴζω, ut à πέλω, πιλνῶ, ſic ab ἴζω, ἴδω, & ἰδνῶ conſideo, collabor, συνιζάνω συστέλλομαι.
ἶδος. æſtas, ſudor.
ἰδοῦ. ecce. Et ἴδου, uide, θέασαι. Cyrillus.
ἰδουθοί.οἱ. genus tibiæ.

ἰδουμαῖοι.οἱ. Idumæi, quos Ammonius ab Iudæis diſtinguit.
ἰδρεία.ας.ἡ. peritia.
ἴδρις.ιος.ὁ. ſciens. Genit. Sophoc. ſic formica apud Heſiod. dicitur, ὅτι τ' ἴδρις σωρὸν ἀμᾶται.
ἰδρίω, &
ἰδρόω.μ.ώσω.π.ωκα. ſudo. Neut. abſol.
ἵδρυμα.ατος.τὸ. ſtatua.
ἵδρυμαι, uel
ἵδρυμι, &
ἱδρυάω, uel
ἱδρύομαι, &
ἱδρύω. ſto, maneo, ſedeo, in ſeriē recipior, quieſco. Itē caſtrametor, ad manendū hortor, ſiſto, ut, ἄλλους ἵδρυε λαούς, Iliad. β. Item ſtatuo, firmo, impono, colloco, quodcunq; ſacrum ædifico. Herod. ἐλευθερίας εἰκόνα ἱδρύσατο, Libertatis imaginem collocauit. ἱδρύμενος ſedens, proparoxyt. ſed ἱδρυμένος paroxytonum, firmatus. Cyrill. Et quamuis dicatur ἱδρύνω, ſolus tamen aoriſtus ἱδρύθη non ἱδρύνθη in uſu eſt, Thucyd. καὶ αὐτοῦ συμμένεις ἱδρύθη, & iterū τὸ ἐν τῇ κεφαλῇ πρῶτον ἱδρυθὲν κακόν.
ἵδρυσις.ιος.ἡ. cōſtitutio ſtatuæ, dedicatio.
ἱδρῶα.τὰ morbus ex ſudore.
ἱδρώς.ῶτος.ὁ. ſudor. Vnde ἱδρῶ, pro ἱδρῶτα. Homerus, ἱδρῶ ἀπεψύχοντο, Sudorem abſtergebant. Interdum & pro ἱδρῶτι.
ἰδὼς pro εἰδώς.
ἴδυιοι uel ἴδυοι, teſtes, & qui cauſas capitales iudicant, quaſi ἴδμονες. Euſt. Iliad. Σ.

I
ΙΕ. uade.
ἴει. mittebat.
ἵζεο. ſedebas.
ἵεμαι. cupio, uolo, contendo, gliſco, geſtio, & feſtino, ferorq;. Tradunt Grammatici, cum πορεύομαι ſignificet, ψιλωτέον εἶναι, aliàs δασυντέον. Legitur etiam uoce actiua pro εἶμι. Bud. Com.
ἱέμενοι. cupientes.
ἱέναι. ire. & ἱέναι peraſpirat. mittere Ariſtoph.
ἰόομαι. rubigine inficior.
ἱερά. τὰ, exta. Bud. Com. ambitus templorum, uictimæ mactatæ, oſſa quædam in corpore humano, quæ cum ſphondylo iacent, aut Hyperide, ſtatuæ & imagines. Sic Theapom.
ἱερά. ᾶς. ἡ. epilepſia, lepra, maior anchora tutiorque, extremum nauis ſubſidium, ſacer ſerpēs, ut Gaza in Ariſtotele uertit. ἱερὰ ὁδός, uia ſacra, quæ Eleuſinam ducebat.
ἱεράγγελοι. qui deorum panegyres nunciant.
ἱεραὶ τριήρεις quatuor erant apud Athenienſes, πάραλος, σαλαμινία, ἀντιγονίς, δημητριάς, hæ dimitte-

dimittebantur ad exercitus duces.
ἱερακίσκος.ου.ὁ.paruus accipiter.
ἱεράμοιβοι.uates deorum.
ἱερὰ νόσος. morbus Comitialis, falſa opinione, ut cenſuit Gal. eorum qui diuini aliquid mortalis ineſſe exiſtimant, uel ut ἰχθῦς.
ἱέραξ.ακος.ὁ.accipiter, ἀπὸ τοῦ ἵεσθαι ῥᾶον, ἤγουν φέρεσθαι. Etym. Aliqui miluum reddunt quod non placet. De hierace. id eſt, accipitre (ut Gaza uertit in Ariſtotele) ſcribūt Aelianus & Oppianus de Aucupio. meminit etiā hieracis marini, ſiue piſcis hoc nomine, Aelianus.
ἱεραρχέομαι.ſacro imperio fungor. ſacroq; magiſtratu & præfectura Genit. Bud. Com.
ἱεραρχία quid ſit docet Diony. in li. de Eccleſiaſt. Hierach. ὡς γὰρ ἱεραρχίαν ὁ φήσας ἁπάντων ὁμοῦ σημαίνει ... τὴν διακόσμησιν, οὕτως ἱεράρχην ὁ λέγων δηλοῖ τὸν ἔνθεόν τε καὶ θεῖον ἄνδρα, τῆς πάσης ἱερᾶς ἐπιστήμονα (γνώσεως.
ἱεράζω.ſacra facere.
ἱερατεία.ας.ἡ.&
ἱεράτειον.ου.τὸ.&
ἱεράτευμα.ατος.τὸ.ſacerdotium. ἡ περὶ τοὺς θεοὺς ἐπιμέλεια, authore Ariſtotele.
ἱερατεύομαι.&
ἱερατεύω.μ.εύσω.π.ευκα.fungor ſacerdotio. Neut. datiuo.
ἱερατικός.οῦ.ὁ.ſacratus.
ἱέρεια.ας.ἡ.ſacerdos.
ἱερεῖον.ου.τὸ uictima, hoſtia, auis. Ammonius diſtinguit à χρηστήριον.
ἱερεῖσι χαρίσασθαι. uictimis placere θύμασι εὐφρανθῆναι. Ariſtoph.
ἱερέτης.ὁ.ſacerdos.
ἱερεύς.έως.ὁ.ſacerdos, augur uertitur à Plutarch.
ἱερεύω.ſacrifico, ſacris operam do, ſacris operor, macto, Homer. Item conſecro, dico, Pauſan. Bud. Com. Ammonius diſtinguit ab ἱερόω.
ἱερήϊον, pro ἱερεῖον.τὸ.uictima.
ἱερίς.ίδος.cognomen Iridis apud ueteres Græcos. unde & Romani conſecratricē uocauerūt.
ἱεροβοτάνη.uerbenaca herba.
ἱερογλυφικά. ſacra quædam monumenta apud Aegyptios, non literis uocabula, ſed ſculptis rerū animaliumq; figuris ſignificantia. Bud. de (Aſſe.
ἱεροδιδάσκαλος.ου.ὁ.qui ſacra profitetur.
ἱερόδουλος ου.ὁ.æditu us.
ἱεροκῆρυξ. ſacer præco, qui fauere linguis iubet, dum ſacra peraguntur, aut qui aliud quippiam inter rem ſacram edicit. Bud. Com.
ἱεροκόμας.æditu us, qui ſacrorum curam gerit.
ἱερόληπτος ου.ὁ fanaticus.
ἱερολογέω.ſacra uerba pronuncio, de rebus ſacris loquor. Bud. Com.

ἱερολογία. ea quæ in eccleſia recitantur, quaſi ſacri ſermones. θεία λειτουργία, ἡ ψαλμωδία.
ἱερομηνία.ας.ἡ. Calendę, ſacra primę diei menſis ſiue nouilunij, Theod. de Menſibus.
ἱερομνήμων.ονος.ὁ. ſacrator, ſacrificulus, ſacrorum præſul. Item ἱερομνήμονες, & πυλαγόραι dicebantur, qui ex urbibus Grȩciæ ad commune concilium Amphitryonicum mittebantur augures. Diogenes Cynicus, cum uidiſſet aliquando magiſtratus, qui ἱερομνήμονες dicebātur, quendam ex ærario phialam furatum adducentes. magni (inquit) fures paruū ducunt. Laërtius lib. 6. (fectus.
ἱερομύστης. qui ſacros ritus inducit, ſacrorū præ-
ἱερὸν ἦμαρ. matutinū diei tēp⁹ dicebatur, quo tēpore dijs ſuperis ſacra factitabāt, ab ἱερεύειν, nā à meridie inferis ſacrificare mos erat. Euſt. Ili. θ
ἱερονῖκαι.ſacrorum certaminum uictores.
ἱερόνομοι. ſacræ diſciplinæ & inſtitutionis magiſtri, & exactores. Bud. de Aſſe.
ἱερὸν ὀστοῦν. apud medicos ſacrū dicitur os ſpinę extremū, quod Menād. ἄκρον ὀσφὸν dixit.
ἱεροποιέω.conſecro, dico. Bud. Com.
ἱεροποιός. magiſtratus Athenis, qui ſacra faciebāt Eumenidib. prȩſidibus Areopagi. Bud. ib. erāt ij numero decē ut ex Dinarcho liquet καὶ τὰς σεμνὰς θεὰς αἷς ἐκεῖνος ἱεροποιὸς καταστὰς δὲ (καὶ αὐτός.
ἱεροπρεπής.έος.ὁ.ſacer, diuinus.
ἱερόν.οῦ.τὸ ſacrificium, ſacellum, templum. Vide ὅσιον apud Ammonium diſtinguentem: qui etiam circuitus templorum, & oſſa hominum ἱερὰ dici teſtatur. Vide infra, ἱερῶν.
ἱερός.οῦ.ὁ ſacer, magnus, diuinus, locus ſacer abſolute. Etym. Apuleius morbum comitialem ait à Græcis ἱερὸν uocari, quòd in eo pars rationalis animæ tentatur, ac de ſtatu perturbatur.
ἱεροσαλπιγκτής, uel diuiſim ἱερὸς σαλπιγκτής. tibicen in ſacris.
ἱεροσκόπος.ου.ὁ.aruſpex. Et ἱεροσκοπεῖν, ἱεράζειν.
ἱεροσόλοι. ſunt, qui ſacram diuinorum rationem ab omni expurgati ſuperſtitione ac nimia uacantiaq; ſedulitate in anima geſtant, perinde ac in capſula quadam.
ἱερὸς ὄφις. eſt exiguus hoc nomine ſerpēs, q grandioribus omnibus eſt formidini. Euſt. Iliad. π.
ἱερὸς στρατός. ab Hom. Grȩcorū exercitus ob fortitudinē dicitur, qui toto decēnio militiæ pdu- (rauit.
ἱεροσυλέω. ſacrilegio ſpolio.
ἱεροσυλία.ας.ἡ.ſacrilegium, peculatus.
ἱερόσυλος.ου.ὁ.ſacrilegus.
ἱεροσύνη.ης.ἡ.ſacerdotium, ſacrificium.
ἱεροτελεστής. ὁ. ἱεροφαντήσας, ὁ τελετάρχης, quibus nominibus Dionyſius ſeruatorem noſtrū nuncupat.

nuncupat. Bud. Com.

ἱερουργέω.μ. ήσω.π. ηκα.ſacra celebro,adminiſtro ſacris operã do,ſacrifico,ſacris operor, & fungor adminiſtratione ſacrorum.Herodian. τὰ ἱερουργηθέντα uictimas cæſas uocat. Item ſacro,dico,ſicut ἱερόω. Neut. abſolutum,Bud. Comment

ἱερουργία.ας. ἡ.ſacrificium.

ἱεροφάντης.ȣ.ὁ.ædituus, rerum ſacrarum cuſtodiæ præfectus.Inde dictus,quòd ſacra oſtenderet,uel quod ipſe ſacris ueſceretur cibis. Accipitur tamen pro ſacrifico. Apud Laertium lib. 2. in Ariſtippo hierophanta dicitur qui ſacra enarrat alijs,& docet initiandos.

ἱεροφαντίαι.ſacrorum ceremoniæ.

ἱεροφαντικός.ſacerdotalis.

ἱεροφαντικῶς more ſacerdotum.

ἱεροφαντῶ. ſacra doceo,myſteria perago,ſacrifici munus obeo.

ἱεροφόρος.is dicitur qui uiam & rationem inquirit qua ab omni ſuperſtitione ac impietate eluat atque expiet animam.

ἱερόφων@. magnam & claram uocem habens. Præconis epitheton.

ἱεροφυλακεῖον. ȣ. τὸ.ſacrarium.

ἱεροφύλαξ.ακ@. ὁ.ſacrarum rerum cuſtos.

ἱερῶ. ſacro, dico, καθιερόω ἀνατίθημι, ἱερατεύω. Herodianus, τῷ θεῷ ἱερώμενον pro ſacerdote dixit,& pro eo quod Deo ſacrum eſt. Budæus Com.Ammonius diſtinguit ab ἱερεῦσαι.

ἱέρωμα.diuinum ſacrificium.

ἱερῶμαι ſacerdos fio,ſacerdotio fungor.Genit.

ἱερῶν κὴ ὁσίων μετεῖναι.omnia iura ciuitatis habere.Bud.Com.

ἱέρων.ὁ paroxytonum,proprium uiri.

ἱερῶς. μεγάλως.

ἱερώσυνα. excellentia aliqua, quæ ſacerdotibus dabantur.

Ιζαίνη.ης.ἡ.ueſtis ex caprarum pellibus, qua utebantur Satyrici actores.

ἱζάνω.ſedeo,aſſideo, adſum, ſido, peſſum eo, ſubſido.Bud.Com.

ἴζελος ὁ.marinus ſcorpius.

ἵζευ.confide. ἀντὶ τȣ ἵζε,δωρικῶς Etym.

ἵζομαι.idem,unde ἵζεο,ſedebas,ſede.

ἱζῶ.μ.σω.π.κα.uel. ἱζῶ. μ.ἱζήσω.facio ſedere, conſtituo,ἱζάνω.Accuſ.Bud.Com.

ἰὴ.io,uox modo lætitiam,modo dolorem ſignificans,aut contemptum.

ἴη.una, ſola.

ἴη.Ionice pro ἴα uel ἔλθοι.

ἰηδών.ἡ.lætitia,uoluptas,deſyderium.

ἰὴ παιῶν,uel ἰὴ παιάν. acclamatio eſt prouerbialis,qua conſueuimus uti re gnauiter & fœliciter geſta.Eraſ.prouerb.Iō.Pæan.

ἤϊθε@.ephebus,innuptus.

ἰήϊος βοὰ luctuoſus clamor, & ἰηΐον μέλος lugubre carmen,ab ἰὼ Tragœdiarum.

ἰήϊ@. cũ aſpiratione,iaculator,epitheton Apollinis. παρὰ τὸ ἵημι.Etym.

ἰήϊ@. ȣ.ὁ.medicabilis.Apollinis epitheton.

ἰηός.cum tenui in luctu dicitur. Sophocl. ἰηίων καμάτων pro lamentabilibus & triſtibus.

ἴηλα.ligaui,inflexi,incluſi.uide Etym.

ἰήλλω τὸ ἀποβάλλω,immitto.

ἰήλυσος.ȣ.ὁ urbs Rhodi.

ἴημα.iaculum.

ἵημι.denſo ſpiritu. μ. ἥσω. π. ἧκα. mitto, iaculor,cupio,ſedeo, induo. Sed ἴημι tenui ſpiritu,uado.

ἰή@.ȣ. ὁ. lamentabilis.unde apud Sophoclem, οὐδὲ ἰηίων καμάτων ἀνέχουσι γυναῖκες. Nam ſic appellant uoces quas præ dolore parturientes emittunt.

ΙΗΣΟΥΣ. ȣ. ὁ. Ieſus, quaſi ſeruator. αὐτὸς γὰρ (inquit Matth.) σώσει τὸν λαὸν αὐτȣ ἀπὸ τ̃ ἁμαρτιῶν αὐτῶν. ipse enim salvabit populum a peccatis eorum.

ἰητὴρ ῆρ@.ὁ.medicus.ἰατρός.

ἰητρὶα medicina.

ἰήτης,&

ἰήτωρ. ορ@. ὁ.iaculator.

Ιθαγενής. ἐ@. ὁ.ἡ.natiuus,ingenuus, legitime natus,inquilinus,indigena.Etym.

ἰθαίνειν.beneuolum eſſe, calefacere.

ἰθάκη.ης Ithaca inſula,& urbs Syriæ.

ἰθακήσι@.ȣ.ὁ.Ithacenſis.

ἴθακος. nomen proprium Etym,

ἰθαρός.celer,hilaris,pulcher,purus,albus,leuis.

ἰθεῖα.recta,mirabilis, ἐπ’ εὐθείας. Vnde ἐκ τῆς ἰθείας,ingenue,ex profeſſo, aperte.

ἰθέως.recte.

ἴθι.ἐλθὲ. uade,dicitur de præteritis.Inuenitur tamẽ pro ἔρχου,hoc eſt ueni & præſentis uim habere apud Platon. primo de repub. Itẽ age aduerb.

ἴθμα.τὸ.motus,greſſus,paſſus.

ἰθμαίνω.anhelo.

ἴθορ@. uox adhortantis clamore,& incitantis. Ex ἴθι & ὀρᾶν,id eſt incitare.Eraſ.Chil.

ἴθρις eunuchus.

ἰθύ.obuiam,ſtatim,recte,rectà.

ἰθύβολος.ȣ.ὁ.directus.

ἰθυδίκης.ȣ.ὁ.rectus iudex,rectã exercens iuſtitiam,apud Heſiod.

ἰθυθήριον.ȣ.τὸ.hæderam uocant.

ἰθυκτίων.ωνος.ὁ.ἡ.fibras habens rectas,à κτίωνες, quæ fibræ ſunt lignorum. Euſt.Iliad.φ.

ἰθυμαχία.ας.ἡ legitima pugna.

ἴθυμβοι.οἱ. genus carminis & ſaltationis ridiculæ in hono.

læ in honorem Liberi patris.
ἰθύντατος. ου. ὁ. rectiſſimus.
ἰθύντειρα. ας. ἡ. rectrix.
ἰθυντὴρ. ῆρος. gubernator, clauus, ductor, habena.
ἰθυντήριον. τὸ. ſceptrum è lauro, quod uates manibus geſtabant.
ἰθυντὼρ. ορος. ὁ. rector.
ἰθύνω. μ. υνῶ. π. υγκα. guberno, regno. Accuſ.
ἰθυπετεῖν. rectà uolare.
ἰθυπτίων. ωνος. ὁ. ἡ. rectè uolans, fraxini epithet. apud Hom.
ἴθυρ. ρος. ferrũ axis quod atteritur à rota.
ἰθύς. υος. ἡ. impetus, rectitudo.
ἰθύς. εος. ὁ. rectus, aduerſus.
ἰθὺς, & ἰθὺ aduerb. rectà in, ſiue rectà ad.
ἴθυσεν perrexit.
ἰθυντής. οῦ. ὁ rectificator.
ἰθύφαλλοι. οἱ. qui in ſacris Bacchi Phallũ ſequebãtur induti muliebri ueſte, ac Phallicum ſeu Ithyphallicum carmen cũ tripudijs canebant. Cæl. lib. 4. ca. 16. & Eraſ. in Chil. Item coriacea pudẽda intenta, quæ in ſacris Bacchi circũferebant.
ἰθύω. ἰθύνω. interdum rectà aggredior. ἐπιβάλλομαι.
ἰθώμ. ciuitas Theſſaliæ. Item inteſtinum, nates, podex.

Ἱκανοδοσία. ας. ἡ. ſatisdatio.
ἱκανός. οῦ. ὁ multus, ſufficiens, ſatis idoneus, appoſitus, accommodus. ἐφ' ἱκανοῦ, multo iã tempore.
ἱκανότης. ητος. ἡ ſufficientia.
ἱκανόω. μ. ώσω. π. ωκα. idoneum facio. Paul. Col. τῷ πατρὶ τῷ ἱκανώσαντι ἡμᾶς εἰς τὴν μερίδα.
ἱκάνω peruenio, aſſumo, accedo. Item apprehendo, contingo, ſupplico. Etym.
ἱκανῶς. affatim, ſatis potenter, ſufficienter.
ἴκαρ omnino, propè.
ἰκάριος. uocatus eſt Bacchus ab inſula Icarica in qua colebatur, uel ut alijs placet ab Icaro quẽ Bacchus primum docuit uini culturam.
ἴκατι, uel εἴκατι, εἴκοσιν.
ἴκελος. ου. ὁ. ſimilis.
ἰκελόω. aſſimilo, Epigram.
ἶκες. οἱ. uermiculi quidam: nimirum à ſingulari ἴξ, quod tamen nuſquam legimus. Vide ἶπες in Ammonio.
ἱκέσθην. uenerunt.
ἱκέσιος. ſupplex. Item cognomentum Iouis apud Euripidem, quod & ἱπετήσιος.
ἱκεσία. ας. ἡ. &
ἱκετεία. ſupplicatio.
ἱκέτευμα. τος. τὸ. idem quod ἱκεσία. Thucyd. μέγιστον ἦν ἱκέτευμα τοῦτο.
ἱκέτευσα. ἡ. ſupplex.

ἱκετευτικός. precarius, & ἱκετευτικῶς aduerbiũ, precario.
ἱκετεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſupplico, obteſtor, παρακαλῶ. Neut. datiuo.
ἱκετηρία. ας. ἡ. ſupplicatio, forma ſupplicandi, manus ſupplices, ramus oleæ lana obuolutus, quem ſupplicantes in manibus ferebant. Vnde ἱκετηρίαν ἔχοντα. Ariſtophan. pro κλάδον ἱκετικὴν κρατοῦντα.
ἱκετήριος. & per ſyncopen ἱκτήριος. ου. ὁ. ſupplex.
ἱκέτης. ου. ὁ. ſupplicator, ſupplex, qui rogat, & qui rogatur. παρὰ τὸ ἱκέσθαι. Etym.
ἱκετήσιος. ου ὁ. deprecabilis. Hoc nomine appellabatur Iupiter, quem offendi putabant, ſi quis ſupplicem reijceret.
ἱκέτις. ιδος. ιος. ἡ. ſupplicatrix.
ἱκετώσυνα. ſupplicationes, luſtrationes, expiationes.
ἰκμάζω. humecto, mollio, ſtillo, fluo.
ἰκμαῖος. ου. ὁ. pluuius, humens, Iouis hoc nomine fanum in Co inſula extabat, ob immiſſum uentorum flatum. Apoll. interp.
ἰκμαλέος. ου ὁ. humidus, uiridis.
ἰκμάς. άδος. ἡ. humor, lachryma, uapor apud Homerum.
ἰκμασία. ros, humiditas.
ἴκμενος. ου. ὁ. faciens ire, cõcitans, ἴκμενος οὖρος uentus ferens propriè Latinè dicitur.
ἰκμοβῶλος. gleba humecta.
ἱκνέομαι. μ. ἵξομαι. π. ἷγμαι. ab ἵκομαι. ἀόρ. β. μέσ. ἱκόμην. καθάπτομαι, νοσῶ, δέομαι. ἱκετεύω, peruenio. Depon genit. Ammonius ἱκέσθαι diſtinguit ab ἀφικέσθαι.
ἱκνούμενον μέγεθος. τὸ. iuſta magnitudo. Sic dicimus ἱκνουμένην ἕξιν, id eſt, iuſtam habitudinẽ, quam Plutarchus athleticam uocat. Budæus in Annot.
ἰκνύς ἡ. poples. malim ἰγνύς, ut ſuprà.
ἰκόνιον. ου. Iconion, urbs Phrygiæ.
ἷκον. uenerunt.
ἴκριον. ου. τὸ. lignum oblongum nauis, tabulatum inſtrumentum quo cruciabantur martyres, patibulum. Itẽ pars quædam mali, antennæ.
ἰκριοπηγοί. qui circa forum tabulata cõpinguut.
ἰκριόφιν. tabulatis.
ἶκτο. uenit.
ἴκταρ. propè, ut οὐδ' ἴκταρ βάλλειν apud Plat. pro longè à ſcopo iaculari, muliebre pudendum. Hipp. eſt & piſcis nomẽ apud Athenæum. Prouerbiali quadã figura dicitur de ijs q minime uoti compotes fiunt, propoſitaq; ſpe fruſtrantur ſumpta metaphora à ſagittarijs.
ἰκτεριᾶν. laborare ictero morbo, quem Varro regium, Celſus auruginem uocat.

ἰκτερικός.ȣ.ὁ.arquatus.

ἴκτερος.ου.ὁ.galbula auis. Icteri auis meminit Oppianus in Ixeuticis. Item morbus ex felle, regius morbus, arquatus, aurigo, ſuffuſio fellis.

ἰκτήρ.&

ἰκτήριος, pro ἱκετήριος per ſyncopen.

ἴκτης.mendicus,aduena.

ἰκτίν.ῖνος.ὁ.&

ἴκτινος.ȣ.miluus. De ictino,id eſt,miluo ſcribũt Ariſtoteles, Aelianus, & Oppianus in Ixeuticis. Eſt & lupi ſpecies apud Oppianum de Venatione. malim autem ἰκτῖνος, penanflexum, quàm proparoxytonum.

ἰκτίς.ίδος.ἡ.uiuerra,muſtela, ſcilicet ruſtica,ut Gaza uertit apud Ariſtotelem.

ἵκω,& Atticè ἥκω.uenio.

Ἰλαδὸν. omnino,uniuerſaliter,turmatim,uniuerſim,gregatim,cateruatim,quaſi κατ' ἴλας.

ἵλαθι.propitius eſto.

ἶλαι.αἱ.turmæ.

ἵλαος.ȣ.ὁ.beneuolus,hilaris,

ἶλαρ.cuſtodia,munimentum.

ἱλάρεια.dies erat feſtus apud Aſſyrios,qua lętitiæ exordium celebrabatur ad octauum Calend. Aprileis,quo die primum ſol diem longiorem nocte protendit.

ἱλαρός.hilaris.

ἱλαρότης ητος.ἡ.hilaritas.

ἱλαρύνω. μ.υνῶ.π.γκα. exhilaro, lætifico. Accuſ.

ἰλάρχαι.οἱ.qui octo elephantis præfecti ſunt,hoc eſt,turmæ principes.

ἰλάρχης.ȣ.ὁ.turmarius.

ἰλαρχία.ἡ turmæ præfectura.

ἱλαρῳδός.ȣ.ὁ.mimorum genus quoddã caſtius. Polluci & Athenæo.

ἴλας.armentum,grex,ordo,acies.Sed ἰλλὰς,funiculus,uinculum.

ἱλάσκομαι.μ.άσομαι μέσος ἀόρ.α.ἱλασάμην.

ἱλάσκω.deos benignos facio,placo,lito.

ἱλασμός.οῦ.ὁ.propitiatio,manſuetudo,beneuolentia.

ἱλαστήριον.ȣ.τὸ. propitiatorium, coopertorium arcæ teſtamenti. Ἱλάω, ἵλημι, propitius ſum.

ἱλαστήριος.ȣ.ὁ.propitiator.

ἰλέδαναι.οἱ.nodi,uincula.

ἰλένω.oculos torqueo.

ἴλεον.gracile inteſtinum.

ἴλεος.uoluulus,inteſtini gracilioris morbus ἀπὸ τοῦ ἰλεῖν,id eſt,uertendo. Item latibulum ſerpentum,φωλεός,ἀπὸ τοῦ τὰ ἑρπετὰ ἐν αὐτῷ εἰλεῖσθαι. & turbulentus rerum ſtatus,τῶν πραγμάτων ταραχή.

ἴλεως.ȣ.ὁ.&

ἵλεως.ω.propitius.

ἱλεῶ.placo,propitius ſum.

ἱλεωτήριον.τὸ ἱλαστήριον.

ἴλη.ης.ἡ. ala, turma ſexaginta quatuor equitum, ut legitur in Appẽdice lexici de uocabulis militaribus.

ἵληθι.propitiare.

ἱλήκοις.propitius eſto,in Epigr.legitur.

ἰλιάς.ἡ.iliacus, ut Gaza uertit ex Ariſtotele.auis eſt ex turdorum genere.

ἰλιγγιάζω.μ.άσω.π.ακα.clamo.

ἰλιγγιᾶν. uertigine uexari, uertigine laborare & affectum eſſe,& quod Cicero æſtuare dicit. Budæus in Comment.

ἰλιγγίφθογγος.ȣ.dulciſonus,ἡδύφωνος.

ἴλιγγος.ȣ.ὁ.uertigo oculorum.

ἴλιγξ.γγος.ὁ.uertigo oculorum,uortex.

ἰλιόθι.Ilij.

ἴλιον.Ilium, & impubium mulieris, apud Coos mundus muliebris.

ἰλισπᾶσθαι. humi uolutari & ſerpere, de uermibus & anguibus effertur.

ἰλλαίνω, uel ἰλκαίνω. torue inſpicio,ſtrabo ſum.

ἰλλάς.άδος.ἡ.uinculum,funiculus. Item genus turdi,corpore minimo,aliacus.Plin.libro 16.cap.46.Euſt.Iliad ν.etiam τύλας ex authoritate quorundam uocatur idem turdus.

ἰλλίζειν.oculis innuere.

ἴλλομαι.prohibeo,ſpolio.Eraſ.prouerb. Magis mutus quàm piſces.

ἰλλοπῶ.ſtrabo ſum,cæcutio.

ἰλλός.ȣ.ὁ.ſtrabus,uel cæcus,retortus.

ἴλλος.ου.ὁ.Ionicè oculus. Vnde ἰλλαίνω,ſtrabus ſum:& σιλλαίνω oculos ridendo ſubinde moueo,ſubſanno. unde & σίλλοι maledicum poëmatis genus.

ἴλλω.contineo,συντηρέω,& confundo, συγχέω. Nicand.interp.

ἴλλων.ὁ.uadens.Nicand.

ἰλλώπτειν.conniuere,hallucinari.

ἰλλώπτειν.cæcutire,lippire.

ἰλός.ἰλύς.

ἰλύα.cauerna,latibulum.

ἰλυόεις.όεντος.limoſus.

ἰλύς.ύος. & ἴλυος. apud Herodian.ἡ.limus,fex, cœnum,lutum.Dicitur propriè de fluminibus non autem rectè uini fęcem ἰλύδα dixeris,ſed τρύγα.

ἰλυσπάομαι.inuoluor more anguillæ.

ἰλυσπώμενος.per limum tractu inuolutus:apud Ariſtotelem.

ἰλύσω.abſcõdo,dormio,cubo,ſono,uerſor.ἰλύει πάσι καλύπτω,κρύπτω.

ἰλυώδης.εος.ὁ.ἡ.limoſus.

IΜας.αντος.τὸ.lorum.

ἰ'μαθ@.ου ὁ.genus carminis.

ἱμάζω.loro uerbero.

ἱμαῖος.ου.ὁ.hauſtor. Vnde ἱμαῖον, carmen quod concinebant aquarum hauſtores. Cælius libro tertio, capite undecimo. Item cantio quæ à molam agentibus in piſtrino canebatur, uocatur & carmen ὑδατηγῶν,eorum qui aquam ſitulis ductario fune demiſſis hauriebant.

ἱμαλία.ἡ.additamentum farinæ,reiectamentum palearum,πλησιοσία.

ἱμάλιος.ου.fœcundus,ferax,frugifer,νόσιμος.

ἱμαλὶς.ἡ.reditus, ἐπικαρπία, δύναμις,primitiæ fructuum.

ἱμαντάριον.ου.τὸ.ſitula nautica.

ἱμαντελιγμός.ου. luſus genus, nimirum διπλοῦ ἱμάντος σκολιάς τις ἑλιγμός. Euſt.Iliad.ξ.

ἱμαντελικτοῖοι, Democrito dicuntur,qui ſcrupos nodosq́; texunt,perplexi.

ἱμαντίδιον.ου.τὸ.corrigiola.

ἱμάντιον.uua morbus.

ἱμαντώδης.εος.ὁ.ἡ. flexibilis in modum corrigiæ ſiue lori.

ἱμάντωσις.colligatio,coniunctio.

ἱμαοιδὸς.ὁ.qui alterutrum carmen & in piſtrino & in exantlando concinit.

ἱμάς.άντος.ὁ.lorum, corrigia,funis nautic⁹,ferramentum, rotæ,funis ductarius.

ἱμάσθλη.ης.ἡ.ſcutica.

ἱμάσσω.loro uerbero, flagris cædo,quouis modo euerbero.

ἱματίδιον.ου.τὸ.palliolum.

ἱματιοκάπηλος.ου.ὁ.ueſtiarius.

ἱμάτιον.ου.τὸ. pallium,hoc eſt, τριβώνιον,quod ſupra tunicam induitur.Lyſ. ἱμάτια γυναικεῖα, ueſtem muliebrē dixit Plutarch. pro toga Romana utitur. Accipitur pro ſtragulo,ſicut ueſtis à Cicer.in Verrem: Plurimam ueſtem ſtragulam,multam Deliacam ſuppellectilem Siracuſis exportaſſe.Bud.Com.& Laz.Bayſ.

ἱματιοφυλάκιον.ου.τό.ueſtiarium.

ἱματιοφύλαξ.ακος ὁ.ἡ.cuſtos ueſtium.

ἱματισμένος.ueſtitus,indutus.

ἱματισμός.ου.ὁ. ueſtimentum,ueſtitus & cultus, ueſtiarium.

ἱματουργός.textor,qui ueſtem texit.

ἱμάω & ἱμέω haurio,fune attraho,impleo.

ἴμβρασος.Sami fluuius.

ἴμβρος. ὁ. Aeolica inſula, non procul à Lemno, unde ἴμβριοι dicebantur, qui iudicij diem ſub terfugiebant, ſimulantes in Imbro abfuiſſe ſe, ut ex Aelio Dionyſ. annotat Euſtath. Iliad. φ.

ἱμείρομαι.&

ἱμείρω.deſidero,cupio,amo.Genit.

ἴμεν.ire,imus,ibimus,& ibamus.

ἴμεναι.idem.

ἵμερα.τὰ.flores & coronamenta,quæ ad expiationes luſtrationesq́; adhibebantur.

ἱμερταῖος.ου.ὁ.deſiderabilis.

ἱμερόεις.όεντος.ὁ.ſuauis,dulcis,amabilis.

ἱμείρομαι. induco ad deſiderium. Item coëo, αὐτῇσι μίγνυμαι.Hipp.

ἵμερος.ου.ὁ. deſiderium, uide ἔρως in Ammonio.

ἱμερτής.εος.ὁ ἡ deſideratus.

ἱμερτός.οῦ.ὁ. deſiderabilis,liquidus.

ἱμέω.μ.ήσω.π.ηκα.haurio.

ἱμητός.οῦ.ὁ.hauſtus.

ἱμονία.ας.ἡ.funis ductarius,quo aqua hauritur.

ἱμονιᾷν. pro μακρὰ χέζειν, id eſt, temporis multum in cacando abſumere.Cęlius libro tertio, capite undecimo.

ἱμονιὰν ἀποπατεῖν.idem Ariſtoph.

ἱμονιοστρόφος.ου. hauſtor,abiectus,qui ductarium funem torquet in haurienda aqua.

ἴμψιος. ὁ. Neptunus ὁ ζύγιος, ab ἴμψαι quod Theſſalorum lingua iungere ſignificat

IΝ,ἰνός.ὁ.genus menſuræ. Euſtath Iliad.χ.putat ἡμίναν eſſe τὸ ἥμισυ τοῦ ἴν,cuius uſus eſt in eo,πλέον ἢ τὸ ἴν. Item uena,neruus uenis uicinis. Gaza in Ariſtotele,pro ἴν uel ἴς fibram exponit.Alij ἶνας quiſquilias interpretantur.

ἴν.eam,eum.μίν.

ἵνα.ut,ubi,illic.Etym.Conſtruitur interdū cum præterito indicatiui, ſiue ſit παρατατικός, ſiue ἀόριστος,ſiue παρακείμενος. Aratus uſus eſt pro quò.Bud.Com.

ἶνα.ης.ἡ.occaſus,ſpiritu tenui.Cyrill.

ἴν᾽ αὐόπτου.Ariſtoph.

ἰνᾶσθαι. purgari, exinanire, apud Aelium Dionyſ.unde κατείνος,nimium extenuatus.

ἰνάω ω.uires exero,extendo,ἰσχὺν περιέχω.

ἱνατί.quare.

ἴνδαλμα.ατος.τὸ.ſimulachrum.

ἰνδάλλομαι.uideor,aſſimilor,appareo in phantaſia,& in forma phantaſmatis.Datiuo.

ἰνδολέτης.ὁ. Indiæ ſubactor. Epitheton Bacchi.

ἴνδος. fluuius Indiæ paroxyt. ſed ἰνδὸς gentile, oxytonum,Cyrillus.

ἴνδουρος.ὁ.talpa.

ἰνέω.tendo.

ἰνέω.euacuo,inanio,κενόω.Hipp.

ἰνηθμός.ὁ.euacuatio,κένωσις.

ἰνίον.ου.τὸ.fibra, neruus ceruicis. Gaza in Ariſtotele uertit Occiput.Eſt(inquit Euſtat. Iliad.β.) ἰνίον capitis poſterior pars, qua concidente ad inferiora contractaq́; ad humores, ἰνοῦσθαι dicitur,hoc

tur,hoc eſt,incuruari,qui patitur. Vel (ut alij) τὸ κοῖλον τοῦ τρώγοντος. Suidas, ἀπὸ τοῦ ἐγκεφάλου βάσεως ἐπὶ τὰ πλάγια νεῦρα, ἃ δὴ τὴν ἰσχὺν ἡμῖν ἔχειν δοκεῖ. Ponitur & pro menſura.

ἶνις. filius, infans, poſterior filius, nepos. παρὰ τὸ ἲς. δύναμις γάρ εἰσι τῶν πατέρων οἱ υἱοί. Etymol.

ἰννός. mannus, equus pumilus.

ἰννύομαι. fleo, orno.

ἰνοῦδαι. uide ἰνίον.

ἰνώδης. ἑ. ὁ. ἡ. fibroſus.

ἰνωπός. nomen fluuij. Etym.

Ἴξ. κός. ὁ. uermis uitium. Alcman. καὶ ποικίλον ἶκα τὸν ὀφθαλμῶν ἀμπέλων ὀλετῆρα.

ἰξάλη. ης. ἡ. pellis capræ adultæ, τελείας αἰγὸς δέρμα Hipp.

ἴξαλος. iens in altum, ſaltatorius, impetuoſus, integer. Etym. Et ſalax, κήλων, ὀχευτικὸς Euſtath. Iliad. δ.

ἰξάσκω. cedo.

ἶξεσθαι ἀμφοῖν. conuenire utriq;.

ἰξευτεία. ἡ. uiſcatrix. ἰξευτικὴ τύχη. fortuna uiſcata, Plutarch. Problem.

ἰξευτήριον. ου. τὸ. aucupium.

ἰξευτής. οῦ. ὁ. auceps.

ἰξεύω. μ. εύσω. π. ευκα. aucupor. Neutr.

ἰξιωτηρίας. quæ tanquam uiſcum procul exiſtentia detinet.

ἰξία, blattę genus colore nigrum Nicand. interp. γένος τῆς σίλφης.

ἰξίαι. αἱ. uarices, ut Gaza uertit in Ariſtotel. alicubi tamen ὀξεῖαι legitur, quod non probo.

ἰξίας. ueneni genus ex chamæleonte nigro. De ixia ueneno uide etiam Nicandrum in Alexipharmacis.

ἰξιάς. ου. Chamęleon albus apud Hipp.

ἰξιβόρος. uiſcum uorans, & turdi ſpecies.

ἰξιώδης. uiſcoſus, & letalis.

ἶξις. aduentus, præſentia, ſupplicatio. Item uiſcũ odorem habens ſimilem ocimo. Etym.

ἶξις. ιος. ἡ. Gal. libro tertio de fracturis, εὐθυωρίαν, hoc eſt, rectum tramitem & ductum interpretatur, interdum uero φοράν: κατ' ἶξιν paſſim, κατ' εὐθὺ, è directo.

ἶξον. iuerunt, uenerunt, ἀντὶ τοῦ ἷκον Βοιωτικῶς.

ἰξός. οῦ. ὁ. uiſcum, ut Gaza uertit in Ariſtot. & parcus, ſordidus.

ἰξοφάγος. ἡ. turdi genus, qui maximus eſt & uiſco ueſcitur, magnitudine picæ, ut ex Athenęo diſcas: reliqua duo genera turdorũ (tria enim ſunt) numerantur τριχὰς, & ἰλιάς. ἰξοφόρος δροῦς, quercus uiſcum producens.

ἰξοφάγος. idem quod ἰξιβόρος.

ἰξύς. ύος. ἡ. lumbus, ile.

ἰώδης. uiſcoſus.

Ἰόβακχος. ου. ὁ. Bacchus

ἰοβόλος. ου. ὁ. peſtifer, uenenoſus, uenenatus, quaſi uenenum eiaculans.

ἰοβλέφαροι. pulchris palpebris.

ἰοβόρος. iracundus, inimicus.

ἰογλῆναι. αἱ. nigras habentes pupillas.

ἰοδνεφής. ἑ. ὁ. ἡ. tinctus colore uiolæ.

ἰοδόκος. ου. ὁ. ſagittifera.

ἰοδόκη. ης. ἡ pharetra.

ἰοειδής. έος. ὁ. ἡ. niger, uiolaceus. Maris epitheton.

ἰόεις. idem. ferrugineus Lat.

ἰόμωρος. ου. ὁ. trucidatus, telo interemptus, bellicoſus.

ἰόμωρος. male occupatus circa arcus & iacula, infelix iaculator, malo fato iaculator, per ω ſcribit Etym. Vel acuta ſpicula habentes, quoniam μόρον Cyprijs acutum dicatur: uel quaſi τῶν ἰῶν ὤραν, hoc eſt, φροντίδα ἔχων. Euſtathius Iliad ξ.

ἴον. ου. τό. uiola, flos, ſolum. hinc deduci uolunt iaſpidem. & ἰωνιά, uioletum, ὁ τῶν ἴων λειμών.

ἰὸν ὄντος. τὸ. iens, participium oxyton.

ἰονθάς. άδος. ἡ. uelox, lanuginoſa, hirſuta, iuuenis, idem quod ἴξαλος.

ἴονθος. uarus. uide ἴουθος.

ἴορκοι. οἱ. de genere caprearum ſunt. Oppianus libro 2. de Venatione.

ἰός. οῦ. ὁ. ſagitta, uenenum, rubigo, fibra, ἀπὸ τοῦ ἰέναι, uel τοῦ ἴς. φαρμακώσεις γὰρ ἀκίδας ἐχρῶντο, & adiectiuè, ſolus. Etym. & tener, ἁπαλός. Euphorioni. & ἰῷ ἤματι uno die apud Homer.

ἰοστέφανος. ου. ὁ. ἡ. ornatus, uiola redimitus.

ἰότης. ἡ. conſilium, uoluntas.

ἰοτυπής. ſagittator, uel paſſiuè, telo percuſſus & ictus.

ἰοτυπής. έος. ὁ ſagitta, ictus. Epigr.

ἰού. heu, indignantis eſt, οἴμοι, φεῦ. At ubi gaudij ſignum eſt, circumflectitur, ἰοῦ.

ἰουδαϊκός. οῦ. ὁ. Iudaicus.

ἰουδαῖοι. οἱ. Iudæi. Vide Idumæi apud Ammonium diſtinguentem.

ἰουλίδες. iuliæ piſces ſaxatiles. Gaza apud Ariſtotelem uertit Iulias, meminit & Aelianus.

ἰουλόπεζος. epitheton nauis, à remorum copia. Iulus enim uermis eſt multipes, Lycoph. uide. Apol. interp.

ἴουλος. ου. ὁ. à ſimilitudine huius uermis lanugo, id eſt, prima barba. παρὰ τὸ ἰέναι οὖλον καὶ πυκνόν. Gaza in Ariſtotele Græcam uocem relinquit, meminit etiam Nicander. uillus nucis florentis. Etym. ἰούλους etiam uocant inteſtina terræ, & manipulorum in agro uincula. ἴουλος Eratoſthenes in hymno Mercurij uidetur protuliſſe, pro cãtillatione lanificarum puellarum

quæ penſum ducũt: Didymus id negat, aitque eſſe hymnum in Cereris laudem ſcriptum: cui ſubſcribit & Theodoretus: ἴουλος item animalculũ multipes, ſcolopendræ inſtar, ſub hydrijs naſcens, quod & ὄνισκος alio nomine eſt & ἴουλος in auellana, compactili callo.

ἰουλοφύω pubeſco.

ἰουλώ. nomen Cereris.

ἰουλώδης. ſpecies iulorum.

ἴουθος. uel ἴονθος. eſt lanugo prima, ſiue pilus primum prodiens, pubes. ab ἰέναι, & ἀνθεῖν. Sunt item, ἴονθοι uari, hoc eſt, calli, ſiue tumores duri ex puſtula relicti. Sic dicti, uel quòd ætatis flore protuberent: uel ab onthos, quæ res fimũ ſignificat, quia faciei ſint dehoneſtamento, quod ὀνθυλεύειν dicitur. à quo uanos mendacesq́; eodem nomine Siculi appellarũt, quia id genus homines per ea naturæ indicia planè ſignificarentur. Cæl. lib. 11. cap. 26.

ἰουπικέλλουμ. ου. iuniperum.

ἰοχέαιρα. ας. ἡ. ſagittis gaudẽs. Epitheton Dianæ.

ἰόω. μ. ώσω. π. ωκα. ærugino. Neut. abſol.

Ἰπνία. τά. purgamenta furni, fuligo, τὰ καθάρματα τοῦ ἰπνοῦ, ligna arida. Pro ſtercore apud Callimach. σὺν δ᾽ ἀμυδὶς φορυτόν τε καὶ ἴπνια λύματ᾽ ἄειρεν.

ἰπνολέβητον. τό. ahenũ aquæ calefaciendæ aptũ. Vide Bayſium de uaſculis.

ἰπνολέβητα. τά. uaſa in quibus aqua calefit in furno.

ἰπνοποιός. furnifex.

ἰπνός οῦ. laterna, furnus, caſa furnaria, caminum. Item coquina. item pars quædam nauis. Etym. Et apud Ariſtophan. pro ſterquilinio. Cyrillus cum oxytonum eſt, furnam exponit: cum paroxytonum, laternam.

ἶπος. laqueus muriũ, muſcipula, παρὰ τὸ ἴπτω τὸ βλάπτω. καὶ γὰρ τοῦτο φθαρτικὸν ἐστι τῶν μυῶν. Ety. & ἰπούς, τὸ ἐμπίπτον τοῖς μυσὶ ξύλον.

ἴπτουσθαι premi, cogi.

ἰπόω. noceo, lædo, apud Aeſchylũ, & Ariſtoph. ἰπούμενοι τὰς εἰσφοράς.

ἵππα. ἡ. nomẽ deæ cuiuſdam, cuius hymnus eſt apud Orpheum.

ἱππαγρέται. α. uide in ἱππεῖς.

ἵππαγροι. οἱ equi ſylueſtres. Oppianus de Venatione lib. 3.

ἱππαγωγαί. hippagines, ſiue (ut Liu.) hippagogæ, naues tranſportandis equis deſtinatæ. Bayſ.

ἱππαγωνισταί. οἱ. Vide ὁπλῖται in Appendice Lexici de uocabulis militaribus.

ἱππάδας. ου. ὁ. genus luſus pueriliſ, qui alio nomine κυβηστίνδας appellatur.

ἱππάδια. αἱ. ſacrificia quæ equites Athenis peragebant. Cæl. lib. 7. cap. 1.

ἱππάζομαι. &

ἱππάζω. μ. άσω. π. ακα. equito. Neutr. abſol.

ἱππάκη. ης. ἡ. id quod lacte equino ſidit, poſtquã iam agitatum eſt, coagulum equinum, caſeus equinus.

ἱππάκης. edilium Scythicum è lacte equino confectum, teſte Aelio Dionyſ.

ἱππακοντισταί. οἱ. uide ὁπλῖται in Appendice Lexici de uocab. militaribus.

ἱππαλεκτρυών marinum quoddam animal.

ἱππάρδιον. ου. τό. hippardium fera, ab equo nomen ſortita.

ἱππάριον. ου. τό. paruus equus. Item auis ſpecies, uulpanſeri ſimilis.

ἱππαρχία. præfectura & quaſi magiſterium equitum. Quidam accipiunt pro ala, ſexaginta & duorum equitum, quam duæ Tarentinæ conſtituunt. In Appendice Lexici de uocab. milit. exponitur pro turma equitum quingentorum & duodecim.

ἱππαρχικός. qui hipparchi munere bene utitur. de cuius officio Xenophon librum edidit Hipparchicon inſcriptum.

ἵππαρχος. ου. ὁ magiſter equitum.

ἱππαρχῶ. hipparchia fungor. Genit. Bud Com.

ἱππάς. στολὴ ἱππική equitum cenſus, hoc eſt, annuus ſumptus in homine & equo alendis.

ἱππασθείς. γένος. equitandi artem edoctus.

ἱππασία. ας. ἡ. equitatio, aurigandi munus.

ἱππάσιμος. ου. ὁ. equitabilis.

ἱππαστής. ου ὁ. equitator.

ἱππαστί, καὶ ἱππικόν, equitantium modo diuaricatis cruribus. Vnde ἱππαστὶ καθίζειν, eſt humeris inſidere, ut pueri.

ἱππιατρός. ου. ὁ. mulomedicus Iulio Firmico: Varroni ueterinarius dicitur, aliàs & κτηνιατρός.

ἱππεία. ας. ἡ. equitatio, aurigandi munus. poeticum, ſicut & ἱπποσύνη. καὶ ἱππεία, ἡ ἀθηνᾶ, ἢ ἵππος. ἐν τόξῳ νεῦρα ἐκ ἱππείων τριχῶν.

ἵππειος. ου. ὁ. equinus, equeſter.

ἱππεῖς οἱ. apud Lacones uocabantur adoleſcentes, qui iuſtos adoleſcẽtiæ annos attigerãt, νεανίαι, teſte Euſt. Iliad. θ. qui his præerant ἱππαγρέται apud eoſdem dicebantur.

ἱππέλαφος. equiceruus, ut Gaza uertit in Ariſt.

ἵππερος. equorum ſtudioſus, Ariſtoph. amor equorum. ἵππερόν με κατέχειν τῶν χρημάτων, hoc eſt, ἱππικὴν ἐπιθυμίαν, ἔρωτα ἱππικόν.

ἵππευμα. ατος. τό. iter equeſtre. Ariſtoph. ὡς μακρὸν ἵππευμα διώκεις.

ἱππεύς. έως. ὁ. eques, & cancri genus apud Ariſtotel. & Aelianum. Vide ὁπλῖται in Appendice Lexici de equitib. Et cometes quidam iubas equinas in orbẽ circa ſe eũtes imitãs Plin. teſte.

Ἱππεῖς etiã erant apud Athenien. magiſtratus qui equos domi alere poſſent, & tempore belli ἱππάδα perſoluere, hoc eſt, quantum homini & equo in annum alendo ſat eſſet.

Ἱππεύω. μ. εύσω. π. ευκα. equito. Neut. abſol.

Ἱππηγέτης. ϛ. ὁ. Neptunus lingua Deliorum.

Ἱππηγοί. idem quod ἱππαγωγαὶ ſuprà.

Ἱππηλασία ὁδὸς. uia qua currus agi poteſt, aut iumenta. Iure conſulti actum appellabant.

Ἱππηλάτης. ϛ. ὁ. equitator.

Ἱππήλατον. τὸ. ſpatioſum, amplum, planum, agendis equis accommodum.

Ἱππημολγοί. genus Scythię equino lacte uictitãs.

Ἱππιάδες. ſtatuæ equeſtres mulierum.

Ἱππίδιον. piſcis quidam.

Ἱππική. ῆς. ἡ. ars equitandi, facultas equeſtris. Itẽ herba quędam quæ equos ſitire non patitur.

Ἱππικόν. ϛ. τό. equitatus menſuræ nomen. interuallum quatuor ſtadiorum. Vide ὁπλῖται in Appendice de uocab. milit.

Ἱππικός. ϛ. ὁ. equeſtris. ἱππικὸν θέατρον. circus. Plutarch. ἐν ἱππικοῖς θεάτροις ἃ ῥωμαῖοι κίρκους καλοῦσιν.

Ἵππιος. cognomentũ Neptuni, quòd primus ille equos inuenerit. Mineruæ etiã epithetõ eſt, quòd prima illa currum inſtruxerat. Præterea eſt epitheton Martis & Iunonis. Eſt & ἵππιος in carmine pes, qui alio nomine ἐπίβιος.

Ἱππιοχαίτης. ϛ. ὁ. ex ſetis equinis.

Ἱππιοχάρμης. ϛ. ὁ. qui ex equo pugnat, & q equis gaudet. Etym.

Ἱππίσκος. ornatus muliebris, rulla, ἐπίθεμα κεφαλῆς.

Ἱπποβάτης. eques.

Ἱππόβινος. ϛ. ὁ. libidinoſus, qui meretricio amore debacchatur, & inexplebiliter uenerea conſectatur.

Ἱπποβουκόλος. ὁ. bubulcus.

Ἱππόβοτος. ϛ. ὁ. paſtor equorũ, locuples, hoc eſt, multa loca poſſidens, quib. paſcere equos poſſit. ἵππους βόσκειν δυνάμενος, μεγαλόβοτος καὶ δύναμος. ἵππος enim ἀντὶ τοῦ μεγάλου ponitur. Heſych.

Ἱππόβρωτος. ϛ. ὁ. ab equis deuoratus.

Ἱππογλώσσιον. ϛ. hippogloſſum, lauræ genus.

Ἱππογνώμων. qui equas grauidas ab alijs internoſcit. Item μεγαλογνώμων. unde θύμον ἱππογνώμονα. ἵππος enim & βοῦς in cõpoſitione τὸ μέγα ſignificat, ut ἱπποσέλινος. Bud. Com.

Ἱππόδαμος. ϛ. ὁ. bellicoſus, equorum domitor.

Ἱππόδασυς. ε. ος. ὁ. denſus ex crinibus equinis.

Ἱππόδετος. ϛ. ligans equum.

Ἱπποδίτης. ὁ. Hercules hoc nomine Thebis colebatur.

Ἱπποδιώκτας. auriga.

Ἱπποδρομία. ludi circẽſes, ubi equis cõcurritur.

Ἱππόδρομος. ϛ. ὁ. hippodromus, certamen erat Athenis in Theſei honorẽ. Vnde pro loco ponitur, ubi equorum curſu certatur, ſiue in quo de pernicie certatur citra ſimulachrum pugnę. κατάδρομος, eſt ſtadiũ in quo equites decurrere ſolebant imaginario prælio.

Ἱπποζώνη. equorum nutrix.

Ἱπποθῆλαι οἱ. equimulgi, ut Gaza uertit ex Ariſtotele: pulli aſinorũ equab. ſuppoſiti. à θηλάζω.

Ἱππόθοος. auriga.

Ἱπποθυτέω. equum immolo apud Strabon.

Ἱππόθορος νόμος. cantio quæ equis in Venerem concitatis ad tibiam accini ſolet, ὃς ἐπαυλεῖται ἵπποις μιγνυμέναις, Plutarchus libro ſeptimo, Sympoſ.

Ἱππόκαμποι. equi marini, à flexura, quaſi effigie in caudas piſcium deſinentes. Aelian. ſcribitur ut plurimũ ἱππόκαμπος in maſculino genere.

Ἱπποκέλευθος. ϛ. ὁ. faciens uiam equo.

Ἱπποκομέω. μ. σω. π. κα. curo equos. Neut. abſol.

Ἱπποκόμος. ϛ. ὁ. equiſo, id eſt, equorum curator, & equorum curæ præfectus: & caſſis quæ conũ è ſetis equinis præfert.

Ἱπποκοντισαί. οἱ. equi iaculatores.

Ἱπποκορυστής. ϛ. ὁ galeatus, habens conum ex cauda equina, bellicoſus, ex equo pugnans.

Ἱπποκρατία. ας. ἡ. Conſualia, equeſtris uictoria.

Ἱπποκρατοῦμαι. equitatu uincor.

Ἱπποκρατῶ. equitatu uinco, equeſtribus copijs obtineo uictoriam. Bud. Com.

Ἱππόκροτος. ϛ. ὁ. equiſonans.

Ἱπποκύων. equi catellus, nomẽ Satyræ apud Varronem.

Ἱππολάπαθον. ϛ. τό. lapathũ maius in paludibus naſcens.

Ἱππόλουτρα. piſcina lauandis equis.

Ἱππομανεῖν. equire, ut Gaza uertit ex Ariſtotele. inſanire, ac furere in Venerem, quales mulieres uiroſæ appellantur à Latinis. Significat etiã equis uehemẽter delectari. Vide Chilad. Eraſ.

Ἱππομανές. έος. τό. hippomanes, frõti pullorum innaſcitur nigri quippiam rotundum, latum, quod mater continuo deuorat. Gaza in Ariſtotele Græcam uocem relinquit.

Ἱππομανής. ualde inſanus, ſtudio equeſtri flagrans. Apud Sophoclem prati epitheton eſt floridi, & luxuriantis paſcuis.

Ἱππομανία. inſanum ſtudium equorum.

Ἱππομάραθρον. ϛ. τό. fœniculum erraticum.

Ἱππομαχία. ας. ἡ. pugna equeſtris.

Ἱππόμολγος. ϛ. ὁ. mulgens equam.

Ἱπποιέω. animum ad equos adijcio, Xenoph.

Ἱππόνομος. ϛ. ὁ. paſtor equorum. Et ἱππόνομα, merces ex equis uel mulis.

Ἱππόνοια. ας. ἡ. ſtudium emendorum equorum.

ἱππονώμας. regens equos.
ἱππομύρμηκες. formicæ quę equites appellātur, ut Gaza uertit ex Ariſtotele.
ἱπποπείρης. ου. equi moderator, quaſi equum fodiens, aut equorum experiens.
ἱπποπόλοι. οἱ. bellaces.
ἱππόπορνος. immane ſcortū, ſtrenuus ſcortator.
ἱπποποσείδων. ῶνος. ὁ Neptunus Conſus.
ἱπποπόταμος. ὁ animal, equus fluuialis apud Aelianum & Ariſtot. quanquā hic duabus uocib. habeat, ἵππος ποτάμιος.
ἱπποπώλης equorum uēditor, auriga equeſtris.
ἵππος. ου. ὁ. equus. Et ἵππος. ἡ. equa. ſub quo genere & pro equitatu ponitur. Vnde χιλίαν ἵππον, pro mille equitibus, quaſi millenarium equitatum. Et μυρίαν ἵππον, ἀντὶ μυρίους ἵππους. Hæc dictio in compoſitione ſæpe ſignificata uocabulorum intendit, ſignificatque grande, amplum & uehemens, ſiue præponatur ſiue poſtponatur. Bud. Com. ἵππος apud Ariſtotelem lib. 9. hiſtoriæ animalium, nomen eſt auis, & à Gaza transfertur pipo. Eſt etiam ἵππος ſyderis nomen Proclo de ſphæra. De terreſtribus equis uide Ariſtot. Aelianum, & Oppianum libro 1. de Venatione. Item membrum pudendū: Athenæus ἵππους pullos gallinaceos quoq; dici teſtatur, qua ratione pullaſtros Itali.
ἱπποσέλινον. ου. τὸ. olus atrum.
ἱπποστασία. &
ἱπποστάσιον. ου. τὸ. &
ἱππόστασις. ſtabulum equi, ſtationes equorum in ſtabulis. Bud. Com.
ἱπποσύνη. ης. ἡ. equitatus, ars equitandi.
ἱππότης. ου. ὁ. eques.
ἱπποτοξότης. ου. ὁ. ex equo ſagittarius. Vide ὁπλίτου in Appendice de uocab. milit. Item accipiter, Ariſtoph.
ἱπποτροφεῖν. alere equos. Dicebatur etiam de ijs, qui in ſacris certaminibus uincere cupiebant. Bud. Com.
ἱπποτροφία. ας. ἡ equorum educatio.
ἱπποτυφία. ας. ἡ. inanis gloria, equi ferocitas.
ἱππότροφος. ου. ὁ. equos alens, hoc nomine quondam uocabatur Theſſalia.
ἵππουρις. ιδος. ἡ. conus ex cauda equina, & herba mulieribus ad uaſorum mundiciem quæſita, equiſetum Latinis dicta, & equiſelis Plinio.
ἵππουρος. à Gaza in Ariſtotele uertitur equiſelis.
ἵππουρος. ου. ὁ. & ἱππουρίνος. ου. ὁ piſcis genus à caudæ eqnæ ſimilitudine, qui frequenter in altum exilit, unde & ἀρνευτὴν eum uocant quidā, ut ex Athenæo refert Euſt. Iliad. π.
ἱππόφαες. lappago, lappula minor.
ἱππόφαιστον. ου. hippophæſtum herba.
ἱπποφόρβιον. ου. τὸ. capiſtrum, grex equorum, & locus ubi paſcuntur.
ἱπποφορβός. ου. ὁ. paſtor equorum.
ἱπποφορβεύς. έως. ὁ. gradarius.
ἱπποχάρμης. ου. ὁ gaudens equis, pugnans equis.
ἱππών. ῶνος. ὁ. ſtabulum equorum.
ἵππων. ωνος. Hippon, nomen uiri.
ἱππῶναξ. κτος ὁ. Hipponax, poëta iambographus
ἵπταμαι. &
ἵπτημι. ἀορ. β. ἔπτην. uolo. as. μέσ. ἀόρ. α. ἐπτάμην, ἵπτω, ἵπτατο.
ἵπτω. μ. ἵψω. π. ἶφα. noceo.
ἰπύω. ſono, clamo. malim ἠπύω, ut ſuprà.

Ἱρά. ῶν. ἡ. ſacra, ſacrificia, admiranda.
ἱραί. conciones, eccleſiæ. Etym.
ἱρεῖν. dicere. εἴρειν.
ἱρεῖον, pro ἱερεῖον. τὸ. ſacrificium.
ἱρεύς pro ἱερεύς.
ἱρηξ. κος. ὁ. pro ἱέραξ.
ἱρήτειρα. ας. ἡ. ſacerdos, θύτις, ἱέρεια.
ἱραγγές. arteriæ, Hipp.
ἶρις. ιδος. ἡ. iris arcus cœleſtis. Iris (apud Laërtium in Zenone li. 7. ſunt reflexi ab humidis nubibus radij. ſiue, ut ait Poſſidonius in Mateorologica, declaratio ſciſſuræ ſolis ſeu lunæ in nube roſcida concaua atq; continua, ad imaginationem, ueluti in ſpeculo imaginata magni orbis circumferentia. Idem libro 10. in Epicuro: Iris fit dum ſol aquoſum aëra ſua luce perſtringit, & cætera. Eſt & nomen herbæ aromaticæ. Cyrillus diſtinguit accentu, ut cum herbam ſignificat penacuatur: cum deam, penanflectatur, & placentæ genus. Item auis ſpecies, nuncia, fama, ἶρις, circulus in oculo circa pupillam, lapis cryſtallinus. Etym. & fluuij nomen apud Apollon.
ἱρμός. εἱρμός. ſeries, conſequentia.
ἱρμοφύλαξ. carceris præfectus.
ἱρός. οῦ. ὁ. ſacer, pro ἱερός. Cyrillus.
ἶρος. pauper, mendicus. & propriū nomen apud Homerum. Etym.

Ἰς. ἰνός. ἡ. uis, uiolentia, neruus. & nomen fluuij, prope Babylonem apud Herodot.
ἶσα. æqualiter, κατ' ἴσον.
ἰσαγγελία. ας. ἡ. nuncium conforme.
ἰσάγγελος. ου. ὁ. æqualis nuncius.
ἰσάζω. μ. άσω. π. ακα. adæquo, Accuſ. & aliquando abſolutè. Ariſtot. Polit. 5. ἰσάζῃ ἀλλήλοις, hoc eſt, cum numerus utrinque adæquat, & æqualis eſt. Ponitur etiam pro ἰσοδυναμῶ, ut idem de pollice manus, ἵνα ἰσάζῃ τοῖς ὢν πολλοῖς. ἰσάζουσαι, ſiue ἴσαι ψῆφοι, ἰσαζόμεναι, cum iudices adæquant, aut eorum ſententiæ.
ἰσάζοντα ζυγά, æquilibrium, Ariſt. Bud. Com.

ἰσαίτατος. ſuperlatiuus ab ἴσος, ut μεσαίτατος καὶ γεραίτατος, non autem ἰσότατος.
ἰσάκις. æqualiter.
ἰσάλη. diphthera, pellis.
ἰσάμιλλα. ex æquo.
ἴσαν. ſyncopa. pro ἴσασαν, ibant, ſciebant.
ἴσαντι, pro ἴσασιν. ſciunt.
ἰσάριθμοι. totidem, numeri pares, Cicer. interprete, & τὰ ἰσάριθμα. quæ pari numero reſpondent.
ἴσαρος. ὁ. dracuntia magna, herbæ genus.
ἴσασι. ſciunt.
ἰσάτις. ἡ. ruta.
ἴσασε. ſtatuit, aſſimilatus eſt.
ἰσαχῶς. tot modis.
ἴσειον. ſacrarium Iſidis.
ἰσηγύνεσσα. ας. ἡ. æqualis, mediæ ætatis, μεσῆλιξ. (Hipp.
ἰσιῶ. adæquo, ἰσάζω.
ἴσῃ. ſcies.
ἰσηγορέω. ex æquo loquor.
ἰσηγορία. ας. ἡ. æqualitas dicendi, ex æquo locutio, cum ex æquo omnibus dicendi præbetur copia.
ἰσῆλιξ. κος. ὁ. coætaneus.
ἰσημερία. ας. ἡ. æquinoctium.
ἰσημερινός. ῦ. ὁ. æquidialis.
ἴσημι cognoſco.
ἰσημοίρα. bona pars.
ἰσήμορτεν. mortuus eſt.
ἰσήρης. εος. ὁ. ἡ. æqualis, pari pondere, ἰσόζυγος, Nicand.
ἴσθι. ſcias, eſto. Vnde εὖ ἴσθι, de quo antea. Vide Ammonium.
ἰσθμαίνω. anxius ſum, anhelo. malim ἀσθμαίνω.
ἴσθμια. τὰ. ludi qui celebrabantur in Peloponneſo in honorem Neptuni.
ἰσθμιάδας σπονδάς. appellat Thucydides, fœdera quæ tantiſper durarent, dum Iſthmiorum ludorum celebritas eſſet exacta.
ἰσθμιάζειν. parum commodè parumq; ſalubriter uiuere, quòd Iſthmiorum ludorum tempus morbis eſſet obnoxium, ob frequentem populi conuentum. Vide in Chiliad Eraſmi.
ἴσθμιον. ῦ. τὸ. collo adhærẽs ornamentũ, monile, ornatus colli ab ἰσθμός. Et poculi Cyprij genus. Porrò uolunt eſſe diſcrimen inter ὅρμον & ἴσθμιον, quorum utrunque collare ornamentum eſt, ſed hoc contiguum collo, & περιτραχήλιον: illud uero de collo pendulum. Euſt.
ἰσθμοειδῆ. Hipp. ſpongioſa foramina fiſtuloſaq;, per quæ muccus colatur.
ἰσθμοειδὲς. tranſlatè pro ſummis oſſium anguſtijs ponitur.
ἰσθμός. ῦ. Iſthmus, id eſt, terra anguſta inter duo maria. Ammonius. Galenus tranſlatè accipit pro illa parte, quæ os & gulam interiacet. inde παρίσθμια tonſillæ, quæ contingunt in illis locis, quæ uocantur μῆλα. Apud Ariſtotelem ἰσθμός à Gaza redditur Colum, ſed legendum eſt ἠθμός, non ἰσθμός. capitur & pro interſepto narium.
ἰσθμώδης. ὁ. ἡ. iſthmos habens, aut Iſthmi in modum anguſtum.
ἰσιακός. ῦ. ὁ. ἡ. Iſiacus, id eſt, indutus more corũ, qui Iſidis templum uidebant.
ἰσίδωρος. nomen proprium. Etym.
ἶσις. ιδος. ἡ. Iſis. παρὰ τὸ ἴσον. ἡ αὐτὴ γάρ ἐστιν τῇ γῇ. uide Etym.
ἴσκλη. ἡ. turdus, κίχλη.
ἴσκος. ῦ. ὁ. fur.
ἰσκύω. poſſum, ualeo.
ἴσκω. ſcio, dico, comparo, decipio, ſubduco, furor. παρὰ τὸ ἐίσκω. Etym. unde ἴσκος, fur.
ἴσμα. ατος. τὸ ἵδρυμα. fundatio, κτίσμα, opus. apud Lycophr. ab ἵζω.
ἴσμεν. ſcimus.
ἰσφαίνειν. olere, odorari, reſpirare.
ἰσμήνιος. uocabatur Apollo, eo quòd omnia ſciret.
ἴσμη. prætextus, prudentia.
ἰσόβολος. æquali pondere.
ἰσογώνιον. ῦ. τὸ. rectangulum.
ἰσοδαίτης. ῦ. peregrini dei nomen apud Hipp. cui mulierculárum parum probatæ famæ uulgus initiabatur.
ἰσοδίαιτα, idem uictus, æquabilitas uitæ.
ἰσοδαίτης. Luciano, qui ſympoſijs præficitur, ut ex æquo omnibus conuiuis partiatur.
ἰσόδαιτος. uictus particeps.
ἰσόδιον. xeniũ aduentitiũ, quod dabatur ingredienti quanq; urbẽ magiſtratui, ut hodie principibus. Latini honorarium appellant.
ἰσόδομον. ῦ. τὸ. ædificiũ in quo omnia coria ſunt æqua latitudine ſtructa. Plinius libro 36. interpretatur, ſtructuræ genus quando ſilice æquo conſtruuntur parietes.
ἰσοδρομεῖν. pariter & unà ferri. Bud. Com.
ἰσοδρομήσαντες. pari concurſu currentes.
ἰσόδρομοι. οἱ. quorum curſus pariles ſunt.
ἰσοδυναμία. ἡ. æquipollentia, uocabulum dialecticum.
ἰσοδυναμοῦντα. æqualia.
ἰσόθεος. ῦ. ὁ. æqualis deo.
ἴσοι. totidem, cui præcedunt ὅσοι & πόσοι. Bud. in Comment.
ἰσοκατάληκτα. æqualiter deſinentia, iuxta menſuram ſcilicet & numerum ſyllabarum eorum uerborum, quæ membra orationis claudunt, Ab ἴσος æqualis, & καταλήγω deſino. Dicuntur & ὁμοιοτέλευτα.

ἰσόκιν. ἕως. ἐπ. donec, pro εἰσόκεν.
ἰσοκλινὴς. æquè propenſus, ὁ ἰσόῤῥοπος, ad æquilibrium quoquo uerſus tendens. Bud. Com.
ἰσοκόρυφοι. οἱ. æquè eminentes.
ἰσοκρατὴς. ὁ ἰσοδύναμος.
ἰσοκρατία. æqualis potentia.
ἰσόκωλον. τό. color rhetoricꝰ, ſimiliter deſinēs. Iſocolon (inquit Rhom. Aquila) exæquatum membris, fit aũt quoties nõ pugnantibus inter ſe, ſed paribus tantummodo uerbis, duo uel etiam plura membra, quæ κῶλα dicimus, explicantur: ut, Claſſem ſpecioſiſſimam inſtruxit, exercitum pulcherrimum & fortiſſimum elegit (addere etiam licet) ſociorum maximam & fideliſſimam manum comparauit (& longius eodē modo progredi, dum ne in faſtidiũ incurrat. Vide alia exempla apud Rutil. Lup. qui hoc ſchema duabus aut pluribus ſententijs breuibus, & inter ſe paribus exigi ſcribit.
ἰσολογία. ſimilis ratio, & honor.
ἰσόμαχοι. οἱ. æquales in pugna.
ἰσομέτρητος. æquam menſuram habens.
ἰσομήκεις. pares corporis proceritate.
ἰσομοιρεῖν. æquas partes ferre, hoc eſt, μὴ πλεονεκτεῖν. Demoſth. pro ex æquis partibus hęredes eſſe poſuit, genitiuoq; iungitur. Bud. Com.
ἰσομοιρία. æquilibrium, æquabilitas, æquapartitio.
ἰσόμοιρος. τοῦ. ὁ. æquam portionem habens, æquis partibus hæres ſum.
ἰσομυθεῖν. exquiſitè uerba facere.
ἰσονία. æqualitas, ἰσοτίμημα.
ἰσονομέομαι. pari iure ſum.
ἰσονομία. ας ἡ. æquabilitas, æquabilis bonorum honorumq; diſtributio, cum omnia omnibus paria, & dimenſa reſpondent.
ἰσονομικός. τοῦ. ὁ. æqualiter uiuens.
ἰσόνομος. ὁ. æqualiter diſtributus.
ἴσοντι. ibunt.
ἴσοξ. piſcis quidam cetaceus.
ἰσοπαλὴς. έος. ὁ. ἡ. æqualis in pugna, ἴσος γὰρ κλήρῳ. nam πάλος ſors eſt.
ἰσόπεδον. τοῦ. τό. planities terræ.
ἰσόπεδος. τοῦ ὁ. planus.
ἰσοπέλεθρον. æquale, magnum.
ἰσόπηχυς. εος. ὁ. cubitalis.
ἰσόπλευρον. τοῦ. τό. æquilaterum, æquis lateribus.
ἰσοπολῖται. ciues æquales.
ἰσοπολιτεία. ας. æqualitas Reipub.
ἰσόπυρον. τοῦ. Iſopyrum herba, Plin.
ἰσοῤῥοπέω. μ. ήσω. π. ηκα. æquiualeo, æquipondero, ſum æqualis momenti, æquilibrium facio, nec ſupero, nec ſuperor, Ariſtot. Eſt etiam in neutram partem uergo, ut iudex æquus facit. Neutr. abſol. Bud. Com.
ἰσοῤῥοπία æquilibrium, æquiualentia, ut ἰσοῤῥοπία τῆς γῆς apud Platon. de terra in æquilibrio ſtante. Bud ibidem.
ἰσόῤῥοπος. ου. ὁ. ἡ. æquiualens, æquiponderans, æquilibris, æquè ualens, eadem exiſtimatione, eiuſdem ponderis, ἰσοβαρὴς, ἰσοστάσιος.
ἴσος. τοῦ. ὁ. æqualis. ὅμοιος. Vnde ἴσον τὸ τάχος, æquè uelociter. Et ἴσον ἴσῳ ἀντιφέρειν, uel φέρειν τοῖς ἴσοις, ἀμείβεσθαι, par pari referre, paria facere. Vide in Chil. Eraſmi, ἴσον ἴσῳ. Ammonius diſtinguit inter ἴσοι & κοινοί. Eſt & nomen filij Priami, ſed ἰσός fluuius eſt.
ἰσοσθενής. æquè pollens.
ἰσοσκελής. έος. ὁ. ἡ ęqualia habens latera.
ἰσοστάσιον. æqualitas.
ἰσοστάσιος. ὁ ἰσόζυγος, καὶ ἰσοβαρὺς, & qui tãtidem æſtimatur. Athen. ἰσοστάσιος γὰρ ὢν πέφυκε πρὸς ἄργυρον, argento rependebatur. Bud. Cõ.
ἰσοταλαντὴς. τοῦ. ὁ. ἰσόῤῥοπος æquilibris.
ἰσοταχὴς. έος. æqualis celeritatis.
ἰσοτέλεια. ας. ἡ. æqualitas in ſoluendo tributo cũ ciuibus.
ἰσοτελὴς. έος. ὁ. ἡ. qui iiſdē legibus cum ciuibus uiuit, non ciuis, non μέτοικος, ſed ciuili iure inhabitans, quiq; omnibus ciuilib. functionibus & magiſtratibus præterq; ſummo non ſecus ac ciuis fungebatur. Sunt qui populum fundum interpretãtur. Bud. Com. Vide μέτοικος in Ammonio & ἰσοτελὴς apud eundem.
ἰσότης. ητος ἡ. æqualitas, amicitia. ἰσότης κτήσεως, æquatio bonorum.
ἰσοτιμία. ας. ἡ. æqualitas bonorum.
ἰσότιμος. qui ciuili æquitate gaudet in honoribus gerendis æquabilis parq; cæteris.
ἰσότονος. æqualis tonia.
ἰσοτύραννος ἀρχή. eſt ueluti Romę dictatura, quę inſtar habet regij imperij. Bud. Com.
ἰσοϋψής. æqualiter altus.
ἰσοφαρίζω. μ. ίσω. π. ικα. adæquo.
ἰσοφόρος. par & æquale ferens, ſiue ex æquo trahens, æquifer.
ἰσοχειλής. έος. ὁ. ἡ. pertendens, ſiue plenus uſque ad labra.
ἰσόχνοον. æquum lanugine, epitheton mali ſeu pomi ſtruthij apud Antiphilum Epigr. lib. 1.
ἰσοχρονεῖν. æquali tempore uiuere, eodem ſpatio temporis uigere. Heraclitus Hermodoro, ἰσοχρονήσω πόλεσι καὶ χώραις διὰ παιδείαν, οὐδέποτε σιγώμενος, Nulla ætas ſilebit nomen meum, tandiu uiuit nomen dicti Heracliti, quandiu regionis nomen & urbis ipſius Epheſi. Bud. Com.
ἰσόχρονος. τοῦ. ὁ. ἡ. æqualis in tempore.

ἰσόψηφία. par ſuffragium.
ἰσόψηφοι. partes in ſuffragijs.
ἰσόψυχος. ου. ὁ. ἡ. unanimis.
ἰσόω. μ. ώσω. π. ωκα. æquo. Accuſ.
ἴσπω. ſequor.
ἴσπων. uide in Cyrillo, & in Appendice Lexici.
ἴσος. tranquillitas, γαλήνη, at ἰσσός urbs Ciliciæ.
ἴσσα. acclamatio in eos qui ζ pronunciare non poſſunt.
ἵσταμαι. ſto, inſto. Vnde ἵστασθαι fabula, id eſt, ſtare dicitur, dum populo placet, quemadmodum ἐκπίπτειν, cum diſplicet. ἵσταται μίαν ὁδὸν dicitur apud poëtas, qui ſemper per unã eademq́; uiam incedit. Vide μετρεῖσθαι in Ammonio, & σταθῆναι apud eundem quod à στῆναι diſtinguit.
ἱστάμενος. μὴν. menſis uſq; ad uigeſimum diem, uide Macrob. lib. 1. ſatur.
ἱστάνειν. fœnerare.
ἵστασο. pro ἵστασο. ſta, ſiſte.
ἱστάω. μ. ήσω. π. ηκα. pondero. Accuſ.
ἴστε. ſyncope, pro ἴσατε. ſcitote.
ἱστέον. ſciendum eſt.
ἵστη, pro ἵσταθι. Atticè, tertia pſona imperfecti pro imperatiuo.
ἵστημι. μ. ήσω. π. ἕστηκα, uel ἕστακα. ſto, ſiſto, ſubſiſto, firmo, erigo, ut ἱστάναι τρόπαιον. & Ariſtot. de inhorreſcẽtibus, διὸ συμβαίνει ἵστασθαι τὰς τρίχας. Item inſtituo, id eſt, παιδεύω. Eſt etiam appendo & pondero, ζυγοστατῶ. Vnde ζυγοστάτης, καὶ σταθμίον, pro libra & ponderibus. Et ἱστάναι pro εἶναι aliquando. χορούς ἱστάναι pro inſtaurare, apud Sophocl. Accuſ. Bud. Com.
ἱστία. Doricè & Ionicè pro ἑστία, ueſta dea, focus & domus.
ἱστατόριον. ου. τὸ. cœnaculum.
ἱστιοδρομεῖν. nauis dicitur quæ uento fertur & ex panſis uelis. Bud. Com.
ἱστικώπη. ης. ἡ. nauigatio quæ fit uelo & remige.
ἱστίον. ου. τὸ. uelum nauis. Bayfius.
ἱστιοῤῥάφος. ου. ὁ uelorum ſutor, aſtutus.
ἱστοβοεύς. έως. ὁ. &
ἱστοβοή. ης. ἡ. lignum longius aratri, quod eſt inter utrunq; bouem.
ἱστοδόκη. ης. ἡ. locus qui continet malum, foramẽ nauis ubi malus imponitur, lignum in puppi eminens, ad quod malus reclinatur. uide Ammonium.
ἱστοκεραία. ας. ἡ antemna, apud Artemidorum.
ἱστοπέδη. ης. ἡ. in medio nauis lignum altum, cui alligatur malus. ὁ ἐν μέσῳ τῆς νεὼς κοῖλος τόπος εἰς ὃν ὁ ἱστὸς ἐντίθεται, ὅντινα λινίδα καλοῦσιν. Vide ἱστοδόκη apud Ammon.
ἱστόπους. nauis actuaria.

ἱστορέω. μ. ήσω. π. ηκα. inquiro, interrogo, quæro, diſco, διέρχομαι, καταμανθάνω τόπους, καὶ τοῖς ἄλλοις παραδίδωμι διηγούμενος, ſicut Strabo fecit. Item uiſo, inſpicio, & cognoſco. Plutarch. βουλόμενος ἱστορῆσαι τὴν πόλιν. Et oculis ſubijcio. Idẽ in Cicer. σύνεσιν ἱστορῆσαι. Vnde καθ' ἱστορίαν ἰέναι, uiſendi gratia ire. Item memoriæ prodo, commemoro, ut τοὺς βίους ἱστορῆσαι, Theophraſt. Vnde τὰ ἱστορούμενα. Plutarcho pro rebus memoriæ proditis. Item amo Aeſchyl. Prometh. ἱστόρει τί σοι φίλον. Thõ. Mag & Bud. in Commen.
ἱστορία. ας. ἡ. hiſtoria, narratio, cognitio, diſciplina, oculata rerum inſpectio propriè, καθ' ἱστορίαν ἰέναι, uiſendi gratia ire.
ἱστορικώτατος. præſtantiſſimus in hiſtorijs enarrandis.
ἱστοριογράφος. ου. ὁ. hiſtoriographus. Ammonius diſtinguit à συγγραφεύς.
ἱστός. οῦ. ὁ. tela, malus nauis. Bayfius.
ἱστουργέω. μ. ήσω. π. ηκα. texo. Neutr.
ἱστουργία. ας. ἡ textura.
ἱστουργικός. οῦ. ὁ textorius.
ἱστουργός. οῦ. ὁ. textor.
ἱστριανίδες. αἱ. Scythicæ ſtolæ, & apud Athenienſes opercula quibus ſacra caniſtra uelabantur.
ἴστρος. ου. ὁ. Iſter, id eſt, Danubius.
ἰσυάζω iraſcor.
ἴστω ſciat, teſtis ſit. Bud. Com.
ἴστωρ. ορος. ὁ. ſciens, teſtis, præſes, prudens, expertus, peritus.
ἰσφαίνω. anxiè & ſolicitè cogito.
ἰσχάδιον. ου. caricula.
ἰσχαδόπωλις. ιος. ἡ. caricarum uenditrix.
ἴσχαιμον. ου. τό. ſanguinem ſedans ſeu attenuans.
ἰσχαίνω. macero, attenuo.
ἰσχαλέον. ου. τὸ. tenue, aridum, morbidum.
ἰσχάλειν. à uia declinare.
ἰσχανάα. cupit, ἐπιθυμητικῶς ἀντέχεται. Iliad. ε.
ἰσχανάω. &
ἰσχανόω. &
ἰσχάνω. detineo, cupio, expecto.
ἰσχάς. άδος. ἡ. carica, nux, ficus arida. ἰσχάδας uno nomine bellaria ſiue tragemata omnia uocabant: dicebantur & drupæ oliuæ ἰσχάδες, quæ & γεργέριμοι, Euſtath. Item anchora, apud Sophoclem, παρὰ τὸ ἴσχειν τὴν ναῦν. Athenæus.
ἰσχάσκω. ἰσχαίνω.
ἴσχεο. contine.
ἰσχέσθαι. dehiſcere.
ἰσχιάδες. dolores coxendicum.

ἰσχιαδικός.ȣ̃.ὁ.dolens coxendicibus.

ἰσχιάζειν. inter eundum in utranque partem declinare.

ἰσχιάς arthritidis ſpecies apud Aeginetam,id eſt, articularis morbi in coxa, uulgò ſciatica: Latinè etiam,ut ipſe locus,coxendix dicitur.

ἰσχίον.ȣ.τὸ.uertebrum coxarum,coxendix,& neruus ille, qui coxendicem femori committit.à Gaza apud Ariſtotelē uertitur, nates, coxa,clunis,canis in talis,pars tali.

ἰσχιῶδεις.ώδεος.ὁ.diuulſus,diuiſus.malim σχιδεὶς.

ἰσχναίνω. μ. ανῶ. π. γκα. attenuo, arefacio. Accuſatiuo.

ἰσχναντικός.ȣ.ὁ.extenuans.

ἰσχνᾶναι.ὑφᾶναι,θηλάσαι.

ἰσχνόειν.extenuare.

ἰσχνομυθία.arguta de rebus minimis diſputatio.

ἰσχνός.ȣ̃.ὁ.macer,gracilis,exilis.

ἰσχνότης.ητος.ἡ.macies,gracilitas.

ἰσχνοφωνία.hæſitantia linguæ.

ἰσχνόφωνος.ὁ.qui gracilem habet uocem,aut uocem amiſit,cui uox ſupprimitur & ſiſtitur inter loquendum.Bud.Com.

ἰσχόμαχος. ὁ. apud Cratinum ſordidus, & auarus, qui pugnaciter & mordicus ſua ſeruat,Athenæus interpretatur γλίσχρον.

ἴσχος.ȣ.ὁ.ramus.

ἰσχȣρία.ας.ἡ.urinæ ſuppreſſio uel retentio.

ἰσχυρίζομαι. ui utor, contendo, confidenter loquor,nitor,innitor. Vnde ἰσχυρίζομαι τῷ νόμῳ,uel τῷ ψηφίσματι,in hoc fiduciam cauſæ colloco, in eo cardinem cauſæ pono & facio. idem eſt enim quod πιστεύω.

ἰσχυρίζω.μ.ίσω.π.ικα.roboro.affirmo,aſſeuero. Actiu.accuſ.

ἰσχυρογνώμων.peruicax,tenaxq; propoſiti.

ἰσχυροποιῶ.fortiorem facio.

ἰσχυρός.ȣ̃.ὁ.fortis,grauis, potēs.ad uires refertur, non ad magnitudinem,ut annotat Eraſ.

ἰσχυρῶς.ualenter,ualde,fortiter.

ἰσχύς.ύος.ἡ.fortitudo, robur, potentia,uis,uires, uirtus Vide δύναμις apud Ammonium.

ἰσχύω. μ. ύσω. π. υκα. poſſum, ualeo,rerum potior.Neutr.abſol.Significat nonnunquā alium confirmo & fortē reddo,iungiturq; accuſ. Ariſtid in Leuctricis.οὓς αὐτοὶ καθ᾽ ἡμῶν αὐτῶν καὶ κατὰ τῶν ἄλλων ἰσχύσατε.

ἴσχω.habeo,teneo,ſcaturio,emergo.

ἰσωνία.ας.ἡ.æquale precium, ἰσοτιμία. ἴση πρᾶξις.Euſtath.

ἴσως.&

ἰσωσαὶ.fortaſſe,æqualiter.

Ιταλιώτης.arrogās,impudic9.Et Italiotæ,Græci Italiā incolētes.Vide ἰταλοὶ apud Amm.

ἰταλός.priſca lingua bouē ſonat. hinc Italos quidam nominatos exiſtimant. Vide Ammoniū.

ἰταμός.ȣ̃.ὁ.imprudens,improbus, temerarius, impudicus. παρὰ τὸ ἰέναι τὸ ὁρμᾶν. τοιοῦτοι δὲ οἱ ἀναιδεῖς.Etymol. Proteruus Politiano uertitur.

ἰταμότης.ητος.ἡ.uiolentia.

ἰταμῶς.temerè.

ἴτας.iuſiurandum.

ἴτε.ite.

ἰτέα.ας.ἡ.ſalix.παρὰ τὸ ἰέναι. ταχέως γὰρ αὔξεται. Etym.Eſt etiam urbis nomen. Item clypeus, quoniā è ſalicum materia antiquitus clypei parabantur.

ἰτέϊνος.ȣ.ὁ.ſalignus.

ἰτέον.ἐπίῤῥημα.eundum.Etym.

ἰτεών.ῶνος.ὁ.ſalictum.

ἴτη.ſibilus.

ἴτηλον.conſtans,durabile,non euanidum,ἐμμένον,opponitur τῷ ἐξίτηλῳ.

ἴτης.ȣ.ὁ.impetuoſus.

ἰτητέον.eundum eſt.

ἰτικός.ȣ̃.ἴτης.impetuoſus.

ἴτριον.ȣ.τὸ.genus placentæ pertenuis ex melle & ſeſamo,bellarium.

ἴτρον.abdomen.

ἴτυρα.τὰ.horribilia,ἐκπληκτικά.

ἴτυλος.orphanus,ſolus,puer,tener.

ἴτυς.υος.ὁ.rotæ circunferentia, in qua radij inſiguntur & axis agitatur,umbo.& Terei Thraciæ regis & Procnes filius, de quo uide Ouidium.

ἴτω.eat.

ἰτώνη, & ἰτωνία. ἡ. & ἰτωνίς. Diana, Minerua, apud Theſſalos ab Itone ciuitate.

Ιυγή.ῆς.ἡ uox,ſibilus,clamor.

ἰυγμός.ȣ̃.ὁ.clamor,pulſus.συριγμός. fiſtulæ cantus.

ἰυγκτής.clamans,uocalis,λιγύφωνος.

ἴυγξ.γος.ἡ. motacilla, auicula caudam aſſiduè quatiens, qua ueneficæ ad amores utuntur, ut eſt apud Theocr.in Pharm. fingiturq; Echus filia Iouis ardor philtris accommoda. Vnde & pro illecebroſo illectamento,ſiue illecebra ponitur,& pro ipſo amore. Itē uox,clamor.item fiſtula ex unico calamo cōpacta,cantus.γίνεται παρὰ τὸ ἰὺ ἐπίῤῥημα.Etym.Iynx,auis apud Ariſtotelem, à Theodoro uertitur,turbo,torquilla,aut Græca uox relinquitur. Meminit iyngū. Oppianus etiam in Ixeuticis. Vide in Chiliad. Eraſmi,Iyuge trahor.

ἰύζω.μ.ύσω.π.υκα.fiſtula cano,agreſti uoce profero.Item clamo ut mulieres.Etym.

ἰυγμός.clamor.

Ιφθυμος.ȣ.ὁ.potens.Ab ἶφι & θυμός.

ἶφι.fortiter,potenter.

ἰφιγένεια.Diana.

Ἴφικλος. quaſi ἰφίκωλος, à pedum celeritate. nam κῶλον pedem ſignificat. Etym.
Ἰφικρατίδες. &
Ἰφικρατίδες. calceamenta Attica, quorum meminit Athenæus.
Ἴφιος. ου. ὁ. pinguis, bene nutritus, uegetus, potens, aut imbecillis, non uegetus. Etym.
Ἶφις. pulcher, uelox. Eſt etiam proprium nomē. uide Etym.
Ἴφλημα. ατος. τὸ. uulnus.
Ἰφύς. υος. ὁ, ſupercilium.

Ἰχθυάω. uenatur piſces, ἰχθυᾷ, cupit piſcari.
ἰχθυάασκον. piſcabantur.
ἰχθυβόλος. ου. ὁ. piſcator.
ἰχθύδιον. ου. τὸ. piſciculus.
ἰχθύη. ἡ. aſperæ cutis marini piſcis aridum tegmen. Item ferreus unguis, qui in extrahendo excindendoq; fœtu mortuo uſui eſt, nomē habens à ſimilitudine quæ illi eſt cum piſcium ſquamis Gal. in gloſſis.
ἰχθύημα. τος. τὸ. raſura & ſcobs apud Hippocrat. Gal. interpretatur λέπισμα φλοιῶν, corticum præſegmen.
ἰχθυήματα. ſquamæ, λεπίσματα φλοιῶν.
ἰχθυηρός. οῦ. ὁ. aptus ad piſces.
ἰχθύκεντρον. fuſcina, τρίαινα, qua in capiendis grandioribus piſcibus utebātur, Euſt. Iliad. κ.
ἰχθυοβολεύς, & ἰχθυοβολικός. piſcator.
ἰχθυόεις. όεντος. ὁ. piſculentus.
ἰχθυοθήρειον. ου. aliqui uocant rapum terræ.
ἰχθυοκόλλα. gluten ex piſce.
ἰχθυολικός. οῦ. ὁ. piſcator.
ἰχθυολύμης. ου. ὁ. piſciū helluo, & quaſi pernicies & calamitas, apud Ariſtoph. piſciperdam dicere licebit, ut frugiperdam Plinius.
ἰχθυοπωλεῖον. ου. τὸ. locus ubi ueneunt piſces.
ἰχθυοπώλης. qui uendit piſceis, ichthyopola.
ἰχθυοτροφεῖον. ου. τὸ. piſcina, piſcium uiuarium.
ἰχθυοφάγος. ου. ὁ. ex piſcibus uiuens, piſcedulus.
ἰχθύς. υος. τὸν ἰχθῦν. piſcis. παρὰ τὸ ἰχθύω τὸ ὁρμῶ. ἐπιχθίσει τὸ χ. Etym. Eſt & ſyderis nomen auſtralis, apud Proclū de ſphæra. ἴχθυς paroxytonum, uiri nomē eſt. Cyrill. De piſcibus multa in genere ſcribunt Ariſtoteles & Aelianus.
ἰχθυώδης. εος. ὁ. ἡ. piſcoſus, piſceus.
ἰχθυωμένην. κύνα. τῆς. piſces inſectantē, aut piſcis more natantem, Lycophr.
ἴχλα. turdus. κίχλη.
ἰχναίη. ης. ἡ. uocatur Nemeſis ſeu Adraſtia, quod hominum ueſtigia pſcrutetur, ut de inſolētib. pœnā ſumeret, quaſi dixeris ueſtigiaria dea.
ἰχνάομαι. ueſtigo, ἰχνοσκοπῶ.
ἰχνεύμων. ονος. ὁ. bellua, ichneumon. Meminerunt eius Ariſtoteles, Aelianus, Oppianus lib. 3. de Venatione, Nicander in Theriacis de aſpide ſcribens. Eſt etiam ueſpæ ſpecies apud Ariſtotelem.
ἴχνευμα. ατος. τὸ. &
ἴχνευσις. εως. ἡ. indagatio.
ἰχνευτής. οῦ. ὁ. indagator, ueſtigator.
ἰχνεύω. μ. εύσω. π. ευκα. &
ἰχνηλατέω. μ. ήσω. π. ηκα. inueſtigo, ſcrutor, propero, contendo.
ἰχνηλασία. ας. ἡ. inueſtigatio, indages, uel indago
ἴχνιον. ου. τὸ. ueſtigium, calceus, ſignum. παρὰ τὸ ἵζεσθαι. Etym.
ἰχνογραφία. eſt deſcriptio operis futuri, quæ à Cicerone forma dicitur. Cælius lib 5. cap. 8. Bud. in Annot.
ἴχνος. εος. τὸ. ueſtigium. παρὰ τὸ ἴσχειν, ὃ ἐστιν συνέχειν ὅλον τὸν πόδα. Etym. Item pes, & inceſſus, diciturq; per metaphoram ἴχνος etiam de alijs rebus, ut de manibus ἴχνη χειρῶν, & ἴχνος ἀνθρώπου & ἀγαλμάτων, & ἴχνος παλαιᾶς αἰτίας dicitur Sophocli, hoc eſt, ſignum inueteratæ cauſæ.
ἰχνοσκοπία. ἡ. indagatio canum cum feram per ueſtigia ſcrutantur. Plutarchus de cauſis natural.
ἰχνότης. ἡ. exilitas, anguſtia, oris uitium. Vide ἰσχνότης.
ἰχνοπέτης. &
ἰχνόφωνος. huiuſmodi uitio laborans.
ἰχώρ. ῶρος. ὁ. tabo, ſanies, cruor, propriè deorum. ſecūdum Ariſtot. eſt ſanguis crudus, uel quod nondum ſit concoctus, uel quod in ſerum degenerauit. Item ſeroſus humor corporis, qui ſero lactis reſpondet, κοχλίων ἰχὼρ. Aëtio cochlearum muccus dicitur, quem Gal. libro ſecūdo de articul. μύξαν τοῦ κοχλίου dixit, apud Dioſcoridem ὁ τῶν χλωρῶν φύλλων καιομένων ἰχὼρ, dicitur ſanies illa ſiue liquor qui è uirentibus frondibus torrendo exudat. Gaza in Ariſtotele uertit, ſaniem.
ἰχωρρόοῦντες. οἱ. ſaniem emanantes.

ἼΨ. πος. uermis, cornibus & uitibus infeſtus. Homer. μὴ κέρα ἶπες ἔδωσιν. ἴψαι enim eſt lædere. Etym. Vide ἶπες in Ammonio, & in Chiliad. Eraſ. Mali thripes, mali ipes.

ἼΩ. eo, πορεύομαι.
ἰὼ heu, io, uox bacchantium. φασὶ indignantis eſt. ἐκ τοῦ ἰωή, κατὰ συγκοπήν. Etym.
ἰῷ ἐμῷ. meo telo.
ἰώγα. Bœoticè ego.
ἰωγή. ῆς. ἡ. tectura, protectio, quies, clamor, propriè flatus uentorum fractio & impedimentū, ab ἰωὴ flatus, & ἄγνυμι rumpo. ἡ τῆς πνοῆς κλάσις. Porphyrius.

Ἰώδης. εος. ὁ. ἡ. uenenoſus, æruginoſus apud Medicos.

Ἰωή. ῆς. ἡ. uentus, flatus, ſplendor, fumus, clamor. παρὰ τὸ ἵημι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ω. ἢ παρὰ τὸ ἰῶ τὸ διηκνοῦμαι. Etym.

Ἰωκή. aphæreſi pro διωκή. ῆς. ἡ. clamor, minæ, inſecutio. Etym.

Ἰωλκός. οῦ. ὁ. Iolcus, urbs Theſſaliæ.

Ἴωλον. ου. τό. nigrum.

Ἰῶμαι. curo, medeor.

Ἴωμεν. eamus.

Ἰών. tria tempora ſignificat, præſens, præteritum, & futurum. Bud. Com.

Ἰῶν. plenus ueneno, circumflexum. Cyrill.

Ἴων. proprium nomen, & gentile. paroxytonum Cyrillus.

Ἰωνιά. ᾶς. ἡ. locus cõſitus uiolis, uiolarium, uioletum, oxytonum. paroxytonum autem, regionem Ioniam deſignat. Cyrill.

Ἰωνία. Regio Grecię in qua & Smirna & Epehſus, cuius accuratam deſcriptionẽ pete à Strabone & Ptolemæo.

Ἰωνίζω. Ionum more aliquid ago.

Ἰωνικῶς. aduerb. Ionicè. Item ab Ionum mollicie, ponitur pro delicate, molliter, Ariſtoph. Et ἰωνικὸς, pro molli, & delicato.

Ἰωνίς. ἡ. Ionia regio.

Ἰωνίτη. ſinapi Perſicum.

Ἰωνός. piſcis quidam.

Ἴωξ. ωκός. ὁ. ἰωκή.

Ἴωξις. ιος. ἡ. inſecutio.

Ἴωρος. ὁ. ueſtibulum, & ueſtibuli cuſtos, mons, locus in monte.

Ἰωτακισμός. οῦ. ὁ. uitium oris eſt, ubi plurimum diſſonat, ut ſi dicas: Iunio Iuno Iouis mirè iraſcitur. Capel. lib. 5.

Ἰωφμός. &

Ἰωχμός. pro διωχμὸς, aphæreſi τοῦ δ. perſecutio, tumultus bellicus, perturbatio, uociferatio.

Ἴωψ. piſcis nomen.

K A.

Κάβαυσος. uel κάβαυσος. inexplebilis. ἀπὸ τοῦ κάβου, quod mẽſurę frumẽtaceę genus eſt.

Κάβαξ πανοῦργος. uerſutus, ueterator.

Κάβαρνοι. Cereris ſunt apud Parios ſacerdotes.

Κάβασος. ὁ. edax, inexplebilis, κάβαυσος. Iul. Pollux.

Καββαλικός. οῦ. ὁ. proſternendo aptus.

Κάβειρα. τά. loci nomen.

Κάβειροι. dij Samothracum, & montes Phrygiæ.

Κάβη. cibus, τροφή.

Κάβηξ. ηκος. ἡ. larus auis, propter edacitatem.

Κάβησος. Helleſponti ciuitas, ſeu in Thracia iuxta Hæmum montem Euſt. Iliad. ν.

Κάβος. ὁ. frumenti menſura, lagena. Iul. Pollux.

Καγκαίνω. calefacio, exicco.

Κάγκανα. τά. ligna arida, ad id præciſa, ut cõburantur, à καίω & καίνω, quod eſt, ſcindo Euſtathius Iliad. φ.

Καγκής. εος. ὁ. ἡ. aridus.

Καγχάζω. μ. άσω. π. ακα. &

Καγχαλόω. μ. ώσω. π. ωκα. cachinnor, præ gaudio deficio, lætor. Neut. abſol.

Καγχασμός. οῦ. ὁ. cachinnus, riſus ſolutus, ut ha ha he, apud Comicos.

Καγχάω. μ. άσω. π. ακα. cachinnor. Neut.

Καγχλάζω. infeliciter ago, laboro, triſtor.

Καγχραμίς. granum, ſiue acinus fici, uel potius κεγχραμίς.

Κάγχρυς. ου. ὁ. ſemen libanotidis herbæ, roſmarinus.

Κάγχρυς. hordeum, hordei farina. Vide καγχρυδίας ἄρτος, panis hordeaceus.

Καγχρῦσαι. fruges teſtas cõminuere, quod Verg. dixit, Et torrere parant flammis & frãgere ſaxo. Euſt. in Odyſ. ρ. ex Pauſ.

Καδδυνάμιν, pro κατὰ δύναμιν: ſicut καδδέ. pro κατὰ δέ. pro uirili.

Κάδισκος. ου. ὁ. urna ſuffragiorum. Duplex autem erat, altera θανάτου, ſiue καταδικαζομένων, & κύριον appellabant: altera ἐλέου, ſiue ἀπολυόντων, ἄκυρος. Bud. Com. Vide κάδος in Ammonio.

Κάδιχος. ὁ. cadalis, menſuram cadi cõtinens, ſic legitur panes qui dijs offerebantur, fuiſſe καδίχους, hoc eſt, cadales.

Καδμεία. arx hoc nomine uocabatur Thebis à Cadmo ciuitatis conditore, καδμεία νίκη, Cadmęa uictoria, prouerbialiter dicebatur de infeliciter uincentibus, de qua uide Conſtant. Ranenſem in Hecatoſt. & Eraſ. Chiliad.

Κάδος. ου. ὁ. cadus. Ammonius diſtinguit à καδίσκος. Sunt qui per geminũ δδ ſcribant. Vas per quod dimittebãtur ſuffragia in duas urnas probandi uel improbandi.

Κάδδισον. ſede, κάθισον.

Καδύω. demergo.

Καίρα. ας. ἡ. Caira, id eſt, mulier ex Caria.

Κάζω. μ. άσω. π. ακα. orno. Actiu. accuſ. iung.

Καθαίρω. μ. αρῶ. π. αρκα. ἀόρ. α. ἐκάθηρα, purgo, luſtro.

Καθ' ἅπαν, &

Καθ' ἅπαξ. ubiq;, omnino, funditus.

Καθ' ἅπερ. quemadmodum, ut.

Καθ' αὑτόν. ſolus, ipſe ſecũ, καθ' αὑτὸν γενόμενος apud Herod. ſol⁹ abſq; arbitris, οἱ καθ' αὑτόν, ſuæ

ætatis

ætatis homines,Herodian.

Καθ' αὐτὸ τάξεως.ſuo ordine.

Καθ' ἕν.in uno & in aliquo. Demoſth. τὸ δὲ ἓν χρήσιμον τῇ πόλει,id eſt,καθ' ἓν,καθ' ἕν τι.Vide ἕν.

Καθά. Atticè pro καθώς. ueluti, ſicut, tanquam, quemadmodum.

Καθαγιάζω.μ.άσω.π.ακα.ſacrifico. Neut accuſ.

Καθαγίζομαι.ſoluo iuſta,perago exequias,offero mortuo ſacrificium, aut epulum ſuper ſepulchro.

Καθαγισμός.ȣ̃.ὁ. parentalia,id quod adolebatur in modum ſacrificij in gratiam mortuorum.

Καθαζεῦξαι.caſtra ponere.

Καθαιματόω.cruento,cruore perfundo.

Καθαιματικός.ȣ̃.ὁ cruentus.

Καθαιμάξας.qui cruentauit.

Καθαιμάσσω.μ.άξω.π.ακα ὡς καθαιματόω.

Καθαίρεσις.ιος.ἡ.ſubuerſio,diſſolutio,demolitio,cædes.καθαίρεσις τῆς ζωῆς.imminutio,tabes,extenuatio,Bud.Com.

Καθαιρέτης.ȣ.ὁ.deuaſtator, interceptor,carnifex.

Καθαιρετικός.οῦ.ὁ.ἀφανιστικός. Et καθαιρετικὰ φάρμακα, dicunur τὰ κατασταλτικὰ τῶν ὑπερσαρκωθέντων, quæ ad modum naturalem ſalubremq; reducunt.

Καθαιρέω.μ.ρήσω.π.ρηκα.aſſumo, purgo, luſtro, deleo,depono,deſtruo,ſubuerto, deuinco, demolior,aufero,detraho, ſuſtollo,minuo,extenuo. Itē deijcio,depello,de gradu exiſtimationis deturbo & abijcio. Antiph.& Plutarch. in Demet.τὸ δὲ γὰρ τὸ φρόνημα καθελεῖν. Spiritus minuere,& inhibere, uel elatos cōprimere, καταστέλλειν.Ponitur & pro peragere,ſiue uincere certamē ſuſceptū.Plutarch. τὸν πανταχȣ̃ καθελόντος ἀγῶνας.Itē detraho,deduco. Ariſtoph. καθέλκειν νύκτωρ τὴν σκηνήν. Item pro κατάγω,id eſt,naues è mari in terram ſubduco,ſicut ἐπαίρειν pro ἀνάγειν.Bud.Com.ἀόρ.β.καθεῖλον à καθέλω inuſitato.

Καθάλλεσθαι.deſilire,καταπηδᾶν.

Καθαλλόμενοι.οἱ.demittentes.

Καθαλμής.έος.ὁ ἡ.ſalſuginoſus,ὑφάλμυρος.Nic.

Κάθαλον.τό.ſalitum, muria conditum, ἁλίπαστον.Euſt.Iliad.ν.

Κάθαμμα.τό.nodus.Suid.habet κάθαρμα.

Καθάπαν.aduerb.&

Καθάπαξ, pro καθ' ἅπαν uel καθ' ἅπαξ.omnino,profuſus,ſemel.

Καθάπερ, pro καθ' ἅπερ.quemadmodum.

Καθάπτομαι.attingo,tango, pungo,mordeo,reprehēdo,obiurgo,inceſſo, laceſſo,impeto,manus inijcio,ἀντιλαμβάνομαι. Depon.genit.

Καθαπτόμενος.perſtringens,reſpondens.

Καθαπτός.ȣ̃.ὁ.indutus,amictus.Ariſtoph.Ranis, θύρσοισι καὶ νεβρῶν δοραῖς καθαπτός.

Καθαρεύω.μ.εύσω.π.ευκα.purgo,purus ſum,in puritate dego.

Καθαρεύων.οντος.ὁ.purus. Et καθαρεύων κακίας, talis eſt, qualem Cicero innocentem non in habere Græcum negat.Bud.Com.

Καθαρθείς.έντος.ὁ.expiatus.

Καθαρίζω.μ.ίσω.π.ικα.mundo.Accuſ.

Καθάριος.ȣ.ὁ.mundus,purus.

Καθαριότης.ητος.ἡ.munditia,puritas,elegantia.

Καθαρισμός.ȣ̃.ὁ.purificatio.

Κάθαρμα.ατος.τό. piaculum,quales erāt homines, qui peſte expianda alio'ue morbo immolabātur dijs:aut porcellus,quo domum luſtrabant. Significat etiam ſordes quæ expiatione peracta ſolent abijci Accipitur & pro ipſo ſcelere & commiſſo,propter quod expiatio debetur.Aliquando etiam pro ipſo ſceleſto, quemadmodum ſcelus Latinis. Eraſ.nunc ſterquilinium, nunc ſacrilegium interpretatur. Vide καθάρσια in Ammonio.

Καθαρμός.purgatio.

Καθαροποιῶ.purifico.

Καθαρός.οῦ.ὁ.purus,ſyncerus. Antiquis dicebatur, qui ob cædem perpetratam impias manus habere non cenſebatur, ἐναγής,ὅσιος. Antiph. καθαρὸν πάντων τῶν ἐγκλημάτων dixit, qui nulli iniuriam intulit.Bud.Com.καθαρὸν ἱμάτιον, candida ueſtis, ut Bayfius interpretatur ex Plutarcho.

Καθαρότης.ητος.ἡ.puritas.

Καθάρσιον.ȣ.τό.purificatorium poculum. Et καθάρσια,ſacra quędam & porcelli,quibus Athenis conciones & theatra luſtrabantur. Lucianus Cronoſolones,Lupercalia Plutarchus uocat.Vide Ammonium.

Καθάρσιος.ȣ.ὁ expiator.

Κάθαρσις.ιος.ἡ purgatio.

Καθαρτήρ.ῆρος.ὁ purgator.

Καθαρτήριος.ȣ.ὁ.purgatiuus.

Καθαρτής.ȣ̃.ὁ.purgator.

Καθαρῶς.purè,manifeſtè,planè.

Καθ' αὑτόν. ſua ſponte, ſeorſum, per ſeipſum,ſeparatim.

Καθ' ἑαυτὸν πέρας. menſis December apud Macedonas,teſte Gal.lib.1.Epidem.

Καθεδεῖται καὶ καθιεῖται.elegantius & melius dici quàm καθίσει.teſtatur Thom.Magiſt.

Καθεδούμενος. pro καθιζόμενος. præſ.pro fut. ſeſſurus.Ariſtoph.

Καθέδρα.ας.ἡ.ἐπιμονή.cathedra,dilatio.

Καθέζομαι.μ.καθεδοῦμαι.ſedeo. Item perſeueranter fruor, & bene habeo, delicior, relaxor. Item

Item caſtra pono.
Καθιζόμενος.ου.ὁ.accumbens.
Κάθεμαι.ſedeo.
Καθειργνύω.&
Καθείργω.μ.είρξω.π.ειρχα.detineo,prohibeo,includo,& tanquam in carcere cohibeo. Actiuū accuſatiuo.
Καθείρξις.concluſio,coërcitio,
Καθεὶς ſingulatim.
Καθέκαστα.τὰ. res ſingulæ, quas Ariſtoteles ſæpe uocat τὰ κατὰ μέρος.
Καθεκάστην.quotidie.
Καθεκτέον.retinendum eſt.
Καθεκτικός.ου.ὁ.cohibens.
Καθεκτός.ου.ὁ.detentibilis.
Καθεκτῶς.continenter.
Καθελκύζω.uulnero.
Καθελκυσθεὶς.ένθος.ὁ.uulneratus.
Καθελκύω.traho deorſum.Accuſ.
Καθέλλυμι.ἀπόλλυω.
Καθέλω. demolior,deſtruo,profligo,καθαιρέω. Accuſatiuo.
Κάθεμα.monile ad pectus demiſſum.
Καθένα ſingulatim,unuſquiſq;.
Καθενόπλιον.τὸ. idem uidetur quod ἐνόπλιον, de quo ſuprà. Auſonius in epiſtola ad Paulum, poſt nominata carminum aliquot genera ſubiungit. Nobiſcum inuenies καθενόπλια, ſi libet uti.
Καθεξῆς.deinceps.
Κάθεξις.εως ἡ poſſeſſio,obtentio.Thucyd.πολλῷ ξυμφορωτέραν ἡγοῦμαι τὴν κάθεξιν τῆς ἀρχῆς,hoc eſt,κατάσχεσιν.cōducibilius multo ad principatum obtinendum.
Καθερπύζω.ſerpo Ioſeph,lib.2.καθερπύσαντες ἀπὸ τῶν τειχῶν,ἧξαν εἰς τοὺς ῥωμαίους.
Κάθες.dimitte.
Κάθεσις diuerſorium,habitatio.
Καθεστηκότως.animo compoſito & moderato.καθέστηκε τὸ φρόνημα,ſana mente eſt.
Καθεστήκω. διαμένω, συμμένω, perſto, quieſco, ἠρεμῶ.
Καθεστηκώς.ότος.ὁ. paſſiuam habet ſignificationē, conſtitutus Hipp. uocatur, qui media eſt ætate inter iuuentam & ſenium, ita quod ab ætate quidem uigente recedat, nondum tamen ſenſum habeat ſenectæ manifeſtum, ſic Thucyd. dixit quoſdam ἐν ἡλικίᾳ καθεστηκέναι εἶναι. at Theodoretus καθεστηκότα βίον placidum & cōpoſitum uitæ genus uocat. Et τῶν καθεστηκότων μεταβολή,rerum nouarum molitio.
Καθεστῶτα.τὰ.leges, decreta,ſtatuta. & καθεστώτων νόμων Ariſtophon.pro ἐνισταμένων,πολιτευομένων

Καθέτη.ης.ἡ.retis genus.
Καθετήρ.ῆρος.ὁ.genus monilis muliebris,quod & καθεμα dicitur,& προπίς. Eſt & inſtrumentum chirurgicum,quo urina elicitur. Cæl.lib. 4.cap.26.pro linamento intorto apud Hipp.capitur.Gal.in gloſsis.
Κάθετος.ου.ἡ.perpendiculum.Hamus qui ad modum perpendiculi è funiculo ſetaceo in mare demittitur, hinc in Epigram. τριχίνης ἐκ καθέτου,quod quidam male uertit,ex aſpero reti.
Καθεύδω.μ.καθευδήσω.dormio.
Καθέω.μ.ήσω.π.ηκα.decipio.Accuſatiuo.
Καθέω.decurro,accedo,apud Ariſtoph.
Κάθη.pro κάθησαι.Bud.Com.
Καθηγεμών όνος. ſuaſor,author. Propriè autem dux,præitator,qui cœco uiam præit.
Κατηγητής ου.ὁ.magiſter,præceptor,inſtitutor.
Καθηγοῦμαι. præeo, præceptor ſum. Plato,καλῶς μοι ἔδοξας καθηγήσασθαι τοῦ λόγου, id eſt,rectè, atq; ordine uidere diſputationem inſtituiſſe. hoc eſt,diſputandi nobis rationem rectam præſtituiſſe Bud.Com.
Καθηδυπαθέω.μ.ήσω.π.ηκα. ſum in uoluptatibus, abligurio, per luxum & uoluptatem conſumo & contero.Genitiuo.
Καθηδυπάθεια.libido.
Καθηδυπαθῶ. per luxum & uoluptatem conſumo & contero.Bud.Com.
Καθῆκον οντος..τὸ.officium,quod conuenit ab καθήκω pro προσήκω. Laërtius in Zenone Citico libro ſeptimo. Aiunt illum primum καθῆκον,id eſt,officium uocaſſe,librumque de illo ſcripſiſſe. Et rurſus eodem libro poſt aliquot folia per multa de huius uocabuli ſignificatione diuiſioneque differit, iuxta Zenonis ſententiam.
Καθηκόντως.&
Καθηκότως.decenter,ritè.
Καθήκω. pertineo, pertingo, portendor, porrigor,παρήκω:ut,καθήκει δὲ ὁ τῶν κορινθίων ἰσθμὸς ἐς τὴν ἐπὶ κεγχρέας, Pauſan. Item conuenio,conſentaneus ſum, προσήκω, Syneſ. Vnde καθήκει μοι, decet, conuenit, fas eſt, officij mei eſt,& muneris,Polyb. Item accido,emano,ut τὸ καθῆκον ἐκ τοῦ θεοῦ, quod diuinitus accidit,Pauſ. Item deuenio.Aeſchin.καὶ καθήκειν εἰς ἡμᾶς ὁ λόγος,Partes loquendi ad nos deuenerunt.Bud.Com. Item demitto,καθῆκε κόμας,nutriuit,promiſit cæſariem.
Καθηλόω. μ.ώσω. π. ωκα. configo clauis. Accuſ. iungitur.
Καθήλωσις ιος.ἡ.confixio.
Καθηλωτής.ου.ὁ.confixor.
Κάθημαι.μ.ήσομαι.ſedeo.ut κάθημαι τὴν δὲ τὴν καθέδραν

ἐκαθέζετο. κάθηται per η, ſede. per iota autem, fac alium ſedere. Ammon.

Καθημαξευμένος. tritus, exercitatus.

Καθημαλον. τὸ κοῖλον καὶ ὁμαλὸν χωρίον, καὶ πεδίον. ut οἱ δὲ ῥωμαῖοι ἐς καθήμαλον πεδίον ἔσπα ἐπιδιώκοντο, in planitiem & campum planum.

Καθημμένον. τὸ. demiſſum, longum, καθημμένον γένειον. barba promiſſa.

Καθημέραν. quotidie.

Καθημερινός. &

Καθημέριος. ὁ. quotidianus, diurnus.

Καθημερόβιοι. οἱ. qui in diem uiuunt, atque ad extempore. Eraſ. Chiliad.

Καθῆσο. &

Καθῆτο. ſedebat, collocatus eſt. Bud. Com.

Καθῆντο ſedebant.

Καθιᾶσι. uide καθίασι.

Καθιγμένος. uolens, proueniens.

Καθιγνίσαι. mortuis immolare. Malim καθαγνίσαι, uel καθαγίσαι, ut ſuprà.

Καθιδρύομαι. ædifico, collocor.

Καθιερεύω. immolo. Ammonius in ἱερεῦσαι.

Καθιερόω. conſecro, ſacris initio. Vide ἱερεῦσαι in Ammonio.

Καθιέρωσις. ιος. ἡ. conſecratio, dedicatio.

Καθιζάνω. &

Καθίζω. καθίζομαι, ex ἵζω, ἵζομαι. μ. ίσω. π. ικα. uel καθιζήσω, καθιζήσομαι, ex ἵζειν circunflexè. ſedeo, inſideo, decumbo, deſideo. Item colloco, id eſt, ſedere facio. Καθίζω δικαστήριον αὐτῷ θεῶν, id eſt, iudices illi deos fero, & eum apud deos accuſo, Liban. Bud. Com. κάθηται per η, ſede: per iota autem, fac alium ſedere Ammon.

Καθίημι. μ. ήσω. π. ηκα. demitto, ſummitto. καθίεμαι quoque uoce paſſiua idem ſignificat, ut καθειμένος τὸν πώγωνα, pro καθεικώς. & καθειμένος βοστρύχους, Luciano. & καθεῖτο τὴν ὑπήνην, pro μακρὰν εἶχεν, apud eundem. Sic Latinis ſubmittere barbam & capillum. Plin. Epiſt. Quia reis moris eſt ſubmittere capillum, id eſt, demittere. Et Verg. Aeneid. 3. Reſpicio, dira illuuies, immiſſaque barba. Xenophonti in Hipparch. eſt, pro ſeſe demittere deſiliendo, & deorſum librare ſine caſus adiectione, καὶ (inquit) ἀφ' ὑψηλῶν ἀσφαλῶς καθιέναι. Refertur & ad inſidias, ut καθιέναι λόχον, inſidias collocare, Syneſio. Idem, τὸν σφαγέα δὲ καθεὶς τῶν σαυτοῦ λοχιτῶν τὸν ὠμότατον. Latinè dicitur ſummittere percuſſorem, uel ſicarium. Bud. Com.

Καθικετεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſupplico. Neutrum abſol. & aliquando cum accuſatiuo.

Καθικνοῦμαι. μ. ίξομαι. attingo. Depon. genit. ut Ariſtotel. de Hiſtor. animal. libro 9, πρὸς σάρκα οὐδενὸς καθίζει, Carnem nullius animalis tangunt. de apibus. uel (ut Plinius) nulla cadauera attingunt.

Καθιμάω. μ. άσω. π. ηκα. demitto, χαλῶ. Ariſtoph. Fucis, ἀλλὰ καθιμᾷ αὐτὸν δ' ἥκας. Propriè per funem demitto.

Καθιμονεύω. idem.

Καθιππάζομαι. incurſo equitatu.

Καθίππευσις. ιος. ἡ. adequitatio.

Καθιππεύω. contra aliquem equito.

Καθιπποκρατῶ. τὸ καθιππομαχῶ. Bud. Com.

Καθιπποτροφῶ. in alendis equis conſumo. Bud. Comment.

Καθίπτημι. μ. καταπτήσω. π. ηκα. ἀόρ. β. κατέπτην. deuolo. Neutr. abſol.

Καθιστάω. uel uocali breui in ſuam longam mutata, & ω in μι, καθίστημι. μ. ήσω. π. ηκα. conſtituo. Sed uarie aliquando enim eſt efficio, afficio, redigo, ἀποτελῶ, ἀπεργάζομαι, παρασκευάζομαι. Et id cum præpoſitione ἐς uel ὑπὸ ut ἐς φόβον, uel ὑπὸ τὸν φόβον καθιστάναι, timore afficere, in timorem conijcere. Et ſine præpoſitione, ut ἀνέλπιστον καταστῆσαι, ad deſperationem redigere, Thucyd. Aliquando creo, ut καθιστάναι τὰς ἀρχάς. Ariſtotel. Polit. 4. & κατάστασις τῶν ἀρχῶν, apud eundem. Et creo, ut Latinis creare litem, periculum, ut καθιστῶ σε εἰς κίνδυνον, id eſt, κατηγορῶ, & εἰς δικαστήριον εἰσάγω. Huc pertinet quoque καθίσταμαι paſſiua uoce, pro fieri & eſſe poſitum, ut καθίσταμαι ἄρχων, id eſt, γίνομαι. Xenoph. καὶ τῆς πόλεως ἄρχοντας ἀπὸ τῶν κυάμων καθίστασθαι. Aliquando inſtituo, ut τὴν δημοκρατίαν καταστῆσαι καὶ τὰ δικαστήρια, Ariſtot. Sic quoque καθίστασθαι paſſiua uoce pro moderari, regere, οἰκονομεῖν, ut καθίστασθαι τὴν ἀρχὴν, Thucyd. & ὀλιγαρχίαν καταστήσασθαι, Lyſ. tueri, confirmare, ſtabilire, reſtituere. Gregor. ὁ δὲ νόμοις καὶ θυσίας καθιστᾷ τὰ βασίλεια. Et ad perſonam apud Luc. Act. 17. refertur, οἱ δὲ καθιστῶντες τὸν παῦλον. de ijs qui Paulum comitatu ſuo confirmabant, ſecuritatem ei præſtantes. Vnde καθίσταται, & κατέστηκεν, & κατέστη pro νέμομαι, in more poſitum eſt, moribus receptum eſt. Pauſ. ἐν ὅσοις καθέστηκε θεοὺς ἄλλους σέβειν, Apud quos moris eſt deos alios colere. Idem, οὐ μόνον ᾗ καθέστηκεν, Non ſolum qua parte legitimum eſt, & bonis moribus conuenit. Item καθεστηκός, conſtitutum, inſtitutum, ſtatum, fixum: ut στέργειν τὰ καθεστηκότα, non ſtudere rebus nouis; & τῶν καθεστηκότων μεταβολὴ rerum nouarum molitio. Et παρὰ τὸ καθεστηκός, indecore, illicite. Et καθεστηκυῖα τιμὴ, legitimum & iuſtum pretium, Demoſthen. Et

αὐὴρ

τὰ ἁρμόζοντα ἑκάστῳ καὶ πρέποντα. Sunt qui pro χρείας interpretentur. Euripid. Oreſt. ἀδ' εἰς ἀδελφὴν καιρὸς ἐκπονεῖν ἐμέ. Δοῦλος καιροῦ, ſeruiens rerũ ſtatui. Ἀπὸ καιροῦ, intempeſtiuũ. κατὰ καιρόν, tempeſtiue, ac certis tẽporibus.

Καῖρος. ου. ὁ. filum, καίρωμα.

Καιροσής. bene textus.

Καιροσπίς. ίδος. ἡ. textrix, & καιρωσπίς.

Καιροφυλακτέω μ. ήσω. π. ηκα. occaſionem capio. id eſt, obſeruo tempus. Neutr. abſol.

Καίρωμα. ατος. τό. &

Καίρωσις. ιος. ἡ. connexio ſtaminis, fili.

Καῖσαρ. nomen proprium Romanum, quod tamen poſtea captũ eſt tribui omnibus principibus, de cui9 Etymologia cõſule Suet. Trãquil.

Καίω. & κάω. μ. καύσω. π. κέκαυκα. accẽdo, aduro, adoleo. hinc cauterium inſtrumentum, quo uitia inſanabilia exurũtur in corpore. Acti. accuſ.

Κάκαβος. ου. ὁ. cacabus. Melius forte per duplex κάππα, ut habet Bayfius.

Κακαγγελίη. κακοεργημοσύνη, κακολογία.

Κακαλίς. ίδος. ἡ. Narciſſus.

Κάκαλα. τά. mœnia, τείχη.

Κακανδρία. ἀδλία, ἡ τῶν κακῶν ἀλώσιμος, ignauia, imbellia, Macrob. authore.

Κακεῖους. peiores.

Κακέμφατον. τό. Schema ſeu uitium potius quod alio nomine αἰσχρολογία dicitur. Fit enim cum ſermo in obſcœnum intellectum corrupta conſuetudine detorquetur. Quale illud Terentianum, Arrige aures Pamphile. Nam arrectio non eſt aurium propria, ſed alterius potius membri.

Κακεντρέχεια. malitia, improbitas.

Κακεντρεχής. improbus, improbe uerſutus, ad fallendumq; ſolers, Euſtathio authore. Bud. Cõ.

Κακεργέτης. ου. ὁ. maleficus.

Κακέσχατος. ὁ. ἡ. extreme malus.

Κάκη. ης. ἡ. malitia, uitiũ, timiditas, ignauia, cum ſcilicet deſeritur locus in acie. oxytonum.

Κακηγορέω. μ. ήσω. π. ηκα. maledico, perperam dico. Actiu. accuſ.

Κακηγορία. ας. ἡ. maledictum, maledicentia.

Κακηπελέω. male habeo, ægroto, Nicand.

Κακία. ας. ἡ. uitiũ, malitia. Vnde κακηγορίας δίκη, actio iniuriarũ ob maledictum, uitioſitas, Cicerone interprete. Item ſcelus & maleficiũ. Interdum miſeriam ſignificat.

Κακιζότεχνος. ου. ὁ. ἀπὸ τοῦ κακίζειν τὴν τέχνην, dictus eſt Callimachus.

Κακιζόμενος. ου. ὁ. timens.

Κακίζω. μ. ίσω. π. ικα. aggrauo, improbo, detraho, maledico, humilio. Actiu. accuſ.

Κακίθος. multa affectus, male affectus. Etym.

Κακίμηνος. infelix, aduerſa luna natus.

Κακίνω. malefacio, maledico.

Κακισμός. οῦ. ὁ. probrum, detractio.

Κάκιστος. ου. ὁ. ſuperlatiuũ. peſsimus, facinoroſiſsimus.

Κακίων. ονος. ὁ. ἡ. comparatiu. peior.

Κακκάβη. ης. ἡ. perdix, eſt & ahen ſeuũ caccabus, σκεῦος τι χαλκοῦν, teſte Euſtat. citatq; illud ᾧ κακκάβη ζέουσα. Euſt. Iliad. ψ.

Κακκαβίζειν. perdicum uox, caccabare, ut Gaza uertit apud Ariſtotelem, glocitare.

Κακκάζειν. idem.

Κάκκαβος. ὁ. caccabus, uas culinariũ apud Athenæũ. Bayf. Superius p ſimplex cappa ſcribitur.

Κακκείοντες. dormituri, dormiturientes. magis enim ſomni cupiditas, quàm tempus ſignificatur, quòd uerbis iſtis in είω penè familiare eſt, ſicut πολεμισείω, bellaturio. Deducitur autem ex antiquo uerbo κείω, κεῖμαι, & poëtice κακκείω, κακκείων. οντος.

Κάκκη. ης. ἡ. fœtor, merda. Ariſtoph. Pace, ἀπὸ μὲν κάκκης τὴν ῥῖν' ἀπέχων.

Κακόβας. infauſte pubeſcens.

Κακόβιος. ὁ. ἡ. mali uictus, id eſt durã uitam agens.

Κακοβουλία ας. ἡ. peruerſitas, malum conſilium.

Κακόγαμος. ου. ὁ. malus maritus.

Κακοδαιμονάω. μ. ήσω. π. ηκα. inſanio, malo dæmone uexor, malo genio ducor, ſum fanaticus & malo dæmone percitus. Neutr. abſol.

Κακοδαιμονέω. idem, malus & contumax ſum. Thom. Mag. reijcit hanc uocem quantumuis dicatur εὐδαιμονεῖν.

Κακοδαιμονία. ας. ἡ. infelicitas,

Κακοδαίμων. ονος. ὁ. ἡ. infelix, malus genius. Budæus. Comment. Deo inuiſus, animã habens incitatam. Etym.

Κακοδεκτέω. male accipio.

Κακοδοξία. ας. ἡ. Infamia.

Κακοδόξων. habens malam exiſtimationem.

Κακοείμων. miſerè ueſtitus.

Κακοέπεια. ας. ἡ. blaſphemia, obtrectatio, ſermo uitioſus.

Κακοεργός. maleficus, iniurius.

Κακοζηλία. ας. ἡ. cacozelia, mala affectatio, peruerſa imitatio, quoties inſcitè affectãtes uirtutem aliquam, in uitiũ labimur. Veluti ſi quis male affectãs atticiſmum, ieiunus euadat & aridus: ſi quis copiam, in futilem incidat loquacitatem.

Κακόζηλον. τό. uitium in oratione, mala affectatio. idem quod κακοζηλία. quoties ingenium iudicio caret, & ſpecie boni fallitur.

Κακόζηλος. ου. ὁ. &

Κακοζήλως. cacozelus, id eſt, imitator ineptus.

Κακοήθεια. ας. ἡ. malignitas, mala conſuetudo, moroſitas, peruerſitas. Ammonius diſtinguit à κακοτροπία.

Κακόηθες. τὸ. mala & inueterata conſuetudo. Vnde Iuuen. Saty. 7. Laqueo tenet ambitioſi Conſuetudo mali, tenet inſanabile multos Scribendi cacoëthes, & ægro in corde ſeneſcit.

Κακοηθεύματος. τὸ. nequitia.

Κακοήθη. ἡ. genus carcinomatis, ut ſcribit Celſus. ulcera maligna, quæ & ſi omnia decenter & recte feceris, non tamen curantur. Nam in loco ulcus patiente malignitas adeſt, Gal. teſte.

Κακοήθης. τος. ὁ. ἡ. malignus, moroſus, homo parum bene moratus.

Κακοηθιστέον. deprauandum eſt.

Κακοθηνεῖν. infelicem eſſe.

Κακόθρους. ὁ. maledicus.

Κακοθυμία. ας. ἡ. malignitas animi.

Κακοΐλιον. infelix Ilium.

Κακοιμιστής. ῦ. ὁ. cubicularius.

Κακόκνημος. macilentus ob uictus tenuitatem.

Κακοκνώπτερος. uolatu debilis, inualens pennis.

Κακολογέω. μ. ήσω. π. ηκα. maledico.

Κακολογία. ας. ἡ. maledictio, procacitas.

Κακολογικόν. uituperatiuum genus.

Κακόλογος. ου ὁ. maledicus.

Κακομαχέω. improbè pugno, ac ſubdolè & tergiuerſabundè.

Κακόμητις, mali conſilij.

Κακομήχανος. idem.

Κακόνοια. ἡ. maleuolentia.

Κακόνομος. ου. prauis moribus.

Κακόνοος. ου. ὁ. maleuolus, controuerſioſus.

Κακόξενος ου. ὁ. qui neminem hoſpitio excipit.

Κακοξύνετος. ου. ὁ. male ſentiens.

Κακοπάθεια. labor, calamitas.

Κακοπαθεῖν. ferre afflictiones, affligi, obdurare in aduerſis, uexari. κακοπαθοῦντα μόρια Galen. appellat loca affecta & uitiata.

Κακοπινέστατος. corruptiſsimus, maligniſsimus.

Κακορυπαρώτατος. ſordidiſsimus.

Κακοπινής. malus, temulentus.

Κακοποιΐα. ἡ. uerſutia.

Κακοποιός qui male agit, nocens.

Κακόποτμος. infelix.

Κακόπους. δος. apes, pedibus degenerans. à Gaza apud Ariſtotel. uertitur depes. Hunc Sueton. in uita Othonis male pedatum uocat cum inquit: fuiſſe enim traditur & modica ſtaturæ & male pedatus.

Κακοπραγεῖν. male ac infeliciter affici, κακοτυχεῖν

Κακοπραγία. ας. ἡ. iactura, res aduerſa.

Κακοπραγής. &

Κακοπράγμων. ονος. ὁ. maleficus, doloſus.

Κακοῤῥαφεῖν. dolos conſuere, technis agere.

Κακοῤῥαφία. ας. ἡ. malum conſilium.

Κακοῤῥήμων. ονος. ὁ. maledicus.

Κακοῤῥοθέω. maledico, côuicijs inſector. Ariſtoph. Theſm. ἐγώ, τίς ἡ γραῦς ἡ κακοῤῥοθοῦσά σε;

Κακός. ῦ. ὁ. timidus, malus, uitioſus, ingrat⁹, ignauus, degener. παρὰ τὸ χάζω τὸ φεύγω. Anceps dictio eſt, & ad afflictionē & improbitatē. τὸ κακόν, maleuolētia. Ammō. diſtinguit à πονηρός.

Κάκος. ὁ. Cacus nobilis Italię latro, cum tono in penul.

Κακόσινος. noxius.

Κακοσσόμενος. improbe & torue inſpiciens.

Κακόσιτος. faſtidiens cibos.

Κακόσπλαγχνος. ου ὁ. degener, uecors. Aeſchylus.

Κακοστόμαχος. ſtomachum lædens.

Κακοστομέω. μ. ήσω. π. ηκα. conficior, maledico. Neutrum datiuo.

Κακοσυνθεσία. ας. ἡ. malum fœdus.

Κακοσύνθετον. τὸ. male compoſitū, figura quædā aut uitium potius ſermonis, ubi quid in oratione ſuum non habet locū, apud Grammaticos. (Deſpaut.

Κακοσχολία. inutile otium.

Κακόσχολος. ου. ὁ. malis artibus deditus, otio male utens.

Κακοτεχνέω. adultero, doloſe & fraudulenter uerſor circa aliquam rem. Accuſ.

Κακοτεχνία. ars ad perniciem hominū inuenta, maleficium. Bud. Com.

Κακότεχνος. ου. ὁ. ἡ. maleficus, malignus.

Κακοτεχνοῦντες, & κακομήχανοι ſunt, qui uetitis & noxijs artibus utuntur.

Κακότης. ητος ἡ. uitium, formido, malignitas, afflictio.

Κακοτροπία. ας. ἡ. improbitas morum, facinus nefarium. Vide κακοηθία apud Ammonium.

Κακότροπος. ου. ὁ. improbus.

Κακοτροφοῦμαι. &

Κακοτροφῶ. male nutrior, parū alimēti accipio.

Κακοτυχέω. aduerſa fortuna utor.

Κακουργέω. μ. ήσω. π. ηκα. malo afficio, deprauo, malum quid committo, doloſè in meo munere uerſor. Plato. Gorgia κακουργεῖς ἐν τοῖς λόγοις. Veteratorem te in diſputando præbes. Actiu. accuſ. Bud. Com.

Κακούργημα. dolus malus, cū quis doloſè in ſuo munere uerſatur, Demoſth. licet etiam omne ſcelus ſignificet.

Κακουργία ας. ἡ. conatus malus. ſubdolum & meticuloſum maleficium, ſicut ὕβρις apertum & improbum. Bud. Com.

Κακοῦργος. ου. ὁ. maleficus, facinoroſus, perditus, λῃστής, γνώστης.

Κακουχέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. laboro, triſtor in diæta, ærumnas patior.

Κακουχία. imbecillitas, neglectus.

Κακουχούμενος. afflictus.

Κακόφατον. ου. τὸ. male ſonans, uitium ſermonis apud Grammaticos. Deſpaut.

Κακόφημον. omne infauſtum.

Κακοφυΐα. mala indoles, ingenij & naturæ cor- (ruptio.
Κακόχαρτ☉.ȣ.ὁ.ἡ.malis gaudens,& idquo mali gaudent.
Κακοχράσμων.improbus,difficilis, δύστροπος.
Κακοχροέω.malo colore ſum.
Κακοχροια. decoloratio,malus color corporis.
Κακόχρο☉.ȣ.ὁ.colore ignobilis.
Κακοχυμία.ας. prauus corporis habitus.
Κακόχυμ☉.ȣ.malos humores gignens.
Κακόω.μ.ώσω.π.ωκα.uexo,malo afficio,affligo. Accuſatiuo.
Κακωύομαι.malus euado, κακὸς γίνομαι, ἀμετα- (βάζω.
Κακχάζω cachinnor.
Κάκχαρτ☉.lætabundus.
Κακχεύω,pro καταχεύω.deſtruo,confundo.
Κακῶς.malè,uitioſè,miſerè. Aliquando pro uix, ægrè, cum difficultate.
Κάκωσις.ιος ἡ. uexatio,afflictio,& actio quædam forenſis, quæ dabatur puellis orbis & egentib. contra nuptas uel parentibus cõtra liberos uel pupillis contra tutores & adminiſtratores.
Κακωτικός.ȣ.ὁ.infeſtus.
Καλαβρίζω. irrideo.
Καλάβρωψ.οπ☉.ἡ. pedum,uirga paſtoralis,καλαύρωψ. ῥόπαλον.
Καλαβώτης.piſcis quidam,& lacerta.
Καλαθὶς.ίδος.ἡ. &
Καλαθίσκ☉.ȣ.ὁ. calathiſcus, quaſillus, & genus (ſaltationis.
Καλαθοειδὴς.ἑος. ὁ. ἡ. qui figu- ram calathi habet. metæ figuram habens.
Κάλαθος.ȣ.ὁ calathus.Propriè ſportula,ubi κάλλη, id eſt tinctas lanas reponebãt, ſed ad tritici, uuarum & lactis uaſa translatum eſt.
Καλαμάγρωστις.ἡ. arundinaceum gramen.
Καλαμαία.ας.ἡ.genus locuſtæ in ſtipulis naſcentis, quæ & μάντις appellatur.
Καλαμᾶσθ.colligere ſpicas poſt meſſores.
Καλαμαύλης.ου.ὁ. qui ſtipula ſeu calamo canit. Cæl.lib.5.cap.26.Euſt.Iliad. φ. μόναυλος etiam uocatur,& ῥαπαύλης.
Καλαμεύτης.meſſor. Itẽ piſcator, q ad piſcandũ utitur calamo & hamo : Archiæ Epigr. lib.1.
αλάμη.ης.ἡ. ſtipula, culmus,ariſta Straboni.
Καλαμηδὸν ῥήγνυσθαι.os dicitur ſtipulæ inſtar frangi,quãdo frangitur aliquotenus recta fiſſura,at iuxta finẽ lunari modo,id quod & εἰς ὄνυχα factum dicitur,Paulus lib.5.
Καλαμηπᾶσαι. τὸ. καλαμᾶσθ.
Καλαμητομία.ας ἡ meſsis,ſpicarum inciſio.
Καλαμήτρις.ίδος.ἡ.ſpicilega.
Καλαμίδες. acus quibus mulieres in componendo capillo utebantur, quia olim ex arundine fieri conſueuerunt. Latini calamiſtra uocant.
Καλαμίνθη,uel καλαμίθη.ης.ἡ. nepita herba.

Καλάμιν☉.ȣ.ὁ. arundineus.
Καλαμὶς. calamiſtrum,fiſtula, monile, theca graphiaria,calathus lactis,arundo piſcatoria.Item (ulna.Etym.
Καλαμίσκ☉.ȣ.ὁ.parua arundo.
Καλαμοβόας. uide in Chiliad.Eraſmi.
Καλαμογλυφέω. arundines ſculpo. Etym.
Καλαμόγλυφος. arundinum ſculptor.Etym.
Καλαμοφθέγγης. arundine canens, Panis epith.
Κάλαμος.ȣ.ὁ. arundo.παρὰ τὸ καλῶς ἀμᾶσθ.Ety. κάλαμον uolunt nõnulli propriè dici de ijs qui apti ſunt, tum ad ſcribẽndum, tum ad cõficiendas fiſtulas. δόνακα uero de tibijs & fiſtulis dun (taxat.
Καλαμώδη τά.arundineta.
Καλαμῶμαι. ſpicas lego.
Καλάσιρις. ueſtis linea ad talos demiſſa, ſacrificijs Aegyptijs & Perſis in uſu. λινοῦς χιτὼν ἱερατικὸς,ut Euſt.Iliad. γ.
Καλαυρέω.delicior, τρυφῶ,ἐμπίμπλαμαι.
Καλαύρωψ. uirga paſtoralis in ſummo repanda, pedum βουκολικὴ ῥάβδος, τετάσι ξύλον, κατὰ τὸ ἕτερον μέρος ῥόπαλον ἔχον, ὅ ἐστι βάρος. Hom. (Iliad. 23.
Καλείσκω &
Καλέω μ.καλέσω.π.κέκληκα. uoco. Interdum poſtulo,peto. Interdũ inuoco & imploro,Herodian.lib.5. Accuſ.
Καλήμερος,qui felicem & fauſtum diem ſortitus eſt.uide καχήμερος.
Καλιά.ᾶς.ἡ.nidus,cauea, Translatè domus.
Καλίας.αδος.τὸ. tugurium.
Καλίδρις.calidris auis apud Ariſtotel. Gaza Græcam uocem relinquit.
Καλίζω.μ.ίσω.π.ικα.καλέω.
Κάλινα.τὰ. lignea.
Καλινδέομαι. μ. ἡθμαι. π. ημαι. uerto,uerſor, aſsiduus ſum.
Καλινδέω.μ.ήσω.π.ηκα. uoluto. Accuſ.
Καλίνδησις.εως. ἡ. circũuolutio περικαλίνδη- (σις.
Καλιός.ὁ. caſa, cauea.
Καλιπτόλεμος.ȣ.ὁ.bellicoſus,ſtrenue pugnans.
Καλίς. ſecuris.
Κάλλαιον.τὸ.criſta,ut Gaza uertit apud Ariſtotel. galli gallinacei barba, licebit à ſimilitudine uocare palearia Latinè, ob purpureum colorem & floridum, ſic dicta uox.Ammonius.
Καλλείριον.ȣ.τὸ.lilium,à pulchritudine ſic dictũ.
Κάλλεα. τὰ. de gallis gallinaceis dicitur κάλλη uero de floribus.
Κάλλη.τὰ.flores,ueſtes purpureæ tincturæ coloris.Aeſchyl. ἐν ποικίλοις γὰρ θνητὸν ὄντα κάλλεσιν uarijs coloribus. Ammonius.
Καλλιβλέφαρον.ȣ.τὸ. medicamentum quo fucantur,ornanturq; palpebræ.
Καλλιγραφία.ἡ ſermonis lepor, dicẽdi lautitiæ, uenuſtus ſtylus,elegantia, eloquentia.
Καλλιγρα-

Καλλιγράφος.ȣ.ὁ.librarius.
Καλλιγραφῶ. pulchrè ſcribo & eleganter.
Καλλιγυώαικα.τὴν. pulchras habentē mulieres.
Καλλίδρομον.ȣ.τὸ.uia cum recto tramite,cacuminis nomen apud Plutarchum.
Καλλιέλαιος.ȣ.ὁ. frugifera olea.
Καλλιέπεια. uerborum ornatus & ſplendor.
Καλλιεπέω.μ.ήσω.π.ηκα.ornatè,eleganter & cōpoſitè dico. Neutr. abſol.
Καλλίεργον.affabrè factum.
Καλλιεργῶ. uenuſtè & affabrè facio.
Καλλιερέομαι. &
Καλλιερέω.μ.ήσω.π.ηκα.lito,ſacra facio. Datiuo.
Καλλιέρημα.ατος.τὸ. uictima, conſecratio.
Καλλικαρπῶ. καλῶς καρποῦμαι.
Καλλικαρπώτατος. fructu belliſsimus.
Καλλικέλαδος. concinnus.
Καλλικολώνη.tumulus quidam ad Troiam amœniſsimus, quē præterlabitur Simois quina ſtadia in longum porrectus. Euſt. Iliad. υ.
Καλλικρήδεμνος.ȣ.ὁ. habens pulchras uittas.
Καλλικύριοι.οἱ. exulum ſerui Syracuſis dicebantur,agricolationem exercentes.Vide in Chiliadibus Eraſmi,& inferius κιλλικύριοι.
Καλλιλογεῖν τὸ καλλιεπεῖν.
Κάλλιμος.ȣ. ὁ. pulcherrimus.
Καλλίνικος. ȣ. uictor egregius.Sic dictus eſt Hercules ob illuſtres uictorias.
Καλλιπάρῃος.ȣ. ὁ. Bœoticè, pro καλλιπάρειος. pulcher genas.
Κάλλιπε.pro κατέλιπε.
Καλλιππίδης.ȣ.ὁ. Callipides tragœdiarū hiſtrio.
Καλλιπλόκαμος.ȣ.ὁ. habens pulchrum crinem.
Καλλίπνοος.ſuauiter ſpirans.
Καλλίπρωρον. pulchra facie.
Καλλίπυγος.ὁ. uide in Chiliad Eraſmi.
Καλλίπυργος.ȣ.ὁ pulchrè turritus.
Καλλιρέεθρος.ȣ.ὁ.pulchrifluus.
Καλλιρημοσύνη.magniloquētia,iactantia,uenuſta (oratio.
Καλλιρόη.ης.ἡ. fons fuit Athenis,qui etiā ἐννεάκρουνος eſt dictus.
Καλλίῤῥοος.ȣ.ὁ. pulchrè fluens.
Καλλισθένης.εος.ὁ. Calliſthenes. paroxytonū.Cyrill.
Καλλισθενὴς έος.ὁ.ἡ.potēs,oxyton.Cyrill.
Κάλλιστα. optimè.
Καλλιστεῖα.τὰ. certamen erat Lesbi de formæ muliebris præſtantia, in templo Iunonis.
Καλλιστεῖον. τὸ ἀριστεῖον, hoc eſt,præmium optimi & pulcherrimi uel honeſtiſsimi.Bud. Com.
Καλλιστεῖς.οἱ. panes quidam turbinati in acumen faſtigiati,apud Aegyptios. Pollux.
Καλλιστεύω dicitur,ut ἀριστεύω,genitiuoq; iungitur. Et καλλιστεύουσα, quæ præſtantiſsima forma (prædita eſt.
Κάλλιστος.ȣ.ὁ. optimus.
Καλλίσφυρος.ȣ.ὁ.ἡ. pulcher calcanea.
Καλλιτεχνήσας. qui excoluit, optimè fabricauit.
Καλλιτεχνία.ας.ἡ. pulchritudo artis.
Καλλίτριχος.ȣ.ὁ. reddens capillos pulchros.
Καλλιφθεγγής. eloquens,ſplendidus.
Καλλίφυτον.τὸ.adianthum herba quæ & callitrichum. Hipp.
Καλλιχέλωνος.ὁ. obulus in quo teſtudinis ſpecies erat excuſa.
Καλλίχοιροι.ſcrophę,fœcundæ prolis laudabiles.
Καλλίων.ονος.ὁ.ἡ.pulchrior.
Καλλιωνισοί.proſperioris augurij.
Καλλιώνυμος.pulcher nomine, piſcis quidam apud Aelianum & Ariſtot. Gaza uertit pulchrū piſcem,& membrum pudendum.
Καλλοΐς.Appollinaris minor.
Καλλονή.ῆς.ἡ. ſpecies,id eſt pulchritudo,
Κάλλος.εος.τὸ. pulchritudo, unguentum,ueſtis purpurea,lana tincta,flos. Vide κάλλη. κάλλος ſignificat & barbam ē gallinacei mento dependulam. Euſt.teſte.
Καλλιώπομαι. nitidè & eleganter me habeo. decore conſpicuus ſum, efferor pulchritudine, καλλωπίζομαι. Bud. Com.
Καλλωτής.ornator, tonſor.
Κάλλωθρον. redimiculum,ſcopa,& omne inſtrumentum comptorium,ut ſi dicas, κτενίον κάλλωτρον ἐπὶ τῶν τριχῶν. Bud. Com.
Καλλύνω. uerro, como, honeſto, uenuſto. Bud. ibidem. καλλύνωτ᾽ ἀργύρειον,argenti defecandi munere fungor. Gaza.
Καλλυώνυμος.ȣ. ὁ. καλλιώνυμος.
Καλλωπίζομαι. efferor, glorior,mihi placeo, Xenoph. σκέλη ὑγρὰ μετεωρίζει, ἀνατείνει ἄνω τὴν οὐράν, ὅταν καλλωπίζηται,de equo feroci. Item plauſum & gloriā capto atq; aucupor. Plutar. Ponitur & pro ἐνδείκνυμι, id eſt artem oſtēto. Plato in Probl. In Sympoſ. Platonis pro ornor & excolor.Datiuo iung. Bud. Com.
Καλλωπίζω. μ.ίσω.π.ικα.accuratè orno,honeſto, iacto. Actiuum accuſ.
Καλλώπισμα.ατος.τὸ.&
Καλλωπισμός.ȣ.ὁ. ornamentū,cultus, elegantia.
Καλλωπιστής. ȣ. ὁ. laſciuè ſe ornans, cultus & elegantiæ in ueſtitu nimium ſtudioſus.
Καλλωπίστρια.ας.ἡ.comptrix.
Καλοκαγαθία.ας.ἡ. probitas,honeſtas.
Καλοκαγαθός.ȣ.ὁ.probus.
Καλοκοπῆσαι. ligna ſcindere,ſcenas ſtruere.
Κάλον.ȣ.τὸ.lignum,paroxyt.Cyrill.
Καλοπόδιον.ȣ.τὸ. calceamentū ligneum,ſoccus.
Καλοποδιώτ?.οἱ.antiquitus pederaſtę dicebātur.
Καλόποιέω.μ.ήσω.π.ηκα. bonum facio,adorno. Neutrum abſol.

Καλόπυς οδὸς. ὁ ἐνόφθαλμος, forma pedis, pes ligneus, calceamentum, Gal. ἐνὶ καλόποδι πάντας ὑποδέεσι. Cæl. lib. 6. cap. 38.

Καλός. ὁ. ὁ. honeſtus, pulcher, bonus, egregius. Cæl. lib. 13. cap. 7. & τὰ καλὰ pręclara uocantur à Cicerone.

Καλὸς κἀγαθός. probus, integer. Dionyſi9 Thrax apud Photiũ contendit, hoc ordine uſurpatũ, nam contrario, hoc eſt, ἀγαθὸς & καλός, nemo præſtantium autorũ unquam dixit.

Καλοτύπος. ὁ. picus martius, qui & δρυοκολάπτης, quod arbores roſtro tundendo excauet.

Κάλειν, pro ἐκάλειν uocabant.

Καλπάζειν. &

Καλπᾶν. equum ad ingreſſum exultantẽ urgere. Vulgò callopare, de quo Bud. Com. Item ſummis pedibus, & molliter incedere.

Κάλπη. ης. ἡ. &

Κάλπις. ιδος. ἡ. urna aquaria, peluis. Eſt quoq; qd' callopum Galli uocant. κάλπη apud Proclum de ſphæra, nomen eſt ſyderis.

Κάλπος. genus poculi.

Καλπίκιος. ὁ ὁ. calceolus, caliga.

Κάλτος. ὁ. ὁ. genus calceamenti quo equitando utebantur.

Καλύβη. ης. ἡ. tuguriũ. καλύβην καλεῖται πᾶν ἀγροικικὸν οἰκοδόμημα. tugurij appellatione omne ædificium, quod rei ruſticæ magis cuſtodiendę conuenit quam quod urbanis ædibus, ſignificatur. Ἐκ τῶν νόμων.

Καλυβοποιέω. tuguria condo, attegias ſtruo, apud Strabonem.

Καλυβός. thalamus, ex uelorum obductione facta (ſcena.

Καλυκίζω. floreo.

Καλυκόν. parua roſa.

Κάλυμμα. ατος. τὸ. tegmen, & genus retis.

Καλυστήρια. feſtum Athenis.

Κάλυξ. κος. ὁ. bacca roſæ, id eſt roſa clauſa, & omne putamen in quo aliquid includitur, follicu lus qui florem & ſemen includit. Item inauris (& torques.

Κάλυξις. ornatus quidam è roſis.

Καλύπτρα. ας. ἡ. muliebre capitis tegmen, flameũ ſponſæ. Cæl. lib. 15. cap. 24.

Καλύπτω. μ. ύψω. π. υφα. & aliquando καλύσσω. tego, colo, id eſt orno. τὸν μοῖρ᾽ ἐκάλυψε, fato functus eſt, apud Platonem. Actiuum accuſ.

Καλχαίνω. purpuro, turbo, miſceo omnia cogitando, curo.

Κάλχη. ης. ἡ. purpura, & herba qua intingitur purpura. unde καλχαίνω.

Καλώδιον. ὁ τὸ. funiculus.

Κάλως. ω. τὸ. funis, rudẽs, quo uelũ cõtrahitur uel demittitur. ἀπὸ τοῦ χαλᾶν. paroxyt. Moſchopul. & Thom. Mag. maſculinã hanc uocẽ cenſent.

Καλῶς. benè, honeſtè, ſanctè, humaniter. Ammonius diſtinguit ab εὖ. Καλῶς ποιῶν, meritò, De moſt. & Gregor. Sic καλῶς ἔχει ſequente infinitiuo pro decet, cõuenit: ut καλῶς ἔχει καλεῖσθαι, meritò uocatur. Bud. Com.

Καλώστροφος. ὁ. ὁ. reſtio.

Κάμα. ατος. τὸ. labor.

Καμακίς. ornatus, mulierum crinibus continendis comparatus: alij fiſtulam exponunt.

Κάμαξ. ακος. ἡ. pertica, tibicen, foſſa, palus, ſudes & pedamentum uitis.

Καμάρα. ας. fornix, zona militaris.

Καμαρδύω. cumulo, cum labore quippiam proſequor, congrego, uexor.

Καμαδεινα. ἡ. uide in Chiliad. Eraſmi.

Καμάριον. ὁ. τὸ. cerebri pars ſupra cõmunem meatum, formicis modo ſuper inducta quæ & ψαλλοειδὲς. Gal. de uſu part.

Καμαρίς. muliebris ornatus.

Καμάρωσις. εως. ἡ. uide καμοίρωσις, ut paulo inferius ſcribitur, perperam ut iudico. uocatur in oſsium fractura diuiſio ob quã oſſa in teſtudinis formam, & quaſi camerata uidentur.

Καμασῆνες. dicuntur ab Empedocle communi notione piſces. Cæl. lib. 14. cap. 55.

Καμάσσειν. concutere, uibrare.

Καματηρός. ὁ. ὁ. laborioſus, feſſus.

Κάματος. ὁ. labor, defatigatio, morbus.

Καματώδης. ε. ος. ὁ. ἡ. laborioſus, νοσώδης.

Καματῶν. laborans.

Καμβαίνω & κάμβω. ceſſo.

Κάμειρος. ὁ. ὁ. Camirus urbs Leſbi.

Καμηλαγασία. camelorum productio. huiuſmodi munus inſtitutum erat impedimentis exercitus agendis & comportandis in expeditioni bus publicis.

Καμηλελάτης. camelorum agitator & ductor.

Καμηλαύκιον. ὁ. τὸ. camelaucium, galerus. Cæl. libro 4. cap. 18.

Καμηλῖται. camelarij, qui inſidebant camelis in acie, ut eſt apud Herodianum 4.

Καμηλοπάρδαλις. ἡ. camelopardalis, fera apud Aelium & Oppianum de Venatione.

Κάμηλος. ὁ. ὁ. ἡ. camelus, iumentum. Item funis nauticus, & craſſus, cui anchoram alligabant. A ſimilitudine cameli animãtis tortuoſi. Cæl. lib. 4. cap. 18. & Theophylact. in Matth. De animali camelo uide Ariſtot. & Aelianum.

Καμηλωτή. ἡ. pellis cameli.

Κάμιλος. ου. ὁ. pro κάμηλος cum pro fune nautico accipitur. Suidas.

Καμινοθείς. θέντος ὁ. ἡ. igne excoctum in fornace, apud Strabo. 13.

Καμινευτής. circa fornacem laborans.

Κάμινος. ȣ. ὁ. uel ἡ. fornax, caminus, pars quædam nauis, bos ualidus.

Καμινὼ. ȣ̃ς. ἡ. unde apud Hom. Odyſſ. ρ. dandi caſus καμινοῖ anus foco aſsidens ob nigrorem, quaſi fuligine oppleta: uel ſecundũ Ariſtarchũ quæ ad focũ frigit torretq; horreũ, quo facilius in pila frangatur, uel uiribus neruisq; defecta, à κάμνω καὶ ἶνες. Euſt. Odyſſ.

Κάμμακτα. τά. &

Καμματίδες. αἱ. folia lauri in quibus placentas inuoluebant, & bellaria, Cæl. lib. 27. cap. 25.

Καμμῖρος. caligo.

Καμμονία. ας. ἡ. uictoria quæ ad ſolam partem uadit. Plutarch. dicit eſſe apud Aeoles νίκην τὴν δὲ ἐπιμονῆς καὶ καρτερίας.

Κάμμορος. pro κακόμορος. ȣ. ὁ. infortunatus, pœna affectus, cruciatus.

Καμμύω. pro καταμύω. claudo oculos.

Κάμνω & κάμω. ἀόρ. β. ἔκαμον. π. κέκμηκα. ἀπὸ τοῦ κμῶ. κμήσω. fabrico, laboro, ægroto, patior, iraſcor, defatigatus ſum, morior. κάμνω γὰρ τῶνδ' ἕνεκα, Malè mecum agitur hanc ob rem.

Καμοίρωσις. quaſi teſtudinatio, caluæ ictus eſt, in quo oſsis pars aliqua in teſtudinis & cameræ formam ſuſpenſa relinquitur, altrinſecus à reliqua calua ſeparata. Lege καμάρωσις.

Καμόντες. mortui, defuncti uita. Hom. Odyſſ. λ. βροτῶν εἴδωλα καμόντων dixit mortuorũ ſpectra, in hac ſignificatione reperitur etiam Epi. (gram. lib. 3.

Καμπέτος. flexuoſus.

Καμπεσίγουνος. Erinnys, quia peccantiũ genua flectat & deprimat.

Καμπεσόγονον. τό. ingeniculans, genua flectens.

Καμπή. ῆς. ἡ. flexura, curuamen, poples, id eſt flexura poſt genu; Item meta, quod circum eam curſum frangebant flectebantq; curſores. oxyton. à Gaza. in Ariſtotele uertitur ſuffrago, poples, nodus.

Κάμπη. ης. ἡ. bruchus. Cyrill. Eſt autem inſectum uilloſum, quod hirſutam Columella appellat, Plin. erucã. Græcis à flexura nomen habet, quia in arcum arrependo curuatur. paroyt. Gaza ex Ariſtotele uertit erucam. meminit & Aelianus campæ uermiculi.

Καμπηλότης. ητος. ἡ. inflexio, curuitas,

Κάμπιος. ȣ. ὁ. obliquus.

Καμπτήρ. ῆρος. ὁ. flexus, item meta circa quam uertuntur.

Καμπτός. ȣ. ὁ. flexibilis, τῶν σωμάτων καμπτὰ καὶ εὐθυντὰ οἷον κάλαμος καὶ λύγος. τὰ δὲ ἄκαμπτα τῶν σωμάτων, οἷον κέραμος καὶ λίθος. Corpora alia flexibilia, directiliaq; ſunt, ut arundo & uimen. alia rigida ut fictile & ſilex, & τὸ καμπτέσθαι ἐστὶ τὸ εἰς εὐθύτητα ἢ περιφέρειαν μεθιστάσθαι. Ariſtot. hoc eſt, flecti nihil aliud eſt quàm uel in rectitudine uel in orbe conſiſtere. & καμπτὰ dicuntur eidem ὅσων σωμάτων δύναται τὸ μῆκος δὲ εὐθύντητος εἰς περιφέρειαν μεταβάλλειν. Illa ſunt flexibilia quorum longitudo in complexum è rectitudine mutari poteſt.

Κάμπτω. μ. ἄμψω. π. αφα. flecto. Accuſ.

Καμπύλη. ης. ἡ. baculus retortus, quo uenatores utuntur.

Καμπυλιάζειν. τό. κάμπτειν, στρέφειν, flectere.

Καμπυλόγραμμον. ȣ. τό. quod curuis lineis informatur.

Κάμπυλον. τό. ſagitta, curuum.

Καμπυλόῤῥιν. ινος. ὁ. aduncum habens naſum.

Καμπύλος. ȣ. ὁ. flexibilis, retortus.

Κάμψα. theca, γλωσσοκομεῖον.

Καμψάκης. ȣ. ὁ. uas olearium.

Καμψικίζω. barbarizo.

Καμψιδάκτυλος χείρ, apud Pindar. manus uolubilis, & percurrens citharæ chordas, à κάμπτω & & δάκτυλος compoſita dictione.

Κάμψις. ιος. ἡ. curuatura.

Καμψός. incuruus.

Κάμωνος. ȣ. ſcammonij apud Nican. ellipſe τοῦ. σ.

Κἄν. quamuis, & conſtruitur cum optatiuo. Neque neceſſe eſt ſermonem de præterito eſſe, ſicut in αὖ, ſed etiam ſi, tanquam de præſenti ſit. Ab aliquibus aũt ſcribitur μετὰ σφοδρȣ̃ τόνȣ, & tunc ſignificat, atq; adeò, uel etiam, conſtruiturq; cũ optatiuo & indicatiuo, apud Ariſtoph. κἂν δέῃ με ἀποθανεῖν. Cum uerò ſignificat καὶ ἐάν, quòd ſi, uel ſin, uel etſi, ſubiũctiuũ poſcit. Significat etiam ſaltem. Interdum potentialis particula eſt. Et quando ſæpe geminatur in oratione, pro ſiue ponitur. Bud. Com.

Κἂν εἰ. indicatiuo iungitur, aliquando optatiuo.

Κἂν εἰ μή. etſi, tametſi, ſi non.

Κἂν εἰ τὶ τοιοῦτον ἕτερον. & ſi quid ſimile.

Κἄν, pro καὶ γάρ.

Κανᾶ. calathi.

Καναβοι. οἱ. fontes riuo multiplici ſparſi.

Κάναβος. ὁ. exile lignũ in quo pileus aut galerus è centonib. ſtirpis'ue cõtexitur. Pollucẽ cõſule.

Κάναδρα. currus uiminibus connexus.

Κανάξας. perturbans.

Κανάστρα. promoutorium Pallenæ.

Καναστραῖα. τά. uaſa quædam concaua,

Κάναστρον. caniſtrum, teſta, cochlear.

Καναχέω. μ. ήσω. π. ηκα. reſono ἀπὸ τȣ̃ κενὸν ἠχεῖν. Neutrum abſol.

Καναχή. ῆς. ἡ. crepitus, ſtrepitus, clamor.

Καναχηδά, &

Καναχηδόν. aduerbium, cum ſtrepitu, reſonanter, crepitanter.

Καναχήπους. ποδος. ἡ. pedibus ſonans, aper ſilueſtris,

ſtris, Gaza interprete.

Καναχίζω. μ. ίσω. π. ικα. reſono, ſtrepo, clamo, ploro.

Κανγὲν. ſaltem.

Κανδαύλας. Mercurius, aut Hercules.

Κανδαυλος. edulium Lydis peculiare, à Candaule rege nomen habens, quod concinnabant ex pane friato, carne elixa, caſeo Phrygio, anetho, & pingui elixarum carnium iure, ex Athenæo citat Euſt. Iliad. σ. extat apud Athenæ. lib. 12.

Κανδάων. ὁ. Mars, à καίειν καὶ δαίειν, quæ uoces idem ſignificant, nimirum urere. Euſt. Iliad. δ. extat apud Lycophr.

Κανδοφόρος. atrata ueſte utens.

Κανδύλη. &

Κανδυλαίνη. arca reponendis pretioſis ueſtibus.

Κάνδυλος. ὁ. edulium ex lacte & melle confectum. Cæl. lib. 14. cap. 56. Vel κάνδαυλος (ut alij ſcribunt) cibus ex elixa carne, & pane caſeoq; &c. Vide ſupra κάνδαυλος. Cæl. libro undecimo, cap. 14.

Κάνδυς. υος. ὁ candys, indumentum Perſicum. Cæl. lib. 14. cap. 56.

Κάνδαυλος. ὁ. uerſutus, latro.

Κάνεον. τὸ. caniſtrū, lanx. Legitur apud Dionyſ. κανέοισι, caniſtris, in quinta declinatione.

Κανέω. occido, deſtruo.

Κάνης. ητος. ὁ. ſtorea, calathus.

Κανηφόρος. ὁ ἡ. gerens, caniſtrum, id quod facere puellæ nubiles conſueuerant, hoc ipſo Dianæ fidem facientes ſe uirginitatis pertæſas, cupientes exauthorari.

Κανθαρίζειν. tremere, apud Atticos. Ammonius.

Κανθαρίς. ίδος. ἡ. cãtharis uermis uiridis, in ſummitate ramorum fraxini & oliuę naſcens: cuius ſuccus in uenas ingreſſus aut uentrem interimit. Vnde apud Ciceronem Epiſt. famil. lib. 9. accipitur pro uenenata potione: Caius, inquit, cantharidas ſumpſiſſe uidetur. Bud. in Annot. poſt. Aliqui ſcarabeū pilulariū uertunt. in quo ſenſu malim κάνθαρος Græcè legere, utrunq; inuenitur apud Ariſtotelem, ubi Gaza pilularium uertit. Cantharidum mentionem habes in Alexipharmacis Nicandri. κανθαρὶς etiam ſcarabæus paruus, frumenta erodens, ut Plin.

Κανθαρόλεθρος. ὁ. locus eſt Thraciæ ſcarabęorum generi exitioſus.

Κάνθαρος. ου. ὁ, uinariū poculū Libero patri ſacratum. Dicitur quoq; de ſcarabęo: Cæl. li. 5. cap. 5. & lib. 14. cap. 60. Gaza in Ariſtot. aliàs ſcarabæū reddit, aliàs Græcā uocem relinquit. Eſt & piſcis apud eundem, qui Latinè etiam cantharus à Gaza redditur. Aelianus item canthari marini mentionē facit. Itē nauigij genus ąpd' Menand. & ornamentū quoddam muliebre Athenæo.

Κανθήλια. τὰ. munimenta quæ equorum oculis circumponuntur. aliqui clitellas interpretantur. Apud Strabonem κανθήλιον ciſtam ſignificare uidetur.

Κανθήλιος. ου. ὁ. curuus, hebes, tardus, aſinus prægrandis. Cæl. lib. 4. cap. 26.

Κανθία. ſporta.

Κάνθις. aſinus, aſina.

Κανθός. ὁ. ferrum quo rotæ circumferentia munitur quod & ἐπίσωτρον. Item circulus, hoc eſt angulus oculi, qui duplex eſt, quorū alter qui nares ſpectat, ῥαντὴρ, qđ' lachrymis irrigetur: alter παρώπιον, quod uerſus aures porrigatur, dictus eſt. Nicand. interp. Item κανθὸς in funibulum, & ſartago in qua milium frigitur, apud Siculos. canthus, Galen. Cæl. lib. 2. cap. 3. Item pruriginoſam quandam palbebrarum ſcabiem Gal. appellat κάνθους κνησμώδεις. oxytonū Cyrillo. Gaza in Ariſtotele uertit, angulum oculi.

Κάνθος. ου. ὁ. Canthus, uiri nomen. Cyrillus.

Κάνθων. ωνος. ὁ. aſinus. Ariſtoph. diminutiue dixit pro ſcarabæo. Lycoph. pro aſino.

Κάννα. ης. ἡ. canna, ſtorea.

Κάνναβος. ου. ὁ. cannabus lini genus, & lignum ad quod imaginum figuli ceram concinnant, formantq;. unde graciles & macilenti, κάνναβοι uocantur.

Κάνναθρον. τὸ. crates ſtoreæ inſtar intexta quæ onus ferre poteſt currui imponi ſolita, quę & πέειν θα, Euſt. Iliad. ω. ex Xenoph. citat.

Καννονίας. erectus & uentre contracto.

Κανονίζω. μ. ίσω. π. ικα. regulo, ad regulam examino. Accuſ.

Κανονία. τὰ. ligna quibus in cataphractis nauibus tabulæ incumbunt, quæ & σκαθμίδες dicuntur Polluce teſte.

Κανονικός. οῦ. ὁ. regularis. Et κανονικοὶ uocantur à Pythagoreis harmonici, qui primas in iudicando parteis, longeq; ratas maximè rationi aſcribunt. Cæl. lib. 3. cap. 11.

Κανόνιον. libellus.

Κανοῦν. οῦ. τὸ. κανέον.

Κάνωβος. ου. nomen ſideris, lucidū ſidus in ſummo Argus nauis gubernaculo, apud Proclum & Aegypti ciuitas ad Nili oſtiū, à Canopo Menelai nauclero ibi extincto nomen habens in eius memoriam condita, κανώβου gubernatoris meminit & Nicander.

Κανών. όνος. ὁ. regula, canon, lorū ſcuti, in quod brachium committitur, corrector, uirgula ſupra lancem æquilibrium iudicans.

Κανωνίς. pingendi inſtrumentum.

Καπαλαί. caupones, præſepia.

Καπταλίζω. combino, ſubiugum ago iumenta, ζυγηλατέω.
Καπάνη.ης.ἡ. currus, & uirga quædam in curru. Cæl. libro 5. cap. 41. galerus è pilis confectus, τριχίνη κυνῆ.
Καπάνιον.τό. plaga uenatoria, ἀρπεδών.
Κἀπειδὴ ποτε. poſt ubi, hic ubi.
Κάπετη.ἡ. foſſa, torcular, λῆνος ἢ τάφρος ὑπ' ἀσφαλείας περὶ ὀρωρυγμένη τῆς ἀμπέλου. Euſtat. Iliad. σ.
Κάπετος.ου.ἡ foſſa, conditorium, ſepulchrum.
Κάπη.ης.ἡ. præſepium.
Κάπηλα.ἡ. forum carnarium, apud Tarentinos.
Καπηλεῖον.ου.τό. caupona, id eſt taberna.
Καπηλεύω.μ.εύσω.π.ευκα. cauponam exerceo, ad quæſtum abutor re quapiã, cauponor. Neutrum abſol.
Καπήλη ἡ. locus ubi gubernator cõſidet, clauus cui obligantur funes, & repoſitorium in puppi in quod nautæ reponenda coniijciunt.
Καπηλία. mercatio.
Καπηλική.ῆς.ἡ. mercatura quæ uilius emit quædam ut deinde carius uendat.
Καπηλικός.οῦ.ὁ. cauponarius, deceptorius, fraudulentus.
Καπηλικῶς. fraudulenter, doloſè, per impoſturã.
Καπηλὶς ίδος.ἡ. caupona, id eſt mulier.
Καπηλοδύτης. ου ὁ. tabernarius, qui cauponam ſubinde ingreditur.
Κάπηλον. inſyncerum, ac dolo fraudeq; uitiatũ. à cauponibus omnia quæſtu metientibus, & uitiata pro ſynceris uendentibus. Vnde Aeſchylus κάπηλα τεχνήματα cauponias & ludicras artes uocauit.
Κάπηλος.ου.ὁ caupo, inſtitor, tabernarius. παρὰ τὸ καπύειν τὸν πηλόν, id eſt à corrũpendo uino. Κάπηλος (inquit Bud. Com.) dicitur ὁ ἀντὶ τοῦ αὐτοπώλου ἀγοράζων ἐπὶ πωλῶν ἐν τῇ χώρᾳ.
Καπήρια, placentæ ſpecies, quæ etiã καπύρια.
Κάπης.ητος.ἡ. κάπη.
Καπίθη.ης.ἡ. genus menſuræ duo ſemodia Attica capiens.
Καπίστριον. capiſtrum.
Καπιτωλινός.οῦ.ὁ. Capitolinus.
Κάπνη.ης.ἡ. caminus, infunibulum.
Καπνία.ας.ἡ. fuligo.
Καπνίας.ου.ὁ. fumoſus.
Καπνίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι. fumigo.
Καπνίζω. conuiuij gratia ignem ſuccendo, & camino utor luculento. Cæl. lib. 14. cap. 21. τὸ ἐπ' εὐωχίᾳ πῦρ ἀνάπτω. Euſt. Iliad. 9.
Καπνίον. fumulus.
Καπνιστός.οῦ.ὁ. infumatus, fumigatus: ut τὰ κρέα καπνιστά, Athenæo.

Καπνοδόχη.ης.ἡ. caminus, infunibulum. Chriſtodulus probat magis κ in ultima ſyllaba, ut καπνοδόκη ſcribatur. Lucianus Icaromenippo. παρενδυτοῦ ὥσπερ διὰ τῆς καπνοδόκης.
Κάπνομαι. ſuffumigor.
Καπνομαντεία.ἡ. magia quæ ex fumo futura præuidet.
Καπνός.οῦ.ὁ. herba fumaria, fumus. παρὰ τὸ καίω, καὶ τὸ πνοή. Nam καπνός propriè fit à lignis, ἀτμός ab aqua, αἰθάλη à lapidibus, λιγνὺς ab oleo uel cera, κνίσσα à carnibus. Καπνός pro uano pollicitatore, qui multa pollicetur, nihil præſtat, uide in Chiliad. Eraſmi.
Καπνοσφράντης.ου ὁ ſordidus ac parcus, quaſi fumi olfactor. Euſt. Iliad. 9.
Καπνώδης.εος.ὁ.ἡ. fumoſus, fumidus.
Κάπος ſpiritus, anhelitus. Item cortex palmæ in quo fructus latet, & primum germen.
Κάππα, nomen literæ apud Græcos, prouerbia, Cappa duplex: &, Tria cappa peſsima, uide in Chiliad. Eraſmi.
Καππεδίον. per campum κατὰ τὸ πεδίον.
Κάπραινα γυνή. pruriginoſa mulier. Euſtat. à καπρᾶν.
Καπράω.μ.άσω.π.ακα. concito ad luxuriam, apto ſiue excito ad coitum. Et propriè dicitur de porca aprum appetente, ſicut ταυρᾶν de boue appetente taurum.
Κάπριαι, ſunt in mentula cameli prominentes carnes.
Καπρία ſubantium ſcropharum uirus, apria, quę ſcrophis exciditur cum caſtrãtur. uirus ſuũm, quale equorum hippomanes. Vtroque modo Gaza uertit apud Ariſtot.
Καπρίζειν. de ſuibus cõcitatis in Venerem, ſubare. Gaza in Ariſtotele transfert, ſubare.
Κάπριος.ου.ὁ. roſtratus aper.
Καπρίσκος, piſcis quidam.
Κάπρος. aper, membrum genitale uiri. Item piſcis ſpecies Acheloo fluuio peculiaris, apud Ariſtotelem. De apro ſylueſtri, uide apud eundẽ, & Oppianum lib. 3. de Venatione. Eſt & morbus quidam apum.
Καπρᾶν. ſubare, laſciuire, hirciſſare.
Καπρῶσα γυνή. fœmina in libidinem concitata.
Κάπτω.μ.άψω.π.αφα. auidè uoro, comedo, ſuſcipio, καταπίπτω. Neutrum accuſ.
Καπύη.ης.ἡ. Capua.
Καπυρίδια. τά. panes quidã in furnis cocti apud Athenæum, quos & τράκτα dici innuit.
Καπυρός.οῦ.ὁ. feruens, æſtuans, exuſtus, ἐκπυρέων, rigidus Gazæ. Euſt. Iliad. α. conflatam eſſe dictionem ait à καίειν & πυροῦν.
Κάπυς υος.ὁ. Capys uir Troianus.

Καπφωθεὶς. ὁ. uaſtatus.

Κάρ. ρ☉-. Car, hoc eſt aliquis è Caria, & ſeruus, quòd hæc gens, propoſita mercede, non dubitarit quiduis pati. Item locuſta magna.

56. Κάρα. ας. ἡ. Atticè, uel κάρη Ionicè, &

Κάρα. ατος. τὸ. caput. Apocope aũt eſt, pro κάρηνον

Καράβιον. ου. τὸ. nauicula, ponto, ἐπακτίς.

Κάραβος. ου. ὁ. carabus piſcis, Gaza uertit locuſtam: è genere cruſtaceorũ eſt, ut cancri. eius meminit Aelianus quoq;. Eſt item inſectum quoddam Ariſtoteli, quod Gaza aliàs fullonem, aliàs ſcarabeum taurum interpretatur.

Καραβώδη. τά. quæ ſunt locuſtacei generis, locuſtæ.

Καραδοκέω. μ. ήσω. π. ηκα. expecto, obſeruo ſcopum negotij, ſpecto caput alicuius rei. à κάρα. Accuſ.

Καρατομέω. μ. ήσω. π. ηκα. caput amputo. Accuſ.

Καράτομ☉-. ου. ὁ. capite truncatus.

Καρβατίνη. ης. ἡ. calcei genus ruſtici. Vnde apud Catullum crepidæ carbatinæ.

Καρβάζω. &

Καρβαΐζω. uel καρβανίζω, & καρίζω. καρικῶς loquor & barbarè. Eraſ. Chil.

Καρβᾶνες. οἱ. βάρβαροι οἱ ἔχοντες καρὸς βοὴν, Lycophr. κάρβανον ὄχλον dixit, Barbaram turbã.

Κάρδακες. οἱ. qui rapto uiuunt, & mercede conducti barbari milites, Pauſ. Item impij, Dionyſius, Cæl. lib. 10. cap. 1.

Καρδαλύμη. ἡ. urbis nomen apud Hom. & genus quoddam mazæ. Euſt. Odyſſ.

Καρδαμίζω. naſturtior, ſapio, acri ſum ingenio, Ariſtoph. Eraſ. Chiliad.

Καρδαμὶς. ίδος. ἡ. ſpecies naſturtij.

Καρδαμογλύφος. uide Eraſ. Prou. Cumini ſector.

Κάρδαμον. ου. τὸ. naſturtiũ, quaſi καρήδαμον. nam calore & acrimonia ſua caput tentat. Κάρδαμα βλέπειν, acutum cernere.

Καρδαμύττειν. conniuere.

Κάρδαξ. uide κόρδαξ apud Ammonium.

Καρδία. ας. ἡ. cor, oſtiũ ſtomachi, ſiue ſtomachus ipſe. καρδία δένδρου, interior arboris pars ſeu meditulliũ dicitur, eſt & καρδία Thraciæ ciuitas, ex facie loci nomine ſumpto, ut inquit Plinius cui cognominis eſt ſinus Thraci⁹, ab alijs καρδιανὸς dictus, & priſcis pariter ac recentioribus καρδία quoq; appellatus, qui & apud Comicum ioco nomẽ dedit aduerſus Cleonem, καὶ οὕτω μὲν καρδία μεμέριςαι. Euſt. Bœot.

Καρδιαλγία. ἡ. idem quod καρδιωγμός.

Καρδιακός. morbus in ore uentris eſt.

Καρδιαλγία. ἡ. mentis triſtitia, dolor cordis, & oris uentriculi quem καρδίαν ueteres dicebãt.

Καρδιαβολεῖσθαι. triſtari.

Καρδιογνώςης. ου. ὁ. cognitor cordis.

Καρδιουλκέω. cor reuello.

Καρδιοφύλαξ. ακος. ὁ. thorax æreus, cordituus, Polybeo Laſcare interprete.

Καρδιωγμός. οῦ. ὁ. dolor ſtomachi, eroſio ſtomachi, fames, oris uentriculi morſicatio.

Καρδιώττειν. nauſeare, ſtomacho morderi, fameſcere. καρδία enim ſtomachũ quoq; ſignificat.

Καρδόπειον. τὸ. machina rotunda circa ceruicem, quæ ſeruis in piſtrino laborantibus addebatur, ne manum ori liceret admouere ad deuorandam farinam. hæc & παυσικάπη dicebatur. Eraſmus in Prouerbio, Bos apud aceruum.

Κάρδοπος. ου. ὁ. arca panaria, uas magnum, in quo panis pinſitur, quod etiam μάκτρα dicitur. Et mortarium. Nicand.

Καρηβοεῖν. uertiginẽ capitis pati ob magnos clamores aut ſtrepitus.

Καρηβαρέω. ex ebrietate capite grauor, laboro uertigine. Eraſ. Chil.

Καρηβαρία. ας. ἡ. grauitas capitis ex repletione, ebrietas.

Καρηβαριάω. μ. άσω. π. ακα. καρηβαρέω.

Καρηκομάω. μ. ήσω. π. ηκα. capite crinito ſum. Homer. Græcos hoc nomine uocat, quaſi τὰς κεφαλὰς κομῶντας ἀνδρείας χάριν, καὶ τὸ φοβερόν.

Κάρηνον, uel κάρηνον. ου. τὸ. caput, uertex, ſummitas.

Καρηφαρίτης. uappa, hoc eſt uinũ abiectum, ac nihil redolens.

Καρθμός. motus, pes.

Καρυατίδες. αἱ. gen⁹ ſaltatiõis in honorẽ Dianæ.

Καρίδιον. ου. τὸ. ſquilla parua, hoc eſt cancellus, diminutiuum à καρίς, apud Ariſtot.

Καριδῶ. turbino, rotũdo, σφαιρῶ, tametſi apud Euſt. Iliad. φ. in manu ſcripto σφαιρῶ legatur.

Καρίζω. uel καρικάζω. Caricè loquor. Eraſmus in Chil. uide καρβάζω.

Καρικόν. uile, exiguum. Item edulium quoddam apud Hipp. cuius compoſitionem edocet lib. de hulceribus. Bœot.

Καρικόν. τὸ. anſa clypei, τὸ ὄχανον τῆς ἀσπίδος. Euſt.

Καρίναι. αἱ. præficæ, quæ funus proſequebantur.

Καρίνη. ης. ἡ. nux, arbor.

Καρῖνος. ὁ. Carinus piſcis fluuiatilis, cuius mẽtionem facit Ariſtoteles lib. 4. Hiſtoriæ animal. capite ultimo. Vide κύπρινος.

Καρὶς. ίδος. ἡ. cãcri marini gen⁹, ſquilla, uel ſquillus, ut Gaza uertit in Ariſtot. meminit etiã Aelianus.

Καριστί. aduerb. Caricè, Carica lingua.

Καρίτης. eques, pirata, Car.

Κάρηαρ. κάρηατ☉-. τὸ. caput, ex quo fortaſſe per ſyncopen τὸ κάρη apud Nonnum in Dionyſiacis, ἐν εἴδεϊ πόνον ἄλλον ἐπὶ συνόχῳ κάρηι.

Κάρκαιρε. commouebatur.

Καρκαίρω. ſono, ſtrepo.

Κάρκαρον. τὸ. furfur, Simonidi. Item mandra.

Καρκίνιον

Καρκίνιον. τὸ. cãcellus, apud Ariſtot. de animalib.

Καρκῖνοι. οἱ. oſſa iugalia, apud Pollucem, quæ & ζυγώματα.

Καρκῖνος. ου. ὁ. cancer animal, cuius meminerunt Ariſtot. & Aelianus: & morbus, uide καρκίνωμα. & forceps fabri. Vide Carcini ſtrobili in Chiliad. Eraſmi.

Καρκίνωμα ατος. τὸ. tumor aſpectu teterrimus in corpore humano cum dolore uehemẽtiſsimo, cancer morbus. Carcinoma dixit Suet. in Aug. & Corn. Celſus diſtinguit cancrum à carcinomate, nam illũ oriri & ſerpere dicit ab his quæ extrinſecus incidunt, hoc uero corrupta interius aliqua parte innaſci.

Κάρμηλος. ου. ὁ. Carmelus mons, Heliæ prophetæ cõuerſatione inſignis.

Κάρνεα. τὰ. feſta Apollinis inſtituta propter interfectũ Carnũ quẽdam uatem. Cæl. lib. 5. cap. 27.

Καρνεῖος ου. ὁ Apollinis epitheton.

Καρνόπαις. δος. ὁ. adultus puer.

Κάρνος. pediculus, pecus, ouis.

Καρόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. ebrior, aggrauor, capite ſum attonitus, emo.

Καῤῥόθεν. à præſtãtiore ſiue potiore. καῤῥὸς enim τὸ κρεῖττον, ἰσχυρόν.

Κάρος. grauis ſors, ſopor, crapula, capitis grauedo, à κάρη caput.

Καρόω. μ. ώσω. π. ωκα. perturbo. Accuſ.

Καρπαία. ludi genus.

Καρπάλιμος. ου. ὁ. uelox.

Καρπαλίμως. ſubitò.

Καρπάλιον. καρπωμα.

Καρπασθῆναι. diſpergi.

Καρπεύω. μ. εύσω. π. ευκα. colligo, poſsideo. Accuſ. Halicar lib. 6. πολλὰς πράξεις καρπεύσεται γένος.

Καρπήσιον. τὸ. Gal. exiguus & exilis frutex, ramulis cinnamomi nõ abſimilis quod falſò Cubebas interpretantur Auicennæ ſequaces.

Καρπίζεσθαι. τὸ καρποῦσθαι, καὶ σὺν καρποῖς ἀφαιρεῖσθαι, προσαφαιρεῖσθαι. Bud. Com. Vnde καρπιζόμενα appellat Theophraſtus ea ſemina, quæ terram exhauriunt & extenuant, quæ etiam defrugare terram à Latinis dicuntur.

Καρπίζω. irrigo, fœcundũ reddo, fructus colligo, (fruor.

Κάρπιμος. ου. ὁ. fructifer.

Καρπνὰ. τὰ. arbores fructiferæ.

Καρπογονία. ας. ἡ. fertilitas, fructificatio.

Καρπόγονος. ου ὁ. fœcundus.

Καρπογονῶ. &

Καρποτοκῶ. fructũ fero & profero. Bud. Com.

Καρποδέσμιον. pedis articulus.

Καρποὶ οἱ. brachialia. (Bud. Cõ.

Καρπολογῶ. τὸ. καρποῦμαι. fructũ lego & decerpo.

Καρπομανής. ſatietate luxurians.

Καρπόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. capio fructum, fructu abundo, aſſequor, utor, fruor, ut ἑβδομήκοντα μνᾶς καρπώσασθαι, Demoſt. Eſt etiã exhaurio, & conſumo fructũ alicuius prædij & reditum. Demoſth. ἡ καρπουμένη τὰς τῶν χρωμένων οἰκίας, de matre Aeſch. & Lucian. τὰ ὑπὸ τῶν ἄλλων πονούμενα καρποῦται, ab alijs ſummo labore parata uorat ac intercipit. Item fructum elicio, fructuoſum facio, ut καρποῦσθαι ἐνιαυτόν, fructũ in annũ elicere, Theophr. Vnde & καρποῦμαι τὴν σχολήν, fruor otio, Syneſ. Bud. Cõ.

Καρπός. οῦ. ὁ. fructus. Vnde καρποῦ δίκη, actio aduerſus eum, qui fructibus noxã intuliſſet Item iunctura manuũ. quidam manum & cauũ manus interpretantur. ſignificat nõnunquam ſemen Nam hac uoce etiã in herbis utũtur Græci, & τὸν ἀρετῆς καρπὸν dicũt fructũ, qui ex uirtute percipitur.

Καρποτόκος. ου. ὁ. frugifer, ſeu fructum pariens.

Καρποφάγα. τὰ. quæ frugibus ueſcuntur.

Καρποφορέω. μ. ήσω. π. ηκα. fructifero, fruor, lucrum facio.

Καρποφόρος. ου. ὁ ἡ. fructifer, fertilis, ferax, frugifer.

Καρπόω καρπόωμαι.

Κάρπωμα ατος. τὸ. oblatio, ſacrificium, lucrum, genus, ſemen, munus.

Κάρπωσις ιος. ἡ. idem.

Κάῤῥα. urbs Arabiæ.

Κάῤῥονες. οἱ. meliores, fortes, præſtantiores.

Καῤῥοῦν. pro τὸν ῥόον. alibi καῤῥόον.

Καρσία. ας. ἡ. obliquitas.

Καρσίως. obliquè, doloſè.

Κάρτα. pluſquam ſatis, pluſquam ualde, pro λίαν. Sophocles, τὸ μὴ φρονεῖν γὰρ κάρτ᾽ ἀνώδυνον βροτοῖς. ἢ κάρτα, maximè, modus eſt affirmãdi.

Καρταίνω. ualeo. uinco.

Κάρταλλος. ου. ὁ. cartallus, caniſtrum.

Καρτερέω. μ. ήσω. tolero, ſum temperatus.

Καρτερία ας. ἡ. tolerantia, conſtantia, tẽperantia.

Καρτερικός ου ὁ. tolerans.

Καρτερός. οῦ. ὁ. potens, prævalidus, pro κρατερός.

Καρτερώνυχος, uel καρτερῶνυξ. ὁ. qui robuſtos habet ungues.

Κάρτη. genus ueſtis, bos apũd Cretẽſes & famulus.

Κάρτιστον τὸ. cõparatiue dixit Orpheus, ἀλλ᾽ οὐ δὴ κάρτιστον ἀρειότερόν τι ἡρακλῆος αὐακτος οἴομαι, Nihil eſſe Hercule uiribus præſtãtius perſuaſũ (habeo.

Κάρτιστος ου ὁ. pro κράτιστος.

Καρτομιστής. οῦ ὁ derifor, χλευαστής.

Κάρτος, pro κράτος ιος. τὸ. ἰσχύς.

Καρτός. tonſus.

Καρτύνω, pro κρατύνω. μ. υνῶ. fortifico, ἀσφαλίζω. Actiuum accuſ.

Καρύα

Καρύα ας. ἡ. nux arbor, caſtanea.
Καρυβαρȣ̂ντες. capitis dolore grauati.
Καρυβαρω̂ν. grauatus capite.
Καρυβοᾶν. præ ſonitu & clamore dolere capite, & uertigine laborare.
Καρυκηδὸν. fractura quæ in multas, & eas quidam tenues partes fit.
Καρυκηδὸν ἀγνύσθαι. nucis modo frangi aliquid dicitur apud medicos, quod multifariter frangitur, teſte Aegineta, quod & ἀλφιτηδὸν.
Καρυκάζω. turbo.
Καρύκαι. αἱ. fici propriè ſicci.
Καρυκεία. ας. ἡ. &
Καρύκευμα. ατος. τὸ. cibus cum aromatibus conditus, cōdimentum, iucunda comeſtio, aromata & condimenta ciborum, iuris condimentum, Cæl. lib. 14. cap. 56.
Καρυκεύω. μ. εύσω. π. ευκα. facio & tracto guloſa, condio. Neutrum abſol. Item cōturbo & cōmiſceo, συνταράττω Suidas.
Καρύκη. ης. ius quoddā cōditū, ſicut καρύκευμα. Lucian. καρύκης τὸ χεῖλον ἀναπλέως. id eſt (inquit Cælius) ſuffertum habens barbitiū caryca. Dicitur & uenter. Legitur & καρυκὶ pro condimento. edulium Lydiū uarie conditū è ſanguine confectū, malè καρύκλη apud Athenæum.
Καρύκκινος. ȣ. ὁ. caryccinus color, ſpadix color, quem caſtaneaceum uocant hodie.
Καρυκοποιεῖν. transfertur ad orationē à cōuiuio, ſermonē uarijs modis exornare, ſcita uerborū uarietate orationē excolere. Cæl. lib. 14. cap. 56.
Καρυκοποιοί. dicūtur Delphi, quòd uictimas circuncidentes, coquorū fungi officio uidebantur. Bud. ibidem,
Καρυοβαφὴς. έος. ὁ. ἡ. rubido colore aut ſpadiceo (tinctus.
Καρύοπος. ȣ. ὁ. ſuccus nucis.
Κάρυον. ȣ. τὸ. nux fructus. Κάρυα ποντικὰ, uel λεπτοκάρυα, nuces ſunt auellanæ Latinis nuncupatæ. Κάρυα βασιλικὰ, uel περσικὰ, nuces ſunt quos Latini iuglandes uocāt. Theophr. κάρυον dixit pro perſici oſsiculo.
Καρύστιος. lapidis nomen. uide Bayſium.
Καρυτίζομαι. lætor, εὐφραίνομαι.
Καρυχρȣ̂ς. ὁ. rubidus, καρυοβαφής.
Καρύων. placenta è nucibus.
Καρφαλέως. ȣ. ὁ aridus, reſonans.
Κάρφη. ης. ἡ. ſtramen, ſiue fœnum, ſiue palea.
Καρφὶς. idem.
Καρφίτης. ȣ. ὁ. paleaceus, ſtramineus, Epigr.
Καρφολογία. ας. ἡ. feſtucarum collectio, Recenſet Galenus inter ſigna phreneſeos.
Κάρφος, εος τὸ. feſtuca, ſtipula, aſſula, ξηρὸν ξυλήφιον, & apud Nicand. mali punici grana κάρφη dicūtur. Item ſiccū arefactum ac fiſſum lignū.
Καρφύω. &
Κάρφω. μ. ψω. π. φα. ſicco. Actiuum accuſ.
Καρφύρη. nidus, dumetus & κάρφυροι, pulli, pi(piones.
Καρχαλέος. ȣ. ὁ. ſiccus. στρόγγυλος, detentus ſiti, apud Homer. ſquallidus.
Καρχαρέος. aſper. Etym.
Καρχαρίας. canis marinus, & genus piſcis.
Καρχαρόδȣς. οντος. ὁ. dens aſper, uel dentes habēs aſperos, rotūdos, acutos, & alteratim ut leones, pantheræ, canes, & quicunq; piſciū carniuori ſunt. παρὰ κεχαραγμένȣς ἔχειν τὰς ὀδόντας κατὰ ἀναδιπλασιασμόν. Etym. Gaza apud Ariſtotel. καρχαρόδοντα uertit dentib. ſerratis animalia.
Κάρχαρος. ȣ. ὁ. aſper, acutus.
Καρχηδόνιος. ȣ. ὁ. Carthaginenſis.
Καρχηδὼν. ονος. ἡ. Carthago.
Κάρχημα. mulcimentum, θέλγητρον.
Καρχήσιοι. οἱ. rudentus qui ſummo malo alligantur contenduntúrq;.
Καρχήσιον. ȣ. τὸ. poculū æditū, in medio leniter compreſſum, fundo tenus anſatū, de quo uide Macrobiū in Satur. Eſt & æditior mali nauticæ pars, ut πτέρνα infima, media uero τράχηλος. Euſt. ex Athenæo, & Pollux lib. 1. ſic uſus eſt Pindarus Nem. ἀνὰ δ' ἱσία τεῖνον πρὸς ζυγὸν καρ(χησίου.
Κάρχος. genus leguminis.
Καρχώδης. aſper.
Κάρως. ſtupor, & quædam priuatio ſenſus.
Κάρωσις. ιος. ἡ. ſopor, nimia ebrietas.
Καρωτικός. ȣ. ὁ. nociuus capiti, obdormitatiuus. Et καρωτικαὶ φλέβες in collo ſunt, quòd in illis fiat amplius cōpreſſus, κάρως. Cæl. li. 2. cap. 45.
Κασαλβάζειν. cōuiciari. Ariſtoph. Equitib. κασαλβάζω σὲ ἐν πύλῳ στρατηγȣ̂ς, à morib. ſcortorū.
Κασαλβὰς. άδος. ἡ. ſcortū. Euſt. Il. 9. annotat etiam κασαυβὰς à nonnullis ſcribi, παρὰ τὸ καλεῖν καὶ σοβεῖν τȣ̀ς ἐραστάς.
Κασάλβιον, ſeu κασαύριον. lupanar.
Κάσας. ȣ. ὁ. amicus, habitatio.
Κασαύρα. ſcortum, κασωρὶς, πόρνη.
Κασαύριον. lupanar.
Κασαύριος. ὁ. ſcortator.
Κασία. ας. ἡ. caſia, ſpecies aromatis, quam Hebræi etiam catzia appellant. Pſal. 44.
Κασιγνήτη. ης. ἡ. ſoror.
Κάσις. ιος. ὁ. &
Κασίγνητος. ȣ. ὁ. frater, patruelis, coætaneus.
Κασκαλίζω. ad riſum moueo.
Κασκός. paruus digitus.
Κασπία. ἡ. Caſpia auis. Aelianus.
Κασσαλβάσω. conuicijs inceſſam, obiurgabo. Vide κασαλβάζειν per ſimplex σ.
Κασσανδρήειον. τὸ. miluus, ἰκτῖνος.
Κασσιέπεια. ἡ καλλονή. Nomen ſyderis apud Procl.

Κασσιτέρινος. ου. ſtanneus.
Κασσίτερος. ου. ὁ. ſtannum.
Κάσσυμα. τό. pellis, corium.
Κασωρίς. ſcortum, libidinoſa. inferius per ſimplex σ ſcribitur, quod placet.
Κασταλία. ας. ἡ. fons apud Delphos. unde Muſæ κασταλίδες nominatæ.
Κάστανα. caſtanea nux, à Caſtano oppido.
Καστανία. Magneſiæ urbs.
Καστόριαι. αἱ. genus canum ſic appellatum. ὅτι κάστωρ ἥδετο ταῦτ' ἔργῳ μάλιστα αὐτὰς διεφύλαξεν Xenoph. in. Ven.
Καστορίδες. αἱ. caſtorides aues apud Aelianum.
Καστόρειον. μέλος. Laconicum erat quo utebantur in prælijs, ut fortiter & audenter agerent, mortemq́; contemnerent.
Καστόρειον. genus coloris & tincturæ ex conchylio ſeu purpura.
Κάστωρ. ορος. ὁ. caſtor animal, id eſt fiber ut Gaza uertit ex Ariſtotel. meminit eius & Aelianus. παρὰ τὸ γαστήρ. nihil enim ferè præter uentrem id animal eſt.
Κασωρεῖον. ου. τό. proſtibulum.
Κασσωρίς. ίδος. ἡ. meretrix. quod formā fuco conciliet, παρὰ τὸ κάσαι τὴν ὥραν. ſuperius ſcribitur per duplex σσ.
Κασωρίτην. dixit Antiphanes, legitur & κασωρίτις, ιος.
Κατ' ἄμφω. utrinq;, utrobiq;.
Κατ' ἄνδρα. uiritim.
Κατ' ἀρχῆς. initio.
Κατ' αὐτό. eodem tempore.
Κατ' ἐκείνου καιροῦ. eo tempore.
Κατ' ἐξοχήν. per excellentiam.
Κατ' ἐμὲ, καὶ τὸ ἐμόν. quantū in me eſt, pro uirili.
Κατ' ἰδίαν. ſeorſum, ſecretò, priuatim, ſemotis arbitris.
Κατ' οἶκον. domeſticatim, per ſingulas domus.
Κατ' ὀλίγον. paulatim, ſenſim, penè, minutatim.
Κατ' ὀλίγους. ſeorſim, alij ab alijs.
Κατ' ὄρεσφιν. in montibus.
Κατ' οὐράν. poſtremò, à tergo.
Κατ' ὀφθαλμοὺς λέγειν. dicere in conſpectu, & in faciem.
Κατά. præpoſitio genitiuo iuncta ſignificat In, aduerſus, contra. κατὰ κόρρης παίειν, κατὰ κεφαλῆς ἔχων, κατὰ αἰσχίνου λόγος. Item ſuper, κατὰ γῆς κάθηνται. In laudem utitur Aeſchines. πολὺς δὲ ἔπαινός ἐστι κατὰ τῆς ἡμετέρας πόλεως. Apud Dialecticos ualet De, τὸ ζῶον λέγεται κατὰ ἀνθρώπου. Item per, & eſt iuramenti nota. οἱ δὲ κατὰ κυνῶν, καὶ χηνῶν, καὶ πλατάνων ἐπόμνυντο, Lucian. Nonnunquam ἀπό, id eſt ab, apud poëtas. Homerus, κατ' οὐλύμποιο καρήνων. Accuſatiuo iuncta ſignificat ſecundū, κατὰ ματθαῖον εὐαγγέλιον. Aliquando tempus, καθ' ἡμᾶς ἐγένετο. noſtris temporibus fuit. κατὰ τοὺς πατέρας ἡμῶν. Item per, κατὰ νῆας ἀχαιῶν. Item ad, circa, in, κατὰ φοράν. Et uoluntatem, κατὰ δαίμονα, è uoluntate dei. Apud Atticos hæc præpoſitio nonnunquam ſubaudiri ſolet: ut, ἐμὴν γνώμην, pro κατὰ γνώμην ἐμήν. In compoſitione habitudinem affert, ut καταβολή, καταδρομή. Interdum maiorem ſignificantiam, καταπίνω, καθεσθίω. Nonnunquam in malam partem accipitur, καταφρονῶ. Cum poſtponitur mutat accentum, ut πάρνασον κάτα, ſicut & aliæ præpoſitiones diſſyllabæ, præter διά, ne accuſatiuus à ζεὺς eſſe uideatur. καθ' αὑτό, per ſe, uſurpatum dialecticis. Ariſtot. in poſteriorib. explicat quot modis dicatur. καθ' αὑτόν uide ſuperius.

Κᾆτα. deinde, pro καὶ εἶτα.
Κατ' αὐτὸ τοῦτο. ob eam cauſam.
Κατὰ βραχύ. paulatim, ſenſim.
Κατὰ γένος, & κατὰ διαθήκας. ex propinquitate, & ex teſtamento uel tabulis petere. Bud. Com.
Κατὰ γνώμην. propria ſponte.
Κατάδε. in hunc modum.
Κατὰ θεῖον. ſubitò, ex inſperato, diuinitus.
Κατὰ κάθετον. ad perpendiculum.
Κατὰ καιρόν. opportunè, commodum.
Κατὰ τὸν θεόν. pro deo. Bud. Com.
Κατὰ κεφαλῆς. in capite.
Κατὰ κράτος εἷλε. funditus excidit.
Κατὰ κώμας. uicatim, pagatim.
Κατὰ λέξιν. ad uerbum.
Κατὰ μέρος. partim.
Κατὰ μικρόν. paulatim, pauliſper, leniter, ſenſim, aliquantulum.
Κατὰ μοῖραν. naturæ ſponte concedere, ſecundum fatum, ſiue (ut Vergil.) ut decuit ritè.
Κατὰ νώτου. à tergo.
Κατὰ παντὸς εἰπεῖν. in uniuerſum dicere.
Κατὰ πόλιν. oppidatim.
Κατὰ πόδας. pedetentim, per ueſtigia.
Κατὰ πρόσωπον. in faciem, palàm, in conſpectu omnium.
Κατ' ἀρετήν. uirtuti conſentanea.
Κατὰ σπουδήν. celeriter, feſtinanter.
Κατὰ στόμα. translatè pro in initio.
Κατὰ συμβεβηκός. accidentariè.
Κατὰ σφαγίων. per immolationes.
Κατὰ ταὐτά. eodem modo.
Κατὰ ταῦτα. pariter.
Κατὰ τάχος. confeſtim.
Κατὰ τὴν ἐμήν. mea ſententia, meo iudicio.
Κατὰ τὸ ἑξῆς. deinceps.
Κατὰ τοὺς πατέρας ἡμῶν. patrū noſtrorū memoria

Κατὰ τρόπον. commodè, probè.
Κατὰ φυλάς. tributim.
Κατὰ φύσιν. à natura, natura elargita eſt, dedit, tribuit natura.
Κατὰ χεῖρα. ad manum faciliter.
Κατὰ χειρὸς ὕδωρ. eam manuum lotionem uocabant, quæ ante cœnam fiebat, ſicut poſt cœnam νίψασθαι, & ἀπονίψασθαι. Vide Eraſmum in Chiliadibus.
Κατάβα, pro κατάβηθι. Bud. Com.
Καταβαθμός. ȣ̃. ὁ. deſcenſus.
Καταβαίνω. deſcendo. Neutr. abſol.
Καταβαλέας. q multorũ in ſe telorũ iactus excepit.
Καταβάλλομαι. fundaměta iacio, primordia conſtituo, ut ναυπηγὸς ναυπηγίας ἀρχὴν καταβαλλόμενος, Plat Et tranſlatè Greg. ἡ μεγάλη θεȣ̃ βȣλὴ καὶ πρόγνωσις πόῤῥωθεν καταβάλλεται τῶν πραγμάτων τὰς ὑποθέσεις, Materiã & argumenta rerum præſtruit, & quaſi fundamenta iacit. Vnde & pro ordiri, & præmoliri, auſpicariq; ponitur Theophr. de Cauſ. 1. Bud. Com.
Καταβάλλω. deſtruo, diruo, deijcio, abijcio, negligo, καθαιρῶ. Vnde καταβεβλημένος, abiectus, deſpectui habitus, neglectus, humi ſtratus, afflictus, demiſſus, hoc eſt ſeſe deijciens & ſubmittens, & mœſtus: ut καταβεβλημένον φρόνημα, ſpiritus abiecti & demiſsi. Eſt etiam καταβάλλω, telis peto & obruo, Xenoph. Item demitto. Plutarch. καταβάλλων ἑαυτὸν ὥς τινα τῶν ἠμελημένων. Καταβάλλω σπέρμα, iacio ſemen. Eſt etiam ſoluo & pendo, ἐκτίνω, κατατίθημι, ut καταβάλλειν τὰς καταβολάς, menſtruas penſiones uectigalium ſoluere. Demoſthen. Bud. Com.
Καταβαπτίζω. μ. ίσω. π. ικα. & καταβάπτω. demergo. Actiu. accuſ.
Καταβαρέω. degrauo.
Καταβάς. άντος. ὁ. deſcendens.
Κατάβασις. ιος. ἡ. deſcenſus.
Καταβάτης. deſcenſor.
Καταβεβλακευμένως. ſegniter, diſſolutè. Bud.
Καταβεβρωμένος. comeſtus, abſumptus. (Cõ.
Καταβελᾶς. οἱ. faucij.
Καταβιάζομαι. ſupero. Depon. accuſ.
Καταβιβάζω. μ. άσω. π. ακα. deduco, deprimo, reuoco, ſubdiuido. Actiu. accuſ.
Καταβίωσις. ιος. ἡ. tenuis uictus, repreſsio uitæ
Καταβλακεύω. μ. εύσω. π. ευκα. torpeo, inutilis ſum, expono malignè, contemno. Neut. abſol.
Καταβλάπτω. lædo. Actiu. accuſ.
Καταβλέθω. deuoro.
Καταβλέπω. deſpicio.
Καταβλήματα. τά. aulæa in ſcena, quibus fabulæ argumentum depictum proponebatur.
Καταβλητέον χρέος. reſtituendum eſt debitum.
Καταβλώσκω. oborior, peruenio.
Καταβοή. ῆς. ἡ. &
Καταβόησις. ιος. ἡ. clamor, clamatio, querela.
Καταβολάς. ramus.
Καταβολή. ῆς. ἡ. cõſtitutio, ſucceſsio, ſolutio. Itẽ fundamentũ & molitio à καταβάλλομαι. Vnde apud Ioan. 17. & Paul. ad Epheſ. cap. 1. πρὸ καταβολῆς κόσμȣ, id eſt ante iacta fundamenta mundi, ante mundi molitionem. Præterea acceſsio & impetus febris à καταβάλλω pro pendo. Metaphora ſumpta ab eorum ſimilitudine, quibus ſtatis diebus in orbem redeuntib. certas ſummas pecuniarũ dependere ſolenne eſt, ut ſunt αἱ καταβολαὶ τῶν πλωνησάντων. Bud. Com. Ammonius diſtinguit καταβολή ab εἰσβολή.
Καταβόσκομαι. depaſco.
Καταβόστρυχος. ȣ. ὁ. nutriens capillos, crinibus tectus, crinitus.
Καταβοῶμαι. clamore uincor, & defatigor clamando.
Καταβȣκολῶ. irrideo.
Καταβραβεύειν. in capiendo brauio aliquem circumuenire, & quaſi contrà præmiare, & in tuã iniuriam in alium transferre brauium, intercipere præmium, præmio defraudare.
Καταβραχύ. paulatim, minutatim, haud ita multo poſt.
Καταβρέχω. μ. ξω. π. χα. irrigo. Accuſ.
Καταβρίθω. μ. ίσω. π. ικα. degrauo. Accuſ.
Καταβροτόω. cruento, inquino.
Καταβροχθίζω. deuoro, deglutio, τὸ καταπίνω καὶ χανδὸν ἐκφορῶ. nam βρόχθος guttur eſt.
Καταβροχίζω. μ. ίσω. π. ικα. præcipito. Accuſ.
Καταβρώσκω. depaſco. Neut. accuſ.
Καταβυθίζω. demergo.
Κατάγαιος, ſiue κατάγειος. ȣ. ὁ. ſubterraneus.
Καταγαύζω. illuſtro. Actiu. accuſ.
Καταγγελεύς. έως. ὁ. annunciator.
Καταγγελία. accuſatio, conuicium.
Καταγγέλλω. annũcio, ut καταγγέλλειν πόλεμον, indicere bellũ. unde κατάγγελος. Item accuſo.
Καταγέλαστος. ȣ. ὁ. ridiculus, deridiculus.
Καταγελάω. derideo. Actiu genit.
Καταγέλως. ȣ. ὁ. ridiculus, riſus perfuſus.
Καταγέμω. ſum plenus. Neut.
Καταγέομαι. aboleo, irritum facio.
Καταγενηθείς. τῇ γενέσει νικηθείς.
Καταγεώτης. pollinctor.
Καταγηράσκω. ſeneſco. Neut. abſol.
Καταγιγαρτίσαι. contererc acinos. item coire, Ariſtoph.
Καταγίνομαι. uerſor, ut Cic. Nobiſcum uerſari iam diu non potes.
Καταγίζω. adoleo. Depon. abſol
Καταγινώσκομαι. ſum comprehenſibilis.

Καταγινώσκω. cognoſco, intelligo, percipio, certus ſum, Xenoph. Item arguo, damno, condemno. Conſtruitur autem cum genitiuo & accuſatiuo, ut *καταγινώσκω σου θάνατον*, multo te morte. *καταγινώσκω σου ῥαθυμίαν*, contemno te ut ſocordem: *καταγινώσκω σου πολύ*, Hoc de te iudico, & æſtimo: uel conuerſa conſtructione, *καταγινώσκω σε φόνου*, ſicut Ouid. Parce tuum uatem ſceleris damnare Cupido. *Κατέγνωσαί σου θάνατος*, rei capitalis damnatus es, & ultimo ſupplicio, *Καταγινώσκειν ἑαυτοῦ* is dicitur, quem facti ſui pœnitet, qui factum ipſe ſuum improbat. Bud. Com.

Καταγλωττίζειν. ſuauiari. Aliquando conuiciari. Ariſtoph. Acharn. *ψευδῆ κατεγλωττισέ μου*, Mendacia in me deblaterauit. Item, *ὥστε νυνὶ ὑπό σου μονωτάτου κατεγλωττισμένην σιωπᾶν*, id eſt loquacitate tua perſonātem plenamq́; tacere, & uerboſitate tua attonitam & perturbatam. Gregorius *τὸ καταγλωττισμένον* appellat diſputationem uerba exornata fundentem, uerbis nō ueritate nitentem, linguæ Atticæ ueneres conſectantem. Bud. Com.

Καταγλώττισμα. ατος. τὸ &

Καταγλωττισμός. οῦ. ὁ. inlinguatio, obtundens loquacitas, Vnde Syneſ. *ἀττικῶν καταγλωττισμάτων* dixit in Dione. laſciuius ſuauiū. Ariſtoph. Nebulis.

Κάταγμα. ατος. τὸ. fractio, ruptio membri, os fractū, fractura oſsiū, quæ in carne uocatur *ῥῆγμα*, hoc eſt ruptio abſq; uulneratione uel *θλάσμα* ſi ſit contuſio uel colliſio. In neruo *σπάσμα*, hoc eſt, conuulſio, &c. Item *κάταγμα* quanquam ſignificet quamuis oſsium fracturam, ſolet tamen plerunq; à medicis accipi pro fractura cranij. Vide *κάταμμα* in Ammonio.

Καταγνύω. frango. Actiu. accuſ.

Κατάγνωσις. damnatio, condemnatio, uituperatio, contemptus.

Καταγοητεύω. μ. εύσω. π. ευκα. prǽſtigijs decipio, & demento.

Κατάγομαι. deorſum ducor, diuerſor, hoſpitor, hoſpitio ſuſcipior. *κατάγεσθαι* dicimus nauem cum ex mari in terrā adducimus, hoc eſt, *κατάιρειν*, à quo per metaphorā dicitur de uiatoribus & proficiſcentibus cum ad hoſpitiū & diuerſorium ſe cōferunt. Item de exulibus ad patriam quaſi poſtliminio redeuntibus.

Καταγόμενοι. οἱ. radices.

Καταγορεύω. id quod occultum eſt detego, ſecreta indico, *καταλαλῶ*, *κατολαλῶ*.

Κατάγραπτος. ου. ὁ. deſcriptus, depictus, uariegatus. *ποικίλος*.

Καταγραφή. ῆς. ἡ. deſcriptio, deſignatio, lineamentum futuræ picturæ, delineatio, forma, figura. Eſt etiam centuriatio. Bud. Com.

Κατάγραφος. pictura, colorum fucus.

Καταγράφω. deſcribo, delineo, depingo. Eſt etiā in decurias diſtinguo, & conſcribo, ut *καταγραφέντες στρατιῶται*, conſcripti & centuriati milites. Bud. Com.

Καταγρεῖ. comprehendit, deſtruit.

Καταγυιόω. eneruo, imbecillem reddo, quaſi deartuo, & pedes ſuccido. Hipp.

Κατάγχω. ſuffoco, prohibeo.

Κατάγω. μ. ξω. π. χα. deduco, uoluo, filum nendo deduco. Lucian. Item de mari ad portum nauigo, applico. Item in patriam reduco, unde *καταγόμενοι* reduces. inde fit, ut ſignificet deducere à capite ad finem, Plutarch. in Numa. Item frango, Plat. Actiu. accuſ. Bud. Com.

Καταγωγή. ῆς. ἡ. diuerſio, applicatio, reditus, ἡ ξενία, *κατάπλους*, *κάθοδος* εἰς τὴν πατρίδα. Item ſedes, *σταθμός*, manſio, Herodoto. Item ſuſtentaculū, cui innitimur aſcenſuri. Herodo. *μεσοῦντος δέ τῆς ἀναβάσιος ἐστὶ καταγωγὴ καὶ θῶκοι ἀμπαυστήριοι*.

Καταγώγιον. ου. τὸ. deductio, habitaculum, hoſpitium, *πανδοχεῖον*, *σταθμός*. gymnaſium, ludus.

Καταγωγίς. ίδος. ἡ. indumētū muliebre, fimbria.

Καταγωνίζομαι. in luctu & prælio uinco, expugno, deuinco, *νικῶ*. Accuſ.

Καταδακτυλικός. libidinoſus, Ariſtoph.

Καταδάπτομαι. conſumo, lacero, & *καταδαρδάπτω*, deuoro.

Καταδαρθάνω. dormio. Neut. abſol. Inferius *καταδραθάνειν* ſcribitur.

Καταδαρθέντες. οἱ. conſopiti.

Καταδαισθῆναι. deuorari, diſcerpi, depaſci, Lucian. in Demonactis uita.

Καταδεής. έος. ὁ. ἡ. inferior, egenus, tenuis.

Καταδείδω. metuo, terreo.

Καταδείκνυω. oſtendo. Actiu. accuſ.

Καταδειλιάω. μ. άσω. π. ακα. timeo. accuſ.

Κατάδενδρος. ου. ὁ. ἡ. plenus & conſitus arborib.

Καταδέομαι. rogo, egeo. Depon. genit.

Καταδεσμός. οῦ. ὁ. uinculum.

Καταδέχεσθαι. ferre, pati.

Καταδέχομαι. excepto.

Καταδέω. colligo, obligo, annecto.

Κατάδηλον. manifeſtè.

Κατάδηλος. ου. ὁ. ἡ. manifeſtus.

Καταδημαγωγέομαι. &

Καταδημαγωγέω. μ. ήσω. π. ηκα. blandè, aut populariter loquor, homines demulceo, multitudinis gratiam mereor. Accuſ. ut *τούτους ὁ Περικλῆς καταδημαγωγούμενος*, Hos Pericles ſuperans populari gratia, Plutarch. Bud. Com.

Καταδημοβορέω. abſumo, quæ ſunt Reip. deuoro.
Καταδημομερίσαι. in populum diſtribuere.
Καταδηοῦν. uaſtari, deprædari.
Καταδηριάομαι. certo.
Καταδιαιρέω. diuido. Actiu. accuſ.
Καταδιαιτάω. μ. ήσω. π. ηκα. condemno. Dicitur ex arbitro. καταδικάω autem de iudice, & καταγινώσκω.
Καταδιαιτώμενος. ὁ. νικήσας τὴν δίαιταν, uel (ut inquit Pollux) ἐν τῇ διαίτῃ κρατήσας. Bud. Comment.
Καταδιαιτᾶν. arbiter.
Καταδιελέσθαι. diuiſiſſe, καταμερίσασθαι.
Καταδιήγησις. εως. ἡ. uocatur à Rhetoribus cum ſola narratione materia continetur, quæ in his controuerſijs collocatur in quibus tota oratio narratiua eſt. Autor Conſult. Chirius.
Καταδιΐστημι. ſeparo.
Καταδικάζω. μ. άσω. π. ακα. condemno, damno, καταγινώσκω. Porrò iudex dicitur καταδικάζειν, ſed καταδικάζεσθαι ὁ νικήσας τὸ ἔγκλημα, & καταδικάσασθαί τινα ποιήσας. Bud. Com.
Καταδικασθέντων. accuſati in foro.
Καταδίκη. ης. ἡ. condemnatio, multa, accuſatio, iudicatum Cicero uocat.
Κατάδικος. ου. ὁ. ærarius, damnatus iudicio, obnoxius è re iudicata, iudicatus.
Καταδιψάω. ſitio.
Καταδιώκω. perſequor. Actiu. accuſ.
Καταδοκέομαι. exiſtimor, & ſuſpicione opprimor. Bud. Com.
Καταδοκέω. μ. ήσω. π. ηκα. expecto, exiſtimo.
Κατάδομαι. cantoribus comitatus ſum.
Καταδοξάζω. opinor, ſuſpicor.
Καταδουλόω. μ. ώσω. π. ωκα. uel καταδουλῶμαι paſſ. reduco in ſeruitutem. Plutarch. κατεδούλου τὴν γνώμην αὐτῶν, frangebat ſpiritus eorum, & ad ſeruilem animi ſubmiſsionem eos deijciebat. Bud. Com.
Καταδοῦπα. τά. cataractæ Nili.
Καταδουπέω. cum ſonitu cado.
Κατάδουπος. ſtrepitus, locus abruptus & præceps fluctibus.
Καταδραθάνειν. obdormire. Malim
Καταδαρθάνειν, ut ſupra.
Καταδρεπανηφόρα. falcati currus.
Καταδρομέω. μ. ήσω. π. ηκα. contrà curro. Neutr. (abſol.
Καταδρομή. ῆς. ἡ. diſcurſio. excurſio.
Κατάδρομος. ſtadium in quo equites decurrere ſolebant imaginario prælio. Latinè decurſoriũ dici poteſt. Bud. in Annot.
Καταδρυφάσσω. μ. άξω. π. αχα. munio. Accuſ.
Καταδυναστεύομαι. tyrannide & potentia cuiuſpiam opprimor.
Καταδυναστευόμενος. preſſus à potentioribus.
Καταδυναστεύω. μ. εύσω. π. ευκα. opprimo, βιάζω. Accuſ.
Καταδύνω. immergo, abſcondo, ſubeo.
Καταδύομαι. mergo, occultor. Item confundor, ἐρυθριῶ. Depon. abſol. & paſsiu.
Καταδύς. abſconditus, rectus.
Κατάδυσις. εως. ἡ. luſtrum ferarum.
Καταδυσωπῶ. pudefio, Lucian. flecto, perſuadeo, exoro. Sumptum ex moribus eorum, qui pudore impediuntur quo minus negent quod rogantur. Bud. Com.
Καταδύω. μ. ύσω. π. υκα. ἀόρ. β. κατέδυν. demergo. Accuſ. Bayf.
Κατάδω, uel καταείδω. occino, cantu obſtrepo. Item incanto, carminibus afficio & demulceo, Herodo. Polym. Bud. Com.
Καταδωροδοκεῖσθαι. largitione & muneribus corrumpi & ſuccumbere.
Καταειμένος. tectus, denſus ab ἕω, induo.
Καταείνυον. tegebant, ab ἕω.
Καταζεύγνυμι. caſtrametor, iacio uallum.
Καταζευγοτροφῶ. in alendis equis conſumo.
Κατάζευξις. caſtrametatio.
Καταζωννύω. circuncingo. Accuſ.
Κατάζωον. ὁ. quadrupes, fera apud Aelianum.
Καταζῶσαι. lora quibus ephippia & alia equis alligantur.
Καταθαμβέομαι. perhorreſco.
Καταθαμβέω. ad ſtuporem uſq; miror.
Καταθάπτω. defodio.
Καταθαρρεῖ. audet, quaſi contra aliquem. nam κατὰ contrarietatem hic ſignificat.
Καταθεάομαι. μ. άσομαι. π. αμαι. conſpicor, aſpicio deorſum. Depon. accuſ.
Καταθεὶς μηδὲν αὐτῶν, id eſt μηδὲν ὑπὲρ τούτων ἐκτίσας. Bud. Com.
Καταθέλγω. mulceo, decipio.
Κατατίθεμαι χάριν, refero gratiam.
Κατάθεσις. εως. ἡ. propagatio, dilatio.
Καταθέω. diſcurro, κατατρέχω καὶ κατέρχομαι Ariſtid.
Καταθήγω. acuo.
Κατάθιξις. εως. ἡ. titillatio.
Καταθλάω. μ. άσω. π. ακα. confringo. Accuſ.
Καταθλῆσαι. uincere.
Καταθρασύνομαι. audax ſum. Depon. abſol.
Καταθραύω. μ. αύσω. π. αυκα. frango, accuſ.
Καταθρέξαι. percurrere.
Καταθρώσκειν. deſilire.
Καταθυμέω. μ. ήσω. π. ηκα. conſydero. Item animo concido & labaſco. accuſ. Bud. Com.
Καταθύμιος. ου. ὁ. animo placens, ſuauis, qui ex animi ſententia eſt, hoc eſt iucundus & gratiſsimus

mus

mus. Et καταθύμια, quæ placent & probantur, quæ lubent. Significat etiam quod animo uerſatur, ut Iliad. κ. θάῤῥει, μηδέ τοι θάνατος καταθύμιος ἔστω, Noli terreri mortis reputatione. Bud. ibidem.

Καταθυμίως. libenter.

Καταθυμοβορέω. cor edo, animum curis conficio, Pythag.

Καταθύω. μ. ύσω. π. υκα. excanto, καταγοητεύω. Item immolo, Herodi. Accuſ.

Καταιάπτω. μ. άψω. π. αφα. deſtruo, demitto cũ pernicie. Accuſ.

Καταιβασίαι. αἱ. ſigna cœlitus ad terram dimiſſa.

Καταιβάτης. ου. ὁ. cognomẽtum Iouis, διὰ τὸ καταβιβάζειν τοὺς κεραυνούς. Et genus fulminis, quorum alia ψολόεντα, alia ἀργῆτα uocãtur.

Καταίβατος, pro κατάβατος. peruius, acceſſibilis.

Καταιγίζειν. impetuoſe flare.

Καταιγὶς. ίδος. ἡ. procella, tempeſtas, impetus uentorum.

Καταιδέομαι. ueneror. Depon. accuſ.

Καταιθαλόω. comburo, ardeo. καταιθαλωμένα, inquit Heſych. κατεσποδωμένα.

Καταῖθυξ. urens.

Καταικίζομαι, & καταικίζω. uerbero, corrũpo, damno afficio. unde κατῄκισαι.

Καταινέσας. αντος. ὁ. approbans.

Καταίνεσις. ἡ. ſpõſio.

Καταινῶ. ualde laudo & probo Thucyd. Ἀριστόδημος δὲ τοῖς μὲν ἄλλοις κατῄνει.

Καταῖξ. κος. ἡ. turbo, procella. unde καταιγίζειν.

Καταιονέω. aſpergo, καταντλάω. Accuſ.

Κατάιρεσις. diuerſorium, appulſio.

Καταίρω. deſcendo, delabor. Item accedo, applico, annauigo. Item ſoluo, abnauigo, ab αἴρω, moueo.

Καταισχύνομαι. μ. ῦμαι. erubeſco, confundor. Depon. abſol. καταισχύνομαι αὐτὸν Lucian. dedecori ſum illi, pudori ſum illi.

Καταισχύνω. μ. υνῶ. π. υγκα. cõfundo, id eſt dedecore afficio, dedecoro, dehoneſto, pudori & dedecori ſum, uitium uel ſtuprum offero. Actiu. accuſat.

Καταιτιῶμαι. incuſo.

Καταῖτυξ. ἡ. genus galeæ humilis, & ſine criſta. παρὰ τὸ κάτω τετύχθαι. caſſis, Valla interprete.

Κατακαινίζω. μ. ίσω. π. ικα. &

Κατακαίνω. occido, percutio. Accuſ.

Κατακαίριον. periculoſum, lætale.

Κατακαύω. μ. αύσω. π. αυκα. comburo. Accuſ.

Κατακαλέω. deuoco, allicio, accerſo. Thucyd. ἐκ τῆς μητροπόλεως κατακληθείς. Κατακαλοῦμαι τὸν θεόν. inuoco deum.

Κατακαλλύνω. orno.

Κατακάλυμμα. ατος. τὸ. uelamen.

Κατακαλύπτω. obtego.

Κατακάνιον. ου. τὸ. res ad amorem inducens, amatorium poculum, uis amoris.

Κατακάρα. in caput, ſecundum caput. ſic enim dicunt Attici pro eo, quod eſt ἐπὶ κεφαλήν.

Κατάκαρπος. ου. ὁ. diues.

Κατακαφρῶ. demolior, corrumpo, marceſco, ſicco.

Κατακάζα. libidinoſa à κάζειν, quod uirile ſemen ſignificat. unde κασίγνητος.

Κατακᾶσαι. αἱ. infelices, quæ ob flagitiũ domi manent, ignis ſupplicio dignæ.

Κατάκαυμα. τος. τὸ. ambuſtio.

Κατάκειμαι. iaceo, accumbo, diſcumbo. Lucian. εἴ τις τῶν ἑταίρων κατάκειται νοσῶν, Siquis ſodaliũ morbo decumbat. Ex quo κατακείαται iacent, poſita ſunt, ſidunt. Vide, ἀνακεῖσθαι. apud Ammonium.

Κατακείρω. detondeo.

Κατακεκαυμένη. regio quædam eſt, quam poſſident Lydi & Myſi, exuſta arboribus, præter uitem. Illinc uinũ affertur uirtute præſtans, qui κατακεκαυμενίτης οἶνος dicitur. Quidã hinc iocoſe Bacchum πυριγενῆ uocant. Cæl. libro 4. capite 14.

Κατακέκνισμαι. pruritu libidinis uexor.

Κατακελευε κατεκοσμεῖτο.

Κατακελευσμός. οῦ. ὁ. ſpecies cantus quo in Pythicis ludis uti ſolebant, Polluci.

Κατακέλευσον. ſilentium impera.

Κατακεντῶ. pungo, uulnero.

Κατακέρασις. ιος. ἡ. temperatio, dilutio.

Κατακερματίζω. μ. ίσω. π. ικα. in minutas partes diuido, & redigo in nummos. Item cum totum in partes, aut genus in ſpecies diuiditur, uſus eſt hac uoce Plato in Menone & Sophiſta & alibi, κέρματα enim Græci minutiorẽ pecuniam uocant. Accuſ.

Κατακερτομέω. μ. ήσω. π. ηκα. illudo, nugor, cõuicior.

Κατακηχνοῦσθαι. aſperum fieri.

Κατακηλέω. demulceo, perſuadeo.

Κατακηρόω. incero, cera oblino.

Κατακηρωμένος. ου. ὁ. inceratus.

Κατακικίσασθαι. ſimulare.

Καταλαμβάνω. συλλαμβάνω. comprehenſim.

Κατακλάζω. μ. άσω. π. ακα. frango, diſtorqueo, Lucian. Actiu. accuſ.

Κατακλαίω. deploro, lugeo.

Κατακλάω. idem quod κατακλάζω.

Κατακλεὶς. είδος. ἡ. pars colli, iugulum. Item κατακλεῖδες etiam quæcunque iuncturæ, & fori, tranſtra.

Κατακλεισός. οῦ. ὁ. clauſus, abſtruſus.

Κατακλείω. μ. είσω. π. εικα concludo, contineo. Interdum pro perorare. Actiu. accuſ.

Κατάκλησις. ιος. ἡ. inuocatio. Vide ἐκκλησία apud Ammonium.

Κατακλίνομαι &

Κατακλίνω. eo cubitum, accumbo, reclino, diſcumbere iubeo.

Κατακλινής. ὁ. ualetudinarius, decumbens in lecto.

Κατακλίνοντες. οἱ. qui ſunt thori authores.

Κατάκλισις. diſcubitus, accubitus, accubatio, συντριβή.

Κατάκλιτον. lectus, ſolium.

Κατακλύζω. μ. ύσω. π. υκα demergo, inundo, irrigo. Actiu accuſ.

Κατάκλυσις. ιος. ἡ. &

Κατακλυσμός. οῦ. ὁ. diluuiū, eluuium, laberium, abluuium, inundatio.

Κατάκλωθες. accumulationes Parcarum, ſiue cōgeſta ſtamina parcarum.

Κατακλώθη. ης. fatum.

Κατακνάω. in tenues partes attero.

Κατακνίδω. pungo, ſcarifico, καταξύω.

Κατακνίθομαι. μ. ήσομαι. π. ησμαι. patior titillationem.

Κατακνῆσις. τυροκνῆσις.

Κατακοιμάζω. ſopio, mulceo.

Κατακοιμάομαι. μ. ήσομαι. π. ησμαι. dormio, edormio, ſopitus ſum. Depon.

Κατακοιμαστής. cubicularius.

Κατακοιμάω. μ. ήσω. π. ηκα ſopio. Accuſ.

Κατακοιμίζω. μ. ίσω. π. ικα. miniſtro in thalamo, ſum cubicularius.

Κατακολουθέω. ſubſequor.

Κατακολπίζειν. in ſinum deflecti. Thucyd. ναῦς κατακολπίσαι εἰς αἴγινον.

Κατακολυμβάω. aquis ingurgito me, urinor.

Κατακολυμβητής. οῦ. ὁ. urinator.

Κατακομβόομαι. aſpero.

Κατακομίζομαι. domum redeo.

Κατακομίζω. defero, deporto, domum reporto.

Κατάκομος. ου. ὁ. denſus.

Κατακόνα. deſtructio.

Κατακονά. ἡ. differentia, diſſidium, διαφορά. Euſtath. Iliad. γ.

Κατακονᾶν. acuere, καταθηγεῖν. Euſt. Iliad. γ.

Κατακονδυλίζω. pugnis obtundo & concido.

Κατακοντίζω. iaculis conficio, uel confodio.

Κατάκοπος. ου. ὁ. ἡ. furioſus, inſanus. Item defeſſus, labore confectus, Plutarchus in Syl. Diodo. κατακόπους appellat defeſſos pugnando, quibus ἀκέραιοι integri ſubſtituuntur. Budæus in Comment.

Κατακόπτω. μ. όψω. π. οφα. obtrunco, trucido, cōtrucido, cædo, cōcido, contundo, cum res aut homo minutatim diſcerpitur aut uulneratur. Vnde δύο μοίρας κατέκοψε. duas acies fudit. Herodot. pro nummū percutio accipit. Apud Theophraſtum arbores præcido, & materiam eluxuriantem reſeco, ſignificat.

Κατακορέα. τά. meræ bilis excrementa, Hippoc. & κατακορέα σήθεα, billioſo humore referta, alij hirſuta exponunt. & δίψα κατακορής, uehemens ſitis, & intenſa.

Κατακορῆ. τά. crebra.

Κατακορής. έος. ὁ. ſatur, moleſtus.

Κατακορμίσαι. ſcindere, comminuere, in minuta fruſta ſecare.

Κατάκορος. ου ὁ. ſatur.

Κατακόρρης. in faciem, in malam.

Κατακόρως. ſatis affatim, ad ſatietatem uſq;.

Κατακοσμέω. cōpono, orno, apto, digero, & conſtituo in ordinem.

Κατακόσμησις. ordo & digeſtio rerum, & apta compoſitio.

Κατακουρά. nouaculæ ſectio.

Κατακουστ. οἱ. uide Plutarch. in Problem.

Κατακούω. exaudio. Actiu. accuſ.

Κατακράζω. reclamo.

Κατάκρας. in totum, à ſummo, à capite. ἀντὶ τοῦ κατὰ κρατὸς. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀκῆ ὀξύτης, ἄκρα πλεονασμῷ. Etym.

Κατάκρασις. ἡ. temperantia.

Κατακρατέομαι αἰ. ſuperuincor.

Κατακρατεῖν. occupare, uincere.

Κατακρατῶς. pro uiribus, omnino.

Κατακρεουργῶ. lanij more concido, dilanio.

Κατακρημνᾶσθαι. dependere.

Κατακρημνίζω. μ. ίσω. π. ικα præcipito, κατακρημνῶ. Actiu. accuſ. iung.

Κατάκρηνος. κατάκρας.

Κατακρίβεω. delitiſco.

Κατακριδδειν. contradicere, irridere à cicadis.

Κατάκριμα. ατος. τό. damnatio.

Κατακρίνομαι. damnor. Accuſ. ut κατακρίνομαι θάνατον. Bud. Com.

Κατακρίνω. μ. ινῶ. π. ικα. decerno, damno, condemno. Accuſ. cum genit. Bud. ibidem.

Κατάκρισις. ἡ. condemnatio, ſanctio. Cicero ad Atticum.

Κατάκριτος. ου. ὁ. condemnatus.

Κατακροτέω. ualde laudo, celebro, applaudo.

Κατακρουνίζω. defluo, caſito, καταράττω. Actiuè, & abſolutè ponitur. Galen. καὶ οἷον κατακρουνίζοντες, in ſalientis modū fundentes. Verbum ἀπὸ τῶν κρουνῶν, id eſt, à ſalientibus deductum. Bud. Com.

Κατακρούω

Κατακρέω. diſcindo.

Κατακτείνω.μ.νῶ.π.κα.& imperati. κατάκτανε interficio. Accuſ. uel genit.

Κατακτενοκόμην. pexis capillis.

Κατακτὸς.ὁ. ruptilis.

Κατακυβεύεσθαι. in alea conſumi & diſſipari, ut καθυδυπαθεῖσθαι, Lyſ. item in ludo alea ſuperari & facultatibus euerti, Euſt. Bud. Com.

Κατακυβεύω. alea rem perdo.

Κατακυκλόω. circuncludo.

Κατακυλινδέω.μ.ήσω.π.ηκα.&

Κατακυλίω.μ.ήσω.π.ικα deuoluo. Accuſ.

Κατακύπτω.μ.ύψω.π.υφα. declino, demergor, immergo. Bud. Com.

Κατακυριεύω.μ.εύσω.π.εύκα. dominor. Neutrum genit.

Κατακυρωθείς. damnatus.

Κατακωλύω. prohibeo.

Κατακωμᾷ. deridet.

Κατακωχή.ῆς.ἡ. detentio, afflatus, inſtinctus.

Κατακώχιμος.τό. quod parit, obſequitur, & quaſi cedit.

Καταλαγνεύω. effœmino.

Κατακώχιμος. ἀντὶ τοῦ ἁλωτός. Bud. Com.

Καταλαζονεύομαι.μ.εύσομαι.π.εῦμαι. ſuperbio arrogans ſum. Depon. abſol.

Καταλακτικώτερος. facilior, laborioſior.

Καταλαλέω.μ.ήσω.π.ηκα. detraho, obtrecto, uitupero, obſequor. Quoties rebus iūgitur animatis, genit. habet, ut καθήμενος τοῦ ἀδελφοῦ σου καταλαλεῖς. Inanimatis additum, conſtruitur cum accuſ. ut μὴ καταλάλει τῶν γειτνιῶντα. Suid, Sed καταλαλιᾶν, ſignificat καταλύεσθαι, λυπεῖσθαι.

Καταλαλία.ας ἡ. detractio.

Κατάλαλος.ου.ὁ. detractor.

Καταλαμβάνομαι. occupo, occupor, uinco & uincor celeritate.

Καταλαμβάνω. anteuerto, anticipo, occupo Diod. & Plat. Item offendo, deprehendo. Xenoph. in perſona Socratis, οὐκ ἴσε ὅτι οὗτοσι κατέλαβέ με ὀρχούμενον? Itē aſſequor, nanciſcor, comperio, id eſt compertum habeo, intelligo. Item complector, περιλαμβάνω. Theophra. de Plant. 5. ὅτι δὲ περίφυσις καταλαμβάνει τοὺς ὄζους, id eſt contegit, obducit. Eſt etiam reū peragere. ut δίκαιον καταλαμβάνειν, Antiph. Item opprimo, & affligo, inuado: & hoc in malā partem, ut de peſte, fame, morte, &c. Κατέλαβέ με τὸ πρᾶγμα τόδε, mihi contigit, mihi accidit. Et imperſonaliter apud Herodot. κατέλαβε ἀποθανεῖν. Item aduenio. Herodian. ἐπεὶ δὲ κατέλαβον αἱ τρεῖς θείας ἡμέραι. Bud. Com.

Καταλαμπτέον. comprehendendum eſt.

Καταλάμπω.μ.ψω.π.φα. colluſtro, illumino.

Καταλαμφθείς.έντος.ὁ. comprehenſus, pro καταληφθείς. Herodoto.

Καταλγύνεσθαι. dolere, triſtari.

Καταλεαίνω.μ.ανῶ.π.γκα. deleo, explano, contero. Actiu. accuſ.

Καταλεαίνων. repurgans.

Καταλέγομαι. recenſeo, enumero, Xenoph. & Athen. Vnde κατάλογος, enumeratio, recenſeo. Item mortuum deploro. Bud. Com.

Καταλέγω.μ.έξω.π.εχα. deligo, conſcribo, centurioq́;, καταττάττω, Lyſ. Vnde καταλεγείς, cōſcriptus, delectus. Eſt etiam, allegere & aſcribere. Plutarch. καταλεγμένους εἰς σύγκλητον ἀπὸ πλήθους δὲ ἐξέβαλεν. Vnde κατάλογος, delectio, allectio. de quo Bud. Cō. Significat etiam ordine dico, & quaſi deduco deputoq́; dicēdo

Καταλείβομαι.μ.είψομαι.π.ειμμαι. deliquor, reſoluor in humorem, diſtillor, Depon. abſol.

Κατάλειμμα. reliquiæ.

Καταλείπεται. reſtat.

Καταλείπω.μ.είψω.π.ειφα. relinquo, priuo. Vnde καταλιπεῖν τὴν δίαιταν, κυρίαν, δίκην, pro deſerere uadimonium. Actiu. accuſ.

Καταλεπτύνω. extenuo.

Καταλεύσιμος.ὁ. dignus qui lapidetur.

Καταλεύω. lapidibus obruo, lapido.

Καταλέχομαι.μ.έξομαι.π.εγμαι. dormio.

Καταλέω. maturefacio.

Καταλήγοντα.τά. fines, confinia.

Καταλήγοντες. ſapientes, quieſcentes.

Καταλήγω.μ.ήξω.π.ηχα. termino, deſino. Neutr.

Καταληΐζομαι. diſcerpo, diripio.

Καταληκτικόν. carmen cui ad perfectionē ſyllaba deeſt.

Κατάληξις.ιος.ὁ. terminatio.

Καταληπτικῶς. cum fiducia & aſſeueratione.

Καταληπτόν.τό. comprehenſio. Cic. ad Atticum.

Καταληπτός.οῦ.ὁ. comprehenſibilis, cognitus, cōprehenſus, perceptus.

Καταλήψιμος.ου.ὁ. damnatus.

Κατάληψις.ιος.ἡ. occupatio, deprehenſio, cognitio, perceptio, ſeu comprehenſio Cicerone interprete, quæ propinqua eſt ſcientiæ, quæq́; fit quaſi digitis in pugnum cōtractis. De eo Bud. Com. Muſici etiam comprehenſionem, pulſationemq́; chordarum κατάληψιν appellant, quando concentū explorant. Ariſtoph. Neph. καὶ περίληψιν, καὶ ἔρευσιν, καὶ κατάληψιν. Eſt etiam catalepſis morbus, aliqui congelationem uertunt ſiue deprehenſionē cum ſenſuum priuatione, qui & κάτοχος ſecundum Paulum, Aurelianus oppreſſionem appellat.

Καταλιθάζω.μ.άσω.π.ακα.&

Καταλιθόω. lapido. metaphoricē dictum eſt illud μήλοις τινὰ καταλιθοῦσι.

Καταλιμπάνω. relinquo. Actiu. accuſ.
Καταλιπαίνω. impinguo.
Κατάλιψ. media pars domus, uel nauis, uel inter columnas.
Καταλλάγδην. mutuo, uiciſſim, è conuerſo.
Καταλλαγή. ῆς ἡ. conciliatio, reconciliatio.
Καταλλάττομαι. mutuo, id eſt, comparo, cõcilio, ut καταλλάξασθαι τὴν χάριν, Dinarcho. Ponitur & pro addico, uendoq́;, & à me alieno, Herodiano. Bud. Com.
Καταλλάττω. μ. άξω. π. αχα. concilio. Ponitur & pro ad concordiam & contubernium adduco, ὰπὸ καταλλάσσω. Actiu. accuſ. iung.
Καταλλεύσιμος. ȣ. dignus qui lapidetur.
Καταλλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. lapido. Accuſ.
Κατάλληλον. cum unum pro altero ponitur, mutuum, habile, conueniens.
Καταλληλότερος. ȣ. ὁ. proportionabilior.
Καταλλήλως. modo hoc, modo illud agendo uel addendo.
Καταλοάω. μ. άσω. π. ακα. frango, impingo. Actiu. accuſ.
Καταλογάδην. proſaicè.
Καταλογέομαι. delectum habeo, numero.
Καταλογεύς. έως. ὁ. hiſtoricus, qui deſcribit & recenſet nominatim.
Καταλογίζομαι. damno, decipio.
Καταλογισμός. numerus.
Κατάλογος. ȣ. ὁ. τάγμα. cohors, legio. Latini etiã numeros uocãt. Vide καταλέγομαι, & Bud. in Annot. poſt. Prouerbium eſt in Chilad. Eraſm. Vltra catalogum. Catalogus eſt ſermo rerũ ordinem & numerum oſtendens enumeratio.
Καταλοιπά. quæ relicta ſunt.
Καταλούω. in balneas cõſumo, ut aquã profundo
Καταλοφύρομαι. gemo, doleo, illachrymor.
Καταλοχῆσαι. &
Καταλοχίσαι. inſtruere aciem, in multitudinem & claſſem cõtribuere, & in decurias diſtinguere, & in numerum aliquem centuriare. Bud. in Epiſt. Vide in Appẽdice de uocab. militaribus.
Καταλοχισμός. ȣ. ὁ. inſtructio aciei.
Καταλυγίζεσθαι. uinciri, torqueri.
Καταλυκουργίζω. Lycurgi leges cito & uſurpo cõtra aliquam rem, Genit. Bud. Com.
Κατάλυμα. τος. τὸ. refectio, diuerſoriũ, habitatio
Καταλυμαίνομαι. noceo, incommodo, deſtruo.
Καταλύομαι. μ. ύσομαι. π. υμαι. definio bellum in concilio, καταλύω, διαλύομαι. Pauſa. in Attic. καταλύοντες δὲ ἐπὶ τούτοις τὸν πόλεμον, & Thucyd. lib. 6. τὸν ἐκεῖ πόλεμον μήπω βεβαίως καταλελυμένους. Significat etiam euertor, διαλύομαι. Gregor. Item demigro. Herodianus poſuit pro fato fungor & morior. Bud. Com.
Καταλυόμενον. quicquid iam non uiget, ſed ceſſat. à καταλύω, id eſt, euerto.
Κατάλυσις. εως. ἡ. diſſolutio, contemptum diuerſorium, manſio. Bud. in Annot.
Καταλυτήριον. ȣ. τὸ. κατάλυμα.
Καταλύτης. ȣ. ὁ. hoſpes qui diuerſatur & hoſpitio ſuſcipitur, à καταλύω, id eſt, hoſpitor, Sapien. 8. ὡς μνεία καταλύτου μονοημέρου παρῴδευσε Tanquam memoria hoſpitis diurni præterijt.
Κατάλυτος. idem ſignificat.
Καταλύω. μ. ύσω. π. υκα. diſſoluo, derogo, peſſũdo, deſtruo, euerto, ut καταλύειν τὸν δῆμον, euertere democratiam, Demoſth. & καταλῦσαι εὐδαιμονίαν, euertere bonis. Lyſ. καταλυθεὶς τῆς τυραννίδος Luciano, tyrannide eiectus & abdicatus, & καθελύτησαν amiſerunt, Politiano interp. Eſt etiã habito, diuerto, id eſt hoſpitor, κατάγομαι, ἐπισταθμεύω. Item deſino, ut πλεῖν καταλέλυκα, nauigare deſij, Demoſt. & Xenop. ὥστε οὐ πρότερον παύονται, πρὶν ἂν ἢ πληθύοντες τὴν ἄσκησιν καταλύωσι. Cicer. eodem modo dixit, Libenter mehercule artem deſinerẽ. Sic καταλύειν τὸν λόγον, id eſt, finire ſermonem; & καταλύειν τὸν βίον, uitam finire. Bud. Com.
Καταμαίνω. furore contemno, contrà inſanio.
Καταμαλακίζω. μ. ίσω. π. ικα. demollio. Accuſ.
Καταμαλάττω. μ. άξω. π. αχα. mollio. Accuſ.
Καταμαλθάσσω. idem, καταπραΰνω.
Καταμανθάνω. perdiſco. Accuſ.
Καταμάομαι. accumulo, attraho, haurio.
Καταμαραίνομαι, &
Καταμαραίνω. emarceſco, emarceſcere ſino.
Καταμαρτυροῦμαι. teſtimonijs conuincor & percellor. Et καταμαρτυρῶ σου, premo te meo teſtimonio & conuinco.
Καταμάρψαι. comprehendere.
Καταμαστεύω. inquiro.
Καταμάχομαι. depugno, pugnando ſupero,
Καταμβλυνόω. μ. ώσω. π. ωκα. obtũdo. Actiu. accu.
Καταμεθύω. inebrio.
Καταμειδιᾶν. deridere, ludibrio habere, quemadmodum hodie ferè clerici multandi, mithillati in ſcalario ſuggeſtu ridendi propinantur.
Καταμειλίσσω. demulceo.
Καταμελέω. μ. ήσω. π. ηκα. negligo, contemno, non curo, Accuſ.
Καταμελής. έος. ὁ. ſaucius.
Καταμέμφομαι. μ. έμψομαι. π. εμμαι. increpo. Actiu. genit.
Κατάμεμψις. εως. ἡ. querimonia, uituperatio, criminatio, accuſatio, ſuccenſio.
Καταμένω. μ. ενῶ. π. ενηκα. remaneo. Neutr.
Καταμερίζω. μ. σω. π. κα. διαιρῶ, διανέμω. Et καταμερίζομαι, partior, id eſt legitimã partem recipio. Bud. Com.

Καταμετρεῖν.dimetiri.
Καταμέτρησις.ιος.ἡ.dimenſio.
Καταμηλόω.lanam inficio,pannum tingendum immergo,& deprimo baculo,& melam in uulnus infero,uel aliđ explorādi gratia.Tranſlate pro inueſtigare ponitur.
Καταμήνιον.τὸ.menſis, id eſt menſtrua purgatio. ut Gaza uertit ex Ariſtotele, frequētius autem uſurpatur in plurali,τὰ καταμήνια.
Καταμήνιος.ὁ.menſtruus.
Καταμηνύω.indico,id eſt defero & oſtendo, prodo,ſignifico. Eſt etiam exprobro, hoc eſt obijcio culpam non uerbis, ſed re & aliquo facto. ſic Plinius: Nam mala emptio ſemper ingrata, eo quođ exprobrare ſtultitiam domino uidetur.Genit.iung.
Καταμιαίνομαι.defœdor.
Καταμιαίνω.defœdo.conſpurco.
Καταμίγνυμι.μ.ίξω.π.ιχα.&
Καταμιγνύω.immiſceo,Actiu.accuſ.
Καταμιεῖν.deuorare.
Καταμισθοδοτέω. largitione emo.
Καταμισθοφορῶ. in alendis militibus conſumo, & expendo.
Κάταμμα.τὸ.uide Ammonium.
Καταμόνας.ſingulatim,ſingulariter,ſolitariē,per ſolitudinem,ſolus,ſine adminiculo.
Καταμονομαχέω.ſingulari certamine deuinco.
Καταμουσῶσαι.numeris & modis exornare, & uenuſtius reddere.Accuſ.Bud.Com.
Καταμπέχω.cooperio.
Καταμύσσομαι.conſaucio.
Καταμύσσω.μ.ύξω.π.υχα.lacero,Accuſ.
Καταμύω.μ.ύσω.π.υκα. inclino,occludo, claudo,conniueo.Accuſ.
Καταμφωτὶ tibiarum genus.
Καταμωκάομαι.derideo.Genit.ut καταμωκησόμενός σου,qui deridebit te,Arriano.
Καταμῶσις.inquirens.
Καταναγκάζω.μ.άσω.π.ακα.cogo,ſubigo.
Καταναγκή.filicula,Iouis radius,herbæ genus amatoriæ.Plin.lib.27.cap.8.
Κατανάθεμα.maledictum,execratio,excommunicatio.
Καταναισιμῶ.&
Καταναλίσκω.conſumo.Accuſ.
Καταναλόω.conſumo,extenuo,oblinio,circuncido,exhaurio,accido:ſicut Liuius, Quanquā acciſas res eorum ſatis cōnſtabat.
Καταναξαντές.retro cedentes,tergiuerſati.
Καταναρκέω.μ.ήσω.π.ηκα. ſum oneroſus, meo torpore & otio alijs moleſtus ſum Genit.Paul. Corinth.9.οὐδενός κατενάρκησα.
Καταναΐς ſcortum,libidinoſa.

Καταναυμαχέω.μ.ήσω.π.ηκα. expugno nauali prælio.actiu.accuſ.
Καταναφίζομαι oppugno.
Κατανεανιεύομαι. roboro, uideo, iuueniliter glorior.
Κατανέμεσθαι.poſſidere & frui, in album referri, in numerum aliquorum centuriari & in decuras diſtingui.Bud.Com.
Κατανέμω.μ.νεμῶ.π.νενέμηκα. diſtribuo, largior,præbeo,actiu.accuſ.
Κατανύεται perficitur.
Κατανεύω.μ.εύσω.π.ευκα.polliceor,annuo.
Κατανθρακόω.μ.ώσω.π.ωκα.comburo.accuſ.
Κατανίπτης.aut eſt cognomen alicuius: aut eſt ſacrificium Athenis Mineruæ,cum peplum eius infra ſordidatum aliquis abluit.Etym.
Κατανίφεσθαι.niue obrui,perire.
Κατανίζω.diffundo,transfundo.
Κατανοέω.μ.ήσω.π.ηκα, cōſidero,animaduerto, perpendo,cogito,cognoſco,contēplor. accuſ.
Κατανόησις.ιος.ἡ.cognitio,cogitatio.
Κατανέομαι.abſumor.
Κατανομισεύω.μ.εύσω.π.ευκα.diuido.accuſ.
Κατανουθετῶ.inſtituo,moderor, tempero præceptis.accuſ.
Καταντάω.μ.ήσω.π.ηκα.occurro.
Καταντικρὺ.ē regione.
Κατάντης.ιος.ὁ.ἡ. accliuis, procliuis, decliuis, pronus.
Καταντιβολέω.μ.ήσω.π.ηκα.precor.accuſ.
Καταντικρύ.ē contrario,ē regione.Genit.
Καταντιπέρας.contrā,ē regione.Genit.
Καταντίσιν.ex aduerſo.
Καταντλάω. exhaurio, perfundo, foueo, ſed cū infuſione. Vnde καταντλούμενα, fomenta. Bud.Com.
Κατάντλημα.fomentū,quod cum infuſione fit.
Κατανυγῶ. taceo, quieſco, doleo, pœnitet me, pungo,punio.
Κατάνυξις.ιος.ἡ.cōpunctio,dolor, quies. dicitur cum quis pungitur dolore morderturq;.
Κατανύσσω.μ.ύξω.π.υχα.compungo.
Κατανύω.μ.ύσω.π.υκα.expedio.accuſ.
Κατανωτίζομαι.dorſo fero.
Καταξαίνω.μ.ανῶ.π.γκα.lacero,excorio. Actiu. accuſ.
Καταξανέω.contero,punio.
Καταξηραίνω.exicco.
Κατάξηρος.ου.ὁ.aridus.
Κάταξις.εως.ἡ. fractio, huius deſcriptionem & quid differt à θραύσει ſuperius ex Ariſtotele an notauimus in uoce θραύσεως.
Καταξιόω. dignor,uolo, dignum puto.
Κατάξυσμος.ὁ.ſcalptura.

Καταπαίζω.illudo.
Καταπαίω.flagello,multo,ferio.
Κατάπακτος.ου.ὁ.compactus.
Καταπαλαίω.μ.αίσω.π.κα.ſupero in lucta.accuſ.
Καταπάλμενος.deſiliens.
Καταπάλτης.catapulta,telum.
Καταπαξ.prorſus.
Καταπαρδεῖν.oppedere,contemnere.
Καταπάσσω.μ.άξω.π.αχα.ſpargo.Accuſ.
Καταπαστός.οῦ.ὁ.ex pluribus compoſitus, plenus, uarius.
Καταπατεῖσθαι.abiectum eſſe.
Καταπατέω.μ.ήσω.π.ηκα.conculco.Accuſ.
Κατάπαυσις.ιος.ἡ.requies.
Καταπαύω.μ.αύσω.π.αυκα.ſedo.accuſ.
Καταπειθής.έος.obaudiens.
Καταπείθω.adhortor.Datiuo iungitur.
Καταπειρατηρία.inſtrumentũ nauticum,quo altitudinem maris explorant,βολίς.
Καταπειρατήρ.idem.
Καταπελτάζω.oppugno,incurſo,iaculor.
Καταπελταφέτης.catapultarum iaculator.
Καταπέλτης.ου.ὁ.catapulta,& ſupplicij genus.
Καταπελτικός.οῦ.ὁ.miſſus ex catapulta.
Καταπέμπειν.demittere,ſubditis edicta mittere.
Καταπεπηγέναι.ſuffixas eſſe.
Καταπεπλασμένον.τὸ cantus tibiarum,quæ præclusis, quibus clareſcunt, foraminibus, recto modo exitu grauiotẽ ſpiritum reddunt. Quintilian.lib.1.cap.19.
Καταπέπληγται.abſorduit,aut neglecta eſt res.
Καταπέποιθα.confuſus ſum.
Καταπεπτηκώς.exterritus.
Καταπέπτω.decoquo,deuoro.
Καταπεπτωκώς ὑπὸ λιμοῦ. tabefactus fame.
Καταπέρδειν.oppedere,Ariſtoph.
Καταπερονῶντες. transfigentes.
Καταπερπερεύομαι τὸ.χαριεντίζομαι adulor.Nã πέρπερος dicitur homo proteruus,leuis,inconſtans, ὁ μετὰ βλακείας ἐπηρμένος, ὁ λάλος καὶ προπετὴς καὶ μηδὲν μετὰ λογισμοῦ ποιῶν.
Καταπεταννύω.μ.άσω.π.ακα.tego.Accuſ.
Καταπέτασμα.ατος.τὸ. uelũ, obtentũ aliquod atq; obiectum,quod arceat aſpectum.
Καταπετρόω.μ.ώσω.π.ωκα.lapido.Accuſ.
Καταπέπτω.contundo,deijcio.
Καταπήγνυμαι.gelo.Ariſto.de Hiſt.animal.li.6. ὑπὸ ψύχους καταπηγνῦντα.
Καταπήγνυμι.μ.ύσω.π.υκα.& καταπηγνύω defigo.Ariſtot.de Hiſtor.an.lib.2.εἰς τῇ γῇ καταπῆξαι τὸν αὐλόν,in terra figere cauliculum.
Καταπηδάω.μ.ήσω.π.ηκα.deſilio.Neut.
Καταπηλεύω.μ.εύσω.π.ευκα.adultero, uitio. Accuſat.
Καταπημαίνω.lædo.
Καταπήξ.palus in aquam defixus.
Καταπηττειν.defigo.
Καταπηγὲς.οἱ.peſſuli.
Καταπιέζω.μ.έσω.π.εκα.deprimo.accuſ.
Καταπίμελος.ου.ὁ.pinguis.
Καταπιμπλάομαι.opplebo.
Καταπίμπρημι μ.ήσω.π.ηκα.comburo.
Καταπίνω.deglutio,abſorbeo, deuoro, helluor, hoc eſt per luxuriam conſumo. Eraſ. prouerb. Gallorum incuſare uentres.
Καταπίπτω.decido,ſterno,Neut.abſol.
Καταπιστεύω.committo,trado.
Καταπιστόω.fidem facio aut præſto.
Καταπίστωσις.fiduciæ eſt & ſecuritatis cõtractus, ut ſit inter eos quibus incomperta eſt utrinque fides alterius.
Καταπιττόω pico,pice punio,comburo.
Καταπίων.pinguis.
Καταπλαγία.ας.ἡ. conſternatio, metus immodicus.
Καταπλάγων.exterrens,aberrans.
Κατάπλασμα.ατος.τὸ.malagma,emplaſtrum.
Καταπλάσσειν. emplaſtri modo in ponere.
Καταπλαστός.οῦ.ὁ.maceratus in emplaſtrum.
Καταπλάττω catapſaſmate curo,& medeor.
Καταπλέκω.complico,necto.
Κατάπλεως.ω.ὁ.ἡ.plenus,expletus.
Καταπλέω. cum ad portũ nauigans redeo, quaſi deorſũ nauigo, ut ἀναπλέω, contrariũ defluo.
Καταπλῆθυ.confertim.
Καταπληκτικός.οῦ.ἡ deterrens,horribilis.
Καταπλήξ.ῆγος.ὁ. ſtolidus, ſtupefactus, ſemper attonitus, conſternatus, ὁ κατεπτηχὼς καὶ φόβῳ καταχυθείς.
Κατάπληξις.ιος.ὁ.ſtupor,terrefactio.
Καταπλήττω.μ.ήξω.π.ηκα.perterreo.Accuſ.
Κατάπλοος.annauigatio,portus ad quem applicamus.
Καταπλουτέω.&
Καταπλουτίζω,diuitem reddo,locupleto.
Καταπλύνω.expurgo,perluo.
Καταπνεύω.μ.εύσω.π.ευκα.perflo.Accuſ.
Καταπνίγειν.ſuffocare.
Καταπνιζόμενος.fumo perfuſus.
Καταπνίζω.μ.ίσω.π.ικα.fumigo.
Καταπολαύω.nimiũ & pluſquàm par eſt fruor.
Καταποθεῖν.abſorptum, conſumptum. à uerbo καταπίνω.
Καταπολεμέω.μ.ήσω.π.ηκα. expugno, uinco. Actiu.accuſ.
Καταπολιτεύομαι.urbibus extrudo.
Καταπονέω μ.ήσω.π.ηκα.ſupero, in lucta obtineo, opprimo,labore conficio,& domo ſuperoq;.actiu.accuſat.

Κατάπον☉-.ȣ.ὁ.delaſſus,defeſſus.

Καταπονȣ̃μαι.labore,ærumnaq́; conficior,& fatiſco,langueo,deficio,uiribus deficior.

Καταπονȣμένος.interdum pro exercitato.

Καταποντίζομαι &

Καταποντίζω.μ.ίσω.π.ικα.demergo in mare,in uoluo undis marinis.Accuſ.

Καταποντισμός.ȣ.ὁ.demerſio.

Καταποντιστής.ȣ.ὁ.pirata,qui poſt prædam etiam in mare mergit.

Καταποντόω.καταποντίζω.

Καταποπέρδω.oppedo econtrà.Neut.

Καταπορεύομαι.redeo.

Καταπορνεύω.μ.ήσω.π.ηκα.ſcortor.Neut.Herodotus etiam utitur pro proſtituo,& ad quæſtũ Venereum eloco, εἰς πορνείαν ἐπιδίδωμι.τὰ, inquiens,θήλεα τέκνα καταπορνεύȣσι.

Καταπορνοκοπέω.μ.ήσω.π.ηκα.ſcortando exhaurio ſubſtantiam.

Καταπορσυνέω.μ.υνῶ.π.υκα.præbeo.

Κατάποσις.ιος.deuoratio.

Καταπυκνόν.ſæpius.

Καταπότης.guttur,gula.

Καταπότιον.ȣ.τὸ.catapotium, medicamentum, quod ſumitur deglutiendo.Item pilulę.Celſo.

Καταπραγματεύεσθαι.de ijs qui annonæ precium intendentes,ex fame & penuria uulgi lucrum captant,& inde locupletantur.Bud.Com.

Καταπρανής.decliuis,κατωφερής,pronus.

Καταπράττομαι &

Καταπράττω.μ.άξω.π.αχα.gero,id eſt facio,perficio,tranſigo,perago,pertracto. Item uendo, καταπιπράσκω. Halicar.lib. 6. καταπραττόμενος ἀσφάλειαν,comparans ſecuritatem.

Καταπραΰνσις.ιως.ἡ.mitigatio.

Καταπραΰνω.mitigo,lenio.

Κατάπρεμνος.κατάκλαδος.

Καταπρήθω.comburo.

Καταπρηνίζω.μ.ίξω.π.ιχα.præcipito.

Καταπρηνής.ἐος.ὁ.ἡ.pronus,decliuis.

Καταπρίω.diſſeco.

Καταπροΐεσθαι.prodere.

Καταπροδίδωμι.prodo,dilapido.

Καταπροΐεσθαι τὴν δίκην,ἢ τὴν κατηγορίαν.præuaricari.Bud.Com.

Καταπροΐξεσθαι,uel καταπροΐξεσθαι ſine diæreſi.impune aliquid agere, contemnere,deſerere,impune irridere, κατὰ λινος προΐκα χθεῶν αι.nã προῖκα interdum pœnam ſignificat.Herodotus, οὐ γάρ δὴ ἐμέγε ὧδε λωβησάμενος καταπροΐξεται, Non gratis me ludibrio habuerit,non impune feret,non impune me luſerit.Sunt qui ab ἱκνέομαι deducunt,alij ab ἴσσω.Bud.ibidem. Item progredi longius aut effugere.Herodot.

Καταπτήσσω.μ.ήξω.π.ηχα.terreo.Accuſ.

Κατάπτομαι.deorſum uolo,as.

Κατάπτυστος.ὁ. deſpuendus,execrandus, uilis, deteſtandus.

Καταπτύω.deſpuo,contemno,execror.

Κατάπτωμα ατος.τὸ.ruina.

Καταπτώσσοντες.trepidantes.

Καταπτώσσω.timeo,trepido.

Καταπτωχεύομαι. inops ſum.

Κατάπυγος.ου ὁ.cinædus.& καταπυγής, ἐος, & medius digitus.

Καταπυγοσύνη.ης.ἡ.flagitium abominandum libidinis,fœda uoluptas.

Καταπυγῶ.libidinoſus ſum.

Καταπύγων.ονος.ὁ.πόρνος.cinædus,draucus, obſcœnus, ſcortum. Et apud Atticos medius digitus,qui & καταπυγὴς appellatur.

Καταπύθομαι.marceſco,putreſco.

Καταπυκνόω.μ.ώσω.π.ωκα.denſo.Accuſ.

Καταπύω.impleo,humecto.

Κατάρα.ας.ἡ.maledictio,execratio,deuotio,deteſtatio.

Καταράκτης.ȣ.ὁ.genus auis maritimę,cuius meminit Oppianus in Ixeuticis li.4.& alibi.item Ariſtoteles,apud quem hæc uox aliàs ſimplici, aliàs duplici rhô ſcribitur. Gaza Græcam uocẽ relinquit.Item cataracta (quo nomine & Liuius utitur)locus eſt abruptus, & præceps in flumine,unde aqua ruit potius quàm fluit,ut cataractes Nili apud Strab.lib. ultimo. Bud.Com.

Καταράξαι.frangere,deijcere.

Καταράομαι.μ.άσομαι.π.αμαι.maledico,execror, deuoueo,dijs uoueo.Datiuo & accuſ.

Καταράσσων.ὁ praceps.

Κατάρατος.ȣ.ὁ.maledictus,execratus, execrandus,ſceleratus,ſceleſtus,ſcelus.

Καταράττω.μ.άξω.π.αχα.uel καταῤῥάσσω. percutio fortiter,collido,frango, rumpo. Herodi.5. καταῤῥαχθείσης τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἐσθῆτος.Itẽ rurſum po Demoſth.& Diodo.Eſt etiã præcipito,cum impetu decido,καταῤῥήγνυμι.Ariſto.de Mun. νέφη τε συνιστάντα, καὶ ὄμβροι καταῤῥάσσȣσι, χιόνες τε καὶ χάλαζαι. Item defluo,caſito.Gal. Method. 8.καταῤῥάττει τὸ ἀγγεῖον,pro ἀράττει κατὰ τοῦ ἀγγείου.Bud.Com.

Κατάρβηλος.chlæna talaris.

Καταργέω.μ.ήσω.π.ηκα.euacuo,ſoluo,irritum facio,prætermitto, ἀργὸν ποιῶ,ceſſo in opere, inutili opere onero.Paul.Timoth.καταργήσαντος τὸν θάνατον.

Κάταργμα.ατος.τὸ.initiatio,primitiæ.

Καταρδέω.irrigo.Accuſ.

Καταρέζειν.peragere,manibus tractare.

Κατάρη.ἡ. turbo, procella, τὸ συνεστραμμένον

πνεύματι καὶ καταράσσον ἀνέμου, δίχα τὸ κατωφερῆ ὁρμὴν ἔχειν. Euſt. Il. ε. ex Ariſtoph. grammatico.
Καταριθμέω. &
Καταριθμέομαι. numero recenſere.
Καταῤῥάκτης. καταράκτης.
Καταῤῥάπτω. conſuo, inſero.
Κατάῤῥαφος. pannoſus.
Καταῤῥαψωδεῖν. nugari.
Καταῤῥέομαι ἱδρῶτι. ſudore perfundor.
Καταῤῥεπής. in alteram partem uergens.
Καταῤῥέπω. deorſum uergo.
Καταῤῥέω. defluo, reſoluor. Neut. abſol.
Καταῤῥήγνυμαι. decido, delabor, ruo, cum impetu fluo. καταῤῥηγνύμενα, abrupta.
Καταῤῥήγνυμι. μ. ήξω. π. ηχα. diſcindo, decidere cum impetu facio, deijcio. κατεῤῥωγώς, abruptus, ſalebroſus. Actiu. accuſ.
Κατάῤῥησις. ἡ. condemnatio.
Καταῤῥηστεῖν. conſtrepere, inſonare.
Καταῤῥητορεύομαι. eloquentiæ torrente rapior, eloquentiæ dulcedine ita afficior, ut liberum iudicium non habeam. Bud. Com.
Καταῤῥητορεύω. ui eloquẽtiæ demulceo & afficio.
Καταῤῥιπτάζω. diſijcio.
Καταῤῥίπτω. μ. ίψω π. ιφα. proijcio. Accuſ.
Καταῤῥοΐζομαι. deſtillationibus laboro, fluxus patior.
Κατάῤῥοος. ου. ὁ. defluxus, catarrus, deſtillatio faucibus impacta.
Κατάῤῥοπος. deorſum uergens.
Κατάῤῥους. idem quod κατάῤῥοος παρὰ τὸ κάτω ῥέειν τὸ δυσεντέριον. Etym.
Καταῤῥοφέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſorbillo.
Καταῤῥυθμέω. quadrare facio, concilio.
Κατάῤῥυτος. locus in quẽ humor influit, id eſt irriguus. Accipitur pro pleno & copioſo, ſicut affluens apud Latinos. Bud. Com.
Καταῤῥώξ. ῶγος. ſcopulus, rupes hians & terræ motu diſrupta, apud Sophc. Euſt.
Κάταρσις. ιος. ἡ. applicatio.
Καταρτάω. μ. ήσω. π. ηκα. apto, reſtituo. Accuſ.
Κατάρτησις. ιος. ἡ. aptatio.
Καταρτίζω. μ. ίσω. π. ικα. perficio, præparo, coagmento componoq́;. Sed uarius eius eſt uſus. eſt enim luxata membra in artus repono Aeginetæ. unde καταρτισμός. Item commotum & perturbatũ cõpono, quaſiq́; mentem emotam, luxatamq́; in locum ſuum reſtituo. Plut. in Catone. Item ex multis unum compono, ut τὰ κατηρτισμένα τῶν ἐδεσμάτων pro edulijs ex multis rebus concinnatis, Dioſcor. Vnde & pro ad concordiam & unitatem reduco, καταλλάττω, Herodo. in Terpſich. Et Paul. ad Gal. ult. ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον, Vos qui ſpirituales eſtis, componite huiuſmodi hominem, offenſum in ſpiritu clementiæ. Eſt etiam omnibus numeris, partibusq́; abſoluo, & abſolutè compono, ut Lucæ 6. κατηρτισμένος δὲ πᾶς ἔσαι ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ. Quod tamen quidam ad animum referunt, & πᾶς pro ὅλος accipiũt, ut ſit, Compoſitus autem totus erit, ut præceptor eius. Bud. Com.
Καταρτιστήρ. ῆρος. ὁ. qui conatur componere contentiones.
Καταρτύω. condo, diſpono.
Καταρυῆναι. defluere.
Καταρυθμίζω. diſpono.
Κατ' ἀρχάς. in initio.
Καταρχή. ῆς. ἡ. oblatio dæmonum, exordium.
Καταρχῆς. ab initio.
Κατάρχομαι. μ. άρξομαι. π. γμαι. initio, ſacrifico dæmonibus, hoſtiam & ſacrificium libo, uictimam ferio. Item incipio, auſpicor, aggredior. Vnde κατάρχειν τῆς μάχης, prælium committere & incipere. Bud. Com.
Κατάρχω. laceſſo, id eſt, prior aliquid facio, prouoco & author ſum, exemplum præbeo. Athenæ. καὶ τῆς φιλοσοφίας ταύτης τοῖς λοιποῖς κατάρξαι. Ponitur & pro ἄρχομαι cœpi. Plato, ἀλλ' ἀγαθῇ τύχῃ καταρχέτω Φαῖδρος, Sed quod bonum fauſtumq́; ſit, Phædrus primas dicendi partes habeat. Accipitur etiam pro ἡγεμονεύειν, præeſſe, cum genitiuo, ut σὺ γὰρ κατάρχεις τοῦ λόγου, Plat. Ariſtotel. pro ἐξάρχειν uſus eſt. Bud. Com.
Κατάρχων. præſultor, præcentor, χοροστάτης.
Καταρωγύς. terra uitibus apta.
Κατασαρκέω. μ. ήσω. π. ηκα. incarno, carnẽ facio.
Κατάσαρκος. ου. ὁ. corpulentus, obeſus.
Κατασβέννυμι, & κατασβεννύω. ſedo, compeſco, reprimo, ſepelio, reſtinguo. Accuſ.
Κατασείομαι. μ. είσομαι π. σμαι. decido.
Κατασείω. μ. είσω π. εικα. concutio, decutio, haſtam concutio. Item non uoce, ſed manu ſilentium indico, uel indico, uel aliud ſignifico, ſignum do. Xenoph. καὶ τὸν γαλάτα κατέσειον. Et Luc. Act. 19. ὁ δὲ ἀλέξανδρος κατασείσας τὴν χεῖρα. Idem, κατασείσας δὲ τῇ χειρὶ σιγᾶν.
Κατασημήνασθαι, & κατασημαίνεσθαι. inſignire, id eſt aliquid imprimere, ſigno obſignare.
Κατασήπομαι. marceſco. Depon. abſol.
Κατασήπω. marceſcere facio, ſitu carieq́; putreſcere cogo.
Κατασιγάζω. fauere linguis iubeo, ſilentium impero, ſilere impero. Bud. Com.
Κατασιγῶ. conticeſco.
Κατασινέσθαι. lædere.
Κατασιωπάω. μ. ήσω. π. ηκα. κατασιγάζω.

Κατασιγέομαι.μ.ήσομαι.πε.ημαι.cedo Accuſ.

Κατασκάζω.procũbo, procũbere facio, cõcido.

Κατασκάπτω.μ.άψω.π.αφα.effodio, euerto, diruo, demolior, ſolo æquo. accuſ.

Κατασκαριφάω.uellico, fodio, pungo.

Κατασκαφή.ῆς.ἡ.defoſſio.

Κατασκαφής.defoſſus.

Καταισχάφιλος.qui amicis dedecori eſt.

Κατασκεδάζω.μ.άσω.π.ακα.diſpergo, inſpergo, reſpergo, diſſipo. Accuſ.

Κατασκελετεῦμαι, attenuor.

Κατασκέπτομαι.μ.έψομαι.πε.εμμαι.ſpeculor. Depon. accuſ.

Κατασκευάζομαι.inſtruo, exorno, armoq́; κατασκευάζω: ἵππον περὶ βλήμασι κατασκευάζεσθαι. Xenoph. Item cõpono, cõficio, fabricor: ut ὁ φειδίας κατασκευαζόμενος τὴν ἀθηνᾶν, Ariſtot. Propriè autem κατασκευάζειν artificis eſt, κατασκευάζεσθαι uero locatoris, qui opus impendijs ſuis faciundũ locat. Eſt & conficio, perficio, abſoluo, ἀπεργάζομαι, ἀποτελέω. κατασκευαζόμενος τὴν βασιλείαν, regnum appetens, & occupare uolens. Bud. Com.

Κατασκευάζω.μ.άσω.πε.ακα.ædifico, extruo: ut οἰκοδόμημα παρασκευάσαι, Pauſan. Item inſtruo, paro, apparo, adorno, ut Latinis inſtruere domum, agrum, hortum, nauem rebus neceſſarijs. Strabo, βασίλειον κατεσκεύασε, Regiam inſtrumento regio adornauit. Item probo, confirmo, aſtruo, cõſtituo, apud rhetores cuius cõtrarium ἀνασκευάζω infirmo. Refertur aliquã do ad fraudes & dolos, & ſignificat cõtechnor, contexo. Demoſth. μηχανᾶται καὶ κατασκευάζει ταῦτα, id eſt ſtruxit, molitus. Vergil. Dolis inſtructus & arte Pelaſga. Bud. ibidem.

Κατασκεύασμα.ατος.τὸ.ædificium, tabernaculũ, fabrica. Item fraus, cõmentum, molimentum ſubdolũ, actus cõmentitius & falſus, Demoſth περὶ ἀρχ. Accipitur & in bonam partem. Ariſtot. Ἔπειτα δὲ καὶ τὰ διαίτα κατασκευάσματα χρήσιμα πρὸς τὴν δημοκρατίαν τὴν διαίτην, quod ipſe alibi κατανόημα dixit, & σόφισμα, hoc eſt remedium excogitatum. Bud. ibidem.

Κατασκευασμός.ὁ.fraus, ſicut κατασκεύασμα.

Κατασκευαστής.opifex & molitor, ut mundi deus molitor.

Κατασκευαστός.ὁ.ὁ.fabrilis, fabricatus, cõpactus, ſubornatus, appoſitus, alligatus, adornatus, ſummiſſus.

Κατασκευή.ῆς.ἡ.ſtructura, opificium. κατασκευάς, καὶ ἐπισκευάς ἐκδιδόναι, locare ſarta tecta tuẽda. Et tranſlate pro artificioſa orationis compoſitione & ſtrictura, Lyſ. & Baſil. Vnde etiam κατασκευὴ πυτγείων. Athenæo pro opifico & opere, Ciceroni molitio rei dicitur. Item κατασκευὴ τοῦ σώματος, conſtitutio corporis, Galeno, & κατασκευὴ τῆς ψυχῆς pro conſtitutione animi, Platoni. Itẽ ſuppellex, uaſa, & inſtrumenta domus uel fundi, Strabo. Item apparatus & copiæ, ſine quibus aliquid commode adminiſtrare nequit, Iſocrati in Paneg. Eſt & probatio, aſtructio, demonſtratio, Philopono. Bud. Com.

Κατασκηνόομαι.μ.ήσομαι.πε.ωμαι.firmo tẽtoria.

Κατασκηνόω.μ.ώσω.πε.ωκα.in tabernaculo maneo. Neutr. abſol.

Κατασκήνωσις.εως.ἡ.obumbraculum, receptaculum, diuerſorium.

Κατασκήπτω.μ.ήψω.ηφα.immitto, κατασπείρω. Item cum impetu exorior, graſſor, hoc eſt, ſæuio, & in perniciem noxamq́; progredior, ut peſtis quę cũ ingẽti clade hominum inualeſcit

Κατασκιάζω.adumbro, compagino.

Κατασκίδναμαι.diſpergor.

Κατάσκιος.ὁ.ὁ.umbroſus, opacus.

Κατασκλέω dirigeo, exareo, exiccor, & κατεσκληκώς contabeſcens ſiccitate Luciano.

Κατασκοπέω.μ.ήσω.π.ηκα.exploro, inſpicio.

Κατασκοπή.ἡ.exploratio, nec ſolum artis militaris & rei bellicæ uocabulum, ſed dicitur etiam de alia quauis inueſtigatione, & conſideratione: unde Thucyd. ἐς τὴν κατασκοπὴν τῶν χρημάτων dixit.

Κατασκόπια, uel κατασκοπικὰ τὰ naues exploratorias & ſpeculatorias Cæſar & Liui. appellant. Vide Bayſium.

Κατάσκοπος.ὁ.ὁ.explorator, ſpeculator.

Κατασμικρολογῶ.paruipendo, hoc eſt σμικρὸν ὑπόλογον ποιοῦμαί τινος. Vel potius parcum & illiberalem iudico & exiſtimo, exiguè de aliquo ſentio & malignè, hoc eſt illiberaliter. accuſ.

Κατασμικρύνειν.diminuere.

Κατασμύχω.comburo, corrumpo.

Καταϲοβῶ.perſequor, arceo.

Κατασοφίζομαι.decipio.

Κατασπαθάω.ῶ.luxu conſumo, prodigo.

Κατασπαράττω.μ.άξω.πε.αχα.dilanio. Accuſ.

Κατασπαταλᾶν.deliciari.

Κατασπάω detraho, diuello, diſſoluo.

Κατασπείρω.ſpargo, diſſemino. Genit.

Κατασπένδω.imbuo, libo.

Κατασπέρχομαι. urgeor.

Κατάσπερχον ἀκοῦ.auditu ferox.

Κατασπέρχω.feſtino.

Κατασπεύδω.accelero, urgeo, præcipito.

Κατασπιλάζω.inquino.

Κατασποδεῖν.impellere.

Κατασπουδάζω.ingenti ſtudio, & cum ambitione quadam

quadam aliquid facio.

Κατασπουδασμένως. bona fide, citra figmentum.

Κατασπουδῆ. de induſtria, ſeriò.

Καταστάζω. μ. άσω. π. αχα. inſtillo.

Κατασταθείς. έντος. conſtitutus.

Κατὰ στάθμην. in rectum, iuxta perpendiculum.

Κατασταθμισμός. ȣ̃. ſingulorum pondus.

Κατασταλτικά. pharmaca cohibentia, ſupprimentia, ἀνασταλτικά, Galeno. à καταστέλλω.

Καταστάντες. οἱ. congreſſio.

Καταστασιάζειν. circunuenire, id eſt inuidia conflata & factione opprimere.

Καταστασιάζομαι. factionibus uincor.

Κατάστασις. ιος. ἡ. tranquillitas, ſtatus, conditio, ordo, ἦθος. Itē execratio. aliquando inſtauratio & exordij conſtitutio apud Rhetores, & καταστήσασθαι principio conſtituere. Accipitur non nunquam κατάστασις pro pecunia quæ exhibebatur equitibus loco aliorum conſtitutis.

Καταστάτης. diſpoſitor.

Κατάστεγα. τά. ſubtegulanea.

Καταστεγάζω. cooperio.

Καταστέγασμα. ατος. τὸ. tectum, lacunar.

Κατάστεγος. ὁ. conſopitus. conſtipatusq; undiq; tectus, opertus.

Καταστέλλω. μ. αλῶ. π. αλκα. ad modeſtiā reuoco, & in officio contineo. Plutar. Item ſupprimo tumentia uel excreſcentia, & reprimo, ſedo, cōtraho. Dioſcor. actiu. accuſ.

Καταστένω. μ. ενῶ. π. ενκα. ingemo, ſuſpiro. Neutr. abſolutum.

Καταστερίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſtellifico, inter aſtra colloco.

Κατάστερος. ȣ. ὁ. ſtellatus, ſidereus.

Κατάστημα. ατος. τὸ. habitus, ſtatus.

Καταστηματικός. ȣ̃. ὁ. placido ac placato animo.

Καταστῆθα. amuleta.

Καταστίζω. confirmo, βεβαιῶ. Item condemno καταψηφίζω, diſpungo, deleo.

Κατάστικτος. ȣ. ὁ. ἡ. interſtinctus, maculoſus. Vnde & pro tunica ponitur, animaliū figuris, aut floribus intexta. belluata dici ſolet.

Καταστίλβω. reluceo.

Καταστολή. ῆς. ἡ. amictus, habitus.

Καταστομίζω. tacere facio.

Καταστομίς. tibiæ pars quædam, τὸ γλωσσίον.

Καταστορέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſterno. accuſ.

Καταστόρνυμι. complano.

Καταστοχάζεσθαι. &

Καταστοχεῖν. collineare, collimare, id eſt τὸν στοχασμὸν κατορθοῦν. hoc eſt linearum uiſualium cōtentionem ita regere, ut à ſcopo propoſito nō aberremus, cum ſagittā arcu uel ſcorpione mittimus, Vulgo album figere dicunt.

Καταστολή. amictus, lego καταστολή. ut ſuprà

Καταστράπτω. fulgore uel ſplendore obruo.

Καταστρατηγέω. μ. ήσω. π. ηκα. bellice, uel bellica aſtutia decipio & uinco, arte imperatoria, & ſtratagemate ſupero.

Καταστρατοπεδεύειν. caſtra metiri.

Καταστρεβλόω. præſtringo.

Καταστρεβλούμενος. ȣ. ὁ. deprauatus.

Καταστρεβλωθείς. contortus.

Καταστρέφεσθαι. in poteſtatē redigere, ſubigere, in ſeruitutem redigere. uerbum eſt medium. dicimusque non ſolum καταστρέφομαι τῷ ἄλλου, uerum etiā cum accuſatiuo. Herod. lib. I. ἄτε δὴ μίνοντι κατεστραμμένου γῆν πολλήν.

Καταστρέφω. μ. ψω. π. φα. finem impono, do exitum & finem rei, & rem inclino conuertoq; ad extremum, deſino: ut τοῦ ἐνιαυτοῦ καταστρέφοντος. exacto anno, Plutarch. & Pauſa. κατέστρεψεν εἰς τοῦτο, hunc exitum habuit. Item morior, ut καταστρέφω τὸν βίον, finio uitam Præterea conuerto, diruo, inuerto, ſubuerto. Bud. Com.

Καταστρηνιάζω. &

Καταστρηνιάω. μ. άσω. π. ακα. luxurior, delicior, laſciuio. Genit. ut καταστρηνιάσωσι τοῦ Χριστοῦ, apud Apoſtolum.

Καταστροφή. ῆς. ἡ. ſubuerſio, deuaſtatio, Item exitus rei. unde pro extrema parte fabulæ & pro morte. Vide in Chiliad. Eraſmi.

Κατάστρωμα. ατος. ſuperius pauimentum nauis, ſiue fori potius, id eſt, tabulata nauium, quæ nautas ferunt & ſuſtinent currentes. Vulgo garides. Vide Bayf.

Καταστρώννυμι, & καταστρωννύω. μ. στρώσω. π. ωκα. proſterno. actiu. accuſ.

Κατάστρωσις. ιος. ἡ. explicatio, explanatio.

Κατασῦραι. detrahere, colligere, odiſſe.

Κατάσυφλον. τὸ. aridum.

Κατασύρω. μ. υρῶ. π. υρκα. detraho, euerto.

Κατασφαλίζομαι. confirmo, roboro.

Κατασφύκωνται. καθέλωνται.

Κατασφάζω. ſacrifico, lancino, ſeco.

Καταχαίρειν. inſultare.

Κατασχεδιάζω. μ. άσω. π. ακα. fingo. Accuſ.

Κατάσχεσις. ιος. ἡ. obtentio, detentio, poſſeſſio.

Κατασχετλιάζω. exaggero rem, indigne fero.

Κατάσχετος. ȣ. ὁ. detentiuus.

Κατασχέω. detineo, occupo, inhabito.

Κατασχηματίζομαι. ſimulor.

Κατασχηματίζω. μ. ήσω. π. ηκα. conformo.

Κατασχίζω. diffringo.

Κατάσχομαι. tegor, uelor, περικαλύπτομαι.

Κατάσχω. detineo, occupo.

Κατασωρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. accumulo.

Καταϲωτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. cōſumo, dilapido.
Καταϲώχω, attero, contero.
Καταϲτῆϲαι. ſtatuere, centuriare & decuriare, in album referre, quod & καταγράφειν dicitur & καταταχθῆναι. Bud. Com.
Καταϲτῆϲαϑαι. eſt quod Iuriſconſulti uocant pecuniam conſtituere. Vnde conſtitutum, pro pecunia aſſignata. Significat etiam centuriari, & in album referri. Bud. ibidem.
Κατάταξις. decuriatio, & centuriatio.
Καταταχῶ. præuenio.
Καταταχοῦμαι. celeritate uincor & opprimor.
Καταταϑήπω. admiror, timeo, obſtupeſco.
Κατατείνειν. cōtendere, ſcilicet dicendo, διεξέρχεϑαι, latius diſſerere, explicare. ut διὸ κατατείνας ἐρῶ, Quare latius cōmemorabo. Plat. Vel contendere ire, ut κατατείνω τὸν δρόμον, contendo curſum, Syneſ. Sic Cæſar de bel. Gal. 1. Maturat ab urbe proficiſci, & quàm maximis itineribus in Galliam ulteriorē contendit. Itē ſternere, deijcere, premere, atterere, rumpere, frangere, cōficere, ut κατατεινόμενος ὑπὸ τῆς ποδάγρας, Athen. & ὑπὸ τῶν βασάνων, Demoſth. & κατατείνεϑαι πόνοις, Chriſoſt. Itē punire, uerberare, unde illud τοῦτο μὲν ἐπιγνῷ σφόδρα, τοῦτο δὲ κατατείνει πῶς κολάσειν. Bud. Com.
Κατατειχογράφω. in pariete pingo aut ſcribo, apud Strab. lib. 14.
Κατατέλεια. τά. ſumptus, pecunia quæ in ordinē uel tribū pēdenda eſt, cōſeſſus magiſtratus.
Κατατέμνω. contundo. Accuſ.
Κατατάϲω. enumero, inſcribo, in ordinem refero.
Κατατεχνολογεῖν. in artem redigere, artis præceptis alligare & aſtringere, ſub artis neceſſitatem redigere.
Κατατεχνικῶς. artificioſè.
Κατάτεχνος. ου. ὁ. artificioſus, induſtrius. Callimachi epitheton ab Athenieſibus propter elegantiam & artis ſubtilitatem.
Κατατήκω. liquefacio, diffluo, conſumo.
Κατατίϑεμαι. uoce paſſiua ſignificationem habet actiuam, depono, ut κατατίϑεσϑαι τὴν ἀρχὴν, ſicut latinis deponere magiſtratum, præfecturam: & depono onus, ſiue excutio, ut καταϑοῦ ϑοἰμάτιον, id eſt ἀποφορτίζου, Ariſtoph. Aliquando eſt collocare gratiam, beneficium conferre, gratiam inire, ut τὴν χάριν καταϑέσϑαι, uel εἰς τὸν ἄνϑρωπον χάριν κατατίϑεσϑαι. Demoſth. Lucas Acto. 24. ϑέλων τε χάριτας καταϑέσϑαι τοῖς ἰουδαίοις, Volens gratiam inire à Iudæis. Vnde κατατίϑεσϑαι τιμὴν uel σπουδὴν, eſt deferre honorem uel ſtudium in aliquo ornando: κατατίϑεσϑαι μαρτυρίαν. deferre teſtimonium, Syneſ. Bud. Com.
Κατατίϑημι. deponere ſimiliter eſt, ut de ſuo paſſiuo diximus. Vnde pro reponere ponitur, ſiue ſingula ſuo loco condere, Xenoph. Oecon. Item pro beneficiū aliquod in alium ponere, ut ταύτην σοι τὴν χάριν κατέϑηκα. ſicut Plaut. Quid dona ceſſant mihi conferre omnes gratulantes? Et frequens uſus eſt huius uerbi Luciano, pro repēdere gratiam, ſiue facere paria. Ponitur aliquādo pro ſoluere, rependere, id eſt καταβάλλειν, ἐκτίνειν: ut κατατίϑημι τὸν μισϑὸν, & τὴν τιμὴν καταϑεὶς. Plat. In ea ſignificatione iūgitur quoq; cum datiuo & genitiuo, de quo Bud ibidem.
Κατατιτρώσκω. proſterno, ſaucio, uulnero.
Καταϲπιλόω. conſpurco, commaculo, concaco.
Κατατινάσϲειν. retinere.
Κατατοκίζομαι. fœnore obruor & exhaurior.
Κατατολμῶ. audeo Genit Bud. Com.
Κατατομή. ῆς ἡ. ſectio, conciſio.
Κατατοξεύω. ſagittis cōficio, eiaculor.
Κατατοξέω. corruo.
Κατατραυματίζω. uulnero.
Κατατρέπομαι. fundo, fugo.
Κατατρέχω. diſcurro, decurro, prædor, populor, incurſionem facio, incurſionibus uaſto, per graſſor & percurro Latinè etiam dicitur. Cum de animato dicitur, genitiuum ferè habet, ſed cum de inanimato, accuſatiuum.
Κατάτρησις. ἡ. exeſio.
Κατατρίβω. attero, tero, conſumo. κατατρίψαι τὴν ἡμέραν, diem eximere, cunctari.
Κατατρίχιος. ὁ. tenuis, capillamētorū inſtar, λεπτός.
Κατάτροπον. κάταντες, accliue.
Κατατροχάζω. μ. άσω. π. ακα. roto. accuſ.
Κατατρυφάω. μ. ήσω. π. ηκα. delector, delicior, eluxurior in aliqua re. Genit. Greg. ἵνα καὶ αὐτὸς κατατρυφήσω τοῦ λόγου, Vt ipſe quoque eluxuriante ſtylo utar. Item derideo & ludifico per laſciuiam & delicias. Idē, ἄπαιδος φάτνη μόσχου κατατρυφῶντος τῶν μεμφϑέντων ὠδίνων εὐηϑείας. Bud. Com.
Κατατρυφή. libido, luxuria.
Κατατρυφῶ. luxurior.
Κατατρύχω. μ. ύξω. π. υχα. ſogo, domo, ſupprimo. Accuſ.
Κατατυχεῖν. aſſequi, ſucceſſum habere. Genit.
Κατατυχών. όντος. ὁ. uoti compos.
Καταυαίνω. ſicco, ſplendidum reddo.
Καταυγαζόμενος. ου. ὁ. illuſtratus.
Καταυγασμός. οῦ. ὁ. lucidatio.
Καταυλέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſono, id eſt modulor, exploro concentum, tibiarum modulis oblector. Neutrum abſol. Vnde.
Κατάυλησις. Theophraſt. καὶ καταυλήσεως βραχείας

χέιας δεῖσθ, Non multæ inſpirationis indigere in auſpicãdo cãtu: uel antequàm in theatrum afferatur ludicræ & lenitoriæ exercitationis: de tibicinali calamo. Bud. Com.

Καταυλίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. caſtrametor.

Κάταυλος. extenſus, apertus.

Καταυλοῦμαι. cantibus oblector.

Καταυστής urinator.

Καταφαγής. οῦ. ὁ. uorax, helluo.

Καταφάγω. deuoro.

Καταφαίνομαι. uideor, id eſt appareo. Deponens abſolutum.

Καταφανής. έος. ὁ. ἡ. manifeſtus, apertus, perſpicuus.

Καταφάναι. affirmare.

Καταφάνεια. ας. ἡ. luciditas, perſpicuitas.

Καταφαντόν. affirmatum.

Καταφανῶς. manifeſtè.

Καταφαρμακεύω. μ. εύσω. π. ευκα. uenenis inficio, excanto. Actiuum. accuſ.

Καταφαρμάσσω λόγῳ. delinio oratione.

Κατάφασις. ιος. ἡ. affirmatio apud Ariſtot. de Interpretat. intentio, uerbum quo crimen intenditur, intentio uerbis facta autore Chirio Fortunat. & τὰς καταφάσεις. Cic. uocat aientia.

Καταφάσκω. affirmo.

Καταφατίζω. μ. ίσω. π. ικα. dico contra aliquem, proteſtor, polliceor, confiteor.

Καταφατικός. οῦ. ὁ. affirmatiuus.

Κατάφατος. ου. ὁ. recens.

Καταφέρεια. procliuitas.

Καταφέρεσθαι. ſidere, mergi, peſſum ire, ut Ariſtot. de teſtudinibus, καταφέρεσθαι γὰρ, inquit, πάλιν οὐ δύνανται. Item delabor, decido. Greg. καὶ κατενεχθῆναι εἰς θάνατον. Et Hippocrat. εἰς τὸ πάθος κατηνέχθη, in morbum delapſus eſt, Item ruere, ut πόλεις κατενεχθῆναι, urbes euerſæ, Gregor. καταφέρομαι τοῖς ἐχθροῖς, ruo, & impetum in hoſtem facio. Eſt & obdormiſcere uehementius, & alto ſommo. Lucæ Act. 20. ὑπὸ πλέιον κατενεχθεὶς ἀπὸ τοῦ ὕπνου, altiore ſomno obdormiſcens. Significat etiam deferor & appello in portum. Bud. Com.

Καταφερής. pronus, procliuis.

Καταφέρω. deijcio, deturbo. Gregor. Item deorſum fero, cui ἀναφέρω opponitur. Item allido, impingo, incutio, adigo. Lucia. Eſt etiam ſopio, in ſomnum ſterno. Alexander Probl. 1. θελγομένη ἡ ψυχὴ εἰς ὕπνον αὐτὰ καταφέρει. Bud. Comment.

Καταφεύγη. ης. ἡ. ſecuritas quæ datur iureiurando.

Καταφεύγω. refugio, confugio, exulo. Neutrum abſolutum.

Κατάφημι. affirmo. Accuſ.

Καταφημίζω. diuulgo.

Καταφής. triſtatus.

Καταφθίνω. pereo, marceſco.

Καταφθορά. ᾶς. ἡ. corruptio.

Καταφθορός. οῦ. ὁ. exitioſus, corrumpens.

Καταφιλέω. μ. ήσω. π. ηκα. oſculor. Accuſ.

Καταφιλοσοφέω. per ſilentium uinco.

Καταφιλοσοφοῦμαι. patientia & moderatione uincor.

Καταφλάσαι. diſcindere, contundere.

Καταφλέγω. comburo. Accuſ.

Καταφλεξίπολις. ciuitas cõbuſtrix & incẽdiaria ſonat, hoc Epithetõ Meleager Epigr. lib. 7. tribuit Stenelaidi meretrici, quòd huius ſcilicet amore ciuitas uniuerſa quaſi flagraret.

Κατάφλεξις. combuſtio.

Καταφλυαρῶ. nugor, mentior.

Κατάφοβος. ου. ὁ. formidoloſus.

Καταφοιτάω. accedo.

Καταφορά. ᾶς. ἡ. impetus, alliſio uehemens, ὁρμὴ Polyb. Item ſoporis uehementis impetus, inclinatio in ſomnium, principiũ infirmitatis, marcor, torpor, ſopor, degrauatio, depreſſio. Eſt & ſua oratoribus καταφορὰ, hoc eſt, inter accuſandum longior ſpiritus productio, Bud. Com. Veternus, quaſi in ſomnum delatio.

Καταφοράω. dormio, deprehẽdo, intelligo. accu.

Καταφορέω. idem.

Καταφορής. έος. ὁ. ἡ. pronus.

Καταφορικός. οῦ. ὁ. uehemens, impetuoſus, impetu incurrẽs, ſomnolentus. Vnde καταφορικὸς ὕπνος, ſomnus uehementius incubans.

Κατάφορος. ου. ὁ. pronus, iudicatu pronus, planus, perſpicuus. Galen. κατάφορον γίνεται σαφῶς, id eſt iudicatu pronum, ſiue planum & perſpicuum. Id tamen rectius κατάφωρον cum ω legeretur. Bud. authore.

Καταφορτικός. ὁ oneroſus, uehemens.

Καταφράζεσθαι. animaduertere.

Κατάφρακτος. ου. ἡ. cataphractus, equus opertus & undiq; munitus armis. κατάφρακτα πλοῖα, naues conſtratæ, & quæ καταστρώματα habebant. actuarias Liuius appellat. Bayfius. κατάφρακτοι ψυχαὶ, animæ obtenebratæ, neq; præuidentes futura.

Καταφρονέω. μ. ήσω. π. ηκα. deſpicio, nihili pendo, pro nihili duco. Actiu. accuſ. Vide φρονεῖν in Ammonio.

Καταφρόνημα. ατος. τό. confidentia.

Καταφρόνησις. contemptus, deſpectus, inſipientia Thucyd. ὑπερφρόνησις, κατὰ intenſiue acceptum.

Καταφρονητέον. diſpiciendum.

Καταφρονητής. οῦ. ὁ. contemptor.

Κατα-

Καταφρόνητος. ου. ὁ. deſpectus.
Καταφρονητικῶς. contemptiuè.
Καταφροντίζω, expendo in ſtudijs literarum.
Καταφρύγω. penitus uro, exicco. Accuſ.
Καταφρύσσω. idem.
Καταφυγή ῆς. ἡ. refugium.
Καταφύγιον. ſubſidium.
Κατάφυτος. locus arboribus conſitus.
Καταφυλαδόν. per gentes, uel tribus.
Καταφυσῶ. genitum.
Καταφωνῶ. reſonare facio. ταράσσω.
Κατάφωρος. ου. ὁ. manifeſtarius, manifeſtus, clarus, deprehenſus, ἐπαυτόφωρος. Et quicunq; reus conuictus, per metaphoram dicitur κατάφωρος ἐπαυτοφώρῳ αἴτιος, & ἐπαυτοφώρῳ ἑαλωκὼς, ut adulter deprehenſus.
Καταφωρῶ. manifeſtarium facio, in furto prodo.
Κατάχαλκος. æratus.
Καταχαρίζεσθαι. gratificari, id eſt, condonare, largiri, donare, præuaricari gratioſe, eblandiri, effugere. Aeſchines. οὐ προδιδοὺς ὑμᾶς, οὐδὲ τὸν ἀγῶνα καταχαρισόμενος.
Κατάχασμα. ατος. τὸ. hiatus, ſectio profundior.
Καταχασμός. οῦ. ὁ. ſcarificatio, medicorum uocabulum.
Καταχειροτονέω. diſſentio, contra nitor, condemno. Etym.
Καταχειροτονία. condemnatio, contrarium ſuffragium.
Καταχεῖσθαι. τὸ καταχεῖν.
Καταχέω. profundo, infundo, offundo. Accuſ.
Καταχή. irriſio.
Καταχήνη ης. ἡ. hiatus, κατάγελως. Ariſtophan. Eccleſ. δημοτικὴ ἡ γνώμη καὶ καταχήνη τῶν σεμνοτέρων ἐστὶ
Καταχθῆναι. frangi.
Καταχθόνιος. ου. ὁ. infernalis, ſubterraneus.
Κατάχθονος. pinguis.
Καταχλευάζω. irrideo.
Κατάχλοος. ου. ὁ. uiridis admodum. Hipp.
Κατάχλυσις. ιος. ἡ. obtenebratio, offuſio caliginis & tenebrarum. Vnde καταχλυάνης, id eſt obſcuriſſimos libros cõpoſuiſſe imitando Antimachum. Hermol. in Plinium.
Καταχορδεύω. reſcindo.
Καταχόρδευσις. ιος. ἡ. ſpecies cantus, quo in Pythijs ludis repreſentabatur Apollo iam ouans.
Καταχορηγέω. largior, ſuppeto. Genit.
Καταχόω. μ. ώσω. π. ωκα. obruo, exaggero. Accuſ.
Καταχράομαι. μ. ήσομαι. π. υσμαι. abutor, id eſt re aliqua male utor, uel ſupra modum utor. Eſt etiam male accipere, uerberibus uel morte afficere. Aeſch. ἀλλ᾽ ἀκαταχρήσασθέ μοι εἰ δοκεῖ τοῖσδε εἶν. Accipitur & paſſiue interdum. Bud. Cõ. καταχρήσασθαι ἑαυτόν. necem ſibi conſciſcere, tranſuerberare ſe.
Κατάχρεως. debito & uſuræ implicitus. Vnde κατάχρεω, ſiue κατάχρεα bona dicuntur oppignorata, bona prædia & obærata, ſponſione & fideiuſſione affecta. Et debitores ipſi ære alieno oppreſſi, κατάχρεω, & κατάχρεοι, ὑπόχρεω dicuntur Bud. Com.
Κατάχρησις. ιος. ἡ. abuſio. Item cum nomẽ à primo ſuo ac proprio ſignificato ad rem nominẽ proprio carentem transfertur, ut oculus uitis.
Καταχρηστικός. οῦ. ὁ. abuſiuus.
Καταχρίζω. illino.
Καταχριόμενος. ου. ὁ. illitus.
Καταχρυσῶσαι. inaurare.
Καταχρῶσαι τὴν κόμην. tingere capillum, fucare.
Κατάχυμα. ατος. τὸ. aqua balnei, qua perfunduntur balneo exeuntes. Vide Ammonium.
Κατάχυσις ἡ aër.
Καταχύσματα. τὰ. res ſiue bellaria quæ effundebantur ſuper caput ſerui nuper empti, cum domum heri ingrediebatur, ſicut ſupra caput uxoris nuper nuptę, ius. Significat etiam iuris condimentum. Vſus eſt Ariſtophan. Pluto. εἶτ᾽ οὐχὶ δέξει ταῦτα τὰ καταχύσματα. Item Demoſth. Oratione. κατὰ στεφάνου ψευδομαρτυριῶν: ἀλλ᾽ αὐτὸς μὲν οὐκ ὤκνησε τὴν δὲ ποῖναν γῆμαι, ἢ τὰ καταχύσματα αὐτοῦ καταχεῖν τότε ὅποτ᾽ ἐωνήθη. Cæl. lib. 14. ca. 6. Ammonius diſtinguit à καταχύματα.
Καταχῶμαι. obrutus ſum.
Καταχώννυμαι. obruor, id eſt nimium implicor, & occupor.
Καταχωννύω. μ. ύσω. π. υκα. facio aggerem, occulo terra. Accuſ.
Καταχωρίζω. μ. ίσω. π. ικα. diuido, ſemoueo, facio reuerti, ſepono, diſpono.
Καταψάω. mulceo, palpo.
Καταψαίρω. moueo, feſtino.
Καταψάλλομαι. tibijs citharisq; perſono, ac oblector.
Καταψευδομαρτυρησάμενος. ου. ὁ. qui adhibuit falſos teſtes.
Καταψευδομαρτύρομαι. falſis teſtibus opprimor.
Καταψεφεῖν. obſcurare. nã ψεφὸς tenebras ſignificat, obſcuritatẽ dictis addere: Item φροντίζειν.
Καταψηφίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. cõtra iudico, condẽno, faciendũ cẽſeo, ꝓnuncio. Bud. Com.
Καταψήχω. demulceo, adulor, leniter contrecto.
Καταψιλοῦν. tenuem uel glabrum reddere.
Καταψυκτικός. οῦ. refrigeratorius.
Κατάψυκτος. ὁ. refrigeratus.
Κατάψυξις. ιος. ἡ. refrigeratio.
Καταψύχομαι. refrigeror.
Καταψύχω. μ. ύξω. π. υχα. refrigero, ſicco, Actiu. (accuſ.

Κατα↓ῶσαν, τὴν. demulcientem.
Κατάκρατῆς κεφαλῆς. dicũt Attici pro eo quod eſt κατὰ τῆς κεφαλῆς τὴν πληγὴν ἐδεξάμην. Sic Lucian. Timone κατάαγα τὸ κρανίε.
Κατεάγην fractus ſum. Ab ἄγω, med. præt. ἦγα, & per diſſolutionem ἔαγα, κατεάγην. Vnde & κατεαγὼς. ότος. ὁ. & κατεαγυῖα. ἡ. participiũ, fractus. Et interdum fluxus, mollis, effœminatus, ſicut fractus Latinis.
Κατεάξας. ſopitus.
Κατεάχθη. fractus, deiectus, uel poſitus eſt.
Κατεβήσατο. deſcendit.
Κατεβλακευμένος. ſupinus, iners.
Κατεγγυᾶν. tradere, ut κατεγγυῶ τὴν κόρην, trado deſponſam. Item uadimonio uel ſponſione, uel ſatis datione obſtringere quempiam. Et apud Demoſt. κατεγγυᾶν τοὺς παῖδας, & τὴν ναῦν, eſt pueros & nauem pro credito pignorari, & manum prædibus bonis inijcere, quæ bona ſatis accepto habebat obnoxia. Budæus in Commentarijs.
Κατεγγυᾶσθαι τὸ διεγγυᾶσθαι καὶ ἐγγυᾶσθαι.
Κατεγκονεῖν. feſtinare.
Κατεγνυπῶσθαι. diſſolutum, & infirmum eſſe, ἀπὸ τοῦ εἰς γόνυ πίπτειν.
Κατεγνωσμένος. ου. ὁ. damnatus, reprehenſus.
Κατεδαφίζω. ſubuerto, ſolo æquo.
Κατέδυ. occidit, ſubmerſus eſt.
Κατέδω. conſumo, deuoro.
Κατεθήπει. obſtupuit.
Κατείβομαι. μ. είψομαι. π. ειμμαι. inſtillo, defluo, corrumpo.
Κατεῖδον. uidi.
Κατείδωλος. ου. ὁ. idololatriæ deditus.
Κατεῖεν præteritum. med. ab εἶω deſcenderat.
Κατεικής. concedens, moriger, æquus.
Κατειλεῖα penetralia domus.
Κατειλεῖν. in orbem globari & colligi in arctum.
Κατειλημμένος. ἀντὶ τοῦ κατειληφώς.
Κατειλοχε. recenſuit.
Κατειλίσσω. obligo.
Κατειλυσπᾶσθαι. inſtar ſerpentiũ corpus trahere.
Κατειλωτισμένος. in ſeruitutem redactus.
Κατειμένος. indutus. Etym.
Κάτειμι. deſcendo.
Κατειλύω. contego, occulto. Etym.
Κατειπεῖν. reprehendere, contradicere, occultè accuſare, deferre, occultum detegere, ſecreta reuelare & prodere aliquem, Ariſtoph. Pluto.
Κατειργασμένη γῆ. terra culta & ſubacta.
Κατείργω. ſubigo, compello, adigo, ut ὑπὸ τῆς δυνατωτέρου κατείργεσθαι. Thucyd. Item ueto & arceo, ut ναυσίν ἐκ θαλάσσης κατείργειν, liberum commeatum adimere, Pauſa. & apud eundem στρατείᾳ κατείργειν, intra fines continere, exitumq́; adimere. Bud. Com.
Κατεῖρα. ſcutum, pelta.
Κατέρρηκεν. diſcidit. Accuſ. iung.
Κατειρῶ. calumnior, detraho.
Κατειρωνεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. cauillor, aſſimilo, per diſſimulationem deludo. Genit.
Κατεῖχε. obtinebat.
Κατεκέαθεν. obdormiuit.
Κατέκηα. combuſſi.
Κατεκκλησία. ας. ἡ. congregatio uniuerſorum, & publica quædam concio.
Κατεκλάσθης pro κατεκλείσθης. apud Theod.
Κατέκταθεν. occiſi ſunt. παρὰ τὸ κτείνω, καὶ ἐκτάνθην. uide Etym.
Κατέλαβεν. imperſonale, neceſſe fuit, neceſſitas coegit, Pauſan. Bud. Com.
Κατελάσαι. coire.
Κατελέγχω. redarguo. dedecoro.
Κατελεέω. μ. ήσω. π. ηκα. miſereor. Neutr. accuſ.
Κατελεῶν. ὁ. miſerans.
Κατελίσσομαι. circumuoluor.
Κατέλω. eligo.
Κατέναντι. è regione, è diuerſo.
Κατενδεής indigus, qui caret.
Κατενεχυράζω. oppignoro, pignora capio.
Κατενόπλιον. τό. genus modulationis ad quã ſaltabãt arma concutientes. εἶδος ῥυθμοῦ ὃ ὠρχοῦντο σείοντες τὰ ὅπλα. ἔστι δὲ ὁ ἐν ἡμιολίῳ.
Κατεντευκτής. incidẽns, accuſator.
Κατενῶπα. in conſpectum.
Κατεξανίσταμαι. contrà reſurgo.
Κατεξανιστάμενος. ου. imminens.
Κατεξουσιάζω. poteſtatem exerceo. Matth. μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν.
Κατεπαγγέλλομαι. ſpõdeo, liberaliter polliceor.
Κατεπάγω. inuito, induco,
Κατεπάδω. μ. άσω. π. ακα. incanto. Accuſ.
Κατεπάλμενος. inſiliens.
Κατεπείγω. μ. έξω. π. ειχα. urgeo, & ſic cũ accuſatiuo conſtruitur, pro feſtino uerò abſolutũ eſt.
Κατεπέτασεν. περιεκάλυψεν, ἐσκέπασεν.
Κατέπεφνα. occidi.
Κατεπεφρόνηκα. in philoſophos inſumpſi.
Κατεπόντωσαν. fabricauerunt.
Κατεπρήνιξεν. pronũ præcipitauit. apud Nican.
Κατεπτηχέναι. perterreri, πεφοβῆσθαι.
Κατέπτηχος. ου. ὁ. latitans, pauidus.
Κατεπώθη. potu hauſtus eſt, demerſus eſt. Etym
Κατεράσαι. de uno uaſe in aliud transfundere, quod elutriare dicunt Latini.
Κατεργάζομαι. μ. άσομαι. π. είργασμαι. operor, præparo. Item perficio, id eſt, deſtruo, conficio & cõcoquo, Theophr. de Cauſ. 4. Et conficio, id eſt,

cio, id eſt occido. Xenoph. ὁ δ' ἂν ἐμὸς παῖς ἂν θεῖς τυχὼν κατεργάσατο τε τὸν λέοντα. Item ſupero, uinco. Herod. κατεργάζεσθαι δυνάμει κρείττονι.
Κατεργασία τῆς γῆς. cultus & ſubactio. Et κατεργασία τροφῆς, id eſt πέψις. Bud. Com.
Κατέργασος. ου. occultus, operoſus.
Κάτεργος. ὁ. κατεργασμένος, κεχειρωμένος, ut κάτεργος χώρα, Theoph. cui ἄεργος opponitur (Bud. Com.
Κατεργός. antiquatus.
Κατέργω. uaſto.
Κατερέζω. μ. ἔξω. π. εχα. demulceo, ſedo, καθέζομαι. Actiuum accuſ.
Κατερεθίζω. incito.
Κατερεῖξαι. contundere.
Κατερείπω. deſtruo, diruo, labor. Accuſ.
Κατερεφής. έος. ὁ. ἡ. munitus, tectus.
Κατερέφω. tego.
Κατερέω. accuſo.
Κατερητύω. comprimo. Accuſ.
Κατέρραξας. ad pauimentum impegiſti.
Κατερρινημένον. limatum, expolitum, à ῥίνω.
Κατέρρωγος. ου. rimoſus.
Κατερυθραίνω. erubeo, tingo colore rubro.
Κατερύκω. detineo, prohibeo. Accuſ. (aoriſt.
Κατερύω. traho, & κατήρυσεν traxit, tertia perſona
Κατέρχομαι. deſcendo, aggredior, deuenio. Dicitur & de eo, qui poſt exilium quaſi poſtliminio redit in patriam & reuertitur. Depon.
Κατεσάπη. putridus intabuit.
Κατεσθίω, uel κατέσθω. deuoro Accuſ.
Κατεσκελετευμένος. ου. ὁ. attonitus, attenuatus.
. . τεσκευάζω. paro, gero, ædifico.
Κ . τεσκεύασμα. τὸ. ædificium.
Κατέσκληκα. morbo uel fame contabui, macrui, ſtrigoſus, & aridus euaſi, macie confectus fui.
Κατεσπευσμένος. ου. ὁ. accuratus.
Κατεσπουδασμένον. ambitioſum, ingenti ſtudio factum, enixum & affectatum.
Κατέσσυε. impulit.
Κατεστεναγμένα χάριτα. dona cum ſuſpirio data. Bud. Com.
Κατέστην εἰς λόγους σοί, collocutus ſum tecũ, κατέστην εἰς ἀπολογίαν, defenſionẽ dixi. Bud. Cõ.
Κατεστιγμένα. punctis diſtincta, πεποικιλμένα.
Κατεστραμμένος. aduerſe.
Κατεστράφησαν. proſtrati ſunt.
Κατέστυξαν. timuerunt, oderunt.
Κατεστωμυλμένος. garrulus, ineruditus.
Κατέσχεν. compeſcuit.
Κατέσχημαι. id eſt κάτοχος εἰμι. uerbum peculiare ijs, qui tanquã alieno feruntur arbitrio, ut qui in dei alicuius redacti ſunt poteſtatẽ, qui illos pro ſua poteſtate moderatur poſſidetq́; & agit quocunq; lubet. Datiuo iungitur, ut αὐτῷ θεῷ κατέσχημαι. Luciano.
Κατεχρεωμένος. antiquatus.
Κατέτος. quotannis.
Κατεύγμα. ἄγος. τὸ. imprecatio diræ.
Κατευδαιμονίζω. fortunatum dico, & beatum puto. Accuſ.
Κατευθικτεῖν. tangere.
Κατευθύνω. dirigo, adminiſtro.
Κατευλογέω. prædico, extollo.
Κατευμαρίζειν. uerbis aliquid leuare.
Κατευλογοῦντες. laudantes, prædicantes.
Κατευμεγεθεῖν. ſuperare, dominari. Genit.
Κατευνάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. accumbo, placo. Deponens abſol.
Κατευναστής. οῦ. ὁ. cubicularius, qui ſponſam ducit dormitum.
Κατευνέω. μ. ήσω. π. ηκα. facio dormire.
Κατευξάμενος. ὁ. qui peregit preces.
Κατεύξασθαι. precibus interpellaſſe.
Κατευοδόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. proſperor. Deponens abſol.
Κατευορκίσαντες. οἱ. probi.
Κατευρύνομαι. dilator.
Κατευστοχέω. μ. ήσω. π. ηκα. bene conięcto.
Κατευφημέω. fauore præſto.
Κατευφημούμενοι. οἱ. laudati.
Κατεύχομαι. deprecor, imprecor, moueo, τὸ καταρῶμαι execror, κατηρῶμαι maledico, ſignificat etiam Herodoto idem quod difficulter & ægre ac quadam cum moleſtia peto & precor πᾶσι Πέρσῃσι κατεύχετο ἐγγίνεσθαι.
Κατευωχέομαι. epulor.
Κατεφθαρμένοι τὸν νοῦν. corrupti mente.
Κατεφίλουν. oſculabantur.
Κατεφίστημι. inſurgo, aduerſum ſto. Lucas in Act. κατεφίστησαν τῷ παύλῳ.
Κατεχθραίνω. odio proſequor.
Κατεχμάζας occupans.
Κατέχων φονέων.
Κατεχόρδησεν. occidit. (Bud. Com.
Κατέχομαι. τὸ ἔνθεος εἰμί, θεοφοροῦμαι, κατέσχημαι.
Κατέχω. occupo, id eſt poſſideo, magnopere aliquid teneo, retineo. Item incumbo, decumbo, & ſido, hoc eſt ἐφιζάνω, ἐφίσαμαι. Theoph. de Cauſ. 1. & 6. Bud. ibidem. Actiuũ accuſ. uel etiam genitiuo, κατέχειν λόγους. tenere memoria.
Κατεψηφισμένος. qui damnauit, uel qui damnatus eſt.
Κατηγορέομαι. accuſor, & aliquando accuſo.
Κατηβολή. morbi circuitus, pro καταβολή.
Κατηγορέω. μ. ήσω. π. ηκα. damno, ut τὴν γένεσιν καὶ φθορὰν τοῦ κόσμου, dãnare mundum & inte-

ritus Philoni. Vel potius pro prædicare, quod eſt palàm cõmemorare, παρισάναι. Hoc enim κατηγορεῖν ſignificat, & indicare, ſiue exprobrare: ut illud Plinij, Mala emptio ſemper ingrata, eo quòd exprobrare domino ſtultitiam uidetur. Et Verg. Degeneres animos timor arguit. Eſt etiam κατηγορεῖν indicare, & ſignificare nomine & appellatione. Galen. Ther. 14. κατηγορεῖσθαι δὲ ἀπὸ, Appellatione ipſa ſignificetur & prædicetur. Item præ me fero. Lucian. πολλὴν κατηγορούντων ἀπειροκαλίαν, id eſt, ineptiam multã præ ſe ferentes. Id Cicero clamitare dixit, pro Q. Rab. Supercilia illa olere maliciam, & clamitare calliditatem uidentur. Bud. Com. κατηγορούμενον, id eſt, prædicatũ. Ariſtot. diſtinguit à ſubiecto in lib. de Interp.

Κατηγορία.ας.ἡ.accuſatio, crimen: ut κατηγορίας ἔχω, accuſor. Item prædicamentum, uox generaliſſima.

Κατήγορος.ου.ὁ accuſator, actor, petitor.

Κατῄειν.deſcendebam.

Κατηθλημένος.exercitatus.

Κατήκοος.ου.ὁ. obediens, dicto audiens, morem gerens.

Κατήκω.liquefacio.

Κατηλεῖπειν.curare.

Κατηλέτης.ὁ.propitius, audibilis.

Κατηλίς.ίδος.ἡ.κάθοδος.deſcenſus.

Κατῆλιψ.πος.uel φος.ἡ. ſcala, tabulatum, trabs tectum ſuſtinens.

Κατηλόγησε.neglexit, prætermiſit.

Κατηλόησαν.iugularunt.

Κατηλυσίη.ης.ἡ.&

Κατήλυσις.ιος.ἡ.acceſſus, deſcenſus.

Κατημαξευμένα.uulgaria, trita, conculcata.

Κατῆμαρ.quotidie.

Κατημελής.ὁ obediens, obſecundans.

Κατηναρισμένα.occiſa, perdita, ſpoliata.

Κατηπειγμένως.raptim, feſtinanter. Heliodorus.

Κατηπιόωντο.mitigati ſunt.

Κατήρασε.Strabo lib.17. pro deglutijt κατέπιεν poſuit, εἶτα τὸ μελίκρατον κατήρασε.

Κατηρειγμένος.lapſus, flexus.

Κατηρεμέω.μ.ήσω.π.ηκα.ſedo. Accuſ.

Κατηρεφής.έος.ὁ.ἡ.rectus, altus, adumbratus.

Κατήρης.ſublimis, pendens.

Κατήρξατο.increpauit, caſtigauit.

Κατηρτισμένος.perfectus.

Κατηρυδεῖς ἄμπελοι.uites uuis grauatæ, & demittentes ſeſe.

Κατηφαμισάμην.roborabam.

Κατηφέω, uel κατηφάω.μ.ήσω.π.ηκα.triſtor, mœſto uultu & demiſſo cogito.

Κατήφεια.ας.ἡ.λύπη. mœror, triſtitia cũ uultus dimiſſione, caligo, mœſtitia. Plutarch. ὡς γὰρ τὴν κατήφειαν ὁρίζονται λύπην κάτω βλέπειν ποιοῦσαν, οὕτω τὴν αἰσχυντηλίαν μέχρι τοῦ μηδὲ ἀντιβλέπειν τοῖς δεομένοις ὑπείκουσαν, δυσωπίαν ὠνόμασαν.

Κατηφής.έος.ὁ.ἡ.ſubtriſtis, præ uerecundia ſupercilia & uultũ demittens, ſolicitus, mœſtus.

Κατηφόνες.ignaui, morte digni.

Κατήφονος.ου.ὁ.morte dignus.

Κατηχέω.μ.ήσω.π.ηκα.audio, erudio, quaſi inſtruo, doceo uoce. ab ἠχεῖν. Nam olim qui baptiſmatis eſſent candidati ijs tradebantur fidei Chriſtianæ myſteria ſine ſcriptis uiua uoce, quemadmodum priſcis theologis mos erat apud Aegyptios, ut myſteria uoce dũtaxat ac ueluti per manus poſteris relinquerent, non ſcriptis, id erat initiari myſterijs, quod Paul. & Lucas uocant κατηχεῖν, quaſi dicas ſono ac uoce inſtruere.

Κατηχής.έος.ὁ.ἡ.reſonans.

Κατήχησις ιος.ἡ.inſtructio.

Κατηχητικός.οῦ.inſtructiuus.

Κατήχητος.&

Κατηχημένος.&

Κατηχούμενος.ὁ. catechumenus, hoc eſt, nondũ initiatus, ſed qui adhuc imbuitur elemẽtis religionis, nondum ad facta ſpectanda introductus myſteria fidei, uiuæ uocis miniſterio concredebantur. Bud. in Epiſt.

Κατηχίζω.inſtituo, admoneo.

Κατηχιστής.οῦ.ὁ.ſuſceptor, uulgò compater.

Κάθανεν, mortuus eſt, pro κατέθανεν.

Κατιαλλόμεναι.colligatæ.

Κατίασι.deſcendunt, κατέρχονται, à κάτειμι. Se καθιᾶσι, remittuut χαμῶσι, à καθίημι.

Κατιδεῖν.perſpicere.

Κατιεμένη.demiſſa.

Κατικτηρία.ſacrificium ob reditum.

Κατιλλαίνειν.&

Κατιλλώπτειν.deſpicere, ſubſannare.

Κατιλύω.μ.ύσω.π.υκα.infeſto. Accuſ.

Κότινος.oleaſter.

Κατιόν.adhuc.

Κατιόντες.οἱ.deſcendentes.

Κατιόομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι.ærugino.

Κατίσχειν.ferire, iacere.

Κατίσχετε.coërcere.

Κατισχναίνω. extenuo, deſicco & κατισχνώθη ἐξηράνθη, ἐλεπτύνθη.

Κατίσχνος.ου.ὁ.qui eſt tenui ualetudine,

Κατισχνόω.exicco, attenuo.

Κατισχναίνοντες.οἱ.lautitijs furentes.

Κατισχύομαι.uincor, cedo, opprimor, repello,

Κατισχύω.roboro, præualeo, uinco. Genitiuo uel accuſ. Bud. Com.

Κατιτρώ-

Κατιτρώσκομαι.uulnero.
Κατιωμένος.rubigine obſitus.
Κατοδύρομαι.deploro.
Κατοιβωμένον.ſordidum.
Κατοικέω.μ.ήσω.π.ηκα.colloco,transfero in alias ſedes,habito,incolo.Neutrum accuſ.uel datiuo cum præpoſitione ἐν.
Κατοίκησις.habitatio,domicilium.Ammonius diſtinguit à κατοίκισις.
Κατοικητήριον.ου.τό.habitaculum.
Κατοικία.domus.
Κατοικίδιος.ου.ὁ. qui nunquam domo diſcedit.
Κατοικίζω.μ.ίσω.π.ικα.habitare facio, cõſtituo, reduco in ſuas ſedes.inde
Κατοίκισις.ἡ.collocatio, deductio ad habitandum.Ammonius.
Κατοικισμός.ου.ὁ.habitatio.
Κατοικτείρω.miſereor.Neutrum accuſ.
Κατοικτίζεσθαι, miſericordiam implorare.
Κατοίκτιρσις.ιος.ἡ.miſericordia,commiſeratio.
Κατοιμώζω.lugeo.
Κατοινόομαι.uino obruor,Plato.
Κάτοινος.ου.ὁ.uinoſus.
Κατοινύσαι. abſcondere.
Κατοιόμενος. de ſe arroganter ſentiens, inſolens.
Κάτοισθια.noſti.
Κατοίχομαι.morior.Deponens.
Κατοιχόμενοι.οἱ.manes,mortui.
Κατοκνέω.torpeo,pigreſco.Neut.abſol.
Κατολισθαίνω.delabor.
Κατολοφύρομαι.defleo,gemo,doleo,illachrymo, deploro.Depon.accuſ.
Κατομή.ῆς.ἡ.ſecta.
Κατονειδίζω uitupero,exprobo.Accuſ.
Κατοπάζω.ſequor,ſubſequor.
Κατόπιν.poſt, retrò, à tergo, ponè, quaſi poſt faciem.Genitiuo.
Κάτοπτα.τά.conſpicua, θεατά. Eſtq́; hæc uſitata bonis ſcriptoribus, cum huius ſimplex ὀπτά uix ſit in uſu.
Κατοπτάω.exuro.
Κατοπτεύω.aſpicio,intueor.
Κατόπτης.ου.ὁ.aſpectator, explorator,ſpeculum.
Κάτοπτον.manifeſtum,è conſpectu, è regione.
Κάτοπτος.ου.ὁ.retorridus.
Κατοπτρίζομαι. ueluti ſpeculo exprimo ac refero.
Κατοπτρικός.ου.ὁ.perſpicax.
Κατοπτρικῶς.contemplatiuè,ſpeculanter.
Κάτοπτρον.ου.τό.ſpeculum.
Κατοργάν. florere,uigere,ὑποσπαργᾶν.
Κατοργιάζω τὴν ψυχὴν.ad ſacra ſuſcipienda præparo mentem, ad ſacrorum cultum expio, & idoneam reddo. κατωργιασμένος, initiatus, deuotus,conſecratus.Bud.Com.

Κατορθόω.μ.ώσω.π.ωκα. egregiè & cum uirtute aliquid facio, proſperè aliquid gero, exequor, rectè attingo,aſſequor. Herodia. pro proſperũ ſucceſsũ habere poſuit, ὡς ἂν δεῖν μεγάλα δράσας κατορθῶσαι. diciturq́; de reb. bellicis.accu.
Κατόρθωμα.ατος.τό. opus uirtutis,id eſt, rectum officium & perfectum,rectè factum,id eſt actio per ſe repetenda. Cic.lib.1.de offic.& 3.de fin. Eſt etiã præclarum facinus proſperè & egregiè factum & geſtum,ſucceſſus,res benè geſta.
Κατόρθωσις.ιος.ἡ.correctio,recta affectio. Cicerone interprete.
Κατορθωτικός.ου.ὁ.qui ſtrenuè confecit negocia.
Κατόρρα. ara in uia.
Κατορρωδήσας.αντος.ὁ.territus.
Κατορρωδῶ.trepido,metuo.
Κατορύττω.defodio.Accuſ.
Κατορυχή.defoſſio, theſaurus.
Κατορχοῦμαι. ſaltationibus demulceo & mitigo, ſalto.Greg. Et κατορχούμενος paſſiuè, id eſt, per ſaltatorum ſpectacula elatus, apud eũdem. Bud.Com.
Κατουδαῖος. ſubterraneus.
Κατουλὰς νύξ.ἡ.nox obſcura.
Κατουλόω. ad cicatricem perduco, inde κατουλωθεῖσα participiũ fœmin.aoriſti paſſiui Epig.li. 1.uſus eſt Philip.de cane uenatica & prægnãte.
Κατοφρυόω.ſuperbio,ſupercilium erigo, ſuperbè alloquor.Genitiuo.Bud.Com.
Κάτοχα. terebri pars quæ manu tenetur, manubrium.
Κατοχή.ῆς.ἡ.detentio,poſſeſſio. Eſt etiam affectio animi τῶν ἐνθουσιώντων.à κατέχομαι. Item morbus ueternoſus.Vigilantem ſoporem uocant recentiores.Bud.Com
Κάτοχιμος.ου.ὁ.fanaticus,κατεχόμενος ὑπὸ τοῦ θεοῦ,ἐνθουσιαστικῶς, uel ὑπὸ τῶν δαιμόνων κρατούμενος,θεοφορούμενος.Bud.ibidem.
Κάτοχος.ου.ὁ.detentiuus,numine afflatus. Vnde apud Plutarch. ἐκ θεοῦ κάτοχος, pro κατεχόμενος καὶ ἔνθεος: & κάτοχος μνημονικός, hoc eſt, eorum quæ apprehendit tenax, apud eundem. Bud.ibidem.Eſt & κάτοχος ſiue κατοχή, detentio occupatioq́; & mẽtis & corporis ſenſu motuq́; priuati, in ea corporis figura permanente ægro, qua fuerit correptus, ſiue ſedeat ſiue decumbat.
Κατοψοφαγοῦσι.opſonijs, exquiſitisq́ue ferculis reficiuntur.
Κατρεύς.ὁ.auis nomen,apud Aelianum.
Κάτροπον.accliue.
Κάττάδε.Dorice,quemadmodum,in hunc modum.pro κατὰ τάδε.
Κάττης.ου.feles.

Κατύματα. τὰ. coria duriora quæ calceis muniendis ſubduntur, ſoleæ, impoſturæ, ſutelæ, doli. Veteris calceamenti corium, παλαιῶν ὑποδημάτων δέρμα, ueteramentum Latinè dicitur.

Κατύς. corij raſura.

Κατύω. conſarcino, aſſuo, impoſturas & fraudes contexo & comminiſcor.

Κάτω. infra, deorſum, peſſum.

Κατώβλεψ. qui capite eſt in terram demiſſo. ἀπὸ τοῦ βλέπω. animal uenenatum apud Aelianum.

Κατώγεος. ὁ. ἡ. ſubterraneus.

Κατώγεων. ω. τό. diuerſorium.

Κατώδυνος. ου. ὁ. ἡ. triſtis.

Κάτωθεν. ab imo.

Κατωθέω. deijcio, depello.

Κατωκάρα. aduerbium, in caput, præceps.

Κατῴκησεν. commigrauit.

Κατωμαδόν. aduerbium, in humeris.

Κατωμοτικός. ου. ὁ. adiuratiuus.

Κατωμιστής. equus ſeſſorē ab humeris excutiens.

Κατώμοτον. τό. iuramenti genus.

Κατωνάκη. ης. ἡ. &

Κατωνάκης. ου. ὁ. ueſtis ſeruilis & breuis, quæ ultra genua non pertingebat, & in inferiori parte limbum ſubſutum habebat pelliceum, unde & nomen habet. A κάτω & νάκος. quod diphtheram ſignificat.

Κατωνωμένος. uino obrutus.

Κατωπιάω. caput in terram demitto.

Κατωπός. κατώβλεψ. Et κατωποὶ ὀφθαλμοί, οἱ ἀμβλυώποι. Bud. Com.

Κατωπύγη ἑδροδιαστολή.

Κατωπυγὴρ. ῆρος. ὁ. inſtrumentū quod ſedi, hoc eſt anui iniicitur, dicitur & ἑδροδιαστολεύς. Hipp.

Κατωραΐζομαι. Ionicum eſt, pro καθωραΐζομαι per θ, glorior, ornor.

Κατωρὴς pronus, deorſum uergens.

Κατώρυχον. ου. τό. ὑπόγεον. infernum, quod ſub terram inuenitur.

Κατώτατος. ου. ὁ. infimus, extremus.

Κατωτερικὸν φάρμακον. apud Hippocr. quod per aluum deducit.

Κατώτερος. ου. ὁ. inferior.

Κατωφαγᾶς. genus auis, lurco.

Κατωφερής. ὁ. πρὸς τὰ ἀφροδίσια ἀκόλαστος, κατὰ πρηνής, ὁ ὑπερρεπής, pronus, procliuis.

Κατώφορος. ὁ. κάτω φερόμενος.

Κατωχάνης. manubrium terebri.

Καυάζω. claudico.

Καυαλεόν. flos, exuſtum, aridum, calidum.

Καυαλός morio, fatuus.

Καύαξ. larus auis, καύηξ.

Καυαρός. malus, improbus.

Καῦθμός. uredo.

Καυκαλίς. ίδος. ἡ. caucalis herba, quæ & pes gallinaceus. Dioſcor.

Καυλεῖον. ου. τό. calamus, uirgula, κάλαμος. Nican.

Καυλίον. ου. τό. cauliculus, caulium herba, quam Dioſcorides καύκαλιν uocat. uulgò pedē galli, Gaza apud Ariſtotel. uertit cautium.

Καυληδὸν κατεαγμένον ὀστοῦν. apud medicos caulis in modum fractum os dicitur, quod obliquè per craſſitudinem frangitur, dicitur & ῥαφανηδόν. Aegineta lib. 5.

Καυλίσκος. ου. ὁ. μικρὸς καυλός.

Καυλός. ου. ὁ. ceruix ueſicæ & caulis in pennis. utroq; modo Gaza uertit apud Ariſtotelem. pars haſtæ quæ terræ infigitur, ferrum iaculi, haſta, haſtile, thyrſus, id eſt uirga cuiuſcunq; plantæ. Item uirga uirilis, penis, coles.

Καυλωνία. iactantia, in utrāq; partē capitur.

Καῦμα. ατος. τό. calor.

Καυμασία. pileus latus ad æſtum ſolis arcēdum.

Καυματίζομαι. æſtuo.

Καυματώδης. εος. ὁ. æſtuoſus.

Καυνάκιον. ου. τό. ſtramentum, ſtratum.

Καυνιάσαι ſortiri.

Καυνός. malus, amarus.

Καῦρος. ου. ὁ. mente ſurdus, ſtolidus, uel potius γαῦρος, quod ſuperbum ſignificat.

Καυρόω. μ. ώσω. π. ωκα. ſicco. Accuſ.

Καύσαλις. febris.

Καυθμός. ὁ. uredo, arborum quarundā morbus.

Καυσία. ας. ἡ. καυμασία. Vide Bayfium. Item regium ornamētum capitis apud Macedonas Herodiano teſte de Antigono ſcribente.

Καυσία. ἡ. galerus ad arcendum æſtum factus, Antipater Theſſalonicenſis in Epigr. καυσίην ἦν τὸ πάροιθε Μακηδόσιν εὔκολον ὅπλον καὶ σκέπας ἐν νιφετῷ καὶ κόρυς ἐν πολέμῳ.

Καύσιμος. ου. ὁ. cōbuſtiuus, ut καύσιμα ξύλα. Bayf.

Καῦσις. ιος. ἡ. combuſtio.

Καῦσος febris cum maximo ardore, febris ardēs, flaua bilis unà cum ſanguine in uenis efferueſcentia.

Καυστειρός. ου. ὁ. ardens. pugnæ epitheton.

Καυστηριάζω. μ. άσω. π. ακα. contamino, cauterio inficio. Paulus ad Timoth. κεκαυστηριασμένων τὴν ἰδίαν συνείδησιν.

Καυστικός. ου. ὁ. ardens.

Καῦσις. meſſis, ſpicarum uegetatio.

Καυστόν. ου. τό. quod exuri poteſt.

Καυστός. ου. ὁ. cremabilis.

Καύσων. ωνος. ὁ. æſtus, ardor, febris æſtuās. Deſcendit à participio, & τ in obliquis amittit: itaq; ω ſeruat ob naturalem productionem.

Καυτήριον. inſtrumentū quo putridæ carnes aduruntur, inuſtorium, cauterium.

Καυτόν.ſacrificium quoddam,focus.
Καυχάομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.glorior.Depon.
Καύχημα.ατος.τό.gloria.
Καυχηματίας.glorioſus & iactator.
Καύχησις.ιος.ή.exultatio. ἔχω καύχησιν, habeo unde glorier.
Καφάζειν.ridere,cachinnari.
Καφέω.μ.ήσω.π.ηκα.ſpiro.
Καφηρεύς.έος.Caphereus Eubœæ promontoriũ Et appellatiuè locus aſper,tempeſtuoſus,ſcopuloſus,difficilis deſcenſu,παρὰ τὸ κάφος,καὶ καταπνεῖσθαι αὐτὸν ἀνέδην. Etym.
Κάφως.ſpiritus. Vnde κῆπος,ὁ περιπνεόμενος (τόπος.
Καυχαλίς.ιδος.ή.puſtula, φλύκταινα.
Καχεκτέω.ualetudinarius ſum.
Καχέκτης.ου.ὁ.deprauatus habitu uitiorum.
Κάχεκτος.ου.ὁ.male habitus,cui corpus macie cõfectum eſt.
Καχεξία.ας.ή.mala corporis habitudo,ex quo omne alimentum corrumpitur, infima corporis affectio,uel conſtitutio,principiũ hydropis
Καχήμερος.ου.ὁ. qui malum & inauſpicatum diẽ ſortitus eſt, quemadmodum qui uel occurſu boni amici uel fauſto alio quodam ſigno, felicem & auſpicatum diem ſortitus eſt καλήμερος uocatur,ab Epigrammatographo lib. primo.
Καχλάζω. ſtrepo, immodeſtè rideo. à fluctibus (ſumptum.
Καχλαίνω. turbo.
Κάχλασμα.τος.τό.ebullitio,βράσμα,ζέσις.Euſt. Iliad.ψ.
Κάχληξ.ηκος.ὁ. teſtudo, lapillus qui ab aqua agitatur.
Κάχλος καὶ καχλώνης.apud Comicos ridiculus, ſtupidus,à χαίνειν,quod ſtultorum eſt,ſemper ore hianti eſſe.
Καχρυδίας.ου.ὁ.panis ex hordeo.
Κάχρυς.υος.hordeũ toſtum,& abuſiue omnia toſta,Itẽ roriſmarini fructus. Eſt etiam piceæ germinatio dicuntur & tritica quædam.Etym.
Καχυποτοπεῖσθαι.mali quippiam ſuſpicari.
Κάψα.capſa.à καλύπτειν.
Καψιδρώτιον.ου.τό.ſudariolum.
Κάψις.morſus.
Καψός.murus, paries.
Κάω.μ.καύσω.π.κέκαυκα.calefacio. Accuſ.

KE,uel κεν.apud poëtas idem quod in proſa oratione ἄν.
Κεάδης. filius uel nepos Ceæ.patronymicum. Etymologus.
Κεάζω.μ.άσω.π.ακα. diuido, ſcindo, frango. Accuſat. ligna ſeco, propriè dicitur teſte Euſt. Iliad.φ.
Κέαντο. iacent,laborant.Accuſ.
Κέαρ,& craſi κῆρ.ρος.τό.cor,animus diſtractus.
Κέαρνον.ſecuris, ferramentũ fabrile,aut ſutoriũ,
Κέας.α.ὁ.nomen proprium.Etym.
Κεάς.άδος.ὁ. locus quo immittuntur malefici apud Lacedæmonios,ut Athenis in barathrũ.
Κέασμα.fractura.
Κέαται.pro κεῖνται.iacent,aut iacet.
Κεβαλή.caput,calix.
Κεβλή.caput.ἐκ τοῦ κεφαλή.apud Callimach.
Κεβληγόνος.ὁ.ή.in capite ſemen gerens,papaueris epithethon.Nicand.
Κεβλήπυρις.genus auis.
Κέβλος.cynocephalusc,etc.
Κέγλης.auis quædam marina.
Κεγχραμίς.fici & oliuarum acinus, ficarium granum,à Plinio frumentum quoq; dictum.
Κεγχρίδιον.τό.mica,minutulum, quaſi dicas miliare.
Κεγχρία.ας.ή.genus hulceris ſiue herpetis à ſimilitudine quã habet cũ milio dictum, nã in hulcere admodum exiguas puſtulas facit.
Κεγχρίας.ου.ὁ.&
Κεγχριδίας.ου.ὁ.panis ex milio.
Κεγχρίνης. puls è milio, ſerpens, hydrus. παρὰ τὸ φαίνεσθαι αὐτὸν τὸν καιρὸν τοῦ κέγχρου. ἢ διὰ τὸ ποικίλον εἶναι, ὡς κέγχρον. Etym.De cẽchrine ſerpente uide Nicand. in Theriacis,& Aelian.
Κεγχρίς.ή.tinnunculus auis, ut Gaza interpretatur apud Ariſtotel. De aucupio κεγχρίτων auium,uide Oppianum in Ixeuticis.
Κέγχρος.ου.ὁ.milium,ſerpentis genus, cenchros.
Κεδάζω.μ.άσω.π.ακα. frango,diſſipo,diſpergo.
Κεδάω.idem. (Accuſ.
Κέδματα.τά. diuturni dolores in membris, aut genitalibus.Hipp.uocat fluxiones quæ in crura decumbunt, præcipuè uero in coxendicẽ.
Κεδνός.ου.ὁ.curioſus,glorioſus,ſolicitus,bonus, inclytus, ſedulus, prudẽs, ſapiens, precioſus.à κήδω per ſyſtolen.Etym. (nat.
Κεδρελάτη.ή.cedrus magna,è qua cedri pix ma‑
Κεδρέλαιον.ου.τό. oleum cedrinum, è malis cedri,ut Plinius ait.
Κεδρία.ας.ή.cedri reſina,cruda cedri lachryma.
Κεδρίδες.αἱ.baccæ cedri.
Κέδρινος.ου.ὁ.cedrinus.
Κέδριον.odoratum. Itẽ ſuccus cedri è teda eius conciſa furnis, qui primus aquæ modo fluxit (in canali.
Κεδρόμηλα.τά.citria mala.
Κέδροπα.legumina.
Κεδρόπολις.pars Thraciæ.
Κέδρος.ου.ή.cedrus arbor.Etym.
Κέδρος.εος.τό.cedri arboris fructus.Etym. Apud Cyrillum pro fructu maſculinũ eſt,κέδρος.ου.ὁ. pro arbore fœmininum:item apud Ammon.
Κεδρωτός.ου.ὁ.ex cedro fabricatus.

Κεῖμαι,& ſynær. κῆμαι.iaceo,cubo. Item cado quemadmodum & Latinè dicimus iacentem animum,pro deiecto. Accipitur etiam aliquando pro concedo. κεῖσθαι,ſitum eſſe,uide in Prædicamentis Ariſtot.
Κέως ῶ.Ceas,nomen proprium.Etym.
Κεῖα.incendi,uſſi.
Κείατο.ἔκειντο.
Κεῖθι.illic.
Κείμενα.τὰ.uulgò ſituata.
Κείμενος.ῶ.ὁ.inhærens.
Κειμήλια.τὰ.theſauri,opes,pecuniæ repoſitæ,inſtrumenta pretioſa,aurea uaſa,uulgò clinodia, res pretioſæ & charæ ſepoſitæ à κεῖμαι.
Κειμηλιάρχιον.locus in quo res pretioſæ,& in delitijs habitæ reconduntur.
Κειμηλίαρχος.theſaurarius.
Κεῖνος, pro ἐκεῖνος.ῶ.ὁ. ille, poëticum, paroxyt.
Κεινός,pro κενός.ῶ.ὁ.uacuus,oxytonum.
Κεῖο.iaceres.
Κεῖον. ure.
Κεῖρα.ας.ἡ.peſtis,infœlicitas,generatio,ſtatura.
Κείριαι αἱ.inſtita,lubrici lati & oblongi, uincula ſepulchralia,δεσμός κλίνης,ut interp. Eu.Il.ψ.
Κεῖρις.fauus,& auis quædam,halcyon, accipiter.
Κειρονόμυς.ὁ.raſus,tonſus.
Κειρομένης χώρας.uaſtata regione.
Κείρω.μ.κερῶ.ἀόρ.α.ἔκειρα.π.κέκαρκα.tondeo,deuoro,ſcindo,tōdeo comā, à κέρας quod capillum notat,teſte Plutarcho.
Κεῖσε.illuc.
Κεισεῦμαι.iacebo.
Κεῖσθαι ὀνόματα.imponere nomina,ἐπιθεῖναι.
Κεισιβδηλλυμένος.iners,piger.
Κείω.uro,accendo.
Κειώδης.odoratus.
Κείωντος.ὁ.dormiturus.
Κεκαδήσομαι.mox fut. à κήδω.curabo.
Κεκαδήσω.priuabo,diſſipabo.
Κεκάδοντο,pro ἐχάδοντο,à χάζω ceſſerūt,priuarūt
Κεκαδών.priuans,curans,ſeparans,parcens.
Κεκαλυμμένος.contectus.
Κεκάμω,pro κάμω ſubiunctiuo ἀόρ. β.à κάμνω. defeſſus ſim,fatiger.
Κέκαρκα.præt.à κείρω.totondi.
Κεκαρμένος.tonſus ac ornatus.
Κεκαρωμένος. qui honoribus nimijs mente externatur ac ſtupet.
Κεκαυτηριασμένος.ὁ.inuſtus,notatus.
Κεκαφηώς.ſpirans,expirans.
Κεκεῶν.ῶνος.ὁ.potio ex uarijs compoſita.Ody. κ.& Epigram.lib.2.
Κέκιλος.ὁ.gracilem habens uocem.
Κέκκαλος.acinus,uel nucleus pineæ nucis, granum gnidium.malim κόκκαλος.
Κεκλαμμένον.furto ſubreptum.
Κεκλάγξω.latrabo.
Κεκλασμένα μέλη.τὰ.perfracta,mollia,languida cantica.
Κεκληγόντων.pro κεκληγότων.οἱ.clamantes.
Κεκληγώς.ότος.ὁ.reſonans.à κλάζω.
Κεκληρωμένος.ὁ.λαχών.ſorte electus.
Κεκλιμένος.ῶ.ὁ.περιεχόμενος.clauſus.
Κέκλομαι.iubeo.
Κέκλυθι,pro κλῦθι.audi.
Κέκλυτε,pro κλῦτε.audite.
Κεκλῶ.uoco,iubeo.
Κεκλωσμένον.fatatum.
Κεκολοβωμένοι πόδων.muniti pedes.
Κεκομισμένος.ὁ εἰσκομισθεὶς καὶ εἰσαχθείς,pro importante & importato.
Κεκορυθμένος.ῶ.ὁ.armatus,acutus.
Κεκραγμός.ῶ.ὁ.clamor,uociferatio.
Κεκράγω.clamo,à medio præterito κέκραγα.
Κέκραθι.uociferare.
Κέκρακα.miſcui,temperaui.
Κεκράκτης.ῶ.ὁ. clamator,clamoſus.
Κεκραμένος.tonſus,robuſtus.
Κεκραμένως.concinnè.
Κέκραται.temperie præditus eſt.
Κεκράτης.clamoſus,clamator.
Κεκριγότων.incerte loquentes. nam κριγμός dentium ſtrepitus in morientibus dicitur.
Κεκριμένος. qui cauſam dixit, qui accuſatus fuit, electus. κεκριμένον πρᾶγμα,res iudicata.
Κεκροπίδαι.οἱ.Athenienſes à Cecrope rege ant.
Κεκροπίδες.αἱ.hirundines in Epig.dicuntur.
Κεκρύδειλος pro κροκόδειλος.κατ' ἐναλλαγὴν crocodilus.
Κεκρύφαλος.ῶ.ὁ.reticulum,uitta, diſcriminale, flammeum.Bud.Com. τὰ ἐκ τοῦ κεκρυφάλου. Gaza in Ariſtotel.uertit reticulum,& alias,ſi rectè legitur,arſineſi.Nicand. ſchol. in ruminantibus animalibus κεκρύφαλον aluū uentriculi exponit, cui à uittæ ſimilitudine nomen datum fuit, & Germanica lingua uittā uocat etiamnum in bubus. Xenoph. libello de re equeſtri uſus eſt pro retinaculo quod equorum capitibus inijcitur, ut commodius frenum admittant, uide Hom.Iliad.χ.
Κεκτημένος.dominus,ut qui poſſideat ſeruum. & κεκτημένη.ης.hera,domina.
Κέκυφος.cortex.
Κέκω.curo,doleo.
Κεκωμῶσθαι.alto ſopore opprimi.
Κελαδεινός.ῶ.ὁ.clamoſus,tumultuoſus.Et κελαδεινή,Diana, uel quòd Enceladū occiderit,uel ob uenatorios ſtrepit⁹,uel qđ lunę mutatione aëris tumultus ſequatur, uentorūq; tempeſtas.

Κελαδέω.μ.ήσω.π.ηκα. clamo, reſono. propriè de aquarum ſtrepitu. Neutr. abſol.
Κελάδημα.ατος.τὸ.&
Κέλαδος.ȣ.ὁ.ſtrepitus, clamor.
Κελάδων.οντος.ὁ.reſonans, clamans. Venti, maris, & fluuij epitheton eſt.
Κελαιναί.locus inter Athenienſium & Bœotorũ fines ſitus, & urbs Phrygiæ.
Κελαινεφής.έος.ὁ.ἡ. habens nigras nubeis, niger, denigrans nubeis.
Κελαινιόων.nigricans.
Κελαινοπάθιμος.ȣ.ὁ.obſcurus, doloſus.
Κελαινός.ȣ.ὁ.niger.
Κελαινότης.ητος.ἡ.nigredo.
Κελαινοφαής.niger, obſcurus.
Κελάρυζα ης.ἡ garrula, crocitans. epitheton cornicis.
Κελαρύζω.μ.ύσω.π.υκα.reſono, conſono. De aqua dicitur molliter inter fluendum ſibilante
Κελάρυξις.ſtrepitus.
Κελέβη.ης.ἡ.poculum ligneum, peluis. παρὰ τὸ χέειν καὶ λείβειν.
Κελεΐς.ἡ.ſecuris.
Κελέοντες.ἡ. naues actuariæ: perticæ. Ael. Dyon.
Κελεός ὁ galgulus auis. uide κολιός.
Κελετίζω. equito. uide κελητίζω.
Κέλετρον. inſtrumentum piſcibus capiendis aptum.
Κελεύη.κελέβη.
Κελευθιόων.cupiens iter facere.
Κέλευθος.ου.ὁ. & pluraliter τὰ κέλευθα. uia ἐκ τοῦ ἐλεύθω.
Κέλευθρον.ȣ.τὸ.idem.
Κελευόμενον.τὸ.imperium.
Κελευστά, uel κελεύστρα.currus mulorum.
Κέλευσμα, uel κέλευμα.ατος.τὸ. admonitio nautarum. Cani autẽ remigibus celeuſma per ſymphoniacos ſeruos olim ſolitum erat, & per aſſam uocem, id eſt ore prolatam, & (ut in Argonaui) interdum per citharam, authore Pædiano. Vnde & Martialis lib. 3. Quorum per uada tarda nauigantes Lentos figitis ad celeuma remos. Bud. in Annot.
Κελευστής.ȣ.ὁ. iuſſor, proreta, qui imperata excipiens ad alios defert. Item qui in claſſe aut triremib. milites tubicine ad uigilias excitabat, aut quando ab iiſdem deſiſtendum indicabat.
Κελευτιάω.μ.άσω.π.ακα.&
Κελεύω.μ.εύσω.π.ευκα.iubeo. unde τὰ κελευόμενα ποιεῖν, imperata facere. Eſt etiam hortor, & permitto uoce actiua. Lyſ. καὶ ποιεῖν ἐκέλευεν ὅ τι βούλομαι, Sinebat me aliud de ſe ſtatuere. Bud. Com. Item ſimpliciter prædico accipitur apud Libaniũ: αὐτὴν τε ταύτην ἱδρύνησα τὴν πόλιν κελευόντων ἀναγινώσκειν.

Κελευσμοσύνη.iuſſio.
Κέλης.ητος.ὁ. equus celes, qui ab uno ſeſſore agitatur & regitur. Eos Centauri primum excogitarunt condocefacere, in iiſque ſedere, id quod antea neſciebant, & curribus ſolum utebantur. Hinc tranſlatione ſumpta ponitur pro nauigio actuario, quòd uno remo, & non binis aut ternis per ſedilia ageretur, cum tamen plures remiges haberet. Celocem Latini interpretantur, authore Gellio. Vnde & κελήτιον paruulus celox, Thucydidi. Bayfius de Re nau. Ammonius exponit πλοιάριον τι μικρόν, & diſtinguit ab ἐπακτροκέλης.
Κελητιάω.μ.άσω.&
Κελητίζω.μ.ίσω.π.ικα. equito, uehor curru, rego equum deſultorium. Superius κελετίζω ſcribitur.
Κελήτιον.τὸ. paruus celox, diminutiuum à κέλης. Bayfius.
Κέλκος.ὁ.aper.
Κελλίον.ȣ.τὸ.cenſus domus.
Κελλός.obliquus.
Κέλλω.τὸ.προσεγγίζω, & κινέω, καὶ τὸ τέμνω. Euſt. Iliad.φ.diuido, ſeco, figo nauem, appello.
Κέλμις.puer, lecythus, & unus ex ideis dactylis.
Κέλομαι poët. iubeo. Depon.
Κελόνιον.inſtrumẽtum quo ex puteo hauritur aqua.
Κέλορον.ȣ.τὸ. intonſa ouis.
Κελός.niger.
Κέλσα.appuli, ad portum ueni, aſſumpſi.
Κελτοί.Galli, à Celto Herculis filio.
Κελύφανον.ȣ.τὸ. ſiliqua, cortex. Vide κέλυφος in Ammonio.
Κέλυφος.εος.τὸ. cortex exterior, teſta. Gaza in Ariſtotele putamen uertit, uide Ammonium.
Κέλω.iubeo.
Κέλωρ.ωρος.uox, eques, ſpado, filius.
Κέλως.uſtiuus.
Κεμάς.άδος.ἡ cerua, hinnulus, quaſi κοιμὰς, ἡ ἐξ κοιμωμένην ἐν τῷ σπηλαίῳ. & κεμμας, per reduplicationẽ τοῦ.μ.in Epigr. Plut. in cõmentario de cauſ. natural. ferarũ pullos ſeu catulos uocat κέμματα, quæ lectio ſi recta non άδος ſed ατος erit deſinens patrij caſus. Vide Aelianum.
Κεμπός.leuis, agilis.
Κέμφας.ἡ.cerua, pro κέμμας.
Κέμων.ὁ.unoculus.
Κέμφος.ὁ.fulica auis, quæ & κέπφος. Theodor. Gazæ,
Κεν.uide κέ.
Κεναγγεῖν.Hippocrat. pro ἀσιτεῖν li.3. de articulis dixit, quamuis κεναγγέειν pro euacuatione ſimpliciter alibi ponat.
Κεναγγία.ας.ἡ. uaſorum inanitas, pro inedia accipitur.

Κεναγορία ας. ἡ. uaniloquium.
Κέναυδρος. uir uanus, & futilis.
Κεναυχής. uana iactans.
Κένδυλα. ἡ. ſcalprũ excauandis lintribus aptum παρὰ τὸ κενοῦν τὴν ὕλην, ut equidem exiſtimo, in Epigram. Græco.
Κενέβρια τὰ. morticina, carnes præmortuæ. apũd Pollucẽ. lib. 6. legitur κενέβια, & rectius, quaſi uita orbatæ.
Κενεμβατέω. μ. ήσω. π. ηκα. per uacua uado, uana conor. Neut. abſol.
Κενεός, pro κενός. οῦ ὁ. uacuus.
Κενεαυχής. έος. ὁ ἡ. uana iactans.
Κενεών. ῶνος. ὁ λαγών. uenter, pars quæ eſt inter latera, quaſi κενὸς ὀστέων. ilia Gal. κενεῶνας eſſe dicit ieiunũ inteſtinũ, meſenterium & gracilia inteſtina.
Κενήριον. ου. τὸ. uacuum monumentum.
Κενοδοξία. ας. ἡ. inanis gloria.
Κενόδοξος. glorioſus, gloriæ auidus, inanem de ſe perſuaſionem habens.
Κενός. οῦ. ὁ. uacuus, deſertus, uanus. κενὰς χαρίζω χάριτας leuem inis gratiam.
Κενοσπουδία ας. ἡ. inane ſtudium, curioſitas circa res nihili.
Κενόσπουδος. ὁ. curioſus, leuicularum rerum ſtudioſus, inanium ſtudiorum plenus.
Κενοσπούδως. fruſtra.
Κενοτάφιον. imaginarium ſepulchrum, quale deſcribit Vergil. lib. 3. Aeneid. Suetonius honorarium tumulum appellat. Sic uocari poſſunt hodie quas repræſentationes in anniuerſarijs exequijs uocamus. Bud. in Annot.
Κενοταφός. de indocto dicitur.
Κενότης. ητος. ἡ. uacuitas.
Κενοτομία. ας. ἡ. rerum inuocatio, nouarum rerum ſtudium.
Κενοῦχος. crumena.
• Κενοφωνία. ας. ἡ. uocum inanitas, uaniloquium.
Κενόω. μ. ώσω. π. ωκα. euacuo, excauo. Accuſ.
Κένσαι. ſtimula, iube, crea.
Κενταυρίδια. αἱ. genus ornamenti muliebris.
Κενταυρικῶς. centauricẽ, immaniter, inciuiliter.
Κενταυρίσκος. agreſtis.
Κενταυρομαχία ας. ἡ. immanis pugna.
Κένταυροι. latrones. Κένταυρος, centaurus nauis apud Bayfium, & nomen ſideris Proclo.
Κεντέομαι. ſtimulor.
Κεντέω, uel κεντάω. μ. ήσω. π. ηκα. ſtimulo, pũgo. prius tamẽ dũtaxat in uſu eſſe cõtendit Thom Mag. exempla ex Sophocl. & Liban. adducens.
Κέντημα. damnum.
Κεντητήριον. ου. τὸ. ſuilla.
Κεντητικός. οῦ. ὁ. pungens, aculeatus.

Κεντητός. οῦ. ὁ. pungebundus.
Κεντίζω. μ. ίσω. π. ικα. κεντέω.
Κεντρήεις. εντος. ὁ. ἡ. aculeatus, aſper.
Κεντρηνεκής. έος. ὁ. ἡ uelox, tanquam ſtimulo percuſſus, equus centro obediens.
Κεντρίνα. ας. ἡ. dipſas ſerpẽs, διψάς. Nicander interpres.
Κεντρίνης. animal quoddam cum aculeo.
Κέντριον. ου. τὸ. boum ſtimulus.
Κεντρὶς. ίδος. ἡ. genus ſerpentis, dipſas.
Κέντρον. ου. τὸ. ſtimulus, tormentum. Gaza in Ariſtotele uertit aculeum, centrum, hoc eſt, punctũ in medio circuli. Aſtrologi cœli cuſpides, cardines & angelos κέντρα uocant.
Κεντρόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. habeo ſtimulum.
Κεντροτύπης. ου. ὁ. nequam, uafer, ſtimulator. auriga, uerbero, μαστιγίας.
Κέντρων. ωνος. ὁ. cento, ueſtis uerſicoloribus pannis conſuta. Vnde & pro uerſuto ponitur.
Κεντρωτοὶ κηφῆνες. οἱ. aculeati fuci, ut Gaza uertit in Ariſtotele.
Κέντωρ. ſtimulator, actor.
Κένωμα. ατος. τὸ. euacuatio.
Κενών. κενεών.
Κένωσις. εως. ἡ. uaniloquium, euacuatio.
Κέονται, pro κεῖνται. & κέοιτο, ὑπάρχοι.
Κέπφος. ου. ὁ. fulica, larus, auis leuis quæ facilẽ à uento impellitur. & translatẽ pro ſtulto ponitur. Gaza ex Ariſtotele fulicam conuertit. Vide prouerbium apud Eraſ. Cepphus parturit. uel potius ea auis quam ardeam Latini uocant
Κέρα. cornua, crines, arcus.
Κεραβάτης. locos excelſos, & uertices montium ſcandens.
Κέρα ἀγλαός. Paris Homero dicitur crinibus ſuperbiens, uel ut Ariſtot. expoſuit, ὁ αἰδοίῳ σεμνυνόμενος, nam & Archilochus κέρας pro pudendo expoſuit. Euſt.
Κεραία ας. ἡ. apex, nauis quam Syneſ. Epiſt. etiam τὸ κέρας appellauit. Item punctum, uirgula minuta. Vide Bayfium. Gaza in Ariſtotele uertit antennas, id eſt partem in malis ſuperiorem.
Κεραΐα. ας. ἡ. direptio, euerſio, apud Ariſtot.
Κεραΐζω. μ. ίσω. π. ικα. ſcindo, trucido, populor, diripio, φθείρω, κόπτω. ἀπὸ τῶν ζώων βλαπτόντων τοῖς κέρασιν. actiu. accuſ.
Κεραίνω. & Κεραίρω. miſceo.
Κεραΐς. ouis.
Κεραΐσης. cornutus, comatus, & genus ſerpẽtis. eſt & locus Mileti ubi Apollo cornua hirci cũ iuſdam fixerat. Etym.
Κεραΐτης. ἡ. fœnum Græcum.
Κεραμεικός. οῦ. ὁ. Ceramicus locus Athenis, in quo ſepeliebantur qui in bello perierant. Erat & alter in

ter in quo diuerſabantur meretrices. Item in quo certamina peragebantur.

Κεραμεῖον.ου.τὸ.figulina,uas teſtaceum.

Κεραμεὺς.figulinus.

Κεραμεὺς.έως.ὁ.figulus.

Κεραμεύω. male mereor de Republica, κατόρυχθομαι. Item figulinum exerceo apud Lucianū, & uaſcula compingo.

Κεράμια.omnia fictilia.

Κεραμικὴ μάστιξ.periphraſis eſt oſtraciſmi.

Κεράμιον.ου.τὸ.uas fictile,amphora,id eſt mēſura octo & quadraginta ſextariorū, authore Bud. de Aſſe.futem uertit Gaza.

Κέραμος.ου ὁ.tegula,dolium,urceus, carcer lingua Cypriorum. Eſt & Cariæ urbis proprium.

Κεραμωταὶ στέγαι. αἱ,tecta tegulis inſtrata opertaúe.Strab.13.

Κερανίζαι.urinari,κολυμβῆσαι.

Κεράννυμι.μ.κεράσω,uel κεράσω.π.κέκρακα.&

Κεραννύω.miſceo,tempero.

Κέραξ.capillus,arcus,membrum pudendum.

Κεραοξόος.ου.ὁ.poliens cornua,faber arcuarius.

Κεραός.ου.ὁ.cornutus.

Κεράρχης.ου.ὁ.alæ præfectus.

Κεραρχία.ας.ἡ. cornu præfectura, quæ triginta duobus imperauit. Vide in Appendice de uocab. militarib. in dictionibus, φαλαγγαρχία,& διφαλαγγία.Erratum autem uidetur in numeris,& hic & illic:qui uolet facile computabit ex præcedentibus illic:ubi etiā,cum Phalangarchiā author incertus interpretatur duas cerarchias,aut tetrarchias legendū eſt,aut præcedens locus corruptus eſt, aut cerarchia & tetrarchia idem ſignificabunt. Capit autē tetrarchia uiros bis mille quadraginta octo. Sed in his etiam ipſi authores Græci uariant.

Κέρας.ατος.τὸ.cornu,capillus, ut apud Hom. κέρᾳ ἀγλαέ,cum Paridem à capillo laudaret. Vnde ὀρθόκερως φρίκην, apud Sophocl. quæ capillum ſurrigit. Item poculum. nam ueteres cornibus pro poculis utebātur, quare Bacchum cornutum fingebant. Refertur quoque ad rem bellicam. unde εἰς κέρας καὶ ἐπὶ κέρως ἄγειν, cornua inſtruere. Et ἐπὶ κέρως προσιέναι,cum cornua protenduntur exercitu prȩcedente. Vide in κεραρχία.Sunt & uuluȩ partes quȩ Ariſtoteli κέρατα uocantur, Gaza transfert cornua. Item κέρας fluuius quilibet in Oceanū excurrens,quod eius ſit ueluti cornu,unde & corniferi amnes. Archilocho pudendū etiam ſignificat. Item ſyllogiſmus quidā perplexus & indiſſolubilis,cornutum uocant.

Κερασβόλος.ου.præfractus,intractabilis: à ſeminibus,quȩ prius quā in terrā cadant,ſi in cornua boum inciderint, duriora naſcūtur. Eraſ.Chil.

Κέρασμα.ατος.τὸ.mixtura.

Κεράσω.infundo.

Κεράστης.ου.ὁ.cornutus, & nomen ſerpentis apud Nicandrum & Aelianum.

Κερασφόρος.ου.ὁ.corniger.

Κεράχειλοι. labris incuruis.

Κεραταύλης.cornicen,cornu canens.

Κερατέα ἡ.ſiliquaſtrum.

Κερατίας.ου.ὁ.cometæ genus,cornus ſpeciē habēs

Κερατίζω.μ.ίσω.π.ικα.cornu uentilo, cornu peto,obarieto.

Κερατινός.οῦ.ὁ.corneus,cornutus. Et κερατινά, καὶ κερατίς.ἡ.oratio ambigua. Sunt tamen qui κερατινόν, ſyllogiſmum cornutum intepretantur. Laërtius in Zenone,numerat κερατίδας inter ſophiſticos ſyllogiſmos: meminit & Politian.in Miſcel.

Κεράτιον.ου.τὸ.ſiliqua.

Κερατίς.ἡ. Vide in κερατινός.

Κερατιστής.ου.cornupeta.

Κερατογλύφος. qui cornu expolit, excolitq; artifici ingenio ac ſculpit.

Κερατοειδὴς χιτών.oculi tunica cornea.Gal.

Κερατουργός.idem.

Κερατωνία.ſiliqua,aut ficus Aegyptia.

Κεραυνάω.μ.ήσω.π.ηκα.fulmino.Accuſ.

Κεραύνια.τά.Ceraunia,montes Epiri.

Κεραυνίας.ου.ὁ.fulmine ictus.

Κεραύνιος.Iupiter,attonitus,& ueſtis quædam, Iouis Ceraunij hymnus aſt apud Orpheum.

Κεραυνοβολεῖ.fulmen intorquet.

Κεραυνοβολία.ας.ἡ.fulminum iactus,

Κεραυνός.οῦ.ὁ.fulmen.παρὰ τὸ κεραΐζειν,& αὖειν,ἤγουν φθέγγειν καὶ καίειν.Fuit & cognomen Ptolemæi cuiuſdā ex prōptitudine,audaciáq;. κεραυνὸς ψολόεις dicitur fumidū & ardens fulmē ac denſius Hom. quod huc illuc peruagari ſolet.

Κεραυνοσκοπεῖον. alta machina in ſcena inſtar ſpeculæ,ex qua fulminum iactus exhibebant.

Κεραυνόω.μ.ώσω.π.ωκα. fulmino, fulmine percutio.Accuſ.

Κεράω.miſceo,uinum infundo. Ab antiquo uſu cornuum pro poculis.

Κέρβερος.ου.ὁ.Cerberus.

Κερβέριοι. Cimerij,imbecilles.

Κερβολῶ.conuicior,maledico,decipio.

Κερδαίνω.μ.ανῶ.π.γκα.lucror. παρὰ τὸ κέαρ ἰαίνειν,ὅ ἐστιν εὐφραίνειν.Neutr.

Κερδαλέη.ης.ἡ.uulpes.

Κερδαλέος.ου.ὁ.aſtutus,utilis,fraudulentus.

Κερδαλεόφρων.ον.ος.ὁ.ἡ.auarus.

Κερδάλη.uulpes.

Κερδαλέα τὰ. aſtutiæ uulpinæ.
Κερδεία. uafrities.
Κέρδιον. utilius, lucroſius, melius.
Κέρδιστος. ου. ὁ. utiliſſimus, aſtutiſſimus, prudentiſſimus, locupletiſſimus.
Κερδογαμεῖν. lucri cauſa uxorem ducere.
Κέρδιον. herba lanaria.
Κέρδος. εος. τὸ. lucrum aſtutia uulpina. σύνεσις, unde νηκερδὴς βουλὴ pro conſilio imprudente legitur.
Κερδοσύνη. ης. ἡ. aſtutia, decipiens aſtutia, & maximè fallens, uaframentum, aſtus.
Κερδύλλιον. ου. τὸ. lucellum.
Κερδώ. όος. ὁ. uulpes, forma diminuti. à κερδαλῆ.
Κερδῷος. ὁ. Mercurij nomen, tanquam lucri authoris, & conciliatoris, & cõpendiarij. Ad uerbum eſſet lucroſus, quæſtorius, quæſtuarius.
Κέρεα. exequiæ. forte legendum κτέρεα, ut infra.
Κερκαφίδαι. οἱ. uocabantur Rhodij à Cercapho, eam inſulam occupante.
Κέρθιος. ὁ. auis quædam Ariſtoteli, Gaza reddit certhiam.
Κέρκαξ. κος. accipiter.
Κερκέτης. ὁ. machina ferrea quæ de antemna ſuſpendebatur, cuius in nauali prælio uſus erat, ad demergendas hoſtileis naues, alio nomine δελφίς. Euſt. ex Pauſaniæ Lexico. Iliad φ. Item mõs eſt in Samo Ioniæ inſula, apud Nicãd. eſt & gubernaculũ nauis exiguũ, μικρὸν πηδάλιον.
Κερκίδιον. ου. τὸ. radiolus.
Κερκιδοποιϊκή. ῆς. ἡ. ars conficiendi radios textorios. Ariſtot. lib. 1. Polit.
Κερκίζω. μ. ίσω. π. ικα. texo cum radio. Neut.
Κερκιθαλλίς. erodius auis.
Κερκίς. ίδος. ἡ. radius textoris, & os minus brachij, nos etiam radium dicimus.
Κερκίων. ὁ. auis quædam Aeliano.
Κέρκνος. accipiter, aut gallus.
Κερκοπίθηκος. ου. ὁ. cercopithecus, ſimia caudata. Vide Aelianum.
Κέρκος. ου. ὁ. uaſis genus, ſicuti eſt tripus, ianua ænea, annulus oſtij. Ponitur & pro cuiuslibet animalis cauda, παρὰ τὸ σκαίρειν καὶ ἕρπειν hoc eſt à ſaliendo obrependoque. Ariſtophan. ἰδοὺ δέχου κέρκον λαγώ, Ecce (inquit) leporis caudam excipe. Quia uerò mollior, delicatiorque eſt animalis eius pilus, ſpongiæ loco utebãtur, purgandis præſertim, detergendisq; lippitudinibus. Inde fortaſſis natum eſt adagiũ in eum, qui nimis aſtutè ſubblanditur, ut nuncupetur cercus. Vnde Cic. ad Attic. li. 8. Domitius (inquit) ut audio, in Coſano eſt quidem, ut aiunt paratus ad nauigandum. Si in Hiſpaniam, non probo. ſi ad Cn. laudo. Quouis potius certe, quàm ut cercum uideat. Vbi Cæſarem intelligunt, qui mira uafritie graſſabatur, ut omnino arriperet principatum, arridebatq; omnibus, & præterquàm etiam dictaret ingenium, clementiam preferebat, iniurias aut diſſimulabat, aut leniſſimè caſtigabat. Plura Cæl. lib. 16. cap. 59. Gaza κέρκον ex Ariſtotele uertit caudam, & addit fœmininum articulum.
Κέρκουρος. genus nauis breuioris, lembus. Vide Bayſium.
Κερκοφόρα. quæ caudam habent.
Κερκώπη. ης. ἡ. cicadæ genus minimæ omnium, & mutæ, quæ & καλαμαῖος, teſte Euſt. Iliad. γ. Cæl. lib. 9. cap. 31.
Κερκωπίζω. laſciuio, adulor, χλευάζω, μωκίζω. Translatione à brutis ducta caudam motitantibus. Cæl. lib. 11. cap. 33. & Eraſ. Chil.
Κέρκωσις. ιος. ἡ. morbus muliebrium locorum, quũ ſcilicet caro adnaſcẽs totum pudendũ implet, & ad exteriora inſtar caudæ (unde etiã nomen habet) prominet.
Κέρκωψ. οπος. aſtutus, caudatus, & ſimiarum genus. Cyclopes quoq; Cercopes appellabantur. Vide adagium, Cercopum cœtus.
Κέρμα. ατος τὸ ſtips, moneta, fruſta minuta, minutiæ æris, λεπτὸν τὸ.
Κερματίζω. μ. ίσω. π. ικα. incido in fruſta minutiſſima, trucido. actiu. accuſ. iung.
Κερμάτιον. ου. τὸ. fruſtum, pecuniola.
Κερματιστής. οῦ. ὁ. numularius, qui maiores numos pro minutilis commutat.
Κέρνος. uas figulinum, ſacrificium Cybeles, στεφανίς, & κέρνα, ſecuris. Item myſticus crater cui lychnus imponunt. Nicand. ſchol. Pollux ἐσχαρίδα interpretatur.
Κερνοφόρον. ſaltationis genus, quod crateras manib. gerentes peragebant. Pollux & κερνοφόρον ſacerdotem matris deorum myſticos crateres geſtantem exponit Nicand. ſcholiaſt.
Κεροβάτης. ου. ὁ. epitheton Panos, quòd cornua geſtare fingatur.
Κερόεις, pro κερατόεις. cornutus, συμπλεκτικός.
Κεροπλάστης. ου. ὁ. pro eo qui exornat capillum, λεπτουργός.
Κερουλκός. οῦ. ὁ. cornibus trahens, & funis quidam nauticus, ὁ ἀπόγυιος.
Κερουτιάς. iactator ſuperbus, quaſi elatis cornibus, γαυρίας.
Κερουχίς. ίδος. ἡ. cornigera.
Κεροῦχος. ου. ὁ. cornutus, ceruchus.
Κερόωντο. miſcebant.
Κερτομέω. μ. ήσω. π. ηκα. conuicior, σκώπτω, ὑβρίζω, ἐρεθίζω, χλευάζω.
Κερτομία, ας. ἡ. probrũ, conuiciũ, irritatio, irriſio.

Κερτομίας.ȣ.ὁ.&

Κερτόμιος.ȣ.ὁ.mordax,irritatiuus.ὑβριστικός, ὀνειδιστικός,μιμητικός,εἰρωνευτικός.

Κέρτομος.ου.ὁ.iocabundus, mordax, ὁ κέαρ τέμνων,θυμοδακής.

Κερχναλαί.aſperitas gutturis,καὶ ὁ ἐν τῷ πνεύμονι ψόφος.

Κερχναλέος.ȣ.ὁ.aſper,aridus,ſiticuloſus,ſcaber, aſperitatem gutturis inducens.

Κερχνασμός.ὁ.faucium exaſperatio.

Κερχνέω.aſperum facio,ſculpo,cælo.

Κερχνηίς.ίδος ἡ. auis genus.

Κερχνόν.τὸ.apud Ionas milium dicitur pro κεγχρόν.Item gutturis aſpredo.

Κερχνώδεα βρώματα.τὰ.cibi qui exaſperãdo fauces tuſſim commouent,à κερχνόν.

Κέρχνωμα.ατος.τὸ.aſperitas, cælatura, κύκλωμα, γαλισμός, ὁ περὶ τὰς ἴτυς τῶν ἀσπίδων κόσμος,ποτήριον ἐπίχειλον.

Κερχνωτός.ȣ̃.ſignis aſper,cælatus,tornatus,uariegatus. πολύπαστος.

Κερχώδεις.οἱ.abſq;.ν.Hipp. dicũtur qui aſperam & obſcurã habẽt uocẽ,ex diuturno uitio natorum in pulmonibus crudorum tuberculorũ: uoce deducta à κέρχειν, quod rurſus trahitur à ſibilo,qui accidit quoties aut anguſtia quapiam reſpiratorijs meatib. aut humorum uis fuerit coacta.Gal.lib.3. de articul.

Κέσκετο.iacebat. Κεσκίον.ſtuppa.

Κεσσοχίτων ὁ.legitur apud Orpheum in libro de gemmis,in lapide proximo ante iaſpidem. forte legendum eſt κισσοχίτων.

Κεστός.ȣ̃.ὁ.acu pictus,ceſtus,hoc eſt cingulum Veneris,efficax ad illectamentum gratiarum,& amorum, quo illa dicitur Martem conciliare. Eraſ.prouerb.Ceſtum habet Veneris.

Κέστρα.ας.ἡ.ſtimulus,ſiue ſtylus,telum,defenſorium,malleus.Cæl.lib.14.cap.37.

Κέστρον.uinculum.genus teli.Cæl.ibid.

Κεστρεύς.έως.ὁ. mugil piſcis. Cæl. ibid. Gaza in Ariſtotele uertit mugilem.Vide in prouerbio apud Eraſmum. Ceſtreus ieiunat.meminit huius piſcis etiam Aelianus.

Κέστρινος.Larinus bos.Cæl.lib.3.cap.21.

Κέστρος.aſperitas linguæ,telum,prima ſeminum germinatio.

Κεστρωτόν.lignum graue,acutum & præuſtum.

Κευθάνω.uado.Neut.abſol.

Κευθμών.ῶνος.ὁ.latebra,latibulum,penetrale.

Κεύθομαι.uado.

Κεῦθος.ȣ.ὁ.profunditas.

Κεύθω.μ.ύσω.π.ευκα.occulto.

Κεφαλαία.ἡ.cephalæa,diu durans dolor capitis & uehemens.

Κεφαλαί.αἱ. tribus Atticæ,cuius in auibus meminit Ariſtoph.

Κεφάλαιον.ου.τὸ.caput. Transfertur autem uariè,quemadmodum apud Latinos. Aliquando enim ponitur pro ſumma,hoc eſt pro eo quod rem continet, ut κεφάλαιον τῶν εἰρημένων, ſumma ſupradictorum hæc eſt. Iſocrati, unde ἐν κεφαλαίῳ,uel ἐνὶ κεφαλαίῳ,uel κεφαλαίῳ, pro in ſumma, ad ſummam, ſummatim. Eraſ. in Chiliad.Item pro ſumma,id eſt ſorte uſurarũ.Aeſchin.ἕως τὸ κεφάλαιον ἀπέδοσαν. Quo ad ſummam ſoluerunt & ſortem, id eſt τὸ ἀρχαῖον. Aliquando pro firmamẽto & capite cauſæ ponitur,Gregor. Aliquando pro capite & uertice rerum,apud eundem, de quo Budæus Com.Accipitur etiam aliquando pro parte diuiſa,& initio, aut loco ſeparato, ſiue libri, ſiue epiſtolæ,ſiue id genus rei ſimilis, quod uulgò capitulum uocant.

Κεφαλαιοῦσθαι.in ſummam ſubduci,& colligi.Et actiuè pro in ſumma colligere. Plat. κεφαλαιωσώμεθα ὁρίζειν,ſummatim igitur definiamus. Bud.Com.

Κεφαλαιόω.μ.ώσω.π.ωκα.facio ſummam,offendo ſiue impingo in caput,in ſummam ſubduco & colligo.Bud.ibi.

Κεφαλαιώδης.εος.ὁ.ἡ.ſummarius,capitalis.

Κεφαλαιωδῶς.ſummatim.

Κεφαλαίωμα.τὸ.κεφάλαιον.

Κεφαλαλγός, ſiue κεφαλαλγόν.τὸ. faciens dolere caput.

Κεφαλαλγία.Atticè pro κεφαλαργία.ας.ἡ. capitis dolor.

Κεφαλαλγοῦσι.τοῖς.dolentibus caput.

Κεφαλή.ῆς.ἡ.caput,ſtatura corporis,tribus Acamantidis. Κεφαλὴ φάλαγγος,uide διχοτομία in Appendice de uocab.milit.

Κεφαλῆται.οἱ.lapides angulares.

Κεφαλικός.ȣ̃.ὁ.capitalis,& κεφαλικὰ uocantur à Græcis medicis, quæcunq; capitis affectibus ſunt utilia, ac etiam præſertim ea quæ uehementi illi capitis dolori cephalææ uocato conferre ſolent.

Κεφαλίνη. dicitur in lingua ea pars,cui guſtus potentia ineſt.

Κεφαλίς.ίδος.ὁ.caput.

Κεφαλισμός.apud Ariſtotel.dicitur ſimplicium numerorum uſq; ad decẽ multiplicatio. Vulgò menſam Pythagoræ uocant.

Κεφαλοβαρής.quid ſit,uide Ariſtotelem de Diuturnitate.

Κεφαλοδέσμιον.ȣ.&

Κεφαλόδεσμος.ȣ.frontale,ἄμπυξ.

Κεφαλοκρούστης. ȣ. ὁ. phalangij genus, quod &

κρανοκολάπτης, apud Nicand. ſcholiaſten.

Κεφαλόμακτρον. ου. τὸ. ſudarium.

Κέφαλος. ου. ὁ. cephalus piſcis è mugilum genere, Capito Theodoro interprete apud Ariſtotelem, quamuis pro cephalo interdum mugilē reddat apud eundem. Vide & Aelianum diuerſus eſt à cephalino piſce, quē blapſiam uocant.

Κεφαλοτομεῖν. decollare, καρατομεῖν.

Κέφυλος. ους. τὸ. κέλυφος.

Κέχανδα. ſum capax.

Κεχαρακωμένος. uallo munitus.

Κεχαριτωμένος. ὁ. gratioſus, aut unicè charus, quem gratuitò animi quodam fauore complectimur. Vnde Homerus Achillem ſic loquentem facit adamato ſuo Patroclo, ἐμῷ κεχαριτωμένῳ θυμῷ.

Κεχήλομαι. uinctus ſum.

Κεχηνός. τὸ. hiatus.

Κεχηνότες. ſtulti, hiantes.

Κεχμάζω. facio florere, floreo.

Κεχρημένος. ου. ὁ. mutuatus, indigens.

Κεχωρίδαται. diſcrepant.

Κέων. οντος. ὁ. dormiturus.

Κεώδας. locus profundus apud Athenienſeis, in quem conijci ſolebant noxij, & extremo ſupplicio afficiendi, barathrum. Vide καιάδας.

Κεώδης. redolens, odoratus.

Κέως. Cos inſula.

Κήας. αντος. ὁ. comburens.

Κῆβος. cebus. ut Gaza reddit in Ariſtotele, aliàs κῆπος, uide infrà.

Κηδάζω. purgo.

Κηδαίνω. curo, ſolicitus ſum.

Κῆδαρ. luctus. Significat & tenebras, tenebroſū σκοτεινόν. Etym.

Κηδεία. ας. ἡ. funus, affinitas, nuptiæ.

Κηδεῖος. ου. ὁ. adultus matrimonio, ſapiētia plenus

Κηδεμονικός. οῦ. ὁ. curioſus, ſalutaris, caſtigator.

Κηδεμών. ῶνος. ὁ. curator, procurator, affinis, cognatus, beneficus.

Κηδεός. οῦ. ὁ. curandus, ſepultura dignus.

Κηδέσκω. deſtruo. Accuſ.

Κηδέσης. Cedeſtes nomen proprium. Etym.

Κηδεστής. οῦ. ὁ. affinis, ſocer, gener. propriè dicitur pater nouæ nuptæ, & ipſe ſponſus, hoc eſt, cognatus, beneficus. apud Euripidem accipitur ꝑ fratre ſpōſæ, cum ita in Hecuba ait τοῦτον εὖ δρῶν ὄντα κηδεστὴν σέθεν. Nam dicit hoc de Polydoro fratre Caſſandræ quam Agamemnō alloquitur.

Κήδευμα. ατος. τὸ. affinitas.

Κηδεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. ſepelior, paſſiuè.

Κηδευόμενος. funeratus.

Κηδεύω. μ. εύσω. π. ευκα. iuſta facio, id eſt funus curo, affinis ſum, ad funus eo, præſum magiſtratui.

Κηδέω. triſtor, angor.

Κήδιος. ου. ὁ. ἡ. funeralis, κηδιαστροχός apū Aeſchyl.

Κήδιστος. ου. ὁ. ἔνδοξος. cura dignus, chariſſimus, ἀναγκαιότατος, familiariſſimus. Etym.

Κήδομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. curo, anxiè ſatago, adiuuo, magnifico, triſtor, curam de re aliqua capio, ſuſcipióue. Depon. genit.

Κῆδος. εος. τὸ. cura, dolor, affinitas, cognatio ex nuptijs. Etym.

Κηδόσυνος. ου. ὁ. diligens.

Κηδωλός. οῦ. anxius, curioſus.

Κηδῶ. μ. ήσω. π. ηκα. triſtifico, curo, torqueo, noceo. Actiu. accuſ.

Κηθάριον. cophinus, urna, in quam calculi conijciebantur.

Κηθεῖν. auxiliari, concurrere.

Κήθιον. τὸ. καθάριον. catinus, oxybaphū, fritillus.

Κηθός. οῦ. ὁ. auxiliator.

Κηκή. acies, acumen, ὀξύτης.

Κηκαγέω. conuicior, ſubſanno.

Κηκάς. οῦ. ὁ. cōuiciator, uulpes. Item malicioſus, prauus, maleficus. Etym.

Κηκάς. ἡ. conuicium, maledicentia. Etym.

Κηκασμός. conuicium.

Κηκείδης. ου. ὁ. quidam dithyramborum poëta uetuſtiſſimus.

Κηκάζω. conuicior.

Κήκιε. fluebat, ſaltabat, ſudabat, deſcendebat. ἐκ τοῦ κίω. Etym.

Κηκίς. ίδος. ἡ. galla, id eſt fructus quercus.

Κηλᾶ. τὰ. per ſinereſim à κήλημα τὰ θέλγματα.

Κηλάς. ἡ. nubes ſicca, dies hybernus, capra fronte calloſo ſigno notata, uulpes.

Κηλάστρα. ſcapha, uas paſtorale, celaſtrus arbor.

Κηλαίνω. demulceo, ægroto.

Κηλαῖος. &

Κηλεῖος. ου. ὁ. nocuus, cauſticus.

Κήλειος. ου. ὁ. combuſtiuus, calidus, clarus, habens uim & naturam abſumendi.

Κηλιστής. οῦ. deceptor, ſeductor.

Κηλόνις. idem.

Κηλαίνω. &

Κηλέω. μ. ήσω. π. ηκα. mulceo, delinio, afficio quauis re, perſuadeo, tabefacio. Accuſ.

Κήλη. ης. ἡ. cele, hernia, omnis in ſcroto tumor κήλη dicitur, teſte Galeno, Latinè ramex. Iuuenal. Iacet exiguus cum ramice neruus. Aelian. autem celam deſcribit.

Κηληθμός. οῦ. ὁ. oblectatio per quietem, uoluptas.

Κήληθμος. ου. ὁ. &

Κηλητής. οῦ. ὁ. demulſor.

Κήλημα. ατος. τὸ. error, ſeductio.

Κηλημός,ȣ.ὁ.lætitia,uoluptas.
Κήλησις.ιΘ.ἡ.mulcimentum.
Κηλητήριος.ȣ.ὁ.oblectatiuus.
Κηλητής.ȣ.ὁ.hernioſus.
Κηλήτωρ.demulſor.
Κήλητρον.oblectamentum,ſolamen.
Κήλιον.ȣ.τὸ.mentula.
Κηλιδωτός.ȣ.ὁ.ſordidatus.
Κηλίς.ίδος ἡ.macula,probrum,nota,ſqualor, ulcus,cicatrix.
Κῆλον.ȣ.τὸ.lignum,ſagitta.
Κηλόνειον.lignū,ſurſum & deorſum uergens. Vitruuio grus,ligne⁹ cyathus,lignea urna.Etym.
Κηλόω.μ.ώσω.π.ωκα.comburo, εὐχομαιθεῶ. Itē decipio,noceo,item ſubagito,futuo.Accuſ.
Κήλων.præceps in libidinem,Etymol.etiam pudendum interpretatur.
Κηλώνιον.ου.τὸ.celonium,id eſt grus,inſtrumentum quo aqua hauritur è puteis.
Κηλωτόν.ȣ.τὸ.lupanar apud Lycophronem.
Κημός.ȣ.ὁ.camus,fræni genus, cadus iudicialis, ſagena.Aeſchyl.allegorice pro uinculo poſuit. Eſt & ornamentum muliebre,& annuli genus, & Thracum lingua legumen quoddam. Item leuius reticuli genus in modū Xenoph. de re equeſtri.Χρὴ τὸν ἱπποκόμον καὶ τὸν κημὸν περιτιθέναι.& uerbum κημȣ̃ν frenum inijcere. Idē καὶ ἀεὶ δὲ ὅποι ἂν ἀχαλίνωτον ἄγοι, κημȣ̃ν δεῖ. ὁ γὰρ κημὸς ἀναπνεῖν μὲν ὂν κωλύει,δάκνειν δὲ οὐκ ἐᾷ.
Κημῶσαι.concludere,conniuere.apud medicos τὸν ὀφθαλμὸν μύσαι.
Κἤν.etſi, καὶ ἐάν.
Κήνυγμα.inanitas corporis,umbra,idolum.
Κήξ.κηκός.auis marina ſimilis hirundini, fulica, larus.
Κηπεία.cultus horti.
Κηπευτός.ȣ.ὁ hortenſis.
Κηπεύω.μ.εύσω.π.ευκα.excolo.Neut.abſol.
Κήπιον.ȣ.τὸ.κῆπος.apud Thucyd. tōſura quādā capillitij,κουρᾶς διάθεσις τῶν ἐν κεφαλῇ τριχῶν, ſic Euſt.Erant autem duo tonſuræ genera σκάφιον & κῆπος autore Suida.
Κηποκόμας.ȣ.ὁ.apud Comicos dicitur qui cæſariem habet certo modo attonſam.Euſt.
Κῆπος.animal apud Aegyptios facie Satyro ſimile, cætera media inter canem & urſum forma. Strabo.Itē ciuitatis nomē apud Aeſchynē prope Boſphorum.
Κῆπος.ȣ.ὁ.hortus. Item tondendi genus ad frontis ornamentum.Eſt & animal Aeliano,& Ariſtoteli, quod aliàs κῆβΘ. ſignificat & figurate τὸ ἐπίσιον,hoc eſt,pudendum muliebre, teſte Euſt.Iliad.ι.unde μαινόκηπος pruriginoſa mulier.Aelius Dionyſ,κῆπον etiam interpretatur καλλωπισμὸν τῆς κόμης.
Κηποτύραννος.ὁ.cognomen Apollodori philoſophi apud Laërtium lib.10.
Κήπτος.fulmen malim σκηπτός.
Κηπȣρικός.ȣ.ὁ.hortulani res.
Κηπȣρός.ȣ.ὁ.hortulanus.
Κηπωρός.ὁ.idem.
Κήρ.ρός.ἡ oxyt.parca,mors,ſors.Cyrill.
Κῆρ,pro κέαρ.ρός.τὸ.circūflex.cor,anima. Cyril.
Κηραίνω.μ.ανῶ.π.γκα.morior,curo,corrumpo, grauiter iraſcor.Neut.abſol.
Κηραμύντης.ȣ.ὁ.apud Lycoph.uindex & propulſor mortis,compoſita dictione ἀπὸ τοῦ κῆρας ἀμύνειν.ἀλεξίμορος.Euſt.
Κηρεσιφόρητος.ȣ ὁ.à parca agitatus.
Κηρέσιος.fatalis,calamitoſus.
Κηριάζειν.fauare,id eſt fauos conficere, ut Gaza uertit in Ariſtot.
Κηρεῖαι.faſciæ ſepulchrales,exequiæ.
Κήρινθος.ἡ.cerago ſiue cereis, ut Gaza uertit in Ariſtotele, mellificium, ulcus.
Κηρίνη.flagellum quoddam.
Κήρινος.ȣ.ὁ cereus.
Κηρίον.ȣ.τὸ.fauus apud Ariſtot.candela cerea,placēta.Eſt etiā genus ulceris, à faui ſimilitudine, quod caput potiſſimum infeſtat ſimile achori niſi quod in hoc ex anguſtioribus foraminib. manat ſanies tenax minimeq; aquoſa nec craſſa ut mel.in κηρίῳ uero ſanies melli ſimilis & laxioribus foraminibus continetur. (Il.ε.
Κηριονδέος.exanimis pauor, ἀψυχοποιόν. Euſt.
Κηριοποιά.τά.fauos conficientia.
Κηριοῦσθαι.terreri.
Κηρίπτω.fulcio.
Κηριτρεφής.έος.ὁ.ἡ.fato deſtinat⁹, mortalis,apud Heſiod.
Κηρίφατος.fato decedens,morbo defunctus.
Κηριωθῆναι.uertigine capi.
Κηρόθι.ex animo,ἐγκάρδιον.
Κηροπήγιον.ȣ.τὸ.candelabrum.
Κηροπλάστης.ȣ.ὁ.qui cerā tractat.Itē comę ſtudioſus,καλλωπιστής,apud Archilochum,teſte Plutarch.à κέρας quod comam notat.
Κῆρος.ȣ.ὁ.fluuius Armeniæ,penanflexum.Cyril.
Κηρός.ȣ.ὁ.cera,candela,oxyton.
Κηρȣλκός.ad fatum id eſt, mortem pertrahens.
Κηρύβια.τα.reijculamēta fabarum,τὰ ἀποβράσματα τῶν κυάμων.
Κήρυγμα.ατος τὸ.præconium,prædicatio.
Κηρύκεια.ας.ἡ.legatio,præmium quod datur præconi,aut quippiā nūtianti,aut uendenti. Bud. in Annot.Eſt quoq; κηρύκειον nomē proprium collis Epheſi.ex quo Hercules ad populū retulit Dianæ ortum.
Κηρυκεῖον.τὸ.caduceus.

Κηρυκεύω.

Κηρυκεύω. μ. εύσω. π. ευκα. officium præconis exerceo,

Κηρυκίνη. κηρυκεῖον.

Κήρυλος. ȣ. ὁ. halcyonum maſculus, auis cæruleus, ut Gaza uertit in Ariſtot. meminit & Aelianus.

Κήρυξ. κος. ἡ. caduceator, fœcialis, præco, buccinæ ſpecies. ἐκ τȣ͂ γαρύειν ἤτοι φωνεῖν. Item teſta, intectorium, Gaza in Ariſtotele uertit buccinam, & eſt ex genere intectorium teſta. Nazianzenus. τὰ κύματα ταῖς γείτοσι πέτραις προσαρτῶντα καὶ ἀποκρȣόμενα. εἰς ἄχνην ἀφρώδη καὶ ὕψηλην ἐσκορπίζετο ἔνθα κάλλυκες μὲν καὶ φυκία καὶ κήρυκες καὶ τῶν ὀστρέων τὰ ἐλαφρότατα ἠρωθεῖτο.

Κηρύσσω. &

Κηρύττω. μ. ύξω. π. υχα. prędico, declaro, id eſt pronuncio. Et eſt (inquit Eraſ.) propriè preconũ, & publicitus apud populum ſua uoce aliquid promulgantium. Item precibus collaudo, inuoco, imploro. Κηρύττω τὰ ὄντα, auctionē bonorum facio, auctionor, proſcribo auctionem bonorũ, ſub præcone uendo. Bud. Com. Ammon. diſtinguit ab ἀνακηρύξαι, & ἀποκηρύξαι.

Κήρωμα. ατος. τὸ. tabula cerata in quam antiqui ſcribebant. Item oleum quo ſeſe perungunt athletæ, adhibito quodam terræ genere, ad robur adijciendum membris, quod & Latini ceroma uocant. Plinius pro loco uſurpauit, in quo certabatur. eſt autem unguentum ſiccum, ut ὑγρόμυρον, liquidum.

Κήρωσις. cera.

Κήρωτον. τὸ. cerotum ſeu ceratũ, emplaſtri genus.

Κῆτα. nepita.

Κήτειον. ȣ τὸ. herba quædam, recens cæpa.

Κητήνη. ἡ. nauigium grande, uel à forma ceti, uel à magnitudine dictum.

Κῆτος. &.

Κητόεις. όεντος. ὁ. immenſus, cetaceus.

Κῆτος. εος. τὸ. cetus, id eſt balena, apud Ariſtotel. & Aelianuũ. Itē ſideris nomen Proclo de ſphæra.

Κητώδης. εος. ὁ. ἡ. magnus.

Κητώεσσα. Lacedæmonis epitheton, uel ob magnitudinem, uel quod uicinum mare plurima cete nutriat, alij καιετάεσσα legunt.

Κητῷος. ου. ὁ. cetaceus. deductum à κῆτος, id eſt, cetus.

Κῆφα. Dorice pro καὶ ἔφη, & dixit.

Κηφεύς. ὁ. nomen propriũ, & ſidus apud Proclũ.

Κηφὴν. ῆνος. ὁ. fucus qui inter apes degit. id eſt, ueſpa ſterilis, Aelian. & Ariſtotel. qui & κεντρωτοὺς κηφῆνας. id eſt, aculeatos fucos quoſdam nominat.

Κηφηνώδης. inflatus, ſedatus.

Κηφόν. argentum.

Κῆχος, pro πȣ͂. ubi.

Κηχάω. fœnero.

Κηώδης. εος. ὁ. ἡ. redolens.

Κηώεις. όεντος. ὁ. uaporatus, odoratus.

Κία. ἡ. ebrietas.

Κιαθίς. ἡ. meretrix, ebrioſa. (tym.

Κιαννίς. ager Cij urbis, terra ꝓxima Cio. E-

Κιανός. Cianus, nomen gentile. Etym.

Κίβαλος. prædo, latro.

Κιβδήλευμα. ατος. τὸ. fucatio.

Κιβδηλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. corrũpo, fuco im poſturam facio. Eraſ. in Chiliad.

Κιβδηλία. ας. ἡ. inſynceritas, corruptela, impoſtura, fucus. Eraſ. in Chiliad.

Κιβδηλιᾷν. pallere uitio morbi, aut ſceleris alicuius conſcientia.

Κίβδηλις ιος. ἡ. rubigo in metallis, excrementa metallorum, quod σκωρίαν uocant.

Κίβδηλος. ου. ὁ. adulteratus, ſubæratus, adulterinus, propriè de numis. Eraſ. Chil.

Κίβδης. improbus, lutum.

Κίβιξ. κος. ὁ. auarus.

Κίβισις. arca, ſiue pera.

Κιβος. τȣ͂. capſula, ſtultus, cibus.

Κίβρος. ȣ. ὁ. latro.

Κιβώριον. ȣ. τὸ. planta quæ producit fabam quam uocant Aegyptiam, & radicem Colocaſiam, è cuius frondibus poculum fiebat. Euſt. Ilia. ν. apud Strab. poculi genus eſt.

Κιβωτός. arca, ciſta. Vnde κιβώτιον diminutiuũ. Ammonius diſtinguit à κίσι. propriè ex aſſeribus & tabulis, κίσιν uero ex uiminibus cōtexta.

Κιγκλίζειν. τὸ κινεῖν τὴν ὀσφύν. commouere & ob ſtrepere. à κίγκλος. Eraſ. Chil. ut enim à γνῶ γίγνω ita à κλῶ fit κίκλω & κιγκλίζω inquit Corin.

Κιγκλὶς. ίδος. ἡ. carcer, cancelli fori, quibus à iudice populus arcebatur. Cancellotam uocant. Cæl. lib. 15. cap. 10. Ponitur & pro ualua, ſera, ſiue clauis foramine. (Hipp.

Κιγκλισμός. tumult⁹, breuis ſed aſſidu⁹ motus.

Κίγκλος. ȣ. ὁ. cingulus, auis, cuius cauda cōtinuò mouetur, adeo infirma, ut ne nidum quidē ſibi parare poſſit, ſed in alieno pariat. Vnde

Κιγκλός. ȣ. ὁ. mendicus. Eraſ Chiliad. Cincli auis meminit Aelianus, & Ariſtoteles, quanquam apud hunc κίγχλος legatur per χ non per κ, & Gaza reddit cinchlum.

Κιγχάνω. aſſequor.

Κιγχλισμός. ȣ. ὁ. cachinnus, immodeſtus riſus.

Κίγχλος. uide κόγκλος.

Κίδαρις. Corybantum ligamen capitis, indumentum capitis Perſicum, pileus regius apud Perſas. uide Bayſium. aliàs κίταρις.

Κιδαφεύειν. decipere. Inferius legitur etiam κιναφεύειν

νεφέλην.neſcio quàm rectè.
Κιδάφιον, uel κίδαφον. improbus, doloſus. uulpes, κίναδος.
Κίδναμαι.diſpergo.
Κίδνη.hordeum toſtum.
Κιδνός.imbecillis.
Κίδες.οἱ.caries,& frugum uermes.uide κίς.
Κιθάρα. ας.cithara. Vide Ammonium.
Κιθαραοιδότατος.citharæ peritiſſimus.
Κιθαρίζομαι.τὸ ἀκροῶμαι κιθαριζόντας.Bud.Cō.
Κιθαρίζω.μ.ίσω.π.ικα.cithara cano.Neutr.
Κίθαρις.ιος.ὁ.Citharea Venus, lyra. Ammonius diſtinguit à κιθάρα.
Κιθαριστήριοι.tibiæ quædam.
Κιθαριστής.οῦ.ὁ. cithariſta. λυρῳδός. lege κίθαρις in Ammonio.Aeſchin.κατὰ τιμάρ.περὶ αὐτὸν εἶχε κιθαριστὰς καὶ κιθαρῳδούς. Moſchop. dicit κιθαριστὰς uocari qui citharam pulſant tātum, κιθαρῳδοὺς uero qui & pulſant ſimul & cantāt.
Κίθαρος.fidicula piſcis ut Gaza uertit in Ariſtotele.meminit & Aelian,pectus,latus,thorax.Item fruticis genus apud Dioſcor, qui alio nomine κίδος.
Κιθαρῳδός.οῦ.ὁ. citharœdus. Vide κίθαρις in Ammonio.
Κίθυρις.κίθαρις.
Κίθων,ῶνος.ὁ.tunica pro χιτών,ut κύθρα pro χύτρα Ionice.Euſt.ex Herodoto.
Κίκιννος.ου.ὁ.cincinnus,capillorum cirrus.
Κίκις.ιος.ἡ.potentia.
Κικκαβάν.noctuarum uox,& κικκαβὰ, noctua.
Κικλήσκω.uoco.accuſ.
Κικλησμός.οῦ.ὁ.riſus lego κιγκλισμός.
Κικυμώττειν.cæcutire.
Κίκυς.ὁ firmus,potens,uis.δύναμις.
Κικύω.accelero.
Κιλικίζεσθαι. improbū eſſe, à Cilicibus populis, de quibus etiam prouerbium extat,Cilix haud facile uerum dicit.
Κιλίκιος.ὁ.acerbus,hirſutus: ut κιλίκιοι τράγοι, hirci denſo uellere & frequentibus pilis. Hinc κιλίκια dicuntur quæcunque ex pilis cōfecta conſtant,cilicia.
Κιλικισμός.οῦ.ὁ.cædes
Κίλλα.ſoror Hecubæ.oppidulum Troadis.
Κιλλακτήρ. &
Κιλληκτήρ..Dorice,agaſo,κυνηγός,Eraſ.Chil,ſed apud Eraſ.legitur per iota in penultima: mihi magis placet per alpha uel ἦτα,ut ab ἄγω deducatur: nam & κίλλος Dorice aſinum ſignificat, & Dores ἦτα in alpha mutant.
Κιλλίβας.baſis menſæ,menſa tripes. Itē καλλίβαντες.inſtrumēta trium pedum, quibus in bello ſcuta imponebant fatigati.Cal.lib.5.cap.15.

Κιλλικύριοι, uel καλλικύριοι.οἱ. exulum ſerui,qui cum agros colerent,mox in tantam multitudinem excreuerunt,ut dominos ſuos eiecerint. Cæl.lib.13.cap.48. Vide ſupra καλλικύριοι.
Κίλλιξ.urna,bos alterū cornu cōtortum habens.
Κίλλος.Doricè.aſinus.hinc κιλληκτήρ. & cicada apud Cyprios.
Κιμβάζω.milito,στρατεύομαι.
Κιμβεύω.eo,iter facio.
Κιμβηκία.fraudulentia.
Κιμβεία.ας.ἡ.auaritia.
Κίμβικα.ueſpa,aluearia.
Κίμβικον.τὸ.parſimonia, apicula. Eraſ. prouerb. Cumini ſector.Vnde
Κίμβιξ.ικος.ὁ.nimis parcus,ſordidus,ῥυπαρός.ἀπὸ τοῦ κιβδήλου χρυσίου.Cæl.li. 8. cap.46.Bud.Cō.
Κιμερίς.ἡ.ſpecies glandiferæ arboris.
Κιμμέριοι.οἱ.populi.Vide in Chiliad.Eraſmi.
Κιμμερίς.ἡ.Cybele mater Deorum.
Κιμιλισμός.breuis & continuus motus.
Κιμωλία.ας.ἡ.alba creta,qua fullones utuntur.
Κινάβαρι.εως.τὸ.cinabary,coloris genus.
Κινάβευμα.ατος.τὸ. exemplar ad quod imago effingitur.
Κίναβρα.cibus caninus,cinabra: hoc eſt,fœtor caprarum ſiue hircorum, odor ſub alis uiroſus.
Κιναβρᾶν.hirciſſans. Luciano.
Κίναδος.ου.ὁ. uulpes, bellua aſtutiſſima, uafer. Cæl.lib.10.cap.41.κίδαφος.Sophoclis ſchol.
Κινάθισμα.τὸ. fragor & ſtrepitus multitudinis. κινάθισμα οἰωνῶν apud Aeſchilū, motus ſtrepitusq; auium confertim uolantium.
Κιναιδία.impudicitia.
Κιναίδιον.τὸ.motacilla auicula,à perpetua caudæ ſuccuſſatione dicta. (ῥέμμον.
Κιναιδολόγος.ου.turpiloquus κυνολέσχης.αἰσχρός
Κίναιδος.ου.ὁ.cinædus ὁ. ἀσελγὴς καὶ μίμος καὶ ὀρχηστὴς ἀναιδέστατος.quod Nonius Marc.quoque confirmat cum inquit:Cinædi dicti ſunt apud ueteres ſaltatores & mimi,dicitur enim κίναιδος ἀπὸ τοῦ κινεῖν τὰ αἰδοῖα.κίναδος.τὸ neutr. gen.dicitur inuerecundum & impudens. Demoſth.περὶ στεφάνου.τὸ δὲ κατὰ φύσιν κίναδος τἀνθρώπιον ἐστι.Vide in Chil. Eraſmi.Cinædo mollior,apud Gal.eſt auiculæ genus, quæ alio nomine σισοπυγίς,& motacilla Latinè.Itē piſcis genus luteo colore,
Κινάμωμον.ου.τὸ.cinamomum.
Κινάμωμος.ὁ.cinamomus, auis in Arabia Aeliano & Ariſtoteli.
Κινάνδρα.ἡ.uulpes.
Κινάρα.ας.ἡ.cinara,carduus qui in pappos abit.
Κιναρύζομαι.ploro,cum ſingultu moueo.malim κινυρίζομαι.

Κιναύρα.

Κιναύρα. ας. ἡ. cinabra, hoc eſt, hircorum fœtor, frigus matutinum.

Κιναυράω. fœteo. Neut. abſol.

Κιναφεύω. decipio, πανουργεύομαι. malim. κιδαφεύω, ut ſuprà.

Κίνδα. ἡ. meretrix, turpitudo.

Κινδαλισμός. ludi genus. Polluci. lib. 8. & Cæl. li. 15. cap. 10.

Κινδαλοπαίκτης. ου. ὁ. qui ludit paxillo.

Κίνδαλος. ου. ὁ. paxillus unde κινδαλισμός.

Κίνδαξ. agilis, facile mobilis.

Κινδάφη. uulpes.

Κινδαψός. ου. muſici inſtrumenti genus, ὄργανον κιθαριστήριον.

Κινδύνευμα. ου. τὸ. periculum.

Κινδυνεύω. μ. εύσω. π. ευκα. periclitor, experior Datiuo, ut κινδυνεύω τούτω τῷ πράγματι, hac re periclitor. Item poſſum probare ex præcedentibus, id eſt, neceſſariò ſequitur, uel cõcluditur, proximè & ferè facio. Eſt etiam τὸ ἐγγίζω & uideor. Syneſ. καὶ κινδυνεύουσι πείθειν τινὰς, Iam prope in eo eſt, ut quoſdam in opinionẽ adduxerint. Vnde & κινδυνεύει imperſonaliter ponitur pro eo, quod eſt, propemodum dixerim. Plato, κινδυνεύει ἡμῖν δεήσειν, &c. id eſt fortaſſe autem. Significat etiam reus ſum, in reatu ſum & ſordibus, cauſam dico. Quemadmodum Latinis quoq; periculũ reatus & ſordes dicuntur. Quin & κινδυνεύομαι dicitur, ut κινδυνεύω, non tamen eadem ſignificatione Demoſth. Ἐμοῖς τῶν ὅλων τι κινδυνεύεται τῇ πόλει, Cum ab aliquo periculum impendet, quæ ad ſummam rerum pertinent. Dicitur etiam quod cum periculo probatur aut ſuſcipitur. Thucyd. οἷς ἡ ἐναντία μεταβολὴ ἐν τῷ ζῆν κινδυνεύεται ἢν τι πταίσωσι, Quos manet in contrarium mutatio, quibus imminet mutationis periculum. Bud. Com.

Κίνδυνος. ου. ὁ. periculum, ut κίνδυνον ποιοῦμαι, periclitor, cum periculo tẽto & aggredior. παρὰ τὸ κινεῖν εἰς ὀδύνην κίνδυνος. dicitur. Etym.

Κινδυνώδης. ε͂ος. ὁ. ἡ. periculoſus.

Κινέω. μ. ήσω. π. ηκα. moueo, κινεῖν τ' ἄλλω afferre motum alicui Cic. interp. & κινεῖσθαι, ἔξωθεν pulſu uel motu agitari externo. actiu. accuſ.

Κινηθμός. ου. ὁ. &

Κίνημα. ατος. τὸ. motus.

Κινήματα. τά. uibramenta.

Κινησίας. ου. ὁ. pyrrichius pes apud grãmat. dict⁹ à citatione, fertur enim breuibus ſyllabis. Item poëtę dithyrãbici nomẽ, qui pyrrichię cõditor fuit, unde & pedẽ illum ab eo cognominatum putant nonnulli.

Κίνησις. εως. ἡ. motus, commotio, mutatio loci, Ammonius. uide Ariſtotelem ſtatim poſt Prædicamenta, & in Phyſicis.

Κινητήριον. ου. τὸ. incitamentum.

Κινητής. ου. ὁ. motor.

Κινητικός. ου. ὁ. excitatiuus.

Κινητός. ου. ὁ. mobilis.

Κινηθρόν. τὸ. tinctorum baculus quo pannum tingendum immergunt apud Pollucem.

Κινιφος. ου. ὁ. uariegatus.

Κινάβαρις. cinabaris herba, color coccinus. inferius ſcribitur per y pſilon in prima ſyllaba, quod non placet.

Κινάβρευμα. purgamentum fœtens.

Κιννάβαρι. τὸ. minij genus cinnabari. Euſt. Bœot.

Κίνναβος. imago & exemplum quod pictores ſibi proponunt.

Κινύρης. equus improbus.

Κίνυγμα. idolum.

Κίνυμι. moueo, agito. Actiu. accuſ.

Κινύρα. ας. ἡ. inſtrumentum muſicum, cithara. ἀλλὰ τοι κινεῖν τὰ νεῦρα.

Κινύρεσθαι. conqueri, cantillare.

Κινυρός. οῦ. ὁ. querulus.

Κινώπετον. ου. τὸ. ὄρνεον.

Κινώπετα. τά. reptilia, culices, quaſi ἐν τῷ πέδῳ κινούμενα. (cand.

Κινωπισταί. οἱ. reptilia omnis generis, angues. Ni

Κιονίς. ίδος. ἡ. uua, morbus in gutture, colũnella.

Κιονόκρανον. τὸ. ſummitas columnæ.

Κιξάλης. ου. ὁ. fur, ἀλαζών. κίξιος. ὁ. cicada,

Κίος. ἡ. urbs Myſiæ, à Cio duce dicta. uide Etym.

Κίρκος. ου. ὁ. circus, genus accipitris, apud Ariſtot. Gaza Græcam uocem relinquit omne incuruũ. Eſt & ſpecies lupi Oppiano de Venatione.

Κιρκόω. ferreo annulo, aut uinculo quopiam in orbẽ circundo & adſtringo. Aeſchylus Prom. σκέλη δὲ κίρκωσον βίᾳ.

Κιρνάω. μ. ήσω. π. ηκα. miſceo, tempero, infundo uinum. Actiu. accuſ. hinc. Cirnea apud Plautũ in Amph. uas uinariũ, à temperãdo in eo uino.

Κίρνων. miſcebant.

Κίῤῥα. ας. ἡ. Cirrha urbs, paroxyt. Cyrill.

Κιῤῥά. ᾶς. ἡ. ignea, oxyton. Cyrill.

Κιῤῥός. ὁ. giluus, citrinus, fuluus. Marcel. Virgil. contendit potius uermiculum ſignificare, quẽ conſule lib. 5. Dioſcor.

Κιρσοειδής. uarici ſimilis circumuolutio in qua ſanguis generando ſpermati idoneus & ſpiritus generatur, κιρσοειδεῖς παραστάται, qui à teſticulis explantãtur & ἀδενοειδεῖς Heroph. dicuntur οἱ παραστάται πόροι.

Κιρσοκήλη. ἡ. uaricoſus ramex.

Κιρσός. οῦ. ὁ. uarices & tumor pedum, qui & κρίξος dicitur, dilatatio uenarũ, circa tempora aut

uentris

uentris imam partem ac nonnunquam circa teſtes, uocaturq; ἰξία ſecundum alios.

Κίζων. ineptus ad Venerem.

Κισθός. ὁ. ciſthus herba.

Κίς. ιος. ὁ. uermis q in ligno & frumẽto naſcitur. Vide κὶς ſupra & κισσηρίς, & ἴπις in Ammon.

Κίσσα. ης. ἡ. pica auis. uide κίττα Atticum.

Κισσαμις. κῶς. nomen uiri, uide in Chiliad. Eraſ.

Κισσάνθεμον. ου. ὁ. herba quam uocant rapum terræ.

Κίσσαρος. idem quod κισσός. hedera.

Κισσάω. μ. ήσω. π. ηκα. deſidero, concupio, laſciuius concupiſco. Accuſ. Vnde illud in Pſal. ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Κισσηρὶς. ίδος. ἡ. pumex, lapis fiſtuloſus quaſi foraminibus multis perforatus, ſic dictus græcè à ſimilitudine uermis quę κὶς dicitur. Sic enim hordeo & tritico cum referbuerunt naſcentes, ſemina illa cuſpide ſua exiguis foraminibus terebrare ſolet.

Κισσηρώδης. εος. ὁ. ἡ. pumicoſus.

Κισσινοβαφής. εος. ὁ. ἡ. hederaceo colore tinctus.

Κισσινός. οῦ. ὁ. hederaceus.

Κισσοκόμης. ου. ὁ. hedera redimitus. Hom.

Κισσός. οῦ. ὁ. hedera.

Κισσοστέφανος. hedera coronatus, habens caput hedera redimitum, epitheton. Bacchi.

Κισσοφόρος. hederam gerens. Dionyſ.

Κισσύβιον. ου. τὸ. uas paſtorale, quod & κιβίσσιον dicitur, fortè, ἀπὸ τοῦ κισσοῦ, hoc eſt ab hedera, ex qua fiunt pocula.

Κίστη. ης. ἡ. & κιστὶς ίδος. ἡ. ciſta, arca, ſcrinium. Vide κιβωτὸς in Ammonio.

Κίστος. ciſtus, nomen fruticis.

Κιστοφόροι. οἱ. numiſmatis genus, in quo imago cuiuſdam ciſtam ferentis procudebatur.

Κίταρις. ιος. ὁ. citaris, ornatus capitis, κίδαρις.

Κίτριον. ου. τὸ. cedrus, citrus. (Bayfius.

Κίττα. ης. ἡ. pica, morbus mulierum prægnantiũ, uarius & abſurdus ciborum appetitus, ubi canum more aut nihil omnino, aut malos appetunt cibos, id quod cõtingere ſolent ſecundo aut tertio à cõceptu mẽſe, quòd organum appetentis ſit læſum, id eſt, os uentriculi: infanti non ſuppetente ui ad alimenti conſumptionẽ. Dicitur & κίττησις. Cælius lib. 3. cap. 15. & lib. 14. cap. 1. De pica aue lege Ariſtotel. Aelianum, & Oppinianum in Ixeuticis.

Κιτταβίζειν. picarum uoce ſonare.

Κιττᾶν. picare, ut Gaza uertit ex Ariſtotele. Item uehementer deſidero & appeto Ariſtoph. Veſpis, οὕτω κιττῶ διὰ τῶν σανίδων. Item expeto tanquam bonum. Idem in pace. οἱ κιττῶντες εἰρήνης.

Κίτταρα. τά. nucamenta, callo ſquamatim compactilia. uide κύτταρος per υ. ſic enim ſcribendum eſt.

Κίτταρις. diadema capitis. malim per ſimplex τ. uel δ. ut ſuperius.

Κίτταρος. apud Ariſtot. Gaza uertit nucamẽtum, cuiuſmodi in nucibus pineis ſpectatur. Ruellius panniculum interpretatur.

Κιττοφόρος. picam ferens ad myſteria Bacchi peragenda, uidelicet, quòd infirmi facere ſolent. Hinc dictum inuenitur in hominem utilẽ & deſpicatum, ut de Aeſchine ait Demoſth.

Κιττοφοροῦντες. οἱ. libidines complectentes, à κιττοφορέω.

Κιχάνω, &

Κιχέω, &

Κιχέω. μ. ήσω. π. ηκα. inuenio, peruenio, accedo, conſequor, offendo, deprehendo. Actiu. accuſ.

Κίχηλα. ας. ἡ. turdus auis, Dorice, & Syracuſana lingua, ſecundum Athenæum.

Κίχλα. aliàs κίχλη. ης. ἡ. turdus auis, & piſcis apud Ariſtotelem, uertente Gaza. Alij turdellam reddunt. Errant qui ſturnum transferunt. Aucupium turdorum Oppian. In Ixeuticis deſcribit.

Κιχλίζω. μ. ίσω. π. ικα. turdos aut coturnices edo coturniſſo, immodeſtè & laſciuiter rideo. Accipitur generaliter pro gulæ indulgere, & delicate uiuere. Neutr. abſol. Eraſ. Chil.

Κιχλισμός. οῦ. ὁ. cachinnus, riſus mollis & impudicus. Eraſ. ibidem.

Κιχόριον. intubum erraticum.

Κίχραμαι. utendum accipio, utendum rogo.

Κίχρημι, à κιχράω. commodo, utendum do. Bud. Comment.

Κιχῶναι. αἱ intercrura.

Κίω. uado, accedo.

Κιώνιον. ου. τὸ. apud Dioſcor. lib. 2. pars in buccino atq; purpura media ſecũdum quã ſilicei operimẽti clauicula eſt, Hermol. Barb. interprete, eſt & uaſculi genus.

Κίων. ονος. ὁ. uel ἡ. paroxyt. columna, columella gutturis. Gaza in Ariſtotele columellã uertit, quæ eſt excreſcens caro in faucibus uocem impediens, ad ſimilitudinẽ columellæ, quòd fluctionem à capite ſuſcipiens longa ac tenuis fiat, quæ ſi in parte inferiore craſſa & orbicularis fuerit iã σταφυλὴ, hoc eſt, uua uocatur. Et κίων Hipp. triticum uorans, & ipſarum beſtiolarum congregatio,

Κιών. όντος. oxytonum, iens.

Κλαγγάζειν, clãgere, ꝓpriè de gruib. dicitur.

Κλαγγή. ης. ἡ. clangor, propriè gruum, latratus, Xenoph. παρὰ τὸ κλάζω. Etym.

Κλαγγηδόν. reſonanter.

Κλάγγω. μ. άγξω. π. κέκλαγκα. aliàs κέκληγα.

ἀόρ.α.ἔκλαγξα.clango,reſono.Neutr.abſol.

Κλαδαρόμματος.ὁ. mobilis oculis, inſtabileis habens oculos.

Κλαδαρὸς.ȣ.ὁ.uibratilis.

Κλᾶδας pro κλεῖδας. dicunt Dorienſes accuſatiuum multitudinis à κλέες claues.

Κλαδάω.pampino,quatio.

Κλάδεσι,pro κλάδοις.ramis.

Κλάδευσις.ιος.ἡ.putatio.

Κλαδευτὴρ.ῆρος.ὁ.putator.

Κλαδευτήριον.ȣ.τὸ.falx putatoria.

Κλαδεύω.μ.εύσω.π.ευκα.puto uites.Neutrum accuſ.Thom. Mag.magis probat κλαδᾶν quã κλαδεύειν.

Κλαδέω.quatio,moueo,conuicior,loquor.

Κλαδίσκοι.ramalia.

Κλάδος.ȣ.ὁ.ramus.

Κλαδώδης.εος.ὁ.ἡ.ramoſus.

Κλάδωνες.αἱ..Bacchæ antiquitus dictæ,fortaſſis à thyrſorum geſtatione.

Κλαδὼν.όνος.ramus.

Κλάζω.μ.άσω.π.ακα.frango,reſono,clamo. De telis,arcu,grue,ſuibus, & alijs dicitur. Actiuũ, accuſatiuo.

Κλαῦςρον.ȣ.τὸ. operimentum, clauſtrum, κλεῖθρον apud Pindar.Pythijs.

Κλαίω.μ.αύσω.π.αυκα. fleo, ploro. Neutrum, accuſatiuo.

Κλᾶκον.lugebant,flebant.

Κλαμαρός.fluxus,infirmus.

Κλᾶξ.Doricè clauis.

Κλαπάζω.duro longo tempore,moror.

Κλαραγέω.leniter dormio.

Κλάριον.monile.

Κλαρῶται.Vide in dictione εἵλωτες.

Κλασιβῶλαξ.glebas terens.

Κλάσις.ιος.ἡ.fractio.

Κλάσμα.ατος.τὸ.fragmentum.

Κλαςᾶν.conculcare, clamare,ſubijcere,turbare, mouere,perdere.

Κλαςήριον.falx ad uites putandas, putatoria falx, & uineatica Lat.

Κλαςὺς.pampinator,uinitor.

Κλαυθμὸς.ȣ.ὁ.fletus.

Κλαυθμυρίζομαι. eiulor:puerorũ eſt quando flendo aliquid petunt.

Κλαυθμυριζόμενοι.οἱ.plorantes.

Κλαυθμυρισμὸς.ȣ.ὁ.eiulatus.

Κλαῦμα.ατος.τὸ.ploratus.

Κλαυσαυχενεύομαι.blæſas emitto uoceis.

Κλαυσιᾶν.ſonare ultrò,de foribus dicitur.

Κλαυσίγελως.flens & ridens ſimul,δακρυόεν γελάσασα inquit Homer. & Xenoph. Ἑλληνικῶν lib.5. θεάσασθαι παρῆν ἐπὶ τῆς σωτηρίας, πάντας δὲ τοὺς παρόντας τότε γειτόνων κλαυσιγέλως εἶχεν.Cæl.lib.8.cap. 15.

Κλάω.μ.άσω.π.ακα.frango.Actiu.accuſ.

Κλάω.μ.αύσω.π.αυκα.pro κλαίω.Atticè fleo.

Κλέα,pro κλέεα,κλέη.uide κλέος.

Κλεαινὸς.ȣ.ὁ.celebris,illuſtris.

Κλείζω.uoco,ſono,loquor.

Κληηδὼν,pro κληδὼν.fama,augurium.

Κλέθος.κληδών.

Κλεῖδα.iuguli, thinni, clides, ſiue clidia dicuntur etiam à Plinio lib.9.cap.15.

Κλειδίον.ȣ.τὸ.clauicula.

Κλειδοῦχος.ȣ.ὁ.clauiger.

Κλειδὼν.ὑπερβολῆ.furtim.

Κλεΐζω.celebro.

Κλειθρία.ἡ.rima.

Κλεῖθρον.τὸ.clauſtrum,retentaculum,uectis.

Κλειμάζω.decipio,luctor.

Κλειμακτὴρ.gradus,ſcala.

Κλεῖμαξ,ἢ κλειματισμὸς.certamen quoddam.

Κλεῖνιος.celebris.

Κλεινὸς.ȣ.ὁ.inclytus,nominatus,clarus.

Κλέομαι.inuoco.

Κλεὶς.ειδὸς.τὴν κλεῖν.τὰς κλεῖς. clauis Dicitur & pars quæ diuidit pectus à ceruice,hoc eſt os latum in ſummo coſtarum, quod brachij motu paulum cum lato oſſe mouetur, quod & κλειδίον dicitur. Latini iugulum uocant. Gaza in Ariſtotele uertit clauiculam uel humerum, & τὰς κλεῖδας os iugale.

Κλεισιὰς.άδος.ἡ.clauſura.

Κλείσιον.locus in quo boues ſtant.

Κλεῖσις.ſcena.

Κλεισμὸς.ὁ.ſedes.

Κλειτοπῶλος.circa equos inſignis.

Κλειτοριάζειν. impudentius contrectare muliebria. Vide in Eraſmi Chil.

Κλειτορίς.ἡ.uide κλητορίς.

Κλειτὸς.ȣ.ὁ.glorioſus,oxytonum. Nam penanflexum,nomen proprium eſt.Cyrillus.

Κλειτὺς.aquæ delapſus,τὸ τῶν ὑδάτων καταφερὲς.eminenttia montis.Vide infra κλιτὺς.

Κλειὼ.όος.ἡ.Clio,una ex Muſis.oxytonum.

Κλείω.μ.είσω.π.εικα. laudo, claudo, celebro. Actiu.accuſ.

Κλέμμα.ατος.τὸ. furtum, fraus,φώραμα. Neque modo peculatum & pecuniã interuerſam, ſed etiam obreptionem ſignificat & circumſcriptionem,Bud.Com.

Κλεμμαδὸν.furtim.

Κλέμμις.ſella.

Κλεμμὺς.teſtudo.

Κλεμμύω.prædico,declaro.

Κλέομαι.uoueo,inuoco.

Κλέος. ἐος. τὸ. gloria, fama. Vide δόξα in Amm.

Κλέπτης. ου. ὁ. ἀπὸ τοῦ. καλύπτειν. qui clàm res alienas aufert, fur.

Κλεπτίστατος. ου ὁ. furaciſſimus, prudentiſſimus. Ariſtoph. Pluto. τῶν ἐμῶν οἰκετῶν πιστότατος ἡγοῦμαί σε καὶ κλεπτίστατον.

Κλέπτον. inſtar furis, pro κλεπτικόν.

Κλεπτοσύνη. ης ἡ. furtum.

Κλέπτρια ας ἡ. fur.

Κλέπτω. μ. ψω. π. εφα, furor, quaſi καλύπτω, tego. Vnde pro decipio ponitur, & falſis rationibus circunuenio, ut μὴ δ' οὕτως κλέπτε νόῳ, Non me falles, Ne fallere te poſſe me ſperes, Iliad. α. Transfertur & ad forum, ut κλέπτειν τὴν κατηγορίαν, eſt occulere & ſupprimere crimina, & aliorſum transferre, ὑποσύρειν, Lyſ. & Xenoph. Et κλέπτειν τὴν ἀκρόασιν, pro fallere aures iudicum, & artificio dicendi obrepere iudicibus, Aeſchin. Vnde κλέπτεσθαι dicitur qui celatur, & hoc modo fallitur: & quem res, quæ agitur, latet, Gregor. Et ſimpliciter decipi & circumueniri. Bud. Com.

Κλέπτω. δημόσια χρήματα. Latinè propriè dicitur depeculor. Cicer. Ciuitates, regna, domus, omnium depeculatus es.

Κλεψιγαμεῖν. furtiua uenere frui. Euſt. Iliad. π.

Κλεψιποτῶ. parce poto, impono compotori.

Κλεψύδρα. ας. ἡ. clepſydra. Cæl. libro 10. cap. 39. Vide in Chiliad. Eraſmi. Ad clepſydram: &, Circa clepſydram animus.

Κλέω. pro κλέιω dico, celebro, cano.

Κλήδην. uocatim, nomine.

Κλῆδος. ſepes.

Κληδονίζομαι. uaticinor.

Κληδοῦχος. clauiger.

Κλήδων. ex nomine uocans.

Κληδών. ῶνος. ὁ. diuinatio, fama, ſors, uaticinij genus.

Κληδωνίζω diuinaculos conſulo. 4. Reg.

Κληδωνισμός. οῦ. ὁ. uaticinij genus.

Κλήζω. μ. ήσω. π. ηκα. appello, nomino, claudo. Actiu. accuſ.

Κλήθρη. ης. ἡ. nomen arboris, alnus, uectis.

Κλῆθρον. ου. τὸ. planta.

Κλῆθρος. κλήθρη.

Κληΐζω. μ. ίσω. π. ικα. uoco, famam ſpargo, celebro. Actiu. accuſ.

Κληΐθρον. locus in gula ſub tonſillis.

Κληΐς. ίδος. ἡ. tranſtrũ, ſedes, coniunctura. Vnde & pro κλεὶς ponitur, hoc eſt, ea par te corporis, qua humerus iũgitur ceruici. παρὰ τὸ κλείειν καὶ συνδεῖν ὦμον καὶ αὐχένα καὶ νῶτον, ut ait Euſt. Iliad. ε. Homer. in Odyſ. κληΐδα dixit repagulum & obicem forium, ut Euſt. annot. Iliad. ω.

Κληΐθρον. τὸ. clauicula iuxta iugulum. Hipp.

Κλῆμα. ατος. τὸ. ſpecies uitis, ut ait Ammon. palmes, pampinus, ſarmentum. Plutarch. in Gal. κλῆμα ἑκατοντάρχου, id eſt, uitem centurionalem uocat, quòd milites à centurionibus uite olim cęderentur. Vnde & Spartianus in Hadriano, uitem pro centurionatu accepit. Eſt & genus calceamenti.

Κλημακώδης. aſper, rectus, accliuis.

Κληματίας. οῦ. ὁ. terræ motus eſt ſpecies, in latum uibrantis, apud Heraclid.

Κληματίον. uiticula, ueluti ramulus in herbis.

Κληματίς. ίδος. ἡ. malleolus, ſarmentum. Item clematis herba, quam centunculum uocant. Vide in Chiliad. Eraſ. Clematis Aegyptia.

Κληματῖτις. quaſi ſarmentaria, ſpecies ariſtolochiæ radicis.

Κληροδοσία. ας. ἡ. diſtributio.

Κληροδοτέω. μ. ήσω. π. ηκα. diuino per ſortem Actiu. accuſ.

Κληροθεσμοθετοῦσι. theſmothetæ ſortitò creari (ſolent.

Κληρονομεύς. captans hæreditates.

Κληρονομέω. μ. ήσω. π. ηκα. hæredito, id eſt, hæres ſum. Genit. & accuſ.

Κληρονομηθείς. hæres inſcriptus.

Κληρονομία. ας. ἡ. hæreditas, εἰς ὁλόκληρον διαδοχὴ τοῦ δικαίου ὅπερ ὁ διαθέμενος εἶχεν. ἐκ τῶν (νόμων.

Κληρονόμος. ου. ὁ. hæres.

Κληρόομαι. Vide κληροῦμαι.

Κλῆρος. ου. ὁ. penanflexum, περιουσία, ſors, quæ eſt fortuitus alicuius rei euentus, conditio, fortuna, caſus, alea, fatum, munus. Interdum accipitur pro menſura terræ, puta iugero, aut certe pro horto: ſicuti Latini hæredium pro prædio. & hærediolum ſimile quiddam intelligunt, propterea quòd huiuſmodi res hæredem ſequantur. οἱ κατὰ κλῆρον διαιτηταὶ, ſunt arbitri qui non electione litigantium, ſed ſortitò arbitrandi poteſtatem habebant, & ij erant annui magiſtratus, ταῖς εὐθύναις ἐνεχόμενοι. Bud. Com. Item clerus apud Ariſtotelem (Gaza Græcam uocem relinquit) uermiculus infeſtans apum aluearia, qui & pyrauſta dicitur.

Κληρός. οῦ. ὁ. ſorte datus, electus, diaconus. Cyrill.

Κληρωτήριον. ου. τὸ. locus ubi magiſtratus per ſortem creantur.

Κληροῦμαι. ſortior, hoc eſt, ſorte accipio, ſorteis in urnam mitto, ſortitò aliquid facio, ſorte eligor. Vnde κληρούμενοι, competitores ambientes, & κεκληρωμένοι, ſorte electi, λαχόντες. Budæus in Commentarijs. Vide λαγχάνειν apud Ammonium.

Κληρουχεῖσθαι. idem.

Κληρϰχία. ας. ἡ gens aliquò ſorte habitatū miſſa, & tellus ei data, diuiſio quæ per ſortem fit.

Κληρϰχικός. ſorte datus.

Κληρϰχ☉. ϰ. ὁ gubernator urbis, & diſtribuens agros per ſortem coloniæ, habens aliquid ſorte quaſi colonus, id eſt, ſortitus ad habitandum alicubi. De tota hac conſuetudine conſule Libanij argumentum ad orationem Demoſthenis περὶ τῶν ἐγχειροτονήσω.

Κληρόω. μ. ώσω. π. ωκα. ſortior, hoc eſt, ſorte lego, ſortibus ductis renuntio, diuido. Actiu. accuſ.

Κληρωτήριον. ϰ τὸ. locus ubi magiſtratus per ſortem creantur.

Κληρωτός. ϰ ὁ. qui ſorte factus eſt.

Κλῦσαι. lauare, diciturq; propriè de poculis ac alijs uaſis. νίψαι de facie ac manibus, πλύναι de ueſtibus.

Κλισιάς, ianua ſcenæ.

Κλισιάζω. congrego.

Κλῆσις. ι☉. ἡ. uocabulum. Item uocatio, inuitatio, acceſſio, uocatio ad quodlibet tribunal. πρόκλησις uero de Ariopago tantū inquit Moſchop. ſed authores nonnunquā confundunt. Vide Ammonium.

Κλητέ☉. ϰ. ὁ. uocandus.

Κλητεύειν, καλεῖν εἰς δικαστήριον, μαρτυρεῖν, diem dicere, in ius uocare, denūciare teſtimonium, uadari, uel anteſtari, ut Horatius dixit: Et quo tu (inquit) turpiſſime? magna exclamat uoce. & licet anteſtari? ego uero oppono auriculam, rapit in ius. Bud. in Annot. poſt. & Com.

Κλητήρ. ῆρος. ὁ. curator, teſtis, anteſtatus, qui homines in ius uocat. Latini uiatorem, apparitorem, & ſtatorem uocant. Bud. Com.

Κλητικός. ϰ. ὁ. uocatiuus. Et κλητικοὶ ὕμνοι, qui deorum haberent aduocationes, quibus opponebantur ἀποπεμπτικοί.

Κλητοριάζειν. κλειτοριάζειν, uide ſuprà.

Κλητορίς. ίδος. ἡ. pudenda mulieris. Heſychius habet κλειτορίς per ει, & interpretatur partem uicinam naturæ muliebri. Eraſ.

Κλητός. ϰ. ὁ. uocatus, exoptatus, celebris.

Κλῆτ☉. multitudo, gloria.

Κλήτωρ. ορ☉. ὁ. qui mittitur ad accerſendum aliquem, κλητήρ.

Κλητώριον. gloria, menſura regia, pudendum muliebre, κλητορίς.

Κλιβανίτης, & κριβανίτης, panis in clibano coctus, teſtaceus Latinis.

Κλίβανος. ϰ. ὁ. clibanus. furnus. Vide in Chiliad. Eraſ. E' clibano boues, & pectoris concauitas, per quam ſpiritus ultro citroq; commeat. Cæl. lib. 8. cap. 38. propriè eſt teſtus Catoni & Plinio dictus, ſub quo calido coquebantur panes.

Κλίμα. ατ☉. τὸ. clima, regio, pars mundi, Ammonius. Torturæ genus apud Ariſtoph.

Κλιμακεῖον. lignum tranſuerſum in ſcalis. alij κλιμάκιον ſine ε ſcribunt.

Κλιμακίδες. αἱ. graduli. Cæl. lib. 11. cap. 33.

Κλιμακίζειν, &

Κλιμακτίζειν. peruertere, torquere, ſupplantare, à genere certaminis gymnici, quod κλιμακισμ☉ dicitur.

Κλιμακώδης. ϛντ☉. ὁ. altus, ſcalatus.

Κλιμακτῆρες. οἱ gradus ſcalæ.

Κλιμακτηρικός ϰ. ὁ. ſcalaris.

Κλίμαξ. κ☉. ἡ. ſcala. Climax eſt (inquit Iul. Rufinianus de ſchematis lexeos) cum ex re in rem gradum tibi ſententiæ faciunt, ut: Torua leæna lupum ſequitur, lupus ipſe capellam, Florentem cytiſum ſequitur laſciua capella. Latinè hæc figura dicitur gradatus. Climax (inquit Rhoman. Aquila) quod Græci uocant, aſcenſus nominetur à nobis. Malo enim aſcenſus, quam ſcalam aut gradiculos, ut quidam, dicere. Eſt autem figura perquàm decora & à Demoſthene commendata, in qua poſtremum quodque uerbum in priore membro aut parte aliqua elocutionis poſitum, in ſuperiorem curſum aſſumpta inijcitur, atque ita uelut gradibus quibuſdam connectitur oratio. Sic Tullius pro Milone: Neque uero ſe populo ſolum, ſed etiam ſenatui commiſit: nec ſenatui modo, ſed etiam publicis præſidijs & armis: neque his tantum, ſed etiam eius poteſtati, cui ſenatus totam rēpublicam commiſit. & cætera.

Κλιμαχίς. ſcala nauium.

Κλινάρι☉. ϰ. ὁ. lectulus.

Κλίνη. ης. ἡ. lectus, lectica, menſa.

Κλινήρης. ægrotus, decumbens in lecto.

Κλινίδιον. ϰ. τὸ. lectulus.

Κλινίς. locus in curru, quo ſponſa ſedet.

Κλινοπετής. έ☉. ὁ. ἡ. pronus ad lecticam, ægrotus, decumbens in lecto.

Κλιντήρ. ῆρ☉. ὁ. lectus, lectica, currus clauſus, ſella.

Κλιντήριον. ϰ. τὸ. lectulus.

Κλίνω. μ. ινῶ. π. ικα. inclino, declino. Accuſ.

Κλισία. ας. ἡ. conuiuium, tentorium, diuerſorium, caſa, cortina, pars caulæ ubi pecora dormiunt.

Κλισιάς. άδ☉. ἡ. repagulum, &

Κλισιάδες. αἱ. fores duplices, ualuæ. Cælius libro 13. cap. 54.

Κλίσιον. ϰ. τὸ κλισία. Cæl. ibidem. Dion ouile interpretatur.

Κλίσις. ε☉. ἡ. inclinatio, declinatio, umbra, ſedes, nominatio. τὸ δ' ὀρθὴν κλίσις, & ἐφ' ἡνίαν, & ἐπ'

ἐπ' ἀσπίδα κλίσις. uerba ſunt caſtrēſia. Bud. in Commentarijs. Vide in Appendice Lexici de uocab. milit. Cyrillus diſtinguit inter κλίσις, εως. & κλίσις. ιος. neſcio quàm recte.

Κλισμός. ου. ὁ. ſedes, lecticæ genus.

Κλίτη. τὰ. colles, tubera terræ. Lycoph. σύφλα νάοι οντ κλίτη, hoc eſt, aſperas locorum tractus.

Κλιτικός. ου. ὁ. declinatiuus.

Κλιτὶς. ιδος. ἡ. decliuitas montis. uide κλειτύς. ego malim κλιτύς. ύος. ut infrà.

Κλιτὸν. porticus.

Κλιτόριον. ου. τὸ. κλειτώριον.

Κλιτὸς. ου. ὁ. declinabilis, decliuis.

Κλιτος. εος. τὸ. angulus, pars obliqua.

Κλιτύς. ύος. ἡ. decliuitas montis, uallis, eminentia, promontorium. ſuperius ſcribitur κλιτὶς & κλειτὺς, neutrum probo, niſi fortè hoc per ει poëticum ſit.

Κλοιός. ου. ὁ. κύφων. genus ſupplicij, & truncus ad quē aliquid alligatur, & ligamē ceruicis, κλεὶς. παρὰ τὸ κλείειν. item pars nauis.

Κλοιωτός. uinculis comprehenſus.

Κλονέω. μ. ήσω. π. ηκα. moueo, quatio, turbo, corrumpo, κλονεῖται, ἔρχεται. Accuſ.

Κλόνιον. &

Κλόνις. ιος. ἡ. ſpina dorſi.

Κλόνος. ου. ὁ. turbatio, pugna, turba, uiolentia, quaſſatio.

Κλονόεις. tumultuoſus.

Κλοπαῖος. ου. ὁ. furtiuus.

Κλοπεύς. έως. ὁ. fur, apud Sophocl.

Κλοπεύω μ. εύσω. π. ευκα. &

Κλοπέω. μ. ήσω. π. ηκα. Accuſ.

Κλοπή. ῆς. &

Κλοπία. ας. furtum.

Κλοπιμαῖος. ου. ὁ. furtiuus.

Κλοποπεύω. decipio.

Κλυβαλις. ἡ. helxine herba apud Nicand.

Κλυδών. ῶνος. ὁ. fluctuatio, tempeſtas maris.

Κλυδωνίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. fluctuo, ταράττομαι, παρακρούομαι. Depon. abſol.

Κλυδώνιον. ου. τὸ. unda, turbatio. Propriè unda quæ quamuis tranquillo mari in extremum littus infringitur.

Κλυζίσκω. inundo. κλυζίσκον, inundabant.

Κλύζω. μ. ύσω. π. υκα. alluo, diluo, inundo, demergo, clyſtere curo. Accuſ. κλύσαι ποτήριον, Vide Ammonium.

Κλύμενος. ου. ὁ. cognomen Plutonis. Sic dictus. ὅτι πάντας προσκαλεῖται εἰς ἑαυτὸν, quod ad ſe accerſat omnes, uel ὑπὸ πάντων ἀκουόμενος. quem audiunt omnes. Item herba quædam uolubilis dicta Antimacho hedera: eſt & apud Ariſtoph. medici indocti nomen.

Κλῦμι. à κλύω. audio, unde κλῦθι. pro κλύε poëticè.

Κλυσμός. ου. ὁ. purgatio, lotio.

Κλυστήρ. ῆρος. ὁ. clyſter, lauamen, inſtrumentum medicum.

Κλυστήριον. idem.

Κλυτοιμωγής. exaudiens luctum.

Κλυτόπαις. δος. ὁ. ἡ. inclytus filijs.

Κλυτός. ου. ὁ. uocalis, clamore & ſtrepitu turbulentus. Apud Sophoclem in Aiace epitheton eſt caprarum. Ibycus item diluculum appellat κλυτὸν, quòd eo tēpore κλύειν. hoc eſt, audire iam, & loqui liceat. Accipitur etiam pro celebris, & inclytus, clarus, glorioſus.

Κλυτόπωλος. inclytus equis, Plutonis cognomen, uel cuius aduentus facile auditur ob mortuorum luctus.

Κλυτοτέχνης. ου, ὁ. artifex celebris, & Vulcani nomen.

Κλυτότοξος. ου. ὁ. arte ſagittandi celebris.

Κλύω. audio, ſentio, auſculto. Genit.

Κλωγμός. ου. ὁ. exibilatio, ſonitus lingua ad palatum alliſa.

Κλώδωνες. αἱ. Macedonica lingua Mænades dicebantur, eo quòd furiatæ κλώζουσι & murmurant.

Κλώζειν. ſonum quendam excitare in ore, qualis auditur in pronunciatione uerbi iſtius primæ ſyllabæ, Explodere. Vnde pro eijcere è theatro ponitur, repudiare.

Κλῶθες. αἱ. parcæ.

Κλωθὼ. όος. ἡ. oxytonum, Clotho, ex Themide & Ioue prognata, una ex tribus Parcis, αἵτε δίδουσι θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἀγαθόν τε κακόν τε, id eſt, Quæ mortalibus hominibus dant & bonum & malum. Sunt qui euocationem interpretentur, quòd hominis naturam euocet.

Κλώθω. μ. ώσω. π. ωκα. circumuolo, neo, deſtruo Actiu. Accuſ.

Κλωκυνδὰ καθίζειν. in utriſq; pedibus ſedere.

Κλωμακόεις. όεντος. ὁ. aſper, montanus, præruptus. locus altus, ſcopuloſus, munitus, rupes.

Κλῶμαξ. ακος. ὁ. aſperitas, ſalebroſus & inſolens locus. Lycophr.

Κλῶν. ῶνος. ὁ. ramus, ſummitas rami, ſublimitas, altitudo, ſurculus.

Κλῶναξ. ακος. idem.

Κλωνάριον. ου. τό. diminutiuum ramulus.

Κλωός. κλοιός.

Κλωπάομαι. clàm taciteq; facio aliquid, loquor, incedo, furor.

Κλωπεία. ſaltationis fuit ſpecies, cuius meminit Iubas Theatric. 4. Item rapina.

Κλωπεύω.&

Κλωπιτεύω.furor.

Κλωπικός.ῦ.ὁ furtiuus.

Κλώσκω.neo,κλώθω.

Κλωσμός.ῦ.ὁ.uox gallinacea.

Κλωστήρ.ῆρος.ὁ.filum,nexus,fuſus.

Κλωστός.ῦ.ὁ.connexus.

Κλώψ.ωπός.ὁ.fur.

Κμέλεθρα.τά.trabes,apud Pãphilum.Etym.

Κμητός.factus,elaboratus.

Κναδάλλω.prurio,κνήθομαι.

Κνάζω.iuuo.

Κνάθω.eo.

Κναίω.triſtifico.

Κνακός.ὁ albus,rufus ξανθός,πυῤῥός, cneci ſeminis colore.

Κνάκων.ονος.ὁ.idem. Capri nomen apud Theocritum.

Κνάμπτω.flecto,polio,καταξαίνω. uellicando expolio.

Κνάπτομαι.conficio,derado.

Κνάπτω.μ.άψω.π. φα. flecto, lanio, cogo linguã continere.Actiu.accuſ.

Κνάφαλον.ῦ.τὸ.τύλη floccus.

Κναφεῖον.ου.τὸ.uel γναφεῖον.Atticè officina Fullonis.

Κναφεύς,uel γναφεύς.έως.ὁ. ſuppeditatio,ſufficientia,fullo.παρὰ τὸ κνάπτω.Etym.

Κναφεύω,uel γναφεύω.μ.εύσω.π.ευκα.fullonariam exerceo.

Κναφικός.ὁ.ad fullonem ſpectans.

Κνάφος.cardo herba, carduus quo pectuntur & raduntur panni, inſtrumentum undiq; ſtimulos habens,quo ſontes tortos occidunt.

Κνάω.μ.ήσω.π.ηκα. ſcalpo,incido,leniter frico, ſcabo.Actiu.accuſ.iung.

Κνέη.ης.ἡ galerus.

Κνεφαῖος.obſcurus,inuiſibilis,matutinus.

Κνέφας.αος.τὸ crepuſculum,tenebræ.

Κνέφαλον.τὸ.callus.

Κνέφος.εος.τὸ. obſcuritas, umbra, quaſi ἀκνὸν φάος.Etym.

Κνέωρον.planta quædã,& muliebre pudendum.

Κνεωρόν.τὸ carduus quo fullones utuntur ad elutandos pannos:ſunt qui genus eſſe caſiæ aiunt: alij frutices qui in Cerealibus ſubſternebantur humi, cuiuſmodi eſt conyza apud ſcholiaſten Theocriti:Item muliebre pudendum.

Κνῆ,pro ἔκνη,à κνῆμι.percuſſit.

Κνηδᾶν.mordere,urere ut urtica.

Κνήδη.ης.ἡ.urtica.

Κνήθομαι.μ.ήσομαι.π.ησμαι.prurio.Depon.

Κνηθμός ῦ ὁ pruritus.

Κνήθω.μ.ήσω.π.ηκα.ſcalpo.Accuſ.

Κνηκαῖος.ὁ.niger, epithetõ aquilæ,apud Lycoph.

Κνηκίας.ῦ.ὁ.lupus.

Κνηκίς.ίδος.ἡ. parua nebula, μελανία,& δὲ ἔξις λεπτή.Item ceruus.

Κνῆκος.cnecus herba,uulgares cartamũ uocant. Item croceus,albus,triticum.

Κνῆμα.τος.τό.ramentum,ξύσμα.Hipp.

Κνήματα.τά.raſuræ,& κνῆσαι radere.

Κνήμη.ας.ἡ. tibia hominum,ſura & radius rotæ. παρὰ τὸ κναίεσθαι. Item paluſtris.uide Etym.Gaza in Ariſtotele uertit tibiam.

Κνημία.perditio.

Κνημίς.ίδος.ἡ tibiale,ocrea,tibia.

Κνημός.ῦ.ὁ collis,ſaltus,locus inuius, denſus arbuſtis,aſper,radix montis.

Κνημόω.deſtruo,obſtruo,obturo, frango,uenio.

Κνησείω prurio.

Κνησμός.ῦ.ὁ.prurigo,pruritus,refertur & ad Venerem.

Κνηστήρ.ῆρος.ὁ homicida,occiſor,mactator.

Κνηστιάω.κνησείω.Galeno.

Κνηστίδιον.flaminulæ.

Κνῆστις.ιος.ἡ.gladius,quo coqui caſeum terunt.

Κνῆστρον.τὸ. carduus quo confricantur panni. Item gladiol⁹ quo radi ſolet caſeus.τυροκνήστι. Hippocr. Item inſtrumentum ſcalptorium.

Κνῆφυ κνησμός.

Κνιδάω.mordeo.

Κνίδη.urtica.

Κνίδωντες.οἱ urticis flagellantes.

Κνίδωσις. κνῆφυ. pruritus qui excitatur urticarum contactu.Hipp.

Κνίδιον.ῦ.τὸ.atriplex herba,& gnidium granum.

Κνίζομαι σὺ λέγομεν ὅταν τινὸς ἐρωτικῶς ἐχώμεθα.

Κνίζω.μ.ίσω.π.ικα.uellico,frico,pungo,incido, triſtor.κνίζω ἄλλον, ἤγουν ἐρωτικῶς λυπῶ. Actiu.accuſ.

Κνίκος.ſemen croci hortenſis.

Κνίψ.culex.

Κνιπεῖν.mouere,polire.

Κνιπολόγος. ὁ. culicilega auis, ut Gaza uertit in Ariſtotele.

Κνιπός.ῦ.ὁ parcus,tenuiter uiuens.

Κνιπότης.κνίδωσις. uellicatio. Sunt qui oculorum ariditatem interpretantur.

Κνισάλεος.pruriens.

Κνίσβος.ὁ.nouacula.

Κνίσμα.ατος.τό.uellicatio.

Κνισμός.οῦ. ὁ. genus ſaltationis, pruritus, κνιπότης.

Κνισολοιχός.guloſus.

Κνίσσα,uel κνῖσα.ης. ἡ. nidor, uaporatio, res incitãs appetitum, fumus ex ſacrificio,& carnib. aſſis aut alio modo coctis,aruina,pinguedo.

Κνίσσα

Κνίσαι.perdere,moleſtare.
Κνισάειον.ἐκνίσα.
Κνισᾶσαι.adurere.
Κνισήεις.εντος.ὁ.plenus odore.
Κνισότερος.ὁ.apud Athenæum guloſior,delicatior,nidoris appetentior,ab ὁ κνισσός,ut annotat Euſtath.
Κνισῶ.nidore perfundo. Lucianus: ὅπως ἔχειν ἐκνισᾶν ἀγυιάς.
Κνισώδης.εντος.ὁ.pinguis,nidorulentus.
Κνίφος.urtica.
Κνὶψ.πός.ὁ.culex, qui mulio dicitur, ut Gaza uertit in Ariſtotele. animalculum exedens ligna.aliàs σκνίψ. Vide in Chiliadibus Eraſmi. Cnips in loco.
Κνοή.&
Κνοῦς.ſtrepitus axis rotæ,uel pedum.
Κνύζα,ſyncopa pro ἐκόνυζα.ης.ἡ.plantæ genus arcens Venerem.
Κνυζάω, uel ἐκνυζέω.μ.ήσω.π.ηκα.gannio,& de cane dicitur, cum adblandiens, uocem aliquã præ gaudio emittit. inarticulatè, & incertè loquor.
Κνύζημα.ατος.τὸ.uagitus, circulatorium dicterium.
Κνυζηθμός. ploratus, latratus. Inferius ſcribitur ἐκυζυθμός cum duobus y pſilõ, ſine ν,quod non placet.
Κνύζομαι.laboro,affligor aduerſis,fleo,obſcuror.
Κνυζός.nebuloſus,uentoſus,oculis dolens.
Κνυζόω.μ.ώσω.π.ωκα.deturpo.Accuſ.
Κνυθός.οῦ.ὁ.parua ſpina.
Κνῦμα.pruritus,ſtrepitus.
Κνύος.corruptio.
Κνύω.prurio,rado,ferio.
Κνῶδα.caput papaueris.
Κνώδακες.follium utres.
Κνώδαλον.ου.τὸ.fera tam terreſtris, quàm aquatica & aëria, παρὰ τὸ κινεῖσθαι ἐν ἁλί, propriè marinæ belluæ dictæ: Nicand.ſerpentes.
Κνώδαξ. centrum, axis, gnomon, frenum, ferrũ torni, ad quod affixum lignum tornandũ circumagitur,organum fuſorium.
Κνώδων.ὁ. mucro,gladius,ſecuris,& omne in acutum deſinens.
Κνώζει.clamat. pro κρώζει.
Κνώπες.feræ terreſtres.
Κνῶπος.ὁ.Iſmenus Bœotiæ fluuiꝰ,à Cnopo quodam Apollinis filio.
Κνῶζα.titillans.
Κνώσσω.μ.ώξω.π.ωχα.dormio, pigreſco. Neutr. abſol.
Κνώψ.πός.ὁ.cæcus.

Κοᾶ.audit,perſuadetur.
Κοάλεμος.ὁ.ſtolidus,fatuus,inanis. (μα.
Κόβακρον.ου.τὸ.aſſentatio,uerſutia,πανοῦργη
Κοβαλεία.ἡ.deluſio.ἡ προσποίητος μετὰ ἀπάτης παιδιά.
Κοβαλεύω.prædor,decipio, aliena paulatim precio ad me conuerto.
Κοβαλίκευμα.aſſentatio.
Κόβαλος.ὁ. dicax, illiberalis, uerſutus, ὁ βωμολόχος,qui luſu aſſimulato fallit.Ariſtoteles de Animalibus,ὦτον ſcribit eſſe κόβαλον & imitãdi ſtudio teneri,atque ita ſaltantem capi. Plin. paraſiticum interpretatur: Theodorus blateronem,hallucinatoremq́ue.Sunt qui prædonem aut ſicarium interpretentur, à genere gladij, quem ἐκοπίδα uocant. Κοβάλους præterea appellabant dæmones quoſdam Dionyſiacos, aſperos & immites. Inferius ſcribitur ἐκώβαλος per ω.
Κόβειρος.ου.ὁ.riſum mouens,deriſor,cauillator, conuiciator.
Κόγγρος.ὁ.conger.Meminit eius Ariſtot.
Κόγχη.ης.ἡ.concha,oſtreum. Vide in Chiliad. Eraſmi,Concha dignus,& Conchas legere. Vide Aelianum quoq; de conchis.
Κόγχος.ου.ὁ. idem.quo nomine & caua oculorũ ſignificantur. Item calua capitis. Lycophron, τυπεὶς σκεπάρνῳ κόγχον ἐνθέτῳ μέσον.
Κογχύλη.ης.κόγχου.purpura.
Κογχυλίας.ου.ὁ.conchylias,genus lapidis.
Κογχυλιδύτης.ου.ὁ.conchyliarius,conchyta. Sic Plaut.in Rud.Saluete fures maritimi, conchytæ atq; hamitæ.
Κογχύλιον.ου.τὸ. conchylium,cõchula,purpura. Vide in Chiliad.Eraſmi,Tanquã conchylium diſcerpere.uide & Bayſium.
Κοδαλεύομαι.otior,intus latito.
Κοδομεία.ας.ἡ. ſiccatio hordei in furno, aut alio quopiam uaſe.
Κοδομεῖον.τὸ. frixorium,ſartago in qua frigitur far.Pollux.
Κοδομεύς.έως.ὁ. frictor,hoc eſt,qui fruges frigit & torret.
Κοδομεύτρια.ας.ἡ. mulier quæ frigit farra. Pollux lib.6.
Κοδομεύω.in furno ſicco,torreo.
Κοδράντης.ου.ὁ.quadrans.
Κοδύμαλον.τὸ. malum ſtruthiũ ſiue Cydoniũ.
Κοεῖν,pro νοεῖν.intelligere.
Κοθέω.intelligo,ſentio.
Κόθημα.τὸ.uerenda.
Κόθορνος.ου.ὁ.cothurnus. Vide in Chiliad. Eraſmi,Cothurnus,& Cothurno uerſatilior.
Κοθοῦρες.uulpes.

Κόθουρος.ου ὁ.epitheton fuci,quòd aculeum non exerat ut apes reliquę. παρὰ τὸ κεύθειν τὴν οὐράν. ubi οὐρὰ aculeum in cauda latentem indicat.

Κοθωνις.ιδος.ὁ.edax.

Κοιάομαι.dedico.

Κοιάζω.oppignoro.

Κοΐζειν.grunnire,à κοΐ,quę eſt uox, quam ſues edere ſolent.

Κοίκλος.ου.animalculum fabis innaſcens.

Κοίημα.τὸ.ſtirps,fœtus,γέννημα.

Κοίης.ὁ ſacrificus Cabirorum qui expiat homicidia,qui & κόης.

Κοΐκες.palmularum ſpecies,& quaſi è folijs arboris contexti.

Κοικύλλω. circunſpicio,à κύκλον τὸ ἐπάνω τ̃ ὀφθαλμιῶν,obuerſor circunquaq; oculos circunferens: Item inuideo.

Κοιλαίνω.μ.ανῶ.π.γκα.cauo.Accuſ.

Κοιλάς.άδος.ἡ.uallis,conuallis.

Κοιλέμβολον.modus quidam aciei uocatur, cum duplicis phalangis poſteriora cornua coniuncta ſunt,ſed anteriora diſiuncta.

Κοιλία ας.ἡ.uenter,γαστὴρ,uentriculus,aluus.Sũt tamen qui τὴν ἄνω κοιλίαν uentrem,τὴν κάτω κοιλίαν aluum appellent. Item domus lignea. Gaza apud Ariſtot.uertit aluum,ſinum,&c.alibi aũt apud eundẽ τ̃ κάτω κοιλίαν uertit aluũ.

Κοιλίαι γῆς.cuniculi ſubterranei.

Κοιλιακοί. qui ex uentriculi infirmitate diutinis alui fluoribus uexantur,morbus in pyloro cõſiſtit, & morbus ipſe uocatur κοιλιακὴ.ἡ. uentris fluxus,nõ tamen quiuis ſed cum lenia,cruda,liquidaq; egeruntur,uentre præ imbecillitate cibos conquere non ualente.Corn.Celſ. diuerſum tradere uidetur, cum in cœliaca paſſione dicat uentrem indurari doloribusq; premi, aluum uero ipſam nihil reddere ac ne ſpiritum quidem tranſmittere.

Κοιλιδιᾶν.caua oculorum parte intumeſcere.

Κοιλιέμβολον.τὸ.figura quædam inſtructę phalangis, uide in Appendice Lexici de uocab.milit.

Κοιλιόδουλος.ου ὁ.uentri deditus.

Κοιλιολυσία ας.ἡ.ſolutio uentris.

Κοιλίς ίδος.ἡ palpebra ſuperior.

Κοῖλος.ου ὁ.concauus,βαθύς.Videtur etiam pro curuo accipi interdũ apud authores, nã quod curuum eſt concauitatem quandã deſiderat, & κοῖλος cælatus,fabrefactus.Ita Luciano χρυσὸς ὁ κοῖλος dicitur aurũ fabrefactum, & uaſa argentea.Vnde κοῖλα.τὰ.caua oculorum pars.

Κοιλοστομία.dicitur, cum uox uelut è cauo ſpecu, eq; receſſu oris reſonat, uitiũ ſcilicet pronunciationis.

Κοιλοσυρία ας.ἡ.pars Syriæ,quæ quòd ſita eſt inter duo flumina Euphratem & Tygrim,Meſopotamia appellata eſt.

Κοιλοσύρτος.ὁ.claudus.

Κοιλότης.ητος.ἡ.κοίλωμα

Κοιλοφθαλμία.ας.ἡ oculorum concauitas.

Κοιλόφθαλμος.ου.ὁ. qui concauis eſt oculis,cuius in receſſu cauo oculi ſunt.Contra ἐξόφθαλμος,qui oculis eſt prominentibus.

Κοιλῶμα.ατος.τὸ.concauitas.Item ulcus latius, minus tamen profundum in ea oculi tunica, quæ cornea dicitur.Item antrum ſpecus.

Κοιλῶπις.profundè prudens.

Κοιμάομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.&

Κοιμάω.μ.ήσω.π.ηκα.ſopio,dormio,obdormio Actiu.accuſ.

Κοιμηθῆναι.ſopiri.

Κοίμησις.ιος.ἡ.dormitio.

Κοιμητήριον.ου.τὸ.cœmeterium. Athenæus ſcribit domum in qua hoſpites dormiebant hoc nomine fuiſſe appellatam.

Κοιμίζω.μ.ίσω.π.ικα.ſedo,comprimo,mulceo, ſopio.Actiu.accuſ.

Κοῖμος.compoſitus,ornatus.

Κοινεῖον lupanar.

Κοινεῖν.cauponari,ſcortari,inquinare.

Κοινῆ cõmuniter,publicè,generaliter,in ſumma

Κοινόβιον. cœnobiũ, contuberniũ, conſortium, uitæ fortunarumq; commumnitas. Gel.lib.1. cap.9.& Eraſ.prouerb.Amicorũ omnia cõmunia.

Κοινοβοῦλαι.ſenatores.

Κοινοδημεί.publicè,uulgò.

Κοινοδήμιον.τὸ. quod publicè omnium eſt, quo communiter omnes participant.

Κοινολέκτως.uulgariter,lingua communi

Κοινολεχής.έος.ὁ.ἡ.adulter,id eſt,habens lectum communem.

Κοινολογέομαι.colloquor,communico.

Κοινολογία.communis lingua, dialectus qua uulgò utuntur omnes.

Κοινόν.τὸ.commune,id eſt, Reſpub.Sicut Cic.in Ver.Quis tibi moleſtus eſſet, aut quis appellare auderet, cum uideret ſtatuas ab negociatoribus,ab aratoribus,à communi Siciliæ.

Κοινὸν γραμματεῖον.uocabatur publica tabula in quam referebãtur illi qui liberos profeſſi ſunt, aut inter tribulos & cognatos aſciti.

Κοινόπλοος.ου.ὁ.ſimul nauigans.

Κοινοποιεῖν.renouare.

Κοινόπους.οδος.ὁ comes uiæ.

Κοινοπραγεῖν.communitati inſeruire.

Κοινοπρεπής.innouatio.

Κοινός.ου.ὁ.communis,uulgaris,expoſitus,fœdatus.Etym.Hebræi κοινὸν uocabãt immundum & nefaſtũ.unde in Act.Apoſt.οὐδέποτε ἔφαγον πᾶν

πᾶν κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον. τὰ κοινὰ, reſpub. Vide ἴδια apud Ammon. quod diſtinguit à κοινοί.

Κοινός. Cœnus rex Macedonum, apud Marſyam. Vide Etym.

Κοινότατος. omnibus expoſitus, accommodus.

Κοινότης. ητος. ἡ. communitas. Eſtq; nomen figuræ ſententiarũ, cum ab uno uerbo omnes ſententiæ incipiunt, & in uno nouiſſime acquieſcunt. Habet enim hoc ſchema cõiunctionem quandam cum ἐπιβολῇ & ἀναφορᾷ, exemplum pete à Rutilio Lupo.

Κοινότοκος. ὁ. frater, id eſt, communiter natus.

Κοινόω. μ. ώσω. π. ωκα. cõmunico, publico. Chryſoſt. καὶ κοινωσάμενος περὶ τούτων. Ponitur & pro inquino in ſacris literis, quòd Iudæi animalia immunda, à quorũ eſu abſtinebãt, cõmunia uocarent, ut in Actis, ἃ ὁ θεὸς ἐκάθαρισε, σὺ μὴ κοίνου. Ne communia feceris aut exiſtimaueris.

Κοινεύς. ῶνος. ὁ. ſocius, familiaris.

Κοινωνέω. μ. ήσω. π. ηκα. κοινόω. communico, impartior, conſuetudinem habeo: & id aliquãdo in bonam, aliquãdo in malam partem. Lucian. οὐδ᾽ ἂν ἐκοινώνησέ ποτε ἐκεῖνος θνητῇ γυναικί. Genit. uel datiuo, ſed dum ſignificat μετέχω, genitiuum duntaxat habet.

Κοινώνημα. ατος. τὸ &

Κοινωνία. ας. ἡ. communicatio, ſocietas, collatio, myſteriorum Chriſti participatio, & loci uicinia in membris ac coniunctio, quã & θέσιν uocat Galen. lib. 1. de locis affect. & 13. Ther.

Κοινωνικός. ὁ. libenter communicans, mitis, familiaris.

Κοινωνός. ὁ. ὁ. particeps, ſocius, communicator, (conſcius.

Κοινῶς. pariliter.

Κοινωφελής. omnibus utilis.

Κόϊξ. ικος. coix planta, uas farinarium ex arborũ corticibus cõtextum, quod Dores κοΐν uocant.

Κοῖον. pignus.

Κοῖος. Aeolicè pro ποῖος. qualis. Item Latonæ pater. Item prudens, à κοεῖν, id eſt, νοεῖν.

Κοιόσυμος φάλαγξ. Vide in Appendice Lexici de uocab. milit.

Κοιοφόρος. grauida.

Κοιρανέω. μ. ήσω. π. ηκα. impero, adminſtro Rẽpub. Neut. genit.

Κοίρανος. ὁ. ὁ. dominus. Sicut autem ab ἀθρεῖν dicitur ὀθρὺς mons, mutatione α in ο, ſic à καιρὸς, κοίρανος, commutatione α in ο. & eſt ὁ τῷ καιρῷ ἄρχων, hoc eſt, qui opportunè imperat, & abſq; ſuorum iniuria. Vide Βασιλεὺς in Ammonio.

Κοισυρώσαι. ſupbire, μέγα φρονεῖν, apud Eretrienſes, à Cæſyra Eretrienſi ciue, quæ ſe & genere & opibus ſumme uenditabat.

Κοιτάζω. μ. άσω. π. ακα. colloco. Vide φωλεὸς apud Ammonium.

Κοίτη. ης. ἡ. cubile, luſtrum ferarũ. Vide φωλεὸς apud Ammonium.

Κοιτίον. ου. τὸ. dormitorium.

Κοίτης. ἡ. arcula, qua muliebris mundus recondi tur. Item cunæ, ut ἐν κοιτίδι βαβάζειν, Gazæ: in cunis uagire, Ciceroni.

Κοῖτος. ου. ὁ. ſomnus, ſopor, cubile.

Κοιτών. ῶνος. ὁ. cubiculum.

Κοιτωνίς. ίδος. ἡ. lectulus.

Κόκκαλος. nux pinea Hipp. ſed Gal. contendit antiquis parum uſitatum uocẽ: magis probat κῶνον, uel à recentioribus uſurpatam uocem στρόβιλον, Dioſcor. Cnidium coccum diminutiue uocat.

Κόκκινος. ου. ὁ. ruber, coccinus, tinctus ex eo, quod uulgò grana uocant.

Κοκκάλοι. οἱ. nuclei pinei qui & στρόβιλοι, apud Hipp. ſunt qui coccũ gnidium intelligũt Gal.

Κόκκος. ου ὁ. coccus, quo tinguntur rubra quędã, quòd lucem addat colori. Vulgò granum uocant. Plin. lib. 9 cap. 41. Vide Bayfium.

Κόκκοι τῆς ῥοᾶς acini punici mali.

Κοκκοποιόν. cocco tinctum.

Κόκκυγες. οἱ. caprifici groſſi dicuntur à Nicand. quòd iſtius groſſi cum cuculis ſimul uerno tẽpore (pdeant.

Κόκκυ. celeriter, parum.

Κοκκύαι. αἱ. auiæ, progenitrices, maiores.

Κοκκύζω. uerbum fictitium ad gallos & cuculos, territo, Gaza in Ariſtotele hanc uocem gallinacei generis cucurrire uertit. Vide in prouerb. Eraſmi, Cum Nibas coccyſauerit.

Κοκκύμηλον. ου. τὸ. prunum. Item armeniacum malum, bericoccum uocat Italia.

Κοκκύμηλος. ου. ὁ. prunus arbor.

Κόκκυξ. υγος. ὁ. cuculus auis & piſcis, apud Ariſtotel. De aue cuculo uide etiam Aelianum, & Oppianum in Ixeuticis, & Eraſmum in prouerbio, Coccyce aſtutior. Item appendix illa oſſi ſacro adnata, uide Gal. lib. de oſſibus. Suid. ψω

Κόκκυς, collis.

Κοκκής. ου. ὁ. progenitor, auus. Epigr lib. 1. κοκκαὶ uocãtur quercus quòd priſcis mortalib. quercus nutrices extiterint. Antiquitus enim homines glandibus ueſcebantur.

Κόλα. uenter, κοιλία.

Κολαβρέω. ήσω. buccellam deuoro, deglutio, abſumo unde ἐγκολάβησεν apud Ariſtoph.

Κόλαβροι. οἱ. Lyricorũ poëtarũ genus, quod ἀπὸ τῶν κολάβων quæ ſunt citharæ uerticilla aptandis fidibus inſerta, ſic dicti fuẽre.

Κολαβόν. ου. τὸ. truncũ quod ſummas ſui parteis amiſit, curtum, diminutum.

Κόλαβος. offula, paruum fruſtum. (tendo.
Κολαβρίζω. reſilio, deſpicio, diſrũpo, irrideo, ex-
Κολαβρισμός. ȣ̃. ὁ. genus ſaltationis Thraciæ armatæ, Pollux 4.
Κόλαβρος. ȣ. ὁ. procellus.
Κολάζομαι. pœnas luo. Bud. Com.
Κολάζω. μ. άσω. π. ακα. punio, pœnas de aliquo ſumo, ſupplicio afficio, torqueo, crucio, animaduerto in aliquẽ, coërceo, cõpenſo, emẽdo, corrigo, caſtigo, erudio, tẽpero. Sic medici dũ per admiſtionem alterius rei aliqd redundans emendant dicunt κολάσαι, hoc eſt, καθελεῖν & πεπανῶσαι. Item modum excedo in aliqua re. Vnde κόλουσος. Actiu. accuſ.
Κολαινίς. Mineruæ cognomen à quodã Colæno, qui tẽplum ei cõſtruxit: aut διὰ τὸν ἀγαμέμνονα θῦσαι αὐτῇ κόλον. Suid. Eſt & auis nomen.
Κολακεύομαι. adulationibus inducor & capior.
Κολακευτικός. prõptus in adulationes, aſſentandi (peritus.
Κολακευτικῶς. aſſentatoriè.
Κολακεύω. μ. εύσω. π. ευκα. aſſentor, adulor, obſequioſè colo, alicui me uendito, & eum obſeruo. Bud. Com.
Κολακεία. ας. ἡ. aſſentatio, blanditiæ.
Κολακίδες. αἱ. aſſentatriculæ.
Κωλακρέται. dicebantur qui pecuniæ præeſſent, quæ ad res diuinas erogabãtur. Cuſtodiebãt & hi pecuniã, quæ iudicibus cõtribuebatur, ut annotat Ariſtoph. Grãmaticus. Et omnino ciuilium pecuniarũ quæſtores erãt. Cæl. lib. 5. cap. 9.
Κόλαξ. ακος. ὁ. adulator. à κόλος, ὅ ἐστι ταπεινός, καὶ μὴ ὁλόκληρος. Vel παρὰ τὸ κολλᾶσθαι. Cæl. libro 11. cap. 33.
Κολαπτήρ. ῆρος. ὁ. genus inſtrumenti.
Κολάπτω. μ. άψω. π. αφα. cudo, ſculpo, rado. Actiu. accuſ.
Κόλαρις. ὁ. auis quædam apud Ariſtotelem. Gaza Græcam uocem relinquit.
Κόλασις. εως. ἡ. propriè dicitur punitio quædam, hoc eſt, caſtigatio ac cohibitio quędam appetitionis, nõ aũt ultio & uindicta inquit Euſtrat. Nicænus lib. 1. de Moribus.
Κόλασμα. ατος. τό. punitio, ſupplicium. à κολάζω.
Κολασμός. ȣ̃. ὁ. adulatio. Itẽ reprehẽſio, caſtigatio, (Plutarch.
Κολαστέον. puniendum eſt.
Κολαστήριον. τό. carcer locus ubi quis punitur, tor (mentum.
Κολαστής. ȣ̃. ὁ. tortor.
Κολαφίζω. μ. ίσω. π. ικα. colaphizo.
Κόλαφος. ȣ. ὁ. colaphus, κόνδυλος.
Κολάω. μ. ήσω. π. ηκα. conglutino. Actiu. accuſ.
Κολεκτάριος. ὁ. numularius, argentarius.
Κολεόπτερα. τά. uagipennes, quorum pennis ſuperuenit cruſta. Vide κουλεόπτερα.
Κολεός. ȣ̃. ὁ. uagina, capſula, culeus, teſticulus, galgulus auis. Vide κολιός.
Κολοβραί. αἱ. glabræ.
Κολετρῶ. nates percutio aut uentrẽ, calcibus impeto. Ariſtoph. Neph. ὥσπερ τὸν δείλαιον κολετρῶσιν ἀεί. id eſt, περὶ κῶλα τύπτουσι: uel (ut ait Heſych.) καταπατοῦσι. ἀπὸ τῶν τὰς ἐλαίας πατούντων, ὃ δὴ λέγουσι κολέτραν.
Κολία. ας. ἡ. inſtrumentum ad fodiendum, genus choreæ.
Κολίας. monedula piſcis, apud Ariſtot. inferius ſcribitur κολλία.
Κολιάω. contendo, ingratus ſum.
Κολιός. ὁ. galgulus, ſed κολοιός per οι. monedula. Auis galguli (ut interpretes uertunt) Ariſtot. & Aelian. meminere apud Ariſtot. tamen alibi κολιός, alibi κολεός legitur, ubi Gaza uertit galgulum.
Κόλλα. gluten & fragmentum coriorũ, ex quibus excoquitur colla, pellis dorſi in boue.
Κολλαβίζω. impingo, προσκρούω. Ariſtoph.
Κόλλαβοι. fidium ἐπιβόλια, id eſt, clauiculi in cithara, qbus intenduntur & remittuntur fides. Dicuntur item κόλλοπες, à quorum ſimilitudine panes quidam dicti ſunt κόλλαβοι, teſte Suida. Alij ſpeciem placentæ quadrangulæ, aut minuti panis intelligunt παρὰ τὸ ἐκ τῶν μεγάλων κολοβοῦσθαι. Cæl. lib. 16. cap. 46.
Κολλάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. adhæreo, agglutino, adiungo.
Κολλήεις. ήεντος. ὁ. coniunctus,
Κόλλησις. conglutinatio. Hermog. Methodo δεινότητος ubi quęrit quot modis uſus carminum eſſe poſſit in ſoluta oratione ita inquit: κόλλησις μὲν οὖν, ὅταν ὁλόκληρον τὸ ἔπος οὕτως κολλήσῃ τῷ λόγῳ ὥστε συμφωνεῖν δοκεῖν. cuius exemplũ adducit ex Aeſchine cõtra Timarch.
Κολλητής. ȣ. ὁ. glutinator, concinnator.
Κολλητός. ȣ̃. ὁ. conglutinatus.
Κολλιάς. locus in Attica, ubi fictilia fiebant, tugurium.
Κόλλιξ, uel κόλιξ. κος. ὁ. ſpecies panis rotũdi, ſubcineritius panis, inteſtina.
Κολλοπίζειν. intendere, καθέλκειν.
Κολλούρια. quæ mutilatas caudas habent.
Κολλούριον. τό. collyrium, oculare medicamentũ, φ fluxũ oculorũ ſiſtat, quaſi τὸ κωλύον τὸ ῥεῖν.
Κόλλοψ. οπος. ſinus, gremium. Item uerticillum citharæ, quo fides intenditur, κόλλαβος. Propriè autem eo nomine duriſſimũ id genus in boum ceruicibus corium ſignificatur, ex quo gluten fieri ſolet. Vnde exoleti & calloſi pueri κόλλοπες dicebantur, ut Ariſtoph. οἶμαι γὰρ αὐτὸν κόλλοπι ἐοικέναι, cum Aeſchyli duritiam oſtendere uellet. Bud. Com.
Κολλυβιστής, nummularius.

Κόλλυβ☉. ὁ. quod nummulario datur pro commutanda pecunia, cambium.
Κολλύρα. ας. ἡ. genus placentæ minutæ, quæ pueris dabatur.
Κολλυρίδιον. ου. collyridæ tortæ panis.
Κολλυρίζειν. in ſartagine torrere ſiue coquere.
Κολλυρίων. ὁ. collyrio auis apud Ariſtotelem, à Gaza redditur collurio.
Κολλυς capillus uerticis dicitur quem relinquebant indetonſum dijs conſecrandum. Etym.
Κολλύχνιον. cortex nucis.
Κολλώδης. ε☉. ὁ ἡ. lubricus.
Κολοβόπους. οδ☉. ὁ. truncatus pedes.
Κολοβός. ȣ ὁ. mutilus, minutus, blateronem uertit Gaza apud Ariſtot.
Κολοβόσταχυς. ὁ. ἡ. breuem ferens ſpicam Diſcor.
Κολοβόω. μ ώσω. π. ωκα. breuio, mutilo, trunco, actiu. accuſ. iung.
Κολοβώματα. τά. aurium morbi cum aliqua carnis pars deeſt Corn. Celſ. uocat carta.
Κολοβώτης. ȣ. ὁ. decurtator, qui malè pronunciat, qui ſyllabas extremas audiri non ſinit, uerum eas quodammodo deuorat, deglutitque, quod pueri facere ſolent metu, ne deprehendantur inemendatè loqui.
Κολοιβάζω. inordinatè comedo.
Κολοίδρον. lignum uel truncus, qui pugnātibus, ut diuellantur, interijcitur.
Κολοιόπτερα. κολιόπτερα.
Κολοιός. ȣ. ὁ. graculus, uel ut Gaza transfert, monedula auis, de qua Ariſtotel. Aelianus & Oppianus in Ixeut.
Κολοιδιδόν. τό. graculeum, graculatim.
Κολοκασία. ας. ἡ. uel κολοκάσιον. radix fabæ Aegyptiæ. Fuit item apud Sicyonem κολοκασίας παλλάδ☉ templum.
Κολόκυμα. τος. τό. κωφὸν κῦμα. Euſt.
Κολοκύνθη, uel κολοκύντη. Atticè. ης. ἡ. cucurbita
Κολοός. tumulus, collis. κολωνός forte melius ſcribitur.
Κόλ☉. ȣ. ὁ mutilus, ut κόλ☉ βȣ̃ς, bos cornibus mutilatus. Item cibus. unde κόλαξ.
Κολοσσία. ſtatuæ umbra, erectio in altum.
Κολοσσικώτερα. grandiora, uaſtiora, coloſſi inſtar habentia, Vitruuio.
Κολοσσός. ȣ. coloſſus, ſtatua uiſendæ magnitudinis ac turris inſtar procera. Vide in Chiliad. Eraſ. Coloſſi magnitudo.
Κολοσυρτός. ȣ. ὁ. tumultus, ἀναφορά, ſtrepitus. Propriè ſtipularum uel faſcium lignorum dum trahuntur excitato puluere.
Κολȣ́ομαι. diſturbo, deſtruo.
Κολȣ́ραια πέτρα. caua, gibboſa, flexibilis, Callimacho.

Κολλȣ́ριον. ȣ. τό. mutilatum cauda. Item panis genus & pharmaci, quod Latini collyrium uocant Apocalypſ. cap. 3. καὶ κολλȣ́ριον ἔγχρισον τοὺς ὀφθαλμούς σου, ἵνα βλέπῃς.
Κόλȣρ☉. ȣ. ὁ. κολοβὸς τῇ ȣ̓ρᾷ, imperfectus. Hinc coluri circuli, ut Proclus uocat in ſphæra, ob imperfectā conuerſionem. Vide Boëtium lib. 2. Arithmetices, & Macrob. in Som. Scip.
Κολȣ́ω. μ. ȣ́σω. π. κα. turbo, impedio, tumultuor, compeſco, arceo. Item ἐλαττῶ, minuo uel imminuo. Ariſtotel. Pol. 2 καὶ τὴν γ᾽ ἀρέαν πάγον βουλὴν ἐφιάλτης ἐκόλουσε καὶ περικλῆς.
Κολόφρȣρα. τά. armenta, ut boues, muli apud Theophr. dicuntur, Callimach. reptilia ita dixit, Nicand. interpr.
Κολοφών. ν☉. ὁ. altum promontorium, uertex. Vnde κολοφῶνα ἐπιθεῖναι. ultimam manum, & ueluti faſtigium imponere & addere. Eraſm. Chiliad. & Bud. Com.
Κολοφωνία. ας. ἡ. picis genus.
Κόλπωμα. ſinuoſum loculamentum, ſinus.
Κόλπ☉. ȣ. ὁ. κόλλοψ. ſinus, & laxa uberis regio quæ lac continet, & nomen ulceris, quo cutis & caro ſumma laxa ſinuoſaq; redditur. dicitur etiā affectus, ubi cutis à ſubiectis partibus multum diducta eſt & ſoluta. Gal. lib. 2. ad Glauc.
Κόλπωμα. ατος. ἡ. ueſtis ſinuoſa, qua in tragœdijs reges utebantur.
Κόλπωσις. remigium, uelificatio.
Κόλυβα. frumentum coctum.
Κολυβιστής. ȣ. ὁ. numularius.
Κόλυβ☉. ȣ. ὁ. proijciens ſe in caput.
Κόλυθρον. ȣ. τό. ficus matura, σῦκον πέπον Athenæus lib. 3.
Κολυμβὰς ἐλαία. olea conditanea in muria innatans.
Κολυμβάω, uel κολυμβέω. μ. ήσω. π. ηκα. nato. Neut. abſol.
Κολυμβήθρα. ας. ἡ. piſcina, lauacrum, natatorium.
Κολυμβητής. ȣ. ὁ. natator, urinator.
Κολυμβίς. ἡ. urinatrix, & auis quædam anatis genus, quod & κολυμβὸν apud Ariſtot. Gaza urinatricē uertit Oppian. eandē puto κόλυμβον nominat.
Κόλυμβ☉. genus numiſmatis.
Κολύμβων. numiſmatis genus.
Κολύφανον. τό. cortex, putamen pro κελύφανον.
Κολυφρός. ὁ. leuis, agilis, ἐλαφρός.
Κολχικόν. ȣ. ὁ. herba uenenata, Nicandro in Alexipharmacis, & Dioſcoridi.
Κολωάω. μ. άσω. π. ακα. crocito, effutio, turbidè & tumultuoſè loquor. Neut. abſol.
Κολώνη. ης. ἡ. &
Κολωνίτης. ȣ. ὁ. mercenarius colonus, Athenis duo erant κολωνοί, alter ad quem confugerat Oedipus, qui etiam Hippus dicebatur, alter uero in foro,

foro, iuxta Euriſaceum ad quē confluebāt qui mercede operā ſuam alijs locarent. unde κολωνῖται uocantur mercenarij & baiuli Pollux.

Κολωνός. ȣ̃. ὁ. iugum, locus altus.

Κολωός. ȣ̃. ὁ. turbatio, ſtrepitus.

Κόμαιθος. ȣ. flauam habens cæſariem ξανθότριξ, apud Lycoph. auricomus.

Κόμαρος. ȣ. ὁ. arbutus, & unedo, uel mori genus. Plin. lib. 16.

Κομάω. efferor, fœto, nutrio comam, ſuperbio. Neut. abſol. Am. diſtinguit à λιγειᾶν. (λέγω.

Κομβανεύομαι. magnificè iacto, & crepo, κόμπους

Κομβεῖν. ornare, decorare formā corporis, comere, κομεῖν.

Κόμβη. ἡ. Curetum mater.

Κόμβος. ȣ. ὁ. nodus. Item locus æditus, ὑψηλὸς τόπος. Item dens molaris, γόμφιος ὀδὼς.

Κόμβυμα. τὸ. καλλώπισμα. ornatus, ueſtitus.

Κόμβωμα. idem.

Κομέω. curo, curā gero, unde κομέεσκεν curabat, apud Homer. Odyſ. & γηροκομεῖν ſenij curā habere.

Κόμη. ης. ἡ. coma, & folium arboris. Item herba quæ alio nomine τραγοπώγων.

Κόμης. princeps, dux.

Κομηστικός. uectorius.

Κομήτης. ȣ. ὁ. crinitus, cometa, & κομήτης λειμὼν in Tragœdia dicitur pratū lęto gramine ueſtitū

Κομητός. glorioſus.

Κομιδῆ. circunflexum, ualde, diligēter, omnino, ut κομιδῆ νέοι. adoleſcentuli admodum. Herodiano παντελῶς. Ammonius.

Κομιδή. ῆς. ἡ. uectura, portatio propriè frugū ad ciuitatem, cura, commeatus, receptio debiti. Bud. Com. Ammonius.

Κομίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. habeo, capio, accipio, recipio: ut κομίζεσθαι τὴν ἐπιστολὴν, Syneſ. Item colligo, recupero, adipiſcor. Et ad ſeſe recipere, domum deducere: ut κομίζεσθαι εἰς τὴν οἰκίαν, id eſt, ἀναιρεῖσθαι, Andoc. & Iſoc. Item eo, me domū recipio, ut κομίζεσθαι ἐπ' οἶκον, Thucyd. Depon. Bud. Com. κομιεῖσθαι τὰς χάριτας. accipere beneficium. Item curam habeo, ἐπιμελοῦμαι. Euſt. Iliad. α.

Κομίζω. μ. ίσω. π. ικα. fero, porto, curo, perfero, reporto, recipioq́;, deduco, tranſporto. Item efferro mortuum. Accuſ. Bud. ibidem.

Κομιστή. cibus.

Κομιστῆρες. οἱ. baiuli, naues.

Κομιστής. curator.

Κομιστικός. ȣ̃. ad portandum apricus, & κομιστικὰ πλοῖα ab Hyperide uocabantur illa nauigia quibus tyranni prædā ab hoſte capta ſpolia deportabant.

Κομίστρια. nutrix, curatrix, comptrix.

Κόμιστρον ȣ τὸ. præmiū qd' datur ferenti quippiā.

Κόμμα. ατος. τὸ. pars, fragmentum, inciſum: quę aliquando pars eſt periodi. Cæſum (inquit Rhom. Aquila) quod Græci appellant κόμμα, eſt pars orationis, nondum ex duobus aut ex pluribus uerbis quicquam abſoluti ſignificās, hoc modo: Etſi uereor iudices ne turpe ſit. Nonnunquam tamen cæſam dicimus orationem, quotiens non efficiuntur uerba ex connexione membrorum, ſed ſingulas quamuis ſignificantia proferantur, ad iſtum modum. Quis eſt iſte Lollius armiger, Catilinæ ſtipator, tui corporis cōcitator, tabernariorum percuſſor, latitator fori, depopulator curiæ? Accipitur & κόμμα, p moneta. Ariſtoph. Pluto, ἔοικε δ' εἶν πονηροῦ κόμματος. Quin & κόμματα, aquarum emiſſaria & incilia, ad hoc inuenta & ſtructa, ut aquæ aut in campos arualeis admitti poſſent, aut intra alueum contineri. Harpocr. ait κόμματα εἶναι, μέρη τινὰ τῆς καλάμης, ἢ τῶν περὶ τὸν σῖτον αὐτὸν ἐν τῷ στάχυ γινομένων ἢ τῶν ἀνθερίκων.

Κομματεύω. uenor, laboro.

Κομμάτιον. ȣ. particula, duos uel tres uerſus complectitur, nunquam plures.

Κομμεῖν. ornare.

Κόμμι. τὸ. gummi.

Κομμός. ȣ̃. ſuperuacaneus, ornatus.

Κομμοῦσθαι. cōptum eſſe, præter decorum ornari.

Κομμωνητήριον. τό. epiſtola, quæ cum mandatis in regiones emittitur ab imperatore.

Κόμμωσις. ιος. gummitio, ἡ τῶν σμήνων διάχρισις. Colum. lib. ult. eſt uelut excrementum purgamentumq́; ceræ.

Κομμωτής. ȣ. ὁ. comptor.

Κομμωτίζω. curioſius orno, ceruſa utor.

Κομμωτικόν. illitum. Item medicinæ pars ea quæ cultui corporis tribuitur.

Κομμώτρια. ας. ἡ. comptrix.

Κομμώτριον. ȣ. τό. inſtrumentum muliebre.

Κομοτροφέω. comam nutrio apud Strab.

Κομπάζω. μ. άσω. π. ακα. iactor, glorior, res uanas effero. Neut. abſol.

Κομπαστής. iactator, mendax.

Κομπαστικῶς. iactabundè.

Κομπέω. μ. ήσω. π. ηκα. reſono, ſuperbio. Neutrū abſol.

Κομπολακέω. futilia glorior.

Κομποῤῥήμων. iactabundus.

Κόμπος. ȣ̃. ὁ. paroxyt. ſtridor, elatio Cyril. arrogantia, inſolentia, dens molaris.

Κομπός. ȣ̃. ὁ. ſuperbus, oxytonum. Cyrill.

Κομποῦμαι. iactanter aliquid dico. Thucyd lib. 6. ὅσοι περικομποῦνται, hoc eſt, κομπαστικῶς λέγουσι

Κομποφακελοῤῥήμων. grauibus & duris uerbis utens

utens

utens. nam φακελοι graues ſunt lignorum faſces,& colligati.

Κομπώδης.ε.ος.ὁ.ἡ.ſuperbus in uerbis.

Κομψεία.argutia.

Κόμψευμα.ſcitamentum.

Κομψεύομαι.μ.εύσομαι.π.ευμαι.ſuperbus ſum, adulor,ueneror,perſuadeo.Depon abſol.

Κομψευτικῶς.uerſutè,nequiter.

Κομψίω.μ.ήσω.π.ηκα.iocor,uenuſtè dico uel ſe uere,πδιλαλῶ.Neut.abſol.

Κόμψος.ε.ὁ.ſcitus,induſtrius,facundus,bellus, eloquens, fictus, ſubornatus, uerſutus,bene ſe habens, egregius, cum lepore decipiens, rotundus.

Κομψότης.ητος.ἡ.tumor.

Κομψότερος.ε.ὁ.naſutior.

Κομῶ.nauo operam,curo,ἐπιμελοῦμαι,θεραπεύω curam adhibeo.

Κομώτης ε.ὁ qui nutrit capillos,alipilus.

Κομώτρια.ας.ἡ.fœmina perita nutriendorum capillorum.

Κοναβέω.μ.ήσω.π.ηκα.&

Κοναβίζω.μ.ίσω.π.ικα.reſono, ſtrepo. Neutr.abſol.

Κόναβος.ε.ὁ ſtrepitus,plauſus.

Κοναρός.pinguis,efficax.

Κόνδυ.calix,Cymbrici poculi genus.Heſych.

Κόνδυλος ε ὁ. pugnus,talitrum,Gaza in Ariſtote le uertit nodum uel articulum. Eſt & oſtrei genus apud Paul.Aegi.unde uillimi eſſe reor apud Euſt.ubi inquit,κόνδυλος μέντοι εἶδος ὀρνέε, legendumq́; ὀςρέε,quæ uerba & Phauorinus in ſuum Lexicon tranſtulit.

Κονδυλίζω.pugno, uerbero,uel nodo digiti.Socrates inter loquendũ agēte id orationis uehementia,ſæpe ſolebat κονδυλίζεσθαι. Laërt.lib.2. ubi interpres non benè uertit,iactare digitos.

Κονδυλιόν.ε.τὸ.operculum ſiue teſta conchylij, quod & ὄνυξ appellatur,Paul. Aegineta.

Κονδυλοῦσθαι.intumeſcere.

Κονδυλώδης.tuberoſus,pręſe ferens formam in digitis articulorum,nodoſus.

Κονδύλωμα. excreſcētia carnis circa anum, & tubercula quædam in locis muliebribus ſanguinem fundentia, ſic dicta à ſimilitudine extremorum in quatuor digitis pugno clauſo nodorum.

Κονέω.μ.ήσω.π.ηκα.operor.Neut.

Κονήτης.miniſter.

Κονία.ας.ἡ. calx,puluis,lixiuium,opus tectoriũ. Interdũ certamen.à κονίζειν,id eſt,certare,ſiue ſe comparare ad pugnandum.

Κονία ςακτὴ,& διηθημένη.lixiuium liquidũ & ex colatum eadem ſignificatione dicitur.

Κονία πρωτόςακτος.teſte Paulo,lixiuium è miſcella cinerum calcisq́; comparatum.

Κονίαμα.tectorium.

Κονιάτης.ε ὁ.incruſtator parietum,tector.

Κονιατός.ε.ὁ.calceatus,calce illitus.

Κονιάω.μ άσω.π.ακα.feſtino. Item pingo,calce illino,id eſt, puluere impleo,dealbo, opere tectorio induco, quod induco Latinis dicitur. Vnde in Act.Apoſtolorũ, τοῖχος κεκονιαμένος, paries albario opere uel tectorio illitus. Et Mathæi 23. τάφοι κεκονιαμένοι, ſepulchra albario illita. Actiu.accuſ.Bud.in Annot.& Com.

Κονίδες.αἱ.lendes. Vide κόνις in Amm.& infrà.

Κονίζω.μ.ίσω.π.ικα.exerceo,de athletis propriè qui lucta ſe exercentes, puluerem excitabant: uel quia manus cõſpuentes puluere illinebāt, ut fortius apprehenderent.Actiu.accuſ.

Κονιορτός.ε.ὁ.puluis,παρὰ τὸ ὄρω διεγείρω.

Κονιορτόω.puluerem inijcio.

Κονιορτώδης.ε.ος.ὁ.ἡ.puluerulentus.

Κονίοπυς οδος.calceamentum lacerum,non co operiens totum pedem, præterea anguſtum. Heſych.ſcribit κονίποδες, id eſt, ὑποδήματα μοιχικά.

Κονιούμενος.ε.ὁ. qui uerſatur in ludo, ut ſcholaſticus.

Κονίποδες. apud Epidaurios plebei & uulgares dicebātur, utpote qui in agris habitarent,& pedes puluerulentos haberent.

Κονιορτόποδες.agreſtes,operarij,κονίποδες.

Κονίπτω.μ.ίψω.π.ιφα. facio puluerem, impleo puluere. Actiu.accuſ.

Κόνις.ιδος. (Cyril.ſuperius tamen κόνιδες ſcribitur)paroxyt.ἡ.lens,lendis.è pediculorum coitu naſcitur. Ammon. Cyrillus exponit lendes aut furfures capitis.

Κονισάλεος.puluerulentus.

Κονίς ιδος ἡ oxytonum,cinis,puluis,calx. Itē omne id quo leuigari aſperitas & obſtrui raritas poteſt.&

Κονίσαλος.ε.ὁ.puluis.Homerus,ὑπὸ ποσὶ κονίσαλος ὤρνυτ' ἀελλής, Sub pedibus excitabatur puluis procelloſus. Et cœnum ceromati mixtum,cui ſudor acceſſerit, ut author eſt Gal. Item dæmonis nomen apud Athenienſes.Cælius lib.4.cap.26.

Κονιςήριον.τὸ.locus in xyſtis,inungēdis gymnaſijs priuatim dicatus.

Κονιςικὸς ὄρνις.apud Ariſtot.pulueratrix,quæ ſeſe in puluere uolutat.Gaza.

Κονίςρα. harena ſeu puluis in quo exercemur aut uolutamur,palæſtra.

Κόνιτρον.puluis,ſordes.

Κονίω.lino,ungo,puluerem excito.

Κόννα.cinis.

Κοννεῖν

Κοννεῖν. intelligere,ſcire.
Κόννις. erro,mendicus.
Κόννος. barba.
Κόντος.ὁ.ὁ.contus,remus.
Κοντουβερνάλιος.ὁ.ὁ.cōmilito,contubernalis.
Κοντοφόροι.οἱ. uide ὁπλῖται in Appendice lexici de uocab.militaribus.
Κοντωτά.τά.genera quædā nauium, dicta quod contis propellerentur, ut Bayfius citat ex Appiano.
Κόνυζα.ης.ἡ.policaria herba, uel pulicaris Theodo.quòd puliceis necat. Vel cunilago Plin.
Κόξα.ης.ἡ. coxa, poples. Τὸ ὀπίσω τοῦ γονατίου μέρος.
Κοπάζω.μ.άσω.π.ακα.ceſſo,requieſco.Neut.
Κοπάς.arbor inciſa.
Κοπετός.ὁ.ὁ. planctus,luctus,eiulatus.
Κοπεύς.έως.ὁ.genus cœli.
Κοπιάθω.μ.άσω.π.ακα.&
Κοπιάω. laboro, moleſto, negotium faceſſo, in laſſitudinem duco,tumultuor.Neut.abſol.
Κοπίζειν.ψεύδεσθαι.mentiri.Cæl.lib.14.cap.58.
Κοπίς.ίδος.ἡ.mucro,falx,bipennis,gladij genus. κόπις (ſcribit Suid.) λάλος,ῥήτωρ.Et κοπίδες cœnæ,Athenæus libro 2.&4. Celius libro 14. capite 58.
Κόπος.ὁ.ὁ.labor,moleſtia,& laſſitudo ſponte ueniens teſte Gal.
Κοππατίας.ὁ.ὁ.equus κ litera notatus. Cælius libro 4.cap.31.
Κοπρέω,uel κοπρεύω.ſtercoro,planto.
Κοπρία.ας.ἡ.ſtercus,ſterquiliniū, πηλός,puluis à ceromate expreſſus.
Κοπρίζω.μ.ίσω.π.ικα.ſtercoro.Neut.accuſ.
Κοπρινός.ὁ.ὁ.ſtercoreus.
Κόπριος ἀνήρ. plebeius homo, ἐκπτρός,qui fœda & uilia loquitur.
Κοπριῶνες.οἱ.ſcarabæi,quod ſtercoreas pilas prouoluant,apud Hipp.
Κόπρος.ὁ.ὁ.fimus,ſtercus,merda, propriè tamen equinus fimus. In catalogo nominum quæ Gaza ex Ariſtotele tranſtulit,ponitur cum fœminino articulo. Item excrementum quod ab edulijs in ipſis inteſtinis continetur,mandra.
Κοπροφορεῖν.inquinare,κόπρου πληροῦν.
Κοπρών.ῶνος.ὁ.ſterquilinium,latrina.
Κοπτὴ.ὁ.placentæ genus.
Κοπτάριον.ὁ.τό. id quod contuſum eſt,ſicut herba iam contuſa,placentula.
Κόπτομαι.μ.ψομαι.π.ομμαι.Depon.&
Κόπτω.μ.ψω.π.οφα.cædo,percutio,incido,pulſo,dirigo,contundo, frango, dilanio,plango, præ doloris impatientia meum ipſius corpus cædo & lacero. Accipitur aliquando in ſignificatione impudica,quēadmodum Latinis præcidere. Ariſtoph.Ran.ἐκκόπτετ' ἐγκεκυφώς, præciditur acclinatus. Martialis, Præcidi gaudes,præciſus Næuole ploras.Actiu.accuſ. Ammon.diſtinguit à ψοφεῖν.
Κοπώδης.εος.ὁ.ἡ.operoſus,qui facilè fatigatur.
Κοπωθέντες.οἱ.defatigati.
Κοραγεῖν.puellam abducere.
Κορακεύομαι.ἐκοράπτω.
Κορακίας.ὁ.niger.Apud Ariſtotelem auis eſt è genere monedularum,Gaza uertit graculum.
Κοράκινος.ὁ.ὁ.coruinus.
Κορακῖνος.ὁ.ὁ.coracinus piſcis. παρὰ τὸ κόρον, τὸ μέλαν.Cæl.lib.7.cap.5. Gaza in Ariſtot.uertit graculum.
Κορακώδεις.αἱ.quæ ſunt coruini generis.
Κοραλλίζω.corallium imitor,rubeſco.
Κοράλλιον.corallium. ἐκ τοῦ κείρεσθαι ἐν τῇ ἁλί.ui de κουράλιον.infrà ſcribitur per ω mega.
Κοράμβη.Atticè pro κράμβη. braſſica,quòd pupillas hebetet. παρὰ τὸ τὰς κόρας ἀμβλύνεσθαι.
Κόραξ.ακος.ὁ.coruus,κορώνη.à κόρον,nigrum:uel ἀπὸ τοῦ κινεῖν τὰς κόρας,ab aſſiduo pupillæ motu.Cæl.lib.7.cap.5. Eſt etiam locus ſupplicij in Theſſalia, unde Prouerbium, ἐς κόρακας, ad coruos,de quo Eraſ.Chil. Item τὸ ῥόπτρον,quo fores pulſantur. Κόραξ apud Appianum nominatur cum ferreis manibus inter inſtrumenta pugnæ naualis. Eſt & ſidus Corax Proclo de ſphæra. De coruo aue uide Ariſtot. Aelianum, & Oppianum. Eſt & machina nautica cuius in naumachia uſus, apud Polyb. qui appoſite eā depingit. Fuit etiam hoc nomine Syracuſanus quidā Rhetor q primus Rhetoricē docere cœpit,de quo & eius diſcipulo Tiſia dictū eſt pro uerb. κακοῦ κόρακος κακὸν ᾠόν. Vide Aul.Gel.
Κοράξαι.ſuppliciter obſecrare.
Κοράσιον.ὁ.τό.puella.
Κορασιώδης.εος.ὁ.ἡ.puellaris.
Κορέττειν. obſtrepere, improbè & pertinaciter quippiam flagitare.
Κορδακίζειν. inconditè & laſciuè ſaltare.
Κορδακισμός.ὁ.ὁ.&
Κόρδαξ.ακος.ὁ.laſciua ſaltatio,genus ridiculę ſaltationis ac ruſticanæ in comœdijs, ad quā Terētius alluſit in Adelph. Tu inter eas reſtim ductitās ſaltabis:id eſt,κορδακισμὸν agens. Vide Lucian.περὶ ὀρχήσεων,& Pollucē lib.4.& Athenæum lib.14.& Ammonium in Appendice.
Κορδισταί.οἱ.Cordiſtæ,gens quædam Galatarum, apud Athenæum libro 6. meminit Eraſmus in Prouerbio,Canis in præſepi.
Κορδύλης.cordula.
Κορδύλη.ης.ἡ.παρὰ τὸν ὦμον δέσμος, ligula, claua,omne

ua, omne eminens & contortum, & genus uiliſſimi piſciculi. Cæl. libro 13. capite 58. Fœtus Thynnorum, qui in pelamidem abit, exactoq́; anno Thynni nomen aſſumit. Ariſtot.

Κόρδυλος. ὁ. animalculum aquaticum. Gaza in Ariſtotele alias cordulã alias cordulum uertit.

Κορέα. ſaturitas, pulchritudo, uirginitas. Proſerpinæ ſacrificium.

Κορέννυμι. μι. έσω. πα. εκα. &

Κορεννύω. &

Κορέω. ῶ. ſaturo, orno, purgo, uerro. Actiu. accuſ.

Κορεσθεὶς ὁ ſaturatus, repletus.

Κόρη. ης. ἡ. puella decenti forma, conſpicua apud Moloſſorum gentem. Vnde & Ades rex eorũ filiam ſuam appellauit κόρην. Sic item Proſerpina aliquando uocatur. Accipitur etiam pro uirgine, ut annotauit Euſtathius. Vnde forma diminutiua fit κοράσιον. Laërtius in Pythagora. Thimæus quoque in decimo hiſtoriarum ait dixiſſe illum, quæ cum uiris habitarent, eas deorum nomine cenſeri κόρας & nymphas, & deinceps matres appellari. Lycoph. hoc nomine uocauit naues πρωτοπλόους, id eſt, primũ in aquam coniectas. Item pupilla in oculo: ut Gaza uertit in Ariſtotele. unde Plutarchus ſcribit oratorem quendam dixiſſe de impudente, quòd in oculis haberet non κόρας, ſed πόρνας. Item impedimentum ſiſtens profluuium, & numi ſpecies.

Κόρηθρον. ου. τὸ. ſcopa, ἀπὸ τοῦ κορεῖν.

Κόρημα idem, κόσμητρον, σάρωμα, & ſcopæ quibus uerrimus, & uas Polluci, & id quod domũ uerrendo abijcitur.

Κόρθυς υος. cumulus.

Κορθύω. accumulo in uerticulo, κορυφόω, eleuo, augeo, efferueſco.

Κορίαννον. ου. τὸ. annulus qui in indice digito ferebatur, teſte Polluce lib. 2. Coriandrum herba, de qua Nicãder in Alexipharmacis. & Dioſcor. ornatus muliebris. uide κορύμνιον.

Κορίδιος. ου. ὁ. qui uirgo ducit uxorem.

Κορίζομαι. blandior, blandè appellor. Bud. Com.

Κοριθαλής. laurus.

Κορίκιον. τὸ. res ad uirginem ſpectans.

Κορικόν. uirginale.

Κορικῶς. muliebriter, puellarum more.

Κορινθαῖοι. οἱ. qui ex clanculario concubitu nati ſunt.

Κορινθιάζειν, & κορινθιάζεσθαι. ſcortari, lenonem agere, Corinthiari. uide in Chil. Eraſ.

Κορινθιουργής. Corinthio opificio factũ. Bud. Cõ.

Κορίννω. puluerem concito. malim κονίω.

Κοριοειδής. puellæ ſimilis.

Κόριον. ου τὸ. &

Κορίσκιον. ου. τὸ. puella. & κόριον, coriandrum.

Κόρις. ἡ. cimex, ut Gaza uertit ex Ariſtotele. uide κόρυς.

Κόρεις. οἱ. cimices Epigr.

Κοριφώδη. hæc dictio legitur in libro Orphei de Gemmis.

Κοριώδης. puellaris.

Κόρκορος. olus agreſte & contẽptum, piſcis quidã.

Κορκορυγέω. de inteſtinis murmurantib. dicitur.

Κορκορυγή. ῆς. ἡ. &

Κορκορυγμός. οῦ. ὁ. inteſtinorum latratus, ſtrepitus uentris tumultusq́;. Propriè de equis.

Κορμός. οῦ. ὁ. truncus, ſtipes. ἀπὸ τοῦ κεκορμᾶσθαι. τὸ συντετμῆσθαι.

Κορνοπίων. cognomentum Herculis à fugatis locuſtis.

Κορνώπης. ἡ. &

Κόρνοψ. οπος. locuſta.

Κόροιβος. ου ὁ. Corœbus, uiri nomen. Ponitur & pro ſtulto.

Κοροῖτις. ἡ. uulpes.

Κόροιφος. ου. ὁ. uirginum corruptor.

Κοροκόσμιον. τὸ. uirginum ornatus.

Κοροπλάθος. ου. ὁ. uel κουροπλάθος. potius teſte Chriſtodulo, figulus, propriè pupparum, & huiuſmodi imaguncularum quorumcunq; animalium. ὁ ἐκ πηλοῦ ἢ κηροῦ ἢ τινὸς τοιαύτης ὕλης πλάττων κόρας ἢ κούρους. Vſus eſt & inter alios hac uoce Iſoc. in oratione περὶ τῆς ἀντιδόσεως.

Κόρος. ου. ὁ. filius, puer, ſatietas, nouellum germen, ramus. Item corus menſuræ genus.

Κόῤῥη. ης. ἡ. caput cum collo Cyril. gena, maxilla.

Κορσεύς. έος. ὁ. tonſor.

Κόρση. ης. ἡ. tempus, pars capitis, pro κόῤῥη. Interdum capillus, παρὰ τὸ κείρεσθαι. accipitur & pro capite. Nonnus in Dionyſ. ὄγκον ἔχων ἐγκύμονι κόρσῃ, de Ioue Mineruã è capite parturiente loquens.

Κόρσης. cognominatus eſt, qui barbam ſibi abraſit primus. Κόρσαι item, quidam qui erant in Ionicis ædium ſacrarum foribus.

Κορσίς. culum.

Κόρσιφος. libidinoſus, prolixa cæſarie.

Κορσός. κορμός.

Κορσοῦν. radere.

Κορσύρη. idem quod κρώβυλον.

Κορσωτήρ. ῆρος. ὁ. tonſor.

Κορσωτήριον. ου. τὸ. tonſtrina.

Κόρταφος. ὁ. tempus, pars capitis, pro κρόταφος, à κόρση.

Κόρτη. ἡ. apud Perſas prætexta uirilis.

Κόρτος. ὁ. ricinus canes infeſtans, κρότων.

Κόρτυς. Arcadiæ ciuitas, unde κορτύνιοι Arcades dicuntur.

Κορύβαντες. οἱ. corybantes ſacerdotes. eorum hymnus erat apud Orpheum.

Κορυβαντιάω. μι. άσω. π. ακα. inſanio more Corybantum,

bantũ, exerceo ſacerdotium Corybantum, numine aſpiror, furijs agitor, iacto caput. de hoc Eraſ. Chil. Corybantiari, & κορυβαντιᾶς. Eſt etiã patentibus oculis dormire, ut lepores, & multi hominum, Plin. lib. 11. cap 37.

Κορυβαντισμός. luſtratio, purgatio.

Κορυδαλός. ȣ. ὁ. galerita, ſiue alauda, auicula in uertice criſtam habẽs in modum pauonis. Dicitur & κόρυδος, corydalus, Plutarcho, quam uocem ut magis Atticam probat, Thom. Mag. Vide κόρυς, & Eraſmi prouerb. Corydalis omnibus ineſſe criſtam oportet. Vide Ammonium. Κορυδαλίδων aucupiũ Oppianus deſcribit. Vide in Chiliad. Eraſ. Corydi iuuenta: &, Corydus etiam inter indoctos ſonat.

Κορύδυλις. ἡ piſcis ſalſamẽtarius, quem cordyllã appellant, Numenius in Halieuticis. γλαύκην κορύδυλιν dixit.

Κόρυζα. ης. ἡ. humoris à capite fluxio, grauedo, pituita aut humor per nares, defluxus ad nares, muccus narium, quod malũ ab Hipp. dicitur μύξα, ut μεςὸς κορύζης τὴν ῥῖνα, habens nares mucco oppletas, Luciano. Ponitur aliquando pro ſuperbia. Item herba pulicaria.

Κορυζάω. μ. ήσω. π. ηκα. mucco plenus ſum. Neutrum abſol.

Κορυζέω. lacero, uanus fio.

Κορυθάϊξ. impetuoſus, uiolentus. ἀπὸ τῆ κόρυθος, καὶ τοῦ ἀΐσσω τὸ ὁρμῶ.

Κορυθαίολος. ȣ. ornatam habens galeam: & ſtrenuitatem potius uiri quàm galeæ ornatum ſignificat. indicat enim uirum minimè ſegnem, alacritate ſumma belligerantem & ſtudio, ut cuius galea aſſiduo agitetur in capite, nimirum ipſo nuſquam ceſſante.

Κόρυθρον. ſcopa. nam κορεῖν uerrere eſt.

Κορυκός. pera, ſacculus. malim κώρυκος, ut infrà. genus pilæ ex pelle factæ uentoq; inflatæ, cuius apud Italos frequens eſt uſus Latinè follis, Martial. Folle decet pueros ludere, folle ſenes. Plautus pugillatorium follem uocat.

Κορυμβήθρα. ας. ἡ. hedera.

Κόρυμβον. ȣ. τὸ. roſtrum nauis.

Κόρυμβος. ȣ. ὁ quoduis ſummũ, cacumẽ, ora. Herodo. οἴχοντο φεύγοντες ἐπὶ ὄρεος τὸν κόρυμβον. Itẽ corymbus hederę racemus. Vide in Chil. Eraſ. Meos corymbos necto. Itẽ coles aſparagi.

Κορύμνιον. monile. ſuperius etiam κορίαννον pro ornatu muliebri exponitur.

Κορυνά. ὑψηλά.

Κορύνη. ης. ἡ. claua, uirga capitata, gladius. Ponitur pro aſini ueretro, apud Nicand. uide βρωμήεις apud Theophr.

Κορυνήτης. ȣ. ὁ. &

Κορυνηφόρος. ȣ. ὁ. clauiger. uide εἰλωτές.

Κορυμβώδης. ramoſus.

Κόρυξ. iuuenis.

Κορυπόλος, uel κορυπόλης. ȣ. ὁ. cornupeta.

Κορύπτω, uel κορύπτω. μ. ύψω. π. υφα. caput iacto ſaltando, cornu peto, κεραπίζω. Neut. abſol.

Κόρυς. υθος. uel υθος. ἡ. galea. Cyrill. ἀπὸ τῆ τὸ κάρα ῥύεσθαι. Eſt quoq; κόρυς. δος. corys auicula, eadem corydo uel corydalo, de quo ſuprà. ſic enim habetur in catalogo nominum, quæ Gaza ex Ariſtotele uertit. Quæ autem à Latinis galerita dicitur Græco nomine proprio carere uidetur, ut quæ λόφον ſolum ἔχουσα periphraſi Ariſtotel. dicatur.

Κόρυς. υος. ὁ. cimex. Cyrillus. ego malim per iota κόρις, ut ſuprá, idq; fœminino genere.

Κορύσσω. μ. ύξω. π. υχα. armo, turbo, concito. Actiu. accuſ.

Κορυςής. ȣ ὁ armatus, bonus miles.

Κορύσιοι. οἱ. γοργώνιοι, armati.

Κορυτός. plenus.

Κορύφαινα. piſcis quidam.

Κορυφαῖος. ȣ. ὁ. cuiusq; ordinis caput et princeps, ὁ ἄρχων, ut in choreis præſultor erat, præcẽtor excelſus, in uertice poſitus. Bud. Com.

Κορυφάς. άδος. ἡ. orarũ contractio ad umbilicũ.

Κορυφή. ῆς. ἡ. uertex (ut Gaza transfert in Ariſto.) id eſt, pars capitis, quæ inter ſinciput & occiput interiacet. Transfertur ad montium cacumina & cæterarum rerum extremitates, ut κορυφὴ τοῦ λόγου. Plut. idem κολοφῶν Gregorio. Eraſ. prouerb. Colophonem addidit. &

Κορυφόομαι. μ. ώσομαι π. ωσμαι. attollo, tumeo, impleo ad ſummum ab ore.

Κορύω. idem.

Κόρχορος. uel κόρκορος. ȣ. ὁ. oleris genus uiliſſimi, & agreſtis. uide in Chil. Eraſmi, Corchorus inter olera. κόρχορος ἐν λαχάνοις. de ijs qui aliquo ſe honore dignos haberi uolunt cum ſint putridi, & ſordidi. Nõnulli piſcem interpretantur, & ferculum uile, ſiue hippurum.

Κορῶ. exorno, κορέω.

Κορωνάω. glorior, iacto.

Κόρων. improbus, cornibus rectis, καὶ τὸ ἐπικεκαμμένον τοῦ ῥυμοῦ.

Κορώνη. ἡ. & κορωνόν. τὸ. exortus, ſiue proceſſus rotundus in ulna.

Κορώνη. ης. ἡ. auis, quam alij cornicem, alij coruum, alij fulicam, alij mergum interpretantur. Gaza in Ariſtotele rectè cornicem uertit, cuius & Aelianus, & Oppianus in Ixeuticis meminerunt. Item annulus oſtij quo pulſatur, uel ob figuram, uel ob garrulitatem ſic dictus, κρίκος, ῥόπτρον. Dicimus etiam κορώνην in arcu, hoc eſt, ſummum cornu, & inciſionem ubi

neruus ſedet,crenam uocat. Vnde(inquit Euſtath. Iliad. Λ.)bonum rerum finem ſignificantes, χρυσῆν κορώνην ἐπιθεῖναι prouerbio dicere ſolemus. Significat etiam ſummam partem penis,quæ glans Latinis dicitur. Item apex ligni inter utrunq; bouem in aratro protenſi. Cæl. libro 8.cap.41. Eſt etiam incuruum illud & inflexum quod in nauis puppi uiſitur, unde κορωνίδες naues Homer. Theon. in Aratum. Appollonio annulum iugi ſignificare uidetur. Item textilis coronæ genus teſte Euſtath.

Κορωνιδεύς. cornicis pullus.

Κορώνιος. inflexus,lunatus: ut βοῦς κορώνιος, bos lunatis cornibus, id eſt, μηνοειδῆ ἔχων κέρατα. Cæl. ibidem.

Κορωνίς. ίδος ἡ. diminutiuum à κορώνη. ſummitas ſeu apex alicuius rei, ueluti montis aut ſtructuræ alicuius. Significat & id ſignum, quod in fine libri apponi ſolebat, lineam breuem ſcilicet, ſed ab inferiori parte flexam, tali ferè figura υ. Vnde prouerbiali ſchemate pro quocũq; fine & ultima rei alicui impoſita manu ponitur. Vide in Chil. Eraſmi, Ad coronidem. Plutarch. ἀπὸ τῆς ἀρχῆς μέχρι τῆς κορωνίδος περιέγραψεν, Ab initio uſq; ad coronidem circumſcripſit. Significat & nauis puppim, quòd ſit in eius apice curuatum roſtrum, ut σὺν νηυσὶ κορωνίσι, Hom. id eſt, cum nauibus flexas habentibus ſummitates, καμπυλοπρύμνοις quanquã alij nigras intelligere malunt, ad differentiam earum quæ μιλτοπάρῃοι uocantur, id eſt, minio rubentes. Cæl. ibidem. roſtratas dixeris nõ male. Eſt & nota corniculatæ lunę figurã exprimẽs, in fine librorum pingi ſolita, ut Ariſtoph. ſcholia exponunt.

Κορωνόπους. τὸ. cornicis pedi ſimile, quale ficus folium tradit Hipp. (burſã.

Κορωνόπους. quaſi cornicis pes. Sanguinaria à qui-

Κορωνός. ὁ. ὁ oxyton. taurus dicitur ὀρθόκερως. Itẽ elatus, iactabundus, ferox. Cyrillus exponit angulũ, paroxyt. autem montis nomen eſſe dicit.

Κόσαβος. poculum forte idem quod κότταβος.

Κοσκυλμάτιον. inutile & abiectum corium, κατάτυμάτιον περιττόν.

Κοσκινηδόν. aduerb. inſtar cribri.

Κοσκινίζω. μ. ισω. π. ικα. cribro. Neutr. accuſatiuo iung.

Κοσκινόμαντις. ι. uates cribro diuinans.

Κόσκινον. τὸ. apud Pſellum eſt figura quæ collectione numerorũ pficitur, eò quod uelut p incerniculũ quoddã dilabãtur primi qlibet numeri.

Κόσκινον. τὸ. uel κόσκινος. ὁ. cribrum.

Κοσκυλμάτια. τὰ. coriorũ minuta præſegmina.

Κοσμάω. contendo, ingratus ſum, ſicut κολιάω.

Κοσμέω. μ. ήσω. π. ηκα. orno, pono, ordino, impero, rego. Actiu. accuſ.

Κόσμημα. ατος. τὸ. ornamentum.

Κοσμητής. οῦ. ὁ. continens.

Κοσμήτωρ. ορος. ὁ. ornator, princeps, dux, quaſi multitudini ordinem præfigens. Cælius libro 1. cap 5.

Κοσμικός. οῦ. ὁ. mundanus.

Κόσμιον. τὸ. æquitas, dignitas, modeſtia, honeſtas, honeſti cultus. Κόσμια στρατηγικά, præturæ inſignia, id eſt, geſtamina & inſignia.

Κόσμιος. ου. ὁ. ornatus, honeſtus, σώφρων, modeſtus, moderatus, æquus. Cæl. lib. 1. cap. 5.

Κοσμιότης. ητος. ἡ. uenuſtas.

Κοσμίως. modeſtè.

Κοσμοκράτωρ. ορος. ὁ. rector mundi.

Κοσμολογία. ſermo uel ratio de mundo.

Κοσμοποιεῖν, & κοσμοποιός. de Deo mundi opifice dicuntur à Philone.

Κοσμοποιΐα. liber Empedoclis, cuius meminit Ariſtot ἐν τοῖς μετὰ τὰ φυσικά.

Κόσμος. ου. ὁ. ornatus, ornamentũ. Vnde & mundus, id eſt, orbis, hoc nomine appellatur, à perfecta abſolutaq; elegantia, ut ſcribit Plin. Cæl. lib. 1. cap. 5. Et κόσμος γυναικεῖος, mundus muliebris, qua matrona (ut inquit Vlpianus) mũdior fit, id eſt, comptior & ornatior. Eſt etiã magiſtratus apud Cretenſes, qui ephorus apud Lacedæmonios dicitur, à quo κοσμεῖν dicti ſunt, qui eum magiſtratũ gerebant. Bud. Com. Ammonius diſtinguit ab οἰκονομεῖν. Item ordo, ratio. Herodot. κόσμον. τόνδε κατεσκευάσματο, hanc rationem inſtituit.

Κόσσαβος, uel κόσσαβος maxilla. uide κόσσαβος.

Κόσσος. alapa.

Κόσσυφος. uide κόσσυφος.

Κόστη. ης. ἡ. κριθή. hordeum.

Κοσύμβη. ης. ἡ. &

Κόσυμβος. ου. ὁ nodus capillorũ, ſuccinctorium, ueſtis fimbriata.

Κόσσαρ. breuis, acutus.

Κοτέσσιμος. iratus.

Κοτέω. μ. ήσω. π. ηκα. iraſcor. Neutr. dat.

Κοτήεις. ήεντος. ὁ. iracundus.

Κοτίω. inuideo, æmulor.

Κοτίλλω. euello, τίλλω. & κοτίλλιον, membrum uirile.

Κοτινάς. άδος. ἡ. inſerta olea in oleaſtrum.

Κότινος. ου. oleaſter, oliua ſterilis.

Κοτινοτράγος. κότινον ἐσθίων. oleaſtrum rodens.

Κοτίς. ίδος. ἡ. occiput, cunabulum, ira, inimicitia, neruus ceruicis, cerebellum.

Κότον. τὸ uel κότος. ὁ. acerbitatem ſignificat & amarulentiam, κατὰ τὸν ζῆλον: χόλος uero indignationis furorem, ut eſt in Homerico illo, ἔτι γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ, ἀλλά γε καὶ μετόπισθεν

)

μετὸ πεδὴν ἔχει λάταγ᾽ ὄφρα πέλοιτο.

Κότταβος. ænea phiala,quam poſt conuiuium imponere ſolebant uino plenam,deinde in minora pocula ab alto miſcentes ſonum edere, qui ſi eliſu maior ederetur, ab amaſijs diligi ſe augurabantur. Accipi poteſt quoq; pro eo ipſo ſono. Vnde κοτταβίζειν uerbum,pro huiuſmodi ſonum elidere. Et κοττάβισις ipſe ludus.. Et κοττάβια, præmia uincenti eo ludo data, quæ (ut Athenæ.ſcribit) fuerunt pyramuntes hoc eſt,triticeæ placentulæ & ſeſaminæ. Et qui ita ludebant, μεθυσοκότταβοι appellabantur, ut eſt apud Ariſtoph. quòd iam uino madentes id agerent. Plura Cælius libro 15.cap.5 Vide κόσκυφος, & κόσκαφος, & μεθυσοκότταβοι in Chil. Eraſ.& Barbarus in corollario.

Κότταβος, & **κόσσαβις. ἡ.** uaſarium, iocularis in conuiuio iactus conceptaculum,propoſitis uictori pręmijs,quę κοττάβια uocabātur,id quod eiaculabantur, liquida erat materia,hoc eſt,id q́ in poculo reliquū obmanſerat λαταγὴ,& λάταξ appellatum. In eo uaſe pars quæ ſonitum reddebat percuſſa caſu,latagis,πλάστιγξ nominabatur,ſiniſtro cubito innixos,dextra molliter & per gyrum iacere legitimum erat. Hactenus Barbarus κότταβος etiam dicitur præmiū quod uictori in tali potationis certamine proponebatur. Euſt.teſte.

Κόττανον. parua ficus.

Κοττίω. uerbero,lancea configo.

Κοττέοσθαι iraſci.

Κόττη.ης.ἡ.&

Κοττίς.ίδος caput. Vnde κόττοι gallinacei dicti ſunt, ob criſtam quam in capite ferunt,& προκόττα.genus tonſuræ,cum ſinciput capillis ueſtitur tantum.

Κοττύβη. fungo ſimile quiddam naſcens.

Κόττυφος.ὁ. merula piſcis, & auis apud Ariſtotelem,uertente Gaza. De aue merula uide etiam Aelianum,& Oppianum de Aucupio.

Κοτύ. celeriter.

Κοτύλη.ης. ἡ. omne cauum hoc nomine ſignificatur. Vnde pro uaſis concaui genere ponitur, manuum item & pedum cōcauitate, quam uolam Latini nuncupant, κοτύλη etiam effertur. ἀπὸ πολῶν πολύποδος, unde κοτυληδόνες,ut annotat Euſtath.Iliad.χ.Eſt etiam menſuræ genus,id eſt,(ut Pollux ſcribit) τὸ τρίτον τῆ χοίνικος. Athenæus heminam quoq; dici tradit. Et Fannius,At cotylas, quas ſi placeat dixiſſe licebit Heminas, recipit geminas ſextarius unus. Continet autem cotyle cyathos ſex, alio nomine & τρύβλιον & ἡμίξεστον. Effertur etiam eam de humidis quàm aridis ſic κοτύλων ὕδατος & δύο κοτύλας κριθῶν Thucyd. dixit, & Ariſtoph. ἀλφίτων χοίνικας τρεῖς, κοτύλης δύο. Aeſchyl. κοτύλας, cymbala appellat, quum ait, χαλκοδέτοις κοτύλαις ὀτοβεῖ. Euſtath. Iliad. χ. Simon in Synony. pondus nouem unciarum. Eum interim ludum ſignificat, in quo aliquis reductas in tergum manus coniungebat ſtringebatque,rurſus alter impoſitis in eas genibus tollebatur,ſuis manibus oculos geſtantis obtegens. Ad hunc igitur modum geſtatus, ἐν κοτύλῃ geſtari dicebatur, cuius meminit Eraſmus in Chiliad. Item ſinus in quo caput fœmoris uertitur, imò quiuis ſuccus oſſium altius deſcendens,qui alterius oſſis caput excepit κοτύλη medicis dicitur.

Κοτυλιαῖον.ου. cotylæ menſura.

Κοτυληδόνες.αἱ. polypodium capillamenta, αἱ ἐν ταῖς πλεκτάναις τῆ πολύποδος ὑπεροχαὶ ἐξοχαί. ſic Euſtath. Iliad. χ. acetabula,ora uenarum in matricem peruenientium.Cæl.lib.7.cap.53.

Κοτυληδών.ἡ. coxa uel acetabulum,ut Gaza uertit ex Ariſtotele. Item herbæ genus quod umbilicum Veneris uocant Latini.

Κοτυλήρυτον.ου. multum, ὥστε κοτύλῃ ἀρύσασθαι. Heſych. Euſt uero Iliad. χ. interpretatur,quantum quis utraque manus uola haurire poteſt, ὁ αὐταῖς κοτύλαις ἀρύσασθαι, ἤγουν ἀμφοῖν χεροῖν.

Κοτυλίς.ίδος. uertebri in coxa concauitas & ijs locis quæ coxæ adiuncta ſunt.

Κοτυλίσκος.ου.ὁ. poculi genus quo in ſacris utebantur, ποτήριον μόνωτον λεκηθίῳ ἐοικός, ſic Euſtath. Iliad. χ.

Κοτύττια.τὰ. feſtum quoddam erat apud Siculos. Vide in Chil. Eraſ. Rapina Cotytijs.

Κοτυτώ.όος. Cotyto dea,turpitudinis præſes,quæ & κότυς dicta eſt, cuius ſacra mirè exagitauit Eupolis in Baptis comœdia, & meminit Iuuenalis.libro 7.

Κοτώεις. iracundus.

Κουβαρίδες.αἱ. Dioſcoridi uocantur,qui alio nomine ὄνισκοι, multipedę,ſiue aſelli,animalculum ſub aquarijs uaſis frequens.

Κοῦθρος. Vide κόθρος.

Κουκούμιον.ου.τὸ. cucuma,uaſis genus.

Κουλεός.οῦ.ὁ. uagina.

Κουλεόπτερα.τὰ. uaginipennia, quibus pēnarum tutelæ cruſta ſuperuenit,ut ſcarabeis. Superius ſcribitur κολεόπτερα.

Κούνικλος.ὁ. cuniculus, Athenæus & Aelian.

Κουρά.ᾶς.ἡ. cæſaries,tonſura,criniū præſegmen.

Κουραλίζειν. ad coralli uergere colorem.

Κουράλιον.τὸ. corallium, apud Orpheum de gemmis ſupra ſcribitur κοράλλιον.

Κουράς.άδος.ἡ. inſcriptio, uel tabula in ſummo tecto,

tecto, ὁ γραπτὸς πίναξ, & ὀροφὴ.
Κουρεῖα. Proſerpinalia.
Κουρεῖον. ου. τό. tonſtrina. Cyril.
Κουρειῶ. tonderi cupio.
Κουρητικόν. οῦ. τό. genus dulcis moduli & carminis, à Curetibus dictum.
Κουρεύς. έος. ὁ. tonſor.
Κουρεύτρια. ας. ἡ. tonſtrix.
Κουρεύω. curo.
Κουρεώτης. ὁ. tonſor.
Κουρεῶτις. ἡ. dies tertius Apaturiorum, quo pueros trienneis quadriennes'ue in claſſes tributim diuidebant eodemq́; die pueri ut quiſque ingenio pollebat, poëmata canebant, alter alterum ſuperare contendentes qui plura recitare poſſet. Proclus in Timæum Plat. Comment. 1.
Κούρη. ης. ἡ. pro κόρη. puella. Item tonſura ſeu raſura quæ nouacula inſtituitur, Hipp.
Κουρῆτες. Salij interpretantur à Dionyſio, erantq́; uates & oraculorum interpretes unde prouerbialiter κουρήτων στόμα, hoc eſt, θεσπιωδῶν στόμα. Curetum hymnus eſt apud Orpheum.
Κουρητισμός. οῦ. Saliorum ſacerdotum feſtum.
Κουριᾶν. abundare coma, & ſqualere. nam ut in κομᾶν uerbo intelligimus ornatum & elegantiam, ſic in κουριᾶν horrorem & deformitatem. Ammonius.
Κουρίας. ου. ὁ. horrido & prolixo capillitio.
Κουριδία. ας. ἡ. quę uirgo nupſit, & iuuenis adhuc.
Κουρίδιος. ου. ὁ. qui uirgo uxorem ducit.
Κουρίζεσθαι. nubere.
Κουρίζω. adoleſco, iuueneſco, ſum iuuenis. Item ſuccido, trunco, apud Theoph. κουριζομένη ἐλάτη, abies ſuccisa, τεμνομένη, ἐκκοπτομένη.
Κουρικός. οῦ. ὁ. tonſorius oxytonum, Cyrill. uas ligneum.
Κούρικος. emporium. Cyrillus. proparoxyt.
Κουρίξ. iuueniliter, Ariſtarch. ἐρύειν κουρίξ, pro crinibus aliquem corripere. Odyſſ. χ. Euſtat.
Κούριον. ου. τό. lignum, & urbs Cypri. Cyrill.
Κουρίς. ίδος. ἡ. nouacula.
Κοῦρμι. potus quidam ex hordeo, ſimilis Zytho, ſiue ceruiſiæ.
Κουροθάλεια δάφνη. ramis florens laurus. κόρυς enim ramus eſt. Vel quoniã Apollini ſacra ſit, qui κουροτρόφος dictus, ob uim ſolis cuncta uegetantem.
Κουροπλάθος. uide ſuperius κοροπλάθος.
Κοῦρος. ου. ὁ. filius, puer, iuuenis.
Κουρόσυνον. ſacrificiũ pro tonſa cæſarie oblatum.
Κουρότεροι. iuniores, iuuenes. Comparatiuus pro poſitiuo.
Κουροτρόφος. ου. ὁ. ἡ. nutriens filios, iuuenum nutrix. Solis & fluuij epitheton eſt.

Κουρωτής. tonſor.
Κουστωδία. uox Latina Græcis uſurpata, cuius & Suidas meminit.
Κουφίζω. μ. ίσω. π. ικα. leuo, id eſt leuem facio, alleuo, eleuo, ſubleuo, ſublimo.
Κούφισις. ιος. ἡ. &
Κουφισμός. οῦ. ὁ. leuatio.
Κουφολογία. nugacitas.
Κοῦφος. ου. ὁ. leuis, celer, expeditus, opportunus. & κοῦφαι σικύαι apud medicos cucurbitulæ dicuntur quæ ſine ſcarificatu cutim laxant, relicto ferri uſu.
Κουφόσκευος. armiger.
Κουφότης ητος. ἡ. leuitas.
Κούφως. celeriter, ocyus, leuiter.
Κόφινος. ου. ὁ. cophinus, corbis, ſporta, ut δώδεκα κοφίνους πλήρεις, Matth. Item menſuræ genus, Polluci.
Κοχλάδες. αἱ. lapides attriti perpetua in aquis uolutatione, glareæ.
Κοχλάζω. μ. άσω. π. ακα. ebullio. Neut. abſol.
Κοχλίας. ἡ. monedula piſcis, ut Gaza uertit apud Ariſtot. ſuperius ſcribitur κολίας.
Κοχλιάριον. ου. τό. cochleare, menſuræ genus.
Κοχλίας. ου. ὁ. limax, cochlea. Gaza in Ariſtotele reddit limacem umbilicum. uide Aelian.
Κοχλίδιον. diminutiuum à κοχλίας.
Κοχλιοειδῆ. clauiculatiuè, aut cuniculatim, Plinio interprete.
Κοχλιώδης εος. ὁ. ἡ. tortilis, tortuoſus.
Κόχλος. ου. ὁ. teſta, cochlea, teſtudo, umbilicus, concha tortilis & turbinata. Gaza in Ariſtot. uertit cochleam.
Κόχλω. gyro.
Κοχύ. abundanter, cum ſtrepitu.
Κοχύσκω. impetuoſè fluo. Theoc. Idyl. β. ἱδρὼς δὲ κοχύεσκε. Vnde κόχος impetuoſus fluxus.
Κοχώνη ης. ἡ. pars infra pudenda quæ coxis interiacet, iunctura coxendicis: uulgò uocant μεσόσκελον. locus ubi coxẽdix cũ ſede cõiungitur. Item omnis locus circa ſedẽ κοχώνη appellatur.
Κόψα. urna, hydria.
Κόψιον. τό. ſmyrniũ herba, quæ uulgo leuiſticũ, Nicand. Com.
Κοψία. olla.
Κόψιχος. ὁ. κόσσυφος, Euſt.
Κόψυχος. auis genus, quam & κόσσυφον appellari merulam eſſe exponunt.
Κόω dormio. Neutr. abſol. ſed κοῶ, ſcio, intelligo.

Κράας. τό. caput.
Κράββατος. ου. ὁ. grabbatus, lecti genus aut lecticæ potius, παρὰ τὸ κρεμᾶν τὰς βάσεις, à ſuſpendendo pedes. Apud Latinos primam corripit, apud Græcos producit, & dupli ci ββ ſcribitur. Vergil. Morph. Membra leuat

ſenſim uili demiſſa grabato. Idem fit in λάκκος, lacus, πτισάνη, ptiſana, & alijs multis.

Κράγγη, crango. κράγγονες in plurali. genus ſquillæ apud Ariſtotelem. Gaza uertit, crangines.

Κράδα, uel κράδη ης. ἡ. ramus ficulnus, coliculus caprificorum. Nicand. pro ipſo fico poſuit. ſummum ficorum germen quod plantari conſueuit. Item hamus, uel pegma ex quo aliquid ſuſpenditur. Aliquando ea pegmatum ſpecies, quæ in ſcenis ad ficulneæ arboris imaginē producī ſolebant. Item ἡ ἀγκυρὶς, ἀφ' ἧς ὑποκεῖται ἐν ταῖς τραγικαῖς σκηναῖς ἐξαρτῶνται θεοῦ μιμούμενοι ἐπιφάνειαν ζωστῆρα καὶ ταινίαις κατειλημμένοι. Autor Zenodotus.

Κράδαιον. ου. τὸ. fici arboris filium.

Κραδαίνω &

Κραδάω. libro, uibro, quatio. γέγονε ἀπὸ τοῦ κάρα καραδάω, καὶ συγκοπῇ Etym. Actiu. accuſ.

Κραδέμενον, pro κρηδέμενον.

Κραδόω. quatio.

Κραδησίτης. ueneficus, quod ramis ficulnis petebatur.

Κραδίη, pro καρδία. ας. ἡ. cor.

Κραδοφάγος. συκοφάγος. uide in Chiliadibus Eraſ. Parœmiacē ſordidus homo & ruſticus.

Κράζω. μ. άξω. π. αχα. μέσος. π. κέκραγα. ἀόρ. β. ἔκραγον. clamo, uociferor. Neut. abſol.

Κραίνω. μ. ανῶ. π. γκα. perficio, adſum, impleo, impero.

Κραιπαλέω, uel κραιπαλάω. μ. ήσω. π. ηκα. crapulor, exaturo. Neut. abſol.

Κραιπάλη. ης. ἡ. crapula, hoc eſt capitis lucta fluctusq; & agitatio, quando ex uinolentia caput tremit. Galenus in Aphoriſ. ſcribit omnem noxam ex uino factam, à Græcis κραιπάλην nominari. παρὰ τὸ κάρηνον, caput ſcilicet, καὶ πάλλεσθαι, concuti. Thom. Mag. putat κραιπάλην proprie dici ebrietatem ex pridiano die ſeu heſterno, μέθην uero ex præſenti. Dicuntur item κραιπάλαι medicamenta, quibus uini leuitas excitatur. Ἀκραίπαλα, medicamenta ebrietatem prohibentia. Ammon. diſtinguit à μέθη.

Κραιπαλίζω. μ. ίσω. π. ικα. crapulor. Neut.

Κραιπαλόκωμος. ὁ. ἐπὶ μέθῃ γινόμενος ὕμνος, ebrietatis laus.

Κραιπνά. ueſociter.

Κραιπνός. οῦ. ὁ. uelox.

Κραιπνόσυτος. ου. ὁ. uelociter concitatus, celer apud Aeſchyl.

Κραιπνοφόρος. ου. ὁ. uelox, citus. Aeſchyl.

Κραῖρα caput, propriē erectum.

Κρακτικός. clamoſus.

Κρᾶμα ατος τὸ. temperatura, mixtura, uinum copioſiore aqua dilutū, ut plus aquæ ſit quàm uini. Plutarch. in libello de Cōnubialibus Præceptorib. ὥσπερ τὸ κρᾶμα καὶ τοι ὕδατος μετέχον πλείονος οἶνον καλοῦμεν, οὕτω, &c.

Κράμβη. ης. ἡ. braſsica. Plin. inter braſsicæ ſpecies tertiò loco refert. Ariſtoteles raphanū eo nomine uocari ſcribit. Attici κοράμβη pro κράμβη dicunt, quoniam pupillam & uiſum hebetet. Vide in Chiliad. Eraſmi, Crambe bis poſita mors, & Per cramben.

Κραμβίδιον. ου. raphanus.

Κραμβοτάτη. ἡ. dulciſsima, aridiſsima.

Κρανά. caput.

Κραναίνω. curo, cupio.

Κραναός. οῦ. ὁ. ſterilis, aſper. Athenarū epitheton, à Cranao rege, ἢ διὰ τὸ τραχὺ καὶ λεπτόγεων.

Κράνεια. ας. ἡ. cornus.

Κρανεῖνος. ου. ὁ corneus, id eſt ex cornu.

Κρανέω. perficio.

Κρανίον. ου. τὸ. cranium, id eſt caluaria. Gaza in Ariſtotele uertit, caluam. Item poculi genus, & ciuitatis nomen Cephaleniæ. Thucyd. pluraliter dixit, καὶ κατῴκισαν αὐτοὺς ἐν κρανίοις τῆς κεφαλωνίας. quo loco Valla uertices falſò interpretatur. Cranium erat gymnaſium ante Corinthum. Laërtius lib. 3.

Κρανοκολάπτης. ου. ὁ. & κρανοκόλαπτον. τὸ. genus Phalangij beſtiolæ lucernis obuolutanti non diſsimile. apud Nicandrum in Theriacis.

Κράνος. εος. τὸ. galea.

Κραντῆρες. οἱ. dentes qui genuini dicuntur, ut Gaza uertit apud Ariſtot. dentes poſtremi, qui & σωφρονιστῆρες.

Κραντήριος. imperans, perficiens.

Κράντορες. οἱ. duces, optimates.

Κράπαθος. methatheſi pro Carpatho urbe.

Κράς. ατός. τὸ. caput & κράας, hinc illud, σῶ κρᾶ- απὸ πίσσης, tuo capite pendes.

Κρᾶσις. ιος. tēperamentū, id eſt cōplexio, mixtio.

Κράσπεδον. ου. τὸ. margo, ὁ πρόποδος ὄρος, τὸ κρεμάμενον εἰς πέδον. Item limbns, ora ueſtimenti, fimbria.

Κρατέω. uinco, impero.

Κραστήριον. ου. τὸ. compago à quatuor lignis, unde iumenta pabulum depaſcūtur apud Pollucem.

Κρᾶσις. ιος. herba, ſemiaridū fœnū, farrago Gazæ.

Κρασίζεσθαι. fœno ſemiudo paſci.

Κραταίγονον. ου. herba folia habens ſimilia melampyro.

Κραταιγύαλος. roborans membra, ualidos artus habens.

Κραταίον. ου. τὸ. conſuetum ſcripturæ, aut picturæ firmamentum.

Κραταιός. οῦ. ὁ fortis.

Κραταιόω. μ. ώσω. π. ωκα. cōfirmo, cōforto. accuſ.

Κραταί-

Κραταίπεδον. ου. τό. uia lapibus ſtrata, ſolũ durum.
Κραταίωμα. ατος. τό. firmamentum.
Κραταίπους. ualidos pedes habens.
Κρατάνιον. poculi genus apud Pollucem.
Κρατερός, pro κρατερός. ου. ὁ. fortis, minax.
Κρατερόφρων. ονος. ὁ. fortis, prudens, truculentus, magnanimus.
Κρατέρωμα. æris & ſtanni commixtio.
Κρατερῶνυξ. χος ὁ. fortis unguibus.
Κρατευταί. αἱ. lapides quibus imponitur ueru cum carnes aſſantur.
Κρατέω. μ. ήσω. π. ηκα. teneo, capio, apprehendo, edomo, uinco, potens ſum rerũ. Ponitur aliquando pro maneo, abſcondo. Vis autẽ quædam ineſſe huic uerbo uidetur, conſtruiturq; cum genitiuo, ut κρατεῖν τῶν θηρίων, ἐκράτησε τοῦ νέου, ad amorem ſui impulit iuuenem. Et interdum cum accuſatiuo, ut μάχας κρατήσας οὐκ ὀλίγας. Admonet Moſchopul. κρατεῖν pro ἀπέχεσθαι conſtrui cum accuſatiuo: Cum autem ſignificat νικᾶν genitiuo & accuſatiuo iungitur. Interdum abſolute, ut κρατεῖ φάσις, fama obtinet. Accipitur pro præſtare & antecellere.
Κρατήρ. ῆρος. ὁ. &
Κρατηρία. crater, poculi genus quo utebantur antiqui cum uinum aqua diluerẽt ac ex eo biberent. Vide in Chiliad. Eraſmi, Crater Philoteſius, & Crater litium, & Velut in Cratere. Eſt & nomen ſyderis apud Proclum.
Κρατῆρες πλοῖον. τό. apud Herodotum, nauigium inſtructum. Bayfius.
Κρατηρίδιον, καὶ
Κρατήριον. ου. τό. parua cratera apud Pollucem, ſic etiam docet uocari receptaculum illud fœni quod ſolet ſupra preſepe ædificari.
Κρατηρίζειν. uinum infundere, libare.
Κράτιστα. optimè.
Κρατιστεύω. μ. εύσω. π. ευκα. preſto, optimus ſum. Neutrum abſol.
Κράτιστος. ου. ὁ. optimus, plurimum pollens, potentiſsimus, ſupremus.
Κρατίων. fortior.
Κρατοβολικός. οῦ. imperioſus.
Κράτος. εος. τό. potentia, robur, imperium.
Κρατύνομαι. firmo.
Κρατυντήρ. uictor.
Κρατυντικός. ὁ. firmans.
Κρατύνω. μ. υνῶ. π. υγκα. fortifico, munio. Actiuum, accuſ.
Κρατύς. fortis. à κράτος, ſicut à πλάτος πλατύς.
Κραυγάζομαι. uagio.
Κραυγάζω. μ. άσω. π. ακα. clamo, uoco. Neut.
Κραυγίς. ſiccus, picus Martius.
Κραυγή. ῆς. ἡ. clamor. παρὰ τὸ κράζω, κέκραγα, πλεονασμῷ τοῦ υ. Etym.
Κραυγίας ἵππος. equus, qui clamore & ſtrepitu terretur.
Κραῦγος. picus martius, auis.
Κραῦρα. ας. ἡ. ſtruma, morbus ſues præcipuè infeſtans.
Κραῦρος. ὁ. ſiccus, friabilis. Gaza in Ariſtotele ſtrumum uertit, ubi loquitur de morbis ſuũ. Opponitur γλίσχρῳ, teſte Euſt.
Κρεάγρα. ας. ἡ. coquinarium inſtrumentũ, quod alio nomine ἁρπάγη & λύκος dicitur, teſte Polluce. fuſcinam nõ male cum Hieronymo dixeris. Plato. Timæo. τὸ δὲ ὑπὸ πυρὸς τάχους τὸ νοτερὸν πᾶν ἐξαρπασθὲν καὶ κραυρότερον ξυστὰν, κέραμον ἐπωνομάκαμεν.
Κρέα. dicitur quicquid in anteriore tibiæ parte tenue & carnis eſt expers.
Κρεάδιον. ου. τό. caruncula.
Κρεαίνω. deſino, finio.
Κρέας. ατος. τό. caro. παρὰ τὸ κέαρ ὅ ἐστι τὴν ψυχὴν, ὑποδέχεσθαι. πᾶν γὰρ κρέας ἔμψυχόν ἐστι. uide Etym. Genitiuus huius uocis ferè ſemper eſt κρέως Atticè.
Κρεβάτιον. grabbatũ, lecti uel lecticæ genus. παρὰ τὸ κρεμᾶν τὰς βάσεις. Etym.
Κρεγμός. pulſatio, ſonitus.
Κρεγμῷ. aduerb. cum pulſu, Apollonio. Etym.
Κρεῖον. ου. τό. ahenum, uas ad recondendas, carnes, παρὰ τὸ κρέας. Secũdum aliquos placenta eſt, ex ſeuo animantis confecta. Euphorion eo nomine carnes intelligere maluit, ut ſcribunt Appion & Herodotus. Pauſanias putat eſſe caniſtrum uel lancem, uel quid eiuſmodi, in quo concidatur caro. uide Etym.
Κρείουσα. βασιλεύουσα. imperatrix, regina. Etym.
Κρείσσων. melior, potentior. παρὰ τὸ κρατύς. uide Etym.
Κρείττων. ονος. melior, potentior, ſuperior, potior, ut κρείττονες ὄντες ἢ ἁλῶναι, ualidiores quàm ut uincerentur uel uinci poſſent. κρείττους τῆς παιδείας uocat Ariſtoteles, quos doctrina emendare non poteſt, quaſi ualidiores & ſuperiores doctrina. Et κρείττους χρημάτων, præſtantiores pecunijs, id eſt liberaliores, Iſoc. Bud. Com.
Κρείω. pro κρέω. impero.
Κρείων. ὁ. princeps.
Κρέκα. capillum, τρίχα. à recto κρέξ.
Κρέκη. ſonus odioſus, Hipp.
Κρεκύδαλος. ἀπὸ τοῦ κροκύδαλος, γνάλλαγῇ. Etym.
Κρέκω. μ. ξω. π. χα. reſono, citharam pulſo. Neutrum abſol.
Κρεμάζω. uel κρεμάω. ῶ. μ. άσω. π. ακα. pendeo,

appendo. Actiu. accuſ.

Κρεμάθρα.ας.ἡ. uas penſile, quali ruſtici utuntur ad exiccandum caſeum, per quod ſerum ſtillat & abſumitur: & in promptuarijs domeſticis ſuſpendi ſolet è fune, uas utile ad aſſeruanda eſculenta, ne à muribus non erodantur. In ſumma quodcunq; conceptaculum penſile ſignificat. Theophraſtus, τὰ δὲ ἄνθη πέφυκεν ἀπὸ μιᾶς κρεμάθρας ἐξ ἄκρων. Bud. Com.

Κρέμαμαι pendeo.

Κρεμαστῆρες.οἱ. cremaſteres, id eſt nerui, à quibus teſticuli pendent.

Κρεμαστήριον.τὸ. ſera.

Κρεμαστός.ὁ. penſilis.

Κρεμάω.ῶ. κρεμάζω.μ.άσω. ſuſpendo.

Κρεμβαλιαστὴς.ὁ. qui comploſis conchylijs oſsibusq; grato quodam ſono inter ſaltandum perſtrepit, apud Hom. in Hym,

Κρεμβαλίζειν. crembalo, hoc eſt muſico organo ſonare, conchilijs oſsibusq; colliſis inter ſaltandum perſonare.

Κρέμβαλον.τὸ. inſtrumentum muſicũ. Et κρέμβολον, cui tramam inuoluere ſolent.

Κρέμβολον.τὸ. radius in quo namam agglomerãt fœminæ.

Κρέμνω.μ.ήσω.π.ηκα. ſuſpendo. Accuſ.

Κρεμόω. idem.

Κρέξ.κός.ἡ. capillus. Eſt & auis præacuti roſtri, inauſpicata nubentibus, ibidi ſimilis, eius meminit Ariſtot Gaza Græcam uocem relinquit.

Κρεοκάκκαβος. apud Athenæum carnes quæ minutim conſciſſæ cum ſanguine & aruina ex dulci iure conditaneo concinnantur.

Κρεουργηδόν. fruſtillatim, in fruſta, & more laniônio, Herodo. Bud. Com.

Κρεουργία. laniatio, conciſio carnium, Gregor.

Κρεουργός. lanius.

Κρεουργῶ. lanij modo concido, lanio. Bud. ibid.

Κραιπάλη.ης.ἡ. ebrietas ex heſterna potione. μέθη (ex hodierna.

Κρεσμός.ὁ. pulſus citharæ.

Κρείω. impero, regno.

Κρεωδαίτης.ὁ. carnium diuiſor.

Κρεωδαισία.ας.ἡ. carnium diuiſio.

Κρεώδης.εος.ὁ.ἡ. carnoſus.

Κρεωδόχον ἀγγεῖον. κρέιον.

Κρεωπώλης.ὁ. maellarius.

Κρεωπώλιον.τὸ. macellum.

Κρεωφάγος.ὁ. carnedulus.

Κρήγυον. uerum, bonum, placitum, idoneum. Iliad. α. οὐ πώποτέ μοι τὸ κρήγυον εἶπας. Et Plato Alci. α. οὐδὲ κρήγυοι διδάσκαλοι εἰσὶ τούτων, Neq; idonei doctores ſunt. hoc eſt, Vere dicere nequeunt. Traduntautem grammatici hanc dictionem componi ex κῆρ & ἡδὺ κρηήδυον, & ſyncopa κρήδυον, mutatoq; δ in γ, κρήγυον, quaſi τὸ τὴν ψυχὴν ἡδῦνον. Etym.

Κρήδεμνον.τὸ. uitta, corona. ponitur & pro mœnijs & turrium propugnaculis translatè. οἷον τὰ καρήδεμνον. Etym.

Κρηήνατε. perficite.

Κρήηνον, pro κρῆνον, à κραίνω. perfice.

Κρῆθεν. ex capite, ἀπὸ κεφαλῆς, uel ex Creta.

Κρήϊον. κρεῖον, κρεοθήκη.

Κρήμνημι, &

Κρημνοβάτης.ὁ. funambulus σχοινοβάτης.

Κρημνίζω.μ.ίσω.π.ικα. præcipito. Accuſ.

Κρημνοκομπεῖν. gloriari, iactare ſe, magnificè de ſe prædicare.

Κρημνοποιός.ὁ. grandiloquus, ut Aeſchylus apud Ariſtoph.

Κρημνός.ὁ. præcipitium, locus eminens, labrum ulceris. Item labrum pudendi muliebris apud Hipp. quod πτερύγωμα uocat Pollux.

Κρημνώδης.εος.ὁ.ἡ. præceps, præruptus.

Κρηναῖος.ὁ. fontanus, ut κρηναῖον ὕδωρ, fontana aqua.

Κρήνη.ης.ἡ. fons. In poëmate Epigonis pro uaſe aquario, ſicut & apud Plautum in Curcul. fons pro uaſe aquario capacíſsimo. παρὰ τὸ κρῶ, ἐκ τοῦ κεράω τὸ ἐκχέω. Etym.

Κρηνιάω. capite doleo, καρηβαρῶ.

Κρηνοφυλακία. fontium cuſtodia atq; tutela, ne uidelicet obturentur aut inficiantur.

Κρηπιδοπώλης.ὁ. calcearius, calceorum uenditor apud Syneſ.

Κρηπιδόω. crepidas induo.

Κρηπὶς.ίδος.ἡ. crepida, calceus, fundamentum, principium, baſis.

Κρὴς.ητός.ὁ. Cres, id eſt Cretenſis. Cyrill.

Κρῆς, Dorice pro κρέας.τό. caro. circumflexum. Cyrill.

Κρησέρα. operculum, amictus, tegmen quoddam capitis. ſignificat & defluxum potionis ex multis herbis, uel melle & uino. Bud. Com. Sacculus lineus & euolatio triticæ farinæ Hipp.

Κρῆσσα.ης.ἡ. Creſſa, id eſt Cretenſis mulier.

Κρησφύγετον.τό. latebra, aſylum. παρὰ τὸ τῶν νησιωτῶν Μίνωα φευγόντων κρήτην εἶναι κρησφύγετα. uide Etym.

Κρήτη.ης.ἡ. Creta. παρὰ τὸ εὖ κεκρᾶσθαι τὸν περὶ αὐτὴν ἀέρα. Etym.

Κρητήρ. crater, guttur.

Κρητήριον. mixtio, infuſio.

Κρητίζειν. mentiri, cretizare: ſumptum à Cretenſium uanitate. Eraſ. Chil. aſtu mendacijsq; aliquid agere.

Κρητικόν. ueſtis quædam tenuis & breuis, & ſaltationis genus. κρητικὸς ἐξελιγμός. uide in Appendice

pendice de uocab. milit.

Κρητικός.οῦ.ὁ. Cretenſis, Creticus. ita & uocatur ἀμφίμακρος pes, cuius inuentio ad Curetas re- (fertur.

Κρητισμός.οῦ. mos Creticus.

Κρητός.οῦ.ὁ. mons Cretæ.

Κρηφαγεῖν. carnes edere.

Κρῖ pro κριθή apud Homerum in neutro genere ponitur, licet κριθὴ ſit fœminini: niſi à κριμνὸν deflecti malumus.

Κριβανίτης.οῦ.ὁ. clibanarius, panis in clibano coctus. panis teſtaceus, nō furnaceus, qui ἰπνίτης.

Κρίβανος.οῦ.ὁ. clibanus, caminum, teſtum uocant, operculum fictile ſub quo calefacto panes aut placentæ, ſubiecto igne coquebantur, Atticè pro κλίβανος.

Κριγή.ῆς.ἡ ſtridor: κριγῇ δὲ, δαίμονες, εἴδωλα.

Κριγμός. dentium ſtridor.

Κρίδιον. diminutiuum à κριός.

Κριερός.οῦ.ὁ. terribilis.

Κρίζω.μ.ίσω.π.ικα. clamo, παρὰ τὸ κράζω, tibia cano accutiſsimè, ſtrido. & ſic eſt factitiū. Ety.

Κριθή.ἡ. hordeum. πρὸ ἀπὸ τὸ προκριθῆναι præferre hordeum glandibus. ἢ παρὰ κρίνεσθαι διαχωρίζεσθαι αὐτὴν ἐκ τῶν ἀχύρων ὑπὸ τοῦ ἀνέμου. uide Etym. antequam enim cognoſcerent & dijudicarent fruges, glande ueſcebantur. Item tuberculum in palpebra naſcens, hordeolum uulgò appellant, quod oblongum ſit ſimileq; grano hordei.

Κριθήδιον. idem quod μύρτον, caruncula in pudendo muliebri prominula ab hordei ſimilitu(dine.

Κριθίας.ὁ. hordeatio, morbus equorum, ut Gaza uertit apud Ariſtot. κριθίασις.

Κριθινός.οῦ.ὁ. hordeaceus.

Κριθολόγοι.οἱ. magiſtratus apud Opuntios, qui ſacris & colligendis primitijs præerāt: quaſi hordeolegi, à uetuſtiſsimo ſacrificiorum ritu, quo hordeo uti ſolebāt, ut eſt apud Plut. in Quæſt.

Κρικόομαι. annulo traiectus ſum. Strabo 12. ὁπλίζουσι δὲ τὰς γυναῖκας, ὧν αἱ πλείους κεκρίκωνται τὸ χεῖλος τοῦ σώματος χαλκῷ κρίκῳ.

Κρίκε. ſtridebat. ἀόρ. β. παρὰ τὸ κρίζω. Etym. Factitium eſt, ad imitationem currentis, ſiue ſtridentis.

Κρίκος.οῦ.ὁ. circulus, circus, annulus oſtij, uel catenæ, quales ſunt, quibus ſphæra compingitur, & κορώνη, ῥόπτρον. Cæl. lib. 5. cap. 13.

Κρικωτός.οῦ.ὁ. annulatus, ut lorica. Vnde Ptolemæus κρικωτὸν uocat, quam alij annularem rationem, quæ fortè non alia eſt, quàm quæ Latinè decuſſatio dicitur. Cæl. ibidem.

Κρίμα.ατος.τό. iudicium, retributio, calculus iudicis, condemnatio. Item ſermo dei exquiſitus. Etym.

Κρίμνον.ὁ. farina craſsiuſcula.

Κριμνώδης. cremoris inſtar craſſus, Hipp. ὑπόστασις κριμνώδης, urinæ ſubſidentia parti farinæ craſsiori ſimilis.

Κρίνεν. elegit.

Κρίνεσι, pro κρίνοις lilijs.

Κρίνιον.οῦ.τό. aridum, ſiccum, dicitur de paupere & mortuo. Eſt etiam genus ſaltationis.

Κρίνομαι.μ.οῦμαι.π.ιμαι. uocor ad iudicium, accuſor, iudicor, condemnor, cauſam dico. Item decerno prælio, ut κρίνεσθαι ἄρηϊ, Homer. tanquam Marte iudice pugnam aggredi. Et κρίνεσθαι περὶ τῶν ὅλων, de ſumma rerum prælio decernere, Polyb. Bud. Com.

Κρινόμενος.οῦ. accuſatus, cum quo agitur in iudicio. Et κρινόμενον.τό. controuerſia, & quod uulgo dicunt, de quo nunc quæſtio eſt, id eſt, quod maximè iudicandum eſt, quod potiſsimū nūc in cauſa hac uerſatur, ſumma quæſtio.

Κρίνον.οῦ.τό. lilium flos, interdum cucurbitæ flos.

Κρῖνον.τό. ſpecies ſaltationis in pulpito ſcæna'ue Chori. Euſt. ex Athen.

Κρίνω μ.ινῶ.π.ικα. accuſo, diem dico, reum ago, defero. Item iudico, damno. Aliquando interpretor, Hom. Item ſecerno, numero. Vnde τὸ κεκριμένον, quod cum iudicio factum eſt, iudicium diſcretum. Eſt etiam idem quod ἐξετάζω, δοκιμάζω, καὶ βασανίζω, quæſtionem de aliquo habeo, & exerceo. Ab hoc uerbo τὸ κριθὲν Demoſtheni dicitur res iudicata: & τὰ κριθέντα ἔσω κύρια, ſermo erat, quo ſe ad aliud maius iudicium prouocare nolle ſignificabant. Bud. Com. Ammon. diſtinguit à διακρίνειν.

Κρινών.ῶνος.ὁ. oxytonum, Cyrill. &

Κρινωνιά.ᾶς.ἡ. liliarium.

Κριοδόκη.ης.ἡ arietaria machina.

Κριοκοπεῖν. arietibus oppugnare, & impetere.

Κριομύξους ἄνδρας. Cercidas Poëta uocauit inſulſos & Veruccum in patria (ut ille inquit) natos, quaſi qui arietino mucco ſcateant.

Κρῖον. κρεῖον.

Κριός.οῦ.ὁ. oxytonum aries. παρὰ τὸ κεκρίσθαι τὰς τρίχας. Eſt etiam inſtrumentum bellicū ad demolitiones accommodum, & genus nauigij, & genus erebynthi. uide Etym. De ariete pecude ſcribit Ariſtot. & Aelianus, apud quem marini quoq; arietis mentio fit. Videtur & naues quędam κριοὶ dictæ, quòd arietem haberēt inſigne. Bayfius. cicer arietinum Plinio à capitis arietini ſimilitudine.

Κρῖος.οῦ.ὁ Crius uiri nomen, penanflexū. Cyrill.

Κριοφάγος. deus quidam gentilitius, cui arietes immolabantur.

Κρίπτω.μ.ίψω.π.ιφα. ſordido. Accuſ.

Κρίσιμος ἡμέρα. decretorius dies, qui etiam criticus dicitur.

Κρίσις, ιος. ἡ. iudicium, ſententia, cauſæ dictio, & accuſatio. Dicitur etiam cum pugna decernitur. Plut. κρατίστα δὲ τὴν μάχην κρίσιν οὐ λαβοῦσα. Aliquando condemnatio, id eſt, κατάκρισις, conſequentia.

Κρισμός. οῦ. ὁ. ſtridor dentium.

Κρισσός. ſciſſura, tuberculum in quercubus per quod uiſcus effluit, & in corpore humano exuberatio dura ac fœtida.

Κριτήριον. ου. τό. ſenſus, & pars animi rerum æſtimatrix & arbitra, Plat. & Plut. Item forum, id eſt locus iudicij.

Κριτής. οῦ. ὁ iudex, arbitrator, æſtimator.

Κριτικός. οῦ. ὁ. iudicialis. Et κριτικοί, poëmatum iudices ac cenſores aliorum operum olim dicti ſunt, quales Ariſtarchus, & Ariſtophanes grammatici fuerunt, dicti ἀπὸ τῶν κριτῶν, id eſt iudicibus, qui muſicis agonib. id eſt ſcenicis præerant.

Κριτός. οῦ. ὁ. ſecretus.

Κροαίνω. μ. ανῶ. π. γκα. petulo, pulſo, laſciuè ſalto. παρὰ τὸ κροτῶ κροτοαίνω, καὶ ἀποβολῇ. Etym. Neutr. abſol.

Κρόβαλος. indicium naturæ in pueris, pili qui in loco obſcœno naſcuntur.

Κροβύζω. idem quod κρούζω. Etym.

Κροιός. morboſus, infirmus.

Κροκάλη, ης. ἡ. & κρόκαλος. ου. ὁ. καὶ κρόκαλον. τό. littus, calculus. Etym. littoralis arena.

Κρόκη, ης. ἡ. trama, filum, ſubtegmen, chordula, item littus, arena. Et κρόκαι, Ariſtoteli calculi frequenti motu in maris littore rotundati, quos Cic. de Orato. 2. umbilicos appellat. Cæl. lib. 8. cap. 42.

Κροκίας. ας. ἡ. gemma, à croci dicta colore.

Κροκίδες. αἱ. flocci & pili in ueſtibus.

Κροκιδίζειν. floccos & feſtucas ex ueſtibus colligere. Ponitur pro adulari, quòd adulatores ſubblandiẽdo floccos piloſq; ex ueſtibus legere ſoleant. Cæl. lib. 11. cap. 33.

Κροκιδισμός. οῦ. ὁ. collectio floccorum, quod eſt aſſentatorum, uel etiam phreneticorum, Galeno authore.

Κροκίζω. μ. ίσω. π. ικα. neo, texo, croco illino, ad luteũ uel croceũ colorem uergo. Neut. accuſ.

Κροκοβαφής. ἑος. ὁ. ἡ. croco tinctus.

Κροκοδείλιον. herba nigra chamæleonti ſimilis, aut crocodilo.

Κροκόδειλος. ου. ὁ crocodilus. παρὰ τὸ δειλαίνειν ἐπὶ τὰς κρόκας, ἤγουν αἰγιαλοὺς, οἱονεὶ ὁ περὶ τὴν γῆν δειλός ἢ παρὰ τὸ τὸν κρόκον, καὶ δειλός. φοβεῖται γὰρ αὐτόν. uide Etym. Vide Ariſtotelem, Aelianum, & Eraſmum in Chiliad.

Κροκοδειλίτης. quæſtio ſophiſtarum ludicra.

Κροκοείμων. ονος. ὁ. indutus croceis.

Κροκόμαγμα. τος. τό. fex & recrementũ olei crocini, fit ab expreſsis unguẽti crocini odoramentis. Dioſcor.

Κρόκον. ου. τό. uel κρόκος. ὁ. ſicut Latinis crocum, uel crocus.

Κροκόπεπλος. ου. ὁ. ἡ. croceam habens ueſtem. Auroræ epitheton, quòd id genus coloris tunc imitetur, cum ſcilicet multum adhuc noctis & parum diei eſt: paulò pòſt enim ſuperante die ῥοδοδάκτυλος proprie dicitur.

Κροκύς. ύος. ſtuppa, & herbæ genus, tomentum.

Κροκύφαντος. quod per ſubtegmen texendo immittitur, ſummitas galeæ. Etym.

Κρόκωτον. ου. τό. trama.

Κροκωτός. οῦ. ὁ. croceus. Dicebatur & crocota ueſtis rotũda & fimbriata, diuitioribus matronis in uſu. Vnde κροκώτιον, id eſt crocotula, diminut. Vide Bayfium, & in Chil. Eraſmi, Feli crocoton: &, Leonis exuuium ſuper crocoton.

Κροκωτοφόρος. ου. ὁ. qui crocoto ueſtitur.

Κρολιάζω. appropero, ocyus accelero, appropinquo, adiungo me citius.

Κρόμβος. nodus uel articulus digiti, κόνδυλος, καπυρός.

Κρόμμυον. ου. τό. cepa. παρὰ τὸ κόρας μύειν τῶν ἐσθιόντων. Bias apud Laërtium lib. 1. Alyæten flere iubet ac cepas comedere: quod prouerbialiter ꝓ extremo contemptu dicitur.

Κρομμυοξυρεγμία. pro cruditate ponitur, ſiue fœtido anhelitu ac ructu. Cõpoſita dictio eſt ἀπὸ τῶν κρομμύων, καὶ τοῦ ὀξύντητος, καὶ τοῦ ἐρυγῆς. Suid.

Κρόνια. τά. Saturnalia. Item uetuſtate prærãcida, & inſipida, prorſumq; fatua. à Cronijs, id eſt Saturnalibus feſto perantiquo.

Κρονίη ἅλς. Adriaticum mare, quod illic Saturnus habitauerit. Cæl. lib. 7. cap. 6.

Κρονικός. delirus, ætate deſipiens.

Κρόνιος. ου. ὁ. Saturnius, priſcus, menſis Iunius, idem qui ἑκατομβαιών teſte Plutarch.

Κρόνιππος. uehementer delirus, calumniator, uoluptuarius, ab ἵππος particula intenſiua.

Κρονίων. antiquus homo.

Κρονόληρος. ὁ. κρονικός. Eraſ. Chil.

Κρόνος. ου. ὁ Saturnus. παρὰ τὸ κάρα καὶ κραίνειν ἕκαστα τῶν γενεθλιωμάτων. Vide Etym. Hymnus in eum extat apud Orpheum.

Κροσός. idem quod κροσσός. Etym.

Κροσόω, fimbriam circumpono, aſſuo. Etym.

Κρουπέζια. ἡ. ligneum calciamentũ, quod & calopodium, à ſtrepitu quem inter eundum ædidit, Pollux.

Κρόσσαι, ῶν. ἡ. pinnæ murorum, ſcala, gradus, fimbria &

bria & propugnaculũ. Etym. unde προκρόσσος, & naues πρόκροσσαι apud Herod. quæ inuicem oppoſitæ ſtant inferis roſtris.

Κροσσός. ȣ. ὁ. fimbria, κράσπεδον.

Κροσσωτός. ȣ. fimbriatus.

Κρόσφος. ὁ. & per γ. γρόσφος, cuſpis ferrea, qua extrema haſta præpilatur, aliàs σαυρωτήρ, σύραξ, & ϛύραχος, Euſt. Iliad. 9.

Κροσωτός. idem quod κροσσωτός. Etym.

Κροταλίζομαι. plauſu excipior, plaudor. Bud. Cõ.

Κροταλίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſtrepo, plaudo, riſu effuſo excipio. παρὰ τὸ κροτεῖν. Neutr. abſol. Bud. ibidem.

Κρόταλον. ου. τὸ. crepitaculum, crotalum, quod eſt calamus ſciſſus, ex teſta, ligno, ære concinnatus, ut efficere ſonũ queat, ſi quis uerſet manibus. Alij inſtrumentum muſicum intelligunt, quo in deorũ ceremonijs utebantur Aegyptij, à uerbo κρȣ́ω, quod eſt pulſo. Alij pro plauſtro reſonãti accipiunt. Quidam annulum ferreum interpretãtur, qui ferreo quatiatur baculo. Cælius libro 10. cap. 44. & Bud. Com. Vtrunq; iſta uarie è Græcis Lexicis ſint excerpta aut tranſcripta, accedo tamen Maſſarij doctiſsimi hominis ſententiæ, qui bene, meo quidem iudicio, intelligere uidetur, inſtrumentũ illud quòd uegetis inſtar è circulo ligneo rotundatũ, cum laminis æreis intra ſpatiola quædam incluſis, ſonum reddit ex concuſſu: cuius in ſacris Aegyptiorũ olim erat uſus, nunc etiã Italiæ & Gallijs familiare.

Κρόταλος. qui lingua eſt expeditiore ac uoce ſonanti, & propè tinnnla, homo loquax, & in foro obſtrepens, uerba immodicè fundens, & uoce exaudibili. Methaphora ſumpta ἐκ τοῦ κροτάλȣ. Cæl. & Bud. ibidem.

Κροταφῖται μύες. muſculi temporales. Gal.

Κρόταφος. ȣ. ὁ. tempus, pars capitis. παρὰ τὸ τῆς κόρσης ὅθι τῆς κεφαλῆς ἅπτεσθαι. uide Etym. Gaza in Ariſtotele uertit tempora.

Κροτέω. μ. ήσω. π. ηκα. plaudo, percutio, excipio plauſu, clamo. Neutr. abſol.

Κρότημα. plauſus doloſus.

Κροτητὸς. ȣ. ὁ. collidens.

Κροτοπαίγνια. τὰ. nominantur alicubi ab Auſonio, quæ Latini puto Crepundia & crepitacula (uocant.

Κρότος. ȣ. ὁ. plauſus, laus, bona fama παρὰ τὸ κροτεῖσθαι. Etym.

Κροτοῦμαι. plauſu excipior, κροταλίζομαι.

Κρότων. ωνος. ὁ. muſca canina Cyrillo. uel uermis muſcarũ & boũ, ricinus. Orus dicit quoq; herbã eſſe, unde κρότωνος ῥίζα crotonis radix, quã Aegyptij cicion uocant, & urbis nomen, & nomẽ uiri propriũ ab Hercule interfecti. Etym. Gaza in Ariſtotele uertit, rediuum. Vide in Chiliad. Eraſ. Crotone ſalubrius. Item cartilagineæ concauitates in pulmone uocantur κρότωνες.

Κροτῶν. ȣ̃ντος. ὁ. plaudens. (Hipp.

Κρότωνες οἱ. pulmonũ brõchia cartilaginea apud

Κρούζω. παρὰ τὸ κρούβιζω, ἀφαιρέσει τοῦ β. Ety[m].

Κροῦμα. ατος. τὸ. pulſatio, ſonus.

Κρουνηδὸν. torrentis inſtar.

Κρούνισμα. τὸ. uortex, torrens.

Κρουνός. ȣ. ὁ. aquæductus, fons manu factus, ſcaturigo, & (ut Verg.) rapidus montano flumine torrens.

Κρουνοχυτρολήραιος. nugax, inſenſatus, ὁ πρεσβυτόλογος, compoſita dictione à κρουνὸς, χύτρα & λῆρος. Eraſ. Chil.

Κρούομαι. inhibeo. Vnde κρούσασθαι πρύμναν eſt inhibere nauem, nauim appellentem conuertere, ita ut puppis ad littus ſpectet, ne cum poſtea ſoluturi ſunt, cõuerſo opus habeat. Venetizare dicunt. Bud. Com. & Bayfius.

Κρουόμενα. inſtrumenta muſica, quæ neruis intenduntur.

Κρουσιδημῶ. uoce plebem eludo, ac ſeduco, κρουσιμετρῶ, καταχρȣ́ω τῇ βοῇ, ἢ τὸν δῆμον ἀπατῶν καὶ παρακρουόμενος τῇ βοῇ.

Κρουσιμετρεῖν. diminutè menſurare, defraudare in menſura.

Κρουσιμέτρης. ȣ. ὁ. qui in menſura defraudat.

Κροῦσις. ιος. ἡ. pulſatio.

Κρουστικός. aures feriens acrimonia & uehementia dicendi.

Κρούω. μ. ȣ́σω. π. ȣκα. pulſo, cornibus peto propriè. Neutr. abſol.

Κρύβδα, & βρύβδην. clàm. Demoſt. ȣ̓ γὰρ ἐν κρύβδην ἐστὶν ὁ ψῆφος.

Κρυβεὶς. ἐντος. abſconditus. ἀπὸ τοῦ κρύπτομαι, uel κρύβομαι.

Κρύβω, antiquè pro κρύπτω. abſcondo.

Κρύγκος. uillus ex caprarum mento dependens. Latini aruncum uocant.

Κρυερὸς. ȣ. ὁ. letalis, frigidus, horridus, odioſus, miſerabilis, difficilis.

Κρύμα. τος. τὸ. inuentum, εὕρημα. Aeſchyl.

Κρυμαλέος. ȣ. ὁ. gelidus, frigidus. Eratoſthenes de zonis loquens duabus extremis.

Κρυμός. ȣ. ὁ. algor, frigus intenſum.

Κρυμοῦν. frigere.

Κρυμώδης. frigidũm.

Κρυμώδης. εος. ὁ. febris quæ pulmonibus eryſipelatæ correptis oboritur.

Κρυμὸς, & κρυμνὸς. gelu, glacies.

Κρυμώδης. εος ὁ. ἡ. &

Κρυόεις. όεντος. ὁ. ἡ. frigidus, horridus, gelidus, algidus.

Κρύος.ους.τὸ. frigus, παρὰ τὴν γινομένην τῶν ὀδόντων κροῦσιν. Etym.
Κρυπτάδιος, uel κρυπτάλιος.ου.ὁ. occultus.
Κρυπτάσκω. cooperio.
Κρυπτεύομαι. inſidior.
Κρυπτεία ας.ἡ. officium occulta indagans.
Κρύπτη.ης.ἡ. crypta.
Κρυπτός.οῦ.ὁ. occultus.
Κρύπτομαι, &
Κρύπτω.μ.ύψω.π.υφα. abſcondo, tego, in arcano habeo, arcanum teneo. παρὰ τὸ κάρα, οἷον καρύπτω. Actiu. accuſ. κρυβεὶς καὶ ἐκρύβην, ἀπὸ τοῦ κρύβομαι παλαιοῦ.
Κρυσταίνεται glaciatur, refrigeſcit, cogitur, πήγνυται, apud Nicand.
Κρυστάλλινος.ου.ὁ. cryſtallinus.
Κρύσταλλος.ου.ὁ. glacies, cryſtallus. τὸ διὰ τοῦ κρύους σταλασσόμενον ὕδωρ. Etym. Vide Orpheum de gemmis, & Bayfium de Vaſc.
Κρυσταλλώδης.εος.ὁ.ἡ. glacialis.
Κρύφα. ſecreto, cum genitiuo, κρυφαῖνός.
Κρυφαῖος.ου.ὁ. latens, abſtruſus, clandeſtinus.
Κρυφάλεια galea apud Poëtas ſolũ in uſu. κράνος
Κρυφανδόν. &
Κρυφῆ. latenter, clam.
Κρυφίνους. κρυψίνους.
Κρύφιος.ου ὁ.& κρύφος. occultus.
Κρυψίνοος, uel κρυψίνους.ου.ὁ. diſsimulator, mentem ſuam doloſè cælans, aſtutus.
Κρυψίχολος. qui iram cælat & præmit, iram diſſimulans.
Κρυώδης.εος.ὁ. algidus, horridus.
Κρῶ. pro κρεῶ per ſyncopen, inſtillo, infundo.
Κρώβιον.τὸ. falx. (Euſt. Iliad. ε.
Κρωβύλη.ἡ. retiolum ſiue reticulum, quo contegitur coma.
Κρώβυλος.ου.ὁ. aureus, uel argenteus corymbus ex capillis pendens, πλέγμα τριχῶν εἰς ὀξὺ λῆγον, quod in uiris κρώβυλος, in mulieribus κόρυμβος, in pueris σκορπίος uocabatur. eſt etiam nomen proprium. Etym.
Κρωγμός.οῦ ὁ. uociferatio, cornicatio,
Κρώζειν. cornicari, ineptè garrire. Aliquando prædæ inhiare, Ariſtoph. Eraſ. prouerb. Domum cumfacis.
Κρωμακόεις.εντος præceps.
Κρώμαξ.κος.ὁ. aceruus lapidum.
Κρῶμνα. Paphlagoniæ ciuitas. Etym. Item ditio Corinthiorum.
Κρωσσός ὁ. hydria, uas aquarium.
Κρωσσίον.ου.τὸ. urna.
Κρωσσός.οῦ.ὁ. hydria, uas quo aqua ſeruatur, uas unguentarium. Plut. Cæl.lib.15.cap.6. & Bayf. de Vaſc. apud Sophoclem crater, poculum: Lycophroni guttus quo aqua funditur.
Κρωσσος.ὁ. proprium nomen.

Κτάνω. occido, corrumpo.
Κτάομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι. acquiro, paro mihi & comparo, adipiſcor, poſſideo, uendico mihi. Depon. accuſ.
Κτασία. cædes.
Κτάω. poſsideo.
Κτέανον.ου.τὸ. poſſeſsio, Pindaro. κτῆμα & κτῆσις.
Κτέαρ.ατος.τὸ. prædium.
Κτεατίζω.μ.ίσω.π.ικα. poſsideo. Accuſ.
Κτείνας interimens, occidens.
Κτείνω.μ.νῶ.π.ακα. occido. Accuſ.
Κτείς.νός.ὁ. pecten, pudendũ. mare παρὰ τὸ ἐκτείνειν καὶ ἐξαπλοῦσθαι. Etym. Et κτενὶς, tonſtrinæ. Item quatuor denteis anteriores. Eſt & aquaticum animal Ariſtoteli, Gaza uertit pectinem aut pectunculum.
Κτενίζω.μ.ίσω π.ικα. pecto.
Κτένιον.ου.τὸ. κτείς pectunculus.
Κτεινωτός. textus.
Κτίνω.μ.ανῶ. occido. Etym.
Κτέρ.τὸ. poſſeſsio, mortuus.
Κτέρας. κτῆμα. res poſſeſſa.
Κτέρεα.οἱ. mortui.
Κτερεΐζω, & κτερίζω.μ.ίσω.π.ικα. parento, ſepelio, præbeo exequias. Neut accuſ.
Κτέρισμα.ατος.τὸ. &
Κτέρας.εος.τὸ. parentatio, funus, iuſta, quicquid in mortuorum honorem fit.
Κτέω. occido.
Κτηδών.όνος. floſculus qualis lanæ eſt, pecten ligneus. uenæ & diuiſiones in lignis pectinum modo, hoc eſt, διαφύσεις diſcriminationes. ui de Marcell. Verg. lib. 3. cap. 1. & lib. 1. cap. 110.
Κτῆλος. κτίλος.
Κτῆμα.ατος. τὸ. poſſeſsio. Significatur quoq; hoc nomine ἀνδράποδα, & αἰχμάλωτοι, hoc eſt mancipia, homines in bello capti, & ſeruituti mancipati, cuius relatiuum eſt ὁ κεκτημένος, id eſt herus. Εἰς τὰ κτήματα προσιέναι, hæreditatem adire. Λαμβάνεσθαι τῶν κτημάτων, pignora capere. Bud. Com. Vide Ammonium in κτήματα & κτῆσις.
Κτηματικός. opulentus, qui multas habet poſſeſsiones.
Κτηνηδόν. beſtialiter.
Κτηνίατροι. ueterinarij, iumentorum ueterinorũ curatores & medici, qui idem ſoleas equis affigunt. Bud. in Annot. poſt. Mulomedicos uocat Iulius Firmicus.
Κτῆνος.εος.τὸ. iumentũ, pecus, quadrupes, quod mactatur aut immolatur. παρὰ τὸ κτανεῖν τὸ φονεύειν. Etym.
Κτηνοβοσία.αι. pecorum pabulum.
Κτηνοτρόφος.ου.ὁ. qui iumenta paſcit.
Κτηνώδης. inſtar pecorum, irrationalis.

Κτησίδιον.ου.τό. poſſeſsiuncula, curta ſuppellex, prædiolum.

Κτήσιος. quæſtorius. Mercurij cognomen, ut quē lucripetis propitium fingerent, κερδῷος. Vocabatur & Iuppiter κτήσιος apud Hyperidem & Menandrũ referente Harpocratione cuius ſtatuam iuxta ærarium ponebant.

Κτῆσις.ιος.ἡ. poſſeſsio, dominij comparatio poſſidendiq; ius. Vide Ammon. & in Chil. Eraſmi, (χρήσει καὶ κτήσει.

Κτητικός.οῦ.ὁ. poſſeſsiuus.

Κτητός.οῦ.ὁ. comparandus.

Κτήτωρ.ορος.ὁ. poſſeſſor.

Κτίδεος.ου.ὁ. nomen poſſeſsiuum ab ἰκτίς, per aphæreſin, uel à κτίς.

Κτίδωνες.αἱ. fibræ quæ in lignis uiſuntur, uide (κτίωνες.

Κτίζω.μ.ίσω.π.ικα. condo, creo, fabrico, muro. Actiu. accuſ.

Κτίλος.ου.ὁ. ueruex, aries dux gregis apud Hom. capitur & pro cicure māſueto: ἥμερος, χειροήθης, τιθασσός, Heſiod. χρὴ πατρὶ κτίλον ἔμμεναι, deducitur à κίω τὸ πορεύομαι, eſt & κτίλος proprium nomen apud Porphyrium, quem Iouis nepotem ἀπόγονον fuiſſe dicit.

Κτιλεῦσαι, & Κτιλεύεσθαι, &

Κτιλοῦσθαι. eſt puellam demulcere, atq; ita demum conciliare, ut uxorem ducas. Accuſ. Hinc ἐκτιλωμένος apud Pauſ. qui cuipiam familiaris eſt factus. Vide ἐκτιλοῦσθαι. Herodt. ἐκτιλώσαιν τὰς λοιπὰς τῶν ἀμαζόνων, hoc eſt, ut Euſt. Il. γ. exponit, εἰς γυναῖκας ἔχειν πραΰνοντες.

Κτιμένος. conditus, habitatus.

Κτιννύω. occido.

Κτίς.ἰκτίς. uiuerra.

Κτίσις.ιος.ἡ. fabricatio.

Κτίσμα.ατος.τό. κτισὸν ποίημα, ædificium, creatura, ut in epiſtola D. Iacobi, εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς, ἀπαρχήν τινα τῶν κτισμάτων αὐτοῦ, Vt eſſemus primitiæ quædam creaturarum ſuarum.

Κτιστός. creatus.

Κτιστής.οῦ.ὁ. creator, conditor.

Κτίωνες.αἱ. fibræ quæ ligna per longum percurrunt, αἱ ἐν τοῖς ξύλοις διαφύσεις, quas uulgariter ἶνας uocāt ſic Euſt. ex Ariſtarcho libro Il. φ. ſcribitur & κτίδωνες.

Κτόνος. cædes.

Κτυπέω.μ.ήσω.π.ηκα. pulſo manu.

Κτυπίω. idem.

Κτύπος.ου.ὁ. ſonus, fragor. παρὰ τὸ τύπτεσθαι, πλεονασμῷ. Etym.

KYάθειον.ου.τό. &

Κύαθος.ου.ὁ. cyathus, cochleare. uncias duas capit. Vide in Chil. Eraſ. Cyatho nō emā.

Κυαθίζειν. poculis indulgere. Eraſ. Chil.

Κυαθίσκος μήλης, apud Gal. ſpecilli concauũ, qđ Cæl. & Scribonius ſpecillum aduerſum. Strab. auriſcalpio, inquit, auerſo, quam partem κυαθίσκον græci uocant.

Κυάνει. grauida eſt.

Κυαμεύτης.οῦ. cōciliator, qui agit cũ fabis, ſortilegus.

Κυαμεύω. ſortior, κυάμῳ ψηφηφορῶ.

Κυαμιαῖος.ου.ὁ. fabali magnitudine.

Κυαμίζειν. catullire, cyamiſſare. De puella dicitur, quæ ætate iam maturior, uirũ appetere incipit. Nam κύαμοι (ut mox dicetur) etiam colei appellantur. Cæl. lib.15. cap.24.

Κυάμινον ἄλευρον.τό. lomentum fabaceum.

Κύαμοι.οἱ. Aſiatica lingua dicebātur (Gal. teſte.) aſelli animalcula in hydrijs nata, à fabæ ſimilitudine, qui alio nomine ὄνισκοι, & ἴουλοι.

Κυαμοτρώξ. iudex qui uictum habet à ſuffragijs, in quibus ferendis utebantur κυάμοις. Sic κυάμους τρώγων, pro δικάζων.

Κύαμος.ου.ὁ. faba. Significantur item hoc nomine teſticuli, quia ſint εἰς τὸ κύειν ἀδινοί, id eſt ferendo utero ualidi. Aliquando item prima lactis πῆξις. id eſt coagulatio, ſub circulo illo nigrante, papillam ambiente. Vide in Chil. Eraſ. Item colocaſia Aegyptiorum κύαμος uocatur.

Κυανέαι.αἱ. ſaxa in mari Euxino, quæ & Latini cyaneas uocant, eadem ſunt Symplegades.

Κυάνεος. idem quod κυάνεος. Etym.

Κυανέμβολοι τριήρεις. roſtris cæruleis triremes, uel mare ſecantes. eſt enim κυανὸν, ἅλος ὕδωρ.

Κυάνεον. cæruleum colorem uocant, qui fit ex ſplendido albo adiuncto, & nigredine obfuſo. Bayf. Eſt & cyaneum genus phalangij Nicandro in Theriacis.

Κυαναυγής. nigredinis ſplendorem habens, ex nigrore ſplendeſcens.

Κυανός.οῦ.ὁ. niger, obſcurus. παρὰ τὸ κῦμα, ἀσβόλη τι μ. Etym.

Κύανος. aqua marina, auis quædam apud Aelianum & Ariſtotelem. Gaza uertit cæruleum.

Κυανόφρυς.υος.ὁ.ἡ. habens nigrum ſupercilium.

Κυανοχαίτης.ου.ὁ. cui nigrum eſt capillitium, habens crineis nigros, uel cæruleos potius. Epitheton Neptuni.

Κυανόχρων. purpureo colore.

Κύαρ. foramen acus, pars auris. Item foramen manubrij molæ truſatilis.

Κυάξης. nomen ducis Medorum. Etym.

Κυβαρσία.ας.ἡ. caput galli, galea.

Κυβάσαι. euertere.

Κύβδα. inclinatim, pronē.

Κύβηβος.ὁ. Gallus Cybeles ſacerdos, cinædus, fa(naticus.

Κύβεθρον. apum receptaculum, alueare.

Κυβεία.ας.ἡ. ludus aleæ, nequitia.

Κυβεῖον. locus in quo alea luditur.

Κύβαρος. impudens.
Κύβιλον. mons in Phrygia, ubi matris Cybeles templum ſacrum eſt. Etym.
Κυβέλη, ης. ἡ. Cybele deorũ mater, quæ & Rhea. Vnde eius ſacra dicebantur μητρῷα, & μητρίαζειν, eadem obire. Dicitur etiam hoc nomine aurium foramen. Cæl. lib. 10. cap. 17.
Κυβερνάω. μ. ήσω. π. ηκα. guberno. de naui propriè. Actiu. accuſ.
Κυβέρνησις. ἡ. gubernatio, recta uitæ inſtitutio.
Κυβερνητική. ῆς. ἡ. gubernatio, gubernatoris uel gubernandi ars.
Κυβερνητήρ. ῆρος. ὁ. &
Κυβερνήτης. ου. ὁ. gubernator. παρὰ τὸ τὰ κύματα ἐρευνᾶν, καὶ πρὸς αὐτὰ ἰθύνειν τὴν ναῦν, τροπῇ τοῦ μ. εἰς β. κυμερνήτης γὰρ αἰολεῖς ἀναλόγως λέγουσι. Vide Bayfium.
Κυβερνισμός. οῦ. ὁ. gubernatio.
Κυβευτής. οῦ. ὁ. aleator, taxillis luſitator.
Κυβευτικός. οῦ. ὁ luſor alearum.
Κυβευτήριον. τὸ. conſeſſus aleatorius, ubi aleam luditur. Plutarch.
Κυβεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ludo taxillis. Ammon. diſtinguit à πεσσεύειν.
Κύβη. caput. Cæl. lib. 10. cap. 17. & Etym.
Κυβηβεῖν. ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ῥίπτειν, κυβιστᾶν. caput prouolui. Etym.
Κυβήβη. ης. ἡ. κυβέλη Suid. παρὰ τὸ ἐμποιεῖν τοῖς μύσταις ἐνθουσιασμὸν, καὶ τὸ κυβηβεῖν, ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ῥίπτειν. Etym.
Κύβηβος. pronus, inclinatus, κατακύψας. Etym. Item Bacchus, qui & Σαβάζιος.
Κυβήκη. ἡ. mater deorum Cybele, & calciamentum apud Arcades.
Κύβηλις. ιος. ſecuris, bipennis. τυρακνῆστις.
Κυβηλίσαι. ſecuri percutere.
Κυβησίνδας. genus luſus puerilis, quod alio nomine ἐγκοτύλη etiam appellatur.
Κύβιον. ου. τὸ. pelamis conciſa particulatimq́; confecta, ut loquitur Plin.
Κυβιστάω. ſalto caput demittendo, in caput ſalto, in caput deferor deuoluorq́; à κύβη, quod caput ſignificat. Capitur & pro urinari, & natare. Aliquando & pro taxillis ludere. Bud. in Annotat.
Κυβίστησις. gurges aquarum, συστροφή. Et genus ſaltationis, aut exercitij, quod κυβίστημα Luciano dicitur. Simile eſt ei, quod hodie à petauriſtis factitari uidemus, cum corpore in ſpiram contracto in caput prouoluuntur. Bud. ibidẽ.
Κυβιστητήρ. ῆρος. ſaltator, qui in caput cõuolui manibus pedibusq́; cõtractis didicit. Item urinator, hoc eſt, qui gurgites ſubit. Bud. ibidem.
Κυβιστητεία. ſaltatio.
Κυβιτίζω. cubito percutio.

Κύβιτον. ου. τὸ. cubitus. παρὰ τὸ κύψαι. Etym. nodus brachij teſte Dioſcor.
Κύβιτος. idem quod κύβιτον. Etym.
Κύβος. ου. ὁ. taxillus, talus, teſſera. propriè teſſera quadrangula, qua utimur in alueoli luſu. à κυβιστᾶν. Facillimè enim prouoluitur, ſemper uelut in caput ſaliens. Cæl. lib. 10. cap. 17. & figura Geometrica. Etym. Eſt & ipſa monas quę in teſſara extat, unde illud Euripidis βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέσσαρα, id eſt, duos uniones & quaternionem, tribus enim antiquitus in luſu utebantur nõ duobus talis. Item κύβος αὐτὴ ἡ κοιλότης ἢ διαχώρησις τῆς δίπινος σκευ(ους.
Κύβωλον. ου. τό. cubitus.
Κυγχνίς, ίδος. ἡ. crater magnus. Hipp.
Κύγχραμος. auis quædã apud Ariſtotelem. Gaza Græcam uocem relinquit.
Κυδάγχη. ης. ἡ conuitium, contentio.
Κυδάγχω. conuicior, λοιδορέω.
Κυδάζω. μ. άσω. π. ακα. conuicior, territo, maledico, inceſſo conuicijs.
Κυδαίνω μ. ανῶ. π. γκα. glorifico, decoro. as. Actiu. accuſ.
Κυδάλιμος. ου. ὁ. glorioſus.
Κύδαλος. ου. ὁ. &
Κύδαρον. τό. Etym. &
Κύπαρος. ου. ὁ. nauigij genus.
Κυδάσσω, &
Κυδάττω. turbo, conuicior.
Κυδάω, μ. άσω. π. κα. glorior, ueneror, admiror, extollo. Neut. datiuo,
Κύδιος. cura dignus, glorioſus.
Κυδυθλῶσαι. glorificare.
Κυδιάνειρος. ου. ὁ. faciens uiros glorioſos, & claros uiros cohoneſtans.
Κύδιμος. ου. ὁ. glorioſus, uenerabilis, illuſtris, grauis.
Κύδιον. melius. magis optandum.
Κύδιστος. ου. ὁ. illuſtriſsimus, ἐνδοξότατος.
Κυδιόω. μ. ώσω. π. ωκα. exulto, glorior, efferor opinione mei. Neut. datiuo.
Κύδνος. cycnus.
Κυδνός. οῦ. ὁ uenerandus, caſtus, ſpectabilis apud Heſiod.
Κυδνός. οῦ. ὁ. Cydnus flumen Ciliciæ.
Κυδοιδοπᾶν. uel κυκοιδοπᾶν. confundere. Ariſtoph. οὐδὲν ὀρθῶς, ἀλλὰ ἄνω τε καὶ κάτω κυδοιδοπᾶν.
Κυδοιμέω. μ. ήσω. π. ηκα turbo. Actiu. accuſ.
Κυδοιμός. οῦ. ὁ. tumultus, uel bellum. ἀπὸ τοῦ κύειν τὸ δέος, ἢ δεῖμα. Etym.
Κῦδος. εος τό. gloria, decus. penanflexum.
Κύδος. ου. ὁ. cõuiciũ, obiurgatio, maledictũ. Cyril.
Κυδρότατος. glorioſiſsimus, decoratiſsimus Ety.
Κυδρότερος glorioſior. Etym.
Κυδρός. οῦ. ὁ. uenerabilis, bonus, precioſus. Etym.

Κύδων.ωνος. Cydon urbs in Creta.
Κυδωνᾶιον.τό. ficus hyberna, Athen.lib.3.
Κυδώνιον.ȣ.τό. malum cotoneum.
Κυέω.μ.ήσω.π.ηκα.& κύω. concipio, fero partũ, uterum fero, oſculor, adoro, dicitur & κύειν, ἀπὸ πλεοναστικῶς τὸ αὐτὸ γεννᾶν ut annotat Euſt.Iliad. ζ. Vide φιλεῖν apud Ammonium, qui etiam diſtinguit inter κύειν & τίκτειν. Vide etiam κύειν in Chiliad.Eraſmi.
Κυζηθμός. canum adblandientium immurmuratio. Malim κυνζηθμός, ut ſuprà.
Κύζομαι.μ.ύσομαι.π.υσμαι. iraſcor. Depon. datiuo iungitur.
Κύημα.ατος.τό. fœtus, germen, turio, cauliculus prototomus braſsicæ apud Dioſcor.
Κύησις.ιος.ἡ. prægnatio, partus, fœtura.
Κυητικός.ȣ.ὁ. genitalis.
Κυθέρεια.ας.ἡ. Cytherea Venus ἀπὸ τοῦ κεύθειν τοὺς ἔρωτας. Etym. uel ut Heſiod. ἀπὸ τῆς Κυθήρων πόλεως.
Κυθερών.ῶνος.ὁ. Cytheron mons Baccho ſacer.
Κύθεν. ἔκρυψεν, ἐκάλυψεν.
Κυθηγενής. furtim & ex adulterio natus.
Κυθμώδης, & κυθμώλης, &
Κυθνώδης. perditus, calamitoſus, à Cythno una Cycladum inſula, quam uaſtauit Amphitryon.
Κυθνόν.ȣ.τό. &
Κύθος.ὁ. femen σπέρμα, ſemen genitale.
Κύθνος. una ex inſulis cycladibus.
Κύθομαι. occulor, abſcondor.
Κύθρα.ας.ἡ. γέλως σκωπτικός, riſus mordẽs: Item olla, teſta, ꝑ χύτρα, Ionicè, teſte, Euſt. ut βάθρακος pro βάτραχος.
Κυθρίζω.μ.ίσω.π.ικα. σκώπτω. mordeo, irrideo.
Κύθροι. feſtum apud Athenienſeis erat, in quo ſe inuicem irridebant. Etym.
Κυθώδης. fœtidus.
Κυθώνυμος. infauſtus, innominatus, cuius tacendum eſt nomen, infamis. (Com.
Κυΐσκομαι, & κυΐσκω. fero partũ, concipio. Bud.
Κυκάω, uel κυκέω.μ.ήσω.π.ηκα. miſceo, confundo, turbo, agito, perturbo. Actiu. accuſ. Cyril. inferius etiam κυκνάω ſcribitur, & κυκινάω.
Κυκεία.ας.ἡ. confuſio, perturbatio.
Κυκεών.ῶνος.ὁ. κυκεών.
Κυκέω. uide κυκάω.
Κυκεῶ, pro κυκεῶνα. Cyril.
Κυκεών.ῶνος.ὁ. potio ex multis herbis, uel melle & uino, mixtura ad ſitim ſedandam. Etym.
Κυκήθρα.ας.ἡ. συμφορά, ταραχή, id eſt calamitas,
Κύκημα.ατος.τό. cõfuſio, ꝑturbatio. (ſtrepitus.
Κυκητής.ȣ.ὁ. turbator. Epicurus Heraclitum appellabat κυκητὴν, merobibum, Laërt.lib.10.
Κυκινάω. miſceo, turbo.

Κυκλάζω. gyro, circumeo.
Κυκλαίνω. idem. στρογγυλῶ.
Κυκλάμινον. raptum, ſiue umbilicus terræ. Vide in Chiliad. Eraſmi, κυκλάμινον infodias.
Κυκλάς.άδος.ἡ. cyclas, ueſtis genus uel limbus.
Κυκλάω, uel κυκλέω.μ.ήσω.π.ηκα. κυκλόω.
Κύκλιδον. poculum in quo fit mixtura.
Κυκλέω. uerſo, duco rota, uel plauſtro ueho, in orbem ago, στρέφω: at κυκλόω circundo, περιλαμβάνω. ſic Sophoc. Schol. Accuſatiuo.
Κυκληδόν. in orbem, undequaq;. καὶ περιβλέψας κυκληδὸν τὸ πλῆθος. Euſt. Iliad. λ.
Κύκλησις.ιος.ἡ. circuitus.
Κύκλια.τά. uocantur quæcunq; eiuſdẽ ſunt argumenti, ut ſunt μέλοι, ὕμνοι, παιᾶνες, προσῳδίαι.
Κυκλιοδιδάσκαλος. dithyrãbicus poeta. (Suid.
Κυκλίσκος, & κυκλισμός, orbiculus, trochiſcus,
Κυκλόγαλοι. auari, ſordidi. (Gal.5.Therap.
Κυκλοδίωκτος.ȣ.ὁ. in orbẽ actus. Vtitur hac uoce
Κυκλοειδής. rotũdus. (Secũdus Poëta. Epigr.
Κύκλον.ȣ.τό. rota orbis, circulus, τριτάτης κύκλα σελήνης, dixit Dionyſ. ternum circuitũ Lunæ tribus menſibus peractum; ponitur & pro ambitu murorum.
Κυκλοπαιδεία.ας.ἡ. diſciplina circularis.
Κύκλος.ȣ.ὁ. & plur. aliquando κύκλα, orbis, ambitus, & orbis id eſt diſcus, quadra, circulus, oculus. Aliquãdo pro eo quod tripodi ſuperimponitur. Et in noua Comœdia ꝑ loco ubi uendebantur mancipia ſic dicto, quod in orbem & coronã circũſteterint uendẽtes. Harpocr. & κύκλοι προσώπȣ dicũtur eidẽ malæ. Rhod. Cæl. li.15.cap.10. Vide inferius, κύκλῳ. & κύκλῳ περιέλκειν in Chil. Eraſ. κύκλοι (inquit Bayſ.) apd' Iul. Pollucem ſunt quos orbes & quadras dicimus. Et alibi, Quos enim diſcos uocãt, Pollux cenſet eos κύκλȣς ἀργυρȣ̃ς orbes argenteos, ἢ χεύματα ἀργυρᾶ, ἢ πίνακας appellandos lib.6. Eſt & κύκλος dialecticis idem proponens & cõcludens, licet alijs uerbis circularis argumentatio, quæ in ſeipſam redit. Hipp. etiam κύκλȣς uocauit locum ſub oculis in mali rotundi ſpeciem extuberantem.
Κυκλόσε. circunquaq;.
Κυκλοτερής.έος. circularis, aduncus.
Κυκλȣ̃σθαι. circulari. Xenoph. παιδ.6. φαιδρότεροί τε οἱ πολλοὶ ȣ̓ πάνυ ἐφαίνοντο, ἐκυκλȣ̃ντό τε. Id quod Cicero imitatus in Bruto, Videt (inquit) oſcitantem iudicem, colloquentem cum altero, nonnunquam etiam circulantem. Id eſt caput in circulo cõferentem, quod indicium eſt animi orationi non aduertentis. Rem circumuenire, & in medio concludere. Idem, ἀλλ' ὅπως αὖ εἰδεῖεν οἱ κυκλȣ́μενοι κυκλωθῆναι,

At uideant

At uideant illi ne circunuenientes circunueniantur. Bud. Com.

Κυκλοφορέομαι. in orbē agitor, uerſor, circūagor,

Κυκλοφορούμενα. τὰ. ea qua circumaguntur. Cic.

Κυκλοφορητικός. uerſatilis.

Κυκλοφορῶ. Bud. Com.

Κυκλόω. μ. ώσω. π. ωκα circundo, circunuenio, in medio concludo, uerſo, duco rota, plauſtro ueho. Actiu. accuſ.

Κύκλῳ. circū, in circuitu, in orbem, circulatim. ἐν κύκλῳ. in uniuerſū, nullo prætermiſſo. Luc.

Κύκλωμα. τος. τὸ. rotæ circumactio, κύκλωμα ἱππίου dixit Eurip. τροχοῦ κίνησις exponit Euſt. Il. ψ.

Κύκλωπας. Siciliæ incolas uocatos fuiſſe ſcribit Heſiodus, quod unum oculum orbicularem in fronte haberent. ἀ κύκλος, & ὤψ. Etym. De ijs Hom, in Odyſſ. & Verg. Aeneid. 3. Vide in Chiliad. Eraſmi, Cyclopica uita.

Κυκλώπιον. mons Libyæ. Etym.

Κυκλώπιον. totum illud quod albicat in oculo, σφενδόνη.

Κύκλωσις. ιος. ἡ. circuitus. Et in re bellica eſt, cum extenſis cornibus acies aduerſa in medio intercipitur, Xenoph. 4. ἑλλην. Bud. Com.

Κύκνειον. melos cygni.

Κύκνειος. ου. ὁ. cygneus, olorinus.

Κύκνος. ου. ὁ. olor, cygnus. Gaza in Ariſtot. uertit olorem. uide etiā Aelianū, & Oppianū in Ixeuticis. & in Chil. Eraſ. Cygni canēt tacentib. graculis: & Cygneū melos. Eſt etiā genus nauigij, quod in prora cygnos habeat inſculptos. Ety.

Κυκνάω. turbo, territo. Ety. melius κυκάω, ut ſupra

Κύλα. caua ſub oculis pars.

Κυλίω. μ. ήσω. π. υκα. κυλινδοῦμαι.

Κυλυκτής. ὁ. uerſator.

Κυλιβώνη. ης ἡ ſterilis braſsica.

Κυλίζω. μ. ίσω. π. ικα. uerſor, κυλινδοῦμαι.

Κυλικεῖον. τὸ. theca poculorum.

Κυλίκιον. ου. τὸ. paruus calix.

Κυλίκνη. ἡ. peluis, patina, catinus. Etym.

Κυλικνίδες. pyxides, alij thura, alij uaſa figulina. Etymologus.

Κυλινδέω. μ. ήσω. π. ηκα. uoluo. Accuſ.

Κυλινδήθρα. ας. ἡ. locus in quo uolutāt ſe iumēta.

Κυλινδοῦμαι. uerſor, aſsiduus ſum, uolutor. Bud. Comment.

Κυλινδροειδής. έος. ὁ. ἡ. cylindro ſimilis.

Κύλινδρος. ου. ὁ. cylindrus. Plin. de beryllis loquēs cylindros uocat à figura, qua in proceritatem æqualiter orbiculatā à gemmarijs effinguntur.

Κυλίνδω. uoluo. Actiu. accuſ.

Κυλίνη. ἡ. terra minime frugifera.

Κύλιξ. κος. ἡ. poculum, calix, οἷον κύκλιξ. à rotunditate. ἢ οἷον χύλιξ, παρὰ τὸ χύδην. Etym.

Κυλίομαι τὸ κυλινδοῦμαι.

Κύλισμα. ατος. uolutabrum, uolutatio.

Κυλίσκη. poculi genus, Poll.

Κυλίστανος. urbs Italiæ, quæ prius Parthax uocata erat. διὰ τὸ τὴν Ἡρακλέα φονεῦσαι δράκοντά τινα ὑπερμεγέθη, καὶ κυλισθῆναι εἰς αὐτήν. Ety.

Κυλίστρα. ας. ἡ. locus in quo uolutant ſe iumēta.

Κυλίχνη. ης. ἡ. catinus.

Κυλιχνίον. ου. τὸ. pixidicula, ἔκπωμα.

Κυλίω. μ. ίσω. π. ικα. deuoluo. Actiu. accuſ.

Κυλλαβαράβιον. ου. τὸ. &

Κυλλάβαρις. nomen gymnaſij apud Lacedæmonios.

Κυλλάδες. κύλα. oculorū ſinus.

Κυλλαίνω. iraſcor.

Κύλλαρος. ου. ὁ. Cyllarus, propriū nomen equi Caſtoris, uelox. παρὰ τὸ κέλλειν. Etym.

Κυλλήνη. templum in Arcadia Mercurij & Apollinis, & ſub eo urbs eiuſdem nominis Cyllene. Etym.

Κυλλήνιος. qui eſt ex Cyllene mōte Arcadiæ Ety.

Κύλλοβος. ου. arida ficus.

Κυλλοπόδης. ὁ. mutilat⁹, mancus. epitheton Vulcani.

Κυλλός. οῦ. ὁ. debilis, claudus, habens genitalia craſſa, mutilatus, uarus, ῥαιβός, teſte Gal. libro 3. κατ' ἰητρεῖον.

Κυλοιδιάω. μ. άσω. π. ακα, &

Κυλοιδιάω. oculis turgeſco. dictum quaſi κυλάδας οἰδέω. Sunt enim κυλάδες oculorum ſinus. Theocr. κυλοιδιόωντα.

Κυλοπήρα. ας. ἡ. locus ubi templum eſt & fons, ex quo mulieres potāt ut cōcipiāt, & facilè pariāt.

Κῦμα. ατος. τὸ. unda ἀπὸ τοῦ κυκᾶν. Interdū fœtus, germen, per craſin pro κύημα, ut illud Eurip. γῆ μητέρα κύματος θεοσπόρου, ubi grauidā è Neptuno innuit, hinc ἐγκύμων. Euſt. Iliad. ζ. tener delicatiorque cauliculus braſsicæ caulium ue. Plato pro riſu poſuit, quo loquentes interdum obruuntur, cum quippiam ridiculum eis excidit. Bud. Com. Ab hoc nomine Latini cymatilem, id eſt cœruleū colorē nominant. Bayf. Hic undas imitatur, habet quoq; nomen ab undis.

Κυμάγχη. ἡ. carcer, εἱρκτή.

Κυμαίθα. ας. ἡ. nomen capræ apud Theocr. τὰν τὸ κόμας αἴθας ἔχειν, τὴν ἐστι ξανθάς, ἢ ἐγκύμων.

Κυμαίνομαι, &

Κυμαίνω. μ. ανῶ. π. γκα. redundo, inundo, æſtuo, ut κυμαίνειν τὴν θάλατταν, Lucia. Transfertur & ad alias res commotas & fluctuantes. Bud. in Comment.

Κύμανσις. ιος. ἡ. fluctuatio.

Κυμὰς άδος. fœta, grauida, ἔγκυος, à κύω.

Κυματία. ας. ἡ. illuuies. κυματία ὀχέλη, ὑπεροχαί.

Κυματίας. ου. ὁ. undoſus, ut κυματίας ποταμός, fluuius undabundus. Herodot.

Κυματίζεσθαι. undis iactari & fluctuari.
Κυματίζειν, &
Κυματόπληξ. ηγος. undis pulſatus, Epigr.
Κυματοφορτίδες. αι. conchæ.
Κυματοῦν. idem quod κυμαίνειν, ταράττειν.
Κυματωγή. ῆς. ἡ. procella, unda, littus, ſummum littoris qđ undis euerberatur, crepido littoris.
Κυμβαῖον. τό. κύμβιον, pro poculo. Cælius lib. 2. (cap. 23.
Κυμβαλίζω. cymbala pulſo.
Κύμβαλον. ου. τό. cymbalum uide in Chil. Eraſmi, Cymbalum mundi, & ἀκρότητα κύμβαλα.
Κυμβατεύτης. auceps.
Κύμβαχος. ου. ὁ. ſupinus, curuus, qui in caput ſaliens crura leuat ſurrecta. nam κύμβη caput dicitur. Accipitur & ꝓ ſuprema parte galeæ. Cæl. lib. 2. cap. 23. item occipitium, cutis. Etym.
Κυμβεῖον. genus poculi ſimile nauigio. Etym.
Κύμβη. ης. ἡ. cymba, teſta, caput.
Κυμβηλάω. in caput præcipitor, deuoluor. Etym.
Κύμβιον. cymbium, poculi genus ſimile nauigio, quod κύμβην uocăt. κύφον ἔκπωμα, διὰ τὸ τὰ εὐφρῆς εἶν. Dionyſ. Samius, Athenæo teſte, appelauit κυμβίον idem quod Homer. κισσύβιον dicitq́; idem Athen. lib. 11. parua & concaua pocula ita uocari. Ibidem Dorotheus dicit eſſe genus poculi profundi quod nec fundum nec aures habeat rectas. Significat etiă uertebram ſeu cubum pedis bouini. Etym. Item oxybaphum, uide κύμβον.
Κύμβον. ου. τό. acetabulũ, quoniă cubi eſſet figura quadrăgula ſcilicet, dicitur & ὀξύβαφον, & κύμβιον, ὄξις, & ἐμβάφιον.
Κύμβος. ου. ὁ fundus ollæ fictilis. κοῖλος περιφερής, κοῖλος μυχός, βυθός, καὶ κεραμίου πυθμήν. Eraſ. prouerb. Cumini ſector.
Κύμη. urbs Italiæ, Cuma. uide Etym.
Κύμινδις. ιος. ἡ. aquilam, ſiue accipitrem nocturnum interpretantur, quem & Plin. lib. 10. cymindim uocat, Home. χαλκίδα, quaſi nigram, καὶ χαλκίζουσαν τὴν χρόαν.
Κυμινοκίμβιξ. κος. præparcus, cumini ſector, κυμινοπρίστης. Euſt. Odyſſ.
Κύμινον. ου. τό. cyminum.
Κυμινοπριστοκαρδαμόλυφος. ὁ. compoſita dictio apud Ariſtoph. pro ſordido.
Κυμινοπρίστης. ου. ὁ. uenditor cumini, ſordidus. Eraſ. prouerb. Cumini ſector. Bud. Com.
Κυμοδόκη. ης. Nympha Nereidum una, à ſedandis fluctibus dicta.
Κυμοθόη. ἡ. marina nympha, quòd promoueat naues fluctus ſecantes.
Κυναβάρινον χρῶμα. rubricæ color. malim per iota in prima ſyllaba, ut ſupra.
Κυνάγχη. ας. ἡ. angina (ut Gaza uertit ex Ariſto.) cynanche, dum in gutture interiores muſculi inflamationẽ patiũtur hoc eſt, cum hyeme uereq́; fluxio multa & uiſcoſa ad iugulares defluxerit uenas plurimumq́; hæ propter latitudinẽ traxerint ſpiritum. Cæl. lib. 2. cap. 33. & lib. 9. (cap. 52.
Κυναγωγός. οῦ. canum ductor.
Κυνάδες. αι Dorice pro κόραι, Theocr. Athenæus lib. 10. κυνάδας dicit uocari à Lacedæmonijs ea quibus manus unacum aqua purgătur, qualia erant σμήγματα & μαγδαλίαι.
Κυναδόν. aduerb. caninè, canum ritu.
Κύναιος. impudens.
Κυνάριον. ου. τό. catellus.
Κυνάδης. ὁ. illiberalis, ſordidus.
Κυνάδρα. fons ex quo bibebant ſerui, qui manu mittebantur.
Κυναιδής. ου ὁ. ualde impudens, durus.
Κυναλώπηξ. Laconicus canis, uulpe & cane natus. Cæl. lib. 10. cap. 41. & Eraſ. Chil. apud Ariſtoph. torquetur in quendam caninam impudentiam cum uulpina uafritie qui cõiunxerat.
Κυνάμυια. ας. ἡ. κυνομυῖα. impudens & temeraria.
Κύναρος. cynara herba, aut cynos batus.
Κυνὸς βάτος. rubus caninus, Dores κυνάδας puellas uocant.
Κυνδάλη. ἡ. luſus puerilis qua paxillos paxillis impellunt atq́; proſternunt. uide Polluc.
Κυνδαλισμός. ου. idem quod κυνδάλη.
Κύνδαλος. clauus, paxillus.
Κυνδαλοπλῖται οἱ. paxilli, πασσαλίσκοι.
Κυνέη. propriè canis aquatici pellis, ſicut παρδαλέη, pardalis pellis. Et ea antiqui uidentur effeciſſe capitis munimentũ loco galeæ. unde pro galea quoq; paſsim accipitur.
Κύνηος. robuſtus, εὔζωνος, ἰσχυρός, φοβερός, χαλεπός.
Κυνηλφέω. abſcondo, κρύπτω.
Κύνειος. ὁ. caninus, effrons, impudens, Heſiod.
Κυνέω. μ. ήσω. π. ηκα. oſculor, oro. Accuſ.
Κυνῆ. ῆς. ἡ. biretum, galerus, galea, pileus Lacedæmoniorum. uide Bayſ.
Κυνηγεσία. uenatio, quæ fit per canes.
Κυνηγετέω. μ. ήσω. π. ηκα. uenor. Neut. accuſ.
Κυνηγέτης. ου. ὁ. uenator.
Κυνηγετικός. ου. uenatorius.
Κυνηγεσία. ας. ἡ. uenatio.
Κυνηγέσιον. locus aptus uenationi.
Κυνηγέω. μ. ήσω. π. ηκα. uenor. Neutr. accuſ.
Κυνηγία. ας. ἡ. uenatio.
Κυνηγός. ου. ὁ. ἡ. uenator, uenatrix.
Κυνηδόν. caninè, more canum.
Κυνθάνω. abſcondo, κυνηλφέω.
Κύνθιον. ου. τό. perſona aut larua lignea.
Κύνθος. ου. ὁ. mons Deli, unde Cynthio Apollini nomen.

Κυνίδιον. τ. τὸ. catellus.

Κυνίζειν. cynicam exercere, cynicè uiuere.

Κυνικιόω. μ. ώσω. π. κα. canem irito. Neutr. accuſ.

Κυνικός. ἡ. ὁ. caninus, mordax, inuerecundus. Vnde Cynici phiſophi dicti ſunt, quòd canum ritu inuerecundi eſſent, & maximè liberè in hominum uitas inueherentur, qualis fuit Menippus apud Lucianum.

Κυνικὸς σπασμός. oris cõuulſio & tortura, dicta forte quòd rictum canis repræſentet.

Κυνίσεις. uelitationes.

Κυνίσκη. ἡ. catella.

Κυνίσκοι. οἱ. piſces quidam.

Κυνισμός. ἡ. ὁ. cyniſmus, facta Cynicorũ. Cyniſmum dixere breuem ad uirtutem uiam. Laërtius in Menedemo lib. 6. Idem repetit lib. 7. in Zenone.

Κυνίσφυλος. τ. ὁ. fallax impoſtor, ἀπατηλικός.

Κυνίδαι. genus ſacrum Athenis, à Cyno uel Cynide ſic appellatum. Etym.

Κυνοβλῶπες. impudentes, caninè intuentes.

Κυνογλῶσσα. ἡ plãtago minor. & κυνόγλωσσον. τ. τὸ. canis lingua, quod caninã imitetur linguã.

Κυνοδέσμιον. τ. τὸ. uinculum præputij.

Κυνοδηκτά. τά. uocantur canum morſus qui ſi rabidi fuerint iam λυσσοδηκτὰ nominãtur inquit Manardus contra Marcel. Virg.

Κυνόδοντες. dentes canini, ut Gaza uertit in Ariſtotele. Sic dicti, quòd acuminati ſunt in formã dentium canis, Plin. lib. 11. cap. 37. Ariſtot. hos eoſdem cum γομφίοις poſuit, interpretari igitur cum Cicerone poterimus non ſolum caninos ſed & genuinos & intimos.

Κυνοδρομεῖν. cum canibus currere.

Κυνοειδής. έ☉. ὁ. ἡ. canino aſpectu.

Κυνοθαρσής. impudens.

Κυνοκάρδαμον. naſturtium.

Κυνόκαυμα. τὸ. æſtus caniculæ.

Κυνόκεντρον. herba quędã quaſi caninus ſtimulus.

Κυνοκεφάλαιον. herba quam nonnulli anemonem uocant.

Κυνοκέφαλος. τ. ὁ. caniceps, ut Gaza reddit ex Ariſtotele, alibi tamen Græcã uocem relinquit. Cynocephali meminit etiam Aelianus.

Κυνοκοπήσω. percutiã, κυνέῳ δέρματι παίσω.

Κυνοκράμβη. ἡ. canina braſsica.

Κυνοκτόνον. τ. τὸ. aconitũ, quo canes necãtur ſumpta.

Κυνολέσχης. τ. ὁ. obſcœnus, ſermone turpi.

Κυνόλυσσος. ὁ. ab Andrea medico Hydrophobus dictus, quod è rabie canina morbus ille cõcipiatur.

Κυνομαχεῖν. cum canibus pugnare.

Κυνόμυια. ας. ἡ. muſca canina, quæ & Latinè cynomyia dicitur. Ponitur pro ualde impudente. A cane & muſca, utroq; impudente, compoſita dictione. Cæl. lib. 9. cap. 52.

Κυνομόριον. τὸ. herba orobanch ceruũ iugulans, à ſimilitudine genitalis canini.

Κυνόμωρον. τὸ. rubus canis, apud Rufum Epheſ.

Κυνοπρόσωπ☉. ὁ. canina facie.

Κυνοραϊσταί. muſcæ caninę, quæ ſanguinem ab animalibus exugũt. παρὰ τὸ ῥαίνειν τοὺς κύνας. Gaza in Ariſtot. ricinũ uertit, fœdum animal & canibus infeſtum. Videtur autẽ non aliquid quàm κρότων, quod rediuum exponit.

Κυνόροδον. τὸ. cynorhodos canina roſa herba. lilij genus hyacintho ſimile.

Κυνόρχιας. iactus aleatorij nomen.

Κυνόσαργες. εος. τὸ βάθρον. fundamentũ, gymnaſium, & locus Athenis in quo nothi exercebantur. Vnde ἐν κυνοσάργει, prouerbiali cõuicio dicebatur, quemadmodum εἰς κόρακας. Eraſm. Chiliad. & Bud. in Annot.

Κυνόσβατος. τ. ὁ. frutex quidam, ſentes canis, caninus rubus.

Κυνοσσόοι. uenatores.

Κυνόσουρα. cynoſura, urſa minor, quaſi canis cauda. Huius primi obſeruatores Phœnices fuere, de quo Aratus.

Κυνόσσημα. τὸ uel κυνὸς σῆμα, tumulus eſt Hecubæ, Eurip. meminit & Plinius.

Κυνόσωρα. nullius precij.

Κυνουρία. procella, fluctus.

Κυνοῦχ☉. τ. ὁ. pera, lorum quo canis ligatur.

Κυνοφθαλμίζομαι. impudenter aſpicio.

Κυντερ☉. τ. ὁ. peior, impudẽtior, moleſtior. Ety.

Κυνώδης ὄρεξις. ἡ. caninus appetitus, apud medicos, quo cibaria corrupta aut alia homini non familiaria appetuntur.

Κυνώπης. τ. ὁ. inuerecundus, qui canino eſt aſpectu. Eraſ. Chil. Cyrill.

Κυνῶπις. ιδος. ἡ. inuerecunda. Cyrill.

Κύξ. ſonus fictitius calculorum, apud Euſt. Il. 9.

Κύ☉. fœtus, κύημα.

Κυοφορεῖν. ferre uterũ, prægnantem eſſe, ἐγκυμονεῖν.

Κυοφοροῦμαι. in utero geſtor.

Κυπάζω. milito.

Κύπαρα. fons Siciliæ Arethuſa.

Κυπαρίσσιν☉. τ. ὁ. cypreſsinus.

Κυπάρισσ☉, τ ὁ pueri nomen. Cyrill.

Κυπάρισσ☉. τ. ἡ. cupreſſus arbor. ἀπὸ τοῦ κύειν παρίσους τοὺς ἀκρεμόνας. Vide in Chiliad. Eraſ. Cypariſsi fructus.

Κύπελλ☉. uas cauũ & capax, pudendi glans, pinus aut piceæ germen. lego κύπαρος, ut infra.

Κυπάς. ἡ. pallium, lecti ſtragulũ. Lycoph. κρύψει κυπάς τις χερμάδων ἐπομβρίᾳ. teget eam operculum, ſaxorum imbre: id eſt, ſaxis obruetur.

Κύπασσις. ιος. ὁ. genus ornamenti muliebris, aut ueſtis, περίζωμα, ſupparum, cinctus.

Κύπειρον

Κύπειρον. ου. τὸ. & κύπειρος. ὁ cyperus herba, radicem iunci Columella, iuncum quadratum Celſus uocat, naſcitur circa loca paluſtria.
Κύπελλον. ου. τὸ. poculum, ὡς ὁ πυλὸς, ὅ ἐστιν οἶνος χεῖται. ἢ παρὰ τὸ ἐπὶ πλεῖστον κύπτειν. Cæl. lib. 15. cap. 6. & Etym. Athen. lib. 11. ἀπὸ τῆς κυφότητος, uel ἀπὸ τοῦ κυφὸν εἶναι. Cretenſes uas ſeu poculum tres habens anſas. Syracuſani κύπελλα uocabant maſſæ panisq; in menſa relicta fruſta.
Κυπερίς. ίδος. ἡ. radix anguloſi iunci.
Κύπη. foramen.
Κυπριάζω. floreo.
Κυπρίζουσα. ης. ἡ. florens.
Κύπρινος. ου. carinus piſcis fluuiatilis apud Ariſt. aliàs etiam in Latina uerſione Gazę cyprinus legitur, nō carinus. uide ſupra καρῖνος. cyprinus carpionem uocant.
Κύπρις. ιδος. ἡ. Venus, pulchritudo, dicta quaſi κυόπορίς τις οὖσα, ὡς τὸ κύειν παρέχουσα.
Κυπρογένεια. ας. ἡ. &
Κυπρογενής. έος. ἡ. eadem, ueluti in Cypro nata.
Κύπρον. ου. τὸ. & ἡμίκυπρον, genus menſuræ frumentariæ apud Alcæum.
Κύπρος. ἡ. arbor eſt Aegypti aſsimilis ei, quā liguſtrū uocat Italia; quā quidam etiā liguſtro eandem eſſe contendêre Plinij temporibus, ſic ut ferè interpretes omnes eam liguſtrum reddāt, quum diuerſæ ſint, ut rectè cenſet Maſſarius.
Κυπτάζω. μ. άσω. π. ακα. κύπτω, proſpicio, immineo, inſto, incumbo, πραγματεύομαι, διατρίβω. Ariſtoph. Nebul. χωρεῖ. τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν; Neutr. Ammo. diſtinguit à κύπτειν.
Κυπτός. flexus, inclinatus, humiliatus, ſupplex,
Κύπτω. μ. ύψω. π. υφα. inclino me, (Aeſchyl. ipſum, inflecto, demitto oculos, ἀνακάμπτομαι τῷ σώματι. Ammonius. Interdū caput erigo, exero, Strabo. Actiu. accuſ.
Κύρβαντες. dæmones ſunt circa Rheam. Etym.
Κυρβασία. ας. ἡ. caſsis, galea, tiara, criſta, pilei genus in coni ſpeciem educti Hipp. teſte Galeno, Bayf. de re Veſt.
Κύρβασις. idem.
Κυρβασαί. tabularum cuſtodes, in quibus leges Athenienſium ſcriptæ erant. Etym.
Κύρβεις. οἱ. tabulæ triangulæ, ueluti teſtatur in 8. onom. Pollux, ut ἄξονες quadræ, in quibus leges apud Athenienſes deſcribebantur, & uariæ delinquentium mulctæ, teſte Zenodoto. unde cum inſigniter peruerſos ac uitijs obnoxios iudicare uolumus κύρβις κακῶν dicimus. Sunt enim ita appellatæ ἀπὸ τοῦ κεκορυφῶσθαι, quòd rectæ ſtabāt atq; ſublimes, quo omnibus eſſent conſpicuæ. Lucian. ἄξονας appellat. Nominatiuus eius ſingularis eſt κύρβις. εως. καὶ ιος. Ety. Vide ἄξονες apud Ammonium & Cyrbes malorum, in Chiliad. Eraſmi.
Κυρεία. ἡ. κυρία.
Κυρέω. μ. κύρσω. ἐντυγχάνω, ſum, adipiſcor, includo, abſoluo, allido, propinquo.
Κύρη. Ceres apud Cnidios. παρὰ τὸ κυρίαν εἶναι τῆς ζωῆς. ſic Orus. Etym.
Κυρήβα. ης. ἡ. Ceres.
Κυρηβασία. pugna quæ fit cornibus, concurſus cornutorum animantium.
Κυρηβάω. μ. άσω. π. ακα. pugno.
Κυρηβάπτω. idem quod κυρηβάω. ſic Orus. Etym.
Κυρήβια. furfures cum hordeo, paleæ.
Κυρήλος. ου. ὁ. halcyon maſculus.
Κύρημα. ατος. τὸ. ſors, quod caſu accidit lucrum.
Κυρία. ας. ἡ. hera, domina. Interdum dicitur is locus concionis Athenis, ubi creabantur magiſtratus. Interdum ad forum refertur, & ponitur pro die legitimo & ſtato, uel die uadimonij. Etym. Vnde τὴν κυρίαν ἐγγράψαι, diē uadimonij in acta referre: κυρίας ἐνστάσης, appetente die uadimonij: & κυριαγνῶσις, rata iudicis cognitio. Interdum extra forum pro alijs diebus ſtatis ponitur, quemadmodum ſolēnia, & dies comitiorum Latinis, ut κυρία ἐκκλησία, cōcio, qua magiſtratus examinarentur, & de agrorum munitione alijsq; id genus rebus ageretur. Eleganter ponitur quoq; à Syneſio ad Theophi. pro die fati & mortis uadimonij. Similiter κυρίαι δόξαι propoſitiones dicuntur & axiomata rata & firma, cuiuſmodi erāt quædam Epicuri.
Κυριάζω. appello, ἀνακαλῶ. (Bud. Com.
Κυριακός. οῦ. ὁ. authenticus, dominicus.
Κυριβάζεσθαι. pugnare, conuiciari.
Κυριβασία. ας. ἡ. pugna, propriè cum bruta cornibus ſe mutuò laceſſunt. Alij κυρηβασία.
Κυριβάτης. ου. ὁ. procax, maledicus.
Κυρίβια. τὰ. furfures, paleæ.
Κυριεύω. μ. εύσω. π. ευκα. dominor, reduco in poteſtatem. Neutr. genit.
Κυριάζειν. &
Κυρίζειν. cornu uerberare ſiue petere.
Κυριολεκτῶν. propriè ac diſtinctè loquens.
Κυριολογία. ας. ἡ. propria & ſana oratio quam ipſa ueritas & ſimplicitas exornāt. Hanc uirtutem Fab. Quint. ualde laudat.
Κύριος. ου. ὁ. proprius, ut κύριος αὐτὸς ἑαυτοῦ, ſuæ iam tutelæ permiſſus. Item dominus, & qui aliquem habet in poteſtate, ut tutores aut curatores, ἐπίτροποι. ut κύριός εἰμι τούτου, pro Hoc eſt muneris & curationis meæ. Ammonius, diſtinguit à δεσπότης, in κύριος & in δεσπότης. Item authenticus, & qui authoritate aliqua prę ualet. Vnde τὰ κύρια. τῆς πόλεως, Demoſt. & Ariſtot.

Ariſtot. pro iis, qui ſummam reip. tenent. Et *κύριος νόμος*, lex rata & non abrogata, ut quæ uim & authoritatem obtineat. Sic etiam *κύρια κεῖσθαι τὰ* dicebantur, cum ad aliud maius iudiciũ prouocare non licebat. Κύριον quoq; dicitur præcipuum & antiquiſsimum, id eſt *πλείστης ἐπιμελείας ἄξιον*. Ariſtid. in Panath. *ἀλλὰ πρὸς αὐτὰ κύρια τοῦ λόγου τρέψομαι*. Vnde *τὰ κύρια τοῦ τὰ μόρια* Galeno, pro principalib. membris, quæ etiam *καίρια* dicũtur. Bud. Com. Κύριος etiam dicitur qui iuris dictionẽ habet. Ii quoq; qui puellas aut fœminas nuptui dabãt, quia earum aut tutores aut curatores erant diceban- tur *κύριοι*.

Κύριον ποιῆσαι, dare poteſtatẽ alicui & autoritatẽ.

Κυριός. οῦ. ὁ. locus in Macedonia, oxyton. Cyrill.

Κυριότης. ητος. ἡ. dominatio, dies in qua quæ ſtatuta fuerant, peraguntur.

Κυριόω. idem quod *κυρόω*.

Κύρις. Adonis ſportula, funiculus.

Κυρίσσειν. idem quod *κυρίττειν*.

Κυρίσσων συλλογισμὸς. ſyllogiſmus cornut⁹ quaſi cornupeta, apud Plutarch.

Κυρῖται τοῦ. Quirites.

Κυρίττολος. ου. cornupeta, *κορύπτης, πλήκτης*.

Κυρίττω. cornu peto, arieto Lat. capto, *στοχάζομαι*. Bud. Com. Plutarch. *εἰώθασιν οἱ ῥωμαῖοι τὸν κυρίττοντα τῶν βοῶν ὑπὲρ τοῦ φυλάττεσθαι τοὺς ἐντυγχάνοντας χόρτῳ περιελίσσειν τὸ κέρας*.

Κυρίως. propriè.

Κυκανάω. tumultuor, moueo, turbo. Etym.

Κυρκάνη. tumultus, turbatio. Etym.

Κυρκανάω. idem quod *κυκανάω*. Etym.

Κύρμα. ατος. τὸ. adeptio, inuentum, lucrum inſperatum, præda. Etym.

Κύρνος. ου. ὁ. Corſica. ad hanc inſulã olim nõ concedebatur nauigantibus acceſſus propter continuas prædationes & pyratarum latrocinia, unde in prouerbium abijt *κυρνία ἄτη*.

Κύρομαι. idem quod *κυρέω*. Etym.

Κύρος. εος. τὸ. autoritas, dominium, Cyril. firmamentum, rata fides & probatio. Plato in Gorg. *καὶ τὸ κῦρος αὐταῖς διὰ λόγων ἐστί*. Item caput & cardo alicuius rei, quod Plin. indicaturam appellat. Galen. in Therap. *ἐν τούτῳ γάρ ἐστι κῦρος τῆς διδασκαλίας*. id eſt præcipuum munus & præuertendum, perfectio. Bud Com.

Κυρσοκήλη. ης. ἡ. uaricoſus ramex, morbus teſtiũ cum uenæ ultra modum expletæ glomerãtur. Vide *κιρσοκήλη*.

Κῦρος. ου. ὁ. Cyrus.

Κυροῦμαι, &

Κυρόω. ῶ. ώσω. π. ωκα. authentico, ratum facio, firmo, conſtituo, ſuffragijs comprobo, decerno.

Budæus Comment. Accuſ.

Κυρβανίας. appellant Lacones adoleſcentulos, & homines nihili, *ἀπὸ τοῦ κύρσου*. quod uiliſsimi cuiuſdam oleris ſpecies eſt.

Κύρβας. incidens, *προσκυνήσας*.

Κύρσιος. podex. Hipp.

Κυρσηρίδες. αἱ. aluearia.

Κυρταυχένα. τὸν. incuruiceruicem.

Κύρτη. ης. ἡ. cauea.

Κυρτίας. ου. ὁ. genus clypei.

Κυρτίδιον. ου. τὸ. quaſillus.

Κυρτὶς. ίδος. fiſcella, qualus, cauea.

Κυρβοφίλη. nomen proprium ſcorti. Etym.

Κύρτος. ου. ὁ. uas piſcatorium.

Κυρτὸς. οῦ. ὁ. gibbo deformatus, curuus, rotũdus, altus, pars ſuperior, circunferentia. *κυρτὴ φάλαγξ*, uide in Appẽdice lexici de uocab. milit.

Κυρτόω. ῶ. ώσω. π. κα. eleuo, curuo, attollo accuſ.

Κύρτωμα. τὸ. camera, locus teſtudinatus & incuruus, quem Latini fornicem appellant. Item tumor, tuberculum Copus gibbum uertit apud Hippocr.

Κύρτωσις. ιος. ἡ gibboſitas, curuitas, ſpinæ intortio retorſum acta, Gal. lib. 3. de articulis. quæ & (*κύφωσις*.

Κύρω. κυρέω. 18. 9. 2.

Κύρωσις. idem quod *κῦρος*.

Κυρωτῆρες. principes.

Κυβανίζειν. congredi.

Κυβαρὸς. ου. ὁ. inteſtinum rectum.

Κύσθος. idem quod *κύσος*. Etym. apud Comicum idem quod *κυσός*, podex. Euſt.

Κυσδακνία. ας. ἡ. ſcabies, prurigo.

Κυβλαμπίς. nocticula, cicindela.

Κυβλέσχης. ου. ὁ. turpiloquus, *αἰσχρορρήμων*. Euſt. Iliad. 9. quem *κιναιδολόγον* nonnulli appellant.

Κύσον. da oſculũ, oſculare. & *κύσε*, oſculatus eſt.

Κυβνίπτης. ſcortator, cynædus.

Κυσὸς. nates, muliebre pudendum.

Κυόσκελις. ἡ. pumex.

Κύστη. ης. ἡ. &

Κύστιον. τὸ. ueſicaria herba, quæ & halycacabus.

Κύστις. ιος. ἡ *μήτρα*. uenter uſq; ad femora, urinæ receptaculum, ueſica, matula, & locus ſiue corium in quo quippiã includimus. Gaza in Ariſtotele uertit ueſica.

Κύστιγξ. γος. ἡ. parua ueſica.

Κύτα. ἡ. urbs Colchidis. Etym.

Κύταια. Cytæa, ut ſcribit Lycophron. in Alexan. urbs eſt Colchidis, ueneficis mulierib. plena. Etym. dicit Scythiæ urbem. unde Cytæina carmina Propertio Eleg 1.

Κυταὶς. urbs Europæ, non Scythiæ. Etym.

Κύτινοι. flores mali punici. Gal. & Plin. cytinos uocant, primum partum mali punicæ florere deſinentis

deſinentis. Celſus capitula malipunici, Dioſc. florem appellat.

Κύτισος. cytiſus herba. Theocr. ἁ αἲξ τὸν κύτισον, ὁ λύκος τὴν αἶγα διώκει. id eſt, Capra cytiſum, lupus capellam ſequitur.

Κυτμίδιον. αἱ. emplaſtri genus. Lucian.

Κύτος. εος. τὸ. uas profundum, latitudo, cumulus, corium, fundum nauis. Sic etiam uocatur (ut ſcribit Pollux) os capitis uniuerſum. Latinè caluam & caluariam uocant. Ariſtoteles τριχωτὴν intelligit, id eſt, quod capillis integitur. κύτος ἅπαν τῆς ψυχῆς, totus animus uertitur à Cic. dicitur, & κεφαλῆς κύτος, caput.

Κυτόω. corio tego.

Κύτρα, Doricè pro χύτρα. olla.

Κύτταρος. ου. ὁ ſublimior cœli pars. Aliquando cauitates in fauis, & quibus inſident glandes, Gaza in Ariſtotele uertit cellã apum. Et in piceis pãni, ſeu pãniculæ, aut nucamenta callo ſquamatim cõpactili. Theophr. in pinu ſtrobilia primum florẽtia hoc nomine appellat. Cæl. lib. 1. cap. 11. Superius per iota ſcribitur in prima ſyllaba, item κύτταρος. neutrum probo.

Κυτώνιος. ου. ὁ. Cytoneus.

Κύτωρος. Cytorus mõs Paphlagoniæ buxifer, ut eſt Iliad. 2. & meminit Verg. 2. Georg.

Κυφαλέος. incuruus.

Κύφελλα. τά. nubes.

Κύφιλον. poculum. παρὰ τὸ κυφὸν τὸ βαθύ. Etym.

Κῦφι. aromatum compoſitio apud Aegyptios.

Κυφός. οῦ. ὁ gibboſus, rotundus, profundus, κυρτός.

Κύφαι. αἱ. apud Ariſtotelem, genus ſquillæ. Gaza uertit gibbas.

Κύφος. ου. idem quod κύβος. Etym.

Κύφος. ου. ἡ. uas concauum exculptum quod dicitur nauicula. Etym. Item urbs Theſſaliæ, penanflexum. Cyrill.

Κυφότης. ητος. ἡ. concauum, connexitas.

Κύφωσις. εως. ἡ. inflexio ſpinę retrorſum cedens, gibber, quæ & κύφωσις & ὀπισθοκύφωσις. Gal. de artic.

Κύφων. ωνος. ὁ. genus ſupplicij, cataſta, lignum in quo uinciuntur nocẽtes, camera, fornix, locus teſtudinatus ſeu incuruus. Etym. παρὰ τὸ κύπτειν. Accipitur aliquando pro furcifero, aut quouis malefico. Eſt & ueſtis genus. præterea baculi genus incuruati. Item angina, Pſello, κυνάγχη.

Κυφωνισμός. οῦ. ὁ. ſupplicium.

Κυψέλη. ης. ἡ. alueare, uaſis aut menſuræ ſpecies, ſex medimnos capiens. Cæl. lib. 9. cap. 53. pars aurium interior, & excremẽta aurium, Pollux.

Κυψελίτης. Etym. &

Κυψελίς. ίδος. ἡ. ſordes aurium, quas aurium marmorata uocant Latini, alij cerumina. Cæl. ibidem.

Κύψελλος. ὁ. cypſellus. hirundinum ſpecies. Pſellus τρωγλύτην uocat. dicũtur & ἄποδες. Cæl. ibidem. Gaza apud Ariſtot. Græcam uocem relinquit.

Κυψελόβυσον. ου. τὸ. ſordibus coopertum.

Κύψελος. filiùs fuit Eetionis, ac rex Corynthiorum, ciuitate expugnata multiſq; in exiliũ pulſis, ſic dictus ab alueo in quo latuerat.

Κυῶ. μ. ύσω. π. υκα. τὸ. κυέω. uide ſuprà.

Κυῶ. concipio & non pario, unde κύησις.

Κύων. κυνός. ὁ. ἡ. canis, canicula, ſignumcœli eſt, canis marinus, membrum uirile, inferior præputij pars cuti adnata, impudens. παρὰ τὸ κύω. Etym. Item morbus, furia, ſcintilla ferri attritu orta, iactus quidam teſſerarum, qui chius etiã nominatur. De cane quadrupede uide Ariſtot. Aelianum, & Oppianũ de uenatione. Eſt & nomen ſideris.

Κυῶν. ῶντος. prægnans. Cyrill. circumflex.

Κυώτατος. præpotentiſſimus.

Κωάζω. impignoro.

Κῶας. αος. τὸ. pellis ouina.

Κώβαλος. uerſutus. πανοῦργος. Vſitatius per o micron ſcribetur, ut ſuprà.

Κώβαξ, κος. cicada grandis.

Κωβήλη, acus. Item coitus.

Κωβιός. οῦ. ὁ. gobius, & tithymalli genus apud Dioſcor. Gaza in Ariſtotele gobionem reddit.

Κωβίτης. ὁ. piſcis quidam ex apuarum genere, è prauis gobijs in harena uiuentibus naſcens. Gaza in Ariſtotele gobionariam uertit.

Κώδεια. ας. ἡ. caput papaueris. Vnde pro capite interdum apud poëtas ponitur, à ſimilitudine papauerum. ſignificat & orbiculum. eſt etiam genus herbæ. Etym.

Κώδη. fructus papaueris. Etym.

Κῶδιξ. κος. ὁ. codex. χάρτης charta.

Κώδιον. ου. τὸ. pellis cũ uillis, ſuper qua cubamus. Etym. Lectulis æſtate ψιάθοις, hyeme κώδιον ſuperponebant. Laërtius lib. 2. in Menedemo. Interpres pro κώδιον reddit ueruecum pelles.

Κώδων. ωνος. tintinnabulum, crepitaculum, proprie ſignificat τὸ τῆς σάλπιγγος πλάτυ, Sophoclis interp.

Κωδωνίζω. tinnio, crepitaculum ſono. Item exploro, periculum facio: tractum ab equis qui ſonitu tintinabulorum explorari ſolebant, an generoſè ſtrepitus bellicos ferre poſſent, uel à uaſis quorum integritatẽ tinnitu probamus.

Κωδωνοφαλαροπῶλοι. οἱ qui tintinabula & nolas phaleris equorum adijciunt, apud Ariſtoph

qui hoc uerbo notat ducum imperatorũq; inſolentiam.

Κωδωνοφόροι.οἱ.tintinnabula geſtantes, quos anteambulones atratos appellare poſſumus,& ferales pręcones,quales Pariſijs uicatim tintinnabulo atrati diſcurrunt funusq; indicant. Bud. in Annot.

Κώθων.ωνος.ὁ.inordinatus potus, ebrietas, poculum fictile, Laconicum & militare poculũ, paruum quidem ſed ad uſum aptiſſimũ & portatu facilimum,quippe quod cõmode in pera militari geſtabatur Athen.lib. 11. & Eraſ. Chil. Vſus eſt & inter alios hac uoce Xenoph. παιδείας Cyrill.lib.1.

Κωθωνίζειν &

Κωθωνίζεσθαι. indecore laſciuire,cothoniſſare,ebrium eſſe,liberaliter potare.Eraſ.Chil.& Bud. Comment.

Κωθωνισμός. οῦ. ὁ. ebrietas, liberalior potio & plenior.Eraſ.Chil.

Κώϊον.pignus,ueſtis.

Κωκάλια.τὰ.cocalia,ſpecies è teſta inteſtis, apud Ariſtotel. Gaza Græcam uocem relinquit.animalia communi nomine dicuntur,quę teſta teguntur,ut conchylia,limaces.

Κωκύζω.μ.ύσω.π.υκα.lamentor.Neut.abſol.

Κώκυμα.ατος.τὸ.ploratus.

Κωκυτός.οῦ.ὁ.luctus,ululatus.Cocytus fluuius infernalis.

Κωκύω.μ.ύσω.π.υκα. ploro, lugeo,lamentor,& uerbum fictitium ad uocem galli.Neutr abſol.

Κωλακρέται.quæſtores & cuſtodes iudicialis pecuniæ,& ſumptuum in deos.

Κωλέα.ἡ faſciculus fœni, ἀγκαλίς,perna.

Κῶλεξ.premium propoſitum certantibus.

Κωλεός.ὁ.& apud Athenæum fœmin.genere perna,ſuffrago animalium.Euſt.Iliad.τ.

Κωλῆ.ἡ.anterior pars uictimæ ac holeris & edulij genus Xenoph.de Venatione κωλῆν σαρκώδη, λαγόνας ὑγράς.

Κωλήν.ῆνος.ἡ.tibia hominum,perna.eſt etiã uiri nomen proprium. Etym. Gaza in Ariſtotele uertit pernas aut culinas.

Κώληξ.κος.ὁ.os oſſis.

Κώλυψ.πος.ὁ.talus,ἀστράγαλος.Nicand.&

Κωλία.poples,ſura,coxa,κῶλον.

Κωλιάς.άδος.ἡ.Venus,à loco Atticæ ubi illa colebatur. eſt etiam fluuius Atticæ hoc nomine.

Κωλικὴ διάθεσις.ἡ.colicus affectus,coli inteſtini morbus.

Κωλίφιον.ου.τὸ. panis quo utebantur athletæ.ἀπὸ τοῦ κώλου καὶ τοῦ ἰφι,id eſt,robore membrorum. utitur Iuuenalis, Luctantur paucæ, comedunt coliphia paucæ.

Κῶλον.ου.τὸ.membrum, pes, tibia, os oſsis, coxa cum crure,& craſsioris inteſtini pars, aluus. Item orationis pars duobus aut tribus inciſis conſtans.Κῶλον,id eſt membrũ,inquit Rhom Aquila, eſt pars orationis ex plurib. uerbis,ab ſolute aliquid ſignificãs, hoc modo:Etſi uereor,iudices, ne turpe ſit pro fortiſſimo uiro dicere incipientem timere. Et κῶλα,cadauera,apud Ariſtotelẽ κῶλα uertuntur à Gaza ueneres in talis,pars ſcilicet tali,manus & pedes.

Κῶλος.ου.ὁ.culus,podex.

Κωλοτομέω.μ.ήσω.π.ηκα.membra incido.

Κώλυκον ου.τὸ.ſacculus,arca.κώρυκος.

Κώλυμα.τος.τὸ.&

Κωλύμη.ης.ἡ.apud Herodianum,&

Κώλυσις.ιος.ἡ. impedimentum,obſtaculum,εἶργμα,φράγμα,obex.

Κωλυσιδειπνος.ου.ὁ. quondam dictus fuit qui cũ ctantius ſeriusq; conuiuiũ rogatus accederet, quòd ſua mora impedimẽto eſſet, quo minus cœnaretur,eſt & teſtudinis genus apud Athen. & κωλύμη,quærela, inhibitio, impedimẽtum.

Κωλυσανέμας ου ὁ.uentorum cohibitor,uenti flatum inhibẽs,quo nomine dictus eſt Empedocles,ut ſcribit Laërtius.Nam cum Agrigentini uento infeſtarentur uehementiore,illum auertiſſe Empedocles dicitur, circunpoſitis urbi pellibus aſinorum innumeris.

Κωλυσιεργία.ας ἡ operis impedimentum & remora.apud Eudoxium.

Κώλυσις.impedimentum.

Κωλυτήριον.τὸ.propugnaculum.

Κωλύτης.ου.ὁ.prohibitor,uindex.

Κωλυτικός.οῦ.ὁ.prohibitiuus.

Κωλύω.μ.ύσω.π.υκα.prohibeo,ueto, infero triſtitiam. Actiu.accuſ.

Κωλωτή.ἡ. colota auis apud Ariſtotelem. Gaza Græcam uocem relinquit.

Κωλώτης.ου.ὁ.&

Κωλῶτις.Venus,κωλιάς.

Κώλωτος.ου ὁ.ſtellio,lacertæ genus.

Κῶμα ſyncopa,pro κοίμημα.ατος.τὸ.ſomnus,ueterni ſpecies etiam letus ipſe.Etym.Medici κῶμα interpretantur profundum ſomnum & diuturnum.

Κωμάζω.μ.άσω.π.ακα.petulans ſum,ago petulãter & laſciuè,laſciuis ſaltationib. & carminib. indulgeo,comeſſationibus indulgeo,genialiter & cum luxu uiuo,ad diſcumbendũ eo,procatum eo,iuuenum amantiũ more cantilenis, ſaltationibus, muſicis inſtrumentis, cæteriſq; iuuenilibus nugamentis laſciuio, comeſſor. Neutr.abſol.procor.

Κωμαίνω.μ.νῶ π.γκα.νυστάζω.dormiturio,appeto ſomnũ

to ſomnum, perturbor & κωμαίνεσθαι, ἀντὶ τοῦ κνέρεσθαι.

Κωμάρχης. &

Κώμαρχος. ου. ὁ. uicorũ præfectus, qui urbium imperio præeſt.

Κωμάσδω, Doricè pro κωμάζω. procatum eo. Theocrit.

Κωμαστής. οῦ. ὁ. ebrius, incontinens, procus, laſciuus, qui nocturnis, aut intempeſtiuis cõuiuijs indulget, comeſſator.

Κωμάομαι. κωμάζω, μαγδύω. conuiuor, laſciuio.

Κώμη. ης. ἡ. uilla, caſtellum, uicus, pagus. ἡ κοιμητηρία καὶ ἀνάπαυσις ζώων καὶ ἀνθρώπων ἐκ τῶν ἀγρῶν. Etym.

Κωμηδὸν. uicatim.

Κώμηρος. ὁ. Iouis cognomentum, qui apud Halicarnaſ. hoc nomine colebatur.

Κωμήτης. ου. ὁ. uicinus γείτων.

Κωμῆτις. ιδος. ἡ. uicina.

Κώμιον. diminutiuum eſt à κώμη.

Κωμόπολις, ex κώμη & πόλις. uici maiores, quaſi æmuli oppidorum, oppidula ruſticana, quæ uel uici, uel oppida uideri poſſunt. Quidã municipia interpretantur.

Κῶμος. ου. ὁ. deus apud ueteres habitus, comeſſationũ nocturnarumq; ſaltationũ præſes, in cuius militia authorabantur iuuenes, qui coronati noctu cum facibus muſicisq; inſtrumentis ad amicarũ fores, ſaltandi cantãdiq; gratia concurrebant, procaciterq; laſciuiebãt, adeò ut fores nõnunquã confringerẽt, atq; irrumperent. Hinc κῶμον huiuſmodi iuuenũ cõtubernium procacitatem iuuenilem, ebrietatis & intemperantiæ feſtũ κατὰ μετωνυμίαν appellamus, quale apud nos etiamnum ſub ineuntem quadrageſimam obſeruamus. Comum elegãter depingit Philoſtratus imagine tertia, περὶ κώμων. eſt etiã genus ſaltationis & carminis. Item tibia & fiſtula in comeſſationibus ac conuiuijs uſitata propter ebrietatẽ. Item tempus à cœna uſq; dum cubitũ itur, item quicunq; locus ueteribus dicebatur. Ety. Hinc & comeſſor, & comeſſatio apud Latinos teſte M. Varr. Vnde etiã κεραιπαλόκωμος ui nolẽtorum hymnus, Ariſtoph. Ran. Menedemus cõſultanti Antigono an κῶμον adiret, hoc illi ſolum renũciare iuſſit, Memẽto regis te eſſe filium. Laërtius lib. 2. Interpres uertit, luxurioſum conuiuium.

Κωμύδριον. uilis quædam herbula.

Κώμυθα. laurus ante fores poſita. Itẽ fani faſciculus

Κώμυρος. ου. ὁ. Iupiter apud Halicarnaſſum hoc nomine colebatur, extat apud Lycoph.

Κώμυς. υθος. ἡ. δέσμη, faſciculus fœni, laurus, quę boni ominis gratia ante fores locabatur.

Κωμῳδέω. μ. ήσω. π. ηκα. reprehendo, obiurgo, mordeo, ſugillo, nominatim in comœdia perſtringo, tragicè pompam ago. Actiu. accuſ.

Κωμῳδία. ας. ἡ. comœdia, ut κωμῳδίαν διδάσκω comœdiam edo, conſcribo & compono.

Κωμῳδοδιδάσκαλοι, poëtæ dicti ſunt.

Κωμῳδοποιός. οῦ. ὁ. qui cauillis laceſſit aliquem. uide Ammonium in κωμῳδός.

Κωμῳδός. comœdus. uide Ammonium in κωμῳδός & τραγῳδός.

Κωμῳδούμενος, comœdijs taxatus.

Κωμώδριον. ου. τὸ. uiculus.

Κωνᾷν. circunuertere, pice inungere.

Κώνδρον. ου. τὸ. fruſtum. uſitatius dicetur χόνδρος

Κώνειον. ου. τὸ. cicuta, uenenum. παρὰ τὸ κωνᾷν, διὰ τὸ γινόμενον ἴλιγγον καὶ σκότον τοῖς πίνουσι. Etym. Vide Nicand. in Alexiphar.

Κωνιάζεσθαι. letale uenenum bibere.

Κωνίας οἶνος. uinum picatum.

Κωνός. hydria, urceolus.

Κωνοειδής. έος. ὁ. cono ſimilis, ut terra, turbinatus.

Κῶνος. ου. ὁ. conus galeæ. Item nux pinea, uel ea pinus quæ pineas nuces profert, figura ex lato baſi in acumen deſinẽs, meta Lat. dicitur. Ety. Aliquando placentæ genus ex uuis paſſis & amygdalis. Vide in Chil. Eraſ. Conos artoyxa.

Κωνοφόρος. ου. ὁ. conifer, thyrſiger, quemadmodum conos & ſtrobilos in Bacchi ſacris mulieres geſtabant.

Κωνωπεῖον. ου. τὸ. conopeum, uelum ad arcendos culices. Horat. Interq; ſigna turpe militaria Sol aſpicit conopeum.

Κώνωψ. ωπος. ὁ. uel ἡ. culex, ut Gaza uertit in Ariſtotele.

Κῶοι. οἱ. cauernæ. κοιλώματα, Strabo. unde Iliad. α. θηρσὶν ὀρεσκώοισιν.

Κῶον. ου. τὸ. pignus, ueſtis.

Κῶος. εος. τὸ. pellis anguina, ſtragulum, & iactus teſſerarum ſenarium ualens numerum, unde & ἑξίτης dicebatur, & χῖος πρὸς κῶον dicebatur à Græcis de felici iactu. Nam χῖος unũ κῶος ſex denotabat.

Κῶος. ου. ὁ. Cous, ex inſula Co.

Κῶπαι. αἱ. &

Κῶπαι. αἱ. Bœotiæ urbs.

Κωπαΐς. ιδος. ἡ. anguilla in Bœotia, ut in Sicilia πλωτή. Bœotij præcipuas τῶν κωπαΐδων dijs immolabant uictimarum ritu coronatas. Eſt etiam hoc nomine palus in Bœotia in qua ingentes anguillæ naſcuntur.

Κώπα. monile.

Κωπεῖαι. αἱ. ligna unde remi parantur.

Κωπεὺς. θρῆνος.

Κώπη. ης. ἡ. à Copis inuẽtoribus, teſte Plin. uide Bayſ.

Bayſ. Item anſa, manubrium remi & gladij. Itē molæ quaſi manubrium Luciano, quòd tanquam remus agitatur in gyrum. Vnde in Aſino ait, ὑποζυγνύουσί με τῇ κώπῃ τῆς μύλης.

Κωπὼς. ἥεντος. ὁ. capulatus, anſatus. nigricanti manubrio, ferratus, nigras anſas habens. Etym.

Κωπηλατέω. μ. ήσω. π. ηκα. remigo. Lucianus de Ver. Nar. ἐφεξῆς ἐκωπηλάτουν. Neutrum abſolutum. Bayfius.

Κωπηλάτης. ου. ὁ remex.

Κωπήρες πλοῖον. nauigium quod remis agitur actuarium. Bayſ. de re Nau.

Κωπητήρ. ῆρος. ὁ. ſcalamus remi.

Κωπία. τὰ. oſſa anguſtiora coſtarum.

Κῶπος. ου. ὁ. μεθ' ἡδυνῆς παλμός. monile.

Κωπώδης. οἱ garruli.

Κωπωτήρια. τὰ. locus in naui iuxta remiges, ubi remi aſſeruantur, Pollux.

Κώρα. iniuria.

Κωράλιον. ου. τὸ. coralium. κοράλλιον, κουράλιον.

Κωραλίσκον. τὸ. adoleſcentulus.

Κῶρος. pro κοῦρος. ου. ὁ. puer.

Κωρυκαῖος. ου. ὁ. Coricæus, explorator, Eraſ. prouerb. Corycæus auſcultauit.

Κωρυκεῖος. qui eſt ex Corycio. Etym.

Κωρύκιον. ου. τὸ. crumenula. eſt etiam locus Lyciæ. & antrum, & promontorium Siciliæ Etym.

Κώρυκος. ου. ὁ pera, caniſtrum, & mōs Pamphiliæ, ſuprà ſcribitur κώλυκον. Vide in Chil. Eraſmi, Coryco reluctari.

Κῶς ῶ. ἡ. Cos inſula. Legitur autem uariè, κόως, κόως, κέως, κοώς, κῶς. & apud Corinthios ergaſtulum quoddam ubi fures & fugitiui includebantur. Etym.

Κῶσος. ου. ὁ. coſtus.

Κωτίλλη. ης. ἡ. hirundo.

Κωτίλλω. μ. ιλῶ. π. ιλκα, multa loquor, garrio. Neutr. abſol.

Κώτιλος. loquax, garrulus.

Κωφάομαι. obmuteſco, ſurdeſco, Depon. abſol.

Κωφῶ. decipere, lædere, impedire, mutilare.

Κωφεύειν, pro κουφεύειν. eleuare, quieſcere.

Κωφήν. ῆνος, ὁ. Cophen fluuius.

Κωφίας. ſerpentis genus, alio nomine τυφλίας.

Κωφός. οῦ. ὁ. βεβλαμμένος τῇ ἀκοῇ. id eſt, pro eo, cui auditus eſt uitiatus. Olim etiam mutus ſic uocabatur, teſte Ammonio, propterea fortaſſis quòd qui natura ſurdi ſunt, ijdem & muti ſint oportet. Item ſtolidus, ſtupidus, Homerus κῦμα κωφὸν appellat, id eſt nullū ſtrepitum edens & quietum. Item languidus, inualidus.

Κώφωσις. εως. ἡ. ſurditas.

Κωχεύω. μ. εύσω. π. ευκα. coēo.

Λ Α.

Λ. particula nihil per ſe ſignificans, ſed in compoſitione dictionibus uehementiam affert.

Λᾶ. λᾶς. ὁ. ἡ. urbis Peloponēſi aſpero loco ſitæ nomen, apud Lycoph. Vnde nomen ſumpſere λαπέρσαι Dioſcuri

Λάας. αος. & λᾶας, & λᾶς λάος. Theod. 2. & λᾶας. ου. ᾶς. ὁ. lapis. Eſt & proprium nomen uiri, & fluuij, & urbis. Vide Etym.

Λάβδα. nomen literæ apud Græcos, quæ alias lamda. Vide in Chiliadib. Eraſmi, Labda mihi uideris.

Λαβδακισμός. οῦ. ὁ. orationis uitium qua l crebro repetitur ut ſol & luna luce lucere. Capel. lib. 5.

Λαβδοειδὴς ῥαφή. ἡ. ſutura capitis poſterior, litere Λ, figuram exprimens, Gal.

Λαβή. ῆς. ἡ anſa, capulus, Cyrill. prehenſio, manubriū, cauſſa, occaſio, accuſatio. Etymologus. oxytonum.

Λάβη. ης. ἡ. excuſatio, paroxytonum. Cyrill.

Λαβίδιον. forcipicula.

Λαβινιᾶται. οἱ Laurentes populi.

Λάβιον. τὸ. manubrium, diminut. à λαβή.

Λαβίς fibula.

Λαβραγόρης. ου. ὁ. præſumptuoſè loquens, intempeſtiuiter loquens, rabula.

Λαβράζω. procax & temerarius ſum. Item panda uoce clamito, uociferor apud Nicand.

Λαβράζων. cōcuſſu alarū inſtrepens, apud Lycop

Λάβραξ. ακος. ὁ. lupus piſcis, labrax, quo & Plautus utitur. Colum. hunc uarium uidetur appellaſſe cum duo luporū genera cōmemoraſſet, alios lanatos alios uarios appellauit, hinc factū ut nonnulli eundem piſcem putant eſſe λάβρακα quē uulgus uaridum appellat, Gaza in Ariſtotele lupum uertit. Meminerūt eius Aelianus, & Eraſm. in prouerb. Labrax Mileſius.

Λαβρεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. præſumptuoſè, aut turbatè, aut immodeſtè, & arroganter loquor. Depon. abſol.

Λάβρυς. ἡ Lydorum lingua ſecuris dicitur. Vnde apud Cares Iouis λαβραδέως ſtatua eſt, manu ſecurim tenens.

Λαβρογορῶ λαβρεύομαι.

Λαβρός. οῦ. ὁ. abundans, oxytonum. Cyrill.

Λάβρος. ου. ὁ. immediocris, uehemens, Cyrill. impetuoſus, procax, audax, turbatus, inſaniens. Item uorax. Etym. paroxyt.

Λαβρόσσυτος. ου. ὁ. impetu ruens, curſu cōcitus Aeſchyl.

Λαβροστομία. loquacitas.

Λαβροσύνη. procacitas.

Λαβρο-

Λαβροφαγοῦντες.οἱ.edaces,uoraces.
Λάβρως.incontinenter,enixè.
Λαβρωνία.ἡ. poculum Perſicum, παρὰ τὸ ἐν τῷ πίνειν λαβρότητα.Euſt.Iliad.π.
Λαβρώνιον,& λαβρώνιος.poculi ſpecies.
Λαβύρινθος.ὁ.Labyrinthus, mons eſt in Creta habens antrum ſinuoſum,difficile ingreſſu, & reditu difficilius.uide Etym.& Chil.Eraſmi.
Λαβυρινθώδης.εος.ὁ.ἡ.tortuoſus.
Λάγανα.τά.lagana,placentæ.
Λαγαρία.urbs Italiæ à Lagaride quodam paſtore ſic appellata.Etym.
Λαγαρίζομαι, ἐσθίω τὰ λάγαρα, ἤγουν τὰ εὔθρασ-στα καὶ εὐθελῆ ζῶα.
Λαγαρίζω.fodio latera manibus,cubito pungere ilia.
Λαγαρίζω. mulgeo animal paſcens ſiue ueſcens, τὸν ἀποτρώγοντα θηλάζω.
Λάγαροι.οἱ. uerſus in medio breuem ſyllabam ꝓ lõga habentes, qui & σφηκώδεις.λάγαροι uero dicti,ἐκ τῆς κατὰ λαγόνας ἀπαχείας. Euſt.Ilia.ζ.
Λαγαρός. ὁ.uacuus,gracilis,extenuatus.
Λαγαροῦμαι.tenuor,graceſco,contrahor. Epig.
Λαγγάζω.pigreſco.
Λαγγεύω.fugio,ἀποδιδράσκω.
Λαγγών.mercator.
Λαγεῖον.τό.locus Alexãdriæ,ubi equorum certamina eduntur,à lago quopiam dictum.
Λαγέτης.dux populi.
Λάγηνος.ὁ.lagena.
Λαγηροῦσθαι.congelaſcere.
Λαγνής.libidinoſus.
Λάγια.&
Λαγίδες.αἱ.catuli leporum.
Λαγίδια.τά.idem.
Λαγίναρχος.uino præfectus.
Λάγνα.τά.extrema oris matricis.Hipp.
Λαγνεία.ας.ἡ.luxuria,libido, ſcortatio, ſalacitas.
Λάγνευμα.ατος.τό.ſemen.
Λάγνης.ὁ.& λάγνιος,uel λάγνος.ὁ.mollis,effœminatus,libidinoſus,laſciuus.ad procreandum abundans ſemine λίαν γόνιμος.quod in mulieribus dicitur μαχλάς.
Λάγυνον.τό.menſura continẽs heminas,ſiue cotylas duodecim, apud Polluc. eſt & λάγυνος. εος τό.idem quod λάγυνον.
Λάγυνος. ſunt qui pudendũ fœmineum. interp.
Λάγος.ὁ.Lagus Ptolemæi pater,Alexandrinus Aegypti rex. paroxytonũ, nam oxytonum λαγός leporem ſignificat Cyrill. in qua ſignificatione nos apud idoneos authores per ω tantum, λαγώς,& λαγωός.
Λαγός.ὁ.lepus,hanc enim inflexionem inueniri quoq; ait Euſt.

Λαγχάνω.μ.κληροῦμαι.à κληρόω.ἀόρ.β.ἔλαχον. à λήχω.πα.μέσος.λέλογχα. ſortior, ut λαγχάνει βουλεύειν,ἀποκωδωρος. id eſt, deſignatur ſenator, & in curiam coaptatur, Demoſthen. Et λαγχάνειν δίκην, pro ſortiri iudicium, dictare iudicium, uel etiã ſubſcribere, apud eundem. Sortes autem à iudicibus ducebantur, & quæ prima dica ex urna exierat, prima agebatur, à quo more deductum eſt uerbum. Bud.in Annot.& Com.Ammonius diſtinguit à κληρῶσαι διά.λαγχάνω iuncto uerbo genitiuum aſciſcit ut λαγχάνω καλῶς τοῦ δεινός.Moſchop.
Λαγῷα.τά.carnes leporinæ,deliciæ.
Λαγωβόλον.τό pedum,λαγωβολαῖον.quo lepores capiuntur.
Λαγών.όνος.ὁ ile,latus,uterus, lumbus,ſciſſuras uel hiatus terræ.λαγόνας Gaza in Ariſto. uertit ilia.
Λαγώνεια.λαγῷα.
Λαγωνόπονος.ὁ.iliorum dolor.
Λαγῷος leporinus.Etym.
Λαγωός ὁ erinacius, lepus terreſtris, & marinus. Et λα compoſitum intenſiua particula,& ὡς ὠτός.De lepore terreſtri,uide Aelianum,Ariſtot.& Oppianum tertio & quarto lib. de Venatione Eſt & marinus lepus,cuius item Aelianus & Nicander meminerunt. Apud Proclum de ſphæra eſt ſideris.
Λαγώπους.pes leporinus, nomen herbæ.
Λαγώς.ὁ λαγωός.
Λαγώφθαλμος. ὁ. apud medicos dicitur,cui palpebræ oculorũ in ſomno non coeunt,ſed apertis oculis dormire uidetur, inſtar leporis, qđ uitium fit cum ſuperior palpebra ita conuellitur ut album oculi non tegat.
Λαγωφόνος ἀετός aquila leporaria,ut Gaza uertit in Ariſtotele.
Λάδανον.pinguedo quæ exit ex herba ladone,& adhæret uelleribus caprarum, quod detrahentes in uſum medicinæ ſeruant.
Λάδας ceruus,hinnulus.
Λᾶδος.τό.chlamys,Dorice pro λῆδος, Alemã. λᾶδος εἱμένα καλόν, pulchram induta chlamydẽ. Euſt. Iliad.σ. (τοῦ δ.Etym.
Λαδεῖν. μεγάλως ῥεῖν.ualde fluens, πλεονασμῷ
Λαδωγενής.ἡ.Veneris cognomẽtũ,quod ad Ladonem Arcadiæ flumen nata fuerit.
Λάδων.ladõ,fruticis genus, & Arcadiæ fluuius.
Λάε.ſtrepuit,inſonuit.
Λάειν.uidere.
Λαέρτης.nomen uiri proprium.Etym.
Λαερτιάδης filius uel nepos Laërtij.Etym.
Λαέρτιος.idem quod Laërtes.Etym.
Λάζομαι.μ.λάσομαι.π.ασμαι.&
Λάζυμαι.capio,ſumo,teneo.

Λάζω. laſciuio nimia pabuli ubertate, ὑβρίζω, ἀπὸ τοῦ λίαν ζῆν, & capio, teſte Eurip. ſchol.

Λαζὼν. arrogans.

Λαθαργός. οῦ. ὁ. uermis quidam, & canis latenter mordens, ramentum corij, pellis, membrana, ὑμήν.

Λαθισμος. ὁ. obliuio.

Λάθη
Λαθε. a. 2. imp. u' 3. sing. a. 2. indic. Ion.
— λάθεσθε, 2. plu. a. 2. imp. per. med. λανθάνω, obliviscor.
Λαθέμεν, Ion. et 2 ox. pro λαθεῖν. a. 2. inf. verb. λανθάνω.

Λατήβυς. ου. ὁ. ſenex, quaſi iuuentę immemor, uel propter obliuionis uitiũ, illi ætati peculiare.

Λαθητικός. οῦ. latens.

Λαθικηδὴς. έος. ὁ. ἡ. faciens obliuiſci curas.

Λαθηνόστος. ὁ. tarde accedẽs, reditũ ſuũ ꝓcraſtinãs

Λαθήφρων. ονος. ὁ. inſenſatus, obliuioſus, amens.

Λαθιος. fons circa Oeten. ſic dicta, quòd fecerit Herculem obliuiſci calamitatum humanarum ubi ex eo bibiſſet. Etym.

Λαθίπονος. ου. ὁ. abſcondens laborem.

Λαθίφθογγος. ου. ὁ. faciens obliuiſci uocem.

Λάθος. obliuio, negligentia.

Λάθρα. clàm, κρυφίως, ἠρέμα, clanculum, occultè.

Λαθραῖος. ου. ὁ. occultus.

Λαθραίως. λάθρα.

Λαθρηδίως. celeriter.

Λαθρηδὸν. λαθραίως.

Λαθρημαῖος. ου. ὁ. ſpurius, illegitimo coitu natus.

Λάθριος. ου. ὁ. clandeſtinus.

Λαθροδάκναι. οἱ. clanculum mordentes. Epigra.

Λαθρεῖν. lædere.

Λάθυρον. ου. τὸ. &

Λάθυρος. ου. ἡ. cicercula.

Λάθων. ωνος. ὁ. paroxyt. nomen fluuij, Cyrillus, oxytonum autem participium eſt à λανθάνω.

Λαῖα. inſtrumentũ quo utuntur mulieres in ſtamine texendo.

Λάϊγγες. calculi fluuiatiles, ſcrupi, glareæ.

Λάϊγξ. lapillus. Etym.

Λαιδάριον. τὸ. lacerna, penula, ueſtis æſtiua.

Λαιδὸς. ſiniſter.

Λαιδρός. οῦ. ὁ. impetuoſus, temerarius, ſiniſter, uolox, impudens, rapax. Nicand. ſchol.

Λαίθαργος. canis latenter mordens.

Λαιθυράζω. irrideo, χλευάζω.

Λαικάζω. decipio, ſcortor.

Λαικαστής. ὁ. ſcortum maſculum, cinædus.

Λαικάστρια. ἡ. meretrix, ab indecoro ornatu. nam λα intendit, & κάζειν ornare eſt.

Λαῖλαψ. απος. ὁ. turbo uenti, procella, nimbus. Ariſtot. dicit eſſe uentum qui inferne ſurſum uerſus repente conuoluitur, qui & στρόβιλος nũcupatur. Ariſtot. oratione quarta de rebus Sacris uſus eſt genere fœminino, λαίλαπι ἀγρίᾳ.

Λαῖμα. τὸ. αἷμα, ὄρμημα. ſacra uictima.

Λαιμάζω. &

Λαιμάω. λαιμάσσω. intemperanter & immodicè comedo.

Λαιμαργία. ας. ἡ. ingluuies.

Λαίμαργος. ου. ὁ. heluo, gluto, μανιώδης.

Λαιμοπέδη. ης. ἡ. collare canis, millus Lat. dicitur.

Λαιμός. οῦ. ὁ. guttur.

Λαιμοτομέω. iugulo, iugulum diſcindo. Strab.

Λαιμώδω. aufugio.

Λαιμώρη. ἡ. λαμυρίς.

Λαιμώσσω. eſurio, fameſco. Nicand. cõment.

Λαῖνα. læna ueſtis, id eſt ſagum uilloſum, Strabo libro quinto.

Λαῖνος. ſiniſter, durus, terra frumento conſita.

Λάϊνος. ου. ὁ. lapideus.

Λαΐσκος. ὁ. lapillus, petra, ſcrupus, glarea.

Λαῖον. ſeges, pro λήϊον.

Λαῖον. τὸ. falx meſſoria.

Λαιός. οῦ. ὁ. ſiniſter, læuus.

Λάϊος. ου. ὁ. Laius.

Λαιοτομεῖν. ſegetes demetere, à λαῖον, pro λήϊον.

Λαΐς. caper laſciuus. Etym.

Λᾶϊς. ιος. & per craſim λᾶος. τὸ. lapis.

Λαισήϊον. &

Λαίσιον. ου. τὸ. ſcutum oblongum, θυρεὸς ἐπιμήκης, clypei genus ad modum ianuæ factum, alij exponunt breue ſcutum crudo corio obductũ ἀσπιδίσκιον ὠμοβύρσινον. Euſt. Iliad. ε parmula, telum.

Λαίσιδος. ὁ. ἡ. cinædus, meretrix.

Λαισκάπηλος. ὁ. laſciuus, petulans.

Λαισποδίας. qui ad uenerea procliuis eſt. Et nomen ducis Athenienſis. Aliquãdo pro eo, qui altero pede eſt putrido, claudus. Ariſtoph. Auibus. λαισποδίας ἐν τῇ φύσιν.

Λαίσυ, uel λαίσθη dedecus.

Λαιστός. moleſtus.

Λαῖστρον. uentilabrum.

Λαιστρυγόνες. οἱ. Læſtrigones populi Siciliæ immanes.

Λαῖτμα. ατος. τὸ. unda, profunditas, hiatus & fluctus maris, & ipſum mare. Nam cũ uniuerſum diſtributum eſſet in partes duas, terram & mare, λαῖον τμῆμα uocabatur ἡ θάλασσα, ſolis enim poëtis uſitata uox eſt. Etym.

Λαιφάσσω. palpo, contrecto.

Λαίφη. ης. ἡ. &

Λαιφὶς. ίδος. ἡ. &

Λαῖφος. εος. τὸ. ueſtis ex licio, uelum.

Λαίφυρος. ὁ. imbecillis, infirmus.

Λαιψηρὰ, pro αἰψηρά. celeriter.

Λαιψηροκέλευθος. oblique means.

Λαιψηρός. οῦ. ἡ. celer, leuis.

Λακαίρια. nomen urbis.

Λακεδαίμων. οἷον λαχεδαίμων τὶς οὖσα. ἣν αὐτὴν γὰρ οἱ θεοὶ πρῶτοι ἔλαχον τὰς πόλεις, urbs ipſa dicitur,

citur,uel qui eſt ex ea oriundus.Etym.

Λακέρυζα.ης.ἡ.latrans,garrula.

Λακερύζω.nugor,inclamo.Etym.

Λακερύζεσθαι.nugari,conuitiari.

Λακέω.increpo,clamo,ſono,inſtrepo.

Λακιδόομαι.lacero,lancino.

Λακίζω.μ.ίσω.π.ικα.rumpo,ſcindo.

Λακινίς.nomen urbis Etym.

Λακίνιον.mõs Crotonis. à Lacinio Heroë dictus Etym.

Λακίς.ίδος.ἡ.detrimenta ueſtis,& ipſa ueſtis lacera detritaq;, ac uetuſtate dilabens, Ariſtoph. περὶ τὸ λακεῖν καὶ ψοφεῖν.Etym.Item fruſtula mẽta ac reſegmina pãni, & carbaſorum fragmina,λακίδες dicuntur,quæ Latinis profecta.Itẽ ſimpliciter,ruptura,ſciſſura, λακὶς χθόνος terre hiatus.

Λάκισμα.ατος.τὸ.ruptura.ſciſſura.

Λακκίζω.fodio.

Λακκόπλουτος.ου.ὁ.pro ex foſſa locupletato,Plutarch.Eraſ.Chil.

Λάκκος.ου.ὁ. foſſa. cuniculus, puteus canali ſimilis ubi uinum fit,lacus.

Λακκόπεδον.ου.τὸ.ſcrotum,ſinus teſticulorum.

Λάκος.ſonitus.

Λακκοσχέας.ου.ὁ.apud Atticos is dicebatur cui ſemper laxus eſt teſticulorum ſacculus.

Λακοπατῆσαι, calcibus petere,cõculcare,euertere.

Λακτίζω.μ.ίσω.π.ικα.calcitro,ut πρὸς τὸ κέντρον λακτίζειν.cædere calcibus.Neutr.abſol.

Λάκτις. ſtimulus,ſcutica, & cochleare, tudicula, apud Nican.ἀλετρίβανον τορύνην, ζωμηρύσις.

Λακτιστής.calcitro.

Λάκυρος.ου.uinum quod ab expreſſis racemis colligitur.

Λάκω.reſono, clamo, do oraculum ut Phœbus.

Λάκων.ὁ.paroxytonum,Lacon gentil. oxytonũ autem à Byrillo exponitur fortitor, quo ſenſu per χ potius ſcribitur,

Λακωνίζω.μ.ίσω.π.ικα.faueo parti Lacedæmoniorum,Laconicè loquor,breuitati ſtudeo.à gentis illius more,qui breuiloquio prę cęteris gaudebant.Neut.abſol.

Λακωνικαί. calceamenta uirilia apud Ariſtophanem in Theſmoph.

Λακωνικῶς.Laconicè,breuiter.

Λακωνισμός.οῦ.ὁ.Laconiſmus,breuiloquentia,amicitia in Lacones.Vide in Chil.Eraſm.

Λάλαγες, uirides ranæ circa paludes, uel auium genus.

Λαλαγέω.μ.ήσω.π.ηκα.φωνέω,uocem edo. Neutrũ datiuo.

Λαλαγή.ῆς.ἡ.uox.

Λαλαγήτης.nugator.

Λάλαξ,pro λαλαγή.ſonus,tumultus.

Λαλέω.μ.ήσω.π.ηκα.loquor.Sæpe in malam partem accipitur, ut ſit temerè & inconſideratè citraq; delectum aliquem uerba effutire, utcũq; uerba facere:cui opponitur διαλέγομαι & λέγω. Vnde celebratũ illud Eupolidis apud Gellium,λαλεῖν ἄριστος, ἀδυνατώτατος λέγειν.id eſt Ad garriendum præcipuus & optimus,uerum ad loquendũ nemo minus idoneus. Apud Latinos ſimilis differentia eſt inter loquacem & facundum,aut dicere & loqui.Vide Ammonium in λαλεῖν,& in διαλέγεσθαι.

Λάληθρον.garrulus.

Λαλιά.ᾶς.ἡ.loquela,garrulitas,loquacitas,loquẽtia, ut apud Salluſt. Satis loquentiæ, ſapientiæ parum. Item genus declamationum quod totum ad uoluptatem & delectãdos auditores cõparatũ eſt Græci λαλιάν,uel λαλιὰς uocauerũt

Λαλίς.poëticè pro λάλος,δίγλωττος.

Λαλίστατος.loquaciſſimus.

Λάλιγξ, pro λάλιξ. ſonus, lapillus littoralis, qui à mari agitatur cum ſtrepitu,glarea.

Λάλος.ου.ὁ. loquax, garrulus, futilis, ſtulta & immodica blatterãs, ac cuius lingua tam prodiga infrænisq; eſt,ut fluat ſemper & æſtuat colluuione uerborum teterrima.

Λαμβάνομαι cum genitiuo conſtruitur,& ſignificat aliquando præhendo,nanciſcor,corripio ut ἐὰν λάβωμαι σχολῆς, Si otium nactus fuero. Aliquando ἀντιλαμβάνω,teneo, ut τῶν ἱερῶν λαμβάνομαι.Et aram tenui,aræ adhęſi,Andoc. Aliquando reprehendo,increpo. Plato de Legib.1.ταχὺ γάρ ἄν σου λάβοιτ' αὐτῆς,Lucian.poſuit cum accuſ. λαμβάνεταί με (inquit) ἐκ τῆς οὐρᾶς. Accipitur etiam pro conuincor, ſicut Latinè teneor.Plaut Manifeſtè miſer teneor,id eſt,λαμβάνομαι.Bud.Com.

Λαμβάνω.μ.λήψομαι.à uerbo λήβω.π.λέληφα,& Atticè εἴληφα.αόρ.β.ἔλαβον. capio, deprehendo, accipio, afficio, oratione detineo. Et accipio,id eſt patior. Sicut Latinè dicimus, magnũ cepi dolorem,& cepit me dolor,εἴληφε.Significat etiã αἱρῶ καὶ ἁλίσκω,καὶ ἐλέγχω, καὶ καταγινώσκω, conuinco, damno, ſicut teneor apud Latinos. Cicero, Neq; ſolum argumentis,ſed etiam certis teſtibus iſtius audacia tenebatur, λαβεῖν προηρούμεθα.Ariſtot.Polit.pro intelligere & inſtitueremus,& λαμβάνειν πίστιν ἢ πίστεις. ſumere argumentũ. Eſt etiam uerbũ dialecticorũ,ſignificãs ſupponere,& ponere, & quaſi ſuo iure ſumere,hoc eſt tanquã firmũ,uel per ſe ꝓbatũ ſumere.Actiu.accuſ.& pro μετέχω, genit. Imperatiuũ habet λάβε paroxyton. cõmuniter. Atticè uero λαβέ oxytonum. Ammonius diſtinguit λαβεῖν à uerbo δέξασθαι.

Λαμία.ης.ἡ.lamia,mulieris nomẽ, Beli & Libyæ filiæ, cuius Horat. in Arte poëtices mẽtionem facit,

facit, & urbis nomē à Lamio Herculis filio ita appellatę & feræ genus, quod habeat magnum guttur. λαιμός enim id eſt. nunc autem ſcribitur λάμια accētu in antepen. Etym. Λαμία Aſtoteli piſcis eſt è cartilagineis, Gaza Græcam uocem relinquit.

Λάκια τὰ. teſtes, ὄρχεις, apud Ariſtoph.

Λάμ⊕. Læſtrigonum urbs.

Λαμπάδιον. τὸ. parua lampas, uulnerum deligatio, τὰ ἔμμοτα.

Λαμπαδουχεῖν. ferre faces, quod in Prometheis, Vulcanicis, & Panathenaicis ſolebant.

Λαμπαχία. ας. ἡ. ludicrum.

Λαμπάς. άδος. ἡ. falx, funale, ſplendor. Et λαμπάδιον, tormētorum genus, Cyril. Vide in Chil. Eraſmi, Lampada tradere.

Λαμπετάω. λάμπω. Neutr. abſol.

Λαμπετίη. ης. ἡ. Lampetie Solis filia, quæ Solis armenta pauit, ut ſcribitur Odyſſ. 12.

Λαμπετόω. idem quod λαμπετάω poëticè. Ety.

Λαμπετώ, Diogenes libro 5. in Demetrio Phalereo: Didymus, inquit, ipſum & χαριτοβλέφαρον & λαμπετὼ à meretrice quadam appellatum, in Sympoſiacis ait.

Λάμπη. craſſior ſpuma uino innatans.

Λαμπηδών. ὄν⊕. ἡ. ſplendor, ſcintilla.

Λαμπήνη. ης. ἡ. currus regius, lectica.

Λαμπίας. ου. ὁ. pro ſole & lumine.

Λαμπόδιον. helleborum nigrum. rectius ſcribetur μελαμπόδιον.

Λάμπομαι. illuſtror & illuminor.

Λαμπουρά. ᾶς. ἡ. uulpis genus albicante cauda.

Λαμπουρίς. ίδ⊕. ἡ nitedula, cicindela. uulpes apud Lycoph. τῆ παντομόρφου λαμπουρίδ⊕.

Λάμπουρ⊕. ου. ὁ. lampurus, canis eſt nomen apud Theocritū in Daphnide & Menalca, ex ratione albicantis caudæ, ut ſcribit interpres. Vel à peruigili cura & ſolerti cuſtodia. παρὰ τὸ λάμπειν καὶ οὐρὰν. Vel quoniā uulpi ſit aſſimilis, quam λαμπουρον uocant.

Λάμπρα. ας. ἡ. paroxytonū, urbis nomen. Cyril. oxytonum uero fœmininum eſt à λαμπρός.

Λαμπρείμων. ον⊕. ὁ ſplendidè indutus.

Λαμπρείμων. lucernam ferens.

Λαμπροπυρσόμορφ⊕. Nazianzeno angeli epitheton, corruſco aſpectu fulgurantis.

Λαμπρός. οῦ. ὁ. clarus, emicans, περιφανής, luculētus, ἐξαίσι⊕ καὶ μέγας, lautus & ſplendidus, id eſt elegans, & μεγαλοπρεπής. Item uehemens, σφοδρὸς. ὑπέρφυής, Syneſ. Demoſth. ſæpe pro ſplendido, largo, & magnifico utitur, ὡς ἂν ἢ γὺ τούτοις λαμπρὸς καὶ φιλότιμος. Bud. Com.

Λαμπρότης. ητος. ἡ. ſplendor.

Λαμπροφόρ⊕. ου. ὁ. qui lucernam gerit, λυχνοφορῶν, λαμπροείμων.

Λαμπροφωνία. ας. ἡ. uocalitas.

Λαμπρόφων⊕. ου. ὁ. qui uoce eſt ſplendida, & ſonantiori.

Λαμπρόψυχος. μεγαλόψυχος.

Λαμπρύνεσθαι ſplendidè & liberaliter uiuere, magnificentiam oſtentare, largitionis ſplendore ſe illuſtrare, in alacritatem ſe componere, magnificè geſtire. Bud. Com.

Λαμπρυνον. τὸ. ſplendor.

Λαμπρύνω. μ. υνῶ. illuſtro, ſplendorem affero, clarum reddo. Actiu. accuſ.

Λαμπρῶς. apertè, ſplendidè, opiparè, περιφανῶς, ſupra modum, ἐξαισίως.

Λαμπτήρ. ῆρος. ὁ. facula, pharus, unde datur ſignū nauigantibus, candelabrum, lignum aridum, fax, lucerna, & illud in quo ligna comburebantur, apud Atticos præbentia lumen. Vide λύχνουχος in Ammonio.

Λαμπυρός. ſpumoſus.

Λαμπυρίζω. ſplendeſco.

Λαμπυρός. loquax, facetus, terribilis, τερπνός. & λαμπυρά, ſpumoſa, ſplendet enim ſpuma.

Λαμπυρίς. cicindela, noctiluca, uulpes. Cicindelæ meminit Aelianus.

Λάμπω. μ. λάμψω. π. λάμφα. ſplendeo.

Λαμυρία. ας. ἡ. audacia, pręſumptio, facetia, temeritas, loquacitas. Plutarc. in libello de amico dignoſcendo ab adulatore, αἰνίγματα φαίνονται λαμυρίας καὶ θρασύτητος. Significat nonnūquā κατάπληξιν καὶ ἡδύτητα. Itē καθαρότητα hoc purum limpidum & impermiſtum. Sic Thucyd. dicitur λαμυρὰ πηγὴ hoc eſt, καθαρὰ καὶ ἡδεῖα.

Λαμυρίζειν. purū eſſe & ſplendidum.

Λαμυρός. οῦ. ὁ. loquax, audax, facetus, iucundū ſtuporē inducens, multus, copioſus, temerarius, καθαρός, λαμπρός, elegans, facundus, lepidus.

Λάμψακ⊕. nomen urbis, ὅτι τοῖς λαμψακηνοῖς χρησμὸς ἐδόθη, ὅπου ἂν αὐτοῖς λάμψη, ἐκεῖ πόλιν κτίσαι. Etym.

Λαμψάνη apium.

Λάμων. ὁ. luſcus.

Λᾶν. uidere, aut lapidem.

Λανθάνομαι μ. λήσομαι. π. λέλησμαι. ἀόρ. β. μέσ. ἐλαθόμην. obliuiſcor. Depon. genit.

Λανθανόντως. latenter.

Λανθάνω. μ. λήσομαι, à λήθω. inuſitato. μέλ. π. λέληθα. ἀόρ. β. ἔλαθον. καὶ ὁ μέσ. ἐλαθόμην. παθητικός. π. λέλησμαι, lateo, fallor, & imprudēs aliquid facio, uel imprudenti mihi aliqd accidit Plato, λήσετε διαφθαρέντες, Imprudēter peribitis. Λανθάνω ἐμαυτὸν, fallor, erro, hallucinor Neut. accuſ.

Λανός. prudens.

Λάξ.aduerb.cum calcibus,propriè pectine pedis unde digiti emicant.

Λαξευτήριον.ȣ.τὸ.aſcia, cœlum inſtrumentum.

Λαξευτής,lapicida quem & λίθων ἐργάτην uocat Lucian.

Λαξευτός.ȣ.ὁ.exciſus,exculptus.

Λαξεύω.τὸ ξέω.incido,ſculpo,polio, proprie lapides cædo.

Λάξις.diuiſio.Herodo.& ſæpis conſtructio.Ety.

Λαοβότος.ȣ.homines alens.

Λαοδογματικῶς.aduerb.è uulgi opinione.

Λαοξόος.lapicida,architectus.

Λᾶος.λαος.τὸ.lapis.Cyrill. maſculinum facit tertiæ declinationis,neſcio quàm recte.

Λαός.ȣ.ὁ.plebs,populus durus.ἀπὸ τȣ λᾶαν. ὅ ἐστι λίθων.Etym.oxyton.

Λαοσσόος.ȣ.ὁ.populos ſaluans.Vel ἀπὸ τȣ λαὸς, καὶ σεύω.τὸ ὁρμῶ,perſecutor,uiros ad bellum incitans.Etym.

Λαοτρόφος.qui populũ alit ὀξύτονον.λαότροφος uero προπαροξυτόνως paſſiuam habet ſignificationem,hoc eſt,qui à populo nutritur.

Λαοφόρος.ου.ἡ.uitia qua it populus,uia uel porta celebris,λεωφόρος, uia regia, uel militaris, prætoria,aut conſularis.

Λαπάζω.euacuo,perdo.

Λαπάθιον.ȣ.τὸ.herba lapathium, à λαπάζω, uel λάπτω,uentrem enim euacuat.

Λάπαθον.ȣ.τὸ.&

Λάπαθος.ȣ.ὁ.lapathum, rumex herba. ἀπὸ τȣ λαπάζω,quod uacuet uentrem.& foſſa ad capiendas feras.Etym.

Λαπάρα.ας.ἡ ile,abdomẽ,uẽter,à laxitate dictus. Item morbus eam partem infeſtans,quæ inter thoracis & iliorum oſſa ſubſidit,teſte Gal.

Λαπάρας.inanitus,libidinoſus.

Λαπαρός.ȣ.latus,tenuis.

Λαπαχθῆναι.euacuari.

Λαπέρσαι.οἱ.Caſtor & Pollux Lycophr. dicitur quod Lan urbem aſperam exciderunt.

Λαπιδόρχυς.habens magnos teſticulos.

Λαπίζειν.magnificè & arroganter ſe gerere,fiſtulã inflare,συρίζειν.apud Sophocl.

Λαπίθης.ὁ.lapitha.Theſſalici hëroes erant Lapithę,centauris inimici.Λαπίθης etiam per iocũ dicitur,glorioſus homo,iactator.αὐχηματίας, παρὰ τὸ τȣ λαὸς εἰς ὄπιν ἄγειν καὶ ἐπιστροφὴν, οἷς πείθει τινα περιαυτολογȣ́μενος.Euſt.Il.ι.

Λαπιστής.mẽdax,temerarius, nugator, negligẽs, uoluptuoſus.

Λάπτω.μ.ψω.π.φα.lambo,canis in morẽ poto, euacuo.παρὰ τὸ λίαν ἅπτω.Etym. Neut.accuſ.

Λάπω.λαπάζω.deuoro, ſorbeo.

Λαρινεύομαι.ſaginor.

Λαρινός.dulcis,tener,& piſcis quidam.Et λαρινοὶ σύες καὶ βόες.apud Athenęum ſaginati porci & boues:uel à loco,uel à paſtore quopiã ſic dicti.

Λάρκος.ȣ.ὁ.uas uimineum quo carbones feruntur,cophinus.

Λάρναξ.κος.ἡ.urna,arca,capſa.

Λάρος.ȣ.ὁ.paroxytonũ.larus, marina auis, à cuius ſtupiditate homines laros appellamus. Comici aliquando pro furaciſſimo uſurpãt.Nam auis eſt uoracis naturæ,rapacisq́;. Sunt qui fulicam eo nomine accipiant. Theodo. grauiam interpretatur,in Ariſtotele.Vide in Eraſ Chil. prouerbia aliquot à laro ſumpta. Meminit eius & Oppianus in Ixeuticis.

Λαρός.ȣ.ὁ.dulcis.Itẽ tener.Etym.iucundus, χλιαρὸς,προσηνής.Cyrill.

Λαρυγγίζω.μ.ίσω.π.ικα. loquor gula præcluſa. dicitur de eo qui curioſius loquitur. Item εὐνȣ́χως λέγω teſte Chriſtodulo. Neutrum abſol. Eraſ.Chil.πλατύνω φωνὴν.

Λαρυγγισμός.ȣ.crocitatio.

Λάρυγξ.γος.guttur,hoc eſt,prior pars colli ſiue illius loci qui inter pectus & faciem eſt. Ariſt. lib.1.de animal.αὐχὴν δὲ τὸ μὲν μεταξὺ προσώπȣ καὶ θώρακος,καὶ τȣ́τȣ τὸ μὲν πρόσθιον μέρος λάρυγξ,τὸ δὲ ὀπίσθιον στόμαχος.Iul. Pollux dicit λάρυγγα στομάχον.Gal.dicit eſſe ſummã partem aſperæ arteriæ quæ nobis deglutientibus liquido cernitur,quæ in tãtum ſublata ſurſum currit,quantum gula deorſum trahitur.

Λάρυγξ γος.ὁ.guttur,ut Gaza uertit in Ariſtot.

Λαρύζω.clamo.

Λᾶς.ᾶ.ὁ. per cõciſionem à λᾶος. lapis.Eſt etiam nomen fluuij & ciuitatis.

Λάσανον.ȣ.τὸ.matella,uaſculum ad euacuandũ uentrem.Vide Bayſium.

Λασανοφόρος.ȣ.ὁ.qui domino matulam ſubijcit, quiq; foricis ſeu excrementis purgandis præeſt.Vnde Horatius ad uerbum dixit.Te pueri laſanum portantes,œnophorumq́;.

Λάσθαι,& λασθαίνειν. illudere, contemnere, conuitiari.

Λασθένεια.ἡ.proprium mulieris apud Laërtium, uatis,& diſciplinæ Platonis.

Λάσθη,inſultatio, inſolentia.

Λασιαυχὴν.ενος.ὁ hirtam habẽs ceruicem.Hom. (in Hym.

Λασῖνος.imprudens,obliuioſus.

Λασιόκωφος.ȣ.ὁ.ſurdus, hirſutas aureis habens.

Λασιόμαλον.τὸ.languine obductum quadam,de pomo.

Λάσιος.hirſutus,denſus,prudens,& λάσιον ſindon,linteum.Hipp.

Λασιουργία.textura.

Λασιῶνες.arbuſta,loca denſa,teſqua Lat.

Λασκάζω.nugor,adulor, rumpo.

Λάσκειν.loqui,dicere.
Λάσταυρος.ου.ὁ.laſtaurus,ſalax,inſigniter mentulatus.à λα & ταῦρος,quæ pudendorum pars eſt.
Λασταυροκάκαβον. edulium quoddam operoſius ac lautius apud Chryſip.
Λαταία. ἡ. gladiolus, mucro, culter qui maiori gladio adiungitur.
Λάταξ.γος.& λαταγή. gutta ſiue ſtillicidiũ maiuſculum. Item λάταξ, animal eſt in aqua uiuens, ſed aërem non humorem recipiens , ut crocodilus, meminit eius Ariſtoteles, Gaza Græcam uocem relinquit.
Λάταυρος. genus ueſtimenti. Etym.
Λατιαρίῳ Διΐ. Latiali Ioui.
Λατομέω.μ.ήσω.π.ηκα.lapides incido.
Λατομία.ας.ἡ.lapicidina.
Λατόμιον.ου.τὸ.latomium,lapicidina.
Λατομῶ. lapidem ſcindo & expolio, λίθον ξέω & λαξεύω.
Λάτομος.ου.ὁ.&
Λατύπος.ου.ὁ.lapicida.
Λατραδίζειν.barbarizare.
Λατρεία. ας. ἡ. δουλεία θεῷ μόνῳ πρέπουσα, ſeruitus, obſequium, cultus diuinus. idem quod δουλεία,teſte Valla.
Λατρεὺς. Apollo, & Neptunus, à ſeruitio Laomedonti in extruendis muris impenſo.
Λατρευτής.οῦ ὁ.cultor.
Λατρεύω.μ.εύσω.π.ευκα.colo,ſeruio, δουλεύω. Datiuo iungitur.
Λάτρης. ου.ὁ ſeruus.μισθῷ δουλεύων,ἢ παρὰ τὸ λα, καὶ τρεῖν τὸ φοβεῖσθαι.uide λάτρις.
Λάτρις.ιος.ἡ.famula,uide Ammon. in Θῆς.ubi etiam λάτρις maſculinè ponitur per iota non per η,ut ſuperius.
Λάτρον.τὸ. merces.
Λατυπέω.lateres quadro & ſaxa,Lycoph accipit pro muros è ſaxis extruere.
Λατύπη.ης.ἡ.quod à lapidibus marmorarij abradunt.Friatos lapides quidam uertunt.
Λατύποι.lapicidæ, latomi,ſcalptores.
Λατύσσω.turbo,uerbero,calcitro,nato.
Λατῶος.nomen fluuij, quod Latona apud eum pepererit.Etym.
Λαυκανία ας.ἡ.guttur, arteria, poëtica dictio ἀπὸ τοῦ λῶ τὸ ἀπολαύω.
Λαύξω.obtineo,conuiuor,delecto.
Λαύρα.ας. ἡ. uicus latus. παρὰ τὸ λίαν ἔχειν αὔραν, & angiportus,anguſtũ impurũ ſterquilinium, & generaliter ſordentia omnia loca.
Λαύρειον.τὸ.Atticæ locus metalla habens.
Λαυρός.οῦ.ὁ latus,ut λαῦραι πυλίδων,Herodoto.
Λαυροστομεῖν. plus ſatis loqui & pleno ore, apud Aeſchyl. magna crepare, blaterare, μετ' ἄγαν λαυροστόμ.
Λαυρῶς.latè,abundè.
Λαυστήρ.moleſtus.
Λαῦτια. ſunt munera & xenia quæ legatis exterarum gentium dono mittuntur.
Λαυφθάζω. feſtino.
Λαυφθάσσω. λαύρως ἐσθίω. deuoro.
Λαφυγμός.οῦ. ὁ. prodigalitas.Interdũ inſatiabilis uoracitas,& de canibus & ſuibus dici ſolet,inanitio,διαφόρησις.
Λαφύκτης.ου.ὁ.helluo,ὁ ἐπὶ μέθῃ ἀναλίσκων πολλά.Euſt.Iliad.φ.
Λάφυξ.ὁ.morſus.
Λαφυραγωγῶ.ſpolio,prædor,deprædor,diripio
Λάφυρον.ου.τὸ. ſpolia, exuuiæ, præda de uiuente hoſte, παρὰ τὸ λαπάζειν. σκῦλα autem mortuorum ſunt.
Λαφυροπώλης.ου.ὁ.uenditor prędę & ſpoliorum, ſiue captiuorum.
Λαφυροπώλιον.ου.τὸ.forum uendendæ prædæ.
Λαφυροπωλῶ. auctionor, addico, & ſub haſta uendo.
Λαφύστιος.helluo,gurges.& Dionyſij cognomen à Bœotiæ monte Laphyſtio.Etym.
Λαφύσσω.μ.ύξω.π.υχα. lanio, deuoro,effundo, helluor Cicero dixit.
Λαχαίνω.μ.ανῶ π.αγκα fodio,σκάπτω. Neutrũ accuſat.
Λάχανα.quod è uimine connexum currui ad ſedendum imponitur.
Λαχανάριον.τὸ.oluſculum.
Λαχανεύεσθαι.idoneum eſſe eſui olerum modo.
Λαχανία.ας.ἡ.locus oleribus conſitus.
Λαχανίζεσθαι. olus legere. Vide Lachaniſſare in Chiliad.Eraſmi.
Λαχανισμός.οῦ.olerum collectio.
Λάχανον.ου.τὸ.olus.ἐκ τοῦ λαχαίνω.ἢ λάχεια.
Λαχανοπωλεῖον.ου.τὸ. locus ubi olera uenduntur
Λαχανοπώλης.ου.ὁ.uenditor olerum.
Λαχανώδης.εος. ὁ.ἡ.oleraceus.
Λάχεια.ας ἡ.terra breuis,ad fodiẽdum facilis, terra occata,& bene effoſſa.Eſt etiam nomen inſulæ. Etym.
Λαχεῖν. conſequi, ſortiri, accuſare. Λαχεῖν δίκην τινὶ τῆς κακηγορίας, actionem iniuriarum intendere. Λαχεῖν ἐνοικίου δίκην. agere locati actionem. V. Λαγχάνω.
Λάχεσις.ιος.ἡ. Lacheſis parca, ſors Latinè, quæ ideo uitę præeſt,quoniã ſorte obtingit, quemadmodum quis uiuere poſſit,ut ſcribit Placiades.
Λάχη.ſors.
Λαχμός.οῦ.ὁ.denſitas pilorum, ſors. Antimachus dicit calcitrationem equorum.Etym.
Λάχνη.ης.ἡ.lana,uillus,capillus. ἐκ τοῦ λα,& χνοῦς
Λαχνήεις.εντος.ὁ.lanoſus,uilloſus,capilloſus.
Λάχνος.idem.
Λαχνός.idem quod λαχμός.ſic Seleucus.Etym.

Λαχόντα, τὸν. aſſequentem ſorte.
Λάχον. ου. τὸ. &
Λάδχος. εος. τὸ. ſors, Cyrillus maſculinum facit.
Λάχως. quaſi, Cyrill.
Λαψάνη. ης. ἡ. napium holeris ſpecies, lapſana, cyma ſylueſtris, ut ait Plinius. Vide in Chil. Eraſmi, Lapſana uiuere.
Λάδω. uolo, uis, uideo.
Λαώδης. εος. ὁ. ἡ. popularis.

Λέα. lapis qui in uelis nauium ſuſpenſus erat. Etym.
Λέαινα. ης. ἡ. leæna, apud Ariſtot. Vide in Chil. Eraſ. Leæna non ſtatuar in machæra.
Λεαίνομαι. leuigor.
Λεαίνω. μ. ανῶ. π. γκα. deleo, extenuo, detergo. Actiu. Accuſ. adæquo, complano. ὁμαλίζω. planum, leue ac æqualefacio, τὸ ὁμαλίζω ἀ λεῖον qui leuorem ſignificat.
Λέβορνοι. οἱ. nauigia bellica, liburnicæ Lat.
Λεβηρίς. ίδος. ἡ. ſerpentis exuuium, leberis. Plin. nunc ſenium, nunc ſenectutem appellat. Vide in Chil. Eraſmi, Leberide cæcior, nudior, ſcabroſior.
Λεβυρίς. ἡ. ſunt qui inanem concham exponunt, alij etiam fabæ ſiliquam corticemúe: Item cuniculus apud Strab. uel potius depilis cuniculi (fœtus.
Λεβηρός. οῦ. humidus, ὑγρὸς. Hipp.
Λέβης. ητος. ὁ. lebes, olla, cacabus, apud Hom. in Odyſs. 1. etiam malluuium ad manus lauandas comparatum.
Λεβητάριον. τὸ. cacabus in quo calefit aqua.
Λεβήτιον. ου. τὸ. peluis.
Λέγαι γυναῖκες. ab Archilocho dictæ ſalaces & Venereæ quaſi lecti appetentes.
Λεγαίνειν. mutatione literæ pro λεχαίνειν, τὸ λέχους ἐπιθυμεῖν.
Λέγνος. ὁ. panis nec denſus, nec ſolidus.
Λεγνώδης, εος. ὁ. uariegatus, uerſicolor.
Λεγατεύειν. legare.
Λεγεών. ῶνος. ὁ legio. ςῖφος τὸ ἐκλεκτόν.
Λέγνη. ης. ἡ. fimbria quæ aſſuitur extremæ ueſtis oræ. Et λέγνα, τὰ indumentorum extremitates, à quibus per tranſlationem Hipp. ita uocauit extremitates oris uuluæ.
Λέγω. μ. ξω. π. χα. dico, oratoriè loquor, pronuncio, commemoro, concionor, δημηγορῶ. Eſt etiam diſcerno, dijudico, cenſeo. Vnde λόγος. id eſt λογισμὸς, ratio. Item iubeo. Aliquando profiteor, fateor. Apud Demoſthen. λέγε pro recita & lege. Acti. accuſ. Vide λαλεῖν & διαλέγεσθαι in Ammonio. Item metior, æſtimo, expendo, μετρῶ. Itē dormio, & curā habeo, cui ἀλέγω opponitur. Item colligo, συλλέγω.
Λεδδά. ἡ. eminentia calcanei.
Λεδροῦμαι, curo, uolo.
Λεηλασία. ας. ἡ. prȩda, excurſio militaris, captiuitas, pugna.
Λεηλατέω. μ. ήσω. π. ηκα. uehementer populor. depopulor, impetū facio in hoſteis, lȩdo. à λεὸς pro λαὸς, & ἄτω. noceo, quaſi λαολατέω, ληςεύω. αἰχμαλωτίζω. Neut. accuſ. iung.
Λεία. ας. ἡ. prȩda, ſpolium, commeatus. Vide Ammonium.
Λειάδες. prata, loci humidi.
Λειαίνω. μ. ανῶ. π. γκα. leuio, mitigo, polio, explano, pinſo. Actiu. accuſ.
Λεῖαξ. idem quod λεῖος. Etym.
Λείβω. μ. είψω. π. ειφα. libo, ſtillo, fundo, rigo. Actiu. accuſ.
Λειβήθρον. ου. τὸ. aquæductus, irrigatio. Eſt & mōs Macedoniȩ apud Lycoph. & λειβήθριοι populi apud quos uixiſſe Orpheus legitur. Euſt. Il. φ.
Λειεντεριάω. laboro leuore, ſiue fluxu inteſtinorū.
Λειεντερία. ας. ἡ. lienteria, morbus cum inteſtina leuore fluunt, celerrima tranſmiſſio, ac tota ſimul ciborū cum ſcilicet tales excernūtur quales ingeſti ſunt inteſtinorum leuor, ſeu leuitas. Vide λυεντερία.
Λειδύμαι. conſcindo, tero, communiter λειδοῦμαι.
Λείκνον. ornamentum Bacchicum, uētilabrum, caniſtrum. Vide σεῖπον.
Λείμα. limax.
Λείμαξ. ακος. hortulus, λειμὸν, locus arboribus conſitus.
Λεῖμμα ατος. τὸ. reſiduum, ſpacium, defectus. Item hemitonium minus in Symphonia uocatur à Platone λεῖμμα.
Λειμάς. irriguus & pinguis locus.
Λειμονία. prati uiriditas & ornamentum.
Λειμών. ῶνος. ὁ. pratū, floridus & iucundus locus, pinguis & humidus. ἀπὸ τοῦ λείβω, λέλειμμαι. Etym. Aliquando ponitur pro mari, Heſych. Eſt & locus, teſte Strab. trās Tmolum uerſus auſtrum, ubi delubrū Cayſtri Penteſileȩ filij & Aſij herois Lydorū regis monſtratur, iuxtaq; fluens Cayſtrus fluuius.
Λειμώνιον. herba, uulgus betam ſylueſtrē uocat.
Λειμώνιος. ου. ὁ pratenſis.
Λειόβατος. locus planus, & piſcis genus Ariſtoteli, Gaza uertit, leuiraiam.
Λειογένειος. tenui & molli barba.
Λειοκάρηνος. ου. ὁ. caluus, glaber.
Λειόκαυλος. ὁ. ἡ. braſſica leuis, cui cōtraria eſt οὐλό (φυλλος.
Λεῖον. τὸ. leuor.
Λειόποδες. οἱ. quibus cōcauum uel connexum pedis deperditum eſt. Latini plancos uocant.
Λεῖος. ου. ὁ. planus, leuis uel politus, facilis, contritus.

Λειόσπλαγχνα

Λεόςρακα. leues teſta.
Λεόςρακα.τά.oſtrea non ſcabra,ſed leuia.
Λειότης.ητος.ἡ.leuitas,leuor.
Λειοτριβοῦντες.in farinam terrentes.
Λειουργῶ.polio,orno.
Λείουσι.pro λέουσι.leonibus.
Λειόφλοια.τά.quibus eſt leuis cortex.
Λειόω.contero,in leuorẽ redigo,friare Latinè dicitur.
Λειπάζεσθαι.reſiduum eſſe.
Λειπανδρεῖν.uirorum penuria laborare.
Λειπανδρία.uirorum penuria.
Λειποβοτανεῖ.caret pabulo.
Λειπογνώμονες. de equis multum annoſis, quorum anni dẽtium ratione mitti in digitos amplius non poſſunt,qui & ἀγνώμονες dicuntur Iulio Polluci, A dentibus,quos duali numero γνώμονε uocant.
Λειπόδερμος.ου.ὁ.apella, cui deficit cutis cooperiens glandem genitalis membri.
Λειποδρανεῖν.animo deficere, imbecillem eſſe.
Λειποθυμέω.μ.ήσω.π.ηκα.animo deficio, λειποψυχῶ.Neutr.abſol.
Λειποθυμία.ας.ἡ.defectio animi.
Λειπόκρεως.macilentus,minimè carnoſus.
Λείπομαι.μ.λείψομαι.π.λέλειμμαι. deficio, inferior ſum, ἐλλείπομαι, εἴκω,cedo,ἡττῶμαι. Eſt etiam ſuperſtes ſum.Depon.genit.
Λειπομορία.arbor,quæ ſuperioribus mutilata,à radice germinat.
Λεῖπον. idem quod λίκνον. caniſtrum, uentilabrum.Etym.
Λειποναύτης.ου.ὁ deſerens ſocios nautas.
Λειπόνεως.ω.ὁ.deſertor nauis.
Λειποςράτιον.ου.τὸ.deſertio exercitus.
Λειποςράτος.qui militiam recuſat.
Λειποτακτέω.μ.ήσω.π.ηκα.exercitum deſero. Neutr.abſol.
Λειποτάκτης.ου.ὁ &
Λειποτάξιας ου.ὁ.&
Λειποτάξιος.ου.ὁ.deſertor aciei. Λειποτάξιου πρόσκλησιν,dies ei ut deſertori dicta eſt.
Λειποψυχεῖν. deficere animo,animã agere,mori.
Λειποψυχία.ας.ἡ defectio animi,examinatio.
Λειπυρία.ſpecies febris ſimilis epialo cũ interinterna uiſcera calor,in extremis uero frigus ſentitur.
Λείπω.μ.λείψω.π.λέλοιπα.ἀόρ.α.ἔλειψα.ἀόρ.β.ἔλιπον linquo. Accuſ. λελειμμένος λόγου, qui nihil audiuit,ad cuius aures ſermo non peruenit.
Λειραί.αἱ.canes macræ quæ pilos reiecerunt.
Λειριόεις.όεντος.ὁ.floridus,dulcis,ſuauis, deſideratus,concupitus.Etym.
Λείριον.ου.τὸ.flos,lilium,narciſſus.Lucian. in Hecub. dicit non tantum florem, ſed priuatam quandam lilij ſpeciem Vere naſcentis.
Λειρόφθαλμος.ου.ὁ.mitis,manſueto aſpectu.
Λειρός.οῦ.ὁ.tenuis,pallidus.
Λείρως. facilè,moleſtè,uehementer,perfectè,pulchrè.
Λεισός.οῦ.ὁ.prædabilis.ληϊςός.
Λείτειρα.ἡ.hæc ſacerdos.
Λειτός.conuiciator.
Λειτουργέω.μ.ήσω.π.ηκα.miniſtro,publicum munus obeo.Neutr.datiuo.
Λειτουργία.ας.ἡ. miniſterium, officium, munus quoduis publicum.λειτουργίας λειτουργεῖν.munera obire.
Λειτουργός.οῦ.ὁ. publicus operator, ſeu miniſter. Sunt qui per η ſcribant ληιτουργός quaſi ὁ τὰ λήϊτα ἔργον ἔχων.λήϊτα nanq; dicũtur τὰ δημόσια.,hoc eſt,publica.
Λειφαιμεῖν.ſanguinem illinere. Vide λιφαιμῶ.
Λειφαιμοι.οἱ. decolores & pallidi quaſi ſanguine carentes.
Λειχὴν.ῆνος. lichen, impetigo, cutis aſperitas. aliqui mentagram eius ſpeciem faciũt: muſco ſa herba roſcidis petris innaſcens, eius meminit Dioſcor.
Λείχω.μ.λείξω.π.λέλειχα.lingo,μύζω Actiu.accuſ.
Λειψανδρία.uirorum defectus.
Λείψανον.ου.τὸ.reliquũ,reliqua, περίλειμμα, κατάλειμμα. τὰ λείψανα utitur Herodianus pro reliquijs diuorum.
Λειψυδρία.ας.ἡ.defectus aquæ.
Λειψύδριον,locus Atticæ. Etymol. Vide in Chil. Eraſmi,in Lipſydrio pugnas.
Λειῶ.leuigo,διακόπτω. Apud medicos ſignificat τὸ τῶν εἰδῶν τι εἰς λεπτὰ τρίψαι.
Λειώδης.εος.ὁ.ἡ.planus,læuis. Eſt etiam nomen proprium.Etym.
Λείωμα.ατος.τὸ.lomentum,propriè quod eſt tritum ſignificat.
Λείωσις.εως.ἡ.euacuatio,reſolutio.
Λεκάνη.ης.ἡ.peluis.παρὰ τὸ λακωτικὸν,καὶ τὸ χαίνω.Bayſius.
Λεκάνιον.ου.τὸ.diminutiuum,parua peluis,patella,delicatior bolus,lanx referta cibis.
Λεκανίς.ίδος.ἡ.λεκάνη.Bayſius.
Λέκιθος. piſum,guttum olearium ſiue ampulla, capſacem Latini uocant.Gal. ꝑ lente cui detracta ſunt putamina apđ Hip.interp.Itẽ putamẽ.
Λεκίς patina,paropſis,chlæna.
Λεκτικός.οῦ.ὁ.eloquens.
Λεκτὸν.Ideæ promontorium.
Λεκτός..ſelectus.ἄριςος,σεμνός.
Λέκτρον.ου.τὸ. lectus, thalamus. λέγω γὰρ κοιμῶμαι.
Λέκυθος. ου. ὁ. Gaza in Ariſtotele uertit, uitellum oui, pulmentarium è farina leguminum molita

molita,addita pinguedine,ut interp̃tatur Gal. lomentum optime uertetur. Cornarius negat ſignificare oui teſtã,aut luteum,aut etiã piſum.

Λεκυθοπώλης,ȣ.ὁ.qui pulmenta leguminibus elixa conditaq́ue uendit. Cyrillo paroxytonũ.

Λεκυθόπωλις. ιδος.ἡ.quæ pulmentaria è lomento condita uenditat.proparoxyt.Cyrillus.

Λελάχω.ſortitus fuero.

Λεληθότως.ſenſim,latenter.

Λέληκα,ἀντὶ τȣ̃ λελάληκα.locutus ſum Etym.

Λεληκώς.ὁ. lippiens.

Λελημμένος. captus, cogitans, ἀπὸ τȣ̃ λῆμμα

Λελῆσθ. oblitum eſſe.Etym. (ἔχων.

Λελῆισθ.prædatum eſſe.Etym.

Λελίζω.uerto,quatio.Actiu.accuſ.iungitur.

Λελιγμένος.ȣ.ὁ.calidus,incitatus,cupiens.

Λέλογχα.ſortitus ſum.à λαγχάνω.uel potius λήχω.& λελογχυῖα, puerpera facta

Λέλογχα.ſortitus ſum.παρὰ τὸ λέγω τὸ κληρῶ.

Λελογχωμένος.ȣ.ferratus,haſtatus.

Λελυθρωμένος.cruentatus.

Λελυκωμένος. à lupo deuoratus.

Λελυμένος.lotus.

Λέμβαρχοι.in lembo nauigantes.

Λέμβος. ȣ.ὁ. lembus, paruum nauigium. Bayf. Heraclides Callicianus ſcripſit orationẽ lembeuticam, unde & Lembus uocabatur. Laertius circa finem libri 5. Ammonius diſtinguit à λέμφος.

Λεμβώδης.εος.ὁ.ἡ ſpeciem lembi præbens.

Λέμμα.τὸ.cortex,uagina,putamen à λέπω.

Λέμφος. uanus,ſtultus, ἀπόπληκτος.Item mucoſus,coryza morbus.Vide λέμβος in Amm. Liban. κορύζης, καὶ λέμφος ἐμπλέος.

Λέντιον.οἷον λεάντιον. παρὰ τὸ λεαίνειν.Etym.

Λεξείδιον.dictiuncula.Etym.

Λεξικόν.ȣ.τὸ.uocabularium,dictionarius.

Λέξις.εως.ἡ.dictio,elocutio,& τὰ παρὰ τὴν λέξιν ἐμποιοῦντα φαντασίαν dicuntur ea quæ in uerbis ſpectantur.Ariſtot.

Λέξοντι. Doricè dicent.

Λεοκόριον.ſacellum.

Λεοντέη, &

Λεοντῆ.ῆς.ἡ.pellis leonis.

Λεοντιδεῖς. οἱ.leonum catuli.

Λεοντοκόμος.cui negotiũ datũ eſt curandi leonis.

Λεοντομιγεῖς.canes è leonum & canum coitu pro gnati.

Λεοντοπόδιον.mineruium ſiue palladium herba.

Λεοντοφόνον.animal quoddam in Syria.leonẽ interficiens.

Λεοντώδης.εος.ὁ.ἡ.leoninus.

Λέπαδνα.τὰ.coria lata circa pectus equorũ, capiſtra,collaria.

Λέπαργος.ȣ.ὁ.taurus albi pili. Item aſinus apud apud Nicand. παρὰ τὸ τὰς λαγόνας ἔχειν λευκήν.

Λέπας.τὸ.promontorium, ὀρφνὴ τραχύτης, καὶ ἀπόσπασμα ὄρους.Cyrillus & Ammonius, qui exponit ὄρους ἀπόσπασμα. paroxytonum.Hinc apud Thragicos λεπαία χθὼν pro montuoſa ſumitur.

Λεπάς.άδος.ἡ.genus oſtrei uel piſcis. Ariſtoph. interpres memorat oſtrei genus eſſe qđ petris adhæreat, adeò ut difficulter auelli queat, in qua ſignificatione uſurpatur etiã ab Hipp. Gaza in Ariſtotele uertit patellam. oxytonum eſt. Ammonius : meminit eius & Aelianus. Vide inferius ȣ̃ς θαλάττιον.

Λεπαστή.ῆς. poculi genus maioris aliquando, ca

Λέπαστρον. piſcatorium uas. (dix,dolium.

Λεπέω. λέπω. percutio.

Λεπίδιον.ȣ.τὸ.herba lepidiõ,quæ & gingidium.

Λεπιδοειδῆ πρὸς κολλήματα, & ῥαφαὶ λεπιδοειδεῖς,ſuturæ & cõpages oſſium caluariæ quæ utrinq; ad aures adiacent ſquãmatim Comiſſæ. Gal.

Λεπιδωτός.ȣ.ὁ.ſquãmatus, ſquammis cõſutus.

Λεπίζω.μ.ίσω.π.ικα.decortico,detraho pellem. Neut.accuſ.Vide in Chiliad.Eraſmi.

Λεπίς. ίδος.ἡ. lama.Gaza in Ariſtotele ſquãmam uertit: & morbi genus, quem Latini porriginem uocant.

Λέπισμα.ατος.τὸ.cortex,ſiliqua.

Λέπος.εος.τὸ. idem.

Λεπιστής.mendax.

Λέπρα.ας.ἡ.lepra,quæ & ψώρα Græcis dicitur: ea uero quam hodie lepram dicimus, Græcis eſt elephantiaſis. uarium enim cutis colorẽ ſicut in elephante facit,partim album,partim nigriorem,propriè ſi manifeſtas ſquamas facit ſatisq́; profunda ſit.

Λεπράς.άδος.ἡ.aſpera,alta,alba.

Λεπρικὰ. τὰ.medicamenta leprarum.

Λεπριῶ. ſcaber ſum.Dioſcor. libro 1. λεπριῶντας ὄνυχας dixit.

Λεπρός. ȣ̃.ὁ.leproſus. ἐκ τȣ̃ λέπω.τὸ ἐκδέρω. Itẽ aſperitas quædam ſuper ungues naſcens,hanc Plinius ſcabrum nocat.

Λεπρόομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι.lepram patior.

Λεπρύνομαι.ſcaber fio, τραχύνομαι, uel albeſco, λευκαίνομαι apud Nican.

Λεπρώδης. ſcaber.

Λεπτάλεος.tenuis, gracilis.

Λέπτη. ἡ. paroxytonum, urbs Lepte. oxytonum uero fœmininum eſt à λεπτός. (ceptũ.

Λεπτίς, ίδος ἡ hordei genus ab exilitate nomẽ ad

Λεπτόγεως.ȣ.ὁ.ſterilis non pinguis, rara & exoluta terra.

Λεπτόγειον. τό. ſterilitas.
Λεπτογνώμων. ονος. ὁ. ἡ. ſubtilis, acer.
Λεπτόδερμοι. οἱ. quibus cutis tenuiſſima eſt.
Λεπτόφυλλον. ου. τό. tenuia habens folia Nicand.
Λεπτόϊνος. ου. neruoſus, uel potius, qui habet tenues fibras.
Λεπτοκάρυα. auellanæ.
Λεπτόκαρφος. habens ramos tenues.
Λεπτοκοπούμενος. ου. ὁ. minutatim conciſus.
Λεπτολεσχεῖς, καὶ λεπτολόγους, uocat Ariſtophanes philoſophos de minutulis quibuſdam rebus diſputantes.
Λεπτολεσχίαι. ſubtilia nugamenta. ἀ λεπτός & λέσχη, nugæ.
Λεπτολογεῖν. de rebus tenuib. diſceptare, & friuola tractare, minuta & ſubtilia diſputare. Bud. Com. & Eraſ. in Chil.
Λεπτολογήματα, &
Λεπτολογίαι. ſubtiles de minimis rebus diſputationes.
Λεπτομέρεια, ας. ἡ. exilitas.
Λεπτομερῶς. Eraſ. in Chil.
Λεπτόμητις. prudens conſilium, calliditas.
Λεπτόμιτον. ſubtiliter textum.
Λεπτόν. τό. bucca. Item minutia, minutiſſimum monetæ genus, cuiuſmodi teruntiũ, porrò ſeptem λεπτὰ cõficiebãt æreolũ, hoc eſt, χαλκοῦν.
Λεπτοποιῶ. extenuo.
Λεπτός. οῦ. ὁ. tenuis, minutus, ſubtilis, macer. κατὰ λεπτά, fruſtulatim. λεπτὸν νόημα dicitur cõſiliũ & ſententia implicatior nec multis expoſita & obuia. & λεπτὰς ἐλπίδας ἔχειν περὶ τοῦ μέλλοντος dixit Ariſtides de ijs qui paruam & imbecillam ſpẽ de re quapiam futura conceperunt, & Libanius λεπτὸν pro expugnatu difficile & quod non facilem habet acceſſum.
Λεπτοσκελεῖς. crura gracilia habentes.
Λεπτοσχιδής. έος. ὁ. ἡ. habentes tenues inciſuras.
Λεπτότριχα. τά. quæ ſunt tenuiori pilo.
Λεπτοτριχώτερος. pili tenuioris.
Λεπτουργέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſculpo in ſculptura, & cælatura ſubtiliore & minutiore operor. Plato poſuit pro ſubtiliter partiri, & diſtinguere, ἀλλ᾽ ἀγὰρ λεπτουργεῖν οὐκ ἀσφαλές. Neutr. abſol. Bud. Com.
Λεπτουργία. opus teſſellatum & uermiculatum, & opus inteſtinũ elegantis artificij. Bud. Com.
Λεπτουργός. huiuſmodi artifex.
Λεπτόφωνος. gracilem & tenuẽ uocem habens.
Λεπτόχειλος. cui labrum tenue.
Λεπτυντικός. οῦ. ὁ. extenuatiuus.
Λέπτυνσις. apud Lycophronem, anima, mors, fatũ, Pluto, Proſerpina. διὰ τὸ λεπτύνειν τὰ σώματα τῶν ἀποθανόντων. Etym.
Λεπτύνω. μ. υνῶ. π. υγκα. attenuo, comminuo, ἰσχναίνω. Actiu. accuſ.
Λεπτυσμός. imminutio, & cum aliquid de phalangis numero demitur.
Λεπύχανα. dicuntur fructus extrinſecus tecti cortice (ticare.
Λεπυριῶσαι. deglubere, glumas excutere, excor-
Λέπυρον. ου. τό. teſta oui, aut mali punici cortex.
Λεπυρὸν στάχυν dixit Nicander Theria. τὸν λεπυριζόμενον.
Λεπυρός. οῦ. ὁ. teſtaceus, putamini oui incluſus fœtus λεπυρὴ γενέθλη. Nicand. dicitur.
Λέπω. μ. ἐψω. π. εφα. decortico. Vide in Chiliad Eraſmi.
Λέρνη. ἡ. Lerna, lacus in Argiuorum ac Mycenæorum agro communis, quem igni Hercules expurgauit. Zenodotus inquit eſſe fontem in Argiuorum agro prope quã Hercules cõfecit hydrã ac interanea uictimarũ cum in eodem abluerentur ac purgarentur factũ eſt, ut aqua corrumperetur ſtercore & ſordibus earum rerum quæ mundebantur, unde etiam natum prouerbium λέρνη κακῶν.
Λεσβιάς. ſcortum, λαικάστρα. fellatrix.
Λεσβιάζειν. &
Λεσβίζειν. polluere, conſpurcare, fellare. Sumptũ à moribus Lesbiorum. Eraſ. Chil.
Λεσγίον. paruum ſcutum.
Λέσπις. magna, aquatica.
Λεσχαίνω. nugor, de nugis diſſero.
Λεσχαῖος. interpres, congerro. (Etym.
Λεσχέραι. ſcholæ, ſolia ad ociandũ ædificia facta.
Λέσχη. ης. ἡ. loquela, confabulatio, nugæ, conuentus, locus cõmunis, æraria fabrica, cœnaculum publicum apud Bœotos. quidã dicunt lignum ſiccum, & genus cantilenæ. quidam loca calida & æſtiua. Etym. uide in Chil. Eraſmi, λέσχας pro nugis.
Λεσχηνεία. contumelia, calumnia,
Λεσχηνεύειν. uide λεσχηνεύειν.
Λεσχηνευτής. οῦ. ὁ. calumniator.
Λεσχηνόριος. ου. ὁ. Apollinis cognomentum apud Cornutum, propter confabulandi interdiu hominum ſtudium, congerronem dixeris.
Λευχηνῶται. οἱ. Ionice dicuntur uiolenti & contumelioſi. Laërtius lib. 2. in Anaximene.
Λευγάλεος. ου. ὁ. pernicioſus, triſtis, anxius, grauis, difficilis, humidus, imbecillis apud Hom. λευγαλέοι τ᾽ ἐσόμεσθα, hoc eſt, ἀσθενεῖς. ſic Eu.
Λευκαίναι. αἱ. caſtaneæ nuces, ſic dictæ à loco Idæ montis, quem λευκὰς plurali numero appellant. Gal. lib. de euchymia.
Λευίτης. ὁ διάκονος καὶ ὁ ἐκ τοῦ Λευί.
Λευκαίνω. μ. ανῶ. π. γκα. dealbo. λευκαίνομαι τὴν τρίχα

τρίχα.caneſco.Accuſ.

Λευκάνθης.ου.ὁ.canus,ut albus flos.

Λευκανία.ας.ὁ.gula,uentriculus,guttur, ſtomachus,Etym. Item Lucania regio,dicta ſic quòd albicet.

Λευκανόθεν.ex imo gutture.

Λευκανοί.Lucani populi.

Λευκαρίων.pro Deucalione dicitur.Etym.

Λευκασμός.ου.ὁ.candor.

Λεύκασπις.argyraſpis,albo ſcuto utens.

Λευκερῳδιὸς.alba ardeola,ut Gaza uertit in Ariſtotele.

Λεύκη.ης.ἡ.populus alba,arbor,& morbi ſiue ſcabiei genus,apud Herodot.paroxyt.Gaza in Ariſtotele uertit,uitiliginem. albugo . Eschin.

Λευκὴ.ῆς.ἡ.alba eſt etiam inſulæ nomen in Ponto.Etym.oxytonum.

Λευκὴν ἡμέραν διάγειν.eſt hilariter & iucunde diem tranſigere, ueluti Sillius dixit, albosq́; dies horasq́; ſerenas.

Λευκηπατίας.ου.ὁ.formidoloſus.Eraſ.Chil.

Λεύκιμμα.tabula ex gypſo facta.Etym.

Λεύκινος.ου.ὁ.populeus.

Λευκίσκος.ου.ὁ.piſcis è mugilum genere,paulò tamen candidior & minus capitatus,apud Gal.

Λευκίτης.albus apud Theocr.

Λευκογραφῆσαι.qui depingit albo colore.

Λευκογραφίς.genus lapidis.

Λευκοθέα.Matuta dea uertitur à Plutarcho in uita Camilli. Leucothea dicta,quòd cum circa Megaridem per campum quędam albicantem curreret,in furorem inciderit,adeò ut ſe in mare inijceret. alio nomine etiã Ino dicitur.Ety. Leucotheæ hymnus eſt apud Orpheum.

Λευκοθέαι.Nereides à Myrſino appellantur.Ety.

Λευκόϊον.ου.τὸ.alba uiola.

Λευκόκρας.ὁ. albus capite, canus.

Λευκοπάρειος.ου.ἡ.qui albis genis eſt.

Λευκοπάρυφος.ου.ὁ.candidis ueſtibus indutus. Vnde extat Prouerb.ἔξωθεν λευκοπάρυφος ἐστι,τὰ δὲ ἔνδον ὁλοπόρφυρος. in eum qui ueſtibus quidem frugi utatur,nec ullo maioris impendij fuco inebriatis,animi uero luxu diffluat.Cæl.lib.9.cap.7.

Λευκόπυγος.ου.ὁ.mollis denotatur & effœminatus, quaſi candidis natibus, imbellis, delicijs fractus,timidus. Vide in Chil.Eraſ.Huic opponitur μελάμπυγος, uirilis.

Λευκόπωλος.epitheton Solis,quòd duobus eqs albis uehatur.

Λευκόροδον.alba roſa.

Λευκός.οῦ.albus, candidus. Eſt & auis albæ nomẽ ex ardeolarum genere, apud Ariſtotelem, uel potius epitheton tantum iungendũ cum ἐρῳδιὸς,quam & compoſito nomine λευκερῳδιὸν uocat. Λευκόν.τὸ.candidum,ſiue albugo oculi,ut Gaza in Ariſtot. uertit.

Λευκότης.ητος.ἡ.albedo.

Λευκόχροια.candicantia.

Λευκοῦσθαι.actiuè accipitur,de quo Bud.Com.

Λευκόφαιος.ὁ.fuſcus,id eſt color mixtus ex albo & nigro:utuntur & Latini hac uoce.Thyleſius de coloribus.

Λευκοφλεγματίας.ὁ.hydrops,qui & anaſarca dicitur,qui totius corporis ſuperficiem alba pituita plenam in tumorem extollit.

Λευκόχρως.ὁ.albus corpore.

Λευκόω.albifico.Cyrill.

Λεῦκρα. nomen loci proprium,à Leucro incola ſic dictum.Etym.

Λευκώλενος.ου.ὁ.ἡ.habens albas ulnas. Epitheton Iunonis propter aëris perſpicuitatem.

Λεύκωμα.ατος.τὸ.albugo,album oui. Accipitur etiam pro λελευκωμένῳ γραμματείῳ. id eſt tabula albo colore inducta, ſicut album Latinè. Bud.Com.

Λευκωμῶν,&

Λεύκων.ωνος.ὁ. nomen uiri, paroxyt. Cyrillus.

Λεύκωσις.idem.

Λευκωπίας.ου.ὁ.albus aſpectu.

Λευκῶπις.ιδος.ἡ.habens oculos albos.

Λευκωσία.una Sirenum.

Λευμυρία,loquacitas,facetiæ,iucunditas,cõſternatio. Item puritas unde λευμυρὸν ὕδωρ. uel λαμυρόν.

Λεύρα.inuenire.

Λευρός.οῦ.ὁ.latus,plenus,tenuis,perfectus,cauus, humilis.

Λεύσσω.uideo,aſpicio.

Λευστήρ.ῆρος.ὁ.dignus qui lapidetur,apud Lycophronem.

Λευστός.uiſibilis,lapidatus.

Λευχειμονέω.μ.ήσω.π.ηκα.albis induor.Neutrũ abſolutum.

Λευχειμονοῦσα.niueis induta ueſtibus.

Λευχείμων.ονος.ὁ.albis indutus,albatus. ut apud Horat.Ille repotia,natales,aliosúe dierum Feſtos albatus celebrat.Bud.in Annot.

Λεύχεται.dormit.

Λευχηνεύειν.nugari.malim λεσχηνεύειν.

Λευχηπατίας.ου.ὁ. timidus,quòd metuentibus hepar albeſcere credatur.

Λεύω.μ.λεύσω.π.λευκα.lapido,uideo.Accuſ.

Λεχαίνειν.lectum,hoc eſt concubitum appetere.

Λεχεποίης.ου.ὁ uel λεχοποῖος.herboſus.

Λέχομαι.μ.λέξομαι.π.λέλεγμαι.cubo.Depon. abſol.

Λέχος.εος.τὸ. lectus, coniugium, uxor, conuictus. Ammonius diſtinguit ab εὐνή.

Λέχριος. ου. ὁ. obliquus.
Λέχρις ex obliquo.
Λεχώ. όος. ἡ. puerpera.
Λεχῶον fruticoſum, herboſum.
Λέχω. μ. λέξω. π. λεχα. facio dormire. Neut.
Λεχώϊος. ου. ὁ. puerperio condecens.
Λεωβάτος. uia.
Λεωκόνιτος, λεωλέθριος. ἡ λεωκόρητος, παντελῶς ἐξολοθρευόμενος.
Λεώλης. perditus.
Λεῶμι perfecero, τέλειμι.
Λέων. οντος. ὁ. leo παρὰ τὸ λάω τὸ βλέπω, ὀξυδερκὲς γὰρ τὸ ζῶον. De leone quadrupede fera, ui de Ariſtotelem, & Oppianũ in tertio & quarto libro de Venatione. Eſt & leo marinus apud Aelianum, & leo ſerpens Nicandro in Theriacis. Vide ſuperius Λέαινα.
Λεοντηδὸν. terribiliter, leonis inſtar.
Λεωκόριον. templum Athenis filiarum Leo. Etymologus.
Λεωπέτρα. &
Λεωπετρία. planum ſaxum.
Λεωργός. οῦ. ὁ. Promethei epitheton apud Aeſchylum, πανοῦργος, qui pro populo moritur, qui populo operis occaſionẽ ſubminiſtrat, ut Prometheus tradito igni mortalibus. Item πανοῦργος ἀνδροφόνος.
Λεώς. ὼ. ὁ. Atticè populus, turba.
Λέως, uel λεῶς. aphæreſi pro τελέως. abſolutè, perfectè.
Λέως. ω. Leos, filius Orphei. Etym.
Λεωτροφίδης, λεπτότερος, καὶ θαυμαστῶς. ἐπὶ τῶν χλωρῶν καὶ λεπτῶν.
Λεωφόρος. ου. ὁ. λαοφόρος. proſtitutam fœminã, λεωφόρον dixit Anacreon.

Λ Η. uult.
Ληάζω. λίαν συνδιάζω.
Ληβολία. ας. ἡ. forica, publicum ſterquilinium. δημοσία, κοπρία.
Λήβολος, pro λιθοβόλος. lapides iaciens, uel dignus qui lapidetur.
Λήβω. λαμβάνω. ſed eſt obſoletum.
Λήγω. quieſco, deſino, ceſſo.
Λήδανον. τό. ladanum apud Herodot.
Ληδάριον. &
Λῆδιον. tunicula uilis, æſtiua, uetus. Etym. obſoleta & detrita plagula. Euſt. Iliad. σ. λῆδιον εἶδος ἱμα, indumentum tenue ac laxum.
Ληδεῖν. feſſum eſſe.
Λῆδον. τό. ladanum, fruticis genus apud Dioſcor.
Ληθαῖος. obliuioſus, uel obliuionem inducens
Ληθάνω. obliuiſci facio.
Ληθαργικός. οῦ. ὁ. ueternoſus.
Λήθαργος. ου. ὁ. morbus eſt, quem Latini torporem appellant. inexpugnabilis penè ſomni neceſſitas, ut ſcribit Celſ. lib. 3. cap. 20. Dictum ἀπὸ τῆς λήθης, hoc eſt ab obliuione: nam eo morbo accidit obliuio omnium rerum: à pituita poſteriores uentriculos cerebri occupante, in quibus eſt memoria. Lethargus, ueternus, affectus apud medicos phreniridi contrarius. Item languida & torpeſcentes ac ſegnes uocãtur λήθαργοι teſte Zenodot.
Ληθεδανόν. obliuionem pariens.
Ληθεδών. όνος. ἡ. obliuio.
Λήθη. ης. ἡ. obliuio, lethe.
Λήθιος. clancularius.
Ληθότης. ητος. ἡ. obliuio.
Λήθω. μ. λήσω. π. ληκα. lateo. Neut. accuſ.
Ληϊάνδρα. inijciens uiris mulierum amorem. ἀπὸ τοῦ ληΐζεσθαι τοὺς ἄνδρας.
Ληϊάς. ἡ. bello capta.
Ληϊβότειρα. ας. ἡ. ſegetem paſcens.
Ληϊβότειρος. ου. ὁ. ſegetes depaſcens.
Ληϊβότης. aper.
Ληϊδάριον. ληδάριον.
Ληΐδιον. λήδιον.
Ληΐζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. prædor, uaſto ſegetes, poſſideo.
Λήϊον. ου. τό. ſeges, fruges, campus ſegetum. quaſi τὸ λαῖον λεόμενον λαῖον. falcem ſignificat,
Λήϊος. ου. mutilus, uilis.
Ληΐς. ίδος. ἡ. præda, poſſeſſio ex præda. Vide λεία in Ammonio.
Ληϊστήρ. ῆρος. ὁ latro.
Ληϊστής. prædator. iumentorum abactor. Etym.
Ληϊστός. bello captus, cum prædis abactus.
Ληΐτις. ιδος. ἡ. Epitheton Mineruæ quia prædæ præeſt.
Ληϊτίς. bello capta mulier. Etym.
Λήϊτον. locus publicus ubi magiſtratus conueniunt. Etym.
Λήϊτος. ου. ὁ. populus.
Ληκᾶν, & ληκεῖν. clamare, plaudere, percutere, latrare.
Ληκυθίζω. puſilla uoce utor.
Ληκύθιον. ου. τό. parua lecythus. Eſt & carminis genus, trochaicum heptemimeres quod & ἑφθημιμερὲς dicitur alio nomine.
Ληκυθισμός. cantillatio, frigillatio.
Ληκυθιστής. οῦ. ὁ. qui exilem habet uocem.
Λήκυθος. ου. ὁ. uas olearium, & in quo unguenta reconduntur, quod & Latinè lecythus dicitur, penult. corr. Cicero uidetur libro 1. ad Atticum, copiam dicendi uniformem ληκύθους appellaſſe, alludens fortè ad illud Ariſtophanis, ληκύθιον ἀπώλεσεν. Vide Bayf. & prouerbia apud Eraſmum, Non eſt oleum in lecytho, Lecytho

cytho pinguior, Lecythum habet in malis.

Ληκυθίζειν. altius clamare ac ſtrepitum edere.

Λῆμα.ατος.τὸ. ſuperbia, dogma, conſilium, conſtantia, fiducia, & robur animi. Vide in Chiliadibus Eraſ. Lemathurium: Ammonius diſtinguit à λῆμμα.

Λημᾶτιάω. ſum excelſo & ſublimi animo & intrepido, ſuperbio.

Λημᾶτίας.ου.ὁ. arrogans, ſuperbus.

Λημάτια.τα. ſententiæ, conſilia.

Λημάω. lippo, cæcutio, cæcutio lippitudine. Neutrum abſolutum.

Λήμη.ης.ἡ. lema, lippitudo, humor in oculis concretus, unde lippitudo naſcitur. παρὰ τὸ λεῖον βλέπω, καὶ τὸ μή. Vide in Chiliad. Eraſmi, Saturniæ lemæ.

Λῆμμα.τὸ. quæſtus, lucrum, ſumptio, aſſumptio, ſumptio ſcientifica, & quæ in ratiocinationib[9] aſſumitur ſiue per ſe ſiue in ſubiectis pronunciationibus. Item proloquium poſtulatum Ariſtot. Eſt & alia ſpecies λήμματος teſte Gal. cui fides cõparatur per experientiæ lumẽ aliquod, Item captura, captio, ſpatium, uagina, uis, audacia. Item dignitas. Etym. Vide λῆμα in Amm.

Λημμάτιον. idem.

Λήμνιον βλέπειν. acre obtueri, & micantibus oculis. Euſtath. Iliad. α.

Λημνίσκον. corymbus.

Λημνίσκος. ὁ linamentum ad μοτοῦ ſimilitudinem oblonga facie faſtigiatũ apud Aeginetam.

Λῆμνος. inſula Thraciæ propinqua, ſic etiã urbs in ea dicitur. Etym. & λήμνιον κακὸν dicitur de maximo malo quod mulieres Athenienſes uiros in Lemnio occidiſſent. Qua de re conſule Zenodot. & λημνία χεὶρ pro crudeli & illegitimo.

Λῆμος. animus.

Λήναια.τὰ. Bacchi ſacra apud Atheniẽſes, in quibus concertabãt poetæ ludicris carminibus ad riſum comparatis.

Λήναιος. quod ad torcular pertinet. Etym. Cyrillus proparoxytonum.

Ληναῖος. Lenæus, penanflexum Cyrillo, cognomen Bacchi. & λήναιον feſtum eius. Lenæi hymnus eſt apud Orpheum.

Ληναιὼν. Ianuarium dici ait Ioannes Grammaticus, quòd Dionyſio Lenæo à torcularibus dicto feſtiuitas eo menſe ageretur. quidã Septembrem dicunt.

Ληνὰς.άδος. pars nauis quæ malum continet, apud Pollucem, quæ & ἱστοδόκη, & ληνὸς apud Athenæum.

Ληνὶς.ίδος.ἡ. mulier Baccha, & ληνὶς. temulẽtia.

Ληνοβάτης.ου.ὁ. uinitor.

Ληνὸς.οῦ.ὁ. torcular. παρὰ τὸ λείνω, τὸ λεπτύνω. Item locus concauus in curru in quo reponebãtur ab aurigis ſcuticæ, teſte Aelio Dionyſio, qui & χρώνη dicitur: & mali nauticæ conceptaculum, quod & ληνὰς.

Λῆνος.εος.τὸ. lana, apud Aeſchyl. Eumenid. λήνει μεγίστῳ σωφρόνως ἐστεμμένον.

Ληξιαρχικὸν. liber erat, in quem puerorũ nomina referebantur, qui iam tutelæ ſuæ facti erant. διὰ τὸ τοὺς νέους τῶν ληξέων ἤδη ἄρχειν.

Ληξιπύρετος.ου.ἡ. lexipyretus potius quàm lexipyrata, medicinæ quæ febres fugiunt. de qua Hermol. in Plin.

Λῆξις.ιος.ἡ. quies, deſinentia, ſors, portio.

Λῆξις.εως.ἡ. Heraclides λήξεως οὐ ἀμπέλου διαστὰ της territorium hæreditarium λῆξιν appellat.

Λῆον. idem quod λήιον, συγκοπῇ. Etym.

Ληπτέον. ſinendum eſt, explicandum, aggrediendum.

Ληπτὴς. capiens.

Ληπτός. captus.

Ληρέω.ῶ.ήσω.πε.ηκα. nugor. propriè nefariè loquor ex ebrietate, uel ſenectutis ac ætatis uitio inepta multa effutio, φλυαρέω autem nimium & ſtulte loquor, deſipio. Etym. Ληρεῖς ἔχων, Atticè pro nugaris. Neut. accuſ.

Λῆρος.ου.ὁ. nugæ, trichæ, ſtultus, nugator, mendax. Eraſ. Chiliad.

Ληρῶδες. nugatorium.

Ληρώδης.εος.ὁ ἡ nugator.

Ληρωδία. delira fabula.

Λῆς. uis, ut εἰ λῆς. ſi uis, Ariſtoph.

Λῆσις. uoluntas, electio.

Λήσομαι. obliuiſcar.

Ληστάρχης.ου.ὁ. & λῄσταρχος. ſicariorum ſiue latronum princeps.

Ληστεία.ας.ἡ. latrocinium.

Ληστεύω.μ.εύσω.π.ευκα. latrocinor, populor, latrocinio deſpolio. Neut. abſol.

Ληστὴς.ου.ὁ. latro, prædo, ſicarius.

Ληστικὸν. σύνταγμα. ου.τό. manus piratarum, latrocinium. Thucydid. τὸ τε λῃστικὸν ὡς εἰκὸς καθῄρει.

Λῆστις.ιος.ἡ. obliuio.

Ληστὸς.οῦ.ὁ. prædabilis.

Ληστρικὸν πλοῖον.τό. piraticum nauigium, quod & ληστρίς.

Ληστρικῶς. prædatiuè, furtiuè. & ληστρικὸν πλοῖον, uide Bayfium.

Ληστρὶς.ίδος.ἡ. prædatrix, ληστρίδες νῆες, naues prædatoriæ, ſiue piraticæ.

Λήτειρα.ἡ. ſacerdos.

Λητοΐδης. Latonæ filius, Apollo.

Λητὸν. publicum.

Λητουργεῖν. obire munus publicum. Ammonius & Cyrillus.

Λητουργός. οῦ. ὁ uide λειτουργός.

Λητώ. όος. ἡ. Latona. ὠδιλήστικὴ γὰρ καλῶν ἡ θεός. Eius hymnus eſt apud Orpheum.

Λήγω. μ. λήξω. π. ληχα. deſino. Neut genit. ἔληγε τοῦ θυμοῦ, ſtomachari deſijt. ν. λαγχάνω.

Λῆψις. ιος. ἡ. captio.

Λιάζω. μ. άσω. π. ακα. ſeparo, fugio, declino. Actiu. accuſ.

Λιάμαθοι. caprarij paſtores. παρὰ τὸ λίαν ἀμαθεῖς εἶναι. Etym.

Λίαν. nimis, ualde. Differt à λείαν. Vide Ammonium.

Λίαν ἐκ περιουσίου. ſupra modum.

Λιαρός. οῦ. ὁ. calidus, lepidus, temperatus, ſuauis, flexibilis. Etym.

Λιάζω. erro. declino, euito. Etym.

Λιβάδιον. herboſus locus.

Λιβάζω. ſtillo, defluo, perdo, σοβέω.

Λιβανικός οῦ. ὁ. tureus.

Λιβανομάντις. ιος. ὁ. qui ex ijs quæ dijs adolentur futura coniectat, dicitur & ἐμπυρόσκοπος. Euſtath. Iliad. ω.

Λίβανος. οῦ. ὁ. tus, arbor turis. Libanus mons Arabiæ. differt à λιβανωτός. Ammonius.

Λιβανώδης. εος. ὁ. ἡ. odoratus.

Λιβανωτίς. ἡ. turea, roſmarinus.

Λιβανωτός. οῦ. ὁ. ἡ. τοῦ λιβάνου καρπός. Ammonius diſtinguit à λίβανος.

Λιβανωτοφόρος. οῦ. ὁ. turifer.

Λιβάς. άδος. ἡ. ſtillatio, gutta, fons, ſcaturigo, locus amœnus, & humidus.

Λιβδίομαι. immergor. Etym.

Λιβδύειν. ſeparare.

Λίβηθρον. τό. incilis foſſa, aquę ductus, apud Aelium Dionyſ. receptius tamen eſt per ει λείβηθρον.

Λιβηρός. humidus.

Λίβος gutta, lachryma, diſtillatio quædam oculorum fluida.

Λιβρός. οῦ. ὁ. obſcurus, caliginoſus, humectus. λιβρός inferius exponitur lubricus.

Λιβύη. ης. ἡ. Libya, hydria nigra ſepulchro impoſita.

Λίβυες ſerpentes quidam Nicandro.

Λιβύηθεν. ex Libya.

Λιβυκός. Libycus.

Λιβυός. ὁ. auis quædam Ariſtoteli. Gaza Libyum reddit, quanquam alibi lædus legatur.

Λίβυος. του. Aphrici uenti, genitiuus à λίψ in Epigram.

Λιβυρνίδες. αἱ. naues liburnæ, piraticæ & uelociſſimæ, roſtris æreis.

Λίβυς. υος. Libys, homo ex Libya. Dicitur etiam tibia à poëtis. Sunt & Libyes ſerpentes apud Nicandrum.

Λίβυσσα. ης. ἡ. Libyſſa.

Λίγα. ſtridulè, tenuiter, ſuauiter.

Λιγαίνω. μ. ανῶ. ſtrideo, delecto, canto, flagello, prædico. ὀξέως φωνῶ.

Λίγγω. μ. ίγξω. π. ιγκα. ſtrideo, reſono. Neut.

Λιγδα. cos, lixiuium.

Λιγδεύω. ſonum reddo feriendo ſuperficiem.

Λίγδην. in ſuperficie, ſtrictim.

Λίγδος. ὁ. fornax, lixiuium, unguen, ἀλοιφή, χοάνη, monetæ informatura. Euſtath. Iliad. φ. apud Nicandrum pro pila ſeu mortario accipitur.

Λιγέως. acutè, dulciter, celeriter, uehementer. Vide uerſum Homericum in Chiliad. Eraſ. ῥεῖα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως.

Λιγηπεδῆς. τό. imbecillum, pro ὀλιγηπελής.

Λιγνός. flexibilis, mobilis. Etym.

Λιγνύς. ύος. ἡ. fumus, fumi emiſſio, propriè fuligo Latinè dicitur, apud Apol. Argonaut. fumus qui ex attritu mutuo lignorum naſcitur. Nicander pro flamma accipit.

Λιγνυώδης fuliginoſus.

Λίγξε. ſonuit, fictitia uox à ſono ſagittæ, aërem diuerberantis.

Λιγνύς. fuligo, fumus, atrum illud à flamma concreſcens.

Λίγος. ὁ ſtridulus.

Λιγύμοχθος. Luſciniæ epitheton, quòd cantu laboret.

Λιγυρίζω. canto.

Λιγύριον οῦ. τό. ligurius lapis.

Λιγυρός. οῦ. ὁ. ſtridulus, acutus in uoce, ſuauis, uocalis.

Λιγυρῶς. ſuauiter, concinnè.

Λίγυς. υος. ὁ. Ligur, paroxyt. Cyril.

Λιγύς. ύος. ὁ. ſtridulus, canorus in loquendo, facundus, ἡδύς, λιγυρός, ὀξύς, ταχύς. oxytonū.

Λιγύφθογγος. ὁ. ἡ. &

Λιγύφωνος. canorus, habens uocem ſtridulam.

Λιέω. capio.

Λίζω. ludo, ſtillo, βίοτω.

Λιθάζω. μ. άσω. π. ακα. lapido. accuſ.

Λίθαξ, & λιθάριον. lapillus.

Λίθαξ. κος. ὁ. locus aſper & petricoſus, τραχὺς τόπος. Nicand.

Λιθάργυρος. ſpuma argenti. Vide Nicandrum in Alexipharm.

Λιθάς. άδος. ἡ. lapis.

Λιθεία. ſumptuoſitas.

Λιθοῦσθαι. lapideſcere.

Λιθίασις. ιος. ἡ. morbus calcularis in ſenibus, calculi gene-

culi generatio in ueſica per quem urinæ excretio prohibetur, eſtq; affectus qui diſtentiones affert ueſicæ, diſtenditur ſimul & imus uenter, pertenditurq; ſępe diſtentio ad præputium. Sic etiam uocatur cum in palpebris gignuntur albicantia quædam & aſpera lapidis modo, oculumq; perpungentia.

Λιθιάω. calculo laboro.

Λιθίδιον. lapillus.

Λιθίζειν. lapidis qualitatem potius quàm gemmę referre. Plin. lib. 7. cap. 37. ſic λιθίζων dicitur carbunculus languidius liuidiusq; lucens.

Λίθινος. ου. ὁ. lapideus.

Λιθὶς. ίδος. ἡ. lapillus, λιθίδιον.

Λιθοβολέω. μ. ήσω. πε. ηκα. lapido, lapides in aliquem iacio, lapidibus obruo. Accuſ.

Λιθόβολος. ου ὁ. iaciens lapides.

Λιθόγλυφος. ου ὁ. ſculptor lapidarius.

Λιθοδένδρον. τὸ corallium.

Λιθόδομος. ου. ὁ. architectus, faber lapidarius.

Λιθοθλάω. lapide frango.

Λιθοκάρδιος. ου ὁ. qui eſt ſaxeo corde.

Λιθοκόλλα. gluten quo marmora & lapides uniuntur inter ſe.

Λιθοκόλλητος. ου. ὁ gemmis uel lapillis diſtinctus ac picturatus.

Λιθόλευς ου. ὁ. lapidatus, lapidator.

Λιθολεύω. μ. εύσω. πε. ευκα. lapido. Accuſ.

Λιθολόγημα ατος. τὸ. ſtrues lapidum, ædificium.

Λιθολόγος. lapides colligens, ædificator. Thucyd. ἔχοντας λιθολόγους καὶ τέκτονας.

Λιθομόται. qui ad populum concionabātur, ἀπὸ τοῦ λίθου ὀμνύντων.

Λιθοξοϊκὸν ἐργαλεῖον. τὸ. bipennis, inſtrumētum ſcalpendorum lapidum.

Λιθοξόος. ου ὁ lapicida, λατύπος, λάτομος, λιθουργός.

Λιθορρῖνοι. οἱ. piſces ὀστρακόδερμοι teſta obtecti, quaſi ſaxeo tergore muniti apud Empedocl.

Λίθος. ου. ὁ lapis, ſaxum, uel λίθος ἡ gemma, lapis politus, marmor. Capitur & pro anchora, quando ante repertum eius uſum graui ſaxo naues firmabant. Accipitur etiam pro calculo luſorio. Moſchop. admonet maſculini generis eſſe cum ſimpliciter lapidem ſignificat, fœminini uero cum uel lapidē precioſum uel expolitū.

Λιθόσπερμον. ου τὸ. herba in cacuminib. iuxta folia lapillos quoſdam duritia lapidea in barbulis quibuſdam præferens quaſi lapideū ſemen.

Λιθόστρωτος. ου. ὁ. ἡ. lapidibus ſtratus. à λίθος & στρωννύω.

Λιθοτομία. ας. ἡ. lapicidina. Eſt etiam carceris & cuſtodiæ nomen apud Syracuſanos, cuius meminit Thucydid. unde arbitror prouerbium natum, Εἰς λιθοτομίας.

Λιθοτόμος. λιθοξόος. lapicida. Cyrillus paroxytonum. Et chirurgus calculum ueſicę excindēs.

Λιθότομος. inciſus à lapide, proparoxyt. Cyril. Λιθόχαρις. γ. Saph. f. 48.

Λιθοτριβική. ars lapides excolentium elaborantiumq; ad operum ornamenta.

Λιθουλκῆσαι τὸ στῆσαι ἀπὸ τῆς βάσεως τὸ ἀνάθημα.

Λιθουλκοί. uectiarij.

Λιθουργήσει. in lapidem uertet.

Λιθουργική. ars incidendorum lapidum. Ad eos qui in metallis cædunt pertinere uidetur.

Λιθουργός. ὁ. λιθοξόος lapidarius. Et λιθουργὸν lapidarium ferramentum, apud Thucyd.

Λιθοῦσθαι. in lapidem indureſcere & lapidem fieri. Bud. Com.

Λιθοφορέω lapides fero.

Λιθόω. μ. ώσω. πε. ωκα. lapideſco, lapidem genero. Neut. abſol.

Λιθώδης εος. ὁ. ἡ. lapidoſus.

Λίκιγξ tinnitus aurium, mirmitio: minimus & exiliſſimus auiculæ ſonus, ἡ ἐλαχίστη βοὴ τοῦ ὀρνιθος. Ariſtoph. interp.

Λίκνωος. uas teſtaceum.

Λικμάω. μ. ήσω. πε. ηκα. uentilo, cribro, paleas à frumento ſeparo, ἀλοῶ. trituro, comminuo, lingo.

Λικμητὴρ. ῆρος ὁ. uentilator.

Λικμητηρὶς ίδος. ἡ. uentilabrum.

Λικμητήριον. idem.

Λικμητής. οῦ. ὁ. λικμητήρ, διασκορπιστής.

Λικμίζω uentilo, ἀλοῶ.

Λίκμος. ου ὁ. uentilabrum, uannus.

Λικμοφόρος. uannum ferens, caniſtrifer, ut olim ad ſacra Bacchi ferebatur ab hominibus infimæ ſortis. Vnde etiam dictum eſt de homine abiecto & contempto.

Λικνίτης Bacchi epitheton, ab incunabilis puerorum, quæ λίκνα dicuntur. Eius hymnus eſt apud Orpheum.

Λικνοειδής. ſordidus.

Λίκνον. ου. τὸ. cuna, uannus, cribrum, ciſta panoria Sophocl.

Λικνοφόρος, pro λικμοφόρος. apud Demoſthenē.

Λικροί. οἱ. rami cornuum ceruorum.

Λικριφὶς. uel λικριφίς. obliquè.

Λίκτος. ου qui glomerari poteſt.

Λιβαίομαι. cupio. Depon. genit.

Λιλύβαιον ου. τὸ. Lilybæum.

Λιλαίω. inuideo, cupio. feſtino.

Λιμαγχεῖν. fame necare, famem imperare, ut medici ægrotis faciunt.

Λιμαγχονεῖν. idem, quaſi dicas angina inedię ſuffocare. Bud. Com.

Λιμακώδης. humidus, herbidus.

Λίμβος.ὁ.uel λιμβός.guloſus,inſatiabilis.

Λιμβρός.ȣ.ὁ.nox,caligo.

Λιμενάρχαι.οἱ.qui locis maritimis præſunt, unde traiectus eſt ad exteras nationes, λιμενοφύλακες,id eſt,portus cuſtodes, Ariſtotel. Bud. in Annotat.

Λιμεναρχία. munus portuum curandorum, λιμενοφυλακία.

Λιμενήοχος. portum,littus,ſinum habens.Etym.

Λιμενίτης.ȣ.ὁ.&

Λιμενορμίτης.ȣ. porticum cuſtodia præfectus.Epigram.

Λιμήν.ένος.ὁ portus,littus,ſinus maris.

Λιμήρη.quę ad portũ,aut pratum attinent.Etym.

Λίμνα.ης.ἡ ſtagnum,mare,Oceanus.

Λιμνάζω.μ.άσω.π.ακα. ſtagnum facio,ſtagno. Neut.abſol.

Λιμναῖος.ȣ.ὁ.lacuſtris.Gaza in Ariſtotele λιμναῖον uertit,paluſtre.

Λιμνακίδες.αἱ.deæ aquarum.

Λίμνη.palus,ſtagnum. παρὰ τὸ λίαν καὶ δόλȣ μένειν.dicitur & de mari & de Oceano.Etym.

Λιμνῆτις.ιδος.ἡ.ſtagnea.

Λιμνοθάλατται.lacus maritimus.

Λιμνόστρεα.oſtrea,ut Gaza uertit in Ariſtotele.

Λιμνȣργός.ȣ.lacunas purgans.

Λιμνȣ̃σθαι. in paludem uel lacum abire & exundare,uel in paludem redundare.Bud.Com.

Λιμνῶδες.τὸ.reſtagnatio.

Λιμοδωριεῖς. οἱ. qui fame urgente aliquò demigrant.à Dorenſibus qui è Peloponneſo fugerãt annonæ inopia,ſumpta uox eſt. Eraſmi in Chiliadibus.

Λιμοδωριεύω. fame compulſus aliquò demigro.

Λιμοκίμβιξ.κος.ὁ.ſordidus & cumini ſector.Euſtath.ut & κυμινοκίμβιξ.

Λιμοκτονέω.μ.ήσω.π.ηκα. fame neco. Acti.accuſ.

Λιμοκτονία. huiuſcemodi inedia à medico imperata,uictus ratio quæ in ſolis potibus fit.

Λιμός.ȣ.ὁ.Atticè,uel ἡ,Doricè. fames, ſordidum & præparcum λιμὸν quoque dici annotat Euſtath.Odyſſ.

Λιμόψωρος. morbus quidam,malus corporis habitus ob famem, nam cum mali ſucci cibarijs propter inopiam utendum eſt, ſcabies & uaria cutis ulcera proueniunt.

Λιμπάνω. relinquo. Actiu.accuſ.

Λιμφεύειν.decipere.

Λιμφός.ſycophanta,parcus.

Λιμώττω.μ.ώξω.π.ωχα famelco,eſurio. Neutrũ abſolutum.

Λῖν.leonem.

Λιναῖος.ȣ.ὁ.ex lino factus.

Λινάριον.τὸ.filum,funiculus.

Λίνδος.ȣ. aromatis genus,apud Athenæum,& oppidum in Rhodio inſula, & proprium nomen,filius Cercaphi & Lyſippes,ut teſtatur Euſtath.Iliad.β.

Λίνεος,λινȣ̃ς.lineus.

Λινεύς.έως.ὁ.mugil piſcis.

Λινίσκος.funiculus.

Λίξ.latus,obliquus,lapis.

Λινόδεσμος.ȣ.ὁ.uinculum lineum.

Λινόδετος.ȣ.illigatus,funiculo uinctus,apud Comicum.

Λινόζωστις.ἡ.Mercurialis herba.

Λινοθώραξ.κος.ὁ. thorax lineus, lineo thorace indutus.Homerus Iliad.β.de Aiace, ὀλίγος μὲν ἔην λινοθώραξ.

Λινοκαλαμίς.linum agreſte.

Λινοκάπηλοι.οἱ.retia & lina uendentes.

Λίνον.ȣ.τὸ.linum,uinculum,rete,chorda,filum, lana.Item carbaſum,nauis uelum.

Λίνος.ὁ λίνεος.

Λινόπληκτα θηρία.τα.feræ retibus implicitę,aut intra caſſeis obſeptæ.

Λινόπτης. ὁ. qui eſt à retibus, qui retia cuſtodit, & aues incidentes obſeruat.

Λίνος.ȣ ὁ. linus, cantilenæ genus proprium ruſticorum.Item funis.Eſt & hoc nomine Linus qui Herculem muſicam docuit apud Theocrit. & alius Linus qui ex uetuſtiſſimis Poëtis unus numeratur.Sunt & λίνοι ſtellæ apud Proclum de ſphæra.

Λινόσπερμον.lini ſemen.

Λινοστεῖσθαι.illaqueati, in caſſes incidere, deamante extulit Plato.

Λινȣργοί.auiculæ in Oppiani Ixeuticis.

Λινύω.intermitto.

Λίπα pro λιπαρόν.pingue,oleum,indeclinabile poëtis.Hom.ſæpe utitur hac uoce.

Λιπαίνω.μ.ανῶ.π.αγκα.impinguo. Accuſ. Item pro corrumpo & corrodo apud medicos uſurpatur.

Λιπάρα.inſulæ nomen,paroxyt.nam oxytonum fœmininum eſt à λιπαρός.

Λιπαραὶ ἐμπλαστροι.lenia emplaſtra, Celſo dicta, alij pinguia malunt ſic dicta quod adipum,pinguedinum,oleorumq; mixtura conſtent.

Λιπαρεῖσθαι.orari.Plutarch.

Λιπαρέω. μ. ήσω.π. ηκα. obſecro,obteſtor,oro, ſupplico,adulor,promotus ſum.Accuſ.

Λιπαρέως affatim.

Λιπαρής.έος.ὁ.ἡ. magnus, accuratus, diligens, ſupplex.

Λιπαρία.ας.ἡ.aſſiduitas,cõſtantia,tollerãtia,fortitudo.

Λιπαροκρήδεμνος.ȣ.ὁ.ἡ.habens pulchras uittas in capite.

Λιπαρός.ȣ.ὁ.pinguis,cui contrarium λυπρός. Itẽ maturus

maturus,formoſus,plenus,mollis.

Λιπόγεων. pinguem terram habens.

Λιπαρῶς. abundanter,& λιπαρῶς γηράσκειν,eſt beate ac delitioſe conſeneſcere, nulla premi egeſtate.

Λιπαστός.ȣ.ὁ.inunctio.

Λιπαυγὴς.έος.ὁ. cœcus,lumine defectus.Epigr.

Λιπελαίῳ.apocopa ꝑ λιπαρῷ ἐλαίῳ pingui oleo

Λιποφρνῆτις.ιδος.ἡ. egena,inops,ut quæ ἐρνέων, hoc eſt, uirgultis quoque careat, aut abiectior ſit,maſcul.λιποφρνήτης,egenus, uel ut Ariſtoxenus,piſcator marinus.

Λιπήμερος.qui ſtatuto die non præſtò fuit.

Λιπόβιοι.mortui.

Λιπογνώμον.λειπογνώμων.

Λιπόγυιος.ȣ.ὁ.pedibus defectus,mancus.Epigr.

Λιποδερμός. affectus eſt pelliculæ texentis glandem,adeò ut diſtrahi iam amplius non poſſit.

Λιποδρανέες. animi defectione laborantes, de mulieribus dictum.

Λιπόζυγος.ſolitarius.

Λιπόνεως. nauis deſertor.

Λιπόρριν⊙.ȣ.ὁ.ἡ. pelle carens, ueluuidam & lubricam habens pellem, Salamandræ epitheton apud Nicandrum.

Λίπος.εος.τό.pinguedo.

Λιποσάρκης.ε⊙.ὁ.ἡ.macilentus.

Λιποτάκτης.ȣ.ὁ &

Λιπόταξος.ȣ. deſertor acei,transfuga.

Λιποτριχὴς.έος.ὁ.depilis.

Λίπτω.cupio,amplector.

Λίρινον.τὸ.oleum ex lilio.

Λιριόεις.ſuauis,odoratus,ſplendidus.

Λίριον.flos,narciſſus propriè Atticis.

Λιρός.ȣ.ὁ.&

Λιρόφθαλμος.impudens,θρασύς.

Λίς.ιος.ὁ.leo.Cyrill.oxyton.

Λῖς.λιτός. pannus lineus,ſubtilis.Cyrillo ſimiliter oxytonum eſt.

Λισάσκομαι. ſupplico.

Λίσπος.ὁ.attritus & uſu depolitus diminutusq́;. Sic etiam dicitur, cui nates ſunt graciles ac tumore prorſus uacant,cuiuſmodi ſunt aues. Ἀστράγαλοι λίσποι dicuntur, qui in medio pertuſi ſunt,& γλῶσσα λίσπα eadem ratione,ἐκτετριμμένη,καὶ ὀλισθηρά.lubrica.

Λισπόπυγοι. à comicis appellantur Athenienſes, quòd cum magna ex parte nautici eſſent,ob ſedendi aſſiduitatem depyges reddebantur.

Λίσσομαι.ſupplico.

Λισσή. inſulæ nomen, quæ alio nomine dicitur Area.uide Etym.

Λισσός. leuis, planus,aſper,altus,accliuis,præruptus,miſer.

Λίσσω.λίσσομαι.

Λιστός.ȣ.ὁ.ſupplicabilis.

Λιστραίνω.&

Λιστρεύω.purgo,fodio,polio,explano. Neutrum accuſatiuo.

Λίστρον.ȣ.ὁ.uentilabrum, πτύον σιδηρωμένον, ut exponit Euſtath.Iliad.φ. Nicand.interpres exponit ξυστῆρα,id eſt,nouaculam.

Λιστρός.idem quod λίστρον.Etym.

Λιστρωτός. lapidibus ſtratus, planus, & ueluti raſus,leuigatusq́; à λίστρος quod nouaculã notat.

Λίσφοι.οἱ.coxendices. (Nicand.

Λισφόω.minuo,attenuo.

Λίσχρος.ȣ.ὁ.parcus.

Λιτάζομαι.adhortor,ſaluto,uoueo,ſupplico.

Λιτανεία.ας.ἡ.ſupplicatio,litania.

Λιτανεύω. μ. εύσω.πκ. ευκα.rogo,uota accipio, & dona lito. Actiuum accuſ.

Λιταργίζω.curro,feſtino,ſalto.

Λιταργισμός.ſaltatio.

Λίταργος.uelox.

Λιτέσθαι.ſupplicatum eſſe.ȣ παρὰ λόγω τοῦ γένους ὄντος προξενοῦνται,ἀλλὰ παρὰ χαρακτῆρα.Etym.

Λιτή.ῆς.ἡ.ſupplicatio,& Macedoniæ urbs. Litæ apud Homerum deæ ſunt. Vide Eraſmum in Chiliad.Lite Ate.

Λίτη.ἡ.ianua,oſtium.Epigr.

Λιτί.τῇ.ſubtili ſtragulo.

Λιτίς.ἡ.ſquama æris.

Λιτοβόρος.tenuiter nutritus.

Λιτοδίαιτον.τὸ.tenuitas uictus.

Λίτομαι.λίσσομαι.

Λῖτον.ȣ.τὸ. pannus, operimentum tenue, uile tegmen lineum, ὕφασμά τι λεπτὸν,οἷον τυχὸν λίνεον.Euſtath.

Λιτός.ȣ.ὁ.ſimplex,frugalis,lenis,humilis,exiguus,mendicus,tenuis.λιτὰ δῶρα.Etym.

Λιτότης.ητος.ἡ. ſimplicitas,frugalitas,tenuitas,lenitas. Cicero Epiſt.lib.7. Lex ſumptuaria quæ uidetur λιτότητα attuliſſe.

Λιτουργεῖν.τὸ κακὰ λέγειν, Didymo authore,maledicere.Cyril.& Ammonius diſtinguens à λειτουργεῖν,per ἦτα in prima ſyllaba.

Λιτουργοὶ δημοσίων.miniſtri publici.

Λιτουργος.improbus.

Λίτρα.ας.ἡ. libra,obolus,numiſmatis genus,apud Siculos.

Λιτρίς.urna.

Λίτρον.Atticè pro νίτρον.ȣ.τὸ.nitrum.Ariſtoph.

Λίτω.cupio.

Λιτυέρσης.ȣ.ὁ. cantionis genus apud Phrygios, proprium foſſorum & agricolarum. Vide in Chiliad.Eraſmi.

Λιφαιμῶ.ſanguinem mitto, deficio corpore,exanguis fio,palleſco.uide λειφαιμεῖν.

Λιχάζω λίπω.

Λιχανός. ȣ̃. ὁ. digitus index. παρὰ τὸ λίχαν χαίνειν. nam inter hunc & pollicem, magnus hiatus magnumq; interuallum eſt, eſt autem hic digitorum ordo, μικρὸς, παράμεσος, μέσος, λιχανὸς, αὐτίχειρ.

Λίχας. α. ὁ. Lichas uiri nomen. Item ſi pollicem explices & indicem, λίχας nominatur menſus is, ἀπόσβομος.

Λιχῆνες, aut λιχῆνες. morbus qui quod à mento prius oriebatur, mentagra à Latinis dici cœpta eſt. Deinde à ſimilitudine cutis, elephantiaſis.

Λιχμάζω. μ. άσω. π. ακα. &

Λιχμάω &

Λιχμάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. lambo, ligurio.

Λιχμηρής. έος. exerens linguam. (Acti. accuſ.

Λιχνεία. ας. ἡ guloſitas, edacitas.

Λιχνεύω. μ. εύσω. π. ευκα glutio. λιμβεύομαι. παρὰ τὸ λίαν χαίνειν. Neut accuſ.

Λιχνοκαΐα. lucernarum accenſio.

Λίχνος. &

Λιχνός. ȣ̃. ὁ guloſus, auidus, cruda uorans, uarijs rebus ſe immiſcens. Etym. Helluo Latinè.

Λιχριφίς. oblique.

Λίψ. βός. uentus, aduerſus uulturnum flans, qui Latinè africus dicitur Gel. lib. 2. cap. 22. ſignificat etiam pugnam & guttam. Etym.

Λόβιον pars gibba hepatis.

Λόβοι. οἱ Phaſeoli ita dicũtur, teſte Gal. lib. de alimen. qđ eorũ ſiliqua ſola ſitededo.

Λοβός. infima auricula. ἀπὸ τοῦ λαμβάνειν. eam enim prehendimus cum admonemus. Dicitur etiam eodem nomine pars auris ſuperior; & ſumma omnia λοβοὶ poſſunt dici, ut in iecore λοβοὶ, partes inferiores aut ſuperiores, & fibræ quibus pulmo cordi circundatus eſt. Dicitur item ciceris aut fabæ uas. Item ſiliqua interdum, & fibræ uictimarum. Item omnis folliculus aut ſiliqua, in quo continetur ſemen λοβὸς dicitur, atq; adeò uaſculum in quo ſemen reponunt agricolæ. λόβους ab Aſclepiade roſarum ungues dici annotat Cornarius, Sed quid ſi capita roſarum, in quibus inter capillamenta ſemen conditur intellexerit ille, iuxta interpretationem modo redditam.

Λογάδες. οἱ. delecti ciues, prudentes, cohortes, copiæ. Nicandro oculi ſignificantur λευκὰ τῶν ὀφθαλμῶν. albugo oculi, qua ſignificatione & λογχάδες ſcriptum inuenitur.

Λογάδην. aduerb. electè, collectim.

Λογάρια. τά. ſermocinationes.

Λογγάζω. μ. άσω. tardo, moror, inuideo.

Λογγάσια. λογγῶνες. ſaxa de quibus naues retinaculis ligatæ ſtant.

Λογγεύω. tingo.

Λόγγη. ης. ἡ. τάφρος.

Λογγών. ſaxum in portu. Etym. lapis palúsue de quo nauis funes religantur.

Λογγῶνες. ſaxa in portu, quibus naues alligantur.

Λογεῖον. ȣ. τό. locus ubi conueniunt cõſulentes, pulpitum ubi recitantur comœdiæ. Cyril. theatri locus. Eſt etiam genus crateris. Etym.

Λογέμπορος. ſophiſtæ epitheton.

Λογεὺς. έος. ὁ. λογογράφος.

Λογία. ας. ἡ. conuentus, collatio, collectio, coellecta. Paulus ad Corinth. 1. cap. 16. περὶ δὲ τῆς λογίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους. nouum apud Apoſtolum uerbum, à colligendo ſiue legendo dictum. Apparet enim metaphoram ſumpſiſſe à fœtibus arborum aut terræ, quæ legi dicuntur, unde & legumina.

Λογιατροί. οἱ. uocabantur apud ueteres ſophiſtæ qui cum artem medicam profiterẽtur, huiuſce opera non attingebant, quaſi uerbis tenus medici.

Λογίδιον. oratiuncula.

Λογιδεύς. έος ὁ. rhetor.

Λογίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. computo, conſidero, exiſtimo, arbitror, reputo, expendo, imputo, cogito, διαλογίζομαι, ἐνθυμοῦμαι, ἀριθμῶ, ἀνατίθημι, φημίζω.

Λογίζω. idem.

Λογικός. ȣ̃. ὁ. rationalis, rationi obtemperans, qui ratione quadam & methodo quippiam facit.

Λογίμη πόλις inſignis urbs.

Λόγιμον. τὸ λόγου ἄξιον ἐλλόγιμον: Herodot. lib. 1. ὀλίγαρ μὴ Ἀθῆναι ἦν ὅθεν ἄλλο πόλισμα λόγιμον ὠσύντως.

Λόγιον. ȣ. τό. oraculum, deorum reſponſum, uaticinium, rumor. φύτευμα, reſpõſum, ſoluta oratione, ſed χρησμὸς, carmine, λογεῖον.

Λόγιος. ȣ. ὁ. eloquens, prudens, doctus. Λόγιος apud antiquos dicebatur, qui in unaquaq; patria inſtituta interpretari & eloqui poterat, hoc eſt, hiſtoriæ & antiquitatis peritus, & in ea re facundus. Λόγιος Mercurius, quaſi ſtudiorum & literarum eloquẽtiæ præſes, hoc eſt, ὁ λόγου ἔφορος. Ariſtid. Rhetoric. lib. 1. καλῶ δὲ ὑπὲρ τοῦ τῷ ζηλώματι καὶ ἑρμῆν λόγιον. Apud poſteriores λόγιος etiam dicebatur ὁ διαλεκτικός. Λογιώτατοι apud Plutarchum uaticiniorum interpretes peritiſſimi.

Λογιότης. ητος. ἡ. eloquentia.

Λογισμός. ȣ̃. ὁ. conſideratio, cogitatio. Vnde λογισμὸς κοινὸς, ſenſus communis. λογισμὸν ἑαυτοῦ διδόναι, ſecum rem æſtimare, ſecum ratiocinari, ſeſe reſpicere.

Λογιστεύω. enumero, expendo, σκέπτω.

Λογιστήριον. ȣ. τό. locus in quo exercitus recenſetur, &

tur,& ſtipendia militiæ numerantur.

Λογιςής. οῦ. ὁ. computator, curator, æſtimator, expenſor. λογιςαὶ etiã erant magiſtratus Athenis. uide Etym.

Λογιςική. ῆς. ἡ. ars ſupputandi, quæ calculatoria dicitur.

Λογιςικόν. ȣ̃. τὸ. pars animæ quæ ratio dicitur.

Λογιςικός. ȣ̃. ὁ. computatorius, ſupputandi calculandiq; peritus.

Λογογραφέω. ῶ. ήσω. κα. libros condo, ſcribo hiſtoriã uel orationes forenſes, uel uitam alicuius. Neut. abſol. uel accuſ.

Λογογράφος. eſt orator, & qui oratione proſa ſcribit, accipitur nonnunquam in malam partem atq; ad uituperium pertinet Demoſt. λογογράφους ἑξ͂ινυν καὶ ὁ βασιλεὺς ἀπαλλάσσειν καὶ τοιαῦτα ὑβρίζειν. Et Aeſchin. de Demoſthene loquens τῶ λογογράφω τῶ δὲ καὶ σκυθῆ. Ammonius diſtinguit à λογοποιός.

Λογοδαίδαλος. ȣ̃. ὁ. ſophiſta, uerborum inanis funditor, qui uenuſtatem uerborum, non ſenſuum acumen inſectatur. Eraſ. Chiliad.

Λογόδειπνον. ου. τό. cœna uerbis magis quàm cibis condita.

Λογοδηρεία. ας. ἡ. altercatio, uerborum cõtentio, apud Athenæum.

Λογοδία. uitium dicitur in poëmate, quando nihil in ſe doctrinæ ſolidæ habet, aut cultus ſplendoris'ue, ſed nugax eſt & futile. Nam λόγοι pro dictis ridiculis contemnendisq; interdũ capitur, etiam apud Terentium & Ciceronem.

Λογομανῶ. uehementer literis & diſciplinis incumbo.

Λογομαχεῖν. pugnare uerbis, contendere.

Λογομαχία. ας. ἡ. pugna uerborum, uerborum'ue litatio, loquax contentio.

Λογοποιέω. ῶ. ήσω. κα. hiſtoriam ſeu fabulas ſcribo. Neut. abſol.

Λογοποιΐα. ας. ἡ. maledictum, multiloquium temerarium.

Λογοποιός. ȣ̃. ὁ. hiſtoricus, author, fabularum ſcriptor. Item falſa ſcribens, ὁ ψευδῆ συντιθείς. Vide λογογράφος in Ammonio.

Λογοπράτης. apud Nazianzen. Iudæ epitheton, quod uerbum, hoc eſt, Chriſtum uendiderit.

Λόγος. ȣ. ὁ. multiplicis eſt ſignificationis. Aliquando enim eſt ſermo, oratio: ut λόγον διδόναι, uerba facere, & λόγον λαμβάνειν, aures accommodare, Syneſ. Et apud Xenoph. ἑλλην. 5. λόγον διδόναι, eſt cauſam orandi locum dare: uel apud Demoſthen. περὶ στεφ. dicendi cauſam poteſtatem facere. Vnde λόγου τυχεῖν ij dicuntur, quibus dicendi poteſtas facta eſt, apud eundem. Apud Platonem uero in Protag. ſignificat uices dare loquendi, & percunctandi, & uiciſſim reſpondere percunctanti. Sed λόγον ἑαυτῷ διδόναι, Demoſthenes ὑπὲρ στεφ. Andoc. περὶ μυσ. & Plato in Catone, eſt rem ſecum æſtimare & perpendere, uel ratiocinari & coniectura colligere. Διδόναι τῷ λόγῳ, memoriæ prodere, ſcribere, Greg. Εἰς λόγους ἰέναι, ad colloquium uenire, Xenoph. Ἐν λόγοις εἶναι, hominum ſermone celebrari, apud eundem. Interdum tamen ſignificatio fraudis eſt & uanitatis, ut λόγος ταῦτα, Demoſth. id eſt, Verba iſthæc ſunt, ut Terent. uel, Verba ſunt atque ineptiæ, ut Cic. Vnde etiam λόγους λέγειν, pro inaniter uerba fundere, uerba loquaciter facere, Demoſth. & λόγους διαδιδόναι, rumores in uulgus diſſipare, Plato. Huc pertinet cum pro ſermone fabuloſo, ſeu fabula accipitur, ut Euſtath. tradit, unde Aeſopus ille λογοποιός, id eſt, μυθογράφος dicitur. Aliquando pro ratione, id eſt, cura & reſpectu ponitur, ut λόγον ἔχειν, rationem habere, ὑπολογίζεσθαι, ὑπόλογον ποιεῖσθαι, de rebus conſulere, proſpicere, res conſiderare, de rebus cogitare, uidere, conſtituere. Quod tamen interdum eſt pro portione habere, hoc eſt, inſtar eſſe, & ἀνάλογον εἶναι. Syneſ. Vnde κατὰ λόγον, id eſt, pro portione, Ariſtotel. Vel pro ratione, id eſt, modo & forma, ut ἔξω λόγου, ab re, extra propoſitum. ὑπὲρ λόγον, ultra modum, ſuprà quàm dici poſſit. Sic etiam λόγου κρεῖττον, pro eo quod maius eſt omni ratione, aut quod nulla ratio comprehendere poteſt. Vel pro ratione, id eſt, cauſa, ut λόγον ὑπέχειν, rationem reddere, & λόγον διδόναι, cauſam dicere, ἀπολογεῖσθαι, κρίνεσθαι, εὐθύνας δοῦναι, Andoc. Xenoph. & Demoſth. Huc pertinet quod cum κατὰ πρῶτον λόγον dicunt, primaria ratione & cauſa ſignificant, ſiue per ſe, & κατὰ δεύτερον λόγον, ſecundaria & per accidens. Sic cum ponitur pro ratione ſubſtantiæ, id eſt, finitione, Ariſtot. Aliquando pro fama & exiſtimatione hominum, ut λόγος ἔχει. fama eſt, Athen. Sæpius tamen ſine uerbo, Greg. ὡς ὁ ἐμὸς λόγος, ut mea eſt opinio, οὐδεὶς λόγος τούτου, pro nullo numero habetur. Aliquando λόγοι ſunt ſtudia literarũ & diſciplinæ liberales, Syneſ. ναὶ μὰ τοὺς λόγους. Et Ariſtotel. τοὺς ἐν λόγοις ὄντας philoſophos appellat, & doctrinarũ ſtudioſos. Aliquando ponitur pro diſceptatione ſeu diſputatione. Theophraſt. πλείων γὰρ ὁ λόγος &c. Idem ἄλλον δὲ καὶ λόγου δεόμενον. Aliquando pro libro, ut κατὰ τὸν ἕβδομον λόγον, lib. 7. Galeno. Poſtremò λόγος dicitur filius Dei, & uirtus (ut ſcribit Cyprian.) ratio item &

ſapientia eius,& gloria.Bud.Com. λόγος quid ſit,uide Ariſtotelem Peri hermenias. Ammonius diſtinguit à ποίησις.

Λόγος ἀργός. inertiæ ratio uel ignaua ratio,ita enim appellabant philoſophi genus argumenti quod neceſſitatem nullã cur ita eſſet,afferret.

Λογχαῖος. haſtatus.

Λογχάς.albugo,album in oculis.Etym.ſcribitur & λογάς.

Λόγχη ης.ἡ lancea,ferrum haſtæ,quies,pars.

Λογχήτυς.ου.ὁ.ſatelles.

Λογχῖτις.lanceola herba.

Λογχόομαι.μ. ώσομαι.π.ωμαι. tendo in acutum. Depon.abſol.

Λογχοφόρος.ου.ὁ.lanceam ferens,haſtatus.

Λογχωτός.ου.ὁ.longus ut haſta.

Λοεσσάμενος.lotus.

Λοετρόν.ου.τὸ.lauacrum.

Λοετροχόος.ου.ὁ.balneator,tripus.

Λοετροχόοι.τρίποδες dicebantur in quibus calefiebat aqua,qui & αἴθωνες,& ἐμπυριβῆται dicũtur.Euſt.Iliad.9.uide in τρίπους.

Λοέω.μ.ήσω.π.ηκα.lauo.Actiu.accuſ.

Λοίαξ.fœnum aridum.

Λοιβάζειν libare.

Λοιβάσιον. uas oleo dicatum, & quod oleum in ſe continet.Bud.Com.

Λοιβεῖον.ου.τὸ. uas ad ſacrificandũ,uas ex quo dijs oleum libabant,ut σπονδεῖον,è quo merum.

Λοιβὴ.ῆς.ἡ.libamen,libatio.à λείβω.

Λοιγαία ἐσθὴς.ἡ.ueſtis lugubris apud Lycoph.

Λοίγιος.ου.ὁ.peſtifer,mortem ferens.

Λοιγός.ου.ὁ.peſtis,unde βροτολοιγὸς Ἄρης.

Λοιδορέομαι.&

Λοιδορέω.μ.ήσω.π.ηκα. obiurgo,cõuicior,mordeo,increpo,maledictis inceſſo,maledicta ingero,inſector,reprehendo. Datiuo uel accuſatiuo.Bud.Com. Λοιδορέομαι uero quanquam eãdem,hoc eſt,actiuam habet ſignificationem, tamen ſemper ſolum datiuum aſciſcit.

Λοιδορημάτιον.ου.conuiciolum.

Λοιδορία. ας.ἡ. conuitium, maledictum,opprobrium,iurgium,obiurgatio,ſales conuitioſi.

Λοιδορισμός. idem . reijcit hanc uocem Thom. Mag.& λοιδορίαν probat

Λοίδορος.ου.ὁ conuitiator, maledicus.

Λοιδοροῦμαι.τὸ λοιδορέω.datiuo,uel genitiuo cum præpoſitione: ut λοιδοροῦμαι σοι & λοιδοροῦμαι ὑπὸ σοῦ.

Λοιμεύομαι corrumpo,noceo,peſte inficio,& cõtagione.

Λοιμὴ pernicies.

Λοιμικός.ου.peſtilentialis.

Λοιμός.ου.ὁ.peſtis,contagium,corruptio.Significat etiam uirum peſtiferum & ſceleratum Ariſtides. λοιμὸς καὶ φθόροι πόλεως.

Λοιμώδης.εος.ὁ.ἡ.peſtilens.

Λοιμώξαντες peſte laborantes.

Λοιμώττειν.ſæuire peſtilentia,laborare peſtilentia.

Λοιπάζειν reliquari.

Λοιπάδες.reliquatores.Bud.in Annot.poſt.

Λοίπαδος.ου.ueli pars,Polluci.

Λοιπὴ.ſepulchrum.

Λοιπὸν.igitur,deinceps,& τὸ λοιπὸν relinquitur

Λοιπός.ου.ὁ.reliquus.

Λοισθεύς.έως.&

Λοίσθιος.ου.ὁ.&

Λοῖσθος.ου.ultimus.

Λοίσθων.libidinoſus,incontinens.

Λοισθώνη.ἡ.audacia,confidentia.

Λοκρός ου.ὁ.placidꝰ,mollis,cãdidus,apud Diony.

Λοξεύω. μ. εύσω.π.ευκα. obliquo. Actiuum,accuſatiuo.

Λοξίας.ου.ὁ. Apollo, propter obliqua & tortuoſa reſponſa,quæ reddebant huius uates,quo facilius imponerent conſultoribus. παρὰ τὸ λοξὴν ἔχειν τὴν ἴαν, ὅ ἐστι φωνήν. ἢ παρὰ τὸ λοξῶς ἰέναι τὸν ἥλιον διὰ τοῦ ζωδιακοῦ.Etym.

Λοξοβάμων.&

Λοξοβάτης.ου.ὁ.obliquè iens

Λοξοπορῶν.tranſuerſus fertur.

Λοξός.ου.ὁ.obliquus.λοξὴ φάλαγξ. uide in Appendice lexici de uocab.milit.

Λοξότροχις. ιδος.ἡ. per ambages obſcurè uerba uoluens de Caſſandra dictum.Epigr.

Λοπάδιον.ου.τὸ.ollula.Bayfius.

Λοπαδοφυσητὴς ου.ὁ.helluo,ὀψοφάγος.

Λοπάς.άδος.ἡ.olla,patina.Bayf.Item ſartago,& urna,ἡ σορὸς loculus apud Comicos.

Λοπάω uel λοπιάω decortico.Vnde λοπῶντα uel λοπιῶντα φυτά.Theophr.

Λοπητός. turgor corticis, uel potius tẽpus illud anni,cum cortices arborũ turgeſcunt,& exemptiles fiunt.Bud.Com.

Λόπημα uel λόπιμα.τὰ. & λόπιμοι Gal. caſtanea. à cortice denſiore ſic appellatæ.

Λόπισμα.τὸ.cortex,putamen,λέπυρον.

Λοπός. ου.ὁ. folium, id eſt, cartilago, tela ſubtilis, cortex,tunica cepæ ſubtilior.

Λορδοί.οἱ.cernui,obſtipi,incuruati,quibus dorſi ſpina flectitur introrſum.

Λορδόω.ſinuo,luxo.

Λόρδωσις.ιος.ὁ.uertebrarum luxatio,quæ fit aut ob caſum, aut ob ictum, aut tumorem præter naturam. Item ſpinæ inflectio prorſum concedens,quæ opponitur τῇ κυφώσει. Gal.libro 3. de articul.

Λόταξ.αγος.cannam inflans,ludens in arundine carmen.

Λοτὸς

Λοπὸς. ȣ. ὁ. canna, arundo, λυτȣ̃ κατὰ τὰ ἐνδύματα μίλπῃ.
Λȣ̃μαι. pro λȣ́ομαι. λȣμϐ̀ν& λȣ̃ται Atticè λȣ̃ν lauare, humectare, ſanguinẽ ſcreando eijcere.
Λȣνός. ſplendidus.
Λȣ́ομαι. μ. ȣ́ϲομαι. π. ȣμαι. lauor.
Λȣ̃σον. luſſum, quiddam in abiete naſcens.
Λȣτήρ. ῆρος. ὁ. peluis. à quo λουτήριον diminutiuum, Athenæus lib. 11. & Bayfius. hinc
Λȣτηρίδιον. labellum.
Λȣ̃τρον. locus balnearum. Etym.
Λȣ̃τρον. ȣ. τὸ. balneum, lauacrum.
Λȣτροχόος. ȣ. ὁ. λουτροχόος. balneator.
Λȣ́ω. μ. ȣ́σω. π. ȣκα. Actiuum. accuſ. iung.
Λοφάδια. ſupra collum. περὶ τὸ αὐχένα.
Λόφαλοι. οἱ. ſplendida ſcuta & parua, quæ affigi galeis ſolent.
Λοφαμιστικός ὁ colliculus, περίϊπισμα.
Λοφεῖον. ȣ. τὸ. uas, theca criſtæ quæ eſt in galea, & Λοφδύω. μ. δύσω. π. δυκα. ſorbeo, ceſſo. (ſpeculi.
Λοφέω. μ. ήσω. π. ηκα. quieſco, deſino. Neutrum.
Λόφη. ης. ἡ. ſummitas.
Λοφιά. ſeta, iuba equorum & mulorum.
Λόφια. ἡ. cacumen mõtis, crines quę galea prominent ſeta.
Λοφιας collum, ceruix.
Λοφίζω. τὸ. λοφέω. exalto. λόφος ἐπὶ ὕψος ποιῶ.
Λοφίλω. ex alto loco.
Λόφιον. galea & repoſitorium. Item fungi qui circa uites naſcuntur.
Λοφίον. colliculus.
Λοφὶς ίδος. ἡ. galeæ repoſitorium.
Λοφνίδες faces, tedæ.
Λοφνίς. fax eſt ex ſolo ligno, aut ex cortice uitis. Etym. luculẽta fax, Lycoph. interpr. quaſi λίαν φαίνουσα. Inde per diminut. λοφνίδιον, facula.
Λόφος. ȣ. ὁ tumulus, collis, conus, collum, faſtigium, galea. Gaza in Ariſtot. uertit, apex, criſta, in equis, mulis & bubus locus ceruicis cui iugum imponitur, unde νῶτος εὔλοφος apud Sophocl. ὁ. εὔνωτος teſte Euſt. Iliad. ψ.
Λοφοπωλεῖν. criſtas uendere, annuere.
Λόφουρα. τὰ. iumenta quæ caudã & iubam habẽt, teſte Euſt. Iliad. ψ. ueterina iumẽta, ut Gaza reddit ex Ariſtotele.
Λοφυδνός. miſer.
Λοφυρός præclarus, inſignis. elatus, inſolens.
Λοχαγία. ας. ἡ. turmæ, uel inſidiarum præfectura.
Λοχαγός. ȣ. &
Λοχαγωγός. ȣ. manipularis, manipuli ductor uel turmæ. Vide Ἐπιστάτης in Appendice lexici de uocab. militar. & λοχαγωγός ibidem.
Λοχαῖν χῖνος. lẽtiſcus dẽſa atq; ædita, ſic ut uel locatos ſub ea inſidias occulere queat, apud Aratum Theon. ἀπὸ τȣ̃ λοχῆσαι. (tur.
Λοχαῖοι δίφροι. ſellę quib. in partu mulieres utuntur.
Λοχαῖος. decumbens, lautius uiuens.
Λοχάω. μ. ήσω. π. ηκα. inſidior, deliteſco. Accuſ. Bud. Com.
Λοχεία. ας. ἡ. curatio partus, puerperium, quando ſtatur in lecto, dolores partus. Et λοχεῖα Diana, parturientium fautrix, facilior enim plenilunijs eſt partus.
Λοχεῖα. τὰ. purgamenta uocat Ariſtoteles, quibus (equæ uacant in partu.
Λοχεύω. &
Λοχεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. fœto, patior dolores partus, pario, gigno, iaceo in lecto ob partũ.
Λοχέω. λοχάω.
Λοχησαμένη. inſidiata.
Λόχησις. inſidiæ.
Λοχίη. obſtetrix, ſecundæ, relictæ in locis mulieribus à partu. Ponitur & pro inſidijs.
Λοχιάδες. αἱ. ſyluæ quod inſidijs collocãdis aptiſſima loca ſaltus ſint.
Λοχίζω. μ. ίσω. π. ικα. pono inſidias, inſidior, diſtribuo.
Λοχισμός ȣ. ὁ. inſidiæ.
Λοχίτης. ȣ. ὁ. manipularis, inſidiator.
Λοχμή. ῆς. ἡ. dẽſitas arborum, ceſpes, ſylua, lucus, locus arboribus conſitus, inſidiæ.
Λόχμιος. denſus. δασύς. hirſutus in Epigr.
Λοχμός. obliquus.
Λόχος. ȣ. ὁ. inſidiæ, agmen, cohors, manipulus, centuria, claſſis. Vide in Appendice lexici de uocab militarib. in λόχος & in στίχος.
Λόχος. ȣ. ἡ puerpera. λεχώ.
Λόχος. ὁ. apud Macedonas is menſis qui apud Athenien. μαιμακτηριών, Hebræis Sedebath, teſte Ioſepho.
Λοχῶμαι. inſidijs petor, & in inſidijs locatus ſum, hoc eſt, λοχίζομαι. conditus ſum & lateo.

Λ

Λύγα. ας. ἡ ſeditio, bellũ, diſſenſio. Vide λύσσα.
Λυάζω. nugor, garrio, ſeditiones moueo.
Λυϐάζω conficior.
Λυαῖος. Bacchus, quòd λύαν, id eſt, ſeditionem pariat. ἡ παρὰ τὴν λύσιν τȣ̃ ῥάμματος. ἡ παρὰ τὸ λύεσθαι τοὺς οἴνῳ τοὺς μεθυσκομένους. Etym.
Λυάομαι. ſeditiones moueo.
Λυϐίτινα. ἡ. Venus.
Λυγαῖος. ȣ. ὁ. tenebroſus, obſcurus ob denſitatem uiminum. Item horrendus, φοϐερός.
Λύγα. &
Λυγαίως. obſcurè.
Λύγδη. populus alba.
Λύγδην. aduerbium, ſimul.
Λύγδος. ὁ. calculus littoralis, glarea, alij marmoris genus eſſe uolunt. Epigr.
Λυγγȣ́ριον ȣ. τὸ. lyncurium, urina lyncis, & gemma quæ ex urina lyncis naſcitur.
Λύγη. ἡ. obſcuritas, nox.
Λυγίζω. μ. ίσω. π. ικα. uerto, moueo, flecto, incuruo, uincio,

uo,uincio,contorqueo. Quod & de luctantibus dicitur, cum nexus alter alterius euadere cupientes corpora contorquent,& flexibus artificioſis utuntur. Bud.Com.

Λύγισμα.ατος.τὸ.ſtridula uox, λιγυρὰ φωνὴ, βλιλυρὸν ἆσμα, ἀνάκλασις τῶν μελῶν, ἐπίκαμψις.luxatio,contortio,uolubilitas.

Λυγισμός.ȣ̃.ὁ.tenebroſus,& plantæ nomen,quæ quia contorta eſt frequẽtibus nodis, fit ut pro inuolucro quoque accipiatur. Item pro membrorum luxatione intortioneq́; apud Dioſcor. & pro nexu, καὶ λαβὴ τῶν παλαιόντων, qbus luctatores inter ſe cõprehenſantes uinciuntur. Poteſt dici eluſio luctæ, quæ flexu corporis fit, eluctatio. Ariſtoph. in Ran. metaphoricè uſus eſt. οἱ δ' inquit, ἀκροώμενοι τῶν αὐλῳδιῶν, & λυγισμῶν, καὶ ϛροφῶν ὑποβριμαίνουσιν. Id eſt, cantuum turpium auditores. Interpres ex Didymo τοὺς συνδέσμους τῶν λόγων intelligit. Bud.Com. Euſt innuit turpiculum eſſe in ſaltatione inhoneſta corporis flexũ,quũ inqt, καὶ οἱ κωμῳδούμενοι ἐν φαύλαις ὀρχήσεσι λυγισμοί.

Λυγιστικά.τά. uitilia, id eſt,quæcunq; ſic eleuata ſunt ut cõmode flecti poſſint, cuiuſmodi ſunt uimina,id eſt, λύγοι, quæ ὑμανϊώδη dicuntur.

Λυγκαίνω. gemo, ſingultio condolens, ebullio.

Λυγκεύς.ὁ ὀξυδερκής.& animantis ſpecies.

Λυγμός.ȣ.ὁ.&

Λυγμός.ȣ̃.ὁ. ſingultus, ut Gaza uertit in Ariſtotele, motio quædam ſtomachi conuulſionem ciens, quam fieri aiunt propter inanitionem uel expletionem immoderatam, uel eroſionẽ ab acrioribus in ſtomacho humoribus.

Λύγξ.γός.idem.

Λύγξ.κός.ὁ.lynx fera. Vide Ariſtot.& Oppianum lib.3.de Venat.

Λυγοδέσμα.ας.ἡ Dianę cognomen,quòd in uirgultorum denſitate cõperta memoretur, quæ λύγοι uocantur.

Λύγος.ȣ.ὁ.uimẽ.ſignificat etiam tenebras. Etym. ſalix amerina,quæ & ἄγνος teſte Euſt.

Λυγόω.inflecto. καὶ δ' ἀνάγκης ἐλύγωσεν ὁ χρυσὸς φρένα. Epigr.

Λυγρός.ȣ̃.ὁ.perhumidus,quaſi λίαν ὑγρός. Item grauis, moleſtus, difficilis, miſerabilis, triſtis, malus,lugubris.

Λυγύς. ὀξύφωνος. unde λιγεῖα φωνὴ & λιγυρὸν μέλος.

Λυγώδης.ȣ̃ς.ὁ.ἡ.flexibilis,lentus.

Λυδιάζειν.intemperanter laſciuire,à Lydis extremè libidinoſis. Eraſmus prouerb. Lydus cauponatur.

Λυδίζειν.idem.

Λυδός.Lydius à Lydia regione λυδία λίθος dicitur lapis quo aurum probamus λύδιον ἅρμα uocamus uelocem.

Λυδιστί.Lydicè.

Λύει,pro λυσιτελεῖ.utile eſt.

Λυεντερία.ας.ἡ.lyenteria,diſſolutio inteſtinorũ. uide λειεντερία.

Λύη.λύσ.παρὰ τὸ λύειν τὴν ὁ μόνοιαν Etym.

Λύζω.ſingultio,uoluo.Neut.abſol.

Λῦθεν.ſoluti ſunt.

Λυθίραμβος.ὁ. apud Pindarum uocatur Bacchus quod Iupiter illum aſſuerit femori, ac mox eo in lucem prodituro inclamauerit, λῦθι ῥάμμα, λῦθι ῥάμμα, id eſt,ſolue futurã,ſolue futuram. Vide ſuprà διθύραμβος.

Λύθρον.ȣ.τὸ.cruor,puluis mixtus ſanguine & ſudore,tabes,immundicies.

Λύθρος.idem quod λύθρον.Etym.

Λυθρόω.μ.ώσω.π.ωκα.cruento.Accuſ.

Λυκάβας.αντος.ὁ.annus. παρὰ τὸ λυγαίως βαίνειν, quòd clàm prætereat,uel quòd ſeriatim dies eius cohæreãt,inſtar luporum, qui cum flumen tranant, proximus quiſq; pręcedentis caudam mordicus tenet.

Λυκαία.τά.Lupercalia.

Λύκαινα.ης.ἡ.lupa.

Λυκαῖος. Iupiter à Lycaone Pelaſgi filio primum cognominatus eſt, illiq́ue Lycæa primus inſtituit,qui cum ad Lycæi Iouis aram puerum immolaſſet, & ſparſiſſet cruorem, in lupum creditur deformatus. Cæl.lib.9.cap.3. Eſt etiam λυκαῖος montis nomen, ad ſiniſtram Cereris templi,qui & Olimpus, ἱερὰ κορυφὴ,id eſt, ſacer uertex,ab Iouis inibi educatione dictus eſt. Illic fons ἅγνω appellatus talis traditur eſſe naturę,ut re diuina ibi à Lycæi Iouis ſacerdote curioſius peracta, & fuſis precibus quernoq́ue ramo leuiter commota aqua, mox denſior ſurrigatur uapor, nebulæ aſſimilis, quæ non multo pòſt effecta nubes, aggregatis item alijs, largos demittat imbres. Eſt ibidem quoq; Lycæi Iouis lucus, quem ſi quis, lege ſpreta ingreditur, annum ſuperuiuere nequit: in quo item animalia nullam prorſus umbram iactare fabulæ docent. Cæl.lib.13.cap.17.

Λυκανθρωπία.ας.ἡ. melãcholica eſt affectio,ſiue inſanię genus,quo qui afficiũtur, λυκάνθρωποι dicũtur. Lupos enim imitantur,in quos ſe conuerſos putant,noctu exilientes,& ad diem uſq; inter ſepulchra diuerſantes. Eorũ præpallet facies, καὶ ὁρῶσιν ἀδρανεῖς,hoc eſt,oculis areſcẽtibus,præcipuè uerò lingua. Sunt præterea διψώδεις,ſitibundi, tibijs ex impactione crebra, ἀνιάτως,id eſt, citra medelam ulceroſis. Hi & λυκάονες appellantur.Cæl.lib.14.cap.45.

Λυκάς. άδος. ἡ. canis nomen, quem Simonides ſub epigrammate nobilitauit.

Λυκαυγὴς. τό. crepuſculum, quod νύκτα ἀμφιλύκην uocat Homerus.

Λυκάων. uide in λυκανθρωπία.

Λυκάων Arcadiæ rex. Titani ac Terræ filius à Ioue in Lupum conuerſus.

Λυκῆ. ης ἡ &

Λυκέον. τό. pellis lupina.

Λύκειον. ου. τό. Lyceum gymnaſium Athenis, in quo docebat Ariſtoteles, authore Stephano.

Λυκεῖος. lupinus, terribilis.

Λύκη. ης ἡ. lux matutina, unde λυκόφως, & umbra, σκία, unde ἀμφιλύκη. Euſt Iliad. κ.

Λυκηγενής. έος. ὁ. ἡ. lucem generans, uel in Lycia genitus. Apollinis epitheton.

Λυκηθμὸς. ὁ luporum ululatus.

Λυκήλατος. anguilla.

Λυκία. ας. ἡ. Lycia.

Λυκιδεῖς. catuli luporum.

Λυκίη. ης ἡ pellis lupina.

Λυκιθίζω. pro elucubrare poſuit Strab. 13. μηδὲν φιλοσοφεῖν πραγματικῶς, ἀλλὰ θέσεις λυκιθίζειν themata & argumenta fictitia elaborare.

Λύκιον. urbs Theſſaliæ, à Lupo qui urbē ingreſſus in ſaxum fuit conuerſus, denominata.

Λύκιος. ου. ὁ. Lycius gentile, & cognomentū Apollinis, ſicut λυκηγενής.

Λυκιουργεῖν. τὰ λυκιουργῆ ποιεῖν. Bud. Com.

Λυκιουργὴς. Lycio opificio factum. Bud. ibidem.

Λυκίσκος. ὁ. trochlea ſucculis carens, ſolum foramen habens.

Λυκοβατίας. ſylua in qua lupi morantur.

Λυκόβρωτος. ου ὁ. à lupo morſus. Plutarch.

Λυκοδὲς. έος. τό. dolor fauces infeſtans.

Λυκοδὴς. διάλεκτος matutinus.

Λυκοεργὴς έος. ὁ. conficiens lupos.

Λυκοκτόνος. ου. ὁ. lupum occidens ac perimens. Nam huiuſcemodi βαρύτονα actiuam habent ſignificationem ut tradidit Moſchop. ut πατροκτόνος, ſed προπαροξύτονα paſſiuorum habent uim ut λυκόκτονος à lupo interemptus, ξιφόκτονος gladio occiſus, ξιφοκτόνος uero occidens alium gladio.

Λυκόοργος. ου. ὁ. Lycoorgus pro Lycurgus dixit Homerus Iliad. ς.

Λυκοπάνθηρος. ου. ὁ. animal ex pardo & lupo.

Λυκοκτόνος. ου. ὁ. lupicida, & Apollinis cognomētum, cui lupos immolabant.

Λυκόποδες. οἱ tyrannorū ſatellites, uegeto corpore, & animo præſigni iuuenes: ſic dicti, quia pedes lupino circuntegerent corio, aut quia in clypeis lupi inſigne geſtarent.

Λυκορραίστης. ου. ὁ. luporū occiſor, qui lupos perdit quocunq; pacto.

Λύκος. ου ὁ. lupus. De lupis quadrupedibus uide Ariſtotelem, Aelianum, & Oppianum libro 3. de Venatione. Eſt & lupus auis apud Ariſtotelem, ex monedularum genere opinor, & lupus ex inſectis aranei ſpecies. Aliquando pro lupato ponitur, quod eſt fræni genus aſperrimum: à lupinorum dentium ſimilitudine appellatū, quos eſſe inæqualeis conſtat, & ob id nocentiſſimi. Aliquando pro inſtrumento coquinario, quod alio nomine (Polluce & Pauſania authorib.) harpage & creagra quoq; appellari ſolet. Cæl. lib. 15. cap. 2. & lib. 16. cap. 27. Eſt quoq; proprium fluuij in Phœnice apud Strab.

Λυκοσπάδες. equi dicūtur, à fræni genere quod λύκον diximus appellari, & lupatum Latinis. quorum indomita natura atq; ferocia iniectio eiuſmodi fręno frangitur: uel quos à lupis appetitos fuga eripuit, qua occaſione animoſiores, pernicioresq; euadere creduntur. Plura apud Plut. ſympoſ. 2. Sunt qui & λυκοσπάδας, ueſpas, ſiue apes interpretentur apud Nicand. σκώψι πυνθομένοισι λυκοσπάδες ἐγγύοντο.

Λυκοῦργος, pro λυκόοργος. ου. ὁ. Lycurgus.

Λύκου. flores herbæ Iridis dici inuenio, quod labiorum lupi ſpeciem reddant, eſt & λύκος araneí genus: & ferrum habenæ. Item muſca, μυῖα Nicand. ſcholiaſt.

Λυκοφίλιος. ου ὁ ſuſpectus & latēs, ſic recte legitur apud Menand. λυκοφίλιοι μὲν εἰσιν αἱ διαλλαγαί, id eſt, Suſpecta quidem ſunt fœdera.

Λυκόφρων. alta ſapiens. Eſt & poëtæ nomen Chalcidenſis, cuius extat Alexandra poēma Platonis (quod aiunt) numeris obſcurius.

Λυκόφως. pro tenebroſo aut crepuſculo ponitur, quòd lupi color cinereus eſt, nec nigredinem præferens intenſiorem, ut ait Euſtath.

Λυκόχροος βαφή. color griſeus, cinereúſue, cuiuſmodi lupinus eſt, Euſt. Iliad. κ.

Λυκόω. μ. ώσω. π. κα deſtruo, corrumpo. Actiu. accuſatiuo iung.

Λύκτος. ου. ἡ. Lyctus urbs Cretæ.

Λυκτὸς. intolerabilis.

Λυκώρεια urbs Delphidis, in qua colitur Apollo, à Lycoro conditore denominata. Etym.

Λῦμα. ατος. τό. ſordes, purgamenta, illuuies, ἀπόνιμμα.

Λύμακες. αἱ. petræ.

Λυμάζω. idem quod λυμαίνω. Etym.

Λυμαίνομαι. μ. ανοῦμαι. uaſto, lædo, corrumpo, uitio, perdo, opprimo, deprimo, profligo, inficio, dedecoro, euerto, ſugillo, ligurio uertit Gaza. Depon. accuſ. iungitur. Eſt aliquando paſſiuæ ſignificationis, quamuis Attici ſemper actiuè utantur.

Λυμαίνω

Λυμαίνω. idem quod λυμαίνομαι.Etym.

Λυμαντήρ.ῆρος.ὁ.cœnarum & conuiuiorũ euerſor & uaſtator,uorator, decoctor,qui ex ruderibus eſculenta depurgat.Etym.

Λυμάχη.iniuria,dolor.

Λυμεών.ονος.ὁ.corruptor,pernicies & peſtis.

Λύμη.ης.ἡ. pernicies, corruptio,immundicies, nocumentum,calamitas,iniuria.παρὰ τὸ λύειν τὸ σῶμα.Etym.

Λύμην.redimerer.

Λυμνός.οῦ.ὁ.nudus.

Λύμπη.ης.ἡ.labor.

Λύξ.κός.lux.

Λύομαι.luo,redimo,ſeruo,& recipio. Item ĕ uita excedo,morior,apud Sophocl.

Λυπέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.triſtor. Depon. Datiuo.

Λυπέω.μ.ήσω.π.ηκα.triſtitiam infero, moleſtia afficio, anxium reddo, ango, dolorem affero, uexo,ſolicito,iniuria afficio,offendo. Et λύπει,male habet.Actiu.accuſ.

Λύπη.ης.ἡ.triſtitia,labor,pernicies,damnũ,quaſi λύσις,hoc eſt,ſolutio hominis,teſte Chryſippo.ἢ παρὰ τὸ λύειν εἰς δάκρυα τοὺς ὦπας,οἷον λυώπητις οὖσα.Etym.

Λυπηρός.οῦ.ὁ triſtis,ἄθυμος,grauis,acerbus.

Λυποθυμία.ας.ἡ.exanimatio,animę deliquium.

Λυπρόγεως.ω.ὁ.terra ſterilis.

Λυπρός.οῦ.ὁ. ſterilis, mœſtus, infirmus, nudus & aridus locus Hipp.ei opponitur λιπαρός.

Λύρα.ας.ἡ.lyra,quaſi λύτρα,ut quæ Apollini tanquam recompenſatio pro bobus à Mercurio ſit data,antea χέλυς appellata.Eſt etiam lyra ſtella & ſidus apud Proclũ de ſphæra.Itẽ lyra piſcis Ariſtoteli,Gaza Græcam uocem relinquit.

Λυρικός.οῦ.ὁ.lyricus.

Λύριον.ου.τὸ.lyrula.

Λυρίζω.μ.ίσω.π.ικα.lyra cano. Neutrum abſol.

Λυρίτης.ου.animal quoddã quod in quercubus generatur.

Λυρόεργος.ου.ὁ.lyræ inuentor.

Λυροποιός.οῦ.ὁ.lyræ opifex.

Λυρῳδία.lyræ cantus.

Λυρῳδός.οῦ.ὁ.lyricen,uide κίθαρις in Ammonio.

Λυσανία.ας.ἡ.inſania.

Λυσανίας.ὁ.curas & triſtitiam ſoluens.

Λυσία.furor, impetus, luxatio membrorum,interuallum quo inter ſe disiuncti ſunt articuli.

Λυσίας.ου.ὁ. Lyſias, uiri nomen paroxytonum, ſed oxytonum per ἀδιὸς, inflexum nomen eſt mulieris.Cyrillus.

Λυσίθριξ.ας.ἡ.ſoluta capillos.

Λυσιζώνη.ης.ἡ. epitheton Dianæ,quod parientibus Zonam ſoluat.

Λυσίζωνος.ου. corrupta, ut quæ uirgineã zonam iam ſoluerit.

Λυσιμέλεια.ας.ἡ portus Syracuſarum.

Λυσιμελής.έος.ὁ.ἡ.mẽbra ſoluens.Somni epithetõ eſt,uel quòd μελεδῶνας,id eſt,curas ſoluat.

Λύσιος.ου.ὁ.ſolubilis,Bacchi cognomen quaſi liberatoris, quod curas ſoluat,apud Cornutum ἐν τῷ περὶ τῆς ἑλληνικῆς θεολογίας legitur ἀλύσιος male & reclamante ratione, ὁ λύων τὰς μερίμνας. Pauſan.ad fabulam refert,quia Thebani captiui ope Bacchi obtruncatis Thracibus in libertatem ſe uendicarunt. Lyſij hymnus extat apud Orpheum.

Λυσιπνέω.timeo.

Λύσις.ιος.ἡ.ſolutio,ita enim aliquando medicis dicitur κρίσις, non probat hãc uocem Chriſtodulus, ſed τὸ λυσιτελὲς ἀντὶ τῆς ὠφελείας.uſitatum dicit ſed Lyſis.idis,nomẽ eſt uiri : locus apud Cyrillum apparet corruptus.

Λυσιτέλεια.ας ἡ.utilitas.

Λυσιτελέω.μ.ήσω.π.ηκα. proſum , συμφέρω Neutrum datiuo.

Λυσιτελής.έος.ὁ.ἡ.utilis,commodus.

Λυσιφλεβὴς σίδηρος. phlebotomum, quo ſanguinem mittimus.

Λυσκάζω.fugio, ἀλυσκάζω.

Λύσσα.furor,λύττα

Λύσσα.rabies,furor.παρὰ τὴν λύσιν τῶν λογισμῶν.Etym. Vide μανία apud Ammonium.Atticè λύττα.

Λυσσάω.rabio.

Λυσσομαι.inſanio,rabio.

Λυσσώδης.έος.ὁ.ἡ.rabioſus.

Λύσωμα.τὸ. Gaza in Ariſtotele τὸ λύσωμα τῶν τριχῶν uertit,æquamentum uel diſcrimen capillorum.

Λυτήριον. expiatio, καθάρσιον, porcellus, cuius mactati ſanguine manus illiniuntur eius,pro quo expiatio fit.Apollonij interpr. libro 4.numer.43.

Λυτήριος.ου.ὁ.ſolutorius.

Λυτιέρσας.cantilena erat meſſorum,teſte Apollodoro, uel , ut Theodoretus uidetur uelle, carmen quod Rhææ accinebatur peculiare,ut Pychio Apollini Pæan,ut Cereri Iulius, & Dianæ (Hypæpus.

Λυτικῶς.ſolutoriè

Λυτός.οῦ.ὁ.ſolubilis,ſolutus.

Λύτρον.ου.τὸ. preciũ redẽptionis,præda,σῶστρον, ἄποινον , quod poſtremũ tamẽ magis poëticũ (eſt.

Λυτρός.locus altus.

Λυτρόω.μ.ώσω.π.ωκα.redimo.Actiu.accuſ.

Λυτρών.ῶνος.ὁ.ſeceſſus.

Λύτρωσις.ιος.ἡ.redemptio.

Λυτρωτής.οῦ.ὁ.redemptor.

Λύττα.apud Ariſtotelem,idem quod λύσσα.
Λυττάω.rabio.
Λυττέω.multa loquor.
Λύζω.ſingultio.
Λύτωρ.ορος.ὁ.ſolutor.
Λυχναῖος,& λυχνεύς.gemma quędam pellucida.
Λυχνασία.ας.ἡ.&
Λυχναψία.ubi accenditur lychnus.
Λυχνεία.ἡ.καὶ
Λυχνεῖον.τὸ.ὁ τοῦ λύχνου.τόπος. Vide λυχνοῦχος in Ammonio.
Λυχνίον.ου.τὸ.candelabrum.uide Ammonium.
Λυχνίτης.ου.ὁ.lychnites gemma.
Λυχνόβιοι.οἱ.dicebantur ij qui præpoſteram uitam agerent,noctu quod interdiu fieri ſolet facientes,quaſi lucernarios dicas. Eraſmus in Chiliadibus.
Λυχνοκαυτία,uel λυχνοκαΐα.ubi accenditur lychnus,accenſio lucernæ.
Λύχνον,& λύχνος.ου.ὁ.lucerna,lychnus. παρὰ τὸ λύειν τὸ νύχος, ἤγουν σκότος. Vide λυχνίον in Ammonio.
Λυχνοῦχος.ου.ὁ.lampas,facula,aut qui portat lucernam. Vide Ammoniũ in λυχνοῦχος λυχνίον.
Λυχνοφόρος.prælucens,lucernam pręferens.
Λύω.μ.ύσω.π.υκα.crimen diluo,hoc eſt, ἀπολογοῦμαι. Item dimitto,Herodianus,Homerus,& Lucian. pro λυτρόω,redimo. Actiuum accuſ.Bud.Com. So. f. 2.
Λυωδιόν.τὸ.ruptorium.

ΛΩ. uolo,uis θέλω.μῶ.& uideo,βλέπω, fruor,ἀπολαύω.
Λωβάομαι.&
Λωβάω,uel λωβέω.μ.ήσω.π.ηκα.&
Λωβέομαι.&
Λωβεύω.μ.εύσω.π.ευκα. mutilo,ſugillo,dico cõtumeliam,corrumpo, deprauo,contumelia afficio,malè afficio aliquem. Accipitur tamen paſſiuè pro oblædor & ultior,cõtumelioſè improbor,id eſt,λωβάζομαι,quo uſus eſt Hippoc. Et λελωβημένος,deprauatus.Bud.Com.
Λώβη,ης.αἰσχύνη.contumelia,nocumentũ,iactura,detrimentum,aduerſitas,iniuria,ſugillatio.
Λωβήεις.εντος.damnoſus.
Λωβητήρ.ῆρος.ὁ.conuiciator,contumeliator,nocens,qui famam hominum imminuit,& contumelia afficit. Aliquando accipitur pro flagitioſo & perdito,ut Iliad.ω.ἔρρετε λωβητῆρες ἐλεγχέες.
Λωβητής.οῦ.ὁ.idem.
Λωβητός.οῦ.ὁ.læſus.
Λωβήτωρ.ορος.ὁ,λωβητήρ.
Λωβός.morbus,uitium,mutilatus.
Λώϊον.ονος.τὸ.λῷον.
Λώϊος.ου.ὁ. Iunius menſis apud Macedon. teſte Gal.lib.1.Epidem.ut in cuius initio ſolſtitium æſtiuum dicat eſſe.
Λωΐστος.optimus.
Λωΐτερον.λῷον.
Λωΐων.ονος.ὁ.melior.
Λῶμα ατος.τὸ.margo,limes, fimbria ex byſſo,purpura & coccino.
Λῷον.ονος.τὸ. utile,melius,ſatius,apud Sophoclem Genit.
Λῶος.ὁ.mẽſis qui apud Athenienſeis Βοηδρομιὼν appellatur.
Λωπάδιον.τὸ.uaſculum.
Λωπάς.άδος.ἡ.uas,crumena,ueſtis.
Λωπεύειν.mentiri.
Λώπη.ης.ἡ.genus ueſtis.
Λωπίζω exuo,denudo.
Λώπιον.ueſtis uilis.
Λωποδυσία.ας.ἡ.expoliatio,furtum.
Λωποδυτέω.μ.ήσω.π.ηκα.furor,exuo,prædor.
Λωποδύτης.ὁ. ſpoliator, fur ueſtium,ſuppilator uiarũ,ac in urbe uicorum obſeſſor,qui obuius iniuriæ opportunos ſpoliat,aut pulſans, aut intentata morte territans.Graſſatorem Latini uocant.Accipitur ſimpliciter pro fure.
Λῶπος.ου.ὁ.indumentum.
Λώπτω.ſalto.
Λωρόν.πικρόν.amarum.
Λωρυμνόν.infimè,profundiſſimè.
Λῶσα.uolens.
Λῶσος.ου.ὁ.optimus,βέλτιστος, φίλος.παρὰ τὸ λῶ θέλω.Etym.Negat Moſchop.in Eclogis λῶσον ſignificare φίλον.
Λώταξ.latro,uoluptuoſus,unguentis delibutus, qui turpiter uitam agit.
Λωτέω.μ.ήσω.π.ηκα.loto abundo.Neut.
Λωτία.è loto ſertum.
Λωτίζειν flores decerpere,perdere.
Λωτίνας ἀηδόνας. uocauit quidã fiſtulas tibias ũc quaſi fictas è Lybico ligno loto luſcinias.
Λῶτος.ου.ὁ.penanflexũ propriũ nomen uiri Cyril.
Λωτός.ου.ὁ. oxytonum, lotus herba, trifolium,ut exponit Simon Genuenſis. Erant etiam λωτοὶ tibiarum genus epithalamium,ut illud in epigrammate,λωτοὶ ἄχουν, καὶ θάλαμον ἐπλαταγοῦντο θύραι,id eſt,Inſonabant loti & thalamorum perſtrepebant ianuæ. Sunt tamen qui priorem ſyllabam corripiant,ut λωτοὶ τῶν πνεύματα μέλπει, & eſſe calamiſcum interpretentur, unde dicuntur lotages,qui lotum exercent.Cęlius lib.5.cap.25. Eſt & nomen arboris,à cuius fructu dicti ſunt Lotophagi.
Λωτοφάγοι.οἱ.Lotophagi populi, qui ex loto arbore uictitant. Apud hos Vlyſſis ſocij,deguſtata loto

ta loto herba redire ad nauem noluerunt, niſi uerberibus adacti, Homerus Odyſſ.lib.9. Eſt enim hæc arbor tam dulcis ibi cibus, ut nomē etiam genti terræq; dederit, nimis hoſpitali ad uenarum obliuione patriæ. Eraſ.Prouerb. Lotum guſtauit.

Λωτρόν. ȣ. τὸ. ἄλειμμα ἐλάινον, unctio apud Lacones.

Λωφάω. uel λωφέω.μ. ήσω.π. ηκα. ceſſo, recreo. quieti trado, onere leuo. Propriè de bobus, à quarum ceruice deponūtur onera. λόφος enim ceruicem ſignificat. Thucydides lib.9. ἀπὸ νόσου μεγάλης καὶ πολέμου βραχύ τι λελωφήκαμεν. Ab ingenti morbo ac bello paululum quiddam laxamenti accepimus.

Λωφήιον. ſedatiuum, καταπαυστικόν.

Λώφησις. quies, ceſſatio.

Λωφία. idem.

Λώψ. chlamis.

M A.

MA. iurandi aduerbium, præſertim ubi per iuramentum aliquid negatur. Latinis idem ualet præpoſitio per, iungiturque accuſatiuo, ut ὅτι μὰ τοὺς θεοὺς ἔχων, ὅτι πολιτικόν. Inuenitur tamen nõnunquam, licet rarius ἐπὶ συγκαταθέσεως, hoc eſt, affirmatiue ut uocant, & quadam cum aſſentione, Liban. in Declamat. Moroſi ducentis loquacem mulierem. ὀνείρατα διηγουμένη. πλάττουσα κἀπεῖνα μὰ τοὺς θεούς. Lucian. μὰ δία, ἐχλεύασε σοῦ φιλόσοφος τὰ ἔπη. Eandem uim habet cum illi præponitur. ναὶ, ut ναὶ μὰ δία, hic nomen negat, Sanè per Iouem. Interdum ſubauditur Theocrit. οὐ γᾶν, αὐτί τοῦ οὐ μὰ τὴν γῆν. Sæpe etiam μὰ τὸν ſolum inuenitur intelligendo θεόν. Budęus in Comment.

Μαγαδεύειν. Vide Magadari in Chiliadibus Eraſmi.

Μαγαδίζειν. magadari in Chiliad. Eraſ.

Μαγάδιον. aſſer, qui recipit chordas lyræ, μάγας. Lucian. de Mercurio citharam compingente, καὶ μαγάδιον ὑποθείς. Bud. in Annot.

Μαγάζειν. pſallere.

Μαγάλις. pſalticum inſtrumentum, malim Μάγαδις, uide Athenæum, uel Eraſmum in prouerbio, Magadari.

Μαγάνευμα. impoſtura. malim per duplex γγ.

Μάγανον. ȣ. τὸ. machina.

Μάγαρον. ȣ. τὸ. ſacellum, humile ędificiū in quod myſtica ſacra reponebantur, ſic Aelius Dionyſ. dici, & non μέγαρον teſtatur.

Μαγάς. άδος. ἡ. magas, inſtrumentum muſicum quadrata tabula conſtans, leuiter conuexa, intentis in ea citharæ fidibus. Dicitur etiam ea pars lyrę, in quam plectrum illiditur, id eſt, ubi percuſſio fit chordarum manu dextra: iugum uerò dicitur, ubi ſiniſtra manu chordæ premuntur. Vnde Gregor. per metaphoram. τίς ὁ δοὺς τέττιγι τὴν ἐπὶ στήθους μαγάδα; Quis eſt, qui cicadæ magadem in pectuſculo dedit? Budæus in Annotat. Alij μαγάδις in nominatiuo dicunt, & idem inſtrumentum eſſe uolunt cum pactide ſiue pyctide, quod organum dichordon eſt. Apollodorus pſalterium uocat. Cælius lib. quinto, capite uiceſimotertio. Euſtath. Iliad. φ. μαγάδις, ſiue παλαιομάγαδις, αὐλός τις erat acutū ſimul & grauē ædens ſonū.

Μαγγάνα. ης. ἡ. uas uinarium ligneum.

Μαγγανεία. ἡ. μαγεία, μαγγάνευμα. impoſtura.

Μαγγανεύω. μ. εύσω. π. ευκα. incanto, liceor, licitorue. Actiuum, accuſ.

Μάγγανον. τὸ. inopinatū, uinarium uas ligneum. Item machinamentum præſtigiæ, γοήτευμα, dolus, rete

Μαγγονευτής. ȣ. ὁ. mangonizator, qui uaria inter ſe miſcet & confundit ad faciendum impoſturam. aliter μαγγανευτής.

Μαγδαλία. ας. ἡ. purgamētum manuum, furfur, canum cibus, pingue. ζυμώματά τινα ἐν ᾧ ἀποματτόμενοι τὰ ἐκ τῶν βρωμάτων λιπαρὰ ῥύπη οἱ παλαιοὶ ἐρρίπτουν κυσίν. Euſt. Iliad. δ. Vide in Chiliad. Eraſ. Magdalia canem alens.

Μαγεία. ας. ἡ. incantatio, præſtigiatura, γοητεία. Cæl.lib.5.cap.42.

Μαγειρεῖον. ȣ. τὸ. coquina.

Μαγειρεύειν. mactare, quòd coci occidāt coquendas pecudes.

Μαγειρικός. ȣ. ὁ. coquinarius.

Μάγειρος. ου. ὁ coquus, ἀπὸ τοῦ μάττειν, uel ἀπὸ τοῦ τὰς μάζας μερίζειν. Etym.

Μαγέτας. captans, faſcinans.

Μαγεύς purgans, abſtergens.

Μαγεύω. μ. εύσω. π. ευκα. magicā exerceo, capto deos, γοητεύω, θεραπεύω θεούς. Neut abſol.

Μαγίζειν, ſeu μαγαδίζειν. eſt magade inſtrumento muſico uti.

Μαγίς ίδος. ἡ. coquinarij inſtrumenti genus, uel menſa tripus. Cælius lib. 5. ca. 45. Quas, inquit, imponimus, ut collibuit, & tollimus menſas, nunc μαγίδας appellant. Eſt quoq; hoc nomine panis ſeu offę genus. Vſurpatur à Plinio lib. 33. cap. 11. & à Paulo iuriſconſulto, ſed ita ut eo nomine tabuleriū accipiat interpres, aut ſchacherium. Budæus in Annotat. μαγίδα, τὸ μάγμα καὶ φύραμα, καὶ τὴν χειρόπληθη μαγδαλίαν, apud Hipp. Gal.

Μάγμα

Μάγμα. ατος. τό. unguentorum maſſula atq; paſtilli, & quicquid ſupereſt craſſum ex materia aliqua expreſſa. Celſus recrementum. Vnguentorum fęces Plinius interpretatur, utpote quæ expreſſa reliqua liquidiori materia craſſiores relinquuntur.

Μαγμόν. abſtergens, purgans, καθάρσιον.

Μάγνης. teſſerarum quidam iactus.

Μαγνῆτις. magnes lapis, qui & ſideritis & herculeus. μάγνοιτόν ἐυρον αὐτὴν τὴν φθέγγαν. Ety. Vide in Chiliad. Eraſ. Magnetis more. Celebratur Orpheo inter gemmas.

Μαγνεύειν. commiſcere.

Μάγος. diuinorum interpres & cultor, reconditiſſima quæque diuinorum operum exactiſſimè ſpeculans promensq; illa in actum ſcientiæ auguſtioris profunditatis. Cæl. libro 5. cap. 42. Vide Ammonium.

Μαγυδαρίς. ἡ. magidaris, ſilphij ſuccus.

Μαγῳδή. mollis ſaltatio.

Μαγῳδός. ὁ. mimi genus, in quo magica & pharmacorum facultates proferebantur.

Μαδιγένειος. ου. ὁ. imberbis.

Μαδαρός. οῦ. ὁ. caluus.

Μαδάρωσις. ιος. ἡ. morbus oculorum, cum ex palpebris defluunt pili.

Μαδάω. ſum caluus, calueſco, glabreſco. Neutrũ abſolutum.

Μάδδα. μάζα Megarenſibus.

Μάδηγμα, & μάδδυμα. ατος. τό. eſca, πρόβλημα.

Μαδέλκων. ου. bdellium.

Μαδίζω glabrum reddo & uello. Bud. Com.

Μάδισις. glabratio.

Μαδιστήριον. uolſella. Aegineta τριχολαβίδα, καὶ τριχολάβιον uocat.

Μάδος. pſilothrum.

Μαδουλίω punio.

Μαδῶν. ῶντος. ὁ. recaluaſter, caluus totus.

Μάζα. maſſa. Solet autem ex farina, oleo, & aqua confici: aut etiam ex lacte, Secundum Suidam. Ariſtophanis interpres μάζαν, στρυφνὸν ἄρτον, id eſt, rigidum panem, exponit. Nonnulli hoc nomine panem nauticum intelligunt: uulgò bis coctum. Ponunt alij inter edulia præſtantiora & delicatiora. Vnde ὑπὲρ μάζαν adagio in eos dicebatur, qui diffluerent delicijs. Athenæus panem dicit eſſe offã madefactum, ſeu libum ſeu placentam. Cæl. lib. 5. cap. 31. Vide in Chiliad. Eraſmi prouerbia aliquot ab hoc uocabulo ſumpta. Gaza ex problemat. Ariſtot. uertit maſſam hordeaceam

Μαζᾶν. deliciari, mazas pinſere.

Μάζεα. τά. pudenda uirilia.

Μαζονομεῖον. Etym. &

Μαζονόμιον. ου. τό. tabula lignea coquinaria, ſiue lanx prægrandis qua cibi feruntur in cõuiuia, ut innuit Horat. cũ ait, Mazonomo pueri magno diſcerpta ferẽtes, Membra gruis. caniſtrũ. Etym. Vide in Chiliad. Eraſmi, Mazonomum cantio.

Μαζός. οῦ. ὁ. papilla, mamma, propriè uiri. Home. Iliad. γ. νέβρην μὲν μαζῷ πέλασε. Vide μαστός in Ammonio.

Μαζωσία. ας. ἡ. mãmæ figurã repreſentãs. Lycoph.

Μαθαλίς. poculum aut menſura quædam.

Μάθημα. ατος. τό. diſciplina.

Μαθηματικός. diſciplinis uacans, docilis, diſcendi cupidus.

Μάθησις. ιος. ἡ. &

Μαθητεία. ἡ. diſciplina.

Μαθητεύω. μ. εύσω. π. ευκα. doceo. Actiu. accuſ. Cum uero abſolutè ponitur, ſignificat diſcipulum eſſe.

Μαθητής. οῦ. ὁ. diſcipulus.

Μαθητιῶ. diſciturio, cupio diſcere.

Μαθητός. οῦ. ὁ. diſcibilis.

Μαθήτρια. ας. ἡ. diſcipula, μαθητρίς, ut αὐλητρίς, non μαθήτρια probatur à Thom. Mag.

Μάθναι. maxillæ.

Μαθῶμαι. quæro, ζητῶ.

Μαθών. όντος. ὁ diſcens.

Μαῖα. ας. ἡ. Athlantis filia. Hoc item nomine amita, ſiue patris matriſq; mater intelligitur. Item nutrix ac ea quæ medelę cauſa parientibus aſſiſtit, quæq; umbilicum præcidit, quam ὀμφαλοτόμον etiam nuncupant. Eſt & προσφώνησις πρὸς πρεσβύτιν τιμητική, id eſt, honeſta aduerſus ætate grandiorem allocutio, utpote qua honoris cauſa utebantur natu maiores ad nutricem, uel mulieres alioqui maiores natu.

Μαῖαι. αἱ. maximum genus cancrorum apud Ariſtotelem. Gaza maiam reddit.

Μαιάνδρος. uertex, gyrus. Vide in Chil. Eraſ.

Μαιαλικός. ὁ. nutritius.

Μαιάω. &

Μαιεύομαι. obſtetricor, quæro, inquiro. Depon.

Μαιευτική. obſtetrix, & eius officium.

Μαιεία. obſtetricatus, μαίευσις.

Μαιεύσασθαι pro abortum conciliare dixit Philoſtrat. 1. ἱκανὴ δὲ πᾶσα ἔκπληξις μαιεύσασθαι καὶ πρὸ τῆς ὥρας, terror quilibet ſatis eſſe poteſt abigendo ante tempus fætui.

Μαιεύτρια. ας. ἡ. μαιευτική.

Μαιθαῦ. eheu, οἴμοι.

Μαιθόλης. ου. ὁ. inſanus.

Μαιμάω. &

Μαιμάζω. ſalio, conſumo, ſtrepo, fluctuo, tumultuor, cupio.

Μαιμακτη-

Μαιμακτηριὼν. ῶνος. ὁ. September, teſte Gaza, & Gal. lib. ὑγιεινῶν, & in hoc menſe Arcturum ex oriri teſtatur Harpocrat.

Μαιμάκτης. ου. ὁ. furore percitus.

Μαιμᾶν. ruere.

Μαίμαξ. μαιμάκτης.

Μαιμάσσω. μ. άξω. π. αχα. pinſo, abſtergo, ſupero, ſum promptus.

Μαιμάω. cupio, deſidero.

Μαιμόωσα. inſana, uehementer incita, ſanguinis auida: quaſi αἱμόωσα, τῷ μ πλεονάζοντος.

Μαιμώσσω. quæro. Nicand. Themoph. ἔργα μαιμώσσων ἀπενίσσεται.

Μαινάς. άδος. ἡ. Mænas.

Μαινίδια. τά. halecula, ut uertit Gaza apud Ariſt.

Μαινίς. ίδος. ἡ. mæna piſcis, halec, uel halecula, Theod. interprete apud Ariſtot.

Μαινόλης. inſanus.

Μαίνομαι. μ. μανοῦμαι, uel μανήσομαι. prius tamē uſitatius, &

Μαίνω. μίσος. π. μέμηνα. furioſe moueor, inſanio, iraſcor. Accipitur aliquādo in bonam partem, ut ſit, præ gaudio inſanio. Item μαίνομαι aliquando idem quod deſipio & ſtulte aliquid ago, μωραίνω.

Μαίομαι. inquiro, concurro, concitor. π. μέμαα. ἀπὸ τοῦ μάω μίσος.

Μαιούμεναι. αἱ. obſtetricantes.

Μαῖρα. canicula, ſummus æſtus, luna.

Μαίρω. luceo.

Μαίσων. coquina, uorax.

Μαιώτης. ιδος. ἡ. Mæotis, palus eſt.

Μαίωτρα. obſtetricationis præmia.

Μάκαιρα. ας. ἡ. beata.

Μάκαιρος. beatus. Etym.

Μάκαρ. ρος. ὁ. beatus.

Μακαρία. ας. ἡ. beata, & per εὐφημισμὸν pernicies. Ariſtophan. ἄπαγ᾽ ἐς μακαρίαν ἐκποδών. Fingunt & apud inferos locum eſſe hoc nomine, de quo Eraſ. prouerb. In beatam. Eſt & hoc nomine Herculis filia quę pro ſalute ciuium ſe ipſam mactādam obtulit, obſeſſis ab Euriſtheo Athenienſibus.

Μακαρίζω. μ. ίσω. π. ικα. beatifico, beatum dico, beatum iudico. Actiu. accuſ.

Μακάριος. ου. ὁ. beatus. οἷον ὁ μὴ κηρί, τουτέστι φθορᾷ ὑποκείμενος. Etym.

Μακαριότης. ητος. ἡ. beatitudo.

Μακαρίς. ἡ. beata, locus apud inferos.

Μακαρισμός. οῦ. ὁ. beatitudo, beatificatio. Vide ζῆλος in Ammonio.

Μακαριστόν. τό. beatitudo, diuinitas.

Μακαρίτης & μακαρῖτις. in fœminino genere, dici ſolet, cum nominamus defunctos uita, quaſi beatos, quemadmodum nunc uulgatiſſimum eſt, felicis memoriæ, ſiue recordationis, idque ominandi gratia quaſi uitæ miſerijs defunctos. Bud. Com.

Μάκαρος. ου. ὁ. felix.

Μάκαρς. idem. Etym.

Μακάρτατος. ου. ὁ. beatiſſimus.

Μακεδνός. οῦ. ὁ. excelſus, eminens.

Μακεδονίζω. fauco Macedonibus. μακεδνῶν δ᾽ ἔξελεγμός. uide in Append. de uocab. militarib.

Μάκελλα. ης. ἡ. ligo. nis. παρὰ τὸ κέλλειν, ὅ ἐστι κινεῖν, καὶ τέμνειν μονόθεν. ἡ γὰρ δίκελλα διχόθεν κέλλει.

Μακέλλω. moueo.

Μάκερ. ρος. cortex Indicus, qui Macis in officinis uocatur.

Μακεσίκρανος. epitheton upupæ, à capitis criſta.

Μακιστήρ. ὁ. telum, βέλος.

Μάκιστος. longiſſimus.

Μακκοᾶν. delirare, proprium ſenum.

Μακκοάω. decipio, ſimulo me nō audire. Ariſtop. τὸ τοῦ δῆλον πρόσωπον μακκοᾷ. à μακκώ, quadā eius ingenij muliere. ἢ παρὰ τὸ μὴ κοᾶν. Etym.

Μάκελ. λος. ligo, inſtrumentum ruſticum.

Μακκούνιον. τό. retis genus, quod turdis tenditur, quod νεφέλη à quibuſdam.

Μακρά. τά. putei aut laci profundi, Hom. aduer. ſignificat μεγάλως. uide Etym.

Μακρά. ἡ. apud Gal. labrum ſiue lauacrum oblongius, & apud Artemidorū panarius alueolus, ſeu arca, ut adnotat Cornarius, niſi fortè μάκτρα contra fidem exemplaris legendum ſit.

Μακραδρομῶντες. οἱ. qui longiſſimè currunt.

Μακραίων. ωνος. ὁ. πολυχρόνιος. diuturnus.

Μακράν. longè, diu, procul. μακρὰν χαίρειν dicebant longum gaudere prouerbij uice, de ijs rebus quibus nuncium mittebant.

Μακραύχενος. ου. cui eſt collum prælongum.

Μακραίων. ωνος. ὁ. longæuus, diuturnus.

Μακρέτης. idem.

Μακρηγορέω. μ. ήσω. π. ηκα. multa loquor, longū ſermonem habeo. Neut. abſol.

Μακρίς. Eubœa inſula.

Μακρόβιος. ου. ὁ. ἡ. longæuus.

Μακροβιότης. ητος. ἡ. longæuitas.

Μακροβιώτερος. uiuacior, apud Ariſtot.

Μακροδάκτυλοι. quibus prælongi digiti.

Μακρόθεν. procul, à longe, eminus.

Μακροθυμέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſum patiens & longanimis, ſum leni animo. Neut. abſol.

Μακροθυμία. ας. ἡ. longanimitas, lenitas animi.

Μακρόθυμος. ου. ὁ. longanimus.

Μακροκατάληκτος. ου. ὁ. ἡ. dictio in longam deſinens.

Μακρόκαυλος. habens longas caules.

Μακρόκερκος

Μακρόκερκος.cui eſt cauda porrecta.

Μακρόκολα. τά. maiores & lõgiores chartæ quas Catullus regias uocat,quæ eodem modo πρωτόκολα nominantur.

Μακρόκωλος.ο.longimembris.

Μακρολογέω.μ.ήσω.π.ηκα.multa loquor.Neutr. abſolutum.

Μακρολογία.η.ſermo nimium prolixus.

Μακρολόγος. multiloquus. impendio loquax. Ammonius diſtinguit à πιλυλόγος.

Μάκρον.promontorium Siciliæ.Cyril.paroxyt.

Μακρόν.procul,μακράν,longum.

Μακρονοσία.ας.η.longitudo morbi.

Μακροπαροίνιος.ο.ὁ.longe contumelioſiſſimus & laſciuiſſimus.

Μακρόπτερος.ο.longas alas habens.

Μακροπώγων.ωνος.ὁ.cui eſt promiſſa barba.

Μακρός.ο.ὁ.longus,multus,magnus.

Μακροσκελεῖς.οἱ.longipedes.

Μακρότης.ητος.η.longitudo.

Μακροθυμεῖν μέρη ἀμπελουργεῖν,Theop. à τέμνω.

Μακροφλυαρίτης.ο.ὁ.prolixus nugator.

Μακρόχειρ.ειρος.ὁ.longimanus.

Μακροχρόνιος.ο.ὁ.diuturnus.

Μακρύνω.μ.υνῶ.π.κα.elongo.Actiu.accuſ.

Μακτήρ.mactra,diphthera,ſaltationis genus.

Μακρῷ.multo.

Μάκτις.qui mazas pinſit.

Μάκτρα.ας.η.mactra,uas in quo pinſitur farina,ar ca panaria,colum ſeu mortarium Nicandro.

Μακύνω.magnifico,rectifico,elongo.

Μακών.uociferans,in longitudinem extenſus.

Μάλα.ας.η.μάλη.

Μάλα.aduerb.ualde,decenter,propriè.

Μάλαγας.ſaccus,uter.

Μάλαγμα.ατος.τό.malagma,fomentum.

Μαλάκια.τά.appellantur piſces qui ſpinam non habẽt,ut Polypus,ſepia,urtica.Hi etiam & ſanguine & inteſtinis carent.

Μαλακία.ας.η.ἀπὸ τοῦ μαλακός,Plinio eſt mollities quædam prægnantiũ & defectio. cum languentes modo hoc,modo illud appetũt, adeò ut terram quoq; uorare appetant, nõnullæ carbones etiam extinctos, aut cimoliam: quæ res κίττα appellãtur. Prouenit incommodum id à conceptu menſe potiſſimum tertio. nequeunte fœtu interim delata in uuluam omnia,ratione alimenti,abſumere,inſita imbecilitate,& in ſtomacho multorum facta redundantia.ex qua abſurdorum ſeſe promit appetentia, nomenq; δὲ τὸ ποικίλον τοῦ ζώου τῆς κίττης. id eſt, ex auis uarietate traxit. Eſt & in ſtomacho μαλακία, hoc eſt debilitas,languor,ignauia. Apud Cæſarem li.3. belli Gall. μαλακία maris dicitur, pro tranquillitate,ac uelut mollitie.Cæl. li.3.ca.15.

Μαλακιᾷν.mollem eſſe,& mollitie laborare.

Μαλακίας.ὁ.μαλακός.

Μαλακιεῖς.frigoris cauſa dolentes & contracti.

Μαλακίζομαι.μ.ίζομαι.π.ισμαι.molleſco,pigreſco.Propriè eſt mulierum prægnantium,interdum de uiris.πονηρῶς aut κακῶς ἔχειν,ἀσθενεῖν. Depon.datiuo,ut μὴ ἐθέλειν μαλακισθῶμεν ἀπαλῇ καὶ προσρήσει,Gregor.

Μαλάκιον,muliebris ornatus.Ariſt. μαλάκια uocat aquatilia quædã oſſibus & ſanguine uacua ut ſunt polypus,ſepia,&c. Gaza reddit mollia.

Μαλακιῶσαι τὰς ῥῖνας torpeſcentes naribus.

Μαλακογνώμων.ονος.ὁ.ἡ. placabilis, mitis corde.Aeſchylo.

Μαλακόδερμα ὦα. quæ molli cute integuntur, ut in piſcibus.

Μαλακοκρανεύς. έως. ὁ.molliceps. auis Ariſtot. uertente Gaza.

Μαλακοπύρηνος.ο.ὁ molli ligno aut nucleo.

Μαλακός.ο.ὁ.mollis. μαλακὸν ἐνδιδόναι,remittere apud Herodo. Ἐν μαλακῷ ſanum, apud Quintil. nihil aliud ſignificat, quàm in carnis mollitie & raritate ſummam intelligi mentis ſanitatem, id eſt, prudentiam & perſpicatiam, quoniam ita affectis facile quicquid eſt redundantis copiæ,ac retrimentitiæ,digeritur,& euaporat,nec phantaſticũ, aut rationalis potentia, perinde ſylueſtri tumultu obturbatur. Quod ita eſſe id quoq; indicio eſt, quia fatuos ac rudes,παχυδέρμους, quaſi craſſipelles Græci uocant.Cæl.lib.3.cap.15.

Μάλακος.ὁ.accentu in antepen.proprium hyſtorici nomen,apud Athenæum.

Μαλακόστρακοι ἰχθύες.molli teſta tecti piſces. Gaza in Ariſtot. μαλακόστρακα uertit cruſtata,quibus cruſta pro tegmine eſt, ut omne genus cancrorũ,hęc aũt non rectè piſces uocantur.proinde à ſciolo quodã ἰχθύες hic appoſitum reor.

Μαλακότης.ητος.η.mollities.

Μαλακτικός.ο.ὁ.mollificatiuus.

Μαλακύνομαι.μ.οῦμαι.π.μαι. molliorẽ me præſto,emollior.Depon.abſol.

Μαλακύνω.μ.ύσω.π.υκα.mollio.Actiu.accuſ.

Μαλακῶς ἔχειν. incommoda eſſe ualetudine, ægrotare,μαλακίζομαι.

Μαλακτήρ.ῆρος.ὁ.mollificator.

Μαλακτός.ο ὁ.emollibilis.μαλακτὰ δὲ ἐστὶ inquit Ariſtot. τῶν πεπηγότων ὅσα μὴ ἐξ ὕδατος. οἷον κρύσταλλος.&c In concretis emollibilia ſũt quæ aqua nõ cõponũtur ut glacies,uide Meteo.li.4.

Μαλάξασαι.uel μαλάξαι. mitigare,mulcere.

Μάλαος.collum,ceruix.

Μαλάττομαι.miteſco.

Μαλάϛω.μ.ξω.π.αχα. mollio, ſubigo, χαυνόω. ἁπαλύνω, καὶ μαλατθῶ, ἀμωδῶ. Actiuum accuſ. iung

Μαλάχη.ης.ἡ. malua. Vulgo pappelen.

Μαλάχια τὰ aquatilia quæcunq; oſſibus carent & ſanguine, inteſtinisq;, ut ſepia, polypus. Quidam cum κ ſcribunt μαλάχια, & μαλάκια.

Μάλεα ας.ἡ. Malea promontoriũ Laconię, quod & ſine dipthongo ſcribitur: nam anceps tam eſt apud Græcos quàm Latinos.

Μαλεῖν. augere, creſcere.

Μαλερός.ᾶ.ὁ. pernicioſus, uſtiuus, feruidus, imbecillis, ſplendidus, robuſtus, acutus, ſiccus, acris, uehemens. Item corruptibilis, δύφθαρτος, μαραντικός τῶν ἁπαλῶν σωμάτων, durus, σκληρός Euſt. Iliad.κ.

Μάλη.ης.ἡ. ala, μασχάλη. Vnde prouerb. ὑπὸ μάλης, Sub alis, in adulatores, de quo Eraſ. Chil. Exiſtimat Thom. Mag huius uocis rectũ caſũ non eſſe in uſu, ſed ſolum patrium, ut ὑπὸ μάλης ἐκρυπτον τὰς ἀσπίδας apud Syneſ. lib. de Prouident.

Μαλθακυνία.ας.ἡ lectorum mollities.

Μαλθακία ας ἡ mollities.

Μαλθακίζω.μ.ίσω.π.ικα. mollio. accuſ.

Μαλθακός.οῦ.ὁ. mollis, delicatus, effœminatus, diſſolutus.

Μάλθαξις.ιος.ἡ. remollitio, fomẽtũ apud Hipp.

Μάλθη ης.ἡ. cera mollita, qua utuntur ad tabularum ferruminationem.

Μαλθώδης. emollitus, cereus, molliens, μάλθη enim cera dicitur, & maxime mollita.

Μάλθων.ὁ. muliebris, diſſolutus, & tyranni proprium.

Μαλιασμός. aſinorum morbus κόρυζα, καὶ ῥόφος περὶ τοὺς μυκτῆρας.

Μάλιϛα. maximè, ſuper omnia, maiorem in modum. Thucyd pro exactè poſuit. πολλῷ μάλιϛα, multo maximè, modus loquendi Latinis quoq; in uſu. Cicero pro L. Manil. Multo maxima parte dignitatis atq; imperij caruit. Capitur & ꝓ ferè, plus minus, circiter, quodammodo, ut plurimũ, de cuius uſu uide Gal li.2. de arti.

Μαλκεῖν, μαλκιεῖν. frigore contrahi & torpore.

Μάλκη.ης.ἡ. contractio ex frigore, manuum pedũq; è frigore tumor & inflatio, quę pernionẽ dicimus, ſic Theon in Arat. Item ſtupor, νάρκη. Nicand. etiã pro frigore ſimpliciter utitur ψύχος, torpor ex nimio frigore. Nican. comẽt.

Μάλκιος ᾶ.ὁ. frigidus, imbecillis, mollis.

Μᾶλλον. magis. ἐκ τοῦ μᾶλλον καὶ ἧττον, ex maiore & minore. Interdũ apponitur comparatiuo. Iſæus, πολὺ μᾶλλον ἑτοιμότερον, multo promptius. Sic etiam apud poëtas licet reperire Aeſchyl. καλῶς τεθνάναι κάλλιον ἂν μᾶλλον ἢ σωθῆ & Ariſtoph. πῶς ἂν γένοιτο μᾶλλον ὀλβιώτερον. Verum apud oratores non eſt ita ferẽdum. Abſurdum enim cõparatiuo addere aliũ cõparatiuũ, aut ſuperlatiuo alium ſuperlatiuũ, ut teſtatur Thom. Mag. Accipitur etiam pro uel potius. Bud. Com.

Μαλλονδὲ.&

Μαλλομενοῦν. imò.

Μαλλοντί. magis, μᾶλλον.

Μαλλός. uellis, lana, coma demiſſa.

Μαλλοφόρος.ου.ὁ ἡ. laniger. Cereris cognomen, in Megaride, quod ab ijs uidetur impoſitũ, q mortaliũ primi oues cõnutrire cœperint, nam μαλλὸν Græci lanam dicunt. Cæl lib.13. cap.31.

Μαλλωτή. lanata pellis. Greci Idẽ μαλλωτὴν uocarunt, ueluti πολυπρόβατον, id eſt ouibus abundãtem.

Μαλλωτός.ᾶ.ὁ. uilloſus.

Μαλλοπάρηος ὁ. ἡ. teneras habens & molliculas genas apud Theocrit.

Μαλός ᾶ.ὁ tener, ἁπαλός, & exitioſꝰ, ἀφανιστικός, idem quod ἀμαλός, unde ἀμαλδύνω. Euſt. Il. ψ. & ἄρνα μαλὴν per duas ſyllabas in Odyſſ. legunt quidã, non ἄρν' ἀμαλήν. Euſt. ibidem.

Μαλουρός. caudam albam habens.

Μαμάκουθαι οἱ. mamacuthæ, uide μαμμάκουθος, & prouerbium in Chil. Eraſ. Stultior Melitide.

Μαμμάκουθος. proprium cuiuſdam nomen, ſola illuſtris fatuitate, ſicuti & Melitides, qui adeò, uecors fuiſſe traditur, ut uix toto ingenij captu, quinq; numerare diſceret. Vnde apud Ariſtoph. κεχηνότες μαμμάκουθοι dicũtur, id eſt hiantes mãmacuthi. Hinc factũ opinor, ut homines id genus quandoq; mãmalucos dicamus. Cæl. lib.9. cap.29. Alij propriũ fabulæ uolunt, quã Platonis putant eſſe. Vide μαμάκουθαι.

Μαμμᾶν. balbutientium puerorum uox.

Μάμμη.ης.ἡ auia, mater, & μάμμιον diminutiue aut blandientis modo.

Μαμμόθρεπτος.ᾶ.ὁ nutricius, à nutricè educatus.

Μαμῶ. cupio, ἐπιθυμοῦμαι.

Μάν. quidem.

Μανάκις. raro, σπανίως.

Μάνδαρις.ἡ. ſemen ſilphij, teſte Pollu. lib.6.

Μανδαλωτόν.ᾶ.τὸ. ſuauium laſciuius, labella cum labellis, ut inquit Plaut.

Μάνδρα.ας.ἡ. ſpelunca, cubile. Item domus ſiue locus in quo torcularia ſũt, & uuę exprimũtur

Μανδραγόρα. è genere liquamentorum eſt, uel ſuccorum quæ Aegineta li.5. ὀπίσματα uocat. Vel potius herba quædã, à qua ſuccus exprimitur. Vitibus adnaſci ſolet, & eſt fructus ὑπνωτικός, quaſi ſomni conciliator. nis enim eius eſt ψυκτική, id eſt frigefaciens; & frigiditate fit ſomnus.

mnus.Cæl.lib.9.cap.49. Vide in Chil. Eraſmi. Mandragoram bibe.

Μάνδρευμα.τὸ.caula.

Μανδύη.ης.ἡ.penulæ genus, quod loricæ loco ſolebat eſſe. μανδύη (ſcribit Poll.) ὁμοιόν τι τῷ καλουμένῳ φαινόλῃ. Vulgo manteau Gallice. Biyſ.

Μανέρως.ὁ.genus agreſtis cantionis, dicta à Manero quodam Aegyptio, eius carminis & agricolationis repertore.

Μανὴ σάρξ.ſoluta caro.

Μανηκόκηπος.ἡ.libidinoſa fœmina, coitus appetetior, ἡ περὶ μίξεις μεμανηκυῖα, à κῆπος quod hic impubium ſignificat. Euſt. Iliad. ε.

Μάνης. apud ueteres fuit ſeruile nomen, à furore inclinatum, unde ad æneam ſtatuam (quod Euſtath. παικτικὸν χαλκοῦν πρόσωπον dixit) tranſlatum uocabulũ eſt quam cottaborum luſui adhibebant, Cæl.lib.13. cap. 54. uaſis genus, & in cottabo pars extantior ac prominula. Hermol. Barb. Eſt quoq; μάνης teſſarij iactus nomen apud Eubolum in aleatoribus.

Μανθάνω.μ.μανθήσομαι à μαθέω inuſitato. π.μεμάθηκα. ἀόρ.β.ἔμαθον. à μήθω. diſco, intelligo, doceo. Actiu. accuſ.

Μανία. furor, inſania, quę eſt mentis ægrotatio & morbus, id eſt, inſanitas & ægritudo animi ut cũ mẽs trãquillitate & cõſtantia uacua eſt, propterea quòd in perturbato animo, ſicut in corpore, ſanitas eſſe non poſſit. Cic. Tuſc. 3. Vide Ammonium qui diſtinguit à λύσσα & οἶστρος.

Μανιάκης.ου.ὁ.torques.

Μανιάς. res inſana.

Μανικὰ.τά. apud Phryges magna & inſignia admirandaq; facta dicebantur, à Mane quodam rege ſuo incredibilis uirtutis & potentiæ uiro.

Μανικός.ἡ.ὁ.inſanus, furioſus. Interdũ diuinus, ac numine afflatus. Ariſtid. oratione in Iouem δεῖν τε μανικὸν γενέσθαι τὸν λόγον.

Μανίφυλλον. folijs tenuibus.

Μανιώδης.εος.ὁ.ἡ. furioſus. Itẽ deſipiens ac ſtultus. Thucyd. lib. 4. καίπερ μανιώδης οὖσα ἡ ὑπόσχεσις ἀπέβη.

Μάννα. manna, μάννα λιβάνου, mãna thuris, Plin. concuſſu eliſas thuris micas dicit, unde & ὑπόσεισμα interp. Gal. lib. 2. de articul. & Therap. lib. 1. & Leonicenus.

Μάννος.ου.ὁ. genus ornamenti collaris, quod & μανιάκης dicitur. unde μαννοφόρος, qui eo utitur. περιτραχήλια habens.

Μανός.ἡ.ὁ.rarus, inſanus.

Μανόδημος.tenui ſtamine contextus.

Μανότατα.τά.incertiſſima.

Μανότης.ου.ὁ.inſanus, raritas. (Bud. Cõ.

Μανοῦσθαι.inſaneſcere (ut ſic dicã) inſanum fieri.

Μανόφυλλος.ου.raris folijs.

Μαντεία.ας.ἡ.&

Μάντευμα.ατος.τὸ. diuinatio, uaticinium. Vide μαντικὴ in Ammonio.

Μαντεῖον.ου.τὸ.locus uaticinandi, uaticinium, oraculum.

Μαντεύομαι.μ.εύσομαι.π.ευμαι.uaticinor, oraculum peto. χρᾶν, & χρᾶσθαι. Depon. accuſ. Bud. Comment.

Μαντευτικός.uates, arte diuinandi præditus.

Μάντης.ου.ὁ. uel μάντις. uates, augur, uel haruſpex. Hippocr.

Μαντία. μαντεία.

Μαντική.ῆς.ἡ.diuinatio, præſcientia futuri, diuinandi ars. Ammon. præſenſio & ſciẽtia rerũ futurarũ. Cic.

Μαντικός.ἡ.ὁ.uaticus.

Μάντις.ιος.ἡ. locuſtæ genus eſt, quæ in ſtipulis enaſcitur, uirens colore, corpore prælongo, pedibus itẽ prælongis, quos & aſſiduè agitat. Vnde Theoc. Idyl. κ. præmacrã ac pertenuẽ ſignificauit puellã, inquiens, Εὗρε θεὸς τὸν ἀλιτρόν. ἔχεις πάλαι ὧν ἐπεθύμεις. μάντις δέ τοι τὰν νύκτα χροΐξεῖται ἁ καλαμαία. Noxij hoc animantiũ genus moleſtiq; aſpectus eſt. unde adagiũ, Mãtis te uidit. in eos dicitur quibus faſcinator oculus mali quippiam obiecit. Nicand. braſſicam, quæ ſacra ſit, μάντιν appellauit. Itẽ idem quod μάντης Hom. Il. ἀλλ' ἄγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερῆα, ἢ καὶ ὀνειροπόλον &c. eſt itaq; μάντις οἰωνιστής, id eſt, augur, aruſpex, hinc etiam illud μάντις ἄριστος ὅστις εἰκάζει καλῶς.

Μαντιχώρας.ὁ. animal quoddam apud Ariſtot. & Aelianũ.

Μαντοσύνη.ης.ἡ uaticinium.

Μανύω. indico, declaro, expono, communiter, μηνύω per η.

Μανώδης.εος.laxus, rarus. μανός.

Μάνωσις.raritas.

Μάραγοι loci prærupti.

Μαραγμός.tabes.

Μάραθρον.ου.τὸ.marathrum, fœniculus ſylueſtris grandior.

Μάρη.ἡ.manus, χεῖρες, unde εὐμαρές, τὸ εὐχερές & μάρνασθαι, manu digladiari. Euſt. Il. ο.

Μάραινα.uirga, flagellum.

Μαραίνομαι.μ.οῦμαι.π.ασμαι. marceſco, flacceſco, tabeſco, tabeſio, extinguor, areſco. Ariſtot. οἷς ἡ γὰρ μαραινομένου. Quibus cor circa præcordia marceſcit, & exoleſcit. Idẽ, τὸ πῦρ ἐὰν μή τις κινῇ μαραίνεται, id eſt, Ignis, niſi quis eum moueat, marceſcit. Homer. φλὸξ ἐμαράνθη, id eſt flamma conſidit & uaneſcit, exoleſcit. Paſſiu. Bud. Com.

Μαραίνω.μ.ανῶ.π.γκα.tabefacio, obſcuro, ut τὸ γῆρας μαραίνει τὸ θερμόν. Ariſtot. Bud. ibidem.

Μαρασπυς.cui pedes marcuerunt.
Μάρανσις &
Μαρασμὸς ȣ ὁ.marcor,flacciditas,tabes,defectio Eo nomine ſenium in homine ſignificari ſcribit Galenus, nimirum cum caloris ſit tabes,id quod in ſtirpibus eſt αὔανσις.Bud.Com.
Μαρασμώδης tabidus,& ſpecies febris de qua uide ſupra in ἑκτικὴ.
Μαράσσω ſplendeo.hinc σμάραγδος. ſmaragdus.
Μαραυγεῖν perſtringi lumina.
Μαργαω.&
Μαργαίνω.μ.ανῶ.π.αγκα.ago nimium feſtināter, inſanio,facio inſanire.
Μαργαρίτης.ȣ.ὁ margarita, unio. Vide de conchis aquatilibus apud Aelianum.
Μαργὰς uinculum.
Μαργη.iniuria,ſtultitia,furor.
Μαργηίς.
Μάργης.ȣ ὁ.μάργος.
Μαργίτης.ȣ.ὁ ſtolidus. à Margite quodā inſigni fatuo, qui ultra quinq; numerare non poſſet, & cum uirginem duceret, eam nō auſus eſt attingere, ne illa matri eius rem indicaret. Eraſ. in Chiliad.
Μάργος.edax,ignauus,inſanus,ſtolidus.
Μάρη manus.
Μάρης ὁ ſeu μάρις. mēſuræ genus ſex cotylarum capacis.Cæl.lib.14.cap.16.
Μαρίλη ῆς.ἡ.cinis,fauilla, languidus ignis. Item puluis carbonū tenuiſſima unde illud, Faber fumo oppletus & marila.Cæl ibidem.
Μαριλῶναι οἱ.carbones.
Μαριλοπότης ȣ.cineripota,Vulcani epithet & fabrorum eſſe poteſt, qui fauillam ſæpius hauriunt Epigrammat.
Μαρῖνοι.οἱ piſces quidam Ariſtoteli. Gaza Grecā uocem relinquit.
Μαρμαίρω μ.αρῶ π αρκα.reſplēdeo. Neut.abſol.
Μαρμάρεος.ȣ.ὁ ſplendidus.
Μαρμάρυγαι. αἱ. incerti & diſcurrentes lucis ſplendores.
Μαρμάρινος.ȣ.ὁ.marmoreus.
Μαρμάριον.τὸ. nomē ſcorti apud Laërtium in 8.
Μαρμάρον ȣ.τὸ.luciditas marmoris,rubia tinctū.
Μάρμαρος ȣ.ὁ.marmor.
Μαρμαρυγή.ῆς ἡ. ſplendor, lucis ſplendor incertus & diſcurrens, qui plerunq; dum uel frigidus uel glutinoſus humor cerebrū occupauit.
Μάρναμαι. μ. μαχήσομαι. pugno, à negatiua particula μὴ, & ἀρνῶ, quod eſt concilio. Depon. datiuo.
Μάρνη ης ἡ.manus.
Μαρπήσσα.ἡ Halcyone, & proprium nomen à rē inditum, quod eius mater omnia planctu cōmiſcuerit,halcyonis inſtar.Hom.Euſt.Iliad.ζ.
Μάρπτω.μ.άρψω.π.αρφα.capio.Actiu.accuſ.
Μάῤῥον.inſtrumentum ferreum.
Μαρσύας.ȣ.ὁ.Marſya.
Μαρσύπιον.ȣ.τὸ.&
Μάρσυπος.ȣ.ὁ.marſupium, ſacculus, crumena
Μάρτυς.υρος.ὁ.teſtis.
Μαρτυρέω.μ.ήσω.π ηκα teſtor,teſtimonio ſum.
Μαρτυρία.ας. ἡ.teſtimonium. Vide ἐκμαρτυρία & μαρτυρία apud Ammonium,diciturque propric de præſentibus, ἐκμαρτυρία de abſentibus. Ἐμβάλλεσθαι μαρτυρίαν, proferre teſtimonium.
Μαρτύριον.ȣ.τὸ.idem.
Μαρτύρομαι.teſtor,teſtem adduco,atteſtor.
Μάρτυρος.ȣ.ὁ poëticē pro μάρτυς.teſtis.
Μάρτυς υρος.ὁ.idem.diciturq; in bonam & malam partem Ammonius diſtinguit ab ἔλεγχος, quod in malam duntaxat. (Eu.Il.π.
Μαρυανδῦνοι,οἱ.ſatellites, qui regū latera ſtipant
Μαρύεται.nexum eſt,πέπλεκται, communiter μηρύεται.
Μαρυκᾶται.ruminat,communiter μηρυκᾶται.
Μάρων ονος ὁ.Maro rex Thraciæ.
Μαρώνεια.ας.ἡ.urbs Thraciæ.
Μάσαι. Aeolicē pro relegare,deſtinare.
Μάσθλη ἡ.& μάσθλης,calor.Hippocr.
Μάσθλης.ȣ ὁ. lorum maceratū & emollitum, corium,puniceum calceamentum,habena Item uerbero,homo futilis & nullius frugis,qui nil firmum,nil ſtabile meditatur, unumq; dicit & mox aliud facit παρὰ τὸ ἱμάσσω.uel μάσσω τὸ μαλάσσω. Cęl.li.6 ca 29.ex Ariſtop.interp.in Neb
Μασθὸς.ȣ.ὁ. idem quod μασός Quanquā ſint qui utroq; modo differentię cauſa ſcribant, ut alterum ſit uiri,alterum mulieris. Dicitur autem μασθὸς,teſte Suid.ἀπὸ τȣ̃ θῶ τὸ θηλάζω: uel quaſi ὁμηλιδιομένος ut refert Thom.Mag.μασὸς uerò, διὰ τὸ μεσὸς εἶναι γάλακτος. Vide Ammoniū.
Μάσκη ligo,δίκελλα.
Μάσπετα prima ſilphij folia,uel caulis liquor.
Μάσαι.quærere,purgare,commiſcere.
Μασσᾶσθαι.mandere,tractare,capere,tangere, percutere,cogere.
Μασσῆν Aeolicē lingua uincire,ligare.Euſt.
Μασητῆρες.οἱ muſculi oris,qui dum cibus manditur,mouentur.
Μάσσον.τὸ.longius,maius.
Μάσσω,uel μάττω μ.άξω.π.αχα. pinſo, abſtergo, premo,mollio,ſubigo,cōſpergo. Actiu.accuſ.
Μάσσων ονος ὁ.ἡ.lōgior,maior,amplior,Xenop. ἂν μὴ πολὺ μάσσων ὁδὸς ἔῃ.
Μάσαξ ακος.ἡ.eſca,os oris. Interdum genus locuſtæ quod bruchum uocant.

Μαϲαρύζω. labra cõtraho, à lactẽtibus pueris ductum, qui mammam trahentes ore labia contrahunt.
Μαϲεύω.μ.εύϲω.π.ευκα. inquiro, peto, requiro, opto. Actiu. accuſ.
Μαϲήρ. quæſitor.
Μάϲι. pro μάϲιγι. per apocopen.
Μαϲιγίαϲ.ȣ.ὁ. maſtigia, uerbero.
Μαϲιγιάω. flagello indigeo.
Μαϲιγονόμοϲ.ου.ὁ. deſignator, βραβεύτηϲ. ῥαβδοῦχοϲ, &
Μαϲιγοφόροϲ. flagellifer, qui agonothetas in ſacris certaminibus comitabatur ad ſubmouendam turbam, & cohibendas ſeditiones. Bud. in Annot.
Μαϲιγόω.μ.ώϲω.π.ωκα. pulſo, uerbero, flagello loro, increpo, caſtigo. Actiu. accuſ.
Μαϲιγώϲιμοϲ. dignus qui flagelletur.
Μαϲίζω.μ.ίξω.π.ιχα. μαϲιγόω.
Μάϲιν, pro μάϲιγα.
Μάϲιξ.γοϲ. flagellum, flagrũ quo cædũtur mancipia.
Μάϲιϲ.ἡ. poëticè, idem.
Μαϲίχη.ηϲ.ἡ. maſtiche, reſina lentiſci.
Μαϲίω, pro μαϲίζω. poëticè.
Μαϲοί.οἱ. terrarum ſupercilia, durities.
Μάϲορεϲ.οἱ. magiſtratus erat de rebus publicis inquirendis. Latini quæſitores uocant.
Μαϲόϲ.ȣ.ὁ. mamilla, proprie mulierum. Gaza in Ariſtotele uertit mammam, uide μαζόϲ. Significat item montis cacumen, & poculi genus Athen. lib. 11.
Μαϲρύλλιον.ȣ.τὸ. locus ubi uerſantur lenones, proſtibulum, uide ματρύλλιον.
Μαϲροπεία.αϲ.ἡ. lenocinium.
Μαϲροπεύω.μ.εύϲω.π.ευκα. lenocinor.
Μαϲροπόϲ.ȣ.ὁ. leno, lena, ſeductor, lena. quaſi quę uocẽ maternam mentitur, ſuauibus uerbis: ἡ μητρὸϲ ὄπα σωφιζομένη ἐν τῷ αἱμύλα κωτίλλειν, quaſi μητροπόϲ. Euſt. Iliad. γ.
Μαϲροφόϲ.ȣ.ὁ. idem.
Μαϲύϲ. inquiſitio.
Μαϲωύτηϲ. paraſitus.
Μαχάλη.ηϲ.ἡ. ala, axilla. Transfertur quoque ad herbas, hoc eſt, cauum illum inter caulem & ramulos anfractum, unde ſinuatim noua proles egreditur, quem Latini ſimiliter alas uel ſinus appellant, Ruellio authore. Item palmæ arboris terones & pars proræ quæ continet τρόπιν ſiue artemonem, quod ueli genus eſſe uolunt, teſte Heſychio; quo reſpexiſſe putatur Verg. quum inquit. Et uelorũ pandimus alas Sunt qui pro grue, hoc eſt, machina deponendis in naues ſarcinis eximẽdisq; apta interpretantur. Vide in Chil. Eraſ. μαχάλην tollere.
Μαχαλιςήρ.ῆροϲ.ὁ. lorum ad alligandum equos currui. apud Strabonem μαχαλιςὴρ pro eodẽ legitur in σ.
Μαχαλίζω. in ſinu, uel ſub axillis gero.
Μαχαλίζω.μ.ίσω.π.ικα. obtrunco per ignominiã extremas partes corporis, per alas ſuſpẽdo.
Μαχάλιον. ſportula, caniſtrum, è palmæ uirgulis contextum.
Μαχαλίϲ.ίδοϲ.ὁ. μαχαλιςτήϲ.
Μαχάλιϲμα.τὸ. obtruncatio extremarũ partium corporis, quæ à latronibus fieri ſolet, ut cognoſcatur iugulati cadauer.
Ματάζω.μ.άσω.π.αχα. ſtulte facio, μάταια φρονῶ, nugas ſomnio, de uanis rebus cogito. Neu.
Ματαιάζειν. morari, διατρίβειν, χρονίζειν.
Ματαΐζω.μ.ίσω.π.ικα. uana iacto.
Ματαιολογία.αϲ.ἡ. uaniloquium, de rebus uanis diſceptatio.
Ματαιολόγοϲ. uaniloquus, qui de rebus nihili curioſius diſputat.
Ματαιολοιχόϲ.ȣ.ὁ. qui friuolas res inueſtigat & conſulit, uel parcus, & qui ex appenſione lucrũ colligit. ueluti menſurã lingens, & ὁ πρὸϲ τὰ μικρὰ σινάμωροϲ καὶ πανοῦργοϲ. Euſt. Iliad. ε.
Ματαιόομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι. fruſtror.
Ματαιοπονεῖν. fruſtra conari & nihil perficere.
Ματαιοπονία. inanis labor, inane ſtudium.
Μάταιοϲ.ου.ὁ. uanus, demens, ſtultus, ineptus, miſer, & qui ob dementiam uel imprudẽtiam cõmmiſeratione dignus eſt, inquit Eraſm.
Ματαιοσπουδεία. inane ſtudium.
Ματαιοτεχνία. eſt inanis & ſuperuacua artis imitatio, quę nihil nec boni nec mali affert, ſed inanem tantum laborem: qualis fuit, qui ciceris grana ex ſpatio ſatis longo in acum ſine fruſtratione iaciendo infigebat. Cæl. lib. 9 cap. 56.
Ματαιοτέχνοι.οἱ. inanium artium ſtudioſi, qui laboris inſumunt plurimũ operæpretio nullo.
Ματαιότηϲ.ητοϲ.ὁ. uanitas.
Ματαιόφρονεϲ. uanæ mentis homines.
Ματαΐοσθαι. deſpicere, μωραίνειν, ματαΐζειν.
Ματᾶν. torpeſcere, ἀκινητίζειν. Item aberrare à ſcopo. Euſt. Illiad. ε.
Μάταροϲ.ȣ. ſertum quod emarcuit.
Ματεῖσθαι. &
Ματεῖσθαι. inquirere. Hipp.
Ματεύω.μ.εύσω.π.ευκα. μαϲεύω. quæro.
Ματέω.μ.ήσω.π.ηκα. ἁμαρτάνω. inſanio, ineffi cax ſum, ignauus ſum, fruſtra facio, negligo. Item aberro à ſcopo, nõ collino, teſte Eu. Il. ε.
Μάτην. fruſtra, gratis.
Ματήρ. inquiſitor.
Ματηρεύω. uanè uiuo, inquiro.
Ματίζω. quæro.
Ματίη. uanitas. Item ſocordia, ματαιοπραγία.

Ματιολοιχός.ȣ.ὁ. matiolœchus, qui parce comedit, aut qui è minimis rebus ſeu menſuris captat lucrũ. ἀπὸ τȣ̃ ματίου & λείχω quod eſt lambo, Cæl.lib 14 cap.21. Vide Chil.Eraſ.

Μάτιον.ȣ.τὸ. menſuræ genus, & id quod minimum eſt Cæl.ibidem. Item mica, exiguũ fruſtulamentum.

Μάτιος. fruſtra deliberans, parcus, deceptor.

Ματίσθαι. quærere.

Ματός.τὸ.inquiſitio.

Ματρόξενος.ſpurius, matre prognatus.

Ματρόπος.ἡ Doricè, ἡ ματρὸς ὄπα ἔχουσα. & pleonaſmo μαστροπός. Euſt.Iliad.Σ.

Ματρύλλα.ας.ἡ.lena, μαστροπός. Euſt.

Ματρυλλεῖον.ȣ.τὸ.idẽ, ſic enim ſcribit Eu.Il.γ.&.

Ματρύλλιον.proſtibulum.

Μάτρως.ωος.ὁ.pro μήτρως, frater matris, Pindar. μάτρωας uocat parẽtes matris, ſic Euſt. Bœot.

Ματταβέω.circunſpicio, grauiter fero, mœreo.

Μάτταβος.ȣ.ὁ ſtultus.

Μάττοντες.οἱ uorantes.

Ματτυλλεῖον. locum eſſe aiunt in quo uerſantes uetulæ commeſſaturas aut ſe mutuò inebriaturas ſuſcipiunt.

Ματτύη.ης.ἡ.cibi genus delicatiſſimi. πᾶν τὸ πολυτελὲς ἔδεσμα, id eſt, omnia pretioſa edulia ſignificari hoc nomine ſcribit Athen.lib.14.

Ματτυάζειν. τὸ παρασκευάζειν αὐτὴν, εἴτε ἰχθῦς εἴη, εἴτε ὄρνις, εἴτε λάχανον, εἴτε ἱερεῖον, εἴτε μύττιον.opipare & ſuauiter uiuere. Eraſ.Chil.

Μάττω, multa comedo, placẽtis ueſcor, τὴν ἐκ τῶν ἀλφίτων μάζαν παρασκευάζω. Athen.ibidem. Euſtath.Iliad.Λ. etiam pro fermentare & ſubigere panes, exponit.

Μαυλὶς.ίδος.ἡ.gladius. Ther. μαυλίδι χαλκείῃ.

Μαυρὸς.ȣ̃.ὁ ſtultus, obſcurus, imbecillis.

Μαυρούσιοι. Numidæ.

Μαυρόω.μ.ώσω.π.ωκα ἀφανίζω, perdo, obſcuro, deleo. Actiu.accuſ.

Μαυσώλειον.ȣ.τὸ.mauſoleum.

Μάχαιρα.ας.ἡ.gladius. Vide in Chiliad. Eraſmi. Ficulna machæra, & Si tibi machera eſt, & Leæna non ſtatuar in machæra. Ammonius diſtinguit (ἀ μαχαιρίς.

Μαχαιρίσιον.ȣ.gladiolus.

Μαχαίριον.τὸ.cultellus.

Μαχαιρὶς.ίδος.ἡ.nouacula, culter tonſorius, phlebotomus, qui & μαχαιρὶς ὀξυβελὴς dictus ab Hipp. Vide μάχαιρα in Ammonio.

Μαχαιροποιοί.gladiarij & telorum artifices. Bud. in Annot.

Μαχαιροπώλιον.officina gladiatoria.

Μαχαιροφόρος.ȣ.ὁ.enſifer.

Μαχαιρωτὸς πρίων.ſerra quæ polit & leuigat melius, quã ὀδοντωτὸς, quæ in incidendo altiora crenularũ ueſtigia relinquit, apd Gal. eſt utraq; (dictio.

Μαχάω.pugnam deſydero.

Μαχάων.ονος.ὁ.Machaon Aeſculapij filius.

Μαχέω.μαχάω.

Μάχη.ης.ἡ. pugna. Ammonius diſtinguit à πόλεμος.

Μαχήμων.ονος.ὁ.pugnans.

Μαχητὴς.ȣ̃.ὁ.pugil.

Μάχιμος.ȣ.ὁ.bellator, bellicoſus, pugnax. Bayſ.

Μαχλὰς.άδος.ἡ. meretrix. Luciano non μαχλὰς ſed μάχλη dicitur, ὑπὸ μάχλης γυναικὸς ἐπιβεβουλευμένος.

Μαχλάω.ſcortor.

Μάχλυς.ȣ.ὁ.μάχλος.

Μαχλὶς.ίδος.ἡ.meretrix.

Μάχλος.ȣ.ὁ.πόρνος. adulter, intemperans, impius, perditus, ἄσωτος.

Μαχλοσύνη.ης.ἡ.adulterium, impudicitia, ſcortatio.

Μάχομαι.μ.μαχέσομαι. ἀπὸ τȣ̃ μαχέομαι μέλλ. ἀόρ. α. ἐμαχεσάμην.π. μεμάχεσμαι pugno. Depon datiuo.

Μαχόμενον.contrarium, inconſequens.

Μάψ.&

Μαψιδίως.incaſſum.

Μαψαῦραι.uenti leues.

Μαψίδιον.ȣ.τὸ.uanũ, immodicũ, acerbũ, graue.

Μαψιλάκας.ὁ qui fruſtra nugas effutit.

Μαψίφωνος.idem.

Μαψυλάκτης.ȣ.ὁ.ἡ. futilis, garrulus, πεφυλάχθαι γλῶσσαν μαψυλάκταν, Plutarch. ex poëta quopiam citat.

Μέ.me.

Μεγάδης. filius uel nepos Megæ. Etym.

Μέγα. ualde, magnopere, multũ, longũ. (Etym.

Μέγα.λȣ.τὸ.magnum.

Μέγα πνέειν, & φρονεῖν. uide in Chil.Eraſ.

Μέγα φέρει. magni refert, πολὺ διαφέρει. Bud.Cõ

Μέγας.eſt proprium nomẽ. ſignificat & latum & magnum. Etym.

Μεγαφρονέω. inſoleſco, inſolens ſum, mihi placeo, efferor.

Μεγαβύζος. magnificus, à Megabyzo Perſarum duce.

Μεγαδίκος.ȣ.ὁ.qui in magnis iniuriatur.

Μεγάθυμος.magnanimus.

Μέγαιρα.ας.ἡ.Megæra, una ex tribus furijs.

Μεγαίρω.odi, inuideo, æmulor, priuo.

Μεγακήτης.εος.ὁ.ἡ. ingens, magna ceta habens, aut magnus ſimpliciter.

Μεγάλα. ualde.

Μεγάλαις κωθωνίζεσθαι ἢ προπίνειν, præbibere largiter, & magnis poculis certare: Attica eſt βραχυλογία. Bud.Com.

Μεγάλανδροι. uiri magni, aut fortes.
Μεγαλαλκής. robuſtus.
Μεγαλαυχέω. μ. ήσω. π. ηκα. & μεγαλαυχοῦμαι. iacto, glorior. Neut. abſol. Bud. Com.
Μεγαλαυχία. ας. ἡ. iactantia.
Μεγάλαυχος. ου. ὁ. iactator, magnanimus.
Μεγαλαυχούμενος. audacia tumidus.
Μεγαλεῖον. τὸ. magnificentia. Eſt etiam unguentum à Megalo Siculo primum inuentum, apud Ariſtophanē Orus annotat. Etym. aut ut alij, à magnitudine uirium & gloriæ dictum, quod ex oleo balanino, balſamo, calamo, iūcoq; odorato fiebat, teſte Plinio,
Μεγαλεῖος. ου. ὁ. magnus, uenerandus, ſublimis, in primis æſtimandus.
Μεγαλειότης. ητος ἡ. maieſtas, magnificentia.
Μεγαλείως. magnifice.
Μεγαλέμπορος. magnarum rerum negotiator.
Μεγαλεπήβολος. qui quod ſuſcipit, quamlibet magnum, ad exitum perſequitur. Bud. Com.
Μεγάλη. ης. ἡ. magna. μεγάλη βουλή. ſummū conſilium, Gaza interprete.
Μεγαληγορέω. μ. ήσω. π. ηκα. magnifico, extollo, magna iacto, magna loquor, iactito, magno ſtrepitu faſtuq; uiuo. Neut. abſol.
Μεγαληγορία. ας. ἡ. μεγαλαυχία.
Μεγαλήγορος. iactabundus.
Μεγαλήτωρ. ορος. ὁ. magnanimus, ſuperbus.
Μεγαλίζομαι μ. ίσομαι. magnifacio, ſuperbio.
Μεγαλινοί. unguentum ob præſtantiam id nominis adeptum.
Μεγάλλιον. unguenti genus, à Megallo Siculo inuentum, apud Ariſtoph. Orus annotat. Etym.
Μεγαλόβυζοι. ſacerdotes Epheſiæ Dianæ. Strabo.
Μεγαλογνωμοσύνη. ης ἡ. celſitudo animi & liberalitas.
Μεγαλογνώμων. ονος. ὁ. magno animo & excelſo, liberalis. Bud. Com.
Μεγαλόδους. uocarunt Græci uias publicas, quas Latini prætorias appellabant.
Μεγαλοδωρία. magna largitio, munificentia.
Μεγαλόδωρον. ſplendidum & magnificum munus, apud Herodian.
Μεγαλόδωρος. ου. ὁ. qui magna donat.
Μεγάλοιτος. ου. ὁ. ἡ. ualde infelix.
Μεγαλόμισθοι. οἱ. quorum opera magna mercede conducta eſt.
Μεγαλοκέφαλοι. οἱ. capitones.
Μεγαλοκίνδυνος. qui in magnis aggrediendis uitæ non metuit. Bud. Com.
Μεγαλόκωλος. ſine craſſioribus cruribus, prælongis membris.
Μεγαλομήτηρ. auia.
Μεγαλομυκήτης. ου. ὁ. magnū rudens, aſini epith.

Μεγαλόνοια. ας. ἡ. ſuperbia, prudentia, magnanimitas.
Μεγαλόνοον. τὸ. magnitudo animi.
Μεγαλόνους. animo magnifico præditus, & mētis præſtantia, μεγαλοφυής. Bud. Com.
Μεγαλοπραγμοσύνη. ἡ. magnificentia.
Μεγαλοπράγμων. ονος. ὁ. factioſus.
Μεγαλοπρέπεια. ας. ἡ. μεγαλοπραγμοσύνη.
Μεγαλοπρεπής. έος. ὁ. ἡ. magnificus, clarus.
Μεγαλοπρεπῶς. munificē, magnificē.
Μεγαλοπόνηρος. qui in magnis improbus eſt, & immani improbitate præditus, qui etiam ὑβριστής dicitur. Bud. Com.
Μεγαλορρημονέω. μ. ήσω. π. ηκα. magna loquor, iacto, μεγαληγορῶ. Neutr. abſol.
Μεγαλορρημοσύνη. ης. ἡ. magniloquentia.
Μεγαλορρήμων. ὁ. ἡ. magniloquus.
Μεγαλορροῦντες. oſtentantes ſeſe. Vtitur hoc uocabulo Lucianus de dijs loquens, quòd faſtu quodam uiuant. Dictum ἀπὸ τοῦ μεγάλου καὶ ῥήσεως, quòd omnia magna loquātur, & nihil plebeium, qui dicendo intumeſcunt & ampullas ac ſeſquipedalia uerba proijciunt.
Μεγαλοσύνη. ης. ἡ. maieſtas, μεγαλοψυχία.
Μεγαλότεχνος. præſtans in magnitudine artificij uel artis. Bud. Com.
Μεγαλότολμοι. immani audacia præditi.
Μεγαλουργές. τὸ. grandium rerum conatus.
Μεγαλουργία. ας. ἡ. magnificentia.
Μεγαλοφρονέομαι. &
Μεγαλοφρονέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſuperbio, glorior. Neutr. datiuo.
Μεγαλοφρονής. έος. ὁ. ἡ. ſuperbus.
Μεγαλοφρόνως. magnificē, largiter.
Μεγαλοφροσύνη. ης. ἡ. animi magnitudo, arrogantia.
Μεγαλόφρων. ονος. ὁ. ἡ. magna ſapiens, magnanimus, magnificus.
Μεγαλοφυής. ὁ. μεγαλόνους.
Μεγαλοφωνία. ας. ἡ. magnitudo & excellentia uocis.
Μεγαλόφωνον. ου. magniuocum.
Μεγαλοψυχία. ας. ἡ. magnanimitas, quæ etiam μεγαλόνοια, καὶ μεγαλοφυΐα dicitur.
Μεγαλόψυχος. ου. ὁ. magnanimus.
Μεγαλύνομαι. ſuperbio.
Μεγαλύνω. μ. υνῶ. π. υγκα. magnifico, magnum facio, magnum dico. Actiu. accuſ.
Μεγαλώνυμον. celebre, magni nominis.
Μεγαλωστί. magnificē, pro μεγάλως, τι particula redundante.
Μεγάμυκος. altē mugiens, aſinus epitheto dicitur.
Μεγαυνήτης. ου. ὁ. magnus.
Μεγάνωρ. epithetō diuitiarum apud Pindarum, ut quæ faſtum & animum addant.

Μεγάρα.ας.ἡ. Megara, Creontis filia, Herculis uxor.
Μεγαρίζω. fameſco, magna loquor.
Μεγαροῖ. aduerbium, Megarè.
Μέγαρον. τό. ꝓpriè domus ampla, ſed impropriè quæcunq; domus. παρὰ τὸ μεγαίρω, τὰ γὰρ μεγάλα φθονοῦνται. Etym. uide βωμός in Ammonio.
Μέγας, τοῦ μεγάλου, τὸν μέγαν, ὦ μέγας. ὁ. magnus.
Μέγας δάκτυλος. pollex, qui dicitur etiam ἀντίχειρ.
Μεγασθενής. ualde potens. Vbi ſciendum, quòd quæ ex σθένος & γένος componũtur, ſi ſunt propria nomina baritona eſſe, aliàs oxytona.
Μεγαφρονῶ. iacto, ſuperbio, magnificè de me ſentio.
Μέγεθος. εος. τό. magnitudo, proceritas.
Μεγάφρων. ualde ſtultus. ἢ μεγαλόφρων.
Μεγήρατος. ου. ὁ. multũ amabilis, delectabilis, cum quo nemo poſſit cõtendere, elatus, precioſus.
Μεγήρης. idem.
Μεγιστᾶνες. οἱ. quaſi μέγα δυνάμενοι. primates, megiſtanes, quo & Suetonius utitur in Caligula, & Cæſare.
Μέγιστος. ου. ὁ. maximus, ampliſſimus.
Μέδεα. τά. μέζεα, μήδεα.
Μεδέω. μέδω. rego, curo.
Μέδιμνος. ου. ὁ. menſura eſt, ſcribit Suid. aridorum, ut tritici uel hordei, capiens quinos modios Sicula menſura, uel ſenos Attica aut Romana. Bud. de Aſſe lib. 5. Admonet Thom. Mag. hanc uocem ab Atticis παροξυτόνως efferri μεδίμνος.
Μέδω. impero, curo. Genit.
Μέδων. οντος. ὁ. rex, imperator.
Μέζεα. τά. genitalia, pudẽda, Ionicè. ὅτι μέζεά εἰσί τὰ ὑγρᾶς μέσα ὄντα Etym.
Μεθ᾽ ὁδόν. pauló poſt, aliquanto poſt.
Μεθαρμόζω. μ ώσω π. ωκα. cõglutino permutãdo id eſt tranſponẽdo adapto. Eſt etiã id quod Latinis conſtituo dicitur, id eſt ἐπανορθοῦμαι.
Μεθαρμόττομαι. accommodor.
Μεθέω. dimitto, negligo. μεθείη, dimitteret.
Μεθεκτός. communicabilis.
Μεθέλκεσκε. accipiebat.
Μεθέλκω. traduco, diſtrahor. Philo. μεθέλκουσι τὴν ἡδονὴν εἰς τὸ νωθρόν.
Μέθεξις. εως. ἡ. participatio, κοινωνία.
Μεθέπομαι. aſſequor. Datiuo.
Μεθέπω. quæro, adſum, διώκω, ἀκολουθῶ.
Μεθερμηνεύω. trãsduco, ut μεθερμηνευμένα τῇ λέξει, ad uerbum tranſlata. Plut. Bud. Com.
Μεθεστῶτες. οἱ. qui demigrarunt è uita.
Μέθη. ης. ἡ. ebrietas, temulentia. Vide κραιπάλη in Ammonio. Plutarch. περὶ ἀδολεσχίας. οἰνώσεως καὶ μέθης διαφορὰν ταύτην εἴρηκεν· οἰνώσεως μὲν ἄνεσιν, μέθης δὲ φλυαρίαν. In uinoſitate quidẽ exhilarationem & relaxationem, in ebrietate uero futilẽ & importunã loquacitatẽ poſuit.
Μεθῆκα. proiecit.
Μεθήκω. traduco, tranſeo.
Μεθ᾽ ἡμέραν. interdiu.
Μεθημερινός. οῦ. ὁ. diurnus, ut μεθημεριναὶ κυβεῖαι Plutarch.
Μεθημοσύνη. ης. ἡ. negligentia.
Μεθήμων. ονος. ὁ. ἡ. dimittens, parcens alteri, negligens, remiſſus, torpidus, ſocors.
Μεθίεμαι. &
Μεθίημι. μ ήσω. π. ηκα. negligo, prætermitto, concedo, omitto, deſero, dimitto. Vnde μεθιᾶσι ꝓ ἀφιᾶσι καὶ συγχωροῦσι. μετίασι uero τὸ διώκουσι καὶ ζητοῦσι, id eſt, ulciſcuntur, ueſtigant, indagant, Genit. Bud. Com.
Μεθίστημι. μ μεταστήσω. π. ηκα. tranſmuto, luxo, ut cruribus luxatis fit, loco moueo aliquẽ, ablego, transfero, tranſmitto, migro, tranſmigro, & ſecedo, id eſt, procul ab hominum frequentia recedo. Bud. Com.
Μεθό. poſtquam.
Μεθοδεία. ας. ἡ. inſidiæ.
Μεθοδεύω. μ. εύσω. π. ευκα. decipio, aſtutè ago, pertranſeo, aliquem ex inſidijs adorior.
Μεθοδικός. qui rationem artis, & diſcendi compendia ſequitur.
Μεθόδιον. uiaticum.
Μέθοδος. ου. ἡ. uia, id eſt docendarũ rerum ratio, ars, uel breue dicendi compendium, Quintiliano interprete: quaſi breuis uia, qua quàm celerrime ad peritiam euadimus. Bud. in Annot. De tribus Methodis, definitiua, compoſitiua, & reſolutiua, uide Gale. ab initio Artis paruæ.
Μεθορίζω. participo.
Μεθόριον. ου. τό. finis, confinium.
Μεθορμίζομαι. muto, transfero, μετέρχομαι, μετέρχομαι.
Μέθος. ἡ. commentum, ars.
Μέθυ. τό. uinum. ἀπὸ τοῦ μεθιέναι καὶ ἀμελεῖν τοὺς πίνοντας.
Μεθυμναῖος. Bacchus.
Μεθύομαι. μ. ύσομαι. π. υσμαι. &
Μεθύσῃ. ebria pro μεθύουσα Atticè. Ariſtoph. Nebul. γραῦν μεθύσην τοῦ κόρδακος εἵνεκα.
Μεθύσκομαι. ebrior, ebrius ſum.
Μεθύσκω. inebrio. Plato trãslatè poſuit, καὶ παίδας ὄντας δι᾽ ἡδονῆς αὖ μεθύσκοντας, id eſt, inebriantia uoluptate. Bud. Com.
Μέθυσμα. ατος. τό. ebrietas.
Μεθυσοκότταβοι. οἱ. uide in Chil. Eraſmi.
Μέθυσος. ου. ὁ. ἡ. ebrius, temulẽtus. μεθύων. Liban. in Declamat. loquacis mulieris ſemel uſus eſt hac uoce, ſed genere fœminino, ingẽs οὐκ ἔστιν ἡ γυνή μοι μέθυσος, maſcul. genere magis in uſu eſt, μεθύων

eſt, μεθύων et μεθυσικός. Philoſt. ἑώρα δὲ αὐτὸν μεθυσικόν, καὶ ἀνοήτως ἰόντα. fœminino genere μεθύουσα & μεθύση.

Μεθυσικός. uinoſus.

Μεθύω. μ. ύσω. π. υκα. inebrio, ſicut μεθύσκω. Accipitur & pro ebrius ſum. Dicitur autem μεθύειν. quòd ebrij fierent μετὰ τὸ θύειν, id eſt poſt ſacrificium. Nam ſe inuitare largius rei diuinæ cauſa, fas credebatur. Cæl. lib. 7. cap. 2. Transfertur nõnunquam ad alias res, non ſolum de uino ac potu dicitur, unde Demoſth. de Philippo loquens.

Μειαγωγέω. pondero, pendo, munera fero, poſteriores partes habeo.

Μειδίας. nomen uiri proprium. Etym.

Μειδιάω. μ. ήσω. π. ηκα. &

Μειδιάζω. μ. άσω. π. ακα. &

Μειδιάω. &

Μειδιόω. poëticè, rideo, ſubrideo, placide rideo, arrideo, renideo. Neut. abſol.

Μείδιαμα. ατος. τὸ. riſus.

Μείδυλος. pater Bacchylidæ. Etym.

Μειεκτῶ. poſteriores partes fero.

Μειέκτημα. τὸ partes inferiores, deterior cõditio.

Μειζόνως. magnificentius.

Μεῖζον. ονος. τὸ. maius. Interdum magis ac ualde, Ariſtid. Panathenaïco μεῖζον φόβου πρᾶγμα uocauit rem ſupra modum terrorem ac metũ incutiens, cum inquit, καὶ οὐκ ἠπείλησε μὲν οὕτως ἀήθη καὶ ὑπερόρια, καὶ φόβου μείζω. Dicimus etiã πρόσωπον φόβου μεῖζον, uultum imperterritum, et in quo metus indicia non licet facile deprehẽdere, hoc eſt, ἄφοβον καὶ μὴ ὑποπίπτον φόβῳ.

Μείζων. ον. ονος. ὁ. ἡ. maior. Et neut. genit. μεῖζον. ονος. maius, ut μεῖζον λόγου ἔργον, Facin⁹ maius ꝙ ut uerbis explicari poſſit. Aliquando aduerb. magis. μεῖζον φόβου, imperculſus, interritus, impauidus.

Μείλαξ. ακος. pratum, paradiſus.

Μειλεῖν. placere.

Μείλιγμα. ατος. τὸ. laceratio, donarium, munus, dos, placamen. Etym.

Μειλικτήριον. ου. τὸ. placatio.

Μειλικτήριος. ου. ὁ. blandus, θυμηδικός.

Μείλικτος. ου. ὁ. idem, ſuauis.

Μειλινόεις. εντος. ὁ. melinus color, ſubflauicans, μείλινος. Nicand.

Μείλινος. ου. ὁ. fraxineus. ἀντὶ τοῦ μέλινος, πλεονασμῷ. Etym. Et melinus color, ſeu pallid⁹, χλωρός, cuiuſmodi eſt mellis.

Μείλιον. ου. τὸ. munus demulcens, dotale. Etym.

Μειλίσσομαι. μ. ίξομαι. π. ιγμαι. &

Μειλίσσω. μ. ίξω. π. ιχα. palpo, adulor, aſſentior, mitigo, demulceo, in beneuolentiam reduco,

Μειλιχία. ας. ἡ. manſuetudo, iucunditas.

Μειλίχιος. ου. ὁ. &

Μείλιχος. ſuauis, trãquilius, blandus, indulgẽs, clẽmẽs, Iouis epith. Eſt & nomen urbis. Etym.

Μειλιχόμητις. ὁ. ἡ. manſueti ingenij & ſuauis.

Μεῖνος. quidam ſcribunt pro μίνως. Etym.

Μεῖον. ονος. τὸ. minus. & herbæ nomen. Dioſcor.

Μειονέκτημα. ατος. τὸ. &

Μειονεξία. ας. ἡ. diminutio, defraudatio, conditio deterior, μειέκτημα.

Μειονεκτέω. μ. ήσω. π. ηκα minus habeo, μειονεκτῶ. opponitur τῷ πλεονεκτῶ.

Μειουρίζειν. minoribus terminis finire.

Μείουροι. οἱ. & μειουρίζοντες. dicuntur mutili & q̃ſi truncati, ſic ut pulſus ſecũdus paulo ſit minor primo, tertius identidẽ ſecundo, pari ratione quartus tertio, & ſic deinceps. Gal. li. de pulſib.

Μειούρους. τοὺς. mancos.

Μειόφρων. mente diminutus, leuis, ſtultus.

Μειόω. μ. ώσω. π. ωκα. minuo. Actiu. accuſ.

Μειρακεύομαι. &

Μειρακιεύομαι. adoleſco, pueriliter ago, adoleſcẽtis more laſciuio & exalto. Bud. Com.

Μειρακύλλιον. ου. τὸ.

Μειράκιον. ου. τὸ. adoleſcẽtulus. Vide in Ammon.

Μειρακιοῦμαι. μειρακιεύομαι.

Μειρακίσκη. ης. ἡ. adoleſcentula.

Μειρακίσκος. ου. ὁ adoleſcentulus. Vide Ammon. Thom. Mag. tamen hanc uocem non probat, ſed μειράκιον potius.

Μειρακιώδης. εος. ὁ ἡ. iuuenilis, puerilis,

Μεῖραξ. ακος. ὁ. adoleſcens, & puella Luciano. Ab εἴρω (ut quidam tradũt) quaſi εἶραξ., ut ſit puer, qui iã loqui poſſit. uide Ammon. Rariſſimus huius uſus eſt in maſcul. gen. fœminino uero Ariſtoph. Pluto σὺ δ' ἄπιθι χαίρων, συλλαβὼν τὰς μείρακας.

Μείρομαι. diuido, ſortior & cupio, ἀντὶ τοῦ ἱμείρομαι. Etym.

Μείρω. μ. μερῶ. π. μέμορκα. ἀόρ. α. ἔμορα. & ἔμμορα. diuido.

Μείς. ὁ. μηνός. τοῦ. Aeolicè & Doricè pro μὴν. menſis, ſic ſcribitur apud Homerum.

Μεῖστον. τὸ. minimum.

Μείωμα. ατος. τὸ μείωσις.

Μείων. minor, paroxyt.

Μειῶν. minuens, à μειόω.

Μείωσις. ιος. ἡ. diminutio, deceſſio, aliquãdo imminutio.

Μείωψ. οπος. ὁ. luſcioſus. rectius per. υ. μύωψ.

Μελάγγειον. ου. τὸ. uel μελάγγαιος. Herod. nigrum ſolum, pulla terra.

Μελαγκόρυφος. ὁ. atricapilla auis, ut Gaza uertit in Ariſto. Sic dicebantur & adulteri qui alienis liberis operam dabant procreandis: ſunt qui eandem aſſe auem cum ficedula putant.

Μελαγχαίτης. qui nigro eſt capillitio.

Μελάγχιμα. τά. luſtra ferarum, loca quæ hyeme ob concauitatem niue non teguntur.

Μελαγχίτων. ωνος. ὁ. ἡ. pullatus, mœſtus, ſic tropicè μελαγχίτων φρὴν apud Aeſchyl. dicitur animus mœſtus & uelut atratus.

Μελάγχλωρος. ου. ὁ pallidus & niger.

Μελαγχολάω. μ. ήσω. π. ηκα. inſanio, atra bile ſtomachor. Neut. abſol.

Μελαγχολία. ας. ἡ. atra bilis, furor: atræ bilis agitatio, cum mentis quaſi alienatione & furore, ut medici definiunt: apud quos & ſpecies quædã huius affectionis hypochõdriaca nominatur.

Μελαγχολικός. οῦ. ὁ. inſanus, qui atra bile abũdat, melancholicus.

Μελαγχὴς. ἀντὶ τοῦ μελαγχροιὴς. ater colore, Atticè dicitur, ſic Menander μελαγχὲς μειράκιον.

Μελαγχροιής. nigri coloris.

Μελαγχρόης. qui ſunt atro colore.

Μελάγχρως. ῶτος, nigri coloris. Eurip. Oreſte. μελαγχρῶτες εὐμενίδες.

Μέλαθρον. ου. τό. atrium, palatium. Propriè trabs in medio tecti fumo denigrata ἀπὸ τοῦ μελαίνεσθαι αἰθομένου πυρὸς καπνῷ. quidam accipiunt pro tecto aut domo ipſa. Etym. Dionyſ. in Perieg. pro templo poſuit.

Μελαιδιῶος, καὶ μελεδωνός. uide inferius, procurator, præfectus domus, cuſtos, μεριμνητής.

Μέλαινα. ης. ἡ. nigra, tenebroſa, profunda. Etym. Morbum qui ex atra bile prouenit μέλαιναν, ſimpliciter medici dicunt.

Μελαιναετός. aquila fulua, ſeu pulla, Gaza interprete apud Ariſtot.

Μελαῖνις. capra uacca.

Μελαίνομαι nigreo. Depon. accuſ.

Μέλαιος. ου. ὁ. miſer, uanus, μέλεος.

Μέλαις. idem quod μέλας. Etym.

Μελαμβαφὲς. τό. quod nigrum ex tinctura eſt.

Μελάμβιος. obſcuræ uitæ.

Μελάμβωλος terra nigris glebis, pinguis, fertilis.

Μελαμπέταλος. ὁ. nigris folijs.

Μελαμπόδιον. ου. τό. melampodium herba.

Μελάμπυγος. cui niger eſt podex, ἀνδρεῖος. Cognomen Herculis, ut minimè effœminati, aut mollis. nam talem λευκόπυγον nominant. Vide in Chiliad. Eraſ. Melampygon ne incidas.

Μελάμπυρον. nigrum triticum quod inter reijculamenta recenſetur à Gal. lib. de alimentis, è degenerante tritico.

Μελαναιγὸς. ίδος. ὁ. ἡ. atro nimbo horrens, prę turbulentia & honore nigricans apud Plutarch.

Μέλαν. ανος. τό. nigrum id quod pupillã ambit: ut Gaza uertit ex Ariſtotele: atramentum.

Μελάνδετον. denſum, longum, nigrum habens capulum ferro ligatum.

Μελανδρύα. τά. pulpamenta thynnorũ conditanea, quernis ſcandulis aſſuliſue ſimilia, ut ait Plinius.

Μελανειμονεῖν. &

Μελανειμονέω. μ. ήσω. π. ηκα. induo nigram ueſtem. Neut. abſol.

Μελανείμων. ονος. ὁ. ἡ. pullatus, ueſtibus lugubribus indutus.

Μελανθεῖα. atriuiſa.

Μελάνθιον. ου. τό. papauer nigrum, μελάνσπερμα Vulgo git.

Μελάνθιος. ου. ὁ. Melanthius uiri nomen.

Μέλανθος. ου. ὁ. Neptunus. παρὰ τὸ μέλαν, καὶ τὸ ἄνθος τὸ λευκόν, ut & πέλαργος, à contrarijs compoſita ſignificationib. Euſt. Iliad. τ.

Μελανία. ας. ἡ. nigredo.

Μελανίζειν. nigricare.

Μελάνιον. ου. uiola nigra.

Μελανόγραμμος. melanurus. i. linearum nigredine, quibus interſtinguitur.

Μελανοδοχεῖον. ου. τό. atramentarium.

Μελανοκάρδιος ου. ruſticus homo & crudelis, ſic μελανοκάρδιον πέτραν dixit Ariſtoph. aſperã.

Μελανοκόμης habens capillitium nigrum.

Μελάνουρον. nigram habens caudam, ut in illo Pythagorico μὴ γεύεσθαι μελανούρων. Eſt etiam hoc nomine piſcis quem caudatã uocant, qui atramentũ fert in cauda, quod effundere ſolet ubi captandus eſt. Latini ſepiam appellant.

Μελάνουρος. piſcis, quem oculatam Gaza appellat, & ſerpentis genus, in Libya & Arabia præcipuè naſcens, & eſt uipera magnitudine minor, ad inferendam perniciem celerior multo Quos mordicus apprǽhenderit, ſiti inardeſcũt uehementius, ad potumq; efferueſcũt, ac inde inceſſanter haurientes diſſiliũt mox. Cauda lineis duabus nigriſq; diſtinguitur (unde & nomen accipit quaſi nigræ caudæ) corpore albicante reliquo. Appellatur quoq; δίψας, πρηστήρ, καύσων, κεντρίς. Cæl lib. 14. cap. 63. Apud Aelianum & Ariſtotelem piſcis nomen eſt.

Μελανόφθαλμος. habens nigros oculos.

Μελανόφρυς. υος. ὁ. ἡ. nigri aut denſi ſupercilij.

Μελανοχροιής. οῦ. ὁ. nigricolor.

Μελανόχρως. ωτος. ὁ. habens nigrum corpus.

Μελάντατος. ου. ὁ. nigerrimus.

Μελάντερος. ου. ὁ. nigrior.

Μελαντηρία. atramentum ſutorium, Luciano.

Μελάνυδρος. ου. ὁ. ἡ. habens aquam nigram, & profundam.

Μέλας. τοῦ μέλανος. ὁ. niger. item cœcus. Etym.

Μέλασμα. ατος. τό. &

Μελασμός. οῦ. ὁ. denigratio, liuor, atror. Hippoc.

Μελάχιμον. τὸ. nigrum, μελάχιμα συκάμινα, & μόρα, pro nigris apud Euſt. Iliad. χ. & apud Aeſchyl. φάρεα μελάχιμα, pullæ ueſtes.
Μέλδομαι. liqueſio.
Μέλδω. propriè eſt membra exercere & abſumere talis. παρὰ τὸ μέλη ἔδειν. Etym. Item elixo, macero, corrumpo. Neutr. accuſ.
Μελεαγρίς. ἡ. oxyt. auis Numidica apud Ariſtot. & Aelianum, Gaza Græcam uocem relinquit. Gallinas mauras uocamus.
Μελεδαίνω. curo.
Μελέδημα. ατος. τὸ. cura, ærumna. παρὰ τὸ τὰ μέλη ἔδειν.
Μελεδών. ῶνος. ὁ. &
Μελεδώνη. ης. ἡ. cura, μελέδημα.
Μελεδωνός. οῦ. ὁ. procurator, φροντιστής, ἐπίτροπος, ἐπιμελητής, curator. Superius ſcribitur μελαιδωνός, quod non placet.
Μέλει. curæ eſt, ut μέλει μοι τούτου, uel μέλει μοι περὶ τούτου, uel μέλει μοι σοῦ. Bud. Com. hinc à μέλει & μελήσει.
Μελλέιρην. ενος. ὁ. qui iam grandior pueris præeſt, atq; leges præſcribit.
Μελεϊστί. membratim, κατὰ μέλος.
Μέλεον. incaſſum.
Μέλεος. ου. ὁ. tardus, otioſus, uanus, infelix, miſer.
Μέλεται. curæ eſt, pro μέλει.
Μελετάω. μ. ήσω. π. ηκα. meditor (unde & Latinis id uerbū deducitur) excogito, exerceo, æſtimo, omnes neruos totūq; conatū in re aliqua intē(do. Acti. accuſ.
Μελέτη. ης. ἡ. meditatio, exercitatio, cura, declamatio, inſtitutum.
Μελέτημα. ατος. τὸ. meditatio.
Μελετηρός. οῦ. ὁ. meditatiuus.
Μελετής. ὁ. tardus.
Μελετητήριον. ου. locus exercitationis, σχολεῖον.
Μελετητικός. οῦ. ὁ. declamatorius, meditatiuus.
Μελέτω. curæ ſit.
Μελετών. exercitij domus, μελετητήριον.
Μελέω. differo, cunctor.
Μελέτωρ. procurator.
Μέλη. ης. ἡ. poculi figulini ſpecies. [illegible]
Μέλη. τά. membra, carnes, uaſa, carmina.
Μεληδόν. aduerb, membratim, μελεϊστί.
Μεληδών. cantus, cura.
Μέλημα. ατος. τὸ. &
Μέλησις. ιος. ἡ. cura, cunctatio.
Μελησμός. οῦ. ὁ. idem.
Μέλι. ιτος. τὸ. mel.
Μελία. ας. ἡ. fraxinus, haſta, apis, eſt & hominum epitheton quaſi ex arborib. fatorum, apud Heſiodum in Theogonia. Itē nymphæ è Cæli deſectis uirilibus prognatæ μελίαι dictæ Heſiod.
Μελίγδον. potio ex ſolo melle cōfecta cum aqua & herba quadam iniecta. Etym.
Μελίγηρυς. υος. ὁ. ἡ. uocalis, ſuauiter canens.
Μελίγια. arborum fructus.
Μελιγλήνος. dulcis aſpectu.
Μελιγουνίς. ſic Lypara inſula uocatur, eſt & una filiarum Veneris hoc nomine.
Μελίγυνον. τὸ. Scythicus potus, ſolo melle & aqua adiecta herba quapiam, ſcribitur & μελύγιον.
Μελίδιον. τὸ. fauus.
Μελίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. &
Μελίζω. μ. ίσω. π. ικα. cano, mellitū facio, trunco κατακόπτω, πραΰνω, παρηγορῶ. Accuſ.
Μελίζωρον. melicratū ſeu mulſum uocat. Nicād.
Μελίη. lancea, apes.
Μελιηδής. έος. melleus, dulcis, iucūdus.
Μελίκηρα. ἡ. apud Ariſtotelem, à Gaza redditur fauago purpurarum.
Μελικηρίς. ίδος. ἡ. fauus. Item tuberculū mellis craſſitudine in cubitis & genibus, uel etiā alijs partibus. Dictū à melle & cera. Apud medicos capitis hulcus, ex quo melli pſimilis humor, ſiue ſanies quædā ſtrigmētitiæ craſſitudinis ema(nat.
Μελικτής. οῦ. ὁ. cantor, poëta.
Μελίκταινα. ἡ. praſſiū herba, quæ & μελίφυλλον. Nicand.
Μελίλωτον. ου. τὸ. melilotū arbor, ſertula campana.
Μελίμηλον. ου. τὸ. genus mali à dulcedine mellis, γλυκύμηλον.
Μελίνη. ης. ἡ. panicum leguminis genus.
Μέλινος. ου. ὁ. luteus.
Μελιπηκτον. ου placenta ex melle.
Μελίπνοος. ου. ὁ. ἡ. ſuauiter ſpirans.
Μελιποιῶ. mellifico.
Μελίρρυτος. ου. ὁ. mellifluus.
Μέλισμα. cantus, ᾆσμα.
Μελισμός. membrorum diuiſio. à μελίζω.
Μέλισσα. ης. ἡ. apes. παρὰ τὸ μέλειν οἰκονομικὸν γὰρ ζῶον καὶ ἐπιμελές. Etym. Ponitur aliquādo pro obulo. De apibus uide Ariſtot. & Aelianum.
Μελισσαῖος. cognomen Iouis.
Μελίσσια τὰ. alucaria.
Μελίσσιος. ου. ὁ. melleus.
Μελίσσιον. apum examen, fauus.
Μελισσηίς. ίδος. locus heliconis, à Meliſſeo rege dictus, apud Nicand.
Μελισσόβοτος. paſtor apum.
Μελισσοκόμος. apiarius.
Μελισσόφυλλον. apiaſtrum herba.
Μελίσσω. μελίζω.
Μελισσών. ῶνος. ὁ. apiarium.
Μελισταγής. έος. ὁ. ἡ. mellifluus, melle ſtillās. Epig.
Μελιστί. membratim.
Μελιταῖος. ου. ὁ. Melitæus, à Melite inſula: ut μελιταῖον κυνίδιον, de catellis qui in delicijs & ad luſum

ad luſum habentur. & *μελιταῖα ὀθόνια*, Melitæa lintea. De quo uide Eraſ. Chil.

Μελίτζα. ας. ἡ. herba, quam alij *μελίτταιναν*, alij *μελισσόφυλλον* uocant.

Μελιτήμερον. ſuaue, iucundum.

Μελιτηρός. ὁ. ὁ. *μελιταῖος*.

Μελιτίνη. ἡ. paroxyt. Melitina mulier. oxytonũ autem, gentile nomen eſt. Cyrill.

Μελίτιον. ȣ. ὁ. melliculũ, fauus, potus Scythicus, cum melle, aqua, & herba quadam coctus.

Μελιτίτης. ȣ. ὁ. melitites gemma. uide Bayf.

Μελιτȣ̃τα. placetæ genus melle conditæ.

Μελιτόω. μ. ώσω. π. ωκα. mellitum facio.

Μελιτρόφιον. ȣ. τὸ. apiarium, mellarium.

Μέλιττα, pro *μέλισσα*. apis, uide ſupra.

Μελιτοκτυπεῖν. ſtrepitum facere pulſando ne aduolent apes.

Μελιτουργεῖον. ȣ. τὸ. locus ubi fit mel.

Μελιττουργός. ȣ̃. ὁ. paſtor apum, miniſter.

Μελιττών. ῶνος. ὁ. locus ubi aſſeruatur mel, cella mellaria.

Μελίτωμα. ατος. τὸ. mellita confectio ex melle, dulciarium dicunt Latini.

Μελίφρων. ονος. ὁ. dulcia ſapiens, mitis.

Μελίφυλλον. herba, quæ alio nomine *μελισσόφυλλον* aut *πράσιον* dicitur.

Μελίχλωρος. inſtar mellis flauus. epitheton Iouis. Etym.

Μελίχρȣν. uinum cum melle miſtum.

Μελλέβιος. homo rudis, nihil intelligens, ſemimortuus.

Μέλλει. apparet, uidetur, permanet.

Μέλλησις. cunctatio. ὑπέρθεσις.

Μελλησμός. idem.

Μελλισμός. ὁ. cũctatio, διατριβὴ, mora apđ Alciph.

Μελλητιᾶν. cunctari. *μέλλειν*.

Μελλόγαμος. ὁ ἡ uirgo nuptura. aut ſponſus uxorem ducturus.

Μελλόγαμβρος, *μελλονύμφιος*.

Μελλοθάνατος. capularis, quem mors proxima manet.

Μελλονικιᾶν. tardare, differre, protelare, procraſtinare. à Nicia quodam Nicerati filio. Eraſ. Chil.

Μελλονύμφη. ης. ἡ. futura ſpõſa, deſponſata uirgo.

Μελλονύμφιος. ȣ. ὁ. &

Μελλόποσις. ιος. ὁ. futurus ſponſus, qui nondum duxit uxorem, mox ducturus. Cæl. lib. 15. ca. 24 & Bud. in Annot. poſt.

Μέλλω. debeo, futurus ſum, tardo, ſtudeo, mitto. indignor. item appareo, deceo. Etym. Gaudet enim hoc uerbum collocari cũ infinitiuo præſentis aut futuri non autẽ præteriti niſi poſtponatur *ἄν*, ut *μέλλω ποιεῖν* ἢ *ποιήσειν*, non autem *μέλλω ποιῆσαι*, ſed *μέλλω ποιῆσαι ἄν*. Plato tamen in Socratis Apologia dixit, *οὐδ' εἰ πολλάκις μέλλω τεθνάναι*. Sed hanc lectionem. Thom. Mag. ſuſpicatur mendoſam ac adijciendum *ἄν*, ut legatur *πολλάκις ἄν μέλλω τεθνάναι*.

Μέλλων. οντος. ὁ. futurus. *περὶ τῶν μελλόντων*, de euentu. Et *μέλλοντες*, deſignati magiſtratus. Bud. in Annot. poſt.

Μελοκοπία. ας. ἡ. membrorum amputatio.

Μέλομαι. curo, ἀπὸ *μέλȣμαι*.

Μελόντων. curæ ſunt.

Μελοποιΐα. ας. ἡ. cantatio.

Μέλος. εος. τὸ. cantus, carmen, cantilena, Gaza in Ariſtotele uertit membrum. *παρὰ τὸ μέλος*. importunẽ, ineptẽ, diſſentaneẽ. Bud. Com. & Eraſmus in Chil.

Μελȣρίς. ἡ. locuſta frumentum rodens, ἡ *σιτοφάγος ἀκρίς*.

Μέλπηθρον. ȣ. τὸ. ludus, uoluptas.

Μέλπομαι. canto.

Μελπομένη. ης. ἡ. Melpomene, una ex nouem Muſis.

Μελπόμενος. cognomen Dionyſij.

Μέλπω. μ. έλψω. π. ελφα. canto, celebro, ſalto, ludo. Actiu. accuſ.

Μελπῳδός. cantor.

Μελύδριον. ȣ. τὸ. cantiuncula.

Μέλω. μ. ήσω. π. μέμηλα. curo. unde *μέλει μοι τῶν πραγμάτων*. curæ ſunt mihi res, de quo dictũ eſt ſuperius.

Μελῳδέω. μ. ήσω. π. ηκα. dulce cano, *μετ' ᾠδῆς ὕμνῳ*. Neutr. abſol.

Μελῳδία. cantus dulcis, ſiue melleus.

Μέμαα, ἀπὸ τȣ̃ μένω, uel ἀπὸ τȣ̃ μάω. propenſus fui, prõptus ſum uel furẽs. Il. α *ἀλξέμεναι μέμαα*

Μεμάασιν. cupierunt, *προθυμȣ̃νται*. (ῶτα.

Μεμακυῖα. mulgens, uociferans. pro *μεμηκυῖα*. *μήκη* autem eſt uox caprarum.

Μεμάομαι. promptus ſum.

Μεμαυῖα. ας. ἡ. prompta, deliberata, cupiens.

Μεμαώς. ότος. ὁ promptus. Eſt participium Ionicum, à *μέμηκα*, *μέμαα*, *μεμαώς*.

Μεμβλάσαι. uincire.

Μέμβλομαι. &

Μέμβλω. π. κα. curo, adſum, aſſideo alicui rei cura & diligentia.

Μέμβλωκε, pro *μεμόληκε* *συγκοπῇ καὶ πλεονασμῷ τȣ̃ β, καὶ τροπῇ τȣ̃ η εἰς ω*. tranſiuit, *παραμένει*

Μεμάρυλον. τὸ κόμαρον, arbutus, unedo. malim *μιμαίκυλον* ut infra.

Μεμελημένως. diligenter, elaboratẽ.

Μέμηκε. clamat, mugit, *μέμυκε*.

Μεμήκυλον. τὸ. fruct⁹ arbuti, Gal. nõ uno in loco.

Μεμήλω. curo. Vnde *μέμηλε*, curæ eſt, & *μεμήλει*. curæ erat.

Μεμηλώς.

Μεμηλῶς. ὅτος. ἀντὶ τοῦ μεμεληκῶς, συγκοπῇ & ἐπεκτάσει. Etym. curans, φροντικῶς. Etym.

Μέμηνα. inſaniui.

Μεμηχανημένος. λόγος. oratio ſubdolè atq; artifici ſolertia compoſita ad fallendum. ἀ μηχανάομαι. Bud. Com.

Μεμιασμένον. fœdatum Hom. & Hipp.

Μεμιγμένος permiſtus, promiſcuus.

Μεμιμημένος. imitatione fact⁹ & effect⁹. Bud. Cō.

Μεμναίατο. ἀντὶ τοῦ μεμνέοιτο. Doricè apud Pindarum Etym.

Μεμνέωτο. ἀντὶ τοῦ μεμνέοιτο. promptus fuiſſet apud Homerum, Etym.

Μεμνῆτο. ἀντὶ τοῦ μεμνέοιτο. ſecundum analogiam. Etymol.

Μεμνοῖτο, ἀντὶ τοῦ μεμνέοιτο. apud Cratem. Etym.

Μέμνημαι. ἀ μνάομαι. ἧμαι. ὑποφορωστικῶς, ἐμεμνήμην ἀόρ. α. ἐμνήσθην. μ. α. μνησθήσομαι. uel μέμνημι. μ. ήσω. memini, reminiſcor, Vnde μέμνη pro ἐμέμνητο, meminerat. μεμνῆτο uero maneret. Genit. Præter uulgarem ſignificationem, pro curam gero, etiā ſumitur, ſic Vlyſſes ad Troiā ſoluturus, Penelopæ mādat, μεμνῆσθαι πατρὸς καὶ μητρὸς. curā adhibere, καὶ ὦδε μελέσθαι. Euſt. Iliad.⁹. uide & in μνάμων.

Μέμνονες. οἱ aues ſunt apud Aelianum, & Oppianum de aucupio.

Μέμνω. maneo, duro. 214. F. 318. C.

Μεμνῷτο. ἀντὶ τοῦ μεμνέοιτο apud Xenophontem. Etymol.

Μεμολυσμένος, refrigeratus, induratus, lapideus.

Μέμονα. cupio, promptus ſum.

Μεμονωμένος. pro μόνος γεγενημένος. apud Herodotum.

Μεμονώς. cupiens, promptus.

Μεμορημένον. factum, paratum.

Μεμόρηται. pro μεμοίραται. forte, aut fato euenit.

Μέμορται. idem.

Μεμύσωται. reſonat.

Μεμπτὸς. ὁ. lamentabilis, incuſabilis, malus.

Μέμυκε. ſonuit, concidit. medium præteritum ἀ μυκάομαι. quando uero ſignificat clauſum eſt, uel conſtrictum eſt, uel glutinatum eſt, uel abditum eſt, tunc ἀ μύομαι eſt. uide Etym.

Μεμύρικεν. conuoluit, à lanis quæ nentur.

Μεμφιβολεῖν. conqueri. accuſare.

Μέμφομαι. μ. μέμψομαι. π. μέμμαι. conqueror, accuſo, reprehendo, incuſo; indignor, abijcio, uitio uerto. Depon. datiuo & accuſ. Vide Ammonium.

Μέμφω. prehendo, capio.

Μεμφωλή. accuſatio, conqueſtio.

Μεμψιμοιρία. ἡ. querela, querimonia.

Μεμψίμοιρος. ου. ὁ. querulus. Propriè de eo, qui putat ſe deteriorem partem accepiſſe.

Μέμψις. ιος. ἡ accuſatio, queſtus. Vide Ammon.

Μεμωρωμένα. carentia ſenſu. Hippoc.

Μέν. quidem, tamen.

Μὲν γάρ. enim.

Μένουγε. atqui, quinimò, uere. Hæc coniunctio neq; negat neque reijcit quod dictum eſt; ſed quod certius eſt, infert.

Μέντοιγε. atqui, idcirco.

Μέντοι καί. & tum.

Μεναίνω. &
Μενεαίνω. iraſcor, animo deficio, promptus ſum, (cupio.

Μένδης. hircus Aegyptijs. Etym. hoc nomine & Pan uocatur apud Aegyptios.

Μενδήσιον. ου. τό. unguenti genus Aegypto peculiare. Dictum à hirco qui ea Aegypti parte, ubi primum repertū eſt unguentum iſtud, coli ſolitus eſt.

Μενεδήϊος. ου. ὁ. &
Μενεκτύπος. bellicoſus, durans in prælio.

Μενέλας ἀντὶ τοῦ μενέλαος, συγκοπῇ ἢ κράσει. Ety.

Μενεπτόλεμος. ου. ὁ. belli patiens, bellicoſus, nihil metuens tumultus.

Μενέσθης. proprium nomen uiri. Etym.

Μενετός. ὁ ἀναμένειν δυνάμενος μένειν. Thucyd. τοῦ δὲ πολέμου οἱ καιροὶ οὐ μενετοί.

Μενεχάρμης. ου. &
Μενέχαρμος. ου. ὁ. promptus in bello.

Μενθῆραι. αἱ. curæ, φροντίδες. quaſi μενοθῆραι, quod uires & neruos omnes corporis pariter & animi depaſcant.

Μενθήρη cura, οἱονεὶ μένος, ὃ ἐστι τὴν ψυχὴν θηρᾷ

Μενὶ pro μέν. (μὲν γ. Etym.

Μεννέας. proprium nomen uiri, Etym.

Μενοεικής. έος. ὁ. ἡ. placabilis, demulcens, facile cedens. Cyrillus diſtinguit pro diuerſitate accentus, neſcio quàm recte.

Μενοινάω. &
Μενοινέω. μ. ήσω. π. ηκα. promptus ſum in bello, cogito, promoueo.

Μενοινή. ἡ. ſententia, cura, cupiditas.

Μένος. εος. τό. uis, promptitudo, animi potētia, animus, anima, bellū. Etym. furor, territorium, ira, robur, bellum.

Μένουγε. uere. Etym.

Μένπου. nempe. Bud. Com.

Μένρα ὥσπερ.

Μέντ' ἄν, ex μέντοι & ἄν cōponitur, ſignificat atq.

Μέντοι. ſane, uero, & aſſentientis eſt, quemadmodum illa latinis, Xenoph. δεῖ σοί μέντοι ἔφην ἐγώ, Te uero inquam oportebit. Sic Terentius Heus laudas qui heros fallunt? Chre. in loco ego uerò. Interdum ornatus cauſa magis, quàm ſignificationis ponitur, uel explendæ orationis gratia.

gratia. Idem in Sympo. νὴ Δί᾽ ἔφη ὁ σωκράτης ἀνέξομαι μέντοι, Patiatur uero ipſe quidem in quit Socrat. Eſt & aduerſatiua cõiunctio, ut ue rum. Xenoph. ὅπερ μένει ἔδωσ. Ariſtot. μὴ μὲν ὦ, non tamẽ. Cic. Ea ſunt omnia non à natura, uerum à magiſtro. Aliquando ponitur ꝓ αὖθις è conuerſa & rurſus. Ariſtoph. πωρογίνεται αὐτῶ μηθὲν, μὴ μέντοι μηδ᾽ ἀπολείπειν. Quanquam & pro etiam intelligi poteſt. Dicitur etiã μέντοι. πε, καὶ μέντοιγε, nimirum, tamen. Bud. Com.

Μένω. μ. νῶ. π. μεμένηκα. ἀόρ α. ἔμεινα. maneo, duro μένω ſepe ꝓ futuro ſuo accipitur. Neut.

Μέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. delibero, conſulo.

Μεραρχία. exercitus duo millia uirorum & quadraginta octo continens, τέλος. Dux eorum μεράρχης dicitur.

Μέρδω uideo, oculos undequaq; obuerto, obtueor. Euſt.

Μερθεία priuata, ἀμερθεία.

Μερίζομαι. partior, id eſt uirilem partem uel legitimam recipio, particeps fio. Genit.

Μερίζω. μ. ίσω. π. ικα. diuido in partes. Acti. accuſ.

Μερικός. ῦ. ὁ. particularis.

Μερικῶς. particulariter.

Μέριμνα. ης. ἡ. ærumna, cura, cogitatio. Solicitudinem propriè eſſe dicit Valla, nõ ærumnam, quòd ærumna grauior ſit. παρὰ τὸ μερίζειν τὸν νοῦν. ἢ ὡς μέριδνα τροπῇ τοῦ δ εἰς μ. Etym.

Μεριμνάω. μ. ήσω. π. ηκα. curo, anxiè & ſolicitè co gito, ſolicitus ſum.

Μερίς. ίδος. ἡ particula, κληρονομία.

Μερισμός. ῦ. ὁ partitio. Schema eſt (inquit P. Rutil. Lupus) quod ſingulas res ſeparatim diſponẽdo, & ſuum cuiq; proprium tribuendo, magnã efficere utilitatem & illuſtrẽ conſueuit. Ly curg. Cuius omnes corporis partes ad nequitiam ſunt appoſitiſſimæ: oculi ad petulantẽ laſciuiã, manus ad rapinã, uenter ad auiditatẽ &c

Μεριστής. ῦ. ὁ. partitor.

Μερίτης. particeps.

Μερκιδῖνος. ῦ. ὁ. intercalatio.

Μερμαίρω. curo, iraſcor.

Μερμερίζω. μ. ίσω. π. ικα. cogito, conſulto, delibe ro, in diuerſas partes conſulo, ſolicitè cogito. Neut abſol. animo uerſo, Virg. exprimere uoluit in eo, Animũ nunc huc, nũc diuidit illuc.

Μέρμερος. curo, φροντίς. Nicand.

Μέρμερος. ῦ. ὁ curioſus.

Μέρμηρα. ἡ. cura. Itẽ ſomnus leuis qui ſub aurorã occupat hominẽ, ἡ εἰς ὕπνον καταφορὰ περὶ τὴν ἕω.

Μερμήρω. curo.

Μερμηρίζω. τὸ μερμερίζω. à μερίζω. prima ſyllaba duplicata, & ε in η conuerſo.

Μέρμηραι. αἱ. curæ, conſilia, ſolicitudines.

Μέρμις. ιθος. ὁ. funiculus, filum. παρὰ τὸ εἴρω, πλεονασμῷ τοῦ μ. Etym.

Μεροπίς. ἡ. inſula, poſtea Cos dicta.

Μέρος. ε. ος. τὸ. pars. Item principium. Grego. οἷς μέρος εὐσεβείας δόξα. Sic Vergil. Pars mihi pa cis erit dextram tetigiſſe tyrãni. Multiplicis autem uſus eſt hæc dictio, ut μέρος ὤν, pro unus eſt è numero. τὸ σὸν μέρος, quantũ in te fuit, pro parte uirili, quod etiam τὸ μέρος dicitur. τὸ ἐπ᾽ αὐτὸν ἧκον μέρος, quod ad eum attinet. Παρὰ μέρος, partim, alternis, Theoph. τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων λαμβάνειν, quintũ quẽque calculũ ferre. τὰ ἐν μέρει, uel τὰ ἀπὸ μέρους, particularia, τὰ καθ᾽ ἕκαστον, Philoni. Sic. Cic. ad Attic. Singulares ſunt boni uiri, id eſt, τῶν καθ᾽ ἕκαστον τινῶν. Accipitur etiam ἐν μέρει, pro uiciſſim, & ſigillatim, & deinceps, κατὰ μέρος, ut πειρῶ ὑβρίζειν αὐτοὺς ἐν μέρει Ariſtoph. id eſt ſigillatim. Lucian. διδόντας λόγους καὶ δεχομένους ἐν τῷ μέρει. Ariſtid. ἐν μέρει εἰπεῖν, ſigillatim & deinceps cõmemorare. Aliter Plato Polit. 1. εἰ ἐν ἀρετῆς καὶ σοφίας τίθης μέρει τὴν ἀδικίαν Si iniuriã partã eſſe uirtutis putas. Et Demoſth. ὁ τίθημι ἐν ἀδικήματος μέρει, non ſceleris loco duco. Sic Cic. Philip. 11. Mors in beneficij parte numeretur. Bud. Com.

Μέροψ. οπος. hominũ epitheton, quòd habeant uocẽ diuiſam, id eſt, quòd hic alia, ille alia lingua loquatur: uel diuiſam, id eſt, articulatam, quod ſoli homini datum eſt inter animantia. à μερίζω, & ὄψ. Etym. Sunt qui θνητὸν ſignificare dicant. Cæl. lib. 2. cap. 32. Eſt & merops auis Aeliano & Ariſtotel. Gaza uertit apiaſtrum, apiariam uocãt quidam ſiue ripariam. Coi Meropes dicuntur à Merope Triope filio, & Meropis inſula quæ poſtea Cos appellata eſt. Laërtius in Thalete Mileſio lib. 1. μέροπες gentile fa cit in carmine quodam.

Μερύομαι τὸ χονίον συνάγω.

Μερύτης. ὁ. imprudens.

Μέσα pudenda Siculi & Tarẽtini uocant. Etym

Μεσάβοιον. τὸ. & poëticè μέσαβον, Pollux dicit eſſe locum quo boues iugo alligantur.

Μέσαβον. τὸ. lignũ inter boues iunctos medium, ἢ τοῦ ζυγοῦ γλυφή. Vnde uerbum μεσαβῶν, boues iungere.

Μεσάγκυλα τά. amentata iacula. Inſtrumenta autem erant, quibus Perſę utebãtur eo loco, quo Macedones iaculis.

Μεσαιπόλιος. ῦ. ὁ. mediæ cuiuſdam canitiei, non dum ſenex.

Μεσαίτατος. ῦ. ὁ. medius, ἐν μεσαιτάτῃ τῆς αὐλῆς, in aulæ meditullio.

Μεσαίχμιον. ῦ. τὸ. μεταίχμιον. omne inter aliquid medium

medium, pars media haſtæ, & ſpacium inter duos exercitus.

Μεσαραῖον. τό. mēbrana à uenis arterijs neruisq; contexta, per cuius uaſa (quæ μεσαραϊκὰ inde dicuntur) alimentum è uentriculo in hepar diſtribuitur.

Μεσαπίον. panis,

Μέσαρχον. unum inteſtinorū Græci uocāt, quod & μεσεντέριον aliàs dicitur. Omnes enim uenas quę ad ipſum ex hepate feruntur, unà cū ad iacētibus arterijs circunquaq; ambit & cōplectitur.

Μέσατος. poeticè. ὁ. ὁ. medius.

Μεσαύλιον. (ſcribit Suid.) propriè ſignificare mediană ianuam, uel etiam in aulæ meditullio locum. ſic Cæl. interpretatur. Apud Homer ſeruus quidam eſt, Odyſſ. 14. σῖτον δ' ἔσω ἔνδμ μεσαύλιος. Mediaſtinum forte huiuſmodi Latinè rectè dixeris, quæ dictio pro uiliſſimis quibuſcunque mancipijs ponitur, cuiuſmodi ſunt hodie in principum domibus lignarij & bacularij: quorum una illa functio eſt, ut omnibus pareant, nec ullius imperiū detrectent, in medio ſemper & propatulo ad omnium nutus excubent. Cæl. lib. 13. cap. 50. eſt & κρᾶμά τι μεταξὺ τῆ αὐλῆς αὐλῆ ὀμένον.

Μέσαυλος. ὁ. ut Aelius, Dionyſ. ianua media inter duas aulas, quā & μέταυλον uocat, Attici uero mediū ingreſſum inter gynecceū & Andronē, μέσαυλον appellāt, Hom. eſt tuguriolum & caula.

Μεσαύχενες. media ceruice ligati.

Μεσεγγυάομαι. μ. ήσομαι. πτ. ημαι. fideiuſſionem capio, apud ſequeſtrem pecuniam deponendā ſtipulor uel contendo. Bud. Com.

Μεσεγγύημα. depoſitum apud ſequeſtrem.

Μεσέγγυος. ὁ. ὁ. mediator, interuentor, ſequeſter

Μεσεντέριον. inteſtinorum genus eſt, quo lactes inuoluuntur, ne cōtactu ſpinæ duro lædantur. Iul. Pollux pelliculam ſcribit eſſe ex uenarum neruorumq; complexu, renibus & uentri proximam, alimentū in hepar emittentē. Theod. pro lactibus accepit apud Ariſtotel. Dicitur autem μεσεντέριον, quòd in medio inteſtinorū ſit collocatum: item & μέσαρχον (de quo iam antea) Latine medianam dixeris.

Μεσεύω, & μεσόω. medio. as.

Μέση. ης. ἡ. media, medietas.

Μεσηγαῖος. ὁ. ὁ. mediterraneus.

Μεσηγὺς. aduerb κατὰ μέσον, in medio.

Μεσήεις. ήεντος. ὁ. mediocris, medius.

Μεσῆλιξ. ικος. ὁ. ἡ. qui eſt in ætate media.

Μεσημβρία. ας. ἡ. meridies.

Μεσημβριάζω, & μεσημβρίζω. meridianor. Plato.

Μεσημβρινός. ὁ. ὁ. meridianus. pro μεσημερινός. μεσημβρινοὶ κύκλοι, circuli ſunt in ſphæra apud Proclum.

Μεσημέριος. idem.

Μεσιδεύω. ſū mediator, nulli parti fero præſidiū.

Μεσιέρπω. conſiſto, uel incedo in medio.

Μεσιτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. medius ſum inter partes, id eſt, interpono me.

Μεσήτης. medius.

Μεσίτης. ὁ. ὁ mediator, μεσάζων. factor pacis, ſequeſt.

Μεσίτος. ὁ. ὁ. idem.

Μέσκος. pellis.

Μέσμα. urbs à Locris condita, cuiuſmodi nominis eſt & fluuius præterlabens. ſic Orus. Etym.

Μεσοβασιλεία. ας. ἡ. &

Μεσοβασίλειον. ὁ. τό. interregnum.

Μεσογάστωρ. qui eſt in media parte nauis, uel medio uentris cinctus, ut ſit expeditior ad obeunda nautica miniſteria.

Μεσόγειος. ὁ. ὁ. mediterraneus, & μεσόγεια. ἡ. mediterranea.

Μεσόγραφος. ὁ. ſemiſcriptus.

Μεσοδίκης. ου. ὁ. diſceptator qui alteram partem præponderantem ad æquilibrium aut æquitatem reducit ac reuocat.

Μεσόδικος. iudex. Ariſtot. quoniam qui mediū conſequi potuerunt, ij ius ſuum obtinere uidentur. Bud in Annot.

Μεσόδμη. ης. ἡ. fori nauis, colūna in medio poſita, foramē cui malus inſeritur. ingēs trabs quæ ab uno pariete in alterū traijcitur, teſte Gal. uel trabs ſeparās domū in duas partes, ſuppoſitum tectū

Μεσοζεῦγμα. figura à Grāmat. ita appellata, cū in medio clauſularū uerbum aliquod poſitum & præcedentia nectit & ſequentia.

Μεσόκωλον. ὁ. τό. Hippoc Epig. lib. 6. meſenteriū uocat, quod craſſa inteſtina (quæ κῶλα uocantur) ſeparet. Orpheo.

Μεσόκρανον. ὁ. τό. uertex capitis, & μεσοκράνιον.

Μεσολαβέω. μ. ήσω. π. ηκα. intercipio. μεσολαβηθεὶς ὑπὸ τῆ πεπρωμένης, in medio fortunæ curſu fato præreptus. Diodor. Sicul.

Μεσόλευκος. ὁ. ἡ. albo diſtinctus.

Μεσομήριον. quod coxas interiacet.

Μεσομφάλιον. ὁ. τό. umbilicus clypei.

Μεσόμφαλοι. οἱ. genus quoddam placentarum.

Μεσόμφαλος. ὁ. ὁ. res poſita in medio.

Μέσον. τό. mediocritas, decorum, modus τῆ μέσου τυγχάνειν, tenere modum. Cic.

Μεσοναῦται. de compari in nauibus ſeruitij genere, Vlpiano dicuntur, ſicut in aulis μεσαύλιοι.

Μεσόνεοι. οἱ. remiges qui media in naui ſunt.

Μεσονύκτιον. ὁ. τό. nox intempeſta.

Μεσοπαγές. uſq; ad medium terræ infixum.

Μεσοπαλές. uibratum uſque ad medietatem.

Μεσοπερσικά. τά. calceamenta muliebria, ad Perſicorū calceorū formā (ut uidetur) accedentia.

Μεσοπόλιος. ὁ. ὁ. ſemicanus, ſenectui uicinus.

Μεσόπυκνοι.

Μεσόπυκνοι. qui media poſſident.

Μεσοπύργιον τὸ. murus interiectus inter turres.

Μεσοπωρεῖν. eſſe in media maturitate.

Μέσος.ου.ὁ. medius. Accipitur pro eo qui neutrarum eſt partium. Lucian. ἐκεῖνος δὲ μέσον ἑαυτὸν ἐφύλαττεν. Neutrum ſe & ancipitem ſeruabat. id eſt, neutri plus altero auxiliabatur. Dicimus autem μέσον παρὰ τὸ τὰ μέρη ἴσα ἔχειν, quod eius partes æquales ſint. ἢ παρὰ τὸ μετρίον, κατὰ συγκοπήν. Etym. ſignificat quoque μέσον interuallum, diſcrimen, Chryſoſt Quid ſit in ſyllogiſmis τὸ μέσον, & μέσος ὅρος uide in Prioribus Ariſtotelis.

Μεσότης.ητος.ἡ. medietas, medium Cic. qui μεσότητας δύο uertit ex Platone bina media.

Μεσότοιχον. τὸ. interſtitium parietum, & paries ipſe qui domum à domo dirimit, paries integerimus.

Μεσοῦντος δείπνου. media cœna iam peracta.

Μεσουρίαι. αἱ. funes quibus ſubducitur uelum.

Μεσουράνιον. medium cœli.

Μεσούριον. paruus limes medius. Dionyſ.

Μεσόφρυνον. τὸ. τὸ. medium ſuperciliorum.

Μεσόχθονοι. οἱ. mediterranei.

Μεσσηγύς. τὸ μεσυγύς. in medio.

Μεσσογυνής. mediæ ætatis.

Μεστός. οῦ. ὁ. plenus.

Μεστόω. μ ώσω. π. ωκα. impleo. Genit.

Μεσυγύς. aduerbium in medio, per medium, μεταξύ.

Μέσφα. donec, uſq; ad.

Μετά. præpoſitio eſt quæ conſtructa cum genitiuo ſignificat cum: accuſatiuo autem, poſt. Ponitur aliquando pro ἐν, & aduerbialiter pro μέτεσι, poſtquam.

Μετὰ χεῖρας. præ manibus.

Μεταβαίνω. tranſeo, accedo, digredior, deflecto. Neutrum accuſ.

Μεταβάλλομαι. &

Μεταβάλλω. muto & mutor, ut ταύτας καὶ δεῖ μεταβάλλειν, Ariſtot. de Part. &, θεωρῶν ὡς μεταβάλλει οὐ πίνοντας, id eſt mutat, apud eundem in Probl. Idem Polit. 5. ἀλλὰ μετέβαλλεν ἡ τάξις, id eſt, mutata eſt. Significat etiam migro, id eſt, ἐκτοπίζω, ſedem muto, & in aliam regionem cõmeo, ſtationẽ muto. Ariſtot. de Hiſt. 8. μεταβάλλουσι γὰρ ἐκ τῶν σκυθικῶν εἰς τὰ ἑλληνικὰ ἄνω τε αἰγύπτου. Item tranſeo, id eſt, ſum transfuga. Plut. in Apoph. ὁ τῶν θρακῶν βασιλεὺς ἀπὸ αὐτονίου μεταβαλλόμενος πρὸς αὐτόν. Præterea μετανοῶ καὶ μεταβουλεύομαι. Xenoph. ἑλλην 2. ἦν δὲ τι αὐτινόηφι, εὐθὺς μεταβάλλεσθαι. Eſt etiam tranſeo, & degenero de una ſpecie in aliã, Galen. Μεταβάλλω τὰ νῶτα terga uerto. Bud. Com. Vide Ammonium qui diſtinguit μεταβάλλεσθαι, μεταμορφοῦσθαι, ἀλλοιοῦσθαι, & ἑτεροιοῦσθαι.

Μετάβασις. ιος. ἡ. tranſitus. Metabaſis (inquit P. Rutilius Lupus ab initio ſecundi lib.) duobus modis fieri ſolet. Ex quibus unum genus eſt eiuſmodi cum ab ea ſententia quam propoſuimus, cõuertimus ad aliquã perſonam, aut rem aut fortunam, & tanquam præſentem appellamus. Alterum genus eſt, id (fortè legendũ præter id) quod demonſtrare inſtituimus, cum ad aliam rem & actionem atq; orationem noſtrã reuocamus. De priori genere uide etiam in μετάστασις infrà.

Μεταβατικός. οῦ. ὁ. tranſitiuus.

Μεταβιβάζω. μ άσω. π. ακα. transfero, tranſmuto. Actiu. accuſ.

Μεταβλητική. ῆς. ἡ. ars ſeu ratio rerum contrahendarum Ariſtot. Polit. lib. 1.

Μεταβλητικός. ὁ. mutabilis. Theoph. 6. de Cauſ. τὸ δ᾽ ἁλμυρὸν ἀπαθὲς καὶ ἀμετάβλητον. Item qui mutationem facit. Ariſtoteles μετὰ τὰ φυσικά, καὶ τὸ μεταβλητικὸν τοῦ μεταβάλλοντος. Bud. Com.

Μεταβοθρεύω. transſplanto, μετασκάπτω.

Μεταβολεύς. ὁ τῆς κοτύλης πωλῶν, propola.

Μεταβολή. ῆς. ἡ. mutatio de ſede in ſedem, & de regione in regionem migratio. Vſurpatur etiam de cõuerſione aciei. uide in Appendice de uocab. militar. duobus in locis.

Μεταβολικός. οῦ. ὁ. mutabilis.

Μετάβολος. negotiator, qui merces mercibus commutat, μεταπράτης. Chriſtodulo magis probatur μεταβολεύς.

Μέταβος. filius Alibantis. Etym.

Μεταβουλεύεσθαι. mutare conſilium.

Μεταγγέλλομαι. promitto. Genitiuo uel accuſ.

Μετάγγελος. nuntius, præpoſitio abundat.

Μεταγγίζειν. elutriare, hoc eſt, de uaſe in uas transferre.

Μεταγγίζων. decapulans, diffundẽs.

Μεταγγισμός. οῦ. ὁ. elutriatio, uini de uaſe in uas effuſio.

Μεταγειτνιών, ῶνος. ὁ. ſecũdus menſis Athenienſium, Latinis Maius. Imo Iulius teſtibus Harpocrat. & Theodor. Gaza, nam in hoc menſe Apollini Meganimo ſacrificium exhibebãt.

Μεταγενέστερος. οῦ. ὁ. iunior, poſterior.

Μεταγινόμενον. τοῦ. τὸ. aliter factum.

Μεταγινώσκω. pœniteo, reſipiſco.

Μεταγνῶθη. de ſententia mutatus eſt, μεταπείσθη.

Μετάγκεια. ας. ἡ. uallis.

Μετάγνωσις. pœnitentia, μεταμέλεια.

Μεταγραφή

Μεταγραφή. exemplum libri & deſcriptio, τὸ ἀντίγραφον.

Μεταγράφω. corrigo, muto ſcribendo id quod ſcriptum erat. Xenoph. ἐκέλευε ἐκείνου μεταγράφειν ἀντὶ θηβαίων βοιωτοὺς ἱμωμονοῦντας. Sic etiam μεταγράφω τὸν νόμον, Dinar. abrogo. refigo. Item tranſcribo. Pauſan. τὰς μιλτιάδου καὶ θεμιστοκλέους εἰκόνας εἰς ῥωμαῖον ἄνδρα καὶ θρᾷκα μετέγραψεν. Sic Vergilius, Et tua Dardaniis tranſcribi ſceptra colonis, id eſt, μεταγράφεσθαι. Et trāſcribere nomina, Liuius, de quo Budæus in Annot. Demoſth. καὶ τοὺς ἄρχοντας μεταγράφειν. Iſæ. κατ' ἀντίας ταῖς τοῦ τεθνεῶτος διαθήκαις μεταγραφῆναι. Contrarium teſtamento uero ſcribi. Eſt etiam τὸ ἀπογράφω, exſcribo, deſcribo. Sicut Cicero ad Attic. Librum ad te mittam, ſi deſcripſerint librarij. Budæus.

Μετάγω. traduco, deduco, remoueo, perſequor, tranſmuto, transfero, uindico. Actiuum accuſ. iungitur.

Μεταγωγή. tranſitus.

Μεταδαίομαι. conuiuor, particeps ſum.

Μεταδεδογμένος. ὁ. qui eſt mutata opinione & conſilio.

Μεταδήμιος. in populo, præſens.

Μεταδιαιτάω. μ. ήσω. π. ηκα. tranſmuto uiuendi modum, muto ſolum.

Μεταδιδάσκω. dediſcens priora, noua diſco.

Μεταδίδωμι. μ. ώσω. π. ωκα. diſtribuo, partior, trado, participem facio, elargior, permitto. Genit.

Μεταδιωκτὸς. ὁ qui retrahitur.

Μεταδιώκω μ. ώξω. π. ωχα. inſequor, impartio. Accuſ.

Μεταδοκεῖν. eſt cum mutatur conſiliū. Demoſth. πρὸς λεπτ. καὶ μηδ' ἂν μεταδόξῃ, Si pœnituerit capti conſilij. Bud. Com.

Μεταδοξάζω. opinionem muto. Bud. ibidem.

Μεταδόξας. qui mutauit conſilium.

Μεταδόρπιος. qui conuiuio intereſt cœnæ hora.

Μεταδορπίσματα. τά. menſæ ſecundæ. Vide μεταδόρπια apud Bayf.

Μετάδοσις. ιος. ἡ. collatio, participatio.

Μεταδοτικός. ὁ. uide ὑποδοτικός apud Ammoniū.

Μεταδρομάδην curſim, currendo.

Μεταδρομαί. αἱ. tranſcurſus.

Μεθάδρομος ὁ punitor, curſor.

Μετάθεσις. ιος. ἡ. tranſpoſitio literarum, ut κραδία pro καρδία, translatio, mutatio. Bud. Cō. & Tryphon in Appendice. Metatheſis eſt (inquit Iul. Rufian.) cum quod ante dictū eſt poſtponitur: & quod poſt dictum eſt, anteponitur, ut, Eripis ut perdas, perdis ut eripias. Hæc figura uidetur & ἀντιμεταβολὴ aliàs dici.

Μεταθέω. tranſcurro.

Μεταΐγδην. impetuoſè.

Μεταΐζειν. conſidere.

Μεταΐξας. inſecutus.

Μεταίρω. μ. αρῶ. π. ῆρκα. transfero. Accuſ.

Μεταιτέω. μ. ήσω. π. ηκα. repeto.

Μεταίτης. ὁ. mendicus.

Μεταίτιος. ὁ. cauſa ſimilis cum alio.

Μεταίφνιος. repentinus.

Μεταίχμιον. τό. campus inter utraſque acies, & ſimpliciter quodcunque inter duo aliqua medium.

Μετακαθέζω. transfero.

Μετακαλέω. μ. ήσω. π. ηκα. accerſo. Actiuum.

Μετακάρπιον. τό. pars manus à iunctura uſque ad digitorum fiſſuram.

Μετακέρας. aqua temperata, aut tepida.

Μετακήρας. lactea cōmiſtio.

Μετακίαθε. tranſierat.

Μετακιάθω. inſequor, accedo.

Μετακινέω μ. ήσω π ηκα. labefacio, moueo, tranſpono. Actiu. accuſ.

Μετάκλησις. ιος. ἡ accerſio per alium.

Μετάκλισις. inclinatio.

Μετακλίνω μ ινῶ. π. ικα. declino.

Μετακοίνωνος. particeps.

Μετακομίζω. μ. ίσω. π. ικα. traijcio, transfero. Actiuum accuſ.

Μετακοσμέω. μ. ήσω. π ηκα. tranſmuto ornatum Accipitur ꝓ mutare & nouare transformareq́; ſimpliciter.

Μετακτίζω. μ. ίσω. π. ικα. trāſformo. Actiuum.

Μετακύμιον fluctuum interuallum.

Μεταλαγχάνω. tardo, ſerò ad muneris functionem accedo.

Μεταλαμβάνω. muto, induo, poſt alium ſumo, inuicem ſumo, cooperio. Cum accuſat. Item participo, particeps ſum, cum genitiuo.

Μεταλεύω. traduco.

Μετάληψις. ιος. ἡ. tranſumptio. Figura hæc fit cum gradatim itur ad id quod oſtenditur, ac ab eo quod procedit id quod ſequitur inſinuatur. Vergil. Aeneid. 1. Speluncis abdidit atris. Nam intelliguntur nigræ ex nigris tenebroſæ ac per hoc in præceps ꝓfunde. Apud Tryphonem in Appēdice metalepſis eſt elementi mutatio, ut ἀπεδανός pro ἀπεδανός. Eſt & tropus hoc nomine affinis metaphoræ.

Μεταλλαγή. mutatio.

Μετάλλαξις. idem.

Μεταλλάττω. μ. ξω. π. χα. tranſmuto, diſcedo, μεταβαίνω ἀπό τινος εἰς τι, ut μεταλλάττω τὸν βίον. morior & migro, Herod. Sed ſubinde ſubaudiunt τὸν βίον, unde μετηλλαχώς, defunctus.

Apud Platonem eſt inuerſo ordine aut immutatis uicibus aliquid facio, & cum alter alterius fungitur officio, & alter alterius præmia occupat, quæ enim ſic fiunt μεταλλαττόμενα ab eo dicuntur. Bud. Com.

Μεταλλάω. ſcrutor, inquiro, curioſus ſum, multis rebus me immiſceo. Etym. Actiu. accuſ.

Μετάλλεια. ας. ἡ. ſcrutatio metalli, cuniculus, animal.

Μετάλλειον. unguentum à Metallo Siculo inuentore nuncupatum. Etym.

Μεταλλεύς. qui circa metalla & fodinas uerſatur. Lyſias. οἱ μέταλλα ἐργαζόμενοι μεταλλεῖς ὀνομάζονται.

Μεταλλεύω. quæro, fodio, effodio. μεταφέρω, ἐρευνῶ, πολυπραγμονῶ, transfiguro.

Μεταλλικός. ὁ. metallicus.

Μέταλλον. ου. τὸ. metallũ, & locus in quo aurum naſcitur. Etym.

Μεταλλουργός. οῦ. ὁ. qui in terræ uiſceribus metalla ſcrutatur. Theophylac.

Μεταμάζιον. quod mediũ eſt inter utrasq; mammas. Etym.

Μεταμανθάνω. transfero me ad diſcendum, muto ſententiam, & μεταμαθοις Ariſtoph. pro καταλείψας τὸν ἕτερον μαθοις.

Μεταμείβω. muto, tranſmuto, μεταλλάσσω. Actiuum accuſ.

Μεταμέλεια. ας. ἡ. pœnitentia, μετάνοια. Dicitur propriè cum ſocordes in re peragẽda ſerò incipimus eſſe attenti, iam admoniti noſtris malis.

Μεταμελέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. &

Μεταμελέω. μ. ήσω. π. ηκα. &

Μεταμέλομαι. pœniteo. Deponẽs, genitiuo cum datiuo. μεταμέλει μοι τοῦδε τοῦ πράγματος. pœnitet me huius rei.

Μετάμελος. pœnitens & pœnitentia.

Μεταμέμβλομαι. μεταμέλομαι, pœnitudine ducor.

Μεταμήδεια. pœnitentia, μεταμέλεια.

Μεταμίξ. mixtim.

Μεταμορφόω. μ. ώσω. π. ωκα. transformo. Actiuũ accuſ. Vide μεταβάλλεσθαι in Ammonio.

Μεταμόρφωσις. ιος. ἡ. transformatio.

Μεταμπίσχομαι. tranſmuto habitum.

Μεταμφιάσαι muto ueſtes.

Μεταμφιέζουσι. promouent.

Μεταμφίημι. commuto.

Μεταμώλιος. ου. ὁ. uentoſus, uanus.

Μεταμώνιος. uanus, nullius frugis.

Μεταναίεσθαι exulo, pulſus ſum patria. Etym.

Μετανασεύω. &

Μετανασεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. tranſmigro, exilij cauſa ſolũ uerto. Bud. in Annot. poſt.

Μετανάστης. ου. ὁ. exul, pulſus patria.

Μετανιπτρον. τὸ. poculũ quod lotis manibus affertur.

Μετανίζω. refundo in aliud uas.

Μετανίσσομαι. tranſeo.

Μετανοέω. μ. ήσω. π. ηκα. pœnitentiam ago, reſipiſco, ad mentem redeo. Significat aliquando ſententiam muto & diuerſum ab eo quod prius exiſtimabã ſentio. Xenop. ſtatim in principio primi παιδείας cum dixiſſet facilius homini imperiũ habere in quoduis belluarũ genus quã ipſos homines, ſubiungit de Cyri præſtantia loquens ἐκ τούτου δὴ ἠναγκαζόμεθα μετανοεῖν μήτε τῶν ἀδυνάτων οὔτε τῶν χαλεπῶν ἔργων ἢ τὸ ἄρχειν ἀνθρώπων, ἤν τις ἐπισταμένως τοῦτο πράττῃ. Neutr. abſol.

Μετάνοια. ας. ἡ pœnitentia, inconſtantia, reſipiſcentia, cum poſt factum ſapimus. Metanœa ſchema eſt (inquit P. Rutil. Lup. li. 1.) cum ipſe ſe, qui loquitur reprehendit, & id quod prius dixit, poſteriori ſententia commutat.

Μέταξα. ας ἡ. ſericum.

Μεταξυλογία. ας. ἡ. oratio quæ leuiter & quaſi aliud agendo habetur.

Μεταξύ. inter, interim, ſubinde, interim dum, interdum. Genit. ut μεταξὺ δὲ λέγοντος, inter dicendum, μεταξὺ λόγων, interim dum loquimur. Et cum nominatiuo, μεταξὺ λουόμενος, interea dum lauaretur. Et cum accuſatiuo, μεταξὺ ὀπτώμενα inter aſſandum.

Μεταξωτὸν. τὸ. ſericũ cõmuni lingua uocant Græci, quod & σηρικόν, & πῆνον, & μέταξαν. Itali ſetam, quæ à uermiculis netur ſcilicet.

Μεταπαύεσθαι. quieſcere, alternis quieſcere.

Μεταπαυσωλή. quies, reſpiratio.

Μεταπείθειν. diſſuadere, deducere, dimouere à ſententia, &

Μεταπείθεσθαι. dimoueri, deduci à ſententia.

Μεταπειθόμενον. ου. mutatio ſententiæ.

Μεταπέμπομαι. μ. έμψομαι. π. εμμαι. acceſſo.

Μεταπεμπτός. οῦ. ὁ. acceſſibilis.

Μεταπέμπω. μ. έμψω. π. εμφα. acceſſo, aduoco, accommodatò accipio, afferri iubeo. Actiuum accuſatiuo.

Μεταπετεύω. muto. Bud. Com.

Μεταπηδάω. μ. ήσω. π. ηκα. tranſilio. Neutr.

Μεταπίπτω. tranſeo, & degenero de una ſpecie in aliam, hoc eſt, μεταβάλλομαι apud Galenum, μεταῤῥέω. Item tranſeo ad aliam uitæ conditionem, Antiph. ἐλπὶς ἐκ τοῦ κακῶς πρᾶξαι μεταπεσεῖν τι λῷον ἢ χεῖρον. Item mutor. Plato, εἰ τρεῖς μόναι μετέπεσον τῶν ψήφων, Si tres ſententiæ ex damnatorijs in abſolutorias mutatæ eſſent. Item ſpe excido, Aeſch εἰ δὲ μιᾷ μόνον ψήφῳ μετέπεσεν, id eſt ἀφήμαρτεν. Apud Iſocratem in Euag. pro mutari in meliorẽ uoluntatem

tatem & laudabiliorem: & apud eundem πρὸς φίλιπ. in deteriorem partem mutari, hoc eſt, labi & euerti affligiq́; Bud. Com.

Μεταπίσις. fide interpoſita.

Μεταπλασμός. figura cũ ultima dictionis ſyllaba ſed in eodem caſu mutatur, ut ἀλκί pro ἀλκῇ. Vocatur & in genere metaplaſmus, cum quouis modo aliquid in dictione mutatur poëtica licentia præter communem uſum.

Μεταποιέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. uendico, curo, ſtudeo. Genit.

Μεταποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. tranſmuto, corrigo. Actiu. accuſ.

Μεταποίησις. ιος. ἡ. mutatio in melius.

Μεταπόντιος. Italiæ urbs, à quodã Metaponto ſic nuncupata Etym.

Μεταπορωποιΐα. ἡ. commutatio ſtatus pororum ſiue corporis meatuum, quod μετασχηματισμὸν τῶν πόρων dixit Plutarch.

Μεταπράσεις. αἱ. demolitiones ædium, & quaſi refectiones, Strab. lib. 5. ſic interpretatur, ἡ γὰρ αἱ μεταπράσεις, ἑκούσιοί τινες συμπτώσεις εἰσὶ καταβαλλόντων καὶ ἀνοικοδομούντων, πρὸς τὰς ἐπιθυμίας ἕτερα ἐξ ἑτέρων, id eſt, inuoluntaria eſt deiectio ædificiorum, dum pro libito ea diruuntur & in aliam faciem commutata reædificantur. Horat. uim uerbi expreſſit. Diruit, ædificat, mutat quadrata rotundis.

Μεταπρέπω. διαπρέπω. ἐκπρέπω. excello.

Μετάπτωσις. mutatio in utranq; partem, & degeneratio mutatioq́; à ſpecie in ſpeciem, Galeno. Bud. Com.

Μεταπύργιον. ου. τὸ. ſpatium inter turres. τὸ ἐν μέσῳ οἰκοδόμημα τῶν ἐπὶ τοῦ τείχους πύργων μεταπύργιον ἐλέγοντο, qua in ſignificatione ſæpe licet reperire apud Thucyd.

Μεταῤῥέω. μ. εύσω. π. ευκα. meo, τὸ μεταπίπτω. Neut. abſol.

Μεταῤῥυθμίζω. μ. ίσω. π. ικα. adapto. Actiuum.

Μεταῤῥύθμισις. ιος. ἡ adaptatio.

Μεταρσιολεσχεῖν. de rebus futilibus & nihili anxie diſquirere, ueluti de fumi umbra, apud Ariſtoph.

Μεταρσιολεσχία. ας. ἡ. loquela, ſublime genus diſputandi.

Μετάρσιος. ου. ὁ. ſublimis.

Μεταρσιωθεὶς ὁ ſublimatus, in aërem elatus.

Μετασκευάζω. μ. άσω. π. ακα. tranſmuto, mutando formo. Actiu. accuſ.

Μέτασσαι. αἱ. mediæ.

Μετασπώμενος. perſequens, inſectans, attrahens.

Μετάστασις. ιος. ἡ. trãſmutatio, trãſitus. Metaſtaſis inqt Rho. Aqla trãſmutationẽ quidã inter figuras nominauit, cũ rem à nobis aliò tranſmouemus in aliqua parte orationis, nõ ita ut ibi cauſam cõſtituamus: alioqui iam non figura erit, ſed ſpecies quædam eius ſtatus, quem qualitatis aut ex accedenti appellant, ſecundum Hermagoram. Metaſtaſis eſt, uel metabaſis (inquit Iul. Rufinian.) cum à perſona ad perſonam trãſitum faciamus, ratione aliqua uel affectu. Hæc figura dicitur uariatio aut tranſitus. Vide etiã in μετάβασις ſupra.

Μεταστατέον. migrandum eſt.

Μεταστέλλομαι μ. οῦμαι. π. αλμαι. accerſo accuſ.

Μεταστένω. μ. ενῶ. π. ηκα. ſuſpiro.

Μεταστοιχί. in ordine. ἀπὸ στοῖχον, καὶ τάξιν τινά.

Μεταστοιχειῶ. transformo, reformo.

Μεταστρατοπεδεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. caſtrametor, caſtra pono. Deponens abſol.

Μεταστρέφω. μ. έψω. π. αφα. conuerto, reuerto. Actiu. accuſ.

Μετασύγκρισις. ἡ Celſus euocationẽ humorũ uocat. Methodicæ ſectæ medicorũ dictio, q̃ excluſionẽ repulſũq; ex alto materiei indicabãt.

Μετασυγκριτικὸν φάρμακον. pharmacũ quod ex alto euocat humores, extrahit, atq; aliò tranſfert. cuius uim Dioſ. declarat, inquiens, ὅπερ δεῖ τὶ ἐκ βάθους ἑλκύσαι, ἢ μεταπορωποιῆσαι.

Μετασχεῖν. apprehendere, participem eſſe.

Μετασχηματίζω. trãs figuro, in aliã figurã traduco.

Μετατάττομαι. μ. άξομαι. π. αγμαι. &

Μετατάττω. ordinẽ muto, tranſcribo, μεταγράφω. Bud. in Annot.

Μεταταῦτα. poſthac, poſtea, demum, & μεταταῦτα ὡς, poſteaquàm.

Μετατίθεμαι. &

Μετατίθημι. μ. ήσω. π. ηκα. tranſeo. Item muto ſententiã & retracto, μετανοῶ, μεταβουλεύομαι. Xenoph. ἀλλὰ μετατίθεμαι τὰ εἰρημένα, εἴπερ ἔξεσι. Et muto, transfero, unum pro altero pono uel dico. Demoſth. ξενίαν καὶ φιλίαν τῇ μιαρωτάτῃ μετατιθέμενος τὰ ὀνόματα. Itẽ transfero ab uno ad alium, ut μετατεθῆναι τὴν βασιλείαν. Bud. Com.

Μετατρέπομαι. μ. έψομαι. π. εμμαι. &

Μετατρέπω. μ. έψω. π. αφα. curo, aduerto. ἐπιστρέφομαι, φροντίζω. Genit.

Μετάτροπον. τὸ. curatorium, ſedulum, Heſiodus μετάτροπα ἔργα τελέσαι.

Μετατύπωσις. ἡ. dicitur apud ueteres, quando diuerſa nomina pro cõpoſito capiũtur, ut apd̃ Theoc. δρυὸς ἄκρα, p̃ ἀκρόδρυα, & Sophocl. dixit τέλη λύει φρονοῦντι, pro λυσιτελεῖ, uocatur & alio nomine διάλυσις.

Μέταυλος. loc⁹ ſordidior, pro uolucribus & gallinis.

Μέταυλος. medianum oſtiũ inter binas aulas, teſte Aelio Dionyſ. quod & μέσαυλος.

Μεταύριον. perendie.

Μεταφέρω.μ.μεοίσω.π.μετενήνοχα. transfero. Actiu.accuſ.

Μεταφορά. ᾶς. ἡ. translatio, tropus quo rem aliquā non proprio ſed alieno uocabulo propter ſimilitudinem uocamus.

Μεταφράζω.μ.άσω.π.ακα. interpretor, transfero, peruerto ſententiam. Actiuum. Bud.Com.

Μετάφρασις.translatio, interpretatio.

Μετάφρενον.ου.τὸ.dorſum,ſcapula. Eſt autē pars illa à collo ad cinctū protenſa,aut uerius quod à tergo præcordijs obiectum eſt. Nam in auerſa corporis parte hic ſitus eſt τῶν φρενῶν, quæ quidem hepati iuxta Homerum adhærent.

Μεταφυῶαι.transformari.

Μεταφυτεύω,μ.εύσω.π.ευκα. tranſplāto.Neut. accuſ.μεταφυτεύω χώραν.repaſtino.

Μεταφωνέω.μ.ήσω.π.ηκα.uociferor.Neut.abſol.

Μεταχειρίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι.impello,tracto. Vnde pro adminiſtro ponitur, & rego, gero, Plutar.πρὸ τῶν ἦν σὺ νῦν ἀθηναῖοι μεταχειρίζειν τὴν δὲ ἀρετὴν πάνυ βουλῆς ὑπατείαν.Itē pro manu attrecto,uulnus tracto,manu medicor,Lyſ. Plato μεταχειρίζεσθαι τὸν ἀδικοῦντα,dixit,pro in eū animaduertere. Μεταχειρίζεσθαι τὸ σῶμα, uerbū eſt funebre Iſæo.accuſ. uel datiuo. Bud.Com.

Μεταχειρίζω.μ.ίσω.π.ικα.idem,tracto,οἰκονομῶ.

Μετάχοιροι οἱ.ſues ſerotini,ſerò naſcentes,uitiatus in utero partus ſuillus. Gaza in Ariſtotele μετάχοιρον.τὸ. trāsfert poſthumum, alibi aporcellum,id eſt,læſus ſuis fœtum.

Μεταχωρῶ.tranſeo.μεθίσταμαι.

Μεταχρωννύειν.transfigurare.aliter colorare.

Μεταχώρησις.ſeceſſio.

Μεταψαίρων.transferens.

Μετέειπε.inter aliquos dixit.

Μέτειμι.aggredior,accedo,aduenio,inquiro.ἔξεστι πάζω καὶ ἀνακρίνω. Aliquando idem quod ulciſcor,ut μέτεισι ἀθηναίους ὑπὲρ τῶν ἀθέσμων φόρων ἡ δίκη.

Μετέω.idem.

Μετεκβαίνω.tranſcendo,migro.

Μετεκδίδωμι.recipio.

Μετεκδύομαι.exuo.

Μετεμβαίνω.conſcendo. Plutarch. μετεμβὰς εἰς μυοπάρωνα.

Μετεμψύχωσις. animæ ex alio in aliud corpus transmigratio,quam aſſerit Pythagoras.

Μετεξανίστημι.trans fero ſubinde.

Μετεξέτεροι quidam. Herodia.οἱ δὲ μετεξέτεροι αὐτῶν οἱ μὲν πρὸς κύνας,οἱ δὲ πρὸς ὕπνον ἐτράποντο.

Μετέπειτα.poſtea.μετὰ ταῦτα.

Μετέπεσε.decidit.à μεταπίπτω.

Μετέρασος.αὔτου.τὸ.elutrians.

Μέτερρος,pro μέτριος.Aeol. moderatus. Etym.

Μετέρχομαι.prætereo,tento,appeto,exerceo aliquam artem,narro,appeto magiſtratū,acceſſo. accedo, adduco, traduco, ſuppliciū de aliquo ſumo.Depon.accuſ.

Μετίασον.aſſecutus ſum.

Μέτεσιν,à μέτειμι.intereſt,adeſt, eſt mihi copia uel ius, μέτεστί μοι τοῦδε ἢ τοῦδε. & μέτεστι τούτῳ καὶ ὁσίων καὶ ἱερῶν,Hic omnia iura ciuitatis habet,Demoſth.Bud.Com.

Μετέχω.cum aliquo habeo,particeps ſum,participo, Neut. genit. μετέχειν τῆς ζωῆς, ſignificat præditum uitæ eſſe,& beneficio uitæ uti.

Μετεωράστρον.τὸ.faſtigium.

Μετεωρίζω.μ.ίσω.π.ικα. eleuo, attollo, in ſublime traho,in ſublime ſuſtollo, iacto. Ponitur interdum abſolutè. αὐτὶ τοῦ μετεώρως φέρομαι, & ſublime peto,Bud.Com.

Μετεωρισμός.οῦ.ὁ.ſublimitas.

Μετεωροθῆραι ex accipitrū ſunt genere, qui prædam in ſublimi petunt.Bud.Com.

Μετεωροκοπεῖν. latiori parte remi fruſtra aquam percutere.

Μετεωρολέσχης. qui de rebus ſublimibus & cœleſtibus nugatur, philoſophus faſtu præditus, & uerborū inſolētia utens,Luciano. Bud.Com.

Μετεωρολογέω.π.ήσω.π.ηκα.conſidero, cōmentor & ſcribo de ſublimibus.Neutr.abſol.

Μετεωρολογία.ας.ἡ. ſermo de rebus ſublimibus. olim in bonam partem accipiebatur,ut ἀδολεσχία,licet poſtea in loquacitatis & uanitatis ſignificationem uenerit.

Μετεωροπολῶ.cœleſtia contemplor.

Μετέωρος.ου.ὁ. ἀπὸ τῆς αἰώρας. uel utrunq; ἀπὸ τοῦ ἀείρω,quod eſt eleuo,ſuſpendo,ad multa refertur.μετέωροι enim aliquādo ſunt,qui in alto nauigāt,ut μετέωρος πλεῖν,Syneſ.pro littora non legere,ſed in altū prouehi,ut Cicero:aut,Velis in altū datis,ut Liuius. Hinc translatione ſumpta Plut. de Græcia commota & perturbata, καὶ σάλον,inquit,εὐθὺς ἡ ἑλλὰς εἶχε,καὶ μετέωρος ἦν. Aliquando idem quod Latinis incertū,ſuſpenſum. Demoſth. ἔτι γὰρ τῶν πραγμάτων ὄντων μετεώρων.Vnde μετέωρος δίκη,cuius iudicium adhuc eſt ſuſpenſum,lis pendens. Aliquando pro erecto & intento. Lucian. σὺ δὲ ἐφ' ἑκάστῳ τῶν πραττομένων ἐξεγάλα γὰρ σοι δὲ ἀγνῶτα πάντα. Aliquando ὑπόπλαιον ſignificat, Theoph. aliquando leuis. Item ſerus,poſt tempus,non in tempore adueniens, μεταχρόνιος.Etym. Μετέωρα etiam ſunt,quæ fiunt circa locum aſtris uicinū,de quo Ariſtotelis μετεωρολογικά.Bud.Com.

Μετεωροσκοπική. pars eſt aſtrologiæ, quæ eleuationum differētias aſtrorumq; exquirit diſtantia, nec non multa uariaq; ad aſtrologiæ inſpectionem

ctionem tendentia perdocet.

Μετεωρόσκοπος. ου. ὁ. ſtolidus, qui ſublimia reſpicit, curioſus, & ſublimiũ rerum contemplator, inutilisq; rebus agendis.

Μετεωροφένακες. οἱ. qui argutijs ſiue de rebus ſublimibus diſputãdo fucum faciunt, & auditores fallunt, Ariſtoph. φενακίζειν enim eſt impoſturam facere.

Μετῄει. deſcendebat.

Μετῆκε, præterijt.

Μετηλλαχώς. defunctus. à μεταλλάττω.

Μέτην. mediam.

Μετήορος. ου. ὁ. pro μετέωρος poëticè.

Μετιδεῖν. contemnere, deſpicere.

Μέτιμαι. adeò, aggredior, μέτειμι.

Μετίημι. ambio, peto honorem, proſequor, exerceo, expono, perſequor, abijcio. Accuſ.

Μετίω idem.

Μετοικεσία. ας. ἡ. tranſmigratio, αἰχμαλωσία.

Μετοικεσιον. ου. τὸ. idem.

Μετοικέω. μ. ήσω. π. ηκα. tranſmigro, apud exteros exulo, & ius ciuitatis nõ habeo, Iſocr. in Panegyr. Μετοικοῦντες etiam dicuntur qui patria pulſi, aut aliàs migrãtes aliò ſe cõtulerunt, Pauſ. Sed Alicarn. de Lyſia, ἐγεννήθη δὲ ἀθήνησι, inquit, μετοικοῦντος τοῦ πατρός, id eſt, patre incola Athenarum. Bud. Com.

Μετοικίζεσθαι. idem, τὸ μετανασεύειν.

Μετοικίζω. μ. ίσω. π. ικα. demigro, ſedem muto, habitationem muto, τὸ μετοικῶ. Neut. abſol.

Μετοίκιον. ου. τὸ. locus Athenis, ubi carcer eſt. Itẽ ſumma duodecim drachmarũ, quã quotannis ſoluere cogebantur inquilini, authore Harpocratio. Iſæus ſcribit uiros quidem duodecim drachmas cõferre cõſueuiſſe, mulieres aũt ſex, id qui non cõtuliſſent, adducebantur ad ciues, conuictiq; uenum ibant. Cæl. lib. 9. cap. 34.

Μετοικισμός. οῦ. habitatio apud exteras gentes.

Μέτοικος. ου ὁ inquilinus, nouus habitator, aduẽtitius, qui in alienam emigrat ciuitatẽ manendi propoſito, non ad exiguum ſpatium ſed ut ibidem habitet, & ſedes locet ac firmet. Harpocrat. Bud. Com. Vide ἰσοτελὴς apud Ammonium, & μέτοικος.

Μετοίχομαι. accedo.

Μετοιωνίσασθαι auertere malum augurium, & denuò augurari.

Μετοκλάζω. μ. άσω. π. ακα. claudico. παρὰ τὸ ἐγκλᾶν καὶ κάμπτειν τὰ γόνατα. Neut. abſol.

Μετὸν. τὸ ἐξὸν. cum liceat, πρὸ ὑπάρχον.

Μετονομάζειν. tranſmutare nomen.

Μετόπιν. à tergo, poſtea.

Μετόπισθε. idem.

Μετοπωρινός. οῦ ὁ. autumnalis.

Μετόπωρον. ου. τὸ. autumnus & tempus.

Μετόρχιον. ου. τὸ. ſpatium inter plantatas arbores, quarum ordo ὄρχος dicitur.

Μετουσία. ἡ. κοινωνία, communicatio.

Μετουσῶ. circunſpicio, aſpicio.

Μετοχετεύω. tãs fero, de loco moueo, quod. Cic. in Philipp. & Verrinis deriuare dixit. Et partẽ aliquam in Aſiam & Syriã deriuare curæ & cogitationis tuæ. Itẽ. Quod potuit aliò reſpõſionem ſuam deriuauit.

Μετοχή. ῆς. ἡ participium, participatio.

Μετοχικός. οῦ. ὁ. participialis.

Μέτοχος. ου ὁ. particeps, ſocius.

Μετρέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. τὸ. μέτρῳ λαμβάνω, ad menſum accipio, appendendum & admetiendum peto, ad certum modum accipio, mutuor. Vnde illud Heſiodi, εὖ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος, εὖ δ' ἀποδοῦναι. Eſt etiam uocabulum militare pro σιτομετροῦμαι. Plut. Inde illud Gregor. οὐ γὰρ μετρεῖται παρὰ θεοῦ θεός, Non enim filius ad certum modum à patre accepit, cui ſcilicet filius æqualis eſt. Budæus Comment. Ammonius diſtinguit ab ἵστασθαι.

Μετρέω. μ. ήσω. π. ηκα. metiri, id eſt norma dirigere, uel regula ponderare & definire, ut σιτομετροῦντες, hoc admetientes annonarium frumentum facere ſolebant. Tranſlate ponitur pro æſtimare, expẽdere, ut τῇ γαστρὶ μετρεῖν τὴν εὐδαιμονίαν, Demoſth. Inde etiam μετρεῖν τὴν ἴσην, pro uices rependere, & paria uel beneficia, uel maleficia facere, δανείζειν. Aliquando pro moderari. Bud. ibidem.

Μέτρημα. τὸ. σιτομέτριον.

Μέτρησις. εως. ἡ. menſuratio.

Μετρητή. ῆς. metreta.

Μετρητής. οῦ. ὁ. metator.

Μετρητός. οῦ. ὁ. menſurabilis.

Μετριάζω. μ. άσω. π. ακα. modeſtè fero, modeſtus ſum, adiuuo per medium, modeſtè de me ſentio, modeſtè ago. Menander poſuit pro ἀσθενῶ.

Μετρική. ῆς. ἡ. ars metrica.

Μετριοπαθεῖν. cõdolere, nõ grauiter ſuccenſere, moderate ferre, modice affici. Bud. Com.

Μετριοπαθής. ὁ. qui modice perturbatur.

Μετριοπάθεια. ας. ἡ. moderata perturbatio, modica affectio. Virtus eſt à dogmate peripatetico inducta.

Μέτριος. ου. ὁ. modeſtus, mediocris, opportunus, moderatus, æquus, commodus, humilis. τὰ μέτρια. honeſta, & οἱ μέτριοι τὰ ἤθη uocãtur homines qui commodis ſunt moribus. Etym.

qq Μετριότης.

Μετριότης ητος. ἡ. moderatio, mediocritas.
Μετριοφρονέω. modeſtus ſum.
Μετρίως. modeſtè, mediocriter, moderate, leuiter, haud magnopere, & μετρίως pro ἱκανῶς. Ariſtoph.
Μέτρον. ου. τὸ. menſura, mediocritas, modus. παρὰ τὸ μείρω τὸ μερίζω. Etym.
Μετρονόμοι. οἱ. magiſtratus Athenis quindecim uirorum, qui menſurarum & ponderum æquitatem curabant, quorum decem in Pyreo, quinque in ciuitate.
Μετωνομάζω. μ. άσω. π. κκα. trāſnomino act. acc.
Μετωνυμία. ας. ἡ. transnominatio: tropus cum inuentor pro re inuenta ponitur, ut: Sine Cerere & Baccho friget Venus. &c.
Μετωπηδὸν. frontatim, præ oculis. Etym.
Μετωπίας. ου. ὁ. cui frons eſt magna & lata.
Μετώπιον. ου. τὸ. unguenti genus Aegyptij, quod ex oleo & amaris nucibus concinnabant ſecundum Athenęi hiſtoriam, & lignum ex quo fit galbanum. Eſt quoque idem quod
Μέτωπον. ου. τὸ. frōs tis. hoc eſt ſpaciū illud, quod interiacet oculis, ut Gaza interpretatur apud Ariſtotel. ἐστιν ἐνταῦθα πρόθεσις ἀντὶ παραθέσεως. ὥσπερ ἐστὶν ὑπέρωπον, τὸ ὑπὲρ τῶν ὦπας ὄν. Ety. Transfertur quoq;, ut τῶν μετώπου ἰόντων, de agmine exporrecta fronte procedēte. (Vide φάλαγγος μῆκος in appēdice de uocab. militar.) Sic cum accipitur pro contignationibus lignorum & aſſerum.
Μετωπόσκοπος. qui hominis ingeniū dijudicat ex fronte, indeq; futura auguratur.
Μέχρι. uſque, uſq; ad. Genit. ut μέχρι βωμῶν φίλος εἰμί. Aliquādo addunt πρὸς, ut μέχρι πρὸς τὸν οὐρανόν.
Μέχρι ἐνταῦθα. hactenus.
Μέχρι ἕως. uſque dum.
Μέχρι ζωῆς. διὰ βίου. quoad uiuam.
Μέχρι νῦν. hactenus, adhuc.
Μέχρι οὗ. donec, uſque quo.
Μέχρι οὗ ἄν. quoad, quouſque.
Μέχρι περ οὗ ἄν. idem.
Μέχρι παντός. ſine præfinitione temporis, τὸ διὰ παντός.
Μέχρι πολλοῦ. diu. aliquando refertur ad tempus, aliquando ad loci diſtantiam.
Μέχρι πόῤῥω, diu.
Μέχρι πόσου. quandiu.
Μέχρι τοῦ. quouſque.
Μέχρι πρώην. nuper.
Μέχρι τινός. aliquādiu, aliquātiſper, quadātenus, quouſque.
Μέχρι τοῦ. aliquo uſque.
Μέχρι τοῦδε. hactenus.
Μέχρι τοῦ λέγειν. uerbis tenus.

ΜΗ. ne aduerbium autem eſt ἀπαγορευτικὸν, id eſt, prohibendi, & cōſtruitur cū optatiuo uel ſubiūctiuo. Pauſan. μὴ ὁ χρόνος λυμήνηται, Ne ſitus ea uitiet. Xenoph. μὴ τύχῃ τοῦ πεπονθότος, Ne ſauciet. id eſt, ἵνα μὴ, quemadmodum ut, Latinis. Terent. At uide, ut ſatis modo contemplata ſis. id eſt, Caue ne non ſatis. Et interdum cum indicatiuo præſentis aut præteriti pro optatiuo uel ſubiunctiuo. Demoſthen. δέδοικα μὴ λελήθαμεν. Vereor ne non intelligamus. Plato, ἀλλ᾽ ὅρα, μὴ παίζων ἔλεγε. Sed uide, ne non ſerio dixerit. Cum rem præſentem ſignificat, iungitur Imperatiuo, Nam cum alijs modis uerborum, tempus uel præteritum, uel futurum uel indefinitum ſignificat. Interdum ſine aliquo modo. Dinarch. μὴ, ὦ ἀθηναῖοι, μὴ. δεινὸν καὶ αἰσχρόν. id eſt, οὐδαμῶς. Accipitur etiam pro niſi: εἰ μὴ, ὅτι μὴ. Ariſtotel. Oecon. 1. ὡς ἀδύνατον, μὴ τῶν μελέᾳ δεσποτῶν τῶν μελλεῖς εἶν τοὺς ἐφεστῶτας, Quaſi fieri non poſſit, ut diligentes ſint uicarij niſi diligentia dominorum. Idem, καὶ τὸν πράττειν οὐκ ἀνδρὸς μὴ μεθύοντος ἢ παίζοντος. Gregor. πῶς γὰρ ἂν καὶ ἐπίστευ τίς ἢ συνίεν, μὴ θεοῦ τὰ πάντα καὶ οὐσιώσαντος καὶ συνέχοντος; Item pro nō, Demoſth. ἐπειδὴ ἐμὲ μὴ πείθοιεν, Cum mihi non perſuaderent. Item pro μήποτε. Ariſtot. Polit. 4. Μὴ γὰρ ἐν τῶν ἀδυνάτων ᾖ. Neſcio enim an impoſſibilē ſit. Vbi interpres habet, Impoſſibile eſt enim. Aliquando ἐρωτήσεως eſt, id eſt interrogationis, & nunquid ſignificat, & an. Vnde ἀλλὰ μή; μή τις; nunquis? Sic Cicero, Tamen ne arbitraris id te poſſe obtinere? Ex his ſignificationibus ij qui ſequuntur manant loquendi modi, de quibus Bud. Com.
Μὴ γὰρ δή. non enim certè.
Μὴ γὰρ ὅτι non ſolum enim.
Μὴ γένοιτο. abſit, deus auertat.
Μὴ δ᾽ ἂν εἷς. οὐδ᾽ εἷς ἄν.
Μηδ᾽ ἂν εἴ τι γένοιτο. nullo pacto.
Μὴ δῆτα. abſit ut facias, caue facias, nequaquam.
Μηδέποτε. non aliquo modo, nihil penitus, nullo pacto.
Μηδ᾽ ὁστισοῦν. μηδείς.
Μηκάζω. balo, μηκῶμαι. Nicand.
Μηκωνὶς. ίδος. ἡ. apud Plin. & Gal. atræ lactucæ & amaræ genus, à lactis ſoporiferi copia nomen habens, eſt etiam μήκιον papauer,
Μηλάτων. τῶν. pecorum, genitiuus à μηλάτης. teſte Euſt. μηλάτων ἀπάργματα primitiæ pecorū.
Μὴ μέντοι. non tamen.
Μὴ ὅτι. nedum, non ſolum, non modo non.
Μὴ ὅτιγε. &
Μὴ ὅτι δή. idem.
Μὴ οὐ, &
Μηοὐχί. uel diuiſim μὴ οὐχί, & μὴ οὐ, non, quo minus, negatiuè. & id Atticè, una negatione pro duabus

duabus negationibus. Interdum ſignificat quin, uel niſi, cum participio iunctum, ut μὴ ἐχὶ πρότερον αὐτὸς φανείς, Niſi prius, Luciano. Sic aliquādo Cicero: Vt nō, pro quin, ponere ſolet, quale eſt illud pro Pomp. Ruere illa non poſſunt, ut hæc non eodem labefactata motu concidant. Interdum & cum indicatiuo pro nequaquam, minimè. ut μὴ γὰρ ἐ μάτlω, &c. minime temerarium eſt. Ariſtot. Polit. 2. Et pro non etiam, cum infinitiuo & cōiunctione καὶ: ut μὴ ἐ καὶ πάχειν, Plato. Apud Sophocl. pro quo minus, cum infinitiuo.

Μὴ ἐδέ. aliquando ſignificat etiā Latinorū more.

Μήποτε. nequādo, ne forte, ne. Item nunquā Demoſth. καὶ ἐδεὶς μήποτε εὕροι. id eſt, ἐδεὶς ἐδέποτε. Item nunquando, interrogantis. Theophraſt. ἀλλ᾽ ἆ μήποτε ἐ τοῦτο ἢ τὸ αἴτιον; An non potius nō hæc cauſa eſt? Et addubitantis, ſiue addubitanter decernentis. Idem, μήποτε ἄγαν εὐήθειον ἦ, Haud ſcio an ſtultū ſit. Athen. μήποτε δὲ δεῖ γράφειν, Fortaſſe ſcribendū eſt. Idem, μήποτε δὲ ἂν τῷ πλέτῳ, Ac neſcio an in Pluto. &c.

Μήπε. necubi.

Μήπω. nondum.

Μήπογε. ne forte.

Μήπως. ne, ut non.

Μήποτι. ne quid.

Μήτε. neque, ne. Item aut, Politiano interprete in Herod. quod fit quando bis ponitur in oratione.

Μήτι. nequid, nunquid, nedum, non ſolum.

Μήτιγε. quanto magis, nedum.

Μήτιγε δὴ. &

Μήτι δὴ. nedum, non ſolum, non.

Μήτοι καὶ μήτοιγε, ſunt ἀπαγορευτικὰ καὶ δυσχεραντικὰ, id eſt deprecantis & abominantis, ſicut de μὴ & μήποτε dictum eſt. Xenoph. μὰ δί, ἔφη, μήτοιγε, Minimè uerò, inquit, minimè inquā. Vbi μὰ δία per ſe quidem negat, ſed μήτοιγε conduplicatio eſt. Significat etiam, nequaquam ſaltem: & certè quidem nequaquam. Plato Rep. 3. εἰ δ᾽ οὖν θεὸς, μήτοι τόν γε μέγιστον τῶν θεῶν, &c. Quod ſi deos hoc modo lamentantes facturus eſt, ne ſaltem deorum maximum. Accipitur & pro nedum.

Μηδαμῇ. nuſquam & nequaquam, abſit.

Μηδαμινός. οὔ. ὁ. inhonoratus, uilis, nihili. Etymologus.

Μηδαμός. nemo, nullus. ἀπὸ τοῦ μὴ, καὶ δαμός τοῦ τίς.

Μηδαμόσε. nullatenus.

Μηδαμῶς. nequaquam.

Μηδείς. nullus, ἐδείς.

Μηδὲν ἀλλά. pro tantum, duntaxat.

Μηδὲν ταῦτα τίθεμαι. nihili hæc facio. παρ᾽ ἐδὲν τίθεμαι.

Μηδὲν ὅτι. nihil niſi.

Μηδέποτε. nunquam.

Μηδέπω. nondum.

Μηδεπώποτε. nunquam.

Μηδ᾽ ἕτερος. neq; unus.

Μηδέτινες. nec ulli.

Μηδέτε. non alicuius.

Μήδεα. τά. genitalia, pudenda, μέδεα, μέζεα.

Μηδενὲς. homines nullius momenti.

Μηδῆτα. nequaquam.

Μηδία. ας. ἡ. Media.

Μηδίζω. μ. ίσω. π. ικα. lingua Medica loquor, Medis faueo.

Μηδική. ἡ. herba Medica, primo exortu trifolio ſimilis, paroxyt. Cyril. quam Strab. lib. 11. impinguandis equis conferre teſtatur.

Μηδική. Medorum regio, oxyton. Cyril.

Μήδιον. ε. τό. herba folijs ſimilis iridi.

Μῆδος. ε. ὁ. mollis.

Μηδισμός. ε. proditio, metaphoricῶς.

Μήδομαι. curo, operor, uolo, uis.

Μῆδος. ε. ὁ. Medus.

Μῆδος. εος. τό. cura, conſilium, deliberatio.

Μηδοτιοῦν. nihil quicquam, nullo pacto.

Μήδω. ſuadeo.

Μηθὲν. pro μηδέν.

Μήθομαι. &

Μήθω. diſco.

Μηκάς. άδος. ἡ. mugiens, propriè de capris.

Μηκασμός. ε. ὁ caprarum balatus.

Μηκάω. balo, caprizo. Neutrum abſol. μηκᾶσθαι, uide φωνεῖν in Ammonio.

Μῆκος. τό. diuturnitas.

Μηκέτι. non amplius, non adhuc, iam non.

Μηκή. ῆς. ἡ. uox caprarum, ſicut βληχὴ ouium.

Μηκὺς. έος. ὁ. ἡ. prolixus.

Μήκιστος. ε. ὁ. ἡ. longiſſimus, grauiſſimus.

Μηκοποιήσας. qui produxit.

Μῆκος. εος. τό. prolixitas, longitudo, longum. μήκος φάλαγγος uide in Append. de uocab. milit.

Μηκύνω. μ. υνῶ. π. ὕγκα. traho, produco, augeo. Actiu. accuſ.

Μήκων. ωνος. ὁ. papauer. παρὰ τὸ μῆκος. Etymol. uide Nicandrū in Alexipharmacis. uide μύζος.

Μηκώνη. inſula ſic dicta, quod ibi primum papaueris fructum Ceres inuenerit. Etym.

Μηκώνιον. τό. meconium, ſuccus expreſſus ex papauere. Apud Ariſtotelē lib. 7. hiſtoriæ animal. ſignificat excrementum quod primum à pueris emittitur. Gaza uertit papauerculum.

Μηλάνθη. ης. ἡ. maliflora, galerita. ζῶον μεῖζον σφηκὸς ἐκ τῶν ἀνθήσεως τῶν μηλέων γεννώμενον ἢ ἀρχομένας ἀνθεῖς προσιπτάμενον. Euſt. Il. ψ.

Μηλάτης. paſtor.
Μήλαθον. ouis.
Μηλέα. ας. ἡ. malus arbor.
Μήλειος. ου. ὁ. ouinus.
Μήλη. ης. ἡ. ſpecillum, inſtrumentũ medicũ, quo immiſſo interdum hulcus exploramus, locaq; affecta pertentamus, in eodem ſubiungimus, à uulgo medicorum, tenta & ſpatula uocatur.
Μηλιάδες. Meliades nymphæ.
Μήλιαι aſtragali.
Μηλιανθμός. οῦ. ὁ. caula, apud Lycop. παρὰ τὸ μῆλον καὶ ἰαύειν, dormire, cubare. Ety. & μηλιαθμός.
Μηλιάς. άδος. ἡ. cruda chalcitis è Melo deportata, aut alumen, apud Hipp.
Μηλίζειν. colore luteo eſſe, ſiue malũ referente. Plinius liuidum interpretatur.
Μήλινος. aſparagus flauo colore. &
Μήλινον ἔλαιον. melinum oleum, oleum ex malis uidelicet cotoneis. à quibus color etiam dicitur μήλϊνος. melinus, luteus.
Μηλίς. ίδος. ἡ. pomus, coloris genus, medicum inſtrumentum.
Μηλόβιος. nomen proprium atq; unus ex triginta qui Athenis tyrannidem exercuerunt.
Μηλοειδής. έος. flauus, κιῤῥός, pomaceo colore præditus.
Μηλόβοιος. Nymphę nomen ab ouibus paſcẽdis.
Μηλοβολεῖν. malis petere, ad amorẽ illicere. Nam malum Veneri ſacrum eſt.
Μηλοβοτήρ. ῆρος. ὁ. paſtor ouium.
Μηλοβοτέω. oues paſco.
Μηλόβοτον. ου. τὸ. terra quam oues paſcuntur, id eſt deſerta uaſtitas, ſolitudo.
Μηλόβοτος. ου. ὁ. ἡ. uaſtus, deſertus, Herodot. μηλόβοτον καὶ ἔρημον χώραν κατὰ λείπειν.
Μήλοθρον. coloris infectio. Vide μήλωθρον per ω. in medio, quod magis probo.
Μηλολόνθη. ἡ. inſectum, quod Gaza in Ariſtot. uertit ſcarabeum, gallerucam.
Μῆλον. ου. ouis, quadrupes omne. Item pomum & fructus propriè mali arboris, & omnis arbor apud Homerum. Etym. apud Medicos, locus ſub oculis modicè in rotundi pomi ſpeciem extuberans, μῆλον quoq; dicitur. Hippoc. κύκλους uocauit.
Μηλόνθα. ἡ. galeruca, quæ & μηλάνθη, & Atticè μηλόνθος, & tetraſyllabicè μηλολόνθη in Antigraphis Comici Ariſtoph. Euſt. Iliad. ψ.
Μηλονόη. ἡ. dea quædam cuius hymnus extat apũd Orpheum.
Μηλονομεύς. paſtor caprarius, opilio. Item genus bruchi apud Maximum Tyrium.
Μηλοπα καρπόν. frumentum eò quod pumacei ſit coloris & flauũ, dixit quidã ueterũ poëtarũ.
Μηλοπλακοῦς. οῦντος. placenta è malis cydonijs.
Μηλωτή. ῆς. ἡ. melota, id eſt pellis ouina, aut cuiuſuis quadrupedis. melius per ω in medio ut infra.
Μηλοσφαγέω. ῶ. ήσω. π. ηκα. iugulo oues.
Μηλοσόη. ἡ. uia per quã agũtur pecudes, apũd Rhodios,
Μηλοσφαγία. ouis uictima.
Μηλοφόροι. numerabantur inter ſe ſatellites regis Perſarũ, ſic dicti quòd malũ præferrẽt in haſtis.
Μηλοφόρος. ου. ὁ. Ceres.
Μηλόω. medico inſtrumento tento, coniecto incerta.
Μήλωθρον. tinctura purpuræ: ſupra per ο micron in medio ſcribitur.
Μήλων. Hercules hoc nomine erat apud Melitenſes, quem pomis ſolis abſq; uictimarum oblatione placabant.
Μηλῶσαι. ſpecillo demiſſo explorare uulnus. Itẽ lanas tinctiles in cortina tinguo atq; deprimo.
Μηλωτή. ouina aut caprina pellis. ſuperius per ο micron in medio ſcribitur, quod nõ probo. Vide διφθέρα in Ammonio.
Μηλωτής. paſtor.
Μηλωτρίς. &
Μηλωτίς. ίδος. auriculariũ, ſpecillũ, auriſcalpium.
Μὴν, pro μὴ apud Lucian. Aliquando pro igitur.
Μὴν. ηνός. ὁ. menſis, dicitur & μὰν Doricè, & μῆν Ionicè.
Μηναγύρτης. qui plebem quotidie conuocat, & mendacia componit. Vide μητραγύρτης, & μηθραγύρτης.
Μήνη. ης. ἡ. luna.
Μηνιάω. iraſcor.
Μηνιγγοφύλαξ. ακος. inſtrumentum chirurgicum apud Gal. lib. κατ' ἰητρεῖον.
Μήνιγμα. ira, μῆνις.
Μῆνιγξ. γγος. ὁ. membrana, cerebri cuſtos, ut Gaza uertit in Ariſtotele, meninga, pellicula gemina ambiẽs cerebrũ neruis & arterijs plena. Itẽ ſub ſedentia uini in dolio priuſquã effloreſcat atq; ebulliat. Eſt & Aphricæ inſula haud ꝓcul à Syrtibus, quam Lothophagorũ inſulam putẽt, apud Strab. & Ptolem. Euſt. Iliad β.
Μηνίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſuccenſeo, iraſcor, comminor, infenſus ſum. Datiuo. μηνίω.
Μηνιθμός. οῦ. ὁ. ira.
Μήνιμα. ατος. τὸ. ira diuina.
Μῆνις. ιδος. ἡ. iracundia, ira permanens, & diuturna inuidia, bilis Latinè.
Μηνίσκοι. umbellæ, quæ in ſtatuarum capitibus ſolent poni, ne ab auibus cõſpurcentur, membranæ tenues, monilia & ornamenta in collo foliata, ferramenta temonis. Tertullianus lunulas uocauit, fibulæ erãt in lunæ effigiẽ ductę.
Μηνίω. μ. ίσω. π. ικα. μηνίζω. duco, plico uelũ nauis, iraſcor, edo, mando, is, it. Hippoc.

Μηνοειδὴς.έ͵ος.ὁ.ἡ.falcatus, lunæ ſimilis, in lunæ ſpeciem recuruus.
Μηνοειδὴς σελήνη. Luna dicitur triduana, quãdo etiamnum exilia oſtentat cornua: Semi plena διχότομος nũcupatur: ἀμφίκυρτος quando ad dichotonum accedit cõnexitas, ac plus quàm media circuli pars illuminatur plena, πανσέληνος & διχόμηνος uocatur: ubi rurſus decreſcit, ad ἀμφικύρτον redit. ſecundo loco διχότομον, tertio ad μηνοειδές: deinceps quãdo à ſolaribus radijs offuſcata euaneſcit. ἀπαγισμένα uocitatur: poſtremo συνοδικὴ, quum in coitu eſt, eo déq; in ſigno eaſdẽ cũ ſole regiones occupat. Hæc cõpendio hauſimus ex Theone in Aratũ.
Μηνῦ@. μήνις. Μήνυμα. ατ@.τὸ.&
Μήνυσις.ἡ. ſignum, indicium.
Μηνυτὴς.ȣ̃.ὁ. delator, nunciator: Colebatur & hoc nomine Hercules Athenis.
Μηνύτωρ, ορος.ὁ. index, nuncius. Epigr.
Μήνυτρον.ȣ.τὸ.&
Μήνυτρον.ου.τὸ. præmium indicij, aut ipſum indicium. Bud. in Annot.
Μηνύω.μ.ύσω.π.υκα. ſignifico, certiorem facio, nuntio, quæro. Eſt etiã eius facinoris cuius ipſe cõſcius es latebras prodere, impunitate propoſita, quod Latinis indicare dicitur. Datiuo.
Μῃονία. Lydia. Etym.
Μῃονὶς.ίδος.ἡ. mulier ex Meonia.
Μηνότιγε. nedum, Laertius. ἀεὶ ὢν μηνότιγε φιλοσόφων ἀλλὰ καὶ γένος ἀνῶν ἦρξε.
Μηρίεσθαι. filare.
Μήριγξ. ſpina quæ adhæret uillis ouium.
Μήρινθος. funis, laqueus. Ety. corruptè pro μήριν(θος.
Μήρινθ@.ȣ.ὁ. funis, laqueus, uinculum.
Μήριον.ȣ.τὸ. crus, inguen, coxa.
Μηριόνης. Moli filius. Etym.
Μηρόν.τὸ. apud Hom. pro μηρὸς femur, μηρ' ἐκάη.
Μηρός.ȣ̃.ὁ crus, inguen, coxa, femur. Et mons Indiæ Libero patri ſacer, teſte Euſt. in Bœot. & τόπος ἀμπέλȣ, & τὸ τ̃ καλάμȣ κῶλον.
Μηροβλεῖν. femur cædere.
Μηροτυπὴς, έος.τὸ. femur cedens & offendens. Epitheton ſtimuli apud Philippũ Epigr. lib. 1.
Μηροτυπὴς.έ@. inguina fodiens, ſtimuli aut calcaris epitheton. Epigr.
Μηρυκίζειν, & μηρυκᾶσθαι. ruminare.
Μηρυκισμός.ȣ̃.ὁ. ruminatio.
Μηρύκω. ex profundo haurio ſeu traho, & in minutas partes ſcindo. Etym.
Μήρυμα ατ@.τὸ. cumulus, ramentũ, filum, penſi ſeu lanę carptus.
Μήρυξ.κ@. ruminalis piſcis, ut Gaza uertit in Ariſtotele, à ruminando dictus.
Μηρύομαι.&
Μηρύω.μ.ύσω.π.υκα. deduco filum, filo, texo, relego, colligo.
Μήσασθαι. facere, deliberare.
Μήστωρ ορ@. uel ωρος.ὁ. bellicoſus. μητίετης.
Μήτειρα. mater, prudens.
Μητὴρ, έρ@.ἡ. mater. (pud Orphęum.
Μητρὸς θεῶν. id eſt matris deorum, hymnus eſt a-
Μητιάω.μ.άσω. conſulo, delibero.
Μητίετης.ου.ὁ. cõſiliarius, cõſiliator, prudens, ſapiens. Ponitur quoq; apud Poëtas uocatiuus μητίετα, p nominatiuo μητίετης, ut ὁ μητίετα.
Μητίομαι.μ.ίσομαι.π. ισμαι. conſilium capio.
Μήτιμα.& (ſapientia.
Μῆτις.ι@.ἡ conſilium, prudentia, intelligentia,
Μητιόεις, εντος. Iupiter dicitur conſilij autor, idem qui μητιέτα ζεὺς ab Hom.
Μητιόεντα φάρμακα, ſunt κατὰ τὴν θεωρητικὴν τέχνην διηκόνασμένα, ut inquit Plutarch. quę malorum omnium inducebant obliuionem, quale nepenthes apud Homerum. Bud. in Annotat. poſterioribus.
Μητίω μητιάω. Μῆτος. μῆτις.
Μήτρα ας.ἡ. uulua uterus, Gaza in Ariſtotele matricem uertit. Sunt & μῆτραι in ueſparum genere, ueluti duces, apud Ariſtot. Gaza matrices uertit. (interanea.
Μήτρα. ας. ueſpę genus: Itẽ cor ſeu medulla ligni
Μητραγύρτης.ȣ.ἡ. qui Phrygiæ deæ ſacris initiatus eſt hic ſtipẽ cogebat matri deorũ tympana geſtans, quales hodie cęcos uidemus ueſtibulatim tympana pulſantes, & canentes. Bud. Cõ. Superius ſcribitur μηναγύρτης. Vide in Chil. Eraſ. Mythragirtes, dicitur aliquando diuiſim μητρὸς ἀγύρτης, hoc eſt matris deorũ Cybelis ſacerdos ſiue præſtigator: Hom. cum propriũ erat omnia præſtigijs agere, quod ipſum utinã ad noſtros etiam ſacerdotes non manaſſet.
Μητραγυρτῶ. hoc pacto ſtipem cogo.
Μητραδελφοι.οἱ. uterini.
Μητράδελφ@. auunculus ex matre.
Μητραλοίας.ȣ.ὁ. matrem necans, uel uerberans.
Μητρεγχύτης.ȣ.ὁ. ſpecillum infundendo in uterum liquori commodum.
Μήτρη. tegmen, & tãquã inuolucrum quoddam, uocaturq; alio nomine ἐπιδιδύμις.
Μητρίζειν. Idæ deæ ſacra peragere.
Μητριώδης.έ@.ὁ.ἡ. nouercalis.
Μητροδίδακτος.ȣ.ὁ. à matre eruditus.
Μητρόθεν. ex parte matris.
Μητροκασιγνήτη.ης.ἡ. matertera.
Μητροκτονέω.μ.ήσω.π.ηκα. matrẽ occido. Neutr.
Μητροκτόν@.ȣ.ὁ. matricida. (abſol.
Μητροκωμία. ſic inter uicos eſt, ut metropolis inter urbes, à ſuiſq; colonis agnoſcitur.

Μητρομήτωρ.ορος.ἡ.auia.
Μητροπάτωρ.ορος.ἡ.auus maternus.
Μητρόπολις.ἡ. metropolis, matrix urbs, ex qua coloniæ deductę. Dicitur autem ἀπὸ τῆς μήτρας καὶ πόλις, non autem à menſura, uti Gratianus & Iſidorus interpretantur. Vide in Chil. Eraſ.
Μητροπολίτης.ου ὁ. metropolitanus, qui prouinciç alicui pręeſt, alioſq; ſubiectos habet epiſcopos.
Μητροῤῥαίστης.ου.ὁ. qui matrem uiolat.
Μητρόφθορος.ου.ὁ. qui propriā nouercā interfecit.
Μήτρωας, οὐκ ἀδελφοὺς, ἀλλὰ γονίας μητρὸς dixit Pindarus: Euſt. Bœot. Idem Iliad. π. annotat recentiores μήτρωα uocare, οὐ τὸν ἀπὸ μητρὸς θεῖον, ἀλλὰ τὸν πρὸς μητρὸς πάππον.
Μητρώας.ου.ὁ.&
Μητρῷος.ου.ὁ.&
Μητρῷον.ου.τὸ. apud Athenienſes Phrygiæ deæ ſacrum.
Μήτρως.ου.ὁ. auunculus maternus.
Μητρυιά.ᾶς.ἡ. nouerca.
Μητρυιός.οῦ.ὁ. uitricus.
Μηχανάομαι μ.ήσομαι.π.ημαι. excogito, comminiſcor, machinor, ſtruo. Item cieo & moueo. Depon. accuſ. Bud. Com.
Μηχανεύω. idem.
Μηχανή.ῆς.ἡ. conatus, machinatio, excogitatio, inuentū, machina. τίς μηχανή; Quid cauſæ eſt? Qui fieri poteſt? οὐδεμία μηχανὴ μὴ, Nullo pacto fieri poteſt, Nihil cauſæ eſt. Bud. Com. Vide in Chil. Eraſ. Deus ex machina, & Machinas poſt bellum.
Μηχάνημα.ατος.τὸ. idem.
Μηχανικός.οῦ.ὁ. mechanicus, opifex eorum operum, quæ ingenio ſimul & manu fiunt, μηχανητικός.
Μηχανοποιός.οῦ.ὁ. machinarum faber.
Μηχανοῤῥαφία. fraudis excogitatio.
Μηχανοῤῥάφος.ου.ὁ. machinator, fraudum conſutor. Euripid. ψευδῶν ἀνάκτων, μηχανοῤῥάφοι κακῶν.
Μῆχαρ.τος.τὸ. conamen, μηχάνημα, apud Lycop. Item machina.
Μῆχος.εος.τὸ. μηχανὴ, ἐπίνοια, τρόπος, Euſt. ait eſſe indeclinabile, ut et τὸ ἦλος μηχάνημα, ea forma ut πάθος, πάθημα.

Μία ας.ἡ. una.
Μιαίνω μ.ανῶ.π.γκα tingo, fœdo, contamino, cōſpurco, polluo, impio. Actiu. accuſ.
Μιαιφονέω.μ.ήσω.π.ηκα. cæde me contamino. ſum homicida, occido.
Μιαιφονία.ας.ἡ. homicidium, cædes.
Μιαιφόνος.ου.ὁ. homicida cruētus. Martis epith.
Μίαμμα. ατος.τὸ βάμμα. tinctura.
Μιαρία. iniquitas, ſcelus.
Μιαρός.οῦ.ὁ. ſceleſtus, fœdatus, nocens, impurus. Dictum uolunt, quaſi dignus qui ab omnibus ſolus relinquatur. Etym.
Μιάς.&
Μίασμα.ατος.τὸ. immunditics, piaculum, impiamentum apud Cyprianum.
Μιασμός.οῦ.ὁ idem, βδελυρία.
Μιάστωρ.ορος.ὁ. fœdus, ſpurcus, impurus, ſceleſtus homo, malus dæmon, ſanguine fœdatus et homicida, Martis epitheton.
Μίαχος. impietas, impuritas, piaculum.
Μίγα. ſimul.
Μιγάζω.μ.άσω.π.ακα. miſceo. Actiu. accuſ.
Μιγάς.άδος. miſcella, alijs mixtus, & congregatio ex multis gentibus, colluuio hominum.
Μίγδα.&
Μίγδαλοι.οἱ. mixti.
Μίγδην. ſimul, unà, mixtim.
Μιγδηράζω. contumelia afficio.
Μιγήμεναι, pro μιγῆναι, miſceri. Actiuum accuſatiuo.
Μῖγμα.ατος.τὸ. coitus, miſtio.
Μίγνυμι.μ. ίξω.π.ιχα.&
Μιγνύω. miſceo. Actiu. accuſ. hinc μιγῆναι miſceri, conuenire, alloqui.
Μίγω. μιγνύω.
Μίδας. iactus uocabulum in ludo teſſerarum fortunatiſſimi, & uermicul⁹ qui fabis innaſcitur.
Μιγέω. comedo.
Μιηφόνος.ὁ. cruentus, ſanguine imbutus, à μιαίνω tingo et φόνος cruor, apud Archilochum.
Μίθαικος.ὁ. celer.
Μιθραγύρτης. uide in Chil. Eraſ. & ſuperius μητραγύρτης.
Μίθρης.ου.ὁ. ſol apud Perſas, cuius ſimulachrū leonis rictum præferebat cum tiara, manu utraque bubula premente cornua. Hinc μιθρηακὰ ſacra appellantur, quæ in antro obijſſe moris erat, educto ex eo cornib. boue, quē mox ut ſoli uictimam per hymnorum modulatos concentus, immolarent. Cæl. lib. 13. cap. 17.
Μίκαι. oleris genus.
Μίκκυλος.ὁ puſillus, μικκύλα χειρύδρια, Cupidinis tenellas manus dixit Moſchus in Bucol.
Μίκλη ης.ἡ. capra.
Μικκός, Doricè pro μικρός. Theocrit. ἰδ' ὦ ξένε, μικκὸν ἄκουσον.
Μικραίτιος. de minutis rebus conquerens.
Μικραξιφίδια. ſicæ, Ioſepho interprete.
Μικραδικηθικός.οῦ.ὁ qui in paruis iniuriatur.
Μικρόβιος.ὁ. qui breuis eſt uitæ.
Μικροθυμία ἡ. languidus animus.
Μικροκοίλιος. qui eſt paruo uentriculo.
Μικρολογέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι de re puſilla uerba facio

ba facio: id quod eſt ſordidorum, & parcorũ, quos minima quæque mouent, uilibus uaco, res minutas plurimi facio, circa minutula curioſus & anxius ſum, anxiè & ſcrupuloſè circa uilia & ſpernenda occupor, de aſpernabilibus laboro, uel accuratè diſputo uel certo. Eſt etiã τὸ γλισχρεύομαι, id eſt ſordidè & perparcè rationem ineo, uel tribuo. Plut. in Probl. ἵνα μηκέτι μικρολογῇ πρὸς τοὺς θεούς. Ne ultra præparcè agas & ſordidè cum dijs: parcens ſcilicet turi in ſacrificando. Dicitur & σμικρολογοῦμαι pro eodem, addito σ. Bud. Com. Vide μικρολογεῖν in Chil. Eraſmi.

Μικρολογητέον. ſordidè aut parcè erit agendum.

Μικρολογία. ας. ἡ. diligentia, & anxia cura circa minutula, ſedulitas quouis modo acquirendi, humilitas, cura rerum uilium, ſordities, cũ magnificamus quod nihili pendendum eſt. (μαι.

Μικρολογίζομαι. μ. ἤσομαι. π. ισμαι. τὸ μικρολογοῦ-

Μικρολόγος. ου. ὁ. qui paruũ magni facit, id eſt parcus, φειδωλός.

Μικρόλυπος. ου. ὁ. pronus ad triſtitiam, qui parua de cauſa triſtatur, uel iraſcitur, animus minutulis rebus ſufferuefactus, qui frenum nunquã mordeat, & in fermento ferè ſemper ſit.

Μικροπολῖται. οἱ. qui ſunt ex oppidulo.

Μικροπόνηρος. qui in paruis improbus eſt. opponitur τῷ μεγαλοπονήρῳ. Bud. Com.

Μικροπρέπεια. ας. ἡ. puſillanimitas, ignauia.

Μικροπρεπής. έος. ὁ. ἡ. abiecti animi, illiberalis.

Μικρόῤῥαξ. αγος. ὁ. habens acinos paruos.

Μικρός. οῦ. ὁ. paruus, exiguus, humilis. μικρὰ φρονεῖν, humilẽ eſſe, & ſummiſſè ſe gerere: cui opponitur μέγα φρονεῖν. παρὰ μικρόν, τὸ πάνυ μικρόν, id eſt perparum. Iſocr. οὐ γὰρ παρὰ μικρὸν ἐποίησαν, Nõ enim perparũ profecerunt. Idem χρὴ δὲ οὐ παρὰ μικρὸν ἡγεῖσθαι, Non hoc floccipendere oportet, & paruũ eſſe ducere. Bud. Com. Ammonius ὀλίγον diſtinguit à μικρόν.

Μικρόστομος. ου. qui eſt anguſti oris.

Μικρόσφυκτος. ου. ὁ. &

Μικρόσφυκτυς. υος. ὁ. cui uenæ tenuiter mouentur, debilis, qui puſillis uenarum pulſibus eſt.

Μικρότης. ητος. ἡ. paruitas.

Μικροτραπέζους. Antiphanes uocabat eos, qui in deliciarum chaos ſeſe dimiſiſſent. nimium ſcilicet in epularum apparatu curioſi.

Μικροῦ. ferè. μικροῦ δεῖ. parum abeſt, fermè.

Μικροφροσύνη. ης. ἡ. puſillanimitas.

Μικροφωνία. exilitas uocis.

Μικροψυχία. ας ἡ. puſillanimitas, uel animi demiſſio & abiectio potius ac latinius.

Μικρόψυχος. ου. ὁ. timidus, demiſſus, anguſtus & paruus animus, abiectus & puſillis animus.

Μικτός. οῦ. ὁ. miſtus.

Μίλαξ, & σμίλαξ. κος. ὁ. genus hæderæ, qua poëtæ coronabantur.

Μιλήσιος. Mileti urbs incola, ciuis. Etym.

Μιλησιουργής. Mileſico opificio factum.

Μίλητος. nomen urbis à Mileto Apollinis filio ſic dictum. Etym.

Μιλιάριον. ου. uas quo aqua hyeme calefiebat.

Μίλιγμα. quod ſupereſt menſæ, reliquiæ. uel farina qua manus abſtergebant propter pinguedinem. Etym.

Μιλίτινος. ὁ. melliteus.

Μίλιον. ου. τὸ. milium, hoc eſt ſpatium continens octo ſtadia.

Μιλλός. οῦ. ὁ. mollis, tardus.

Μιλτηλιφής, &

Μιλτοπάρῃος. ου. ὁ. ἡ. minio fucatus genas, minio coloratus, rubrica delibutus, miniatus. Homer. Iliad. β. τῷ δ' ἅμα νῆες ἕποντο δυώδεκα μιλτοπάρῃοι, hoc eſt naues rubricatis proris.

Μιλτόομαι. μ. ὦμαι. minio inficior.

Μιλτόπρεπτος. ὁ. ruber, ἐρυθρός. Euſt. Iliad. χ.

Μίλτος. ου. ὁ. color ruber fucatorius, apud Dioſcoridem, μίλτος σινωπική. minium, interprete Plinio. μίλτος quoq; dicitur rubigo quæ ſegetẽ conficit, teſte Pauſania & Euſt. in Bœot.

Μιλτόω. tingo, minio inficio, lauo.

Μιλτώδης. εος. ὁ. ἡ. ruber minio.

Μιλτωρυχία. ας. ἡ. locus ubi minium effoditur.

Μίλφωσις. εως. ἡ. defluuium palpebrarum. μίλφαι. idem dicuntur.

Μιμαίκυλον. arbuti fructus, ſorbum, prunum, unedo. (tur.

Μιμαλλόνες. αἱ. apud Macedones Bacchæ uocantur

Μιμαλλῶνες. mulieres bellatrices apud Macedonas. παρὰ τὸ μιμεῖσθαι τοὺς ἄνδρας. Etym.

Μίμαντος. urbs & regio Thraciæ. Etym.

Μίμαρις, &

Μιμάρκις, &

Μιμάρκυς. farcimen quoddã ex inteſtinis & ſanguine leporino confectum Pollux. lib. 6.

Μίμας. mons Thraciæ, apud Ammonium Etym.

Μιμαυλεῖν. fingere, ſimulare, imitari tibiarũ cantum.

Μιμέομαι. μ. ἡσομαι. π. ημαι. imitor quouis modo uel geſtu corporis, uel uerborum figura pingo. actiuè & paſſiuè accipitur.

Μιμηλόν. ad exemplar factum.

Μιμηλάζω. imitor.

Μιμηλόν, imitatorium.

Μίμημα. ατος. τὸ. &

Μίμησις. εως. ἡ. imitatio, & figura rhetorica.

Μιμητής. οῦ. ὁ. imitator.

Μιμητικός. οῦ. ὁ. ad imitandum aptus.

Μιμητικά

Μιμηλικώτατος. imitantiſſimus.
Μιμιχμός. ȣ ὁ. hinnitus.
Μιμνάζω. μ. άσω. π. ακα. maneo. Neut. abſol.
Μίμνησις. reminiſcentia.
Μιμνήσκω. μ. ήσω. π. ηκα. commemoro, id eſt facio recordari, in memoriam reuoco.
Μίμνω. maneo, expecto. Neut. abſol.
Μιμογράφος. ȣ. ὁ. poëta qui mimos ſcriptitat. Laërtius.
Μίμοι. uocantur uerſus ſcenici, & ipſi qui μίμους ſcribunt, & hiſtriones qui pronunciant.
Μίν. ipſum, ipſam, indeclinabile pronomen eſt.
Μίνα. ficus paruæ.
Μίνδαξ. odoramenti genus.
Μίνθη. ης. ἡ. mentha herbæ nomen, & nymphæ, Cocyti filiæ, quę cum audiſſet Proſerpinam amari à Plutone, indignata conſtanter ſe illi prę ponere auſa eſt, dictitans, ſi inferos peteret, hoſtiliter infeſtaturam. Quo tumore commotior Ceres facta, cum Mintham dolo circunueniſſet, in hortenſem mentham deformauit. Hæc herba grati odoris eſt, ſed ante coitum mulieri appoſita, inhibet conceptionem, & ea re Oppiani interpres καλὴν βοτάνην appellauit.
Μίνθος. ſtercus humanum, ſiue flos ille in ſterquilinijs enaſcens, quo mirè afficiuntur hirci. Alij caprarum retrimenta hoc nomine ſignificare uolunt, quibus frigentium hircorum nares paſtores illinunt, et ita commoto ſternutamento curant.
Μινθόω. μ. ώσω. π. ωκα. ſtercoro. Ariſtoph. μινθώσωμεν θ' ὥσπερ τράγȣ τὴν ῥῖνα, Stercore linemus nares, perinde ac hirci.
Μίνιον. unguentum quoddam.
Μινύθω. minuo. Actiu accuſ.
Μινύρομαι. uel μινυρίζομαι. cano, imploro, lamentor, clara uoce loquor. Vide μινυρίζειν apud Ammonium.
Μίνυνθα. paululum.
Μινυνθάδιος. ȣ. breuis temporis, id eſt parum durans, μικρόβιος apud Homerũ. Vide in Chil. Eraſmi.
Μινυρίζω. μ. ίσω. π. ικα. diſcanto, parua uoce cano, uibriſſo, benedico, muſicor. Plato de re pub. lib. 3. μινυρίζων τε ϗ γεγανωμένος ὑπὸ τῆς ᾠδῆς. Itẽ doleo, uagio metaphoricè. Neut. abſol. Vide Ammõ. Inferius ſcribitur ὀνυρίζομαι.
Μινύρισμα. ατος. τὸ. ſibilus.
Μινυρόομαι. ploro, fleo, lamentor. Depon.
Μινυρός. ȣ. ὁ. querulus, puſilla & gracili uoce cantillans. Item μινυροί, pipiones, & fœtus auium reliquarum.
Μινυώριος. breuis tẽporis, inutilis, μινυνθάδιος. indignus longa uita.
Μινύωρον. paululum.
Μίνως, τȣ μίνωος, uel μίνω Atticè. ὁ. Minos.
Μιξέλληνες. οἱ. qui altero parẽte Græci ſunt, quẽadmodum Hibridæ apud Romanos.
Μίξις. ιος. ἡ. coitus, miſtio, temperamentum.
Μιξοβάρβαρος. ȣ. ſemibarbarus.
Μιξοδίη. triuium, & apud Homerum locus inter Scyllam & Charybdim.
Μίξοδος. uia quæ à ſe in alteram uiam declinat.
Μιξοιφία. ας. ἡ. coitus. μίξις. ab οἰφεῖν id eſt, congredi.
Μιξόφρυς. υος. ὁ. ἡ. qui ſupercilia habet cõiuncta.
Μιξώδης. εος. ὁ. ἡ. mucori ſimilis.
Μίξων. nomen proprium uiri. Etym.
Μιξωνίδης. filius uel nepos Mixonis. Etym.
Μίαρα. ſordidus, improbus.
Μίρρινον. τὸ. gula.
Μισαγαθία. ας. ἡ. odium circa bonos.
Μισαλληλία. ας. ἡ. odium mutuum.
Μισάλληλοι. inter ſe odibiles,
Μισανθρωπεῖν. inhumanũ eſſe, homines odiſſe.
Μισανθρωπία. ας. ἡ. inhumanitas, odium erga homines.
Μισάνθρωπος. ȣ. ὁ. oſor hominum, qualis Timõ apud Lucian.
Μισγάγκεια. ας. ἡ locus in ualle cauus, in quẽ utrinque è montibus deferuntur aquæ, ac ueluti miſcentur, qui & τὸ ἄγκος à Xenophonte uidetur, appellari cum inquit: ἐφάπτεται δὲ ἀεὶ τὸ ὑπερβάλλον τȣ̃ ςρατεύματος εἰς τὰς κώμας τὰς ἐν ταῖς ἀγκεσί τε καὶ μυχοῖς τῶν ὀρέων.
Μισγητεύω. coëo. Neutr. abſol.
Μισγοδία. ubi plures uiæ conueniunt ac ueluti ſe miſcent.
Μίσγομαι. miſceor, conſuetudinem habeo. De re uenerea ſæpe apud Homerũ, ſicut Vergilius, Mixta deo mulier.
Μισγονόμος. ubi publica paſcua ſunt.
Μίσγω. miſceo. Actiu. accuſ.
Μισέλλην. odiens Græcos.
Μισέω. μ. ήσω. π. ηκα. odi, odio proſequor. Actiu. accuſat. ut μισῶ σε τῆς ἀναιδείας, pro κατὰ τῆς ἀναιδείας.
Μίση. ἡ. dea quædam, cuius hymnus extat apud Orpheum.
Μισηθείς. inuiſus.
Μισηνός. ȣ ὁ. Miſenus portus Neapolis.
Μισητεία. ας. ἡ. coitus.
Μισητίας. ȣ ὁ ſalax, καταφερής.
Μισήτη. ης. ἡ. libidinoſa, quaſi μισγήτη. Cratinus. μισῆται δὲ γυναῖκες, & μισητίας, ἤγουν πορνείας μίξεως. Ariſtoph. paroxyt. Cyrill. & Ammõ.
Μισητή. odibilis, oxyton. Cyrill. & Ammon.
Μισητίζω. odi.
Μισητός. ȣ ὁ. odibilis, inexplebilis.

Μίσητρον. cauſa odij.

Μισθαρνέω.μ. ήσω. π. ηκα. quæſtum facio, capio mercedẽ, facio aliquid mercede, operã meam loco. Bud. Com.

Μισθαρνής. οῦ. ὁ. ἡ. mercenarius, mercede conductus.

Μισθαρνία. ας. ἡ. opera mercenaria, & quæſtuaria, locatio operę ſuę, fit enim hęc uox ab ἄρνυμαι, hoc eſt, κομίζομαι καὶ λαμβάνω.

Μίσθαρνος. ου. ὁ. μισθαρνής.

Μισθαρχίδης. ου. ὁ. qui in magiſtratu mercedem accipit. neq; enim carebant ſtipẽdijs magiſtratus.

Μίσθιος. ου. ὁ. μισθαρνής, μισθωτός.

Μισθοδοσία. ας. ἡ. mercedis retributio.

Μισθοδοτέω. μ. ήσω. π. ηκα. do mercedem, ſtipendio & mercede auctoro. Accuſ.

Μισθοδότης. ου. ὁ. dator mercedis.

Μισθοδοτοῦμαι. μισθοφορέω.

Μισθόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. cõduco, id eſt, mercede conduco.

Μισθός. οῦ. ὁ. merces, ſtipendium. Ammonius diſtinguit à μίσθωμα.

Μισθοφορά. ᾶς. ἡ. idem.

Μισθοφορέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſtipẽdia mereo, æra mereo, facio aliquid pro mercede. Neut. abſol.

Μισθοφορία. ας. ἡ. μισθοφορά.

Μισθοφόρος. ου. ὁ. famulus, ſtipendiarius miles, mercenarius.

Μισθόω. μ. ώσω. π. ωκα. opus uel fundum loco, id eſt do faciendum mercede cõſtituta, ἀπομισθόω. Demoſth. ἐμίσθωσε πασίων μὲν τράπεζαν τούτῳ, Menſam huic Paſion locauit. Sic μισθοῦμαι ἔργον, conduco opus faciendum, ut redemptores operum ſolent. Idem, ἢ ὀπώραν πρίασθαι, ἢ θέρος μισθοῦσθαι ἐκθερίσαι, Aut poma legenda redimeret, aut meſſem demetendam cõduceret. Bud. in Annot.

Μίσθωμα. ατος. τὸ. merces, & propriè ſcorti. Ammonius diſtinguit à μισθός.

Μίσθωσις. ἡ. conductio.

Μισθωτικός. οῦ. ὁ. mercenarius.

Μισθωτός. οῦ. ὁ. mercenarius, cõductitius, baiulus.

Μισθώτριαι. mulieres mercenariæ, baiulæ.

Μίσκει. incipit.

Μίσκοι. fruſta & reiectamenta, quæ ſub menſam cadunt.

Μίσκελος. ſordidus, parcus, ob id quod fruſta & fragmenta colligeret.

Μισογύναιος. &

Μισογύνης. εος. καὶ μισογύνου. ου. ὁ. oſor mulierum, auerſus à nuptijs.

Μισογυνία. ας. ἡ. odium mulierum.

Μισόδημος. ου. ὁ. hoſtis plebis, minimè popularis.

Μισόδικος. ὁ. ἀπράγμων, καὶ φιλήσυχος. qui negocia faceſſere alijs non ſolet, ſibiq; exhiberi metuit & ægrè fert.

Μισόκαλος. oſor honeſti.

Μισολάμαχος. bellum exoſus, apud Ariſtophan. à Lamacho.

Μισολογία. odium literarum.

Μισόλογος. ου. ὁ. oſor rationis, ἀμαθής.

Μισολογῶ. τὸ ἀμαθαίνω, καὶ ἀνοηταίνω.

Μισόξενος. inhoſpitalis.

Μισόπαις. αιδος. ὁ. oſor liberorum.

Μισόπολις. ιος. ὁ ciuitatis oſor.

Μισοπονεῖν. non contendere, nec eniti, nec ſtudere.

Μισοπονηρεῖν. malos deteſtari.

Μισοπονηρία. ας. ἡ. ſceleratorum odium.

Μισοπόνηρος. qui malos auerſatur.

Μισοπορπακιστής. belli oſor. à πόρπαξ, quod annulum aut lorum ſignificat quo ſcutum tenetur.

Μισοπράγμων. quietis ſtudioſus, q̃ negocijs curandis abſtinet.

Μῖσος. εος. τὸ. odium, auerſatio. Cum uero penultimam breuem habet, & acuitur, ſignificat ſcelus, impuritatem.

Μισόσοφος. philoſophiæ oſor.

Μισοτεκνία. ας. ἡ filiorum odium.

Μισόφιλος. amicis inimicus. ſic Eu. Il. ω.

Μιστύλη. ης. ἡ. mẽſurę genus, quod etiã μύστρος, te.

Μιστύλλω. μ. ήσω. π. ηκα. iure & pulmentario ueſcor. μιστύλλω. Neut. accuſ.

Μιστύλη. panis excauatus pro iure hauriendo.

Μιστύλλον. fruſtum panis canibus obiectum.

Μιστύλλω. μ. υλῶ. minutatim ſeco. Neut. accuſ.

Μισυοί. qui dimidiato corpore nigri, dimidiato uerò albi ſunt.

Μίτη. redimiculũ, uitta, pileus, lanarũ glomus.

Μισώδης. εος. ὁ. ἡ. odibilis.

Μιτρίζω. eiulor, ſtrideo. μινυρίζω.

Μίτος. ου. ὁ. filum, licium. Vnde prouerbium ἐπὶ λεπτοῦ μίτου τὸ ζῆν ἠρτῆσθαι. Philoſtratus etiam fides cytharæ μίτους dixit.

Μίτρα. ας. ἡ. mitra, balteus, diadema capitis aureum, zona, ornatus capillorũ, faſcia muliebris, qua caput obligatur Sunt qui dicant μίτρας eſſe ex faſcijs, horarijsq; cõcinnatas corollas. Dicitur autẽ à μίτον, quod filum ſignificat. Apollonius μίτραν incorruptam dicit, ubi conſtat adhuc pudicitia uirginitasq;. μίτραν enim ſeu ζώνην ſoluere narrantur primum parientes, eamq; dicare Dianæ. Vide Bayfium.

Μίτρη. ἡ. operculum ſiue inuolucrum, quod alio nomine ἐπιδιδυμίς, eſt autẽ uaricoſa moles teſtibus in ſummo adiacens.

Μιτροχίτων. ωνος ὁ. delicatus, mitris præcinctus. Sybaritarum cognomen, ab accolis μυροχίτωνες dicebantur propter nimiam mollitiem, in quam collapſi, uel ipſis Sybaritis nõ cederent. geſtabant enim floridas tunicas, quas μίτροις etiam,

etiam, hoc eſt cingulis pretioſis & magni impendij præcingebant. Homerus *ἀμιτροχίτωνας* diſtinctos appellat.

Μιτύλος.ου.ὁ. mutilus, carens cornibus.

Μίτυς. ... commoſis, excremẽtum quoddam ceræ, ut Gaza uertit ex Ariſtot. quaſi fex & purgamentum ceræ, quæ & *κόμμωσις* dicitur.

Μιχωκέω. ſono.

Μ*να.ᾶς.* mna, ſiue, mina, centũ drachmæ. Hermolaus annotat *μνᾶν, λίτραν*, & *ὁλκὴν*, pro eodem accipi Gręcis, quemadmodũ Latinis minam, librã & pondo, quod tamen nõ uſquequaq; uerum eſſe ait Bud. Plin. lib. 21. ait *μνᾶν* pendere libras Atticas centum.

Μνάα. pete uxorem.

Μνάκς.αδος. capra quæ mulgetur.

Μναῖον. quod eſt pretij unius minæ.

Μναῖος. minę pondus habens, ſic Xenoph. *λίθους μναιαίους* dixit.

Μνάμων.ονος. qui ſacrificiorum admonet. Erant etiam *μνάμονες* (Plutarcho authore) ſympoſiorum præfecti apud Doras in Sicilia, quos Latini modiperatores uocant, quòd bibendi modum alijs imperarẽt. Vide in Chil. Eraſ. Et ſimpliciter memor, & curioſus, *ἐπιμελητὴς* ſic illud *μισῶ μνάμονα συμπόταν*, negant quidam intelligi debere de eo qui memor ſit pridiani delicti in ſympoſio commiſſi, ſed de nimium curioſo imperioſoq; ut notet *τὸν ἄγαν ἐπιμελητὴν τοῦ συμποσίου· μισοῦμεν γὰρ τοὺς ἐν οἰνοῖς ἐπιμελουμένους καὶ ἐπιτάσσοντα*. Euſt. Iliad. ι.

Μνάομαι. μνῶμαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. reminiſcor, indago, & idem quod *μνηστεύω*.

Μναρός.ου.ὁ. mollis, dulcis.

Μνασίον. mẽſuræ genus cõtinens duos modios.

Μνεία.ας.ἡ. memoria. uide *μνημεῖα* & *μνήμη* apud Ammonium.

Μνεύις. bos Oſiridi ſacer quem in Heliopili alebant Aegyptij.

Μνέω.μ.ήσω.π.ηκα. facio reminiſci, id eſt, ſuggero.

Μνῆμα.ατος.τὸ. monumentum, id eſt recordatio, ſepulchrum. Vide *μνημεῖα* apud Ammon.

Μνημεῖον.ου.τὸ. memoriale, monumentum. Vide Ammonium.

Μνήμη.ης.ἡ. memoria. *ἀπὸ μνήμης εἰπεῖν*, memoriter dicere & commemorare, quod Cicero à memoria exponere dixit. Vide Ammonium in *μνήμη* & in *μνημεῖα*.

Μνήμης ἀπώλεια. memoriæ iactura, quod genus mali uocatur *ληθαργική* alio nomine.

Μνημήια.ἡ. memoria.

Μνημόνευμα.ατος.τὸ. ad memoriam aptatio.

Μνημονευτὰ.τὰ. quorum memoria replicari poteſt.

Μνημονεύω.μ.εύσω.π.ευκα. memoriam facio, in memoriã reduco, memini, recordor, memor ſum. Neut. accuſ. & datiuo.

Μνημονικόν.τὸ. memoriæ uis & dexteritas.

Μνημονικός.ου.ὁ. qui ualet memoria.

Μνημονικῶς. aduerb. memoria.

Μνημοσύνη.ης.ἡ. memoria. Dicitur etiã Mnemoſyne Muſarum mater, ſecundum Heſiodum, patre Ioue, quòd ad procinctum in literaria palæſtra tendentem oportet *νοητικὸν* eſſe & *μνημονικὸν*, id eſt intelligendi, & retinendi poteſtate præditum. Iupiter autem *τὸ νοητικὸν* credebatur cõtribuere, & Mnemoſyne *μνημονικόν*. Confingitur & *τῆς μνημοσύνης* fontẽ apud Trophonij ſpecũ fuiſſe, quòd hauſta inde aqua, omnium quę uidiſſent, recordarentur. Mnemoſynes hymnus extat apud Orpheum.

Μνημόσυνον.ου.τὸ. memoria, memoriale, pignus, aut ſimile quippiam relictum apud amicum, quod illum noſtri commonefaciat, monumẽtum. Marci 14. *καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη λαληθήσεται εἰς μνημόσυνον αὐτῆς*.

Μνημύω. triſtis incedo & demiſſo uultu.

Μνήμων.ονος.ὁ.ἡ. memor, tabularius auctuarius, munere fungens in tabulas publicas referendi quæ opus eſt memoriæ mandari.

Μνήσαντο. meminerunt.

Μνησίθεος.ου.ὁ. pius, *ἀρκέσθεις*.

Μνησικακέω.μ.ήσω.π.ηκα. ſum memor malorũ, reminiſcor iniuriæ, & inimicitiarum præteritarum, poſt inimicitiam mala recordor. Vide in Chil. Eraſmi.

Μνησικακία.ας.ἡ. iniuriarum memoria.

Μνησίκακος.ου.ὁ. memor iniuriarum.

Μνησιχάρη. uoluptas.

Μνηστεία.ας.ἡ. memoria, deſponſatio, *μνήμη καὶ ἐπαγγελία τῶν μελλόντων γάμων. ἐκ τῶν νόμων*.

Μνηστεύομαι. &

Μνηστεύω.μ.εύσω.π.ευκα. deſpõdeo, trado ſponſam. Item proco, uxorem poſco, uxorem accipio, nubo. Quanquam (ut quidam tradunt) ille qui alteri ſtipulatur, *μνηστεύεσθαι* paſſiua uoce propriè dicatur, quod tamen (inquit Bud.) cõfirmare nolim. Item ambio, magiſtratum appeto, honores affecto, aucupor. Item concilio, comparo, ut *κέρδη μνηστεύει* Syneſ. Item reminiſcor. Bud. Com.

Μνηστή.ῆς.ἡ. ſponſa, *μεμνηστευμένη*.

Μνηστὴρ.ῆρος.ὁ. qui puellę nuptias ambit, procus.

Μνηστηροφονία.ας.ἡ. cædes procorum.

Μνῆσις.ιος.ἡ. memoria, *μνεία*.

Μνηστός.ου.ὁ. nuptus, deſponſatus.

Μνήστρια.

Μνήστρια.ας.ἡ.pronuba.
Μνῆστρον.ου.τό.arrhabo futurarum nuptiarum.
Μνηστύς.ύος.ἡ.poſtulatio in uxorem.
Μνήστωρ.procus,ſponſus, & qui nuptiarum arrhabonem dedit.Item prudens,peritus.
Μνήτια.nuptiarum donum.
Μνιαρός. muſcoſus. Oppianus lib. 2. καὶ μὲν τῆς μνιαροῖσιν ὑπὸ πλαταμῶσι νομῆες.
Μνιόεις.idem,σύμφυτος.
Μνίον,& additione α,ἄμνιον.ου.τό. muſcus, alga, βρύον,φῦκος.
Μνίω comedo.
Μνοῦς.pilus,tenuiſſima pluma, propriè cygnorũ, lana tenerrima, cum qua naſcuntur agni. Euſt. pullorum & agnorum pruni.
Μνωΐτης.uide εἵλωτας.
Μνώομαι.poeticè pro μνάομαι.reminiſcor.
Μογερός.οῦ.ὁ.laborioſus.
Μογέω.μ.ήσω.π.ηκα.laboro,patior.
Μογηρός,μογερός.
Μογιλαλία.ας.ἡ.hæſitantia in uerbis,cum ira,pudor, aliuſ'ue affectus impedit, quo minus eloqui aliquid debitè poſſimus.
Μογιλάλος.ου.ὁ.balbus,impeditæ linguæ,bardus.
Μόγις.uix.
Μόγος.ου.ὁ labor,afflictio.
Μογοστόκος.ου.ὁ.ἡ. faciens laborem in pariendo, laborem in partu adferens.
Μόδιος.ου.ὁ.modius.
Μόδυχνον.διοτάλιον.
Μόθαξ. ſeruulus, qui cum filijs coæqualibus enutritur.
Μοθύω deteſtor, calumnior, odi. Heſychius legit μοδύω.
Μόθος.ου.ὁ.labor,bellum,tumultus,pugna.
Μοθούρα.ας.ἡ. capulus & manubrium remorum.
Μόθων.terrificus,terribilis,turbator,moleſtus,uilis & nullo in honore habitus. Item genus ſaltationis cuiuſdam turpis & parum liberalis.ſic etiam uocant Lacedæmonij uernam,ſeruũ domi natum.Etym.uide μώθων per duplex ω. Itẽ fœda & ſeruilis quędam ſaltatio.
Μοθωνία.ας.ἡ ſuperbia.
Μοθωνικός.ſuperbus Plutarc. in uita Periclis. ὁ δὲ ποιητὴς ἴων, μοθωνικήν φησι τὴν ὁμιλίαν καὶ ὑπότυφον εἶναι τοῦ περικλέους.
Μοιδίζειν.in aliqua lingua perperam loqui.à Mœdorum lingua ſumptum,quæ impura eſt & corrupta.lego μηδίζειν per η.ut ſupra.
Μοιμυνᾶν.&
Μοιμύλλειν labra inuicem coniungere,ſurgere.
Μοῖος.triſtis,demiſſo uultu incedens.
Μοῖρα.ας.ἡ.parca,fatum,fors,deus ipſe ita appellatus eſt à partitione rerum Ariſtot.de Mundo. mors,pars,decens,officiũ,acies,tribus. Item fœlicitas,bona fortuna.Etym.μοιρῶν hymnus eſt apud Orpheum.
Μοιραγέτης.fatorum ductor.
Μοιράομαι.ſum fatatus,ſortior,λαγχάνω.
Μοιράω.fato,diuido.
Μοιρηγενής.έος.ὁ.ἡ fortunatus.
Μοιροδοκέω.particeps ſum.
Μοιρολαχεῖν diuidere,partiri.
Μοιρώ.οῦς ἡ Lyrica quędam mulier quę hymnum in Neptuni laudem conſcripſit.Euſt.
Μοιχάγρια. τά. adulterij deprehenſio, pœna deprehenſi in adulterio.
Μοιχάζω.mœchor,fornicor.Genit.
Μοιχαλίς.ίδος.ἡ.adultera,ſcortũ.
Μοιχάομαι.μοιχάζω, μοιχεύω.
Μοιχεία.ας.ἡ.adulterium. λέγεται μὲν καὶ ἡ πρὸς παρθένον καὶ χήραν φθορά· κυρίως δὲ ἡ τῆς ὑπάνδρου φθορά· δὲ ἡ τῆς παρθένου καὶ χήρας.ἐκ τῶν νό-
Μοιχεύτρια.ας.ἡ.μοιχαλίς. (μων.
Μοιχευθεῖσα ἡ.adulterata.
Μοιχεύω.μ.εύσω.π.ευκα.adultero,ſtupro,ſtuprũ infero,conſtupro.Actiu.accuſ.
Μοιχίδιος.ὁ.ſpurius.
Μοιχικός.οῦ.ὁ.adulterinus.
Μοιχός.οῦ.ὁ.adulter,mœchus.Eſt & μοιχὸς indecora prorſus ac cinædica tondendi ratio, qua infamatur in comœdijs poëta Cratinus.
Μοιχοτύπη.ſcortum.
Μολγός.οῦ.ὁ.tardus,cæcus,pauper,μοχθηρός, uter ex bubulo corio. Comici item μόλγους & ἀμόλγους uocant depeculatores.à mulgendo,id eſt,ἀμέλγειν.
Μολέω.eo,proficiſcor,uenio,redeo,moueo,curro.
Μολιβδώδης.ῶτος. color plumbeus,luridus,qui & πελιδνός.apud Gal.in arte medicinali.
Μόλιβος.plumbum.
Μόλις.uix,μόγις,βραδέως. (rius.
Μολίων.ονος.ὁ pugnator,graſſator,latro,uereda-
Μολοβρός.ου.ὁ.ægrè auctilis,humilis,pumilus,τα-
Μολοβρός.οῦ.ὁ.deuorator,paraſi- (πεινός.Nican.
tus,mẽdicus,cauſa cœnę ſumendæ adueniens.
Μολόθουρος. ὁ. herba perpetuò uirens, ſunt qui aſphodelũ interpretantur,apud Nicand.
Μολουρός.impudẽs,triſtis.λυπηρός,ἀηδής.uide μο-
Μόλος.μόθος.labor,pugna,fremitus. (λυρός.
Μολουρίδαι.ſpicarum nodi,ſiue geniculę.
Μολουρίς.ίδος.ἡ.haſta mutilata, ueretrum. Item ægrè reddens lotiũ,Item animal quoddã locuſtæ ſimile.Nicand.frumẽtum depopulans,qui fortaſſe gurgulio Virg.dicitur.
Μόλουροι.οἱ.apud Nicand.in Theriacis inter ſerpentes nominantur,ſed non deſcribuntur:dicti uidentur ab eo quòd cauda ingrediantur.

Μολόχιον. τό. armilla, ornamentum muliebre.
Μολπάζω. celebro, canto.
Μολπή. ῆς. ἡ cantus, hymnus, ludus, luſus. Etym.
Μολύβδαινα. ας. ἡ. μολυβδίς. metallũ quoddam, Gaza in Ariſtotele uertit galenam, hoc eſt, plũbaginẽ, & ſcribitur illic per iota in antepenultima, & plumbum quod reti appenditur.
Μολύβδινος. ου. ὁ. plumbeus.
Μολυβδίς. ίδος. ἡ. lamina plumbea, & põdus ſeptẽ librarũ. quod alij μολβὶς dicunt teſte Heſych.
Μόλυβδος. ου. ὁ plumbum.
Μόλυβδος κεκαυμένος, Celſus plumbum combuſtum appellat.
Μολυβδοσκωρία. idem, plumbi recrementum uel excrementum: πεπλυμένος uerò illotum, ut ſtannum.
Μολυβδουργός. plumbarius.
Μολύβδωσις. ἡ. plumbatura, ferruminatio, & quæcunq; coniunctura.
Μολύζα. ἡ. coma allij cum capite ſolo. Hippoc.
Μολώνη. pars illa corporis, quæ ſe perpetuò coinquinat, podex.
Μόλυνσις. εως. ἡ. leuis quędam coctio ac propemodũ cruditas quædam. Ariſtot. Meteor. 4. ſtatuit hanc elixationi contrariã, non tamen cuiuis ſed ei quæ eſt concoctio indefiniti humoris in elixando corpore propter defectum caloris in humore complectente uerſantis, inquit enim μόλυνσις δὲ ἀπεψία μὲν, ἐναντία δ' ἑψήσει ἐὰν δ' ἂν ἐναντία ἡ πρώτη λεχθεῖσα ἀπεψία τοῦ ἐν τῷ σώματι ἀορίστου δι' ἔνδειαν τῆς ἐν τῷ ὑγρῷ τῷ πέριξ θερμότητος.
Μολύνω. μ. υνῶ. π. υγκα. inquino. Actiu. accuſ.
Μολυρίς. ίδος. ἡ. locuſta.
Μολυρός. tardus, ingratus, modeſtus, iniucũdus. uide μολοβρός.
Μολυσμός. οῦ. ὁ. inquinatio, litura.
Μολύω. ſurculos demico & excindo.
Μόλω. μολέω. accedo.
Μόλων. ωνος. ὁ. proprium uiri, qui breuitate ſtaturæ anſam prouerbio dedit. Eraſ. Chil.
Μομφή. ῆς. ἡ. querela, condemnatio.
Μοναδικόν. οῦ. τό. ſingulare.
Μοναδικός. οῦ. unicus.
Μοναδόν. ſolitariè.
Μονάζω. μ. άσω. π. ακα. ſolus dego, ſoliuagor, ſolitudines capto. Neutr. abſol.
Μονάζοντες. monachi appellantur peculiari habitu ſeſe diſtinguentes.
Μονακλῆς. excellens, robuſtus.
Μονανδρεῖν. uni uiro cohabitare.
Μοναρχέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſolus impero, monarchico imperio potior. Neut. genitiuo.
Μόναρχος. ου. ὁ. princeps, monarcha, tyrannus.
Μοναρχία. ας. ἡ. principatus, monarchia. Suetonius interpretatur arbitrium orbis terrarum, Eutropius ſummam rerum poteſtatem.
Μοναρχικόν. τό. quod peculiare ac proprium eſt eius imperij cui unus præeſt.
Μόναρχος. ου. ὁ. monarcha, apud Aeſchylum pro μονάρχης.
Μονάς. άδος. ἡ. unitas, monas, unio, teſſerarum iactus qui & ὄνος, id eſt, aſinus & cubus dicitur.
Μοναστήριον. ου. τό. ſolitudo, monaſterium.
Μοναστής. οῦ. ὁ. monaſta, ſolitarius.
Μοναστικός. οῦ. ὁ. ſolitarius.
Μόναυλος. ου. ὁ. genus tibiæ quam inuenerunt Aegyptij, quaſi ſingularis tibijs, quæ unicum & ſimplicem (ut opinor) reddebat concentum, cui opponitur πολυζύδης ab Euſt. Illiad. φ.
Μοναχῆ. unicè.
Μοναχός. οῦ. ὁ. monachus, ſolitarius.
Μοναχοῦ. ſolummodo.
Μοναχῶς. ſimpliciter, uno modo.
Μονή. ῆς. ἡ. manſio, oxytonum.
Μόνη. ης. ἡ. ſola, occaſio, paroxyt.
Μονημέριον. ου. τό. ludi aut ſpectaculum unius diei Epigrammat.
Μονηρέβιον. uita ſolitaria, monachiſmus.
Μονήρης. εος. ὁ. ἡ. ſolus, ſolitarius. μονήρης ναῦς. Vide Bayf.
Μονίας. ſobrius, νήφων. ebrios enim διθύραμβους. uocabant.
Μονικός. οῦ. ὁ. &
Μόνιμος. ου. ὁ. ſtabilis. μόνιμοι λόγοι καὶ ἀμετάπτωτοι, rationes immobiles neq; refutabiles, cognatæ ſcilicet earum rerum quarum ſunt interpretes. Bud. Com.
Μονιός. οῦ. ὁ. porcus ſylueſtris, qui ſingularis Latinè dicitur. Cæl. lib. 2. cap. 30. Cyrillus aſinum interpretatur. Item torques.
Μονοβόας. fur, quòd ſolus & clanculum eat.
Μόνιππος. uno equo certans, κελητίζων.
Μονογνώμονες. οἱ. conſentientes, ab una dependentes ſententia.
Μονογενής. έος. ὁ. ἡ. unigenitus, unicus.
Μονόγραμμος. ου. ὁ. quaſi deliniatus tantum, non additis reliquis, quæ iuſtam picturã abſoluunt. Dicitur de macilento & extenuato deformiq;, ut apud Ciceronem dij monogrammi ab Epicuro dicuntur. Cæl. lib. 5. cap. 19. & Eraſ. Chil.
Μονοειδές τό. uniforme. Ita rhetores appellabant genus dicendi ſtatim ſatietatem parturiens, cũ nunquã uel in magnis rebus aſſurgeret, uel in humilibus demitteretur quaſi dixeris unius aſpectus & formæ ſemper apparentẽ orationẽ.
Μονοειδής. έος. ὁ ἡ æqualis, ſolus, uniformis.
Μονοείμων. unica ueſte utens.

Μονόζοος. ȣ ὁ. qui unum & ſimplicem uenarũ curſum habet. Sic Theophr. in 5. li. uocat arbores.

Μονοζόȣς & διζόȣς & τετραζόȣς, hoc eſt ſimplices bipartitas & quadripartitas, quibus ſcilicet in utranq; partem medullæ uel ſimplices uel bini uenarũ curſus naturæ contrariæ perpendunt.

Μονόζωνοι. excellẽtes bello, & qui cingulo eximio à cæteris differunt. Suid.

Μονόθυρ☉-. ȣ. uniforis, uniualuus.

Μονοκαμπτοι. οἱ. omnes pedum digiti, hoc eſt flexi unius.

Μονόκερως. ωτος. unicornis. Animal cuius meminit Aelianus.

Μονόκρηπις. uno calceamẽto indutus. Mercurij epitheton, qui calceum alterum Perſeo ad Gorgonas deuolanti dedit.

Μονόκοιλ☉-. ȣ. unum habens uentrem.

Μονοκόνδυλ☉-. ȣ. ὁ. qui uno modo inflectitur.

Μονοκότυλ☉-. ὁ. ſimplicem acetabulorum ordinem habens.

Μονόκροτ☉- ναῦς. uide in Bayf.

Μονόκωλος. ȣ. ὁ. unimembris.

Μονολεχής. ῆς. ἡ. matrona uno contenta.

Μονολήμματοι συλλογισμοί. οἱ. enthymemata, ſyllogiſmi qui una propoſitione conſtant.

Μονόλοπα. τὰ. ſimplici cortice producta arbores.

Μονόλωπα. τὸν. unius pellis, unius ueſtis, uel qui ſolidam habet pellem.

Μονομαχεῖν. ſingulari certamine pugnare, ut gladiatores & prouocatores.

Μονομαχία. ας. ἡ. duellum, ſingulare certamen duorum.

Μονόμαχ☉-. ȣ. ὁ. gladiator.

Μονομερής. έ☉-. ὁ. ἡ. unius partis.

Μονομίτος. gen. ueſtis quaſi unilicĩu, ralla à Plauto uocatum.

Μονόμματ☉-. uniformis, ſimplex.

Μόνον. ſolum, tantum.

Μονονȣ. μόνον ȣ. &

Μονονȣχί. quaſi, propè, fermè, tantum non.

Μονόξυλον. ȣ. τὸ. monoxylon, id eſt nauigiũ ex ligno integro. Vide in Bayf. monoxylæ lintres.

Μονοȣσιον. τὸ μὴ ἔχον ἐτερόν τι τῆς αὐτῆς ȣσίας ὅμοιον. quod ſolũ eſt in ſuo genere, & nihil ſuæ ſubſtantiæ ſimile habet ut ſol, luna, cœlum.

Μονοπέδιλ☉-. ȣ ὁ. unico calceo indutus.

Μονοπόδιον. τὸ. apud Plinium, menſa quæ uno tantum pede ſuſtinetur. Bayf.

Μονοπροσώπως. ſub una perſona.

Μονοπρόσωπος ἀντωνυμία. pronomen demonſtratiuum, ut ἐκεῖνος, ſic dictũ, quod prima perſona careat. Etym.

Μονοπωλεῖν. dicuntur ij, q ſoli quippiã uendunt, ut ij qui ius monopolij impetrauerũt à quo fit.

Μονοπωλία. &

Μονοπώλιον. huiuſmodi uenditio. Bud. Com. apud Hyperidẽ circus æditiorũe locus, in quo uenum exponebantur mancipia, quem & τράπεζαν noua Comœdia nominat.

Μονόρηξ. auulſus.

Μόν☉-. ȣ. ὁ. ſolus.

Μονοσιτέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſemel comedo in die Neutr. abſol. Bud. Com.

Μονοσιτία. cum ſemel in die comedimus.

Μονοσέλεχα. τὰ. quæ habent à radice caudicem unum.

Μονοσόλ☉-. ſolus miſſus.

Μονοσύλλαβ☉-. ὁ. uide in Chiliad. Eraſmi.

Μονότοκ☉-. ὁ. uniparus.

Μονοτόκ☉-. ȣ. ἡ. unipara.

Μονοτονία. ας. ἡ. peruicacia.

Μονοτόν☉-. ȣ. ὁ. peruicax.

Μονότροπος. ȣ. ὁ. ſolitarius, unius moris, ſolus nutritus, cœlebs, ſtabilis, conſtans, peruicax. πάσης τροπῆς καὶ μετασχηματισμȣ̃ χωρίς.

Μονȣ́αλος. ſtella Lucida in corde Leonis apud Aſtronomos.

Μονȣχία. ας. ἡ. cœlibatus.

Μονοφαγία. ας. ἡ. uictus ex una re.

Μονόφαγοι. apud Athenæum dicebãtur quòd ſeorſum ferè ueteres pranderent, more diuerſo à Romanis, qui ſimul cum amicis decumbebãt. unde cœna ab eis dicta, δίχα τῆς κοινωνίας. Cæl. lib. 14. cap. 57. & Eraſmus in Chil.

Μονόφαντ☉-. ȣ ὁ. ἡ. ſolus apparens.

Μονόφθαλμος. ȣ ὁ. luſcus. Vide ἑτερόφθαλμος unoculus in Ammonio

Μονόφορβ☉-. ȣ. ſolus paſcens.

Μονοφυὲς. τὸ. unigenitum.

Μονοφυής. έ☉-. ὁ. ἡ. ſimplex.

Μονόχειρ. unimanus dicit Liuius Aretij puerum natum unimanum.

Μονόχθυρ☉-. firmus, improbus.

Μονοχιτῶ. habeo unam tantummodo tunicam.

Μονοχιτών. ον☉-. ὁ. ἡ. amictus prima ueſte, interula. Bayſius exponit tunicatũ, uel ſola tunica amictum.

Μονοχρώματ☉-. ȣ ὁ. unius coloris. & μονοχρώματα. ſingulis coloribus depicta.

Μονοψάδυς. priuatus.

Μονῳδεῖν. lugere.

Μονῳδία. ας. ἡ. breuis laus defuncti, cantus lugubris, cuiuſmodi ſunt in tragœdijs. Et eſt propriè quãdo unus aliquis ab ſcena cantum profert, & non chorus ſimul. Cæl. lib. 4. cap. 4.

Μονῳδοί. uocantur poëtæ qui ſub una tãtum perſona argumentum explicant, hoc eſt μονοπροσώπως ἀφηγȣ̃νται. Et poëma huiuſmodi dicitur μονῳδικόν, cuiuſmodi in Alexandria concinnauit Lycophron.

Μονωθεὶς. ϑέντος. ὁ. ſolus derelictus.

Μονωθεῖσα. ἡ. uacans.

Μονωνία. ας. ἡ. ſuperbia.

Μόνως ſolum aduerb.

Μόνωσις. ἡ. ſingularitas.

Μονώτης. ſolitarius & ὁ μονώτην βίον ζῶν, uitam in ſolitudine agens.

Μονωτὶ. clàm, ſolitariè.

Μόνωτος. ȣ. ὁ. ἡ. uniauris.

Μόρα. ordo eſt militaris apud Lacedæmonios, dictus παρὰ τὸ μείρω, de parte turbarũ. Eſt autem acies ex quingẽtis aut ſeptingentis, aut triginta uiris. Etym. Xenoph. in Lacedæm. Repub. dicit unamquamq; ex ciuilib. partibus, id eſt, ἑκάστην τῶν πολιτικῶν μορῶν continere unum πολέμαρχον, hoc eſt, belli ducem, quatuor λοχαγοὺς ſiue manipulares ac turmæ ductores, octo πεντηκοστύας, id eſt, quinquaginta uirorum turmas, ἐνωμοτάρχας ſedecim. Atteſtatur etiã Ariſtot. Lacedæmonios μόρα quaſi μοίρας appellaſſe ac totã gentẽ in μόρα ſiue μοίρας diſtributã.

Μοργή. ῆς. ἡ. menſum terræ ita apud agricolas uocabatur, μόργιον Heſych. πλέθρον, iugerum.

Μοργία intemperantia, guloſitas.

Μόργος. ſepes, uehiculorũ ſepimentũ quibus paleæ deuehuntur. Itẽ coriacea armatura.

Μοργνύω. μ. μόρξω. abſtergo.

Μοργυλλέω. procraſtino, diem diffindo.

Μορέα. ας. ἡ morus arbor.

Μορέω laboro, abrado, tumulo. Etym.

Μόρημα. cumulus, ramentum. Etym.

Μορία. ας. ἡ olea Mineruę ſacrata in arce Athenis. Cel. lib. 6. cap. 19. omnem oliuã quidam ſic dicunt, quidam uero tantum Deo ſacras.

Μόριμος. ȣ. ὁ. fatalis, μόρσιμος.

Μόριον. ȣ. τὸ. particula, membrum, pudenda.

Μόριος. partialis, inſatiabilis.

Μόρις. uates, particeps, partiarius.

Μοριόν. tenebroſum, obſcurum.

Μορμολύκιον. ȣ. τὸ. larua, perſona, terriculum. Eſt etiam factitia uox, aut caprorum facies dicuntur. Etym. Tragicorum & mimorum perſonæ quas Dorienſes γόργια uocant.

Μορμολυκεῖον. in antepenultima circumflexum, idem quod μορμολύκιον. Etym

Μορμολύττομαι. μ. ύξομαι. π. υγμαι. terreo. μορμολυττομένους τὸν θάνατον, mortẽ formidantes atq; extimeſcentes. apud Aeſchinem in Axiocho.

Μόρμος. moleſtus, terribilis.

Μορμύλος. uide μόρμυρος.

Μορμυρεῖν murmur aquarum.

Μορμυρίζω. μορμύρω.

Μόρμυρος. ου. mormur piſcis marinus, ut Gaza uertit apud Ariſtot. Aelianus μορμύλον uocat.

Μορμύρω. murmuro, ferueſco. uerbum fictum à fluuiorum ſtrepitu. Neut. abſol. inferius μυρμύρω ſcribitur.

Μορμυρωπός. ȣ. ὁ. ſolis epitheton, ubi ex defectu ſubobſcurus eſt, aut ſanguineus.

Μορμώ. όος. ἡ. mulier facie monſtroſa, & benè ferina, lamia, ſtrix. Vnde & pro larua ponitur, ut eſt in uita Aeſopi. Ariſtoph. uolẽs horribilitatem uocis & feritatem oſtendere, μορμὼ τοῦ θράσους extulit, quaſi dixiſſet, ὦ τοῦ θράσους, O audaciam ut annotat Euſt. Iliad. φ.

Μορμών. ῶνος larua, & perſonarũ terriculamentũ Xenoph. Commẽt. lib. 4. οἱ μὲν δὴ λακεδαιμόνιοι ἐπισκώπτειν ἐτόλμων ὡς οἱ σύμμαχοι φοβοῖντο τοὺς πελταστὰς, ὥσπερ μορμῶνας παιδάρια.

Μοροδικῆσαι, ἀντὶ τοῦ μέρους μεταλαβεῖν Antiphonti, teſte Harpocrat.

Μορόεις: όεντος. laboratus. μετὰ πολλοῦ καμάτου πεπονημένος. Item lætalis, κακοποιός, ὁ μόρον ἄγων, apud Nicand.

Μόρον. ȣ. τὸ. morum fructus. Euſt. Il. ξ. μόρον Cypriorum lingua acutum τὸ ὀξὺ ſignificare.

Μοροπονεῖν. angi, uehementer laborare.

Μοροπονοῦν. τὸ. male affectum.

Μόρος ȣ. ὁ. labor, morbus, dea fatalis uitæ, interitus, mors, fatum.

Μόροττον. è corticibus quippiam textum, quo ſe mutuo in Cerealibus percutiebant, ſportula.

Μόροχθος. ȣ. galaxia lapis.

Μόρσιμον ȣ. τὸ. fatum, neceſſitas ineuitabilis.

Μόρσιμος. ȣ. ὁ fortunatus, fatatus, fatalis.

Μορτός. mortalis, niger, fuſcus.

Μορύξαι. contaminare, polluere, fœdare.

Μόρυχος. ȣ. ὁ. morychus cognomẽ Bacchi apud Siculos, quòd in uindemia eius facies muſto & uirentibus ficis oblini conſueuit. Eraſ. prouerb. Morycho ſtultior.

Μορφάζω. nuto, annuo.

Μορφασμός. ȣ. ὁ genus ſaltationis qua repræſentabantur diuerſorum animalium geſtus.

Μορφή. ῆς. ἡ forma, aſpectus. Vide apud Ariſtot. in Prædicamento qualitatis.

Μορφίζω. formã mẽtior, & cõcilio arte formam.

Μορφνός. ȣ. niger, obſcurus παρὰ τὴν ὀρφνὴν, ἤγουν νύκτα, uel rapax, ὁ συλληπτικὸς τῶν διωκομένων, ἢ μάρπτων. Item lętifer. Vnde & pro tertio aquilarum genere ponitur, quas Homer. περκνοὺς uocat, ut ait Plin. lib. 10. cap. 3. ἐκ τοῦ μόρον, καὶ φόνον ἐπιφέρειν τοῖς ἄλλοις ὀρνέοις. Euſt. Il. ω. Theodorus næuiam dici poſſe ſcribit apud Ariſtot.

Μορφόω. μ. ώσω. π. ωκα. Actiu. accuſ.

Μορφώω. orno.

Μορφώ. ȣς. ἡ. Veneris cognomen apud Lacedæmonios, calyptram & pedicas habentis.

Μόρφωμα.

Μόρφωμα. τὸ. figura, figuratio, formatio.
Μόρφωσις. ιος. ἡ. formatio.
Μόσσοι. dij Babylonij, quib. menſe Maio in Epheſo uictimæ cædebantur.
Μόσυν. υνος. ὁ. turris, domus, lignea, ξυλόκαθρον, ξύλινον τεῖχος.
Μοσυνεῖν. de turribus pugnare.
Μοσυνοικοι. οἱ. gẽs Ponti quæ in turribus habitat.
Μοσχάριον. τὸ. ὁ. uitulus.
Μοσχῆ. ῆς. ἡ. pellis uitulina.
Μοσχεῖον. plantarũ uel tenuium olerum, ſeu etiam plantarum inſitiones. Etym.
Μοσχεύματα. τὰ. ſtolones, plantæ teneræ, & nouelli rami, malleoli uitiũ, uiuiradices, ꝓpagines.
Μοσχεύω. μ. εύσω. π. ευκα. emitto ſtolones, uiuiradices efficio. Theophraſtus de palma loquens, τὰς γὰρ ῥάβδους φασὶ μοσχεύειν περὶ Βαβυλῶνα τὰς ἁπαλωτάτας, καὶ ὅταν ἐμβιώσωσι μεταφυτεύουσιν. id eſt, uirgas enim tenerrimas Babylonios uiuiradices efficere aiunt adultasque transferre.
Μοσχηδὸν. aduerb. uituli in morem.
Μοσχίας. ὁ. aries triennis, τριετὴς κριός. Euſt.
Μοσχίδιον. ficus tenera & primum enata, ſtolo, ſurculus, turio, aſparagus.
Μοσχιναῖος. laſciuus, ſaltatorius, σκιρτητικός, exiliens, uitulinus.
Μοσχίον. τὸ. ſtolo, & uitulus nouellus, uaſculum ſemen ceparum continens.
Μόσχος. τὸ. ὁ. ἡ. ſtolo, uitulus, iuuenca, item aromaticus. Etym Item calendę menſis, ſiue νουμηνία, μόσχος ab Orpheo dicuntur.
Μόσχος φύλλων. pediculus foliorum.
Μοσχύνομαι. nutrior. Etym.
Μοτόω. μ. ώσω. π. ωκα. medeor, curo uulnus ut citò claudatur. Neutr.
Μοτὴ. ῆς. ἡ. peniculus uulnerarius, idem qui μοτός Q. Calaber, ἐφύπερθε μοτέων εἴρια σονδύ(σαντες).
Μοτογένειος. ὁ. rarã habens barbam.
Μοτὸς πλατύς: linamentũ eſt concerptum, quod uulneribus ad exiccandam ſaniem, & purulentias extrahẽdas inditur, hoc eſt, penicillus uulnerarius, Legitur quoq; in plurali τὰ μοτὰ pro eodem, quæ & πριαπίσκους appellant medici à genitalis humani forma, & στρεπτὰ, ξυστὰ, ἐλλυχνιωτὰ à torquendo, radendo, ac lucernarum funiculis, Vide Iſagogen Galeno adſcriptum. Vnde μοτάριον diminut. ἀπὸ τοῦ μοτοῦ Bud. Com. μοτὸς quintuplex eſt, στρεπτὸς, tortilis: ξυστὸς, raſilis, quod deraſa linteolorum materia formaretur, τιλτὸς, concerptilis, à concerptu uellicatuq; materiæ: ἐλλυχνιωτὸς, qđ ex ellychnio conflaretur: & πριαπισκωτὸς, quod ad ſpeciem ueretri ſiue mentulæ faſtigiaretur.

Μότωσις. idem quod μοτός.
Μοτόω. uulnero, turbo.
Μότυς. diſſolutus, mollis.
Μοτῶσαι. immiſſo peniculo linamẽtoſe curare.
Μοῦ. mei.
Μουίαι. uermes qui in carne putrida gignuntur.
Μουκίζω. labijs compreſſis iram oſtendo.
Μουκηρόβατος. ὁ. apud Lacones dicebatur qui amygdala frangit, μουκήρους enim illi amygdala uocitabant, refert ex Pamphilo Athenæus.
Μοῦναξ. tamen.
Μούνας. ſolitariè, κατὰ μόνας.
Μουνολέων. ſolitarius leo.
Μοῦνος. τὸ. ὁ. ſolus, pro μόνος.
Μουνυχία. ας. ἡ. luna. & Munychia portus Athenienſis. & templum Dianæ, quæ inde Munychia appellatur apud Laërtiũ lib. 1. in Epimenide.
Μουνυχιών. ῶνος. ὁ. Ianuarius, mẽſis uernus, Theodorus Martium eſſe uult, & rectè, ut in quo uernum ſit æquinoctium, autorum teſtimonio. Et Harpocrat. decimũ apud Athenięſes menſem hoc nomine dicit appellari.
Μοῦσα. ης. ἡ. Muſa, cantus. Orpheus in hymnis μούσας per concíſionem quaſi μελούσας dici putat, ut nihil ſint niſi μέλος ἁρμονικόν. Alij quaſi ὁμοούσας, quòd uno nexu diſciplinæ omnes teneantur, atq; ita fiat ἐγκυκλοπαιδεία. Alij. παρὰ τὸ μαίομαι τὸ ζητῶ, ἢ ἀπὸ τοῦ μῶ μῶσαι τὸ προθυμοῦμαι καὶ ἐφίεμαι ζητητικὴ γὰρ ἡ μοῦσα καὶ ἡ γνῶσις. καὶ ἀπὸ τῆς ζητήσεως καὶ προθυμίας γίνεται. Euſebius autem ἀπὸ τοῦ μυεῖν μοῦσαν dictum eſſe tradidit, quod διδάσκειν ſignificat καὶ παιδεύειν. Cæl. lib. 11. cap. 10. & Bud. Com. Muſarum hymnus extat apud Orpheum.
Μουσαγέτης. τὸ. ὁ. ſol uocatur ab Orpheo, quòd omnium orbium temperet harmoniam, ut annotat Domitius Chal.
Μουσάληπτος. τὸ. ὁ. à Muſis raptus.
Μοῦσαξ. rabula, qui clamore nutritur.
Μουσεῖον. τὸ. τὸ. muſeũ, locus Muſis & ſtudijs conſecratus, in quo de diſciplinis honeſtis agitur. Philoſtratus in uita Thyanei μουσεῖον uocat, ubi Muſæ colebantur & reſponſa reddebant, quod & Pollux affirmat. Stephanus locum eſſe tradit apud Olympũ in Macedonia ex autoritate Polybij.
Μουσηγετῶν. citharam pulſans.
Μουσίζω. μ. ίσω. π. ικα. cantu contendo. Neut. dat.
Μουσικεύεσθαι. τὸ μουσουργεῖν.
Μουσική. dicebatur à priſcis humanitas literarũ, in qua ingenuos homines docebant otiũ conterere, animumq; recreare. Recentiores uerò ad numerorum modulationem hoc uocabulum tranſtulerunt, quia muſica uelut ludus ani

mi à curis uexati eſt requies: ex quo factum eſt, ut μουσικὴ οὐ μόνον τὴν παιδείαν, ἀλλὰ καὶ τὴν παιδιὰν ſignificet. Bud.Com.

Μουσικός. οῦ. ὁ. &

Μουσίκτας. ου. ὁ. cantor, muſicus, canorus.

Μουσοκραπίδαι. qui carmina muſica, aut melica canebant. ea fere lugubria erant.

Μουσοκόλλυκος. ου. muſica illecebra.

Μουσόμαντις. iactabundus.

Μουσομανῶ. inſanio per Muſas, uel ſtudio Muſarum.

Μουσοπάταγοι. οἱ. obſtreperi uerſificatores, uel recitatores ſuorum carminum cum iactatione & ſtrepitu. Vide in Chil. Eraſmi.

Μουσοπόλος. ου. ὁ. poëta.

Μουσουργός. οῦ. ὁ. ἡ. cantor, cantrix, citharista, tibicen, qui muſica ratione temperat cãtica & modulatur.

Μουσουργεῖν. muſica arte componere, uel muſicis modis implere, perſonare, muſica facere, fidibus aut tibia canere, modulari, Accuſat. iung. Bud.Com.

Μοὐστίν, pro ἐμοῦ ἐστιν, Atticè.

Μουσωθῆναι à Muſis erudiri.

Μουσωνοί. cocis præfecti, τεχνῖται.

Μουσῶσαι. numeris & modis exornare, uenuſtius reddere.

Μοχθέω. μ. ήσω. π. ηκα. laboro, affligor aduerſis, κακοπαθῶ.

Μοχθηρία. ας. ἡ. nequitia. Ariſtophan, ὀνόματα πάντα πέπτωκε τῇ μοχθηρίᾳ. & κατὰ μοχθηρίαν ζῆν Ariſtot. dicitur ex uitio uiuere.

Μοχθῆρος. ου. ὁ. agricola, laborioſus, ἐπίπονος. Ammonius, Cyrill.

Μοχθηρός. οῦ. ὁ. flagitioſus, nequam, πονηρός, Ammonius, Cyrill.

Μοχθίζω poëticè pro μοχθῶ.

Μοχθισμός. οῦ. ὁ. labor.

Μοχθονικῶς. laborioſè.

Μόχθος. οῦ. ὁ. labor.

Μοχλεία commotio cum uecte, obfirmatio.

Μοχλευτής ὁ. motor, concuſſor. Epitheton Neptuni, qui non ſolum terram, ſed mare etiam motitare dicitur.

Μοχλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. &

Μοχλέω. μ. ήσω. π. ηκα. moueo, cum ſera moueo, obfirmo uecte ſiue repagulo, σαλεύω. Acti. acc.

Μοχλεία. ας. ἡ. tralatio oſſis in locũ ſuum, ſiue ex eo, quod pręter naturam in id, quod ex natura uectis, Cæl lib.11.cap.29.

Μόχλιον. ου. τό. &

Μοχλός. οῦ. ὁ. & in plurali μοχλά. τά. uectis, quo utuntur plerunq; parietum perfoſſores, repagulum, ſera quæ adhibetur ad aliquid mouendum. Cælius ibidem.

Μοχλόω. idem quod μοχλεύω.

MΥ. facere, & μῦ ſortitus es, uide in Chiliadibus Eraſmi.

Μυάγρα ας. ἡ. muſcipula.

Μύαγρος. ου. ὁ. muſcarum deus, apud Nicandum ſerpentis genus eſt.

Μύαξ. κος. mitilus, conchæ ſpecies, murex.

Μυᾶν. conniuere, irridere, τὰ χείλη πρὸς ἄλληλα συνάγειν.

Μυγαλῆ ης. ἡ. mus araneus, uide Aelianum & Nicandrum.

Μύγις. uix, pro μόγις.

Μύγμα. ramentum, laceratio.

Μυγμή. ῆς. ἡ. ſonus narium, irriſioni plerunq; dicatus, reprehenſio. Vnde qui citra reprehenſionis morſum agit, ἀμύγμων dicitur, Cæl.lib. 2. capite 30.

Μυγμός. οῦ. ὁ. ſtridor muris.

Μυδαίνω. putrefacio, ſtillo.

Μυδαλέος. ου. ὁ. humidus, fœtidus, putridus.

Μυδάω. μ. ήσω. π. ηκα. diſtillo, humecto, putreſco, fœteo, labefacio, inflor, tumeo.

Μύδες. teſtudines lutariæ, ſiue mures aquatiles.

Μύδησις. diſtillatio, humectatio, putrefactio. Et dicitur de omnibus putrefactione enectis corporibus. Eſt etiam palpebrarũ affectio tumentium & manantium aſſiduè.

Μύδος. mutus.

Μυδρίασις. ιος. ἡ. uitium oculorum ubi pupilla iuſto latior efficitur colore, nihil prorſum mutato: qua fit, ut uiſa minora appareant quàm ſint. cuius cauſa eſt περιττωματικὴ ὑγρότης, id eſt, redundans humectatio. Cæl.lib.7.cap.5.

Μυδροκτύπος. faber ærarius,

Μύδρος. ου. ὁ. ferrum ignitum, maſſa candefacta. aurum ſic dicitur apud Lycophronem. Etym. Anaxagoras dixerat Solem eſſe ignitũ ſeu candentem mydron, interpres reddit laminam, non rectè Laërtius lib.2.

Μυδρώψ. genus putridi ulceris.

Μυελόεις. οεντος. ὁ. medulla plenus.

Μυελός. οῦ. ὁ medulla, ut Gaza uertit in Ariſtot. Ponitur pro cerebro, quod Sophocles λευκὸν μυελὸν appellauit. Itẽ pro alimẽto, cibo. Odyſſ β. ἄλφιτα μυελὸν ἀνδρῶν.

Μυελόω. μ. ώσω π. κα. medulla impleo. Neu. accuſat.

Μυέομαι. doceor in ſacris. Etym.

Μυέω. μ. ήσω. π. ηκα. inſtruo in ſacris, ſacris initio Actiu. accuſ.

Μυζέω. uel μύζω. muſſo, ſugo, labijs occluſis naribus uocem reddo. Ariſtophan. Theſ. τί μύζεις; Quid muſſitas? Cæl, lib.2. ca.30. & Eraſ. in Chil.

Μύζων. uide μύξων.

Μύησις.

Μύησις. ιος. ἡ. purgatio, initiatio, μυσταγωγία, myſterium. Etym.

Μυθεῦμα. fabula.

Μυθεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. fabulor. Depon. abſolutum.

Μυθέω. μ. ήσω. π. ηκα. loquor. Actiu. accuſ.

Μυθήσατο. dixit.

Μυθητήρ. ſeditioſus, στασιαστής.

Μυθήτης. ου. ὁ. orator, ſuſurro, στασιαστής. Eu. Odyſ.

Μυθιης. ὁ. ſeditioſus, turbator. Etym.

Μυθιστορία. fabuloſa hiſtoria.

Μυθόγραφος. fabularum ſcriptor.

Μυθολογέω. μ. ήσω. π. ηκα. fabulor. Neutr.

Μυθολόγημα. ατος. τὸ. &

Μυθολογία. ας. ἡ. ratiocinatio fabularum.

Μυθολογοῦμαι. ſum in fabula.

Μυθοποιός. οῦ. ὁ. fabulator.

Μῦθος. ου. ὁ. fabula, uerbum, oratio. Nam qui ſoluta oratione ſcripſerunt potius λόγους quã μύθους, appellauerunt, unde & Aeſopum ipſum λογοποιόν, & Plato in Phædone nunc μῦθον nũc λόγον uſurpauit, nec mirum ſi μῦθος ſignificationem λόγου aliquando obtineat, cum ueteres μυθεῖσθαι dicerent pro λέγειν. hoc eſt, narrare. Dicitur etiam μῦθος ſeditio. Cœlius libro 8. cap. 47. item ſeditio. Etym. Ammonius diſtinguit ab hiſtoria. στάσις apud Hom. Odyſſ. φ. unde Anacreon μυθήτας factioſos homines appellat, teſte Euſt. ibidem.

Μυθώδης. εος. ὁ. ἡ. fabuloſus.

Μυῖα. ας. ἡ. muſca, ut Gaza uertit in Ariſtotele. uide Aelianum de muſcis.

Μυῖα χαλκῆ. luſus genus, quo pueri obductis oculis, protentisq́; manibus tantiſper obambulat, dum aliquem prehendat, dicitur & μυίνδα.

Μυάγρος. &

Μυίνδα. luſus genus, de quo in μυῖα χαλκῆ.

Μυοθήρας. ὁ. muſcas capiens.

Μυοκέφαλον. τὸ. uitium in oculi tunica, quæ ῥαγοειδὴς dicitur, idq́; minutum ac muſcæ capiti perſimile.

Μυοσόβαι. uide in Chil. Eraſ.

Μυοσόβη. ἡ. muſcariũ è ſetis ad arcendas muſcas comparatum.

Μύωψ. ὁ. Gaza in Ariſtot. uertit tabanũ: meminit & Nicand. uide μύωψ per υ pſilon ſimplex.

Μυοπὶς. ἡ. pes gallinaceus.

Μυών. muſculus, lacertus, craſſum & carnoſum crurum & lacertorum, à neruis conſtricta pars, pulpa cruris, ſura. Etym. Vide infrà μυών. torus propriè Latinis dicitur.

Μυκάλη. nomen urbis. Etym.

Μυκαλησσός. Mycaleſus nomen urbis Bœotiæ. ſic dictæ, quod ibi mugerit bos præcedens Cadmum ad ædificationem Thebarum, iuxtà oraculum Apollinis. Etym.

Μυκάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. mugio, rudo, rugio, aſinorum & camelorum, & boum eſt. Depon. abſol. Vide φωνεῖν apud Ammonium.

Μυκαρὶς. ἡ. ueſpertilio.

Μύκης. ης. ἡ. theca gladij, uagina, præcluſio, μύκης. Hippocrati.

Μυκηθμός. οῦ. ὁ. &

Μύκημα. ατος. τὸ. mugitus.

Μυκῆναι. αἱ. Mycenę, urbs Peloponneſi in qua regnauit Agamemnon. Dicitur autem à μύκης, quod ibi à Perſeo ſint conditæ Mercurij pręcepto, ubi excidit enſis manubrium. Etym.

Μύκηρος. ου. amygdala, Laconum lingua, apud Athenæum. ſcribitur & μούκηρος.

Μύκης. ου. ὁ. &

Μύκης. ητος. ὁ. fungus, qui è terra erumpit, mentula, manubrium gladij. Item ſcintillula. Etym. De fungis uide Nicand. in Alexiphar. Item lucernarum fungus, qui circa μύξαν concreſcit, teſte Euſt. Bœot. Itẽ pileus, & clauus qui in olea excreſcit apđ Theoph. qui & ἧλος, & puluinus coriaceus.

Μυκηταὶ uocantur Ariſtot. de Mundo illi terrę motus, qui ueluti mugitu quatiunt.

Μυκητίας. ου. ὁ. ſonorus, obſtreperus.

Μυκητός. οῦ. ὁ. mugibilis.

Μυκλὸς. ου. ceruix & conduplicatio in ceruice & collo aſinorum. ita dicitur etiã procus propter guloſitatẽ, & pronum eſſe ad libidinem. dicitur ita etiam mulier ad libidinem pręceps, à tibicine quodam ob effœminatam molliciẽ inſigni. Vtitur uocabulo Lycophr. in Alexan. μύκλοις γυναικόκλωψιν.

Μύκομαι. aperior.

Μυκός. mutus, improbus, ſuperbus.

Μυκτήρ. ῆρος. ὁ. naſus, à Gaza in Ariſtotele redditur, nares, promuſcis etiam in elephante. Vide ῥὶς apud Ammonium.

Μυκτηρίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſubſanno, naſo ſuſpendo, irrideo, quòd naſus olim ſubdolæ irriſioni dicatus eſſet. Actiu. accuſ. Vide in Chil. Eraſ.

Μυκτηρισμός. οῦ. ὁ. ſubſannatio.

Μύκω. τὸ μυκάομαι. item apertus & patulus ſum. Etymol.

Μύκων. ονος. aceruus palearum, & pars auris.

Μυλαβρὶς. & μυλακρίς. ίδος. ὁ. animal quod in mola naſcitur, farina ueſcens, magnitudine cicadæ.

Μύλακροι. claui molares, qui tanquam dẽtes molam uertendo ſubigunt. Item dentes gemini & intimi, hoc eſt, γόμφιοι.

Μύλαξ. κος. ὁ. molaris, id eſt lapis magnus.

Μυλέα.idem.

Μυλάντειοι θεοί. dij molarum præſides, qui & ἐπιμύλιοι.

Μυλάς.ſcortum. inferius per duplex λ ſcribitur. uide μύλλω. Eſt & hoc nomine Telchinũ unus qui molariũ deorum fanum cõſtruxit primus.

Μύ-ζιν.τὸ.μύζιν.

Μύλη ης.ἡ.mola(ut Gaza uertit in Ariſtot.)ſed inferior,nam ſuperior ὄνος dicitur.dẽs molaris. Item ἐπιγονατίς, patella quæ genu operit. Itẽ tumor induratus, aliquãdo in uuluæ oſtiolo, aliquãdo in uniuerſo prominẽs utero.

Μυλήκορον.ſcopæ.Etym.

Μυλήφατος.ου.ὁ.molitus,pinſitus.

Μυλία.τὸ.μύλαξ.

Μυλίας λίθος.ὁ.molaris lapis.

Μυλιάω.&

Μύλιον. inſtrumentum quoddam ligneum quo utuntur fabri,ſunt qui terebram uocant.

Μυλιόω. dentes concutio præ frigore, frendeo, ſtrido dentibus.

Μυλίτην.την.molarem.

Μυλιτικός.molaris.

Μυλιτρίς.ίδος.ἡ.fœmina quæ molit.

Μυλλάς.άδος.ἡ. meretrix. ſuperius per ſimplex λ ſcribitur.uide μύλλω.

Μύλλον.τὸ.incuruum,obliquus,intortum.

Μύλλος.paroxyton.placentę genus apud Syracuſios ex ſeſamo & melle ſubactæ. Eſt etiam nomen piſcis,quem Oppianus plaſtacum & platacum appellat, ſi ſit maiuſculus: cum puſillus gnothidia. à Græcis uulgò mylocopion uocatur,mollus.Eſt etiam proprium uiri Cyrillo.

Μυλλός.οῦ.ὁ.oxyton.ſtrabo Cyrill.Item de eo dicitur,qui cum audit,audire tamen diſſimulat. Vide Eraſmum in Chiliad. μῶλος per ſimplex λ ſcribitur.& μύλλον exponitur curuum, obliquum,diſtortum.Eſt & proprium nomẽ actoris uetuſti, qui primus miniatis perſonis uſus fuiſſe putatur.

Μύλλω συνουσιάζω.appropinquo,applico,molo, ἀλήθω,ἐλαύνω, coëo apud Theoc. quo modo & permolere Latinis ſumitur & ſubigere.

Μυλοειδής.έος.ὁ.ἡ.rotundus.

Μυλοθρίς.ίος.ἡ.molitrix,in piſtrino agẽs mulier.

Μυλοθρός.ὁ.molitor,qui piſtrino præeſt.

Μύλοι.οἱ.dentes molares,quos & γομφίους uocamus,cibum cõminuentes.

Μυλοκόρος,ου.ὁ.qui molam purgat & cuſtodit.

Μύλον.ου.τὸ molendinum,piſtrinum.

Μύλος.ου ὁ.μύλη.paroxyt.mola.

Μύλος.οῦ ὁ.pugnus,χρόνθος,apud Lycoph.

Μύλος.ου ὁ.uide μυλλός.

Μυλόσαρξ.ου.ὁ,mola matricis,informis caro,quã utero geſtant quæ ſe grauidas ſuſpicantur.

Μυλωθρικόν.οῦ.τὸ.&

Μυλών.ῶνος ὁ.piſtrinum.Cæl.lib.13.cap.4.

Μυλωθρός.piſtrinum poſſidens,molitor.

Μυλωθρός ᾠδή. cãtio ſeruorũ qui molã truſatilẽ agebant, aut molitorũ quæ & ἐπιλύλιος. Euſt.

Μυμαρίζω irrideo,γελοιάζω,ridiculè loquor,aut facio.

Μῦμαρ.dedecus,metus,uituperium.

Μύματα.τὰ.opſonij genus precioſi,ex cruore & carne, coniectis inſuper alijs condimentis pluribus.

Μυμόω.μ.ώσω.π.ωκα.reprehendo.Actiu. accuſatiuo iungitur.

Μυμών.reprehenſibilis.

Μύνδος.ου.ὁ.mutus,numine afflatus.Eſt & ciuitas Aſiæ,& piſcis quidam.

Μυνάμενος.ὁ.cauſam pretexẽs,opiẽs, expectabũdus.

Μύνη.prætextus,excuſatio,accuſatio.

Μύνη ης.ἡ. mora,dilatio, Aeolica mutatione τοῦ ο in υ apũd Hom.Odyſ.φ.prætextus,cauſificatio.

Μύξα ης.ἡ.humor ex naribus fluens, mucus, pituita,atq; ex capite deſcendens qui rei cauſa frigus eſt,mucus,Scribit Pollux Athenienſib.idẽ eſſe κόρυζαν apud Hipp. μύξα. Item μύξαι,nares apud Sophoclem, unde lucerna δίμυξος, & πολύμυξος ab ellychniorum numero dicta eſt. Eſt & muccus ſiue ſanies,cuiuſmodi in oſtreis & ex teſtudinibus uiſitur, ſic μύξαν κοχλίου dixit Galen.& Oppian. μύξαν γλαγόεσσαν,lacteũ muccum. Vide Euſt. Il. δ. à μύξα quod hic ellychnium ſignificat.

Μυξαίθρια dicitur Hippoc. hyems in qua quandoq; pluuiæ quandoq; ſerenitas apparet.

Μύξεις.lugebis.

Μυξία murium latebra.

Μυξῖνος.ου.ὁ. genus minuti mugilis ſiue capitonis piſcis Euſt. Iliad.ν.

Μυξώδης.εος.ὁ.ἡ.&

Μύξων.ωνος.ὁ. mucoſus & muco piſcis è mugilum genere,ut Gaza uertit apud Ariſtot.quamuis aliàs legatur μύζων,per ζ.

Μυξωτήρ.ῆρος.ὁ.μυκτήρ.

Μυογάλη.mus araneus.

Μυοδόκος.ου. murium receptaculum,apũd Nicãd.

Μυοδρέπανον.lapidis genus precioſi.

Μυόθηραι.uenatores murium.

Μυοκόπρος.ου.ὁ.muſcerda,muris ſtercus.

Μυοκτόνον.ου.τὸ. aconitum quod guſtantes eam herbam mures enecet,apud Nicand.

Μύοξος.ου.ὁ.bufo.Vide Aelianum & Oppianum de myoxis.

Μυοπίζω.manu uiam tento.

Μυοπάρων.ωνος,ὁ.myoparo, nauigij genus. Vide μυο-

de μυωπάρων per ω. in antepenultima, quod magis placet.

Μυόςτοχ☉. ȣ. muris auricula herba, ab alijs μυὸς ὦτα, uel μύρτοσπλω☉ appellata.

Μῦ☉. ȣ☉. τὸ. ſcelus.

Μυοσόβη. muſcas abigens. Epitheton barbæ longæ, atq; aptæ ad muſcas abigendas Ammonio Epigram. lib. 2.

Μυȣρίζοντες, & μύȣροι dicuntur pulſus quidam apud medicos; trãslato nomine de figurarum ratione, quæ in acutum deſinunt.

Μύȣρ☉. ȣ. ὁ. uerſus poſtremo pede claudicans.

Μυόχοδον. τὸ. muſcerda.

Μυόχοδος. inutilis, nullius rei æſtimatione dign9.

Μύρα. myrrha. μύῤῥα, Ionicè.

Μύραινα. ης. ἡ. muræna piſcis, ut Gaza uertit ex Ariſtot. & torques mulierum, quæ etiam Latinis murænulæ dicuntur. Murænæ piſcis meminit etiam Nicander & Aelianus.

Μυραλοιφία. ας. ἡ. pigmentorum uſus.

Μυρεψικός. ȣ. ὁ. aromatarius, unguentarius, unde μυρεψικός κάλαμ☉. Hippoc.

Μυρεψός. ȣ. ὁ. unguentarius, unguenta & odoramenta conficiens.

Μυρέω. fluo, ſtillo, lugeo, fleo, lamentor.

Μύρια. τὰ & in maſcul. μύριοι decem milia: paroxytonum autẽ infinita, uel infinitos ſignificat. Ammon. & Cyrill.

Μύρια. τὰ. muſculi ſeu exigui mures apud Plutar. in Sympoſiacis.

Μυριαγωγὸς ναῦς. dicebantur nauis decies mille agens, & μυριοφόρος quaſi decies mille portãs.

Μυριάκις. decies millies.

Μυριάνδρον. τὸ. numerus cõtinens decem millia hominum.

Μυριάρχης ȣ. ὁ. &

Μυρίαρχ☉. qui præeſt decem millibus.

Μυριάς. άδος. ἡ. numerus cõtinens decem milia.

Μυριαφόρ☉. ȣ. ὁ. ἡ. decem millia hominũ ferẽs.

Μυριέλικτος infinitis modis cõuolutus, uerſutus multis uoluminib. intortus, ſerpẽtis epithetõ.

Μυρίζω. μ. ίσω. π. ικα. redoleo, odoramentis ungo. Neutr.

Μυρικᾶς. mutus.

Μυρίκη. ης. ἡ. myrica. Cæl. lib. 4, cap. 29. tamarix.

Μυρίκιν☉. ȣ. ὁ. myricinus.

Μυρίνη. ης. ἡ. myrtus.

Μυρίννα. urbs Lemni. Etym. & urbecula Troadis dicta à Myrinna Amazone ibi defuncta, in cuius honorem fuit condita urbs. Euſt. Iliad. β.

Μύρινος. ὁ piſcis murinus, ut Gaza uertit in Ariſt.

Μυρίον πλῆθος. tam μυριάδα ſignificat, quàm magnam & uelut innumeram multitudinem.

Μυριοπλάσι☉. ȣ. ὁ. infinitè multiplicatus.

Μυρίος. ȣ. ὁ. ἡ. magnus, infinitus. differunt μύριοι & μυρίοι accentu & ſenſu, uide μύρια. Interdũ pro eo qui dignus eſt luctu. παρὰ τὸ μύρεσθαι.

Μυριοστή. ῆς. numerus continens decem millia.

Μυριοστημόριον. ὁ. decies millena pars.

Μυριαφόρ☉. ναῦς. uide Bayfium.

Μυριόφορος. infiniti ponderis, infinita ferens pondera.

Μυριόφυλλον. ȣ. τὸ. herba millefolium, ſeu Veneris ſupercilium.

Μυριπνȣς. ȣντος ὁ ἡ. unguento ſpirans.

Μυριστικός. ȣ ὁ. odorus.

Μύρκ☉. mutus.

Μυρκώνυμος. Epitheton Iſidis uel Lunæ Plutar. quaſi innumeris inſignita nominibus.

Μυρμηκία. ας. ἡ. uerruca ſiue tumor in uultu, qui Feſto coſſus dicitur. Cutis excreſcentia calloſa, quæ latiore baſi fit, ac quodammodo ſeſſilis eſt, interq; ſcalpendum & fricationem, mordentis formicæ ſenſum efficit, quare non defuerunt qui hoc genus mali formicam appellarent. Item cauerna formicarũ, formicatio. Vide in Chil. Eraſ. Myrmecia bonorũ. Item ſchola & συμφοίτησις, hoc eſt, conuerticulum.

Μυρμηδών. agmen formicarum.

Μυρμηκιάω. uerrucis laboro.

Μυρμήκιον. τὸ. myrmecium, genus phalangij in Theriacis Nicandri.

Μυρμηκίτης ȣ ὁ. lapis qui reptantis formicæ præfert imaginem.

Μυρμηκώδης. ȣ☉. ὁ. ἡ. formicinus.

Μύρμηξ. ηκος. ἡ. formica.

Μυρμοι. οἱ. μύρμηκες.

Μυρμύρω. turbo, ſtrepitum edo. Dicitur de fluminibus uehementer currentibus. malim μορμύρω ut ſuprà.

Μυροβάλανοι. Aegyptiæ palmulæ, facto nomine ex unguento & glande, Plin. myrobalanũ glandem appellauit. Vide Mar. Virg. lib. 1. ad. Dioſ.

Μυροβάλαν☉. ȣ. glans unguentaria qui & βάλαν☉ μυρεψική.

Μυροθήκιον τὸ. pigmentarium.

Μύρομαι. lugeo, humecto, fluo. Depon. abſol.

Μύρομος. ȣ. ὁ. timor.

Μύρον. ου. τὸ. uirgultum odoriferũ, unguentum. Legitur & in maſcul. pro eodem.

Μυροπόλος. unguentarius, circa unguenta occupatus. Etym.

Μυροπώλος. ȣ ὁ. unguentorũ uenditor, pigmentarius. Gaza interprete.

Μύρ☉. ὁ. muræna piſcis mas. Gaza in Ariſtotele murum uertit. Item unguentum.

Μύῤῥα. ας. ἡ myrrha.

Μυῤῥίνη, uel μυρσίνη. ης. ἡ. myrtus, potus quidã artificialis.

Μύῤῥις. myrrha, uel mirrhis, herba quã quidem conilen uocant.
Μύρσος. genus uaſis ex uiminibus contextum, cophinus auritus.
Μύρτα. τά. baccæ myrti.
Μύρτανον. propugnaculum fuit in Thracia ita appellatũ.
Μυρτία. &
Μυρτίδανον, ſiue μυρτίς. cõcretum quiddam eſt, & adhærens in myrto, καὶ πέπερι apud Hipp.
Μυρτίνη. ης. oleæ genus, & apud Nicand. arboris piri genus.
Μύρτον. ου. τό. pars pudendi membri muliebris, hoc eſt caro ſubſultans, quæ interiacet rimæ, te ſte Polluce. & myrti fructus.
Μύρτος. ου. ἡ. myrtus arbor. Vide in Chil. Eraſmi, Myrteam coronam amb.
Μυρτοχείλις ιδος. ἡ. μύρτον.
Μύρω. ſtillo, fluo.
Μυρωδεῖν. lugubrè canere.
Μύρων. ωνος. ὁ. paroxyt. propriũ uiri. Sed μυρῶν, ῶντος redolens, circunflectitur. Cyrill.
Μῦς. υός. ὁ. mus. & muſculus in corpore. & nomen gentile. Etym. mus terreſtris & aquatilis, ut Gaza reddit in Ariſtotele. ſed pro aquatili ἐμύς etiam & ὠμύς ſcribitur. Alibi idem Gaza in Ariſtot. mitilũ interpretatur è teſta intectis. Vide Aelianũ de terreſtribus, & alibi de marinis. Quos Ariſt. uocat μῦας ἀγρευαίους Gaza uertit ſorices. Meminit & pontici muris Ariſtot.
Μῦσαι. conniuere, inquinare.
Μυσάλμης. ου. famelicus & uorax.
Μυσάρ. abominabile, impurum.
Μυσαρός. οῦ. ὁ. abominabilis, ſceleſtus, impurus.
Μυσάττομαι. μ. άξομαι. π. αγμαι. abominor, deteſtor, aſpernor.
Μυσαχθής. abominabilis, deteſtandus. Etym.
Μυσάχνη. ης. ἡ. ſcortum impurum, à uilitate marinæ algæ. Euſt.
Μυσαχνός. οῦ. ὁ. impurus, ſpurcus, odioſus.
Μυσία. urbis & regionis nomen. Etym.
Μυσιᾶν. reſpirare.
Μυσικαρδῶς. dure & ſicce. Vide in Chil. Eraſ. apd Cratinum pro ſiccè & quaſi hiabundè aliquid facere, hoc eſt, oſcitanter, uide Eraſ. Chil.
Μύσις. ιος. ἡ. præcluſio, ſuffocatio, propriè genitalium muliebrium.
Μυσκελένδρον. τὸ μυόχοδον. Legitur & μυσκέλεθρον pro eodem.
Μυσκελός. pedibus obtortis.
Μύσκος. paruus mus, muſculus.
Μῦσος. ου. ὁ. abominandus, exoſus, ſceleratus.
Μῦσος. εος. τό. ſcelus, abominatio.
Μύσπαλα. muſcipula.
Μυσπολεῖν. clàm indagare, in cauernam ſubire, inſtar curſus muris leuis ſum.
Μύσσαν. concluſi ſunt.
Μύσσω. comminuo, in fruſta ſeco.
Μυσταγωγέω. μ. ήσω. π. ηκα. duco ad ſacra. Actiu. accuſat.
Μυσταγωγητός. inſtructus orationibus.
Μυσταγωγία. ας. ἡ. diſciplina ſacrorũ, initiatio in ſacris, initia uidetur Cic. appellaſſe de Legib. cum inquit: Nam mihi cum multa eximia diuinaq́; uidentur Athenæ tuæ peperiſſe, atq; in uitam hominum attuliſſe tum nihil melius illis miſterijs, quibus ex agreſti uita exſculpti ad humanitatẽ mitigati ſumus, initiaq́; ut appellãtur ita reuera principia uitæ cognouimus.
Μυσταγωγός. οῦ. ὁ. princeps ſacrorum.
Μυστάλμης. ὁ. ſordidus, auarus, quaſi uictitans è diuiſione ſalſamentorum. Euſt. Odyſſ.
Μύσταξ. ακος. ἡ. labrum, barba in ſuperiori labro, illic enim deſtillat naſus, quẽ μυκτῆρα uocant.
Μυστήριον. ου. τό. arcanum, ſub quo arcani aliquid latet, quodq́; non perficitur, niſi occulta aliqua ſacrorũ ratione, res arcana occultaq́;, quæq́; ne fas eſt uulgo efferre. Erant autem myſteria duplicia apud Eleuſinem terræ Atticæ magna ſcilicet, Cereri ſacra: & parua, Proſerpinæ, in quibus quæ agebantur, ſacerdotes ſummo ſilẽtio occultabant. De hoc Cæl. lib. 9. cap. 9. Dicta aũt uolunt, quòd ea δεῖ μύσαντας τηρεῖν ἔνδον, hoc eſt, occludere oportet intus, intus cuſtodire, nec cuiquam prophano explicare, uel ἀπὸ τοῦ μυεῖν τὸ σῶμα, hoc eſt, os obſignare. uide in Chiliad. Eraſm. Ante myſteria diſcedere, & Aſinus myſteria portans. V. Suid.
Μύστης. ου. ὁ. ſacra diſcens, myſteriorum peritus, diſcipulus, initiatus ſacris alicuius nominis. Et συμμύσαι qui ijſdẽ ſacris ſunt initiati. Cæl. lib. 9. cap. 9.
Μυστικῆτος. ὁ. muſculus piſcis, ut Gaza uertit in Ariſtotele.
Μυστικός. οῦ. ὁ. myſticus, arcanus.
Μυστιλᾶσθαι. ſorbere ex cauato pane, καταπροπίειν.
Μυστίλη. ης. ἡ. panis cauus quo ius ſorbetur, panis qui canibus obijcitur Latini, teſte Pompeio, canicas uocãt huiuſmodi panes. Cæl. lib. 9. cap. 9.
Μυστίλλω. incido.
Μύστις. Etym.
Μυστίς. ίδος. ἡ. myſtica, arcanorũ perita. Laertius, δηοῦς μυστίδος ὢν πρόπολος.
Μύστρον, uel μύστρον. ου. τό. cauum. Sumptũ à marino mure, qui ubi libido occeperit, μύει τοῦ καὶ συγκλείεται, id eſt obliteſcit occluditurq́;. Μύστρα quoq; cyathos Ruellius interpretatur, myſtra Marcel. Cæl. lib. 9. cap. 9.
Μυστοδόκος. qui ſacra aut eccleſiaſticos recipit.

Μυσοπόλος.ȣ.ὁ. ſacra uerſans, ſacrificus.

Μυσοφόρος. ferens myſteria.

Μύσρα. cyathi Ruellio. myſtra Marc. Virg.

Μύσρος.ὁ. myſtrum, menſurę certæ modus, Athenæus *διδόντων μύσρων χρυσȣ̃.* hinc diminutiuũ (*μύσριον.* Euſt. Il. *ω.*

Μύσφονον. muſcipula.

Μύχλης ȣ. mola.

Μῦχον. pudenda.

Μύτης. mutus, ineptus ad Venerẽ, & piſcis fœmina, quę ſine mare compare nõ natat neq; paſcitur. Heſychio in Venerem ſolutior. Item impendio taciturnus.

Μυττίζω. punio.

Μυτὶς.ίδος.ἡ. locus eſt armatus à tergo, naſus in marinis piſcibus. Ariſtot. de ſæpia loquens, ait eã ἐν τῇ *μυτίδι* habere τ̀ *θόλον*, hoc eſt, genitale ſemen: *μύτιν* hãc poſtea idem uocat *μυκτῆρα*, Euſt. Il. *N.* additq; non abſurde τῇ *ῥῖνα, μύτιν* uocari poſſe. Item papauer turbinum è cõchyliorum genere, quod quaſi ſuperflua materies retrimentumq; habetur. Ariſtot.

Μύτις.ἡ. mutis apud Ariſtotel. ex uerſione Gazæ quæ & *μήκων*, id eſt papauer appellatur.

Μυττὶς. ſæpiæ atramentũ, quod in ore continens cum uult excernit, malim *μύτις.*

Μυττιάζειν. gemere, dolere.

Μυττωτεύω.μ.εύσω.π.ευκα. concido edulium.

Μυττωτόν.τὸ. reliquiæ, & genus edulij ex allijs & uarijs condimentis concinnatũ, caſeo, ouo, oleo, porro, intritũ alliorum uel ceparum Dioſ. Dictũ quaſi *μυσωτὸν.* παρὰ τὸ *μυσάττεσθαι*, contemptum uidelicet eſculentum, Gal. interpretatur *ὑπότριμμα σκορόδων ἢ κρομμύȣ.*

Μυττωτός. allium.

Μυχαίτατος, & *μυχοίτατος*, pro *μυχώτατος.* intimus, intus ſemotus, *ἐσώτατος.* Bud. Com.

Μυχὴ.μυχός.

Μυχθίζω. ſubſanno, ſuſpiro, hinc *ἀναμυχθίζω* apud Aeſchy. ingemiſco.

Μυχθισμός. ſuſpirium, ſubſannatio, gemitus.

Μυχιαῖος.ȣ.ὁ. abditus, ex penetralibus, unde *μυχιαῖος στεναγμός.ὁ.ἐκ βάθȣς ἀναπεμπόμενος: καὶ ἅπαν τοιȣ̃τον μυχιαῖον ἑπομένως λέγοιτο.*

Μυχλός. otioſus, libidinoſus, intemperãs, peruerſus, laſciuus, mollis, adulter, aſinum admiſſarium, ita uocat Phocidenſes.

Μυχμός.ȣ̃.ὁ. ſtrepitus per nares.

Μύχων.ωνος. palearum aceruus, lingua Dorica.

Μυχός.ȣ̃.ὁ. ſeceſſus, conclaue, locus intimus domus, penetrale, locus abditus, ſinus,

Μύω.μ.ύσω.π.υκα. claudo, abſcõdo, occulto. Cyrill. Acti. accuſ. aliud eſt *μυῶ* à *μυέω*, uide ſupra.

Μυὼν.ῶνος.ὁ. pulpa brachiorum & coxarum, fura, *γαστροκνημία*, muſculus, ſuperius ſcribitur *μυιών*, quod non placet.

Μυωνία.ας.ἡ. mulier prodigioſæ libidinis apud Aelian. à murium ſalacitate immodica, quæ dicitur *μῦς.* Cæl. lib. 8. cap. 8.

Μυωξία.μυωπία. muris cauerna, oratio contumelioſa. Cæl. ibidem.

Μυωπάζω.μ.άσω.π.ακα. manu tento. Metaphora ducta à muribus, qui parietem, aut tabulam, aut ſi quid aliud obuiũ fuerit, ſequi ſolent, donec cauum nacti fuerint. Vide quoq; in *μύωψ.*

Μυωπάρων. myoparo genus nauigij, uide Bayfium. ſuperius per *ο* micron in antepenultima ſcribitur.

Μυωπία.ας.ἡ. cauerna murium.

Μυωπίας.ȣ.ὁ. luſcioſus, uide *μύωψ.*

Μυωπίασις.εως.ἡ. affectus oculorum, cum remota non cernimus, uide *μύωψ.* luſcioſitas, atq; oculorum uitium, quo fit ut minuta non niſi propius admota uideamus, remota uero quãtumuis magna non uideantur.

Μυωπίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι. inſano, furo. *ἄκροις τοῖς ὀφθαλμοῖς προσέχω.* Depon. abſol.

Μυωπίζω. luſcioſus ſum, ſtimulo, *διεγείρω, προσνίζω.*

Μυωτὸς. genus ueſtis certæ, Armenijs peculiaris teſte Polluce quaſi ſoricina uel murma ueſtis, & herba quæ uocatur auricula muris.

Μύωψ.ωπος.ὁ. inſecti genus eſt, quo maximè boues inſectantur. Sunt qui crabronem interpretantur. (melius uidetur ſcribi per *υι* ut ſupra, cum inſectum ſignificat: aliàs uero per ypſilon ſimplex) Significat etiã flagellum equi, calcar, minimũ digitũ ita quoq; dici inuenio, qui & *ὠτίτης.* *Μύωπες* quoq; dicuntur q à primo ortu ꝓpius admota oculis uidẽt, remota uerò non: quod genus homines res intuendas oculis ferè contingere ſolet, & limis etiam ſecluſiſq; oculis aſpicere, cui cõtrarium ſenibus accidit. Aut (ut alij) qui interdiu exiliter uidẽt, & ueſperi iuſtam aciem habent. Sic dicti cõniuentibus oculis. Vnde *Μυωπάζειν* uerbũ cõtractis ita palpebris uidere. Latini luſcioſos, luſcitioſos, & nuſcitioſos uocãt. Bud. in Annot. *Μυωπάζειν* (inquit Ariſtot.) *λέγονται οἱ ἐκ γενετῆς τὰ μὲν ἐγγὺς βλέποντες, τὰ δὲ ἐξ ἀποστάσεως ȣ̓χ ὁρῶντες.*

M*ῶ.* quæro. unde *μώεο*, quære.

Μωδέω. loquor, cano.

Μώδιξ. flamma, puſtula.

Μώδυξ. imperitus, *ἀπαίδευτος.*

Μωδύω. euaneo, *θάλπω*, deſipio.

Μώθων.ωνος.ὁ. ſaltatiõis genus ſeruilis, ac tumultuoſæ. Lacedæmonij uernas, hoc eſt ſeruos domi natos *μώθωνας* appellant, aut eos qui inge-

nuorũ filios inſtituunt. Vnde prouerb. Aufer τὸν μώθωνα à remo, quo monemur nõ eſſe obſtrependum ijs qui rebus ſerijs ſunt occupati. Eraſ. Chil. & Cæl. lib. 14. ca. 32. Vide μόθων ſuperius, & in Chil. Eraſ. Mothonem à remo aufer.

Μωκάομαι. τὸ. μυκάομαι. mugio.

Μωκδύω. accuſo.

Μωκία. ας. ἡ. irriſio, irridendi ſtudium, conuiciũ.

Μωκιᾶσθαι. irridere, quo etiã Galli & Angli utuntur in lingua uernacula.

Μωκίζω. adulor, κόρκωπίζω.

Μῶκος. ſubſannator, fatuus, amens, cauillator, irriſor, ſtultus.

Μωκός. idem quod μῶκος. Etym.

Μῶλα. τὰ. labia, oſſa genuum.

Μώλαξ. uini genus quod in fœderibus ſanciẽdis libabãt, fortè ἀπὸ τοῦ μώλου, hoc eſt, bello dictũ.

Μωλέω. pugno.

Μωλονάφιος. tumultus, bellum, pugna.

Μῶλος. ου. ὁ. pondus, lapillus qui ponitur in lapidibus coniungendis. Item ſtrages in bellis, pugna diuturna. παρὰ τὸ μὴ λύεσθαι.

Μῶλυ. υος. τὸ. moly herba. παρὰ τὸ μωλύειν τὰς νόσους, id eſt, à mitigandis ſedandiſque morbis. Eam Mercurius Vlyſſi tradidit in remedium carminũ Circes. Odyſ. κ. μῶλυ δέ μιν καλέουσι θεοί, quod interpretans Ouidius ait, Moly uocant ſuperi, nigra radice tenetur.

Μώλυζα. ἡ. allij caput, apud Pſellum medicum, legitur & μόλυζα apud Hippoc.

Μωλυύω. hebeto, ueto. Etym.

Μῶλυς. imperitus, inquatus, diſſolutus, hebes, ſegnis, tardus, inualidus, ignauus, grauis. Nicã.

Μωλύτερος. hebetior, imbecillior, adhuc florem habens. Etym.

Μωλύω. ἀφανίζω. lenio, ſedo, hebeto, impedio. paulatim extabeſco.

Μώλωψ. ωπος. ὁ. flagellum ex boue, uibex, cicatrix.

Μωλωψί. cicatricoſus, κατάστικτος.

Μωμάομαι. μ. ήσωμαι. π. ημαι. uitupero, reprehẽdo, ſubſanno.

Μῶμαρ. ὁ. μῶμος. ſtultus, pugna, dedecus, opprobrium, uituperium.

Μωμήματα. τὰ. ſegmenta, ramenta.

Μωμίσκος. ου. ὁ. dens molaris, uel ea pars dentium molarium, quæ gingiuæ aſſidet.

Μωμητός. ου. ὁ. uituperabilis.

Μῶμος. ου. ὁ. uituperium, macula, deus conuicij, omnia reprehendens, reprehenſio.

Μωμοσκόπος. qui curioſè obſeruat quę reprehẽdenda ſunt.

Μῶν. an, num, ἆρα. Eſt autẽ μυσμαλικῶς ἀπόφαντικόν, & ponitur pro μὴ οὖν, κατὰ κρᾶσιν. Suidas συναδόμενον eſſe ſcribit ἀπὸ ζητητικόν, τὸ γάρ (inquit) μῶ δὲ τὰ ζητεῖν. Vnde μῶν μή; pro nonne? apud Plat. Bud. Com.

Μωνία. contemptus, deſpectus.

Μωνίον. uanum, inutile.

Μῶνυξ. υχος. ὁ. pro μονόνυξ. habens ungulam integram, ſolungulus, unicam habens ungulam.

Μώνυχον. ου. ὁ. ſolipes, ut Gaza uertit in Ariſtot.

Μωπδύω. conqueror.

Μωραίνω. μ. νῶ. παρακόπτω, deſipio, ſtupidè & fatuè aliquid ago. Neut. abſol.

Μωρία. ſtultitia.

Μώριον. herba quedam qua ad amatoria medicamenta utuntur.

Μωροκλέπται. οἱ. uide in Chil. Eraſ.

Μωρολογεῖν. inſulſè blatterare, garrire, inepta loq.

Μωρολογία. ας. ἡ. inepta loquacitas, fatua & inſulſa. Cæl. lib. 12. cap. 17.

Μωρολόγιον. ου. ſtultiloquium.

Μῶρον. ου. τὸ. morum.

Μωρός. οῦ. ὁ. fatuus, morus, ſtolidus, hianti ore, qui & μαμμακουθος nuncupatur. Vnde & morari prima producta, pro inſanire apud Tranquillum.

Μωρωσός. omnino mente alienatus eſt.

Μωρόσοφος. ου. ὁ. ſtultè ſapiens, qui deſipienter ſapit.

Μωρότης. ητος. ἡ. fatuitas.

Μώρωσις. ιος. ἡ. uitium propriè eſt memoriæ, & mentis ſimul fatuitas. Nam ſi ſolius memoriæ iactura fit iam ληθαργική dicitur, ſi mentis ſolum τυφωνία, ſi utriuſq; μώρωσις.

Μωρωσός. ſtultus, demens.

Μωσῆς. έος. ὁ. &

Μωϋσῆς έος. Moyſes, à μωῦ Aegyptia, ſeu potius Chaldæa uoce.

Μῶσθαι. τὸ λανθάνειν. negotioſius eſſe, inquirere, dichten. Vnde μοῦσαι appellatæ ſunt.

N A.

NΑβλάς. cithariſta, peritus ludendi cithara. Cælius lib. 5. cap. 23.

Νάβλα. &

Νάβλιον. ου. τὸ. nablium inſtrumentum muſicum, pſalterium, nabel corrupto uocabulo.

Νάγμα. ατος. τὸ. pilus, uillus.

Ναέτης. incola.

Ναέτωρ. fluens.

Νάθμος. ſaxum latens in mari, & herba marina ut alga.

Ναί. aduerbiũ affirmantis, & concedentis, ut ſunt ita & etiam Latinè. Interdum ſeruit anthypophoris, ut νὴ Δία. Demoſth. ναὶ φησίν, at enim inquit.

inquit. Ponitur & pro nempe uel utique. Gregori. ὡς ἐὰν κύνας καὶ πάσας.
Ναὶ μά. affirmat. Ναὶ μὰ δία, certe. Iliad. α. ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, id eſt, νὴ τοῦτο τὸ σκῆπτρον.
Ναϊάδες. & ναΐδες. nymphę fontiũ, & ipſi fontes.
Ναΐδιον. ſacellũ, ædicula, id eſt ædis ſacræ appendix. & ναΐδος ſine dięreſi dicitur ſanctus, ſaliuis lingua phœnicum Meleagro Epigr. lib. 3.
Ναιετάσκω. &
Ναιετάω. habito. Actiu. accuſ.
Ναιέτης. habitator nouus, aduena. Etym.
Ναιβρός. hinnulus.
Ναικιοστέρδες. οἱ. ſimulatores, qui aſſentiri uidentur, nec tamen aſſentiuntur.
Ναικιοσορθύδιν. Vide in Chil Eraſmi.
Ναικιοσορτύοντες. οἱ. qui appoſitè obiecta eludũt, & extenuant factum.
Ναιμήν. inſuper, uerè, ſanè.
Ναίομαι. eo. πορεύομαι.
Ναῖρον. ου. τὸ. narum.
Ναίχι. certè.
Ναίω. habito, fluo.
Νάκη. ης. ἡ. &
Νάκος. ους. τὸ. pellis caprina, uellus.
Νακοτίλλαι. οἱ. qui pelles excoriant.
Νᾶμα. ατος. τὸ. latex, fluxus, fluentum, unda, riuus, fluens, fons.
Νάνακος. ὁ. Nannacus rex antiquiſſimus, uide in Chil. Eraſmi.
Νανναρος. pulcher, mollis.
Νᾳννοφυής. έος. pumilio, homũcio exiguæ ſtaturę.
Νάνος. ου. ὁ. uel duplici νν νάννος. pumilio, ut Gaza uertit in Ariſtotele, nanus. Gel. lib. 19. cap. 13. & Cæl. lib. 2. cap. 38. ſimia, non creſcens. παρὰ τὸ νη negotium & αὔω augeo. Etym.
Νανώδης. εος. ὁ. ἡ. breuis, in nani morem.
Νάξαι. ſacrificare.
Νάξος. Bacchi cognomen.
Ναξιουργής. naxio opificio factum.
Ναοποιός. οῦ. ὁ. templi cuſtos Trapezuntio interp.
Ναός. οῦ. ὁ. templum. ναὸς deorum eſt, σηκὸς uero heroum. Ammonius.
Ναοφύλακες, quibus tutela & ſarta tecta ædium ſacrarum commiſſa ſunt.
Νάπη. ης. ἡ. &
Νάπος. εος. τὸ. ſaltus, locus ſyluoſus, mons, uallis, rupes. Item muliebre pudendum.
Νάπυινος. ου. ὁ. ſtultus.
Νάπυ. τὸ. ſynapium.
Ναρδίζω. nardum redoleo, ac æmulor.
Νάρδος. nardus, & oleum nardinum.
Ναρθηκία. ἡ. ferulago.
Ναρθήκιον. ου. τὸ. narthecium, theca in qua medicamenta reponũtur. Cicero de Finib. Medicamenta illa tanquam de narthecio promant. Vide in Chil. Eraſmi, Tanquam de narthecio.
Ναρθηκοφόρος. ου. ὁ. ferulam ferens. Cælius lib. 4. cap. 13.
Νάρθηξ. κος. ὁ. ferula, thyrſus, uirgula, & medicũ inſtrumentum ex ferula proprie fabrefactum. & inſula quædam iuxta Samon.
Ναρκέω. μ. ήσω. π. ηκα. negligo, obſtupefacio, facio torpere. Actiu. accuſ.
Νάρκη. ης. ἡ. diſſolutio membrorũ, ſtupor, torpedo, & piſcis, qui ſolo contactu ſtuporem membris conciliat, ut Gaza uertit in Ariſtotele. meminit eius & Aelianus. νάρκος.
Νάρκημα. ατος. τὸ. uel
Νάρκησις. ιος. ἡ. idem quod νάρκη, ſtupor.
Νάρκισσος. ου. ὁ. Narciſſus, pueri nomen.
Νάρκισσος. ου. ὁ. narciſſus flos. apud Cyrillum falſo exponitur pro arbore.
Νάρκος. ου. ὁ. torpedo piſcis. νάρκη.
Ναρκώδης. εος. ὁ. ſtupidus, ſegnis.
Νάρκωσις. εως. ἡ. idem quod νάρκη. (νηρός.
Ναρόν. humidum, liquidum. & ναρός. cuſtos uide
Νάρω. abſcondo, quæro, mulgeo.
Νάσθη. habitauit, ut πατὴρ ἐμὸς ἄργει νάσθη.
Νασμός. οῦ. ὁ. imber, latex, diluuium, ῥεῦμα, fluor.
Νασμώδης. humidus.
Νάσσα. habitaui.
Νάσσατο. habitauit.
Νάσσω. adæquo, premo.
Ναστήρ. habitator.
Ναστός. οῦ. ὁ. planus, deuſtus, ſolidus panis melle & uuis paſſis, & alijs aromatis confectus. Sunt tamen qui recentem & calentem panem intelligant, dictumq; uolunt, quia denſior ſit, conſtipatiorq;, nil prorſum leuitatis habens aut inanitatis. ἐκ τῶν νάστων ἀρτύμασι. Lycoph. ναστὸν ſimpliciter panẽ uocat. Eſt & hoc nomine urbs Thraciæ.
Νάσος. genus arundinis ex qua ſagitta fieri ſolet.
Ναυαγέω. μ. ήσω. π. ηκα. naufragor, nauẽ frango, naufragium facio. Cõſtruitur cum accuſatiuo, & interdum abſolutè.
Ναυαγία. ἡ. naufragium, uide Ammonium, cum ſcilicet uniuerſa perit nauis, ſed
Ναυάγιον. ου. τὸ. pars nauis fractæ, naufragium. Vide Ammonium.
Ναυαγός. οῦ. ὁ. naufragus.
Ναύαιθος. Italiæ fluuius, ab incenſis in eo nauibus nomen ſortitus. Etym. (datiuo.
Ναυαρχέω. μ. ήσω. π. ηκα. naui præſum. Genit. aut
Ναυαρχίς. ίδος. ἡ. nauis prætoria, uel in qua prætor eſt. στρατηγὶς aliquando Diodo. uulgo capitanea. Bayfius.
Ναυαρχῖται. οἱ. claſſium duces.

Ναύαρχος.

Ναύαρχος. ου. ὁ. nauarchus, præfectus uel claſſis ductor, κυβερνήτης.

Ναυάτης. ου. ὁ. ναῦς ἐπιβάτης, nauta, Lycoph. τῇ δὲ ναυάται κρόκαισι ταρχύσουσιν.

Ναυβάτης. ου. ὁ. nauta qui naue uehitur.

Ναυηγία. ναυάγιον.

Ναυηγός. οῦ. ὁ. ναυαγός.

Ναυηγῶ. ῶ. ναυαγῶ. Bud. Com.

Ναυκαρίαι. uocabantur Athenis qui belli tempore duos equites & unã nauem ſuis ſumptibus dare ad finem usq; belli nomine reipub. debebant: erantq; numero centum & uiginti.

Ναύκαροι. quæſtores Athenis, qui publicam pecuniam exigebant: & ναυκαρεῖον, ærarium publicum. Apud Ammoniũ in uoce Ναύκληροι. legitur ναύκραροι.

Ναυκλάροι, uel ναυκράροι, dicebãtur Athenis qui in diarijs eorũ ſcribebant nomina qui reipub. quippiam debebant, & populum cum opus eſſet ad leges accipiendas congregabant, & ναυκράρους antiquitus uocabant τοὺς ἄρχοντας. Ariſtot. in Athenien. Repub. referente Harpoc. κατέστησαν δὲ δημάρχους τὴν αὐτὴν ἔχοντες ἐπιμέλειαν, τοῖς πρότερον ναυκράροις, δημοὺς ἀντὶ τῶν ναυκραρῶν ἐποίησαν, uide Ariſtoph. interpretem & in δήμαρχος.

Ναυκληρέω. nauem guberno.

Ναυκληρία. ἡ. nauiũ gubernatio. Plutar. ναυκληρίαν ποιησάμενος, nauis adminiſtrationẽ ſortit⁹.

Ναύκληρος. ου. ὁ. nauclerus, nauis gubernator, nauis dominus, meritorias naues habens, quem patronum appellamus. Nauicularius dicitur à Tacito, & nauiculator à Cicerone. Item paterfamilias, teſte Polluce lib. 1. & ναυκλήρους dici τοὺς μισθωτὰς τῶν συνοικιῶν annotat Ammon.

Ναυκραρικά. uel ναυκρατικά. τά, res tribuum. uide Harpocrat. & uocem ναυκλάρος.

Ναύκραροι. οἱ. uide ναύκαροι.

Ναύκρατις. ἡ mercatus erat in Aegypto.

Ναυκρατῶ. nauali pugna uinco, præſto nauibus.

Ναυκρατοῦντες τῆς θαλάσσης. occupãtes mare claſſe. Bud. Com.

Ναυκράτωρ. gubernator nauis.

Νάβλα. ας. ἡ. genus muſici inſtrumenti, quod idẽ eſſe cum pſalterio quidam tradunt, & ſi Quintil. & Cic. de Aruſp. Reſp. aliter ſentire uideantur. Sophocl. οὐ νάβλα κωκυτοῖσι, οὐ λύρα φίλα. Cæl. lib. 5. cap. 23. Huius diminutiuum eſt ναύλιον apud Ouid. lib. 3. de Arte, Diſce etiam duplici genialia naulia palma Vertere, conueniunt dulcibus illa modis.

Ναῦλον. ου. τό. naulũ, portorium, uiaticũ, uectura, paruũ nomiſma in os mortuorũ inditũ. Etym. Legitur etiam in maſculino genere pro eodẽ, ὁ ναῦλος, Ariſtoph. ἀπόδος τὸν ναῦλον.

Ναῦλος. ὁ. portitor, πορθμεύς.

Ναυλοχέω. μ. ήσω. π. ηκα. maneo in portu, inſidior cum nauibus, locum nauibus capto.

Ναύλοχον. ου. τό. nauale, portus nauium.

Ναύλοχος. ου. naues continens, ναύλοχοι λιμένες.

Ναυμαχέω. μ. ήσω. π. ηκα. naualẽ pugnam gero. Neut. datiuo, ut ναυμαχεῖν κορινθίοις, nauibus pugnare cum Corinthijs, Thucyd.

Ναυμαχησείω. cupio nauali prælio decertare.

Ναυματοδεία. aprica. Arrianus lib. 8.

Ναυμαχία. ας. ἡ. nauale prælium.

Ναυμάχιον. pœna in eum, qui naualẽ militiã refugiſſet.

Ναύμαχος. ον. ὁ. aptus nauali prælio. Et ναύμαχα δόρατα, haſtæ longæ.

Ναύπακτος. urbis nomen. Etym.

Ναυπηγέομαι. &

Ναυπηγέω. μ. ήσω. π. ηκα. nauem fabrico. Neutr. abſol. Bud. Com.

Ναυπηγική. ars fabricandi naues.

Ναυπηγήσιμος. ου. ὁ. aptus fabricandis nauibus.

Ναυπηγήσιμος πόλις. quæ cõmoda habet ad nauium ædificia.

Ναυπηγός. οῦ. ὁ. fabricator nauium, naupegus, aut naupagus Chalcidio interprete.

Ναυπλία ἡ ager terræ Argiuæ.

Ναυρίζειν. irridere, καταμωκᾶσθαι.

Ναῦς, τὸ ναός, uel νεώς. τὴν ναῦν. τὰς ναῦς. nauis. Bayſius. alias νῆυς, uide νῆες in Ammonio.

Ναυστολῶσθαι. nauem conducere. Item nauem conſcendere, Lycophr. ἐκναυστολώσεται, dixit pro nauigio exponetur.

Ναυσιάω. nauſeo.

Ναυσίβιος. ου. ὁ. nauicularius, in naui uitam degẽs. Alciphron.

Ναυσικάα. ας. ἡ. Nauſicaa Alcinoi filia.

Ναυσίκλυτος. ου. ὁ. nauibus inclytus.

Ναυσίπορος. ὁ. nauigabilis, nauibus meabilis.

Ναυσιπόρος. nauigans.

Ναυσιώσεις. Hippocrat. libro de fracturis euacuationes & eruptiones humorũ, ſumpto à nauſea, qua ad uomendum proritamur, uocabulo, quando uenæ oneratæ nimium, exponunt à ſe ſanguinem ac ueluti euomunt, ναυσίαν enim τὴν ναυτίαν uocant Iones.

Ναύσταθμος. ου. ὁ nauale ad maiores naues recipiendas, turma nauium, nauium ſtatio. Bayſ. Item claſſis, & Aphricæ promontorium.

Ναυστής. magnus, terribilis, habitator.

Ναυστολέω. naui duco, ναυτίλλομαι. Accuſ. Bud. Comment.

Ναυστολία. ἡ. πλοῦς.

Ναυστολῶ. nauigo.

Ναύτης.ȣ.ὁ.nauta.
Ναυτία.ας.ἡ.&
Ναυτίασις.nauſea,abominatio,irritus ad uomitiones conatus.
Ναυτιάω.μ.άσω.π.ακα.nauſeo, euomere conor & adnitor. A nauibus & nauigatione Græci nomen fecerunt, quod nauigantibus præſertim in mare nauſea oboriri ſoleat. Neutr.
Ναυτικόν.ȣ.τὸ.claſſis. Veneti armatam uocant.
Ναυτικός.ȣ.ὁ.nauticus. (Bayfius.
Ναυτιλία.ας.ἡ. nauigatio, id eſt ars nauigandi, nauigium.
Ναυτίλλομαι.μ.ούμαι.πάλμαι.nauigo.Depon. abſol.
Ναυτίλος.ȣ.ὁ. nauta,& piſcis qui nautilus dicitur,quòd nauis ſpeciē præferat. Eſt autem Polypi ſpecies.Gaza in Ariſtotele uertit nautam. uide Aelianum quoq; & Bayfium.
Ναυτιώδης.faſtidioſus.
Ναυτοδίκαι.οἱ.magiſtratus qui nauclerorum litigia componebat apud Athenienſes.
Ναῦφιν.nauibus.
Ναύφρακτον.ȣ.τὸ.claſſis ad bellum inſtructa, nauium ſtatio.
Ναυφθορία.ας.ἡ. naufragium Epigr.
Ναύω.ſupplico,fluo.
Νάφθα.ας.ἡ.picis genus aut plantæ.
Νάφθας.ου.ὁ. naphtha, bituminis genus apud Perſas,ad quòd è longinquo etiam flāma tranſit.Dioſcor.lib.1.cap.99.
Νάω fluo.Neutr.abſol.

NE.particula non niſi in cōpoſitione dictionum ponitur, priuationem ſignificans.
Νέα.noualis ager, qui alternis annis ſeritur.ἐκνέας,à iuuentute.
Νεαιρά.extrema pars uentris,ſumen, abdomen. ἀπὸ τὸ νεῖον τὸ πορδῦναι εἰς αὐτὴν τὰ ἐσθιόμενα.
Νεακής.& (Etym.
Νεακόνητος.ȣ.ὁ.nuper acutus.
Νεαλὲς.τὸ.recens muria ſaleue conditum.Euſt.
Νεαλής.έος.ὁ.ἡ.nouus in omni officio, uel ὁ νεωστὶ ἑαλωκὼς.translatione à piſcibus ſumpta.Vide νεαρὸν in Ammonio.
Νεαλὶς.ίδος.ὁ. piſcis proprie nuper captus, uel qui ad aliquod opus nuper apponitur,nouus nuntius.
Νεάλωτος.recens captus.
Νέανδρος.nomen uiri proprium.Etym.
Νεανεία.ſuperbia.
Νεανίας.ȣ.ὁ adoleſcēs,audax,qui ſtrenuo eſt ſpiritu & acri.
Νεανίευμα.ατος.τὸ. iactantia, ſtrenuitas, interdum ſtrenuum facinus,audax factum,ὁ ἀνδρισμὸς κόμπασμα καὶ καινὸν τόλμημα.Bud. Cō.
Νεάζω.Bud.Com.&
Νεανιεύω.&
Νεανιάζω,&
Νεανίζω.μ.ίσω.π.ικα.&
Νεανιεύομαι.Bud.Com.&
Νεανιεύω.μ.εύσω.π.ευκα.&
Νεανίω.ſum iuuenis, uel iuuenor (ut Horatius dixit) iuuentutem tranſigo.Aliquando pro inconſiderate aliquid & iactāter more iuuenum facio.Aliquando terram innouo. Aliquando floreo,uigeo,ut ſi orationem floridam & phaleratam νεανίζειν dixeris,& id genus.Traſ. prouerb.Iuuenari.
Νεανικός.ȣ.ὁ. temerarius,incōſideratus, ratione carens: quod ea ætas ſtultis affectibus ſæpius, quàm uera ratione duci ſolet,ferox,fortis, ualidus,audax,uehemens,dirus, animoſus,ſtrenuus. νεανικοὶ πόροι, inſignes, meatus. νεανικὴ διαφορὰ,permagna diſſectio. Et νεανικὸν χρέας.Ariſtoph.dicitur adoleſcentiam ducens καὶ τὸ ἀρχὴν νεανία εἰς τὸ χορηγῆσαι αὐτόν.
Νεανικῶς. iuueniliter,ſtrenuè,fortiter,ut ſolent iuuenes,ualidè. id quod Latini quoq; imitantur.Ouid.Metamorph.10. Iecit ab obliquo nitidum iuueniliter aurum.
Νεανὶς.ίδος.ἡ.puella,iuuencula.
Νεανίσκευμα.ατος.τὸ.ſuperbia,incontinentia.
Νεανίσκος.ȣ.ὁ.adoleſcentulus.
Νεανόομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι, iuueneſco, pubeſco.Depon.abſol.
Νεάρακος.ὁ.iuuenis.
Νεαρός.ȣ.ὁ.nouus,recēs,iuuenilis. Vide Ammonium.
Νεαρώτεροι.nouitij recentiores. (nium.
Νέασις.εως.ἡ.noualis ager.uide νεατή.
Νέαται.habitantur,pro νεναίαται,ſitæ ſunt. uide Etymol.
Νεάτη.& νήτη,ης.ἡ.chorda acuti ſoni.
Νεατή. noualis,Varro: Ager qui intermittitur nec quotannis reſeritur,à nouando noualis dicitur.Noualis,inquit Paul. Iureconſ. eſt terra proſciſſa quæ anno ceſſat quā Græci νεατὴν uocant.Pandectę Græcæ uocant νέασιν. Nā ita habēt: νεατὴ γῆ ἐστὶν ἡ προτμηθεῖσα,ἡ ἐπὶ ἐνιαυτὸν ἀργήσασα ἣν οἱ γραικοὶ νέασιν καλοῦσιν.
Νέατος.ȣ.ὁ.nouiſſimus,id eſt ultimus,poſtremus. Item ἡ γῆ νεωστὶ ἠροτριαμένη,terra recens aratro proſciſſa,& ad ſementem exculta, νεὸς, νέωμα,Latinè dicitur noualis uel nouale,ueruactū, & aliquando ſeges.Xenophon βαρυτόνως poſuit,καὶ γὰρ(inquit)νεατὸς,καὶ σπόρος,καὶ φυτεία,καὶ νομή.Sed hic pro ipſo tempore arandi potius ponitur,quàm pro ueruacto aut ſegete. Hæc Bud.in Annot.poſt. Quanquam in Com. ſcribat, cum tempus arandi ſignificet,ὀξυτονεῖσθαι ſolere:

δαι ſolere: cum autem ſegetes & terram aratam, βαρυτονεῖσθαι. quare τῶν διϊσολογουμένων uidetur eſſe.

Νεάω habito, item nouo, hoc eſt, noualia facio. Actiu.accuſ.

Νεβρίδες.ῶ. nebrides, pelles ceruinæ, quales Bacchus geſtaſſe fertur. unde νεβρίδα φέρειν dicitur eleganter, qui timidior eſt, aut uinolētus.

Νεβριδόπεπλος. pellibus ceruinis ſiue nebridibus ueſtitus. Bacchi epitheton.

Νεβρίζω. pelle ceruina cingo.

Νεβρός.ȣ̃.ὁ. uel ἡ. hinnulus, ut Gaza uertit in Ariſtotele, meminit & Aelianus. παρὰ τὸ νεωςὶ βορὰν ἐνδέχεσθαι, id eſt, alimentum admittere. Vnde Anacreon νεβρὸν uocat, νεοθηλέα γαλαθηνόν. id eſt, nuper lactantem.

Νεβρόφονος. hinnularia aquila uocatur à Plin. & νεβροφόνος. hinnulos occidens.

Νεβρώδης.εος.ὁ. multas habens nebridas, unum hoc ex epithetis Bacchi,

Νέδα.ης.ἡ. fluuius, cuius fontes ſcaturiunt ex Lycæo monte, & urbs Arcadiæ, & Strab. Peloponneſi.

Νεδȣσία. ἡ. Mineruæ cognomen à Nedone fluuio & loco Laconiæ.

Νεέω. nato.

Νέηαι, pro νέη. Ionice. eas, πορδύθῃ, ἐπαν ἔλθῃς.

Νεηγενής.έος.ὁ.ἡ. nuper genitus.

Νεήκης.εος ὁ.ἡ. &

Νεηκονής. nuper acutus.

Νεηλατής. gubernator nauis.

Νεήλατος ὁ. nouiter factus. Et νεήλατα, nuper ſubactæ & conſperſæ farinæ. ſubaudiendum enim τὰ ἄλφιτα. item placentę & eſculenta ex melle & farina facta. Demoſth. contra Aeſchil. μισθὸν λαμβάνων τούτων στρεπτοὺς καὶ νεήλατα. Dicuntur enim quaſi τὰ νεωςὶ ἀληλισμένα. hoc eſt, iam recens molita ſiue in mola trita, quibus in melle ſubactis & uuas paſſas & uirides ciceres addebant comiſcebantq́;, ac ſacra operantibus diſtribuebantur, uocabatur enim hæc cõmiſtio à nõnullis ἀμβροσία, ab alijs μακαρία.

Νέηλυς.υδος.ὁ. nuper aduenięs. παρὰ τὸ νέον ἐλθεῖν. Etym.

Νεηνίης, pro νεανίας. adoleſcens, iuuenis.

Νεῖα. ligna fabricandis nauibus apta: ſed νεία, draconis luſtrum.

Νεῖαι. radices.

Νειαίρη. ἡ. κύστις. inteſtinũ craſſum, pars extrema uentris, uenter inferior apud Homer.

Νείατος.ȣ.ὁ. &

Νείατος, ultimus, poſtremus, infimus.

Νεικέσκω. &

Νεικέω. μ.ήσω.π.ηκα. contendo, obiurgo, laudo, canto. Neutr. datiuo.

Νεικιω. idem.

Νεῖκη.ης.ἡ. &

Νεῖκος.εος.τὸ. cõtentio. παρὰ τὸ τοῖς νέοις ἐοικέναι. τοῖς νεαροῖς γὰρ ἁρμόζει. Etym.

Νεῖλος.ου.ὁ. Nilus Aegypti fluuius. Seruius dictum exiſtimat quaſi νέον ἰλὺν, id eſt, nouum trahentē lutum, quo oblimet, hoc eſt limo oppleat Aegyptum. ἢ οἷον νέϊλος, νέος γὰρ κατ' ἔτος γίνεται. Etym.

Νεῖμα.ατος.τὸ. filum.

Νεῖν. natare, proprie de hominibus.

Νείωθεν ab imo.

Νεῖον. nuper nouum.

Νειός.ȣ̃.ἡ. nouale.

Νειότατος. infimus.

Νειοποιέω. μ. ήσω.π. ηκα nouam tellurem facio. ueruactum facio Xenoph. Oeconom. ἐπειδὰν δὲ ἔλθων εἰς ἀργὸν, ἤντε μοι φυτεύοντες τυγχάνωσιν, ἤν τε νειοποιοῦντες, ἤντε σπείροντες. ἤντε καρπὸν προσκομίζοντες.φ. Neutrum abſolutum.

Νειρός. uehemens, extremus, cauus. Et νειρὴ, uenter imus.

Νεισόμενος.ȣ.ὁ. rediturus.

Νείσομαι. eo, redeo.

Νεῖται redit.

Νείωθε ex imo.

Νεκάς. άδος.ὁ. aceruus cadauerum.

Νεκραγωγεῖν. mortuos ducere, & de Mercurio dicitur. Sic Vergilius, Hac animas ille euocat Orco. Bud. Com.

Νεκρικά.τά. res mortuorum.

Νεκροδέγμων.ονος.ὁ. infernus, quod manes mortuorum excipiat. apud Aeſchyl.

Νεκροκορίνθιοι. Corinthiorum defuncti. Sic in hiſtoria uocabantur uaſa fictilia, quæ Corintho euerſa Romam impleuere, quòd ex recluſis ſepulchris eam excerpſiſſent prædam. Cæl. li. 11. capite 60.

Νεκροπέρνας. ὁ. mortuos pretio uendens, ſic à Lycoph. uocatur Achylles, qui Hectorem mortuũ magno auri pondere Troianis uendiderit à πέρνημι.

Νεκροπομπός Mercurius qui animabus ad inferos ducendis præeſt. Neut. abſol.

Νεκρός.ȣ̃. ὁ. uel νεκρόν. τὸ. mortuus, cadauer. ἀπὸ τȣ̃ νε στερητικȣ̃, καὶ κῆρ ἡ ψυχή. Defunctus dicitur Plinio, Quam tandem portionem defunctus eius obtineat? id eſt, cadauer. Ciceroni ſepultura, Illam inſepultam ſepulturã. In ſacris literis mortuale, & morticinium transfertur. Cæl. lib. 11. cap. 60. Νεκρȣ̃ ζωή, uide in Chil. Eraſ.

Νεκροσολῶ. mortuos deduco.

Νεκροσυλία

Νεκροσυλία. ας. ἡ. prædatio mortuorum, graſſatio ſicariorum.
Νεκροφόρος. ου. ὁ. capulus, feretrum. defunctifer, ueſpillo, libitinarius, ſandapilarius, pollinctor. Bud. in Annot.
Νεκρόω. μ. ώσω. π. ωκα. mortifico. Actiu. accuſ.
Νεκρώδης. εος. ὁ. ἡ. mortifer. Vnde νεκρῶδες ὄψιν φέρειν, faciem cadauerosam præ ſe ferre.
Νέκρωσις. ιος. ἡ. mortificatio.
Νέκταρ. αρος. τὸ. nectar, cibus deorum. Significat autem immortalitatem, à νε, quod priuationem ſignificat, & κτείνω. Potum deorum quidam interpretãtur: uerum Anaxandrides & Alcman cibum intelligunt. Cæl. libro 4. cap. 13. Erat item uini nomen in Lydiæ olympo ex fauis permixtis, & floribus odoratis cõcinnati. Vide in Chil. Eraſ. Nectaris flos.
Νεκτάρεος. Etym. &
Νεκτάρεος. ου. ὁ. nectareus, diuinus, immortalis.
Νεκύδαλος. genus inſecti, inualidũ Theodorus interpretatur in Ariſtotele.
Νεκυηγός. οῦ. ὁ. mortuor & umbrarũ ductor. Charontis epithet. Epigr. lib. 3. νεκυοστόλος.
Νεκυία. ας. ἡ. funus, res mortui, mortuorum feſtum.
Νεκυομαντεία. ας. ἡ. uaticiniũ ex mortuis, uaticinatio quæ fit ab inferis euocatis manibus.
Νεκυοστόλος. ὁ. qui mortuos trãſmittit, atq; tranſportat. Charontis epitheton apud Lucian.
Νεκύσια. τά. funeralia.
Νέκυς. υος. ὁ. mortuus. νεκρός. ἐκ τοῦ νεστερητικοῦ, καὶ κίκυς ἡ δύναμις.
Νεμέα. locus in Argo. Etym.
Νεμέθω, paſco, depaſcor, κατατρώγω, νέμω. Nicã.
Νεμεαῖον. mons Peloponneſi.
Νεμεαῖος. qui eſt ex Nemea. Etym.
Νεμεσάω. μ. ήσω. π. ηκα. ſuccẽſeo, indignũ puto, uitio uerto, iuſte accuſo, inuideo. τὸ ἐμποδὼν ἵστασθαι τοῖς πραττομένοις κατὰ γνώμην. καὶ τὸ μέμφεσθαι. Item timeo, reuereor. Neutr. datiuo.
Νεμέσια. τά. feſta dicebãtur, quibus uita functis iuſta fiebant. Cæl. lib. 6. cap. 41. & νεμεσεία.
Νεμεσητόν. res indigna. Vnde νεμεσητὰ παθεῖν, numinis iram perpeti.
Νεμεσητός. οῦ. ὁ. reprehendendus, inuidioſus, odibilis. Item uenerandus, & antiqua ſignificatione, Pro eo, qui cuiq; quod ſuum eſt tribuit.
Νεμεσητικός. qui facile indignatur, lamentabilis, incuſabilis. Differt tamen à φθονερὸς teſte Ariſtot. Top. lib. 2. quod ὁ μὲν φθονερὸς ἐπὶ ταῖς τῶν ἀγαθῶν εὐπραγίαις λυπεῖται, νεμεσητικὸς δὲ ἐπὶ ταῖς τῶν κακῶν εὐπραγίαις.
Νέμεσις. ιος. ἡ. accuſatio, inuidia, ſuperborum ultrix ira deorũ, indignatio ex improborum proſperiore ſucceſſu, id eſt ἐπὶ τοῖς ἀναξίως εὐπράττουσι, ut inquit Ariſtot. Idem mediã eſſe ait inter inuidiã & ἐπιχαιρεκακίαν. Sunt qui à diſtributione bonorum malorumq; dictam eſſe uolunt. Cæl. lib. 6. cap. 41. & Eraſ. Chil. Nemeſios hymnus extat apud Orpheum.
Νεμεσίζομαι, &
Νεμεσίζω. μ. ίσω. π. ικα. τὸ νεμεσάω.
Νεμέω. μ. ήσω. π. ηκα. τὸ νέμω.
Νέμος. εος. τὸ. nemus. Iliad. λ. ἐν νέμει σκιερῷ. Item oculorũ cauitas, paſcuũ Nicã. παρὰ τὴν νομήν. νέμος ἐπάκτιον τὸ ἄλσος ἢ τὸ ὄρος τὸ παράλιον.
Νέμομαι. depaſcor, ut pecus depaſcitur, ut ulcus ſerpens, Dioſcor. Item fruor & uictito, ut νέμεται γῆ καὶ ἕλη καὶ λίμνας. &c. id eſt uiuit, paſcitur, καρποῦται, Ariſto. de Hiſtor. 9. Ponitur & in Pand. pro poſſidere. unde νομὴ. poſſeſſio, κάρπωσις. Quod Cic. imitari uolens, Depaſci (inquit) ueterem poſſeſſionẽ Academię ab hoc acuto homine non ſinemus. Significat & partior, ut νέμεσθαι τὴν πατρὸς οὐσίαν, partiri hæreditatem. Bud. Com.
Νέμω. μ. νεμῶ. π. νενέμηκα. ἀόρ. α. ἔνειμα. diſtribuo diuido, tribuo, reddo: ut νεμόμενα δίκαια, iure à iudice reddita iuſta, Ariſtot. Ethic. 5. Eſt etiam tribuo, id eſt ſum ſtudioſus alicuius rei, honorem habeo, & magni pendo, honoro. Ariſtot. Probl. νέμων τὸ πλεῖστον ἡμέρας αὐτῷ. Νέμω τὸ χωρίον, utor agro pro paſcuo. ut ὄρη ἀγαθὰ νέμειν, Xenoph. Et νέμω, paſco pecus. Lucian. ἐς νέμει τὴν ἀγέλην. Eſt etiam τὸ διοικῶ, adminiſtro, gero. Vnde Herodia. τοὺς σύγκλητον βουλὴν νέμοντας, pro ſenatu dixit. Bud ibidẽ. Eſt etiam lego, moderor, dirigo. Etym.
Νένακτο. implebatur.
Νενεκρωμένος. mortuus.
Νενημένος, &
Νενησμένος. ὁ. accumulatus, plenus.
Νενίηλος. cæcus, ſtupidus, ſtolidus, ſtultus.
Νενιάζω. maledico.
Νέννος. poëticè auus maternus. Cæl. lib. 8. cap. 45. Euſt. Il. ζ. θεῖον ἤγουν τὸν τοῦ πατρὸς ἀδελφὸν interpretatur.
Νενομισμένα. τά. inſtituta.
Νεοαρδής. έος. ὁ. nuper irrigatus, potans. Etym.
Νεόβδαλτος. ου. ὁ. recens coagulatus aut mulctus.
Νεόβορος. ου. ὁ. nuper primò comeſtus.
Νεοβόρος. recens paſtus.
Νεοβρώς, ῶτος. ὁ. modo paſtus, qui non ita dudum cibum ſumpſit Hipp.
Νεόγαμος. ου. ὁ. ἡ. nouus nuptus.
Νεογενής. έος. ὁ. βρέφος.
Νεογιλός. οῦ. ὁ. infans, iuuenis.
Νεόγονον. ου. τὸ. &

Νεογιλής.

Νεογιλὴς. ἐ͂ος. τὸ &
Νεογιλαῖον. ου. τὸ. infantulus.
Νεογνός. ου. ὁ. ἡ. nuper genitus.
Νεογάμης. ἐ͂ος. ὁ. ἡ. nouus maritus.
Νεοδαμώδης. εος. ὁ. nuper in ciuitatem aſcriptus, ex captiuis libertate donatus, libertinus apud Lacedæmonios, ut ij, qui ex helotis manumiſſi erant.
Νεόδμητος. iuuenis, nuper domitus.
Νεόδρεπτος. ου. ὁ. nuper decerptus.
Νεοειδής. ἐ͂ος. ὁ. σκληρός. qui facie iuuenis uidetur, cum ſit annoſior.
Νεοθρυγής. nuper factus.
Νεοθανής. nuper mortuus.
Νεοθαλὴς. &
Νεοθηγὴς. recens exacuatus gladius intelligitur ſe re ξίφος.
Νεοθηλής. εος. ὁ. ἡ. nuper uireſcens.
Νεοθλιβής. έος. ὁ. ἡ. recens expreſſus, apud Heracli.
Νεόθρεπτος τυρός. nuper coagulatus caſeus.
Νεόθροος. ου. recenter auctus, qui nuper erupit.
Νεόθυτος. ου. nuper immolatus.
Νεοὶ τὰς ψυχάς. rudi, nouellaq; memoria.
Νεοίη. ἡ. ſtultitia, iuuenilis mens.
Νεοκατάστατος. ου. nouus colonus.
Νεοκατάχριστος. recenter illitus.
Νεόκλωστος. ου. ὁ. nuper filatus.
Νεόκμητον. recens fabricatū, & νεοκμητί. recenter.
Νεοκόρος. æditiuus.
Νεόκτιστος. ου. ὁ nuper factus.
Νεολαία. ας. ἡ. conuentus iuuenum, conuētum.
Νεόλεκτος. miles nuper delectus.
Νεολκία. nauale.
Νεόλλουτος. ὁ. recens latus, apud Homer. in hymn.
Νέομαι. uado, reuertor, abeo, nato, unde νεόμενος natans, adueniens. Hipp. ab eo quod eſt νεῖσθαι hoc eſt, uenire. Neut. abſol.
Νεομηνία. ας. ἡ. noua luna, prima dies lunæ, uel menſis. Nam Græci menſes non à Calendis, ſicut Romani, ſed à lunæ initio auſpicantur.
Νεόμυκτος. ου. ὁ. ἡ. nuper terſus.
Νέον. nuper, uer. ἀπὸ τὸ ἔαρ, ἄρτι.
Νεοπαγής. έος. ὁ. ἡ. &
Νεοπαθές. τὸ. res noua, hactenus inaudita.
Νεόπηκτος. ου. ὁ. ἡ. nuper fabricatus, compactus.
Νεοπλεκής. ἐ͂ος. ὁ. ἡ. recenter contextus.
Νεόπλουτος. ου. ὁ. nuper ditatus, repentè diues factus.
Νεόπλυτος. ου. ὁ. ἡ. nuper lotus.
Νεοπολίτης. ου. ὁ. nuper ciuitate donatus.
Νεοπρεπής. ἐ͂ος. ὁ. ἡ. ſumptuoſus, iuuenili decore inſignis.
Νεόπτεραι filij, aut filiæ.
Νεοργής. recens factus.
Νεόρραντος. ου. ὁ. nuper aſperſus.
Νεόρρυτος. ου. ὁ. nuper fuſus.
Νεορτος. iuuenis, nouus, τί δ' ἐστι νέορτον? quid noui? Sophocl.
Νέος. ου. ὁ paroxyt. nouus, iuuenis. ἀπὸ τὸ νεῖσθαι. Etym. Propriè reſpondet ſenio, & competitijs quæ ſentiūt ætatem: καινός uerò opponitur uetuſtati. Item mollis, tener, tenellus, iuuenilis adiectiuè.
Νεός. οῦ. ἡ. nouale, campus. Cyrill. oxyt. uide νέατος. Xenoph. οὐκοῦν τῷ σπόρῳ νεὸν δεῖ ὑπεργάζεσθαι: ὁ αὐτὸς ἀγαθὸν τῷ σπόρῳ τὴν νεὸν προεργάζεσθαι.
Νεόσμηκτος. ου. ὁ. nuper terſus.
Νεόσοικος. ου. ὁ. nauale, ubi fiunt naues.
Νεοσπαργής. nuper faſcijs puerilibus inuolutus.
Νεοσσός. οῦ. ὁ. pullus auium, auis. ἀπὸ τὸ νεωστὶ ὀστεῖσθαι, ὅ ἐστι βλέπειν, ἢ σεύεσθαι ἤγουν κινεῖσθαι.
Νεοσταθὴς δῆμος. recens inſtitutus populus.
Νεοστάλυξ. nuper lachrymatus.
Νεόστροφος. ου. ὁ. nuper tortus, uanus.
Νεοσύλλεκτος. ου. ὁ nuper collectus.
Νεοσύστατοι. dicuntur à Ioſepho qui recens profeſſi erant ſectam Phariſæorum.
Νεοσφαγής. έος. ὁ. ἡ. &
Νεοσφαγός. οῦ. &
Νεοσφακτος. ου. recens occiſus.
Νεοτάγμων. ον ος. ὁ. ἡ. nuper factus.
Νεοτελής. έος. ὁ. ἡ. nuper abſolutus.
Νεοτερισμός. innouatio.
Νεοτεροποιεῖν. innouare.
Νεότευκτος. &
Νεοτευχής. έος. ὁ. ἡ. nuper fabricatus.
Νεότης. iuuentus.
Νεότμητος. ου. ὁ. nuper cæſus, ſiue ſectus.
Νεοτροφῶ. in iuuentute alo. Translatio eſt ab animalibus.
Νεότρωτα. τά. recentia uulnera.
Νεότρωτος. recens uulneratus. Etym.
Νεότρωτος. ου. ὁ. nuper uulneratus.
Νεοττεία. ας. ἡ. pullatio, excluſio pullorū, ἐκλέπτεσις.
Νεοττεύω. μ. εύσω. π. ευκα. nidifico. Neutr. abſol.
Νεοττία. ας. ἡ. nidus, ut Gaza uertit in Ariſtot. alias νεοττεία.
Νεοττίς. ίδος. iuuenca, nouella (ut Gaza reddit in Ariſtot. ut, ἀλεκτορίδων αἱ νεοττίδες, gallinæ iuuencæ.) puella.
Νεοττόν. τὸ. uitellus, teſta oui.
Νεοττός. Atticè pro νεοσσός. pullus.
Νεουργός. οῦ. ὁ. ἡ. nuper factus.
Νεούτατος. recens uulneratus.
Νεόφατος. ου. ὁ. nuper mortuus.
Νεόφθιτος. ὁ. ἡ. nuper defunctus, & iam primum uitiata uirgo.
Νεοφθόνητος. ὁ nuper corruptus.
Νεόφυτον. ου. τὸ. nouella, planta.
Νεόφυτος. in ſacris literis, q nuper ad fidē acceſſit, quaſi nuper inſitus. à νέον nuper, & φύω planto.

Νεοχάρακτος.

Νεοχάρακτος. ου. ὁ. ἡ. nuper ſculptus.
Νεοχμεῖν. innouare, interpolare.
Νεοχμίη. nouatio, commotio.
Νεοχμίζω. res nouas molior.
Νεοχμόειν. noua moliri, ſtudere rebus nouandis.
Νεοχμός. οῦ. ὁ. recens, uires habens non fractas ſed integras, indefeſſus, inexpertus. Etym. & νεοχμόν, τὸ ἀειφανὲς καὶ τὸ νέως ἐκλθεῖν.
Νεοχμόω. innouo. Etym.
Νεόχμωσις. ιος. ἡ. ſtudium rerum nouandarum.
Νεόω. μ. ώσω. π. ωκα. nouo, ut νεᾶν τὴν γῆν, nouale facere, aut ueruactum, nouare terram.
Νέποδες. οἱ. pedibus carentes, paruos pedes habentes, depedes Latinè recte dixeris. diciturq; plerunq; de piſcibus quãquam etiam alijs animantibus quibuſdam conueniat. Item paruos pedes habentes.
Νέπους. οδος. Euſt. in Odyſſ. annotat νέποδα lingua quadã τὸν ἀπόγονον, hoc eſt, ſobolem τέκνον ſignificare.
Νέπως. nomen montis ſicci & non irrigui. Ety.
Νέρθε, & νέρθεν. ſubter, infra. pro ἔνερθεν.
Νέρτατα. ultimo, ἔσχατα.
Νέρτερος. ου. ὁ. inferior, καταχθόνιος, quaſi ἐνέρτερος. id eſt ὁ ἐν τῇ ἔρᾳ ὤν. Vnde & pro inferis ponitur.
Νέσσος. ου. ὁ. Neſſus Centauri nomen.
Νεστόρειον. τό. &
Νεστορίς. ἡ. poculi genus, Athen. lib. 11.
Νευστάζω. habito.
Νεῦμα. ατος τό. nutus, aſſenſus.
Νεῦμαι. ibo, redibo.
Νευρά. ᾶς. ἡ. τό. νεῦρον.
Νευρῆφιν, pro νευρῇ neruo. ἐκ τῆς νευρᾶς τοῦ τόξου.
Νευρίς. ίδος ἡ. τό. νεῦρον.
Νευρῖτις. deſcribitur inter gẽmas apud Orpheũ.
Νευροβάτης. ου. ὁ. neruis ſe mouens, in funibus ambulans.
Νευρόκαυλα. ἡ. neruicaulia herba, quæ neruoſos habet caules, fœniculum.
Νευρολάλος. neuiloquus chordæ epitheton.
Νεῦρον. ου. τό. neruus, & neruus in arcu, funis. Vnde νεῦρα ἔχειν, pro ualidum & robuſtum eſſe, neruos habere. Penis quoque νεῦρον uocatur apud Ariſtoph. Auibus. quũ Iuuenal. eum neruum appellat, Capitur & metaphoricè pro robore, ſic νεῦρα πολέμου τὰ χρήματα dixit Demoſth. ut Cicero, neruos reipub. uectigalia.
Νευρομήτρα. ας. ἡ. pars corporis circa lumbos.
Νευρορραφέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſuo cum neruis.
Νευρόρραφος. ου. ὁ. neruis conſutus.
Νευροσπαδὴς ἄτρακτος. ſagitta neruo intenſo emiſſa. apud Sophocl.
Νευρόσπαστα. imagunculæ quę neruis quibuſdam & fidiculis occultis mouetur, perinde ac ſi uiuerent. Ariſtot. in libello de Mundo.
Νευροσπάσται. huiuſcemodi præſtigiatores & circulatores.
Νευρόω, ῶ. ἐνισχύω. uires & neruos addo.
Νευρώδης. εος. ὁ. ἡ. neruoſus.
Νεῦσις. ιος ἡ natatio (ut Gaza uertit in Ariſtotele) natatus, nauigatio.
Νευστάζω. μ. άσω. π. ακα. nuto, quatio, nutu admoneo.
Νευστικόν. οῦ. τό. natatile. ut Gaza uertit in Ariſtot.
Νευστικός. οῦ. ὁ. &
Νευτήρ. natator.
Νεύω. μ. νεύσω. π. ευκα. annuo, redeo, fugio, uergo, nato. Neutr. abſol.
Νεφέλαι. ῶν. nubes, & nomẽ comœdiæ Ariſtoph. Eſt & inſtrumentũ aucupum apud Pollucem.
Νεφέλη. ης. ἡ. τό. νέφος. Νεφελῶν hymnus eſt apud Orpheum. Eſt & retis genus tenue quodã, uibus obtenditur capiundis, nebula.
Νεφεληγερέτης. ου. ὁ. nubes congregans, ab ἀγείρω compoſitum, & νεφέλη. uel nubes excitans, ab ἐγείρω. Eſt autem Iouis epitheton, cuius uocatiuus νεφεληγερέτα ſæpe pro nominatiuo νεφεληγερέτης uſurpatur à poëtis, ut νεφεληγερέτα Ζεύς, Hom. frequens.
Νεφέλιον. nubecula, ulcus oculorum, albugo tenuis in ſumma oculi parte.
Νεφεληγενής. έος. ὁ. ἡ. nubigena.
Νεφελοειδής. έος. ὁ. ἡ. nubilus, nebulis obſcurus.
Νέφος. εος. τό. nubilum, nebula, coactus aër. à νε priuandi particula & φάος. eſt enim conſtipatior aëris pars. ἢ παρὰ τὸ νέφειν τὸ βρέχειν. Etym. Item rete aucupatorium, qua ſignificatione accipi apud Hom. Odyſſ χ poſſe annotat ibi Euſt.
Νεφρίδιος δημός. pingue circa renes, ὁ ἐπὶ τοῖς νεφροῖς.
Νεφρῖτις. ιδος. ἡ. nephritis, dolor renum. Cæl. lib. 2. ca. 36. inde νεφριτικοί q laborãt ex renib.
Νεφρός. οῦ. ὁ. ren, ut Gaza uertit in Ariſtotele. à νέφειν, quod mingere & pluere ſignificat.
Νεφώδης. εος. ὁ. ἡ. nebuloſus.
Νέω. μ. ήσω. π. νηκα. neo, nato, abluo, uado. Et νέω. μ. νεύσω, pro νεύω, nuo.
Νεώβορτος. & νεώβρωτος. ὁ. nuper conſumptus.
Νεωκορέω. μ. ήσω. π. ηκα. adminiſtro, uel tracto res ſacras.
Νεωκόρος. ου. ὁ. æditus, qui res ſacras tractat atq; cuſtodit, ornatq;. à νεώς templum, & κορέω purgo ſiue uerro. Item nauta purgandæ nauis curam habens, in Epigr.
Νεωλκέω. μ. ήσω. π. ηκα. nauem traho. Neut. abſol.
Νεωλκία. ας. ἡ. attractio nauis uento deficiente, remigatio,

Νεώμα.ατος.τὸ.nauale,uide νέατος.
Νεών,ῶνος.ὁ. nauale. Item littus in quo ſtant naues Ionice, teſte Aelio Dionyſ.
Νεώνητος.ου.ὁ. nuper emptus,nouitius,nouus miniſter,quaſi nuper emptum mancipium.à νέον nuper,& ὠνέομαι emo.
Νεωποιός ου.ὁ.faber naues conſtruens.
Νεωπός.iuuenis,nuper uidens.
Νεωρεῖν.templum cuſtodire, aut naues.
Νεωρής.ου.ὁ.ἡ. nouellus.
Νεώριον.ου.τὸ.nauale,id eſt ubi fabricantur naues, quale eſt Venetijs,quod arſenale uocant.Bayf.
Νεωρυχής.έος.ὁ.ἡ. recenter effoſſus. Nicand.
Νεώς. ὼ. ὁ. templum, oraculum, nauis. Atticum autem eſt pro ναός. Omnia enim nomina in αος lingua communi deſinentia, lingua Attica in εως, per ω μέγα deſinunt, ut μενέλαος μενέλεως, ναός νεώς.
Νεώσοικοι. porticus ſunt ad mare ædificatæ ad deductionem nauium, naualia, & tecta nauiũ de quibus Bayfius & Etym. Apud Harpocr. προπαρoξυτόνως legitur νεώσοικοι.
Νεωσὶ nuper, pauloantè.
Νέωτα.addito εἰς, ut εἰς νέωτα, in proximum annum ſignificat,in futurum. Interdum ponitur pro nuper.
Νεώτατος. ultimus,iunior.
Νεωτερίζω.μ. ίσω. π. ικα. noua facio, deſigno,& nouas res facio, καινοτομῶ,καινουργῶ. Verbum actiuum, non abſolutũ. Alicar.lib.5.μή τις ἑτέρα νεωτερίσθη πρᾶξις.
Νεωτερικός. iuuenilis, inconſiderans, ſtultus, & ratione carens: quòd ea ætas ſtultis affectibus ſæpius quàm uera ratione duci ſolet.
Νεωτεριστής.οῦ.ὁ.qui rebus nouandis ſtudet, πολυπράγμων, factioſus.
Νεωτερισμός.οῦ.ὁ. νεωτεροποιΐα,renouatio rei,deſignatio, ſtudium nouarum rerum,ſeditio.
Νεωτεροποιός. rerum nouarum ſtudioſus.
Νεωτεροποιῶ. τὸ καινοποιῶ καὶ νεωτερίζω.
Νεώτερος. iunior,recentior, minor natu.aliquoties contemptum potius ſignificat quam ætatem νέος.
Νεωφύλαξ.ακος.ὁ. æditus,hoc eſt,qui ædes tuetur & ſeruat.
Νεώχμορος.terra nuper arata.
Νεωχμόω.μ. ώσω.π.ωκα. noua facio. Neut. abſol.

NH priuatiua eſt particula,& aliquãdo intenſiua.Eſt quoq; aduerbium iurandi,ut νὴ δία, etiã,quod affirmantis eſt & annuentis.Et quemadmodum in negationibus dicimus μὰ δία, ita in affirmationibus νὴ δία. Aliquando ironiæ ſeruit,ſicut credo,nempè,ſcilicet,Latinis.Demoſt περὶ στεφ.μνησικακήσειν νὴ δία, &c. Et πρὸς λεπτ. ὅτι νὴ δία ἠσάμενις. Aliquando accõmodatur anthypophoris,ita ut reſponſioni congruat.Demoſth.περὶ στεφ. νὴ δὶ εὐδαιμόν γε, Et quidem etiã fortunatum, uel utiq;. Νὴ δὶ ἀλλά,at, at enim, at hercule,ut Liu. ἀνθυποφορικῶς,Demoſth. Et apud Iſæum ſine ἀλλὰ pro codẽ, ἴσως γὰρ νὴ δία πάρεργον. At fortaſſe nihil ad rem pertinebat.Bud.Com.
Νὴ τὼ θεώ. per gemellos, Iuſiurandum fœminarum proprium.
Νὴ τὼ σιώ.per geminos.
Νῆα. τὴν. nauem.
Νήαιθος.ου.ὁ fluuius Crotonienſis,à nauibus incenſis ſic dictus.
Νηγάτεος. ου.ὁ ἡ. pulcher, nuper factus. παρὰ τὸ νὴ καὶ γένεσθαι. Etym.
Νήγρετον. dulciter.
Νήγρετος.ου.ὁ.ἡ. difficulter expergiſcibilis, &.
Νήδυμος. dulcis,profundus, inexhauribilis.de ſomno ferè dicitur quaſi qui penitus intrauerit hominẽ,à νὴ quod aliquando auget, & δύω ingredior: aut à quo ueluti ex humiditate profundiore,emerſio facile nõ eſt, ὡς οὐκ ἔστιν ἀναδύσαι τῶν ὑπνώντων. Hom. ἐμὲ δ᾽ οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος.Somnus unde quis uix poteſt expergeſeri.
Νήδυπος.diſcalceatus.
Νηδύια. inteſtina.
Νηδύς.ύος.ὁ uenter,uterus,ineuitabilis.
Νηέω.μ.ήσω.π. ηκα. congrego,communiter. Dicitur autem νέω,uel νήω. Actiu. accuſ.
Νήθω.μ.ήσω.π.ηκα.neo. Neut.accuſ.
Νηΐα.τὰ. rudentes,funes nautici.
Νήϊον.ου.τὸ. Neium mons Atticæ,ſeu(ut alij)Ithacæ,unde νηϊάδες nimphæ dicuntur. Item lignum ad nauium conſtructionem accommodum,Etymol.apud Apoll.Argon.ea pars nauis quæ radit æquor.
Νήϊος.ου. naualis,id eſt aptus nauibus.
Νῆϊς.ιδος.ὁ. inſcius,timidus,infirmus,à priuatiua particula νη.& εἴδω εἴσω.
Νηΐς.ίδος.ὁ Nais.παρὰ τὸ νάω,τὸ ῥέω.
Νήϊστος. infimus,extremus,naualis.
Νηΐτης. naualis. Vnde Thucyd. νηΐτην στρατιὰν uocat, quod alibi τὸ ναυτικόν, hoc eſt claſſem, quaſi dicas naualem exercitum.
Νηϊτός.naualis.
Νηκερδής.έος.ὁ.ἡ.inutilis,nõ ferens lucrum,impudens,à κέρδος quod prudentiã interdum notat.
Νήκερος.ου.ὁ.ἡ.cornibus carens.
Νήκεστος.incurabilis.
Νηκουστέω.μ. ήσω. π.ηκα.obaudio, non audio,negligo. Neut.abſol.
Νηκτικός.natatilis.
Νηκτός.οῦ.ὁ.nabilis,natatilis,& natrix Gazæ.
Νηλεγής.miſer, ἀθρήνητος, φροντιστής, θρηνητής.

Νηλεὴς

Νηλεὴς.έος.in accuſ.νηλέα,a longo,ſæuus,immi(ſericors.
Νήλειος.ου.ὁ.ἡ.&
Νηλὴς.έος.ſæuus,ἀνοικτος,immiſericors.
Νηλεία.ἡ.unedo.
Νήλυστος.ου.ὁ.inuiſibilis,immortalis.
Νηληΐς.ίδος.ἡ.ſacrificium quod fiebat Dianæ apud Mileſios.
Νήλιπος.qui nudis pedibus incedit,& qui unicã tunicã indutus eſt,incalceatus apud Lycophr.
Νηλίπους.ὁ.qui nudis pedibus incedit.
Νηλιτὴς.έος.ὁ.peccator.παρὰ τὸ νη ἐπιτατικὸν,καὶ τὸ ἀλιτεῖν τὸ ἁμαρτάνειν.Odyſ.τ.οἵ τέ μ' ἀτιμάζουσι,καὶ οἱ νηλιτεῖς εἰσι, Aliquando innoxius, non peccans ἀναμάρτητος.παρὰ τὸ μὴ ἀλιτεῖν. Etymol.
Νηλῖτις.ιδος.ſimiliter pro nõ peccante ponitur.
Νηλιφὴς.έος.& ἀνηλιφὴς,nauis pice nõ perũcta.
Νήλωπος.ὁ.ueſte carens,à λῶπος quod amictum ſignificat.
Νῆμα.ατος.τὸ.filum.ἀπὸ τοῦ νήθω.& aquæ latex.
Νηματώδης.netilis,aptusq; duci inſtar lanæ lini,(ſic.
Νημερτὴς.έος.ὁ.ἡ.uerus,uera,inerrabilis.
Νηνεμία.ἡ.tranquillitas uentorũ.Nam ut γαλήνη de mare,ita de aëre proprie dicitur νηνεμία. Attici νηνεμίας abſolute utuntur pro νηνεμίας (οὔσης.
Νήνεμος.ου.uento carens.
Νηνεμοῦμενον.ſerenum,tranquillum.
Νηνέω.μ.ήσω.π.ηκα.congrego.Actiu.accuſ.
Νηνηρίζω.lugeo,loquor.
Νῆξις.ιος.ἡ.natatus,natatio.
Νηξίποδες.οἱ.νέποδες.
Νηοκόρος.ου.æditiuus,& nauta nauim ferẽs.Epigr.
Νηὸς.ου.ὁ.templum.
Νηονόχος.cuſtos nauis.
Νηπεκτὴς.έος.ὁ.ἡ.impexus.
Νηπέλη.nequit,ἀδυνατεῖ,apud Hipp.
Νηπενθὲς.έος.τὸ.herba,cuius ſuccus uino immiſtus triſtitiam diſcutit,ut Galenus tradit:ac malorum omnium obliuionem inducit,hoc eſt τὸ λήθην ποιοῦν,ut Theoph.inquit.Quidã eandem cum bugloſſa uolunt eſſe.Dicitur autem à νη priu.& πένθος,quaſi ἄλυπον.Cæl.lib.10.cap.43.& Bud.in Annot.poſt.
Νηπενθὴς.non triſte,ſine triſtitia,magnum,& magnopere triſte,& recens triſtitia affectuũ,Etym.
Νηπιάας,pro νηπίας.infantias.
Νηπιάζω.puerum ago,paruulus ſum.
Νηπίαχος.ου.ὁ.puerilis,infans.
Νηπιάχω ſtulte ago,νηπιάζω.
Νηπιέη.ης.ἡ.infantia.
Νηπίεος.ου.ὁ.ſtolidus.
Νήπιον.ου.παιδίον.puſio,infans.
Νήπιος.ου.ὁ.quando ad ætatem refertur,infantem ſignificat,παρὰ τὸ ἔπος,qui adhuc fari nequit: quando uero ad animũ,ſignificat ſtultum atq; ætatis uitio imprudentem,parum eruditum ac uſu rerum callentem.Ἐκ νηπίου,ab incunabulis.
Νηποινὰ,&
Νηποινὶ.aduerb.impune ſignificãs.Xenoph.πολλαὶ τῶν πόλεων μόνους τοὺς μοιχοὺς νομίζουσι νηποινὶ ἀποκτείνειν δηλονότι διατοῦτο ὅτι λυμαντῆρας αὐτοὺς νομίζουσι.τῆς τῶν γυναικῶν φιλίας πρὸς τοὺς ἄνδρας εἶναι.
Νήποινος.ου.ὁ.impunis.
Νηπτικὸς.ſobrietatem faciens.
Νηπυθὲς.indeſinens,ἄπαυστος,quaſi ſine fundo.
Νηπύτιος.ου.ὁ.ſtolidus.παρὰ τὸ νη καὶ πινυτὸς,συγκοπῇ.cui opponitur apud Comicũ ὁ τριβὼν.
Νηρεΐδες.αἱ.poëtice Νηρηΐδες.Nereides nymphæ,uide Ammonium.hymnus earum extat apud Orpheum.
Νηρεὺς.έως.ὁ.Nereus deus marinus.παρὰ τὸ νη καὶ ῥεῖν,οἱονεὶ νηχόμενος θεός.Νηρέως θυγατέρες,uide Νηρεΐδες in Ammonio.Nerei hymnus eſt apud Orpheum.
Νηρῆς.ῆδος.ἀντὶ τοῦ νηρεΐς.Etym.
Νήριθμος.ου.ὁ.innumerabilis,innumerus.Νη enim hoc loco negandi uim habet.
Νήριον.herba.aliqui uocant rododaphnen.
Νηρὶς.cauum ſaxum.
Νηρῖται.οἱ.natices.
Νηρίτης.ου.ὁ.conchæ genus quod nauis inſtar per mare nauigat,à Theodoro in Ariſtotele uertitur natex.meminit & Aelianus.
Νήριτος.ου.ὁ.magnus,multus,innumerabilis.Eſt etiam montis nomen Ithacæ,Neritus.
Νηρὸς.recẽs,humilis,cauus,humidus.uide ναρός.
Νῆσαι,pro νηῆσαι.cumulare.
Νησιάρχης.ου.præfectus inſulæ.
Νησιὰς.άδος.ἡ.inſula,exigua inſula apd' Heracl.
Νησίδιον.ου.τὸ.&
Νησὶς.inſula parua.
Νῆσις.accumulatio,filum.
Νησιωτέων ἀντὶ νησιωτῶν,Ionice,Herodot.Κατ' ἀρχὰς νησιωτέων μάλιστα ἐπλούτεον,Per initia inſulanarum maxime locupletabantur.
Νήσομαι.implebor.
Νῆσος.ου.ἡ.inſula.παρὰ τὸ νῶ,κολυμβῶ,& in futuro νήσω.Etym.
Νῆσσα.ης.ἡ.anas,ut Gaza uertit in Ariſtot.apud quem legitur νῆττα.uide etiam Aelianũ de Aucupio.& propriũ nomen,& parua inſula,νησσά(ριον.
Νησσάριον.ὑποκοριστικῶς.anaticula.
Νηστεία.ας.ἡ.ieiunium.
Νηστεύω.μ.εύσω.π.ευκα.ieiuno.Neutrum abſol.& aliquando accuſ.iungitur.
Νῆστις.ιος.ὁ.ἡ.ieiunus.
Νήσιμος.dies ieiunij.

Νῆστις. ιος. ieiunium, & inteſtinum pyloro annexum, ieiunum dictum, quoniam minus impli citū nunquā quod accipit cōtinet, ſed ad inferiora protinus tranſmittit. Latini hilam & hirā uocāt. Gaza in Ariſtot. uertit inteſtinū ieiunū. item ieiunus, ἄπαστος, ἄκμηνος, tria enim iſta idem ſignificare teſtatur Euſt. Iliad. τ. addit & deū quandā apud Siculos hoc nomine extare.

Νησύδριον. ε. τό. inſulula.

Νησιώτης. ε. ὁ. inſulanus.

Νήτη. ης. ἡ. fidis acuti ſonus, lyræ chorda, dicta à muſicis πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς ὑπάτης καὶ μέσης.

Νῆτυς. imperfectus.

Νῆτιν. fruſtra.

Νῆτος. ε. ὁ. poſtremus, multus, accumulatus.

Νητρεκής. έος. ὁ. ἡ. uerus, uera.

Νητρεκῶς. uerè.

Νῆττα. anas. παρὰ τὸ νήχεσθαι.

Νῆττον plenum.

Νηττοφόνος ἀετός. aquila anataria, quæ & planca & morphna & næuia dicitur, ut Gaza uertit in Ariſtot.

Νήνυμος. Etym. &

Νηΰγμος. uoce, ſiue ſpiritu carens.

Νηῦς, pro ναῦς. nauis. Vide νηῦς apud Ammon.

Νηφάλεος, uel νηφάλιος. ε. ὁ. ſobrius, prudens, & uigilans, diligens, attentus.

Νηφαλιεύειν. uide in Chil. Eraſmi.

Νηφάλια. τά. feſta quæ ſine uino celebrantur, & ligna nephalia quæ non ſunt de uite, fico, aut moro. Eraſ. Chil.

Νηφαλίζειν. aqua ſacrificare.

Νηφαλισμός. ſobrietas, προσοχή.

Νηφαντικός. ε. ὁ. ſobrium faciens.

Νήφω. μ. νήψω. π. νηφα. φρονέω, caſtus dego, modeſtus & ſobrius ſum. Accipitur pro uigilo, & diligens ſum & attentus. Neut. abſol.

Νήφων. ſobrius.

Νήχομαι. μ. νήξομαι. π. νηγμαι nato. Depon. abſol.

Νηχοπάλαισι. loca & urbes iuxta mare.

Νήχυτος. multifluus, πολύχυτος. à νη intenſiua particula.

Νῆψις. ιος. ἡ. ſobrietas, νηφαλισμός.

Νήω. νηέω. congruo, conſtruo.

Νίβα. niuem, fontem.

Νιβάδες. capræ in iugis montium.

Νίβας. ὁ. nomen uici in Theſſalonica. uide in Chil. Eraſmi, Niba coccyſſante.

Νιβατισμός. genus ſaltationis Barbaricæ.

Νίγλαροι. οἱ. genus muſici modulaminis. Cælius lib. 3. cap. 11.

Νίζω. μ. ίσω. π. ικα. lauo, tergo. Actiu. accuſ.

Νίκαθρον. uictoriæ præmium, νίκιστρον.

Νικάτορες. οἱ. uictores, νικητῆρες, præſtantiſsimi in acie.

Νικάω. μ. ήσω. π. ηκα. uinco, & uinco iudicio, cū genitiuo & accuſatiuo. Demoſth. καὶ ἐνίκησε τὸν κλῆρον τοὺς ἀμφισβητοῦντας αὐτῇ πάντας. & uicit iudicio hæreditatem ab omnibus qui cum ipſa ambigere inſtiterunt. Aliquando conſtruitur cum duobus accuſatiuis. Dinarch. τὴν δημ. τιμοθέῳ τὴν ἐν κερκύρᾳ ναυμαχίαν νικήσαντι τοὺς λακεδαιμονίους. Bud. Com.

Νίκιστρον præmium uictoriæ, νίκαθρον.

Νίκη. ης. ἡ. uictoria. παρὰ τὸ μὴ εἴκειν, id eſt à non cedendo. Hymnus in eam extat apud Orpheum.

Νίκη Ἀθηνᾶ. ſtatua erat Athenis in honorem Palladis erecta, dextra manu tenens malum punicam, ſiniſtra uero robur & imperium oſtentās.

Νίκημα. ατος. τό. idem

Νικηκώτατον. ε. artificium cōſequendi uictorias.

Νικητήριον. ε. τό. uictoria, præmium uictoriæ, feſtum pro uictoria, niceterium, ἐπινίκια. Bud. in Annot.

Νικητής. ε. ὁ. uictor.

Νικητικός. ε. ὁ. &

Νικηφόρος. ε. ὁ. uictorioſus, uictor.

Νικίας. proprium uiri nomen. Etym.

Νικομηδίς ἡ. genus nauis apud Bayfium.

Νῖκος. ε. τό. uictoria.

Νίκων. ωνος. ὁ. machina maxima. Ioſeph. lib. 6. τῷ νίκωνι τοῦ τείχους ἐνδιδόντος. αὐτοὶ γὰρ οὕτω ἰουδαῖοι τὴν μεγίστην ἐκάλεσαν ῥωμαίων ἑλέπολιν ἀπὸ τοῦ πάντα νικᾶν. eſt etiam nomen uiri proprium. Etym. Cyrill.

Νίμμα. τό. lauacrum.

Νίν. ipſum. Nec habet alios caſus hoc pronomen, & ponitur pro maſculino, fœminino, & neutro: & pro αὐτά apud Sophocl.

Νίομαι. eo. Depon. abſol.

Νιπτήρ. ῆρος. ὁ. peluis.

Νίπτω. μ. ίψω. π. ιφα. lauo. Actiu. accuſ. uide λοῦσαι in Ammonio.

Νιρεύς. έος. ὁ. Nireus, pulcherrimus omniū qui ad Troiam nauigarunt præter Achillem.

Νίρμος, & νίρνος. pediculus.

Νιρός. magnus.

Νίσσομαι. eo, uerſor, uertor. Etym.

Νῖσσα, uel νίσα. ἡ. Niſſa urbs.

Νίσσω, uel νίσσομαι. eo, στρέφομαι.

Νίσυρος. inſula una Cycladum, Strabo eam in ora Cariæ locat, quę & πορφυρὶς à copia muricum dicitur.

Νίτρον. ε. τό. nitrum. παρὰ τὸ νίζειν. Etym. uel potius à loco nomen habet. Naſcitur enim in oppido uel regione Aegypti Nitria. Et ferè in uniuerſis locis Germaniæ.

Νιτρώδης. εος. ὁ. ἡ. nitroſus.

Νίφα. αὐτὴ τὴν νιφάδα. Etym.

Νίφαργος. ε. ὁ. candidus inſtar niuis, νιφάδι λελευκασμένος.

Νιφάς. άδος. ἡ. &

Νιφεσβλητής. έος. ὁ. ἡ. niuoſus, niuibus tectus, Epigram.

Νιφετός. οῦ. ὁ. niuis defluxus, imber niualis, nix minutim deſcendens.

Νιφοβλῆτες. niue obrutæ uel conſparſæ, epithethon maximorum montium.

Νιφοβόλον. τὸ. ſublimè.

Νιφοστιβής. έος. ὁ. ἡ. niue calcatus, niuoſus.

Νιφόεις. όεντος. ὁ. niualis, altus, candidus, ut νιφόεσσα ἐλάνη, pro niuea apud Ionem comicum.

Νίφομαι. niue obruor, ut κατανιφομένοις ὄρεσιν, obrutis niue montib. Xenoph. ἐν τῇ ὑπαιθρίᾳ. οἱ δὲ νιφόμενοι ἀπῆλθον. Vergil. Ventos perpeſſus & imbres. Vnde καταινιφόμενα ὄρη, montes niuoſi, ut Silius dixit.

Νίφω. μ. ίψω. π. ιφα. ningo. Neutr. abſol.

NOερός. οῦ. ὁ. intelligens, liber, particeps intelligentiæ. Vnde νοεραὶ φύσεις, Dionyſ. & Gregor. naturæ intellectuales dicuntur, ſiue intelligentiæ abſtractæ, ut ſunt nuntij cœleſtes, id eſt angeli. Abſtracta aũt & ſeparata dicuntur, quæ non ſunt materiæ immixta, formæ ſcilicet à materia ſeiunctæ, & figuræ mathematicę, ut docet Themiſt. de Anim. 3. Ariſtot. τὰ δὲ ἀφαιρέσεως uocat, & χωριστά.

Νόες. idem eſt quod νοεραὶ φύσεις. Bud. de Cont. rer. fort.

Νοέω, uel νόημι. μ. ήσω. π. ηκα. intelligo, conſydero. Actiu. accuſ.

Νόημα. ατος. τὸ. intellectus, cogitatio, conſilium.

Νοήμων. ονος. ὁ. intelligens.

Νόησις. ιος. ἡ. intelligentia.

Νοητὰ. τὰ. quæ animo cernuntur & ratione intelliguntur. Cic. interp.

Νοητικός. οῦ. ὁ. rationalis.

Νοητός. οῦ. ὁ. intelligibilis.

Νοθεία. ας. ἡ. degeneratio.

Νοθεῖα. τὰ. res quę dantur illegitimè natis à parente. cõcedebatur enim ut ad mille drachmas uſque liceret maioribus ac parentibus in nothos conferre. Harpocrat. Bud. in Annot.

Νοθεύομαι. μ. εύσομαι. π. μαι. degenero. Depon.

Νοθεύω. μ. εύσω. π. ευκα. abalieno, decipio, corrumpo, adulor, adulterinus ſum, non germanus. Actiu. accuſ.

Νοθογγόνυθος. ὁ. ἡ. nothus quicũq;, ſiue ſcorto ſiue ſerua natus.

Νοθοοῖ. terret, exaſperat, monet.

Νόθος. ου. ὁ. nothus, ſpurius, illegitimus, & qui ex muliere externa natus eſt, autore Polluce. Huic opponitur γνήσιος. Bud. in Annot.

Νωθρεύω. langueo, ſegniter ago.

Νοΐδιον. ſententiola.

Νοϊμύλλειν. labra coniungere.

Νομαδικός. paſcuis uiuens.

N O.

Νομαδόστοχοι. à paſcuis redeuntes.

Νόμαια. τὰ. leges, ritus, mores, inſtituta. Cyril. νόμαιον proparox. interpretatur legitimũ: penanflexum autem paſcuale.

Νομάνδρια. cœtus uirorum paſtoritius.

Νομάρχαι. οἱ. legumlatores, prouinciarũ præfecti.

Νομαρχίαι. αἱ νομαί.

Νομάς. άδος. ἡ. in paſcuis degens inter armenta.

Νομάδες περιστεραί. gregales columbæ: νόμαδες quoq; ſignificat gens quædam. Scythica, uaga, quæ plauſtris inuecta, paſsim pabula ſequitur, ut Solinus ait.

Νομᾶς. ᾶ. ὁ. Numa.

Νομευτικός. οῦ. paſtoralis.

Νομεύς. έος. ὁ. paſtor, legum conditor, tributor.

Νομεύω. μ. εύσω. π. ευκα. paſco, id eſt paſtor ſum.

Νομή. ῆς. ἡ. conſuetudo. Item diſtributio, pars, ſtipendium, præda, congiariũ, poſſeſsio, κάρπωσις. Item pabulum, pabulatio, paſtura. Item ulcus depaſcens & ſerpens, Dioſcor. Item νομαὶ præfecturæ prouinciarum, regiunculæ, Plinio. Item ulcera depaſcentia apud medicos.

Νόμημα. δικαίωμα.

Νομηδικά. τὰ. altilia.

Νομίζομαι. paſsiuè æſtimor, hoc eſt clara opinione & æſtimatione præditus ſum, cenſor, δοκῶ, σπουδάζομαι, εὐδοκιμῶ, gratia polleo. Plato in Gorg. οὐδὲ νομίζεσθαι ἔμοιγε δοκοῦσιν. Aliquando νομίζεται uel νενόμισται, pro ſolenne eſt, legitimum eſt, moris eſt, in more poſitum eſt. Vnde νομιζόμενον, ſolenne, decens, legitimum, rituale, iuſtum, in ius receptum, approbatum, lege ſancitum. Et νομιζόμενα, ſiue νενομισμένα, quæ Cicero iuſta exequiarum uocat, ut τὰ νομιζόμενα ποιεῖν, iuſta mortuis facere, & parentari, hoc eſt τὰ κατὰ τοὺς νόμους ὀφειλόμενα: &, τῶν νομιζομένων τυχεῖν, funerari. Bud. Com.

Νομιζόμενος. ου. habitus.

Νομίζω. μ. ίσω. π. ικα. puto, ὑπολαμβάνω, δοξάζω. Item conſueſco, legitima facio, legem impono, dico, lege ſancio, moribus inſtituo. Herodian. ὡς νομίζουσι ῥωμαῖοι, ut Romanis mos eſt, ut Romanorũ moribus inſtitutũ eſt. Bud. ibid.

Νομικόν. οῦ. legale genus Quintil. interprete.

Νομικὸν δίκαιον. ius legitimum.

Νομικός. οῦ. ὁ. legiſperitus, qui in negotijs legalibus uerſatur, liberalis.

Νόμιμον. ου. conſuetum, legitimum, ius. Vnde νομίμου μαντικοῦ ἐπιστήμη, iuris augurandi ſcientia. Et νομίμων ἐξηγηταὶ, Iuriſconſulti. Et νόμιμος ἐκκλησία apud Athenienſ. legitima concio dicebatur, & fixa & ſtata, quæ ter in menſe habebatur. Contrà σύγκλητος ἐκκλησία, id eſt conuocata & indicta, quæ repente noua aliqua de cauſa fiebat. Bud. in Annot.

Νομίως. legitimè.

Νόμιος.ὁ.ὁ. iuſtus,paſtoralis, & Apollinis epitheton.

Νόμισμα.ατος.τό. numiſma,inſtitutio.

Νομισεύω. iuſtè & legitimè adminiſtro.

Νομοδιδάκτης.ὁ.ὁ. legem docens.

Νομοδιδάσκαλος.ὁ.ὁ. legis doctor.

Νομοθεσία.ας.ἡ. legislatio. (accuſ.

Νομοθετέω.μ.ήσω.π.ηκα. facio,legē pono. Actiu.

Νομοθέτης.ὁ.ὁ. legislator. Ex iudicibus autem deligebantur, quorum munus erat leges rogationesúe tribus concionibus à populo probatas, diligentius examinare,atq; ut hi eas uel probarent, uel improbarent, ita proferebantur antiquabantur'ue. Bud.in Annot.

Νομοθέτημα.τό. conſtitutio.

Νομοθετικός. legum ferendarum peritus.

Νομοΐστωρ. legiſperitus.

Νομοποιός. νομοθέτης.

Νόμος.ὁ.ἡ. paroxyt. lex, inſtitutum, θεσμός. ἀπὸ τοῦ νέμειν, id eſt à tribuendo, quòd unicuique tribuat quod ſuū eſt. Budæus in Annotat. & Com. Hymnus in Νόμον extat apud Orpheum. Item numiſma lingua Dorica, unde nummus Latinis, & regio ac prouincia, & ſimpliciter conſuetudo, & menſura terræ, & bonum nuncium. Maſculino gen. ſignificat qui omnibus æquum diſtribuit, & apud Aegyptios diuiſor agrorum. Item conſuetudo loquendi. In carmine ac cantilena νόμος, qualitatē uocis ac moderationem ſignificat, qua uel acutiore, uel remiſſiore utimur. Cuius rationem eſſe tradunt, quòd ueteres priuſquam literas ſcirent, leges cantarēt, ne eas obliuioni mandarent. Vnde Terpandri νόμος, modulata cantilena, ſic numeros dicūt Latini, & modos. Cæl.lib.5.cap.27. & Etym. Item pratum ſeu paſcuum rectè νόμος uocatur à νέμω. Item territoriū, & certa terræ portio. Euſt. Iliad.ν. regio, ditio, ἀγχέδην νόμω, cōſertis manibus, in conflictum apud Herodot.

Νόμος πολλὰ περιέχων. dicitur lex Satyria Iureconſult. hoc eſt, teſte Feſto. Pomp. lex multis alijs conſerta legibus, à ſatyra cibi genere ex uarijs rebus conditum.

Νομός.ὁ. oxytonū. idem quod νομή. præfectura. Cyrillus interpretatur paſcuum, regio, plaga.

Νομοφύλακες.οἱ. legum præſides & cuſtodes. Cic. de legib. Græci hoc diligentius, apud quos νομοφύλακες creantur, nec ij literas (nam id quidem etiam apud maiores noſtros erat) ſed qui etiā hominū facta, obſeruabāt, & ad leges reuocabant. Erant hi numero xij. Athenis, tales ferè quales triumuiri Romæ. Bud. in Annot.

Νομοφυλακία.ας.ἡ. legū morumq; regimen & tutela.

Νομοφυλάκιον.τό. tutela legū, iuris cuſtodia, loc⁹ ubi undecim νομοφύλακες iudicabāt.

Νομωδός.ὁ.ὁ. legum interpres, Strab.

Νοοθύντες.οἱ. animati.

Νόος.ὁ.ὁ. σκοπός. mens, ſenſus, cogitatio. Vnde νόον οἴσει, ſapiet, ut in hemiſtichio prouerbiali, ἁλιεὺς πληγεὶς νόον οἴσει, Piſcator percuſſus ſapiet.

Νορύειν. fodere.

Νοσακερός. morboſus, mollis, delicatus.

Νοσερός.ὁ.ὁ. morboſus, morbidus, inſalubris.

Νοσέω.μ.ήσω.π.ηκα. ægroto. Refertur ad animū pro non ſanè ſapere. Neut. abſol. Vide ἀρρωστεῖν in Ammonio.

Νοσηλεία.ας.ἡ. ægrotatio, languor, ἀσθένεια. νοσηλεία uerò φάρμακα, τὰ θεραπευτικά.

Νοσηλεύομαι.μ.εύσομαι.π.ευμαι. ægroto. νοσῶ οὐκ ἐπαχθῶς, Depon. abſol.

Νοσηλεύω. ægrotos curo.

Νοσημάτιον.ὁ.τό. ægrotatiuncula.

Νοσηματικός.ὁ.ὁ. ualetudinarius, ualetudini obnoxius, peſtifer, morbidus.

Νοσηρός.ὁ.ὁ. νοσερός.

Νοσιά.ας.ἡ. nidus, manſiuncula. νοσσιά, pro νεοσσιά.

Νόσιμος.ὁ.ὁ. ægrotus.

Νόσσιον.ὁ.τό. pullus auium.

Νοσογνωμονικήν. Plato medicinæ ſpeciem uocat, quæ ex celeri morborum diſcretione ſuccurrit ægris. Laërt lib.3.

Νοσοκομεῖον.ὁ.τό. locus in quo ægrotantes curantur, infirmarium uulgò dicitur.

Νοσοκομέω. infirmos curo.

Νοσοκόμος.ὁ.ὁ. eius loci præfectus, & curator.

Νοσοποιεῖν. mobos excitare.

Νοσοποιός.ὁ. ſeditioſus.

Νόσος.ὁ.ἡ. morb. Ἀληθὲς δέ τοι τὸ νόσον εἶναι τὴν πρὸς καιρὸν τοῦ σώματος ἀσθένειαν. πάθος δέ ἐστι δυνεκὲς σώματος ἐμπόδιον νόσος δὲ, ἀλήθεια ἐστιν ἡ ἑκάστῳ πράγματι λυμαινομένη. Ἐκ τῶν νόμων.

Νόσος μεγάλη. morbus Comitialis dicitur.

Νοσόω. ſeditionem moueo.

Νοσσεύειν. nidulari. Vide φωλεός in Ammo. νεοττεύειν.

Νοσσεύω, pro νεοσσεύω. fœtifico, γεννῶ.

Νοσσοί. pulli auiū. Vide φωλεός in Ammonio.

Νοστέω.μ.ήσω.π.ηκα. redeo, abeo. Neut. abſol.

Νόστιμον.τό. dulcedo. nō tamen ſimpliciter omnē dulcedinem ſignificat, ſed quam animo magis quàm palato ſentimus. Tranſlata eſt uox ab his qui ex lōga nauigatione militia'ue, & exilio in patriā reuerſi, omnia ibi grata, iucunda, ac dulcia inueniunt. νόστος enim reditum ſignificat: ex eo deinde paulatim ad omnia dulcia & ſenſibus grata detorta eſt uox. Marc. Virg. lib.5. ſic νόστιμον βρῶμα dulciariorū genus quoddā apud Euſt. legitur.

Νόστιμος.ὁ.ὁ. rediens, maturus. νόστιμον ἦμαρ, apud Homer, dies reditus.

Νοσιμώτατον. τὸ. maturiſsimum, florentiſsimum, in quo potiſsima ſalus atq; ſpes ſita eſt.
Νόσος. ὁ. ἡ. reditus, uia, ſuauitas, dulcedo, iucunditas, ἡδύτης διὰ τὸ ἡδὺ τοῦ ὁμηρικοῦ νόσου. Ety.
Νόσφι, uel νόσφιν, aduerb. ſine Genit.
Νοσφίδιος. furtiuus, clancularius.
Νοσφίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. recedo, priuor, interuerto, furor, ſuffuror, Depon. abſol.
Νοσφίζω. μ. ίσω. π. ικα. alieno, ſeparo, defraudo, priuo proprio, lateo, repudeo. Actiu. accuſ.
Νοσφισμός. ὁ. fraudatio, ſeparatio.
Νοσώδης. εος. ὁ. ἡ. morboſus.
Νοτερός. ὁ. humidus.
Νοτέω. humidus ſum Nicand.
Νοτία. ας. ἡ. humiditas.
Νοτίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. humefacio, & νοτίζω.
Νοτινός. ὁ. &
Νότιος. ὁ. auſtralis, auſtrinus. Sic Sueton. Auſtrinis tempeſtatibus tentabatur grauedine de Othone loquens. Item humidus, marinus.
Νότιος ἱδρώς. humid⁹ ſudor, cui αὐάλεος ἱδρώς opponitur.
Νοτίς. ίδος. ἡ. humiditas, humor.
Νοτόθεν. ab Auſtro.
Νότος. ὁ. auſter, notus. Hymnus eius apud Orph.
Νουνεχής. mente plenũ. βῦσαι γὰρ τὸ πληρῶσαι.
Νουνεχῶς. prudenter, νουνεχῶς.
Νουθεσία. ας. ἡ. admonitio.
Νουθετέω. μ. ήσω. π. ηκα. admoneo. Actiu. dati. & accuſ. νουθετῶ μετὰ ἐπιπλήξεως, caſtigo.
Νουθέτημα. ατος. τὸ. admonitio.
Νουθέτησις. εως. ἡ. idem.
Νουθετικός. ὁ. admonitorius.
Νουθετούμενος. reprehenſus.
Νουθετῶν. conſulens.
Νουμηνία. ας. ἡ. neomenia, primus dies menſis.
Νουμήνιος. trychilus, auis quędam attageni ſimilis.
Νουνεχής. ὁ. ἡ. prudens, mentis compos, cordatus.
Νουνέχω. ſapio.
Νουνεχῶς prudenter πεφροντισμένως.
Νοῦς. ὁ. mens, animus, ſenſus rationalis & puriſsima animæ pars quæ entia uniuerſa contemplatur. Vnde νοῦν ἔχων ſoluta cõpoſitione pro νουνεχής ſicut Latinè, animi magnitudinem, pro magnanimitate dicimus. Bud. Com. Vide Ammon. Anaxagoras νοῦς cognominatus eſt, quia primus materiæ mentem adiecit, quæ res confuſas digeſſerit Laërtius li. 2. & νοῦς cognomẽto fuit dictus Anaxagoras, quòd mentem mundo inſediſſe dixerit, atq; hanc elemẽta ordine conſtituiſſe, ut teſtatur Theodoretus.
Νουσοβαρής. έος. ὁ. ἡ. morbo grauatus, æger. Oppian.
Νοῦσος. Ionicè pro νόσος. ὁ. morbus.
Νωχαλός. iners, futilis. malim νωχελής ut infra.

Ν Y dictio & adiectio ſyllabica, cõiunctio expletiua, enclitica.
Νυγμή. nota.
Νυγμός. ὁ. punctura, ſtimulus.
Νυθός, mutus, tenebroſus.
Νυκταλός. ſomnolentus, noctem amans.
Νυκταλωπία. nocturna cæcitudo, Popilio Aurelio interp.
Νυκτάλωψ. luſcioſitas.
Νυκτάλωψ. ωπος. ὁ. qui interdiu clarius cernit, aduentante uerò nocte oculis eſt hebetioribus, παρὰ τὸ ἐν τῇ νυκτὶ ἀλᾶσθαι, ὅ ἐστι πλανᾶσθαι. Bud. in Annot. Nocturna cæcitudo Plinio, qua affecti luſcioſi dicuntur.
Νύκταρος. ὁ. nucumenta uertit Theod. in Theophaſtro: & ſi potius principia & quaſi uaſcula quædam nucũ dicenda fuerint. Significat etiã fauorum foramina, & nidos ueſparum & etiam pinorũ picearũ, ceu præcurrentes & flores præformantes nuces, Legendũ κύτταρος, ut ſuprà.
Νυκτελέω. noctu perficio, aut celebro.
Νυκτέλιος. ὁ. Nyctelius, id eſt Bacchus, quoniã ſacra eius nocte celebrantur.
Νυκτερεύω. μ. εύσω. π. ευκα. pnocto. Neu. abſol.
Νυκτερινός. ὁ. nocturnus, obſcurus noctis inſtar, apud Plutarch. οἶνος νυκτερινός, uinũ craſſius ac proinde non pellucidum.
Νυκτερινὰ φαντάσματα. laruæ nocturnæ terrificationes imaginũ nocturnę lemures teſte Nonio Marc.
Νυκτερευτικός. ὁ. nocturnus.
Νυκτερίς. ίδος. ἡ. ueſpertilio, ut Gaza uertit in Ariſtotele. Itẽ piſcis genus, cui inde nomen, quod interdiu quietem agat, noctu graſſans ſatiandi uentris ſtudio, ut docet ἁλιευτικῶν β. Oppian. quã ob cauſã ἡμεροκοίτου quoq; nomẽ inuenit.
Νυκτιπόλια. τά. quæ nocte uagãtur, ut ueſpertilio.
Νυκτερός. ὁ. nocturnus.
Νυκτίβιος. qui noctu æquè ac interdiu agit.
Νυκτικόραξ. κος. ὁ. coruus nocturnus, bubo. Gaza in Ariſtotele uertit, cicumam.
Νυκτιλόχοι. latrones, nocturni inſidiatores.
Νυκτιμήνη. ἡ noctua.
Νυκτίνομος auis quę noctu paſcitur & uagatur, ut ulula.
Νυκτιπόλος. noctiuagus latro.
Νυκτογραφεῖν. lucubrare.
Νυκτογραφία. lucubratio & opus elucubratum.
Νυκτομαχεῖν, de nocte pugnare.
Νυκτομαχία. nocturna pugna, uel quæ punctim non cæſim fit.
Νυκτοπορεύω. μ. εύσω. π. ευκα. nocte eo. Neutr.
Νυκτοπορία. ας. ἡ. nocturnum iter.
Νυκτός. aduerbialiter. noctu.
Νυκτοφυλακέω. μ. ήσω. π. ηκα. nocte aſſeruo Neu. abſol.
Νυκτοφυλάκησις. excubiæ.
Νύκτωρ. aduerb. nocte, noctu, de nocte, νυκτός.

Νυκχάζω. pungo.

Νυμφαγωγεῖν. ducere ſponſam, nuptias conglutinare & coagmentare. Bud. Com.

Νυμφαγωγός. ȣ. ὁ. dux ſponſæ, qui domo paterna ſponſam nuptā deducit, ὁ μετερχόμενος καὶ μνώμενός τινι νύμφην. Appellatur & hoc nomine ἡ προμνηστρία, hoc eſt matrimonij contrahendi amica interpres & conglutinatrix. Bud. ibid.

Νυμφευθεῖσα. quæ nupſit.

Νυμφεύομαι. nubo.

Νυμφεύτρια. ας. ἡ. pronuba, adminiſtratrix eorū quæ ad nuptias pertinent.

Νυμφεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſponſo. Neutr. accuſ.

Νυμφεῖων. nympharum ſacrum, aut templum.

Νύμφη. ης. ἡ. ſponſa, nurus. Dicitur autem οἱονεὶ νεόμφη, τουτέστι νέον φαινομένη. αὕτη γὰρ πρότερον θαλαμευομένη, νῦν φαίνεται, ut inquit Euſthat. Item δαιμόνιά τινα γεωχαρῆ καὶ σωματικώτερα, à priſcis νύμφαι dictæ ſunt: quo uocabulo ſignificantur uires inſitæ terræ ſtirpibus, & natura inditæ riguis & fluentis, per quas fructuum nouorum eduntur & promuntur ſcaturigines nouo uere, quemadmodum & fructus nuptarum ſuo uere editur, cum lanugo & pubes erumpit & effloreſcit. Vnde in nympharum numero cenſentur αἱ ναϊάδες, καὶ ἁμαδρυάδες, καὶ ὀρεστιάδες, καὶ λειμωνιάδες, quæ etiam dictæ ſunt Liberi patris nutrices, de quo Cæl. lib. 1. cap. 27. & Bud. Com. Νύμφη etiā eſt in inferiori labio concauitas. Eſt etiam ſubſultans caruncula, quæ rimæ interiacet in membro pudendo fœminarum. Significat quoq; calicem roſarum paululum ſe aperientem, & formicā alatā, ſiue uermem in apū fauis. Nympharum hymnus eſt apud Orpheū. Vide ſupra in νόσῳ.

Νυμφηγενής. nympharum nupta.

Νύμφια τά. ſponſalia.

Νυμφίδες. calceamenta ſunt muliebria, & ſponſalia.

Νυμφικός. ȣ. ὁ. ſponſalis.

Νυμφίον. thalamus.

Νυμφίος. ȣ. ὁ. ſponſus, paroxyt. Cyrillus.

Νύμφιος. ſponſalis, proparoxyt. Cyrill. & domus ſponſi. Etym.

Νυμφοκόμος. ȣ. ὁ. ἡ. pronuba, nuptam adornans, νυμφεύτρια.

Νυμφόληπτος. ου. ὁ. lymphatus, fanaticus, quaſi nymparum ſpiritu correptus.

Νυμφοπόνος. pronuba.

Νυμφοστόλος. ὁ. νυμφαγωγός, quaſi auſpex idem propè qui παράνυμφος. & νυμφευτὴς & πάροχος. Hoc uocabulo etiam nuptiarū inſtructor, exornatorq; aut exornatrix ſignificatur: ſicut νυμφαγωγός quoq; de utroq; genere dici ſolet. Bud. Com.

Νυμφοστολῶ. nuptam deduco, ſponſam orno.

Νυμφών. ῶνος. ὁ. ſponſus, thalamus ſponſalis.

Νῦν. nunc, ſanè, modò, in præſentia. Coniungitur autem cum omnibus temporibus, excepto pluſquamperfecto. In νυνδή, δὴ παραπλήρωμα λεκτικόν eſt. Bud. Com. Vide Ammonium.

Νυνί. Atticè, nunc, & ſolo præſenti conſtruitur. Etym. Cyrill. Ammonius.

Νύξ. νυκτός. ἡ. nox, ut νυκτὸς ἀκμαζούσης, nocte in tempeſta. νυκτὸς ἤδη πολὺ προϊούσης, multa iam nocte. νυκτῶν μέσων, media nocte. Significat & mortem. Etymol. Hymnū in Noctem ſcripſit Orpheus.

Νυός. ȣ. ἡ. nurus, ſponſa, νύμφη.

Νυρίζω. pugno, polio.

Νύρω. idem.

Νυσήιον. campus Thraciæ. Etym.

Νυσήιος. Bacchi cognomen à monte Indiæ Nyſe deductum. Etym.

Νῦσος. lingua Syracuſiorū claudus, Nonnus lib. 9. Dionyſiacorum. Νῦσος ὅτι γλώσσῃ συρακουσίδι χωλὸς ἀκούει.

Νύσσα. mons Thraciæ. Etym. Et oppidū Bœotiæ, & urbs felicis Arabiæ

Νύσσα. ης. ἡ. ἀφετηρία, καμπτήρ. repagulum, carceres unde curſores mouentur. à νύσσω. quoniā equi calcaribus urgentur. Item meta à νεύω. inclino, eo quòd cum metam attigerint, inclinentur & flectantur.

Νύσσω. νύπτω. unde νυσσόμενοι, percuſſi, cæſi.

Νυσταγμός. ȣ. ὁ. dormitatio.

Νυστάζω. μ. άξω. π. αχα. dormito, ſomnum appeto, ad ſomnum deferor, cōniueo, capite nuto. Neutrum abſol.

Νυσταλέος. ȣ. ὁ. ſomnolentus.

Νυσταλογερόντιον. ubi ſenes dormitant. Etym.

Νυσταλωπιᾶν. dormitare.

Νύττω. μ. ύξω. π. υχα. aperio, pungo, uello, ſtimulo, uulnero, incito, iacio. Actiu. accuſ.

Νύχα. noctu.

Νυχεύω. pernocto, occulto.

Νυχθήμερον. aduerb. nocte dieq;, ut in Epiſt. ad Corinth. 2. νυχθήμερον ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα. Dicimus & νυχθήμερος nominaliter.

Νυχία. pernoctatio.

Νύχιος. ὁ. nocturnus.

Νυχοβόρος. ȣ. ὁ. in nocte uorans, muris epitheton. apud Nicandrum.

Νύχος. nox, tenebræ.

ΝΩ. apocopa τοῦ ι pro νῶϊ. nominatiuus eſt dual. numeri pronominis ἐγώ. Ponitur quoq; νῶ (ut tradit Suid.) pro αὐτὸν apud Ariſtoph. βλέψαι ποιῆσαι νῶ. id eſt αὐτὸν, uel δεῖ ἡμᾶς ποιῆσαι αὐτὸν βλέψαι.

Νῶ. accumulo, fluo, nato, neo.

Νώγαλα

Νώγαλα. τὰ. triſyllabicè, &

Νωγαλεύματα. τὰ. opipara fercula & dapes apud Athenæum lib. 2.

Νωγαλέον. ſplendidum.

Νωγαλίζω. apud Alexin delicior, opiparè uictito.

Νωδογέρων. οντος. ὁ. ſenex, edentulus, auditu & ſermone carens.

Νωδὸς. οῦ. ὁ. idem, à νω priuata particula, edentulus.

Νωδυνία. ας. ἡ. indolentia, doloris leuatio. Theocrit. κατ᾽ ἄρα πάντων νωδυνίαν κατέχουσι με (λῶν.

Νώδυνος. ου. τὸ. uacans dolore.

Νωθεία. ας. ἡ. ſegnities.

Νωθὴς. έος. ὁ. ἡ. νωθρός. à νω priuat. & θεῖν quod eſt currere. νωθὴς ὁδὸς, prolixum iter. Ammon. diſtinguit νωθέστερος à νωχελέστερος.

Νωθητός. idem.

Νωθρεύω, &

Νωθειάω. μ. άσω. π. ακα. torpeo, ſegnis ſum.

Νώθρηξ uia longa.

Νωθροκάρδιος. ου. uecors, ſocors, minime induſtrius, tardus ingenio.

Νωθρόν. τὸ. languor.

Νωθρός. οῦ. ὁ. ſegnis, imbellis, piger, languidus, ἄλογος, tardus, lentus, ignauus.

Νωθρότης. ητος. ἡ ſegnities, ueternum.

Νώθουρος. ὁ. Comicum uocabulum quo ſignificatur, tardus in Venerem & languidus.

Νῶϊ. nos duo, uel nos duos. Nominatiuus enim eſt & accuſ. dual. num. pronominis ἐγὼ, ſicut νῶϊν genit. & dat. eodem numero, id eſt noſtrũ duorum, uel nobis duobus.

Νωΐτερος. ου. ὁ. noſter, poſſeſſ. ab νῶϊ dualis num.

Νῶκαρ. inuidia, cogitatio improba, ſegnities. à priuat. νω & σκαίρω, ſalto. Etym.

Νῶκαρ. inuidia, cogitatio improba, ſegnities. à priuat. νω, & σκαίρω, ſalto. Etym.

Νῶκαρ. ρος. exanimus, ἀψυχοποιός, νεκροποιός, ex priuatione κῆρος, hoc eſt, ψυχῆς. Euſt. Iliad. ε. citra doloris ſenſum enecans, τὸ χωρὶς ἀλγημάτων ἀναιρεῖν, exponit Nicaud. interp. Idem & caron & grauem, ſoporem interpretatur, quaſi (τοῦ νοῦ κάρωσιν.

Νωλεμὲς, &

Νωλεμέως. indeſinenter, fortiter, confertim, celeriter. Euſt.

Νωλεμὴς. έος ὁ. ἡ. indeſinens, fortiter conſiſtens.

Νῶμα. cogitatio, ſententia.

Νωμάω μ. ήσω. π. ηκα. diuido, cõſydero, moueo, præfero, porto. Etym. Actiuum accuſ.

Νώματα pecora, notæ pecorum.

Νώμησις. ιος. ἡ. conſyderatio, motus.

Νῶν, pro νῶϊν.

Νωνυμία obſcuritas nominis.

Νώνυμος. ου. ὁ. ἡ. ignobilis. Vbi ſciendum quòd ὄνομα in compoſitione primum ο uertit in ω, alterum in υ. Hinc compoſitũ ex priuatiuo α & conſonante ν propter hiatum inſerta, ἀνώνυμος, & contractè νώνυμος.

Νώρεμνος. magnus, multus, poſtremus, latus, depreſſus, imbecillis.

Νωρέω. efficaciter ago.

Νώροψ. οπος. ὁ. ἡ. ſplendidus, κατὰ στέρησιν τοῦ ὁρᾶν, ſic dictum. Hom. Iliad. β. νώροπα χαλκὸν uocauit. ſplendor enim ferri & armorũ uiſum (ſolet offuſcare.

Νωσίχολος. negligens.

Νωτεῖς. muli aut aſini clitellarij.

Νωτιαῖος. ου. dorſualis.

Νωτιαῖος. μύελος, medulla ſpinalis, quæ & ῥαχίτης & αὐχένιος. Gal.

Νωτίζω. μ. ίσω. π. ικα tergiuerſor, obuerto tergũ, fugio, à tergo aliquid relinquo, inſequor. Neutrum abſol.

Νῶτον. ου. τὸ. dorſum, ut Gaza uertit in Ariſtotele. terga, ſcapula. Vnde νῶτα δοῦναι, ſicuti Latini Terga dare pro fugere.

Νωτοπλὴξ ῆγος. uerbero, maſtigia, cui tergum ſæpe uapulat.

Νῶτος. ου. ὁ. & plural. τὰ νῶτα. humerus.

Νωτοφόρον. ου. τὸ. iumentum tergo ferens.

Νωφαῖον. obſcurum.

Νωχελέστερος. lãguidior. Vide νωθέστερος in Amo.

Νωχελὴς. έος. ὁ. ἡ. tardus, imbecillis, ignauus. ſuperius ſcribitur νοχαλός.

Νωχελίζω. tardo, tergiuerſor.

Νωχελία. ας. ἡ. ἀθυμία. tarditas, imbecillitas.

Νῶχμα. opprobrium.

Νὼψ. ωπός. luſcioſus, imbecillũ habens uiſum.

Ξ A.

Ξαιρόμενος. cæſus, percuſſus.

Ξαίνω. μ. ανῶ π. αγκα. διαλύω μαστίζω, percutio, cædo, tondeo, lácero, diuido, texo, neo. Actiuum. accuſ.

Ξάνθαρος. boui ſimile animal, quod iuxta Atlanticum mare naſcitur.

Ξάνθη. ἡ. paroxyt. nomen mulieris. Cyrill.

Ξανθίαι. οἱ. ſerui Comicorũ à flauis, quibus ferè ſunt præditi, capillis, qui & πυῤῥίαι. Euſt. Il. γ.

Ξανθίζομαι. flaueſco.

Ξανθίζω μ. ίσω. π. ικα. rufo, rufum facio, flauum reddo.

Ξανθικὰ. τὰ. feſtum apud Macedones, Xanthico menſe agitari ſolitũ, pro luſtratione exercitus.

Ξανθικός. οῦ. ὁ. Aprilis, apud Macedones menſis, qui Hebræis Niſan, & Aegyptijs Pharmuthi.

Ξάνθιον. οῦ τὸ. lappa.

Ξανθόθριξ. ιχος. ὁ. habens crinem flauum.

Ξανθοκάρηνος. flauicomus, epith. Bacchi.

Ξανθοκόμης. idem.

Ξανθός. ȣ. ὁ. flauus, oxyton.

Ξάνθος. ȣ. ὁ. fluuius Troiæ, quòd oues reddat flauas, ut ſcribit Ariſtot. de Hiſt. 3. & Vitruu. lib. 8. & Plin. lib. 2, cap. 10. dicit ruffas oues iuxta Iliũ Xanthim efficere. Scamãder appellatur alio nomine, & uiri nomen. Cyrillus.

Ξανθύτης. flaueſcit.

Ξάνιον. pecten, κτένιον, pectinis genus ad diſcriminandas lanas.

Ξαντικὴ τέχνη. ars pectendi diſcriminandiq́; lanas. Pollux.

Ξαινῶ. laboro, fatigor è labore lanificij κοπιῶ.

—ξνήϊον. ȣ. τὸ. munus hoſpitij datũ. Et ξενήϊα. — communes pecuniæ.

—Ξενίζω. μ. ίσω. π. ικα. hoſpitio ſuſcipio, Actiuum.

Ξεινοδόκος. ȣ. ὁ hoſpes qui accipit.

Ξεῖνος. ȣ. ὁ. pro ξένος. hoſpes qui recipit, & qui recipitur. Ponitur & pro mercenario apud Hom.

Ξεινοσύνη. hoſpitium, hoſpitalitas, ius hoſpitij. Homer. Odyſſ.

Ξεναγία. ας. ἡ genus eſt ordinis militaris, de quo Aelian. Duæ, inquit, centuriæ manipulum reddunt, decuriarum 16. hominum 256. cui manipularis præeſt. Sunt qui hoc genus ordinis 256. xenagian à mercenario milite uocent, eiusq́; principem uagum. Vide in Appendice lexici de uocab. militaribus in Σύνταγμα, & bis in ξεναγία, ubi numerus xenagiæ definitur milites quingenti & duodecim, aliàs bis tantum.

Ξεναγός. &

Ξεναγωγός. ȣ. ὁ. dicitur qui extaneis militibus imperat mercede conductis, manipularis.

Ξεναγῶ, excipio hoſpites, prehenſa manu duco, ut facere ſolent qui poſſeſsiones ſuas externis oſtentant.

Ξεναλίζω. congrego, militem peregrinũ colligo.

Ξεναλόγος qui peregrinum exercitum cogit.

Ξεναπάτη. ης. ἡ. deceptio hoſpitis.

Ξενδύω. peregrinus & ignarus ſum.

Ξενηλασία. ας. ἡ. expulſio hoſpitum. Refertur tamen & ad cæterarum rerum eiectionem, ut ξενηλασία τεχνῶν περιττῶν, expulſio artium ſuperfluarũ, Plut. & ξενηλασίαν παιδευμάτων ἐποιοῦντο, diſciplinas expellebant, non admittebant, apud eundem.

Ξενηλατεῖν. abigere externos & eijcere, ut alienos abigere. Bud. Com.

Ξενία. ας. ἡ. hoſpitalitas, hoſpitij cõſuetudo, amicitia externorum, externitas, peregrinitas.

Ξενίζω. μ. ίσω. π. ικα. hoſpitio ſuſcipio, ἑστιῶ. unde ξενισθέντες, lautè excepti, quaſi peregrinis appoſitis ferculis. Sed hoc aliquando transfertur, ut ξενίζει τοῖς λόγοις, quaſi peregrina fercula nobis appoſuit, id eſt ξένα τινὰ πρὸς ἡμᾶς φθέγγεται. Item numero. unde ξενίζεσθαι paſsiuè. id eſt τὰ ξένα λέγεσθαι καὶ λαμβάνειν, Item peregrina uoce aut moribus utor, noua peregrinaq́; inſtituo & inaudita, id eſt τὰ ξένα φρονῶ, ἢ φθέγγομαι. hoc eſt, τὸ ξένῃ χρῶμαι φωνῇ, ἢ ξενικοῖς ὀνόμασι. Lucian. ὅσῳ δ᾽ ἂν ξενίζοιμι. Quo magis noua & peregrina inauditaq́; inſtituerem. Sic in Act. cap. 17. ξενίζοντα γάρ τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν. Vnde ξενιζόμενον, peregrinũ, inſolens. Bud. Com. Itẽ admiror. Etym. Ammon.

Ξενικόν. ȣ. τὸ. hoſpitium. Item externorũ militũ exercitus, ſiue conductitiorum, Demoſthen. & Ariſtoph. μισθοφορικὸν στράτευμα. Item ξενικόν, priſcum, & nomen ueneni apud Ariſtotel. de mirabilibus narrationibus.

Ξενικός. ȣ. ὁ. externus, peregrinus, Ariſtot. uitam philoſophorum appellat in Politicis ξενικὴν quòd quaſi peregrini ac hoſpites in rebus publicis atq; adeo in mundo uerſentur.

Ξένιον. ȣ. τὸ. xenium, dona hoſpitibus dari ſolita. Vnde ξενίων τυχών, hoſpitio ſuſceptus. Accipitur pro quocunq; munere.

Ξένιος. ȣ. ὁ. hoſpitalis, hoc nomine Iupiter (ut Dionyſ. ſcribit) colitur, quia hoſpitem non negligere, & hominem alienum inuitare amicitiæ eſt, de quo intellexit Vergilius, Iupiter, hoſpitibus nam te dare iura loquuntur. Bud. in Annotat.

Ξένισις. εως. ἡ. conuiualitas.

Ξενισμός. ȣ. ὁ. nouitas cibi, & pabuli nouitas. Itẽ hoſpitalitas ac benignitas in conuiuio.

Ξενισμὸς ὑδάτων. mutatio aquarum.

Ξενιτεύομαι. &

Ξενιτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. extra patriam maneo & dego, uagabundam uitam ago, ξενόω. Item μισθοφορῶ, ſtipendio mereo. Neutrum abſol.

Ξενοδοχεῖον. ου. τὸ. xenodochium, hoſpitium, locus ubi hoſpites recipiuntur per κ & per χ ſcribi poteſt.

Ξενοδοκέω, uel ξενοδοχέω. μ. ήσω. π. ηκα. recipio hoſpites, ξενῶ. item teſtor.

Ξενοδόκος. hoſpes, teſtis, apud Simonidem & Pind. Etym.

Ξενοδόχος. ȣ. ὁ. caupo.

Ξενοκτονία. ας. ἡ. occiſio hoſpitum.

Ξενοκτόνος. ȣ. ὁ. occiſor hoſpitum.

Ξενοκτονῶ. hoſpites macto.

Ξενολασία. hoſpitum expulſio, ξενηλασία.

Ξενολογέω. μ. ήσω. π. ηκα. colligo externos milites.

Ξενολόγιον. τὸ. ξενικόν.

Ξενολόγος. ȣ. ὁ. conductor aut collector externorum militum.

Ξενομανεῖν. rebus exoticis ſupra modum gaudere, rebus externis & mercibus peregrinis ſupra modum

modum delectari. & ξενομανοῦσα γυνή, ἡ ξένους προσεταιριζομένη.
Ξενομανία. ας. ἡ. rerum exoticarũ amor inſanus, externorum admiratio, nimium & inconſultum externorum ſtudium. Budæus de Aſſe.
Ξενοπαθέω. μ. ήσω. π. ηκα. peſſundo hoſpitem. Vnde ξενοπαθοῦντες, dicũtur qui tacent, & ſtupidi fiũt ad ingreſſum externorũ, qui non tam liberaliter agunt cum cæteris ac ſuis. Neutrum abſolutum.
Ξενοπαθοῦμεν. hoſpites nobis eſſe uidemur.
Ξενοτροφεῖν. alere hoſpites.
Ξενοτρόφος. ου. ὁ. hoſpitum nutritor.
Ξένος. ου. ὁ. peregrinus, hoſpes qui recipit & recipitur, amicus, admirandus. Ξένοι etiam dicuntur milites externi, conductitijque, & non in ipſa urbe deſcripti. Herodotus ſcribit ξένους à Laconibus peculiariter barbaros intelligi.
Ξενοφόνος. ου. ὁ. ξενοκτόνος.
Ξενοῦσθαι. peregre agere, peregrinari. Significat etiã hoſpitio cõiungi, & hoſpitio ſuſcipi. Budæus Comment.
Ξενόω. hoſpitio accipio, ξενίζω.
Ξενύλλιον. ου. peregrinellus.
Ξενών. ῶνος. ὁ. hoſpitium, locus hoſpitum, cœnaculum, paroxytonum uero proprium eſt uiri. Cyrill. Item noſocomiũ in quo ualetudinarij curantur.
Ξεράζειν. euomere.
Ξερός. οῦ. ὁ. ſiccus, pro ξηρός.
Ξέσμα. τό. ramentum, ſcobs.
Ξεσμός. οῦ. ὁ. genus inſtrumenti quo raditur.
Ξέσται. ſextarios.
Ξέστης. ſextarius.
Ξεστός. οῦ. ὁ. politus, ligneus, urceus.
Ξεστουργία. ας. ἡ. ars poliendi lapides.
Ξέστρον. ου. τό. raſura.
Ξεῦγμα. τό. pons.
Ξέω. μ. έσω. π. εκα. polio, frico, rado, incido, ſculdo, ſcalpo. Actiu. accuſ.
Ἠβιωζικοί. οἱ. terreſtres.
Ξηλινός. truncus, ſtipes, κορμός.
Ξηρά. ἡ. arida ſubſtantiuẽ, hoc eſt terra: ſicut ὑγρά. pro mari, ut πολλὴν ἐφ' ὑγρήν.
Ξηραίνομαι. μ. ανοῦμαι. π. αμμαι. areo, Depon. abſo.
Ξηραίνω. μ. ανῶ. π. αγκα. ſicco. Actiuum accuſ.
Ξηραλοιφέω. μ. ήσω. π. ηκα. unguo, inſicco, αὐτὸ λουτροῦ ἀλείφω. κατὰ τιμάρχου. Actiu. accuſ.
Ξηραλοιφία. inunctio citra lotionem facta.
Ξηραμπέλινος. ὁ. color eſt uitibus arefactis ſimillimus. Vſurpant hãc uocem Latini. certũ enim uitis genus adulto iam autumno pampinis rubetuelut cruentatis. Thyleſ. de coloribus.
Ξηρασία. ſiccitas.
Ξήρια. τά. emplaſtra arida.

Ξήειγγος. fluuius perennis.
Ξηροκόλλα. aurifabrorum gluten, ferruminatura.
Ξηρός. οῦ. ὁ. aridus, mancus, durus, ſiccus. Vnde ξηρὸς ἱδρώς, aridus ſudor, qui non balnei prouenit ui, ſed exercitatione aut labore.
Ξηρότης. ητος. ἡ. ariditas.
Ξηροφαγεῖν. arida epulari, comedere quæ uim habent ſiccandi.
Ξηροφθαλμία. ας. ἡ. arida lippitudo, & ſcabies, cũ in oculorum angulis aſperitates & prurigines & ueluti ulcera fiant, pruritus oculorum ſine reumate, à ſiccitate dicta.
Ἰμβαι. αἱ. mala punica prægrandia.
Ξίεις. ſpecies plantæ aromaticæ, iris ſyluestris.
Ξιφίων. &
Ξιφήρης. εος. ὁ. ἡ. enſifer, gladium ferens, ὁ πρόκωπον ἔχων τὸ ξίφος, manu tenens pugionem, & ſtringendi expectans occaſionem, ſiccarius, à ξίφος & αἴρω. Bud. Com.
Ξιφηφόρος. ὁ. idem, ſtipator, eſt & cometa, de quo uide in Πωγωνία.
Ξιφηφορῶ. ſtipo, enſem fero.
Ξιφίας. ὁ. piſcis marinus. Theodorus gladium interpretatur ex Ariſtotele, Strabo galeotan appellat: meminit eius & Aelianus. Eſt & cometæ genus in mucronem faſtigiati, apud Plin. qui ξιφηφόρος à Theone dictus.
Ξιφίδιον. ου. τό. gladiolus, pugio.
Ξιφίζω. protenta manu ſaltito.
Ξίφισμα. &
Ξιφισμός. οῦ. ὁ. ſaltatio quædam cum enſibus, σχῆμα ἐμμελείας τῆς τραγικῆς ὀρχήσεως. Euſt.
Ξιφίον. ου. τό. herba gladiola, ſiue genitalis.
Ξιφισὺς. υος. pugna gladiatoria, μαχαιρομαχία.
Ξιφοειδὲς. τό. os pectoris, quod alio nomine χόνδρος dicitur, mucronata cartilago à medicis redditur.
Ξιφοθήκη. ης. ἡ. uagina enſis.
Ξιφοκτονέω. occido gladio.
Ξιφόκτονος. ου. ὁ. enſe necatꝰ, ſed ξιφοκτόνος, necãs.
Ξίφος. εος. τό. enſis, gladius minus latus, & ad ictus punctim inferendos magis idoneus. μάχαιρα uero & κοπίς, latior enſis ad plagam cæſim faciendã opportunus. Xenoph. de re equeſtri. Gaza in Ariſtotele uertit gladiolum, qui lolliginum corpore continetur.
Ξιφουλκία. diſtrictio gladij.
Ξιφουλκός. ου. ὁ. qui gladium exerit.
Ξόανον. ου. τό. ſtatua, ſignum, ac propriẽ quæ heroibus erigitur ſtatua, quemadmodũ quæ dijs εἴδωλον, quæ regibus ἀνδριάς. Vide Ammonium.
Ξουθός. οῦ. ὁ. flauus, mollis, tener, humidus, tranſlucidus, formoſus, tenuis, celer, acutus, uarius. Suid.
Ξοῦθος. uiri nomen.

Υαλη. ξύλη.
Ξυγγίνετ. conuenit.
Ξυγγνές. cognatio.
Ξυγγνώμων. ονος. ὁ. ἡ. concors.
Ξύγκλυδες. commilitones, auxiliarij. Etym.
Ξύλη. ης. ἡ. dolabrum, lima, genus gladij Laconi ci, quod quidam ξυίνην cum ιν ſcribunt.
Ξυηρός. ȣ̃. læuigatus.
Ξυλάριον, uel ξυλήριον. τὸ. ſurculus, paruũ lignũ.
Ξυλεία. ας. ἡ. lignatio, lignorum collectio.
Ξυλεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. lingua incido, uel colligo. Deponens abſol.
Ξυλεύς. lignator.
Ξυληβόρος. ȣ. & ξυλοβόρος. ὁ. lignũ erodẽs uermis.
Ξυληγεῖν. ligna ferre & cõuehere, baiulare. Pol. ſi gnificat nonnunquam quælibet onera portare.
Ξυληγοί. οἱ. qui mercedis gratia ligna portant.
Ξυληγός. ȣ. lignarius, baiulus.
Ξυλήφιον. ȣ. τὸ. aſſula, tabula, tabella. Infra ſcribi tur per y pſilon in antepenultima.
Ξυλίζομαι. μ. ισομαι. π. ισμαι. ligna incido, uel cõ grego. Deponens abſol.
Ξυλίνη γεφύρα. ſublitius pons.
Ξύλινος. ȣ. ὁ. ligneus, fructus arborum.
Ξυλισμός. ȣ. ὁ. lignatio.
Ξυλίτης. piſcis quidam.
Ξυλλαβεῖν. hoſtiliter arripere & occupare, adiuuare.
Ξυλλαμβάνω. corripio, comprehendo, accuſat. auxilior, opem fero, Datiuo. Iſoc. ὁρῶ δὲ τὴν τύχην ἡμῖν ξυλλαμβάνουσαν.
Ξυλλεκτόν. collectum.
Ξυλοβάλσαμον. ȣ. τὸ. xylobalſamum, id eſt arbor balſamum gignens.
Ξυλοδωνία. remigatio, gubernatio, cõpactio nauium.
Ξυλοειδές. τὸ ξυλῶδες.
Ξυλοθήκη. locus in naui, ut ὑδροθήκη.
Ξυλόκολλα. glutinum.
Ξυλοκοπεῖν. fuſtibus cædere.
Ξυλοκοπία. ας. ἡ. cæſio fuſtis.
Ξυλόκοπος. ȣ. ὁ. lignator, lignipeta.
Ξυλοκύμβη. ἡ. ſcommate uocatur mulier in qua nec renidet forma, nec reſpondet corporis ma gnitudo, autore. Euſt. Iliad. ι.
Ξυλομανεῖν. ſylueſcere. de uitibus & arboribus dicitur, quando propter ramorum, foliorumq́; copiam luxuriant.
Ξύλον. τὸ. liguum, tigillum, uinculũ, quo pedes includebantur. ποδοστράβη.
Ξυλουργέω. fabrilem artem exerceo.
Ξυλουργικά. τά. lignaria opera.
Ξυλοῦσθαι. lignum fieri, in lignum mutari.
Ξυλοφάγος. coſſus, uermis obeſus, è lignorũ carie enaſcens. Plinius teredinem uocat, quòd denticulis exterat materiam, capite ad corporis reliqui portionem grauiſsimo.
Ξυλοφθόρος. ȣ. ὁ. ξυλοφάγος. uermis à corrũpendis lignis ſic dictus. Gaza in Ariſtotele lignipe dam interpretari poſſe ait.
Ξυλοφόρια. ȣ. ὁ. dies feſtus Iudæorum.
Ξυλόφρακτος. ȣ. ὁ. lignis compactus.
Ξύλοχος. ȣ. ὁ. locus arboribus cõſitus. eclipſis aũt eſt, pro ξύλος ὕλη.
Ξυλύφιον. ξυλήφιον. ſupra ξυλήφιον. per η in antepenultima.
Ξυλώδης. εος. ὁ. ἡ. lignoſus.
Ξύλωσις. ιος. ἡ. contignatio. Cal. lib. 13. cap. 48.
Ξυμβάλλει. concidit, inuadit.
Ξυμβασείω. affecto conuentionem.
Ξύμβασις. ιος. ἡ. pactum. unde ξύμβασιν ποιοῦνται.
Ξυμβατηρικὸς λόγος, & (μένοι, pacificati.
Ξυμβατικός pactionis & conuentionis ſermo.
Ξύμβλητο. congreſſus eſt.
Ξύμβολος. omen, auſpicium.
Ξυμβουλευτικός. ȣ̃. ὁ. conſultandus.
Ξύμη. pruritus.
Ξυμποδίζεις. συμποδίζεις τοὺς πόδας. Ariſtoph.
Ξυμπροθυμέω σοι. ſtudeo tibi.
Ξυμφέρομαι. aſſentior.
Ξυμφορά. ᾶς. ἡ. calamitas, euentus, in bonã aut in malã partem.
Ξυμφυγάδες. unà exules.
Ξύμφυτον. coniunctum naturæ Ciceroni.
Ξύν. pro σύν Attici dicunt. Vnde innumeræ dictiones quæ lingua cõmuni cum σύν componuntur, apud Athenienſeis per ξύν proferuntur, ut ξύνοικος, &c.
Ξυνάγκεια uel ξυνάγκεια. locus cauus, conuallis.
Ξύναθρος. uxor, ἡ συμβιοῦσα.
Ξυναυλία. ἡ. quando bini tibicines idem canũt, uel ubi cythara & tibia pariter inſonant.
Ξυναίτια τά. adiuuántia cauſarum.
Ξυναίτιος. ȣ̃. ὁ. conſcius.
Ξυναλίζεσθαι. congregari, & ſimul edere. Etym.
Ξυνάορος. uxor, nupta, frater, ſoror, maritus.
Ξυναχθάω. cõpatior, miſereor tui: τίς ȣ̃ ξυναχθᾷ; apud Aſchyl. ubi malè in Aldino legitur ξυνασκαλᾷ.
Ξυνάωρ. ρος. ὁ. ἡ. coniunx, collectanea.
Ξυνάρασθαι. coniungere, componere.
Ξυνέηκε. intellexit, συνέβαλε. Atticum eſt pro συνέηκε, συνῆκε, ab ἥκω.
Ξυνεχημένοι. οἱ. coaceruati.
Ξύνες. intellige, audi.
Ξύνεσις. ιος. ἡ. confluens fluuiorum, apud Hom. Strabo συμβολὴν dixit.
Ξυνεστηκώς. ὁ. conſtans, cõpactus, Hipp. excremẽta alui cõpactiora, non liquida ξυνεστηκότα dixit.
Ξυνέχεται ἐν ἀγῶνι τὰ πράγματα. uerſantur in diſcrimine res.
Ξυνήβιος. conuictor, coætaneus.

Ξυνήιος

Ξυνήϊος.ου.ὁ.ξυνὸς communis.
Ξυνήκοος.ου.ὁ.condiſcipulus, coauditor.
Ξυνήλυσις.ιος.ἡ. coitio,congreſſus.
Ξύνθακος.ὁ. eadem in ſede conſidens.
Ξυνίζω. τὸ. ξυνίζω.
Ξυνίημι. μ. ήσω. ἀόρ. ῆκα. & ξυνέηκα. intelligo. συνίημι.
Ξυνίιον. audiebant,intelligebant.
Ξυνιστάναι.efficere Cic.
Ξυνίστωρ.ὁ.conſcius.συμπράκτωρ,ξυνάλλος.
Ξυνίφελος.ου. nubilus.
Ξυνοικίαι. αἱ domus contiguæ.
Ξυνίω. audio.Homero.
Ξυνομαίμων.ονος. ὁ. ἡ. conſanguineus apud Aeſchylum.
Ξυνωμόται. οἱ. coniurati,qui ſacramento mutuã fidem obſtrinxere.
Ξυνός.οῦ.ὁ. communis,indiſcretus.
Ξυνοχή.ῆς.ἡ. anguſtia uiarum, locus anguſtus. & oſtium fluuij apud Apollonium.
Ξυνοχὴν ἁλός.Apollon. Argon. uocauit fretum, hoc eſt anguſtias maris ſiue os ubi arctatur.
Ξυντυχία.ας.ἡ.ſocietas.
Ξυνόμνυτε. Ariſtoph. ſimul iurate, fidem inuicem ac mutuo date,& ξυνωμοτῶν ξυνωμοσίαν πεποιημένον.
Ξυνωρικεύεσθαι.biga uehi.
Ξυνωρίς.ίδος.ἡ.καὶ συνωρίς. οὐκ ἀπὸ τῶν ὀρέων (ut quidam putant) compoſitum eſt, ἀλλ᾽ ἀπὸ τὸ ἀείρω τὸ συναείρω. uel ἀπὸ τὸ ἄρω τὸ ἁρμόζω, & ſignificat bigas tam equeſtres quàm mulareis. δηλοῖ γὰρ τὸ μὴ πλήρες ἅρμα, ἀλλ᾽ ἐκδυοῖν μόνον ἵπποιν συνεστός. Greg. ξυνωρίδα par amicorum appellat, hoc eſt ζεῦγος φιλικόν. Syne. τὴν ξυνωρίδα τῶν ἀδελφῶν,concordiam amicorum dixit Bud. Com.
Ξυνωρός.ου. communis.
Ξυόεις.politus.
Ξυράω, &
Ξυρεύω.μ.εύσω.π.ευκα. &
Ξυρέω.μ.ήσω.π.ηκα. rado, derado,raſito. Actiu. accuſatiuum.
Ξυρέσιμος.ου.raſilis,radi aptus Euſt.Iliad. ν.
Ξυρήκης.εος ὁ.ἡ pubeſcens,aptus qui radatur,ἀκερσεκόμων, Aelius Dionyſ. apud Euſt.Iliad. ν.
Ξυρίας.ου.ὁ. qui ad cutem tonſus eſt.
Ξύριον.ου.τὸ.nouacula.
Ξυρίς. herba gladiolus, uel iris agreſtis.
Ξυροδόχη.ης.ἡ.&
Ξυροθήκη.ης.ἡ.theca nouacularum.
Ξυρός.οῦ ὁ.nouacula. ἀπὸ τὸ ξύειν ῥᾶον.
Ξύσμα.ατος.τὸ. &
Ξυσμός.οῦ ὁ. raſura, ramentum,ſcobs.
Ξύσματα.τὰ. etiã literæ dicuntur & characteres.

Ξυστάδες ἄμπελοι uites confertæ,denſæ,uel non ordine plantatæ.
Ξυσταδὸν μάχη ſtataria pugna.
Ξύστασιν πᾶσαν.ſeriem omnem,Chalcidio interprete
Ξυστὴρ.ῆρος.ὁ.ξυρός.
Ξυστικοί. οἱ. qui xyſto,id eſt haſtili,uel ſpiculo ludunt, qui in xyſto exercentur. Cæl. libro 11. capite 52,
Ξυστὶς.ίδος.ἡ. ueſtis ſubtilis athletarum, à ξύω, quod puluerem radat. Quidam dicunt eſſe talarem mulierum, alij tragicum indumentum. Eſt etiam δρόμος, curſus. Ariſtoph. interpres ſcribit antepenultimam in obliquis acui ξύστις ξύστιδος, εἶδος ἱματίου πορφυροῦ ὧ κοσμούμενοι οἱ ἀθληταί, διὰ μέσης τῆς πόλεως ἐπομπεύον ὦ καὶ οἱ βασιλεῖς χρῶνται, ἢ τὸ ἱερὸν τὸ ἱμάτιον ὃ οἱ ἡνίοχοι φοροῦσι πομπεύοντες.Harpocr. uero ὀξυτόνως ξυστὶς ſcribit.
Ξυστοβόλος.ου ὁ. haſta iaculans.
Ξυστός.οῦ ὁ.haſta,iaculum. Item arena athletarum. porticus ampla latitudine, in qua per hyberna tempora athletæ exercẽtur,teſte Vitruuio.Cęl. lib. 11. cap. 52. Ponitur & adiectiuẽ pro raſilis, politus eſt.Eſt etiam tunica muliebris,& Tragicum ueſtimentum.Etym.Ammon.
Ξυστοφόρος.ου.ὁ ſpiculator.uide ὁπλίτης in Appendice de uocab. milit.
Ξύστρα.ας.ἡ.lecythus,ſtrigil.
Ξυστρολήκυθος.idem.
Ξύω μ.ύσω.π.υκα. rado,polio, attero,lacero. Actiuum accuſ.

O.

Cum δασεῖαν, id eſt aſpirationem ſolam habuerit,articulus præpoſitiuus eſt nominatiui caſus,generis maſculini,numeri ſingularis, qui aliquando pro poſtpoſitiuo ὃς ponitur. Aliquando cum μὲν & δὲ diuiſionibus ponitur,ut ὁ μὲν hic quidem, ὁ δὲ ille uerò. Bud. Com. ὁ articulus in propoſitione apud dialecticos inſtar ſigni uniuerſalis eſt. Proclus.

Ὃ ſpiritu denſo & graui accẽtu, quod relatiuum. quod coniunctio,propterea. Vnde καθ᾽ ὃ non modò καθ᾽ ὅσον, ſed etiam ſecundum quod, & cuius cauſa,uel ob qđ ſignificat, Ἐφ᾽ ὃ, pro ἐφῶ, & ὧν. Παρ᾽ ὅ, pro παρ᾽ ὅσον, quoniam, propter quod, quocirca. Significat etiam contra quàm. Cic. extraquàm dixit. Dicitur & præterquàm quòd, ut σπείρει μὲν ὁ λαγωὸς παρὰ φύσιν ἀποκυΐσκει δὲ ὁ αὐτὸς παρ᾽ ὃ πέφυκε, hoc eſt ἔξω οὗ πέφυκε. Eſt enim præterquàm quòd, niſi quòd, niſi quatenus, & cum eo quòd, licet diuerſa ſignificat. Bud. ibidem.

ὌΑ ſorbus arbor & diphthera, quæ aliâs ὤϊα.
ὄα. τὰ. ſorba fructus, uel οὖα. (dicitur.
ὄαξις. regiuncula Cretæ alta. Etym.

ὀαρίων. ωνος. Orion, apud Pindarum pro ὠρίων.

ὅδε. τῆσδε. τῶνδε, &c. hic demonſtratiuè. Sic ὅγε. Ἐι declinantur δε & γε nõ mutatis, quemadmodum apud Latinos, magiſter equitum, magiſtri equitum, &c.

ὃ δὴ λέγεται. quod dici ſolet.

ὁδήποτε. alicubi.

ὃ δὴ φασι. quod aiunt.

ὃ μὴ δόξειε τοῖς θεοῖς. quod dij auertant, quod ominari nolint.

ὄαρ. αρος. uxor. οἷον ὁμόαρ. παρὰ τὸ ὁμοῦ ἀρηρέναι τῷ γάμῳ. Etym.

ὀαρίζω. μ. ίσω. πε. ικα. loquor, propriè cum mulieribus, muliebriter garrio. παρὰ τὸ ὁμοῦ ἀρηρέναι τῷ γάμῳ καὶ συνῳκιμόσθαι. Neut. abſol.

ὀαρισμός. οῦ. ὁ. &

ὀαριστὴ. ῆς. ἡ. cõuerſatio, colloquium, nugatoria (narratio.

ὄαριστος. idem.

ὀαριστύς. ύος ἡ. ὁμιλία. conſuetudo, colloquium.

ὄαρος. ου. ἡ. fœmina.

ΟΒδην. aduerbium. Etym.

Ὀβελιαία ῥαφή. ſutura capitis media inter coronalẽ labdoidẽ, ſagittalis à quibuſdã dicta, uel quòd ueru inſtar in utranq; exeat.

ὀβελίας ἄρτος. panis ueruaſſatus, ὁ ἐπὶ ὀβελοῖς ὀπτώμενος, uel ut alij, qui pretio oboli emebatur, annotat Euſt. Iliad. ν.

ὀβελίζω. μ. ίσω. πε. ικα. oblitero, uerubus cõfigo, ac quaſi iugulo ac damno. Cic. Epiſt. lib. 9. Niſi fortè ſcire uis, me inter Niciam noſtrum, & Vidium iudicem eſſe. Profert alter (ut opinor) duobus uerſiculis expenſum Niciæ: alter Ariſtarchus hos ὀβελίζει. Expungere Latini dicunt, hoc eſt, tollere, aut tollendum & delendum deſignare. Eraſ. in Chil.

ὀβελισκολύχνιον. inſtrumentum fabrile ex ueru & lucerna cõpoſitum, cuius meminit Ariſtot. de Part. animalium 4. Eraſ. in Chiliad.

ὀβελίσκος. diminutiua forma ab ὀβελός. obeliſcus, ueruculum, ut apud Plinium lib. 33. cap. 6. Omnis aut fit excocta ſua materia, ex ſuperiori catino defluens in inferiorem, & ex eo ſublata ueruculis ferreis, atq; in ipſa flamma conuoluta ueruculo, ut ſit modici ponderis. Vide Bayſium, & in Chiliad. Eraſmi, Obeliſco dignus.

ὀβελισμός. menſio, μέτρησις.

ὀβελός. & ὀβολός, apud Homerum (quod ex Euſtathio conſtat manifeſtè) pro eodem accipi uidentur, & eſſe inſtrumentum coquinarium, quod in ſummo ſit exacuminatum, & ſagittæ modo, quæ βέλος dicitur, inferre plagam ualeat. Sunt qui ſubulas interpretentur, alij ueru. Phocion tradit ὀβελὸν inde nuncupatũ, quòd uetus Athenienſium numus obeliſci imaginẽ præferret. nã ὀβολός genus numiſmatis eſt minimi, ſicut as Latinis. Eſt etiam ὀβελός uirgula rectè iacens inſtar ueru ſignificans dictionem redundare, & genus gladij figura ueru. Obelus perieſtigmenus ad ſuperflua quæq; iugulanda præponitur. Laertius lib. 3. loquens de notis in libris Platonis. Item colũna lapidea: Herodot. lib. 2. ἀνέθηκε ὀβελοὺς δύο λιθίνους. Cæl. lib. 6. cap. 2. Vide in Chil. Eraſ. Ammonius diſtinguit. ὀβελός & ὀβολός.

ὀβολιστικὴ. ῆς. ἡ. ars fœneratoria Ariſt. Polit. lib. 1.

ὀβολός. uide ὀβελός. & in Chil. Eraſmi, Obolo dignus, & Obolis quatuor non emam.

ὀβολοστάτης. ου. ὁ. fœnerator, minutulus fœnerator, Cæl. lib. 6. cap. 2.

ὀβολοστατεῖν. fœnerari, uſuras colligere.

ὄβρια. &

ὀβρίκια. τὰ. catuli hiſtricum, & ſimilium.

ὀβρίκαλα. τὰ. leunculi, leonum catuli apud Aeſchyl. Agamen. ſed ualidi & ſpecioſi. Dicuntur. & ὄβρια. Sunt qui luporum catulos eodem ſub nomine comprehendi putant. Euſt.

ὄβριζον. ὄβρυζον.

ὀβριμόγυιος. ὁ. ualidus, immanis, Ceti epithet. apud Oppian.

ὀβριμοεργός. οῦ. ὁ. ἡ. grauia operans.

ὀβριμοπάτρης. ου. ὁ. ἡ. fortem patrẽ habens. Palladis epitheton quòd patrem habuerit Iouem.

ὄβριμος. ου. ὁ. potens, βριμός. Eſt enim βρι intenſiua particula. fortis, generoſus, minax. Etym.

ὀβρισαύχην. ceruicem grauans.

ὄβρυζον. ου. τὸ. obryzũ. Sic enim & Latinè dicitur, & eſt aurum quod in coctione non minuitur, aut quod multipliciter excoctum, purgatiſsimum iam ſit, qua ratione & Suetonio puſtulatum argentum dicitur. Dictum (teſte Hiero.) quaſi ophiriſum. nam ex Ophir inſula laudatiſsimum aurum euehebatur.

ΟΓδοάς. άδος. ἡ. numerus octonarius, ogdoas. Plutarch. in Theo. ὀγδοὰς ὅτι κύβος ἀπαρτίας πρῶτος.

ὀγδόατος. ου. ὁ. &

ὄγδοος. ου. ὁ. octauus.

ὀγδοηκονταέτης. ου. ὁ. octogenarius.

ὀγδώκοντα. octoginta, pro ὀγδοήκοντα.

ὅγε. ille. uide in ὅδε. ſupra. (hîc eſſe.

ὀγυπόνος. ου. ὁ. agricola. ὁ uidetur tantũ articulus

ὄγκαι. uicus Bœotiæ. unde Oncæa Minerua dicitur à templo, quod ibi Cadmus condidit in honorẽ eius, ut ſcribit Lycophronis interpres.

ὄγκαιον, ὀγκεῖον. ου. τὸ. pharetra, ἡ τῶν ὄγκων θήκη.

ὀγκάομαι

ὀγκάομαι. μ. ήσωμαι. π. ημαι. rudo,clamo.Deponens.abſol.
ὀγκηθμός. ȣ̃. ὁ ruditus.
ὄγκινον. aduncum.
ὄγκιον. pharetra,uel aliud uas in quo quid reponitur.Etym.ſportula reponendo ferro,ut apud Hom.Vlyſsis ſecuribus,deſtinata,aut alicui alteri rei. Pollux lib.10. σιδηροθήκην ἢ βελοθήκην.Hom. eſſe annotat.Euſt.Iliad. δ.
ὀγκίς. ὄγκος.
ὀγκιςός. ȣ̃. ὁ. aſinus.
ὀγκοῖ τὰς φλέβας.tumefacit.
ὀγκολογῆσαι. cum faſtu dicere.
ὄγκος. ȣ. ὁ. aceruus,aggeſtus,moles, pondus,faſtus,tumor, corpulentia,concrementum, amplitudo,magnitudo,grauitas orationis. Itẽ aculei,pinnula extrema,cuſpis,ſpiculũ,& angulus.
ὀγκȣ̃σθαι.extuberare.
ὀγκύλλεσθαι. intumeſcere, faſtuoſum eſſe,ceruicem intendere,iactare,ſuperbire.
ὄγκυλος. faſtuoſus,iactator.
ὀγκωδέςερος.ὁ. latior corpore.
ὀγκώδης. ε.ος.ὁ. tumidus,tuberoſus.
ὄγκωσις. ιος. ἡ. tumor.
ὀγκωσόμεθα.ſuperbimus,contemnimus ac inſolenter iactãterq; nos gerimus.Ariſtoph. Ranis.
ὀγκωτος. ȣ. ὁ. intumefactus,eleuatus.
ὀγμεύω. ordine meto.
ὄγμιος.Hercules.
ὄγμος. ȣ. ordo ſulcorum & meſſorum cum ſegetem ſecant. propriè dicitur rectus aratri ductus & ſulcus,& in quincuncem digeſtio plantarum,Euſt. Iliad. σ. apud Nicand. ſimpliciter pro uia capitur.Item διέξοδος,tranſitus, πέρμα, ἀρχή. Euſt. Iliad σ.
ὀγχηςός. ȣ̃. ὁ. oncheſtus, nemus ſacrũ Neptuno, unde Homer. ὀγχηςόν θ' ἱερὸν ποσιδήϊον ἀγλαὸν ἄλσος. Eſt & urbs Bœotiæ.
ὄγχνη. pirum. παρὰ τὸ ἄγχειν,hoc eſt à ſuffocãdo. nam acerbitate ſua uehementer aſtringunt pira ſylueſtria.

Οδαῖον. uiaticum,uenale.
ὀδαῖος. iniucundus, malus.
ὀδάξ. mordicus. ἀντὶ τοῖς ὀδȣ̃σι.Etym.
ὀδάξεσθαι. fricari,ſcalpi.
ὀδαξεῖν.corrodere,δάκνειν.
ὀδαξισμός. ȣ̃. ὁ. gingiuarũ pruritus cum dentes enaſcantur,dentium ſtridor,Pruritus qui con[illegible]tis iam intra gingiuas dentibus & erumpere feſtinantibus ſentitur, quo ſolẽt infantes inſertis in os digitis crebro hos ipſos mordere,ac gingiuas ſuas confricare.
ὁδε. hic. Ammonius diſtinguit ab ὅδε.
ὀδεία. profectio, iter.
ὀδελός. ȣ̃. ὁ. obolus, Doricè, apud Nicand. in Theocr.
ὀδεύομαι, &
ὁδεύω. μ. εύσω. π. ευκα. iter facio,eo. Neu. abſol.
ὁδεύω.uendo.
ὁδηγέω. μ. ήσω. π. ηκα. deduco, id eſt dux ſum itineris,uiam commonſtro. Neut. accuſ.
ὁδηγία. ας. ἡ. deductio,ducatus.
ὁδηγός. ȣ̃. ὁ. dux, id eſt dux uiæ.
ὀδηγμός. pruritus.
ὅδι. hic. Ammonius diſtinguit ab ὅδε.
ὀδία. Proſerpina.
ὁδίαπος. dux uiæ,gubernator. uide δίοπος.
ὅδιος. nomen uiri proprium. Etym.
ὅδιος. fauſtus,auſpicatus ad iter.
ὀδίσκω. intumeſco.
ὁδίτης. ȣ. ὁ. uiator.
ὀδμή. ἡ odor. ἀφορμὰ παρὰ τὸ ὄζω. Etym.
ὀδμήεις. πολύοσμος, εὔοσμος, odorifer.
ὁδοιδόκος. ȣ. ὁ. latro, id eſt uiarum obſeſſor, hodœdocus, ut ait Feſtus Pomp.
ὁδοιδοκέω. uias obſeruo, obſideo.
ὁδοιποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. uiam facio, uiã munio, tranſitum præſtruo, tranſitũ aperio. Neutrum datiuo.
ὁδοιπορέω. μ. ήσω. π. ηκα. ὁδεύω.
ὁδοιπορία. ας. ἡ. iter, uia, compendium.
ὁδοιπορικόν. ȣ̃. τὸ. hodœporicum, id eſt liber aliquod iter deſcribens, opus conſcriptum de ijs quæ in uia accidunt.
ὁδοιπορικός. ὁ. itinerarius, ut ὁδοιπορικὴ ἐσθής, ueſtis itineraria. Bayfius.
ὁδοιπόριον. ȣ. τὸ. conuiuium quod datur pro itinere confecto.
ὁδοιπόρος. uiator, ὁδίτης.
ὁδοίτης. uiæ dux.
ὀδοντάγρα. ας. ἡ. inſtrumentum medicorum.
ὀδονταλγία. ας. ἡ. dolor dentium.
ὀδοντεξέςης. ȣ. ὁ. ὀδοντάγρα.
ὀδοντίζειν. ὀδοντοφυεῖν.
ὀδοντίασις. ιος. ἡ. dentitio.
ὀδοντισμός. ȣ̃. ὁ. modus quidam canẽdi tibijs, ὅτι ἡ γλῶττα προσβάλλεται πρὸς τὴν ὀδόντα.
ὀδοντομάχαι. dentibus pugnantes, aprorum epitheton.
ὀδοντοτρίμματα. τὰ. dentifricia.
ὀδοντοφυεῖν. dentire, producere dentes.
ὀδοντοφυής. έος. dentes producens.
ὀδοντοφυΐα. ας. ἡ. dolor quem infantes percipiũt dentientes, dentitio, cum è gingiuis prorumpunt dentes.
ὀδοντωτόν. dentatum ut ſerra.
ὀδοντωτὸς πρίων. ſerra quæ ſcabritiem aſperitatemq; maiorem excitat, quàm μαχαίρωτος, leuigationi aptior. Gal.
ὁδοποιεῖν. uiam ſternere. Bud. Com.
ὁδοποίησις. ιος. ἡ. uiæ præparatio.

ὁδοποιητικός.ὁ.ἡ.uiã muniens ratione ad aliquid efficiendum, unde Ariſtot. in libris de Morib. uocat ἕξιν ὁδοποιητικὴν μετὰ λόγου. habitum animi ratione uiam muniens.

ὁδοποιός.οῦ.ὁ. faciens uiam, qui uiam munit exercitui, uiator, & nomen magiſtratus apud Athenienſes.

ὁδός.οῦ.ἡ.uia. Accipitur pro uita, ſcopo. ἐν ὁδῷ ἔσι, in opere, uita ac fide. καθ᾽ ὁδόν, recte atque ordine. Eſt etiam ὁδὸς θυρῶν, καὶ ὁδὸς ἣν βαδίζουσι uide Ariſtot. Rhet ubi de ambiguis nominibus loquitur, & ἐν ὁδῷ καθιλῶν. Demoſth. κατ᾽ ἀεισοκράτ. pro ἐν λόχῳ καὶ ἐν τῇ δὲ ὁδοῦ πάρεργον, ex itinere, obiter. Cicero ad Attic. Nam ὁδοῦ πάρεργον uolo te ſcire. id eſt, Vt interim à propoſito digrediar, nolim te hoc ignorare quod ſequitur. Eraſ. in Chiliad. ὁδὸς σκληρὰ ardua & ſelebroſa uia δύσβατος καὶ πετρώδης & quam Thucyd. ἀπόκρημνον uocat.

ὁδός.εος.τό. pro ὁδός. Suid.

ὁδοστρωσία.ας.ἡ. munus ſternendæ uiæ, uiarum ſtratio.

ὁδούρης.τος.ὁ. uiarum inſidiator, latro.

ὁδουρός. idem, uiam præparans. Interp. Pindari uult in frequentiore uſu eſſe quam ſuperius.

ὁδοῦσθαι præcedere, uel primum eſſe, καθ᾽ ὁδὸν προεδύεσθαι.

ὀδούς.όντος.ὁ dens quaſi ἐδούς, ab ἔδω, ſicut à λέγω λόγος. Et Aeolicè ἐδόντας per ε pro ὀδόντας dicunt, ὀδόντες γόμφιοι, Gaza in Ariſtotele uertit dentes maxillares. ita uocatur etiã ab Hipp. ſecundus ſpinæ ſpondylus, quem πυρηνοειδῆ quoq; appellãt medici: cochlearia piſtillum'ue quibus comminuitur in pila quippiam, à Nicandro ὀδόντες dicuntur.

ὁδόω.μ.ώσω. duco, præeo, Aeſchyl. prom. δυσίκμαρτον εἰς τέχνην ὥδωσα θνητοὺς & οὗτος ὁδώσει τὴν τρίγωνον εἰς χθόνα.

ὀδυνάομαι, &

ὀδυνάω. dolore affligor, iraſcor, doleo. Neutrũ abſolutum.

ὀδύνη.ης ἡ dolor, λύπη, πόνος.

ὀδυνηρά.τά. doloris efficientia, λυπηρά.

ὀδυνηρός.οῦ.ὁ. doloroſus, ἐπίπονος.

ὀδυνήφατος.ου ὁ. pellens dolorem, mitigatorius.

ὀδυνολύων.οντος. Echeneis, ſeu remora piſcis, qui buſdã appellatur, à ui qua grauidis in partu opitulari putatur.

ὀδύνομαι, & ὀδύνω, idem quod ὀδυνάομαι, & (ὀδυνάω.

ὀδύρεο. luge.

ὀδυρμός ὁ luctus, lamentatio, fletus, quærela.

ὀδύρομαι.μ.οῦμαι.π.υρμαι. lugeo, lamentor, doleo, conqueror. Depon. accuſatiuo & genitiuo. Halic. lib. 8. ἄνδρα τῆς τύχης ὀδύροντο, Viri fortunam deflebant.

ὀδυρτικός. querulus.

ὀδυσσάμενος. lugens, iratus, odio habens.

ὀδυσσεία.ας.ἡ. Odyſſea, Homeri opus de Vlyſsis erroribus uigintiquatuor libris abſolutũ, deriuata dictione ab ὀδυσσεύς.

ὀδυσσεῦς.ου.ὁ. Vlyſſeus, πανοῦργος.

ὀδυσσεύς.έως.ὁ. Vlyſſes.

ὄδωδα. præteritum perfect. Att. ab ὄζω. olui.

ὀδωδέναι. olere.

ὀδωδή.ὀσμή. odor.

ὀδωδώς.ὄζων. olfaciens.

ὀδών. dens.

ὄαι. pelles ouinæ. Inferius οἶαι.

Ὀζαι. pelles onagrorum. Suidas.

ὄζαινα.ας.ἡ. ozæna piſcis ex genere polyporum. Item graueolentia, ulcera nariũ, profunda & putrida è quibus fœtor redditur, nam à graueolentia ſic appellata uidentur. fuit enim hæc ulcera cõfluentibus acerrimis ad nares humoribus & acrimonia ſua exedentibus teſte Paul. Aeg.

ὀζαινικά. olfactoria uidentur eſſe apud Dioſc.

ὀζόλαι. Ozolę ſocij Aiacis Telamonij, ab ὄζω, quaſi mali odoris, quoniam iuxta paludem habitarunt male olentem. uide Seruium Aeneid. 3.

ὄζολις.ἡ. oſſole polypi ſpecies (ut Gaza uertit in Ariſtotele) ſicut ὄζαινα, bolitæna.

ὄζος.ου.ὁ. ramus, uirgultum à trunco auulſum, ſtirps, ramulus, nodus, è quo ramus prorũpit, præſertim in arboribus & uirgultis maioribus. Nam in minoribus & annuis plantis ut harundine & graminis radice geniculum uocamus.

ὄζυγες.οἱ. ὁμόζυγες.

ὀζώδης. olens, fœtidus.

ὄζω. & ὄσδω Doricè.μ. ὄσω uel ὀζήσω. Ariſtoph. ab ὄζω circunflexo. μέσ. παρακ. ὦδα, & Atticè ὄδωδα. oleo. In bonam autem & in malam partem accipitur. ut apud Latinos oleo. Genitiuo uel accuſ. Ariſtoph. ὄζειν τι τῆς χρόας ἡδύμου dixit pro mittere ſuauem odorem è corpore.

ὄη.ἡ. ſorbus, interprerprete Theodoro.

Ὅθεν. quare, quocirca: & hoc infinite, nam interrogatiue πόθεν dicimus. Accipitur & pro unde, id eſt ἐξ οὗ, ex quo loco. Ariſtot. ἀρχὴ ἡ μὲν λέγεται ὅθεν αὐτὸς τοῦ πράγματος κινηθείη πρῶτον. Sic Terrent. Addebat è prædonibus, unde eam emerat, ſe audiſſe abreptam è Sunio. Bud. Com.

ὅθεν δή. itaq;, ex quo.

ὁθενδήποτε. ex qua parte.

ὁθενοῦν. undecuuq;.

ὁθενπερ. unde.

ὀθομαι ἄγω, φροντίζω. curo.

ὄθη.ης.ἡ.cura.
ὄθημον.ὑστερινόν.
ὅθι.ubi,infinitè:ſicut πόθι interrogatiuè.
ὀθνεῖος.ου.ὁ ξένος.externus,alienus,alienigena, extraneus:quaſi νοθεῖος,καθ᾽ ὑπέρθεσιν.
ὀθολία.ας.ἡ.linteolum.
ὄθομαι.curo,aduerto, ὑποστρέφομαι, turbor,moueor.
ὀθόνη.ης ἡ.uelum nauticum,ἱστίον.Lucian.ὁ δὲ ἀντίμος ἐμπίπλησι τὴν ὀθόνην. Item uelamen omne & amiculũ ſubtile, ſiue laneum fuerit, ſiue linteum: quanquam Pollux ſcribat magis ex lana quàm ex lino fuiſſe. Vnde ὀθόνια lintea dicuntur,ut apud Ioan.Euang.19.καὶ ἔδησαν αὐτὸ ὀθονίοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων,id eſt(ut Matth.ſcribit)σινδόνι καθαρᾷ.Bayfius.
ὀθονοποιός οῦ.ὁ.lintearius.
ὀθόννα.ſuccus herbæ chelidoniæ.Apud Dioſcoridem ſcribitur ὀθόννα.
ὀθρέω.ago,ἄγω.
ὄθροον.conſentiens,ὁμόφωνον.nam θροεῖν loqui eſt.
ὀθρυάδης.ου.ὁ.Othryades nomen uiri.
ὀθρυόεις.aſper,ſyluoſus,denſus,præruptus.
ὄθρυς.υος.ὁ.Othrys mons Theſſaliæ.
ὄθω.τὸ.ἀποστροφὴν ποιοῦμαι.Suidas.
ὀθώνιον.ου.τὸ.obligamentum lineum ad obligan da uulnera,ἐπίδεσμον exponit Pollux.Itẽ linteũ quo medicamentũ excipitur, apud Aegin.
ὀθῶς.ταχέως.ſtatim,citò.

OI.aduerbium,hei.
οἱ.ſpiritu denſo.hi,articulariter poſitum. Item ſibi in datiuo ſingulari ab ὅς.οὗ.
οἳ.ſpiritu denſo & accentu graui,qui.
οἷ.circunflexè. ubi, infinite poſitum, ut in Pſal. οὗ οὐκ ἦν φόβος. Et pro quò,cum genitiuo,ut οἷ τῶν κακῶν με ἤγαγες,οἷ γῆς; quò gentium? quam in partem Rhodol. Agric.interpretatur. εἴδω;idem.
οἱ ἀμφί,& οἱ περὶ,cum accuſatiuo ſignificãt rem ſingularẽ & unam,ut οἱ ἀμφὶ τὸν πλάτωνα,Plato.οἱ περὶ τὸν δημοσθένην,Demoſthenes.οἱ ἀμφὶ τοὺς λόγους.literati.Bud.Com.
οἱ ἐκ ξένης.peregrini.
οἷ ἑ.qui cum.
οἱ ἐγγύς.propinqui,parentes.
οἱ ἐν αἵματι conſanguinei,
οἱ ἐν τέλει.proceres,principes.
οἱ ἐν ὥρᾳ.qui in uigore ætatis ſunt conſtituti.
οἱ ἔξω.externi uocãtur ſcriptores,nõ Chriſtiani.
οἱ ἀπὸ μέρους.partim,id eſt,uiritim.
οἱ ἀπ᾽ οἰωνοῖς ἱερέων.auſpices,augures.
οἱ περὶ συζυγίαν μερισμοί. partitiones cõiugatæ.
οἱ καθ᾽ ἡμᾶς.familiares,contemporanei.
οἱ παρὰ αὐτοῦ.cognati,quaſi dicas,qui ad illum pertinent.
οἱ περὶ αὐτόν.amici eius.
οἱ περὶ τοὺς λόγους τεχνικούς.rhetores.
οἱ περίξ.circunſtantes.
οἱ πρὸς αἵματος.οἱ ἐν αἵματι.
οἱ ὑπὸ χεῖρα.ſubditi.τοῖς ὑπὸ χεῖρα,ſubditis.
οἷα.tanquam,qualiter,utpote,quemadmodum, quippe,nimirũ,cuiuſmodi,prout, ſic,ad eundem modum,adeò.
οἷα δή.tanquam,ſic,quaſi.
οἷά τις.ἀντὶ τοῦ καθάς.
ὀΐαι.αἱ. pelles,melotæ.ὄϊς. ſuprà,& inferiꝰ ὀΐαι.
οἷόνπερ.qualem.
οἴαγρος.ου.ὁ. Oeagrus uir,ſiue fluuius, Orphei pater,ut ipſe in Argon.teſtatur, ὀρφεὺς καλλιόπης τε καὶ οἰάγρου φίλε κοῦρε.
οἴακες.οἱ λεγόμενοι φάληκες. καὶ πάντα τὰ μὴ τετράεδρα ἀκρόδρυα.Suidæ.
οἰακίζω.μ.ίσω.πα.ικα. gubernaculum nauis rego,clypeum guberno.Homer. οἵπερ ἐώθησαν ἀσπίσι χείλεσι τελαμῶσι σκυτίνοισι οἰακίζοντες.Neut.abſol.
οἰακιστής.gubernator.
οἰακοστρόφος.ου.ὁ. qui gubernaculum euertit.Aeſchyl. τίς οὖν ἀνάγκης ἐστὶν οἰακοστρόφος; quis fatum mutare queat?
οἴαξ.κος. gubernaculum, clauus nauis,& annulus uehiculi iugum continens.Vide οἴηκες.
οἴαξις.Cretæ regiuncula alta.Etym.
οἷάτε.tanquam.
οἰάτειον κρέας.ouilla caro.
οἰάτης.cometes,ſtella crinita:ὄϊαι γὰρ αἱ κόμαι.
οἴβαλος.ου.ὁ.Oebalus Tyndarei pater,unde Oebalidæ Caſtor & Pollux.
οἰγνύω.μ.οἴξω.πα.ἔωγα.&
οἴγω.poeticè pro ἀνοίγω.aperio.Actiu.accuſ.
οἶδα.ας. ſcio.nam & ſi uox præteriti ſit,tamen pro præſenti etiam utimur.εὖ οἶδ᾽ ὅτι plerunq; τῶν προσηκόντων eſt.Bud.Com.
οἶδ᾽ ὅπως.neſcio qua parte.
οἰδαλέον.τὸ ὑγρόν.humidum,tumidũ.Galen.
οἰδαίνω.μ.ανῶ.&
οἰδέω.μ.ήσω.πα.ηκα. tumeo,iraſcor,ſuperbio, fundatus ſum,αὐξάνω,ψύχω,θρασύνω.Etym.
οἴδημα.ατος.τὸ. tumor eſt laxior & mollis doloreq; uacans.Latini etiam œdema uocãt. Gal. dicit.Hipp. omnes tumores qui contra naturã fiunt uocare οἰδήματα.
οἴδησις.tumor,inflatio.
οἰδιπόδης.ου.ὁ.Oedipodes,idem qui & οἰδίπους dictus eſt,id eſt,Oedipus.& οἴδιπος,id eſt,Oedipus. Dicitur autem Oedipus ἀπὸ τοῦ οἰδεῖν τοὺς πόδας. id eſt, à tumore pedum, Euripide authore

authore & Seneca, qui ſic ſcribit, Forata ferro geſſeras ueſtigia, tumore nactus nomen ac uitio pedum. Huius uocis accuſatiuum Chriſtodul. uult οἰδίπουν, non οἰδίποδα, quemadmodum & ὀξύπουν & ὠμύπουν, & ἀντίπουν, quantumuis dicamus πόδα, non ποῦν.

οἰδισκόμενον. τό. quod intumuit, inflatum Gal.

οἴδμα ατος. τό. tumor, unda intumeſcens, æſtus, κῦμα, οἴδημα.

οἴδνα. τὰ οἰδήματα τινὰ τῆς γῆς, terræ tumores, tubera, quæ & ὕδνα dicuntur.

οἰδοῦς. τὰ. funes.

οἶαι pro οἴει. per dialyſin. exiſtimas.

οἰέτης ου. ὁ. coætaneus.

οἰζύω. οἰζύω.

οἰζυρός. οῦ. ὁ. ærumnoſus, difficilis.

οἰζύς ύος. ἡ. ærumna, mendicitas, miſeria.

οἰζύω. μ. ύσω. π. υκα. in ærumna ſum. Neutrum abſolutum.

οἴη. populus Atticè, unde οἰῆθεν.

οἴη. una, ſola.

οἰηθῆναι. exiſtimare, putare.

οἰήιον. ου. τό. gubernaculum.

οἴηκες. οἱ. annuli quidam ferrei qui iugum currus ſuſtinet, aut per quos frena mulos regentia immittuntur: apud Homerum Iliad. ω. εὖ οἴηκεσσιν ἀρηρός, quod quidam ineptè reddidit, bene ceruicibus aptum. Item gubernacula. ſic Euſtath. Iliad. ω.

οἰηκίζω. τό. οἰακίζω.

οἴημα. elatio & arrogantia, & τῦφος.

οἰηματίας. ου. ὁ. ἐπηρμένος. ſuperbus & inſolens.

οἴησις. εως. ἡ. opinio, ſententia, exiſtimatio, apud Platonem. Item ἔπαρσις, & elatio apud Dionyſium, & ſtulta arrogansq; exiſtimatio ſui, οἴημα. Bud. Com.

οἰητής. οἰατής.

οἶαι. ouinæ pelles, οἶαι ſuprà.

οἴκαδε. aduerbium, ad domum, ad propria, pro quo Dores οἴκαδις dicunt, & οἴκονδε poetæ. Vide Ammonium.

οἰκανός. οἰκειακός.

οἰκάειον pars domus poſt gynæcium.

οἰκεία. ἡ patria.

οἰκειακός. οἰκεῖος.

οἰκεῖλαι. domo eijci.

οἰκειοπραγεῖν. priuatam rem agere, non publicã, opponitur τῷ πολυπραγμονεῖν.

οἰκεῖον. τό. accommodatum ad naturam. Cicer. interpr. Item conueniens, congruum Galen. quod cuique proprium & præcipuum eſt. Ariſtot. & οἰκειότερον φιλίας. quod amicitia dignius eſt.

οἰκεῖος. ου. ὁ. domeſticus, familiaris, amicus, prius, propinquus, affinis, ἐπίγαμος. Vide ἀγχιστεῖς & οἰκεῖοι apud Ammoniũ. Cyrillus quoque diſtinguit. οἰκεῖος σοφίας, doctus philoſophus. οἰκείῳ μέτρῳ, ſuo modulo.

οἰκεῖος σπουδῆς. tractãdis rebus ſerijs appoſitus. Sic Plutar. & οἰκείως. ἔχειν πρὸς ἅπαντας, cunctis familiarem ſe præbere & obuium.

οἰκειότης. ητος. ἡ familiaritas, affinitas, cognatio.

οἰκειοῦμαι. &

οἰκειόω. μ. ώσω. π. ωκα. domeſticum & familiarem facio, concilio, manſuefacio, amicum mihi & peculiarem reddo, priuatim familiarem mihi facio, trado me clientelæ, concilio beneuolentiam, familiarem me reddo, adiungo mihi aliquem. Herodian. pro authorare & ſibi ob æratum reddere, ære dato obligare, ſæpe utitur. Actiu. accuſ.

οἰκείως propriè, amicè, conuenienter, & οἰκείως ἔχειν familiariter eſſe affectum Ariſtot.

οἰκετικός. οῦ. οἰκεῖος.

οἰκετεία. ας. ἡ. familia.

οἰκετεύομαι. cohabito.

οἰκέτης. ου. ὁ. famulus, tam bonus quàm malus, quiuis domeſticus. Vide in Ammonio θεράποντας, & δοῦλοι, & οἰκότριψ.

οἰκεύς. έως. ὁ. idem. Vide οἰκῆες.

οἰκέω. μ. ήσω. π. ηκα. habito, incolo, manſionem habeo, manſito. Actiu. accuſ.

οἰκῆες. apud Ammon. & Cyrillũ diſtinguuntur ab οἰκεῖοι. & lupanar ſiue proſtibulũ Aeſchyn.

οἴκημα. ατος. τό. domicilium, ædificium, tabernaculum & carcer.

οἰκημάτιον ου. τό cubiculum.

οἰκήσιμος. habitabilis.

οἴκησις. domus. Et οἰκήσεις, penates.

οἰκητήριον. ου. τό. habitaculum, domicilium.

οἰκητής. οῦ. ὁ. οἰκήτωρ.

οἰκητικά. τά. quæ domicilia ſibi faciunt.

οἰκητήρια. uaſa domeſtica & utenſilia.

οἰκήτωρ. ορος. ὁ. habitator, incola, colonus.

οἰκία. ας. ἡ. domus, familia. ἐκπεσὼν τῆς οἰκίας, patria pulſus. Item nidus, domicilium auium. Vide οἶκος in Ammonio.

οἰκιακός. οῦ. ὁ. qui in domo eſt, οἰκεῖος.

οἰκίδιον. domuncula, οἰκίσκη.

οἰκίδιος. domeſticus, priuatus.

οἰκίζω. μ. ίσω. π. ικα. habito, habitare facio, in ſedem reſtituo. ᾤκισται, ſitum eſt, ſedem habet. Actiu. accuſ. Ammon. diſtinguit à συνοικίζειν.

οἰκίον. ου. τό. domus.

οἰκίσκη. area ædificij futuri.

οἰκίσκος. ου. ὁ. cellula, cubiculum, domuncula, propriè auiũ cauea. ἐκάλουν δὲ οἱ Ἀττικοὶ τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον ὀρνιθοτροφεῖον, οἰκίσκον inquit Harpocrat.

Harpocrat. Vide οἰκιῶς. in Ammonio.
οἰκισμός. ȣ͂. ὁ. ædificatio, habitatio.
οἰκιστής. ȣ͂. ὁ. qui facit habitare, ductor coloniæ.
οἰκισρόν. οἴκτισον, ἐλεινόν. uel οἶκον docet Heſyc.
οἰκογενής. έ. ὁ. ἡ. famulus, propinquus, domi noſtræ natus.
οἰκοδεσποινα. ης. ἡ. matrona.
οἰκοδεσποτεῖν. familiam adminiſtrare, domui præeſſe, domus tenere imperium.
οἰκοδεσπότης. ȣ. ὁ. paterfamilias, apud Genethliacos genituræ dominus, quem domicilij præſidem uocant.
οἰκοδεσποτικά. τά. patrisfamilias officia.
οἰκοδομέω. ῶ. ήσω. κα. ηκα. ædifico. Tradunt ita, ut οἰκοδομεῖται dicatur ὅδε ἑτέρȣ οἰκοδομῶν. καὶ ὁ τὸν μισθὸν διδȣ̀ς, οἰκοδομεῖ uero οἰκοδόμος.
οἰκοδομή. ῆς. ἡ. &
οἰκοδόμημα. ατος. τό. ædificium, ſubſtructio, ſtructura. Prius, hoc eſt, οἰκοδομή, non uſurpatur ab Atticis.
οἰκοδομία. ας. ἡ. ſtructura, fabrica.
οἰκοδομική. ars ſtructoria ædificiorum.
οἰκοδομική. ῆς. ἡ. architectura.
οἰκοδομικός. ȣ͂. ὁ. architectus.
οἰκοδόμοι ædium opifices. Chriſtodul. hanc uocem reijcit, dicendumq; potius οἴκων ἐργάτας ἢ τέκτονας aſſerit.
οἴκοθεν. aduerb. de loco, domo, de domo in domum, domatim, familiatim, ut ita dicam.
οἴκοθι. aduerb. loci & de loco, domi, à domo.
οἴκοι. idem
οἰκόθρεος. canis domeſticus.
οἴκονδε. aduerbium ad locum, domum.
οἰκονομέω. ῶ. ήσω. κα. ηκα. guberno, diſpenſo. Actiu. accuſ.
οἰκονομία. ας. ἡ. diſpenſatio domeſtica, prudentia domeſtica Cicer. & res familiaris, ratio rei familiaris, rei gubernãdę diſpenſatio: & in qualitate orationis, ordo, elocutio, pronunciatio appellatur.
οἰκονομιαστής. ȣ͂. ὁ. gubernator.
οἰκονομικὴ ἀρχή, & οἰκονομικόν appellatur ab Ariſtot. poteſtas illa, qua uir uxori, liberis & omni familiæ præeſt.
οἰκονομικόν, quod pro rei domeſticæ utilitate aut ſalute fit.
οἰκονομικός. οῦ. ὁ. gubernandæ familiæ peritus, frugi.
οἰκονόμος. ȣ. ὁ. diſpẽſator rei familiaris, uillicus, œconomus, moderator domus. Hic non tantum frugum, ſed omnium quæ dominus poſſidet, gubernator eſt, ab οἶκος & νέμω, guberno, diſpenſo.
οἰκόπεδον. ου. τό. locus circa domum, οἰκίδιον.
οἰκίσκη. ædificium. Euſt. Iliad. δ. ait eſſe ſolum domus dirutæ, quod & ἐρείπιον, cuiuſmodi ferè apud Catonem rudetum uocatur.
οἰκοπυρεῖα. τά. uaſa domeſtica.
οἶκος. ȣ. ὁ. familia, domus, facultates, cenſus. Vide Ammoniũ. εἰς οἶκον. uide οἴκαδε apud eundem diſtingui.
οἰκόσιτος. ȣ. ȣ͂. qui alitur domi, qui domi cibum capit, nec lucratur expenſas, qui ex ſuo uiuit. Dicitur etiam qui citra ullam mercedem ciuitati operam præſtat.
οἰκοτραφής. uerna, domi nutritus, οἰκογενής.
οἰκοτρίβαιον. ȣ. τό. &
οἰκοτριβής. &
οἰκότριβος. ȣ. ὁ. &
οἰκότριψ. de eo qui natus eſt ſeruis parentibus, ipſe etiam ſeruus, ὁ ἐκ γονέων δȣ̃λος. Vel uerna potius, id eſt, ſeruus domi natus, οἰκογενής. Item frequentator domus, uel magiſter ingenuorum liberorum, qui & μάθων, de quo ſuprà dicebatur. Vide Ammonium, & Eraſmum in Chiliad.
οἰκοτρύβλιον. idem, ſeruus natus è ſeruo.
οἰκουμένη. ης. ἡ. orbis terrarum, terra habitabilis, inſula. Vide κόσμος in Ammonio.
οἰκουρέω. ῶ. ήσω. κα. ηκα. domi me cõtineo, ſto, diſpenſo res domeſticas, domum cuſtodio.
οἰκουρία. ας. ἡ. domus cuſtodia, cellularium officium, ignauia. Eraſ. in Chiliad.
οἰκούρια. τά. res ioculares & ludicræ, quas pueris matres donare ſolent. Crepundia dicunt Latini, apud Sophocl. præmia quæ pro rei familiaris cuſtodia ſoluuntur, οἱ ὑπὲρ τῆς οἰκȣρίας μισθοί. Euſt. Iliad. ε. merces quæ promis, condis datur.
οἰκουρός. ȣ͂. ὁ. quaſi dicas domi cuſtos, quales Paulus matronas uult eſſe. Ponitur & pro ignauo, qui domi perpetuò deſidere gaudeat.
οἰκοφθορεῖν. abſumere, perdere rem familiarem.
οἰκοφθορία. calamitas, rei domeſticæ iactura.
οἰκοφθόρος. ȣ. ὁ. pernicioſus in domos, adulter.
οἰκοφυλακέω. ῶ. ήσω. κα. ηκα. domum cuſtodio.
οἰκτείρημα. miſeratio. (Neut. abſol.
οἰκτείρω. ῶ. ερῶ. κα. αρκα. miſereor, lugeo.
οἰκτεῖς. οἱ. pectines.
οἰκτενίδες pectunculi.
οἰκτίζω. οἰκτείρω.
οἰκτιρμός. ȣ. ὁ. miſeratio.
οἰκτίρμων. ονος. ὁ. miſericors.
οἰκτισμός. ὁ. miſeratio. Vide οἶκτος. in Amm.
οἴκτιστα. aduerbium, miſerrimè.
οἴκτιστος. ȣ. ὁ. miſerrimus.
οἶκτος. luctus in morte alicuius. Etym. uide Ammonium.
οἰκτύς. ȣ. ὁ. miſericordia.

οἰκτρολογία. ας. ἡ. oratio ad miſericordiam com mouendam.

οἰκτρός. ȣ. ὁ. miſerabilis.

οἰκτροχοεῖν. miſerabilia uerba fundere, ut rei deprecantes.

οἰκτροχοοῦντες. οἱ. plorantes, quaſi miſerias fundentes.

οἰκωφέλεια. ας. ἡ. domeſtica utilitas & priuata.

οἰκωφελής. έος. ὁ. ἡ. domeſticus.

οἶμα. ατος. τὸ. impetus, ſyncopa eſt pro οἴμημα. οἰμᾶν enim ſignificat impetum facere.

οἶμαι ſyncopa ab οἴομαι. μ. οἰήσομαι. π. ᾤημαι. puto, ni fallor, arbitror, ſuſpicor. Thom. Mag. in Eclog. dicit οἶμαι uſurpari à præſtantiſſimis autoribus in re manifeſta & cognita: οἴομαι uero in dubia & obſcura. Interdum ironicum eſt. Demoſth. Ἀλλ' οἶμαι πρείττους ὄντες ἢ μου, At credo iſti præſtantiores ſe, quàm ipſe me præbui. Interdum παρέλκει, & ponitur pro utiq; nimirum. Demoſth. καὶ τὰ τοιαῦτα ζηλωτὰ δήπου οἶμαι καὶ λαμπρά. Sic οἴει apud Platonem, & credo apud Cicer. Bud. Com.

οἰμάω. μ. ήσω. π. ηκα. cõcito, impetum facio. Vrban. Bell. ſcribit cum aſpiratione οἱμῶ τὸ ὁρμῶ.

οἴμη. ης. ἡ. cantilena. Cyrillus, & Ammon. unde προοίμιον, τὸ πρὸ τῆς ᾠδῆς, ὡς κύκλος. & uia, Lycoph. οἴμας τυλίσσων.

οἴμοι. hei, hei mihi, & interdum ponitur ſine caſu, interdum nominatiuo aut genitiuo. Bud. Com. Ariſtoph. nõ ſolum ταλαίπωρος, ſed etiam τῆς εὐφροσύνης poſuit, ut οἴμ' ὡς ἥδομαι. & οἴμοι σοφίας ἧς ἐμνήσθης, dicitur idemq; nonnunquã ὤμοι.

οἰμοπτῆραι. inertes, unipetæ.

οἶμος. ȣ. ὁ. uia & uirga. παρὰ τὸ οἰμᾶν ὅ ἐστιν ὁρμᾶν εἰς ὁδόν. Etym. Cyril. & Ammon. ductus.

οἰμωγή. ῆς ἡ gemitus, ululatus, fletus. Etym.

οἰμώζω. μ. ώξω. π. ωχα. ἀόρ. α. ᾤμωξα. ploro, lugeo ingemo. Eſt etiam pœnas pendo, ſupplicio afficior, me pœnitet facti. Apud Ariſtoph. οἰμώξει, hoc eſt, nõ impunè feres. Diogen. Διογένης τοῖς καλουμένοις. Ἔλεγεν οἰμώζειν, quod male precantis eſt, αὐτὶ τοῦ τιμωρεῖσθαι. Bud. Com.

οἰμωκτί. cum luctu.

οἰμώττω. οἰμώζω.

οἶνα. pampini, uitis folia.

οἶν, pro ὄϊν. ouem.

οἰνάνθη. ης. ἡ. labruſcæ fructus cum floret. Eſt & nomen auis Ariſtoteli, Gaza uitifloram uertit. Vide οἴνη apud Ammonium.

οἰναρίδες pampini uitium, palmiter.

οἰναρίζειν pampinos detrahere uitibus, quod fieri ſolet matureſcentibus uuis, pampinare.

οἰνάριον. ȣ. τὸ. uillum. diminutiuum ab οἶνος. uitis Hipp.

οἰναρὶς palmes, κληματίς.

οἴναρον. ȣ. τὸ. pampinus. Xenoph. Oeconom. ἄμπελος περιπεταννύουσα κατὰ οἴναρα ὅταν ἔχῃ τι δένδρον πλησίον, διδάσκει ἱστάναι αὐτήν.

οἴναρος. ὁ. unedo.

οἰνάς. άδος. ἡ. oxyton. uinago auis, ut Gaza uertit ex Ariſtotele. uitibus conſitus locus, columba ſylueſtris, aut corui genus.

οἰναχθής. ebrius.

οἰνάω. ſolitarius ſum, οἰνίζω, μονήρης εἰμί.

οἰνέλαιον. ȣ. τὸ. uinum oleo mixtum.

οἴνη. ης uitis apud antiquos, apud iuniores ἄμπελος dicitur, & iactus teſſerarum. Ammonius diſtinguit ab οἰνάνθη.

οἰνηΐς. una eſt ex decem tribubus Athenienſiũ. Suidas.

οἰνηρά. τὰ. pampini, uitis frondes.

οἰνηρός. ȣ. ὁ. uinarius.

οἰνήρυσις. ἡ. poculum aut uas uinarium, unde uinum hauritur, cotula, hemina.

οἰνιστηρία. ας ἡ. lagena uinaria, μέγα ποτήριον (inquit Athen.) quod Athenis iam pubeſcẽtibus, priuſquam τὸν μαλλόν, id eſt, demiſſiorem præciderent comam, uini plenum in Herculis templum importabant, & prolibantes potum conuenientibus exhibebant. Cæl. lib. 7. cap. 32.

οἰνία. οἴαξ. clauus, temo.

οἰνίζειν. uinum reſipere apud Dioſcoridem, μονάζειν.

οἰνίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. uinum emo, uinor, Depon. abſol.

οἰνίον. οἰνία,

οἰνοβαρέω. temulentus ſum.

οἰνοβαρής. έος. ὁ. ἡ. ebrius.

οἰνόζωνος. ȣ. ὁ. ſolus, expeditus.

οἰνοκάγχλαυος. temulentus, uino gaudens.

οἰνόληπτος. ȣ. temulentus.

οἰνομέλι. ιτος. τὸ. mulſum. Bayfius.

οἶνον. οἴναρον.

οἰνοπέδον. τὸ. uiniferum ſolum.

οἰνοπέπανθοι. βότρυες.

οἰνοπέπανθος. uinoſus, niger, uini colore.

οἰνοπίπας. uinolentus, temulẽtus. à πιπίζειν ſugere. Ariſtophan. τὰς οἰνοπίπας, τὰς προδότιτας, τὰς λάλους. Quo loco quidã codices οἰνοπότιδας habent pro οἰνοπίπας.

οἰνοποιός. uini factor.

οἰνοποσία. ας. ἡ. potatio uini.

οἰνοποτάζειν. uinum potare.

οἰνοποτάζω. μ. άσω. π. ακα. uinum bibo, præbeo bibendum, conuiuor. Neut. abſol.

οἰνοπότης. ȣ. ὁ. uini potator, uinibibulus.

οἰνόπται. οἱ. exploratores & inſpectatores cœnarum, qui

rum, qui modum imperabāt ne quis in ſympoſio aut plus ſatis biberet, aut parum ab alijs, ſed ut æqualiter biberent conuiuæ, uocati ſunt etiam ὀφθαλμοί, hoc eſt, oculi teſte Athenæo. Eraſ. in Chiliad.

Οἰνοπωλεῖν. uendere uinum.

Οἰνοπώλης. caupo.

Οἰνοπώλιον. locus ubi uinū uenale eſt, caupona.

Οἶνος, ου, ὁ. uinum. Dictum ἀπὸ τῆς ὀνήσεως, id eſt, emolumento, iuxta illud Homeri, ὀνήσεαι αἴκε πίνῃσθα, Iuuamen ſenties, ſi biberis. Vel διὰ τὸ οἰήσεως τὸν νοῦν ἐμπιπλᾶν, quod exiſtimatione ac opinionum uanitate mentem oppleat. Vel ἀπὸ τῆς οἴνης, quam ueteres uitem appellabant.

Οἰνοσπλαγχνεύσαντες. οἱ. qui uinum adminiſtrarūt.

Οἰνόσπονδοι θυσίαι. ſacra in quibus uinum immolatur. His opponuntur νηφάλια.

Οἰνοῦττα. placenta uino ſubacta & melle, & herba quædam, qua guſtata corui inebriantur.

Οἰνοφρενής. uinoſus.

Οἰνοφλυγία, ας, ἡ. ebrietas, uinolentia.

Οἰνοφλυγῶ inebrior, immodicè uino utor.

Οἰνόφλυξ, υγος, ὁ. ebrius, uinoſus, uini helluo & ingurgitator. παρὰ τὸ φλύειν, ὁρμὴν πρὸς τὸ ἔχειν. Etym.

Οἰνοφόρον, ου, τό. idem quod οἰνόχημα.

Οἰνοφόρος, ου, ὁ, ἡ. uinifer.

Οἰνόφυτον, τό. uinetum.

Οἰνόχημα, ατος, τό. omne uas uinarium, cupa, brochus.

Οἰνοχοεύω, μ. εύσω, π. ευκα. &

Οἰνοχοέω, μ. ήσω, π. ηκα uinū fundo, potum miniſtro, quod munus eorū eſt qui à cyathis uocantur. Neutrū abſol. Homerus tamen Iliad. 3. accuſatiuo iunxit, νέκταρ ἐωνοχόει. Ipſi autem conuiuæ οἰνοχοεῖσθαι dicuntur. Bud. Com.

Οἰνοχόη, ης, ἡ. cyathus, trulla.

Οἰνοχόος, ου, ὁ. pocillator, qui potus miniſterio præficitur, pincerna. ab οἶνος & χέω fundo.

Οἴνοψ, οπος, ὁ. niger, uini colore.

Οἰνόω, μ. ώσω, π. ωκα. ebrio. Actiu. accuſ.

Οἰνοῦττα, ης, ἡ. placenta ex uino & melle.

Οἰνώδης, εος, ὁ, ἡ. uinoſus.

Οἰνών, ῶνος, ὁ. cella uinaria.

Οἰνώμενοι, οἱ. uino pleni.

Οἰνώνη, ης, ἡ. Oenone mulier à Paride dilecta, de qua Ouid. Heroid. epiſt. 5.

Οἰνωπή, ῆς, ἡ. mali punici genus apud Nicand.

Οἴνωσις, ιος, ἡ. ebrietas, temulentia.

Οἰνότρος. palus, pedamentum uitis.

Οἴνωψ, οπος, ὁ. cuſtos uini, Bacchus, & habens uini colorem, niger.

Οἷο. ſui, proprij, pro οὗ.

Οἰόβιος. ſolitarius. μονόβιος.

Οἰοβώτης. oberrans ſeorſum, propriè de pecudibus oberrantibus & ſeorſum ab alijs paſcentibus. ab οἶος & βοῦς.

Οἰόζωνος. unica ueſte indutus.

Οἰόθεν. ſingulariter, ſolus, ſolitariè.

Οἰόλυκος. uide in Chiliad. Eraſmi.

Οἴομαι, & κρᾶσει οἶμαι, οἴει, οἴεται. μ. οἰήσομαι. π. ῷμαι. ἀόριστ. α. ᾠήθην. puto, uideor, ὑπολαμβάνω, νομίζω. Accipitur apud Herodianum pro ſuſpecto & ſuſpectum habeo. Depon. abſol.

Οἷον. qualiter, ſicut, uelut, tanquam, quaſi, uidelicet. Aduerbium autem eſt explicandi & declarandi, & interdum admirandi, nonnunquā commiſerationis, ut οἷον ἔπαθον. Significat interdum quomodo πῶς.

Οἷόν τε. poſſibile eſt, δυνατόν. Et οἷόν τε cum negatione, ut οὐχ οἷόν τε ἦν Ariſtot. non liceret negatum eſt.

Οἷόν τε εἰπεῖν. ſi fas eſt dicere, ſi licet dicere.

Οἱονεί. fermè, ſicut, quaſi, tanquam.

Οἰονεῖς. exiſtimabis, uidebitur tibi.

Οἰοπέδιλος, ου, ὁ. habens unum calceum.

Οἰοπολεῖν. ſolitarie uagari, per montes errabūde diſcurrere.

Οἰοπόλος, ου, ὁ. deſertus, ſolitarius, quòd in huiuſmodi locis uerſentur oues, ſtatio pecudum, paſcuis aptus. ab οἶς & πολέω.

Οἰός, & οἴη. tribus Atticè, unde οἴηθεν, è tribu illa, ut θάβηθεν. Euſt. Iliad. λ.

Οἶος, ου, ὁ. ſolus.

Οἷος, ου, ὁ. qualis. Varius huius dictionis uſus eſt. Plato, Οἱ οἷοι μὴ ἀδικεῖν, Tales qui iniuriā inferre nolint. Idem καὶ οἷαι χαλεπώταται καὶ βαρύταται, Vt quæ acerbiſſimę. Syneſ. οἷα δὴ τὰ θαλάττης, Vt ſunt res maritimæ diſcrimi uis plenæ. Accipitur etiam ἀντὶ τοῦ ἕτοιμος, pronus, paratus, promptus, ſtrenuus. Xenoph. ἀναβ. 3. οὐ γὰρ ἦν οἷος ἀπὸ παντὸς κινδυνεύειν. Aliquando pro κωλύον. Demoſth. Οὐδὲν γὰρ οἷον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου, Nihil enim uetat, quo minus audiatur lex ipſa. Sic enim apud Gregor. οὐδὲν δὲ οἷον καὶ ἥδυσμά τι προσθεῖναι, Nihil uetat quo minus addamus. Poteſt etiam ſignificare βέλτιον, ut nihil melius quā uerba legis audire. Itē pro ὅμοιος. Xenoph. οὐχ ὁρᾷς ὅτι ἥδιον ἐστι χαριζόμενον οἵῳ σοι ἀνθρώπῳ. Idem, ἡμεῖς δὲ ἐγνωμεν τοῖς οἵοις τε ἡμῖν χαλεπὴν πολιτείαν εἶναι δημοκρατίαν. Item δυνατόν, id eſt, poſſibile, maximè apud poëtas. Vtuntur etiam pro ἡλίκος. Gaza in Cicer. οἷος μὲν γὰρ λόγος αὐτοῦ.

Οἷός περ. &

Οἷός τε. idem, potens, poſſibilis. Item procliuis, paratus, promptus.

οἰοφάγος. oues deuorans, aut occidens.

οἰοχίτων. ωνος. ὁ. unica ueſte indutus. δίχα ἱμα τίου, ἢ μονοχίτων, ἢ προβατοχίτων. Heſych.

οἰόω. μ. ώσω. π. ωκα. deſolo, ſolum facio, μονόω, ἐρημῶ. Actiu accuſ.

οἰνοπορεῖν. miſcere uinum, infundere.

οἴσπωτον. ου τὸ. excrementum ouis.

ὄϊς. diſſyllabũ, τὸ ὄϊος. ouis. Apud poëtas & Atticos per ſynæreſim οἶς οἰός declinatur, ut apud Theocritum, φοινικέω οἰός ἀώτω. Etym. οἶς μονοσυλλάβως putat Thom. Mag. ad fœmininum genus duntaxat pertinere. De ouino pecore uide Aelianũ, qui & marinę ouis mentionẽ facit. Oppian. lib. 2. de Venat. oues flauas deſcribit.

οἶσα. τά. retinacula nauiũ, funes nautici, pro quo Ionice οὖσα dixit Lycoph. annotat Iſacius.

οἶδα, ἀντὶ τοῦ οἴδηκα, ἀπὸ τοῦ οἴδημι. ſcis, noſti. Etym.

οἰσία. ας. ἡ. ſalix, ſycomorus, uimẽ. malim οἰσύα.

οἶσμα. elatio. (ut infrà.

οἰσόκαρπος. ὁ. Euſt. interpretatur ἀγνόκαρπος. ſalicis fruct⁹, ab οἰσύς, quę & λύγος & ἄγνος dicitur.

οἰσοφάγος. ου ὁ. gula, ſtomachus. Ariſtot. de Animal. ἐν τοῖς δὲ τοῦ αὐχένος, ὅτι οἰσοφάγος καλούμενος ὄνομα ἔχων τὴν ἐπωνυμίαν ἀπὸ τοῦ μήκους καὶ τῆς στενότητος &c. Idem de partibus animal. ὅτι οἰσοφάγος ἐστὶ δι' οὗ ἡ τροφὴ πορεύεται εἰς τὴν κοιλίαν ὥσθ' ὅσα μὴ ἔχει αὐχένα, οὐδ' οἰσοφάγον ἔχουσι ὑπόδηλως. Gaza uertit gulam ubiq; licet aliquot locis Ariſtot. à gula nõ uideatur diſtinguere.

οἰσπάτη. ης. ἡ. ſordes lanarũ, & ungularum, œſypus, ungula ouis. Etym.

οἴσπη. idem, ſordidarũ pecudũ lana. Herodot.

οἴσπιον. ου. τὸ. genus monilis.

οἰσπώτη. ungula ouis, ſordes lanę & ungulę. Ety.

οἰστάμενος. exiſtimatus.

οἴσατο. exiſtimauit.

οἰστέον. ferendum.

οἰστεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſagitto. Actiu.

οἰστός. οῦ ὁ. ſagitta, iaculum, & nomẽ ſyderis apud Proclum de ſphæra.

οἰστός. tolerabilis, ὑπομονιστός.

οἰστρᾶν. infeſtè ſtimulare.

οἰστρέω. μ. ήσω. π. ηκα. inſanio & irrito. Etymol.

οἰστρηθείς. ὁ. furioſus. (Neut. abſol.

οἰστρηλατέομαι. μ. ήσομαι. ſtimulor, ſtimulis agitor.

οἰστρηλατούμενος. furibundus.

οἰστρηλατῶ. inſanio.

οἴστρημα. ατος. τὸ. &

οἴστρησις. εως. ἡ. punctum, ſtimulatio.

οἶστρον. τὸ. uermiculum ſub pinna.

οἰστροπλῆγος. ὁ. uide οἰστροπλήξ.

οἶστρος. ου. ὁ. œſtrum, inſecti genus eſt horriſono ſtrepitu, quod uulgò tabanum appellant & aſilum. Hoc addito Iuno uaccã Ino in furorem egit. Vnde poëtæ diuino correpti furore, œſtro conciti dicuntur. Eraſ. Chiliad. De œſtro uide Ammonium in μανία uoce, Virgiliũ in Geor. Aelianum, & Nicandrũ. Eſt & aquatilis οἶστρος, uermicul⁹ ſub pinna thynni, opinor, apud Ariſtotelem Gaza uertit aſilum.

οἰστροπλὴξ ῆγος uel οἰστρόπληγος. ου. inſan⁹, œſtro concitatus. Eraſ. in Chiliad.

οἰστροφάγος. βρόγχος, uel βρόχος.

οἰστρώδης. εος. ὁ. ἡ. rabidus, incitatiuus, ſtimulãs, pronus, qui œſtri in morem fert atq; agitat. Plato Timæo, οἷον ζῶον ἀνυπήκοον τοῦ λόγου, δι' ὑπὸ θυμίας οἰστρώδεις ὑποχειρὶ κρατεῖν.

οἰσύα. uimen, ſalix, uitex, ἄγνος. ſalix amerina.

οἰσύϊνος ου ὁ. uimineus, craticeus.

οἰσυοπλόκος. ου. ὁ. qui uimina cõtexit. Pollux crates textus.

οἰσυουργός. ου ὁ idem apud Eupolim. Pollux.

οἰσυπηρός. ſordidus, ſuccidus. de lana ſordida dicitur.

οἰσύπη. ης. ἡ. &

οἰσυπίς ίδος. ἡ. &

οἴσυπος. lana ſuccida & ſordida, iam primum ab ouibus detonſa, nondum mũdata, ſed quæ adhuc cum ſudore eſt & ſordibus. Item collecta pinguedo in lana ſuccida.

οἰσύς. ύος. ὁ οἰσία.

οἰσυσίς ίδος. ſordes lanarum Hipp. (Etym.

οἶσχος. palmes uuas ferens generoſas & ſuaues.

οἰσχοφορία. uitis, palmes circũ ſe habẽs uuas. Ety.

οἰταῖος ου. Oetæus, poſſeſſiuum.

οἴτη ης ἡ. Oeta mons Theſſaliæ.

οἶτος ου. ὁ. pernicies, mors, fletus, paſſio, malorum ſors, calamitas apud Hom. Euſt.

οἰφάω, & οἰφέω, οἰφῶ. ago uirum. Eſt etiam οἴφειν coire. τὸ συνουσιάζειν. Vnde illud Theocr. ἐνὶ ἀνθρώπῳ φιλοῖφα. Age homo libidinoſe.

οἰφαλής. εος. ὁ. ἡ. caſtus, cõtinens. Itẽ libidinoſus, ſalix.

οἰχαλίς. ίδος. ἡ. Oechalia, urbs Bœotiæ, in qua Eurytus regnauit.

οἰχαλιεύς. εος ὁ Oechalienſis.

οἰχαλίηθεν. aduerbium, de Oechalia.

οἰχμή. famula.

οἰχνίσκω. peruenio, uado. Neut. abſol.

οἰχνέω. μ. ήσω. π. ηκα. recedo, ago uitam, duco uitam, eo, ago, uerſor.

οἴχωκα perij.

οἴχομαι. μ. οἰχήσομαι. π. ᾤχημαι. μέσος ἀόρ. β. ᾠχόμην. abeo, diſcedo, pereo. Herodian, οἴχεται τοίνυν ὁ δῆμος ῥωμαίων. Actum eſt de populo Romano, Et ἀπῴχετο, mortuus eſt. οἴχεται γὰρ ὁ ἄνθρωπος ἀντὶ τοῦ ἔφθαρκε καὶ τέθνηκεν, & οἴχεται, pro euaneſcit uſurparũt Cicer. Attico ſcribens. Depon. abſol.

οἰχόμενος

ὀιχόμενος.ὁ.mortuus.
ὀιχός.ȣ.ὁ palmes racemos habēs.alij legūt οἶσχος.
ὀίω.μ.οἴσω.puto,fero & ſuſcipio. Etym.poëticū eſt. Actiu.accuſ.
ὀιωή.ῆς.ἡ.impetus.
ὀιωνίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι.auguror. Depon. accuſ.
ὀιωνική.ῆς ἡ.augurum diſciplina.
ὀιώνισμα.ατος.τὸ.&
ὀιωνισμός.ȣ.ὁ.augurium.
ὀιωνιστήριον.locus augurandi.
ὀιωνιστής.ȣ.ὁ.augur.
ὀιωνιστική.ῆς.ἡ.οἰωνοσκοπική.augurādi ſcientia.
ὀιωνιστικός.ὁ.οἰωνοσκοπικός.
ὀιωνόβρωτος.auibus deuoratus.
ὀιωνοθέτης.ȣ.ὁ.augur apud Sophoclem.
ὀιωνομάντις.ὁ.οἰωνοσκόπος.
ὀιωνομαντική.ἡ.οἰωνοσκοπική.
ὀιωνοπόλος.poëticè.auſpex,uates,augur.
ὀιωνός.ȣ.ὁ.auis,augurium.unde Iliad.μ.εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης. Sic etiam auis & ales pro augurio apud Latinos. Propriè autē οἰωνοὶ γῦπες dicuntur & carniuoræ aues, quaſi οἰωνοὶ ab οἶος ſolus,& ὦ ὄν: quod ſoli ſine concubitu aëre concipiant.
ὀιωνοσκοπεῖον.auſpicij locus.
ὀιωνοσκοπέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.auguror.Depon.accuſ.
ὀιωνοσκοπία.ας.ἡ.augurium.
ὀιωνοσκοπική.ἡ.ars augurandi,auguratio.
ὀιωνοσκοπικός.ȣ.ὁ.auguralis.
ὀιωνοσκόπος.ȣ.ὁ.augur.
ὀιωτός lanea ueſtis.

OΚέλλω.μ.κελῶ.π.κελκα.applico,alliſido, frango,appello nauem.Hinc εἰς ὀκέλλω,ut εἰς τοσοῦτον δὲ εἰς ὤκειλε μωρίας, eò dementiæ deuenit, ſeu prouectus eſt, apud Herodianum.Et προσοκέλλω idem quòd ὀκέλλω.
ὄκκα.Doricè pro ὁπηνίκα.quando.
ὀκλαδία.ας.ἡ.ὄκλασις.
ὀκλαδιάζειν.τὸ ὀκλάζειν.
ὀκλαδίας.ſella,σκλίον.
ὀκλαδίας.ȣ.ὁ fractus,claud⁹,fractus & collapſus currus. Ariſtoph.Equitibus ἔχει νυνὶ τοῦτον ἑνὶ τὸν ὀκλαδίαν.
ὀκλαδίας δίφρους.ſellas complicatiles uocat Athenæus lib.12.
ὀκλαδὸν.ὀκλάξ.
ὀκλάζω.μ.άσω.π.ακα. flecto genua ad terrā,geniculo,labefacto,labor,claudico.Neut.abſol.
ὀκλάξ.geniculatim, ἐπὶ τὰ γόνατα,ἐπὶ κεκαμμένως.
ὄκλασις.εως.ἡ.geniculatio.
ὄκλασμα.ατος.τὸ.genus ſaltationis Perſicę,quod in Theſmophorijs exerceri conſueuit.
ὀκλάσας.ingeniculans.
ὀκλασί.genu flexo,ut ranæ cum ſaltant.
ὀκνέω,& ὀκνείω,μ.ήσω.π.ηκα. pigreſco,timeo, cunctor,detrecto,pigritor, ignauus ſum,grauatim & ægrè aliquid facio: ut ὀκνῶ λέγειν, omitto dicere, pudet dicere. Significat etiā iuſta de cauſa aliquid differo,& differendo extraho. Itē induro. Neut.abſol.
ὀκνηρός.ȣ.ὁ.ὀκνός.
ὀκνία.ας.ἡ.pigritia,timor,negligentia.
ὄκνος.ȣ.ὁ.(oxyton.Cyrill.)piger,timidus,contumax, propriè qui grauatim aliquid facit, opponitur τῷ θρασύς.
ὀκνός.οῦ.ὁ. (oxytonum,Cyrill.) cunctatio,deſidia,pigritia,timor. Thucydides,ἡ ἀμαθία μὲν θράσος,λογισμὸς δὲ ὄκνον φέρει.
ὀκνώδης εος.ὁ.ἡ.piger,ſegnis.
ὀκόθεν.unde.
ὁκοῖος.ὁποῖος,ſicut ὄκως pro ὅπως Ionicè.
ὀκόσα.quot,ὁπόσα.
ὄκου ubi.
ὄκρια.petra,ſaxum.Etym.
ὀκριάζω.aſperor,τραχύνομαι. (Etym.
ὀκρίβας.αντος. ὁ pulpitū.παρὰ τὸ ἄκρον ἐμβαίνειν.
ὀκριόεις lapis aſper.Etym.
ὀκρίς. aſperitas. Etym. extantia magna,eminentia oblonga.
ὀκρυόεις.όεντος.ὁ.aſper,moleſtus, odioſus, diffici. lis.
ὀκρύοντο.litigant,aſperè congreſſi ſunt.
ὀκρυόω.aſpero,aſperum reddo.Etym.
ὀκτάβλωμος.octo buccellarum.
ὀκτάεδρον.octonorum ſeſſuum corporis.
ὀκταιτηρίδιος.octemini.
ὀκταήμερος. ȣ. ὁ ἡ octaui diei, ut περιτομὴ ὀκταήμερος.Paul.Philip.
ὀκτάκνημος.ȣ.ὁ habens octo radios,rotæ epitheton eſt.
ὀκταμηνιαῖος ὁ octimeſtris.
ὀκτάμηνος.qui agit octauum annū ætatis ſuæ.
ὀκτάποδες.οἱ.apud Scythas dicti ſunt,qui duos boues,& unum currum poſſiderent.
ὀκταπόδης.ȣ.ὁ. octipes, cancer fluuiatilis,apud Nicand.
ὀκτάπους.οδος ὁ.octipes, Polyb. epitheton poſito numero finito pro incerto.
ὀκτάστυλος.ὁ.habens octo columnas.
ὀκτάρυμον.octoiuges equi.
ὀκτέω fero,habito.
ὀκτήρης.ἡ.octiremis nauis,Bayf.
ὀκτώ octo.
ὀκτώβριος.ȣ.ὁ.October.
ὀκτωκαιδεκάπηχυς.octodecim cubitorum.
ὀκτωκαιδεκέτης.natus annos octodecim.
ὀκτώπους ὁ.octipes,ſcorpius.
ὀκχέω..exhaurio, exantlo, ſubeo, Pindar. ἀπροσόρατον ὀκχέοντι πόνον, immenſum exhauriunt laborem.Demetrius Triclinius.
ὀκχή.fulcimentū,quies,ſuſtentaculū, ſcipio,baculus.

Ὄκχος. ȣ. ὁ. uehiculum, ὄχημα. Pindar. ἐιλδύθω τ̃ γὰ καθαρᾶ βάσομεν ὄκχον.
Ὄκως, pro ὅπως. ut, Ionicè.
Ὀκωχεύω. contineo, habeo.
Ολαμεὺς ſeminum collector. Etym.
ὀλαυτός. σπερμολόγος. ſemina colligens. Etym.
Ὀλάχνιον. ȣ. τό. caniſtrum in quo malę ſalſæ reponebantur, quaſi τὸ ἅλας ἔχον.
Ὀλβάχνιον. τὸ. idem Syracuſiorũ lingua qui pleonaſmo τ̃, β, frequenter utuntur.
Ὀλβιάζω. μ. άσω. π. ακα. beo, beatifico. Acti. acc.
Ὀλβίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι beatus ſum. Deponens abſol.
Ὀλβίζω. μ. ίσω. π. ικα ὀλβιάζω.
Ὀλβιοδαίμων. ονος ὁ. fortunatus.
Ὄλβιος. ȣ. ὁ. felix. ὁ τ̀ λείαν τὴν εὐδαιμονίαν ἔχων: quaſi ὁλόβιος, μακάριος. Vide ὄλβιος & πλούσιος in Ammonio.
Ὀλβοδότης. præbens diuitias, ὀλβιοδότης.
Ὄλβος. ȣ ὁ. beatitudo, diuitiæ, opulentia.
Ὄλεθε. perijt.
Ὀλέθριος. ου. ὁ. ἡ. pernicioſus, perditus uſque ad mortem.
Ὄλεθρος. ȣ. ὁ. ſtriges, cædes, pernicioſus, iactura, βαθὺς, pernicies, clades, exitium, calamitas.
Ὀλαιός pernicioſus. Etym.
Ὀλέκομαι perdo, pereo.
Ὄλεκον. perierunt, perdebant.
Ὀλέκρανον cubitus, ſiue ipſum os cubiti, gibber. malim per ω mega in prima ſyllaba, ut infrà.
Ὀλέκω. pereo, φονεύω. Neut abſol.
Ὀλερόν. fœtidum, nigrum, turbatum, male olens, nigrum à ſepiarum atramento.
Ὀλενίκρανον. ὀλέκρανον.
Ὀλέτειρα. ας. ἡ. perditrix, pernicioſa.
Ὀλετὴρ occiſor, perditor.
Ὀλέω. μ. έσω. perdo, amitto.
Ὀλή. ῆς ἡ. hordeum ſale mixtum.
Ὀλιβρός lubricus, ſuperius λιβρός exponitur humidus.
Ὀλίγα paululum.
Ὀλιγαιμία ſanguinis inopia.
Ὀλίγαιμος. qui non multo ſanguine abundat.
Ὀλιγάκις. paucies, raro.
Ὀλιγανδρεῖν. hominum penuria laborare, opponitur τῷ εὐανδρεῖν. Bud. Com.
Ὀλιγανθρωπία. ας. ἡ. hominum penuria, infrequentia hominum. Bud. ibidem.
Ὀλιγαριστία ας. ἡ prandium præparcum.
Ὀλιγαρκής. έος. ὁ. frugalis, quaſi paucis contentus, ab ἀρκῶ.
Ὀλιγαρκία. ας. ἡ frugalitas.
Ὀλιγαρτία. ας. ἡ. penuria cibi.
Ὀλιγαρχεῖσθαι. imperio paucorum regi & parêre.
Ὀλιγαρχούμενοι. qui imperio paucorum degunt. Bud. Com.
Ὀλιγαρχὴς frugalitas.
Ὀλιγαρχία. ας. ἡ. ſtatus reipublicæ à paucis adminiſtratæ.
Ὀλιγαρχικόν. τό. quod eſt proprium eius imperij cui pauci præſunt. &
Ὀλιγαρχικός paucorum ſtatu gaudens, qui dignitatẽ partim in cenſu & facultatibus ponit, partim in generis nobilitate.
Ὀλιγαρχινός. ȣ. ὁ. ad oligarchiæ naturam ſpectans.
Ὀλιγαῦλαξ. ακος. ἡ. exigua regio, quaſi paucos ſulcos habens.
Ὀλιγαχόθεν. aliquantulum.
Ὀλιγέω. μ. ήσω. π. ηκα. diminuo. Actiu.
Ὀλιγηπελέω. μ. ήσω. π. ηκα. ad paruum redactus ſum, animo deficio. Neut. abſol.
Ὀλιγηρεσία. tenuis, inops.
Ὀλίγιστος. minimus.
Ὀλιγμός. tactus, ductus.
Ὀλιγογνώμων. negligens.
Ὀλιγόγονα. τά. quæ parcius generant.
Ὀλιγοδεής. έος. ὁ. paucis egens.
Ὀλιγοδεία. paucarum rerum indigentia.
Ὀλιγοδίαιτος ȣ. ὁ modico contentus uictu.
Ὀλιγοδρανέω. μ. ήσω. π. ηκα. parum poſſum, langueo, modicè & ægrè ſpiro, diciturq́; ꝓpriè de animam agentibus & uix iam ſpiritum trahentibus, Homer. τὸν δ᾽ ὀλιγοδρανέων προσέφης πατρόκλεις ἱππεῦ. & idem alibi de Hectore exſpirante. Neut abſol.
Ὀλιγοδρανής. έος. ὁ. ἡ. &
Ὀλιγοδρανός. ȣ. ὁ parum potens, imbecillis.
Ὀλιγοετής. έος. ὁ. ἡ paucorum annorum puer.
Ὀλιγόθερμος. parum caloris habens.
Ὀλιγόμισθος. ὁ. parui pretij.
Ὀλιγοετία. ας. ἡ. paucitas annorum.
Ὀλιγομαθής. έος. ὁ ἡ. indoctus.
Ὀλίγον. minimum, nihil prorſus, & ἐπ᾽ ὀλίγον, leuiter, mediocriter, modicè. Ammonius diſtinguit à μικρόν.
Ὀλίγον ὅσον. paulum admodum.
Ὀλιγοπελέω ὀλιγηπελέω.
Ὀλιγοπελία. imminutio, imbecillitas, puſillanimitas.
Ὀλιγόπιστος. malè certus in fide, parum fidens, ſeu cui parum fidendum, actiuè & paſſiuè: in ſacris tamen literis frequentius actiuè accipitur.
Ὀλιγοποτεῖν parum bibere.
Ὀλιγοπότης. parum bibens.
Ὀλιγόπτερα. quibus penna parcius data eſt.
Ὀλίγος. ȣ. ὁ. paucus. παρ᾽ ὀλίγον εἶναι, parũ abeſſe. opponitur τῷ παραπολύ. παρ᾽ ὀλίγου ποιεῖσθαι, contemptu

cõtemptui habere, paruipendere. Vnde ὀλίγου, καὶ ὀλίγου δεῖν, pro ferè, propè, parum abeſſe. ὀλίγου χρόνου, breui. ὀλίγῳ ὕστερον, paulò poſt. Bud. Com. refertur & ad magnitudinem in Odyſſ. ὀλίγος καὶ οὐτιδανός, pro ſtatura exilis. Euſt. Iliad. σ.

ὀλιγοσιτεῖν. exiguo paſtu eſſe contentum.

ὀλιγοσιτία. ἡ. cibi parcitas, tenuitas, & continentia in uictu.

ὀλιγόσπερμος. parum ſeminis emittens.

ὀλιγόστιχος. paucos uerſus continens.

ὀλιγοστόν. οῦ. τό. paruum admodum.

ὀλιγοστός. οῦ. ὁ. pauciſſimus, paucis comitatus, unus è paucis.

ὀλιγότης. ητος. ἡ paucitas.

ὀλιγοτόκια. ἡ. deplora.

ὀλιγοτοκία. parcus partus.

ὀλιγοτόκων. ὁ. parciſſime generans.

ὀλιγότριχος. ὁ. paucicapillus, qui paucis integitur pilis.

ὀλιγοφιλία. ἡ. amicorum inopia.

ὀλιγοφόρος. οἶνος. uinum quod non multæ aquæ ferendæ eſt, quod aqueum uocant.

ὀλιγόφρον. τό. ſine cura, oſcitabundũ, epitheton ebrietatis Plutarch.

ὀλιγόφρων. puſillanimis.

ὀλιγόχοος. & ὀλιγόχους. minus fertilis.

ὀλιγοχορδία. paucitas fidium.

ὀλιγόχυτοι. minus copioſi genitura.

ὀλιγοχρόνιος. ου. ὁ momentaneus, paruo tempore durans, iamiam periturus. Vnde ὀλιγοχρόνιον μανίαν uocauerũt medici & phyſici inſaniam, uatum & poëtarum ἐνθουσιασμῷ ſimilem, quæ leui de cauſa exorta ſtatim euaneſcit, qua quidē obnoxij phanatici à Iureconſultis appellãtur.

ὀλιγόω. μ. ώσω. π. ωκα. diminuo. Actiu. accuſ.

ὀλιγωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. paruipendo, omitto, negligo, ἀμελῶ, ἀφροντίζω. ἀπὸ τοῦ ὥραν, curare, uel quaſi ὀλίγην τὴν ὥραν ἔχειν. ὥρα enim cura dicitur. Actiu. genit.

ὀλιγωρητέος. ου. ὁ. contemnendus.

ὀλιγωρία. ας. ἡ negligentia, indiligentia, contemptus, paruipenſio. Ariſtot.

ὀλίγωρος. ου. ὁ. negligens, incurioſus.

ὀλιγωρότατος τοῦ πρέποντος. contēptor honeſtatis.

ὀλιγώρως. negligenter.

ὀλίζον, pro ὀλίγον dixit Lycophr.

ὀλιζοῦται. μειοῦται.

ὀλίζων. exiguus, uilis.

ὀλιζών. ῶνος. oppidum Theſſaliæ, quæ & Melibœa. Euſt. & Strab.

ὀλίθερμος. ου. paucum calorem habens.

ὀλικός. οῦ. ὁ. uniuerſalis.

ὀλιμπιονικος. uictoriatus.

ὀλινοί. manipulorum uincula.

ὀλίος. ὀλίγος. ſic Tarentini. Etym.

ὀλίσατρον. ου. τό. oliſatrum, petroſelinum.

ὄλισβος. pudendum coriaceum, apud Ariſtoph.

ὀλισθαίνω. μ. ήσω. π. ηκα. ἀόρ. β. ὤλισθον. &

ὀλισθάνω. μ. ήσω. π. ηκα. &

ὀλισθέω. labor, cado. Neut. abſol.

ὀλίσθημα. ατος. τό. lapſus, ruina.

ὀλισθηρός. οῦ. ὁ. lubricus, inconſtans.

ὄλισθος. ου. ὁ. lubricus, lapſus, lubricitas. παρὰ τὸ ὅλως θεῖν, ἢ ἴζειν.

ὀλισθράσων. ονος. ὁ. labens.

ὀλκάδιον. ου. nauicula oneraria.

ὀλκαία. ας. ἡ. cauda, ꝓpriè leonis, παρὰ τὸ ἕλκειν.

ὁλκεῖον peluis, crater. Bayfius ſcribit ὁλκεῖον & λουτήριον eſſe id, quod uulgò Galli raniot appellant, id eſt, uas in quo pocula lauantur.

ὀλκάζω. traho, χαλιναγωγῶ.

ὁλκάς. άδος. ἡ. nauis oneraria, nauis onuſta mercibus ac magna, graue nauigium Cæſaris, ab ἕλκω, quòd trahi debeat, aut quòd grauis & ponderoſa ſit. Nam hoc quoque ſignificat ἕλκω, ut ἕλκει τρία τάλαντα, appendet tribus talentis. Accipitur etiam ſimpliciter pro quacunq; naui. Bayfius.

ὄλκιον. τό. genus uaſis unguentarij. Bayfius ex Athenæo.

ὁλκεῖς. qui retia attrahunt.

ὁλκέω. traho nauem onerariam.

ὁλκή. ἡ. attractio, ἐπαγωγή. Plato. Tim. Item pondus, ut ὁλκὴ τοῦ δακτυλίου, Luciano in Demonacte. ὁλκὴ τριωβόλου. Dioſcor. Quanquã apud eundē frequenter pro drachma reperiatur. Simon Genuenſis ſcribit ὁλκὴν pondus eſſe trium ſcrupulorum. Item cõuerſio, reuolutio, uſurpatio. Plato Crotylo, γλίσχρα ἡ ὁλκὴ τῆς ὁμοιότητος.

ὁλκήϊον. carina nauis. Item lignum naui affixũ, quo ea protrahitur.

ὄλκιον. ου. τό. uas æreum, peluis, ὁλκεῖον.

ὀλκός. οῦ. τό. allium.

ὁλκός, & ἑλκυσμός. οῦ. ὁ. aquæductus, & machina qua naues trahuntur. Ponitur & pro araneo, ſicut λύκος. Eſt τὸ ἐπίσυρμα, hoc eſt, ueſtigiũ corporis totius tractim ſeſe agentis, & (ut ita dicã) repentis. Bud. Com. Eſt etiam uia, tractus, & ductor. Etym. Item tractus & diſcurſus ſtellæ per æthera, & ſulcus, apud Apollon.

ὄλλυμι. μ. ύσω. π. υκα. &

ὀλλύω. μ. ὀλέσω. π. ὀλώλεκα. ἀόρ. ὤλεσα. &

ὄλλω. pereo, perdo.

ὀλμειός. οῦ. ὁ. Olmeus fluuius ex Helicone deſcendens.

ὅλμος. orbicularis lapis ad quem legumina ceduntur, &

duntur,& alia quædam.

ὀλμίσκοι. οἱ. cõcauitates dentium molarium ueluti mortariola.

ὅλμος. ου. ὁ. pila,id eſt,mortarium. παρὰ τὸ ὀλλύειν καὶ μειοῦν τὰ ἐν αὐτῷ πτισσόμενα. Item pars humani corporis,quæ & thorax uocatur,à collo ad pudenda. κορμὸς σώματος. Inuenitur pro tripode Apollinis,aut pro uate,hinc ἔνολμος cognomẽtum Apollinis. Apud Athenæum eſt poculi genus inſtar cornu formatum. ποτήριον (inquit) κερατίου τρόπον εἰργασμένον,ὕψος ὡς πυγωνιαῖον. Vide in Chiliad. Eraſmi, ὅλμος ἄτολμος. & Hólmus erit mihi cubile. Ammonius diſtinguit ab ὅρμος.

ὁλογραφεῖν. integras dictiones ſcribere. Bud. Cõ.

ὁλοεργός. maleficus, κακοῦργος.

ὁλοέχινος. uide ὁλόσχοινος.

ὁλοθούρια. καὶ τήθυα. τά. uertibula,calli,tubera,ut Gaza uertit in Ariſtotele.

ὀλοθρευτής. οῦ. ὁ. exterminator.

ὀλοθρεύω. σω. ευσω. σα. ευκα. extermino, prædo. Actiu. accuſ.

ὀλοίτροχος. ου. ὁ. obliquus, στρογγύλος. οἷον ὀλοὸς τροχοειδής. Etym.

ὁλόκαπος. ου. ὁ. penitus contuſus.

ὁλόκαυστον. uictima,quaſi ὅλον καυστόν,hoc eſt,totum combuſtum,aut totum igne conſumptũ. nam olim in ſacrificijs deorum exta aræ ſuperimpoſita flammis adolebant

ὁλοκαυτόω. μ. ώσω. σα. ωκα. ſacrifico.

ὁλοκαύτωμα. ατος. τό. &

ὁλοκαύτωσις. εως ἡ. idem quod ὁλόκαυστον, quod genus ſacrificij à conſummatione chalil appellant Hebræi.

ὁλοκληρία. ας. ἡ. integritas hæreditatis.

ὁλοκλήριος. ου. ὁ. &

ὁλόκληρος. ου. ὁ. integer,id eſt,omnibus ſuis partibus conſtans,incolumis,totus,perfectus. Accipitur autem & in bonam, & in malam partem. εἰς ὁλόκληρον. in ſolidum.

ὁλοκωνίτης. herba quędam,ſyluestre olus.

ὀλολυγή. ῆς. ἡ. ἡ τῶν γυναικῶν εὐχή. Euſt. Iliad. ζ. ſupplicia muliebria dixit Saluſt.

ὀλολυγμός. οῦ. ὁ. eiulatus muliebris,uociferatio. Iliad. ζ. αἱ δ' ὀλολυγῇ πᾶσαι ἀθήνῃ χεῖρας ἀνέσχον.

ὀλολυγόνος. ὁ. genus eiulatus quẽ emittũt maris ranæ, cum fœminas ad coitum uocant, quem etiam ololyginẽ Latini uocant: & Gaza in Ariſtotele Græcam uocem relinquit.

ὀλολυγὼν όνος. auis ſolitariæ genus apud Aratũ, quam Cicero acredulam uocauit.

ὀλολύζω. μ. ύξω. σα. υχα. cum clamore ploro, eiulo, μετὰ κραυγῆς εὔχομαι. Neut. abſol.

ὁλομελής. έος. ὁ. ἡ. omnibus ſuis partibus perfectus,integer.

ὅλον. nigrum ſeu atramentum ſepiæ piſcis.

ὅλονθος. ὁ. cum ſpiritu tenui, ὁ καρπὸς τῆς ἀγρίας συκῆς. Euſtath. Iliad. ψ.

ὅλονθος. ὁ. ἡ. ſcatens fimo, unde ὅλονθον γραθόν. os maledicum conuitiatoris & ſpurcum amarulentumq; dixit quidam,quaſi ὅλην ὄνθου, ἤτοι γέμουσαν πικρίας. Euſt. Iliad. ψ.

ὄλοντο. perierunt.

ὀλοοίτροχος. ου. ὁ. rotũdus inſtar rotæ,pernicioſus in curando,parum currens.

ὀλοός. οῦ. ὁ. pernicioſus.

ὀλοόφρων. ονος. ὁ. multa ſciens.

ὁλοπόρφυρος. totus purpureus.

ὁλόπτερα. τά. totipẽnia, ut Gaza uertit in Ariſtot.

ὀλόπτω. excorio,euello.

ὅλος. ου. ὁ. paroxyt. totus,integer,ſolidus: ἐν ὅλῳ quid ſit explicatur apud Ariſtotelem ante ſyllogiſmos.

ὀλός. οῦ. ὁ. atramentum ſepiæ,oxytonum. Cyrill. malim θολός,ut ſuprà.

ὀλοσκληκάλαμος. ineptus in ſonando tibia,ſcomma in indoctum tibicinem, teſte Euſt. Iliad. σ.

ὁλόστεον. herba quaſi tota oſſea,cũ tamẽ permollis ſit,ac omni prorſus duritia carens. Dioſcor.

ὁλοσφύρατον. Plin. lib. 33. cap. 4. ſtatuam auro ſolidam à Græcis uocari ſcribit.

ὁλοσχερής. έος. ὁ. ἡ. planiſſimus,fœcundus.

ὁλοσχερῶς. planè.

ὁλόσχοι. οἱ. ceruices pomorum è quibus pendẽt. Nicand. gemmas καὶ ἐξανθήσεις malorum punicorum ὁλόσχους uocauit.

ὁλόσχοινος. ου. ὁ. genus iunci apud Dioſcoridem & Theophraſtum. Vſurpatur prouerbialiter de duro & procaci ſermone, quo uelut os alicui percellimus. quanquam Lexicographi, ut Eraſmus ſcribit in Chiliadibus. ὁλοέχινον habeant pro ὁλόσχοινον.

ὁλοτελής. έος. ὁ. ἡ. totus,conſummatus, integer, cui nulla ſui pars deeſt.

ὁλότης. ητος. integritas.

ὁλότροχος. ου. ὁ. curribilis,lapis rotundus.

ὀλούφειν. uellere,auerruncare,Zizaniam è ſatis extirpare,Atticè.

ὀλοφλυκτίδες. morbi genus. φλυκτίναι puſtulæ quæ ſubito erumpunt.

ὀλοφυγδών. όνος. ἡ. puſtula, inflatio cutis, ἢ φλυκτώδης φύσκα: ſunt qui interpretãtur tuberculum in naſo enatum.

ὀλοφυκτίς. ίδος. ἡ. idem,ſed lingua Attica.

ὀλοφυδνός. οῦ. ὁ. luctus,luctuoſus,lugubris.

ὁλοφυής. έος. ὁ. ἡ. confuſius exortus.

ὁλόφυλος. integer, ὁλόκληρος.

ὀλοφυρμός. οῦ. ὁ. luctus,ploratus, propriè queſtus

cum

cum crinium euulſione.
ὀλοφύρομαι.μ. οῦμαι lugeo,lamentor,deploro, Depon.abſol.
ὀλοφύρσις fletus.
ὀλοφυρτικός.ὁ.lamentatorius.
ὀλόφυδον.τ.ſinapi Perſicum.
ὀλοφώϊα.τά. aſtutiæ,peſtifera pernicies,moleſta conſultatio.
ὀλοφώϊος.ὁ uerſutus,pernicioſus.
ὀλοψύχως.toto animo.
ὀλπη ης.ἡ.lecythus,id eſt,uas olearium.
ὀλπια.mōtes diuidentes Italiā & Celticā.Etym.
ὀλπις ιος ὁ.idem. Eſt & propriū piſcatoris apud Theocr.Idyl.3. ὁ ἁλιεὺς ὁ τοὺς λεπιδωτοὺς ἰχθῦς ἀγρεύων,ἀπὸ τοῦ λέπω λεπὶς ἔστι ὑπὲρ θεσὶ τοῦ ἐλπὶς, καὶ τροπὴ τοῦ βραχέος ε εἰς βραχὺ, ὄλπις.Corinth.
ὀλύκω.perdo,occido,obſideo.
ὀλύμπια.τά. olympia certamina, quæ quinto quoq; anno celebrabantur in honorem Iouis, ita tamē ut ſinguli Olympi ædib quaternos annos tribuamus,teſtibus Euſeb.Solino,Suid. Accipitur ſæpe aduerbialiter pro in olympijs.
ὀλυμπία.in Elide locus Etym.
ὀλυμπιακός ου.ὁ. Olympiacus.Sunt qui hanc uocem non recipiant,ut à bonis authoribus uſurpatam, ſed ὀλυμπικὸς τετρασυλλάβως agnoſcunt.
ὀλυμπιάς άδος ἡ qnquenniū,olympias,luſtrū.
ὀλυμπιάσι aduerb ad olympia,in olympijs.
ὀλυμπιαῖος.ου ὁ.&
ὀλυμπικός.ου.ὁ.olympicus.
ὀλυμπιονίκης.ου.ὁ uictor in olympijs,olympionices.
ὀλύμπιος ου ὁ cœleſtis,admirandus.
ὀλυμπόνδε.ad cœlum.
ὄλυμπος ου ὁ.Olympus mons Theſſaliæ,& pro cœlo ponitur,quaſi ὁλολαμπὴς,id eſt,totus lucēs.
ὄλυνθος.ου ficus domeſtica immatura,groſſus. Gaza apud Theophraſt etiā caprificū reddidit. Eſt & nomē urbis in Thracia,à qua Demoſthenis orationes tres Olynthiacæ inſcribuntur.
ὄλυνος ramentum,purgamentum.
ὀλυρα ας.ἡ.ζειὰ ἡ.legumē nigrum eruo minus, quod hodieq; apud maritimos Lyciæ maioris nomen ſeruat. Siligo interprete Theodoro. Laurent.nunc auenam,nunc far interpretatur. Herodotus, ἀρτοφαγέουσι δὲ, ἐκ τῶν ὀλυρέων ποιεῦντες ἄρτους. Idē alibi ſcribit panem olyra confici,appellariq; ζειάν.
ὀλώδης.turbidus,niger.
ὅλως.omnino,omnib. modis,in ſumma,ſemel, uno uerbo,ἑνὶ λόγῳ,uno nomine.
ὅλως δ᾽ εἰπεῖν. in uniuerſum aūt, omnino autē.

Ομαδεύω.congrego.
ὁμαδὸν.ſummatim.
ὅμαδος.ου.ὁ. conuentus,congregatio,ſtrepitus,uox ex multis,quaſi ὁμαυδὸς,turba.
ὅμαιμος.ου.ὁ.ἡ &
ὁμαίμων. ονος.ὁ ἡ. frater, conſanguineus,ſoror, συγγενὴς, conſanguinitate & affinitate conſunctus.
ὁμαιχμία.ας.ἡ.συμμαχία.cōfœderatio,ſocietas, mutuumq; auxilium in conflictu.Herodot.
ὁμαίχμοι.οἱ confœderati,commilitones.
ὁμαλὴς.idē quod ὁμαλός, ὁμαλὴ δίαιτα, æqualitas ciuilis,cui opponitur πλεονεξία.Bud.Cō.
ὁμαλῆ.aduerb.ſimul,ὁμοῦ.
ὁμαλίζω.μ.ισω.π ικα explano,demulceo,æquabiliter aliquid facio, uel fio,& procedo. æquū momentum & æquum numerum facio, quod adæquo Latinè dicitur.Actiu.accuſ.Bud.Cō.
ὁμαλός.οῦ ὁ planus,leuis,æqualis.
ὁμαλότης ητος.ἡ.planities, æqualitas, æquabilitas,æquatio. ὁμαλότητα τῶν κτήσεων,καὶ οὐσιῶν Ariſtot.uocat, quod Cicero bonorum æquationem.Bud.Com.
ὁμαλύνω.μ.υνῶ.π.υγκα explano,ad æqualitatē redigo.ὁμαλύνει,demulcet,& ὁμαλυνθέντων mitigatis.Cicer.ex Platone.Actiu.accuſ.
ὁμαλύνων.æquans ſolo.
ὁμαλῶς.æqualiter.
ὁμαρὲς ſimul.
ὅμαρξον.abſterge.
ὁμαρτέω.μ.ήσω.π.ηκα. ſequor, ἀντυγχάνω. Neut.datiuo iung.
ὁμαρτῆ.ſimul,collectim,unum poſt alium.
ὁμάς.άδος.ἡ.uniuerſitas.
ὅμαυλος.ου ὁ concinnus,conſonans,cohabitans.
ὀμβρέω.μ ήσω.π.ηκα.pluo παρὰ τὸ ὄμβρον ῥεῖν,πλεονασμῷ τοῦ β.Neut.accuſ.& interdum abſolutè.
ὄμβρημα ατος.τὸ.imber.
ὀμβρίαι.&
ὀμβρίκια.τὰ.catuli ferarum.
ὀμβρίζω.ὀμβρέω.
ὀμβριμοεργός.οῦ.ὁ. grauificus, qui res magnas peragit.
ὀμβριμοπάτρης.ου ὁ habens patrem potentem.
ὄμβριμος ου.ὁ.grauis,impetuoſus.
ὄμβριος ου.ὁ.pluuialis.
ὀμβροβλυτῶν.pluuiam fundens.
ὄμβρος.ου.ὁ.imber παρὰ τὸ ὁμοῦ ῥεῖν.
ὀμβροφόρος.ου.ὁ ἡ pluuialis.
ὁμειρόμενοι.affectu propenſi,cupientes.
ὁμέστιος.cohabitans,domeſticus.
ὁμευνέτης.ου.ὁ.concubinus.
ὁμευνέτις.ιδος.ἡ.concubina.
ὁμὴ.ſimilis.

ὁμηγερέες

ὁμηγερέως. ſimul, cōfertim, aduerbium. Etym.
ὁμηγερής, & ὁμηγυρής. έος. ὁ. ἡ. ſimul cōgregans.
ὁμήγυρος. ſimul, aut ſimiliter dicens.
ὁμηγυρίζω. congrego.
ὁμήγυρις. ιος. ἡ. coitus, cœtus, concilium, multitudo. Etym.
ὁμήθης. familiaris.
ὁμηλαδόν. cum multitudine.
ὁμηλικία. ας. ἡ. coætaneorum cœtus, coæuitas, ætatis æqualitas.
ὁμῆλιξ. ικος. ὁ. coætaneus, coæquæuus.
ὁμηρεία. ας. ἡ. uadimonium.
ὁμηρεῖδαι. rapſodiæ.
ὁμήρευμα. ατος. τὸ. pignus, obſes.
ὁμηρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſum obſes. Neut.
ὁμηρέω. idem. & lingua Acheorū uetuſta, Comitor, ut Theopomp. annotat.
ὁμηρείδης. ου. ὁ. Homeri imitator, & eius dogma ſequens.
ὁμηρίζω. τὸ ῥαψωδῶ. Bud. Com.
ὁμηρικός. ὁ. Homericus.
ὁμηριστής. ὁ ῥαψωδός. & qui Homeri uerſus ſubinde in ore habet.
ὁμηρομάστιξ. γος. ὁ. Homeromaſtix, id eſt, Homeri flagellum, cognomētum eſt Zoili cuiuſdam, qui Homeri oblocutor fuit.
ὅμηρον. ου. τὸ. obſes, pignus.
ὁμηροκέντρωνες. οἱ. Homerocentrones, genus carminis ex Homericorum uerſuum fragmentis, & uelut pannis conſarcinatum.
ὅμηρος. ου. confinis, uades, obſes, ὁμηρεῖν, inquit Theopomp. Harpocratione referente, dici à Græcis ἀκολουθεῖν, hoc eſt, ſequi, indeq; factum ut τοὺς ἐπ' ἀκολουθίᾳ τῶν ὁμολογουμένων διδομένους ὁμήρους uocarēt, quod ſcilicet in obſides dati, ſequerentur. Dicitur item cœcus. unde & Homerus quemadmodū de ſeipſo ſcribit, τυφλὸς ἀνήρ, οἰκεῖ δὲ Χίῳ ἐνὶ παιπαλοέσσῃ. Dicitur autem ὅμηρος παρὰ τὸ ὁμοῦ εἴρειν, Thucydidi.
ὁμικλῶ. minor, poëticum eſt.
ὁμιλαδόν. ſimul, turmatim, uno concurſu.
ὁμιλέω. μ. ήσω. π. ηκα. conuerſor, concionor, cōuiuo, congredior, conſuetudinē habeo & familiaritatē cum aliquo, ὁμιλέω βιβλίοις pro εἰς λόγους ἔρχομαι, & ὁμιλεῖ συμφοραῖς pro γίνεται καὶ συγκιρνᾶται. Dicitur & de re uenerea, εἰς γάμους ἔρχομαι, apud Sophoclem, ſicut cōſueſco, congredior, & conſuetudinem habeo apud Latinos. Lucian. ἐγὼ δὲ ὤμην ταῖς γυναιξὶ μόναις χαλεπὴν σε εἶν, ὁπόσαι ἂν ὁμιλήσωσιν ἐμοί, Qui conſueuerint mecum.
ὁμιλητής. οῦ. ὁ. diſcipulus.
ὁμιλητικός. οῦ. ὁ. conuerſatiuus, affabilis, ad conſuetudinem facilis ac aptus. Philoſtratus uita Apollon. νόμον τοῦτον οἱ ὁμιλητικοὶ ἡγοῦντο καὶ ἐτίμων αὐτὸν ὡς ἐκ Διὸς ἥκοντα, comis, facilis Iſocrati.
ὁμιλία. ας. ἡ. colloquium, confabulatio, cœtus, comitat[9], ὁμιλίαι οἱ κείμενοι λόγοι εἰς τὸ ἐντυγχάνειν αὐτοῖς τινάς. Dicitur & de re uenerea, ſicut apud nos conſuetudo, conuerſatio.
ὅμιλος. ου. ὁ. cœtus, turma, turba. παρὰ τὸ ὁμοῦ εἰλεῖσθαι.
ὁμιχεῖν. meiere.
ὀμιχήσις. ἡ. mictus.
ὁμίχλη. ἡ. nebula, σκότος.
ὁμιχλώδης. εος. ὁ. ἡ. nebuloſus.
ὄμιχμα. ατος. τὸ. urinæ reſperſio.
ὄμμα. ατος. τό. oculus ab ὄπτω.
ὀμμάτιον. ου. τό. ocellus.
ὀμματῶσαι. oculatum reddere & uigilem.
ὄμνυμι. μ. όσω, & ὀμοῦμαι. π. ομοκα. & ὀμώμοκα. Atticè, &
ὀμνύω. iuro. Vnde τὴν παίδων ὀμνύναι, in capita liberorum iurare, id quod fiebat tacto eius capite in quem iurabāt: ita ſe ſacrare caput eius dijs inferis, deuouereq; ſignificantes, ſi peierarent. Bud. Com.
ὁμοαιχμία. ſocietas & auxilium in pugna, ὁμομαχία.
ὁμοάριθμος. eiuſdem numeri.
ὁμοβόρος. ὁμοφάγος.
ὁμόβωμος. &
ὁμοβώμιος. ὁ. eiuſdem aræ, eiuſdē cultus, de dijs effertur communem habentes aram.
ὁμογάλακτος. ου. ὁ. collactaneus, ἀδελφός.
ὁμόγαμβροι. οἱ. generi inter ſe, hoc eſt, qui duas ſorores duxerunt.
ὁμογάστριος. ου. ὁ. ἡ. &
ὁμογάστωρ. ορος. ὁ. uterinus, id eſt, eadem matre natus.
ὁμογενῆ μόρια. τά. partes corporis ſimilares & ſimpliciores. Gal.
ὁμογενής. έος. ὁ. ἡ. conſanguineus, eiuſdem generis, congenitus, unigena, συγγενής. Galenus ὁμογενῆ uocat febrem, quæ alio nomine dicitur συνεχής.
ὁμογενῶς. eiuſdem generis.
ὁμόγλωσσος. ου. ὁ. ἡ. cognatus, frater.
ὁμόγνιος. frater. Etym.
ὁμόγνιος Ζεύς. Iupiter gentilitius, quaſi ὁ τὰ τοῦ γένους ἐφορῶν δίκαια. Sic autem inuocabāt eum gentiles, id eſt, cognati.
ὁμογνωμονέω. μ. ήσω. π. ηκα. conſentio, eadem ſentio, concordiā facio. Et conſtruitur cum datiuo, ut ὁμογνωμονῶ σοι τοῦτο, ἀντὶ τοῦ συγκατατίθεμαί σοι περὶ τούτου. Et ὁμογνωμονεῖν ἑαυτῷ, eſt ſibi conſtare, ut uir cōſtans, & philoſophus ſibi

ſibi conſtans. cui opponitur. τὸ ἑαυτῷ διαφέρεσθαι. Bud Com.

ὁμογνώμων. conſentiens, ὁμόφωνος.

ὁμόγονα. τά. quæ ſunt eiuſdem generis.

ὁμάδελφος. frater. nam δελφὺς uterum ſonat. unde & ἀδελφοί.

ὁμοδέμνιος. ὁ ἡ. coniunx.

ὁμοδημεῖν. popularem eſſe, ſe unum de cœtu ciuium haberi ſtudere.

ὁμόδημος. ου ὁ. popularis, gentilis.

ὁμοδίαιτος. ου. ὁ. contubernalis, eiuſdẽ uictus. ὁμοδίαιτος ἅπασι dicitur Luciano, is qui uulgari cõmuniq; uita contentus eſt, omnium uitæ ſe accommodans, qui cõmuni cum alijs uiuendi ratione utitur.

ὁμοδοξεῖν. eiuſdem eſſe opinionis.

ὁμοδοξία. ας. ἡ. ἰσοτιμία.

ὁμόδοξος. ου. ὁ. ἡ. ἰσότιμος. eiuſdem opinionis.

ὁμόδουλος. ου. ὁ. conſeruus.

ὁμοδρομῶ concurro, competo.

ὁμοεθνής. έος. ὁ. ἡ. gentilis, id eſt, eiuſdem generis: gentilitatis iure quodã ac ſocietate cõiunctus.

ὁμοειδής. έος. ὁ. ἡ. eiuſdem ſpeciei, uniformis.

ὁμόερκης. έος. ὁ. qui iiſdẽ parietibus detinetur.

ὁμοζυγέω. ſimul cum alio iugum duco.

ὁμόζυγος. ου. ἡ. coniunx.

ὁμόζυξ. alter equus in iugo, ſimilis, & eiuſdem notæ.

ὁμοήθης. ὁ. ὁμότροπος. eiuſdem ingenij, eorundẽ morum, conterraneus, ſimilis moribus, cuius moribus & naturæ alter congruat.

ὁμόθεν. ſimul ex propinquo.

ὁμοθυμαδόν. unanimiter.

ὁμόθυμος. ου. ὁ. unanimis.

ὁμοῖος. omnibus æque moleſtus & grauis. Ponitur & pro ὅμοιος.

ὁμοιοειδὴς. &

ὁμοιόβιος. ου. ſimilis in uictu.

ὁμοιογένεια. ἡ. genitura.

ὁμοιογενής. cognatus.

ὁμοιομέρεια. ἡ. æqualitas particularum.

ὁμοιομέρειαι ſimilaritates.

ὁμοιομερῆ. τά. partes ſimilares, Galen. & αἰσθητὰ στοιχεῖα, elementa ſenſibilia, & ἁπλᾶ μόρια, & ἀσύνθετα pro eodem poſuit.

ὁμοιομερής. έος. ὁ. ἡ. ſimilaris (ut Gaza uertit in Ariſtotele) cuius pars eandem rationem, atque idem nomen cum toto obtinet.

ὅμοιον. τό. Homæon (inquit Iul. Rufinianus) figura fit, cum ex partibus aliqua ſimilitudo colligitur, ut Vergilius: Sic oculos, ſic ille manus, ſic ora tenebat. fit etiam in actu, ut idem: Non alter quã ſi immiſſis ruat hoſtibus, omnis Carthago, aut antiqua Tyros.

ὁμοιόν. ὡς. perinde atq;. & ὅμοια τοῖς πολλοῖς Luciano perinde ut uulgus, quemadmodum uulgus.

ὁμοιοπάθεια figura eſt uel uirtus oratoria, à ſimilitudine affectuũ ducta: ut, Fuit & tibi talis Anchiſes genitor. Macrob. lib. 4. cap. 6.

ὁμοιοπαθεῖν. ſimiliter affici.

ὁμοιοπαθής. έος. ὁ. ἡ. ſimiliter affectus, ſimilibus affectibus obnoxius, qui eiſdem cum aliquo tenetur ſtudijs, & in quo eędem ſunt uoluntates.

ὁμοιοπροσωπῶ. ſum eiuſdem perſonæ.

ὁμοιόπτερα. uolatilibus ſimilia.

ὁμοιόπτωτον: homœoptoton, ſimile in caſibus: figura eſt quãdo multi caſus ſimiliter deſinunt. ab ὅμοιος & πτῶσις. Hoc in duobus uerbis (inquit Rutilius Lupus) eũdem habet caſum, aut eandem nouiſſimam ſyllabam, ut: In rebus aduerſis cui præſto eſt conſilium, non poteſt deeſſe auxilium. Rhomanus Aquila homœoptoton definit quando membra ſiue cola in eoſdem caſus cadunt.

ὅμοιος. ου. ὁ ſimilis. Attici ὁμοῖος dicunt penult. circunflexa, ut illud Homeri, ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον. Ἐπὶ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ, & ἐπὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις, æquali conditione, æquis cõditionibus. Dicimus autem ὅμοιος τὴν ὄψιν, uel ὅμοιος τὴν ὄψιν. Bud. Com.

ὅμοιος ἦν ἔχοντι. habere uidebatur.

ὁμοιόσημος. ου. ὁ. eiuſdem ſignificationis.

ὁμοιοσχήμονες οἱ. conformes.

ὁμοιοσχημονῶ. eundem habitum ſeruo.

ὁμοιόστολος. eodem cultu utens & habitu.

ὁμοιόστομος. ου. ὁ phalanx à ſimilitudine oris ſeu frontis nominata, quam ſimilicipitem uocat Gaza in Aeliano.

ὁμοιοσύντακτος. eiuſdem conſtructionis.

ὁμοιοτάττεσθαι. eodem uel ſimili ordine ſtrui.

ὁμοιοτάττω. coordino, cõſtruo, ſimiliter ordino.

ὁμοιοτέλευτον. τό. homœoteleuton, id eſt, ſimile determinatione: figura quædam, quando multæ dictiones diuerſorum caſuum ſimiliter finiũt, fit enim in quibuſq; dictionibus: homœoptoton uero in caſibus tantum ſimilibus. Rhom. Aquila. Vide plura in Pub. Rutilio.

ὁμοιότης. ητος ἡ. ſimilitudo, & ὁμοιότητα ἔχοντα πρὸς ἄλληλα, dicuntur finitima.

ὁμοιότροπα. τά. moribus ſimilia, quæ modis & facultatibus conueniunt, & in nullo cõtrouerſiæ ſunt.

ὁμοιοτροπία. ας ἡ. ſimilitudo morum.

ὁμοιόω. ῶ. ώσω. ου. ωκα. aſſimilo. Actiu. accuſ.

ὁμοιῖος. par.

ὁμοίως. ſimiliter, item, ſimilis ratio eſt, uel quod idem.

ὁμοίως. τοῖς. μάλιστα. ut qui maximè. Budæus in Comment.
ὁμοίωμα. ατος. τό. &
ὁμοίωσις. ιος. ἡ. ſimilitudo, μίμημα. figura quæ per ſimilitudinem res pręſtantur: cuius ſpecies ſunt paradigma, & parabolę. Rufinianus.
ὁμόκαπνοι. οἱ. uocabantur ab Epimenide, referente Ariſtotel. Pol. 1. contubernales, quòd ad eundem fumum degant, quo tamen loco malunt alij ὁμοκάπυς legere, ut infrà.
ὁμοκάπυς. Epimenides uocauit contubernales, quaſi ex eodem præſepi ſimul uiuentes, apud Ariſtot. lib. 1. Polit.
ὁμοκλάω, uel ὁμοκλέω. μ. ήσω. π. ηκα. minor, ſimul uoco, gemo, ſimul abeo. Neutrum datiuo iungitur.
ὁμοκλή. ῆς. ἡ. uociferatio, minæ.
ὁμοκλῶ. uno clamore.
ὁμοκλητήρ. ῆρος. ὁ. minator, iuſſor importunus.
ὁμόλεκτροι. οἱ. maritus & uxor, qui eodem lecto utuntur.
ὁμολοβρός. turpis, impudens.
ὁμολογέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. confiteor. Et ὁμολογεῖται, conſentaneum eſt, conuenit, congruit. Depon.
ὁμολογέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſpondeo, id eſt, roganti promitto, & auctor fio, cõfiteor, aſſentior, permitto, concedo, profiteor, paciſcor: ut ὁμολογεῖν μισθὸν, paciſci mercedem. Bud. Com.
ὁμολόγημα. Platoni eſt quod inter differentes conuenit.
ὁμολογία. ας. ἡ. confeſſio, pactum, aſſenſus, conuenientia, cõditio, teſte Cicer. de finib. Bon. & Mal.
ὁμόλογος. ου. ὁ. ἡ. conſentiens Gal. μίαν ὁμόλογον κρᾶσιν. ἔχουσι, unam cõſentientem temperiem habent, proportionalem uocat uulgus medicorum.
ὁμολογούμενον. certum, indubitatum, cõfeſſum, legitimũ: huic opponitur ἀμφισβητούμενον.
ὁμολογουμένως. indubiè, ſine cõtrouerſia, planè.
ὁμολόγως. concorditer, conuenienter uel cõgruenter, ut ὁμολόγως νῶζῆν congruenter uel conuenienter naturæ uiuere. Cicer.
ὁμολος. ου. pacificus, concors, Aeolica lingua.
ὁμολωΐδες. portæ Thebarum, ab Homoloide filia Niobes dictæ ſunt. Eſt & ὁμολώϊος Ζεὺς apud Thebanos Bœotioſq; & Theſſalos.
ὁμολώϊος. ου. Iouis cognomentum apud Thebanos, à pacis concordięq; ſtudio.
ὁμομαστιγίας. ου. ὁ. conſeruus, ijſdem uerberibus ſubiectus.
ὁμομήτριος. ου. ὁ. &
ὁμομήτωρ. ορος. ὁ. eadem matre natus.
ὁμόν. in eodem, ſimile, unà.
ὁμόνεκρος. paris conditionis cum mortuis.
ὁμονίδιος. uterinus frater.
ὁμονοέω. μ. ήσω. π. ηκα. conſentio, concordo. Neut. datiuo iung.
ὁμονοητικός. ου. ὁ. concors.
ὁμόνοια. ας. ἡ. concordia, conſenſus.
ὁμόνομον. ijſdem paſcuis utens.
ὁμόνους. οος. ὁ. concors, conſentaneus, ab ὁμὸς & νοῦς.
ὁμονοῦται pacatæ, concordes.
ὁμοούσιος. ου. conſubſtantialis, eiuſdem eſſentiæ, ab ὁμὸς & οὐσία.
ὁμόπαγοι. οἱ. qui ſunt eiuſdem pagi.
ὁμοπαθής. έος. ὁ. ἡ. ſimul patiens.
ὁμόπαις. αιδος. ὁ. gemellus.
ὁμοπατρίας. ου. &
ὁμοπάτριος. ου. ὁ ἡ. &
ὁμοπάτωρ. ορος. ὁ. eodem patre genitus, conſanguineus frater. Latini germanum uocant.
ὁμόπλοια. ἡ. ſocietas nauigandi.
ὁμόπολις. qui eiuſdem urbis.
ὁμόπτερος. eiuſdem coloris atque ætatis, quaſi dicas earundem pennarum, coæuus, æqualis.
ὁμοπτώτως. eiuſdem caſus.
ὁμορβεῖν. iter facere, ſequi.
ὁμοργμα. ατος. τό. macula, labes.
ὁμόργνυμι. μ. ξω. π. οχα. abſtergo. Actiu. accuſ.
ὁμορέω. μ. ήσω. π. ηκα. conterminus ſum. Neutr. datiuo iungitur.
ὁμορίτης. άρτος. panis è frumento diſſecto factus.
ὅμορος. ου. ὁ. ἡ. conterminus, confinis, ſibijpſi particeps, finitimus. ab ὁμοῦ & ὅρος.
ὁμορροή. confluuium.
ὁμορροθῶ. ſimul remigo, auxilior, idem ſentio.
ὁμόρροια. confluxus, congregatio.
ὁμορρόφιος. contubernalis, tecti eiuſdem cohabitator.
ὁμός. ου. ὁ. unus, ſimilis.
ὁμόσε. ſimul, propè, contrà, eodem loco. εἰς τὸν αὐτὸν τόπον, ἢ δὲ ἐναντίας, σφοδρῶς θρασέως. & metaphoricè ὁμόσε, ταῖς λόγχαις ἰέναι. pro δὲ ἐναντίας εἰς τὸ αὐτὸ ἔρχεσθαι, καὶ μὴ στρέφεσθαι, μὴ δὲ φεύγειν.
ὁμόσε φέρεσθαι. aggredi, manum conſerere, graſſari in aliquem.
ὁμοσιπύοι. Charondas apud Ariſtotelem ita eos uocat qui ſimul uictitant, quaſi ex una arca panaria.
ὁμόσιτος. ου. ὁ. conuictor, ſimul educatus, contubernalis, qui unà ueſcitur.
ὁμόσκευος. ου. ſimilis genere armorum.
ὁμοσκηνία. ας. ἡ. contubernium.

ὁμοσκηνῶ. contubernalis ſum in militia.
ὁμόσπορος. ου. ὁ. ſimul ſeminatus & natus.
ὁμόσπονδος. ου. ὁ. amicus, ſodalis, eiuſdem ſacri & fœderis.
ὁμόστεγοι οἱ. contubernales, ſub eodem tecto.
ὁμοστιχάω. μ. ήσω. π. ηκα. ſimul procedo. Neutrũ abſol.
ὁμόστοιχος. comes. Plutarch. μανία γὰρ, ὁμόστοιχος μὲν ἡ ὀργή.
ὁμόστολος. ſimul miſſus, eiuſdem uiæ, cõueniens.
ὁμόσφυρος. comes itineris, frater.
ὁμοταγεῖς. οἱ ἐν τῷ αὐτῷ τάγματι.
ὁμοταγῶς. eodem ordine.
ὁμοτελεῖς οἱ qui idem tributum pendunt.
ὁμότεχνος ὁ ἡ. eiuſdem artis opifex, artificij ſocius. Eraſ. in Chiliad.
ὁμοτεχνῶ. eiuſdem artis profeſſor ſum.
ὁμότιμος. ου. ὁ. paris honoris, eiuſdem conditionis & ſortis.
ὁμότιτθος. ὁ. qui eadem uſus eſt cum altero nutrice.
ὁμότονοι ἡ. febres continuę in eodem uigore perſeuerantes ad finem uſq; æquabiles, quæ & ἀκμαστικοὶ Gal. lib. de Febrib.
ὁμοτράπεζος. ὁ. commenſalis, conuictor.
ὁμότριχος. eiuſdem pili, eiuſdem coloris.
ὁμότροφος. ſimul educatus.
ὁμότροπος. ου. ὁ. ἡ. eiuſdem moris.
ὁμοῦ. ſimul, unà cum, pro ὁμοίως apud Euripidem & Atticè pro ἐγγύς, prope. Demoſthen. contra Ariſtogito. Vide ἅμα in Ammonio.
ὁμόϋπνοι. domeſtici, familiares, ac cõtubernales quaſi unà ſomnum capientes. Ita enim eos appellat Charõdas apud Ariſtot. Polit. lib. 1.
ὁμοϋπόστατος. &
ὁμούσιος. ου. ὁ. eiuſdem eſſentiæ. malim ὁμοούσιος, ut ſuprà.
ὁμοῦ. fermè, ſimul.
ὁμοφρονέω. μ. ήσω. π. ηκα ὁμονοέω. eiuſdem ſum ſententiæ, conſpiro. Neut. datiuo iungitur.
ὁμοφροσύνη. ης. ἡ concordia, amor legitimus.
ὁμόφρων. ονος. ὁ. ἡ. eiuſdem animi & ſententiæ.
ὁμοφυής. έος. ὁ. ſimul natus.
ὁμόφυλος. ου. ὁ. ἡ. eiuſdem generis & tribus, eiuſdem generis homo.
ὁμοφωνέω. μ. ήσω. π. ηκα. concordo in uerbis. Neutr. abſol.
ὁμόφωνος. ου ὁ. ἡ. concors, eiuſdem linguæ.
ὁμοχοινικοί. accipitur pro ijs qui eidem aſſident menſæ.
ὁμόχροια. coloris ſimilitudo.
ὁμόχρονος. coætaneus.
ὁμόχροος. ου. ὁ. ἡ. concolor.
ὁμόψηφος. ου. ὁ. qui uno & eodem animo aliquid decernit, eiuſdem ſententiæ, qui idem ius ſuffragij habet.
ὁμόψυχος. ου. ὁ. ἡ. unanimis, concors.
ὁμοψύχως. unanimiter.
ὀμόω. μ. ὀμόσω. π. ὤμοκα. iuro. Neutr. accuſ.
ὄμπναι. αἱ. fruges melle maceratæ.
ὄμπνιος. frumentarius, cerealis.
ὀμπνιόχειρ. diues.
ὄμπνη. ης. frumentum melle maceratum, Nicãd. pro fauo poſuit, Lycophr. ſimpliciter pro frumento, alimonia.
ὄμπνιον. magnum, multum, auctum, ſucculentum, τρόφιμον, εὔχυλον.
ὀμπνηρόν. τό. altile, nutritionem procurans, nutritorium.
ὄμπνια. Ceres, πρόσιμος, non ab ὀμφαλός, qui eſt umbilicus, ſed ab ὄμπναι, quę ſunt triticum melle rigatum. Vnde Callimach. Ἐν δὲ θεοῖσιν ὑπὸ φλογὶ καίεμεν ὄμπνας. ὀμπνιοχέρ, pro ὀμπνιόχειρ. ὄμπνια νεφέλη, pro magna & auctiore nube.
ὄμπνιος. ου. ὁ. magnus, multus, grandis, nutritius, unde Ceres ὄμπνιος dicta. Vide Eraſ. Chil.
ὄμπνοι. Cereales fructus, ut qui ſpirandi cauſa ſint. ἀπὸ τοῦ πνεῖν.
ὄμυνις ιδος ἡ. uagina.
ὀμυχῶ. τὸ ὀρῶ.
ὀμφαὶ τρίποδος, ſortes tripodis.
ὀμφακίας. ου ὁ. crudus, acerbus.
ὀμφακίζω. in acerbum uergo, tollo omphacas, rem uilem furor. Vide in Chiliadibus Eraſmi, Siculus omphacizat.
ὀμφάκιον ἔλαιον. oleum quod ex oleis immaturis fit.
ὀμφάκιον. Lucian. uſurpauit pro σκληρὸν, ὠμὸν acerbum.
ὀμφακίς. ίδος ἡ. fructus aliquis ex quercu.
ὀμφακηρῶγες. οἱ. acerbos acinos & immaturos habentes. in Epigr.
ὀμφαλητομία. umbilici ſectio.
ὀμφαλητόμος. obſtetrix.
ὀμφάλιον. ου. τὸ. clypei umbilicus.
ὀμφαλιστήρ. ῆρος. ὁ ferrum quo puerorum umbilici præſecantur.
ὀμφαλόεις. εντος. ὁ. umbilicatus, rotũdus, ut ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης, Homer. apud Nicandrum ἄρκτος, ſiue urſa ὀμφαλόεσσα uocatur, uel quod in umbilico poli borealis ſit conſtituta, uel quod fœcunda ſit & nutritia, ab ὀμφαλός. Nam cuncta animantia quæ umbilicum habent, per umbilicum augentur. Sunt qui ὀμφαλόεσσαν Creticam exponant, à Cretæ loco quodam ὀμφαλός appellato. Et ὀμφαλόεντα ζυγὸν dixit Homer. Vide in ὀμφαλός.

ὀμφαλοὶ. οἱ. ornamēta & claui quidam libris addi ſoliti: Item αἱ ἐν τῷ ζυγῷ τρώγλαι, iugi foramina, de quibus religantur habenæ, ut exponit Euſtath. Iliad. ω.

ὀμφαλὸς. ȣ. ὁ. umbilicus (ut Gaza uertit in Ariſtotele.) παρὰ τὸ ὀμπνεῖν, ὅ ἐστιν ἀναπνεῖν. δι᾽ αὐτοῦ γὰρ τὸ ἔμβρυον ἀναπνεῖ καὶ τρέφεται. Ariſtoteles accipit pro poris & meatibus in partu & generatione piſciū. Appellat ita etiam imum fici. Nā in pomis, piris, ſorbis, meſpilis, quod in ſummo umbilici modi deſcendit ὀφθαλμὸν Græcè uocauerunt, quem & πυθμένα, hoc eſt, fundum appellauerūt, qua ſcilicet in parte, fructus cauum deſcendens lanugines, floccos, & floris inutiles reliquias oſtendūt. Eſt itē ὀμφαλὸς ſiue ὀμφάλιον Cretæ locus. Vnde Callimachus, πεσεν δαίμον ἀπ᾽ ὀμφαλὸς. Ab eo loco ὀμφαλίτης gentile nomen eſt. Item Theſſaliæ quoq; quidam locus ὀμφαλὸς eſt. Vtimur eandem uocem in re militari. Nam phalangis partes κέρατα, id eſt, cornua uocantur. ſed ſiniſtrū cornu ȣρὰ ſiue pes dicitur, dextrū uero caput: qua autem longitudo ſecatur, oris & τοῦ ὀμφαλȣ nomine intelligitur. Marc. Vergil. & Cæl. libro 8. cap. 42. Vide ἄραξ in Ammonio.

ὀμφαλοτόμος. ου. ἡ. obſtetrix quę umbilicum infantibus præcidit.

ὀμφαλώδης. εος. ὁ. ἡ. umbilicaris, ut ita dicā ad umbilicum pertinens.

ὀμφάλωτος. ȣ. ὁ. umbilicatus.

ὄμφαξ. κος. ἡ. uua acerba & immatura. ἀπὸ τοῦ ὠμῶς φαγεῖν. παρὰ τὸ αὐστηρὸν, καὶ ὀξώδον, hoc eſt, quicquid acerbum eſt, uel aceſcit, nec de uuis tantum, ſed etiam oliuis & lauri baccis dicitur, omnibusq; crudis fructibus, hinc ὀμφάκινον ἔλαιον paulò ſuperius relatum, quod & ὠμοτριβὲς dicitur.

ὀμφὴ. ῆς. ἡ. uxor, ſors, diuina uox, uaticinium, odor, ſomniorum uiſio, rumor, ἡ ἀληθὴς φήμη fama. Euſt. Iliad θ.

ὀμφύειν. augere, honeſtare.

ὀμωθῆναι, pro ὁμοιωθῆναι. cōuenire, aſſimulare.

ὁμώλακες. οἱ. uicini, propinqui, confines, conſortes. nam ὦλαξ Doricū eſt pro αὖλαξ. Etym.

ὁμωνυμία. ας. ἡ. cognominatio, id eſt, eiuſdē nominis appellatio, æquiuocatio.

ὁμώνυμος. ȣ. cognominis, id eſt, eiuſdē nominis exiſtens. Gentilis Cic. Reſponde mihi nunc tu Verres quem eſſe hūc tuum penè gentilē Verrutiū putes. unde homonymū Latinè dicimus nomen multa ſignificans. de homonymis, quæ uulgò æquiuoca uocant, uide Ariſtotelem ante prædicamenta.

ὁμωρόφιος. ȣ. ὁ. domeſticus, ſub eodem tecto cōmorans.

ὅμως. paroxyt. tamen. Vnde ὅμως δ᾽ ȣν, & ὅμως μένδοι, ὅμως μὲν ȣν, uel ὅμως γε pro eodem ferè accipiuntur, id eſt, tamen, attamen, ac certe.

ὁμῶς. ſimul, ſimiliter, ὁμοίως. Cyril. circunflectitur.

ὁμωχέται θεοί. dij eiuſdē tēpli atq; tecti.

ΟΝ. ὄντος. τό. cum tenui ſpiritu, ens, exiſtens, id quod eſt, & τὰ ὄντα, res quæ ſunt uel fiunt, & τὰ μὴ ὄντα uel ȣκ ὄντα, ea quæ nulla ſunt, res quæ nullæ ſunt, & τὰ ὄντα pro ἐνεστῶτα inſtantia. & τῷ ὄντι uſurpatur ſæpè à Platone pro certè Socrat. Accipitur pro, cum liceat, ſicut ἐξόν.

ὅν. cum denſo ſpiritu, quem, ſuum. τὸν ἑαυτοῦ, αὐτόν.

ὃν τρόπον. quomodo.

ὀναγρός. ȣ. ὁ. aſinarius.

ὀνάγρα. ἡ. onagra herba.

ὀναγρόβατα. τά. paſcendis aſinis apta.

ὄναγρος. ȣ. ὁ. onager, id eſt, aſinus ſylueſter. Vide Aelianum, & Oppianum lib. 3. de Venatione. Item machina bellica diruendis muris oppugnationiq; urbium accommoda.

ὄναιο. frui, ἐπαπολαῦσαι, ὠφεληθῆναι. ut ὄναιο σὺ ταύτης πολυμαθίας, macte eſto iſta eruditione, proficiat tibi huius eruditionis gratia. Aliquando non approbantis eſt, ſed abominantis, ut Latinis fruere, tibi habe.

ὄναιον. potius, melius.

ὄναρ. aduerb. in ſomnis, per ſomnium, καθ᾽ ὕπνους Cyrill.

ὄναρ. τοῦ ὀνείρατος. inſomnium, ſomnium. Cyrillus facit ὄναρος in genitiuo. neſcio quàm rectè. uide ὀνειράτων.

ὀνάριον. τό. aſellus.

ὀνασεῖ iuuabat.

ὀνατικός. ȣ. uſualis, pro ὀνητικός.

ὀνέα. aſini pellis.

ὄνειαρ. ατος. τό. utilitas, cibus (cibo enim reficiuntur corporis uires, eiusq; iuuat imbecillitatē) auxilium, ſomnium, donum.

ὀνειδίζω. μ. ίσω. πα. ικα. impropero, obijcio, maledico, cōuiciando exprobro, probrū & uitium obijcio, uitio do. Actiu. accuſ. cum datiuo.

ὀνείδιος. ȣ. ὁ. ἡ. improperabilis, uituperabilis, & ὀνείδεις per eclipſim τοῦ ἔπεσιν.

ὀνειδισμός. ȣ. ὁ. exprobratio.

ὀνειδιστὴς εὐεργετημάτων. exprobrator beneficiorum.

ὀνειδιστικός. ȣ. ὁ. contumelioſus.

ὀνειδιστός. ȣ. ὁ. probroſus.

ὄνειδος. εος. τό. improperium, opprobrium, probrum, dedecus. Eſt etiam laus & gloria, apud Euripidem, eſt enim inter medias dictiones. Etymol.

ὀνεῖον, ſtabulum aſinorum, ſed ὄνειον Corinthi mons eſt.
ὄνειος. ου ὁ aſininus.
ὀνείρατα. τὰ. res inanis & nihili pretij.
ὀνειράτων. τῶν. ſomniorum, Herodian.
ὀνειρογόνος. ου. ὁ. fluxus ſeminis in ſomnis, pollutio, imaginaria Venus.
ὀνειροκρίτης. ου. ὁ. &
ὀνειροκριτικός. ὁ interpres ſomniorũ, coniector.
ὀνειροκριτικοί ſunt libri cõſcripti de arte ſomnia interpretandi.
ὄνειρον. ου. τὸ. ſomnium. uide ὕπαρ in Ammonio.
ὀνειρόπληκτος. ſomnio territus, ſomniorum interpres.
ὀνειροπολέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſomnio, in ſomnis uideo, uana ſpe ducor. uide in ὀνειρώττω.
ὀνειροπόλος. ου. ὁ. coniector, qui ab alijs uiſa coniectanter diſcutit, uelut Penelopes ſomnia Vlyſſes. Eſt etiam qui ipſe ſomniat ac prædicat inde, ſicut Agamemnon Iliad. β. collocatur enim à poëta ὀνειροπόλος inter μάντεις, hoc eſt, uaticinantes, ſignificat ſomniorum interpretem, & eum qui circa ſomnia uerſatur.
ὄνειρος. ου. ὁ. ſomnus, etiam ſomniũ, authore Macrobio. Hymnus in ὄνειρον extat apud Orpheũ.
ὀνειρωγμός. οῦ. ὁ. Veneris per ſomnũ imaginatio, ſeminis in ſomno profuſio.
ὀνείρωξις. ιος. ἡ. ſomnium, ἡ τῶν ὀνειράτων δεῖξις.
ὀνειρώττω. μ. ώξω. π. ωχα ſomnio, ſtimulor imaginib. libidinis nocturnis. Interpres Ariſtoph. ita diſtinguit ab ὀνειροπολῶ, ut ὀνειρώττω ſit genituram per inſomnia emittere, id quod accidere ſolet ijs, qui amoribus uacant: ὀνειροπολῶ uerò ſit uiſum in ſomnis uidere, atq; ſomniare. Neut. abſol.
ὀνεύω. moueo, περιάγω, circumago, more aſini molam truſatilẽ agentis, extendo medicis quibuſdam inſtrumentis, quæ uocantur ὄνοι & ὀνίσκοι.
ὀνέω. μ. ήσω. π. ηκα. iuuo, proſum. Actiu.
ὀνηγήσιος. ὀνηλάτης.
ὀνήιστον. utile, ὠφελιμώτερον.
ὀνηλάτης. ου. ὁ. agaſo, aſinarius.
ὀνημι. μ. ήσω. π. ηκα. iuuo, ἐπαυλαύω, ὠφελῶ. Vnde ὄνησαι, fruere. & ὀνήσεται, iuuaberis, potieris potius quàm frueris teſte Valla. Dicimus & ὀναίμην & ὀνάμην, in optatiuo.
ὀνησίδωρα. τὰ. benefica. terræ epitheton.
ὀνήσιμος. ου. ὁ. utilis, ὠφέλιμος
ὄνησις. ιος. ἡ. iuuamen, utilitas. τίς ἡ ὄνησις. Quid intereſt?
ὀνησιφόρως. ad iuuandum, aduerb.
ὀνῆτις. ιδος. ἡ. ſpecies origani.
ὀνητός. uituperabilis. ὀνοστός.
ὀνήτωρ. utilitatem capiens.
ὀνθυλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. deturpo, dehoneſto. Actiu. accuſ.
ὄνθος. ου ὁ. fimus, propriè boum, βόλβιτον. Homer. Iliad. ψ. τῇ ῥα βοῶν κέχυτ' ὄνθος. ἀποκταμένων ἐριμύκων.
ὀνία. τὰ. βρώματα.
ὀνιαῖα. &
ὀνίδες, uel ὀνιδία. fimus aſini, uel equi.
ὀνίδιον. aſellus.
ὀνικός. οῦ. ὁ. aſinarius, id eſt, aſininus.
ὀνίνημι. iuuo. Actiu. accuſ.
ὄνιος. utilis.
ὀνίσκος. ου. ſerra fabrilis, Latinis multipeda, Marcello à cutis duritia, cutio uocatur, Gaza aſellum uertit, animalculum multipes, quod ſub hydris naſcitur, alio nomine & ἴουλος dictũ, eſt & piſcis aſellus, quem Merlucium Itali uocant & Galli, ὄνοι & ὀνίσκοι etiã dicuntur οἱ ἄξονες, quos Succulas Architecti nominãt, apud Hippoc. & Gal. & funes canabini aut ſtuppei Hipp.
ὄνισμα. τὸ. augurium.
ὀνῖτις. ιδος. ἡ. origanum herba, apud Nicand.
ὀνοβατεῖν. aſinos admittere.
ὀνοβάτις. ἡ. mulier in adulterio deprehenſa apud Cumanos. Scribit Plutarchus illis in more fuiſſe, ut cum aliqua in adulterio deprehenderetur, in forum deductam, & ſaxo impoſitam, ſpectandam omnibus proponerent. Inde ſuper aſino conſtitutam, per urbem peruectã, in eundem locum reſtitui oportebat, unde erat deducta, & ex illo infamia notatam, ὀνοβάτιν appellãdam cenſuerunt, ut quæ aſino imponeretur, & per ciuitatem ueheretur. ab eo tempore lapidem tanquam impurum & deteſtabilem uitabant. Eraſ. in Chiliad.
ὀνόβοσις. ἡ. idem.
ὀνόγυρος. herba quæ aliàs ἀνάγυρος, Nicander interpretatur eandem cum Chamæpity facit.
ὀνοκένταυροι. οἱ. dæmonum genus tenebroſum, καὶ κάθυλον, apud Aquilam.
ὀνοκένταυρος. ὁ. onocentaurus animal, uide Aelianum.
ὀνόκωλος. ἡ. Empuſa dicitur, cui aſininos pedes affinxere quidam.
ὄνομα. τος. τὸ. nomen. Vide eius definitionem in Ariſtotele de interpretatione. pro memoria & fama uti uidetur Philoſt. libro tertio. ὑφ' Ὁμήρου πολλοί καὶ τῶν μὴ πάνυ σπουδαίων, εἰς ὄνομα ἤχθησαν: ſempiternam nominis memoriam conſecuti fuêre.
ὀνομάζομαι. nominor.
ὀνομαζόμενον. nominatim.
ὀνομάζω. μ. άσω. π. ακα. nomino, φράζω. ἑρμηνεύω, De-

τεῦω, Demoſthen. pro Chriſiphonte. Suidas. Actiu. accuſ.

ὄνομαι. ὀνόω. uitupero, accuſ.

ὀνομαίνω. μ. ανῶ. π. αγκα. nominatim recenſeo.

ὀνομακλήδην. nominatim.

ὀνομακλήτωρ ορος. ὁ. nomẽclator, dictum quòd nominatim homines uocet.

ὀνομαστήρια. τά. feſtum ab inſtituto nomine, uel quo nomen alicui inſtitutum.

ὀνομαστί. nominatim.

ὀνομαστικός. οῦ. ὁ. nominatiuus.

ὀνομαστός. οῦ. ὁ. clarus, id eſt, nominatus, celebris.

ὀνοματοθέτης. uerborum innouator, nominumque aucupio gaudens.

ὀνοματολόγος. οῦ. ὁ ὀνομακλήτωρ.

ὀνοματοποιεῖν. conſtruere uocabula, facere nomina.

ὀνοματοποιΐα. ἡ. nominatio, nominis figmẽtum, ita ut pronũciatione & uoce ſua ſeu ſono rem quam ſignificat, imitetur, ut tinnitus æris, & clangor tubarum.

ὀνομακλυτός. nomine inclytus, celebris.

ὀνόμορδος. ὁ. helxine herba, & cõchylij genus.

ὀνοπόλη. ἡ. Empuſa, ſpectrum ab Hecate, immitti ſolitum uarias induens ſpecies, Etym.

ὄνος. ου. ὁ. ἡ. aſinus, & aſina. παρὰ τὴν ὄζην αὐτοῦ γινομένην ὄνησιν. Etym. Item lapis molaris, uel mola inferior retinens frumentũ. ὀνεύειν γὰρ τὸ κινεῖν καὶ περιάγειν. Xenoph. in primo ἀναβάσεως Cyri, οἱ δὲ ἐνοικοῦντες ὄνους ἀλέτας ὀρύττουσιν. Interdum uermiculi nomen. Latinè millepeda, aut centipeda. Item primus numerus in theſſeris dicebatur ὄνος, qui & μονὰς & interdum cubus dicebatur. Apud Ariſtotelem nomen eſt etiam piſcis. Gaza uertit aſellum, quem & βάκχον uocant. Et uaſi genus apud Ariſtoph. σκεῦος ἢ etiam teſtatur & Euſtath. Idem meminit aſini Indici. De aſinis uulgaribus uide Aelianum, & Ariſtotelem. De aſello piſce Aelianus quoque ſcribit. Et ὄνοι ſtellæ ſunt Proclo de ſphæra.

ὀνόσκελοι. οἱ. dæmones ſunt, in aquoſa & arida corporibus areſcentibus frequentantes, & aſininis cruribus. Hi ſeſe mares plurimum exhibent, interdum quoque leonem & canem induere uidentur. Cæl. lib. 1. cap. 27.

ὀνοστός. οῦ. ὁ. lamentabilis, uilis, non lamentandus, uituperabilis, ὀνητὸς ſupra ſcribitur.

ὀνοτάζω. μ. άσω. π. ακα. μέμφομαι. impropero, afficio iniuria. ἐκφαυλίζω. Item euerto, πέρθω.

ὀνοτός. οῦ. ὀνοστός. pauper.

ὀνοφορβός. οῦ. ὁ. aſinarius.

ὀνόχειλος. labrum aſini, nomen herbæ.

ὀνόχηλος. Dei filius, Chriſtus, infando titulo à religionis noſtræ hoſtibus dicebatur, quem ſceleſtiore etiam picturę genere deformare, ac uelut in pergula prætereuntibus auſi ſunt aſininis auribus oſtentare, pede altero inungulatum, ac togata ſpecie, cum libro in manibus hoc abiecto titulo, quaſi is Chriſtianorum foret deus ὀνόχηλος.

ὀνόω. μ. ώσω. π. ωκα. inquino, uitupero, lamẽtor.

ὄντα. τά. uera, ὑπάρχοντα, τὰ ἐν περιουσίᾳ κτήματα.

ὄντως. ſanè, uerò, planè, omnino, utiq;. 417. C.

ὄνυμα. ατος. τό. nomen, pro ὄνομα, o in υ mutato more Aeolico. unde ἱερώνυμος, & eiuſmodi.

ὀνυμαίνω. τὸ ὀνομαίνω.

ὄνυξ χος. ὁ. unguis (ut Gaza uertit in Ariſtotele) παρὰ τὸ νύσσω, νύξω. Item onyx gemma (alabaſtritem uulgò uocãt) eo quòd humano ungui ſit ſimilis, uide Bayfium. Interdum teſta eſt uel operculum conchylij in paludibus Indiæ, à leuore unguis. quem imitatur, nominatus. Διὰ ὄνυχος ἀκριβοῦν, ad unguem exigere. Plutarch. ἡ ἀκριβὴς καὶ δι᾽ ὄνυχος λεγομένη συζήτησις. Eſt & cõchylij gen⁹, unguis à Plinio lib. 9. appellati, idem cum dactylis, aulis, & ſolenibus, Plin. lib 32. Item unguenti ampulla.

ὀνυρίζομαι. lugeo, ὀδύρομαι. forte μινυρίζομαι legendum.

ὄνυχες. ungues roſarum, hoc eſt, candidę partes in quas folia deſinũt. Dioſcor. & apud Aëtium ὄνυχες σκορόδων ſegmenta alliorum, quæ πυρῆνες Gal. dicuntur.

ὀνυχίζω. præcido ungues. Item notare ungue, cũ memoriæ cõſulimus. Accipitur & pro rem exactè & ad unguem expendere. Dioſcor. utitur & pro roſarum ungues detraho.

ὀνύχιον. ου. τό. unguiculus.

ὀνώδης. εος. ὁ. ἡ. aſininus.

ὀνωνίς. ιδος. ἡ. herba aculeata ſpinoſa, nomen habens ab utilitate quam adfert aſinis eſu.

Ὀξαλίς. ἡ. ſpecies lapathi, uinum aceſcens.

ὀξάλμη. ης. ἡ. ſalſum, acetum, acida muria, oxalme, qua uoce utitur Plinius.

ὀξέα. ας. ἡ. cuſpis haſtæ, & haſta, & uarix.

ὀξείδιον. acetum, diminutiuè ab ὄξος.

ὀξεῖος. ὁ. acidulus.

ὀξεῖς. οἱ. properi.

ὄξιαι. ſunt nauigia quædam ueloiora.

ὀξίζω. in acetum degenero, aceſco.

ὀξίζων. οἶνος. uinum quod acuit.

ὀξίνα. ἡ. inſtrumentum ruſticum ferreis confixũ clauis, uectis quæ à bubus trahitur ad occãdas glebas.

ὀξίνης. ου. ὁ. uappa, uinũ acidũ, auſterus, crudus.

ὀξὶς ίδ@.ἡ. uas acetarium, quod & ὀξύβαφον, & κύμβον. Eſt & ollæ genus, ut uidetur, acuminatum Cyrill. oxytonum. Ariſtoph Interpres ὀξίδας, modo ὀξυβάφες, modo κεράμια μικρὰ uel εἶδ@ λεπτάδος interpretatur in Nebul. Et ipſe poeta in Pluto. inquit ὀξὶς δὲ παῦλα καὶ λοπάδιον. Eſt & menſuræ genus quod & acetabulū, cotyla.

ὀξορεγμια. acida eructatio. Hipp.

ὄξ@. ευς. τὸ. acetum, quòd linguam ſecet & pungat. Cyrenæi dicunt uoluptatem, & alij dulcedinem ſeu dulcorem, ſic Orus. Etym.

ὀξὺ τὸ. mucro. Et aduerb. pro acutè, uel acutum diciturq; propriè de enſe uel oculis, cuius contrarium eſt ἀμβλὺ. Verum ubi de ſapore dicitur tum contrarium habet γλυκὺ. Cum autem de uoce uel ſono, eius contrarium eſt βαρὺ. Significatur nōnunquam hac uoce ὀξὺ quicquid celeri motu trāſit & ſubito efficaciq; ſenſu ſentitur, ſumpta ſcilicet translatione à gladijs aut mucrone. Sic Pindarus niuem acutam dixit, hoc eſt, intenſiſſimo gelu ſuo in corpus humanum penetrabilem. Qua ratione etiam Hipp. καιρὸν ὀξὺν uocauit, hoc eſt, præcipiter celerrimeq; elabentem. Quin etiam acetum ipſum dicitur ὀξὺ quòd acore ſuo altius euidentiusque in deguſtantium ſenſum penetret.

ὀξυάκανθα. acuta ſpina, arbor ſylueſtri piro ſimilis, ſpinoſa.

ὀξυβαφον τ. τὸ. acetarium, acetabulū. Accipitur & pro poculo, Athen. lib. ια. Propriè ita dictum fuit uaſculum, infundēdo aceto, in quod intingerent cibū ſumētes paratū, unde & ἐμβάφιον dicitur, teſte Nicand. ſcholiaſt. Deinde menſura quæ ſeſquicyathum caperet. Vide κύμβον.

ὀξύβαφος. cotylæ quarta pars eſt, continens quatuor & uiginti drachmas, hoc eſt, quadrantale, Bud. de Aſſe 5.

ὀξυβελὴς. ſagittæ acuta cuſpide.

ὀξυβόλης. celeriter iaculans, aut celeriter iaculo percuſſus. Etym.

ὀξυβολῶ. ſtatim & acutè audio.

ὀξύγαρον. τ. τὸ. ſalſamentum, acetum cum garo, id eſt, liquamen piſcis.

ὀξύγγιον. τ. τὸ. axungia, adeps.

ὀξυγλυκὺς. τὸ. Hipp. dilutum ſeu decoctum prædulcium fauorum, cuius parādi hic mos erat. Fauum exprimentes, mel ipſum in purum lebetem aqua limpida plenam immittunt, deinde decoctum donec abundè ſuum laticem faui depoſuiſſe in aquam uidentur, ſeponunt, uſuiq; reſeruāt, quo deinde æſtiuis horis, potus loco, ſitim extinguunt.

ὀξυγλυκύ. uide in Chiliad. Eraſmi.

ὀξυγράφ@. τ. ὁ. uelociter ſcribens.

ὀξυδερκία. ἡ. claritas oculorum.

ὀξυδορκικόν. pharmacum, quo acuitur uiſus.

ὀξυδόρκιον. τ. τὸ. idem.

ὀξυδορκὶς. ιδ@. τὸ. acies oculorum.

ὀξυδορκὴς. ἡ@. ὁ. ἡ. acutè uidens, perſpicax.

ὀξυδορκέω. μ. ήσω. π. ηκα. acutè uideo. Neut.

ὀξυήκοον. τ. τὸ. auditus acumen.

ὀξύθηκτ@. ualde acutus.

ὀξυθυμία. ας. ἡ. excandeſcentia, quod uitium opponitur μακροθυμία.

ὀξυθύμια. τὰ. apud Hyperidem quædam expiationes, quas domibus luſtratis in triuia ferebant. Alij ligna interpretantur quibus ſtrangularentur aliqui, dicta ab ὀξέως τῷ θυμῷ χρῆσθαι.

ὀξυθυμίας. τ. ὁ. &

ὀξύθυμ@. τ. ὁ. iratus, animo præceps, animo cōcitato & feroci.

ὀξύϊρ@. τ. ὁ. acernus.

ὀξυκέφαλος. τ. ὁ. capite faſtigiato.

ὀξύκρατον. τ. τὸ. poſca, uinum quod aceto & aqua temperatum eſt.

ὀξυλαβέω. ſtatim & celeriter capeſſere negotiū.

ὀξυλαβὴς, έος. uelociter capiēs, cōtinuò aggrediens.

ὀξύμελι. acetoſum mulſum.

ὀξυμέριμνον. τὸ. obſcurum, acuta contemplatione inuentum.

ὀξυμυρσίνη. myrtus ſylueſtris, baccis rubētibus, & breuitate à myrto ſatiua diſtans: quidam ruſcum uocant. Plura apud Plin.

ὀξύμωρον. ſentētia eſt ex periculo petita, hoc eſt, ita acute & affectate enuntiata, ut fatua uideatur, ut apud Vergil. Num capti potuere capi? Cicero, Si tacent ſatis dicunt.

ὀξοίνη. acidum uinum, in uappamq; deprauatū.

ὀξωομαι. &

ὀξύνω. μ. υνῶ. π. υγκα. acuo, irito, coaceſco. Acti. accuſ.

ὀξυόεις. εντος. idem quod ὀξύς.

ὀξύοπ@. τ. ὁ. ualens acie oculorum.

ὀξυπαθῶς magno affectu.

ὀξυπάλαθος. τ. ὁ. genus rumicis ab acutis folijs. Fortè legendum eſt ὀξυλάπαθος, de quo Plin. lib 20. cap. 21.

ὀξύπειν@. τ. ὁ. famelicus, percitus acuta fame.

ὀξυπίκρις. amarum, ὀξύπικρον.

ὀξύπορ@. qui citò tranſit.

ὀξύπρωρ@. acutam habens proram, ὀξυκέρως.

ὀξύπυκνοι. οἱ. dicuntur toni qui ſpiſſi ultima loca poſſident. Capel. lib. 9.

ὀξυρεγμία. ας. ἡ. ὀξορεγμία ſuperius.

ὀξυρεγμιῶ. acidum ructo. Dioſcor. ὀξυρεγμιῶσι δίδοται, datur acida ructantibus de herba betonica loquens, initio tertij lib.

ὀξύῤῥοπ@. ου. ὁ. repentè & leuiter repens, propenſus.

ὀξύρυγχος ȣ.ὁ. oxyrynchus piſcis Aegypto familiaris ſic dictus ab acuto roſtro. Aelianus.apud Strab.17.
ὀξύῤῥοπος.ȣ.ὁ.repẽte & leuiter repens,ꝓpenſus.
ὀξύς.έος.ὁ.oxytonum.acutus,uelox,qui & pernix dicitur. Liuius. Leuium corporum homines & multa exercitatione pernicium,acer,pręceps,prõptus, Plinio acuminatus, Gazæ etiam procax.
ὀξύστομος.acutè canens.
ὀξύσχοινος.ου.ὁ.iuncus marinus,uel iuncus manualis.
ὀξυτέτης ὁδὸς.anceps uia.
ὀξύτετος.ὁ.anceps.
ὀξύτης.ητος.ἡ.acrimonia,rapacitas,celeritas,ut ὀξύτης κινήσεως.
ὀξυτόκιον.uel
ὀξυτόκον.ȣ.τὸ.partum accelerans.
ὀξύτονος.ȣ.ὁ.ἡ.ſtridulus. Item dictio quæ habet accentum in ultima ſyllaba.
ὀξυφωνία.ἡ.uocis acuties,dum contentio uocis ſuſcipitur.
ὀξυφωνότερος.ὁ.cui uox acutior.
ὀξύχειρ.manibus aduncis,& celer.
ὀξυχειρία.ας.uelocitas operandi, celeritas conficiendi in aliqua re.
ὀξύχολος.ſummæ bilis,iracundus.
ὀξυχολία.repentina ira,bilis efferuefactio.
ὀξυωπεῖν.acutè cernere.
ὀξυωπέστατος.ὁ.qui clariſſime uidet.
ὀξυωπής.έος.ὁ.ἡ. uiſum acuens, aut acutè uidẽs, acuti uiſus.
ὀξυωπία.uidendi acumen.
ὀξυωπός.qui acutum habet uiſum,ὀξυωπής.
ὀξαλίς.genus lapathi herbæ ſiue rumicis,ab aciditate nomine accepto.
ὄυ, pro ȣ̃ poëticè.

Οπαδὸς ȣ.ὁ.aſſectator,cõſors,adiutor,ſeru⁹.
ὀπάζομαι.eligo,& cũ impetu deferor.Ety.
ὀπάζω.μ.άσω.π.ακα præbeo,do,& inſequor.ut χαλεπὸν δέ τι γῆρας ὀπάζει.Iliad.θ.
ὀπαῖον.ȣ.τὸ.operculum ollę,foramen,& quà fumus è furno,aut camino exit.
ὀπαὼν illuſtris, clarus,potens admodum,ſummus ille. Articulus enim additus aduerbio,eleganter efficit ut pro nomine exponatur.
ὄπασε.tribuit.
ὀπαδεὶς.à tergo ligatus.
ὀπάτρος.ȣ.ὁ.eodẽ patre natus,quaſi ὁμόπατρος, frater.
ὀπάων.ονος.ὁ.ἀκόλουθος.miniſter,aſſectator.
ὅπερ ȣ̃ν.ὅπερ.Bud.Com.
ὀπεύω.circunſpicio,uideo.
ὅπη,& ὅππη.poeticè.ubi,quò. Accipitur & pro ὅπως.aſpiratur & penacuitur.
ὅπῃ ἄν.quacunq;,& quomodocunq;,quocunq; pacto,ut,quemadmodum,Bud.Com.
ὅπη ȣ̃ν.idem.
ὅπῃ τύχοι. κατὰ τὸ ἐγχωροῦν, ὅπῃ συνέτυχοι, pro re nata,quacunq; occaſione.Bud.ibidem.
ὀπὴ.ῆς.ἡ.cauerna, foramen, uox,acuitur ſine aſpiratione.& ueſpertilio,ἡ νυκτερίς.
ὀπηδεύω.Etym.&
ὀπηδέω.μ.ήσω.π.ηκα.ſequor.Neut.datiu.
ὁπηδήποτε. quouis modo, quomodocunque, Bud.Com.
ὀπηδὸς.ȣ.ὁ ſequens,ancilla,ſeruus.
ὁπηλικοσοῦν.quantuſcunq;.Bud.Com.
ὁπηνίκα.quando,quandoquidem,cum.
ὀπήτιον.ȣ.τὸ.ſubula.
ὀπίας.caſeus qui coit coagulo, ὁ ὑπὸ ὀπῶν τῆς συκῆς πυκνούμενος.
ὀπιδνός. malus, terribilis, honorabilis,ſuſcipiendus,mundus.
ὀπίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι.&
ὀπίζω.μ.ίσω.π.ικα.obſeruo,curo,uereor,pudefio.Actiu.accuſ.
ὄπιθεν.Doricè pro ὄπισθεν.retro.
ὄπικος.ὁ.ſordidus,immundus.Eudoxus Italię gentem quandã uocari tradit à linguarum colluuione dictam.
ὀπιμαντεῖον.ȣ.uoce datum reſponſum.
ὀπίονες.apud Plutarchũ ſunt,qui nuntiorum & ſpeculorum funguntur munijs.
ὀπίπας.impoſtor.
ὀπιπεύω.μ.εύσω.π.ευκα.&
ὀπιπτεύω. aſpicio, obſeruo, περιέργως βλέπω. Vnde παρθενοπίπας. qui uirginum pudicitiæ inſidiatur.Cæl.lib.7.cap.32.
ὄπις.ιδος.ἡ. cura,cõſyderatio, uox.Iliad.π.θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες.Item ira.Etym.
ὄπισθεν.retrò,ponè,εἰς τὸ μέλλον,à tergo.
ὀπισθία.pars exterior palmæ.
ὀπίσθιος.ȣ.ὁ.poſterior. Vnde ὀπίσθιον τάγμα, extrema acies:& ὀπίσθια,præterita,cauda.
ὀπισθοβάμων.ονος.ὁ.retrogradus ut cancer.
ὀπισθόδομος.ȣ.ἡ.locus Athenis in arce poſt templum Mineruę,ubi ærarium publicum erat,poſtica arcis pars. Interpres Demoſthen.eſt etiam extrema, ſeu poſtrema pars cuiuſque domus.
ὀπισθόδομος.ου.ἡ. acta publica, poſterior pars domus.
ὀπισθόκεντρα. quæ in poſteriori parte corporis aculeo armantur.
ὀπισθόκομοι.οἱ. qui crines uerſus tergum flexos habent.
ὀπισθοκρηπίδες.αἱ. genus calceamentorum mulierum.
ὀπισθοκύφωσις.ἡ ſpinæ flexus,retrorſum cedentibus ſpondylis,ſiue uerticillis conſtans, uocatur & κύρτωσις,Gal.lib.3.de articul.

ὀπισθόνομος

ὀπισθονομέω. præpoſterè paſces, ſine receſſu. Vnde ὀπισθονόμοι βοῦς, retrò paſcentes boues.

ὀπισθόπους δίκη. iudicium aut pœna, quę crimen ſtatim poſtridie ſequitur.

ὀπισθόδρομον. retrofugum.

ὀπισθοσφενδόνη. ης. ἡ. ornamentum quoddam capitis muliebre.

ὀπισθοτενικός. οῦ. ὁ. cui ceruix in humeros incuruata & reiecta eſt.

ὀπισθότονος. ου. ὁ. affectio cum ceruix ita diriguit, ut flecti nō poſſit, hoc eſt, cum caput ad ſcapulas contrahitur, cumq; collum in poſteriorem partem trahitur, nec in priorem flecti poteſt, rigor in ſcapulas appellatur, opponitur emphroſthotono.

ὀπισθουρητικά. τά. ex aduerſo mingentia, ut Gaza uertit in Ariſt. opponitur ad ἐμπροσθουρητικά.

ὀπισθοφανῶς. retrorſum, aduerſum.

ὀπισθοφύλακες. οἱ. qui in prælijs terga tutantur.

ὀπισθοφυλακέω. μ. ήσω. π. ηκα. retrò cuſtodio. Actiu. accuſ.

ὀπισθοφυλακία. ας. ἡ. poſterior cuſtodia.

ὀπισθοφύλαξ. ακος. ὁ. cuſtos poſterior, uel poſticę.

ὀπίστατος. ου. ὁ. ὀπίσθιος. poſtremus, ultimus.

ὀπισθόγραφον. τό. à tergo annotatum.

ὀπισθόγραφος. ὁ. aduerſarius, hoc eſt, libellus rationarius, quo perfunctoriè & obiter memoriæ conſulimus.

ὀπίσω. retrò. ἀναστρέφειν ὀπίσω, redire unde ueniſti. Accipitur quoq; pro poſtea. Vergil. Rurſus & incipiant in corpora tarda reuerti.

ὀπίσσω. poët. idem, retrò, in futurum, ad poſteros, à tergo. Homer. Iliad. α. οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω.

ὅπλα. τά. arma, funes nauiū, ex ſtupa uel canabe, imò cuiuſuis opificij inſtrumenta, ὅπλα dici teſtis eſt. Euſtath. Iliad. δ. Xenof. f. 14. t. 1.

ὁπλάρια. τά. arma diminutiuè.

ὁπλή. ῆς. ἡ. ungula omnium brutorū, ſolida ungula, ut Gaza in Ariſtotele uertit ad differentiam τῆς χηλῆς quæ bifida eſt.

ὅπλια. ας. mandræ ubi pecorū initur numerus, quaſi ſecundum uirgulas, apud Locrenſes.

ὁπλίζω. μ. ίσω. π. ικα. armo, paro. Actiu. accuſ.

ὅπλισις. εως. ἡ. &

ὁπλισμός. οῦ. ὁ. armatura.

ὅπλισμα. gradus, βῆμα, funis nauticus.

ὁπλιστής. οῦ. ὁ. armatus.

ὁπλιταγωγὸς ναῦς. ἡ. nauis quæ armatos fert milites. Bayfius.

ὁπλῖται ἀνάγριοι. milites ſpoliaticij.

ὁπλίτης. ου. ὁ. πελταστής. miles armatus, uel grauis armaturæ, armiger, ut eſt apud Sueton. non pro eo qui alterius arma gerit, ſed qui ipſe armatus eſt. Item qui in naui ad remum non ſedet. Vide ὁπλῖται in Appendice de uocabulis militaribus, ubi omnes militum & armatorum differentiæ exponuntur.

ὁπλιτίδες. αἱ. ſtatuæ fœminarum armatæ.

ὁπλιτοδρομεῖν. eorum eſt, qui armati curſu certabant, & ſub armis curſu exercebantur.

ὁπλιτοπάλης. ου. ὁ. ſiue ὁπλιτοπάλας. ὁ. apud Aeſchylum, qui armatus luctatur.

ὁπλοθήκη. ης. ἡ. armamentarium.

ὅπλομαι. ὁπλίζομαι.

ὁπλομανῶ. inſano & nimio armorum ſtudio teneor.

ὁπλομαχεῖν. ſub armis exerceri, armis depugnare.

ὁπλομαχία. ας. ἡ. dimicatio armis. Eſt & genus exercitamenti.

ὁπλόμαχος. ου. ὁ. qui armis militaribus & ſcuto depugnat, ut apud Martialem, Hoplomachus nunc es, fueras ophtalmicus olim.

ὅπλον. ου. τό. ſcutum, arma.

ὁπλότερος. ου. ὁ. iunior, poſterior, νέος, μάχιμος, pugnax, ad pugnam aptus. Etym. Iuuenis, ſed ferendis armis aptus, idem Euſt. Iliad. δ.

ὁπλοφορῶ. cingo latus, & in modum ſatellitis ſtipo & comitor. Accuſ.

ὀπιδνός. reuerendus, cura dignus.

ὁποδάπην. quotquot.

ὁποδαπός. οῦ. ὁ. cuias.

ὁπόδαπος αὖ. &

ὁποδαποσοῦν. cuiaſcunq;. Bud. Com.

ὁπόθεν. unde.

ὁπόθεν δήποθεν. undecunq;, quoquomodò.

ὅποι. quo, ubi, hic.

ὁποῖ ἄττα. qualia, cuiuſmodi.

ὁποῖα φιλεῖ quæ aſſolent.

ὁποῖον. aliquod, quiddam.

ὁποῖος. ου. ὁ. qualis, infinitè.

ὁποῖός τις. accipitur interrogatiuè pro ποῖός τις, cum ſit relatiuum.

ὁποιοσοῦν. qualiſcunq;.

ὀποπάναξ. liquor herbæ panacis.

ὀποπλεῖν. renauigare.

ὀπός. οῦ. ὁ. ſuccus, coagulum, liquor, humecta uis ramis agglutinans folia, unde & ἡ ὀπώρα. Euſt. Iliad. ε. lachryma arborū, lacte⁹ in ficu humor, & κατ᾽ ἐξοχὴν ſilphij liquor. & ὁ τοῦ καρποῦ uocat Hipp. ſilphij ſemen quod & folium ſingulariter & magydaris quibuſdam uocatur.

ὀπὸς μηδικός. laſer, ſilphij ſuccus.

ὁπόσα. pro ἅ.

ὁποσάκις. quoties.

ὁποσαπλάσιος. quotuplex.

ὁποσαπλασιοσοῦν. quantūuis, multiplex.

ὁποσάπους. quotū, quotquot pedū Lucian. in Gallo.

ὁποσαχῆ. multipliciter.
ὁπόσον πλεῖστον quanta maxima.
ὁπόσοι ἄν. quotlibet, quotcunq;.
ὅποσον βραχύς. quàm breuis.
ὁποσονοῦν. ubicunq;, quocunq; in loco, quantum cunque.
ὁπόσος. ου. ὁ. quot, quotus, indefinitè.
ὁποσοσοῦν. quotuslibet, quotcunq;.
ὁποσοσδήποτε. &
ὁποστοσοῦν. quantuſcunq;.
ὁπόστος. ὁ. quotus.
ὁποστοσδήποτε. &
ὁποστοσοῦν. qnotuslibet, quotuſcunq;.
ὁπόταν quoniam, quando, quo tempore. Bud. Com.
ὁπότε quando, poſteaquam.
ὁπότε γοῦν. ubi ergo, itaq; cum.
ὁποτεοῦν. quandocunq;.
ὁπότερον. utrum infinitè. nam interrogatiuè πότερον dicimus. καθ' ὁπότερον, pro utrumuis.
ὁπότερον. ου. accipitur pro utrolibet. uidetur potius ſignificare alterutrum.
ὁποτεροσδήποτε. &
ὁποτεροσοῦν. uteruis, uterlibet, alteruter.
ὁποτέρωθεν. unde, ἐκ ποίου μέρους.
ὁποτέρωσε utrò dubitatiuè.
ὅπου. ubi, quandoquidem, quò. Bud. Com.
ὅπουγε. quandoquidem, id eſt, utpote cum.
ὁπουδή. &
ὅπουδήποτε. &
ὅπου κἄν. Nam & ſi, quandoquidem, etiamſi. Plutarch. περὶ ἀδολεσχίας.
ὁπουποτέ. ubicunq; εἰ ὅπου δή, ſicubi.
ὅπου περ ἄν. ubicunq;.
ὁπουποτε γῆς. ubicunq; gentium.
ὁποῦς. Opus ciuitas in Locris. declinatur apud Latinos forma Græca, huius Opontis, à nominatiuo ὀπόεις, ὀπόεντος, & ſynereſi ὀποῦς ὀποῦντος.
ὄππατα. Aeolicè pro ὄμματα.
ὅππη, & ὅππως pro ὅπη, & ὅπως.
ὀπταλέος. ου. ὁ. aſſatus.
ὀπτανεῖον. ου. τό. locus ubi carnes aſſantur, culina, quaſi dicas toſtorium.
ὀπτανήιον. idem. Etym.
ὀπτανία. aſpectus, ἀπόβλεψις.
ὀπτάνιον. idem quod ὀπτανήιον, Atticè. Etym.
ὀπτάνω. conſpicio, uideo, ἐμφανίζω. Actiu. accuſ. iungitur.
ὀπτάριον. ου. τό. idem quod ὀπτανεῖον.
ὀπτασία. ας. ἡ. uiſio.
ὀπτάω. μ. ήσω. π. ηκα. aſſo, coquo. Actiu.
ὀπτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. uideo. Actiu.
ὀπτήρ. ῆρος. ὁ. ſpeculator. Poëticum eſt. κατάσκοπος uero Oratorũ, inqt Thom. Mag. Xenoph. tamen ita loqui auſus eſt. πέμψαντων ὀπτῆρας ὧν πράττομεν; καὶ φραστῆρας ὧν ἐρωτῶμεν.
ὀπτήρια. τά. ſimpliciter apud Callimachum munera præmiáue quæ in ſpectaculum impenduntur, τὰ ὑπὲρ τοῦ ἰδεῖν δῶρα, Pollux lib. 2. interp. munera ſponſæ à ſponſo donata ubi in conſpectum prodierit primum. qualia & ἀνακαλυπτήρια.
ὄπτησις. εως. ἡ. aſſatura, aſſatio.
ὀπτικά. τά. nerui ſubminiſtrantes uiſiuum ſpiritum oculis.
ὀπτικός. ὁ. uiſiuus, perſpectiuus, ſpeculatiuus.
ὀπτιλῖτις. nomen templi Mineruæ apud Spartanos. τοὺς γὰρ ὀφθαλμοὺς ὀπτίλους οἱ δὲ Δωριεῖς καλοῦσι, Putarch. in Lycurgo.
ὄπτομαι. μ. ὄψομαι. π. ὦμμαι. ἀόρ. α. ὤφθην. uideo & uideor, compareo. Depon. accuſ. huius uerbi futurum ὄψομαι & ὦπται præteritum ſunt in uſu.
ὀπτός. οῦ. ὁ. aſſatus, uiſibilis.
ὄπτω. μ. ὄψω. π. ὦφα. idem quod ὄπτομαι, uideo, quanquam ſit inuſitatum.
ὀπυίομαι. eiuſdem ſanguinis ſum, proſtituo. Depon. abſol. & interdum accuſatiuo.
ὀπυίω. μ. ύσω. π. υκα. ὁμιλέω, γαμέω, coëo. παρὰ τὸ ὀπίζειν ὑός, ὅ ἐστιν ἀποστρέφεσθαι τεκνοποιίας. Actiu. accuſ. Lucian. Gallo, ὅτε σε ὤπυιεν, cum congrederetur tecum, conſuetudinem tecum habebat.
ὀπώδης. εος. ὁ. ἡ. ſuccoſus.
ὀπών. papaueris lachryma ſiue ſuccus.
ὄπωπα. uidi. Eſt aũt μέσ. παρακ. Atticè ab ὄπτω, pro ὦπτα.
ὄπωπε. proſpicit.
ὀπώπει. &
ὀπώπη. uiderat. Theocr. ὀφθαλμοῖσιν ὀπώπη.
ὀπωπή. ῆς. ἡ. aſpectus, ἐντροπή, πρόσοψις, κόρη, pupilla. Etym.
ὀπώρα. ας. ἡ. poma, hoc eſt, omnes mollioris corticis fructus, nam quæ exterius durũ & lignoſum aliquid habent, propriè ἀκρόδρυα appellantur. & autumnus. παρὰ τὸ ὄψ καὶ ὥρα, quaſi cõſpectus temporis. Etym.
ὀπώρης. ης. ἡ. autumnus.
ὀπωρεύω. &
ὀπωρίζομαι. &
ὀπωρίζω. fructus decerpo, colligo, emo. Eſt etiam uſu pomorum nauſeam contraho.
ὀπωρινός. autumnalis. Homerus, ὀπωρινὸν ἀστέρα. canem uocat.
ὀπωρισμός. arborum fructus.
ὀπωροφορεῖν. ferre poma.
ὀπωροφορέω. poma produco.
ὀπωροφυλάκιον. ου. τό. tuguriũ, pomorũ cuſtodia.

ὀπωροφύ-

ὀπωροφύλαξ. pomariorum cuſtos. Gaza.

ὀπωρίων.&

ὀπωρώνης. ὁ. qui poma uendit, emitq;.

ὅπως. interdum διαπορηματικῶς καὶ ἀνυποτάκτως ponitur pro quomodo, hoc eſt, pro πῶς, quemadmodũ, ſic, ut, hoc eſt pro ἵνα, pro ἐπεί, pro ὥσπερ. pro οὕτως, & conſtruitur cũ indicatiuo & ſubiunctiuo. Interdum præcipientis eſt, καὶ παραγγελματικόν, aut denuntiantis, aut exhortantis: ſicut caue Latinè, & uide ne. Bud. Com. ὅπως etiam pro quandocunq; capitur apud Herodotum.

ὅπως αὖ.&

ὅπως ἔτυχε.&

ὅπως δή.&

ὅπως δή ποτε.&

ὅπως ποτέ.&

ὅπωσοῦν &

ὅπως δήποτοῦν.&

ὁπωσοῦν. quomodocunq;, utcunque, quocunq;, modo, temerè, ſine iudicio. ὁπηοῦν, ὅπως ἴσοῦν, κἀὶ ὁπηοῦν. Attica aũt ſunt, de quib. Bud. ibidẽ.

ὅπως ἔχουσι. quemadmodum affecta ſunt, uis ratioq; explicanda eſt.

ὅπως μή. ne, μή.

Ὀράζω. τὸ ὀργάζω.

ὅραμα. ατος. τὸ. uiſum, id eſt, uiſio.

ὅραρος & συνοχή. partes phalãgis in æqualia diuiſæ. Latini uocant os & umbilicum.

ὅρασις. ιος. ἡ. uiſio, aſpectus.

ὁρατής. οῦ. ὁ. ſpectator.

ὁρατικός. ὁ. uim cernendi habens.

ὁρατόν. τὸ. qđ cerni uel uideri poteſt. Cicer. ſpectabile, & aſpectabile, quod cadit ſub aſpectũ.

ὁρατός. οῦ. uiſibilis.

ὁράω. μ. ὄψομαι. π. ἑώρακα, ἑωράκειν, & in præt. imperf. ἑώρων. uideo. παρὰ τὸν ὅρον ὅ ἐστι πέρας τῶν σωμάτων καταλαμβάνειν. Etym. Item reſpicio, id eſt, faueo. Actiu. accuſ.

ὀργάζω. cœnum manibus mollio & ſubigo, commiſceo, τὸ πηλὸν ταῖς χερσὶ φυρᾶ. Bud. Com.

ὀργαίνω. μ. ανῶ. facio iraſci, turbo.

ὀργάνη. Mineruæ epitheton, quòd operum præſes ſit, ἐργάνη.

ὀργανικός. οῦ. ὁ. inſtrumẽtalis. unde ὀργανικὰ μέρη, officiales, ſeu inſtrumentales partes, ut Gaza uertit in Ariſtotele.

ὄργανον. ου. τὸ. organum, inſtrumentum. Ariſtoteles dialecticam ſic uocat, quòd totius philoſophiæ inſtrumentum & ueluti manus ſit.

ὀργάς. άδος. ἡ. terra aliqua culta, fertilis, & terra ſacra alicui deo, terra inculta, ut lucus, & ſaltus etiam dicitur. Etym.

ὀργάω. μ. ήσω. π. ηκα. appeto, abſtinere nõ poſſum, meapte ſponte cieor. & floreo, uigeo, gliſco, concito, concupiſco, macero, ſubigo. Et ὀργάζεσθαι. commiſcere, contemperare, Hipp. Etymol. ὀργῶσι βότρυς, tumeſcunt racemi. ὀργῶν τὸ εἶδος, uigens ſpecie. ὀργῶσα πρὸς σύλληψιν, quæ ſtimulatur ad conceptum. Budæus in Com.

ὀργεῶνες. οἱ. qui eiſdẽ ſacris initiati ſunt, θύται, ſacerdotes.

ὀργή. ῆς. ἡ. ira, iracundia. Ariſtot. ὀργή ἐστιν ὄρεξις μετὰ λύπης τιμωρίας φαινομένης, διὰ φαινομένην ὀλιγωρίαν τῶν εἰς αὐτὸν τινὰ μὴ προσηκόντως. Ira eſt apparentis ultionis appetitus cum dolore propter apparentem immerito, uel in ſuos contemptum. Ponitur & pro appetitu coëundi. παρὰ τὸ ὀρέγω τὸ ἐπιθυμῶ. Etym. Vide θυμός in Ammonio. Pix lingua Ionum.

ὀργιλότης. ητος. ἡ. idem quod ὀργή, iracundia.

ὄργια. τά. Orgia ſacra Bacchi, myſteria.

ὀργιάζομαι. confecror, ſiue ut ſuum actiu.

ὀργιάζω. μ. άσω. π. ακα. orgia celebro, ſacra, ceremoniasq; inſtituo: ut ὀργιάζω τὴν τελετὴν, ceremonias perago: ὀργιάζω τὸν θεόν. ſacrificijs placo deum. Bud. Com.

ὀργιασμοί. οἱ. ceremoniæ.

ὀργιαστής. οῦ. ὁ. celebrator orgiorum feſtorum.

ὀργιαστικὰ. μέλη. καὶ ὀργιαστικὴν ἁρμονίαν uocat Ariſtot. quæ ἐνθουσιασμὸν ἐμβάλλει τῇ ψυχῇ, καὶ παρίστησι τὴν ποιητικὴν δύναμιν, & affectus ciet in animo. Bud. Com.

ὀργίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. iraſcor. Depon. dati.

ὀργίζω. irito.

ὀργίλος. ου. ὁ. iracundus.

ὀργυιαῖος. ου. ὁ. magnitudine unius ulnæ, uel trium cubitorum.

ὀργύζω. extimulor. Horus Apol. capite. ult. ὅταν ὀργύσῃ πρὸς σύλληψιν ἡ γυνή.

ὀργυιά. ᾶς. ἡ. ulna, manuum extenſio, & pectoris latitudo, menſura ſenum pedum, Herod. & quaternum cubitorum, Gazæ. paſſus Valla interprete.

ὀργυόω. μ. ώσω. π. ωκα. ulnas extendo. Neutr.

ὀργώνη. concupiſcentia.

ὄρεγμα. ſanguis, gradus.

ὀρεγμός. ὁ. faba freſa, ὁ διακεκομμένος κύαμος, ab ὀρέχθω. Euſtathius Iliados ψ. ſcribitur & ἐρεγμός.

ὀρέγνυμι. extendo. Actiu. accuſ.

ὀρέγομαι. μ. ξομαι. π. ργμαι. expeto, appeto, ἐπιθυμῶ, λαμβάνω, κομίζομαι. & ad ſenſum refertur. Depon. genit.

ὀρέγω. μ. ξω. π. ρχα. porrigo, præbeo, manu pertutio, ſicut ὀρέγνυμι, παρέχω, ἐκτείνω.

ὀρείαυλος. montes inhabitans.

ὀρειβάτης. ου. ὁ. montes ſcandens.
ὀρειβατέω. μ. σω. π. κα. mōtes ſcādo. Neutr. abſol.
ὀρείγανον. uide ὀρίγανον infrà.
ὀρεικὸν ζεῦγος. mulorum iugum. Syneſ. Epiſt. ὑπὸ τὸ ζεῦγος ἀναβιβαζόμενον τὸ ὀρεικόν.
ὀρειμαλίδες. αἱ. mala montana.
ὀρεινός. οῦ. ὁ. &
ὄρειος. ου. ὁ. montanus, ſylueſtris. opponitur τῷ ἡμέρῳ.
ὀρειονόμος. qui mulorum curam habet.
ὀρεῖος. ου. ὁ. regio montana.
ὀρειπέλαργος. montana ciconia, ſpecies aquilæ, ut Gaza uertit in Ariſtotele.
ὀρείτης. ου. ὁ. &
ὀρειτυπίη. Hipp. eſt labor ille quem in montibus ſubeunt.
ὀρειτύποι. uocantur qui è mōtibus in urbē q̃duis inuehunt, ſiue ſaxa, ſiue ligna, aut ſimile quid.
ὀρείτροφος. montanus, agreſtis.
ὀρείχαλκον. ου. τό. orichalcum. Scribitur & per ι. nam corripitur apud Horatiū in Arte poëtica.
ὀρεκτιάω. μ. ίσω. π. ηκα. concupiſco.
ὀρεκτή. lancea. Etymol. & haſta qua cominus, & quaſi è manu utimur. Nam ὀρέξαι eſt manu percutere.
ὀρέκτης. ου. ὁ. cominus pugnans, ἀγχέμαχος. Euſtath. Bœot.
ὀρεκτικός. οῦ. ὁ. appetitiuus, concupiſcibilis. ὀρεκτικὴ αἰτία uocatur à conſulto Fortunat. impulſiua cauſa.
ὀρεκτός. οῦ. ὁ extenſus, longus, porrigendus, amabilis.
ὀρεκτύς. extendens.
ὄρεξις. εως. ἡ appetitus, uel appetitio, orexis, quomodo & Iuuenalis uſurpat, pro uehementi edendi auiditate, Rabidam facturus orexim.
ὀρεξόμενος. ου. ὁ tangens, percutiens.
ὀρεονόμος. ου. ὁ. qui montium curam habet, aut mulorum.
ὀρεοπολῶ. in montibus diuagor.
ὀρεοσέλινον. τό. apium montanū. Gaza in Theophraſto uertit montapium. Dioſcor.
ὀρεσιβάτης. ου. ὁ per montes incedens.
ὀρεσίτροφος. ου. ὁ. nutritus in montibus, & unus è canibus Actæonis apud Ouidium.
ὀρεσκηνέω. uerſor in montibus.
ὀρέσκιος. ου. ὁ. umbris montium gaudens, epitheton Bacchi.
ὀρεσκῷος. ου. ὁ. habitans cauernas montium, pro ὀρεσίοικος. κείω γὰρ τὸ κοιμῶμαι. Vnde illud Homeri, θηρσὶν ὀρεσκῴοισιν.
ὀρέσφιον. ου. ὁ. monticula.
ὀρέστης. ου. ὁ. Oreſtes.
ὀρεστιάς. άδος. ἡ. montana nympha, montium cultrix, ἐν ὄρεσι τὴν ἑστίαν ἔχουσα.

ὄρεσιν. aduerb. in montibus.
ὀρεύς. έως. ὁ. mulus, ut Gaza uertit apud Ariſtot. παρὰ τὸ ὄρος, quòd in montibus operari magis idoneum animal ſit, quàm cætera. Etym.
ὀρεχθέω. concupiſco, diſcindo, reſono, ſuſpiro.
ὀρέχθω immugio, στένω, dicitur & de pulſatione cordis, Homer. κραδίη δέ οἱ ἔνδον ὀρέχθει. Item διακόπτομαι. Euſtath. Iliad. ψ.
ὀρεωπώλης. ου. ὁ. mulorum uenditor.
ὀρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. cuſtodio.
ὀρέω. attollo, incito.
ὀρεωκόμος. ου. ὁ mulio.
ὀρηθανής. quiſpiam ex dijs illis impuris qui ſubſunt Priapo.
ὀρῆμαι. uideo.
ὄρηχος. ſepes iuxta Heſiod.
ὀρθάγης. exterius, hoſpes, ξένος, apud Lycoph. dialecto quadam.
ὄρθαι. concitatum eſſe.
ὄρθια lex erat Palladis, argumentū bellicum continens.
ὀρθία. Dianæ cognomentum, à loco Arcadię.
ὀρθίαξ. κος. pars inferior mali nauticæ, ut carcheſium ſuprema. Pollux lib. 10.
ὀρθίας. uelum nauis. Fauor.
ὀρθιάζειν. arrigere, uaticinari.
ὀρθιοκῶποι. q erecti magno cū labore remigant.
ὄρθιος. ου. ὁ. altus, arduus, erectus, in altitudinem ſurrectus, rigidus. Lactant. Firm. Aues animaliáq; penè omnia cœlum uident, ſed nobis propriè datum eſt rigidas aſtātibus intueri. Idem. Deus propterea hominem rigidum figurauit, ut ſciamus ad cœleſtia & ſuperna nos prouocari. Vnde ὄρθια phalanx dicebatur, quæ procederet in cornu, profunditatem habens latitudine maiorem.
ὄρθιος νόμος. carmen orthium, quod Arion canebat, cum à Delphino exciperetur, de quo Herod. lib. 1. & Gel. lib. 16. cap. 19. Sic fortè dictum quòd huius carminis numeri intenſi ferebantur & ſonori. Siquidem ὄρθιος ſonorus interpretatur nonnunquam, & claſſicus cantus. Plutarch. νόμον τὸν πυθικὸν appellat. Bayfius.
ὀρθοβατέω. recta incedo. Epigr.
ὀρθογόη. ης ἡ. epitheton hirundinis. quaſi ὀρθογόον, ab ὄρθρος diluculum, & γόος, quod matutino maximè tempore canat, & ſecundum poëtarum fabularum filium Ityn deploret.
ὀρθογραφέω. μ. ήσω. π. ηκα. rectè ſcribo. Actiu.
ὀρθογραφία. ας. ἡ. recta ſcriptura. Orthographia (ſcribit Bud.) eſt cum iam non planum opus imaq; operis ueſtigia imaginantur, ſed ſubrectum & frontem attollens, quaſi erecti operis, aduerſiq; deſcriptio.

ὀρθογώνιος

ὀρθογώνιος. ου. ὁ. rectus angulus.

ὀρθοδοξέω. μ. ήσω. π. ηκα. recte opinor & ſentio. Neut. abſol.

ὀρθοδοξία. ας. ἡ. recta opinio.

ὀρθόδοξος. ου. ὁ. orthodoxus, id eſt, recteq́ opinionis & ſententiæ homo, qui rectam ueritatis opinionem, ſummiq́ue boni philoſophando inueſtigauit. (re.

ὀρθοδρομεῖν. recte currere, rectis lineis cõcurre-

ὀρθόδωρον. ου. τὸ. palmus menſura, quãtum complectitur extẽſa manus à iunctura ad ſummum digitum.

ὀρθοέπεια. emendata locutio, & cũ ſuauitate uocum explanatio.

ὀρθοεπῶ. recte & propriè loquor.

ὀρθοθύρη. ianua ouilis, & idem quod ὀρσοθύρη, ſic Crates, Etym.

ὀρθόκρως. ου. ὁ. cornibus erectis, & erigens pilos: ut apud Sophocl. ὀρθόκρως φρίκην. κέρας enim comam ſignificat. unde κεροπλάσται dicti.

ὀρθόκραιρος. ου. habens erectum caput, uel erectas antennas. à κεραία, uel κραῖρα. metaphora à bobus. Etym.

ὀρθολογῶ. recte & propriè loquor.

ὀρθόν. τὸ. in altum erectum & ſurſum ſpectans; τὸ ἱστάμενον καὶ ἄνω βλέπον καὶ μὴ συγκεκυφὸς ἢ σκολιόν, εὐθὺς uero dicitur rectum, tam de eo quod in altum recte uergit, quàm de eo quod in longum porrectim extenditur nullis anfractibus aut circunuolutionibus obliquis implicatum, hoc eſt, τὸ μὴ ἑλικοειδὲς μηδὲ ἔχον τινὰ σκολιότητα, αὐτὴ ἱστάμενον ἢ, αὐτὴ κείμενον. Manuel. Moſchopul. Significat aliquando uerũ, unde quod Plato dixit ὀρθότερον δεῖ λέγειν Cicer. uertit dictu uerius & melius.

ὀρθόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. recte facio.

ὀρθοπηγιάζειν. ſeipſum erigere, ut altior uideatur.

ὀρθοπλὴξ ἵππος. equus erectus, & calcibus petẽs.

ὀρθόπνοια. ας. ἡ. eſt morbi genus, quod Medici noſtri orthoniam corrupto uocabulo dicunt, difficilis ſcilicet anhelitus, cũ quis ſpirare non poſſit, niſi recta ceruice ſpiritus trahatur.

ὀρθοπνοϊκός. ου. ὁ. non niſi recta ceruice ſpirans.

ὀρθοποδέω. μ. ήσω. π. ηκα. rectè ambulo, rectè incedo. Paul. ad Galat. ὅτι οὐκ ὀρθοποδοῦσι πρὸς τὴν ἀλήθειαν.

ὀρθόπολις. erigens, & ſeruans ciuitatem.

ὀρθόπτερον. magnis ſiue altis humeris, aut pin-

ὀρθοπύγιον. idem quod ὀῤῥοπύγιον. (nis.

ὀρθός. οῦ. ὁ. rectus, erectus, ut ſolet qui timet, oxytonum. nam paroxyton. proprium eſt uiri, Cyrill. Ammonius ὀρθὸν diſtinguit ab εὐθύ. εἰς ὀρθὸν ἀπελθεῖν, & ἐπ' ὀρθὸν ἀποκατάστασις. Vide ἀναστροφὴ in Appendice de uocab. militarib.

ὄρθος. ὁ. Geryonis canis, hoc nomine traditur apud Euſt. Iliad. ω. quem Hercules interfecit.

ὀρθόσιος Ζεύς ſtator Iupiter. malim ὀρθώσιος per ω mega in antepenult.

ὀρθοστάδην. ſtando in erectum.

ὀρθοστάδη. pemmatis genus.

ὀρθόστασις ἡ. affectio, ubi ſurrecti ſtamus, neruis poſterioribus contractis.

ὀρθοστάτης. ὁ. panis dijs ſacri genus, apud Polluc.

ὀρθότερον. ου. τὸ. melius.

ὀρθότης ητος. ἡ. rectitudo.

ὀρθοτίτθιος. ἡ. uirgo, quæ mammas habet rectas, non pendulas.

ὀρθοτομέω. μ. ήσω. π. ηκα. rectè ſeco, rectè tracto, Paul. ad Timoth. ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.

ὀρθοτονεῖν. rectum & iuſtum accentum uel tonum dare.

ὀρθότριχες οἱ. habentes erectos crines.

ὀρθοτριχία. ἡ. erectio capillorum.

ὀρθόφρων. magnanimus.

ὀρθοφυῆ. τὰ. recta, ſuperiora appetentia.

ὀρθοφυής. έος. ὁ. ἡ. in altum creſcens.

ὀρθόω. μ. ώσω. π. ωκα. dirigo, erigo, attollo, ſuſtento, confirmo, in ſtatum & dignitatem erigo. Actiu. accuſ.

ὀρθραγόρισκοι porculi ſubrumi, id eſt, qui adhuc ſub mammis habentur. ἀπὸ τοῦ ὄρθρου & ἀγοράζεσθαι, quòd matutinis omnibus uenales circun ferebantur.

ὀρθρεύομαι, uel ὀρθρεύω &

ὀρθρίζω. μ. ίσω. π. ικα. de mane ſurgo, diluculo aliqd ago, uigilo. Lucian. Gallo. ὡς ἔχεις ὀρθρευόμενος, καὶ προκινύειν τὰ πολλὰ τῶν ἔργων. Neutrum abſolutum. Verbũ frequens ſcriptoribus eccleſiaſticis, quo exprimunt uocem Hebræam ſichem, quæ mane ſurrexit ſignificat, & ſichar, mane uigilauit.

ὄρθρινος. &

ὄρθριος. ου. ὁ. matutino ſurgẽs, antelucanus, unde ὄρθριος νόμος. carmen antelucanum, cantio dilucularia. Ariſtoph. ἀωρὶ νυκτῶν διὰ τὸν ὄρθριον νόμον. Niſi quis legere malit ὄρθιον νόμον, de quo paulò ante.

ὄρθρον. ου. τὸ. &

ὄρθρος. ου. ὁ. diluculum, crepuſculum matutinũ, ſummũ mane, ὅτι εἰς ὄρθρον ἡμᾶς ὀρθροῖ. Etym. Ammonius diſtinguit à πρωΐ.

ὀρθῶς δρῶν. eſt approbantis rei euentum, meritò, ut delebat, ut par erat. Εὖ ποιῶν, idem.

ὀρθωσία. ας. ἡ. Diana, ab Orthoſio monte Arcadiæ, ἢ παρὰ τὸ ὀρθοῦν τοὺς βίους τῶν ἀνθρώπων. Etym. Item eleuatio.

ὀρθώσιος. uide ſuperius ὀρθόσιος.

ὁρια.τά. dicuntur fines ſtellarum apud Aſtrologos, ac propriè partes ſignorum quæ ſtellis ſingulis diuiduntur.

ὀριαχής. in montibus cubans.

ὀριβρεμέτης. per montes reſonans.

ὀρίγανον.τό.τό. uel ὀρίγανος.ὁ καὶ ἡ. origanum, cunila bubula Plinio, ὀρίγανον βλέπειν dixit Ariſtoph. in Ranis pro toruis oculis intueri. Sumptum à planta eiuſdem nominis, quæ intuentibus torua & inamabilis uidetur. Dictum eſt autem origanum, quòd montibus gaudeat. nam γάνος ſignificat gaudium. Vel quòd uiſum illuſtret & acuat. παρὰ τὸ ὁρᾶν καὶ γανοῦν τὸ λαμπρύνειν. Vel à ῥιγῶ fit ῥίγανον & redundante ο, ὀρίγανον, κατ' ἀντίφρασιν. natura enim calidum eſt. Etym. Aliàs per ω ſcribitur in antepenult. Vide in Chiliad. Eraſ. Origanum tueri, & Salſamentum putre amat origanum.

ὀριγάνομαι. deſydero, concupiſco.

ὁρίζομαι. finio, definio, hoc eſt, definitionem rei do, & rem circumſcribo. Eſt etiam finem ſtatuo, finis loco duco. Plato, ἀφ' ὧν ἡ δημοκρατία ὁρίζεται ἀγαθόν. Item ſtatuo, præſtituo, æſtimo. Dinar. ὁριζόμενος ἑαυτῷ ζημίαν θάνατον. Idem, τὸν θάνατον ὡρίσατο. Et metior, æſtimo, cenſeo. Plato in Gorg. καὶ καλῶς γε νῦν ὁρίζῃ ὦ Σώκρατες, ἡδονῇ τε καὶ ἀγαθῷ ὁριζόμενος τὸ καλόν. Sic Ariſtot. Ethic. 2. διὸ καὶ ὁρίζονται τὰς ἀρετὰς ἀπαθείας. Latinis definio idem eſt. Cicer. pro Marc. Hic tu modum uitæ tuæ, non ſalute reip. ſed æquitate animi definies? Idem pro Sext. Qui imperium P. R. orbis terrarum terminis definiſſet. Sic ὁρίζεσθαι δίκαιον, ius ſtatuere, Demoſtheni. ὁρίζεσθαι etiam eſt ἀποφαίνεσθαι, hoc eſt, definire, ſtatuere, ἀπαγγέλλειν, indicare, hoc eſt, indicatiuo modo loqui. ὅθεν ὁριστικὰ uerba dicta. Bud. Com.

ὁριζόμενον.τό. id quod definitur.

ὁρίζω.μ. ίσω.π. ικα. ſimiliter, ſicut ὁρίζομαι, pro definire ponitur. Item pro terminare & finire. circunſcribere. extremũ enim & finis magnitudinẽ dicitur ὁρίζειν, hoc eſt, τὸ πέρας αὐτῆς ποιεῖν. Ariſtot. Probl. καὶ γράφει κύκλον τῷ ὁρίζοντι, id eſt, finitore, & circunſcriptore ductu. Vnde circulus finitor in ſphæra ὁρίζων dicitur apud Proclum de ſphæra, quia hemiſphærij terminus eſt, Martiano Capellæ. Macrobio uero ὁρίζων uocatur ſuperſtantis cœli terminus. Eſt etiam confinium facio, & diſtermino, dirimo, diſcerno. Ariſtot. de Part. 3. ὁρίζουσι δ' ἑκατέρους οἱ κυνόδοντες; de dentibus primoribus & molaribus loquens. Item metior, æſtimo, cenſeo. Ariſtotel. Politic. 6. ὀλιγαρχία καὶ γένει, καὶ πλούτῳ, καὶ παιδείᾳ ὁρίζεται, id eſt, cenſetur, æſtimatur. Budæus ibidem.

ὁρικὰ.τά. definitioni attributa, ut γενικά, generis attributa.

ὁρικάνη.ἡ. carcer, ſepes, rete, σαργάνη.

ὀρικὸν ζεῦγος. iugum mulare.

ὀρικοπτεῖν. erigere ſe in ſummos pedũ digitos.

ὀριμαλίδες.αἱ. montana pecora, quæ in montibus paſcunt apud Dores, alij ὀρομαλίδες ſcribunt Aſclepiades per ω.

ὀρίνδης ἄρτος. panis è ſemine quodã ſeſami magnitudine confectus, aut ut alij ex oriza, apud Aethiopes, Pollux.

ὀρίνω.μ. ινῶ.π. ικα. cõcito, commoueo, turbo, exalto. Actiu. accuſ.

ὅριον.τό.τό. terminus, finis, confinium, horreum.

ὅριος.ὁ.ὁ. proſper.

ὅριος. terminalis Iupiter.

ὀρῖπες.αἱ. teredines montanæ, quas è niue generari ſcribit Strab. lib. 11.

ὁρισμός.ὁ.ὁ. definitio ab ὁρίζω, pro diſcerno. diſcernit enim definitio unũ genus & unam formã ab alijs. Vnde & pro certo modo, regula, & quaſi præſcripto capitur. Horiſmos fit (inquit Iul. Rufinianus) cum definimus aliquam rem noſtræ cauſæ ad utilitatem, neq; tamen contra communem opinionem.

ὁριστής.ὁ.ὁ. finitor, cõſtitutor iuris & arbiter conditionum.

ὁριστικός.ὁ.ὁ. definitiuus, indicatiuus. ὁριστικὸς λόγος, definitio.

ὀριτρόφος.ὁ.ὁ. nutriẽs mõtes, in mõtib. nutritus.

ὀριχῶμαι. appeto, cupio.

ὀρκάνη.ης.ἡ. ſepes, carcer.

ὀρκέω. deſtruo, unde πολιορκητής, urbium expugnator atq; euerſor.

ὄρκη.ἡ. uas olearium, aut uinarium, capſa pigmẽtorum muliebrium.

ὅρκια τέμνειν. fœdus ſancire, icere fœdus, mactata uidelicet hoſtia: Ionũ eſt, frequens apud Herodotũ & Homer. ὅρκους ποιήσασθαι διὰ ἐντόμων ἤγουν θυσιῶν. Euſt. Iliad. γ.

ὁρκίζω.μ. ίσω.π. ικα. adiuro, caueo ab aliquo iureiurãdo. Acti. accuſ.

ὁρκίλλω. idem.

ὅρκιοι θεοί. dicuntur per quos iuſiurandum conceptum eſt, aut concipi ſolenne eſt.

ὅρκιον.τό.τό. fœdus iuſiurandum.

ὁρκωμοτεῖν. iurare in fœderibus ſanciendis.

ὅρκος.ὁ.ὁ. iuſiurandum, ſacramentum. Grammatici deducunt ἀπὸ τοῦ εἴργειν τοὺς παραβαίνοντας. Coërcetur enim quiſque intra id quod iurauit. Vel παρὰ τὸ ὅρος ὁρίζονται γὰρ τὶ ὁμολογητικῶς οἱ ὀμνύοντες, ut annotat Euſtathius Iliados β. Dicimus autem ὅρκους διδόναι καὶ λαμβάνειν, ſicut πίστιν διδόναι καὶ λαμβάνειν.

ϱαύειν. Bud.Com. Eſt & Arriano Bithyniæ fluuius qui periurium uorticibus inuolutum rapere credebatur.

Ὀρκόω. μ. ώσω πτ ωκα. uoco ad iuſiurandum, caueo ab aliquo iureiurando. Actiu accuſ.

Ὀρκυνοι. οἱ. piſces quædam apud Ariſtotelem, Gaza Græcã uocem relinquit. Aelianus etiam meminit, apud quẽ legitur ὄρκυνος. ὁ ni fallor.

Ὀρκωμόσια. τά. ſacrificia in quibus feriebant fœdera.

Ὀρκωμοσία. ἡ. &

Ὀρκωμόσιον. iuſiurandum, & locus ſic uocatus.

Ὀρκωμοτῶ. ſanctè iuro, in fœdus iuro.

Ὀρκωμότης. iureiurando aſtrictus.

Ὀρκωτής. οῦ. ὁ. qui preeſt obſtrictioni iuriſiurandi, ὁ ὁρκίζων. Xenoph. lib. 5. de omiſſis, ἐξέπεμψεν τοὺς ὁρκωτὰς καὶ ἐκέλευσαν τὰ μέγιστα τέλη ἐν ἑκάστῃ πόλει ὁρκῶσαι.

Ὀρκωτός, οῦ. ὁ. iuratus.

Ὀρμαθίζω. abhamo, in modum catenæ coniecto.

Ὁρμαθός. οῦ. ὁ. στίχος. ordo, omne inſtar trichæ, catena.

Ὁρμαίνω. μ. ανῶ. concito, in animo uerſo, pendo, cogito, reuoluo, intendo animum, incito, impello Actiu. accuſ.

Ὁρμάνη. ης. ἡ. ὀρκάνη, ἑρμάθρα.

Ὁρμάομαι. μ. ήσομαι. πτ. ημαι. τὸ ὁρμῶ paro, decerto, promptus ſum ad aliquid agendum, impetum cepi & incitatus ſum, conuerti animum. Plato de Rep. 9. καὶ δύναμιν δεῖ ὅλον ὡρμῆσθαι. Gregor. ὅπερ ὡρμήθη λέγειν ὁ λόγος, Quod dicere inſtituimus in hac oratione. Iſocrat. ὡρμημένος ἐλθεῖν, Qui dicere conſtituiſſet. Xenophon. δεῖ ἀπὸ θεῶν ὁρμᾶσθαι ἀεὶ, auſpicari. Sic apud Plutarch. de Perpenna Sertorij ſucceſſore, ἀπὸ τῶν αὐτῶν μὲν ὁρμώμενος δυνάμεων καὶ παρασκευῶν. Eodem quidem apparatu, atq; iiſdem copijs, eadem cum illo facere aggreſſus & exorſus, iiſdemque fundamentis nixus fretusq;. Item prodeo, proficiſcor, ut πρὸς ἄστυ ὡρμῆσθαι. Plato. Item progredior & ineo. Xenoph. ἐπειδὴ εἰς ἥβην ὡρμᾶτο, Cum ad pubertatem ueniſſet.

Ὁρμαι. ἀντὶ τοῦ ἥρμοσται uide Etym.

Ὁρμάω. μ. ήσω. πτ. ηκα. in animum induco, conuerto animum, facere geſtio, cupio & cœpi: ut ὡρμηκότες ἐπὶ τὸ σκοπεῖν τὰ τῶν ἄλλων πράγματα, Qui animum appulerunt, Xenoph. & ἐπὶ ὃ ἕκαστος ὥρμηκε, Quod quiſq; inſtituit, & capeſſijt. Plato. & ὁρμᾶν impelli, concitari, cœco quodam quaſi impetu ruere, ferri & rapi & ὥρμησεν ἑαυτὸν ἀνελεῖν, Impetũ cepit interficiẽdi ſui. Sic ὁρμᾶν dicitur equ⁹ à Xenop. cũ ad curſum cietur, de quo in ἐξορμᾶν, & de animatis ferè dicitur. ἐκχεῖρος ὁρμᾶν, ui auferre. Bud. Com.

Ὁρμηδόεις. εντος. ſurculaceus. Nicand. uel ὁρμητικὸς πρὸς ὕλος, audilis, ἀναυξής.

Ὁρμενος. ὁ. particip. incitus, ab ὄρω. Item colliculus braſſicæ, Euſtath. Iliad. φ. additq; ex uetuſti authoris fide, (eſt autem is Iul. Pollux lib. 1. & 6.) quod è ſpinis extruditur ſurculaceum, ἀσφαραγὸν, in braſſica, ὅρμενον dici, unde ἐξορμενίζειν. idem qui prototomus caulis.

Ὁρμέω. ruo, cũ impetu feror, de inanimatis quã plurimum dicitur, ſicut ὁρμάω de animatis, licet quandoque confundantur. Etym. Item in ſtatione, τὸ ἐν ὅρμῳ eſſe, δι' ἄγειν τὴν ναῦν, καὶ ἡσυχάζειν. Thucyd. οἱ ὥρμουν ἐν τῇ Μαλέᾳ. Demoſthen. καὶ τὸ πλοῖον ὥρμει ἐνταῦθα. Dicitur etiam ὁρμῶ τὴν ναῦν, pro ὁρμίζω.

Ὁρμιαλας. ἡ funiculus cõtextus ex ſetis equinis, quo piſcatores utuntur.

Ὅρμινος. ου. ὁ. aſparagus ſylueſtris, & cuiuſcunque oleris circulus. Eſt quoque urbis nomen proprium Theſſaliæ.

Ὁρμιδύτης piſcator.

Ὁρμή. ῆς. ἡ. alacritas, impetus, id eſt, ſubitus, acriſque affectus. locus unde aliquid incipit & mouetur, motus, conſilium, cupiditas. Cicero ferè appetitionem interpretatur, & appetitum, affectum, affectionem, appetitio qua ad agendum impellimur.

Ὁρμηθείς. obortus.

Ὅρμημα. idem, impetus, conatus, cogitatio.

Ὁρμητήριον. ſedes belli, arx, & uelut propugnaculum belli ſuſcepti, locus & uelut aſylum quò ſe recipiunt præliantes. Significat etiã incitamentum & ſuſcitabulum, ut ſunt ἐλεγμοὶ καὶ ῥοιζοὶ τῶν ἵππων apud Xenoph. Bud. Com.

Ὁρμητικῶς. impetu, ſubitò.

Ὁρμιά. ᾶς. ἡ. funiculus piſcatorius ſetis equinis contextus.

Ὁρμίζομαι. ducor, ingredior. Thucyd. ὁρμιζόμενοι ἐς λιμένα.

Ὁρμίζω. μ. ίσω. πτ. ικα. duco nauem in portum. Neut. Accuſ.

Ὁρμινον ἥμερον. herba geminalis. Dioſcor.

Ὁρμίσκαι. οἱ. monilia.

Ὁρμίσκος. ου. ὁ. diminutiuum, paruum monile.

Ὅρμος. ου. ὁ. portus artificialis, ſtatio (ut qua ſignificatione ſolum Cyrillus paroxytonũ eſſe ſcribit, pro monili autem oxytonum) & monile circa collum παρὰ τὸ εἶμα τὸ ἀσφάλισμα, ἢ τὸ εἴρω τὸ συμπλέκω. uide Lucian. περὶ ὀρχήσεως. Etym. Vide Ammonium in ὄλμος.

Ὁρμός. οῦ. ὁ. monile, corrigia calceorum.

Ὀρνεάτης. ου ὁ. Priapi epitheton, ab Orneis Peloponneſi ciuitate.

Ὄρνεον. ου. τὸ. auis. παρὰ τὸ ὄρνιν.

ὀρνεοπώλια. τά. auiculæ apud Ariſtoph.
ὀρνεοσκοπεῖν. augurari.
ὀρνεοσκόπος. ὁ. augur. ὀρνιθοσκόπος.
ὄρνη nox, ὀρνὸς γὰρ σκοτεινός.
ὀρνιθαγρευτής. ὁ. ὀρνιθευτής.
ὄρνιθαι. aues cortales.
ὀρνιθάριον. τὸ. auicula.
ὀρνίθεια. ας. ἡ. genus ludi in quo pueri uerberabantur, augurium.
ὀρνίθειον κρέας. auium caro.
ὀρνιθεύομαι. auguror.
ὀρνιθευτής. ὁ. ὀρνιθοθήρας anceps. Ammonius.
ὀρνιθίας. ὁ. hyems quæ præ frigore aues necat. Eſt & uentus eiuſdem nominis.
ὀρνιθόγαλον. τὸ. herba ornithogalum.
ὀρνιθοθήρα. ας. ἡ. aucupium.
ὀρνιθοθήρας. ὁ. auceps.
ὀρνιθοθηρῶ aucupor.
ὀρνιθοκάπηλος. ὁ. auicularum inſtitutor.
ὀρνιθοκόος. augur, augurij peritus. παρὰ τὸ κοεῖν τὸ συνιέναι. Etym.
ὀρνιθομανής. amans aues.
ὀρνιθονομεῖον. τὸ. ὀρνιθών.
ὀρνιθοπέδιλη. ης. ἡ. laqueus aucupatorius qui auibus tenditur. Epigr.
ὀρνιθόπαις, δος. &
ὀρνιθοφυής. παῖς. pullus, aut pipio auis.
ὀρνιθοσκόπος. ὁ. auſpex. Vide ὀρνιθευτής in Ammonio.
ὀρνιθωδέστερος. ὁ. magis ſpeciem auis habens.
ὀρνιθών. ῶνος. ὁ. auiarium.
ὄρνιξ. χος. Doricè, &
ὄρνις. ιθος. uel ιθος. ἡ. auis, gallina, ales, augurium, De auibus in genere multa diſſerit Ariſtot. de gallina uide Aelianum. Eſt & ὄρνις nomen ſyderis apud Proclum de ſphæra. Ariſtoph. Pluto. δεῖχε τὴν ἄνδρα καὶ τὸν ὄρνιν τοῦ θεοῦ, hoc eſt, μαντεῖον. Item quicquid fortuito euenit ὄρνις aliquando dicitur. Aeſchyl in ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις, φεῦ τοῦ συναλλάσσοντος, ὄρνιθος βροτοῖς δίκαιον ἄνδρα τοῖσι δυσσεβεστέροις.
ὀρνός. obſcurus.
ὄρνυμι &
ὀρνύω. inſurgo, incito, promoueo. Actiu. accuſ.
ὀρεβάδων. epithetō ferarum ut ceruorum. Item nymphæ montanæ quæ & ὀρειάδων.
ὀροβάγχη. ἡ. orobanthe herba, quæ ſtrangulat & enecat eruum.
ὀροβάχοι. οἱ. cytim, mali punici flores. Nicand.
ὀρόβιον. τὸ. eruina, farina erui.
ὄροβος. ὁ. orobus genus leguminis, Gaza in Ariſtotele uertit eruum. uide Dioſcoridem.
ὀρόγγα. ἀντὶ τοῦ ὠρυγῆα, συστολῇ καὶ τροπῇ. Etym.
ὀρόδαμνος. ὁ. ramus, ſurculus, παραφυὰς ἀπὸ τοῦ ὀρούειν ἤτοι τὴν αὔξησιν.
ὀροδημνιάδων. nymphæ Orcades, ἀπὸ τῶν δεμνίων, quod in montibus ſcilicet, exornantur.
ὀροδος. timor. malim ὀῤῥωδία.
ὀροθεσία. ας. ἡ. terminus, deſignatio terminorū. Sed ὀροθεσίοις τοῖς, potius maſcul. quàm fœm. genere reperitur.
ὀροθέτης. finitor.
ὀροθύνω. concito, turbo, confidentiam inijcio. Actiu. accuſ.
ὀροίτης. ὁ. ὀροθέτης.
ὀροίτυπος. in montibus ligna ſcindens. τύπος enim truncus eſt.
ὀρόν. τὸ. prælum, uas agricolarum.
ὀρόντης. ὁ. Orontes fluuius per mediam. Antiochiam fluens.
ὤροντο. impellebantur.
ὀροπέδιον. τὸ. colliculus, tumulus, apud Strab.
ὀροπύγιον. uide inferius per duplex rho.
ὄρος. εος. τὸ. mons, paroxyt. ſine aſpiratione. Et pudendus locus ſecundum nates, qui & τάῤῥος dicitur. Euſtath.
ὅρος. ὁ. terminus. Item finis, id eſt, finitio, ut inquit Quintil. Item σκοπὸς ἢ τέλος τῶν πράξεων & ὑπόθεσις. Ariſt. Polit. 7. οὔτε πρὸς τὸν ὑποκείμενον αὐτοῖς ὅρον. Accipitur etiā pro modo & regula, & quaſi præſcripto, quo actiones temperantur, Galeno Method. 12. & 14. Eſt etiam index rei obnoxiæ & oppignoratæ, de quo Budæus Com. Item ruſticū inſtrumentum, quod funiculum appellāt. Etym. Lignum quo calcatam uuam premunt.
ὄρος. ὁ. ἡ. lignum in prælo quo oleum exprimitur teſte Polluce lib. 7. (Cyril.
ὀρός, pro ὀῤῥός. ſerū lactis. oxyt. ſine aſpiratione.
ὀροσέλινον. τὸ. montapium. melius ſcriberetur ὀρεοσέλινον·
ὀροσπίζης. montifringilla auis, ut Gaza uertit ex Ariſtot. fringuilla montana.
ὀρούνω. irruo.
ὄρουμα. impetus, ſaltus.
ὀρούω. μ. ούσω. πα σημ. ἀντὶ τοῦ ὀρύω, Βοιωτικῷ πλεονασμῷ. ruo, cōmoueo, impetum facio. Etym.
ὀροφάω. τὸ ὀροφόω.
ὀροφή. ῆς. ἡ. &
ὄροφον. τὸ. &
ὄροφος. ὁ. tectum, culmen, laquearium, ſummitas tectorum, contignatio. Item ὄροφος & arundo aquatica tectis ſtruendis apta. Ammonius diſtinguit ὀροφὴ & τέγος.
ὀροφίας. ὁ. in tectis uerſans.
ὀροφοφόρον. ὁ. animal teſtam gerens.
ὀρόφομαι. tegor. Ioſephus, ἐν δρύινοις φατνώμασιν ὠρόφωτο.

ὀροφόω

ὀροφόω. μ. ώσω. π. κα. concamero, tego. Neutr. (accuſ.

ὀρόφωμα ατος. τό. tectum.

ὀρόφωσις. laquearium.

ὀρόων, pro ὁρῶν. uidens.

ὄρπηξ. ηκος. ὁ. ramus, &

ὄρπηξ. uentus uehemens.

ὀρπηκοσίδηρος. uocabatur inſtrumentum ferreum quo cædunt elephantos.

ὀῤῥοδεῖν. in coxendices & nates cadere. Vide ὀῤῥωδεῖν.

ὀῤῥόπισσα. apud Paulum, picis ſerum, quod idē πισσέλαιον quoq; uocat.

ὀῤῥοπύγιον. ου. τό. podex, cauda propriè uolucrū, ultima pars ſpinæ ubi ſpondyli deſinunt, ὀρθοπύγιον. Vide in ὀρροπύγιον. Gaza in Ariſtotele uertit caudam. Vſus eſt Martialis. Et anatis habens orrhopygiam matre. Sacri oſſis extremū. Pollux.

ὀῤῥος. ου ὁ. idem.

ὀῤῥός. οῦ. ὁ. ſerum lactis, ut Gaza uertit in Ariſtotele oxytonū. ſuperius per ſimplex ῥῶ ſcribitur.

ὀῤῥοῦσθαι. ſereſcere.

ὀῤῥώδης. ſeroſus, & ὀῤῥωδίων. uſque ad caudam extenſorum Hipp.

ὀῤῥωδία. ας. ἡ. timor, trepidatio. ſuperius ſcribitur ὀροδῖος.

ὀῤῥωδῶ. uereor, φοβοῦμαι. Inde ſumptum quòd quando quadrupedibus terrorem incutimus ſeu metum, contrahere ſolent eam partem caudæ, inter femora reducendo. Vide ἀῤῥωδεῖν apud Ammonium.

ὀρσω. ἀπὸ τοῦ ὄρσομαι, ſurgere. Etym.

ὀρσιπέτης. alte uolans.

ὀρσίπους βοή. clamor quo contendentes ad curſum incitantur.

ὀρσοδάκναι. αἱ. inſectum quatuor pennis membranaceis uolans, mordellas uertit Gaza.

ὀρσοδάκνη. ἡ. orſodagna, animalculum quoddā Ariſtoteli, quod Gaza ſcribit interpretari poſſe mordellam.

ὀρσοθύρα. ας. ἡ. ianua qua ad locū ſuperiorē aſcenditur, ianua alta, ualua. παρὰ τὸ ὄρσομαι. Etym.

ὀρσόλοπος. uide Etym.

ὀρσύδρα. ἡ. fiſtula aut canalis in altum eductus, unde aqua altrinſecus cadat. Euſt. Odyſ. χ.

ὀρταλίζειν. proiectare, ſubmouere in altum, uolaturire, ut auiculæ primum uolare incipientes.

ὀρταλιχος. pullus auium, implumis.

ὀρτή. ῆς. ἡ. feſtum, pro ἑορτή. Nam Ionibus peculiare eſt conſonantem à principio auferre. teſte Ioan. Grammat. Etym.

ὄρθιον. τό. arduum.

ὀρτυγία. ας. ἡ. Ortygia inſula, quæ poſtea Delus dicta eſt.

ὀρτυγοκοπέω. μ. ήσω. π. ηκα. ludum exerceo cædendarum coturnicum. Neut.

ὀρτυγοκόπος. ου. ὁ. ludus in quo percutiebatur coturnix. Suid.

ὀρτυγομήτρα. ας. ἡ. ortygometra, id eſt, matrix coturnicum. Gaza ſimpliciter matricem interpretatur apud Ariſtot.

ὄρτυξ. uel ὄρτυγος. coturnix, ut Gaza uertit in Ariſtotele. Vide etiam Aelianum, & Oppianū in Ixeuticis.

ὀρυγαί. αἱ. ululatus.

ὀρυγάνω. eructo, uomo.

ὄρυγμα. ατος. τό. foſſio, foſſa, meatus. Et propriè um Athenis ergaſtulum dicatum puniendis ſontibus, & facinoroſis. Harpocr.

ὀρυγμαδὸς. οῦ. ὁ. &

ὀρυγμός. οῦ. ὁ. fremitus, latrat⁹, tumultus, propriè in montibus, dum ligna ſcinduntur.

ὄρυζα. ης. ἡ. oryza, genus frumenti quod uulgò riſum uocant.

ὄρυξ. υγος. ὁ. foſſorium, teſtudines ad fodiendū comparatæ ὄρυγες. dicitur Vitruuio libro 10. Item oryx animal capræ ſimile. Iuuen. Et Getulus oryx.

ὀρυκτός. οῦ. ὁ. foſſus.

ὀρυμαγδὸς. οῦ. ὁ. ὀρυγμαδὸς.

ὀρύνω. cumulo.

ὄρυξ. υγος. ὁ. oryx, fera quædam. Vide ὄρυξ. Gaza in Ariſtotele Græcam uocem relinquit. meminerunt eius & Aelianus, & Oppianus lib. 2. de Venatione.

ὀρύομαι. frendo, latro.

ὀρύσσω. μ. ύξω. π. υχα. fodio. Actiu. accuſ.

ὀρύχατο. cædebantur, mactabantur.

ὀρφανία. ας. ἡ. orbitas.

ὀρφανίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. orbatus ſum.

ὀρφανίζω. μ. ίσω. π. ικα. curo. Actiu. accuſ.

ὀρφανιστής. οῦ. ὁ. curator aut tutor pupillorum.

ὀρφανός. οῦ. ὁ. orphanus, pupillus, orbus parentibus, aut deſtitutus auxilio aliorum.

ὀρφανοτροφεῖον. τό. domus aut locus alendis pupillis deputatus.

ὀρφανοτρόφος. ου. ὁ. pupillorum nutritor.

ὀρφεοτελεσταί. initiandi authores nūcupati ſunt, quique felicitatem certiſſimam pollicebantur poſt obitum.

ὀρφνή. ἡ. nigredo, obſcuritas, nox.

ὀρφναῖος. ου. ὁ. &

ὀρφνινός. οῦ. ὁ. &

ὄρφνιος. ου. ὁ. &

ὀρφνός. &

ὀρφνώδης. ου. ὁ. niger, obſcurus.

ὀρφοβότης. ὀρφανιστής.

ὀρφώς. uide Etym.

ὀρφὸς

ὀρφός. ὁ. cernua piſcis, ut Gaza uertit in Ariſtotele. meminit eius Aelianus quoq;.

ὄρφος. ὁ. piſcis quem cernuam Gaza uocat.

ὀρχαμός. οῦ. ὁ. dux populi, princeps.

ὀρχάς. ſeptum, ſepes, genus oleæ.

ὀρχατός. οῦ. ὁ. ςίχος, κῆπος locus arboribus aut uitibus conſitus, ordo. διὶ ἧς ἐρχόμεθα. Etym.

ὄρχεα. ſacculus teſticulorum.

ὀρχηδόνως. iuueniliter, ἡβηδόν, aut uiritim, apud Herod.

ὀρχέομαι. μ. ήσομαι. πε. ημαι tripudio, ſalto, geſticulor, quemadmodum in choreis. Dicitur autem ἀπὸ τῶν ὄρχων, id eſt, uinearum ordinibus: in quibus inter uindemiam primitias Baccho offerentes choreas agebant. uel παρὰ τὸ ὀρέγειν τὰς χεῖρας. Depon. abſol.

ὀρχηδόν. ὀρχηδόνως.

ὀρχηθμός. οῦ. ὁ. &

ὄρχημα. ατος. τὸ. ſaltatio.

ὄρχης. εος. ὁ. teſtis, ut Gaza uertit in Ariſtotele.

ὄρχησις. ιος. ἡ. &

ὀρχησμός. οῦ. ὁ. ὄρχημα.

ὀρχηςής. οῦ. ὁ. ſaltator, gaudens de parta uictoria. Itẽ ſator plantarum ordine conſitarum. Etym.

ὀρχηςικός. οῦ. ὁ. ſaltatorius.

ὀρχήςρα. ας. ἡ. orcheſtra, locus in ſcena in quo ſcenici artifices ſuas actiones exhibebant, palæſtrã ſaltatoriũ, orcheſtra nomen à ſaltãdo nacta. Vitruuius lib. 5. Et propriè eſt chori, ſicut ſcena hiſtrionũ, teſte Polluce. Eſt etiam locus in theatro, ubi ſenatores habebant ſua ſubſellia. Hinc Iuuen. pro ipſo ſenatu utitur.

ὀρχήςρια. ας. ἡ. uel ὀρχηςρίς. Ariſtoph. ſaltatrix.

ὀρχηςύς. ύος. ἡ. ars ſaltandi, ſaltus, ſaltatio.

ὀρχίδιον. ου. τὸ. teſticulus, diminutiuum ab ὄρχις, ὀρχίπεδον.

ὄρχιλος. ὁ. orchilus auis Ariſtoteli, Gaza Græcam uocem relinquit.

ὀρχίπεδον. ου. τὸ. idem quod ὀρχίδιον.

ὀρχιπαιδίζειν. ludere & otiari cum pueris.

ὄρχις. ιος. herba teſtes hominis expreſſos in radice oſtendens, quã teſticulũ canis nuncupant.

ὀρχιςοδιδάσκαλος. ὁ. præceptor ducendæ choreæ. Bud. Com.

ὀρχμή ſeptum.

ὀρχός. οῦ. ὁ. ὀρχατός. ordo plantarũ, arborum, palmes, ramus, & ſulcus, fouea in qua inſeruntur plantæ. παρὰ τὸ ὀρύσσω. οἷον ὄρυχος τις. Etym.

ὀρχοτομεῖν. caſtrare.

ὀρω. π. ῶρα, & Atticè, ὄρωρα accumulo, eleuo, moueo, attollo, inueho, infero, concito.

ὀρώγκη. montis eminentia, ὄγκος ἢ λόφος τῶ ὄρους.

ὀρῶπος. colorũ mixtio. uide ῥῶπος. nã omicron hîc abundat, & fortè ex articulo adiectum eſt.

ὀρωρέχαται. porrecti ſunt, extenſi, ab ὀρέγω. quod in præterito paſſiuo facit ὤρεκται, & Ionicè ὠρέχαται, & rurſus Atticè ὀρωρέχαται.

ὀρώρη. moueatur.

ΟΣ. οὗ. qui ſuus, οὗτος, καὶ αὐτὸς poëticè. Item pro ὅςις infinitè. Bud. Com.

ὃς βούλει. quiuis.

ὅσγε. idem quod ὅς.

ὅσα quantum, quatenus, ut. Accipitur nonnunquam pro ὅσον apud Atticos qui pluralibus uti gaudens pro ſingularibus.

ὅσα ἄν. quæcunq;.

ὅσα βουλομένοις ἦν. quantum uolebant, arbitratu ſuo. Xenoph. τί οὖν ἔφη οὐ πυνθάνῃ εἰ καὶ ἐκείνῳ ταῦτ' ἐστί; Quin igitur ſciſcitaris, an hæc illi conditio placeat? Idem, ἦν δὲ οὐ τῶ ἀγησιλάῳ ἀχθομένῳ ταῦτα. Hæc non inuito Ageſilao fiebant. Gaza ὅσα uidetur uſurpaſſe pro ὅταν. Budæus Com.

ὅσα θεωρητέον. quatenus ſpeculandum.

ὅσαι νύκτες. ſingulis noctibus.

ὅσαι ὧραι. ſingulis horis.

ὁσάκι, & ὁσάκις. quoties, ποσάκις.

ὁσαμή. iſto modo, in tantum, ut.

ὁσαχῶς. quotcunq; modis, quotupliciter.

ὅσδω, Doricè pro ὄζω.

ὁσέτος. ου. quotannis.

ὅση δύναμις. pro uiribus.

ὁσημέραι. quotidie, ſemper. Etym. Dicitur nonnunquam disiunctè ὅσαι ἡμέραι.

ὅσια. τά. iuſta, parentalia, exequiæ.

ὁσία. ας. ἡ. ſanctitas, iuſtitia, fas, id eſt, numen metuendum & reuerendum.

ὁσίας ἕνεκα. defunctoriè, quæſito prætextu, parcè, delibantis more.

ὅσιον (ſcribit Bud. Com.) eſt τὸ βέβηλον καὶ οὗ ἔξεστι προσάπτεσθαι τῷ τυχόντι, profanum, publicum, cuiuſmodi ſunt quæ in hominum cõmercio ſunt. Vnde illud Antiphontis, ἀμύναι ὑπὲρ τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων, ſuppetias ire pro ſacris & profanis, uel (ut Latini) pro aris & focis. Et Demoſth. μέτεστι τούτῳ καὶ ὁσίων καὶ ἱερῶν. Hic omnia iura ciuitatis habet. ὅσιον καὶ δίκαιον quoq; Græci dicunt, ut Latini ius & fas. Plut. in Demetr. τὸ δὲ καὶ πρὸς τοὺς θεοὺς ὅσιον, καὶ πρὸς ἀνθρώπους δίκαιον. Ammonius diſtinguit ab ἱερόν.

ὅσιος. οῦ. ὁ. pius, ſanctus, caſtus, reuerens dei, καθαρός, innocens & nullo ſcelere contaminatus, & qui ob cædem perpetratam impias manus habere non cenſebatur. quaſi ἄσιος ab ἅζομαι, τὸ σέβομαι. Bud. Com.

ὁσιοῦν. expiare.

ὁσιότης. ητος. ἡ. pietas, ſanctitas.

ὅσιοις

ὄσιρις. ιδος. ὁ. Aegyptiorum lingua Bacchus.
ὁσιωτήρ. ὁ. qui Delphis hoſtiam immolat.
ὀσμή. ῆς. ἡ. &
ὀσμός. οῦ. ὁ. odor, olfactus. ſed ὀδμὴ Ionum eſt. Xenoph tamẽ niſi deprauata ſit lectio ὀδμὴ dixit.
ὀσμυλία ας. ἡ piſcis ozæna, qui iuxta caput fiſtulam habet, tetrum odorem exhalantem. Oſmyli piſcis meminit Aelianus.
ὀσμώδης. εος. ὁ. ἡ. odoratus.
ὅσοι μῆνες. ſingulis menſibus.
ὅσοι δή. quotlibet.
ὅσοι τὸν ἀριθμόν. totidem.
ὅσον. quãtum. Multiplicis autem uſus eſt, quem admodum. Bud. Com. tradit: ut παρ᾽ ὅσον, ſicut παρὰ μικρόν, fermè, parum abeſt quin. Item quatenus, quod & καθ᾽ ὅσον, & ἐφ᾽ ὅσον, ſiue ἐφ᾽ ὅσα Atticè dicitur. Et Ariſtotel. ἀμήχανον ὅσον, pro ualde difficile. Et θαυμαστὸν ὅσον, mirum quantum, pro maximè. ὀλίγοι ὅσοι, admodum pauci. Εἰς ὅσον, quantum, quantopere, quãdiu, ut εἰς ὅσον ἥκω δυνάμεως, quàm maximè facere poſſum. Ἐξ ὅσου χρόνου, τὸ ἐξ οὗ χρόνου. Ὅσον οὔπω, τὸ ταχύ, μετ᾽ ὀλίγον. Item ὅσα, ἀντὶ τινὰ inuenitur.
ὅσον αὐτίκα. quàm primum, mox, iamiam, & de futuro dicitur.
ὅσον ἧκεν ἐπ᾽ ἐμέ. quatenus ad me pertinebat.
ὅσον καθ᾽ ἕνα ἄνδρα. quantum in uno homine (fuit.
ὅσον οὐ. fermè, circiter.
ὅσον οὐδέπω. τὸ ὅσον αὐτίκα. propemodum, mox, illico, pauló poſt.
ὅσον οὐκ ἤδη. iamiam.
ὅσον οὔπω. fermè, circiter. quod & ὅσον οὐ dicitur Thucyd. ἀγγέλλεται αὐτοῖς, τὰς ἐκ Πελοποννήσου ναῦς ὅσον οὐ παρεῖναι.
ὅσον πλεῖστον quàm maximè.
ὅσον τάχος, & ὅτι τάχος. quàm celerrimè.
ὅσον τὸ καθ᾽ ἐμὲ quantum in me eſt, quoad fieri poſſit à me.
ὅσον φιλοτίμως. quàm copioſè.
ὅσον χρόνον. quandiu.
ὅσος. ου. ὁ. quantus, quicunq;.
ὅσπερ. ὅς. relatiuum.
ὄσπριον. ου. τὸ. legumen. à σπείρω pro σπόριον, metatheſi literarum.
ὀσπριῶναι. ſunt qui comparandis leguminibus creati ſunt. &
ὀσπριωνία. munus ipſum.
ὄσσα. ης. ἡ. fama, uox. Iliad. β. μετὰ δέ σφισιν ὄσσα δεδήει, Inter eos fama accẽdebatur. Heſiod. in Theog. ἐννύχιαι στεῖχον περικαλλέα ὄσσαν ἱεῖσαι, Nocturnæ ibant pulchram uocem mittentes. Eſt item Oſſa mons Theſſaliæ. Cyrillus nõ recte ſpiritum diſcernit.
ὁσσάτιος. quantus.
ὄσσε. oculi. duali autem numero dicitur pro ὄσσεε, à nominatiuo neutro τὸ ὄσσος. Alijs maſculinum eſſe magis probatur, & deriuatur à uerbo ὄσσω.
ὀσσεία. uaticinatio.
ὀσσεύομαι. uaticinor, auguror.
ὀσσητήρ. adiutor.
ὀσσίχος. quantulus.
ὄσσομαι. aſpicio, circunſpicio, auguror, prædico.
ὄσσω. Aeolicè pro ὄπτω. uideo, circunſpicio.
ὀστάγρα. ας. ἡ. inſtrumentum chirurgicum ad fracturas cranei.
ὀστακός. cancri ſpecies, aliàs ἀστακός.
ὀστάριον. ου. τὸ. oſſiculum.
ὀσταφίς idem eſt quod ἀσταφίς, & σταφίς. Etym.
ὀστέϊνος. ου. ὁ. ὄστινος.
ὀστεοκόπος. ου. ὁ. laſſitudo ad oſſa uſq; penetrans, quaſi oſſearia, Gal. ulceroſam laſſitudinem exponit apud Hipp.
ὀστέον. ου. τὸ. os oſſis,
ὀστεόφιν. idem, poëticè.
ὄστινος. ου. ὁ. oſſeus.
ὅστις. quicunq;, quiuis, quilibet. Sic πᾶς ὅστις, & ὁστισοῦν. Accipitur interdum pro τίς. Demo. οὐ γὰρ ὅστις πάσχων ὧδε δεῖν σκοπεῖν. ὅστις inqt, Thom. Mag. ἀόριστόν ἐστι. τὸ δὲ ὅστις ποτε ἀμφιβόλου λόγου οἷον ὅστις ποτε ἦν ὁ παράδεισος, ἤγουν εἴτε νοητὸς εἴτε αἰσθητός.
ὄσλιγγες. faces, ſcintillæ: ut illud, ὄσλιγγες μαλεροῖο πυρός. Itẽ capilli Callimacho. Nicãd. cirri lolliginũ & ſæpiariũ, quos & βοστρύχους dicunt.
ὀστοθήκη. ης. ἡ. oſſium theca, urna, capulus.
ὀστοκόπος. ου. ὁ. oſſium dolor ex laſſitudine.
ὀστομαχία. nomen ludi, quem Auſonius poëta deſcribit.
ὀστοῦν. οῦ. τὸ. os oſſis. Ariſtot.
ὀστρακίνδα. genus ludi, quẽ deſcribit Iulius Pollux in hunc ferè modum: Pueri, ducta in medio linea, duas in partes ſeſe diſtribuebant, quarum altera extra dicebatur. Deinde mittente quopiam ad lineam teſtam, utrius partis ſuperior extitiſſet aliquis, hunc inſequebantur, qui illi adhærebant, reliquis in fugam conuerſis. Cæterum è fugientibus, qui comprehenſus eſſet, is conſidebat, aſinus dictus, teſtaq; proiecta, dicebat nox dies. Nam interior teſtæ pars pice ſublita erat, quæ nocti reſpondebat. Vide Eraſ. prouerb. Teſtulæ tranſmutatio.
ὀστράκινος. ου. ὁ teſteus.
ὀστρακισμός. οῦ. ὁ. exilium quindecennale aut decẽnale, ab ὄστρακον dictũ, ſiue teſtula, per quam ſuffragia ferebant ad hunc modum. In teſtulis nomen audacis & pernicioſi ciuis, cuius po-

tentiam

tentiam formidabant, comitijs inſcribebāt, & cuius plures erant teſtæ in urnā coniectæ, is de concilij ſententia ab aris focisq́; proiectus, ut à ciuium arceretur aſpectu 15. aut 10. annorum, exilio ſolum uertebat fuitque conſtitutum, ut ita damnati Argiuam exulatum irent, ubi bos erat æneus magnitudine uiſenda, quare qui illic exulabant, ſeruare bouem dicebantur. Hæc comitia, niſi ſuprà ſex millia ciuium concilio ad iudicij diem conuenirent, nulla atq; irrita erant. Vide Alexand. Genial. libro 3. cap. 20. & Bud. in Annot. & Eraſ. in Chiliad. Vnde ὀστρακίζεσθαι uerbū, de eiectis, extorribus, exulibusq́; Thucyd. in 6. lib. μοχθηρὸν ἄνθρωπον ὀστρακισμένον. & lib. 2. ἔτυχε γὰρ ὀστρακισμένος, καὶ ἔχων δίαιταν ἐν Ἄργει. quo quidem exemplo confirmatur quod iam dictum eſt, damnatos Argiuā exulatos iniſſe.

ὀστρακόδερμα. τὰ. tacta putamine teſtaceo: quibus teſta pro tegmine eſt.

ὀστρακόδερμοι. οἱ. habentes cutem teſtaceam.

ὄστρακον. τ. τὸ. teſta, teſtula, cortex.

ὀστρακοφορία. ας. dies oſtraciſmi faciendi.

ὀστρακώδης. ε. ος. ὁ. ἡ. teſtaceus.

ὀστρειογραφής. ἐ. ος. ὁ. ἡ. pictus oſtro.

ὄστρειος. ε. ὁ purpureus, oſtrinus. Gal. ex Ariſtot. autoritate diſtinguit ὄστρειον per ει diphthongū, & ὄστρεον per ε, dicitq́; prius per ει genus eſſe ad omnia teſtatia, poſterius uero per ε ſpeciem unam eſſe cui apud nos reſpondet cōcha. Athenæus aliter paulo ſentire uiſus eſt, qui ueteres per ει proferre ſolitos affirmat, ſolū Platonē per ε, ſed magis & libentius Galenum probamus.

ὄστρεον. ε. τὸ oſtreum, conchylium, murex. Gaza in Ariſtotele Græcam uocem relinquit. Vide Aelianū & Chiliad. Eraſ. Oſtrei in morem.

ὄστρεος. piſcis & color.

ὀστρεώδης. ε. ος. ὁ. ἡ oſtreus, concharius.

ὄστριμον æſtiua habitatio.

ὀστρίτης. ὁ. nomen lapidis apud Orpheum.

ὄστρον quod ex concharū marinarū teſtis eximitur oſtrum eſt uocitatū, inqt Vitruuius lib. 7.

ὀστωδέστερος. ε. oſſatior.

ὀστώδης. ε. ος. ὁ. ἡ. oſſeus, oſſulentus.

ὀσφραίνομαι. &

ὀσφραίνω odoro. genit. ὀσφραίνεται. Ariſtoph. περὶ τὴν ὄσφρησιν ἥκεις. & infinitiuus ὀσφρέσθαι apud Atticos uſitatior quā ὀσφραίνεσθαι. Genit.

ὀσφραντικόν. τὸ. facultas odorandi.

ὀσφραντικός. ε. ὁ. odoratiuus.

ὀσφραντός. ε. ὁ. odorabilis.

ὄσφρησις. ιος. ἡ. odoratus. Gaza in Ariſtotele uertit olfactum. Et ὀσφρήσεις pro naribus accipiuntur, ſicut ἀκοαὶ pro auribus.

ὀσφρόμενος pro ὀσφραινόμενος, ὄσμην κνίσης πέμπων. παρὰ ἐπισώζω λέγεται, καὶ παρὰ μέσον αὐτοῦ ὀσφρησάμενος. Nec ſolum ὄσφρω, uerū etiā ὀσφρέω ὀσφρῶ. cuius indefinitum ſecundum ὤσφρον medium ὠσφρόμην, καὶ ὀσφρώμενος.

ὀσφύς. ύος. ἡ. lumbus, ile, coxa, nates. Gaza in Ariſtotele lumbos uertit, ſicut & ψοιάς. Eſt enim propriè in homine poſterior media renum pars, quam ait Galen. eſſe in deſcriptione humani dorſi quo loco cinguntur homines, uocare etiam alio nomine ἰξύν.

ὄσχεον. ε. τὸ. uel ὀσχεός. ε. ὁ ſcrotū, ut Gaza in Ariſtotele uertit, marſupium. Hippocr. ὄσχιον. ε. τὸ. extuberantia flexuoſa circa os uuluæ, qua parte hernias omnes fieri dicunt. Item palmes uuis onuſtus, quod & ὄσχη. ης. ἡ. dicitur.

ὀσχοφόρια. τὰ. feſtum ab ramorum, quæ ὄσχια uocant, latione ſic dictum: & ὀσχοφόροι, duo iuuenes erant diuitijs nobilitateq́; eximij. Suid.

Οταν. quando, cū. Veteres diſiunctim hāc uocem efferebant, conſtruitur enim & cum indicatiuo & cū optatiuo modo.

ὅτε quando, ἐπειδή. nonnunquam ſolum tempus ſignificat, nonnunquam tempus & cauſam

ὅτε γάρ. etenim. (Ariſtoph. interp.

ὅτε δή. quandoquidem.

ὅτεο pro ὅτε. cuiuſcunq;.

ὅτι. quid, quia, quoniam, propterea quòd, quam obrem, cur, quo pacto, utcunque, per quem locum. Accipitur & pro τί. Item quodcunque. Interdū abundat apud Græcos. Ponitur quoq; eleganter cum ſuperlatiuo, ſicut quàm apud Latinos, ut ὅτι πορρωτάτω, quàm longiſſimè, ὅτι μάλιστα quàm maximè. Bud. Com. Ammon. diſtinguit à διότι.

ὅτι ἂν quodcunq;.

ὅτι ἀλλά. at uero.

ὅτι δήποτε. quoquomodo.

ὅτι ἔτυχεν. quiduis.

ὅτι ἐπειδή quin.

ὅτι ἤ. quia.

ὅτι μάλιστα. quàm maximè.

ὅτι μή. niſi, extraquam, preterquàm, excepto hoc. & in propria ſignificatione, pro quòd non.

ὅτι οὖν. quoduis, quodlibet.

ὅτι περ. quòd.

ὅτι τάχος. quàm celerrimè.

ὅτι τοίνυν. quòd uerò, quòd autem, itaq; quòd.

ὅτις. poeticè pro ὅσις. quicunq;.

ὠτίς. ίδος. apud Xenoph. Hipp. teſte Gal. eadem auis quæ Ariſtoteli ὠτὶς dicitur.

ὀτλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. &

ὀτλέω. μ. ήσω. π. ηκα. laboro, ſum miſer, ſuſtineo.

ὀτλήμων. miſer, laborioſus.

ὄτλος

ὄτλος. ου. ὁ. labor, calamitas.
ὀτοβέω. θορυβέω. tumultuor.
ὄτοβος. ου. ὁ. ſtrepitus, murmuratio in aures, inferius per τ. ſcribitur.
ὅτοισι, pro οἷς τισι. Homer. ἐν μὲν ὅτοισι κύνδος ὑπέρτατον ἐγγυαλίξῃ.
ὀτοτύζειν. lugere, clamare.
ὅττι. pro ὅ. Atticè.
ὅτου δήποτε ἕνεκα. cuiuſcunq; gratia.
ὁτουοῦν. accipitur pro ὁτινοσοῦν
ὅτου χάριν. τίνος ἕνεκεν. quapropter, cuius rei gratia.
ὀτρα. ἡ. gallinaceæ cauda.
ὀτραλέως. diligenter, celeriter.
ὀτρηρός. ὀτρυρός.
ὀτριχάς. ſimiles pilis, pro ὁμοιότριχας.
ὀτρυγηφάγος. panem comedens. eſt enim τρύγη, frumentum.
ὀτρυντήρ. ῆρος. ὁ. caduceator, præco, σαλπιγκτής, iuſſor, incitator.
ὀτρυντύς ύος. ἡ. exhortatio, ſtimulatio.
ὀτρύνω. hortor, iubeo, excito, acuo, ſtimulo, impero, extimulo & apparo, præparo. Etym.
ὀτρυρός. οῦ. ὁ. diligens, impiger. Suidas & Heſych. ὀτρηρός ſcribunt per η, id eſt, ταχύς, δρασήριος, ὀξύταδος, ὑπήκοος, πιςός, ἀπερίλαλος, αὐδηεῖος.
ὀττεία. hortor. ὀττείαι. ſomnia inania.
ὅττεο. cuiuſcunq;.
ὀττεύομαι. in religionem uerto, aſpernor, auguror.
ὀττευομένη. uaticinata, οἰωνιζομένη.
ὅττι. ualde, geminato τ, cauſa metri. Eſtque proprium Dorienſium geminatis σσ. ττ. ππ. uti.
ὅττικεν. quodcunq;,
ὄττοβος. ὄτοβος.
ὄττομαι. ὀττεύομαι, κληδονίζομαι.
ὀττοτοῖ. hei, φεῦ.
ὅτῳ, pro ᾧ. Atticè.
ὅτῳ μὴ ἀχθομένῳ ἐστὶν ſi quis non grauaretur.
ὁτῳοῦν. accipitur pro ᾧτινιοῦν.
ὅτῳ ποτέ. quonam pacto.

Οὗ. cuius, alicuius, ſui. οὗ ἕνεκα. finem ſignificat, hoc eſt, actum, ut docet Ariſtoteles. Legitur & οὗ pro ubi, infinitè poſitum, ſicut de οἷ dictum eſt, hoc eſt, ὅπου. Theocrit. οὗ λέγεται τὰν κύπριν ὁ βουκόλος ἀπολοῦσαι γυναῖκα. Heſych. ſcribit οὗ pro ὅπου καὶ ἔνθα. οὗ κακῶν, quo malorum, Lucian. Tox.
οὐ, uel οὐ ὀξυτόνως. in clauſulis & repetitione, nô οὐ (inquit Heſych.) ἐπίῤῥημα ἀρνητικὸν περὶ στέρησιν, ἤδη οὐχί. Aliquando ponitur cum interrogatione, ut non, apud Latinos. Aliquando interrogatio eſt negatiua, cui ſubintelligitur affirmatio, Multi autem ſunt hinc loquendi modi, de quibus Bud. Com.
οὐ γάρ nônne? annon? Aliquando indignantis, quaſi, Quid malum? Lucian. οὐ γὰρ ἄρης φοβεροώτερος ἦν; Interdum geminatur in oratione, uel potius ἐπαλλήλως ponitur, ut apud Platonem, Aeſchin. & Thucydidem. Sicut quoque Cicero de Orat. 1. Neque enim hæc ita dico, ut ars aliquid limare non poſſit: neq; enim quæ bona ſunt, meliora fieri poſſe doctrina. Bud. Com.
οὐ γὰρ ἀλλά. & uerum, enimuero, πάνυ γάρ, καὶ γάρ.
οὐ γὰρ ἄν. pro eodem. Herodot. ὦ παῖ καμβύσεω, σὲ γὰρ θεοὶ ἐπορῶσι. οὐ γὰρ ἂν ἐς τοσοῦτο τύχης ἀπίκεο, Nam niſi ita eſſet, nunquam ad tãtum faſtigium euaſiſſes.
οὐ γὰρ ἂν εἴποιμι ne dicam.
οὐ γὰρ ὅπως. non enim hoc modò, neque enim tantummodo.
οὐ διὰ μακροῦ. nô de tempore modo dicitur, ſed & de ſpacio.
οὐ περὶ κόσμον. inhoneſtè, ſeruiliter.
οὐ μά. negat, abundatq; μά.
οὐ μὰ Δία. non hercle, minimè.
οὐ μὲν δή. minimè uero, minimè, ueruntamen.
οὐ μὲν δέ. non.
οὐ μὲν δὲ ἀλλά. ἀντὶ τοῦ οὐ μὴν ἀλλά.
οὐ μή. nequaquam, & ponitur uel cum indicatiuo, uel ſubiunctiuo.
οὐ μήν, at non, haud dum, quanquàm, quin, non tamen, nec uerò, haud uerò, non modò, nullatenus.
οὐ μὴν ἀλλά. enimuero, quin etiam, ſed tamen, at uerò, uerum enimuero.
οὐ μὴν ἀλλά γε. idem.
οὐ μὴν ἀλλ' ἔστω. uerum eſto, ſed ſit ſanè.
οὐ μὴν οὐδέ. &
οὐ μὴν ὅτι. non tamen, ueruntamen non.
οὐ μὴν πω. haud dum tamen.
οὐ μόνον δέ. ſic utuntur Græci, ut Latini non ſolum. Cicero, Deinde Hortenſium conſulem, non ſolùm, ſed etiam Metellum. Non ſolum, pro neq; ſolum huc poſuit more Græcorum.
οὐ πάνυ. raro, σπανίως apud Hipp. ſignificare annotat Galenus libro 2. Aphor. 19. & libro. 6. aph. 33.
οὐ προπολλοῦ. non multo poſt.
οὐ τοῦ τυχόντος. non uili, non gregario, eximio.
οὐ χαλεπῶς. haud magno negotio, haud difficulter, non grauatim.
οὐ ὠγαθέ. abſit hoc quæſo, ne ita interpreteris.
οὖα. ſorba.
οὐαί. uæ. fortè ab Hebræa uoce hoi, quæ idem ſignificat.

οὖας. ατος. τό. auris, οὖς παρὰ τὸ αὔω τὸ φωνῶ. fit αὖας, & mutato α in ο, ὦας.
οὐάτιος. ου. ὁ. extremus, τάρβισιν ὑπ᾽ οὐατίοις, ſub imis calcibus. Orpheus.
οὐατόεις. εντος. ὁ. auritus.
οὐ-βίδινα. ης. ἡ. dea præſes funerum, ut Libitina.
οὔβρονα ποταμόν. Plutarchus Rubiconem uertit in Apoptheg.
οὐβρῶσις. fames, pro βούβρωσις.
οὐ γὰρ, οὐ μὰ τὴν γλῶ. Theocrito.
οὐγκία. ας. ἡ. uncia.
οὐδαῖος. ου. ὁ. humilis, terrenus.
οὔδαλα. friuola.
οὐδαμῇ. nullatenus, nuſquam, nullo modo. In οὐδαμῇ οὐδαμῶς uero altera negatio ex ſuperfluo eſt. nam idem ſignificat quod οὐδαμῇ; & opponitur huic πάντῃ πάντως, de quo Bud. Comment.
οὐδαμῶς ἧττον. nihilominus.
οὐδαμινός. οῦ. ὁ. contemptus, nullius pretij.
οὐδαμόθεν. ex nulla parte.
οὐδαμόθεν ἄλλοθεν ἢ ἐντεῦθεν non aliunde quã ex eo.
οὐδαμόσε, & οὐδαμοῦ. nuſquam.
οὐδαμῶς. nullatenus, nequaquam.
οὖδας. αος. τὸ. ſolum, terra, pauimentum.
οὐδέ. neq;. In hac coniunctione ſæpe tacita quædam uis eſt: ut οὐδὲ φοβῇ σὺ τὸν θεόν, Tu ne deum quidem times.
οὐδείς, pro οὐδείς.
οὐδὲ πολλοῦ δεῖ. multum abeſt, nequaquam, Demoſtheni. idem enim eſt ac ſi negationem abſtuleris, ut pro Cteſiphon. οὐδέ γ᾽ ἡττήθην ἐγὼ τοῖς λογισμοῖς Φιλίππου, πολλοῦ γε καὶ δεῖ. Bud Com.
οὔδει ſolo, terræ. caret nominatiuo.
οὐδεὶς πώποτε. nemo unquam.
οὐδεὶς ὅστις. nullus.
οὐδεὶς ὁστισοῦν. idem.
οὐδεὶς λόγος τοῦδε. hic nulla opinione præditus eſt, nullo numero habetur.
οὐδ᾽ ἄν. ne ſiquidem.
οὐδ᾽ ἄν τις, pro οὐδεὶς ἄν. Ariſtoph. Pluto. οὐδ᾽ ἂν εἷς εἰσελθύσειεν.
οὐδ᾽ ἂν ὁτιοῦν γένηται. nullo pacto.
οὐδ᾽ ἔτι πω nuſquam amplius.
οὐδ᾽ ὀλίγου δεῖ. non parum intereſt Bud. Com.
οὐδ᾽ ὅπως τι οὖν. nullo pacto, nullo modo, prorſus.
οὐδ᾽ ὅσον. ne tantillum quidem, διακτικῶς ponitur, in Epigr. Gr.
οὐδ᾽ ὁτιοῦν ὑγιές. nihil ſani, nihil recti, nihil boni.
οὐδ᾽ ὑφ᾽ ἑνός. à nullo.
οὐδεμενοῦν. non quidem.
οὐδεμὴν. ſed nec, neque uero, nec tamen, nec uero.
οὐδεμία μηχανὴ μή. nullo pacto fieri poteſt quin. Latinè dicitur, nihil cauſæ eſt quin. Bud. Com.
οὐδέν. ενός. τό. nullum, nihil. Attici diſiunctim οὐδὲ ἕν dicunt. Accipitur pro οὐ, ſicut nihil Latinè. Ammonius diſtinguit ab οὐθὲν per θ: & Cyrillus. παρ᾽ οὐδὲν τίθεμαι, nihil facio, μηδὲν τίθεμαι. παρ᾽ οὐδὲν ἦλθον ἀποκτεῖναι, quod Cicero dixit, Propius nihil factum eſt, quàm ut ille occideretur. περὶ οὐδενὸς ἡγοῦντο, pro nihilo ducebant. οὐδὲν δεῖ uel οὐδὲ τῆς ἀρετῆς. non eſt locus uirtuti, nihil loci relinquitur uirtuti.
οὐδὲν διοίσει. nihil refert.
οὐδὲν ἔργον. nullius uſus, nihil opus.
οὐδὲν ἕτερον ἀλλ᾽ ἤ. tãtum non, propemodum.
οὐδὲν μᾶλλον. pro non, uel nequaquam. uſurpant Attici. Thucydid. libro 2 αὐτίκα ἐσέβαλον ἐς τὴν ἀττικὴν πελοποννησίων οὐδὲν μᾶλλον τοὺς ἀθηναίους ἀπάνιστασαν, pro οὐκ ἀπανίστασαν.
οὐδὲν ὅλως. nihil.
οὐδὲν οὐδαμοῦ. nihil quicquam.
οὐδὲν ὄφελος. nullus eſt uſus, nihil prodeſt. οὐδέν ἐστί μοι πρᾶγμα πρὸς τοῦτον, hoc iam nihil ad me pertinet. Verba ſunt quibus ſignificabant ſe iam nolle pacto uel contractu teneri.
οὐδὲν πρᾶγμα. nihil eſt incommodi & moleſti.
οὐδέν τι μᾶλλον. non magis, nihilo magis, uel ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς.
οὐδένεια. interitus, ἀπανθρωπεία, uilitas, contemptus.
οὐδένες. contempti.
οὐδενοί. nihili homines.
οὐδενόσωρον. nullius pretij, nihili faciendũ, nihil profuturm, Iliad. 8. Ab ὠρεῖν, curare, unde ὀλιγωρεῖν, negligere.
οὐδενόω. ad nihilum redigo.
οὐδέπω nihil dum.
οὐδέπως penè nihil.
οὐδὲν. neq;. οὐδέ.
οὐδένυτον. neq; illum.
οὐδέποτε. nunquam.
οὐδεπώποτε. idem. Hoc tamen differunt quòd οὐδέποτε iungitur tribus temporibus, οὐδεπώποτε uero ſolo præterito. Thom. Magiſt.
οὐδέτερος. ου. ὁ. neuter.
οὐδή. ης. pauimentum, ſolum, terra.
οὐδή που. nunquid, ἆρα γε.
οὐδῆτα. nequaquàm, minimè, negantis eſt.
οὐδιτανός, pro οὐτιδανός. nullius pretij.
οὐδός. οῦ. τό. limen, pauimentum, ſolum.
οὐδός. limen, βαθμός, βατήρ.
οὐδοτιοῦν. nequicquam. οὐδὲ τὸ συνόλον.
οὐδρία. hydria, Atticè metretæ dimidium.

οὖθαρ.αθος.τὸ. uber,ſumen,aruina,pinguedo ſoli,mamma. Vnde translatè οὖθαρ ἀρούρης, quaſi ubertas telluris, ager feracitate inſignis. id qđ reſpexiſſe uidetur Vergil. noſter cum inquit, Terra antiqua,potens armis, atq; ubere glebæ. οὔθατα Gaza in Ariſtotele uertit ubera.

οὐδέτερος.neuter.

οὐθείς Aeolicè pro οὐδείς.nullus.

οὐθένεια.ας.ἡ. uanitas, imbecillitas, & adiectiue μηδαμινή.οὐτιδανής.

οὐ θὴν.non tamen,non omnino,uel diu.

οὐκ.non.idem eſt quod οὐ, ſed κ addimus in contextu orationis ſequente uocali, quæ ſi aſpiratur, uertit κ in χ. Accipitur & pro nónne? annon? ſicut de οὐ dictum eſt.

οὐκ ἄδηλον.non eſt dubium.

οὐκ αὖ δή.οὐδαμῶς αὖ.nequaquam.

οὐκάμπω.nullo modo.

οὐκ αὐτὸ.minimè,οὐκ αὖ δή.

οὐκ εἰς μακράν.non multo poſt.

οὐκ ἔστιν ὅπου.nullibi,nuſpiam.

οὐκ ἔστιν ὅτε.nunquam.

οὐκ ἔστιν ὅπως οὐκ εἶ.fieri non poteſt quin ſis.

οὐκ ἔστιν ὅπως,οὐκ ἔχετε μου τὰ χρήματα.Certè uos habetis pecuniam meam.ubi negatio geminata affirmat.

οὐκ ἔστιν ὅπως,uel οὐκ ἔστιν ὅπως.nequaquam,nullo modo.

οὐκ ἔστιν ὅτι.nihil.

οὐκ ἔστιν ἐφ᾽ ὅτῳ.in nullo.

οὐκ ἔστιν οἷτινι.nulli.

οὐκ ἔτι.non item.

οὐκ ἔφησε ποιήσειν.negauit ſe facturam.

οὐκ ἦν βουλομένῳ μοι ταῦτα. conditio hæc mihi non placebat.

οὐκ ἥκιστα non minimè,non in poſtremis,præcipue,maximè.

οὐκί,pro οὐχί.haud quaquam.

οὐκαλέγων.οντος. Vcalegon, nomen Troiani cuiuſdam apud Homer.Iliad.3.

οὐκοῦν.circũflexum,igitur, quin,atqui, nimirũ, proinde: ſignificat etiam profectò & enimuero. Sæpe interrogatiue accipitur, & ſignificat nempe uel ſcilicet. Bud.Com. Vide Ammonium,ponitur nonnunquam οὐκοῦν pro num apud Platon.interrogatiue.

οὔκουν.penacutum,non,nequaquàm.Cyrill.Ammonius.

οὐλαί.ῶν. apud Atticos crines, farinæ,molæ ſalſæ,hordea: & adorea Lat.

οὔλακκος.ου.ὁ.ſaccus,crumena.οὐλάς.

οὐλαμηφόρος. perniciem inferens, uel οὐλαμον, id eſt, cohortem militarem ducens, apud Lycophron.

οὐλαμός.οῦ.ὁ. cohors,acies quadraginta uirorũ, caterua. cōferta uis & robur exercitus,Euſtath. Iliad.υ. κατὰ τῆς σαρκικῆς οὐλώσεως.Nicand.etiam de apum examine dictionem protulit.Plutarc. φασὶ τὸν οὐλαμὸν εἶναι ἱππέων πεντήκοντα πλῆθος ἐν τετραγώνῳ σχήματι τεταγμένων.

οὐλάς.ἡ.pera.οὔλακκος.

οὐλαφηφορέω,νεκροφορέω, ab οὔλαφος,id eſt, νεκρός.mortuus.

οὖλε.ὑγίαινε.uale.

οὐλεῖν.ualere,ſanum eſſe.Ionum proprium.

οὐλή.ῆς.ἡ.cicatrix,tuber,macula oculi.Vide οὐλὴ & ὠτειλὴ apud Ammonium diſtinguẽtem.

οὐλὴ φυσική. næuus. οὐλεῖν ab Ionibus dicitur ὑγιαίνειν, inquit Ioan. Gram.unde etiam uulnera ſanata οὐλὰς uocamus. Idem habet Ammonius,adducens exempl. ex Homer.quo nititur oſtẽdere. οὐλὴν dici de iam ſanatis pridem inflictis & ſanatis uulneribus ὠτειλὴν uero de recentibus & adhuc hiantibus.παρὰ τὸ οὐτάσαι.

οὔλιον.οῦ.cædes,exitium.

οὔλιος.ου.ὁ ſalutifer,& Apollo Mileſiorum lingua: ſic dictus quaſi Pæanicus & integros faciens. Significat etiam pernicioſum, peſtiferum.Etym.

οὐλοδέτης.ου.ὁ.meſſor,manipulos ligans.

οὐλόδετον.ου.τὸ. funiculus è ſpicis demiſſis contortus,quo frumenti manipulos colligant, dicitur & ἀμάλλιον.Euſtath.Iliad.σ.

οὐλοθυσία.ſacrificium perfectum.

οὐλόθυμος.σχέτλιος,δεινόθυμος.miſer,noxius.

οὐλόθριξ.ιχος.ὁ &

οὐλοκάρηνος.ου.ὁ.&

οὐλοκέφαλος &

οὐλόκομος.qui criſpis eſt capillis.

οὐλομελία.ἡ. ſic Hipp. uocat τὴν ὁλόκληρον φύσιν τῆς τῶν ἀδήλων φύσεως.

οὐλόμενος.ου.ὁ.pernicioſus,dignus interitu,cauſa perniciei.οὐλον ἤτοι ὀλέθριον μένος ἔχων.

οὖλον. ου. τὸ. gingiua extima, nam intima οὖλον dicitur à mollitie, & teneritate,οὖλον γὰρ ἁπαλόν. Gaza in Ariſtot. uertit gingiuam. & οὖλον dicũt Iones pro ὅλον, gaudent enim προθέσει. teſte Ioan.Grammat.

οὖλος.ου ὁ. pernicioſus.item mitis,integer,ſanus pretioſus. Item criſpus,tortuoſus & capillorum denſitas: ut οὐλότατον τριχῶν. criſpiſſimum capillitium,Herodot.Cæl. quoque ſcribit lib.3.cap.11. οὔλους manipulos ex compluribus congeſtos,& fructus ipſos,ac hymnos in Cererem concinnatos.

οὖλος.Ionicè pro ὅλος.totus.

οὐλότης.ητος.ἡ.μαλακότης,ſalubritas.

οὐλοχύτειν.conſpergere molas ad uictimam.

οὐλότριχ☉.ȣ.ὁ. ȣλόθριξ. apud Herodot.& per inuerſionem, τρίχȣλος apud Archilochum.
οὐλόφυλλ☉ ῥάφανος.ἡ.criſpa braſſica.
οὐλοχόιον. uas in quod molæ inijciuntur ad deorum primitias.
οὐλοχύτη.ἡ. mola, id eſt, hordeum ſale conſperſum ad ſacrificandum. Ab ὄλη.hordeum, & χέω.
οὔλω. ὑγιαίνω. recte ualeo. uide Apollo ȣλι☉.
οὔλων. delicians.
οὔκουν, προσπερισπωμένως. cum negatione habet etiam implicitam aliam coniunctionem, ſicut ȣκȣν,& ſignificat nequaquam, οὐδαμῶς,non ergo,nihilominus.Lucian. ȣκȣν ἄλλ☉,Profecto ipſe eſt,non alius. Demoſthen.οὔκουν ἦν εἰπεῖν ἑτέρῳ, At qui tum nulli alij dicendi locus uacuus erat. uel, Nulli certe tum dicēdi locum non præripiebat. Sic Pauſan. ȣκȣν πάντα γε ἀφανισθῆναι, pro οὐκοῦν & ȣκȣν. Bud Com.
οὐμετασδὴν.non longe,uel diu.
οὖν.ergo,quo circa, atqui,itaque,ſed.Sæpe uero abundat,uel ornat expletq; orationem,præſertim apud poetas.
οὕνεκα.propter, ȣ ἕνεκα,ὅτι.Vide apud Ammonium οὕνεκα & τȣνεκα.
οὖπις. Dianæ Epitheton. παρὰ τὸ ὀπίζεσθαι τὰς τικτȣσας αὐτήν.Etym.
οὐπίτριπτος. dignus qui conteratur ac perdatur Ariſtoph.pro ἐπίτριπτ☉, hoc eſt, ἄξι☉ ἐπιτρίψεως καὶ ἀπωλείας.
οὔποθι.nuſquam,aduerb.in loco.
οὔποτε.nunquam, ȣδέποτε.
οὔπω.nondum.
οὔπως.nullo modo.
οὐρά.ᾶς.ἡ.cauda,puppis,oxyton. Dicitur & in re militari pars phalangis,quā Latini ſiniſtrum cornu uocāt,uide in ὀμφαλός.ἐπ' οὐράν & ἀπ' οὐρᾶς, uide μεταβολὴ in Appen.de uocab militarib. ȣρα,etiam membrum uirile,unde νώθȣρ☉,& μύζȣρις,& κόθȣρος fucus dicitur, ubi ȣρα aculeum in cauda occultū notat. Euſtath. Significat etiam poſtremam exercitus partem, teſte Euſtath quę & ȣραγία,uti ϛόμα prima acies hoſtili impreſſioni obiecta Homer. dicitur: alijs quoq; μέτωπον,ut nobis frons.
οὖρα.ας.ἡ.impetus,penanflectitur,Cyrill.
οὐραγέω.μ.ήσω. ποιῶ.ȣκα. duco extremam partem exercitus,cuſtodio, ὑςερίζω.Neut.abſol.& ȣραγέω quoq; legitur apud Euſtath.
οὐραγία.ας.ἡ.extrema pars agminis.
οὐράγ☉. extremus.
οὐραγός ȣ.ὁ.ductor extremę partis exercitus,qui ſiniſtrum cornu ducit,cauda. Vide ἐκτακτοι & ἐπιςάτης & λοχαγός in Appendice lexici de uocab.militaribus.
οὐραι.αἱ. partes ſuperciliorum quæ ad tempora protenduntur, ut κεφαλαὶ τῶν ὀφρύων, quæ nares attingunt.Pollux.
οὐραῖον.ȣ.τὸ. ȣρά.
οὐραῖ☉.ȣ.ὁ.poſtremus.
οὐραχός. media pars remi, Pollux. cuius prima pars ἐγχειρίδιον,id eſt,manubrium,ultima uero πτέρα ſiue ταρσοὶ κώπων qua ſcilicet, remus quodammodo in palmam deſinit. Iul.Pollux.
οὐράνη.ης.ἡ. matula.Et ȣραῖαι, loci qui ex renibus urinam emittunt,foramen penis.
οὐρανία ας.ἡ Vrania una ex Muſis,dicta quaſi τὰ ἄνω ὁρῶσα. Venerem οὐρανίαν omnium primi coluere Aſſyrij, deinde Paphij, Phœnices, Citherij:& Athenis Vraniæ Veneri templum fuiſſe ſurrectum ſcribit Pauſanias. Eſt & ludi genus,in quo pilam in altum iacere ſolebant,unde uerbum ȣρανιάζειν.
οὐρανίας.pro ȣρανία.
οὐρανίσθεν cœlitus.
οὐρανίζω ad cœlum perueniebat.
οὐράνι☉.ȣ.ὁ ἡ.cœleſtis,magnus,excelſus.
οὐρανίσκ☉.ȣ.ὁ palatū. Capitur pro lacunari tabernaculi regij,id eſt,auguſiali. Vide οὐρανός. Eſt & nomen ſtellæ apud Proclum.
οὐρανίων ωνος ὁ cœlicola. Et ȣρανίωνες Titanes.
οὐρανοβάμων.in cœlo gradiens.
οὐρανογνώμων.cœleſtium rerum peritus.
οὐρανόθεν.cœlitus, ȣρανίσθεν.
οὐρανόθι.in cœlo.
οὐρανομήκης. ε☉.ὁ.ἡ. prælongus, magnus, excelſus.
οὐρανοπετής. έ☉.ὁ.delapſus è cœlo.
οὐρανός cœlum, quaſi ὁρανός,ut ait D. Ambroſius in Hexamero,ab ὁράω,quòd ſit uiſui peruiū & minimè denſum,ut eſt aqua & terra. Perſæ regia tabernacula ȣρανȣς uocant. Vide οὐρανίσκ☉. οὐρανȣ hymnus extat apud Orpheum.
οὐρανόσε. in cœlum.
οὐρανοσκόπ☉.piſcis quidam.
οὐρανοφαίτωρ.altiſſime reſplendens.
οὐρανοφοιτᾶν.uerſari in cœlo.
οὐρανόφρων.ον☉.ὁ pius,religioſus.
οὐρανοφύτευτος ȣ.ὁ.è cœlo natus.
οὐρανοχρώματα.cœleſti colore tincta.
οὔραξ.ἡ urax auis ex tetrigū genere,ut Gaza uertit in Ariſtotele.
οὐραχός.dicitur illud quod ex uenis duabus,totidemq; arterijs, & uno neruo ſimul in χορίῳ ſiue mulieribus locis,quandā quaſi caudam conficiens, uerum quomodo id fiat ut accuratius cognoſcas,uide quæ in χορίον annotauimus.

Ὀυρεσίφοιτος.ου.ὁ. in montibus conuerſans.

Ὀυρεύς.έως ὁ mulus,iumentum,pro ὀρεύς,interpoſito υ. ἢ παρὰ τὸ οὐρὰ ἄδην γονὴν ἔχειν. Etym. Item cuſtos.οὖρος. Euſt.Iliad κ.

Ὀυρέω.μ.ήσω.πε.ηκα. mingo,facio felicem.Neutrum accuſ.

Ὀυρηθρέδρ.οἱ.&

Ὀυρήθρα ας ἡ. ὀυράνη. Ponitur & ὀυρήθρα pro ceruice.à Gaza in Ariſtotel.uertitur ceruix,uuluæ pars.

Ὀυρήνη.ἡ.urinal.Bayfius.

Ὀυρητὴρ.ὁ.meatus urinarius à renib.ad ueſicam.

Ὀυρητιάω.micturio,ſtillicidio urinæ laboro.

Ὀυρητικός.ὁ.ciens urinam . Et οὐρητικοί,qui frequenter mingunt.

Ὀυρητρὶς.ίδος.ἡ.ὀυράνη.

Ὀυρία ας.ἡ.ſecundus uentus.

Ὀυρία.τὰ.ὠὰ. urina oua dicũtur,cũ inania,aut deprauata ſunt.

Ὀυρίαχος ου.ὁ.σαυρωτὴρ.ferrum inflexum in alteram partem haſtæ, pars haſtæ ſpiculò oppoſita. Ferrũ præcuſpidatũ quod in extrema haſtæ parte præfigitur,quaſi ὃς ὄρει ἰαχὴ ſi qs eo pungatur,uocatur & σαυρωτὴρ,& κέρασφος. Euſtath. Iliad.9.

Ὀυριεῖν.ſecundo uento ferri. Aeſchyl.τὸν αὐτὸν ἀεὶ δαίμον' ὀυριεῖν τύχης.

Ὀυρίζω.apparo,appropinquo,conterminus ſum, ut ὀυρίζει πρὸς τῇ ἀσίῃ εὐρώπη. Item ſecundo uento nauigo,ſicut ὀυριεῖν.

Ὀυριθρεπτος.in montibus nutritus.

Ὀυρινεῖν.ὠόν. urinum ouium apud Ariſtot.Gaza Græcam uocem relinquit.

Ὀυριοδρομεῖν.uento ferente & obſecũdante nauigare,Suida authore. Alij ὀυριοδρομεῖν pro eodem ponũt,huic ὀυριόδρομος ναῦς dicitur nauis quę ſecundo uento & aura proſpera fertur.

Ὀυριον.cuſtodia,carcer,ſignum.

Ὀυριος. ου. ὁ. uentus ſecundus, ἐπίφορος. ὀρούει γὰρ καὶ προπέμπει τὴν ναῦν. Accipitur pro uento generaliter.

Ὀυροδόχη.ης.ἡ.ὀυράνη.

Ὀυρον.ου.τὸ οὖρος.urina. Item impetus. ὅρμημα. Euſtath. Iliad.κ.

Ὀυροπύγιον.ου.τὸ. podex, ſed propriè de cicada dicitur apud Ariſtophanẽ in νεφέλαις. quoniam cicadæ πυγὴν, id eſt, podicem ἐν οὐρᾷ, id eſt,cauda habent. Vide ὀῤῥοπύγιον.

Ὀυρὸς. ὁ. nauale,ſtatio nauium, limes excauatus, per quem naues ducũtur in mare. Vide in Ammonio. Hom.in eo uerſu οὐροὺς ἐξεκάθαιρον, uidetur accipere pro ſentina nauis. Euſt.certè interpr. loca nauis quæ prima in mare deſcendunt,ubi nauis deducitur.

Ὀυρος. ου. ὁ. pro ὅρος, terminus. Et licet ὅρος aſpiretur, οὖρος tamen aſpirationem perdit. ſimiliter omnia quæ à uocali aſpirata incipiũt, ſi υ aſſumunt,abijciunt aſpirationem. Accipitur etiam pro uento,ſicut ὄριος, qui οὐράν, id eſt,puppim,ſequitur.Ammon.Item pro cuſtode,rege, cõſeruatore, rectore, moderatore. Significat etiam locum in quem ſubducuntur naues.Etym.

Ὀυρος.ρος τὸ.urina,Cyril.(ſed melius οὖρον pro urina ut ſuprà)mons,ὄρος.

Ὀυρονέω.μ.ουσω.πε.ουκα.inuado, Plutarch.πρὸς σῦς οὐρονοῦσι.

Ὀυρστὰ.ueſtimenta quædam quæ trahantur.

Ὀυς.ὠτός.τὸ.auris. Item oſtrei genus altile,teſte Euſtath.Dicitur & οὖας poëticè.

Ὀυς θαλάττιον τὸ.auris marina apud Ariſtotelem, quæ aliàs ab ipſo nominatur λεπὰς ἀγρία, id eſt,patella fera,ex uerſione Gazæ.

Ὀυσα,plurali.Ionicè pro οἶσα,ab οἴω τὸ κομίζω,funes nautici, quibus naues religantur σχοινία. Etymol.

Ὀυσα.ης.ἡ. exiſtens. participium fœmininum præſentis à uerbo εἰμί ἡ μὴ οὖσα, uide in ἡ δίκην οὐκ οὖσαν cum dicunt, iuſtitium ſignificant. τὴν μὴ οὖσαν ἀντιλαγχάνειν, iudicium reſortiri.Bud.Com.

Ὀυσία.ας.ἡ. eſſentia, Quintiliano interprete,uel Flauio potius. Marc.Tull. uertit naturam,& materiam,idque non ſemel, cauſam certè Fab. Quint.non habuit cur aliud nos uerbum non habere quam eſſentiam diceret. Accipitur pro opibus,quemadmodum τὰ ὄντα, & τὰ ὑπάρχοντα. Ἀποφαίνειν τὴν οὐσίαν,dare commentarium ſeu indicem bonorum, quod inuentarium appellant, id quod fiebat ἐν ταῖς ἀντιδόσεσι. Nam ἀντιδιδόναι τὴν οὐσίαν.erat ad fortunarum permutationem prouocare. Budæus Cõment. Ὀυσία quid ſit,uide apud Ariſtotelem in Prædicamentis.& τῆς οὐσίας φθορά,dicebatur facultatum fuſio , & κατὰ τὴν οὐσίαν διδόναι,pro facultatibus largiri.

Ὀυσιώδης.ſubſtantialis.

Ὀυσον. funis nauticus, apud Lycophronem. ἀπὸ τῆς οἰσύας,à ſalice è cuius uirgulis ante repertum canabis uſum comparabantur funes.

Ὀυσπιγγοι.οἱ genus cantilenæ.

Ὀυτα, pro οὔτασε. uulnerauit, ut οὔτασε Τυδέος υἱός.

Ὀυτάζω.μ.άσω.πε.ακα.cominus uulnero. Actiu. accuſatiuo. Vide βεβλῆσθαι in Ammonio.

Ὀυτάμεναι.uulnerare,τιτρώσκειν.

Ὀυταμένος.ου.ὁ.uulneratus.

Ὀυτάσκω.&

Ὀυτάω.idem quod οὐτάζω, percutio. inferius οὐτάσκω

οὐτάσκω ſcribitur. Actiu. accuſ.
οὔτε. neque.
οὔτε μὴν. ὃ οὐδὲ μὴν.
οὔτετῳ. neque alicui.
οὔτησις ιος. ἡ. uulneratio.
οὐτήτειρα. uulneratrix.
οὐδὲ. nihil, non, nequaquam.
οὐδέγε. nedum, id eſt, non ſolum.
οὐδιδανός. ὁ. ὁ. uilis, nullius pretij homo.
οὐτίδες. αἱ. auiculæ quædam, quæ & ὠτίδες dicuntur teſte Gal. lib. de aliment.
οὔδεπου. an forte, num forte. Ponitur & pro nõ, nequaquam.
οὐδείς. ὁ. nullus, præſertim poëtis, apud quos etiam fœminini generis eſt. Item genus captioſæ concluſionis, de qua Chryſippus librum compoſuit. Laërtius. Vti dum aliquoties meminit.
οὐδιάσκω. τὸ οὐτάσκω.
οὐχὶ. nequaquam, minimè, οὔτι.
οὔτινυν. neque uerò, at nec.
οὗτος, τούτου, & οὑτοσί. Atticè. hic. Eſt & pronomen demonſtratiuum, declinaturque ſine articulo cum omnibus pronominibus. Refertur aliquando ad ſecundam perſonam, exponiturq; per iſte. ὦ οὗτος, heus tu. Ammon. & Cyrillus diſtinguit ab οὑτοσί.
οὑτοσί. Vide οὗτος.
οὕτω. ſic, ad eum modum, uſqueadeò, Et ſine σ ſcribi ſolet conſonante ſequente, οὕτως uero cum σ, uocali ſequente. οὕτως ὄναιο, bene præcantis eſt: ut apud Latinos, macte uirtute. Eſt etiam οὕτω iurantis & fidem facientis, uel admirantis: ut, Ita me dij ament. Eleganter aſſumit has uoces uel δὴ uel δήπου. Syneſius in Caluicij laude. Libanius οὕτω δὴ κάλλους ἔχων, & οὕτως ἔχει dicunt Græci, teſte Donato, quod Latini ita res eſt, & οὕτως ἔχει τὰ πράγματα, cauis ac natura eſt rerum.
οὕτω πως. idem quod οὕτω.
οὑτωσί, pro οὕτω. Atticè, addito ι.
οὑτωσίπως. pro eodem, ſic.
οὕτω θρασύς. tam audax, uſqueadeò audax.
οὔφημι. dico non, nego. Bud. Com.
οὐχ. non, de quo in οὐκ.
οὐχ ἑκών. inuitus, nolens.
οὐχ οἷον. non ſolum.
οὐχ οἷόν τε. fieri non poteſt, impoſſibile eſt.
οὐχ ὅπως. non ſolum, non modo οὐχ ὅπως. etiam οὐχ ἵνα. Legitur & οὐχόπως coniunctim. Budæus in Com.
οὐχ ὁρᾷς. particula eſt παρέλκουσα καὶ εἰρωνική. Latini credo & ſcilicet dicunt. Demoſthen. ἀγαθῇ δέ (οὐχ ὁρᾷς) τύχῃ συμβεβιωκώς, τῆς ἐμῆς ὡς φαύλης κατηγορεῖς, Egregiam uero tute credo fortunam adeptus, meam fortunam ut calamitoſam accuſas. Bud. Com.
οὐχ ὅσον. nedum. Ariſtid. in Panath. μέγα καὶ φανερόν σύμβολόν ἐστι τοῦ προέχειν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, οὐχ ὅσον λανθάνειν. magnum, id eſt, indicium huius ciuitatis præſtantiæ, inde iam ab initio, nedum eam obſcuro nomine non fuiſſe. Budæus in Com.
οὐχ ὅτι. non ſolum, non ſolum non. Significat etiam non quod, cum indicatiuo iunctum. Bud in Com.
οὐχ ὅτι μή. non quin, Lucian. οὐχ ὅτι μὴ καλὸν εἶναι οἶμαι, Non quin honeſtum eſſe cenſeam.
οὐχ οὗτος. nónne hic?
οὐχ ὡς, ἀντὶ τοῦ οὐχ ὅπως. nedum.
οὐχ οἷός τ' εἰμι. non poſſum.
οὐχ ἥκιστα. οὐκ ἥκιστα nihilominus.
οὐχί. non.

Ὀφειλέτης. ου. ὁ. debitor, χρεώστης.
ὀφειλή. ῆς. ἡ. &
ὀφείλημα ατος. τό. debitum, χρέος.
ὀφείλω. μ. ήσω. alias ὀφειλήσω, καὶ ὄφλω ὀφλήσω. π. ὤφληκα ἀόρ. β ὤφλησα. debeo. οἱ ὀφείλοντες τῷ δημοσίῳ dicebãtur οἱ κατάδικοι, qui ignominioſi erant, quoad iudicatum feciſſent. His ærarij apud Rom. ſimiles erãt. Εἴτ' ὄφελες, cum ſignificatione optationis, etiam perſonæ ſecundæ indicationem habet. Bud. Cõ. Vide ὄφελον in Ammonio, & αἴθε.
ὀφελέω, pro ὠφελῶ. adiuuo, conforto, ſeruo.
ὄφελον, Ionicè pro ὤφελον. utinam. Bud. Com. iungitur ferè ſemper optatiuo modo, aut tempori præterito, & nonnnnquam infinitiuo, præſertim cum pro εἴθε ἤμελλον ponitur. Thom. Mag. & ὄφελον, quod prodeſt.
ὄφελος. ους. τό. utilitas, augmentum, uſus fructus. Item faſtigium & culmen.
ὀφέλλω. augeo, adiuuo, concito, proficio, calumnior. διαβάλλω. Actiu. accuſ.
ὄφελμα. augmentum, κάλλυντρον, σάρωμα.
ὀφέλσιμον. τό. utile, proficuum. Orph.
ὀφέλτης. ου. Euboiæ mons, apud Lycoph.
ὀφελτρεύω. orno, colo, redimio, κοσμῶ, Lycop.
ὄφελτρον. ornatus, κάλλυντρον.
ὀφθαλμία. ας. ἡ. ophthalmia oculorum morbus, Ophthalmiam Pollux negat propriè aliquod oculorum eſſe uitium, ſed in eo uerbo ſignificari tradit cauitatem oculorum ex corporis ægritudine. Celſus & alij appellant lippitudinẽ. Gal. Therapeut. ad Glauconem libro ſecundo dicit eſſe inflammationem eius membranæ quæ corneæ inhæret. In Iſagoge dicit oculi ὀφθαλμίαν eſſe quoties rubet oculi pars candida: ex-

dida: extolluntur cilia, ſimulq́; fit ne poſſint ſine dolore coniungi palpebræ, tractatusque manibus oculus dolet.

ὀφθαλμιάω. μ. άσω. πτ. ακα. patior, oculis doleo. Item adnicto mulieri & nictatiunculis liceor eius amorem, uel ægris oculis mulierem aſpicio. Cicero oculos adijcio dixit, ὀφθαλμὸν ἐπιβάλλω. Item inuideo, φθονῶ. Neutr. abſol.

ὀφθαλμικά. τά. medicamenta, quæ oculis adhibentur.

ὀφθαλμικός. ȣ̃. ὁ. ocularis, oculorum medicus.

ὀφθαλμιῶ. oculorum dolore & morbo afficior. Ariſtoph. Ranis ἀλλ᾽ ἔτυχον ὀφθαλμιῶν.

ὀφθαλμοβολῶ. τὸ. ὀφθαλμιῶ.

ὀφθαλμόβορος. ȣ. ὁ. oculo appetens.

ὀφθαλμοδȣλεία. ας ἡ ſeruitus ad oculum.

ὀφθαλμός. ȣ̃. ὁ. oculus, gemma. Erant quoque ὀφθαλμοί, præfecti compotationum, qui cœnantibus lychnos & ellychnia ſuggerebant, modiperatores à quibuſdam dicti. Vide οἰνόπται. ὀφθαλμοί dicuntur etiam triremium foramina, per quæ remi traijciuntur.

ὀφιακά. τά. commentaria de ſerpentibus ſcripti.

ὀφίασις. ιος. ἡ. mutatio natiui coloris in capillis in uerſicolorem, & ſerpentum modo uarium. Arabes medici tyriam uocant.

ὀφιογενής. έος. ὁ. ἡ. ſerpentigena.

ὀφιῆτις. nomen lapidis apud Orpheum.

ὀφιλδύω. uaco, otior, conuerſor, habito.

ὀφίδιον. ȣ. ſerpens paruus.

ὀφιογενεῖς. οἱ. gens Propontidis apud Strabonē quæ familiaritate quadam cum anguibus, letiferis ſerpentum morſibus præſentem opem adferebat.

ὀφιόδηκτος. ὁ. à ſerpente morſus.

ὀφιόμαχος. ȣ. ὁ. lacerta, & locuſtæ ſpecies non alata.

ὀφιοσκόροδον. τὸ. allium anguinum & ſylueſtre. Dioſcorid.

ὀφιȣ̃χος. ȣ. ſydus eſt cœleſte apud Proclum de ſphæra: dictum, quod ſerpentem teneat. anguifer appellatur à Columella, & ſerpentinarius, à nōnullis ophiulcus uocabatur quaſi ſerpentem trahens.

ὄφις. ιος. ὁ. ſerpens, ab ὄπτω, uideo. cernit enim acutè. dormitque apertis oculis. Eſt & morbus capitis dictus à ſimilitudine ſerpentis. Item ornamentum quoddam. Cæl. Et nomen ſyderis apud Proclum de ſphæra. De ſerpente uide Ariſtotelem (ſic enim ὄφιν apud eum uertit Gaza, & alibi ὄφιν θαλάττιον ſerpentem marinam) & Aelianum.

ὀφίτης. ȣ. ὁ. ophites marmor ſerpentinis maculis aſſimile.

ὀφιώδης. εος. ὁ. ἡ ſerpentinus.

ὀφλισκάνω. &

ὀφλέω. μ. ήσω. πτ. ὤφληκα. debeo, æs alienū conflo. Vnde ὀφλεῖν ζημίαν, multari. ὠφληκὼς τὴν δίκην δικαίως, iuſtè damnatus. Actiu. accuſ.

ὄφλημα. ατος. τὸ. &

ὄφλησις. ιος. ἡ. debitum, propriè quod ærario debetur: ſed χρέος de priuato debito dici ſolet. Ammonius.

ὀφλισκάνω. μ. ήσω. πτ. ηκα. &

ὀφλίσκω. &

ὄφλω. idem quod ὀφλέω. Et refertur plerunque ad forum (Vide ὀφείλω) Ammonius diſtinguit ab ὀφείλειν. Vnde ὀφλισκάνειν δίκην, damnari, multam pati. Et ὦφλε τὴν δίαιταν, arbitrorum ſententia damnatus eſt. ὀφλισκάνω μέμψιν, merui eſſe reus. ὀφλόντες quoq; & καταδίκοι, & ἐζημιωμένοι, & ἐγγεγραμμένοι ἐν ἀκροπόλει, ſunt quos Latini ærarios uocant. Item ὠφληκότες, & ὄφλοντες damnati. Chryſoſt. tranſlate uſus eſt, τοσούτῳ πλείω τὸν γέλωτα ὀφλισκάνουσι παρ᾽ ἡμῶν, Tanto maiore riſu à nobis digni exiſtimantur. Bud. in Annot.

ὀφνίς. uomer, aratrum.

ὄφρα. ut, donec, dum.

ὀφρύα. τά. loca editiora, ſepes.

ὀφρυάζω. ſupercilijs nuto.

ὀφρύκνηστος. ſupercilijs pruriens, pudibundus, quod erubeſcentibus pruriant quodāmodo ſupercilia.

ὀφρυόεις. όεντος. ἡ. altus, ſuperbus, in alto ſitus.

ὀφρύομαι. erigo ſupercilia, tumeo.

ὀφρύς. ύος. ἡ. ſupercilium, ut Gaza uertit in Ariſtot. παρὰ τὸ ὄπτω, καὶ ῥύω τὸ φυλάσσω. faſtus, tumulus, id eſt, collis, ὀφρὺν ἐξοχή.

Οχα. egregiè, præcipuè: ut, ὄχ᾽ ἄριστος, pro ἔξοχα, abiecta præpoſitione, ſicut αὐγίς pro καταιγίς.

ὀχανή. ῆς. ἡ. &

ὄχανον. ȣ̃. τὸ. lorum clypei, anſa qua tenetur ſcutum. Plutarch. τὴν ἀσπίδα φορεῖν δι᾽ ὀχάνης μὴ διὰ πόρπακος. παρὰ τὸ ἔχω τὸ κρατῶ. Etym.

ὀχεῖσθαι. uehi, ſalire.

ὀχεία. ας. ἡ. coitus, ut Gaza uertit in Ariſtotele.

ὀχεῖα. τά. admiſſarij.

ὄχημα. ου. τὸ. currus, uehiculum, & locus ad coitum aptus. Etym.

ὀχεύς. equus admiſſarius, uel aſinus, uel aries, qui ad admiſſuram educatur.

ὀχέομαι. uehor. Vnde ὀχεῖσθαι διὰ τῆς ἀγορᾶς dicitur cum probātur equites, & per forum equo uehuntur. Latinè tranſuehi dicitur. Et trāslate ὀχεῖσθαι ἐπ᾽ ἐλπίδι, pro ſpe euehi, attolli.

ὀχετοῖς. in uehiculis.
ὀχετεύω. μ. εύσω. π. ευκα. duco riuos, deriuo, ὑπάγω, ἐκβάλλω, transfero.
ὀχετηγέω. μ. ήσω. π. ηκα. per riuum irrigo.
ὀχετηγία. ας. ἡ. irrigatio.
ὀχετηγός. ὁ. ὁ. irrigator.
ὄχετλον. plauſtrum, obex.
ὄχετοι. οἱ. elices, ſulci aquarij.
ὀχετός. ὁ. ὁ. cloaca, fiſtula, conductus.
ὀχετοκράνιον. tubi caput, ubi aqua effunditur.
ὀχεύς. έως. ὁ. lorum galeæ, repagulũ, ſera, uectis. Item ſcrotum, ut Gaza uertit apud Ariſtot. id eſt, pellis quæ circundat teſtes.
ὀχευτή. ῆς. ἡ. futibilis.
ὀχευτής. ὁ. ὁ. fututor.
ὀχευτικός. ὁ. ὁ. luxurioſus, coitui deditus, ſalax.
ὀχεύω. μ. εύσω. π. ευκα. futuo, coëo, ac propriè brutorum animantium. Nam hominum potius ἀφροδισιάζειν inquit Moſchop. Actiu.
ὀχέω. μ. ήσω. π. ηκα. ueho curru, ſenſim moueo, φέρω, βαστάζω, ὑπομένω. Plutarchus non tantum de curru dixit, ſed de equo, quod paſſiuè etiam ὀχεῖσθαι dicitur.
ὀχή. ῆς. ἡ. cibus. unde dicta eſt εὐωχία.
ὄχημα. ατος. τὸ. uehiculum.
ὄχησις. εως. ἡ. uectio.
ὀχέω. μ. ήσω. π. ηκα. grauiter fero, doleo, ſuſpiro, iraſcor, ingemo. Neutrũ abſolutum. Δυσπαθέω, εἰς ὄχθον ἐπαίρω τὸν θυμόν. Euſtathius Iliados α.
ὄχθη. ης. ἡ. ripa Ammon. locus præruptus ripæ. Nam planus ποταμῶν dicitur. Sic in maris littore locus altior ἀκτή, ſed plenior αἰγιαλός.
ὄχθησις. turba, tumultus.
ὀχθίζω. uide ὀχθέω.
ὄχθοι. οἱ. in medicina uocantur extuberationes, uerrucæ, tumores.
ὄχθοιβος. ὁ. ὁ. limbus, ueſtis muliebris.
ὄχθος. ὁ. ὁ. onus, tumulus, collis, locus inuius & aſper. Ammon.
ὄχθωβος. Atticè idem quod ὄχθοιβος. Etym.
ὀχθώδης. εος. ὁ. ἡ. tumens, uerrucoſus, oras pertumidas habens.
ὀχλαγώγιον. uocatur in Pandectis Grecis, cõuentus multorum ciuium ad conſtituendos ac cõfirmandos bonos mores ciuitatis, & declarandam alicuius improbitatem, quem uel inuidia, uel ignominia dignum iudicant, hoc eſt, πολλῶν τινῶν σύνοδος ὅτι πολλῶν φωναὶ παρὰ τοὺς ἀγαθοὺς τῆς πόλεως τρόπους εἰς αὐτὸν συντρέχουσιν εἰς φθόνον καὶ ἀτιμίαν τινὸς καὶ τῶν ἀπόνων δὲ γίνεται ὀχλαγώγιον ὅτι τὶς ἐπὶ πλῆθει τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἢ τῇ στοᾷ, ἢ τῷ ἐργαστηρίῳ, ὀχλαγώγιον ποιεῖ οὐ μόνον ὁ ὑβρίζων, ἀλλὰ καὶ ὁ συγκαλεσάμενος ἄλλους ἢ ὑποβαλὼν ἐπὶ τὸ κρᾶξαι.
ὀχλαγωγός. qui plebem ſolicitat.
ὀχλαγωγῶ. plebem ad res nouas ſolicito, factioſæ turbæ ducem me præbeo, plebem oblecto & ſolicito.
ὀχλάζω. μ. άσω. π. ακα. laboro, pigreſco.
ὀχλέομαι. τὸ ὀχέομαι, ut ὀχλεῖται ἐφ' ἵππου, uehitur equo.
ὀχλεύς. uectis, uinculum, currus.
ὀχλέω. μ. ήσω. π. ηκα. turbo, uexo, moleſtus ſum, iniuria afficio. Actiu. accuſ.
ὀχληρός. ὁ. ὁ. turbulentus, turbatiuus, moleſtus, infeſtus, oſtreperus.
ὀχληρώδης. εος. ὁ. moleſtus.
ὄχλησις. ἡ. turbatio, ſtrepitus.
ὀχλίζω. μ. ίσω. π. ικα. moueo, aperio, ἀνοίγω. apud Nicand. Actiu. accuſ.
ὀχλικῆ. turbatiuè.
ὀχλικός. ὁ. ὁ. turbulentus, moleſtus.
ὀχλοισία. ſupplicatio, congregatio.
ὀχλοκοπία. ας. ἡ. ſeditio, δημοκοπία.
ὀχλοκοπῶ. δημοκοπῶ. Bud. Com.
ὀχλοκρατεῖσθαι. dicuntur qui impetu plebeio reguntur, non legitima democratia. Bud. Com.
ὀχλομανῶν ὁ turbis inſaniens.
ὀχλοποιέω. μ. ήσω π. ηκα. turbam congrego.
ὄχλος. ὁ. ὁ. turba, multitudo, turbatio, tumultus. Ammon. diſtinguit à πλῆθος, ὄχλος inquiens propriè eſt ἡ ὄχλησις.
ὀχλοτερπής. έος. ὁ. ἡ. turbam delectans.
ὀχλούμενοι. οἱ. uomicæ pectoris, abſceſſus humorum è pectore.
ὀχλώδης. εος. ὁ. ἡ. turbulentus.
ὄχμα. ατος. τὸ. fibulamentum.
ὀχμάς. fibula. Etym.
ὀχμάζω. μ. άσω. π. ακα. porto, incumbo, contineo, foueo, κατέχω, βαστάζω, fræno equum, ſub currũ duco, in pugna uinco & ſcindo. Etym.
ὄχνη. ης. ἡ. pyrus agreſtis. ἀπὸ τοῦ ἄγχειν. nam acerbitate ſua penè ſuffocant.
ὄχος. ὁ. ὁ. uehiculum, retinaculum, rota, funis.
ὀχυίσκω. deſtillo, defluo.
ὀχυρός. ὁ. ὁ. tutus, munitus, fortis, firmus, ſtabilis, firmatus.
ὀχυρότης. ητος. ἡ. munitio.
ὀχυρόω. μ. ώσω. π. ωκα. munitio, in tuto colloco. Actiuum accuſ.
ὀχύρωμα. ατος. τὸ. faſtigium, munitio.

O Ψ. ὀπός. ὁ. uox, uiſus, aſpectus, facies.
ὀψάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. opſonor, id eſt, facio opſonium. Depon. abſol.
ὀψάριον. ὁ. τὸ. opſoniolum. δύω ὀψάρια, apud Ioan. pro duobus piſciculis, ſicut apud Teren.

piſces

piſces opſonium uocantur.

ὀψαρότης.ου.ὁ.ſero arans.

ὀψαρτυσία.ας.ἡ ars condiendi cibaria.

ὀψαρτύτης.coquus,condus.

ὀψαρτυτικόν. liber de re culinaria. & ars ipſa, ὀψαρτυτική.

ὀψὲ.ſero,tarde,nouiſſime,ad ultimum,ad extremum. Et conſtruitur cum genitiuo,ut ὀψὲ τῆς ἡλικίας,ętate uergente.ὀψὲ τῆς ἡμέρας,inclinãte die: ὀψὲ σαββάτων,ueſpere ſabbati. Plato in Phædone,οἶδα καὶ ἄλλους πάνυ ὀψὲ πίνοντας, inquit Crito, uolens indicare Socrati iam primum ſolem occultari,& bene ueſpere pleroſq; pharmacum ſumere conſueuiſſe. In compoſitione ε in ι mutat. Ammon.diſtinguit ab ἑσπέρα,in ὀψὲ & in ἑσπέρα.

ὀψέα ας.ἡ.ueſper,tarditas.

ὀψείω. uidere cupio, in conſpectu habeo, uideo.

ὀψὲ ποτε tandem. μόλις,ποτέ.

ὀψέω.μ.ήσω.π.ηκα.tardus ſum.

ὀψία.ſerum,ueſpertinum tempus.Etym.

ὀψιαίτατα tardiſſimè.

ὀψιαίτερον.tardius.

ὀψίβλαστα plantæ quæ tarde & ſero germinant.

ὀψίγαμος ὁ.tardus maritus.

ὀψιγενής.έος.ὁ.ἡ.tarde genitus.

ὀψίγονον.ου.τὸ.poſteritas.

ὀψίγονος.ου.ὁ.tarde genitus,poſteritas.

ὀψιζόμενοι.οἱ.tardiuſculi.

ὀψίζομαι &

ὀψίζω. ſub ueſperũ facio, ſero facio,hoc eſt,non tempeſtiuè,ſub ueſperum uenio.

ὀψίκαρπος.ου.ὁ. de arbore ſerotini fructus,frugitardus.

ὀψιμαθεῖν. ſero diſcere. opponitur τῷ παιδομαθεῖν.

ὀψιμαθής.έος.ὁ.ἡ. qui iam grandis natu diſcit, qui ſerò diſcere cœpit.

ὀψιμαθία.ας.ἡ. tardi diſcentia,ſera eruditio,interprete Gellio.

ὄψιμος.ου.ὁ.ſerotinus, ſerus,ut uertit Cicero Homericum illud Iliad.β. ὄψιμον ὀψιτέλεστον ὅου κλέος οὔ ποτ' ὀλεῖται,Sera & tarda nimis,ſed fama & laude perenni.

ὀψινός.&

ὄψιον.obſonium.

ὄψιος.ου.ſerotinus,ueſpertinus.

ὀψίνοος.ſero ſapiens.uide in Chiliad.Eraſmi.

ὄψις.ιος.ἡ.oculus,uiſus,aſpectus,facies. ὄψεως ἕνεκα,in ſpeciem Latini dicunt.

ὀψίς. iuxta Poſidonium, idem quod ὄψις Etymol.

ὀψισμός.ου.ὁ.tarditas.

ὀψίσπορα.frumenta quæ ſero ſerenda ſunt.

ὀψισπορεῖν.ſero frumenta ſerere.

ὀψιτέλεστος.ου.ὁ.tarde factus,ſerotinus.

ὀψίτροφος.ου.ὁ.idem.

ὀψίτομος ἄμπελος. uitis, quæ ſero putatur & ultima.

ὀψοδαίδαλος.ου.ὁ propinator,artifex uel ſtructor opſoniorum.uide in Chiliad.Eraſmi.

ὀψοδεία.ας.ἡ.opſonij egeſtas.

ὀψολογία.ας.ἡ.de re culinaria ſermo.

ὀψολόγος.qui de re culinaria ſcripſit.

ὄψον.ου.τὸ.opſonium, quicquid edimus præter panẽ & uinum, & omnis cibus qui per ignem præparatur, excepto pane. Bayfius opſonia ſic dicta ab ὀψὲ,hoc eſt,ſero : uel quòd ueſperi tantum ijs ueſcerentur, non mane: uel quòd ſero tandem uoluptatis gratia in uſum uenerint, cum antiquitus frugaliter ac ſimpliciter uiuerent.

ὀψονόμος.ου.ὁ. magiſtratus qui legem annonæ præbet,& annonarios coërcet.

ὀψοποιική.ῆς.ἡ.obſoniorum cònſtructio & cõfectio. Plato.Gorgia. οὗ δὲ καὶ ἡ ὀψοποιική,ἣ δοκεῖ μὲν εἶναι τέχνη.

ὀψοποιΐα ἡ.pulpamenti factitatio.

ὀψοποιός.οῦ ὁ. opſoniorum inſtructor,coquus, popinator.

ὀψοποιοῦμαι. edulium conficio, opſonium præparo.

ὀψοπώλιον. ου. τὸ. locus ubi opſonia uenduntur.

ὄψος.ου ὁ.flagitioſus.

ὀψοφαγέω.μ.ήσω.π.ηκα.opſonium comedo. Neutr.abſol.

ὀψοφαγία.ας.ἡ.edacitas,cupedia.

ὀψοφάγος.ου.ὁ.opſonator,edax,gulo.

ὀψών.ῶνος.ὁ. cella penuaria,ſportula pro coẽmẽdis geſtandiſq; opſonijs.

ὀψωνέω.μ.ήσω.π.ηκα.opſonia emo, opſono. Neutrum abſol.

ὀψώνης.ου.ὁ.opſonator.Libanius. ἔωθεν ὀψώνης κάτεισιν.

ὀψωνιάζω.nutrio.Halic.lib 9. ἐκ τῶν ἀλλοτρίων ὀψωνιαζομένους χρημάτων, Ex alienis alendos pecunijs.

ὀψωνιασμός.οῦ.ὁ.cibarium.

ὀψώνιον.ου.τὸ.ὄψον. Item ſtipendium,lucrum, κέρδος,χάρισμα.

ὀψώρος.ου.ὁ.ſcabioſus.

Ο Ω.

ὀώρων.τῶν.mulierum,ἀόρων. απο Αορ6ι

Πᾶ. Doricè, p πῆ. quà, quò, ubi.
Πᾶ. ἀντὶ τοῦ πᾶσα secundum Herodianum. Etym.
Πάγαι. ῶν. retia, παγίδες.
Παγανάλια. τά. dies feſtus erat montanorũ & agreſtiũ, quo per urbẽ uehiculis ferri criminoſum erat.
Παγανός. οῦ. ὁ. paganus, idiota.
Παγασαῖος. epitheton Apollinis à loco Theſſaliæ Pagaſo.
Παγγενῆ. generaliter, generatim, p omnia genera.
Παγγλαδία. feſtum apud Rhodios, quando uineę putantur, celebrari ſolitum.
Παγγώνιος. ὁ. lapis ab angulorum multitudine.
Παγιλός. ὁ. pedis talus.
Παγετός. οῦ. ὁ. glacies, gelu, rupes, ſcopulus.
Παγετώδης. εος. ὁ. ἡ. gelidus.
Πάγη. rete, laqueus, πολάγρα. aliâs παγή, locus altus.
Παγλωός. οῦ. ὁ. puluis ex itinere aut curſu.
Παγιδεύω. illaqueo.
Πάγιος. ου. ὁ. ſolidus.
Παγιότης. ητος. ἡ. ſoliditas.
Παγιόω. firmo, ſtabilio.
Παγίς. ίδος. ἡ. laqueus, quo feram capimus, aut auem. παρὰ τὸ πήσσω.
Παγίως. ſolide, firmiter.
Παγιώτερον. ſolidius.
Παγκάκως. improbiſſime.
Παγκάλης. ου. ὁ &
Πάγκαλος. ου. ὁ. undecunq; pulcher.
Παγκάλως. perpulchre.
Παγκαρπία. πανσπερμία. omnis generis fructus aut ſemina.
Πάγκαρπος. ου. ὁ. ex omni fructu.
Πάγκλαυστος. ου. ὁ. ſemper lugens.
Πάγκοινος. ου. ὁ. omnibus communis.
Παγκρατής. omnipotens.
Παγκρατιάζειν. dicitur, cum alter cum altero luctatur erectis digitis pedum, citra corporis totius congreſſum.
Παγκρατιαστής. athleta, luctator. Etym.
Παγκρατικῶς. uide in Chiliad. Eraſmi, Pancratice ualere.
Παγκράτιον. ου. τό. ludus gymnicus, ex eo dictus, (ut ſcribit Bud. in Annot.) quòd aduocatis omnibus corporis uiribus omniumq; neruorũ contentione tranſigeretur. Alij παγκράτιον interpretantur πένταθλον, ut quod quinquertio conſtet, nempe pugilatu, curſu, ſaltu, diſco & lucta. Vnde παγκρατιασταί, qui manibus, pedibusq; quaſi omni ope, omnibusq; (ut dicitur) ungulis connixi certabant, id eſt, ταῖς χερσὶ καὶ ποσὶ συγκομάχοντες, ut ſcribit Suidas. quamuis pauló aliter Hermol. Et παγκρατιάζειν, de ijs qui eo in certamine exercentur. Lucian περὶ γυμνασίων, παγκρατιάζειν, inquit, τὸ παίειν ἀλλήλους ὀρθοστάδην. id eſt, ferire uiciſſim concertatione arrectaria. hoc eſt (ut quidam interpretantur) cum alter, cum altero luctabantur erectis digitis pedum citra corporis totius congreſſum.
Πάγκρεας. pancreum, ut Gaza uertit in Ariſtot. quaſi tota caro, glanduloſum corpus eſt, uaſa meſenterij diuaricata fulciens. ac ſpatium intra lienẽ uẽtriculũ ac iecur uacuũ in dorſo explet.
Πάγος. ſic Lycophr. ἀγκαῖον ἐγνίτην πάγον ſalẽ dixit. quaſi luſtrale Nept. concrementum.
Πάγος. ου. ὁ. collis, locus eminens, rupes, ſaxum. Quidam locum altum munitum mœnibus & uallo intelligunt. πάγος. προπεφρισπωμένος dicitur. Item glacies, concrementum. παρὰ τὸ πεπῆχθαι, in Epigr. grec μάλα πάγος ῥῆξε τῆς αὔλακα accipi uidetur pro torrente aut flumine è niuibus liquatis.
Πάγουρος. ου. ὁ. pagurus, cãcri genus. παρὰ τὸ οὖρον καὶ φυλάττειν τοὺς πάγους, quod in altioribus fluminum locis uerſetur, ripisq; prẹruptis: uel παρὰ τὸ γνῶις πάγος ὀρθὴν ὁρμᾷν. Nicand. ſchol. Meminerunt eius Aelianus & Ariſtoteles, Gaza Græcam uocem relinquit.
Πάγχαλκος. ου. ὁ. æreus.
Πάγχρηστος. ου. ὁ. perbenignus, utilis.
Πάγχυ. omnino, funditus.
Παθαίνομαι. affectiones ex iudicum animis prolicio, affectus commoueo, indignor, ęgrè fero, afficior.
Παθή. ῆς. ἡ &
Πάθημα. ατος. τό. πάθος. affectus, paſſio, calamitas, motus animi, ut αἴσθησις βιαίων παθημάτων, Senſus uehementiore motu excitatus. Cic. interpr. & παθήματα ἐν τῇ ψυχῇ, mens, ſenſus uel ſenſa animi, & δηλοῦν τὰ παθήματα τῇ φωνῇ ἢ τῷ λόγῳ Exprimere dicendo ſenſa.
Παθητική. ἡ. affecta.
Παθητικαὶ ποιότητες, uide Ariſtotel. in Prædicamento qualitatis.
Παθητικός. οῦ. ὁ. paſſiuus.
Παθητός. οῦ. ὁ. paſſibilis.
Παθογνωμονικὸν σημεῖον. ſignũ qđ unà cũ morbo inuadit, nec ab eo ſeparari poteſt, imò affectus quodammodo eſſentiam conſtituit, ut in pleuritide, difficultas anhelitus, & febris &c.
Παθολογική. ῆς. ἡ. uocatur ea medicinæ pars quæ ſymptomata & cauſas inquirit, quæ eadem & αἰτιολογική.
Παθοποιΐα. ſchema quo uel odium uel iracundiã uel miſercordiam commouemus.

Παθοποιΐα. ας. ἡ. commotio affectuum. hæc (inquit Iul. Rufinianus) uel odio, uel iracundia, uel miſericordia commouetur.

Πάθος. εος. τὸ. paſſio, clades, affectio, interitus, animi motus, uitium, afflictio, calamitas, morbus, perturbatio, affectus. Πάθη quid, uide Ariſtot. in Prędicamēto qualitatis. Pandectæ Græc. ita diſtinguūt à νόσω, ut νόσον dicant eſſe imbecillitatem corporis ad certum tempus, πάθος uero continuum & longum corporis impedimentum, hoc eſt, διηνεκὲς σώματος ἐμπόδιον. Priſci tamen Græci, teſte Galen. motus omnes, etiam eos qui naturaliter ſe habent niſi actiui ſint πάθη, hoc eſt, paſſiones nominabant.

Παῖ, pro πῆ. quò. Eſt etiam uocatiuus à παῖς, Ariſtoph. τί δ᾽ ἔστιν ὦ παῖ.

Παιάν. ᾶνος. ὁ. pæan, genus cantilenæ in laudem alicuius. Iupiter. duo erāt huius genera, unum Marti canebāt antequam prodirent in aciem: alterum Apollini poſt potitam uictoriā & adeptam. Eſt etiam quod canebatur cum peſtis intermitteret Etym.

Παιανιεύς. έως. tribus quædam Athenienſis.

Παιανίζω μ. ίσω. π. ικα. pæana cano, εὐφραίνομαι. Neutrum abſol.

Παιανισμός. ᾶ plauſus, pæanis modulatio.

Παῖγμα. ατος. τὸ. &

Παίγνιον. ᾶ. τὸ. ludus, & propriè delectamēta puerilia, ut quando ludunt imaginibus.

Παιγνίμων. ονος. ὁ. iocoſus, τοῖς παιγνίοις ἀσχήμων.

Παιγνία. ας. ἡ. idem quod παίγνιον.

Παιγνιώδης. εος. ὁ. ἡ. ioco plenus, ludicrus, παιγνίμων

Παιγνίων. παιδάριον. deliciæ, puellulus, Plutarchus in uita Antonij.

Παιδαγωγεῖον. τὸ. ſchola, ludus literarius. Item locus in domicilio, ubi pueri ſeruiq́ue commorantur, diribitorium. Cælius libro quarto, capite ſexto.

Παιδαγωγέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſequor pueros, id eſt, ſum pædagogus, & è ueſtigio ſequor, ſectorq́;, Plato de Rep. 3. Item moderor, rego, fræno, Gregor. Bud. Com.

Παιδαγωγία. ας. ἡ. diſciplina, adhortatio.

Παιδαγωγική. ῆς. ἡ. miniſtra.

Παιδαγωγικῶς. aduerbium imperioſe, more pædagogorum.

Παιδαγωγός. ᾶ. ὁ. cuſtos & inſtitutor pueri, pædagogus, παιδευτής.

Παιδάριον. &

Παιδάρειον. ᾶ. τὸ. puerulus, μειράκιον, puellula.

Παιδαριώδης. εος. ὁ. ἡ. puerilis, ἀσύνετος.

Παιδεία. ας. ἡ. diſciplina, caſtigatio, eruditio, literarū ſtudiū, inſtitutio in bonas artes. Latini humanitatē appellant, ætas puerilis. Etym. Ammonius diſtinguit à παίδευσις. Platoni dicitur δύναμις θεραπευτικὴ ψυχῆς.

Παιδείας. ἅπτεσθαι. literarum ſtudia capeſſere.

Παιδεραστεῖν. pueros amare.

Παιδεραστής. ᾶ. ὁ. amator puerorum.

Παιδερως. ωτος. pro eodem apud Teleclidem.

Παιδεραστία. ας. ἡ. laſciuus amor in pueros.

Παίδευμα. ατος. τὸ. diſciplina.

Παίδευσις. ἡ. inſtitutio, diſciplina, Cyrill. Ammonius diſtinguit à παιδεία.

Παιδευτήριον. ᾶ. τὸ. locus doctrinę, diuerſorium eruditionis.

Παιδευτής. ᾶ. ὁ. præceptor, doctor, eruditor.

Παιδευτός. ᾶ. ὁ. doctus.

Παιδεύω. μ. εύσω. π. ευκα. corripio, caſtigo, inſtituo, liberos educo. Actiu. accuſ.

Παιδιά. ᾶς ἡ ludus, παίγνιον, oxytonum.

Παιδία ας. ἡ. infantia paroxytonum.

Παιδία. τὰ pueri, infantes.

Παιδικά. τὰ. puer adamatus: quod tamē aliquando honeſtū uocabulum eſt, iucundiſſima quæque & grauiſſima ſignificans, quas Latini delicias uocant. Syneſ. καὶ μὰ τοὺς λόγους, τὰ μὰ κοινὰ τὰ σὰ παιδικά, Per literarū ſtudia, tuas meas q́; delicias. Bud. Com.

Παιδικός. puerilis. παιδαριώδης, ἱλαρός.

Παιδικῶς. iocoſè.

Παιδιόθεν. ab infantia.

Παιδίον ᾶ τὸ. puerulus.

Παιδίων νόσος. morbus Comitialis, quod in puerili ætate frequenter accidat.

Παιδισκάριον. ᾶ. τὸ ancillula, puella. Ammonius diſtinguit à παιδίσκη.

Παιδίσκη. ης. ἡ. nomen anceps eſt: refertur enim uel ad ætatem, & adoleſcentulam ſiue puellam ſignificat: uel ad fortunam & ſeruam, ancillam, ſiue pediſſequam deſignat. Ammonius diſtinguit à παῖς, & παιδισκάριον & θεράπαινα, tribus locis in παιδίσκη.

Παιδίσκος. &

Παιδνός ᾶ ὁ. adoleſcens, qui ætatem pueritiæ exceſſit. Atticis ἀντίπαις dicitur. Item puerilis adiectiue, παιδνὰς χεῖρας. Epigr.

Παιδογονία. ας. ἡ. generatio filiorum.

Παιδόθεν. à pueris, ab ineunte ætate.

Παιδοκόμος. ὁ. παιδοτρόφος.

Παιδολέτωρ. ορος. ὁ. puerorum corruptor & occiſor. Dicitur fœminino genere παιδολέτειρα.

Παιδομαθής. εος. ὁ. qui à pueris didicit aliquā artem. Quare (inquit Fabius) qui in ſua quiſq; arte optimè facit, παιδομαθής dicitur. unde uerbum παιδομαθεῖν formari poteſt.

Παιδομανής

Παιδομανὴς ὁ. libidini puerorum obnoxius, qui puerorrm amore inſanit.
Παιδονόμοι. qui educandis pueris inſtituendisq; operam impendunt, ut pueri ex more rituq; à maioribus inſtituto artes & ciuiles & bellicas edocerantur.
Παιδοπίπης. ου. ὁ. pædico, puerorum obſeruator.
Παιδοποιέομαι. &
Παιδοποιέω. filios procreo, gigno & ſuſcipio, filijs procreandis operam do.
Παιδοποιησόμενος. ου. generaturus.
Παιδοποιήτης. ου. ὁ. prolis procreator.
Παιδοποιΐα. procreatio, ſuſceptioq; liberorum, facultas generandi.
Παιδοποργέω. μ. ήσω. π. ηκα. παιδοποιέω.
Παιδοτεκνώσις. ιος. ἡ. liberorum procreatio.
Παιδοτριβέω. inſtituo pueros, παιδεύω.
Παιδοτριβὴ. ης. ἡ. παιδοτριβική.
Παιδοτρίβης. ου. ὁ præceptor puerorum in exercitio corporis, pædotriba.
Παιδοτριβικὰ ας. ἡ. ars exercendi iuuentutem.
Παιδοτριβεῖον ου. ſchola.
Παιδότριψ. ιβος. ὁ. παιδοτρίβης.
Παιδοτροφεῖν pueros alere.
Παιδουργία. ας. ἡ. procreatio liberorum.
Παιδοφθόρος. cinędus, puerarius, puerorum corruptor, occiſor.
Παιδόφιλος. ου. ὁ puerorum amans.
Παιδ' ὠδὸν. ου. iocus.
Παιδώδης ὁ. ἡ. iocoſus.
Παιζόμενος. νόμος. ludibrio habita lex. & τὸ δὴ τὸ παιζόμενον, ac iuxta quod ioco dici ſolet.
Παίζω. μ. ξω. π. αιχα. ludo, iraſcor, παῖσαι tamen non παῖξαι dicunt Attici. Ariſtoph. Pluto. βούλει διὰ χρόνου πρὸς με παῖσαι. Neut. abſol.
Παιηοσύνη. ης. ἡ. medicatio, ἰατρεία.
Παιήων & παιάν. hymnus in honorē Apollinis. Cæl. lib. 14. cap. 59.
Παίκτης. ου. ὁ. luſor.
Παῖλλος. uide Etym.
Παιόλημα. motus, ſeductio, fraus.
Παῖον. tutum, firmum.
Παιωνία. ας. ἡ. herba Pæonia, Latinis caſta. Et Macedoniæ regio.
Παιπαλᾶν. περισκοπεῖν, ἐρευνᾶν, circunſpicere, ſcrutari.
Παιπάλη. ης. ἡ flos farinæ, pollen.
Παιπάλημα. inquit Suidas, ὁ πανοῦργος καὶ ποικίλος ἐν κακίᾳ καὶ παμπόνηρος σὺν ἀγχινοίᾳ, aſtutus, qui ubiq; elabitur uerſutia. Bud. Com. & Eraſ. prouerb. Cercopum cœtus. Demoſth. uocauit Aeſchinem παιπάλημα ueluti hominem acrimonia & ſubtilitate ingenij quotidie multa meditantem mala quibus alijs noceret, ſibi prodeſſet: ſumpta ſcilicet trāslatione à παιπάλη quæ uox propriè ſignificat id quod in farina tenuiſſimum eſt. Eſt etiam inæqualitas ſummorum montium. Etym.
Παιπάλλω. concutio, σείω, exploro, indago.
Παιπαλόεις. ὀχυρὸς. ὁ. aſper, pulueulentus, durus, ſaxoſus & ſublimis.
Παιπανεία inanis gloria.
Παῖς δὸς. ὁ. ἡ. & πάϊς, πάϊδος diæreſi, puer, id eſt, ſeruus omnis, cuius opera utimur, ſiue in itinere faciendo, ſiue alijs in rebus. Item puer uel puella, & ſic ad ætatem refertur. κατὰ παίδων ὀμνύναι, id eſt, in capita liberorū iurare: quod fiebat, tacto eius capite in quem iurabant, ita ſe ſacrare caput eius dijs inferis, deuouereq; ſignificantes, ſi peierarent. Bud Com. Ammonius diſtinguit à παιδίσκη & αὐτόπαις.
Παισχέδυμα. ου. quod circunquaque ſciſſum eſt, περίκομμα, à παίω.
Παισίν. τοῖς. ſententijs uertit interpres Ioſephi lib. 2.
Παισός. urbis nomen. Etym.
Παῖσμα ἡ. τῶν ποδῶν βάσις.
Παιφάσσω. illuſtro, manifeſto. Item uolito, feſtino, impetum facio, tumultuor, hinc inde obtueor, oculos quoquo uerſum circumduco, compoſita dictione à πάντη τὰ φάη ἀΐσσειν. Euſtath. Iliad β.
Παίω. μ. αίσω. π. αικα ferio, pulſo, terreo. Actiu.
Παιών. ὄνος. ὁ. Apollo, oxyton. Cyril.
Παίων. ωνος. ὁ. pęon metri genus. paroxyt. Cyrillus. Item proprium uiri. & medicus. Item aliquis ex Pannonia Herodiano.
Παιωνία χείρ. manꝰ medicatrix. Cęl. lib. 14. cap. 59.
Παιωνία ας pæonia herba, Euſt. Iliad α. legit per ω & feſtum Athenis Apollini ſacrum.
Παιωνίζειν. laudare, carmine celebrare, quod fiebat principio operum, & in uictorijs. Etym.
Παιώνιος. ου. ὁ. medicabilis.
Πακτός. οῦ. ὁ. compactus, obſeratus, occluſus, & πακτοῦν, compingere, claudere, ἀσφαλίζεσθαι, infibulare.
Πακτωλός. οῦ. ὁ Pactolus fluuius Lydiæ.
Πάκτων. ωνος. ὁ. ex nauigijs fluuiatilibus erāt, quę facilè ſoluebantur, ut expeditè magis tranſportari poſſent diſſoluta, iterumq; ubi uſus eſſet compacta. Strab lib. 17. διέβημεν δὲ εἰς τὴν νῆσον ἐπὶ πάκτωνος. Bayſ. de Re nauali. Nauigij genus è uitilibus uirguliſq; cōtextum, apud Strabon. 17. quod uel corio obtegitur, uel bitumine illinitur, ut ne aquā admittat. Strab. ὁ δὲ πάκτων διὰ σχυταλίδων πεπηγὼς σκαφίον.
Πακτῶσαι. obſerare, Atticè, peſſulo aut obice obfirmare fores.
Παλάθη. ης. ἡ. maſſa propriè ficorū & caricarum,

teſte Heſychio. ἡ τῶν, inquit, σύκων ἐπάλληλος θέσις, καὶ μάζιον.

Πάλαι. diu, aliquando, olim, quondam, antea, pridem. ὥσπερ εἰ πάλαι, quaſi iam. Attici πάλαι & ποτὲ ſæpe ex abundantia & ſimpliciter ponunt non proprio ſignificato.

Παλαιάγχυ. iamdudum.

Παλαιγένης. εος. ὁ. ἡ. &

Παλαιγόνος. ου. ὁ. antiquus, grandis natu.

Παλαιδῆς. ἐος. ὁ. nomen à loco.

Παλαιόω. μ. ώσω. π. ωκα. ueteraſco, antiquo. Neutrum abſol.

Παλαίμων. ονος. ὁ. Palæmon deus marinus, qui prius Melicerta, à Latinis Portumnus dictus. Hymnus eius extat apud Orpheum.

Παλαιόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. ueteraſco. Deponens abſol.

Παλαιόπλουτος. ὁ. iam inde à priſcis temporibus diues Thucyd. παλαιόπλουτον γὰρ ἦν τὸ χωρίον.

Παλαιός. οῦ. ὁ. uetus, putris. ἐκ παλαιοῦ, olim, iam olim: intelligitur χρόνου.

Παλαιότης. ητος. ἡ. uetuſtas.

Παλαιούμενος. ου. uetuſtate confectus.

Παλαιουργός. ου. ὁ. ueteramentarius.

Παλαιόω. τὸ. παλαιέω.

Πάλαισμα. ατος. τὸ. lucta, certamen, malus.

Παλαισμοσύνη. ης. ἡ. palæſtræ ludus.

Παλαιστιαῖος. ὁ. quadrantalis.

Παλαιστή. ῆς. ἡ. menſura quatuor digitorum, palmus minor, nam maior duodecim erat digitorum, uide in δοχμή, & δάκτυλος. Gaza in Ariſtotele uertit dodrantem.

Παλαιστής. οῦ. ὁ. aduerſarius in lucta, ἀνταγωνιστής.

Παλαιστιαῖος. magnitudine palmi.

Παλαιστικός. οῦ. ὁ. luctæ ſtudioſus, luctator.

Παλαιστίνη. ης. ἡ. Palæſtina pars Syriæ.

Παλαιστίς. ίδος. παλαιστή.

Παλαιστρεῖον. ου. τὸ. locus ubi palæſtra exercetur.

Παλαίστρα. ας. ἡ. palæſtrã, ludus & locus. Vide Eraſ. in Chiliad. Item proprium mulieris apud Lucianum in Aſino.

Παλαιστρικός. παλαιστικός.

Παλαίτατος. ὁ. παλαιός. Thucyd.

Παλαίτερον. iam pridem, antea.

Παλαίτυρος. ου. ἡ. antiqua Tyrus urbs, quam Alexander expugnauit, & ex inſula continentem reddidit.

Παλαίφατος. ου. ὁ. diu prædictus, & diu finitus, fatidicus, antiquus. Eſt etiam παλαίφατος uiri nomen propriũ, qui multa uolumina τῶν ἀπίστων ἱστοριῶν, id eſt, incredibiliũ ſcripſit, à quo libelli, in quibus fabularũ inuoluta memorentur, quæq; fidem non capiunt, Palęphatia papyrus prouerbio dici poſſunt. Vergil. palæphatiã papyrũ ſimpliciter pro libris eius authoris accepiſſe uidetur, quando ita canit: Quàm multa multiplici iuuenũ, quot ſepta caterua Dixerat, atq; animo meretrix iactata, ferarum Infamem tali meritorum more fuiſſe, Docta palæphatia teſtatur uoce papyrus. Cæl. lib. 16. cap. 62.

Παλαίω. μ. αίσω. π. αικα. luctor. Neutrum datiuo iungitur. τὰ παλαιόμενα, luctæ conatus & labores, qui inter luctandum fiunt.

Παλαιωθείς. inueteratus.

Παλαιωθήσονται. inueteraſcent.

Παλαίμαρ. αρος. ὁ. ſtultus.

Παλακίζω. iniuria ſeu contumelia afficio, illudo, Etymol.

Παλακῖνος. bellicoſus, πολεμιστήριος.

Παλακισμός. iniuria, contumelia, illuſio. Etym.

Παλαμάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. &

Παλαμάω. aſtutum quid ago, & generaliter pro facio, διὰ τῶν παλαμῶν γεωργίας ἐργάζομαι. Etymol.

Παλάμη. ης. ἡ. machinatio, palma manus, & manus ipſa.

Παλαμήδης. εος. ὁ. Palamedes.

Παλάμηφι. pro παλάμῃ.

Παλαμναία ἀσπίς. clypeus quidam quo cõgreſſuri cum feris utebantur.

Παλαμίς. lunaria.

Παλαμναῖος. ου. ὁ. maledictus, perſecutor, aſtutæ inſectationis præſes, homicida, αὐθέντεια τινὰς ἀνελόντας τῇ παλάμῃ, παλαμναίους ἐκάλουν. Item aſtutus, infeſtus, dirus, cõſceleratus. Vnde Syneſ. τὸν παλαμναῖον τῆς χώρας dixit, hoc eſt, peſtẽ & perniciem regionis: & παλαμναιοτάτας ἀράς, diras, ultimique exempli imprecationes. παλαμναῖαι ἱκεσίαι, ſupplicationes ob cædem commiſſam. Thom. Mag. & Harpocrat. Bud. Com. Eſt etiam ultor homicidarum. Item παλαμναῖος ὁ οἰκείαις χερσὶ φόνον εἰργασμένος.

Παλαμνέομαι. compono fraudes, παλαμάομαι.

Πάλας. τὰς. Strabo uocat auri maſſulas non maiores ſelibra. Plin. lib. 33. cap. 5. Expuitur æris pala quædam, hoc eſt, quod Græci pſegma appellãt.

Παλάσσω inquino, ſubigo.

Παλάχη. ſors, genus, ἀρχή, λῆξις.

Παλαχῆθεν. antiquitus.

Παλεύτρια. ας. columba exoculata ab aucupibus in reti poſita, quæ ſubſaltans cæteras columbas allicit. ἀπὸ τοῦ παλεύειν, ſeducere, in laqueum allicere. Eraſm. prouerb. Sedens columba. παλεύτριαι apud Ariſtot. Gazę dicuntur allectrices columbæ & aues quæ in retibus ſeruantur ad aliarum aucupium lætius.

Πάλη. ης. ἡ. lucta. ἀπὸ τοῦ πάλλεσθαι τὸ σῶμα.

Παληγόνδι

παληγγενεῖς. gigantes. ἀντὶ τοῦ πηλαγενεῖς. Etym.
παλημάτιον. pollen.
πάληξ. iniuria, inferius πῆλαξ ſcribitur.
πάλθος. arcus, funda.
παλίβολος. ου. ὁ. ἄστατος, εὐμετάβολος. inſtabilis.
παλιγγενεσία. ας. ἡ. regeneratio, alteri natales, ut in baptiſmo.
παλιγγναμπτος. ου. ὁ. recuruus.
παλιγκάπηλος. ου. ὁ. inſtitor, id eſt, reuenditor, ὁ ἀπὸ τοῦ ἐμπόρου ἀγοράζων καὶ πωλῶν.
παλίγκλαστος. curuus, retortus.
παλίγκοτος. ου. ὁ. iracundus, uindex, horribilis, tetricus.
παλιγκότως. malè, iracundè.
παλήγκυρτος. uas piſcatorium.
παλιγκώα. ἡ. error, πλάνη.
παλίγλωσσος. ου. ὁ. maledicus, obtrectabilis.
παλίζεσθαι. σφαιρίζειν. pila ludere.
παλίλια. τά. Palilia feſta, certamen in honorem Pales, ſeu (ut alijs placet) Panos. Alex. Genial. lib. 2. cap. 22.
παλιλλογέω. in gemino uerba atq; itero. Euſtath.
παλιλλογία. ας. ἡ. duplicatio. Palilogia eſt (inquit Rufinian. (cum uerbũ, quod in prima ſententia eſt ultimum, in ſequente primũ fit, Latinè dicitur egreſſio, (fortè regreſſio) ut: Adſit ſe ſolã, timidisq; ſuperuenit Aegle. Aegle Naiadum pulcherrima. Hæc figura (inquit Aquila) repetito eodem uocabulo, non diuerſa uult intelligi, ſed idem quod ſignificatur efficere uehementius, ut: Ferrum ferrum, inquit, & hoc in iudicio dicit, &c. Latinè dicitur Iteratio. uide plura ibidem de uſu huius figuræ.
παλίλογος. ου. ὁ. iterum collectus.
παλιμβάκχειος. ου. ὁ. palimbacchius, idem qui & ambacchius, pedis genus, ex prima & ſecunda longis & ultima breui conſtans.
παλιμβαλής. ſupinus.
παλίμβιος. ου. ὁ. rediuiuus, quaſi ὁ ἐξ ἀναβιώσεως, uel ἐξ ἀναβάσεως.
παλίμβλαστος. ου. ὁ. reſtibilis, ſeges quæ regerminat, quaſi cuius fœcunditas in annum ſequentem reſtat.
παλιμβολία. ας. ἡ. dolus, deceptio, inconſtans ſententia.
παλίμβολος. ου. ὁ. mutabilis, παλίμπρατος, uerſutus, uerſipellis, ueteranus, ſæpe reuenditus, reprobatus, reiectus, incõueniens, deſtitutus, incongruus. Etym. & Cæl. lib. 5. cap. 41. Eraſm. prouerb. Cercopum cœtus.
παλιμμέλεια. ας. ἡ. error qui per incuriam & incogitantiam admittitur.
παλιμπαγκλόν. tergiuerſando.
παλίμπαιδες. iterum pueri. de ſenibus dicitur qui ad pueritiam rediſſe uidetur. Eraſ. prouer. Bis pueri ſenes.
παλιμπετής. regreſſiuè, retroceſſiuum. ἀ πάλιν & πίτω, quod eſt cado, quaſi in contrariã partem cadens, εἰς τοὐπίσω, aduerbialiter.
παλιμπιτής. ἐος. qui ſecum ipſe pugnat, qui uer bis factis' ue ſuis contrariatur.
παλιμπηγόν. τό. ueteramentum, quod ſubpingitur denuo. (lib. 24. cap. 7.
παλίμπισσα. ης. ἡ. ſpiſſa pix, reſina bis cocta. Plin.
παλιμπλαγχθείς. oberrans, uagatus, iterũ errans.
παλίμπους. οδος. ὁ. ingrediens, ingreſſus.
παλίμπρατος. ου. ὁ. ueterator, qui diuturna ac multiplici & ſæpe cõmutata ſeruitute aſtutus & uafer euaſit, perfidus & inconſtans.
παλίμφημος. ου. ὁ. infamis, prauè uiuẽs, aduerſus.
παλιμφυής. ἐος. ὁ. ἡ. renaſcẽs, rediuiuus. Lucian. κάρηνα τ' παλιμφυοῦς ὕδρας.
παλίμψηστος. tabella deletilis qua calculatores utuntur, charta deletitia.
παλίμψυχος. ου. ὁ. rediuiuus, παλίμβιος.
πάλιν. iterũ, retrò, ex cõtrario, ex aduerſo. Etym. Sciendum quòd in cõpoſitione augmentum ſignificat: extra cõpoſitionem uerò interdum cõtrarietatem, quaſi dicat, ediuerſo. interdum ordinem, πάλιν τε ὦ πρόσω dixit Euripides. pro ἄνω καὶ κάτω πάλιν αὖθις, uiciſſim, & quod Ariſtot. ἐναλλάξ.
παλινάγρετος. ου. ὁ. reuerſus, mutabilis, irritus, reuocabilis, falſus. Etym.
παλιναίρετος. ου. ὁ. reparatus, nõ nouus, neq; integer. Harpocr. ſcribit πάλιν αἱρετός, diciturq; is qui muneribus corruptus & ipſos defendendos ſuſcipit quos antea calũniatus eſt, aut qui in manifeſta calũnia deprehẽſus mulctatur, nec ad dicendũ admittitur priuſquã impoſitã illi mulctam exoluerit. Item eos qui initio per ſuffragia reiecti eſſent, ac poſtea per eadem probati uocabant πάλιν αἱρετός.
παλιναυτόμολος. ου. ὁ. Xenop. dicitur is q cũ ad hoſtes trãsfugiſſet, ab eiſdẽ iterũ deficiẽs aduerſæ parti ſe adiungit. (Com.
παλινδικεῖν. controuerſiã iudicatã referre. Bud.
παλινδικία. iterũ ſui defendẽdi poteſtas, & redintegratio actionis. Vnde reſtituere actiones ijs quorũ petitiones damnatæ ſunt, & pro nihilo habitę à iudicibus, eſt παλινδικίαν διδόναι, uel διαδικασίαν ἀποκαταστῆσαι. Bud. ibidem.
παλίνδικος. ὁ πάλιν περὶ τῶν αὐτῶν δικαζόμενος.
παλινδίνητος. reuolutus, aſſiduus.
παλινδορία. coriũ, pellis, ueteramentũ, ſolea quæ ueteribus calceis ſuppingitur.
παλινδινία. uortex.
παλινδρομέω. μ. ήσω. π. ηκα. recurro, remeo, recido. Neutr. abſol.

Παλίνδρομος. ου. ὁ. reciprocus. Παλίνδρομος ἔπιθι, quam uenisti uiam, remetiens recurre.

Παλινοδία. iter reciprocum, γ' ἐναντία ὁδός. παλινῳδία uerò ἐναντία ᾠδή. Suid.

Παλίνοπτος. auerſus à ſole.

Παλινόρμενος. ου. ὁ. &

Παλίνορος. ου. ὁ. &

Παλίνορσος. ου. ὁ. reuerſus, retrofugus, εἰς τοὐπίσω λαπτός, εἰς τοὐπίσω ὁρμήσας. Ab ὄρω, ὄρσω. Doricè in futuro, id eſt, moueo, concito.

Παλινοστέω. reuertor.

Παλίνουρος. ου. ὁ. Palinurus, bis mingens, ad quod facere alludens Martialis ridet Paulinũ his uerbis, Mingere uis iterum? iam Palinurus eris.

Παλίνσκιος. ου. ὁ. umbrifer, obſcurus, σύσκιος, σκοτεινός, & ζοφερός. Sophocl. Siquidē πάλιν in cõpoſitione habet interdum epitaſin, id eſt, intenſionē & uehementiam. opacus, à ſole non illuſtratus.

Παλίντιτα τά. quæ uiciſſim debent puniri, ὧν ἡ τίσις πάλιν γίνεται, ἀντίποινα.

Παλιντοκία. ας. ἡ. fœnoris iam perſoluti à creditoribus repetitio, quemadmodum Megarenſes, qui tyranno eiecto plebiſcito cauerunt, ut à fœneratoribus uſuræ, quas perſoluiſſent prius, repeterentur. Cæl. libro 5. cap. 9.

Παλίντονος. ου. ὁ. reflexus.

Παλίντορα extenſa retrorſum.

Παλιντράπελος. reflexus, contrarius.

Παλίντροπος. ου. ὁ. redux, prauꝰ, inuerſus, anceps, ὀπισθόρμητος, uerſutus.

Παλινῳδεῖν. id eſt, diuerſum ab alijs, quę prius dixeris, dicere, atq; in contrarium uertere ſententiam. Recantare uulgò dicitur.

Παλινῳδία. ας. ἡ. quaſi dicas recantatio, à πάλιν & ᾠδή. Eraſm. Chiliad. frutex aculeatus & ramis ſpinoſus.

Παλίουρος. ου. ὁ. paliurus arbor. item in Aphrica, ſuauem fructum ferens, cuius ſucco loco uini utuntur Troglodytæ.

Παλιμπέλημα. τό. montium inæqualitas & aſperitas. Translatè dicitur de homine uerſuto & uario maleficoq́ue, de aſpero item, & inæquali uitæ ratione agente.

Παλιρρόθιον. ου. retrofluens, τὸ εἰς τοὐπίσω ἐφορμη- (κῶς.

Παλίρροια. ας. ἡ. refluxus.

Παλίρρυτος. ου. ὁ. retractus.

Παλίσκιος. ου. ὁ. umbroſus, ex alio umbram trahens, ab alio deumbratum. Etym.

Παλισσυτεῖ. &

Παλισσυτεῖ. reuoluitur.

Παλίσσυτος. ου. ὁ. retrouerſus, ὀπισθόρμητος.

Παλίφημος. παλίμφημος.

Παλίψηστος. ου. ὁ. lituris egens.

Παλίωξις. ιος. ἡ. inſecutio, & propriè cum ij qui fugerant, eos qui fugarant atq; uicerant, uerſa Martis alea, inſectantur. ἡ ἐκ μεταβολῆς φυγὴ τῶν διωκόντων, καταδρομὴ δὲ τῶν νικωμένων. Euſtath. Iliad. o.

Παλλάδιον. ſtatua Palladis, de qua Herodian. Et παλλάδια, ſigna ſiue imagines quæ nonnunquam è cœlo in terram decidunt. Etym.

Παλλακεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. ſcortor. Depon. abſol.

Παλλακή. ῆς. ἡ. &

Παλλακίς. ίδος. pellex, concubina, & quæ ſequitur exercitum, quanquam ſint qui inter pallacā & pellicem hoc intereſſe putent, quòd pallaca ſit quæ cum cœlibe conſueuerit: pellex uerò cum eo qui uxorem habet. apud Dores puellam ſignificat. Etym.

Παλλάκιον. μειράκιον. adoleſcentulus.

Παλλακός. ου. ὁ. amaſius, ἐρώμενος.

Παλλαντίς. Tritonis palus.

Παλλαξ. κος. idem quod παλλακίς.

Παλλάς. άδος ἡ. Pallas, Mineruæ epitheton ἀπὸ τοῦ πάλλειν τὸ δόρυ, id eſt, à uibrāda haſta. Cæl. lib. 8. cap. 18. & lib. 12. cap. 19. uide Etym. oxyton. eſt.

Πάλλας. αντος ὁ. Pallas, nomen gigantis, Cyrillus paroxit.

Παλλάσσω. μ. άξω. π. αχα. μολύνω, fœdo, irrigo, perfundo, turbo. ut illud, πάλλασσετο δ' αἵματι θώρηξ pro fœdabatur.

Παλλεύω μ. εύσω π. ευκα. moueo, decipio, fallo, in laqueum illicio. Plutarch. ὁ κόλαξ ἐπὶ ἔργοις ἐπάγεται καὶ παλλεύει μιμούμενος οὐχ ὁμοίως (ἅπαντας.

Πάλληξ. κος. adoleſcens.

Πάλλομαι titubo, fortior, ſalio, impleor.

Πάλλω. μ. αλῶ. uibro, moueo, ſalio, uerto. Actiuum accuſatiuo.

Παλμικόν. augurium è corporis ſaltibus, ut ſi dexter oculus ſaliat.

Παλμός. ου. ὁ. tremor, ut in febre fit, palpitatio, cõcuſſio.

Παλμυός, uel πάλμυο, uel πάλμυς. rex, pater.

Παλμύτης. deus Aegyptiorum.

Πάλυν. fraus, error.

Πάλος. ου. ὁ. ſors.

Παλτάρια. ſaligo, ſimilia, σεμίδαλις. Suidas.

Παλτόν. ου. τό. iaculum, ſeu telũ Medis peculiare, ἀπὸ τοῦ πάλλειν, id eſt, à uibrãdo. Cæl. lib. 12. cap. 5. Ammon diſtinguit à πέλτη.

Παλύμπους τύχη. regrediens fortuna.

Παλύνω. μ. υνῶ. miſceo, humecto, ut Appion. melius autē albefacio, λευκαίνω, καταπάσσω propriè de farina. nam πάλη & παιπάλη pollinē ſignificant. Etym. inquino, μολύνω.

Πάμβαξ, & παμβακίς. lana goſſipina, ſiue xylina, etiam

etiam

etiam barbaris bombax & cotum.

Παμβώτης. ὁ. cuncta nutriens. Fortunæ ac ſpei epitheton.

Πάμμα. ατος. τὸ. poſſeſſio.

Παμμάκαρ. undecunq; felix.

Πάμμαχος. ου. ὁ. in omni certaminũ genere exercitatus. Et παμμάχιον, pancratium.

Παμμεγέθης. εος. ὁ, ἡ. permagnus, immani magnitudine.

Παμμέτρον. ου. liber epigrammatum.

Πάμμηνος. ου. ὁ. diuturnus. διηνεκής, πολυχρόνιος. Sophocl.

Παμμήστωρ. ορος. ὁ. omnium peritus artifex.

Παμμήτωρ. tellus omniparens.

Παμμιγής. έος. ὁ. ἡ. mixtus, confuſaneus.

Πάμμικρος. ου. perpuſillus.

Παμπάλαιος. peruetuſtus.

Πάμπαν. omnino, planè.

Πάμπαν λεπτός. admodum tenuis.

Παμπαίνιος. nuper natus, admodum puer.

Παμπήδην. πάμπαν.

Παμπήδην. paſſim, ubiq;, πανταχοῦ. Nicand.

Παμπησία. ας. ἡ. uniuerſa poſſeſſio.

Παμπληθεί. aduerb. per uniuerſam multitudinẽ.

Παμπληθεῖς πάνυ πολλάς. ualde multas.

Πάμπληθον. quamplurimum.

Παμπλούσιος. ου. ὁ. omnibus modis opulentus, prædiues.

Παμποίκιλος. uarius, multiplex, multicolor, πολύτροπος, uerſutus.

Πάμπολυς. ου. ὁ. multus, uarius.

Πάμπολυ. procul.

Παμπόνηρος. ου. ὁ. perditus.

Πάμποτε. ſemper.

Πάμπρωτος. omnium primus.

Πάμπυλον. fluctuoſum.

Παμύλια. τά. ſacrificia Oſyridis in Aegypto, quibus ſimulachrum Priapi adhibebatur.

Παμφάγος. ου ὁ. omniuorus, uorax. Epitheton ignis. Item nomen canis apud Ouidium, & nationis cuiuſdam apud Solin. Alcman quoque poëta ſibi hoc nominis tribuit.

Παμφαής. έος. ὁ. ἡ. omnia illuſtrans, omnibus lucens, cuncta colluſtrans, omnia cernens, epith. (Solis.

Παμφαίνω. ſplendeo.

Παμφαλύζω. tremo præ frigore, pro βαμβαλίζω.

Παμφαλόω. attonitus & tanq̃ furibundus omnia circunſpicio, περιφέρομαι, oculos in omnes partes torqueo: ut illud, πολλ' ἀποπαμφαλόωντα ὄμοῦ. Dictum ἀπὸ τοῦ πάντη ἀλλ' ἀλλοσε τὰ φάη.

Παμφεγγής ἑος. ὁ. ἡ. lucidus, luculentus.

Πάμφι. prorſus.

Πάμφιλος. ου. ὁ. quaſi dicas omnibus amicus.

Πάμφλεκτος. ου. ὁ. ἡ. omnia comburens.

Πάμφορος. ου. ὁ. omnium ferax, fertilis, fœcũdus.

Πάμφυρτος. ου. ὁ. multus. (cio.

Παμψηφεί aduerbialiter, omniũ calculus & iudi-

Πάμψυχος. Amphiarai epitheton, ſiue quod omnibus apud inferos animabus imperet, ſiue quòd uitam ſuam totam & ſemper ſeruet, hoc eſt, immortalis ſit.

Πᾶν, τοῦ παντός. τὸ. omne. περὶ τοῦ παντός. De uniuerſis uertit Cicer. Τὸ πᾶν, prorſus, in totum, in ſumma, ut ſummatim dicam. Lucian. in Sacrific. φῶς. τε λαμπρότερον φαίνεται, καὶ ἥλιος καθαρώτερος, καὶ ἄστρα διαυγέστερα, καὶ τὸ πᾶν, ἡμέρα. καὶ χρυσοῦν τὸ δάπεδον. in quo ſignificatu & ὅλως capitur. Refertur item ad tẽpus. Idem de Vulcano loquens, καὶ ἐν καπνῷ τὸ πᾶν βιοῦντα, In fumo perpetuò uiuentem. Τοῦ παντὸς ἄξιος, id eſt, re quauis dignus, quem multi pretij ſignificant: cui opponitur ὀλίγου ἄξιος.

Πᾶν ὅ,τι, ὁτιοῦν, quiduis, quodcunq;, omne quod.

Πάν, πανός. ὁ. Pan deus paſtorum, incubus, libidinoſus. Hymnus in eum apud Orpheum ſcriptus eſt.

Πανοπλία. apparatus armorũ, παρὰ τὸ σάγος. Ety.

Πανάβρος. omnibus modis mollis, euiratusq;. παναπαλός.

Πανάγαθος. optimus.

Παναγαία. ἡ. epitheton Dianæ. Vide in Chiliad.

Παναγής. έος. ὁ. ἡ. purus, ſanctus. (Eraſ.

Πανάγιος. ου. ὁ. ſanctiſſimus.

Παναγίς. ίδος. ἡ. dies ſacra.

Παναγιστία. puritas, παναγία.

Παναγνός. caſtus.

Πανάγρον. ου. τὸ. retis epitheton, dictum quòd omnia capiat. ἀπὸ πᾶν & ἄγρα. Sic πάνθηρον, ἀπὸ πᾶν & θήρα, pro eodem.

Παναεργής. έος. ὁ. ἡ. inefficax, incoctus, crudus, ἀδήεργαστος, apud Nicand.

Παναθήναια. τά. quinquatria, Mineruæ feſta. unde Panathenaicus liber ab Iſocrate ſcript⁹. Huiuſmodi feſtis peplũ Mineruę ferebatur, & ſingulis luſtris fieri ſolebãt: in quibus ſolenni carmine per tubicinẽ & præconẽ ludicrum indicebatur: undiq; ad certandum ingrediebantur athletæ, neq; congreſſurũ quẽpiam, cum quo certaretur, eligebant, ſed cum primo prodeunte congrediendũ cenſebant. Neq; ad ſpectandũ mulieres, prẹter unam Pherenicẽ, & Cereris ſacerdotes mulieres admittebãt. In Panathenæis quoq; pueri puellæq;, forma conſpicui, manibus amplexi, nunc in orbẽ, nunc in obliquum, per diuerſos flexus, pyrrhicam in theatro ſaltabant. Alexand. Genial. lib. 5. cap. 8. & lib. 6 cap. 19. & Cæl. lib. 6. cap. 49. & Eraſmus in prouerbio, Poſt Panathenæa.

Παναθήναια. τὰ. πρὸ παρῳχυτόνως α. Hrpocrat. Polluci, Ariſtoph. interp. erant enim duplicia Athenienſibus feſta, quorũ alia ſingulo quoq; anno, alia uero ſaltē quinto anno peregebantur, quæ & magna uocabātur Iſocrat. Panathenacco. μικρῶν δὲ πρὸ τῶν μεγάλων παναθηναίων.

Παναθηναϊκόν. τό. nomen unguenti apud Plin.

Παναίγυλος. ου. ὁ. malus. πανκακοῦργος.

Πάναιθος. ου. ὁ. clarus, ſplendidus.

Πανάιολος. ου. ὁ. uarius, παμποίκιλος.

Παναιπόλος. ου. ὁ. epithetori Panos, quaſi prorſus caprarius.

Πανάρετος. eximius, præcipuus.

Παναισχής. έος. ὁ. ἡ. omnino turpis.

Πανάκεια panacea herba, quæ & πάνακες dicitur, ipſo nomine, ut ait Plin. omnium morborum remedia promittens, Eſt & hoc nomine filiarũ Aeſculapij una, cui⁹ meminit Plin. quoq; li. 35.

Πανακής. έος. ὁ. ἡ ſalutaris. Strabo li. 6. φησὶ δ' εἶναι αὐτῶν ποτάμιον πανακὲς πρὸς τὰ τῶν θρεμμάτων νόσους.

Παναλάστωρ. dæmon peſſimus, genius malus, ultrix conſcientia.

Παναλκής. έος. ὁ. ἡ. omnipotens, fortis, robuſtus.

Πανάμερος. ου. ὁ per totum diem.

Πανάμωμος. ου. ὁ. placitus, ἀρεστός, prorſus inculpabilis.

Πανάνυτον. τό. penitus poſſibile.

Πανάπαλος totus tener, πάναβρος.

Πανάποτμος. ualde infelix, miſerrimus.

Πανάπυστος. ου. planè imperitus, ἀνήκοος, non exaudibilis.

Πανάργυρον. totũ argenteum.

Πανάριστος. ου. optimus.

Παναρκής. magnus, potens, ubiq; ſufficiens. Epitheton ſolis.

Παναρμόνιος. ὁ. ex omni harmonia cōpoſitus, ualde concinnus, ſuauiſsimus, optimè cōpoſitus.

Παναστιτία. ας. ἡ. caritas annonæ.

Πανασκηθής. integer, omnino illæſus.

Πανασθενέστατος. integer, ἰσχυρότατος. fortè ꝑ πανασθενέστατος.

Παναυγής. έος. ὁ. undecunq; ſplendens.

Πανάφηλιξ. ικος. ὁ. puer orbatus cōſortio ſuorum æqualium, ὁ τῶν ἡλικιωτῶν πάντων ἀπηλασμένος παῖς, uel ὁ πάντη ἀφῆλιξ, quaſi cui ad id quod ſui iuris nō ſit, accedit orbitatis malum, Euſt. Iliad. χ.

Παναχαιοί. omnes Græci.

Πανάωρος. ου. ὁ. pauci temporis, citò & ante diem moriturus, intempeſtiuus. πάντων ἀωρότατον (inquit Heſych.) καὶ ἄμοιρον, uel πάντη ἄωρον. παρὰ τὴν ὥραν τὸν καιρόν. Vel (ut Suid.) πρὸ τῆς ὥρας.

Πανάωρον. τό. abiectũ nullius omnino momenti. Aeſchyl. promet. καὶ νῦν ἄχρεῖον καὶ πανάωρον δέμας, neglectum.

Πανβασιλεία. ἡ. regnum omnibus numeris dominationis abſolutum, quale erat tempore Vlpiani Romanorum principum.

Πανδαισία. ας. ἡ. omnium ciborum genere paratum conuiuium. Dictum uel quòd publicè collata cuiuſq; portione celebraretur, uel quòd omnes ſenſus uoluptate afficeret, & in ea nihil deſyderaretur. δαὶς enim conuiuium eſt Cæl. lib. 5. cap. 31.

Πανδακέτης. ου. ὁ. mordax, quaſi omnia mordēs.

Πανδαμάτωρ. uel πανδαμάτωρ. ορος. ὁ. ἡ. omnia domās, uel omnidomās. à πᾶν & δαμάζω. Epitheton ſomni Homero, & fulminis Luciano.

Πανδάρεως. omnia faciens propter lucrum & auaritiam. ſic Orus. Etym.

Πάνδαρος. nomen uiri proprium. Etym.

Πάνδεια. uide πάνδια.

Πάνδειλος. ου. ὁ. miſerrimus.

Πάνδεινος. ου. ὁ. prorſus, ſiue omnibus modis grauis, uehemens: Nam πᾶν cum multis dictionibus pulcherrimè componitur, ut πάγκακος, omnino malus, πανάριστος, omnibus modis optimus, παντέλειος, πάνσοφος, πάγκαλος.

Πανδέκτ. αἱ. uolumina nihil non cōtinentia, ex quibus poſsis, quod uelis, uelut è cornucopiæ depromere. Vnde pādectæ legũ, quæ omne ius cōplectuntur. à πᾶν omne, & δέχομαι capio.

Πανδελέτιος. ου. ὁ moleſtus, importunus. à Pandeleto nobili ſycophanta, & homine cōtentioſo, qui nihil nō peruertere auſus fuit in deſcribendis ſuffragiorũ decretis. Vnde magis mihi probatur ſcriptura Ariſtophanica in qua πανδελέτειος licet uidere, hoc eſt πανοῦργος καὶ ἄτιμος, δύστροπος, κακός, Euripide more ſuo mordit Ariſtoph. quòd Telephum tanquā mendicum introduxerit, dicēs illum. ἐκ πηριδίου γνώμας τρώγειν πανδελετείους, hoc eſt, ἄρτους καθαροὺς ἢ ξηροὺς τρώγειν. Eraſ. in Chil.

Πανδέξιος. ὁ. omnibus modis dexter.

Πανδερκής. έος. ὁ ἡ. omnia intuens.

Πανδεχής. omnes accipiens, omnibus patens.

Πάνδηλος. ου. ὁ. manifeſtus.

Πανδημεί. paſsim, uulgò, publicitus, ab uniuerſo populo.

Πανδημία. ας. ἡ. totus populus unà congreſſus.

Πανδήμιος. lictor, κοινὸς ζημιώτης, carnifex. Item mendicus, qui oſtiatim cibũ emendicat. Euſt.

Πάνδημον. publicè.

Πάνδημος. ου. ὁ. omnis populus, tota plebs. Item communis, uniuerſalis, uulgaris, plebeius, populoſiſsimus, frequētiſsimus, celebratiſsimus. Veneris cognomen apud Thebanos. colebatur enim in ueteri foro, ubi omnis populus cōueniebat. De hoc Cæl. li. 8. cap. 6. & li. 10. ca. 12.

πάνδημοι νόσοι. apud Aeginetam dicuntur morbi qui in plures ſimul graſſantur, ex cauſſa publica prouenie͂tes, puta cibi aut potus prauitate.

πάνδια τά. feſta quædam apud Athenienſes poſt Dionyſia. Celebrabantur aute͂ in honorem Iouis, uel (ut alij tradunt) in honore͂ Lunæ. πάνδεια γὰρ σελήνη. uel in honorem Pandionis, cui tribus cognominis erat. uide Etym.

πανδίων. uiri nomen proprium. Etym.

πανδοκεῖον. hoſpitium.

πανδοκεύομαι. hoſpitio excipio, Halic. li. 9. πλὴν ὅσα μικρὰ πανδοκεύεται.

πανδοκεύς. caupo, ὁ τὰ πάντα πιπράσκων.

πανδοκεύτρια. ας. ἡ. mulier tabernaria, caupona. Et Ariſtoph. Ran. ꝓ ipſo diuerſorio uſurpauit.

πανδοκεύω. cauponor, καπηλεύω.

πανδοῦρα. &

πανδουρίς. ίδος. genus muſici inſtrumenti, & culter coquinarius.

πανδουριστής. &

πάνδουρος. qui eo inſtrumento utitur. Cal. lib. 5. cap. 23.

πάνδοξ. hoſpes, ὁ ἐν πανδοκείῳ οἰκῶν.

πανδοχεῖον. ου. τό. uel πανδοκεῖον. hoſpitium, diuerſorium, ſtabulum. Dictum, quòd quoslibet accipiat.

πανδοχεύς. έος. ὁ. ſtabularius, caupo.

πάνδοχος. idem.

πανδοχίς. ἡ. uocata eſt Luna à Platone, quod totius generationis ſuſceptrix eſſet.

πανδώρα ας. ἡ. puellę nomen apud Heſiodum, ut cui omnes dij deæq; ſuas quiſq; dotes adiu͂xiſſent. Apud Ariſtophanem pro terra accipitur, quod omnia ad uitam neceſſaria nobis ſuppeditet.

πανδώρη. eadem. Etym.

πανεῖον. ου. τό. lupercal.

πανέλληνες. non omnes Græci uocabantur, ſed Theſſali tantu͂ κατ' ἐξοχὴν, q Achilli parebant.

πανελλήνιος. ου. ὁ. omnium Græcorum præſes.

πάνεμος. ου. ὁ. menſis apud Corinthios, quem Athenienſes Βοηδρομιῶνα appellant, Rufinus Iulium interpretatur.

πανευδαίμων. feliciſsimus, ualde felix Luciano.

πανέξαλλον. omnino alienum.

πάνεφθος. omnino coctus, liquefactus, diſſolutus in humidum. Etym.

πάνεψος. bene coctus, diſſolutus, liquidus.

πανηγυρίζω. μ. ίσω. π. ικα. nundinor, celebro ludos, & feſtos dies ago, laudo.

πανηγυρικόν. οῦ. τό. tertium dicendi genus, quod Latini demonſtratiuum uocant, laudatorium.

πανηγυρικός. οῦ ὁ laudatiuus, popularis, plauſibilis. Item promiſcuus. Vnde Plutarch. Symp. 4. corpus compoſitum, ut noſtra ſunt, παμμιγὲς καὶ πανηγυρικὸν appellat, quod ex multis & diuerſis conflatum ſit & mixtum.

πανήγυρις. ιος. ἡ. nundinæ, publicus conuentus, quales quinto quoq; anno Athenis celebrari ſolitos ſcribit Herodot. lib. 6. Cicero mercatu͂ interpretatur Tuſcul. 1. Pythagoram autem reſpondiſſe, Similem ſibi uideri uitam hominu͂, & mercatum eum, qui haberetur maximo ludoru͂ apparatu totius Græciæ celebritate. Hinc πανηγυρικοὶ λόγοι, id eſt, panegyricæ orationes, quæ in huiuſmodi conuentibus haberentur, idq; plerunque de utilitatibus Græciæ. à πᾶν & ἀγείρω. Significat etiam locum in quem hæc celebritas conuenit. Vide in Chil. Eraſmi, Panegyris malorum.

πανηγυριστής. οῦ. ὁ. nundinator.

πανημέριον. diurnum.

πανημέριος. ου. ὁ. diurnus, hoc eſt ſpatio totius diei, ἐφημέριος. Et ad perſonam relatum, πανημέριοι ſunt, qui manent cu͂ aliquo totos dies, quiq; aſsiduo adſunt indiuidui comites. Herodia. lib. 1. οἱ πανημέριοι συνῆσαν αὐτῷ. Huic opponitur πάννυχιοι.

πανήμερον. πανημέριον.

πανήπορος. ου. ὁ. inops.

πανήρης. εος. ὁ. ἡ. gratioſus, omnibus place͂s, ποικίλος, παμμήχανος.

πανήρειος. per omnia congruens.

πανθάνω. patior.

πάνθεια. ας. ἡ. Panthea uxor Habradatæ Suſij ductoris ſub Cyro maiore caſtiſsima, & uiri amantiſsima.

πάνθεον. ου. τό. Pantheon, templu͂ Romæ, in quo omnes dij colebantur, quod Bonifacius Pontifex maximus quartus à Gregorio, dono accipiens à Phoca Cæſare, in templum omnium ſanctorum conuertit. Dictum à πᾶν & θεός.

πανθήρ. ῆρος. ὁ. panthera Latine͂, nominatiuo formato ex accuſatiuo Græco, ſicut κρατήρ, cratera. ræ, &c. Gaza in Ariſtotele uertit lupum ceruarium. meminit & Aelianus, & Oppian, obiter tantum.

πάνθηρον. retis genus, ex eo nomen habens quòd omnes feras concludat. Nam θήρα uenatum ſignificat & aucupiu͂. Sic πάναγρον pro eodem.

πανθοινεί. aduerb. ſolenni epulo, per totam cœnam, per omne conuiuium.

πανθοινέω. epulor.

πανθοίνη. ης. &

πανθοινία. ας ἡ. epulum, ſolenne conuiuium.

πάνθερος. omnia uidens, πανθέατος: omnia perturbans & commiſcens, de plebe præ nimia libertate inſolenti.

πανθρύλλιον. τό. omnia euulgans.

πανθυ-

 Π Α.

Πανθυμαδὸν. toto animo.

Πάνθυτα. ueneranda, perquàm ſacranda, omnibus ſacris proſequenda.

Πανίας. purus, candidus.

Πανικόν. ȣ. τὸ. quicquid cum ſtupore contingit, pauor ſine cauſſa obortus, terriculamentũ inane, à Pane deo, qui tales terrores ſubito animis immittere credebatur. Polit. Miſcel. cap. 28. & Eraſ. prouerb. Panicus caſus.

Πάνιον. purũ, album, eiuſdē coloris, furibundum.

Πάνισκοι. perſonę theatricę à Pane dictæ, quaſi aſſeclæ P[…]is, quem Verg. deum Arcadiæ uocat.

Πανιώνιον. ȣ. τὸ. fanum Apollinis in Ionia.

Πανιώνιον συνέδριον. conuentus duodecim oppidorum Ioniæ. Bud. Com.

Παννόας attonitus, garrulus.

Παννυχίδιδ. αι. excubiæ nocturnæ.

Παννυχίζω. μ. ίσω. π. ικα. pernocto. Neut. abſol.

Παννύχιος. Homer. Iliad. β. ȣ̓χ ἐν παννύχιον εὕδειν βȣληφόρον ἄνδρα id eſt δι' ὅλης τῆς νυκτὸς, per totam noctem. Vide in Chiliad. Eraſmi.

Παννυχίς. ίδος. ἡ. feſtum Dianæ quoddam, quaſi peruigilium, uigilia nocturna, nocturnæ excubiæ, pernoctatio, ludi nocturni, ut apparet ex Platone.

Παννυχισμός. ȣ nocturnæ uigiliæ.

Παννυχιστής. ȣ. ὁ. excubitor.

Πάννυχος. ὁ. nocturnus, per totam noctem.

Πανόδυρτος. ȣ. ὁ. ſemper querulus.

Πανοικεσία. ἡ. tota domus. Thucyd. πανοικεσία γενόμενοί τινες καὶ οἰκήσαντες.

Πανοικί. aduērb. cum tota domo, nullo relicto. Lucas in Actis, πανοικὶ πεπιστευκὼς τῷ θεῷ. Et πανοικὶ ἀναιρεῖσθαι dicuntur, qui funditus pereunt, ueluti cum peſtilentia nullum in familia reliquum facit.

Πανοικός. ȣ. πανοικεσία, ut πανοικὸς ἀπόλλυται cum tota domo abſorptus eſt.

Πανόλβιος. ualde beatus, παμμακάριστος.

Πανολεθρία. ας. ἡ. internecio, & eiuſmodi pernicies, ut nihil omnino reliqui fiat. Eraſ. Chil. Vide inferius per ω mega in ſecunda ſyllaba.

Πανόλεθρος. ȣ. ὁ. perditus.

Πανομφαῖος. ȣ ὁ. Iouis epitheton (ut eſt apud Ouidium, Ara Panomphæo uetus eſt ſacrata tonanti) compoſitum ex πᾶν, & ὀμφή. uel quia ab omni lingua colatur, uel quod omnium uoces (audiat.

Πανόπαια. ἡ hirundo, χελιδών. Euſt.

Πανοπεύς. urbs Phocidis. Euſt. quæ & πανόπη.

Πανοπλία, ας. ἡ. armatura, apparatus armorũ, uel uniuerſitas armorum, Ambroſio interprete. Hoc enim nomine intelligitur quicquid ad armandum in pugnā militem pertinet, quaſi dicas, omnia ſimul arma quæ ad uirũ pertinent.

Πανόπτης, uel πάνοπτος. ȣ. ὁ. oculatus, oculis plenus, undiq; apparens, omnibus conſpicuus.

Πάνορμος. ſtatio, λιμὴν ἀγχιβαθής, εἰς ὃν δὴ σὺν πᾶσαι νῆες, καὶ ἐν παντὶ καιρῷ ὁρμίζονται.

Πανός, uel φανός. ȣ. ὁ. fax, lampas. Vide λυχνοῦχος apud Ammonium.

Πανȣλής. cuncta perdens.

Πανȣ́ργευμα. τος. τὸ. πανȣ́ργημα.

Πανȣργεύομαι, &

Πανȣργέω. μ. ήσω. π. κα. ſceleſtus ſum, κακȣργῶ, malefacio, doloſe ago. Neut. abſol.

Πανȣ́ργημα. τος. τὸ. calliditas, κακοτεχνία, ἀπάτημα, σόφισμα.

Πανȣργία. ας. ἡ. fraus, uafricia ſubdola & improba, δεινότης ȣ̓κ ἐπαινετή, id eſt ſolertia minime commendabilis, interprete Ariſtotele.

Πανȣ̃ργος. ȣ. ὁ. propriè cum ſignificat qui omnibus in rebus uerſatus eſt, à πᾶν & ἔργον. quaſi ὁ πᾶσιν ἔργοις ἐπιβάλλων. Verum quia huiuſmodi callidi eſſe ſolent, factum eſt, ut accipiatur Atticis ſcriptoribus pro callido, aſtuto, uafro, uerſuto, uerſipelli, ueteratore, fallaci, maleficioſo, & qui uerſutia ſua quiduis poteſt agere, hoc eſt, ὁ ἐν κακοῖς νοήμασιν ἐντρίβολος.

Πανȣ́ργως. uafre, aſtute, doloſe, uerſute, callide.

Πανόψιον. ου. τὸ. ante oculos omnium inſigne, ſplendidum, ultimum, magnum. Iliad. φ. πανόψιον ἔγχος.

Παντπρασία, & ἀγορασία. auctio ſub præcone.

Πανσαγία. ας ἡ. πανοπλία, cum quis omnibus armis inſtruitur. Dicta uox à σάκος (aliàs σάγος) ut pars pro toto accipitur, uide Etym.

Πανσέληνος. ȣ. ἡ. pleniluniũ, cum Luna toto orbe fulgens totam illuſtrat noctem.

Πανσθενής. έος. ὁ. ἡ. omnipotens.

Πανσπερμία. παγκαρπία.

Πανστρατί. &

Πανστρατιᾷ. cum toto exercitu.

Πανσυδεί. omnino, prorſus, cum toto impetu, omnes ſimul, cum toto exercitu. Thucid. πανσυδεὶ διέφθαρτο, omnino prorſumq; interijt.

Πανσυδί. idem quod πανσυδεί. Etym.

Πανσυδίην. cum omni multitudine, omnino, & idem quod πανσυδίη. Etym.

Πάνσυρτος. ȣ. ὁ. ualde trahens, ὁ πάντα σύρων.

Πανταθλός. qui in quouis genere luctæ peritus eſt, pro πένταθλος.

Παντάπασιν. omnino, καθάπαξ, δίολȣ.

Παντάρκης. εος. ὁ. ἡ. cunctos iuuans, omnibus ſufficiens.

Παντάσκιος. ȣ. ὁ. nuſquam umbroſus, ὁ πάντοθεν σκιὰν ȣ̓κ ἔχων, apricus.

Πανταχȣ̃. per ȣ ubique, ubiuis, πάντα τρόπον, πανταχȣ̃ τόπων.

Πανταχόθεν. undiq;,ubiq;, πάντοθεν.
Πανταχοῖ. per οι,&
Πανταχόσε. quocunq;,in omnes partes,quoquo uerſum.
Πανταχοῦ. ubiq;,ubiuis. Et conſtituitur cum genitiuo,ut πανταχοῦ γῆς,ubiq; gentium.
Πάντη καὶ πάντῃ. omne & omnem in partem,uniuerſum,undequaq;.
Παντέλειος. integer ὁλόκληρος.
Παντελές. παντελῶς.
Παντελής. έος. ὁ. ἡ perfectus,omnino abſolutus.
Παντελῶς. omnino,planè.
Παντευχία. ας. ἡ. armatura, πανοπλία.
Πάντη,uel πάντῃ, uel παντῆ. penitus,ubiq;,undiq;, undequaq;, quoquouerſum, paſsim. Vlpian. in Pand. οὔτε πάντα, οὔτε πάντη, οὔτε παρὰ πάντων.
Πάντη πάντως. quoquouerſus,uſquequaq;.
Παντίτῳ. ἑκάστῳ, παντίπινι. Philo de Mun. ἐπιδίνην παντίτῳ δῆλον. Herodot. Poly. δῆλον δὲ ἐποίδην παντίτῳ. Bud. Com.
Παντικάπαιον. τὸ. urbs Scythiæ. uide in Chiliad. Eraſmi, In Panticapæum.
Παντλήμων. νος ὁ ἡ. miſerrimus.
Παντοδαής. έος. ὁ. ἡ. omniſcius ut παντοδαὴς δημόκριτος, apud Laert.
Παντοδαπός. οῦ. ὁ. uarius,omniuarius,omnigenꝰ, cuiuſq; generis, multiplici genere,miſcellaneus, συμμικτός, undiq; mixtus, in quālibet ſpeciem mutabilis,omnifariam diſtinctus.
Παντοδαπῶς. omnifariam,omnem in partem.
Πάντοθεν. aduerb.de loco.undiq;,undequaq; ἐξ ἑκάστου τόπου.
Πάντοθι. aduerb.in loco.omnib. locis,πανταχοῦ.
Παντοῖος. οῦ. ὁ. multigena,omnimodus,cuiuſq; generis, uarius,ut παντοῖαι τύχαι. uarij euentus.
Παντοίως. quomodocunq;,omnino.
Παντοκόπτρια. ιας. ἡ. uenditrix multarum rerum.
Παντοκράτωρ. omnipotens unius ac ſummi Dei epitheton, hic enim ſibi ipſe large ſuppeditat oēs æternæ atq; abſolutę felicitatis numeros.
Παντολαβοί ab omnibus petentes & accipientes. οἱ παρὰ τῶν προστυχόντων λαμβάνοντες ἢ αἰτοῦντες.
Παντολέτωρ, ορος. ὁ. omnia perdens & exitiū adferens.
Παντολιγοχρόνιος. uitæ breuiſsimæ.
Παντομιγής undiq; mixtum. πολυειδής.
Πάντολμος. οῦ. ὁ. audaciſsimus.
Παντόμιμος. οῦ. ὁ. hiſtrio.
Παντόπασιν. omnino.
Παντοπώλιον. οῦ. τὸ. nundinæ.
Πάντοσε. undiq;, in omnes partes.
Πάντοτε ſemper, ἑκάστοτε. διαπαντός. Matt. 26. ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε.
Παντοτελές. τὸ. ex opere facto corpus aliquod perfectum, inquit Paulus Iureconſult. de uerb. ſig. omni ex parte abſolutum.
Παντοτρόφος. οῦ. ὁ. &
Πάντροφος. fœcundus,ſemper nutriens.
Παντουργός. uafer, improbus, audax. accipitur & bonam partem, & ad deum uniuerſi opificem refertur,teſte Euſt. Iliad. ζ. Sophocl. in Aiace uſus eſt pro quouis opifice, & qui artes mechanicas exercet ἀνδρὶ παντουργῷ φρένας.
Πάντως. omnino. Lucian. ταῦτα γὰρ ἔδοξε τῇ φύσει, πάντως ἀποθνήσκειν ἅπαντας, uelis,nolis. Dorienſes dicūt παντῶς quibus proprium eſt circūflectere quæ alioqui cōmuniter graui accentu efferuntur.
Πάνυ. ualde,planè, ſane quàm. ὁ πάνυ, illuſtris, clarus, potens, potens admodum, ſumus. Lucian. in Icarome. ἐγώ σοι παρ' αὐτοῦ ἐκείνου τοῦ πάνυ Διὸς ἥκω τήμερον, id eſt,ab ipſo illo ſummo Ioue. Τὸ πάνυ,penitus,nimirum.
Πάνυγε. &
Πάνυ μὲν οὖν. concedentis ſunt cum affirmatione. Cicero dixit ſanè & prorſus.
Πανυπέρτατος præſtantiſsimus, altiſsimus, amplitudine ſummꝰ, magnitudine ambitū lōge ſummum complexus. eſtq; propriè epithet. cœli, quare non recte Apuleius qui immenſum conuertit.
Πανυπείροχος. excellens,egregius.
Πάννοσα. τροφός. uitta, faſcia crines retinens.
Πανύστατος. οῦ. ὁ. ultimus, poſtremus.
Πάνυτι. frequenter, fermè magnopere.
Πάνυτοι. idem.
Πανωλεθρία. ας. internecio, pernicies, ut nihil omnino ſit reliquum. Ponitur & aduerbialiter, funditus,perdite, ad internicionem. Vide ſupra per ο micron in ſecunda ſyllaba.
Πανώλεθρος. οῦ. ὁ. &
Πανώλης. εος. ὁ. perniciosus.
Πανωλία. ας. ἡ. pernicies.
Πάξ. calceamenti genus.
Παξαμάδιον. ου. τὸ. paxemadiū,id eſt panis bis coctus. uox eſt Romana.
Παξαμάς. άδος. ἡ. idem.
Πάομαι. μ. πάσομαι. π. πέπαμαι. acquiro,ditatus ſum. πάσασθαι cum a producto, poſsidere: breui autem guſtare. Ammon. & Cyrillus.
Παός. ὁ. affinis,amicus,cognatus, ὁ ἐξ ἐπιγαμβρίας οἰκεῖος. Nicand pro πηός.
Παπάω. tango, molliter cōtrecto, demulceo. Ety.
Παπαί. papæ βαβαί.
Πάππα. uox qua filij ad patres utuntur reuerentiæ cauſſa.
Παππάζω. μ. άσω. π. ακα. inuoco auum,ut infantes,patrem nomino,infantium more blandeq; patrem appello.

Παππάξ. imitatio crepitus uentris, Ariſtophani.

Πάππας. ὁ. pappa, pater. Scythæ & Bithyni Iouẽ πάππαν uocant. Cæl. lib. 6. cap. 43.

Παππασμός. patris ab infante appellatio.

Παππάω. palpito, contrecto.

Παππίζω. μ. ίσω. π. ικα. τὸ. παππάζω. Cæl. lib. 6. cap. 43.

Πάππος. ȣ. ὁ. auus, barba inferiori labro agnaſcẽs. nam ſuperior μύσταξ dicitur. Item πάπποι dicuntur flores carduorũ. Pappos quoq; uocant Latini, teſte Pompeio.

Παππῷα. τά. auita.

Παππῷος. ȣ. ὁ. auitus.

Παπταίνω. μ. ανῶ. aſpicio, luſtro oculis, obſeruo, circunſpecto. Actiu. accuſ.

Πάρ. apocopa poëtica pro παρά.

Πάρα. pro πάρεστι. adſum, adeſt, adſunt, paroxyt.

Παρά. oxytonum præpoſitio cum tribus caſibus cõſtruitur. Cũ genitiuo enim idem quod πρὸς ſignificat, exitũ à perſona, ut βοήθειά μου παρὰ κυρίου, auxilium meum à domino: παρὰ τοῦ νόμου κελεύεται, à lege iubetur. Sic etiam παρ' ἐμοῦ, à me. Lucian. ὅστις παρ' ἐμοῦ ἐκκαίδεκα τάλαντα ἐκτίσας. Cicero, Sed etiam dicere ſe à me ſoluere: pro de mea pecunia. Item ſupra, ut πολλοὺς παρὰ πάντων θεολόγων τυγχάνει. Cum datiuo ſignificat propè ſeu iuxta, referturq; & ad loca & ad perſonas, ut παρ' ἐμοὶ διατρίβει, apud me uerſatur: παρὰ τῷ κυρίῳ ἔλεος, Apud Dominum miſericordia. Ariſtoteles tamen ad Eudemum παρὰ τῷ θεῷ dixit, pro à Deo. & παρ' ἀμφοῖν ex utriſq;, & παρὰ τῶν δούλων ex ſeruis. Cum accuſatiuo ponitur pro Ad, & ſignificat motum ad rem, παρὰ σὲ ἦλθον, Ad te ueni. Item circa, ut παρὰ πάντα τὸν χρόνον, Circa omne tẽpus, Demoſth. παρὰ ταῦτ' ἐστίν, In his poſitum eſt. Item propè, ut παρὰ τάφρον ὀρυκτήν, iuxta foſſam. Item cauſſam, cur quid fiat, demõſtrat: ut παρὰ τὸ εὖ ζῆν τὸ κλέος. Gloria eſt, eo quod benè uiuatur. Item præter, ut παρὰ τὸν νόμον, præter legem. παρὰ τὴν γνώμην, præter ſententiam, præter opinionem. παρὰ πρέπον, præter decorũ. Item à Plato. ἀλλ' ἡγοῦμαι παντὸς μᾶλλον εἶναι παρὰ τοῦτο σωτηρίαν, Exiſtimo ab hoc in primis ſalutẽ eſſe. Hoc etiã modo poſitum ſignificat alicuius rei originem ac deſcenſum, ut cum dicimus παρὰ τὸ δῆμος καὶ τὸ ἔθνος. Demoſt. Compoſita aut minuit, ut παράσημος ῥήτωρ, malæ monetæ, id eſt adulterinus orator. Aut propè, ſeu iuxtà ſignificat, ut παρακολουθεῖν, propè ſequi, ſubſequi, aſsiduũ adeſſe. Ab ea propoſitione manant uarij modi loquendi, de quibus apud Bud. Com. Vide ἀπὸ in Ammonio. Quid ſit μὴ παρὰ τὸ, uide in Prioribus Ariſtotelis. παρὰ in uinctis uerbis falſum quiddã & præpoſterum indicat.

Παράσσον. ocyus, è ueſtigio, apud Appollon.

Παράδυο. quarto quoque die.

Παρὰ μέλος. inepte. Eraſm. Chiliad.

Παρὰ μέρος. uiciſsim, alternis.

Παρὰ μίαν. alternis diebus, ἐλλειπτικῶς intelligitur ἡμέραν.

Παρὰ πόδας proximè, ἐγγύτατα. Syneſ. epiſtolis. ἀλλὰ καὶ παρὰ πόδας ἀποδίδως τὴν χάριν, ocyſsimè, confeſtim.

Παρὰ πολὺ, uel παραπολὺ coniunctim, contrarium habet uſum. Aliquando enim idem quod κατὰ πολὺ ſignificat, apud Pauſan. Thucyd. & Plutar. ut παραπολὺ μὲν τῶν θηβαίων χειρόνων, παραπολὺ δὲ τῶν λακεδαιμονίων αἰνεινόνων φανέντων. Greg. παραπολὺ τῆς τάξεως ἐλαττουμένης. Valde immutato ordine. Interdum è cõtrario τὸ ἐπ' ἔλαττον ſignificat, ita ut παρὰ hic minuat, ut apud eundẽ Gregor. εἰ δὲ πόρρω, καὶ παραπολὺ τῆς ἐλπίδος. id eſt, Sin longe à meritis tuis dicendo abfuimus, & minus quàm pro ſpe noſtra ſucceſsit oratio. Thom. Mag.

Παρὰ προαίρεσιν. inconſulto, temere, & impudenter.

Παρὰ τί propter quid, unde, quamobrem.

Παρὰ τὴν ὁδοιπορίαν. obiter.

Παρὰ τοῖς ποσί. ad pedes, prope.

Παρὰ τὸν καιρόν. uide in καιρόν.

Παρὰ τοὺς συμβούλους. à conſulibus.

Παρ' αὐτὰ τὰ ἀδικήματα. protinus admiſsis delictis, recenti adhuc ſecus admiſſorum memoria. Iuriſperiti dicunt, adhuc flagrantibus delictis.

Παρὰ φύσιν. contra naturam, repugnãte natura.

Παρ' ἕνα. uno minus. uide ἓν παρ' ἕν.

Παρ' ἔτος. annis alternis.

Παρ' ἡμέραν. ſingulis diebus, alternatim.

Παρ' ὅ. quamobrem.

Παρ' ὅλον τὸν βίον. per totã uitã, à toto tẽpore uitæ

Παρ' οὐδέν. nihili, parui.

Παρ' ὥραν. intempeſtiue.

Παραβαίνω. μ. ήσω. π. ηκα. prætereo, tranſgredior.

Παράβακχος. ȣ. ὁ. furore correptus, debacchans.

Παραβαλέταιρος. ȣ. ὁ. qui ſodali amico ue imponit, familiarium impoſtor. Euſt.

Παραβάλλομαι. μ. οῦμαι. π. παραβέβλημαι. comparor. Item audacia præcipiti periculum adeo, ῥιψοκινδυνῶ. Thucyd. πολῖται ὄντες, καὶ πλείω παραβαλλόμενοι. Qui maioris diſpendij aleam ſubibant. Home. Iliad. 9. cum accuſatiuo dixit, αἰεὶ ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν, Diſcrimini intrepidè ſe obijciẽs. Apud Aeſchinem pro παραπέμπομαι, & Ariſtoph. Ran. pro accedere ponitur, χωρῶμεν ἐπὶ τὸ πλοῖον. χαῖρ' ὦ ὦ παραβαλοῦ, Accede, uel (ut interpres inquit) ὅρμισον τὴν ναῦν, hoc eſt appelle nauẽ. Bud. Cõ.

Item decipio ἀπατάω: & ſimpliciter appono, παρατίθεμαι. Euſt. Accipitur etiã παραβαλλέσθαι pro ἐξαπατῆσαι hoc decipi & circumuenire Thucydidi unde παραβλήδην.

Παραβάλλω. μ. αλῶ π. παραβέβληκα. aſsimilo, cõparo, συγκρίνω, ὁμοιῶ. ut κώνωπα ἐλέφαντι παραβάλλειν. id eſt, Culicem elephanti conferre, Liban. Et aliquando cum præpoſitione πρὸς, ut εἰ πρὸς ἕκαστον αὐτῶν τὰς ὑαγόρου πράξεις παραβάλλοιμι. Item admoneo, παρατίθημι, τὰ φορεῖα παραβάλλειν, Plut. & ταῖς ἀμπέλοις παραβάλλειν κόπρον, id eſt fimũ miſcere, ut Plin. dixit. Item tranſmitto, traijcio, ut ναῦς παραβάλλειν εἰς ἰωνίαν. Thucyd. appellere naues, Cæſ. Item permitto, indulgeo, & cõdono aliquid, & utendũ offero, ut mulier παραβάλλειν ἑαυτὴν ἀνδρὶ ἀγνῶτι dicitur apud Suid. quæ quæſtus gratia ſeſe homini indulget ignoto. Item accedo, appropinquo, ut ἐλαιωνύμου παραβάλλοντος εἰς θήβας, Plut. in Dem. & παραβάλλειν εἰς ἡδονὰς, id eſt applicare ſe ad uoluptates. Ariſtot. Ethic. 7. & Pol. 7. Itẽ obijcio, ut παραβάλλειν τοῖς θρέμμασι, Plutarch. & παραβάλλειν τροφὴν τῇ καμήλῳ, apponere pabulum, Athen. & παραβάλλειν τῇ ἀμβροσίαν, Plato. Sic etiam obijcere feris, pro edendum obijcere, apud Latinos. Item flecto, detorqueo, ut παραβάλλειν τοὺς ὀφθαλμοὺς oculos intorquere, limis oculis toruisq; aſpicere, Athen. & Ariſtophan. Nub. Sic παραβάλλειν τὴν κεφαλὴν, Plat. quemadmodũ ij ſolent facere, qui aurem alteri admouent ad auſcultãdũ. Et παραβάλλειν τὸ ἕτερον οὖς πλάγιον, in latus conuertere, Xenoph. de lepore fugiente, & à canibus oppreſſo. Item adambulo. Plutarch. in Cat. καὶ πολλάκις ἑκάστῳ παρέβαλλεν ὁ κάτων. Plato de Repub. 8. ὅταν παραβάλλωσιν ἀλλήλοις οἵτε ἄρχοντες καὶ οἱ ἀρχόμενοι, Quoties congrediuntur inuicem principes ac ſubditi. Quo in loco παραβάλλειν ſignificat ex æquo & ſocialiter ingredi, uel equitare, non comitum numero locoq;. Bud. ibidem.

Παράβασις. εως. ἡ tranſgreſsio, præuaricatio. Item παράβασις in comœdijs dicebatur, cum chorus ad populum conuerſus aliquid extra fabulæ argumentum loquebatur.

Παραβάτης. ου. ὁ. tranſgreſſor, ſocius in curru, genus militum, dominus currus, miles in curru pugnans, auriga.

Παραβία. ας. ἡ. genus potionis ex milio & conyza. Cæl. lib 4. cap. 26.

Παραβιάζομαι. &

Παραβιάζω. cogo, adigo. Luc. in Act. παρεβιάσατο (ἡμᾶς.

Παραβλαστάνω. iuxta germino.

Παραβλέπω. male uideo, cæcutio, negligẽter aſpicio, oculos intentos non habeo, hoc eſt, μὴ ἀτενίζω. Accipitur pro ὑποβλέπω, limis aſpicio per indignationem aut ſimultatem, aut iram præcipitem, nõ recto aſpectu intueor. Ariſtoph. Veſp. πότερον ὑπὸ τυφλοῦ παραβλέψας ἑτέρῳ, altero oculo toruè aſpiciens. Bud. Com.

Παράβλεψις. εως. ἡ aſpectio, hallucinatio.

Παραβλήδην. deceptiuè, perperam, oblique. Item facere per cõparationẽ, ἐξ ἀντιβολῆς, ἡ ἀποκρί(σεως.

Παράβλημα. equorũ pabulũ, Homero.

Παραβλητικός. adiectitius, complacabilis.

Παράβλητος. ου. ὁ. comparabilis.

Παραβλύζω. παραβάλλω, ἀναπτύω, ſcaturio.

Παραβλώπης. ου. ὁ. ἡ. &

Παραβλώψ. ῶπος. ὁ. ἡ. ſtrabus, παρορῶν, διεστραμμένας ἔχων τὰς ὄψεις. Home. Iliad. ι. παραβλῶπές τ' ὀφθαλμώ, de limis loquens.

Παραβολή. ῆς. ἡ. parabola, cõparatio, collatio. Ammonius diſtinguit à παράδειγμα. Hãc fieri de rebus inanimatis uult Thomas Magiſter. Venerabilis Beda dicit rerum genere diſsimilium fieri παραβολήν.

Παραβολικός. ου. ὁ collatiuus, comparatiuus.

Παράβολος. ου. ὁ. ſtolidus, incautus, qui non tenet modum, audax, cõfidens, temerarius, periclitator. Plut. de Cæſ. τῶν τολμημάτων τὰ παράβολα καὶ μεγάλα παραστῆσαι ἔφη δεῖν. Dicitur in bonã partem Polybio, τὸ γὰρ (inquit) παραβόλων καὶ καλῶν ἔργων. Cic. proiectũ dixit pro Cluent. Quòd aut ij qui ad fraudẽ callidi ſunt, non tantum audent, quantũ excogitant: aut illi quorũ eminet audacia atq; proiecta eſt, à conſilijs malitiæ deſeruntur. παράβολον πρᾶγμα apud Iſocrat. pro bello ponitur, auſo ſcilicet diſcriminis pleno. Significat etiam τὸ γνήσιον, adulterinum, non germanum. Ariſtoph. Veſ. πονηρὸς εἰ πόῤῥω τέχνης καὶ παράβολος. Bud. Com.

Παραβόλως. è regione, ἀντοφθαλμίσας. Item temerarie, ἐπικινδύνως.

Παράβορρος. qui tranſuerſo Aquilone perflatur, id eſt ab latere.

Παραβουλεύομαι. perperam conſulo. Paul. ad Epheſ. παραβουλευόμαι τῇ ψυχῇ, Non habens rationẽ uitæ.

Παραβοῶσι. acclamant.

Παραβραβεύω. μ. εύσω π. ευκα. determino, brauium intercipio, debito præmio fraudo. Acti. accuſ.

Παραβραχύ. paulominus.

Παραβύομαι. ingredior.

Παράβυσμα. complementum.

Παράβυστον. lect' paruus, q ſub maiori poni ſolet.

Παράβυστος. ου. ὁ. abſconditus. Vnde forum Athenis in obſcuro urbis loco ſitum, in quo minimæ quæq; lites agebantur, parabyſtum dicebatur. Cæl. lib. 15. cap. 9.

Παραβύω

Παραβύω. μ. ύσω. π. υκα. imbuo, intendo, iuxta aliquem reclino. Actiu.

Παραγάγης. conſoleris.

Παραγγελία. ας. ἡ. interdictum, petitio magiſtratus, ambitus, & preces amicorum pro reis cauſam dicentibus, Demoſt. περὶ τῆς παραπρ. quã conſuetudinem ſatis expreſsit Aeſchin. contra Ctheſiphontẽ cum inquit, τὴν μὲν παρασκευὴν ὁρᾶτε καὶ τὴν παράταξιν ὅση γιγνέται, καὶ τὰς κατ' ἀγορὰν δεήσεις αἷς κέχρηνταί τινες. Bud.

Παράγγελμα. ατος. τό. interdictum, uetitum, ſicut παραγγελία, Demoſtheni. Apud Iſocra. πρὸς Δημ. accipitur pro præcepto & hortamẽto conſilioq́; καὶ τοῦ μέλλοντος (inquit) χρόνου παράγγελμα καταλιπεῖν. Bud. ibidem.

Παραγγελματικῶς. admonitoriè, adhortatiuè.

Παραγγέλλω. μ. γελῶ. π. γελκα. admoneo, inuito, ut παραγγέλλειν εἰς τὰ δεῖπνα, Lucian. Item condico, conſtituo. Plato in Phæd. παρηγγείλαμεν οὖν ἀλλήλοις ἥκειν ὡς πρωιαίτατα εἰς τὸ εἰωθός, καὶ ἥκομεν. Item accerſo amicos, apud Lyſi. unde παραγγελία, pro prece amicorum. Ex quo & pro ambire magiſtratũ, & δεξιοῦσθαι ponitur. Qui enim candidati erant, denunciabant amicis, & eos accerſebant ὑπὲρ τοῦ συναρχαιρεσιάζειν. ut παραγγέλλειν τὴν ὑπατείαν, παραγγέλλειν ἀγορανομίαν, Plutarc. Item denũcio, ueto, interdico. Lucas in Act. cap. 5. [28] οὐ παραγγελίᾳ παρηγγείλαμεν ὑμῖν, μὴ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ; Nonne conceptis uerbis interdiximus uobis, ne diceretis in hoc nomine? Et Demoſth. ἐπειδὴ ὁ στρατηγὸς παρήγγειλεν ἀνάγεσθαι. id eſt, edicto præcepit. In Pand. quoque Græcis mulier prægnans poſt diuortium παραγγέλλειν τῷ ἀνδρὶ dicitur, cũ marito denunciat ſe prægnantem ex eo: contrà maritus ἀντιπαραγγέλλειν dicitur, quod eſt quaſi obnunciare, uel nuncium remittere prægnanti, id eſt non uelle agnoſcere ex ſe prægnantem eſſe. Παραγγέλλω εἰς ἄνδρας, uirilem togã ſumo, ad ætatem uirilem perueni. Bud. ibidem.

Παράγγελσις. εως. ἡ. interdictum. Vnde ἀπὸ παραγγέλσεως aliquid fieri in caſtris uel in acie eſt, cum claſsico nõ edicitur, ſed per manus imperium traditur & accipitur. Xenoph. ἀναβ. 4. τηνικαῦτα ἀναστάντες ἀπὸ παραγγέλσεως πορευόμενοι. Bud. ibidem.

Παραγεννηθέντα τὰ præter nata.

Παραγεύω. deguſto.

Παραγήραμα. ατος. τό. delirus, ſilicernium.

Παραγηράω. μ. άσω. π. ακα. deliro per ſenectutẽ. Neutr. abſol.

Παραγίνομαι adſũ, reuertor, uenio, aduenio. Itẽ auxilior, ſuccurro, q͂d etiã adſum Latinè dicitur.

Παραγινώσκομαι decipior.

Παραγινώσκω. perperam & inique ſtatuo & iudico. Genit. aut accuſ. Bud. Com. Philoſt. παραγινώσκοντες τοῦ δικαίου dixit pro παρὰ τὴν γνῶσιν τοῦ δικαίου πολιτευόμενοι. Thom. Mag.

Παραγκωνίζομαι cubito oppoſito arceo, importune propello, obuios & admotos ꝓtrudo, & amolior. Luc. προσεμπάζων ὥσπερ ἰκτῖνος τὰ ὄψα, καὶ τὸν πλησίον παραγκωνιζόμενος. Vnde & pro repudiare, ſiue διωθεῖσθαι & διακρούεσθαι ponitur. Cubito enim ſolemus oblata reijcere, cũ pudet accipere. Bud. Com.

Παραγόμενον. ου. τό. deriuatio.

Παραγόρευσις. negatio, ἄρνησις.

Παράγραμμα. τό. quod ultra ſolitum, uel iuſtũ additur & inſcribitur, agnominatio per cõmutationem literarũ, inſcriptio in Epiſt. Famil. Cic. Bud. Com.

Παραγραμματίζω. uocum & literarum ſimilium exaggeratione inceſſo, ut illud Timonis dictũ ὡς ἀνέπλασε Πλάτων πεπλασμένα θαύματα (εἰδώς.

Παραγραμματισμός. uitium peruerſè literas pronuntiantiũ, ut ſi ἀντὶ τοῦ κόρακος, κόλακα quiſpiam dicat. hoc etiam παρήχημα uocant. Bud. Com.

Παράγραπτος. peregrinus, alienus, ſpurius, ſuppoſititius, adulteratus.

Παραγράφεσθαι. excipere, præſcribere, id eſt exceptione ſummouere petitionem. Interdum accuſationem tranſcribere & transferre, ut γραφὴν τοῦ φόνου παραγράφεσθαι, Demoſthen. de quo Bud. Com.

Παραγραφή. ῆς. ἡ. exceptio, præſcriptio, effugium litis. Item compoſitio, illecebra, ratio alliciendi, πρόσιμον. Eſt enim annotatio in margine, & ſcholium annotationis ſignũ in margine aſcriptum. Iſocr. ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς παραγραφῆς ἀνάγνωθι τὰ περὶ ἡγεμονίας. Inde paragraphi, uel paragraphæ iuriſconſultorum. Dicitur quoq; eo nomine tropus poëtis, cum præcedente cõpleto ad alia fit tranſitus, ut ὡς οἱ μὲν τὰ πονέοντα κατὰ στρατόν. & μέχρι παραγραφῆς ἀντὶ τοῦ μέχρι τινὸς ὡρισμένου χρόνου ἢ παραγεγραμμένου ὅ ἐστι περιγεγραμμένου.

Παραγραφικὸς ἀγών. eſt litis conteſtatio ſuper tranſlatione & ſuper exceptione, quam Cice. tranſlatiuam cauſæ conſtitutionem uocat.

Παράγραφος. ου. ὁ. paragraphus. dicitur linea in longum protenſa, uox protrita Iuriſconſultis noſtris.

Παραγράφω. μ. ψω. π. φα. annoto in margine. Itẽ exceptione ſummoueo & præſcribo, circunſcribo, ut παραγράφομαι, Syneſio. Eſt etiam perperam ſcribo, Demoſth. περὶ στεφ. Et γρά-

φέρ νόμον, dicunt legem & rogationem ferre & promulgare, hoc eſt εἰσφέρειν: ſic παραγράφειν τὸ προσφέρειν, hoc eſt, legi iam latæ & rogatæ aliam legem obrogare & opponere. Bud. Com.

Παραγυμνόω. denudo.

Παράγω tranſeo, prætereo. Matth. 20. δύο τυφλοὶ καθήμενοι παρὰ τὴν ὁδὸν, ἀκούσαντες ὅτι ὁ Ἰησοῦς παράγει, ἔκραξαν. Item adduco, produco, ut παράγειν εἰς τὸ μέσον, Plato de Leg. 4. & παράγειν εἰς τὸν δῆμον, Lyſ. ſicut producere teſtes Latinis. Item peruertere & tranſuerſum agere, παρὰ φύσιν ἄγειν. Vnde παράγειν τὴν διάνοιαν τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων, Antiph. Ex quo & pro ἀπατᾷν, id eſt decipere, ſubdola perſuaſione obrepere, & perducere quò quis uelit ponitur, ut παράγειν ἀναπείθοντας. Plato de Rep. 2. Quod tamen & in bonam partem accipitur, ut παράγειν ἐπὶ τὰς ἀμείνονας ἐλπίδας, Ad meliorem ſpem deducere, Plutar. Item deducere, deriuare. unde παράγωγα ὀνόματα, & παραγώγως. Item orno aliquem honoribus & augeo, ut παράγειν εἰς ἀξίωμα ἐπισκοπῆς, id eſt promouere, Chryſoſt. Item in eſſe producere, ut τῶν ἀνθρώπων εἰς τὸν βίον παραχθέντων, Lucian. Refertur etiam aliquandò ad rem militarem, & ſignificat porrò agere, ſiue promouere ordines ab altitudine in longitudinem, id eſt ἀπὸ τῶν στίχων ἐπὶ τὰ ζυγά. id eſt quod fit ad porrigendam frontem, & circunueniendos hoſtes. Xenoph. παρήγγειλε τὸν ὕστερον λόχον παράγειν. Idem, ἐκ τούτου παρῆγον οἱ δεκάδαρχοι εἰς μέτωπον. Bud. Com.

Παραγωγή. ῆς. ἡ. adductio, conciliatio, deductio, peruerſio, id eſt παρακίνημα, ut in Hippiatr. γινώσκειν οὖν σε θέλω, ὅτι οὐκ ἔστιν ἐκβολὴ, ἀλλὰ παραγωγή. id eſt non eſſe ceruicem luxatã, ſed peruerſam. Item deceptio, impoſtura, captio, Demoſtheni. Item productio & traductio ordinum ab altitudine aciei, id eſt ἀπὸ τοῦ βάθους τῆς παρατάξεως εἰς τὰ ζυγὰ καὶ τὸ μῆκος. Gaza deductionem tranſtulit ex Aeliano. Vide in Appendice de uocab. militaribus. Grammatici quoque paragogam uocant, cùm aliquid adijcitur fini dictionis. Tryphon proſchematiſmum appellat.

Παράγωγος. deductiuus, deriuatiuus. ut ὀνόματα παράγωγα, nomina deriuatiua.

Παραγώγως. deductiuè, deriuatiuè.

Παραγωνίζειν. in angulos deſinere. Bud. Com.

Παράδειγμα. ατος. τὸ. exemplum. Vide παραβολὴ apud Ammonium, diciturq; propriè de animatis, παραβολὴ de inanimatis, uel enarratio exempli hortãtis uel deterrẽtis, teſte Beda. Huius triformẽ rationẽ annotauit Iulius Rufinianus. Nam παράδειγμα aut perſonis tantũ exhibet ſine ſermone, aut ſermonẽ ſine perſonis, aut ſimul utrunq;.

Παραδειγματίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. &

Παραδειγματίζω. trado exemplũ. Item uitupero, palàm traduco, ludibrio expono. Itẽ triũpho.

Παραδειγματικὸς συλλογισμός. ratiocinatio exẽplaris, ex uno unum uel uniuerſale colligens, reijcitur à dialecticis.

Παραδειγματισμός. ignominioſa pœna.

Παραδειγματώδης. εος. exemplaris.

Παραδεικνύω. μ. ξω. π. χα. manifeſtum facio. Neutr. abſol.

Παραδειπνεῖν. incommode cœnare, uel miſerè uiuere more pauperum.

Παράδεισος. ου. ὁ. paradiſus, hortus apud Xenophontem & locus ſeptus ferarum, uiuarium, uiridarium. Vox deflexa, ni fallor, ab Hebræo pardes, quæ hortum ſignificat.

Παραδέχομαι. μ. ξομαι. π. γμαι. ſuſcipio, aſſumo, ἀναδέχομαι, ἐπιβάλλομαι, incepto. Demoſt. μείζω δὲ τῶν ὑπ' ἐκείνων πραχθέντων οὐδ' ἂν εἷς ἄλλοι παραδέξασθαι δύναιντο. Item accipio à maioribus, & fama referente accipio, παραλαμβάνω. Plato de Leg. 4. φήμην τοίνυν παραδεδέγμεθα τῆς τότε μακαρίας ζωῆς.

Παραδιατρίβω. conuerſari, & alij conuiuere.

Παραδιαστολή. ῆς. ἡ. dilatatio. Paradiaſtole ſchema (inquit Rutilius Lupus) plures aut duas res, quæ uidentur unam uim habere, diſiungit, & quantum diſtent decet, ſuam cuiq; propriam ſententiam ſubiungendo, ut illud Hyperidis: Non enim probas te pro aſtuto ſapientem intelligi, pro confidente, fortem: pro inliberali, diligentem rei familiaris, &c. Paradiaſtole (inquit Rufinian.) eſt, cũ ſimiles res diſcernũtur, cõtrarijs redditis. Latine dicitur diſcriminatio, ut: Triſte lupus ſtabulis, maturis frugib. imbres, Arboribus uenti, nobis Amaryllidis iræ.

Παραδιατριβαί. αἱ. ſcholæ & diſputationes infrugiferæ, μάταιαι σχολαί. παρὰ enim hic uitiat dictionem. Vtitur eo Paulus 1. ad Timoth. 6.

Παραδίδωμι. μ. δώσω. π. δωκα. trado, commendo, Actiu. accuſ.

Παραδιεζευγμένον. uitioſe diſiunctũ. Gellio interprete, uox eſt Dialecticis in uſu.

Παραδιήγησις. εος. ἡ. annarratio.

Παραδικία. iniquitas.

Παραδιοικῶ. malè adminiſtro, nec rectè nec ordine adminiſtrationi ciuili me immiſceo, adminiſtrationem alijs recte traditam ad me tranſferre conor.

Παραδοκιμῶ. εἰς δόξαν ὑπερβαίνω.

Παραδοξολόγος. qui admirabilia & paradoxa dicere

ſere uidetur. &

Παραδοξοποιός. qui ſupra aliorum opinionem ali quid facere uidetur. Hiſce duobus nominibus iactabundus Galenus dicit ſe appellatum à ſuis æmulis & laudatoribus.

Παράδοξος. ου. ὁ. ἡ. admirabilis, præter opinionem inauditus. Vnde παράδοξα Stoicorum, de quibus eſt libellus Ciceronis. Paradoxon Rufinianus numerat inter ſchemata orationis, cū aliquid præter expectationem auditoris profertur, & cætera.

Παραδοσείω. cupio tradere.

Παράδοσις. ιος. ἡ. conſtitutio, traditio. ut παραβαίνειν τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων, Matth. 15. Item mancipatio.

Παραδραθεῖν. concumbere, παρακοιμηθῆναι.

Παραδραμεῖν. ſuperare curſu.

Παραδρομίδες. hypæthræ deambulationes, xyſtia appellant.

Παράδρομος. ου. ὁ. ambulatio.

Παραδυναστεύω. τὸ. συνάρχω, ſimul regno.

Παραδύομαι. &

Παραδύω. mergor, ingredior, irrepo, fallo introeundo & me inſinuando. Bud. Com.

Παράδυσις. ιος. ἡ. aditus, irreptio.

Παραείδειν. propè aliquem canere.

Παραζεύγνυμι. adiungo.

Παραζεύξας. admiſcens.

Παραζηλόω. μ. ώσω. π. ωκα. ad æmulationem prouoco, extimulo. Actiu. accuſ.

Παραζῆν. diminutè uiuere.

Παραζώνιον. ου. τὸ. gladij genus, quod ad zonam accingebatur.

Παραζώννυμι. μ. ώσω. π. ωκα. cingo. Actiu.

Παραζωστρίς. paruus gladius, pugio.

Παραθαλάσσιος. ου. ὁ. maritimus.

Παραθάλπω. calfacio, παραθερμαίνω.

Παραθαρσύνω. μ. υνῶ. π. υγκα. dehortor, Actiu. accuſ.

Παραθεῖναι. cōmendare ſeruandum, ueluti cum depoſitum committimus.

Παράθερμος. calidus, audax, indecore faciens.

Παράθεμα. &

Παράθεσις. ιος. ἡ. σύγκρισις, comparatio. Item appoſitio, ferculum.

Παραθέω. tranſcurro, prætercurro, propè curro.

Παραθεωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. deſpicio. item comparo. παρεξετάζω. Lucian. in Dialogo qui Herodot. inſcribitur, ἀλλ' ἡμῶν ὑμεῖς πολυδάκρυτον ἡλικίαν παραθεωρεῖτε. Actiu. accuſ.

Παραθήγω. exacuo, παροξύνω, ἀκονῶ.

Παραθήκη. ης. ἡ. pignus depoſitum.

Παράθρανος. remus qui in poſtremo ordine triremiū mouebatur ad nutū ſcilicet gubernatoris.

Παραθραύω. miſer ſum, & uiribus fractus.

Παραί. poët. pro παρά, ut παραὶ ποσὶ κάππεσε θυμός.

Παραίθυμα. τος. uola.

Παραίνεσις. ιος ἡ. admonitio, adhortatio, cohortatio contradictionem non recipiens, quoniam fit ijs de rebus quæ in controuerſiam non cadunt, ſed apud omnes in confeſſo ſunt, cum συμβουλὴ plerunq; dubium ſecum adfert, num res quæ ſuadetur omnino conducat aut utilis ſit. Vide συμβουλὴ in Ammon.

Παραινέτης. ου. ὁ. admonitor.

Παραινετικός. ου. ὁ. admonitorius.

Παραινέω. μ. έσω. π. εκα. admoneo. Actiu. accuſ.

Παραινίττομαι. innuo. Accuſ.

Παραινομένη σωτηρία. parta ſalus, perfecta ſalus, conflata incolumitas.

Παραίνυσθαι. priuare, auferre.

Παραίπαισμα. τος. deliratio.

Παραίτομαι. recuſo.

Παραίρεσις. ademptio.

Παραίρημα. τὸ. reſtis. Thucyd. ἐκ τῶν ἱματίων παραιρήματα ποιοῦντες.

Παραιροῦμαι adimo, aufero, detraho, peruerto, arceo, præripio. Paſsiua uoce tantum dicitur, & interdum cum uno, interdum cum duobus accuſatiuis conſtruitur.

Παραίσιμον. illicitum, indecorum.

Παραίσιον. idem, ſiniſtrum, aduerſum, indecens, moleſtum. Etym.

Παραΐσσω. prætereo.

Παραιτέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. excipio, excuſo, deuito, abdico. Item mitigo, placeo, αἰτέομαι, rogo, deprecor, peto, ut apud Menand. παραιτοῦμαί σε συγγνώμην. Et Ariſtid. παραιτεῖσθαι μὲν οὐκ οἶδα ὅτι δεῖ περὶ τῶν αὐτῶν πολλάκις. Item eijcio & expello. Syneſius ἐγὼ δὲ τοῦτο γε παρῃτησάμην.

Παραιτέω. μ. ήσω. π. ηκα. idem. Actiu.

Παραιτησάμενος. reſpuens.

Παραίτησις. ιος. ἡ. excuſatio, expulſio, deprecatio.

Παραιτητής. interceſſor, defenſor. deprecator, Cic. Miſit filium nō ſolum ſui deprecatorem, ſed etiam accuſatorem mei.

Παραίτιος. ου. author.

Παραιτόνιον. ου. τὸ. plaga, regio.

Παραιφάμενος. ου. ὁ. admonens.

Παραίφασις. ιος. ἡ. admonitio, Iliad. λ. ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἑταίρου.

Παραιφάσσω. extendo, commoueo, uibro, ſalto.

Παραιωρούμενος. ου. ὁ. ſuſpenſus. Herod. Polym. ἐγχειρίδια παρὰ τὸν δεξιὸν μηρὸν παραιωρεόμενα ἐκ τῆς ζώνης.

Παραιωρῆσαι. luxare, ἐκχωρῆσαι ἄρθρον.

Παραφήλδυμα.ατ☉.τὸ. adductio.
Παρακαθιςηκός. præter ius, contrà quam decet.
Παρακάθημαι, & Παρακαθίζομαι, &
Παρακαθίζω.μ.ίσω.π.ικα. iuxtà colloco, aſsidere facio, ſedeo, aſsideo. Dicitur & παρακαθιζῆσαι pro eodem.
Παρακαθίημι. utrinq; demitto. Bud. Com.
Παρακαθίςημι. iuxtà colloco, atq; cuſtodē appo. no, ut παρακαθιςάς τινὰ τ οἰκίτ φυλάττειν. Demoſth. Aliquando ponitur ἀντὶ τοῦ ἐξ ἐναντίας καὶ παρακειμένως καθίςημι, quaſi altrinſecus colloco. Iſoc. & Plutarch. Bud. Com.
Παρακαίριος, &
Παράκαιρος.ȣ.ὁ. intempeſtiuus, indecens.
Παρακαλέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι. cōſolor, paſsiuè. Habet quoq; ſignificationem Actiuam.
Παρακαλέω.μ.έσω π.εκα. conſolor, hortor. Vnde ἀντιπαρακαλεῖν Xenoph. pro in diuerſum hortari. Item obſecro, oro. Gregor. ὧν δὲ παρακαλούμεθα, δεόμεθα ὑπὲρ χριςοῦ. Item pro alio precator interuenio, ut aduocatus & patronus. Vnde παράκλητος Item aduoco, id eſt aduocatum accerſo & imploro, παρακαλεῖν δημοσθένη, Aeſchin. & παρακαλεῖν εἰς συμβουλὴν uel παρακαλεῖν συμβούλους adhibere in conſilium. Eſt etiam euoco, ut παρακαλεῖν εἰς συμμαχίαν, Syneſ. & Aeſchini, οἱ δὲ ἡμέτεροι πρέσβεις ἀπειλήφασιν παρακαλοῦντες τοὺς ἕλληνας ἐπὶ τ φίλιππον. Παρακεκλημένοι μάρτυρες, ſunt teſtes rogati, quibus οἱ προςυχόντες opponūtur, id eſt fortuitò oblati. Actiu. accuſ. Bud. Com.
Παρακαλύπτομαι, &
Παρακαλύπτω.μ.ύψω.π.υφα. cooperio. Itē ſicut ἐγκαλύπτομαι oculos meos cōtego, ne uideam quippiā horribile aut auerſandum. Bud. Com.
Παρακαταβάλλειν. ſacramento contendere, ſponſione certare, qui de hęreditate cōtrouerſia cōtendunt, παρακαταβάλλειν dicuntur, & ἀμφισβητεῖν autore Harpocr. cū alij propterea in controuerſiam hæreditatem deducebant, quòd ſe mortui filios aſſererent uere germanos aut adoptiuos alij uero iuſtius ſe hæreditatē acceptu. ros cōtendebant, quod nulla mortui ſuperſtite prole, aut propinqui & cognati, aut per teſtamentum hæredes forent.
Παρακαταβολή.ῆς.ἡ. depoſitum, fideiuſsio. Actionis genus, ubi tam actor, quàm reus apud acta decimā partem æſtimationis litis deponebant, multam ſcilicet futurā temerè litigantis. Neq; modo ſponſionis iudicium, ſed etiam ipſa pecunia depoſita hoc nomine ſignificatur, id eſt τὰ πρυτανεῖα. Latinè ſponſio dicitur. Bud. in Annot. & Com.
Παρακαταθήκη.ης.ἡ. depoſitum, fiducia.

Παρακατακλίνω. adhibeo, admoueo, inclino, iuxtà colloco uel in lecto, uel in menſa, quod & παρακλίνω dicitur.
Παρακατατίθημαι. depono, id eſt cōmendo. datiuo iunctum, Plato de Rep. 1. Significat & dare quippiam fiducia cōtracta, fiduciariū do, depono tanquam apud ſequeſtrem. De hoc Bud. in Annot. Item credo. Xenoph. τὸ ἑαυτοῦ σῶμα τοῦ ἵππῳ ὁ δεσπότης παρακατατίθεται, quaſi fidei committit, creditq;. Sic Aeſchin. τῇ τύχῃ σιῳ. pro fortunæ commitere. Bud. Com.
Παρακαταλογή.ἡ. immutatio & uarietas.
Παρακατακλίνομαι. concumbo.
Παρακαταπήγνυμι. defigo.
Παρακαταρτύνομαι.μ.ύσομαι.π.υμαι. ex multis unum facio, compono.
Παρακατάςασις. depoſitum, παρακαταβολή.
Παρακαταχρῆται. abutitur.
Παρακατεκτικός. tenax.
Παρακατέχω. idem quod κατέχω niſi quòd intēdere uidetur ſignificationem, retineo, χρονοτριβῶ. Vnde παρακατέχειν τὴν χρῆσιν τ καρπῶν, retinere uſum fructuum. Et παρακατέχειν τῇ μνήμῃ, memoria tenere & complecti.
Παράκειμαι. adiaceo.
Παρακείμενα. fercula. Item quæ propinqua ſunt, quæ adiacent.
Παρακείμενος. tempus præteritum. adiacet enim ac propè eſt præſenti. uide in ἀόριςος.
Παρακεκινδυνευμένον. altum, blaſphemum, inopinatum, inſuetum. Suid.
Παρακεκλημένος. ſua ſponte incitatus, Ariſtotel. Rhetor. ad Alexand.
Παρακεκομμένος. delirus, inſanus, μαινόμενος (inquit Suid.) ἐξεςηκώς, παράφρων. Item improbus, paruus. Vnde & de numiſmate perperā cuſo dicitur. Ex quo ad quaſuis res fucatas tranſfertur, quę ſimilitudine impoſturā faciūt. Suid.
Παρακεκρόαςι. inſaniebant. (cito.
Παρακελεύομαι.μ.εύσομαι.π.ευμαι. hortor, ex.
Παρακέλευσις.ιος.ἡ. hortatio, conſolatio, aduocatio, prouocatio.
Παρακελευσμός.ȣ.ὁ. idem. Thucyd. προθυμίᾳ τε πάσῃ χρώμενοι καὶ παρακελευσμῷ.
Παρακέντησις.ιος.ἡ. curatio, quæ fit manu chirurgi, cū morbus aliter curari nequit. iungitur prius locus, deinde acus, uel hamulus infigitur.
Παρακερδαίνω. perperam lucror, uel amplius iniſto, & præter alios lucror.
Παρακινδυνεύομαι. mihi imminet periculū paſ.
Παρακινδυνευόμενον quod periculo- (ſiuè.
ſè ſuſcipitur, quod periculoſum eſt tractatu.
Παρακινδυνεύω. temerè & audacius perclitor. Sic Cic. pro Quint. Omnia circunſpexit Quintius,

tius,omnia periclitatus eſt. Bud.Com.

Παρακινέω. μ. ήσω.π. ηκα. permuto, transfero. Item inuerto, peruerto,ut παρακινοῦντες θεῖα λόγια, Dionyſ. Item labefacto. Grego. κατὰ ἰουλ. νῦν δὲ τὸ πειρᾶσθαι τὰ χριστιανῶν μετατιθέναι, ἢ παρακινεῖν. Item prouoco, irrito. Item indecorè & inſtabiliter moueor. Ariſtoph. βάτραχ. ἰδού, σκόπει νῦν με παρακινήσαντ᾽ ἴδῃς. En tibi me, animaduerte num inter uerbera indecorè tibi moueri uidebor. Vnde & pro adblandior ponitur, adulor, hoc eſt caudã moueo alicui adblandiendo. Item ἐκτρέπομαι τοῦ καθήκοντος, aliquid ſecus in me admitto, aut de me conſulo. Vnde παρακεκινηκότες, in furorem uerſi & furibũdi, ἐξεστηκότες. Theophraſt. 6. de Cauſ. paſsiuè uſus eſt de uino, quod ſub ſydere turbido motu uitiatur, καὶ μάλιστ᾽ ὅταν θαλαττωθῇ, ἢ ὑπὸ τοῦ ἄστρου ἀναβολῆς, παρακινήσῃ. Bud. Com.

Παρακινητικῶς, pro ἐξεστηκότως, Plut. in Solone.

Παρακιρνάω. admiſceo.

Παρακληθεῖσα. ἡ exorata.

Παράκληρος. ου. ὁ. ſimul ſeruiẽs, ſeruus aſcriptitius.

Παράκλησις. ιος. ἡ. exhortatio, conſolatio. Eſt etiã aduocatio, id eſt aduocati & corrogati, ut adſint iudicio uel concioni, ut faueant cõcionanti, uel cauſam dicenti. Bud. in Annot. poſt. Cõment. Accipitur nonnunquam licet rarius pro rogatione ac deprecatione Lycurg. ἐδεόμην ἂν ὑμῶν μετ᾽ εὐνοίας ἀκοῦσαι μου. νυνὶ δ᾽ αὐτοὺς ὑμᾶς οἶμαι τοῦτο ποιήσειν καὶ χωρὶς παρακλήσεως τῆς ἐμῆς. Orabam ut uos ad me audiendum beneuolos habere poſsim, quòd ipſum hoc tempore uos facturos exiſtimo, uel nulla mea interpoſita deprecatione.

Παρακλήτης. ου. ὁ. inuitatus.

Παρακλητικόν. οῦ. adhortatiuum, conciliatorium.

Παράκλητος. ου. ὁ aduocatus, patronus, fautor. Sic etiam ſpiritus ſanctus, ὡς πάντων τὰς παρακλήσεις δεχόμενος. Bud. Com.

Παρακλήτωρ. idem, conſolator.

Παρακλιδόν. declinanter, παρατετραμμένως.

Παρακλίντωρ. ορος. ὁ qui ſe proſternit ac reclinat.

Παρακλίνω. μ. ινῶ. π. ικα. diuertor, ſummitto, (inclino.

Παρακμάζω. μ. άσω. π. ακα. ſeneſco, id eſt tranſeo uigorem, deficio, declino. Neut.

Παράκμασις. ἡ παρακμή.

Παρακμαστικόν. languidum, remiſſum. Vnde παρακμαστικὸς πυρετὸς, de febri, quæ ſenſim leuior fit & languidior. cui opponitur ἐπακμαστικὴ ἡλικία, ætas iã uergens & inclinata, Galeno.

Παρακμή. ῆς. ἡ. languor, & remiſsio uigoris. Apud Galen. remiſsionem febris ſignificat. Et παροξυσμῶν παρακμαὶ ſunt acceſsionũ remiſsiones uel declinationes, ut medici loquũtur. Eſt etiã ſenilis ætas, quando iam robur conſeneſcit.

Παρακνήμιον. ου. τὸ. alterum os cruris in iumẽtis, quaſi additum tibiæ.

Παρακοᾶν. deſipere.

Παρακοή. ῆς. ἡ. inobedientia.

Παρακοίμησις. εως. ὁ. ἡ. excubia, arum.

Παρακοιμητής. οῦ. ὁ. excubator.

Παρακοιμῶμαι. excubo, bas.

Παρακοίτης. ου ὁ. coniunx uir, paroxyt.

Παράκοιτις. ιος. ἡ. coniunx mulier, pellex, Cyrill.

Παρακολούθησις. ιος. ἡ. ſequela. (proparoxyt.

Παρακολουθῶ aſſector, adſum, ſubſequor indiuiduus comes. Itẽ animaduerſione & intelligentia aſſequor dicentem. Aeſchin. ὑμᾶς τε βουλοίμην ἂν ἀκοῦσαι, καὶ προσέχειν τὸν νοῦν, καὶ παρακολουθεῖν ἀκριβῶς. Bud. Com.

Παρακομιδή. ῆς. ἡ. aduentus.

Παρακομίζομαι. aduenio.

Παρακομίζω. affero, impello, importo.

Παρακονᾶν. inter baſiandum mentum affricare, & quaſi interacuere.

Παρακοπή. ῆς ἡ. diminutio, amẽtia, alienatio mentis.

Παρακοπτικός. &

Παράκοπος. ου. ὁ. mentis inops, φρενιτικός.

Παρακόπτω. μ. ψω. π. οφα. furo, inſanio, deliro, deſipio, παρανοῶ, μαίνομαι. Item fraudo, damno afficio. Ariſtoph. Neb. ὑπ᾽ ἀργυραμοιβοῦ παρακοπεὶς διχοίνικον. Bud. Com.

Παρακορέω. uerro, orno, παρακαλλύνω.

Παράκρουσις. ſeductio.

Παράκουσμα. ατος. τό. diſciplina.

Παρακούω. μ. ούσω. π. ουκα. obaudio, παρέργως, ἢ λάθρα ἀκούω, ſeduco, decipio.

Παρακρατέω. retineo, firmor.

Παρακρεμάω. μ. άσω. π. ακα. ſuſpendo. Actiu.

Παράκρημνος. ου. ὁ. præceps.

Παρακρίνω. quaſi παρατάττω, iuxtà loco, exaduerſo inſtruo aciem, atq; ita propè ut σύγκρισις fieri poſſet. Plut. in Anto. τοῖς δὲ πάρθοις παρακεκριμένοις, λόγου κρείττων ἡ τάχις ἐφαίνετο τῶν ῥωμαίων. Bud. Com.

Παρακροτέω. μ. ήσω. π. ηκα. adhortor, dehortor, incendo, παραθαρσύνω, παρορμῶ, παροξύνω.

Παράκρουσις fraus, dolus. παράκρουσις τῶν παρανόμων, iniquum, contra leges.

Παράκρουστος. ου. ὁ. ſtultus.

Παρακρούω μ. σω. π. κα. ebrius uacillo. Item ſeduco, fraudo, fallo, in errorem impello, ab errare facio. Sic παρακρούομαι uoce paſsiua pro eodẽ. Vnde παρακρούεσθαι τοὺς δικαστάς, eſt obrepere iudicibus, & per impoſturam aut calumniam iudicium uincere. Translatio eſt ab ijs, qui in rebus appendendis alterã lancem ex æquilibrio fraudulen-

fraudulenter impellunt digito, ut in alterã partem uergat, ſiue à luctatoribus, qui nõ fortiter neq; ui, ſed fraude & ſupplantando uincũt, πολὺ ἥχιστα παρακρούοντες. Inuenitur interdum cum duobus accuſatiuis. Sciendũ tamen quòd παρακέκρουσαι cum σ pro ἐξηπάτησαι, παρακέκρουται uerò ſine σ, pro ἐξηπάτηται paſsiuè ponitur. Ammonius. Significat etiam deprecari & à ſe ſummouere. Vnde παραιτεῖσθαι τοὺς μάρτυρας, refutare & refellere teſtes, hoc eſt παραγράφεσθαι καὶ διαλέγχειν, hoc eſt reijcere & repudiare, ut διακρούεσθαι. Bud. Com.

Παραιτητὴς. uenator, qui canes uenaticos ducit.

Παρακτικὸς. qui uim habet ſubſtantias creandi.

Παράκτιος. ὁ. littoreus.

Παρακτῶσαι. introducere, Herodt.

Παρακύπτω. trãſcurſim aſpicio, quaſiq; limis oculis, uel in tranſitu, & quaſi p tranſennã aſpicio.

Παράκυψις. ιος ἡ. proſpectus, ἐξ ὄνου παρακύψεως prouerbium de aſino, qui cum ab agaſone neglectim ageretur, in tranſitu caput in tabernam uel in officinam inſeruit, & uaſa euertit.

Παρακωχὴ. retentio, dilatio.

Παραλαλεῖν. nugari.

Παραλαμβάνω. per manus traditum accipio, ut ſucceſſor facit, qui prouinciam accipit, Demoſth. & Gaza ex Cicer. Item à maioribus accipio, & quaſi per manus traditum accipio, ut parentes liberis, Plato de Repub. 1. & Ariſtid. in Panath. Item ἐκδέχομαι καὶ διαδέχομαι, id quod Latini excipio dicunt. Baſil. καὶ αἱ νύκτες τὰς μεθημερινὰς φροντίδας παραλαβοῦσαι. Sic Liu. Nec tranquillior nox diem tam fœde actam excepit. id eſt, ſubſecuta eſt. Cic. in Cat. Sed memoriam illius uiri omnes excipient anni conſequentes. Bud. Com. παραλαμβάνειν τοὺς συμβούλους, adhibere in conſilium.

Παράλαμψις. ιος. ἡ. caruncula quæ multum lucet in oculo, uel reſplendens cicatrix in nigro oculorum.

Παραλανθάνω. lateo.

Παραλέγομαι. lego littus, hoc eſt, παρὰ τὸν αἰγιαλὸν, καὶ περὶ τὴν ἠϊόνα πλέω. Lucas in Actis, παραλεγόμενοι τῇ κρήτῃ, Præterlegentes Cretã. Sic Verg. Et crebris legimus freta cõcita terris.

Παραλέγω. μ. ἐξω. π. εχα. inhoneſtè aliqd lucror.

Παραλείπω. μ. είψω. π. ειφα. omitto. Actiu.

Παράλειψις. ιος ἡ. omiſsio. Paralepſis, id eſt prætcritio: figura eſt (inqt Rhõ. Aquila) ubi quaſi prętermittentes quędã nihilominus dicimus, &c.

Παραλέχομαι. μ. ἔξομαι. π. εγμαι. accũbo. Depon.

Παραληπτέον. complectendum eſt abſol.

Παραληρέω. μ. ήσω. π. ηκα. deliro. Neut. abſol.

Παράληψις. ueneratio, præteritio, occupatio.

Παραλία. ας. ἡ. regio maritima.

Παράλιον. ſpecies tithymalli, uel braſsicula marina.

Παραλιμπάνω. μ. ανῶ prætermitto. Actiu.

Παράλιος. ου. ὁ. littoreus, maritimus, eſt & tithymalli genus apud Hipp. & Dioſcor.

Παραλίτης. ου. ὁ. qui in Paralo ſacra naue erat.

Παραλλαγὴ. ῆς. ἡ mutatio, ἀλλοίωσις. immutatio, differentia. Plato pro hallucinatione & aberratione uſus eſt. Bud. Com.

Παραλλὰξ uiciſsim, alternis. Vnde παραλλὰξ κεῖσθαι eſt in ſerie rerum alternantem uarietatem eſſe: quod etiam ἐναλλὰξ dicitur, ὅταν ἐφεξῆς ἕτερον ἑτέρῳ ἀλλοῖον κεῖται. Bud. Com.

Παράλλαξις. ἡ. παραλλαγὴ. exorbitatio.

Παράλλακτος. ου. ὁ. mutabilis.

Παραλλάττω. μ. άξω. π. αχα. permutatim uario, alternis hoc & illo modo facio, quemadmodum fabri παραλλάττειν ἀλλήλων τοὺς ὀδόντας Theophraſto dicuntur, cum dentes ſerræ alternos uariant, uel alternis hinc & illinc prominentes faciunt, ut ſcops inter adducendam propellendam ſerram educatur, quæ alioqui crenas ſerræ obſtruit. Vnde παραλλάττοντα apud eundem pro alternis hoc & illo modo ſita, ut ſunt dentes in ſerra, & opponitur τὸ παράλληλα εἶν. Ex quo & pro alternare ponitur, id eſt nunc hoc, nunc illud animo agitare, ut δόξη παραλλαττούσῃ apud Iſocrat. pro uaria & alternante de homine opinione. Sic Vergilius: Hæc alternanti potior ſententia uiſa eſt. Item pro differre, uariare, nunc hoc, nunc illo modo cedere, Theophraſtus. Et παραλλάττει, refert, id eſt differentiã facit, & ad rem pertinet. Vnde ἀπαράλλακτος, non differens, non euarians, per omnia ſimilis. Significat etiam præterire, id eſt διαλλάττειν, ἀμείβειν. Xenophon. ἑλλην. 5. ἐπεὶ δὲ παρήλλαξαν οἱ πρῶτοι τὴν ἐνέδραν, ἐξανίσταντο οἱ περὶ χαβρίαν, Cum primi inſidias præterijſſent, milites qui cum Chabria in inſidijs latebant, inſurrexere. Item παυσ. 1. ὅσοι δὲ παραλλάξαν τὸν ἐφθάσαν. id eſt, Qui è tranſuerſo occurrentibus anteuerterunt. Sic Herodot. ὀλίγον τῆς χώρης παραλλάξαντες, Qui modico ſpatio ab occurſu aberrauerunt: uel, Parum abfuit, quin mutuo obuiam fierent. Huc pertinet, quod eſt apud Plat. οὐ παραλλάττουσι τῶν αἰσθήσεων τὰ σημεῖα, Non aliud pro alio offendunt & nanciſcuntur. Bud. Com.

Παραλλήλια. τὰ. Latini uirgas, hiſtorici ſoles uocant, authore Seneca. Verum exemplaria habent παρήλια. Locus eſt Nat. Quæſtio li. 1. cã. 11.

Παραλληλίζω. μ. ίσω. π. ικα. comparo.

Παραλληλισμὸς. ὁ. ſchema quãdo in oratione uoces idem ſignificantes aut eædem coniunguntur per cõpoſitionem, uel ordine ſequũtur: id quod

quod grammatici dicũt fieri ἐκ ταυτότητος, uel ἐξ ὁμοιότητος συγκεῖσθαι τι ἢ παρακεῖσθαι. Ex identitate (ut ita loquar) quando eadem & uoce & ſenſu cõponũtur, ut πάμπαν, uel adiũguntur ordine, ut πάλαι πάλαι apud Comic Ex ſimilitudine, quando diuerſæ prolatione dictiones, ſignificato tamẽ ſimiles, uel cõponuntur ut γήπεδον, à γῆ & πέδον. uel adiungũtur ordine, ut λίαν πάνυ, & τυχὸν ἴσως, hæc ex Euſt. Iliad. δ.

Παραλληλόγραμμαι. αἱ. ex aduerſo poſitæ lineæ à geometricis appellantur. παράλληλοι.

Παράλληλον. figura poëtica, cũ duæ dictiones ſynonymæ pariter ponuntur, ut βάσκ' ἴθι.

Παράλληλος.ου.ὁ. mutuus, inuicem comparatus. Iſocr. περὶ μὲν τῶν πραχθέντων παρ' ἄλληλα, καὶ τῶν κινδύνων ταῦτ' ἔχομεν εἰπεῖν, Hæc igitur habuimus quæ de rebus utrorumq; geſtis belliſq; ſuſceptis diceremus, horum res geſtas cũ illorum comparando. Ex cuius imitatione, Plutarch. παράλληλα ſua uocauit, hoc eſt, uitas illuſtriũ uirorum, quos binos quaſi paria compoſuit. Significat etiã uiciſsim & alternis, quaſi ἀμοιβαίως. Ariſtot. de Inuent. ἂν δὲ παράλληλα ὡς ποιῇ τὴν ἀφαίρεσιν καὶ τὴν θέσιν. Παραλλήλους ἐξετάζειν, eſt quod Cicero dicere ſolet, cõtendere. Soluitur aliquando dictio compoſita, & per accuſatiuum, quem poſcit ipſa præpoſitio proferri ſolet, ut παρ' ἀλλήλους, παρ' ἀλλήλας, παρ' ἄλληλα. Vocant Aſtronomi & Mathematici παράλληλα in ſphæra lineas, recta, paribuſq; inter ſe ſpatijs in altũ ſurgentes uel lineæ in continuũ protractæ æquali ſpatio inter ſe di(ſtantes.

Παραλλήλως. aduerb. Ariſtot de Mundo, καλοῦσι δὲ αὐτὸν καὶ δία καὶ ζῆνα, παραλλήλως χρώμενοι τοῖς ὀνόμασι, ὡς κἂν εἰ λέγοιμεν δι' ὃν ζῶμεν. Vocãt aũt (inquit de Deo) καὶ δία καὶ ζῆνα, corãm cõpoſitis nominibus, altrinſecusq; ſitis, quaſi dicas δι' ὃν ζῶμεν. Si enim è regione, quaſi ἐν τῇ συστοιχίᾳ, hæ duæ uoces cõponantur, erit δία ζῆνα, quaſi δι' ὃν ζῆν ἔξεστι. Bud. Com.

Παραλογή.ῆς.ἡ. deceptio.

Παραλογία. oppoſita eſt analogiæ.

Παραλογίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι &

Παραλογίζω. μ. ίσω. π. ικα. decipio falſis rationibus, falſa argumentatione utor, ſubdola ſupputatione utor, circunuenio, obrẽpo, circũſcribo, captioſo genere argumentationis uel concluſionis utor. Bud. Com.

Παραλογισμός.οῦ.ὁ. deceptio per falſas ratiocinationes, fallax concluſio & captioſa, argumentũ fallaciter concluſum.

Παραλογιστής.οῦ.ὁ. deceptor, ἀπατεών.

Παραλογιστικός.οῦ.ὁ. cauillatorius. παραλογιστικὰ ἐρωτήματα, fallaces & capitoſę interrogationes.

Παράλογος. maſcul. gener. ut ὁ παράλογος, & dicitur id quod præter opinionem & repentè accidit. Thucyd τὸ δὲ πολέμου τὸν παράλογον, ὅσος ἐστὶ πρὶν ἐν αὐτῷ γενέσθαι, προδιάγνωτε. Diodorus genere neutro dixit, πρὸς τὰ παράλογα τῆς τύχης καταλιπόντες αὑτοῖς καταφυγάς, Ad nec opinatos fortunę impetus ſuffugia ſibimetipſi relinquentes: de theſauris loquẽs Suſianis. Sic Liu. Duas urbanas legiones ad incerta belli cõſules cõſcribunt. Eſt etiã παράλογον τὸ ἀλόγως γινόμενον, id eſt temerè & præter rationẽ. Itẽ τὸ μὴ ἀνάλογον, id eſt quod præter ꝓportionẽ eſt. Bud. Cõ.

Παραλόγως. præter opinionem, inſperatò

Πάραλος.ου. nauta, remex. Itẽ nauis, qua Delphos Theori ad rem diuinã faciendam mittebantur, in hos uſus à Repub. deſtinata. Dicebatur & eo nomine iudicium tribuarium Athenis. in qua ſignificatione nonnulli παροξύνουσι παραλός.

Παραλουργεῖς οἱ. dicuntur qui non ſunt in pretio, parum honorati, qui non erant aut habebantur aliquo loco teſte Heſych. ἀλουργὲς enim purpureum ſignificat.

Παραλοῦσθαι iuxtà aut unà lauari, uide in Chil Eraſ.

Παράλυσις.ιος ἡ. diſſolutio, paralyſis, neruorum reſolutio. ubi alterũ latus ſenſum aut motũ perdidit affectus ſcilicet quo uolũtarius motus offenditur, is enim circa partes, uel partem aliquã fit, proficitur autẽ neruis muſculiſq; perpeſsis.

Παραλυτικός.οῦ.ὁ paralyticus.

Παραλύω. μ. ύσω. π. υκα. ſuccedo. Item diſſoluo, deſtruo. Vnde παραλύειν τὴν ἀμφισβήτησιν, pro iudiciũ intentatum deſtituere, cœptamq; inſtantiã aut remittere, aut quouis modo antiquare. Et παραλύω τῆς ἀρχῆς, abeo magiſtratu & abdico me. Et παραλύειν τῆς δυνάμεως, pro euertere alicuius potentiã, Ariſtot. Et παραλύειν τοῦ ζῆν ἑαυτὸν, mortem ſibi cõſciſcere, Plutarch. Aliquando παραλύειν eſt immunem facere: ut παραλύουσι τῆς λειτουργίας, immunes ſunt, Polyb. Et παραλύειν τινὰ τῆς καταδίκης, pœnæ eximere, Lucian. Bud. Com.

Παράλωμα tegmen quoddã, τὸ ἔξωθεν τῆς μήτρας (σκέπασμα.

Παραμαρτάνω. aberro, ἀποτυγχάνω.

Παρεμβολεῖν. extra uallum tentoria habere.

Παραμείβομαι. μ. είψομαι π. ειμμαι. retribuo, reſpondeo, Hom. Item tranſeo, prætereo. Itẽ uicinus ſum.

Παραμείβω. μ. είψω. π. ειφα. idem.

Παραμελέω. negligo, ſperno.

Παραμέμβλωκε. manſit, adeſt, cupit.

Παραμέμνημαι. memoro.

Παραμένω. μ. ενῶ. π. ενηκα. aſsiſto, permaneo. Neut. (datiuo.

Παραμέση. nomẽ chordæ. Vitru. lib. 5.

Παραμετρεῖν. παρ' ἄλληλα μετρεῖν, & prænauigare.

Παραμήκης.εος τὸ. oblõgũ & παραμήκης.ὁ. oblõg⁹.

Παραμη-

Παραμηρίδιον. τὸ. genus gladij, arma crurum, femorale.

Παραμικρόν. paululum, ferè, penè, parum abfuit.

Παράμιλλος. ου. ὁ. citra certamen uictor.

Παραμιξολυδιάζειν. tranſcendere mixolydiũ cantum, quod in antiqua muſicâ non licebat.

Παραμενέσω. τῷ. manenti, & mitiganti iram.

Παράμονος. conſtans, fortis, qui à propoſito non facilè dimouetur.

Παραμπυκίζομαι, implico & intorqueo capillos, religo comam, Euſt. Il. χ.

Παραμυθέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. cõſolor, do conſilium, παρηγορῶ. παραινῶ. Depon. accuſ.

Παραμυθία ας. ἡ. conſolatio.

Παραμυθικός. οῦ. ὁ. conſolatorius.

Παραμύθιον. ου. τὸ. ſolatium.

Παραναγινώσκω. ex aduerſo & altrinſecus lego. Et Demoſt. κατὰ τιμοκρ. cũ duæ leges à duobus leguntur, ut fiat contentio legum & παρεξετασμός. Alibi dicit παράγνωθι. id eſt lege alteram legem uiciſsim. Apud Iſocrat. pro perperã prælego & recito.

Παραναδύομαι. illabor.

Παραναλίσκω. obiter & præter deſtinatũ impendo, & perperam conſumo.

Παρανάλωμα. ſuperuacuus, ac inutilis ſumptus. Eſt etiam additamentum & uelut appendix impenſæ deſtinatæ. Bud. Com.

Παρανατέλλιον. ου. τὸ. paranatelion, id eſt ſydus oriens iuxta aliud ſydus.

Παρανατέλλομαι. iuxtà orior.

Παρανευρίζω. malè chordas intendo. Ariſtotel. de Hiſt. 7. παρανενευρισμένας χορδὰς appellat, quas Cic. fides incontentas, de Finib. 4. Vt (inquit) in fidibus plurimis, ſi nulla earum ita contenta numeris ſit, ut cõcentum ſeruare poſsit, omnes æque incontentæ ſint: ſic peccata quia diſcrepant, æque diſcrepant, paria ſunt igitur.

Παρανέχω. emineo, ex aduerſo uel extrinſecus tol

Παρανέω, & (lo, cohibeo.

Παρανήχομαι. μ. ήξομαι. π. ηγμαι. adnato. Depon.

Παρανηθῆ ὀργή. extincta fuerit ira. (datiuo.

Παρανίσχω. τὸ. παρανέχω. uide ἀνίσχω.

Παράνοια. ας. ἡ. delirium, ſuperbia.

Παρονομασία. ας. ἡ. hæc figura (inquit Rutilius Lup.) aut addenda, aut demenda, aut mutanda, aut porrigẽda, aut cõtrahenda litera, aut ſyllaba fieri cõſueuit, ut: Traditã ſibi publicorũ cuſtodiam ſacrorũ, non honoris. ſed oneris eſſe exiſtimauit. (affici.

Παρανομεῖσθαι. ἀδικεῖσθαι, & cõtra leges & iura malis

Παρανομέω. μ. ήσω. π. ηκα. uiolo, iniquè & cõtra leges ago. Legi fraudem facio, legem prætergredior. Item legẽ legib. cõtrariã fero. Neut. abſol.

Παρανόμημα. ατος. τὸ. &

Παρανομία. ας. ἡ. iniquitas, tranſgreſsio legis.

Παράνομος. ου. ὁ. iniquus, exlex, ſine lege. Vnde παράνομα γράφω, rogationem ad populũ fero legibus contrariam, aut contra legum interdicta aliquid promulgo. Et παρανόμων γράφεσθαι eſt κατηγορεῖν τοῦ παράνομα γράφοντος. Bud. Com. & παρὰ νόμων γραφὴ dicebatur actio legis perperam latæ. & ὁ παράνομος ψήφισμα γράψας dicebatur ille qui accuſabatur de iniquo & præter morem ſcripto decreto.

Παρανόμως. iniquè, præter ius.

Παράντα. è regione.

Παράντης. έος. obliquus, accliuis pariter & decliuis ἐκπροκλινής, προσώμαλος.

Παρανυκτερεύω. pernocto, circumexcubo, uigilias excubo.

Παράνυμφος. ου. ὁ. ἡ. auſpex, νυμφευτής, qui nuptijs celebrandis præeſt.

Παράξας, ἀντὶ τοῦ παρήξας ἀπὸ τοῦ παρήκω.

Παράξενον. ignobile, adulterinum inſititium.

Παραξίαν. indignè.

Παραξιφίς. gladiolus, pugio.

Παραξόνιος. periculoſus. παρὰ τὸν τροχὸν ἐληλυμένος.

Παράπαιστος. ου. inſanus.

Παραπαίω. μ. αίσω. π. αικα. erro in ſermone, uacillo, ceſpito, deſipio, inſanio, Neut. abſol.

Παράπαν. omnino.

Παραπαντάω. occurro.

Παραπάσσω. aſpergo, ἐπιβάλλω.

Παραπείθω. μ. είσω. π. εικα. diſſuadeo, in prauum propello. Actiu. datiuo.

Παραπέμπομαι. comitor.

Παραπέμπω. μ. έμψω. π. ομφα. mitto, emitto, honorando præmitto, repello, tranſmitto. Actiu. (accuſ.

Παραπεπληγμένος. furibundus.

Παραπέταλος. folijs, aut laminis tectus, bracteat⁹.

Παραπέτασμα. τος. τὸ, uelum, cortina, περιπέτασμα. tegumentũ propriè quod ſcorta obtegebant, ne accedentes amatores conſpicerentur. Etym.

Παραπέτομαι. aduolo.

Παράπηγμα. ατος. τὸ. cõſolidatio, appaginatio, inſtrumentum aſtronomicum, regula.

Παραπηγνύω. μ. ήξω. π. ηχα. affigo, adiungo Iſocr. αἱ λῦπαι ταῖς ἡδοναῖς παραπεπήγασι, dolores uoluptatibus adiuncti. Actiu.

Παραπηδῶσαι. laſciuientes.

Παράπηχυς. genus ueſtis utrinque purpuram habentis.

Παραπικραίνω. μ. ανῶ. π. ρκα. irrito ad iram, παροργίζω. Actiu. accuſ.

Παραπικρασμός. οῦ. ὁ. irritatio.

Παραπίπτω. quaſi penes cado, contingo, accido, euenioq;

euenioq; Plato de Leg. 4. τῆ τοιαύτῃ παραπεσεῖν ἑκάστοτε πόλει δεῖν. id eſt, euenire, contingere, hoc eſt, ut ipſa nanciſcatur talem legiſlatorem. Item impingo, offenſo, hoc eſt, incurro & obuiam fio, παρατυγχάνω. Plutarch. in Galeno, οὐκ ἐκώλυε τοὺς παραπίπτοντας τῶν νέρωνος ἀποτυμπανίζειν, obuiam quenque Neronianorum. Ariſtot. de Hiſt. 5. οἱ δὲ ἰχθύες πάντες, ἔξω τῶν πλατέων σελαχῶν, παραπίπτοντες ὕπτια πρὸς τὰ ὕπτια ποιοῦνται τὸν συνδυασμόν. id eſt, Piſces omnes, exceptis planis cartilaginei generis, admotis inuicem partibus ſupinis copulantur. Vbi παραπίπτοντας appellat τοὺς παρατριβομένους τὰ ὕπτια, id eſt, qui mutuo attritu ſupinarum partium coeunt. Cicero applicare pro eodē dixit, de Amic. Quod ſi hoc apparet in beſtijs, uolucribus, agreſtibus, natantibus, ſuibus, cicuribus feris, primum ut ſe diligant, deinde ut requirant atque appetant, ad quas ſe applicent eiuſdem generis animantes. Significat etiam παρεμπίπτειν, quaſi παρεμβάλλειν ἑαυτόν, hoc eſt, intercalare, interſerere, interlabi. Neutrum.

Παράπλασμα. cera, qua in libris quæſtiones, aut quippiam aliud notamus. & παραπλασμός, fordes in tibiarum foraminibus.

Παράπλεος. ου. ὁ. plenus.

Παραπλέκω. attexo, admiſceo, immiſceo.

Παραπλευριδίη. ῆς. ἡ. laterale.

Παραπλέω. μ. εύσω. π. εῦκα. annauigo, præternauigo. Neut. abſol. Vide πλεῖν in Ammonio.

Παραπληγία. dementia, ἔκλυσις, & fluxio ex apoplexia in partem aliquā decumbens, Gal. lib. 1. (Epide.

Παράπληγος. ου. ὁ. &

Παραπλὴξ, ῆγος. ὁ. inſanus, mente perculſus, ualde demens Latinè attonitum dicimus. Eſt etiā indoctus, rudis. Item inconcinnus, abſonus translatione à pulſu chordarum abſono & inepto. Παραπλῆγες etiam loci depreſſi, & aqua aſperſæ petræ in mari.

Παραπληξία. ας. ἡ. inſania, reſoluta quædā corporis pars, quid uero differat ab apoplexia docet libellus definit. Galeno aſcriptus, παραπληξία diminuta quædam ἀποπληξία eſt, atq; pars.

Παραπληρωματικός. ου. ὁ. completiuus.

Παραπλήσιος. ου. ὁ. uicinus, propinquus. ut παραπλήσιος θανάτου. Item ſimilis, ἐμφερής.

Παραπλησίως. ſimiliter.

Παραπλόκαμος. ὁ. crinitus, calamiſtratos capillos habens, crinibus implicitis.

Παράπλοος. ου. ὁ. annauigatio, præternauigatio.

Παραπλώζω. μ. σω. iuxta uiam ſto, aut ambulo.

Παραπλώσαντες. Ionicè pro παραπλεύσαντες

Παραπόδας. ſtatim, continuò, propè. (Atticè.

Παραποδίζω. μ. ίσω. π. ικα. impedio. Actiu.

Παραποδίνομαι. τὸ. συναποδίνομαι.

Παραποιέω τὸ κιβδηλεύω καὶ νοθεύω, adultero, falſo aſsimulo, & ad ſimilitudinem ueritatis, & ne res agnoſcatur corrūpo & immuto. Hinc ἀπαραποίητον, τὸ γνήσιον καὶ ἀνόθευτον.

Παραποιήσεως γραφή. accuſatio falſi.

Παραπολαύω. obiter fructum percipio, τὸ συναπολαύω. (dor.

Παραπόλλυμαι. intereo, depereo, immerito per-

Παραπόλλυμι. indecenter & ineptè perdo, male colloco, ſtultè impendo.

Παραπολύ. uide παρὰ πολύ,

Παραπομπὴ σίτου. aduectio, importatio.

Παραπορεύομαι. ſimul incedo, adambulo, ad latus ingredior.

Παραποτάμιος. ου. ὁ flumen accolens, amans amnes, riparius Theodoro interprete.

Παραπράττειν. præter iuſſa & mandata agere.

Παραπρεσβεία. ας. ἡ. falſa legatio, perparam obita legatio, falſa & ementita legatio.

Παραπρεσβεύεσθαι. falſam legationem obire. ut Cic. dixit, uel falſò renuntiare legationem, uel ſordidè legationis munere fungi. Bud. Com.

Παραπτῆναι prætermitti, præteruolare.

Παράπτομαι, &

Παράπτω. μ. άψω π. αφα. temere & aberrante manu attingo, demulcendo decipio. Actiu.

Παράπτωμα. ατος. τό. lapſus, erratum, delictū, peccatum, offenſio, πταῖσμα, πρόσκομμα.

Παράπτωσις. attritio. incurſus partium, quando partes incurrunt in ſe mutuo & atteruntur, applicatio, adaptio. à παραπίπτω.

Παραπυρπαλάζω. obtego. Ariſtot. de Vita, παραπεπυρπαλασμένοι, obtecti. niſi ſit menda pro παραπυρμάζω.

Παραβόλως. incaute.

Παραργητός. ου. ſupplicabilis, id eſt cui ſupplicatur, ex παρὰ & ἀράομαι. Cyrillus diſtinguit à παρρήσις per rho duplex.

Παράρθρησις. ιος. ἡ. luxatio, &

Παράρθρημα. τος. τό. exarticulatio, eluxatio, emotio artuum.

Παράρος. ου. inutilis, uanus, inconueniēs, animo ſuſpenſo, laxus, diſſolutus, diffluens, ὁ μὴ φρενήρης, ὁ ἀραιὸς τὸν νοῦν, ab ἀρῶ τὸ ἁρμόζω, quaſi ὁ παρηρμοσμένος, apud Theocr. Euſt. Iliad. ψ.

Παραῤῥάπτω. aſſuo.

Παραῤῥέω. μ. εύσω. π. εῦκα. præterfluo. Neut abſ.

Παράῤῥημα. pellis, tegumentum.

Παράῤῥητος. ου. ὁ dictus Cyrill. cōſolatorius, adhortatorius. Duplici ρρ ſcribitur, ex παρὰ & ῥητός. Nam dictio terminans in uocalem ſi cōponatur cum incipiente ab ρ, geminat ρρ: ut ἄῤῥωστος, ἐπίῤῥημα.

Παραῤῥι-

Παραῤῥιπτέω.μ.ήσω.π.ηκα. abijcio. Actiu.
Παραῤῥοιζομαι.præteruolo.
Παραῤῥήγνυμι.diſcindo,diſrumpo.
Παραῤῥυέω. difluo,elabor, παραπίπτω.
Παράῤῥυμα.τὸ. Xenoph funis tractorius quo nauis adducitur remulco.
Παραρτάω.dependeo.
Παράρτημα. amuletum, id eſt res quæ geſtatur à ſuperſtitioſis in corpore ad arcenda mala. Generaliter quicquid cingulo geſtatur, & quicquid ab alio pendet & annexum eſt, ut appendix, & quicquid applicatur & admotum ſuſpenditur, ut τὰ περιαπτόμενα.
Παραρτίζομαι.applicor,præparor.
Παραρτῶ. è cingulo ſuſpendo, uel ſuccingo, ut (enſem.
Παραρτύζομαι.μ.ύσομαι.π.υσμαι. fabrico. Deponens accuſ.
Παραρτύω.μ.ύσω.π.υκα. condio,compono. Actiuum accuſ.
Παράρυμα. calceus, funiculus.
Παρασάγγης.ου.ὁ. uiæ menſura eſt apud Perſas. Budæus triginta ſtadia continere dicit. apud Aegyptios ſexaginta ſtadia eſt. apud Sophoclem de angelo dicitur. Vide in Chil. Eraſmi, Multis paraſangis præcurrere.
Παρασαρόω. orno,uerro.
Παρασειρος.uide in παρήορος.
Παρασείω. obquatio.
Παρασημαίνομαι.obſigno.
Παρασημαίνω. παραχαράττω, adultero. παράσεσημασμένος, ὁ ἐκβεβλημμένος τι μέρος καὶ αὐάπηρος, id eſt aliquo membro mutilato inſignis. Bud. Comment.
Παράσημον.ου.τὸ.inſigne. Τὰ τῆς ἡγεμονίας παράσημα,inſignia imperij,Lucas in Actis. Erat quoque παράσημον nauis, cuius eſt mentio apud Plut. in Symp. ab inſigni illo proræ impoſito, qualem deſcribit Lucian. dialogo πλοῖον, cuius ipſa puppis ſenſim aſſurgebat inflexa,aurea anſercula ornata, è regione autem prora prominebat in longū porrecta, habēſq; utrinq; ſignum Iſidis, à quo ipſi naui cognomentū. Hinc etiā intelligi poteſt,qua ratione aliquæ naues appellatæ ſint κριοί, id eſt arietes, & τράγοι, id eſt hirci, quòd ſcilicet id genus animaliū haberēt tanquam παράσημον. Sic Verg. Centauro uehitur magna. Bayſ. de Re nauali.
Παράσημος.ου.ὁ. inſignis, inter alios conſpicuus, Item reprobus,adulterinus,nothus, κίβδηλος. Propriè de nummis, quòd ſcilicet aliquo ſigno à numularijs notarentur, & τὰ παράσημα, monſtroſa,prodigioſa.
Παρασήμως. inſignitè & cum additamento.
Παρασιώπησις.εως.ἡ. reticētia, & ſchema eſt teſte Lupo, cum aliquid nos reticere dicimus, & tamen tacitum intelligitur: quo etiam utendum erit, cum aut notam rem eſſe auditoribus arbitramur, aut ſuſpitionem excitare maiorem reticendo poſsimus.
Παρασιτέω. ago paraſitum.
Παρασιτική. ars paraſiti.
Παράσιτος.ου.ὁ κόλαξ. paraſitus. Item qui publicè in Pyſtaneo ueſcebatur apud Athenienſes.
Παρασιώπησις. reticentia, cum orationi aliquid deeſt. Paraſiopeſis eſt (inquit Rutilius Lupus) cum aliquid nos reticere dicimus, & tamen tacitum intelligitur,&c. Vide ἀποσιώπησις.
Παρασιωπᾶν. reticere, longanimem eſſe, μακροθυμεῖν.
Παρασκευάζομαι. uoce paſsiua, plerunq; latētem & occultam ad dolum ſolicitationem ſignificat, ut παρασκευάζεσθαι μάρτυρας ψευδεῖς. Demoſth. Sic falſum ſiue fictum ſubornare teſtem, Ciceroni. Quanquam & in bonā partem accipitur apud eundē Demoſth. Coire Latinis idem ualet, de quo Bud. in Annot. poſter. Inde etiam παρασκευασμένον dicitur, quicquid ex compoſito factum eſt, & meditata fraude, Lyſ. Accipitur & pro apparo, ſicut ſuum actiuū παρασκευάζω. Xenoph. 7. παιδ. κλίμακας παρασκευάζω. Bud. Com.
Παρασκευάζω.μ.άσω.π.ακα. præparo, apparo, ἑτοιμάζω, οἰκονομῶ. ſuborno, ſed ferè in bonam partem, ut Cic. de Leg. Homo à natura ſubornatus in uitam uenit. Significat etiam perficio, id eſt ἀποτελῶ καὶ ἀπεργάζομαι. quod & ἀποδεικνύω, & ἀποφαίνω dicitur. Bud. ibidem.
Παρασκευαστικός.ου.ὁ. qui præparare nouit.
Παρασκευή.ῆς. præparatio, paraſceue. Item Hebræi ſextum diem ſeptimanæ ἑβδομάδος παρασκευὴν appellabant, quod eo die omnia neceſſaria parabant, ut ſequenti die ſabbato religioſi ab omni opere ceſſarent. Item ſubornatio, hominum appoſitorum coitio, uel ad reos opprimendos, uel ad pœnæ eximendos contra æquitatem iuris, legumq; interdicta, Demoſth. καὶ νίκησαι οὐδεμιᾷ παρασκευῇ, οὐδὲ συνωμοσίᾳ. & uicit iudicio nulla nec coitione, nec adornata aduocatione. Aſchin. ἐκ παρασκευῆς καθεζόμενοι. Ex cōpoſito ad id allegati, adornatiq;, ut leges ferentibus pernicioſas aſtipulentur & ſubſeruiant. Bud. in Annot. poſt & Com. Item commeatus, ſuppellex, induſtria, facultas. Vide inferius προπαρασκευασία.
Παρασκήνια. τά. locus iuxta ſcenam capacior, in quem inſtrumenta ad ludos neceſſaria imponebantur. Item aditus & ingreſſus ducentes in ſcenam. Etym.

Παρασκηνόω. inſinuare, uicinum tentorium habere.
Παρασκήπτω. uibro, irruo.
Παρασκιρτάω. geſtio, lætitia exulto.
Παρασκώπτω. cauillor.
Παρασοβέω. μ. ήσω. π. ηκα. procedo, feroci aſpectu & ſuperbo tranſmitto & prætereo, ut apud Plutarchum in Cat. παρασοβῆσαι τὸ δωμάτιον, id eſt improbè & contemptim in cubiculum irrumpere & ſeſe inferre audacius. Bud. Com.
Παρασοβίζομαι. τὸ. παρασκώπτω.
Παρασπάς. άδος. ὁ. ramus auulſus, cui inſeruntur ſurculi. Theod.
Παρασπάω. ſtolonem, hoc eſt fruticem agnaſcentem ex arbore euello.
Παρασπίζω. unà contendo & pugno.
Παρασπίζων. ὁ ſuccenturiatus.
Παρασπιστής. ȣ̃. protector, παραστάς, ὁπλίτης.
Παρασπονδέω. μ. ήσω. π. ηκα. ꝓdo, uiolo pacta, gero bellum. Vnde παρασπονδημένος dicitur, & qui perfidè uiolatur, & qui fiducia fœderis uiolatus eſt.
Παρασπόνδημα. τὸ. uiolatum fœdus.
Παρασπονδήσας. ὁ. fœdifragus.
Παράσπονδον. quod per huiuſcemodi perfidiam paratum eſt.
Παρασταθμίζω. ισω. κα. præpondero.
Παρασταθμίδες. αἱ. poſtes cardinum.
Παραστάδην. aſtando propè, è propinquo.
Παράστανον. haſta.
Παραστάς. άδος. ἡ. porticus, lapides ab utroque latere, oſtij poſtes, antæ uidentur à Vitruuio appellati lib 3. & antepagmenta lib. 4. παρασταθμίδες. columnæ grandiores quæ mœnibus opponuntur ne corruant
Παράστασις. εως. ἡ. aſſiſtentia, affirmatio, per teſtes probatio, exhibitio eius ꝓ quo interceſſit quis in uadimonio promittẽdo. Forenſis dictio eſt. Vnde ἐγγυητὰς διδόναι ἐπὶ τῇ παραστάσει, eſt dare cautionem iudicio ſiſtendi. Significat etiam drachmam quam litigatores in exordio litis dependebãt in cauſis priuatis. Nomen inde tractum, quòd hæc merces erat apparitorũ qui ſiſtebant homines in iudicio, hoc eſt euocabant. Eſt etiam impetus animi fiducia ſui præditi, hoc eſt παράστημα, & animi præſentia. Adhæc exiliũ & fuga eius qui extorris eſſe iuſſus eſt. Ariſtotel. Polit. 5. εἰδὲ μὴ, ἀποδημητικὰς ποιεῖσθαι τὰς παραστάσεις αὐτῶν. Quibus uerbis ſignificare uidetur ſimile quippiã ὀστρακισμȣ̃, & relegationis. Bud. Com. Vocatur etiam παράστασις uilis ac ſtataria quedam negotiatio.
Παραστατέω. μ. ήσω. π. ηκα. aſſiſto, adſum, ſocius ſum, νικῶ, Neutr. datiuo.

Παραστάτης. ȣ̃. ὁ. ſocius, opitulator, auxiliarius, aſtes in acie, pedes equiti auxiliaris. Παραστάται uiri ſunt eiuſdem manipuli, numero 64. quorum dux τετράρχης nominatur, ut habes in Appendice de uocab. militarib. In choreis etiam παραστάτης dicitur, qui præſultori ſecundus eſt. Bud. Com. Dicuntur & παραστάται lapides ueluti pilæ alteræ columnis appoſiti. dicuntur & genitales uenæ, uel tertia uaſa ſeminaria. Itẽ tortores. Etym.
Παραστατικὴ δίκη. actio ad exhibendũ, quam intendit is, qui rem pręſentem uendicaturus eſt. Ἀ παρίστημι pro repræſentare. Bud. Com.
Παραστατικός. ȣ̃. ὁ. repræſentatiuus. Item incitatiuus, παροξυντικός, διεγερτικός, παρορμητικός. Item fortis, hoc eſt (ut Cicero ſcribit. Off. 1.) qui non perturbatur in rebus aſperis, nec tumultuans de gradu deijcitur, ſed præſentis animi nouit uti conſilio. Bud. Com.
Παραστατίς. ίδος. ἡ. præfecta. Item labrum calefactorium.
Παραστατίς. caldarium uas, ad calefaciendum aliquid comparatum.
Παρασταυρȣ̃ν. ligna recta erigere, ſæpem condere.
Παραστείχω. penes accedo.
Παραστέλλω. retineo, ἀναστέλλω.
Παραστῆσαι. in ordinem diſponere & cogere cum ordinum præfecti, centuriones, leuiorisq; armaturæ milites in ordinem cogunt.
Παράστημα. ατος. τὸ. audacia, arrogantia, animi pręſentia, παράστασις. à παρίστασθαι pro animi fiducia preditũ eſſe, de quo poſtea. Vocatur etiam μνῆμα. Item uulgus collectum.
Παραστιχίς. ίδος. ἡ. cõtinuus ordo, capita & primæ uerſuum literæ.
Παραστορέω. ſterno, extendo.
Παραστρατηγέω. bellicis rebus immiſceor.
Παραστρατηγȣ̃ντες. qui adhærent imperatoribus exercitus.
Παραστρατοπεδεύομαι. caſtra admoueo.
Παραστρέφω. peruerto, obtorqueo.
Παρασυγγραφῶ. contra ſyngraphæ conuenta facio, & fidem promiſſam in ſatiſdando fallo.
Παρασύμβαμα. ατος. τὸ. propoſitio ex nomine & uerbo ſententiam non perficiens: ut, Ioanni curæ eſt.
Παρασυνάγχη. faucum morbus cum in eis exteriores muſculi inflammantur, cum autem interiores συνάγχη, dicitur, quod uitium ſi guttur infeſtauerit exterioribus inflammatis, ſcilicet, muſculis, iam παρακυνάγχη per κ dicitur quãuis tamen nõnulli hæc confundant.
Παρασυναπτικὸς σύνδεσμος. ſubcontinuatiua coniunctio.

Παρασύνεσις.εως.ἡ.ignorantia,nõn ſimpliciter omnis, ſed quæ accedit ad cognitionem, apud Hipp.Gal.lib.3.de Artic.& rurſus, παρασύνεσις, non ſimpliciter quæuis deceptio,ſed quæ rei ueritati confinis eſt, ac probabilitate quadã nititur.

Παρασύνθετος.ὁ decompoſitus.

Παράσυρος.ὁ gubernator.

Παρασύρω.μ.υρῶ.attraho,tranſuerſum traho,aduerto,laxo, male tracto, peruerto, diſtorqueo. παραφέρω,παρατρέπω.Greg.εἰς ἄθαν. de quodam ſcelerato,παρασύρειν τῷ χρυσῷ τὴν ἀλήθειαν.Item diſtraho, auello, Lucianus in Nigr. de uoluptate, παρασύρεται δὲ τῆς ψυχῆς ὑποκλυζομένης πάντοθεν ἀιδῶς τε καὶ ἀρετή. In Hippiat.de equo torminoſo,παρασύρεται τὴν κοιλίαν τῷ ἐδάφει. Ventrem humi apprimit diſtorquendo.Bud.Com. Παρασύρειν ταρσὸς, uide Bayfium de re nautica.

Παρασφραγίζω.adultero,κιβδηλεύω,νοθεύω,παραχαράττω.Bud.Com.

Παραχώρησον.ἀναχώρησον.retrocede.

Παρασχεδιάζω.perperam & incõſulte interpretor.

Παρασχεδὸν.παραυτίκα.properè.ſtatim,illico.

Παρασχίζω.diſcindo.

Παρέχομαι.præbeo,&παρασχεῖν,præſtare.Plut.

Παρασχὸν.τὸ.παρατυχόν.cũ occaſio ita tulit, cum res ita nata fuerit,occaſione ita ſeſe dante,cum liceat παρὸν.Dicitur ſicut ἐξὸν Bud.Com.

Παράταξις.εως.ἡ acies, prælium, phalanx. Vide σύνταγμα & φάλαγξ μῆκος in Appendice Lexici de uocab.militar.

Παραταράττομαι.perturbor.

Παράτασις.εως.ἡ.productio,porrectio.

Παρατατικός. ὁ. porrectiuus. Dicitur & hoc nomine præteritum imperfectum apud Grammaticos, quo ſignificatur extenſum tempus in rẽ quæ agebatur nondum perfectum: ut, cum tu legeres,ego ſcribebam.

Παρατατικῶς.aduerbium,cum extenſione.

Παρατάττεσθαι.in acie ſtare.Vnde παραταξάμενος πρός τινα.dicitur,qui contra aliquẽ in acie ſtat. Significat etiã opponere ſe ut repugnaturum. Greg. πρὸς τὴν τοῦ καιροῦ παρατάσσεται δυσκολίαν,Seſe opponit tempeſtati & turbini tyrannidis.Bud.Com.

Παρατάττω.aciem ſtruo, in aciem colloco,in ordines compono.Bud.ibidem.

Παρατείνω.μ.νῶ.π.κα.porrigo,produco, prorogo. Gregor. καὶ γὰρ ἐπὶ πλεῖσον τὸ τῆς φυγῆς παρετάθη,Diutius exularunt. Dicitur & abſolutè pro duro,& extendor in tempus longum. Galen.ἐπὶ πλεῖσον δὲ παρατείνασης τῆς χειμῶνος, id eſt. παρατεταμένης.Eſt enim uox actiua pro paſſiua abſolutè poſita. Ponitur & pro differo.Gregor. οὐδέ τις κίνδυνος ἦν αὐτῷ τὸ βάπτισμα παρατείνοντι. id eſt ὑπερβαλλομένῳ καὶ ἀναβαλλομένῳ. Et Lucian. τὸ ὄφλημα παρατείνοις. Et pro remoror & detineo cunctando, quale eſt illud Ennij de Fabio Annibalem fruſtrante,Vnus homo nobis cunctando reſtituit rem. Item pro κατατείνω καὶ κατεργάζομαι, conficio, ut τῷ λιμῷ παρατείνεσθαι, fame cõfici, Plato in Sympoſ.Bud.ibidem.

Παρατέτατο, pro ἐκτέτατο, ἐξήπλωτο. diciturq; propriè de tributorum augmento,cum ad priſtina uectigalia quædam acceſſio fit, teſte Ariſtophan.interp.

Παρατειχίζω.iuxta murum excito.

Παρατεκταίνομαι.fabrico.

Παρατελωνισάμενός τι. committens aliquid in rem publicanorum.

Παρατηρέω.μ.ήσω.π.ηκα. obſeruo, id eſt, capto, Actiu.accuſ.

Παρατήρημα. obſeruatio,uaticinatio,augurium.

Παρατήρησις.εως.ἡ idem.

Παραθέματα. fercula.

Παρατίθημι μ.ήσω.π.θηκα. comparo,in medium affero.Vnde παραθέται dicuntur ſtructores epularum, qui fercula in menſa ſtruunt & conuiuis apponunt:ut παραθέται τὴν ἀμβροσίαν, Luciano.Et Ilia.τ. αὐτὸς γὰρ κλισίῃ λαρὸν παρὰ δεῖπνον ἔθηκας. Latinè dicitur appono Cicer. Attic.Quid te in uaſis fictilibus appoſiturũ putem?Et παραθέτης, ſtructor & qui apponit: παρατιθέμενος uerò paſſiua uoce conuiua, cui fercula apponuntur. Hoc tamen ponitur ab Athenæo li.11.& pro eo, qui exemplũ aliquod citat,& authoritatem promit ſcriptoris.ὡς, inquit,νίκανδρος φησιν,παραθέμενος τὸ ἐκ φιλῶν ἀριστοφάνους,μηδὲ σὺ τῶ κοτυλίσκον. Significat etiam commendo.Lucas in Act.παρατίθημι ὑμᾶς τῷ θεῷ.

Παρατίλλω.uello. Dicebatur & de adulteris, quibus deprehẽſis pili è natibus ac pudendis uellebantur.Ariſtoph.Plut.ὁ δ᾽ γ᾽ ἁλοὺς μοιχὸς δία σοῦ παρατίλλεσθαι.

Παράτολμος.ὁ. impudens.

Παράτοπον. in locum incommodũ & malum.

Παρὰ τοσοῦτον.in hac uoce,ſicut in παραπολὺ, ἡ παρὰ in utranq; partem ualet, ut & πάνυ,& ἐπὶ πλεῖστον ſignificet, & cum genitiuo conſtruitur. Gregor.μὴ παρὰ τοσοῦτον ἔλθωμεν τῆς ἰσότητος θείας,Ne tantũ ab ſit,quin accedamus ad æqualitatem diuinam. Herodian. παρὰ τοσοῦτον μὲν δὴ μακρεῖνος οὐκ ἔφθη τοὺς διώκοντας, Tantulũ modo abfuit quin euaderet, hoc eſt penè euaſit.Significat etiam uſqueadeò,quaſi πάνυ πολύ.Greg.

λῦ. Gregor. οὐκ αἰσχυνόμεθα βασιλεῦ παραζοσοῦτον ἡττώμενοι τῶν χριστιανῶν; Plut. in Cic. παρὰ τοσοῦτον ἦλθε λόγῳ κρατηθέντας ὑπ' αὐτοῦ. Vſqueadeò dicendo ab eo uictos ſe intelligebāt. Bud. Com.

Παρατραγῳδός. οῦ. ὁ. tragicus.

Παρατρέπομαι digredior, iter flecto. τρέπεσθαι enim eſt arripere uiā. παρατετραμμένος dicitur ut παραπλὴξ Bud. Com.

Παρατρέπω. μ. ἑψω. π. ἑφα. aduerto, in errorem impello, παραπλανῶ, παραπείθω, hoc eſt in prauum impello, παραγορῶ, ἀπατῶ. Bud. ibidem

Παρατρέχω. prætercurro, prætermitto, à latere curro.

Παρατρέφεσθαι. de pauperibus, qui miſerè aluntur.

Παρατριβή. ῆς. ἡ. iurgium, uerboſa contentio.

Παρατρίβω. attero. Vnde παρατρίβεσθαι dicitur de ijs, quæ mutuo attritu ſupinarū partiū coëunt, quemadmodū & παραπίπτω. Hoc Cic. applicari, appelli, & accidere dicere ſolet. Bud. Com.

Παράτριμμα ατος. τὸ. intertrigo, quę fit dum itinere calcei anguſtiores pedes atterunt ac urunt, aut longa equi uectio fœminā confricat. Plin. attrita & confricata membra uocat.

Παρατρίχομαι ὑπὸ κολακείας. ſuperor ab adulatione.

Παράτριψις. ιος. ἡ. attritus, colliſio.

Παρατροπέων. peruertens, decipiēs, παραπείθων.

Παρατροπή. ῆς. ἡ. peruerſio, deprauatio, in errorē impulſio, mutatio, initium.

Παράτροπος. ου. auerſus.

Παρατροχάσαι. præcurrere.

Παρατρύζω. falſo ſono aliquid fingo, παραφωνῶ, γογγύζω.

Παρατρωπᾶν. παρατρέπειν.

Παράττομαι πρὸς σε. decerto.

Παρατυγχάνοντες μάρτυρες. teſtes non rogati, ſed oblati & oblatiui. Bud. Com.

Παράτυπος. ὁ. falſæ monetæ.

Παρατυχόν. cum occaſio ita tulit, cum liceat. dicitur ſicut ἐξόν, pro ἐξόντος. & eſt Atticum.

Παρατυγχάνω. adſum, accedo, præſto ſum & aſſiduus aſto. Propriè ſignificat fortè ſuper aliquē actum aduenio, ſuperuenio. Datiuo.

Παρατυχών. præſens.

Παραυδᾶν. alloqui, conſolari.

Παραυθέω. μ. ήσω. π. ηκα. florem ætatis præterij, conſeneſco.

Παραυλίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. excubo, ut παραυλίζεσθαι τοῖς βασιλείοις, excubare ad regias principum.

Παραύλιον. ueſtibulum.

Παραυλος. ου. ὁ. adſonans, non reſpondens ad tibiam. παραυλος βοή, apud Sophoc. uox tibiā referens, ἢ κατὰ θρηνῶδες, ἢ διὰ τὸ φανές, legitur & μέλος πάραυλον, pro diſſonū & ἀπῳδόν. Eu. (Il. φ.

Παραύξησις. ιος. ἡ. amplificatio.

Παραυτίκα. continuò, confeſtim.

Παραυτόθεν. idem quaſi iam inde ex illa hora.

Παραυτόθι. apud ipſum.

Παραυχενίζων. collo inclinato, & παραυχενίζω accumbo.

Παραφαίνω. demōſtro, prope exhibeo, ἀμυδρῶς δεικνύω.

Παραφαίρεσις. ιος. ἡ ademptio.

Παραφάσαι. manu immiſſa explorare tractareūe, hinc & ſecretos uteri locos παραφάσιας uocant, Gal. in Gloſſ.

Παράφασις. allocutio, contemptus.

Παραφάσθαι. tangere, alloqui, decipere.

Παραφάσκειν. delirare, quaſi aliena & præter mentem loqui. Hippoc.

Παραφαῦλον. peruerſum, malum, παραφαῦλον ἡγοῦμαι uilipendo, aſpernor, ſperno.

Παραφέρεσθαι. ſicut παραφέρειν. perperam præterfugere ac præteruehi, præterire quod non erat contemnendum. Latinè id præter cauſam fugere dicitur. Item perperam agi, perperā moneri. Ariſtoteles Ethic. I. ἀλλ' ἐν τοῖς σώμασι μὲν ὁρῶμεν τὸ παραφερόμενον. Aliquando pro errare καὶ σφάλλεσθαι. Plato, ταύτῃ μὲν πάμπολυ παρηνέχθημεν.

Παράφερνα. τὰ. perapherna dicuntur à Iureconſultis quæcunq; præter dotem fœminis ſponſis dantur. à παρὰ præter, & φερνὴ dos.

Παραφερόμενα. fercula in medium prolata, παρατιθέμενα.

Παραφέροντες. ſtructores epularū. παρατιθέντες.

Παραφέρω. impropero. Item detorqueo, deprauo: ut παραφέρω τὸν ὀφθαλμόν, limis aſpicio. Item transfero, tranſuerſum aufero. Lucianus ἦν ἵνα τοῦ χειμῶνος ὁ ποταμὸς παραφέρῃ. In medium affero, profero, produco in medium, παράγω. Aeſchin. κατὰ ἵμαρχ. ἔπειτα τὸν ἐρώμενον αὐδοκίδου καλοῦμεν παραφέρει ἐν σκώμματος μέρει. Item in menſam cibos affero, & in mediū prolatos ſtruo. Xenoph. παιδ. 3. καὶ ὁ μάγειρος ὥσπερ παραφέρων. &c. Item ſupero. Ariſtid. in Pan. ὁ δὲ πάντας βασιλέας παρενηνοχὼς ταῖς διανοίαις. Item prætereo, prætergredior, præterlabor. Xenoph. de lepore fugiente, ταχὺ γὰρ ἑκάστου παραφέρει τὴν ὄψιν, πρὶν νοῆσαι τί ἐστι. Item cum alio affero, id eſt unà affero, uel obiter affero. Plato διονυσίῳ, χαίρουσι τὴν τοῦ σιμωνίδου ξυνουσίαν παραφέροντες. Bud. Com.

Παράφημι. alloquor, perſuadeo, hortor, conſulo, (decipio.

Παραφθάνω. præcurro, uinco.

παραφθέγγομαι. τό. παρὰ ῥυθμὸν φθέγγομαι, ut uox quæ non reſpondet & congruit. Vnde & pro perperam loquor ponitur, incócinnè reſpondeo, non qua de re agitur reſpondeo, aut uerba facio. Bud. Com.

παράφθεγμα. incôgruum reſponſum & non appoſitum, non conſentaneum.

παραφθείρω. corrumpo.

παραφθορά. ᾶς. ἡ. labes.

παραφίμωσις ιος. ἡ. apud Celſum & Paul. uitium quãdo cutis curta aut retro abacta præputij glãdem obtegere nequit, opponitur τῇ φιμώσει.

παραφορά. fraus, error. unde apud Plutarch παραφορὰ τῆς διανοίας, pro furore.

παραφορέω. affero, παραφέρω. ἀπὸ δείπνου παραφερέται οὐδὲν λόγου ἄξιον.

παράφορος. ου. ὁ. qui nequit ſequi rationem, πρόμοιος, præceps conſilij, uecors. Item procul aduectus, efferatus. Eſt quoq; παράφορον βλέπειν idem quod παραφέρειν τὸν ὀφθαλμὸν, id eſt limis oculis obtueri. Lucianus, δριμὺ καὶ παράφορον βλέπων.

παράφραγμα. ατος. τό. omne diuidens aliquid.

παράφρασις. ιος. ἡ. eiuſdem ſententiæ per alium ſermonẽ expoſitio, liberior interpretatio, cum quædam mutantes, aut etiam addentes, copioſius ac dilucidius explicamus, quod ab alijs dictum eſt, cuiuſmodi eſt Themiſt. in Ariſtot.

παραφραστής. οῦ. ὁ. interpres latius explicans.

παραφρονέω. μ. ήσω. π. ηκα. deſipio. prçter rẽ & id quod dicet ſapio, παραφρονοῦντος δικαστοῦ, παρὰ τὸ εἰκὸς φρονοῦντος. Ariſtoph. Neut.

παραφρόνιμος. inſipiens.

παραφροσύνη. ης. ἡ. deſipientia, delirium, mentis alienatio, ualetudo mentis Suetonio, in uita Galbę: Octauius etiam quidam ualetudine mẽtis liberius dicax, cõuentu maximo &c. Idem alibi uocat mentis impotentiam.

παραφρυκτωρεῖν. facibus in hoſtium uſum abuti, φρυκτοῖς enim, hoc eſt facibus, dabantur ſigna cõmilitonibus. his itaq; ſiquis hoſtibus ſignũ dat, proditq; ſuos, dicitur παραφρυκτωρεῖν καὶ παραφρυκτωρεύεσθαι. Suidas ſcribit cum ω.

παράφρων. ονος. ὁ. ἡ. demens, demutãs, adulterãs.

παραφυάς. άδος. propago, ſurculus. appendix dici poteſt, quaſi adnatum. παραφυάδες enim adnata uel adnaſcentia Plinio, qđ adnaſcantur & ſuper accedant, eſtq; proprium herbarum & olerum in quibus noua quaſi ſoboles oritur, quemadmodũ in arboribus rami. Et παραφυάδες, in pedibus tumores & uelut ſurculi qdã.

παραφυέω. μ. ήσω. π. ηκα. pullulo.

παραφυλακτέον. obſęruandum eſt.

παραφυλακτωρούμενοι. in cuſtodijs ſigna dantes hoſtibus in bonum. Etym.

παραφυλάττω. μ. άξω. π. αχα. obſeruo, expecto. Actiu. accuſ.

παραφύομαι. iungo, agnaſcor, ut παραφυόμενος δάκτυλος, de ſexto digito qui agnaſcitur quibuſdam ex ſuperfluitate.

παραφύσεις. quæ Plin. agnata membra appellat. Gaza in Ariſtotele uertit agnationes.

παραφωνήσας. interclamans.

παραχαλάζω. deprimor, langueſco, uires minuuntur mihi.

παραχαράγματα. nummi adulterini.

παραχαράκται. οἱ. qui falſam monetã percutiunt.

παραχαράκτης. ου. ὁ. peruerſor, legum corruptor fraudulentus.

παραχαράττω. μ. άξω. π. αχα. adultero, id eſt illegitimè ſculpo, deprauo, falſò ſigno, factitia cõminiſcor, noua introduco.

παραχειμάζω. hyberno.

παραχειμασία. hybernatio.

παραχορδίζειν. diſcordare.

παραχράομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. abutor. Depon.

παραχρῆμα. ſtatim.

παραχωρέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. &

παραχωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. συγχωρῶ, ὑφίσταμαι, ſecedo, cõcedo, adduco. Inde παραχωρεῖν εἰς τὸ γῆρας. uergere in ſenectutem. παραχωρῆσαι τῶν χρημάτων, cedere bonis.

παραχώρησις. εως. ἡ. ſeceſſus.

παραψάλλω. accino.

παραψαύω. attingo. Actiu. genit.

παραψεύδονται. decipiunt.

παραψήχω. derado, deglabro. Plutarch.

παροψίς. ίδος. ἡ. paropſis, catinus, quo cõdimenta, cibiq; ad menſam afferuntur. Dictum appa ret à rotunditate atq; flexu.

παραψιδίδες. pugiones.

παραψυχή. ῆς. ἡ. παραμυθία. conſolatio.

παρδαλέη, uel παρδαλῆ contractè. ἡ. pellis pardi. Ecclipſis autem eſt τῆς δορᾶς, ſicut λεοντῆ, λυκῆ.

παρδαλεῖος. quod ad pardum attinet. Etym.

παρδάλειος. idem. Etym.

παρδαλιαγχές. τό. pardalianches uenenum apud Ariſtotelem, & genus aconiti Dioſc.

πάρδαλις. ιος. ὁ. pardus. Gaza in Ariſtotele pantheram uertit. Vide Aelianum & Oppianum lib. 3. & 4. de Venat.

πάρδαλος. ὁ. pardalus auis apud Ariſtotelem. Gaza Græcam uocem relinquit.

παρδαλωτός. οῦ. ὁ. referẽs colorẽ pardalis, uarius.

παρειάω. μ. άσω. π. ακα. tranſmitto. Actiuum.

παρεβάθην. άος. paſſ. à παραβαίνω. præterij.

παρεγγεγραμμένος. &

Παρέγγραφος. ου. ὁ. aſcriptitius, non germanus, factitius, qui illegitimè obrepſit. unde παρεγγεγραμμένον, idem quod παρακεκομμένον, de numo adulterino. Et παρεγγεγραμμένοι θεοί, dij minorum gentium, hoc eſt aſcriptitij & allecti ex hominibus in deorum numerū, ut ſunt Hercules, Liber, Aeſculap. Caſtor, Pollux, Ganymedes: quos etiā Lucianus μετοίκους uocat, quaſi incolas aduenasq; deos. His opponūtur dij ἐγγεγραμμένοι, quos & ſelectos uocari ſcribit Auguſtinus & præcipuos. ut qui cœleſtes ſemper habiti ſint, & in deorum albo iam inde ab initio cōnumerati. Bud. in Annot. & Com.

Παρεγγράφω. falſò inſcribo, interſero, interponoq;. Bud. ibidem.

Παρεγγυάομαι. μ. άσομαι. π. αμαι. fideiubeo, ſpondeo.

Παρεγγυάω. mando, & idem ferè quod παραγγέλλω, hoc eſt nuncio, indico. Syneſ. καὶ κοινῇ καὶ καθ' ἕνα πᾶσι παρεγγυᾶτε. id eſt, ἐπαγγέλλατε, indicite: uel παραγγέλλατε, edicite, hoc eſt, pro poteſtate imperare, ut imperator militibus edicit & iubet. Item per manus trado. Plut. in Ant. ἀλλὰ πρῶτον μὲν μακρὰ ἐλθὼν τῶν ὑπὸ τὰς πομπικὰς τὰς τε συνειλεγμένους ἠδίστρατιώτας παρεγγυῶντος. Sic παρεγγυῆσαι ἀρχὴν, apud eundem, pro abdicare ſe magiſtratu. Παρεγγυᾶν τὸ σύνθημα, dare teſſeram, Xenophō. παιδ. 3. Et pro teſſeram in exercitu prodere & proferre. Ariſtot. Aliquando cohortor & adhortor, ut Imperator milites hortatur ad prælium. Xenoph. παιδ. 3. καὶ διὰ πάντων δὴ ὥσπερ παρηγγύα. Ponitur pro denuncio, & certiorem facio. Syneſ. ἐπειδὴ ἃς παρηγγύησεν αὐτῇ γῇ πλεῦσαι. Pro iubeo, Xenoph. παιδ. 4. ἐπειδὴ δ' ἐγὼ παρηγγύησα ἀπανάγειν. id eſt ἐκέλευσα. Eſt etiam inſanio. Bud. Com.

Παρεγγυίζω. appropinquo.

Παρεγγύη. ης. ἡ. adhortatio, allegatio, inſinuatio.

Πάρεγγυς. propiuſcule, quod minus eſt σύνεγγυς. Ariſtot. Polit. 2. ἡ δὲ κρητικὴ πολιτεία πάρεγγυς μέν ἐστι ταύτης, Propiuſcule accedit ad hanc. Interdū plenam habet ſignificationem, ſcilicet propè. Idem Polit. 7. ὅτι λίαν πάρεγγυς ἐστιν. Bud. Com.

Παρεγκάθημαι. ſedeo. Depon. abſol.

Παρέγκειται. interponitur, interiacet.

Παρεγκελεύομαι. hortor.

Παρεγκεφαλίς. ίδος. ἡ. cerebellum, ut Gaza uertit apud Ariſtot.

Παρεγκλίνω. declino paululum, immutorq;, per peram inclino.

Παρέγκλισις. ιος. ἡ. obliquatio, inflexio.

Παρεγκονέω. μ. ήσω. π. ηκα. adhortor, contendo.

Παρεγχείρησις. conatus, contentio.

Παρέγχυμα. τό. ſic peculiari uocabulo pulmonis & carnem nominabāt Eraſiſtratij, teſte Galen. quod σαρκὸς id eſt carnis nomē de ſolis muſculis intelligerent. Vel ut alij uolūt adfuſionem, quo nomine cerebrarum uel nutrimenti medullam appellauit Eraſiſtratus.

Παρεδρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. aſſideo. Neutr.

Πάρεδρος. ου. ὁ. aſſeſſor, conſiliarius, cuſtos, auxiliarius. Etym. Eſt etiā authore Euſebio, dæmonica quædā uirtus, cuiuſmodi in Simone mago fuit, quæ πάρεδρος dicitur. Cæl. lib. 1. ca. 14.

Παρεισέδυ. fraudulenter ingreſſus eſt.

Παρέζεο. aſſideas.

Παρεθείς. έντος. ὁ labefactatus, ἐκλυθείς.

Παρεθείσαν. ſyncope eſt Apollonio pro παρεθείησαν, ἔκοψαν, præciderunt.

Παρεῖ. ades, ſecūda perſona ab εἰμί Itē accedis, aduenis, ab εἶμι, id eſt uado. Vnde illud in Euāg. ἑταῖρε, ἐφ' ᾧ πάρει; Sodalis, qua de re uenis?

Παρειά. ᾶς. &

Παρειάς. άδος. ἡ. maxilla, gena. Doricè dicitur παρηΐα. Vnde καλλιπάρηος. Homero, cōpoſitum ex κάλλος & παρειά. hoc autem παρὰ τὸ ἐπαΐω. Vide Ammonium. Poëtæ licentioſius παρειὰς uocant, proras nauiū, quod ea nauis pars, ceu facies prima ſe oculis offerat, ut annotat Euſtathius Iliados β.

Παρείας. ου. ὁ. pareas genus ſerpentis, qui cauda incedendo nititur. διὰ τὸ παρειὰς μείζους ἔχειν. paroxyt Cyirll. & Ammon. & Aelianus.

Παρείατο. aderat, aſſidebat. ut παρείατο δακρυχέοντες, pro παρῆσαν ἢ καὶ δακρύοντες. Eſt autem numerus pluralis pro ſingulari ἀορίστου medij ab ἕω, εἶμι, εἵμην, εἶσο, εἶτο, εἴτο. & pleonaſmo τοῦ α, εἴατο. unde παρείατο.

Παρεῖδον. contempſi, αὐεῖδον, παρεῖδλεψα.

Παρείθη. dimiſſum eſt, εἰάθη, παρελύθη.

Παρεικάζω. μ. άσω. π. ακα. aſſimilo.

Παρείκοι ὅπῃ. quacunq; dabitur occaſio. ἀ παρείκω, παρεῖκα. Bud. Com.

Παρείκω. τὸ παρεικάζω, παραπέμπω, παραχωρῶ.

Παρειμένος. ὅτος. ὁ. participium ἀ παρίημι. diſſolutus, παρειμένος. Greg. τὸ στρατὸ παρειμένοτος τὰς χεῖρας, καὶ τὰς ἐλπίδας, Cum exercitus eius uelut collapſis languidis manibus, ſpem etiam haberet intermortuam. Bud. Com.

Παρεῖμαι pro πάρειμαι. admiſi. Demoſt. οὓς εἰς τὰς ἀκροπόλεις παρεῖνται, διελέλυσαι. id eſt παρῆκαν, παρέηκασι, admiſerunt. Bud. Com.

Παρειμένος. ου. dimiſſus. Item debilis, fractus, languidus, παραλελυμένος, χαυνωθείς, συντετηκώς Greg. de Baptiſ. Et Plut. καὶ παρειμένον μὲν τότε σῶμα, καὶ τὴν ψυχὴν ὑπὸ τῆς συμφορᾶς. Et homi-

nem quidẽ animo & corpore defectũ præ mœſtitia. A παρίημι, pro extinguo. Bud. Com.

Πάρειμι adſum, id eſt, παρακλήθω, patrocinor, aduocatus ſum, & συνήγορος, Lyſ. Itẽ in promptu ſum. Plut. in Ant. ᾧ τοσαῦτα πάρεσι χρυσᾶ χαρίσασθαι, Cui in promptu ſunt tot aurea uaſa ad donandũ. Vel πάρεσι, cui promptum eſt, facilè eſt. Legitur & παρεῖναι, pro ſuo iure decedere. Bud. Com.

Παρεῖμι accedo, penanflex. Cyrill.

Παρειθ. ου. ὁ. iners ingenio.

Παρεῖπον. admonui, perſuaſi, ſeduxi blanditijs, hortatus ſum, allocutus ſum.

Παρεισαγόμενα θρέμματα. abacta pecora.

Παρεισάγω. intro, me inſinuo & profero.

Παρείσακτος. ου. ὁ. alienus, aduectitius, ſubreptitius.

Παρεισβάλλω. παρεισέρχομαι. clàm aut cũ alio irruo

Παρεισδύεσθαι, uel actiuè παρεισδύειν. ingredi, εἰσδύεσθαι. Sæpe tamen pro irrepere ponitur, & fallere in eundo, & ſeſe inſinuãdo. Bud. Com.

Παρείσδυσις. idem quod εἴσδυσις.

Παρεισέρχομαι. idem quod παρεισδύεσθαι.

Παρεισιτέω. dilabor, irrepo.

Παρεισιόντων. οἱ. admittentes, ingredientes.

Παρεισπίπτω. ſimiliter ſicut παρεισδύεσθαι, irrepo, inſinuo me, incautis obrepo, ingredior. Item irrumpo hoſtiliter.

Παρεισρέω. μ. ῥεύσω. π. ῥευκα. affluo. Neut.

Παρεισφέρειν. legem abrogare, idem quod ἀντεισφέρειν.

Παρεισφθείρομαι. pernitioſè obrepo, & fallo, per obreptionẽ inſinuo me & admittor. Datiuo.

Παρεῖσαν. dimittebant.

Πάρεισι. accedit, prodit in ſingulari: in plurali adſunt, adueniunt. Bud. Com.

Παρεῖται. dimiſſum eſt, reſolutũ eſt, neglectũ eſt.

Παρέχομαι. obtempero.

Παρέκ. extra, non longè. παρὰ enim hic τὴν ἐγγύτητα ſignificat, ἐκ uero διάστασιν.

Παρὲκ νόον. præter animi ſententiam.

Παρεκβαίνω. degenero, immutor, naturã meam non ſeruo, excedo, egredior modum. Interdum genitiuo, ut ἐξίσαμαι, interdum accuſatiuo iung. Bud. Com.

Παρέκβασις. ιος. ἡ. tranſgreſſio, exceſſus, degeneratio. Significat etiam digreſſionem, & egreſſionem à propoſito, & alienæ rei excurrentem tractationem, quã egreſſum Quintilianus uocat. Bud. ibidem.

Παρεκβατικὸς λόγος. huiuſmodi egreſſus.

Παρεκβατικῶς. breuiter.

Παρεκκλίνω. declino.

Παρεκλέγω. perperam exigo.

Παρέκνοον. præter ſpem, ἀνελπίστως.

Παρέκνοος. ἀνόητος, ut Iliad. κ. παρέκνοον ἤγαγεν ἕκτωρ, id eſt decepit.

Παρεκπίπτω. clanculum elabor. opponitur τῷ παρεισπίπτω.

Παρέκτασις. ιος. ἡ. figura quæ fit cum ſyllaba in medio abundat, ut ἐτήτυμος, pro ἔτυμος.

Παρεκτείνω. extenuo, produco, παρατείνω

Παρεκτέον. adhibendum.

Παρεκτικός. ſuppeditans, χορηγητικός.

Παρεκτρέπομαι. aberro, uiam rectam egredior, & deflecto, ut παρατρέπομαι.

Παρεκφαίνομαι. eluceo, inclareſco.

Παρεκφέρομαι. præter modum efferor uel concitor, uel aliàs afficior. Bud. Com.

Παρελάω. μ. λάσω. π. λακα præterco, id eſt, ſupero. Actiu. accuſ.

Παρελαύνω. obequito. Item inuehor, irruo in hoſtes. Xenoph. in Hipp. καὶ προθύμως παρελῶντας τῶν τοῖς πολεμίοις. id eſt, παρελάσοντας καὶ ἐπελάσοντας τοῖς πολεμίοις. Item equo prouehor ante alios, ut παρελαύνειν ἐφ' ἅρματος, prouectus eſt in medium, Xenoph. ἀναβ. ι. Dicitur & cũ accuſatiuo, & ſignificat porrò ago, prodire facio, ut apud eundem Xenoph. ibidẽ, τῶν δὲ πάντας παρήλασε. Idem alibi. ὁ δὲ παρελαύνων τὸν ἵππον εἰς τὸ πρόσθεν κατεθεᾶτο τὰς τάξεις. Bud. Com.

Παρελέξατο. concubuit, complexus eſt.

Παρελθεῖν. præuenire, uincere, in mediũ prodire.

Παρελθεῖν εἰς τὴν οὐσίαν. adire hæreditatem & facultates, Luciano.

Παρέλκομαι. prætermittor.

Παρέλκον. τό. ſuperfluum, redundans.

Παρέλκυσις. ιος. ἡ remoratio, ὑπέρθεσις.

Παρελκυστής. οῦ. ὁ. remorator.

Παρέλκω. μ. ἕλξω. π. εἵλχα. produco, prolongo, παρατείνω. Item abundo. Actiu. Grammatici hoc uerbo utuntur de particulis abundãtibus. quales multæ ſunt, præſertim cõiunctiones in Græcorum carminibus.

Παρέλλειψις. ιος. ἡ. prætermiſſio, cum aliqua ex geminatis cõſonantibus prætermittitur, ut κάλιον pro κάλλιον. quæ figura Dorienſiũ eſt propria. Tryphon in Appendice.

Παρελπίδα. aduerb. præter ſpem, ex inſperato.

Παρέλομαι. &

Παρέλω. demo, remoueo, adimo.

Παρεμβαίνω. uehor.

Παρεμβάλλω. interpono, interſero, intercalo, ut apud Cic. ad Atti. Te rogo ut pugnes, ne intercaletur. hoc eſt, ut ipſe ibidem ſcribit, Præmuni quæſo, ut ſimus annui & ne intercaletur. id eſt, ne nouus interponatur annus. Vnde παρεμβεβλημένον, intercalare, id eſt, quod interſeritur, aut

tur, aut

tur, aut interponitur: ut menſis Februarius intercalaris, dicitur, quòd ei unus dies interſeritur. & uerſus παρεμβεβλημένοι, qui (ut inquit Seru.) frequentes in poëmate interponuntur, ut apud Vergilium: Ducite ab urbe domum mea carmina, ducite Daphnim. & παρεμβεβλημένος in Epiſt. Famil. pro interpolatus & inſertus. Item latenter interijcio, clàm immiſceo, tego. Galen. Therap. 14. παρεμβάλλοντες ὧν ἡμεῖς διὰ ὀρρῶ λάθρα σκαμμωνίας ἐλάχιστον. Eſt etiã tentoria colloco ordinibus diſtincta, atq; inter ſe paribus ſpatijs, congruentiq; ſitu reſpondentia, Polyb. Bud. Com.

Παρεμβολή. ῆς. ἡ. interpoſitio, intercalatio, interſertio ſubdola, interiectio rei nihil ad rem pertinentis, Demoſthen. κατὰ ζημαρ. Eſt etiam tentoriorum ordo conſertus & ſeries contexta. Ex quo fit ut pro caſtris ponatur, Polybius. Eſt etiam in acie inſtruenda intercalatio ſubſidiariorum, inter ordines primæ aciei. Bud. Com. Vide in Appendice de uocab. militarib. duobus in locis.

Παρεμβολικός. ὁ. ὁ. tropus quidam, quemadmodum uerbi gratia: dato tetragono immittamus datum trigonum, ut tetragoni ſpatia creſcant, non ſchema mutetur. Capella. lib. 6.

Παρεμβύω. μ. ύσω. π. υκα. imbuo, interfarcio, per media ſpatia inculco, Luciano. Actiu. Bud. Cõ.

Παρεμπάσσω. inſpergo.

Παρεμπίπτω. intercido, intercurro, interrepo, obrepo. Ariſtotel. de Part. παρεμπίπτοι γὰρ ἂν τὸ ὕδωρ, Aqua enim interlaberetur. Greg. μή τι παρεμπέσῃ μέσον, καὶ διακόψῃ τὸν πόθον, Ne interrepat quippiam, quod interpellet deſyderium. Bud. Com.

Παρεμπλαστικός. ὁ. obſtruens cutis meatus.

Παρεμπλάττω. obſtruo, induco, oppleo, cutem reſtituo, intego cutem & reſtauro, Dioſco. Vnde παρεμπλάσσουσα δύναμις apud eundem, pro ui inductoria, hoc eſt meatuum obſtructiua. Bud. Com.

Παρεμπόρευμα. quod acceſſionis uice tractatur, quaſi negationis deſtinatæ πάρεργον, Lucian. Bud. Com.

Παρεμπορεύομαι. obiter tracto uel negotior. Budæus ibidem.

Παρέμπτωσις. ιος. ἡ. intercidentia, figura eliſioni contraria, cum dictio litera creſcit non ſyllaba ut ξεῖνος pro ξένος, & λεγόμεσθα, pro λεγόμεθα. Tryphon in Appendice Paremptoſin definit additionem conſonantium in medio ſyllabam non efficientium, ut πτόλις, πτόλεμος, pro πόλις, πόλεμος. Vide παρένθεσις. Παρέμπτωσις αἵματος ἐν ἀρτηρίαις, dicitur à Galeno ſanguis in arterias aberrãs & curſum ſuũ flectens. Bud. Cõ. Fit enim propriè παρέμπτωσις medicis cum humor aliquis in meatum qui in oculum uiuendi facultatem defert, uaſe uel rupto uel aperto incidit, ac eundem obturat.

Παρεμφαίνω. refero. id eſt, ſimulo, ſimilis ſum.

Παρεμφατικός. declaratiuus, ſignificatiuus, repræſentatiuus.

Παρεμφάρακτος. laſciuus, ἀσελγής.

Παρεμφερής. έος. ſimilitudinem referens, ſimilis, aſſimilis. Et παρὰ hic diminutionem denotat, quaſi παρ᾽ ὀλίγον ἐμφερής.

Παρεμφέρων. idem.

Παρενδιδόναι τι. remittere aliquid.

Παρενδοκίμησις. εως. ἡ. improbatio.

Παρενδοκιμοῦμαι. improbor.

Παρενδείκνυμαι. τὸ παρεπιδείκνυμαι.

Παρενείρω. infibulo, hoc eſt coniungo, συνάπτω. Itẽ traijcio, penetro, intromitto. Plut. εἰς πάντα παρενείρων. Omnibus ſeſe inſerens. Greg. de Baptiſ. καὶ λαθὼν ἑαυτὸν παρενείρειν, Seſe intrò inſinuet, ſeſe intrò penetret. Athen. ἀλλ᾽ ὥσπερ εἴτως παρενείρας ὁ μεγάλος, Venuſtè ſermonem excipiẽs & intertatus. hoc eſt, ſermonem medium intercipiens, & uerba ſua interſerens & ueluti incercalans. Bud. Com.

Παρενήνεον. aceruabant. ἀπὸ τοῦ νῶ τὸ σωρεύω. ſit νενῶ, ſiue νήνω.

Παρένθεσις ιος. ἡ. inſertio, parenteſis. Interpoſitio uel interclufio uocatur à Quintiliano: digreſſionẽ uertit Capella lib. 5. Vide Rutilium Lupum, & Rufinianum, qui interiectionẽ uel interruptionem uertit. Tryphon in Appendice parentheſin uocat, cũ uocalis inſeritur mediæ dictioni non efficiens ſyllabam, ut πνείοντες pro πνέοντες Ionice: cum uero conſonãs inſeritur, paremptoſin appellat.

Παρένθετος. ὁ. ὁ. interpoſitus. παρέμβλητος. ut παρένθετον πρόσωπον, interpoſita perſona.

Παρενθήκη. ης. ἡ. additamentum, appendix, & id, quod obiter & per digreſſionẽ fit & exceſſum ab opere propoſito, hoc eſt τὸ πάρεργον. tranſlatione ſumpta ab artificibus, qui operi inſtituto minuta quædam parerga, opplendi aut ornandi gratia, interſerũt. Syneſ. τίς γὰρ παρενθήκη σοι γέγονα ἢ πρὸς τὸν ἀδελφὸν λυσιμελείας Sic Cicero pro Seſt. Interceſſit Ligus iſte neſcio quis, additamẽtum inimicorum meorũ, hoc eſt, ἑαυτὸν παρεμβεβληκὼς τοῖς ἐχθροῖς τοῖς ἐμοῖς. In uita Thucyd pro amœna digreſſione ponitur, τὰς παρενθήκας, ἃς εἰώθασιν ποιεῖν οἱ πλέονες, ἐκκλίνας. Bud. Com.

Παρενιαυτοφόρα quæ alternis fructum ferũt, hoc eſt non ἐπετειοφόρα.

Παρενοχλέω. μ. ήσω. π. ηκα. obturbo, moleſtus ſum. παροξύνω.

Παρενοχλούμενος. ου. ὁ. moleſtia affectus.

Παρενσαλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. concutio. Actiu.

Παρένταξις. ἡ. Vide ἔνταξις in Appendice lexici de uocab. militar. uide etiã πρόταξις, & παρεμβολὴ ibidem.

Παρεντίθημι. inſero, interpono, ἐντίθημι. Actiu.

Παρὲξ. extra, præter, παρὲκ. Genit.

Παρεξάγω. exercitum duco in hoſtes, infeſto exercitu in aliquem eo.

Παρέξειμι. percurro, prætereo.

Παρεξείποιμι. diſcederem à propoſito dicendo, præter ueritatem loquerer.

Παρεξειρεσία. ας. ἡ. pars nauis inter puppim, & remiges, quæ remigij uſui non ſeruit. Thucyd.

Παρεξελθεῖν prætergredi, παραδραμεῖν.

Παρεξετάζω. μ. άσω. π. ακα. comparo. Actiu.

Παρεξήγησις praua interpretatio.

Παρεξηγοῦμαι. praue interpretor, ut παρεξηγούμενος τὴν ἀλήθειαν, Ementiens uarietatis interpretationem.

Παρεξηυλημένος. ὁ euanidus, extritus, & quaſi ex tibiatus. Sumptum à tibiarum linguis, quæ cũ detractæ fuerint, fruſtra iam tibiam infles.

Παρέπαφε, &

Παρέπεισεν. perſuaſit, diſuaſit apud Hom. Ilia. η.

Παρεπιδείκνυμαι. oſtẽdo, ſpecimen mei præbeo, oſtentabunde in mediũ prodeo, plauſum à circumfuſa turba capto, παρέρχομαι. Bud. Com.

Παρεπιδημέω peregrè eo.

Παρεπίδημος. ου. ὁ. aduena, peregrinus, incola.

Παρεπιπνεῖν. leuiter ſpirare.

Παρεπισκοπεῖν. ſeorſum penſitare, conſiderare.

Παρεπιστροφαί. uerſiones quæ uiciſſim fiunt ab uno ad alterum.

Παρέπλαγξε τοῦ λόγου abduxit ab oratione.

Παρέπομαι. μ. ἕψομαι. aſſequor, id eſt, iuxtà ſequor, accido. Depon. datiuo.

Παρέπον. τὸ. uictum & caducum.

Παρέπτην. deuolaui, aduolaui.

Παρεργογράφω ſuperpingo. cum quid uidelicet additur operibus iam perfectis emphaticῶs.

Πάρεργον. ου. quod alicui rei præter propoſitum additur, ut ſi pictor Iunonem pingens ornandæ tabellæ gratia, arbuſculas & auiculas, ſiue naues mariaq́; aut aliquid aliud huiuſmodi addiderit. Quoniam uerò πάρεργα operis minore cura fiunt, quàm ipſum opus, fit ut πάρεργον etiã pro oſcitabundo, & pro eo quod negligenter fit ponatur. Inde πάρεργα opera Gregorio, quæ ſucciſiuis tẽporibus, & ſine cura ſunt ſcripta. Et ἐν παρέργῳ τίθεσθαι, neglectim facere, neglectui habere. Et ἐν παρέργου μέρει, pro oſcitanter, remiſſe. Quod & πάρεργον per ſe aduerbialiter dicitur, id eſt oſcitabundè, frigidè, negligenter, perfunctoriè, obiter. Bud. Com. Vide ὁδοῦ πάρεργον in Chil. Eraſ. πάρεργον ἔργου ποιεῖσθαι dicebantur teſte Gal. qui quippiam præpoſterè & præter inſtitutũ faciunt. & qui in eo quod obiter attingendũ fuit, plus operæ & curæ ponũt quàm in eo cuius cauſa attigerunt.

Παρέργως. idem. ut παρέργως ἔχειν, frigidè aliquid agere, & languidè exequi.

Παρεῤῥώσαν. reſtiterunt, aciem ex aduerſo inſtruxerunt.

Παρερμηνεύω. τὸ παρεξηγοῦμαι.

Παρερπύζειν. irrepere, ἠρέμα εἰσελθεῖν.

Παρεῤῥωγός. ότος. τὸ. fractum.

Παρέρχομαι. μ. εύσομαι prætereo, tranſeo. Item appeto, hoſtiliter ingredior. Eſt etiam idem quod παρεπιδείκνυμαι, palàm omnibus in medium prodeo. Athen. 12. αὐλῳδοὶ δὲ παρῆλθον. Iactare id latinis eſt. Cice. de Finib. In quo cõſueuit iactare ueſtra ſe oratio. Idem, In quo maxime philoſophorum exultat oratio. Ponitur & pro νικῶ, ut πάρειμι, ſupero. Deponens. (Bud. Com.

Πάρες. remitte.

Πάρεσις. ιος. ἡ. remiſſio, dimiſſio, negligentia, corporis & animi defectio & languor, & uirium corporisq́; extenuatio & tabes. Bud. Com.

Παρέστορα. inſerui.

Παρετέον. dimittendum, tacendum.

Παρετός uictus, languidus, ſolutus. Bud. Com.

Παρευδοκιμέομαι. improbor.

Παρευδοκιμέω. ſupero aliũ gloria, obſcuro, fama & celebritate præſto alicui. Actiu. accuſ.

Παρευημερέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſupero infœlicitatẽ. Actiu. accuſ.

Παρευθύνω. emendo, dirigo, cogo.

Παρεύρεσις. ιος. ἡ. excogitata cauillatio, qua pactũ eluditur, adinuentum, commentum.

Παρευρημένον. τὸ. idem.

Παρεφάπτομαι. τὸ ἐφάπτομαι. id eſt leuiter attingo, ſtringo, hoc eſt προσψαύω.

Παρέφθορα. corrupi.

Παρεφθορὸν ὕδωρ. aqua præter ſolitum polluta.

Παρέχομαι. præbeo, idẽ quod παρέχω, Παρέχεσθαι τὸν προκεκτημένον, laudare & proferre eius nomẽ, à quo poſſeſſionis cauſam habemus, & mãcipio accepimus. Παρέχεσθαι νόμον, laudare legis authoritatem dici poteſt. Quintil. allegare appellat, hoc eſt, citare: Cicero proferre legem. Bud. Com. Ammon. diſtinguit à παρέχειν.

Παρέχω. μ. έξω. π. παρέσχηκα, præbeo, ut παρέχειν ἑαυτὸν δίκαιον, præſtare ſe uirũ probum: σῶον παρέχειν. præbere præſtareq́; incolume. Vide Ammoniũ. Item afferre, parere, excitare ut παρέχειν δεινοὺς ἔρωτας, excitare ardentes & mirabiles.

biles amores. Cic. ex Plat. (Bud. Com.

Παρέχει. Lucianus pro facile eſt, promptum eſt.

Παρηγᾷ. idem quod πηδᾷ. Etymol.

Παρηβάω. ῶ. ήσω. π. ηκα. ſeneſco, tranſeo pubertatem, παρακμάζω. Neut. abſol.

Παρηβηκώς. ὁ. ætatem tranſgreſſus puberem.

Παρηγμένον. τὸ. deriuatum. Figura eſt (inquit Rufin.) cum ex ſupradicto uerbo aliud deriuatur, ut: Voce uocat Hecaten. Ire iter, & caſtris audebit uellere ſigna. Ipſe grauis, grauiterq; ad terram pondere uaſto Concidit. Latine deriuatio dicitur.

Παρηγορέω. ῶ. ήσω. π. ηκα. conſolor, mitigo.

Παρηγορήματα. nuncupabantur, ubi quid intus ageret chorus, quod tamen in theatro exaudiretur, ſicuti ranarum chorus apud Ariſtophanem. Cel. lib. 5 cap. 8.

Παρηγορία. ας. ἡ. conſolatio, προσβολή, συμβουλή.

Παρηγορικός. οῦ. ὁ. conſolatorius.

Παρηγόρος. ου. ὁ. conſolator.

Παρηέρθη, pro παρηέρθη. diſiūctū eſt, à παρείργω. Vel potius ſuſpenſum eſt, ab ἀείρω, ἀορῶ: ἤορκα, ἤερμαι, ἠέρθην καὶ παρηέρθην. Suid.

Παρήϊξε. cominus inſiluit. ipſa maxilla.)

Παρήϊον. ου. τὸ. ornamentum ad maxillas equorū,

Παρηΐς. ίδος. ἡ. maxilla, gena.

Παρηκμακότες. οἱ. ætate prouecti.

Παρήκοος. ου. ἀπειθὴς καὶ παρακούων.

Παρήκτης. ου. πάντα πράττων, & in malam partē.

Παρήκω. ῶ. ήξω. π. ηχα. tranſeo, peruenio, porrigor, pertineo, pertingo, protēdor. Inde & pro deſino ponitur. Xenoph. de Canib. πλευρὰς δὲ εἶναι μὴ ἐπίπαν βαθείας, ἀλλ' εἰς τὸ πλάγιον παρηκούσας. Eſt etiā ſino, permitto. Plut. in Cic. καθ' ὅσον οἱ νόμοι παρήκουσιν, Quatenus leges ſinūt, quatenus per iura licet. Bud. Com.

Παρημελημένως. neglectè.

Παρήλια. τά. nubes ſoli ſimiles tum colore tum orbiculari figura apud Aratum. Theon. ibi plu

Παρηλικία. ας. ἡ. decrepitas. (ra.

Παρῆλιξ. ικος. ὁ. decrepitus.

Παρήλιον. τὸ genus eſt uirgarum Aſtrologis & Senecæ lib. 1. Quæſt. Natur. cum radij per anguſta foramina nubium tenues intēti diſtantesq; inter ſe diriguntur. imago Solis uocatur ab eodē Seneca. Et Hiſtorici Soles παρήλια appellauerunt cum binos ternosúe apparuiſſe tradant. Græci ita uocant. quod in propinquo ferè à ſole uiſuntur, aut quod accedunt ad aliquā ſimilitudinem ſolis, cuius ſunt imagines in nube ſpiſſa & uicina: Quare nonnulli παρήλιον uocauerūt ipſam nubem rotundā & ſplendidā ac

Πάρημαι. aſſideo. (Soli ſimilē.

Παρήμερον. unius diei.

Παρημερεύω. iuxta aliquid die toto immoror.

Παρημοσύνη. cura θεραπεία.

Παρήπαφα. decepi.

Παρήορος. uide παρήωρος. Euſt. Iliad π.

Παρηορία. habenæ equi extremi in curru proten-

Παρήσω. præbebo, ſinam. (ſi Etym.

Παρήχημα. ατος. τὸ. &

Παρήχησις. ιος. ἡ. figura quæ fit, cum plures literæ aut ſyllabæ eundem ſonum reddunt, ut ζαμία μία νοῦς. Et ſciēdum hac figura uoces quidem ſimiles eſſe, ſignificationes tamen diuerſas, ut illud Hom. ἤτοι ὁ καππεδίον τὸ ἀλήϊον οἶος ἀλᾶτο, ὃν θυμὸν κατέδων, πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων. Vbi ἀλήϊον proprium nomen loci eſt, ἀλᾶτο uerbum, ἀλεείνων uerò participiū. Cæl. lib. 9. (cap. 48.

Πάρησις. ιος. ἡ. perſuaſio, ἐκαύνωσις.

Παρηκτήσατο purgauit.

Παρηωρία. ας. ἡ lorum extremi equi, habena.

Παρήωρος. ου. ὁ. protenſus, habenalis, id eſt qui habenis regitur, equus extremus in curru, humi extenſus Sribitur & per o apud poëtas, παρήορος, & παρηορία. Deducitur autem ἀπὸ τοῦ ἀείρω, ἄορος, & per productionem ἤορος. Significat etiam παρήωρος dementem & q mente eſt uagabunda, τὸν ἄφρονα. παρὰ τὸ αἴρω τὸ ἁρμόζω.

Παρθέμενοι, pro παραθέμενοι. apponentes.

Παρθεναγύρται. hodie ſunt, qui confratriæ poſcere uulgo dicuntur diuæ Mariæ. Sunt etiam qui D. Rocho, qui alijs etiam diuis ſtipem cogunt, quíque epulones potius diuorum ſunt quàm cultores. Bud. Com.

Παρθένια. τὰ uirginalia, genera quędam muſices

Παρθένειος. παρθένιος. (apud Doricos.

Παρθενεύομαι, & Παρθενεύω. in uirginitate dego, Grego. Item uirginem cuſtodio, uel in uirginitate educo. Lucian. Bud. Com.

Παρθενία. ας. ἡ uirginitas, ita uocabatur olim & Samus inſula, ſic accipit & Nicander Alexiph. Ammonius diſtinguit à σωφροσύνη.

Παρθενική. ῆς. ἡ. oxyton. uirgo, Ponitur autē pro παρθένος, poſſeſſiuum ſcilicet pro primitiuo.

Παρθενίκη. ης. ἡ. Parthenice mulier. paroxyton. Cyrillus.

Παρθένιον. ου. τὸ. parthenium herba, quam alij bruſaculum appellant, alij matricariam. Hipp. millefolium & anthenida & helxinen & mercurialem & amaracum.

Παρθένιος. ου. ὁ. κρύφα τικτόμενος παρὰ τῇ ἔτι νομιζομένης εἶναι παρθένου, natus ex matre, quæ cum nuberet credita eſt uirgo: cui opponitur σκότιος. Eſt & Parthenius mons Arcadiæ.

Παρθενισκάριον. ου. τὸ. uirguncula.

Παρθενοκτονία. uirginum occiſio ac immolatio, uirginicidium.

Παρθενοκτόνος. ου. ὁ. uirginum necator.

Παρθενόπη. ης. ἡ. Parthenope una Syrenum, unde Neapolis dicta eſt.

Παρθενοπίπης. ου ὁ. procus, obſeruator aut inſectator uirginum, uiolator.

Παρθένος ου. ἡ. uirgo. παρὰ τὸ παρθένειν τῇ μητρί. & ſic παρθένοι τριήρεις triremes nouæ quę primũ in mare exponũtur, αἱ πρωτόπλοοι Euſt. Bœo.

Παρθενὼν. ῶνος. ὁ. locus ubi habitant uirgines, & Palladis templũ, uirginum habitaculum.

Παρθία. ας. ἡ. Parthia.

Πάρθυς. uirgo, παρθένος.

Παρθισί. σεισί.

Πάρθος. ου. ὁ. Parthus.

Παροιμβίδης. ου. genus modulationis ad citharam, à pede iambo dictum.

Παρίασι. tertia perſona plural. à πάρειμι. prodeunt, accedunt, prætercurrunt: παριᾶσι uero pro παριέασι. à παρίημι, de quo mox, pro ἀφιᾶσι, ἐῶσι. Bud. Com.

Παραιωροῦμαι. μ. ωρόσομαι. π. ωρημαι. accumbo. Deponens.

Παραιωρῶ. idem.

Παρίεμαι. dimittor, ſeparor. Item παραιτοῦμαι, deprecor, recuſo. Plato de Rep. 1. οὐδ᾽ ἐγὼ σοῦ παρίεμαι. Item promitto apud Demoſthenem: paſſiuum ſcilicet παρεῖνται, pro ſuo actiuo παρείκασι. Bud. Com.

Παρίζω. aſſideo.

Παρίημι. παρατατ. παρίουν. duplicẽ deriuationẽ habere uidetur, uel à παρὰ & εἶμι, ἴημι, eo, & tũc ſignificat accedo, aduenio, ſicut πάρειμι: uel à παρὰ & ἵημι quod eſt mitto, & tunc ſignificat dimitto, relinquo. Greg. τὰς ἄλλας δὲ τοῖς βουλομένοις παρήκαμεν. Item permitto, ſino. Plato Symp. ἀλλὰ παρίημι φάναι τὸν φαῦλον. Idem de Rep. 2. ὥσπερ ἀκούειν σοῦ παῖδας παρήσομεν. Ariſtot Polit. 7 μὴ παριέναι τοῦ πλησίον. Eſt etiã admitto, id eſt, προσάγω καὶ εἰσδέχομαι, intromitto. Xenoph. ἑλλην. 5. εἰ τῶν αὐτοῦ μηδένα παριέναι εἰς τὴν ἀκρόπολιν, ὃν τινα μὴ αὐτὸς κελεύει. Hortatus eſt, neminẽ niſi quẽ ipſe iuſſiſſet, in arcem admitteret, Plato de Rep. 8. ὅτι αὐτὴν τὴν ξυμμαχίαν παριᾶσι, ὅτι, &c. Et occluſis muri portis, neq; ſubſidiũ ipſum admittũt. Idem in Phędo. εἰς τὴν ψυχὴν παριέναι dixit, pro ſibi perſuadere, in animũ inducere. Pręterea ſoluo, & extinguo, uires frãgo, tabefacio. Dioſcor. de cicuta, παρίησι δὲ τὰ αἰδοῖα καταπλαττόμενον, id eſt, Venerem extinguit, ut inquit Plin. tabefacit. Vnde παρειμένος & παρειμένος, παρέσεις, & πάρεσις, de quibus antea. Itẽ laxo, demitto, remitto. Ariſtoph. Equit. τοὺς τι θρίους παρίει, Laxa paululũ rudentes: translatè pro, Remitte paululum de contentione. Eſt quoq; νικῶ, & παρέρχομαι. Bud. Com. *Ingredior.*

Πάριθεν. corãm, ante oculos.

Παριχνῶς. circumiens.

Πάριος. ου. parius.

Παριππάζομαι, &

Παριππεύω. adequito, obequito.

Πάρις. uiri nomen proprium. Etym.

Παρίσθμια. τὰ. tonſillæ, ut Gaza uertit in Ariſtotele. glandulæ αὐλάδιοι. nam ἰσθμὸς apud Medicos dicitur pars illa in homine quæ os & gulam interiacet: idq; translate, cum aliàs ἰσθμὸς ſit terra anguſta inter duo maria. Itẽ fauciũ inflãmationes ab effectu, quod locus ille cui adiacent, cum inflãmatione tumet, inſtar iſthmi multo quàm antea ſit anguſtior.

Πάρισον. ου. propè æquatum, quod conſtat conſimilibus membris, &c. teſte Aquila, Grammaticis ὁμοιοκατάληκτον, dicitur.

Πάρισος. ου. compar.

Παρισόω. μ. ώσω. π. ωκα. deæquo. Actiu. accuſ.

Παριστία. ας. ἡ. focus. ab ἱστία Ionicè pro ἑστία.

Παρίστημι. μ. ήσω. π. ηκα. aſto, id eſt propè ſto, aſſiſto. Demoſth. τῶν μεν δ᾽. οὔτε καλουμένων τῶν κριτῶν παρεστηκότα. Idm, ὄμνυσι παρεστηκὼς τοῖς κριταῖς, quaſi aures admouens & auſcultans. Sic Verg. Silent, arrectiſq; auribus aſtant. Interdum ponitur pro apparere, cum ſcilicet eſt minoris ad maiorem, id eſt, præſto eſſe, & iuſſa nutuſq; magiſtratus expectare, ut παρεστάναι τῷ δίκῃ, Mercurius apud Lucian. dicitur, ſicut lictor apparere conſuli apud Latinos. Sic παρεστάναι τῷ δικαστηρίῳ apud eundem pro eo, quod Sueton. apparituras in foro facere dixit. Inde pulchrè Apoſt. Rom. 6. οὐκ οἴδατε ὅτι ᾧ παριστάνετε ἑαυτοὺς δούλους εἰς ὑπακοὴν, δοῦλοί ἐστε ᾧ ὑπακούετε. Et idem, μηδὲ παριστάνετε τὰ μέλη ὑμῶν τῇ ἁμαρτίᾳ. Interdum ponitur pro ſiſtere, id eſt, præſentare, & quaſi præſentiã corporis exhibere. Lucæ. Act. 23 κτήνη τε παραστῆσαι, Iumenta exhibere, uel exhibete (ut ſit infinit. pro imperat.) in uehiculũ aſcenſuro. ſicut παριστάναι τὸν ἵππον τῷ ἱππεῖ ἐπεστρωμένον, id eſt equiti equũ aſcenſuro ſiſtere inſtratũ & frenatũ. Sed hæc ſignificatio aliquãdo foreſis eſt. In Pand. ἐὰν τις ὁμολογήσῃ πολλοὺς δούλους παριστᾶν. hoc eſt Vlpiano interp. Si pluriũ ſeruorũ nomine iudicio ſiſtẽdi cauſa una ſtipulatione pmittatur, &c. Sic Cic. Offi. 3. Vas factus eſt alter eius ſiſtẽdi, ut ſi ille nõ reuertiſſet, moriẽdũ eſſet ipſi. Huc pertinere uidetur & illud Lucę Act. 23. καὶ ἀναδόντες τὴν ἐπιστολὴν τῷ ἡγεμόνι, παρέστησαν καὶ τὸν παῦλον αὐτῷ Interdũ ſignificat exprimere, oſtẽdere, repræſentare, & quaſi in rem præſentem perducere. Plutarch. in Hom. ὃς ὢν δῆλός ἐστι παριστὰς διὰ μὲν τῆς ἰλιάδος

ἐλιάδος ἀνδρίαν σώματος, Manifeſtum eſt eum exprimere & demonſtrare, cuiuſmodi ſit corporis fortitudo. Gregor. εἰς ἀθαν. πῶς ἂν παραστήσαιμι τῷ λόγῳ τὸ μέγα ἐκεῖνο θέαμα, Interdum eſt commouere, concitare, perturbare. Demoſthen. ἐπεὶ μὴν, οὐ γὰρ ἡ πληγὴ παρέστησε τὴν ὀργὴν, ἀλλ' ἡ ἀτιμία. Polyb. ταῦτα δέ τιν' οὐκ ἂν παραστῆσαι; Huc refertur & quod Dioſcor. de croco dixit, παρίστησι δὲ καὶ πρὸς τὰ ἀφροδίσια, id eſt ſtimulat, ciet. Interdum eſt perſuadere. Plato de Rep. 10. πρόδικος ὁ χεῖος, καὶ ἄλλοι πάμπολλοι δύνανται τοῖς ἐφ' ἑαυτῶν παριστάναι, Prodicus Chius, & alij cõplures poſſunt hominibus ſui temporis perſuadere. Interdum ſignificat παραθεωρεῖν, hoc eſt παράλληλα θεωρεῖν, res inter ſe compoſitas æſtimare. Iſocrat. οὕτω καὶ ταῖς πόλεσι παριστάναι δεῖ τὰς παραπλησίαν δύναμιν ἐχούσας. & ὅταν παραστῶσιν cum cõparantur & conferuntur. Ariſt. Rhetor. Interdũ eſt currentẽ reuocare, & inhibere, ſiſtereq́; ut παριστᾶν τὸν ἵππον. Xenoph. cui opponitur ἐξορμᾶν, Sic Latini dicunt, Siſte lacrymas, Siſte fugã, Siſte gradum, id eſt, ſtare lacrymas, ſtare fugã, ſtare gradũ. Eadem ferè ratio eſt uerbi παρίστασθαι paſſiua uoce. nam aliquando & ad ſiſtendi ſignificationem pertinet, ut in Pand. ἐάν τις ὁμολογήσῃ πολλοὺς δούλους παριστᾶν, καὶ τὸν ἕνα μὴ παραστήσῃ Et Paul. ad Rom. 14. πάντες γὰρ παραστησόμεθα τῷ βήματι τοῦ χριστοῦ. Aliquando ad apparendi. Huc pertinet, cum pro in mediũ producere & excitare ponitur. Plut. in Demet. γενομένου δὲ τούτου κήρυκα παραστησάμενος ἀνεῖπεν, Præcone excitato pronunciauit. Vnde παρίστασθαι μάρτυρας, pro teſtes aduocare & corrogare, ut conteſtaturi faciunt, Demoſth. Et παρίστασθαι τοὺς παῖδας, apud eundem: ſicut Quintil. 6. Vnde (inquit) & producere ipſos, qui periclitentur, ſqualidos atque deformes, & liberos eorum ac parentes inſtitutum. Et παρίστασθαι τοῖς φίλοις, ἢ τῷ ἀπολογουμένῳ, ἢ φεύγοντι, pro adeſſe, & fauere, & quouis modo opitulari. Ex quo παραστάτης, auxiliarius, opitulator. Aliquando ſignificat uideri & ſubire, hoc eſt ἐπέρχεσθαι, in mentem uenire, animoq́; obuerſari. Syneſ. παιδόθεν παρέστη μοι, A puero mihi uiſum eſt. Pauſan. παρίσταται οὖν ἀργείοις, Subito in mentem uenit aſſimulare. Plut. ὁρμὴ καὶ τόλμα δαιμόνιος παρέστη, &c. Animo inceſſit diuinitus audacia & fiducia. Plato in Phædo. ὥστε μοι παρίστασθαι, Proinde mihi uidetur, ita ut mihi uideatur. Vnde ἐκ τοῦ παρισταμένου λέγειν, eſt ex tempore dicere. hoc eſt, quicquid in mentem ſubito uenit, ἐκ τοῦ παρατυχόντος. Et Xenophon. πρὸς τὸ παριστάμενον, ut fors obtulerit. Aliquando eſt ad deditionem compellere, ſubigere, diripere, & ad captiuitatem redigere. Gregor. καὶ οἱ τὴν οἰκουμένην παραστησάμενοι, Et qui orbẽ terrarum ſubegerant. Sic Demoſthen. οὐ πρότερον τῷ πολέμῳ παρέστησαν, Non prius ſubacti ſunt, quàm, &c. Aliquando appetere, id eſt aduentare. Plut. ἤδη τοῦ δεινοῦ παρεστῶτος, Iamiam affuturo diſcrimine. Lyſ. διὰ τὰ πράγματα τὰ παρεστηκότα, Propter illius temporis ſtatum. Aliquando dicitur de ijs, quæ iam naturæ ſuæ perfectionem & uigorẽ adepta ſunt, quaſi conſiſtere & abſolui: poſt quem ſtatum iam ἐξίστασθαι dicuntur, quaſi exoleſcere & fugere, ita ut παρίστασθαι dicatur de ſtatu rerum inter incrementum & decrementũ, hoc eſt περὶ τὴν ἀκμήν. Theophraſt. de Cauſ. καὶ γὰρ παριστάμενος, καὶ ἐξιστάμενος, καὶ οἷον γηράσκων. Etenim peruegetum & uigens, deinde à ſeipſo deſciſcens, & ueluti ſeneſcens, &c. Aliquando eſt ſicut παριστάνω, comparare, ſiue contendere, ut Cicero dixit. Plato de Rep. 8. παραστησώμεθ' αὐτὸν εἰς κρίσιν, Altrinſecus ſtatuamus. Aliquando de animoſo dicitur, ut qui iam confirmatus non patiatur labaſcere, ſed ad quoſuis caſus animo præſenti ſit ſubnixus. Diodo. ταῖς ψυχαῖς οὕτω παρέστησαν πρὸς τὸν κίνδυνον, ὥστε θανάτου καταφρονῆσαι. Vnde παράστημα, quod Latine animus præſens dicitur, ut apud Cic. de Orato. 2. Sed animus acer, & præſens, & acutus, ideq́; uerſutus, inuictos uiros efficit. Bud. Com. Aliquando ob oculos exhibere. Syneſius ἵνα τὴν ἐνίων κακίαν ἐμφαντικώτερον παραστήσαιμι, ut quorundam improbitatem clarius depingam & ob oculos exhibeam.

Παριστησάμενος. ου. recuperãs, conſiſtens, redigẽs.

Παρέχειν. exhibere, adducere, præſtare.

Παρισχναινόμενοι. οἱ. extenuati, macilenti.

Παρίσωσις ἡ. adæquatio, conciliatio.

Παρίτω. ueniat.

Παραμένω. μ. μενῶ. π. παραμεμένηκα. adſum, per(maneo.

Παρνασσός. οῦ. ὁ. Parnaſus mons in Delphis. Etym.

Πάρνης. θος. ὁ. mons Atticè.

Πάρνοψ. locuſta, κώνωψ. Vide Aelianum.

Παρὸ. præterea, ideo, unde, quò, præter, extra, preterquàm.

Παροδεύω. μ. εύσω. π. ευκα. tranſeo. Neut.

Παροδικὸν. τὸ. chori pars prima apud Tragicos dicitur ubi cauſa redditur, cur adſit chorus, p̃ſentialẽ aut ingreſſoriũ dicas. Aeſchili interp.

Παροδικός. οῦ. ὁ. tranſitorius. Et παροδικὸν μέλος, quod in medium prodeuntes canebant.

Παρόδιος. ου. ὁ. qui uiam recipit.

Πάροδοι οἱ fori.

Παρουλίδες. αἱ. tubercula in gingiuis naſcentia, παρουλίδες.

Πάροδος. ου. ἡ. trāſitus, uia quæ eſt in mœnibus, ingreſſus, pars nauis, diuerticulum.

Παροδούμενον. prouerbio uulgatū, ᾀδόμενον. malim per ω in ſecunda ſyllaba.

Παροδοῦμαι. excutior. fortè παρωθοῦμαι.

Πάροιθεν. antea, è contra, corām.

Παροικέω. μ. ήσω. π. ηκα. habito tanquam peregrinus, aduena ſum. Neut. datiuo.

Παροικία. ας. ἡ. peregrinatio, habitaculum, incolatus.

Παροικοδόμημα. τό. paries.

Παροικοδομῶ. ſuperſtruo, iuxtà ædifico.

Πάροικος. ου. ὁ. aduena, incola.

Παροιμία. ας. ἡ. accōmodum rebus, tēporibusq́; prouerbium, teſte Beda. quo nomine Salomonis parabolarum libro, Græci inſcriptionem indiderunt, παροιμίας, hoc eſt, prouerbia dicentes. Item poteſt accommodè παροιμία dici præceptum uetus & adagium, ἀπὸ τοῦ οἴμου ὁδός, quaſi παροδικόν, quòd paſſim per ora hominū obambulet. Vnde & adagium Latinis, quaſi circumagiū, authore Varrone. Vide αἶνος in Ammonio diſtinguente.

Παροιμιαζόμενον. ου. τό. quod eſt in prouerbio.

Παροιμιακός. οῦ. ὁ. παροιμιώδης.

Παροιμιογράφος. ου. ὁ. parœmiarum ſcriptor.

Παροιμιώδης. εος. ὁ. prouerbialis.

Πάροιμος. uicinus.

Παροιμώσαντες. declinantes à uia.

Παροινέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι contumelioſus ex nimia uini petulantia in aliquem ſum, debacchor. Lucianus, ἱκανά σοι πεπαρῴνηται πρὸς ἡμᾶς, Satis ut opinor, debacchatus es in nos. Accipitur & paſſiuè. Diogen ἡ σοφία πεπαρῴνηται. id eſt, à temulentis pulſata eſt, ſuggillata. Vnde & ἐμπεπαρῳνημένος, qui iniuriam paſſus eſt. Et παροινουμένη γυνὴ, Demoſtheni. mulier ſuper conuiuium contumeliam paſſa. Depon. Bud. Com.

Παροινία. ας ἡ debacchatio, contumelia uel iniuria, uel petulantia in ebrietate admiſſa.

Παροινικός. laſciuus, contumelioſus, πάροινος.

Παροίνιον. τό. cōuicium, temerè ac ſtultè dictum, uelut inter pocula.

Παροινόομαι, & παροινόω. μ. ώσω. π. ωκα. idē quod παροινέομαι.

Πάροινος. ου. uinolentus, uino bacchatus.

Παροιστρεῖν. errare, inſanire, iritare.

Παροίτατος primus, ultimus, uetuſtiſſimus, antiquiſſimus. Etym.

Παροίτερος prior, ulterior, uetuſtior. Et παροίτεροι, antè tranſeuntes.

Πάροιος. ου. ὁ. manſuetus.

Παροίχομαι. prætereo. Depon.

Παρολίγον. penè, quaſi πάνυ ὀλίγον, & opponitur τῷ παραπολύ. Plato, οὐ γὰρ ᾤμην ἔγωγε οὕτω παρ᾽ ὀλίγον ἔσεσθαι, ἀλλὰ παραπολύ. Neq; enim exiſtimabam adeò iam parum abfore, ſed multum uel pluſculum abfuturum. Bud Cō.

Παρολισθαίνω. labori inſiſtere nequeo, ut ſæpe ſenes uidētur. & εἰ παρολισθοῖ, prolapſus fuerit. ſi paulum aberret. Lucian.

Παρολκή. ῆς. ἡ. mora, dilatio.

Παρομαρτέω comitor. παρακολουθῶ.

Παρόμοιον. τὸ. aſſimile, figura, uel potius uitium orationis cum ab eiſdem literis diuerſa uerba ſumuntur, ut o Tite tute Tati tibi tanta tyranne tuliſti. Euidentius hæc apud Græcos à quibus primum notata ſunt licet uidere. Beda uenerab. Verum lupus uix hanc ab ὁμοιόπτωτον & ὁμοιοτέλευτον diſtinguit.

Παρόμοιος. ου. ὁ. ſimilis, adſimilis παρὰ hic diminutionem denotat, hoc eſt παρ᾽ ὀλίγον ὅμοιος.

Παρομοίωσις. ἡ. ſimilitudo.

Παρομολογία. ας. ἡ. confeſſio. figura eſt cū aliquas res aduerſario concedimus, deinde aliquid inferimus, quod aut maius ſit quā ſuperiora, aut etiam omnia quę poſuimus, infirmet. Rufin.

Παρόν. όντος. τὸ. præſens, decens, cum liceret.

Παροξύζω. in acetum degenero.

Παροξυντικός. οῦ. ὁ. iritatiuus, incitatiuus, acutus, uelox.

Παροξύνω. μ. υνῶ. π. υγκα. exacuo, expergefacio, irito, concito, excito, exacerbo. Actiu. accuſ.

Παροξυσμός. οῦ. ὁ. iritatio, incitatio, exacerbatio, acceſſio.

Παροξύτονος. ου. ὁ. dictio habens accentum in penultima.

Παροπαίδιον. pugio, gladiolus.

Παρόρασις. ιος. ἡ. deſpectio.

Παροράω. μ. παρόψομαι. π. παρεώρακα. perperam uideo, παραβλέπω. ut παρορῶ ἐμφανὲς, hallucinor in re manifeſta. Item deſpicio, negligo, contemno, faſtidio. Actiu. accuſ.

Παροργισμός. οῦ. ὁ. excandeſcentia, iritatio.

Παροργίζω. μ. ίσω. π. ικα. irito. Actiu. accuſ.

Παρόριον. ου. τὸ. planities ſubiecta mōti ad radices montis. Euſt.

Παρόρειος. ου. ὁ. montibus uicinus.

Παροριστής. οῦ. ὁ. qui longe lateq́; uagatur, & qui in proferēdis propagandisq́; finibus ditionis, aut agri damnum dat. Ammiano lib. 2. Epigr.

Παρορμάω. μ. ήσω. π. ηκα. concito, impello, hortor, incito, ſuadeo. Actiu. accuſ.

Παρόρμησις. ιος. ἡ. concitatio.

Παρορύσσω. fodio.

Παρέρχομαι

Παρόρχομαι. præterſalto.

Πάρος. aduerb. loci aut temporis. antea, prius. quondam, ante Genit.

Παροτρύνω. μ. υνῶ. π. υγκα. promoueo. Actiu.

Παρουλίς. tuberculum iuxta gingiuas, προσδόντας.

Παρουσία. ας. ἡ. præſentia, aduentus. Gregor. pro comitatu uſus eſt. Bud. Com.

Παροχετεύσας. μέν. ου. ὁ deducens.

Παροχετεύω. μ. εύσω. π. ευκα. deriuo, cōductum duco quò uolo.

Παροχέτευσις. ſanguinis deriuatio & conuerſio, ad proxima membra, qui ſi ad contraria reuelli tur ἀντίσπασις appellatur.

Παροχέω. ὦ. tranſueho.

Παροχή ῆς. ἡ. largitio, χάρισμα, δώρημα.

Παροχλίζω. tranſmoueo, uectibus emolior.

Πάροχος. ου. ὁ. dator, præbitor, à παρέχω. Dicebantur hoc nomine ij, qui peregrinis ſalem & ligna præbebant, inquit Acron. Horat. Serm. 1. Et parochi quæ debent ligna ſalemq;. Hos Porphyrius copiarios à Latinis uocatos eſſe tradit, qui ſalem & ligna ijs præſtabāt, qui reipub. cauſa peregrè ibāt. Sub nomine autem harum ſpecierum omnia hoſpitibus neceſſaria intelligimus, ut idem Acron alibi ſentire uidetur, lib. 2. Serm. ubi Horatius, πάροχον pro conuiuatore, hoc eſt conuiuij exhibitore poſuit, Vertere pallor, Tum parochi faciem uel ſic me tuentis, ut acres Potores. Bud. in Anno. poſt. Dici poteſt & à παροχεῖσθαι. Nam (ut ſcribit Pauſan.) in Græcia moris fuit, ut in nuptiali curru tres duntaxat ſederent, & media ſponſa, à lateribus ſponſus, & quem uocant πάροχον, qui amicitia uel ſanguine eſſet coniunctus, cuiq; deferrent plurimū Paranymphus dicitur Ariſtophanis interpreti, ubi in Auibus legitur, ὁ δ' ἀμφιθαλὴς ἔρως χρυσόπτερος ἡνίας εὔθυνε παλιντόνους, ζηνὸς πάροχος γάμων. Cæl. lib. 15. cap. 15. Bud. Com.

Παροχούμενοι. οἱ. unà uecti.

Παρόψημα. τὸ. condimentum.

Παροψίς. ίδος. ἡ. uas eſcarium, dictum à rotūditate flexuq;. Vſurpatur & à Latinis. Iuue. Quā multa magnaq; paropſide cœnat. Et Marti. Cui portat gaudens ancilla paropſide rubra Halecem, ſed quam protinus illa uoret. Pollux lib. 10. tradit etiam iuris quoddam genus eſſe, uel mazæ, uel opſonij uilis, quod nunc παροψιμάζον diceremus. Vide quoq; Athenæum lib. 9. & Bayfi. & Eraſmum in prouerbio, Paropſis malorū.

Παροψωνεῖν. clam opſonia coëmere.

Πάρπαγος. obex qui in ſuperiori limine oſtio obijcitur.

Παρρέω. præterfluo.

Παῤῥησία. ας. ἡ. proprie dicitur tranſitus & ingreſſus in mediam & intimam eccleſiæ partē propter concionem. à παρὰ præpoſitione ſignificante acceſſum ad locū interiorē, & uerbo ῥῶ ῥήσω inuſitato, quod dico denotat, ad quod alluſit Euripides. dicens κ' ἀγὼ παρασὰς εἶπον ἐν μέσοις αὐτὶ τοῦ εἰς τὸ μέσον ἐλθών. Dicendum itaq; uidetur παῤῥησία, ſed per ſyncopē παῤῥησία, ex quo liquet per duo ρρ ſcribi debere. Hinc ſumpta metaphora dicitur libertas loquendi, increpandiq; fiducia, ἄδεια. contraria aſſentationi, quaſi παντὸς ῥησία. ἡ διὰ λόγων πρός τινα οἰκείωσις. Ammonius. Rutilius Lupus numerat eam inter figuras orationis. Itē Rufinian. à quo uertitur, oratio libera, uel licentia ſecundum Cornificium.

Παῤῥησιάζω. μ. άσω. π. ακα. audacter loquor, ex æquo liberè loquor, liberè & ingenuè planeq; dico, ἐλευθεροςομῶ. Dicitur & paſſiua uoce παῤῥησιάζομαι pro eodem, licet aliquando ſignificatione quoq; paſſiua ſit. unde πεπαῤῥησιασμένον, ingenuè dictum.

Παῤῥησιαςής. οῦ. ὁ qui procaciter ac libere loquitur: unde Demochartes ob nimiā & procacem linguam parrheſiaſtes appellatus eſt.

Παῤῥησιαςικοί. οἱ. minaces.

Παῤῥησιαςικώτερος. ου ὁ. liberior in loquendo.

Πάρυγρος. ου. ὁ. humidus.

Παρύδατος. ου ὁ. iuxta aquam poſitus.

Παρυπάτη. ης. ἡ. chorda quam parypaten Muſici uocant.

Παρυπατοειδής. ſpecies harmoniæ. Capel. lib. 9.

Παρυπόςασις. minus eſt quàm ὑπόςασις. Bud. Comment.

Παρυποςῆναι. emerſiſſe, eſſe, accepiſſe.

Παρυποψύχω quadantenus refrigero.

Παρυφαίνω. μ. ανῶ. retexo, id eſt deſtruo. Actiu.

Παρυφή. ῆς ἡ. ueſtium contextus, tela.

Παρυφίςαμαι. minus eſt quàm ὑφίςαμαι, id eſt, ferè in natura rerum ſum, uel propemodū ſubſiſto. Bud. Com.

Παρυφοι. οἱ. purpureæ uirgæ ueſti intextæ. Vnde ὑπάρυφος.

Παρφάμενος. ου. ὁ. decipiens dicendo, hortatus, perſuadens.

Πάρφασις. ιος. ἡ. deceptio, commonitio.

Παρῶ. ſino, relinquo, concedo.

Παρῶαι. αἱ. equi ſic dicti colore rufo.

Παρῳδία. ας. ἡ. cum à tragica ſublimitate ad humilitatem comicam ſermo demittitur. παρῳδίαν dicit fieri Hermog. cum in ſoluta oratione aſſumpta parte carminis reliquū proſaicè expletur. Exēpl. ex Demoſth. περὶ τῆς παραπρεσβείας habes apud eūdē Herm. Methodo δεινότητος.

Παρῳδικόν.

Παρωδικόν. τὸ. παρόδικον.
Παρωδῶ. exagito, cõtumelioſè deſcribo, accino.
Παρωθεῖν, uel παρωθεῖσθαι. repellere, ſubmouere. Accuſ. Gregor. de Baptiſ. οὐδὲν τῶν θεῶ μέγα, ὃ μὴ καὶ πτωχοῖς δίδωσιν, ἵνα μὴ κἀνταῦθα παρωθῶνται οἱ πτωχοί. Aeſchin. κατὰ τιμ. παρωσάμενος ἀνδρα προσιόντα, id eſt, expellens domo, & à familiaritate ſummouens, & auerſans. παραγκωνισάμενος, quaſi cubito repellens, & auerſatus. Item abijcio, reijcio, deturbo, abdico. Genit. Lucian. παρωσάμενοι τῆς τιμῆς. Plato lib. 5. de Repub. pro ἀναβάλλεσθαι & ὑπερτίθεσθαι poſuit, hoc eſt in aliud tẽpus reijcere quod petitur, ὃ (inquit) νῦν τὴν πρόσθεν παρωσάμενος. Bud. Com.
Παρωκεανίτης. ὁ littoralis, maritimus.
Παρωκεανοὶ. οἱ. qui habitant iuxta Oceanum.
Παρωλένιον. cubitus.
Παρώνη. nauigij genus, Parones Latinis dicũtur.
Παρῴνησεν. temulentus fuit, à παροινέω.
Παρωνομασία. ας. ἡ. figura cum eodem aut ſimili uerbo quaſi contraria augentur, uocum colluſio, quam & παρήχησιν uocãt. Paronomaſia eſt (inquit Rufinianus) ſecundum prędictum uerbum poſitio alterius, ipſo poſcente ſenſu, ut: Nam inceptio eſt amentium, haud amantium. &c. Latine dicitur adnominatio uel adfictio.
Παρωνυμία. ἡ. leuis imitatio, teſte Aquila, apud quem plura uide. uidetur autem eadem cum paronomaſia.
Παρώνυμον. ου. τὸ. denominatiuum, id eſt nomen ab alio nomine deriuatũ, acceſſorium nomen ex euentu. Παρωνύμων meminit Ariſtoteles in Antepraedicamentis.
Παρωνυχία. ας. ἡ. morbus iuxta ungues, rediuia Latinis dicitur, uulgò panaricius apud imperitos linguarum medicos. Eſt & παρωνυχία herba morbi illius medela, bouinalis uulgò dicta.
Παρώπανος. ὁ. attonitus, perculſus.
Παρώπια. τὰ. ocularia equorum, coria quae ambiunt oculos equorum, αὐτήλια.
Παρώπιαι. αἱ. anguli oculorum interiores exterioresq;, qui & πηγαὶ, id eſt, fontes dicuntur, quòd lachrymae inde profluant.
Παρωρεία. ἡ. radices montium apud Strab.
Παρωρος. intempeſtiuus.
Παρωροφίς. ίδος. ἡ. ora tecti.
Παρώσαντος τὸ ἴσον. negligentes.
Παρώτιον. ου. τὸ. ornamentum aurium. Item alter oculorum angulus qui aures ſpectat oppoſitus τῷ ῥαντῆρι, qui uidelicet naſum. Nicãd. ſchol.
Παρωτίς. ίδος. ἡ. abſceſſus ſecus aures, ſiue inflammatio circa glandulas auribus adiacẽtes, quod etiam parotis à medicis Latinis uocatur. Celſ. lib. 6. cap. 16. Dioſcuros id eſt gemellos uocat. uide διόσκουρος.
Παρωχρος. ου. ὁ. pallidus.
Πᾶς. παντὸς. ὁ. & πᾶσα. ἡ. omnis, quilibet, uniuerſus. Aliquando pro totus, ut eſt apud Lucã, καταγελώμενος ἦ πᾶς ἔσαι, &c. de quo in καταπίζω. Vnde πᾶς ἕκαστος, pro unuſquiſq;, ſinguli: ſimiliter & πᾶς τις, nemo non, & πᾶς ὅστις, quiuis, quicunq;. Bud. Com. Syracuſiorũ lingua ſignificat patrem. Etym.
Πάσασθαι, α correpto guſtare, comedere, ſaturari. Vnde ἄπαστος. Sed α producto ſignificat poſſidere.
Πασιθέα. ας. ἡ. Paſithea, quae & Euphroſyne, una è tribus Gratijs.
Πασιφάη. ης. ἡ. Paſiphaë, tetraſyllabum eſt.
Πασπάλη. ἡ. minutiſſimus puluiſculus farinae. Accipitur pro quacunq; re minutiſſima. Eraſ. prouerb. Ne ramenta quidem. uel, Ne paſpalã quidem. Item milium, ὁ κέγχρος.
Πάσσαλος. ου. ὁ. &
Πάσσαξ. κος. ὁ. Ariſtoph. idem quod πάτταλος.
Πασσαλίσκος. ου. ὁ. diminutiuum πασσάλου, hoc eſt, paruus palus, paxillus.
Πασσυδεὶ. Thucyd. &
Πασσυδὶ. cateruatim, omnino, totis uiribus.
Πασσύρως. funditus, ἄρδην.
Πάσσω. μ. πάσω. π. ακα. ſpargo, uario, tingo. Item edo. Actiu.
Πάσσων. ωνος. ὁ. pinguior, latior. Comparatiu. eſt à παχὺς, ut βραδὺς, βραδίων, & βράσσων.
Παστάς. άδος ὁ. porticus, locus cõuiuij, thalamus nuptialis, uelũ geniali lecto impendens. à πάσσω, orno. Dicitur nõnunquã de quauis domo ad aliquem excipiendum apta. Moſchop. Cael. lib. 15. cap. 24.
Παστός. οῦ. ὁ. idem. Aliquando pro eo, qui cibo operam dedit à πῶ, id eſt, ἐσθίω.
Πασέλη. ης. ultimus dies anni. πασίλη uerò τὸ ξύσμα τοῦ δέρματος. Suid.
Παστοφόρος. ου. thalamifera. Veneris epitheton à παστός, & φέρω. Item παστοφόροι, ferentes pallium, ut fit in proceſſionibus.
Πάσχα. ατος. paſcha.
Πασχαλκίδης. multarũ artiũ, πολύτεχνος. Heſych.
Πασχητιᾶν. prurire, futuere, obſcoenè & incontinenter pati, quaſi dicas parturire.
Πασχητιασμός. ὁ. incontinentia, pruritus ad Venerem.
Πάσχω. μ. πείσομαι. ἀπὸ τοῦ πένθω. π. πέπονθα. ἀόρ. β. ἔπαθον, ἀπὸ τοῦ πήθω, ſicut Latinis patior, per fero, tolero, ſuſtineo. Refertur tamẽ & ad inanimata. Demoſt. εἰ πάθοι τι ἡ ναῦς. id eſt. Si periret nauis. Idem παθεῖν τι, pro affectũ eſſe miſericordia dixit.

dia dixit. Eſt etiam πάσχειν. admittere aliquid. Demosth. μηδαμῶς μηδὲν ἀβέλτερον ὑμεῖς πάθοιτε. Videte ne ſic ſtultè ſtatuatis, ne quid ſtolidè admittatis. Eſt etiam facere, ut ἀλλὰ τί ἂν πάθοις; Terentius, Quid cum illis agas, qui neque ius neque bonum atq; æquum ſciunt? Iſocrat. ὅπερ πάσχουσι οἱ πολλοί. Quod multi faciunt, quod hominũ uulgò accidit, quod multis uſu uenit. τὸ δὲ πάσχειν, inquit Ariſtoph. interp. οὐ μόνον ἐπὶ τῶν πασχόντων τί λέγεται. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ποιούντων: καὶ γὰρ οἱ ποιοῦντες τρόπον τινὰ καὶ αὐτοὶ πάσχουσι πάθος. αὐτὸ τὸ ποιεῖν. Et cum interrogatione, cum rem nouam, aut abſurdam deſignare uolumus. Lucian. τί παθὼν, σαυτὸν εἰς τοὺς κρατῆρας ἐνέβαλλες; Latini dicũt: Quid illi accidit? Ariſtot. de Mundo τοῦτο δὲ πάσχουσι διά. hoc illis propterea uſu uenit, uel id quod ideo euenit, accidit. εὖ πάσχειν, & ἀγαθὸν πάσχειν beneficium accipere, beneficio affici: cui opponitur τὸ εὖ ποιεῖν. Vnde ἀντιπάσχειν, beneficium reponere, ἀντευεργετεῖσθαι, ἀντευποιεῖν. De huius uerbi conſtructione tradit Priſcianus lib. 18 ſcilicet cum genitiuo, datiuo & accuſatiuo Bud. Com. Ammonius diſtinguit à συμπάσχειν.

Πατάγημα. τὸ. ſtrepitus, capitur pro garrulo & ueteratore.

Πατάγημα, πάταγος. fragor, crepitus. uide inferius per duplex ττ.

Πατάζω, &

Πατάνιον. ου. τὸ. ſartago. Item pandum & phialæ inſtar, amplum poculum, quod βατάνιον per β quidam proferunt.

Πατάνιον. τὸ. patella, τρυβλίον ſartago repanda.

Πατάσσω. μ. άξω. π. αχα percutio, pugnum illido, pulſo, conculco, ſono. Actiu. accuſ.

Πάταχνον. τὸ. inſtrumentum, coquinarium, ſartago. uide πλάχνη.

Πατέλλια τὰ. pocula quædam perampla. Cælius lib. 15. cap. 6.

Πατερίζω. patrem appello.

Πατέριον. diminut. à πατὴρ. paterculus.

Πατέω μ. ήσω. π. ηκα. peſſundo, calco, uado. Acti. accuſ.

Πατηνός. conculcatus, uulgaris.

Πατὴρ. genit. πατέρος, uel πατρός. quaſi παυτὴρ, id eſt τοὺς παῖδας τηρῶν, filios ſeruans.

Πατηρ. ῆρος. ὁ. calcator.

Πάτηθον. ου. calcatis ſimiles palmulas uocant.

Πάτνωμα. tectum.

Πάτος. ου. ὁ. callis, uia, pruina, cœnũ. Πάτον etiã interpretantur cœnũ ceromati permixtum. Cęl. lib. 4. cap. 26. Item oleum quo perfundebantur luctaturi, quod & ceroma dicitur.

Πάτρα. ας. ἡ. patria. ponitur apud Hom. & Pindar. pro φρατρία.

Πατραγαθία. ἡ. patris probitas.

Πατράδελφος. ου. ὁ. patruus.

Πατραλόας, uel πατραλοίας. ου. &

Πατραλοίης. ου. ὁ. patricida.

Πατρεύς. έως. ὁ. aliquis ex Patris ciuitate quemadmodum ab Antiochia ἀντιοχεύς.

Πάτρη patria.

Πατριά. ᾶς. ἡ gens, familia, tribus.

Πάτρια. τὰ. mores patriæ. Vide Ammonium.

Πατριάζω. mores patris refero, patriſſo.

Πατρίκιος. patricius, id eſt ὁ πατὴρ τοῦ κοινοῦ. Suidas.

Πατρικός. οῦ. ὁ. paternus, hæreditarius. Vide πάτρια in Ammonio.

Πάτριος. ου. ὁ. patrius, conſuetus.

Πατρίς. ίδος. ἡ. patria, tribus, genus paternum, regio. Vide Ammonium in πολίτης.

Πατριώτης. ου. ὁ. conterraneus, tribulis. Vide πολίτης in Ammonio.

Πατρόθεν. ex parte patris. Vnde πατρόθεν καλεῖν. patris addito nomine aliquem compellare.

Πατροκασίγνητος. ου. ὁ. patruus.

Πατροκτονία. ας. ἡ. patricidium.

Πατροκτόνος. patrem occidens, πατραλοίας, paroxyton. Cyrill.

Πατρόκτονος. à patre occiſus, paroxyt. Cyrill.

Πατρομήτωρ. unde quis maternum genus ducit.

Πατρονομέω. μ. ήσω. π. ηκα. paterno more tracto. Actiu. accuſ.

Πατρονομούμενος. paternis legibus utens.

Πατροπαράδοτος. ου. ὁ. à patribus traditus.

Πατροπάτωρ. auus paternus.

Πατροραίστης. πατροκτόνος.

Πατρότης. ητος. ἡ. paternitas.

Πατροτύπτης ου. ὁ. percuſſor patris, πατραλόας.

Πατροῦχος. ου. ἡ. filia cui uni hæreditas obuenit. quæ & ἐπίκληρος uocatur.

Πατροφόνος. ου. ὁ. &

Πατροφόντης. ου. ὁ. idem quod πατροκτόνος.

Πατρώζω. μ. ώσω. π. ωκα. πατριάζω. Neutr. apud Herodian.

Πατρώϊος. πατρῷος. Ionice. Nam Iones in ſimilibus uocibus ſolent ab alijs ſuppreſſum iota exprimere, πατρώϊος dicentes.

Πατρωνεία. patrocinium.

Πατρῷος. ου. ὁ. penanflex. paternus, πάτριος. Vnde πατρῷα dicuntur quæ recepta ſunt in patria, ut quæ filij à maioribus uelut per manus acceperunt. πατρῷοι θεοί. penates dij patrij, qui ſingulis ciuitatibus præſunt, Ariſtoph. in Ran. πατρῷον pro πατρόθεν dixit. Vide πάτρια in Ammonio

Πατρωός. ου. ὁ. uitricus, oxytõ. Cyrill. Et πάτρως, genit. πάτρω Atticè, id eſt, ὁ τοῦ πατρός θεῖος, Suid.

πάτρως. ωος. ὁ. patruus, Steſichorus τὸν κατὰ πατέρα πρόγονον, πάτρωα uocat, & Archilochus Amphiarao Oiclis filio natus, qui Oicles Antiphaten Melampi filium, patrem habuit, Melãpum ipſum πάτρωα ſuum, longa generis ſerie diſtinctum, appellat Euſt. Bœot.

παταγέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſtrepo, obſtrido.

πατάγημα. &

πάταγος. ου. ὁ. ſonus, percuſſio, ſonus ex percuſſione, ſtridor. Vſurpatur pro homine obſtrepero. Dicitur πατάγημα & πάταγος ſimplici τ pro eodem.

πατταλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. figo palum.

παττάλιαι. ſubulones, ceruorum genus, à cornuum figura. Gaza in Ariſtotele παττάλιας interpretatur ceruos, quibus primum cornua prodire incipiunt.

πάτταλος, aut πάσσαλος. ου. ὁ. palus, clauus ligneus, paxillus, pertica unde aliquid ſuſpenditur. Vnde παττάλω ἀνακρεμάσαι, id eſt Clauo ſuſpendere prouerbio dicitur, pro negligẽtius curare aliquam rem, Euſtathio.

πάττω. ſpargo, πάσσω.

πατύστομος. ὁ. qui eſt ore patulo.

παῦ. monoſyllabicè, dicunt Dores pro παῦσαι. Aelius Dionyſ.

παυγάζω illuſtro, ἐπιλάμπω malim αὐγάζω.

παῦλα. ης. ἡ. quies, finis. ut παῦλα τῆς ζωῆς, Theodorus.

παυνί. menſis Iunius apud Aegyptios.

παύομαι. μ. αύσομαι. π. αυμαι. deſino, quieſco, ceſſo. Depon. genit. ut παύομαι τῆς ὀργῆς, deſino iraſci. παύομαι βασανιζόμενος, deſino torqueri. παύομαι τῆς ἀρχῆς, abeo magiſtratu, & abdico me. παύομαι τῆς ἀσχολίας ἑαυτῆς, defunctus ſum hac occupatione & negocio.

παυράκις. paucies, ὀλιγάκις.

παῦρος. ου. ὁ. paucus, facilis numeratu.

παυσάνεμος θυσία. ſacrificium pro ſedando uẽtorum turbine, ſic apud Aeſchyl. Agamemnõ immolandam filiam ſuam uictimam appellat.

παυσίβακτροι. baculis robuſtis utentes, ut qui fuſtibus lites ſedant & dirimunt.

παυσικάπη ἡ inſtrumentum ad modum rotæ rotundum, per quod iumentorum colla tranſmittebant, ne pabulum contingerent: ſimiliter & de hominib. effertur, ne uidelicet manus ori poſſent admoliri, quaſi πάνσατα τοῦ κάπτειν, ἤγουν ἐσθίειν. Euſt. Iliad. χ.

παυσίλυπος. ου. ὁ. ademptor curarum. Epitheton Iouis apud Sophoclem. Ita enim uocabant poculum illud quod in conuiuijs tertiũ Ioui ſeruatori dicatum erat, uide διὸς σωτῆρος.

παῦσις. quies, ceſſatio.

παυστέον. cauendum eſt.

παυστήρ. ῆρος. ὁ. &

παυστήριος. ου. ὁ. ſedator, finitor.

παυστήρια. ſepta, obices.

παυσωλή. ῆς. ἡ. quies.

παύω. μ. αύσω. π. αυκα. ſedo, ceſſare facio, finem impono, libero. Genit. & aliquando accuſ. ut παύειν ἄρχοντα, abrogare imperium magiſtratui, Lyſiæ. & στρατηγοῦντα δ' αὐτὸν ἐπαύσατε, Demoſth. Aliquando ſine caſu ponitur, tuncq; accuſatiuum ἑαυτὸν ſubintelligunt.

παφίην. quæ eſt ex Papho Cypri urbe. Veneris epitheton. Etym.

παφλάζω. μ. άσω. π. ακα. ſono, balbutio, turbor, ebullio, æſtuo. Verbum eſt fluuiale. Neutr.

παχέες, & παχεῖς οἱ proceres, diuites.

πάχετος, pro παχύτερος. craſſior.

παχήμερον. mendeſium unguentum.

πάχνη. ης. ἡ. pruina, humor è terra mari'ue elatus, neq; confectus à ſole, ſed refrigeratus

παχνόω. μ. ώσω. π. ωκα figo, conglutino, denſo. Item contriſto ſeu perdo, ut Heſiod. ἐπαχνώσει φίλας. Sumpta metaphora à pruina quæ arbores frigore corrumpit. Actiu.

παχνώδης εος ὁ ἡ. pruinoſus.

πάχος. εος. τὸ. craſſitudo, ruditas.

παχών. apud Aegyptios menſis Maius.

παχύδερμοι. qui ſunt pingui illotaq; cute, craſſipelles. Ponitur pro fatuis ac rudibus. Cæl lib. 3 cap. 5.

παχυκνήμος. ου. ὁ. habẽs ſuras pinges.

παχυμερῶς. craſſo modo. Eraſ. in Chil.

παχυμερές τὸ. pars craſſior.

παχυμερέστερον. craſſius, indiſtinctius, rudius.

παχυωθέντες οἱ. corpulenti.

παχύνοος. ſtupida mente, craſſo ingenio.

παχύνω. μ. υνῶ. π. υγκα. impinguo. Actiu.

παχύς. έος. ὁ. craſſus, pinguis.

παχυστομεῖν. difficulter, aſperè ac craſſè loqui, cuiuſmodi barbarorum uox eſt. Strab.

παχυστομία. ἡ. Eraſ. in Chil. incondita & craſſa loquela, Strab. lib. 14. quaſi interpretatur, quando ſubijcit, καὶ ἀφυΐα τις τοῦ φωνητηρίου ὀργάνου.

παχύστομος. ου. ὁ. craſſilinguis. Strab. 14.

παχύτερον. τὸ. craſſus, rudius, pinguiore Minerua.

παχύτης. ητος. ἡ. craſſitudo.

παχύτριχος. cui craſſus pilus.

παχύφλοιος. ου. ὁ. habens ſarmentum, craſſi corticis, craſſo cortice ueſtitus. Dioſcor.

παχύχειλος. cui labrum craſſum.

πάω. adipiſcor, ueſcor. legitur & in paſsiua uoce apud Plutarchum.

Πεδάασκον. impediebant, ligabant.
Πεδάγϱετος. uarius, μεταλλητὸς.
πέδαι. αἱ. pedicæ, & omne uinculũ pedum.
Πεδανὸς. ὁ. per terram ſerpẽs, humilis, leuis, merces pro uaticinio.
Πεδάρσιος. ſublimis, excelſus, uolans. παρὰ τὸ ἐκ τοῦ πέδου ἀείρεσθαι. (πέταλα.
Πεδαυνά. τά. pocula latiuſcula, & amplo ore, ἐκ
Πεδαχνοῦσθ. ſupinũ & negligentẽ eſſe, deliciari.
Πεδαωρεύς ἦς. equus ferociens, & μετεωρευτής.
Πεδάω. uel πεδέω. μ. ήσω. π. ηκα. impedio, ligo, compedio, compedibus uincio. Actiu.
Πέδη. ης. ἡ. pedica, uinculũ παρὰ τὸ πούς & τὸ δέω uel παρὰ τὸ πεζὴν τοὺς πόδας.
Πεδῆ. in terram, εἰς γῆν.
Πεδήορος. ὁ. ſublimis, celſus, μετέωρος, ὑψηλὸς ἐκ πέδου. Nicander.
Πεδήτης. uinctus.
Πεδιαῖοι uocabantur apud Athenienſes illi qui paucorum dominatũ in Repub. probabant, & oligarchiã introducere ac cõfirmare ſtudebãt.
Πεδιακὸς campeſtris. (planities.
Πεδιάς. άδος ἡ. campeſtris in planitie poſita, ipſa
Πεδιάσιμος. ὁ. ſpecies myrrhæ, campeſtris myrrha dici poteſt, campeſtri ſolo nata.
Πέδιλλον. Aeoles dicunt pro πέδιλος. Etym.
Πέδιλον. ου. τὸ. talare, calceamentum uarium.
Πεδινός. ὁ. campeſtris, planus.
Πεδιόθεν. è terra.
Πέδιοι. οἱ. qui in locis planis morantur.
Πέδιον. paruum uinculum, paruus nodus, Etym.
Πεδίον. ου. τὸ. ſolũ, campus, planities, uiridarium, hortus, pars pedis, quæ manus metacarpio reſpondet, quinq; conſtans oſſibus. Hippoc. lib. de Articulis. στῆθος ποδὸς dixit. Sed πέδιον, paruum uinculum.
Πεδόθεν. è campo, à puero. translatione à plantis ſumpta.
Πεδοῖ. greſſim, pedibus, apud Aeſchylum, πεζῇ. Item humi, εἰς γῆν.
Πέδον. ου. τὸ. idẽ quod πεδίον, id eſt γῆ, ἔδαφος, Suid. Item domus, domicilium. Etym.
Πέδων. ωνος. ὁ. uerbero, maſtigia, ὁ πολλάκις πεδηθεὶς κακοῦργος δοῦλος. Euſtath. Iliad. θ. qui & ῥιπέδων.
Πέζα. ης. ἡ. pes extremus, τὸ κάτω τοῦ ποδὸς σφυρόν. unde Thetis ἀργυρόπεζα Hom. quaſi λευκοὺς πόδας ἔχουσα. Zenodot. teſte Gal. aiebat πέζαν uocari pedem ab Arcadib. & Dorienſib. Hippoc. uidetur hoc nomine pedis planitiem uel pedũ talos appellaſſe. Pollux. τὸ δὲ ὑπὸ τῇ κνήμῃ μέρος, καλεῖται σφυρὸν καὶ πέζα. pars quæ ſuræ ſubiacet uocatur πέζα uel σφυρόν, hoc eſt malleus, & iuxta utrinq; eminent tali, in quos oſſis extuberationes deſinunt, teſte eodẽ Poll. hoc eſt, παρὰ τὴν πέζαν ἑκατέρωθεν, προὔχουσιν ἀστράγαλοι εἰς οὓς αἱ περόναι καταλήγουσιν. Itẽ fimbria, ora, κύκλας, limbus, & quicqd extremitatẽ ueſtis ambit, tueturq; quo tardius deteratur. Eſt & retis genus rotũdũ. Item meretrix ſine organis ſympoſia frequentans. Etym.
Πεζέταιρος. ου. ὁ. ſatelles, ſtipator, miles altero pede nudus, altero armatus, pedeſter, Suid. Et ſocij Philippi πεζέταιροι appellati ſunt, nec mirum, cũ Poll. Macedonicã dicat eſſe uocem. Eſt & illud expendendum rectius, ne per αι in ſecũda ſyllaba ſcribatur, quam lectionem præ ſe ferũt exemplaria Demoſth. Vlpiani rhetoris, & Suidæ, ac etiam Hermogenis.
Πεζεύοντες. terreni.
Πεζευτικός. ὁ. greſſilis, gradiens.
Πεζεύω. μ. εύσω. π. ευκα. eo pedes. Neut.
Πεζῇ. aduerb. pedibus, βαδίζων. πεζῇ καὶ κατὰ θάλασσαν. terra mariq;.
Πεζικὸς. ὁ. ὁ. pedeſtris, poëticẽ pro πεζός. Thucyd. tamen dixit: ἐν στρατιᾷ ὡρμημένοι, καὶ ναυτικῇ καὶ πεζικῇ.
Πεζίτης. idem.
Πεζίδα. corollæ.
Πεζογραφεῖν. proſam ſcribere.
Πεζογράφοι. ſcriptores proſæ orationis.
Πεζολόγοι. hiſtorici, συγγραφεῖς.
Πεζομαχία. ας. ἡ pugna pedeſtris.
Πεζόν. οῦ. τὸ. peditatus Et πεζὰ aliquando humilia & ſubmiſſa. & πεζὸν ζῶον & πεζευτικόν, Ariſt. terrenum uel terreſtre animal & gradiens.
Πεζός. οῦ. ὁ pedes, pedeſtris. ὁ ἐκ ποδῶν μαχόμενος. Inde πεζὸς λόγος, proſa oratio, quaſi dicas pedi tem ſeu pedeſtrem ſermonem, quæ nec carminis ſublimitate, ne figurata numeroſa oratione nititur. De hoc Bud. Epiſt. ad Salmonium. πεζὸν ζῶον, animal pedeſtre, Gaza in Ariſtotele.
Πεζοφόρος. talaris, fimbriatus.
Πεζώτερος. ου. ὁ. humilior.
Πειθανάγκη perſuaſio cum neceſſitate cõiuncta.
Πειθανολογία. pbabilitas, perſuaſibilis oratio. melius ſcribitur per iota in prima ſyllaba, ut infrà.
Πειθανός. οῦ. ὁ. uide πιθανός.
Πειθαρχέω. μ. ήσω π. ηκα principibus obedio. Accipitur autẽ pro quouis modo obedire. Neut. genit. Ioſeph. lib. 2. πειθαρχεῖν αὐτῶν περὶ τῶν ὅλων. Vide πειθεσθαι in Ammonio.
Πεῖ. uide πῦς in Ammonio.
Πειθαρχία. ἡ. obedientia quæ fit principibus. Moſchop. putat per πι meliꝰ ſcribi primã ſyllabã.
Πειθαρχικός. οῦ. ὁ. obediens principi, principum edictis æquo animo obſequens.
Πειθώνιον. ου. τὸ. officium. Ioſeph. libro 2. φανερὸν

ποιῆσαι τὸ πειθήνιον τοῖς στρατιώταις, Conſueta reddere officia.

πειθήνιος.ου.ὁ. obediens.

πειθηνίως. obſequenter.

πείθομαι.μ.ἐίσομαι.π.πεισμαι. perſuadeor, cõfido, pareo. Depon. datiuo. unde *πίστις*, fides. Verũ *πείσομαι* quantumuis formetur recte à *πείθομαι*, uſus tamen obtinuit ut rariſſime accipiatur pro perſuadebor, ſed potius pro patiar à *πάσχω*. uide collectanea Moſchoph. ad Philoſtrati Imagines. Dicimus etiam *πείθεσθαι αὐτῷ* pro eo quod Cic. dixit omnẽ ſpẽ in ſe ipſo reponere ſui. Ammonius diſtinguit à *πειθαρχεῖν*.

πείθω.μ.είσω.πα.πέπεικα. perſuadeo, in ſententiã meam adduco. Chryſoſt. *ἔπεισε φαντάζεσθαι*, author fuit ut animo conciperent. Datiuo. Herod. cum accuſatiuo iunxit, *καὶ μηδένα ἄλλον ὑμᾶς ἐμοῦ διαφορεῖν, ἐμαυτὸν ἀκριβῶς πέπεικα*, Perſuaſiſſimum habeo. Sæpe duos habet accuſatiuos, ut *πείθουσι πόλει τὸ πρᾶγμα.* Item ſpero & contendo. Etym.

πειθώ.όος. &

πειθώς.ἡ. oxyton. perſuaſio, *πεισμονή*. Erat profanis deæ nomẽ, dicendi præſidis, quam Ennius Suadam, Horatius Suadelam, Cicero Lepôrem uocat, hanc & *ψυχαγωγὸν* appellant, quaſi ductricem & oblectatricẽ animæ, & flexanimam. *καὶ δύναμιν ῥητορικὴν δυναμένην καταπείθειν*, ut inquit Ariſtoph. interp. Vide Cic. Brutum. & Bud. in Annot. & Politian. in Miſcel.

πειθὼ ἐρωτική. lenocinium amatorium.

πεικόν. amarum. *πικρόν.*

πεῖκος. lana, *ξάμμα*. uſitatius eſt *πέκος*.

πείκω. apto, tondeo. propriè de ouibus. *πέκω*.

πεῖνα, uel *πείνη.ης.ἡ.* fames.

πεινάλεος.ου.ὁ. famelicus.

πειναρός. ſordidus. malim per iota, ut infrà *πιναρός*.

πεινάω.μ.άσω.π.ακα. &

πεινέω, & infin. *πεινῆν*. eſurio. Neut. datiuo.

πείνημι. poëticè pro *πεινάω*.

πεινητικός. cibi appetens, famelicus,

πεῖρα.ας.ἡ. periculũ, experientia, conatus, ut *πεῖραν λαβεῖν, καὶ ποιεῖν, καὶ δοῦναι*, pro experiri & periculum facere, Herodian. Attici *ἀντὶ τοῦ δόλος καὶ τέχνη* accipiunt. unde *πειραταὶ* dicuntur *οἱ περὶ θάλασσαν κακοῦργοι*, ut annotat Sophoclis interpres in Aiacẽ. Ammonius diſtinguit à *πεῖρα*, & alibi ab *ἐμπειρία*.

πειράζω, uel *πειράω μ.άσω.π.ακα.* experior, tento, periculum facio. Et dicitur ferè de inani conatu, ut aues adhuc pennis immaturis uolare geſtientes facere ſolent. Thucyd. *καὶ πᾶσαν ἰδέαν πειράσαντες*, Nihil non tentantes. Greg. de Baſilio, quem tyrãnus minis abſterrere fruſtra conabatur, *ἄλλον δεῖ τινα πειρᾶν τῶν ἀδρανεστέρων*. Vnde & *πειρᾶν αὐτὴν* dicitur *τὴν γυναῖκα*, cum de ſtupro ſolicitat & interpellat Latinè attentare pudicitiã matronæ uel puellæ dicitur, quod eſt conari labefactare Actiu. Bud. Com.

πειράζων.οντος.ὁ. diſſimulator.

πειραίνω. termino, finio, *περατῶ*.

πειραιεύς.οῦ portus eſt Athenis ſolitarius & deſertus, quinq; & triginta ſtadijs ab urbe diſſit.

πειραιός. idem. Etym.

πειράομαι μ.άσομαι π.ασμαι. ſicut *πειράω*, pro tẽto, aggredior, conor, nitor, experior, id eſt periculũ facio & experior, id eſt, utor & adipiſcor: ut experior meliorem fortunam. Syneſ. *καὶ καλλίονος πειρᾶσθε τοῦ δαίμονος*, Meliorem fortunam experimini. id eſt fœlicius egit fortuna uobiſcum. Bud. Com.

πεῖραρ. &

πεῖρας.ατος.τὸ. finis, funis, uinculum.

πειρασμός.οῦ.ὁ. tentatio.

πειραστής.οῦ.ὁ tentator. Ammonius diſtinguit à *πειρατής*,

πειραστικός. qui conatu inani utitur. à *πειράζω*. Ariſtot. appellat *πειραστικοὺς λόγους*, qui ex illis quæ probantur reſpondenti colligunt oppoſitã ꝓpoſitionem. Bud. Com.

πειρατεία. piratica, latrocinium.

πειρατέον. experiundum eſt, danda eſt opera, uel enitendum eſt.

πειρατεύω prædor.

πειρατήριον.ου.τὸ. tentatio, locus tentationis, pirateriũ, nauis piratarum, receptaculum latronum atq; prædonum.

πειρατής.οῦ.ὁ. pirata, à *πείρω*, pertranſeo, quia ſemper mare permeat, uel à *πεῖρα*, quod aliquando fraudem, & damnum ſignificat. Ammonius diſtinguit à *πειραστής*.

πειρατικαὶ νῆες, Plutarcho dicuntur naues prædatoriæ. Bayf.

πειρηθέωμεν, pro *πειραθείημεν*. experiamur.

πειρήνη. fontis nomen in Corintho.

πείρησαι. *ἀντὶ τοῦ πείρασαι*. tentes. Etym.

πειρητίζω.μ.ίσω.π.ικα. *πειράζω*.

πειρίθους. Perithous. Etym.

πείρινθα. apud Homer. quadrangulum tabulatum in ſuperiori currus parte, ubi ſarcinæ & onera reponuntur, uel crates quædam uiminea quæ uehiculo alligatur in parte ſuperiori, quadrata, cuiuſmodi in eſſedis ſuis utuntur ferè Brabanti, ſic enim ait Euſtathius Iliad. *ω. πείρινθα τὸ τετράγωνον πλινθίον τὸ ἄνω περιδεόμενον ταῖς ἁμάξαις, πλεκόμενον ἐκ ῥιπῶν, ῥίπας δὲ οἱ τῆς εἰσέας λόγοι*. Idem dubitat alibi, ſit n

bi,ſit ne nominandi caſus,πέριυς.ινθος,an πέ ρινθον.τὸ.dicitur & ὑπέρτερον.

Πέριθος.idem.Etym.

Πέρω.μ.ρῶ.π.κα.ἀόρ.α.ἔπειρα tráſco,penetro, traijcio,pungo,figo.

Πειθώ.ους.ἡ.obedientia,perſuaſio.

Πείθος.irrigans,humectans.inferius per iota tantum ſcribitur.& πίσεα.τὰ.

Πείσεσθαι.paſſum iri.

Πεῖσις.ιος.ἡ paſſio,perſuaſio.

Πεῖσμα.ατος.τὸ.firmamentum,refugium,& cõtentio.Etym. Item rudens,id eſt,funis nauticus,quo nauis in littore religatur quem Oram uidetur dixiſſe Quintil.

Πεισμονή.ῆς.ἡ.perſuaſio.

Πείσομαι.patiar.

Πεῖσος.locus humidus.nam πείσαι rigare eſt.

Πειστέον obediendum,uel credendum eſt.

Πειστήρ.obediens,ὑπήκοος.

Πειστικός.qui facile perſuadet,obediens.

Πείσω.futurum anceps à πάσχω,uel πείθω.

Πείσων.ονος.ὁ.Piſo Romanus.

Πεταίνω.agito.

Πειώλης catamytus,incontinens.ὁ δὲ τὸ πέος ἀπολλύμενος.ſcortator.Etym.

Πέκος.pellis,κῶδιον.

Πεκτέω.&

Πέκω.tondeo,pecto,euello.πείκω ſuperius.

Πέλα.πορφυρᾶ ὄϊς.Dorienſibus.

Πελάγια.τὰ.pelagica,κρόταλα.

Πελαγίζω.exundo,æſtuo,reſtagno.Actiu.

Πελάγιος.ου.ὁ.maritimus,intra pelagus poſitus.

Πέλαγος.εος.τὸ.pelagus,profundum maris.Dictum ſic putant,quòd ſit τῆλε τῆς γῆς,id eſt procul à terra quaſi τήλαγος,uel τὸ μὴ πέλας γῆς.

Πελαγός.ἀντὶ τοῦ πελαργός.Etym.

Πελάζω.μ.άσω.π.ακα.propinquo,admoueo,à πέλας.Actiu.

Πελανοὶ.οἱ.& πελανοί,uaticinia quæ per uictimas inſtituuntur. Euſt.αἱ δὲ θυσιῶν μαντεῖαι.

Πέλανος.ου.ὁ.mola ſacrificijs apta,quæ fiebat ex tenuiſſima farina,uel bellaria & cupediæ ex tenuiſſima farina ſacrificijs apta. Item ſpuma cõcretior circa os,apud Euripidem in Oreſte. Item ſuccoſa lachryma inſtar turis gummi denſata,οἱ μέλιτι δεδευμένοι καρποί,hoc eſt, melle conditi fructus πέλανα uocantur. Item primitiæ dijs oblatæ. Eſt & obolus uaticinantibus erogari ſolitus.Attici omne congelatum ſic dicunt.Etym.

Πελαργᾶν.conſulere,admonere.

Πελαργιδεῖς.οἱ.pulli ciconiæ.

Πελαργικόν.murus à Tyrrhenis ſuffoſſus, quòd ciconiæ propter ſindonas putarentur.Etym.

Πελαργικὸς νόμος.lex ab Ariſtophane dicitur,qua liberi parentes alere iubentur.

Πελαργοί.Thuſci,τυῤῥηνοί.

Πελαργος.ου.ὁ.ciconia.διὰ τὸ ἔχειν πτερὰ μελάντερα,ἢ λευκά.πολὸν γὰρ τὸ μέλαν,& ἀργὸν τὸ λευκόν.De ciconijs uide Aelianum,& Oppianum in Ixeuticis. Item fictile quoddam inſtr ciconiæ roſtrum habens.

Πελαργοχρώτες νῆες.apud Lycoph.naues ciconiarum aſſimili coloræ tinctæ,in quibus & τὸ πέλον id eſt atrum,& τὸ ἀργὸν id eſt,candidus color,uiſitur.

Πέλας.propè.

Πελασγία.dicta eſt olim Theſſalia.

Πελαστής adhærẽs,appropinquator.Ammonius.

Πελατεία clientela.

Πελάτης.ου.ὁ.&

Πέλατος.ιος.miniſter,mercenarius,cliens.relatiuum eſt patroni Plutarc.in uita Rom.τοὺς δυνατοὺς ἀπὸ τῶν πολλῶν διῄρει πάτρωνας ὀνομάζων,ὅπερ ἐστι προστάτας:ἐκείνους δὲ κλιέντας,ὅπερ ἐστι προστάτας:ἐκείνους δὲ κλιέντας,ὅπερ ἐστι πελάτας.

Πελατικόν.τὸ.clientela.

Πελάχνη.cochleare,catinus,uide πάταχνος.

Πελέθρισμα.curſus,δρόμημα.

Πέλεθρον.ου.τὸ.iugerum,columba.

Πέλει.eſt,fit,decet,conuenit.

Πελειὰς.ας.ἡ.πέλεθρον.

Πελειὰς.άδος.ἡ columba liuia,à liuore dicta, ut Gaza uertit in Ariſtot.

Πελεκᾶνος.ου.ὁ pelicanus auis,quæ & δρυοκολάπτης dicitur,quoniã arbores perforat.Hieron.in Pſal.plateas interpretatur τοὺς πελεκᾶνας:quarum auium duo genera,terreſtre unũ,alterum inter aquas degit,Videtur has Plinius onocrotalos uocare.Vide πελεκᾶνος.

Πελεκάω.μ.ήσω.π.ηκα.dolo,ſecuri percutio. Actiu.accuſ.

Πελεκίζω.μ.ίσω.π.ικα.idem.

Πελεκῖνος.ου herba ſecuridica.Plin.

Πέλεκις.ιος.καὶ εως.ἡ.bipennis,ſecuris.

Πελεκύζω.μ.ύσω.π.υκα.πελεκίζω.

Πελέκυμα.ατος.τὸ.quicquid bipenni detruncatur, fruſtulamentum,aſcia.Itẽ ſcobs & limatura.

Πέλεκυς.εος.ὁ πέλεκις.

Πελεκυτής.οῦ.ὁ.dolator.

Πελεκυφόρος ου ὁ.bipennifer.

Πελεμίζω.μ.ίσω.π.ικα.appropinquo,reuertor, agito,miſceo,iudico.

Πελέσκω.ſum.

Πέλεθος.ου.ὁ.merda.

Πέληται.ſit,fiat.

Πελητός uide πελιτός.

Πελία.ας.ἡ.Dorienſib.dicitur extrema corporis

pars nigra, quæ per excurſionē aquę nigreſcit, teſte Corintho, τὴν μελαινάν τοῦ σώματος ἐπιφάνειαν, ἡνίκα ἀνδεὶ ἐκδρομὴν ὕδατος μελαίνηται πελίαν καλοῦσι Δωριεῖς.

πελίας. aſinus, fuſcus, ſubniger. Etym. Eſt & proprium uiri cum paroxytonum eſt, oxytonum uero liuiā columbam ſignificat. Cyril. ſed columba melius per ει ſcribitur.

πελίδιον. adulterina coma, galericulum.

πελιδνός. οῦ. ὁ. πέλιος.

πελιδνόω. μ. ώσω. π. ωκα. liuio, nigrico, palleſco. Neut. abſol.

πελικᾶνες. οἱ. Gaza in Ariſtotele uertit plateas aues. uide πελεκᾶνος.

πελίνη. ης. ἡ. menſura Attica, continens heminas octo.

πελιόομαι. idem quod πελιδνόω.

πέλιος. ου. ὁ. liuidus, niger.

πελιτνός. οῦ. ὁ. liuidus, apud Thucyd. pro πελιδνός per τ ſcriptū inuenitur, ut Euſt. Il. 9. annotat.

πελιτός. οῦ. ὁ. uel πελιτός. ſenex.

πέλιχνες. αἱ. poculi genus, uas fictile.

πελίωμα. ατος. τὸ. uibex, liuor.

πελλαντήρ. qui mulget, ἀμολγεύς.

πελλασαί curſorum & uiatorum calceamenta.

πέλλη. ης. ἡ. mulctra, uel mulctrale, ut apud Verg. Implebunt mulctralia uaccę & color ſubniger Etym. Et πελλίσιν id eſt, mulctralibus dixit Nicand. à nominandi caſu πελλίς. ιος ut uidetur.

πέλλη. urbs Macedoniæ. Etym.

πέλλης. bos fuſcus. Etym.

πελλός. οῦ. auis, leuis, fuſcus, πελιδνός. ardeolæ ſpecies Ariſtoteli, Gaza uertit pellam. Liuidus, ſubniger Hipp. Zenodot. in lib. de dictionib. uarijs & gentibus ſcribit Sycionios κιῤῥόν, πελλόν appellare. Heſych. πελλόν, φαιὸν χρῶμα, ἐμφερὲς τῷ πελιδνῷ.

πελλυτραί, ligamenta circum tibias malleolosq́; curſorum obuincta: dicuntur & πελλασαί.

πέλμα ατος. τὸ. planta pedis.

πέλομαι. ſum.

πέλον. nigrum.

πελτάριον. ου. τὸ. parua pelta.

πελταστής. οῦ. ὁ. ſcutatus iaculator. Etymologus. Liuius libro primo de bell. Macedonico cetratum uocant, cum inquit: Nocte cetratos quos πελταστὰς uocant loco opportuno inter bina caſtra in inſidijs abdiderat. Vide ὁπλῖται in Appendice de uocab. militar.

πελταστικός. οῦ. ὁ. pugnans peltis.

πέλτη. ης. ἡ. pelta hoc eſt, ſcutum breue umbone carens, formam habens lunæ iam ſemiplenæ. Vide ὁπλῖται in Appendice de uocabul. militar. Xenophon. ſcribit Amazonidum peltam hæderæ folio fuiſſe ſimilem. Eſt & piſcis nomen. Cælius libro ſexto capite quarto. Vergilius Aeneidos primo. Ducit Amazonidum lunatis agmina peltis. Vide πέλτον in Ammonio.

πέλτον. idem.

πέλυξ. galea, ſecuris, peluis. inferius πήληξ pro galea. Vide Bayf.

πέλυς. idem. uide Bayf.

πέλω. ſum.

πέλωρ. τὸ. monſtrum ingens.

πελωρεύω. palàm facio, aperio, prædico aliquid, & præſignifico.

πελώρια. τά. Saturnalia in Theſſalia.

πελωρίδες. αἱ. pelorides genus concharum, dictum à magnitudine: aut à Peloro Siciliæ promontorio.

πελώριος. ου. ὁ. magnus, maximus, terribilis, unde πελώριος Ἄρης. Iliad. η.

πελωρίς. nomen loci, inſula, auis quædam, qui & πελώριος. Etym.

πέλωρος. ου. ὁ. excelſus, ingens, prodigioſus.

πέμματα. τά. pemmata, hoc eſt bellaria, ſecundæ menſæ, res aromaticæ, cupediæ.

πεμπάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. &

πεμπάζω. μ. άσω. π. ακα. mitto. Item in quinque metior, per pentadas, id eſt, quinterniones numero. A πέμπε Aeolicè pro πέντε, Cæl. lib. 12. capite 10.

πεμπάς. άδος. ἡ. numerus quinarius.

πέμπελος ſenex ſeu anus. παρὰ τὸ πέμπεσθαι εἰς τὸν ᾅδην. Vide in Chil. Eraſmi.

πεμπώβολον. ου. τὸ. πεντώβολον. Cælius lib. 12. capite 10.

πεμπταῖος. quintanus.

πεμπτάς. άδος. ἡ. quinquennitas.

πεμπτέος. ου. ὁ. mittendus.

πέμπτος. ου. ὁ. quintus.

πέμπω. μ. πέμψω. π. πέπομφα. ἀόρ. α. ἔπεμψα. mitto, pompam ago, deduco. Actiu. accuſ.

πέμφελος. ου. ὁ. aſper, difficilis.

πεμφιγγώδης. εος. ὁ. febris quę præ nimio calore puſtulas in ore excitat, ut autor definit. medic. annotat: uel ut Galen. in Epidem. quę morſum ac pruriginem tangenti adfert: uel quæ uelut ſcintillarum exilientium manuiq́; occurſantium imaginem reddit.

πέμφιξ. ιγγος. turbo, flatus uenti, apud Sophoc. & Aeſchyl. ijdem & pro radio ſolis uſurpaſſe uidentur: Aeſchyl. etiam pro gutta ſtillâue. Sophocl. quoq; pro nebula: plura Gal. li. 6. Epidē.

πεμφιγώδης. humidus, flatulentus.

πέμφιξ. γος. ἡ. bulla, πομφόλυξ. Nicand, Vide Galen. lib. 6. Epidem. Comment. 1.

Πεμφὶς, ίδος. ἡ. anima, reſpiratio, & ſolis radius.

Πεμφρηδών. ἡ. ueſpę genus, formica maius & ape minus, cutim atro alboq; coloribus diſtinctã habens, apud Nicand.

Πεμφρυδών. ἡ. inſectum ex genere ueſparum opinor apud Nicand.

Πενέσαι. οἱ. apud Theſſalos dicebantur ſerui nõ natura, ſed iure belli: prius à manendo μενέσαι dicti, quia pacta cum Theſſalis ſeruarunt, quibus ſe in ſeruitutem addixerant, ac poſtea πενέσαι, quos Lacedæmonijs uocãt εἵλωτας. Cæl. lib. 13. ca. 48. uide πελάτης apud Ammoniũ.

Πενέστερος. pauperior.

Πενέω. πενητεύω.

Πένης, ητος. ὁ. pauper, qui labore uictum quærit, ſed πτωχὸς mendicus eſt. Ammonius.

Πένησσα, ας. ἡ. paupercula.

Πενητεύω. pauper ſum, egeo.

Πενθερά, ᾶς. ἡ. ſocrus.

Πενθερός. οῦ. ὁ. ſocer, uxoris pater genero, ſicut mariti pater ἑκυρὸς eſt ſponſæ.

Πενθεσίλεια, ας. ἡ. Pentheſilea.

Πενθέω. ῶ. ήσω. π. ηκα. lugeo. Actiu.

Πενθημιμερὶς. cum poſt duos pedes ſyllaba relinquitur, partem orationis terminans.

Πενθημιπόδιον. ου. τὸ. duo pedes & ſemiſſis.

Πενθημιχοίνιξ. duæ chœnices & ſemiſſis.

Πενθήριος. ου. ὁ. πενθικός.

Πενθηρὴς, έος. ὁ. ἡ. luctuoſus, apud Euripid.

Πενθητήριος πλόκαμος. capillus qui luctus tempore præcidebatur. Euſt. Iliad. β.

Πενθικός. οῦ. ὁ. lugubris.

Πενθικῶς πράττειν. lugubriter & flebiliter agere, ſiue ualere.

Πένθιμος κουρά. dicebatur tonſura illa quæ propter morbum peculiarem fiebat.

Πένθος. εος. τὸ. luctus.

Πενία. ας. ἡ. paupertas. Differt aũt à πτωχεία. quòd πενία egeſtas eſt moderata, & quæ laboribus rem paret, παρὰ τὸ πονεῖσθαι. πτωχεία uerò mendicitas, παρὰ τὸ πτώσσειν πάντας.

Πενιχραλέος. ου. ὁ. &

Πενιχρός. οῦ. ὁ. pauperculus, uilis.

Πένομαι. pauper ſum, & in cura laboro. Iliad. α. ὣς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν, Sic illi quidem hæc agebant in exercitu.

Πενόν. nigrum.

Πενταδικός. οῦ. ὁ. quintus.

Πεντάδιον. ου. τὸ. quinternio.

Πενταδάκτυλον. idem quod πεντόβολον.

Πεντάδωρος. ὁ. quinq; palmorum.

Πενταετηρὶς, ίδος. ἡ. quinquennium.

Πενταέτηρος. ὁ. &

Πενταετής. οῦ. quinquennis.

Πενταετία. quinquennium, luſtrum.

Πένταθλον. ου. τὸ. pentathlum, uel quinquertium. conſtabat autem cæſtu, curſu, ſaltu, diſco, lucta. hoc eſt, πυγμῇ, δρόμῳ, ἅλματι, δίσκῳ, πάλῃ.

Πένταθλος. ου. ὁ. quinquertio, ut qui omni certaminũ genere ualet. Laërtius in Democrito lib. 9. Et erat reuera in philoſophia πένταθλος. Nã naturalia, moralia, mathematica, liberalium diſciplinarum rationes, artiumq; omnem peritiam callebat.

Πεντάκις. quinquies.

Πεντακισχίλιοι. quinq; millia.

Πεντακοσιαρχία. cohors quingẽtaria duobus manipulis cõpoſita, cuius princeps πεντακοσιάρχος Aeliano, tribunus minor dicitur Theodoro. Vide in Appendice Lexici de uocabulis militaribus.

Πεντακόσιοι. quingenti. Hoc nomine uocabatur etiam magiſtratus Athenienſis à numero 500. Horum officium erat ciuilia munera rerumq; actiones de qbus quotidie lis inter populares erat, iudicare, dignitatẽ enim hi maximã habebãt, ac ab Areopagitis ſecundũ locũ obtinebãt.

Πεντακοσιομέδιμνοι. οἱ. ordo erat primus ciuiũ Athenis, à menſura frugum quas capiebant agris ſuis.

Πεντακυμῖαι, & πεντακυμίαι. immanes. unde Latini fluctus decumanos uocant.

Πεντάλεκτρος θύας. à Lycop. in Alex. dicitur Helena, quoniã quinq; thoros coniugales fuerit experta ex Cæco interprete.

Πεντάμοιρος. ου. quintarius.

Πενταπλαισόν. οῦ. quod habet quinq; pedes.

Πενταπέτηλον. ου. τὸ. pentaphyllum herba Nicandro dicitur à foliorum numero.

Πενταπλάσιος. ου. quincuplus.

Πενταπλόα. uide in Chiliad. Eraſmi.

Πεντάπλοον. ου. τὸ. poculum in quo permixtæ erãt quinæ rerum ſpecies, mel, caſeus, uinũ, farina, & olei momẽtũ, donare ſolitũ in curſu uictori ludis Scirrhados Mineruæ, Athenæus lib. 11.

Πεντάπρωτοι. quinque primi. Verbum eſt municipale, quemadmodum δεκάπρωτοι. Cicero in Verr. Magiſtratus & quinqueprimi accitu iſtius euocantur. Sic fortaſſe qui duodecim Pares Francię nunc dicũtur, Duodecim primi ab initio uocati ſunt. Bud. in Annot poſt.

Πεντάβολον. ου. τὸ. ueru quod ex una anſa quinq; obeliſcos habet prominentes, in quibus aſſari poteſt. forte πεντώβολον.

Πεντάχοινον. ſtadium.

Πεντάτευχον. ου. τὸ. pentateuchum, quinque libri Moyſis. à πέντε, & τεῦχος uolumen.

Πενταφάρμακον. ου. τὸ. conuiuium erat quintupli

 ci condi-

ci condimentorũ genere, cuius meminit Spartianus in Vero. Cæl. lib. 15. cap. 8.

Πεντάφυλλον. ου. τὸ. quinq; folium herba.

Πένταχα. in quinq; ordines, uel partes, manus.

Πέντε quinq;.

Πεντεκαιδεκαέτης. quindecim annorum.

Πεντεκαιδεκήρης nauis dicitur Plutarcho in Demet. quindecim ordinum.

Πεντηκονταρχία. ſemicenturia, hominum ſexagintaquatuor.

Πεντεσύριγγον ξύλον. lignum erat quinq; habens foramina, in quibus uinctorum manus & pedes cum collo includebantur.

Πεντετηρικόν. οῦ. quinquẽnale, luſtrale, quod quinto quoq; anno inſtauratur. Verg. 4. Aeneid. trietericũ pro triennali dixit ad eandem formam.

Πεντετηρίς. ίδος. ἡ. quinquennium, quinto quoque anno, πεντετηρίς.

Πεντετριαζόμενος. quinquies uictus Lucilio Epigram. libro 2.

Πεντήκοντα. quinquaginta.

Πεντηκοντάδραχμον. pretiũ quinquaginta drachmarũ.

Πεντηκονταρχία. ας. ἡ. præfectura militum ſexaginta quatuor, in Append. de uocab. militar.

Πεντηκοστεύειν. quinquageſimã partẽ exigere.

Πεντηκοντήρ. ῆρος. ὁ. dux quinquaginta hominum, centurio.

Πεντηκοντόγυος. ου. ὁ. quinquaginta iugerum.

Πεντηκόντορος. actuaria nauis quinquaginta remorum.

Πεντηκοστή ῆς. ἡ. pentecoſte, ſubauditur ἡμέρα, ut ſit quinquageſimus dies à ferijs paſchæ. Eſt etiam oratorum uox, ſignificãs tributum, uectigal, unde etiam πεντηκοστεύειν.

Πεντηκοστολογεῖν. exigere ac colligere partẽ quinquageſimam.

Πεντηκοστολόγοι. quinquageſimæ partis exactores.

Πεντηκοστός. οῦ. ὁ. quinquageſimus.

Πεντηκοστύς. ύος. ἡ. turma quinquaginta uirorum.

Πεντώβολον. ου. τὸ. pretium quinq; obolorum.

Πένταζος ου. ὁ. manus. à πέντε, & ὄζος, ramus, quod in quinq; digitos inſtar ramorum ſparſa ſit.

Πεντόροβον. ου. pœonia herba.

Πεντώβολος. πεμπώβολος.

Πένω πένομαι. gnauiter laboro, ἀσπουδαίως πένεργος. Euſt. Iliad. β

Πέξις. ἡ. raſura, tonſura, ψίλωσις.

Πέος πέος. τὸ. ueretrum, mẽtula, pudendũ. Etym.

Πεπαθώς. Ionicè pro πεπαθηκώς. paſſus.

Πεπαινόμενος. ου. ὁ. maturus, qui maturuit.

Πεπαίνω. μ ανῶ. maturo, mollio, concoquo. πέπτω. Actiu.

Πεπαίτερος. mollior, maturior. Aeſchyl. κἀνῆρ δ' ἐκεῖνος ἦν πεπαίτερος μόρων.

Πεπαλαγμένος. ὁ. pollutus, fœdatus.

Πεπάλαχθαι. fortimini, fortem mittite.

Πεπαλάχθαι. ſortitũ eſſe à παλάσσω, uel πάλλω.

Πεπάλῃ. παιπάλῃ.

Πέπαμαι. poſſideo.

Πέπανσις. ιος. ἡ. maturitas, concoctio, excoctio, una ex operationibus calidi ſtomachi. Item excoctio quedã ſucci in fructibus ἡ γάρ γε τοῖς περικαρπίοις τροφῆς πέψις πέπανσις λέγεται inquit Ariſtoteles Metheororum 4. per metaphoram tamen alia etiam multa quæ concoctionem aſſecuta ſunt πέπονα, hoc eſt, matura dicuntur, teſte eodem Ariſtot.

Πεπανός. mollis, maturus.

Πεπαρμένος, ου. transfixus. à παίρω.

Πεπάρῳνηκα. debacchatus ſum, erraui.

Πεπασμός. maturatio.

Πεπαῦσθαι. ceſſare.

Πέπερος. ου. ὁ. maturus, concoctus, digeſtus. uerbale à πέπτω, teſte Gaza.

Πέπεισμαι. præt. à πείθομαι. perſuaſus ſum, certus ſum, perſuaſum habeo.

Πεπειραμένον. τὸ. quod ad maturitatem perductum eſt.

Πεπερασμένον concluſum.

Πεπερασμένος βίος. exacta uita.

Πέπερι. τὸ. piper.

Πεπερίζειν. piper ſapere.

Πεπληγώς. poeticè ponitur pro πλήξας & πεπληγώς.

Πεπληροφορημένως. pleniſſimè, abundè.

Πεπλησιακὼς διδασκάλῳ. qui nunquam recedit à latere præceptoris, edoctus à preceptore.

Πέπλιον. herba, quæ & πέπλις, portulaca ſylueſtris.

Πέπλον. ου. τὸ. &

Πέπλος. ου. ὁ. tela prætenuis, λεπτὸν ὕφασμα ἢ σινδών. Eſt autem ueſtis mulierum propriè quemadmodum χιτών uirorum, ut annotat Euſtathius. unde & βαθύπεπλοι, & καλλίπεπλοι, & ἑλκεσίπεπλοι, mulierum epitheta ſunt apud Homerum. Euripides tamẽ uiris etiam tribuit, ut ſcribit Cælius lib 8. cap. 16. Donatus πέπλον ad ſacrorum ritum pertinere annotat. Seruius Mineruæ conſecratum fuiſſe tradit. In hoc depingebantur ex more apud Athenienſeis, qui ſtrenuè in bello ſe geſſerant. Erat & hoc titulo Ariſtotelis commentarius, in quo ducum genealogias exequebatur, & nauium ad Troiam catalogum. Item uelum curribus inſtratum ad puluerem arcendum, ut Iliad. ε. annotat Euſt. ὕφασμα σινδονοειδὲς καταπεταννύμενον τῶν δίφρων εἰς ἀποσόβησιν καπνοῦ καὶ κονίας, καὶ τῶν ἵππων. Ponitur & pro inſtratis equorum apud Homerum. Item pro frutice

pro frutice apud Dioſcoridem ſicut etiam πέπλις, quem Hippoc. πέπλιον uocauit, hoc eſt, ſuccũ papaueris, & humilem ficum & papauer ſpumeum. Latinis quoque peplus uel peplum dicitur. Plautus: Nunquam ad ciuitatem uenio, niſi cum infertur peplum. Cælius libro octauo, capite decimo octauo.

Πέπνυμαι. ſapiens ſum.

Πεπνυμένος. prudens, participium pro nomine. ἀπὸ τοῦ πνύω, ἢ πινύσσω τὸ φρονῶ.

Πέπνυται. ſapiens eſt, facultas adeſt, uincitur, uincit.

Πεποδισμένος. ὁ pedibus uinctus.

Πέποιθα. pręt. med. à πείθω, confido. Accipitur enim preteritum pro præſenti.

Πεποίθησις. ιος. ἡ. &

Πεποιθία. ας. ἡ. confidentia, fiducia à quo fit uerbum πεποίθω.

Πεποιθότατος. chariſſimus, in quo maximè confidimus.

Πεποιθώς. fretus, confiſus.

Πεποιωμένον. qualitate aliqua præditum.

Πέπον. uide πέπων.

Πεπονηκός. τὸ. uitioſum.

Πέπονον. ου. τὸ. peponum, coctum, digeſtum.

Πέποσθε. paſſi eſtis. præterit. eſt uerbi πάσχω. uel à πήθω. ήσω. ηκα. ημαι. πέπηθε τροπῇ τοῦ η εἰς ο. uel à πονέομαι πεπόνημαι πεπόνησθε κατὰ συγκοπήν. πεποτήαται. uolarunt à ποτάομαι.

Πεποτήατο. uolarunt. à ποτάομαι.

Πεπότηται. μετέωρος γέγονε, χοῦφος γίνεται.

Πέπρακται. actum eſt.

Πεπρησμένος. ὁ. craſſus. ἀπὸ τοῦ πρῆσαι τοῦ φυσῆσαι. Vnde ἐμπεπρησμένος. ut φωνὴ ἐμπεπρησμένης ὑός, Ariſtoph. Veſp. id eſt, ἐμπεφυσημένης παχείας.

Πεπρωμένη. ης. ἡ. &

Πεπρωμένον. ου. τὸ. εἱμαρμένη, τύχη, γένεσις, fatum quòd per ipſum omnia ſunt finita & certa quadam lege ſtatuta, & quaſi ad finẽ perducta. Deducitur autẽ hæc uox à περαίνω termino, & ἐρύω traho, quòd trahat, & uiciſſim cedat rebus omnibus cõſequentibus. Sed propriè πεπρωμένον participiũ eſt, & ſignificat quod fatatum eſt, fato præſcriptum eſt.

Πέπρωται. fatatum eſt.

Πέπταμαι. uolaui, apertus ſum.

Πεπτεώς. lapſus, pro πεπτωκώς.

Πεπτηώς. ῶτος. ὁ. reſtrictus timore, timens, uolans.

Πεπτικαί. αἱ. medicamenta ſunt ad cõcoctionem foris adhiberi ſolita.

Πεπτικός. οῦ. ὁ. digeſtiuus.

Πεπτός. οῦ. ὁ. digeſtibilis.

Πέπτω. μ. πέψω, uel πέψω. panem facio, pinſo, digero.

Πεπτώς. πεπτωκώς. lapſus.

Πέπυσμαι. audiui, didici, uidi.

Πέπυστο. audierat.

Πέπωκα. à πίνω. bibi, ebrius ſum. Lucia. in Lapit. ἐπεπώκει γὰρ ἤδη, iam enim potus erat.

Πέπων. ονος. ὁ. fructus ſpecies maximè refrigerantis, de quo Plin. lib 20. cap. 1. Et generaliter omnes fructus maturi & percocti hoc nomine uocantur. Accipitur per tranſlationem pro fracto, effœminato, exoluto, diſſoluto, molli, imbelli. ut Iliad. β. ὦ πέπονες, κάκ᾽ ἐλέγχεα, ἀχαιΐδες, οὐκ ἔτ᾽ ἀχαιοί. Interdum blanda & amica uox apud eundem. ut, ὦ πέπον, id eſt, προσφιλέστατε, προσηνέστατε, amiciſſime, iucundiſſime. Ponitur aliquãdo adiectiue. unde eſt illud, μαλθακωτέρα πέπονος συκοῦ μοι γέγονας. Mollior mihi euaſiſti fico matura. Legitur & in neutro genere pro eodem. Cæl. lib. 8. cap. 29. uide in Chil. Eraſ. Pepones, & pepone mollior.

Περ. ſyllabica adiectio.

Περᾶν. penetrare, pro περᾶν πλεῖν.

Περαίας. tranſlittoranus.

Περαίνω. μ. ανῶ. π. αγκα. εἰς τὸ πέρας ἄγω, ad finẽ perduco, cõpleo, perficio, abſoluo. Acti. accuſ.

Περαῖος. extremus.

Περαιόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. &

Περαιόω. μ. ώσω. π. κα. traijcio, trãſmitto, tranſeo, egredior, prodeo, exeo, peruenio. Actiu. accuſ.

Περαιτέρω. ulterius. Genit. ut περαιτέρω τοῦ προσήκοντος, ſupra iuſtum.

Πέραν. ſequente uocali, & πέρα ſequente conſonante, trans, ultra. ut πέραν τοῦ ποταμοῦ, cui opponi poteſt ἐπιτάδε, hoc eſt, cis, citra quæ aliquando coniuncta dici ſolent ultro citroq;. Eſt aũt πέραν aduerbium, & cum genitiuo iungitur. ut πέρα πίστεως, ſupra fidem.

Περαόω. μ. ώσω. π. ωκα. idem quod περαιόω, tranſfero, ſupero.

Πέρας. ατος. τὸ. finis, extremitas, terminus, punctum, linea, λύσις. Accipitur pro tandem aduerbialiter. quemadmodum τέλος per eclipſin τοῦ ἐπί.

Περάσιμος. tranſmeabilis.

Πέρατα. τὰ. ora.

Περατεύω. finio.

Περάτη. ης. extremitas oceani, hemiſphæriũ ſub terra, occidens.

Πέρατος. ου. ὁ peruius.

Περατοῦμαι. &

Περατόω. μ. ώσω. π. ωκα. termino, tranſeo.

Περάω. μ. άσω. π. ακα. ſicut περαιόω, transfigo, penetro, transfero, tranſmitto, tranſeo, profero,

 promo

promoueo,ſupero.
Πέργαμον. τ. τὸ. promontorium Idæ.
Πέργαμος. τ. ἡ. Pergamus,urbs Aſiæ.
Πέρδιξ. perdix auis. Vide Ariſtotelem, Oppianũ in Ixeuticis,& lib.2. de Venatione,& Aelianũ.
Πέρδομαι.&
Πέρδω μ. πέρσω π. πέρκα. medium præteritum πέπορδα. pedo. βδέω. Neut. abſol.
Πέρειμι ſupero. id eſt, ſum ſuperſtes, ſuperuiuo, circumeo.
Περφέρω infero.
Περῶ. περᾶν.
Περητήριον. τ. τὸ. terebrũ acutum & rectum, aliud ab eo quod χοινικίδα uocant. Hippocr.
Περητός. meabilis. ut περητὸς ποταμός apud Herodo. quaſi dicas tranſmiſſibilis,qui traijcitur.
Πέρθω. μ. πέρσω. π. πέρκα. ἀόρ. β. ἔπραθον. populor, diripio, ut fit expugnatis iã & captis urbibus. Actiuum.
Πέρι accẽtu in prima aduerbialiter accipitur pro ultra, exceſſiuè, egregiè, eximiè. Item pro περί, dum nomini cui adhæret, poſtponitur. Plato, ὧν ἐγὼ οὐδὲν, οὔτε μέγα, οὔτε σμικρὸν πέρι ἐπαΐω. pro περὶ ὧν.
Περί. præpoſitio genitiuo iuncta, eſt memoratiua particula,& ſignificat de,ut περὶ τῶν ἀνθρώπων. de hominibus. Item pro, auxilij nota ut περὶ σοῦ μάχομαι, pro te pugno. Item præ, cũ comparationem aliquam & excellentiam denotamus. ut περὶ πάντων, præ omnibus. Significat interdum τὸ πλέον, inquit Moſchop, ut περὶ παντὸς ποιοῦμαι τὰ σά, pro κρείττονα πάντων ἔχω. quod etiã licet uidere in περιγίνεσθαι, pro κρείττων γίνεσθαι, Datiuo iuncta ſignificat pro, & uſum ſeu cõmodum notat. Hom. περὶ γάρ σφισι δῶκεν Ἀθήνη ἔργα ἐπίστασθαι περικαλλέα. Pro eis dedit Minerua opera ſcire egregia de mulieribus Phæacum. Aliquãdo datiuũ habet poëticè pro genitiuo, & præſertim cum δείδια, eiusq; ſynonymis iunctum, ut δείδια περὶ ξανθῷ Μενελάῳ. Accuſat. iuncta ſignificat circa,& eſt loci, cauſæ, & temporis particula. ut περὶ τεῖχος, περὶ πολιτείαν, περὶ ὥραν ἕκτην. Quin & hoc caſu excellere deſignat, ut ὃς περὶ μὲν νόον ἐστὶ βροτῶν, Qui ſuperat mentes hominum. In cõpoſitione auget interdũ & intendit ſignificationẽ, ut præ & per apud nos: ut περίφοβος, pertrepidus. Interdũ copiam & quod nimium eſt denotat, ut in περιουσία & ſimilibus & uitiũ περιεργία Dicitur locutione Græca οἱ περὶ Ἀρίστιππον, pro Ariſtippus: ſicut οἱ ἀμφὶ Σωκράτην, pro Socrates. de quo Bud. Com. περὶ aliquãdo accipitur pro ἕνεκα, ac tunc attollitur accẽtus, nec ſolum iuxta nomen cui iungitur, ſed etiam poſt aliam quædam interiecta collocari ſolet. Plato Apolog. Socrat. ὧν ἐγὼ οὐδὲν, οὔτε μέγα, οὔτε μικρὸν πέρι ἐπαΐω. Thom. Mag.
Περὶ ἀλληλοκληρονομίας. quando inſtitutio inter aliquos conuenit, ut prior decedens, alterum relinquat hæredem.
Περὶ ἀλλήλων. adinuicem, mutuo.
Περὶ ἐλάττονος ποιεῖσθαι. contemptui habere.
Περὶ καθοσιώσεως. crimen perduellionis.
Περὶ ὅ. quocirca.
Περὶ ὀλίγου ποιεῖσθαι. parui facere.
Περὶ οὐδενὸς ἦγον. pro nihilo ducebant.
Περὶ πλείονος ποιεῖσθαι. pluris facere & ducere.
Περὶ πλείστου ποιεῖσθαι maximi exiſtimare.
Περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι. magni facere.
Περὶ πρώτην νύκτα. prima nocte, nocte incipiẽte.
Περὶ τοσούτου. uide περὶ πολλοῦ.
Περὶ τὸ αὐτό. in eodem.
Περὶ τὸ ἔαρ, uel ἔαρος ὑπογινομένου. καὶ ἔαρος ἐρχομένου. ineunte uere.
Περιαγγέλλω. edico.
Περιαγοραῖος ὁ ὁ circunforaneus, loquax.
Περιαγνίζω. luſtro.
Περιάγνυμι μ. περιάξω frango, contorqueo, torquendo confringo. Bud. Com.
Περιάγομαι. uoce paſſiua, pro circumago. ut ἄγομαι, pro mecum duco. Bud. Com.
Περιαγοραῖος. circunforaneus, rabula, loquax,
Περιάγχω. obtorqueo.
Περιαγκωνίζω. manus poſt terga uincio.
Περιάγω. μ. ἄξω τὸ καταφανῆ ποιῶ, id eſt (ſcribit Bud. Com.) circunduco, ut circunfero. Item circumeo. Math. 9. περιῆγεν ὁ Ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας. Sic enim ἄγειν & compoſita ab eo, de pedibus dicuntur, ut ἐλαύνειν, & eius compoſita de equitibus. Item uerſo, unde περιακτός, uerſatilis. Item redigo. Dioſcor. 6. εἰς ὁμοίους τρόπους περιάγουσι τὸ σῶμα διαθέσεις, Similiter afficiũt, ad ſimiles affectiones redigunt. Itẽ eandem adduco, ad extremum attraho & aſciſco. Herodianus, εἰς αὐτὸν τε μόνον περιαγαγεῖν τὴν ἀρχήν. Idem, εἰς ὁμόνοιαν καὶ φιλίαν περιῆγεν, Adductus eſt tandem ad conditiones amicitiæ & concordiæ. Sic Cic. de Amic. Nihil eſt quod ad ſe rem ullam tam illiciat, & tam attrahat, quàm ad amicitiam ſimilitudo. Ex quo intelligitur in hoc uerbo uim aliquam & difficultatẽ includi, quemadmodum apud Latinos intraho. Bud. Com. περιάγειν Cic. ex Plato. modo detorquere, modo dirigere uertit, ut περιάγειν κατὰ πλευρὰν ἐπὶ δεξιά, A latere in dextram partem detorquere, Et περιάγειν κατὰ διάμετρον ἐπ᾽ ἀριστερά. A media linea ad leuam dirigere.

Περιαγωγή.

Περιαγωγή. ῆς. ἡ. circumactio.

Περιαδεῖσθαι. narrare.

Περιαδής. circunfluus.

Περιάθρω. circunſpecto.

Περιαίνυμαι. contineo, complector. περιέχω.

Περιαιρέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. ſic dicitur, ut ἀφαιρέομαι, priuor, ſpolior. Demoſthen. κατὰ μειδ. εἰ δὲ περιαιρεθεὶς οὗτος τὰ ὄντα, ἴσως μὲν οὐκ ἂν ὑβρίζοι, Si ab eo auferentur eius diuitię, & publicarentur, modeſtius deinde ageret. Sic & περιῃρημένα τείχη dicũtur Hermog. muri uel mœnia diruta. Significat etiam excutere & abſtergere. Idem περιαιρεθῆναι τὴν ὕβριν, καὶ τὸ φρόνημα αὐτῶν. Bud. Com.

Περιαίρεσις. ιος. ἡ. amputatio.

Περιαιρετός. exemptilis, tollendus.

Περιαιρέω. μ. ήσω. π. ηκα. aufero, adimo, auello. Item amputo, circuncido, ut περιῃρημένη ἄμπελος. id eſt uitis amputatis ſarmentis, uitis putata.

Περίακτον. ου. τὸ. uulgatum.

Περίακτος. στρεπτός, uerſatilis. Vnde περίακτοι loca ſcenæ, quòd in eis machinæ eſſent uerſatiles. Cæl. lib. 5. cap. 8. Rhod. Vitruuius lib. 5. uerſuras uocat & inuerſuras.

Περιαλγής. έος. ὁ ἡ. dolens, anxius, admodũ triſtis, ἀχθόμενος.

Περιαλείφω. circumungo, circunueſtio.

Περίαλος. ου. ὁ. uertebrum coxarum.

Περιαλουργός. ὁ. malis tinctus, hoc eſt immerſus malis, ἁλουργὸς τοῖς κακοῖς: trãslatione ſumpta à purpuræ tinctura, quæ è maris profunditate peti ſolet.

Περιαμάω. meto. θερίζω.

Περίαμμα. amuletum, quaſi obligamẽtum, quicquid corpori alligatum & appenſum eſt, uel ex collo ſuſpenſum ad tutelę rationem, quicquid ad arcendas malorũ noxas aliqua corporis parte, præſertim collo alligatur & ſuſpenditur. Nã περιάπτεσθαι nihil aliud quã nexu appendere. ut atteſtatur Marc. Vergil. lib. 4.

Περιαμπέχεσθαι. obtegi uelamentis.

Περιαμύττω. ſaucio, pungo. Aeſchin. in Axiocho. locum circunſcarifico, apud Hipp.

Περιάμφοδοι οἰκίαι. ędes principũ à priuatorum domibus diſtinctę, quas Latini inſulas uocant. Bud. in Annot. poſt.

Περιανθίζω. flores colligo. Et translatè pro orno. Cyrill. lib. 1. The. περιανθίζεσθαι λόγοις τῆς ἀληθείας δόξας.

Περιαντλούμενος. ου. fotus.

Περίαπτον. ου. τὸ. circumpendens ornamẽtum, ut monile, amuletum, alligatũ alexipharmacon, φυλακτήριον, ἀποτρόπαιον, περίαμμα. de quo poſtremo paulò ſuperius.

Περιάπτω. μ. άψω. π. αφα. applico, περιτίθημι, impono, imprimo, iniungo, ut τὴν τῇ πόλει αἰσχύνην περιάπτειν, Plat. ſicut imponere ignominiã aut uulnus Reip. Ciceroni. Item pro amuleto appendo, ut περιάπτειν ἀλεξιφάρμακον, Plutar. & περιάπτειν ῥίζαν εἰς ὠτόνιον, Theophr. Eſt etiam acquiro, aſciſco. Xenoph. μεγάλας δὲ τιμὰς τῇ πόλει περιάψειν. Et pro ornamento colli geſto. Plato de Rep. 3 οὐδ᾽ ὑπὸ τὸν αὐτὸν ὅρον φοινίγναι, οὐδὲ περιάψεσθαι. Bud. Com.

Περιαρόω. circumaro, exaro.

Περιαρτάω, dependeo.

Περιαρχία ας. ἡ. medicina ad purgandum.

Περιαστράπτω. fulgure obruo.

Περίαυγος. ου. ὁ. qui collucens emicat, undiq; illuſtratus, qui lucet.

Περιαυθαδίζω. contumaciter, & intractabiliter me gero.

Περιαυτολογεῖν. de ſeipſo loqui, ut glorioſi homines ſolent.

Περιαυτολογία. ας. ἡ. ſuijpſius prædicatio, ubi qs ſeipſum laudat, ut Achilles apud Homerũ, οὐχ ὁρᾷς, οἷος ἐγὼ καλός τε μέγας τε; Nonne uides quàm pulcher ego, & quàm magnus? Et Aeneas apud Verg. Sum pius Aeneas, fama ſuper æthera notus. Cæl. lib. 4. cap. 5.

Περιαυχένιος στρεπτός. collaris torques.

Περιβάδην. uolutim, pedibus alternatim motis.

Περιβαίνω. protego, circumeo.

Περιβάλλομαι. circundo, ambitu cingo, ut περιβάλλω, & περιβάλλεσθαι τὰ τείχη τὴν πόλιν, Ariſtot. & περιβάλλεσθαι ἐρύματα, hoc eſt uallo & caſtellis cingere. Xenoph. Herodotus cum duobus accuſ. iunxit in eadem ſignificatione, τεῖχος περιβάλλεσθαι τὴν πόλιν, quaſi muris amicire & induere. Sic etiam περιβάλλεσθαι δύναμιν, pro ſepire ſe potentia. Lucian. & περιβάλλεσθαι δύναμιν καὶ πεζικὴν, Iſocrati. Eſt & (ut Liu. inquit.) ſuccinctũ eſſe armis & legionibus. Item aſſumo, capeſſo, induo, ut περιβάλλεσθαι σεμνότητα καὶ ὄγκον, Plutarch. ſicut induere ſimulationẽ, induere ingeniũ. Liuio. Itẽ amplector, id eſt colligo, cõparo, quæro, προσλαμβάνομαι: ut περιβάλλεσθαι δόξαν. Xenoph. περιβάλλεσθαι πλοῦτον, Athenæo. Bud. Com. & περιβεβλημένον. τὸ. complexum, comprehenſum Hermogẽni.

Περιβάλλω. pro ambio, circũdo, cingo. Antiphõ, καὶ τὰ τείχη τῇ πατρίδι περιέβαλε. unde περίβολος. Item amplector. Xenoph. de lepore, περιβάλλων καὶ ἀγαπῶν τοὺς τόπους, ἐν οἷς ἐτράφη. Vnde περιβάλλω τῷ νῷ, cõplector animo; id quod Cicero de Vniuerſ. aduerbiũ ferè ex-

preſſit, Sic (inqt) animus à medico profectus, extremitatem cœli à ſuprema regione rotundo ambitu circuniecit, id eſt, περιέβαλε. Accipitur & pro induo, ſiue amicio. Gregor. ἢν ἴδῃς γυμνόν, περίβαλε. Herodian. χλαμύδι πορφυρᾷ περιβάλλουσι. Item pro irretio, implico, περιτίθημι, ut συμφοραῖς περιβάλλειν. Iſocrat. & κακοῖς περιβάλλειν, Aeſchin. Sic ὀνείδεσι περιβάλλειν, probris aliquem implicare, Demoſtheni. & καταδίκας τινὰς τῶν πλουσίων περιβαλῶν, Herodian. Ad eundem modum Cicero in Acad. In idipſum ſe induit, quod timebat, hoc eſt, eo quod uitare cupiebat, reuolutus eſt. Et in Verr. Hic uidete in quot laqueos ſe induit, quorum ex nullo unquam ſe expediet. Bud. ibidem.

Περιβαρίδες. αἱ. calceamenta muliebria.

Περιβὰς ἐποχησάμενος.

Περιβιοῦν. ſuperuiuere.

Περίβλεπτος. ου. ὁ. circunſpectus, conſpicuus, illuſtris, ἔξοχος, περιβόητος.

Περιβλέπω. μ. ψω. π. εφα. circunſpicio. Item admiror, ſuſpicio.

Περίβλημα. pallium, ſagulum, quod circunijcitur corpori.

Περιβλύζω. σω. κα. affluo, exubero, ſcateo.

Περιβλύω. circumalluo.

Περιβόητος. ου. ὁ. celebris, diuulgatus, famigeratus. Vide διαβόητος apud Ammonium.

Περιβόλαιον. ου. τό. ueſtis, opertorium.

Περιβολή. ῆς. ἡ. toga, cultus, geſtamẽ. Herodianus ὑπὸ ταῖς πλούτου περιβολαῖς λαμπρούς. Itẽ amplexus, fotus. Xenoph. de catellis matri propriè ſubijciendis, τῶν δὲ μητρῴων, καὶ τὸ γάλα ἀγαθόν, καὶ τὸ πνεῦμα, καὶ αἱ περιβολαὶ φίλαι. Aliquando idem quod ὑπερβολή, exuperãtia, opulentia. unde πλούτου περιβολὰς interpretatur Politianus, opes nimias. Dicitur & περὶ λόγων περιβολή, ꝓ uariegato & inflexo ſermone

Περίβολον. ου. τό. & (ac circũducto.

Περίβολος. ου. ὁ. ambitus, mœnia, porticus, θριγκός, lorica murorum, ἕρκος. In priuatis (inquit) M. Grabald.) ædibus, ſolaria, tectáue ſepto, ne quis in præceps cadat, muniuntur, id loricam, loriculam, uel περίβολον nominare poſſumus. Bud. Com. Ita etiã D. Hieronymus contra pelagianos ex Deut. uidetur uertiſſe, quamuis loricula aliud ſit Vegetio: munimentum, apta tamen ſimilitudine uſus uidetur.

Περιβουνός. οῦ. ὁ. montoſus.

Περιβραχιόνιον. ου. τό. brachiale.

Περιβρύχομαι. fremo.

Περιβύω. circumſartio, ſuppono. Lucian.

Περιγαθέω. μ. ήσω. circunſpicio.

Περίγεια. τά. terræ aduerſantia, terræ proxima.

Περιγηθής. ἑος. ὁ. perhilaris, lætus.

Περιγηράσκω. inueteraſco.

Περιγίνομαι. adſum, ſuperſtes ſum, euado, ut περισώζομαι, ſeruor à morte, Demoſtheni κατὰ ὀλύμπ. Significat etiam abundare, reliquum eſſe, id eſt περιουσιάζειν, περιλείπεσθαι. Item ſupereſſe, promptum eſſe, integrum eſſe πλέον εἶν. ut ἀρίστιππος ἐρωτηθείς, τί αὐτῷ περιγέγονεν ἐκ φιλοσοφίας, ἔφη, τὸ δύνασθαι πᾶσι θαρρούντως ὁμιλεῖν. Item uinco, ſupero, κρείττων εἰμί, ὑπερέχω. unde περιγενέσθαι τῷ πολέμῳ. bellando ſuperiorẽ fieri, & περιγίνονται, ſuperiores fiunt, uincunt. Et περιγίνεται εἰς ἐναντίον συμβαίνει. Item licet, plenum ius eſt.

Περιγλαγής. ἑος. ὁ. ἡ. ſucculentus, lacteus.

Περιγνάμπτω. μ. άμψω. π. αμφα. circunflecto.

Περίγρα. ας. ἡ circinus, παρὰ τὸ γράφειν ἤτοι ἐλίσσειν, ὅτι ξέειν, qui radat circũquaq; & deſcribat. Euſt.

Περίγραπτος. præſcriptus, & non liber & laxus, definitus, perceptibilis.

Περιγραφή. ῆς. ἡ. fraus. Itẽ cõſumptio, expletio, circũſcriptio rei, lineamentum totius ædificij.

Περιγραφικός. οῦ. ὁ. circumſcriptitius, deceptorius.

Περίγραφος. ὁ. tropus eſt qui docet quemadmodum datum circulũ uerbi gratia quadrato concludamus ſchemate. Capell. lib. 6.

Περιγράφω. μ. άψω. π. αφα circũſcribo, hoc eſt, decipio, circunuenio. Item tollo, expungo, è numero aufero, occido. Ety. Aeſchyn. περιγράψετέ με ἐκ τῆς πολιτείας. Sic Cic. Philip. 13. Senatus in Capitolium parata de circunſcribendo adoleſcente ſententia conſularis, hoc eſt de eijciendo magiſtratu Octauio, & imperio ei abrogãdo. Et apud eundem circunſcribere ſenatum, pro authoritatem ſenatui auferre. Et circunſcribo, hoc eſt definio, præſtituo, termino, περιορίζω, ἀφορίζω, Ariſtot. τῶν μετὰ τὰ φυσ. 10. Ita Cice. pro Seſt. Genus uniuerſum breui circunſcribi ac definiri poteſt. Idem in Parad. Exilium terribile eſt illis, quibus circunſcriptus eſt habitãdi locus. Bud. Com.

Περιγυρίς. ίδος. ἡ. circunferentia, inſtita, limbus, ἡ ἐπιτιθεμένη κειρία τοῖς ἱματίοις κατὰ τὴν ὤαν.

Περιδαρδάπτεσθαι. deuorare, conſumere.

Περιδέεια. metus inutilis.

Περιδεής. έος. ὁ. ἡ. trepidus, pauidus, attonitus, pauore offuſus apud Platonẽ, & formidoloſus apud Iſocrat. hoc eſt qui timori eſt alijs.

Περιδείδω. nimis metuo.

Περίδειπνον. ου. τὸ. parentalia, cœna funeralis, epulum funebre, quod in funere potentiorum fiebat. Circum

bat. Circumpotationem, uocat Cicero.

Περιδέραιον. ϰ. τὸ. flexus ceruicis.

Περιδέξιος. ϰ. ὁ. aptus, ambabus manibus ut dextera utens, ambidexter, & περιδέξιον διλήμματον ϰαὶ ἑϰατέρωθεν συνάγον ὅτι βϰλετ' αὐτίς.

Περιδεῖ ἐστὶ. uincitis & ſuperatis.

Περιδέραιον. ϰ τὸ. collarium, inauris, monile colli, ornamẽtum colli, corium latum in collo canis, à περὶ circum, & δέρη, collum. Duplici ρρ in medio quidam ſcribunt.

Περιδερὶς. ίδος. ἡ. idem.

Περιδινής. admodum uarius, & ornatus.

Περιδέω. μ. ήσω. uel έσω. πϛ. ηϰα. circunligo.

Περιδεῶς. pauidè.

Περίδηλος. ϰ ὁ. manifeſtus.

Περιδίδομαι. pignus do, depono. Vnde περιδϰ paciſcere, fac ſponſionẽ, & περιδώμεθον, ſponſionem faciamus, περιδώσομαι, obſtringam. Bud. Com.

Περιδέρας. implicans.

Περιδινεῖσθαι. circunuerſari.

Περιδινέω. obuerſo.

Περιδίνησις. ἡ. uertigo.

Περίδοσις. pignus.

Περιδουπέω. obſtrepo.

Περιδράττομαι. complector.

Περιδρομή. ῆς. ἡ. ambitus, circuitus, circinatio.

Περιδρομίδες. ῶ hypæthræ ambulationes, quas Latini xyſta appellant. Vitru. lib. 5.

Περίδρομος. ϰ ὁ. plaga, retis genus.

Περιδύομαι. τὸ. ϰρύϐομαι.

Περιδύω. μ. ύσω. π. υϰα. induo, ſpolio. Actiu.

Περιεδηδεμένα. τὰ. corroſa.

Περιεΐδω. deſpicio, negligo.

Περιειλέω. μ. ήσω. π. ηϰα. circunuoluo, circundo.

Περιειλημμένος. reſidens, relictus, undique comprehenſus.

Περιείλησις. circuitus, circunuolutio.

Περίειμι ſicut περιγίνομαι, ſuperſtes ſum, adhuc uiuo, circumeo. Item excello, uinco. Περίεστι etiam αὐτὶ τοῦ περιοσεύει, redũdat, ſuperuacuũ, eſt, nõ neceſſarium eſt, abundans nimis eſt, uel affluens, uel exuberans. Item περίλοιπόν ἐστι, ſaluum eſt & integrum, abundè licet, facultas ſuper eſt. Τὸ περιὸν τοῦ στρατοῦ, pro reliquijs exercitus apud Thucyd.

Περιεσόμενον. ſuperfuturum.

Περιεϰτικὰ ῥήματα, quæ Latinis communia, ut quæ actionem paſſionemq; ſignificant, ut πιάζομαι, δωροῦμαι.

Περιεϰτικόν. ſuperans, continens, generale, uniuerſale.

Περιεϰτικός. ϰ. ὁ. comprehenſiuus. Vnde περιεϰτικὰ ὀνόματα, nomina locum continentem ſignificantia, plerunq; terminata in εῖον: ut ϰουρεῖον, ἰατρεῖον, μαγειρεῖον. & τὸ περιεϰτικὸν τῶν εἰδῶν dicitur formarum complexio.

Περιελαύνω. abigo.

Περιέλευσις. ϰ. ἡ. circunductio. Plutarch.

Περιελίξαντες. οἱ. rotantes.

Περιέλιξις. ιος. ἡ. uertigo.

Περιελίττω. μ. ίξω. π. ιχα. circunuerſo, uoluo, implico. Actiu. accuſ. Dicitur & περιελίττεσθαι pro eodem.

Περιέλϰω. decipio. Vide in Chiliad. Eraſmi, ϰύϰλῳ περιέλϰειν.

Περιέλομαι. &

Περιελῶ aufero, demolior.

Περίεμαι. adipiſcor.

Περιεμεϰτῆσας. ægrè ferens.

Περιεμεϰτῶ τὸ δυνοπαθῶ.

Περιεπάγη. fixum eſt.

Περιεπιφίμωσις. ιος. ἡ. ulceratio penis, cum retracto glandis neruo præputium iam deduci non poteſt.

Περιεπτισμένος. ὁ. purus, quaſi dicas decorticatus. παρὰ τὸ πτίσσειν.

Περιεπτύσσετο. amplectebatur, ἐϰύϰλωσε.

Περιέπω. orno, excolo, adapto, foueo, amplector, curo, deriuo, affector, apud Plutarch.

Περιεργάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. elaboro, orno, ſatago, ſciſcitor, curioſè ago, inaniter laboro.

Περιεργία. ας ἡ curioſitas, ſedulitas, ſuperflua anxietas, & ueluti diligentiæ redundantia, moleſtia. Diomedes hunc Tropum ſeu potius uitiũ orationis ponit ſub obſcuro, non diſſimile illi quod & Fabius & idem Diomed. μαϰρολογίαν uocauit.

Περίεργον. τὸ. redundans, περιττόν.

Περίεργος. ϰ. ὁ. curioſus, laborioſus, qui nimiam atq; inuſitatam curam habet in rebus agendis, peruerſus. Item opiparus, quando de menſa aut edulijs dicitur.

Περιεργότερον accuratius, obſeruãtius, curioſius.

Περιέργως. accuratè, curioſè.

Περιερεία. purgatio.

Περιερέττω. remigo.

Περίερμα. ατος. τὸ. pedica.

Περιέρρων. quærens.

Περιέρχομαι, circumeo, oberro, tandem deuenio & peruenio. Item περιελθεῖν. uſu ueniſſe, eueniſſe, contigiſſe, ceſſiſſe, euaſiſſe. Depon. accuſ.

Περιεσϰεμμένος. cõſyderatus, circũſpectus, qui prudẽter ac cõſideratè agit. à περισϰέπτομαι.

Περιεσϰεμμένως. cautè, præmeditatè.

Περιεσπᾶτο. diſtendebatur, diſtrahebatur, priuabatur.

Περιέσταλϰε. indutus eſt, περιεβάλετο.

περιεστιγμένον. τό. diſtinctio. Periestigmenon ad electiores quaſq; ſententias ornatusq; uerborũ apponitur. id dupliciter ad quorundã emendationem adhibetur. Laërtius lib. 3. de notis in libris Platonis ſcribens.

περιέφθαϲαν. circunuenti ſunt.

περιέχομαι. μ. ἕξομαι. π. ϲχημαι. obtineo, cupio, in amorem alicuius propenſus ſum, amplector, adhæreo, animum intẽdo & applico alicui rei, φροντίζω. Item implicor, ſtipor, uallor. περιέχεσθαι δεισιδαιμονίᾳ, eſt religione teneri, Athẽ. Depon. Genit.

περιεχόμενος. ου. ὁ. obductus.

περιέχον. ἡμᾶς. dicitur aër qui nos ambit, aër nobis circunfuſus, Galeno.

περιέχω. μ. ἕξω. π. περιέσχηκα. cõtineo, amplector, aliquid in mente complector ac teneo. Item excello. Activ. accuſ.

περιζυγόν. οῦ. τό. res circa iugum, funis.

περίζυξ. ſub eodem iugo, ὁμόζυγος.

περίζωμα. ατος. τό. omne quod circũcingit, pudẽdorum uelamen, ſubligaculum, cinctũ. Theodorus interpretatur.

περιζωμάτιον. ου. paruum lumbare.

περιζώννυμι. & 　(Activ. accuſ.

περιζωννύω. μ. ώσω. π. ωκα. præcingo, ambio.

περιηγέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. duco per uiã ignarum, circumeo. Item narro, indico. Activ.

περιηγής. έος. circumagẽs, rotundus, circularis, circunferentiam habens.

περιήγησις. ιος. ἡ. expoſitio, deſcriptio, ueluti Dionyſij γῆς περιήγησις.

περιηγητής. οῦ. ὁ. expoſitor, deſcriptor. ὁ περιηγητής, paſſim apud Euſtat. Dionyſius, cuius de ſitu orbis libellus extat, & in quem fuſiſſima ille commentaria ſcripſit, uocatur.

περιήγητος. prætexta.

περιηγμένος. circumactus.

περιῄεσαν. circumibant.

περιήθελον. deſiderabat.

περιήθημα. ατος. τό. diſtillatio, expreſſio, excolatio

περιηκής. acutus, ἠκονημένος.

περιήκω. mutatis in orbem uicibus peruenio & redeo, recido. Bud. Com.

περιήλυσις. ιος. ἡ. circuitus.

περιημεκτέω. lamẽtor, indignè fero, ut περιημεκτέων τῇ συμφορῇ, cladem lamentatur. Herodot.

περιηχεῖν. perſonare, circunſonare. Vnde περιηχοῦμαι paſſiu. ut νῆσος περιηχουμένη τοῖς πνεύμασι Luciano, quæ uentos habet circunſonantes, uel quæ uentis circunſonat, ut Cic. Offic. 3. Tamen conducere arbitror talibus aures tuas uocibus undiq; circunſonare.

περιθάλπω. μ. άλψω. π. αλφα. circunfoueo.

περιθαμβής. ὁ. pertrepidus.

περιθειάω. facio rem diuinam, luſtro, purgo.

περιθείωσις. ιος. ἡ. incantatio.

περίθετος κόμη. galericulum, coma appoſititia.

περιθέω. in orbem curro, obambulo.

περίθεον. rota.

περίθερμον. calidum. Plutarcho.

περίθετος. ὁ. perſona, larua.

περιθεῖναι τὸν στέφανον. coronare, circunponere ſerto. Ariſtophã. περιθοῦ πρὶν λέγειν. Mos enim erat coronatos in concionibus dicere.

περιθραύω. effingo.

περιθρεκτέον. circuncurrendum eſt.

περιθρηνεῖσθαι lamẽtis & gemitibus circũſonare.

περίθριξ. ιχος. capillus nondũ raſus à prima uſq; iuuentute.

περιθρυλλεῖσθαι. obſtrepi, perſonare, circunſonare, circunſtrepere. Bud. Com.

περίθυμος. excandeſcens, ἄγαν τεθυμωμένος.

περιθυρεῖν. ad ianuam ſtare.

περιθωρακίδιον. τό. ſagum, quod militum erat, & ſuperinduebatur armis.

περιΐασιν. tranſeunt, circumeunt.

περιϊδεῖν. contemnere, circunſpicere.

περιΐσσεται. circumit.

περιΐσταμαι. μ. στήσομαι. π. αμαι. obſideo. Item degenero. Syneſ. καὶ περιέστημεν ἡμεῖς εἰς τοῦτο, Eò iam mores nobis euaſerunt. Demoſth. καὶ πρᾶγμα εἰς ὑπερβολὴν μοι περιέστη. Res mihi atrociſſimè ceſſit, & quaſi in contrariũ ceſſit euentu grauiſſimo. Eſt etiam circunſtare & circunfundi. Thucyd. ὅτι περιμέγιστος κίνδυνος περιέστη τὴν πόλιν. Sic περιεστὼς πνεύματι uertit Cic. aëre circunfuſum. Εἰς τὸ αὐτὸ ὁ λόγος σοι περιέστη. reuoluatur, circumagatur ad idem. Deponens.

περιΐστημι. μ. στήσω. π. στηκα. circunſto. Item degenerare facio, immuto. Athen. lib. 12. εἰς τοῦτον αὐτὸν περιέστησεν ὁ περὶ ἡδονὴν βίος. Vſqueadeò hominis fortunam circumegit in contrarium uita uoluptuaria. Et Aeſchin. καὶ εἰς τοῦτο φέρων περιέστησε τὰ πράγματα. Ita tandem Reip. ſtatum in contrarium commutauit. Sic εἰς τοὐναντίαν περιστῆσας, rediẽs, Herodian. Et Ariſtot. Polit. 5. εἰς ἑαυτὸν περιέστησε τὴν πολιτείαν. in ſuam poteſtatem redegit. Neut. accuſ.

περιΐσχω. cingo.

περικαής. έος. ὁ. ἡ. peruſtus, ardens, peraridus, calidus.

περικαθαίρω. purgo.

περικαθάπτω. apto, pertracto.

περικάθαρμα. τος. τό. purgamentum.

περικαθιζόμενοι οἱ. circunſeſſi.

περικάθημαι. obſideo, πολιορκῶ. Depon. accuſ.

περικάθησις. ιος. ἡ. πολιορκία.

περικαίω

Περικαίω. peruro, & torridum facio. Et tranſlatè pro afficio dolore uehemēti, ſicut Teren. Vro hominem, pro ango.

Περικαλίνδησις. ἡ. circumuolutatio, & quod nos ambit, Plutarch.

Περικαλλέστερον. ου. τὸ. pulchrius.

Περικαλλέως. ſuprà modum pulchrè.

Περικαλλής. έος. ὁ. ἡ. ualde pulcher, ſplendidus.

Περικάμπτω. μ. άμψω. π. αμφα. circunflecto.

Περικάρδια. τὰ. precordia, pellicula cor obtegens.

Περικάρπιον. ου. τὸ. ornamētum circa exteriorem partem manus. Item ſeminis inuolucrum, id eſt, id quod ipſum ſemē ambit, & à cœli anima liumq; iniurijs tuetur, ut in frugibus ſpica, in caſtaneis echinus, &c.

Περικαρφισμός. οῦ. ὁ. feſtucatio, cū gallina ouo edito ſeſe feſtuca aliqua purificat, & oua luſtrat. Cæl. lib. 14. cap. 29.

Περικαταῤῥήγνυμι. lacero, diffringo.

Περικαύεσθαι. circumuri.

Περικαῶς. amatoriè.

Περίκειμαι. tribuor, aſſignor, Herodia. παραλαβόντος δὲ τὴν ἀρχὴν ἀλεξάνδρου, τὸ σχῆμα καὶ τὸ ὄνομα τῆς βασιλείας ἐκείνῳ περιέκειτο. Et induor, circunfuſum habeo. περιτίθεμαι. Gregor. οἶδα γὰρ καὶ αὐτὸς ἀσθένειαν περικείμενος, Scio enim me infirmitate circundatum eſſe & circunfuſum. id eſt ἐνδεδυκὼς, περιτεθειμένος. Sic Syneſ. κακία γὰρ ὄντιν ἀρετῆς προσωπεῖον περικειμένη. Vides autem cum accuſ. iungi, ut annotat. Bud. Com.

Περικείρω. circunrado.

Περικεκαμμένος. qui habet naſum aquilinum. Item curuatus, inflexus, aduncus.

Περικέρδεια. τὰ. aſtutiæ.

Περικεφαλαία. ας. ἡ. galea. Accipitur & pro ſpiris capilli muliebris. Item quod in naui intra embolum & proembolidem ſupra carinā eſt περικεφαλαία uocatur, quaſi dixeris ambicraneū.

Περικήδομαι. curo, φείδομαι. φροντίζω.

Περίκηλος. ου. ὁ. prædurus, ſiccus, ambuſtus.

Περικιόνιος, legitur apud Orpheum.

Περικλάομαι. circunflector Plutarch.

Περίκλασις. εως. ἡ. confractio, reflexio.

Περίκλειστος. ου. ὁ. circunclufus.

Περικλείω. includo, concludo.

Περικλινής. έος. accliuis, decliuis.

Περικλύζομαι. circunfundor, perfundor.

Περικλύζω. μ. ύσω. π. υκα. circuncludo, aqua circūfundo.

Περίκλυτος. ου. ὁ. inclitus, præclarus.

Περικνημίς. ίδος. ἡ. ocrea, indumentum ſiue munimentum crurum, tibialia.

Περικνίζω. derado, uellico.

Περίκομμα. quod circunfuſum eſt. Vnde περικόμματα, quæ coci auferunt ex carnibus, & circuncidunt, Athenæo eſt genus edulij, lib. 4. Bud. Comment.

Περικομπέω. μ. ήσω. π. ηκα. increpo. Actiu.

Περίκομψος. ου. ὁ. commentitius, perbellus.

Περικοπή. ῆς. ἡ. abſciſio, περιαίρεσις, reſecatio, concuſio, mutilatio. Significat etiam τὰ πέρατα τοῦ σώματος, hoc eſt lineamenta, καὶ τὴν τοῦ σώματος περιγραφήν. Polyb. Ponitur & pro αὐτὶ τῶν ὑπαρχόντων, pro facultatibus, & bonis hominis. Bud. Com.

Περικόπτω. μ. όψω. π. οφα. circuncido, reſeco, dimutilo, amputo. Inde τῶν ἑρμῶν περικοπή, Andoc. Eſt etiam opes imminuo, ut ἀποκόπτω, imperiū circuncido, ſpolio, & hoc cum accuſ. & genit. Plut. in Lucul. de Tigrane, ἔχων δύναμιν, ἣ πάρθους τι περικόπτειν τῆς ἀσίας Latinis accido eſt pen. lōga, ex ad & cædo pro extenuare, affligere. Liuius ab Vrbe. 3. Hernici nunciāt Volſcos & Aequos, & ſi acciſe res ſint, reficere exercitus. Bud. Com.

Περικόρημα. τὸ. luſtratio, repurgatio, quaſi circunuerſio, quando unde quaq; obuerritur locus. Euſtat.

Περικρανία. ας. ἡ. mēbrana neruoſa totā caluariā cōplectens.

Περικρατέω. dominor.

Περίκρημνος. ὁ. præruptus.

Περικρούω. decipio.

Περικτίται. οἱ. circunuicini.

Περικτίων. ονος. ὁ. uicinus. περίοικος.

Περικυκλῶ. circundo.

Περικυλίζω. circunuoluo.

Περικωνῆσαι. uaſa teſtacea picare.

Περιλακίζω. μ. σω. diſcindo.

Περιλακισμός. οῦ. ὁ. ſacrificium ex cane.

Περιλαλῶ. inaniter loquor, blatero, φλυαρῶ. Et περιλαλεῖσθαι. loquacitate undiq; obtundi.

Περιλαμβάνω. amplector. Actiu. accuſ.

Περιλάμπομαι. illuſtror.

Περιλάμπω. undiq; illuſtro, ſplendore ac lumine circunfundo, colluſtro.

Περιλέγω. περιλαλῶ.

Περίλειμμα. τὸ. reliquiæ.

Περιλείπομαι. ſuperſtes ſum, reliquus ſum.

Περιλείχω. μ. ίξω. π. ιχα. circunlambo. Actiu.

Περίληξις. ἡ δύναμις τοῦ περιττῶς καὶ περιέργως τὰ εἰρημένα εἰπεῖν διὰ λόγων, καὶ ἑρμηνεύειν τὸ νοηθέν. copia dicēdi, & latius interpretādi circūlocutio.

Περιλεπίζω. delibro, librū ſeu corticem detraho.

Περιλέπω. decortico.

Περιλεσχηνευτός. ὁ. ἡ. περιπόνητος, περιλάλητος.

Περίλευκος. dealbans.

Περίλημμα. ατος. τὸ. captio, res capta.

Περιληπτικός. οῦ. ὁ. comprehenſiuus.

περίληψις ιος. ἡ. comprehenſio.
περιλιγμάζω. μ. άσω. π. ακα. circunlambo.
περιλιμνάζω. reſtagno.
περιλιμνίζω. caliginoſo humore circundor.
περιλιμπάνομαι. ſuperſum. &
περιλιμπανόμενος. ſuperſtes.
περιλιχμάω. μ. άσω. π. ακα. περιλιγμάζω. complector, lingo, καταασπάζομαι.
περίλοιπος. ὁ. περιών, qui ſupereſt.
περίλος. pudenda.
περίλυπος. ου. ὁ. pertriſtis, angens.
περιμανής. έος. ὁ. ἡ. inſanus, mirus.
περιμάττω. expurgo.
περιμαχητότατος. maximè appetendus.
περιμάχητος. ου. ὁ. de quo pugnatur.
περιμένω. μ. νῶ. ad extremū maneo & expecto. Bud. Com.
περίμετρον. ου. ambitus, circuitus.
περίμετρος. ου. ὁ. ἡ. immenſus, ultra menſuram, rotundus.
περιμήκετος. ου. ὁ. oblongus, prolixus, altus.
περιμήκης. idem.
περιμηχάομαι. circunſtrepo.
περιναιετάω. circumhabito. unde περιναιέτάασκον. circumhabitabant.
περιναιέτης, ου. ὁ. conciuis, ſimul habitans, uicinus.
περινέμομαι. depaſcor.
περινενοημένα. τά. circunducta & excogitata Hermogeni.
περίνεος. ου. ὁ. coles, ut Gaza transfert in Ariſtot. locus inter ſcrotum, & anum, ubi ueſicæ collū eſt. Scribitur & περίναιος, uel περίναιον. τὸ. diciturq; ea corporis pars, quæ inter anum & initium pudendi membri interiacet.
περίνεως. ω. qui ſuperat in naui, uector qui naui uehitur. ἡ περιττός τῇ νηὶ ὑπὲρ βάτης, οἷον δοῦλος.
περίνεφρα. τά. loca renibus uicina & eorum obeſitate oppleta. Cæl. lib. 2. cap. 51.
περινήλματος. τὸ. καὶ περίνημα. clyſterium, lotionis genus quo clyſterium fit, mundatio.
περινῆσαι. congerere, conſtipare.
περινέω. circunluo, circunnato, circunnauigo, lauo, inundo.
περινῆσον. &
περινήσαιον. prætexta, ueſtis quam undique purpura ambit.
περινήχεται. circumnatat.
περινοέω. περιττῶς νοῶ. cōmentor, excogito, & περινενοημένον. τὸ σεσοφισμένον καὶ ἀπατηλὸν callidum, uerſutum captioſum.
περίνοια. ας. ἡ. cogitatio, ſingularis intelligentia, & plena mentis comprehenſio. Aliquando ſolertiam & uafrum commētum ſignificat, hoc eſt τέχνασμα.

περινομή. ῆς. ἡ. præda. conſuetudo, annona.
περινός. niger, liuidus.
περινοστέω. μ. ήσω. π. ηκα. circumeo, circunuerſo, oberro, uagor, palo, obambulo, expatior, peragro, frequenter ad unum eundemq; locum redeo, uel de uno loco ad alium tranſeo, omnia perluſtro. q̄dā tamē propriè ſignificare dicunt, τὸ ἀπ᾽ ἀλλοδαπῆς οἴκαδε ἀφικέσθαι. Accuſ.
περινοῦς. pro περίνεος. apud Hippocrat. locus eſt intermedius inter coleos & ſedes, ſiue anū ubi collum ueſicæ uiſitur.
περίξ. circuncirca, κύκλῳ.
περιξαίνω. carpo, diſcerpo.
περιξηραίνω. obareo.
περίξηρον. ου. cruſtula.
περιξυροῦντες. οἱ. ſubradentes.
περιξυόμενος. ου. ὁ. qui per circuitum aut comit, aut ſcabit, extergitúe ſe: ἀποξυόμενος uero qui diſtringit ſe.
περιξύσας. qui circunlacerauit. Hipp.
περιοδεία. circuitio.
περιοδεύομαι. &
περιοδεύω. μ. εύσω. π. ευκα. circumeo, circunſpecto, luſtro. Actiu. accuſ.
περιοδικὰ νοσήματα. τά. morbi qui ſtatis certiſque diebus recurrunt, ueluti febris tertiana, quartana.
περίοδος. ου. ἡ. circuitus, circuitio, ambitus. Periodos, id eſt, ambitus, ſententiam certa quadam circunſcriptione definit atq; determinat. Conſtat autem ex membris & cæſis. Rhom. Aquila. Vocatur hoc nomine à medicis tēpus in morbis ex intenſione & remiſſione conſiſtens.
περίοιδεν. egregie nouit.
περιοικίς. ίδος. ἡ. locus circa urbem ædificatus.
περιοικιδομέω. μ. ήσω. π. ηκα. includo domi ſepio. Actiu. accuſ.
περίοικος. ου. ὁ. uicinus, accola, ὁ περὶ τὴν οἰκίαν, ἢ τὴν ἔπαυλιν τόπος.
περιολίσθησις. ιος. ἡ. dilapſus.
περιόντων χρημάτων. ſuppetentibus pecunijs.
περιοπή. ſpecula, cacumen, locus æditior, è quo quis poteſt circunieсta cōmode perluſtrare.
περίοπτος. ου. ὁ. circunſpectabilis, inſignis, altus.
περιόπτω. μ. όψω. π. οφα. diſſoluo, negligo, contemno. Actiu. accuſ.
περιοράω. μ. περιόψομαι. π. περιώρακα. cōtēno, deſpicio. Itē curo, obſeruo, expecto, circūſpecto, παπταίνω. ut Liu. Circūſpectātes defectionis tēpus aduētus cōſulis oppreſſit. Bud. Cō. Et περιορῶμαι nō ſolū pro cōtemnor ſed etiā actiuæ ſignificationis eſt, pro deſpicio & ſperno. Thucyd. li. 2. μὴ περιορᾶσθαι τοὺς πολεμικοὺς κινδύνους, & aliquādo circūſpicio apud eūdē.

Περιοργὴς. iratus.

Περίορθρον. tempus proximum matutino, diluculum. ὁ πρὸ τοῦ λυκαυγοῦς καιρὸς, ἐν ᾧ ἔτι λύχνῳ δύναταί τις χρῆσθαι, hoc eſt tempus illud quod crepuſculum antecedit in quo adhuc lucerna utimur. Thucyd. lib. 2. τηρήσαντες ἐπὶ νύκτα, καὶ αὐτὸ τὸ περίορθρον.

Περιοσιόω. deuoueo

Περιορισμὸς. οῦ. confinium.

Περιορμέω. in circuitu alicuius rei ſtationem habeo.

Περιορώμενος, καὶ καταφρονούμενος. ſpretus & contemptus. Nonnũquam eum ſignificat qui animaduertit & circumſpicit ac curam gerit, Thucyd. lib. 4. καὶ τοὺς μεγαρέας ἐπιστάμενοι περιορωμένους, ὁποτέρων ἡ νίκη ἔσται. & alibi eodẽ lib. τῆς τε μελλούσης περιορώμενος. μὴ τῶν ἀθηναίων πρότερον ἐπιπλευσάντων τι πάθῃ.

Περιουσία. ας. ἡ. ſuppellex, opulentia. ἐκ περιουσίας, ex abundanti. Vnde Demoſth. οὗτος ἐκ περιουσίας μου κατηγορεῖ, Iſte autem tantum eſt otij nactus, & tantum quietis habet ab alijs negotijs, ut ei abundè uacet me accuſare. Sic ἐκ περιουσίας πονηροὶ apud eundem, qui in bonorum facultatumq; copia prauè agunt, id eſt (ut idẽ alibi dicit) οἱ δὲ εὐπορίας πονηροί. Greg. ἐκ περιουσίας κρατεῖν. Cũ abunde uincere ac nullo ſuo periculo poſſet Bud. Com.

Περιουσιάζω. μ. άσω. π. ακα. affluo, aſſideo, περικάθημαι. Neutr. abſol.

Περιουσιασμὸς. οῦ. ὁ. poſſeſſio, copia, ſubſtantia.

Περιούσιος. ου. ὁ. acceptus, peculiaris.

Περιοχὴ. ῆς. ἡ. munitio, complexio, ὑπόθεσις, argumentum, ut in Acti. Apoſtol. ἡ δὲ περιοχὴ τῆς γραφῆς ἣν ἀνεγίνωσκεν, ἦν αὕτη.

Περίοχος. ου. ὁ. munitus.

Περιοχουμένη γῆ ζώοις, terra animalium ueſtigijs preſſa, terra animalibus trita. Ariſtot.

Περιπαθέω. μ. ήσω. π. ηκα. perpetior. Neut.

Περιπαθὴς. έος. ὁ. ἡ. paſſione oppreſſus, perpetiẽs, περιοσῶς ἐμπαθὴς, toto corpore contuſus, dolore uehementi affectus.

Περιπαθῶς. cum magna ui affectuum.

Περιπάλλοντες κάρφους. ſeſe illuſtrant feſtuca.

Περιπαντὸς. plurimi, ſcilicet pretij.

Περιπαρεὶς. ένος. ὁ. traiectus.

Περιπατέω. μ. ήσω. π. ηκα. deambulo. Neutrum abſolutum.

Περίπατος. ου. ὁ. deambulatio. De peripato unde Peripatetici dicti, uide Laërtium ab initio uitæ Ariſtotelis.

Περιπάσσω. inſpergo.

Περιπείρω. perforo, transfigo. Actiu. accuſ.

Περιπέζια. τὰ. &

Περιπεζίδες. αἱ. ornamenta pedum.

Περιπέζιος. peruius, humilis, perceptibilis.

Περιπελλὴς. έος. ὁ. ἡ. liuidus.

Περιπέμπω. ad inquiſitionem mitto.

Περιπεπαρμένα. τὰ. confixa, transfixa Lucian.

Περιπετάζω. extendo.

Περιπετάσματα. aulæa ſunt quæ ad ornandum locum extenduntur.

Περιπέτεια. ἡ. temeritas, προπέτεια. Euſtath. ſcribit ſignificare τὸ τυχὸν σύμβαμα, id eſt, caſuum uarietatem, & rerum euentum. Ariſtot. Hiſtor. 8. καὶ ἂν τις συμβαίνῃ περιπέτεια τούτων γίνοις. ubi ἀντὶ θαυμασίου συμπτώματος poſuiſſe uidetur. Ab eodem in poëtica dicitur ἡ εἰς τὸ ἐναντίον τῶν πραττομένων μεταβολή. Strabo lib. 1. de Homero loquens, ἀληθεῖς περιπετείας appellat hiſtoriam belli Troiani. Polyb. accepit quaſi ἀντὶ τῆς συμφορᾶς & περιστάσεως, cui opponit. εὐτυχίαν: ſicut etiam Gregor. de Baptiſ. Diodo. contrà ἀντὶ τῆς εὐτυχίας uſus eſt. id eſt admirãda & rara fortuna fœliciq;. Bud. Com.

Περιπετὴς. έος. ὁ. ἡ. imperans, effrænatus, contrarius, Item περιπεσὼν, incidens, incurrens, cum datiuo. Plut. ἵνα μὴ περιπετὴς τῇ αἰτίᾳ τοῦ φόνου τοῦ ζητουμένου γένηται, Ne in crimen incurreret.

Περιπετρίζεσθαι. offendi, allidi.

Περιπέττω. inuoluo, cõtego, occulo, obduco, obtego, obuoluo.

Περιπευκὴς. έος. ὁ. ἡ. amarus ualdè. πικρὰ γὰρ ἡ πεύκη.

Περιπεφθεὶς. deceptus.

Περιπήγνυμαι concreſco.

Περιπηχύνομαι. amplector.

Περιπίμελος οῦ. ὁ. præpinguis.

Περιπίπτω. deuenio, decido. Demoſthen. ἅπαντα μὲν δὴ καὶ τοιαύτῃ συμφορᾷ περιπέπτωκεν ὑπὸ τοῦ τοῦ, Deiectus eſt & decidit ubi ſciendum, quòd Græci nonnunquam neutris, quamuis abſolutis pro paſſiuis utantur, eandemq; conſtructionem eis tribuant, ut in hoc uerbo fit. Gregor. ἀπληστίας περιπέσω γραφῇ, Recidam in crimen intemperãtiæ. Et iterum ſciendum, quòd nõ quouis modo incurrere ſignificat, ut προσπίπτω, ſed ad extremum uſq; incurrere, & quodam uelut circuitu reuolui. Vnde apud eundem Grego. τῷ ἰουλ. ἑαυτῷ περιπίπτειν. eſt ita agere, ut rei exitus in perniciem agentis cedat, ſibijpſi tandem malè de ſe cõſulere, in ſeipſum ſecus quippiam ſtatuere & admittere. Aliquando tamen ſimpliciter pro offendere & obuiam fieri ponitur. Bud. Com.

Περιπίσματα. dicuntur ea quę ex uuis cõpreſſa relinquuntur.

περιπλανῶ circumerro, pererro.
περιπλάττω circumlino, obduco, obtego.
περιπλέγδην. complexim.
περιπλέγνυμι. περιπλέκω, ωλῶ. amplector.
περιπλεῖς. ſæpe, ualde.
περιπλέον. pluris.
περιπλεῖσοι. plurimi.
περιπλέκομαι. circunplicor, amplector.
περιπλέω. μ. ἔξω. π. εχα. amplector, contineo.
περιπλέον. τὸ. tempus apud Muſicos, quod amplius quàm decet moratur. Capel.
περίπλεως. ου. ὁ. ſuperfluus, περίπλεως dicitur Atticè.
περιπλέω circūnauigo. uide πλέω in Ammon.
περιπληθής. έος. ὁ. ἡ. magnus, prægrandis. Plutarchus pro pleno uſus eſt & redundanti.
περιπλὴξ. περιπλέγδην, περιβράδην, ambiendo, amplectendo.
περιπλοκαί. αἱ. ambages.
περιπλοκή. ῆς. ἡ. amplexus, complexio, cōplexus
περιπλόκος. coronarius.
περιπλόμενος. ου. ὁ. perfectus, reuolutus, obſidens, circumiens.
περίπλοον. τὸ. luſtratum, nauigatione circuitum.
περίπλοος. ὁ. circunnauigabilis.
περίπλους. ὁ circunnauigatio.
περίπλυμα τέφρας. lixiuia à Galen. dicitur, quaſi cineris perluuium.
περιπλύνω. abluo.
περιπνευμονία. ας. ἡ. pulmonis exulceratio, uel inflammatio, cum febre acuta & ſpirandi difficultate.
περιπνευμονικός. ὁ. pulmonarius.
περιπνέω aſpiro, circunſpiro.
περιπόδια. τὰ. accommoda, ut calceus pedi.
περιποδίη ης. ἡ. orbiculus qui ſolet alligari à quibuſdam gentibus pedibus uice calceorum ne pedes lędantur, calceamentum.
περιπόθητος. ου. ὁ. ualde deſiderabilis, amabilis.
περιποιέομαι μ. ήσομαι. π. ημαι. uiuifico ζωοποιῶ Item uēdico, mihi tribuo & aſſero, ἐξιδιοποιοῦμαι ut τὸ μὴ προσῆκον περιποιήσασθαι, Alienam rem ſibi aſſerere. Syneſ. Eſt etiam comparo, acquiro, quæro, emereor. Demoſth. τὰς ἀγαθὰς ἐλπίδας παρὰ θεῶν περιποιήσασθαι ἑαυτοῖς καὶ τοῖς παισί. Significat etiam τὸ περιτρέπω. hoc eſt, in cōtrarium & præpoſterè facio Phalaris Meſſenijs, τὴν κατηγορίαν ἀδικίας περιποιεῖσθε. id eſt, præpoſterè interpretamini. Bud. Com.
περιποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. foueo, iuuo, defendo, tueor & ſeruo. Actiu. accuſ. Bud. ibidem. περικτῶμαι, κοσμῶ, Ammonius in ποιεῖν.
περιποίησις. ἡ. acquiſitio, poſſeſſio.
περιποιητικός. adminiſtrator, acquiſitor.
περιποιούμενον arte ſingulari & induſtria factum, περιττῶς πεποιημένον.
περιπόλαρχος. ὁ. qui peripolis præeſt.
περιπολεῖ. uerſat.
περιπολεύω. &
περιπολέω. μ. ήσω. π. ηκα. uagor, circumeo, oberro. Neutr. accuſ.
περιπόλια. τὰ circunuicinæ ciuitates.
περίπολος. ου incola. Sunt etiā περίπολοι circuitores, circūhabitantes, excubatores, id eſt, οἱ τὰς φυλακὰς περιπολοῦντες, qui & ἔφοδοι dicūtur. Vnde περίπολοι τῆς χώρας ἐπίσκοποι, quorum munus erat circuire regionē & inſpicere. Bud. Comment.
περιπορεύομαι. circumeo.
περιπόρφυρα. ας. ἡ. ueſtis purpurea, περιπόρφυρος χιτών, uide Bayſium.
περιπου. ferè, circiter.
περίπτερος. ου. ὁ. circūalatus, hoc eſt, orbiculatus. De ædificijs dicitur, quorum muros πτερὰ uocant architecti, quales ſunt ædes, quas circulatas appellant. Cæl. lib. 11 cap. 22.
περιπτίσσω. perpurgo, exactè purum, ac merum ſyncerumq́; reddo.
περιπτύσματα. τὰ. ἀποπτύσματα τῶν ἀμπέλων.
περιπτύσσομαι &
περιπτύσσω. μ. ύξω. π. υχα. circumplico, circumplector, foueo, pando, explico. Actiu. accuſ.
περιπτυχή amplexus.
περιπτώσεις. αἱ. calamitates, caſus, infortunia, occaſiones, piculū, hoc eſt, idem ferè quod πεῖρα. Plutarch. τούτων δὲ οὔτε πεῖρα καὶ περιπτώσεις γεγόνασιν αὐτοῖς, hoc eſt harum rerum nullum habent uſum, neq; periculum fecerunt.
περίπυστος. celebratus, illuſtris.
περιπωματιζόμενον. τὸ. quod picatum obturatumq́; eſt. Gaza apud Ariſtot. uertit.
περιρρέζω. per expurgationem lito.
περιρρομβήσας ναυαρχίδα. q cepit nauē prætoriā.
περιρρᾳγῆναι. ἀόρ. β. à περιρρήσσομαι alibi uehementer & impingi.
περιρραίνω. μ. ανῶ. π. γκα, circunſpergo.
περιρρακίδες. αἱ. rami, palmæ arboris termites propriè. Nicand. abuſiuè dixit pro ſurculis & germinibus, uel ramulis.
περίρραυσις. εως. ἡ. aſperſio aquæ.
περιρραντήριον. ου. τὸ. aquiminariū, uaſis genus, uas purum.
περίρρασις. εως. ἡ. circunſperſio.
περιρραγής. utrinq; fractus, aut flexus.
περιρρεών. circunfluus, tenuis, mollis.
περιρρηγνύω, & περιρρήγνυμι. μ. ήξω. π. ηχα. circunſcindo, circunfluo, circundo. Actiu. accus.
περιρρηδὸν. perfractum utrinq;.

Περιῤῥηδὴν. per circunferentiam.

Περιῤῥηδής. pronus, cum impetu; aſperſus ſanguine, ſiue aqua.

Περίῤῥοος. ου. ὁ. ἡ. circunfluus.

Περιῤῥύπτω. uſquequaque purgo.

Περίῤῥυτος. ου. idem quod περίῤῥοος.

Περιῤῥώξ. præruptus.

Περισαίνω. circunblandior, ambio.

Περισαλπίζομαι. deducor tubis circunſonantib.

Περισαλπιστής. ου. tubæ ſonitu excitatus.

Περίσαμος. ου. ὁ. inſignis, clarus. Doricè pro περίσημος.

Περίσαξις τῆς γῆς. accumulatio & exaggeratio circa radices.

Περισαρκισμός. ου. ὁ. circunflexio.

Περισάττω. accumulo, conſtipo & inculco, conculcoque.

Περισείω. μ. σείσω. π. σεικα. circunquatio. Actiu.

Περίσημος. clarus, inſignis.

Περισθενής. έος. ὁ. ἡ. potens ualde, excellenter fortis. Etym.

Περισκελής. έος. ὁ. ἡ. durus, acerbus, λυγρὸς.

Περισκελίς. ίδος. feminale. Scribit Cæl. lib. 2. cap. 43. περισκελίδας dici, quæ uulgo gremialia uel tranſuerſias uocant. unde & Menander puellas περισκελίδας geſtare ſcribit. Vtuntur & Latini hac uoce, ut Eſaiæ ca. 3. & Hora. in Epiſtolis, Nota refert meretricis acumina ſæpe catellam, Sæpe periſcelidem raptā ſibi flentis. Cæl. lib. 2. (cap. 43.

Περισκεπής. obtectus.

Περίσκεπτος. altus, unde licet circunquaq; proſpicere.

Περισκέπτομαι. circunſpicio.

Περισκήπτω περιθλίβω, illido, attero.

Περισκιάζω. obtenebro.

Περισκοπῶ. περισκέπτομαι.

Περισκυλακισμός. ου. ὁ. circuncatulatio, ſpoliatio.

Περισοβεῖν. dicebant τὸ ἐν κύκλῳ πίνειν, in orbem τὴν φιλοτησίαν circunferre. Bud. Com. Item

Περισπαίρω, terram calcibus pulſo. (circūeo.

Περισπάομαι. μ. ἀσομαι. π. ασμαι. diſtrahor, diſti-

Περισπασθείς. ὁ. occupatus, diſtentus. (neor.

Περισπασμός. ου. ὁ. contractio, circunflexio, diuulſio. Eſt & genus ſtratagematis apud antiquos, id eſt ἡ ἐκ δυοῖν ἐπιστροφῶν τοῦ τάγματος κίνησις, ὡς τὰ μεταλαμβάνειν τῶν ὀπίσω τόπων, ut exponitur in Appendice Lexici de uocab. militar. in uoce Ἀναστροφή. Hieronymus diſtentionem ſignificare putat.

Περισπάω. μ. άσω. π. ακα. circunflecto, contraho, conſcindo, περιαρθρῶ. Item in diuerſum atq; in contrarium traho, ut περιφέρω, περιάγω, περιτρέπω, Ariſtot. Ethic. 5. & Plut. in Cic. καὶ περισπᾶν αὐτοῦ τὴν δύναμιν. de hoc Bud. Com. Item decipio, ui aufero, uel detraho & auello. Lucian. Toxare ἄρχει πανταρὰ καὶ ἐκπέμπει χωμένα ῥάκη περισπάσας. Itē occupo. Ioſeph. lib. 1. Κασσίῳ δὲ πρὸς ἀντώνιον πολέμῳ περισπωμένῳ, Caſſio aduerſus Antonium bello occupato.

Περισπειράζω. inuoluo.

Περισπειραθείς. inuolutus, implicitus.

Περισπερχής. έος. ὁ. ἡ. ſtudioſus, uexatus, uehementer aſper.

Περισπούδαστος. affectabilis, dignus certamine, magno ſtudio affectatus.

Περίσπουδος. qui ſerijs rebus gaudet.

Περισπῶμαι. τὸ περὶ πολλὰ ἀσχολοῦμαι, ſatago.

Περισπωμένη. ης. ἡ. circunflexus accentus.

Περισσάκις. impariter. uide Martian. lib. 7.

Περισσεία. ας. ἡ. ſuperfluitas, abundantia.

Περίσσευμα. ατος. τὸ idem.

Περισσεύω. μ. εύσω. π. ευκα. abūdo, ſupero. Neutrum genit.

Περισσοεπῆσαι. τὸ περιττολογῆσαι.

Περισσολογία. ſermo ſuperfluus, diſputatio quædam ad rem quam tractare uolumus non pertinens, ſed ſuperflua teſte Quint.

Περισσομένη ης. ἡ. uaſtata. πορθουμένη.

Περισσόν. ου. quod reſtat, ſuperfluū, nouū, prƒſtans.

Περισσός. ου. ὁ fit à præpoſitione περί, & σὸς, τὸ ὁρμῶ, ὁ ἄγαν ταχὺς καὶ σωστικός, qui aliquo in genere excellit, ut περιττὸς τὴν σοφίαν. Eurip. in laudem & illud extulit, περισσὸς ὢν ἀνήρ, eximius uir & μέγας: quamuis & uitio conuertitur, ut illud, περισσὰ κἀνόητα σώματα. Euſt. Iliad. Δ.

Περισταδὸν. circum.

Περισταλτικὴ δύναμις. apud Gal. facultas quæ cibos in uentriculo ueluti manu comprimit, & circunplectitur, melioris concoctionis gratia.

Περίσταμαι. ambio.

Περίστασις. ιος. ἡ. caſus circunſtantia, infortunium, ſtatus, afflictio. Stoicis, hoc eſt, συμφορά. Antiquitus ſiue ueteribus uſurpabatur ꝓ multitudinis conuentu quadam cum perturbatione. Dicitur nonnunquā περίστασις cauſa, αἰτία, unde ſex illa Rhetorum περιστατικά.

Περίστατος. locus altus, cui ſi quis inſtat omnia habiturus ſit conſpicua.

Περισταυρόω. μ. ώσω. π. ωκα. ſeparo, uallo, cingo. Actiu. accuſ.

Περισταύρωμα. τὸ. uallum.

Περιστέγομαι. operior undiquaq;, obuoluor, obte (gor.

Περιστεφίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. ordino.

Περιστέφων τροχός. circumacta rota.

Περιστέωσι, pro περιστῶσι. circunſtent.

Περιστέλλω. μ. ελῶ. π. αλκα. cooperio, contego, obuoluo, communio, compono, orno, comprehendo

prehendo, contraho, comprimo, περιέχω νό μον, tueor legem. Actiu. Bud. Com.

Περιστενάζεσθαι, uel περιστένεσθαι. lamentis & gemitibus circunſonare, in anguſtias redigi, ſuſpirare, triſtari.

Περιστερά. ᾶς. ἡ. columba, ὄρνις τὸ περὶ τοὺς ἱερῶν. ui de Ariſtotelem, Aelianũ, & Oppianũ in Ixeut.

Περιστερεών. ῶνος. columbarium, id eſt ſtatio agreſtium columbarum, quamuis aliquando & domeſticarum ſit, quod propriè περιστεροτροφεῖον dicitur. Item uerbenaca recta, herba columbis familiaris. Dioſcor.

Περιστερίδιον. ου. τὸ. pullus columbinus, pipio.

Περιστεροειδὴς. ἐ ος. ὁ. ἡ. columbacei generis.

Περιστεροτροφεῖον. locus alendis columbis aptus Palladio de Re ruſt.

Περιστεφανόω. corona cingo, κυκλόω.

Περιστεφής. έος. ὁ. ἡ. circuncoronatus.

Περιστήθιον. ου. τὸ. pectorale.

Περιστήξαντες. οἱ. circumpoſiti.

Περιστήζαντο. ſiſtebant, mactabant.

Περίστια. luſtrationes.

Περιστίαρχοι. qui conciones & theatra luſtrabant apud Athenienſes: dicti quaſi circitores. Fiebat autẽ huiuſmodi luſtratio catharſijs, hoc eſt minutulis procellis. Cæl. lib. 3. cap. 26.

Περιστιβής. έος. ὁ ἡ. calcatus, extritus, ſuffultus, fultus, fartus, πεπιλημένος, πεπατημένος. Nican.

Περιστικτὸς. έος. τὸ. maculoſum, uariegatum, diſtinctum, ποικίλον. Nicand.

Περιστίλβω. nitidum, & ſplendidum facio.

Περιστίξας. αντος. ὁ. circumiens.

Περίστοα. τὰ. formices.

Περιστοιχίζομαι, &

Περιστοιχίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſtipo, indagine cingo, ſtabulor. Actiuum accuſ.

Περιστολή. ῆς. ἡ. comitatus, compreſsio Gal.

Περίστομος φάλαγξ. latericeps, ſiue anceps.

Περιστοναχίζετο. circumgemebat. περιστοναχίζεται δῶμα, pro περιηχεῖται.

Περίστοον. τὸ. apud Atticos teſte Polluce dicitur locus ſeptus columnis, qui alio nomine periſtylium Vitruuio & περικίων.

Περιστράπτω. circumfulguro. Luc. in Act. καὶ ἐξαίφνης περιέστραψεν αὐτὸν φῶς.

Περιστρατεύω. circumfodio.

Περιστρατοπεδεύω. circumſideo, obſideo.

Περιστρέφω. μ. έψω. π. εφα. circumuerto. Actiu.

Περιστροφάω μ. ήσω. π. ηκα. idem.

Περιστροφή. ῆς. ἡ. conuerſio, uertigo. Item apud Rhetores, teſte Conſulto Chirio, cum aduerſarij propoſitionem in noſtram partem conuertimus περιστροφὴ dicitur.

Περίστρωμα. τὸ. quaſi circumſtratum. Sunt autem περιστρώματα, ut περιπετάσματα genus cortinæ, qua parietes & aulæ teguntur, ſeu tapetia Babylonici floris uarietate perſpicua, & ab alijs aulæa & Attalica: ab alijs beluata, hoc eſt, beluis uariegata appellantur, aulæa picta, & uerſicoloria. Vnde Themiſtoclem legimus regi Perſarum reſpondiſſe, ſermones hominum περιστρώμασι uerſicoloribus perſimiles eſſe. Etenim ut in illis cum extenduntur, ita & in his formas figurasq́; apparere, contractis uerò abſcondi eaſdem atque corrumpi, quare ſibi tempore opus eſſe. Sunt etiam περιστρώματα circunuallationes. Vide in Chiliad. Eraſmi, περιστρώματα campanica.

Περιστύλιον. τὸ. locus clauſus columnis, circunquaque porticum habens: uel ſaltem à tribus lateribus.

Περίστυλος. ὁ. qui columnis undecũq; ſuſtinetur.

Περίσυ, non πέρισυ, Gaza autore. in anno præterito.

Περισυλάω. ſpolio

Περισύρω. diſtraho, diuello, lacero, uexo, lanio, in diuerſum & in contrarium traho.

Περίσφακτος. lugubris.

Περισφηνόομαι. undiq; obturo.

Περισφιγγόμενος. ου. aſtrictus.

Περισφίγγω. μ. ίγξω. π. ιγχα. coërceo, περιστέλλω. Actiu. accuſ.

Περισφύρια. τά. oruamenta pedum, fimbria.

Περίσφυρον. ου τὸ. aſtrigmentum, ligaculum quod cruribus circundatur.

Περισχελὲς. τὸ. difficile.

Περίσχεο. contine, defende, adiuua.

Περισχίζω. abſcindo.

Περισώζομαι. incolumis ſum, ſeruor à morte.

Περισώζω. μ. ώσω. π. ωκα. tandem ſeruo, ſaluo, libero. Actiu. accuſ.

Περισωρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. accumbo.

Περισώφρων. ονος. ὁ. ἡ. ualde temperans, ὁ περιττῶς σωφρονῶν, apud Aeſchyl.

Περιταίω. erro.

Περιτέμνω. amputo, περισχίζω. Actiu.

Περιταφρευόμενος. foſſa circundatus.

Περιταφρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. foſſa cingo, circũfodio. Neut. accuſ.

Περιτείνομαι. obtendor.

Περιτειχίζω. cirunuallo, morior. Actiu.

Περιτείχισμα. ατος. τὸ. circunuallatio.

Περιτέλλω. μ τελῶ, circunuoluo, perficio, morior. Actiu. accuſ.

Περιτέμνω. circuncido, extenuo, diminuo, accido. uide περικόπτω. Actiu.

Περιτεχνᾶσθαι. inſidiari, mali aliquid moliri.

Περιτέχνησις. ἡ. ſolertia.

Περιτηκόμενος ἄργυρος. liquefactũ argentum.

Περιτήκω. erodo, liquefacio.

Περιτήκειον. terebrum, τρύπανον.

Περιτίθημι. τὸ, ἐνδύω καὶ περιστέλλω, καὶ περιβάλλω, amicio, circundo, induo. Vnde περιτίθεμαι paſsiu. τὸ ἀναδύομαι, & περιβάλλομαι. Eſt etiã τὸ περιάπτω, concilio, quæro, parioq;. Item accommodo, tribuo, do. Aeſchin. ἡ πόλις περιθεῖσα πίστιν αὐτοῖς. Præterea aſsigno, tribuo alicui rem aliquam. Vnde quod apud Cicer. de Seneƈt. Omnem autem ſermonem tribuimus non Tithono, ſed M. Catoni, Gaza uertit περιτεθεικότες ἔδωμεν. Conuenit autẽ in hac ſignificatione cum περίκειμαι. Bud. Com.

Περιτίλλομαι. uellor, reuellor & περιτετιλμένος, uulſus Lucian.

Περιτομεύς. culter ſutorius, σμίλη.

Περιτομή ῆς. ἡ. circuncisio, qua uoce Paulus omnes Iudæos compleƈtitur, ſicut contrà præputij nomine omnes Ethnicos.

Περιτομίς. pars quædam nauis.

Περιτόναια. τὰ. ligna prominentia iuxta puppim, & quę utrunq; pariete cõtinẽt, quaſi circũtenta.

Περιτόνιον. membrana illa interior uentris quæ omento iungitur, quæq; omnia intrinſecus exta integuntur. Ab ilibus autem à pube ſurſum uerſus ad præcordia peruenit.

Περιτραχήλιον. ου. τὸ. torques.

Περιτρέπω. circumago, & interdum circumaƈtu euerto & percello, ut περιτρέπειν τὴν ναῦν. Lucian. Gregor. καὶ ὑπὸ ἀδοκήτω τοῦ πνιγμοῦ περιτρέποντες, Inopinata & uiolenta fræni excuſsione reſupinantes, retrorſum agentes. Interdum in bonam partem accipitur, ut cum res malè cœpta bene uertit. Lucian. χάριν δὲ ὁμολογῶ τοῖς θεοῖς ὅτι μοι τὸ σφάλμα εἰς ἄλλο ὁσιώτερον περιετράπη. id eſt, felicius ceſsit, & in diuerſum quàm inſtitueram. Inde illud Aƈt. 26. μαίνη παῦλε, πολλά σε γράμματα εἰς μανίαν περιτρέπει, Iſnanis Paule, multæ te literæ è ſana mente ad inſaniam redigunt. Dicimus quoque περιτρέπω σε. pro σφάλλω, in errorem induco, & impello, ut περιτρέπομαι ἀντὶ τοῦ σφάλλομαι. Bud. Com.

Περίτρητον. ου. foramen. Vitruuius li. 1. cap. 2. aut embate in baliſta foramine quòd Græci περίτρητον uocant.

Περίτρητος. ὁ. ſcutula, Vitru.

Περιτριβής. attritus.

Περιτρίβω. detero.

Περίτριμμα τῆς ἀγορᾶς, Demoſthenes uocat Aeſchinem, id eſt rabulam & uaframentum fori, quaſi tritum in forenſibus rebus, καὶ ἀναίσχυντον συκοφάντην, & qui omnes uafritias percalleat. Dicitur enim περίτριμμα, quaſi περιτετριμμένον, καὶ περιεσσῶς τετριμμένον. Vide in Chiliad. Eraſmi.

Περιτροπάδην. circumagendo.

Περιτροπέων ἐνιαυτός. annus circumuolutus, annus uertens, nam fines anni ad initia recurrũt, καὶ περιτροπόωντων, περιχωρούντων.

Περιτροπή ῆς. ἡ. circuitio. Item uiciſsitudo, unde ἐκ περιτροπῆς uiciſsim.

Περιτροχαλάτης. ης ἡ. genus tonſuræ.

Περίτροχος. ου. ὁ. rotundus.

Περιτρώγω. peredo.

Περίττευον. ου. τὸ. quod ſupereſt.

Περιττεύω. μ. εύσω. π. ευκα. reſto, excello.

Περιττοὶ λόγοι apud Aeſchinem Socraticum, grandia & mirifica uerba, eximiæ rationes.

Περιττολογῶ. multa loquor.

Περιττόν. impar, ſuperfluum, excellens, præſtans. Atticum autẽ eſt pro περιοσσός, & περιττὸν εἶν, redundare, ſuperare.

Περίττωμα ατος. τὸ. excrementum, ſtercus, retrimentum Macrob.

Περιττωματικός. οῦ. excrementitius, homo excrementis abundans.

Περίττωσις. ἡ. ſuperfluitas, excrementum.

Περιτυγχάνω. offendo, obuiam fio, incido, ſuperuenio, fortè aduenio ſuper ſermonem, ἐντυγχάνω, interſum. Bud. Com. περιτεύξη τούτοις βιβλίοις Ariſtot. Rhetor. hiſce libris operã impendens & περιτεύξεται, συντύχοι, περιπεσεῖται. Suidæ.

Περιτυμπανίζομαι. ἐκμαίνεσθαι. ſonitu tympanorum agor in furorem.

Περιυβρίζω. ſingulari iniuria afficio, omni genere iniuriæ afficio, contemno.

Περιφάνεια ας. ἡ. ſplendor, proſpeƈtus.

Περιφανέστερον. manifeſtius.

Περιφανής. έος. ὁ. ἡ. circumſpeƈtus, conſpicuus, præclarus.

Περιφανός. οῦ. ὁ. facundus.

Περίφαντος. ου. ὁ. clarus.

Περιφεγγεία. ἡ. irradiatio.

Περιφέρεια. ας. ἡ. circunferentia, circunlatio, rotatio, ſuperficies, ſuperſcriptio, περιφέρεια κύκλου orbis complexus, circularis ambitus. Eſt etiam hallucinatio, & uita errabunda, ut περιφέρεται. Eccleſ. cap. 10. καὶ ἐσχάτη στόματος αὐτοῦ περιφέρεια. Bud. Com.

Περιφερής. έος. ὁ. ἡ. circũferibilis, rotũdus, globoſus.

Περιφέρομαι. eódem reuoluor. Item uagor, erro, palor. Syneſ. ἐγὼ δὲ περιηνέχθην ἁπανταχοῦ τῶν πραγμάτων, Vagis & uarijs cogitationibus euagatus ſum, huc illucq; animum circum agens. Plut. καὶ περιφερόμενος ὑπὸ μεγέθει, Et quoquo uerſus circumaƈtus ad rei magnitudi-

nem æſtimandam. Greg. *μήπε περινιχθῆς ἀθέως ὡς θεοῦ συνήγορ⊗*, Necubi hallucineris perperam hæc æſtimando, quaſi indigna quæ de Deo credantur. Bud. Com.

Περιφερόμεν⊗. uulgatus, *λαλέμεν⊗*.

Περιφέρω. circumago, eodem reuoluo. Item circunfero, id eſt mecum ſemper fero, in comitatu meo fero, quod Cic. Epiſt. ad Q. frat. circungeſto dixit: Eam quoq; Epiſtol. T. Catiemus circungeſtat. Eſt etiam traduco, per ora oculosq́; hominum circunduco, quod & *περιάγω* dicitur. Syneſ. *σὺ πονηρὸς περιενέγκατε, ὥσ⁊ε ποι ἤδη τε καταφανὴς οἵ τινές εἰσι*. Item in errorem induco uel perturbo, ut in Salom. *περιφέρει ἡ συκοφαντία τὸν σοφόν*. Item perfero, id eſt ad extremum uſq; tolero, *περιοσῶς φέρω*. Eſt & in diuerſum fero atq; in contrarium. Vtuntur & hac uoce in conuiuijs, ut *περιφέρειν κύλικα*, uel *ποτήριον*. Vnde *περιφέροντες*, qui fercula in conuiuijs circunferunt & ſternunt in menſis, cum unicuiq; partes apponuntur, & lances diſtribuuntur. Xenoph. Item *περιφέρει*, refert. Herodo. in Erat. *ὅ τι μὲ περιφέρει οὐδὲν εἰδέναι τούτων*. Bud. Com.

Περιφεύγω. ita fugio ut ad extremum euadam, uel ad extremum euado, & ſuperſtes ſum. Bud. Comment.

Περίφημ⊗. ὁ. popularis, celebris, clarus.

Περιφήτης. clauiger.

Περιφθείρομαι (inquit Bud. Com.) *τὸ ὑπὸ κακῶν φθειρεσθαι περιεῶν*, pereo, comminuor. Item pediculos colligo.

Περιφίμωσις. ἡ. apud medicos nominatur cum glans pudendi tegi non poteſt.

Περιφλεγής. ardens, peruſtus, peraridus.

Περιφλοιζόμεν⊗. ὁ. tunicis conuolutus, uel tunicas dimittens.

Περίφλοι⊗. ὁ. ὁ. deliberatus, decorticatus.

Περιφλοιδοῦμαι. detrahi corticem.

Περιφλύω. ὑποκαίως καίω. amburo.

Περίφοβ⊗. ὁ. ὁ. pertrepidus.

Περιφοβοῦμαι. paueo. Accuſ.

Περιφοιτάω. μ. ήσω. π. ηκα. circumambulo.

Περίφοιτ⊗. ὁ. ὁ ἡ. uagus.

Περιφορά. ᾶς. ἡ. reuolutio, circunlatio, circunctractio. Eſt quoq; ferculorum miſſus, qui conuiuijs apponuntur, aut ſingulis conuiuis, aut quaternis ut nũc fieri ſolet. Item hallucinatio, & uita errabunda, error, erratio, ſicut *περιφέρεια, ἃ περιφέρεται*. Greg. *περὶ θεολ. 2. & περὶ ἰσλ. 1.* Et Eccleſ. cap. 2. *καὶ ἔβλεψα ἐγὼ τοῦ ἰδεῖν σοφίαν, καὶ περιφορὰν, καὶ ἀφροσύνην*, Et oculos aduerti ut uiderem ſapientiam, & mentis errores, & dementiam. Bud. Com. Περιφορὰ circumlatio

in orbem. Ammonium in *κίνησις*.

Περιφόρητ⊗. ὁ. ὁ. uerſatilis. Vide Eraſ. in Chil.

Περιφόρ⊗. ὁ. idem, qui ſe circumagit.

Περίφραγματ⊗. τό. circunſeptio, pars currus, obex, maceria.

Περιφραδέως. rité, peritè, ſcienter.

Περιφράζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. decerno, circunloquor. Depon. abſol.

Περίφρασις. ιος. ἡ. circũlocutio, circuitus loquendi. figura hæc fieri debet aut ornandæ rei cauſæ quæ pulchra eſt, aut uitandæ quæ turpis eſt.

Περιφράττω. circundo ſepimento.

Περιφρονέω. μ. ήσω. π. ηκα. contemno. Item conſydero, contemplor, inquiro, ſcrutor.

Περιφρύσαι. amplecti.

Περίφρων. ονος. ὁ. ἡ. caſtus, prudens.

Περιφύομαι. agnaſcor.

Περιφύς. ύντ⊗. ὁ. complexus.

Περιφωνέω. circunſono, reſono.

Περίφωρος. ὁ. deprehenſibilis, deprehenſus in furto, manifeſtus, qui inficiando non eſt.

Περιφώσαντες. οἱ operientes, operculis regentes.

Περιχαίνω. deuoro, obhio, arrodo ueluti canes, cum lapides, quibus iactantur, commordent.

Περιχαίρω. ſupra modum lætor.

Περιχαράκωμαι. ατος. τό. loci alicuius munimentũ

Περιχαρακώσας. αντος. ὁ. uallo & foſſa circundans.

Περιχάραξις. circunductio, urbatio. Nam urbare eſt aratro definire & circũſcribere & urbum curuatum aratri quod in urbe condenda adhiberi ſolet. E legibus.

Περιχαράσσω. μ. άξω. π. αχα. diſrumpo, remoueo, ſacrifico.

Περιχαρία. ας. ἡ. immoderata lætitia.

Περιχαρεία. ας. ἡ. lætitia elata. *περιττὴ χαρά*.

Περιχαρής. ſupra modum lætus, gaudio perfuſus, ὁ *ἀμέτρως χαίρων*, Ariſtot. *ὅτι περιχαρὴς εὐτυχῶν ἔσαι, ὅτι ἀτυχῶν περίλυπος*. Neq; proſperis rebus lætabitur nimis, neque aſperis aduerſiſq́; mœrebit. Item gratioſus, qui conſequitur gratiam ex aliquo.

Περιχάσκειν. inhiare.

Περιχέω. circunfundo, confundo.

Περιχέλοντες. faturi.

Περιχλανίζεσθαι. tegi, onerari, περὶ κρατεῖσθαι.

Περιχορεύω. circunſilio, tripudio.

Περιχορίζω. idem.

Περιχρισός. ὁ. circunlitus.

Περίχρυσ⊗. ὁ. inauratus.

Περιχύω. περιχύνω. circunfundo.

Περιχωρέω. diſcedo, peragro.

Περίχωρ⊗. undiq; finitimus.

Περιψάω. μ. ήσω. π. ηκα. rado, abſtergo, limo. Actiuu. accuſ.

Περίψημα

Περίψημα.ατος.τὸ.ſcobs,& ramentum,& quicquid limando deteritur, nauci, ſterquilinium, quiſquiliæ,cuiuſuis rei putamen, luſtramentũ. Ambroſio interprete.illuuies quædam & purgamentũ,cuiuſmodi ſpongia excipitur, ἀπόγγισμά τι,minusq; eſt quàm λῦμα.Euſt. Odyſſ.

Περιψοφῶ.obſtrepo, circunſono, increpo.

Περίψυκτος.ȣ.ὁ.frigidus.

Περίψυξις. frigiditas,rigor,& affectio illa febre laborantium, quæ præcedit horrorem, hoc eſt φρίκην.

Περιψύχεσθαι.perfrigeſcere, καταψύχεσθαι.

Περιώγαια. rotarum ferramenta,pro περιόχανα.

Περιωδιδυμένος.perluſtratus.

Περιωδυνία.ας.ἡ. nimia dolentia,anxietas.

Περιώδυνος. qui toto corpore eſt contuſus,& dolore uehementi affectus.

Περιωθῶ. pulſo,uexo,malè accipio, ſugillo,iniuria afficio, cingo.

Περιωκαλος. ſupra modum pulcher.

Περιώμιον.ȣ.τὸ.ſupparus.

Περίων.οντος.ὁ.ſuperſtes,adhuc uiuens.

Περιωπὴ.ῆς.ἡ. ſpecula,locus conſpicuus.

Περιώσιον.Ionicè pro περιούσιον.ȣ.τὸ.ſuperfluè, præter conueniens.

Περιωτάλασιος. ὁ.circum aures hirſutus,ſic apud Heraclid. ex Platone legitur, pro ὁ περὶ τὰ ὦτα λάσιος.

Περκάζω.μ.άσω.π.ακα.matureſco,maturitate nigreſco,hoc eſt, πεπαίνεσθαι,μελανίζειν. Significat etiã ποικίλλειν,hoc eſt,uariari.Neut.abſol.

Περκαίνω. uarior,colorem muto.

Πέρκη,uel περκίς.ἡ.perca piſcis,ut Gaza uertit in Ariſtotele.uide in Chiliad.Eraſmi,Perca ſequitur ſepiam.

Περκνόπτερος.ὁ. quanquam aliàs ſine cappa ſcribitur, ſpecies aquilæ apud Ariſtotel. Gaza Græcam uocem relinquit.

Περκνὸς.ȣ.ὁ. niger, uarius. uidetur pro eodẽ aliàs περνος,aliàs πέρκος ſcribi.

Πέρκος ἱέραξ. uide περνης.

Πέρκωμα. ſtigma in facie decoloratio faciei.

Πέρναμαι.uendo.& περνᾶται,uenditur.unde πόρνη ſcortum, quòd corpore quæſtum faciat.

Περνὰς.ὁ.uendens.

Περνάσκω. mitto ad uendendum.

Πέρνης ἱέραξ. accipiter pernix dictus,ut Gaza uertit ex Ariſtot. forte idem qui aliàs πέρκος ἱέραξ apud eundem, à Gaza redditur perca accipiter.

Περνὸς.ſpecies aquilæ,κυνηγετικὸς ἀετός.

Περονατρὶς.ίδος.ἡ. peplum,& ueſtis quædam quæ ſuccingebatur & fibula colligebatur.

Περονάω.uel περονέω.μ.ήσω.π.ηκα. fibula necto. Neutrum.& πεπερονημένος, tranſmiſſus Luciano Agricola interp. prominens Eraſ.

Περόνη.ης.ἡ. fibula,πόρπη, nomen oſsis apud Ariſtotelem. Gaza fibulam uertit. Pollux παρὰ δὲ τὴν πτέρναν. ἑκατέρωθεν προύχουσιν ἀστράγαλοι, εἰς οὓς αἱ περόναι καταλήγουσιν. Apud Hipp. tuberculum eſt.Gal. oſsis extuberationem uocat.Heſych. τὰ αὐλακώμενα τῇ κνήμῃ ὀστᾶ.

Περόνης.ὁ.inſtrumentũ muſicum & metri genus.

Περόχια.uiles panniculi, abiecta linteola.

Περπερεία.adulatio, temeritas,mollities.

Περπερεύομαι.μ.εύσομαι.π.ευμαι. ago perperam & temerariè, adulor, extollor, oſtento me. Sic ferè exponit Heſych. Alij pro garrire exponũt, quaſi τοῖς λόγοις περιφέρεσθαι, quòd locutuleij ſermonibus ambagib. moleſti ſint:alij pro præcipitem eſſe & temerariũ. Videtur eſſe ficta uox à Perperis fratribus de quo Eraſ.prouer. Ne in Melampygũ incidas. Vtitur ea Paul. 1. ad Cor. cap.13. ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται. id eſt (ut Eraſ. uertit)Charitas non eſt procax.Depon.abſol.

Πέρπερος.ȣ.ὁ.procax,temerarius,præceps,inconſtans & leuis.uide καταπερπερεύομαι.

Πέῤῥαμος. ἀντὶ τοῦ Πρίαμος αἰολικῶς. Etym.

Περῤῥέχειν.περιέχειν,ὑπερέχειν.

Περσαῖος.ὁ.nomen piſcis apud Aelianum.

Περσέ.antiquè pro πρὸς σέ. Cæl.lib.10.cap.28.

Περσέα ἡ.arbor quædam Dioſcor.& Nicandro.

Περσεύς.ὁ. nomen uiri, & ſyderis apud Proclum

Περσέφασσα ης.ἡ.& (de ſphæra.

Περσεφόνεια ας.ἡ.&

Περσεφόνη. ης. ἡ. Proſerpina. Hymnus in Perſephonen apud Orpheum extat.

Πέρσην. cuborum iactus quidam.Cælius libro 10. capite 28.

Περσικαὶ. αἱ.ſubligaria Ariſtoph.

Περσιστί. Perſicè,more Perſarum.

Περσύας.anni præteriti uinum,tanquam περισύας,hoc eſt,anni præteriti quoddam exiſtens.αὐτίτης.eiuſdem anni.

Πέρυσι. anno præterito. pro nuper etiam accipitur. ὁ πέρυσι σῖτος, frumentum annotinum, id eſt ſuperioris anni.

Πέρυς.υος.res ex anno præterito.

Περυσινός. οῦ. ὁ. adoleſcens, qui iam ex ephœbis exceſsit.

Περυσινοὶ ἡγεμόνες.ſuperioris anni duces.

Πέρω.μ.περῶ.π.ηκα.transfigo, penetro, tranſeo. Actiuum accuſ.

Περώσιον. ingens.

Πέρωσις.ιος.ἡ.oblæſio,priuatio,impedimẽtumq; naturalis functionis aut alicuius particulæ mutilatio.

Πέσσος.τὸ. cortex, herbæ caulis, φλοιὸς τῆς βοτάνης. Nicand.

πέσῃ, pro ἔπεσε ἀ πίπτω. cecidit.
πέσημα. caſus.
πέσησι, pro πέσῃ, ceciderit, moriatur in pugna.
πέσκα, uel πέσκος. uellus ouis.
πέσσα, uel πεσσεία, ludus taloru͂, linea aleæ & calculcus. Etym.
πεσσεύειν uide κυβεύειν in Ammon. alea ludere.
πεσσεύε. muta ſententiam in melius.
πεσσόμενα σιτία. cibi cocti. Herodot.
πεσσόν. τό. talus, καὶ πεσσὰ πεντέγραμμα καὶ κύβων βολαί, uerſus eſt ſenarius ab Euſt. Iliad. κ. citatus.
πεσσός. οῦ. ὁ. talus, id eſt ludus. & πεσσοί, medicamenta cōpoſita molli lana quæ fœminibus ſub ijciūtur inter naturalia, teſte Celſo uel quæcun que alia teretia digiti humani forma, quibus medicamenta ſuſtinentur, Paul. Aeginetæ.
πεσσός. iactus aleatorum. Etym.
πέσσω. patior & contineo, & demulceo. metaphora à cibis multo tempore retentis in uentre. Etym. Ponitur & pro πέπτω.
πεσών. lapſus, pronus, proſtratus.
πετάζω. μ. άσω. π. πέπακα. extendo, pando, ſterno, tego. Actiu. accuſ.
πεταλίδες σύες. procelli ſaginati. Athen. lib. 9. & Cæl. lib. 13 cap. 56.
πεταλίζειν. germinare, φυλλολογεῖν.
πεταλισμός. oſtraciſmus cum folijs.
πέταλοι. οἱ. uituli à cornibus uidelicet, quæ illis inſtar ramorum ſunt, hoc eſt ἀπὸ τῶν πετάλων, ut ſcribit Athen. lib. 9. & Cæl. lib. 13. cap. 56.
πέταλον. ου. τό. folium, lamina. Cæl. lib. 15. cap. 6.
πεταλοῦσθαι. ſupinu͂ & negligentem eſſe, deliciari.
πεταλώδης. εος. ὁ. ἡ. laminis ſimilis.
πεταλωτός. uirtus, pulcher.
πέταμαι. τό. πέτομαι.
πετάννυμι. πεταννύω. μ. πετάσω. π. πέπτακα pando, extendo, aperio. Actiuum.
πετάομαι. idem quod πέτομαι.
πέτασος. ου. ὁ. galerus, petaſus.
πέταυρον. ου. τό. laqueus. ἀπὸ τοῦ πετᾶσθαι τὰς αὔρας.
πετάω idem quod πετάννυμι, extendo, eleuo.
πέτεια. ἡ. talorum ludus.
πετεινά. τά. uolucres. Quidam ſcribunt πετεινά uel πετηνά.
πετεινός. ὁ. uolatilis.
πετηνός. idem. Etym.
πετεινός. idem. Etym.
πέτευρον. idem quod πέταυρον, ſiue aſſer cum laqueis. παρὰ τὸ εὕδειν ἐν αὐτῷ τὰ πετεινά, quod in eo aues decumbentes, laqueis impeditæ, deprehendantur.
πέτευρον. ου. τό. trabs, tignum, lacunar, ſcandula.
πετευτικός. οῦ. ὁ. luſor taxillorum.

πετεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ludo talis. Neutr.
πέτηλον. πέταλον.
πετηνός. uolatilis, uolucris. Etym.
πέτομαι. Atticè, & πέταμαι communiter. uolo. as. Depon. abſol.
πέτρα. ας. ἡ. πέτρος. ſaxum, cautes, petra, mons.
πετράκης. ὁ. nomen lapidis apud Orpheum.
πετραῖος. Neptunus, quòd olim ſuper ſaxo cōſopitus, urinam profuderit genitalem, unde enatus ſit equus primus, quem dixere σκύφιον.
πετρήεις. ήεντος. ὁ. ſaxoſus, βαθύς.
πετρηδόν. aduerbium, lapidatim, lapidibus, lapidum in morem.
πέτρινος. ου. ὁ. ſaxeus.
πετροβόλος. ου. iactor lapidum.
πετρόδιον. ου. ſaxulum.
πετροπομπή. machina, per quam ſaxu͂ emittitur.
πέτρος. ου. ὁ. Atticè pro πέτρα. ſaxu͂. unde πετροσέλινον quaſi ſaxeu͂ apium, & in ſaxis natum.
πετρόω. μ. ώσω. π. ωκα. lapido. Actiu. accuſ.
πετρώδης. εος. ὁ. ἡ. ſaxoſus.
πετρώροφος. ου. ὁ. ſaxis laqueatus.
πεττεύω. transfero. fugio, alea ludo.
πεττεία. πεσσεία.
πεττός. talus, taxillus.
πέττω. μ. έξω. π. εχα. pecto. Eſt & aliud πέττω, uel πέσσω, uel πέπτω. poëtice. μ. πέψω. concoquo, maturo, digero, panē facio, uolo. las. Transfertur aliquando, ut πέττειν τὴν ὀργὴν, pro πραΰναι, & mollire. Id & καταπέσσειν dicitur, hoc eſt καταδαπανᾶν, καὶ καταπραΰνειν. Sic Cicero, Vt eius iſta odia non abſorbeam ſolum, ſed etiam concoquam.
πευθὴν ῆνος. ὁ. interrogatio. Item is qui ſciſcitatur, id eſt ſecreta interrogat, explorator, mandator.
πευθοίατο. audirent.
πεύθομαι μ. εύσομαι. π. ευμαι. audio, interrogo, ſciſcitor, ſcitor, diſco, exploro.
πεύθω. idem.
πευκάλιμος. ου. ὁ. denſus, auarus, acutus intelligēs, prudens.
πευκεδανός. ου. ὁ. amarus, letalis.
πευκεῖος. ὁ. Peuceus gentile Cyrill.
πεύκη. ης. ἡ. larix arbor tædifera, ſiue pinaſter, apud Euripid. in Phædra πεύκη pro pugillarib. ſiue codicillis, fortaſsis è larice factis ante repertum chartæ uſum, ponitur. Vide differentē de hac re Marc. Verg. lib. 1. ad Dioſcor.
πευκής. έος. ὁ. ἡ. mortifer.
πεύκιος. quod ex picea arbore fit. Cyrill.
πεύσεαι. audies.
πεῦσις. ιος. ἡ. interrogatio, reſponſio. Vide ἐρώτησις & ἐρωτᾶν in Ammonio.
πευστός. obediens.

Πέφαμαι. ſum interfectus.
Πεφαργμένος. ἀντὶ τοῦ πεφραγμένος. Etym.
Πεφασμένος. dictus, factus, manifeſtatus.
Πεφασμένως. palam.
Πεφάσσω. impetum facio, furo.
Πεφασμένος. apertus, paratus.
Πεφήσομαι. interficiar, moriar.
Πεφθήσεαι. occideris.
Πεφιδήσεαι parces.
Πεφισμένως. molliter.
Πεφνᾶος. ὁ. ὁ. morte dignus.
Πέφνε. interemit.
Πέφνω. occido.
Πεφράδαται. Ionicè pro πεφρασμένα ἦσαν. dicta ſunt.
Πεφρασμένος. dictus, apparatus.
Πέφρασαι. dictum eſt.
Πέφρικα. horrui. à φρίσσω, pro πέφρικα.
Πεφροντικώς. ſolicitus, curans.
Πεφροντισμένως attentè, ſedulò.
Πέφυκε. natura cõparatum eſt, naturæ aptitudine poteſt, natum eſt, ſolet, natura poſtulat.
Πεφυκώς. promptus, facilis. πεφυκότες δέξασθαι, nati factiq; ad percipiendum.
Πεφυλαγμένως. cautè, curioſè.
Πεφυρμένος. accenſus. Etym.
Πεφωρακώς. ὁ. qui ſuſpicatus eſt, deprehenſus.
Πεφωσμένη κριθή. hordeum toſtum Hipp.
Πεφωσμένος. accenſus. Etym.
Πέψις ιος. ἡ digeſtio, concoctio, ἀρτοποιΐα.

Πῇ interrogatiuum eſt pro quonam modo, & qua, id eſt qua ratione ut, Qua facere id poſsis, noſtrã nunc accipe mentem. cui reſpondet ᾗ. Plato de Rep. καὶ ὡς ἀληθῶς φιλόσοφον πῇ δή; Quo pacto, qua ratione? ᾗ λέγω δ' ἐγώ, Fa, inquam, ratione. Significat etiam partim. Theophraſt. de Plant. 8. ταύτῃ μὲν οὖν πῇ διαφέρει, πῇ δὲ ὁμοίως ἔχει. Apud poëtas ponitur pro ποῖ, id eſt quò & quà, ut πῇ πορεύεσθε. Ammonius diſtinguit à ποῖ, πῇ πη uerò ſine accentu encliticũ eſt pro πως. Plato Polit. εἴπερ ταύτῃ πη φανήσεται, &c. pro οὕτω πως. Bud. Com.
Πῇ μὲν, πῇ δέ. alibi, uel iam, iam.
Πηγάζω. in modum fontis deſtillo, Epigr.
Πηγαῖος. ὁ. ὁ. fontanus.
Πηγανίζω. imitor origanum, aut potius rutam,
Πήγανον. ὁ. τὸ. ruta.
Πηγάς άδος ὁ glacies.
Πήγασος. ὁ. ὁ. Pegaſus, equus Perſei alatus.
Πηγεσίμαλλος. ου. ὁ. habens lanam infixam, aut uellus denſum & nigrum, πηγός enim utrunque ſignificat.
Πηγή. ῆς. ἡ. fons. Vnde diminutiuum πηγίδιον, fonticulus. Aeſchyl. ἡλίου πηγάς orientem, unde Sol oritur, dixit.
Πῆγμα τὸ. pegma, machina.
Πήγνυμαι. cõcreſco, id eſt glacies fio, cõgelaſco.
Πηγνύω, & πήγνυμι. μ. ἤξω. π. ηχα. ἀόρ. β. ἐπάγην. ἐπάγην, ἀπὸ τοῦ πήγω. figo, conglutino, conſtabilio, congelaſcere facio, coagulo. Actiu. accipit τὰ πηγνύντα. Cic. uertit quæ uim habent concretionis.
Πηγόβρυτος. ὁ. ὁ. ex fonte ſcaturiens.
Πηγὸν πλόκαμον dixit Lycophr. albos canos.
Πηγός. ὁ. ὁ. pinguis, bene cõpactus, albus, niger, ut illud, κύματι πηγῷ. Sed id uarie exponunt.
Πηγύσιον. ὁ. τὸ. πῆχυς.
Πηγυλὶς ίδος ἡ brumalis, frigus, gelu, glacies.
Πηγῶ. τὸ. πηγνύω.
Πηδάλιον. ὁ. τὸ. temo, gubernaculum, clauus nauis. uide Bayf. Ammonius diſtinguit πληθρίον.
Πηδαλιουχεῖν. gubernare. παρὰ τὸ πηδάλιον ὀχεῖν
Πηδαλιοῦχος. ὁ. ὁ. gubernator. (αὐχλῶν.
Πηδαλιώδης. εος. ὁ ἡ. ſimilis gubernaculo.
Πήδαλα. τά. loca fontibus ſcatentia, uel montuoſa apud Nicand.
Πήδασος. τὸ. locus uliginoſus & fonticulis ſcaturiens. Itẽ mons, ὄρος. Nican. Schol. Eſt & equus Achillis hoc nomine apud Hom. Iliad. π.
Πηδάω μ. ήσω. π. ηκα. ſalto, laſciuio, & ſalio, ut de aqua ſaliẽte dicitur, μεταβαίνει ἁλτικῶς ἀπὸ τ̃ ι εἰς ἡ. Etym. Herod. πηδᾶν ἵππῳ pro inſilire equo
Πήδημα. ατος. τὸ. & (dixit.
Πήδησις ιος. ἡ. ſaltus, ſaltatio.
Πηδητικόν. τὸ ſalax Theodoro, aſſultim ingrediẽs
Πήδινος. faginus. (Plinio.
Πηδός. ὁ. ὁ gubernaculum, latitudo remi, remus, palmula remi, quæ & ταρσός, apud Apollon. & ligni genus Theophraſt.
Πηδυλίς. ſaxum, è quo aqua ſcaturit.
Πηδύω. μ. ύσω. π. υκα. ſcaturio, fluo.
Πηκαλίζειν. illudere. malim πηλακίζειν, ut infra.
Πηκτὰ. τά. lachrymæ, à fluendo dictæ.
Πηκταί. αἱ. ianuæ, uenatorium inſtrumentum.
Πηκτίς. ίδος. ἡ. gelu fictitium, inſtrumentum muſicum, εἶδος ὀργάνου κιθαρῳδικοῦ Suida corpus lyræ, culter coquinarius.
Πηκτόν. concretitium ait eſſe Dioſcorides, quod è ſpeluncis coit, concretile, hoc eſt, quicqd uel à calore uel à frigore concreſcit & induratur πηκτὸν dicitur Ariſtot. quæ uero corpora talia ſint ac huiuſmodi facultate prædita, docet Meteor. libro 4.
Πηκτός. ὁ. ὁ. fixus, infixus, cõgelabilis & multa ligna conglutinata.
Πήκω, pro πείκω.
Πηλογόνοι. οἱ. Gigãtes. παρὰ τὸ ἐκ πηλοῦ γεγονέναι. quaſi è luto ſeu terra prognati apud Callimach.

Πηλακίζω. illudo. Etym. φηλακίζω. ſupra ſcribitur πηκαλίζειν infra πηνικίζειν.
Πηλακισμός. οῦ. ὁ. illuſio.
Πηλαμὶς. ίδος. ἡ. pelamis ex thynnorum genere, dicta quòd in luto naſcatur. Vide Aelianũ, Gaza in Ariſtot. uertit limoſam & limariam.
Πῆλαξ contumelia, ſupra ſcribitur πάληξ.
Πῆλε. uibrauit, concuſsit. à πάλλω.
Πηλογενεῖς. gigantes, quaſi ex luto prognati.
Πηλήκισμα. ατος. τὸ. fucus, impoſtura.
Πήληξ ηκος. ἡ. galea, caſsis, ſuperius πέλυξ.
Πηλιὰς. άδος pelias haſta, qua Achilles ſolus utebatur, quaſi uibratrix: dicta ἀπὸ τοῦ πῆλαι, hoc eſt à uibrãdo. aut Pelio monte, unde nata fuit. De hoc Hom. Iliad. π.
Πηλίκος. ου. ὁ qualis, διάφορος, quantus.
Πηλικότης. ητος. magnitudo, amplitudo.
Πήλινος. ου. ὁ. luteus, è luto factus, χοϊκός.
Πηλοδομέω. ludo, nidum conſtruo, de hirundinibus dicitur. Epigr.
Πηλοπατίδες. αἱ. uel πηλοβατίδες, perones Latinis dicuntur, calciamẽta altiora, ſic dicta, quod ſecurè ijs proculcetur lutum, uel in cœno incedatur à πηλὸς καὶ πατεῖν, ἢ βαίνειν, alio nomine dicuntur & ἀρβύλαι uti teſtatur Hipp.
Πηλοπλάθος. ου. ὁ. figulus.
Πηλός. οῦ. ὁ. cœnũ, terra aqua irrigata, argilla. à παλάσσω. Iones hoc nomine uinũ uocant, ἐκ τοῦ πάλλειν καὶ σείειν ἡμῶν τὰς φρένας. unde κάπηλος, qui uinum uendit.
Πηλουργός. luto operans.
Πηλοφόρος. ου ὁ cæmenti baiulus, mercenarius, μισθωτὸς, χειροτέχνης.
Πηλυχίς. ex horrore frigiditas. Etym.
Πήλυξ. ῥαγὰς, fiſſura.
Πήλυσμα. τὸ. lotura.
Πηλώδης. εος. ὁ. cœnoſus.
Πῆμα. ατος. τὸ. clades, detrimentum, malum, noxia, infortunium.
Πημαίνομαι, &
Πημαίνω. noceo, mutilo, oblædo. Dicitur & paſsiuè πημανθῆναι, pro offendi.
Πημαντός. noxius.
Πημονή ῆς. ἡ. nocumentum.
Πῆμος. quando, πηνίκα.
Πηνέλοψ. auis quædam magnitudine columbæ, anati ſimilis. Gaza in Ariſtot. Græcam uocem relinquit.
Πήνη. ης. ἡ. μίταξα. fuſus, ἄτρακτος νῆμα. περὶ ὃ τὸ πηνίω τὸ ἐνδέργῶ.
Πηνίκα. quando, diciturq; propriè de aliquot horarum uel ualde exiguo temporis interuallo.
Πηνίκη. ης. ἡ. coma ſuppoſititia ſiue galericus.
Πηνικίζειν. pro eo quod eſt fuco & fraude uti. uide πηλακίζειν ſupra, & Peniciſſare in Chiliadibus Eraſmi.
Πηνίκισμα. ατος. τὸ. fucus, impoſtura.
Πηνίον. ου. τὸ. radius textorius, fuſus quo reuoluitur ſubtegmen. Inde χρυσοπήνιον dictum uolunt, id eſt aciã Gaza interprete, quæ ſimilis eſt culici.
Πήνισμα textura, ὕφασμα.
Πῆνος. idem.
Πῆξις. ιος. ἡ fixio, firmitas.
Πηός. οῦ. ὁ affinis, διὰ ἀγχιστείας οἰκεῖος.
Πηοσύνη. ης. ἡ. affinitas, συγγαμβρία.
Πήρα. ἡ. uide πέρα in Ammonio.
Πήρας. ἡ. ſacculus, pera.
Πηρίδιον. τὸ. perula.
Πηρίθυς ἀντὶ τοῦ περίθυς, Doricè. Etym.
Πηρίν. ῖνος. mentula, teſticulus.
Πηρομελής. έος. ὁ. ἡ. mutilus membris, membra ſolutus. Eraſ. in Epigr. græc.
Πηρός. οῦ. ὁ. fractus, mutilatus, læſus, cæcus, læſus in membris, luxatus.
Πηρόω. μ. ώσω. π. ωκα. obtundo, frango, luxo, mutilo, cæco, deſtruo. Actiuum accuſ.
Πήρωμα. oblæſio, mutilatio.
Πηρώμενος. deprauatus.
Πήρωσις. ιος. ἡ. cæcitas, mutilatio, nocumentum, moleſtia.
Πήσσειν. coagulare, πηγνύειν.
Πητύα ας. ἡ. coagulum. inferius πιτύα.
Πηχίσκος. ου. ὁ. ſtipes cubitalis, ξυλάριον πηχυαῖον.
Πηχυαλεύς. Attici uocant ſic palliolũ continens remum ad ſcalmum.
Πηχυαῖος. cubitalis.
Πῆχυον. poſterior remi pars, uel ut Apollonius, palliolum continens remũ ad ſcalmum. Etym.
Πήχυος. cubitalis.
Πῆχυς. εος ὁ. ulna, cubitus, brachiũ & pars citharę, quæ à cubiti ſimilitudine nominatur. Gaza in Ariſtotele uertit cubitum, ſicut & ἀγκών.

Πιαίνω. μ. ανῶ. pinguefacio, plenũ reddo Alcionio, Bud. concoquo. Actiuum accuſ.
Πιάζω. urgeo, premo, uexo.
Πίαλος. ου. ὁ. pinguis, potabilis.
Πίαλιος. humidus, fontem ſeu ſcaturiginem habens. Etym.
Πίαρ. αρος. τὸ. pingue.
Πιάω. μ. άσω. π. ακα. prehendo, comprehendo. Actiuum. accuſ.
Πιδακίων. πίδαξ. &
Πιδακόεις. εντος. ὁ.
Πιδακώδης. εος. ὁ. ἡ. πιδήεις, καθυγρός.
Πίδαξ. ακος. ὁ. fons, ſcaturigo, ſtilla. unde εὐπίδαξ χῶρος. ὁ. καλὴν πηγὴν ἔχων.
Πιδάω. ſalio inſtar aquæ ſalientis. Etym.
Πιδήεις. ήεντος. ὁ. fontibus abundans.
Πιδύομαι. exilio, emano, σκαίρω. Nicand.

Πιδύτης

Πιδύτης. nomen uiri proprium. Etym.
Πιδύω. ſcaturio.
Πίε. bibe.
Πιάζω. Doricè premo, affligo, ſatago.
Πιέζω μ. ιέσω π. εκα. Ionicè & Atticè, premo, reprimo, affligo, ſatago. Actiuum accuſ. πεπιεσμένον τὸ, compreſſum Ariſtot.
Πιεῖν. bibere.
Πιαίνω. alo, πιαίνω.
Πίαρ. ὁ εὔγδος. felix, beatus, diues, pinguis.
Πίειρα. ας. ἡ pinguis.
Πιερία. ας. ἡ. Pieria, mons Bœotiæ & Macedoniæ (& urbs.
Πιερίδες. αἱ. Muſæ.
Πίεσμα τὸ. retrimentum quod ab expreſſo ſucco reliquum eſt, & ipſe quoque ſuccus.
Πιεστήρ. ῆρος. ὁ. prælum.
Πιεστήριον. ου. τὸ. idem, ἐκθλίβον.
Πιεστὸν. τὸ. compreſsile πιεστὰ ταῦτα. inquit Ariſtot. ὅσα δυνατὰ εἰς τὰ ἑαυτῶν κενὰ συνιέναι, ἢ εἰς τοὺς ἑαυτῶν πόρους. Compreſsilia ea ſunt quæ poſſunt in ſuas ipſorũ inanes partes aut in ſuos ipſorũ meatus coire, ut ſpongia, lana, cera, caro.
Πίεστρον. inſtrumentum extrahendo fœtui mortuo, ἐμβρυοθλάστης.
Πίηεις. pinguis, floridus.
Πίησθα. pro πίῃς. biberis.
Πιθάκνη. ης. ἡ paruum dolium, uas terreum. diminutiuum eſt à πίθος. inferius πιθάκνα ſcribitur, quod non placet.
Πιθάκνιον. ου. τὸ. idem.
Πιθανολογέω. μ. ήσω. π. ηκα. duco ad perſuadendum. Neutr. abſol.
Πιθανολογία. ας ἡ. ſermo ueriſimilis & pſuaſiuus.
Πιθανός. οῦ. ὁ. obediens, perſuaderi aptus, docilis, ueriſimilis, aptus, probabilis, idoneus q quoduis exprimat, appoſitus ad perſuadẽdum. Item gratus & iucundus Ariſtid. Panagyr. in Cyzico de templo loquens, κάλλει μὲν γὰρ οἱ τῶν οἰκοδομούντων οὗτοι κόσμοι καὶ θαυμαστῶς πιθανοὶ τοῖς πλήθεσι. Huiuſcemodi ædificantium ornamenta & pulchritudinem oſtendant & plebi mirum in modum grata ſunt. Sic etiam κάλλος πιθανὸν pro ἡδὺ dicimus. Scribit etiã πει(θανός.
Πιθανότης. ητος. ἡ. credulitas.
Πιθανῶς. politè, aptè.
Πιθέω. μ. ήσω. π. ηκα. cõfido, credo. Neutr. datiuo.
Πιθηκαλώπηξ. ἡ. ſimiuulpa, apud Aelianum.
Πιθήκειον βλέπειν. acerba tueri.
Πιθηκίζειν. uide in Chiliad. Eraſmi.
Πιθηκισμός. fraus, adulatio, imitatio.
Πιθηκοειδής. έος. ὁ. ἡ. ſimiæ ſimilis.
Πίθηκος. ου. ὁ. ſimia. uide Ariſtot. & Aelianum, qui etiam marinæ ſimiæ meminit.
Πίθηξ. pumilio, nanus.
Πιθήσας. fretus, perſuaſus.
Πῖθι. bibe.
Πιθίτης. ου. ὁ. cometæ genus dolij figura.
Πιθοιγία. ας. ἡ. quaſi τῶν πίθων ἄνοιγη. feſtum erat Bacchi apud ueteres in quo dolia relinebant, & amicis potum præbebant, ut hoc tempore fit in die Martini. Cæl. lib. 15. cap. 25.
Πίθομαι. poëticè pro πείθομαι.
Πίθος. ου. ὁ. dolium.
Πιθυλάμπης. ου. ὁ. tranſgrediẽs regulam poſitam.
Πίθυρα. ας. ἡ. furfur, ſcabies capitis. uide πίτυρον.
Πιθώδης. εος. ὁ. ἡ. dolij amplitudine.
Πικέριον. butyrum.
Πικινός. denſus, frequens.
Πικραίνομαι. irritor, amarulentus ſum.
Πικραίνω. μ. ανῶ. irrito. Actiuum accuſ.
Πικράσι. amaris.
Πικρία. ας. ἡ. amaritudo, acerbitas.
Πικρίζω. amareſco.
Πικρίς. ὁ. intybus agreſtis.
Πικρόγαμοι. οἱ. matrimonia amara, & πικρόγαμος, qui amaras expertus eſt nuptias.
Πικρός. οῦ ὁ. difficilis, acerbus, amaruleutus, ſęuus.
Πικρότης. ητος. ἡ. amaritudo.
Πικρόχολος. ου ὁ dicitur Hipp. is in quo redundat flaua bilis quæ plerunq; amara ſolet eſſe, &
Πικρόχολος. amara bilis, biloſus Gal.
Πικρῶς. amarè, κατακόρως, ἀκράτως.
Πιλάδιον. ου τὸ. biretum paruum.
Πιλάμβεις οἱ. flamines uertuntur à Plutarcho.
Πίλεον. ου τὸ galerus.
Πιλέω. μ. ήσω, π. ηκα. ſtringo, conſtringo, coagulo, condo, explano, æquo. Actiu. accuſ.
Πίλημα ατος. τὸ. &
Πίλησις. εως. ἡ. conſtrictio, obſtrictus Alcionio, ſpiſſamentum & compreſſus Bud. pileus, cinctum, ζώνη, μίτρα. πίλημα πυργωτὸν, turritus pileus apud Strabonem, apud Gal. lanæ penicu lus globulus ue tortilis, Celſus hapſum lanæ à prehendendo dicit.
Πιλητὰ. τὰ. ſubactilia uocantur Ariſtot. hoc eſt, quæcunq; compreſsilia firmas tollerãt preſsiones, ὅσα τ πιεστῶν μόνιμον ἔχει τὴν πίεσιν.
Πιλίδιον. ου. τὸ. galericus, capillamentum, adulterina coma. Aliquando impoſtura. Bayf.
Πίλιον. ου. τὸ. πίλεον. Bayf.
Πιλίσκος. ου. ὁ. pileolus.
Πίλναμαι. appropinquo, ab ἐπίλω τὸ ἐγγίζω. & πίλναται, uadit in ſuperficiem. Et compoſitum ἀνεπίλναμαι, exilio, ex reciprocatione quadã reſulto. Vſus eſt Theocrit. Europa.
Πιλνάω. deijcio, πελάζω, ἐμπίπτω.
Πῖλος. ου. ὁ. pileus, capitis ornamentũ, quod alio nomine κυρβασίαν, uel κίδαριν, uel τιάραν appellant

 pellant

pellant, eratq́; propriè Perſicũ capitis ornamen tum Xenoph. de Cyaxare loquens ἀπαγχαγὼν αὐτὸν τὴν ὁδὸν ἔξω ὑπὸ φοίνικας τινάς, τότε μηδὲ κόν πῖλον ὑποβαλεῖν ἐκέλευσεν αὐτῷ. Item pi lum, claua. eſt etiã ex lanis aliquid præparatum ad cubandum aptum. Etym.

Πιλούμενος. preſſus.

Πίλωσις. ιος. ἡ. complexus, conſtrictio, cõpreſſus.

Πιλωτός. ου. ὁ. conſtrictus, exæquatus.

Πιλωτόν. aliquid ex lanis præparatum ad cubandum aptum. Etym.

Πιμελή. ῆς. ἡ pinguedo, adeps, axungia.

Πιμελής. έος. ὁ. ἡ. pinguis.

Πιμπλάω. impleo Actiuum. Et πίμπλαμαι paſſ. id eſt plenus ſum. Genit.

Πίμπλεια. ας. ἡ. Pimplea locus Macedoniæ Muſis ſacer.

Πίμπλη. pro πίμπλαθι.

Πίμπραμαι, ardeo, ἐμπυρίζομαι. Item ſtomachor.

Πίμπρημι. μ. πιμπρήσω. cõburo. Act. πίμπρημι.

Πίνα. ης. ἡ. cõcha piſcis. malim per duplex ν, uide inferius. Sophochol. ſic πίνα ὁ ῥυπὸς δὲ ἑνὸς ν: πίννα, τὸ ὄστρεον διὰ δύο νν.

Πινάδης. ſordidus. malim πινώδης.

Πινακίδαι. ſaltationis genus, quod an ſuper lancibus an lances geſtãdo perficeretur incertum, apud Pollucem.

Πινακίδιον. ου τὸ. pugillaris, χειλάριον.

Πινάκιον. tabella & ſcriptura. item pactum iudiciale continens cautionem contra reum. Etymologus. & πινάκια, ἐν οἷς τὰ δικαστήρια ἐγράφοντο καὶ αἱ ἀρχαί, ἃ καὶ ἐλάμβανον οἱ λαχόντες δικάζειν ἤγουν ἄρχειν. Moſochop.

Πινακιδόν. tabulatum.

Πινακίς. tabula. Vnde πινάκιον diminut. tabella, ſcutella, quadrula.

Πινακίσκος. ου. ὁ. idem.

Πινακοθήκη. ἡ. tablinum. Sic uocabatur ubi tabulæ pictæ, cælatum argentũ, ſtragula ueſtis, ſigna & ornamenta reponebantur. Alexan. Gen. lib 5. capite 24.

Πινακοπώλης. ὁ. ὀρνιθοπώλης, inquit Suidas. id eſt uenditor auiũ, quòd pinguia ipſa imponerent tabulæ ſeu ſcutellæ, qua uenales expoſuerant.

Πίναξ. κος. ὁ. ſcutella, tabula, lanx, Bayſ. Item index librorum.

Πιναρός. οῦ. ὁ. ſordidus, horridus, uilis. ſuperius πεναλέος.

Πινάω. contamino.

Πίννα. ἡ. pinna apud Ariſtotelem. Gaza Græcã uocem relinquit, ſpecies teſta intectorum. uide Aelianum quoq́;.

Πιννοτήρ. aliàs πιννοθήρ. apud Aelianum & Ariſtotelem, Gaza Grçcam uocem relinquit. eſt autem cancellus.

Πινόεις. εντος. ὁ. ſordidus, πικρός.

Πινόειν ἔριον, ſiue πινώδης, lana ſuccida, à ſorditie. Hipp.

Πῖνον ceruiſia, uinum hordeaceũ, quo temulentos pronos decumbere, aut ſupinos tradit Ariſtot. quod in alijs non fit.

Πίνος. ου. ὁ. ſordes. Capitur & pro ſpurco homine & peſtilente, λυμεών, ut & peſtis Lat. dicitur, annotat. Euſt. Iliad. α.

Πινοτήρης. lapidem obſeruans. Etym.

Πινύεις. εντος. πινόεις.

Πίνυσις. ιος. ἡ. prudentia.

Πινύσκω. πινυτὸν ποιῶ. præmoneo, prudentem facio.

Πινυτή. ῆς. ἡ. prudentia & prudens.

Πινυτός. οῦ. ὁ. prudens.

Πινυτόφρων. ονος. ὁ. idem.

Πινύω. μ. ύσω. π. υκα. admoneo Actiuu. accuſ.

Πίνω. μ. πώσω. π. πέπωκα. ἀόρ β. ἔπιον bibo. Regit accuſ. & Atticè genitiuum, ut πίνω τοῦ οἴνου.

Πινώδης. ῥυπώδης, ξηρός. ſqualidus, aridus ſuperius πινάδης ſcribitur.

Πινωδία. ας. ἡ. immunditia, ἀκαθαρσία.

Πίομαι. bibo.

Πῖον, & πῖος. εος. τὸ. pingue, propriè τὸ ἔχον μᾶλλον στερεὸν ἢ ὑγρόν, hoc eſt, in quo plus ſolidi quã humidi redundat, cum λιπαρὸν dicatur illud in quo magis dominatur humidum.

Πιότατος. ὁ. pinguiſsimus.

Πιότης. ητος. ἡ. ubertas, pinguedo.

Πιόων, pro πῖον.

Πιπίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſugo, pipio. Vox eſt factitia gallinarum & auium.

Πιπνίω. μ. ήσω. π. ηκα. cado, irruo.

Πιπολό. uox eſt ſimilis Plautinæ illi in Caſina, Nõ ego iſtud uerbum empſitem titiuilitio, id eſt re admodum uili. nullius enim ſunt ſignificationis.

Πίπος ου. ὁ. auis marina.

Πίπρα. ἡ. nomen auis apud Ariſtotelem, à Gaza uertitur pipo.

Πιπρᾶσαι. inflare.

Πιπράσκομαι, &

Πιπράσκω. μ. πράσω. π. πέπρακα. uendo. Genit. uel accuſ.

Πίπρημι. μ. πρήσω. Vide πίμπρημι.

Πίπτω. μ. πεσοῦμαι. π. πέπτωκα. ἀόρ β. ἔπεσον. cado, & πεσεῖν propriè dicitur etiam de ijs qui in bello occiſi ſunt. Neut. abſol.

Πιρνάκον. ου. penis, membrũ uirile apud Pſellum medicum.

Πίσα. urbis nomen. Etym.

Πίσαι. rigare, ποτίσαι. ſuperius per ει ſcribitur.

Πισάκνη. paruũ doliũ. malim πιθάκνη ut ſupra.

Πίσεα paludes, prata, loci humidi.

Πίσον piſum ſiue piſa legumen, à Piſa loco nomine accepto. dicitur & λίκυθος.

Πίσος. locus humidus. Etym.
Πίσσα. ης. ἡ. pix.
Πισσαλιφὴς. έος. nauis pice illita. Euſt.
Πίσσανθος τὸ. flos picis, Galeno eſt id quòd alijs πισσέλαιον, & ὀῤῥόπισσα.
Πισσάσφαλτος. ἡ. picis bitumen, Plinius foſsilem picem uocat.
Πισσέλαιον. ου. picinum oleum. Dioſcor. & Plin. aquoſus liquor qui uelut lactis ſerum ſupernatat pici, nude ὀῤῥόπισσα Paulo uocatur. Gal. tamen πισσέλαιον intelligit oleum cum liquida pice commixtum.
Πισσόκηρος. ου. picatus cereus in aluearibus, ut Gaza uertit in Ariſtotele.
Πισσός. uide Etym.
Πισσόω. μ. ώσω. π. ωκα. pico. Neut. accuſ.
Πίσσυρες. quatuor. inferius per ſimplex ſigma ſcribitur.
Πίσσυρος. ου. ὁ. obediens.
Πίσσω ἀντὶ τοῦ πίπτω. Etym.
Πισσώδης. εος. ὁ. ἡ. piceus.
Πιστὰ φάρμακα. potabilia pharmaca dixit in Prometheo Aeſchyl. uide in φάρμακον.
Πίστεις φέρειν. argumēta elicere uel trahere, Ariſtot.
Πιστεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. fidem facio, & ἐπιτρέπομαι. Herodian. πρὸς τε τῶν ἐκεῖ στρατιωτῶν, οὓς ἐξηπάτησεν, οὐκέτι πιστεύεται, Milites prætoriani minus illi, ut quos decepit, fidem præbent. Plutarch. πιστεύονται μᾶλλον παρ᾽ ὑμῖν, Valent apud uos authoritate. Πιστεύεται πάντα, Omnia ei credita ſunt.
Πιστευόμενος. qui fide & authoritate præditus eſt, qui maior eſt ſuſpicione, uel maior quàm ut ſuſpectus haberi poſsit.
Πιστευτικός. credulus.
Πιστεύω μ. εύσω. π. ευκα. credo, committo.
Πιστήριον. piſcina, potabile.
Πίστιος. ου. ὁ. ſanctus uertitur ab Halicar. li. 9. ἐν ἱερῷ διὸς πιστίου ὃν ῥωμαῖοι σάγκον καλοῦσι.
Πίστις. ιος. ἡ. fides, & autoritas, aſſenſio. Sed hæc eſt triplici differentia. Primū enim ſignificat quā Latini appellāt fidelitatis, æquitatis, cōſtantięq; in re contracta ſeruanda opinionem atq; exiſtimationem, qua præſtita probitatis, negata perfidiæ maleuoliq; animi documenta prębemus, & tam actiuè quàm paſsiuè accipitur. Vnde πίστιν διδόναι καὶ δέχεσθαι, eſt fidem dare & accipere κατὰ πίστιν συντίθεσθαι, uel (ut Ariſtot.) συναλλάττεσθαι, bona fide paciſci. Sic πίστιν λαμβάνειν dicitur, cui poteſtas & imperium creditur. Deinde ſignificat rei cōpertæ exploratæq; fiduciā, quam Quintilianus perſuaſionē uocat: quemadmodum Græci πιστὸν appellant τὸ γνώριμον καὶ ἀσφαλὲς, ὃ ἡμεῖς πεπείσμεθα. Et eo modo intelligenda eſt orthodoxa illa Chriſtianorum doctrina περὶ τῆς δικαιοσύνης θεοῦ διὰ τῆς πίστεως ἐν τῷ τοῦ χριστοῦ αἵματι, ut tradit Apoſtolus ad Rom. 3. quæ non eſt aliud, quàm certa fiducia animi & firmus aſſenſus, quo ipſe Chriſtus unicum noſtrum ἱλαστήριον cōprehenſus, à nobis iam totus ſcilicet noſter χρήσει factus præſens poſsidetur. Inde & ꝑ tota religione Chriſtiana, ſiue pietate de diuinis recte ſentiente accipi ſolent eadē ratione, qua & Liuius ab Vr. 1. Hæc, inquit, Romulo regnāte domi militiæq; geſta, quorum nihil abſonū fidei diuinæ originis, diuinitatisq; poſt mortē creditæ fuit. Tertio ſignificat alicuius rei probationem, id eſt ἔλεγχον & ἀπόδειξιν. argumentum & probationem & confirmationem ut χειρίζειν πίστεις. tractare argumenta, Vnde & πίστεις ἔντεχνοι, quas Quintil. probationes artificiales uocat, de quo Bud. Com. item ſpes. Etym. Item confidentia ſeu θάῤῥος. Sophoc. ἤλαυνε δ᾽ ἴχνος ὀρεινὸς, τῶ πλεῖ πίστιν ἔχων, ἤγεν θάῤῥος. & αἱ πίστεις uocantur aſſenſiones, & πίστιν ἔχειν habere autoritatem.
Πιστός. ου. fideles, id eſt qui fidem ſuā ſeruat & præſtat. Et πιστὸν, pignus ſiue fiducia & ſecuritas. Item credibile, perſuaſibile. Demoſthenes, διὰ τί ἡμῖν πιστόν; Quo nam hoc credere poſſumus? Et πιστὰ ποιεῖν τὰ αὐτοῦ, ſignificat noſtra probare & πιστὸν εἶναι ualere & pertinere ad faciendam fidem & perſuadendum. Item exploratum, cōpertum, ὁμολογούμενον, cui negare fidem non debemus, Ariſtotel. μετὰ τὰ φυσ. 10. Eſt item πιστὸν τὸ πινόμενον, ut πιστὸν φάρμακον τὸ ποτὸν, ut ſcribit Ariſtophanis interpres in Pluto. Bud. Comment. πιστὰ ποιεῖν τὰ αὐτοῦ, apud Ariſtotel. ſua probare, dixit Cic. fidem facere de ſuis.
Πιστόω. μ. ώσω π. ωκα. fidem accipio & do, ab aliquo mihi caueo propriè, hoc eſt obſides uel pignora, uel ſponſores exigo. Πιστώσασθαι uero eſt iureiurando affirmare. hoc eſt ὅρκον διδόναι, & fidem rei facere: Herodian. φιλοσοφίαν σώφρονι ἐπιστώσατο, Philoſophiam uitæ temperantia ſē colere præ ſe tulit, fidemq; fecit. Sic φήμην πιστώσασθαι apud eundem, eſt famæ fidem aſtruere. Bud. Com.
Πίστρα ἀντὶ τοῦ πίστρα. uide Etym.
Πίστρις. ἡ. genus nauis cuius meminit Polybius & Bayfius.
Πιστωθείς. ὁ. dicitur is, cui fides facta eſt, hoc eſt qui iam fidem rei accepit.
Πιστῶς. fideliter.
Πίσυνος. ου. ὁ. obediens, credulus, fidens, confidens. Etym. πεποιθὼς fretus Euripid Oreſt. θάρσει δὲ πίσυνος κάμαθεν παρεσία, & Homer.

ἤνεγκεν

ἠνορέη πίσυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν. Inuenitur & apud Herodot.

Πίσυρες. quatuor. Etym. ſuperius per duplex ſigma ſcribitur.

Πιτάνη. ἡ. ciuitas Aeoliæ. Vide Pitana ſum, in prouerbijs Eraſmi.

Πίτνα. effudit, cecidit.

Πιτνάς. denſans, extendens.

Πιτνῶ. appropinquo.

Πιττάκιον. τό. pugillares, & tabula è fuſile pice ad exarandum cōflata, Pittacium Lampridius pro albo prætoris uſurpat, matriculā uulgo uocant, Celſus pro panno medico.

Πιττάσφαλτος. ου. ὁ. picisbitumen.

Πιττόω. τό. πιττώσω. pico, pice oblino.

Πιττοῦμαι. unguento corpus illino, & pilos euellere Lucian. ἦν γὰρ τῶν πιττουμένων τὰ σκέλη καὶ τὸ σῶμα ὅλον.

Πιττόω. idem.

Πίττωσις. ἡ. picatio, qua utebantur mangones in ijs quibus graciliores erant artis.

Πιτυά. ᾶς. ἡ. coagulū, lac, malim πυτύα, ut ſupra.

Πιτύεια. promontorium, eſt circa Lampaſcum, & olim Lampaſcus ipſa Pityea uocabatur propter abundantiā pinuū, πιτύων. ſic Apollon. Etym.

Πιτυΐδες. αἱ. fructus pinus, & piceæ quos habent in conis ſuis, nuclei pinearum nucum.

Πιτύϊνα. τά idem

Πιτυλίζειν. obire genus quoddam certaminis, de quo Galen. lib. 2. de Tuenda ualetu. erat aūt huiuſmodi exercitatio, in quo ſummis pedibus ingrediebātur, manibus altera retrorſus, altera prorſus protenſis. Politianus in Miſcel. πιτυλίζω, geſticulor & crebro motu cieo manus, de quo uide Gal. lib. 2. ſalubriū: & Cornariū lib. 9. commentariorum in Gal. lib. de compoſ. phar. Vbi erroris Pollitianum conuincit.

Πιτύλισμα. ατος. τό. manuū geſticulatio ac motus.

Πίτυλος. ου. ὁ. pugnus, hoc eſt compreſsio manus. quod aūt pugno cōprimitur, δράγμα dicitur.

Πίτυλοι. οἱ. remi, remigationes.

Πιτύνη. ης. ἡ. uas picatum, quo uina recōduntur.

Πιτυοκάμπτης. pinorū eruca. Eſt & morbus quidam, & proprium cuiuſdam nobilis latronis, quem Theſeus interfecit.

Πιτυοῦσα. Miletus dicta fuit olim, ob pinorum illic creſcentium abundantiam. Euſt. Bœot.

Πιτυρίασις. urinæ incontinentia, affectio urinæ. Eſt etiam πιτυρίασις nomen affectus uel mali, cum ſcilicet tenues & furfuraceæ ſquamulæ, nulla relicta exulceratione ex capitis & reliqui corporis extremis partibus decidunt, Quintus Serenus & Celſus uidentur porriginem appellaſſe.

Πιτυρίας, &

Πιτυρίτης ἄρτος. furfuraceus panis, id eſt cui nihil furfuris ademptum eſt, αὐτόπυρος. Cicero cibariū panē uocat. Si quis diligenter expendat quid Cor. Celſus ſcribat, animaduertet non idem eſſe αὐτόπυρον & cibarium panem, inquit enim: Firmius eſt triticū quàm milium, idipſum quàm hordeum & ex tritico firmiſsima ſiligo, deinde ſimila, deinde cui nihil ademptum eſt, quod αὐτόπυρον Græci uocant, infirmior eſt ex polline, infirmiſsimus cibarius panis. Ex his conſtat αὐτόπυρον uocari panem ex ea farina coctum cui furfures non ſunt adempti, cibarium uero furfuraceum, hoc eſt, ex ſolis propemodum furfuribus coagmētatum, quem eundē ῥυπαρὸν quaſi dixeris ſordidum appellaſſe uidetur. Paul. Aeginet.

Πίτυρον. ου. τό. palea, furfur, & tam capitis ſordes, quàm farinæ purgamentū. Demoſth. pro Cteſiphonte Aeſchini obijcit, quòd cum aliàs turpiter atque ſordidè ab ineunte pueritia ſeruierit, tum puerū eum πηλῷ καὶ πιτύροις ἀρμάζοντα appellat, hoc eſt luto & furfure abſtergentem.

Πιτυρώδης. εος. ὁ. ἡ. furfuraceus.

Πίτυς. υος. ἡ. pinus, pinetum, picea autore Ruellio & Barbaro. Eſt & locus in Chio inſula, teſte Herodot. ubi frequentes eſſe has arbores ueriſimile eſt.

Πιτυώδης. habens formam lactis coagulati. uide πιτυά.

Πιφάσκω. dico, nuncio, manifeſto, delibero, conſulo, induco.

Πιφαύσκομαι, & πιφαύσκω. eadem. poëtica autem ſunt.

Πίφιγξ. auis quædam aquatica. aliàs πίφηξ apud Ariſtotelem, Gaza piphex reddit.

Πίω. bibo. /πίνω/

Πίων. ονος. ὁ. ἡ. pinguis, opimus.

Πλακανητί. erraticè.

Πλάγγος. ου. plancus, aquilæ genus. Plinius.

Πλαγγών. όνος. ὁ. ornamentum quoddam puellare ex cera factum.

Πλάγια. τά. latera, ut Gaza uertit in Ariſtotele.

Πλαγιάζω. μ. άσω. π. ακα. obliquo.

Πλαγίαυλος. ου. ὁ. tibia oliqua ex loto, à Libybus inuenta.

Πλάγιος. ου. ὁ. obliquus, tranſuerſus. Πλαγία φάλαγξ. uide in Appendice. de uocab. militat.

Πλαγιοσυντακτον. ου. τό. cum obliquo conſtructū.

Πλαγίως. obliquè, doloſè.

Πλαγκτός. οῦ. ὁ. ſtultus, attonitus, errans.

Πλάγχθην. erraui & πλαγχθείς, percuſſus, errans. à πλάζω.

Πλάγων. ονος. ornamentū puellarū, quod & νύμφη alio nomine & δάγυς Theocr. Schol.

Πλαδαρός

Πλαδαρός.ȣ.ὁ. humidus & flaccidus, imbecillis.
Πλαδάρωμα.ατος. imbecillitas, languor.
Πλαδόωσα. humida. Etym.
Πλαδόεις.εντος. uliginoſus, udus, humectus, mollis cuiuſmodi eſt caro œdemate laborantis, quę digitis cedit, ueſtigia relinquens prementibus. Nicand.
Πλάδη.τὸ. infirmitas, humiditas quæ ſupra id quod ſecundum naturam eſt, innaſcitur partibus. Hipp.
Πλαδῶ. humecto, putreſco.
Πλάζομαι.μ.άσομαι.π.ασμαι. erro, proficiſcor.
Πλάζω. errare facio, ſeduco.
Πλαθάνη.ης.ἡ. uas in quo fit panis & placentæ, quod & πλάθανος dicitur.
Πλάθω. appropinquo.
Πλαίσιον.ȣ.τὸ. πλινθίον, quod eſt lateris forma. πλαίσιον (ſcribit Bud. Com.) propriè eſt, ὅταν ἐκ τεσσάρων πλευρῶν γένηται ἡ παράταξις, οὐκ ἐν τετραγώνῳ, ἀλλ' ἑτερομήκει σχήματι, ita ut longitudo longè ſupereminear altitudinē. Ariſtoph. Ran, καὶ πλαίσια σύμπηκτα πλινθεύουσαί γε. Eſt & apud Herodianū militaris ordo quadrangulari forma. τετράγωνος στάσις στρατεύματος καὶ τὸ ἐκ ξύλων τετραγώνων πῆγμα. hoc eſt, agmen quadratum. Item ex quatuor trabibus compacta machina. Etym. uide in Appendice de uocab. militaribus.
Πλάκας.ας. cruſtas maſſasq; uocant in tabellæ formam congeſtas.
Πλακερός.ȣ.ὁ. latus, πλατύς.
Πλακία.ας.ἡ. error. peccatum, ἀμπλακία.
Πλακός. idem.
Πλακούντιον.ȣ.τὸ. placentula.
Πλακοῦς.οῦντος.ἡ errans, uagabundus. Item placenta. Nomen ſyncreſi contractum à πλακόεις, quod idem ſignificat.
Πλακταί.αἱ. ſaxa quædā in mari quæ ab alijs ſymplegades appellantur.
Πλακῶ. incruſto.
Πλακώδης.ὁ. planus, tabellatus, cancellatus.
Πλαμμιλεῖν.τὸ. ὑβρίζειν.
Πλανάομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι. erro. Depon.
Πλανάω.μ.ήσω.π.ηκα. ſeduco, impono. Actiu. accuſatiuo.
Πλάνη.ης.ἡ. error.
Πλάνης.ητος.ὁ. idem quod πλανήτης.
Πλανησιείδρον. Ariſtoteles uocat molam quòd locum orbiculatum habeat.
Πλανήτης, uel πλανητός.ȣ.ὁ. uagus, erro, ſtella erratica. Plato Reipub. lib. 2. τοὺς δὲ πλανήτας καλοῦμεν τοὺς ἐπὶ τὰς πόλεις ἐμπόρους. uide κάπηλος. Medici quoq; febres πλανήτας uocant: id eſt errabundas, quę non ſeruant certum tempus, ſtatum aut ordinem.
Πλανῆτις.ιδος.ἡ. errabunda.
Πλανίς. aureum ſponſæ diadema.
Πλανόδιος.ὁ. Palabūdus in uia. Hom. in hym. βοῦς πλανοδίας, qđ Virg. Errabūda bouis ueſtigia.
Πλάνος.ȣ.ὁ. certi cuiuſdam generis impoſtores, inſigni uerſutia prædití, quales fuerūt Ciphiſodorus & Pantaleon, & Matreas apud Alexandriam, qui (ut author eſt Athen.) huiuſmodi ænigma propoſitabat, Alere ſe feram quandam, quæ ſemetipſa eſitaret. Eo uocabulo Græco potius quàm Latino Cic. pro Cluent. uſus eſt. Hic ille Planus, inquit, improbiſsimus quæſtu iudiciario paſtus, qui illi pecuniæ, quam condiderat, ſpe atq; animo iam incubaret, contrahit frontem. Bud. in Annot.
Πλανύττω. erro.
Πλανώμενος. peccans.
Πλάξ.κός.ὁ. tabula, cruſta, tabula lapidea, & quicquid aliquo modo latum eſt πλάξ dicitur, ut πλὰξ ὄρους, montis æquor, & cuius planicies arari poſsit, aut à pecore depaſci.
Πλασιάζω.μ.άσω.π.ακα. multiplico.
Πλάσις.ιος.ἡ. formatio.
Πλασίων.ονος.ὁ. maior & πλασίονα, maiorem.
Πλάσμα.ατος.τὸ. figmentum, commentum, & ſimulatio, hoc eſt, σχηματισμός. Erat etiam uerbum theatricum, & artis tibicinum.
Πλασματίας λόγος. &
Πλασματώδης λόγος.ὁ. πεπλασμένος. commentitius ſermo.
Πλασμός.ȣ.ὁ. latitudo.
Πλαστηρεύω. πλάσσω.
Πλάστης.ȣ.ὁ. figulus.
Πλάστιγξ.γος.ἡ. lanx, trutina.
Πλαστική. ars figulorum, figmentum. Lucian.
Πλαστικός.ȣ.ὁ. πλάστης.
Πλαστογράφος.ȣ.ὁ. falſarius.
Πλαστολάλος. falſifictor.
Πλαστολόγος. falſidicus.
Πλαστός.ȣ.ὁ. fictus. πλαστὸς κατήγορος. præuaricator.
Πλαστουργῶ. effingo, imitor, unde πλαστουργός. formator, figulus.
Πλαστῶς. falſò.
Πλαταγέω, uel πλαταγωνέω. crepo.
Πλαταγή.ῆς.ἡ. ſtrepitus, crepitaculum æneum quoddam, Architæ inuentum, quo pueri detinerentur à peioribus, tēpusq; hoc oblectamento fallerent.
Πλαταγώνιον.ȣ.τὸ. idem. Item papaueris folium & ludi genus, de quo in πλατυγίζω.
Πλαταμών.ῶνος.ὁ. fouea mari uicina, quæ illo intumeſcente aquam accipit ſalſam, cuiuſmodi Rhodi fuit, teſte Strabone li. 5. ſcopulus paululum è mari emicans, leuis atq; æquabiliter latus, apud Aratum & Apollon.

Πλατα-

πλατανίσκος.ου.ἡ.&

πλάτανος platanus. Item uaſis genus, è quo popana fingebantur. πλατανίσκος autem & ſi ſpeciem habeat ſuperlatiui, ſignificationẽ tamen tenet denominatiui, ἀπὸ τοῦ πλάτους (habet enim arbor illa lata folia) & idem eſt quod plantanus: πλατανίσκος, etiam locum ſpatioſum & latè patentem ſignificat autore Photione, à platani foliorum amplitudine.

πλατανώδης.εος ὁ ἡ. in modum platani.

πλατεῖα.ας.ἡ. platea, palma, manus.

πλατειάζω. ore diducto loquor apud Theocritũ.

πλατεῖον.ου. tabella.

πλάτη.ης.ἡ. nauis, mare, remus, pars remi latior, Bayf. ea Latinis palmula dicitur.

πλάτιγξ. ſumma pars remi, qua percutitur aqua.

πλατιασμός. uitium oris, cum nimium diductis faucibus & ore plus ſatis patulo ſermo profertur. Huic opponitur ἰσχνότης.

πλατίζειν. ἀλαζονεύεσθαι, ſuperbire.

πλατίον. propè. Doricè pro πλησίον.

πλάτις.ιδος.ἡ. cõiunx. παρὰ τὸ πελάζειν τῷ ἀνδρὶ ἐπὶ τὴν κοίτην.

πλάτος.εος.τό. latitudo. ἐν πλάτει, uide in Chiliad. Eraſmi.

πλάττομαι.&

πλάττω. uel πλάσσω.μ.άσω.π.ακα.ἀόρ.ἔπλασα. fingo, id eſt more figuli formo, emplaſtro, προσποιοῦμαι, ſimulo. ut πλάττομαι τὸν εἰδότα, ago ſcientem, ſimulo me ſcire. πλάττομαι δικαιοσύνην, ἀντὶ τοῦ σχηματίζομαι δίκαιος εἶναι. quod etiam ὑποκρίνομαι dicitur.

πλατυάζουσαι. patulo ore pronunciantes, uel canentes, ut Dores propter frequentem α literæ uſum.

πλατυγαστήρ. qui eſt amplo uentre.

πλατυγίζω.μ.ίσω.π.ικα. papaueris foliũ (quod platagonium dicitur) ſiniſtra teneo, atq; dextra percutio, & inde ſonum elicio, qui amantiũ ludus erat. Accipitur & pro eo, quod eſt arrogans ſum, & ſuperbio, τοῖς πτεροῖς ἐρέσσω, πλατυνώομαι.

πλατύγλωσσος.ου.ὁ. cui lingua latior.

πλατύκερκος. cui lata cauda.

πλατυνώω.μ.ωσω.π.νκα. dilato. Actiu.

πλατύρυγχα.τά. quæ ſunt lato roſtro.

πλατύς.έος.ὁ. latus, uber, magnus.

πλατύσημος.ἐσθής. tunica quæ Latinis latus clauus dicitur. Inſigne autem erat, ſenatumq; ab equite diſtinguebat. Liuio tunica palmata, à latitudine clauorum dicitur. Bayf. de Re ueſt.

πλατυχαίτας.ὁ. apud Bœotios qui domum aut agrum propè habet.

πλατυώνυχες.ου. latos ungues habens. aliàs per ο micron in antepenultima ſcribitur. hoc Plato definitioni hominis adiecit contra irriſionem Diogenis. Laërtius lib. 7. in Diogene Cynico.

πλάτων. uaſculum æneum, quo lacte coagulato ſerum exhauritur.

πλεγγίς.ίδος.ἡ. uas olearium, ſtrigil.

πλέγδην. intextè.

πλέγμα.ατος.τό. rete, omne textũ, crines intorti.

πλεγματεύω. implico.

πλεῖν pro πλείονες. plures.

πλεθριαῖον.ου.τό. genus menſuræ. Accipitur etiam adiectiuè ὁ πλεθριαῖος, ἡ πλεθριαία, καὶ τὸ πλεθριαῖον, pro magnitudine unius iugeris, quaſi dixeris iugeralis.

πλέθρον.ου.τό. iugerum, & eſt menſura centum pedum Suida authore. Herodo. αἱ δὲ ἑκατὸν ὄργυιαι δίκαιαι σταδιόν εἰσι ἑξάπλεθρον. Vnde apparet ſextam ſtadij partem eſſe πλέθρον. Inde uerbum ἐκπλεθρίζειν, obire quoddam certaminis genus in huiuſmodi terræ menſura.

πλεῖ. imperatiuum pro πλέε. nauiga.

πλεῖν. ἀντὶ τοῦ πλήρην, αἰολικῶς. Etym.

πλειάς.άδος.ἡ. pleias ſydus in fronte tauri apud Proclũ de ſphæra: dictũ uel à πλεῖν, quòd nauigationis tempus oſtendat, uel à πλείονες, quod pleiades ſeptem appareant, Etym. Latinè Vergiliæ uocantur. Vocatur & πλειὰς poëtarum ſeptem numerus, iuxta Iſaciũ Cæcũ in Lycoph. commentarijs, quorũ ſunt iſta nomina, Theocritus, Aratus, Nicander, Apollonius, Homer. tragicus, Andromaches Byzantius, & Lycophr.

πλεῖν plena, grauida.

πλεῖθι, Ionicè pro πλεῖ. nauiga.

πλεῖν, Atticè pro πλέον. plus. & πλεῖν ἢ plus quã.

πλεῖον.ονος.τό. plus, plenum. (Ariſtoph.

πλεῖος.ου.ὁ. plenus, πλέος.

πλειότερος. plenior. Etym.

πλεῖς, pro πλείονες & πλείονας. plures.

πλεισθένης. nomen uiri proprium. Etym.

πλειστάκις, &

πλειστάχοθεν. ſæpenumero, quamplurimum.

πλειστηριάζω.μ.άσω.π.ακα. pluris quàm par eſt, aut quàm emi rem æſtimo. pluris quàm omnes liceor.

πλειστηριασμός.ου.ὁ. iniqua æſtimatio.

πλειστοβάλλειν. talis ludere.

πλειστοδίκεια. nomen fœminæ proprium. Etym. uel etiam ἡ πλείστη δόκησις magna opinio & expectatio.

πλειστοδίκη. eadem. Etym.

πλεῖστον ὅσον. quàm maximè.

πλεῖστος.ου.ὁ. plurimus. ὅπερ πλεῖστόν ἐστι, id eſt, frequentiſsimè. Sic Teren. Domũ ire pergã ubi plurimum eſt. τὸ πλεῖστόν γε, ſummum, pro ad ſummũ. τὰ πλεῖστα, frequenter, plerunq; Bud. Com. Quidam etiam ἀντὶ τοῦ πλειστὸς fluuio in Delphis capiunt. ſic Herodia. Etym.

Πλειστὸς. οῦ. ὁ. fluuius apud Delphos.
Πλείων. ον. ονος. ὁ. copioſior.
Πλειών. ῶνος. ὁ. annus, dictus quòd in eo comple antur tempora. Cyrill. ἐπὶ τῷ γ᾽ αὐτῷ πληροῦσθαι τοὺς καιρούς. hinc ἐκ πολλοῦ πλειῶνος, ἐκ πολλοῦ χρόνου. uel à Pleiadibus quarum circumuolutio annum deſcribit, Theon. in Aratum.
Πλέκομαι. implicor. πεπλεγμένα ὀνόματα. iuncta nomina.
Πλέκος. contextio, ſportula.
Πλεκοῦν. coire, συνουσιάζειν. παρὰ τὸ πλέκεσθαι. συμπλεκοῦν, & συμπλεκοῦν.
Πλεκτάνη. ης. ἡ. rete, laqueus, crinis. πλεκτάναι dicũtur ea polypi brachia, quibus nectit & inexplicabili uincit nexu, quos cirros uocat Plin. Ouidius flagella, apprehenſiones ſcilicet circumplicantes. Gaza in Ariſtotele uertit brachia & cirros.
Πλεκτὴ. ῆς. ἡ. res plicata, ut chorda.
Πλεκτός. οῦ. ὁ. plicatus, plicabilis, textus.
Πλέκω. μ. ξω. π. εχα. plico, texo, concinno. πεπλεγμένη φάλαγξ. uide in Appendice de uocabulis militaribus.
Πλεγμερός. mucoſus, μυξώδης, βλεννώδης.
Πλέννα, uel βλέννα. mucus narium.
Πλέον. ονος. τὸ. plus. Vnde πλέον ἔλαττον, plus minus: πλέον ἔχειν, pro πλεονεκτεῖν, πλέον ποιεῖν, promouere, proficere. dicitur etiam πλέον φέρεσθαι. Huic opponitur ἔλαττον ἔχειν, deteriore conditione uiuere. Bud. Com.
Πλεονάζω. μ. άσω. π. ακα. plus iuſto quippiam facio, redundo, plurimum occupor in re aliqua. inde pro inſoleſcere, & ſupra modum efferri, & plus æquo audere uſus eſt Demoſt. περὶ φιλίππ. γ. ἐπειδὴ πλεονάζειν, &c. Bud. Com. πλεονάζειν τοῦ δέοντος, ultra modum progredi.
Πλεονάκις. pluries, ſæpe.
Πλεονασμός. οῦ. ὁ. ſuperabundantia, adiectionis uitium. Tryphon in Appendice pleonaſmũ uocat cum in dictione abundat tẽpus, uel tempora, elementũ uel elementa. Vide Rhom. Aquilam, qui pleonaſmon appellat, cũ dictio abundat quidem, ſed emphaſin facit & uim orationionis intendit: nam ſi prorſus otioſa ſit, uitioſus pleonaſmus eſt.
Πλεοναχῶς, & ἁπλῶς. opponuntur.
Πλεονεκτεῖσθαι. dicitur qui omnia habet inferiora, & qui uincitur ab aliquo exuperante aut exuberante, quod ἐλαττοῦσθαι uocatur.
Πλεονεκτέω. μ. ήσω. π. ηκα. plus poſsideo, omnia ſuperiora habeo, ſicut ex Cic. de Orat. 2. intelligitur, Inuident (inquit) homines maximè paribus, aut inferioribus, cum ſe relictos ſentiunt, illos autem dolent euolaſſe. Sed etiam ſuperioribus inuidetur ſæpe uehementer, & eo magis, ſi intolerantius ſe iactant, & æquabilitatem cõmunis iuris præſtantia dignitatis aut fortunæ ſuæ tranſeunt. Iungitur autem accuſ. & genit. Philoſtr. πλεονεκτοῦσι γὰρ τῶν ἀνθρώπων οἱ θεοί Syneſ. genitiuo & datiuo iunxit. πλεονεκτοῦσιν, (inquit) οἱ χρηστοὶ τῶν πονηρῶν ταῖς ἀγαθαῖς ἐλπίσι. Dicitur interdum πλεονεκτεῖν, cui plus incommodi accidit, Xenoph. cui opponitur τὸ μειονεκτεῖν, Demoſthen. etiam accipit pro legatum præcipuum capere. Quoniam uerò homines cupidi, fraudulenti, & interdum uiolenti eſſe ſolent, ideo pro fraudare, circunuenire, & eripere extorquereq́; ponitur. Plato Polit. 2. ὡς πλεονεκτοῦντες δίκην μὴ διδόναι. Bud. Com.
Πλεονέκτημα. ατος. τὸ. ſuperiores partes, melior cõditio. cui cõtraria ſunt μειονέκτημα & ἐλάττωμα.
Πλεονέκτης. ου. ὁ. auarus, diues, alienorum uſurpator, qui multum ſibi de alterius iure ſumit, qui æqualitatis metas egreditur.
Πλεονεκτικός. Ariſtot. pro fraudatore & circumſcriptore dicitur, qui etiã uiolentum, & tyrannicum hoc uocabulo ſignificat.
Πλεονεκτικῶς. cum lucro.
Πλεονεκτούμενοι. οἱ. ſuperati.
Πλεονεξία. ας. ἡ. plus habendi acquirendiq́; cupiditas immodica, auaritiaq́; circunſcribens, quę ſibi partem maiorem iuſta præcidit: & uitium eius, qui in omni re præcipuum quippiam habere uult. Opponitur ei ὁμαλὴ δίαιτα, ciuilis iuſtitiæ conſeruatrix. Bud. Com. Halicarnaſs. Dionyſius pro uictoria extulit.
Πλεονεκτῶ τῶν ἄλλων. præſto alijs, ſed potius πλεονεκτῶ dicendum.
Πλέος. ου. ὁ. plenus.
Πλέγχος. animal quoddam, & ſportula militaris.
Πλευμάτωδης. εος. ſpiritoſus, ſpirandi difficultate moleſtatus.
Πλευμονία. morbus acutus circa pulmonẽ. περιπνευμονία.
Πλευμονώδης. εος. ὁ. ἡ. pulmoni ſimilis.
Πλεῦμος. tabes, pulmonis affectus.
Πλευμόω. ῶ. tabeſco, pulmonarius fio.
Πλεύμων. Atticè pro πνεύμων. ονος. ὁ pulmo.
Πλεῦν. πλεῦνος. τὸ. pro πλέον. ονος. apud Herodot. ἐγὼ αὐτὸ τὸ πλεῦν μέζος εἰμι.
Πλευρὰ. ᾶς. ἡ. latus, Gaza in Ariſto. uertis coſtam. πλευρᾶς πόνος. dicitur lateris dolor ſine febre exictu, frigore, uel nimio curſu. Dicuntur & nauis πλευραὶ, id eſt latera, Bayſ. Ripas ãnis πλευρὰς Dionyſ. dixit in Periegeſi.
Πλευριτικός. οῦ. ὁ. laborans latere.
Πλευρῖτις. ιδος. ἡ. dolor & cõpunctio laterũ, lateralis uel coſtalis morbus, ac ſuccingẽtis mẽbranę,

uſq; ad

uſq; ad clauiculam & ſummũ humerum ac ſcapulam pertinẽs cum febre acuta minimeq; intermittente non ſine dolore cõfodiente ſimul & horrore & ſpirationis ægritudine & tuſsi.

πλευρόθεν. à latere.

πλευρόν. ȣ. τὸ. latus.

πλευρών. ῶνος. ἡ urbs Aetoliæ Plinio, urbs Peloponnenſi, apud Iſacium in Lycoph.

πλευςέον. nauigandum.

πλέω. μ. εύσω. π. ευκα. ἀπὸ τοῦ πλεύω. nauigo. Neu. Ammonius diſtinguit ab ἀπὸ πλεῖν, &c.

πλέως. ω. ὁ. plenus.

πλήγανον. baculus.

πληγγενής. non eodem patre natus, auunculus.

πληγή. ῆς. ἡ plaga quid differat ab ὤσει docet Ariſtot. cum inquit ὦσις ἐστὶ ἡ κίνησις ἀπὸ τοῦ κινοῦντος ἡ γινέται ἀπὸ τοῦ ἅψεως. πληγὴ δὲ ἀπὸ τῆς φορᾶς, hoc eſt, ὦσις ſiue pulſus motus eſt qui à mouente cieatur q à tactu fit. πληγὴ, id eſt percuſsio eliditur cum ab impulſu redditur.

πλῆγμα. idem.

πλῆθος. εος. τό. multitudo eſt & magnitudo & copia. Syneſ. ὑπὸ πλήθει τῆς χαρᾶς. Licet propriè numerum ſignificet. unde τὸ πλῆθος plebs, & οἱ πολλοί, hoc eſt uulgus. Bud. Com. Ammonius diſtinguit ab ὄχλος.

πληθεῖον. ȣ. τὸ. gubernaculum ratis, hoc eſt, τῆς σχεδίας. Nam magnarum nauiũ proprie uocatur πηδάλιον Moſchop. Vide πηδάλιον apd̃ Am.

πλῆθρον. genus menſuræ, clatrum, cancelli.

πληθύω, & πληθύομαι. amplificor. Ariſtotel. Hiſt. 7. μετὰ δὲ τόκους καὶ τὰς καθάρσεις ταῖς γυναιξὶ τὸ γάλα πληθύνεται. Theoph. de Cau. 1. οὕτω γὰρ αὔξεται καὶ πληθύνει μᾶλλον.

πληθύω. plenus ſum, ut πληθύειν ἀνδρῶν τὴν πόλιν, Ariſtot. Item multus ſum & abundo. Plato de Rep. 3. ἀκολασίας δὲ καὶ νόσων πληθυουσῶν ἐν τῇ πόλει. Dicitur autẽ ea ratione πληθύω & πληθύνω, qua δύω & δύνω.

πληθυντικός. ȣ. ὁ. pluralis.

πληθύς. ύος. ἡ. multitudo, πλῆθος.

πλήθω, & πλήθομαι. pro eodem. Genit. Bud. Cõ.

πληθώρα, uel πληθώρη. uerbum eſt Medicorum. æqualis omnium humorũ abundantia. Galen. ὅταν μὲν ὁμοτίμως ἀλλήλοις αὐξηθῶσιν οἱ χυμοί, πλῆθος τοῦτο πληθώραν ὀνομάζουσιν, hoc eſt, plenitudinem & ſuccorum redundantiam.

πληθωρέομαι. inundo.

πληθωρικός. dicitur homo cũ humoribus & ſuccis eius redundat corpus.

πληκτίζειν. percutere.

πλήκτης. ȣ. ὁ. percuſſor. Item translatè pro obiurgatore conuiciatoreq;. Sic Hor. Verbera linguæ dixit.

πληκτίζομαι pugno, pungo, iniuria afficio.

πληκτικός. πλήκτης.

πλῆκτρον. ȣ. τὸ. calcar, aculeus ut Gaza uertit in Ariſtotele, plectrum citharæ. Item locus ubi caput femoris coxæ acetabulo inſeritur. Vide in Chil. Eraſ. Aliud ſceptrum, aliud πλῆκτρον.

πληκτροφόρος. ȣ. ὁ. calcariger, ut Gaza uertit in Ariſtotele.

πλῆμαι. αι. radij in rota.

πλῆμα ατος. τὸ. &

πλήμη &

πλήμμη. augmentatio fluminũ, inundantio. Scribitur & πλήμμη duplici μμ. πλημμύρα. Ammonius diſtinguit πλῆμαι & πλῆμαι.

πλῆμι. μ. ήσω. π. ηκα. appropinquo, impleo.

πλημμέλεια. ας. ἡ. delictũ, cõmiſſum, improbitas.

πλημμελεῖσθαι. perperam fieri, & ἀδικεῖσθαι, id eſt iniuria affici. Vnde πλημμελεῖται ὁ θεός, qui peccato offenditur. & τὰ πλημμεληθέντα piacula dicuntur.

πλημμελέω. μ. ήσω. π. ηκα. delinquo, errore ducor, committo, negligenter ago. πλημμελές ποιῶ, & iniquè quippiam per iniuriamq; ago, hoc eſt ἐξυβρίζω. πλημμελεῖν εἰς τὸν θεὸν καὶ εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ θεοῦ, piaculum admittere. Dicitur quoq; πλημμελεῖν ὁ ποταμός, cum uiolenta inundatione ſecũ rapit ſegetes uel tuguria. Neutrum abſolutum.

πλημμέλημα. ατος. τὸ. prouentus qui ex damnatis in ære procedit.

πλημμελής. έος. ὁ. ἡ. errans, ignarus, inconditus, incompoſitus, uitioſus, culpabilis, mendoſus, culpandus, flagitioſus, & τὸ πλημμελὲς flagitium (quaſi.

πλημμύρα. ας. ἡ. idem quod πλήμμη.

πλημμυρίς. ίδος. ἡ. humiditatis abundantia, proluuies, inundatio.

πλημμύριον. ȣ. τὸ. unda cum frangitur non procelloſa. Eſt & arx Syracuſanorum.

πλημμυρός. ȣ. ὁ. plenus.

πλημμύρω. μ. υρῶ. undo, inundo. Neutr. abſol.

πλήμνη. ης. ἡ. modiolus rotæ, hoc eſt, fiſtula, ſeu foramen in quod axis capita immittuntur, qđ & χνόη à Sophocl. dicitur, & τόρμη, & radius, & rota ipſa. Etym.

πλημνόδετον. ȣ. τὸ. ferramentum quo radij rotæ modiolo colligantur.

πλῆμνος. ſpuma

πλημοχόη. ης. ἡ. uas fictile ad turbinis figuram accedens, leniter in fundo cõpreſſum. Atheneus, & quo utebãtur in Eleuſinijs nouiſsimo myſteriorum die, quem etiam de ipſius uaſis nomine plemochoas appellant.

πλὴν. præter. Genit. ut πλὴν δέξης ὀλίγης. Item præter ſine caſu, pro præterquã. Ariſtot. Hiſt. 9.

ἔθυ-

ἀθυμότερα δὲ τὰ θήλεα πάντα τῶν ἀῤῥένων πλὴν ἄρκτου καὶ παρδάλεως. Sic Cic. ad Att. 5. Ad quas literas tibi reſcribi uelis neſcio. nullas enim adhuc acceperã, præter quæ mihi binæ ſemel in Trebulano redditæ ſunt. Ponitur & pro ueruntamen, imò, quin, uerum, cæterum, ſed.

Πλὴν ἀλλὰ tametſi, ſed, ueruntamen, niſi quòd, pro nihilominus, ſed tamen, Herodia. β. πλὴν ξυνεβόησαν, ſed tamen acclamarunt.

Πλὴν ἀλλ' ἢ præterquàm.

Πλὴν εἰ. &

Πλὴν ἐὰν. niſi ſi.

Πλὴν καὶ. ueruntamen, pro πλὴν ἀλλά.

Πλὴν καθόσον. niſi quòd.

Πλὴν ὅτι. niſi De his locutionibus. Bud. Com.

Πλῆμαι. αἱ. τῶν ῥοφῶν σύριγγες. fiſtulæ quædam quibus nutrices puto utuntur ad potandos infantes. Ammonius in πλῆμαι.

Πλημοδία. error, deuiatio.

Πλῆθον. ἀ πλῶ. implebantur, appropinquabant.

Πλῆξ. ſtimulus quo boues punguntur.

Πλήξιππος. ου. ὁ. eques, equorũ ſtimulator, & domitor, pugnax, bellicoſus.

Πλῆξις. ιος. ἡ percuſſio.

Πλήρης. ες. ος. ὁ. ἡ. plenus. πλήρει χειρὶ plena manu, hoc eſt, copioſè, prolixè, ac lentè. ἀφθόνως καὶ δαψιλῶς.

Πληροφορέομαι. μ. ηθήσομαι. π. ημαι. pleniſſimè ſcio, certiſſimè noui & comperi, ut iam nihil addubitem. Paul. ad Rom. 14. ἕκαστος ἐν τῷ ἰδίῳ νοῒ πληροφορείσθω, Vnuſquiſq; certus ſit mentis ſuæ. Vnuſquiſq; compertum habeat, quod mente concipit. Refertur autem & ad rem & perſonã. De perſona proximo exemplo dictum eſt. Vt enim is cui perſuaſum eſt πληροφορηθεὶς dicitur, ita quorum eſt facta fides πεπληροφορημένα dicuntur. Vocem hanc expreſſit Sueton. in Tib. Perſuaſionisq; (inquit) plenus cuncta fato agi. id eſt, πληροφορηθείς.

Πληροφορέω. μ. ήσω. π. ηκα. hortor, facio fiduciã, certiorẽ facio, plenã facio fidem. Actiu. accuſ.

Πληροφόρημα. ατος. τὸ. &

Πληροφορία. ας. ἡ. plenitudo, certitudo mentis, de aliquo bono ſatisfactio, certa perſuaſio, certa fides, quæ fit argumentis, aut re exhibita, ita ut nihil iam amplius addubitetur.

Πληρόω. μ. ώσω. π. ωκα. impleo, imbuo, perficio.

Πληροῦν τὰς ναῦς. ſupplementum claſſi præbere, remiges imponere, Demoſth. Bud. Com.

Πλήρωμα. ατος. τὸ. plenitudo. Item ſupplemẽtum, id quod ſuppletur, ut remiges & milites claſſiarij in nauibus, quos Liu. ſocios nauales appellat, & in legionibus milites ad explendos numeros centuriati, uide Bayf. Sic Gregor. in Athan. πνευματικὸν πλήρωμα uocat ſupplementum cœleſtium copiarũ, beatarumq; mẽtium. Bud. Com. Item uocatur pannus additus ueſti ad farciendam rupturam.

Πλήρωσις. ιος. ἡ. impletio, ſaturitas, perfectio.

Πληρωτής. οῦ. perfector. Demoſth. uocat πληρωτὰς τοὺς ἀποδιδόντας τὸν ἔρανον τοῖς ἤδη λαχοῦσιν ἢ ἐωνημένοις, eos qui uendunt collectionem fructuum, uel indictionalem coactionem ijs qui aut ſortitione aut emptione illam appetebant.

Πλησαίατο. impleat, ſatiet.

Πλησία. propè, πλησίον.

Πλησιάζω. μ. σω. π. κα. appropinquo, applico. Datiuo iung. Lucia. βιταῖος ἐπλησίαζε τῷ οὐρανῷ.

Πλησιασμός. οῦ. coitus uenereus.

Πλησίγναθος. maxillas implens.

Πλησιέστερον. propinquius.

Πλησίον. propè οἱ πλησίον, cognati ſiue etiam familiares, quibus cum habemus arctam ac domeſticã conſuetudinẽ. Sic Suetonius in Othone, Alij febrem ſimulaſſe aiunt, eamq; excuſationem proximis mandaſſe, ſi quæreretur.

Πλησιόχωρος. ὁ. finitimus.

Πλησίος. ου. ὁ. &

Πλησίστιος. ου. ὁ. propinquus, uela implens. & de uento dicitur Homero, cum ſecundus eſt.

Πλησιφαής. έος. ὁ dies plenilunij.

Πλήσμη. plenitudo, inundatio.

Πλήσμιον. ου. τὸ. res guloſa, ſatietas.

Πλήσμιος. ὁ. faſtidioſus, ſaturitatem inuehens, & faſtidium.

Πλησμίως. aduerb. quaſi exaturatim, explebiliter ad ſaturitatem. Gal. πλησμίως διῃτᾶτο, hoc eſt, in uictus ſaturitate uiuebat cibis, exaturatam uitam degebat.

Πλησμονή. ῆς. ἡ. ſatietas, multitudo, ingurgitatio.

Πλῆσις. ferula ἀ πλήσσω. Hipp.

Πλήσσω. πλήττω.

Πλειστηριάζεσθαι. licitari. παρεξαλλάττειν τὴν τιμὴν τῶν πιπρασκομένων. Harpoc. τὸ δὲ ἀναλίσκειν, καὶ τὸ τῷ πλέον δοῦναι θέλειν πιπράσκειν πλειστηριάζειν ἂν λέγοις inquit Pollux.

Πλειστηρίαι οἱ. licitatores.

Πλήτης. uicinus.

Πλῆτο. implebatur, appropinquabat.

Πλήττω. μ. ήξω. π. ηχα. percutio. Actiu. accuſ.

Πληχάδες. αἱ. partes corporis inter inguina & femur. unde ἀμφιπλήκτην, & ἀμφιπλὴξ apud Sophoclem. Quanquam alij ἀ πλὶξ deducere malunt, ut gradum ſignificet, ſicut & πλίγμα ſaltum, & ἐπλήσσοντο πόδεσσι apud Homer. properuadebant.

Πλίγμα. gradus, paſſus, ſaltus.

πλινθεία. ας. ἡ. laterum coctio.
πλινθεῖον. τὸ. locus ubi formantur lateres.
πλινθεύομαι ἐξαπατῶμαι.
πλινθευσις πλινθεία.
πλινθεύω. lateres compono. Ariſtoph. Ran. generaliter accepit pro fabrico & coagmento. καὶ πλαίσια ξύμπηκτα πλινθεύουσι.
πλινθία. τὰ cœli ſpatia.
πλινθιδὸν. tanquam lateritio.
πλίνθινος. ου ὁ lateritius. Suet. Auguſt. uita gloriatus ſe marmoream relinquere Romam, quam lateritiam inueniſſet.
πλινθίον. ου. τὸ. laterculus. Item figura quadrata. Itē laterūculus ludus, Pol. li. 9. Item ordo acici, Aelianus. uide πλαίσιον, & πλινθία uel πλινθίον in Appendice de uocab. militar. Item cāpus in quo teſſararia pugna exercebatur, abacus, tabula luſoria.
πλίνθος. ου. ὁ later, tegula, ac omnis figulina ad ædificium neceſſaria, pars epiſtylij
πλινθουργέω. μ. ήσω π. ηκα. facio lateres. πλινθεύω Neut. abſol.
πλινθοφόρος. ου. ὁ. lateriger.
πλινθυφής. έος. ὁ. ἡ. è lateribus coctilibus fabricatus.
πλινθωτός. οῦ. ὁ. quadrangulus ad modum lateris.
πλίξ. γός. inceſſus, βῆμα. Itē coxendicis os & interſtitiū ſpatiumúe à manu ad pollicē uſq;.
πλίξας. ſurgens. tranſiens.
πλίσσοντο. pedetentim incedebant.
πλογμός, uel πλοχμός, pro πλόκαμος per ſyncopen.
πλοιάριον. ου. τὸ. nauicula, & calceamenti genus. Bayfius.
πλοίζειν τὸ πορεύεσθαι. proficiſci.
πλοϊκός &
πλόϊμος. nauigabilis, nauigationi idoneus.
πλοῖον. ου. τὸ. nauigiū, nauis. Vide ναῦς apud Ammonium: & in Bayſio, λεπτὰ πλοῖα, μακρὰ, ποτάμια.
πλοκαμίς. ίδος. ἡ. capillorum nodus, habens capillos obtortos.
πλόκαμος. ου. ὁ. crinis, cæſaries, flagellum, cincinnus, & calamiſtrum Lucian. Nonnunquam & apud poëtas πλόκαμοι fumi circumuolutationes ſignificant, hoc eſt, τὰς τοῦ καπνοῦ περιστροφὰς, teſte Polluce. apud Gal. lib. 3. ὑγιεινῶν, calathorum plexus πλόκαμοι dicuntur, ut uertit Linacer eo in loco.
πλοκαμώδης. criſpus.
πλοκή. ῆς. ἡ. inclinatio, auulſio, nexus, flexus perplexitas. Ploce, copulatio (inquit Rhom. Aquila) figūra elocationis eſt, in qua idem uerbum aut nomen bis continuo poſitum diuerſa ſignificat, ut: Ad illum diem Memmius erat Memmius, id eſt idem qui ſemper fuit ac ſui ſimilis. Rufinian. Plocen eſſe dicit, cum idem uerbum ſententiáue ad conſummationem ſuperioris retorquetur, &c.
πλόκιον. ου. τὸ. ornamentum, tricha, inauris, genus monilis, implexum, obliquum.
πλόκος. ου. ὁ. cirrus, ſeu manipulus capillorum.
πλόμενος. qui apparuit, uiſus, natus, manifeſtus.
πλομίζω. uerbaſco inficio.
πλόμος. ου. uerbaſcum herba. φλόμος. Dioſcoridi.
πλόος. πλοῦς. nauigatio. Item iter, uia. πορεία, uia quā quis carpit pedes, ſic uſi ſunt Nicād. & Antimach. ὑλήεντα δὲ πλόον, in uia nemoroſa.
πλουθυγίεια. ας. ἡ. ſanitatis opulentia, diuitiæ pariter cum ſanitate. pleniſſima felicitas, apud Ariſtoph. interp. de Equitib.
πλούσιος. ου ὁ. diues, quaſi πολιούσιος. Vide πλούσιος & πλούσιοι apud Ammonium.
πλουτακαδημεία. cōmentatio diteſcendi, ſtudiū cogendæ pecuniæ, philoſophia, cuius bonorū & malorum fines ſunt diuitiæ & paupertas. Ex ἀκαδημεία, quod erat gymnaſium Platonis, & πλοῦτος opulentia.
πλουταξ. ακος. ὁ. diues, Eupolidi.
πλουτεύς. Pluto, ᾅδης.
πλουτέω. μ. ήσω. π. ηκα. ditor, diues euado, diues ſum. Neutr. abſol.
πλουτηρόν. οῦ. τὸ. quæſtuoſum.
πλουτίζω. μ. ίσω. π. ικα. dito, πλουτίζω ἕτερον. locupleto. Actiu. accuſ.
πλουτίνδην. per diuites. aduerb. ut uiritim.
πλουτοδότης. ου. ὁ. & fœm. gen. πλουτοδότειρα. ας. ἡ. diuitiarum dator, datrix.
πλουτοκρατία. ἡ. principatus ex cenſu cum ditiores adminiſtrant Rempublicam.
πλουτοποιόν. οῦ. τὸ. quæſtuoſum.
πλοῦτος. ου. ὁ. diuitiæ. Cæl. libro 11. cap. 23. Vide in Chil. Eraſ. Timidus Plutus, & πλοῦτος ἄζηλος.
πλούτων. ωνος. ὁ. Pluto deus, qui & πλουτεὺς dicitur, Dis pater. Cic. de Nat. Deor. lib. Terrena aūt uis omnis atq; natura. Diti patri dedicata eſt, qui diues ut apud Græcos πλούτων, quia & recidant omnia in terras & oriantur è terris.
πλοχμός. οῦ. ὁ. πλόκαμος. coma quam ueteres alebant: & dijs conſecrabant. Item πλοχμοὶ uidentur ab Antipatro lib. 1. Epig. uocant cirri in Polypo piſce, qui inſtar capillamentorū & flagellorum ſunt, & in quibus cauernoſæ cōncauitates, hoc eſt, acetabula ſunt.
πλυνίσκω. τὸ πλύνω.
πλυντής. fullo, κναφεύς.
πλυνός. qui lauatur. Vide in Chil. Eraſmi, πλύνον μὴ ποιεῖς.
πλυνός. οῦ. ὁ. balneum, locus uel fouea, & uas uel locus

locus lauãdis rebus aptus:proprie quod labrũ Lat. uocant uel ſolium.

Πλυνός.homo uilis & nullius momenti. Item urbs Libyæ, Atlantis patria.

Πλυντήρια.feſta quædam Athenis.

Πλύνω.μ.υνῶ.π.υνκα.lauo. Item λοιδορῶ,id eſt conuicior, & alterius nomen obtrecto. Actiu. accuſ.uide κλύσαι apud Ammõ.Itẽ redarguo, ἐλέγχω,teſtantib.Polluce & Artemidoro.

Πλύσις.ἡ.lotura.

Πλύτης.fullo.uide Etym.

Πλυτικός.ὁ.alueus.

Πλῶ.appropinquo.

Πλωάς.άδος.ἡ.auis genus natatilis.

Πλώζω.nauigo.Etym.

Πλωΐαδες νεφέλαι.imbriferę nubes,& quæ crebro circunferuntur.

Πλωΐζομαι.nauibus aduehor.

Πλωΐζω.idem.Etym.

Πλώϊμος.ου.ἡ. nauigabilis,peritus nauigandi.

Πλῶν.nauigans.

Πλοῦν.nauigandi,ἔπλεον.

Πλώσιμος.nauigabilis,διαβατός.

Πλῶτα. anguillæ in Sicilia, quemadmodum κωπαΐδες in Euboea.murenarum quoddam genus,fluctos Latinè dici inuenio.

Πλωτήρ.ῆρος.ὁ.nauigator,uector paſſiuè,nauta, Muſæo natator,uocat enim πλωτῆρα Leandrũ qui brachiorum remigio maris anguſtias traijciebat.

Πλωτικός.οῦ.ὁ.nauicularius.

Πλωτός.ὁ.nauigabilis.

Πλώω.impleo.

Πνέω.ſpiro.

Πνεῦμα.ατος.τὸ.ſpiritus,uẽtus, impetus animi,anima.Etym. Apud Hipp. ſæpe accipitur pro δυσπνοία,& pulmonis affectu. In ſacris literis quoties huic nomini præcedit articulus, ferè de ſpiritu ſancto intelligendum, ut annotat Didymus.

Πνεύματα πλάνα. ſpiritus deceptores, ſeductores,fallacesq́;,mali genij.

Πνευματέμφορος.ſpiritu plenus,à ſpiritu impletus.Etym.

Πνευματικός.οῦ. ὁ. ſpiritualis, qui flatibus plenus eſt,pulmonis inflammatione laborant. Pulmonarius interpretari poteſt,teſte Columella.

Πνευματοκήλη.ης.ἡ.uẽtoſus ramex,malũ ſcilicet teſtium, cũ circa illos ſpiritus in ſcroto colligitur.

Πνευματούμενος.ὁ.ſpiraſcens.

Πνευματόφορος.ſpiritu lymphatus.

Πνευματόω.μ.ώσω.π.ωκα.inflo.

Πνευματώδης.εος ὁ.ἡ.ſpirabundus, ſpirituoſus, anheloſus,inflatus. Itẽ difficulter ſpirãs Hipp. qui ipſã ſpirãdi difficultatẽ ſępe uocat πνεῦμα.

Πνευμάτωσις.εως.ἡ.flatuoſa elatio.

Πνευμονευτικά.τά. inſtrumenta quæ ſpiritu inflantur.quæ & ἐμπνευστά dicuntur.

Πνευμονία.ας.ἡ.morbus pulmonis, quando tumeſcit,uel ex uehemẽti catarrho,uel aſthmate, uel pleuritide cum ſequitur difficultas anhelitus.

Πνευμονίαι.pulmonis fibræ.

Πνεύμων.ονος.ὁ.pulmo,apud Ariſtotel. & pulmo marinus apud eundem,uertente Gaza.

Πνευσιάω.anhelus ſum.

Πνεύω.μ.εύσω.π.ευκα.&

Πνέω.ſpiro.Accuſ.ut πνεῖ θυμόν,ſicut Cic. ſcelus anhelantem. Atticè πνεῖ θυμοῦ. Vide in Chil. Eraſmi,μέγα πνεῖν.

Πνιγαλίων. &

Πνιγάμων.ωνος.ὁ.incubus,ἐφιάλτης. Eſt autem phantaſmatis genus, cũ externa uis aliqua quieſcentes uidetur inuadere,& pondere ſuo preſſos ac ſentientes grauare,ac ab aliquo ſuffocari uidemur,fit enim hoc malum in continua crapula & ſtomachi cruditate. Cæl.lib.14.cap.47. & Marcel. Verg.& ante hos Macrob.lib.1. de Somn.Scipion.Dioſcor.etiam πνιγμὸν ἐνυπνίων dixit expreſſiſſe morbi huius delineationẽ, uideri poteſt poëta, quum ait: In medijs conatibus ægri Succidimus, non lingua ualet, non corpore notæ Sufficiunt uires, nec mens, nec uerba ſequuntur.

Πνιγεά.ας.ἡ.uaporatorium cubiculum.

Πνιγεύς.έως.ὁ.furnus, & uas in quo extinguuntur prunæ,caminus.

Πνιγηρός.οῦ.ὁ.ſuffocatiuus,æſtuoſus,καυματώδης

Πνιγμοί.οἱ.ſtrangulationes.

Πνῖγος.εος.τὸ.æſtus,incendium, ſuffocatio, oppreſſio.

Πνίγω.μ.ίξω.π.ιχα.ſuffoco,obtorto collo traho, aſſo.Actiu.accuſ.

Πνιγώδης.εος.ὁ.ἡ.æſtuoſus,ſuffocatiuus, locus in quo quis nõ poteſt reſpirare,ac premitur anguſtia ſpiritus.

Πνικτός.οῦ.ὁ.ſuffocatus.

Πνίξ.γός.ſuffocatio. Vnde,πνὶξ ὑστέρας, uel ὑστερική,præfocatio uuluæ,quæ fit, cũ uulua reficiendo afficit uitalia,hoc eſt cor,cerebrumq́;.Pręfocatio etiam offocatio uocari poteſt, ut eſt apud Lucium Florum & Senecam.

Πνοή.ῆς.ἡ.ſpiritus,flatus,aura.

Πνοιή.ῆς.ἡ.idem Pindaro.Nam Dorienſib.hec epentheſis propria,quo ο literæ ſolent ι adijcere,præſertim in medio dictionis,ſic etiam χοιὰν pro χοὰν dicunt.

Πνοήπους.οδος.ὁ.uelox,ταχύς.

Πνόος.ſpiritus,ſonus.

Πνύξ.υκός.ἡ.conſilij locus apud Athenienſes,cõ-

cio,ab hominum frequentia & denſitate dedu ɛto uocabulo.

Πνώω ſpiro, Vnde πνύτω.ſpirabat,intelligebat.

Πνὺξ τῶ πνυκός. idem. quanquam apud Ariſto. phan. quidam per tranſpoſitionem literarum πυκνός legunt.& πυκνί.

Πνυτός.ȣ̃.ὁ.prudens,ἔμφρων,σώφρων.

Πόα.ας.ἡ. herba, id eſt (ut Heſych.ſcribit) ἡ ἐπὶ γῆς αὐτομάτως βλαςάνουσα φυτεία.

Ποασμός.ȣ̃.ὁ.noxiarum herbarũ euulſio. Latinis runcatio dicitur.

Ποάςρια.ας.ἡ.mercenaria in agro runcatrix.

Ποδαβρός.ȣ̃.ὁ.qui mollibus eſt pedibus.

Ποδάγρα.ας.ἡ.pedica, id eſt laqueus quo anima. lia capiuntur, qui & ποδάγρέτα appellatur. Inde & pro morbo illo articulari, diuitibus maximè noto ponitur,hoc eſt,affectu,qui circa pedes oritur & dolorẽ mouet,neruis patientibus idq; alijs cũ ardore,alijs cũ algore pedis uitiũ.

Ποδάγρης.ȣ.ὁ.podagra laborans.

Ποδαγριῶ.laboro podagra.

Ποδαλγής.έ͡ος.ὁ.ἡ pedibus æger.

Ποδαλγία.ας.ἡ.dolor pedum.

Ποδαλγείριος.nomen Medici.Etym.

Ποδάνιμος.uelox,ποδώκιμος.

Ποδανίπτρα.ας.ἡ.peluis.

Ποδανιπτήρ.ῆρος.ὁ.idem.

Ποδάνιπτρον.τὸ. pedum ablutio, aqua ad abluendum.

Ποδαπός.ȣ̃. cuias, qualis. Xenoph. ἐρωτώμενος δὲ ποδαπὸς εἴη, πέρσης ἔφη εἶναι. cum interrogaretur cuiatim ſe eſſe diceret,Perſam inquit.

Ποδάργη mater Xanthi & Balij equorum,ut ſcribit Hom.Iliad.π.

Ποδάρκης.έ͡ος.ὁ.pedibus ualens,celer.

Ποδαῦρος.idem.

Ποδεῖα.τὰ.ſeu πόδια faſciæ pedum,uel faſciæ crurales,ut uertit Bayf. ex loco Theophraſti, ubi meminit bulbi lanigeri. Plinius ex eodem loco uidetur mapalia tranſtuliſſe.

Πόδες.rudentes,hoc eſt funes nautici quibus uelum utrinq;, uel ad proram & puppim alligatur,uel quibus antennæ transferuntur.Ariſtophan.Equit.ἄθρει,καὶ τῶ ποδὸς παρίει.De hoc Bud.Com.in ἵημι.

Πόδες ἴδης.Hom.extrema & infima Idæ montis pars.quod & nos pedem montis dicimus.

Ποδεών.quod utrinq; ex utribus eminet. Etym. funis ueli inferior,qui & πȣ̀ς dicitur.Bayf.

Ποδεῶνες.οἱ.apud Theocritum,calceamenti ruſtici genus,perones.

Ποδηγετέω.μ.ήσω.π.ηκα. duco,cuſtodio,obſeruo,indagor.Actiu.accuſ.

Ποδηγέω.μ.ήσω.π.ηκα.idem.

Ποδηγός.ȣ̃.ὁ.dux.

Ποδηνεκής.έος.ὁ.ἡ.talaris,id eſt ad talos protenſus

Ποδώκιμος.ȣ.ὁ.ἡ.uelox,ποδώκης.

Ποδήρης.ε͡ος.ὁ.tunica talaris,ueſtis ad pedes uſq; demiſſa,poderis.

Ποδῆς.pedes,contractum ex ποδέας.

Ποδιάζω.pede ſe circunuoluere.

Ποδιαῖον.ȣ.τὸ.menſura pedis.

Ποδίζω.μ.ίσω.π.ικα.ligo pedes,metior pedibus. Actiu.accuſ.

Πόδιον.ȣ.τὸ. pedunculus, diminutiuum, à πούς ποδὸς.Ariſtot.ἀςακοὶ τὰ πόδια ἔχȣσι μικρά.

Ποδισμός dimenſio pedibus facta, & genus ſaltationis cuiuſdam.

Ποδοκάκκη.ης.ἡ. laquei genus, & inſtrumentum quo noxij uinciebantur,quaſi ποδοκατόχη.cippus Latinis dicitur,uel lignea ſoleæ,Cic.de Inuent. Et ſtatim quod effugiendi poteſtas non fuerit ligneæ ſoleæ in pedes inductæ ſunt.

Ποδοκροτεία.ας.ἡ.plauſus pedum,apud Strab.

Ποδονιπτήρ.ῆρος.ὁ.&

Ποδόνιπτρον.τὸ.peluis,uas in quo lauamus pedes.

Ποδορρώρη.Atlantis cognomen.Etym.

Ποδοςράβη.ης.ἡ. genus laquei ad capiendos ceruos & apros Xenoph. περὶ κυνηγετικῶν.Eſt & inſtrumentum medicũ, quo luxati artus reponuntur,τὰ ςρεμμάτα κατευθύνον, Poll. Eſt & κολαςηρίȣ ſiue ſupplicij genus, quo pedes, ut uidetur,contorqueri ſolent apud Syneſ.

Ποδωτός.ȣ.pedatus.

Ποδοχῶν gubernaculum tenens.

Ποδωκεία.ἡ.pedum uelocitas.

Ποδώκης.έ͡ος.ὁ.&

Ποδῶκυς.uelox.

Ποδώνυχον.ου.τὸ. ueſtis qua utebantur in ſacris Pandroſi.

Ποδωτὰ λῖνα.Lycoph.uela dixit, quod pede,funis genere,tendantur pariter & colligantur.

Ποιέω.ἀντὶ τῶ ποιέω.Atticè.Etym.

Ποηλογεῖν.herbas legere.

Ποηφάγος.ȣ.ὁ.ἡ.herbã comedens, herbiuorus.

Ποθέσκω.deſydero.

Ποθεινός ȣ̃ ὁ.deſyderabilis,amabilis.

Πόθεν.unde.Eſt etiam ἀρνητικόν(ut ſcribit Suid.) pro ȣ̓δαμῶς.

Ποθέω.μ.ήσω.π.ηκα.. τὰ μὴ παρόντα αὐαζητῶ. id eſt,ea quæ abſunt requiro,ut apud Lucianũ. Ganymedes nuper raptus, ac pertæſus iam abſentiã patris.ποθῶ γὰρ ἤδη αὐτὸν inquit.Quod autem propriè dicatur de abſentibus euidentius licet apud Xenoph. uidere, cum inquit. ἡδέως οἱ φιλȣ̃ντες τὸν φιλȣ́μενον παρόντα ὁρῶσιν ἡδέως δ᾽ εὖ ποιȣ̃σι,ποθȣ̃σι δ᾽ ἂν πȣ ἀπίῃ, ἥδιςα δὲ πάλιν προσιόντα δέχονται. Latinis eſt deſide-

eſt deſyderare, ut Cic. Omnia deſyderata magis quàm aſſiduè percepta, delectant. Vide ἐρᾶν apud Ammonium.

Ποθή. ῆς. ἡ. deſyderium, & tranſlatè ablatio, conſumptio.

Πόθημα. ατος. τὸ. idem.

Πόθι. in principio orationis penacutitonum eſt, poniturq́; interrogatiuè pro ubi? ubi nã? Quando uerò oxytonum eſt, ſignificat alicubi indefinitè. In fine orationis inclinat aliquando tonũ ad dictionem præcedentem, ἦλθές ποθι.

Ποθολκίς. ίδος. ἡ. iumentorum frenum.

Πόθος. ου. ὁ. idẽ quòd ποθή. uide ἔρως in Ammon.

Ποῖ. quo, ποῖ δή, καὶ πόθεν; locutio Attica. pro quo tandem, & unde is. Vide πῆ in Ammonio, & ποῖ & πῦς apud eundem.

Ποῖ κῆχος. ubi terrarum.

Ποιά. ᾶς ἡ. quædam infinitè. Cyrill. oxyt. ſignificat & annum, & herbam Callimacho: & factitiam uocem Homero. Etym.

Ποῖα, pro ποίας. qualis interrogatiuè. Cyrillo penanflexum.

Ποίας. αντος. ὁ. Pœas pater Philoctetæ. Vnde ποιάντιος dictus eſt.

Ποιέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. &

Ποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. (promiſcui enim ambo uſus ſunt) facio. Sed hæc ſignificatio apud Græcos, quemadmodum & apud Latinos latè patet. Aliquando ponitur pro ducere, exiſtimare. Plut. οὐκ ἀνασχετὰ ποιούμενος, Rem non tolerandã ratus. Vnde etiam περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι, magni facere: περὶ πλέονος ποιεῖσθαι, pluris facere. περὶ πλείστου ποιεῖσθαι, maximi æſtimare. Aliquando pro poëticè, id eſt ἐμμέτρως ſcribere. Ariſtot. de Bellerophonte, ὃν οὕτως ἐποίησεν Ὅμηρος. Polyb. Ὅμηρος ὁ σοφώτατος πεποίηκε σχεδὸν περὶ πάντων τῶν ἀνθρώπων. Aliquando pro adoptare, id eſt, εἰσποιεῖσθαι, ut παῖδα ποιεῖσθαι, Demoſthen. Sunt & aliæ quædam ex hoc uerbo locutiones, ut ποιεῖσθαι κέρδος, lucrifacere, in rem ſuam uertere, Plutarch. Ποιεῖσθαι χάριν τι, animo beneuolo accipere aliquid, & gratiam habere: cui opponitur ποιεῖσθαι ὀργὴν, Demoſthen. Δεινὰ, uel δεινὸν ποιεῖσθαι, ægrè ferre, conqueri, uociferari, Gregor. & Demoſt. Quod tamen interdum pro indignè, hoc eſt, improbè agere aut facere ponitur, ut apud eundem Demoſthen. περὶ στεφ. εἰ γὰρ παρὼν, ποιῶν οὐδὲν δεινὰ ποιεῖ, &c. Ἔμπροσθεν ποιεῖσθαι opponere, & quaſi προβάλλεσθαι, Xenoph. Ponitur & cum præpoſitionibus, ut ἐν θαύματι ποιεῖσθαι, admirari. ἐν γέλωτι ποιεῖσθαι, riſui habere. Item ποιεῖσθαι ὑφ' ἑαυτὸν τὸ πρᾶγμα, ut Syneſ. uel ἐφ' ἑαυτῷ, ut Demoſthen. aliquid in poteſtatem ſuam redigere, uel poteſtatis ſuę facere. Sic ποιεῖσθαι εἰς ἑαυτὸν, periculi ſui facere, in ſeſe recipere, Demoſthen. Et ποιεῖσθαι ἑαυτῷ ἐπ' ἰσχυσίαν, Magnam ſibi potentiam comparare, Herodiano. Bud. Com.

Ποίη. ης. pro πόα, id eſt, herba. Item interrogatiuum pro ποία.

Ποιήεις. ήεντος. ὁ. herboſus, frugiferus.

Ποίημα. ατος. τὸ. opus, poëma. à ποιεῖσθαι, pro poëticè ſcribere. Grammatici à poëſi ſic diſtinguũt, ut ποίησις ſit ueluti tota Ilias, ποίημα uero Achillis armorum deſcriptio. Poëma eſt (inquit Poſſidonius) dictio numeroſa certa menſura conſtans. Poëſis autem eſt poëma diuinarũ humanarumq́; rerum imitationem complectẽs. Laërtius lib. 7. in Zenone.

Ποίησις. adoptio, à ποιεῖσθαι pro adoptare. Et Herodotus confecturam unguenti ποίησιν appellat. Item poëſis uide ποίημα ſuperius, & λόγος apud Ammonium. quid differat à πρᾶξις uide Ariſtot. Polit. 1. & infra in πρᾶξις.

Ποιητέον. factiuum.

Ποιητής. οῦ. ὁ. poëta, factor, creator.

Ποιητική. ῆς. ἡ. poëtica, hoc eſt ars ipſa conſcribendi poëmata.

Ποιητικός. οῦ. ὁ. poëticus, efficax, effectiuus, qui efficit, efficientia τὰ ποιητικὰ uocat Cic. de finib. bon. & mal.

Ποιητός adoptiuus.

Ποιήτρια. ας. ἡ. poëtria.

Ποικάζω. tego, cooperio.

Ποικιλείμων. ονος. ὁ. ἡ. uariegatus, multicolor, uario amictum, apud Aeſchyl. noctis epithet.

Ποικίλη. porticus Athenis, in qua Stoici philoſophabantur. à uaria pictura ſic dictum. Meminit eius Laërtius mox poſt initiũ lib. 7. in Zenone.

Ποικιλία. ας. ἡ. uariegatio, uarietas.

Ποικιλίς. ίδος. auis, quam uariam interpretatur Gaza apud Ariſtotelem, lib. 9. cap. 1. eadem eſt auis, quæ alio nomine ἀκανθίς, uarietas autem pennarum nomen illi dedit, ſunt qui carduelem eſſe dicunt.

Ποικιλλόσομος ναῦς. apud Sophocl. nauis diuerſis coloribus uariè depicta.

Ποίκιλμα. ατος. τὸ. uarietas.

Ποικιλόδειρος. ου. ὁ. habens collũ uariatũ, uocalis.

Ποικιλομήτης. ου. ὁ. & fœmin. gene. ποικιλόμητις. uarij conſilij, uerſipellis.

Ποικίλον. ου. τὸ. ueſtis tragica, à uarietate colorum ſic dicta.

Ποικίλος. ου. ὁ. uarius, picturatus, uariegatus, diuerſi generis diuerſiq́; habitus, uarijs colorib. aut gemmis diſtinctus, artificioſè præparãs. Etym.

Ποικίλλω. μ. ιλῶ. π. ιλκα. uario, uariego, diſtinguo,

guo,exorno.Actiu.accuſ.iungitur.

Ποικιλόστερνος. ου. ὁ. uariegatus circa pectus,aſtut⁹.

Ποικιλόστραυλος. ου. ὁ. uarie balbutiens.

Ποικιλόφρων.ονος.ὁ. uafer,uerſutus,callidus,uerſipellis,ſolers.

Ποικιλταί.οἱ. qui intexunt acu.

Ποικιλτική ῆς.ἡ.ars uariegandi.

Ποικιλῳδός.οῦ.ὁ.uarie canes. Sphingis epitheton.

Ποικίλως. uarijs modis.

Ποικινός. pro πυκνός. denſus,prudens.

Ποιμαίνω. μ. ανῶ. paſco gregem, paſtorum more guberno,& curo gregem,rego. Actiu.accuſ.

Ποιμανεύς.έως.ὁ.ποιμάνωρ.

Ποιμαντική.ῆς.ἡ.ars paſcendi oues,paſtoralis.

Ποιμάντωρ.&

Ποιμάνωρ idem quod ποιμὴν. Ea uoce utitur Aeſchylus, qui & gregem ſubiectum ποιμανόριον uocat.

Ποιμενικός.οῦ.ὁ.paſtoralis,paſtorius.

Ποιμὴν. ένος.ὁ.paſtor,quaſi οἴμην,παρὰ τὸ ὄϊς,καὶ τὸ μῶ τὸ ζητῶ.Regū nomen apud Homer.& Plat. Vide ἀπόλλων apud Ammonium.

Ποίμνη.ης.ἡ.&

Ποιμνήϊον.poetice,&

Ποίμνιον.ου.τὸ.ouile,armentum,grex ouium.

Ποιναῖος.crudelis,difficilis,ſeuerus, ultionis cupidus.Etym.

Ποιναλίζω.punio, βασανίζω. in quæſtione habeo.

Ποινᾶσθαι.de aliquo pœnas ſumere,puniri.

Ποινάτωρ.uindex,τιμωρός.

Ποινή ῆς.ἡ.pœna,ultio,à πόνος teſte Gaza, ποινή ἐστιν, ἁμαρτήματος ἐκδίκησις pœna eſt,peccati ultio.Ex Legib.

Ποινήλατος.ου.ὁ.lymphatus,à furijs agitatus.

Ποίνιμα ποινῆς ἀξία.ultricia.

Ποίνιμος. ου ὁ.ἡ.uindex,ultor.Epitheton furiarū apud Sophoclem.

Ποίνωμα.ατος.τὸ.ſupplicium,pœna.

Ποῖον δή.quale tandem.

Ποῖος ου. ὁ. quis, qualis penanflexum interrogatiuum eſt & dubitatiuum. Lucæ 12. ὅτι εἰ ᾔδει ὁ οἰκοδεσπότης ποίᾳ ὥρᾳ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἄν,Qua hora fur uenit.Oxytonum uerò indefinitè capitur,pro aliquis,quidā.Cyril.

Ποιός τις.qualis, quidam.

Ποιότης.ητος.ἡ.qualitas.uide in Prædicamentis apud Ariſtotelem.

Ποιούντων.faciant,pro ποιείτωσαν.

Ποιπνός οῦ.ὁ.miniſter.

Ποιπνεύω.&

Ποιπνύω.miniſtro,ſaluo,facio,ualde occupor in aliqua re,cogito.

Ποιρῖν.ῖνος.ἡ.ſcrotum teſtium inuolucrum, uirgæ uirilis caput, ſummum unde profluit lotium. Nicander interpres.

Ποιφαλγος.animal quoddam apud Aelianum.

Ποιφύγδην.cū uehementi flatu, impetuoſe, φυσητικῶς,μεθ᾽ ὁρμῆς.Nicand.

Ποίφυγμα.ατος.τὸ.ſtlopus,hoc eſt uehemens ſpiritus emiſſio.

Ποιφύσσω.μ.ύξω.π.υχα. terreo, proprie flatu ex ore uehementer emiſſo. Euphorion ſimpliciter pro ſpiro dixit,ζεφύρου μέγα ποιφύξαντος.

Ποιώδης.εος.ὁ.ἡ.herboſus.

Ποῶ.pro ποιῶ.

Πόκα,pro ποτὲ Doricè aliquando.

Ποκάδες.οἱ.pili depexi.

Ποκίζω.tondeo,uellera facio.

Πόκος.ου ὁ. uellus.

Πολέας.multos,pro πολλοὺς.

Πολεῖς.multi.

Πολεμαδόκος.ου.ὁ.ἡ.bellorum ſuſceptor uel ſuſceptrix,Epithet.Martis & Mineruæ.

Πολέμαρχος.ου.ὁ.dux belli, ad quē ſumma rei militaris refertur. Vulgo mareſchallum appellāt, uno tantum magiſtro equitum inferior. Erat πολέμαρχος Athenis unus ex nouem principibus qui omnium celeberrimi & nobiliſſimi habebātur.Hic ad Areopagitas ducebat condēnandos qui ordinē in bello reliquiſſent uel fugiēdo defeciſſent, inquilinos item qui ſine cēſus perſolutione agebant,mulctabat. & ut ciuibus ὁ ἄρχων, ita inquilinis ὁ πολέμαρχος ius dicebat.Nec certe aſſentiendū puto ijs qui hunc uno magiſtro equitū inferiorem ſtatuūt, cum conſtet ἱππάρχους duo πολεμάρχῳ ſubditos fuiſſe, nec quid aliud nominis etymologia indicet uideo, niſi quod rei bellicæ ſumma penes hunc foret. Qua de cauſa Dianæ & Martis Enyali ſacris etiam præerat,quod hi dij rei militari in primis præſidere credebātur. Aetolis uerò πολέμαρχος claudendarum portarum & urbis curā gerebat, clauesq; noctu detinebat, interdum autem cuſtodijs portarum aſſidebat. Vnde πολεμαρχία munus ipſum & magiſtratus uocatur. Alex. Genial. libro 3. capite 16. & Bud in Annot poſt.

Πολέμειος.ου ὁ.πολεμήϊος.

Πολεμεῖσθαι. dicitur is qui bello uexatur & inuaditur.

Πολεμέω. μ. ήσω. π. ηκα. bello, belligero, oppugno.Actiu.datiuo.

Πολεμήϊος.ου ὁ.πολέμιος.

Πολεμησείω.amore pugnandi teneor,bellū appeto.

Πολεμητέον.pugnādum.ut πολεμητέα ἐστὶν ἐν τῇ τέχνῃ,mox bellum mouendum eſſe,pro δεῖν πολεμεῖν. Nam id genus aduerbia poſitiua in ſe habent,τὸ χρὴ ἢ δεῖ. ut γαμητέον,pro δεῖ γαμῆσαι. πλὴν.

σαι: πλοῦτιον, δεῖ πλοῦσαι: ὁ παράδοσις, ὁ χρὴ παραδοῦναι (χώρα.

Πολεμία. ας. ἡ. regio hoſtilis. ſubauditur enim

Πολεμίζω. μ. ίσω. π. ικα. poëtice pro πολεμῶ.

Πολεμική. ars militiæ, ſcientia ſtrategematum.

Πολεμικός. ὁ. ὁ. bellicoſus, bellicus, bellandi peritus. Ammonius diſtinguit ab αἰχμητής.

Πολεμικῶς. aduerb. ut πολεμικῶς ἔχω, belli cupidus ſum, nouis rebus ſtudeo.

Πολέμιος. ὁ. ὁ. hoſtis, proprie alienus, ſicut ἐχθρός domeſticus, hoſtilis, bellicus. Vide ἐχθρός in Ammonio.

Πολεμιστήριον. ὁ. τό. currus bellicus. πολεμιστήρια etiam certamina erãt curſuum equorum apud Athenienſeis.

Πολεμιστήριος. ὁ. ὁ. bellicoſus, πολεμιστηρίους ἀσκήσεις ὑπογυμνάζειν dixit Heraclid. bellicis ſtudijs operam dare, in armis exerceri.

Πολεμιστής. bellator.

Πολεμίως. hoſtiliter, πολεμικῶς.

Πολεμοποιέω. ſeditioſus ſum.

Πολεμοποιός. ὁ. ὁ. bellum mouens.

Πόλεμος. ὁ. ὁ. bellum, id eſt diſſenſio hoſtilis, per quam arma mouẽtur: & ſignificat tempus quo ſunt in militia. παρὰ τὸ τὰς πόλεις, ἢ τῶν πολλοὺς μόνον, ἢ ὀλλύειν, ἢ ἀμᾶν. Differt autem à μάχη quemadmodum apud Latinos bellũ à prælio. Vide μάχη in Ammonio. Accipitur tamen aliquando αὐτὶ τῆς μάχης, quemadmodum apud Latinos bellum pro prælio & certamine, ut apud Saluſt. In eo bello trecẽti milites deſyderati ſunt Quin & apud Herodia. li. 2. οἱ πόλεμοι. αὐτὶ τῶν πολεμίων. niſi exemplar ſit mẽdoſum.

Πολεμόω. μ. ώσω. π. ωκα. paro bellum, & decerno ad bellum alios incito, teſte Euſt. Et paſſiua uoce πεπολέμωται, hoſtili animo eſſe cœpit, & inimico, ὁ εἰς ἔχθραν προαχθείς, καὶ πολέμιός τι γινόμενος. Et πεπολεμωμένος. bello uexatus, ὁ πολέμῳ βιασθεὶς καὶ βλαβείς.

Πολέμων. ὁ. paroxyt. Herculis filius. Etym.

Πολεμώνιος. urbs Ponti à Polemone dicta. Ety.

Πολέσκομαι. conuerſor. Etym.

Πολεύω. nutrio, miniſtro, cõtineo. Item uerſor, habito, circumeo.

Πολέω. μ. ήσω. π. ηκα. uerſo. unde πόλος. Et πολεῖται, uerſatur, agit, degit. Actiu. accuſ. Itẽ aro teſte Polluce, unde δίπολος, ager bis aratus.

Πολιά. ᾶς. ἡ anus erat ætate dignitateq; cæteris anteſtans. item canities. Et πολιαί, cani.

Πολιάς. άδος. ἡ. Palladis cognomen. Lucian. in Lapith. ὤμοσε καὶ τῆς πολιάδος μὴ εἰληφέναι, Deierraui per Palladem me non rapuiſſe.

Πολίειον. ὁ. τό. oppidum Italiæ, prius Siris appellatũ à Polide mercatore. uel quòd Palladis Polia dis templum iſtic erat, ſic appellatum. Etym.

Πολιεύς. έος. ὁ. epitheton gubernantis ciuitatem.

Πολίζομαι. &

Πολίζω. μ. ίσω. π. ικα. fabrico urbem. Neut accuſ.

Πολιήτης pro πολίτης. ὁ. ὁ. ciuis πολιῆτις autem eius eſt fœmininum.

Πολιοκρόταφος. ὁ. ὁ. canus, γέρων, habens uel faciens cana tempora.

Πόλιον. τό. polium herba montana graue olens: nã pro eo quod ante partũ emittit equa per ω, πώλιον ſcribitur, à πῶλος, id eſt pullus equus.

Πολιόν. uinum album. Aelianus appellatum putat ab indigenæ regionis nomine.

Πολιορκέω. μ. ήσω. π. ηκα. obſideo, oppugno. à πόλις & ὀρκέω. rapio, deſtruo. Actiu. accuſ.

Πολιορκητής. urbium deſtructor & expugnator, & Vitruuius li. 10. Interea rex Demet. qui propter animi pertinaciã Poliorcetes eſt appellat⁹.

Πολιορκητικά. τά. bellica inſtrumẽta, & libri qui de ijs tractãt, cuiuſmodi ſcripſere Daimachus, Heron, Pappus, & Leo imper.

Πολιορκητικός. ὁ. obſidionalis.

Πολιορκία. ας. ἡ. obſidio.

Πόλιος. herbæ albæ ſpecies Nicandro. Etym.

Πολιός. ὁ. ὁ. canus.

Πολιότης. ητος. ἡ. canities.

Πολιότριξ. χος. qui cano eſt capillitio.

Πολιοῦν. caneſcere, canitiem contrahere.

Πολιοῦχος. ὁ. ὁ. patronus, ciuitatis gubernator.

Πολίπορθος. urbis expugnator, urbis uaſtator, depopulator & exciſor.

Πόλις. ιος. ἡ. urbs & ciues: ſed ἄστυ urbs tantum. Ammon. Dicitur παρὰ τὸ πολεῖν ἐν αὐτῇ, quòd homines in ea uerſentur. Eſt & ludi genus.

Πόλισμα. ατος. τό. parua urbs.

Πολιτάρχης. ὁ. princeps ciuitatis.

Πολιτεία. ας. ἡ. reſpublica, id eſt τῆς πόλεως τάξις. & proprie ὅπου οἱ νόμοι ἄρχουσι, ut ſcribit Ariſtot. Polit. 4. Accipitur aliquãdo pro uitæ ratione & inſtituto, Baſil. & Greg. Bud. Com.

Πολίτευμα. ατος. τό. ciuilitas, ipſa reipub. adminiſtratio, & genus adminiſtrandi. Bud. Com.

Πολιτεύομαι. rempub. gero, τὸ διοικῶ, adminiſtro. Dicitur & de alijs functionibus pro munere meo fungor, διαιτῶμαι. Sic Paulus in Actis ca. 23. ἐγὼ πάσῃ συνειδήσει ἀγαθῇ πεπολίτευμαι τῷ θεῷ, Ego omnino cõſcientia bona munere meo functus ſum Deo. Eſt etiam τὸ πραγματεύομαι. molior. Et οἱ τἀναντία πολιτευόμενοι, dicuntur qui contrariam factionem ſequuntur, qui alteris partibus ſtudent. Accipitur & paſſiuè pro gubernor. Bud. Com.

Πολιτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ciuiliter negotior, dego ſub aliqua repub. & eſt τῶν πολιτῶν καὶ ἰδιωτῶν,

 ut πο-

ut πολιτεύεσθαι τῶν ἀρχόντων καὶ πρεσβευκότων. Significat aliquãdo tego & adminiſtro, ut πρὸς κοινὸν πολιτεύειν, Thucyd. Bud. Com.

Πολίτης. ου. ὁ. ciuis, municeps. Ammonius diſtinguit à πατριώτης.

Πολιτική. peritia & prudentia ciuilis.

Πολιτικός. ου. ὁ. ciuilis, atq; popularis Cic. interp.

Πολιτικῶς. ciuiliter, urbanè.

Πολῖτις ιδος. ἡ. ciuis.

Πολιτισμός. οῦ. ὁ. tractatio reipublicæ.

Πολιτογραφεῖν. in ciuium numerum aſcribere, ciuitate donare, in ciuitatẽ aſcribere. Unde paſſiu. πολιτογραφεῖσθαι, id eſt εἰς τὰς πολίτας ἐγγράφεσθαι.

Πολίχνη. ης. ἡ. &

Πολίχνιον. ου. τό. ciuitatula, πολύδριον.

Πολίωσις. εως. ἡ. canities, ſed immatura uitio naturæ.

Πολλ᾽ ἄττα. ex multis quædam.

Πολλά. aduerb. pro ſæpe.

Πολλάκι. per ellipſin, &

Πολλάκις, & πολλάκι. ſæpe, frequenter ſæpenumero.

Πολλαπλάσιον. τό. crebrò multiplicatum, ut decem decies centum.

Πολλαπλασιασμός. οῦ. ὁ. multiplicatio.

Πολλαπλάσιος. ου. ὁ. multo copioſior, multiplex.

Πολλαπλασίως. multipliciter, multiplicatè.

Πολλαπλασιῶσαι, & πολλαπλασιάζειν. multiplicare.

Πολλάπλοος. ου. ὁ. multiplex.

Πολλαχῆ. &

Πολλάχις. &

Πολλαχοῦ. &

Πολλαχῶς idem quod πολλάκις.

Πολλαχόθεν. è multis locis.

Πολλαχόσε. in multis partibus.

Πολλόν. multum, multo. πολύ.

Πολλός. τοῦ πολλοῦ, & accuſ. πολλών, de quo in πολύς. multus, omnis. in plurali numero πολλοί ſignificat idem quod uulgus Latinis. Vnde εἷς τῶν πολλῶν, uulgaris, gregarius, uilis, id eſt, unus ex uel de multis, ὁ τυχὼν, καὶ πολλοστός. πολλοῦ κεφάλαιον, ſupputatio in ſummam ſubductam.

Πολλοστημόριον. ου. τό. uel πολλοστὸν μέρος, ſoluta compoſitione, minima portio, quod dicimus ferè, uix centeſimum & milleſimum quodq; multipartitum. Lucretius multeſimã partem dixit. Bud. Com.

Πολλοστός. οῦ. ὁ. multiplicabilis, unus è multis, quaſi multeſimus Iſocrates πρὸς Φίλιππ. Διονύσιος δὲ ἵνυν πολλοστὸς ὢν, καὶ τῇ φύσει, καὶ τῇ δόξῃ. Sic Cice. de Fin. Tenuis L. Virginius unusq; de multis. Huic non omnino diſſimile quod eſt ad Att. 1. Thermus cum Syllano contenderere exiſtimatur, qui ſic inopes & ab amicis & æſtimatiõe ſunt. Eſt & à capite remotiſſimus. Plato in Philebo. πρὸς τὰς πολλοστὰς σκληρότητας, Ad ea quæ à prima duritie nota remotiſſima ſunt, & reducta. hoc eſt minimè dura. Idem, οὐκ εἰς τὰς πολλοστὰς ἡδονὰς ἀποβλεπτέον. id eſt exigui ſenſus uoluptates & à ſuauiſſimis atque acerrimis longè diſtantes. Opponitur huic μόναχος Baſil. in ἑξαμ. μόναχος ἂν ἓν καὶ πολλοστός, Vnus & non plures.

Πολλοῦ. Atticè ἀντὶ πολύ. ualde, multò.

Πολλοῦ γε καὶ δεῖ. Demoſthen. multum abeſt, οὐδὲ ὅλως, οὐδαμῶς.

Πολλῷ μάλιστα. multo maximè.

Πόλος. ου. ὁ. terminus, axis, qui à noſtris uertex dicitur. Eſt autem immobile illud aut finis axis imaginarij, ſupra quod totũ cœlũ uoluitur, unde & nomen habet ἀπὸ τοῦ πολεῖν, id eſt à uertẽdo. Vertitur enim cœlũ circa polũ arcticum & antarcticũ, Proclus in Sphæra. Accipitur à Poëtis pro ipſo cœlo.

Πολοῦσθαι. caneſcere, canos producere.

Πολτάριον. ου. pulticula.

Πόλτυς. ξυλόκαστρον. Etym.

Πολτόν. τόν. pultem.

Πολύ. multum. Conſtruitur cum comparatiuo. Lucian. ὃς ἀρχαιότερος εἶ πολὺ τοῦ Ἰαπετοῦ. Et cum μᾶλλον. Iſæus, πολὺ μᾶλλον ἑτοιμότερον, Multo promptius.

Πολυάγκιστρον. frequentia hamorum.

Πολύαθλος. ου. ὁ. bellicoſus, egregius lucta.

Πολυαιμία. ἡ. ſanguinis copia.

Πολύαιμος. cui ſanguis abundat.

Πολύαινος. ου. ὁ. multa laude dignus, fabuloſus.

Πολυάιξ. κος. ὁ. impetuoſus, multas agilitates ſeu capras habens. belli epitheton.

Πολυαλθές. τό. quod eſt multorum medicorum.

Πολυαλθής. έος. ὁ. ἡ. habens uarium uſum, & multas uires medendi.

Πολυάνδριον. ου. τό. ſepulchrũ, locus ubi ſunt multa ſepulchra, polyandrium, cœmiteriũ, ſtrages, Nazian. οὐ ναοὺς βεβηλουμένους ἁγίων αἵμασι, ἢ γινομένους ἀντὶ ναῶν πολυάνδρια.

Πολύανδρος. ου ὁ. multos uiros habens.

Πολυανθής. caput aggrauans.

Πολυανθρωπία. ας. ἡ. hominum frequentia.

Πολυάργυρος. ου. ὁ. ἡ. argento circunfluens.

Πολυαρκέστατος ου. uberrimus.

Πολύαρνις. ὁ. ἡ. multos agnos & pecudes poſſidẽs πολυθρέμμων.

Πολυάρητος. multis uotis exoptatus, geminatũ eſt ρ poëticè.

Πολυαρχία ἡ plurium principatus.

Πολυάσχολος ματαιότης. negotioſiſſima uanitas.

Πολυάχυλαξ.

Πολυαύλαξ.ακος.ὁ.latus,ſulcoſus,lętus,magnus.
Πολυβενθής.έ@.ὁ.ἡ.profundus.
Πολύβοια.ἡ.Diana,uel ut alij, Proſerpina.
Πολύβοτειρ@.ȣ.ὁ.multa paſcens,terra.
Πολυβοῦς.ου. fœcundus ouibus,pinguis,multos
Πολυβȣτης.ȣ.ὁ.diues boum. (alens.
Πολύβȣλος.ȣ.ὁ.ἡ.prudens,aſtutus.
Πολύβροχ@.ὁ.multum maceratus.
Πολυγάλακτος.lacte abundans.
Πολύγαμος.qui multas ducit uxores,qui multis uxoribus abutitur, multinubus Hieronymo interprete.
Πολυγηθής.έ@.ὁ.ἡ. multum lætificans, multis gratificans.
Πολύγληνος.ȣ.ὁ.oculatus, multis oculis p̄ditus.
Πολύγλευκ@.uino aut muſto abundans.
Πολύγλωσσος.ὁ.qui callet multas linguas.
Πολύγνωθος.ȣ.ὁ.Thaſius pictor nobilis,qui pinxit gratis Pœcilen porticum.
Πολύγνωστος.ȣ.ὁ.multiſcius.
Πολυγόνατ@.ȣ.ὁ.multum geniculatus.
Πολυγονία.ἡ.fœcunditas.
Πολύγον@.ȣ.ὁ fœcundus.Columell.lib.7.Sanguinalis herba quā polygonam Græci uocant.
Πολυγράμματ@.perquam literatus.
Πολύγρα@.uorax,πολυφάγος.
Πολυγράω apud Hipp. πολυφάγω ſignificat. Nā γράειν apud Callimach.deuorare eſt.
Πολυγύμναστος.ȣ.ὁ.inexpugnabilis.
Πολύγων@.ȣ.ὁ.multos angulos habens.
Πολυδαίδαλος. ου. ὁ. ἡ. ingenioſus, aſtutus, uariatus.
Πολύδακρυς.υος.ὁ ἡ. lacrymoſus, lacrymabilis, multarum lacrymarum cauſam præbens.
Πολυδάκτυλος.ȣ.ὁ.qui habet multos digitos.
Πολύδαμν@.ȣ.ὁ.multos domans.
Πολυδειράς.άδος.ὁ eminens, multa cacumina & multas eminentias habens.
Πολύδεσμος.ȣ.ὁ ἡ.multis clauis & uinculis com
Πολυδεύκης. Pollux.Etym. (pactus.
Πολυδήνης.πολύβȣλος,multi conſilij,aſtutus.
Πολυδίψιος.ȣ.ὁ.ſiticuloſus,uel ualde deſiderabilis.Vnde quidam illud Hom. κάὐκεν ἐλάχιστος πολυδίψιον ἄργος ἱκοίμην,exponendum putant,pro deſiderabile,amabile,id eſt πολυπόθη τον διὰ τȣ͂ χρόνȣ,Athenæo authore.lib. 10. Alij πολυδίψιον ἄργος appellatum uolunt, quòd diu aquarū inopia laborauerit,donec Danaus ex Aegypto profectus puteos fodere, & aquæ ductibus in urbem deriuare docuiſſet.
Πολύδοτος.figura teſtudinis.
Πολύδριον. ȣ. τὸ.ciuitatula.
Πολύδροσος.ȣ.ὁ.ἡ.rorulentus.
Πολυδωρία.ας.ἡ.munificentia.
Πολύδωρ@.ȣ.ὁ.multa donans,aut qui multa dona accepit.
Πολύεδν@.ȣ.ὁ.bene donatus.
Πολύεδρον.ȣ.multas ſedes habens.
Πολυειδήμων.multiſcius.
Πολυειδής.έ@.ὁ.ἡ.diuerſus,multarū ſpecierum,multiformis.
Πολυειδία.uarietas.
Πολύειδος.uomen uiri proprium.Etym.
Πολυειδῶς,multifariam.
Πολυέλε@.ȣ.ὁ.miſericors.
Πολυέλικτος.ȣ.ὁ.uariè inuolutus,tortuoſus.
Πολύεν@.diuturnus, πολυχρόνι@. παρὰ τὸ ἔνος τὸ χρόνος.
Πολυέπεια.ἡ.multiloquium.
Πολύεργος.ȣ ὁ operoſus, ſemper agens aliquid.
Πολυετεῖ.aſſeruatur multos in annos.
Πολυετής έος ὁ.ἡ.annoſus,μακρόβιος.
Πολυετία.ας.ἡ.annoſitas.
Πολύευκτος.ȣ.ὁ πολυήρατος.
Πολύεφθος.ȣ.ὁ.percoctus.
Πολύζηλος.ȣ.ὁ.peramabilis,inuidioſus.
Πολύζυγος.ȣ.ὁ.habens multa tranſtra,iugoſus,πολύδεσμος.
Πολυήμερος.ȣ.ὁ multorum dierum.
Πολυήρατος.ȣ.ὁ. ἡ. amabilis, multum expetitus, peroptabilis.
Πολύηρος.diues.πολυάργυρος.
Πολυηχής.έος.ὁ.ἡ.ſonorus,πολλοῖς ἤχοις, καὶ μέλεσι χρώμενος.
Πολυθάρσεια.τὸ.fiducia.
Πολύθερμος.ȣ.ὁ.percalidus.
Πολύθεστος ȣ ὁ.multū amatus.
Πολύθηρος.ȣ.habens multas feras.
Πολυθρέμμων.ονος.ὁ.pecoroſus.
Πολύθρονον.τὸ.uenenoſum.θρόνα γὰρ τὰ ἄνθη.
Πολυθρόος.ȣ.ὁ.ſonorus,ſtreperus.
Πολυθρύλλητος.ȣ.ὁ.ἡ.diuulgatus,magnæ famæ.
Πολύθυτος.ȣ.ὁ.ἡ.ubi ſæpe ſacrificatur,halans crebris ſuffitionibus & ſacris.
Πολύθυρος.ȣ.ὁ.ἡ.multo aditu peruius.
Πολυΐακος.impetuoſus,peritus.
Πολυΐδρις.ιος.ὁ.ἡ.ſciens,prudens,expertus multarum rerum.
Πολυϊδρία.ἡ.multarum rerum cognitio.
Πολυΐστωρ.ορος ὁ multiſcius, qui multa nouit ac memorat.
Πολυκαγκής.έος.ὁ.ἡ.multam ariditatem habens, peraridus.nā κάγκανον.lignū aridū ſignificat.
Πολυκαισαρία.ὁ.multitudo Cæſarum.
Πολυκαρπία.ἡ.fertilitas.
Πολύκαρπος.ȣ.ὁ ἡ.fructuoſus,ἔγκαρπος.
Πολυκερδής.έος.ὁ.ἡ.ueterator,malus,lucroſus,uafer.

Πολυκρείσσον. multo melius, πολὺ βέλτιον.
Πολύκερως. ου ὁ. cornutus.
Πολύκεστος. ου. ὁ. acu pictus. κεστός.
Πολυκέφαλος. ὁ. multiceps.
Πολυκέφαλος νόμος. cantio tibialis à Minerua excogitata, ad imitationem multiplicis ſibili, quem anguina Gorgonum capita reddebant, apud Pindarum.
Πολυκηδής. έος. ὁ. ἡ. curis plenus, malorũ fœcundus, & author.
Πολύκλειτος. ου ὁ. ἡ. glorioſiſſimus, clariſſimus.
Πολυκληΐς. ίδος. ἡ. habens multas ſedes, congrua. Nauis epitheton, quaſi multis cõpacta clauis & ſedilibus, ideoq; firma.
Πολύκλητος. ου. ὁ. ἡ. à multis uocatus. Et πολύκλητοι. è multis locis conuocati.
Πολύκλυστος. ου. ὁ. undoſus, multiſonus, murmurabundus. à κλύζω.
Πολύκμητος ου ὁ. elaboratus, laborioſus, ad multos labores idoneus, ut eſt ferrũ, exitioſus, letalis.
Πολύκνημος. ου. ὁ. ἡ. uelox, habens multas ſuras, uel origano abundans. κνῆμον enim origanũ ſignificat.
Πολύκοιλος. ὁ. plures continens uentres.
Πολύκοινον. omnibus commune.
Πολυκοιρανία. ας. ἡ. dominatio multorum. Vide in Chil. Eraſmi.
Πολύκομος. ου. ὁ. frondoſus.
Πολύκομπος. ου. ὁ. ἡ. iactabundus.
Πολυκρανία. πολυκοιρανία.
Πολύκρατον. τὸ. herba quæ alio nomine κραταιγόνον apud Hippoc.
Πολύκρημνος. ου. ὁ. ἡ. montoſus, inaceſſus.
Πολύκριμνος. fertilis, multum hordei proferens.
Πολυκτημοσύνη. ης. ἡ. opulentia, facultas, copia ſubſtantiæ.
Πολυκτήμων. ονος. ὁ. ἡ. diues, πολυχρήματος.
Πολυκτόνος. multorum occiſor.
Πολυκτόριον. Ithacæ locus. Etym.
Πολύκτωρ. nomen uiri proprium. Etym.
Πολύκυμος. ου ὁ ἡ. undoſus, fluctuoſus, πολυτάραχος.
Πολυκύμων. idem.
Πολυλήϊος. ου ὁ. habens multas ſegetes, aut pecudes, aut ſpolia, fertilis, diues.
Πολύλιστος. ου ὁ. optabilis, πολυλιτάνευτος.
Πολυλογία. ας. ἡ. multiloquium.
Πολυλόγος. ου. ὁ. multiloquus. Vide μακρολόγος apud Ammonium.
Πολυλόγως. loquaciter, multis uerbis, longo ſermone.
Πολύλοπος. ου. ὁ. plures ueluti tunicas obtinens. de herbis quibuſdam dictum.
Πολυμαθής. έος. ὁ. ἡ. multa diſcens, eruditus.
Πολυμαθία. ας. ἡ. diſciplina multijuga.
Πολυμέρεια. ἡ. particularum multitudo.
Πολυμερής. έος. ὁ. ἡ. in multas partes diuiſus, multimembris.
Πολυμέριμνος. anxius, ſolicitus.
Πολυμέριμνος. idem.
Πολυμερῶς. uariè, διαφόρως, πολυχρόνως, δαψιλῶς.
Πολύμηλος. ου. ὁ. ἡ. pecoroſus, diues.
Πολύμηλις. ιος. &
Πολύμητος. ου. ὁ. prudens, conſilio plenus, uafer. Ita enim Hom. Vlyſſem uocat.
Πολυμηχανία. ἡ. ingenium, induſtria.
Πολυμήχανος. ου. ὁ. artificioſus, machinabundus.
Πολυμιγία. ἡ. cõfuſio, multarũ rerũ miſtio. Plut.
Πολύμιτον. τὸ. uerſicoloribus filis cõtextũ, quod pluribus contextum eſt licijs. uide Bayſium.
Πολύμνεια. ας. ἡ. Polymnea una ex nouem Muſis.
Πολυμνημονεῦντες. οἱ. multum memoria ualentes.
Πολυμνήστη. ης. ἡ. quę à multis petitur in uxorem, proba.
Πολύμνηστος. ου ὁ. decantatus.
Πολύμνιος. ου. ὁ. muſcoſus.
Πολυμορφότατοι. maxime multiformes.
Πολύμυθος. ου. ὁ. garrulus, locutuleius.
Πολυώδενον. ου. aliq uocant plantaginẽ minorem.
Πολύξενος. multorum hoſpita. Terræ epitheton.
Πολυόζοι ramoſi.
Πολυοινία. ἡ. uinoſitas.
Πολυοπόν. crebro perforatum, ut rete. πολυόφθαλμον.
Πολυόπτος. ſpectabilis.
Πολυόροφος. ου ὁ. multis tabulatis excelſus.
Πολιός. οῦ. canus. Accipitur pro ciuitatis præſide.
Πολιότης ητος. canities.
Πολιοῦνται canefcunt.
Πολυοχλοῦσα πόλις. ciuitas magnam turbam habens.
Πολυοψία. opſonij copia.
Πολύοψος. ὁ. ἡ. opiparus Luciano.
Πολυπαθής. ὁ. multis refertus malis.
Πολυπαιδία. ας. ἡ. multitudo filiorum.
Πολυπαίπαλος. ου. ὁ. tritus, malignus, impoſtor.
Πολύπαις. αιδος. ὁ. prolificus.
Πολυπάμμων. ονος. ὁ. locuples, diues pecuniæ. πάμματα enim Dorica & Aeolica lingua pecuniæ dicuntur, κτήματα.
Πολυπειρία. ἡ. multa experientia.
Πολύπειρος. periti ſſimus.
Πολυπενθής. έος. ὁ. ἡ. luctuoſus.
Πολυπενθής ἡμέρα. dies quo multi accedunt ad oraculum.
Πολυπήμων. ονος. ὁ. damnoſus.
Πολυπίδακος. ου. ὁ. ἡ. &
Πολυπίδαξ. ακος. ὁ. multas habens ſcaturigines, fontibus

fontibus freques,irriguus.Hom. in Odyſſ. Macrob.Cum ait humidum Hom.deſignat ſubiacentem monti ageum.nam πολυπίδακα fontibus abundantem ſignificat.

Πολύπικρος.ualde amarus.

Πολύπιςος.ου.ὁ.qui bonę eſt fidei.

Πολυπλάγκτος.ου.ὁ. &

Πολυπλανής.έος.ὁ.ἡ.pererrans,errans,multiuagus.Epitheton anni apud Sophoclem.

Πολυπλασιάζω.multiplico.

Πολύπλοκος.ου.ὁ. nodoſus, implicitus, implicatus.

Πολυπλόκως.implicitè,diuerſo ordine.

Πολύποδα.τὸν.multipedem.

Πολυποδία.ἡ.pedum copia.

Πολυπόδιον.ου. filicula.

Πολυπόθητος,ſummè deſiderabilis.

Πολύπονος.laborioſus,dolore afflictus.

Πολύπορος.ου.ὁ.locuples,diues,ἔυπορος.meatibus refertus.

Πολυποσία.ἡ.immodica potatio.

Πολυπότης.ου ὁ.bibax.

Πολύπους.οδος.polypus,piſcis genus'à pedũ multitudine dictum,de quo uide Ariſtot. Aelianũ, & Eraſ.in Chil.Item morbus nariũ,quòd multas radices habeat: aut quòd ut ille acetabulis inuadit uenantes,ita hic nares occupat uſq; ad ſermonis & anhelitus impedimentũ: tuberculum in naribus præter naturã,ſubrubrum,&c.

Πολυπραγμονεῖν,is dicitur cui negotium exhibetur,qui moleſtia afficitur.

Πολυπραγμονέω.ῶ.ήσω.π.ηκα.anxiè nimis & curioſè aliquid inquiro & indago inueſtigoque, multis rebus me implico. Et propriè de rebus nihil ad nos pertinentibus dicitur. Ariſtophanes pro συκοφαντεῖν poſuit. Compoſitum ex πολὺ & πράττω,quaſi πολλὰ πράττω,hoc eſt circa multa ago & ſatago.Neutr. abſol.

Πολυπραγμοσύνη. ης. ἡ. curioſitas, negociatio. Gel.uertit multarum rerum aggreſſionem,earumq; omnium actionem. Plutarchus ſcribit eſſe φιλομάθειαν ἀλλοτρίων κακῶν.id eſt,ſtudium aliena mala cognoſcendi.

Πολυπράγμων. ονος.ὁ. negotioſus,curioſus,ubique ſe ingerẽs, cõtra rationen officij ſui,actuoſus .Sic Cic. uirtus aũt actuoſa & deus noſter nihil agẽs.

Πολύπρεμνος. multos habens trũcos.

Πολύπτερα.quibus penna uberius data eſt.

Πολύπτοητος.tumultuoſus,ſtupidus Plutarch.

Πολύπτυχος,ου.ὁ.multiplex,ſinuoſus,implicitus, fortis,eius neutrum eſt πολύπτυχον

Πολύπτωτον. ου. ex pluribus caſibus figura eſt (inquit Rhom. Aquila) cũ ſæpius initio eadẽ pars oratiõis reperitur,ſed immutatis declinationibus caſuum,aut generibus,aut numeris. Vide etiam Rutilium Lupum.

Πολύπυργος.ου.turritus.

Πολύπυρος.ου.ὁ.tritico abundans.

Πολύῤῥαφος.ου.ὁ.multum ſutus.

Πολύῤῥην.ηνος.ὁ.ἡ abũdans agnis, πολυθρέμμων.

Πολύῤῥητος.ſæpe nominatus,clarus, laborioſus.

Πολύῤῥινος.è multis pellibus.

Πολύῤῥοθος.ου.ὁ.multiſtrepus.Aeſchyl.

Πολύῤῥοιζος.ου.ὁ.ἡ.multiſonus,πολύφλοισβος.Nicand.

Πολυῤῥώδης.έος.ὁ.ἡ.abundans roſis, roſis conſperſus.

Πολύς.πολλοῦ.ὁ.multus,ingens, σφοδρός, uehemens,aſſiduus. Solũ accuſatiuũ ex ſe format, τὸν πολὺν,& τὸ πολὺ neutrum: reliquos obliquos à nomine πολλὸς mutuò accepit tam maſculino quàm fœminino & neutro genere.

Πολυσαρκία.ας.ἡ.corpulentia.

Πολύσαρκος.ου.ὁ.corpulentus.

Πολυσήμαντος.ου.ὁ.&

Πολύσημος.ου.ὁ.multa ſignificans.

Πολυσκαρθμος.ου.ὁ.peragilis,πολυκίνητος.

Πολυσμάραγος.ου.ὁ.ſonorus,ſtreperus.

Πολυσπαθής.έος.ὁ.ἡ.ſpatha elaboratus ſæpe.

Πολύσπορος,& Πολυσπερής. έος.ὁ.ἡ.diuerſigena,in diuerſas partes diſperſus ac diſſeminatus,à σπείρω. Eſt quoq; πολύσπειρος,multis ſpiris & flexibus inuolutus.

Πολυσπερμία.affluentia ſeminis genitalis.

Πολύσπερμος .copioſe fundens ſemen.

Πολύσπλαγχνος.ualde miſericors.

Πολυσπορής.έος.ὁ.ἡ.habens diuerſa ſemina.

Πολυστάφυλος.ου.ὁ.uuis abundans.

Πολυστέλεχος.caudicoſus,multos habens trũcos. Paliuri epith.

Πολυστεφής.έος.ὁ.ualde coronatus.

Πολύστολος.ου.habens magnam claſſem.

Πολύστονος.ου.ὁ.ualde mœſtus, faciens ſuſpirare, multi gemitus.

Πολύστροφος πλοκή.perplexitas.

Πολύστροιβος.ου.ὁ uorticoſus,apud Nicand.à στρόβος,hoc eſt,aquæ uortex.

Πολύστυλος.ου.ὁ.qui habet multas columnas.

Πολυσύνδετον.ου.alias πολυσύνθετον,ſed rectius per δ. ſcribitur, figura eſt aſyndeto contraria, quę fit cum multæ coniunctiones ponũtur nõ ſolum copulatiuæ,ſed aliæ etiam cuiuſcũq; generis.exempla afferuntur apud Rutiliũ Lupũ. à πολὺς multus,& σύνδεσμος coniunctio.

Πολύσφιλμος.multo,uel denſo cortice.

Πολυσχιδής.έος ὁ.ἡ lacerus,multiplex.Gaza in Ariſtotele uertit multifidus.

Πολυσωματώτερος.ου. corpulentior.

Πολυτάλαντος.ου.ὁ. bene nummatus.

Πολυτεκνία.ας.ἡ.multorum filiorũ procreatio.

Πολυτεκνοῦσα.

Πολυτεκνοῦσα, ης. ἡ. quæ habet filios multos.
Πολυτέλεια. ας. ἡ. ſumptuoſitas, profuſio, luxus, magnificentia.
Πολυτελής. έος. ὁ. ἡ. ſumptuoſus, qui multa profundit, opiparus, pretioſus.
Πολύτεχνος. ου. ὁ. artificioſus.
Πολυτιμητίζω. μ. ίσω. π. ικα. multos honoro, uel à multis honore afficior, Heſychio.
Πολυτίμητος. ου. ὁ. ἡ. multo honore dignus, præclarus, πολυτιμώρητος. Vide πολύτιμος in Ammonio.
Πολύτιμος. ου. ὁ. magno emptus, magno honore dignus habitus. Vide Ammonium.
Πολύτλας. αντος. ὁ. ἡ. multa patiens, infelix.
Πολυτλήμων. ονος. ὁ. ἡ. patiens.
Πολύτλητος. ου. ὁ. multa tolerans.
Πολυτοκία. ἡ. ſumma fœcunditas.
Πολυτόκος. ου. ὁ. fœtoſus, fœcundus.
Πολυτρήρων. ονος. ὁ. ἡ. abundans columbis.
Πολύτρητος. ὁ. ἡ. multa habens foramina, foraminoſus.
Πολύτριχον. ου. τό. herba quam capillum Veneris uocant, quòd multa habeat capillamenta.
Πολύτριχος. ου. ὁ. capilloſus.
Πολυτροπία. ας. ἡ multiplices mores, multiplex & uerſatile ingenium, moroſitas.
Πολύτροπος. ου. ὁ. qui uerſatilibus eſt moribus. Homerus hoc nomine uocat Vlyſſem, quaſi multifaria ingenij dote, multiplici morum cognitione, uerſatiliq; ſolertia præditũ, & ut inquit Cic. uerſutum & callidũ. Nam uerſutos appellat quorũ mens celeriter uerſatur, callidos quorum tanquam manus opere ſic animus uſu cõcalluit. lib. 2. de Nat. Deor.
Πολύυλος. ου. qui diuiditur in multas materias.
Πολυφαγία. ας. ἡ. edacitas, uoracitas.
Πολυφάγος. ου. ὁ. edax, uorax, helluo.
Πολυφάρμακος. ου. ὁ. uenenis uel medicinis abundans.
Πολυφασία. ας. ἡ. loquacitas.
Πολύφατος. celebris, uulgatus.
Πολύφερνος. ου. ὁ. ἡ. dotatus.
Πολύφημος. ου. ὁ. famoſus, decãtatæ famę, illuſtris, garrulus. Forum quoq; dicitur πολύφημον, in quo uarij rumores narrantur. Eſt & proprium cuiuſdam Cyclopis Neptuni filij.
Πολύφθαρον. exitiale Sophoc. Electra.
Πολυφιλία. multorum amicitia. Vide in Chilia. Eraſmi.
Πολύφιλος. multos habens amicos.
Πολύφλοισβος. ου. ὁ. reſonans.
Πολυφόρβην. multa nutriens. Etym.
Πολυφόρβος. ου. ὁ. ἡ. multa nutriens.
Πολυφορία. ας. ἡ. fertilitas.
Πολύφορος. ου. ὁ. multa ferens, ferax, capax, multorũ malorum capax, Ariſtoph. Pluto. οὕτω πολυφόρῳ συγκέκραμαι δαίμονι, hoc eſt, πολλά μοι κακὰ ὑφ' ἕνα καιρὸν ἄγοντι ἡ ποικίλα.
Πολυφόρος οἶνος. uinum quod multum aquæ ſuſtinere poteſt. Vulgo uinoſum uinũ appellãt.
Πολύφορτος ὁ. onuſtus.
Πολυφραδής. έος. ὁ. ἡ. multi cõſilij & prudentiæ.
Πολυφροσύνη. ἡ. prudentia.
Πολύφρων. ονος. ὁ. prudens.
Πολυφυές. τό. multifidum.
Πολυφωνία. loquacitas, garrulitas.
Πολύχαλκος. ου. ὁ. ſolidus, firmus. Epithetõ cœli.
Πολυχανδής. έος. ὁ. ἡ capax.
Πολυχειρία. ας. ἡ. magna manus, magnus exercitus, laborantium multitudo.
Πολυχοεῖν. fœcundum eſſe & fertilem. Ariſtot. de Gene. anim. 4. ἡ δὲ φύσις οὐ δυνάται πολυχοεῖν οὕτως, ὥστε ἐπαμφοτερίζειν.
Πολύχοος. ου. ὁ. ualde fuſus, uarius, multiplex, multifarius, numeroſus, fœcũdus, copioſè fundẽs. dicebatur de Eunomio hæretico quod ὀλιγομαθῶς μὲν εἶχε περὶ τὰ μαθήματα, πολύχους δὲ ἦν περὶ τὴν λέξιν.
Πολύχους κόπρος. ſterquilinium altè aggeſtum apud Heraclid. de Augiæ ſtabulo loquentem.
Πολυχρήματος. ου. ὁ. pecunioſus.
Πολυχρηματία. ας. ἡ &
Πολυχρημοσύνη. ης. ἡ. abundantia pecuniæ.
Πολύχρηστος. ου. ὁ. ad multa utilis.
Πολυχρόνιος. ου. ὁ. diuturnus, ἔργα πολυχρόνια, res quarum memoria longa relinquitur.
Πολύχροος. ου. ὁ. uerſicolor.
Πολύχρυσος. ου. ὁ. diues, auro abundans.
Πολύχυλος. ου. ὁ. ſuccoſus.
Πολύχυτον. ου. τό. copioſum & largũ fluxũ præbẽs.
Πολυψηφία. ἡ. multitudo conſultantium.
Πολυώδυνος. calamitoſus, ualde afflict⁹, & triſtis.
Πολυώνυμος. ου. ὁ celebris. Heſiodus πολυώνυμον ὕδωρ, id eſt, multi nominis aqũam uocauit iridem, à colorum multiplicitate.
Πολυωπός. οῦ. ὁ. multos habens oculos aut foramina, pro πολυωπός. retis epitheton.
Πολυωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. multiplico, ſolicitus ſum, curã habeo. Actiu. accuſ. & aliquãdo cum præpoſitione, ut πολυωρῶ εἰς τὴν ναῦν, curam nauis habeo. Opponitur autem τῷ ὀλιγωρεῖν, id eſt, negligentem eſſe. ὡρῶ γὰρ τὸ φυλάσσω.
Πολυωρία. ας. ἡ. cura.
Πολυωρυγμός. οῦ. ὁ. circunſpectus.
Πολυωφελής. έος. ὁ. ἡ qui eſt magno commodo.
Πόμα. ατος. τό. potio, poculũ. Vide Ammonium.
Πομπαγωγέω. pompam duco,
Πομπαῖος. Mercurij cognomen, quod animas ad inferos deducat.

Πομπεία

Πομπεία. ἡ. conuicium,ſcomma. Demoſth. τῆς δὲ πομπείας τῆς ἀνάιδην ἔτωσὶ γιγνομένης. uide πομπὴ in Ammonio.

Πομπεῖα. τὰ. utenſilia,& quæ ad luſtrationes põpamq́; pertinent,pompalia.ſacra uaſa ad pompas idonea, ſic Euſt.

Πομπεῖον. ου.locus Athenis celeberrimus. Laërtij Interpres li.6.in Diogene uertit palatiũ.& li.2. in Socrate,uertit celeberrimum urbis locum.

Πομπεὺς. έως.qui pompam cogit,dux.

Πομπευτὴς οῦ. ὁ. idem.

Πομπεύω.μ.εύσω π.ευκα.mitto pompam,oſtento, incedo & progredior cum faſtu & pompa, glorior tanquam uictor.Item maledictis laceſſo,ſcõmatis perſequor, ſumpta metaphora ab ijs qui in Bacchanalib. feſtis in plauſtro ſedentes in ſe inuicem conuitia iacebant,quod Menander indicat,cũ inquit,ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν εἰσι πομπεῖαί τινες σφόδρα λοίδοροι. Dicitur & πομπεύομαι paſſiua uoce pro eodem. Vide in Chil.Eraſmi.

Πομπὴ.ῆς.ἡ. dimiſſio,ablegatio,pompo, triumphus.Etym.

Πόμπιλος.ου. pompa, triumphus, & quæ uulgò proceſſio uocatur.Eſt etiam πόμπιλος è thunnorum genere quẽ Aelian.& ναυτικὸς uidetur ab Ariſtot.uocare.πόμπιλον appellat.uide Bayſium. Põpilus apud Ariſtot alio nomine ὁ ναυτικὸς,quem & ὠὸν πολύπου,id eſt ouũ Polypi uocãt.ſed forte ναυτίλος legi debet,non ναυτικὸς.

Πόμπιμον.τὸ.quod commodè tranſmitti poteſt, aptus ad ducendum aliquem.

Πομπόβολον,pro πεμπόβολον.

Πομπὸς. οῦ.ὁ. dux itineris, comes,nuncius,& conuentus,σύνοδος.Etym.

Πομποστολέω.μ.ήσω.π.ηκα ναυστολῶ,claſſem naui deduco.

Πόμπυσμα.πόππυσμα.

Πομφαγεῖν.pompam ducere, inflari,exclamare.

Πόμφοι.οἱ.tumores in cute,bullulæ excreſcentes in ſummis corporis partib.liuidę ac rubentes.

Πομφοὶ.οἱ. puſtulæ, tumidæq́; cutis inflationes, cum rubore.Hippoc.

Πομφολυγεῖν. ad modum bullæ tumere.

Πομφόλυξ.γος.ὁ.bulla,quæ naſcitur ex aqua cum pluit. Item ampulla,clypeorũ eminentia,τῶν ἀσπίδων ἡ ἔξοδος. Dicta autem à uerbo πομφλάζειν.quod fluuiorum eſt,cum uehementer bullis efferueſcũt.Vſurpatur & pro ſuperbo & inflato. Etym.

Πονέομαι uide πονέω.

Πονεύμενος. ἀντὶ τοῦ πονούμενος Δωρικῶς.Etym.

Πονέω.μ.πονήσω,(cum ad animum refertur) uel πονέσω (ſi ad corpus) π.ηκα. laboro, laſſeſco. doleo. Eſt etiam frango & fatiſco,nõ duro,οὐκ ἀντέχω.Plato in Phædro,μὴ οὐ πονεῖν αὐτὴν ἐν ταῖς πολλαῖς γυμνασίαις. Item exerceor, & γυμνάζομαι,& πεπονηκὼς τὸ γεγυμνασμένον ſignificat.Plato Polit.5.Præterea laboro,id eſt labore & diligentia conficio,elaboro.fatigor ex motu.Vnde πονούμενα.opera elaborata,quæ opponuntur τοῖς ἀπέργοις,id eſt illaboratis,& obiter aliudq́; agendo factis Et πόνοι πεπονημένοι,labores exhauſti. Bud.Com. Ammonius diſtinguit ab ἀλγεῖν

Πονήματα.τὰ.labores,κόποι.

Πονηρεύομαι.μ.εύσομαι.π.ευμαι. malignor. Deponens abſol.

Πονηρεύω.idem.

Πονηρία.ας.ἡ.nequitia,malitia,prauitas, flagitiũ, ſcelus.

Πονηρολογίαι.αἱ.maledicta contumeliæ iracundę contentiones concertationesq́;.

Πονηρόπολις.ἡ.improborũ ciuitas,quã in Thracia Philippus condidit,& peſſimos quoſq; homines in eam tranſtulit.

Πονηρὸς.οῦ.ὁ.oxyt. prauus,peruerſus,malitioſus, improbus,ſceleſtus,ſons,noxius,facinoroſus. Item putris,carie uitiatus. Vide κακὸς in Ammonio & πόνηρον.

Πόνηρος.ου.proparoxyt agricola,laborioſus, infelix,ruſticus.Vide μοχθηρὸς in Ammonio,& πόνηρον.

Πονήρως.praud,imperitè. Item ἐπωδύνως,cum dolore: ut πονήρως ἔχειν,incommodè habere, grauiter ægrotare.

Πονητέον.laborandum eſt.

Πονητικὸς.οῦ.ὁ.laborioſus.

Πόνιμος.exactor pœnarum.

Πόνος.ου.ὁ.labor,laſſitudo, dolor,morbus, mala affectio,læſio.Hipp.πόνος σελήνης,eclipſis lunæ,nocumentum.ſignificat & gymnaſium ſeu exercitium Hippoc.Etym. Vide in Chil.Eraſ. πρὸ πόνου πόνῳ πόνον φέρει,ex Sophocle.

Ποντόβροχος.ου.ὁ.à mari madefactus.

Πόντιος.ου.ὁ.marinus.

Ποντικὰ auellanæ nuces.

Ποντίζω.μ.ίσω.π.ικα.mergo Actiu.accuſ.

Ποντία.ας.ἡ.marina ſuperficies.

Ποντόθεν.ex mari.

Ποντοπόρος. ου.ὁ.per mare iens,mare penetrans.

Ποντοπορεῦντες.οἱ.mari euntes.

Ποντοποσειδῶν.ῶνος.ὁ.Neptunus.

Πόντος.ου.ὁ.pontus,mare,quaſi πόνος, quia laboribus plenus ſit,ac propriè de mari dicitur, quod uitia Cherſoneſum & Euxinum cõtinetur.καταχρηστικῶς.uero de omni alio.

Πονωπόνηρος.defeſſus.

Πόπανον.ȣ.τὸ. placentula rotũda,lata & tenuis,ſacrificijs apta.Item effigies deo aſſimilis,imago à πόπ@ & ἄναξ.Euſt.Iliad.δ.

Ποππύζειν. popiſſare, hoc eſt epopis aut upupæ uocem edere.ποππύζειν,καλάμην φυσᾶν,καὶ αὐλεῖν ὡς οἱ παῖδες.

Πόποι. papæ. blandientis uox, aut etiam indignantis.

Πόποι.οἱ.dij,dæmones. quaſi τὰ πάντα διοπτεύοντες, id eſt,omnia deſpicientes. Cælius lib.1. capite 24.

Ποππύζω.μ.ύσω.π.υκα.demulceo,blandè attrecto,quod ad equos pertinet. Item ſibilo, aut colliſis manibus inter ſe plauſum edo.

Πόππυσμα.ατος.τὸ. uox fictitia à ſono quo equis necdum domitis blandimus. Politianus Miſcel.cap.32.

Πορδακόν.τὸ.madidum,uliginoſum,apud Simonidem,Strab.lib 13.διάβροχον exponit.

Πόρδαλις. pardus mas. nam fœmina πάρδαλις dicitur.ille παρὰ τὸ πεδᾶλλεσθαι, hæc παρὰ τὸ παράλλεσθαι.Euſt.Iliad.ρ.Homerus πόρδαλιν animal uocat,πάρδαλιν uerò pellem eius.

Πορδὴ.ῆς.ἡ.uentris crepitus.

Πόρε.præbuit,copiam fecit.

Πορεία.ας.ἡ.iter.Gaza in Ariſtot.uertit inceſſum.

Πορεῖα.τὰ εἰς πορείαν χρήσιμα. quæ ad profectionem ſunt idonea,uelut commeatus,uiaticum.

Πορεῖον. quod datur ſenioribus ad legationẽ tanquam commeatus.Etym.uide πόρια.

Πορευθεὶς.ὁ.profectus.

Πορεύομαι.μ.εύσομαι.π.ευμαι. eo.Vnde πορεύεσθαι εἰς τὰ κτήματα. hæreditatem adire.Neutr. abſol.Vide ὑπάγειν in Ammonio.

Πορεύσιμ@ ȣ.ὁ.meabilis, peruius, πορεύσιμ@ ποταμ@.flumen quod uado tranſiri poteſt.

Πορευτικός.οῦ.ὁ. greſſilis, ut Gaza uertit ex Ariſtotele.

Πορεύω.μ.εύσω.π.ευκα. ago, duco, deduco, κομίζω.

Πορέω.do,præbeo.Actiu.accuſ.

Πορθεῖν.urbem excindere,ac depopulari.

Πορθέω.μ.ήσω.π.ηκα.populor,expugno, perdo.

Πόρθησις ἰ@.ἡ.populatio,deſolatio.

Πορθητὴς ȣ̃ ὁ.populator.

Πορθμεία.ας.ἡ.uel.

Πορθμεῖον.ȣ.τὸ.nauis,quæ Cæſari ponto.nis. dicitur ab eo,quòd ijs nauibus in traijciẽdis amnibus loco pontiũ utimur.Gallicè ung bac. Vocatur & πορθμὶς,& πορθμίδιον. Bayf.de Re nauali. πορθμεῖον dicitur etiã locus per quẽ traijcimus qualis erat Romæ uellabrum Plut. in uita Romuli. καλεῖται δὲ νῦν ὁ τόπ@ βέλλαυρον,ὅτι τοῦ ποταμοῦ πολλάκις ὑπερχομένου δὲ πεζοῦ πορθμείοις κατὰ τοῦτο τὸ χωρίον εἰς ἀγορὰν.Τὴν δὲ πορθμείαν ῥωμαῖοι βελλατοῦραν καλοῦσιν.

Πορθμεὺς.έ@.portitor.

Πορθμευτὴς.idem.

Πορθμεύω.μ.εύσω.π.ευκα traijcio. Actiu.accuſ.

Πορθμήϊον.τὸ.naulum,Callimacho.

Πόρθμιον.ȣ.τὸ.idem, ὁ τῶν πορθμέων διδόμεν@ μισθὸς. Item tranſitus,traiectus.

Πορθμὶς.ίδος.ἡ.ponto,nauicula traiectoria.

Πορθμὸς.ȣ̃ ὁ fretum, ſinus maris qui facile traijci poteſt,id eſt,θάλασσα ἑκατέρωθεν ἤπειρον ἔχουσα. Vide Bayſium, & ἰσθμὸς in Ammonio.

Πόρθ@.ȣ.ὁ.ramus,ſtirps,germen,pro πτόρθ@.

Πόρια.τὰ.uel πόρεια per ει.nauigia,quibus utebãtur ad milites tranſportandos, quæ σρατιωτικὰ πόρια appellantur à Diodoro. Bayf. pontones uertit.Quin & Plato de Leg.3.πορεῖα uocat currus ſiue uehicula.Bayf.de Re nauali.

Ποεία.ας.ἡ.facultas,abundantia.

Πόριες.οἱ.uituli,malim πόρτιες.

Πορίζομαι μ.ίσομαι.π.ισμαι.&

Πορίζω μ.ίσω.π.ικα quæro,comparo,commini‑ſcor, excogito. Vnde πεπορισμένον ἀργύριον Demoſth. pro pecunia ad diſſoluendum æs alienum confecta. Cicero conficere pecuniam dixit,& curare.Deſcendit autem παρὰ τὸ πόρος. Bud.Com.

Πορίζειν εὔνοιαν.eſt captare beneuolentiam Ariſtot.quod etiam παρασκευάζεσθαι dicitur ab eodem,& πορίζειν ſuppeditare. Item πορίζω τῷ κοινῷ.confero in Rempub. πορίζεσθαι τὰ εἰς τὸν βίον, præparare ad uitã degendam neceſſaria, parare ea quæ ſuppeditant ad uictum & cultũ.

Πόριμος.ȣ.qui acris eſt cõmentationis,ad excogitandũ aliquid ingenioſus,Greg.& Syneſ Cicero πόριμον parabile dixit,id eſt quod in promptu eſt, uel quod citò haberi poteſt, ut Tuſcul. 5.Diuitias naturæ parabiles eſſe ait Epicurus. Significat etiã πόριμον,περαιωτικὸν,id eſt facilè penetrans:uel περαιωτὸν καὶ εὔπορον,id eſt commeabile,tranſmiſſu facile, Galeno. Bud.ibid.

Πόρις.pro πόρτις.iuuenca,uitulus,μόσχος.

Πόρισμα.ατος.τὸ. quod excogitatur, theorema qđ obiter à prius demonſtratis reſultat & aſtruitur ac ueluti lucro apponitur, οἷον ἕρμαιον καὶ κέρδος τὸ ὂν τῆς ἐπιστημονικῆς ἀποδείξεως πάρεργον Corollarium dicere ſcribit Procl.li. 3. in Euc.

Πορισμὸς.ȣ̃ ὁ. ſuppeditatio, ſufficientia, adoptio pecuniarum,occupatio ad lucrum,quæſtus,lucrum,ratio uitæ quærendæ,quaſi ἀφορμή.Bud (Com.

Ποριστὴς.ȣ̃.ὁ.dator,ſuppeditator.

Ποριστικὸς,ſicut πόριμος. qui artificiũ nouit & rationem uitæ ſuppeditandæ. Et ποριστικὴ πόλις, in qua facilè eſt uictum inuenire.

Ποριστόν.

Πορισὸν. quod facile ſuppeditatur.
Πορκεὺς. έως. ὁ. piſcator retiarius, apud Lycoph.
Πόρκυς. ου. & (πορκίον δίκην.
Πόρκιος. Etym. &
Πόρκις. &
Πορκὸς. οῦ. ὁ. rete piſcatorium ex funiculo contextum. Hom. utitur pro fibula ſiue annulo, ferrũ haſtæ continente, omnino quicquid circulare & rotundum eſt, his nominibus dicitur. παρὰ τὸ περικεῖσθαι. Etym.
Πορνεία. ας. ἡ. fornicatio, ἀκολασία.
Πορνεῖον. ου. τὸ. lupanar.
Πορνεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſcortor. Neutr. abſol.
Πόρνη. ης. ἡ. meretrix.
Πορνοβοσκεῖον. ου. τὸ. lupanar.
Πορνοβοσκία, lenonia ars, lenocinium. ἡ. πορνοβοσκία οὐκ ἔστιν ἧττον τῆς ἐν φανερῷ περὶ πόρνων πορνείας. ἐκ τῶν νόμων.
Πορνοβοσκός. οῦ. ὁ. ἡ. leno, uel lena, hoc eſt ἡ προϊοῦσα τὰς γυναῖκας περὶ μισθώσεις παρατυχοῦσι συμφθειρομένας καὶ ἑτέρῳ προσχήματι τυχὸν δὲ ὑπηρεσίαν, ἐν καπηλείῳ. Ex legibus.
Πορνοβοσκοῦντες. οἱ. lenocinantes.
Πόρνος. οῦ ὁ. mœchus, ſcortũ, cinedus, catamytus.
Ποροποιεῖν. tranſitum munire, & meatus aperire.
Ποροποιΐα. ἡ. exilium meatuum ſtatus. Gal. lib. 4. Terapeut.
Πόρος. ου. ὁ. uadũ, meatus, tranſitus, alueus fluminis, foramen. Item locus petroſus & aſper. Item quæſtus, & idem quod πειρασμός. παρὰ τὸ πείρω ἢ περῶ τὸ τελῶ. Plato in Sympoſ. πόρον eſſe ait filium μήτιδος.
Πόρπαξ. ηκος. ἡ. annulus oſtij, lorum, uinculũ, capulus armorum, ſcuti manubrium.
Πορπάω. uel πορπέω, unde ἐκπορπέω. infibulo ad ſtringo, Aeſchyl. Prometh. καὶ τῇ δὲ νῦν πόρπα σὸν ἀσφαλῶς.
Πόρπη. ης. ἡ. fibula, bulla, monile.
Πόρρις, iuuenca pro πόρτις. Lycoph.
Πόρρω. longè, procul, porrò. Genitiuo, ut πόρρω τῆς πόλεως, procul ab urbe. Demoſthen. ἵνα μὴ πόρρω τοῦ παρόντος γένωμαι, Ne longius digrediar. πόρρω τῶν νυκτῶν, Ad multam noctem. Aliquando contrario modo ſignificat. Plato, πόρρω σοφίας ἥκεις. Vſqueadeò ſapiẽs es & eruditus? Vſq; eò prouectus es in ſtudio ſapientiæ? Bud. Com.
Πόρρω τοῦ καθήκοντος. ſupra modum.
Πόρρωθεν. eminus, olim.
Πορρωτάτω. longiſſimè.
Πορσαίνω. μ. ανῶ. &
Πορσύνω. paro, præbeo, orno. εἰς προκοπὴν ἄγω καὶ πόρρω ποιῶ ἐκεῖνον ἐφ' ᾧ ἐστιν. uel παρέχω καὶ ὀρέγω. Datiuo iungitur unà cum Accuſat. Xenoph. οὓς μὲν αὖ ὁρῶσι πορσύνοντας τοῖς δεσμώταις τὰ ἐπιτήδεια. Verũ utrunq; poëticum à πόρω, ἢ παρὰ τὸ πορίζω.
Πόρσω, pro πόρρω. ἔμπροσθεν, procul, ultra.
Πορτάζειν. uitulari, δαμαλίζεσθαι.
Πόρταξ. ακος. ὁ. uitulus, iuuencus. diminutiuũ eſt.
Πόρτις. ἡ. uitula. ſupra ſcribitur πόρις.
Πορώνη. laqueus.
Πορφάζω. μ. άσω. π. ακα. ſtimulo boues. Neutr.
Πορφύρα. ας. ἡ. purpura, genus conchæ. uide Ariſtot. & Aelianum.
Πορφυρανθὴς. τὸ. qui florem purpureum habet.
Πορφύρεος. ου ὁ purpureus, denſus, niger.
Πορφυρεὺς. έως. ὁ. ἡ. qui purpuras capit, tingẽs purpura.
Πορφυρέω. profunde aliquid cogito. Ety.
Πορφυρίζω. uergo in purpuram.
Πορφυρὶς. ίδος. ἡ. ueſtis purpurea. Bayf. Eſt & inſulæ unius Cycladũ, nomen à multitudine muricum ſic dictæ, quæ & νίσυρος.
Πορφυρίων. ωνος. ὁ. porphyrio auis, apud Ariſtotelem, Aelianum, & Oppianũ in Ixeuticis bis. Eſt & piſcis eiuſdem nominis.
Πορφυρόεις. όεντος. purpureus.
Πορφυρόπωλις. uenditrix purpurarum.
Πόρφυρος. ὁ. porphyrus apud Aelianum, ſerpens opinor.
Πορφυρίωνας. nomen auis.
Πορφύρω. μ. ρῶ. facio colorem purpureum, rubeo, denigro. Item turbo, miſceo cogitando, βαθέως διαλογίζομαι, κυμαίνομαι διαλογισμοῖς, καλχαίνω. ut πόρφυρεν κραδίη, cogitabat. A purpura cõcha, quæ in imo mari inuenitur, translatione ſumpta.
Πόρω. μ. ορῶ. π. ορκα præbeo. Actiu. accuſ.
Ποσάκις quoties.
Ποσαπλάσιος. quotuplex.
Ποσαπλῶς. ſæpenumero, ſupra quàm dici poteſt, multipliciter.
Ποσαπός. οῦ ὁ. quotus.
Ποσαπῶς. quàm multipliciter. alij ποσαχῶς.
Ποσαχῆ. quot in locis.
Ποσαχῶς. quotupliciter. ἀναριθμήτως. nam πόσον aliquando multum ſignificat.
Πόσε. quò, ποῦ.
Ποσειδάων. ωνος. ποσειδῶν. Neptunus, huius uocatiuus Aeolicus eſt ποσειδὸν, Doricus ποσειδᾶον, cuius etiam accuſat. ſing. per apocopen fit ποσειδῶ.
Ποσειδεών. ῶνος ὁ. menſis apud Athenienſes ſeptimus, qui December eſt, ut in quo ſolſtitium hibernum eſſe conſtet autorum teſtimonio: & Halcyonij dies.
Ποσειδεωνὶς, ίδος. ἡ. Halcyone auis, unde & ποσειδεῶνι. menſis nomen à diebus Halcyonis.
Ποσειδήϊος. ου. ὁ. Neptunius, Neptuni filius.

Ποσειδῶν. ῶνος. Neptunus, hymnum eius ſcripſit Orpheus.
Ποσειδώνειον. ου. τὸ. Neptuni fanum.
Ποσιχέστερος. ου. ὁ. propior.
Πόσθη. ης. ἡ. præputium, pudendum. Etym.
Ποσθία. abſceſſus exiguus iuxta palpebræ cilium naſcens, ſic dictus quod præputio ſimilis ſit alio nomine κριθὴ, hoc eſt, hordeolum dicitur.
Πόσθιον. ου. τὸ. mentula.
Πόσθων. ωνος. ὁ. idem. Alij hernioſum & ſine præputio hoc nomine appellari uolunt.
Ποσιδῶν. Neptunus. Etym.
Πόσιμος. ου. ὁ. potabilis.
Ποσιπτερνίδες. αἱ. uenæ in calcaneo.
Πόσις. ιος. potio. Item maritus. πόσιος μὲν ἡ ὕδατος μιγνυμένου τῇ γῇ γεννητικὸν γίνεται τῶν φυτῶν καὶ σπερμάτων, οὕτω καὶ ἀνὴρ μιγνύμενος τῇ γυναικὶ αἴτιος γίνεται τῶν παίδων γενέσεως.
Πόσος. ου. ὁ. quantus, aliquantus, quotus, interrogatiuè.
Ποσός. quotus, quantus, infinitè.
Ποσοστός. quotus.
Ποσότης. ητος. ἡ. quantitas.
Ποσσῆμαρ. &
Ποσταῖος. ου. ὁ. quot, in quot diebus. Ποσταῖος πάρει; Quando ueniſti?
Ποστημόριον. minima pars, πολλοστὸν μέρος.
Πόστος. ου quotus.
Ποσῶς. aliquantulum, ex parte.
Πόταγε. adeſdum. Doricè autem dicitur pro πρόσαγε, ſicut πότεχε attende, pro eo quod erat πρόσεχε.
Ποτάγχυμεν. propinquamus, appellimus.
Ποταινί. nuper, recenter.
Ποταίνιον. nouum, peregrinum, recens, τὸ νεωστὶ συμβάν. ſic Euſt. Iliad. ω.
Ποταμηγός. οῦ. ὁ. fluuialis.
Ποταμηδόν. fluminis in morem.
Ποτάμιος. ου. ὁ. fluuialis, ut Gaza uertit in Ariſtot. ποτάμια πλοῖα, naues fluuiales. Bayf.
Ποταμογείτων. ονος. uulgò fontinalis uocatur, herba, ſunt qui tintinnabulum terræ dicunt, folia habet ſimilia betæ.
Ποταμοδιάρτης. fluuium penetrãs, uel traijciens.
Ποταμός. οῦ. ὁ. fluuius. παρὰ τὸ πότος, ἢ τὸ πόσιμον ὕδωρ ἔχειν.
Ποταμόχωσος. ου. ὁ. terra quæ flumine operitur.
Ποτανός. uolucris, πετεινός.
Ποταπός. οῦ. ὁ. qualis, cuias, pro ποδαπός, quaſi ποίου ἐδάφους.
Ποτάω. uolare, Dicitur & ποτάομαι.
Ποταῷον. ad orientem ſitum, ἑῷον. malim duabus dictionibus ποτ᾽ ἀῶ, ad auroram.
333. Πότε. quando, tandem. paroxyt.
C. 1. Ποτέ. aliquando, oxyton.

Ποτειδᾶ. Atticè Neptunus.
Ποτέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. τὸ ποτάω.
Ποτέον. bibendum eſt.
Πότερα. &
Πότερον. utrum, an.
Πότερος. ου. ὁ. uter, interrogatiuè.
Ποτέρως. aduerbium, utrum.
Ποτέρωσε. pro ποτέρωθι. aliquando.
Ποτή. ῆς. ἡ. uolatus, πτῆσις. ἀπὸ πέτω, ſicut ab ἔχω, ὀχή.
Πότημα. potus.
Ποτηριογλύπτης. ου. ὁ. poculorum cœlator, apud Euphorionem.
Ποτήριον. ου. τὸ. calix, poculum, ἀπὸ τοῦ τὴν πόσιν τηρεῖν. ſignificat & indumentũ ex lanis. Etym.
Πότης. ου. ὁ. bibulus. ut πότης λύχνος, multum olei conſumens ellychnium.
Πότης ητος. ἡ. potus.
Ποτητός. uolucris, à ποτάομαι.
Ποτί. Doricè, pro eo quod eſt πρὸς, γε, & ποτὲ apud Hippocratem.
Ποτιδέγμενος. ου. ὁ. expectans, libenter accipiens.
Ποτιδέγμενοι οἴνῳ. uino domiti.
Ποτιδόρπια. τὰ commeſſationes.
Ποτίζω. μ. ίσω. π. ικα. rigo, id eſt potum duco, potum do. Actiu. accuſ.
Ποτικός. οῦ bibax.
Ποτίκρανον. ου. τὸ. puluinar.
Πότημα. ατος. τὸ. potus.
Ποτιματοποιός. οῦ. ὁ. potionum temperator.
Πότιμος. ου. ὁ potabilis.
Ποτινίομαι. ingredior.
Ποτινίσσομαι. uenio, accedo. à νίω νίσω, νίσσομαι.
Ποτιόσσομαι. aſpicio, expecto.
Ποτιπτερνίδες. idem quod ποσιπτερνίδες.
Ποτιπτύσσομαι. μ. ύξομαι. π. υγμαι. applicor.
Ποτιφωνής. ῆος. ὁ. ἡ. loquax.
Πότμος. ου. ὁ. fortuna, ſors, mors.
Πότνα, pro πότνια, δέσποινα.
Πότνια. ueneranda, honorabilis. Etym.
Ποτνιάδες. αἱ. mænades, bacchæ, furiæ.
Ποτνιάζομαι. ſupplico, oro, moueo.
Ποτνιάζω. illicitis amoribus utor.
Πότνιαι. Bœotiæ regio. Etym.
Πότνιος. ου. ὁ. uenerandus, pudicus.
Ποτνιάω, & ποτνιῶμαι. ſupplico, cũ gemitu obteſtor, quirito, quod etiam quiritor dicitur.
Ποτνιώμενος. obteſtans deos.
Πότνος. idem quod πότνιος.
Ποτόσμω. olfacio, προσόζω.
Πότον. τὸ. &
Πότος. ου. ὁ. potus, conuiuium. Cyrill. paroxyt. de potu certamen. uide Ammonium.
Ποτός. οῦ. ὁ. potulentus, potabilis. oxyt. Cyrill. uide Ammonium.

Ποῦ. ubi,

Ποῦ.ubi,fermè,partim,alibi.Bud.Com.uide πῆ & ποῖ in Ammonio.

Ποῦ κῆχος.ubi terrarum?quò?

Πούς.ποδός. ὁ. pes, interdum ima pars claui, uide πόδων.funis inferior ueli,quem Lat.quoq; pedem nuncupant, Hyperides, ἀφεὶς τὴν ὑπέρου, τὸ πόδα διώκει, quod prouerbialiter dictũ de eo qui magni momenti negotium miſſum faciens,protrita & inutilia perſequitur. Erat & edictum quoppiam ὁ πούς,quod lõgis (ut apparet) periodis conſtans, contenta cõtinuataque uoce, & uno quaſi ſpiritu à præcone recitabatur,uti oſtendit Gal.Epidem.lib.6. καθάπερ οἱ κήρυκες ὅταν,τὸν λεγόμενον πόδα ἐφράζουσι.&c uide Bayſium, & Eraſ. in Chil. Hypera omiſſa pedem inſequeris.

Πρᾶγμα.ατος.τὸ.res,cauſa. Item moleſtia,ut negotiũ Latinè.Plat.οὐδὲν πρᾶγμα, Nihil eſt incõmodi & moleſtiæ. οὐδέν γὰρ ἐστί μοι πρᾶγμα πρός σε, Nihil mihi tecũ eſt negotij. Πρᾶγμα πράττειν,Litẽ intendere.negotiũ faceſſere.Sed πράγματα pluraliter eſt πολιτεία, hoc eſt ipſa reip.adminiſtratio.ut πράγματα πράττειν,rebus ad remp. pertinentibus operã dare, actui rerum uacare & ius dicere,χρηματίζειν.

Πραγματεία.ας.ἡ. negotiatio. Item opus commentatione compoſitũ, ut Iſocrates orationẽ ſuam,uel libellũ πρὸς Δημονικὸν πραγματείαν appellat. Plato in Phædone pro cõmentatione ipſa poſuit, & intentione animi & uexatione. πολυπραγμοσύνη. Item διὰ τῆς αὐτῆς πραγματείας eadem opera,Iſoc.

Πραγματεύομαι.μ.εύσομαι.π.ευμαι. ſum in negotio,aliquid tracto,ſatago circa aliquid & occupor, Gregor.εἰς Βασίλ. Ex quo fit ut philoſophari & commentari ſignificet, hoc eſt, animo occupari circa indagationem ueritatis & recti.Plato de Rep.4. ἵνα μηκέτι πραγματευώμεθα περὶ σωφροσύνης,Ne inquiramus & commentemur. Hoc Cicero pertractare appellat, ut de Nat. 1. Ea uero ipſa nulla ratione melius frui potui,quàm ſi me non modo ad legendos libros, ſed etiam ad totam Philoſophiam pertractandã dediſſem. πραγματεύομαι περὶ ταῦτα,Rhet.ad Alexand.pro, hiſce in rebus elaboro,& πραγματευθῆναι δεῖ περὶ λόγον,tractari debent in ratione dicendi. Eſt & negotiari in aliqua re ad lucrũ,cum accuſatiuo,Gregor.τοῖς κάτω τὰ ἄνω πραγματευόμενον.Sed hoc tranſlatè. Item uexor,fatigor,negotijsq́; implicor, apud eund. Item cõſulto & de induſtria quippiam facio.Xenoph. καὶ δόρυ οὕτως πεπραγματευμένον, Haſtamq́; cõſulto ita fabricatam, ne lædere poſſit. Bud.Com.

Πραγματευτής.οῦ.ὁ.negotiator.

Πραγματικοί.οἱ.infimæ ſortis homines,qui mercedula adducti, miniſtros ſe præbẽt in iudicijs oratoribus.

Πραγματικόν.οῦ.τὸ.quod eſt magno uſui efficax.

Πραγματοδίφης. aduocatus, qui alicuius cauſam inquirit,δικολόγος,calumniator,ſycophanta.

Πραγματολογοῦντες.in narrandis rebus occupati.

Πραγματομαθής.έος.ὁ.ἡ.negotiorum expertus, prudens,ueteranus,induſtrius.

Πραγματώδης.εος.ὁ.ἡ.difficilis,intricatus.

Πραγοείτης. uinum quoddã,ſed uile & abiectum, uappa Hermolao Barb.teſte.

Πρᾶγος.εος.τὸ.res,negotium,actio.

Πραεῖα.ας.ἡ.manſueta.

Πραθείς.έντος.ὁ.uenditus.

Πραθενεύεσθαι.uenditare ſeſe inanibus uerbis.

Πραθέω.μ.ήσω.π.ηκα populor.Actiuum.

Πράθω.μ.άσω.π.ακα.idem.

Πρακτέον.faciendum eſt.

Πρακτέος.ου.res de qua agendum eſt.

Πρακτική.ῆς.ἡ. ars quæ in rerũ actione cernitur, & πρακτικαὶ artes dicuntur quarum omne opus eſt in agendo.

Πρακτικός.οῦ.ὁ.efficax,factibilis,actualis.

Πρακτός.οῦ.ὁ.agibilis.τὰ πρακτὰ agendas uel gerendas uocat Cicero.

Πράκτωρ.ορος.ὁ.interfector,perpetrator.Eſt etiam qui pecunias multatitias exigit, impoſtor. Item uindex,ſic furiæ apud Aeſchylum πράκτορες αἵματος ultrices parricidij dicuntur.

Πραμνεῖος.ου.manſuetus.

Πράμνειος.ου.ὁ.epitheton cuiuſdam uini à loco. ἢ παρὰ τὸ πραΰνειν τὸ μένος.

Πράν.Doricè αὐτὶ πρώην.dudum.

Πρανής.έος.ὁ.ἡ pronus(ut Gaza uertit ex Ariſtotele)decliuis,præceps.

Πρανίζω præcipito,deijcio,deturbo.Etym.

Πρανιχθείς præcipitatus.

Πρανός.οῦ.ὁ.πρανής.

Πραξιδίκη.ἡ. Dea quædam quæ dictis factisúe finem imponere credebatur.

Πραξικοπήσας. muneribus corruptus, dolo agẽs, inſidiatus.

Πραξικοπῶ.τὸ δωροδοκοῦμαι.

Πρᾶξις.ιος.ἡ.exactio,actio,actus, officium. Vnde οἱ ἐν ταῖς πράξεσιν, magiſtratus, οἱ πολιτευόμενοι,καὶ οἱ τὰς ἀρχὰς ἄρχοντες. Μέγισαι πράξεις,rerum ſumma, Plinio actus rerũ dicitur. Τὴν δὲ πρᾶξιν εἶναι ἐξ ἑνὸς καὶ ἀμφοῖν. Verba ſunt in cõtractibus apponi ſolita, ſignificantia utrunq; in ſolidum obligari, & reos eſſe promittendi.Bud.Com.

Πρᾶος.ου.ὁ. manſuetus. παρὰ τὸ πάντα πράως ποιεῖν.

ποιεῖν, clemens, cuius contrarium eſt ὀργίλος.
Πρᾳότατα. manſuetiſſimè.
Πρᾳότης. ητος. ἡ. manſuetudo, clementia.
Πραπὶς. ίδος. ἡ. exta ſiue præcordia, ſicut Cicero, Iram in pectore, cupiditatem ſubter præcordia locauit Inde pro cura & induſtria & cogitatione ponitur.
Πρασιὰ ᾶς. ἡ oxyton. ſulcus, areola hortorũ, olerum conſitio. Heſych. πρασιαὶ, inquit, αἱ ἐν τοῖς κήποις τετράγωνοι λαχανιαί. hoc eſt, (ut Plin. uocat) puluinorũ tori, aut ſulcorũ tramites. eſt etiam πρασία, nomen urbis. Etym. & Cyrill. paroxyt.
Πρασίζω. μ. ίσω π. ικα. uireſco, porraceus ſum.
Πρασίη. ης ἡ. cura deorum.
Πρασινὸς ȣ ὁ. uenalis.
Πρασινὰς ἡ. uiriditas.
Πράσινος ὁ porraceus, uiridis.
Πράσιον. ȣ. τὸ. marrubiũ, dequo Plin. & πράσιον χρῶμα, uiridis color apud Platonem.
Πρᾶσις ιος. ἡ uenditio, auctio.
Πρασοκȣρὶς ἡ blatta (ut Gaza uertit ex Ariſtotele) eruca.
Πρασόκȣρον ȣ τὸ. falx putatoria, demetendis hortenſibus oleribus accomoda, παρὰ τὸ πράσα κȣρεῖν, ἤγȣν τὰ λάχανα. in Epigr. græc.
Πράσον. ȣ τὸ porrum.
Πρασόργυν falx meſſoria.
Πραταροσία. præces erant quę ſub primum arationis tempus fraudebantur.
Πρατὴρ ῆρος ὁ lapis unde mancipia uendebãtur.
Πρατήριον. ȣ. τὸ forum.
Πρατίας. ȣ uenditor.
Πρᾶτος. primus, Doricè.
Πράτρια. ας. ἡ. uenditrix.
Πράτης ȣ. ὁ. uenditor.
Πράττομαι. μ. άξομαι. π. αγμαι. &
Πράττω. μ. άξω. π. αχα. facio. Vnde πράττω τὰ τῆς πόλεως. id eſt, πολιτεύομαι, ſum in magiſtratu. πράττειν uero τὰ ἑαυτȣ̃, eſt eſſe priuatum. Aliquando ſignificat contẽdo & laboro ut aliquid fiat, quod etiam agere dicitur Latine: unde ἀντιπράττειν, refragari, & in contrarium laborare & contendere. Aliquando & εἰσπράττω, exigo, cogo. Et abſolutè poſitum, uiuo, ago, forte aliqua utor. Inde βέλτιον πράττειν, ἄμεινον πράττειν, κακῶς πράττειν, & καλῶς πράττειν. Sed πρᾶγμα πράττειν, & πράγματα πράττειν, uide in πρᾶγμα. Bud. Com Item πράττω nõ ſolũ τὸ ποιῶ. ſed etiam τὸ πάσχω. Ariſtoph.
Πράττω μ. άσω π. ακα. uendo. Actiu. accuſ.
Πραϋμένως. promptè, manſuetè. inferius πρευμενῶς ſcribitur.
Πραϋντικά. τά. mitigantia.

Πρασσω, facio, ago, administro, tracto, vivo, exigo

Πραϋντικὸς. ȣ̃. mulcens, leniens.
Πράϋνσις. mitigatio, id eſt, moderatio & placatio iræ. κατάστασις καὶ ἠρέμησις ὀργῆς Ariſtot. Rhe.
Πραΰνω. μ. υνῶ. mitigo, placo, manſuefacio.
Πραΰπάθεια ας ἡ. manſuetudo.
Πραΰς. mitis, facilis, manſuetus.
Πράως. placidè.
Πρεμνιάζειν. ramos emittere, pullulaſcere, radices producere.
Πρεμνιάσαι. funditus euellere.
Πρεμνίζω. funditus euello, extirpo. Etym.
Πρέμνιον. &
Πρέμνον. ου. τὸ. robur, truncus ex arbore, ramus, fundamentum.
Πρέμνος. ramus, ſtipes.
Πρεμνȣ̃σια fons eſt Atticæ hoc nomine.
Πρεπὶς ſimilitudo, æqualitas.
Πρέπον. decens, utile, pulchrũ, ſimile, moderatũ.
Πρεπόντως. decenter, quod Attici πρέπον dicũt, nomine pro aduerbio utentes.
Πρεπτά. imagines, ſimulachra.
Πρέπω deceo. Et πρέπει. id eſt, προσήκει, καθήκει, δεῖ. dignũ eſt, ἀπρεπεῖ ἐλευθέρῳ. quæ homine libero digna ſunt. Datiuo.
Πρεπώδης. εος. ὁ ἡ. decens.
Πρέσβα. honorabilis, ueneranda. Fit autem per ſyncopam à πρέσβειρα, quod fœmininum eſt à πρέσβυς.
Πρεσβεία. ας. ἡ legatio. Item legatorum cœtus. Item deprecatio. Greg. Bud. Com.
Πρεσβεῖον. ȣ. τὸ. ſenium, dignitas, præſertim ſenilis. Item legatum præcipuum, quod pater maximo filio dedit, aut maiori. Inde accipitur & pro ipſo iure præcipuo maximi filij, quod ius primogenitum, uel primigenia dici poteſt. Bud Com.
Πρέσβειρα honorabilis, πρέσβα. ut πρέσβειρα θέμις, præſes & ætate uenerabilis.
Πρέσβεις. οἱ legati, in plurali tãtum dicitur. in ſingulari uero πρεσβευτὴς non πρέσβυς. Ammonius.
Πρέσβευμα. ατος. τὸ. legatio.
Πρεσβεύομαι. μ. εύσομαι. legationem mitto. uide Ammonium bis.
Πρεσβευτὴς. ȣ̃. ὁ. legatus.
Πρέσβευσις. Attice. ἡ πρεσβεία. Bud Com.
Πρεσβευτής. ȣ̃. ὁ. legatus campi, legatus conſulis uel prætoris, ὁ ἀντιστράτηγος. uide πρέσβεις.
Πρεσβεύω. μ. εύσω. π. ευκα. legationem obeo. Et ſum legatus in exercitu. id eſt uicarius imperator. Item in legatione ago quippiã & tranſigo, cum accuſatiuo, ut εἰρήνην πρεσβεύειν. Demoſth. Vnde τὰ πεπρεσβευμένα, ea quæ in legatione acta ſunt. Eſt etiam poſtulo, oro, παρακαλῶ.

ϱακαλῶ, id eſt, pro alio precator interceſdo, deprecor. ut Gregor. περὶ υἱοῦ lib. 2. de Chriſto dixit. Sic Cæſ. Com. 1. Legatos ad Dumnorigem Heduum mittunt, ut eo deprecatore à Sequanis hoc impetrarent. Significat etiam τὸ πρεσβεύω, nihil antiquius habeo, τιμῶ, honorem habeo, in primis curo & efficere contendo, in primis pono, primas partes do, honore proſequor, primo loco pono & colo. ut θεὸν πρεσβεύειν, Syneſ. τὴν τέχνην πρεσβεύειν, Plato. Et Plut. αἰδώς τε καὶ εὐκοσμία πρεσβεύονται, In primis cenſetur. Eſt etiã apud Herod. τὸ πρεσβύτερος ἢ πρεσβύτατός εἰμι. Bud. Com. Vide Ammonium in πρεσβεύονται & πρεσβεύεσθαι.

Πρεσβήϊον. ου. τὸ. præmium quod pro honore datur. Ionicè pro πρεσβεῖον.

Πρέσβις. ιος. ὁ. legatus.

Πρέσβος. ου. ὁ. antiquior, uenerandus.

Πρεσβυγενής. έος. ὁ. ἡ. maior natu.

Πρέσβυς. εος. ὁ. ſenex, princeps legatus. Item ſenator auicula, interprete Theodoro apud Ariſtotelem, auium rex auicula, quæ & trochilus, regulus auicula, hyemis nuncia. Vide πρέσβεις ſuperius. Sed ferè in plurali tantum uſurpatur, & loco eius ſingulariter. πρεσβύτης.

Πρεσβυτάτη. ueneranda.

Πρεσβύτατον. honoratiſsimum. Latini antiquiſſimum dicunt, cum quid maximæ curæ nobis eſſe deſignant. Cicero ad Att. Officium ſit nobis antiquiſſimum.

Πρεσβυτερεῖον. ου. τὸ. ſeniorum congregatio.

Πρεσβύτερος. ου. ὁ. ſenior, antiquior ætate, honoratior. Item πρεσβύτερον, anteuertendum, τῶν μελέτας ἀξιώτερον, antiquius. Cic. ad Att. 2. Vt omnes intelligerent, nihil ſibi antiquius amicitia noſtra fuiſſe.

Πρεσβύτης. ου. ὁ ſenex. uide γέρων in Ammonio.

Πρεσβυτικός. ου. ὁ. ſenilis. & πρεσβυτικοὶ θεοί, οἱ ἀρχαῖοι οἱ παλαιοί, ὡς πρὸς Διόνυσον δὲ ἀπόλλωνα.

Πρέσβυτις. ιδος. ἡ. anus.

Πρευμενής. έος. ὁ. ἡ. mitis, manſuetus, ſanus. ἐκ τοῦ πρᾶος καὶ εὐμενής. ſuperius πραϋμενῶς ſcribitur.

Πρέψας. aſſimilatus.

Πρῆγμα. ατος. τὸ. negotium. Item caput Polypodis, ſunt qui πλεκτάνην uocent.

Πρηγορεύων. prædicens, δημοκόπος.

Πρηγορεών. ῶνος. ὁ. gutturis illa eminens ueſicula in auibus, in quam primum cibus colligitur, διὰ τὸ προαγείρεσθαι αὐτόθι τροφήν. Hebraicæ muriath appellatur.

Πρήθω. μ. ήσω. π. ηκα. incendo, flo, ardeo. Actiu.

Πρήϊον. prius.

Πρηκτήρ. ῆρος. ὁ. factor, διαπρακτήρ, mercator, negotiator.

Πρημαδίη. ης. oleæ genus, fortaſſis à Virg. Pauſia dicta, tria enim olearum genera facit Nicand. πρημαδίην, ὀρχάδα, & μυρτίνην, quæ Virg. ut opinor, unico hoc uerſu expreſſit, Orchades, & radij, & amaris Pauſia baccis.

Πρημάς & πρῆμαν. piſcis è thunnorum genere.

Πρημαίνειν. furere, uehementer ſpirare.

Πρηνῆ. aduerbium, in caput.

Πρηνής. έος. ὁ pronus, præceps, hoc eſt in caput propendens, qui uultu eſt in terram deiecto.

Πρηνίζω. μ. ίσω. π. ικα. præcipito.

Πρῆξις. ιος. ἡ. utilitas, effectus.

Πρηροσία. ſacrificiũ quoddã apud Athenienſes.

Πρῆσμα. inflatio, & πρησίων, inflationis, & πρησικώτατον, maxime inflatiuum.

Πρήσσω. μ. ήξω. π. ηχα. tranſeo, inflo.

Πρηστήρ. ῆρος. ὁ. cœleſtis flamma, fulmẽ apud Ariſtotelem de mundo. & apud Laërtium. accenſus turbo dicitur ἀπὸ τοῦ ἐμπιπρᾶν. φλεγεῖ δὲ διὰ τὸ συνεπισπᾶσθαι μεθ' ἑαυτοῦ παχυμερεστέραν οὐσίαν ἐκ τοῦ νέφους καὶ ταύτην ἐκπυροῦν. Pſellus. Itẽ ſerpens, nomen ſortitus ex ſitis ardore, alio nomine δίψας & καύσων dictus. uide Aelian.

Πρηστήριος. ου. ὁ. fulmineus.

Πρῆστις. piſcis quidam cetaceus, qui & piſtrix Latinè, apud Oppian. & Suid. lego πρίστις per iota in prima, uide infra.

Πρητήριον. ου. τὸ. prætorium.

Πρηϋγέλως. ωτος. ὁ. placidum ridens, mitis. Zephyri epithet. Epigram.

Πρηϋτένοντες. οἱ. manſuetos ceruices habentes, ac boum epithet. quorum colla iugo manſuefacta ſunt.

Πρηών. ῶνος. ὁ. ἐξοχή. eminentia, excellentia, cacumen.

Πρίαμαι. emo. Quidam in ſolo aoriſto uſitatum eſſe dicũt, reliqua tẽpora ab ὠνοῦμαι mutuari. Deponens accuſ. iung.

Πριαμωθῆναι. uſurpant Græci pro radat, quod Priami larua in Tragœdijs raſa eſſet.

Πριαπισκωτός. ου. ὁ. eſt penicilli uel uulnerarij (quã tentam uocant) ſpecies, in priapi formam aſſurgens, uide in μοτός.

Πριαπισμός. ου. ὁ. tentigo, pudendi extenſio extra libidinem, apud medicos.

Πρίαπος. ὁ. &

Πρίηπος. & per ε, πρίεπος apud Arrian. in Bithyniacis. Priapus hortorum Deus. Euſt. Iliad. γ.

Πρίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſeco. Actiu. accuſ.

Πρίημι. emo.

Πρίλις. ιος. ὁ. miles pedes.

Πριμάδαι. αι. primadæ piſces, ut Gaza uertit apud Ariſtotelem.

Πριμμιλέγιον. priuilegium, regia dignitas, uel honor.

Πρὶν.prius, antea. Et nomen apud Cyrillum pro arbuſto, quod in genitiuo πρινὸς faciat ego in recto caſu tantū πρῖνος dicendū puto, ut infra. Attici dicunt nonnunquam πρινί.
Πρὶν.ἄν.priuſquam.
Πρινὴ,pro πρὶν ἤ.idem Bud.Com.
Ῥῖνημα.ατος.τὸ ſcobs.
Πρίνινος.ου.ὁ iliceus,durus,ſolidus.
Πρῖνος.ου.ὁ.frutex, ex quo naſcitur coccus. Eſt & ilicis genus.
Πριόνωδες ου.ſectus,ſerratus.
Πριστὰδες dicitur officina quę auribus ob pulſationem aut aliam rem moleſta eſt,quales ſunt fabrorū.
Πρίσμα.ſcobs,puluis lignorum.
Πρισμός.coartatio,compreſſio.
Πριστήρ.ῆρος.ὁ.prælum,torcular.
Πριστης.ου.ὁ.ſector,ſerra.piſcis quidam cetaceus apud Ariſtot. Gaza uertit priſtes,ſuperius ſcribitur πρῆσις.
Πρίστις.ἡ poculi genus, & nauigij quod aliás priſtis nominatur,uide Bayf.
Πριστός.ſerra diſſectus.
Πρίω μ.ίσω.π ικα.ſeco,difrumpo & occupo.Eſt etiā πρίω imperatiuus,à uerbo πρίαμαι. Acti. accuſ.
Πρίω τοὺς ὀδόντας.ſtrideo dentibus.
Πρίωμα.ατος τὸ πρίσμα.
Πριώμενος.emens.
Πρίων.ονος ὁ. ſerra.Galen.duo enumerat ſerrarū genera, μαχαιρωτὸν,& ὀδοντωτὸν, de quibus in ſuis locis quære. Eſt & πρίων captioſi perplexique argumenti genus, quod alio nomine κροκοδειλίτης dicitur, teſte Doxopatre in Aphtonium Comment.
Πριωνοειδής.έος ὁ.ἡ habens figuram ſerræ.
Πριονῶδες.ſerpentes quidam, quaſi dorſo ſerrato.
Πρίου.redime,'ibera.
Πρό.ante.Genitiuo.
Πρὸ δούλου δεσπότης.hoc eſt dominus ſeruo pręſtat.
Πρὸ ἔργου.πρὸ ἑαυτοῦ.
Πρὸ ὁδοῦ, & προὔργου. dicitur quod operæpretiū eſt,præuertendumq; & conducibile.hinc.
Πρὸ ἔργου εἶναι.in promptu eſſe, expeditum & facilem eſſe.
Προυργιαίτερον.antiquius,optatiuus,prẽſtantius.
Πρὸ μικροῦ.paulò ante.
Πρὸ μοίρας. ante fatum mors uiolenta. Ammonius in πρὸ μοίρας.
Πρὸ ὁδοῦ. interdū idem ſignificat quod πρὸ ἔργου. Ariſtot.νῦν δὲ τοσοῦτον ἡμῖν εἶναι,πρὸ ὁδοῦ γεγονὸς,Tantum nobis iam cōfectum eſt ad ea quæ mox dicturi ſumus.hoc eſt,Hactenus prælibādum fuit. Alibi ponit ꝓ eo, quod in promptu eſt & obuium atque occurrens.Bud.Com.
Πρὸ ὀλίγου.paulò ante.
Πρὸ ὥρας.ante tempus,mors in adoleſceutia.Ammonius in πρὸ μοίρας.
Προαγαγεῖν.Atticè ἀντὶ προάγειν.
Προαγγέλλω.prior nuncio,prædico.
Προάγγελμα.τὸ.prædictio,prædiuinatio.
Προάγομαι.prouehor, euado, erumpo, delabor. Demoſth.ἐπειδὰν ἤδη εἰς τούτους προήχθην τοὺς λόγους, Quando hucuſq; ego dicendo prouectus ſum. Et ἀντὶ τοῦ προάγω,perlicio,allicio,adhortor,adduco,excito. ut προάγεσθαι τοὺς πολίτας,Ariſtot.Polit.2.& προάγεσθαι τοὺς πολεμίους. Xenoph. Eſt etiam εἰς ἀνάγκην καθίσασθαι ποιεῖν, & cōpellor,cum eouſq; quis progreſſus eſt, ut referre pedem non poſſit & regredi. Item ornor & creſco, Plut. μαρκελλίνου τινὸς τὸ ὑπὸ πομπηΐου προήχθαι δοκοῦντων.
Προαγοραστής.ου.ὁ.præemptor.
Προαγορευόμενα. interdicta.
Προαγόρευσις.εως.ἡ. prophetia, prædictio, portentum.
Προαγορεύω.μ.εύσω.π. προείρηκα. prædico, iubeo,interdico.Actiu.accuſ.
Προαγνεύω.prius luſtro.
Προάγω.μ.άξω. præcedo,progredior, ꝓcedo. ut προάγε,præi.Demoſth.translatè poſuit,ὥστε πολὺ προάγει τῇ τε βίᾳ καὶ ὠμότητι, Magnopere in uiolentiā crudelitatemq; euadit. Sic Athen. καὶ τέλος πόῤῥω προαγαγόντες ὕβρεως, Tandem eò petulantiæ euaſerunt & progreſſi ſunt. Itē perpello,impello,ſtimulo, idem ferè quod ἐξάγω.Demoſth.Item proueho,deduco,Iſoc. πρὸς φίλιππ. Eſt etiam proſtituo,produco.ut producere filiam apud Plat. Item præſto, & hoc cum genitiuo.Dioſcor. προάγει δὲ πασῶν τῶν ξυλινῶν ἡ δαφνίνη Nam aliás regit accuſ. Bud.Com.
Προαγωγεύς εως.ὁ.ἡ.leno,μαστρωπός.Latinè per ductor uel productor dicitur.
Προαγωγεύω.μ.εύσω.π.ευκα.lenocinor,produco,hoc eſt proſtituo,προξενῶ.Actiuum.
Προαγωγή.ῆς.ἡ.ſtuprum,proſtitutio.
Προαγωγικός. qui uim habet cōciliandi amoris.
Προαγωγός.οῦ.ὁ.ἡ.προαγωγεύς.proſtitutor.
Προαγών.ῶνος.ὁ.initium pugnæ,præludium decreti, cum quid conſultatur antequàm populus ſciſceret.
Προαγωνίζομαι.præludo, id eſt certamē futurum meditor,in fronte pugno.
Προαγωνιστικόν.τὸ. præiudicialis cauſa.
Προαιδέομαι.reuerentiam debeo.
Προαιρέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι. eligo,id eſt, malo, conſtituo, ſtatuo mihi creditum eſt, & cōſultè aliquid facio,præripio,certa deliberatione ſeu ratione aliquid facio. Liuius ad uerbum præopto dixit libro octauo, Secundi belli punici.
Mortem

Mortem in certamine quàm ut alter alterius imperio ſubigeretur præoptantes.

Προαίρεσις. ιος. ἡ. propoſitum, uoluntas libera, inſtitutum, delectus, electus alterius pro altero. Vnde ἐκ προαιρέσεως ὑβρίζειν, & φονεύειν, id eſt, τὸ ἐκ προνοίας: de induſtria, quod & κατὰ προαίρεσιν dicitur. Differt τοῦ ἀκουσίου, ἡ γὰρ προαίρεσις μετὰ λόγου καὶ διανοίας. Ariſtotel. Ethic. 2. Bud. Com.

Προαιρετικὸς ἀνὴρ, qui cupidè & libenter aliquid facit, quo nomine uidetur Ariſtot. Rhet. uocare hominem profuſum & ad largiendū facilē.

Προαιρετόν. τὸ. quod eligi poteſt.

Προαισθάνομαι. μ. προαισθήσομαι. πι. προῄσθημαι. præſentio. Depon. genit.

Προαίσθησις. ἡ. præſenſio. onis.

Προαιτιάομαι. μ. άσομαι. π. αμαι. cauſor. Deponens accuſ.

Προακούω. μ. ούσω. π. ουκα. præaudio. Actiuum genitiuo & accuſ.

Προακτικόν. procedens.

Προαλέστατος. præceps, temerarius.

Προαλέω. μ. ήσω. propendeo.

Προαλής. έος. ὁ. ἡ. præceps. decliuis, audax, impudens.

Προαμείβομαι. prætereo.

Προαμύνω. μ. υνῶ protego. Actiu. accuſ.

Προαναβάλλομαι. μ. οῦμαι. π. προαναβέβλημαι. præludium facio.

Προαναθρώσκειν. præſilire, in certamen deſcendere.

Προανακλαίομαι. prædefleo.

Προανακρούεσθαι. præludiū canere. προκατάρχεσθαι τῆς ᾠδῆς, tergiuerſari, ἀναχαιτίζειν.

Προανασκευάζομαι. prouideo, præſtruo, multò ante comporto.

Προαναστέλλω. reprimo.

Προανατείνω. prætendo.

Προαναφώνησις. ἡ. prædictio.

Προανέχω. emineo.

Προανίστημι. prius inſurgo, προαναθρώσκω.

Προαολλίζω. præcolligo.

Προαπαντάω. obuio.

Προαπάντησις. cum præpoſtero ordine prius ſe offert quod poſterius eſt.

Προαπαυδάω. μ. ήσω. π. ηκα. prius defatigor. Neutrum abſolutum.

Προαπίσ. προαπίς.

Προαποδείκνυμι. præeligo.

Προαποκόπτω. præcido.

Προαπόλωλας ἐμοῦ. periſti ante me.

Πρόαρον. τὸ. poculum ligneum, quo uinum miſcetur.

Προαρπάζω. μ. άσω. π. ακα. præripio.

Προαρτάω. prætendo, προαρμόζω.

Προασκέω. prius curo.

Προασπιστής. οῦ. ὁ. propugnator, defenſor.

Προάστειον. ου. τὸ. ſuburbium.

Προασφαλίζω. præmunio.

Προαύλια. τὰ. dies qui anteit nuptias.

Προαύλιον. ου. τὸ. præmium ſonādi, præludium in tibiarū cantu, ſicut πρόλογος in poëſi, προοίμιον in rhetorica propriè uocatur.

Πρόαυλον. ου. τὸ. ueſtibulum.

Προαυξεῖς prouecti ætate, ac morbi qui ipſis accidunt, Hippocr.

Προαφίστημι μ. ήσω. π. ηκα ante tempus diſcedo. Neut. abſol.

Προβάδην. inter eundum.

Προβαίνω. μ. προβήσομαι. π. προβέβηκα. præcedo, procedo, proficio, pertingo, extendo. ὑπερβαίνω, emineo. Neutr. abſol. hinc προβεβηκὼς de quo infra.

Προβάλλω. μ. λῶ. π. ηκα. profero, promo, ἐκφέρομαι, ut illud Matth. 12. ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ προβάλλει τὸ ἀγαθόν. Item quæſtionem in medium affero, ut ἀπορίας προβάλλειν, ænigmata proponere explananda, Plut. Symp. & Athen. 9. προβάλλω τῆς ἐφυζητεῖν φροντιστὰ, &c. Vnde προβαλλόμενα, problemata, & in quæſtionem adducta, & διηπορημένα. Item deſigno, creo. Greg. de Athan. ἐπεὶ δὲ οὕτω προβάλλεται. & Liban. προβάλλεται χορηγός. Exiſtimo autem (inquit Bud.) uerbum hoc eſſe medium & commune, & utranque ſignificationem ſub paſſiua uoce habere, quoniam actiuam uocem legiſſe nō memini. Eſt itaque aliquando προβάλλομαι id, quod nunc preſentem ſiſtere dicunt, & nominare: quale eſt, quod ius patronatus habere uocant, hoc eſt nominādi deſignandum. Demoſthen. οὔτε ἐχειροτόνησε προβληθέντα. &c. Aeſch. περὶ παραπρ. ἐγὼ μὲν προεβλήθην ὑπὸ ναυσικλέους. Greg. ὃν κοινὸν πατέρα αὐτὴν ἄρτι ὁ πόνος τῶν καὶ ταῦτα προυβάλλετο, deſignabat, creabat, præficiebat. Aliquando ſignificat propugnaculum oppono, uelamentum & integumentum obtendo & circundo, Demoſth. περὶ στεφ. ταῦτα προυβαλόμην ἐγὼ πρὸ τῆς ἀττικῆς. His ego propugnaculis circūmuniui Atticum agrum. Vnde προβεβλημένος τῆς ἐκκλησίας apud Greg. dicitur eccleſiæ epiſcopus, defenſor, propugnator, protector. Et προβεβλημένον, obtentum, obductum. Gregor. καὶ παχὺ τοῦτο σαρκίον προβεβλημένοις, Craſſa hac obductis carūcula, Sic obducere Latinis. Cic. de Nat. 2. Obducūturq; libro aut cortice trunci ſtirpium. & προβεβλημένος circūſeptus, ſeptus, uallatus, Lucian Ita

quoq; λεόντειον εἶδος προβάλλεσθαι, apud eundem Greg. ſignificat leoninã ſpeciẽ præ ſe ferre. Aliquando eſt protendo, & pretendo, Greg. ὕδρα γυνὴ κεφαλὰς αὐτὶ μιᾶς προβαλλοῦσα. Aliquãdo infeſtum telum obijcio, & porrigo, ut προβαλλόμενος τὴν σάρισσαν, Polyb. Inde προβόλιον, uenabulum. Vnde & de pugilibus quoque dicitur, pugnos infeſtos prætendentibus. Grego. τῶν ἱστ. 2. Aliquando cito, allego. ut προβάλλεσθαι νόμους, Greg. & προβάλλεσθαι μάρτυρας, producere teſtes. Iſocr. Aliquando eſt inſimulo, poſtulo. hoc eſt reũ defero, diem dico, Demoſthen. κατὰ μειδ. Aliquando in rerum naturam produco, παράγω, Dionyſ. Aliquando reparo, Aliquando deſpuo, abominor, auerſor, execror. ut κανθαρίδας καὶ φαλάγγια προβάλλεσθαι, Plutar. Idem in Galba de Othone, καὶ τὸν πέσωνα δεδιὼς, καὶ τὸν γάλβαν προβαλλόμενος. Bud. Com.

Πρόβαλος. ὁ. clypeus.

Πρόβασις. εως. ἡ prouentus, propriẽ pecorũ, ouiũ poſſeſſio, πλησία διὰ τὸ προβαίνειν, & ſimpliciter quadrupedum ingreſſus. Etym.

Προβατεία ας. ἡ paſcua ouium, cura ouium.

Προβάτιον, Attica lingua ouem ſignificat. Eſt & plantago minor.

Προβάτειος. ου. ouillus.

Προβατεύς. έως. opilio.

Προβάτημα. τος. τὸ πρόβατον.

Προβατικός. ου. ὁ. ouinus. Vnde probatica piſcina in Euangelio, quoniam ſacerdotes in ea oues litandas lauabant.

Προβάτιον ου τὸ. ouicula.

Προβατοκάπηλος. ου. ὁ. uenditor ouium.

Πρόβατον. ου. τὸ. ouem ſignificat, ut Gaza uertit in Ariſtotele ἢ πᾶν τετράπουν βόσκημα. Oppianus in opere de uenatione oues ſylueſtres deſcribit.

Προβατώδης. εος. ὁ ἡ ſtolidus, fatuus.

Προβεβηκώς. ότος. ὁ iam ætate prouectus, Theodoro interprete, Vide γέρων in Ammonio.

Προβέβουλα. malui, præpoſui, prætuli.

Πρόβημα. ατος. τὸ. progreſſus, ſaltus, calceamentum uirile.

Προβιβάζω. μ. άσω. π. ακα. præmoneo, perſuadeo, hortor, ſuborno, introduco, inſtruo, quod uulgo informo dicitur, ut cum patronũ cauſam noſtram acturum inſtruimus. Item ſubigo, futuo. Luc. in Actis. ἐκ τοῦ ὄχλου προεβίβασαν ἀλέξανδρον, De turba protraxerunt Alexandum.

Προβιβάω. μ. άσω. π. ακα procedo. Neut.

Πρόβλαστος. Bacchi cognomen. nam gemmas agentibus uitibus ſacra ei faciebant. Item ferox, θρασὺς, ὅτι ἀναιδεῖς οἱ οἰνωθέντες.

Πρόβλημα. ατος. τὸ. propugnaculum quodcunque. ut eſt ſcutum, ut teſtudo militaris. Lucian. de homine dixit, τὸ πρόβλημα τῆς ἑλλάδος ſalus & tutela Græciæ. Et prætextus, propoſitio, problema, queſtio, id eſt, ζήτημα, ἢ ἑκατέρωθεν ἀμφισβητουμένη ζήτησις, Philoſophi uocãt προβλήματα rerum abditarum perquiſitiones & coniecturas, quibus magis animi quodam acumine quàm certam indagine remotiora naturæ placita uiderentur explorare. Eſt etiam idẽ quod γέννημα.

Προβλής. ῆτος ὁ proiectus, eminens, præminẽs.

Πρόβλητος. ου ὁ. eiectus, ſaxum ſub mari.

Προβλώσκω. exeo, prodeo, extubero.

Προβοάω. præclamo, cohortor.

Προβολεύς productor. γεννήτωρ.

Προβολή. ῆς. ἡ. prima pars phalangis, ſiue ſtatus pugilis in procinctu ſtantis, occaſioniqúe inferendæ plagæ imminentis, ut agitatoris in carceribus equos, currumq; ſuſtinentis ἄχρις ἂν ἐκ τῆς βαλβίδος ἐξίωσιν. Vnde Cicero, ad Atticum 13. Semperq; Carneades προβολὴν pugilis & retentionem aurigæ ſimilem facit. Sic ἐν προβολῇ ſtare Plut. in Cæſ. eſt in procinctu cõſiſtere. Apud Iſocratem legitur pro actione quæ intenditur, κατὰ τῶν συκοφαντησάντων, ἀπὸ τοῦ προβάλλεσθαι τινὰ ἀδικεῖν. Eſt autem προβολὴ intentio & obiectio iuditij dictati, quaſi petitio digladiantis. Eſt etiam propugnaculum & caſtellum, ambitusq; mœnium, hoſtilem impetum arcens, hoc eſt ἀσφάλεια ἐκ πόλεων, ἢ τειχῶν, ἤτινων ἄλλων δυναμένων ἐπὶ σωτηρίᾳ καὶ κράτει γιγνομένη. ut Xenoph. τὰ ὄρη τῆς ἀττικῆς προκείμενα, προβολὴν τῆς χώρας uocat. Item proiectura & protectũ, & pars prominens uel tecti uel ſuggrundæ uel rei cuiuſcunque, ut palpebrarum pili προβολαὶ ſunt τῶν ὀφθαλμῶν. Inde pro integumento, tutela, lorica ponitur. Προβολὴ γραφῆς, facies picturæ. προβολαὶ καρπίμων, proceritates fructuũ rum. προβολαί εἰσι τῆς γλώττης γράμματα, Producuntur lingua literæ. Harpoc. & Bud. Com. Gaza in Ariſtot. uidetur προβολὴν putamen interpretari. προβολὴ item nomen iudicij Athenis, aduerſus eos qui aliquid iniuriarum diebus feſtis & ſolennibus alteri intuliſſent. Eſt & προβολὴ apud Hermog. primus locus principalis in definitione, Trapezũt. expoſitionem uocat.

Προβόλιον. ου τὸ. uenabulũ quo ad apros conficiẽdos, & alias feras cũ quibus cominus agendũ eſt, uenatores utuntur. uenatorium telũ. Sæpe hac uoce uſus Xenoph. in Cynegetico.

Πρόβολος. ου ὁ. ſcopulus, promontorium, ſaxum eminens

eminens in mari, quod impetum æſtus frangit Demoſthen. Inde tranſlatione ſumpta Greg. fortiſſimum epiſcopum eo nomine ſignificauit, qui tyranni ferociam infregit uirtute ſua. Accipitur & pro tutore, propugnatore, defenſore, & ſecuritatis cõciliatore, & præſidio, πρόβλημα. Xenoph. παιδ. 4. πρόβολος ἐν τῷ πολέμῳ. Ariſtoph. Neb. πρόβολος ἐμός, σωτὴρ δόμοις, ἐχθροῖς ἀνιαρός. Bud. Com.

Προβοσκίς. ίδος. roſtrum elephantis, uel muſcæ quod Latinè quoque proboſcis, ſeu promuſcis dicitur.

Προβουλεύειν. dicebatur curia Athenis, quando ante comitia populi, ea res conſulendo cenſendoq́ue in curia agitabatur, qua de re populus in concione rogandus erat, cuius ſcilicet erat ſumma poteſtas ut Romæ. In ea ſignificatione utitur Demoſthenes περὶ στεφ. & περὶ παραπρεσβ. unde & pro prouidere & proſpicere ponitur.

Προβεβουλευμένα. appellat Demoſthen. præmia ſibi per curiam conciliumq́; decreta.

Προβούλευμα. τος. τό. curiæ decreta, quæ ideo ad plebem referebantur concionantem, in concioneq́ue populi promulgabantur, ut populi ſuffragio confirmarentur.

Πρόβουλος. ου. ὁ. primarius in urbe, conſul. Item πρόβουλος curia, quæ conſilijs ſuis populo proſpicit, nequid perperam ab eo decernatur, aut aliàs incõmodo afficiatur, unde quærendę uitę perinde uacare nequeat. Bud. Com. & Annot. Laërtij interpres circa finem libri 2. πρόβουλοι conſilij primores uertit, & alibi πρόβουλον ſenatus principem.

Προγαμεία. ſacrificium, conuiuium ante nuptias, & donationes ipſæ quæ ante nuptias offerũtur, authore Polluce.

Προγάστωρ. ορος. ὁ. uentricoſus.

Προγένειος. ου. ὁ habens barbam promiſſam.

Προγενέστερος. ου. ὁ. maior natu. Dicũtur quoque προγενέστεροι, qui ante nos fuerunt.

Προγεύομαι. præguſto.

Προγευστής. οῦ. ὁ. præguſtator.

Προγίνομαι prius fio, præcedo, corãm appareo.

Προγινώσκω. μ. προγνώσομαι. π. προέγνωκα. præſcio, decerno. Actiu. accuſ.

Προγλωσσίς. ίδος. ἡ. linguæ extrema pars.

Προγνήμιον. ου. τό. os quoddam in interiori parte ſuræ.

Πρόγνωσις. ιος. ἡ. præſcientia, prouidentia, præſagium, præcognitio.

Προγνώστης. ου. ὁ. futurorum præſcius, uates.

Προγνωστικόν. οῦ. τό. prognoſticum, id eſt, rei futuræ ſignum.

Προγονικός. οῦ. ὁ. auitus, primitiuus. προγονικὰ κτήματα, poſſeſſiones à maioribus acceptæ.

Πρόγονοι. οἱ. maiores, id eſt, præceſſores, progenitores.

Πρόγονος. ου. ὁ. proauus, auus, pater, progenitus, priuignus.

Προγονορεῶν. πρηγορεῶν.

Πρόγραμμα. τος. τό. ſcriptura in frontiſpicio, inſcriptio alicuius rei uenalis, tabula pendula publicè propoſita ac ſuſpenſa, in qua edicta ſcribi conſueuerũt. Vnde pro edicto aliquando ponitur.

Προγράφομαι. præſcribo.

Προγραφή. ῆς. ἡ. proſcriptio.

Προγυμνάζω. præexerceo.

Προγυμνάσματα. τά. præexercitationes.

Προδέεται. indiget.

Πρόδηλον. liquet, conſtat, clarum.

Πρόδηλος. ου. ὁ. præmanifeſtus, manifeſtarius, προδιαλαβών, φρόνιμος, ἀνδρεῖος.

Προδιαβάλλω. calumnior, arguo.

Προδιαγωγή. aquæductus longior, Plutarch.

Προδιαίτησις. præparatio per diætam.

Προδιασύρας. fœdera tranſgreſſus.

Προδιδάσκω. μ. άξω. π. αχα. prædoceo. Actiu.

Προδίδωμι. μ. ώσω. π. ωκα prodo, amitto, deſero, negligo. Inde προδιδόναι τὴν δίκην, ἢ τὴν κατηγορίαν. præuaricari. & προδιδόναι τὰ καθήκοντα Luciano, pro prodi officium ab aliquo, aut promiſſa deſerere.

Προδιελθών. qui præterijt.

Προδιεξελθόντων. prius pertranſeuntes.

Προδιέστη. diſcordari iam cœperat.

Προδιερευνώμενοι. οἱ. præſcrutantes.

Προδιήγησις. ἡ. prænarratio.

Προδικασία. trimeſtre tempus, quo in Prytaneo manebant, qui aliquem de cæde accuſabant, atque interea utriuſq; partis cauſas iudices examinabant.

Προδικῶ. cauſam alicuius ago, patrocinor.

Πρόδικος. ου. ὁ protector, curator regis apud Lacedæmonios. Eſt item proprium philoſophi, qui de Hercule ſcripſit præclarũ opus. unde apud Cic. de Offic. Hercules Prodicius.

Προδιόρθωσις. ἡ. præcedens correctio, ut interpretatur Rhom. Aquila. Hæc figura (ut idem ait) ubi aliquid neceſſarium dictu & inſuaue audientibus, aut odioſum nobis dicturi ſumus, præmunit.

Προδοκάζω. μ. άσω. π. ακα. inſidior, obſeruo.

Προδοκή. ῆς. ἡ. locus inſidiarum.

Προδομέομαι. ante conſtruor.

Πρόδομοι σῦκοι. præcoces ficus.

Πρόδομον. ου. τό. &

Πρόδομος. ὁ. ueſtibulum.
Προδοσία. ας. ἡ. proditio.
Προδοσιόρκος. promiſſa ſua nihili faciens, fidei deſertor.
Προδότης. ου. ὁ. &
Προδοτικός. οῦ. ὁ. proditor, proditorius.
Προδοτικῶς. proditoriè.
Πρόδοτος. ου. ὁ. proditus.
Πρόδρομος. ου. ὁ. præcurſor. Item ficus præcoqua πρόδρομος Athenien. dicitur.
Προδωμάτιον. ου. τὸ. ueſtibulum.
Προεγκεῖσθαι. incumbere, προπάρχειν.
Προέγμα. firmum propoſitum, ςήριγμα.
Προεδρεύω. gero magiſtratum, ſeruio.
Προεδρία. ας. ἡ. prima ſedes, præſidētia, præeminentia, primus locus, primus accubitus.
Πρόεδροι. οἱ. decemuiri dicebantur, quaſi præſides, magiſtratus quidam primi ſubſellij, quibus cæteri omnes ſedendi loco cedebant, hi ſeptenos dies imperabant. Bud. in Annot.
Προείργω. prohibeo, detineo. Actiu. accuſ.
Προεῖκε præmiſit, ἀπὸ τοῦ. προΐημι.
Προειμένα. longè extenſa.
Προεθίζω. μ. ίσω. π. ικα. prius aſſuefacio. Actiuũ accuſatiue.
Προείδομαι præuideo, προγινώσκω.
Προειδόμενος αὐτῶν. proſpiciens illis.
Προειλημμένον. præiudicatum.
Προείλετο. uoluit, maluit, elegit.
Προειληφώς. præmeditatus.
Πρόειμι. procedo, proficiſcor.
Προεῖπον. iuſſerunt.
Προειρηνεύω. placo.
Προεισπέμπω. accerſo aliquem in locũ alterius.
Προεκβάλλω prius emitto.
Προεκδοῦναι. edere, id eſt, tranſcribendi poteſtatem facere.
Προέκθεσις. ιος. ἡ. præexpoſitio, cum prius dicimus, quid fieri oportuerit, deinde quid factũ ſit. Quintil. lib. 9.
Προεκπίπτω. excludo.
Προεκφοβέω. anteterrefacio.
Προελαύνω ante ſigna euehor. Et ita dicitur de equitibus, ut προάγω de peditibus.
Προέλευσις prouentus.
Προέλευσις. εως. ἡ. uia, progreſſus.
Προελθεῖν. prodire, naſci.
Προέλομαι. eligo, uolo, conſtitutum habeo.
Πρόελος. ſol expoſitus, παρὰ ἕλης. Etym. apricus.
Προελυτρόω. Athen. προελυτροῦνγε τὴν γλῶτταν, inducta quadam cruſta aut operculo premuni re linguam, ne à calidis ferculis amburatur.
Προεμβολίς. ίδος. ἡ. lignum quoddam eminens ad proram nauis, cui roſtrum affigitur, quo impetum faciunt in hoſtium claſſes.
Προέμβολον. neut. genere, idem.
Προέμεν. promittere.
Προέμενος. deſerens, prodens, negligens.
Προενάρχομαι. ante incipio.
Προενώπια. in conſpectu, coràm.
Προεξειρεσία. ας. ἡ. locus in naui, in quo ſtant remiges.
Προεξοδεύω. præambulo.
Προεπιβουλεύω. inſidijs præuerto.
Προεπίζευξις. ἡ. ſchema eſt apud Græcos quando inter duo nomina uerbum ponitur, quod ad finē adijci debebat, dicitur & ἀλκμανικὸν σχῆμα.
Προεπιπλήττω. μ. ήξω. π. ηχα. antepercutio, præmoneo, p̄caſtigo, & uelut occurro. Fab. Quint. lib. 8. cap. 3.
Προεπιχειρέω præmolior. Datiuo iung.
Προεμπίγκω conuehor.
Προερέω. prædico, indico.
Προεροῦντες πόλεμον. indicentes bellum.
Προέρχομαι uinco, exeo, præeo, prodeo. unde προέρχεσθαι ὁδόν, conficere uiam.
Προερύω. μ. ύσω. π. υκα. traho. Actiu. accuſ.
Πρόες. dimitte, relinque.
Προέσθαι. dimittere, & προέσθαι τοῖς κρείττοσι, cedere potioribus.
Πρόεσις. ιος. ἡ. dimiſſio, effuſio.
Προεστηκώς οτος. ὁ. præfectus.
Προέσχοντο prætendebant.
Προεστώς. præſes. & προεστὼς ἐστὶν ὁ προβληθεὶς ἐπὶ τῷ πωλεῖν ἢ ἀγοράζειν ἐν τόπῳ, ἢ ἐκτὸς τόπου Inſtitor. oris. Ex legibus.
Προετικός benignus, liberalis, prolixus.
Προέχεις οἱ præclari, eximij.
Προέχω. excedo, excello, ſupero.
Προηγέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι antegredior, hoc eſt ἡγέομαι αὐτῷ τὴν ὁδόν, & præluceo, præſum. Vnde & pro ἐξηγεῖσθαι, προοδοποιεῖν, ponitur: quale eſt præire apud Latinos, ut apud Liu. ab Vrbe lib. 8. Agedũ Pontifex publicus populi Rom. præi uerba, quibus me pro legibus deuo ueam. De eo Bud. in Annot. Genit.
Προηγητής. οῦ. ὁ. qui cæco aut peregrino uiæ dux eſt.
Προῆγμαι. prouectus ſum.
Προηγμένα, ſicut προηγούμενα. τὰ. primi motus. Eam uocem Cice. uariè uertit. nam nunc producta, & promota, nunc præpoſita & præcipua appellat. Laërtij interpres li. 7. in Zenone uertit producta. ſunt autem ea quæ habent exiſtimationem, ſicut abducta, quę ea carent. &c.
Προήγορος. ου. ὁ. princeps.
Προηγορεών. ῶνος. gurgulio, guttur, ſignum prominens in gutture. Neq; tam de auibus, quàm de homi-

de hominibus dici ſolet. Supra appellatum eſt πρηγορεών.

Προηγούμενα. primigenia, hoc eſt primordialia. Sic Varro de cupreſſo, Non enim galbuli qui naſcuntur, id ſemen eſt, ſed in his intus primigenia ſemina dedit natura, id eſt ἀρχοειδῆ καὶ προηγούμενα. Sic apud Medicos προηγούμενα αἴτια, cauſæ morborum ſunt internæ, & προκαταρκτικὰ externæ.

Προηγούμενον αἴτιον. τὸ. interna cauſa & præuia uocari poteſt: hęc in ipſo animali conſiſtit, ſiue ſit affectio, ſiue pręter naturam motio.

Προηγουμένως. pręſertim, in primis.

Προηδύνομαι. ante lætor.

Προήκατο τὸν ἄνθρωπον. dimiſit hominem, prodidit, præmiſit. à προΐημι.

Προηκής. præacutus.

Προήκω. procedit. καὶ προήκων, αὐξηθείς, προελθών.

Προημαρτημένα. τὰ. pręterita peccata.

Προῆλθον. proceſſi.

Προήρημαι. ſtatui, uolo.

Προηροσία. ας. ἡ. nomẽ ſacrificij pro fœlici futurarum frugum prouentu. Fiebat autem ante arationem, ut nomen ipſum indicat.

Προητοιμασμένος. pręparatus.

Προήχθην. proceſſi, prouect⁹ ſum, ſum adductus, aggreſſus ſum προεπράχθην.

Προθέλυμνα. radicitus, funditus.

Προθέλυμνος. ου ὁ. frequens.

Πρόθεμα. edictum, tabula propoſita publicè, πρόγραμμα.

Προθεμελιασμένος. amplexus, προϋπεξαμένος.

Προθεῖναι ψῆφον. cenſendi poteſtatem facere, & calculum proponere.

Πρόθεσις. ιος. ἡ. præpoſitio, quę eſt orationis pars apud Grammat. Item propoſitum, inſtitutũ, σκοπός, προαίρεσις. Hieronym. ponit differentiam inter πρόθεσιν & προορισμόν, id eſt inter propoſitionem & pręděſtinationem: quòd illud pertineat ad ea cum iam uicina eſt machinatio, ut penè cogitationem ſequatur affectus: hoc ad ea quę multò ante definiuimus in animo. Item dies pręſcriptus.

Προθεσμία. ας. ἡ. lex præiudicium, præfinitũ tempus, & pręſcriptũ προθεσμίας χρόνος dicitur Ariſtot. ad Alex. Rhet. dies pręſcriptus gratia alicuius, certus terminus.

Προθεσμία τακτή. idem. Bud. Com.

Προθεσπίζω. μ. ίσω. π. ικα. uaticinor, iubeo. Neutrum accuſatiuo.

Προθέω. præcurro.

Προθεωρέω. proſpicio.

Προθεωρία. ἡ. præuius aſpectus.

Προθήβης. ου. ὁ. adoleſcens, qui iam ex ephebis exceſſit.

Προθηλοπαιδεύω. in cratibus ſole prius ſicco, in area uuas ſole ſicco.

Προθορών. proſiliens.

Πρόθυμα. ατος. τὸ. res quæ ante ſacrificiũ offertur, ut thus, ſiligo, hordeum, primitiæ.

Προθυμέομαι. μήσομαι. π. ημαι. ſum promptus, aliquid magno ſtudio ſuſcipio & inſtituo, in animum induco, uolo, animũ adijcio, contendo, ſtudeo, cupio efficere. Accuſ. iung. ut πάντα προθυμοῦμαι, Plato. Et aliquando cum infinitiuo, Demoſth. καὶ ποιεῖν ἦν προθυμούμενος. Bud. Com.

Προθυμέω. idem.

Προθυμία. ας. ἡ. cupiditas, promptitudo, alacritas, animi propenſio, prompta & egregia uoluntas. (moſus.

Πρόθυμος. ου. ὁ. alacris, promptus, propenſus, animoſus.

Προθυμότατα. promptiſſimè.

Προθύμως. promptè.

Προθυραία. ἡ. dea quędam, cuius hymnus extat apud Orpheum.

Πρόθυρον. ου. τὸ. ueſtibulum. Et ita dicitur de priuatis ædibus, ut προπύλαιον de ueſtibulo urbis uel templi uel regię: quanquam Ariſtot. de regia Perſarum loquẽs, τὸ πρόθυρον iunxit τῷ πυλῶνι. Vitru. πρόθυρα (inquit) Græcè dicuntur quę ſunt ante ianuam ueſtibula. Nos autem appellamus prothyra, quę Gręcè dicuntur diathyra, quo uocabulo quid intelligatur ſupra dictum eſt. Bud. in Annot. poſt.

Προθύω. μ. ύσω. π. υκα. prius interficio, ſacrifico.

Προῖαι αἱ. pira pręcocia. (Actiuum.

Προϊκτός. pręcox, πάνυ πρότερος, Suid.

Προϊάλλω. appono, προτίθημι. prępono.

Προϊάπτω. μ. άψω. π. αφα. mitto ante tempus, ut ψυχὰς ἄϊδι προΐαψεν, quaſi diutius in pace ui uere potuiſſent. Sic Vergil. 9. Iuuenũ primos tot miſerit Orco. Significat etiam noceo, lędo. Actiu accuſ

Προΐεμαι. μένος. αόρ. α. προηκάμην. uoce paſſiua obijcio, prodo, ut προΐεσθαι τὴν πόλιν, Demoſtheni. id eſt prodere, & condonare, uel euertendam obijcere, quod & καθυφεῖναι dicitur. Item emittere Ariſtotel. καὶ τὸ αἰδοῖον προΐεται σπέρμα. Item dimitto, ut προΐεσθαι δύναμιν, dimittere exercitum, Plut. Sicut Cicero Offic. 1. Cum autem Pompilio uideretur unam dimittere legionem. Item proijcio, obijcio, largior, effundo, erogo. ut χρήματα προΐεσθαι τοῖς φίλοις, Ariſtot. Ethi. 9. Et ibidem προΐεσθαι τῷ φίλῳ, id eſt cedere & condonare amico. Demoſt. tamen προΐεσθαι τὰ χρήματα dixit pro homine

obæratο & egenti, & labefactatæ fidei credere. Plut. προΐεσθαι τὸν ἑαυτοῦ βίον dixit pro mortem ſibi conſciſcere. Hoc Verg. ad uerbum Aen. 6. dixit, Vitamq́ue peroſi proiecere animas. Et Lucanus: Animas effundere uiles Quolibet hoſte paras. Legitur & προΐημι actiua uoce pro effutio, immitto, porro ago, in primã aciem promoueo, Xenoph. παιδ. 7. Sed προΐεσθαι magis in uſu eſt. Bud. Cõ. προϊέμενος τὰ ὄντα dicitur qui priuatus eſt rebus ſuis, & προϊόντος τοῦ λόγου progreſſu orationis Ariſtot. Rhet. ad Alexand. & προϊέναι, προδιδόναι. Ariſtoph.

Προϊέναι ὀρεινήν. montanam uiam capeſcere.

Προϊέναι τοῦ πρόσω. progredi ulterius.

Προΐζα. nuper. inferius ſcribitur πρώϊζον pro nudiuſtertius.

Προΐηλε. miſit, appoſuit. Iliad. πρῶτον μὲν ὕπο προΐηλε τράπεζαν.

Προῖκα. gratis, ſponte.

Προΐκιος. ου. ὁ. qui aliquid gratis agit, ſpontaneus.

Προικόννησος. inſula marmore abundans. παρὰ τὸ τὴν προῖκα τῶν μαρμάρων μεταδοῦναι. aut quod animalibus ceruis ſimilibus abundet. πρόξ γὰρ ἐστι ζῶον ὅμοιον ἐλάφῳ. Etym.

Προικός. οῦ. malus, ſtultus, pauper.

Προΐκτης. ου. idem, mendicus, petens gratis.

Προικῷος. ου. ὁ dotalis.

Προΐμον. ου. τὸ. præcox.

Προίξ. κός. ἡ. dos, δωρεά.

Προΐσσομαι. porrigo manum, protendo, προτείνω χεῖρα.

Προΐσταμαι. eſt quaſi anteſtare. id eſt, proſtare, ut apud Quintilianum, Iubet proſtare gladio cinctum: & denotat defenſionem, ſcilicet τὸ ἔμπροσθεν ἵστασθαι, καὶ βοηθεῖν τοῖς ὄπισθεν, conſtruiturque cum genitiuo. ut προΐστασθαι τῶν δικαίων, Iura alicuius tueri & defenſitare, Demoſthen. Aliquando eſt præficere, præfecturam conferre, ut τῶν μεγίστων πραγμάτων προστάς, adminiſtrationi præfectus, uel ſummam curam habens & poteſtatem, apud eundem. Et idem κατὰ νεαι. προΐσταται στέφανον τουτονὶ αὐτῆς, Hunc ſibi Stephanum tutorem & defenſorem uindicemq́ue aſſumit. Aliquando eſt liti pro alio ſe opponere, cauſæ alienæ defenſionem ſuſcipere, euentumq́ue præſtare. Demoſthen. κατὰ ὀνήτ. Et qui cauſam eo modo pro alio recipiunt προσκύντες τοῦ πράγματος apud eundem dicuntur. Vnde προστασία. Aliquando prætendere, prætexere, ſicq́ue conſtruitur cum accuſatiuo. Demoſthen. περὶ στεφ. τὴν πρὸς ἐμὲ ἔχθραν προΐσταται. Aliquando proponere, ὑποτίθεσθαι. ut προΐστασθαι παράδειγμα, proponere exemplum, Lucian. Aliquando præferre, anteponere, præponere. Gregor. τὸ χεῖρον ὡς ἄμεινον προεστήσατο. Et Plat. τὰ ὦτα τοῦ νοῦ προεστησάμενοι, Plus auribus quàm menti tribuentes. Aliquando in principijs locare. Gregor. de Baſyl. αὐτὸν προεστησαμένοις τοῦ λόγου τοῦ ἐκείνου θεόν, quaſi defenſorem moderatoremq́ue orationis huius Deum in primis locantes. Vnde προστατήριος Apollo, quaſi ueſtibularius & liminaris, quaſiq́ue ianitor appellatus. Aliquando præ ſe ferre. Ariſtid. Panath. μή τι προεστησάμενοι τὸ σχῆμα φαυλότερον τοῦ λόγου, nec ſpeciem oratione ipſa inferiorẽ præ ſe ferentes. Dicitur quoque per accuſatiuum, προΐστασθαι τὴν ἐκκλησίαν, pro τῆς ἐκκλησίας, id eſt, moderari, regere, Syneſ. quod & ἐφίστασθαι τῇ ἐκκλησίᾳ dici poteſt.

Προΐστημι. μ. ήσω. π. ηκα. præſideo, præſum. ut τῆς ὁπλοθήκης προεστηκώς, id eſt (ut inq̃t Curtius) ſuper armamentarium poſitus. Et τῆς βασιλείας μνήμης προεστώς, qui erat principi à memoria. Herodian. Significat etiam proſtituo, id eſt προαγωγεύω. ut προστῆσαι τὴν αἰχμάλωτον. & προεστῶσα γυνή, proſtans, proſtituta, ἡ ἐργαζομένη, id eſt, merens publicè. Bud. Com.

Προΐστωρ. ορος. ὁ. teſtis.

Προΐσχομαι. allego, prætendo, Herodi. ὁ δὲ τὸ γῆρας προϊσχόμενος παρῃτήσατο, Ipſe autem ſenectutem excuſans, repudiauit. Syneſ. καὶ τοῦτο προΐσχονται. Plut. προϊσχόμενος γυμνὸν τὸ ξίφος, eſt προβαλλόμενος. Et χεῖρας προΐσχομαι, manus ſupplices porrigo, Thucyd. Eſt etiam oppono pro uelamento & integumento, conſtruiturq; cum genitiuo & accuſatiuo, ut προΐσχεσθαι τῶν ὀφθαλμῶν τὰς χεῖρας, Plutar. quod facere ſolent, qui uidere nolunt, & quos pudet cernere. Bud. Com.

Προῖτος. ου. ὁ. Prœtus.

Προχνόω. μ. ώσω. π. ωκα. præeo, colo.

Πρόκα. ſtatim, extemplo, repente, ros.

Προκαδέστερον. magis neceſſarium, utilius.

Προκαθηγέομαι. ducatum præſto.

Προκάθημαι. præſideo.

Προκαθίζω. reſideo.

Προκαθίστημι. μ. ήσω. π. ηκα. præconſtituo, præpono. Actiu. accuſ.

Προκαλεῖσθαι. prouocare, laceſſere, idq́ue dupliciter. Nam aliquando extra forum eſt, aliquando in foro, conſtruiturq; utroque modo cum duobus accuſatiuis. Extra forum poſuit Xenophon. οὐχ ἃ κρείσσων ἤδει ὤν, ταῦτα προὐκαλεῖτο τοὺς συνόντας, Nõ ijs ludicris æquales prouocabat, quibus ſe ſuperiorem eſſe cõfidebat. In foro, Demoſt. πρὸς παντὶ τὴν προκαλοῦνται πρόκλησιν ἡμᾶς ὡς οὐ δεξομένους, Optionẽ nobis

nobis offerebant uelut nō accepturis. Eſt enim προκαλεῖσθαι πρόκλησιν, conditionem offerre. & prouocare hominem aliquo iudicio. Sic προκαλεῖσθαι δίκην, apud eundem Demoſthen. ibidem. Sic Maxim. lib. 2. Pertinacius progreſſa contentione, Valerius Luctatium ſponſione prouocauit. Προκαλεῖσθαι διαιτητήν. Offerre arbitrum, arbitrio laceſſere. Προκαλεῖσθαι τοὺς οἰκέτας, id eſt βασανίζεσθαι, εἰς βάσανον αἰτεῖσθαι: quod ſeruos in queſtionem poſtulare Cic. dixit. id quod inopia probationum olim fiebat etiam in controuerſijs ciuilibus. Huc pertinet, cum etiam aliquando ponitur pro denunciare quippiam aduerſario, teſtatoq́; prædicere, de quo plura Bud. Com..

Προκαλέστερον. promptius, paratius.

Προκαλέω. μ. ήσω. π. ηκα.

Προκαλίζω. μ. ίσω. π. ικα. prouoco, ſicut προκαλοῦμαι, ſuadeo, rogo, προτρέπω. Actiu. accuſ.

Προκαλινδέομαι. prouoluor, & προκαλινδούμενος. prouolutus.

Προκάλυμμα. ατος. τό. cooperimētum, protectio.

Προκαλύπτομαι. oppono pro uelamento, προΐσχομαι. Vnde pro prætexere ponitur, & prætendere, ſiue colorare, ut apud Vergil. Hoc prætexit nomine culpam.

Προκάμνω. laboro.

Προκάμπηλος. ου. ὁ. de plantis dicitur, quæ ubi primum in rectum altius uenerint, rurſus terram uerſus inclinant.

Προκάρδιον. τό. locus pectoris qui eſt ſub mamillis, præcordia.

Προκάρηνος. ου. ὁ. prẹceps, capite deorſum uergēs.

Προκαταβάλλομαι. ordior, præmolior, auſpicorque, fundamentum pono & iacio.

Προκαταβάλλω. repræſento, ante diem ſoluo. Sic Longol. Epiſt. li. 1. Sed quia non horum eſt neque temporum, neque morum, æs alienum ad diem diſſoluere, nedum gratuitam pēſionum pecuniam præſentare.

Προκαταβλήματα. ατος. τό. quod primo ſoluitur, ſicque appellabatur Athenis præſentatio penſionis uectigalium prima, quam & προκαταβολὴν uocabant. ad alterum enim terminum (ut duo definiebantur termini emptori) pecunia, quæ erat reliqua ſoluenda, προσκαταβόλημα dicebatur.

Προκαταγινώσκω. prẹiudico. Genit. & accuſ. Vnde προκατεγνωσμένη δίκη, quæ præſumpta opinione damnata eſt, antequām cauſa agatur. Bud. Com.

Προκατάγνωσις. præiudicium.

Προκαταδύω. demergo, occido.

Προκατακλίνομαι. præſideo, in eminentiori loco diſcumbo.

Προκαταλαμβάνω. præoccupo. Actiuum. accuſat. iungitur.

Προκαταλέγω. addo in catalogum.

Προκατάληψις. ἡ præoccupatio. fit autem, (ut inquit Rufin.) cum id quod aduerſarius arrepturus eſt, aut quæ obiecturus, præſumimus ac prẹdicimus. Latine, inquit, præceptio uel anticipatio dicitur. Vide πρόληψις.

Προκαταλύω. μ. ύσω. π. υκα. derogo, prius diſſoluo.

Προκαταπίνω. prius deuoro.

Προκατάργματα. τά. libamina ſacrificiorū, quẹ fiebant antequam hoſtiam ferirent, προθύματα.

Προκαταρκτικόν. τό. cauſa euidens, cauſa morbi externa, quæ extrinſecus aduenit, corpuſq́; alterat, cauſam initialem dixit Hermol. Barb. externam & laceſſentem Cornarius. dicitur & προκατάρχον αἴτιον. Diuerſa ab hac eſt interna cauſa, quam προηγούμενον. uocant.

Προκαταρκτικός οῦ. ὁ. euidens.

Προκατάρξις. principium & origo. προκατάρξις τῆς δίκης, litis conteſtatio.

Προκατάρχομαι. auſpicor. προκατάρχεσθαι δίκης, litem conteſtari.

Προκατάρχω. præexiſto, anteuerto, antegredior. προκατάρξαν αἴτιον. cauſa antecedens antegreſſam dixit Cicero. Eſt etiam præpolleo, antiquiore loco numeroq́; habeor. Bud. Com.

Προκατασκέπτομαι. exploro.

Προκατασκευάζω. μ. άσω. π. ακα. præparo.

Προκατασκευή. ἡ. præſtructio, prẹparatio. Procataſceue (inquit Rufin.) fit cum rei de qua acturi ſumus colorem prẹparamus, atq; prætēdimus. Latinè dicitur præparatio.

Προκαταφεύγω prius fugio.

Προκαταχρῶμαι. antè conſumo, antè profundo, & abſumo.

Προκατειλημμαί σε. anteuerti tibi.

Προκατέχω. iam pridem poſſideo, præoccupo.

Πρόκαυτα. prædicta, prius audita.

Πρόκειμαι. propoſitus ſum, manifeſtus ſum.

Προκείμενον. τό. id quod agitur, id de quo agitur uel ambigitur, id quod incidit in diſputationē, res quæ propoſita eſt.

Προκείμενος. ου. ὁ. exporrectus ad ſpectandum, expoſitus.

Προκεῖσθαι. adhiberi, attribui.

Προκελευσματικός. pes metricus quatuor ſyllabis breuibus conſtans.

Προκελεῦσαι. iubere, προκελεύσαι.

Προκεχειρισμένος. omnibus obuius, proiectus cō temptus.

Προκέφαλος. ου. ὁ. qui eſt capite acuminato, ut upupa. Apud Grāmat. dicitur uerſus προκέφαλος, ſiue μακροκέφαλος, cuius initiū geminatur, à qua ſi

à qua ſi caput auferas, uelut ſuperfluũ reſegmẽ ſanum efficies uerſum, uel, ſi συνιζήσῃ medice ris & in dactylum confles, qualis eſt ille, ἢ οὐχ ἅλις ὅτι γυναῖκας ἀναλκίδας ἠπεροπεύεις, huic opponitur ἀκέφαλος. Euſt. Iliad. ι.

Προκήνκος. ου. ὁ. cultellus, phlebotomum, Hippocrati.

Προκηρύττω. miſſo præcone acccrſo.

Προκινδυνεύω. μ. εύσω. π. ευκα. pro aliquo periclitor. Actiu. accuſ.

Πρόκλησις. ιος. ἡ. prouocatio, proteſtatio, præcatio, libellus de mancipiorum quæſtionibus, aut teſtimonio, quemadmodum ex ſuo uerbo προκαλεῖσθαι cognoſcere licet, ut atteſtatur Harpoc. in Rhetorico Dictionar. Propriè autem eſt (ut ſcribit Bud. Com.) denunciationis genus, cum partes extra iudicium diem conſtituunt ex compoſito, uel alter alteri diem dicit ad aliquem actum iudicio procul agendum, ut fit, uerbi gratia, cum exhibitoria eſt petitio ad inſtrumentum exſcribendum. Vide κλῆσις in Ammonio.

Προκλητικός. οῦ. ὁ. efficax ad prouocandum quippiam.

Πρόκλητος. prouocatus, promptus.

Προκλητός. &

Πρόκλυτος. ου. ὁ. præauditus, præcognitus.

Προκοίλιος. uerſus uocatur, cuius ueluti aluus intumeſcit, cõtractioneq; indiget, qualis eſt primus Iliad. uerſus, ubi in πηληϊάδεω, ε, in ω, abſorbetur. Euſt. Iliad. ζ.

Προκοιτέω μ. ήσω. π. ηκα. excubo. Neut. abſol.

Προκοιτον. ου. antethalamus, antecubiculum.

Πρόκοιτος. ου. excubitor.

Προκολακεύω. μ. εύσω. π. ευκα. præblandior.

Προκόλπιος. qui muneribus aliquem corrumpit, δωροδόκος. Eſt quoq; προκόλπιον τὸ πρὸ τοῦ κόλπου, uel πρὸ τοῦ σκοποῦ.

Προκομίζω. effero, profero.

Προκόμιον. ου. τὸ. coma appoſititia, antiæ, interprete Theodoro apud Ariſtot.

Προκόννησος. inſula ceruis abundãs. Διονύσιος γὰρ ὁ Ἀθηναῖος τὰς ἐλάφους πρόκας λέγει. Etym.

Προκοπή. ῆς. ἡ. felicitas, promotio. à προκόπτω.

Προκοπίς. ἡ. cæſaries.

Πρόκοπον. capulum.

Προκόπτω. μ. όψω. π. οφα. procedo, præcedo, proficio, διέρχομαι. Neutr. abſol.

Προκόσμημα. τὸ. ornamentum, externus cultus, apud Laërtium.

Προκόσμιον. ου. τὸ. ante mundi initium.

Προκόττα. tonſuræ genus, & capillamentum. κόττη enim caput eſt. & κόττοι gallinacei, ob capitis criſtam.

Πρόκριμα. ατος. τὸ. præiudicium, prælectio.

Προκρίνω. μ. ινῶ. π. ικα. κρίνω πρὸ τούτου, antepono, eligo, præfero, in primis cenſeo. Et προκριθέντες dicũtur, quorum nomina ad ſpem ſortiũ recipiũtur, quaſi eximij & ſelecti. Actiu accuſ.

Προκριτέος. ου. præferendus. (Bud. Com.

Πρόκριτος. ου. ὁ. electus, eximius, præcipuus. Dicuntur quoq: πρόκριτοι προκριθέντες, de quibus in προκρίνω.

Προκρόσια. τὰ. ſacrificium Cereris.

Πρόκροσσαι. aliæ ſuper alias, una poſt aliam. παρὰ τοὺς κρόσσους, οὓς κεφαλὰς καὶ ἀρχὰς τῶν ὀθονίων, ἔτι καὶ τῶν τειχῶν λέγουσι. Etym.

Πρόκροσσον. gradus, ſcala. Vnde πρόκροσσαι νῆες, naues ſibi iunctæ ſcalarũ inſtar, aliæ poſt alias, uel pronæ, in caput decliues, quaſi προκάρροσαι.

Προκυκλίς. pronuba, προμνήστρια.

Προκυλινδεῖσθαι. ad pedes alicuius ſupplicem de uolui, & προκυλινδούμενος prouolutus.

Προκυμαία. murus ędificatus ad repellendum fluctus.

Πρόκυμος. ου. ὁ. alacris, promptus, πρόθυμος.

Προκύπτω. μ. ύψω. π. υφα. inclino, emineo, obliquato capite proſpicio.

Προκύων. ὁ. nomen ſyderis & ſtellę apud Proclũ de ſphera, minor canis, quando maiorem canẽ matutino ortu precedit, dictus, apud Aratum.

Προκώνιον. τό. ſuffimenti genus: aut hordeum nõ ſiccatum & frixũ, teſte Ariſtoph. Grammatico, aut triticũ melle confectum & in ſole toſtum. Etym. ut alij milium freſum cum aromatibus.

Προκώνιον. τὸ. polenta ex hordeo recenti, uel aut nondum toſto. Gal. in gloſſ. Photion triticum toſtum interpretatur.

Πρόκωπος. ου. ὁ. nudus, ut enſis, Herodiano. πρόκωπον ἔχων τὸ ξίφος dicitur ὁ ξιφήρης, id eſt qui ad capulum manu admota, ſtringendi occaſionem expectat. Bud. Cõ. Dicitur etiã anteretes in naui quem ob remigẽ appellare poſuimus.

Προλάλος. præceps in dicendo.

Προλαμβάνω. præoccupo, anteuerto, occupo, prę ſumo, ſiue anticipo, ut Cic. dixit. Conſtruitur cũ accuſatiuo & datiuo. Theophr. 8. ὅπως προλάβωσι ταῖς εὐδίαις τὴν αὔξησιν, Vt incremen tum præſumere ualeant clementia temporis. Alibi idem cum genitiuo poſuit, προλαβεῖν τοῦ χειμῶνος, anteuertere hyemi. Vnde ponitur aliquando pro φθάνω, & præcedo, προτρέχω, Syneſ. Ex quo & οἱ προλαβόντες, maiores & de ceſſores & anteceſſores. Eſt etiã opinione præſumo, exiſtimo. Plut. in. Caeſ. ὃν ἔφην εἶναι προλαβόντες. Inde Iuriſconſulti proſumo dicunt, pro opinione anticipata ducor. οἱ προειλημμένοι πάθει dicitur Luciano qui grauiore animi motu præpediti ſunt & affectibus obnoxij.

Πρόλαλος.

Πρόλαχος.τὸ.prima portio quæ ſorte ducitur.
Προλεαίνω.μ.ανῶ prælino.Actiu.accuſ.
Προλέγω.μ.ξω.π.χα.prædico.Actiu.
Προλείπω.μ.ψω.π.φα deſero.Actiu.
Προλεχίζω.inſidior.
Προλήνιον.ου.τὸ.torcular.
Προληπτικὸν.οῦ.præſumptum.
Πρόληψις.ιος.ἡ.opinio anticipata,cogitatiõ quę iam animũ occupauit.Cicero anticipationem & prænotionem uertit,& rerum notitiam quã eandẽ & ἔννοιαν uocauit in Lucullo. Iuriſcõſ. uocant preſumptionem. Prolepſis (inquit Rutilius Lupus)eſt cum id quod aut in aduerſarij cauſa,aut in iudicis opinione eſſe aut fore arbitramur contrarium nobis,præoccupamus dicere & cum ratione diſſoluere. Hanc figuram ſuperius Procatalepſin uocamus. Per partes referat totũ,aut poſt facta prolepſis.Io. Deſpauterius.Prolepſis (inquit Rufinian.) eſt,cum ante numerus redditur uerbis,quàm res perſonæ affiniantur.Latini appellari poteſt præſumptio uel anticipatio,ut:Nec tantum Rhodope miratur & Iſmarus Orphea.&,Interea reges,ingenti mole Latinus. Quadrijugo uehitur curru.
Προλιμοκτονῶ.fame macero & conficio.
Προλόβιον.ου.τὸ.prominentia auriculę infimę,quę λοβὸς dicitur.
Πρόλοβος.ου.ὁ id quod πρηγορεὼν,id eſt ſinus prominens in gutture auium,in quem aues recentes cibos immittũt. Latinis ingluuies dicitur, ut Gaza uertit ex Ariſtotele.
Προλοβώδης.εος.ὁ.ἡ.guloſus, ingluuiei ſimilis.
Προλογίζειν.præfari,πρότερον λέγειν.
Πρόλογος.ου.ὁ præfatio,prologus.
Προλοχίζω.prius inſidias ſtruo.
Προλύται.οἱ.literarum candidati apud Iureconſult.
Προμάλη.maza.
Πρόμαλος.genus ſylueſtris arboris.Etym.myrica uel ut quidam uitex.
Προμάμμα.ης.ἡ.proauia.
Προμαντεία.ας ἡ clarior locus oraculorum.
Προμαντεύομαι.μ.εύσομαι.π.ευμαι.prædiuino. Depon.accuſ.
Προμαντεὺς.ὁ.Neptuni cognomentũ apud Thurios,Lycoph. Vide in πρόφαντος.
Προμαχέεσθαι.ſtrenuè ſe gerere in prœlijs, in prima acie pugnare.
Προμαχεῶν.προμαχών.
Προμαχίζω.μ.ίσω.π.ικα. in prima acie pugno. Neut.abſol.
Προμάχομαι.idem.
Πρόμαχος.ου.ὁ.anteſignanus,in prima acie pugnans.Item genus placentę.Item is qui prębibendo cęteris pręibat uelut prępugnans, apud Athen.

Προμαχὼν ῶνος.ὁ.propugnaculum,pinnę, minę.
Προμελετάω.μ.ήσω.π.ηκα premeditor.
Προμελέτησις.εως.ἡ.premeditatio.
Προμένειον.τὸ.mali punici genus,à Promeno quodam Cretenſi dictum.Nicand.
Προμετρητής.qui triticũ aliasq; fruges uendentibus menſurandi officium pro mercede exhibet.
Προμετωπίδιον.ου.τὸ.frõtale, ornamentum equi circa frontem.
Προμετωπὶς ίδος ἡ pellis frontis.
Προμέω predor.
Προμήθεια.ας.ἡ.prudentia,prouidentia,cura.
Προμηθεύομαι.τὸ.προμηθέω.
Προμηθεύς.έως.ὁ. is cui antequàm res aggrediatur ſuppetit conſilium.
Προμηθέω.μ.ήσω.π.ηκα.τὸ προμηθοῦμαι.
Προμηθὴς.έος.ὁ.ἡ.prouidens,prudens.
Προμηθήτρια.ας ἡ.προμνήστρια.
Προμηθοῦμαι.proſpicio, prouideo,conſilio malis imminentibus occurro.
Προμήκης.εος.ὁ.ἡ.prolixus.
Προμήτωρ.ορος.ὁ.auus ex matre.
Προμνάομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.τὸ προξενῶ καὶ μνηστεύομαι hoc eſt alicui ſtipulor,pro alio ambiõ & ei concilio. Plut.in Lucul. προμνώμενος αὐτῷ τὴν κιλικίαν.Eſt etiam pronubę ſiue nuptiarũ cõglutinatricis officio fungor. Videtur etiam accipi pro uxorem deſpondere. Bud.Com. Item hortor & ſuadeo Plutarch. cõment de recto audiendi munere.
Προμνησαμένη.ἡ.pronuba.
Προμνηστεύομαι.τὸ.προμνάομαι.
Προμνηστικὴ.ars τῆς προμνηστρίδος,quaſi conciliatrix;ars cõciliandi & copulandi.
Προμνηστῖνοι.alius poſt alium,ſigillatim. οἱ προμένοντες ἀλλήλους,καὶ μὴ ἅμα πάντες προϊόντες. ἀλλὰ κατὰ τάξιν,καὶ ἐφεξῆς.
Προμνήστρια.ας.ἡ. pronuba nuptiarum conciliatrix,προξενήτρια.
Προμνηστρὶς ίδος.ἡ.idem.
Πρόμοιρος.ου.ὁ.intępeſtiuus.& de morte pręmatura dicitur.
Προμολὴ ῆς.ἡ.cacumen,eminentia,ἡ πρώτη πρόφασις τῶν ὀρῶν.
Προμόλω.accedo.
Προμολὼν.όντος.ὁ.procedens.
Πρόμος.ου.ὁ.primus, πρόμαχος.
Προμυλαίνειν.pronum eſſe,labia protendere.
Προμυλαία.ας.ἡ.dea quę molis pręſidebat.
Προμύσσω,uel προμύττω.μ.ξω.emũgo,ut προμύξαι τὸν λύχνον,emungere lucernam.μύξαι enim dicuntur nares.
Προναία.ſtatua Palladis in Delphis.παρὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ ἱστᾶσθαι.Etym.
Πρόναον.τὸ.ueſtibulũ templi,aut lucus ante fanũ.
Πρόναος ου.ὁ.ante templum ſtans,protemplum, uel pro-

uel protemplaris, Valla interprete. ut Herodo. 1. προνηΐα, Minerua, quam tamen alij à prouidentia πρόνοιαν uocant.

Προνέμω. μ. μῶ. promoueo. Actiu. accuſ.

Προνηςεύω. pridie feſti ieiuno.

Προνοέομαι. τὸ προμηθεύομαι. proſpicio, prouideo. Vnde προνοοῦμαί σου, conſulo commodis tuis, καὶ πρόνοιαν ποιοῦμαι. Eſt etiam de induſtria facio, & conſultò aggredior, quod etiam ἐκ προνοίας ποιῶ dicitur.

Προνοέω. μ. ήσω. π. ηκα. idem.

Προνοητής. οῦ. ὁ prouiſor.

Προνοητικόν. οῦ. &

Πρόνοια. ας. ἡ. prouidentia, anus fatidica Stoicorum, & prudentia, quoniã hæc potiſſimus prouidet. Cic. Vnde πρόνοιαν ποιεῖσθαι, id eſt ὑπόλογον ποιεῖσθαι, ἐπιστρέφεσθαι, rationem habere alicuius rei & curare. Ἐκ προνοίας, conſultò. πρόνοια uocabatur etiam Pallas διὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ ἱδρῦσθαι, quod indicat Aeſch. contra Cteſiphon. ὠνομάζετό τις παρὰ Δελφοῖς ἀθηνᾶ. πρόνοια alij dictum uolunt ὅτι προὐνόησεν ὅπως τέκοι ἡ λητώ. Harpocrat.

Προνομαία. ας. ἡ. proboſcis elephanti.

Προνομεία. ας. ἡ. prædatio.

Προνομεύς. depopulator.

Προνομεύω. μ. εύσω. π. ευκα. perago, prædor.

Προνομή. ῆς. ἡ. paſcua. Itẽ direptio, captiuitas poſt uictoriam belli.

Προνομία. ας. ἡ. priuilegium, prærogatiua, authoritas. interdum direptio. Interdum proboſcis elephanti, quæ & προνόμιον dicitur.

Πρόνομος. ου. ὁ. Pronomus, proprium tibicinis nomen.

Πρόνοος. ου. ὁ. prouidus.

Προνωπής. ής. ές. ὁ. ἡ. facilis, promptus, κατάφορος. pronus, extenſus, præceps, paratus.

Προνούστερος. prudentior, prouidentior.

Προνώπιον. ου. τὸ. quicquid ad fores primũ occurrit, ut ueſtibulũ, προκείμενον, ſicut γνώπιον, quod intus cuiq; expoſitum eſt, & loca ubi imagines exponebantur.

Προνώπιος. propitius, propitiatio.

Πρόξ. κός. ὁ. animal ceruo ſimile, capra cornuta, ἐλάφου γέννημα. Philetas πρόκας dici putat ceruos qui primo pepererunt. quaſi πρωτοτόκους.

Προξενέω. μ. ήσω. π. ηκα. concilio uſurã uel aliũ contractum, interpres ſum uſuræ faciendæ, Demoſth. Refertur & ad alias quaſcunq; res, quas alijs cõparare & conciliare contendimus, idq; cum datiuo. Plut. οἱ ταύτην καὶ ἄλλοις τὴν ἡμῖν προξενοῦντες. Gregor. ταύτας σοι προξενῶν τὰς μονάς. Manſiones cœleſtes tibi concilians. Eſt etiam hoſpitio publico ſuſcipio, & hoſpitij neceſſitudine alicui cõiungor. Cũ genit. Xenop. διὰ τὸ προξενεῖν ὑμῶν, Quòd mihi hoſpitij neceſſitudo uobiſcum intercedit. Bud. Com.

Προξενητής. οῦ. ὁ. proxeneta, id eſt licitator, mediator, conciliator, & interuentor, quaſiq; conciliator hominum inter ſe ſtipulantium & ſpondẽtium, aut quemuis contractum, conuentumq; ineuntium. Bud. Com.

Προξενήτρια. ας. ἡ. conciliatrix.

Προξενία. ας. ἡ. amicitia, hoſpitalitas, neceſſitudo hoſpitij & priuata & publica, commeatus.

Πρόξενος. ου. ὁ. ἄλλος, πρεσβάτης, ὁ κοινὸς τῆς πόλεως ὅλης φίλος, hoſpes publicus, qui legator ciuitatum honoris cauſa ſuſcipit. Accipitur & pro priuato hoſpite. Gregor. translatè poſuit, μυστηρίου λαμπρότητος πρόξενον, id eſt, conciliatiuum. Bud. Com. Ammonius diſtinguit ab ἰδιόξενος & δορύξενος.

Προοδιπορέω. ῶ. præcurro, præmonſtro uiam, ul am præeo.

Προοδοποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. facio uiam, uiam munio, & aditum patefacio. Vnde & pro præparare, & quaſi imbuere ponitur. Accuſ. & datiu. ut προοδοποιῶ σοι ἐμαυτόν, Sum tibi author & exemplum præbeo.

Προοδοποιοῦμαι. procliuis ſum, præparatus ſum, pronus & obuius. Et προωδοπεποιημένος, præparatus, expoſitus.

Πρόοδος. ου. ὁ. progreſſus.

Προόδων. οντος. ὁ. qui dentes habent exertos.

Προοικονομέω. procuro.

Προοιμιάζω. μ. άσω. π. ακα. proludo, proœmium facio. Neutr. abſol.

Προοίμιον. ου. τὸ. proœmium, præludiũ, præfatio, à πρὸ & οἴμη. oratio qua auditoris animum, ad argumentũ cum attentione percipiendum cõparamus, ac proprie uocatum ab antiquis προοίμιον quod in principio à citharœdis cantabatur. unde Cic. de Orat. Connexũ autem ita ſit principium conſequenti orationi, ut non tãquam citharœdi proœmium affictum aliquod, ſed cohærens cum omni corpore membrũ eſſe uideatur. uide in Chil. Eraſ. προοίμια magna.

Προολεῖ. prodit, deſerit, perdit.

Προοπτέον. proſpiciendũ eſt.

Προόπτος. ου. ὁ. præuiſus, præcognitus, manifeſtus, cõſpicuus.

Προοράομαι. & προοράω. τὸ προγινώσκω, προμηθεύομαι, prouideo, proſpicio.

Προορατικοί. οἱ. qui proſpiciunt futura.

Προορίζω. μ. ίσω. π. ικα. decerno, prædeſtino, præſtituo, præfinio. Vnde προωρισμένοι, prædeſtinati, ſelecti & deſignati, ἀπόλεκτοι, ἀφωρισμένοι. Προορίζεσθαι etiam ſignificat idẽ quod τὴν οὐσίαν ἢ τὴν οἰκίαν ἀφορίζεσθαι, hoc eſt oppignorationis & hypothecæ notam apponere. Bud. Com.

Προορισμός.

Προορισμός. præfinitū, prę ſtitutum, prędeſtinatio.
Προοῦ. emitte, protende.
Πρόοργον. muſtum, quod priuſquam uuæ calcentur ſponte diſtillat.
Προοχὴ ῆς. ἡ. eminentia.
Πρόοψις. ιος. ὁ. proſpiciētia, pręuiſio, proſpectus.
Προπαγής. έος. prominulus, protuberans, Lucianus, ὀφθαλμοὶ δὲ προπαγεῖς.
Προπάθεια. ἡ præludiū morbi, aduentatio morbi.
Προπαιδεία. τὰ πρῶτα μαθήματα (inquit Suid) quæ & προπαιδεύματα dicuntur, hoc eſt liberales artes, quæ ante Philoſophiam theologiā que doceri debent. Bud. Com..
Προπαιδεύω. μ. εύσω. π. ευκα. prædoceo.
Προπαίζω. illudo, præludo.
Πρόπαις. αιδος. ὁ. leno, magno.
Πρόπαλαι diu.
Πρόπαν totum per totum.
Πρόπαππος. ου. ὁ proauus.
Προπαραβάλλω. aggero.
Προπαράληψις. εως. ἡ præaſſumptio & figura, cū ad finē dictionis aliquid accedit, quam eandē nonnulli παραγωγὴν uocant, cōtrariam ἀποκοπῇ. Diomedes tamen diſtinguēdos exiſtimat, (quem cōſule.
Προπαρασκευάζω. præparo.
Προπαρασκευή. ἡ præparatio.
Προπάροιθεν, & πρόπαρ per apocopen. corām, antea. Eſt autem aduerb. temporis & loci.
Πρόπας. præpoſitione redundante pro πᾶς, uniuerſus omnis.
Προπάστιον. ante thalamum locus.
Προπάτωρ. ορος. ὁ propater, id eſt primus pater, principium alicuius generis.
Προπεμπή. ῆς. ἡ. deductio quæ honoris cauſa fit.
Προπέμπομαι. producor.
Πρόπεμπτα. quinta pars ſolutionis. καὶ τρεῖς ἡμέρας πρόπεντε.
Προπέμπω. μ. έμψω. π. εμφα. prēmitto, comitor, cum pompa aſſequor, deduco honoris gratia. Actiu. accuſ. Et οἱ προπέμποντες dicuntur ante ambulones præcedētes, qui ſcilicet principem antecedunt, qui uero ſequuntur οἱ ἐπόμενοι.
Προπεριζόμενος. complectens, ἀγκαλιζόμενος.
Προπερονέω. μ. ήσω. π. ηκα. penetro. Actiu.
Προπέρυσι. anno ab hoc tertio. πέρυσι enim ſuperiore anno ſignificat.
Προπέτεια. ας. ἡ. immodeſtia, temeritas, lingua in frænata, contumacia.
Προπετές, præcipitanter Eraſ. uertit.
Προπετής. έος. ὁ. ἡ. temerarius, proteruus, immodeſtus, incontinens, petulans, προπίπτων πρὸ τοῦ λογισμοῦ, Heſych. Item exertus, de lingua apud Hipp. προπετὴς γέλως, uiſus effuſus.
Προπέφανται. prædicta ſunt, manifeſta ſunt.
Προπεφυκώς. ότος. ὁ. ἡ. affixus.
Προπηλακίζω. μ. ίσω. π. ικα uitupero, conuicior, laceſſo, ὑβρίζω. Actiu. accuſ.
Προπηλακισμός. οῦ. ὁ uituperium, irritatio, contumelia. Vide αἰκία apud Ammonium.
Πρόπλοι νῆες. αἱ. naues quæ præmittuntur, exploratoriæ. Bayf.
Προπρηνής. έος. ὁ. ἡ. decliuis, præceps, pronus, malim προπρεὼν ης ut infra.
Προπίνω. prius bibo, honoro aliquem uino, poculū cum uino trado, προπίνειν ἐστὶ κυρίως inquit Pindari interp. ἅμα τῷ πώματι καὶ τὴν φιάλην χαρίζεσθαι. Demoſtheni quoq; proditores patrię, hoſtibus προπίνειν dicuntur. Neutr. per metaphoram quandam quaſi ad occupandam inuictantes & ultro allucientes alios. In oratiōe περὶ παραπρεσβ. πρὸς πίνει τὴν ἑλλάδα. (dixit.
Πρόπιον. ου. τό. oraculū, uaticiniū.
Προπλόος. ου. ὁ prænauigans. uide πρόπλοι.
Πρόπλους. nauis quę premittitur, apud Thucyd. & Pollucem, actuaria.
Πρόποδες ὄρους, ſcopuli excurrentes à rupe, ſaxa procurrentia dixit Vergil.
Προποδίζω. μ. ίσω. π. ικα. progredior, ingredior.
Προποδῶν. aduerb. præſens, ante pedes. (nit.
Προπολεμέω. μ. ήσω. π. ηκα. propugno. Actiu. ge-
Προπόλιος. ου ὁ. ſuburbanus, à πόλις: Item ante tēpus canos producēs à πόλιος. Aelius Dion.
Πρόπολις. ιος. ἡ. craſſior materia & uiſcoſa in fundamentis operum, quæ apes inſtituunt.
Πρόπολος. ου. ὁ. ἡ. miniſter, famula, ſacrificus, ędituus, apud Herodo. πρόπολος proprie uidetur eſſe famulus aut ancilla heram præcedens, ut ἀμφίπολος pediſſequa, aut herilibus miniſterijs intenta, ſic ferè Euſt. Il. π.
Πρόπομα ατος. τό. propinatio, apud medicos ueteres potio eſt mellita, ex uinō & melle deſpumato cuiuſmodi ferè eſt qui ſyrupus nuncupatur.
Προπομπή. profeſtum.
Προπομπία. ας. ἡ præmiſſio, præitio, deductio, comitatus cum pompa.
Προπομπός. οῦ. ὁ. dux, præmiſſor.
Προποντίς. ίδος. ἡ. Propontis. hoc eſt mare illud quod ante Pontum Euxinum. eſt, Byzantio adiacens.
Προπορεύω. procedo.
Πρόποσις. ιος. ἡ. propinatio.
Προποτισμός. οῦ. præbibitio.
Πρόπους. οδος. ὁ. qui prægrandis eſt pedibus. & nomē ſtellæ apud Proclum de ſphæra. quæ pedes geminorum præcedit, πρόπους, quaſi præpes. Item πρόποδες. eminentes montiū partes & inſulæ quædam è regione Aegypti.

Προπελωής p̃ceps, p̃nus. ſuperi' legitur προπετής

Προπροκυλινδόμενος. ſupplex ad pedes deuolutus. ubi præpoſitio geminata emphaſim notat, ſcilicet ualde ſuppliciter, uel diu admodum.

Πρόπτωσις. ἡ. procidentia uueæ tunicæ oculi, apud medicos, cum uehementi motu procidit oculus, uel aliud membrum. Dioſcor. de Naphtha loquens, dicit conferre πρὸς πνίγας ὑστερικὰς καὶ προπτώσεις, hoc eſt, interprete Marc. Verg. ad muliebrium locorũ in fœminis ſtrangulationes & procidentias.

Προπύθομαι. præſcio, prænoſco.

Προπύλαιον. τὸ. &

Πρόπυλον. ueſtibulũ, id eſt, locus ille ante ianuas inter fores domus & uiam medius relictus, in quo qui dominũ eius domus ſalutatum uenerant, priuſquam admitterentur, conſiſtebant, & neq; in uia ſtabant, neq; intra ædes erant. Significat etiam ingreſſum templi.

Προπωγώνιον. τὸ. lanugo, prima barba.

Πρόπωνα. τά. fauſta, prompta, obuia & expoſita.

Πρόρινος. ὁ. intercus, adiectiue.

Προρραίνω. reſpergo.

Πρόρρησις. ἡ. uaticiniũ, prędicatio, pręceptũ.

Πρόρριζον. radicitus, προθέλυμνον.

Πρός. genitiuo iuncta uim habet eandem, quam per iurantis. ut πρὸς τοῦ Διός, id eſt, per Iouem. Datiuo iuncta ponitur pro iuxta, prope, ſuprà. ut πρὸς τοῖς ποσί, πρὸς τούτοις. id eſt, ad hæc, præterea. Accuſatiuo ad, & propriè motum ad rem animatam ſignificat. Aliquando ſine caſu præterea ſignificat. Iſæus, προῦδωκε μὲν αὐτῇ, δύο καὶ εἴκοσι μνᾶς, καὶ πρός. & amplius. In compoſitione interdum inſuper ſignificat & præterea. interdũ ſimul, unà. Tradũt pręterea Grammatici multa & uaria de huius præpoſitionis uſu, quæ hic utcunque accipies. Oratio Demoſthenis πρὸς Λεπτίνην dicitur, & non κατὰ Λεπτίνου, quia ſcilicet ex formula τῆς τῶν παρανόμων γραφῆς, poſt annum accuſari legiſlatores non poterant, quare ad eum potius quàm cõtra eum, legem ab eo latam accuſat poſt annũ, quaſique apud eum. Denotat item originem, ut πρὸς ἀνδρῶν, πρὸς γυναικῶν, apud Iſoc. in Orat. de Iugo, pro quo ad uirilẽ ſtirpem: & quo ad maternũ genus: Latini ab agnatis illud, hoc à cognatis efferunt. Pauſ. ὄντες Νηλεῖδαι τὰ πρὸς μητρός, Cognatione Nelidæ hoc eſt, à Nelida genus maternum ducentes. Interdum ponitur pro eo, quod Latinè dicimus, quod pertinet ad, ut πρὸς θεοῦ καὶ πρὸς ἀνθρώπων ἀναίτιος. Idẽ uſus Latinis in præpoſitione à. Plaut. A morbo ualui. Cicero, Sumus enim flagitioſè imparati cum à militibus, tum à pecunia. Liuius, Quietum deinde tempus fore uidebatur reliquum æſtatis tempus, fuiſſetq; per Pœnum hoſtem. Dicitur idem aliquando per περί, χάριν, & ἕνεκα, & διά cum genitiuo aut accuſatiuo. Interdum officium denotat, ut πρὸς ὑμῶν ἐστι, officij noſtri eſt, nobis decorum eſt. Inde πρὸς τρόπου, ex moribus cuiuſque, ſecundum quod conuenit, aut conſentaneum eſt, Et hæc cum genitiuo. Nam cum accuſatiuo ſimiliter uarij uſus eſt. Μάχομαι πρός τινα, pugno cum aliquo, id eſt contra. Sic Cice. pro Font. A quo periculo defendite iudices ciuem fortẽ. Πρὸς αὐτὸν αὐτοῦ, Sibi cõuenienter, Ariſtot. Polit. 7. Πρὸς τὸ προσῆκον, prout cuiq; conſentaneum eſt, & conueniens: quod etiam dicitur κατὰ τὸ προσῆκον, Iſocr. Item ἡ πρὸς ὑμᾶς φιλία, amicitia quæ inter nos intercedit. Conuenit & per mutationibus & compenſationibus, ut Theophraſt. de balſamo ſyncero, quod ſcribit uendi δὶς πρὸς ἀργύριον, id eſt, argento ad drachmã, ut interpres exponit: uel bis tanto argenti, ut Bud. Significat etiam propter, ut πρὸς ὅν, cuius gratia. Sic πρὸς χάριν, pro χάριτος ἕνεκα, ut πρὸς χάριν διαλέγειν, πρὸς χάριν ὁμιλεῖν, cum aliquibus conuerſari ad ęmerendam eorũ gratiam. Πρὸς χάριν πράττω, facio gratia inductus. Πρὸς ἔχθραν, inimico animo. Πρὸς ὀργήν, iracunde. Πρὸς ἔπος, & πρὸς λόγον, uel potius πρὸς λόγου, ad rem quæ agitur. ut ἐὰν πρὸς λόγου τι ᾖ. Si ad rem pertinere uideatur. Πρὸς ἑαυτόν, ſecum ipſe, & ſolus: quod etiam ἐφ' ἑαυτοῦ dicitur, & καθ' ἑαυτόν. Τὸ πρὸς ἐμέ, quod ad me pertinet. Seruit etiam contentioni, id eſt cõparationi, ſicut præ apud Latinos, ut præ nobis beatus uideris. Plato de Rep. 6. ὥς γε πρὸς τὸν ἅπαντα χρόνον, Si cũ æuo compares, & cum æternitate, uel præ æuo. Quin & cum datiuo elegantia nõ caret, ut πρὸς τούτῳ εἰμί, id eſt ſum deditus, uel occupatus & intentus, hoc meditor, hoc ago. quod & Latini non inuenuſte, in hoc ſum, totus in illo erã. Plato. in Phæd. πρὸς τῷ εἰρημένῳ λόγῳ ἦν ὁ Σωκράτης Sic πρὸς αὑτῷ εἶναι, pro ſecum ipſe meditari. Sunt & aliæ quędã locutiones ex hac præpoſitione, ut πρός τινος εἶναι, alicui ſtudere & fauere, & eũ tueri adiuuareq;. Eſtq; hoc Atticorum peculiare, ſic Ariſtides, τοῦτο πρὸς ἡμῶν ἐστι, pro ὑπὲρ ἡμῶν, hoc à nobis facit. Idem fit in præpoſitione à apud Latinos, qui ab aliquo facere, ſtare uel eſſe dicunt, pro adiuuare & defendere aliquẽ, uel cauſam alicuius defenſionemq; confirmare. Cice. Stabat à mendacio contra uerum. Πρὸς ἀγαθοῦ idem quod ἐπ' ἀγαθῷ, ſalubriter, Ariſtotel. de Mundo. ſic Galen. πρὸς κακοῦ ὄν, pro incõmodo dixit,

do dixit, ut πρὸς κακοῦ γίνεται, nocet. Πρὸς καθαρότητα ἀφέστηκε, pro κατὰ καθαρότητα, diſtat claritate. Πρὸς τὸ παρὸν, in præſenti, in præſens, id eſt in re ipſa ἐν τῷ παραχρῆμα. & Græcis ſic uſurpatur, ut Latinis in præſenti, non ſolum de inſtanti, ſed etiam de alijs temporibus. Πρὸς δὲ & προσέτι aliquando aduerbialiter ponuntur pro præterea & amplius, quemadmodum & de πρὸς dictum eſt. Sed de his & ſubſequentibus copioſius. Bud. Com.

Πρὸς αἵματος. cognatus, conſanguineus, apud Sophocl.

Πρὸς ἀκρίβειαν. diligenter.

Πρὸς ἀκτῖνα. orientem uerſus.

Πρὸς ἀλλήλους. mutuò, inuicem.

Πρὸς ἀφθονίαν. abundè.

Πρὸς ἀφοσίωσιν. defunctoriè.

Πρὸς βραχύ. pauliſper.

Πρὸς δέ. inſuper.

Πρὸς ἑαυτούς. inter ſe, ſecum.

Πρὸς ἐμοῦ ἐστι mihi eſt familiaris, propinquus, amicus.

Πρὸς ἕτερον εἶν. referre ad aliorum commoda, & πρὸς ἕτερον ἄρχων. aliorum res curat, & aliena commoda tuetur.

Πρὸς ἡμᾶς ἐστι. in nobis ſitum eſt, penes nos eſt.

Πρὸς ὀρθὴν καὶ ὀρθοῖς. rectis lineis, ad rectam lineam, ad rectum angulum. Locutio compendioſa eſt. ſubintelligitur enim γραμμή, & interdũ γωνία.

Πρὸς πατρὸς θεῖος. patruus.

Πρὸς τι. aliquid, relatiuum. Ariſtot. quod ad aliud refertur.

Πρὸς τὸ δοκοῦν. prout uiſum fuerit.

Πρὸς τὸ μέγεθος τῆς πόλεως, pro urbis magnitudine.

Πρὸς τοῖς ἔξωθεν. externis.

Προσαγγελεύς. έως. ὁ. προσαγωγεύς.

Προσαγγελία. ας. ἡ. annunciatio.

Προσαγγέλλω. μ. ελῶ. annuncio.

Προσαγηόχασι adduxerunt.

Προσαγλαΐζομαι. adornor.

Προσάγομαι. idem quod ἐπάγομαι, ὑποποιοῦμαι, ἐφέλκομαι. aſciſco, allicio, concilio, promereo, attraho, mancipo, captiuum facio. Bud. Com.

Προσαγορεύω. μ. εύσω. π. προσείρηκα. ſaluto, appello, uoco. προσαγορεύειν κατ' ὀρθόν. rite diſcernere. Cic. ex Plat. Actiu. accuſ.

Προσάγω. μ. άξω. π. ῆχα. adduco, admoueo, adhibeo, admitto. Xenoph. προσαγαγὼν τοῖς δεομένοις τιμὴν ἔχων, qui admiſsionibus perfectus erat. Huic opponitur ἀπάγω. Eſt etiam concilio, ad me uel ad amorem meum duco, οἰκειοῦμαι, ſicut προσάγομαι. Item impono, iniungo, ut iniungere laborem Latinis. προσάγειν πρὸς τὸν δῆμον, ferre ad populũ, id eſt εἰσάγειν. Eſt etiam propè accedo & appropinquo. Plut. in Gal. προσάγον ἐσπασμένοις τοῖς ξίφεσι. ſic dicitur, ut προσβάλλω. Inde & pro obrepere, quod eſt quaſi aliũ per hypocriſim fallere, ponitur. Plut. καὶ προσάγουσι δὲ ἀπάτης τοῖς βασιλεῦσι, Et captioſè inſinuantur apud reges. Conſtruitur autem, ut uides, & cum datiuo, & cum accuſatiuo. Bud. Com.

Προσαγωγεύς. έως ὁ. conciliator, interpres, ſequeſter, emiſſarius, qui & προσαγωγίδης, & ὠτακουστὴς dicitur, à Latinis aures & oculi regum, aut tyrannorum, in utranque enim partem accipi poſſunt. Bud. Com.

Προσαγωγή. ῆς. ἡ prouentus, acceſſus & aditus qui παρὰ τῶν προσαγωγῶν ad principem datur ſupplicaturis, conciliabulum. Ἐκ προσαγωγῆς aliquid fieri dicitur, quod ſenſim fit, aut acceſsione paulatim creſcente. Bud. Com. cuius contrarium eſt ἐξαίφνης, repente.

Προσαγωγίδης. ου ὁ idem quod προσαγωγεύς.

Προσαγώγιον. ου. τὸ. circinus, inſtrumentum fabrile, quo ligna curua attrahentes dirigunt.

Προσαγωγίς. ίδος. ἡ. exploratio.

Προσαγωγός. οῦ. ὁ. blandus, ſuauis auditu. προσαγωγὸς τῶν λημμάτων, conciliator atque interpres capturarum & lucrorum.

Προσαγωνιστής. οῦ. concertator.

Προσᾴδω. μ. άσω. accino. Actiu. datiuo.

Προσαθύρω. colludo.

Προσαιθερίζειν. flammã accendere, quæ ad æthera feratur.

Προσαίνω. adulor.

Προσαιρέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. eligo, cum uirum legit. Xenoph. παιδ. 1. Eſt etiam allego, id eſt ad numerum antiquum addo & mihi cooptο, Plut. in Cam. Bud. Com.

Προσαισθάνομαι. præſentio.

Προσαιτέω. μ. ήσω. π. ηκα. mendico.

Προσαίτης. ου. mendicus.

Προσακοντίζομαι. ſagittis confodior.

Προσαλίζω μ. ίσω. π. ικα. configo. Actiu.

Προσαλίσκομαι. præter alia capior, & condemnor.

Προσάλλομαι. ſalio, proſilio, & τὸ προσαλλόμενον Ariſtot pro, quod allidat.

Προσαμάομαι. τὸ ἐπαρῶμαι καὶ συνάγω, accumulo. Bud. Com.

Προσαμύνω. uindico, adiuuo.

Προσαναγκάζω. idem quod ἀναγκάζω, & ἐπαναγκάζω. nam ἡ πρὸς nihil hic ad ſignificationem facit.

Προσαναγορεύω. de alto dico. Actiu.

Προσανάθου. depone, cõmunica. à προσανατίθεμαι.

Προσαναιρέω. μ. ήσω. π. ηκα. do reſponſum.

Προσανακλαίομαι, uel Atticè προσανακλάομαι. cũ aliquo lamentor, & congemiſco. Datiuo.

Προσαναλαμβάνω. τὸ λαμβάνω, ſed uehementius quiddam.

Προσαναλογήσαντες. οἱ. præterea cogitantes.

Προσαναλόω. interijt.
Προσανανεόω. ſuſcito,renouo.
Προσανατείνομαι. minor, ἀπειλῶ.
Προσαναλωθεὶς elatus,iratus.
Προσανατίθεμαι. τὸ. ἀνατίθεμαι, hoc eſt conſulo amicum uel fidum hominem & conſultum, & conſilium meum,uel negotium expono. Paul. ad Gal.1. οὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι, Non adhibui (inquit) in conſilium carnem & ſanguinem.hoc eſt,Cum nullo hominum Damaſci conſilia de euangelica prouincia mihi mandata diuinitus communicaui.Et ibidem cap.2. ἐμοὶ γὰρ οἱ δοκοῦντες οὐδὲν προσανέθεντο. Mihi enim qui aliqui eſſe uidebantur nihil communicauerunt: uel,prorſus conſilia,mecum non contulerũt.Sic Diodor. τοῖς μάντεσι προσαναθέμενος περὶ τοῦ σημείου, Cum ſuper portento Chaldæos conſuluiſſet. Eſt etiam τὸ προσεπιφορτίζομαι,inſuper hoc oneris ſuſcipio ὑπὲρ τοῦ πρώτου ἄχθους καὶ τόδε αἴρομαι, Xenoph. ἀπομν. Bud. Com.
Προσαναχρωννύω. transformo me in eoſdẽ colores.
Προσανέχω. adhæreo, προσανέχομαι.
Προσαντόν. τὸ. opera,labor,moleſtum,difficile,aduerſum, accliue.
Προσαντής.έος. ὁ.ἡ. arduus,contrarius,obuians, difficilis, accliuis.
Προσαντιβολέω. precor.
Προσαντλάω. μ.ήσω. π.ηκα. haurio.Neutr.
Προσαυξῶ. creſco,augeor. ἀνὰ γὰρ τὸ αὔξειν.
Προσαξίαν. meritò.
Προσαπεκδύεσθαι. præterea exuere,ultrò exuere.
Προσαπειλή.ῆς.ἡ. honor.
Προσαποβάλλω. inſuper perdo,dimitto.Actiu.
Προσαποδύεσθαι. προσαπεκδύεσθαι.
Προσαπόδοσις. redditio.In hac figura(inqt Rutil.Lup.) ſententijs duabus aut pluribus propoſitis, ſua cuiq; ratio uel poſterius reddetur,uel ſtatim ſub unaquaque ſententia ſubiungetur, quibus poſterior ratio ſubinfertur,&c. Rhom. Aquila proſapodoſin , id eſt redditionem uocat, cũ in idem uocabulũ poſtrema pars membri deſinit,à quo is ambitus incepit.hanc figuram alij κύκλον appellant.
Προσαπόθεσις. aſsignatio.
Προσαποκρίνομαι. plus æquo, uel plus atq; interrogor reſpondeo.
Προσαπόλλυμι. ſimul pereo,unà concido.
Προσαπομένω. traho moram.
Προσαποσκευάζομαι. præmoneo,demolior.
Προσαποστρέφω. obuerto.Actiu.
Προσάπτεσθαι. ſummis digitis attingere.
Προσάπτω. μ.άψω. π. ῆφα. applico,adiungo,appono,affigo,defigo,in aliqua re. Eſt etiam attribuo,contribuo,aſsigno, προσνέμω. Actiu.accuſat.cum datiuo.
Προσαράσσομαι. allidor,impellor,& προσαρράσσομαι apud Herod. legitur.
Προσαράσσω. μ.άξω. π.αχα. alligo,affigo, collido, rumpo. Actiu.accuſ.
Προσάρδομαι. irrigor.
Προσαρκέω. μ.έσω. π.εκα. adiuuo. Actiu.
Πρόσαρμα.ατος. τὸ alimentum corpori familiare & adhæreſcens, ἡ τῷ σώματι προσφυὴς τροφή. Euſt.
Προσάρματα. τὰ. fercula, αἱ τροφαί, fit enim hæc uox ab αἴρω τὸ προσφέρομαι ὅθεν ὁ ἄρτος λέγεται.
Προσαρμόζω. μ.όσω. π. οκα. adopto.Actiu.
Προσαρμόττω. adiungo, conglutino,ferruminor, coagmento.
Προσαρτάω. μ.ήσω. π. ηκα. appendo,ſuſpendo.
Προσάρω. conuenio,apto.
Προσαστειάζομαι. ciuiliter aliquid dico.
Προσαυλάω. μ.ήσω π.ηκα. alloquor.
Προσαυλίζω. μ. ίσω. π. ικα ſto in aula. Neut.
Προσαφαιροῦμαι. inſuper aufero.
Προσαφίημι. μ.ήσω. τὸ. ἀναφίημι.
Προσαυτοχειρία.ας.ἡ. ſuimet interfectio.
Προσβαίνω. accedo. Neutr.
Προσβάλλομαι. incurſu petor , oppugnor. Vnde προσβαλλόμενον dicitur id in quod quippiam incurrit uel incidit, uel incumbit & appellitur & quod oppugnatur. Bud. Com.
Προσβάλλω. μ.αλῶ. π. προσβέβληκα. occurro, appellor & pello. Lucian. τίς ἡ φωνὴ προσέβαλεν ὑμῖν πόῤῥωθεν; Pepulit aures noſtras? Gregor. ἐάν σοι προσβάλλῃ, Si in te incurrerit, hoc eſt, Si te intus malè afficere tentarit. Eſt etiam συμβάλλω καὶ συμπλέκομαι, confligo, irruptionẽ uel impreſsionem facio. hoc eſt μάχομαι & oppugno. ut προσβαλὼν τῇ πόλει, Xenoph. Item impingo, intorqueo, illido, Aeſchin. φιλοκρ. Item τὸ συντεράττω καὶ συγκρούω hoc eſt allido colligo,confligo,impingo. ut τοῦ ξίφει γυμνῷ προσβαλὼν. Plutarch. de Bruto. unde προσβάλλειν τινὰ ἐπί τι, incitare in eũ & irritare, ſtimulare & impellere , protrudere & adurgere. Demoſthen περὶ στεφ. ὥσπερ θηρία μοι προσβαλόντων. Eſt quoq; προσβάλλειν ἀτιμίαν, notare ignominia, irrogare ignominiam & infligere. Item admoueo, ut παραβάλλω, applico, accommodo. Plat. Timæo. Accipitur & pro ἀτενίζω, & oculum obtutũq; figo. Plutarch Symp. ὁ δὲ Θάλης προσέβαλε τῷ νεανίσκῳ πολὺν χρόνον. hoc eſt τὴν ὄψιν προσέβαλε. Bud. ibidem.
Προσβεβλημένον τὸ. propoſitiuum.
Προσβεβλημένος τοῦ πατρὸς dimicans pro patre.
Προσβλέπω. honoro, ſuſpicio, ueneror.
Προσβιάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. inſuper cogo.

Προσβιβάζω.promoueo,impello.

Προσβλέπω.μ. έψω. π.εφα. aſpicio. Actiu.

Προσβλητός.adhærens,agglutinatus.

Προσβοηθεῖν. τὸ συμβοηθεῖν, ſuppetias ferre, arma conſociare. Thucyd. προσβεβοηθηκότας, & συμβεβοηθηκότας, & ἐπιβεβοηθηκότας. appellat τοὺς συμμάχους.

Προσβολή.ῆς. ἡ. ἀ προσβάλλω. dicitur propinquitas,adiectio. Item uis, impetus, incurſus,& acceſſus uiolentior,appulſus. Item oppugnatio, ut ὁ ἐκ προσβολῆς ἀγὼν, pugna circa muros urbium Plut. Vnde προσβολὴ τοῦ ἀθλητοῦ, petitio gladiatorũ ad uulnera infligenda,ut προσβολὴ τῶν πολεμίων. Προσβολὰς καρτερὰς, ualida tormenta dixit Herodotus. Eſt & noxa,offenſioq́; Syneſ. & προσβολὴ τῆς ἀζημίας eſt ἀτίμωσις. Plato etiam appellat punctum diſſectionis cuiuſdam & applicationis decuſſatiõisq́;,quod Cic. commiſſuram uertit, quaſi iuncturam cohærentem. Ἐν προσβολῇ,in itinere. Bud. Com.

Προσβόρειος, &

Πρόσβορρος.ad aquilonem uergens, ab aquilone perflatus.

Προσβρέχω.infundo,irrigo.

Πρόσγειος.ου.ὁ.contiguus,humilis.

Προσγελάω.μ. άσω.π.ακα. arrideo. Accuſ.

Προσγίνομαι. fio,augeor,adijcior, miſceor.

Προσγράφω.adſcribo,& ἐγγράφω, προσκρίνω. Datiuo iung.& accuſ.

Προσδεθείς.ὁ.uinctus,alligatus.

Προσδεῖ. opus eſt,ut ἐνδεῖ defectus eſt.

Προσδέκτης.ου.ὁ. Legatus.

Προσδέομαι.indigeo prӕterea aliorũ. Depõ.geni.

Προσδέω.μ.ήσω.π. ηκα. alligo, uincio.

Προσδέχομαι.μ.έξομαι.π.εγμαι.preterea accipio, aſſumo, admitto. Item expecto, ut apud Luc. cap.2. de Simeone, προσδεχόμενος τὴν παράκλησιν τοῦ ἰσραήλ. Ex Xenoph. προσδεχόμενος καὶ ἄλλην στρατιὰν οἴκοθεν. Bud. Com.

Προσδιαβάλλω.calumnior. Actiu. accuſ.

Προσδιαιτάω.μ.ήσω. π. ηκα. apud aliquẽ uictito.

Προσδιαιτέω,ſicut προσαιτέω. mendico.

Προσδιαίτησις.εως. ἡ. conuerſatio, uictusq́; apud aliquem.

Προσδιαλέγομαι. ſimul ſermocinor, rurſus alloquor.

Προσδιαστέλλομαι. τὸ. διομολογοῦμαι, προσδιορίζομαι,nominatim excipio,& ſtipulatione caueo.

Προσδιαστρεφόμενος.deprauatus.

Προσδιατρίβω. μ. ίψω. π. ιφα. tardo,moror,immoror, cum aliquo uerſor,aliquem conſector. Datiuo.

Προσδιαφθείρομαι.ſimul pereo, unà concido.

Προσδιέρχομαι.enarro.

Προσδιορίζομαι.&

Προσδιορίζω.eò amplius conditionem addo,uerbisq́; attempero & definio quod dictum eſt; & quaſi addefinio quod ſimpliciter enunciatum erat,additamẽtis circunſcribo. Vulgus circunſtantias addere dicit.

Προσδιορισμός.huiuſmodi circunſcriptio,uerborumq́; præciſio. Vulgò cautela. Et apud Dialecticos dicitur ea pars propoſitionis præcipua, quӕ ſignificat quo nam modo prædicatum inſit in ſubiecto. Circunſtantiam appellant. Bud. Comment.

Προσδοκάω.μ.ήσω.π.ηκα.expecto,ſpero.

Προσδοκία.ας.ἡ. expectatio.

Προσδόκιμος. ου. ὁ. approbatus, de quo magna ſpes eſt.

Προσεγγίζω.μ.ίσω.π.ικα.appropinquo. Neut. datiuo iung.

Προσεγγράφω. aſcribo, inſuper aſcribo, & addo. Iungitur datiuo cum accuſ.

Προσεγκαλῶ.accuſo,expoſtulo,increpo,imputo.

Προσέγκειμαι. incumbo.

Προσεδρεύω.μ.εύσω.π.δυκα.aſsideo. Dati.iung.

Προσεδρία.ας.ἡ.& προεδρία. aſsiduitas.

Πρόσεδρος.ου.ὁ.aſsidens,aſsiduus.

Προσέζευξεν.adiunxit.

Προσέηκε. emiſit.

Πρόσει.accedit.

Προσείκελος.ου.ὁ.ſimilis.

Προσείλιος,& πρόσειλος.ου.ὁ. apricus, ad calorem ſolis expoſitus, πρὸς εἵλην τετραμμένος. hoc eſt πρὸς τὴν ἡλίου αὐγήν.

Πρόσειμι. compoſitum ex πρός & εἶμι,eo, uado, ſignificat accedere, conuenire,& tam ad perſonas, quàm ad res refertur. Gregor. προσελθὼν τῷ βασιλεῖ. Plutarchus de Cicerone, ἀλλὰ καὶ τῷ λέγειν μετὰ φόβου προσιών, Ad dicendum timide accedens. Dicitur & de muliere nubente, quaſi pro conuenire, in manum, id eſt contrahere,& nexum inire, ut ἀνδρὶ προσελθεῖν, Xenophon. Significat etiam quotannis redire & obuenire. Thucyd.2. προσιόντων μὲν ἑξακοσίων ταλάντων, &c. Vnde προσιόντα, obuentiones, reditus. Pertinet aliquando hæc dictio ad forum,ut προσιέναι τῇ βουλῇ,ad curiam referre, προσιέναι τῷ δήμῳ cum populo agere. προσιέναι τοῖς δικασταῖς,apud iudices cauſam actitare, in iudicio dicere. Vel cũ accuſatiuo,ut Aeſchin. προσιέναι τὸ δικαστήριον, ingredi iudicium. Bud. Com.

Πρόσειμι.adſum,unde πρόσεστι, de quo infrà.

Προσειπεῖν. alloqui,ſalutare.

Προσείρηκεν.alloquutus eſt.

Προσεῖρπε. arrepebat,ſerpebat.

Προσείρω. adijcio, προσάπτω.
Προσεκκαίω. accendo.
Προσεκπυρῶσαι. accendere.
Προσεκτέον. ſtudendum eſt.
Προσεκτικός. οῦ. ὁ. attentus, ſobrius.
Προσελαύνω. tranſcendo, ſupero, percutiendo ſe- rio, produco. Item accedo, ut προσελαύνοντος ἡμέρας Luciano, id eſt aduenięte uel aduentan te die. Item adequito, equito, aduehor. ut προσελαύνω τῷ ἵππῳ.
Προσελεῖν conuiciari, ὑβρίζειν. Ab Elide urbe Arcadiæ, uel ab ipſis Arcadibus conuiciatoribus, qui προσέληνοι dicebantur.
Προσελεύθω. aduenio. Neutr. abſol.
Προσεληναῖος. οῦ. ὁ. ante lunā natus. Vide in Chil. Eraſmi.
Προσέληνοι οἱ. cognomentū Arcadum, quòd ante lunā fuiſſe ſe contenderint.
Προσέλομαι. eligo.
Προσεμβάλλω. adijcio, addo, impello.
Προσεμβῆναι. inſilire.
Προσεμπεδοῦν. confirmare.
Προσεμφερής. ὁ. ἡ. ἐμφερὴς καὶ παρεμφερής. ſimilis, aſsimilis, ſimilitudinem referens.
Προσεννέπω. appello, alloquor.
Προσένταξις. ἡ. uide πρόταξις in Appendice de uocab. militar.
Προσεντεῖναι πάλιν ἑτέρας. alteras totidem plagas infligere. figura eſt Attica Plutarch. nam ſub audiendum πληγάς. Bud. Com.
Προσενώπιον. οῦ. τό. ante conſpectum poſitū, ut pa ries.
Πρόσεξις. attentio.
Προσέοικα. aſsimilor, appareo.
Προσεοικώς. ότος. ὁ. ſimilis.
Προσεπαινῶ. collaudo.
Προσεπειπεῖν. iterum ac tertio loquor & dico.
Προσεπεμβαίνειν. inſultare, irridere.
Προσεπερωτᾶν. iterum ac tertio interrogare.
Προσεπιδεικνύω. μ. ύξω π. εἶχα. oſtendo. Actiu.
Προσεπιδημέω. μ. ήσω. π. ηκα. appellare. Neutr.
Προσεπιδοξάζω. coopinor.
Προσεπιμετρεῖν. aliquid ultra iuſtum ſubinde ad metiri, & ad cumulum addere.
Προσεπινοέω. poſtea intelligo.
Προσεπιῤῥώννυμι. confirmo, uires ſuperaddo.
Προσεπιτάττειν. indies alia atque alia, uel indies maiora iubere.
Προσεπιτραγῳδεῖν. amplificare uerbis.
Προσερείδω. μ. είσω π. εικα. applico, innitor. Acti. accuſ.
Προσερέω. narro, appello, laudo.
Προσεῤῥύη. acceſsit, affluxit.
Προσέρχομαι. accedo. Depon. datiuo.
Προσέρχομαι τῷ δήμῳ. habeo orationē ad populū.
Πρόσεστι τὸ σὺν τοῖς ἄλλοις οἷς ἔχω ἔστι μοι καὶ τόδε, & largè mihi ſupereſt, ut ſic dicā, τὰ περιόντα τοῖς πτωχοῖς διαιτημάτιον ἐν. hoc eſt τὰ πλεονάζοντα. Ex quo fit, ut τὸ πρόσον pro excurrente ſumma ponatur, & quod quadranti ſummæ & integræ ſupereſt. τὰ προσόντα τῇ διαβολῇ. Rodolph. Agric. apud Lucian. interpretatur delationis conditiones, Alij calumniæ rationes.
Προσέσχε. applicuit. acceſsit.
Προσεταιρίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſociū aſſummo, amplector. Neutr. abſol.
Προσέτι. adhuc, præterea.
Προσευπορεῖσθαι. largè ſuppeditari, & abundè ſupereſſe.
Προσευσχολεῖν. accuratè contemplari. Genitiuo.
Προσευχή. ῆς. ἡ. oratio quæ ad deum funditur. quaſi προσοχή, quoniam attentione opus ſit. Eſt & locus ubi mendici ſtipem efflagitant, ut apud Iuuenalem, Aede ubi conſiſtas, in qua te quæro proſeucha.
Προσεύχομαι. μ. εύξομαι. π. ηυγμαι. oro, adoro, propriè deum. Depon. datiuo.
Προσέχεια. ας. ἡ. attentio, προσοχή.
Προσεχής. έος. ὁ. ἡ. continuus, cōtinens, ſobrius. προσεχέστερος, propior. προσεχῆ μόρια Gal. dicuntur ꝓxima ſui particula Linacro interprete.
Προσέχοντες. οἱ. ſocij abſoluti, aſſenſores, ſtudioſi.
Προσέχομαι. adhæreo, agnaſcor.
Προσέχω. μ. έξω. π. προσέσχηκα. attendo, intendo, adhibeo, aduerto. ut προσέχω τὸν νοῦν τούτῳ, Animum adhibeo & applico, animum conuerto & appello. Plutarch. Sine caſu nominis idem dixit, αὖθις ἠνάγκασε τῷ πεζῷ προσέχειν τὸν αὐτώνιον. Significat etiam auſculto & obtempero. Dicitur & οὐ προσέχω, pro nihil moror. προσέσχεν, appulit, appropinquauit, καὶ ἐξώκειλε. Bud. Com.
Προσέχειν τῷ πολέμῳ. incumbere in bellum.
Προσζημιόω. μ. ώσω. π. ωκα. damno afficio.
Πρόσηβος. οῦ. ὁ. pubes.
Προσηγορία. ας. ἡ. ſalutatio, appellatio, & προσηγορίαν ἔχειν ἀπό τινος, ſignificat ortū eſſe ab aliquo.
Προσηγορικός. οῦ. ὁ. appellatiuus.
Προσήγορος. οῦ. ὁ. appellatiuus, ſalutatiuus, appellatio, προσκυνητής.
Προσῄει. adibat, propè erat.
Προσῄκται. ſimilis eſt.
Προσῆκα. accepit.
Προσῆκον. τό. decens conſentaneū congruens, qđ cōuenit, παρὰ τὸ προσῆκον, immerito, indigne.
Προσήκω. conuenio, id eſt congruo, τὸ καθήκω καὶ ἀνήκω, pertineo. Datiuo iung. Plato de Rep. 7. οὐ μόνον γεωργίᾳ προσήκει, ἀλλὰ καὶ στρατηγίᾳ, Non ſolum ad agriculturā pertinet, ſed etiam artis imperatoriæ refert præſciſcere tēpeſtates. Demoſthen. οἴεσθαι προσήκειν τὸν τούτου, Cenſes ad te

ad te pertinere eius bona? Et apud eundem, ὢν οὐδὲν ἐμοὶ προσήκειν, Crimen ad me nihil pertinet, non conuenit, crimen in me non eſt ueriſimile. Simile ei, quod Latini affinē culpæ, crimini & ſuſpicioni dicunt. Sunt enim προσήκοντες οἱ οἰκεῖοι, cognati & affines. Ab Iſocrate προσήκοντες τῷ γένει dicuntur, hoc eſt, neceſsitate deuincti & affinitate coniuncti. Ponitur aliquando προσήκειν pro προσήκει, ſicut ἦν pro ἐστί, & ἔδει pro δεῖ. Vnde προσῆκον nomē. ut τὸ προσῆκον τοῦ πράγματος, pro pertinens ad cauſam, & quaſi affine cognatū'q; & coniunctū cum cauſa, Plat. Idem, τὸ προσῆκον ἑκάστῳ ἀποδοῦναι, Ius ſuū unicuiq; tribuere. Bud. Com.

Προσηλόω, uel προσηλέω. μ. ήσω. π. ηκα. affigo, cingo. Dicitur & προσηλόω. Actiu. accuſ.

Προσήλιος, & πρόσηλος. idem quod πρόσειλος.

Προσήλυτος. ου. ὁ. aduena, peregrinus, proſelytus. ἀ πρὸς & ἐλεύθω. Hebræis gerim dicebantur, & propriē ij qui ex ethnicis legibus Moſi & ceremonijs initiati, Iudaiſmum profitebātur, non illi quidem, gente, ſed adoptione Iudæi, unde in Actis apoſtol. dicitur, Iudæi quoq; & proſelyti.

Προσῆμαι. obſideo.

Προσημαίνω. portendo, ut dij futura præſignificant, ſignum do.

Προσημπόλησα. accepi.

Προσηνεια. ας. ἡ. manſuetudo, beneuolentia.

Προσήνεμος. ου. ὁ. uento expoſitus, uel uentoſus.

Προσηνής. έος. ὁ ἡ. lenis, manſuetus, blandus.

Προσηνῶς. placidē, blandē, ſuauiter.

Προσηύδα. allocutus eſt.

Προσηνύρετο. incidit, adduxit.

Προσθάλπω. applico.

Προσθάθμην. adamuſsim.

Πρόσθε. τό. πρόσθεν.

Προσθεῖναι τὰς θύρας apud Herod. pro ἀποκλεῖσαι.

Προσθέλυμνον. προθέλυμνον, funditus, radicitus.

Πρόσθημα. pudendum. Etym.

Προσθήματα. medicamēta quæ in uellere naturalibus mulierum admouentur, hoc eſt peſsi, & pudenda. Etym.

Πρόσθεν. ante, antea, prius, ulterius.

Πρόσθεσις. εως. ἡ. appoſitio, additio, appendix, acceſsio. Proſtheſis eſt (inqt Tryphon in Appendice) cum aliquid adijcitur principio ſyllabæ, ut ἄσταχυς, θαμά, pro στάχυς, ἅμα.

Προσθεῖναι. συμπολεμῆσαι.

Πρόσθετος. ου. ὁ. appoſitus, appendens, admotus. Item creditor, Plutarch. in Luc. Item πρόσθετα, τὰ προσθέματα.

Προσθήκη. ης. ἡ. additio, appoſitio, additamentum augmentum, acceſsio, appendix. Plutarch. in Ant. οὕτω δὲ ἄρα προσθήκη γυναικὸς ἦν, Adeō ſe uelut comitis & aſſeclæ loco & numero eſſe uoluit, Demoſthen. ὁ δὲ δῆμος ἐν προσθήκης μέρει, id eſt numerus eſt tantum. ut, Nos numerus ſumus, & fruges conſumere nati. uel, nulla ratio populi habetur, nullo loco habetur, nulloq; numero.

Πρόσθυμα. idem.

Πρόσθιος. ου. ὁ. anterior. πρόσθια τραύματα, aduerſa uulnera, aduerſo in hoſtem pectore excepta.

Προσίασι. accedunt. ſed cum πρὸς compoſitum πρόσιασι dicitur, non προσίασι. (Epigr.

Προσιδεῖν. peruium eſſe. Plutarch.

Προσίει. προσήει.

Προσίεμαι. deſidero. Item admitto, id eſt recipio, non repudio conditionem. ut προσιέσθαι τὴν πρεσβείαν. Liban. Sic Cic. Philipp. Recipere legatum hoſtium, &c. Xenoph. μέρος δὲ, εἴτις χρημάτων ὑποθυμῶν, ἧττον προσίεται, Siquis pecunia perpulſus uinci ſe patitur. Sic equus ſi equiti cedit, τὸν ἀναβάτην προσίεσθαι, id eſt aſcenſorē admittere dicitur. Vnde & pro admitto, id eſt approbo, δοκιμάζω ponitur παιδ. ς. καὶ ὑποχρίεσθαι δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς προσίετο, nō improbabat. Sic admittere religiōes, Cicero de Leg. Item admitto, id eſt facio, uel committo. Xenoph. παιδ. ζ. προσιέμεθα κακίονες ἢ πρόσθεν γενέσθαι, Hoc cōmitteremus ut deteriores quam prius eſſemus. Sic Plau. in Menæ. Quid tandem admiſi in te, ut loqui non audeam? Bud. Com.

Προσίζω. μ. ίσω. π. ικα. facio ſedere, ſedeo.

Προσίημι. actiua uoce, idem quod προσίεμαι. paſsiua uoce, ſed non iam in uſu eſt. Bud. Com.

Πρόσιθι. accede.

Προσίκτωρ. ſupplex.

Προσίνεσθαι. nocere, lædere.

Προσίσταμαι. μ. ήσομαι. π. αμαι. adſum, & proximus ſum. Aeſchin. περὶ παραπ. προσεστηκότας τῷ δικαστηρίῳ. Demoſthen. περὶ στεφ. τοὺς ἀπὸ ταὐτομάτου προσστάντας, uocat teſtes fortuitos, qui fortē interim adfuerunt. Item congredior, & aggredior, ut προσιστώμεθα πρὸς τοῦτον αὖ τὸν λόγον, Aggrediamur hanc quoq; diſputationem, Plato. Eſt etiam aduerſor, obſtrepo, moleſtus ſum, malē afficio, obſiſto, inimicus ſum, obſideo, offendo. ſed hoc cum Datiuo.

Προσίστημι. obfirmo, id eſt firmiter colloco. obicē oppono, ſiſto & inhibeo, cōmeare ueto, impedio. ut προσιστάναι τὸ πνεῦμα, Ariſtot. Bud. Cō.

Προσίσχομαι. &

Προσίσχω. inhæreo, adhæreo, agglutinatus ſum, auſculto, attendo.

Πρόσιτος. ου. qui adiri poteſt.

Προσκάθετον. ου. perpendiculum.

Προσκαθέζομαι. &

Προσκάθημαι. obſideo, συμπάρεχω. Depon. accuſ.

Προσκαθίζω. incubo, adhæreo.

Προσκαθοπλίζω. inarmo.

Πρόσκαιρον. pauliſper.

Πρόσκαιρος. ου. ὁ. tempeſtiuus, temporarius, ad tempus durans.

Προσκακοπαθεῖν. compoſitum ex πρὸς, quod aliquando in compoſitione aſsiduitatem & uehementem applicationem denotat: & κακοπαθεῖν, quod eſt malis affici. Vnde προσκακοπαθεῖν τῷ δι' ἡμῶν μορφωθέντι & βαπτισθέντι, apud Gregorg. in Epith. eſt in contemplatione & cōmemoratione humanitatis à Chriſto ſeruatore ſuſceptæ affici dolore, & macerari, & penè intabeſcere. Bud. Com.

Προσκαλέομαι. aduoco, aſciſco, ſociū ad bellum (euoco.

Προσκαλέω actiuè. idem.

Προσκαρτερέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſeruio, deſeruio, annitor, incumbo, perſeuero. Paul. ad Rom. προσκαρτεροῦντες εἰς αὐτὸ τοῦτο.

Προσκαταβόλημα. uide προκαταβολή.

Προσκαταλλάττομαι. reconcilior.

Προσκαταλέγομαι. aſcribor, ſublegor.

Προσκατηγορεῖσθαι ſimul prædicari, apud Ariſtot. ab initio tertiæ ſectionis de Enunciatione, de uerbo ſubſtantiuo dicitur.

Πρόσκειμαι. aſſentior, adiacio, adhæreo, incūbo, addictus ſum. Item adſum, irruo, exponor oculis aliorum, addo, appono, ut προσκεῖσθαι ἂν εἴη adderetur Ariſtot. cuius contrarium ἀφαιρεῖσθαι ἂν εἴη, adimeretur. Item aſſentior, colo, & gratificor.

Προσκεκρουκώς. uide προσκρούω.

Προσκέπτομαι. contemplor.

Προσκεφάλαιον. ου. τό. puluinar.

Προσκηδής. έος. curarum, plenus, ſolicitus, procurans. & προσκηδεῖς, affines.

Προσκήνιον. ου. τό. proſcenium, ueſtibulum ſcenæ, aulæum ſcenæ. à πρὸ & σκηνὴ. fuit & agnomen Nanij ſcorti inſignis, quòd exteriore cultu formæ uitium tegeret.

Προσκήπτω. prædico, præſignifico.

Προσκηρυκεύομαι. mitto caduceatorem.

Προσκιρτᾶν. choreas ducere, præſilire.

Προσκινεῖσθαι. coire, συνουσιάσαι.

Προσκλητής. aduocatus.

Πρόσκλησις. εως. ἡ. exhortatio, uocatio in iudiciū.

Προσκληρόω. μ. ώσω. π. ωκα. adiungo, addico, quaſi; ſortitò affigo & circunſcribo. Lucas in Act. προσεκληρώθησαν τῷ παύλῳ. Bud. Com.

Πρόσκλιντρον. ſuſtentaculum cui innitimur. uide Etym.

Προσκλύζω. μ. ύσω. π. υκα. abundo, alluo, inūdo. (Neut. accuſ.

Πρόσκλυσις. εως. ἡ. alluuio.

Προσκνῶμαι. attero, afficio, Plutarch.

Προσκολλάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. adhæreo. Paul. Ad Epheſ. προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα, Agglutinabitur ad uxorem ſuam. Depon.

Προσκομιδή. allatio, ἀναφορά.

Πρόσκομμα. ατος. τό. &

Προσκοπή. ῆς. ἡ. offenſio, offendiculum, damnū, error, ſcandalum. Eſt autem πρόσκομμα, in pedibus, quod in facie ὑπώπιον, teſte Euſtat.

Πρόσκοπος. ſpeculator, explorator.

Προσκόπτω. μ. ψω. π. φα. offendo. Vtitur eo Matt. 7. ἄνεμοι προσέκοψαν τῇ οἰκίᾳ. id eſt uenti incubuerunt in domum, uel impegerunt.

Προσκορής. τό. quod affert ſatietatem, faſtidioſum.

Προσκορέω. ſatio.

Πρόσκρανον. ου. τό. puluinar.

Προσκρίνειν. addicere.

Πρόσκρουμα. ατος. τό. offenſio, πρόσκομμα.

Προσκρούνιον. uallum, obex, πρόσφραγμα.

Πρόσκρουσις. εως. ἡ. idem

Προσκρούω. obuio, reſiſto, refello, reprimo, aduerſor, offenſo. Sic Liuius de bel. punico lib. 5. flere omnes repente, offenſare capita, & alij manus ad cœlum tendere deos incuſantes, & c Datiuo. unde προσκεκρουκώς qui inimicus eſt factus. Accipitur, & pro reperio, ſed cum accuſ. ſicut offendo Latinis. Vide προσπταίειν apud Ammō.

Προσκτάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. acquiro, inſuper acquiro ſeu paro. Actiu accuſ.

Προσκυνητός. οῦ. ὁ. ἡ. uenerandus, glorioſus.

Προσκυλίω. μ. ίσω. π. ικα. aduoluo. Actiu.

Προσκυνέω. μ. ήσω. π. ηκα. congenulo, hoc eſt genua flecto, ſupplico. Acti. accuſ. & datiuo iung.

Πρόσκυνον. adorato, pro προσκυνητόν.

Προσκύνησις. εως. ἡ. adoratio.

Προσκυνητής. οῦ. ὁ. adorator.

Προσκύπτω μ. ύψω. π. υφα. inclino, συγκύπτω. Plato, καὶ προτείνας ἑαυτὸν, ἔλεγεν ἄττα προσκεκυφώς, Ac ſeipſum protendēs, ad auremq; admouens, quædam ei dixit. Bud. Com.

Προσκυρόω. ratum facio, confirmo.

Προσκύρωσις. εως. ἡ. addictio.

Πρόσκωπος. ου. ὁ. remum manu tractans. Significantur autē hoc nomine remiges quidem, qui tamen cum opus eſſet, decertarent etiā & propugnarent. Eoſdem uocat Thucyd. αὐτερέτας, & μαχίμους. Bayf.

Προσλάζομαι. προσλαμβάνω.

Προσλαμβανόμενος. ſonus apud Muſicos, acquiſitus interpretatur à Capel. uide Vitru. lib. 5.

Προσλαμβάνω. aſſumo, conijcio, ſuſpicor.

Προσλιπαίνω. craſſum reddo.

Προσλιπαρέω. μ. ήσω. π. ηκα. τό. προσμένω, nō diſcedo, aſsiduus ſum, affixus ſum, perſeuero, ſupplico, obnixè precor. Neut. datiuo.

Προσλι-

Προσλιπάρησις. ιος. ἡ. obſecratio.
Προσλογίζω. μ. ίσω. π. ικα. exiſtimo, reputo, impu to. Actiu. accuſ.
Προσλογίζεσθαι. referre acceptum.
Προσλυμαίνομαι. affero perniciem.
Προσμανθάνω. addiſco.
Προσμάττω. conglutino, miſceo, appono.
Προσμάχομαι. depugno, decerno.
Προσμυθύω. addo fabulis.
Προσμειδιάω. μ. άσω. π. ακα. ſubrideo, arrideo.
Προσμελοῦμαι. curam gero, ἐπιμελοῦμαι.
Προσμενω. μ. νῶ. expecto, προσλιπαρέω.
Προσμολεῖν. accedere, ἀ μόλω.
Προσνέμω. attribuo.
Προσνήχομαι. μ. ήξομαι. π. ηγμαι. adnato. Depon. datiuo.
Προσοδεύομαι. percipio. καρποῦμαι. Bud. Com.
Προσόδιος. ου. ὁ. itinerarius.
ἡ Πρόσοδος. ου. ἀ προσειμι, de quo ſuprà. ingreſſus, acceſſus, σύνοδος, id eſt, cõuentio, additio, hoc eſt πρόσοδος. Eſt etiam redditus, & obuentio, & uectigal & quæſtus. Item conuentus, concilium, quaſi σύνοδος & πανήγυρις: quare pro ad uocata concione ponitur Iſoc. Πρόσοδοι etiam dicuntur ſupplicationes, & ad altaria puluinariaq; deorũ obſecrationes. Inde προσόδια μέλη, carmina quæ in huiuſmodi obſecrationibus & ſupplicationibus cani ſoleant, Athenæo. Cæl. lib. 3. cap. 3. & Bud. Com.
Προσοικέω. uel προσοικίζω. accolo, iuxta habito.
Προσοικοδομέω. ædifico.
Πρόσοικος. ου. ὁ. uicinus, incola.
Προσοιστέον. afferendum eſt.
Προσοκέλλω. μ. ελῶ. applico, appello.
Προσολοφύρομαι. collamentor, congemiſco.
Προσομιλητικός. οῦ. ὁ. ſermocinatiuus. Quintilianus libro tertio partem iudicialem & contionalem προσομιλητικήν, id eſt ſermocinatricem dicit, quæ à forenſi ratione diſiungitur, & eſt ac commodata priuatis diſputationibus.
Προσομιλῶ. conuerſor, congredior, ſimul ſermocinor, προσαγορεύω.
Προσόμοιος. ſimilis, aſsimilis.
Προσομολογέω. aſſentior.
Προσομόργνυμι. inquino, abſtergo.
Προσομορέω. conterminus ſum.
Προσονειδίζομαι. exprobrationibus oneror.
Προσονειδίζω. obijcio, criminor.
Προσονομασία. adnominatio.
Προσοράω. aſpicio.
Προσοργίζομαι. ultro indignor.
Προσορμάω. hoſtiliter accedo.
Προσορμίζω. appello, προσοκέλλω.
Προσόρμισις. appulſio. inferius legitur προσορμία.

Πρόσορος. ου. ὁ. conterminus.
Προσουδίζω. μ. ίσω. π. ικα. poſtremo terræ allido, πρὸς τὸ ἔδαφος ῥίπτω.
Προσουρεῖν. feliciter agere, ſecundis uentis.
Προσούριος. idoneus, ἐπιτήδειος.
Πρόσουρος. ου. ὁ. cõterminus, οἱ πρόσουροι αἰγύπτῳ (Herodo[illegible].
Προσοφλέτω ζημίαν. multetur.
Προσοφλισκάνω. debeo. Actiu. accuſ.
Προσόφλω, uel προσοφείλω. inſuper debeo, etiam debeo, alio nomine debeo, ut ſi beneficij dator repenſo acceptoris beneficio debitor ſit, Ariſtot. Ethic. 5. Accipitur etiam pro inſuper multari. Demoſthen. τὰς πεντακοσίας δραχμὰς προσῶφλεν, Inſuper ipſe quingentis drachmis multatus eſt. Ex ui præpoſitionis, quæ aliquando in compoſitione amplius quiddam, & ultra deſignat. Bud. Com.
Προσοχή. ῆς. ἡ. attentio, diligens uictus ratio, κατανόησις, νῆψις.
Προσοχθέω. μ. ήσω. π. ηκα. deſpicio, infenſus ſum alicui, tædium moleſtiamq; capio ex re quapiam. Actiu. accuſ.
Προσοχθίζω. appello ad littus, propinquo. Item odi, abominor, offendor.
Προσόχθισμα. ατος. τὸ. &
Προσοχθισμός. ου. ὁ. abominatio & idolũ, offenſio, affectio, moleſtia ex re quapiam.
Πρόσοψις. ιος. ἡ. aſpectus, facies.
Προσπάθεια. ας ἡ. affectio.
Προσπαίζω. illudo, iocor. Datiuo uel accuſ.
Πρόσπαιον. nouum, recens.
Προσπαλαίω. reluctor, appropinquo. Datiuo.
Προσπαραγράφω. adſcribo, iam ſcriptis addo.
Προσπαρέχω. inſuper exhibeo.
Προσπάσσω. inſpergo.
Προσπάσχω. afficior immodicè, magno affectu hæreo, propenſus ſum & deditus alicui rei. cũ datiuo. Nam πρὸς hic uehementiã denotat. Bud. (Com.
Προσπατταλεύω. μ. εύσω. affigo.
Πρόσπεινος. ου. ὁ. eſuriens.
Προσπελάω. appropinquo.
Προσπεπτωκός. τὸ. apud Gal. quod collapſum & conſidit, προσπεπτωκυῖα σταφυλή, uua rugoſa Aëtio uocatur.
Προσπεριβάλλω. circumpono, induo, προσπεριλαμβάνω. Actiu. accuſ.
Προσπέρχομαι. prius decedo, præmorior.
Προσπετάννυμι. extendo, illudo.
Προσπέτομαι. aduolo.
Προσπέφυκα. adhæreo, agnoſcor.
Προσπεφυκότως. ſtrictè cohærendo, totis uiribus, (fortiter.
Προσπεφυκώς. ότος. ὁ. coalitus.
Προσπήγματα. τὰ. pars quædam nauis.
Προσπηγνύω. μ. ήξω. π. ηχα. illido. Actiu.

Προσαπηχύνομαι, αορ. α. προσαπηχυνάμην, ulnis amplecti cubito metiri.

Προσασπίζω μ. ίσω. propugno, adiuuo.

Προσαπίπτω. irruo, προσβάλλω, impingo, incurſo. Verbum ferè militare. Item ſupplex fio, genibus aduoluor, καὶ ἱμαυτὸν καταβάλλω. Item accido. Vnde τὰ προσαπίπτοντα Ariſtot. Polit. 3. pro iis, quæ quotidie alia atq; alia accidunt & occurrunt. Sic. Cic. ad Attic. Vetas me ſuſpicari quicquam accidiſſe ad animum tuum, quod ſecus à me erga te cōmiſſum ſit. Datiuo. Bud.

Προσασπιστής. ὃ. ὁ propugnator, auxiliator. (Cō.

Προσαπιτνέω. accumbo, procido, oro.

Προσαπλάζω. appropinquo, προσπιλάζω.

Προσάπλαστος. ὁ. appropinquabilis, facilis, affabilis, pro προσπίλαστος. Aſchyl. οὐδὲ πρόσπλαστοι ξένοις, qui nō patiuntur ad ſe cōmeare hoſpites.

Προσαπλάττω. affingo.

Προσαπλέω. annauigo.

Προσαπλωτός. nauigabilis.

Προσαποθνήσκω. præmorior.

Προσαποιέομαι. μ. ήσωμαι. π. ημαι. ὑποτάττω, ſubiungo, adiungo, Thucyd. Eſt etiam uendico, οἰκειοῦμαι, meum eſſe contendo, ut iure ſibi aliquid uendicare, Iſæo. Plutarch. poſuit pro uendico, id eſt aſſumo, περιποιοῦμαι, καὶ προσποιοῦμαι τὴν δόξαν, inquit de nece Cæſaris. Item arrogo, ſumo, tribuo. Eſt etiam ſimulo. unde μὴ προσποιεῖσθαι, diſsimulare. Depon. accuſ.

Προσαποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. idem, & mihi quæro, in rem meam uerto, Demoſthen. κατὰ ἀφόβου. Bud. Com.

Προσαποίημα. ατος. τὸ. fucus, aſsimulatio.

Προσαποίησις. idem, οἰκείωσις.

Προσαποιητός. οῦ. ὁ. fictus, ſimulatus.

Προσαπολεμέω. oppugno. Datiuo.

Πρόσαπολος. ου. ὁ. ſeruus, miniſter in ſacris.

Προσαπορεύομαι. accedo.

Προσαπορίζειν. quærere, acquirere.

Προσαπορισμός. οῦ. quod nobis acquiritur per eos qui in noſtra poteſtate ſunt, periculum.

Προσαπορπατός. ὁ. affixus, apud Aeſchyl.

Πρόσαπταισμα. ατος. τὸ. offenſio, πρόσκομμα.

Προσαπταίω. μ. αίσω. π. αικα. offendo. Neutr. Vide Ammonium diſtinguentem à προσκρούειν.

Προσαπτυξάμενος. amplexatus.

Προσαπτύσσομαι. &

Προσαπτύσσω. μ. ύξω. π. υχα. amplector, ſaluto.

Προσαπύλαιον. ου. τὸ. ueſtibulum.

Προσραίνω. aſpergo, accedo, adiicio.

Προσρεάπτω. aſſuo.

Πρόσρημα. ατος. τὸ. compellatio, appellatio.

Πρόσρησις. εως. ἡ. alloquutio, ſalutatio.

Πρόσριζα. &

Πρόσριζον. ſtirpitus, radicitus, unà cū radicibus. Dicitur & πρόρριζα, uel πρόρριζον.

Προσρέπτομαι. circuniicior, allidor.

Προσρυεῖν. affluere.

Προσσημαίνω. præterea ſignifico, ut ῥήματα ὅτι μέρος λόγου χρόνων διαφόρων προσσημαντικόν. id eſt cū actione etiam temporum ſignificatiuum.

Προσσημασία. ſignum additum, uel concurrens (alii ſignis.

Πρόσταγμα. ατος. τὸ. mandatū, edictum, oraculum, præſcriptio.

Προστακτικός. οῦ. ὁ. imperatiuus.

Πρόστασμα. cubiculum.

Πρόσταξις. εως. ἡ. iuſsio, & modus quidam inſtruendæ aciei, cū priori numero aliquid additur. Vide in Appendice de uocabulis milit.

Προστανύω, extendo. Actiu. accuſ.

Προστάς, uel παραστάς. oſtii latus, antæ.

Προστασία. ας. ἡ. &

Πρόστασις. ιος præfectura, præſidentia, à προΐσταμαι. Item turma auxiliaris. Eſt etiam προστασία, cum quiſpiam pro alio liti ſe opponit, & eius defenſionem ſuſcipit, euentumq; præſtat. Demoſth. κατὰ ὀνήτ. Bud. Com. Harpocr. Patrociniū dici poteſt, nam προστάτης patronus dicitur, præſertim inquilini hominis.

Προστατέω. &

Προστατεύω. μ. εύσω. π. ευκα. præſum, propugno, primus ſum in acie. (στήμαι.

Προστατήριος. ου. ὁ. Apollinis epitheton. uide προΐ

Προστατήριος μήν. menſis quo πιθοιγία celebrabatur, uiniq; horni feriæ recludebātur, apud Plutarch.

Προστατεία. defenſio, προστασία. (tarch.

Προστάτης. ου. ὁ. præſes, adiutor in bello, tutor, aſſeſſor, ſupplex, ſtans ad aram, patronus, Plutarch. Vita Rom. τοὺς δυνατοὺς ἀπὸ τῶν πολλῶν διώρισε πάτρωνας ὀνομάζων, ὅπερ ἐστὶ προστάτας. Et propriè hoc nomine dicebatur patronus peregrini hominis. Mos enim Athenis fuit peregrinos aliquem è ciuibus ſibi προστάτην deligere.

Προστατικός. οῦ. ὁ. patronus.

Προστάτις. ιδος. ἡ. mulier quæ rei alicui præſidet.

Προστάττομαι, ut ὑφιστάττομαι. imperium accipio.

Προστάττω. μ. άξω. π. αχα. impero, præſideo, mando curam uel onus, impero tributum uel collationem. Item attribuo, deſtino, aſsigno. Actiuum accuſatiuo.

Προστεθηκὼς τοῖς παθήμασι. liqueſco, attabeſco.

Προστελεωθείς. ὁ adultus.

Προστέλλω. aſtringo, ſuccingo, apprimo, comprimo, contraho, ad æqualitatem redigo, compono. Προσεσταλμένος. etiam dicitur qui compoſitus eſt in frugalitatem, & ad temperantiā moderationemq; redactus. Bud. Com.

Προστερνίδιον. ου. τὸ. pectorale equi.

Προσπεπαραγωνωμένη. ἡ. allaqueata, coniuncta γόμφοις προσπεπαραγωνωμένην, clauis affixam dixit Lycoph. à σπαργάνη quæ Atticè ταργάνη.

Προσϛηθίδιον. τό. τὸ. προσϛηνίδιον. Significat etiam ſimulacrum ſiue imaginem nō perfectam, ſed ad pectus tantum deductam.

Προσϛηθὶς. ίδος. ἡ. pectus pedis, hoc eſt eminentia illa circa digitos pedum.

Προσϛήκω. μ. ξω. π. κα. intabeſco προσϛετηκὸς, intabeſcentes Lucian. interp. Agricola, affixus deditusq; Eraſ.

Προσϛῆσαι. pſtituere, præficere, ποιῆσαι, pducere.

Προσϛιβάζομαι precedo, μερίζομαι, πρὸ ἀπορεύομαι.

Προσίθεμαι, ex πρὸς, quòd uehementiā hic denotat, & τίθεμαι, aſſentior, aſtipulor, hæreo, tranſeo in partes tuas, in ſententiam tuam pedibus eo, fauco tibi. Plutarchus, προσθέμενος τοῖς ἀριστοτέλους λόγοις, Addictus dogmati Ariſtotelico: quod etiā τίθεμαι dicitur. Alibi idem ἑαυτὸν παρέδωκε dixit, pro eodem. Bud. Com.

Προσίθημι. μ. ήσω. π. εικα. τὸ. εἰς αὔξησιν τίθημι, appono, addo. Eſt etiam τὸ ἀνατίθημι καὶ προσάπτω, attribuo, contribuo, aſcribo, & προσλογίζομαι, imputo. Thucyd. τὸ δ' ἐμπλήκτως ὀξὺ ἀνδρὸς μοίρᾳ προσετέθη, Datū eſt uirilitati & aſcriptū. hoc eſt, Præcipitis celeritatis cauſſam uirilitatem eſſe cenſebant. Eſt etiam addico. unde πρόσθεος. Προστέθεικα τῷ πράγματι, ἀντὶ τοῦ χαίρω καὶ τέρπομαι, & quaſi intabeſco & adliqueſco, ἀνασπάσασθαι δύναμαι, & abduci inde nequeo, addictus ſum, προσπεφυκότως ἔχω. Bud. Com.

Προστιμάω. multo. Datiuo & accuſ. ut προστιμᾶν τῷ δημοσίῳ. eſt aliquem multare, ut pecunia Reip. eſſet dependenda. Demoſth. Bud. Com.

Προστίμημα. ατος. τό. multa, pœna legibus præfinita aduerſus iuris uiolatores.

Πρόστιμον. ου. τὸ. idem & pignus inter comedentes.

Προστομία ας. ἡ. &

Προστόμιον. ου. τὸ. labiorum complicatio.

Πρόστομος. ου. ὁ. acutus, dentatus.

Προσυμφανὲς. in apertum. πρὸς τὸ ἐμφανὲς.

Προσπραγῳδεῖν. tragicè aliquid addere. tragicè alloqui. Strabo, προσπραγῳδῶν δὲ τούτοις ὁ καλλιμάχης.

Προσρέπομαι. & (uns.

Προσρέπω. ſupplico, colo, honoro, adoro.

Προσρέχω. μ. προσδραμοῦμαι ἀόρ. β. προσέδραμον. ἀπὸ τοῦ προσδρέμω. accurro. Neutr.

Προσριβόμαι. τὸ ἀναμόργνυμαι. concilio, iniuro, imprimo. Plut. καὶ διὰ τοῦτο τῇ μητρὶ προσριβόμενος αἰσχρὰν ἐπὶ τῷ ἀξίῳ διαβολλήν. Tranſlatio ſumpta eſt à coloribus infricatis, aut in ac curſu attritis, quæ maculam cōtactu relinquūt. ut ſi quis incurrerit in carbonarium. Eſt etiam infligo, impingo, ut προσρίβομαί τινι τὰς αἰτίας ἢ μέμψιν. id eſt reijcio culpam in quempiā, & aliquo crimine uel alia re aſpergo, Plut. Item infligo, incutio, & ἐπιτίθημι. ut πληγὰς προσρίβομαι τοῖς οἰκέταις. Ariſtid. Bud. Com.

Προσρίβω. actiuè, pro eodem.

Προσρόπαιος. ου. ὁ. impius, parricida, ſceleratus, contaminatus. Item τὸ μίασμα, ſicut Latinis ſcelus pro ſceleſto. Et προσρόπαιος qui piaculum importat, qui religione obſtringit, ob quē religio oboritur, qui etiam γνθύμιος dicitur. Bud. Com.

Προσρόπαιος Ζεὺς. Iupiter ad quem ſupplices, uel egentes conuertuntur.

Προσροπαῖος. ου. ὁ conuerſus.

Προσροπαίω. ſupplico.

Προσροπή. ῆς. ἡ. ſupplicatio, & reatus ob homicidium & piaculum, & contaminatarum manuum abominatio, & deteſtabile facinus, labes ſceleratæ cōtagionis. Significat etiā deuotionē & deteſtationem, diras imprecari Latini dicūt.

Πρόσροπος. ου. ὁ. circunuolutus manus ad pedes ro (gando.

Πρόσροχος. ου. ὁ. rotundus.

Προσυγχάνω. accido, attingo, manum admoueo. Datiuo.

Προσυχὴς. qui incidit aliquò, obuius.

Πρόστωον. τὸ. locus ante porticum.

Πρόσυλος. qui materiæ adhæret, qui rebus caducis & concretis deditus eſt potius quàm abſtra (ctis

Προσυντίθεμαι. prius paciſcor.

Προσυπακουστέον. ſubaudiendum eſt.

Προσυπακούω. μ. ούσω. π. ουκα. ſubaudio.

Προσυπουργεῖν. inſeruire.

Προσφραγίζω. μ. ίσω. π. ικα. inſignio. Actiu.

Προσφανὲς ἐστι. manifeſtum eſt, liquet.

Προσφάναι. alloqui.

Προσφάγιον. ου. τὸ. pulmentarium.

Πρόσφατος. ου. ὁ. recens, iuuenis. Propriè dicitur de recenter iugulato. nam φάσαι iugulare eſt. unde φάσγανον. Vide νεαρὸν in Ammonio.

Προσφάτως. recenter.

Προσφαιδρύνω. μ. ύνω. uel ήσω. π. ηκα. facio ſplendidam rationem, defendo.

Προσφερὴς. έος. ὁ. ἡ. ſimilis, aſsimilis.

Προσφέρομαι admoueo, adhibeo, Plato de Rep. 8. Item utor, ut προσφέρεσθαι ἵπποις, Xenoph. Item ſum beneficus in aliquem. Herodianus οἷς ἀφειδῶς προσεφέρετο αὐτοῖς, Quibus effuſiſsimè eos proſequebatur. Item prælio congredi, Plutar. frequens. Item eſito, cibum ſumo, uel aſſumo, ut Celſ. dixit. Theophr. 4. οὐδὲν γὰρ ἐνοχλεῖ πολὺ προσενηνεγμένων. Vnde προσφερόμενον, cibus, poculum. Προσφέρομαί τινι, ut Demoſthe. uel προσφέρομαι πρός σε, ut Iſocr.

 exhibeo

exhibeo me tibi & præſto, ago tecum bene, aut ſecus. Bud. Com. Item adhæreo, partes ſequor accedo, Heodotus αἵρεσιν ὑμῖν δίδομεν ἡμεῖς, ὁ πότερον βούλεσθαι προσφέρεσθαι ἢ πέρσῃσιν ἢ φοίνιξι, uelitis ne accedere aut adiungere uos Perſis, &c.

Προσφερὲς τὸ. accõmodatũ quod cõducit & proderit ac ꝓficit, quòd & πρόσφορον p o in penul.

Προσφέρω. affero. Item cibũ offero edendum & porrigo poculũ & medicamentũ, ut medicus ægroto, Galeno. Eſt etiã ori uel naribus admoueo, Ariſtot. Probl. Sect. 2. Acti. accuſ. Bud. Cõ.

Προσφεύγω. confugio. Datiuo iung.

Προσφιλὲς. τὸ. gratum.

Προσφθέγγομαι. alloquor, ſaluto.

Προσφθεγκτήρια. τὰ dona uocabãtur quæ ſponſus pro ablata uirginitate donabat.

Πρόσφθεγμα τὸ. alloquium.

Προσφθείρομαι meo malo accedo.

Προσφιλής. έος. ὁ. ἡ. qui amat, amabilis, dilectus, accommodus.

Προσφιλοκαλέω. decoro.

Προσφιλονεικέω. contendo.

Προσφιλοπονῶ. τὸ φιλοπόνως καὶ ἀπαύστως προστίθεμαι.

Προσφιλοσοφῶ. addictus ſum philoſophiæ.

Προσφιλῶς. amicè.

Προσφορὰ. ᾶς. ἡ. oblatio. Item cibus & cibi aſſumptio.

Πρόσφορος. ὁ. accõmodus, aptus, tempeſtiuus, facilè parabilis, utilis.

Προσφόρως. conuenienter.

Προσφυής. έος. ὁ. ἡ. aptus, cõmodus. Et προσφυῆ, quæ ſedem in qua hærẽt nunquã mutare ualẽt.

Πρόσφυξ. perfuga, profugus. Significat etiã nonnunquã eum qui ſua ſponte ac propria uoluntate iuditioq; ad aliquem cuius patrociniũ expetit, cõfugit, quem clientem Latinè dicimus. Nazianz. οἱ τῆς τριάδος προσκυνηταὶ καὶ πλεῖοι τῆς πλείας θεότητος πρόσφυγες. Item in Pandectis Græc. ὁ δὲ ἀπληστίαν τῷ οἰκείῳ συνθέμενος πρόσφυγι συνήγορος, φανερὰν τῆς δίκης μοῖραν μετὰ τὴν δίκην λαμβάνειν ἢ ἐπιμείνας, τοῦ συνηγορεῖν ἐκβαλλέσθω. hoc eſt, Quiſquis inexplebili lucri deſiderio detentus aduocatus cum cliente ſuo pactus fuerit, ut peracto iudicio certã & præſcriptam partem accipiat, ac ita liti immoratur, à patrocinio eijciatur.

Προσφύομαι. adhæreo, affixus ſum, incumbo. Datiuo iungitur.

Προσφὺς ὕντος. ὁ. agnatus, accretus, inhærens, cõplexus, ἐμπλακών. Plato in Timæo, προσφυῶντα ἐκ πυρὸς καὶ ὕδατος. Et mordicus Luciano. Sympoſ. καὶ τὴν ῥῖνα προσφὺς ἀπέτραγεν.

Προσφύω. μ. ύσω. agnaſcor, accreſco, adhæreo.

Προσφυῶς. domeſticè, familiariter, cõſequenter.

Προσφωνέω. μ. ήσω. π. κα. alloquor. Item promitto, dedico. Actiu. accuſ.

Προσφώνημα. τὸ. ſalutatio.

Προσφώνησις. εως. ἡ. allocutio.

Προχαιρετήρια. feſtũ apud Athenienſes, ὅτι δοκεῖ ἀπηγάγαιν ἡ κόρη.

Προχειδάζω. effingo.

Πρόχειδε. intende.

Πρόσχημα. ατος τὸ. ſtatus, occaſio. Item uelamentum, prætextus, προκάλυμμα. obtentus, uel color, quo Quintil. uſus eſt, per cauſam, per ſimulationem, Cic. Dicitur & per ſpeciem. Significat quoque propugnaculum. Item decus atque res uiſenda, quaſi προσέχον σχῆμα καὶ ἐξαίρετον, Herodot. Vnde πρόσχημα Καμβύσου, & cætera. magnificam ſpeciem regiæ Perſicæ, & ſpectatu mirabilẽ uocat Ariſtoteles de Mun. Plutarch. πρόσχημα τῆς ἀκροτάτης ἀρχῆς, dictaturæ maieſtatem uocauit. Eſt etiã calceamenti genus anteriori parte diſſectum. Bud. Com.

Προσχηματισμὸς. figura dictionis eſt, cũ in fine ſyllaba aſſumitur, ut λόγοισιν pro λόγοις. Tryphon in Appendice hanc & Paragogen ſupra nominauimus.

Προχειρίζομαι. promo, inſtituo (quo ſenſu potius legerem προχειρίζομαι) appono.

Προχόμενος. prætendens.

Πρόχορδον. conſonum, σύμφωνον.

Προσχράομαι. utor. & προσχρῆσθαι uel προσχρῆσθαι. adhiberi quod & προσχρᾶσθαι dicitur.

Πρόσχωμα. ατος. τὸ. agger, aggeſtio terræ, moles terræ accumulata. Strab.

Προσχὼν. ὄντος. ἑνὸς σ. uidens. Etym.

Προσχὼν. appellens, προσβαλών, auſcultans. Etym.

Προσχωννύω. accumulo.

Προσχωρέω. accedo, deficio. Thucyd. ἐδόκει δὲ καὶ προσχωρῆσαι ἡ πόλις ὑπό τινων ἔνδοθεν πρασσόντων. Inde pro adhærere, aſſentiri, & ſequi alterius partes ponitur. Item accommodo, tranſmuto, cum accuſ. προσκεχωρήκασι τὴν γλῶσσαν πρὸς τὸ Καρικὸν ἔθνος.

Πρόσχωρος. ὁ. uicinus, finitimus.

Πρόσχωσις. εως. ἡ. alluuio.

Προσψαύω. μ. αύσω. π. ανκα. attingo, id eſt primoribus digitis tango. Item ſtringo, ἐπιψαύω. Actiu. accuſ.

Προσψεύδομαι. affingo, ementior.

Προσψηφίζομαι. decerno.

Πρόσω. ante, ultra, ulterius, prorſum.

Προσῳδὰ. τὰ. inſtrumenta quæ neruis intenduntur, quæ etiam ἱερονόμενα, ἔγχορδα & ἐντατὰ dicuntur.

Προσώδης. fœtidus, ſed cũ ι ſubſcripto, tumidus.

Προσῳδία. ας ἡ. accentus, Priſciano interprete. à

πρὸς

πρὸς & ᾠδὴ. Eſt enim modulatio, quæ adhibetur ſyllabis dictionum. Gellius ſcribit προσῳδίαν ueteres appellaſſe tum notas uocum, tum moderamenta, tum accentiunculas, tum uocu lationes. Critias citharœdicos cantus etiam προσῳδίας appellauit.

Προσῴδιον. cantilena ſacra, quæ dijs canitur. Ety.

Προσῳδὸς. ȣ̃. ὁ. citharœdus, cantor.

Προσωθεῖσθαι. atteri, colliđi, προσρίβεσθαι.

Προσώκειλε. impegit, offendit, applicuit.

Προσωῶν. impelle, protrude.

Προσωνομασία. ας. ἡ. agnominatio: figura apud Quintil. quæ aut ſimilitudine aliqua uocū, aut parib. aut contrarijs uertit in ſe aures & excitat.

Προσώπασι, ἀντὶ τοῦ προσώποις, metaplaſmo.

Προσωπεῖον. ȣ. τὸ. &

Προσώπιον. ȣ. τὸ. &

Προσωπὶς. perſona, larua, uultus, πρόσχημα, μορμολύκιον.

Προσωπίζειν. confirmare.

Προσώπȣ. aſpectus, facies.

Προσωποληπτεῖτε. perſonā reſpicitis. Ea uoce utitur D. Iacobus in ſua Epiſtola.

Προσωπολήπτης. ȣ. ὁ. acceptor perſonarum.

Προσωποληψία ας ἡ. acceptio perſonarū. προσωποληψία παρὰ τῷ θεῷ οὐκ ἔστι.

Πρόσωπον. ȣ. τὸ. uultus, facies. Iulius Poll. ait πρόσωπον ſignificare id quod fronti ſubeſt, ut complectatur oculos, naſum, os, genas, mentū. Gellius lib. 3. cap. 19. annotat faciei uocabulum apud Latinos latius patere, quàm Græcis προσώπȣ. Proinde de homine tantum dicitur, quod cum unus animantium erectus ſit, ſolus antrorſus proſpectat, uocemque anteuerſus emittit, quaſi πρόσωθεν ὄπωπον. διὰ γὰρ τὸ μόνον ὀρθὸν εἶναι τῶν ζώων, μόνον πρόσωθεν ὄπωπον καὶ τὴν φωνὴν εἰς τὸ πρόσω διαπέμπει, ut ſcribit Ariſtot. lib. 3. De Part. Quod autem in homine πρόσωπον eſt, in brutis irrationalibusq; προβολὴ dicitur, ſicut in auibus ῥύγχος & ῥάμφος. Theologi quoque πρόσωπον uocant perſonā, non qualis fuit Roſcij in theatro, ſed ſubſtantiam indiuiduā & intelligentem, quam etiam ὑπόστασιν appellant. Dicitur etiā de acie, frons. uide φάλαγγος μῆκος in Appendice de uocab. militar.

Προσωποποιΐα. perſonæ confictio, cū rebus inanimatis perſonam orationemq; tribuimus, aut defunctos tanquam uiuos & præſentes inducimus. Deſcribunt hanc figuram Rhom. Aquila, Rufinianus, & Rutil. Lupus.

Προσωπορεία. profectus uiæ, προκοπὴ ὁδοῦ.

Προσώπȣτα. Athenis uas æneum erat echino perſimile. ſic dictum quòd leonum & ferarū imagines in oris ambitu circunpictas haberet.

Προσωρμία. ſtatio nauium. malim per ο micron in antepenult.

Προσωτατος. ου. ὁ. longiſsimus, ἐσώτατος. τοῦ προσωτάτȣ latiſsimè, longiſsimè, dictum per ellipſin τοῦ διὰ.

Προσωτάτω, & προσωτάτως, longiſsimè.

Προσωτέρω. ulterius.

Προσώχθισε. abominatus eſt, impegit. à προσοχθίζω.

Προταμεῖν. præſcindere, prius arare, proficere, ſuperare.

Προτακτικός. uide inferius πρωτακτικός.

Πρόταξις. pugna aperta, in priori aciei parte conſtitutio. Vide in Appendice de uocabulis militaribus.

Προτανί. nuper, nouiter, promptè.

Προταίνιον. paulo antè, uel dudum.

Πρότασις. ιος. ἡ. propoſitio apud logicos, ut homo currit. Enunciatio quæ alicui ad diſputandum proponitur, propoſitum, aliquando prima pars ratiocinationis. Ariſtot. in Topicis tradit πρότασιν eſſe quæſtionem, quæ in unā duntaxat partem effertur. ut, Sunt ne diuitiæ bonæ? quam ſi in utranq; efferas partē, πρόβλημα fiet. ut, Sunt ne diuitiæ bonæ, an non bonæ?

Προτάκτος. in priori acie pugnans.

Προτάσσω. μ. ξω. π. αχα. præordino, præpono.

Προτεγίσματα. τὰ. quæ tecto ſuperiecta ſunt ad arcendum imbrem.

Προτείνομαι. excuſo, id eſt, prætendo, prætexo, Liban. Item palam offero, profero in medium. Demoſth. περὶ παραπ. τὴν ἀλογίαν ὁρῶ προτεινομένος. Bud. Com.

Προτείνω μ. νῶ. π. κα. protendo, porrigo. Item πρότασιν ποιῶ, hoc eſt διαπορῶ, in quæſtionē & dubium reuoco, diſputandam eſſe cōtendo aliquā rem. Bud. Com. Item προτείνειν aliquando idem quòd λαμβάνειν. Actiu. accuſ.

Προτεῖον. τὸ. primarius. malim per ω in prima.

Προτεῖος. ὁ. primarius.

Προτειχίζω. præmunio.

Προτέλεια. τὰ. dicuntur ἡ πρὸ τῶν γάμων δωρεὰ, uel τὰ πρὸ τῶν γάμων δῶρα, ut inquit Pollux. donatio propter nuptias: προγάμεια etiam dicta καὶ ἡ προμύησις. Sed refertur etiā ad alias res, ut τὰ προτέλεια τῆς συνουσίας, Lucian. id eſt ueluti tyrocinium & initiatiuum. Quin & omnia primordia rei diuinæ faciendæ ſic appellantur, Greg. Bud. Com. Inferius per ω ſcribitur.

Προτέλειοι εὐχαί. dicebantur ab Atticis αἱ πρὸ τῶν γάμων μετὰ θυσιῶν εὐχαί. Sed translatè accipitur à Dionyſ. pro precibus quæ fiunt ante ſacroſanctam epulationem, aut aliam rem ſacram ad quam accingimur. Bud. ibidem.

Προτελευτῆσας. prius mortem obijt.

Προτελέω. μ. έσω. π. εκα. initio. Vnde προτελεῖσθαι

λεῖα δὴ dicebantur ſponſæ & ſponſi, cum ſe idoneos & puros redderent, queadmodũ & cætera quoq;,quæ expiandi gratia ante rem ſacrã fiebant,eodẽ uocabulo ſignificari ſolẽt. Bud. Cõ.

Προτεμένισμα.ατος.τὸ. templi ueſtibulum.

Προτένθης.ου.ὁ. prægustator,uorax,qui præemit minoris,ut pluris deinde uendat, propola.

Προτενής. έ. ἑος. protenſus.

Προτεραία.ἡ. dies antecedens,pridie. ſic ὑστεραία. poſtridie.Ammon.προτέρα aũt prior, ſimpliciter.

Προτερεύω,&

Προτερέω.μ.ήσω.π.ηκα. primas teneo,præpondero,præmaturo.

Προτέρημα.ατος.τὸ. priuilegium,prærogatiua, felix ſucceſſus,& res prius bene geſta apđ Diodorum.

Προτερίζω. molior quiddam noui.

Πρότερον. prius,antea,ſuperiore tempore,& πρότερον τῇ φύσει prius ordine naturæ:ita etiã πρότερον τῷ χρόνῳ prius & antiquius tẽporũ ordine.

Πρότερος.ου.ὁ.prior,propriè de duobus.Ammonius diſtinguit à πρῶτος,in πρότερος & in πρῶτος.

Προτέρω.prius.ἀπὸ τῷ προτέρω,antea, iã antea,προσωτέρω.

Προτέρως.anterius,εἰς τὸ ἔμπροσθεν.

Προτέρωσε. ulterius,longius.

Προτεταγμένοι.milites,q in fronte collocati ſunt.

Προτήθη.ης.ἡ. aui uel auiæ mater.

Προτὶ ἄστυ.ad urbem.

Προτιάπτω.affigo, προσάπτω, agglutino.

Προτιδέγμαι.excepi, aſſumpſi,expecto.

Προτιείλεω.μ.ήσω.π.ηκα. uerto,torqueo.Actiu.

Προτίθεντο. apponebant.

Προτίθημι. μ. ήσω. π. ηκα. propono, προτείνω.

Προτιθέναι ψῆφον & ἀνατιθέναι,pmittere iudicib. ut ſententiã dicant.Bud. Com. Actiu.accuſ.

Προτιμάω.μ. ήσω. π. ηκα. curo, rationem rei habeo, ἐκδέομαι, in primis curo & efficere conten do,nihil antiquius habeo,præfero,honorẽ præ cæteris habeo. unde προτιμᾶν τὴν ἀλήθειαν,eſt pluris æſtimare ueritatẽ. Actiu. accuſ. & genit.

Προτιμότερον.antiquius,præſtantius,optatius.

Προτιόσσομαι. præuideo, præſagio.

Προτιπτύσσομαι.amplector, προσκαλῶ.

Προτμῆσις.εως.ἡ.&

Προτμητός.οῦ.ὁ. umbilicus,quòd primũ in infante ſecetur, ἦτρον, ſumen. Inferius per ω mega ſcribitur in prima ſyll quod non placet.

Προτογενέστεροι.οἱ. progenitores,ſeniores.

Προτόγονος. primogenitus.

Προτομίζεσθαι. prætentare,coire.

Προτομή.ῆς.ἡ. hulcus. Item pars capitis in animalibus infra frontem & oculos, quod in auibus ῥύγχος & ῥάμφος, in homine πρόσωπον propriè dicitur. Vnde & in ariete machina,& in nauis prora caput eo nomine ſignificatur. Dicuntur & imagines προτομαὶ quæ uſq; ad umblicũ pinguntur. Vide εἰκὼν in Ammonio. Eſt & προτομὴ ἵππου, ſyderis nomen apud Proclum de ſphæra.arietis bellicæ machinæ frons quę ferit.

Προτόνιον. τὸ. palliolum quo ſacerdos induebatur,moxq; poſt ſacrificiũ ei qui mactauerat imponebat.ὕφασμα. Dicebatur autem προτόνιον,ὅτι πρῶτον πανδώρα μετὰ τῶν ἀδελφῶν κατεσκεύασε τοῖς ἀνθρώποις τὴν ἐκ τῶν ἐρίων ἐσθῆτα,authore Suida.

Πρότονον.ου.τὸ. neutro genere,idẽ quòd πρότονος.

Πρότονος.ου.ὁ. rudẽs, id eſt funis,qui utrinq; & à prora,& à puppi malũ nauis cõfirmat.Apollinij Schol.lib.1.

Προτοῦ.antehac,antequam,πρῴην.

Προτρεπτικός.οῦ.ὁ. inſtructiuus,exhortatiuus.

Προτρέπομαι, &

Προτρέπω.μ. ψω.π.φα.dirigo,exhortor.

Προτρέχω.præcurro. Neutr. datiuo iung.

Προτριβής. acris, acutus.

Προτριταῖον. nudiuſtertius.

Προτροπάδην.conuerſim,conſternatè.

Προτροπάω.μ.ήσω.π.ηκα. uerto,flecto. Actiu.

Προτροπή.ῆς ἡ,exhortatio,παράκλησις. Protrope (inquit Rufinian.) adhortatio ad aliquam rem eſt, & palilogia. Virg. Nunc nunc inſurgite remis hortor uos ſocij.

Πρότροπος οἶνος. quod defluit antequam uuæ calcentur. lixiuium muſtum à Columella dici uidetur ſatis apta ſimilitudine à noſtra lixiuia quę per colũ madente cinere paulatim diſtillatur. Vitruuius ait Lesbum inſulam uinum protropon,producere,Athenæus & πρότροπον & πρόδρομον appellatum,ſcribit, à Mitylenæis quòd apud eos dulce naſcitur. Agnoſcit Plinius πρότροπον Gnidium inter tranſmarina uina.

Προτρυγητής. ὁ. apud Proclum de ſphæra,&

Προτρυγητήρ.ῆρος.ὁ. ſtella in dextro uirginis humero lucida, quæ paulo ante uindemiæ tempus exoritur, apud Aratum.

Προτυπόω.fingo,imaginor, pono (ut uulgò dicitur)caſum.unde προτύπως, ἀκολούθως.

Προυγελεῖν. iniuria afficere.

Προὐκαθηγέομαι. prius ſuadeo.

Προὐλαμβάνω. prius exiſtimo.

Προὐμνάομαι.peto, ambio.

Προΰνεικος. ου. ὁ. mercenarius,baiulus.cõuiciator, ὑβριστής. παρὰ τὸ νεῖκος, ἢ παρὰ τὸ ἐνέγκειν τὸ κομίζειν,Aelius Dionyſius apud Euſtath. Iliad ξ.exponit τὸν κομίζοντα μισθοῦ τινὰ ἐξ ἀγορᾶς.

Προῦνος.collis,βουνός.

Προυνούστερος.prouidentior.

Προὐξενῶ.concilio,hoſpitio ſuſcipio.

Προΰπαρξις.εως.ἡ.præexiſtentia.

Προύπαρξις.εως.ἡ.ὑπαρχή, inceptio.

Προϋπάρχω

προϋπάρχω. μ. άρξω. π. αρχα. præexiſto. Et aliquando de tempore dicitur, ut προϋπάρχοντες νόμοι, antiquiores leges. Aliquando idem quod ὑπάρχω, id eſt priores partes in beneficio aliquo collocando occupo, Demoſt. Bud. Com.

προϋπεργασία. ἡ. Prupergaſia, uel paraſceue (inquit Rufin.) eſt præmunitio, qua ante utimur, ut confirmetur id quod ſubiecturi ſumus. Vt ſi teſtem producturi, ante ei fidem habendam eſſe doceamus. Quare uelut generalis locus & tractatus communis eſt.

προϋπισχνέομαι. prius promitto.

προϋποκείμενα. dicuntur τὰ πρότερον φύσει ὄντα, quæ ἐν τοῖς προηγουμένοις cenſentur, quæ præeuntia & antegredientia Latinè dici poſſunt.

προϋποσυφαὶ. αἱ apud Theano Pythagoræã, prima colorum fundamenta, & uelut ſubſternicula, quibus firmatur tinctura pertinacius.

προϋποτιθέντα. idem, hoc eſt ſuppoſita.

προϋπτεύω. ante ſuſpicor. malim προϋποπτεύω.

προὔπτος. ου. ὁ. manifeſtus, uiſibilis, certus, præuiſus.

προὐργιαίτερον. melius, utilius, antiquius, præſtabilius.

προὔργος. ου. ὁ. ualde conferens, quaſi πρὸ ἔργου. Vnde προὔργου ποιεῖν, operæpretium facere. Bud. in Annot.

προὔργου. potius, præſtabilius. opere pretiũ uidetur poſſe cõuerti. Lucian. μᾶλλον δὲ ὅμοιον ποιοῦμεν ὥσπερ ἄν τις εἰς ὅλην ὕδωρ ἐγχέας ὑπὲρ σιδηρῷ πλήθει, πράττειν ἀναγκαῖον τι καὶ προὔργου οἰόμενος.

προυσελεῖν. ὑβρίζειν. contumelia afficere. Arcades ſic dicunt Etym.

προὔφασμα. ατος. τὸ. prætextus.

προϋφεστηκότα præorſa & primordia naturæ.

προὔχειν. eminere, excellere, prætexere, præbere, uaticinari.

προφαίνω. μ. ανῶ. π. αγκα. aperio, palàm facio, faciem præfero, præluceo, portendo, & ſignifico aliquo prodigio.

προφανής. έος. ὁ. ἡ. perſpicuus, propatulus & τὸ προφανὲς, præmeditatum, præuiſum.

πρόφαντον. ου. τὸ. oraculum, præuaticinatum.

πρόφαντος. conſpicuus, clarus, celebris.

προφάντης. ὁ. Neptunus apud Thurios hoc nomine colebatur ut annotat Lycophr. interp. Iſacius: quanquam in Aldino exemplari apud Lycoph. προμανθεὺς legatur.

προφάσεως ἕνεκα. defunctoriè, id eſt quæſito prætextu.

προφασίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. &

προφασίζω. μ. ίσω. π. ικα. capio occaſionem, cauſor, ſimulo, prætexo, excuſo. Actiu. accuſ.

πρόφασις. εως. ἡ. prætextus, excuſatio, occaſio, oratio, cauſatio, πρόσχημα. προφάσεις primarias & principes cauſas interdum uocat Hipp. lib. 3. Epid. interdum etiã falſas, uide Gal. lib. 2. & 3. de fracturis.

πρόφασσα. ἡ. prompta, præueniens in dicendo.

προφερέστατος. ου. ὁ. præſtantiſsimus, optimus.

προφερέστερος. melior, præſtantior.

προφερής. έος. ὁ. ἡ. proferens, cuius facies multos annos præ ſe fert cum ſit iunior, Aeſchini in oratione κατὰ Τιμάρχου.

πρόφερος. uide πρόφορος

προφέρομαι, &

προφέρω. profero. Et hoc aliquando pro obijcio, exprobro, ὀνειδίζω. ut προφέρω σοι τὴν δυστυχίαν. Sic Cicero: Vt nullum dictũ petulans proferatur, id eſt obijciatur. Aliquando cito, allego, διέχομαι, δικαιολογοῦμαι. ut litigãtes προφέρουσι τὰ δικαιώματα, uel eorũ patroni. Sic proferre inſtrumentũ, in Pandect. Aliquando τὸ ἐπιδίδωμι, ἐπίδοσιν ποιῶ, proficio, incrementũ facio. Conſtruitur cum datiuo, aut accuſatiuo. Demosth. epist. 4

πρόφημι. μ. ήσω. π. προείρηκα. prædico.

προφητεία. ας. ἡ. prophetia

προφητεύω. μ. εύσω. π. ευκα. uaticinor, præſagio, interpretor, quaſiq; antiſtitis officio pfungor. Neut. accuſ.

προφήτης. ου. ὁ. propheta, antiſtes.

προφητοφόντες. οἱ. prophetarum percuſſores.

προφθάνω. præuenio, προάγω. Actiu. accuſ.

προφιλῶς. amicè.

προφορά. ᾶς. ἡ. enunciatio, pronunciatio, elatio.

προφορικός. οῦ. ὁ. eloquẽs, enunciatiuus, ſermo uocalis, λόγος προφορικὸς cuius contrarium ἐνδιάθετος, internus, & qui fit in animo.

πρόφορος. ου. ὁ. humor cruentus & aquoſus intra membranas quibus fœtus cõtinetur, alias πρόφερος apud Ariſtot. Gaza Græcã uocẽ relinquit.

πρόφραγμα. locus ante ſeptum, uel ſcenam.

πρόφρασσα. prompta, beneuola. πρόφασσα.

πρόφρων. ονος. ὁ. promptus, alacris, ppenſus, beneuolus, prudens.

προφρονέως. promptè.

προφυγεῖν. fugere.

προφυλακή. ῆς. ἡ. præcautio, ſpecula, uigiliæ.

προφυλακίδες νῆες. ſpeculatoriæ naues, aut ad præſidia cuſtodiam ue locorum mitti ſolitæ.

προφυλακτική. dicitur ea pars medicinæ quæ cauſas morborum arcet, ac propagandæ ualetudinis gratia inuenta eſt.

προφύλαξ primus excubitor.

προφυλάττομαι. præcaueo.

προφυτεύω. fundamenta alicuius rei iacio, præparo.

προχάζομαι. progredior, cedo.

προχάνη. ης. ἡ. occaſio, prætextus, πρόσχημα.

προχαιρητήρια. τά. dies feſtus apud Athenien. quo magiſtratus finita iam hyeme, & fructibus germinare incipientibus, Mineruæ ſacra facere omnes ſolebant.

προχεῖλον. labiorum prominens pars.

πρόχειλος. ου. ὁ labroſus, labeo Latinè, prominētib. (labris.

προχειμασις. ἡ. tempeſtas quæ eſt ante diem ſtatutum. Veget. lib. 4. cap. 40.

προχειρίζομαι. habeo in manibus & pono, promo, ædo, ante oculos pono, expromo, repræſento, Syneſ. Eſt etiā diligo, deſigno, ad aliquid faciendum ſumo, & eligo. Luc. in Act. cap. 22. θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν προεχειρίσατό σε; delegit te. & cap. 26. προχειρίσασθαί σε, ut te deſignarem. Sic Polyb. Plutarch. in Gal. & Plato. Bud. Com.

προχειρίζω. μ. ίσω. π. ικα. idem.

πρόχειρον. τὸ. ſic Harmenopulus Iuris ciuilis epitomen à ſe æditā uocat, quaſi expeditam & obuiam cuiq; iuris totius methodum.

πρόχειρος. ου. ὁ. expeditus, facilis, promptus, lubēs, paratus, uulgaris, omnibus notus. πρόχειρον ἦν, in promptu erat, & πρόχειρον περί τι. expeditū aliquid habere.

προχείρως. promptè, expeditè, ineptè, temerè, inconſulto, Plutarch.

προχειροτονέω. μ. ήσω. π. ηκα. deligo. à porrigendis digitis, quo geſtu ſuffragabatur olim populus.

προχειροτονίζω. μ. ίσω. π. ικα. idem. (Actiu. accuſ.

προχειροτονία. Athenis dicebatur, cum quod in ſenatu conſtitutum erat, ad populum id, ut confirmaret, referebatur. Populus autem primò ſuffragia faciebat, deliberandum ne longius ſuper ſenatus cōſulto, an ſimpliciter recipiendū.

προχεύματα. τά. præfuſiones.

προχέομαι. effundor, præcedo. Etym.

προχέω. μ. ήσω. π. ηκα. effundo. Actiu. accuſ.

πρόχυσις. ιος. ἡ. libatio.

πρόχυσις. oſtium fluminis, in mare effuſio.

πρόχνυ. geniculatim, ad genua, in genubus, quaſi (πρὸς γόνυ.

προχοή. ῆς. ἡ. uas concauum.

προχοή. oſtia fluuiorum in mare, & eorum aluei, ac fluxus omnis aquæ.

προχοΐδιον. ου. τό. uas uinarium, uaſculū Strab. προχοϊδίοντι μελικράτου.

προχοΐς. ίδος. matula, ἀμίς.

πρόχοον. ου. τὸ. gutturnium, ἐπίχυσις.

πρόχοος. ου. ἡ. ſextarius ad bibendum accommodus, apud Hom. Odyſ. σ. Euſt. & guttus, gutturniumúe, quo aqua manibus affunditur.

προχόω. μ. ώσω. π. ωκα. exaggero.

πρόχυσις. ιος. ἡ. alluuio, libatio.

προχύτης. ου. ἡ. genus uaſis, primitiæ, mola ſalſa, aqua quæ in aurem uictimæ infundebatur.

προχύω. effundo.

προχῶναι. αἱ. nates, locus ubi cum ſede coniungitur coxendix.

προχωρέω. procedo, ut εὖ προχωρεῖ τὸ πρᾶγμα, bene ſuccedit res. προχωρήσας ἔρωτος, amorib. implicatus apud Herodian. Politiano interp.

προωθοῦσι propellunt, protrudunt.

πρόωλος. ante tempus perdendus, πανώλης.

προῶμαι deſeram, remittam, παραχωρήσω.

πρόωνες. decliui montium loci.

πρόωνται. deſerant.

πρόωραι. prima germina.

πρόωρος. ου. ὁ. immaturus, præcox.

προώρως. immaturè, intempeſtiuè.

πρόωσις. ἡ. ὤθησις, propulſio.

πρύλευσις. mortuorum elatio, funus.

πρύλεις. έως. ὁ. uel πρυλίς, pedes, miles grauis armaturæ, lingua Gortyniorum. Eſt & nauis nomen qui Troianæ urbis excidium prædixit, uti teſtatur Iſacius in Lycophronem.

πρυλλέες. έως. ὁ. ἡ. uel πρύλις. pedes.

πρύμνα. ης. ἡ. puppis, quòd ultima ſit in naui. Bayf. & πρύμναν κρούεσθαι, apud eundem.

πρύμνη. puppis non ſolum nauis, ſed cuiuſcunq; rei extremitas. Etym.

πρύμνηθεν. à tergo. De uento dicitur cū ſecūdus (eſt.

πρυμνήσιον. ου. τὸ. funis, quo nauis ad cōtinentem religatur. rudentem Plin. uocat, alij oram. Bayf.

πρυμνήτης. ου. ὁ. gubernator, princeps, apud Aeſchyl.

πρυμνόθεν. funditus, radicitus.

πρυμνός. οῦ. ὁ. ultimus.

πρυμνώρεια. ας. ἡ. radix mōtis, extremitas mōtis.

πρυτανεία. numerus triginta dierum, apud Ariſtophanem Etym. Dicit Harpoc. eſſe numerū dierum triginta quinq; uel. 36. Vide in Cyrillo & Ammonio. uariant enim quod ad accentus.

πρυτανεῖα. τά. pecunia, quam uterq; litigantiū, tam actor, quàm reus, in Prytaneo deponebāt, quæ & παρακαταβολή dicebatur, de quo ſupra. Latinè ſportula appellatur. Suidas autor eſt, reditus publicos Athenis πρυτανεῖα appellari, & eo nomine metallorum uectigalia & fori, id eſt rerum uenditarū & portatoriū intelligi, & quicquid à ſocijs uel ſubditis penſitaretur, & quicquid ex manubijs, uel rebus publicatis redigeretur, quorum cumulus bina millia talentûm propemodum conficiebat. Bud. Com.

πρυτανεῖον. ου. τό. locus Athenis, in quo iudices & magiſtratus uerſabantur, conſultabantq;. Eo in loco quoque alebantur publicè benemeriti de Rep. qui honos habebatur maximus, ut ex Cicerone de Oratore intelligitur. Vt ei (inquit) uictus quotidianus in Prytaneo publicè præberetur. Sic dictum quaſi πυροῦ ταμιεῖον, id eſt tritici promptuarium, uel horreum publicum. Vſurpatur à Pindaro pro quibuſuis amplis & heroicis ædibus, ſcribiturq; hæc uox ab omnibus πρυτανεῖον προπερισπωμένως de qua & ſequentibus inter alios uide Harpocrat.

Πρυτανεῖον. idem. Etym.
Πρυτανεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. adducor.
Πρυτανεύω. μ. εύσω. π. ευκα. uerbum hoc ab ijs deducitur, qui πρυτάνεις uocabantur, quæ erat quinquagenaria claſsis, id eſt ἡ τῶν πεντακοσίων Athenis, quæ in dies quinq; & triginta imperij ſummam obtinebat. & ſignificat regere, moderari, adminiſtrare & cõdere, & pro imperio conſtituere. ut τὴν εἰρήνην ἐπρυτάνευσε, Iſocrat. id eſt pacem firmauit, & confecit. Et Ariſtoph. Achar. ἢν μὴ περὶ εἰρήνης πρυτανεύητε, Niſi conſultetis, conſilia agitetis, & de pace agatis. Bud. Com.
Πρυτανήϊον. idem quod πρυτανεῖον. Etym.
Πρυτάνης. ου. ὁ. &
Πρύτανις. εως. & in plurali τοῖς πρυτανεῦσιν & πρυτάνεσιν. diſpenſator, gubernator, quæſtor, frumentorũ præfectus, quaſi πυρόταμις. Coplosè de hoc uocabulo diſſerit Bud. Com. Vide Cyrillũ diſtinguentem, neſcio quàm rectè.
Πρῶ. τό. πρωΐ.
Πρῷζον. nudius tertius. ſuperius ſcribitur πρόϊζα, pro nuper.
Πρωθήβης. ου. ὁ. exiſtens in prima pubertate, impu-
Πρωθύστερος ου. ὁ. præpoſterus.　(bis.
Πρώην. pauloante, primum.
Πρωΐ. manè, intempeſtiuè, ante tempus conſtitutum, πρόωρον. Vide ὄρθρος apud Ammonium.
Πρωΐα. manè. Cyrill.
Πρωΐα ας. ἡ. matutina hora. Cyrill.
Πρωϊαίτατα. ſummo mane.
Πρωϊαίτερος. ου ὁ. tempeſtiuior, maturior.
Πρωϊανθής. primo uere florens.
Πρωϊβλαστεῖν. primo uere germinare.
Πρωϊβλαστής. &
Πρωΐβλαστος ου. maturè germinans.
Πρώϊζα primum, manè.
Πρωΐζον. paulo ante præteritum, heſternum.
Πρώϊμος. matutinus, præcox, præmaturus.
Πρωϊνός. οῦ. ὁ. matutinus.
Πρώϊον. hora matutina.
Πρώϊος. ου. ὁ. matutinus. Item maturus, nam & πρώϊα καρπία dixit Ariſtoph.
Πρωϊσπορα. fumenta quę præmaturè ſerenda ſunt.
Πρωϊσπορῶ. præmaturè ſemino.
Πρωκτός. οῦ. ὁ. podex, ut Gaza uertit ex Ariſtotele.
Πρωκτοτηρεῖν. aſpicere adulterorum nates dum depilantur, ita enim publicè adulteri plectebantur. Suidas.
Πρωλυθίας. remiſſus, diſſolutus, pronus.
Πρών. ονός. dorcadis ſeu capreæ hinnulus, τεκνὸν τῆς δορκάδος. Nican.　(collis.
Πρών. πρωνός. ὁ. eminentia montis, & radix eius,
Πρώξ. ωκός. ὁ. ros, Doricè, roris gutta uel ſtillicidium, τὴν σταγόνα τῆς δρόσου πρῶκα λέγουσιν οἱ Δωριεῖς inquit Corint. & dama: Archilochus etiam timidum hominem πρῶκα appellat.
Πρῷρα. ας. ἡ. prora, παρὰ τὸ προϊέναι, à præeundo, quaſi πρώϊρα τις οὖσα. Bayf. Vide in Chil. Eraſ.
Πρῷρα. anteriora. Etym.　(Prora & puppis.
Πρωράτης. ου. ὁ. &
Πρωρεύς. έως. ὁ. qui hominibus ad proram imperat, cuſtos & gubernator in prora nauis, proretã dicunt Latini. Bayf.
Πρωστάτης. ου. ὁ. qui primus ſtat.
Πρῶτα, pro πρῶτον. Atticè, primũ. Neutris enim ſingulariter & pluraliter in aduerbiorum ſignificatione indifferenter utuntur. Τὰ πρῶτα primæ partes. Sic Vergi. 5. Emicat Euriaſus & munere uictor amici Prima tenet. τὰ πρῶτα, uel πρωτεῖα φέρειν. primas referre.
Πρωταγωνιστής. οῦ. ὁ. qui agit primas partes.
Πρωταγωνιστῶ. primas actionis partes ago.
Πρωτατικὸς πρόσωπος. aduentitia perſona, quæ ſemel inducta in principio fabulæ, in nullis deinceps partibus fabulæ adhibetur. Legendum puto Πρωτακτικὸν πρόσωπον.
Πρωτεῖον. ου. τό. principatus, primus honor primatuum locus. Τὰ πρωτεῖα, id eſt τὰ πρῶτα. Latini etiam primas appellant.
Πρωτίλεια. primitiæ. malim per ο micron in prima, ut ſuperius.
Πρωτεύς. έως. ὁ. Proteus, deus marinus. hymnus in eum extat apud Orpheũ. Vide in Chil. Eraſ.
Πρωτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. priores partes duco, primas teneo, plurimũ autoritatis obtineo. Dicitur quoq; πρωτεύεσθαι. Eraſ. prouerb. Alpha
Πρώτιστος. ου. ὁ. primus.　(penulatorũ.
Πρώτμησις. ιος. ἡ. pars corporis circa umbilicum, eò quòd ibi ſectio in corporibus primò fiat. malim per ο micron in prima ſyll. uide ſuprà.
Πρωτόπλοος. primum nauigans, πρωτόπλους.
Πρωτόβαθρος. ου. ὁ. qui in eminentiſsimo loco ſedet, ὁ προεδρείας ἀξιωθείς.
Πρωτοβολεῖν. priorem iaculari.　(pullus.
Πρωτόβολος. equus, qui iam primũ dentes emiſit,
Πρωτογεύστης. ου. ὁ. præguſtator, quales ſunt in principum aulis. προτενθής.
Πρωτόγονα. τά. partes ſimilares appellat Plato, quę alij ὁμοιομερῆ.
Πρωτόγονος. ου. ὁ. primogenitus, proparoxytonũ. Cyrillus.
Πρωτογόνος. primò enixus, paroxy. Cyrill. Eſt & nomen dei, cuius hymnus extat apud Orpheum.
Πρωτοθοινία. ας. ἡ. prima conuiuij portio.
Πρωτοκαθεδρία. ας. ἡ. prima cathedra.
Πρωτοκήριος. ὁ primicerius.
Πρωτοκλισία. ας. ἡ. primus recubitus.

Πρωτόκουρος λειμών, uel πρωτόκουρος πόα. dicitur quæ primum tondetur. Bud. Com.
Πρωτόλεια. τά. primitiæ frugum, prima ſpolia.
Πρωτολογεῖν. primas partes occupare in actione, primò agere.
Πρωτολογία. prima pars actionis.
C Πρωτολοχία. ἡ. uide φάλαγγος μῆκος in Appendice de uocab. militar.
Πρωτόμφαλον. ου. τό. clypei umbilicus.
Πρῶτον primũ. uſurpatur ſæpe uice cõparatiui.
Πρωτόναυς. primum nauigans, aut qui primũ naui in aliquem locum uenit.
Πρωτοπαγής. έος. ὁ. ἡ &
Πρωτοπαγός. οῦ. ὁ. nuper uel primo fabricatus.
Πρωτόπλαστος. ου. ὁ. primo fictus & creatus, ut Adã.
Πρωτόπλοος. ου. ὁ. primò nauigans. Epitheton nauis nouæ.
Πρωτοπορεία. dicitur de ijs qui primò incedunt.
Πρωτόποσις. ἡ. quæ uirgo iam primũ nupſit marito, πρωτόπειρος.
Πρωτοπραξία. ἡ. quod primum exigitur.
Πρῶτος. ου. ὁ. primus. Vide Ammoniũ diſtinguentem in πρῶτος, & in πρότερος.
Πρωτός. fortunæ ſubiectus, fatalis potius. oxytonum Cyrillo.
Πρωτοστάκτος κονία. lixiuiũ è cineribus calceq́; commixtis comparatum teſte Paulo.
Πρωτοστάτης. ου. ὁ. prçantiſtes, alæ prçfectus. Vide in Appendice de uocab. milit. in λοχαγωγός, & ἐπιστάτης & φάλαγγος μῆκος.
Πρωτοτόκια. τά. primogenia.
Πρωτότοκος. ου. ὁ. primogenitus, proparox. Cyrill. & Ammon.
Πρωτοτόκος. ου. ὁ primò enixa. paroxyton. Cyrill. & Ammonius.
Πρωτότομος καυλός Gal. caulis prototomus & tener, qui & κύημα Dioſcor. & ὄρμενος apud Euſt. Inuenio & πρωτότομον καυλὸν in eodẽ ſignifica(to.
Πρωτόμυσται οἱ. primũ alicui⁹ ſacris initiati.
Πρωτότομος ἄμπελος. uitis quæ prima putatur.
Πρωτοτομῶ. in primis puto.
Πρωτότυπον. ου. τό. exemplar.
Πρωτότυπος. ου. ὁ. primitiuus.
Πρώτως. primo πρώτως ἔχειν apud Platonẽ præcellere, πρωτεύειν. Ammonius. primario & per ſe, apud Gal. idem ſignificat πρώτως, ἁπλῶς, κατὰ πρῶτον λόγον, & κυρίως, & li. 3. κατ᾽ ἰατρεῖον, διὰ μέσου μηκύνου huic opponitur τό, δευτέρως. de quo ibi.

Πταίρω. ſternuto, πτάρνυμαι.
Πταῖσμα. ατος. τό. error, peccatum, delictũ, crimen, caſus, lapſus quilibet, detrimentum, damnũ. Refertur & ad fabularum exactionem in ludis ſcenicis, quam Teren. in Prolog. Hecyræ calamitatem appellat.
Πταίω. μ. αίσω. π. αικα. eſt propriè impingere ad quippiam, ac labi. leuius eſt, quàm cadere, quẽadmodum & impingere poteſt qui non planè concidat. Ponitur itaq; pro errare, peccare, delinquere, unde οἱ ἐπταικότες Rhetor. ad Alexand. uidentur dici qui rebus duris & aduerſis conflictati ſunt. Neut. abſol.
Πτακάλα. ἡ. ſtorea quæ in lembis ſubſternitur. (Pollux.
Πτάκις. ιδος. pauidus.
Πτακισμός. οῦ. ὁ. timiditas.
Πτακωρεῖν. timere, pauere.
Πτάμενος. uolans.
Πτανεῖον. ου. τό. culina.
Πτάξ. κός. pauidus, δειλός, πτὼξ.
Πταρμικός. οῦ. ὁ. habens uim ciendi ſternutamenta, ſternutationem prouocãs ac proliciens, ſternutatorium, unde πταρμικὴ ῆς. ἡ. herba, quaſi ſternutamentaria.
Πταρμός. οῦ. ὁ. ſternutatio, ſternutamentũ, ut Gaza uertit in Ariſtotele ſternutatio.
Πτάρνω. &
Πταίρω, & πτάρνυμαι. ſternuto. Neut. abſol.
Πτάω. μ. ήσω. ἀόρ. β. ἔπτην. ἀόρ. α. μέσος, ἐπτάμην. uolare. Neut.
Πτι. ſyllabica eſt adiectio, facta per ſyncopã à ποτί ut τίπτε pro cur.
Πτελέα ας. ἡ. &
Πτελεός. οῦ. ὁ. ulmus. Item urbis nomen.
Πτέλεθρον. iugerum, πλέθρον.
Πτέρινος. alatus, πτερωτός.
Πτέρις. filix herba.
Πτέρνα. ης. ἡ. calx, ut Gaza uertit in Ariſtotele. calcaneum ἀπὸ τοῦ πατεῖν, proculcare, & ἔρα terra. Vnde & πτέρνος τῆς πόλεως, apud Lycophronem pro ἡ βάσις, teſte Euſt. Eſt & inferior pars mali. Bayf. Item πτέρνα dicitur, quæ in ληνάδα, aut ἱστοδόκην immittitur, apud Pollucem, quæ mali calx à Vitruuio dicitur.
Πτέρνη. idem. Etym.
Πτερνιστήρ. ῆρος. ὁ. calcar.
Πτερνίδες. αἱ. fundũ, & baſes peluiũ medicorũ.
Πτερνίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſupplanto. Actiu.
Πτερνισμός. οῦ ὁ. ſupplantatio, dolus, inſidiæ.
Πτερνιστής. οῦ. ὁ. ſupplantator.
Πτερνοδόνητος. ου ὁ. pennis uerberatus, ταχύς.
Πτερνοκοπεῖν. calcaneis ſtrepitum mouere, ſupplodere pedibus.
Πτερόεις. όεντος. ὁ. uolatilis, uelox.
Πτερόεντα. dicuntur uerba quaſi alata, ſiue pennigera, quod ueluti miſſilia ſunt uelocia, ac animum uulnerantia, inſtar ſagittarum.
Πτερόν. οῦ. τό. penna (ut Gaza uertit in Ariſtot.) ala, σκηνή. Vocantur item πτερά, ſeu πτερώματα in re ædi-

re ædificatoria muri duo in altitudinem conſurgentes alarum inſtar. πτερῶν, quedam πτίλα implumes, quędam πτερὰ propriè, hoc eſt, pennatæ alæ, quædam etiam ὠκύπτερα quaſi citipēnes nominantur. Item πτερὰ uocantur palmulæ remorū apud Pollucē, qui & ταρσοὶ κωπῶν.

Πτεροῤῥυέω. pennas demitto.

Πτερωτής. οῦ. ὁ. pennatus.

Πτεροῦσθαι. uolucrem fieri. Dicitur etiam per metaphoram αὐτὶ τοῦ αἰωρεῖσθαι, hoc eſt ἐπαίρεσθαι, ſpe erigi & animo exultare, quaſi alitem fieri. quia animus ſic geſtiens conſiſtere neſcit & ſibi conſtare, Gregor. Bud. Com.

Πτεροφόροι. οἱ. uocātur curſores, tabellarij ac nuntij, quòd hi peregrè proficiſcentes (ut Dionyſ. ſcribit) ſurrectas in capite pennas geſtare ſolebant. Plutarch. Othone, ὁ πτεροφόροι συνεχῶς ἐφοίτων, ἀεὶ τι προσχωρεῖν ἐκείνω φράζοντες, Et perophori aſſiduè adueniebāt, illi ſubinde accedere quippiam afferentes. Ad id Iuuenalem quoq; alluſiſſe putant nonnulli,

Tanquam de Catis aliquid, toruiſq; Sicambris
Dicturus, tanquam diuerſis partibus orbis
Anxia præcipiti ueniſſet epiſtola penna.

Deducitur autem uox ἀπὸ τοῦ πτερὸν καὶ φέρειν. Eſt & in Septētrionibus ad Rhiphæos montes regio hoc nomine nuncupata ab aſſiduo niuis caſu, pennarū quadā ſimilitudine, Herodoto & Plinio authorib. Sic enim ſtultè opinabātur aërē oppletum eſſe pennis, proindeq; non patere in longinqua proſpectum, neq; tranſitum. Item ordo quidam militaris hoc nomine appellabatur, διὰ τὰ ἐν τοῖς λόφοις πτερώσιν, id eſt, propter criſtas quas in cono geſtant. Item ſacerdotum genus apud Aegyptios.

Πτεροφυήσαντες. οἱ. plumati.

Πτερόω. ρῶ. μ. ώσω. π. ωκα. alas accōmodo: quod ad nauem tranſtulit Gregor. ἡ ναῦς ἐκ λιμένων ἀνάγεται, καὶ τοῖς ἱςίοις πτεροῦται. Et Vergilius Aeneid. 3. Et uelorum pandimus alas. Et Plato Polit. 5. πτερῶσαι appellauit equites è peditibus facere. Bud. Com.

Πτερυγίζω. μ. ίσω. π. ικα. uolaturio, alas moueo. De auibus propriè dicitur adhuc pennis immaturis uolare geſtientibus, ſed fruſtra. Tranſlatè ponitur pro fruſtra & inaniter conari. Ariſtophan. Pluto, ἀλλὰ φλυαρεῖς καὶ πτερυγίζεις. Fruſtra nugaris, nihil promoues, nihil agis. Lucia. uſurpauit pro indecorè & ſcurriliter geſticulari. Eraſ. Chil. & Bud. Com.

Πτερύγιον. ου. τὸ. ala, uel potius parua ala. Eſt enim diminutiuum à πτερόν. Accipitur pro pinnaculo apud Matthæum 4. quòd in alarum morem motetur. Item membranula oculi ſub angulo oriens, quæ ita augeſcit quandoq; ut pupillam operiat, Latine unguis dicitur à Celſo, duplex eius genus, unum appendicis more adhæreſcit, alterū quaſi cōnatum coalitūq; eſt, ut Caſſius medicus adnotauit. Item naſi prominentes utrinq; alæ apud Gal. lib. de uſu part. 2. & extrema gubernaculi pars in naui.

Πτερυγοφόρον. ſuccinum dictū, quod ſtramenta, floccos, paleas, fimbriaſq; ad ſe trahat.

Πτερυγώδεις. οἱ. à medicis dicuntur ij quibus extāt atq; eminēt retrorſum ſcapulę in modū alarum excarnes, cuiuſmodi homines tabi obnoxios cēſent, Gal. li. 2. & 6. Epidem. & 2. de temp.

Πτερυγωκύς. έος. ὁ. ἡ. celeripennis, pernix, ὠκύπτερος, apud Aeſchyl.

Πτερυγώματα. τὰ. membri mulieris labra, quæ κρημνοὶ ab Hippoc. dicūtur, ambitus genitalis muliebris Corn. Celſ.

Πτερυλλίδες. αἱ. cicadæ.

Πτέρυξ. υγος. ἡ. ala, ut Gaza uertit in Ariſtotele. plauſus & quaſſatio alarum, ut apud Plinium de gallinaceis, Diem uenientem nunciant cantu, ipſum uerò cantum plauſu laterum. Item latior temonis pars, & ueſtis pars circa fimbrias. Nican. πτέρυγας etiam uocat pedes teſtudinis marinæ quibus innatat.

Πτέρυς. υδος. ἡ. genus herbæ, uulgò filix fanaria dicitur.

Πτερύσσεσθαι, idem quod πτερυγίζειν: uel cum latera alis ſuis feriunt, ut gallinacei ante cantum, Lucian Bud. Com.

Πτερυτὸς πτερωτός.

Πτερώματα. τὰ. pinnæ & muri in ædificijs, ab alarum ſimilitudine.

Πτέρωσις. ala.

Πτερωτός. οῦ. ὁ. pennatus, alatus.

Πτῆλον. ου. τὸ πτερόν.

Πτῆμα. ατος. τὸ. uolatus auium.

Πτῆμαι. &

Πτῆμι. μ. ήσω. π. ηκα. ἀόρ. β. ἔπτην. uolare. Neutr. abſolutum.

Πτηνός. οῦ. ὁ. uolucris (ut Gaza uertit in Ariſtot) uolatilis, alatus, & πτηνόν, uolucre, pennigerū.

Πτῆσις. ιος. ἡ. uolatus. Gaza in Ariſtotele reddit uolatio.

Πτήσσω. μ. ήξω. π. ηχα. timeo, inhorreo, metu trepido & contrahor, percellor, expaueſco, fugito, terreo. Xenoph. ἵνα γνῶσιν ὅτι σφόδρα ἐμὲ πτήσσουσιν αὐτοὺς οἴκοι καθήμενοι.

Πτηχνός. ὁ. uolax, ut Gaza uertit ex Ariſtotele.

Πτίλον. ου. τὸ. pluma, penna mollis, uelum, remus.

Πτιλός. οῦ. ἡ. caluus, ſupercilijs depilatis.

Πτίλωσις. εως. ἡ. oculorum uitium, cum pili ſuperioris palpebræ defluunt, uel cum conuertuntur,

tur,pupillamq́ue impediunt, uel ordine dupli ci ſupernaſcuntur, craſſities eſt calloſa palpebrarum rubea, cui accedit frequenter defluuiũ pilorum, ſic Aegineta lib.3.

Πτιλωτά. τά. quæ membranis ſiccis uolant, ut Gaza interpretatur in Ariſtotele.

Πτισμός. οῦ. ὁ genus cantilenæ.

Πτισάνη. ης ptiſana, hordeũ, uel triticum decorticatum, furfur. Apud Colum. Pultis genus ex farina hordeacea, cui maxima reſtaurandarum uirium uis ineſt, & nutriendi.

Πτίσσω. purgo, decortico, quod pinſendo fit in hordeo & alijs frugibus. Bud. Com.

Πτισικόν. οῦ. τό. cantionis ſpecies.

Πτόα ας. ἡ. pauor, timor, tumultus.

Πτοέομαι. μ. ήσομαι. π. μαι. timeo, abeo in ſtuporem, animo percellor, pauore perfundor, conſternor.

Πτοέω μ. ήσω. π. ηκα. terreo, afficio ſpe uel metu hallucinor. Actiu. accuſ.

Πτοήμων ἵππους ſtudioſus equorum.

Πτόησις. ιος. ἡ. ſtupor, attonitio, affectio, uagabunditas.

Πτοία. ας. ἡ. pro πτόα. pauor, inanis metus. Etym.

Πτοιά. idem.

Πτοιέω μ. ήσω. π. ηκα terreo, pro πτοέω.

Πτοῖος. timor, tumultus.

Πτολίεθρον. οῦ. τό. &

Πτολίεθρον. oppidum, urbs.

Πτολεμίζω. belligero.

Πτολιόπορθος. οῦ ὁ &

Πτολίπορθος urbis populator, uel expugnator, quales Vlyſſes & Achilles appellantur apud Homerum.

Πτόλις. ιος. ἡ. &

Πτόλισμα ατος. τό. ciuitas.

Πτόρθος οῦ. ὁ. ramus, germen.

Πτόριμος. celer, prudens.

Πτόρμος. οῦ. ὁ. ſternutatio, pro πταρμός Aeolicè.

Πτύας άδος. ἡ ſpecies aſpidis, à ſpuendo.

Πτύγξ. ἡ. ptynx auis apud Ariſtotelem, quam eandem cum chalcide eſſe quidam credunt.

Πτύελον. οῦ. τό. ſpuma maris, ſputum, ſaliua, peluis tonſoria.

Πτύγμα. τος. τό. ſignificat quippiã duplicato compoſitum, aut complicatum, ut linteum: quod & δίπλωμα dicitur, & πτύξ.

Πτυκτίον. οῦ. ὁ. ruga, libellus.

Πτυκτός. οῦ. ὁ. plicatus, conuolutus.

Πτωμόν. præceps.

Πτύξ. χος. ὁ. uel πτύξις. plica, & montium decliuitas. Etym.

Πτύξαγρις. cancri epitheton.

Πτύον. οῦ. τό. uentilabrum, inſtrumentũ quo grana repurgantur à paleis, θρίναξ.

Πτυόφιν. cum uentilabro.

Πτυρμός. metus, horror.

Πτύρομαι. conturbor, conſternor animo, & percellor, pauore perfundor, ἐκπλήττομαι, tumultuor. Dicitur etiam cum auis ſe uel pullos roſtro ſcalpit.

Πτύσμα. & πίτυσμα. ατος. τό. ſputum.

Πτύσσω. μ. ξω. π. υχα. plico, contraho in rugam. Actiu. accuſ.

Πτυχή. ῆς. ἡ. plicatio, paroxyt. Cyrill.

Πτυχή. ῆς. ἡ concauitas, uallis. oxyton. Cyrill. Et nauis pars in qua pingitur nauis nomen.

Πτυχίδος. rugoſo.

Πτυχώδης. εος. ὁ. ἡ. rugoſus.

Πτύω. μ. ύσω. π. υκα. ſpuo, excreo.

Πτωκαζέμεν. formidare, δειλιᾶν.

Πτῶμα. ατος. τό. caſus, ruina, lapſus, ita enim in teſſerarum ludo uocantur τὰ πτώματα. Item cadauer, à cadendo dictum, hoc eſt, ἀπὸ τοῦ πίπτειν, quemadmodum & Latinis.

Πτώξ. κός. ὁ. timidus. Vnde pro lepore ponitur, à timiditate, hoc eſt ἀπὸ τοῦ πτώσσειν.

Πτώσιμος. οῦ. ὁ. caducus.

Πτῶσις. ιος. ἡ. idem quod πτῶμα. & caſus nominis declinati apud Grammaticos, & Ariſtot. de interpretatione.

Πτωσκάζω. &

Πτώσσω. Ionicè pro πτήσσω. μ. ώξω. π. ωχα. formido, timeo. Actiuum.

Πτωτός. cadens.

Πτωχαλάζων. ὁ. pauper arrogans, oſtentator diuitiarum, præ ſe ferens faſtum cum paupertate cõiunctum. Athenæus. Vide Prouerb. in Chil. Eraſ. Meſſetenus propria uiue.

Πτωχεία ας ἡ. inopia, mendicitas.

Πτωχεύω. μ. εύσω. π. ευκα. inops dego, mendico. Neut. abſol.

Πτωχικός. οῦ. ὁ. mendicatorius.

Πτωχίστερος. mendicior.

Πτωχοποιός. parans mendicitatem.

Πτωχός. οῦ. ὁ. inops, mẽdicus. uide πτώξ in Amm.

ΠΥάμους. ueteres dixiſſe fabas, pro κυάμους, unde πυανεψίοις, feſto in Apollinis honorem à Theſeo inſtituto, quaſi πυαμεψίοις, annotat Il. χ.

Πυανεψιών. ῶνος. menſis apud Athenienſes, qui Romanis eſt October, ſi Theodoro credimus, in quo celebrabantur πυανέψια feſta Apollini ſacra, quibus πύανα coquebant. hoc eſt, fabas & legumina quædam, unde & nomen menſi.

Πυανός. faba, legumẽ, inferius ſcribitur πυνικοί, & πύκνοι.

Πύαρ. coagulum.

Πυαρίτης. decoctũ, lac, quod ſtatim à partu emulgetur, coloſtrum.

Πυγαῖον. ȣ. poſticus.

Πυγαῖος. ȣ. ὁ. ſalax, libidinoſus.

Πύγαργος. ȣ. aquilæ genus cauda albicante, apud Ariſtotel. Theodorus ait poſſe albicillam interpretari. uocatur & νεβροφόνος, id eſt hinnularia, Theodoro interprete. Item qui eſt albo podice, mollis & effœminatus. à πυγὴ & ἀργός. apud Lycoph. Vide in Chil. Eraſmi.

Πύγελα. τὰ. urbs circa Epheſum, Chio oppoſita ciuitas enim hæc Ioniȩ ſic dicta quod nõnulli ex ijs qui cum Agamemnone militatum uenerant, illic propter morbum ſedem & nates infeſtantem commorati ſunt. Theopomp.

Πυγή. ῆς. ἡ. nates.

Πυγμαῖος. ȣ. ὁ pygmæus, quaſi πηχυαῖος, quòd cubitales ferè ſint, & ternos dodrantes nõ excedant, ut ſcribit Plinius. Vide in Chiliad. Eraſ. Pygmæorum acrothinia Coloſſo adaptare.

Πυγμαίως. inſtar pugni Etym.

Πύγματος. ȣ. ὁ. inſtabilis.

Πυγμαχία. ας. ἡ. cæſtuum pugna. Etym.

Πύγμαχος. ȣ. ὁ pugil.

Πυγμή. ῆς. ἡ. cæſtus, pugnus, pugilatus, id eſt certaminis genus, quod cæſtibus exercebatur. Plutarchus de Lycurgo, πυγμὴν δὲ καὶ παγκράτιον ἀγωνίζεσθαι ἐκώλυσεν. De eo Vergilius quoque Aen. 5. Cyrillus πυγμῇ interpretatur crebrò, neſcio quàm rectè. ego πυκνῶς potius dixerim hoc ſenſu, uel πύκα.

Πυγολαμπίδες. cicindelæ, ut Gaza uertit ex Ariſtotele. meminit & Aelianus.

Πυγός. ȣ. ὁ. &

Πυγοσκελίς. breuis, & genus animalis.

Πυγοστόλος. ȣ. ὁ. ornatus, leno. ἡ μαυλίστρια, ſcortillum. Heſiod. μηδὲ γυνή σε πυγοστόλος ἐξαπατάτω.

Πυγούσιον. ȣ. τὸ. cubitale, ulna.

Πυγών. ῶνος. ὁ cubitus, τὸ ἀπὸ τοῦ ὠλεκράνου ἐπὶ τὸν μικρὸν δάκτυλον τῆς χειρὸς ἐκτεταμένον μέτρον. Theon.

Πυδαρίζω. ἀντὶ τοῦ ποδαρίζω αἰολικῶς. calcitro, clunes motitans laſciuiter ſalto. Etym.

Πυέλιον. ȣ. &

Πυελίς. ίδος. ἡ. &

Πύελον. ȣ. τὸ &

Πύελος. ȣ. ὁ. ſcyphus, urna, peluis. Pollux inter uaſa balnearia ponit, quam alij μάκτραν uocant. uidetur autẽ πύελος concauus locus fuiſſe in quo ablueretur. quamuis & theca rectè dicatur πύελος. Nõnulli πυέλους balnei ſolia interpretantur. Significat etiam hoc nomen id quod palam Latini uocãt in annulo, ubi ſcilicet gemma includitur. Item apud medicos concauitas aut intercapedo in quam cerebri meatus exeunt, ληνὸν quaſi torcular Herophil. uocauit.

Πυετία. ἡ. coagulum, ut Gaza uertit ex Ariſtot.

Πυέω. ad ſuppurationem perduco.

Πυθανάγκη. ex neceſſitate perſuaſio, cũ uolentes nolẽtes neceſſitati parendũ eſſe cognoſcimus. Sic etiã Cic. ad Atticũ teſtatur ſe πυθανάγκην ducem ſequi.

Πυθαύλης. ȣ. ὁ. Pythij carminis cantor. πύθιον enim carmen pæana uocabant.

Πυθεδών. ονος. ἡ puſtula, ulcus, Nicã & Eratoſth.

Πυθεῖον. pythium oraculum, ſiue oraculi locus, aliàs Πύθιον. Huc ex omni orbe praua religione incuſſa, qua ſe hominũ uanitas cõfundebat uiri multa dignitate inſignes, frequentes conſultum ibant, eaq; ex omnibus uere & longè clariſſima oracula habita ſunt. Quare regũ populorumq; ampliſſimis donis & multarũ urbium theſauris refertum hoc templum fuit. Alexand. Genial. lib. 6. cap. 2.

Πυθεύς. έος. ὁ. cõſultus ac prudens qui de magnis rebus interrogatur & conſulitur.

Πύθια, uel πύθεια. τὰ. ludi in honorem Apollinis inſtituti ab Agamemnone. Etymol. Pythia per domitæ ſerpentis nomine dicti, ut canit Ouidius. Vide in Chiliad. Eraſmi, Pythia & Delia. &, Poſt Pythia.

Πυθίαι. uates Apollinei, uaticinantes phœbades.

Πύθιον. τὸ. Apollinis templum. Vide Πυθεῖον.

Πύθιος. Apollinis cognomen à Pythone ſerpente, quem iaculis ſuis interemiſſe fertur uel à dicendi uſu atque interrogandi, hoc eſt, ἀπὸ τοῦ πυνθάνεσθαι. Hac uoce comprehendebantur etiam qui Delphos ad cõſulendum oraculum mittebantur, qui publicè cum regibus cibaria habebant, & ueſcebantur unà.

Πυθμένες. αἱ. ſpicæ.

Πυθμένοθεν. funditus, prorſus.

Πυθμήν. ένος. ὁ. fundum, imũ, ſolum, propago radix. πυθμὴν in piris, malis, meſpilis, alijſque fructibus ſimilibus uocabatur à Græcis, quod in ſumma parte, umbilici modo deſcendit. Nã in his cauũ ac ueluti lacuna deſcendens, lanugines in ea floccoſq; & floris poſtquam defloruit inutiles reliquias oſtendit, & quoniam deſcendit & quaſi in doliolo fundum facit πυθμένα appellauerunt, uel quod in modũ humani umbilici cauum eſt ὀμφαλὸν etiam uocauerunt, preſertim Athenienſes in facis, ut inquit Pollux. Marcel. Verg.

Πυθοῖ. in Pythijs: idq; ſine præpoſitione, ſicut ὀλυμπίασι καὶ ἰσθμῷ.

Πυθόληπτος. à Pythio correptus, furens.

Πύθομαι putreſco, interrogo, audio.
Πυθόμαντις.ιος.ὁ.ἡ.uates Pythicus.
Πύθοντο audierunt, reſciuerunt.
Πυθόχρηστον.ου.τό. oraculum Apollinis, ſors edita à Pythio.
Πύθω μ.ύσω.π.υκα.putrefacio.Actiu.accuſ.
Πυθώ.όος.ἡ. putrefactio,& urbs Phocidis. παρὰ τὸ πύθεσθαι αὐτόθι τὸν δράκοντα ὃν ἀνεῖλεν ὁ Ἀπόλλων.Etym. (Pythij.
Πυθῶδε. aduerb. ad locum oraculi Apollinis
Πύθων.ωνος.ὁ. Pytho ſerpens, draco. Vide Cyril. & Ammoniũ. Itẽ ſpiritus diuinator, quo qui correpti ſunt, πυθωνικοὶ appellantur. Plura tradit πύθωνα ſuo tempore uocatum fuiſſe, quẽ olim ἐγγαστρίμυθον uocabant, & θυρυκλέα Tibullus in fœmin. gen. Delphica Python dixit.
Πυθών.ἡ. nomen loci. Ammon. & Cyrillus. Idẽ opinor quod πυθὼ ſuperius.
Πύκα.ornate, prudẽter, affabre, frequẽter, denſe.
Πυκάζω.μ.άσω.π.ακα.tego, denſo, orno, corono, cõpono me, decorè me gero, Actiu.accuſ.
Πυκασθεὶς.θέντος.ὁ.coopertus.
Πυκασμός. denſus, conſtipatio, συνετός, στερεός.
Πυκιμήδης.εος.ὁ.ἡ.prudens, accuratus.
Πυκινός.οῦ.ὁ. denſus, prudens, tutus, creber. πυκινὴ βουλὴ dicitur conſilium ſapiens, graue ac ſecretum etiam.
Πυκινόφρων ονος.ὁ prudens, σώφρων.
Πύκνα.prudenter, denſè, crebrò.
Πυκναῖος.uetus.
Πυκνίτης. locus concionis Athenis, qui & πνὺξ dicebatur.
Πυκνογόνατος.ου.ὁ. geniculatus, crebris diſtinctus geniculis & internodijs. Dioſcor.
Πυκνοκίνδυνος.qui quodlibet periculum intrepidè adit.
Πυκνόκομον.ου.pycnocomon herba.
Πυκνόριζος.denſus radicè.
Πυκνός.οῦ.ὁ. denſus, obſcurus, frequens, ſpiſſus, ſucci plenus.
Πυκνόστυλος. cuius intercolumnio unius & dimidiatæ columnæ craſſitudo interponi poteſt.
Πυκνότης.denſitas, prudentia.
Πυκνόω.μ.ώσω.π.ωκα.denſo, ſolido. Actiuum.
Πύκνωμα.ατος.τὸ.&
Πύκνωσις ιος.ἡ. denſitas, ſpiſſitudo, craſſitudo, cuius contrarium μανότης raritas, dicitur & πύκνωσις φάλαγγος. Vide in Appendice de uocab. militarib.
Πυκτεῖον.ου.τό. locus in quo pugiles exercentur, armarium libellorum.
Πυκτεύομαι &
Πυκτεύω.μ.εύσω.π.ευκα. pugno, id eſt, pugnis decerto. Accipitur pro quouis modo contendere. Lucianus, τοῖς καταράτοις οἰκονόμοις διαπυκτεύων.
Πύκτης.ου.ὁ. pugil. πύκτης πόλεμος, bellum durum, ut Lucanus dixit.
Πυκτίδες.ων.fidiculæ.
Πυκτικὴ.ῆς.ἡ.ars pugilis.
Πυκτικός pugilum certamini aptus.
Πυκτίον.&
Πυκτὶς.ίδος.ἡ.libellus, tabula, epiſtola. ἀπὸ τοῦ πυκτίζω, quod eſt ἀσφαλίζεσθαι, καὶ συγκλείεσθαι.
Πυκτός.idem.
Πυλαγόρης.ου ὁ.legatus, qui è ſingulis Græcorum ciuitatibus ad Amphictyonum conuentũ mittebatur. ἀπὸ τοῦ εἰς πυλαίαν ἀγείρεσθαι, nempe quod ad Pylæan conuenirent. Appellabantur quoque ἱερομνήμονες.
Πυλάδης.ου ὁ Pylades.
Πύλαι.ῶν.locus Græciæ, quem Thermopylas alias uocant, nomine impoſito, quòd Pylades illic ob Clitemneſtræ cædem primus ſit damnatus, uel ut placet Harpoc. διὰ τὸ στενὴν εἶναι ταύτην τὴν εἴσοδον ἀπὸ θετταλίας εἰς τὴν φωκίδα πορευομένοις. Nam à Theſſalis ad Phocidẽ introeuntibus anguſtus ac ueluti portis quibuſdam arctatus locus uidebatur. Dicebatur item πύλαι conuentus Amphictyonum. Etym. Gaza in Ariſtotele uertit portas in iecinore.
Πυλαία conuẽtus Amphictyonum ad Thermopylas, & locus ipſe ubi conueniebant qui dicebantur πυλαγόραι.
Πύλαιος. extra portam: & nomen proprium uiri Ety. ſed πυλαῖος, penanflexũ Mercurius. Cyril.
Πυλαίσατος homo nihili, ὁ μηδὲν ὑγιὲς μήτε λέγων, μήτε πράσσων.
Πυλαῖτις.ιδος.ἡ.epitheton Mineruæ, quia in portis urbium pingebatur.
Πυλάρτης.ου ὁ.habẽs portas ualidas & bene compactas, ἀδιεξόδευτος.
Πυλάοχος. uocabatur Cerberus à cuſtodiendis portis inferorum.
Πυλαωρός, uel πυλουρός.&
Πυλαωρός.οῦ.ὁ.ianitor, cuſtos.
Πυλεῶνες genus ornamenti muliebris, ſerta.
Πύλη.ης.ἡ. porta, columna ex lapide quadrato, uel laterculis. (ſtor.
Πυληγενής.έος.ὁ.ἡ.in Pylo urbe genitus, ut Neſtor.
Πυληγόροι publicani, qui & Panegyres curant.
Πύλιγγες.lanugo pili qui in anu naſcuntur.
Πύλιος.ου.ὁ.Pylius.
Πυλὶς.ίδος.ἡ.portula. Cyrill.
Πυλλέω.frango, dico, diuulgo.
Πύλος.ου.pro πύλη apud poëtas.
Πυλωλάκτης.malorum plenus.
Πυλών.ῶνος.ὁ.ueſtibulum, ianua, &

Πυλῶνες.

Πυλῶνες. foræ,atria.

Πυλωρεῖν. ianitorem eſſe,portas ſeruare,ut Horæ apud Homerum in cœlo.

Πυλώριον. ου. τὸ. ianitoris officina.

Πυλωρός ου. ὁ. ianitor,portarũ cuſtodiæ præfectus. Sic etiam Medicis uocatur inferius uentriculi orificium.

Πύματος. ου. ὁ. ultimus.

Πυμελώδης. εος. ὁ ἡ pinguis. melius ſcribetur πιμελώδης.

Πυὼδαξ. ακος. ὁ. manubrium gladij,baſis.unde ca lix ἀπυωδάκωτος pedibus carens,aut pertuſus.

Πυνθάνομαι. μ. πεύσομαι, ἀ πεύθομαι. πα. πέπυσμαι. μέσ. ἀόρ. β. ἐπυθόμην. audio, interrogo, in telligo,cognoſco. Depon.accuſ.& etiã genit. prǽſertim cum ſignificat diſco & audio,huius aoriſt. ſecund. medius eſt ἐπυθόμην. Vide in Ammonio ἐρώτησις & ἐρωτᾶν in duob. locis.

Πυνικοί. καὶ πύκνοι. legumina cocta. malim πυανοί ut ſuprà. καὶ πύανος, ὁ πρώκτης.

Πύξ. aduerbium,pugnis, κονδύλοις.

Πυξάκανθα. arbor ſpinoſa è qua liciũ conficitur.

Πυξεών. ῶνος. ὁ. buxetum.

Πυξίδιον. ου. τὸ. &

Πυξίον. tabula qua utebantur ſcriptores.nam antiquitus in buxo elementa formabant ob materiæ firmitatem. Accipitur item pro inſtrumento pictoris.

Πυξινός. ου. ὁ. buxeus.

Πυξίς. ίδος. ἡ pixis, πινακίδιον.

Πυξοειδής. έος. ὁ. ἡ. habens colorem buxeum.

Πύξος. ου. ὁ. buxus.

Πυοειδής. ſimilis puri.

Πύον. pus,ulcus.

Πυοποιόν. ου. τὸ ſuppurationes faciens.

Πυοῤῥεῖν. pus emittere,fluere cum purulentia.

Πυοῤῥοια. diſtillatio.

Πυός. ἀντὶ τοῦ πυρός. triticum.Etym.

Πύος. εος. τὸ. pus,ut Gaza uertit in Ariſtotele. Itẽ lac quod ſtatim à partu emulgetur,concretum atque ſanguinolentum,coloſtrum,coagulum. Ariſtoph. Pace, ὦ δὲ καὶ πύος ἔις γάλα καὶ λαγῶα τέσσαρα.

Πῦρ. ρός. τὸ. ignis.

Πυρά. ᾶς. ἡ. pyra,hoc eſt lignorũ ſtrues,rogus, buſtum.

Πυράγρα. ας. ἡ. forceps.

Πυράζω. μ. άσω. π. ακα. rutilo.Neutr.abſol.

Πύραθος. ου. ὁ. ſtercus caprinũ propriè.Nicã.ſchol.

Πύραιθος. uas ad ignem ferendum.

Πυράκμων. ονος. ὁ. Pyracmon, unus ex fabris Vulcani.

Πυρακτέω. comburo.

Πυρακτόομαι. μ. ώσομαι. πα. ωμαι. liqueſco igni, igneſco.

Πυράκτωσις. εως. ἡ. incendium.

Πυραλίς. ἡ Gaza in Ariſtotele uertit ignariam auem lib. 9. cap. 1. Hiſtoriæ animalium.

Πυραμοειδής. ignitus,ignis ſpeciem habens, uiuido colore & igneo prǽditus.

Πυραμητός. ου. ὁ. meſſis.

Πυραμίδες. αἱ. pyramides,moles geometrica ratione conſtructæ in modum flammæ, ut à lato uidelicet in acutum tendant: dicuntur etiam regia granaria apud Aegyptios. Hieronymus ſcribit Thaletem menſum eſſe pyramides,umbras obſeruando quando nobis ǽqua magnitudine ſunt. Laërtius lib. 1.

Πύραμος. fluuius Ciliciæ, dictus propter abundantiam tritici circa ipſum.Etym.

Πυραμύα. ἡ. apis,meliſſa.

Πυραμοῦς. ὁ. placentǽ genus ex tritico, & melle admixto, quod proponebatur præmium ijs, qui totam noctem uigiles perdurarent.

Πύραυνον. inſtrumentum prunis ferendis deſtinatum, πυρφόρον, παρὰ τὸ πῦρ αὐαίνειν ἐν αὐτῷ.

Πύραυνος. idem.Etym. uide Bayſium.

Πυραυσαί. uermiculi quos cleros appellant, aranei ſpecie, nocentes fauis: pyrauſtæ Gaza interprete, apud Ariſtot. Eſt & paruũ animal, quod uolãs in lucernam ut ignem attingat,aduritur. Hinc prouerbiũ, πυραύστου μόρος, in eos qui ſibi mortem aſciſcunt. dicitur aliàs ἠπίολος. Meminit eius Aelian. uide in Chil. Eraſ. Pyrauſtæ gaudium.

Πυργηδόν. inſtar turris.

Πυργοῦμαι &

Πυργηρέω. μ. ήσω. π. ηκα. &

Πυργηροῦμαι. ſum in arce,contineo me intra muros,muros defendo.

Πυργήρως. excelſè,inſtar turris.

Πυργίον. ου. τὸ. pars triremis,ſicut & πυργοῦχος.

Πυργίσκος. armariũ, arca in turris ſimilitudinẽ.

Πυργῖται. paſſerum genus quod in turribus nidificat. Gal. lib. 6. ſalubrium,& Aegin. lib. 1.

Πυργόβαρις. ιος. ἡ. turris munita, propugnaculũ, uel domus in modum turris ædificata, ut exponit D. Hieronymus.

Πύργος. ου. ὁ. turris,pyrgus, & militaris ordo quadringentos uiros continens, turma equeſtris. Euſt. Iliad Δ. tradit conſtare è trecentis & ſexaginta uiris, inſtruiturque quadrangula forma ad typum turris.

Πυργοῦχος. pars quædam nauis. uide Bayſ.

Πυργοφόρος. ου. ὁ. ἡ. turrifer. epitheton Rheæ.

Πυργόω. μ. ώσω. π. ωκα. turrifico Neut. abſol.

Πύρδαμα. uel πύργαμα focus, ſarmenta, faſces.

Πυρεῖον. ου. τὸ. focus, thymiamaterium.

Πυρεζία. ἡ. &

Πυρετός. ου. ὁ. febris. à πῦρ dicitur, quemadmodũ

Latinis à feruendo. Vide Galenum in libro de differentijs febrium.

Πυρέττω febricito.

Πυρεύς. ὁ. comburens, igne uaſtans.

Πυρή. focus, rogus.

Πυρήϊα. τά. ligna quæ colliſa ignem edunt, ſiue lapides idem facientes, igniaria.

Πυρήν. ῆνος. ὁ. & πυρήνη. ἡ. oliuarum oſſiculum Heſychio, & nucleus pineæ nucis.

Πυρὴν. nucleus, acinus, etiam cuiuſuis rei congeries ſtrues ſiue in acumen tēdens, quam metam uocare poſſis, cuiuſmodi eſt fœni meta, πυρῆνα μήλης, pro ſpecilli medici cuſpide ac ſummo frequēter dicitur Gal. Celſus aduerſū ſpecillum uocat, Gal. alliorum ſegmenta πυρῆνας dixit. πυρῆνες βοτρύων uinacea apud Ariſtot.

Πυρηφόρος. ου. ὁ. frugifer.

Πυρία. ας. ἡ. balnei genus, ſolium. ἡ γὰρ διὰ βαλανείω πύελος. & Pyria urbs Lesbi, fomētū Hipp.

Πυρίαμα. fomentum.

Πυριᾶν. fouere.

Πυριαστής. apud Comicos coloſtrū, lac ab ædito fœtu emulſum, quod ad ſenſum caloris illico cogitur, qđ πυριέφθον uocant Aſiatici teſte Galen. lib. de aliment.

Πυριατήριον. ου. τό. locus ubi fit ignis, uel balnei genus, quod Seneca ſudatoriū uocat. alij ὑπόκαυστον.

Πυριάτης. ου. ὁ. πυαρίτης, de quo ſuprà.

Πυριατὸς. ὁ. later, aut quicquid igne concalefactū, linteo inuolutū, aut aſſulis, metallóue (uti nūc quoq; fit) incluſū, fomenti gratia admouetur.

Πυρίβια. τά. animalia quædam igni uiuentia.

Πυριβρεμέτας. ου. ὁ. in igne ſtridens.

Πυρίδιον. ου. igniculus.

Πυριέφθος. ὁ. πυριάτης, ſiue πυαρίτης, ἑφθὸν πυρὶ, ὃ γίνεται ἐκ τοῦ πρώτου γάλακτος.

Πυρήκης. εος. ὁ. ἡ. ignitus.

Πυρίκαυστος. ου. ὁ. idem, ambuſtus.

Πυρικὴ. ἡ. oſſiculum oliuæ, dicitur & πυρίνη.

Πυρικρότατος. ferrum igne elaboratum, & percuſſum. ἀπὸ τοῦ κροτεῖν.

Πυριλαμπὴς, uel πυρολαμπὶς. uermiculus quidam in tenebris lucens, ſiue inſectum munitum, quem etiam λαμπουρὶν uocant cicindela, noctiluca.

Πυρίμαχος. feruens in pugna, inuictus pugnando, & lapidis ſpecies.

Πυρινὰ acuta ſpina.

Πυρίνη. nucleus, oſſiculum intra oleam, lapillus ignitus, θρύμμα δακκὰς χόνδρος λιβανωτοῦ.

Πυρινοειδὴς. ὁ ſecūdus ſpinæ uerticillus, ſiue ſpōdylus, à cuſpidis ſpecie dictus, quē Hipp. ὀδόντα uocauit.

Πυρινός. οῦ. ὁ. igneus.

Πυρινοειδὴς. εος. ὁ. ἡ. ſimilis nucleo.

Πυρίον. igniariū, id eſt id quo ignis elicitur, conſtat ſilice & ferro, quę colliſa ignem excutiunt. Dicitur etiam ἔναυσμα, & ἐμπύρευμα.

Πυρισμάραγος. ab igne reſonans.

Πυριόω. ardeo.

Πυρίτης. ου. ὁ. pyrites lapis ex quo ignis excutitur. Luciano. in Sacrif. hoc nomine Vulcanum uocat, quòd circa ignem perpetuò uerſetur. Item lapis molaris.

Πυρίτης ἄρτος. ὁ. panis triticeus. (Gal.

Πυρῖτις. ιος. ἡ. mōtana nardus, quæ & Thylacitis.

Πυρῖτις. ιδος. ἡ. pyrethrum herba, apud Nicand.

Πυρκαϊά. ᾶς. ἡ. πυρά. rogus, incendium, apricatio, flamma.

Πυρναῖος. ου. ὁ. maturus, comeſtibilis.

Πύρνον. ου. τό. panis, fruſtū panis. à πυρὸς triticū. & πύρνα. τά.

Πύρνος. ου. ὁ. panis, cibus, buccella.

Πυρνός. idem. Etym.

Πυροβόλος. ου. ὁ. telum ignitum.

Πυροδαίσιον focus, culina.

Πυρόεις. όεντος. ὁ. calidus, ignitus, Martis ſydus.

Πυρολαμπὶς. ἡ. cicindela.

Πυρομάντις. ου. ὁ. qui ex igne diuinat, &

Πυρομαντία. ἡ.

Πυρόν. τό. rogus, æſtus.

Πυρόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. igneſco. Depo. abſol.

Πυροποίκιλος. ὁ. punctis coloris ignei diſtinctus & uarius.

Πυρορραγής. igne fractus.

Πυρορράστης. ου. fruſtum camini ignis ui reſciſſum πυρορραγὲς propriè dicitur. Vnde pro inutili & rerum ſuarum conſumptore accipitur metaphorice. Suid.

Πυρός. ου. ὁ. triticum, σῖτος καὶ ὁ ξανθός.

Πυροφόρος. ου ὁ frugifer, frumentifer. Scribit quoque Alexand. Genial. lib. 5. cap. 3. eum morem Græcis fuiſſe, ut quoties procinctæ acies congredi ſe pararent, ante prima ſigna ſtaret uates laureos ferens ramos & corollas, illiq; πυροφόρῳ nomen fuiſſe, quoniam lampada præferret, quem uiolare ſummum habebatur nefas, quod legati munere fungeretur. Dicitur & πυρφόρος.

Πυρόχρως οος. ὁ. flauus.

Πυρόω. μ. ώσω. π. ωκα. igne examino, δοκιμάζω, candefacio, incendo, comburo. Actiuum.

Πυρπολέω. μ. ήσω. π. ηκα. incendo, igne depopulor, igne uaſto. Propriè cum ſignū datur ſocijs aut hoſtibus inſtantibus, ignem uerto.

Πυρπόλησις. εος. ἡ. populatio ignei imbris, incendium.

Πύῤῥα. ας. ἡ Pyrrha.

Πυῤῥαγής. fractus, & diſſiliens igne.

Πυῤῥάκης.

Πυῤῥάκης flauus, rutilus.
Πυῤῥίας. ου. ὁ. ſerpentis genus ab igneo colore. & ſeruus apud Comicos, ob capillitij fuluedinē, Vnde Terentianus Birria fortaſſe nomen habet pro Pyrrhia, idem & ξανθίας eadē ratione dicitur. Euſt. Iliad. γ
Πυῤῥιδὴν. auium aucupium Aelianus in Ixeuticis deſcribit.
Πυῤῥίχη. ης. ἡ. pyrrhica, genus tripudij, quod armati peragebant, ſaltus, tripudium armatorū in pugna ad confidentiæ oſtentationem, ut hoſtes inde contemni ſe putarent. Vide in Chili. Eraſmi, Pyrrichen oculis præ te ferens.
Πυῤῥιχίζω. ſalto, tripudio. Eraſmus in Chil.
Πυῤῥίχιος. ου. ὁ. pyrrhichius pes. & πύῤῥιχος fuluus pro πυῤῥός. Doricē.
Πυῤῥιχισαὶ. οἱ. pyrrhicharij ſiue purricarij armis ſaltantes.
Πυῤῥός. ου. ὁ. fuluus, facie ſeu oculis igneis, burrus, oxytonum.
Πύῤῥος. ου. ὁ Pyrrhus, Epyrotharū rex, & Achillis filius, paroxyt.
Πυῤῥότριχος. ου ὁ. flauus crines.
Πυῤῥούλας ὁ. nomen auis apud Ariſtot. Gaza uertit rubicillum aut rubeculam.
Πυρσεύομαι. μ. εύσομαι. illuſtror, eluceo.
Πυρσεύω. igne ſublato do ſignum, facem præfero, præluceo. Ad uerbum ſonat τὸ πῦρ σείειν. ignem excitare.
Πυρσίω. μ. ήσω. π. ηκα. idem.
Πυρσοκρόταφος. τῆ. capite flauo, flaua cæſarie.
Πυρσολέποι. οἱ. decorticati ab igne, cute priuati, aduſti.
Πυρσός. οῦ. ὁ. flamma, flauus, facula, luminare, fax. Et feſtum quoddam anniuerſariū Argiui πυρσὸν uocant, quoniam emenſi periculum à Danao Lynceus & Hypermeſtra, facibus conſecutæ ſalutis è longinquis ſpeculis ſigna pratulerunt.
Πυρσοφόρος. ου. ὁ. uas capax, in quo lingua ſuccenſa imponebantur.
Πυρφόρος. ου. ὁ. ignifer, πυροφόρος. uas ad prunas ferendas, πύραυνος. Bayfius.
Πυρώδης. εος. ὁ. ἡ. ignitus.
Πύρωσις ιος. ἡ. exploratio quæ fit per ignem.
Πυρωτικός. οῦ. ὁ. habens naturam feruidam.
Πῦς. quo. uide Ammonium. Rhom. Aquila uertit quæſitum, cui non niſi pluribus uerbis reſponderi poſſit: ſed Erotemati, uno.
Πύσει. putrefaciet.
Πύσμα. ατος. τὸ. interrogatio, quæſitum interpretatur Aquila, ubi exaceruando aliquid interrogamus & augemus eo modo, ut ad id non niſi pluribus reſpōderi poſſit, in quo differt ab erotemate, hoc eſt, interrogato, quod ad hoc una uoce tantum uel negante uel confitente reſponderi poteſt.
Πύσις. ιος. ἡ. auditus, interrogatio, rumor.
Πυτίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſputo irroro, ſpuo. à uerbo πτύω deductum uel πταίω.
Πυτίνη. ης. ἡ. uas uinarium, πλέγμα ἀπὸ θαλῶν.
Πύτισμα, τος. τὸ. irroratio ſputo facta.
Πύωσις. ιος. ἡ. ſuppuratio, aut unguis, puris collectio eſt quę cū inflāmatione circa nigrā oculi partem ad iridem ungui humano ſimilis eſt. Aegineta & Gal. adſcriptæ definitiones.

ΠΩ. Doricè pro πόθεν. ubi, unde.
Πῶ. poſſideo: & unde πῦς apud Ammon.
Πώγων. ωνος. ὁ. barba, ὑπήνη. Et portus Troezenius, cum barba animalis anceps habet nomen, πώγων dictus, Euſt. Il. β. πώγωνες quoq; apud poëtas cuſpides ſeu ſpicula ſignificat, quę Homerus γλωχῖνας uocat, apud Gal. πώγων λαπάθου dicitur, quod Plin. hiſpidū calicē & eſchinatum caſtaneę appellauit, & Aeſchyl. πώγωνα φλογὸς flāmam ignis ſparſim erumpentē dixit metaphoricè, & in acumē quoddā aſſurgentē.
Πωγωνίας. ας. quaſi ſtellam barbatam dicas, ſtella quę deorſum comā prefert, πωγονίας eſt ut κομήτης, quæ ſurſum, & ξιφηφόρος, cui ab imo aſſurgit. Theon in Aratū. Plin. ita, πωγωνίας Gręci uocant, quibus inferiore ex parte in ſpeciē barbæ longæ promittitur iuba.
Πωγωνίας. ου. ὁ. &
Πωγωνιάτης. ου. ὁ. barbatus, Iouis epitheton.
Πωγωνιήτης. idem. Etym.
Πογωνίτης. idem. Etym.
Πώγωνος. ου. ὁ idem, uirilis.
Πωγωνοτροφῶ. barbam alo.
Πωγωνοφορία. ας. ἡ. geſtatio barbæ.
Πώεα. τὰ. pecora, greges. à recto πῶυ.
Πωλεία. armentū apud Vlpian. Varro equariam uocauit. equorum diſciplina & inſtitutio.
Πωλεῖν. exponere ſe, & ſui copiam facere: Item πορνεύειν.
Πωλέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. uerſor. Deponens.
Πωλεῦσις. cura & induſtria equas admiſſariosq; alendi, & admiſſuræ faciendæ.
Πωλευτικός. παιδευτικός.
Πωλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. equuleos pullosue domo, hoc eſt, πωλοδαμῶ, uel domandos loco. Hoc uerbo etiam cura ipſa & induſtria equas admiſſariosque alendi & admiſſuræ faciendæ comprehenditur.
Πωλέω. μ. ήσω. π. ηκα. Actiu. accuſ.
Πωλὴ uenditiō.
Πώλημα. ατος. τὸ. res uenalis.
Πώλησις. ιος. ἡ. auctio.

Πωλητήριον.τ.τὸ forũ uenalium, & locus in quo conſidebant qui ex πωλητῶν ſenatu erant, lapis unde quondam mancipia uendebantur.

Πωλητής.ȣ.ὁ. uenditor. Et magiſtratus Athenis decem numero, qui omnium rerũ uenaliũ curam gerebant, οἱ πωληταὶ dicebantur, uel πωλῆται penultima circũflexa.

Πωλία.inſtrumentum quoddam æreum.

Πωλικός.ȣ.ὁ equeſtris, γυναῖος, παιδικός.

Πώλιον.ȣ. eſt id quod equæ emittunt antequam pullum emittant, apud Ariſtotelem. Gaza uertit pullium.

Πωλοδαμνέω.μ.ήσω.π.ηκα. domo equos. Neutr.

Πωλοδάμνης.ȣ.ὁ.equorum domitor.

Πῶλος.ȣ.ὁ. pullus, equuleus. Cic. Domitores equorum fame debilitãt equuleorum nimis effrenatã uim. & ἀφροδίτης πῶλοι, ſcorta dicebã(tur.

Πώλυψ.υπος.polypus, hoc eſt carũcula mucoſis naribus innaſcens, easq; obturans.

Πῶμα.ατος.τὸ.operculum uaſis, ſpecies palmæ. Vide πόμα apud Ammonium.

Πωμάζομαι & πομάζω.claudo, cooperio.

Πώμαλα. Atticè pro ȣδαμῶς. haudquaquam.

Πωματίας.ſpecies cochleæ terreſtris.

Πῶμι.μ.ώσω.π.ωκα.bibo.

Πώποτε.unquam, ποτέ.

Πωρέω durum facio, ſolido, ferrumino.

Πωρητύς.ύος.ἡ miſeria, luctus.

Πωριαῖος.calloſus, aſper.

Πῶρος.ȣ.ὁ luctus, miſer: unde ταλαίπωρος & cætera compoſita. Item πῶρος lapidoſa durities articulorum, callus. Ariſtot. author eſt, ſanguinem putridũ in pus uerti, pure autem cõcalleſcente πῶρον conſiſtere. Aegineta dicit πῶρον in articulis fieri craſſo terreſtriq; humore illuc per ſe ingruente, aliquãdo autẽ ex medicamẽti alicuius uſu, qđ multa diſcutiendi ſiccandiq;, multa aũt molliẽdi ui fuerit. Gaza uertit porũ.

Πωρός.cæcus.

Πωρȣ̃σθαι. concalleſcere in pumicis uel tofi ſpeciẽ & coaleſcere cõſolidariq;. Et quod in alijs συμφύεσθαι dicitur, in oſſibus πωρȣ̃σθαι uocatur.

Πωρόω obduro, in modũ tofi cõcaleſcere facio.

Πώρωσις.εως.ἡ callus. Vnde pro inſenſibilitate & obſtinatione ponitur. Item pro cæcitate & execratione.

Πῶς.quomodo, quamobrẽ? quid eſt? quid eſt cur? Sciendum quod πῶς οὖν in reſponſionibus aſſenſionem ſignificat. Demoſt. πῶς ȣ̓κ ἄδικεῖς, καὶ δεινὰ ποιεῖς; Nónne tu improbus es? πῶς γὰρ ȣ̓; Quis enim inficias ire poteſt? Quid ni? Contrà πῶς γὰρ ἂν, negationem. Qui enim fieri poſſet? Interdum hæc particula clauſulam ſententiæ facit. Greg. ἔστι δὲ ὅπῃ πῶς. At hoc quonã pacto fieri poterit? Interdũ ἐμφατικῶς ponitur, & ſignificationem habet τȣ̃ καταπολὺ, & quaſi admirabunde profertur. Ariſtoph. ἐγὼ τὸν τȣ̃τȣ τὸν τρόπȣ πῶς εἰμ' ἀεὶ, At ego mire hoc ingenio præditus ſum, λίαν ἐμὸς ὁ τρόπος. Syneſ. ἥσθην, ἀλλὰ πῶς οἴει; Gauiſus ſum equidem, atq; quemnam ad uſq; modum gauiſus? Cum encliticũ eſt, ſignificat aliquo modo, uel ornat impletq; ſolum: quanquã etiam hoc modo poſitum aliquando interrogationẽ notet, præſertim poëtis. Bud Com.

Πωτάομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι. Doricè pro πετόομαι. ſignificat uolare, Depon.

Πῶυ.εος.τὸ.grex ouium, ouile.

Πώυγξ.γος.ὁ mergi genus, fulica.

Ρ Α.

Ρ A. utiq;, ſyllabica eſt adiectio metri cauſa, & enclitica. Itẽ facilè. ῥᾴδιον, apud Sopho.

Ραβάττω. ultro citroq;, ſurſũ ac deorſum obambulo, ſtrepitum excito, complodo.

Ραβδεία.ας.ἡ.uerberatio quæ fit uirga.

Ραβδίζω.μ.ίσω.π.ικα.τὸ ῥαβδίζω.

Ραβδία.τὰ.radioli oris nonnullorum piſcium, uirgulæ, ut Gaza uertit in Ariſtotele. uirgulta.

Ραβδίζω.μ.ίσω.π.ικα.uirgis cædo. Actiuum.

Ραβδοειδεῖς.αἱ.ſuturæ in caluaria.

Ραβδονόμος.ȣ.ὁ.miniſter qui facit cedere, id eſt, locum præbere. βραβευτής, qui uictori præmium dabat.

Ράβδος.ȣ.ἡ. faſces, uirga, ramus, germen, linea, ſcipio, baculus. ἀπὸ τȣ̃ ῥαπίζειν, ἢ παρὰ τὸ ῥαδίως ποιεῖν βαδίζειν, ῥάβδοι, item uenæ terræ: item uirgulę & obeli qui Homeri uerſib. adſcribebantur, rami quoq; palmæ peculiariter ῥάβδοι uocantur.

Ραβδȣχέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι. caduceatori aſſocior, faſcibus deduco.

Ραβδȣχίαι.αἱ.faſces.

Ραβδȣ̃χος.ȣ.ὁ &

Ραβδοφόρος.ȣ.ὁ.ἡ.lictor, uirgifer. Plut. Romul. uita τὸ δὲ δῆσαι λατῖνοι πάλαι μὲν λιγάρε νῦν δὲ ἀλλιγάρε καλȣ̃σιν, ὅθεν οἵτε ῥαβδȣ̃χοι λικτῶρες ἅτε ῥάβδοι βάκυλα καλȣ̃νται διὰ τὸ χρῆσθαι τότε βατηρίαις.

Ραβδωτός.ȣ.ὁ. uirgatus. Vnde inter oſtrea quædam ῥαβδωτὰ uocantur, quaſi dicas uirgata, uel pectinatim diuiſa Gaza interprete.

Ράγα uigor, uis, impetus, ῥῶγα.

Ραγδαιότης.ητος.ἡ.impetus.

Ραγαλόγος.ȣ.ὁ.echinus. (φυλίς.

Ραγάς.άδος.ἡ.fiſſura, rima, ſciſſura, πῆλυξ σα-

Ραγδαῖος.ου.ὁ. impetuoſus, uehemens, inſtar torrentis,

torrentis, ualidus, aſper, horrendus.
Ῥαγεὶς γέντ@-.ὁ.ruptus.
Ῥαγὸς βότρυ@-. acini uuæ.
Ῥαγεὺς.tinctor.Etym.
Ῥαγίζω.μ ίσω.π.ικα comedo,uuas colligo.Neutrum accuſ.
Ῥάγιον.ου.τὸ.paruus acinus.
Ῥαγοειδὴς χιτὼν,uuea oculi tunica, quod racemo fit ſimilis expreſſo ſucco apud Medicos.
Ῥαγόω.ſcindo. Etym.
Ῥαδαλός ου.ὁ.tener,mollis,diſſolutus,facile mobilis,conſternabilis,facilis.
Ῥαδάμανθυς υος.ὁ.Rhadamanthus.
Ῥάδαμν@-.ου.ὁ.ſurculus,ramus,flos.
Ῥαδανίζω.quatio,moueo.
Ῥαδανωροι.οἱ.hortulani qui holeribus dant operam,ab ὠρεῖν,quod tutari notat.
Ῥαδίαι.calceamenta quædam, ſandalia, quod in inducendis ijs parum laboretur,dicta.
Ῥαδιεστέραν πόλιν. dixit Hyperides,faciliorem, promptiorem atq; obſecundantiorem,ut ῥαδιέστερον.Hom.& ἀφθονέστερον. Aeſchyl.
Ῥαδινός.ου.ὁ. tenuis, gracilis,imbecillis, debilis. impotens,delicatus.παρὰ τὸ ῥᾷον δινεῖσθαι.Item celer,Anacreõ ῥαδινοὺς πώλους pernices equos Steſichorus ῥαδινοὺς ἄκοντας ſtridula iacula.Ibycus ῥαδινοὺς κίονας excelſas & immaneis colũnas dixit.Xenoph.εἰς μῆκος ἂν αὐξανέσθαι τὴν ῥαδινὰ τὰ σώματα ποιοῦσαν τροφὴν μᾶλλον συλλαμβάνειν ὁ λυκοῦργος ἡγήσατο,ἢ τὴν διαπλατύνουσαν τῷ σίτῳ.
Ῥάδιξ.uirga,baculus pedum,à compellendo ocyus ire pecora,nomen deducto, apud Nicãd. caulis.
Ῥάδιος.ου.ὁ.facilis,κοῦφος, ἀφελής. Ammonius diſtinguit ab εὐχερὴς & εὐπετής.
Ῥαδιουργέομαι,&
Ῥαδιουργέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſum malitioſus,ago uerſuta & praua : aut negligo,ceſſo,ſine intentione & cura uiuo,& ſegniter negotia obeo, ut operarij qui operis conſummationẽ ad ſe pertinere non magnopere putant.in ſumma, mala fide in re quapiam uerſor.Neut. Bud.Com.
Ῥαδιούργημα ατος.τὸ.&
Ῥαδιουργία.ας.ἡ. aſtutia,fallacia,cautela, malitia, conatus malus.Vnde Plutarch.hoc uocabulo teſtamenti ſuppoſitionem uocat. Item mollities,incuria,otium, facilitas uiuendi.
Ῥαδιουργόν.Heſych.ſignificare ſcribit παλαιόγραφον,id eſt falſo ſcribentẽ,quem Cic.teſtamentarium uocat,hoc eſt adulteratorẽ teſtamenti : & ταχύγραφον, id eſt celeriter ſcribentem:& πονηρόν,id eſt uerſutum : & μηχανοῦργον, id eſt artificem: & πολυμήχανον,id eſt uerſipellem.

Ῥαδίως.facilè,κούφως, εὐήθως,εὐχερῶς. Vnde ῥαδίως ἔχω,ſum facilis,bona ſum ualetudine.
Ῥαίζω.μ.αίσω.π.αικα.latro. Item aſpergo,ῥαίνω. irrigo,à quo apud Hom. ῥάσατε & τοῖχοι ἐρράδαται.Euſt.
Ῥάθαγος.ου.ὁ.ſtrepitus,tumultus,ſonitꝰ, proprie remi aquam ferientis ſonitus : & fragor à fluctibus in ſcopulos alliſis excitatus Nicãd.interp.
Ῥαθαίνω.τὸ ῥαθαμίζω.
Ῥαθάμη,quies,otium,negligentia.
Ῥαθάμιξ.γ@-.ὁ gutta,puluis ex equitatu.
Ῥαθαμίζω.τὸ.ῥαίνω.
Ῥαθαπυγίζω.concaua manu nates ferio,uel pedibus in podicem inſultando complodo ſonitũ que ẽdo apud Ariſtoph.
Ῥαθαπύζω.nates percutio.
Ῥαθάσσω percutio. Item aſpergo,ῥαίνω.
Ῥαθυμέω.μ.ήσω.π.ηκα.pigreſco, torpeo, delitior,uenereis operam do.Etym. Neutrum.
Ῥαθυμία.ας.ἡ.pigritia,ſocordia,ignauia, inertia.
Ῥάθυμος.ου.ὁ.ſegnis,piger,ſolutꝰ, iners, negligẽs.
Ῥαθυμότερον.ſegnius,indulgẽtius,mollius,ignauius.
Ῥαθύμως.ſegniter.
Ῥαΐα.facilitas,ſanitas.
Ῥαιβοειδής.έ@-.ὁ.ἡ.incuruus,conuexus.Hipp.
Ῥαιβός.ου.ὁ. obliquus, peruerſus,qui pedibus eſt incuruis & in ſe cõtractis,cui crura ſunt introrſum obtorta,uarus Latinè.παρὰ τὸ ῥαίω τὸ φθείρω καὶ τὸ βαίνω.Huic opponitur βλαισός. id eſt, uacia.
Ῥαιδία.τὰ.ſandalia, calceamenta muliebria.
Ῥαίδη. uel ῥαίδιον. uehiculum, rheda, ἁρμάμαξα, σκιπασόν.
Ῥαΐζω.μ.αΐσω.π.ικα. ex morbo refocillor, id eſt melius habeo.
Ῥαικιρ@-.ὁ.difficilis.
Ῥαικ@-.ου.ὁ. Græcus,additione G litteræ apud Latinos.
Ῥαικός. ἀντὶ τοῦ γραικός.Etym.
Ῥαικάνη ἡ flagellum.
Ῥαίνω.μ.ανῶ.π.αγκα.roro,aſpergo, rigo,humecto.Actiu.accuſ.
Ῥαιστήρ.ῆρ@-.ὁ.uel ἡ.malleus inferius ῥαιστήρ.
Ῥαιστήρι@-.ου.ὁ.fabrilis.
Ῥαιστός.corruptus.
Ῥαίω.uaſto,deſtruo,corrumpo.Actiu.accuſ.
Ῥαιφάσσω purus ſum,caſte uiuo.
Ῥακιάζω.ueſtimenta deſicco.
Ῥάκιλ@-.durus.
Ῥακίδες.αἱ.rami,frutices,ὀρόδαμνοι.
Ῥάκιον.ου.τὸ. ueſtis uilis,detrita ac pertuſa, Ariſtoph.diminutiuum. Etym.
Ῥακιοσυρραπτάδης.ὁ. Euripides ab Ariſtoph.cognominatur, quod aliorum poëtarum dictis, ceu plu-

ceu plumis alienis ſeſe ornauerit: uel quod fe-
rè pannoſos reges in ſcænam produxerit.

Ῥακίζω. uerbero, diſcindo, τὰ μέλη τῆς ῥάχεως διαιρῶ, ſpinæ cōpagē diuido, dicitur & ῥαχίζω.

Ῥάκκος, uel ῥάκος. εος. τὸ. pannus uilis & ueſtis lacerata, ſicut ῥάκιον reijcula, ſaga. Ariſtoph. Pluto ἀνθ' ἱματίου μὲν ἔχειν ῥάκος. Interdū ſignificat panniculū. Galen. ἀναλαμβανέσθω διπτύχῳ ῥάκει βεβρεγμένῳ ὀξαλίδος χυλός. Excipiatur ſuccus oxalidis panniculo ueſtis detritæ. Interdū linteolum. Vnde apud Dioſcor. ῥάκος λινοῦν ſæpe pro ὀθόνιον. Transfertur in hominem nihili, Luciano in Tim. à ueſte detrita reijculaq; ſumpto conuicio. Formatur autem à ῥήσσω, ῥήξω, ἔῤῥηχα, η in α conuerſo, & denſo conſonante in tenuem. Cyrill. diſtinguit inter ῥάκκος cum duplici κ, & ῥάκος.

Ῥακοῦμαι. laceror, in modum detriti panniculi rumpor.

Ῥακτήρια. τά. tympana, à ſtrepitu. Eſt & ſaltationis genus.

Ῥάκτος. uallum, torrens, petra, collis.

Ῥακτρίον. uirga, baculus.

Ῥακώδης. fractus, ῥωγαλέος, διεῤῥωγώς. attritus, unde ῥακώδεις κόλποι dicuntur Græcis, ſinus quibus tenuis cutis & attritis ueſtium fragmētis ſimilis ſuperiacet.

Ῥάκωμα. idem quod ῥάκιον.

Ῥάμμα. ατος. τὸ. licium, filum, deligatura.

Ῥάμνος. ου. ὁ. ramnus, uirgultum ſpinoſum, quo Chriſtus coronatus eſt, magna ſpina. Etym.

Ῥαμνουσία. ας. ἡ. fortuna ſeu Nemeſis, quæ in Rhamnunte uico Atticæ ſimulacrum habebat, à Phidria fabrefactum.

Ῥαμφή. gladius, culter.

Ῥαμφὶς. ίδος. ἡ. genus nauigij.

Ῥάμφος. εος. τὸ. roſtrum auium propriè, ut ῥύγχος, ſuum. Eſt & gladioli genus.

Ῥάμφος. curuus, obliquus, βλαισός.

Ῥανίς. ίδος ἡ aſperſio, ſtilla, gutta.

Ῥαντήρ. ῆρος. locus in oculis unde lachrymæ fluunt.

Ῥαντίζω. μ. ίσω. π. ικα. aſpergo. Actiuum.

Ῥαντισμός. οῦ. ὁ. aſperſio, aſpergo, girus. Sic Plin. longinqua aſpergine maris.

Ῥαντός. aſperſus, uariegatus.

Ῥάξ. γός. ὁ. acinus uuæ.

Ῥᾷον. ονος. τὸ facilius, εὐχερῶς, melius. Vocabulū conueniens ægrotis qui incipiunt conualeſcere, unde & uerbum ῥαΐζω. pro facilius à morbo me habeo.

Ῥαπαταύλης ὁ. ſtipulā inflans, idē qui ῥαπαύλης.

Ῥαπάτη. ἡ. ſtipula.

Ῥαπαύλης. ου. ὁ. qui ſtipulam inflat.

Ῥαπίζω. μ. ίσω. π. ικα. alapis percutior, flagello, proſcindo, probro afficio. Actiu.

Ῥαπὶς. ίδος. ἡ. uirga, crepida, fibula.

Ῥάπισμα. ατος. τὸ. alapa.

Ῥάπτης. ου. ὁ. ſutor.

Ῥαπτός. οῦ. ὁ. lacer, fractus, ſutilis.

Ῥάπτω. μ. άψω. π. αφα. ſuo. Neut. accuſ.

Ῥαριάς. άδος. Ceres à Raro quodam Triptolemi auo cognominata, quam ille, cum filiam quæreret, hoſpitio accepit.

Ῥάριον. puer, infans. Etym.

Ῥάρος. ου. robuſtus. item uenter. unde & pro puero ponitur. eſt & nomen loci proprium. Etym.

Ῥάσατε. aſpergite, rigate, à ῥῶ ῥάζω, irrigo Hom. ui ſterno & eijcio. Euſt.

Ῥάσσω. τὸ. ἀράσσω.

Ῥᾷστα. facillimè.

Ῥαστάζω, uel ῥαυστάζω. laboro, impello, turbo.

Ῥᾷστος. ου. ὁ. facillimus.

Ῥαστωνεύομαι. &

Ῥαστωνεύω. μ. εύσω. π. ευκα. otior, otio langueo, capto otium, indulgeo inertiæ, ῥᾳδιουργῶ. Neutr. abſol. μετὰ ῥαστώνης, cōmode, citra difficultatem. Item ῥαστώνη, quies, uoluptas, quia facile in eā illabimur. Item ignauia, ſegnities.

Ῥαστώνη. ης ἡ. facilitas, facultas, ut πολλὴ ῥαστώνη γίγνεται, &c. Plato Gorgia. Item rerum ſecūdarum proceſſus, fortunę indulgētia nullis caſibus aut cladibus īnterrupta, hoc eſt τοῦ βίου εὐπραξία, Gregor. in Iulian. 1. & Iſocr. in Euag. Huic opponuntur τὰ παρὰ τῆς τύχης ἀντιπίπτοντα. Cicero uitæ tranquillitatem uocat. Eſt item laboris leuamentū & facilis ratio rei conficiendę. Lyſ. ῥαστώνην εὕρισκον εἰς τὰς ὁδοὺς τὰς μακροτέρας, Facilem modum inueni longioris itineris conficiendi. Bud. Com.

Ῥαστήρ. ῆρος. poculum, crater, à ῥάζω, id eſt, irrigo.

Ῥαφάνη. ἡ. idem quod ῥαφανίς, raphanus, apud Hom. in batrachomyomachia.

Ῥαφανηδὸν κατεαγμένον. raphani inſtar frangi, os dicitur apud medicos, quādo obliq; per craſſitudinem frāgitur, quod & σικυηδὸν & καυληδὸν dicitur frangi Aegineta lib. 5.

Ῥαφανιδοῦν. ſiue

Ῥαφανιδωθῆναι. raphanis in poſticum impactis cædi, quæ pœna erat deprehenſorum in adulterio.

Ῥαφανίς. ίδος. ἡ. &

Ῥάφανος. ου. ὁ. raphanus. παρὰ τὸ ῥαδίως φαίνεσθαι nam ſtatim à ſatu oritur. Vide ῥάφανον & ῥέφανον in Ammonio. Et crambe, Ariſtot. lib. de animal. ῥάφανος ἣν καλοῦσί τινες κράμβην.

Ῥαφανὶς ἀγρία. armoracinum.

Ῥαφή. ῆς. ἡ. commiſſio, conſutio, chlamis, Plutarchus

tarch. Cleome. Gaza in Ariſtotele pro ῥαφὶς & ῥαφὴ, uertit ſutura, pars caluę ſerrata.

Ῥαφία, ας. ἡ. ſutura. Interdum conſilium.

Ῥάφιον. ſubula, κεντήριον. acus genus quo traiecto filo oculos à uitio liberabant, apud Hipp.

Ῥαφὶς. ίδος. ἡ. acus, fibula, uirga, calceamentum, olus agreſte lapſanæ ſimile. uide ῥαφή. Itẽ piſcis acus Athenæo, alio nomine βελόνη.

Ῥαχάδην. ſpinatim. παρὰ τὴν ῥάχεως.

Ῥαχάς. locus ſiluoſus & ſublimis, à uentorũ ſtrepitu dictus. ῥαχία γὰρ ψόφος.

Ῥαχετρίζω. ῥαχίζω.

Ῥάχετρον. ου. τὸ. meditullium ſpinæ.

Ῥαχία. ας. ἡ. dorſum, ſpina, locus editus, cautes, ſtrepitus, littus quod unda uerberat, unde prouerb. ῥαχίας λαλίστερος in loquaces & perpetua garulitate obſtrepentes. Dicitur etiã ῥαχία, terra metallis abundans, locus arboribus cõſitus. Etym.

Ῥαχίζω. μ. ίσω. π. ικα. diſſeco, diuido per ſpinam. Item mentior, δικαίως καὶ ῥαδίως ψεύδομαι. Actiu. accuſ. effertur & ῥακίζω.

Ῥάχις. ιος. ἡ. ſcapula, inguen, tergum. Transfertur aliquando, ut ῥάχις τοῦ ὄρους, Herodot.

Ῥαχιστὴρ. ῆρος. ὁ. uanus, mendax.

Ῥαχίτης μυελὸς, medulla ſpinalis, quę & νωτιαῖος.

Ῥάχος palus ſpinoſus, & uitis. Etym. (Gal.

Ῥαψῳδέω. μ. ήσω. π. ηκα. uerſus contexo ſeu cõſarcino, poëmata decanto, uerſuũ centones recito. Neut. abſol.

Ῥαψῴδημα ατος. τὸ. mendacium, nuga.

Ῥαψῳδία. ας. ἡ. ἀπὸ τοῦ ῥάπτειν καὶ ᾠδή. quaſi conſutio ſeu contextura carminũ, coaptatio, compoſitio, φλυαρία, cento, poëmatum recitatio, pronunciatio carminum, uerſuum decãtatio, canticum.

Ῥαψῳδὸς. οῦ. ὁ. qui aliena carmina in publicis conuentibus accinere ſolebat, quòd cãtiones quaſi ſuerent concinnatione multa. Alij ῥαβδῳδίαν, & ῥαβδῳδὸν uocant, à uirgula, ὅτι ῥάβδῳ χοὶ ἠγωνίζοντο. ſiue quia lauri ramum tenerent, qui huiuſmodi carmina componerẽt: Pindar. à ῥάπτω deducto nomine, rhapſodum, ῥαπτῶν ἐπέων ἀοιδὸν uocat.

Ῥάων. ωνος. ὁ ἡ facilior. ῥάων ἐγένετο. conualuit.

Ῥέα. facile poëticum eſt.

Ῥέα, ας. ἡ. Rhea uxor Saturni.

Ῥέγκω. Attice pro ῥέγχω.

Ῥεγεὺς. fullo, tinctor.

Ῥέγμα. tinctura.

Ῥέγος. idem Etym.

Ῥέγχω. μ. έγξω. π. έγχα. ſterto. unde ῥέγξις, & ῥέγχος. Neutr. abſol.

Ῥέδιον. ου. τὸ. rheda, currus.

Ῥέδω. ῥέζω.

Ῥέεθρον. ου. τὸ. fluentum. ῥέεθρον.

Ῥέεν fluebat, pro ἔρρεεν.

Ῥεζίσκω. &

Ῥέζω. μ. ξω. π. χα. facio, ſacrifico, patro, manibus contrecto, tingo. Actiu. accuſ.

Ῥέθη. τά. membra.

Ῥεθομαλίδαι. οἱ. προφέρει τὴν σάρκα. delicata & molli cute.

Ῥέθος. ους. τὸ. facies, membrum, corpus.

Ῥεία. ας. pro ῥέα Rhea dea.

Ῥεῖα aduerb. facilè, ἀπόνως, penanflex.

Ῥεῖθρον. ου. τὸ. fluentum, alueus, fluitum, portus. Etym. Ammonius diſtinguit à ῥεῦμα.

Ῥεινοτόρος. ſcuta perforans, aut uulnerans.

Ῥέσις. ἡ. ſermo, apophthegma.

Ῥέτης, & ῥετός. fluidus, fluens.

Ῥεώνη. Iuno, apud Euphorionem. Etym.

Ῥέκος. ους. τὸ. cingulum.

Ῥεκτὴρ. ῆρος. ὁ. factor.

Ῥέκτης. ου. ὁ. factiuus, ſtrenuus.

Ῥεκτός. uirilis ueſtis.

Ῥεμβασμός. οῦ. ὁ. occupatio mentis. ἀχαλίνωτος ἔννοια, καὶ ζωῆς ἀφανισμός.

Ῥέμβος. ου. ὁ. gnatho. κυρίως ῥεμβός ἐστιν ὁ συνεχῶς ἀναιτίως πλανώμενος, καὶ τοὺς καιροὺς εἰς κωνῶντα δαπανῶν, βραδέως εἰς τὸν οἶκον ἀναστρέφων. hũc latine negabũdum dicere poſſumus. ex legib.

Ῥέμβω. circunuerto, uacillo, irrito. Actiu.

Ῥεμβών. funda.

Ῥεμβώδης. ὁ. inanis labor, remiſſus, neglectus, Suid. Item immitis, toruus, Plutarcho lib. de uero audiendi munere.

Ῥέμφος. ους. τὸ. roſtrum, naſus, os.

Ῥέμω. doleo, penetro, putrefactio.

Ῥέον. facilius. εὐφορώτερον.

Ῥέοντα. τά. pocula, trullæ.

Ῥέος. ους. τὸ. fluxus, ῥεῦμα, Aeſchyl. δακρυσίστακτον ἀπ' ὄσσων λειβομένα ῥέος.

Ῥέπω. declino, inclino, propendeo, uergo. ῥέπειν πρὸς τὰς ἡδονάς. ſignificat procliuiorẽ uel propenſiorẽ eſſe ad uoluptates. De ſtatera proprie dicitur. Tranſlate poſuit Ioſeph. πλῆθος ἔρρεπε πρὸς τοὺς θρασυτέρους.

Ῥέυθος. πρόσωπον, facies Etym.

Ῥεῦμα. ατος. τὸ. unda, fluxus, catarrhus, fluctum, impetus aquarum, tempeſtas. Vide ῥέεθρον in Ammonio. Gaza in Ariſtotele ῥεύματα uertit fluctiones.

Ῥευματίζομαι. grauedine infeſtor, fluxu mali & noxij humoris tentor & infeſtor.

Ῥευματικώτατος. ου. qui maxime obnoxius eſt fluxibus.

Ῥευματισμός. οῦ. fluxio.

ῥόδιμον. infans recens natus.
ῥύσις ιος. ἡ fluxus.
ῥύσιος. ȣ. ὁ. fluctus. χυτός.
ῥόδισῶς τίκτει cum paſſione generat.
ῥέφανος. ἡ. raphanus Ionice. Ammonius.
ῥεφής. tectus.
ῥέχθεον. lugebant.
ῥέω. μ. ῥύσω. π. ῥευκα. fluo. Neutr. abſol.
ῥέος. ȣ. Atticè, fluentum, Aeſchyl. εὔποτον κιγχρέας ῥέων, potabile flumẽ. Idem in neutro genere ῥέος dixit.

Ρηγεύς. έως. ὁ. tinctor.
ῥηγή. ῆς fiſſura, ῥῆγμα.
ῥήγιον. ȣ. τὸ. Rhegiũ. urbs prope Siciliã. ſic dicta quòd terrẹmotu facto perfecta iſthic multa fuerint. Etym. Item utile, iucundũ, bonum.
ῥῆγμα. ατος. τὸ. eruptio, ruptura, rima. Galen. ſcribit unitatis ſolutionem quæ in muſculis euenit, ἕλκος ἢ ῥῆγμα dici. Alij arteriarum & uenarum eſſe uolũt. Aegineta τὰ ῥήγματα ϕησὶ (inquit) σὺν ἐγχυμώσει γίνεται πάντως. ῥῆγμα (inquit Vlp. Rhetor.) aiunt medici, conceptaculi alicuius rupturam ut uenẹ uel arteriæ, differtq; à σπέμματι, quod hoc fit ubi articulus ſuo loco mouetur, uel ῥῆγμα νεύρου διάστασις, σπέμμα uero ὀστέου μετάστασις dicitur. Apud Ariſtot. ῥήγματα γῆς ꝓ ſalebris ponũtur, παρὰ τὸ ἔρρηγμαι.
ῥηγματίας. qui ruptis laborat, id eſt ὁ ἐν ῥήγμασι.
ῥηγμίν. ῖνος. poëticè littus. ᾧ τὰ κύματα προσρήσσονται. Propriè uero procella, & aqua alliſa littori. Etym.
ῥηγμός. ȣ. ὁ idem.
ῥηγμοχασμός quaſi hians ruptura, ſanguinis euacuatio, quæ fit rupta uena apud Celſum.
ῥήγνυμαι. erumpo. ut τοῖς δὲ θήλεσι ῥήγνυται τὰ καταμήνια, Erumpunt menſtrua, Ariſtot. Sic etiam uox ῥήγνυσθαι dicitur, hoc eſt erumpere, cum poſt ſilentium edimus eam, & loquimur. Significat etiam cum uehementia & fragore elidor, & ſupernè decido, ut procelloſa pluuia & grando ſolet, Ariſtot. ῥήγνυσθαι etiã fluctus & undę dicuntur, hoc eſt, rumpi & diuidi. Eſt etiam diuelli, abripi. Gregor. de Baſ. φιλοσοφία δὲ ἡ σπουδὴ. ἢ τὸ ῥαγῆναι κόσμου, ἢ μετὰ θεοῦ γίνεσθαι. Bud. Com.
ῥήγνυμι, &
ῥηγνύσκω. &
ῥηγνύω. μ. ήξω. π. ηχα. rumpo, findo, effringo. In trãſlationibus elegans eius uſus eſt, ut ῥηγνύναι φωνὴν, eſt poſt ſilentiũ loqui, & quaſi uocẽ exire geſtientem edere & emittere. hoc eſt ſine re ut erumpat, ut apud Vergil. Compoſito rumpit uocem, & me deſtinat aræ. Item Plutarch. ῥηγνῦσι πηγὰς ναμάτων θερμῶν ὁ χῶρος, Emittit fontes, ſcatet fontibus, quaſi terra rupta ſcatebram elidit Bud. Com.
ῥῆγος. εος. τὸ. pannus tinctus, cooperimentum, puluinar, ſtragulum ad cooperiendum.
ῥηΐδιος. & ῥήϊος. ου. ὁ. poëtice pro ῥᾴδιος. facilis.
ῥηΐνος. ὁ ſordidus, horridulus, ſqualidus.
ῥηΐσα. facillimè.
ῥήϊστος. ȣ. ὁ. facillimus.
ῥηΐτερος. facilior.
ῥῆμα. ατος. τὸ. uerbum.
ῥηματικός. ȣ. ὁ. uerbalis
ῥημάτιον ȣ. τὸ. uerbulũ, dictiũcula. Libanius. ὁ ἐς ῥηματίοις ἐγκαλλωπιζόμενος.
ῥήν. ηνός. ὁ. ouis.
ῥηναία. inſula non procul à Delo.
ῥηνικά. ouium aut agnorum pelles, diphtheræ.
ῥηξήνωρ. ορος. ὁ. fortis, bellicoſus. & ῥηξηνορία. fortitudo, robur, propriè in prælio acies hoſtiles perrumpentium.
ῥηξήφρων. ονος. ὁ. idem. ὁ καταβαλὼν τὴν φρένα.
ῥῆξις. εως. ἡ. ruptura, exulceratio oculi in cornea tunicula quæ uel ex ictu uel uehementi inflammatione facta ſit, quæq; diſruptionẽ tunicarũ oculi adfert ac humores per quos uidemꝰ diffluere compellit.
ῥηξίφλοια. τὰ quibus eſt ſcaber cortex, quæcũq; corticem rumpunt matura, ut nuces.
ῥησάμενος. confeſſus.
ῥῆσαν. dixerunt, decreuerunt, & ἐτύπωσαν.
ῥησίαρχος qui oracula loquitur, ſiue qui interrogat oraculum.
ῥησία colloquium.
ῥησίδιον. ȣ. τὸ. dictiuncula.
ῥῆσις. ιος. ἡ. dictio, locutio, ſermo elegantior, ut de ῥητῆρ, uel ὁ μακρὸς ἢ κατὰ ῥήτορας ἀποτάδην ἐκφερόμενος λόγος. Cic. uidetur perpetuã orationem appellare.
ῥήσσω. μ. ήξω. π. ηχα. idem quod ῥηγνύω, uerbero. Actiu. accuſ.
ῥητὰ & ἄρρητα. dicenda, tacendaq́; , fanda atque (nefanda.
ῥητῇ ἡμέρᾳ. conſtituta die.
ῥητήρ. ῆρος. ὁ dictor, id eſt qui dicit, prẹceptor. & idem qui ῥήτωρ. proprie qui apte, cõcinne & eleganter loquitur, unde Hom. Phœnicẽ ait Achilli præfectũ μύθων τε ῥητῆρ' ἔμμεναι πρηκτῆρά τε ἔργων, hoc eſt, orationẽ uerborũ & actorem rerum. Cic. de orat. lib. 3.
ῥητευόμενον ȣ. confeſſum.
ῥητίνη. ης. ἡ. reſina.
ῥητινίτης οἶνος. reſinatum uinum.
ῥητινώδης. εος. ὁ. ἡ. reſinoſus. Sic Columel. Medicamina adijcito reſinoſa.
ῥητορεία ἡ rhetorica. (Neutr. abſol.
ῥητορεύω. μ. εύσω. π. ευκα. declamo, oro, dico.

Ῥητορικὴ.ῆς.ἡ.artificioſa eloquentia interp. Cic. & oratoria facultas quę ciuilis rationis ac ſcientiæ magna pars eſt.

Ῥητορικὴ γραφή. dicebatur actio uel accuſatio ad uerſus rhetorē aliquid dicentem,ſcribentem, agentemúe cōtra fas & leges.uel ῥητορικαὶ γραφαί,dicebantur quod ſecundum uarios rhetorum actiones introducebantur Harpocrat.

Ῥητός ȣ.ὁ dicibilis,dictus,ordinatus,diſpoſitus, celebris,deſtinatus. ἐπὶ ῥητοῖς, ſuper re certa & plana,certis cōditionibus legibusq;. Itē nō gratuitò.Bud.Com. ῥητὸς μισθός,ſtata merces.

Ῥήτρα. ας.ἡ.conuentus dicendi,concio, lex dicendi,licentia,dogma,oraculum, decretū,unde Lycurgi leges τὰς ῥήτρας appellabant,calculus,pactum,conuentio in dictis. unde ῥήτραν ἔγραψε, rogationem tulit. item cōmentarius, ſcriptura,σύγγραμμα.Etym.

Ῥητρεύω.τὸ.ῥητορεύω.

Ῥήτρη. eadem quæ ῥήτρα.Etym.

Ῥητροφύλακες ſcriptorum publicorum & monumentorum conſeruatores.Etym.

Ῥήτωρ.ορος.ὁ. orator, cauſidicus, ab eloquēdo. Gręce ῥήτωρ & Lat. eloquens dictus eſt. apud antiquos dicebatur rhetor,qui conſilia populo,& Reip.dabat,concionator.

Ῥητῶς. palàm,manifeſtè.

Ῥηχιάδαι, uel ῥηχάδαι.οἱ.qui damnatos εἰς τὰς ῥαχίας, id eſt in ſaxa præcipitant.

Ῥηχίς.ἡ.prçcipitium,promontorium.

Ῥῆχος.ſepes.

Ῥηχώδης.εος.ὁ.ἡ.aſper,ſalebroſus,mali cotonei epith.apud Nican.ob inęqualitatem cutis.

Ῥιγεδανός.ȣ.ὁ.odibilis,terribilis,horribilis.

Ῥίγεον.ȣ.τὸ.pānus ad cooperiendū, Cyrill.

Ῥιγέω. μ. ήσω. π. ηκα. in timore frigeo, timeo: & ad animū refertur,ut ῥιγόω ad corpus.

Ῥιγηλός.ȣ.ὁ.tremendus.

Ῥίγιος ȣ.ὁ. rigidus,horridus,frigidus,moleſtus.

Ῥίγις.ιος.ὁ.terribilis,letifer,uirus.

Ῥιγίων.ονος.ὁ. peior.

Ῥιγνός.ῥιγηλός.

Ῥῖγος.εος.τὸ.frigus.Item rigor,qui eſt initium febris.Alex.Aphrod. γίνεται δὲ περίψυξις πρῶτον, εἶτα ἐπιταθεῖσα φρίκη, εἶτα ῥῖγος. Ponitur à Dioſ.ſępe pro ipſa febre.Bud. Com. ῥῖγος apud medicos proprie dicitur frig⁹ illud quod in acceſſionib.tertianę febris hominem tremere facit,quo qui laborant ῥιγοῦντες dicūtur, qđ ſi extremas tantū membrorū partes occupauerit περίψυξις uocatur, ac quartanis peculiare.

Ῥιγός.rigidus,horridus,frigidus.Etym.

Ῥιγοσίβιος.ȣ.ὁ.perpetuo frigēs.Cęl.li.13. cap.37.

Ῥιγόω.μ.ώσω.π.ωκα.frigeo,ad corpus refertur. Neut.abſol.

Ῥύγχος.ȣ.ὁ.roſtrum. melius per υpſilon in prima ſyllaba.

Ῥιγώω.idem quod ῥιγέω,& ῥιγόω.

Ῥίζα.ης.ἡ.radix. διὰ ῥίζης τὸ ζῆν αὐτοῖς τοῖς δένδροις. Item ῥίζα uocatur media pars claui uel gubernaculi,quæ & alio nomine φθεὶρ dicitur & ὑπόζωμα,teſtib.Thom.Mag.& ante hunc Polluce.

Ῥίζιον.ȣ.τὸ.idem origo.

Ῥιζοβολεῖν. radices agere.

Ῥιζόθεν.radicitus.

Ῥιζονύχια.unguium in digitis initia,ac uelut radices quædam.

Ῥιζοτομεῖν. ablaqueare.

Ῥιζοτομία. herbarum lectio ad medicamentā.

Ῥιζοτομικά.τά.&

Ῥιζοτομούμενα τά.de re herbaria ſcripti cōmētarij.

Ῥιζοτόμος.inciſor radicū,radiſeca, medicamentarius.

Ῥιζοφαγός. ȣ radicum appetens,amans radices, uorax.

Ῥιζοφυτόν.ȣ.τὸ.ſtirps.

Ῥιζόω.μ.ώσω.π.ωκα.& ῥίζω.radico, firmo, fulcio. Neutrum abſol.fibris ſtabilio.

Ῥίζωμα ατος.τὸ.radix. Aeſchylus pro genere,ſiue progenie accipit.ortus,principium, Empedocles quatuor elementa,uniuerſi ῥιζώματα uocat,uelut ſeminaria.

Ῥιζώρυχος.ȣ.ὁ.eradicator, radices funditus euellens.Epigr.

Ῥίζωσις.ιος.ἡ.radicatio.

Ῥικᾶν. decipere.

Ῥικνήεις.εντος.ὁ.ἡ.rugoſus,uetus,obſoletus.Nican.

Ῥικνός.ȣ.ὁ.paruus,curuus. Inferius ῥοικός ſcribitur.

Ῥικνότης.ητος.ἡ.curuitas.

Ῥικνοῦσθαι,uel ῥιγνοῦσθαι.in ſaltando lūbos uehementer agitare,& contrahi ut ſenes,λεπτύνεσθαι.

Ῥίμφα.leuiter,ſtatim,celeriter.παρὰ τὸ ῥίπτειν ἑαυτὸν διὰ τάχους.

Ῥίν.ινός.ἡ ῥίς cutis naſi,naſus.

Ῥινάω.fallo,decipio,ut interp.Pauſan. metaphorice ab ijs q per olfactū decipiuntur aut decipiunt,Menand.ἐγὼ γε ἐπίσαμαι ῥινᾶν.Euſt.Il.ξ.

Ῥινεγχυσία.infuſio ſiue inſtillatio in nares.

Ῥίνεαι αἱ caricæ nigræ.

Ῥινεγχύτης ȣ.ſpecillum per quod in nares effunditur aliquid.

Ῥινή.ῆς.ἡ oxyton Cyrill.lima,inſtrumentum auro fundendo aptum,ut ῥινὴ τεχνοσίγχυσος.

Ῥίνη.ης. rhina piſcis,ſquatina, ut Gaza interpretatur apud Ariſtotel. meminit & Aelianus.paroxyt.Cyrill.

Ῥινηλατεῖν. ſagaciter perſequi & indagare.

Ῥινηλάτης.ȣ.ὁ. ſagax,de cane dicitur.

Ῥίνημα. ατος. τὸ. ſcobs, ramentum, & ῥίνισμα apud Dioſcor.

Ῥινία.τά. nares.

Ῥινόβατος. ȣ. ὁ. rinobatos piſcis, quaſi ſquatinoraum dixeris Gaza in Ariſtotele alias ſquatraiam exponit, alias Græcam uocem relinquit.
Ῥινοδέψης. ȣ. ὁ. corij tinctor, coriarius.
Ῥινόκερως. animal quoddã quadrupes, & auis in Aethiopia. Cæl. lib. 9. cap. 15. Vide Aelianum. & Oppianũ lib. 2. de Venatione, & prouerbium in Chil. Eraſ. Rhinocerotis naſus. Eſt & nomen uaſis Martiali.
Ῥινοκόλȣρα ciuitatis nomen in Aegypto, quod incolæ eius eſſent mutilatis naribus, Stephan. Cæl. lib. 2. cap. 30.
Ῥινοκοπεῖν. naſum amputare.
Ῥινολαβίς. ίδος. ἡ. inſtrumentum quo noxijs naſum diſtorquebant, apud Syneſium.
Ῥινόμακτρον. τὸ. ſudarium abſtergendis naribus aptum, emunctorium narium.
Ῥινοπύλη. ης. ἡ. ualua & exigua porta.
Ῥινός. ȣ̃. ὁ. uel. ἡ. pellis, ſcutum, pellis bubula, pellis ex qua fiunt ſedes.
Ῥινόσιμος. ὁ. reſinum habens naſum.
Ῥινοτόμος. ȣ. ὁ. ſcuta percutiens, corium ſcindẽs.
Ῥινοτόρος. ȣ. ὁ. clypeos & arma diſſecãs, coriarius.
Ῥινοβρωκυθέρδεα. nomen propriũ fictitiũ. Etym.
Ῥινοχόος. ȣ. ὁ. infundibulum.
Ῥινῶ. limo. unde διερρινωμένος, limatus.
Ῥινῶ, inueteraſco, ſic ἐῤῥίνησεν οἶνος.
Ῥίον. ȣ. τὸ. promontorium, montis cacumen, & ſpecula, Etym.
Ῥιπαῖα. τὰ. Rhiphæi montes ad Septentrionem dicti quod Boreas illinc flare incipiat.
Ῥιπάς, & ῥιπὴ. turbo uenti.
Ῥιπεατὰ &
Ῥιπὸς. crates uiminea, ligamina ex uirgultis uel ſalicibus. Nominatiuus eius eſt ῥίψ, ῥιπός.
Ῥίπη. ης. ἡ Rhipe urbs. paroxyt. Cyril.
Ῥιπή. ῆς. ἡ. ictus ſeu iactus teli miſſi uelut fulminis, uis flatuum & ſpiritus, oculi momentum. Item incitamentum, ὁρμὴ, κίνησις. eſt etiam nomen urbis. Dicitur & ῥοπὴ pro eodem, à ῥίπτω.
Ῥιπίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſuffluo, excito ignẽ ſufflando, uentilo.
Ῥιπίς. ίδος. ἡ. flabellum, uas ex uimine contextũ. Inde ῥιπίδιον diminut.
Ῥιπισός. perflatilis, uentis expoſitus.
Ῥίπος. ȣ. ὁ. paruus.
Ῥίπος, & ῥίπτεα, ſtorea, matta.
Ῥιπτάσκω. & ῥιπτάζω. &
Ῥιπτέω. μ. ήσω. π. ηκα. &
Ῥίπτω. μ. ίψω. π. ιφα. proijcio, emitto, iaculor. Vnde ἐῤῥιμμένοι, diſiecti ſiue ſparſi, quo utitur Lucian. agens de ſtellis toto cœlo paſſim temerè, nulloq; ordine ſparſis. Actiu. accuſ.

Ῥίς. ινός. ἡ. naſus (ut Gaza uertit in Ariſtotele.) at μυκτῆρες nares, authore Ammon. ſed confunduntur. Ammonius diſtinguit à ῥύγχος & à μυκτὴρ.
Ῥίσκος. ȣ. ὁ. riſcus, propriè ciſta pelle contecta, te ſte donato. Cæl. lib. 9. cap. 9.
Ῥίσρον. τὸ. flabellum, uentilabrum.
Ῥῖτος. idem qui ῥέτος apud Herodianum. Etym.
Ῥιχνȣ̃σθαι. ῥικνȣ̃σθαι. turpiter & incompoſito motu cieri.
Ῥίψ. πός. ὁ. uimen flexile, ramus ſalignus. παρὰ τὸ ῥέπω, quòd inflectatur ob lentitudinem. uide Bayfium.
Ῥίψασπις. ιδος. ἡ. timidus, qui abiecto ſcuto fugit à ῥίπτω. & ἀσπίς. uide in Chil. Eraſ.
Ῥίψις. ιος. ἡ. impetus.
Ῥιψοκίνδυνος. ȣ. ὁ. temerarius, ſeſe in periculum præcipitans. Cic. in tertia actione Verrina. uertit, ad audendum proiectus, & proiectam audatiam ῥιψοκινδυνίαν appellat. idem pro Roſcio Amerino.
Ῥιψοκινδύνως. audacter, temerariè.

Ῥοά. ᾶς ἡ. malum punicum. Cyrillus uide ῥοιὰ in Ammmonio.
Ῥόας. irroratio, roratio, morbus ſatorum.
Ῥοβδέω. cum ſtrepitu proijcio.
Ῥοϐδῶ & ῥοϐλῶ. abſorbeo, cum ſonitu ſpiro.
Ῥόβιλλος. ὁ. regulus auicula.
Ῥογεύς. ὁ. tinctor, βαφεύς.
Ῥογέω. μ. ήσω. π. ηκα. floreo, concito, domo.
Ῥογία. ſartrix, ἀκέστρια.
Ῥογκεῖν. Epicharmus dixit pro ῥέγκειν, ſtertere.
Ῥογμός. ȣ. ὁ. ſonus quem quis ſupinus ſtertendo edit, ronchus, nomen uerbale formatum à pręterito perfecto uerbi ῥέγχω, mutatione ε in ο, iuxta comunem regulam.
Ῥογχάζειν. reſonare, ῥοχθεῖν.
Ῥόγχος. ου. ὁ ronchus, qualem ſtertentes facere ſolent. à ῥέγχω, ſterto.
Ῥοδακινέα. ἡ. arbor quædam apud Nicandrum deſcripta, perſea, perſicus arbor. Nicã. ſcholiaſt.
Ῥοδακινόν. τὸ. fructus perſici mali, aut ſaltẽ eius generis, cuiuſmodi ſunt armeniaca & pręcocia à roſeo colore fortaſſis, qui in Anglia dilutior eſt, uel à Rhodo inſula primo hoſpitio Perſicarum arborum ex Aegypto aduectarum.
Ῥόδαμνος. ramus, germen.
Ῥοδάνη. ης. ἡ. trama.
Ῥοδανίζω. agito, & continuo motu cieo tramã, συνεχῶς τινάσσω τῇ κρόκῃ. Euſt. Iliad. σ.
Ῥοδεία. ſertum è roſis, ταινία.
Ῥόδεον. roſeũ, purpureum, odoratũ, ſpecioſum.
Ῥοδῆ. ης. ἡ. roſarum frutex, aliàs ῥοδῆ circunflexè. Vide ῥόδον apud Ammonium.

Ῥοδίζειν.

Ῥοδίζειν. roſam reſipere, imitari.
Ῥοδινὸν. ȣ̃. τὸ. roſarium, id eſt aqua roſacea.
Ῥοδινός. ȣ̃. ὁ. roſeus.
Ῥόδιος. ȣ. ὁ. Rhodienſis, proparoxyt. Cyrill. Troadis fluuius apud Hom. Iliad. μ. at ῥόδιος Rhodius, ex Rhodo oriundus.
Ῥοδὶς. ίδος. ſiue ῥοδοειδὴς. paſtillus roſeus.
Ῥοδίτης οἶνος. uinum roſaceum.
Ῥοδοδάκτυλος. ȣ. ὁ. ἡ. habẽs digitos roſeos, id eſt, radios. Auroræ epitheton eſt.
Ῥοδοδάφνη. uitis ſpecies. uuam roſæ ſimilem ferentis.
Ῥοδοειδὴς. έος. ὁ. ἡ. roſis ſimilis, aſpectu gratioſus.
Ῥοδόεις. εντος. ὁ. roſaceus.
Ῥόδον. ȣ. τὸ. roſa, quã Plutarchus ſic dictam ait: ὅτι ῥεῦμα πολὺ τῆς ὀδμῆς ἀφίησι, quòd ingentem odoris fluxum emittat. Grammatici ἀπὸ τοῦ ὄζειν deducunt. Ammonius diſtinguit à ῥοδωνιὰ & ῥοδῆ.
Ῥοδωνιά. ᾶς. ἡ. locus ubi roſæ naſcũtur, roſariũ & uirile membrum. uide ῥόδον in Ammon.
Ῥοδοπήχεις. qui habent ulnas roſeas.
Ῥοδωπός. ȣ̃. roſeus color.
Ῥόδον bene olens. Etym.
Ῥόδος. inſulæ nomen. Etym.
Ῥοδών. ῶνος. ὁ. roſetum. oxyton. Cyrill.
Ῥοδωνιά. fertum ex roſis, rododaphne. Item genus uitis flauas uuas habentis. Etym.
Ῥοδῶπις. roſeis oculis.
Ῥοζῶ. latro, canum propriè, ſed translatè de hominibus pro ῥέγχω accipitur. Suidas, Inferius ſcribitur ῥύζειν.
Ῥοή. ῆς. ἡ. fluxus, fons, alueus.
Ῥοθέω. μ. ήσω. π. ηκα. impetu feror, perſequor.
Ῥοθιάζω. impetuoſè remigo. καὶ ῥοθιάζω. confertim, & cum uocis ſtrepitu feror.
Ῥόθιον. ȣ. τὸ. impetus, unda, fluctus, fluxus, undarum ſonitus. Etym. propriè ἡ τοῦ κλυδῶνος ὁρμὴ, ut annotat Arati interpres. uel τὸ κῦμα ἀπὸ τοῦ ταχέως ῥεῖν. à remigantibus dictum, cum ſimul multis remis concitatus nauis impellitur Ariſtoph. interpret. ῥόθιον καλεῖται (inquit Harpocrat.) παρὰ τὸν ῥόθον τὸν ἐκ τῶν κωπῶν ἀκουόμενον ὅταν σφοδρῶς ἐλαύνωσιν.
Ῥόθιος. ȣ. ὁ. uiolentus, uehemens.
Ῥοθοπυγίζω. nates clàm accedens extenſa manu uerbero.
Ῥόθος. ȣ. ὁ. impetus, undarum ſtrepitus.
Ῥοία. ᾶς. ἡ. malum punicum. Ammonius diſtinguit à ῥοιά. ſed ῥοία, uolutabrum equorum.
Ῥοιάς. uide ῥυάς.
Ῥοιὰς άδος. ἡ. carunculæ naturalis iuxta magnũ oculi angulum decrementum ſiue imminutio, opponitur uitio quod ἐγκανθὶς uocatur.
Ῥοιβδέω. cum ſonitu reddo, apud Lycoph.
Ῥοιβδέω. μ. ήσω. π. ηκα. abſorbeo. Neutr. accuſ.
Ῥοῖβδος. ȣ. ὁ. abſorbitio.
Ῥοιβέω. μ. ήσω. π. ηκα. emico. Neutr. abſol.
Ῥοιδμός. ȣ̃. ὁ. ſibilus, ſtridor.
Ῥοιζέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſono, ſibilo cum ſtridore, curro, inſequor. ὁρμῶ, συῤῥίπτω, ἢ νικῶ. ῥοῖζειν apud Hom. paſtor dicitur, quãdo in educendo pecus fiſtulã inſonat, quod & ψιττάζειν dicitur, annotat Euſt.
Ῥοιζηδὸν. cũ magno impetu, uehemẽter, ſonorè.
Ῥοίζημα. ατος. τὸ. ſibilus, curſus, ſonus.
Ῥοῖζος. ȣ. ὁ. ſtridor ſibili, impetus cum ſtridore, fluctus uehemens.
Ῥοῖκοι. οἱ. mala punica.
Ῥοικός. ȣ̃. ὁ. paruus, ſtrabus, rugoſus, καμπύλος, ſuperius ſcribitur ῥικνός. unde ῥοικαὶ dicuntur mulieres quarũ uuluæ rheumatiſmo, hoc eſt fluxionibus laborant.
Ῥοισκοί. οἱ. corymbi aurei ornatus gratia ſacrorũ ſtolis annexi, ob mali punici ſimilitudinem ita dicti.
Ῥοισμός. ῥυμός.
Ῥοίτιον. ȣ. τὸ. Rhœteum, promontorium, & urbs Troadis.
Ῥομβέω. μ. ήσω. π. ηκα. uoluo fundæ in morẽ aut rhombi, & ῥομβητής, motus in modũ rhombi.
Ῥομβοειδής. έος. ὁ. ἡ. figura geometrica, habẽs latera oppoſita ęqualia, & angulos oppoſitos ęquales, ſed non eſt rectangula, nec æquilatera. dicitur etiam de figura aciei, quæ & σφηνοειδής. ut habetur in appendice de uocab. militar.
Ῥόμβος. ȣ. ὁ. trochus, turbo, puerorũ ludus, uertigo, & inſtrumentũ quo mulieres uertẽdo nẽt, & quadrilatera figura, quę tamẽ rectangula nõ eſt. Item piſcis nomen, de quo Aelianus. & figura aciei, quæ & ῥομβοειδής. Vide ἔμβολον in Appendice de uocab. militar.
Ῥομβωτός. rhombi figura, παραμήκης.
Ῥόμοξ. teredo, uermis ligna excedens.
Ῥομφάζω. baiulo.
Ῥομφαία. ας. ἡ. framea, iaculum longum.
Ῥομφεῖς. lora quibus conſuuntur calcei.
Ῥόος. ῥοῦς. ȣ̃. ὁ. fluxus.
Ῥοπαλίζω. fuſtigo, agito.
Ῥοπαλισμός. ȣ̃. ὁ. tentigo.
Ῥόπαλον. ȣ. τὸ. clauus, baculus, fuſtis.
Ῥόπαλος ȣ. ὁ. claua.
Ῥοπή. ῆς. ἡ. momentũ lancis huc aut illuc inclinãtis, ictus oculi: accipitur pro auxilio & potentia, uis, & qđ Cic. dixit nuru ſuo, Max. Plan uertit οἰκεία ῥοπῇ. Cũ ad tẽpus refertur, ſignificat ꝓprie tẽpeſtiuã rerum faciẽdarum horã, quod Terent.

Terent.articulũ dixit in Adelph.Illuc uide ut ipſo articulo oppreſſit.

ῥοπήϊον.locus conſitus.

ῥοπτόν.ſorbile,ſorbitio.

ῥόπτρον.τ.τὸ. ictus, fuſtis,claua, πάγη, ῥομφαία, enſis genus,& ἐπίσπαστρον,id eſt,oſtij annulus apud Lyſiam,Eurip. ἔπαισεν αὐτὸν δίκης ῥόπτρον,diuinam ultionem indicat,Euſt. Il.3.

ῥόπτρον.ου. τὸ. ῥόπαλον, malleus impulſor, fores propellens.uide κορώνη.Cæl.lib.11.cap.57.Dicitur ῥόπτρον Polluci paxillus in maioribus laqueis aut retibus uenaticis, qui incuruis & inflexis lignis quæ, ut ex Archilocho docet Ariſtoph. interpres σκανδαλήθρα uocantur,inferitur.

ῥοῦς.ὁ.uel ῥόος.ὁ fluxus.

ῥοῦς ῥόος.ὁ. rhus Simachi uocatur.Duo eius genera apud Galen. alter obſoniorum, ῥοῦς ἐπὶ τὰ ὄψα,qui & ἐρυθρὸς & μαγειρικός, coquinarius, alter tinctorius, βυρσοδεψικὸς ῥοῦς, à tingendo corio nominatus.

ῥοφάω.μ.ήσω.π.ηκα &

ῥοφέω.μ ήσω.π.ηκα.ſorbeo.

ῥόφημα.ατος.τὸ.ſorbitio,Gaza etiam polentam uertit in Ariſtot.

ῥοφητόν.ῦ.τὸ.ſorbile,ut ῥοφητὰ ὠά.

ῥόφιον.ῦ.τὸ.fluctus,abſorbitio.

ῥόφω. ἀντὶ τοῦ ῥοφάω, βαρυτόνως. Attici ſic dicunt.Etym.

ῥοχθέω.μ.ήσω.π.ηκα.reſono,ſuſpiro.à ſoni aſperitate.Neut.abſol.

ῥόω.fluo.Neutr.abſol.

ῥοώδης.ε͂ος.ὁ.ἡ. fluxus,fluidus,fluens,& ῥοώδεις πυρετοὶ dicuntur medicis febres quę cum multo alui fluxu & aliquando uomitu fiunt, accedunt perfrictiones, ſubitaq; uirium defectio cum ſiti, uigilia, & pulſuum in uenis humilitas.Corn.Celſ. uocauit fluentes, & has febres item & alios morbos,in quibus nimium ex omni humore excernerent ægri, idq; etiam diuerſis partibus.

Ρυάδες.αἱ.uites quædam, quæ alio nomine ψιάδες.dicuntur.

ῥύαμα ατος.τὸ.cuſtodia.

ῥύαξ.κος.ὁ.riuus,fluctus.

ῥυάς.άδος.ἡ.oculi uitium quãdo canthus lacrymas continere nequit.aliàs ῥοίας. ῥυάδος σώματος, laxi corporis. ῥυὰς apud Ariſtotelem à Gaza uertitur fluta uel ſpargus.

ῥύατο.cuſtodiebant,ſeruabant.

ῥυάχεις.alueoli.Et ῥυάχετος, θόρυβος, ἢ ὁ ῥέων ὀχετός.

ῥύβδην. uehementer, abundè celeriter, cum ſtrepitu.

ῥυγάδες.ſedis rimæ.alij ῥαγάδες appellant.

ῥυγχομάχει.pugnat cum roſtro.Datiuo.

ῥύγχος.ε͂ος.τὸ.roſtrum,ῥάμφος.

ῥύδην.&

ῥυδόν.fuſim,affatim,abundè.

ῥυέω.μ.ήσω.π.ηκα.fluo.Neutr.abſol.

ῥύσα.ἡ.uis,arcus intentio.

ῥυζεῖν. lamentari,latrare. Vide ῥόζω ſupra. murmurare.

ῥύημα.τὸ.Itrium, bellarij genus præſtãtius, nam λάγανον deterius dicitur,teſte Gal. lib. de aliment.dulciariorum liborum genus cum melle pręparatorum,Gal.lib.1.de aliment.

ῥυήσομαι.diffluam,peribo.

ῥυηφενής.έος.ὁ.ἡ.diues, cui affluunt opes. παρὰ τὸ ῥύδην, καὶ τὸ ἄφενος. ῥυηφενίαι,diuitiæ.παρὰ τὸ ῥυῆναι τὸν ἄφενον.Etym.

ῥυθμία.ας.ἡ.conſonantia.

ῥυθμίζω.μ.ίσω.π. ικα. apto, accõmodo, dirigo, regulo,corrigo,compono.Actiu.accuſ.

ῥυθμοποιΐα.ἡ.rhythmorum effictio.

ῥυθμοποιός.ῦ.ὁ.rhythmorum concinnator.

ῥυθμός.ῦ ὁ conſonantia, μέλος,modulatio,modulus,ordo motus:Gell.lib.16. ex Varrone ῥυθμὸν explorare menſuræ uocis longitudinem agit: numeros uertit Gaza, ut μέλος modulus. Item εἶδος κρούματος κατὰ δάκτυλον ᾧ χρῶνται οἱ αὐλητικοί. Vide item Gellium li.16.cap. 18.& Marc.Vergil.lib. 5. cap. 6. Comment. ad Dioſcor. ubi diligentiſſime multis explicat quid muſicis & poëtis,quid item medicis rhythmus,ad cuius obſeruationes ex Cic.Oratore ad Brutum hoc adiecerimus, & apud Oratores ῥυθμόν,hoc eſt,numerum uocari quicquid ſub aurium menſuram aliquam cadit, etiam ſi abeſt à uerſu qualis ῥυθμὸς in Platonis locutione quod imitatius ferebatur,& clariſsimis uerborum luminibus utebatur, à nonnullis agnoſcebatur.

ῥυκάνη.inſtrumentum fabrile,telum,defenſaculum refocillatorium.

ῥῦμα.ατος.τὸ.purgatio,aliquid quo pannus purgatur, ſtriga. Quidam ῥύμμα ſcribunt. Item impetus,propugnaculum, quod ῥύμην quoq; ſignificare legimus: Item tractorius funis quo nauis adducitur, Polybio.lib.1.

ῥῦμαι.libero,protego,cuſtodio.

ῥυμβεῖν.ſuperbire.

ῥύμβιον.τὸ. rotula quę agitatur à ſagis & ueneficis,rhombus,Apollon.interp.in 4.

ῥυμβός. ῦ. ὁ. uertex, rotula.Etym. ὁ ῥόμβος oxyt. à Cyrill.exponitur impetus,turbo:paroxyt.autem propriũ nomen fluuij eſſe dicit idem Cyrillus.Eurip.pro motu & uertigine capit.

ῥυμβῶν.

ῥυμβὼν. flexus, In ſpiram circunuolutio.

ῥύμη.ης.ἡ. uicus, impetus, φυλακή, impulſus. in- terpr. Planude ex Cicer.

ῥύμιγξ. torrens.

ῥύμμα. purgamentum, σμῆγμα, ſtrigil, πρόμαγμα. ῥύπος. Nicand.

ῥυμός.ȣ.ὁ. temo currus. ſic dictum quod teneat & conſeruet currum alioqui fragilem.

ῥυμοτομέω.μ.ήσω.π.κα. uicos ordino, diſtribuo uias, uicosq; ſeco & meto, εἰς ὀρθὸν κόπτω.

ῥυμοτομία.ας.ἡ. uiarum & tramitum ſectio atq; directio, metatioq;.

ῥυμουλκέω. remulco, adduco ſeu traho, quum na uis aut Hippago fune religata protrahitur, a- pud Polyb.

ῥυνδάκη.ἡ. auis quædã columbæ magnitudine.

ῥυνδακός.ὁ. Phrygiæ fluuius, apud cuius oſtium Briarei gigantis eſt tumulus. Apoll. interp.

ῥωυγχύεται. naribus infunditur.

ῥύομαι.μ.ύσομαι.π.υσμαι. libero, tueor, defen- do, protego, cuſtodio, ſeruo. Depon. accuſ. ali- quando tamen paſſiuè accipitur. Ammonius diſtinguit ab ἐῤῥύσθαι.

ῥύπα. pro ῥύπος. ſordities metaplaſmo generis, teſte Euſtath.

ῥυπαίνω.μ.ανῶ.π.αγκα. ſordido, fœdo. unde pro cõuicior, maledictis lacero, infamo. Et cõ- trario ſignificatu, purgo, abſtergo. Actiu. accuſ.

ῥύπαιον. Aetoliæ mons eſt Nicandro.

ῥυπαπαῖ. acclamatio nautica. Heſych. habet ῥυπ παπαῖ.

ῥυπαρία.ας.ἡ. immunditia, ſordities, ſqualor, il- luuies, pedor, Lucano & ſitus cum de anu ma- lefica loquitur. Fœda ſitu macies lõgusq; in car cere pedor. Transfertur ad animum & ſignifi- cat auaritiam. Eſt & genus ſordidi ulceris.

ῥυπαρός.ȣ.ὁ. ſordidus, putris, auarus.

ῥυπαρὸς.ἄρτος. panis cibarius. Cicer. & Celſo. q alio nomine πιτυρίας dicitur. uide πιτυρίας.

ῥύπασμα.ατος.τὸ. ſordes.

ῥυπάω, uel ῥυπέω.μ.ήσω.π.ηκα. ſqualeo, ſor- deo. Neut. abſol.

ῥυπίς.ίδος.ἡ. ruga.

ῥυπόγραφος.ȣ.ὁ. ſordidarum humiliumq; rerũ pictor. Hoc enim nomine uocatus eſt Pyrrhi- cus quod tonſtrinas, ſutrinas, & aſellos pictura exprimeret.

ῥυπόεις.εντος.ὁ. ſordidus.

ῥυποκόνδυλος.ὁ. parcus, extremè ſordidus, qui ne numulũ quidem ſumpti faceret ad ungues repurgandos. Eraſmus in Chiliad. Budæus le- git ῥυπαροκόνδυλος.

ῥυπόν. τὸ. ſordes, pro ῥύπος. extulit Theocritus per metaplaſmum.

ῥύπος.ȣ.τὸ. ſordes. quæ in ſummis unguibus manuũ ac digitorũ colliguntur. Itẽ quæ ex un- ctorũ athletarũ corporibus radũtur, in gymna- ſijs alio nomine στλεγγίσματα & γλοιοί. Latinè uero ſtrigmenta uocantur.

ῥυπόω.μ.ώσω.π.ωκα. ſordeo, contamino Neut. (abſ.

ῥυπτικός.ȣ.ὁ. qui abſtergendi uim habet.

ῥύπτω.τὸ. καθαίρω. abſtergo, purgo.

ῥυσά, uel ῥυσαὶ.ῆς.ἡ. tabes, γῆρασις, corrugatio, ſi- ue rugarum ſulcatio. unde & pro anu ponitur.

ῥυσιάζομαι. &

ῥυσιάζω.μ.άσω.π.ακα. capio pignus.

ῥύσιον. pign⁹, ſaluũ cõductum, uadimoniũ quo gratiæ agũtur ꝓ ſanitate & bona fortuna. Etym. Item præmiũ gratulatoriũ pro ualetudine bo- na aut felici euentu, apud Dionyſ. de ſitu orbis. ῥύσια δ' ἀπόλλωνι χορὸς ἀνάγουσιν ἅπασαι. Eu- (ſtath. Il. λ.

ῥύσις.ιος.ἡ. fluxus, uadum, fluxio.

ῥυσίς.ίδος.ἡ. phiala aurea, & mẽſuræ ligneæ gen⁹.

ῥύσκομαι ῥύομαι.

ῥυσμός. imago, ſpecies, figura. Etym.

ῥυσμός.ὁ. lingua Abderitarum σχῆμα. figura. Dio nyſ. in Periegeſi ὄντος μὲν λιβύης ῥυσμὸς πέλει.

ῥυσσήματα.τὰ. facierum ſenilium rugæ ac ſordes. τὰ (inquit Suid.) ἐπὶ τῶν ὄψεων τῶν γεγηρακό- των ῥυτιδώματα.

ῥυσσός.ȣ.ὁ. uel ſimplici σ ῥυσός. rugoſus.

ῥυσσόω.μ.ώσω.π.ωκα. corrugo, ſeneſco.

ῥύσσωσις.ἡ. uide ῥυτίδωσις.

ῥύσταγμα. ſtupratio, uiolatio mulieris, apud Ly- cophronẽ. Etym. uiolentus tractus, cõpreſſio.

ῥυστάζισκω &

ῥυστάζω.μ.άσω.π.ακα. uiolo, per uim traho, ex- traho. Actiu. accuſ.

ῥυστακτύς.ύος.ἡ. extractio cũ uerberatione, uio- (lenta tractio.

ῥύστης.ȣ.ὁ. liberator.

ῥυτά.τὰ. uaſorum genus, & ἰδίως τὰ ἱππαγωγά, πα, ἢ τὰ ἑλκυστὰ. χαλινά, τὸξα, σύμφυλα.

ῥυταγωγεύς.έως.ὁ. habena & lorum equi.

ῥυταίνω.μ.ανῶ.π.αγκα. fœdo, conuicior, male- dictis lacero, infamo. Actiu. accuſ.

ῥυτή.ῆς.ἡ. ruta, πήγανον, apud Nicand.

ῥυτήρ.ῆρος.ὁ. habena, frænum, lorum, flagellum quo cædebantur ſerui, ὑστριχίδες. Item cuſtos, extendens arcum.

ῥυτιδόομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι. rugoſus ſum.

ῥυτιδώδης.εος.ὁ.ἡ. rugoſus.

ῥυτίδωσις.εως.ἡ. corrugatio. Medici pupillæ cor- rugationem ſic uocant, quæ & ῥύσσωσις.

ῥυτίς.ίδος.ἡ. ruga, ἡ συνελκυσμένη σάρξ. ἀπὸ τοῦ ῥύω.

ῥυτόν. rhytum uox Græca Latinis uſurpata, pocu li gen⁹ eſt, cornib. ſimile, ſed perforatũ, ex quo tenuiſſime ꝓfluẽte uino inferne bibitur. Bayf.

Ῥυτὸν. τὸ. & ῥυτὸς. ὁ. apud Diphil. poculi genus, apud Athen. qđ duos capiebat congios, à ῥύειν nomen habet, poculum erat heroibus peculiare, cornu ſimile perforatũ ex quo ſenſim liquorem extillante bibebant.

Ῥυτὸς. ἡ. ὁ. fluibilis, fluxibilis, magnus, trahẽdus, quod ferri non poſſit.

Ῥύτρον. ου. τὸ. rutrum herba. Item redemptio, pro λύτρον, uel potius præmium redemptionis.

Ῥύπτω abſtergo, ῥύπτω.

Ῥύτωρ. ορος. ὁ. ſeruator, liberator.

Ῥυφὸν. ου. τὸ. incuruum. Aeolica dictio eſt.

Ῥυχάχθος. ου. ὁ. tumultus, συρφετός.

Ῥύψις. ιος. ἡ. purgatio.

Ῥύω. ῥύομαι. traho, cuſtodio, tueor. Pauſanias etiã de ſacrificijs efferri dicit, unde ἀναρρύειν ſacrificare, interim etiam uiolentiam notat, unde ῥυστάζω. Euſtath. Iliad. σ.

Ρῶ. dico, fluo, ualeo, ago, perdo, ruo, impetũ facio, libo. Etym.

Ῥωὰ. ᾶς. ἡ. ῥοιά. Item coſtæ tenuiores, molliores'q; ῥωαὶ dicuntur.

Ῥωβικώτερος. ῶν. qui uix poteſt pronũciare r literã.

Ῥωγαλέος. ου. ὁ. fractus, quaſi ῥαγαλέος, rimoſus, lacerus.

Ῥωγὰς. άδος. ἡ. ſcala, gradus, ualua, & petra. Etym. ῥωγάδα πέτρην ſpecũ præruptum & exeſum excauatumq; dixit Nicand. adiectiuè. ῥωγάδες.

Ῥῶγες. pars eſt magnæ domꝰ, μεγάρου μέρος, teſte Euſtath. (rimę terræ.

Ῥωγμὴ. ῆς. ἡ. rima capitis profundior. Et generaliter rima & ſalebra.

Ῥωγμός. οῦ. ὁ. tumor, ſciſſura, fiſſura, hiatus terræ.

Ῥώδης. fluctuoſus.

Ῥώθιγγες. tubera, uibices.

Ῥώθων. pars gutturis. Et ῥώθωνες, nares.

Ῥώομαι iraſcor, triſtor.

Ῥώμα. τὸ. uis, impetus.

Ῥωμαικός. οῦ. ὁ. &

Ῥωμαῖος. ου. ὁ Romanus.

Ῥωμαλέος. ου. ὁ. robuſtus, κυδροῖος.

Ῥωμαλεότης robur, uirilitas.

Ῥωμαίη λέξις ꝑpetua elocutio uertitur ab Aquila.

Ῥώμη. ης. ἡ. robur, potẽtia, ſanitas, ualentia, fama. Inde & urbis Romæ nomen, quã Solinus Valentiam prius fuiſſe dictam Latinis tradit. alij à ruma, hoc eſt, à mamma lupę, quã ſuxerunt Remus & Romulus.

Ῥῶμος. ου. remus.

Ῥῶνιξ. ἡ. fluuialis ſchaphæ genus.

Ῥώνιος. ου. ὁ. diues, ἄξιος, πλούσιος.

Ῥώννυμι. μ. ῥώσω. π. ῥωκα. &

Ῥωννύω. ualeo, id eſt, ſanus ſum, & firmus, confirmo, Paſſiuum eſt ῥώννυμαι. ualeo. μ. ῥώσομαι. π. ἔῤῥωμαι. hinc ἔῤῥωσο, uale. ἐῤῥωμένος. robuſtus.

Ῥὼξ. γός. rupes, arena, acinus, uua. & genus phalangij in Theriacis Nicandri. Eſt & phalangij ſpecies, apud Nicand. cui in medio uẽtre os extat. Euſt. ῥῶγας pro acinis aut uuis barbarum eſſe teſtatur, quo in ſignificato ῥᾶγας dici debere: addit idem ῥῶγας eſſe μεγάρου μέρος ſecundum (Hom.

Ῥώομαι. fluo, uel ꝓꝑtẽ & generoſẽ ſto.

Ῥῶπες. uirgulta, ſyluoſæ plãtæ. unde ῥωπογράφοι dicuntur in iſtis ſcribentes. Etym. Item loca ſyluoſa. Itẽ pigmenta, μίγματα. Cæl. lib. 11. cap. 17.

Ῥωπήιον. τὸ. locus uirgultis plenus, frutex, uimineum uirgultum.

Ῥωπίζω. miſcellaneam cõdituram facio. Euſtath. Iliad. ν. confundo, quidã male exponunt apud Ionẽ Comicũ, ꝓ indoctẽ & ſtolide aliqđ facere.

Ῥωποπερπερήθραν τὴν. quidã Comicus Demoſthenem uocauit per cauillum.

Ῥωποπερπερὶ φράσις. futilis eſt inanis dictatio, Euſtath. Iliad. ν.

Ῥωποπώλης. ου. ὁ. minutarum & omne genus rerum uenditor, pigmentarius, μυρεψός. aliàs ῥωποπώλης ſeplaſiarius, cuiuſmodi ẽ Flacco, ciceris & fractæ nucis emptor dicitur.

Ῥωπικὰ τὰ. merces uariæ, τὰ ἐμπορεύματα.

Ῥωπικός. οῦ. pretioſus. ἐπίκτητος, ὡραῖος. Sunt qui planẽ diuerſo ſignificatu interpretantur, ut ſit ῥωπικὸς οὐδενὸς ἄξιος, hoc eſt, uilis, nullo in pretio habitus. Plutarch. uita Licurgi. τὸ σιδήρεον ἀγώγιμον οὐκ ἦν πρὸς τοὺς ἄλλους ἕλληνας οὐδὲ εἶχε τιμὴν καταγελώμενον, ὥστε οὐδὲ πρίασθαι τῶν ξενικῶν καὶ ῥωπικῶν ὑπῆρχεν.

Ῥώπιον. molle uirgultum. Etym.

Ῥῶπον. τὸ. &

Ῥῶπος. ου. ὁ. faſciculus ſeu ſarcina è diuerſis rebus colligata, & confuſio quædam uariorum colorum, miſcellanea colorum, coaceruatio, mixtura pictorum & unguentorum, quod item ſignificat παντοδαπὸν φόρτον, id eſt, miſcellaneum onus. Item ῥῶπος, nulla re dignus. Cæl. libro 11. cap. 57. Vide ὀρῶπος.

Ῥῶπος. exilis & nullius momenti merx, ut Euſt. Iliad. ν. & ut Dionyſ. Halicarnaſ. uaria, quã ueteres etiam γέλγην uocitaſſe ait.

Ῥωρός. uehemens.

Ῥώσατο. ſedulo feſtinare.

Ῥῶσθαι. ἀπουδάζειν. ualere, poſſe.

Ῥῶσις. ιος. ἡ. ſanitas.

Ῥωστήρ. ῆρος. malleus. ſuperius ῥαιστήρ.

Ῥωστήριον. impetus, incitatio.

Ῥωστικός. οῦ. ὁ. corroborans, impetuoſus.

Ῥωτακίζω. literam ρ in pronunciando ſæpiuſcule itero.

Ῥωχμός.ȣ.ὁ.ſciſſura,χάσμα.terræ diſceſſio. Homer.ῥωχμὸς ἦν γαίης.

Ῥώχω.dentibus fremo.

Ῥώψ.uirgultum.& ῥῶψα.herba tenera.

Ῥώω.μ.ώσω.π.ωκα.firmo.Thucydid.ἐῤῥώοντο,id eſt,προθυμοῦντο properabat.

Σ Α.

A lingua Megarenſium,Herodiano teſte, ſignificat τινά, id eſt,quædam.

Σᾶ.pro σῶα. contractè,incolumia,integra,apud Eurip.

Σαβάζειν. bacchari, tripudiare,more bacchantium ouare.

Σαβακὸς.ὁ.putridus,raucid9, carioſus apud Chios.

Σαβακῶς.acerbè,duriter.

Σαβανόν.ȣ.τὸ. pannus aſperior defricandis à balneo corporibus accõmodus,apud Aëtium:D. Victor ſabana extulit ꝑ lineis inuolucris,quibus excipitur in fontis baptiſmo infans.

Σαβάσιος. Bacchus,ab eiuſmodi ſabaſmis & furioſis ſaltationibus.aliàs σαβάζιος.nam Barbari,præſertim Phryges σαβάζειν pro ϑυάζειν utuntur.Cæl.lib.4.cap.15. In Sabazium hymnus eſt apud Orpheum.Rhod. Mnaſias Patarenſis,referente Harpocr.dicit Sabazium Bacchi filium fuiſſe.

Σαββατικὴ ἡμέρα. ſeptima dies.

Σάββατον.ȣ.τὸ.ſabbatum. Hebræa uox qua ſignificatur quies,nã eo die nempe ſeptimo cuiuſq; hebdomadæ, Iudæis fas non erat quicquã agere. Plutarch. innuere uidetur σάββατον dici à σαβάζειν.Iudæi enim eo die ſe inuicẽ ad largius bibendum inuitare ſoliti erant. Cæl.lib.4.cap.15.& lib.7.cap.42.

Σάβηττος.ὁ.culex.

Σαβοῖ. debacchantis acclamatio atq; cõpellatio. Vtitur Demoſthen.eo contra Aeſchinem, καὶ βοῶν εὐοῖ,σαβοῖ. Nã probris inſectatus Aeſchinem , ut qui matrẽ comitari ſolitus fuerit, atq; unà cum ea ſacra colẽti clamare εὐοῖ,σαβοῖ. Strabo lib.10.Geograph.

Σάβος.Bacchi ſacerdos,locus Baccho ſacer.ὁ τε λεγόμενος σαβατίῳ,τουτέσι τῷ διονύσῳ.

Σάβυττος. raſuræ genus ad formæ gratiã comparatum, apud quoſdã etiam ꝑ muliebri pudendo capitur.

Σαγηνεία.ας.ἡ.piſcatio.

Σάγουον.ſagum,tegmen,munimentum.

Σαγάπηνον.ȣ.τὸ. ſagapenũ,ſuccus eſt herbæ cuiuſdam ferulam referentis,naſcentis in Media. Alij legunt σαβάπηνον.

Σάγαρις.ιος.ἡ.gladius Perſicus, & fluuius Phrygiæ,& proprium nomẽ filij Medi. Etym.bipennis aut enſis quo utebantur Amazones apud Xenoph.

Σάγαρις λυσιφλεβής. phlebotomũ quo uenæ ſecantur.

Σάγγαρις.ἡ. fluuius Phrygiæ, & σαγγάριος apud Apollon.

Σάγη.ſcutum,tegmen,arma,ſtragulum.Item clitellæ iumentorum apud Ioſephum.

Σαγηνευτὴρ.ῆρος.ὁ.piſcator,& σαγηνευτὴς uerriculator.

Σαγηνεύω.μ.εύσω.π.ευκα.irretio,circundo retibus,illigo,euerriculo, Valla interprete.

Σαγήνη.ης.ἡ. uerriculum,uel euerriculum,à uerrenda aqua uel mari.

Σαγίς.pera,ſaccus.

Σάγμα.ατος.τὸ. cumulus, theca clypei.σάγη enim clypeus dicitur, imò tota panoplia. Cælius lib.11.cap.48.

Σάγουρον.τὸ.uerriculum,rete.

Σαθέριον.τὸ. quadrupes quædã amphibia Ariſtoteli.Gaza Græcam uocem relinquit.

Σαθύνω.calefacio,foueo,θάλπω.

Σάθη.ης.ἡ.ueretrum.

Σάθραξ.κος pediculus.

Σαθρός.ȣ.ὁ. debilis,marcidus,flaccidus,carioſus, detritus,putris.τεῖχος σαθρὸν Luciano dicitur murus uetuſtate collapſus ac dirutus.

Σαινίδωρον.Epicurus Antidorum uocabat.Laërtius libro 10.Videtur autem ſic appellari poſſe qui muneribus dandis hominum beneuolentiam captat.

Σαίνουροι,& σαινουρίδες.οἱ. dicuntur equi uel canes caudã perpetuò mouentes. uide σαινοῦρος.

Σαίνω.μ.ανῶ.turbo,terreo,cõmoueo. Item arrideo,adulor,mulceo.ſumptum à canibus caudam mouentibus.

Σαίρω.μ.αρῶ. uerrò, id eſt, ſcopo,ſcopis purgo. Item rideo, gaudeo,obſtupeo, hio,labia diduco.uide σεσηρώς infrà.

Σαϊτικὸς.νόμος. mos uetus,lex ſaitica nuncupata,de qua Plato in Timæo.

Σαΐς.ἡ. Aegypti urbs, ubi ingens eſt Hippopotamorum copia.

Σακάδιον.genus muſici organi.

Σάκανδρος.pudendum muliebre.

Σακίλλα.&

Σακίλλιον.marſupium,ſacculus.

Σάκοι.Thraces.

Σακέσπαλος.ȣ.ὁ.ſcutum quatiens,bellicoſus.

Σακεσφόρος.ȣ.ὁ.ſcutifer.

Σακίζω.τὸ.λκίζω.depeculor.Herodoto, χρήματα ἀποσακιζόμενοι, ſic apud Euſtath.Iliad.ν.

Σακκίζειν.ſaccellare,quod eſt uinum faccis perfuſum corrigere. σακκίζειν & σακκελίζειν. Gal. per ſaccũ tranſmittere & excolare,Plin.caſtrare uina dixit,& ſacco frangere uires.

Σακίτται. οἱ. agni ſubrumi, qui intra ſepta adhuc cohibentur, pro σηκίται.
Σακκίον. τὸ. ſaccus, crumena.
Σάκκος. ου. τὸ. ſaccus, cilicium. Cyrillus.
Σάκος. ους. τὸ. ſcutum, barba.
Σακοφόρος. σακεσφόρος.
Σάκκος ου. ὁ. ſacculus.
Σάκωμα. æquipondium.
Σάλα. cura, damnum.
Σαλάγειν ſtuprare, turbare.
Σαλάγη. clamor.
Σαλαΐζειν. lamentari, θρηνεῖν, κόπτεσθαι.
Σαλάκωμα. τὸ. inanis iactantia, uſus eſt Cicer. ad Atticum.
Σαλακωνεία. mollities, iactantia. Etym.
Σαλάκωνες. οἱ. molles, effœminati. alij prodigos interpretantur. Cæl. lib. 7. cap. 16. & Eraſ. Chil. Theophraſt. σαλάκωνα eſſe dicit prodigũ, qui ubi res non exigit, opes profundit.
Σαλακωνίζειν. τὸ πρωκτὸν αἰσχρῶς κινεῖν, id eſt, nates parum decore mouere, quod nos ceuere dicimus, id quod Ariſtop. σαυλοπρωκτιᾶν quoq; uocat. Sunt qui dictum tradant à Salacone quodam molliculo, & delicijs diffluente.
Σαλαμάνδρα. ἡ. ſalamãdra, genus lacerti, de quo Ariſtoteles, Aelianus, & Nicãder in Alexipharmacis & in Theriacis.
Σαλάμβας. ἡ. dæmon. παρὰ τὸ ἀεὶ γῦ σάλῳ εἶναι. Item
Σαλάμβη ης ἡ. infumibulũ, feneſtra.　(feneſtra.
Σαλαμφώ. Veneris cognomentũ apud Babylõ.
Σαλαμινία. ας. ἡ. nauis publica uocabatur apud Athenienſes, qua euocati ad iudicium ſubuehebantur: in hac qui erant rei nauticæ peritiſſimi habebantur.
Σαλαμίς. urbis nomen proprium, Etym.
Σαλάω. μ. άσω. π. ακα. quatio. Actiu. accuſ.
Σάλγαμα. τὰ. quæcunq; in uaſis condita ſeruantur ad uictum noſtrum. Cæl. lib. 16. cap. 38.
Σαλεύομαι. labor, iactor.
Σαλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. coagito, quatio, agito, moueo, fluctuo, commoueo, ſalio.
Σαλία. ἡ. plexus rullæ quam capite geſtabãt Spartanæ, in modum quaſilli implicitus.
Σαλμυδησσός. οῦ. ὁ. littus iuxta Euxinum pontum uadoſum & periculoſiſſimum. Item Thraciæ fluuius in Euxinum pontum exonerans.
Σάλος. ου. ὁ cõmotio ac tumultus propriè maris ac fluctuum, fluctus, turbatio maris & iactatio, procella, uertigo, uacillatio. Σάλους Polybius in primo libro poſuiſſe uidetur pro loco minimè portuoſo, ſed in quo naues in ſalo eſſe & commorari queant. uide Bayſium.
Σαλοῦσθαι. curioſe incedere & accuratè, ut molliculi, σαλακωνεύειν.
Σάλπη. ἡ. ſalpa, piſcis genus, qui bos etiam dicitur. Gaza in Ariſtotele Græcam uocem relinquit. Fuit & σάλπη mulier quędam Lesbia, quę παιγνία librum conſcripſit, teſte Euſt. Iliad σ.
Σαλπιγγολογχυπηνάδαι. οἱ. apud Ariſtoph. dicũtur q tubis, haſtis, barbisq; formidabiles ſunt.
Σάλπιγξ γος. ἡ. tuba, lituum buccinum, cuius ſuprema pars ampla & cõcaua, infima uero dicta, qua de cauſa acutum & ſtridulum ſonabat. Ariſtoph. interpr. Item auis quædam, & inſtrumentum bellicum. Item buccina piſcis, ſeu turbo apud Archilochum. Colebatur & apud Argiuos Minerua σάλπιγξ cognomento, à repertis tubis, cuius & Lycoph. meminit. Euſtathius Iliad. σ.
Σαλπίζω. μ. ίξω. π. ιχα. buccino. Neutr. abſol.
Σαλπικτής. οῦ. ὁ tubicen. Vide ἐκπεκτος in Appendice de uocab. militarib.
Σαμαίνω ſigillo, σφραγίζω.
Σαμαίνη ης. ἡ. nauigij genus bireme, rotundum & concauum, atq; in uentris ſimilitudinẽ formatum, ut mare percurrere & celeriter cõuerti poſſet. à Polycrate Samiorum tyranno primo inuentore nomen habens, authore Plutarch. alij numiſma hoc nomine intelligunt. Cælius lib. 4. cap. 31. Vide Bayſium.
Σαμακία. τὰ. ornamenta quædam muliebria.
Σάμαξ butomus iunc⁹, aut gramẽ, crates, ſporta.
Σαμάρεια. urbis nomen proprium Etym.
Σάμβαλα. τὰ. calceamenta, σάνδαλα.
Σαμβύκη ης ἡ ſambuca, hoc eſt, triangulũ inſtrumentũ muſicum, quod ex inæqualibus, lõgitudine ſicut & craſſitudine, neruis efficitur, ut ſcribit Porph. Eſt & inſtrumentũ poliorceticũ oppugnandis urbibus idoneum apud Polybium, Athenęum & Appianum.
Σαμβυκίστριαι. αἱ. minæ.
Σάμη, & σάμος. inſula Samus, quæ nũc Cephalenia. σάμη uero potius ciuitatẽ ipſam ſignificat.
Σάμιος. ὁ. ἐκ σάμης ἑῶας, σαμαῖος uero, ὁ ἐκ σάμης.
Σαμοθράκη. Inſulę nomẽ è regione Thraciæ, quam Samij incolebant. Etym.　(μης.
Σάμοι. οἱ. faſtigia, τὰ ὕψη Euſt. Iliad. ν. unde dicta Samus.
Σάμος. urbis & inſulæ nomen, σάμη uero urbis tantum, ut uult Apollod. apud Strab.
Σαμυκιστρίς. ίδος. ἡ. iaculatrix.
Σαμφόραι. equi quibus impreſſum σαμ, hoc eſt, σ ut Dores uocabant: quemadmodũ κοππατίαι, quibus κ. Dicuntur & σαπφόραι per π.
Σάμψυχον. amaracus.
Σαμψυχίζομαι. ſanſuci odorem repręſento.
Σανδάλιον. ου. τὸ. ſandalium, calceamentũ muliebre, Dicitur & σάνδαλον σανδάλου Luciano.

Σανδαρακη.ης.ἡ.apum cibus,duriciæ ceræ proximus apud Ariſtot. Gaza Græcam uocem relinquit,rythace,& color quidam metallicus,hinc ſandaracinus adiectiuum.
Σάνδυξ.υκος.ὁ genus ceruſſæ, à colore ſandarachæ.hinc ſandycinus color.
Σανίδες.tabulæ quibus inſcribebãtur debitores aut præuaricatores. Etym. aut mulctæ debitorum,Album uocari poteſt.
Σανιδώδης.εος.ὁ.ἡ.aſſularum ſimilis.
Σανίδωμα.ατος.τὸ.tabulatum.
Σανιδῶμαι.tego, tabulo. hinc σεσανιδωμένα τὰ πλοῖα,tecta tabulata.
Σανίς.ίδος.ἡ.tabula,aſſer,ſtipes,θύρα. Item albarium in quo Athenis maleficiorum crimina deſcribebantur.
Σάννας & σάννος.ὁ. apud Cratinum fatuus,Euſt. Iliad.9.hinc Samniones apud Com.Latinos.
Σάννιον.τὸ.penis.παρὰ τὸ σαίνειν.
Σάνυτρα.ἡ.alumna,nutrix.
Σανιώδεις.οἱ. apud Medicos dicuntur ij, quibus eminulæ protuberant alarum inſtar ſcapulæ,quibus propterea anguſtus tabulæ ritu ac depreſſus eſt thorax,unde illis nomen,paratis à ψυχ tabem incurrere,eoſdem & πτερυγώδεις nominant.Gal.lib.2.de temperamentis.
Σάος.ου.ὁ.ſoſpes,incolumis,& cõtractè σῶς dicitur, deinde & σόος,poſtremo etiam σῶος.Euſt. & proprium fluuij.
Σαοσίμβροτος.ου.ὁ.ſeruans homines.
Σαοφροσύνη.prudentia,temperantia.
Σαόφρων.ονος.ὁ.prudens,ſanæ mentis.
Σαόω.μ.ώσω.π.ωκα.ſaluo.Actiu.accuſ.
Σάπειρ.uide Etym.
Σάπφειρος.uide Etym.
Σαπέρδαι.αἱ. apuæ calamis confoſſæ,muriáque conditæ,apud Lycoph. Doctiores uolunt eſſe fruſta piſcium conditanea,ſalgamisq; repoſita.
Σαπέρδης.ου.ὁ. (alias per iota ſcribitur in fine,cũ articulo fœminino) ſaperda piſcis, ponticum opſonium, qui alio nomine coracinus appellatur.Cæl.lib.7.cap.47.Gaza in Ariſtotele Græcam uocem relinquit,Laertius lib.6.in Diogene. Volebat quidam apud eum philoſophari, cui ille σαπέρδην dedit,ac ſequi ſe iuſſit. Interpres uertit pernam.
Σαπρία.ας.ἡ.σηπεδών,caries,putredo.
Σαπρίζω.putreſco.
Σαπρόκνημα ἕλκη.putreſcentia ulcera in tibijs.
Σαπρὸς.οῦ.ὁ.marcidus,uetuſtus,putris,turpis,carioſus,præ uetuſtate exoletus.
Σαπρότης.ητος.ἡ.marcedo, & caries lignorum.
Σάπφειρος.gemmæ nomen.Etym.
Σαπφόραι.σαμφόραι.
Σαπφώ.όος.ἡ.Sappho,una ex nouẽ poëtis Lyricis
Σαράβαρα.τὰ. tibialia apud Perſas,quæ ex cocco confecta,bracarum locum habebant, & fœminalibus (μηροδέτας uocant)alligebantur,geſta men illuſtrium uirorum & ſatraparum, ſic exponit Eudoxius Græcus author.
Σαράβαρα.ας.ἡ.ueſtis Perſica. τὰ περὶ τὰς κνημίδας γλύμματα,Heſych.
Σάραβος.ου.ὁ.uel σάραβον.muliebre pudendum, (cunnus.
Σάραγος.miniſter publicus qui ſtoas uerrebat.
Σάραπις.ιδος.ὁ.Sarapis deus,quem Alexandrini colebant.
Σαράπις.ιος.ἡ Perſica tunica albo diſtincta. fuit & Platonis cognomentum.
Σαράποδα & σάραπουν. Alcæus Pittacum uocat, quod latos pedes traheret, ut habet interpres Laërtij lib.1.
Σαράπους ὁ ἡ.diſtortos habens & diductos pedũ digitos,apud Hipp.
Σαργάνη.ης ἡ.ſporta,fiſcella,ſagena,reticulum ad capiendos piſces.Etym.ἢ σάργανος, ὁ ἀγροῖκος.Eſt & funis, laqueus, apud Aeſcyl.plexus reticularis.
Σάργος.ὁ.ſargus apud Aelianum & Ariſtot. Gaza Græcã uocẽ relinquit.piſcis è mugilũ genere.
Σαργῖνοι.οἱ.ſargini piſces apud Ariſtotelem Gaza Græcam uocem relinquit.
Σαρδάζειν.Sardonium ridere.
Σαρδαναφάλος.ου.ὁ.morio,γελωτοποιός.
Σαρδιανοὶ βάλανοι.Sardianæ nuces,caſtaneæ, Euſtath.Iliad.ν.
Σάρδιος.lapis pretioſus.
Σαρδιανοί.incolæ Sardis urbis.
Σάρδις.urbis nomen.Etym.
Σάρδονες.plagæ & retia uenatoria.
Σαρδώνιος πόα.Sardonia herba, quam Latini ranunculum uocant. Ea iuxta Dioſcor. in cibo potu'ue ſumpta mentis alienationem, & cum labiorum contractione eas conuulſiones facit, ut riſus ſpeciem præbeat. à quo euentu natum prouerbium eſt,Sardonius riſus.
Σάρισσα.ης ἡ.haſta Macedonica.
Σαρισσοφόρος.ου ὁ.ſariſſatus,haſtã ſariſſæ portans.
Σαρκάζω.μ.άσω.π.ακα. amarulente rideo,naſo ſuſpendo,ſubſanno, ſummis labris aliquid attraho,& uello,tondeo,Hipp.& Herodot.
Σαρκασμός.οῦ.ὁ.ſarcaſmos hoſtilis illuſio,ironiæ genus,dicacitas concinna,exacerbatio:cum aduerſariorum facta(inquit Rufinianus)cum exacerbatione admiſſi eorum laceſſimus, & idẽ alibi ſarcaſmon à chleuaſmo diſtinguens,peculiariter illo fœdiora ſignificari ſcribit, non tamen ſine dicacitate concinna.
Σάρκες.αἱ. Hipp.lib.de fracturis,muſculos σάρκας uocat uſitato uocabulo, quod omnis caro

ſenſu prædita,pars ſit muſculi.
Σαρκίδιον.ου.τὸ.σαρκίον.
Σαρκιςός.ου.ὁ.carnoſus.
Σάρκινος.ου.ὁ.carneus: materiam ſignificat, non qualitatem,quã notant cum dicunt σαρκικός.
Σάρκιον.caruncula.
Σαρκίτης.ὁ.qui in carnem redegit.
Σαρκοβόρος.ὁ.carniuorus.
Σαρκοκήλη.ἡ.ramex carnoſus,apud Medicos.
Σαρκοκόλλα.lachryma arboris naſcẽtis in Perſide ſimilis turis pollini,Latinè etiam artemonia.
Σαρκολαβὶς.forpex.
Σαρκοσχίζω.carnem à cute aufero.
Σαρκοτροφέω.cutẽ belle curo,apud Nazianzenũ.
Σαρκοφαγία,& κρεοφαγία.ἡ.eſus carnium.
Σαρκοφάγος.ου.ὁ.carnem comedens. Ponitur pro πέτρος. lapis Aſius, quod carnem exedat.
Σαρκόω.μ.ώσω.π.ωκα.incarno. uulnus incarno, carneſco,carne expleo.Actiu.accuſ.
Σαρκώδης.εος.ὁ.ἡ.carnoſus.
Σάρκωμα.τὸ.carnis præter naturam incrementũ.
Σάρκωσις.ιος.ἡ.incorporatio.
Σαρκωτικός.ὁ.ἡ.carnem perducẽs. Dioſcor.de Iride συρίγγων καὶ κόλπων σαρκωτικά.fiſtulas & ſinus carne iris explet.interp.Marc.Verg.
Σάρμα.hiatus.Etym.χάσμα.
Σαρμός.cumulus terræ,arena,tegmentũ,fœnum.
Σάρξ.κός.ἡ.caro,ut Gaza uertit in Ariſtotele.
Σάρος.ὁ.æditiuus qui ædem conuerrit.
Σάρπος.area,domus lignea.
Σαρπηδών.nomen uiri proprium.Etym.
Σαῤῥυφθέω.deſipio,uanus fio.
Σαρούμενος.fluctuans,fluctibus iactatatus apud Lycoph.
Σαρόω.σαρῶ.uerro,orno.
Σάρωθρον.ſcopæ.
Σάρωμα,& σάρωσις.τὸ.φιλοκάλημα.
Σαρῶμαι.ſcopis purgor,& fluctuo,& hio.Etym.
Σάρων.ωνος.ὁ.libidinoſus,pudendum muliebre, rete uenatorium. Itẽ Saron deus nauticus Cyrillo, à quo Saronico mari cognomen inditũ, ut ſcribit Ariſtides in Themiſtocle. Pauſanias ſcribit σάρωνα Aethiopię maritimę regioni imperaſſe. Hinc & apud Græcos prouerbiũ illud de hominibus arti nauticæ plurimum deditis, σάρωνος ναυτικώτερος.
Σαρωνίδες.arbores cauæ.Etym.querc⁹ excauatę.
Σαρωνίς.mare ita uocatum à Sarone in illud pręcipitato.Etym.
Σαπαρίδες.ornatus capitis fœmineus.
Σατνιόεις.εντος.ὁ.fluuius Phrygiæ.
Σάτινον.τὸ.& σατίνη.ης.ἡ. plauſtrum,uehiculum. Hom. Hym. ποιῆσαι σάτινα καὶ ἅρματα ποικίλα.
Σάτον.menſura quædam frumenti.
Σατραπεία.ας.ἡ.præfectura.

Σατραπεύω.μ.εύσω.π.ευκα.ſum præſes.
Σατράπης.ου.ὁ.ſatrapa,id eſt,præfectus prouinciæ. Perſicũ eſt uocabulũ. Alexand. Genialiũ lib.4. cap.23. cui regni ſumma commiſſa erat,præcipuè poſt regem dignitatis.
Σάττα.ἡ.rulla,operculum capitis fœminarum.
Σάττω.μ.άξω.π.αχα. honoro,impleo,conſtipo, ſubigo, ut σεσαγμένη γῆ ager ſubactus. ſic Cicer.2.de orat. Subacto mihi ingenio opus eſt ut agro non ſemel arato ſed nouato & iterato. Item σάττω dicitur,onero,inſtruo.Acti.accuſ.
Σατυρεία.ας.ἡ.genus eſculenti ex herba.
Σατυρίασις.ιος.ἡ.priapiſmus,pudendorũ pulpitatio, σατυριασμὸς, & totius corporis cancer, elephantiaſis, tentigo. uide Galeno attributas definitiones.
Σατυρίζω.arrigo.
Σατύριον.τό.ſatyrion herba apud Dioſc. ad Venerem incitans,quam cynoſorchin quoq; uocitant.& nomen animalis amphibij in Ariſtotele,ſicut & σαθέριον.
Σατυρισμός.ου.ὁ.motus ſiue pruritus ad Venerẽ, tẽtigo,tumor prominulus ſeu augmentũ adenum poſt aures apud Hipp.
Σατυρικὸς χορός.ſatyricus chorus.
Σατυριῶ.prurio ad Venerem inſtar Satyri.
Σάτυρος. ſatyrus, παρὰ τὴν σάθην τὸ αἰδοῖον. Vide Aelianum de animalibus. Eſt & Orphei hymnus in Satyrum.
Σαυαρμόττον τὰ μὲν.inter ſe atque aptè conglutinans aliqua,Plutarch.in Polit.
Σαυκόν.ου.τό.aridum.Heſych.σαυκρὸν habet.
Σαυλοπρωκτιᾶν.τὸ σαλακωνίζειν.
Σαῦλος.uitioſus,fluxus,delicatus,leuis,getus.
Σαυλοῦσθαι.deliciari,τρυφᾶν,θρύπτεσθαι,γυναικίζεσθαι.
Σαυνία.τὰ.miſſiles lapides.
Σαυνός.tener,mollis.
Σαῦρα.ας.ἡ.lacerta,& piſcis quidam σαῦρος dicitur.
Σαυρία.ας.ἡ.corruptio ſegetum, iaculum,uenabulum.
Σαυριάζω.μ.άσω.π.ακα. deſtruo ſegetes,iaculor,ferio.
Σαυρίδιον.naſturtium.
Σαυροειδὴς.τό.ſimile lacertæ.
Σαυρομάται.οἱ. Sauromatæ, ab oculis ſcilicet lacertinis.
Σαῦρος.ου.lacertus quadrupes,à quo σαῦρα ἡ.lacerta,& piſcis lacertus,ut Gaza uertit in Ariſtotele:meminit & Aelianus.
Σαυρωτήρ.ῆρος.ὁ.locus ubi haſta locatur,& iaculi manubrium, cuſpis haſtæ. Euſtath. Iliad.9.ſic ferramentum concauum mucronatum,cui inſeritur extrema haſtæ pars.
Σαυτοῦ.tui ipſius.

Σαυχμός

Σαυχμός.putris,debilis.
Σάφα.manifeſtè.
Σαφαλλαμθύνες.οὗ. calamitatibus ſuccumbētes, apud Xenoph.
Σάφεια.ας.ἡ.declaratio.
Σαφέστατα.manifeſtiſſimè.
Σαφεστάτη γλῶσσα.explanatiſſima lingua.
Σαφήνεια.ας.ἡ.claritas.
Σαφηνίζω.μ.ίσω.π.ικα.declaro.Actiu.accuſ.
Σαφής.έ©.ὁ.ἡ.manifeſtus, ἀληθής.
Σαφηγόρος.ο©.ὁ.uates uerus,interpres.
Σαφώζω.μ.ώσω.π.ωκα.ſaluo.Actiu.accuſ.
Σαφῶς.perſpicuè,ſanè.
Σαώ.ἡ.Nereidos nomen à ſeruandis nautis.
Σαόω.&
Σαώζω.idem quod σώζω,ſeruo.
Σαώτρ©.ſaluus,incolumis,indemnis, ἀκέραιος, τηρέλαστος.Euſtath.

ΣΒέννυμι.μ.σβέσω.καὶ σβήσομαι.π.ηκα.ἀόρ.β. ἔσβην ἀπὸ τοῦ σβῆμι.extinguo,obſcuro.
Σβέσις.ε©.ἡ.extinctio. Ariſtot.ſcribit luminis extinctionē quæ per ſe fit μάρανσιν uocari,quæ ab alio σβέσιν.
Σβεστήρι©.ου.ὁ.qui extinguendi uim habet.unde σβεστήρια κωλύματα.machinamenta ad reſtinguendum ignem.

ΣΔ.ponebant Aeoles in multis uocibus loco ζ literæ ut pro ζεὺς ζδεύς,pro ζυγὸν σδυγὸν, μελίζδιν μελίσδειν.

ΣΕ.te.
Σεβάζομαι.&
Σεβάζω.μ.άσω.π.ακα.colo & ueneror religioſe,admiror,obſtupeſco.
Σέβας.τὸ.reuerētia,adoratio.ἡ μετὰ πίστεως προσκύνησις,λατρεία δὲ ἡ.διὰ τῶν ἔργων θεραπεία.
Σεβάσθησαν.coluerunt.
Σέας.τ©.uermiculus apud Ariſtoph.à σής.
Σέβασμα.ατ©.τὸ. cultus deo,aut ei q maieſtatē quandam obtinet, exhibitus. Interdum id,cui reuerētia exhibetur,ueluti ara,ſimulachrū monumentū,delubrum,ſtatua,& id genus alia.
Σεβασμιάζω.ueneror,pius ſum.
Σεβάσμιον.ου.τὸ.reuerentia.
Σεβάσμι©.ου.ὁ.pius, religioſus,uenerabilis,uenerandus. Σεβάσμιον ἀξίωμα,& σεβάσμι© τιμὴ,auguſta dignitas.
Σεβαστός.οῦ.ὁ adorabilis,honorabilis. Imperatoribus Romanis, in primis Octauio Auguſto,peculiare hoc nomen fuit.
Σεβέννιον.ου.τὸ.apud Archigenem, cortex extimus in palmulis enatus,qui & ἐλάτη,dicitur.
Σεβίζω.μ.ίσω.honoro,benedico.
Σέβις.ἡ.πῆξις.fixio,firmitas.
Σέβομαι,colo,ueneror. Depon.accuſ. Accipitur aliquando paſſiuè pro color.
Σεβόμεν©.colens,religioſus.
Σέβω.idem quod σέβομαι.Actiu.accuſ. *168.f.2.*
Σέδας.τὰς καθέδρας.
Σέο.tui,à σεῦς recto inuſitato.
Σέθεν.Doricè,&
Σεῖο.Ionicè,pro σοῦ.tui primitiuè. Vide σεῖο in Ammonio.
Σειληνός.Silenus,Bacchus.παρὰ τὸ σαλεύειν ἐν τῷ λῆνῷ.
Σείνεται.lædit,nocet.
Σείνων.ων©.ὁ.proprium uiri, paroxyt.circunflexum autem ſignificat lædens.Cyrillus.
Σειονία.ας.ἡ.Theſſalia.
Σείρ.ρ©.ὁ.ſol.
Σειρά.ᾶς.ἡ. catena, uinculum.nam εἴρω necto eſt. Item ſera & obex foriū, eò quod antiquitus fune ſolerent cōmunire ianuas ante repertum ſeræ uſum.
Σειράζω.uinculum traho.
Σειραίνω.μ.ανῶ.exicco.
Σειραῖ©.ου.ὁ.nomen dextri equi currus,quando ludebant in theatro.
Σείραι©.ειν©.defrutum,ſapa,ἕψημα. inferius σίραιον ſcribitur.
Σειραφόρον.ἡγεμονικόν,καὶ σειραφόρ© ἵππ©, ἔξω τοῦ ζυγοῦ.
Σειρέω.euacuo.Etym.
Σειρήν.ῆν©.ἡ. ſiren apis genus, aut certe apum domuncula. Eſt & fabuloſarū mulierum una, quarum hæc nomina fuiſſe dicuntur, Parthenope,Leucoſia,& Ligia. Deducitur autem uox non à σύρω quod eſt traho, ut quidam uolunt, ſed à σείω,uel ἀπὸ τῆς σειρᾶς.Significatur hoc nomine & auicula quędam, & indumētum quoddam prætenue. Ariſtoteli inſectum eſt quoddā Gaza Græcam uocem relinquit. uide in Chil. Eraſmi.Siren amicum nunciat.
Σειρῶται.uocantur pellucida amicula.
Σειριάω.μ.άσω.π.ακα.lucceo,ſicco, capitis inflāmatione laboro.
Σειρίασις.inflammatio capitis,aliàs σειρίασις.
Σειρίδες.funiculi,uincula,torques.
Σειρική.ἡ. oxytonum, gentile nomen.paroxytonum autem,proprium mulieris eſt,Cyrillus.
Σείριν©.Iouis epitheton propter aſtra.Etym.
Σείριον.omne aſtrum.Etym.
Σείρι©.ου.ὁ.Sirius ſtella,quę canicula dicitur. Ponitur pro ſole ardentiore,ſicut σεὶρ ἀπὸ τοῦ σημαίνω τὸ ξηραίνω, ἢ σειροῦν τὸ ἐκλείπειν ἡμᾶς ὑγρὸν δὲ ἰδρώτων.Eſt etiam ueſtimenti tenuis genus.
Σειρομάστης.ου.ſpecies iaculi,haſta.
Σειροῦν.euacuare,inanire,Apollon.interpr.
Σεισάχθεια.ας.ἡ.alleuiatio debiti cōmunis, quaſi

onus excuſſum. nouas tabulas Latini uocant, id eſt, χρεῶν ἀποκοπαί, dicta σεισάχθεια, ἀπὸ τοῦ σείειν τὸ ἄχθος ab excutiendo onere. Hāc primus Solon apud Athenienſ. excogitant maximo tenuiorum bono. Nam per eam æs alienū à pauperibus uel ad oppignorata uſq; ſeruituti corpora conflatum, diſſolutum eſt. Corporum & poſſeſſionum redemptio, ut exponit Laërtius lib. 1. ab initio uitæ Solonis. ἀπὸ τοῦ ἀποσείσασθαι τὰ βάρη τῶν δανείων. id eſt, à ſubleuando & excutiendo æris alieni intolerabilem ſarcinam.

Σεῖσις. ιος. ἡ. quartus uertebrarū ſpinæ affectus, præter κύφωσιν, λόρδωσιν, & σκολίωσιν. quando compages omnis ſiue harmonia ſpinæ uertebrarū mota eſt, loco tamen ſuo uertebræ permanent, periculumq; eſt ne diuellantur diſſolutæ, aut contuſæ, ad uehementem aliquam ſpinæ concuſſionem. Gal. lib. 3. de articul.

Σεισίχθων. ονος. ὁ. motor terræ, epithetō Neptuni.

Σεισματία. ας. ἡ. &

Σεισμός. οῦ. terræ motus, terræ quaſſatio. Plutarch. in uita Cimonis, σεισματίαν προσαγορεύουσι τὸν τάφον τῶν ἐφήβων ἐπιπεσόντι τὸ γυμνάσιον.

Σεισοπυγίς. ίδος. &

Σεισοῦρα. ας. ἡ. auicula quę aſſidue caudam quatit. quidam motacillam uocāt. cuius Aelianus meminit, uide in Chiliad. Eraſmi.

Σεῖστρον. οῦ. τό. ſiſtrum, crepitaculum æneum in ſacris Iſidis ſolenne.

Σεῖστον. uas teſtaceum.

Σεισός. concuſſus. Etym.

Σεῖστος. ὁ. ornamentū muliebre. apud Max. Gram.

Σεῖστρον. crepitaculum. Etym. aliàs per η ſcribitur.

Σείω. μ. σείσω. π. σεῖκα. quatio, concutio, uentilo, iactoq;, decipio, turbo. ἔσεισε, terræmotus fuit. Actiu. accuſ.

Σελαγέω. μ. ήσω. π. ηκα. luceo. Neut. abſol.

Σελαγίζω. luceo, ardeo.

Σελαῖναι. lampades.

Σέλας. ατος. τό. iubar, lumen, σελίας, fulgur.

Σελασία. ἡ. Dianæ cognomentum, & locus Laconiæ, unde illi nomen.

Σελασφόρος. οῦ. ὁ. lucifer, ſplendidus.

Σελάτης. οῦ. limax, κοχλίας.

Σελάχη. piſces ſine ſquamis, Gaza in Ariſtotele uertit cartilaginea.

Σελαχία. τά. dicuntur piſces Gal. quorū aſpera ac noctu refulgens eſt cutis, ἀπὸ τοῦ σέλας ἔχειν, qđ fulgorem oſtentet.

Σελάχιον. τό. præſegmē ſiue fruſtū piſcis ad cōditurā præciſum.

Σελάω. ſplendeo.

Σέλγη. ης ἡ. ciuitas Piſidiæ. unde ἀσέλγεια dicta, quòd ibi intemperanter uiueretur.

Σελίας. iubar, ſplendor, lumen, fulgur.

Σελευκίς. poculi genus, à Seleuco rege dictū. Itē calceamentū muliebre, & auis quædā locuſtis ueſcens. Seleucidū auium meminit Oppianus in Ixeuticis. Triremes Seleucides, uide Bayf.

Σελῆναι. αἱ. lunæ, pemmata erant rotunda & lata, quib. ſex ordine in ſtruem aggeſtis, imponebatur uelut coronis, βοῦς, & illud pēmatis genus corniculatū. teſte Pauſan. apud Euſt. Iliad. σ. uide in βοῦς.

Σεληναία. ας. ἡ. luna.

Σεληναῖος. ου. ὁ. lunaris.

Σελήνη. ης. ἡ. luna. παρὰ τὸ σέλας ἀεὶ νέον ἔχειν. Σελήνης hymnus eſt apud Orpheum. Eſt & nomē piſcis Aeliano.

Σεληνιάζομαι. ſum lunaticus, ſyderor. furor eſt non perpetuus, ſed recurrit interuallis.

Σεληνίδια. τά. lunulæ. Et σεληνίς, amuletū quod pueri collo geſtant.

Σεληνίτης. οἶνος. ex apio confectum uinum.

Σελίγνις. ιος. ἡ. ſiligo. &

Σελιγνίτης. ἄρτος. ſiligineus panis. uide σεμίδαλις

Σελίδωμα. tabula lata, σέλμα.

Σέλινον. οῦ. τό. apium, διὰ τὸ σεύειν ἐν τοῖς ἕλεσιν. Item muliebre pudendum.

Σελινουσία. ἡ. braſſicæ genus.

Σελίς. ίδος. ἡ. ſpatium inter lineas, liber, pagina, carina nauis, ſpatium inter tabulata nauis, alio nomine ζυγός & σέλμα. Euſt. Iliad. π.

Σελλήεις. εντος. Theſprotiæ fluuius.

Σελλίζειν. ſelliſare, ambitioſum eſſe, ſimulare opes cum ſis inops. à Sello quodā, qui cum pauper eſſet, diues tamē haberi ſtudebat. Eraſ in Chil.

Σελλοί. οἱ. Selli, gens Epirotica, Iouis ſacerdotio conſecrata, qui & ἑλλοί dicuntur.

Σέλλω. impetu ruo, ὁρμῶ. Euſt.

Σέλμα. ατος. τό. tabula, fundum nauis, trāſtrum, ſedes remigum, & ſpatium intermediū inter nauis tabulata, qui & ζυγός. Euſt: Sic Sophocl. Antigona de cōfracta naue ὑπτίοις κάτω στρέψας τὸ λοιπὸν σέλμασιν ναυτίλλεται.

Σεμίδια. αἱ. rudentes, tabulata.

Σελμίς. ίδος. ἡ. rudens, τὸ σπάρτιον. Euſt. Iliad. π. Item ὁρμιὰ τριχίνη, funiculus piſcatorius.

Σελμῶν. uide Etym.

Σέλπιδες. αἱ. rates, σχεδίαι.

Σεμέλη. ἡ. Semele Cadmi filia, mater Bacchi. hymnus in eam extat apud Orpheum. Item menſa, & feſtum quoddam.

Σέμελος. ὁ. cochlea.

Σεμίδαλις. ιος. ἡ. ſiligo, ſimila, ſimilago. Eſt autē ſiligo apud Plin. non modo granum delicatiſſimi & primarij Africiq; tritici, ſed medulla ſiliginei grani. παρὰ τὸ σεμῶς τὸ καθαίρειν, καὶ τὰ ἄλις, τὸ λεπτομερέστερον. Bud. de Aſſe. Hæc omnia uiderit Budęus ipſe, Paulus enim Aegineta lib. 1.

ſimilam à ſiligine diſtinguit cum ſiligineũ panem σιλιγνίτην uocet, quẽ eundẽ firmiſſime ualentiſſimeq́ue nutrire dicit, ac mox proximũ locum aſſignat illi pani qui ex ſimila uel ſimilagine fit quẽ σεμιδαλίτην uocant: Idem plane Celſ. tradit eiſdẽ propemodũ uerbis, cũ inqt, Ex tritico firmiſſima ſiligo, deinde ſimila, (&c.

Σεμιδαλίτης ἄρτος. ex ſimilagine fact⁹ panis.

Σεμίραμις. columba ſylueſtris, palumbes.

Σεμναὶ αἱ. deæ Eumenides, quaſi caſtę & ueneranдæ. Sic uocabãtur furiæ apud Athenienſes, bene ominãdi gratia, qbus ſacrum fiebat in curia Areopagitarũ, ut quas exiſtimari uolebant eius eſſe curiæ præſides, in qua ſicarij iudicabantur, tanquã uindices & ultrices hominũ necatorũ. Quib. ſacrificuli ob id tres erãt inſtituti, id eſt, ἱεροποιοί. Bud. in Annot. Epimenides apud Athenienſes phanum cõſtruxit σεμνῶν θεῶν: interpres male uertit, uerendorum deorum.

Σεμνεῖον. τὸ. Scytharũ locus ubi myſteria peragebant. Vnde pro loco ponitur, ubi cõgregantur uiri honeſti, aut domo ſacra, monaſterio.

Σεμνηγορία. ας. ἡ. concio honeſta.

Σεμνολόγημα. ατος. τὸ. grauis & reuerenda oratio. Significat etiam ἔνδοξον, καὶ θαυμαστὸν, ἢ ἄξιον ἐντροπῆς, καὶ μέγα, καὶ ἐξὸν ἔχον.

Σεμνόθεοι. οἱ. diuini humaniq; iuris peritiſſimi, ac religione dediti, quales appellati ſunt philoſophi & gymnoſophiſtæ apud Diogenẽ, ab initio lib. 1. qui & Druidę, ut teſtatur Laërt. ex Ari-(ſtot.

Σεμνολογία. ας. ἡ. idem quod σεμνολόγημα, uenuſtus ſermo, & grauis, & lepidus, ſciteq; compoſitus, ut rhythmi Iſocratis.

Σεμνόλογος. glorioſus.

Σεμνολογοῦμαι, & σεμνολογῶ. ſpecioſe & grauiter loquor, dicẽdo orno & celebro. Pauſan. ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ, ἀθηναῖοι περὶ τῆς ἀττικῆς ἐσεμνολόγησαν. id eſt, ἐσεμνολογήκασι. Atticè laudes prodiderunt, magnificè de Attica locuti ſunt. Item iacto, oſtento, glorior, Baſil. BudCom.

Σεμνομυθέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſcitè fabulam narro.

Σεμνοποιέω. autoritatẽ addo, reuerentiã cõcilio.

Σεμνοποιοῦμαι. grauiter me habeo, in grauitatem me compono, honeſtos & ſpecioſos mores prę me fero. (Strab.

Σεμνοπροσωπία. oris dignitas.

Σεμνοπροσωπῶ. honeſtatẽ & grauitatẽ aſpectu & ore prę me fero, ſuperb. ſum, grauẽ faciẽ oſtẽdo.

Σεμνός. οῦ. ὁ. caſtus, pudicus, grauis, ſerius, uenuſtus, uenerãdus, honeſtus, innocẽs, religioſus. Vnde σεμνὰ uocant ſacrata & inacceſſa loca.

Σεμνότης. ητος. ἡ. caſtitas, ſanctimonia, authoritas, grauitas, uerecundia, ſeueritas morũ, qualis eſt in uirginibus & iuuenibus probè & pudicè inſtitutis.

Σεμνυλόγημα. ατος. τὸ. σεμνολόγημα.

Σεμνύνομαι. grauiter me habeo, cum grauitatè ago & compoſitè, ad grauitatem me cõpono, idem quod σεμνολογοῦμαι, niſi quod illud in oratione magis conſiſtit, hoc autem extra uerba in reliquo habitu.

Σεμνύνω. μ. υνῶ. π. υγκα. idem ſicut σεμνολογῶ: honeſto, orno, glorior. Actiu. accuſ.

Σεμνῶς. turpiter, Etym.

Σεμνῶς πάνυ. uenuſtè admodum.

Σέο. tui, pro σοῦ.

Σεοί. dij, Doricè.

Σεπλασία. forum fuit Capuæ in quo negotiabantur unguentarij.

Σεπτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ueneror, σέβω.

Σεπτήριον. ου. τὸ. nouennalis ſolennitas, quæ Delphis celebrabatur in memoriam eius pugnæ, quam Apollo aduerſus Pythonẽ geſſit, quem ad Tempe uſque perſequutus fuerat. Quidam ſcribunt Pythonem metu fugiſſe: alij ſaucium ac fugientem in ea, quã nunc ſacram uiam dicimus, priuſquã Apollo eum conſecutus eſſet, occubuiſſe, ita ſepultum à filio (cui nomẽ αἶξ) ab Apolline inuentum. Quarum omnium rerum σεπτήριον imitatio quædam eſt.

Σεπτός. οῦ. ὁ. uenerandus, pretioſus, ſanctus.

Σεπτυΐς. pyxis.

Σερίζω. firmo, fulcio, στηρίζω, fibris ſtabilio.

Σερμήκετος. ὁ. longe catenatus, prælõgus, apud Dionyſium.

Σέρις. ιος. ἡ. intybum, ſiue cichorium.

Σέρις. ιδος. ἡ. catena, cingulum.

Σέρφος. herba quædam, ſol, formica alata.

Σερός. heſterno die, heri, apud Elæos.

Σέρφος. ου. ὁ. inſecti genus formicæ ſimile, culex.

Σεσαγμένος. ὁ. repletus, onuſtus, ſago ueſtitus.

Σεσαγμένοι ἵπποι. ſellis inſtrati equi.

Σεσηραγγωμένος. ὁ. lacunoſus.

Σέσηρος. rictus, id eſt minax oris habitus, ut canes (rugientes.

Σεσηρώς, ἐγχλωώς. hians, labris lõgius diductis.

Σέσιλος. ου. ὁ. cochleæ nomen, quę in ſentibus & frutetis hærere ſolet. (Hipp.

Σεσιμωμένοι. parum inducti, turbati, inordinati, σεσοβημένοι.

Σεσοφισμένος. ου. ὁ. callid⁹, uerſutus, cõmentitius.

Σεσοφισμένως. ſcitè.

Σέσυφος. ου. ὁ. ueterator. forte σίσυφος.

Σεύαμαι. τὸ σεύομαι

Σεύατο. ὥρμησε. irruit.

Σεύθω. concitetur.

Σεύομαι. μ. ἐύσομαι. ἀόρ. α. ἐσεύθην. ἀόρ. β. ἔσσυα. cieo, moueo, cõcitor, excito, perſequor.

Σεύς. uermis, ſed obliqui tantum in uſu ſunt, eſt & σής tinea.

Σεύτλον. ϰ. τὸ. beta.
Σεύω. idem quod σεύομαι.
Σιώ. gemini Caſtor & Pollux. Lacedęmonijs, quibus σιοὶ pro θεοὶ dicuntur.
Σιώ, σείω, σεύω.

Σ Ηγισρον. ſtragulum.
Σηγῶς parua, humilis. Etym.
Σηθ. uiolentum, infeſtum, lingua Aegyptiorum.
Σήθω. attamino, cribro, incerno, moueo. Etym.
Σηκάζω. μ. άσω. π. ακα. concludo, ſtabulor, propriè de agnis, quamuis de alijs quoq; dicatur animantibus. Xenoph. cōment. Græc. lib. ὥσπερ γὰρ αὐλίῳ σηκασθέντες κατηκοντίζοντο. Tranſlatè fugio.
Σηκανόρος, uel σηκινόρος, uel σηκωκόρος. ϰ. ὁ. gregis cuſtos, ſtabularius, æditiuus.
Σικίλη. κς. ἡ. pediſſequa, proma, propriè qui ruri penũ ſeruat, cuiuſmodi Laërtæ anus, teſte Aelio Dionyſ. quæ & σηκίς.
Σηκίς. ίδος. ὁ uel ἡ. uerna, cubicularia, ancilla, ſeruus. Ariſtoph. Veſp. ὅπη τὴν θύραν ἀνέῳξεν ἡ σηκὶς λάθρα. inferius ſcribitur σισίς.
Σηκίτης. ϰ. ὁ. pinguis.
Σηκοκόρος. æditiuus.
Σηκολόκαι. οἱ. latrones, prædones, ſacrilegi, depeculatores.
Σηκός. ϰ. ὁ. ſtabulum in quo ſeorſum agni lactentes clauduntur, loculamentum, mandra. Item templum, uel pars templi interior, quæ alio nomine adytum dicitur. Significat etiam pōdus, hinc αὐτοσήκωσις, ἡ αὐτοστάθμησις. Item ſacra olea. Ammonius, uide ναός apud eundem.
Σηκύλη. ἡ. idem quod σηκίς, & σηκίλη.
Σήκωμα. æquipondium, hoc eſt, pondus quod altrinſecus additur ad æquilibrium faciendum. Vitruuius ſacoma dixit.
Σηκωτήρ. lorum iugi, ὁ τοῦ ζυγοῦ ἀναφορεύς.
Σηλία. id eſt τηλία & τὰ σήλια, uaſa quædã in quibus fit panis, parua dolia.
Σηλυμβρία. uide Etym.
Σῆλυς. ὁ. nomen uiri Thracis. Etym.
Σῆμα. ατος. τὸ. ſepulchrum, monumentum ſignum. ut σῆμα αἴρειν, ſignum uellere & tollere in bello.
Σηλαῖα. ας. ἡ. imago, ſignum.
Σημαίνομαι. coniecto. Item obſigno.
Σημαίνω. μ. ανῶ. ſignifico, indico, do ſignum. ut σημαίνειν τὴν ἔφοδον ſignum dare pugnæ: σημαίνειν κατάζευξιν, ſignum ponēdis caſtris dare. Item obſigno. σφραγίζομαι. Itē edico, impero, imperito. Vnde τὰ σημαινόμενα πράττειν, parere mandatis, imperata facere.
Σημαλέος. ὁ. ſignificatiuus.
Σημαντήρ. ῆρος. ὁ. res qua ſignificatur.
Σημαντικός. ϰ. ὁ. ſignificatiuus.
Σημαντρον. ϰ. τὸ. ſignaculum, σφραγίς.
Σημάντωρ. ορος. ὁ. ſignator, ſignificator, dux qui ſignum dat claſſico, auriga.
Σημασία. ας. ἡ. ſignificatio.
Σημειογραφῶν. notis & cōſcribendi compendijs ſcribens.
Σημειογράφος. ὁ ταχυγράφος. exceptor actuarius, qui notis ſcribit ut uerba oratorum ſubſequatur.
Σημεῖον. ϰ. τὸ. ſignum, ueſtigium, Gaza in Ariſtotele uertit notam, ut cum ſcribit omnia animalia ut minimum moueri τέσσαρσι σημείοις. Eſt etiam punctum, id eſt, κέντρον, ἀκαρεαῖον. Σημεῖον δὲ locutio eſt, pro huius rei quam dico ſignum eſt & argumentum: & ſine uerbi ſubſtantiui aut alius adiectione dicitur. Bud. Com. Item miliare. Herod. 8. ἀπέχοντα τῆς πόλεως σημεῖα ἑκκαίδεκα, ad decimum ſextum. ab urbe lapidem: & Iuſtinus in Parænetico, ἐν τινὶ κώμῃ, ἥτω καλουμένη πόλις τῆς σημείων διεστῶσα Βαΐων, ad ſextum à Baijs lapidem. Ammonius diſtinguit à τεκμήριον. uide τέρας apud eund.
Σημειοῦμαι. annoto, & idem quod ἀποσημειοῦμαι. Item cōmentarium rerũ ſcribo, ex quo fiat poſtea hiſtoria. Eſt etiam inſignio, ſignũ prætēdo, uel imitor, Greg. Accipitur etiam paſſiuè pro inſignior, notor, apud eundem. Bud. Com.
Σημειόω. μ. ώσω. π. ὠκα. idem quod σημειοῦμαι, id eſt, noto, excipio. Actiu. accuſ.
Σημειοφόρος. ϰ. ſignifer. uide Εὐκτικοί, in Appendice de uocab. militarib.
Σημειώδης. εος. ὁ. ἡ. qui aliquid notat.
Σημείωσις. εως. ἡ. ſcriptio, ſuperſcriptio, cōmentarius, ſignum, ſignatio, & Medici uocant σημείωσιν & aliquando σημεῖα cuncta illa, quibus cognitis aliud qđ ignorabatur cognoſcitur, & Σημειωτικὸν μέρος. appellant Medici eam medicinæ partem quæ de ſignis ait.
Σήμερον. hodie.
Σημότης. τῶν ὀδόντων. incuruitas dentium.
Σήμων. uide Etym.
Σῆνα. τὰ. ſacrificia deorum apud Lacones, σιὸς autem deos uocabatur.
Σὴν χάριν. tua gratia. ἀντὶ τοῦ πρὸς χάριν σου.
Σηνιαστήριον. ϰ. τὸ. incerniculum, cribrum.
Σήνικς. multipes animal oniſcis ſimile, & quadrupes lacertæ ſimile animal: & rheda.
Σηνωρος. caudam motitans, adulans. de canibus & equis dicitur. uide σαίνουροι.
Σηπεδών. όνος. ἡ. marcedo, putredo, caries.
Σηπεδών. ἡ. genus lacerti eſt apud Aelianum & Nicandrum.

Σηπία ἀς.ἡ.ſepia,apud Aelianum & Ariſtotelem. Gaza Græcam uocem relinquit. Vide in Chil. Eraſmi.Perca ſequitur ſepiam.
Σηπιάς.promontorium in Magneſia.Etym. Promõtorium Theſſaliæ apud Iolcon, ubi Thetis in ſepiã conuerſa eſt, Peleũ perſequentẽ fugiẽs.
Σηπίδιον.ου.ſepiola.
Σήπιον. ου. τὸ. ſepium,apud Ariſtotelem uertente Gaza.
Σήπομαι.μ.σήψομαι.π. ημαι.ἀόρ.β. ἐσάπην.putreſco,ranceſco.Depon.abſol.
Σήπτικα. medicamenta quæ uim habent erodendi putrefaciendiq;.legendum σηπτικά,ſeptica, exedentia Celſo:putrifica Gazæ.
Σήπω.μ.ήψω.π.ηφα.putrefacio.
Σηραγγώδης.τος.ὁ ἡ.rimulentus,inanis,uacuus, perforans,cauernoſus.
Σήραγξ.γγος.ἡ.antrum,cauerna, hiatus terræ locus altus & præruptus.
Σήραμβος.ſcarabæi genus.
Σῆρες.οἱ. Seres populus. uel uermes nentes ſericum.
Σηριγγώδης.σηραγγώδης.
Σηρικόν.ου.τὸ.ſericum.uide Bayſium.
Σήρω.aperio.
Σής.τός.ὁ.tinea,ut Gaza uertit in Ariſtotele.ærugo.ſuperius σεὺς pro uerme ſcribitur.
Σησαμίτης ου.ὁ.panis ex ſeſamo factus.
Σησαμοειδῆ τά. oſſicula quæ manuum pedumq; articulis circunpoſuit natura,uelut auctarium, dicta à ſeſami leguminis minuti ſpecie, apud (Gal.
Σήσαμον.ου.τὸ.ſeſamũ frumenti ſpecies.
Σήσαμος.ου.ἡ.idem,& urbs Paphlagoniæ.
Σησαμοῦς οῦντος.ὁ genus placentæ, ex ſeſamo & melle. Differt autem à σησαμῆ,quod idem eſt quod σησαμίς.unde σησάμινον ἔλαιον, quod & σύσινον dicitur,quo Cyri perungebantur milites.Cælius.
Σῆσιν,pro σαῖς.tuis, σῆσιν ἔχε φρεσίν, tu condita mente teneto.
Σησίς.ancilla,malim σηκίς,ut ſupra.
Σηστός οῦ.ὁ & ἡ. Seſtus,urbs eſt maritima è regione Abydi, in qua habitabat Ero puella, de qua Muſæus.
Σῆστρον.cribrum,cymbalum.σεῖστρον.
Σηταῖον.regiunculæ nomen.Etym.
Σηταῖος.cribratus.
Σητάνειος.ου.ὁ.panis ex farina purgata.Item annuus Etym.
Σητόβρωτος ου.ὁ.comeſtus à tinea.
Σητοδοκίς.ίδος.ἡ.papilio.
Σήψ.σηπός.ſeps,genus ſerpentis aut potius lacerti apud Nicandrum in Theriacis & Aelianum.
Σῆψις.ιος.ἡ.putrefactio,corruptio.

Σθεναρός.οῦ.ὁ.&
Σθενής.ὁ potens,ualidus.
Σθένος.εος.τὸ.potentia.
Σθενόω.μ.ώσω.π.ωκα confirmo. Apud Sophoclem pro poſſum, Et σθένοντες potentes apud Euripidem.Activ.accuſ.iung.
Σθένω.poſſum.
Σθενώ.όος.ἡ.Stheno ſoror Meduſæ.
Σθητήνιον.medium pectoris.
Σία.τὰ.arida,ξηρά.
Σιαγών.όνος.ἡ. maxilla, ut Gaza uertit ex Ariſtot.ὅθι σείεται παρὰ σιαγομένην.
Σιαγονῖται.οἱ.muſculi,quibus buccæ colligantur conducunturq;.
Σιαλίζω.μ.ίσω.ſaliuam glutio.
Σιαλίς ὁ.ſputum,mucus.
Σίαλος.ου.ὁ.porcus pinguis,uel pingue ſuillum, Eraſ.interprete.παρὰ τὸ ἅλις σιτεῖσθαι.Item ſaliua,ſpuma ex ore emiſſa unde σιαλίζω.
Σιαλοχόοι ἀδένες.glandulæ quæ ſaliuã fundunt, apud Medicos.
Σιαλόχος.ου.ὁ.qui ſpuit inter loquendum.
Σιαλώδης.pinguis,opimus.
Σίαλωμα.ατος.τὸ.circulus ſcuti.
Σιβαία ας ἡ.&
Σίββα.pera.
Σίβδη.ἡ.malum granatum. Inferius ſine β ſcribitur.
Σιβδία.punicorum cortices,ſidia.
Σιβλωνη.tibiarum repoſitorium.
Σίβυλλα ης ἡ. Sibylla uates,à dennũciandis deorum conſilijs.σιοὺς enim deos,& βουλὴν conſilium Aeoles uocabant.De ea Lactan.& Suid.
Σιβυλλαίνειν.&
Σιβυλλιᾶν.uaticinari,reddere oracula.
Σιβυλλισταί uates.
Σιβύνη, uel σιγύνη ης.ἡ. haſta apud Macedones, ἀκόντιον ῥωμαϊκόν,Suid.uide σίγυμνον.
Σίγα.tacitè,quietè.
Σῖγα penult.circumflexa .tace.
Σιγάζω.μ.άσω.π.ακα.facio ſilere.
Σιγαλόεις.όεντος. ὁ. ſplendidus,uarius,ob pulchritudinem admirationem & ſilentium inducens. Item quod ob teneritatem & ἁπαλότητα nullum ædit fragorem aut crepitum, σιπαλόειν dicitur, τὸ εὐμάλακτον, τὸ εὔθρυπτον. Euſt. Iliad.ε.&χ.
Σιγάω.μ.ήσω.π.ηκα.ſileo.Activ.accuſ.
Σίγειον.ου. τό. Sigeum urbs uel promontorium Troiadis. παρὰ τὴν σιγὴν κατ᾽ ἀντίφρασιν.πολύηχος γὰρ ὁ τόπος.Etym.
Σιγέρπης.ου.ὁ clàm mordens,σιγῇ προσέρπων.
Σιγή.ῆς.ἡ.ſilentium,uide σιωπὴ in Ammonio.
Σιγῇ tacite.Cyrill.
Σιγηθέν.quod ſilentio retentum eſt.

Σιγηλός. ȣ̃. ὁ. taciturnus, oxytonum.
Σίγηλος. ὁ. proparoxytonum, ſigelus, narciſſus. Cyrillus.
Σιγλῶ. Doricè pro σιγᾷν. tacere.
Σιγλώη & σιγλώος. haſtile Macedonicũ. malim per y pſilon in medio.
Σιγηρός. ȣ̃. ὁ. taciturnus, quietus.
Σίγκος. ȣ. ὁ. animal quod quidam terreſtem crocodilum uocant. melius ſcribitur σκίγκος.
Σίγλαι. inaures.
Σίγλος. ſiclus, numus Perſicus, ualens obolis Atticis octonis, uel iuxta alios duas drachmas, didrachmon. σίκλος inferius. & inauris genus.
Σιγμοειδεῖς. αἱ. membranæ ſunt tres in uena cordis arterioſa, à qua pulmo nutritur, intro & foras nutantes. Gal.
Σιγμός. ȣ̃. ὁ locutio quæ fit per ſimum.
Σίγριον. portus Tenedi. Etym.
Σίγυμνον. iaculi genus, uenabulũ, quaſi σύϊκαινον, ὁ τοὺς σῦς καίνων οἱονεὶ κτείνων. uide σιβύνη, & σίσυνον.
Σίγυνοι. ſcutula, exigui clypei quæ & peltaria. Item haſtæ ferro totæ obductæ. & haſtas ſimpliciter ſic dicunt Cyprij. Etym. ſuperius per κ in medio ſcribitur.
Σίγυνον. τὸ. & σίγυμνον. iaculum penitus ferreũ, ὁλοσίδηρον ἀκόντιον. Lycoph. Euſt. Iliad. γ.
Σίγυνος. ſubulcus. Etym.
Σιγχάζομαι. derideo.
Σιδαληά. genus cantilenæ.
Σιδάρεος. ȣ. τὸ. faber ferrarius.
Σίδαρος. ἀντὶ τοῦ σίδηρος. Doricè uel Aeolicè. Etymol.
Σίδη. ης. ἡ. ſida herba ſiue planta in Orchomenico lacu naſcens, mali punici non abſimilis, cuius folijs oues ueſcuntur: fructu uero porci, ut ſcribit Theophraſt. addens in Hilo quoque ſimile quiddã naſci, ſed ſine radice. Eſt & urbs Pamphyliæ.
Σιδήρειος. ȣ. ὁ. ferreus.
Σιδηρέω. μ. ήσω. πϛ. ηκα. ferro, ferrũ induco. Thucyd. lib. 9. ἐσεσιδήρωτο, ferratum erat.
Σιδηρεική. ῆς. ἡ. fabrica ferri, ars quæ circa ferrum uerſatur.
Σιδήρειον. ȣ. ferramentum.
Σιδηρεῖτις. ἡ. chamæpitys herba apud Nicandrũ interpretẽ, at Dioſcorid. eadem eſt cum Achillea, & cum Helxine.
Σιδηρεῖτις. terra ubi foditur ferrum, & lapis incredibilis uirtutis, quem Magnetem Latini & Heraclium lapidem nominant.
Σιδηρεῖτις τέχνη. ars militaris, aut fabrilis.
Σιδηροβρώς. ῶτος. ὁ. uorans ferrum. Epitheton cotum apud Sophoclem.
Σιδηροδάκτυλος. habens digitos ferreos. fuſcinæ epitheton.
Σιδηρόδετος. ȣ. ὁ. ferro uinctus.
Σιδηροκμής. ῆτος. ὁ. ἡ. ferro interfectus apud Sophoclem.
Σιδηρεός. ȣ̃. ὁ. ferreus, oxyton. Cyril.
Σίδηρος. ȣ. ὁ. ferrum. à σίζω ſtrideo. Nicand. etiam fœminino genere σίδηρον θαλφθεῖσαν extulit. σιδήρȣ χώσις μετὰ μολίβδȣ, plumbatura.
Σιδηροτόκος. ȣ. ὁ. ἡ. ferrum producens, ferrigena, Epitheton Hiſpaniæ.
Σιδηρȣργίαι. αἱ. ferrariæ fabricæ.
Σιδηροῦς. ferreus.
Σιδηροφορέω. arma fero, me armo.
Σιδηρόφρων. ονος. ὁ. ἡ. ferreus animo, crudelis. Aeſchyl.
Σιδιοειδής. pallidus inſtar mali punici corticis.
Σίδιον. ȣ̃. τὸ. cortex aut granum malogranati, malicorium, mali Punici putamen, λέπος τῆς ῥοιᾶς dicit Dioſcor. ſuperius σιβδία.
Σιδών. ῶνος. ἡ. Sidon urbs Phœniciæ, penult. producta, & incola Sidonis, penult. breui. Etym.
Σιελός. ȣ̃. ὁ. ſaliua.
Σίεσθαι agitari.
Σίζω. μ. ίσω. πϛ. ικα. bullio, ſtrideo, unde σίττ᾽ ἄκμος apud Quintil. Hoc uerbum ad ferrũ ignitum pertinet, quando in aqua extinguitur, ad cuius ſibili imitationem confictum eſt.
Σιήτης. upupa, quæ & ἔποψ & γέλαβος.
Σίθον. olim ſic dicebatur Thracia.
Σικανία. Sicilia, quòd Hiſpani à Sicano uel Sicare Hiſpaniæ fluuio profecti ipſam inhabitauerũt.
Σικανός. Siculus. Etym.
Σικελίζειν. pro ſaltare inuenitur. Athen. lib. I.
Σικελιώτης ὁ Sicilienſis. Ammon.
Σικελός. ὁ. Siculus, gẽtile. Ammon. diſtinguit à Sicelioita.
Σικέρα. ας. ἡ. ſicera, omnis potio acris & ebrietatẽ inducens. Eſt autem dictio Hebræa, ut ſcribit Hieronym. in Eſa. illi enim ſchechar eiuſmodi potionem & ebrietatem ipſam appellant.
Σίκιννις. ἡ. genus ſaltationis militaris, ſaltatio ſatyrica, cantio uerò tragica, habens & aliquid comicum. Etym. Vide κόρδαξ in Ammonio.
Σίκινος. inſulę nomen iuxta Eubœam Oenoe prius uocata, quòd ſit uitifera. Etym.
Σίκλαι. inaures.
Σίκλος. ȣ. ὁ. ſiclus didrachmũ eſt, id eſt, numus cõtinens duas drachmas. ſupius σίγλος, ſcribitur.
Σίκυα. ας. ἡ. cucurbitula, colocynthis. In Plutarcho ſcribitur σικύα προσπεπηγυῖα, ὥσπερ inquit, αἱ σικύαι τὸ χείριστον ἐκ τῆς σαρκὸς ἕλκουσιν, οὕτω τὰ τῶν πολυπραγμόνων ὦτα τοὺς φαυλοτάτους λόγους ἐπισπῶνται. ut tanquã cucurbitulæ

cucurbitulæ id quod in carne peſſimum eſt ad trahunt, ſic curioſorũ aures peſſima uerba colligunt.

Σικυηδὸν ἐάγνυσθαι. cucumeris in modum frangi os dicitur, obliqua per craſſitudinem fractura, dicitur & ῥαφανηδὸν Paulus lib. 5.

Σικυήλατον. τ. τὸ. cucumerarium.

Σίκυον τ. τὸ. & σικυὸς. cucumer. Vide in Chil. Eraſ. Sicyon arrodens.

Σικυοπέπων. ονος. ὁ. pepo, quaſi circumerarium peponem dicas, aut maturum cucumer.

Σικυώνη. σίκυα. cucurbita.

Σικχάζομαι. derideo, execror, σικχαίνομαι.

Σικχαντὸν. τὸ. moleſtum, iniucundum.

Σικχασία tedium, faſtidium.

Σίκχη. ἡ. fimbria., κράσπεδον.

Σικχὸς. ὁ gracilis, ἀηδής, ὁ μικρὸς σῖτος. Item faſtidiens, tedio affectus. Plutarch. οἱ σικχοὶ ἢ νοσῶδεις ἄρτον καὶ οἶνον προσφερόμενοι, ναυτιῶσιν.

Σιλαίνω. σιλλαίνω. (papauere.

Σίλεη. ἡ. pemmatis genus ex hordeo, ſeſamo, &

Σιλλαίνω. μ. ανῶ. π. κκα. inter loquendum cum contemptu oculos aliò torqueo.

Σιληνός. ὁ. ſcōma, nugæ. Silenus Bacchi nutritor, in quē hymnus extat apud Orpheū. ſe.

Σιληπορδεῖν. uoluptuari, mollē et effœminatū eſ.

Σιλλαίνω. μ. ανῶ. ꝓſcindo, maledictis, & cōuicijs lacero, dicaciter ludo. Item toruè uideo & inſpicio, σρατίζω. Etym.

Σιλιγίτης ἄρτος. ſiligineus panis & opimus.

Σιλλογράφος. τ. ὁ. ſillorū ſcriptor, qualis fuit Timon Phliaſius philoſophus maledicētiſſimus.

Σίλλοι. οἱ ſales, dicacitates, conuicia, ſubſannationes, quaſi τίλλοι. τίλλειν δὲ τὸ σκώπτειν.

Σίλουρος. ὁ. ſilurus piſcis, de quo uide Athenæū, Aelianū, & Eraſ. in prouerbio, Silurus putris.

Σίλφη. ης. ἡ. blatta, σκώληξ. ſilpha inſectū, ut Gaza uertit in Ariſtotele.

Σίλφιον. ου. τὸ. arbor balſami, radix laſeris Columellæ. Vide in Chil. Eraſ. Batti Silphium.

Σίμα. τὰ aquilina.

Σίμαι. ſummæ partes citharæ, καὶ γὰρ τὰς ὀροφὰς θέσεις τινές. Item apes.

Σιμαίθα. ſcortum fuit Megarenſe, cuius amore Alcibiades quoq; inſanijt.

Σιμβλεύω. apes aluearibus condo.

Σιμβληὶς πέτρα. κίσσος. ἡ. ſpecus in quo mellificāt apes, & apum epitheton in Epigr. Apum autem epitheton eſt σιμαί.

Σιμβλίδες. αἱ. apes.

Σίμβλον. τ. τὸ. capſa ubi mellificāt apes, & aluearc. Idem σίμβλος. ὁ. & σίμβλη ἡ. Dictum uidetur σίμβλον quaſi σιμόβολον, nempe ὅπου τὸ κάματον αἱ σιμαὶ συμβάλλουσι.

Σιμικίνθιον τ. τὸ. ſemicinthium, ſudariū, faſcia, ſemicinctum. Videtur Latina uox eſſe corrupta, non Græca.

Σιμὸς. ὁ. ὁ. ſimus, preſſis naribus exponit Seruius. Item decliuis: ſi de loco dicitur, oxytonum eſt, paroxyt. uero ſimum piſcem ſignificat. Cyrill.

Σιμότης. ητος. ἡ. ſimitas.

Σιμόω. reprehendo.

Σίμων. ωνος. ὁ. Simo, proprium uiri.

Σιμωνίδης. Simonides poëta Ceus, unus ex nouem Lyricis.

Σιναμωρέω. baſio, fœdo, uaſto, perdo, noxam adfero, Herodot.

Σινάμωρος, uel σινάμορος, per ο. luxuria ſolutus, deſtinatus ad nocendum, πρὸς τὸ σίνεσθαι. μεμορημένος, κακόσχολος, nociuus. & σινάμωρον, τὸ πορνικόν.

Σιναμωρουμένη. dicitur quæ cū uiro cōgreditur, ἡ συνουσιαζομένη, σίνος γὰρ τὸ αἰδοῖον.

Σίναπις. ιος. ἡ. ſinapi, ὅτι σίνεται τὰς ὦπας.

Σιναπίζω. τὸ δριμύττομαι.

Σιναρὴς. læſus, πονηρός.

Σινὰς. noxia, φθαρτική.

Σινδαρομενεῖσθαι. ἀντὶ τοῦ τοὺς ἄνδρας σίνεσθαι.

Σινδὼν. όνος. ἡ. ſindon, id eſt, amictus ex lino Aegyptiaco, quod nunc diſcroſſum appellatur: dicta ſic, quia primum in Sidone urbe huiuſmodi amictus fieri cœpit, & ob id Tyria à Martiale dicta. erant enim uicinæ urbes Tyrus & Sidon. uide Bayſium.

Σίνηπι. ιος τὸ. idem quod σίναπις.

Σιναπισμὸς. ὁ. ὁ. exulceratio corporis facta impoſito ſinapi.

Σινιάζω. μ. άσω. π. κκα. cribro, concutio. Neutr.

Σινιαστήριον τ. τὸ. cribrum.

Σίνις. fur, latro. κακοῦργος.

Σινόδους. οντος. ὁ fera quæ dentibus nocet.

Σίνομαι noceo. Depon. accuſ.

Σινομωρία. ἡ. libido, coitus, apud Ariſtot.

Σῖνος. ιος. τό. nocumentum.

Σίνος mentula, ut Ariſtoph. interpres docet. Inde Sylleni deflexum nomen eſt.

Σιντηὶς. Lemnus inſula ſic dicebatur, quòd Sintij eam incolerent. Etym.

Σίντης. τ. ὁ. nocuus.

Σίντιες. οἱ. Sinties populi Lemni.

Σίντιοι. ijdem Lemnij. παρὰ τὸ σίνεσθαι, quòd primi genus armaturæ aliquod inuenerint. Etym.

Σινύπη. ης. ἡ. ſordidarum ouium lana, uel excrementum ouis.

Σίνω. noceo. Neutr. accuſ.

Σινώπη. nomen fœminæ proprium, & urbis etiam. uide Etym.

Σινωπίζειν. laſciuire, à Sinope ſcorto quopiā nobili,

bili,celebratæq́; laſciuiæ. uel certè à Sinopenſiũ moribus tractum.Eraſ.Chiliad.

Σιοκόρ☉.ȣ.ὁ.deorum cultor,æditµus.

Σίον.τὸ.herba quædã aquatica, ſimilis apio.à quibuſdam αὐαγάλλις. Lat.lauer.

Σιός.ȣ.ὁ.deus, lingua Aeolica. unde Sibylla dicta eſt.& σιῶ dij Lacedæmonijs.

Σίπαλος ου.ὁ.difficilis,moleſtus,deformis,impurus,ἄμορφ☉.

Σιπηός.denſus,ſolidus.

Σιπύα.ἡ.frumentaria capſa.

Σιπύη.ης. ἡ.arca,ἀρτοθήκη,uas ferreum & teſtaceum.

Σιπύϊς.ίδ☉.ἡ.pyxis & uas fictile aſſeruandæ farinæ uſui deſtinatum.

Σίπυλος.ȣ.ὁ. Sipylus,urbs, mons iuxta Lydiam.

Σίραιον.τὸ. dulcis quædam decoctio ex melle apud Ariſtophanem, ſapa, σέραιον, mellatium uocant quidam.

Σίρβυνον.τὸ. placentæ genus Veneri apponi in ſacrificijs ſolitæ.

Σιρίασις. εως. ἡ. inflammatio eſt partium earum quæ circa cerebrum aut eius membranã ſunt.

Σίρις.imperitus.& nomen proprium fœminę,& urbis Italiæ.Etym.

Σιριῶ.laboro capitis ardore.

Σιρίασις.capitis ardor.malim σειρίασις.

Σιρομάςης.inſtrumentum ſiue uas quoddam ferreum,anſam ligneam habẽs, quo telonæ utuntur εἰς ἐρδύναν.haſta,romphea.

Σίρ☉.uas,in quo far & legumina reponũtur,dolium,mulus,carcer,fouea.Etym.

Σιῤῥός. ȣ. ὁ. cuniculus, id eſt, fouea ſubterranea, foſſa,λάκκ☉.

Σίσαμον.ȣ.τὸ.σήσαμον,id eſt,ſeſamum.Dioſcor.

Σισάριον.τὸ.ornamentũ muliebre aureũ,torquis modo.

Σίσαρον.ȣ.τὸ.ſiſer,oleris genus,ſeſeli.

Σισμός.ȣ.ὁ.ſtridor qualis fit ex ferro candente in aquam miſſo.

Σισύμβρια.flores quibus coronabatur ſponſus.

Σισύμβριον.τὸ.ſerpyllum Lat.uel corona ueneris herba.

Σίσυμνον.haſta,δόρυ.uide σίγυμνον.

Σισύρα.ας.ἡ.barbarica ueſtis ex pellib⁹ caprinis, ἱμάτιον τραχὺ καὶ παχύ. Idem ſignificant σισύρνα & σίσυς. Etym. Vide Ammon.amiculum è pellibus ouium lanatis conſutum: capitur pro quauis obſoleta uiliq́; plagula.

Σίσυρμα.τὸ ἐκ ῥοκύδων ῥαπτόμενον ἀμπεχόνιον. Ammonius.

Σισύρνα.ἡ.indumentũ è uilloſis pellib.conſutũ.

Σισυρνοδύται.οἱ.tegmine ſeu operculo ſpiſſo induti,ſic apud Lycop.in Alexãd.cãcri dicũtur.

Σισυροφόρ☉.ὁ.renone aut penula indutus.

Σίσυφ☉.ȣ.ὁ.Siſyphus, Idem erat apud ueteres quod θεόσοφ☉.ſuperius σίσυφ☉.

Σῖτα,pro σιτία.cibi.

Σιταγωγός.uide σιτηγός. dicebatur nauis conuehendis frumentis & annonæ accommodata, quaſi frumentaria.

Σιτάνιον,uel σιτάνειον.ȣ.τό.genus meſpili,ἁπαμηλίς.Item frumentum hornum.

Σίταρχ☉. commeatui, uel ciborum ſumptibus præfectus.Et σιταρχία,ipſum officium.

Σιτέομαι. edo, paſcor. σιτῦμαι ἄρτον. comedo panem.

Σιτευτός.ȣ.ὁ.depaſtus,ſaginatus.

Σιτεύω.μ.εύσω. πε. ευκα. pinguefacio frugibus. Actiu.accuſ.

Σιτέω.μ.ήσω.πε.ηκα.nutrio,paſco,uictito. Actiuum.accuſ.

Σιτηγός. uel σιταγωγὸς ὁλκάς. nauis frumentaria.Bayſius.

Σιτηρέσιον.ȣ.τό. annonę copia,diuiſio frumẽti. τὸ διδόμενόν τινι εἰς τροφὴν, teſſera frumentaria,ſtipendium,authoramentum Politiano interprete.Bud.in Annot.

Σίτηρον.ȣ.frumentum.

Σιτηρὸν ἀγγεῖον. caniſtrum,σιπύα.

Σίτησις. ι☉. ἡ. idem quod σιτηρέσιον, annona atque ius epulandi,quod dabatur benemeritis in Prytaneo.Pollux.

Σιτησμός.nutritio,διατροφή.

Σίτθα.uox eſt paſtoralis,pro ψίττα.uide σίττα.

Σιτίζω.μ.ίσω.πε.ικα. nutrio, ψωμίζω.cibum porrigo,paſco. Actiu.

Σιτικός.ȣ.ὁ.frumentarius.

Σιτίον.ȣ.τὸ cibus,cibarium σιτηρέσιον.

Σιτισμός.eſca. σιτησμός.

Σιτιςής.ȣ.ὁ.fartor.

Σιτοβολίον.τό. granarium,horreum quo triticum reponitur.

Σιτοβολών.idem.

Σιτοδεία.ας.ἡ.penuria rei frumentariæ,fames.

Σιτοδοσία.ἡ.largitio frumenti.

Σιτοδοτεῖσθαι.frumentum accipere. Sic dicebãtur οἱ δωρεὰν σιτομετρούμενοι, ij quibus frumentum publicè dabatur.

Σιτοκάπηλος.ȣ.ὁ.frumenti uenditor.

Σιτοκλονεῖσθαι. ſiti & fame cruciari, ὑπὸ δίψους ἐλαύνεσθαι,καὶ τὸ φαγεῖν.

Σιτόκουρ☉.inutilis,fruſtra nutriendus.

Σιτολογέω.μ.ήσω.πε.ηκα.frumentor.Neut.

Σιτολογία ας.ἡ.frumentatio,munus τȣ̃ σιτολόγου.

Σιτολόγοι. magiſtratus qui exiguntannonam, & frumentum cogunt.

Σιτομέτραι.qui erogandæ annonæ publicæ munus habent, qui menſores frumenti appellantur in Pand.

Σιτομετρεῖν

Σιτομετρεῖν. frumentum exhibere.
Σιτομετρεῖσθαι. frumentum menſura accipere. De militibus dixit Polyb.
Σιτομετρία. ας. ἡ. &
Σιτομέτρειον, uel σιτομέτριον. ου. τὸ. demenſum, quaſi frumenti menſura. Erat autem σῖτον id appellatum, quod ſingulis mẽſibus ſerui à dominis ſuis accipiebant, quaternos ſcilicet modios frumenti.
Σιτομνημονεῖν. frumentum metiri uel largiri. nam qui demenſa ſua acceperant, eorum nomina aſcribebantur.
Σιτοποιός. οῦ. ὁ. panificus, piſtor.
Σιτοποιοῦμαι. panem facio, in panificio occupatus ſum. Interdum cibum ſumo, id eſt, σιτοῦμαι, epulor, quod & ipſum interdum accuſatiuo iungitur.
Σιτοποιῶ. paſco, alo. Accuſ.
Σιτοπώλης. ου. ὁ. uenditor frumenti.
Σιτοπομπεία. ας. ἡ. tranſmiſſio frumenti.
Σῖτος. ου. ὁ. frumentum. σῖτον uerò cibus, τὸ βρῶμα. Vnde σίτου ἐκβολή, quando ſegetes ariſtas emittunt. Thucyd. Eſt etiam σῖτος annua penſitatio, ad alimẽtum uiduarum & pupillorum, quæ dabatur à curatoribus bonorum, uel à uiris uxoribus repudiatis. Vnde σίτου δίκη appellabatur rei uxoriæ actio.
Σιτός. οῦ. ὁ. eſculentus, oxyton. Cyrillus.
Σιτοφόριον. ου. τὸ. crumenta, caniſtrnm.
Σιτοφύλακες. erant Athenis qui frumento aſſeruando, item ut iuſto pretio uenderetur, curam gerebant. quod ipſum etiam fiebat in farina & pane. Erantq́; numero uiginti, ex quibus quindecim in ipſa ciuitate, quinque in Pyræo.
Σιτοφυλακεῖον. τὸ. camera frumenti.
Σιτοχρόος. ου. ὁ. habens colorem frumenti.
Σίττα. ας. ἡ. κίττα. pica. Item σίττα uox paſtorum ad gregem, ſupra ſcribitur σίττα.
Σίττας. pſittacus auis.
Σίττη. ἡ. ſitta auis, ut Gaza reddit in Ariſtotele.
Σίττυβος. ου. ὁ. uaſis genus. & σιττύβα funiculus, ueſtis pellicea.
Σιτώ. οῦς. ἡ. Cereris ſtatua.
Σιτών. ῶνος. ὁ. ager frumentarius.
Σιτωνῶ. frumentum emo.
Σιτωνία. ας. ἡ. res frumentaria.
Σιτώνης. ου. ὁ. mercator frumentarius, frumentator publicus. Vnde σιτωνία ipſum munus.
Σίφλος. ου. ὁ. contumelia.
Σιφλός. οῦ. ὁ. turpis, ridiculus, cæcus, imbecillis, culpabilis, inualidus, mollis, floccid⁹, ἀραιός, μαλθακός, λιχνός, ἀντίεργηκτος, uecors. Lycij ferulæ medullam etiam σιφλόν uocant ob fungoſam eius raritatem. Euſt. Iliad. ξ.
Σιφλῶ. excæco, ἐπίψογον ποιῶ. καὶ μωμητόν, uel ἐκλύω, ὡς παύω τῆς ὁρμῆς Euſt. Iliad ξ.
Σιφλώζειν. exibilare, explodere.
Σιφνεύς. talpa apud Lycophronem. Etym.
Σιφνιάζω. μ. άσω. π. ακα. nimis accuratè carmine utor. Dictum à Philoxeno Siphnio. Alij ad Siphniorum mores referre malunt ſcurriles & procaces, ut ſit σιφνιάζειν ſubſannare, & digito oſtendere, digito nates attrectare, & (ut habet prouerbium) medium unguem oſtendere. Ab inſula Siphno deducit Suidas, ſicut à Lesbo λεσβιάζειν, à Creta κρητίζειν. Vide in Chiliad. Eraſmi, Siphniſſare.
Σίφνιος. turpis, impurus.
Σιφνός. uacuus, κενός.
Σίφων ωνος. ὁ. inſtrumenti genus quo ex uaſe hauritur uinnm.
Σίφωνες. οἱ. ſiphones, tibiæ ſeu tubi dicuntur à ſono uocis, ſi, ſi, ſi. unde illud Iuuenalis, Effigiemq́ue deæ longis ſiphonibus implent. Eſt quoque σίφων homo ſordidus & libidinoſus à σιφνιάζειν. Item fiſtulæ quibus uinum è dolio exurgunt emptores, bonitatem eius exploraturi. Et uermis ſimilis formicæ, & culex Meleagro Epigram. libro ſeptimo, ſimiliter à uoce ſi, ſi, ſi. Item uas quo continetur triticum.
Σιώ dij, Lacedæmonijs. uide σιός.
Σιωπάω. μ. ήσω. π. ηκα. taceo. Neutrum accuſatiuo.
Σιωπή. ῆς. ἡ. ſilentium. παρὰ τὸ σιγῇ, καὶ τὴν ὄπα τὴν φωνήν. Ammonius diſtinguit à σιγή.
Σιωπηρός. &
Σιωπικός. οῦ. ὁ. taciturnus.

Σκάζω. μ. άσω. π. ακα. claudico, flecto, inclino, κατακαμφιβάλλω. Neut. abſol.
Σκάθυρμα. τος. τὸ. ſcarificatio, σκάλευμα.
Σκαιαί. ῶν. ſcææ portę dictę. quòd in ſiniſtra parte urbis ſint, à σκαιός: uel à Scęo opifice: uel quòd Troianis ſiniſtrę fuerint. per eas enim receptus equus ligneus exitium eis intulit.
Σκαιός. οῦ. ὁ. ſiniſter, id eſt, quod ad ſiniſtram eſt. Item indoctus, imperitus, rudis ad diſcendum, ferox, ineptus, ruſticus, inſcitus, improbus, ſæuus. Huic opponitur δεξιός. Et σκαιὸν πρᾶγμα, res quæ præter animi ſententiam cadit, & non ex uoto: & σκαιὸν ῥίον, exiguam rupem, uocauit Homer.
Σκαιότης. ητος. ἡ fatuitas, ruditas, ſtupor, imperitia, feritas.
Σκαίρω. μ. αρῶ. tripudio, ſalio. τὸ τοὺς πόδας ταχέως κινεῖν ἢ ἐμφέρω. Neut. abſol.
Σκαιωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. κακουργέω.
Σκαιωρία. ας. ἡ. dolus, malitia, tripudium, ſaltus.
Σκαλαθύρω, coire, σκαλεύειν, λάθρα πλησιάζειν.

Σκαλαθυρμα

Σκαλαθύρμα.ατος.τὸ.&

Σκαλαθυρμάτιον.ludicrum,umbra,phātaſia,doctrina exilis.Ariſtophan.Neph. σκαλαθυρμάτια ἄττα μικρὰ μανθάνων. in Socratem qui res nihili diceret.

Σκαλαπάζω.eo,circumeo,erro.

Σκάλασις.ſarritio.

Σκαλεύς.inſtrumentum,menſura terræ.

Σκάλευμα.ατος.τὸ.effoſſio.

Σκαλευς.έως.ὁ.foſſor,qui ſarculo operatur.

Σκαλεύω.μ.εύσω.π.ευκα. fodio,moueo,euerto,incido,ſcarifico, pedibus tero ut gallina terram.Neutrum abſol.

Σκαληνός.ου.ὁ.numerus diſpar,figura geometrica inſtar ſcalæ, figura triangula cuius latera inter ſe omnino inæqualia. Item obliquus, curuus,habens multos angulos.

Σκαλίζω.μ.ίσω.π.ικα.fodio.Neut.accuſ.

Σκαλίς.ίδος.ἡ & εος.ἡ.ſarculum.Xenoph.Oecono.τὰς δὲ δὴ σκαλίδας ἔφην ἐγὼ ὦ Ἰσχόμαχε,τίνος ἕνεκα ἐμβάλλετε τῷ σίτῳ.

Σκαλισμός.ου.ὁ.ſartio. Columel. Peracta ſementi ſequens cura eſt ſartionis &c.

207 Σκάλλω.μ.αλῶ.fodio,ſarrio.

Σκάλμη.ης.ἡ.gladius Tracicus.σιδηρομάχαιρον.

Σκαλμός. ου. ὁ. lignum cui alligatur remus, quod & Latinè ſcalmus uocatur.Vide in Bayfio ſcalmus,interſcalmium. δωδεκάσκαλμον πλοῖον.

Σκάλοψ.οπος.ὁ.talpa.

Σκάμανδρος. nomen uiri proprium, & fluuij Troiæ.Etym.

Σκαμβός.ου.ὁ.paruus,curuus. ἀπὸ τοῦ σκάζειν,ἢ σκαιῶς προβαίνειν,obliquè ingrediens,πλαγίως πορεύεσθαι,cācri more,παρὰ τὸ σκαιὰ βαίνειν.

Σκάμμα.ατος.τὸ.foſſio,cauea ludorum.

Σκαμμάδες.αἱ.ſcorta.

Σκαμμώνιον.ου.τὸ.liquor collectus ex herba ſcammonia.

Σκαμμωνίτης οἶνος. ex ſcammonia confectum uinum.

Σκαμφυσεῖ.indignatur,ægrè fert,μεμψιμοιρεῖ.

Σκανδάληθρα.τὰ. ligna incurua laqueorum,qui bus feræ incidentes detinentur. Ariſtophan. Acharn.transfert ad ſermonis aculeos,κατ' ἀγκύλας ἐρωτᾷ σκανδάληθρ' ἱστὰς ἐπῶν. Pollux σκανδάληθρον interpretatur paxillum qui in muſcipulis erigitur,ut obicem ſuſtineat.

Σκανδαλίζομαι.offendiculum patior.

Σκανδαλίζω.μ.ίσω.π.ικα. ſcandalizo,offendo, ὑβρίζω.Actiu.accuſ.

Σκάνδαλον.ου.τὸ.ſcandalum,offenſio,offendiculum: à ruina dictū,quòd occaſio fit cadendi,ſi quid obſtet eūti. & σκάζω,claudico,quod claudus inflectens ſe,uideatur tendere ad ruinam.

Σκάνδεια.ας.ἡ.genus galeæ,& nomen urbis.

Σκάνδιξ.ικος.ὁ.herba ſcanaria inter olera ineptiſſima.unde matri Euripidis exprobratū eſt, quòd ſcandicem uendiderit: & ipſe Euripides σκανδικοπώλης ꝑpterea dictus.Metroclis Cynici σκάνδικας ſylueſtre olus abluentis meminit Laërtius lib.2.in Ariſtippo.

Σκάνδυλοι.οἱ.pali,χάρακες.

Σκάνδον.cauſſa,impedimentum.

Σκαπανεύς.έως.ὁ.σκαπανήτης.

Σκαπάνη.ης.ἡ.uas concauum,foſſa. Item ſarculum,ligo.

Σκαπανήτης.ου.ὁ.foſſor.

Σκαπέρδα,& σκαπέρδαν ἕλκειν.uide quæ annotata ſunt ex Euſt.Iliad.ρ.in ἑλκυστίνδα.

Σκάπετος.fouea,τάφρος ἢ τάφος.

Σκάπος.ramus,& uentus quidam.

Σκαπτήρ.ῆρος.ὁ.foſſor.

Σκάπτω.μ.άψω.π.αφα fodio,ὀρύττω.

Σκάραβος.ου.fullo,inſectum quoddam.

Σκαρδαμυκτί.conniuentibus oculis.

Σκαρδαμυκτοί.οἱ.quibus oculi nimiū cōniuent.

Σκαρδαμυκτῶ.&

Σκαρδαμύττω.μ.ύξω.π.υχα. frequēter claudo & aperio oculos,conniueo, πυκνῶς βλεφαρίζω, id eſt,nictor.τὸ σκαίρω, ἤγουν κινῶ,καὶ μύω τοὺς ὀφθαλμούς. Significat etiam adnictor mulieri, oculis inuito & prouoco.Bud.Com.

Σκαρθμός. agilitas, pes ſeu baſis, ſaltatio,motus, curſus, crepida,calcitratio. Cæl.lib.2. cap.44. Theon.πόδα interpretatur,παρὰ τὸ σκαίρειν.

Σκαρίζω.μ.ίσω.π.ικα.ſalto,turbor,bullio.

Σκαριφήσασθαι.perfunctoriè quippiam agere,neque admodum exactè,ſcarificare,per ſuperficiem ſcindere.

Σκαριφεύω.μ.εύσω. leuiter & umbris tantū imaginem delinio.Vulgò ſcharphieren.

Σκαριφισμός. ου. ὁ. delineatio prima picturæ, & σκιογραφία quędam. Vnde pro perfunctoriè & parum accuratè aliquo facto ponitur. Cæl. lib.6.cap.28.

Σκάριφον.ου.τὸ.ſarmentū,ſtipula,feſtuca,τὸ κάρφος καὶ φρύγανον.Harpocr.

Σκάρος.ὁ. ſcarus piſcis, apud Aelianū & Ariſtotelē.qui ut ait Oppian.ſolus inter omnes piſces uocalis eſt.Theocriti interp. ἀπὸ τοῦ σκαίρειν deducit.Gaza Græcam uocem relinquit.

Σκατόν. uel σκατός.ου.τὸ.merda.

Σκατοφάγος.ου.ὁ merdam comedens. Medicorum epitheton apud Ariſtophan.

Σκαφεῖον.ου.τὸ. σκάφιον,ligo. ἀπὸ τοῦ σκάπτειν,id eſt,fodiendo.

Σκαφεύομαι.ſcaphis necor, quale torquendi genus habes apud Plutarch.in uita Artaxerxis.

Σκαφή, ῆς, ἡ. oxyton. & σκαφεία effoſſio.

Σκάφη, ης ἡ. ſcapha, quæ erat longarum nauium, mediocritate ſolũ non genere à naue differẽs. Plutarchus, ἐφόλκιον uocat. Lucian. δικωπίαν Veneti ſchipho & copano. Ponitur & pro uaſe ligneo concauo. Plutarch. in Rom. χυθέμενος ἐν εἰς σκάφην τὰ βρέφη. Liu. alueum appellat, ab Vrb. 1. Tenet fama. cum fluitantem alueum, quo expoſiti erant pueri, tenuis in ſicco aqua deſtituiſſet. Bayf. de Re nauali. Cyrill. peluim interpretatur.

Σκαφηφόρος. ου. ὁ. ſcapham ferens, ut homines alieni in Panathenæis ſolebant.

Σκαφίδιον. ου. τό. parua nauis. Lucian. tamen dixit μικρὸν σκαφίδιον. Bayf.

Σκαφιοκουρος. ὁ. qui ſcaphio tonſuræ genere tõſus eſt, & σκάφιον κέκαρται apud Ariſtoph.

Σκάφιον. ου. τό. ſcaphium, hoc eſt matula Polluce authore. Item uas potorium uel eſcarium, ut ſcribit Athen. Item ligo, ut apud Iuuenal. Et ride ſcaphium, poſitis cum ſumitur armis. Erat & uas æreũ, in quo ſtyli in medio ſiti proceritas horarum ductus diſcriminabat. Vitru. id ſcaphen & hemiſphęrium appellat: quo uſu, cum non cauo ambitu, ſed plano deſcriptum eſt, area ea diſcus appellatur, quaſi lenticula. Plutarch in Numa σκάφιον uocat, quo ignis ſacer extinctus ſolis tantum radijs accendebatur. Hermol. in Plin. Item calua ſiue cranium apud Ariſtoph. à ſcaphæ figura. Item tonſuræ genus apud Suidam.

Σκαφίς. ίδος. ἡ. ſcyphus. Numeratur inter culinaria uaſa apud Athen. urna. Eſt etiã tonſuræ genus. Etym. Hippocra. muſculus, hoc eſt, marina cõcha oblongior.

Σκάφος. εος. τό. commune eſt uocabulum cuiuſcunq; generis nauium, ut σκάφη τετρήρικα naues quadriremes Diodo. Accipitur & pro concauitate & uentre nauis. ἀπὸ τοῦ σκάπτω. eſt & uas in quo uentris onus reddebant fœminæ. & ruſticum inſtrumẽtum foſſorium apud Pollucem.

Σκαφοειδής εος. ὁ. ἡ. ſimilis ſcaphæ.

Σκαφώρυ. ἡ. uulpes.

Σκεδάζω. μ. άσω. π. ακα. &

Σκεδάννυμι. diſſipo, diſpergo, cõturbo, irritum facio. Actiu. accuſ.

Σκεδασμός. οῦ. ὁ. diſſipatio.

Σκεδαστός. ὁ. diſſipabilis, mutabilis. Cicer. qui ex Platone σκεδαστὴν οὐσίαν uertit materiam mutabilem.

Σκεδάω. σκεδάννυμι. diſpergo.

Σκεδιάζω. ex tempore ago, ſcribo, pro σχεδιάζω.

Σκεδίασμα. res & extemporalis, pro σχεδίασμα.

Σκεδάω. σκεδάσω.

Σκεθρὰ δίαιτα. apud Hippoc. ratio uictus exacta, quam & ἀκριβῆ & ἰσχνὴν Gal uocat, quę ſolius ptiſanæ ſucco aut melicrati conſtabat: cui aduerſatur φαύλη, Hippoc. dicta, aliàs etiam ἁπλῆ ἐπιτυχοῦσα, quæ uini uſu & carnium conſtat, inter quas extremas media eſt ὑποφαύλη, ſiue λεπτή, aut etiam μέση nominata, quæ perficitur ptiſana, blito, malua, olere atro, beta, aut cucurbita, & piſcibus ἁπαλοσάρκοις. hæc apud Gal. obſeruauimus.

Σκεθρός. οῦ ὁ exactus, diligens.

Σκειρά. Palladis feſtum. Etym.

Σκειράφια. τά. inſtrumentum luſorium, tali fritilli. Etym.

Σκειράς. Mineruæ ſtatua ſic appellata à loco. Etymol.

Σκειρόμαντις. ιος. ὁ. qui loco æditiore templo deſignato auguria captat.

Σκεῖρος. ſordes, caſeus acris, lucus, quercetum.

Σκείρων. uentus à Scironijs ſaxis ſpirans, quæ Sciron latro inhabitauerat: & mons inter Megara & Corynthum.

Σκελεαί. ocreæ, ſubligaria, fœmoralia, tibialia.

Σκελετεύω. arefacio, aſſicco, apud Dioſcor.

Σκελετός. οῦ. ὁ. oſſeus, aridus, defunctus qui exaruit, hoc eſt aſſiccatum. mortuus, τῶν ὑπὸ γῆν σκελετῶν dixit Lucillus Epigram. lib. 3.

Σκελετίζω. ſupplanto.

Σκελιφρός aridus, contractus.

Σκελλίδες. αἱ. apud Aeginet. nuclei allij & ſegmina.

Σκελλός. aridus, intortus.

Σκέλλω. μ. ελῶ. attenuo, ſicco. 207. . . . .

Σκέλος. εος. τό. crus aut pes, ut Gaza uertit in Ariſtotele. brachium. Cælius ſcribit ſignificare totum illud quod conſurgit ex crure, ſpyro & pede.

Σκελοτύρβη. ης. ἡ. paralyſis ſpecies, quando recti nequeunt incedere, ſed nunc in læuam, nunc in dextram corpus contorquent, pedesq; proferunt: interdum etiam uelut inutile ſyrma anguium more pedem promouent.

Σκελτός exiccus. Etym.

Σκέμμα. ατος. τό. &

Σκέμμος. conſilium, commentatio.

Σκεπάζω. μ. άσω. π. ακα. cooperio, protego.

Σκεπάναι. agrifoſſiones.

Σκέπανον. τό. σκέπη. tegmen.

Σκεπαρνηδόν. modus ligationis chirurgicus, ἐκκεκλασμένως.

Σκεπαρνίζειν ſecuri percutere.

Σκεπαρνισμός. οῦ. ὁ. fractura caluæ in duas partes, cũ grauiore ictu oſſa percuſſa deſiliunt.

Σκέπανον.ου.τὸ. aſcia, ſecuris utrinque ſcindens. Item tegmen laneum.

Σκέπανος.uinculum.

Σκέπας.τος.τὸ.&

Σκέπασμα. ατος. τὸ. uelamen, protectio, tegmen.

Σκεπαστής.ȣ.ὁ.protector.

Σκεπαστικός.ὁ.tegens.

Σκεπαστήριον ȣ.τὸ.defenſaculum.

Σκέπη.ης.ἡ.tegmen,protectio.

Σκεπτική. eſt conſyderatrix ſecta illorũ, qui ſemper aſſenſum retinebant, ſemper ſe dubitare præ ſe ferentes. uide Gellium, & ſupra in Ἐφεκτικοί.

Σκεπτικός.οῦ.ὁ. conſyderator, qui ſemper aſſenſum retinet.

Σκέπτομαι.μ.ψομαι.π.ɛμμαι. conſydero. & σκέπτεσθαι,σκοπεῖν.ὁρᾶν,ducere, elicere, trahere argumenta. Vide σκήπτεσθαι apud Ammonium.

Σκέπω.tego,munio,obſeruo,prætexo.

Σκέραφος.ȣ ὁ.conuicium.

Σκερβολέω & σκερβόλλω.conuicior.

Σκέρβολος.ȣ.ὁ.impoſtor,conuiciator.

Σκευαγωγία.ſarcinæ.

Σκευαγωγῶ ſarcinas colligo, refero, ſarcinas & uaſa ueho,conuaſo.

Σκευάζομαι.ornor,induor,armor. Item colligo neceſſaria ad iter,conuaſo.

Σκευάζω.μ.άσω.π.ακα.apparo, compono, condio. Item ueſtio, cultu compono, & induo, armisq; contego.Bud.Com.

Σκευαθήκη.ης.ἡ. armarium,hoc eſt repoſitorium uaſorum, quæ ornamento magis ſunt domui, quàm in uſum quotidianum comparata. malim σκευοθήκη.

Σκευάριον.ȣ.τὸ.uaſculum,parua ſuppellex,utenſilis res.

Σκευασία ας.ἡ.compoſitio,cõnditura.Dioſcor. Item conditio & apparatus ciborum, condimentum.Bud.Com.

Σκευαστός. οῦ. ὁ. factitius, compoſitus. Plato de Repub.6.poſuit pro eo quod opificio conſtat. Bud.Com.

Σκευαφόρα.ſarcina.

Σκευή.ῆς.ἡ habitus,ueſtitus,cultus,geſtamen,ut ϛολὴ & πανοπλία. Et armatura Thucyd. Itẽ armamenta nauis, ut in Act. Apoſt. 27. uel inſtrumentum nauticum, quia σκευὴ ſignificat inſtrumentũ,ut κατασκευή, hoc eſt, τὰ σκεύη τὰ κατ᾽ οἶκον, τουτέσι τὰ ἔπιπλα. authore Polluce.

Σκευοθήκη.uide σκευαθήκη.

Σκευοποίημα.apud Plutarchum, pro habitu ſcenico,hoc eſt,pro inſtrumento ſcenico & cultu apparatuque ſcenicorum.

Σκευοποιός. qui perſonas, & alia ſcenica apparat.

Σκευοποιȣ̃μαι. inſtructus ſum & exornatus gemmis,& alijs rebus precioſis. Accipitur & pro ſuo actiuo.

Σκευοποιῶ.inſtruo,armo,fabricor,κατασκευάζω.

Σκεῦος.ɛος.τὸ.quæcunq; utenſilia, inſtrumentum,arma.

Σκευοφόρα κτήνη.iumẽta ſarcinaria & clitellaria.

Σκευοφορέομαι.feror tanquam ſarcina, uel ſarcina mea geſtatur. & eſt militum, qui calonibus & iumentis ſarcinarijs utuntur.

Σκευοφορέω.μ.ήσω.π.ηκα. fero ſarcinas, calonũ eſt & iumentorum.Neutr.abſol.

Σκευοφορία.phalangæ,quibus baiuli ferẽdis oneribus utuntur, Pollux ex Plat. ſcribit τὸ σκευοφόριον.

Σκευοφόρον. ου. τὸ. impedimentum exercitus & ſarcina.

Σκευοφόρος.ȣ.ὁ.ferens ſarcinas in exercitu, lixa, calo.Bayfius.

Σκευοφυλακέω.cuſtodio ſarcinas.

Σκευοφύλαξ.κος,ὁ.ἡ. qui utenſilia cuſtodit, armarij cuſtos.

Σκευόω.inſtruo,paro.

Σκευωρέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι. in malam partem & idem ferè quòd συσκευάζομαι,id eſt, ſtruo, molior, capto,ἐπιβουλεύω,cõtechnor, incœpta inſidioſa ſuſcipio,atque adorior, adorno, machinor,Demoſthen.Cicero telam texere,& ordiri telam dicit. Plautus, Exorſa hæc tela nõ malè omnino eſt mihi. Accipitur tamen paſſiuè etiam ἐσκευωρημένος pro fictus. & impoſturæ plenus. Eſt etiam ſatago,perſcrutor, & excutio omnia ſagaciter & curioſe,& prędonũ more,Plutarchus. Et σκευωρούμενος. captator etiam & qui imminet occaſioni prędæ & intẽtus eſt, inſtansq; cuſtodum negligentiæ. Aliquando accipitur in bonã partem pro tracto, molior,& ſatago. Et dicitur ἀπὸ τῆς σκευῶν φυλακῆς,οἱονεὶ τὰ σκεύη ὡρῶ.Bud.Com.

Σκευωρέω.idem.

Σκευώρημα.ατος.τὸ.cõmentum,inſidiæ, inſidioſa molitio,& fraudulenta rerũ machinatio,molimen fraudulentum & captioſum.

Σκευωρία.ας ἡ idem quod σκευώρημα,id eſt calumnioſa actio, quadruplatoria perſcrutatio, Demoſthen. Significat etiam περίεργον φυλακὴν καὶ ἔρευναν,hoc eſt curioſam,delatoriamq; obſeruationem & cuſtodiam, quod etiam interdum in bonam partem accipitur.Ariſtotel. de Hiſt.9.Eſt etiam uehemens occupatio circa aliquid & delectatio,Ariſtotel.de Gener.ani.1. Bud.Com.

Σκευωρός.

Σκδυωρὸς. ȣ. ὁ. ἡ qui uaſa & arma cuſtodit.
Σκέφας, ⁊. ȣ. ὁ. compoſitus.
Σκέψις, ιος. ἡ. conſyderatio, conſilium, deliberatio.
Σκήμπτω. concludo.
Σκηνίτης. ſcenam quandam inhabitans uel umbraculum. Etym.
Σκηνέω. μ. ήσω. π. ηκα. incumbo.
Σκηνή, ῆς. ἡ. ſcena, umbraculũ, & ea theatri pars, quæ inter duo cornua pertenditur: tentorium quod ab ruſticis inumbrationis cauſſa excitari ſolitum erat, tabernaculum, medium theatri oſtium. Deniq; quæcunq; in caſtris alijsq́ue locis ex frondibus, culmis, pellibus, tabulisq́; tẽporaria fiunt domicilia dicebantur, quas attegias Latine non male dixerimus, ut apud Satyricum, Dirue Maurorũ attegias. Item fraus, ornatus tragicus, ornatus quidam muliebris.
Σκηνὰς attegias uocarunt. Cæl. lib. 5. cap. 8. Vide in Chil. Eraſ. Scenæ ſeruire.
Σκηνάομαι. & σκηνέομαι, & σκηνέω. idem quod σκηνόω.
Σκηνίτης. in ſcena uel tentorio habitans.
Σκηνίδιον. ȣ. τὸ. tabernaculum.
Σκηνικὸς. ȣ. ὁ. ſcenicos agones exercens.
Σκηνῖται. οἱ. populi nomades in tabernaculis degentes.
Σκηνοβατȣ̃μαι. in proſceniũ in comœdia prodeo.
Σκηνοβατῶ. peruulgo, traduco, omnium oculis expono, infamo.
Σκηνογραφία. ἡ. eſt frontis & laterum abſcedentium adumbratio, ad circiniq; centrũ omniũ linearum reſponſus. Plutarch. πάντα πράγματα τραγῳδίαν ὄντα ἢ σκηνογραφίαν, Omnes res dignæ tragœdia & ſcena. Cæl. lib. 5. cap. 8.
Σκηνόγραφος. ſutor tabernaculorum.
Σκηνόομαι. τὸ σκηνῶ.
Σκηνοπηγία. τὰ. ſcenopegia, celebritas erat Hebræorum, quam liberati iam de ſeruitute Aegyptiaca ſub tentorijs in ſolitudine celebrabant, menſis pomis omnifariã onuſtis. Dicta à σκηνὴ & πήγνυμι, hoc eſt à figendis tabernaculis. Latini aſpirationem addũt, neſcio qua de cauſa. Σκηνοπηγία quoque ab Ariſtotele dicitur, nidi conſtitutio illa, quam miro ingenio excogitant hirundines implicito feſtucis luto ad lutariæ paleationis normam, quæ ἀχύρωσις appellatur. Cæl. lib. 4. cap. 15.
Σκηνοποιΐα. ας. ἡ. locatio tentorium.
Σκηνοποιός. οῦ. ὁ. tentorij artifex, aulæorũ textor.
Σκηνοποιȣ̃μαι. &
Σκηνοποιῶ. tabernaculum excito, domum facio & coagmento, in tentorijs moror.
Σκηνορράφεῖον. τὸ. officina coriarij.
Σκηνορράφος. ȣ. ὁ. ſutor, coriarius.
Σκῆνος. ιος. τὸ. habitatio, tabernaculum, tentorium, ornatus muliebris.
Σκηνόω. μ. ώσω. π. ωκα. habito, contubernor, caſtra metor, pono tentoriũ, κατασκηνῶ. obumbro. Neut. abſol.
Σκηνύδριον. ȣ. tugurium.
Σκηνώτης. ȣ. ὁ. qui in tabernaculis agit.
Σκήνωμα. ατος. τὸ. habitaculum, tentorium, tabernaculum.
Σκηπάνιον. ȣ. τὸ. ſceptrum, baculus, lingua Cyreneorum, teſte Euſt. Iliad. ν.
Σκήπτομαι. μ. ήψομαι. π. ημμαι. fingo, ſimulo, inhæreo, incumbo, cauſificor, prætexo. Ammon. diſtinguit à σκέπτεσθαι.
Σκηπτὸς. ȣ. ὁ. fulmen uiolentum. à σκήπτω.
Σκηπτȣ̃χος. ȣ. ὁ. ſceptriger. σκηπτȣ̃χȣς βασιλῆας. uocat Homer.
Σκῆπτρον. ȣ. τὸ ſcipio, cui innitimur. à σκηρίπτεσθαι uel σκήπτεσθ. Accipitur tamen pro eo ſcipione, quem reges geſtabant auratum & eburatum: & ſignũ erat uel imperij, quale Agamemnoni datur latè imperitanti: uel orationis, quale cõcionator Telemachus dicitur habere: uel iuſtitiæ, quod Achilli datur, qui iniuria affectus per ſceptrũ, uelut iuſtitiæ ſymbolon, iurat. Cæl. lib. 4. cap. 29. Vide in Chil. Eraſ. Aliud ſceptrũ, aliud plectrum.
Σκηπτροφόρος. ȣ. ὁ. rex, ſceptrifer.
Σκήπτω. μ. ήψω. π. ηφα. fulmino, irruo, σφοδρῶς καὶ βιαίως καταφέρομαι. Item occaſionem inuenio, innitor.
Σκήπων. ωνος. ὁ. baculus, ſcipio, σκῆπτρον, σκίμπιον.
Σκηρίπτομαι. uel σκηρίπτομαι. innitor, fulcior.
Σκῆψις. ιος. ἡ. fictio, πρόφασις, fictum refugium, tentamentum, commentum, falſum teſtimonium. eſt etiam nomen urbis in Troia. Etym.
Σκιά. ᾶς. ἡ. umbra, adumbtatio: quaſi κιά. nam κίειν. comitari eſt.
Σκιαγραφία. adumbratio, prima picturæ lineamenta.
Σκιαγραφικός. umbratilis.
Σκιαγράφος. qui rem adumbrat.
Σκιαγραφῶ. adumbro, hoc eſt rem non ſolidam exprimo, ſed per umbram edo, ac fallaci ſimulacro repræſento, quales ſunt imagines picturæ umbratilis, quod & ὑπογραφεῖν & ὑποτυπȣ̃ν dicitur.
Σκιάδαι. rami prægrandes umbram facientes, attegiæ.
Σκιαδεὺς. έως. piſcis umbra, quem Athenæ. σκίαιναν uocat.
Σκιαδία. σκηνοπηγία. eſt autẽ locus ἐν ᾧ τὰ μέρη κιᾳ ἐκαθέζετο.

Σκιάδιον.ου.τὸ. umbella, pileus latus, ueluti uulgò ſtramineus aduerſus ſolis ardores. Item rotundum illud ueluti pedamentum in herbis, ut in aniſo, & fœniculo.

Σκιάζω. inumbro, tego, obumbro, opaco. Sic Cicero 1. de Natur. Deor. Cum aut terram nox opacaſſet, tum cœlum totum cerneret, aſtris diſtinctum. Et eod. lib. Sol cum terras larga luce compleuerit, eaſdem modo his, modo illis ex partibus opacet.

Σκιαθήρας. quaſi dicas umbræ indagator, inſtrumentũ autem gnomicon eſt, quo etiam architecti metandis urbibus utebantur. Vide σκιόθηρον.

Σκίαινα.ας. umbra piſcis, ut Gaza uertit in Ariſt.

Σκιαμαχέω.μ.ήσω.π.ηκα. pugno cũ umbra, umbratili certamine depugno, quod faciũt ij qui ſecum ipſi pugnam meditantes nemine repugnante concertant. Dicitur prouerb. de inaniter laborãtibus de quo Eraſ. Chil. Neutr. abſol.

Σκιαμαχήσας.σαντος.ὁ. crebris ictibus aërem inanẽ feriens.

Σκιαμαχία.ας.ἡ. umbratilis armorũ meditatio, ſiue pugna, & genus leuioris exercitationis, ueluti pilarum luſus, uulgo ſcrimia. Abijt in prouerbiũ de ijs, quæ fieri nequeunt. Plutarch. eleganter ſcribendi ſtudiũ, quo garriendi pruritũ ſedari poſſe putat, σκιαμαχίαν nuncupat.

Σκιάποδες.οἱ. populi Lybiæ ſic dicti quod maiore æſtu humi iacentes reſupini umbra ſe pedum protegant, ut inquit Plin.

Σκιάς. opus topiariũ, ſcena, attegia, camera è frondibus & arbuſtis, umbra corporis, ramus grandis, locus choro, & canticis deſtinatus. Etym.

Σκίασμα.ατος.τὸ. umbra, umbratio.

Σκιατροφία. uita umbratilis, cum quis in umbra degit ſemper.

Σκιατροφέομαι, uel σκιατραφέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι. nutrior in umbra, in umbraculis dego, ſolem non prodeo, Xenoph. Dicitur & περὶ τῶν ἡδυπαθούντων, ijsq; qui in delicijs umbraculorum aſſueti, aduri à ſole nolunt, Athen. Et uoce actiua ἐσκιατραφηκώς, pro ἐσκιατραφημένος. Bud. Com.

Σκιαυγεῖν. cæcutire, ἀμβλυώττειν.

Σκιδανός.ου.ὁ trachurus piſcis.

Σκιδαρός. tenuis, ἀραιός. exilis, rarus.

Σκίδιον.ου.τὸ. aſſula.

Σκίδναμαι. ſpargor.

Σκιερός.ου.ὁ. umbroſus.

Σκιθοπάζει.τὸ πρόσωπον. dimittit uultum. malim σκυθρωπάζει.

Σκίλημα. ariditas, σύμπτωσις.

Σκίλλα.ης.ἡ ſcilla, herbæ genus.

Σκιμαλίζειν. eſt prætentare digito an gallinæ oua conceperint. Item mediũ oſtendere digitũ, quo ſummus contemptus ſignificatur. Fuit enim priſci moris, ut ſi quos floccipenderent, aut inſigni contumelia, uel deformi conuicio afficerent, id obiectu medij digiti protenti, nõ autem compreſſi, denotarent. Alexan. Genial. lib. 4. cap. 26.

Σκιμβάζω.μ.άσω.π.ακα. claudico.

Σκίμβολος.ου.ὁ. fatuus, ſtolidus.

Σκιμβός.ου.ὁ. loripes, claudus.

Σκίμπιον. ſcipio, σκήπτων, σκίπων.

Σκίμπος. &

Σκίμπους.οδος.ὁ. ſcabellum, lectus humilis & mutilus, grabbatum.

Σκίμπτομαι. &

Σκίμπτω.μ.ίμψω.π.ιμφα. figo, innitor. Actiu. acc. uſ. iung.

Σκίναξ.κος.ὁ.ἡ. agilis uelox, ſaltabundus, σκιρτητικός. Nicand.

Σκίναρ.ρος.τὸ. fœtura, γέννημα, apud Nican. ἀπὸ τοῦ σκιρτᾶν: σκήνωμα.

Σκινάψός.ου.ὁ. inſtrumentum muſicum, legitur & κινδαψός.

Σκινδαλαμός, uel σκινδαλμός.ου.ὁ. aſſula. fragmẽtum minutum quod à pẽnis raditur. ac lignis τὸ λεπτότατον ξύσμα τῶν καλάμων καὶ ξύλων, ac propriè fragmẽtum ſeu aſſula, in longũ potius quàm in latitudinẽ diſiecta. Inde pro nugis & quiſquilijs, Ariſtophan. λεπτολογία. Hinc etiam Pallada Epigram. lib. 2. uocat Nicoſtratum quendam inſignem nugatorem σκινδαλομορφράστην quaſi ſubtiliter deblaterantẽ aut nugaciter ſubtilia diſſerentem dixeris.

Σκινδαλαμοφράστης.ου. qui meras argutias crepat, ſubtilitates effutiens. Epig.

Σκινδαρεύομαι.

Σκινδαρίζειν. & σκινθαρίζειν. medio digito naſũ alicuius fodere, & ferire. Euſt.

Σκινθίζομαι. calcitro, λακτίζομαι.

Σκινίς ίδος.ἡ. umbra piſcis, qui & σκίαινα Gal. de aliment.

Σκιογραφία.ας.ἡ. prior deſignatio. lineamentũ primum picturæ.

Σκιοειδής. umbratilis.

Σκιόεις.εντος ὁ. amplam umbram faciens, obſcurus, opacus.

Σκιόθηρον.τὸ. locus captandæ umbræ idoneus. Et σκιόθηρα inſtrumẽta quędã mathematica ſunt, Plutarchus in Marcel. Vide σκιαθήρας.

Σκιομαχία.ας.ἡ. idem quod σκιαμαχία.

Σκιόποδες.οἱ. uide σκιάποδες.

Σκίουρος.ου.ὁ. ſciurus, animalculum quod cauda ſibi umbram facit. Meminit eius Aelianus, & Oppianus

Opp[illegible] is lib. 2. de uenatione.
Σκιόωντο.inumbrabantur.
Σκιπνᾶιος. ὁ. ὁ. ueſpertinus, à σκνίψ, quæ culex eſt, uel à κνέφας, apud Theocritum.
Σκίπον.baculus, ſcipio. Etym. uide σκίμπιον.
Σκιπός. ὁ. ὁ. ſordidus, auarus. malim σκιπὸς, ut infrà.
Σκίπτω. pungo.
Σκίπων. ωνος. ὁ. idem quod σκίπον.
Σκίπωσις. ιος. idem. item radius.
Σκιρὸν. τὸ. umbraculũ uel umbella erat Athenis per quam ex arce deſcẽdentes cõtulerant ſe in locũ σκίρον appellatum. de quo cõſule Harpo.
Σκίρος. ſordes abominanda. Etym.
Σκιρός. ὁ. aſſula. Vtitur Vitruu. pro fragmentis quæ marmorarij ex operibus deijciunt, σκινδαλμός.
Σκιρόω. ualde ſordeo.
Σκίῤῥον. τὸ. ſquallor & ſordes caſeorum.
Σκιῤῥοφοριὼν. ῶνος. ὁ. Martius menſis, παρὰ τὸ φέρειν σκίῤῥαν ἐν αὐτῷ τὸν Θησέα, ἤγουν γύψον. ὁ γὰρ Θησεὺς ἀπερχόμενος μετὰ Μινωταύρου τὰς Ἀθήνας ποιήσας ἐκ γύψου ἐβάσταζεν. Etym.
Σκίῤῥα, uel σκίῤῥος. terra alba ut gypſus.
Σκίῤῥος. ὁ. ὁ durities, dura hepatis diſpoſitio, affectio in aliqua muliebrium locorũ parte facta, quæ tactui non cedit, inęqualiter tumet, & ſine dolore plerunque eſt. Quid autem differat à σκλήρωμα, uide paulò inferius.
Σκιῤῥόω. induro, σκληρύνω, obdureſco.
Σκιῤῥώδης. εος. ὁ. ἡ. durus, aridus.
Σκιῤῥωθεὶς. έντος. ὁ. induratus, qui fecit callum.
Σκίῤῥωμα. ατος. τὸ. idem quod σκίῤῥος.
Σκιρτάω. μ. ήσω. π. ηκα. exulto, ſalio, ſalto, inſulto. Neutr. abſol.
Σκίρτημα. ατος. τὸ. laſciua ſaltatio.
Σκίρτης. claſſis ſeu cohors uirorum ſexcentorũ, qui priuatim militabãt, non cum alijs Lacedæmonijs. Etym.
Σκιρτικός. ὁ. ὁ. petulcus, id eſt ſaltator.
Σκιρτοκώδης. ὁ. ὁ. laſciuus ſaltator, qui petulantius ſaltat.
Σκίρων. ονος Sciron uẽtus, qui & Caurus ab Athenienſibus dicitur, quoniã ſpirat à ſaxis quæ Sciron latro incoluit, quem Theſeus interemit.
Σκίταλοι. οἱ. nihili homines & mali.
Σκιτάλιον. corbis è palmeis uirgis contexta.
Σκίφος. εος τὸ. gladius apud Aeoles.
Σκιώδης. obſcurus, umbroſus. Plutarch.
Σκλέω. areo.
Σκλῆμα oſſis exſiccatio.
Σκλῆναι. tabeſcere. macerari. à σκλῆμι uerbo inuſitato, unde apud Alciphron. ἀποσκλῆναι λιμῷ, famæ confici.
Σκληραγωγία. ſeuera educatio, diſciplina.
Σκληραγωγῶ. durè tracto, duriter exerceo, durè & illiberaliter, ac minime indulgenter educo.
Σκληραύχην. ενος. ὁ. σκληροτράχηλος.
Σκληρόδερμα cruſta intecta.
Σκληροκαρδία ας. ἡ. duritia cordis.
Σκληρόκηροι δέλτοι libelli qui ob ceræ duritiem difficulter inſcribuntur, diu autem quæ inſcripta ſunt, retinent. Suid.
Σκληροκοίλιος. laborans duritie uentris.
Σκληρός. ὁ. ὁ. durus, ſtrigoſus, rudis, craſſus, aſperus, auſterus. Item fauorum uitium cum putreſcunt.
Σκληρόσαρκα τὰ. quæ durioris carnis ſunt.
Σκληρότης. durities, ruditas.
Σκληροτράχηλος. ὁ. ὁ. duræ ceruicis.
Σκληρότριχα. τὰ. quibus duri pili.
Σκληροφθαλμία morbus oculi, quãdo præ duritie palpebræ uix è ſomno aperiuntur, ſordesq́; in angulis ſubſiccæ remanent, oculiq́; proptérea ſubruffi. lippitudo durior.
Σκληρυνάν. areſacere, oſcitare, pandiculari.
Σκληρύνομαι. indureſco.
Σκληρυντικός. ὁ. ὁ. indurans.
Σκληρύνω. obduro. Actiu. accuſ.
Σκλήρωμα. duritia, mola uteri apud medicos, duriuſculus tumor, in aliqua muliebrium locorum parte factus à diutinis & permanentibus inflammationibus, ac æquali tumore creſcens, tactuiq́; minus repugnans, quiq́; cum mediocri dolore ſentitur, cum in Σκίῤῥῳ contra fiat, qui tactui nõ cedit, inæqualiterq́; tumet, ac doloris expers eſt.
Σκληφρός. ὁ. ὁ dicitur qui eſt attenuato & exhauſto corpore, ὁ σκληρός, καὶ παρηβηκώς, ὁ τὰ σκληρὰ φέρειν δυνάμενος. Suid. exilis, macer, ſtrigoſus.
Σκνιπός. ὁ. ὁ. ſordidus, auarus. σμικρολόγος. ſupra ſcribitur σκιπός.
Σκνιφός. ὁ. ὁ qui eſt hebeti uiſu. Itẽ σμικρολόγος καὶ ῥυπαρός. παρὰ τοὺς σκνίπας, id eſt à uolucribus uermiculis minimis, & ligna erodentibus.
Σκνίψ, pro κνίψ. uermiculus erodens ligna, culici ſimilis: & culex.
Σκοίθης. ὁ. calumniator, loquax, facundus.
Σκοιός. ὁ. ὁ. fortis, mollis, uarius, tenebroſus. σκοιὸν (inquit Heſych.) ἰσχυρὸν, δασὺ, μαλακὸν, βαθὺ, μέγα, χλωρὸν, ποικίλον, σύσκιον.
Σκοληκοῦσθαι. τὸ. σκωληκοῦσθαι.
Σκοληκοτόκα ἡ. uermipara.
Σκολιά. τὰ. carmina conuiualia, ſic dicta, quòd non quiuis ea caneret, ſed eruditi duntaxat.
Σκολιός. οῦ. ὁ. obliquus, tortuoſus, malignus, importunus, inæqualis.
Σκολιότης. ητος. ἡ. tortuoſitas.

Σκολόπαξ. gallinago, ut Gaza uertit apud Ariſtotel. aliàs legitur ἀσκολόπαξ.

Σκολόπενδραι. centipedes. De ſcolopendra uide Aelianum Nicandrum, & Ariſtot. Gaza uertit centipedem & centipedam, tam pro marina quàm pro terreſtri in Ariſtotele.

Σκολοπίζω. μ. ίσω figo palum, crucifigo.

Σκολοποειδὴς. τὸ. cruciforme Theophraſt. tale fico folium tribuit.

Σκόλοψ. uel σκώλοψ. οπος. ὁ. palus, lignũ fixum, erectum, acies, acumen. Heſych.

Σκολομαχαίριον. τὸ. ferramentum chirurgicũ ad paxilli effigiem accedens, ut ratio nominis loquitur, cuius in excidendis uerrucis formicisq́; radicitus, uſus erat.

Σκολύθριον. ου. τὸ. ſcabellum, ſedicula.

Σκόλυθρος. ου. ὁ. illiberalis, ſordidus.

Σκόλυμος. ου. ὁ. cardui ſpecies. Plin. lib. 20. cap. 23.

Σκολύπτω. euello, κολούω.

Σκολύφρος. ὁ. durus, difficilis, operoſus, tetricus.

Σκομβρίδες. αἱ. piſcium genera.

Σκομβρίζω. μ. ίσω. π. ικα. muſſito, & laſciue ludũ quendam exerceo, γογγύζω.

Σκόμβρος. ſcõbrus piſcis apud Aelian. & Ariſtot.

Σκοπάρχης. ου. ὁ. præfectus ſpeculatorum.

Σκόπελος. ου. ὁ. ſcopulus, hoc eſt, ſaxũ eminẽs à ſpeculando dictus, οἱονεὶ σκοπιατίς.

Σκοπέομαι &

Σκοπέω. μ. ήσω. π. ηκα. conſydero, animaduerto, contemplor, ſpeculor, σκέπτομαι.

Σκοπή. ῆς. ἡ. &

Σκοπιά. ᾶς. ἡ. ſpecula, ſcopulus.

Σκοπιάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. &

Σκοπιάζω. &

Σκοπιωρέομαι. è ſpecula contemplor, ſpeculor, obſeruo.

Σκοπιωρὸς. qui è ſpecula contemplatur & obſeruat. Transfertur etiã ad alia. Dicitur & σκοπιήτης, pro eodem.

Σκοπός. οῦ. ὁ. cuſtos, ſpeculator, explorator. Item ſpeculatio, cõſideratio, mens, propoſitũ, quod Latinis uno uocabulo cogitatio dicitur, Vnde ἐκ τοῦ σκοποῦ, id eſt præter propoſitum, præter intentionem & conſilium, abſurde, ab re. Item & propoſitum ſagittariorum, quem ſcopolum Tranquillus uocat. Bud Com. Vide in Chil. Eraſ. Scopo aberrare, Scopum attingere, Scopo nullo propoſito iaculari.

Σκορακίζω. μ. ίσω. π. ικα. uitupero, cõuicior, exinanio, mitto in eremum, ad coruos mitto, in malam crucem mitto, profligo, eijcio, damno, odio perſequor.

Σκορακισμός. οῦ. ὁ. uituperatio, contumelia, reprobatio, impoſtura.

Σκορδινᾶσθαι. protendere membra cum oſcitatione, capite grauari, pandiculare.

Σκορδινισμός. οῦ. ὁ pandiculatio, apud Galen.

Σκορδύλη. ἡ. ſcordula piſcis, ut Gaza uertit apud Ariſtotel.

Σκορδύλος. ου. ὁ. ſcordylus piſcis, quem Cordillam uocat Plin.

Σκορδάλμη. nidor, allium cum muria tritum, accrementum. Vide in Chil. Eraſmi.

Σκοροδίζω. ante pugnam gallinaceos allijs præmunio.

Σκόροδον. ου. τὸ. allium. Vnde σκορόδιον, caulis allij, uel ipſum allium.

Σκοροδών. ῶνος. ὁ. allietum.

Σκορπιάτος. ου. ὁ. qui natus eſt in ſcorpione.

Σκορπίομαι. aſper ſum, irrito.

Σκορπίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſpargo, diſcutio, diſſipo.

Σκορπιοπληκτής. οῦ. ὁ percuſſus à ſcorpione.

Σκορπίος. ου. ὁ. ſcorpius. παρὰ τὸ σκορπίζειν τὸν ἰόν. uel παρὰ τὸ σκαιῶς ἕρπειν. Eſt & piſcis nomen apud Ariſtotel. à Gaza uertitur ſcorpius: ut pro fœminino σκορπίς. ἡ. apud eundem, ſcorpio. De ſcorpijs inſectis, uide Nicandrum & Aelianum, & in Chil. Eraſ. Scorpiũ pro perca, Scorpius ſub omni lapide. Itẽ cincinnus criniũ in acumen definẽs, idq́; in pueris, ut in fœminis κόρυμβος: in uiris κρώβυλος. Thucyd. ſcholi.

Σκορπιαίνεσθαι. exaſperare, inſoleſcere.

Σκορπίουρος. ου. herba cuius radix aſſimilis ſcorpij ſpiræ, quaſi ſcorpij cauſa.

Σκορπιοῦσθαι. idem.

Σκορπισμός. οῦ. ὁ. diſperſio.

Σκορπιώδης. εος. ὁ. ἡ. pernitioſus, ueneroſus, aſper, ad iracundiam pronus.

Σκοταῖος. ου. ὁ. &

Σκοτεινός. οῦ. ὁ. tenebroſus, tenebricoſus. Sic appellatus eſt propter obſcuritatem ſcriptorum Heraclitus Epheſius. Cicer. De fin. 2. c. 5

Σκοτεύω aufugio, ἀποπετεύω.

Σκοτία. ας. ἡ furia, tenebræ, & τρίγλυφον.

Σκοτίας. ου. ὁ. tenebrio, fugitiuus.

Σκοτίζω. μ. ίσω. π. ικα. obſcuro. Actiu. accuſ.

Σκοτικὸς λόγος. qui factus eſt inter coriarios.

Σκότιος. ου. ὁ. ex occulto coitu & illegitimis nuptijs natus, ex rapta natus. σκότιος autem Scotius uiri nomen. Cyrillus.

Σκοτοδινιάω. μ. άσω. obtenebreſco, hallucinor, ſic defatigor ut uidere nequeam, faſtidio corripior, uertiginem patior, à σκότος καὶ δίνη ἡ συστροφὴ quæ duo Naziaz. eleganter in Epitaphio coniunxit: σκότος καὶ δίνη πλήρους καὶ τὴν ὄψιν, καὶ τὴν ψυχὴν ἐκ τοῦ θάμβους.

Σκοτόδινος. tenebricoſa uertigo, apud Hipp.

Σκοτόμαινα. noctis epitheton eſt, in qua inſaniãt & furant

Σκόπητα: la nota numeral y, que vale 90. en el alfabeto. V. Gramat. de Padua f. 322.

& furant agitenturq; cœleſtia. Etym.
Σκοτομήνη. ης. ἡ. nox illunis, hoc eſt luna carens, obſcura, turbulenta, tempeſtuoſa.
Σκοτομηνία. ας. ἡ. obtenebratio lunæ.
Σκοτομήνιος. ου. ὁ. obſcurus, ut nox.
Σκότος. ου. τό. uel Atticè ου. ὁ. tenebræ.
Σκοτόω. μ. ώσω. π. ωκα. obtenebro. Actiu.
Σκότωμα. ατος. τό. uertigo, cum uel tenebræ oculis obuerſantur, uel rotari omnia uidentur.
Σκοτωματικός. uertiginoſus.
Σκυαρπάζω. turbo.
Σκύβαλα. τά. rudera.
Σκυβαλίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. reprobor, in nihilum redigor, abijcior.
Σκυβαλισμός. ου. ὁ. reiectamentum, reprobatio, ἐκφαυλισμα.
Σκύβαλον. ου. τό. ſtercus, durius ac aridius & quaſi in nucleos diuiſum, aut quod canibus expoſitum eſt, quiſquiliæ, quaſi κυσίβαλον. Item frumenti purgamentũ, quod acus Latinis dicitur. Item reliquiæ, putamentũ, reijculamentum.
Σκυβελίτης οἶνος. uinum quod ſuapte ſponte ex uuis paſſis difluit. Aetius lib. 9.
Σκυδίζω. calcitro, λακτίζω.
Σκυδμαίνω. μ. ανῶ. σκύζομαι. triſtor, iraſcor. Propriè de leonibus ob catulos abreptos in iram concitatis ἀπὸ τοῦ σκύμνου, καὶ τοῦ μαίνειν.
Σκύδνος. conuicium, ira, triſtitia.
Σκυζᾶν. canire, (ut uertit Gaza in Ariſtotele) & de canibus dicitur, cum furore quodam in Venerem rapiuntur.
Σκύζομαι. μ. ύσομαι. π. υσμαι. idem σκυδμαίνω.
Σκύζω. idem. Etym.
Σκύθαινα. fabula.
Σκύθιζε σκύζεσθαι. iraſci, uultu triſti & obnubilo incedere.
Σκυθικαί. αἱ. genus calceamenti.
Σκυθοπιεῖν. Scythicè bibere, merum uinum intemperanter bibere.
Σκῦθος. genus poculi.
Σκυθοτοξότης. ου. ὁ ſagittans Scythicè.
Σκυθράζω. σκυθρωπάζω.
Σκύθραξ. adoleſcens, μεῖραξ, ἔφηβος.
Σκυθρός. ου. ὁ. moleſtus, triſtis, συννὸς τὰς ὄψεις.
Σκυθρωπάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. præ triſtitia eo demiſſis oculis, auſteritatis prætextu aliqd ago, Scythico ſum uultu. Vel παρὰ τὸ σκύζομαι καὶ ὤψ, ωπός, uel quaſi χυτρωπός, παρὰ τὴν χύτραν, ὁ ἀφανὲς πρόσωπον κεκτημένος. Depon. abſol.
Σκυθρωπάζω. μ. άσω. π. ακα. idem. Neutr.
Σκυθρωπασμός. triſtitia, ſupercilium, Plutarch.
Σκυθρωπός. ου. ὁ. καὶ
Σκύθρωψ. ωπος. ὁ. uehemẽtius eſt quàm triſtis, ut intelligatur nõ qui doleat, ſed qui uultu ſit inamœno & ſeuero, auſterus nimirum & tetricus.
Σκῦλα. mortuorum manubiæ prędaúe ac ſpolia, ſicut λάφυρα, uiuorum.
Σκυλαῖαι. αἱ. idem, πανοπλίαι.
Σκυλακεύμα. canina ſoboles.
Σκυλακεία. admiſſura, ſiue nutricatio catulorum, grex catulorum.
Σκυλακεύειν. τὰς κύνας. τὸ ἐμπιπλάναι σκυλακ(κων.
Σκυλάκευμα. τος. τό. catulus. Epigr.
Σκυλάκιον. ου. τό. canis, σκύλαξ. Gaza in Ariſtotel. uertit catellus.
Σκυλακώδης. εος. ὁ. ἡ. inuerecundus, caninus.
Σκύλαξ. κος. ὁ. ἡ. catulus, propriè luporum canũq; quaſi χύλαξ, ἀπὸ τοῦ ὑπέχειν τὴν ὑλακήν. Item catena ferrea, teſte Polluce.
Σκυλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſpolio, prædor.
Σκυλία. caniculæ piſces, ut Gaza uertit in Ariſtotele. meminit & Aelianus.
Σκύλλα. ης. ἡ. ſcylla monſtrum marinum.
Σκύλλαρον. ου. ſcylla parua.
Σκυλλέω uello, unguibus traho, aut lacero.
Σκύλλομαι. uexor.
Σκυλλοπρόσωπος. ου. ὁ. impudens.
Σκύλλος. σκύλαξ.
Σκύλλω. μ. υλῶ. uexo, moleſtus ſum. Actiu. accuſ.
Σκυλμαίνω. iraſcor, σκυδμαίνω.
Σκυλμός. ου. ὁ. uexatio.
Σκυλοδέψιος. ου. ὁ. corij tinctor.
Σκῦλον. ου. τό. ſpolium, exuuium, pannus lacer, pellis, exuuiæ.
Σκύλος. idem.
Σκυμαλίζειν. σκιμαλίζειν.
Σκυμνεύω νεβρούς. alo hinnulos.
Σκύμνος. ου. ὁ. catulus leonis, pullus. Lucret. lib. 5. At catuli pantherarũ ſcymniq; leones. Gaza in Ariſtotele uertit catulum.
Σκυμνός. catulus aliorum animalium quàm leonum. Etym.
Σκυνίον. ſupercilium, τὸ ἐπάνω τῶν ὀφρύων. idem quod ἐπισκύνιον. Nicand.
Σκυνίζω. calcitro.
Σκύπφος. ὁ. ſcyphus. Bayf.
Σκύρβιον. τό. cepa, κρόμμυον.
Σκυρθάλια. ας. ἡ. adoleſcentia.
Σκυρθάλιος. ου. ὁ. adoleſcentulus, νεανίσκος.
Σκυρίπτω. cornu peto, κερατίζω, κυρίττω.
Σκῦρον. ου. τό. erythrodonum, iſatis. Nicand.
Σκύρος. ου. ὁ aſperitas, ſalebra minuta, fruſtula quę exiliunt ex marmore dum inciditur, λατύπη, πόρος, ſcyrrhus. Eſt etiam inſulæ nomen & urbis, quoniam argilloſæ ambæ. Etym. Hanc inſulã ait Stephanus olim Pelaſgos & Cares inhabitauiſſe, Eſtq; una ex Cycladibus teſte Plinio,

antea Syphnus Meropia & Aris nominata.

Σκυϛωτός. præruptus, aſper, ἀπόκροτος.

Σκυτάλη. ης. ἡ. mus araneus. Item ſcutica, hoc eſt flagellum ex pelle factum. Item pera ex corio. Item caterua equeſtris. Eſt quoq; tabula in qua ſcripta ſontium delicta proponebãtur. Item ſurculus loricatus, quod genus epiſtolæ erat apud Lacedæmonios, de quo Gell. lib. 17. cap. 9. item baculus, uirga, eſt etiam ſerpẽtis genus. Etym. uide in Chil. Eraſ. Triſtis ſcytale. de Scytale item ſerpente uide Aelian. & Nicand.

Σκυταλίδες. qui ſubſunt articulis condyli, uel nodi. Eſt etiam genus animalculi. apud Alexandrenſes genus cancri marini aut ſquyllæ. Item uas quoddam in naui.

Σκύταλον. ου. τὸ. genus teli, quæuis uirga, & ſcutica, τράχηλος.

Σκυταλόομαι ligno uerberor. Etym.

Σκυταλωτός uirgatus. Etym.

Σκυτεῖον. ου. τὸ. ſutrina.

Σκυτεύς. έως. ὁ. coriarius, cerdo, ſutor.

Σκυτίζω. μ. ίσω. π. ικα. lacero.

Σκυτική. ῆς. ἡ. ars coriaria.

Σκυτίνη. præcinctum pelliceum.

Σκύτινος. ου. coriaceus.

Σκυτοδεψέω. μ. ήσω. π. ηκα. tingo pelles. Neut.

Σκυτοδέψης. ου. ὁ. &

Σκυτοδεψός. οῦ. ὁ. tingẽs & ſubigẽs pelles, σκυτεύς.

Σκύτος. εος. τὸ. corium. & ut inquit Petronius omnis cutis eſt quę inter tendones colli patet. Quidam uero dicunt medullam dorſualem ſiue dorſi: quidã rurſus quicquid eſt inter frontem & ſupercilia. quidam occiput ſeu neruum ceruicis, alij capitis cutem. unde & caput quoque ſignificat. Etym. Vide in Chiliad. Eraſmi: σκύτη βλέπειν.

Σκυτοτομέω. μ. ήσω. π. ηκα. exerceo artem incidendi corium. Neutr. abſol.

Σκυτοτομική. ῆς. ἡ. ars ſutoria.

Σκυτοτόμος. ου. ὁ. inciſor corij.

Σκυτώδης. εος. ὁ. alueo tumens.

Σκύφος. ου. ὁ. ſcyphus. σκύπφος, Athenæus, apud Bœotos cadus, teſte Polluce.

Σκωληκίζεσθαι. inſtar uermium moueri.

Σκωληκίζοντες μύουροι. pulſus uermiculantes, id eſt qui minuuntur.

Σκωλήκιον. ου. τὸ. uermiculus.

Σκωληκιῶντα. ὦτα. τὰ. uermiculantes aures apud medicos.

Σκωληκόβρωτος. ου. ὁ. à uermibus exeſus.

Σκωληκοειδής. έος. ὁ. uermiformis, ut Gaza uertit in Ariſtotele.

Σκωληκοῦσθαι. uermiculari, id fit cum enatis uermiculis ſegetes & arbores infeſtantur.

Σ K.

Σκώληξ. ηκος. ὁ. uermis, ut Gaza uertit ex Ariſto.

Σκώληκες ἐκ τῶν δλγύδρων. οἱ. coſſi, ſic idẽ in Ariſto. interpretatur eos quos pici martij uenãtur. Vermis Indicus mirabilis ab Aelian. ſcribitur.

Σκωληκοτόκα. τὰ. quæ uermẽ pariunt, Gaza in Ariſtotele transfert uermipara.

Σκωλοβάτης. uermiculus quidam.

Σκωλοβατίζειν. apud Epicharm. dicuntur, qui ligneo pede innitũtur claudi: uel qui grallatoria pertica incedunt, à Plauto grallatores dicti.

Σκῶλον. ου. τὸ. impedimentũ in itinere, ſcandalũ, offendiculum.

Σκῶλος. ου. ὁ. palus, ſpina. eſt etiam urbs Bœotiæ hoc nomine. Etym.

Σκώλοψ. idem, σκόλοψ.

Σκωλύπτομαι. uolutor, obliquo tractu moueor, σκωλίως κινέομαι Nicand.

Σκῶμμα. ατος. τό. cauillum, ſales, dicterium, conuicium, ſalſe dictum, feſtina dictio cum amenitate mordax autore Rufiniano. uide χαριεντισμός, & Ammon. diſtinguentem à γέλοιον. &c.

Σκωμμάτιον. ου. τὸ. cauillum.

Σκῶπες. οἱ. bubones quæ ſunt aues nocturnę ex genere noctuarum. Ab alijs uocantur aſiones, quarum alterum genus ἀεισκῶπες. id eſt, ſempaſiones appellantur, utroq; uocabulo compoſito. Dicitur autẽ παρὰ τὸ σκαιάν ὄπα ἔχειν, κεκόφωνοι γάρ. Athenæus ſaltatione capi ſcribit, quemadmodum & ὦτος. unde σκώψ ſaltatio uarijs motibus ad iſtarum auium imitationẽ, & uerbum σκώπτειν, hoc eſt alterum imitando illudere. Vide σκώψ. Gaza in Ariſtotele uertit aſionem, meminit & Aelianus.

Σκώπευμα geſtus eſt manus ad frontem oppoſitæ, ut melius diſpiciatur aliquid.

Σκώπτης. ου. ὁ. cauillator, deriſor.

Σκωπτικός. οῦ. ὁ. cauillis ualens.

Σκωπτόλαι. οἱ. qui cauillis & ſcommatibus gaudent, φιλοσκώμμονες.

Σκώπτω. μ. ψω. π. φα. cauillor, ſales dico, dicteria iacio. παρὰ τὸν σκῶπα. Etym. accuſ. aut mediante præpoſitione εἰς.

Σκῶρ. τὸ σκατός. merda.

Σκωραμίς ίδος. matula, ᾗ ἀποπατοῦσι.

Σκωρία. ας. ἡ. ſcoria, fæces metalli.

Σκώψ. auis loquax & imitatoria. παρὰ τὸ σκαιὰν ἔχειν ὄπα. Etym. uide σκῶπες.

Σμάραγδος. ου. ὁ. ſmaragdus.

Σμαραγέω. μ. ήσω. π. ηκα. reſono, ſtrido, crepo, λάμπω. Neut. accuſ.

Σμαράσσω, pro μαράσσω. luceo, ſplendeo.

Σμαρίς. ίδος. ἡ. genus puſilli piſcis. Quidã mænidas eſſe putant. Gaza in Ariſtotele uertit cerrũ piſcem ex mænarum genere.

Σμέλιον. ου. τὸ. culter eſt ſutorius, quo coriũ ſcinditur.

Σμερδαλέος. ου. τὸ. terribilis, horrẽdus, formidandus, τοῖς μέρδουσιν ὃ ἐστι βλέπουσι καταπληκτικός, ut Iliad. υ. interpretatur Euſt.

Σμερδνόν. terribiliter.

Σμερδνός. οῦ. ὁ. σμερδαλέος.

Σμέρδνος ου. τὸ. robur, impetus.

Σμέω. purgo, abſtergo, percutio.

Σμῆγμα. ατος. τὸ. σμῆλη, ſaponem uocant.

Σμηκτικός. ου ὁ habẽs uim abſtergẽdi purgandiq́;.

Σμηκτὶς γῆ. cimolia, Hippoc.

Σμήλη. ης ἡ. ſapo, ſmegma. quod purgat, à σμήχω.

Σμηλακέω. μ. ήσω. π. ηκα loquor. φωνῶ.

Σμήνιον ου. τὸ. propolis, id eſt cera durior.

Σμηνοδόκος. ου ὁ. qui recipit apũ examen. Item proprium uiri nomen.

Σμηνοκόμος. ου. ὁ. apiarius, μελισσουργός.

Σμῆνος. εος. τὸ. alueare, apiarium, examen.

Σμῆξις. ιος ἡ purgatio. itẽ plaga, percuſſio, ictus,

Σμῆριγξ, capillus, crinis. Etym.

Σμήρινθος. ου. ὁ. funiculus & auis genus.

Σμήχω. μ. ήξω. π. ηχα. abſtergo, purgo. à σμῶ τὸ καθαίρω. Actiu accuſ.

Σμικρολογία. ἡ. turpis parſimonia, ſordes, parcitas.

Σμικρολογοῦμαι. anxie nimiũ minutiſſima quæq; inquiro, anxie & ſcrupuloſe circa uilia & ſpernenda occupor, de aſpernabilibus laboro, uel accuratè diſputo.

Σμικρολόγως. auarè, perparcè, tenaciter.

Σμικροπρέπεια. ας. ἡ humilitas.

Σμικροπρεπής. έος. ὁ. ἡ. humilis.

Σμικρός. οῦ. ὁ. paruus.

Σμικρότης. ητος. ἡ. paruitas.

Σμικρύνω. μ. υνῶ. imminuo. Actiu. accuſ.

Σμιλεύματα. τὰ. raſuræ quæ ſcalpello abradũtur.

Σμίλαξ ακος. ὁ. hedera genus. taxus arbor uenenoſa, cuius meminit Nicander.

Σμίλη. ης. ἡ. cœlum, ὀβελός, ſcalpellum, culter ſutorius, medicum ferrum.

Σμιλίον. τὸ σμελίον, cœlum uel ſcalprum.

Σμίλλα. ligo, δίκελλα.

Σμίνθα. ης. ἡ. mus domeſticus lingua Cretenſiũ, qui & σμίνθος dicitur.

Σμινθεύς. έος. ὁ. cognomen eſt Apollinis à loco ubi colebatur, uel à muribus interfectis. Hiſtoria eſt apud Euſtat. & Scholaſt. Hom. Iliad. α.

Σμίνθος. ου. ὁ. mus. Epigr.

Σμίνθουρος. caudam mouens, adblandiens.

Σμῖνον. τὸ. ligo, bipennis apud Nicand.

Σμινύη. ης. ἡ. dolabra, uel bidens, aut ligo.

Σμιρίς. ίδος. ἡ. lapis quo expoliuntur gemmæ, & uitrum ſcinditur à uitrearijs.

Σμογερός. οῦ. ὁ. durus, malus, inſidiator.

Σμοιός. οῦ ὁ. difficilis, terribilis, triſtis.

Σμοκορδόω. μ. ώσω. π. ωκα. mulieres orno.

Σμορδόω. μ. ώσω. π. ωκα. coëo, συνουσιάζω.

Σμυγερόν. οῦ. τὸ. laborioſum & turpe. ἀπὸ τοῦ σμύχω τὸ καίω, ardens à σμύχομαι. Euſt. Iliad. χ.

Σμυδρός. οῦ. ὁ. candens ferrum, pro μυδρός.

Σμυκτήρ. naris. Σμυός. triſtis. σμοιός.

Σμύρνα. ης. ἡ. myrrha. eſt etiã nomen inſulæ. Ety.

Σμυρνίζω. æmulor myrrham.

Σμῦς. mus.

Σμύχομαι. μ. ύξομαι. π. υγμαι. ardeo. Depon.

Σμύχω. μ. ύξω. π. υχα. comburo, corrumpo.

Σμῶ. purgo, abſtergo, percutio.

Σμωδικόν. pharmacum ad uibices.

Σμωθύω. turbor, bullio.

Σμώττω. uerbero.

Σμῶδιξ. ικος. ἡ. uibex, liuor ex percuſſione.

Σμώνη. à uento ictus, ſeu percuſſio. Etym.

Σμώχειν. conuiciari, μετὰ σπουδῆς γογγύζειν.

Σοβάδες. αἱ. petulcæ, & perſequẽtes meretrices, inſanæ, ſuperbæ, inſtabiles.

Σοβαρεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. inſoleſco, & cum faſtu aliquid ago. (cax. Epigr.

Σοβαροβλέφαρος. ου. ſuperciliosſus, faſtuoſus, pro-

Σοβαρός. οῦ. ὁ. uenuſtus, diues, ſibi placens, ſuperbus, uultu & inceſſu tumorẽ animi & arrogantiam pręſe ferens. à σοβεῖν, quod alios repellat ac faſtidiat. Suid.

Σοβαρῶς. magnificè, ſtudioſe, diligenter.

Σοβάς. idem quod σοβαρός, & ſcortum.

Σοβέομαι. conſternor, & turbulẽter incedo, turbide me infero. Vnde σεσοβημένος, τεταραγμένος, turbidus, conſternatus & impotens animi.

Σοβέω. μ. ήσω. π. ηκα. improbe & inſolenter ingredior & obuios ſummoueo, inſequor, curo, Itẽ excutio, abigo, expello. ut σοβεῖν τὴν κόνιν, pulverem excutere, Xenoph. de ſtringendis equis loquens, de quo Bud. Com. Item compeſco, cogo gregem.

Σόβη. muſcarium caudæ equinæ.

Σόγχος. ſonchus, ſcariola, cicerbita.

Σοίθης. ὁ. loquax, arrogans, calumniator.

Σοῖο. tui, pro σοῦ, poſſeſſiuum à σός. at σέο primitiuum eſt à σύ. Ammonius.

Σόλοι. Soli, urbs eſt Ciliciæ, quæ poſtea Pompeiopolis dicta eſt. Eiuſdem nominis etiam eſt quędam in Cypro. Etym.

Σολοικίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſolœciſmum facio. Vide Laërtium lib. 1. in Solone.

Σολοικισμός. οῦ. ὁ. ſolœciſmus, ratio incõgrue cõſtructa Laërtius lib. 7. Hoc nomine ſignificatur quicquid fit perperã, nec recte nec ordine peragitur. ut σολοικισμὸς τῆς ἡδονῆς, Luciano. Aſinius Capito apud Gel. uocat imparem & in cõuenientem

nientem compoſituram partiũ orationis quæ per omnia partium orationis accidentiam. Exempla uide apud Donatum libello de figuris.

Σόλοικον. idem.

Σόλοικος.ȣ.ὁ.indiſcretus,ſuperbus,elatus,intemperans.

Σολοικοφανής.έος. τὸ. quod ſpeciem habet ſolœciſmi.Etym.

Σόλος.ȣ. ὁ.diſcus. σῶ γὰρ τὸ κινῶ. ferreus orbis, qui ſi lapideus erat,δίσκος uocabatur, ſin ferro fabricatus,σόλος. Vide δίσκος.apud Ammon.

Σόλυμοι.gens circa Ciliciam,nunc Iſauri ſunt.

Σόλων.ων☉.ὁ. Solon Athenienſium legislator.

Σομφός.ȣ.ὁ σομφώδης, ἐπὶ χρωμάτων τὸ φαιὸν λέγεται σομφὸν παρά τισιν, τὸ μεταξὺ λευκοῦ καὶ μέλανος δηλονότι.

Σομφότης.ητ☉.ἡ.inanitas.

Σομφώδης.εος.ὁ.mollis,lax⁹. Heſych. σομφώδης (inquit)αἱ χαυνότεραι τῶν αἰγιαλῶν.

Σό☉.ȣ.ὁ.ſaluus,integer,ſanus,ſoſpes.

Σό☉.ὁ impetus,φορά,ὁρμή,ἀ σόω.

Σορα[ï]σμός.ȣ. ὁ.coaceruatio ac miſcella quædam, ex uarijs ac diuerſis idiomatibus.

Σορδισμός.ſolœciſmus.

Σορέλλη.dicterium in ſenes.nam σορὸς ſepulchrum eſt,τυμβογέρων.

Σορεύω.μ.εύσω.π.ευκα. cadauera cumulo, congrego.Neutr.abſol.

Σορηδὸν.ſimul,aceruatim,σωρηδὸν.

Σορωνίς.ίδ☉.ἡ.abies uetuſta.

Σοροβλέφαρ☉. ου. ὁ. ſuperbus, arrogans,à magnis ſupercilijs & adductis. paci loquendi formula utuntur Latini.

Σοροδαίμων.ον☉.ὁ.ἡ capularis dæmon, hoc eſt, ualde ſenex,ſepulchralis larua.Eraſ.in Chil.

Σοροπηγός.ȣ ὁ.pollinctor, Seneca deſignatorem uocat,νεκροθάπτης,ueſpillo.Ariſtoph. τοῖς σοροπηγοῖς τὴν μανίαν αὐτοῦ φράσω.Item capſularum quibus mortui efferuntur faber.

Σορός.ȣ ὁ.uel ἡ.urna,loculus,cumulus oſſium & cadauerum.Generaliter pro omni cumulo.

Σορίτης.ȣ.ὁ.ſyllogiſmi ſpecies,qui & Sorites Lat. & aceruualis,ſcribitur & σωρείτης.

Σός.σȣ.ὁ.tuus.

Σόσσος.ſtadium,διόπτρα, inſtrumentũ geometricum.

Σȣ̃.ἴθι τρέχε,ὅρμα.

Σοβλίζω.μ.ίσω.inſubulo,penetro.

Σȣ̃βος.ὁ.nomen animalis apud Aelianum & Oppianum lib.2.de Venatione.

Σȣ́νιον.ȣ.τὸ.Sunium promontorium Athenarũ.

Σȣ̃σα.τὰ.Suſa metropolis Perſidis.item lilia apđ Phœnicas,hoc eſt,λείρια,teſte Etym.

Σȣ̃σθε.ite,ὁρμᾶσθε.

Σȣ́σινον.ȣ.τὸ.oleum,unguentum,ex lilijs confectum,quod & κρίνινον,Etym.

Σȣ̃σις.motus,impetus,iter,curſus.

Σȣ̃σον.lilium,flos,apud Phrygas.Etym.

Σοφισμός. callida nimis & coacta interpretatio. ἡ βεβιασμένη ἐξήγησις.

Σȣ̃σο.uade,irrue.

Σοφία.ας.ἡ.ſapientia, conſilium. ſæpe accipitur pro aſtu & calliditate.σοφία in contemplatione uerſatur,φρόνησις in actu.

Σοφίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι.ſapienter loquor,de monſtro,fallo,impono ſermone,captioſè ago, deterreo.Item doceor ab alio.Depon.accuſ.

Σοφίζω.μ ίσω.π.ικα.doceo ſapientiam.

Σόφισμα.ατος.τὸ.fraus,deceptio, cautela, dolus. cõmentum,artificiũ,cauillum,calumnia,fraus compoſita,impoſtura,calliditas, inuẽtum, ars. Protagoras primus ſophiſma, his qui cõtentionis ſtudio delectantur,induxit.Laertius lib. 9. Cicero Academ. Quorum ſunt contorta & aculeata quędam ſophiſmata, ſic enim appellantur fallaces concluſiunculæ.

Σοφισματικός fraudulentus.

Σοφιστεύω.μ.εύσω.π.ευκα.doceo, philoſophor.

Σοφιστής.ȣ ὁ orator,pręceptor,ſapiens, deceptor quilibet artifex. Olim σοφισταὶ dicebantur philoſophi & ſapientiæ profeſſores,qui ut uult Cicero mercede docebant, deinde rhetores, poſtremo abijt nomen in inuidiam, ut σοφισταὶ dicerentur qui fictam quandam ſapientiæ ſpeciem iactarent. & σοφιστὴς Sophocli doctus citharœdus dicitur,& apud Eupolin,carminum cõdendorum peritus. Cic. Academ. Quis eſt nunc hic ſophiſtes. Sic enim appellãtur hi qui oſtentationis aut queſtus cauſa philoſophãtur.

Σοφιστία.ἡ.ſapientia.

Σοφιστικός.cauillator doloſus.

Σοφιστομανῶ.mire ſtudioſus ſum ſophiſtarum.

Σοφοὶ οἱ. apud ueteres dicebantur cuiuslibet opificij artifices,ut Iliad.ο. annotat Euſtathius, ſic σοφὸς ἤραρε τέκτων,ſic bonum citharœdum σοφιστὴν appellat Sophocles.

Σοφός.ȣ.ὁ.ſapiens,doctus,acutus,ſcitus. Itẽ aſtutus,callidus,uafer.Item bonus,utilis.Ammonius diſtinguit à συνετός.

Σοφοκλεῖς.οἱ.laudicœni,hoc eſt,qui propter cœnam ſibi pactam,orantem laudabant.

Σοφόω.μ.ώσω.π.ωκα.illumino.Actiu.

Σοφρονιστῆρες.dentes quos Auicenna dentes ſenſus uel intellectus appellat.Latini genuinos uocant,Ariſtot.κραντῆρας.

Σοφρόνȣς.ȣ.ὁ.prudens.

Σοφῶς.ſapienter,aptè.

Σοωναύτης.ȣ.fluuius iuxta Heracleã, tutiſſimos habens

habẽs & placidiſſimos portus quaſi ſoſpitator nautarum. Apollon. interp lib. 2. num. 35.

Σπάδιξ. ικος. ἡ. genus muſici inſtrumenti. Item auulſus è palma termes cũ fructu, & coloris puniceі ſpecies, Cel. li. 2. cap. 31. & lib. 3. cap. 9.

Σπάδιον. ου. τὸ. ſtadium, Dorienſum lingua.

Σπάδων. οντος. ὁ. ſpado, hoc eſt qui ui caſtratur. ἀπὸ τοῦ σπᾶν. conuellitur enim in ipſis neruus, qui genitale erigit. Eunuchus autem eſſe poteſt & natura.

Σπάδων. ἡ. contractio, ſpaſmus Hipp.

Σπαδωνισμός. caſtratio.

Σπάζω. μ. άσω. π. ακα. diuello, traho.

Σπάθα uel σπάθη. ης. ἡ. rudes, inſtrumẽtum quo ſpumam detrahimus. Item inſtrumentũ defenſorium, ut gladius. Item inſtrumentũ textoris, cuius pulſu tela arctatur denſaturq;. Sunt etiam σπάθαι coſtarum oſſa.

Σπαθάω. μ. άσω. π. ακα. conſumo, dilapido, τρυφάω, intemperanter ſuperbio, ſtudioſè laboro. ἀπὸ τοῦ συντόμως κινεῖν τὰς ὑφαντικὰς σπάθας. Item diſpergo, minuo, uacuo, mutilo.

Σπάθη. ης. ἡ. operimẽtũ palmulæ exterius, quod & ἐλάτη dicitur: apud Lycoph. remus. Pollux exponit σπάθην dici ἐξ οὗ κρέμανται οἱ τοῦ φοίνικος βάλανοι. cuius uſus eſt apud Herod. & Xenoph.

Σπάθημα. ατος. τὸ. denſitas, πύκνωμα.

Σπαθῖναι. οἱ. ceruorũ genus ab ἐλάφοις differẽs, uel ſpecie, uel cornib. uel magnitudine. Euſt. Iliad. θ.

Σπαίρω. μ. αρῶ. trepido, palpito, ſalio, efflo ſpiritum. Neut. abſol.

Σπαλακία. oculorum morbus, cæcitas.

Σπάλαξ. ακος. ὁ. talpa.

Σπαλίς. nouacula. ψαλίς.

Σπαλίσσομαι. turbor, laceror.

Σπαλίων. ονος. ὁ. machina bellica.

Σπάνη. ης ἡ paupertas, raritas, penuria, inopia.

Σπανία. idem quod σπάνις.

Σπανιάκις & σπανίως. rarò.

Σπανίζωμαι. &

Σπανίζω. μ. ίσω. π. ικα. indigeo, rarus ſum, rarus fio, corrũpo, perdo. σπανίζεσθαι tamẽ plus eſſe uidetur quã σπανίζω, ut χρῆσθαι plus eſt quam χρῆν. Ariſtoph. εἰ σπανίζεις ἀργυρίου μοι, hoc εἰς ἔρησιν ἔχεις.

Σπανίζων τῶν ἐπιτηδείων, egens neceſſarijs.

Σπάνιος. ου. ὁ. rarus, paucus.

Σπανιότατα. rariſſimè,

Σπάνις. ιος. ἡ. egeſtas, penuria, λεῖψις.

Σπανίως. raro.

Σπανόν. pretioſum, multa re dignum.

Σπανοσιτία. ας. ἡ. penuria annonæ.

Σπάομαι. σπάω, traho, ἀγρεύω.

Σπάραγμα. ατος. τὸ. laceratio.

Σπαραγματώδης. ὁ. iurgioſus.

Σπαραγμός. οῦ. ὁ. conuulſio. Actiu. accuſ.

Σπαράττω. μ. άξω. π. αχα lacero, uellico, dilanio.

Σπαργανίζω μ. ίσω. π. ικα. τὸ. σπαργανῶ.

Σπάργανον. ου. τὸ. faſcia, pannus quo inuoluũtur infantes, cunabula.

Σπαργανῶ. cunabulis, ſiue faſcijs inuoluo. unde Luc. de Criſto, καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτόν.

Σπαργάνωμα. σπάργανον.

Σπαργάνωσις. εως. ἡ. malum eſt quo mulieres iã recentes à partu laborant, cum ob lactis copiã mamillę tumefactę ſic diſtenduntur, ut redundantiam uix ferre queant.

Σπαργάω. μ. άσω. π. ακα. luxurior, auellor in aliqua re affectus, ſum in ſicco, doleo de re ablata, nimis ſum in edendo & luxuriãdo. Plato σπαργῶσαν καὶ θυμουμένην ὁρῶν τὴν ἀρχὴν οἷον ψάλιον ἐνέβαλεν αὐτῇ τὴν τῶν ἐφόρων δύναμιν. deſidero, appeto. Dicitur quoq; de uberibus lacte turgentibus.

Σπαργέω. μ. ήσω. π. ηκα. idem.

Σπαργή. ira, ὀργή.

Σπαρίζω. ſalto & moueor ut piſcis. Etym.

Σπαρνοπόλιος. ου. raros habens canos.

Σπάρνος. rarus, paucus, tenuis, diſperſus.

Σπάρος. piſcis genus. Etym.

Σπάρτη. ης. ἡ. filũ, linea carpentarij, rubrica, ſcirpus: ſed σπαρτὴ fœmininũ eſt à σπαρτός. Cyrill.

Σπαρτιάτης. Spartanus. Etym.

Σπαρτιάτις. ιδος. ἡ. Spartana mulier.

Σπάρτιον. ου. τὸ. ſpartum uel geniſta, funiculus.

Σπάρτον. ου. τὸ. funis, rudens.

Σπαρτοπόλιος. canities. In tragœdia autem uirili ſpecie nigra ac ſubpallida, in comœdia uero muliebri erat habitu ſpartopolios: canitiem & ipſa uerbotenus indicans, ſed inter iuniores perſonas, ut tamen intelligeretur aliquãdo meritorium ſcortum fuiſſe. Herm. in Plin.

Σπάρτος. ου. ὁ. ſpartus, paroxyt. Cyrillus.

Σπαρτός. οῦ. ὁ. ſeminatus. oxyton.

Σπάσματα. diſtentiones, conuulſiones.

Σπασμός. ου. ὁ. contractio, neruorum rigor ſiue diſtentio, conuulſio: propriè neruorum & muſculorum affectus eſt.

Σπαστικός. οῦ. ὁ. cui intus aliquid conuulſum eſt.

Σπαταγγίζειν. turbare.

Σπάταγοι. ſpatagi, genus echinorum apud Ariſtot. Gaza Græcam uocem relinquit.

Σπαταλάω μ. άσω. π. ακα, delicior. Neutr. abſol.

Σπατάλη. cibus, deliciæ, ἡ τροφή.

Σπατάλιον. ου. ornamentum fœminarũ, à σπάθη.

Σπάτειος. ου. ὁ. coriaceus.

Σπατίλη. ης. ἡ. excrementum, merda, retrimenta

quæ à

quæ à corijs detrahuntur, liquida humidaúe deiectio, apud Hippoc.

Σπάδος. εος. τὸ. corium, pellis.

Σπάω. μ. άσω. π. ακα. euello, conuello, traho. Item ſorbeo, ut haurientes pocula facere ſo lent. Athen. ὁ δ' ἀλέξανδρος λαβὼν ποτήριον, ἔσπασε μὲν γενναίως.

Σπείδω. μ. σπείσω. fundo, ἄχρηστον eſt uerbum. nã σπένδω in præſenti dicitur.

Σπεῖμα. funis.

Σπέος. ου. τὸ. ſpecus, antrum.

Σπεῖο. ſequere, ἕπου.

Σπεῖος, τὸ σπεῖος, uel σπέους. τὸ. ſpelunca.

Σπεῖρα ueſtimenta. Etym. ſuppara & ὑφάσματα, ἐξ ὧν τὰ ἱστία.

Σπείρημα. ſerpentis conuolutio. Etym.

Σπέρμα. δος. τὸ. indumentum ἱμάτιον.

Σπέλεθος. ου. ὁ. excrementum, ſtercus.

Σπέλης. muliebre ueſtimentum.

Σπέλλιον. ου. τὸ. Aeolice, armilla.

Σπεῖρα. ας. ἡ cohors, caterua, exercitus. Item ſpira, id eſt funis nauticus in orbem conuolutus, uel ſerpentum conuolutio. Nõnunquam pro opere piſtorio inuenitur. Orbis in ligno, inter prete Theodoro.

Σπειράομαι. μ. άσομαι. π. αμαι. cõtraho in ſpirã, ſicut ſerpens uel canis dormire uolens. Depon. abſolutum.

Σπειραχθέα τὰ. magna animalia uenenata, quod ijs ſpira caudáq; uelut oneri ſit apud Nicand.

Σπειρηδόν. in orbem, inſtar ſerpentis, cõuolutim, περιπεπλεγμένως. Suid.

Σπεῖρον. ου. τὸ. ueſtis uilis & lacera, uelum, indumẽ tum, inuolucrum.

Σπείρω. μ. σπερῶ. π. ἔσπαρκα. ſemino.

Σπειρώδης. εος. ὁ. ἡ. multa huius inuolucra, πολλὰ ἔχον σπεῖρα, ἤγουν εἰλήματα Nicand.

Σπείσασθαι inducias facere. Cic. ad Atticũ. lib. 15.

Σπεῖσις. ἡ. libatio, σπονδή.

Σπεκλοῦν. ſonitum edere in coitu, coire. Vide σπλεκοῦν.

Σπέλεθος. ſtercus.

Σπενδεῖον. ου. τὸ. σπονδεῖον.

Σπενδίσκω. libo, ſacrifico.

Σπενδή. libamen.

Σπένδομαι. paciſcor, fœdus ſancio, fœdus ico, re concilior. Depon. accuſ. ut σπένδομαι σπονδάς, καὶ σπένδομαι τόδε. hoc eſt inducijs pactis permitto & concedo.

Σπενδοποιοῦμαι. idem.

Σπένδω. μ. σπείσω. ἀόρ. α. ἔσπεισα quod à σπείδω inuſitato mutuatur. libo, ſacrifico, ſacrificijs me Deo concilio. Etym.

Σπέομαι. ſequor. Depon.

Σπέος. εος. τὸ. ſpelunca, σπήλαιον.

Σπέργυς. uide Etym.

Σπέρμα. ατος. τὸ. ſemen, fructus,

Σπερμαίνω. ſemen emitto, genero.

Σπερματίας. ου. ὁ. cucumeris ſpecies.

Σπερματίδες. αἱ. ſeminariæ.

Σπερματίζω. ſemen efficio.

Σπερματικός. ἡ. ὁ. ſeminalis.

Σπερματίτης. ἡ. ſeminaria uena, ut Gaza transfert in Ariſtotele.

Σπερμοβολεῖ. ſemen genitale emittit.

Σπερμολογία. ας. ἡ. collectio ſeminis quæ fit ab auibus quando ſeminatur. Item ſeminatio uer borum, loquacitas.

Σπερμολόγος. ου. ὁ. σπερμονόμος, ſeminilegus. Item uerbi ſator, locutuleius, qui libens uerba funditat, quiq; ex alieno uiuit, ut ſcribit Harpocratio. item uilis, deſpiciendus. Etym. Eſt & auicula eius nominis apud Athen. & Ariſtopha nem, frugilega, Gaza interprete.

Σπερμολογῶ. nugor, & uerba loquaciter fundo & deblatero.

Σπερός. οῦ. ὁ. curuus.

Σπερμαίνω. ſemino, iraſcor, minor, perſequor.

Σπερχειός. οῦ. ὁ flumen Theſſaliæ.

Σπερχθείς. turbatus, iritatus apud Herodotum.

Σπερχνός. οῦ. ὁ. acris, diligens, aſper, feſtinans.

Σπέρχομαι. &

Σπέρχω. urgeo, feſtino, iraſcor, conturbor.

Σπεύδω. μ. σεύσω. π. σευκα. feſtino, ſtudeo, enitor, pergo, & σπεύδειν ἐφ' ἑαυτὸν eſt ſtudere & con ſulere rebus uel rationibus ſuis, & σπεῦδειν βραδέως, eſt, quod Auguſtus uno uerbo dixit maturare, de quo uide Aul. Gell. Neutr. abſol. Vide σπουδάζειν in Ammon.

Σπευσίμοι. οἱ. publici miniſtri, Vide in σπουσίνοι.

Σπῆϊ. ſpeluncæ. datiuus eſt à σπέος.

Σπήλαιον. ου. τὸ. &

Σπήλυγξ. γος. ὁ. ſpelunca. παρὰ τὸ σπῶ, καὶ λᾶας. ἤγουν λίθος κατεσπασμένος. exceſa petra. uide ἄντρον apud Ammonium.

Σπηλώδης. εος. ὁ. ἡ. plenus ſpeluncis.

Σπιδές. έος. τὸ. καὶ

Σπίδιον. ου longum, multum, prolixum, Aſchylo frequens eſt, ut σπίδιον μῆκος ὁδοῦ, & Hom. διὰ σπιδέος πεδίοιο, qđ tamẽ Zenodotus in terp. aſperũ & infrugiferum, pariterq; longũ.

Σπιδνός. οῦ. ὁ. denſus.

Σπιδόθεν. aduerb. eminus, procul, à longe, Anti mach. σπιδόθεν προνοῆσαι, lõge ante preuidere.

Σπίζα. ἡ. auicula paſſeri ſimilis. aliàs σπιζῆ. Gaza in Ariſtot uertit fringuillam.

Σπιζίας ἱέραξ. accipiter fringillarius. Theod. in terprete apud Ariſtotelem.

Σπίζω.

Σπίζια. τὰ. aues.
Σπιζίτης fringillatio. ὄρνεόν τι αἰγίθαλιον.
Σπιζίτης αἰγίθαλος. ὁ. fringillago pari ſpecies, ut Gaza uertit in Ariſtotele.
Σπίζω, extendo, prolongo, ἐκτείνω. Euſt. Iliad. ξ.
Σπιθαμή. ῆς. ἡ. palmus, id eſt, menſura quæ fit à pollice ad minimũ digitum manu extẽſa. Vel (ut Bud. ſcribit) mẽſura duodenũm digitorũ, Latini dodrãtem appellant. dicta σπιθαμὴ παρὰ τὸ ἀποσπᾶσθαι τοὺς δακτύλους, hoc eſt à diducendis digitis, & dodrans quod ab humani pedis longitudine deſideretur quarta pars, quẽ admodum ad explendam libram ad uncias nouem quæ dodrantem conſtituunt, tres requirimus uncias. Gaza in Ariſtotele palmam uertit. Vide in Chiliad. Eraſ. Spithama uitæ.
Σπιθαμιαῖος. ου. ὁ. qui palmæ habet aut ſemipedis longitudinem.
Σπιλάς. άδος. ἡ. ſaxum cõcauum in aqua, aut circa mare, petra, uentus impetuoſus, turbo.
Σπιλέω. μ. ήσω. π. ηκα. contamino. Actiu.
Σπίλη. ης. ἡ. &
Σπίλον. ου. τὸ. macula, κηλίς. Item fides. χορδὴ δὲ φυτρῶν. Item σπίλα, fraces, σήμφυλα.
Σπιλόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. ſordeſco, maculor. Depon. abſol.
Σπίλος. ου. ὁ. nota ſeu macula ueſtis è uino aut unguine. Item macula faciei. Dioſcor. Item pumex. Lycoph. pro inſula poſuit, ſcopulus.
Σπίλωμα. ατος. τὸ. ῥύπος, μιασμός, macula, propriè notæ in ueſtibus diſcolores. Item locus ſalebroſus, ſaxum aſperum.
Σπιλόω maculo ῥυπόω.
Σπιλωτός. ὁ. ὁ. maculoſus.
Σπινθάρυγες. αἱ. ſcintillæ.
Σπινθήρ ῆρος. ὁ. ſcintilla, κιβδηλισμός.
Σπινθηρίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſcintillo Neutr.
Σπῖνος. ου. ὁ. paſſeris genus. meminit Aelianus & Oppianus in Ixeuticis.
Σπίρα. idem quod σπλάγχνων μεταλαβεῖν.
Σπλαγχνίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. miſereor, miſericordia moueor, affectu tangor. Depon.
Σπλάγχνον. ου. τὸ. uiſcus, ut Gaza uertit in Ariſtotele, cor, inteſtina, interna exta & uitaliora, quælia ſunt cor, pulmo, iecur & ſimilia. Item miſericordia.
Σπλαγχνόπτης. ου. ὁ. exta torrens.
Σπλαγχνοσκόπος. ου. ὁ. extiſpex, ab inſpiciẽdis extis dictus.
Σπλαγχνοτόμος. ου. ὁ. uiſcerator, ſector uiſcerũ.
Σπλεκοῦν, coire. ſupra legitur πλεκοῦν, & σπεκλοῦν.
Σπληδός. ου. cinis. σποδός apud Nicand.
Σπλήν. ηνός. ὁ lien, ut Gaza uertit in Ariſtotele, ſplen, linteum oblongum.
Σπληνικός. οῦ. ὁ. lienoſus, lienis induratione laborans, hoc eſt, cui poſt inflammationem lien in antiquum non reſtituitur habitum, ſed tumor permanet & durities. Gal. definit.
Σπλήνιον. ου. τὸ. emplaſtri genus longiuſculum ad figuram lienis, imò quæcunq; forma pro partium ſitu concinnatũ, quo medicamenta uel illita uel excepta alioqui applicãtur, ſplenium dicit & Plinius.
Σπληνιάω. laboro uitio lienis.
Σπληνῖτις. ιδος. ἡ. lienaria uena, ut Gaza uertit in Ariſtotele. (res.
Σπογγεῖς. οἱ. ſpõgiatores, id eſt ſpongiarũ piſcato-
Σπογγιά. ᾶς. ἡ. accentu in ultima Atticè, &
Σπόγγισμα. τος. τὸ. purgamentum quod ſpongia obitur detergiturq;. Euſt. Odyſ.
Σπόγγος. ου. ὁ. ſpongia. διὰ τὸ ἀποσπᾶν τὰ ὑγρά. Eius mentionem faciunt Ariſtotel. & Aelianus. Item σπόγγοι, adenes iuxta fauces.
Σποδεῖν. conſuetudinem cum aliqua habere. Interdum cædere. Ariſtoph. Auib. σποδεῖν ἅπαντας τοὺς ἀλαζόνας δοκεῖν. propriè aras detergere.
Σποδέω. purgo, abſtergo aras, aſſo, uro. καὶ σποδοῦσιν, ἐμάχοντο, ἐτύπτοντο, humi inuoluo, incinero Ariſtoph.
Σποδησιλαύρα. ας. ἡ. ſcortum, quaſi ſemitas uerrens. Euſt. Iliad π. & ψ.
Σποδιά. ᾶς. ἡ. cinis.
Σποδίζω. μ. ίσω. π. ικα. coquo ſub cinere, ſpongia perſicco. Neutr. accuſ.
Σποδίτης ἄρτος. panis ſubcinericius, qui & ἐγκρυφίας.
Σποδοειδής. ὁ. ἡ. cinereus.
Σποδούμενος. ὁ. uſtus φλεγόμενος. Lycoph.
Σπόδον. ου. τὸ. &
Σποδός. ου. ὁ. cinis, ſtercus, ac proprie non ſimplex cinis, qui τέφρα dicitur, ſed ſordid⁹, & in quo extincti carbones permixti ſunt, & aliarũ rerũ reliquię. Lycoph. utitur pro incẽdio, πυρκαϊά.
Σπολάς. άδος. ἡ. ueſtis, pellicea, diphtera.
Σπολεῖσα. miſſa uel ornata.
Σπολή ῆς. ἡ. ſtola.
Σπόλια. τὰ. lanę quæ ab ouiũ crurib. euelluntur.
Σπόμαι. ſequor, ἕπομαι, μετέρχομαι.
Σπουδάζομαι. μ. άσομαι π. ασμαι. fauorabilem mihi facio.
Σπονδαρχίαι. libamina immolatorum.
Σπονδεῖον. ου. τὸ. calix, uas ad libandum uinum. Athen. lib. 9.
Σπονδεῖος. ου ὁ. ſpondeus pes à σπονδή, quia in ſacrificijs eo utebantur.
Σπονδοφόρος. ου. ὁ. fecialis.
Σπονδέω. moueo, agito.
Σπονδή. ῆς. ἡ. ſodalitas, induciæ, fœdus, libamen. nam intercedentibus libationibus olim fœdera inire

ra inire ſolebāt. Ammo. diſtinguit à σωυθῆκαι.
Σπονδίζω. percutio, uro.
Σπόνδηκόν. οἱ. fundentes libamen in fœdere ſanciendo.
Σπονδοφόρος. ου. ὁ. caduceator.
Σπονδύλιον. ου. τὸ. uertebra ſeu nodus, qui eſt in ſpinis animalium. Item uerticillus, quo fœminæ infuſis ſuis torquendis utuntur.
Σπονδυλίων. ωνος. ὁ. medulla quę eſt in uertebris ſpinæ.
Σπονδύλη. ης. ἡ. uerticella beſtiola. Theodoro.
Σπονδύλη. ἡ. muſtela, γαλῆ.
Σπόνδυλος. idem quod σπονδύλιον. Aliqui (ut ſcribit Feſtus) σπονδύλους. cubos appellant. Eſt & piſcis nomen apud Macrob. & Senecam.
Σπορά. ᾶς. ἡ. ſatio.
Σποράδες. αἱ. Sporades inſulæ quædam ſic dictæ quod in mari ſparſæ ſint, quaſi palantes: & diuerſi generis, cōfuſanei, non congeneres, ſparſimq́; graſſantes morbi, σποράδες νόσοι. Hipp.
Σποράδην. ſparſim, ἐσπαρμένως. paulatim dixit Liuius de ſecundo bello Punic. equites pedi tesq́ue certatim portis ruere ac palatim per cāpum properare ad hoſtes.
Σποραδικὰ. τὰ. ſolitaria, inciuilia quę ſparſim degunt. Ariſtoteles lib. I. Hiſt. τὰ μὲν πολιτικὰ, τὰ δὲ σποραδικά. Aliæ ciuiles, aliæ inciuiles, Theodoro interprete. Item σποραδικὰ uocantur aliquando ſoliuaga, ut σποριδικὰ ζῶα, uel θηρία Cice. ſoliuagæ beſtiæ, quibus apponuntur ἀγελαῖον Ariſtot. Polit. lib. I.
Σποράς. άδος. ὁ. ſparſus.
Σποργαί. αἱ. niſus ad pariendum.
Σπορεύς. έως. ὁ. ſator.
Σπόριμα. τὰ. ſata.
Σπόρος. ου. ὁ ſemen, πυρός, triticum.
Σπουδαζόμενος ἀνήρ. uir gratioſus, & multorum fauore adiutus. ut ὑπὸ πολλῶν σπουδαζόμενος, populi fauore adiutus. Plut. Idem de hiſtrione nobiliſſimo, σπουδαζόμενος ὑπὸ πάντων. hoc eſt, πλείστης ἀξιούμενος σπουδῆς.
Σπουδάζομαι. expetor.
Σπουδάζω. μ. άσω. π. ακα. ſtudeo, aliquid diligenter facio, ſerio ago uel dico, do operam, ſatago, apparo, conor. Item colo & affecto. Syneſ. καὶ αὐτὶ παντὸς σπουδαστέον, in primis colēdus eſt tibi. Eſt etiam frugi uitam ago, cui contrarium eſt βλακεύειν. Conſtruitur autem uarijs modis hoc uerbum, ut σπουδάζω πρός τινα, colo aliquem, faueo alicui, exhibeo me obſequioſum, & σπουδάζω εἰς τὰ σὰ, foueo rebus tuis, & σπουδάζω τὸ σὸν, ago id quod eſt in rem tuam, tuas partes foueo. Sophocl. σπουδάζω περὶ τούτων, Solicitus ſum, & accuratē proſequor. Conſtruitur etiam cū datiuo, ſicut ſtudeō & foueo, apud Latinos. Dicitur etiam σπουδάζω περὶ τοῦ. Bud. Com. Ammon. diſtinguit à σπεύδειν.
Σπουδαιολογοῦμαι. affectatē, & magno ſtudio adhibito loquor. Xenoph. ἀνάβα. I. ſignificat etiam ſeriò loquor, ſeriò diſputo, Xenoph. Symp. Accipitur etiam in ſignificatione paſſiua, ut ὁ λόγος οὕτως ἐσπουδαιολογήθη, id eſt, ἐσπουδάσθη, apud eundem. Bud. Com.
Σπουδαιολογούμενος. ſeriò loquens.
Σπουδαῖος. ου. ὁ. ſedulus, ſtudioſus, honeſtus, ſerius, induſtrius, ſapiens, bonus, cui opponitur φαῦλος apud Iſocr.
Σπουδαίως. ſeriò, bona fide, citra ullum figmentū
Σπουδαρχία. ambitio.
Σπουδαρχιάω. & σπουδαρχιέω. ſtudioſus ſum magiſtratuū gerendorū, ambitioſus ſum, ambio.
Σπούδασμα. ατος. τὸ. res ſtudioſē affectata. Σπουδάσματα, opuſcula Sophronio interprete.
Σπουδαστής. fautor & factioſus.
Σπουδαστικός. ου. ὁ. diligens, & qui ſerio ſermone oblectatur. Opponitur τῷ φιλοπαίγμονι.
Σπουδή. ῆς. ἡ. ſtudiū, diligentia, feſtinatio, ſerium Opponitur τῇ παιδιᾷ. Vnde ἄξιον σπουδῆς, pretioſum, æſtimatū, quod in pretio habetur.
Σπουδὴν ποιεῖσθαι. contendere, & de aliquo laborare, & diligenter curare, magno ſtudio colere & præparare. σπουδὴν ποιῶ, ſeriò accipio, ſeriò dictum interpretor. Σπουδὴν ποιεῖσθαι, operam ſumere. Budæus in Comment. μετὰ σπουδῆς, ſerio, cuius contrarium χωρὶς σπουδῆς ioco. Ariſtot. Rhetor.
Σπουδῇ. aduerb. uix, cū labore & ſtudio, feſtinanter, diligenter, ſtudioſē. Cyrill.
Σπουδογελοῖος. apud Strab. Menippus cognomento dictus, ridiculē ſtudioſus.
Σπουσίνιοι. οἱ. miniſtri pub. Athenienſis reipub. à Spuſino quodā primo eorū inſtitutore dicti, quos & σπευσίνους dictos inuenio, à celerandi fortaſſe ſtudio, eoſdemq́; & πωλότας.
Σπυραθία. ας. ἡ. &
Σπύραθος. ου. ὁ. &
Σπυράς. άδος. ἡ. pilula, globulus, ouium & caprarum excrementum. Iu. Pollux.
Σπυρίς. ίδος. ἡ. ſporta, τὸ τῶν πυρῶν ἄγγος.
Σπυρίδιον. ου. τὸ. ſportula, fimus.
Σπυρίχνιον. idem.
Σπυρός. ἀντὶ τοῦ πυρός, Συρακούσιοι. Etym.

ΣΤαβαλοκόμη. ης. ἡ. criſpum capillitium.
Στάγη. ἡ. capſa panaria, κάρδοπος.
Στάγρον. τὸ. calidum, aridum.
Σταγών ονος. ὁ gutta, ſtilla, ſtillicidium,
Σταγωνίας. ου. ὁ. genus thuris, à ſimilitudine ſtillicidiorum, thus maſculum.

Σταδαῖος.

Σταδαῖος.ſtans,erectus.
Σταδιάζω.τὸ.σαστιάζω.
Σταδιαῖος.ȣ.ὁ.ſtadialis,menſuram ſtadij complectens,& ſtatuarius.
Σταδιεύς.έος.ὁ.curſor in ſtadio, ὁ σαδιοδρόμος.
Σταδίη.ex pacto pugna. Etym.ſtatarium prælium.
Σταδιοδρόμοι.οἱ.qui in ſtadio curſu certant.
Στάδιον.ȣ.τὸ &
Στάδιος.ου.ὁ.locus exercitij & theatrum,ſtadium,curriculum, menſura pedum ſexcetorum & uigintiquinq;, uel cubitorū trecētorū iuxta Pindari interp. Et adiectiuè σαδιαῖος, firmus, bene cōpactus,unde σαδιαῖος θώραξ,οὐκ ἀλυσιδωτός. Et σάδιον θώρηκα dixit Apollon. nō loricę modo flexilem plicatilēue,ſed rigidum.
Στάζω. & σαλάζω.μ.άξω.π.ακα. ſtillo,recenſeo. genit.
Σταθείν.ώντος.τὸ.conſiſtens,ſtans.
Σταθερός.ȣ.ὁ.ſtabilis,intenſus,fortis in ipſo puncto & uigore exiſtens, & quaſi medius, conſtans ut σαθερὰ ἡλικία Gaza quod Cic.dixit cō ſtans ætas.Etym.
Σταθευτός.toſtus,paulatim uſtus, ἀπὸ τȣ̃ σατός καὶ τȣ̃ εὔω,τὸ καίω.
Σταθεύω, Atticè pro σατεύω. torreo, lento igne aſſo.ἀμφὶ δὲ ἰς ἀμφὶ ἄμβινον φλέγεθον.
Σταθηρός.firmus,robuſtus.
Σταθηρότης.ητος.ὁ.robur,conſtantia.
Σταθμά.uel σάθμια τὰ.libra & pondera,Demoſt. Item ſtationes in ſtabulis, ἱπποστασίαι.Bud.
Σταθμάομαι.pondero,examino,æſtimo, perpendo, Plat.in Gorg. Item coniecturam facio, σοχάζομαι, argumentum duco, Theophraſt. 9. Bud.Com.
Σταθμάω μ ήσω.π.ηκα.idem.Actiu.accuſ.
Σταθμεύω.ſtabulor,diuerſor,ſtatiua habeo.
Στάθμη,ης.ἡ. pondus,amuſſis, rubrica carpentarij,quadra,perpendiculum.
Σταθμητός.ȣ.ὁ.menſurabilis.
Σταθμίδες. αἱ. ligna in naui ſuper quibus tranſtra ponuntur.
Σταθμίζω.μ.ίσω.π.ικα σαθμῶμαι,pondero, per pendiculo rem exploro.Actiu.accuſ.
Σταθμός.ȣ.ὁ. ſtabulum,diuerſorium, reſidentia, iter unius diei,ſtatio,ſtatiua, ἔπαυλις, πανδοκεῖον, manſio,diuerſorium militare, ſiue tabellariorum,quæ certis ſpatijs diſtingui ſolent.Lucian. Icarome.ἀπὸ τȣ̃ πρὸς τὴν σελήνην ὁ πρῶτος ἡμῖν σαθμός.Itē limen,cardo.Herod.σαθμοῖσι καὶ ὑπέρθυρα.Item libra,ſtatera,pondus Herod.ἕλκουσα σαθμὸν τάλαντα δέκα.Et menſura millium 28.ſemis.Bud.in Annot.
Σταθμοῦχος.ȣ.ὁ.paterfamilias,caupo,hoſpes.
Σταίνιον.ȣ.τὸ.ſumen,abdomen,ἀ σαις.

Σταθμήσασθαι. collimare, expendere,σοχάσασθαι apud Herodot.
Σταιρός.ſiccus,calidus, incontinens.
Σταίς. αιτός ἡ.farina aqua ſubacta,flos farinæ,farina ad pinſendum macerata,& recentior,quippe quæ fermentis acorem nondum contraxerit,paſta.
Σταιτίνη.ἡ.placenta.
Στακτή.ῆς.ἡ.gutta,aqua lixiuij,quæ primo fluxit. Item pinguiſſimus ille liquor proueniens ex myrrha expreſſa.
Στακτίς.ἡ.ſpecies atramenti ſutorij.
Στακτός.ȣ.ὁ. ſtillaticus,liquidus,colatus.
Στάκω.ſto.
Σταλαγμός.ȣ.ὁ. gutta,id eſt ſtilla.Chalcanthi ſpecies eſt puriſſima,ſtiriæ ſiue guttæ ſimilis,unde genus inaurium Cæcilius ſtellaginū uocauit. Apud Hipp.ſignificat diſtillationem illam è capite ad pectus aut ad alia membra.
Σταλάζω μ.άξω π.ακα.ſtillo Neutr.
Σταλακτικόν.ſtillaticium ait eſſe Dioſcor. quòd guttatim ex humidis & confractis locis ſtillet.
Σταλάω σαλάζω.
Στάλαξ.κος.ſtilla,per η ſcribitur.
Στάλικες. αἱ. ualli,perticæ uenatorū,hoc eſt furculę quibus retia eriguntur,quo facto maculoſa laxitas intenditur.Hæ furculæ pronę ſtant,ut uelut anterides ſunt indaginis & tibicines, cū in amenta retium inditę fuerint.Dicuntur etiā χαλίδες,σῆλαι,πάσσαλοι,ξύστραι,Eius nominatiuus ſingularis eſt σάλιξ.κος.
Σταλτικός.ȣ.ὁ. contrahens,reprimens.
Σταλυμαίνομαι. infeſto.
Στάμεν.ſtare.
Σταμῖνες.tabulata nauis. Ariſtarchus dicit recta ligna ſtamini ſimilia.Etym. foros uocāt Latini.
Σταμνάριον.ȣ.τὸ. uas fictile, ad uina condienda
Σταμνεῖον,uel σάμνιον.ȣ.τὸ.&   (perutile.
Στάμνος.ȣ.ἡ.urna,calathus,fictile,hydria.
Σταν.ſteterunt,ἀντὶ τȣ̃ ἔσαν.Iliad.π.
Στάνης.ȣ. ὁ. infelix.
Σταπίς.ίδος.ἡ.uua paſſa.σαφίς.
Στασάνη.ἡ.hypotheca,uadimonium,ἐγγύη.
Στασιάζω.μ.άσω.π.ακα. ſeditionem conflo, ſeditiones molior,committo aliquem cum aliquo.Neutr.abſol.
Στασιασμός.ȣ.ὁ.ſeditio.
Στασιαστής.ȣ.ὁ.ſeditioſus.
Στασιαστικῶς.ſeditioſè.
Στάσιμον.cantus chori,dum conſiſtitur. Etym. in choro media pars dicitur apud Tragicos, ubi ſtatur & exordiū calamitatis in ipſo actu narrandæ inſtituitur.Aeſchyli interp.
Στάσιμος.ȣ.ὁ.ſtabilis,firmus.

Στάσις.ιος.ἡ. ſeditio, ciuile bellum. Item ſtatio, officina, ordo, ſtatus, ſtatua ſiue cõſtitutio orationis, controuerſia, perſeuerantia, conſtantia. Dicitur & de choro, ut apud Bud. Com.

Στασιωδέστατος.ου.ὁ. ſeditioſiſſimus.

Στασιώδης.εος.ὁ.ἡ. ſeditioſus.

Στασιώτης.ου.ὁ. ſatelles, δορυφόρος.

Στατευτός.οῦ.ὁ. calefactus, Aeſchyl.

Σταθεύω. foueo, calefacio, σαθεύω.

Στατίδμαι.αἱ. tuberculi ſunt ἀπὸ τοῦ στέατος, quia pingue quoddam in his ſit collectũ ſub cutem.

Στατήρ.ῆρος.ὁ. ſtater, hoc genus numi, quatuor drachmas habẽs, ualentes quatuordecim ſolidos noſtros ſcribit Bud. Vtebantur hoc nomine & Perſę & Macedones. Vnde Philippi ſtateres, Dorici & Alexandri dicti. Eſt etiã ſecundum alios ſiclus, quod Hebræorum numiſma, quatuor drachmas Atticas ualens, ut ſcribit Ioſephus. Itẽ debitor, apud Epicharmum. Etym.

Στατικός.οῦ.ὁ. ponderatiuus.

Στατίζω.μ.ίσω.π.ικα. ſtabulor, conſiſto.

Στατός.οῦ.ὁ. ſtans.

Στατός. genus ueſtis.

Σταυρηδόν. inſtar crucis, figura cruciata.

Σταυροειδής.έος.ὁ.ἡ. σταυρότυπος.

Σταυρός.οῦ.ὁ.σκόλοψ. crux, ſublica, id eſt palus ligneus fixus & erectus. ἀπὸ τοῦ εἰς τὴν αὔραν ἵστασθαι, quòd in aërem tollatur. ἢ παρὰ τὸ στάσις καὶ τὸ εὖρος, οἷον ὁ μῆκος ἔχων καὶ πλάτος. Etym.

Σταυροὶ λιμένων. ſepta portuum.

Σταυρότυπος.ου.ὁ. cruci ſimilis.

Σταυρόω.μ.ώσω.π.ωκα. crucifigo. Actiu. accuſ.

Σταύρωμα.ατος.τὸ. agger ex lignis & terra.

Σταύρωσις.ιος.ἡ. crucifixio.

Σταυρωτής.οῦ.ὁ. crucifixor.

Σταφιδοῦν. uuam paſſam facere.

Σταφιδωθεὶς.έντος.ὁ. paſſus.

Σταφὶς.ίδος.ὁ. uua paſſa.

Σταφὶς ἀγρία herba pedicularis, Scribonio Largo à necandis pediculis dicta. Cornel. Celſo & Plin. uua taminia.

Σταφύλη.ης.ἡ. paroxyt. perpendiculum, στάθμη.

Σταφυλή.ῆς.ἡ. uua, (ut Gaza uertit in Ariſtotele) botrus. Item uitium uuulæ in gutture, quæ columella Latinis dicitur, & diſtenditur, luteoq; colore ſubrubeſcit acino perſimilis. Dicitur & σταφυλοφόρος Ariſtot. Vide Ammon. diſtinguẽtem inter σταφύλη & σταφυλή.

Σταφυλοτομία.ας.ἡ. uuæ inciſio.

Σταφυλῖνος. paſtinaca ſylueſtris, herba uenerea, unde & φίλτρον à quibuſdam dicitur. Gaza in Ariſtot. interpretatur paſtinacam, beſtiolæ uerticillæ ſimilem.

Σταφυλοβολεῖον.ου.τὸ. locus in quo calcãtur uuæ, πατητήριον.

Στάφυλος. nomen filij Bacchi.

Σταφυλοφόρος. uuigera, σταφύλη.

Σταφύλωμα.ατος.τὸ. uitium oculi acino uuæ ſimile, tuberculum in pupilla, inſurgens in pupillæ parte cum inflammatione & dolore in altum erecta oculi pupilla fuerit & acini figurã præ ſe tulerit. Gal. Iſagoge & Definit.

Σταχάνη.ης.ἡ. trutina. Dorica dictio eſt.

Σταχυολογεῖν. legere ſpicas, ſpicilegium facere.

Σταχυολογία.ας.ἡ. ſpicilegium.

Στάχυς.υος.ὁ. ſpica, herba ſimilis marrubio, Euſtat. Iliad. γ annotat στάχυν in animalib. lũbos dici, τὰ περὶ τὰς ψόας. Item pars quę uẽtri ſubiacet στάχυς uocatur inquit Pollux. Et in medicina nexus uinculiq; modus & ratio quædã στάχυς dictus eſt. υ pſilõ in ſingulari corripitur, in plurali producitur. Cyrill. & Ammon. Eſt & ſtellæ nomen Proclo de ſphæra, id eſt, fulgida in ſiniſtra manu Virginis.

Στέαρ.ατος.τὸ. adeps, eſca, maſſa farinæ ſubactæ. Strabo ἴζον μὲν πηλὸν τοῖς χερσὶ φυρᾶν, τὸ δὲ στέαρ τὸ δὲ ἀρτοποιΐαν τοῖς ποσί. Gaza in Ariſto. uertit ſeuum. nam πιμελὴ proprie eſt adeps. Item fermentum.

Στεατόω.μ.ώσω.π.ωκα. impinguo. Depon.

Στεατώδης.εος.ὁ.ἡ. ſeuo obeſus, tumor craſſiuſculus.

Στεάτωμα.ατος.τὸ. adipis effuſio ſub cute.

Στέγα. tabulatum nauis, unde & τρίστεγα tabulatum triplex.

Στεγάζω. tego, ſuſtineo, firmo, firmus ſum, tango, recipio, retineo, ſuffero, ſum capax.

Στεγανόμιον.ου.τὸ. naulũ, merces quæ datur cauponi pro hoſpitio.

Στεγανόμος.ου.ὁ. caupo, paterfamilias.

Στεγανόπους.ὁ. planipes, ut Gaza uertit ex Ariſtotele: alibi palmipes.

Στεγανός.οῦ.ὁ. denſus, anguſtus, durus, ſolidus, opertus, impenetrabilis. Xenophon in Venat. ἔχει δὲ καὶ τὴν τρίχα στεγανήν, Habet uillos impenetrabiles. Itẽ tacitus, à denſitate & ſoliditate translatione ſumpta, ut in quem non competat illud Terentij, Plenus rimarũ ſum, hac atq; illac perfluo. inde prouer. στεγανώτερος ἀρεοπαγίτου, Areopagita taciturnior Eraſ. Chil.

Στεγανόποδες.οἱ. palmipedes aues.

Στεγάνωμα in muris ligamentum, Etym.

Στέγαρχος ὁ. præfectus ædium.

Στέγασμα.ατος.τὸ. ſuſtentaculum.

Στεγαστά.τά. ſubtegulanea uertuntur à Plin.

Στέγαστρον.ου.τὸ. ſegeſtra. hoc eſt tectum, pileum è ſtramentis contextum.

Στέγη.ης.ἡ. caſa, tectum, contignatio. ἀπὸ τοῦ στέγειν τὸ περιέχειν.

Στεγνὴ

Στιγυτή. ἡ. ſcortum.
Στιγνά. τά. aſtricta renū uitia, & quæcunq; impedimento ſunt, ut urina aut difficulter, aut ſæpe nulla, aut ſaltem raris & per interualla tēporis ſtillis fluat, ſiue ea in ueſica ſiue renibus fuerit, ſumpta à fictilib. uaſis translatiōe, inter quæ uocantur στιγνά denſiora & ſolidiora quæ nec rimis nec raritate liquorem infuſum tranſmittunt, ſed eum continent.
Στιγνός. ὁ. ſtrictus, ſolidus, humilis, membranaceus, ὑμενώδης ſic Nican. ſchol.
Στιγνωτικός. uim habēs aſtringēdi uel inſpiſſādi.
Στέγω. τὸ. ὑπομένω. tolero, fero, cōtineo, operio, conſtringo. Plutarch.
Στέγος. τος. τὸ. tectum.
Στείβω. calco, ſtipo, grauo, ambulo, tero.
Στειλδύς. ὁ. uiator, ὁδεύτης.
Στειλάζε ἑαυτὴν. exornans ſeipſam.
Στελειά. ἡ foramē ſecuris cui inſeritur manubrium.
Στελεός. ȣ. ὁ. manubrium, lignum ſecuris quod in foramen immittitur.
Στένομαι angor, ſuſpiro, triſtor.
Στεινός. ȣ. ὁ. pro στενός. anguſtus.
Στεῖνος. τος. τὸ. ſpatiū inter foſſam & mœnia, uia anguſta, & pontis anguſtia. Etym.
Στείνω. μ. στενῶ. arcto, in arctum cogo. Actiu.
Στεινωπός. ȣ. ὁ. anguſtus locus, στενός τόπος.
Στειπτός. peruius.
Στεῖρα ας. ἡ. ſterilis. Itē carina nauis, quod & στεῖρωμα dicitur.
Στειρεδύς. uide. Etym.
Στέιρων. ueſtis tenuis ac translucens.
Στεῖρος. ȣ. ὁ. ſterilis.
Στείρωσις. ιος. ἡ. ſterilitas.
Στεῤῥός. ȣ. ὁ. ualidus.
Στείχω. eo, proprio ordine eo. unde στοιχεῖον.
Στέω. ſto, poeticè.
Στλεγγιδοποιός. faber ſtrigilū, qui fabricat ſtrigiles. Etym.
Στλεγγίς ίδος. ἡ. ſtrigilis, ξύστρα. Inferius στλεγγίς ſcribitur.
Στλεγγίς. idem.
Στλεγγίσματα. τά. ramēta, ſordes quæ abradūtur ſtrigili, ſtrigmēta, uide in ῥύπος & in στλεγγισμα
Στελεόν. ȣ. τὸ. manubrium ſecuris.
Στελεός. ȣ. ὁ. inſtrumentū coquinarium, στελεόν. τα. & ſcuris lignum, ſeu manubrium. Etym.
Στελεχιαία. ἡ. uena in corpore humano, quæ arboris caudici proportione reſpondet.
Στέλεχον. ȣ. τὸ. &
Στέλεχος. τος. τὸ. ſtipes, truncus, ramus Etym.
Στελίς. ίδος. ἡ. uiſcum in abiete & larice naſcens, Euboenſiū lingua, quod ὕφεαρ Arcades uocāt.
Στέλλομαι. iter contendo, proficiſcor, ſed nauigatione propriè. differt enim τὸ πεζεύειν. Eſt etiā εἰσβάλλω & ἐκστρατεύω, id eſt expeditionem ſuſcipio. Item uelum contraho, Ariſtot. in Mechan. Item ueſtior, deuito, ſubtraho, ſecedo. Depon. Bud. Com. Item reprimo & cohibeo. στέλλεσθαι tam mitti quam ire ſignificat.
Στέλλω. μ. στελῶ. π. ἔσταλκα. mitto, ordino, traho, apto, cōtraho, orno, tego, paro. Itē πλέω, nauigo, unde στόλος claſsis. Eurip. ſcholaſt. Et στέλλω, ὠπλίσαι.
Στέλμα. ſertum, corona.
Στελμονίαι. faſciæ quibus canum latera præmuniuntur, ζώματα.
Στεμβάζω. conuicior, χλευάζω, στοβάζω.
Στέμβω. iniuria afficio, ὑβρίζω, & motito, συνεχῶς κινέω. Euſt. Iliad β.
Στέμμα ατος. τὸ. corona, ornamentū, ſtirps, infuſula, uitta, ſtemma, inſignia, imagines, cauea. στέμμα, Aeſchin. dixit lanam, ἀπὸ τὸ στέφειν τὰς ἠλακάτας. Eurip. Schol.
Στεμφυλίης. ȣ. dilutū uinaceorū quod ſecundarium uinum & loram appellant Latini, alio nomine δευτερίας.
Στέμφαλον. ȣ. τὸ. genus annonæ ſiue leguminis.
Στέμφυλον. ȣ. τὸ. cortex uuæ, uel oliuæ, fraces, τὰ ἀποπιέσματα τῶν σταφυλῶν καὶ τῶν ἐλαιῶν.
Στέμφυλα dicuntur & oliuarum nuclei ſiue oſsicula, & uuarū granæ quos uinaceos uocant, autore Conſtantino in Geopon. Gal. etiam ſolida uuarum retrimenta in torculari expreſſa ita uocat, & ab alijs etiā radices uuarū è ſarmentis enatas ſic uocari teſtis eſt lib. 2. de aliment. Plura habet Cornarius in Gal. cōment. Ariſtoph. interp. στέμφυλα exponit olearum ſegmenta, ut πρίσματα. uineæ.
Στέμφω. μ. στέμψω. π. ἔστεμφα. moueo. Actiu.
Στεναγμα. ατος. τὸ. &
Στεναγμός. ȣ. ὁ. ſuſpirium, ſuſpiratio, gemitus.
Στεναγός. στυγανός.
Στενάγω, & στενάζω, uel στενάχω. μ. άξω. π. αχα. & στεναχίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſuſpiro. στενάζω τὸν τεθνεῶτα, deploro mortuum.
Στένιον. pectus.
Στενόεις. όεντος. ὁ. ſubanguſtus.
Στενοθώραξ. κος. anguſto pectore, quales ζευιώδεις à medicis dicūtur, tabi obnoxios teſtatur τοὺς στενοθώρακας Gal. lib. 6. Epidem.
Στενολογεῖν, &
Στενολεσχεῖν. anxium eſſe & torqueri in rebus friuolis & nugamentis, λεπτολογεῖν.
Στενολέσχης ὁ λεπτολόγος.
Στενολεσχία ας. ἡ. anxietas in rebus nihili.
Στένομαι. ſuſpiro, triſtor, iraſcor.
Στενοπόρος. ὁ. anguſta uia.
Στενωπός. ȣ. ὁ. angiportum.
Στενός. ȣ. ὁ anguſtus.
Στενότης. ητος. ἡ. anguſtia.
Στενοχωρέομαι, &

Στενοχωρέω. frequento, & frequentor, anguſtor, premor, locum anguſtum reddo.
Στενοχωρία. ας. ἡ, anguſtia, anguſtus locus.
Στενόω. μ. ώσω. π. ωκα. idem quod στενοχωρέω. arcto, frequento. Vnde ἐστενωμένως ζῶ, modicè, & ſumma parſimonia uiuere, id eſt διαζῶ, ὑπεζῆν. Latini tolerare dicunt. Actiu. accuſ.
Στέντωρ. ορος. ὁ. Stentor.
Στενυγρός. ου. ὁ. arctus, idē quod στενός, Ionicè. Simonides, μοῦνος στενυγρῶ συντυχὼν γῦ ἀτραπῷ.
Στενυγροχωρίη. apud Hipp. pro στενότης, loci anguſtia, de quo multa Gal. lib. 1. de articulis.
Στενυγρῶσαι. ſtipare, ſiccare, humidorum meatus contrahere.
Στένω. μ. νῶ. στενάγω. gemo, ſuſpiro. Neut.
Στενωπός. οῦ. angiportus, compitum.
Στένωσις. ιος. ἡ. coarctatio.
Στέομεν. ſtemus.
Στεπτήρια. τά. ſerta quædam quæ ex arborum ramis ſuſpendebantur.
Στέργηθρον. ου. τὸ. amor, philtrum.
Στέργω. μ. ξω. π. χα. amo, colo. Dicitur propriè de naturali amore, & nō facile ſolubili, hinc φιλοστοργία mutuus parentū & liberorum amor. Accipitur pro ἀρκοῦμαι, quieſco & contentus ſum. Et diuerſis modis conſtruitur. Cum datiuo, ut στέργων σκοροδάλμη: cum præpoſitione, ut στέργων ἐπὶ τούτοις: cum accuſatiuo, ut στέργω τὴν κρίσιν ἢ τὰ ἐγνωσμένα, prouocare nolo, quod etiā ἀγαπῶ dicitur. Sed maximè pro ἐμμένω, καὶ πρόσκειμαι, & ἀρκοῦμαι. Bud. Com.
Στερέμνιος. ου. ὁ. durus, robuſtus.
Στερεόν. τὸ. ſoliditas.
Στερεός. οῦ. ὁ. ſolidus, durus.
Στερεότης. ητος. ἡ. ſoliditas.
Στερεόφρων. ονος. ὁ. crudelis.
Στερεόω. μ. ώσω. π. ωκα. firmo. Actiu. gen.
Στερέω. μ. ήσω, uel έσω. π. ηκα. priuo, exuo. genit. uel accuſ.
Στερέωμα. ατος. τὸ. firmamentū, conglobamentū.
Στερηθῆναι. priuari.
Στέρησις. ιος. ἡ. priuatio. Vide apud Ariſtotelem in prædicamento qualitatis, & ſtatim poſt prædicamenta, & in primo Phyſicorum.
Στερητικός. οῦ. ὁ. priuatiuus.
Στερίσκω priuo. Actiu. genit.
Στέριφος. ου. ὁ. ſterilis, debilis.
Στεριφώτατος. ου. minimè dumoſus.
Στερκτέον. acquieſcendum. Cic. ad Attic.
Στερκτικός πρὸς τὸν σύντροφον. beneuolus ſum familiari.
Στερρόπεπλος. ὁ. ἡ. tenuem lacernam indutus.
Στερναία. ἡ. uia equorū στεροπῇ. ungulis proculcata, priua rerum omnium.
Στέρνιξ. medulla, ἐντεριώνη.
Στερνόμαντις. python, ἐγγαστρίμυθος.
Στέρνον. ου. τὸ. pectus. ἀπὸ τοῦ στερρότητος. Item cogitatio, mens. Ponunt Grāmatici στέρνον inferiorem partem thoracis eſſe, ſuperiorem στῆθος.
Στερνοτυπία. ας. ἡ. pectoris percuſsio.
Στερνοτυποῦμαι, plango, pectus percutio. Vnde στερνοτυπούμενος, mœſtus, præ dolore tundens pectora. Idem στερνοτύπτης.
Στερνοτύπτης. ου. ὁ. στερνοτυπούμενος.
Στέργις. amor, habitus animi præſentibus contentus.
Στεροπή. ῆς. ἡ. fulgur, παρὰ τὸ στερεῖν ὀπωπῆς, ἤτοι ὄψεως.
Στεροπηγερέτης. ου. ὁ. fuſcitans fulgur.
Στεροψ. οπος. ἡ. fulgur, apud Sophocl. unde στεροπή, ut ab ὄψ. ὀπός. γίνεται ὀπή. Euſt. Iliad. κ.
Στερεόω. μ. ώσω. π. ωκα. firmo, στερεόω. Actiu. geni. uel accuſ.
Στερρός. οῦ. ὁ. ſolidus, rigidus, durus.
Στερρότης. ητος. ἡ. firmitas.
Στέρφνιος. durus, rigidus.
Στέρφος. εος. τὸ. corium, pellis, leonis exuuium, item uas fictile, κεράμιον.
Στερφόπεπλος. ὁ. leonis exuuio indutus, apud Lycophr. Alex. τοῦ στερφοπέπλου σκαπανέως.
Στερφωτῆρα στρατὸν dixit Ibycus, militem pellibus ueſtitum, Iſacius in Lycophr.
Στέρω. μ. ρῶ. Atticè pro στερέω.
Στεῦμαι. promitto, firmo, præfinio. Vnde tertia perſ. ſingul. indicatiui στεῦται per ſyncopen pro στεύεται. & tertia perſ. prææt. imperfect. στεῦτο pro ἐστεύετο.
Στέφαναι. ſpiræ.
Στεφάνη. ης. ἡ. circulus uerſicolor pupillam ambiens, qui & ἶρις, teſte Gal. Polluci, eſt & extimus capillorum ambitus. Item galea, uertex, cacumen, ſpira, quod erat ornamentum capitis matronarum, & genus cribri.
Στεφανηπλόκους. τάς. Plut. dixit, quas Plin. li. 21. cap. 2. coronarias uocat, coronarum ſutilium inſtitrices.
Στεφανηφορεῖν. coronam ferre.
Στεφανηφορία. geſtatio coronæ. Accipitur pro dignitate, ut erat choragorum munus, & theſmo theatrum, & id genus, qui coronas geſtabant.
Στεφανηφόρος. ου. ὁ. coronam ferens.
Στεφανία. corollæ.
Στεφανιαία ῥαφή. ſutura capitis anterior, Coronalis dicta, quòd eo ferè loco ſerta & corollarum redimicula capiti imponerētur, teſte Gal. lib. de oſsibus: uel quod iuxta extimum comæ circulum (quem στεφάνην dici teſtatur pollux) capitis caluam circunſcribat.

Στεφανιαία φλέψ. uena eſt circulo cor ambiẽs, apud medicos.
Στεφανίτης.ȣ.ὁ.athleta,coronatus.Vnde στεφανίτης ἀγὼν, certamen, cuius uictoriæ præmiũ corona proponebatur.
Στεφανίτου.ιδος.ἡ. uua quæ frondes habet intercurſantes acinis,miro naturæ luſu,coronariam
Στεφανίων.ὁ. graculi ſpecies. (uocat Plinius.
Στεφανόπλοκος. coronamentorum artifex.
Στέφανος.ȣ.ὁ.corona,& nomen ſyderis Proclo de ſphæra. Item ambitus mœniũ in urbem ductus,Orph. ἑπτὰ περὶ στεφάνοισι κυκλούμενον.
Στεφανόω.μ. ώσω.π.ωκα. corono,cingo.Accipitur apud Galen.pro uictorem declaro,palmam tribuo.Actiu.accuſ.
Στεφάνωμα.ατος.τὸ.res ex qua fit corona,coronariũ genus oleris quodcunq; foliaceũ,Athen.
Στεφανωματικός.ȣ.ὁ. coronarius.
Στεφοφόρος.Græci uocant flamines.
Στέφος.εος.τὸ. στέφανος.
Στέφω.μ.εψω.π.εφα. circũdo,corono, impleo, redimio. Sic Suet. tintinabulis faſtigium ædis redimiuit. Actiu. accuſ.
Στηθεσφιν aduerb.pro circa pectora,στήθεσι.apđ (Homer.Iliad.β.
Στηθάνιον.τὸ.&
Στηθύνιον.ȣ.τὸ. medium pectoris,pectuſculum.
Στηθοδέσμιον.ȣ.τὸ. pectorale.
Στῆθος.εος.τὸ.pectus, ſuperior pars thoracis uſq; ad iugulum.
Στήκω.τὸ.ἑστήκω hoc eſt βεβαίως μένω.
Στήλη.ης.ἡ. columna:& propriẽ pila ſtans in monumentis,cippus,titulus,ſimulacrum,imago. Bud. in Annot.
Στηλίδιον parua ſtatua, terminus.
Στηλίς.ίδος ἡ.lignum rectum in puppis cacumine connexum.
Στηλιτευτικός.famoſus,iniurius,ὑβριστικός, infamator, unde duæ illæ inuectiuæ ac infamatrices oratiões,qbus Nazianz. Theologus impiũ Iulianũ notat, στηλιτευτικοὶ uocati ſunt λόγοι.
Στηλιτεύω μ.εύσω.π.ευκα. noto,id eſt pingendo uel ſcribẽdo aliquem infamia noto, ſculpo in columna in uituperiũ alicuius, inuehor in aliquem & triumpho. Etym. Actiu. accuſ.
Στηλίτης.ȣ.ὁ.notatus infamia,uel potius qui notauit alterum.
Στηλογραφία.ας.ἡ.tituli inſcriptio.
Στηλογραφῶ.ſculpo in columna.
Στῆλος lapis,q inferius muro innixus fulcit eũ.
Στηλῶ. erigo, ut cippum.
Στῆμα.omnes herbæ marinæ.
Στημονίζομαι.ſtamina duco.
Στημονίζω.idem,λεπτύνω.
Στημονίαι αι.cincinni tenues in modũ ſtaminis.
Στημόνιον, &
Στήμων.ονος.ὁ ſtamen.
Στῆναι. ceſſare, ſiſtere.
Στήνιον.ȣ.τὸ. pectus, στῆθος.
Στηνιῶσαι.ſalibus & conuicijs inceſſere.nam στήνια. feſtũ erat Athenis, in quo ſe mutuò ſcommatis perſtringebant.Vide in Chil.Eraſmi.
Στυπτηρία, uel συμπτηρία. alumen.
Στήριγμα.ατος.τὸ.firmamentum.
Στηριγμός.οῦ.ὁ. firmitas,fixus,ſtatus Ariſtot.de mundo.uide στηρίζειν.
Στήριγξ.γος. ſuſtentaculum, & lignum in curru.
Στηρίζω.μ ίξω.π.ιχα.firmo,confirmo,ſtationem facere,diciturq; de Planetis antequam retrograduntur & recurrunt cum in epicyclo uel minima uel nulla differentia inuenitur incrementi atque diminutionis,hoc eſt,τῶν προσθετικῶν τε καὶ ἀφαιρετικῶν παρέδων. inde στηριγμὸς huiuſcemodi inſtitio. Actiu.
Στῆσαι ſtatuere,implere,ſiſtere,παῦσαι τῆς ὁρμῆς.
Στήσαντες. ſtatuentes, ſiſtentes.
Στήσασθαι appendere, mutuò dare.id enim olim ad ſtateram fiebat.
Στήσεται.quieſcet.
Στήσιος Ζεὺς.ſtator Iupiter.
Στησίφυλλον.τὸ. Telephium herba.
Στήτη.ης.ἡ. fœmina, uxor apud Theocrit. quomodo & illud Iliad.α. διαστήτην ἐρίσαντε, diuiſim legendum autumant quidã, διὰ στήτην ἐρίσαντε, fœminæ cauſa contendentes nimirum Chryſeidis, ut ibi annotat Euſt.
Στητώδης.pinguis,στεατώδης.
Στία,& στίον. lapis,calculus marinus.
Στιάζω.lapides iacio.
Στιβάδιον.ȣ.τὸ. ſtibadium,hoc eſt torus,uel cubile ex ſtibade herba conſtructũ. qua dictione Seruius primo Aeneid. uſus eſt.Cal.li.4.ca.58.
Στιβαδοποιέω.μ.ήσω.π.ηκα lectum ſterno.Neut.
Στιβάζω.calco,πατέω. (abſol.
Στιβαρής.ίος.ὁ. ἡ. &
Στιβαρός. ȣ. ὁ. fortis, robuſtus, ualidus, denſus, ſolidus.
Στιβάς.άδος. ſicut στιβάδιον, lectus ex paleis,folijs & gramine.ſtragulum;Gaza interp. Sed propriẽ στιβάδες herbæ ſunt aptæ ad diſcumbendum, Latinẽ tori dicuntur, quia ex herbis tortis ſolebant conſtrui.
Στιβεύσειν.nugari,garrire.
Στιβεύς.ȣ.ὁ.fugitiuus,μαστιγίας,uerbero.
Στιβεὺς.έως.ὁ.fullo,κναφεὺς.legitur & στιβὺς.
Στιβευτής.ȣ ὁ ueſtigator.
Στιβεύω.μ.εύσω.π.ευκα &
Στιβέω.μ.ήσω.π.ηκα. calco, ueſtigo,indago, στιβεύω.eo.Actiu.accuſ.

Στίβη.ης.ἡ. frigus, cōſtrictio, propriè matutinus ros, pruina. Item aranea, & color metallicus niger.

Στιβία.ας.ἡ.στίβος.

Στιβιάω.μ.άσω.frigeſco, ῥιγῶ.

Στιβίζω.μ.ίσω.π.ικα.τὸ.στιβέω, & ἐνθυμᾶσθαι στιβάζω τὸ ψεῦδος, aufugio.

Στίβος.ȣ.ὁ.ueſtigium, trames, ueſtigatio, uia, & indicium Xenoph. ἐντεῦθεν προϊόντων ἐφαίνετο ἴχνη ἵππων καὶ κόπρος εἰκάζετο δὲ εἶναι ὁ στίβος ὡς δισχιλίων ἵππων.

Στιβρός.ȣ ὁ. ſtolidus.

Στίβω.τὸ.στιβίζω.

Στιγεύς.έως. ſubula, acicula ſutoria.

Στίγμα.ατος.τὸ. ſtigma, macula, punctum, nota, diſtinctio. Vnde illud, στιγμαῖος βίος ἐστὶ πρὸς τὸν ἄπειρον αἰῶνα punctum eſt uita, ſi ad infinitum ſeculum comparetur.

Στιγματίας.ȣ.ὁ. uerbero, maſtigia.

Στιγματίζω.μ.ίσω.π.ικα.τὸ.στίζω.

Στιγμή.ῆς.ἡ. momentum, punctū, quod poſt κῶλον, hoc eſt, membrum adnotari ſolet.

Στίγω.μ.ίξω.π.ιχα. ſigno, uerbero.

Στιγών.ῶνος.ὁ.στιγματίας.Cæl.lib.13. cap. 54.

Στιδαῖος.ȣ ὁ.uerberatus, cauteriatus.

Στίζω.μ.ίξω.π.ιχα. pugno, percutio, ſigno percutiendo, noto, ſigno ſimpliciter. Actiu. accuſ.

Στικτέον.diſtinguendum eſt.

Στικτός.ȣ.ὁ.pictus, ſignatus, uarius, ſplendidus.

Στίλβη.ης.ἡ ſplendor, ſpeculum. Item fictile uaſculū, quo uice lychni utebantur, apud Pollucē.

Στιλβήβονες. fulgetræ.

Στιλβηδών.ῶνος.ſcintilla, ſplēdor, nitor, fulgetra.

Στιλβόν.ȣ.τὸ. paroxyt. laſciue nutritum, ut habet Cyrillus, neſcio quàm rectè.

Στιλβοποιέω.μ.ήσω.π.ηκα. ſplendidum reddo, nitorē cōcilio.

Στιλβότρος.ὁ. nitor uultus.

Στιλβόω.μ.ώσω.π.ωκα. &

Στίλβω.μ.ίψω.π.ιλφα.uibro, fulguro, reluceo, reſplendeo, laſciuè nutritus ſum, niteo quemadmodum bene paſti, luſtro, nitidum reddo.

Στίλβωμα.ατος.τὸ.στιλβότρος.

Στίλβων.οντος.ὁ.Mercurij ſtella. Heſperus ſtella Veneris, quæ & ἑωσφόρος, ſic Euſt. Iliad.χ. Apollonij interp.lib.2. adnotāt στίλβοντας ab Aſtrologis dici aſtra, quæ in motu ſunt.

Στιλβωνίδης. reſplendens ac nitens è balneo.

Στίλος.ȣ.ὁ.aries, dux gregis, κτίλος.

Στιλπνός.ȣ ὁ. ſplendidus.

Στιλπνότης.ἡ. ſplendor.

Στίλπωνες.οἱ. puſilli homunciones, quos etiam σιωπαῖους nominant.

Στιμμίζομαι. cum ſtibio oculis gratiam concilio.

Στίμμις.ἡ. ornamentū muliebre, ſtibium, & στίμμι,τὸ.Euſt. Iliad.θ.

Στίξ ιχός.ἡ.acies, turma continens uiros T. id eſt trecentos, ſiue quingentos, quod ultimum ſequitur Euſt. Iliad.δ. ἀπὸ τοῦ στείχειν τὸ τάξις προΐστάναι.

Στίον.στία.

Στίπνον.τὸ. oliuæ oſsiculum.

Στιπτός.ȣ.ὁ. denſus, ſolidus, peruius.

Στίφος.εος.τὸ.cuneus, acies, ordo, turma, caterua, cœtus, conuentus: numerus militū quater mille. uide in Appendice de uocab. militar.

Στιφρός. aridus, cōtractus, denſus floridus.

Στιχάομαι. ordine eo, procedo. Depon. abſol.

Στιχάω.idem Etym.

Στιχεῖν.uide in Appendice de uocab. milit.

Στίχη.ης ἡ. στίξ.

Στιχηδόν. aduerb cum uerſu, cateruatim, ordine, in quincuncem. Id autem dicitur, quando res æqualibus inter ſe ſpatijs diſtant, & quoquo te uertas, ſemper æqualis ordo eſt, ut uidetur in uitris & pauimentis, & apud quoſdam ordines arborum.

Στιχίδιον.ȣ.τὸ.uerſiculus.

Στιχίζω. carmina ſcribo.

Στιχομυθεῖν.in tragœdijs dicitur, cū alternis uerſibus reſpondetur.

Στίχος.ȣ ὁ. uerſus, ordo, nam uerſus ordinē ſignificat. Virgil. In uerſum diſtulit ulmos & iterum triplici pubes quàm Dardana uerſu, impellūt. Item manipulus militū, uide in Appendice de uocab. milit.

Στίχω.μ.ίξω.uado, incedo, circundo.

Στιώδης.durus, aſper, à στία uel στίον.

Στιχῳδός.ȣ.ὁ.rhapſodus, quòd uirgulam manu tenens carmina recitaret. στιχός enim uirgam interdum ſignificat. Euſt. Iliad.α.

Στλεγγίς.ίδος.olei gutta. Item ornamentum aureum capitis mulierū, ſtrigil, & à ſtringendo, id eſt exterēdo nomen traxit. ſuperius legitur στλεγγίς & στελεγγίς.

Στλεγγίζω.rado, ungo.

Στλέγγισμα.ατος.τὸ. ſordes quę ſtrigili raduntur ſtrigil. ſupra legitur στελγίσματα.

Στοά.ᾶς.ἡ. porticus, fornix, teſtudo, &

Στοὰ βασίλειος dicebatur Athenis porticus regia, quæ in dextra Ceramici parte poſita conſpiciebatur, in qua rex, ut inquit Pauſanias, ſedere ſolet, cuius magiſtratus erat annuus ac βασιλεὺς ἀρχὴ uocitatus. Præter hanc communem alias adhuc duas βασιλείους στοὰς recenſet Harp. quarū unam ἐλευθερίου Διός, hoc eſt Iouis Liberatoris dicitè regione ſuperioris βασιλέως collocatā fuiſſe, ac alterā adijcit olim ἀνάκλειον, poſtea uero ποικίλην à picturis uarijs nuncupatā.

Στοβάζω.μ.άσω.π.ακα.obtrecto, κακολογῶ, στωμβάζω.

Στοβός.ȣ.ὁ cōuicium, iurgium.

Στοιβαδεῦσθαι.in lecto reponere ſiue ſternere.

Στοιβάζω inſtipo, ſtruo, digero, συνάγω.

Στιβὰς. στιβάς.
Στιβασία. inceſſus,ſtructio. Etym.
Στιβὴ.ῆς.ἡ. herbæ genus,lectiſternium.
Στιχάδες. αἱ. oleæ per ordinem conſitæ.
Στιχειακός. ȣ.ὁ. elementalis.
Στιχεῖον. ȣ. τὸ. elementũ,initium,concauſa,interna & ſubſtantialis cauſa Ammonius diſtinguit.
Στιχειόω.μ.ώσω.π.ωκα. elementa trado,atq; hominem rudimentis inſtituo. (ἀ γράμμα.
Στιχειοδόν. ordinatè.
Στιχείωσις.ιος.ἡ. deformatio, prima elementorũ inſtitutio.
Στιχίζω. indagine cingo,cõcludo.
Στιχισμός.ȣ.ὁ. indages,id eſt plagarũ expanſio uaris ſubtectarum.
Στοῖχοι. indago & ſeries plagarum, quibus ſaltus ſtabulaq; ferarum cinguntur à uenatoribus. στοῖχοι etiam ordines ſunt in acie à fronte ad tergũ ſigillatim porrecti. quare οἱ κατὰ στοῖχον τεταγμένοι, στοιχεῖν dicuntur ab Aeliano.
Στιχῶ. τὸ. στιχειόω, συμφωνῶ.
Στόλαρχος.ȣ.ὁ. dux claſsis. idem στολάρχης.
Στολὰς.άδος.ἡ. lorica,genus armaturæ.
Στολὴ.ῆς.ἡ. ſtola,ueſtis tantũ muliebris eſt. Vnde Cicero obijcit cuidam,quòd cum togã induiſſet,ſtatim uerterit in ſtolam. Apud Græcos cõfunditur. Dicitur autẽ ἀπὸ τοῦ στέλλομαι, induo.
Στολίδες. αἱ. rugæ in fronte. (Bayf.
Στολιδωτός. ȣ.ὁ. ornatus.
Στολίζω.μ.ίσω.π.ικα. orno. Actiu. accuſ.
Στολὶς. ίδος. ἡ. στολή.
Στολισμός. ȣ.ὁ. ornamentum,ueſtitus.
Στολόκρον.ȣ.τὸ. præſectas habens comas & attonſas frondes: effertur tam de plantis, quàm de hominibus.
Στόλος ȣ.ὁ. claſsis, & etiam nauis cõmeatus,curſusq;,Syneſ. Eſt etiam exercitus,expeditio,Xenoph.& Arriano. Bud.Com.uide Bayf.
Στολύπη.ης.ἡ. genus herbæ.
Στόμα.ατος.τὸ. os.ris, id eſt concauũ illud,in quo ſunt lingua & dentes. παρὰ τὸ τέμνω,quaſi τὸ τὰ σιτία τέμνον. Ἀπὸ στόματος εἰπεῖν, memoriter dicere & commemorare, ἀποστοματίζειν. & quod Cice.in Catil. ex memoria exponere dixit, cui opponitur de ſcripto dicere. Στόμα τῆς παρατάξεως, dicitur acies & frons exercitus inſtructi & compoſiti ad prælium,quia eſt uelut acies ferri perrumpens, & aperiẽs id in quod impellitur. uide φάλαγγος μῆκος in Appendice de uocab. milit. Accipitur etiã pro oſtio,& στόμα λιμένος, fauces portus, Plutarch.
Στομαλγία.ας. ἡ. oris dolor.
Στόμαργος.ȣ.ὁ. φλύαργος, rabula.
Στοματικά. τὰ. medicamenta oris.
Στομαχικός. ȣ.ὁ. qui cibum continet. Mirum tam oſcitanter hactenus in omnibus lexicis contrario ſenſu adſeruatã hanc uocem,cum nihil uulgarius ſit quam in huiuſcemodi deriuatiuis,ut appellant Grammatici,nominibus uitiũ etiam ſæpe ſignificari,quòd ipſum non ſolum licet uidere in ἀρθριτικὸς, ὀρθοπνοϊκός, σπληνικός, ἡπατικός, καρδιακός & ſimilibus,quibus ſane uocibus illos uocamus qui his uel ſpiritus, uel lienis,uel iecoris malis laborant,ſed in hac ipſa dictione στομαχικός,cum de ea nominatim ita ſcribat Paulus Aegineta,ubi de ſtomachi affectionibus agit,earundẽq; remedijs, πρὸς δὲ τοὺς μὴ κατέχοντας τὴν τροφὴν οὓς ἰδίως οἱ παλαιοὶ στομαχικοὺς ὀνομάζουσιν,&c. hoc eſt,ijs qui cibũ aſſumptum non continent quos peculiari uoce ſtomachicos appellauerunt ueteres,conferet,&c. Significat nonnunquam, τὸ στομαχικόν, etiam id quòd ſtomacho prodeſt,ac utile eſt.
Στόμαχος. ȣ.ὁ. ſtomachus,os uentris. Gaza in Ariſtotele uertit gulam,ſicut & οἰσοφάγον. quidam non recte pro uentriculo accipiunt.
Στομβάζω. ore dilato loquor, πλατυστομῶ.
Στόμβος. grauiter ſonãs,grauiſtrepus,clamoſus.
Στομίας. ȣ. ὁ. magnum os habens. Item rebellis, de equis qui non parent frænis.
Στόμιον. ȣ. τὸ. frænum, uel potius ea pars fræni, quam equus contumax mordet, bucula. Dicitur & de puteo, & de aliarũ rerum introitu,ut os Latinis. Euſt. etiã oſtia amnium στόμια uocat.
Στομοδόκος.ȣ.ὁ. loquax, στωμύλος.
Στόμος. conuicium,garrulitas.
Στομόω.μ.ώσω.π.ωκα σκληρύνω, roboro,conſolido,os compono,& formo ac inſtituo ad decorem Ariſtoph. νεφέλαις. Vnde στομῶ τὴν μάχαιραν,exacuo aciem: quaſi os gladij cõcinno,tempero, & obduro, quod niſi fieret, inutilis gladius eſſet. Item infeſtã aciem obuerto, infeſto agmine exercitũ firmo. Actiu. accuſ. Bud. Cõ.
Στωμύλματα. τὰ. ampullæ.
Στωμύλος. loquax, nugo, turpis,grauis.
Στομφάζω.μ. άσω. π. ακα, magna loquor, ſuperbio, irrideo.
Στόμφαξ. ακος.ὁ acerbus,arrogans,durus.
Στομφαστικός. ȣ. ὁ. magniloquus.
Στομώδης.εος. ὁ. ἡ. amplo ore.
Στόμωμα. ατος. τὸ. acies,robur aciei, mucro. Eſt & uaſis genus. στόμωμα ferrum eſt, meo quidem iudicio, chalybe cõtemperatum & quaſi roboratum,à στομῶ, id quod facile deprehenditur ex uerbis Daimachi in Poliorceticis,ubi docet in quem uſum quodlibet ſtomoma diuerſis è locis petitum conuertendum ſit, τῶν στομωμάτων, inquit, τὸ μὲν σινωπικὸν καὶ χαλυβδικόν, χρήσιμον εἰς τὰ τεκτονικά. λακωνικὸν δὲ εἰς ῥίνας

καὶ σιδηροβύπανα, καὶ χαρακτῆρας τὰ λιθουργικά. τὸ δὲ λύδιον εἰς ξίνας καὶ αὐτὸ τὰ μαχαίρας, τὰ ξυρία καὶ ξυστῆρας. Nam cum Plinio errant medici nõ pauci, qui ſquammæ genus alterũ ſubtilius decuſſum ſtomoma interpretãtur, capitur etiam ſimpliciter pro robore, & ſolida ui rei cuiuſpiam, ſic Plutarch. τὸ σόμωμα τοῦ οἴνου καὶ κράτος dixit, & rurſus, σίδηρον σόμωμα καὶ ἀκμὴν ἀποκόψαντες, quod nos aciem ferri cum Plinio dicere poſſumus.

Στεναχέω. μ. ήσω π. ηκα. ſuſpiro. Neut.

Στοναχή. ῆς. ἡ. ſuſpirium, σεναγμός.

Στοναχίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. ſuſpiro. Depon.

Στονόεις. όεντος. ὁ. ſuſpirioſus.

Στόνος. ου. ὁ σοναχὴ, λύπη.

Στόνυξ. ὁ. acies & mucro, & abuſiue quicquid in acumen definit uel exit, λοίγιος σόνυξ lætifera teli cuſpis apud Lycoph.

Στόνυχες. extremitates unguium, mucronata.

Στοργέω. μ. ήσω. π. ηκα. amo.

Στοργή. ῆς. ἡ. amatio, affectio amoris, ut eſt filij erga parentes. παρὰ τὸ σέργειν.

Στορέννυμι, & σορεννύω. uel σορέω, σόρνυμι. μ. σορέσω. ἀόρ. α. ἐσόρεσα. ſterno, ſopio, ſedo, mitigo, (tranquillo.

Στορεσὺς. tranquillans, ſtrator.

Στόρθυγξ ſpiculum haſtæ, ὑποδερατίς.

Στόρθυγγες. capilli cum ſordibus impliciti, uel haſtæ cuſpides.

Στορχάζω. intra ouile pecora cogo atq; includo.

Στοχάζομαι. μ. άσομαι π. ασμαι. ad ictũ deſigno, peto, ut gladiatores petere inter ſe dicuntur, ἐφίεμαι. Item collimo, ſcopum peto, oculum in ſcopum intendo, & quod uulgo dicitur, album figo: & per translationem eſt animi intenſione ad propoſitum ſuum dirigere, Ariſtot. τῶ μετὰ τὰ φυσ. ϛ. Item colo, & nutus eius obſeruo, quem colere conſtitui, Polyb. Genitiuo. Bud. Comment. Iunxe genitivo Xenof. Cyr.

Στοχάς. άδος. ἡ. ædificium ex tempore extructum ad æquandum locum ubi tenduntur plagæ.

Στοχασμός. οῦ. ὁ. coniectura, contemplatio.

Στοχαστής. οῦ. interpres, coniectator.

Στοχαστικός. οῦ ὁ. coniecturalis. σοχαστικὸς ἀνήρ, qui certæ deſtinationis eſt in iaculando, uel telo aliquem petendo, hoc eſt εὔστοχος, homo ſolerti coniectura, & conſultus.

Στοχαστικῶς. aduerb. coniunctura.

Στοῦχος. ου. ὁ. uarus.

Στραβισμός. diſtortio oculi, obliquus aſpectus.

Στραβός. οῦ. ὁ. &

Στραβών. ῶνος. ὁ. ſtrabo, qui diſtortis eſt oculis.

Στραγγαλέω. μ. ήσω π. ηκα. ſuffoco, ſtrangulo.

Στραγγάλη ης ἡ. locus ſtrangulationis.

Στραγγαλιά. ᾶς. ἡ. obligatio, διαπλοκὴ δολιότης.

Στραγγαλίδες. nodi ſiue nexus intricati, & quidam globuli, cũ humor non coquitur, nec excernitur, ſed redundat Cæl. lib. 10. cap. 11.

Στραγγαλιώδης. εος. ὁ. ἡ. tortuoſus.

Στραγγεύω. criminor, premo, tardè incedo, oblique incedo.

Στραγγίζειν. calore, exprimere.

Στραγγός. obliquus, peruerſus, inordinatus.

Στραγγουρία. urinæ ſtillicidium, Cato de re ruſt. Quibus lotium ægre it, Græci & à difficultate & à dolore δυσουρίαν id malum dixerunt, quibus lotium ſubſtillũ eſt, Græci hoc uitiũ στραγγουρίαν dixerunt. dum ſcilicet urina nõ niſi per interualla ſtillis fluit Galeno adſcriptę. Definit. dicunt στραγγουρίαν eſſe τὴν στραγγατοῦ οὔρου ἔκκρισιν. Cic. ueſicæ morbum appellat.

Στραγγουριάω. ῶ. urinæ difficultate laboro.

Στράγξ, uel στραξ. γός. gutta quæ paulatim defluit, (ſtilla.

Στραμβολοκομᾶν. eſſe criſpis capillis.

Στράπτω. fulgeo, fulguro, ἀστράπτω.

Στρατοπεδάρχαντες. οἱ. duces exercitus.

Στρατεία. ας ἡ. expeditio, bellum, στρατεύσις ipſum officium militandi. uide Cyrillum in Appendicæ, & στρατιὰ inferius.

Στρατεῖος. magnus, ſuperbus. Etym.

Στράτευμα. ατος. τὸ. exercitus. uide στρατὸς in Ammonio, Orbicij ſcriptum de ordinibus & præfecturis. περὶ τὸ στράτευμα habes in Appendice lexici.

Στρατευματικός. οῦ. ὁ. militaris.

Στρατευσιμος. ου ὁ. idem.

Στρατεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. &

Στρατεύω. μ. εύσω π. ευκα. milito, ſtipendia facio, delectum ago, στρατοπεδεύω.

Στρατήγιον. ου. τὸ. locus ubi conueniunt milites, prætorium.

Στρατηγέομαι. regor ducis conſilio.

Στρατηγέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſum prætor urbanus. Item ducem ſeu gubernatorem rei bellicę ago. Actiu. accuſ.

Στρατήγημα. ατος. τὸ. geſtum militare, cõſilium, ſtrategema, exemplum militare ſummo ſtudio imitandum.

Στρατηγία. ας. ἡ. militatio, prætura, imperium rei militaris & gubernatio. Vide φαλαγγαρχία in Appendice de uocab. militar.

Στρατηγιάω. μ. άσω. π. ακα. milites ducere cupio. Neutrum abſol.

Στρατηγικός. ducendi exercitus peritus, Iſocrat.

Στρατηγικῶς. imperatoriè.

Στρατήγιον. ου. τὸ. prætorium, ſignum ducis in bello, uexillum.

Στρατηγίς. ίδος. ἡ. nauis ducis in bello nauali. Item ad perſonam relatum, pro ductrice exercitus, ut

tus, ut apud Amazones. Bayf.

Στρατηγός. ῦ. ὁ. imperator, dux exercitus. Vide φαλαγγαρχία in Appendice de uocab. militar.

Στρατηλάτης. ου. ὁ. idem, prætor.

Στρατιά. ᾶς. ἡ. militia, exercitus, expeditio, multitudo militum, ac etiam angelorum. Etym.

Στράτιος. bellicoſus, timendus. Iouis epitheton, & Palladis. Cæl. lib. 8. cap. 18.

Στράτις. uide Etym.

Στρατιώτης. ου. ὁ. miles.

Στρατιώτιδες νῆες. prætoriæ naues.

Στρατιωτικόν. ῦ. τό. exercitus.

Στρατιωτικός. ῦ. ὁ. militaris, militiæ peritus.

Στρατιωτικῶς. militariter.

Στρατιῶτις. miles mulier, ſed στρατιωτὶς oxyton nauis eſt parata ad uehendos milites. Bayf.

Στρατοκήρυξ. ὁ. uide ἐκτακτοι in Appendice de uocabulis militar.

Στρατολογέω. μ. ήσω. π. ηκα. armo, id eſt ad rem militarem concito, milites conſcribo, delectum facio. Actiu. accuſ.

Στρατολογία. ας. ἡ. delectus militum.

Στρατοπεδάρχης. ου. ὁ. caſtrorum præpoſitus.

Στρατοπεδαρχία. ἡ. caſtrorum præfectura.

Στρατοπεδεύομαι μ. εύσομαι. π. ευμαι. &

Στρατοπεδεύω. caſtrametor.

Στρατόπεδον. ῦ. caſtra, uallum. In plurali accipitur pro militib. ipſis. Vide στρατὸς & στρατόπεδον apud Ammonium.

Στρατός. ῦ. ὁ. uel ἡ. exercitus. Dicitur & ναύτης στρατὸς, id eſt naualis exercitus pro claſſe. Bayf. Vide στρατὸς, & στρατόπεδον apud Ammon.

Στρατόφιν. ab exercitu, στρατοῦ.

Στρατοφύλακες. copiarum duces.

Στράττις. uide Etym.

Στρέβλη. tormentũ, nauticum inſtrumentum ligneum, cuius labris conſtringuntur plancæ in compingenda naue, adactis cuneis, ſubſcus.

Στρεβλός. ῦ. ὁ. tortuoſus, peruerſus, curuus. Item prauus, uerſutus.

Στρεβλότης. ητος. ἡ. obliquitas.

Στρεβλόω. μ. ώσω. π. ωκα. torqueo, deprauo, ſtricté ligo, conſtringo & arcté uincio. Actu.

Στρέμμα. ἡ ἀρθρου παράβασις, ἡ ὀστοῦ μετάστασις inquit Vlp. rhetor, utitur ea Demoſth. Olynth. 2. quid differat à ῥήγματος, uide ſupra ῥῆγμα. Item luxatio, ſtriblita, placentæ ſpecies.

Στρέμματα. τά. luxata.

Στρεπτός. ῦ. ὁ. flexibilis, torques, fibula chlamydis; panis ſubcineritius.

Στρέπτω. torqueo. hinc ſtropha.

Στρεύγομαι. immoror, cunctor, tabeſco præ fame, liqueſco.

Στρεύγω. μ. εύξω. π. ευχα. corrumpo, triſtifico, ex pugno, tardo. Actiuum accuſ.

Στρέφανον. τό. bipennis, ſecuris.

Στρεφάσκω. uerto. Actiu. accuſ.

Στρεψοδικοπανουργία. compoſita dictio apud Ariſtophan. ſententiarum corruptela, iuris peruerſa adminiſtratio.

Στρέφομαι. uerſor, habito. Item fallacia utor, tergiuerſor, cunctor, comminiſcor technas, Gregor. στηλ. 1. Sic apud Vergil. Aeneid. 12. Verte omnes tete in facies, & cõtrahe quicquid Siue animis, ſiue arte uales. Accuſ. Bud. Com.

Στρεφόμενος. ſupinus, ſecurus, otioſus, improuidus.

Στρέφος. torſio, luxatio, corium, pellis.

Στρέφω. μ. ψω. π. φα. uerto, torqueo. Herodo. ἐστράφη τὸν πόδα. dixit, pro pedem luxauit. Eſt etiã animo uerſo & uoluto. Acti. accu. Bud. Cõ.

Στρέφωσις. obturatio, deligatio uaſorũ cum pelle aut corio.

Στρεψιδινέω. μ. ήσω. π. ηκα. σκοτόω, συστρέφω, inuoluo.

Στρεψίμαλλος. miſer, afflictus. Etym.

Στρέψις. ιος. ἡ. conuerſio, fraus.

Στρεψίμαλλος. ου. ὁ. uerſipellis, aſtutus, στρόφις, metaphora à uelleribus intortas criſpatasq; lanas habentibus.

Στρεψοδικῆσαι pro στρέψαι τὰς δίκας dolis & uarietate dicendi iura fallere. Ariſtophan. in Nebul. ἀλλ' ὅσ' ἐμαυτῷ στρεψοδικῆσαι καὶ τοὺς χρήστας διολισθεῖν.

Στρηνής. manifeſtus, aſper, acutus, magnus.

Στρηνιάω. μ. άσω. intemperanter & immodeſté ago, laſciuio, moleſté fero, infrænis ſum, ἀτακτέω. metaphora ſumpta à deducentibus habenas, ἀπὸ τοῦ στρέφειν τὰς ἡνίας.

Στρῆνος. ου. ὁ. durus, στρηνής. Sunt qui τὸ στρῆνος neutro genere pro duritie uſurpent.

Στρηνός. acutum & patens. Nicoſtratus dicit aſperum, & aures ferientem perſtringentemq; ſonum. Etym.

Στριβιλικίγξ. apud Ariſtoph. capitur pro, ne tantillum quidem, ne nauci quidem.

Στρίβος. tenuis & exilis uox

Στριγμος. ῦ. ὁ. ſtridor.

Στρίξ. γός. canaliculus.

Στριφνός. ῦ. ſtrictus, ſolidus, firmus, ſtrigoſus. Sic Cic. Quanquã in Lyſia ſunt ſæpe etiam lacerti ſic ut fieri poſsit ualentius, uerum eſt certe genere toto ſtrigoſior. (Suid.

Στρίφνος. neruoſa boum caro, & βοτάνη ἄβρωτος.

Στροβιλός. ῦ. ὁ. curuus, delicatus, obliquus.

Στροβεύς. έως. inſtrumentum è carduis fullonũ, quo rudẽ pannũ tractant, lanæq; uillos excitãt.

Στροβέω. μ. ήσω. π. ηκα. tumultuor. Plutarch. λαμώδης νόσος περιϊοῦσα τὴν ἰταλίαν ἐστρόβησεν. id

eſt ἐκπάραξιν. Item moueo,uerſo, circumago, περιφέρω,& uerſo,id eſt, ἀνακρίνω.ut περιφέρω τῇδε κακῶς. probo,exploro. Significat etiam excutio mentem meã, & uerſo me in omnem partem. Gregor. de Erem. & Ariſtophan. Neb. Bud. Com.

Στρόβιλος. ου. ὁ. rotundus,nux pinea,& interdum ipſa pinus. Item procella,tẽpeſtas,uortex,uentus uerticoſus,Lucian.Tox. Item turbo ludus, & genus ſaltatiõis.Plato de Rep.4. Bud. Com. & Cæl.lib. 11. cap. 19. etiam cochlea, turbinata buccina,teſte Suida.Ety. Strobili dicti ſunt filij Carcini poëtæ. Eraſmus in prouerbio, Fortunatior Strobilis Carcini.

Στροβιλῶ. τὸ. συστρέφω. cõtorqueo & intorqueo.

Στροβιλώδης.εος.ὁ.ἡ.frequens anfractibus.

Στρόβος. ου.ὁ.uortex aquarum.Nicand.Interp.

Στροβυλοειδὲς ὄρος.apud Strabon.lib.13.mons in pineæ nucis formã tuberoſus. Interpres exponit turbineum in acutum apicem deſinentem

Στρογγυλαίνεσθαι.conuolui.

Στρογγύλη.ης ἡ.rapa,torta.inſularum Aeoli una.

Στρογγύλη ναῦς.uide in Chiliad Eraſmi.

Στρογγυλοπρόσωπος.ὁ.qui rotunda eſt facie.

Στρόγγυλος. ου. ὁ στρόβιλος. rotundus,tendens in acutum,turbinatus.

Στροίβηλος.ου.ὁ.uibex, tuber.

Στροιβός. grauis, δεινός.

Στρόμβος.ου.ὁ.trochus,ſphæra,globus.uortex,cõchylium,turbo,lapis rotundus,ῥόμβος. παρὰ τὸ στρέφεσθαι. Etym. à Theodoro in Ariſtotele uertitur cochlea, turbo.

Στρομβόω.ῶ.ώσω.π.ωκα.uerſor,uoluto.

Στρομβώδης ὁ turbinatus,ut Gaza uertit in Ariſtotele.

Στροτός. ἀντὶ τοῦ στρατὸς Aeoles dicunt,& conuerſam multitudinem.Etym.

Στρουθίζεσθαι. ſtruthio herba lanas purgare ac candidas reddere.

Στρουθίζω.ſtrideo,lamentabilem uocem edo.

Στρουθιοκάμηλος. ὁ. ſtruthiocamelus apud Aelianum & Oppianum lib.3. de Venatione.

Στρουθίον.ου.paſſerculus,& generaliter quæuis auicula. Item radicula, ſeu lanaria herba eluendis lanis idonea. Στρουθία τά. Gaza in Ariſtot. uertit paſſeres.

Στρουθοκέφαλος.ου.ὁ.habens caput paſſeris.

Στρουθός.ου.ὁ paſſer auis,ut Gaza uertit in Ariſtot. Vide in Aeliano. Significat etiã in mimis obſcœnam partem uirilem à paſſeris ſalacitate.

Στρουθὸς ὁ ἐν λιβύῃ,apud Ariſtot.ſtruthio Libyca.

Στροῦς.οῦς.ὁ idem.

Στροφαῖος. ου. ὁ. ianitor,uerſutus, Mercurij cognomen,quòd ianuarũ cuſtodiæ præſideret. Item aſtutus,uerſutus,callidus,ueterator,qui & contorquere uerba & multis machinis res inuertere nouit,hoc eſt, ὁ ἄλλως συμπλέκειν καὶ στρέφειν λόγους καὶ μηχανὰς,ὁ πανοῦργος.

Στροφάλιγξ. γος. ὁ.conuerſio,cardo,turbo.

Στροφαλίζομαι. μ. ίσομαι.π. ισμαι uertor,uoluor.

Στροφὰς άδος.ἡ.conuerſio,uertigo.

Στροφάδες.Inſulæ ſunt in Ionio mari. Etym.

Στροφάω. ῶ. άσω.π. ακα. uerto. Nam Attici pariter & Dorienſes à uarytonis deducta circũflexa producũt,ut νεμῶ νωμῶ, πέτω πωτῶ, στρέφω στρωφῶ & ſimilia. Actiu. accuſ.

Στροφεύς.έως.ὁ. cardo oſtij,id eſt στρόφιγξ, ſummus dorſi ſpondylus,ſcilicet quod in eo caput circumagatur,cui & ὀδοντοφυὴς nomen.

Στροφή.ῆς.ἡ.uerſutia,reuolutio,cũctatio ſubdola, aut tergiuerſatio fraudulenta & ludificatrix fallacia à στρέφομαι. Dicitur etiam cum equus à ſeſſore in obliquum flectitur id eſt, πλαγίωσις,flexus, Xenophon.Bud.Com.& Cæl.lib.5. cap.8.Dicitur item στροφὴ apud poëtas Lyricos reuolutio illa dum inter ſacras ſaltationes,ſacerdotes modo in dextrã modo in ſiniſtram,choros reuocarent.

Στρόφιγξ.γος.ὁ.cardo oſtij, στροφεὺς,θυραῖος. Itẽ uerticulũ epiſtomij in aquæductibus, & in ſalientium ſigillis.

Στρόφιον.ου.τὸ. ſtrophium,faſcia,torques,cingulum tortum,corona,inauris.

Στρόφιος.ου ὁ. Strophius,pater Pyladæ.

Στρόφις.ὁ.uerſatili uerſutia præditus.μεταφορικῶς ἀπὸ τοῦ στρόφιγγος.

Στροφόομαι. torminibus uexor & laboro.

Στρόφος.ου.ὁ.dolor inteſtinorũ,quod tormen Latinè uocãt à torquendo, uel tormina potius in numero multitudinis Cor. Celſus de ſignis aquæ intercutis loquens cap.6. lib. 2. Eiuſdem morbi nota eſt ubi circa umbilicum inteſtina torquentur (στρόφον Græci nominant) coxæq; dolores manent,&c. Item cincinnus,cirrus,funiculus tortus, lorum peræ.

Στροφός.idem, & στροφοὶ dicũtur uerba ac ſermones contorti,inuoluti,& doloſi συμπεπλεγμένοι καὶ δόλεροι λόγοι.

Στροφούμενος.ὁ.torminoſus.

Στρύμαργος.ὁ. furioſe in Venerem cõcitus.Gal. in glo.

Στρυμών.ῶνος.ὁ.Strymon,flumen Amphipolis Thraciæ.

Στρυφνός.οῦ.ὁ. acerbus,rigidus,faciẽs obſtupeſcere dentes, durus, auſterus, aſtringens,ualidus, denſus.

Στρυφνότης.ητος.ἡ acerbitas.

Στρύχνος.ου. ſolanus,frutex. Vide in Chil.Eraſmi.

Στρώβιλος.ου.ὁ. στρόβιλος.

Στρωγγός.appollinaris minor,herba quædam.

Στρῶμα.τος. τὸ. ſtroma,ſtragulũ omne quod ſternitur

nitur & inſternitur. Vide in Chiliad. Eraſmi, Mileſia ſtromata.

Στρωματεὺς.ὁ. piſcis quidam maris rubri.

Στρωματής.έος.ὁ.ἡ. uariè contextus.

Στρωματίζω.μ.ίσω.π.ικα. inſterno ut iumentũ.

Στρωματόδεσμος.ου. culcitra, ſtratus, colligatus, ſtragulum. Dicitur & στρωματόδεσμον genere neutro. Aeſch. ἄνθρωποι δύο στρωματόδεσμα φέροντες.

Στρωμνή.ῆς.ἡ. ſtratus, id eſt lectus, τῷ ὀνόματι τῆς στρωμνῆς παρὰ τοῖς ἄλλοις πολλάκις ἐπὶ τὰ στραγαλία, καὶ τὰ σκαλία καὶ πᾶν ὃ περιβαλλόμενα. ἐκ τῶν νό-

Στρώννυμι &

Στρώννυμι.μ.ώσω.π.ωκα. ἀόρ α ἔστρωσα &

Στρωννύω. ſterno. Actiu. accuſ.

Στρῶσις ὁδῶν. conſtratio uiarum.

Στρωτήρ.ῆρος.ὁ. trabs parua, crates, tegmentum ex papyro in ſcenis & tugurijs. alij dicunt tectũ ex uirgis. Etym.

Στρώτης.ου.ὁ. inſtrator, qui equum domino inſternere ſolet. Cæl. lib. 9. cap. 11.

Στρωτός.οῦ.ὁ. ſtratus.

Στροφάομαι uerſor.

Στρωφάω.μ.άσω.π.ακα. uerto, neo.

Στυβαραὶ χρυσοῦ. cruſtæ auri.

Στυγάνωρ.ορος.ὁ.ἡ. odio habẽs uiros, Amazonũ epith. apud Aeſchyl.

Στυγέομαι.ήσομαι.π ημαι odio ſum, paſsiuè.

Στυγερής & στυγερός.οῦ.ὁ. querul9, triſtis, odioſus, moleſtus, terribilis, ἐπίπονος, horribilis, rigoroſus.

Στυγερώπης.εος.ὁ. cum odio aſpiciens.

Στυγερότης.ητος.ἡ. mœſtitia.

Στυγέω.μ.ήσω.π.ηκα odi, timeo. Actiu.

Στυγερός.οῦ.ὁ. triſtis, odibilis.

Στυγητός.οῦ.ὁ odibilis στυγερός.

Στυγνάζω.μ.άσω.π.ακα. triſtor, triſtitiam fero.

Στυγνός.οῦ.ὁ. triſtis, moleſtus.

Στύγω pro στυγέω.

Στύεσθαι. incitari.

Στυλῆσαι. ſpoliare, σκυλεῦσαι.

Στῦλος.ου.ὁ. columna pertica.

Στύμα.ατος.τὸ. genitalis membri arrectio, ἔντασις τοῦ αἰδοίου. Euſt. Iliad. χ.

Στύμμα.ατος.τὸ. ſpiſſamentum, & domitura unguenti.

Στυμνός. durus.

Στύμος.ου ὁ. truncus.

Στυμφαλίδες genus auium in lacu circa Stymphalida. Etym. Vide Aelianum.

Στυμφαλίς. Arcadiæ ciuitas.

Στύμφαλος.ου.ὁ.καὶ.ἡ. Arcadiæ ciuitas & fons.

Στύξ.γός. Styx infernalis palus, & in Arcadia eiuſdem nominis, quaſi dicas mœſtitiã. & filia una Oceani ſic dicta eſt, & nomẽ fontis in inferno. Etym.

Στυπάζω.μ.άσω. ſtrepo, tono, ὠθῶ, impello.

Στυππεῖον, uel στυππίον.ου.τὸ. ſtupa, quaſi τυπεῖον, τὸ τυπτόμενον λινάριον. στυππεῖον τὸ τῆς ἐλαίας σποῦ. στύππιον ὅθεν τὸ λίνον νήθεται.

Στύπιον. genus lini. Etym.

Στύπος. tonitru, ſtipes, truncus & omnis arbor dura ac firma ſic uocatur.

Στυππειοπώλης.ου.ὁ. qui canabinas ueſtes & ſtuppeas diuendit, apud Ariſtoph.

Στυπτηρία.ας ἡ. alumen, στυπτυρία, chalcitis.

Στυπτικός.οῦ.ὁ ſtrictiuus, ſtypticus. à στύφω.

Στυρακίζειν. ſtimulare.

Στυρακίζω.μ ίσω. traho, pungo.

Στυράκιον.ου.τὸ. &

Στύραξ κος.ὁ. lignum iaculi, pars haſtæ inferior quæ manu tenetur, manubrium: uel etiam ipſa arbor è qua iacula, ſimilia his quæ è corno fiũt. & lachryma cuiuſdam arboris. Mihi magis probantur qui nõ ſolum pro ligno ſed potius ipſo ferro lignis affixo ac ipſa cuſpide interpretãtur ut ſit ὁ σίδηρος τοῦ ἀκοντίου, quibus etiã ſuffragari uidetur Pollux lib. 1. cum de haſta loquitur, cuius (inquit) pars anterior αἰχμή, ἡ ἐπιδορατίς, καὶ στύραξ. Sunt etiã qui annulũ interpretentur, quo cuſpis ligno adſtricta & affixa manet. Libanius uidetur hac uoce uſus pro incẽſi uel ſuffitus genere quopiã cũ ita in libro de ꝓpria ſua fortuna ſcribat. στύρακος ἅμα ὀσμῇ, θεραπεύοντας τὸν θεόν. Cyril. pro lachryma ſiue odoramento fœmininũ facit, aliàs maſculinũ: itidem Ammonius. Barbarus annotat etiã στύρακας uocari tonſillas præpilatas, quæ alio nomine σαυρωτῆρες dicuntur.

Στυφελίζω.μ ίξω.π.ιχα. euerto, quatio, agito, perſequor, uerbero, uinco, torqueo.

Στυφελισμός.οῦ.ὁ. cõtumelia, querimonia, iniuria, ira.

Στυφελός.οῦ.ὁ. durus, fortis, aſper, turbulentus, moleſtus.

Στύφλος. terra arida & dura.

Στύφλος.οῦ.ὁ. aſper difficilis, Lycoph. μισηνοῦ στύφλα νάσσον ταιλίτη, inſolẽtes & aſperos Miſeni tractus incolunt.

Στύφομαι. fumo.

Στύφος.εος.τὸ. ſtupa, lucrum.

Στυφρός.οῦ.ὁ. grauis, ſolidus, conſtans, calloſus, retorridus, duratus.

Στύφω.μ.ύψω.π.υφα. obturo, ſtringo. Actiu.

Στύψις.εως.ἡ. conſtrictio, κόλλυσις.

Στωϊκοί philoſophi ſic dicti ἀπὸ τῆς στοᾶς, quæ erat ipſorũ ſchola.

Στῶμιξ ιγος. trabs lignea.

Στωμοδόκος. garrulus, στωμύλος.

Στωμυλία.ας.ἡ. argutia, loquacitas, dicterium.

Στωμυλιοσυλλεκτάδης.εος.ὁ. qui obliqua dicta facetiasq; colligit, πολυλογίας συνάγων.

Στωμύλλομαι στωμύλω.

Στωμύλματα. ſtulta blateramenta, argutiæ, nugæ, nugamenta, lepôres.

Στωμύλος. ου. ὁ. multiloquus, lepidus, facundus, facetus, dicax, garrulus, uerſutus, deceptor, adulator, nequam. Accipitur tam in bonam quàm in malam partem.

Στωμύλω. imperfectè loquor, garrio, multa & arguta loquor, & per ſe manifeſta blatero. Etym.

Σ Υ'. tu.

Σύαγρος. ου. ὁ aper. Antiqui ſeparatim σῦν ἄγριον dixerunt. Vide apud Aelianum.

Σύαινα. à ſue uocatus, quem Græci recentiores chœrillam interpretantur, hoc eſt porculum.

Συανία. ας. ἡ. conuicium & conſertio manuum.

Συβάλλας. ὁ &

Σύβας. ου. ὁ. libidinoſus, uoluptuarius.

Συβαρίζειν. deliciari, fiducia diuitiarũ calumniari, opiparè ac genialiter uiuere. Vide in Chil. Eraſmi, Sybariſſare.

Σύβαρις ιος. lautitiæ cõſummatæ deliciæ, Sybaris urbs Calabriæ. Philoſtratus paſsim prouerbiali ſchemate uſurpat pro luxu, & delitijs, καὶ συβαρίδας μισοῦντες & lib. 6. ἐπ' ἀνθρώπου σύβαριν ἡγουμένου τὰ πάντα, qui ſummum bonũ luxu metiebatur.

Συβαρίτης. qui ex Sybari eſt, Sybarites. Etym.

Συβαριτικός. ου. ὁ. mollis, uoluptuoſus. unde συβαριτικὴ τράπεζα, de conuiuio dicebatur nimirum apparato. Eraſ. Chil.

Συβήνη. ης. ἡ. arcus aut calamorũ theca, pharetra. ſuperius σιβύνη.

Συβόσιον. ου. τὸ. grex porcorum.

Συβριάζω. μ. άσω. inſoleſco, delicior, συβαρίζω.

Συβριασμός. ου. ὁ ſtrepitus in conuiuijs.

Συβώτης. ου. ὁ. ſubulcus.

Συγγαλάκτος. collectaneus.

Σύγγαμβροι. οἱ. mariti duarum ſororum.

Σύγγαμος. ου. ἡ. uxor.

Συγγεγραμμένοι πατέρες. conſcripti patres.

Συγγένεια. ας. ἡ. conſanguinitas, affinitas, cognatio, propinquitas, ſocietas propinquorũ, coniunctio ſanguinis.

Συγγενής. έος. ὁ. ἡ. conſanguineus, affinis, cognatus, propinquus. Vide ἀγχιστεῖς apud Ammon.

Συγγενίδες. αἱ. conſanguineæ.

Συγγενικός. ου. ὁ. innatus, naturalis.

Συγγηράσκω. cõnſeneſco. Neutrum abſol.

Συγγίνομαι. conuenio, coëo, ὁμιλέω, cõmercium habeo cum aliquo, cõuerſor, cõſuetudine utor, familiaritas mihi intercedit, ſimul uiuo & συγγενέσθαι τινί colloqui cum aliquo. Id aliquando ad res refertur, ut συγγίνομαι τῇ παιδείᾳ, in ſtudio literarum uerſor. Item adiuuo, συμμαχῶ, ſocius ſum, συμβάλλω. Eſt etiam ſimul natus uel congenitus. Depon. datiuo.

Συγγινώσκω. ignoſco, ſimul cognoſco. Datiuo. ut συγγινώσκω σοι τῆς ἀναισθησίας.

Συγγνώμη. ης ἡ uenia. unde. συγγνώμην ἔχειν, ignoſcere.

Συγγνωμονέω τὸ συγγινώσκω.

Συγγνωμονικός. clemens & facilis in condonandis maleficijs. cui opponitur τιμωρητικός.

Συγγνώμων. ονος. ὁ. idem. mitis, miſericors.

Συγγνωστός. ου. ὁ. dignus uenia, ignoſcendus, deprecabilis.

Σύγγονος. ου. ὁ. ἡ. frater, ſoror.

Σύγγραμμα. ατος. τὸ. uolumen, commentarium, quodcunq; opus, commentatio. Ammonius diſtinguit à σύνταξις.

Συγγραφεύς. έος. ὁ hiſtoricus, author, id eſt librorũ cõpoſitor. Vide ἱστοριογράφος apũ Ammõ.

Συγγραφή. ῆς. ἡ. hiſtoria, compoſitio, ſcriptio à Cicer. dicitur, ut Tuſcul. 5. A quo nõ modò impulſi ſumus ad philoſophicas ſcriptiones, uerum etiam laceſsiti. Refertur aliquando ad forum, & ponitur pro chirographo, ſyngrapha, hoc eſt ſtipulatione & cautione. Neque ſemper obligatione reciproca cõſtabat, ſed etiã unius tantũ ſponſione & alterius ſtipulatione. Vide in Chil. Eraſmi, Ex ſyngrapha agere. Aſconius Pedianus ſyngraphã à chirographo diſtinguit, quod in hoc tantũ quæ geſta ſunt conſcribi ſolent, in ſingrapha uero etiam contra fidem ueritatis pactio uenit.

Συγγράφομαι. &

Συγγράφω. μ. άψω. π. αφα. conſcribo, id eſt compono hiſtorias, uel poëmata, cum alio ſcribo, literis mando. Aliquando cum ſcripto caueo ab aliquo. Actiu. accuſ.

Συγγυμνασία. ἡ. coexercitamentum.

Συγκαθαγίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſanctifico. Actiu.

Συγκαθαιρέω. tollenti onus auxilior.

Συγκάθεδρος. ου. ὁ. aſſeſſor.

Συγκαθείργω. ſimul concludo, & in eodem loco cohibeo. Lucian. λέοντι συγκαθειρχθείς, cum leone coniectus in caueam, Leoni commiſſus.

Συγκάθισις. coniudicatio, comparatio, collatio.

Συγκαθεύδω. condormio.

Συγκαθιδρύω. colloco.

Συγκαθιερῶ. conſecro.

Συγκαθίημι. μ. ήσω. π. ηκα. ſimul demitto, συγκαταβαίνω. Actiu. accuſ.

Συγκατοικέω. unà cohabito.

Συγκαίω. aduro.

Συγκακουργεῖν. colludere.

Συγκακούργημα. res per colluſionem actoris & rei tranſacta, ex quo genere eſt præuaricatio, id eſt καθύφεσις.

Συγκακουργία. eſt quæ colluſio à Iuriſconſultis appellatur.

Συγκαλέω.μ. έσω.π.εκα. conuoco. Actiu.accuſ.
Συγκαλινδεῖσθαι.conuolui.
Συγκαλύπτω.μ.ύψω.π.υφα.cooperio.Actiu.
Συγκάμνω.μ.αυῶ. ſimul laboro.Neut. abſol.
Συγκάμπτω.inflecto.
Συγκαταβαίνω.unà ſubſideo,ſimul deſcẽdo,unà aliquid aggredior, συγκαθίημι.
Συγκατάβασις.uulgo condeſcenſio,cum quis ſe demittit ultra ſuam dignitatem.
Συγκαταβιοῖ.conuiuit.
Συγκαταγηράσκω.conſeneſco.
Συγκατάγω. reſtituo, allicio.
Συγκαταδύομαι.unà demergor,urinor.
Συγκαταζῆν.conuiuere.
Συγκατάθεσις.ιος.ἡ.aſſenſio, approbatio qua eadem uiſa noſcuntur, συμφώνησις. Ita enim Stoic. cauſam antecedentẽ, & adiuuantem uocant Cic.in Lucul.Nunc de aſſenſione atq; approbatione, quam Græci συγκατάθεσιν uocant,pauca dicemus.
Συγκαταθύω.emendo,corrigo.
Συγκαταιτεῖσθαι.agnoſcere.
Συγκάταινος.adſtipulator,& συνεπαίνος,hoc eſt collaudator.
Συγκαταινῶ.τὸ.συγκατατίθεμαι,& συνεπαινῶ.
Συγκατακλείω. concludo.
Συγκατακλιθέντες.οἱ. unà cubantes.
Συγκατακτάς συγκατακτείνας.ſimul occidens.
Συγκαταλέγω.coopto ad ſodalitatem uel collegiũ
Συγκατασκευάζω.μ.άσω.π.ακα.ſimul præparo. Actiu. accuſ. (aliquod.
Συγκατασκήπτω.μ.ήψω.π.ηφα cũ impetu uenio.
Συγκατασπάω.ῶ pariter auello,conuello.
Συγκατατίθεμαι aſſentior,approbo,conſentio, comprobo. Accuſ.
Συγκατατίθημι.idem. cum datiuo.
Συγκαταψηφίζομαι. ſuffragijs ſeu calculis addor, cooptor. Lucas in Act. συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἕνδεκα ἀποστόλων.
Συγκατεύγμα ατος.τὸ. res uotiua.
Συγκατευθύνει.dirigit.
Συγκατορύττω.unà defodio.
Σύγκειμαι. conſto, id eſt cõpoſitus ſum.Depon. accuſat.& συγκεῖσθαι conditum eſſe,Linacro interp.coniungi,componi, compoſitum eſſe.
Συγκείμενον.ου.τὸ.quod conuenerat,quod pepigeramus,conuentio,pactum.
Συγκεκορδυλισμένος.coacervatus,mixtus.
Συγκεκροτημένος. ου. ὁ. accinctus, in procinctu exiſtens.
Συγκεκροτημένως. plauſibiliter,magna cũ laude.
Συγκεράννυμι.μ. άσω.π.ακα.&
Συγκεραννύω.μ.συγκεράσω.π.συγκέκρακα.cõmiſceo,contempero,confundo. συνεκράθη, admiſcuit. Actiu.accuſ.
Συγκεφαλαιόομαι.in ſummam colligo,& in ſummam colligor. nam actiuè & paſsiuè ſignificat.
Συγκεφαλαιόω.μ. ώσω.π. ωκα. ſummatim colligo,ſummatim dico.
Συγκεχωρηκός.ότος.τὸ. conceſſum.
Συγκεχυμένως. confuſe.
Συγκηδεσταί.οἱ.mariti & uxoris parẽtes,qui duas ſorores in uxores duxerunt. teſte Euſt. Iliad. ξ.
Συγκινδυνεύω.μ.εύσω.π.ευκα.ſimul periclitor.
Συγκιρνᾶσθαι.cõmiſceri. (Neut.datiuo.
Συγκιρνάω. inquit Planudes quod Cic.tempero.
Συγκλεισμός.ου.ὁ.concluſio Nazianz.εἰς τὰ φῶτα λόγῳ.μετὰ τὴν ἐντεῦθεν ἐκδημίαν καὶ τὸν ἐπὶ κρὸν συγκλεισμὸν τῶν ἑκάστῳ βεβιωμένων, &c.
Συγκλειστός. concluſilis.
Συγκλείω.μ.είσω.π.εικα.claudo. Actiu.
Συγκλέπτης.ου.ὁ. ſocius particeps furti.
Συγκληρονόμος.ου.ὁ cohæres.
Συγκληρόω.μ.ώσω.π.ωκα.ſimul ſortior.
Συγκλησία.ας.ἡ.concilium,& dicitur de ſenatoribus,ἐκκλησία uero de populo.
Συγκλητικός.οῦ.ὁ.ſenator.
Σύγκλητος.ου.ἡ.ſenatus,concio.Vnde σύγκλητος βουλή, indictiuum concilium, congregatio uniuerſorum,qua & κατακλησία & σύγκλητος ἐκκλησία teſte Polluce uocabatur.
Συγκλίνιαι. conuexitates.
Συγκλονεῖσθαι.titubare.
Συγκλονέω.μ ήσω.π.ηκα.concutio.Actiu.
Σύγκλυδες.uicini,mixti,σύμμικτοι,colluuies hominum, collectanea multitudo, apud Aeſchinem Socraticum.
Συγκοιμᾶσθαι.condormire,συνελθεῖν.
Συγκοίνωνος.ου.ὁ conſors.
Συγκοίτιον ου.τὸ. merces pro concubitu.
Συγκολλᾶν.conglutinare,conuenire.
Συγκόλλησις.ιος.ἡ.conglutinatio.
Συγκολλητής. fictor,componens, conglutinans.
Συγκομιδή. ῆς.ἡ. tranſuectio,apportatio,repoſitio fructuum,συνάθροισις, collectio.
Συγκομίζω.μ.ίσω.π.ικα. comporto, fructum ex agro domum refero. Eſt etiam cadauera colligo,& ſepelio.Actiu.accuſ.
Συγκομιστὴ ῥητίνη,reſina locularis Palladio dicta, quod in loculis & fictilibus uaſis cõueheretur, immũda,aſſulas & lapillos admixtos adhuc habens.
Συγκομιστήρια.τὰ. feſta quibus primæ fruges comportabantur.
Συγκομιστός. ἄρτος. panis eſt inter furfuraceum & ſimilagineũ medius,quaſi confuſaneus, ſic dictus quòd in eum confertur ſimul furfur,utriculi & ſimila. Gal. etiã αὐτόπυρον uocari teſtatur lib.1.de alimentis. Cic. cibariũ panẽ uocat.

Συγκομμάτιον. genus quoddam edulij.

Συγκοπή. ῆς. ἡ. cõciſio, figura cũ aliquid è medio dictionis aufertur. Itẽ affectio ſimilis deliquio. Syncope (inquit Tryphon in Append. eſt abiectio ſyllabæ è medio, ut κάμμορος p̃ κακόμορος.

Συγκοπτικός. huiuſmodi deliquium inducens.

Συγκόπτομαι. animo linquor.

Συγκόπτω. μ. όψω. π. οφα. ferio, feſſus ſum, uerbero, concido, contũdo, pulſo, diſcindo. Lucian. πολλὰς φιλίας συνεκόπτησαν. hoc eſt, ut Cic. in Catone Maiore loquitur multæ amicitiæ diſciſſæ potius quam diſſutæ.

Συγκουφίζω. adiuuo, ſimul leuo. Accuſ.

Συγκραδαίνω. quaſſo, uibro, uibrantem motum cieo. Ariſtot. de mundo.

Σύγκρασις. εως. ἡ. commixtio, unio, confuſio.

Συγκρατέω ῶ. conſeruo, tueor.

Συγκρητίσαι. conſpirare, item componere periculo imminente. à Cretenſibus ſumptum, qui ſemper ſeditioſi ſunt. Etym.

Συγκρητισμός. ὁ. conſpiratio. Vide in Chil. Eraſ. uocabatur conciliatio quã Cretes poſtquã tempore aliquo diſsidiũ inter ſe aluiſſent, ac ne ab hoſtibus inuaderentur metuerent, iniuerũt ac inter ſe concordiam ſtabiliuerunt.

Σύγκριμα. coagmentum, & quod concretum eſt (ut Cicero loquitur) ut mundus.

Συγκριματικός. ὁ. temperatus.

Συγκρίνομαι. cõparor. Et συγκρίνεσθαι πρὸς τινά, contendere, iudicio experiri, etiã cum aliquo capitali iudicio diſceptare. Eſt & συγκρίνεσθαι, coagmentari, concreſcere.

Συγκρινόμενα. τά. pacta.

Συγκρίνω. μ. ινῶ. π. ικα. comparo. Actiu.

Σύγκρισις. ιος. ἡ. comparatio, aſsimilatio, generatio, à Gaza in Ariſtotele uertitur miſcella & mixtio. Syncriſis, ſiue antitheſis (inquit Rufiniã.) eſt comparatio rerum atq; perſonarum inter ſe contrariarum. Dicitur item σύγκρισις, generatio, mixtio concretio.

Συγκριτικός. ȣ̃. ὁ comparatiuus.

Συγκροτέω δύναμιν. colligo copias.

Συγκροτάω, uel συγκροτέω. μ. ήσω. π. κα. propriè de fabris effertur ordine modulato incudẽ tundentibus, complodo, auxilior, ſimul adduco, meditor, conſpiro. ut συγκροτεῖν δύναμιν, colligere copias. Itẽ turbo, cõpleo Theodoro in- (terp. &

Συγκροτέομαι, freno Luciano interp.

Rod Agric. uel miniſtror, Eraſ. & ἵππος συγκεκροτημένος apud eundem Lucian. dicitur Agricolæ equitatus inſtructus, Eraſ. equa ſpectatiſsima & excellens.

Συγκροτηθέντες. οἱ. uulgo complices.

Συγκροτησμός. conſpiratio.

Σ Υ.

Συγκροτήσιος γέλως. indecorus qui totum corpus quatit.

Σύγκρουμα. debitum, fœnus.

Συγκρουστής. ȣ̃. ὁ. cõcuſſor, colliſor. Vide in Chiliad. Eraſ. Syncruſius riſus.

Σύγκρουσις. &

Σύγκρουσμός. colliſio.

Συγκρούω. μ. ȣ́σω. π. ȣκα. collido, cõcutio, in conflictum impello. Iſocrat. ἡμᾶς δὲ τοσȣ̃τȣ δέομεν συγκρούειν τῶν ἐκεῖ πραγμάτων. Liu. cõmittere ac profligare bellũ dixit, pro eodem, id eſt καθιστάναι τὸν πόλεμον, συμβάλλειν. Et Herod. συνέκρουον δὲ αὐτοὺς, Simultatem inter eos ciebant. Sic Cyprian. Epiſcoporũ cohærentem cõcordiam ſubdola temeritate collidere, hoc eſt συναράσσειν, ταράττειν, συγκρούειν dicit. item collætor. Bud. Com.

Συγκρύπτω. μ. ύψω. π. υφα. abſcondo, ſimul abſcondo. Actiu. accuſ.

Συγκυβεύω. unà alea ludo.

Συγκυκάω. μ. άσω. π. ακα. commiſceo. Actiu.

Συγκυκλῶ. circundo.

Συγκυλινδοῦμαι. uolutor. Datiuo iung.

Συγκυνηγέτης. ȣ̃. ὁ. ſimul uenãs, ſocius uenatiõis.

Συγκύπτω. ſimul inclinor, pariter incumbo, Syneſ. Accipitur etiam pro ὑποκύπτειν & κατακύπτειν, & deorſum aſpicere, ut demiſsi ſpiritus homines ſolent, Gregor. εἰς γῆν νεῦε. Eſt etiam coire & in unum contrahi quod hiabat & diſtrahebatur. Xenoph ἀναβ. 2. Bud. Com.

Συγκυρέω. μ. ήσω. π. ηκα. contingo, confirmo, aſſequor. Neut. abſol.

Συγκύρημα. ατος. τὸ. &

Συγκυρία. ας. ἡ. fors, caſus, συντύχημα.

Σύγκωλος. ȣ. ſolidus.

Συγκωμάζω. unà ſalto, colluſito.

Σύγγνητος. ȣ. ὁ. germanus.

Συγχάζω. concedo.

Συγχαίρω. gratulor, συνήδομαι. Vide συγχαίρειν in Ammonio.

Συγχειμάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. cohiberno.

Συγχέω. τὸ. συγχύω.

Συγχορηγέω. μ. ήσω. π. ηκα. confero, ſoluo expenſas.

Σύγχορδος. ȣ. ὁ. uicinus.

Συγχριμφθείς. colliſus, offenſus.

Σύγχισις. comparatio.

Συγχρονίζω. μ. ίσω. π. ικα. contemperaneus ſum. Neutr. datiuo.

Συγχρονισμός. ȣ̃. eſt eorũ qui concurrũt in idem tempus.

Σύγχρονος. ȣ. ὁ. contemporaneus.

Σύγχυσις ιος. ἡ. confuſio, turbatio, mixtio.

Συγχύω. &

Συγχύω. μ. ύσω. π. υκα. cõfundo, obſcuro, tumultuor. Actiu. accuſ.

Συγχωρέω. μ. ήσω. π. ηκα cõcedo, permitto, indulgeo, ueniam do, comiter & per gratiam indulgeo quippiam & condono, Syneſ. Eſt etiã conſentio & adſtipulor, credo, nõ reclamo, Platoni in Phædro. Itẽ acquieſco, ἀρκοῦμαι, ἀγαπῶ, contentus ſum, Lyſ. Hoc uerbum unum ex illis eſt, quæ in præſenti uoce actiua prolata in futuro uocem paſsiuam ſortiũtur apud Atticos. Apud Demoſth. enim & Platonem legitur συγχωρήσομαι in futuro, à συγχωρέω. Συγχωρέομαι τοῦτο, ut mihi permittatur impetro. Bud. Com.

Συγχώρημα ατος. τό. &

Συγχώρησις ιος. ἡ. conceſsio, abolitio.

Συγχωρούμενος. cui uenia habetur. Eſt etiam in Pand. cuius nomẽ abolitione principis ex reis exemptũ eſt. Inde illud Gregor. in Pentecoſt. ὁ δὲ ἁμαρτωλὸς οὐχ ἑπτάκις μόνον, ἀλλὰ καὶ ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ συγχωρούμενος, Toties uenia diuinitus donatus. Bud. Com.

Σύδην. celeriter, impetuoſè.

Σύετο. concitabatur.

Συζάω. συζῶ μ. ήσω π. ηκα. conuiuor, pueris adhæreo, ſimul adoleſco. Datiuo, ut συνεζηκὼς ἀρετῇ, qui à puero uirtutem exercuit.

Συζῆν. τό. συνδιάγειν. συμβιοῦν. uitæ conſuetudo & ſocietas, agere uitam cum aliquo.

Συζεύγνυμι. μ. ζεύξω. π. ζευχα. &

Συζεύγω. coniungo. Actiu. accuſ.

Σύζευξις ιος. ἡ. coniunctio.

Συζητεῖν. altercari, diſputare.

Συζήτησις. mutua quæſtio, cõquiſitio. Cic. Epiſt. famil. diligens inueſtigatio.

Συζητητής. οῦ ὁ. diſputator.

Σύζυγα. coniugata, coniugalia.

Συζυγία ας. ἡ. coniugium, coniugatio, fit autem in eiuſdem generis uerbis quę quidem orta ab uno uarie cõmutãtur, ut ſapiẽs ſapiẽter, ſapientia.

Σύζυγος. ου. ὁ ἡ. cõiunx, compar, ſocius.

Συζυγοῦντα. Cicero coniugata uocat.

Σύζυξ. ὁ. ὁμόζυξ.

Συῆλαι ῶν. uolutabra ſuum, & loca cœnoſa.

Συηνία ας. ἡ. ruditas, ruſticitas à ſuibus deductũ. Inde & συηνίας, adiectiuè.

Συηνεῖν. inſcitè quippiam agere.

Σύθεν. impetum fecerunt.

Σύθι. feſtina, ἐλθέ.

Συϊκός. οῦ ὁ. ſuillus.

Συκάζω. μ. άσω. π. ακα. calumnior, ficus lego, premo.

Συκαλίδες. ων. ficedulæ, auiculæ, quòd cum ficus maturæ ſunt maximè capiantur. Legitur & συκαλὶς ίδος pro eodẽ, quæ μελαγκόρυφος quoq; appellatur, hoc eſt atricapilla, Gaza interprete apud Ariſtotelem.

Συκάμινδος. ου. ὁ. ſtultus, μωρός.

Συκαμινέα. ας. ἡ. morus.

Συκάμινον. ου. τό. morum, morum celſi.

Συκάμινος. ου. ὁ. morus, μορέα.

Συκαστής. ſycophanta, delator.

Συκέα. &

Συκῆ ῆς. ἡ. ficus arbor.

Συκέαλις. οι. uide Sycophanta in Chiliad. Eraſmi.

Συκία. ας. ἡ. cucurbitula qua ſanguis exugitur, p ſικύα.

Σύκινος. ου. ὁ. ficulnus. Item inutilis, imbecillis, à fragilitate ficulnei.

Συκιόν. τό. ficuum decoctum. Hipp.

Συκίς. ίδος. ἡ. ficulneum, loca ubi ficus creſcunt.

Συκοαιτεῖν. adulari.

Συκόβιος. ου. ὁ. ficis uiuens. Vocabantur ſycophantæ hoc nomine Athenis Eraſ. in Chiliad.

Συκολόγος. ου. ὁ. quaſi ficus numerans, ſiue de ficis loquens, ſycophanta.

Συκομορέα. ἡ. &

Συκόμορον. ου. τό. ſycomorus arbor & fructus eius. ficus autem eſt Aegyptia prædulcis ſine granis, cõpoſito nomine ex fico & moro, Plin. & Dioſcoride autoribus.

Σῦκον. ου. τό ficus. Dicitur autem de fructu, arbore, & morbo, qui eſt hulcus in oculis, quæ & σύκωσις appellatur. Quidam marſicam appellari putant Latinè. Σῦκα nominantur (inquit Aegineta) eruptiones rotundæ in modum hulcerũ, cum quadã ſoliditate rubentes quas dolor cõmitatur, hæ plerunq; caput petunt, tametſi etiã in reliquo naſcantur corpore. Eſt etiã propriè σῦκον ficus matura, ut ἰσχὰς areſacta, & φήληξ immatura & ſylueſtris, ὄλυνθος uero, immatura quidem, ſed tamen cultiua.

Συκόπαις. ὁ. uide ſycophanta in Chiliad. Eraſmi. uide συκώπαις.

Συκοπριάστης. ου. ὁ. ficuũ ſector, ſordidus, auarus.

Συκοτραγίδης. ὁ. ſordidus homo & præparcus, apud Hipponactem ob ficuum uilitatem, quaſi ficuum arroſorem dicas.

Συκουρός. ὁ. uide Sycophanta in Chil. Eraſ. συκωρός.

Συκοπαρδίας. ου. ὁ. συκοφάντης.

Συκοφαντέω. μ. ήσω π. ηκα. calumnior, calumnijs circunuenio, defero, falſo accuſo. Actiuu.

Συκοφάντημα. τό. calumnia.

Συκοφάντης. ου. ὁ. calũniator, ſycophanta, delator. Vide in Chiliad. Eraſmi. Plutar. τὸ δὲ συκοφάντη τοὔνομα ἐκ φιλοπραγμοσύνης γεγενῆσθαί φασιν. κεκωλυμένου γὰρ ἐξάγειν ἐκφέρειν τὰ σῦκα, μηνύοντες καὶ φαίνοντες τοὺς ἐξάγοντας, συκοφάνται κληθῆναι. Ariſtoph. interp. præter hanc adhuc aliam huius appellationis cauſam adfert, quem conſule ſtatim in initio Plut.

Συκοφαντία ας. ἡ. calumnia,quæ ut habent Pandectę Grecè tribus fit modis, ἢ γὰρ συκοφαντεῖ τὶς πλασῶς κατηγορῶν, ἢ πρόδοτης τῆς ἰδίας ὑπο θέσεως γίνεται, ἢ τὰ ἀληθῆ ἐγκλήματα κρύπτων, ἢ φυγοδικεῖ τελείως ἀναχωρῶν τῆς κατηγορίας.

Συκοφάντρια. ας. ἡ. calumniatrix. (&c.

Σύκχοι. οἱ. calceamenta Phrygia.

Συκώδης. εος. ὁ. ἡ. ſimilis ficui,& ſycophanta. Ety.

Συκών. ῶνος. ὁ ficetum.

Συκώπας, uel συκόπας. αδος. ὁ. puerorum modo ficorum ſtudioſus. In ſycophantam Athenienſes iactabant. melius per ο micron in medio ſcribitur.

Συκωρός. ȣ. ὁ. quaſi ficos obſeruās,ſycophanta συκουρός. Accipitur nonnunquā pro ficuum cultore & agricola.

Σύκωσις. ιος. ἡ. uitium palpebræ aſperæ & ficoſæ, ſic dictus à fici ſimilitudine, quando caro excreſcit, fit enim teſte Gal. Iſagoge ſua, cum ex interiore parte intumuerint palpebræ, excreuitq́; illic carni aliquid ſimile, ex quo difficile mouetur oculus. Item ani uitiū hulcus'ue ex attritu natū, quod mariſcā uocamus & ficum.

Συλαγωγέω. μ. ήσω. π. ηκα. abigo prædam,ſpolio, denudo.

Συλάω.& συλέω. μ. ήσω. π. ηκα.&

Συλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. prædor,ſacrilegio compilo,aufero,furor,commoueo,lædo ac noceo, Hom. Iliad. π. κεῖται ἀνὴρ, ὃς πρῶτος ἐσύλα τὸ τεῖχος ἀχαιῶν.

Σύλη. ης. ἡ.&

Σύλησις. ιος. ἡ. compilatio.

Συλητής. ȣ. ὁ. compilator.

Συλλαβή. ῆς. ἡ. comprehenſio, ſyllaba. à σὺν & λαμβάνω.

Συλλαβίζω. ſyllabas iungo,ſyllabas connecto Lu- (ciano.

Σύλλαβος. ȣ. ὁ. index libri.

Συλλαμβάνομαι.&

Συλλαμβάνω. μ. ήψω. π. ειφα. cōprehendo, id eſt manu capio. Inde συλλαβάνειν ἐπὶ θανάτῳ, id eſt ad ſupplicium rapere: ſicut Cic. ad Q. frat. Is hominē cōprehendit, & in cuſtodiā Epheſi tradidit, Item comprehendo, id eſt perſtringo, concludo, contineo. unde σύλλαβος, index. Item opitulor, adiuuo, Iſocrat. Item concipio, & κυῶ, id eſt, cum utrunq; ſemen genitale coit ad fœtū faciendum, Ariſtot. de Gener. ani. Item ſuſcipio. Plato de Leg. 4. καιρῷ γὰρ χειμῶνος ξυλλαβέσθαι κυβερνήτου ἢ μή. Bud. Com.

Συλλέγομαι. colligo,comparo,quæro. Item συλλογίζομαι, hoc eſt ratiocinor rationem alicuius rei gerendæ uel explicādæ ineo, certis argumentis colligo & conſtituo. Bud. Com.

Συλλέγω. μ. έξω. π. εχα. idem. Actiuu. accuſ.

Συλλείβω. μ. είψω. π. ειφα. ſtillo,fluo. Neutr.

Συλλειόω. contero.

Συλλέκτρος. ȣ. ὁ corriualis.

Συλλήβδην. collectim, comprehenſim, ſummatim. Eraſ. ſtrictim ad ſummam, καθόλȣ.

Σύλλημα. τὸ. collectio.

Συλληπτέον. ſubueniendum.

Συλληπτικός. ȣ. qui concipere poteſt.

Συλλήπτρια. adiutrix.

Συλλήπτωρ. ορος. ὁ. adiutor, συναγωνιστής.

Σύλληψις. ιος. ἡ. comprehenſio,auxilium,conceptio. Syllepſis (inquit Rufinianus) Latinè correptio, eſt cum duabus diuerſisq́; ſententijs & rebus unum datur uerbum, minime utriſq; conueniēs, ut: Incluſos utero Danaos, & pinea furtim Laxat clauſtra Simon. Verbo uno uaria eſt ſyllepſis clauſula nexa. Deſpauterius.

Συλλογεύς. έως. ὁ. collector. coactor indictionalis qui alio nomine ἐρανιστής & interdū ἀγύρτης di- (cebatur.

Συλλογή. ῆς. ἡ. cōgregatio, collectio.

Συλλογίζομαι.&

Συλλογίζω. μ. ίσω. π. ικα. computo, concludo, ratiocinor, colligo ratione ſubducta, diſſero, di- (ſputo.

Συλλογιμαῖος. ȣ. ὁ ἡ collectitius.

Συλλογισμός. ȣ. ὁ. computatio, penſatio, ratiocinatio: ratiocinatiuum uel collectiuum, Quintilian. interprete. Oratio conſtans ex propoſitione, aſſumptione, & concluſione, argumentum ratione cōcluſum, συλλογισμὸς ἐριστικός, ratiocinatio pugnax.

Συλλογιστικός. ȣ. ὁ. rationalis. huius oppoſitum eſt ἀσυλλόγιστος.

Σύλλογος. ȣ. ὁ. hominum frequentia, conuentus, coitio, concilium, iudicium, συνέδριον, conceſſus. & συναρχοντία, id eſt collegium, ut au- (gurum.

Συλλούω. colluo.

Συλλοχία. ας. ἡ. cœtus, congeries, congregatio, ἄθροισμα, Metaphorice apud Hipp.

Συλλοχισμός. ὁ. uide in Append. de uocab. milit.

Συλοικός. ȣ. inſulſus, ineptus.

Σύλον. ȣ. τὸ. pignus, ἐνέχυρον.

Συμβαίνω. μ. ήσομαι. π. ηκα. ἀόρ. β. συνέβην. contingo, accido, congruo, & συμβαίνειν effici, oriri, conſequi. ut συμβαίνειν ἄτοπα ſequi abſurda & incommoda. συμβαίνειν τῇ συγκρίσει cadere & conuenire in comparationem. Item συμβαίνειν euenire. Neutr. datiuo.

Συμβακχεύω. debacchor, cum alijs inſanio.

Συμβάλλομαι. confero, adiuuo, conduco, colligo, dico. Depon.

Συμβάλλω. coëo, committor, cōiungor, commiſceor, συνάπτω, συῤῥέω, ut uenæ & cōfluentes, Ariſtot. & Theophra. Item cōmitto, collido. confligo. Plutarch. συνέβαλον τὰς δυνάμεις,

Acies

Acies inſtructas ad prælium cōmiſerunt. Et in hac ſignificatione aliquando abſolute ponitur, Iſocr. Item collido, hoc eſt, inimicitiam inter duos & diſcordiam rixamq; cōcito. συγκρȣ́ω, ut συμβαλεῖν ἀνδρας φίλȣς. Xenophon. παιδ. 6. Item confero, & contendo, cōparoq;. Item conjecto, conijcio, ut συμβάλλω τὸ ἐνύπνιον. Item paciſcor, & contractus conuentaq; in eo, συναλλάττω, Demoſth. & Iſocr. Bud. Cōment. Item συναντάω.

Συμβαλλωτά. ſunt coacta per ſe uelleris implexu, potius quàm textu condita. ἀπὸ τȣ̃ συμβαλεῖν.

Σύμβαμα. τό. accidens, propoſitio ex nomine & uerbo, perfectam ſententiam reddens, ut Socrates ambulat. Sed παρασύμβαμα, ex nomine & uerbo imperfecta oratio, ut σωκράτης μέλλ.

Σύμβαν. forte.

Συμβασιλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſimul impero.

Σύμβασις. ἡ. concordia, cōuenientia, colloquiū.

Συμβατήριος. ȣ. ὁ. paciſcibilis, cōmodus ad pacta.

Συμβατικός. ȣ̃. ὁ conueniens ad pacta, paciſcibilis.

Συμβεβηκός. τὸ. accidens. uide Porphyriū in quinque uocibus, cōſecutio dici poteſt, hoc eſt, qualitas quæ ſequitur ea quæ per ſe ſtant, id eſt, ſubſtātias. Cic. Cōſecutio tractatur, cū qd quamq; rem ſequatur, inquiritur. Et τὰ συμβεβηκότα dicuntur à Lucretio euenta. Et à Cic. nonnunquam rerum attributa, & τὰ κατὰ συμβεβηκός quæ temere & caſu eueniunt.

Συμβιβάζω. μ. άσω. π. ακα. cōiecto, ex collatione aliquorum doceo, & probo, & cōijcio, certior fio, affirmo. Item compono, coagmento, accommodo, ad cohærentiam adduco, concilio, ad amicitiam fœduſq; adduco.

Συμβίβασις ιος. ἡ inſtructio, affirmatio.

Συμβιβαστικόν. confirmatio ut fœderis, & ſocietas faciendi fœderis.

Συμβιβῶ. inſtruam, docebo.

Σύμβιος. ȣ. ὁ. συμβιώτης.

Συμβιόω. μ. ώσω. π. ωκα. ſimul uiuo, συνδιάγειν, coniungi uita comuni, degere uitā cum alio.

Συμβίωσις. ιος. ἡ. conuictus.   (Neut. datiuo.

Συμβιωτὴς. &

Συμβιώτης. ȣ. ὁ. cōuictor. contubernalis, ſimul uiuens.

Σύμβλημα ατος. τὸ. peſſulus.

Συμβλῶντο. obuiauerunt.

Σύμβλητος conferendus, cōparabilis & cōmutabilis. unde Ariſtot. accipit σύμβλητον, & ἀδιάφορον pro eodem.

Συμβοήθεια. ας. ἡ auxilium.

Συμβολαιογράφος, uel συμβολαιόγραφος ȣ. ὁ. notarius.

Συμβόλαιον. ȣ. τὸ. commertium, pactum, contractus, conuentio, conuentū. Vnde συμβόλαιος δίκη, controuerſia, uel iudiciū de pacto & contractu.

Συμβολαιτεύω. paciſcor, contraho, συναλλάττω.

Συμβολεύς. έως. ὁ. inſtrumentum quo piſcatores retia texunt.

Συμβολή. ῆς. ἡ. coniunctio, congreſsio, cōflictus, conflictio præliaris, commiſsio, id eſt parium comparatio ad pugnā. Item coniectura & conſilium, utilitas. Item confluens fluuiorū apud Strab. lib. 4. Itē collatitia cœna, ἔρανος, unde fit ἀσύμβολον, τὸ δίχα ἐράνȣ, καὶ τὸ δωρεάν, apud Athenæū.

Συμβολήν. τήν. ſtipem.

Συμβολική ῆς. ἡ. connexio, copulatio, ut στοιχείων συμβολική connexio & copulatio elementorū uel ſyllabarum Grammaticis.

Συμβολικός ȣ̃ ὁ. coniecturalis, allegoricus, & ænigmaticus. Inde theologia συμβολική eſt, quæ in ſacramentis implicita eſt hodie in eccleſia, ut olim in ceremonijs legalibus fuit. Ea & τελεστική & μυστική appellatur, differtq; à philoſophica theologia, quæ uerſatur in theoria, & rerum diuinarum commentatione, hæc dicitur quoq; καταινοητική & ἀποδεικτική. Bud. Com.

Συμβολικῶς. coniecturaliter, id eſt per comparationem præteritorum & futurorum.

Σύμβολον ȣ τὸ. ſymbolum, nota à Cicerone dicitur, ſignum, ut ſigna militaria. Græci etiā ſymbolum anulum appellant Plin. lib. 33. cap. 1. Et σύμβολα interdum inſignia, id eſt παράσημα, Herodian. Et σύμβολα numero multitudinis dicuntur αἱ περὶ τὰ σύμβολα τ̃ ἐμπόρων δίκαι Demoſth. ὁμολογȣ́μενον ἐν τοῖς συμβόλοις καταστῆσαι. Idem συμβόλων ȣ̓δὲν δέονται μακεδόνες πρὸς ἀθηναίȣς. Item omen, & οἰώνισμα, Gregor. περὶ ἰȣλ. 1. Dicuntur quoq; hoc nomine teſſeræ quædā, quę dantur publice à ciuitatib quibuſdā hominibus ſibi amicis, ut hoſpitaliter & amicè acciperentur in oppidis fœderatis. Lyſ. Sic hodie uocari poſſunt teſſeræ collybiſticæ, quas literas collybicas uocant, quaſi ad permutandam pecuniā externā inſtitutas. Aliquando accipitur ἀντὶ τȣ̃ τμήματος. quaſi teſſera & fruſtū abſciſſum, commiſſura, Plato Symp. Σύμβολα Pythagorica dicta ſunt quædā quaſi ænigmata, ſignificantia rei alicuius occultæ & reconditæ, quæ etiam συνθήματα, & ἀλληγορήματα dicuntur, de quibus uide Laërtium lib. 8. in Pithagora. Bud. Com. & Tho. Mag.

Σύμβολος. ȣ. maſc. gen. ſicut σύμβολον pro omine quoq; ponitur apud Syneſ. ἵνα μὴ τῷ νυμφίῳ σύμβολος ἀπαίσιος γένηται. Sic aūt dicitur ut παράλογος. ὑπόλογος μετάμελος, & ſymbolus uel ſymbolum Latinis. Item incidens obuius.

Σύμβοτος. ȣ ὁ compaſcuus, συνήθης.

Συμβȣ́λευμα. ατος. τὸ. conſilium.

Συμβȣ́λευσις. συμβȣλή.

Συμβουλευτικός. eſt oratio conſultoria, in qua conſilium datur alicui.

Συμβουλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. cōſulo, id eſt do conſilium. Neutrū datiuo iung. ut συμβουλεύω σοι, ſum autor, & εἰσηγοῦμαι. Et paſsiua uoce, συμβουλεύομαί σοι, id eſt ἀνακοινοῦμαι, & συσκέπτομαι, συμπραγματεύομαι, tecum cōmentor de re aliqua. Significat etiam conſulo te.

Συμβουλή. ῆς. ἡ. conſultatio, ſententia, conſilium & admonitio. Ammon. diſtinguit à paræneſi.

Συμβουλία. ας. ἡ. cōſultatio, συμβουλεία triplex, uide apud Laërtium circa finem libri 3.

Συμβούλιον. ου. τό. conſilium.

Σύμβουλος, ου. ὁ. conſiliarius.

Συμβώμοι θεοί. οἱ. dij quos eiuſdem aræ honore dignabantur, cuiuſmodi Amanus & Amandatus apud Perſas. Strab.

Συμμαθητής. οῦ. ὁ. condiſcipulus.

Συμμανθάνω. μ. συμμαθήσομαι. π. συμμεμάθηκα. ἀόρ. β. συνέμαθον. condiſco.

Συμμάρπτω. μ. άρψω. π. αρφα. comprehendo.

Συμματρίδα γῆν. ſigillarem terram.

Συμμαχέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſimul pugno, id eſt ſocius ſum in bello. Neut. datiuo iung. Vide apud Ammonium συμμαχεῖν & βοηθεῖν.

Συμμαχία. ας. ἡ. auxilium, ſocietas in bello, confœderatio.

Σύμμαχος. ου. ὁ. auxiliarius, ſocius, commilito. uide ἐπίκουροι apud Ammonium.

Συμμονία. ας. ἡ. conſtantia.

Συμμερίζομαι. unà partem accipio.

Συμμεταβάλλω. cōmutor paſsiuè, unà cōmuto.

Συμμεταφέροντες. οἱ. ſecum transferentes.

Συμμετέχω. participo. Genit. iungitur.

Συμμετρία. ας ἡ ſymmetria, proportio, temperamentum, apta compoſitio & figura, genus ueſtis muliebris.

Σύμμετρος. ου. ὁ moderatus, commenſuratus.

Συμμυθέομαι. conſulo, id eſt do conſilium.

Συμμίγνυμι. συνάπτω, συμβάλλω, commiſceo, confligo. συνέμιξα αὐτῷ διὰ λόγων, cum eo uerba feci. συμμίγνυμι etiam eſt uires ſocio, caſtra caſtris adiungo. cum datiuo.

Συμμιγνύω. & συμμίγνυμι. μ. ίξω. π. ιχα. uel

Σύμμιξις. εως. ἡ. cōmiſtio, & σύμμιξιν ἔχον. cum conflatum ſit. Plat. in Phæd.

Συμμίσγω. coëo, ὁμιλῶ. ut συνέμιξα αὐτῷ διὰ λόγων, Verba cum eo feci. Item cōmiſceo, συνάπτω, συμβάλλω, confligo. Eſt quoq; uires ſocio, caſtra caſtris adiungo. Xenoph. Bud. Com.

Συμμορία. ας. ἡ. portio, multitudo, curia, tribus. συμμορίαι teſt. Vlp. Rhetore & Harpocr. decuria ſunt munera obeuntium. Nam ex decem tribubus Athenis delecti erant mille ducenti ditiſsimi, qui conferrent pecunias quoties res pub. egebat, & armarent ac inſtruerent uiginti claſſes diſtributiq; erāt in ſingulos ſexageni, uocabantq; συμμορίαν ſexaginta illos, ex his omnibus locupletiſsimi trecenti eligebantur qui in primis pecuniam conferrent præ alijs. Verū quòd ad uocem attinet decuriæ uel claſſes dici poſſunt Latinè. Sic Columell. Aratores à uinatoribus, & uinatores ab aratoribus, ijq; à mediaſtinis, claſſes etiam non maiores quam denum hominum faciundæ quas decurias appellauerunt antiqui, & maxime probauerunt, quod is numeri modus in opere cōmodiſsime cuſtoditur.

Συμμυολόγος. tacens.

Συμμύστης. ου. ὁ. ſymmyſta, ſecretarius.

Συμμύω. comprimo. Et συμμῶν, σιωπῶν.

Συμπάθεια. ας. ἡ. condolentia, naturalis conſenſus & conuenientia, cognatio. Cic. lib. 2. de Diuinat. Ex quadam conuenientia & coniunctione naturæ quam Græci uocant συμπάθειαν.

Συμπαθής. έος. ὁ. ἡ. eiuſdem affectus.

Συμπαθῶ. συμπάσχω, id eſt condoleſco, alieniſq; incommodis afficior, conſentio.

Συμπαιγνία. ας. ἡ. colluſio.

Συμπαιδεύω. condoceo. Vnde Polyb. ὁ δὲ βίᾳ καὶ θυμῷ συμπεπαιδευμένος, In uiolentia & iracundiæ furore educatus, hoc eſt, ὁ δὲ βίᾳ καὶ θυμῷ σύντροφος, aſſuetus & exercitatus.

Συμπαίζω. μ. αίξω. π. αιχα. colludo, Neut. datiuo iung.

Συμπαίκτωρ. ορος. ὁ. &

Συμπαίστωρ. colluſor, ſimul nutritus.

Συμπαλαίω. μ. αίσω. π. αιχα. collu&tor,

Συμπαν. ad ſummam, in ſumma, ut plurimū, uniuerſum: quod pro mundo etiam Latini dicūt, & τὸ σύμπαν εἰπεῖν, rem cōplecti uniuerſam.

Συμπανηγυρίζω. commercor.

Συμπανουργεῖν. coadiuuare.

Συμπαραθέω. concurro.

Συμπαρακαλέω. cohortor.

Συμπαρακολουθῶ τῷ λόγῳ ὀρθῶς. rectè atq; ordine diſputationem proſequor.

Συμπαραλαμβάνω. comprehendo.

Συμπαραμαρτέω. μ. ήσω. π. ηκα. iuxta, & ſimul ſequor, comitor. datiuo iung.

Συμπαρανήχομαι. ſimul nauigo, uel nato.

Συμπαρασκευάζω. μ. άσω. π. ακα. adiuuo.

Συμπαρατείνω. produco, prorogo, ſimul extendo.

Συμπαραφερόμενοι. qui unà feruntur.

Συμπαρεδρεύω. μ. εύσω. aſsideo, maneo.

Συμπάρειμι. præſens ſum, & οἱ συμπάροντες, fautores.

Συμπαρεκτεινόμενος. ſimul extentus.

Συμπαρέπομαι. accedo, obtingo, id eſt cedo.

Συμπαρέχω pro παρέχω.

Συμπεπτάμην. ſimul deuolaui.
Συμπάροικος. ου. ὁ. contubernalis.
Σύμπας. αντος. ὁ. uniuerſus. σύμπαντων, multi ſimul.
Συμπάσσω. conſpergo
Συμπάσχω. τὸ συμπαθῶ. uide πάσχειν apud Ammonium.
Συμπαταγέω. μ. ήσω. π. ηκα. collido, palma aut uola aperta quatio.
Συμπατέω. μ. ήσω. π. ηκα. conculco, utroq; pede calco. Actiu. accuſ.
Συμπείθω. ſimul perſuadeo.
Συμπεπτωκός. τὸ. quod collapſum eſt & exaruit, qđ Gal. προσπεπτωκός dixit, ſic Aëtius σκαφύλην προσπεπτωκυῖαν unam exarefactam & iam rugoſam uocat.
Συμπεπτωκώς. compreſſus.
Συμπεραίνω. concludo, termino. Actiu. accuſ.
Συμπέρασμα. ατος. τὸ. concluſio, connexio, complexio, συλλογισμός, & τὰ συμπεράσματα, aliquando ſunt argumẽtorũ puncta. ultima pars ſyllogiſmi, in qua duo πέρατα, id eſt, termini propoſitionem relicto medio coniunguntur.
Συμπεριάγω. unà duco, mecum uerſo.
Συμπεριπατοῦντες. inambulantes.
Συμπεριφέρω. circunfero, circunuoluo.
Συμπεριφθείρομαι. turpiter & flagitioſe cum aliquo oberro. Bud. Com.
Συμπεριφορά. ᾶς. ἡ. portatio quæ fit circunferendo, circunlatio, conuictus, comparatio, obedientia.
Συμπερμασκαλίζω. μ. άσω. π. ακα. adiuuo.
Συμπεσών. όντος. ὁ. contingens, incidens.
Συμπέττω. concoquo, ἐκπέττω.
Συμπεφραγμένον. ου. cõſeptum.
Συμπεφυκός. τὸ. compreſſum, concorporatum, os uuluæ obductum.
Συμπεφυκότες. οἱ. obcæcati, obſepti.
Συμπήγνυμι. μ. ήξω. π. ηχα. conſtringo, congelo. Actiu. accuſ.
Συμπηγνύω. compingo, coapto, compono.
Σύμπηκτος. ου. ὁ. compactus.
Σύμπηξις. εως. ἡ. cõmixtio, compoſitio, gelatus, concretio. Ariſtot. de Mundo.
• Συμπιέζειν. opprimere.
Συμπιλέω. conſtipo, complico.
Συμπίνω. μ. συμπώσω. π. συμπέπωκα. cõbibo. Neutr. datiuo iung.
Συμπίπτω. μ. συμπεσοῦμαι. π. συμπέπτωκα. & ἀόρ. β. συνέπεσον. contingo, coincido, & idem patior, incurro, coëo, cõpeto. Ariſtot. de Hiſt. 1. & 9. Item cõtrahor, aſtringor, & συνιζάνω. id eſt conſido, περιστέλλομαι, ut apud Xenophon. qui μυκτῆρας ἀναπεπταμένους opponit τοῖς συμπεπτωκόσιν. & Ariſtotel. de Gener. 2. Res enim tumida, cum ad habitum ſuum redit, συμπίπτειν dicitur, hoc eſt conſidere, συνίζειν καὶ καθίστασθαι. Eſt etiam τὸ συῤῥήγνυμαι καὶ συμπλέκομαι, καὶ συμβάλλω, confligo, ut συμπίπτω τοῖς πολεμίοις, Item ἁρμόζω, congruo, conuenio. Neutr. datiuo iung. Bud. Com.
Συμπιτνεῖ. id eſt, συμπίπτει.
Συμπλάττω. confingo, cõminiſcor, calumnioſe exquiro, conflo.
Συμπλέονες. complures ſimul collecti.
Συμπλέκομαι. manum confero, aut pedem confero, confligo. Accipitur etiam in bonam partem pro amicè conuenio & cõplector, hæreoque. & quod Cic. de ſomnio Scip. dixit cõnector, id uertit συμπλέκομαι, Max. Planudes.
Συμπλέκομαί τινι. eſt mihi negotium cum eo, rem habeo cum eo, implicatus ſum. Cicero dixit, Sortis neceſſitudine coniunctus ſum. Bud. Com. & συμπλέκεται ἀλλήλοις iunguntur inter ſe, & συμπλεκόμενα, iuncta.
Συμπλέκω. μ. έξω. π. εχα. cõcinno, complico, cõtexo, confero manus. Actiu. accuſ.
Σύμπλεξις. ιος. ἡ. complexio.
Συμπλέοντες. conſentiens, ὁμονοοῦντες.
Συμπληγάς. άδος. ἡ. ſymplegas, id eſt complexio, conglobatio, conflictatio & pugna, Ariſtot. de mundo. Sunt etiam Symplegades inſulæ duæ, ſiue duo ſcopuli in Boſphoro: dictæ quod inter ſe aliquando cõcurriſſe fabulis traduntur.
Συμπληθύνω. μ. υνῶ. impleo. Genit.
Συμπληρόομαι. expleo Cicero, & συνεπλήρουτο explebat, & ξυνεπλήρωσε explere inſtituit.
Συμπλοκή. ῆς. ἡ. complexio. Item coniunctio, hoc eſt, cum negotium cum aliquo habemus. Item coitus uenereus. Item congreſſio, prælium, conflictio, manuum conſertio. Pertinet etiam ad textoriã, & idem ſignificat quod συνύφανσις Symploce figura (inquit Rhom. Aquila) ſæpius ab una parte orationis, & toties in unam atque eandem deſinit, ut: Quis legem tulit? Rutilius. Quis tribus ſortitus eſt? Rullus. &c.
Σύμπλοος. ου. ὁ. ſimul nauigans.
Συμπλοΐα. ας. ἡ. connauigatio.
Συμπνίγομαι. ſuffoco.
Συμπνευσμός. οῦ. ὁ. conſpiratio, ὁμόνοια.
Συμπνέω. conſpiro, hoc eſt, unanimiter aggredior quippiam & coniuro, quod etiam dicitur συμφυσῶ.
Συμπνοΐα. concordia.
Συμποδηγῶ. duco, dirigo.
Συμποδίζω. μ. ίσω. π. ικα. obligo, id eſt impedio, Actiu. accuſ. συμποδίζεσθαι, paſſiuũ, irretiri.

Συμποθὲν. abſorptum, deglutitum.
Συμπολεμίζω. concerto, auxilior.
Συμπολίζω μ. ίσω π. ικα. facio habitare, comprehendo.
Συμπομπεύω ludos celebro.
Συμπονέω μ. ήσω. π. ηκα. ſimul laboro. Neutr.
Συμπορισμός. ȣ. ὁ. paratio.
Συμποσιάζω μ. άσω. π. ακα. conuiuor. Neutr.
Συμποσιαρχέω. ſympoſiarchia fūgor in cōuiuio.
Συμποσιάρχης. ὁ. συμποσίαρχος.
Συμποσιαρχίαι. αἱ. magiſteria conuiuiorum.
Συμποσίαρχος. ȣ. ὁ. præfectus conuiuij, modipe rator, cui ſorte principatus conuiuij obtigit.
Συμποσιαστής. ȣ. ὁ. conuiuator.
Συμπόσιον. ȣ. τὸ. compotatio, conuiuium, locus conuiuij. Marc. Cato contendit apud Cice. de Seneƈt. conuiuij uocem eſſe multo urbaniorē & honeſtiorē quā apud Græcos συμποσίον ſit.
Συμποτικός. ȣ. ὁ. ſpectans ad conuiuium, exhilarans conuiuium, hilaris conuiua.
Συμπότης. ȣ ὁ. compotor, conuiua.
Συμπότρια. ας. ἡ compotrix.
Συμπράκτωρ ορος. ὁ adiutor, ſocius.
Συμπράττω. conficio, ut συμπράττω σοι τόδε, hoc tibi conficio & in cōmodum tuum, & tua cauſa efficio, & ſtudeo tibi. Vnde pro fauere & opitulari, adiuuare, & conſpirare ponitur.
Συμπροθυμȣμαι. in eandem cauſam incumbo, ad idem efficiendū contendo, eodē incumbo.
Συμπρονομεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſum ductor ad prandium.
Συμπροπέμπω. μ. έμψω. π. ομφα. comitor.
Συμπρόσειμι. adhæreo.
Συμπροσεπιτυγχάνειν. cohærere.
Σύμπτωμα. ατος. τὸ incurſus, caſus, accidens. Refertur aliquādo ad morbum, ut pallor in morbo σύμπτωμα eſt, hoc eſt morbi acceſſio. Significat etiam caſum alicuius rei aſſeclam, Ariſtot. de Hiſt. 9. Bud Com. Gal. ita diſtinguit à συμβεβηκός, ut dicat τὰ ἐξ ἀνάγκης ἑπόμενα ταῖς κατασκευαῖς ἀφ᾽ ὧν ἐνεργοῦμεν ὑγιαινόντων μὲν ὑμῶν συμβεβηκότα, νοσούντων δὲ συμπτώματα uocari.
Σύμπτωσις. ιος. ἡ compreſſio, calamitas, contractio. Significat etiam caſum quencunq;, ſicut σύμπτωμα. Eſt etiam incurſio rerum eodem deſinentium, ut linearum quæ non ſunt parallele. Bud. Com.
Συμπωρȣ̃σθαι. concreſcere in ſpeciem pumicis uel tofi, & coaleſcere.
Συμφανής. έος. ὁ. ἡ. manifeſtus, φανερός.
Συμφάσεις. αἱ. apparentiæ calorum, quales in iride uidentur.
Συμφέρει. expedit, utile eſt.
Συμφέρομαι. cōfero, id eſt utilis ſum, & ſimul fero. Συμφέρομαί σοι, tecum ſentio, opponitur τῷ διαφέρομαι. Significat etiam congredior tecum, & conuenio te, Plato & Herodo. Item συμφέρεσθαι τοῖς παρȣ̃σι, ſorte ſua acquieſcere & modicis contentū eſſe, qui nihil præcipuū ſibi poſtulat, Plutarch. Συμφέρομαι τοῖς πολεμίοις, confligo, collido, συγκρȣ́ω. Συμφέρομαι τοῖς πολλοῖς, Vnus ſum è multis, non ſum eximius. Significat etiam contingere. Herodot. συνηνέχθησαν οἱ τυφλὸν γενέσθαι. Et Plutarch. in Cæſ. τύχη τις ἄχαρις τῷ καίσαρι συνηνέχθη, id eſt, Bud. Com.
Συμφέρον. τὸ. commodum, & utilitas. & τὰ συμφέροντα, res utiles Cic.
Συμφερόντως. utiliter.
Σύμφερος. ȣ. ὁ.
Συμφερτής. ȣ̃. ὁ. utilis, in unum collatus.
Συμφέρω τὸ συμφέρομαι.
Συμφεύγω. confugio.
Σύμφημι. μ. ήσω. confiteor, conſentio, collaudo, aſſentior, comprobo. Neutr. datiuo iung. Paulus ad Rom. σύμφημι τῷ νόμῳ, cōſentio legi.
Συμφήτωρ. ορος. ὁ. uates, teſtis.
Σύμφθαρσις. εως. ὁ colluuio, quæ & συμφθορά.
Συμφθίνω. unà decreſco.
Συμφιλοδοξῶ. ſeruio alicuius gloriæ. Sic Cicero dixit, nam omnes φιλοδοξȣ̃σιν gloriæ meæ.
Συμφιλοσοφεῖν. unà philoſophari.
Συμφοιτάω. conuenio.
Συμφοιτητής. ȣ̃. condiſcipulus.
Συμφορά. ᾶς. ἡ. calamitas.
Συμφορέω. congero, accumulo.
Συμφόρησις. ιος. ἡ. collatio, caſus, contingentia, infortunium.
Συμφόριος. collatus, mixtus.
Σύμφορον. ȣ. τὸ. commodum, conſentiēs, aptum.
Σύμφορος. ȣ. ὁ. utilis, conueniens, decens.
Συμφορȣ́μενοι. dicuntur aues, quando nidos cōſtruunt. Sic Vergil. in Palæm. Nanque notaui Ipſe locum, aëriæ quo congeſſere palumbes. Apud Platonem συμφορȣμένοι opponuntur διαφορȣμένοις, hoc eſt, compoſiti diſperſis & diuulſis. Bud. Com.
Συμφράδμων. ονος. ὁ. conſiliarius. ὁμόφρων.
Συμφράζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. cōſulo, delibero, dico, uideo.
Σύμφρασις. ἡ. conſenſus.
Συμφράττω. μ. άξω. π. αχα. concludo, obturo. Actiu. accuſ.
Συμφρονέω. μ. ήσω. π. ηκα. concordo, una intelligentia concipio & comprehēdo, complector. Neutr. datiuo iung.
Συμφρονήσαντες. οἱ. prudentes.

Συμφερων.ονος.ὁ.ἡ. conſors.
Συμφυής.έος.ὁ.ἡ.cognatus,cõnaturalis,eiuſdem naturæ,ingenitus.
Συμφυΐα.ας.ἡ.conuenientia,cõiunctio, & quaſi concreſcentia.
Συμφυλέτης.ου.ὁ.gentilis,tribulis.
Σύμφυλος.ου.ὁ. ſimul natus, conueniens naturæ, & τὰ σύμφυλα uocantur cognata & quæ unius ſunt claſſis,quæ in uno eodẽq; ſunt ordine.
Συμφύρομαι.commiſceor.
Συμφύρω.commiſceo,συμφυράω.
Συμφύσεις.αἱ.ſinus.
Σύμφυσις.ιος.ἡ coaleſcentia,cohæſio.
Συμφυσῶ.τὸ.συμπνῶ.
Σύμφυτος.ου.ὁ.inſitus,conſitus, complantatus.
Συμφύω.coaleſco.
Συμφωνέω.μ.ήσω.π.ηκα.cõuenio,id eſt pactum facio,conſono,conſentio.Neut. datiuo iung.
Συμφωνία.ας.ἡ.concentus,conſonantia,conſenſus.Cicero libro 2.de Natur.Deor. & lib. 2. de diuinat. Hinc Symphoniacus Latinis uſurpatum, ut in prouerb. Malus choraules bonus ſymphoniacus.
Σύμφωνον.ου.τὸ. conſonans, pactum. σύμφωνον δὲ δύο ἢ τριῶν εἰς ταυτὸν ἢ πλειόνων συνέλευσις εἰς τὸ ἄριστον καὶ συναίνεσις. ἐκ τῶν νόμων.
Συμψηθείς. contritus,uulneratus,Et συμψῆσαι, συγχέαι τὴν κόνιν.
Συμψηφίζω.μ.ίσω.π.ικα.computo.Actiu.
Σύμψηφος.ου ὁ eiuſdem ſententiæ.
Σύμψυχοι.οἱ.unanimes,eiuſdem ſententiæ.
Σὺν,& Atticè ξὺν præpoſitio eſt, & ſignificat cũ, ſemperq; cum datiuo conſtruitur. In compoſitione adiuuat uim uerbi, & gratiam addit,ut συντελῶ, ad conſummationẽ confero. Interdum ſignificat cõtractionẽ ſenſim procedentẽ, ut σύνοξυς,ſenſim mucronatus,in mucronem deſinẽs. ſed σῦν circunflexum ſignificat ſuem.
Σὺν θεῷ.Dei pace impetrata,deo exorato. Contrarium illi quod eſt apud Plaut. Pœn. Nam ego infœlix dijs meis iratiſſimis.Bud.Com.
Σὺν χρόνῳ.tandem ad tempus, aliquanto tẽpore.
Συναγανάκτησις.indignatio.
Συναγείρω.μ.ερῶ.congrego. Actiu.accuſ.
Συναγελάζομαι.aſſocior.
Συναγελάζω.μ.άσω.π.ακα.cõiungo,congrego, concilio,ſocio.
Συναγελασμός.ου.ὁ.congregatio.
Συνάγκεια.ας.ἡ. conuallis, locus ubi duæ ualles conueniunt.
Συναγηόχει.comportauerat.
Σύναγμα.reſidentia,hypoſtaſis lotij, nubes, eleuatio,collectio.
Συναγορεύω.μ.εύσω.π.ευκα.ſimul aduoco,con ſentio,concordo,in iudicio defendo,patrocinor,adſum,perſuadeo.
Συναγρόμενος.pro συναγειρόμενος.congregatus.
Συνάγχη.ης.ἡ.angina,quæ uulgo ſquinantia,ſynanche, quę fit propriẽ faucium interioribus muſculis inflãmatis, quod malũ ſi guttur inuaſerit iã κυνάγχη per κ dicitur,teſte Paulo Aegineta. Vide παρασυνάγχη, ubi notauimus etiã hanc differentiam confundi.
Συνάγω.μ.άξω.π.αχα.congrego,cõduco,id eſt, ſimul duco: ſicut Cic.Rhet. ult. Virgines locum in unum conduxerunt, id eſt coegerunt. Item cõtraho quod apertum eſt, id eſt claudo, coniungo,Ariſtot.de Part.3.& de Hiſt.2. Item concilio,εἰς ὁμόνοιαν ἄγω, Herodo. Item intendo,augeo,Gregor. Item conquiro. Actiuũ accuſ.Bud.Com. συνάγειν τὸν βίον. comparare uictum.
Συναγωγεύς.ὁ.conciliator & congregator.
Συναγωγή.ῆς.ἡ.cõgregatio,cõtractio,adductio.
Συναγώγιμος.collatiuus,Athen.7.Vnde συναγώγιμα συμπόσια uocantur, & συναγώγιμα δεῖπνα,τὰ ἐκ τῶν συμβολῶν, hoc eſt συμβλητά. collatitias cœnas dixeris.
Συναγωνίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι.concerto, ſocius ſum in pugna,adiuuo,ſuffragor.
Συναγωνιστής.οῦ.ὁ.commilito,auxiliator.
Συνάδελφος. qui fratrẽ habet, opponiturq; τῷ ἀναδέλφῳ.
Συναδικεῖν.cum alio iniuſtitia aliquem efficere.
Συνάδω.μ.άσω π.ακα.concino,cõcordo.Neutrum datiuo iung.
Συναθροίζω.μ.οίσω.congrego.
Συνάθροισις.ιος.ἡ. confluuium, cõglomeratio, cætus congregatio,aggregatio,agmen.
Συναθροισμός.οῦ.ὁ. congeries, congregatio figura ſermonis,quæ & ſingulis uerbis, & pluriũ uerborum coniunctione fieri poteſt: exempla petes à Rutilio Lupo.
Συναΐγδην.ſimul,uno impetu.
Συναΐδιος.ου.ὁ.coæternus.συνυπάρχων.
Συναικλίαι.αἱ. conuiuia, concœnationes.
Σύναιμος.ου.ὁ conſanguineus,frater.
Συναίνεσις.ἡ. comprobatio, apud Theophil.in Inſtit.& in Pandect.Græc.
Συναινέω.μ.έσω.π.εκα, comprobo, conſentio, annuo.Actiu.accuſ.
Σύναινος.ου.ὁ.laudis particeps, ὁμόδοξος,cohabitator.
Συναιωροῦμαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.ſto ſuſpenſus,pendeo animi,contrahor.
Συναίρεσις. ιος.ἡ.ſynereſis,id eſt tractio,contractio, figura quando ex duabus uocalibus diuiſis,una fit ſyllaba & diphthõgus, ut δημοσθένει pro δημοσθένεϊ.

Συνάρωγος. ȣ. ὁ. adiutor.
Συναιρέω. μ. ήσω. π. ηκα. contraho. συνάγω, συμβάλλω. Actiu. accuſ.
Συναίρομαι. auxilior, συμπράττω. Depon. accuſ. ut συναίρομαί σοι τῆς δυσυχίας. hoc eſt ſubleuo μετὰ σȣ δυσυχῶ. & συναίρομαί σοι τὸν κίνδυνον, pro συναγωνίζομαι. Eſt enim συναίρεσθαι, ſimul cum alijs ſuſcipere. ἀναλαμβάνειν. Bud.
Συναῖρον. ſecum aliud tollens. Com.
Συναίροντα, & συναιρȣ̃ντα. dicuntur apud Ariſtot. quibus ſublatis, altera quoq; tolluntur.
Συναίρω. confero. Matth. συνάραι λόγον μετὰ τῶν δȣ́λων, Cōferre rationem cum ſeruis, Sic Cic. ad Att. 5. Quid opus eſt(inquam)potius, quàm rationes conferatis?
Συναισθάνεσθαι, conſentiſcere, συμπάσχειν. Dionyſius, ȣ̃τω γὰρ καὶ ἡμεῖς ἑαυτῶν συνῃσθήμεθα, Nobis conſcij noſtri ſumus.
Συναίσθησις. uerbum eſt medicorū apud Galen: quæ eſt ueluti morbi conſcientia.
Συναίτιος. ου. ὁ. cauſalis cauſa adiutrix. Cicero, cauſæ adiuuantia uocat τὰ συναίτια, & quę rerum adiuuant cauſas, & συναίτιον apud medicos, quod per ſe quidem poteſt inducere morbum, facit id tamē cum alio, ſic definit Herod. autor Medici falſo inſcripti Galeno. Phiſici ſynætia. id eſt, concauſas uocāt, quæ & σοιχεῖα. elementa, cauſas internas & ſubſtantiales.
Συναίω. cohabito. Neut. datiuo iung.
Σύναιχμος. ȣ. ὁ. auxiliator, ſocius in bello.
Συνακμάζω. μ. σω. π. κα. coaleſco, &
Συνακμάζω σοι æqualis tuus ſum, clareo tuis temporibus.
Συνακολȣθέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſimul ſequor, comitor, correſpondeo. Neutr. datiuo iung.
Συνακόλȣθος. ȣ. ὁ comes.
Συνακτέον. colligendum, complactidum.
Συνακτικὴ δύναμις. uis conglutinatoria.
Συνατήριον. ȣ. τὸ accumulatio, συνάθροισμα.
Συναλλακτής. ȣ̃. ὁ. conciliator.
Συναλεαίνω. concalefacio, calorem adiuuo, apud Plutarch.
Συναλειφή. ῆς. ἡ. counctio.
Συναλείφω. μ. είψω. π. ειφα. ſimul ungo. Actiu. accuſ. ut συναλείφειν φαῦλα. delinire praua, blandiri prauis, ubi tranſlate ponitur.
Συναλίζω. μ. ίσω. π. ικα. congrego, conglomero, conuenio, cōiungo. Actiu. accuſ.
Συνάλλαγμα. ατος. τὸ. cōmutatio, contractus, cōmercium, συμβόλαιον, σύναξις.
Συναλκτής. conciliator, φιλιαςής. lego συναλλακτής.
Συναλκτικὸς νόμος. commercialis lex, quæ cauet in contractibus. lego συναλλακτικός

Συναλλάττω. μ. άξω. π. αχα. concilio, ut nuptias, &c. contraho, paciſcor, contractus conuentaq; ineo, mutua obligatione obſtringo, συνάγω. Actiu. accuſ.
Συναλλαγή. ῆς. ἡ. conciliatio.
Συναλοιφή. uocalium colliſio, unio duarum ſyllabarum, quantum ad uocales in unam. Eius modos ſeptē recenſet Tryphon in Appendice.
Σύναμμα. τὸ copula, uinculum.
Συναμπορεύω. comeo, ſuccurro laboranti, connitor. ab ἀμπορεύω.
Συναμφότερον. utrunq; ſimul. Dicitur tam ſinguariter, quàm pluraliter, licet ἀμφότερος tantum dicatur pluraliter. Bud. Com.
Συναμωρέω. uaſto, incōmodo apud Herod. pro σιναμωρέω legitur, & συνάμωρος, p σιναμωρός.
Συναναγκάζω. τὸ καταναγκάζω, quod etiam προσαναγκάζω dicitur.
Συναναδρομός. ȣ̃. ὁ. frequentatio.
Συνανακεράννυμαι. miſceor Lucian. Gallo. πίνειν ἀκονίτω συνανακραθεῖσαν φιλοτησίαν, aconito mixtam amicam inuitationē bibere, uel aconito temperatam.
Συναναλίσκω. ſuppedito. χορηγῶ, hoc eſt nō malignè præbeo neceſſaria.
Συναναπλέκομαι. implicor, & συναναπλεγμένον, implexum, religatum.
Συνάναρχος. ȣ. ὁ. coæternus.
Συναναςρέφομαι. μ. έψομαι. π. ημμαι. ſimul uerſor cum aliquo. Depon. abſol.
Συνανατέλλομαι. coorior. Depon. datiu.
Συνανάχρωσις. εως. ἡ. contagium quod ex contactu naſcitur, coniunctio corporum. Plut.
Συναναχορεύω. replicor, ad numerum circumago, chorum duco.
Συνανδρῶμαι. unà roboror.
Συνανθεῖ. unà floret.
Συνανθρωπεύομαι uel συνανθρωπεύω.
Συνανθρωπέω. &
Συνανθρωπίζω. μ. ίσω. π. ικα. cū hominibus dego, cum hominibus uerſor. Animalia etiam cicuria & manſueta uocātur συνανθρωπευόμενα
Συναντάομαι. &
Συναντάω. μ. ήσω. π. ηκα. obuiam eo. Neutrum datiu. iung.
Συναντῆθην, pro συναντήθην. occurri, obuiaui.
Συνάντημα. ατος. τὸ. euentus. unde συνάντημα ἓν συναντήσεται αὐτοῖς. in unum & eundem exitū incurſuri ſunt.
Συναντιλαμβάνω. adiuuo. Actiu. accuſ.
Συνάντομαι. συναντάω. Depon. datiuo.
Συναοράω. comitor, conſequor.
Συνάορος pro συνήορος. metatheſi τȣ̃ ε, ὁ. ἡ. coniunx, συνηρμοσμένη. nupta.

Συναπάγομαι

Συναπτάγομαι. accõmodo. Paul. ad Rom. συναπαγόμενοι τοῖς ταπεινοῖς, Accommodo me hominibus, συμπορεύομαι.
Συναπαίρω. μ. αρῶ. π. ῆρκα. commigro. Datiuo.
Συναπερείδω. firmiter adigo, impingo, incutio, ἀπερείδω. Vnde Plutarch. in Cic. καὶ τῷ λόγῳ συναπερείδων ὥσπερ τὸ καίριον τῆς ὑπονοίας, Atq; interim oratione ſua ſuſpitionem coniurationis in Cæſarem excutiens, & impingens, infligensq́;. Bud. Com.
Συναπηρτισμένος. perfectus, impletus.
Συναποβάλλω. ſimul amitto. Actiu. accuſ.
Συναπογράφομαι. mittor ad ſuffragia magiſtratus gratia.
Συναποδημῶ. ſimul peregrinor.
Συναποδύοντες. ſimul ueſtem exuunt.
Συναποθανούμενοι. commorientes.
Συναποθνήσκω. commorior. Vnde συναποθνήσκοντες, ſocij erant apud Aegytios, tanto affectu inter ſe mutuo deuincti, ac lege copulati, ut ſi fatale quippiam, aut diri caſus alteri contigiſſet, alter tanquam pœnæ ſocius, eundem fortunæ exitum eſſet laturus, ſocijque & comites eſſent & fortunarum & calamitatum, quemadmodũ de Antonio & Cleopatra legimus. Apđ Aquitanos huiuſcemodi ſocij ſolduni dicti ſunt. Alexand. Genial. lib. 1. cap. 26.
Συναποκρίνομαι. colludo.
Συναπολαμβάνω. concipio.
Συναπομαραίνω. μ. ανῶ. π. αγκα. contabeſco. Neutrum.
Συναπονεύουσι. ſimul nutant.
Συναποτικτόμενα. congenita & σύμφυτα.
Συναποτίκτω. unà cum partu ædo.
Συναπτικός. οῦ. ὁ. coniunctiuus.
Συναπτός. οῦ. coniunctiuus. Et σύναπτος, ὁ συνάπτων, καὶ δεσμῶν.
Συνάπτω. μ. άψω. π. ῆφα. coniungo, coaleſcere facio & ferrumino, conglutino, συντήκω. Theophraſt. 9. Accipitur plerunq; paſſiuè pro hæreo alicui rei, uel adhæreo, coëo, committor, coaleſco, cohæreo. Item conuenio, quadro, ἁρμόττω, congruo, conſentaneus ſum. Eſt etiam contingo, & concurro, incurro, competo. Item confligo, congredior cum hoſtibus, & manus confero. Bud. Com.
Συναπωθῶ. ſimul expello.
Συναράσσομαι. confligo & confligor.
Συναράττω. τὸ συγκρούω, collido, cõfringo, urgeo, συμπίπτω, agito, in meipſum cõflictor, turbo, inferius συῤῥάττω.
Σύναρθρος. ου. ὁ. articulatus.
Συναριθμούμενος. coniunctus.
Συναρμόζω. μ. όσω. π. οκα. coapto, copulo, effingo, appendo, συνάπτω Actiu. accuſ.
Συναρμολογέω. μ. ήσω. π. ηκα. conſtruo. Actiu.
Συναρμόττω. τὸ. συναρμόζω.
Συναρμοστής. οῦ. ὁ. ſimul præfectus, collega præfecti.
Σύναρσις. ιος. ἡ. connexio, compoſitio.
Συναρτάω. &
Συναρτύω. μ. ύσω. π. υκα. συναρμόττω.
Συναρχαιρεσιάζω. ire ad comitia ad dãda ſuffragia, in petitione adiuuare, candidato fauere & adeſſe.
Συνάρχων. οντος. ὁ. collega.
Συνάρχω σοι. collega tuus ſum.
Συνάσκησις. ιος. ἡ. continentia.
Συνασπίζομαι. &
Συνασπίζω. μ. ίσω. π. ικα. contego, conſtipo, defendo. Actiu. accuſ. Bud. Com.
Συνασπισμός. οῦ. ὁ. protectio, mutua defenſio, cũ milites mutuò ſcuta & haſtam obtendunt capiti, teſtudo phalangis, συνάφεια. Vide in Appẽdice de uocab. militar.
Συνασπισταί. cõmilitones, mutuò ſe defendẽtes.
Συνάδω. concino, aſſentior, συνᾴδω.
Συναύξομαι. creſco.
Συναυγεῖα. τά. corradiantia.
Συναυλία. ας. ἡ. conſonantia, propriè citharæ & tibiæ, uel alterius organi cum tibia.
Συναυλίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. cõuerſor, cohabito. ab αὐλή, quod ſtabulũ ſignificat & diuerſorium. Depon. datiuo iung.
Σύναυλος. ου. ὁ. conſonans, σύμφωνος, cohabitator, κοινωνός, συνήθης, contubernalis, ſocius.
Συναύξειν. adaugere.
Συναύτης. ου. ὁ. ſocius in nauigatione.
Συνάφεια. ας. ἡ. propinquitas, contrectatio, contiguitas, iunctura, coniunctura, coitio, coitus, expreſſio, effigiatio, coniunctio, copulatio, cõnexio, connexus.
Συναφή. ῆς. ἡ. idem, coniunctio, connexio.
Συναφίσταμαι. ſeparo.
Συνάχθομαι. condoleſco.
Σύναψις. ιος. ἡ coniunctio.
Συνδακρύω. μ. ύσω. π. υκα. collacrymor.
Συνδακών. rumpens.
Συνδ' ἤειρεν. colligauit.
Συνδειπνέω. μ. ήσω. π. ηκα. concœno. Neutrum datiuo iung.
Σύνδειπνος. ου. ὁ. concœnatio.
Σύνδεσμος. ου. ὁ. nodus, coniunctio, ἓν τῶν τοῦ λόγου μερῶν. & nomẽ ſtellæ apud Proc. de ſphæra.
Συνδετικός. οῦ. ὁ. fœderabilis.
Συνδέω. μ. ήσω uel έσω. π. ηκα. uel εκα. colligo. Actiu. accuſ.
Συνδημιουργέω. condo.

Συναποστελλω, αποςελλω.

Συνδιάγειν ἡδέως. iucundi in conuictu.
Συνδιάζειν. conſpirare, conſultare.
Συνδιαζομένον. τὸ. coniunctum.
Συνδιαιτάω. μ. ήσω. π. ηκα. ſimul uiuo.
Συνδιαιτώμενος. conuicturus.
Συνδιαιωνίζειν. perpetuò conuerſari.
Συνδιαλλάκτης concilio.
Συνδιαμνημονεύω. recordor.
Συνδιαπορεῖν. ſimul deliberare.
Συνδιαπράττω. ſimul conficio, curo.
Συνδιασμός. ȣ̃. ὁ. coniunctio, conſpiratio.
Συνδιαστικός. ȣ̃. ὁ. ad coniugium natus.
Συνδιαταλαιπορέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſimul laboro, & in ærumna ſum.
Συνδιαφέρω cum alio tolero.
Συνδιημερεύσις. ιος. ἡ. quotidiana conſuetudo.
Συνδιημερεύω. μ. εύσω. π. ευκα. diem ſimul duco, τὴν ἡμέραν συνδιάγω.
Συνδικεῖν. adeſſe, patrocinari, defendere, ab eadem cauſa dicere, & patrocinium ſuum in cauſam communem afferre. Plutarch. συνδικῶν τῷ μυρήνᾳ πρὸς ὃν ὁ κικέρων.
Σύνδικος. ȣ̃. ὁ. ſimul iudex qui eandem cauſam defendit. & ὁ συνειπὼν ταῖς δευτερολογίαις, hoc eſt, qui ſecundis actionibus cauſam defendit, ut in cauſa Cornelij Balbi Cicero. Item qui à ſingulis urbibus mittuntur patroni ad cauſam unius prouinciæ tuendam, σύνδικοι dicuntur. Bud. in Annot. & Com. Item ad quas publica negotia deferuntur. Etym.
Συνδισκεύω. μ. εύσω. π. ευκα. colludo, diſco.
Συνδυάζω. σω. π. κα. combino, coniungo.
Συνδοκεῖν. dicitur, quod conſtat inter multos & de quo inter eos conuenit. Inde in Pandect. τὰ συνδόξαντα dicuntur compacta & conuenta. Bud. Com.
Συνδοξάζομαι. conglorificor.
Συνδοκτικόν. συνδεδογμένον.
Σύνδουλος. ȣ̃. ὁ. conſeruus.
Συνδραμεῖν. coire, concurrere, congregare, iuuare, συνθέσθαι.
Συνδρομάδες. αἱ. anguſtiæ ſunt, quæ & ſymplegades.
Συνδρομή. ῆς. ἡ. concurſus. Dicitur medicis συνδρομὴ ſymptomatum in loco patiente coaceruatio quędam & ueluti concurſus.
Συνδυάζω. communico, coniungor.
Συνδυασμός. combinatio, coniunctio.
Σύνδυο γεννηθέντες, id eſt, δίδυμοι. Σύνδυο etiam bini ſunt.
Συνεάξαι. fregiſſe. ex ἄγω.
Συνεγγίζω. μ. ίσω. π. ικα. admoueo, impono.
Συνεγγύς. propè.
Συνέγκω confero.

Συνεδρεύει. conſidere.
Συνεδρεία. ας. ἡ. ſtatio, conſeſſio.
Συνεδρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. præſideo.
Συνεδρία. ας. ἡ. conſeſſus ſenatorũ ac iudicum, concilium, conuentus. à Theodoro in Ariſto. uertitur conſilium in augurum diſciplina.
Συνέδριον. ȣ̃. τὸ. idem, curia.
Σύνεδρος. ȣ̃. ὁ. conſeſſor, aſſeſſor, conſiliarius.
Συνέργω. μ. έρξω. π. ερχα. colligo Actiu.
Συνέηκε. intellexit, commiſit. συνέβαλεν.
Συνεθίζω. μ. ίσω. π. ικα. conſueſco.
Συνείδησις. ιος. ἡ. &
Συνειδός. ότος. τὸ. conſcientia.
Συνειδώς. ότος. ὁ. conſcius. uide σύνοιδα.
Συνειμαρμένα. fato connexa, fati cõſequẽtia, atq; comitantia, quaſi affata dicas.
Σύνειμι, συνιέναι, & in tertia perſ. plur. indic. συνίασι. ſimul ſum, conuenio, uerſor, conſuetudinem habeo, ſimul uiuo, coẽo, concumbo & rem habeo, & συνὼν μυρίαις ἀνίαις Lucian. pro eo quod eſt, curis & anxietatibus plenus & diſtrictus, & μυρίοις κακοῖς συνόντες dicuntur eidem qui inter numera mala poſiti uel conſtituti ſunt.
Συνειπεῖν. ſuadere, patrocinari. Vnde συνείποιμι pro aliquo perorarem & conſentirem.
Συνείρ. cõnectens aliquid ſine intermiſſione.
Συνείργω. μ. είρξω. π. είρχα. concludo, cohibeo, coërceo. Actiu. accuſ.
Συνείρω. μ. ερῶ. congrego, coniungo, confero, cõnecto. Vnde συνείρω τοὺς λόγους, cõtinuo ſermonem, oratione continua utor, dico ſermone cõtinuato, & orationem perpetuam habeo. De ijs dicitur qui facundè & expeditè loquuntur. Quintil. connectere & cõtinuare uerba dixit, Cicero declamare.
Συνείσακτοι. οἱ. puellæ innuptæ, quas nec procreãdæ ſobolis, nec alioqui libidinis gratia, aſciſcebant ſibi in familiam Chriſtiani olim, quę neq; uxores neq; concubinæ erant, ſed tertiũ quoddam genus Chryſoſt. & Euſebius.
Συνεισβάλλω. τὸ συμπίπτω.
Συνεισφέρησε. συνεισήνεγκε.
Συνεισπορεύομαι. unà ingredior.
Συνεισφέρω. confero, ſimul induco. Datiuo & acc uſ. iung. ut συνεισφέροντες αὐτῷ τὸν νόμον.
Συνεισφορά. ᾶς. ἡ collatio, collecta. Sic Cic. de Orat. lib. 2. Ego uero inquit ille, quoniam collectam à conuiua Craſſe exigis, non cõmittam, ut ſi defugerim, tibi cauſã recuſandi aliquã dẽ.
Συνεκβάλλω. unà eijcio.
Συνέκδημος. ȣ̃. ὁ. comes itineris.
Συνεκδίδωμι. confero ad dotem filiæ, adiuuo ad collocandam puellam.

Συνεκδοχὴ.ἡ.intellectio,animi conceptio,figura grammatica, cũ pars pro toto nominatur, aut contra,quæ figura nomẽ immutat & inflectit, ut homo Romanus pro ipſis Romanis,auratũ pro auro. Fit enim cum plus aut minus quàm dictum eſt animo concipitur.

Συνεκδοχικῶς.comprehenſim,ſucceſſiue.

Συνεκδύεσϑαι. unà exuere, ſimul deponere. Plut.

Συνεκϑερμαίνω.concalefacio,intus exicco.

Συνεκϑηλύνω.unà effœminor.

Συνεκκαίω.τὸ συνεκϑερμαίνω.

Συνεκπέμπω.μ.έμψω.π.ομφα.ſimul emitto.

Συνεκπέπτω.ad conſummationem concoquo.

Συνεκπλέω.ſimul enauigo.

Συνεκπορίζειν.ſubminiſtrare.

Συνέκρουε.cõmiſit, excitauit inter aliquos diſcordiam.à συγκρούω.

Συνεκτικόν. τὸ. quod cõtinet & in ſtatu ſuo aliud conſeruat. Plutarch.

Συνεκτικόν αἴτιον.continens cauſa.Eſt autem hęc primaria cauſa & reliquarum eſſentiam continet,unde illi nomen:eſtq; generationis rei alicuius cauſa, complexa ſub ſe tria cauſarum genera,utilitatatem,cuius gratia aliquid fit: facultatẽ,cuius ope efficitur,& inſtrumẽta, per quæ. Hanc Stoici inuexere,Gal.eã non admittit niſi interdũ ut odioſam de nominibus altercationem euitet.Vide Gal.lib.aduerſus Iulianũ.

Συνεκτίκτω. unà cum partu ædo. Itẽ ad partũ cõduco.

Συνεκλύνω.unà ſoluo.

Συνεκτρέφω.ad nutricationem confero.

Συνελαϑῆναι.compulſos eſſe,συμβληϑῆναι.

Συνέλευσις.ιος.ἡ.conuentus,σύνοδος.

Συνελϑεῖν.coire,conſpiraſſe.

Συνελίττομαι.conglomero.

Συνελιττόμενος.implicatus orbibus.

Συνελόντα φάναι. ut breuiter dicam, ut uno uerbo abſoluã. Dicitur etiam συνελόντα δὲ εἰπεῖν, & ἑνὶ δὲ λόγῳ εἰπεῖν,& ἑνὶ λόγῳ,ſine uerbo. Et συνελὼν ἢ φαίην ἄν.Dicitur & per accuſat. καὶ συνελόντα φάναι: & adhuc συνελόντα, ſine uerbo,συνελόντι ἦ.Bud.Com.

Συνημμένον.ου.τὸ. coniunctum tetrachordum.

Συνέμπορος.ου.ὁ.comes,ſimul iens.

Συνεμφαίνω.ſimul refero & oſtendo,Theophra. Τὰ δὲ πολλὰ συνεμφαίνει τινὰ γενομένοις ὀσμὴν,id eſt,Odorem quendam unà cum ſapore referunt,hoc eſt,ſimul referunt,quaſiq; comitem habent ſaporis odorem,cum guſtantur.

Συνενδεικνύμενα.à Galen. dicuntur quæ indicationi conferunt,quod uerbum eſt medicorũ peculiare,ut ἀντενδεικνύμενα,quę contrariam indicationem habent.Bud.Com.

Συνενδοῦναι. cedere,concedere.

Συνενδύω.induo.

Συνένηνται. coaceruati ſunt, apud Herod. à νῶ, accumulo,συνένηνται φρυγάνων φάκελοι.

Συνενεγκεῖν.conducere,prodeſſe.

Συνενίκτη.ueſtræ conſors eccleſiæ.

Συνένστασις.ιος.ἡ.contentio.

Συνεξανίσταται. unà conſurgit & inoleſcit. Plutarchus in Polit.οἱ κιττοὶ τοῖς ἰσχύουσι τῶν δένδρων περιπλεκόμενοι συνεξανίστανται,Hederæ præualidæ arboris ſtipitem circũplexæ unà cõſurgunt & inualeſcunt.

Συνεξανοίγω.cooperio.

Συνεξανύτειν.unà perficere.

Συνέξειμι.unà aggredior.

Συνεξέρχομαι.conuenio.

Συνεξισόω.μ.ώσω.π.ωκα coæquo.Actiu.

Συνεξομοιῶ aſſimilo,ad imitationem effingo.

Συνεξορμάω μ.ήσω. π. ηκα facio facultatem alicuius rei.

Συνέορσις.ιος.ἡ.contractiuncula.

Συνεορτάζω.μ.άσω.π.ακα.concelebro.

Συνεοχμός.iunctura,conglutinatio,συνοχή. commiſſura,pro συνοχμός, ſuperflua eſt enim ε litera.Euſt.Iliad.ξ.

Συνεπάγομαι.unà mecum duco.

Συνεπαινέω.μ.έσω.collaudo,comprobo,aſtipulor.

Συνεπαίρω.attollo.

Συνεπαισϑάνομαι. unà ſenſum & fructum percipio.

Συνεπαιτιῶμαι.unà accuſo.

Συνεπανηγυρίζω.μ.ίσω. π. ικα. uado & conuerſor inter conuentus.Neutr.abſol.

Συνεπαπερείδω. idẽ quod συναπερείδω, de quo ſupra.Vtitur eo Plutarch.in Cæſ.

Συνεπερείδω.μ.είσω.idem,innitor.

Συνέπεια.ας.ἡ.conſequentia.

Συνεπέσε.contigit,accidit.

Συνεπευϑύνω.μ.υνῶ.dirigo.Actiu.accuſ.

Συνεπευφημῶ.comprobo,collaudo.

Συνεπηχῶ.conſona uoce accino.

Συνεπιβουλεύω unà inſidior.

Συνεπιγράφω. mecum aſcribo, conſortem laudis facio,partem laudis impertio. Datiuo & accuſatiuo.

Συνεπιδακρύω.collachrymor.

Συνεπικεκυφέναι.ſimul incumbere.

Συνεπικλάω.μ.άσω.π.ακα.confringo.

Συνεπικοσμῶ.cohoneſto & uiſendum reddo.

Συνεπικουρῶ unà & ſimul ſuccurro.

Συνεπικουφίζω alleuo.

Συνεπικραδαίνω.unà mico.

Συνεπικροτέω.applaudo.

Συνεπικρύπτω.occulto.

Συνεπικυρῶ.confirmo,cõprobo.Et dicitur cum

maior authoritas uel poteſtas probat quod minus cenſuit.

Συνεπιλαμβάνω. ſimul accipio, participo, adiuuo incœptum, opitulor, ſimul incumbo. Thucydid. libro ſecũdo. καὶ ἔργῳ ξυνεπιλαμβάνειν αὐτοῖς.

Συνεπιληπτέον. participandũ, partem capiendũ.

Συνεπιμαρτυρέω. adſtipulor, teſtimonio ſum.

Συνεπινεύω. annuo, obſecundo.

Συνεπισπάω. corripio.

Συνεπισπῶμαι idem quod ἐπισπῶμαι, attraho, allicio, aſciſco.

Συνεπίσταμαι. conſcio.

Συνεπιστένω. condoleo, συναχθομαι.

Συνεπιτείνω. intendo, augeo. Accipitur etiam paſſiue pro ſimul intendor, unà augeor, apud Ariſtot. lib. de Inſomn.

Συνεπισχύω. coadiuuo.

Συνεπιτίθεμαι. ſimul aggredior, inſidior.

Συνεπιφαίνομαι. ſententiam dico cum alijs.

Συνεπιφάσκω. confiteor.

Συνεπιψηφίζω. μ. ίσω. π. ικα. comprobo, ſimul ratum habeo, calculum unà adijcio, authoritatem accommodo, author fio.

Συνέπομαι. μ. ἕψομαι conſequor. id eſt ſimul ſequor. Depon. datiuo. & τὸ συνεπόμενον. Cice. uocat cõſectarium lib 4 de finib. & conſentaneum. Nunc uenio ad illa tua breuia quę conſectaria eſſe dicebas, & iterum, Illud, uero minime conſectariũ ſed in primis habes.

Συνεπερείζων αὖμος. pleniorem ſignificationem habet quàm ἐρεί(σ), uel ἐπερείζων.

Συνεράνιζω. colligo, congero, cogo, conuiuia & cœnas facio.

Συνεργάζομαι μ. ἀσομαι. π. εἴργασμαι. adiuuo, conficio, ſubigo, id eſt κατεργάζομαι. Depon. datiuo iung. & συνειργασμένος elaboratus, cõpactus, Luciano.

Συνεργέω. μ. ήσω. π. ηκα. obſecundo, cooperor, adiungo. Neutrum datiuo.

Συνεργός. ȣ̃ ὁ. cooperator, adiutor, collega. oxyton. uide Ammon.

Σύνεργος. ὁ. ꝓparoxyt. qui circa idem opus occupatur, ut σύντεχνος. Ammonius.

Συνείργω. copulo, cõcludo, cohibeo. Actiu.

Συνερείδω. adhæreo, nitor, ἀμφοτέρας ἐρείδω τὰς χεῖρας.

Συνερειστικός. ȣ̃. ὁ. habẽs uim renitẽdi.

Συνερεύσω. colligo fuſa, fundo.

Συνερετμέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſimul remigo. Neutr. datiuo. iung.

Συνερίζω. μ. ίσω. π. ικα. cõiungo.

Συνέριθος. ου. ὁ. ἡ. mercenarius: propriè quæ τὸ ἔριον, id eſt, lanam ſimul operatur. σύνεργος, adiutor.

Σύνερξις. ιος. ἡ. copulatio, συναφή, cõcluſio.

Συνέρομαι interrogo, συνερωτῶ, συμβάλλομαι.

Σύνερος. ȣ. ἡ. cõiunx.

Συνέρχομαι. cõuenio, ideſt cõgregor, coeo.

Σύνεσις. ιος. ἡ. intellectus, prudentia, cõſcientia. mentis acies, iudicandi uis quędam acuta, ſagacitas, prudentia, cõſcientia. σύνεσιν λαβεῖν, deſpicere, rationem accedere. Item cõfluens duorum amnium. Homer.

Συνέσκληκε compegit, συμπέπηγε.

Συνεσκολυμμένος. cõtectus.

Συνεστάλη cõtractus eſt, territus eſt.

Συνεσταλμένος. contractus, timidus.

Συνεσταλμένως. parce.

Συνέστηκε. conſiſtit, ornauit, commendauit.

Συνέστηκον. concreſcunt.

Συνεστηκώς. compactus, ſolidus, non fluxus, Ariſtot. & Theophraſt. Apud Aeſch. ꝓ coniurato accipitur, & qui conſilium proditionis inijt. Bud. Com. contractus. Aegin. συνεστηκότα λογισμὸν διαλύει, ingenium in ſe contractum & quaſi conſidens exporrigit, uel impeditam rationis uim liberat.

Συνεστηκότως. contracto animo, Ariſt.

Συνέστησε. commendauit, ornauit.

Συνεστιάομαι. μ. άσομαι. π. αμαι. cõuiuor. Depõ. datiu. iung.

Συνέστιος. ȣ. ὁ. domeſticus, conuictor.

Συνεστώς. ῶτος. ὁ. compactus, ſolidus.

Συνεστομάομαι. in fauces contrahor, anguſtis faucibus coniũgor.

Συνεστραμμένως. oblique, contorte.

Συνεσχύω. confirmo ſuppetias ferendo, roboro:

Συνετής. ὁ. intelligibilis.

Συνετίζω. μ. ίσω. π. ικα. facio intelligere, ſignifico, erudio. Actiu. accuſ.

Συνετός. οῦ. ὁ. intelligens. uide σοφός apud Ammonium.

Συνετώτερος. ȣ. ὁ. doctior.

Συνευδοκέω. μ. ήσω. π. ηκα. conſentio, communico, aſſentio. idem ferè quod συνεπαινῶ, συγκατατίθεμαι. Neut. datiuo.

Συνευλαβέω. coërceo.

Συνευνος. &

Σύνευνος. ȣ. ὁ. ἡ. coniunx.

Συνευπορεῖν. amico operam accommodare & pecuniam conficiendam & inueniendam, Demoſthẽ. Accipitur pro conferre, Antiph. Bud. Comment.

Συνευφραίνομαι. μ. ȣ̃μαι. collętor. Depon. accuſ.

Συνεφάπτομαι. μ. άψομαι. π. αμμαι. adiuuo. minus autem eſt quàm συναίρομαι, quaſi ſummis digitis attingo, uel ſimul onus attingo, non etiã tollo & in humeros ſuſcipio: & plus quàm παραφάπτο-

περιφάπτομαι,quaſi iuſtam operam cum alijs præſto.Depon.genit. Bud.Com.
Συννεφεῖ.nubes congregat,apud Ariſtoph.
Συνεφέλκω.ſimul traho,unà rapio.
Συνεφηβεῦσαι.unà adoleſcere.
Συννεφής.έος.ὁ.ἡ.obſcurus,nubiloſus.
Συννεφία.ας.ἡ.congregatio nubiũ ad tempeſtatẽ.
Συνεφιστάναι.conſiderare.
Συνεχέστατα.ſæpiſſimè,aſſiduè.
Συνεχές,aduerbialiter,ſignificat ſubinde.
Συνεχής.έος.ὁ.ἡ.cõtinuus,ſpiſſus,συνεχής ἐστιν, ſuccedit,confinis,proximus & continens eſt. Ariſtot.de Mundo.
Συνέχια,uel συνεχεία.ας.ἡ.continuitas.
Συνεχμάλωτος.ου.concaptiuus. ab ἔχμα. quod uinculum ſignificat.
Συνεχμος.ου.ὁ.coniunctura,ubi aliquid coniungitur,id eſt commixtura.
Συνέχομαι. cohæreo, contineo, συμπλέκομαι, κρατοῦμαι.
Συνέχον.τό.continens,natura cohærens & continuata,cõiunctum.Interdum continuum ſignificat,& nõnunquã firmamentũ apud rhetores.
Συνέχω.μ.ἕξω.π.συνέσχηκα, contineo, comprimo,coapto.Actiu.accuſ.
Συνεχῶς.cõtinuo,ſæpius,cõtinenter Cic.& Cęſ.
Συνεψία.συμπλέκτρια,συνομιλήτρια.
Συνεψιάζω.colludo,confabulor.
Συνεωνημένος.qui emit.
*Συνηβολία.occurſus.συντυχία.
Συνηγοροῦμαι.patrocinio defendor.Bud.Com.
Συνηγορέω.μ.ήσω.π.ηκα.patrocinor,Datiuo.
Συνηγορία.ας.ἡ.patrocinium,aduocatio.
Συνήγορος.ου.ὁ.patronus,aduocatus.
Συνήδομαι.μ.ήσομαι.π.ησμαι.collætor,gratulor. Datiuo iung.
Συνηδύνειν.delectare,placere.
Συνήθεια.ας.ἡ.conſuetudo. συνήθειαι uero menſes dicuntur.
Συνήθης.εος.ὁ.ἡ.familiaris,conſuetus. Vnde τὰ συνήθη ποιεῖν,pro conſuetudine agere. Accipitur ἀντὶ τοῦ τὰ νομιζόμενα ποιεῖν, iuſta mortuis facere & parentare,Bud.Com.
Συνῆκα.intellexi.
Συνήκει.conducit.
Συνήκομαι.conuenio,coẽo.
Συνήκοος.ου.coauditor.
Συνήκω.deſino,contrahor,coẽo.
Συνήλυσις.ιος.ἡ conuentio,concurſus.
Συνημμένος.coniunctus.
Συνημοσύνη.ης.ἡ.cõpoſitio,pactũ,cõfœderatio.
Συνήμων.ſocius,familiaris.
Συνήνεγκεν,ἀντὶ τοῦ λυσιτελὲς γέγονεν,conduxit & contulit,operæ pretium & utile fuit.

*Συνήβαω. v. ἡβάω

Συνηρετμεῖν.concordate, trãslatio à remigibus.
Συνηρεφής.έος.ὁ.ἡ.ſpiſſe contectus, umbroſus, denſus,conſitus,nemoralis.
Συνηρής. idem σύσκιος.
Συνηρημένον.ου.τό.contractum,congregatum.
Συνηρμοσμένος.concinnatus, συνηρμοσμένος.
Σύνηρος.ου.ὁ.concors,conſonans.
Συνῆχας.collegiſti.
Συνηχέω.μ.ήσω.π.ηκα.conſono,reſono reſpondendo ad cantilenam.
Συνηχθέσθην σοι. tecũ graui affectus ſum dolore.
Σύνθακος.ου ὁ.conſeſſor.
Συνθεῖν.coire,congregare.
Σύνθεμα pactum,ſignum,teſſera.uide σύνθημα.
Σύνθεο. audi, auſculta, animaduerte.
Συνθεσία.ας.ἡ fœdus,συνθήκη.
Σύνθεσις.ιος.ἡ. compoſitio. Hæc eſt contraria ἀναλύσει,à quibuſdam confeſſis exordiens, & deſinẽs in id quod in quæſtione eſt: ἀνάλυσις autem eſt, quaſi retextio cõplexionis, hoc eſt, τοῦ συμπεράσματος Bud.Com.Dicitur itẽ σύνθεσις apta & concinna modis omnibus oratio nis & uerborum ſtructura & collatio,in qua ita componuntur & ſtruuntur uerba,ut non aſper eorum concurſus, non hiulcus, ſed quodam modo coagmentatus & lęuis ſic Cic. lib. 3. de orat. & Fab. Quintil. lib. 9. de hac figura ſatis multis diſſeruerunt. Compoſitio carminis,ut σύνταξις proſę.Ammonius.Vide Ariſtotelem ab initio libri de interpretatione. Eſt & ſynthesis genus ueſtimenti apud Latinos, uide Bayſium.
Σύνθετος.ου.ὁ.compoſitus,fucatus,ex compoſito adornatus,& τὸ σύνθετον,quod conuentũ eſt.
Συνθήκη.ης.ἡ.fœdus,pactum,conuentumq́;.Ariſtot.Polit.3.Vnde κατὰ συνθήκην,ex compacto & ueluti in cõmuni conditione lata, ciuili conſenſu & inſtituto,& iure recepto, Ariſtot. Ethic.5.Dicunt etiam συνθήκας plurali numero ἀντὶ συμβολαίου.ut παρὰ συνθήκας, contra fidem pacti & contractus,Demoſth.Et pro fœdere itidem pluraliter. Lyſ. Bud. Com. Vide σπονδαὶ apud Ammonium.
Συνθηκοφύλαξ.κος.ὁ.depoſitarius.
Σύνθημα.ατος.τό.compoſitum,conſtitutum,ut ἀπὸ συνθήματος,ex compoſito,ex compacto & conſtituto.Item ſignum bellicum quod datur inſtructę aciei,id eſt teſſera,Xenoph.παιδ.3.& 7.Significat etiam ſignum,id eſt uexillum. Et σύνθημα νυκτερινὸν,apud Polyb. teſſera uigiliarum,quę erat tabella ſcripta à Tribuno data. Sic Gregor. τολμᾷ δὲ κατὰ τοῦ μεγάλου συνθήματος &c. Eſt ſignum pugnæ, Plut. Accipitur generaliter pro quocunq; ſigno. Vnde συνθή-

ματα ἐπιστολιμαῖα, notæ ſiue teſſeræ quædam erant epiſtolares, indices & cõmendatrices eorum qui eas reddebant, Greg. in Iul. Et in Pandect. Græcis συνθήματα uocantur diplomata quæ ijs dabantur qui curſu publico utebãtur. Ex eo & συνθηματικαὶ ἐπιστολαὶ dictæ, quo uerbo etiã furtiuæ ſignificantur, cuiuſmodi hodie maxime frequẽtantur, præſertim ab ijs qui per hoſtica loca belloq; infeſta tabellarios mittũt. Παραγγυᾷν τὸ σύνθημα, dare teſſeram. Ariſtot. παρεγγυᾷν σύνθημα dixit, pro teſſeram prodere & proferre. Dicitur etiam διδόναι σύνθημα à Polyb. Quin & συνθήματα dicuntur ἀλληγορήματα & ænigmata. Bud. Com.

Σύνθεμα pro eodem reperitur.

Συνθηματικαῖοι. οἱ. ἠργολαβημένοι, καὶ ἐκδεδομένοι, ἐκδόσιμοι.

Συνθηρευτής. οῦ. ὁ. ſocius in uenatione.

Σύνθηρος. ου. ὁ. ſimul uenans.

Συνθιασώτης. ου. ὁ. concors.

Συνθλίβομαι. contribulor, pereo.

Συνθοίνιος. ου. ὁ. conuiua.

Συνθολοῦν. confundere.

Συνθραύω. confringo, συντρίβω.

Συνθρύπτω. affligo.

Συνθυμεῖν. ſimul indignari, conſentire.

Συνιδεῖν. uidere, conſiderare.

Συνιζάνω. reſideo, quemadmodũ in ſeſe reſident ſpongiæ preſſæ. Item conſidero.

Συνίζησις. ιος. ἡ. conſeſſus, ſedimentum molis, id eſt cum magnæ molis ſtructuræ ſubſidunt rimas quaſdam edentes, & συνιζήσεις ποιοῦντα, conſidentes, ſubſidentes Ariſtot. Et in carmine συνίζησις dicitur, cum inter metiendum carmen duæ uocales ſyllabis diuiſæ pro una computantur, ut δηιόωντο ἐφεζόμενοι.

Συνίζω. idem συνιζάνω.

Συνίημι. μ. ἥσω. π. ἧκα. intelligo, cõpono. Inde συνιᾶσι tertia perſ. plur. indicatiui. Actiuũ eſt, & cum ſignificat intelligo accuſatiuum habet. cum ſentio, genitiuũ. Conſtruitur quoq; non inelegãter cum participio, ut συνίημι πάσχων καλῶς, καὶ συνίημι μεταγελώμενος.

Συνίσαμαι. uoce paſſiua. cogo, coagmẽto, fingo, formo, conſtruo, compingo. Ariſtot. Hiſt. 9. de Veſpis, καὶ συνίστανται σφηκωνὰς τετραθύρους, Conſtruunt fauos ſuos quadrifores. Item coniuro, conſpiro, ut οἱ δὲ συνίσανται ἐπὶ καλλίνα, Plut. Cicero per coire id enunciauit, ut coire de innocentiũ fortunis, coire de locupletiſſimorũ bonis. id eſt in abdito conſilia agitare de euertendis innocentiũ bonis, aut locupletum fortunis. Eſt etiam congregari. Item ad bellum conſociari, Xenoph. ἑλλ. 7. Item τὴν ἀρχὴν λαμβάνω, καὶ ὕπαρξιν ἔχω, καὶ φύσιν εἰς τὸ εἶν. id eſt, conſto, conſiſto, componor. Bud. Com.

Συνίστημι. μ. ἥσω. π. έστηκα. τὸ συνίσαμαι, id eſt cogo, coagmẽto, fingo, formo, cõſtruo, ut ζῶα συστῆσαι, homines fingere, Lucian. in Prometh. Et Plato in Timæo, ξυνέθηκε καὶ συνέστησατο οὐρανόν. ubi media uoce uſus eſt. Inde pro cõcilio accipitur, & ad concordiam adduco, & quaſi conſocio, ut συστῆσαι πόλεις, Iſocrates πρὸς Φίλιππ. Vnde & Cicero ciuitates conſtitutas dixit, pro in unum conciliatas & conſociatas. Eſt etiam contraho, corrugo, obduco, ut συστῆσαι τὸ πρόσωπον, Plut. Symp. Et pro πήγνυμι, & cõcreſcere facio, Ariſtot. de Gener. 1. Item conflo, communi conſenſu comparo, unanimiter molior, ut συνιστάναι πόλεμον, Iſoc. Demoſth. & Plut. Ponitur etiam pro conſpiro, ſicut συνίσαμαι de cõiurationibus, aut coitionib. Ariſtotel. Polit. 5. συστῆσαι ἐπίθεσιν ὑπὸ τῶν ἀπαρτισάντων. Et cum datiuo Demoſthen. συνέστηκε πόλεμος Φιλίππῳ καὶ ἀθηναίοις, Bellum exortum eſt inter eos uel exarſit. Et Plutarch. καὶ συνίστασαν ἐπ᾽ αὐτὸν τῶν ἀναιρησάντων, id eſt conſcribebant, decuriabant: ſicut Cic. pro Domo ſua, Cum deſperatis ducibus decuriatos ac deſcriptos haberes exercitus perditorũ, id eſt factioſe coactos. Vnde συστάς, decuriat⁹, ὁ κατειλεγμένος, ὁ καταστεταγμένος, καταλελοχισμένος, & συνεστηκώς, de quo ſupra. & συνιστάμενοι, coniurati & coëuntes, & fœdus ineuntes & conſociati. Huc pertinet, cũ pro ad defectionẽ, uel ad res nouas ſolicitare ponitur, Pauſan. Aliquando eſt quoq; oſtendo, teſtificor, id eſt, γνώριμον ποιῶ, καὶ μαρτυρῶ, Demoſt. πρὸς καλλ. & Iſæo περὶ κίρωνος κλήρου. Aliquando & συνίστημι. nobilẽ & notũ facio, illuſtro Syneſ. Theotimo. Item cõmendo, ut συνίστημι τῇ φιλίᾳ τῇ σῇ, τὸν θαυμάσιον. Syneſ. Eſt etiam cõtinuo, & auxilior. Bud. Com.

Συνιστορῶ. cõſcius ſum, σύνοιδα.

Συνίστωρ. ορος. ὁ. cognitor, teſtis.

Συνισχυρίζω, &

Συνισχύω. roboro, confirmo, ſuppetias ferendo roboro.

Συνίσχω. cohibeo, cõtineo.

Συνιών. ſentiens, intelligens.

Σύνναδα. ciuitas Phrygiæ.

Σύννευσις. ιος. ἡ. aſſenſio.

Συννεύω. μ. νεύσω. π. νευκα. cõtrahor, & in me uertor, annuo.

Συννεφής. nubilus, obſcurus, tenebroſus.

Συννοέω. cogito.

Σύννοια. ας. ἡ. cogitatio, mœſtitia. propriẽ cogitatio intus cõdita, ſeueritas uultus. Terentius in Andria.

in Andria. Senex catus. cũ faciem uideas uidetur eſſe quantiuis triſtis, ſeueritas ineſt in uultu atque fides in uerbis.

Σύννομοι. οἱ. compaſcui, ſocij in paſcendo.

Σύννομον. τὸ. familiare, affine, τὸ συνόν. Hipp.

Σύννους, uel σύνους. qui ſecum ipſe res æſtimat, triſtis, ut homines cogitabundi & ob id uultuoſi, id eſt, φροντίζοντες.

Συνοδία. ας. ἡ. comitatus, colloquium.

Συνοδικὴ σελήνη, luna coiens, ſic uocatur quando in eodem ſigno eandem cum ſole plagam obtinet. Vide in μηνοειδής.

Συνόδιον. nouilunium, uel murlunium, quod & σύνοδος Aſtrologis.

Συνοδοιπόρος. ου. ὁ. comes.

Σύνοδος. ου. ὁ. ἡ. conciliũ, ſynodus, comitia, coitus, cõcurſus, comes itineris. Ponitur aliquando pro coitu uenereo.

Συνόδους. οντος. ὁ. ſynodus, genus piſcis.

Συνόδων. ὁ ὃ ἡ συναγρίς. dentex piſcis, ut Gaza uertit in Ariſtotele.

Συνοέω. cogito, intelligo: quaſi mecũ ipſe intelligo, apud me ęſtimo & perpendo, triſtis & cogitabundus ſum.

Σύνοιδα. præt. med. eſt ex εἴδω τὸ γινώσκω, & ſignificat idem quod Latinis conſcius ſum: conſtruiturq́; aliquando cum datiuo, ut σύνοιδα ἐμαυτῷ ἀπαιδεύτῳ ὄντι. Et σύνοιδεν αὐτὸς αὐτῷ. Rhetor ad Alexand. ſicut Quintilian. 5. Sed non ſuſtineo eſſe cõſcius mihi diſſimulanti. Aliquando cum Accuſatiuo, ut σύνοιδα ἐμαυτῷ οὐδὲν ἡμαρτημένον. Aliquando per rectum, ut σύνοιδα ἐμαυτῷ σοφὸς ὤν, Plato. Ponitur etiam ἀντὶ τοῦ οἶδα καὶ γινώσκω, id eſt noui, Iſocrat. de Pace, & in Archid. Bud. Comment.

Συνοικείωσις. ἡ. Hoc ſchema (inquit Rutilius Lupus) docet diuerſas res coniungere, & communi opinione cũ ratione aduerſari: & habet magnã uim, uel ex laude uitium, uel ex uitio laudem exprimendi.

Συνοικέσιον. τὸ. connubium, matrimonium.

Συνοικέτης. ου. ὁ cohabitator.

Συνοικέω. μ. ήσω. π. ηκα. cohabito, nubo: & tã de uiro dicitur, quàm de muliere. Neutrum datiuo iung.

Συνοίκησις. ιος. ἡ. cohabitatio.

Συνοικία. ας. ἡ domuum multitudo. unde apud Plat. pro ciuitate ponitur, propter domorum cõiunctionem. Significat etiam cœnaculariam domum, ut quam per ſingula cœnacula inquilinis locarent. Iſęus pro caupona poſuiſſe uidetur. Bud. Com. Vide οἶκος apud Ammoniũ.

Συνοικίζω. μ. ίσω. π. ικα. cohabitare facio, id eſt colloco, marito, nuptui do, & ueluti contubernio coniungo. Συνοικίζεσθαι etiam dicitur urbs una è pluribus facta, ut ſit potẽtior & ualidior, ut apud Thucydidem legitur, συνοικίζουσι δὲ τὴν λέσβον ἐς τὴν μιτυλήνην βίᾳ, id eſt, Ad obſidionem tolerãdam omnes incolas in urbem cogunt. Cui uerbo opponitur διοικίζεσθαι. Bud. Com. Vide οικίζεται apud Ammonium.

Συνοικισμός. οῦ. ὁ. conſtructi o urbis.

Σύνοικος. ου. ὁ. cohabitator, contubernalis, conuiua.

Συνοικουμένη γῆ. terra non uaſta aut deſerta, ſed frequentia habitatorum culta.

Συνοκωχή. ῆς. ἡ. morbus, conuitium, pugna.

Συνοικῶν. coniunx.

Συνοίμενος. harmonicus, conſonus. οἴμη γὰρ ἡ ᾠδή.

Συνοίμιον. procœmium.

Συνοίμαι συμφωνῶ, conſocio, aſſentior.

Συνοῖσον. τὸ. utilitas.

Συνοῖσος. utilis.

Συνοκλάζειν. ſubſidere, ζεῖν, feruere.

Συνοκωχή. ῆς. ἡ. calamitas, caſus, morbus, conuitium, pugna.

Συνολκή. ῆς. ἡ. cõtractio, titillatio, ἀνατπυδυσική, ἀναληπτική.

Σύνολον. omnino, id eſt in ſũma, in uniuerſum.

Σύνολος. ου. ὁ. integer, uniuerſus.

Συνομαρτῶ. comitor, ſequor.

Συνομιλεῖν. colloqui.

Συνόμιλος. ου. ὁ. congerro.

Συνομολογῶ. aſſẽtior, cõſentio, collaudo, probo.

Συνομώσαντες. inter ſe fide obligati.

Συνοξύνω. in acutum ſenſim extenuo.

Σύνοξυς ſenſim mucronatus, in mucronem deſinens.

Συνοπαδὸς. οῦ. ὁ. comes.

Συνοπτικός. perſpicax.

Σύνοπτος. ου. ὁ. ἡ. uiſibilis, intelligibilis, dilucidus, manifeſtus.

Συνόπτρον. contemplatio ſyderum.

Συνόπτω. uide συνῶπται.

Συνορίνειν. commouere, turbare.

Σύνορος. ου. ὁ. uicinus, συγγείτων.

Συνορῶ. τὸ καθορῶ, perſpicio, comprehẽdo, intelligo, κατανοῶ.

Συνουλόω. μ. ώσω. π. ωκα. cicatricem facio. Neutr.

Συνουργία. ἡ. obſequium.

Σύνους. οος. ὁ. σύννους, cogitabundus, mitis, modeſtus.

Συνουσία. ας. ἡ ὁμιλία. coitus, conuentus.

Συνουσιάζω. μ. άσω. π. ακα. coëo. Neutr. abſol.

Συνουσιασμός. οῦ. congreſſus, coitus.

Συνουσιαστής. οῦ ὁ. coitor.

Συνουσιαστικός. οῦ. libidinoſus.

Σύνοφρυς. υος. habens ſupercilia cõiuncta & deſa.

Συνοχή.

Συνοχὴ. ῆς. ἡ. imbecillitas, turbatio, ſolicitudo, σύγκλεισις, uiæ anguſtia. Vide ἄγραγ@ in Ammonio.

Συνοχμὸς. ὁ. &

Συνοχὴ. ῆς. ἡ. commiſſura, coniunctio. Euſt. Il. ζ.

Συνόχιδην. ſtrictè, tenaciter, arcte.

Συνοχὸς. ὁ. febris continua ex ſanguine abundante ferueſacto, & in bilem tanſeunte. συνεχὴς autem eſt quæuis continua febris.

Συνοχόω. μ. ώσω π. ωκα. coniungo. Actiu. accuſ.

Σύνοψις. ιος. ἡ. taxatio, compendium, apud philoſophos dicitur quãdo res latè diffuſa, omnis in conſpectum ſimul datur.

Συνσκηνοῦντες. contubernales.

Σύνταγμα. ατος. τὸ. ordo, exercitus, in claſſes diſtributio, & ad ſtipendium conferendum deſcriptio, ut penſitatio annua, quæ penditur à ſocijs ciuitatibus & ſtipendiarijs ad bellum gerẽdum. Eſt etiam uolumen ſtudio conſcriptum & elaboratum. nõ ut ὑπόμνημα, ex tempore & ſine cura, ſed quod dictionem habet compoſitione congruam, & capitum diuiſionẽ recte atq; ordine digeſtam. Eſt nonnunquam conſtitutio atq; ordinatio, ut σύνταγμα τῆς πολιτείας, Iſocr. in Areop. Bud. Com. uide in Appendice de uocab. militar.

Συνταγματάρχης ου. ὁ. collega in ducẽdo exercitu.

Σύνταξις. ιος. ἡ. conſtructio, coordinatio, coniunctio & ordo uerborum in oratione. Item tributum, deſcriptio ad ſtipendium conferendũ, & in claſſes diſtributio, ſicut de σύνταγμα dictum eſt. Athenæus uocat ſtipendium quod conferebant coloni Theſſalici 4. Significat etiã annua quæ dantur à principibus, Athen. 11. Herodiã in 1. ἐπὶ συντάξεσιν οὐκ εὐκαταφρονήτοις καλῶν, inuitans eos ſtipendio haud contemnendo. Vnde συντακτικὴ ἀπογραφὴ, liber ſtipendiarius, & breuiarium quem ſtatum regis uocamus, Ponitur & pro uolumine compoſito, ſeu (ut Cic.) libri confectione. ut σύγγραμμα, σύνταγμα Bud. Com. Vide apud Ammonium σύνθεσις & σύγγραμμα.

Σύντασσα δένδρα. ſunt, quorum radices inter ſe complexæ cratẽ quandam cõficiunt & ſepem.

Σύντασις. ιος. ἡ. contentio ſiue tentigo.

Συντάσσομαι. uel συντάττομαι. compono librũ & ſcribo. Eſt etiam eiuſdem ordinis ſum & notæ & claſſis, atq; eadem dignitate prẹditus, Gregor. de Spir. Bud. Com.

Συντασσόμενοι qui ad ſtipendium conferendum ordine deſcripti ſunt, & in claſſes diſtributi. interdum compoſiti, & acie inſtructa & agmine iter facientes.

Συντασσομένως. compoſito agmine.

Συντάττω. μ. άξω. π. αχα. coniungo, addo, coordino, inſtituo, cui opponitur καταλύω, Plut. in Annot. Et conſtituo, comparo, & conſtitutum habeo & compoſitum. Aeſchin. συνεταξάμεθα ἡμᾶς αὐτοὺς, Ita inter nos cõſtituim⁹. Inde συντεταγμένοι πάντα, qui ex compoſito atq; de induſtria omnia faciunt, Demoſth. Bud. Com.

Συντείνομαι τὸ διατείνομαι, καὶ διαμάχομαι, καὶ ἐπισχυρίζομαι, connitor, contendo, dimico, Plato de Repub. 6. Bud Com.

Συντείνω. μ. τενῶ. π. ακα. pertineo, tendo, uergo, ſpecto aliquò, ad ſcopũ dirigo, Ariſtot. Ethic. 6. & Polit. 7. Plato in Gorg. Actiue uſus eſt, καὶ πάντα εἰς τοῦτο τὰ αὐτοῦ συντείνοντα, καὶ τὰ τῆς πόλεως, Dirigentem & intendẽtem eò omnia & ſua & publica. Bud. Com. Item perficio & incito ut æquos ad curſum.

Συντέλεια. ας. ἡ. utilitas, conſummatio, maturitas, tributum.

Συντελέομαι. ſtruo, molior.

Συντελεστής. οῦ. ὁ. municeps.

Συντελέστρια. ας. ἡ. idem.

Συντελέω. μ. έσω. π. εκα. prorſum, ad conſummationem confero. Et συντελεῖν εἰσφορᾶς, pendere uectigal. Neutr. datiuo iung.

Συντελὴς. έος. ὁ. ἡ. utilis, χρήσιμος. Et αἱ συντελεῖς, contributiones.

Συντελούμενος. peractus.

Συντέμνω. abbreuio. Actiu. accuſ.

Συντέρμων. ονος. ὁ. finitor, συντελεστής.

Συντεταγμένως. ordinate, diligenter, eleganter.

Συντετμημένος. conſcius, breuiter dictus. à συντέμνω.

Σύντηγμα colliquamẽtum, ut Gaza uertit in Ariſtotele, id quod à corpore detritur liqueſcendo: uel quod ex incremento ſecernitur reſolutione præter naturam.

Συντήκομαι. liqueſio, tabeſio. Aliquando συνάπτω καὶ συμπέφυκα. & cohæreo, & conglutinatus ſum, totus alicui rei incumbo.

Συντηκτικός. οῦ. ὁ. morbo cõfectus, exhauſtus ægritudine, ſyntecticus, qua uoce utuntur & Latini συντηκτικὸς πυρετὸς, febris quæ liquefacit, τὸ κατατήκειν τοῦ σώματος.

Συντήκω. idem quod ἐκτήκω, colliquefacio, cõtabefacio, abſumo, quaſi μαραίνω. Vnde συντετηκὼς, tabe & macie extenuatus, Dicitur etiam συντετηκὼς, ut προσετηκὼς τῷ πράγματι, ἀντὶ τοῦ προσδεδεμένος καὶ λίαν χαίρων, ἢ ἀνιάτως διακείμενος, addictus & ita incumbens, ut auelli nequeat. Συντήκω etiã eſt τὸ συμφύω. hoc eſt coaleſcere facio, cõglutino, & coagmẽto, ſimul fundo, hoc eſt, συγκολλῶ, qd' etiã cõflare dici poteſt ut de argẽto & huiuſmodi alijs.

Σύντηξις

Συύτηξις.ιΘ·.ἡ.colliquatio,& tabes.
Σωτηρέω.μ.ήσω.π.ηκα.conſeruo Actiu.
Σωτήρησις.ιΘ·.attētio,conſeruatio,& pars ani-
me quæ ſemper aduerſatur uitijs,ſynterefis. ἀπὸ τοῦ συντηρέω,id eſt conſeruo. (te.
Σωτήρια.τὰ.ludi & ſacrificia dijs facta pro ſalu-
Συντήριος.ȣ.ὁ.conſeruans,Herodian de Lauren to loquens,ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα τῷ χωρίῳ συντήριον εἶναι ἐδόκει.Vnde & conſtans loco nomen à lauris ſcilicet.
Συντίθεμαι.componor,paciſcor, conſtituo cum aliquo & conuentum facio, ὁμολογῶ. Datiuo Xenoph. ἑλλ.6.κἀκείνοις μὲν συνέθετο. Interdū cum præpoſitione πρός. Idem,συντίθεσθε μὲν πρὸς τὰς συμμαχίδας πόλεις ἐκεῖνο πρῶτον. Itē. συντίθεσθε pro ἀκοῦσαι,προσέχειν,animaduertere. Vnde σύνθες imperatiu.de quo ſupra. Bud.Com.
Συντιθέμενοι.οἱ.conſentiens.
Συντίθημι.μ.ήσω.π.ηκα.compono & concinno Theophraſt.9.Eſt etiam compono,id eſt ſtruo, & conſpiratione & coitione fingo & commini ſcor,Antiph.Hoc etiam παρασκευάζω dicitur, & παρασκευάζομαι. Actiu.accuſ. Bud.Com.
Συντιμηθῆναι.magno æſtimari res uenales.
Συντιμωρεῖν dicitur Hipp pro συμπράττειν καὶ λυσιτελεῖν.teſte Gal.lib.1.de morb. acutis.
Συντομία.breuitas,compendiū. Eſtq́; figura qua res quantūuis magna,breui & cōpendioſo uerborum ambitu redditur: Quam eandem nonnulli Græcorum ἐνέργειαν à luce quam rebus addit nōnulli ἐνέργειαν à mouēdi efficacia appellare maluerunt.
Συντομική.ars conſuendi.
Σύντομος.ȣ.ὁ.breuis,cōtractus.
Συντόμως. breuiter.
Συντονία. contentio & rigor.
Σύντονον.idem.
Σύντονος.ȣ.ὁ.uehemēs,fortis,nō languidus,cōtinuus.ut σύντονος ἁρμονία, hoc eſt incitata, quæ opponitur remiſſæ.Item circunciſa expoſitio.
Συντόνως. acriter,ſtudioſè.
Σύντρεις.terni.
Συντρέχω.concurro Neutr.datiuo.iung.
Σύντρησις.ιΘ·.ἡ.meatus.
Συντριβής.έος.ὁ.ἡ.conuerſans.
Συντρίβω.μ. ίψω. π. ιφα. contero, confringo. Actiu.accuſ.
Σύντριμμα ατΘ·.τὸ.contritio.ἁμάρτημα.
Συντροφία. ἡ.conuictus,cibiq́; ſodalitium.
Σύντροφος.ȣ.ὁ.collactaneus.Item exercitus, & aſſuetus alicui rei,cum datiuo,ut παιδείᾳ σύντροφος ἀνήρ,Luciano.
Συντροχῆσαι κατατεῖσαι,πλησιασθῆναι. obuiare, accumulare.Etym.
Συντυγχάνω.conuerſor,obuio,congredior,contingo.Neutr. datiuo iung.
Συντυχία.ας.ἡ. ὁμιλία,συνέντευξις,caſus.
Συντυχίζω.μ. ίσω.π.ικα.accumulo.
Συνυπακούω.ſubaudio,ſubintelligo.
Συνυπατεύω.unà conſul ſum.
Συνύπατος.collega,conſul.
Συνυποχωρεῖ.redit in ſuum locum.
Συνύστωρ.ορος.ὁ.conſcius,teſtis,congerro.
Συνυφαίνω.contexo.
Συνυφάνθαι.contextum eſſe.
Συνυφής.textus.
Συνυφία.compages adhærentes.
Σύγχρονος.contemporaneus.
Συνῳδεία.συγχορεία.
Συνῳδός.ȣ.ὁ.conſonus. (συγχωροῦμαι.
Συνωθέομαι.τὸ συνελαύνομαι, cōpellor,& quaſi
Συνωθέω.ῶ.compello,incito,cogo in unum, utraq; manu impello, compello.
Συνῳκειόνται.accommoda ſunt.
Συνώμεθα.conueniamus,paciſcamur.
Συνωμοσία.ας.ἡ.coniuratio,& cōſpiratio dictio eſt media,teſte Euſt.Iliad. ζ.
Συνωμότης.qui ſimul iurat & conſpirat Lucian.
Συνωμοτός.ȣ.ὁ.coniuratus.
Συνωνέομαι.coēmo.Depon.accuſ.
Συνώνη.τὸ ἄχθος.
Συνωνυμία.nominis cōmunio,ut uertit Rhom. Aquila.Hac utimur(inquit idem) quoties uno uerbo nō ſatis uidemur dignitatē aut magnitudinem rei demonſtrare, ideoq́; in eiuſdem ſignificatione plura conferuntur,ut ſi dicas:proſtrauit,affixit,perculit.
Συνώνυμον.ȣ.τὸ.ſynonymum.uide apud Ariſtotelem ante prædicamenta.
Συνώπη urbs Ponti.
Συνῶπται,pro exploratum eſt,compertum eſt,intellectum eſt,Ariſtot.
Συνωριδίομαι.μ.δίσομαι.π.δίμαι.ſurſum ac deorſum uehor.
Συνωρίς, uel ξυνωρίς Atticè. ίδος. ἡ. biga, currus duorum equorum.
Σύνωρος.conſonus,cognatus.
Σύνωσις.compulſio & contruſio.
Συνωφελῶ.commodo.
Συοτρόφος.ȣ. apros nutriens.
Συοφορβός οῦ ὁ.ſubulcus.& συοφόρβιον,grex ſuū.
Συπαλήτος.ȣ.ὁ.malus,κακοῦργος.
Συπαραγγέλλω.adiuuo.
Συπαρίστημι.aſto.
Συρακοῦς ἀντὶ τοῦ Συρακοῦσαι,Etym.
Συρβάβυττα.uide Etym.
Συρβάζω tumultuari,incompoſitum eſſe.

Συρβη.

Συρβη.ης.ἡ.tumultus, & uox qua ſubdulci ad ſues utuntur, & theca fiſtularis.
Συρβηνεύς.ἐ&.ὁ.tibicen.
Συρβήνης χορός.Syrbenæ chorus, de incompoſitis ac tumultuoſis. Eraſ. in Chil.
Συρβηνός.tumultuarius.
Συργαςρος.uide Etym.
Συρέμβολον. ου. τό. fiſtula qua in obſidione aquæ exquiruntur.
Συνηα.ἡ.furia, ἡ παχεῖα χλαῖνα. Item una ex Cycladibus.
Συρίασις.ιος.ἡ.morbus capitis pueris familiaris, inflammatio ſiue ardor cerebri, uel circa membranas cerebri Paulo Aeginetæ. malim per ς in prima ſyllaba, aliàs per iota ſcribitur.
Συριγγίας.genus harundinis in totum concauæ, unde fiſtulæ fieri ſolent.
Συρίγγιον.ȣ.τό.foramē rotę, in quo axis uoluitur
Συριγγοέμβολος. ὁ. & contractè συρέμβολος. canalis per quem aqua intra caſtella obſeſſorum defertur, compoſita uox à dictionibus æquiualentibus, Σύριγξ uidelicet & ἔμβολος. Eu. Il. γ.
Συριγμός.ȣ.ὁ.ſibilus. συριγμὸς & βόμβος ὤτων, ſibilus uel murmur aurium.
Σύριγξ.γος.ἡ. fiſtula, & nomen ulceris profundi, & δορυδόκη, id eſt, locus ubi haſtæ reponuntur.
Συρίζειν. ambigua uox eſt. nam fiſtula canere ſignificat, & ſyriſſare, ſiue Syrum agere, hoc eſt, molliculum eſſe. Neutr. abſol.
Συρίσκος.ȣ.ὁ. uas uimineum in quo ficus ſeruantur, ὑρίσκος.
Συρικτής.ȣ.ὁ.fiſtulator.
Συριςής.ȣ.ὁ grus mas.
Συριςί.Syriace.
Συρίττω.μ. ίξω.π. ιχα.ſibilo, exibilo, explodo.
Σύρμα.ατος.τό. genus ueſtis tragicorum, uel cauda ſiue tractus ueſtis fœminarum, ὅτι ἐπισύρεται. unde Martial. Aptaſti longum tu quoque ſyrma tibi. Idem, Muſa nec inſano ſyrmate noſtra iuuet.
Συρμαία.ας.ἡ.raphanus, & cibi genus ex adipe & melle confectum purgationibus aptum, & potio quedam è ſale & aqua miſtis.
Συρμαΐζειν.purgare potione ex aqua & zea.
Συρμαϊσμός, uel συρμιασμός.ȣ.ὁ.huiuſmodi purgatio, συρμαία.
Σύρμισμος ſiue συρμαῖα moderata euacuatio ſiue per ſedem facta, ſiue per uomitum. Galenus lib. 2. de articul.
Συρμός.ου.ὁ.tractus ſerpentis. Philo pro tractu fluctuantis undæ poſuit.
Συρνίη.ης.ἡ.herba quædam apio ſimilis.
Σύρνια.ſtriges, aues inauſpicatæ. (perdix.
Συροπέρδιξ.ὁ.nomen auis apud Aelianum, Syria

Συρραπτουργεῖν.technas ſtruere.
Συρραδος.mixtus, adulterinus.
Σύρραξις.cōflictus, συμβολαί, σύναψις. & dicitur de fluminibus cum impetu confluentibus.
Συρράπτω.μ. ψω.π. αφα.cōſuo. Neut. accuſ.
Συρράττω.confligo, συμβάλλω, συμπίπτω.
Συρρεφής.contectus.
Συρρέω.μ.ύσω.π.ύηκα.confluo. Neutr. abſol.
Συρρήγνυμι.μ. ήξω.π.ηχα.confringo, committo, irito. Actiu. accuſ.
Σύρρους, & σύρροια.complurium.
Σύρσις.εως.ἡ.tractus, tractatio.
Σύρτης.ȣ froenum, χαλινός.
Σύρτις.ιος.ἡ. ſyrtis, locus arenoſus in mari. ἀπὸ τοῦ κατασύρειν, καὶ ἀπολλύναι τοὺς πλέοντας.
Συρφετός.ȣ.ὁ. ἄχυρον, uulgatus, uilis plebecula, quaſi fæx plebis, quā & συρφετώδη ὄχλον dicimus. uilis ſermo, ex uento ſordes collectę. Ety.
Σύρφος.animalculum inſtar culicis, σέρφος.
Σύρω.μ.ρῶ.π.υρκα.traho. Actiu. accuſ.
Σῦς.υός.ὁ ſus. Gaza circunflectit παρὰ τὸ σύω τὸ ὁρμῶ. Ety. hiſtoriam ſuilli pecoris Aelian. deſcripſit. σῦς ἄγριος apud Ariſtot. eſt aper σύαγρος.
Συσείω.μ.είσω.π.εικα concutio. Actiu. accuſ.
Συσκευάζομαι.μ.άσομαι π.ασμαι. mollior, ſtruo, adorno, capto, & inſidijs aggredior, & negotiū captioſum inſidioſumq; adorno, inſidijs peto immineo per inſidias, captioſè teneo, capio laqueis, capto, inſidias ſtruo, inſtruo inſidias aut dolum, cōtechno. Eſt etiam, comparo, apparo, conſtituo. Plutarch. in Cat. εἰς ἡδονὴν καὶ χολὴν συσκευασάμενοι τὸν βίον, Ad uoluptatem conſectandam comparantes. Inde & pro parare ſe ad uiam, ſiue (ut Plaut. dixit) concinnare uiam ponitur, & ad uerbum eſt uaſa colligere, atque etiam cibaria ſecum portare, Xenoph. παιδ. 4. & 5. Ex quo συσκευασμένος, ſuffarcinatus, & ad uiam accinctus ſarcinis compoſitis. Et συσκευαζόμενος πρὸς τὴν φυγὴν, fugam adornans Luciano. Ponitur & pro ὁπλίζομαι, Lucian. Itē compilo, ut συσκευάζεσθαι ἐκ τῆς οἰκίας apud Demoſthen. κατὰ νεαίρ. & Lucia. Ex huius uerbi imitatione Latini quoq; conuaſare, pro furtim aliquid colligere, deducūt. Teren. Phorm. Rectè ego mihi uidiſſem, & ſenis eſſem ultus iracundiam: Aliquid cōuaſaſſem, atq; hinc me conijcerem protinus in pedes. Bud. Com.
Συσκευάζω.colligo in faſciculū, uel in unam ſarcinā cōnecto. Demoſthen. trāslatè uſus eſt πάντα πράγματα διόπερ ταῦτα πάντα εἰς ἓν ψήφισμα ἔδει συνεσκευάζειν.
Συσκευασία. apparatus, molitio, adornatio, inſidiarum ſtructio. & reliquas habet ſignificationes conuenientes ſuo uerbo.

Συσκυασμένως. confertim, ſimul, collectim. à συσκευάζω.
Συσκευαστὴς. οῦ. ὁ. concinnator.
Συσκευὴ ῆς. ἡ. idem quod συσκευασία.
Συσκηνία. ἡ. συνοικία.
Συσκήνιον. ſodalitas.
Σύσκηνος. ου. ὁ. domeſticus, σύνοικος.
Συσκιάζω. obumbro, opaco.
Συσκίασις. obumbratio.
Σύσκιος. ου. ὁ. umbroſus, opacus.
Συσκοτάζει. contenebraſcit, adueſperaſcit.
Σύσπασις. ιος. ἡ. conuulſio.
Συσπαστὸν. pugio.
Συσπάω. conuello.
Συσπειράω. conglomero, conſarcino. Ioſeph. li. 9. Iud. συσπειραθέντων τοῖς σώμασιν, Cateruatim condenſatis corporibus.
Σύσσημον. ου. τὸ. ſignum.
Σύσσημος. ου. ὁ. conſignificans.
Συσσιτεῖν. in contubernio eſſe, ſodalitate uti. Vnde συσσιτητικῶς, pro ſodali uel contubernali.
Συσσιτία ας. ἡ. ſodalitas.
Συσσίτιον. ου. τὸ. locus conuiuij, ſodalitas.
Συσσιτοποιέω. compinſo.
Σύσσιτος. ου. ὁ. ſodalis, qui eadem menſa utitur cũ aliquo.
Συσσίτων. ωνος. ὁ. conuiua, locus conuiuij, cõtubernium.
Σύσσωμα τὰ ἔθνη. eiuſdẽ corporis, conſortes gentes, Paul. ad Epheſ.
Συσσωρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. congero, coaceruo. Actiu. accuſ. iung.
Συστάδην. cominus, ut ἡ συστάδην μάχη, ſtataria pugna: συστάδην ἢ συσταδὸν μάχεσθαι, cominus pugnare. & differt τοῦ διὰ δοράτων.
Συσταθμία ἡ. æqualitas ponderis.
Σύσταθμος. æqualis pondere, æquilibris.
Σύστασις. ιος. ἡ. conuẽtus populi, coniuratio, cõſpiratio, coitio, hoc eſt ſodalitiũ in pernitiem legum, Demoſt. περὶ στεφ. 1. Item conſtitutio, ut σύστασις τέχνης τινός. Eſt etiã craſſitudo & coagmẽtum, Galen. Therap. 14. Interdum corpus & concretio, Ariſtot. Hiſt 5. Ad hæc cõciliatio, & ad concordiam reductio, Iſocrat. paragr. Eſt etiam præliũ collato pede pugnatum, ſtatuaria pugna, ut de συστάδην dictũ eſt, Herod. de quo Bud. Com. eſt aliquando commendatio. Syſtaſis in Append. de uocab. militar. exponitur pro numero militum 32. τέσσαρες λόχοι.
Συστατέω. commendo, probo.
Συστατικός. οῦ. commendatitius.
Συστέλλομαι. cõtrahor. Et cum ad animum refertur, pro mœſtus ſum, cui opponitur διαχεῖσθαι Syneſ. Vnde συνεσταλμένος, κατηφής, qui eſt demiſſo animo, & deiectis ſpiritibus. Bud. Cõ.

Συσταλμένον. ου. τὸ. diminutiuum.
Συστέλλω. μ. τελῶ. π. αλκα. contraho, corripio, cõpeſco inſolentẽ, & ad moderationem redigo, Iſoc. de pace, & Greg. in Iul. 1. Eſt etiam pauore cõtrahere hominem. & συνεστάλθαι, ἐκπεπλαγῆναι, δεδιέναι, ἐκπεφοβῆσθαι. Bud. Com.
Σύστρον. ου. τὸ. anguſtum, ueſtis ſordida & piloſa apud Antimachum.
Συστενοχωρούμεν. coarctamus anguſtijs.
Σύστημα. ατος. τὸ. globus, congregatio. Et apud muſicos συστήματα. principales partes uocantur. hæc autem ipſa conſtãt ex certo tractu pronunciationis, quæ dicuntur διαστήματα διαστημάτων. Porrò ipſorum partes ſunt φθόγγοι, qui à nobis ſoni uocantur. hi autem ſoni prima ſunt fundamenta cantus, ut ſcribit Chalcidius.
Συστῆσαι. confirmare, coniungere.
Συστήσασθαι. conſtituiſſe.
Σύστοιχα. τὰ. ſunt cognata, & συγγενῆ, & cõſociabilia. Item σύστοιχα ſunt ὁμόστοιχα, quæ in eodẽ uerſu locantur, ſic ἁλμυρὸν σύστοιχόν ἐστι τῷ πικρῷ. Bud. Com.
Συστοιχεῖν. dicũtur οἱ τοῦ αὐτοῦ στοίχου ὄντες, hoc eſt, ἐφ' ἑνὸς τεταγμένοι, eundem ordinem habere. συστοιχεῖ τῇ Ἱερουσαλήμ, confinis eſt Hieruſalem.
Συστοιχία. ας. ἡ. ὄγμος, ὄρχος, ordo, propriè ordinis & ſortis ſociabilitas, & naturæ cognatio.
Σύστοιχοι, & συστοιχοῦντες, ſunt eiuſdem ſortis & ordinis, & qui eandem ſeriem efficiunt.
Συστολὴ. ῆς. ἡ. ſyſtole, correptio: cum uocalis producta corripitur, aut in breuem mutatur. Tryphon in Appendice.
Συστομός. οῦ. ὁ. elinguis, & qui eſt ore ſenſim compreſſo & contracto.
Συστομώτερος. qui eſt ore cõpreſſiori, taciturnior.
Συστρατηγός. οῦ. ὁ. coimperator.
Συστρατιώτης. ου. ὁ. commilito.
Σύστρεμμα. ατος. τὸ. à συστρέφω, tumult⁹, error. Eſt etiam uerbum caſtrẽſe, & ſignificat numerum certum militum, ut mille, hoc eſt ξεναγίαι δύο. uide in Appendice de uocab. militar. Item conuolutio & globus, coagmentum compactile, Ariſtot. de Mundo.
Συστρεμμάτιον ὕδατος. apud eundem, pro uortice aquæ, hoc eſt conuolutione, & uolumine. Bud. Comment.
Συστρεπτικόν. τὸ. quod cogit & condenſat, Hipp. τὸ ψυχρὸν πάνυ, συστρεπτικόν, compingit & coagmentat quod in partem aliquam defluxit.
Συστρέφομαι. contorqueor, in compendium contrahor. Vnde συστρέφεσθαι etiam dicuntur & συνεστραμμένοι, milites, in acie condenſati & confertim coëuntes. ἐπειδὰν ὑπὸ τῶν πολεμίων σκεδασθέντες αὖθις πειραθῶσι στρέφεσθαι, Xenophon.

Xenophon. ἑλλ.6. Eſt etiam συστρέφεσθαι, quod Liuius uocat orbem uoluere, de agmine loquens in anguſtum redacto, & undiq; circumuento, his uerbis: Cogebantur & ipſi orbem breuiore ſpatio colligere. Alibi, Ni Vectius rex iam in orbem uoluentes ſuos increpans. Συστρέφεσθαι εἰς ἑαυτὸν, in ſeipſum uergere, Greg. de Theolog. Hoc Cice. uerti in ſeipſum appellat, ut de Finib. 3. Sola ſapientia in ſe tota conuerſa eſt. Bud. Com.

Συστρέφω. contraho in cõpendium, breuiter cõplector. Item addenſo, infertio, ut συστρέφειν τὰ νοήματα καὶ στρογγύλως ἐκφέρειν, apud Alicar. in Iſoc. Item intorqueo, contorqueo, uibro, unde συνεστραμμένος, cõtortus, intortus. Plato in Protag. ἐνέβαλε ῥῆμα βραχὺ καὶ συνεστραμμένον, ὥσπερ δεινὸς ἀκοντιστής. ſicut apud Cic. incitata & uibrans oratio, aut contorta ſententia. & Quintil. 12. Nec illis uibrantibus concitatisq; ſententijs uelut miſſilibus utetur. Significat etiam agmen cogere, & factionem ciere, Ariſto. Polit. 5. Et Aeſchin. πρὸς παραπρ. οὐδὲ νῦν ἐπ᾽ ἐμὲ συστραφέντων ἥκουσι, id eſt. Quaſi agmine facto, & quadrato agmine, hoc eſt, ex compoſito, & coitione facta in necem meam. Eſt etiam conuoluere in faſcem. Luc. in Act. 27 συστρέψαντος δὲ τοῦ παύλου φρυγάνων πλῆθος. Faſcem autem uirgultorũ conuoluente Paulo. Συστρέφειν ἑαυτὸν, ſeſe colligere, Ariſtoteli Hiſt. 9. Et Verg. Aen. 12. Subſtitit Aeneas, & ſe collegit in arma. Bud. Com.

Συστρός. circulo circundatus, & concluſus. Etym.

Συστροφή. ῆς. ἡ δίνη, gurges aquarum, uortex, obſcuratio. Eſt etiam coitio, hoc eſt arcana pactio & factioſa, quæ etiã σύστασις & ἐπισύστασις dicitur, ut apud Luc. in. Act. cap. 19. & 24. Συστροφαὶ etiam ſunt nodi in articulis digitorum ab articulari morbo collecti. Dioſcor. Bud. Com. imò collectiones morborum in quauis parte intumeſcente natæ, συστροφαὶ. Hippocrate dicuntur.

Σύστυλος. ου. ὁ. eſt in quo duarum columnarum craſſitudo in intercolumnio poterit collocari, & ſpirarum plinthides æquè magnæ ſint eo ſpatio, quod fuerit inter duas plinthidas. Vitruu. lib. 1. cap. 2.

Συσφαιριστής. οῦ. ὁ. colluſor in ludo pilæ.

Συσχηματίζομαι. conformor, accommodo.

Συσχολάζων ὁ. condiſcipulus.

Συσχολαστής. οῦ. ὁ. condiſcipulus, apud Strab.

Συταίσσω. ſupplico, ἱκετεύω.

Σύτο. concitatus eſt, concitabatur.

Συτονία. ας ἡ. frumentatio.

Συφαιός. οῦ. ὁ. ſubulcus.

Συφακίζειν. uindemiare, ὀπωρίζειν. nam σύφαξ muſtum eſt.

Σύφαρ. exuuium ſerpentis, leberis, ficus corrugata, & ſenectutis prolificatio, ualde ſenex, Lycophroni. Etym. Eraſ. prouerb. Nudior leberide. Siculi etiã σύφαρ uocant τὴν γραῦν, rugoſam illam nubeculam quæ lacti ſuperſtat. Nicand. interpret.

Συφεός. οῦ. ὁ. hara porcorum.

Συφορβία. grex porcorum.

Συφορβός. οῦ. ὁ. ſubulcus.

Συχνὰ κεκτημένως. multa poſſidens.

Συχνάζω denſo, ſtipo.

Συχνάκις. ſæpenumero, multoties.

Συχνός. οῦ. ὁ. denſus, cõſuratus, multus, frequens, συχνὸς χρόνος, longum tempus.

Συχνῶς. crebro, aſſiduè, frequenter.

Σύω. id eſt σεύω, moueo. unde ἔσσυτο.

Συώδης. εος. ὁ. ἡ. truculentus, ſuillus porcinis moribus.

Σφαγεῖον. uas in quod pecudis iugulatæ ſanguis excipitur.

Σφαγεύς. έως. ὁ. iugulator, gladius.

Σφαγή. ῆς. ἡ. σφάγιον, iugulatio. Gaza in Ariſtot. uertit iugulum, id eſt, imam in medio anterioris colli partem.

Σφαγιάζομαι. macto hoſtiam.

Σφαγία. dies ſacrificij.

Σφάγιον. ου. τὸ. cædes, iugulatio, uictima, occiſio. Et pars qua ſeparantur κλεῖδες, id eſt iuguli, & id quod uberibus ſubeſt, in receſſu quodam & cauitate.

Σφαγίς. idem, hoc eſt τὸ περικάρδιον, καὶ ἡ σφαγή, σφαγίδες quoq: numeratur à Polluce inter inſtrumenta ſacrificalia.

Σφαγίτιδες. αἱ. iugulares uenæ, ut Gaza uertit in Ariſtotele.

Σφαδάζειν ſyderari, conuelli, σπᾶσθαι, σφακελίζειν. Sophoc. comment. in Aiacem.

Σφαδάζω. μ. άσω. π. ακα. malè habeo, & non maneo quietè, feſtino, diſcrutior, perturbor, animi moleſtiam fero, malè morior, fruſtra uel malè diſtrahor, iraſcor cum gemitu. Etym.

Σφαδανόν. uehemens, moleſtum.

Σφαδασμός. οῦ. ὁ. cruciatus, contractio.

Σφάζω. μ. άσω. iugulo. ἐκ τοῦ σφῶ σφάζω, τὸ φονεύω.

Σφάλλειν. implere.

Σφαῖρα. ας. ἡ. pila, globus, folliculus. Sueton. uita Auguſt. exercitationes campeſtres poſt ciuilia bella omiſit, & ad pilam primo folliculumque tranſijt. Vide in Chil. Eraſ. Sphæra per præcipitium, & Sphæram inter ſe reddere.

Σφαιρηδὸν. toranter, περιφερὴς, in orbem.

Σφαιριστική. ἡ. ludus pilæ.

Σφαιρίδιον.

Σφαιρίδιον.ȣ.τὸ. pilula,hoc eſt,globulus,& ſphæricum quiddam ac rotundum.
Σφαιρίζω.μ ίσω.πτ.ικα.ludo pila.Neut.
Σφαίριον.ȣ.τὸ σφαιρίδιον,orbiculus.
Σφαιριστήριον.ȣ.τὸ. locus balanei, in quo ueteres fictiones ſuas & uaria exercitationũ genera facere ſolebant,ſed in primis ad exercitium pilæ deputatus eſt.Bud.in Annot.
Σφαιριστής.ȣ.ὁ. ludens pila,uel peritus pilæ,ſphærularis ludi ſtudioſus.
Σφαιρῖτις.ἡ. Gal.authore, eſt cupreſſus, eò quod σφαιρία, hoc eſt, orbiculos ſiue pilulas ferat, qua ratione poëtæ Latini eam conigeram appellant.
Σφαιροειδής.έος.ὁ.ἡ.ſphæreus,rotundus,in ſpeciem ſphæræ formatus.
Σφαιρομαχεῖν.pila uel globo certare.
Σφαιρόομαι.μ.ώσομαι.πτ.ωμαι.ſum rotundus.Depon.accuſ.
Σφαιρόω.μ.ώσω.πτ.ωκα.euoluo.Actiu.accuſ.
Σφαίρωμα.ατος.τὸ.cõuolutio,globus,uolubilitas.
Σφαιρωτήρ.ῆρος.ὁ. corrigia calceamenti,ligula.
Σφακελίζω.μ.ίσω.πτ.ικα. ſyderor,afflor ſydere,inflammor,ſalto,ſubtremiſco, doleo cum cõuulſione,& putreſco,emorior.Etym.
Σφακελισμός.ȣ.ὁ.de arboribus dicitur ſydere afflatis. Latini ſyderationẽ & carbunculationem appellant, quando ſcilicet arbores nigreſcunt. Dicitur & ἀστροβολισμός. Theophr.de Cauſ.5. id eſt,ſyderis percuſſio.& de hominibus quoq; dicitur,inſania & putredo medullarum.à Gaza in Ariſtotele uertitur,ſyderatio morbus.
Σφάκελος.ȣ.ὁ.ſyderatio morbi genus eſt,partem aliquam corporis,ſæpe penè totum corpus percutientis ſubitò,atq; exiccantis,& plerunq; hominẽ enecantis:quod cum repentino quodam eueniat impetu,è cœlo ui quadam ſyderis accidere putatur.eſt etiam medius digitus.quidam putredinem oſſium dicũt,& omnẽ corruptionem quocunq; fiat modo. Vide in Chil.Eraſ. Sphaceli faciunt immunitatẽ:& φάκελον infrà.
Σφάκιον.ȣ.τὸ.uitis palmes.
Σφακός.ȣ.ὁ.pro φάκος.fœnum,pabulũ iumentorum,muſcus arborum,planta quædã agreſtis.
Σφαλερόννηκτος.ȣ.ὁ. de fluuio, in quo piculoſum eſt natare.deſignatur interdũ amnis magnitu.
Σφαλερός.ȣ.ὁ.fallax,dubius,periculoſus,lubricus,incertus,inconſtans,nocuus.
Σφαλίζω.uincio,ligo.
Σφάλμα.ατος.τὸ.error,lapſus.
Σφαλός.cippus,lignum,quo fontium pedes uinciuntur.
Σφάλλομαι.&
Σφάλλω. erro, pedem percutio, offendo,turbo, cõmoueo,labor,eris. excido,fallo,errare facio, deijcio,auerto,non patior eſſe ſyncerum.
Σφαλός.ὁ.uinculum,δεσμός.
Σφαραγεῦντο.raucè reſonabant.
Σφαραγίζω.μ.ίσω.πτ.ικα.reſono.
Σφάραγος.fauces,guttur.
Σφάς.ipſos,ipſas,ipſa.
Σφάττω.μ.άξω,πτ.αχα.iugulo,trucido,macto.Actiu.accuſ. Vide σφάξαι & θύειν in Ammõ.
Σφὲ.pro σφέας,καὶ αὐτόν.
Σφέας.ipſos,pro σφᾶς.
Σφεδανόν.τὸ.aſperum,aculeatum, τραχύ, σκληρόν,apud Nicand.
Σφεγγίτης.ȣ.ὁ.ſpecularis lapis, in tenues cruſtas ſciſſilis.
Σφεδανός.ȣ.ὁ. terribilis,intenſus,uehemens,feſtinus.Et σφεδανὸν,occidens,perdens.
Σφεῖς.Ionicè,& σφεῖς ipſi,αὐτοί.
Σφεδνόν odorum,purum.
Σφείων.σφῶν.ipſorum.
Σφέλας.ας.ἡ.ſcabellum.Nicand.pro ligno pilę in modum excauato,poſuit. ἡ σφέλα, ἡ ὅλμω κιόσας.
Σφέλας.ατος.τὸ. ſcabellum, humilis ſedes, τέτρίνον δίφρον.
Σφέλμα.τὸ.flos ilicis arboris uel lentiſci.
Σφενδάμνος.ȣ.acer arbor,uel ut alij ilex πρῖνος.
Σφενδάμνινος.ὁ.robuſtus,ſolidus,ilignus.
Σφενδονάω.μ ήσω.πτ.ηκα agito fundam.Actiu.
Σφενδόνη.ης.ἡ.funda.ἀπὸ τȣ͂ σφενδὸν σφεδανὸν γάρ τὸ σφενδονικόν.Item pala annuli. Item crurũ obligaculum,quo fœminæ utuntur.
Σφενδονηδόν.è funda.Etym.
Σφενδονίζω.μ.ίσω.πτ.ικα. fundam agito. Neutr. abſolutum.
Σφενδονίτης.ȣ.ὁ.funditor,qui funda utitur.
Σφενδονοειδὲς.τὸ figura agminis in cuneum conformati,figura dimidiati rhombi.
Σφενδονοειδής.fundæ figuram habens.Terræ epitheton,apud Dionyſium.
Σφενδονωτὸν δίκτυον.ὁ.rete rotundum.
Σφετερίζομαι.&
Σφετερίζω.τὸ ἰδιοποιȣ͂μαι.approprio mihi,meum reddo, mihi proprium & addictum facio, mihi aſſumo, aufero, interuerto, Xenoph.ἑλλλω.5.& Greg.de Fil. 2.Accipitur pro emereor & aſciſco,apud eundem Greg.de Baſil. εὔνοια σφετεριζόμενος.Bud.Com.
Σφετεριστής.interuerſor,qui aliena uel ea quæ cõmunia ſunt in ſuam ſolius rem uertit.
Σφέτερος.ȣ.ὁ.ſuus Heſiod.pro ueſter poſuit.
Σφέων.ſui,ipſorum.
Σφήκεια.ἡ.Cyprus inſula olim dicta.
Σφηκία.τὰ.ueſpeta,& ueſparia,ut Gaza in Ariſtotele transfert,

tele transfert, ueſparum cellæ.

Σφηκίσκ⊕. ȣ ὁ. palus, ſudes, cuneus, lignum acuminatum, ob ſimilitudinem inſectarum in medio ueſparum.

Σφηκισμός. ȣ. ὁ. genus harmoniæ, quod ueſparũ ſuſurro non erat diſſimile.

Σφηκώς gracilis, aut robuſtus.

Σφηκόω. μ ώσω. π. ωκα. ſtringo, torqueo, obſtruo operculo. Item exploro. Etym. Actiu. accuſ.

Σφηκώδης. τὸ. & σφηκώδες ἔπος. dicitur uerſus qui breuem ſyllabã in medio habet, qualis ille βῆν εἰς αἰόλις κλυτὰ δώματα: à metaphora τȣ͂ σφηκὸς dictus, qui & λαγαρός. Euſt. Iliad. ζ.

Σφηκώδης. ∙ος. ὁ ἡ. gracilis, uẽtre exili ueſparum in morẽ, acer, amarus. nam & ueſpã amara eſt.

Σφήκωμα. ατ⊕. τὸ. faſcia, linamentum quo aliquid tegitur, uel inuoluitur, locus galeæ, quo pennæ alligantur.

Σφηκῶνδε. σφήκια. (Odyſs.

Σφῆλαι impedire, ἐμποδίσαι, μετακινῆσαι. Euſt.

Σφῆλον. τὸ. ualidum, robuſtum, hinc apud Aeſchin. in Axiocho συμπτώματ⊕ ἀνασφῆλαι, à morbo conualeſcere.

Σφηλός. ȣ ὁ. agilis, obliquus, πυκνός.

Σφήν. ηνός. ὁ. cuneus quo ligna ſcindũtur. Apud Ariſtophan. pro inſtrumẽto tortorum, quo ueritatem extorquent: Latini fidiculas uocant, ut eſt apud Vallam lib. I.

Σφηνεύς piſcis quidam marinus.

Σφηνίσκ⊕. ὁ. Paulo Aeginetæ linamentum eſt tortile, quod diducendis uulnerum labris, uelut cuneus immittitur, lib. 6. σφηνίσκ⊕ ἢ μοτοῖς πλείοσι λωρίζομεν ἀπ᾽ ἀλλήλων, quanquam & narium ſpiraculis inijciebatur.

Σφηνȣ͂μαι impingor, inculcor, & ἐσφηνωμένον, inculcatum, impactum.

Σφηνοειδής. ὁ. ἡ. cuneiformis. uide ῥομβοειδής.

Σφηνοπώγων. ων⊕. cui diffiſſa uelut cuneo barba eſt & biſulca. Lucian. οἷοι εἰσιν ἐν ταῖς κωμωδίαις οἱ σφηνοπώγωνες.

Σφηνῶ. cuneo, γομφῶ. obſtruo.

Σφήνωσις. ι⊕. ὁ. ἡ. denſitas.

Σφήξ. κός ὁ. ueſpa, & pro σφήν. Veſparum meminit Ariſtoteles, Nicander, & Aelianus diuerſis in locis. Gaza in Ariſtotele ἐργάτας, ueſpas operarias transfert.

Σφῆσι ſuis, fœminini generis.

Σφήττιοι populus tribus Acamanthidos. Etym.

Σφήττοι idem Etym. σφήττι⊕ etiam dicitur acidus, acerbus, unde οἶνος σφήττι⊕ & ὄξος σφήττιον. Ariſtoph. Pluto pro aceto acutiſſimo, ut ita dicam, hoc eſt, δριμυτάτῳ ut uult interpr. metaphora à populo. πικροὶ γὰρ οἱ σφήττιοι καὶ συκοφάνται.

Σφίγγω. μ. ίγξω. π ιγχα. ſtringo, conſtringo, complector, arceo. Actiu. accuſ.

Σφιγκτήρ. ῆρ⊕. ὁ. podex, anus, & ueſtis genus.

Σφίγξ γός. ἡ. ſphinx, animal portentuoſum hominis ſpecie. Aelianus.

Σφίδη. corda.

Σφίκτης. ȣ. ὁ. cinædus, mollis.

Σφίκας genus auis.

Σφίν. illis, illos, illas. pro σφίσι, Ionicè.

Σφίσιν. ſuis, ſuas, ipſis.

Σφιτεθλῶσαι. conditam eſſe legem.

Σφόδρα. ualde. παρὰ τὸ σπῶ. Etym. paroxyt. nam oxytonum fœmininum eſt à σφοδρός.

Σφοδρὰ ᾶς. ἡ. uehemens.

Σφοδρακαμός. ȣ ὁ. ualde laborans.

Σφοδρός. ȣ. ὁ. uehemens, moleſtus, truculentus, acerbus.

Σφοδρότερον. uehementius.

Σφοδρότης ητ⊕. ἡ. uehementia, acrimonia, uelocitas.

Σφοδρύνομαι. &

Σφοδρύνω. pro ἰσχυρότερός εἰμι καὶ σφοδρός, immanis ſum.

Σφονδύλη. blatta, animal hirundini ſimile tetri odoris. à Gaza in Ariſtotele uertitur uerticilla. aliàs uerticillus, inſecti ſpecies, de quo & Aelianus. Vide in Chiliad. Eraſmi. Sphondyla fugiens peſſime pedit.

Σφονδύλιον. ȣ. τὸ. uertebra ſpinæ, & herba rutina lis Latinè dicta.

Σφονδύλι⊕. ȣ. ὁ. uerticulum membrorum, calculus ſuffragiorum.

Σφόνδυλος ȣ ὁ & ἡ. fœminino genere apud Nicand. ſpinæ uertebra, callum interius oſtreorũ, & piſcis marini genus, & calculus quo ſuffragia ferebantur. Phauonius addit & τράχηλον certicem notare.

Σφός. ȣ ὁ. ſuus. Doricè pro σφέτερ⊕.

Σφραγίδιον. antrũ Cithæronidũ nympharũ, quę ibi olim uaticinabantur ſecundum fabulas.

Σφραγιδονυχαργοκομῆται. homines uoluptuarij, qui comam nutriunt, & ungues expoliunt, uel digitos ad ungues uſq; annulis onerant.

Σφραγιδοφυλάκιον. annuli pars in qua gemma ſedet. dicitur item πύελ⊕, & πύελις. Latinè pala apud Ciceronem.

Σφραγίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſigillo inſignio, concludo. Actiu. accuſ.

Σφραγίς. ίδος. ἡ. baltheus, ſigillum, ſignaculum, ſignum, teſtudo. Item Lemnea rubrica, ſiue Lemnium ſigillum.

Σφραγιτίδες. nymphæ, Plut. Ariſtot.

Σφεαὶ. αἱ. minæ, iræ.

Σφριγ ός. ȣ. ὁ. maturus, uehemens, robuſtus, florens,

florens,uigens.Etym.

Σφειγάω.μ. ήσω.π.ηκα.iuueneſco,uigeo,feruco, robuſtus fio,incido,in ipſo flore & feruore æta tis ſum,ſucculētus ſum. Vnde mamilla mulie- ris ob copiā lactis extenſa σφειγῶσα dicitur. & οὔθατα σφειγῶντα ubera lacte turgida,ut an notat Pollux Georg.Nazianz. σφειγῶν καὶ σαρκοτροφῶν,nitidus, & bene curata cute.Baſil.in Hexam. σφειγῶν ἐν τῇ πιθανολογίᾳ.uigens in probabilibus afferendis rationibus . Accipitur metaphoricé pro laſciuio, & intemperāter me gero,ut pecudes ſtabulis emiſſa,quod Politia- nus uitulare tranſtulit.Neut.abſol.

Σφειγῶντες.οἱ.muti.

Σφυγμός.ȣ.ὁ.pulſus arteriarum,inflammatio.

Σφυδῶν.fortis,durus,robuſtus.

Σφύζω.μ.ύξω.π.υχα.ſalio,moueor,ardeo,deui- to,pulſo ut arteriæ. Cicer.lib.2.de Nat.Deor. uidetur hoc micare & palpitare dicere: Iam ue- ro uenæ & arteriæ micare non deſinunt, quaſi quodam igneo motu, animaduerſumq; ſæpe eſt,cum cor animātis alicuius euulſum,ita mo biliter palpitaret ut imitaretur igneam celerita tem. Item augeo,inflāmor,& ſanus ſum.Etym.

Σφῦρα.ας.ἡ.malleus,& piſcis genus.

Σφυραίνα.ἡ. piſcis, quem Attici κέσραν Polluce teſte,uocāt.Latini ſudin.Gaza in Ariſtotele uer tit malleolum piſcem.

Σφυράς.capræ ſtercus,aut ouis.

Σφυρήλατος.ȣ.ὁ.ἡ fabricatus malleo, fabrefactus.

Σφυρήματα.ferramenta.

Σφύριον.plantula pedis,paruus talus.Etym.

Σφυρόν.ȣ.τὸ.planta pedis,talus.Gaza in Ariſtote- le malleolum uertit.

Σφῶ.uos,nominatiuo & accuſ.caſu.

Σφᾶς.ipſos.

Σφῶϊν.Ipſis,uobis,ueſtrum.

Σφωΐτερος.ueſter. Poetæ pro tuus & ſuus quoq; utuntur.

Σφῶν.ſuorum.

Σχεδίζω.lacto.Etym.inferius σχαλίζειν ſcri- bitur.

Σχάδονες.faui fucorum, ſobolariæ, ſobo- les apum.

Σχαδὼν ζῷον ἄπτερον,ἄπυς. Item iactus quidam teſſerarum & fauuus fucorum. Etym.apum ſo boles,ut Gaza reddit ex Ariſtotele.

Σχάζω. tenorem inſtituti uel moris abrumpo & ſoluo deſinoq;. Ariſtoph.Neb. σχασάμενος τῆς ἱππικῆς,deſinens iam equorum ſtudium & ab rumpens.Eſt etiam τὸ ἐφέλκω,retraho,reduco, ſupprimo.Xenoph.de canibus, σχάζουσι τὴν οὐρὰν, καὶ φράξασαι διατρέχουσιν, Reducentes caudam atq; inter crura cōdentes & continen- tes diſcurrunt. Et Athen.lib.4. διὰ δὲ τῆς ἐλάνασαν λάθρα ἐν τῇ μηχανὰς σχασθέντων τῶν φραγμάτων, Per clandeſtina machinamēta reductis uelis aut tabulatis,uel deductis & demiſſis. Itē ſiſto,inhibeo.Ariſtoph.Neb. σχάζων τὴν φροντίδα λεπτὴν,Siſtens & continens apud te,ac ſi diceret,animaduerte diligenter, & toto pecto- re ad hoc incumbe. Sic σχάζω ἀπὸ κώπης,τὸ καταπαύω.Σχάζω etiam eſt ſecare uenam, aut ſca rificare cutem.Galeno. Bud.Com.Vide infe- rius,σχασθῆν.

Σχαλίδες. uide σχαλικές.

Σχαλιδῶσαι, & ἀποσχαλιδῶσαι. plagas erigere,& furcis uenaticis fulcire.

Σχαλίζειν.lactare.ſuperius ſcribitur σχαδίζειν.

Σχᾶν.τὸ χάζειν.Hippocr.Et Ariſtoph. Neb.κἂτ' οὐκ ἔσχων ἀμυλήσας. ubi ἔσχων dixit pro ἔσχαζον, hoc eſt,ἔσχιζον,non ſcarificaui,non pertrudi,id quod fit cum inteſtina farcta coquūtur, ne diſ- rumpantur. Eſt etiam τὸ χαλᾶν,deducere,de- mittere,relaxare.Et χᾶσθαι τὸ χαλᾶσθαι.Hippoc. Bud.Com.

Σχάσαι. ſubito impulſu artus in priſtinū ſtatum reponere, ἀθρόως μεταβάλλειν καὶ ἐξαίφνης πα- ράγειν τὸ ἄρθρον πρὸς τὸ σχῆμα, & in paleſtra, τῇ χεῖρα ταχέως ἄγειν πρὸς αὐτὴν ἐκ τοῦ ἔμπροσθεν θέσεως. G.l.lib.2.de articul.

Σχασίμενος.continens.

Σχᾶσθαι.τὸ χαλᾶσθαι.apud Hippocr.remitti.

Σχασθῆν.impelleretur. Vnde χασθεὶς λίθος ἐκ τοῦ πετροβόλου,miſſus,impulſus lapis tormento.

Σχαστηρία. ας. ἡ. funis uel trochea, uel aliud quo organum ducitur,hoc eſt, quo intentum laxa- tur, uel erectum demittitur, Ariſtot.de Mūdo. Item funis in carceribus qui curſores diſpeſce bat, quod eo concidente prouolarent omnes, Gal.lib.2.de articul.Bud.Com.

Σχαστήριον.ȣ.τὸ.pugio,uel ſcalpellus eſt ueterina- rij ad pertundendum & tranſſuendum,portus, pars nauis.Bud.Com.

Σχατόγηρος.ȣ.ὁ.decrepitus.

Σχεδιάζω.τὸ σχεδιάζω.

Σχεδάριον.libellus,pugillaris.

Σχέδη.ης.ἡ. tabella ſiue pagella phylliracea,hoc eſt,tiliacea qua pro chartis uti ſolebant.

Σχεδὴν pedetentim,ſenſim,compoſito gradu.

Σχεδία.ης.ἡ.ratis,tumultuari' pons,& pugio aut telum,quod fit ad manum,σχέδιον.Bayfius.

Σχεδιάζω.μ.άσω.π.ακα.crudio,dolo. Item ce- leriter & ex tempore facio,inconſyderaté facio & improuidé, incōſulteq; nugor,mentior. Eſt etiam repræſento,id eſt,ante diem facio.Neut. (accuſ.

Σχεδιάς.άδος.ἡ.anchuſa apud Hipp.

Σχεδίασμα.opus ex tempore factum.

Σχεδὴ.eadem quæ σχεδία Etym.
Σχεδὴν propè,ferè,σχεδὸν.
Σχέδιον.telum,haſta,qua cominus pugnatur.
Σχέδιος. ϐ.ὁ.ſimplex,inelaboratus,extẽporaneus. paroxyt.nam oxyt. proprium nomẽ eſt Cyrill.
Σχεδόθεν.de proximo.
Σχεδὸν,& σχεδόνδε propè,ferè,fermè,ἀγχίκρυς.
Σχέδιον.ſcheda.
Σχεδρός.ϐ.ὁ.patiens,laborioſus.
Σχέθω.detineo,cooperior,maneo.
Σχελίδες αἱ laterum carnes,& pulpæ,coſtæ.
Σχελίς.anchuſa,apud Hipp.
Σχελωμάζω.μ.άσω.nugor.
Σχέμα,σχῆμα.
Σχενδύλη.ης ἡ inſtrumentum quoddam fabri.
Σχενόω.μ.ώσω ϖ.ωκα.macero.Actiu.accuſ.
Σχέραφος.ϐ ὁ.conuicium.
Σχερία.inſula Phæacum,tonſura.
Σχερὸς littus.
Σχέσις.ιος.ἡ habitus.Scheſis figura (inquit Rufinianus) Latinè affectio, qua aduerſariorũ adfectum quemlibet fingimus,cui reſpondeamus Scheſis onomatων apud Grãmaticos eſt cum cuiq; ſubſtantiuo adiectiuum ſuum aptè connectitur.
Σχετλιάζω.μ.άσω.ϖ.ακα.miſereor,moleſtè fero, iniuriã ſuſtineo,indignor,quirito, & quiritor.
Σχετλιασμός.ϐ.ὁ.moleſtia,indignatio.
Σχετλιαστικός.ϐ.ὁ.miſerabilis,indignabundus.
Σχέτλιος.ϐ.ὁ miſer,lamẽtabilis,impius,infeſtus, qui poteſt alijs inferre malum.
Σχέω.μ.σχήσω ϖ.ἔσχηκα.ἀόρ.β.ἔσχον.unde imperatiuus σχές,σχέτω. habeo,teneo,detineo,tolero, abſtineo,phibeo,cohibeo.Acti.accuſ.uel datiuo iung.mediante præpoſitione ἐν,Thucyd.
Σχῆμα ατος.τὸ.καλλωπισμός.modus,figura,habitus,gradus,ſpecies,forma.& propriè ſaltatorum eſt.Bud.Com.Vide Ariſtotelem in Prædicamento qualitatis.
Σχηματίζομαι τὸ πλάττομαι καὶ ὑποκρίνομαι.ſimulo, pẽtexo,& in certam quandam corporis affectionem componor,Xenoph.Symp.Eſt etiam ornor, componor, color. Plato in Gorg. καὶ ἐσεμνύνεται ἐσχηματισμένη, Non ut rhetorica magno cultu & exquiſito ſeſe uenditat. Bud.Com.
Σχηματίζω.μ.ίσω.ϖ.ικα.plano,formo,abſcõdo, figuro,effingo,aſſimulo.Actiu.accuſ.
Σχημάτιον.τὸ ὑπόρχημα. ſtaticulum dicitur Plauto,quod erat ſaltationis genus,quando ſaltator nunc proſiliebat,nunc ſtabat.
Σχηματισμός.ϐ.ὁ. habitus,cultus corporis,compturaq;,ſimulatio,prætextus. Ponitur interdũ pro faſtu, Plato de Rep.6.Bud.Com.

Σχηματιστέον.formandum.
Σχηματοποιΐα. artifex geſticulatorum diſciplina, qualis eſt chironomia.Athe.lib.14.Bud.Com.
Σχηματοποιοῦμαι fingo,formo,informo,conformo,effugio.Eſt etiã geſticulationi ſeruire,ſchemata ſaltationis cuiuſq; imitari. Σχηματοποιηθῆναι etiam eſt quod Cic.dixit, Sentio illo cantu orationem meam quaſi colorari. Σχηματοποιούμενος etiam dicitur, ὁ πεπλασμένος ἀνὴρ καὶ μὴ ὁμολογητικός, qui ingenuè non loquitur & ſimpliciter,ſed efficto uultu & ſermone aſſimulato.Tracta metaphora ab illis ſaltatoribus, qua in multas ſpecies ſeſe aſſimulabant. Bud.Com.
Σχῆσις. ιος. ἡ. habitus, appetitio, κώλυσις, detentio.
Σχοινεία.ας.ἡ.anchora, de qua ſtat nauis in mari fluctuans.
Σχιάζω.obumbro pro σκιάζω.
Σχιδακηδόν.aſſulatim, in modum aſſulæ,aſſuloſè.σχιδακηδὸν ῥήγνυσθαι,os dicitur, quando in longum frangitur.Paul.Aegineta lib.5.
Σχίδαξ.ακος.fragmentum,aſſula. παρὰ τὸ σχίζω. Etym.
Σχιδής.ϐ ὁ lacer,pannoſus.
Σχίδος.σχίδαξ,ἀπόσχισις.
Σχίζα.ης.ἡ ſcheda,ſciſſura,rima. Et σχίζαι ligna ſiſſa in uſum ſacrificiorum,titiones.
Σχιζογύανδροι οἱ.ſycophantæ,delatores.
Σχιζόποδες οἱ ſidipedes,aues aquatiles.
Σχιζοποδία ας,ἡ.fiſſipedatio.
Σχιζόπουν.τὸ.Gaza in Ariſtotele uertit fiſſipes.
Σχιζόπτερος.ϐ.ὁ.qui habet pennam diſcretam,alas fiſſas.
Σχίζω.μ.ίσω.ϖ.ικα.ſcindo,diſſeco,findo,diffindo,quaſi rimas facio.Actiu.accuſ.
Σχιλός.ϐ.ὁ.ueſtis muliebris.
Σχινδαλμός.ϐ.ὁ.fiſſura,σχίσμα.aſſula.
Σχινδύλησις. ιος. ἡ. calami arundiniſue fiſſio. Hippocr.
Σχινίζομαι ad dentes purgãdos, ſeu albos reddendos utor lentiſci cuſpidibus ſeu ſcilla herba. Etymologus.
Σχῖνος.lentiſcus, quæ eſt arbor ex qua fiunt cuſpides purgandis dentibus accõmoda. παρὰ τὸ σχίζεσθαι,καὶ λαμπρύνειν μαστίχην. Etym.dicit ſcillam herbæ genus ad dentes albos reddendos commodum,Gal.ait σχῖνον eſſe ſpeciem quandam ſcyllæ,uel ſcyllæ bulbum.
Σχινοτρώγες.οἱ.lentiſci arroſores. rodebãt enim effœminati lentiſcũ ad nitelam alboremq; dentium.Eraſ.prouerb.Lentiſcum mandere.
Σχίσις.ιος.ἡ.ſectio,fiſſura,ἡ χώρησις.
Σχισμή.ῆς,ἡ.ſciſſura,& σχισμός idem Plutarch.

Σχιςαὶ. ῶ. calceamenta. Ammonius, Cyril.

Σχιςὸς. ȣ̃. ὁ fiſſilis. Vnde lignum σχιςὸν, id eſt, fiſſi le, ut apud Verg. & fiſſile lignum ſcinditur. ἐςι ἢ σχιςὸν, inquit Ariſtot. τὸ διυνάμϵνον διαιρεῖσθαι ἐπὶ πλεῖον ἢ τὸ διαιρȣ̃ν διαιρεῖ. Eſt & σχιςὸς, ueſtis muliebris apud Ammonium & Cyrillum uide χιτὼν in Bayf.

Σχοίαζ. continerent, ſedarent.

Σχοίντι. puteтis.

Σχοινικλος. ὁ. iunco auis, ut Gaza uertit ex Ariſtotele, aliás σχοινίων legitur.

Σχοινίον. ȣ. τὸ. funiculus. σχοινίων νόμος, lex muſicæ ſic appellata.

Σχοίνισμα. ατος. τὸ. idem. & terræ menſura. Etym.

Σχοινισμός. ȣ̃. ὁ. menſura terræ, & tortura quæ fit per funes.

Σχοινίων. uide σχοίνικλος.

Σχοινοβάτης. ȣ. ὁ. funambulus.

Σχοινοπλόκος. ȣ. ὁ. reſtio, id eſt, funarius.

Σχοινοπώλης. ȣ. ὁ. ſpartarius, teſtium uenditor.

Σχοῖνος. ȣ. ὁ iuncus, funis. Item iũcus odoratus herba, quã σχοῖνον μυρέψικον uocat Hipp. Græci autem quoties de hac herba loquuntur, abſolutè σχοῖνον dicunt paſcua. ἐκ τῶ σχοίνȣ τὸ ἱερατῶ. Item menſura terræ Perſica ſexaginta ſtadia capiens, authore Herodoto. licet Plin. lib. 5. & 12. quadraginta ſtadia dicat, id eſt, quinque millia. niſi ſit error notarum. Bud. in Annotat. Feſtus Pomp. indicat olim ſchœnicolas appellata ſcorta plebeia ac uilia, ab unguento uiliſſimo quo oblinuntur. Plaut. in Pœnulo. Miſeras, ſchœno delibutas, ſchœniculas ſordidas.

Σχοινοτενής. ἐος. ὁ. ἡ. longus, rectus.

Σχοινοῤῥαγῶν. οἱ. uide in Chiliad. Eraſmi.

Σχοινοφόρος. uide. Etym. reſtiger.

Σχοῖνζ. continerent.

Σχοίνων συμβολεῖς. iuncorum complicatores, ſtorearum nexores.

Σχολάζω. μ. άσω. π. ακα. otior, ferior, uaco, operam do. Datiuo iung. ut ταῖς ἡδοναῖς σχολάζειν, uoluptatibus indulgere.

Σχολαῖος. ȣ. ὁ. tardus, quietus. Thucyd. τὸν ἄλλον πλȣ̃ν σχολαῖοι κομιζόντων, In cætera nauigatione otioſi uenientes.

Σχολαιότης. tarditas, quies. Etym.

Σχολαίτατα. attentiſſimè.

Σχολαίτερος. ȣ. ὁ. tardior.

Σχολαίως. tardè, paulatim, gradatim.

Σχολαςήριον. ȣ. ὁ locus ad ſolatium, ſchola.

Σχολαςής. ȣ̃. ὁ. otio deditus, uagus, diſcipulus, ſcholaſticus.

Σχολαςικός. ȣ̃. ὁ. idem.

Σχολεῖον. ludus literarius.

Σχολέω. μ. ήσω. π. ηκα. uaco. Neut. abſol.

Σχολή. ῆς ἡ. otium, uacatio, opportunitas, mora. ut ἐυ̃ σχολῆς ἔχω, Satis otij habeo. Item diſputatio quæ per otium agitatur. Vide Ammoniũ. Et in balneis σχολὴ Vitruuio pars labri ſiue alui à præſtolando eſt dicta.

Σχολῆ. aduerb. uix, nullatenus, multominus, otioſè, ſegniter, pedetentim, leuiter. Amm. & Cyril.

Σχολήπȣ. ȣ̓δαμῶς. nullatenus.

Σχόλιον. ȣ. τὸ. gloſſema, appendix, additio, interpretatio breuior.

Σχόμϵνος. captus, retentus, eleuãs, tegens faciem.

Σχωυτηλός. ȣ. ὁ. uerecundus. Vſitatius eſt αἰσχυντηλός.

Σῶ pro οἱ σῶοι apud Thucyd. Item concutio, cribro, σήθω.

Σῶσθαι. aues ſic dictæ in Ixeut. Oppiani.

Σωδιῶδι. ungues, ſiue digiti. legendũ σωλιῶσι.

Σώσκε. ſaluum fecit & impetum fecit. Etym.

Σώζȣσα ψῆφος. ſententia abſolutoria, cui opponitur ἡ καθαιρȣ̃σα, ſiue μέλαινα, id eſt, ſentẽtia damnatoria. Bud. Com.

Σώζω, uel σώζω μ. σω. π. ωκα. ſaluo, ſeruo, tueor, βȣλεύομαι. Actiuum accuſ.

Σώζεσθαι τὰ ἔπη. extare carmina.

Σωκέω. ualeo, poſſum. Etym.

Σῶκος. ȣ. ὁ. cognomen Mercurij, quaſi σωσίοικος aut σώσοικος, ἰσχυρὸς ἢ ὁρμώμενος, hoc eſt, ὁρμῶν ὠκέως. eſt etiam nomen proprium.

Σωκόω. μ. ώσω. π. ωκα. poſſum, ualeo, ἰσχύω, auxilior. Neut.

Σωλὴν. ῆνος. ὁ. canalis, fiſtula, tubus Vitru. & Iureconſult. imbrex, aquæductus. unde pro ſpondylorum meatu ponitur, qua reſidet medulla, Latinè tubus & tubulus. Eſt & conchylij genus apud Athenæum, quod & unguis & dactylus à Plinio lib. 32. uocatur.

Σωληνάριον. τὸ. canalicula, canalis exiguus, Aëti°.

Σωληνιςαὶ. οἱ. oſtrearum piſcatores. Athenæus.

Σωληνοειδής. canalicularis, ad fiſtulæ modum factus.

Σώλιμνα. ciuitas Indiæ, Herod.

Σωλιμναῖος. ȣ. ὁ. gentile.

Σῶμα. ατος τὸ. corpus. παρὰ τὸ σῆμα, hoc eſt, à ſepulchro, quòd anima in corpore ſit quaſi ſepulta.

Σωμασκέω. μ. ήσω. π. ηκα. paro, ἀθλητίζω, corpus exerceo, parturio.

Σωμασκία. ας ἡ. exercitatio corporis.

Σωματεῖον. ȣ. τὸ. ueſtis qua utebantur in agendis tragœdijs.

Σωματεμπορεῖν. de mangonibus. Strabo dixit, q corpora, hoc eſt, ἀνδράποδα uenditant & emptitant.

Σωματέμπορος. ὁ. ἀνδραποδοκάπηλος.

Σωμάτια. ῶ. dicũtur membranulæ quibus utuntur ad ſcriptiones.

Σωματικός. ȣ̃. ὁ. corporalis.

Σωματώδης.εος ὁ ἡ.corpulentus,corporeus.
Σωματοποιέω μ.ήσω.π.ηκα. in unum corpus redigo & cogo, coagmento, corroboro,βεβαιῶ, denſo.Actiu.accuſ.
Σωματοῦσθαι.in corpus ire (ut Quintil.loquitur) hoc eſt, corpulentum fieri & concreſcere. Sic Theophraſt, ὄπτὰς σωματωθέντας dixit,qui in corpus coacti ſunt.Bud.Com.
Σωματοφύλαξ.κος.ὁ. corporis cuſtos,id eſt,ſatelles,& ſtipator,δορυφόρος.
Σώομαι.moueor,impetu feror.
Σῶος, uel iota ſubſcripto σῷος. ου.ὁ.ſaluus,ſoſpes, integer.
Σώρακος.ου.ὁ.uaſculum ficuum.
Σωρεία.ας.ἡ.congeries.
Σωρείτης.ſyllogiſmus acerualis,cauillationū congeries quædā authore Chryſipp.& Cicer.in Lucullo. Eius memimit Laërtius uarijs in locis, quos inuenies ex iudice in æditionē Latinam.
Σώρευμα ατος.τὸ.cumulus.
Σωρεύομαι.aſſeruor.
Σώρευσις.εως.ἡ.aceruatio.
Σωρεύω.μ.εύσω.π.ευκα. Actiu.accuſ.
Σωρηδὸν.aceruatim,cumulatim.
Σωρὸς. tumulus ſepulchralis, ſepulchrum ἐν ᾧ τὸ σῶμα ῥεῖ. Etym.
Σωρός.οῦ.ἡ.aceruus,ſtrues lapidum.Etym.
Σῶς.ῶ.ὁ.ἡ.ſaluus,integer.
Σωσίβιοι.οἱ.gobij piſciculi.
Σωσόλετρος.ου.ὁ.magnus,integer,manifeſtus.
Σώστλος.dignus ut ſaluetur.
Σῶστρα.τὰ. merces ſalutis,præmia liberationis & conſeruationis, qualia dari ſolent medico pro ſanitate reſtituta.
Σώτειρα.ſeruatrix.Mineruæ cognomen.
Σωτέος.ου.ὁ.dignus qui ſeruetur.
Σωτὴρ.ῆρος.ὁ.ſaluator,conſeruator,ſeruator. Inde dicuntur & Caſtor & Pollux,qui à nautis in ſalutem inuocantur.
Σωτηρία.ας.ἡ.ſalus.
Σωτήρια.τὰ.liberalia,hoc eſt, ſacrificia pro accepta ſalute,& idem quod σῶστρα. Sic dies appellari poteſt, quo conſeruatorem Chriſtum anniuerſario luctu proſequi inſtitutum eſt ſupplicio ſalutari affectum à σώζω.
Σωτηριακὸν.pretium,quod pro funeris elatione datur.
Σωτήριος.ου.ὁ.ſalutifer, ſalutaris, uentus ſecūdus.
Σωτηριώδης.ſalutaris,ſalubris,ſoſpitalis,Macrob.
Σωτροδύματα.ligna circa rotam. ſic ferramenta, ἐπίσωτρα.
Σωφρονέω.μ.ήσω.π.ηκα.modeſtus & temperans ſum, tēperatè & modeſtè me gero,reſipiſco,caſtus maneo, matrimonio legitimè utor. Neutrum abſol.
Σωφρονίζω.μ.ίσω,π.ικα.modeſtum & ſobrium facio,moderor,infræno.Actiu.accuſ.
Σωφρονικός.οῦ.ὁ.probus.
Σωφρονισμός οῦ.ὁ.moderatio, caſtigatio, demulſio.
Σωφρονιστῆρας. τῶν.genuinos dentes uocat Cleanthes, qui omnium extremi naſcuntur circa uigeſimum annum,παρὰ τὸ σωφρονεῖν ὥραν Ariſtoteles κραντῆρας uocauit.
Σωφρονιστής.οῦ.ὁ.modificator,caſtigator. Sophroniſtæ decem Athenis in qualibet tribu legebantur,qui iuuenum mores cenſerent.
Σωφρόνως.caſtè,modeſtè.compoſitè.
Σώφρων.ονος.ὁ.moderatus,modeſtus,& temperans,cōſtans,continens,Cicer.interp. Tuſc.4.
Σωφροσύνη.ης.ἡ. temperantia,cōtinentia,modeſtia,ſcientia,ſapientia,frugalitas,ſobrietas,uerecundia,pudicitia,παρθενία. Eraſmus annotat magis ſobrietatem & ſanitatem mentis ſonare, quàm temperantiam,quod ipſum ex Xenoph. ἀπομνημον libris confirmari poteſt, ubi huic uoci opponit μανίαν. Ariſtoteles dictam agit σωφροσύνην quaſi σώζουσαν τὴν φρόνησιν.Et Socrates apud Platonem,quaſi σωτηρίαν τῆς φρονήσεως,hoc eſt, prudentiæ ſeruatricem. Vide παρθενία in Ammonio.
Σωχέω.μ.ήσω.π.ηκα.tero, leuigo,in leuorem redigo.
Σώχω.τρίβω
Σώω.ſaluo, ſeruo, abſcōdo, & impetū facio. Ety.

T A.

TÁ. ea quæ,hæc.ut ἀλλὰ τὰ μὲν πεπτύχθαι ἐάσομεν. Dorienſes teſte Corintho τὰ pro τί dicunt nonnunquā. Pindar. τάνα τὶς ἀνώνυμον γέρας.
Τἀγαθὸν. quo utitur Ariſtot.1.Ethic. non debet uerti ſummū bonū.ſed bonum ipſum, ut uult Beſſario. Argyropylus tamen modò bonum, modò ſummum bonum uertit.Bud.Com.
Τάδε. hæc,pro ταῦτα ὧδε τὰ δὲ μὲν, ἐπ' ἐκεῖνα δὲ. uel ἐπὶ θάτερα μὲν, ἐπὶ θάτερα δὲ,pro citrà & ultrà dicunt. Bud.Com.
Τὰ δυνατὰ.pro uiribus,pro uirili.
Τὰ ἐν μέρει.pro τὰ καθ' ἕκαστον.Et τὰ ἐπὶ μέρους, particularia,ſingularia.Bud.Com.
Τὰ ἐν ποσί.in medio poſita, præſentia. quæ ante pedes etiam Latinis dicuntur.
Τὰ ἐπίχειρα.merces,ἀμοιβή.
Τὰ ἕτερα. idem quod θάτερα uel ἐπὶ τὰ ἕτερα. ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὸ ἕτερον μέρος, in diuerſum in alteram partem.Bud.Com.
Τὰ κάτω.inferiora,quæ ſub cœlo ſunt.
Τἄλλα alioqui.

Τάμα

Τἀμά, pro **τὰ ἐμά**. res meæ, mea ratio, quantũ ad res meas attinet. Syne. ἀκούει ζῆναι ὡς ἔχει τἀμά.

Τὰ μὲν, & **τὰ δὲ**. ſæpe aduerbialiter ponuntur pro partim & partim, ſicut **τὸ μὲν** & **τὸ δὲ**. & **τότε μὲν** (**τότε δὲ**.

Τὰ νῦν εἶναι. nunc.

Τὰ πλεῖστα plurima, in plurimis, plerunq;, ut plurimum.

Τὰ πολλά. in multis per eclipſin τῆ κατά. Id Gel. libro 7. cap. 2. imitatur, Ceſellij hominis hercle pleraq; haud indigentis. Capitur etiam aduerbij uice pro frequenter, ſæpenumero.

Τὰ πρῶτα. primum, in primis, & primas tenens partes, ſummus. Lucian. in Timone, καὶ πλούτει πάλιν, καὶ ἴσθι Ἀθηναίων τὰ πρῶτα. Rurſus diteſce & Athenienſium princeps eſto.

Τά τε ἄλλα, καὶ οὖν & **εἰ μηδὲν ἄλλο. ἀλλὰ τοῦ τοῦγε**. hoc eſt, Si nihil aliud, ſaltem. uel, cum ob alia, tum propter hoc.

Τὰ ὑπάρχοντα καὶ τὰ ὄντα. facultates.

Ταβελλίων. ωνος. ὁ. ſcriba ciuitatis, à ſecretis ſiue conſilijs.

Ταβέρνειον. τὸ caupona, diuerſorium.

Ταβιθά. ἡ interpretatur à Luca in Act. Dorcas.

Ταγγίζω. ranceſco, rancidus fio.

Ταγγός. ὁ. rancidus, Aegineta.

Ταγοῦχος. ου. ὁ ſubiectus, ſubditus, qui iuſſus aliquid facit.

Ταγεία. ας. uel **ταγὴ. ῆς. ἡ** imperium, principatus, munus regium, cõmeatus, comparatio rerum ad uitam neceſſariarum. Significatur peculiariter hoc nomine ſummus principatus & ducatus in Theſſalia.

Ταγεύω. hunc magiſtratum adminiſtro.

Ταγηνίαι. οἱ. panes quidã qui & ἐγκρίδες dicuntur. bellaria in ſartagine cocta ex adipe humido & caſeo & melle & uua paſſa. Etym.

Ταγηνιστός. οῦ. ὁ in ſartagine coctus.

Τάγηνον. ου. τὸ. ſartago, τήγανον.

Τάγιλος. ου. ὁ parcus, φειδωλός, præco, legatus, celer, peruius, θάσιμος, ὀξύς.

Τάγιος. ου. ὁ. idem.

Τάγμα. ατος. τὸ. ordo, acies, contuberniũ, agmen, legio, cohors.

Ταγματικοὶ ἵπποι. equi qui agmen exercitus ſequuntur ad conuehenda impedimenta.

Ταγός. οῦ. ὁ. dux, præfectus. Et ſummus magiſtratus in Theſſalia.

Τάγυρι. τὸ. & plur. **ταγύρα**. minimũ, fortuitum.

Τάδε. hac, ita, ὧδε.

Τάζω. μ. άσω. alias ἄξω. πα. ακα. ἀόρ β. ἔταγον. inde **ταγών**. extendo. Actiu. accuſ.

Ταθεῖσα. ης. ἡ. extenſa.

Ταὶ. articulus pro **αἱ**.

Ταίνα. uitta, corona, **ταινία**.

Ταίναρος. ου. ἡ. Tænarus promontorium Laconię.

Ταινία. uittarum extremitas, redimiculũ quod pendet è corona regia. Lucian. de Alexand. διαδεδεμένον ταινίᾳ λευκῇ τὴν κεφαλήν. Accipitur & pro tota uitta, & corona, mitra, zona. Propriè tamen faſcia dicitur: à quarum ſimilitudine lapides ſub aquis candicãtes atq; in longum porrecti **ταινίαι** quoque uocantur. Eſt & piſcis nomen apud Ariſtotelem, Gaza uittam reddidit. Medici quoque **ταινίας** uocant latos lumbricos. Eſt & cingulum quod in τῆς σκηνῆς medio ſuſpenſum eſt. Pollux.

Ταινίον. Atticè στηθοδέσμη, pectorale, torques, monile, περιτραχήλιον. Etym.

Ταινιόω. μ. ώσω. πα. ωκα corono, ligo, & **ταινιομένον**, redimitum. Actiu.

Τακερός. οῦ. ὁ ſubiugus.

Τακερός. colliquans, **τακερὸς ἔρως** apud Anacreont. quod ad tabem perducat amor, & depaſcatur medullas, & **τακερὰ σὰρξ**, apud Plutarch. caro tenella & mollicula qualem morbidam appellant Itali.

Τακηρός. rabidus, flaccidus, tener, mollitus, ſic **κρέα τακηρὰ** dicũtur carnes coctura & ui ignis teneriores effectæ.

Τακτικά. τὰ. in claſſes diſtributio.

Τακτικός. οῦ. ὁ ad aciem ſpectãs, militaris. Nam **τάξις** propriè ad exercitum pertinet. Vnde **τακτικά**, quæ ad rem militarẽ pertinẽt. (fieri ſolet.

Τακτικῶς. mirabiliter ordine inſtructo, ut in acie

Τακτός. οῦ. ὁ. ordinarius, ſtatutus, conſtitutus.

Τακῶνδες. οἱ. paſtilli ex adipe cõciſo minutim, adiectis ſale, pulueribus, aromatibusq;.

Τάλα. magnum.

Ταλάβριος. ου. ὁ. denſus.

Ταλάεργος. ου. ὁ. operum patiens, φερέπονος. mulorum epitheton eſt.

Τάλαινα. ης. ἡ. miſera.

Ταλαιπέριος. ου. ὁ. ταλαίπωρος.

Ταλαιπωρέομαι. defatigor.

Ταλαιπωρέω μ. ήσω. πα. ηκα. miſerum facio, afflictum, defatigatũ, accîſumq; me reddo, fatigor, uexo, crucio. Actiuè, & abſolutè inuenitur.

Ταλαιπωρηθείς. ντος. ὁ feſſus.

Ταλαιπωρία. ας. ἡ. miſeria, labor, ærumna.

Ταλαίπωροι. apud ueteres nephritici dicebãtur è renibus laborãtes, quaſi **οἱ τλῶντες περὶ τὸν πόρον**. Etym.

Ταλαίπωρος. ου. ὁ &

Ταλαίφρων. ονος. idẽ quod **ταλαιπέριος**. παρὰ τὸ τλῆναι τὸν πῶρον, ὅ ἐστι πένθος, patiẽs **καρτερικός**.

Ταλακάρδιος. qui multa ſuſtinet animo.

Τάλαν. ανος. τὸ. miſerum. Ammonius **τάλαν** facit aduerbium.

Ταλανίζω. μ. ίσω. πα. ικα. miſereor, miſerum puto, de-

to,defleo,lugeo.Neut.accuſ.

Ταλαίντατ☉.ȣ.ὁ.miſerrimus.

Ταλαντάω.ζυγέω. appendo,libero,iungo.Etym.

Ταλαίντερ☉.ȣ.ὁ.miſerior.

Ταλαντεύομαι.μ.εύσομαι.π.ευμαι.

Ταλαντεύω. uergo & inclinor, & ῥέπω, peſſum eo,degrauo.Philo de Mundo,ἡ δὲ γῆ παλαντεύουσα,id eſt,βρίθουσα. Idem,εὐρέθη ταλαντεύων σταθμὸν μηδ᾽ ἑνὸς ἐπιφέροντ☉,ubi ταλαντεύω eſt expendo,appendo,libro & ſuſpenſum teneo. Inde ταλαντεύειν τὴν γνώμην,animum utroq; ancipitem eſſe & alternantem.Lucian.ἰσοῤῥόπως ταλαντεύομαι,In neutram partem propenſus ſum, ut libra in examine ſtans, & æquilibrio. Alciphron cum accuſatiuo iunxit,τούτων σὺ τὴν αἵρεσιν ταλαντεύη, Vtram in partem ego uergam in tua uoluntate poſitũ eſt.Bud.Com.

Ταλαντιαῖ☉.ȣ.ὁ.ingens,grauis.

Ταλαντίζω.μ.ίσω.π.ικα.pondero.Actiu.

Τάλαντον.ȣ.τὸ.trutina,libra,lanx.παρὰ τὸ τλῆναι τὸ βάρος.Item talentum,quod minis ſexaginta ualebat.Varia autem erant talenta Græcorum, Macedonicum enim talẽtum, tres erant aurei, Atticum talentum ad ſex milia ſtaterum excreuit,εἰς ἑξακισχιλίους στατῆρας περιέστη, ut Euſtat. Iliad.9.annotat: apud alios talentũ centũ uiginti quatuor drachmas pẽdebat. Apud Athenæũ talentũ eſt,ὁ τρισχιλιάδος ἦν χρημάτων ἐξ.

Τάλαντ☉.ȣ.ὁ.calamitoſus.

Ταλάντωσις.ſtatio,στάθμησις.

Ταλαός.ȣ.ὁ.miſer,ærumnoſus.

Ταλαπαθής.έ☉.idem.

Ταλαπείριος.ȣ.ὁ.miſer,laborioſus,multa incommoda expertus.

Ταλαπενθής.έ☉.ὁ.ἡ.luctum patiens:

Ταλαεινός.ȣ.ὁ.Martis epitheton,ſcutum habens multa patiens,& robuſtum.

Τάλαρος.ȣ.ὁ.calathus uimineus,calathus in quo caſeus coagulatur,plenus. (λάω.

Τάλας.ανος ὁ.miſer, laborioſus.à πάλλω,uel τα-

Ταλασία.ας.ἡ. textura,lanificium,ſacrorum adminiſtratio,ſicut etiam ταλασιουργία.

Ταλάσι☉.ȣ.ὁ.lanifex.

Ταλάσιον.τὸ.lana.

Ταλασιουργεῖν.ſcire artem texendi,texturam exerceo Xenoph. γῇ δὲ ταλασία αἱ γυναῖκες ἄρχουσι τῶν ἀνδρῶν. διὰ τὸ τὰς μὲν εἰδέναι ὅπως χρὴ ταλασιουργεῖν,τοὺς δὲ μή.

Ταλασιουργία.ας.ἡ. lanificium,ἐριουργία, ταλάσιον ἔργον.

Ταλασιουργός.ȣ.ὁ lanifex.

Τάλασις.ι☉.ἡ.patientia.

Ταλασίφρων.ονος.ὁ.audax, prudens,in aduerſis patiens,miſer,καρτερόφρων.

Τάλατα.τὰ.ſortes,μοῖραι.

Ταλαύρινος.ȣ.ὁ.fortis,audax,bellicoſus.

Ταλάφρων.ονος.ὁ.patiens,conſtans.

Ταλάω.μ.άσω.π.ακα.ſuffero,τάλλω.

Τάλειαι.olearum rami.Vſqueadeò id nomen Latinum factum eſt, ut taleare pro incidere uſurpet ruſtica ſimplicitas.Non opinor hoc modo ſcriptum apud Græcos reperiri, ſed apud Latinos tantũ.Græci θαλοὺς uocant olearũ ramos.

Τάλις ίδ☉.Nymphæ nomen,uirgo deſponſa, μελλόνυμφ☉ Sophocl.

Τάλιξ κὸς.amor.

Ταλίων.ωνος.ἡ.uirgo iam deſponſata.

Τάλλω.miſer ſum,κακοπαθῶ.

Ταλοιπά.in poſterum.

Τάμασ☉.ἡ oppidum Calabrię in Brutijs,apud Lycophr.quod ab alijs τέμεσα dicitur.

Ταμεῖον.promptuarium,penu. Item conclaue, cubiculum, & cubiculum ubi reponuntur pecuniæ domini, penetralia, ſiue intima ædium, Vnde ταμείῳ προσκυροῦσθαι,ærario applicari.

Ταμεσίχρως.οος.ὁ.incidens corpus.

Ταμία.uel ταμίεια.ας.ἡ cellaria,hæra quę domus habet adminiſtrationem.

Ταμίας.uel ταμιέας.ȣ.ὁ. quæſtor ærarius,cuſtos cellæ, promus, condus, diſpenſator theſaurorum,uel domus œconomus. Laërtij interpres lib. 2. in Ariſtippo uertit penuarios principes.

Ταμίδον.ȣ.τὸ.ταμεῖον.

Ταμιευτικὴ ἐξουσία.quæſtoria poteſtas.

Ταμιευτικός.ȣ.ὁ. parcus, & qui recondere nouit in futurum.

Ταμιεύομαι.&

Ταμιεύω.μ εύσω.π.ευκα.quęſturam gero,exerceo officium quæſtoris.Item ſepono,cõſeruo, repono,condo,in futurũ tempus reijcio.Vnde ταμιεύεσθαι τὴν τύχην,uti parcè pecunia.

Ταμίη.ἡ.proma,penui præfecta.

Ταμιοῦχος.ȣ.ὁ.ταμίας.

Τάμισος.ȣ.ἡ.coagulum.

Τάμνω.ἀντὶ τοῦ τέμνω. Δωρικῶς.μ.τμήσομαι.π.τέτμηκα.ἀόρ.β.ἔταμον.incido,παρὰ ἐλαύνω,θύω, ὅρκους ποιῶ.Etym.Actiu.accuſ.

Ταμύναι.urbs Eubœæ.Etym.

Τάν.uocantis eſt,amice,tu,ut ὦ τάν.

Τανάγρα.ας.ἡ.uas æreum, in quo condiebant carnes.

Τανακής.έος.ὁ.ἡ.acutam habens aciem aut longum manubrium.

Τανάειρος.collo protenſo,ac longo.

Τανάός.ȣ ὁ.extenſus longus,acutus,aſper.ἐκ τοῦ εἰς μῆκος τετανύσθαι.

Τανάϋπους οδος.recto pede ſtans, & protentis diuaricatisq;

uaricatiſq; pedibus incedens.
Τανυΰφῆ. τὰ. ſubtiliter contexta.
Τανάφορον. τὸ. ligneum inſtrumentũ in quo baiuli onera imponunt.
Ταναχαλκος. ſolido ære conſtans, firmus.
Τανηλεγής. mortis epitheton, longum inferens ſomnum.
Τανθαλύζω. tremo, palpito, σπαίρω.
Τανθρηνία τὰ. ueſparum, aut fucorum examina.
Τανία ας. ἡ. plaga, regio.
Τάνις ιος. ἡ. Tanis, metropolis Aegypti, ubi Moyſes tot mirabilia exercuit. Hebraicè Zoan dicitur.
Τανίσφυρος. ὁ. τανύσφυρος, ὀρθόσφυρος.
Τανίφυλλος folijs longis.
Τανόδρυσος ὁ. tremorem artuum inducens.
Τάνταλος. ου. ὁ. Tantalus, Iouis ex Plote nympha filius.
Τανύγλωσσος. ου. ὁ. habens linguam extenſam, in longam uocem producens.
Τανυγλώχιν. ινος. ὁ. extenſos habens angulos & cuſpides acutas habens.
Τανυήκης. εος. ὁ. ἡ. longè acutus, extenſus in acutum, extenſiuus.
Τανυληγής. εος. ὁ. ἡ. prætendens magnam curam & dolorem, aſper, perpetuũ ſoporans, ęternum ſomnum concilians, Martis epitheton.
Τανῦν. nunc.
Τανύοντο. extendebantur.
Τανύπεπλος. ου. ὁ. ἡ. habens longam ueſtem.
Τανύπους. ὁ. extendens pedes, longis pedibus, latis paſſibus incedens, uelox.
Τανύπρωρος. circa frontem & faciem extenſus.
Τανυσύς. ἡ. extenſio.
Τανύπτερος. ου. ὁ. habens extenſas alas, patulis alis uolans, τανυσίπτερος.
Τανυπτέρυξ υγος. ὁ. idem.
Τανυσθείς. θέντος. ὁ. extenſus.
Τανύσσω. μ. ύξω. π. υχα. extendo.
Τανύθριξ χος. qui denſo eſt capillitio, aut etiam tenui; qui horridos & ſetarum inſtar arrectos habet pilos.
Τανύφλοιος. ου. ὁ. habens magnam corticem. καὶ οὔοινος. Etym.
Τανύφυλλος ου. ὁ. ἡ. habens longas frondes.
Τανύω. μ. ύσω. π. υκα.
Τανύω. μ. ανῶ. extendo, traho. Actiu. accuſ.
Ταξάμενοι. οἱ. tributum imponentes.
Τάξει. ordinatim.
Ταξεῶται. apparitores præſidum.
Ταξιαρχέω. μ. ήσω. π. ηκα. impero aciei. Neut.
Ταξιάρχης. uel ταξίαρχος. ου. ὁ. centurio, ordinum ductor. uide τάξις in Append. de uocab. milit.
Τάξις. εως. ἡ. non modo κόσμον, hoc eſt, ordinem ſed etiam modũ rationę temperatũ ſignificat, Plato de Leg 2. Eſt etiam officiũ, munus, inſtitutum. ut συμβούλου τάξις, officiũ & partes cõſiliarij, Demoſth. Item ſtatio, pugnãdi locus. Item μοῖρα, ut ἐν ἐχθροῦ τάξει, hoſtili affectu habituque hoſtis loco & uice ſpecieq;, Demoſtheni. Sic τάξιν ἐπέχειν τινός, loco alicuius haberi, uicẽ obtinere, in Pand. & Athenæus. Et τάξιν ἔχειν Ariſt. pro eodem. Ponitur aliquando pro acie, Plutarch. Eſt item locus & ſedes, alicui conuentui uel collegio cõſtituta, Ariſtot. Polit. 7. Et ob id factũ eſt, ut pro comitatu & multitudine hominum cuipiã magiſtratui apparẽtium operamq; dantiũ ponatur, & qui cohors olim cõſulis aut prætoris appellabatur. Et in Pand. ἡ τάξις τῶν ἱππάρχων apparitores præſidum appellantur. Significat & id quòd uulgò ſtatũ uocãt, quem admodũ & ordo Latinis. Ἐν τάξει ποιεῖν, ſtatis uicibus aliquid facere. Bud. Com. τάξις eſt numerus militum 124. uide in Appendice de uocab. milit. Numeratur etiam inter figuras à Rutilio Lupo, in fine ſecũdi libri ipſius, quæ fit cũ una quæq; res, nouiſſimorũ uerborũ ſententia clarè diſtinguitur, cui⁹ exẽpla uide apud eundẽ
Ταπεινός. οῦ. ὁ. humilis, abiect⁹, depreſſus, (Lupũ ſubmiſſus, anguſtus, incomptus, ſordidus, cui opponitur φιλόκαλος. refertur ad rem, fortunã, genus, conditionem. Ταπεινὴ γλῶσσα, lingua uulgaris uernaculaq;, authore Euſtath.
Ταπεινότης. ητος. ἡ. humilitas.
Ταπεινοῦν attenuare, comprimere.
Ταπεινοφρονέω. μ. ήσω. π. ηκα. humiliter ſentio. Neutr. abſol.
Ταπεινοφροσύνη. ης. ἡ. humilitas animi, animi modeſtia nihil altum de ſe ſentiẽs, ſed ſeipſum demittens ſibiq; minimum arrogans.
Ταπεινόφρων. modeſtus, humilis, gloriæ contemptor, abiecto animo.
Ταπεινόω μ. ώσω. π. ωκα humilio. Actiu. accuſ.
Ταπείνωσις. ιος. ἡ. humiliatio: & nomen figuræ rhetoricæ quæ res magnas extenuat.
Τάπης. ητος. τὸ. tapes, ſtragulum, plaga. Ammonius diſtinguit ab ἀμφιτάπης.
Τάπις. idem, puluinus.
Ταρβητός. οῦ. ὁ. timendus.
Ταρακτής. οῦ. ὁ. turbator.
Ταρακτρόν. τό. Ionicum. uide Etym.
Τάρανδος. animal ceruo ſimile, cuius pelle ueſtiuntur Scythæ.
Ταραντιναρχία. ἡ. præfectura militum 156.
Ταραντινίδιον. ου. τό. genus ueſtis ſubtilis.
Ταραντῖνοι οἱ. equites quidam dicebantur, ψιλοὶ ἱππεῖς, iaculatores. Vide ὁπλῖται in Appendice de uocab. militarib.

Ταραντινὸν. ȣ. τὸ. genus ueſtis ſubtilis muliebris.
Ταραξικάρδιον. ȣ. τὸ. quod cor affligit & turbat, τὸ διάκνον τὴν καρδίαν.
Ταραξιππόστρατος. ȣ. ὁ. turmas equeſtreis perturbans, ſic Cleon apud Ariſtoph. dicitur.
Τάραξις. ἡ. perturbatio oculorum ab aliqua cauſa extrinſeca, ut ex fumo, unde aliquantiſper rubent, & lucem ægrius admittunt.
Τάρας. αντος. ἡ. Tarētum urbs Calabriæ, à conditore eiuſdem nominis appellata.
Ταρακτικὸς. ȣ. ὁ. turbulentus.
Ταράττω. μ. άξω. π. αχα. turbo, confundo, territo, παρὰ τὸ ῥάσσω, τὸ ῥῶ καὶ φθείρω. Actiu. accuſ.
Ταραχὴ. ῆς. ἡ. perturbatio, tumultus.
Τάραχος. ȣ. ὁ. turba, turbatio.
Ταραχωδέστατος. turbulentiſſimus.
Ταραχώδης. εος. ὁ. ἡ. turbulentus.
Ταρβαλέος grauis, terribilis.
Ταρβέω. μ. ήσω. π. ηκα. timeo, tremo. Actiu.
Τάρβη. ης. ἡ. tremor. τάρβος.
Ταρβὴς. έος. ὁ ἡ. denſus.
Τάρβος. ȣ. ὁ. tremor, timor, ſtupor.
Ταργαίνω. μ. ανῶ. turbo.
Ταργάνη. ης. ἡ. ſporta, in quam ſcitamenta obſonator recondebat, laqueus, apud Atticos pro σαργάνη, teſte Zeze in Lycoph.
Τάργανον. uide Etym.
Ταργανόομαι. implicor, torqueor.
Τάριχα. τὰ. opſonia pretioſa, & probè condita.
Ταρίχη, uel ταριχία. ας. ἡ. condimentum, muria ſuccidia, hoc eſt, caro ſale conſperſa.
Ταριχέμπορος. ȣ. lardi uenditor.
Ταρίχευσις. ιος. ἡ. ſalſatio.
Ταριχεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſeruo, condio, liquefacio, ſicco, ſalio. & ταριχεύεσθαι immoderatè abſtinentia exicco.
Ταριχηρός. ȣ. ὁ. ſalſus muria uel ſale.
Ταρίχιον. τὸ. exiguum ſalſamentum. Laërtius libro 2. in Menedemo.
Ταριχοπώλης. ȣ. ὁ. ſalſamentarius.
Τάριχος. ου. ἡ. & ὁ. uel etiam τὸ. ſalſamentum, muria, ius, piſcis putris, caro ſale condita. Vide in Chiliad. Eraſ. Tarichus aſſus eſt ſimulatq; uiderit ignem, &: Tarichus boni conſulitur ubi deſunt carnes. &, Tarichius non feret ſe digna.
Ταρκυνίται. οἱ. Tarquini aſſenſores.
Ταρμοσύνη. ης. ἡ. timor.
Ταρμύσσω. trepido, timeo, apud Lycophr.
Ταρνὸς. mutilus.
Τάρπη. urna funebris.
Τάρπησαν. oblectati ſunt.
Ταρπηία. Tarpeia.
Τάῤῥοθος. adiutor, ſocius.
Ταῤῥὸς. idem quod ταρσός. Eſt etiam nexus & contextus radicum inter ſe in modum cratis, id quod euenit ubi arborum cōſitarum ſpatia non iuſta ſunt.
Τάῤῥωμα. remigatio apud Ariſtophan. Etym.
Ταρσὸς. ȣ. ἡ. Tarſus urbs Ciliciæ, paroxyt. Cyril.
Ταρσός. ȣ. ὁ. oxyt. ſummitas manus, plāta pedis, pars pedis è calce procedens, hoc eſt, anterior pars ueſtigij. quicqd dilatatū eſt, unde πετάρσωνται, dilatata fuerūt Hipp. à Gaza in Ariſto. uertitur uola, & plāta pedis. Eſt etiā ἡ κρεμάστρα, hoc eſt, ὁ τῶν τυροποιῶν κάλαθος, παρὰ τὸ τέρσω τὸ ξηραίνω, uas è calamo contextum, calathiſcus, fiſcella. à cuius ſimilitudine ταρσὸς καὶ ταῤῥὸς dicitur ſeries in manibus & pedibus, & ſeries remigij in triremibus, quam Arrianus ταρσὸς τῶν νεῶν uocat. Cyrill. Vide Bayf. qui etiā has locutiones explicat. ταρσὸς παρασύρειν & παρακρούειν. Eſt etiam ala penna. Hippocr. πᾶν τὸ πεπλατυσμένον, ταρσὸν uocat, ut teſtatur Gal. in gloſſis. Item ταρσοὶ κωπῶν apud Pollucem palmulæ remorum dicuntur.
Ταρταρίζειν. cum tremore quodam obrigere.
Τάρταρος. ȣ. ὁ. & in plur. τὰ τάρταρα. tartarus, pro fundiſſimus inferorum locus, διὰ τὸ ταρτάρεσθαι τὸν αὐτόθι ἀέρα. Plato putauit tartarum eſſe aquarum theſaurū quas euomit atq; reſorbet, & pro terræ qualitate colorē ſaporēq; mutare.
Ταρταρόω. μ. ώσω. π. ωκα. in tartarum deijcio.
Ταρφέα. aduerb. frequenter.
Ταρφειὸς. ȣ. ὁ. &
Τάρφνος denſus, πυκνός, συνεχής.
Τάρφος. εος. τὸ. denſitas.
Ταρφὸς. ȣ. ὁ. frequens.
Ταρχάνιον. ȣ. τὸ. parentatio, ſepultura.
Τάρχανον luctus, cura, dolor.
Ταρχεῖα. τὰ. iuſta, inferiæ.
Τάρχη perturbatio.
Ταρχήματα. τὰ. exequię.
Ταρχύω. μ. ύσω. π. υκα. parento, ſepelio, curo funus. Actiu. accuſ.
Ταϑαλία. ας. ἡ. ſtoliditas. ἀταϑαλία uſitatius.
Τάσις. ιος. ἡ. extenſio.
Τάσσω. idem quod τάττω.
Ταταίρειν. ων. νῆσον. appellit inſulæ, lege καταίρειν.
Ταταρτίζω. inſtauro. lege καταρτίζω.
Τᾶτος. Doricè pro τῦτος. annuatim.
Τατθίον. mamilla, τιτθίον.
Τατὸ τῦτο. hoc idem, Gazæ.
Τάττω. μ. άξω. π. αχα. ordino, ſtatuo, & impono irrogoq;. ut τάττειν ζημίαν, τάττειν ἐπιζήμια τῶν νόμων, Demoſthen. Quod ſic dicitur, ut τάττειν τὴν ἀξίαν τῶν ὠνίων, hoc eſt, ſtatuere, quod uenditoris eſt ut plurimum indicantis quanti uendere uelit, & interdum emptoris, quod

etiam

etiam ταμᾶν dicitur. Vnde taxare uerbum in uſum uenit. Eſt etiam ὁρίζω, ut ὥρα τεταγμένη & χώρα τεταγμένη, locus conditus, Xenophon. & ἡμέρα τεταγμένη, dies conſtitutus & certus. Vnde τεταγμένα dicuntur quæ conſtitutas & ſtatas uices habēt, ut ortus occaſusq́; ſyderum. Item deſtino, hoc eſt, certum hominem alicui rei præficio uel conſtituo, ut τεταγμένος προσόδοις, Xenophon. Eſt etiam in acie colloco, Lyſ. Vnde ταξάμενοι & παραταξάμενοι, acie induſtria ſtantes, Syneſ. Item loco & numero habeo, Syneſ. τεταγμένος, compoſitus, frugi, non diſſolutus, ut τεταγμένοις ταῖς ἐπιθυμίαις, Plutarch. Item miles centuriatus & merens: cōtrà ἄτακτος, qui non eſt in numerum redactus. Conſtruitur interdum cum μετά. Interdum cum εἰς, ut τάττω με εἰς τούτους, In hanc claſſem me adopto. Et cum ἐν, οἱ δὲ ἐξ ἀρχῆς τὴν μουσικὴν ἔταξαν ἐν παιδείᾳ, In doctrinarum numerū redegerunt, adnumerauerunt & locum dederunt. Et cum πρός Xenophon. ἑαυτὸν τάττει πρὸς πάντ' ἐλεύθερον φίλω, Se ſubſtituit uicariū. Et cum genit. Demoſth. ὃς γὰρ ἑαυτὸν τάξας τῶν ἀπιστούντων ἐπὶ Φιλίππῳ Qui ſe inter eos cenſeri uoluit. Ex dictis iam intelligitur, quòd τάττειν φόρον ſit indicere tributū & imperare, eiusq́; modū unicuique ſtatuere, tributarios facere. Itē εἰς ἄνδρας ταχθῆναι, uirilem togam ſumere. Οἱ σάμιοι δέκα ναυσὶν ἐπὶ μιᾶς τεταγμένοι, Samij decem nauibus inſtructi fuerunt, ita ut unica in fronte eſſet, quam reliquæ deinceps ſequerentur in uerſum porrectæ. Bud. Com.

Τατύρας. phaſianus

Ταϋγέτη, ης. ἡ. Taygeta filia Atlantis, una ex Pleiadibus.

Ταΰγετον. τὸ. Taygetum mons Laconiæ, qui & ταΰγετος dicitur.

Ταυθοῖ. illic, ibidem.

Ταυρέαι. Græcis ſunt tegmina qbus caput & ceruix abuoluuntur ex taurina pelle concinnata.

Ταυρέη, ης. ἡ. tergus taurinum, pellis taurina.

Ταυρέη. idem Etym.

Ταύρειος. ὁ taureus, Neptuni epitheton.

Ταυρηδόν. toruè, taurino uultu, ἀγρίως, apud Ariſtoph.

Ταυρία Neptuni feſtum quoddam.

Ταυρηδὸν βλέπειν. uide Chil. Eraſ. Tauricū tueri.

Ταυριᾶν. propriè uaccarum & taurorum eſt, cum deſyderio coitus concitantur, ac mirè in Venerem feruntur, ſicut ἱππομανεῖν de equis.

Ταυριδόν. taurinè.

Ταυρικός. Tauricus poſſeſſiuum, qui ad Taurū montem pertinet. Etym.

Ταύριος. ὁ. Taurinus.

Ταῦροι. Scythica gens ab Aegyptijs colētibus bouem & Apin oriundi. Etym. apud Epheſios dicebantur adoleſcētes, quos in Neptuni Veſto uina infundere mos erat.

Ταυρόκολλα. glutinum. Dioſc. lib. 3.

Ταυρόκερως. capite bouino, cornutus.

Ταυροκτόνος. ὁ. proparoxyt. à tauro occiſus: paroxyt. aūt, qui taurum occidit. Ammon. & Cyril.

Ταυρόπολις, ιος. ἡ. Dianæ epitheton, aut quod apud Tauros Scythiæ populū colatur, aut à parte totū, quòd gregibus præſit, aut quod eadem ſit cum Luna, quæ tauris uehitur, quam etiam ταυρωπόν uocant.

Ταυροπόλος. idem quod ταυροπόλις. Etym.

Ταῦρος. ου. ὁ. taurus. οἷον τανύκερως τις. De tauro uide Aelianum: & de taurino ſanguine, Nicandrum in Alexipharmacis. Vide item de tauris in Oppiano, lib. 2. de Venatione: & prouerbiū apud Eraſmum, Abijt & taurus in ſyluam. Eſt & nomen proprium loci apud Achiuos. Eſt etiam nomen Ciliciæ montis. Etym. Item locus pudendus ſecundum nates. Item uirile membrum, unde ἀταύρωτος uirgo taurum talem non experta, uide Pollucem libro 2. Eſt etiam ταῦρος Troezenius fluuius. Euſt. Iliad. λ unde ταύρειον ὕδωρ apud Sophocl.

Ταυροφάγος. Bacchi epitheton. nam dithyrambi carminis præmium erat taurus. Etym.

Ταυρώ, όος. ἡ. Diana Taurica.

Ταύξας. augens, multiplicans.

Ταῦτ' ἄρα. ad hæc, præterea. Aliquando διὰ ταῦτα, quo circa. Atticum eſt.

Ταύτῃ. hac, id eſt, hac uia uel ratione, ſic, ita, hoc modo, huius cauſſa. ταύτῃ βέλτιον, eo melius ταύτῃ μὲν, ταύτῃ δὲ, partim quidem, partim uerò. Significat interdum τούτου ἕνεκα, quamobrem, quapropter. Herodian. libro 3. ταύτῃ ὁ ἀλβῖνος, καὶ φρονήματι μείζονι ἐφράττετο ἑαυτόν. id eſt, διὰ τοῦτο.

Ταύτην ἔχω τὴν διάνοιαν. ita animatus ſum, ita affectus ſum.

Ταυτί. Atticè pro ταῦτα. hęc. Item pro ἐν τούτῳ δέ.

Ταυτίζομαι ἰδιοποιοῦμαι. Suid.

Ταυτό, uel ταυτόν. uocali ſequente. idem, ſimile.

Ταυτοέπεια. ταυτολογία. idem ſermo, ſermonis iteratio.

Ταυτοεπεῖν. &

Ταυτολογεῖν. eandem rem iterum atque iterum repetere.

Ταυθοῖ. illic, ibidem.

Ταυτολογία. eiuſdem ſermonis repetitio crebra. Tautologia (inquit Rho. Aquila) unius nominis aut uerbi prius poſiti uim deinceps pluribus uerbis explicat, ut: Senat. populusq́; Rho. ſummum

ſummum conſilium, à quo ordine iura exteræ nationes petunt,&c.

Ταυτόματος.ου.ὁ. per ſeipſum, caſualis. ἀπὸ τοῦ ταὐτομάτου παραγινόμενος μάρτυς, teſtis fortuitus, hoc eſt, non rogatus, neq; adhibitus, id eſt, παρατυχών.

Ταὐτομολέω.μ.ήσω.π.ηκα. transfugio. Neutr.

Ταυτότης.ητος.ἡ. identitas, ὁμοιότης.

Ταφεύς.έως.ὁ. mortuorum curator, quem Plautus pollinctorem uocat, ſandapilarius, θεωρός, admirandus.

Ταφή.ῆς.ἡ. exequiæ, ſepulchrum, ſepultura.

Ταφήιον.ου.τό. ueſtis quæ ſternitur ſuper ſepulchrum.

Ταφήϊος.ου.ὁ. funeſtus.

Τάφιοι. gens à Tapho rege denominata, prius Teleboæ uocati. Etym.

Τάφος.ου.ὁ. ſepulchrum, tumulus, τάφος ἐστὶν inquiũt leges, ἐν ᾧ τὸ σῶμα ἢ ὀστέα ἀποτίθη, οὐ πᾶς ὁ ταφῇ ἀφοσιωθείς ἀλλ' ὅθεν δὴ τὸ σῶμα. μνημεῖον δέ ἐστι τὸ διὰ τὴν μνήμην φαινόμενον. cœnæ in exequijs, ſtupor, θάμβος, & inſula quædam.

Ταφρεύω.μ.εύσω.π.ευκα. fodio.

Τάφρος.ου.ὁ. foſſa, uallũ, agger, foſſa circa mœnia, & fluuij nomen.

Τάφω.μ.άψω.π.αφα. ſtupefacio.

Ταφών.ὁ ſtupefactus, attonitus. à θάπτω.

Τάχα. uelociter, forſan.

Ταχάνποτε. forte aliquando.

Τάχαπου. certè, cõtinuò, forſitan. ἐκ παραλλήλου.

Ταχύ. ſtatim.

Ταχεῖα. celeritas. διὰ ταχείας. celeriter.

Ταχέως. citò, propediem. Plutarch. πέμψω δὲ καὶ τὰ λοιπὰ ταχέως.

Ταχινός. celer. & ταχίνης, lepus, uel ceruus, apud Lacedæmonios à celeritate.

Τάχιον. citius, paulò ante.

Τάχιστα. uelociſſimè. Ἐπειδὰν τάχιστα ἐπειδὴ τάχιστα, ubi primum. τὴν ταχίστην, primo quoq; tempore, quamprimum.

Τάχιστος.ου.ὁ. uelociſſimus.

Ταχίων.ονος.ὁ. uelociter, ταχύτερος, θάσσων.

Τάχος.εος.τό. celeritas, & pro ταχέως Atticè.

Ταχύ. celeriter.

Ταχὺ μάλα. ilicò, actutum.

Ταχυλάμων.ονος.ὁ. tardus, per ἀντίφρασιν.

Ταχύβουλος.ου.ὁ. inconſtans, temerarius.

Ταχυγράφος. Actuarius, exceptor.

Ταχυμαθής.έος.ὁ. cito diſcens uel doctus.

Ταχυναυτεῖ. celeriter nauigat.

Ταχυναυτοῦσα.ης.ἡ. celeriter nauigans.

Ταχύνω.μ.υνῶ. celero, accelero. Neut. abſol.

Ταχυπειθής.έος.ὁ.ἡ. credulus.

Ταχύποπτος.ου.ὁ. ſuſpicioſus.

Ταχύπωλος.ου.ὁ habens equos celeres.

Ταχύς.έος.ὁ. celer, uelox.

Ταχύτατα, & τάχιστα. celerrimè.

Ταχύτης.ητος.ἡ. uelocitas.

Τάω. capio. Actiu. accuſ.

Τάων. horum, pro τούτων. poeticè.

Ταών.ὁ καὶ

Ταώς ὁ & ταῶνος.ὁ. pauo. παρὰ τὸ τείνειν τὴν οὐρὰν τίνας. Admittit hoc nomen aſpirationis notam inter α & ω, ταὧς, ſicut ἰχθυηρός. De quo Athenæ. lib. 9. De pauone ſcribunt Ariſtoteles, Aelianus, & Oppianus in Ixeut.

TE. que, coniunctio. Interdum παρέλκει, ut in ἔφωτε, idque poeticè & Ionicè. Dores pro σέ utuntur & Aeoles.

Τέγγω. irrigo, humecto, mollio.

Τέγεα.ας.ἡ. mucus, & urbs Arcadiæ.

Τεγίδιον. ornamentum muliebre.

Τέγεος. ſub tecto, ſublimis, altus. item domus, porticus. Etym. Homer. ita dixit cubilia fœminarum, ἀνώγεος, ὑπερῷος. Euſt. Iliad. ζ.

Τέγη ης ἡ. tectum, tegmen.

Τεγησσός.οῦ.ἡ ciuitas Cypri.

Τεγητός.οῦ ὁ. benignus, χρηστός.

Τέγκυρα ας.ἡ. Tencyra, urbs Bœotiæ.

Τέγος.εος.τό. tectum, tegulum, tegmen, domus, proſtibulum, cœnaculum. Vide ὀροφὴ apud Ammonium.

Τεή. poeticè pro σή, tua.

Τεθαλυῖα. pro τεθηλυῖα.ας.ἡ. germinans.

Τεθαρρήκασι. confuſi fuerunt.

Τεθαρρηκότως. audacter.

Τέθηλα, præt. med. à θάλλω. florui.

Τεθήλασι. pullularunt.

Τεθηλότα.τά. uirentia.

Τέθηπα ſtupui. à θήπω. timui, admiratus ſum.

Τέθμια.τά. legitima.

Τεθμός lex.

Τεθναίην. moriar. Optatiuus eſt à θνήσκω, uel τέθνημι, pro θναίην.

Τεθναίμεν. mori, pro τεθνάναι.

Τεθναξόμαι. morior.

Τεθνεῶτες. mortui.

Τέθνεα, & τέθναα. &

Τέθνηκα. mortuus ſum. Præt. eſt à θνήσκω. Vide ἀπέθανε in Ammonio.

Τέθρα.τά. arbores agreſtes & ſteriles.

Τεθριπποβάται.οἱ. qui uehuntur quadrigis.

Τέθριππος.ου.ὁ. quadriga.

Τεθριπποτροφῶ. quadrigas, hoc eſt, quadriiuges equos alo.

Τέθριππον.ου.τό. quadriiugum.

Τέκτος.ὁ χρηστός, τεγητός.

Τέιν. tibi Doricè.

Τεῖν. quærere, ζητεῖν.

Τείνεσθαι. conari.

Τεινεσμός. ȣ. ὁ. egerẽdi libido frequẽs, ſed inanis deſidendi aſſidua cupiditas. Dicitur etiam inteſtini recti mordicatio, quam bilioſi acresq; humores faciunt, cum crebra egerendi cupiditate tametſi parum aut nihil excernatur.

Τείνω. μ. τενῶ. tendo, extendo, produco. Ponitur aliquando pro ire contendo, ſicut Latinis contẽdere & intẽdere iter, & intẽdere fugam. Eſt etiam pertineo & ſpecto, & cõſtruitur cum πρός. Actiu. accuſ.

Τεινωδάω. carmen deduco, cãtilenam extendo, τραγωδῶ.

Τείρεα. τά. aſtra. παρὰ τὸ τέρας τὸ σημεῖον.

Τείρω. μ. τείσω. π. τέτεικα. domo, contero. Actiu.

Τειρόμενος. ȣ. ὁ. uexatus.

Τείρω. μ. τερῶ. π. τέτερκα laboro, contriſtor, affligo, fatigo, conficio, diuexo, exhaurio.

Τείχεα. τά. uide τεῖχος in Ammonio.

Τειχιόεις pulchra mœnia habens.

Τειχεσιβλήτης. ȣ. ὁ. &

Τειχεσιπλήσης. ȣ. ὁ. &

Τειχεσιπλήτης. ȣ. ὁ. appropinquator mororũ, muros quatiens, qui muros diruit, τοῖς τείχεσι πελάζων ἢ πορθῶν. Martis epith apud Hom.

Τειχήρης. εος. ὁ. ἡ. mœnibus clauſus.

Τειχίζομαι. &

Τειχίζω. μ. ίσω. π. ικα. muro munio. Accuſ.

Τειχίον. ȣ. τὸ. paries.

Τειχίοις τοῖς. parietinis.

Τειχισμός. ȣ. murorum conſtructio.

Τειχιώδης. ώδους. ὁ. muratus.

Τειχοδομία. ας. ἡ. ædificatio murorum.

Τειχολέτης. ȣ ὁ. deſtruens muros.

Τειχομαχέω. μ. ήσω. π. ηκα. oppugno muros. (tio.

Τειχομαχία. ας. ἡ. muralis pugna, muri oppugna-

Τειχοποιΐα. ας. ἡ. murorum extruendorum cura.

Τειχοποιός. ȣ. ὁ. qui murorum reficiendorum curam habet, fabricator murorum.

Τεῖχος. εος. τὸ. murus, mœnia τῶν πόλεων. Ammonius diſtinguit τεῖχος & τείχεα.

Τειχοφυλακεῖν. muros cuſtodire.

Τειχοφύλακες. qui in mœnibus excubant, cuſtodes in mœnibus conſtituti.

Τέω. τείνω.

Τέως. τὸ. τέως. interim, ἐν ὅσῳ.

Τεκμαίρομαι. coniecto, id eſt, obſeruo, perficio, ſigno, noto. Depon. accuſ.

Τέκμαρ. ατος. τὸ. finis, ſignum, coniectura.

Τέκμαρσις. εως. ἡ. cognitio quę fit per τεκμήριον, ſic Gal. lib. I. de uictu acut. morborum.

Τεκμήριον. ȣ. τὸ. coniectura, indicium, argumentum, ſignum certum & uerum, ſicut εἰκὸς tantũ probabile. Cic. in Partitionibus uocat propriam rei notam, ueteres ſyllogiſticũ ſignum ita uocabant teſte Gal. Dici propriè annotant Grãmatici de re futura, quemadmodũ σημεῖον de præterita. Iſocr. ἀπιστάλκασι πόνδε τ λόγου ἄδηλον, τεκμήριον μὲν τῆς πρὸς ἡμᾶς φιλίας, σημεῖον δὲ τῆς πρὸς ἱππόνικον συνηθείας. Τεκμήριον δέ, huius rei quam dico argumentum.

Τεκμηριοῦσθαι. coniectare, deliberare. Vide σημεῖον

Τεκμήρω. indico. (in Ammon.

Τέκμωρ. ορος. τὸ. ſignum, indicium, argumentũ, finis, mors, terminus.

Τεκνική. ῆς. ἡ ars ſtructoria, idem quod οἰκοδομική, legitur malè pro τεχνική.

Τεκνίον. ȣ. τὸ. filiolus.

Τεκνογονία. ἡ propagatio liberorum.

Τεκνοκτονία. ἡ parricidium.

Τεκνολέτειρα. ας. ἡ. necatrix filiorum.

Τέκνον. ȣ. τὸ. filius.

Τεκνοποιέομαι. &

Τεκνοποιέω μ. ήσω. π. ηκα. genero filios, liberos gigno & ſuſcipio.

Τεκνοτροφῆ ὅτε. cum prolem nutriunt.

Τεκνοῦμαι. τὸ τεκνόω.

Τεκνοῦσα puerpera.

Τεκνόω. μ. ώσω. π. ωκα parturio, fero partum, δηλ' τέκνον ποιῶ. Neutr. abſol. (tio generis.

Τέκνωσις. εως. ἡ. filiorum procreatio, propaga-

Τέκος. εος. τὸ. filius uel filia. ut Διὸς τέκος. Pallas.

Τεκταίνομαι. μ. ανοῦμαι. fabrico, paro. Depon. ac-

Τεκταίνω. μ. ανῶ. idem, comminiſcor. (cuſ.

Τεκτονική. ars fabrilis, fabrica.

Τεκτονικός. ȣ. ὁ. fabrilis.

Τεκτονουργός. ȣ. ὁ. architectus, operarius.

Τέκτων. ονος. ὁ. faber, quod eſt generale nomen ad omnes artifices (exceptis plaſtis) qui è quauis materia aliquid faciunt, apparet à τεύχω deductam eſſe uocem.

Τέκων. οντος. ὁ. parens.

Τελαίνειν. cura dignari, in pretio habere.

Τελαμών. ῶνος. inſertoriũ, cingulum, latum lorum enſis, & unde ſcutum propendet. item nodus, ligamentũ, & propriũ nomen uiri. Etym.

Τελαμῶνες. lintea concerpta uulneribus peraccommoda, uel faſciolæ potius, quibus oblæſa membra obligari ſolent.

Τελαμονίαι. apud Pollucem dicũtur quas Xenophon στλμονίας uocat.

Τελαμώνιος. qui ad cingulum & lorum latum pertinet, uel ad Telamonem. Etym.

Τελδαυνεῖν. dignum iudicare Heſychio, κομιδῆς ἀξιοῦν.

Τελεθῶσαι. expendere. (ἀξιοῦν.

Τελέθω. ſum, fio, perficior. à τελέω, τὸ ὑπάρχω.

Τελειογονία. generatio perfecta.

Τέλειος

Τέλ{ος}.ου.ὁ. perfectus,adultus, qui eſt iuſtæ magnitudinis & integritatis,abſolutus. Vnde τέλ{ος} ἡμέρα,ultimus uitæ dies: & τέλειον ἱμάτιον Plutarchus pro toga pura ac uirili dixit. Vi de Bayſiũ de re ueſt. Τέλεια etiam ἱερὰ hoſtias dicebant eximias, uel ſanctiores, uel largiores & luculentas. Liuius aliquando hoſtias meliores,aliquando maiores appellat. Τέλεια igitur ἱερὰ dicuntur φιλαύσια,uel potius(ut alij) ὁλόκληρα κατὰ τὴν ἡλικίαν, καὶ μὴ λελωβημένα, hoc eſt,eximijs hoſtijs facta. Nam ἱερὰ in plura li aliquando ſunt exta:& τέλειον eximiũ & amplum. Τέλειοι etiam dicebantur uxores ducentes,ut inquit Pollux. τέλ{ος} enim γάμος λέγεται,ὡς τελῶν πρὸς τὸν βίον τὸν ἄνθρωπον. Et τέλειος Iupiter,nuptiarum præſes:ſicut Iuno ἥρα τελεία. inde etiam προτέλειοι εὐχαὶ, de quibus ſuprà. Apud Plutarch. τέλειος dicitur qui uxorem habet,ſicut ἠΐθεος cœlebs. Bud. Com.

Τελειοστιγμή.ῆς.ἡ. perfectio, interpunctio,quæ fit cum oratio ad periodum peruenit ſiue ad perfectam ſententiam.

Τελειόστιχις ἰδ{ος}.ἡ. carminis ratio,qua poſtrema uerſus ſyllaba prima iuncta, eſculentũ poculentumúe,aut uas utenſile notatur,ut illius uerſus ἀργυροπέζα θέτις θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος,caput & finis componunt,ἄρτος, hoc eſt,panis apud Athenæum.

Τελειότης ητος.ἡ perfectio,integritas.

Τελειόω,uel τελεόω.μ.ώσω.π.ωκα.ὸ τέλος. Vnde οἱ τελειωθέντες αἵματος,pro martyrio cõſumptis,Greg. At τελειοῦσθαι etiam dicuntur qui iam uirilem togam ſumpſerunt,aut tutelæ ſuæ facti ſunt. Item τελειωθῆναι,ὸ γῆμαι. Actiu. accuſ.

Τελέω. idem.

Τελείωσις.ιος.ἡ. perfectio,initiatio,cõſecratio. Gregor. ſic appellat baptiſmum.

Τελειωτής.ου.ὁ. conſummator.

Τελενικεῖν. euacuare. deductum à Telenico quodam omnium egeno. Eraſ. Chiliad.

Τελενικίζω. uacuo. Etym.

Τέλε{ος}.ου.ὁ. perfectus.

Τελεσία. tripudium cum gladijs, ab inuentore Teleſio.

Τελεσιάζειν. ſacrificare,ſacra peragere.

Τελέσι{ος} ultimus.

Τελεσιουργία.ας.ἡ. perfectio in omni opere.

Τελεσιουργός. οῦ. ὁ. efficax, effector, aut perfector operum,imitator.

Τελεσιουργῶ. perficio,conficio,finem impono, abſoluo,ὸ τέλος.

Τέλεσμα ατος.ὸ. uectigal.

Τελεστήριον.ου.ὸ. locus ubi initiatur.

Τελεστικός. quaſi initiator. Τελεστικὴ theologia,ἡ συμβολική,de quo ſuprà.

Τελεσφορέω.μ.ήσω.π.ηκα. fructifico, opportunè fero fruges,abſoluo. Neut. abſol.

Τελεσφόρον.ου. totum,perfectum.

Τελεσφόρ{ος}. ου. ὁ. ferens tributum, ferens ad finem,& opportunè fruges producens. Sunt itẽ qui τελεσφόρον interpretẽtur uatem perfectũ, aut etiam ἐγγαστρίμυθον.

Τελετάρχης. ceremoniarum conditor. Dionyſius hoc nomine Chriſtum appellat.

Τελετή ῆς.ἡ. expiatio,ceremonia,& ſacerdotiũ, Demoſtheni apud Platonem de Rep. 6. τελεταὶ pro ludis & ſacrificijs ponuntur, dicitque eſſe λύσεις & καθαρμοὺς ἀδικημάτων. Auguſtinus de Ciuitate 10. conſecrationem ſignificare dicit. Plutarchus in Demet. pro initiatione poſuit. Syneſ. altaris ſacrificium,τελετὴν ἀπόρρητον uocare ſolet, quaſi arcanam & myſticam ceremoniam. Maiora item feſta τελετὰς uocabant, quod non citra grandiorem impenſam fierent ἀπὸ τοῦ τελεῖν,quod impendere ſignificat Bud. Com.

Τελετουργὸς δύναμις. à Dionyſio uocatur uis diuina,operans in ſacramentis eccleſiaſticis.

Τελετουργῶ. apud eundem pro conſecro, dedico,initio. Bud. Com.

Τελευταῖα.&

Τελευταῖον. deniq;.

Τελευταῖ{ος}.ου ὁ. finalis,extremus.

Τελευτάρχης. ὁ. uide τελαρχία in Appendice de uocab. militarib.

Τελευτατ{ος}.ου.ὁ. poſtremus.

Τελευτάω.μ.ήσω.π.ηκα. morior,finio.

Τελευτή.ῆς.ἡ. obitus,finis,mors.

Τελευτήσασθαι perfectum eſſe.

Τελευτῶν,& τελευτῶν. tandem.

Τελέω.μ.έσω.π.εκα. ſum,perficio,finio,perago. 15 Aliquãdo tendo,pertingo,peruenio. Aliquando inſtituo,initio. ut τελεσθεὶς τῷ βαπτίσματι,initiatus,Grego. Item ago & celebro,& rem ſacram facio. ἄγω,ut τελεῖν τὰ παναθήναια, Liban. καὶ πάσας τελεῖν τὰς ἱερατικὰς ἐνεργείας. Dionyſ. & Greg. de paſcha, πάσας ὑπεραίρουσα τὰς ἑορτὰς, καὶ τὰς αὐτοῦ Χριστοῦ, καὶ ἐπ' αὐτῷ τελουμένας, Quæ agi in eius honorem ſolent. Aliquando annumeror, cenſeor,contribuorque, adoptor. Syneſ. εἰς μοναδικὸν βίον ἐτέλεσε. Inter monachos profiteri cœpit. Sic εἰς ἄνδρας τελεῖν ἠρξάμην, Inter uiros cenſus ſum, uirilem togam ſumpſi,Lucian. Eſt etiam cenſeor, id eſt,τιμῶμαι. Inde τὸ θητικὸν τελοῦντες capite cenſi:& τὴν ἱππάδα τελοῦντες, equites, de quo Bud. de Aſſe lib. 5. Aliquando τελῶ eſt penſito & ſoluo,ut τελεῖν ἀργύριον, argentum pendere,

pendere, Xenophon. unde τέλος, uectigal. de his Bud Com. Aliquando cõſumo, pecuniam impendo, ſumptus facio. hinc πολυτελὴς, ſumptuoſus, & qui multa profundit. Et θέας τελεῖν, ſpectaculum edere, Herodian.

Τελέως. penitus, perfectè.

Τελήεις pro τέλειος. poëticè.

Τελθέιον. τό. conuicium, opprobrium.

Τέλθος. εος. τό. debitum.

Τέλθος utilitas χρεός.

Τέλθω. cantu oblector.

Τελικὰ τὰ. dicuntur bona illa quæ ad illud ultimum bonum pertinent. & τὸ τελικὸν quod ultimum eſt, Cicer. de finib.

Τελικάρδιος. ου. gemmæ ſpecies, colore cordis. Plin lib. 37. cap. 10.

Τελισκόμενος. abſolutus, completus.

Τέλλις. ιος. ἡ. pars, totum, ordo.

Τέλλομαι & .

Τέλλω. μ. τελῶ. π. ἔταλκα. orior, ἀνατέλλω. Ponitur aliquando per aphæreſin pro στέλλω.

Τέλμα. ατος. τό. locus cœnoſus cum aqua, cœnum, ager. Item puteus, φρέαρ.

Τελματιαῖος. ου. ὁ. cœnoſus, paluſtris.

Τελματικόν. ου. τό. lacuſtre, ut Gaza uertit in Ariſtotele, paluſtre.

Τελματώδης. εος. ὁ ἡ. fæculentus, lutoſus.

Τελμίς. eluuies, lacuna, τέλμα, lutum.

Τελμὶς. ῖνος. ἡ. lutum putaneum è puteis egeſtũ, apud Iſeum: ſordes, inquinamentum.

Τελμισσεῖς gens in Caria. Etym.

Τελμών. ὁ. faſcia.

Τέλομαι. perficio.

Τελμισσός. urbs in Lycia, à Telmiſſo Apollinis filio ſic dicta Etym.

Τέλος. εος. τό. conuenientes ſuo uerbo habet ſignificationes: finis, ultimum, extremũ & ſummum Cicer. de finib. initiatio, negotium, ſacrificium, feſtum, ordo, honor, uectigal, impenſa, ſumptus, nuptiæ hinc προτέλεια. Etym. Accipitur etiam aduerbialiter pro tandem, deniq; per eclipſim τοῦ ἐπὶ: quod & ἐπὶ τέλει dicitur apud Lucian. Item οἱ ἐν τέλει magiſtratus dicuntur & præfecti, qui etiam dicuntur τὰ τέλη, ab imponendo tributo rebus. Eſt etiam legio, & τάγμα στρατιωτικὸν Bud. Com. Numerus equitum bis mille & quadraginta octo. uide in Appẽdice de uocab. milit. in τέλος & in τετραρχία. Sophoc. in Antigone πάγχαλκα τέλη, appellat τὰς στρατιωτικὰς πανοπλίας, panopliam exercitus, propterea fortaſſe quod panoplia inſtructi milites ſint τελειότεροι: niſi intellexerit turmos grauis armaturæ equitum, τὰ ὁπλιτικὰ τάγματα.

Τέλοσδε. demum.

Τέλσος. ου. ὁ profunditas.

Τελχὶν furioſus, ſupra hominẽ uires habens, ſceleſtus, malitioſus, & ad mortem depreſſio, ſeu deductio. Etym.

Τελχῖνες. οἱ. homines afflati ſpiritu & furioſi, inſani, inuidioſi faſcinatores. Etym. quales Corybantes & Cabri fuiſſe commemorantur. παρὰ τὸ θέλγω, τὸ ἀμαυρῶ, σκοτίζω, ἢ ἀπατῶ. Vide in Chiliad. Eraſmi.

Τελχίνιος. maleficus. Etym.

Τελχινώδης. duræ ceruicis, τραχηλιώδης.

Τελχιτεύω. contentioſè me oppono, σκληροτραχηλῶ, ἀντιτείνω.

Τελῶν. ωνος. ὁ. publicanus, tributorũ & uectigalium collector, uectigaliũ redemptor, homicida.

Τελωνάρχαι. οἱ. ἀρχιτελῶναι, mancipes magiſtratus publicanorum.

Τελώνης. ου. ὁ. τελῶν.

Τελωνικὸς. οῦ. ὁ. uectigalis.

Τελώνιον. ου. τό. telonium, id eſt, menſa publicanorum, locus in quo uectigal colligitur, & in quo τελώνης ſedet tributum exigens. à τέλος, quod eſt uectigal.

Τέλωρ. ορος. ὁ. ingens, immanis, πέλωρ.

Τεμαχίζω. in fruſta diſſeco.

Τεμάχιον. ου. τό. fragmentum.

Τεμαχίτης ἰχθὺς. piſcis ingens qui in fruſta diſſecatur muria condienda.

Τέμαχος. ſalſamentũ, & fruſtum, ſed tantum de piſcibus. Vnde τεμαχῖται, piſces ſunt magni, qui ſale condiuntur, ſeruanturq;. Item fruſtum quoduis & fragmẽtum, ſic Aeſchyl. ſua ſcripta uocauit τεμάχη τῶν μεγάλων ὁμήρου δείπνων, hoc eſt, micas ſeu fruſtulamenta.

Τεμενίζω conſecro. Thucyd. li. 2. τὸ ἱερὸν τοῦ διὸς τεμενίσας. Templo Iouis locum conſecrans.

Τέμενος. τό. nemus, delubrum quodcunq; dijs dicatum & cõſecratum, locus quiuis ſeparatus in honorẽ dei alicuius, aut herois. Generaliter omnis locus ab alijs ſeiunctus. ἀπὸ τοῦ τέμνειν, lucum uocant Latini.

Τεμενωρός. æditũus, luci cuſtos.

Τέμεσα ἡ. urbs Brutiorum in Calabria, ubi laudatiſſimum æs celebratur.

Τέμμα. ατος. τό coronamentum pro στέμμα.

Τέμμω. honoro, ſuadeo, confido.

Τέμνω. μ. τμήξω, uel τεμοῦμαι, aliàs τμήσω. ἀόρ. β. ἔταμον. incido, colluco, puto, mulceo. Actiu. accuſ. & μὴ τέμωσιν ne populentur. Lucian.

Τέμπεα. τὰ. uallis, κοιλώματα. Suid.

Τέμπη. τὰ. tempe, loca amœna & arboribus conſita, grataq; opacitate umbroſa, frigore iucunda, uirentia, fontibus irrigua, qualia ueteres deſcribunt inter montes Theſſaliæ Pelion & Olympum:

Olympum: loca uda, τόποι δίυγροι, fauces mōtium.

Τέμπλα. τὰ ἐπίσημα. inſignia.

Τεναγίζειν. dicitur fluuius cum excreſcit, & limum inducit.

Τέναγ☉. τὸ. lacuna, limus, locus lutulentus, locus ubi in ſuperficie eſt aqua. nomen inſulæ Troiæ.

Τεναγώδης. ε☉. ὁ. ἡ. lutulentus.

Τέναρ☉. ὁ. ἡ ſycophanta, maleficus.

Τένδω. comedo, glutio.

Τενθεία. ας. ἡ. uoracitas.

Τενθεύω. μ. εύσω. π. ευκα. uoraciter edo.

Τένης. uide Etym.

Τένθης. ε. ὁ uorax, λωποδύτης, adulter.

Τενθρηδών. όν☉. inſectum ueſpæ ſimile, fucus. uide τενθρηδών inferius.

Τενθρήνη. ὁ. ἡ. inſectum aculeatum ueſpæ ſimile, ex apum genere, mellificans. apud Nicand.

Τενθρηνίον. ε. τὸ. ubi ueſpæ fœtum edunt, fauus. Gaza in Ariſtot. uertit teredinarium, ubi teredines fœtū ædunt. inferius ſcribitur τενθρηνίον.

Τένθω τενθεύω. edo.

Τέν☉. ε ὁ. corona oleagina lana intexta.

Τένων. οντ☉. ὁ collum, ceruix, à Gaza in Ariſtotele uertitur tendo neruus. Et τένοντες, tendones, hoc eſt, nerui illi duo, ſine quorum opera ceruicis uertebræ collum ſuſtinere nequirent. Sic item uocant neruos, qui ſunt ex utraq; parte ſtomachi. Et Pollux tradit ſic etiam dici neruos latos à poplite exorſos, ac in calcem productos. Hipp. τένοντας appellare ſolet muſculorū fines, quos ἀπονευρώσεις nominant Anatomici, qui omnino neruoſiores ſunt medijs ipſis muſculis Gal. lib. 2. de articul.

Τέο, pro τίν☉. cuius.

Τέ☉. ε. ὁ. aliquis, paroxyt. Cyrillus.

Τεός. ε. ὁ. oxytonum tuus. Doricè pro σός. Item ſonus, uox.

Τεραμνόν. tremere. Hipp.

Τέραμνον. τὸ. tectum domus, cœnaculū, contignatio ædiū, apud Lycophr. διὰ τὰς περὶ αὐτὸ γλυφὰς, ἤ τειρομένω πάντως ξύλω ἐγκολάπτονται. ut annotat Euſt. Iliad. σ. Lycophr. ἡ δ' εἰς τέραμνα δυρατογλύφου στέγης.

Τέραμν☉. ε. ἡ. alueare, umbraculum.

Τέρας. ατος. τὸ. prodigium, Gaza in Ariſtot. uertit mōſtrum. uide in Ammonio τέρας & φάσμα.

Τεράσιον. ε τὸ. monſtrum, portentum, res monſtroſa & prodigioſa.

Τεράσι☉. ε. ὁ. monſtroſus, prodigioſus, portentoſus, ζεὺς τεράσι☉, Iupiter prodigiorum author uel auerſor.

Τερατεία. ας. ἡ. monſtroſitas, ineptia.

Τερατίζ☉. ε. ὁ. τεράσι☉.

Τερατεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. &c.

Τερατεύω. μ. εύσω. π. ευκα. falſa nuncio, mentior; quaſi portenta & mōſtra loquor, portentoſè facio, monſtri ſimile aliquid ago.

Τερατογραφῶ. monſtrifica ſcribo.

Τερατοδόδυμα. τὸ. monſtrum.

Τερατοκεῖν. parere monſtra.

Τερατολογέω. monſtrifica, uerisſimilia narro.

Τερατολογία. ας. ἡ. mōſtroſitas, portentum, falſiloquium.

Τερατολογίας. ε. ὁ. qui portentoſa mentitur.

Τερατολόγ☉. monſtroſa dicens, prodigioſa narrans. Etym.

Τερατοσκόπ☉. ε. ὁ prodigiorum interpres.

Τερατουργέω. inopinata uel abſurda facio, monſtra edo.

Τερατουργία. ας. ἡ. facinus ꝓdigioſum & cōfidēs.

Τερατούργημα. idem.

Τερατουργός. ὁ. θαυματοποιός. prodigiorū artifex, portentorum effector.

Τερατώδης. ε☉. ὁ ἡ monſtroſus.

Τερέβινθος. terebinthus arbor. uide τέρμινθ☉.

Τερεβινθίζω. reſinæ terebynthinæ ſimilis ſum.

Τέρενα. tenera, ἀντὶ τοῦ τέρενα. eſt & nomen urbis, quæ Heraclidi fuit patria, & inſula quæ à Ligra una Sirenū inhabitata fuit apud Lycoph.

Τερεναῖ☉. qui ex urbe Terena. Etym.

Τέρεμν☉. ε. ὁ. altus, fortis, domus.

Τέρεν. τὸ. ἁπαλόν.

Τερετίζω. μ. ίσω. π. ικα. laſciuè canto, τεττίζω. à cicadis ſumptum. Neutr. abſol.

Τερετίσματα. τὰ. propriè citharæ ſtrepitus, & cantus cicadę: ueteres autem cantus laſciuos & procaces ſic uocabant.

Τερέτριον, καὶ

Τέρετρον. ε. τὸ. terebrum, ut terebra. ἀπὸ τοῦ τερῶ τερέσω, τὸ τρυπῶ.

Τερεύσις. ε☉. ἡ. inſtrumentum quoddam τῶν φρεωρύχων, id eſt, puteariorum, & puteos excauantium.

Τερηδονίζομαι. teredines ſentio, teredine infeſtor, & uermiculor.

Τερηδών. όνος. ὁ. teredo, uermis in lignis naſcens & illa corrodens. Dicitur autem uel παρὰ τὸ βρῶ uel παρὰ τὸ τείρω. Apud Ariſtotelem τερηδών (uel τενθρηδών) à Gaza uertitur teredo eruca, quæ aluearibus apum innaſcitur.

Τέρην. ενος ὁ. tener. à τείρω, qui facile teritur, friabilis, mollis, calidus. Etym.

Τερηφορεία. ας. ἡ. deductio.

Τερθρεία. ας. ἡ. καὶ

Τερθρεύματα. ατος. τὸ. incantatio magica, præſtigiū, conflictatio uerborum. aliter ſubtilitas uerborum. Orus

rum. Orus ſignificare dicit inane ſtudium, λεπτολογία καὶ ἄκαιρος φλυαρία.

Τέρθρευς. ἐως. ὁ. incantator, præſtigiator, ueneficus.

Τερθρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. præſtigior, obſeruo.

Τερθρεύιον. τό. teredinarium. malim τερεδρεύιον, ut ſupra.

Τέρθρια. idem quod τερθρεία. Etym.

Τέρθρον. ου. τό. artemon, & funis quo utrinq; uelum trahitur, propriè antemnæ ſummum extremumúe iugum, cornua antemnarum uidetur dixiſſe Virgil. Vnde qui extremos uele fines tendunt rudentes, τερθρίοι dicuntur: Hippocrat. metaphoricè dixit illud, ἐπὴν γένωνται τὸ τέρθρον τοῦ πάθεος, pro, ſummum morbi, ubi in præcipiti ſtat, præſensq; remedium poſtulat morbus.

Τερθρωτήρ. ῆρος. locus in prora, unde in mare proſpicit, proreta.

Τέρθω. ſicco, uro.

Τέρμα. ατος. τό. extremum, terminus, finis, meta, planta pedis, & quod Cic. à calce ad carceres, Gaza ἐκ τοῦ τέρματος.

Τερματίζω. μ. ίσω. π. ικα. abſoluo.

Τερμέρια κακά. ingentia mala à Cariæ loco, quo tyranni uſi ſunt pro carcere. Suid. τερμεία ἡμέρα. extremus uitæ dies.

Τερμία ἡμέρα. extrema uitæ dies, ἐφ᾽ ἧς μέλλει τὸ τέλος τοῦ βίου εὑρήσκειν. Suid.

Τέρμιος. Iupiter Terminalis. παρὰ τὸ πάντων ἀρχὴ καὶ τέρμα εἶναι. Etym.

Τέρμινθος. ου herba lino ſimilis qua texebantur funiculi, arbor quę Latinis terebinthus dicitur quanquam & Græce aliquando τερέβινθος ſcriptum reperiatur, ut in prouerbio apud Eraſmum, τερέβινθε κυνοπρόσωπε. Oribaſius uero φύματος genus τέρμινθον dicit, cui bulla adiacet, quo adempto aliquid inferius naſcitur.

Τερμινθώς. idem. Etym.

Τέρμινθα. τά. tumores in corpore nigro colore, rotundi & oblongi ſimiles terebinthi fructibus, ut tradit Dioſcorides.

Τερμιόεις. όεντος. ὁ. talaris, μέγας, τέλειος.

Τερμιόειν. εντος. τό. longum ad pedes uſque demiſſum.

Τέρμιος. extremus, inconſtans.

Τέρμυς. pes, τέρμα.

Τέρμων. ονος. ὁ. Terminus deus.

Τέρπειν. Ionicè, pro τέρπειν Doricè. oblectare.

Τερπικέραυνος. ου. ὁ. fulmine gaudens, uel quaſi τρεπικέραυνος. id eſt, fulmine uertens.

Τερπνίστατος. iucundiſſimus. Etym.

Τερπνός. οῦ. ὁ. iucundus, ἡδύς. τα τερπνα, ἡδεα. od. 11.

Τερπνότης. ητος. ἡ. iucunditas.

Τέρπομαι. μ. τέρψομαι. delector, παρὰ τὸ θέρειν τὸν θυμὸν, ἢ τρέπειν εἰς ἡδονήν. Etymol. Depon. datiuo iung.

Τέρπω. μ. ψω. π. φα. delecto. Actiu. accuſ.

Τερπωλή. ῆς. ἡ. delectatio, uoluptas.

Τερσαίνω. μ. ανῶ. abſtergo, ſicco ad ſolem, conſtringo. Actiu. accuſ.

Τέρσετο. ſiccabat.

Τέρσηνε. ſiccauit.

Τέρσω. Aeolicè pro τείρω. tero, ſicco.

Τέρυ. υος. τό. tenue, imbecille.

Τερύνης. aſinus detritus & ſenex.

Τέρυς. uorax.

Τερύσκομαι. clamo, ægrotus ſum.

Τέρφος. εος. τό. teſta, cortex.

Τερψίμβροτος. ου. ὁ. delectans homines.

Τέρψις. ιος. ἡ. delectatio, oblectatio. uide χαρὰ apud Ammon.

Τερψιχόρη. una ex nouem Muſis. ſic dicta quod choreis & tripudijs delectetur, aut (ut Phurnutus ait) διὰ τὸ τέρπεσθαι καὶ χαίρειν αὐτῇ τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ βίου. Id eſt quòd maxima uitæ pars ea delectetur & gaudeat.

Τέρω. domo, contero.

Τέσσαρα. τά. quatuor.

Τεσσαράκοντα. quadraginta.

Τεσσαρακοστός. οῦ. ὁ. quadrageſimus.

Τέσσαρες. οἱ. & αἱ quatuor.

Τέσσαρα. ας. ἡ. præceptum ducis quo uel ad aliquod opus, uel ad bellum mouetur exercitus.

Τεσσίχον. exiguum, puſillum.

Τεταγμένος. ordinatus, ſtatus, hinc τεταγμένοι, ſtationes agentes, Plutarcho.

Τεταγμένως. ordine.

Τεταγών. όντος. ὁ. extendens. à τάζω poeticè.

Τετακώς. auſus.

Τετανικός. οῦ. ὁ. qui morbo illo laborat qui τέτανος dicitur: cum ſcilicet muſculi qui ſecundum ſpinam ſunt, ita rigent, ut ſe inflectere nō poſſint.

Τέτανον. τό. accētu in prima, rigor, diſtentio. melius profertur in maſculino genere.

Τετανός. οῦ. ὁ. extēſus, carens rugis, exporrectus, uel τέτανος extentio frictioq; in corpore neruorum omnium & muſculorū, uel conuulſio in rectū, cum collum ac maxillæ trahuntur, dētes cohærent, nec in partem aliquam caput flecti poteſt, nihilq; aliud, inquit Galen. de motu muſculorū tetanus eſt quā cū partes inuitè in contraria retrahantur à muſculis oppoſitis.

Τετανόω. erugo, rugas deleo, apud Dioſcor.

Τετανώθρα. τά. quæ uim habent erugandi & læuigandi cutē: pharmaca exterendis rugis apta.

Τεταραγμένως. confuſè, inordinatè.

Τιταρτάζω. in quatuor diuido.
Τιταρταΐζω. laboro febre quartana.
Τιταρταῖος. ὁ. quartanus.
Τιταρτημόριον. ου. τὸ. quadrans, quarta pars oboli, hoc eſt ærei duo.
Τέταρτον ἡμιτάλαντον. tria talenta & ſemis.
Τέταρτος. ου. ὁ. quartus.
Τέταρτος πρόγονος. abauus.
Τετηκὼς ὄντος ὁ. mœſtus, tabefactus.
Τέτλησι. terebrauit.
Τετιημένος, καὶ
Τετιηκώς. triſtatus, cruciatus. à themate inuſitato τιέω, τὸ λυπῶ, καὶ τιμωρῶ.
Τετιμένος. ſyncope pro τετιμημένος. honoratus.
Τέτλα. καὶ
Τέτλαθι. ſuffer, ſuſtine. pro τλᾶθι, uel τλῆθι.
Τετλάμεν. Ionicè ſufferre.
Τέτμω. inuenio, καταλαμβάνω.
Τετοκυῖα. puerpera enixa.
Τετολμημένα. facinora, ſcelera.
Τέτορε. quatuor, pro τέσσαρα.
Τέτορεν. uulnerauit.
Τετραβάμων. ονος. ὁ. ἡ. quadrupes, τετράπους.
Τετραγράμματον. ου. τὸ. quadriliterum, adnumerabatur hoc nomē inter cognomenta dei, quod eius nomen apud omnes gentes quatuor literis ſignaretur.
Τετράγυος. ου. ὁ. ἡ. quatuor cubitorū. Eſt quoq; τετράγυον, diurnus labor aratori præpoſitus.
Τετραγωδημένον. ου. tragicis fabulis perſimile.
Τετραγωνίζω. μ. ίσω. π. ικα. quadro, Neut. accuſ.
Τετραγωνισμός. ου. ὁ. quadratio.
Τετράγωνον. τὸ. quadrangulum.
Τετραγωνοπρόσωπος. ου. ὁ. formam oris quadram habens.
Τετράγωνος. ου. ὁ. quadrus, quadrangularis.
Τετράδια. quaterniones.
Τετραδεῖον. τὸ. ex quatuor rebus cōſiſtēs, τετράδιον uero, & τετράδυον, ex duobus & quatuor.
Τετραδισής. ου. ὁ. qui aſſiduè laboribus & periculis inuoluitur, ueluti quarta luna natus. Sumptum ab Hercule, quē hac luna natum ferunt. Sunt qui coitionem eo nomine intelligant familiarium iuuenum, τῶν τετράδα γινομένων.
Τετράδραχμον. ſpecies numi. uide Τέτραχμον in Ammonio.
Τετραέλιξ. ικος. & τετραέλικος. quater circunuolutus.
Τετραετής. έος. ὁ. τετραέτης. quadrimus.
Τετραετηρικόν. quod quarto quoq; anno inſtauratur, ut ἀγὼν τετραετηρικός.
Τετραετηρὶς. ίδος. annus quartus.
Τετραέτης. quadrimus.
Τετραετία. ας. ἡ. quadriennium.

Τετραετία. aduerb. quadrienniō.
Τετράζων. genus fræni.
Τετραήμερος. ου. ὁ. quadriduanus.
Τετραθέλυμνος. ου. ὁ. quadruplex.
Τετράθυρος. quaternas fores habens.
Τετραίνω. τὸ τιτραίνω.
Τετράκις. quater.
Τετρακισμύριοι quadraginta millia.
Τετρακισχίλιοι. quatuor milia.
Τετράκωλος. quadrupes.
Τετρακόσιοι. οἱ. quadringenti.
Τετρακόρυμβος. quatuor oras habēs ſiue corymbus. hederæ epitheton.
Τετρακοσιοστός. ου. quadringenteſimus.
Τετρακτύς. ύος. ἡ. quaternio, id eſt, numerus quaternarius. Per hunc Pythagorici iurabāt, rerum elementa quatuor innuētes: ſiue (iuxta alios) βυθόν καὶ σιγήν, νοῦν καὶ ἀλήθειαν.
Τετραλογία. quadriloquia.
Τετράμηνον. ου. quadrimeſtre.
Τέτραξ. nomen auis apud Aelianum.
Τετράοροι. quatuor equi in quadrigis.
Τετραπέδος. ου. ὁ. quadratus, Herod. ἐκ τετραπέδων λίθων.
Τετράπηχυς. quadricubitalis.
Τετραπλασιάζω. quadruplico.
Τετραπλάσιος. ου. ὁ. quadruplus, & τετραπλασίων, ονος. Dioſcor. ἐν τετραπλασίονι ἀγγείῳ κατὰ τὸ τοῦ ἐγχεομένου ὑγροῦ πλῆθος, in uaſe quadruplæ capacitatis.
Τετραποδηδόν. in morem quadrupedum.
Τετραποδισταί. ærumnoſi & laborioſi inſtar quadrupedum.
Τετραποδιστί. aduer. quatuor pedib. quadrupedū more, pedibus manibusq;, id eſt omni conatu.
Τετραπτερυλλίδες, uel τετραπτερυλλίδες αἱ. cicadæ, ſic dictæ quòd quatuor habeant alas. Eſt & locuſtarum & mordellarum (quas ὀρσοδάκνας uocat Ariſtot.) epithet.
Τετράπτερα. quadripennis.
Τετράπους. οδος. ὁ. ἡ. quadrupes, & menſa poculari s. Pollux.
Τετράρρυμον. uel τετράρυμον. quadrigæ.
Τετράρχης. ου. ὁ. tetracha, quadruplaris uertitur à Theodo. Vide τετρασάται in Appendice de uocabulis militar.
Τετραρχία. quadruplaris curia. Vide in Appendice de uocab. milit.
Τετραρχῶ. tetrarchiam gero.
Τετράς. άδος. ἡ. numerus quaternarius.
Τέτρατος. pro τέταρτος. poēt. quartus.
Τετραστοιχία. ἡ. ordo ex quatuor.
Τετράστυλος. ου. habens quatuor columnas.
Τετράτρυφος. in quatuor fruſta diuiſus.

Τετραφάλαρος.ου.ὁ.habens quatuor clauos emi nentes ſiue phaleras.
Τετράφυος.quatuor palmorum.
Τετρατής.έος.ὁ.ἡ.quadrimus.
Τέτραχα.quadrifariam.
Τετραχίζειν.ἀπὸ τετράτρω μερῶ τὸ ποιεῖν.
Τέτραχμον. τετράδραχμον. quatuor drachmæ. Vide Ammonium.
Τετράχμον.uide Etym.
Τετραχορδικά.τὰ.quæ habent quatuor chordas.
Τετράχορδος.ου.eſt chordarum cum certa qualitate diuiſio.
Τετραχῶς.quadrupliciter.
Τετραωρες.&
Τετράωροι.quatuor equi in quadrigis iūcti:quaſi τέσσαρες ὀρούοντες,ἢ παρὰ τὸ ἀείρω τὸ συζεύγνυω.
Τετράωτος. qui quatuor auribus eſt inſignitus, qui multa audiuit,prudens.Vide in Chil.Eraſ. τετραώτου ἄκουε.
Τετρεμαίνω.timeo,horreo.
Τετρήχειν.præt. pluſ med.pro ἐτετράχειν, turbatus eram.
Τετρημένος.cruciatus,territus,confuſus.
Τετρήρης.ἡ.quadriremis nauis.Bayf.
Τετρηχυῖα.turbata,exaſperata.ἀ τρήχω pro τραχύνω poeticè.
Τέτριξ.ἡ.auis quidam Ariſtoteli, Gaza Græcam uocem relinquit.
Τετριγώς.triſtem & exilem uocem emittēs, ſicut ueſpertiliones,ac pulli.thema eſt τρίζω.
Τετριχωμένος.ου.ὁ.piloſus.
Τετρόβολον. numus quatuor obolos ualens,hoc eſt beſſem drachmæ.habebat effigiem Iouis,& poſtica parte duas noctuas.
Τέτρομος.ου.ὁ.tremor cum rigore.
Τετρυφάλεια.ας.ἡ.galea.
Τετρωβολαῖον.τὸ. pretioſum,πολυτίμητον. quòd quatuor obolis conſtat.
Τετρώβολος.uir quatuor obolorum.
Τετρωβόλου βίος. pro militis ſtipendio,apud Pauſaniam.
Τέτρωρον.τὸ.quadrigæ.ſubintelligendū τὸ ἅρμα. Item pars in talo prona,quam ſurſum uergere dicit Gal.lib.de Oſſib.quatrionem non ineptè cum Iſidoro dixeris fortaſſe.
Τετρώροφος.ου.ὁ.quatuor tabulatorum.
Τέτρωσος.ου.ὁ.quadriga.
Τέττα.uox minoris ad maiorem reuerentiæ cauſa.Alij indignantis aduerbium interpretantur, quaſi per apocopen ἀ τέτλαθι.
Τεττιγομήτρα.ης.ἡ.tettigometra, cicadæ mater ex qua oritur,ut Gaza uertit ex Ariſtotele.
Τεττιγόνια.τὰ.cicadaſtræ,mutę alibi,ut Gaza uertit ex Ariſtotele.
Τεττιγόνιαι.αἱ.cicadæ fœminæ, quæ mutæ ſunt, quarum mares ἄχεται uocales ſunt.
Τεττιγόνιον.cicadæ ſimile.Etym.
Τεττιγοφόροι.cicadiferi,id eſt, Athenienſes, propterea quòd capillis complicandis adhiberent cicadas aureas, ut eo argumento αὐτόχθονας ſe probarēt, ſicuti creduntur cicadæ, & γηγενεῖς.
Τεττίζω.ſtrido.
Τέττιξ.ὁ.cicada,ut Gaza reddit in Ariſtotele,παρὰ τὸ τερετίζω,τὸ μουσικῶς φωνῶ.
Τετυγμένος.ου.ὁ.factus,fabricatus.
Τετύκοντο.parauerunt,ἀ τεύχω.
Τετύφωμαι.inſanus ſum,attonitus ſum,& ſuperbus ſum,& elatus.
Τεῦ.tui,alicuius,τινός.
Τευθηλὴ.ῆνος.explorator.κατάσκοπος.
Τευθίς.ίδος.ἡ.piſcitij genus: ſed quodnam ſit parum cōſtat. Plutarchi interpres gladiolum reddidit.Plin. & Theodorus in Ariſtotele lolliginem,alij ſepiam,alij uiliorem piſciculū,Vnde prouerbiali ſchemate dixit Ariſtoph.in Achar. ὅν τ' εἰδοίμι τευθίδος δεόμενον,id eſt,Quem ſciam etiam theutide indigentem.Ariſtoteles, diſtinctim dixit,αἱ δὲ σηπίαι καὶ τευθίδες νέουσιν ἅμα συμπεπλεγμέναι, Sepiæ & lolligines natant implicitæ ſimul.Vide apud Aelianum, & in Chil.Eraſmi, Teuthidum more. Eſt & ciuitatis nomen in Arcadia, & ducis in Aulide, qui Palladem uulneraſſe dicitur.
Τευθός.ὁ.nomen piſcis apud Ariſtot. Gaza uertit lollium.
Τεῦκρος.ου.ὁ.Teucer uiri nomē, penāflex. Cyril.
Τευκρός.οῦ.ὁ.Teucer,id eſt Troianus.Cyrill.
Τευκτός χειροποίητος.factus,fabricatus.
Τευμάομαι.apparo,fabricor.Etym
Τευμησία.uulpes,beſtia.Etym.
Τεύμησσος.montis nomen proprium.Etym.
Τευτάζω.μ.άσω.ſatago, ſedulo rem gero, curo, affecto,ſtudioſè ago,quieſco,otior,milito.
Τευτασμός.militia.
Τεύτλιον.beta,interprete Gaza.
Τεῦτλον.idem,σεῦτλον.
Τευτλοφακῆ.ῆς.ἡ. edulium quoddam è beta & lentibus,apud Heraclid.
Τεύχεα.τὰ. arma, hoc eſt, quæuis inſtrumenta, τεῦχος.Bayfius.
Τευχεσής.οῦ.ὁ.miles.
Τεύχοντο.ſtruebant.
Τεῦχος.εος.τὸ.uas,inſtrumentum omne,uolumen,liber,& arma.Etym.
Τεύχω.μ.τεύξω.π.τέτευχα.(aoriſtum ſecundum ἔτυχον non puto inueniri actiuo ſenſu) facio, fabrico,paro,obarmo.
Τέφρα.ας.ἡ.cinis ἀ τύφω,uro.

Τεφρίζω. imitor cinerem.
Τεφρὸς. ȣ. ὁ. cinericeus, canus.
Τεφρόω. μ. ώσω. π. ωκα. redigo in cinerem.
Τεφρώδης. εος. ὁ. ἡ. cinereus.
Τεχθῆναι. naſci.
Τεχνάζω. μ. άσω. π. ακα. dolis machinor, dolo utor, excogito, ſolerter inuenio. Sed ferè in malam partem pro κακȣργῶ.
Τεχνάομαι. μ. άσομαι. (inferius legitur τεχνήσομαι) π. ασμαι fabrico. Item excogito & ſolerter inuenio, machinor aliquid doloſe. Depon. accuſatiuo.
Τέχνασμα. ατος. τὸ. machinamantũ, dolus, fraus, κακȣ́ργημα. Ammon.
Τεχναστής. ȣ̃. artificioſ⁹, ſolertia ingenij prꝧditus.
Τέχνη. ης. ἡ ars, artificiũ. Aliquãdo pro dolo, aſtutia, impoſtura, fraude artificioſa, offucia, quem admodum ars apud Latinos, quale eſt illud. Sic ars deluditur arte. Ammon. diſtinguit ab ἐπιτήδευμα. Quin & Latini utũtur dictione Græca. Terent. Tam ſcio hanc technam à Parmenone pfectam, quàm me uiuere. Et in prouerbio: Technã hanc in te ſtruxiſti. Eraſ. in Chil.
Τεχνήδιον. ȣ τὸ articula, inuentiuncula.
Τέχνημα. ipſum artificis opus. artificiũ. Ammõ.
Τεχνήσομαι. ſtruam, machinabor.
Τεχνικός. ȣ̃. ὁ. artificioſus. Vnde οἱ περὶ τȣ̀ς λόγȣς τεχνικοί, rhetores apud Platonem.
Τεχνικῶς. artificioſè.
Τεχνιτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. aliquid artificioſè molior. Neutr. abſol. arte exquiro, Ioſeph. ἐτεχνίτευε τίνι τρόπῳ προέχειν, machinabatur.
Τεχνίτης. ȣ. ὁ artifex. Ammonius diſtinguit à βαναυσος.
Τεχνολογέω τὸ κανονίζω. ſecundum artem Grammaticæ inflexio. Eſt etiam de arte diſſero.
Τεχνολογία. ας. ἡ. ratiocinatio de arte, artificioſa oratio.
Τεχνοπαίγνιον. τὸ. ludus artificioſus. Auſonius ſic inſcribit uerſus aliquot ſuos in monoſyllaba exeuntes.
Τεχνȣ́ργημα. τέχνημα.
Τέχομαι. naſcor.
Τέχος. εος. τὸ. filius.
Τέχω. pario.
Τέῳ. τῷ. alicui. τέω. tuos dualiter.
Τεωρεύς. fugitiuus, latro, maleficus.
Τέωρος. ȣ. ὁ. nebulo, ſycophanta.
Τέως. interea, tandem, antea, tunc breui, paulo antè, nuper, olim.

TH. geminatum idem ſignificat, quod tamẽ geminatum apud Latinos.
Τῇ. eò, eà, quà, tibi, huic.
Τῆ cape, ut illud, τῆ πίε οἶνον. à τῶ, inuſitato, ſicut à ζῶ, ζῆ & ζῆθι.
Τῇδε. huc, hic. ſic. ἐνθάδε.
Τῇδ᾽ ἐξῆς. poſtridie.
Τῇδ᾽ ἑτέρᾳ. poſtridie, poſtero die.
Τήβεννα, & τήβεννος. ȣ. ὁ. toga dicta à Tebeno Arcade inuentore, ueſtis regia, ſeu tyrannica, paludamentum. uide Bayf.
Τηβεννοφόρος. ȣ. ὁ. togatus.
Τηγανίζω. μ. ίσω. π. ικα. frigo, coquo in ſartagine. Actiu. accuſ.
Τηγανιστά. ῶν. τά. oua in ſartagine frixa apđ Gal.
Τηγανίτης. ȣ. ὁ. panis in ſartagine coctus, caſeo admixto.
Τήγανον. ȣ. τὸ. ſartago, patella, quaſi τήκανον, à cibis liquefaciendis. Ionicè pro τάγηνον. Etym.
Τηθαλαδȣ̃ς. ὁ qui nutricis ubera ſuxit: ita & ſocors ſeruiliſq; cõditionis homo τηθαλαδȣ̃ς dicebatur quod qui nutricẽ ſuxiſſet, crederetur εἰς ἐυηθειαν ἐπιδιδόναι, διὰ τὸ ἀνήμερον τῆς τροφῆς.
Τηθαλλώδης. à muliere nutritus. Etym.
Τήθεα. τά. oſtrei genus, παρὰ τὴν τηθὴν, ἤτοι γῆν, γεώδη γάρ εἰσι μᾶλλον τῶν ἄλλων θαλασσίων. Euſtat. Iliad. π. Nican. ſcholiaſt. etiam ὠτία uocari ait, & exponit ἀγρίας λεπάδας.
Τηθή. ῆς. ἡ. auia, uel matertera, nutrix. Vide Ammonium.
Τηθία. & τηθίδιος. nutrix, μαῖα. Euſt. Iliad. ξ.
Τηθυνός. ȣ. ὁ. amabilis, ἐράσμιος.
Τηθίς. ίδος. ἡ. amita. uide Ammonium.
Τῆθος. εος. τὸ. oſtreum, τήθυον.
Τήθυα. τά. uertibula, tubera, calli, paludes, conchæ quædam.
Τηθυντήρια. ας. ἡ. nutrix.
Τηθύς. ύος. ἡ. Tethys uxor Oceani. Vnde pro mari accipitur, & apud Homerũ pro terra. παρὰ τὸ τιθηνὴ εἶναι καὶ τροφός, quod alat nos: qua ratione etiam Latinis Alma tellus dicitur.
Τηκεδανός. tabidus, τηκόμενος, τήκων.
Τηκεδών. ῶνος. ἡ. tabes, corruptio.
Τηκόλιθος. ȣ. ὁ. genus lapidis, quia calculos abſumit, Lapidem Iudaicum nominant.
Τήκομαι. μ. ήξομαι. π. ηγμαι. liquefio, pereo, tabeſco, paulatim abſumor. Depon.
Τηκτός. ȣ. ὁ. liquabilis, quod liqueſcere poteſt.
Τήκω. μ. ήξω. π. ηχα. aliàs τέτηκα per η liquefacio, macero, tabeſco. Neut. accuſ.
Τηλαυγέω. eminus ſplendeo.
Τηλαύγημα τος. τὸ. lepræ principium, cum in ſuperficie cutis apparet.
Τηλαυγής. έος. ὁ. ἡ. lucidus, τηλέσκοπος.
Τηλαύγησις. εως. ἡ. fulgor, & τηλαύγημα.
Τηλαυγῶς. aduerbium. liquidò, ſplendidè.
Τῆλε. longè, procul. à τηλόσε. per ſyncopen.

Τηλεδαπός.

Τηλεδαπός. ου. ὁ. peregrin⁹. ἀπὸ τοῦ τῆλε, καὶ ἔδαφος.
Τηλέθαος. ου. ὁ. longe ſplendens, floridus.
Τηλεθάων. οντος. ὁ. &
Τηλεθόωσα. ἡ ualde uireſcens, uigens, luxurians, (copioſa.
Τηλεκλειτός. &
Τηλεκλυτός. ου. ὁ. clarus, inclytus.
Τηλέμαχος. ου. ὁ. Telemachus Vlyſſis ex Penelope filius.
Τηλέπυλος. urbs Læſtrygonũ: uel adiectiuè urbs magna, portis latè diſtantibus, ὑψίπυλος.
Τηλέσκοπος. ου. ὁ. procul apparens, longè uiſus, proparoxyt. Cyrill.
Τηλεσκόπος. ου. ὁ. procul uidens, longè aſpiciens, paroxyt. Cyrill.
Τηλεφανής. έος. ὁ. ἡ. τηλέσκοπος, procul lucens aut apparens.
Τηλέφια τραύματα. dicuntur uulnera malignitatis multum præ ſe ferentia, ut quæ ſalutarem Achillis manum requirant.
Τηλέφιον. τό. portulaca agreſtis, Romanis illecebrandi teſtatur Dioſco. & Gal. gloſſ. apud Theocritũ folium papaueris exponunt quidam, cuius crepitu amoris teſtimonium reddi arbitrabantur ueteres.
Τήλεφος. Telephus. διὰ τὸ θηλάσαι αὐτὸν ἔλαφον, quòd ceruus eum lactauerit.
Τηλέφιλον. ου. τό. foliũ papaueris, ut tradũt Theocriti interpretes, dictũq; putãt quaſi δηλέφιλον, quòd amorẽ præmõſtret. Vnde & per ι in penultima ſcribunt quidã, nã huius folijs intra manum colliſis, ex ſono de amore iudicabant.
Τηλία. ας. ἡ. circulus cribri, cribrũ, Ariſtophan. in Pluto. Item operculũ caminale, apud eundem. Hoc uocabulo quoque turpis ludi ſtudium ſignificatur ut aleæ uocabulo apud Latinos. unde pro tabula ponitur, qua teſſeris luditur. Item pegma ſiue conceptum quadratum, in quo farina uenalis habetur, ſeu tabulata in qua panis formatur. incernicula uertit Plin. ex Ariſtot. Bud. Cõ. magis placet arcas frumentarias dici.
Τηλίκος. ου. ὁ. &
Τηλικόσδε. &
Τηλικοῦτος. ου. ὁ. talis, νήπιος. quod interdum accipiendum eſt diminutiuè, tantulus. τηλίκος etiam ad ætatẽ refertur, ut exponendũ ſit, tam ſenex, eius ætatis tantus.
Τῆλις. ἡ. fœnugræcum, βούκερας.
Τηλόθεν. de longinquo.
Τηλόθι. procul, πόῤῥω.
Τηλοπέτης. ου. ὁ procul auolans.
Τηλοῦ. longè. Inde Latinis telum deductum eſt.
Τηλουρός. ου. ὁ. procul ſemotus.
Τηλυγέτης. ου. ὁ. unicus. in ſenectute genitus. Dicitur de eo poſt quem natum nõ eſt integrum alium rurſum parere: aut qui peregrinante, ac procul abſente patre natus eſt, ut Telegonus Vlyſſis è Circe: & Telemachus, cum procul à domo apud Troiam pugnaret. Accipitur pro charo & ſolo abſolutè.
Τηλύγετος. idem.
Τηλωπός. οῦ. ὁ. procul apparens, procul ſemotus, extorris, ἔκδημος, apud Sophocl.
Τημελεία. ας. ἡ. cura, ἐπιμέλεια, ornatus.
Τημελέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. curo. Depo. geni.
Τημελητέω. μ. ήσω. π. ηκα. idem. Actiu. accuſ.
Τημελέω. μ. ήσω. π. ηκα. idem, orno.
Τημελής. έος. ὁ. ἡ. diligens, ſtudioſus.
Τήμερον. Atticè pro σήμερον. hodie. Ex quo ἀπὸ τήμερον ἡμέρα, ſic dicitur Græcè, ut Latinè hodierno die pro hodie.
Τῆμος. poëticum eſt. tunc, aliquãdo, iuxta quam horam. Etym.
Τήν. illam, pro ταύτην.
Τὴν ἄλλως. nullo periculo, inaniter, fruſtra, τῇ aliter.
Τὴν ἀρχήν. ab initio, prima portione.
Τὴν ἔσω θάλασσαν. interdum mare, ſeu mediterraneum.
Τὴν ἡμέραν. interdiu.
Τὴν πρώτην. ab initio, τὴν ἀρχήν.
Τὴν ταχίστην. celerrimè, primo quoq; tempore.
Τὴν ὥραν. in tempore.
Τήνα. pro ἐκείνη, Doricè. illa.
Τὴν ἄλλως. fruſtra, μάτην, ματαίως. καὶ ἄλλως.
Τήνελλον. τό. cantilena quæ in laudẽ uictoris decãtatur, à quo uictor τήνελλος dicitur, Heſych.
Τήνελλα, &
Τήνελλος. ου. ὁ erat lyræ harmonia, & pulſatiuncula, id eſt, κρουμάτιον, quæ in uictoria ædebatur. Ariſtop. ἀλλ' ἐὰν μόνοι γε νικᾷς τῇ βοῇ, τήνελλος εἶ, Si exuperas uoce, tenellus es. id eſt, maximus muſicus, aut uictoriæ compos.
Τηνεῖ & τηνῇ. illic.
Τηνεσμός. ου. ἡ. tenaſmus, morbus inteſtinorum, egerendi libido ſine tamen effectu aliquo. malim per ε in prima ſyllaba, ut ſupra.
Τηνία lumbricus longus & latus, uipera, faſcia, tænia, ἐνθοδέσμη. Vſitatius ſcribitur per αι in prima ſyllaba, ut ſupra.
Τηνί, &
Τηνικαῦτα. tunc, aliquando, tamdiu.
Τῆνος. ου. ὁ. ille, pro κεῖνος Ionicè.
Τῆνος. ἡ Tenus inſula una Cycladum.
Τηνῶθε. illinc.
Τηξιμελής. έος. ὁ. ἡ. letalis, membra liquefaciẽs, tabificus.
Τῆξις. εως. ἡ. liquefactio, tabes. à τήκω.
Τηρέδης. uoluptuarius, diſſolutus. Etym.

Τηρέω.μ.ήσω.π.ηκα.ſeruo,obſeruo,animaduer-to,conſidero,perpendo.Actiu.
Τήρησις.ιος.ἡ.ſeruatio.
Τηρητικός.ȣ̃.ὁ.ſeruabilis.
Τητάω.μ.ήσω.π.ηκα.priuo,& quæro, tento. Ety. Actiu.accuſ.
Τῆτε.ſic.
Τῆτες & τῆτα τὸ ἔτος, abhinc anno, hoc anno, quod Doricè τᾶδες dicitur.
Τήτη.ης.ἡ priuatio,egeſtas.
Τήτθη.auia,τήθη.
Τῆτος.εος.oſtreum.Etym.
Τήθυμος.uerus, ἐτήτυμος.
Τηΰγετον.τὸ. Tayget⁹ Laconiæ mõs,æditus Taygeta dixit Vergil.bacchata Lacænis Taygeta.
Τηΰσιος.ον.ὁ.inanis,μάταιος,humidus,udus, à δεύω.

Τί. τοῦ τινός. aliquid indefinitè, & declinatur cum accentu in ultima.
Τί.τοῦ τίνος.quid interrogatiuè,declinatur cũ accentu in penultima. Aliquando ſuperfluè ponitur apud Atticos, de quo infra in τίς, & Bud.Com.
Τί βαιόν.pro ὀδὲ ὀλίγον. Sophocles. τί βαιόν ȣ̓́τως ἐν τρέπῃ τῇ συμμάχȣ.
Τί δαί;quid autem?quare?pro τί δέ.
Τί δέ;quid aliud? ut τί δὲ ἄλλο ἢ ἐγέλασα; Quid aliud quàm riſi? Et τί δὲ εἰ μὴ ὑπισχνεῖ τό γε ὑποτιμήσεσθαι; Quid aliud tandem niſi ſe accuſaturũ pollicebatur? Liuius, Itaq; illa nocte nihil aliud præter quàm uigilatum eſt.
Τί δή;quid tandem?
Τί δήποτε;quam ob rem?
Τί δῆτα;pro τί δή;
Τί δ᾽ ἦν;pro τί ἐστι,ſæpe apud Ariſtotelem.
Τί μέλλεις;quid moratur? τί βραδύνεις;
Τί μήν;quid nam(quid tandem? quia μήν particula eſt expletiua. Aliquãdo tamen eſt concedentis,pro πῶς ȣ̓̃;quid ni?
Τιάρα.ας.ἡ. tiara, ornamentum capitis, quod & τιάρις à quibuſdam appellatur. hoc erectum ſoli reges apud Perſas geſtabant,duces uerò inflexum.Etym. uide Bayf.
Τιάρις.ἡ.criſta galeæ,pileus à ſole defendens.
Τιαροειδής.εος.ὁ.ἡ.ſimilis tiaræ.
Τιβήν.ῆνος. tripus. τριβήν ἐστιν ὥν. παρὰ τὸ ἐπάνω τριῶν βάσεων κεῖσθαι. Etym. utitur eo Lycoph.
Τί γάρ;quid ni? πῶς γὰρ ȣ̓̃;
Τιγγάβαρι.τό. cinnabari Attici uocãt. Eu.Bœot.
Τίγρης.ητος.ὁ.Tigris fluuius.
Τίγρις.ιδος.ἡ.tigris fera,murmur fluuij.de tigride uide Aelianũ,& Oppian.lib.3.de uenat.
Τιδήποτε.propter quid.

Τίεμαι.μ.ήσομαι.π.ημαι.triſtor.Depon.datiuo.
Τιέσκω.honoro.Actiu.accuſ.
Τιέω.μ.ήσω.π.ηκα.crucio,punio,honoro.Actiuum accuſatiuo.
Τιή;cur? η more Attico aſſumpto.
Τιθήνη.ἡ.regina,ἡ βασίλισσα.
Τιθαιβώσσω.cibum repono, fauum condo, curã gero.de apibus dicitur.Etym.
Τιθαιβώσσω.idem quod τιθαιβάσσω.
Τιθασευτικά.τά.
Τιθασεύω.μ.εύσω.π.ευκα.manſuefacio,palpo, demulceo.πραΰνω.Actiu.accuſ.
Τιθασός. ȣ̃.ὁ.manſuetus.
Τίθει,imperatiuus pro τίθετι. uel θές apud Lucianum,à uerbo inuſitato τιθῶ.Bud.Com.
Τίθεμαι π.εῖμαι.pono,colloco. Sed id multipliciter. Interdum enim eſt ſtatuere, conſtituere, id eſt moderari, regere, μεταχειρίζεσθαι, διατίθεσθαι.Xenoph.κυρ.παιδ.μ.ν. 1. & apud eundem, πρὸς τὸ συμφέρον πάντα τίθεσθαι, Pro ut à re uidebitur eſſe,omnia gerere.Andocid. πρὸς ἀλλήλους θέσθαι καλῶς,Inter ſe ſarcire & componere.Sic τὸ πρὸ ὃν εὖ θέσθαι; cõponere quod inſtat. Lucianus. Et Thucyd. ἐὰν τεθήσονται ὑπὸ νοῦ τὰ πράγματα, Si ex animi ſententia res bene cedant. Interdum eſt aſſentiri uel idem ſentire, fauere,adeſſe, aſtipulari, & ſupetias ferre laboranti. Greg.de Baſil.ἐκείνῳ θέμενος, Ad ipſum Baſiliũ uictoriã inclinaui, id eſt, προσθέμενος.

Interdum ducere atque exiſtimare,& λογίζεσθαι. Vnde ἐν ὀλίγῳ λόγῳ τίθεμαι pro nihilo duco : ὀλίγα ὑπόλογον ποιȣ̃μαι, id eſt, καταφρονῶ: παρ᾽ ὀλίγον τίθεμαι, nihili facio : μηδὲν τίθεμαι, ὕστερον τίθεμαι,poſthabeo. Sic ἐν πλούτῳ τὸ εὖ ζῆν τίθεσθαι,In diuitijs ponere fœlicitatem,uel diuitias ad fœlicitatem æſtimare.

Interdum eſt uerbum dialecticũ, & ſignificat ponere & ſupponere,hoc eſt,theſim facere. & differt τοῦ αἰτεῖν,ſed idem eſt ferè quod λαμβάνειν,& quaſi iure ſuo ſumere,hoc eſt, tanquã confeſſum uel per ſe probatum ſumere. Sunt & aliæ ex hoc uerbo locutiones, ut θέσθαι παῖδα,adoptare, Plutarchus. Τίθεσθαι νόμον, legem ferre & ſancire. Vide τίθησι & τίθεται in Ammonio.Demoſth. Vnde νομοθετεῖν & νομοθεσία. Τίθεσθαι τὸν ἀγῶνα, edere certamen. Greg. unde ἀγωνοθετεῖν. Τίθεσθαι ἐν σπουδῇ, Studioſum eſſe alicuius rei, & de ea laborare, Plutarch. Τίθεσθαι τὸ χωρίον, pignori accipere, accipere in hypothecam. Demoſth. Bud.Com
Τιθεύω.μ.εύσω.π.ευκα.nutrio. Actiu. accuſ.
Τιθέω,τιθῶ.inuſitatè pro τίθημι.
Τιθήνη.ης.ἡ. nutrix,ἡ θεία,ut exponit Ammonius in τήθη.

Τιθήνημα.

Τιθήμενος. poëticè pro τιθέμενος.

43 Τίθημι. μ. θήσω. π. τέθηκα. uoce actiua idē ferè quod τίθεμαι ſignificat, id eſt, pono. Item, æſtimo, exiſtimo, cōſtituo. Item duco & arbitror. Item ſuppono, hoc eſt theſim facio & hypotheſin. Dicitur etiam pro eo quod eſt, eſto ut ita ſit, do ita eſſe. Iſoc. καὶ τίθημι ἐκεῖσε ἄξειν αὐτούς. Demoſth. θήσω εἶναι ἐγὼ μὴ τοῦτον ἐπὶ τούτῳ. Lucianus in Prouerb. τίθει δ᾽ ὦ Ἑρμῆ τὸ χαλεπώτερον. Latini etiā dicunt, facit hoc ita eſſe. Τιθέναι ψῆφον, τὸ φέρειν ψῆφον, ferre ſuffragium & ſententiam. Bud. Com. Τιθέναι νόμον. Vide in Ammonio duobus locis. Idem diſtinguit θέσθαι & ὑποθέσθαι.

Τιθηνέω. μ. ήσω. π. ηκα. nutrio, more nutricis ablacto. Actiu. accuſ.

Τιθήνη. ης. ἡ. nutrix.

Τιθήνησις. ιος. ἡ. educatio, lactatio.

Τιθηνός. οῦ. ὁ. nutritius, educator, alumnus. Vide τιτθή in Ammonio.

Τιθοί. οἱ μαζοί. mammæ.

Τιθύμαλλος. ὁ. genus herbę, cuius ſeptem ſpecies deſcribit Dioſcorides. lactaria herba. Vide in Chil. Eraſ. Tithymallus Laconicus.

Τιθωνός. οῦ. ὁ. Tithonus. eſt etiā manſuetus, item ſenex. Etym.

Τίκτω. μ. τέξομαι. aliâs τέξω. π. τέτοκα. ἀόρ. β. ἔτεκον, à τέκω inuſitato, pario. Hom. de uiro dixit, ὅν ἀθάνατος τέκε Ζεύς. Actiuum accuſ. Vide κύειν in Ammonio.

Τίλαι. αἱ. ψήγματα τὰ μικρὰ καὶ θραύσματα διάττοντα διὰ τοῦ φωτός, puluiſculus ille minimus qui in lucidis locis per aërē innatat teſte Plut.

Τιλάω. ſtercus elido, inquino.

Τιλία. populus nigra, αἴγειρος.

Τίλλω. μ. ιλῶ. π. ιλκα. euello, mordeo, taxo, ἀνασπῶ, ξαίνω, λοιδορῶ. Actiuum.

Τίλλων. ὁ. tillo piſcis apud Ariſtotelē, Gaza Græcam uocem relinquit.

Τιλμάτιον. οῦ. τό. peniculus, linamentum concerptum, μοτὸς τιλτός.

Τιλμός. &

Τίλσις. ιος. euulſio.

Τιλτός. οῦ. ὁ. euulſilis.

Τιμαλφέω. μ. ήσω. π. ηκα. honoro.

Τιμαλφής. έος. ὁ. pretioſus, ſplendidus, lucidus, illuſtris, clarus, uendibilis.

Τιμάομαι. multo, & in aliquem animaduerto, litem æſtimo. Geni. ut δέκα ταλάντων τιμῶμαι, Decem talentis litem æſtimo, cōdemnandum poſtulo tanti & curo, Demoſth. Ita τιμῶμαί μοι θανάτου, Meipſum morte dignum cenſeo & fateor, damno me mortis, Aeſchin. Et τιμῶμαι θανάτου τὸν φεύγοντα, Accerſo & poſtulo capitis reum, Plato. Vt autem τιμᾶσθαι actoris eſt, ita ἀντιτιμᾶσθαι reus dicitur, qui cum inficiando non ſit, crimen eleuare conatur, & pœnam ſibi æſtimat exilius & leuius. Eſt etiam cenſeri, id eſt æſtimatis facultatibus in cenſum redigi. Polyb. ὑπὲρ τὰς μυρίας τιμώμενοι δραχμάς, Supra centum millia æris cenſi ſunt. Aliquando cenſeri, id eſt exiſtimatione, & clara opinione præditum eſſe, Xenoph. Symp. Eſt etiam interdum uendentis, quod Latinè indicare dicitur, ſicut liceri ementis, Syneſ. Lucianus pro dignari, dignū ducere poſuit, εἰ τὰ δίκαια ἐγίγνετο, τιμησαίμην ἂν ἐμαυτόν, id eſt, ἀξιώσαιμ᾽ ἄν. Bud. Com.

Τιμάορος. uindex, ultor.

Τιμάω. μ. ήσω. π. ηκα. prorſus idem cum τιμάομαι, id eſt cōdemno, punio, caſtigo, multo, appretio, honoro. Actiu. accuſ.

Τιμή. ῆς. ἡ. honor, pretium, pœna, ultio.

Τιμηδής. έος. cautus, εὐλαβής.

Τιμήεις. ηεντος. ὁ. pretioſus.

Τίμημα. ατος. τό. damnatio, condemnatio, æſtimatio litis, ſupplicium, pœna. Vnde τὸ γιγνόμενον τίμημα, iudicatum quod ius popoſcerit æquitasq; ſuaſerit, Demoſth. Et ἐπάγειν τίμημα, agere ad pœnam, actionem pœnarum intēdere. Sic ἐπιγράφειν τίμημα, Latini irrogare multam dicunt, hoc eſt, poſtulare ut damnetur à iudicibus, & in eum animaduertatur aliqua pœna. Eſt enim accuſatoris etiam pœnā irrogare, & litē æſtimare. Aliquando τίμημα eſt cenſus. Vnde πρῶτον, δεύτερον, τρίτον τίμημα, quæ ſunt claſſes: & οἱ ἐν τῷ τιμήματι, quos Romani claſſicos appellarunt. Dicuntur quoq; τιμήματα, facultates, copiæ. Bud. Com.

Τιμήορος. οῦ. ὁ. adiutor. ἥρως καὶ ἔφορος. inſpector. Etym.

Τιμηουλκῶ pro τιμιουλκῶ. Heſych.

Τιμήσαντο. honorarunt.

Τιμήσασθαι. honorare.

Τίμησις. ιος. ἡ. idem quod τίμημα, hoc eſt multa & ſupplicij & litis æſtimatio, & animaduerſionis modus, pœna, ſupplicium. Item cenſus & honoris delatio. Bud. Com.

Τιμητέα. ἡ τιμή.

Τιμητέος. οῦ. ὁ. honorandus.

Τιμητής. οῦ. cenſor, æſtimator bonorū, ὁ πρότερον τιμώμενος. ſicut ἀποτιμητής, ὁ ὕστερον.

Τιμητία. ας. ἡ. cenſura.

Τιμητίας. οῦ. ὁ. cenſor.

Τιμητικός. οῦ. ὁ. cenſorius, honorarius.

Τιμητόν. idem quod τίμημα, Demoſt. Bud. Cō.

Τιμητόω. μ. ώσω. π. ωκα. pignoro.

Τίμιον. οῦ. τό. punitio, pretium, præmium.

Τιμιοπῶλαι. pollinctores.

Τίμιος.ȣ.ὁ pretioſus,honorandus.

Τιμιȣλκῶ.peto,decipio,τιμὴν αἰτῶ, uel τὴν τιμὴν ἕλκω,τȣτέςι τιμῶ.

Τιμιȣ̄χος.ȣ.ὁ.honeſtus,potens,maximus,honorandus,dux potentiſſimus.

Τιμοκρατία &

Τιμοκρατικὴ πολιτεία. in qua à cēſu magiſtratus creantur,inquit Ariſtot.

Τιμοκρατικός.ȣ.ὁ.ambitioſus.

Τιμος.ὁ.dicitur & τίμη.ἡ.ut χόλος χολή.Archilochus μή τινα τίμον εἰσενέγκων. Euſt.Iliad.σ.

Τίμων.ωνος.ὁ.paroxyt.Timon uiri nomen.circumflexum autem,participium eſt à τιμάω.

Τιμωρέομαι.μ.ήσομαι.π.ημαι &

Τιμωρέω.μ ήσω.π.ηκα.punio, crucio, uindico, auxilior,ſicut ἀμύνειν & ἀμύνασθαι.Datiuo iungitur,ut τιμωρῶ σοι, ulciſcor iniuriam tibi illatam uel mortem. Cōſtruitur etiam cum ὑπὲρ, ut τιμωρεῖν ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν,ubi τὸ φονέα ſubintelligitur,apud Lyſ.Hoc Cicero pœnas perſequi hominis cæſi uocat,& pœnas expetere.Dicitur etiam parentare homini cæſo metaphoricè,ut apud eundem: Litemus igitur Lentulo, parentemus Cethego,reuocemus eiectos.Dicimus etiam τιμωρῶσι, καὶ τιμωροῦμαί σε,pro κολάζω Bud.Com.Vide Ammon.diſtinguentem in τιμωρεῖν & in τιμωρεῖσθαι.

Τιμωρία.ας.ἡ.ſupplicium,ultio,propulſatio, auxilium.

Τιμωρητικός.crudelis, difficilis in condonandis maleficijs,ſeuerus,cupidus ultionis.

Τιμωρός ȣ.ὁ.adiutor,ultor,ultionis perſecutor. Syneſ. ſic appellat dæmones hominibus infeſtos,quaſi βασανιςάς.

Τίν.tibi,aliquem.Doricè.

Τίνα τρόπον.quo modo.

Τίναγμα.τος.τὸ.uibratio, idem quod τιναγμὸς uel τινασμός.

Τιναγμός ȣ.ὁ.concuſſus.

Τιναξιπήληξ.ηκος.ὁ galeam quatiens.

Τινασσόμενος.ȣ.ὁ agitatus.

Τινάσσω.μ άξω.π.αχα.quatio.Actiu.accuſ.

Τινθαλέος.feruidus,διάθερμος,θερμός.

Τινθός. uenter,uas.πᾶν χώρημα,κύτος, capacitas, intercapedo,apud Lycoph.τινθῷ λέβητος.

Τιννύω,uel τίννυμι μ.ύσω.π.υκα.reddo,pendo, ut τίννυμι δίκην,pendo pœnas.

Τίννυμαι.punio,ulciſcor.τιμωροῦμαι, ἀπαιτοῦμαι,ἐκδίδωμαι.

Τίνω.ἢ τίω.μ τίσω.punio.Item ἐκδίδωμαι, ſoluo,pœnas pendo.

Τίπτε.cur.ſyncopa eſt pro τίποτε, Sic τιδήποτε,ecquid.

Τίς.oxyton.cum acuto nunquam tranſeunte in grauem.τοῦ τίνος.ὁ.ἡ. quis? τὶς, cum graui accentu,τινός,aliquis.Accipitur ἀντὶ τοῦ μέγας, hoc eſt,ȣ̓ τῶν τυχόντων τὶς, non unus quiuis. Sic Cicero,Meq; ut facis,uelis eſſe aliquem.Τί uerò ὀξυνόμενον ſic accipitur ut quid interrogatiuum.Demoſth.τί νόμῳ καὶ βασάνῳ; Quid legi cum quæſtione? Τί interdum ex ſuperuacuo additur. Sic Terentius, Subtriſtis uiſus eſt eſſe aliquid. Interdum τίς ἀντὶ τοῦ ποῖός τις.Demoſth. τίς ἐγὼ πρὸς σὲ συμβάλλοντας ἀνθρώπους,καὶ πρὸς σὲ διωκομένους εἰμί; Cicero id per qui dixit, Xenoph. Socraticus qui uir & quantus? Et τί etiam ἀντὶ τοῦ οὐδέν. Demoſth. καὶ τί κακὸν οὐ παθόντων,Nihil non mali patiētibus Πᾶς τις.unuſquiſque.παντὶ τῷ, ἀντὶ τοῦ ἑκάστῳ,ἢ παντί τινι.Bud.Com.

Τίς δήποτε;quis tandem?

Τίσανδρος.uiri proprium nomen.Etym.

Τίσις.ιος.ἡ.pœna,ultio,punitio.

Τισιφόνη.ης.ἡ.Tiſiphone una furiarum.

Τιτανοῦμαι.calce oblino.

Τιταίνω.μ.ανῶ.tendo,extendo,traho,pello.

Τιτακίδαι. Fratriæ quædā & gentes ignobiles. Etym.

Τιτακίδαι.populus Acantidis tribus, neutiquā à Titaco denominatus, cuius Herodotus meminit.Etym.

Τιτάν.dæmon ſubterraneus.Etym. Hymnus in Titanos extat apud Orpheū. Vide in Chiliad. Eraſmi,Titanicus aſpectus, Titanibus & Crono antiquiores,Titanas imploras.

Τιτανίς. terra uniuerſa à quibuſdam ſic dicitur, à quibuſdam uerò Attica ſolum,à Titano uno ex Titanibus.Etym.

Τίτανος ȣ.ὁ. Titanus mons Theſſaliæ, à cādore dictus.

Τίτανος.ȣ.ὁ.calx,gypſum.

Τιτανωτός ȣ.ὁ.calce oblitus,gypſatus.

Τίταξ.clarus,præſes,rex.

Τιταρίσιον.urbis nomen proprium,apud Heſiodum.Etym.

Τιτάω.priuo,τητάω.

Τιτήνη.regina.

Τιτηνίς.ίδος.ἡ. Diana, Latonæ & Cæi Titanis filia Nicand.ſcholiaſt.

Τιτθή.ῆς.ἡ.nutrix.

Τιτθίον.ȣ.τὸ.mamma.

Τιτθή.ἡ.auia,matertera.Vide in Ammonio τήθη & τιθή.

Τιτθός.idem.

Τιτιγόνιον. mediam è tribus generibus, uocat Pauſanias,maxima enim eſt ἀχέτα, minima κερκώπη.Euſt.Iliad.γ.

Τιτίζειν.

Τιτίζειν. titiſſare, eſt uocem edere more paſſercu lorum & aliarum auium.
Τιτινόν. τὸ. hornum, ἐπέτειον apud Pollucem.
Τιτίω. honoro.
Τίτοι dicuntur columbæ ex paſſerum ſalacitate, qui ſolent τιτίζειν.
Τιτραίνω, &
Τιτράω. μ. άσω. π. ακα. perforo, pertundo.
Τιτρώσκω. μ. ρώσω. π. τέτρωκα. ἀόρ. α. ἔτρωσα, ἀπὸ τοῦ τρώω uulnero. Actiu. accuſ.
Τιτυβίζω. π. ίσω. π. ικα. garrio. Hirundinum eſt, cum uocem edunt, aut perdicum quorũdam, ſicut cæteri poſtea dicuntur κακκαβίζειν, quo etiam Latini utuntur.
Τιτύζω. idem.
Τίτυρος. ου. ὁ. ſatyrus, aries maior, calamus. τιτύρας autem auis ſpecies eſt.
Τίτυς. pullus, auicula.
Τιτύσκομαι. obſeruo, tẽdo, collimo, in ſcopum intentus ſum, paro.
Τιτώ. ἡ. ἡμέρα.
Τιφαία. latibulum ferarum.
Τίφη. ης. ἡ. blatta, quæ & σίλφη. olyra.
Τιφίον. auis paluſtris.
Τίφος. ε. ος. τὸ. humectus locus, & uliginoſus, pa lus, ἕλος, Lycoph. ἐγχώρα τίφη καὶ πέδον.
Τιχίζομαι. protegor, σκέπομαι.
Τίω. μ. ίσω. π. ικα. honoro, ſaluo, id eſt ſatisfacio, ulciſcor, uindico, ſicut τιμάω. Actiu. accuſ.

Τλάθυμος. ου. ὁ. laborum patiens.
Τλᾶθι, καὶ τλῆθι. tolera.
Τλαιπαθής. miſer, laborioſus.
Τλάς. άντος. ὁ. tolerans.
Τλασίφρων. ονος. ὁ. patiens. (ro, audeo.
Τλάω. μ. τλήσω. π. τέτληκα. ἀόρ. β. ἔτλην ἀπὸ τλῆμι. tole
Τλεγγίς, uel στλεγγίς. ίδος. pecten, κτένιον.
Τλήθυμος. ου. ὁ. forti animo præditus.
Τλημαθέω. miſer ſum, laboro.
Τλημανθάνω. aſſueſco miſeriis.
Τλῆμι. μ. ήσω. π. ηκα tolero. Actiu. accuſ.
Τλημονέστατοι. laborioſi.
Τλημοσύνη. ης. ἡ patientia.
Τλήμων. ονος. ὁ. miſer, patiens, audax, conſtans.
Τλῆναι. auſum fuiſſe.
Τληπάθεια. ας. ἡ. miſeria, patientia.
Τληπαθής. έος. ὁ. ἡ. miſer, laborioſus. (fectus.
Τληπόλεμος. Herculis filius à Sarpedone inter-
Τλησικάρδιος. ου. ὁ. immanis, durus, inflexibilis corde apud Aeſchylum.
Τλησίπονος. ου. ὁ. laborioſus, audax.
Τλῆσις. patientia, audacia.
Τλῆτε. ferte, ſuſtinete.
Τλητικῶς. patienter, ὑπομονητικῶς.
Τλητός. ὁ. ὁ. tollerabilis.

Τμάγεν. ſeparati ſunt, diſſecti ſunt.
Τμάσσω. μ. άξω. π. αχα. ſcindo. Actiu. accuſ.
Τμήγης. ου. ὁ. arator, foſſor.
Τμῆγος. ſciſſio, ſulcus.
Τμήγω. μ. ξω. ſeco, diuido. poëticum.
Τμήδην. cæſim, feſtinanter.
Τμῆμα. ατος. τὸ. particula, cæſura.
Τμῆσις. ιος. ἡ. ſectio, ſciſſio, diuiſio, clades belli, & figura cum dictiones compoſitæ diuidũtur, id eſt tmeſis, ut ἄκρα πόλις pro ἀκρόπολις.
Τμητικός. οῦ. ὁ. acutus.
Τμητός. ὁ. ὁ. inciſibilis, κοπτός.
Τμῶλος. ου. ὁ. Tmolus mons Lydiæ.

Τό. articulus prępoſitiuus generis neutri. Nũ quam patitur apoſtrophen, ſed tantum ſy nalœphen cum ſequẽti uocali, α quidem in α, ε uerò uel ο, in ου diphthongum. ut τἀληθές, τοὔπος, τοὔνομα.
Τὸ ἀν ἀπαλιν. èdiuerſo.
Τὸ ἀπ᾽ ἐκείνου. iam ex illo tempore.
Τὸ ἀπὸ τούτου, καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ δε. deinceps.
Τόγ᾽ εἰς αὐτόν. quod ad ipſum attinet, pro ſua uirili.
Τόγ᾽ ἐπ᾽ ἐμοί. quod ad me attinet Lyſias. τόγ᾽ ἐπ᾽ ἐκείνῳ εἶναι, ἐσώθης, Et quantum in eo fuit, ſeruatus es.
Τόγε ἧκον. quoad eius fieri poteſt.
Τόδε. αὐτὸ τοῦ γάρ.
Τόδε, & τοδί. hoc, huc.
Τὸ δὲ ὅλον. ad ſummum.
Τὸ δὲ πέρας. poſtremò.
Τὸ δοκεῖν. ſecundum opinionem. Iuxta apparen-
Τὸ ἐλάχιστον. ſaltem. (tiam.
Τὸ ἐμόν. quod ad me pertinet.
Τὸ ἔναγχος. nuper.
Τὸ ἐν ποσίν. id quod ad pedes eſt, hoc eſt præſens eſt, ſiue quod inſtat.
Τὸ ἐξ ἀρχῆς. ab initio.
Τὸ ἐπίπαν, & τοὐπίπαν. ut plurimum in uniuer
Τὸ ἔσχατον. denique, extremò. (ſum.
Τὸ ἐφεξῆς. ſequela, ſeries.
Τὸ ἧκον εἰς ἐμέ. quod ad me pertinet.
Τὸ ἡμέτερον. dicunt pro nos, aut noſtra ratio.
Τὸ κατ᾽ ἀρχάς. ab initio.
Τὸ κατ᾽ ἐμέ, quantum in me eſt, pro uirili parte, mea ratio, meum conſilium, propoſitũ, quod & τὸ ἐμόν dicitur. Sic τὸ κατ᾽ αὐτόν, pro uiribus ſuis, quantum in illo erat.
Τὸ λοιπόν. in poſterum, deinde, de cætero.
Τὸ μακρότατον. ad ſummum.
Τὸ μεταξύ. interea, interuallum.
Τὸ μὲν, & τὸ δέ. idem quod τοῦτο μὲν, & τοῦτο δέ, de quo infra.
Τὸ μὲν ἐμόν. quod ad me attinet.

Τὸ μὲν ὅλον. in ſumma.
Τὸ νῦν εἶν,&
Τὸ νῦν ἔχον. τὸ ἐν τῷ παρόντι, nunc. Τὸ νῦν εἶναι, tamen, abundat in oratione.
Τὸ ὄντως. reuera.
Τὸ οὗ γένεκα. finem ſignificat, hoc eſt actum.
Τὸ πάλαι. quondam.
Τὸ πάλαι ὄνομα. nomen antiquum.
Τὸ παλαιόν. olim.
Τὸ παρὰ νόμον. id quod eſt contra leges.
Τὸ παράπαν. omnino.
Τὸ παραυτίκα. continuò, èueſtigio.
Τὸ πλέον δέ. potiſſimum uerò.
Τὸ πλέον ἤ. magis quàm, plus quàm.
Τὸ πρὸς ἀνδρῶν. locutio eſt compendioſa. Sub. intelligitur enim γένος, ab agnatis, quod ad agnatos pertinet. uide πρός.
Τὸ σὸν μέρος, pro τὴν σὴν ὀργήν.
Τὸ σύμπαν. ad ſummum.
Τὸ τί. propter quod.
Τὸ τί ἦν εἶναι. apud Ariſtotelem eſt ſubſtantia. Bud. Com.
Τὸ τοῦ λόγου. ut eſt in prouerbio.
Τὸ τυχόν. paululum.
Τόθι. ubi.
Τοί. tibi, illi, pro σοί, Doricè. οἱ ἐκεῖνοι, οὗτοι, οἵτινες. Eſt quoq; coniunctio completiua, & enclitica. Bud. Com.
Τοιατί. huiuſmodi, pro τοιαῦτα.
Τοίγαρ. pro τοιγαροῦν.
Τοιγαροῦν. igitur, unde, ergo, itaque.
Τοιγάρτοι. ergo, proinde, igitur, quocirca, atqui.
Τοίδε. cæteri, hi.
Τοιθορύσσω. μ. ύξω. π. υχα. moueo.
Τοίνυν. interdum in aſſumptionibus ponitur pro atqui, at, cæterum, ſicut ἀλλὰ μήν. Interdum eſt coniunctio collectiua, & ſignificat pro inde. Aliquando igitur, licet non ſit collectiuum. Ponitur & pro μέντοι δὲ οὖν. Interdum τοίνυν, παραπληρωματικόν eſt, ſicut uero Latinis. Ἔτι τοίνυν, iam uerò, atque etiam, Οὐ τοίνυν, neque uerò. ὅτι τοίνυν, quod uero, & quod autem: uel itaq; quod. Τοίνυν ἄν cæterum. Bud. Com.
Τοῖς τῇδε. præſentibus.
Τοῖος. ου. ὁ. &
Τοιόσδε. talis, τοιοῦτος.
Τοισδεσι. Ionicè. pro τοῖς.
Τοίχαρχος. ὁ. qui præeſt lateri nauis. Bayf.
Τοιχωρύκτης. fur, prædator, parietum effractor. Etym.
Τοῖχος. ου. ὁ. paries, murus, à τεύχω. latus nauis, Bayſius.
Τοιχοδιφήτωρ, ορος. ὁ. prædo, τοιχωρύχος.

Τοιχωρυχέω. μ. ήσω. π. ηκα. furor, fodio parietes.
Τοιχορύχος. ου. ὁ. fur, effractor parietum.
Τοίως. fortiter, pulchrè, exactè.
Τόκα. tunc: pro τότε Doricè.
Τοκάς. άδος. ἡ. fœta, genitrix, caduceus, culter, & circulus, terminus. Etym.
Τόκεν. propterea, διόκεν.
Τοκεύς. έος. ὁ. parens, γονεύς.
Τοκετός. οῦ. ὁ. partus.
Τοκιζόμενος. ὁ. fœneratus.
Τοκιστής. οῦ. ὁ fœnerator.
Τοκογλύφος. idem.
Τόκος. ου. ὁ. uſura, partus, γένεσις.
Τοκοφορεῖν. fœnerari, uſuram facere.
Τόλμα ης. ἡ. audacia.
Τολμάω. μ. ήσω. π. ηκα. audeo. Interdum ſuſtineo. hoc eſt quippiam graue & in animũ induco & mihi impero. Dinarcho κατὰ Δημοσθ. & Iſocr. τίς γὰρ ἐκεῖ τοῦ ἐνεγ τολμήσει. Sic Quintil. Sed non ſuſtineo conſcius eſſe mihi. Ponitur & pro καρτερῶ, ὑπομένω. Odyſſeas ult. αὐτὰρ τέως μὲν ἐτόλμα γε μεγάροισιν ἑοῖσιν, &c. Bud. Com.
Τολμήεις. ήεντος. ὁ. τολμητίας.
Τόλμημα ατος. τό. audacia, facinus, moleſtia, ſtrenuitas.
Τολμηρός. οῦ. ὁ. audax, temerarius.
Τολμηρότατος. audaciſſimus, confidentiſſimus.
Τολμητής. &
Τολμητίας. ου ὁ. temerarius, audax, contumax.
Τολόται. miniſtri publici, quorum opera utebatur magiſtratus. Vide in πωλήται.
Τολύνιον. menſuræ genus ex multis compoſitũ, à Tolyno Megarenſe dictum. Etym.
Τόλυξ. membrum pudendum.
Τολύπευμα ατος. τό. collectio, & de lana bene laborata dicitur.
Τολυπεύω. μ. εύσω. π. ευκα. bene tracto, guberno, diſpono, fatigor, laboro, & infelix ſum, excogito, machinor. Etym. perficio, abſoluo, elaboro, & in unum quaſi caput congero.
Τολύπη. ης. ἡ. lanæ glomus, ſiue globus. Eu. Il. ξ. lana bene elaborata ac depexa, & ad nendũ cõcinnata. Itẽ mazæ genus, Euſt. in Odyſſ. Item herba quædam lætalis, à qua τολυπεύειν, pro κακοπαθεῖν, male deducunt quidam. Euſt.
Τόμα. forceps.
Τομαῖος. ου. ὁ. & τομικοί. Celſo.
Τόμαρος. ὁ. mons apud Dodonam, unde τομαρίας φηγός, fagus in Dodonæo mõte ſucciſa, apud Orpheũ.
Τομάω. μ. ήσω. π. ηκα. deſidero, propriè ſectionem. Actiu. accuſ.
Τομεῖς. quatuor dẽtes primores, ἀπὸ τοῦ τέμνειν, id eſt, ſecando, qui etiam διχαστῆρες, & κτένες dicuntur. Vſitatius τομεῖς.

Τομεῖον

Τομεῖον. τὸ &
Τομεύς. εως. ὁ ſector, caſtrator. Item inſtrumentũ ferreum bifidum, quo clauos emoliri ſolent fabri forpex Latinè.
Τομή. ῆς. ἡ inciſio, ſectio.
Τομική. ῆς. ἡ. reſtis & funiculus apud Vitruuiũ.
Τομίας. ου. ὁ uerres, euiratus.
Τόμος. ου. ὁ. ἡ inciſio, ſectio. Item charta, uolumen. ἀπὸ τοῦ τέμνειν. id eſt ſecando, quòd excidatur è pellibus animantium. paroxyt. Cyrill. & Ammonius.
Τομός ου. inciſus, & inſtrumentum ferreum quo aliquid ſecatur, Cyrill. & Ammonius.
Τόμουραι. αἱ oracula, μαντεῖαι. Euſt. Iliad. α.
Τόμουρος. ὁ. mõs Theſprotiæ, ſub quo Dodonæi Iouis templum & oraculum teſte Strabone.
Τόμουρος. ὁ. qui quæ non ſunt uidet per ſortes. apud Lycoph. ὁ. τὸ. μὴ ὄν ὁρῶν μαντικῶς, ſic exponit Iliad. α. Euſtath.
Τόμυρις. ἡ. Tomyris regina Scytharum.
Τομῶ, ſectione opus habeo. τομῆς δέομαι καὶ ἐπιθυμῶ, Sophocl. πρὸς τομῶντι πήματι.
Τομώτερος. ου. ὁ. acutior. Si decus ſermonis pateretur (inquit Valla) poſſet transferri incidentior ſeu amputantior. Interpres in Epiſtola ad Hebræos penetrabilior uertit. Deductum eſt à uerbo τέμνω, ſeco ſiue incido.
Τόν. pro ὅσπερ, καὶ ὅν.
Τὸν αὐτὸν δὴ τρόπον. eodem modo.
Τοναία. pellex, ἄλειξις pallaca. Item uocis inteſio.
Τοναῖος. δρόμος. ὁ. ἰσχυρός. (Etym.
Τονθολυγέω. cũ murmure ſcaturio & promano, de fluuio effertur, apud Athenæum per anguſta loca leuiter murmurante.
Τονθορίζω. μ. ίσω. π. ικα. καὶ τονθορύζω, ſuſurro, immurmuro ſub lingua, ut ſolent ſerui, quãdo à dominis uapulant uel obiurgantur. ſuſpectè loquor. Vide κανθαρίζειν in Ammonio.
Τονθορυς. υος. ἡ. ſtrepitus, uox.
Τόνθων, ωνος. caro dorſalis.
Τόνος. ου. ὁ. firmitas, contentio, tonus, contentus, ἡ τῆς φωνῆς τάσις. uigor in picturis: id quod ſplẽdorem Latinè dicunt. Τόνοι item uocantur nerui in ſtomachi lateribus, & funes lecti.
Τονόω. μ. ώσω. π. ωκα. firmo, roboro. Actiuum.
Τόξα. τὰ. arcus. Pluraliter ferè utuntur Græci: & cõprehẽdit aliquando ſagittas & pharetram cũ arcu.
Τοξάζομαι. τοξεύω.
Τόξευμα. ατος. τὸ. ſagittatio, ſagitta.
Τοξευτὴς λύκος. genus lupi. Oppian. de Venat.
Τοξεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſagitto, iaculis peto.
Τοξική. ῆς. ἡ. ars ſagittandi.
Τοξικόν. appellatum uidetur (ut ſcribit Aegineta) quod eo à Barbaris inficerentur ſagittæ, quæ τοξεύματα dicuntur, uel à taxo arbore uenenata. Vide Nicandrum in Alexipharmacis.
Τόξον. ου. τὸ. arcus, telum.
Τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς. ſupercilia contrahere, tetricum eſſe.
Τοξοσύνη. τοξική.
Τοξόται. ſerui publici Athenis. Etym.
Τοξότης. ου. ὁ. ſagittarius.
Τοξοφόρος. ου ὁ arcitenens.
Τοπάζιον. lapis precioſus, ſic dictus ἀπὸ τοῦ τοπάζειν τὸ ζητεῖν, quòd multo ſtudio quæratur. Eſt & inſula rubri maris, quod obſcuris tempeſtatibus à nauigantibus ſemper quæreretur.
Τόπαζος. ὁ. gemma ab Orpheo deſcripta.
Τοπάζω. μ. άσω. π. ακα. coniecto, ſuſpicor. Et Troglodytarum lingua quæro, Actiu. accuſ.
Τοπαρχία. ας. ἡ. territorium.
Τοπαστέον. conijciendum.
Τοπεῖν. ὑπονοεῖν, ſuſpicari.
Τοπεῖον. funis.
Τοπήϊα. τὰ. arma nauis, funes. Hinc quidam apud Latinos topiarium opus deducunt, cum plantæ funium modo flexibiles & ſequaces in quaslibet formas ducuntur.
Τοπικός. ου. ὁ. localis. ἡ τοπικὴ τέχνη, pars dialecticæ de inuentione argumentorũ ex certis quaſi locis, quę & multitudinis numero τὰ τοπικὰ dicitur.
Τοπογραφία. ἡ. uera deſcriptio loci.
Τοποθεσία. ας. ἡ. deſcriptio loci ficta.
Τόποι. οἱ. loci muliebres.
Τοπομαχέω. μ. ήσω. π. ηκα. per locos pugno non aperta acie. Neutr. abſol.
Τόπος ου. ὁ. locus. οἷον τύπος. Etym. Sedes & occaſio argumenti inueniendi ad aliquid probandum uel improbandum.
Τόπῳ. loco & uice.
Τοπῶ. τοπάζω, conijcio, quæro, locos habeo è quibus argumenta peti licet. Vnde Topica altera pars Dialecticæ.
Τόρβυλος. ου. ὁ. quærulus, delator, contentionis cupidus.
Τόργιον. τὸ. Siciliæ mons, in quo uultures nidificant, unde τοργοὶ uultures dicuntur.
Τόργος. ου ὁ uultur ſanguinarius apud Lycoph.
Τορεία. ας. ἡ. ſculptura, tornatio.
Τόρευμα. ατος. τὸ. toreuma, id eſt opus torno factum.
Τόρευσις. τορεία. &
Τορευτής. tornator.
Τορευτός ου. ὁ. tornatus, laboratus.
Τορεύω. μ. εύσω. π. ευκα. orno, ſculpo, laboro, torno, conficio, τορνεύω.
Τορέω. μ. ήσω. π. ηκα. ferro transfigo, τρυπῶ. Actiu. accuſ.
Τόρμος. ου ἡ. repagulum, cib. Lycoph, τυπωτὴν τοῦ τρόχου,

τρόχῳ τόρμαν dixit αὐλακοζόλῃ γράμμην.

Τόρμη.ἡ.modiolus rotæ, in quem axis inſeritur, qui & πλήμη,& χνόη à Sophocl.dicitur. Itē curriculum in Hippodromo, conſtās meta & carceribus. Euſt.Ilad.ι.poſſis & orbitam interpretari,unde ἐκτόρμειν,teſte Pauſan.exorbitare.

Τορμίς.domina regina.

Τόρμος.ȣ.ὁ.modius rotæ,in quo uoluitur axis.

Τορνεύω.μ.εύσω.π.ευκα.ζορεύω.ſculpo. Neutrū accuſatiuo.

Τόρνευμα.ſcobs,ramentum, apud Dioſcorid. & quiſquiliæ.

Τόρνος.ȣ ὁ. tornus, hoc eſt, inſtrumentum quo uaſa detornantur,ſiue cauantur, & lignum rotundum,turbinatum. Etym.

Τορνόω.μ.ώσω.π.ωκα. circunſcribo aliquid circulo,rotundum facio.

Τορόνη ης.ἡ. cochlear quo olla mouetur.Etym.

Τορός.penetrans,uehemens,altus,& de uoce dicitur. Item ſerra. Itē intelligens & manifeſtus. Item inſtrumentum quo putei perfodiuntur, nauiculæ ſimilæ.Etym.

Τόρος.inſtrumentum foſſorium. effodiendis puteis idoneum:& tornus,idem quod τόρνος,ſeu cœlum quo utuntur quadratores.

Τορύνη. εὐεργέτης,benefica, bene merita apud Atticos dicitur.Etym.Vide in Chil.Eraſ. Ollæ fabariæ toryna aurea.

Τορώνη.ἡ.regio apud Ariſtotel. oppidum Macedoniæ,& alterum Troadis,Item cochleare,κίνητρον,tudicula,apud Nicand.

Τόρως.grauiter.

Τορῶς.manifeſtè,exactè.

Τοσαυτάκις.toties.

Τοσαύτη ης.ἡ.tanta.

Τοσαχῶς.tot modis.

Τόσον.&

Τοσόνδε,& τοσονδί.tantum,paululum.

Τόσος.ȣ.ὁ.tantus.

Τοσȣ̃σθ.uenerari.

Τοσȣ́τοις ὕστερον χρόνοις.tanto poſt tempore.

Τοσȣ̃τον καθόσον.hactenus,quatenus.

Τοσȣ̃τον.ὅσον.hactenus.

Τοσȣ̃τον.ἀντὶ τȣ̃ τότε.

Τοσȣ̃τος.ȣ.ὁ.tantus,tot.

Τόσῳ μᾶλλον.tanto magis.

Τȣ̃το μὲν,& τότε δὲ.partim.

Τότε.tunc,ἆτα.

Τότε δὴ τέλος.tum demum.

Τȣ̃.capitur quandoq; pro cuius, ſed cum alicuius ſignificat,encliticum eſt.

Τȣ̃ γὰρ τότε ποιήσῃ.pro διὰ τί.

Τȣ̃δε.ſic (Etym.

Τȣ̃δενοι.ἐποπτηριταὶ.Inſidiatores apud Turcas.

Τȣ̃ λοιπȣ̃.deinceps,poſthac, in futurum, poſtea.

Τȣ̃ χάριν.qua de cauſa.

Τȣ̃ λάχισον.ſaltem.

Τȣ̃μόν.meum.

Τȣ̃μόν μέρος.pro uirili parte.

Τȣ̃μȣ̃.τὸ.pro τὸ ἐμȣ̃.

Τȣ̃παλιν.τὸ ἔμπαλιν,τῶν κεράτων.Etym.

Τȣ̃ναντίον.præpoſterè,ex diuerſò.

Τȣ̃νεκα. propterea, τȣ́τȣ ἕνεκα. Ammonius diſtinguit ab οὕνεκα.

Τȣ̃νεκα ταῦτα;quorſum hæc?

Τȣ̃ντεῦθεν.deinde.

Τȣ̃πιόντος.pro τȣ̃ μέλλοντος,τȣ̃ τυχόντος.

Τȣ̃πίπεμπτον.quinta pars ſuffragiorū. Item contemptum,abiectum.nam qui quintam partem ſuffragiorum uel calculorum accipiebāt, uiles & contempti habebantur.Etym.

Τȣ̃πος.pro τὸ ἔπος.

Τȣ̃ργον.pro τὸ ἔργον.

Τȣ̃ς. ἀντὶ τȣ̃ ὅς.& ἀντὶ τȣ̃ τȣ́τȣς.

Τȣ̀ς ἐν ἡλικίᾳ. uocabant ad bellum per ætatem idoneos.

Τȣ̃σχατον.extremum,maximum.

Τȣ̃τάκι.uide Etym.

Τȣ̃τας.pro ταύτας Doricè.

Τȣ̃τί.Atticè,&

Τȣ̃το.hoc.

Τȣ̃τογȣ̃ν.id demum.

Τȣ̃το μὲν,τότε δὲ,partim & partim,uel nūc nunc, cum & tum,ſimul & ſimul,tum & tum. Et iungitur etiam obliquis caſibus. Id quod ideo fit quia aduerbialiter conſtruitur in hac ſignificatione Demoſth. τότε μὲν θασίȣς τȣ̀ς μετ' ἐκφαύτȣ πῶς ȣ̓κ ἀδικήσετε, ἐὰν ἀφέλητε τὰ ἀτέλειαν. τότε δὲ ἀρχέβιον καὶ ἡρακλείδην οἱ βυζάντιον τὰ ἀδίοντες,Simul enim Thaſios,ſimul Archebium iniuria afficietis. Idem ſignificat τὸ μὲν,τὸ δὲ,uel τὸ μὲν τοι,τὸ δέ τι. Bud.Com.

Τόφρα.poëticè.interim,tandiu, aliquando, tūc, ὄφρα.

Τραβαῖος.ȣ.&

Τράβεα.ας.trabea,genꝰ ueſtis,Dionyſ.lib.2. τηβέννας ἐκπεπορπημένοι περιπορφύρους φοινικοπαρύφους ἃς καλȣ̃σι τραβέας,Togas annectentes fibulis circundiſtinctas purpura,ſubtegmine puniceo quas trabeas uocant. Bayfius.

Τραβίλης.ὁ.κύων.

Τράγαι. Aeoles dicuntur à palude Traga nomen habentes.

Τράγαιναι.αἶγες.αἱ.hircinæ capræ (ut Gaza uertit in Ariſtot.)genus quoddam caprarū ſic uocatum, quod genitale habet maris & fœminæ.

Τραγάσιον.loci nomen proprium. Etym.

Τράγασος.uiri nomen proprium.Etym.

Τραγαι-

Τραγάω.hirceſco,τραγίζω.Dyoniſ.Hiſtor.lib.5. cap.19.ἀφ᾽ ὧν καὶ τὰς ἀμπέλους ὅταν μὴ φέρωσι τραγᾶν καλοῦσι.Ariſtot. uites hircire, hoc eſt, τραγᾶν dicit nimia alimenti copia luxuriant, αἳ διὰ τὴν τροπὴν ἐξυβρίζουσιν. Et τραγᾶν dicitur numerus quando uox ingraueſcit.

Τραγεῖν.comedere,τρώγειν.

Τράγειος.ου.ὁ.hircinus.

Τραγέη.ης.ἡ pellis hirci.

Τραγέλαφος.ου.ὁ.animal hirco & ceruo ſimile, (tragelaphus.

Τραγῆ.τραγέη.

Τραγήματα.τά.bellaria,id eſt ſecundę menſæ. à τρώγω,cuius ἀόρ.β.eſt ἔτραγον. Vide Bayſiū.

Τραγίζειν.olere hircum, uocem edere inſtar hircorum.Gaza in Ariſtotele uertit caprire, de adoleſcentibus puto quando in pubertate uocem immutant.

Τραγικὸν πάθος.miſerabilis calamitas.

Τραγικός.οῦ.ὁ.hircinus,tragicus. Vide Chil.Eraſmi, Tragicæ execrationes, Tragica ſimia, Tragicè loqui,Tragicum malum, Tragicū tueri,Traicus rex.

Τραγικῶς.tragicè.

Τράγιον.genus fruticis.terebintho uel Iunipero ſimilis, quod & τραγεῖον.

Τραγικώτατον. τό. tragœdijs maximè celebratū.

Τραγιστής.ſacrilegus.

Τραγηφόροι.αἱ.puellæ Bacchi orgia celebrantes, hircinis pellibus circumamictæ.

Τραγομάσχαλος.ου.ὁ. hircoſus,q uirus alarū olet.

Τραγοπώγιον.ωνος.ου.barbula hirci,herba quæ & κόμη dicitur. (ctum uinum.

Τραγοριγανίτης οἶνος.ex hircina origano confe

Τραγορίγανον.τό.& τραγορίγανος.ου.ὁ.Nicandro. herbæ genus.uide Etym.

Τράγος.ὁ.factitium quoddā ex olyra zeæ ſpecie, in modum alicæ cōminutū.apud Gal.& Dioſ.

Τράγος.ου.ὁ.hircus. παρὰ τὸ τρώγω, πολύφαγος γάρ.uel παρὰ τὸ τραχὺ δέρμα ἔχειν.item omnis grauis olentia, in primis quæ ſub alis ſentitur. Eſt & τράγος σιτώδης,cerealis fruměti,ſiliginis ſcilicet genus, & Plin.lib.18. ex tritici ſemine Tragori fieri ait.Apud Ariſtot. ſpōgia quædam durior aſperiorq́;: & maritima herba fruticoſa quam aliqui ſcorpion uocant. Gaza uertit hircum.Apud eundem tragi,id eſt hirci appellantur mænæ ſiue haleces mares,cum fœtu impleri fœmina incipit.τράγοι naues uidentur,forte quod id genus animalium haberent tanquam inſigne.Bayf.

Τραγοσκελής.έος.ὁ.Panos epithetum, hircina habens crura.

Τραγῳδάριον.ου.τό.tragœdiola.

Τραγῳδέω.μ.ήσω.π.ηκα. cano, deploro, oſtento,tragœdias ſcribo.

Τραγῳδία.ης.ἡ,tragœdia. Polyb. de regionibus Romanorum loquens,uocat hoc nomine admirationem & terrorē religionis iniectæ populo ab Auguribus & Pontificibus ἀπὸ τοῦ τραγᾶν τὸ βαρέως βοᾶν. Vide Chil.Eraſ. Tragœdias agere aut inſanire,& Tragœdias in nugis agere.

Τραγῳδιδάσκαλος.ου.ὁ. qui tragœdiam recitat.

Τραγῳδικός.tragicus,ἐμπαθής.

Τραγῳδοποιός.uide in Ammonio τραγῳδοί & (κωμῳδός.

Τραγῳδός.ου.ὁ.tragœdus.

Τρακταΐζω. dealbo, paro, maligne ago, κακουργέω.Etym.

Τρακτόν.οῦ.τό. cera quę facta eſt alba.

Τράκτον.ου.τό.panis genus ignito in fornace excocti: quod & κατυρίδιον,apud Athenęū.

Τράλλεις.αἱ.Trallis urbs Lydię,iuxta Męandrum fluiuum quæ prius Anthea uocabatur.

Τραλλός.ου.ὁ.amarus.

Τράμη.foramen ſellæ. οἱ δὲ τὸ ἀπὸ τοῦ τύπου μέχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ βαλανώδους χωρίον.Etym.

Τράμις.podex,ὁ πρωκτός.Itē coxendix,τὸ ἰσχίον.

Τράμπις.ιος.ἡ.nauicula ad traijciēdum. Vt Vlpianus pontonem appellat Nicand.ſchol.prope nauiculam barbaricam ſignificare autor eſt, capitur tantum pro quauis naue à Nicand.

Τρανής.έος.ὁ.ἡ.&

Τρανός.οῦ.ὁ.integer,ſolidus,adultus.Item uerus, manifeſtus,clarus,planus,perſpicuus, & diſer (tus.

Τρανοῦσθαι.τὸ καταλάμπεσθαι.

Τρανῶ. planū facio ,declaro,illuſtro,& ἐκφαίνω.

Τρανῶς ὁρᾶν.perſpicuè uidere.

Τρανώτερον.magis perſpicuum & clarius.

Τρανωτικός.explanator.

Τράπεζα,pars illa latior quæ utrinq; ad ſcapulas ſternitur,apud Pollucem.Eſt & pars illa iocinoris quæ prope folliculū folijs eſt apud Nicand.

Τράπεζα.ης.ἡ.menſa,quaſi τετράπεζα,ἡ κατὰ τεσσάρων ἱσταμένη.Vide in Bayſio τράπεζαι, & δεύτεραι τράπεζαι.

Τραπεζαὶ δεύτεραι.αἱ.bellaria,menſæ ſecundæ.

Τραπέζαι.αἱ.apud Ariſtoph pulpitum aut locus æditior,in quo uernæ & mācipia uenum exponebantur omnium oculis, uocatur is locus & (κύκλοι.

Τραπεζεύς.ου.ὁ.mēſalis.Sic uocat Plut. eum qui diuerticuli cibiq́; cauſa diligit amicū, non ex animo quem αὐτολήκυθον uocat.

Τραπεζίτης. menſę accumbens,conuiua.

Τραπεζεύς.έος.ὁ.idem,conuiua,paraſitus,catellus domeſticus.

Τραπέζιον.ου.τό.abaculus,& figura quadrangula, inæqualibus duobus oppoſitis lateribus, alijs uerò æqualibus. Eſt & figura apud Geometrias inæqualia duo latera habens æqualib.duobus conti-

bus contigua.Strab lib.14.Tralleis urbem cõditam eſſe dicit ἐπὶ τραπέζης,hoc eſt, in uertice quodam plano.

Τραπεζίτης ου.ὁ numularius,monetarius,menſarius.

Τραπεζιτικὰ γράμματα. rationes menſæ & argentariorum.

Τραπεζοκόμος.ου.ὁ.&

Τραπεζοποιός.ὁ.ſtructor,qui menſam curat.& ad eam ſpectantia,οὐχ' ὁ μάγειρος (inquit Heſych.) ἀλλ' ὁ τῶν πάσης περὶ τὰ συμπόσια παρασκευῆς ἐπιμελούμενος.

Τραπεζοφόρος.&

Τραπεζώ.ἡ.ſacerdos Mineruæ ſacris præpoſita ornans,paransq; omnia.

Τραπελίζω.μ.ίσω.π.ικα.ſubinde muto.

Τραπελός.οῦ.ὁ.mutabilis.

Τραπέω.μ.ήσω.π.ηκα.calco uuas in lacu.

Τράπηξ ηκος.iaculum,haſta.

Τραπητής.calceator uuarum.

Τραπητός. ὁ.uinum.

Τραχρός.aſper.τραχύς.

Τρασιά ᾶς.ἡ.locus ubi ſiccantur condiũturq; ficus & caſei,apud Ariſtoph.in neb.Item aſper.

Τραυλίζομαι.&

Τραυλίζω.μ.ίσω.π.ικα balbutio,titubo,torta lingua ſum.Neutr.abſol.

Τραυλισμός.οῦ ὁ.balbuties.

Τραυλός.οῦ.ὁ.balbus,blæſus.

Τραυλότης ητος ἡ. blęſitas.Ariſtot.Probl.ἡ μὲν οὖν τραυλότης, τῷ πράγματός τινος μὴ κρατεῖν. καὶ τοῦτο οὐ τὸ τυχόν.ἡ. δὲ ψελλότης τῷ ἐξαίρειν τι ἢ γράμμα ἢ συλλαβήν. ἡ δὲ ἰσχνοφωνία ἀπὸ τοῦ μὴ δύνασθαι ταχὺ συνάψαι τὴν ἑτέραν συλλαβὴν πρὸς τὴν ἑτέραν.uide βλαισός.Bud.Com.

Τραῦμα ατος.τό.uulnus.

Τραυματίας.ου.ὁ.uulneratus.

Τραυματικός.οῦ.ὁ uulnerarius,aptus ſanandis uulneribus.

Τραυματισθῆναι uulneratum eſſe apud Thucydidem, pro τρωθῆναι.

Τραύξανα.τὰ.quę ex preſepi decidunt,& quæ iumentis ex pabulo reliqua fiunt. Item ſpinoſa quædam,& ligna arida.

Τράφαλλος βαφαλίς.coagulum,caſeus recens.

Τραφερή.ῆς.ἡ. terra arida, quaſi alumna omniũ, uel à τρέφω, idem cogo & πηγνύμι terra ſolida & εὐπαγής.Euſt.Iliad.ξ.

Τραφερός.οῦ.ὁ.ſiccus,compactus.

Τράφηξ ηκος. tabula qua panis ad furnũ fertur, labium nauis in quo ſcalmi ponuntur,lignum in quo panes ponuntur.Etym.Lycophro. pro ligno ſimpliciter poſuit.

Τραχεῖα. fiſtula,per quam fluit ſpiritus ab ore ad pulmonem.Gellius libro 17.capite 2.

Τραχέως.ἀνδρείως.

Τραχηλιάω.&

Τραχηλίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι.timidus ſum,impe rio,ſuperbio,extollo ceruicem,aduerſor.

Τραχηλίζω.μ.ίσω.π.ικα.diuido animal per ſpinam,iugulo,reſupino, ſalto,δηχθῶμαι.

Τράχηλος.οῦ.ὁ.collũ,(ut Gaza uertit in Ariſtotele) ſpina à uertice ad finem,ceruix,ſpondilus,παρὰ τὴν τραχύτητα. ὀστώδης γάρ. uel παρὰ τὸ βραχὺς ἥλους ἔχειν.Etym.Eſt & media mali nautici pars, uide in καρχήσιον. Eſt quoq; conchiliũ genus buccinæ marinæ ſine purpuræ,Euſt.

Τράχουρος.ὁ.trachurus,piſcis apud Aelianum.

Τραχύνω.μ.υνῶ.π.υγκα.aſperum facio.

Τραχύς.έος.ὁ. aſper,ſcaber, durus. Vnde τραχὺς ὀργήν,iracundus.

Τραχυσμός.οῦ.&

Τραχοστόμος.ου.ὁ.diuiloquus.apud Strab.

Τραχύτης.ητος.ἡ.aſperitas.Τραχύτης τῆς κροκίδος. Plut.uilloſitas illa & eminẽtia floccorum quæ in rudibus pannis uiſitur.

Τραχυφωνία.ας.ἡ.aſperitas uocis.

Τραχώδης.εος.ὁ ἡ.aſper,durus.

Τράχωμα.ατος.τό. palpebrarum ſcabritia interior.

Τραχών.ῶνος.ὁ.locus ſaxoſus.

Τρεβλός.οῦ.ὁ.balbus.

Τρεῖς.tres,hi & hæ.

Τρέμω.tremo,timeo.

Τρέπομαι. fugo, in fugam uerto,καταβάλλω.Eſt etiam eò redigor, eò deſcendo. Inde ἑτέραν τράπεσθαι,aliam uiam ingredi,aliam rationem rei peragendæ inſtituere.ſubintelligitur enim ὁδὸς.Bud.Com.

Τρεπόμενοι.οἱ.fugientes.

Τρεπτός.οῦ.ὁ uertibilis.

Τρεπτότης.conuerſio,τροπή.

Τρέπω.μ.ψω.π.φα.uerto,muto,perſequor,fugio ex timore.Actiu.accuſ.

Τρέσαν.deterriti ſunt,fugerunt.

Τρέσης.ου.ὁ.timidus.

Τρέφομαι.augeor,uegetor.& cogor,condenſor, πήγνυμαι.Euſt.

Τρέφω. μ. θρέψω. ad differentiã τοῦ τρέψω à τρέπω π.τέφα ἀόρ.ἔθρεψα.π. μέσος, τέτροφα. nutrio.Actiu.accuſ.

Τρεχέδειπνοι.apud antiquos uocabãtur, qui cũctantius & lentius ad conuiuium ueniebant, κατ' ἀντίφρασιν (ut apparet) ceſſatoribus celeritatem tribuentes.Eraſ.Chil.

Τρέχνος.ου.ὁ truncus,planta,ramus,germen.

Τρέχω.μ.δραμοῦμαι.π.δεδράμηκα.ἀόρ.β.ἔδραμον à δρέμω inuſitato,curro.Neutr.abſol

Τρέω.μ.

Τρέω.μ.τρέσω.π.τκα.timeo,fugio.Actiuum.

Τρέω.μ.ήσω.π.ηκα.τὸ.τρήπτω.

Τρυγαλέ☉.fractus.

Τρυιςός.leuis,timidus,celer,paruus.

Τρῆμα.ατος.τὸ.foramen, ὀπὴ, τρύπημα. proprie foramen per quod remus traijcitur.

Τρηματιςὴς.ȣ.ὁ.aleator,à punctis quę in aleis ef foſſa uiſuntur.

Τρηματώδης.ε☉.ὁ.ἡ.foraminoſus.

Τρήπτω.μ. τρήψω.π.υφα.perforo.Actiu.accuſ.

Τρήρων.ον☉.ἡ.columba. ſic dicta à timiditate.

Τρῆσις.perforatio.

Τρήσκοι.ceremoniæ,pro θρησκείαι malè legitur.

Τρητὸν λέχος.apud Hom.lectus penſilis qui traiectus per foramina funibus tenditur.

Τρητὸς.ȣ̃.foratus,teſſelatus.

Τρητὸς λίθος.lapis perforatus,cuiuſmodi in portu locari ſolebant ad relegādas de ijs naues.

Τρηχὺς.τραχύς.

Τρήχω.poëticè pro τραχύνω.

Τρηχὼ.όος loc⁹ accliuis & difficilis,ſalebroſuſq;. Item lapis Nicand.ſchol.alij ſepem exponunt.

Τρία ἡμιμναῖα.ſeſquimina,id eſt tres ſemiminæ

Τρίαινα.ης.ἡ.tridens.

Τριαιναςὴρ.ῆρ☉.ὁ.agricola, qui tridente utitur.

Τριακάπαι.οἱ.apud Cyrenæos ephebi dicebantur,ſic enim apud Euſt. Iliad.θ.legitur,at ut apud Ammonium, τριακαταῖοι.

Τριακὰς.άδος ἡ trigeſima dies menſis,(ſic primū à Thalete uocata,ut in eius uita ſcribit Laërtius lib.1. Attici ἕνην & νέαν uocant) quam pluraliter quoque τριακάδας uocant. Accipitur pro menſe apud Atticos.

Τριάκις.ter Laconicè.

Τριακονθ ἀμματα.τὰ.triginta maculas(niſi interdum ſit pro uincula) habentia.

Τριακονθήμερ☉.qui habet triginta dies.

Τριάκοντα.triginta.

Τριακονταετὴς.έ☉.ὁ.ἡ. trigennis, Sciendum quòd cum ætatem ſignat, acuitur, cum tempus penacuitur.

Τριακοντί☉.trigenarius.uide Etym.

Τριακοντήρης,& τριακόντορος ἡ.nauis genus ab ordine remorum ſic dictæ.uide Bayſium.

Τριακοντοῦτις.qui ſunt triginta annorum, apud Tucydidem.Etym.

Τριακοντοῦτης.Atticè, idem.

Τριακοντοῦτιδας.Ariſtoph.ſcorta uocat.& naues etiam ſic dicuntur. οἷον, τριακοντουτίδων νεῶν, τῶ δὲ συγγραφῆ. Etym. Κατατριακοντουτίσαι, cum fortis rem habere.

Τριακόντορ☉.ȣ. nauis triginta remorum. Bayſ.

Τριακοντώρυγα.τὰ.triginta uallos habentia.

Τριακόσιοι.οἱ.qui ſunt primi cenſus.

Τρίακτος.ὁ.deuictus ſuperabilis.

Τριάρμεν☉.nauis inſtructa trinis uelis.Bayſ.

Τριάρμεν☉ ναῦς.nauis quæ tribus uelis prouehitur.

Τριὰς.άδος ἡ.trinitas,numerus ternarius.

Τριασμὸς.ȣ.ὁ. ternionis ſeu ternarij numeri ratio: ſunt qui τρίαγμ☉ ſcribant,ut ſit quædam in tria diuiſio.

Τριάσσω.uinco.Sumptū ab athletis, apud quos uictoria in triplici certamine ſita erat.& Τριαχθῆναι,ter uinci.

Τρίβακον.ȣ.τὸ.lacerum pallium,trita lacerna.

Τρίβακ☉.τριβή,mora,exercitium. Etym.

Τρίβακ☉ ὁ.ueteranus,tritus in rebus agundis, qui & τρίβων Atticè.Euſt.

Τρίβαλλοι.qui uitam inutiliter terunt, ἐν τοῖς βαλανείοις ἀνάγωγως διατριβόμεν☉.

Τρίβανον. lecythus, uas in quo aliquid teritur, cochleare.Inde ἀλιτρίβανον.

Τριβάρβαρ☉.ȣ.barbariſmus.

Τριβὴ.ῆς.ἡ.mora,exercitium.διατριβή.

Τριβαλλικτράπελα. τὰ.compoſita dictio ἐκ τοῦ τριβόλȣ,& ἐκτραπέλου.& pro duris,incōditis, & nihili reb. uſurpatur ab Ariſtoph. in Nebul.

Τρίβολος.ȣ.tribulus,inſtrumentum bellicum.Item aſperum quoddam, quod equorū lupatis additur,ad incitandos domādosúe eos faciēs.

Τρίβ☉.ȣ.ἡ.ſemita,callis,iter tritum.item ritus.

Τρίβροχ☉.ter madefactus. (Etym.

Τρίβω.μ.ίψω.π.ιφα.tero,differo,moror.Actiuū accuſatiuo.

Τρίβων.ωνος.ἡ.ueſtis lacera,pallium.uide Bayſiū frugalis,ἔμπειρος,ueteranus,quod & τρίβακος, & comicus τὸ τρίβωνα opponit τῷ νηπυτίῳ, hoc eſt,tyroni rudi & rerum imperito.

Τριβωνίζομαι.differo, procraſtino, σχολάζω.

Τριβώνιον.ȣ.τὸ.ueſtis attrita.

Τριβωνοφορία.ας.ἡ. ueſtis uilis geſtamen.

Τριβωνοφόρ☉.ȣ ὁ.lacera & attrita ueſte indutus, & ſciſſa ueſte indutus. Etym.

Τριβωνοφορῶ.geſtare pallium.

Τριγένεια.ας.ἡ.Strabo lib.12.εἰς τριγένειαν δὲ προελθόντ☉ τȣ̃ γένȣς,ad tertiam uſq; progeniem.

Τριγέρων.qui treis ætates uixit, ueluti Neſtor, hoc eſt nonagenarius.

Τριγκόω. ſepio, cingo. malim θῆτα ab initio.

Τρίγλα.ης.ἡ.mullus piſcis,ut Gaza uertit in Ariſtotele.meminit & Aelianus. Eſt & nomē loci.

Τρίγλην☉ ȣ ὁ.perfectus,habentes treis oculos. nam γλήνη pupilla dicitur. ἀξιοθέατος. καὶ πολλῆς γλήνης ἄξι☉, conſpicuus & ſpectatu dignus.Euſt.Iliad.ξ.

Τριγλώχιν.ιν☉. ὁ.triſulcus.

Τριγονία.ας.ὁ.tertia ætas.ἄνωθεν ἐκ τριγονίας βασιλεία Com.

σιλεία Commodum dicit Herodian. à tertia uſque progenie regem.

Τριγὸς. ȣ. ὁ. ſeptum, munitio.

Τριγχὸς. paries, στεφάνη, mœnia, ſeptum, circumuallatio. uide ſuperius per θῆτα. & uide θριγκὸς, quod melius.

Τρίγωνον. τὸ. triquetrum.

6 Τρίγων☉. ȣ. ὁ. triangulus, triangularis, & muſicum inſtrumētum, pſalterio ſimiliter tenſum, ψαλτηρίῳ τὴν δὲ ἀρτησιν ὁμοίαν ἔχον. Etym.

Τρίδȣλος. ȣ. ὁ. ſeruus ex tertia generatione, ὁ ἐκ προγόνων δȣ̂λος apud Sophocl.

Τρίδυμοι οἱ. tergemini.

Τριέμβολον. tribus repagulis munitum, forte ac firmum. Item nauigij quoddam genus, ut Neſtoris nauis apud Homerum.

Τρίεν☉. trimus.

Τριέσπερ☉. ȣ. ὁ. prolixus, triueſper. Epitheton Herculis, quòd tribus ueſperis in unam coniectis Iupiter cum Alcmena concubuerit, unde natus eſt Hercules.

Τριέτιδι. εος. τὸ. triennio: aduerbialiter, pro paroxyton. τριετὲς uerò cum acuto in fine, triennε, trimum. Ammon. & Cyrill.

Τριετηρικός. ου. ὁ. triennalis, à τρεῖς & ἔτος. unde τριετηρικά, trieterica, ſacra Bacchi, quia tertio quoq; anno celebrabātur. Trieterici hymnus eſt apud Orpheum.

Τριετηρὶς. ίδ☉. ἡ. trieteris, id eſt triennium.

Τριέτης. triennium. Etym.

Τριετής. trimus.

Τρίζω. ſtrideo dentibus, exili uoce inſtrepo, qualis eſt ueſpertilionum ſonus: effertur & de pipinionibus & paſſerum pullis apud Hom. Ili. β. quod Latini pipire. Nix quoq; τετριγυῖα dicitur, quando calcatur: & bilancis iugum ferè τρίζει, ut annotat Euſt. Iliad. ψ. Veteres tamen ut idem Iliad. β. ait, ζιπίζειν pullos ſimpliciter pipientes, τρίζειν uerò quando eſcā deglutiūt.

Τριήμερ☉. ȣ. ὁ. ἡ. triduanus, tertio die.

Τριημιπόδιον. ȣ. τὸ. ſeſquipes.

Τριημιχοίνιξ. ſeſquichœnix.

Τριηραρχέω. μ. ήσω. π. ηκα. conduco triremem, proprijs ſumptibus nauim guberno.

Τριηράρχημα. ſumptus in triremem.

Τριηραρχία. triremis apparatus & inſtructio, gubernatio. Etym.

Τριηραύλης. ȣ. ὁ. tibicen.

Τριηρημιολία. ἡ. nauis quæ non tot remis agitur quot iuſta triremis, ut conijcit Bayfius.

Τριήρης. εος. ἡ. triremis, nauis bellica. uide Bayf.

Τριηρικόν. τὸ. ſic uocat Strabo naualε ad triremes recipiendas.

Τριήριον. ȣ. τὸ. nauicula, cymba.

Τριηρονόμ☉. nucleus, τριήραρχ☉.

Τριηροποιός. ȣ. ὁ. faber, qui triremes conſtruit.

Τρικαλίνδȣμαι. τρικυλίνδȣμαι. Etym.

Τρικάρην☉. triceps, tergeminus.

Τρίκαρπ☉. τριετής.

Τρικέφαλος. ȣ. ὁ triceps.

Τρικλίνιον. ȣ. τὸ &

Τρίκλινος. ȣ. ὁ. triclinium. uide Bayf.

Τρικόνητος. ȣ. ὁ. dignus qui ſæpius pereat.

Τρίκȣρος. ter tonſus.

Τρίκροτος. ȣ. ὁ. triremis.

Τρίκτειρα ἡ. quæ & τριττύα, ſacrificiū quod Neptuno offerebatur, tribus animalib. maribus, ἐνόρχα uocant, conſtans.

Τρικυμία. ας. ἡ ζάλη, decumanus fluctus, procella maxima & tempeſtas, ὅταν τὰ τρία κύματα εἰς ἓν συναχθῇ. Accipitur apud Platonem de Repub. 5. pro maximo riſu: quemadmodum & κῦμα pro riſu, quo loquentes interdum obruuntur, cum ridiculum quippiam eis excidit. Bud. Com. Vide in Chil. Eraſ.

Τρίλιστος. ȣ. ὁ. multum rogatus.

Τρίλλιστος. πολυλιτάνευτος. Etym.

Τρίμαμμα. ης. ἡ tritauia.

Τριμερής. εος. ὁ. ἡ. tripartitus.

Τρίμιθος. ȣ. terebinthus arbor apud Nicand.

Τρίμην☉. ȣ. ὁ trium menſium, trimeſtris. Vide in Chil. Eraſmi.

Τρίμιον. ueſtis uilis, δυσπάθητον ἱμάτιον, & ἀσυγῶδον.

Τρίμμα. ατ☉. τὸ. dicitur is qui tritus in rebus & exercitatus eſt, ueterator, τετριμμέν☉ ἐν λόγοις. Sic Latinis ſcelus pro ſceleſto. Quintilianus appellat attrita actu forenſi ingenia. Eſt & placentæ genus nuptialis.

Τρίμμοι. ſunt tramites & limites tranſuerſi in agris.

Τριμνῶν. pro eo quod eſt τριῶν μνῶν.

Τριμόριον. ȣ. τὸ. dodrans.

Τρίμορφ☉. ȣ. ὁ. triformis.

Τριναχρία. Sicilia, quòd ἄκρας, id eſt, promontoria tria habeat, Pachynum, Lilybæum & Pelorum.

Τρίναξ. ακος. inſtrumentum ruſticum ligneum.

Τρίξα pro τρίσσα. triplicia.

Τριξώλης. ȣ. proditiſſimus, exitio digniſſimus. Euſt. Iliad. θ.

Τριοβολιμαῖ☉. triobolaris, id eſt, tribus obolis dignus, uilis, εὔων☉.

Τριοδῖτις. ιος. ἡ triuia.

Τρίοδ☉. ȣ. ὁ. triuium. Vocabatur olim & Tenedus inſula, utpote media inter Aegeum, Helleſpontum & nigrum ſinū apud Aruen. ſeu Maleacum ſinum Euſt. Iliad. ν.

Τριόνυχον δόρυ. tridens fuſcina apud Lycoph.
Τριοπηλίς. ἡ. faſciculus alliorum, legitur & τρόπηλις.
Τριόπιον. regio Cnedi. uide Etym.
Τριόρχης, uel τριόρχος. ου. ὁ. buteo, accipitris genus à teſticulorum numero, ut Gaza exponit in Ariſtotele.
Τριπαῖα. contrarius flatus, apud Sophoclem. Etym.
Τριπαιδίδες. αἱ. trium filiorum matres.
Τρίπαππος. ου. ὁ. tritauus.
Τριπέδων. ωνος. ſeruus malignus & uerbero, qui ſæpius uinctus & in carcerem coniectus fuit. Euſt. Iliad. θ.
Τρίπλαξ. ακος. ὁ. ἡ. triplex, τρίπτυχος, trigemina lamina munitus, τρίθετος κατὰ τρεῖς πλάκας. Euſt. Iliad. σ.
Τρίπλεθρον. ου. τὸ. trium iugerum.
Τριπλῆ. tripliciter.
Τριποδίσκος. ου. uicus eſt in agro Megarico.
Τριπόθητος ου. ὁ. optatiſſimus.
Τρίπολος. ου. ὁ. ἡ. tertiatus, de terra ter aratrũ paſſa dicitur. à πολέω, aro, uerto.
Τρίπος Aeolicè, &
Τρίπους. οδος. ἡ. tripus, olla tripes, & omne quod habet treis pedes. Τρίποδες ἀναθηματικοί, qui dicantur, uide ſupra in ἀνάθημα. Τρίπους τριπόδων duo erant genera. ἐμπυριβήτης, qui & λοετροχόος, in quo aqua calefiebat, & ἄπυρος ab Homero dictus, in quo uinum diluebatur, Athenæus libro ſecũdo & Euſtath. Iliad. ψ. hũc uocari etiam ἀναθηματικὸν teſtatur, qui ad ornatum ædiũ templorumq; ſeruatus ignem non experiebatur. Vide in Chil. Eraſmi, Ex Tripode.
Τρίπρατος. ου. ὁ. ſæpe de lapide addictum mancipium. Euſtath.
Τριπτήρ. lignum, ſiue piſtillũ magnum ad uuas conterendas, dolium paruum, cochleare.
Τριπτήριον. ου. τὸ. omne quod fricamus, uel ſcalpimus aliquid.
Τριπτός. ου. ὁ. conciſus, contuſus.
Τρίπτυχος. ου. ὁ. triplex.
Τρίς. ter. καὶ ἀντὶ τοῦ πολλάκις.
Τριςαλιτήριος. ου. ὁ. peccator, ἁμαρτωλός.
Τρισέσπερος. idem quod τριέσπερος.
Τρισευδαίμων. ter fœlix, fœliciſſimus.
Τρισίππιον. ου. τὸ. eſt ceu rotula quædam publica nota, quæ igni candefacta malis equorum imprimi conſueuit.
Τρισκαιδεκήρης. ἡ. nauis dicta ab ordine uel numero remorum. uide Bayf.
Τρισκακοδαίμων. ονος. ὁ. ter infelix.

Τρισκατάπτυστος. ου. ὁ. tribus mortibus dignus, deſpuendus.
Τρισκεκορημένον. τὸ. ſæpius ſcopis uerritum ſolum, Anacreonti.
Τρισκελὴς τράπεζα. menſæ tripedaneæ apud Cratinum, qui tribus fulcris innituntur.
Τρισμάκαρες οἱ ter beati.
Τρισμός. ου. ὁ. ſtridor.
Τρισοΐζυρη πόλις. ab Archilocho Thaſus uocatur, hoc eſt, mire calamitoſa. Euſt. Iliad. θ.
Τρισόλβιος ου. ὁ ter felix.
Τρισλοίποι. οἱ. αἱ. arbores quidã dicuntur qui ter turgẽt, ternaq; edunt germina, quaſi ter deficiẽtes, ter opus inchoatũ intermiſſumq; repetentes. Theophr.
Τριστάται. regij ſatellites, qui tria hoſtilia manu (tenent.
Τριστόν. tertio. Etym.
Τριστός. genus ſerpentis. Item tertius. Etym.
Τριστόω. in tres partes diuido. Etym.
Τριστῶς. tripliciter, trifariam, tertio. Etym.
Τριστοιχεί. aduerbium, per tres ordines.
Τρίστομος. ὁ. tres habens cuſpides.
Τρίσωμος. ου. ὁ. tricorpor.
Τριταγωνιστής. ου. ὁ. certator, ſiue hiſtrio tertij ordinis, hiſtrio qui tertias & ultimas fabulæ partes agit. In hominem uilem dicitur, quod probroſè Demoſthenes Aeſchini obiecit, ὡς ἀδικιμώτατος τῶν ὑποκριτῶν ἐν τῇ τάξει καταριθμούμενος.
Τριταγωνιστέω. μ. ήσω. π. ηκα. huiuſmodi hiſtrionem ago.
Τριταϊκῶς. tertio quoq; die, apud Aelianum.
Τριταῖος. ου. ὁ. tertianus, id eſt, die tertio aliquid faciens. Apud medicos abſolute pro febri tertiana dicitur, quæ ex bilis flauæ putredine naſcitur.
Τριταιοφυής. έος. ὁ. febris qui tertianæ naturam obſeruat. Gal.
Τριτάλαντον. τὸ. pondus trium talentorum, ſiue quod tribus talentis conſtat.
Τριτανυσόν. τὸ. longum, extenſum.
Τρίτατος. ου. ὁ. tertius.
Τριτεγγόνη. ης. ἡ. trineptis.
Τριτέγγονος. ου. ὁ. trinepos.
Τριτεύς. ternarius, menſura ſedecim chœnicũ, bes hemimedimni.
Τριτημόριον. ου. τὸ triens, οἱ ἓξ χαλκοί.
Τριτογένεια. Mineruæ epitheton, quod apud Tritonem Africæ fluuiũ apparuerit, uel quod è Iouis capite prognata fuerit, τριτὼ enim Bœotorum lingua caput notat. Apud Ariſtophanem genus eſt ſaltationis armatæ in Mineruę honorem inſtitutum.
Τριτομηνίς. tertia menſis dies.

Τρίτον.aduerbium,tertium.

Τρίτον ἡμίδραχμον. duæ drachmæ & ſemis.

Τριτοπάτρεις.apud Philochorum, qui omnium primi ſunt.Etym.

Τριτοπάτωρ.ορος.ὁ.proauus. Et τριτοπάτορες, dæmones quidam,aut uenti.

Τρίτος.ου.ὁ.tertius. Vnde διαβρίτης,tertio die.

Τριτόω. uidetur ſignificare in tres partes diuido. Cyrillus exponit τριτοῦν tertio faciens.

Τριττύα. ας. legitimum erat ſacrificium ex tribus uictimis cōſtans,uidelicet porco, ariete & hirco,authore Ariſtotele.

Τριττύς.idem.

Τριττυάρχης.qui præeſt tertiæ parti tribus. Etym.

Τριτώ.οῦς.ἡ fluxus,timor. Item metus,formido,fluxus.

Τρίτων. fluuij nomen proprium. Etym. Tritones marini deſcribuntur ab Aeliano. τρίτων apud Lycoph. Nilum quoq; ſignificat à triplici nomine quo dictus fuit, ὠκεανός, ἀετός, & αἴγυπτος. Item τρίθωνος γνάθους, Neptuni ſpecus uocat.

Τρίτωνα.nomen inſtrumenti muſici.

Τριφαλαγγία.triplex phalanx.

Τριφάλεια.ας.galea tres criſtas habens.

Τριφάσιος,uel τριφάσιος.ου.ὁ ἡ.triplex,τριπλάσιος,τρίφωνος.

Τριφάσιον.ου τό.triplex,trigeminum.

Τριφύλακτος.in tres uigilias diuiſa.

Τρίφυλλον.ου.trifolium herba.

Τριφυής. οῦ.ὁ.triplex.

Τρίχα tripliciter,τριχῶς.

Τριχάϊκες.qui aſſiduò uerſantur in prælijs, uelu ti aſſiduè concutiones ac motantes criſtas, in quibus plerunque capillorum quadam ſimilitudine propendent equinæ ſetæ. Vnde illud, Criſtaque hirſutus equina. Heſiodus tres illos populos diuerſos hoc nomine appellauit,qui Cretā incoluerunt,Pelaſgos uidelicet, Achæos & Dores,οὕνεκα τριχθὰ γαῖαν ἑκὰς πάτρης ἐδάσαντο,Quoniam,inquit,procul à patria terram diſtribuerunt trifariam.

Τρίχαι.ſardæ piſces.

Τριχαῖος.uide τριχίαι.

Τριχάκτον.ου.τό.pecten.

Τρίχαπτον.ου τό.quod ex crinibus contextum eſt bombycinū,πλόκαμον,ſericū aut bombycinū quoddā textū,quo capitis crines cōſtringūtur.

Τριχάς.ἡ.turdi genus mediū, qui merulæ magnitudine eſſe traditur.Euſt.Il. ν.uide in ἰξοφάγος.

Τρίχες. αἱ.capilli,à nominatiuo θρίξ.Nonius ſcribit inde tricas dici Latinè extrita aſpiratione.

Τριχῇ.in treis partes.

Τρίχηνον.τὸ τρικόρυφον.

Τριχθὰ tripliciter,τρίχα,trifariam.Etym.

Τριχία.ας.ἡ. pilaris morbus. eſt autem mammarum uitium, quod mulieres inuadit ſi pilum in poculo hauſerint. Gaza ex Ariſtotele. aliâs ὁ τριχίας.

Τριχίαι. αἱ ſardæ, ut Gaza uertit in Ariſtotele.aliàs τριχαῖοι legitur.

Τριχίασις.quaſi capillatio, anguſtiſſima fractura caluæ eſt, ſenſum fallens plerunque, eamq; ob cauſam latens,quæ quia non facilè ſe oſtendit, mortis cauſam ſæpe affert. A capillis Grȩci eam nominarunt, quoniam anguſta, exilis, & ſenſum effugiens,quales capilli ſunt in calua capitis diſcurrentes. Vſurpatur à medicis hoc uocabulū, qui & uitium quoddā in oculis uel palpebris trichiaſin appellāt.uide ſupra θριχίασις.

Τριχίδες.ſardinȩ,ut Gaza uertit eẍ Ariſto.genus piſcis,qui & θρίσσαι uocātur, aloſas uocat Gaza.

Τριχίνιον.ου.τό. ueſtis ex pilis confecta

Τρίχινος.ου.ὁ.ex pilis uel ſetis compoſitus & cōtextus,laneus.

Τριχίωνες.οἱ. dæmonum genus tenebroſum καὶ κάθυλον.hoc eſt,materiæ addictum, quos & ὀνοκενταύρους uocant.Aquila.

Τριχοβρῶτες.uermes qui pilos arrodunt,ut ſunt tineæ,teredines,& id genus.

Τριχοβρωτήριον.uermiculus pilos arrodens.Ety.

Τριχόθεν.tribus ex locis.

Τριχοκόμος.ου.ὁ comatus,comæ ſtudioſus.

Τριχολάβιον,&

Τριχολαβίς.uolſella.

Τριχολογεῖν. de rebus leuibus diſceptare, crines & floccos legere.

Τριχολογέω.in cōponēdis crinibus ſtudiū pono.

Τριχόμαλλος.ου. piloſus,lanigera ouis,Epigr.

Τριχορδα.trifida.

Τρίχορδον.τό.organum muſicum.

Τριχορρυοῦντες.οἱ qui patiuntur deflexū capillorum.

Τριχορυῶνται.τριχοβρῶτες.

Τρίχρονος.ου.ὁ.trium temporum.

Τριχουνιαῖος.ου.ὁ.tricongialis.

Τριχοφυής.τό.quod reſtituit capillos.

Τριχώδης.εος.ὁ.ἡ. capilloſus, uilloſus, capillamentis abundans.καὶ τριχῶδες, machinæ bellicæ ad urbes expugnandas.

Τρίχωμα.ατος.τό.coma,uillus.

Τριχωμανές.τό.fidicula.

Τρίχωρος.ου.ὁ ternum capax.

Τριχῶς.tripliciter,τριπλῶς.

Τρίχωσις.εως.ἡ.λαχμός & τριχῶσαι, θάψαι.

Τριχωτόν. pars ea capitis quæ capillis tegitur, calua,cranium.

Τριψημερέω.milito, tranſigo horas, tempus fallo,differo.

Τρῖψις.

Τρῖψις.ιος.ἡ.tritio,fricatio.

Τριώβολον.tres oboli,merces iudicis.Vide Triobolares in Chil. Eraſmi.

Τριώλαξ. certamen in quo uirgines curſu certabant.

Τριώπης.ου.ὁ.trioculus.

Τριώροφος.ου.triplex laquearium & culmen habens,τρίστεγος.

Τριώτης.ου.monile.

Τρώειν.lædere,ſecare.aliâs per ω mega ſcribitur.

Τροθώνη.ης.ἡ.linteum.

Τροῖα.ας.ἡ.Troia,quæ & Ilium.

Τρόμαξε.intremuit.

Τρομβώδης.ου.ὁ.turbinatus.

Τρομέω.μήσω.π.ηκα.tremo,timeo.

Τρομητός.ου.ὁ.tremulus.

Τρόμος.ου.ὁ.tremor,timor,fuga.

Τρομώδης.εος.ὁ.ἡ.tremulus.

Τρόνος.ſtupa,ſtamen,fuſum,ἀτρακτύλη.

Τροπαὶ.bruma. Gazæ uerſarij & reciproci flatus.

Τροπαῖα.ἡ. Iunonis cognomen, in cuius honorem dedicabantur trophęa.

Τρόπαιον.ου.τὸ. trophæum, uexillum, ſignum quod uictores erigebant, ubi hoſtes in fugam uertiſſent. ἀπὸ τοῦ τρέπειν. Veteres Attici circunflectebant penultimam, Iones uerò penacuunt.Vide in Chiliad. Eraſmi: Timidi nunquam ſtatuere trophæum,&, Trophæum incruentum.

Τροπαῖον.idem quod τρόπαιον,ſed Attici circunflectunt.Etym.

Τροπαιουχέω.trophæum ſtatuo,ἀριστεύω.

Τροπαιοῦχος.ου.ὁ. in cuius poteſtate ſunt trophæa Interpretatur à Dionyſio, Iupiter Feretrius, aut σκυλόφορος,aut ὑπερφερέτης, ὅτι πάντων ὑπερέχει, καὶ πᾶσαν ἐν κύκλῳ περιείληφε τὴν τῶν ὄντων φύσιν τε καὶ κίνησιν.

Τροπαιοφορία.cum in pompa circunferuntur & oſtentantur monumenta uictoriæ.

Τροπαιοφόρος.trophæum ferens,anteſignanus.

Τροπαλίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι.

Τροπαλίζω.uerto.

Τροπαλισμός.ου.ὁ.conuerſio,mutatio.

Τροπαλός.ου.ὁ.aſper,τραχύς.

Τροπέω.μ.ήσω.π.ηκα. retrouerto. Actiuum accuſatiuo.

Τροπή.ης.ἡ.mutatio,conuerſio,fuga,ἧττα.& pro ſolſtitio accipitur,addito χειμερινή, uel θερινή, quod tunc ſol curſum mutet.

Τρόπηλις.faſciculus alliorum.Etym.

Τρόπηξ.ηκος.ὁ. remus, pars remi quæ manu tenetur.

Τροπίας.de uino dicitur quod uappeſcit,& uim ſuam perdere cœpit,quod etiã ἐκτροπίας dicitur,& ἐξιστηκώς. & lorũ quo alligatur carina nauis.ὁ τροπός,ἐν ᾧ τίθεται ἡ τρόπις.Etym.

Τροπικοὶ κύκλοι. ſolſtitiales circuli apud Proclũ de ſphæra.

Τροπικῶς. allegoricè, metaphoricè. οὐκ ἀληθῶς, θεωρητικῶς.

Τροπίδια. ligna ad carinam nauis idonea.

Τρόπις.ιος.ἡ.carina nauis,στεῖρα.Bayſius.

Τροπολογία.cum ſermo ad emendationem morum dirigitur.

Τρόπον τινά.quodammodo.

Τρόπος.ου.ὁ.modus,mos,ſententia,uoluntas,ratio.unde ἀπὸ τρόπου,id eſt ἔξω τοῦ τρόπου, alienum ab honeſtis moribus, quod bonis moribus non conueniat.Ab re Latinè dicitur.Huic opponitur πρὸς τρόπου, id eſt, è re.Vide ἦθος in Ammonio.Grãmatici Tropũ uocant quandocũq; uocabulum aliquod à propria ſignificatione mutatur. Dialectici quoq; tropos, id eſt modos propoſitionũ uocant, de quibus Ariſtoteles in libro de interpretatione, ſectione quarta.

Τροπός.ὁ lorũ quo remus ſcalmo alligatur. παρὰ τὸ τρέπεσθαι,τὸ στρέφεσθαι καὶ ἑκλεῖσθαι,τροπωτήρ.

Τροποῦμαι fundo,fugo,καταγωνίζομαι.

Τροποφορέω.μ.ήσω.π.ηκα.mores tolero, morem gero.Neutr.abſol.& in Actis cum accuſ,ἐτροποφόρησαν αὐτούς.

Τροπόω.μ.ώσω.π.ωκα in fugam uerto, uinco, muto.Actiu.accuſ.

Τροπωτήρ ῆρος,τροπός.

Τροφαλίς.ίδος.coloſtrum,ut Gaza uertit in Ariſtotele,caſeus.Quidam uocant τρυφαλίδα,de quo infra.

Τροφεῖον.ου.τὸ.merces educationis,educatio.

Τροφεύς.έως.ὁ.educator,nutritius.

Τροφή.ῆς.ἡ.nutrimentũ,eſca,alimonia, alimentum,uictus,educatio,commeatus.

Τρόφι pro τρόφιμον.magnum,plenum,εὐτραφές.

Τροφίας.equus eſt domi nutritus.non ex armentitijs aut gregarijs,quos φορβάδας uocant.

Τροφίμη.ης.ἡ.mater,domina.

Τρόφιμος.ου.ὁ. nutritus, magnus, adultus, alumnus,nutritor.

Τροφιώδης denſus,coagulatus.

Τροφόεις.εντος.ὁ.bene educatus,magnus, ſolidus, εὐτραφής.

Τροφός.ου.ὁ. ἡ. nutritor, uel nutrix ſeu altrix, herus,mater. Vidè τιτθὴ in Ammonio. Dicitur & neutro genere τροφόν.

Τροφώνια.τὰ.feſta Trophonij.

Τροχάζω.μ.άσω.π.ακα.curro,cedo,feſtino,προλαμβάνω.

Τροχαῖος.ου.trochæus, pes cõſtans ſyllaba longa & bre-

& breui. διὰ τὸ τοὺς περιτρέχοντας τοὺς βωμοὺς ἐν τῷ μέτρῳ ᾄδειν.

Τροχαλία. ἡ. rotæ genus, qua aqua è puteis educitur. Pollux. Apud Laërtium libro 2. in Socrate legitur τροχηλεία, ubi interpretis uerba hęc ſunt. Dicenti Alcibiadi non eſſe tolerabilem Xanthippen adeo moroſam: Atqui, ait, ego ita hiſce iampridem aſſuetus ſum, ac ſi iugiter ſonũ trochlearum audiam.

Τροχαλός. οῦ. ὁ. rotundus, aſper, rotabilis, incuruus, inclinatus. Etym.

Τρόχαλος. lapillus littoralis aut marinus, κόχλαξ. glarea. Itẽ τρόχαλος γέρων, apud Heſiod. ſenex incuruus inſtar rotæ, ſilicernium.

Τροχαντήρ. pars puppis, coxæ caput, quod in femoris acetabulum inſeratur.

Τροχειός. ὁ. rotundus, περιφερής. Nicand.

Τροχηλατέω. μ. ήσω. π. ηκα. aurigor, ἐλαύνω.

Τροχιλάτης. οῦ. ὁ. auriga.

Τροχηλάτος. ου. ἡ. locus ubi agitur rota.

Τροχηλεία. uide τροχαλία.

Τροχιά. ᾶς. ἡ. orbita, curſus, ueſtigium.

Τροχίας. ὁ. curſor, nuntius, ἀκόλουθος.

Τροχίλιον. ου. τὸ. rotula trochlearum, apud Galen.

Τροχίλος. auis quædam, ἀ τρέχω. Meminit eius Oppianus de Aucup. & Ariſtot. Gaza Græcam uocem relinquit. Regulus auicula, quæ & πρέσβυς.

Τροχίζω. tormentis exquiro.

Τροχίσκος. ου. rotula, paſtillus.

Τρόχμαλον. calculus, lapillus, τρόχαλος. ſcrupulus. Etym. apud Nicand. inſolens & aſper locus & petricoſus.

Τρόχμαλος. maceries, tumultuaria opera ruri cõſtructa.

Τροχοδινέω. in orbem circumuago. Aeſchyl.

Τροχοειδής. έος. ὁ. ἡ. rotæ ſpeciem habens, rotundus.

Τροχόεις οντος. ὁ. idem.

Τροχοποιεῖν. rotas facere.

Τροχός. οῦ. ὁ κύκλος. reuolutio, rota, inſtrumentum ad quæſtiones, tormentaq;. Sophocles legitur poſuiſſe, pro manibus & ambitu muri. oxytonum. Cyrill. & Ammonius. Inſtrumentum luſorium quod Latini trochum uocant, Græcis eſt βέμβιξ.

Τρόχος. ου. ὁ. curſus, δρόμος. paroxyton. Cyrill. & Ammonius.

Τροχόω. curro.

Τρύβλιον. ου. τὸ. catinus, patella, ollula, acetabulũ. ſecundũ Cleopatram & Ariſtoph. interp. idem quod ὀξύβαφον.

Τρυγάω. μ. ήσω. π. ηκα. uindemio, fruor, uoluptatem capio.

Τρύγγας ὁ. trynga auis, ut Gaza uertit apud Ariſtotelem.

Τρυγερός. οῦ. ὁ. fæculentus, τρυγώδης, ὀξύς.

Τρυγητός. οῦ. ὁ. uindemia.

Τρυγέω ſicco.

Τρύγη ης. ἡ. nũc triticum ſignificat, nunc hordeum, nunc fructum quemlibet.

Τρυγητής. οῦ. ὁ. uindemiator.

Τρυγητός. οῦ. ὁ. uindemiæ tempus, oxyton. Cyril.

Τρύγητος. ου. ὁ. uindemia, id eſt uua. proparoxyt. Cyrillus.

Τρυγίας. ου. ὁ. fæx.

Τρύγινος ου ὁ. fæcatus.

Τρυγόβιοι. uide in Chil. Eraſmi.

Τρυγόβιος. ου ὁ. impendio ſordidus & præparcus, quaſi fæce uictitans.

Τρυγοδαίμονες. poëtæ, qui fæce faciẽ inuncti ne cognoſcerentur, plauſtriſq; inuecti poëmata canebant.

Τρύγοιπος. ου. ὁ. uas uimineũ, quod ſupponitur buccæ torcularis, quando muſta fluunt παρὰ τὸ ὠθεῖσθαι, τὸ θλίβειν καὶ πιέζειν τὴν τρύγα.

Τρυγῳδέω. cõuicior, ſcommate noto, κωμῳδῶ. De ſcenicis dicebãtur, qui ora fæce perluebãt. Eraſ. prouerb. E plauſtro loqui.

Τρυγώδης. fæculentus.

Τρυγών. ῶνος. ἡ. turtur ut Gaza uertit in Ariſtotele. coitus, καὶ σύντροφος. à uerbo τρύζειν, quod turturum eſt. de turture uide etiam Aelianum, & Oppianum in Ixeuticis.

Τρυγὼν θαλασσία. paſtinaca marina, ex numero uenenatorum. Meminit eius Ariſtoteles, Aelianus, & Nicander.

Τρύζω. μ. ύσω. π. υκα. ſtrido, obſtrepo, gemo, tryſſo. Neutr. abſol. proprie eſt turturum, ut τρίζειν ueſpertilionum.

Τρύμα. καὶ

Τρυμαλιά. ᾶς ἡ. foramen, τρύπη.

Τρύμη. idem, ueteranus. Ariſtoph. etiam blateronem ſic dixit.

Τρύξ. γός. ὁ. fæx, muſtum. Veteres item uinum uocabant τρύγα, à præcipua, quę in eo pars eſt: & τρυγᾶν pro uindemiare. Vocant & τρύγα, uinum ſecundariũ, ſiue loram, que & δευτερίας, Gal. lib. de aliment. Nicand. etiam ſcoriam ſeu retrimentum ferri, τρύγα dixit in Alexiph.

Τρύπα. ας. ἡ. foramen.

Τρυπάνη. ης. ἡ. &

Τρύπανον. ου. τὸ. terebrum: Ariſtoph. blatero & futili loquacitate homo τρύπανον dicitur.

Τρυπανίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. καὶ

Τρυπάω. μ. ήσω. π. ηκα. terebro, profero, aperio, patefacio, pertundo. Vnde τετρυπημένον πίθον, pertuſum dolium, Et τετρυπημέναι ψῆφοι, calculi damnatorij, ſicut πλήρεις abſolutorij. Bud. Com.

Τρύπημα.ατ☉.τὸ.foramen.

Τρυσίβιος.uitam crucians,moleſtus, perparcus, ſordidus,quod cum magno animi uulnere ſeipſum crutians uiuat.Euſt.

Τρυσίππιον.τὸ.ſtigma quod inuritur mādibulę equi obſoleti,rotæ imaginē ferēs.Ael.Dionyſ.

Τρύσιππον.τὸ. quod ſtrigoſis inutilibuſque equis iniijcitur.

Τρύσις.morbus,labor.

Τρύσκω.τρύχω,ξηραίνω.ſicco,moleſto.

Τρυσμός.ȣ.ὁ.gemitus,murmur.

Τρυσσός.ȣ.ὁ.æger,imbecillis.

Τρυτανεύω.μ.εύσω.π.ευκα.trutino.

Τρυτάνη.ης.ἡ.trutina,lanx.

Τρυτανόλογη.ης.ἡ.theca trutinæ.

Τρυττυαρχέω.μ.ήσω.π.ηκα.ſum tribunus.

Τρυττύς.ύος ἡ tribus,uel potius τριττύς, quæ tertia tribus pars eſt.

Τρυφάλεια.ας.ἡ.galea,& conus galeæ,quaſi τρίφαλος,à triplici criſta,ſiue cono.

Τρυφαλίδες.ων.ſerum,coloſtra.τροφαλίδες, τὰ τμήματα τοῦ ἁπαλοῦ τυροῦ.τρυφαλὶς à Gaza in Ariſtotele uertitur formago. ſic autem Galli caſeum uocant.uide τροφαλίς.

Τρυφάω.μ.ήσω π.ηκα delicior,genio indulgeo, delicioſè ago, fruor, luxurioſè utor, uoluptatē capio.

Τρυφερόβιος.delicata,ſuauis uita.

Τρυφερός.ȣ.ὁ.delicatus,tener,ψιλός.

Τρυφερόχρως.ωτος.ὁ.habens teneram cutem, delicatulus Dioſcor.

Τρυφή.ῆς.ἡ.deliciæ, mollities,luxuries,ludibrium,γαστριμαργία,λιχνεία.θρύπτει γὰρ καὶ διακλᾷ ἡμῶν τὸ σῶμα.

Τρυφηλός.καὶ

Τρυφητής.uoluptuarius, heluo.

Τρύφος.εος.τὸ.fruſtum,fragmentum, κλάσμα,à θρύπτω τὸ διακλῶ.

Τρύχνος.ἡ.genus herbæ.Etym.pro στρύχνος.

Τρύφων.ονος.ὁ.Trypho grammaticus Alexandrinus.paroxyt.

Τρυφῶν.delicians,delicatus.Cyrill.

Τρυχηρόν.τὸ.pannoſum.

Τρυχόω.μ.ώσω.π.ωκα.καὶ

Τρύχω.μ.ύξω.π.υχα.καὶ

Τρύω.uexo,opprimo,corrumpo,defatigo,conficio,diuexo,exhaurio, extenuo. Actiu.accuſ.

Τρωάς.άδος.Troas, hoc eſt mulier Troiana: uel etiam regio in qua Ilium fuit.

Τρωγάλιον.τὸ.cicer frixum, bellariū. uide Bayſ.

Τρωγάλιος.ȣ.ὁ.comeſtibilis. (σκω.

Τρώγλη.ης.ἡ foramen.ἐκ τοῦ τρώγω τὸ διαβιβρώ-

Τρωγλῖται.hirundinum ſpecies,ſic dictę,quòd in foraminibus & cauernis nidulentur.Vocātur etiam ἀπόδες & κύψελλοι.

Τρωγλοδύται.οἱ.populi cauernas incolentes.

Τρωγλοδυτεῖ.latibula petit.

Τρωγλοδύτης.ȣ.ὁ.paſſer.

Τρωγλοδυτικά.animalia quæ cauernas ſubeunt & in ijs degunt

Τρωγλοδυτική.ῆς.ἡ.ſpecies uiperæ.

Τρώγω.μ.ώξω.π.χα.φαγοῦμαι. comedo propriè de brutis,ſicut ἐσθίω de hominibus.

Τρώζειν.coire,ſtrepere.

Τρωή.Troiana.

Τρωκτά.τὰ.eſculēta,edulia,quę cruda deuorantur,teſte Gal.

Τρώκτης.ȣ.ὁ.ingenioſus,aſtutus,impoſtor,ἀποσφήτης,uorax,helluo,edax apud Philoſtratū, & apud Hom. Odyſſ. ο.lucrio,queſtuarius.Eſt & trocta piſcis de quo Aelianus.

Τρῶμα damnum,clades.

Τρώξ.γός.ὁ gurgulio.

Τρώξιμα.τὰ.intyba apud Medicos.

Τρώξιμ☉.ȣ.ὁ.comeſtibilis, maturus, cibaria, eſcaria,edulia.τρώξιμον.uuam edulem ſignificare autor eſt Politian.

Τρωὸς χωρὶς τοῦ ι, ἀντὶ τοῦ τρωϊκός.Troicus. Ety.

Τρωπάσκω.καὶ

Τρωπάω.uerto,in fugam conijcio. Actiu. accuſ.

Τρωπέω.ἐπιτρεπέω,ἐπιτρέπω.committo,curæ trado.Etym.

Τρώς.ωός.uiri nomen proprium. & gentile nomen.Etym.

Τρῶσις.ι☉.ἡ.uulneratio.

Τρώσκω.τὸ τρώω.

Τρωτός.ȣ.ὁ.uulnerabilis,παθητός.

Τρωχάω.μ.άσω.π.ακα.curro. Neutr. abſol.

Τρώω.ledo,uulnero.

TY. Doricè,& Aeolicè ponitur pro σύ, & eſt tam nominatiui quàm accuſatiui caſus. Interdum eſt ſyllabica adiectio.

Τυβὶ.apud Aegyptios Ianuarius menſis,Theon. in Aratum.

Τύγη.ἡ gurguſtium,domuncula,tectum.

Τυγχάνω.μ.τεύξομαι.à τεύχω π.τετύχηκα.à τυχέω.ἀόρ β ἔτυχον. ſum, aſſequor. παρὰ τὸ τεύχω.Etym.Iungitur cum uerbis alijs tam in præſenti quàm præterito. Accipitur interdum in malam partem ſicut χρῆσθαι καὶ ἀπολαύειν. Neutrum genit.

Τυγχάνω τι διαλλαγῆς.aliquem mihi concilio.

Τυγχάνει.conſtat.

Τυγχάνειν τῶν δικαίων.ius ſuum obtinere.

Τυγχανόντων.aſſequantur, pro eo quod eſt τυγχανέτωσαν.

Τυδεύς.έ☉.ὁ.Tydeus Diomedis pater.

Τυκάνη.ἡ. inſtrumentū quo fruges triturantur.

Τυκίζω.πεϱικόπτω,ξέω polio. Ariſtoph. Auib. τοὺς δ' ἐτύκιζον αἱ κρέκες ὅις ξυγχέσι.

Τύκος.ε.ὁ.τὸ. inſtrumentum quo lapides inci dunt & poliunt, cęlum. Dicitur & τύκιον, teſte Euſt. Iliad. ξ.

Τυκτὸν κακόν. magnum malum.

Τυκτός.ὁ.ὁ. factus, paratus, χειϱοποίητος, ſuborna tus, elaboratus.

Τύκω.μ.ύξω paro.

Τύλας.ἡ. turdus è tribus generib. minimus, quē gregalem eſſe, & nidificare hirundinum mo re, annotat Euſtath. Iliad. ν. hoc eſt, συναγελαστικὴν καὶ νεοττεύουσαν κατὰ χελιδόνας, uoca tur & ἰλλάς.

Τύλη.ης.ἡ στρωμνή, callus, καὶ τὸ καμήλου ἐπὶ τῆ ῥάχεως τὸ ἄκρον δέρμα. Protagoras primus quam nuncupauit τύλην in qua onera portāt, inuenit. Laertius lib. 9.

Τυλιμός. pellicea crumena. Etym.

Τυλίττω uoluo. Iſacius apud Lycoph. ἐρευνῶ, in dago, ſcrutor, exponit.

Τύλλος.ε.ὁ.τύλη.

Τυλλόω.μ.ώσω.π.ωκα. dureo ut callus, calleſco, occalleo. Neutr. abſol.

Τυλλώδης.ος.ὁ.ἡ. calloſus.

Τύλος.ε.ὁ.&

Τύλον.ε.τὸ. pudendum membrum, alij lignum interpretantur.

Τύλος.ε.ὁ. callus in ſcapulis ex frequenti affrictu onerūq; geſtatione excitatus, quod baiulis ac cidit. Item caro emortua: & caro protuberans circum oculos anguium, apud Nicand.

Τύλωμα.ατος.τὸ. exulceratio, tuber, inferior pars pedis, τύμμα.

Τύλωσις.ιος.ἡ. aſperitas, aſprities palpebræ in ueterata, quæ in calli duritiem tranſit.

Τυμβάς.άδος.ἡ. uenefica, quòd in ſepulchris identidem uerſetur, φαρμακίς.

Τυμβεύω. ſepelio, exequias celebro.

Τυμβογέρων. ſenex capularis, παραπλήξ. Vide in Chil. Eraſmi.

Τυμβολοχέω.μ.ήσω. ſepelio, tumulo condo.

Τύμβος.ε.ὁ. tumba, ſepulchrum. παρὰ τὸ τύφεσθαι ἐκεῖ τὸ νεκρὸν σῶμα, τουτέστι καίεσθαι.

Τυμβοχοέω. ſtruo tumulum, ſepelio.

Τυμβοχόη.ης.ἡ. tumba cauata ad ſepeliendum.

Τυμβωρυχέω.μ.ήσω.π.ηκα. ſepulchra deprædor. Neutr. abſol.

Τυμβωρυχήτας.ὁ. qui ſuffodit ſepulchrum.

Τυμβωρύχος.ε.ὁ. ſpoliator mortuorum.

Τύμμα.τὸ. percuſſio, πληγή, uulnus.

Τυμπανίζω.μ.ίσω.π.ικα. diſtendo, id eſt, tympa num extendo, cum tumultu expello, uerbero, ligno percutio, nam tympanū lignum eſt quo ſontes cædebantur.

Τυμπανίστρια.ας.ἡ. tympaniſtria.

Τυμπανίτης. ſpecies aquæ intercutis.

Τυμπανοειδής.έος.ὁ.ἡ. tympano ſimilis.

Τύμπανον.ε.τὸ. tympanum, quod erat inſtrumē tum ex una parte membrana clauſum, intus ua cuū, quod baculo pulſatur. Vulgò ſumber uo ce corrupta. Eo uti ſolebant in ſacrificio ma tris deûm. Item lignum quo cædebantur no centes. Item rota quæ à calcantibus uerſatur, qualem paſſim uidemus in ea machina, qua ſa xa ſubuehuntur in magnis ædificationibus. Verbo Græco γέρανος dicitur, id eſt grus, quo uerbo etiā lingua uulgaris ſolet uti. Apud The oduritum inſtrumēti tortorij genus, quo ſon tes torquentur differunturq;.

Τύμπανος.ὁ. tympanus auis apud Ariſtotel. Ga za Græcam uocem relinquit.

Τυμπανοφορέομαι. tympanum porto.

Τύνη tu, pro σὺ Doricè.

Τύνυμι. ulciſcor, τίννυμι.

Τυντλάζειν. in luto ingredi, aut luto aſpergere, blatterare, ταυτολογεῖν.

Τύντλος.ε.ὁ. lutum, locus cœnoſus. Item tu multus, τάραχος.

Τυντλώδης.ε.ὁ.ἡ. lutoſus, ἰλυώδης.

Τύξις. apparatus.

Τυπάζω.μ.άσω. amputo, κόπτω.

Τυπάς.άδος.ἡ. malleus, σφύρα.

Τυπέω pro κτυπέω, καὶ πλήσσω. ſono, uerbero.

Τυπή.ῆς.ἡ. percuſſio, πληγή.

Τύπης.ε.ὁ. percuſſor.

Τυπικός. umbratilis. Inde τυπικόν, quod μυστικόν eſt & ἀλληγορικόν, ſiue συμβολικόν, cuiuſ modi fuit doctrina ueteris teſtamenti. Typicæ febres apud medicos dicuntur quæ certis cir cuitibus affligunt, his opponuntur erraticæ.

Τύπος.ε.ὁ. forma, ex qua exprimuntur ſimula cra, adumbratio rudis.

Τύποι & ὑπογραφαὶ (inquit Gellius lib. 1.) de ſcriptiones ſunt minus exactæ quàm ὁρισμοί. Inde τυπώδης μάθησις, craſſior doctrina, Ari ſtotel. Et τύπῳ λέγειν, ſummatim dicere, τύπῳ λαμβάνειν, τύπῳ ἀποδεικνύειν. Vide in Chi liad. Eraſmi, τύπῳ εἰπεῖν. Et τυπωδῶς. Cice ro ad Attic. 4. Illud etiam te rogo, τὴν παροῦσαν κατάστασιν τυπωδῶς, ne hoſpes iſtuc ueniam. Id eſt rerum præſentium ſtatū ſummatim mi hi deſcribas. Item τύπος figura & umbra, & ueluti imago & ſymbolum ueritatis, Grego. Item cauitas ea, quæ eſt in labio inferiori. Bu dæus in Comment.

Τυπόω.μ.ώσω.π.ωκα. ſigno, formo, ſculpo, Acti uum accuſ.

Τυπτέω,&
Τύπτω.μ.ύψω.π.υφα.uerbero.
Τύπωμα.ατος.τὸ.uaſculum.
Τύπωσις.ιος.ἡ.impreſſio,formatio.
Τυραννεῖον.ȣ.τὸ.domicilium tyranni.
Τυραννεύω.μ.εύσω.tyrannum ago.
Τυραννέω.μ.ήσω.π.ηκα. ἄρχω, regno. Actiu. genit.aut accuſ.
Τυραννία.ας.ἡ.τυραννίς.
Τυραννιάω.μ.άσω.π.ακα. tyrannidem affecto. Neutr.abſol.
Τυραννικός.ȣ̃.ὁ.tyrannicus.Apud Iſocr. pro dominandi perito,quaſi τυραννευτικός.
Τυραννικῶς.tyrannicè.
Τυραννίς.ίδος.ἡ.tyrannis.
Τυραννισείοντα.τὸν.geſtientem tyrannidem.
Τυραννοκτονία tyranni cædes.
Τυραννοκτόνος.ȣ.ὁ.tyrannicida.
Τυραννοκτονῶ.tyrannum occido.
Τύραννος.ȣ.ὁ.tyrannus, iniquus rex. Vide Ammonium.Eſt & auiculæ nomen Ariſtoteli.Gaza Græcam uocem relinquit.
Τύραννος. ὁ. καὶ ἡ. adiectiuè poſitum inuenio apud Proclum Epiſcopum, τὸν λογισμὸν τῷ τυράννῳ λύπης κατέτρωσεν,animum ualidiſſimo doloris ariete perculit, & Aeſchyl.in Prometh.τύραννα σκῆπτρα dixit.
Τυρβάζομαι.ſolicitor.
Τυρβάζω.μ.άσω.π.ακα.turbo,τὸ πηλὸν ταράττω. Actiu.accuſ.
Τυρβέω.idem.
Τύρβη.ης.ἡ.turba, tumultus inductio, turbatio, & fruitio.Etym.
Τύρεια.ας.ἡ.confectio caſei.
Τύρευσις.idem.
Τυρεύω.μ.εύσω. ſtruo, molior, μηχανῶ, κατασκευάζω.
Τυρέω.cogo,coagulo,συνίστημι,συμπήγνυμι,ταράττω.Inde deducitur τυρός,hoc eſt caſeus, qui lacte agitato,coagulatoq; conficitur.
Τυρίον.ȣ.τὸ.caſeolus.
Τύριος. Tyrius gentile, & nomen coloris, ſicut & tyrianthinus,& tyriamethyſtus.
Τύρις.Perſica ueſtis,& fluuij nomen, in Boryſthenem excurrentis.
Τυρὶς.ίδος.ἡ.circuitus muri,τύρσις. ianua
Τυρόκνη.ης.ἡ.&
Τυρόκνησις.ιος.ἡ.gladius militaris, & inſtrumentum horribile.& urbis nomen, à muliere quadam,quæ prima in caſeos lac coëgit.
Τυροκομεῖον.εἰȣ.τὸ. fiſcella in qua caſeus ſeruatur.
Τυροπωλέω.caſeos empturus pondero. Vnde ſimpliciter pro σαθμάω accipitur.
Τυρός.ȣ.ὁ. caſeus, ut Gaza uertit in Ariſtotele. oxytonum.uide τυρέω.
Τύρος.ȣ.ἡ.Tyrus inſula Phœniciæ,paroxyt.
Τυροτάριχος.ὁ.uide in Chil.Eraſ.
Τυροῦσθαι. denſari in caſeum, coloſtrari, agitari, turbari.
Τυῤῥηνός.ȣ.ὁ.Tyrrhenus,gentile.
Τύρσις.ιος.ἡ. ambitus muri & uiarũ, turris, mœnia.à Tyrrhenis eorum inuentoribus dicta.
Τυροῦντες ſiue τυρȣ̃ντες ἄρτοι.οἱ.panes quibus in tritum caſeum permiſcebant.Euſt.Iliad ξ.
Τύσσω.μ.ύξω.π.υχα.ſupplico.
Τυτάνη idem quod τυκάνη.
Τυτθά.&
Τυτθόν.citius,paululum.
Τυτθός.ȣ.ὁ paruus,infans,paruulus. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀποτιτθίων βρεφῶν.ponitur & fœminino genere ἡ τυτθός.apud Hom.idq; & Atticè pariter & Ionicè,ubi κοτύλην τυτθόν,puſillum poculum dicit.Euſt.Iliad.χ.
Τυφαονία.petra eſt altiſſima in Caucaſo,ſic dicta quòd Typhon in ea fulmine Iouis percuſſus ſit,dum perſequeretur.Etym.
Τυφεδανός.ȣ.ὁ.faſtuoſus,τετυφωμένος.
Τύφλαινα.ἡ.uide Aelianum de animalibus.
Τυφλῖναι.ὄφεις cæciliæ ſerpentes,ut Gaza uertit ex Ariſtotele.
Τυφλῖνος.ȣ.ὁ. ſerpentis genus quod oculis captum creditur,cæciliam uocant.
Τυφλοπατέομαι. τυφλὸς πλάττομαι. cæcum ſimulo.Etym.
Τυφλός.οῦ.ὁ.cæcus,ponitur etiam pro ſurdo, ἀπατηλός.
Τυφλότης.ητος.ἡ.cæcitas.
Τυφλόω.μ.ώσω.π.ωκα.excæco.Actiu.accuſ.
Τυφλώττω.cæcus ſum.
Τυφλὼψ ἡ τύφλαινα.uide Aelianum de animalibus. Apud Nicandrum quoq; τυφλῶπες ſerpentes memorantur.
Τυφλὼψ.ῶπος.ὁ.cæcus,cæcutiens oculis.
Τυφογέρων.ſenex delirus,& dign⁹ uerberari.uel potius διὰ τὸ δεῖν ἤδη τύφεσθαι,ἤτοι καίεσθαι νεκρικῶς,ſenex capularis,ſilicernium.
Τύφομαι.fumigo,fumo,comburo.
Τυφόομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι.inaniter iacto,ſuperbio.Depon.datiuo iung.
Τῦφος.ȣ.ὁ.ſuperbia,elatio,ſuperbus.
Τυφρηστός. nomen Regis propriũ. & nomen urbis ab eodem denominatæ.Etym.
Τύφω.μ.ύψω.π.υφα.incendo,uro. Actiu.accuſ.
Τυφωεύς.έος.ὁ.Typhoëus gigas ſub Arimis mõtibus ſepultus,qui repugnauit Ioui,ut fabulantur poëtæ.
Τυφωμανία.ἡ. rabies quædam, morbus è ueterno phrenitideq; mixtus.Hipp.

Τυφῶν. ῶνος. Typhon gigantis nomen, qui Typhoëus dicitur, Dicitur quoq; uentus turbulentus, fulgur, uortex. Hymnus in Typhonem extat apud Orpheum.

Τυφωνία genus delirij cum furore mixtum.

Τυφωνικός. ὁ. auſtralis. Luc. in Act. τυφωνὸς ἄνεμος ὁ καλούμενος εὐροκλύδων.

Τυφῶς. τυφῶν.

Τυχαῖος. ὁ. caſualis.

Τυχέω. μ. ήσω. π. ηκα. conſequor, contingo. Vnde τυχεῖν τῆς εἰρήνης, pacem componere. Τυχεῖν τῆς τιμωρίας, dare pœnas. Τυχεῖν τῆς χάριτος gratiam inire.

Τύχη. ης. ἡ. fortuna, fors, caſus, euentus. Hymnus in τύχην extat apud Orpheum.

Τυχηρός. ὁ. fortunatus, fortuitus.

Τυχηρῶς. fortunatè, fortuito. Etym.

Τυχικῶς. fortuitu.

Τυχίος. ου. ὁ. Tychius faber celeberrimus apud Homerum, qui Aiacis clypeum elaborauit.

Τύχος. εος. τό. cœlum, lapicidarum inſtrumentũ, λιθοξοϊκὸν σιδήριον, apud Pauſan. quod & per κτυκος, unde ἀποτυχίσαι λίθον. Euſt. Il. ξ.

Τυχών. fortuito, ubiq; obuium, uile, fortè.

Τύχω. τεύχω, facio.

Τυχών. ὁ. quilibet gregarius. oxytonum.

Τύχων. paroxyton. dæmon quidam circa Venerem. Etym. & Cyrill.

Τυχόντως quolibet modo.

Τυφέλη. ης. ἡ. ſordes aurium. malim κυψέλη.

Τῷ. huic. Et interrogatiuè quare, quamobrẽ. ὅθεν. unde, ex quo. ut τῷ ὅθεν τεκμαίρη; unde hoc cõiectas? Aliquando ideo, διὸ.

Τώ. illi, dualis eſt numeri. & aduerb. ex quo loco, ex eo ipſo loco. Etym.

Τῴγε. τοίγε.

Τῷδε. ὧδε. ſic.

Τῷ ὄντι. ſanè, certè.

Τῷ τρόπῳ quo modo.

Τῶ capio. Hom. τῆ πίε οἶνον.

Τωθάζω. μ. άσω. π. ακα mordeo, irrideo, conuicijs inſector, decipio, glorior. Actiuum.

Τωθασμός. ὁ. irriſio, χλευασμός.

Τωθαστής. ὁ. καὶ

Τωθαστικός. ὁ. mordax, irriſorius.

Τωθαστική ars irridendi & mordendi.

Τῶν κῶν. ideo, ſic.

Τῶς. ſic, ſimiliter.

Τῶς. Doricè pro ὥς. ſic, uidelicet. & pro τῶν.

Y Admirantis aduerbium uel imitatio ſonitus, quẽ quis odorans aliquid, ſpiritu naribus attracto reddit.

Ὑάδες αἱ ſtellæ quæ in capite tauri ſunt, ἀπὸ τοῦ ὕειν, id eſt, pluere appellatæ. Nam & cum oriuntur, & occidunt, tempeſtates, pluuias, largosq; imbres ciẽt. Gell. lib. 3. cap. 9. & Proclus in ſphæra.

Ὑάγχη. ης. ἡ. angina quæ cum tumore exteriores faucium partes occupat, eò quod ſuum colla ſæpius hac inflammatione afficiantur, quos ὗς uocant Græci.

Ὕαινα. ας. ἡ. hyæna ſerpens, & piſcis de quo Aelianus. & quadrupes, cuius meminit Ariſtotel. Aelian. & Oppianus lib. 3. de uenatione.

Ὑακίζω. μ. ίσω. madeſacio, pluo.

Ὑακίνθια. feſta Hyacinthi Lacedæmone celebrari ſolita.

Ὑακινθίζω. hyacinthum refero.

Ὑακίνθινος. ου. ὁ. hyacinthinus, ſubniger, purpureus,

Ὑακινθίνῳ βαφεῖς. hyacinthino colore infecti.

Ὑάκινθος. ὁ. Hyacinthus puer, ex quo & flori eſt nomen, quem Romani uaccinium appellant: folium habet bulbi, caulem palmeum, læuem, tenuioreq; digito minimo, coloris herbacei, comam iacentem, incuruã, plenam floris purpurei, radice bulbacea. Erumpit cum uiola nigra Vere, ſed ante roſam. De hoc Ruel. libro 4. capite 104.

Ὕαλη. uitrum, bombyx, uermiculus.

Ὑαλίζω. lucidus ſum, colore uitreo.

Ὑάλινος. ὁ. uitreus, pellucidus.

Ὑάλιος. bellicus, ἐνυάλιος, Martis epitheton.

Ὑαλλός. ὁ. ſplendidus, manſuetus, pretioſus.

Ὑαλοειδής. έος. ὁ. ἡ. qui eſt uitri modo tranſlucidus.

Ὑαλόεις. pellucidus, ſplendidus.

Ὕαλος. Atticè pro ὕελος. ὁ. ἡ. uel ἡ. uitrum.

Ὑαλουργεῖον. τό. officina uitriaria.

Ὑαλουργός. ὁ. uitriarius.

Ὑαλώζω. μ. ώσω. repræſento colorem aut naturã uitri.

Ὑάνιος. terribilis, moleſtus, ſupinus, εἰκαῖος, fortuitus.

Ὑανία. ας. ἡ. tumultus, pugna, iniuria.

Ὑαντες. οἱ. Bœotis hoc nomen dedit innata gentis ſtupiditas, ut ὕαντες quaſi ſuini uocarentur, unde locus adagio, Sus Bœotica.

Ὕαξ. temo nauis, dux uiæ, οἴαξ.

Ὕασιν. filijs.

Ὑβάδαι

Ὕβάδαι. populus Leontidis tribus. Etym.
Ὑβάζω. uomo, incuruo me, quemadmodũ uomentes ſolent.
Ὑβάλλω, uel ὑββάλλω Doricè pro ὑποβάλλω, ſubijcio.
Ὕβαλης pronus, libidinoſus.
Ὑβιός. ϋ. ὁ. curuus, tortuoſus.
Ὑβλητής. uates.
Ὑβλιός. curuus, ὑβός.
Ὑβός. ϋ. ὁ. κυρτός gibboſus.
Ὕβος. ϋ. ὁ. tuber in cameli dorſo, ut Gaza uertit ex Ariſtotele.
Ὑβρίζομαι, &
Ὑβρίζω. μ. ίσω π. ικα. iniurius ſum, contumelia afficio, uitupero, uiolo, ſtupro, contamino. Cũ indignum aliquid cõmitto. accuſat. & aliquando cum accuſatiuo mediante præpoſitione εἰς, ut ὑβρίζω εἰς σέ.
Ὕβριν ἀνέρα, pro ὑβριστὴν Homer. dixit, ſubſtantiuum pro adiectiuo, ut ſcelus pro ſceleſto.
Ὑβρίς. auis ſpecies nocturnæ.
Ὕβρις. ιος. ἡ. iniuria, uis, contumelia, uituperium, improbitas, flagitium, adulterium, ſtuprum. Accipitur & pro delicijs nimijs & inſolẽtibus, procacitate, petulantia, ſuperbia. Vide αἰκία in Ammonio.
Ὑβριστήρ. ῆρος. ὁ. &
Ὑβριστής. iniurius, cõuiciator, contumelioſus homo & confidenter improbus, corruptor & flagitioſus, improbus, petulans, ſuperbus.
Ὑβριστικά. τά. ſacra quædam ſunt apud Argiuos. de quibus Plutarch. de Claris.
Ὑβριστικός. ϋ. ὁ. conuiciatorius. Vnde ὑβριστικὸς ἀνήρ, id eſt ὑβριστής. Item ὑβριστικὸν γένος τῆς ἀμπέλων, eluxurians & laſciuiens.
Ὑβρίστρια. ἡ. conuiciatrix. Etym.
Ὑβρισοδίκαι. οἱ. μὴ θέλοντες εἰσάγειν τὰς δίκας.
Ὕβωμα. τος. τό. quæuis ſpinæ uerticulorum, præter naturam conuerſio mutatioue, πᾶσα ἡ τῶν σπονδύλων εἰς τὸ παρὰ φύσιν ἐκτροπή, apud Hipp. Gal. lib. 3. de articul.
Ὕβωσις. ιος. ἡ. affectio poſteriora capitis infeſtans ante ſpinam, κύρτωμα.

Ὑγεία. uel ὑγίεια ας. ἡ. ſanitas. παρὰ τὴν ὑγρότητα. ἀλίβαντες γὰρ, τοῖσι ξηροὶ οἱ νεκροί. eſt etiam epitheton Mineruæ. uide Etym. Hymnus in ὑγείαν extat apud Orpheũ.
Ὑγιαίνω. μ. ανῶ. ualeo, id eſt ſanus ſum. Neutrum abſol.
Ὑγιεία. ſana Atticè, ἀντὶ τῆς ὑγίεια. ſignificat etiam far conſperſum uino & oleo, & omne quod ad ſacrum attinet ut, flores, unguenta. uide Etym.
Ὑγιεινός. οῦ. ὁ ſaluber, aut ſanus indifferẽter: Nam & apud Latinos ſaluber, aliquando ponitur pro ſano. Saluſt. Genus hominũ ſalubri corpore.
Ὑγίη. ἡ. urina, οὖρον.
Ὑγιηρός. ϋ. ὁ. καὶ
Ὑγιής. έος. ὁ ἡ. ſanus, integer, incolumis.
Ὑγιόω. ſano, curo.
Ὑγιώτερον. ἀντὶ τῆς ὑγιέστερον, apud Sophronem uide Etym.
Ὑγιῶς. rectè, ſanè, ratio ita dictat.
Ὑγραίνω. μ. ανῶ. humecto. Actiu. accuſ.
Ὑγρασία. humiditas.
Ὑγρέμπλαστρον. emplaſtrum liquidum, nõ ſiccũ.
Ὑγρή ῆς. ἡ. mare.
Ὑγροκήλη. ης. ἡ. hernia humoralis, ramex aquoſus, dicitur & ὑδροκήλη.
Ὑγρόκοιλος. ϋ. ὁ. qui eſt aluo fluentiore.
Ὑγρομελῆ. membra mollia & adhuc tenera.
Ὑγρόμυρον. τό. liquidũ unguẽtum. ὑδρομάντις. ιος. ὁ ex aqua futura diuinans.
Ὑγρός. ϋ. ὁ humidus, flexibilis, mollis, madidus. Vnde ὑγρὸς βίος, fluxum ac remiſſum genus uitæ, δυσκαταφερὴς εἰς ἡδονὰς. ὑγρότερα λήμματα, Plutarchus dixit argumenta laxiora fluxioraq́;, & ὑγροτέρας πεύσεις, quæſtiunculas tractabiles, haud nodoſas ſpinoſasq́;.
Ὑγρόσαρκοι. οἱ. carne humida exiſtentes.
Ὑγροσαρκότερος. cui eſt caro humidior.
Ὑγροσία. ας. ἡ. flexibilitas, humiditas.
Ὑγρότης. ητος. ἡ. idem.
Ὑγροσία humecta ſubſtantia.
Ὑγροφθαλμός. ϋ. habens lubricos oculos, cui opponitur σκληρόφθαλμος.
Ὑγροφοίνιξ. auis cuius meminit Aelianus.

Ὑδαρής. έος. ὁ. καὶ ὑδαρός. ϋ. aquoſus.
Ὑδαριάω. μ. άσω. laboro aqua intercute.
Ὕδας. ατος. τό. aqua. rectus eſt inuſitatus, pro quo ὕδωρ receptum eſt.
Ὑδαταίνω. aquoſum facio, in aquam conuerto.
Ὑδατίς. ίδος. ἡ. gutta, puſtula aquam cõtinens, ueſicula.
Ὑδατοθρέμμονες, apud Empedocl. piſciũ epithet. eſt, quaſi humoris alumni.
Ὑδατόκλυστος. ϋ. ὁ. aqua ablutus.
Ὑδατοκλυσμῶν τῶν. lotorum aqua.
Ὑδατοτροφέω. μ. ήσω. π. ηκα. aqua nutrio.
Ὑδατοτροφής. aqua nutritus.
Ὑδατόχλοον. τό. uirens aqua.
Ὑδατοῦται. in humorem ſoluitur.
Ὑδατώδης. έος ὁ ἡ. aquaticus, hydropicus.
Ὕδδω. idem quod ὕδω.
Ὕδει. pro ὕδατι apud Heſiod. aqua ab ὕδος. εος.
Ὕδερος. ϋ. ὁ. intercus, hydrops.
Ὕδέω. dico, canto, ὑμνῶ.
Ὕδης. ὁ. prudens poëta, συνετός.
Ὕδνης. filius, σύντροφος, ſciens, peritus.

Ὕδνον.tuber,radix globoſa ſine folijs,ſine caule. foditur uere, cruda & cocta ueſcuntur. Vnde hydnophylla herba,quæ ſuper tubera creſcit.
Ὑδνῶ.nutrio.
Ὕδος.ου.τὸ.aqua ab Heſiodo uſurpatur.
Ὑδὸς.ου.ὁ.nepos ex filia.
Ὕδρα.ας.ἡ.hydra ſerpens cuius meminit Aelianus:& inſula Dolopum.
Ὑδραγώγια.deductiones aquarum.
Ὑδραγωγός.οῦ.ὁ.adaquator.
Ὑδραίνω.μ.ανῶ.lauo. Actiu.accuſ.
Ὑδραλῆς.οῦ.ὁ.ἡ ſerpens aquaticus, μετάβολος.
Ὑδράργυρος.ου.ὁ argentum uiuum.
Ὑδραύλης.ὁ.tibijs aquæ immerſis canere doctus.
Ὕδραυλος.organum eſt,machina aquatoria Vitruuio.
Ὑδρεία.ας.ἡ. aquatio,ipſa aquæ portatio, inundatio.
Ὑδρέλαιον.ου.τὸ.oleum cum aqua mixtum.
Ὑδρεύομαι.μ.εύσομαι.π.ευμαι.&
Ὑδρεύω.aqua poto,ποτίζω,ἀντλῶ,aquor,aquam fero,haurio.
Ὑδρηλός.οῦ.ὁ. humidus, aquoſus, mollis, aquaticus.
Ὑδρηχόος.ου.ὁ.aquarius & ὑδρηχόοι.piſces.
Ὑδρία.ας.ἡ.hydria,ſitula, uas aquaticum. Bayfius. Vide in Chiliadibus Eraſmi, Hydriam in foribus.
Ὑδρίον.parua hydria.
Ὑδριαφόροι.aduenæ Athenis.
Ὑδρίσκη.ὑδρία.
Ὑδρογώγιον.ου.clepſydra.
Ὑδροδόκοι.οἱ.lacunæ,λάκκοι.
Ὑδροθήκη.ης.ἡ.receptaculum aquæ.
Ὑδροκήλη.ἡ.hernia uel ramex aquoſus.
Ὑδρομαντία.ας.ἡ.ars magica quæ fit per aquam.
Ὑδρόμηλι.ιτος.τὸ.aqua mulſa,apud medicos.
Ὑδρομύλιον.τὸ.molendinum aquarium.
Ὑδρόμφαλον.τὸ.collectio crudi humoris in Vmbilico. Autor definit,medic.
Ὑδροπέπερι aquaticum piper.
Ὑδροπιάω.μ.άσω.laboro aqua intercute. malim per ω mega poſt rhò.
Ὑδροποσία.ας.ἡ.potio aquæ.
Ὑδροποτέω.μ.ήσω. π.ηκα. aquam bibo. melius per ω mega ſcribitur inter pî & tau. uide πόμα in Ammonio.
Ὑδροπότης.ου.ὁ.aquam bibens.
Ὑδρορρόα,& ὑδρόρροια.alueus,canalis per quem aqua pluuialis deſcendit,cloaca publica.
Ὕδρος.ου.ὁ hydrus,uarus,ὄφις. A Theodoro in Ariſtotele uertitur natrix. Vide Nicandrum, & Eraſmum in prouerbio, Hydrus in dolio. Eſt & nomen ſyderis Proclo de ſphæra.

Ὑδροστάσιον.τὸ.parua palus in aquæductibus. Accipitur pro caſtello.
Ὑδροφοβία.ας.ἡ. morbus eſt quo morſi à canibus rabidis laborant, & aquam uitant ceu canes rabidi,miſerrimũ morbi genus, in quo ſimul æger & ſiti & aquæ metu cruciatur, ut inquit Celſus.
Ὑδροφόβοι,&
Ὑδροφοβικοί. qui morſi ſunt à cane rabido, propterea quod aquam horreant tales. Vnde & pro formidine & pauore accipitur.
Ὑδροφορία.ας.ἡ.aquæ geſtatio. Eſt etiam feſtum Athenis lugubre, in eorum inſtitutum memoriam,qui diluuio periſſent,ut author eſt Apollonius.
Ὑδροφόρος.ου.ὁ. aquam ferens.
Ὑδροφορῶ.aquam fero.
Ὑδροχόη.ης.ἡ.ἄμαρα.aquæductus.
Ὑδροχόος.ου.ὁ aquarius, ſydus zodiaci. & ὑδροχοεύς.έος.apud Aratum.
Ὑδρωπικός.οῦ.ὁ. hydropicus, quẽ aqua intercus malè habet. Hi etiam ὑδρωπιῶντες dicuntur
Ὑδρώπισις.aqua intercus.
Ὕδρωψ.ωπος.ἡ.hydrops,intercus, aqua inter cutem, cuius ſpecies tres anaſarca uel hypoſarca, aſcites,& tympanites.
Ὑδῶ.ὑμνῶ laudo,cano,dico.
Ὕδωρ.ατος.τὸ. aqua. Eſt & ſydus quod Proclus in ſphæra uocat ὕδωρ τὸ ἀπὸ τοῦ ὑδροχόου.
Ὑειος.ου.ὁ.ſuillus.
Ὑελεῖν.delirare,deſipere.
Ὕελος,& ὕαλος.Atticè.ου.ὁ uitrum.
Ὑελουργεῖον.ου.τὸ.officina uitriaria.
Ὗεν pluebat.
Ὑηνία.fatuitas.
Ὑετομάντις.ιος.ὁ. qui pluuiam futuram prædicere nouit. Cornicis cognomen apud Euphorionem.
Ὑετός.οῦ.ὁ.pluuia.
Ὑετίαι.uenti quidã anniuerſarij, qui certo anni tempore flant,qui & ἐτησίαι.
Ὑετώπατος ἄνεμος.uentus maximè pluuius.
Ὑη.ης.ἡ.pluuia.
Ὑηνεία.ἡ.ſtultitia, porcorum graueolentia. Item συγγένεια Suid.
Ὑηνός.έος.ὁ. ſiniſter,rudis, imperitus, ignauus.
Ὑηνέω.fœtidum & maleolens reddo. Etym.
Ὑηνία.ignauia,proteruitas. Etym.
Ὑηνῶ.ſtultè ago,indocilis ſum.
Ὕης.ου. Bacchi epitheton apud Ariſtoph. Semelen enim ὕην,& nutrices Bacchi ὑάδας uocat Pherecydes. Et ὕης Iupiter, quaſi pluuius, ὄμβριος.

Υθλέω.μ.ήσω.π.ηκα.nugor,deliro,deſipio. Vide in Chil.Eraſmi.
Υθλός.ȣ̃.ὁ.nugæ,φλυαρία.

Υιᾶσι ζοις filijs,pro ὑοῖς,aut υἱέσι.
Υἱιδεύς.έ@.ὁ.nepos,ὑιδȣ̃ς.
Υἰέσι.pro ὑιέσι.οἱ filij.
Υἱεύς.έ@.ὁ.filius.
Υἱῆς.idem.
Υἱι.pro ὑιϊ.filio.
Υἱϊδȣ̃ς.nepos, filius illegitimus. A Theodoro in Ariſtotele uertitur,nepos ex filio.
Υἱίδιον.filiolus.
Υἱκός.qui ad ſuem pertinet,ſuis proprius.Etym.
Υἱοθεσία.ας.ἡ.adoptio.
Υἱοθετέω.μ.ήσω.π.ηκα.adopto,τεκνοποιῶ.
Υἱποιέω.μ.ήσω.π.ηκα.idem Actiu.accuſ.
Υἱός.ȣ̃.ὁ.filius.Dicimus ὑιὸν ποιεῖσθαι, καὶ θέσθαι, pro adoptare. Et ὑὸς ποιητὸς, adoptiuus, ὑὸς ἐπανιὼν, adoptiuus qui à familia aſcititia ad ſuam naturalemq; reuertitur.
Υἱότης.ητ@.ἡ.filiatio.
Υἱόω.adopto.
Υἱωνεύς.έ@.ὁ.κοῦ.
Υἱωνός.ȣ̃.ὁ.nepos,id eſt filius filij,ἔκγον@.
Υἱωνή.ης.ἡ.neptis.
Υἱώσις.adoptatio.

Υκελον.τὸ.ſanum ὑγιές.
Υκος.ὁ.erythrinus piſcis,quem ebullitionē uocant.

Υλαγμός ȣ̃.ὁ.ὑλακή,clamor,latratus.
Υλαῖ@.ȣ̃.ὁ.ſyluius.
Υλακή.ῆς.ἡ.latratus,clamor.
Υλακόμωρ@.ad latrandum factus,uocalis, acuta uoce Eym.
Υλακόμωρ@.ȣ̃.ὁ.natus ad latrandum.
Υλακτέω.μ.ήσω.π.ηκα.latro,inſanè clamo.
Υλάζομαι.ligna colligo. (Herculi.
Υλας.ȣ̃.ὁ.Hylas lacus,& pueri nomen comitis
Υλάστα.ἡ.lignatio,ſarmentorum collectio.
Υλάσρια.ἡ.ligna colligens.
Υλάω.μ.άσω.π.ακα.latro,reſono,θρυλλῶ. Et ὑλάκτει,ἐστερῆσθαι,ἀποθανεῖν Neutr.abſol.
Υλείτης ȣ̃.ὁ.in ſylua degens.
Υλη.ης ἡ.hyle,ſylua,materia (quid ſit hile uide Ariſtot. in primo Phyſicorum) Nam materias Latini uocāt arbores deſtinatas ædificijs,ſed nondum dolatas. Eſt etiam herba quæ ex agro purgando eijcitur,herba fruges enecans.eſt & nomen urbis proprium.Etym.huius urbis meminit Laërtius in Zenone Eleato lib.9.
Υλήεις.εντ@.ὁ.ſyluoſus,nemoroſus,denſus.
Υληκοίτης.cubile in ſyluis habens. De feris dicitur.
Υλημα.τὸ.ſurculoſa materia,frutetum, herba fruges enecans,& res ſubiecta.Bud. Com.
Υλημανέω.μ.ήσω.ſyluesco.
Υληρεύς.έ@.ὁ.paſtor qui in ſylua paſcit.
Υληφόρ@.pro ξυληφόρος.lignifer ſiue lignator.
Υλήωρ@.ὁ.ὕλωρ@, in ſyluis habitans.τέκτων.
Υλία.αἱ præſegmina coriarum.
Υλιγξ.γ@.ἡ.lancea,λόγχη.
Υλίζειν.deſęcare.excolare.
Υλικός.ȣ̃.ὁ.materialis,craſſus.
Υλιεργός.lignarius faber.Etym.
Υλις pro ὕλη.
Υλιστήρ.ῆρ@.ὁ.colum.
Υλλεῖς.gens Celtica.Etym.
Υλλέω.τὸ ὑλάω, promulgo,θρυλλέω.
Υλόεις.όεντος.ὁ.ſyluoſus,aliàs ὑλήεις.
Υλομανεῖν.ſyluefcere,luxuriare.De arboribus dicitur quæ nimia ubertate in materiam.uel de uitibus quæ in ſarmenta eluxuriant.
Υλομανής.έ@.ὁ.ἡ.qui ſyluis delectatur.
Υλοτόμιον.ȣ̃.τὸ.ſylua cędua,apud Strab.13.
Υλοτόμ@.ȣ̃.ὁ.incidens ligna,ξυλοτόμ@.
Υλοτομῶ.materiam cædo.
Υλουργός.ȣ̃.ὁ qui ſecat ſyluam.
Υλοφάγ@.ȣ̃.ὁ.ſyluas paſcens.
Υλοφόρ@.ligna ferens.Etym.
Υλώδης.έ@.ὁ.ἡ.ſyluoſus.
Υλωρός.ȣ̃.ὁ.qui quæ per ſyluam fiunt obſeruat,nemorum cuſtos.

Υμά pro ὑμέτερα.ſyncope poëtica.
Υμεδαπής.έ@.cōterraneus,ueſtras.quaſi eodem uobiſcum loco natus.
Υμείων,pro ὑμῶν,Doricè ueſtrûm.
Υμέλη.ης.ἡ.ſterilis.ἄγον@,ςεῖρα.
Υμεναιόω.Hymenæum cano,matrimonio coniungo.Etym.
Υμέναι@.ȣ̃.ὁ. Hymenæus, carmen nuptiale,& deus ipſe nuptiarum.παρὰ τὸ ὑμνεῖν,uel τὸ ὁμȣ̃ ναίειν τοὺς νυμφίους.
Υμεναιόω.Hymenæum canto,matrimonio coniungo.Etym.
Υμένιον.ȣ̃.τὸ.membranula.
Υμένες.οἱ. membranę quibus fœtus inuoluitur.
Υμένι@.ȣ̃.ὁ.tenuis,λεπτός.ὑμενώδης.
Υμνοθέτης.ȣ̃ ὁ poëta qui hymnos condit.
Υμενόπτερος pelliculares ſiue membranaceas habens alas,ut muſca & ueſpertilio.
Υμενώδης.in modum membranæ tenuis.
Υμήν.ένος.ὁ.pellicula,tunicula.Gaza in Ariſtotele membranam uertit: & ὑμένας membranas quibus fœtus inuoluitur.
Υμήττιον.mel accommodum medicinæ.
Υμήττιος locus Atticæ,in quo optimum mel naſcitur.Etym.
Υμηττός.ȣ̃.ὁ.Hymettus mons Atticæ.

Υμμις

Ὑμμὲν pro ὑμεῖς Doricè & Aeolicè, uos.

Ὑμνέω. μ. ήσω. π. ηκα. laudo, cano uel dico laudes, prædico. neque ſolum de dijs, ut quidam tradunt, dicitur, ſed etiã de hominibus & alijs rebus. ut ὑμνεῖν γεωργίαν, ὑμνεῖν τὴν πόλιν, Thucyd. Significat etiam lamentor, conqueror, conuicior. ὀδύρεσθαι (inquit Suid.) μέμφεσθαι, λοιδορεῖν. & ὑβρίζω, cum in malam partem ſumitur, Sophocl. ὑμνήσεις κακά, id eſt. ὑβρίσεις. Aeſchyl. ὑμνεῖται ὑπ' ἀστῶν φροιμίοις πολυῤῥόθοις, Eurip. τὴν ἐμὴν ὑμνοῦσαι ἀπιστοσύνην id eſt, κακολογοῦσαι. Euſt. Iliad. ζ. Actiu. accuſ.

Ὑμνηπολῶ. ὑμνῶ.

Ὑμνήτης. οῦ. ὁ. laudator.

Ὑμνοθέτης. poeta.

Ὑμνοπόλος. qui circa laudes crebro uerſatur, poëtarum epitheton præſertim lyricorum.

Ὕμνος. ου. ὁ. hymnus, laus deorum, & propric cithara ueteribus canebatur. Etymologus. capitur & pro ὕβρις in deteriorem partem, Eurip. ἐπεὶ ἀντάχησαν ὕμνοι, hoc eſt, αἱ κατὰ τῶν ἀῤῥένων ὕβρεις. Euſt. Ila. ζ. Ammonius diſtinguit ab encomio.

Ὑμνῳδός. οῦ. ὁ. cantator.

Ὑμός pro ὑμέτερος. ueſter. Doricè.

Ὕμοιος. ſimilis pro ὅμοιος, Aeolicè.

Ὕνις. εως. ὁ. uomer.

Ὑννάς. capra ſylueſtris.

Ὑννη. ης. ἡ.

Ὕννυς. νος. ὁ. uomer, capra.

Ὑοβόσκος. καὶ

Ὑοβότης. ου. ὁ. ſubulcus.

Ὑοειδές. τό. oſſiculũ eſt bifurcatũ, à quo lingua prodit, ab υ literæ ſimilitudine.

Ὑολμός. οῦ. ὁ. uolutabrum ſuum.

Ὕομαι cõpluor, pluuia perfundor. Herod. ὑομένη χώρη, pluuia regio.

Ὑομουσία imperitia, χοιρωδία. Ariſtoph. ἔγωγε θαυμάζω τῆς ὑομουσίας. id eſt, τῆς ἀπαιδευσίας.

Ὑόσερις. ιδος. ἡ. herba intubo ſimilis, ſed minor aſperiorq́;.

Ὑοσκυαμᾶν. uacillare in ſermone, inſanire, ab hyoſcyami herbæ natura, quæ inſanire, ac rerum omnium facit obliuiſci.

Ὑοσκύαμος. ου. ὁ. hyoſcyamus, id eſt, faba porcina, Apollinaris herba. Vide apud Nicandrum in Alexipharmacis.

Ὑπαγκάλιος. ου. ὁ. puer qui gremio, & brachijs adhuc geſtatur.

Ὑπαγγέλλω. ὑπαγορεύω. ad maiorem uel potentiorem aliquid dico.

Ὕπαγε. faceſſe hinc, apage.

Ὑπαγμένος. ſubiectus miniſter, ſeruus.

Ὑπάγομαι. ſicut ὑπάγω. fraudo, irrepo. Item adduco, id eſt perpello, perlicio. Herod. ὁ δὲ αὐτὸς ἐφ' ἀέθλου ὑπηγμένος. Item perſuadeo. Xenoph ἀναβ. 2. Et paſſiue apud Iſocrat. πρὸς φιλιππίδιους ἐλπίσιν ὑπαγόμενος. Item pro gredior, προάγομαι, pro quo in uſum uenit, de quo ſupra, & Bud. Com.

Ὑπαγορεύει τὸ δίκαιον. ratio dictat.

Ὑπαγορεύω. μ. εύσω. π. ευκα. impero, dico. Accipitur pro προαγορεύω, condico, ſupradico, prædico, conteſtor. Abſolutè aut tranſitiuè uſurpatur. Bud. Com.

Ὑπαγορία. conſilium, συμβουλία.

Ὑπάγω μ. άξω. π. αχα. ſubduco, ſubijcio. Item uado, accedo, progredior, procedo, προάγω, Ammonius diſtinguit à πορεύεσθαι. Ioan. 3. ἀλλ' οὐκ οἶδας πόθεν ἔρχεται, καὶ ποῦ ὑπάγει. Plutarch. in Anton. οὐκ ὥσπερ πρότερον ὑπάγων ἅμα πρὸς τοὺς ὁπλίτας ἢ ἀναχωρῶν, Non ut antea progrediẽs ſimul & pedem referẽs. Item adduco, perpello, perlicio: in qua ſignificatione ὑπὸ dolum aliquem, aut etiam uim in ſe continere, & non omnino male ad primam huius uerbi, quam poſuimus, ſignificationem pertinere uidebitur. Xenoph. παρὰ δὲ τῶν πολεμίων εἰς γνώμας ὑπάγειν. Aeſchin. ὑπὸ τῆς ἀπάτης καὶ τῶν ἀλαζονευμάτων ὑπάγεσθε. fallimini, dolo adducimini. Sic & Demoſth. περὶ στεφ. εἰς ἀπιστίαν τῆς πόλεως ὑπηγμένων ὑπὸ τούτων, impulſis & profectis. Idem, καὶ εἰς τοῦτον ὑπῆκται καιρόν, productus & adductus eſt. & protruſus Greg. εἰς σὺν ἐμοὺς ὑπαχθεὶς ἐπαίνους. Eſt etiam demittor, & in clunẽ ſubmitto, uel ὑποπίπτω, ſuccido. Ariſtot. Hiſt. 5. unde ὑπαγωγή huiuſmodi ſubmiſſio, & ſuccidua exceptio maris, apud eundẽ. 6. Aliquando ad forũ pertinet, ut ὑπάγειν εἰς δίκην, deferre, & ad iudiciũ exhibere iudicandũ: & ἀνθυπάγειν, recriminari, Xenoph. ἑλλην. 1. & 2. Thucyd. Bud. Com.

Ὑπαγωγεύς. inſtrumentum fabrile, quo lapides poliuntur. ξυστήρ.

Ὑπαγωγή. ῆς. ἡ. ſubductio, & ἀναχώρησις, quod fit cũ receptui canitur, & opponitur τῇ διώξει. quæ quia aliquando ſubdola eſt, ad perliciendum hoſtem in inſidias, fit ut & ponatur pro dolo, fraude. Bud. Com.

Ὑπαγωγός. οῦ. ὁ. blandus. & ὑπαγωγός κοιλίας, deijciens aluum.

Ὑπάγων. οντος. trochleę genus, quod & ὑπάγιον.

Ὑπαί, pro ὑπό, apud poëtas.

Ὑπαίετος. ſubaquila uertitur à Theodoro in Ariſtotele, ſed codices impreſſi habent γυπαίετος quaſi urina aquila, quod magis placet.

Ὕπαιθα ex obliquo, corãm, rectà.

Ὑπαιθαλιάσθη. in obliquum declinauit, uel in anteriorem

teriorem partem. Etym.
Ὑπαιθραι. αἱ. deambulationes ſubdiales.
Ὑπαίθρια.manifeſta,ſpatium ſub diuo.
Ὑπαιθριάζω.ſerenum reddo,ſub dio moror.
Ὑπαίθριον.locus ſub dio expoſitus.
Ὕπαιθρον.idem.Etym.
Ὑπαίθρω.aduerb.ſub diuo.
Ὑπαικάλλω.clam palpum obtrudo,adulor.
Ὑπαλιχάζειν.ὑποχωρεῖν.
Ὑπαινίττομαι. μ. ίξομαι.clam, & per ænigma ſignifico.
Ὑπαίρω.attollo,eleuo,προαίρω.
Ὑπαίτιον.ȣ.τὸ.crimen,accuſatio.
Ὑπαίτιος.ȣ.ὁ.reus,ſons,obnoxius. Vnde ἀναίτιος qui crimine caret,inſons.
Ὑπακοή.ῆς.ἡ.obedientia,ὑποταγή.
Ὑπακούω.μ.ούσω.π.ουκα.audio,cum accuſatiuo: quod tamen aliquando pro obedio ponitur, & pareo,ſiue morem gero,cum datiuo. Aliquando pro ſuccedo,ut τὸ πρᾶγμά μοι ὑπήκουσε, Res mihi ex animi ſententia ſucceſſit.
Ὑπάκριτος.ȣ.ὁ.inconſultus.
Ὑπακτέον,decedendum eſt. Etym.
Ὑπακτικός.ὁ aluum ſubducens.
Ὑπάλειμμα.τὸ.ſublitio.
Ὑπάλειπτρον.τὸ.quod oculis illinitur.
Ὑπαλείφω.ſublino,ἐγχρίω.
Ὑπαλύομαι.fugio,elabor, uito,caueo.
Ὑπαλλαγή. ῆς. ἡ. hypallage,eſt figura cum oratio inuerſa uice profertur,ſubalternatio. Item quę Latinis correctio eſt,ut ſi dicas,Non iratus,ſed inſanus. Quando pati quod agit fero, cōtraſue, hypallage habetur Deſpauterius.
Ὑπάλλαγμα. ſubſidiaria cōmutatio, & quod uicem alterius præbet,& res ſuccidanea, quaſi τὸ ἀντιμεταλλόμενον.Bud. Com.
Ὑπαλλακτική.ῆς ἡ. transmutatio. ὑπαλλακτικὴ ſτάσις,ſtatus cauſæ alternatiuꝰ,apud Rhetores.
Ὑπαλλάττω. μ. άξω. π. αχα. ſubalterno, identidem muto. Idem ferè eſt quod ἀνταλλάττω. Eſt enim ἀνταλλάττειν τὸ ἄλλον ἀντ᾽ ἄλλȣ εἰσφέρειν,inuerſa uice aliquid proferre. Actiu. accuſ. Bud.Com.
Ὑπάλληλα. ſunt quorum alterum non pro altero, ſed ſub altero locatur & ponitur. differunt autem τῶν ἑτερογενῶν, id eſt, à genere diuerſis.Bud.Com.
Ὑπαλπεία. ας ἡ. patria Pedemontanorum.
Ὑπαλύγω μ.ύξω.fugio,elabor.
Ὑπάλυξις. ιος.ἡ ſuffugium.
Ὑπαναδίπλωσις.reduplicatio.
Ὑπαναδύω.ſubeo.
Ὑπαναλίσκω.conſumo,expendo.
Ὑπαναλόω.idem.

Ὑπανάστασις.honor habitus in loco cedendo.
Ὑπαναχωρέω.ſenſim retro abeo.
Ὑπαναχώρησις ιος.ἡ.retroceſſus.
Ὕπανδρος γυνή.ſubiecto uiro mulier.
Ὑπανείς.έντος.ὁ. dimittens.
Ὑπανίσταμαι.μ. ήσομαι.exurgo,aſſurgo.ut ὑπανίσταμαί σοι τῆς καθέδρας,& ἐξανίσταμαι,& ὑπεξανίσταμαι,honoris uel officij cauſa aſſurgo.
Ὑπανιδῶντο.ui poſtularent.
Ὑπανοίγω.μ.οίξω.π.ῳχα.aperio.Actiu.accuſ.
Ὑπαντάομαι,&
Ὑπαντάω μ.ήσω.π.ηκα.obuio cuipiam honoris gratia,obuiam procedo,ὑπαντιάζω.Neut.datiuo.Ammonius diſtinguit ab ἀπαντῆσαι.
Ὑπαντή.ῆς.ἡ.obuiatio.
Ὑπαντιάζω.obuiam prodeo.Plutarch.cum accuſatiuo iunxit,ὑπαντιάζουσι τοὺς πολεμίους,In aduerſos hoſtes incurrunt.
Ὑπαύτλια.τὰ.uaſa ærea,cadi.
Ὑπάντομαι.ὑπαντιάομαι.
Ὕπαντροι.οἱ. qui in ſpeluncis habitant.
Ὕπαντρος πέτρα.cauum ſaxum.
Ὑπανύσαι. miniſtrare.
Ὑπαπιέναι.abire,ὑποστρέφειν.
Ὑπαπιόντες.diſcedentes.
Ὕπαρ.uigilantia,uiſio uera non in ſomno.ueritas non ſomnium. Etym.reuera, euidenter,uere. Ammonius diſtinguit.ab ὄνειρον.
Ὑπαράττομαι.moueo,percutio.
Ὑπαρκτικός.ȣ.ὁ.ſubſtantiuus.
Ὑπαρκτόν.ȣ.τὸ.ſtabile,μόνιμον,ὑπάρχον.
Ὕπαρνος. grex in quo ſunt agni.
Ὕπαρξις ιος.ἡ. ſubſtantia, & uita. unde ἀνυπαρξία apud Dionyſ.pro interitu.
Ὑπαρπάζω ſurripio.
Ὑπάρπτιος.ὁ ἡ accliuis,ſupinus, leuis. ὕπτιος λέος apud Aetolos.Nicand.
Ὑπαρχή ῆς. ἡ. ἀρχή, προκατάρξις, & ortus cuiuſcunq; rei apud Ariſtotel.qui etiam προϋπαρχὴν pro eodem dixit, Vnde ἐξ ὑπαρχῆς. idem eſt quod ἀπ᾽ ἀρχῆς,ἢ ἐξ ἀρχῆς, ab exordio,ab integro,denuo. Significat etiam beneficium ultrò collatum,id eſt priorem beneficētiam,quæ & προϋπαρχὴ.dicitur Bud.Com.
Ὑπάρχομαι. μ. άρξομαι. π. αργμαι. concedo. Ponitur pro ἄρχομαι cœpi. Apud Galen. ὑπάρξασθαι pro εἰσηγήσασθαι dici uidetur, hoc eſt præiuiſſe poſteritati & præmonſtraſſe.
Ὕπαρχος. ȣ.ὁ.primas,princeps.Rector prouinciæ dicitur à Strabone:apud Lucian, pro legato in exercitu.
Ὑπάρχω. μ. άρξω. π. ῆρχα.author ſum alicuius rei. ut πρῶτοι τοῦτο ὑπάρξαντες. Nos hoc exemplum prodidimus,Thucyd.1. Et accipitur aliquando

quando

quando in bonam partem, aliquando in malã. In bonam, cum pro cuiuſcunq; inſtituti commendabilis authorẽ eſſe ponitur. Andocyd. οἱ ὑπῆρξαν τῆς ἐλευθερίας ἁπάσῃ τῇ ἑλλάδι. Sic in mutuis largitionibus ὁ ὑπάρξας prior eſt, poſterior autem ἀντευποιῶν, & ἀντευεργετῶν, apud Ariſtot. Demoſth. διὰ τὰς εὐεργεσίας ἃς ὑπῆρξαν εἰς ὑμᾶς. uel (ut Aeſchin.) ἃς ὑμεῖς ὑπήρξατε ἀμύντα τῷ φιλίππου πατρί. Vnde τὸ ὑπηργμένον apud eundẽ Ariſtot. beneficiũ eſt, quod prius ſcilicet collatum gratiam poſtulat rependendam. Et ἄξιος τῶν ὑπηργμένων Ariſtidi pro eo ponitur, in quem merito conferantur beneficia. In malam partem, cum pro laceſſere ponitur & excitare contentionẽ, aut ſimultatem: cui opponitur ὁ ἀμυνόμενος καὶ τιμωρούμενος, hoc eſt, qui iniuriam propulſat & ulciſcitur. Demoſt. τῆς γὰρ ἔχθρας πρότερος οὗτος ὑπῆρξε. Vnde ὑπηργμένον apud Herodotũ, pro iniuria ultro illata. Ex adductis exemplis ſatis apparet huius uerbi conſtructionem in hac ſignificatione inter genitiuum & accuſatiuũ ambiguam eſſe. Nam cum datiuo iunctum ſignificat adſum & faueo, ut aduocatus uel patronus. ut ὑπάρχω σοι, ſto à partibus tuis, partes tuas ſequor. Demoſth. ὁμολογοῦν ὑπάρξειν αὐτῷ, Spõdebãt ſeſe ab eo ſtaturos eſſe. Significat aliquãdo præeſſe, imperiũ gerere. Syneſ. ὑπάρξαι μεγίστην ἀρχήν. Aliquando eſt licere, contingere, euenire. ut ἐμοὶ ὑπῆρξεν παιδὶ μὲν ὄντι φοιτᾶν ἐς τὰ προσήκοντα διδασκαλεῖα, Demoſth. Idẽ, σοὶ δὲ συκοφάντῃ μὲν εἶναι ὑπάρχει. Sic Cic. Licuit eſſe otioſo Themiſtocli. οὐχ ὑπῆρξε, Non licuit. ὥσπερ ὑπῆρχε, Vt licuit, ut tempus tulit. Et Aeſch. ἀλλ᾽ ὑπῆρχεν αὐτῷ ἢ φεύγειν, ἢ τεθνάναι, At neceſſe erat. Aliquãdo obuenio, obtingo, hoc eſt fortũa mea tulit. Polyb. τὰ μέγιστα γάρ σοι ὑπάρξει. Iũgitur cum alijs uerbis, ut τυγχάνω, & εἰμί. Vtuntur tamen his frequentius cũ participijs quàm illo, ut ὑπάρχω ἐγνωκώς. Hoc per ſubiunctiuum dicere ſolet Cicero, Iam ætas omnia, iam dies mitigauit. Iungitur etiam cum participio uerbi ſubſtantiui, ut τυγχάνω, ſed longe rarius. Demoſthenes, οὐ γὰρ ἐχθρός γε ὑπῆρξεν ὤν. Τὰ ὑπάρχοντα dicuntur, ut τὰ ὄντα, ἡ οὐσία, facultates hominis. ὑπάρχουσα τιμή, etiam ſic dicitur, ut γιγνομένη τιμή, id eſt, iuſtum rei pretium. Budæus in Comment. ὑπάρχον numeratur inter modos ſyllogiſmorum ab Ariſtotele in prioribus Analyticis. ὑπάρξαι. Ammonius exponit γενέσθαι & κατάρξασθαι.

Ὑπασπίδιος. ου. ὁ. ſcutifer.

Ὑπασπιστής. οῦ. ὁ. idẽ, ſatelles, adiutor, propugnator, ὑπέρμαχος.

Ὑπατεία. ας. ἡ. conſulatus.

Ὑπατεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſum conſul, conſulatum gero, fungor magiſtratu.

Ὑπάτη. ης. ἡ chorda inferior tenoris.

Ὑπατικός. οῦ. ὁ. conſularis.

Ὑπατμισμός. οῦ. ὁ. uapor.

Ὑπάτοπος. ου. ὁ. ſubabſurdus.

Ὕπατος. ου. ὁ. conſul, eximius, altus, honoratus præ alijs, ſupremus. Herod. β. etiam fœminino genere extulit. τὴν ὕπατον ἀρχὴν τελέσας. δεύτερον. qui bis conſulatum obierat. & τὴν ὕπατον τετελεκότι ἀρχήν.

Ὑπατοσκοπία. extiſpicina. pro ἡπατοσκοπία.

Ὑπαυγάζω. ſplendeſco.

Ὑπαυθαδισάμενοι. οἱ. qui arroganter egerunt.

Ὕπαυλος. ου. ὁ. manens domi.

Ὕπαφρον. ου. τό. ſpuma tectum, ſpumoſum, quod non manifeſtum eſt.

Ὑπέγγυα. bona prædia & obærata, ſponſione & fideiuſſione affecta.

Ὑπεγγύως ὑποσχέσθαι. ſpondere, ſatiſdato promittere.

Ὑπέδεκτο. ſuſcepit.

Ὑπέθεντο. conſuluerunt, admonuerunt.

Ὑπείδομαι. ſuſpicor.

Ὑπείκω. cedo, cõcedo, recedo, ſubijcio, obſecundo, manum do, id eſt uictum me agnoſco, ὑπείκω. ὑποχωρῶ, ὑποπίπτομαι.

Ὕπειμι. ſubeo, ſubſum.

Ὑπεῖναι. ſurripere.

Ὑπειπών. όντος. ſubdens, reſpondens, προειπών.

Ὑπέρ pro ὑπέρ.

Ὑπέροχος. ου. ὁ. pro ὑπέροχος, excellens.

Ὑπέρων. ſuperior.

Ὑπεισέλευσις τῆς κληρονομίας. aditio hæreditatis.

Ὑπεισιέναι. ſubire, id eſt εἰς νοῦν ἔρχεσθαι.

Ὑπεκδιδράσκω. μ. άξω π. αχα. ſubterfugio.

Ὑπεκδραμών. ὁ. ſubterfugiens.

Ὑπεκδύς. diſcedens.

Ὑπεκδύω. μ. ύσω. π. υκα. exuo, ſubeo. Actiu.

Ὑπέκθεσις. εως. ἡ. repoſitio, ὑπόθεσις.

Ὑπέκκαυμα. fomes, fax. id eſt, incitamentum, & ſuſcitabulum.

Ὑπεκκαῦσαι. ſuccendere.

Ὑπεκκείμενα. clam exportata. Bud. Com.

Ὑπεκκλίνω. ſubinclino.

Ὑπεκκομίζω. μ. ίσω. π. ικα. clam exporto.

Ὑπεκπέμπω clam emitto, ut fit in tumultu.

Ὑπεκπροθέω. μ. ήσω. π. ηκα. uinco, præcurro.

Ὑπεκρέω. μ. εύσω. π. ευκα. tabeſco, ſenſim & clam euaneſco & effluo, inundo. Neutr. abſol.

Ὑπεκτίθεμαι. clam depono, & fidei committo, ueluti κρύφα παρακατατίθεμαι, ſed apud externum

ternum amicum. Conſtruitur autem cum præpoſitione εἰς, ut ὑπεκτίθεμαι εἰς τὰς ἀθήνας. clam ſubduco & exporto Athenas deponēdū. Bud. Com.

Ὑπεκτίθημι. μ. ήσω. π. ηκα. idem, clam expono. Actiu. accuſ.

Ὑπεκτρέπομαι. ſenſim ultio & declino, auerſor que paulatim.

Ὑπεκφαίνονται. ſublucet.

Ὑπεκφεύγω. ſubterfugio, elabor.

Ὑπεκχωρῶ. ſubduco, declino. ut ὑπεκχωρῶ θανάτῳ, à morte me ſubduco. Bud. Com.

Ὑπέλαιος. ου. ὁ. ſordidus, piger, imbecillis. Et ὑπέλαιον. γλοιός. ſordes.

Ὑπελάτη. ης. laur⁹ Alexandrina, quæ & ὑπογλώττιον & δαφνῦτις.

Ὑπέμβρυον. τὸ. recens natus infans.

Ὑπέμεινα. ſuſtinui.

Ὑπεμήμυκεν. triſtatus, uel deiectus eſt, ab ἠμύω. uel potius ἠμύω, quod eſt conniueo, inclino.

Ὑπέμνησα memoraui.

Ὑπένερθε, uel ὑπένερθεν. ſub, infra, ſubtus.

Ὑπεναντίος. aduerſarius. ἐχθρός.

Ὑπεναντιούμενος. ὁ. repugnans.

Ὑπενδιδόναι. terga uertere.

Ὑπενέγκαι. ſuſtineo.

Ὑπεξάγειν. ſubducere, clanculum abire & ſubtrahere.

Ὑπεξαιρέομαι. ſubduco, interuerto, ſuppilo, clam aufero & auerto. Bud. Com.

Ὑπεξαίρεσις. ιος. ἡ exceptio, ſupputatio, Polit.

Ὑπεξαιρέω μ. ήσω. π. ηκα. ſuſcipio. Actiu.

Ὑπεξαίρομαι. clam de medio tollo. Xenophon de Tyrānis, ὅταν δὲ τοὺς δικαίους καὶ ἀνδρείους διὰ τὸν φόβον ὑπεξαίρωνται. Eſt etiam eximo, ſum moueo, reijcio, Plato in Theæt. Budæus in Comment.

Ὑπεξαλέασθαι uitare, declinare.

Ὑπεξαλέσθαι. clanculum auferre.

Ὑπεξαναδύομαι ſenſim & clam exiſto, fallo emergendo. Homerus; λάθρῃ ὑπεξαναδὺς πολιῆς ἁλός.

Ὑπεξανίσαμαι. honoris cauſa aſſurgo

Ὑπέξειμι. exeo, ſubterfugio, ὑπεξίσαμαι.

Ὑπεξέλευσις. ſupplicium, tormentum, quæſtio. βάσανος, ἐξέλευσις.

Ὑπεξέρχομαι. μ. ξομαι. obrepo, ſurrepo, ſubduco. fallo. Eſt etiam ſubire, id eſt εἰς νοῦν ἔρχεσθαι.

Ὑπεξίσαμαι. cedo, ut ὑπεξίσαμαί σοι τῆς ὁδοῦ, cedo tibi uia, id eſt decedo: quod etiam ἐξίσαμαι dicitur, τουτέστι παραχωρῶ. Decedo autem Latine interdum ἀντὶ τοῦ ἐκτρέπομαι accipitur, hoc eſt, ἀποστρέφομαι. Cæſar, Quibus ita interdictum eſt, ijs omnes decedunt, aditum ſermo nemq; defugiunt. Bud. Com.

Ὑπεξούσιος. ου. ὁ. ſubditus.

Ὑπεπίπτουν. mouebant, ſubagitabant, ἤσελγυν, κατεφίλουν.

Ὑπέρ. cum genitiuo ſignificat pro: cum accuſatiuo ſuper, ſupra, ultra. In compoſitione auget, ſicut per aut quàm apud Latinos.

Ὑπερ' cò, quòd.

Ὑπὲρ ἄγαν. quàm ualde.

Ὑπὲρ ἡμῶν. è re noſtra.

Ὑπὲρ λόγον. maiora quàm ut dici poſſent, ſupra quàm dici poſſent.

Ὑπὲρ μοῖραν. obſtante fato.

Ὑπὲρ τὸν κατάλογον. eximius, numero uulgi exemptus.

Ὑπὲρ τῶν κοινῶν συμφερόντων. pro utilitate communi.

Ὑπέρα. ας. ἡ. funis nauticus, quo cornua antennarum transferuntur. παρὰ τὸ ὑπεραίνω εἶν. Vide in Chil. Eraſmi, Hypera omiſſa pedē inſequeris. Item ὑπέραι, uermes quidam.

Ὑπεραγαπῶ. deamo.

Ὑπεράγαμαι. demiror, inuideo. Depon.

Ὑπεραής. έος. ὁ. ἡ. deſuper flans.

Ὑπέραγχος. ου. ὁ. ſuperbus, elatus.

Ὑπεράγω. μ. άξω. π. ηχα. ſupero, excello.

Ὑπεραγωνίζομαι. defendo, pugno.

Ὑπεραίρομαι. ſupra modum efferor.

Ὑπεραίρω. μ. αρῶ. π. ῆρκα. ſupero, ſupergredior, Accuſ. aut genit.

Ὑπεραίσιον. τὸ. ὑπὲρ τὴν μοῖραν.

Ὑπεραιωροῦμαι. limis deſpicio, deſuper aſpicio.

Ὑπέρακμος. ου. ὁ. ſuperadultus, grandis.

Ὑπερακοντίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſupero, ualde iaculor. Actiu. accuſ.

Ὑπεράκρια. τὰ. montana.

Ὑπερακριβής. έος. ὁ. ἡ. diligens, curioſus.

Ὑπεραλγέω. perdoleo.

Ὑπεραλγής. έος. ὁ. ἡ. ualde dolens.

Ὑπεράλλομαι. tranſilio, ſuperſilio.

Ὑπεράλμενος. ὑπεραλλόμενος.

Ὑπεραναιδεύομαι. impudentia uincor.

Ὑπερανάστης. ου. exul, μετανάστης, μετανάστης.

Ὑπερανεστηκότα. præ cæteris eminentia.

Ὑπερανίστημι. ſuperſto, ὑπερβαίνω.

Ὑπερανίσχων. eminens.

Ὑπέραντλος. ου. ὁ. inexhauſtus, ſuperabūdans, copioſus, infuſus.

Ὑπεράνω. ſuper, in cœlo. Sed ſciendū quod quando ponitur cū genitiuo, ſignificat ſuper: quando abſolutè, in cœlo.

Ὑπεραποκρίνεσθαι, καὶ

Ὑπεραπολογεῖσθαι. adeſſe, & patrocinari, & defendere.

Ὑπεραπο-

Ὑπεραποχρώντως. plus ſatis.

Ὑπερασπίζω. μ. ίσω. π. ικα. protego, pugno ſtrenuè, defendo, iuuo. Actiu. accuſ.

Ὑπερασπισμός. ȣ̃. ὁ. protectio.

Ὑπερασπιστής. ȣ̃. ὁ. protector, propugnator, redemptor, qui clypeo ſuo protegit aliquem, ſatelles.

Ὑπέροχος. ȣ. ὁ excellens.

Ὑπεράχθομαι. ualde doleo. Depon. abſol.

Ὑπερβαίνω. μ. ήσω. π. ηκα. tranſeo, tranſgredior, ſupero. Neutr. accuſ.

Ὑπερβάλλομαι. μ. ȣ̃μαι. π. ημαι. diſtendo, & τὸ ἀναβάλλομαι καὶ ὑπερτίθεμαι, in aliud tempus reijcio, differo. Accipitur etiam pro ὑπερβάλλω, excello, ſupero, uinco. Bud. Com.

Ὑπερβαλλόμενος. ȣ. ὁ. tardus, cunctor.

Ὑπερβαλλόντως. excellenter, ualde.

Ὑπερβάλλω. μ. αλῶ. π. ηκα. extendo, ὑπερέχω, & ὑπερβαίνω, excello, ſupero. Eſt etiam in auctione uinco, id eſt, pluris liceor & ſupra omnes, Andocyd. Bud. Com.

Ὑπερβασία. ας. ἡ. &

Ὑπέρβασις. tranſgreſſio, iuramenti uiolatio, iniuria, malitia, ſuperbia.

Ὑπερβατόν. ȣ̃. τὸ. hyperbaton, uerborum & cōſtructionis ordo turbatus. Quintil. uerbi tranſgreſſionem interpretatur, quam frequenter ratio comparationis & decoris exigit.

Ὑπερβερεταῖος. ȣ. ὁ. extremus anni menſis apud Macedones. Vnde pro comperendinatore ponitur, & ſerotino, ſiue cunctatore. Vide in Chiliad. Eraſmi.

Ὑπερβιβάζω. traduco, traijcio.

Ὑπέρβιος. ȣ. ὁ. immenſus, magnanimus, ultra uires exiſtens, ſuperbus, uiolentus. Eſt & proprium nomen Martis filij, qui primus animal mactaſſe legitur.

Ὑπερβλήδην. exuperanter.

Ὑπέρβλητος. excellens.

Ὑπερβλύζω. effundo.

Ὑπερβολαί. αἱ. extremæ collium partes, cacumina montium.

Ὑπερβόλαιον. ȣ. acutiſſimum tetrachordum.

Ὑπερβολή. exuperantia, exceſſus, excellentia, quæ ἐλλείψει opponitur. Demoſth. τὸ γὰρ τὸ οὐκ ἔχον ὅσιν ὑπερβολὴν ἀκαθαρσίας. Hoc ſcelus nullo ſcelere ſuperari poteſt. Inde illa locutio, ȣ̓δεμίαν λείπω ὑπερβολήν. Et Demoſth. τίνος δὲ οὗτοι λελοίπασιν ὑπερβολὰς εἰπεῖν, A quo ſuperari iſti poſſunt dicendi facultate? Item mora, dilatio, ἀναβολή, ὑπέρθεσις. Bud. Com. Hyperbole (inquit Rufinianus inter figuras ſententiarum) alijs tropus dicitur: cæterum fit cū excedit ueritatem ſententia. Vergil. Qui candore niues anteirent, curſibus auras.

Ὑπερβολῇ. ſupra modum.

Ὑπερβολία. ας. ἡ. iniuria, exceſſus.

Ὑπερβολικός. τὸ. nimietas, id eſt ſupra modum, fidemque.

Ὑπέρβολος. lapis qui alligabatur ceruici ſubmergendorum nocentium.

Ὑπερβόρειοι. οἱ. Hyperborei, populus ſeptentrionalis.

Ὑπερβριθής. έος. ὁ. ponderoſus.

Ὑπερβορέων, aduerb. pro πόῤῥω, καὶ πόῤῥωθεν αὐτῶ

Ὑπεργάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. occultè molior. Depon. accuſ.

Ὑπεργαμία. ας. ἡ. feræ nuptiæ, ὀψιγαμία

Ὑπέργεια. τὰ. animalia quæ per ſumma telluris degunt.

Ὑπεργέμων. οντος. ὁ. plenus.

Ὑπεργράφω. ſuperpingo, quo uerbo utitur Plin. lib. 35. cap. 11. Nealces Venerem, ſolers hic arte ingenioſo operi ſuperpinxit.

Ὑπεργύιον. magnum, immenſum, ὑπερμεγέθης.

Ὑπερδασύς. έος. ὁ. ualde denſus.

Ὑπερδεής. inferior, minor, multis indigens. Homerus ὑπερδέα uocat, qui timorem ſuperat, interritum, pro ὑπερδεέα.

Ὑπερδειπνεῖν. in conuiuijs ſumptuoſum eſſe, luxuriari.

Ὑπερδέξιον. regio Lesbi tanquam ſęuiſſima, apud Xenophontem. Etym.

Ὑπερδέξιος. gentile, & Iouis cognomentum, χαλεπώτατος.

Ὑπερδιατείνομαι. ſupra modum contendo.

Ὑπερδιατείνω. idem.

Ὑπερδικέω. μ. ήσω. π. ηκα. defendo in iudicio. Actiu. accuſ.

Ὑπέρδικος. admodum uel ualde iuſtus.

Ὑπερδίπηχυς. duobus cubitis altior.

Ὑπερερεθίζω. prouoco.

Ὑπέρεια. ας. ἡ. Hyperia fontis nomen, & urbis Phæacum.

Ὑπερείδω. μ. είσω. π. εικα. firmo, fulcio, confirmo, animum addo. Eſt etiam diſſimulo, & cum uideam perinde me gero quaſi non uideam, conniueo. Item diſpicio cum datiuo, apud Lucia. Actiu. accuſ.

Ὑπερείπετο. oppugnatus fuit. & ὑπέρειπε, deiecit, à uerbo ἐρείπω.

Ὑπερειπόμενος. defendens.

Ὑπέρεισμα. ατος. τὸ. firmamentum, adminiculū.

Ὑπερεκπέμπειν. ultra ſcopum iaculari.

Ὑπερεκπίπτειν. ſuperare.

Ὑπερεκπλύνω μ. υνῶ. ſuperfluo.

Ὑπερέκτασις. εως. ἡ. ſatisfactio.

Ὑπερεκτίνειν τῶν νεκρῶν. pro mortuis ſoluere.

Ὑπερέκτισις. pœna, uindicta.

Ὑπέρελαφρ☉. ȣ. perleuis.
Ὑπερεμάνησαν. ualdè gauiſi ſunt.
Ὑπερεμβάλλω. intermitto.
Ὑπερεμπίμπλημι. μ. ήσω. π. ηκα. κα
Ὑπερεμπλήθω. ualde impleo. Actiu. accuſ.
Ὑπερένδοξ☉. ȣ. ὁ. ualde glorioſus.
Ὑπερενεγκεῖν. præualere..
Ὑπερεντυγχάνω. poſtulo, interpello.
Ὑπερεξακόσιαι. plus ſexcentæ.
Ὑπερεπαινῶ. effuſis laudibus proſequor.
Ὑπερεσθίω. plus quàm oportet comedo.
Ὑπερέσχον τὰ ὅπλα. ſuperiecerant arma.
Ὑπερετέω. ſuppedito. malim ὑπηρετέω.
Ὑπερευγε. egregiè, ſupra modũ bene, ὑπερκαλῶς.
Ὑπερευδοκοῦντες. dicuntur clariſsima opinione præditi, quaſi qui maximè aliqui eſſe uidentur.
Ὑπερεύχομαι. intercedo. Genit.
Ὑπερεῦ. ſuper optimè.
Ὑπερέχω. ſupero, emineo, uinco. Item defendo, protego. Accuſ. aut genit.
Ὑπερέχων. præſtans.
Ὑπερῴοθε. ex tabulato.
Ὑπερῷον. ῴου. tabulatum.
Ὑπερηγάσθην. uehementer admiratus ſum.
Ὑπερήδιστα. quàm ſuauiſsimè.
Ὑπερήδομαι. ualde lætor.
Ὑπερήκεισαι. tranſilijſti.
Ὑπερηλικίωσις ἡ. decrepitas, ætas extrema.
Ὑπερῆλιξ. κ☉. ὁ. decrepitus.
Ὑπερημερία ας. ἡ. exceſſus, dilatio ultra præſcriptum diem, dies in quam iudicatũ quis facere debet. ἀναβάλλεσθαι τὴν ὑπερημερίαν, dicebant comiter diem præſtitutum prorogare.
Ὑπερήμερ☉. ȣ. præteriens diem promiſſum, qui in mora eſt. Iungitur autẽ genitiuo. Lucianus: ὑπερήμερος τῆς προθεσμίας, qui iam elapſo tempore nõ præſtitit quod ſpopondit, qui ad diem non ſatisfacit, atq; eam ob cauſam alio uocabulo ἐκπρόθεσμος dicitur, & ὑπερπρόθεσμος etiã. Et ὑπερήμερ☉ τοῦ ὀφλήματ☉, qui ad diem præſcriptum non ſoluit. hos Romani nomina tarda uocabant. Λαμβάνειν ὑπερήμερον τὸν δικασθέντα, τῶν κτημάτων αὐτοῦ λαμβάνεσθαι, ἢ ἅψασθαι, In poſſeſsionem bonorũ eius mitti, qui intra diem non adfuit, aut rei iudicatæ non paruit. ὑπερήμερον ἐργάζεσθαι τινά, de eo dicitur, qui acerbè, id eſt πικρῶς ἐργάζεται. Budæus Comment.
Ὑπερηνορέω. μ. ήσω. π. ηκα. ultra uirum poſſum, excello, extollor animoſitate, ſuperbio, ſupra uires aliquid tento. Etym. Neut. abſol.
Ὑπερήνωρ. ορος. ὁ. magnanimus, uirilis, ſuperbus, (ualidus.
Ὑπερῆρε. ſubleuauit, ἐκπεφαύνισκε.
Ὑπερήσει. ſuperabit, ab ἵημι.
Ὑπερηφανεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. ſuperbio. Depon. abſol.
Ὑπερηφανέω. idem. neutrum. Etym.
Ὑπερηφανία. ας. ἡ. ſplendor, ſuperbia, inſolentia.
Ὑπερήφαν☉. ȣ ὁ. ſuperbus, præclarus, ſublimis, excelſo animo.
Ὑπερηχέω. μ. ήσω. π. ηκα. ualde reſono. Neutr. abſol.
Ὑπερθαυμάζω. demiror.
Ὑπερθεματίζω. pluris liceor & ſupra omneis, ὑπερβάλλω, ὑπερτιμῶμαι. Bud. Com.
Ὑπερθεματισμός. uocatur melior allata conditio in pacto addictionis in diem.
Ὑπερθεν. deſuper.
Ὑπέρθεον. præter numinis uoluntatem.
Ὑπερθερμαίνεσθαι. ſupra modum calefactari.
Ὑπέρθεσις. ι☉. ἡ. dilatio, ſuperlatio, induciæ.
Ὑπερθετικός. ȣ. ὁ. ſuperlatiuus.
Ὑπερθέω. præcurro, uinco, ὑποτρέχω.
Ὑπερθορῶ. ſuperſilio.
Ὑπέρθυμ☉. ȣ. ὁ. elatus, magno animo.
Ὑπέρθυρον. lapis oſtij ſuperior, ſuperliminare, limen ſuperum.
Ὑπεριδεῖν. deſpicere. Genit. uel accuſ.
Ὑπεριονίδης. Hyperi filius uel nepos. Etym.
Ὑπερίεται. extollitur.
Ὑπερικταίνεσθαι. aberrare, tremere, extendi, ἀναπάλλεσθαι, concuti. ὑπερικταίνοντο, pedes citò mouebantur propter lætitiam, ὑπερίκνοντο.
Ὑπερίνησις. ι☉. ἡ. nimia & ſuperflua purgatio. ὑπερκάθαρσις.
Ὑπέρινος. ὁ. ἡ. hyperina, id eſt effœta propter nimium partum, ut Gaza uertit in Ariſtot. exilis, nimiũ purgatus. nam ἰνῶ eſt euacuo, atq; attenuo.
Ὑπερίπταμαι. ſupernè uolo.
Ὑπερίσχαμαι. tueor.
Ὑπερισχύων. præpotens, impotens, ὑπερβάλλων.
Ὑπερίων. ον☉. ὁ. Hyperion, ſolis epitheton, ab ὑπέρ, & ἴω, eo.
Ὑπερκαθαίρω. eximiè uacuo.
Ὑπερκάθαρσις. immodica purgatio, cum mulieres plus iuſto purgantur: cui opponitur ἐποχὴ τῶν ἐμμηνίων, quæ eſt ſuppreſsio menſium.
Ὑπερκακέω. μ. ήσω. π. ηκα. fatigo.
Ὑπερκάρφος. ȣ. ὁ. quæ ſupra caput ſunt capiens & attingens.
Ὑπέρκαρπα, & ὑπερκαρπεῦντα. τά. fructuoſiſsima, Theophraſto.
Ὑπερκατακείμεν☉. ſupra diſcumbens.
Ὑπερκαταγέλαστον. ualde deridendum.
Ὑπερκατάληκτον. carmen, quod ſyllaba, aut pede abundat.
Ὑπέρκειμαι. ſuperiaceo, præcedo, immineo, differo, ἀνάκειμαι.
Ὑπερκερῶ, eſt (ut Liu. inquit) cornua extendendo

claudere à tergo hoſtem.
Ὑπερκέρασις. dicitur ubi ex altero tantum parte ſuperiores ſumus in prælio, uel alterius cornu hoſtium circunuentio. Bud. Com.
Ὑπερκολακεύω. adultor, aſſentator.
Ὑπέρκομπος. ου. ὁ. ſuperbus, ualde elatus, iactabundus, inſolens.
Ὑπερκόμπως. iactanter, ſuperbè.
Ὑπερκόσμιος. altiſſimus, ſupramūdanus, cœleſtis.
Ὑπερκύδας. αντος. ὁ. glorioſus. uide Etym.
Ὑπερκύπτω. in pedes erigor, emineo ſuper alios.
Ὑπερλάμπομαι, καὶ
Ὑπερλάμπω. præluceo, præradio. Plin. Vt faculam ita præluceat.
Ὑπέρλεπτος. prætenuis.
Ὑπερμαζᾶν. intemperantius agere, laſciuire (quod uitium nimium ſaturos comitari ſolet) opipare uiuere, luxurioſius agere delicatiusq́; ac diuitijs abundare. deducitur à μάζα. Vide in Chil. Eraſmi. Item grandia habere ubera.
Ὑπερμαίνομαι. ualde inſanio.
Ὑπερμάργος. uehementer inſanus. ὑπερμαργότερος (inquit Suid.) ὁ ὑπερμαινόμενος.
Ὑπερμαχεῖν. propugnare. Vide βοηθεῖν apud Ammonium.
Ὑπερμαχητικὰ. τά. uictricia.
Ὑπέρμαχος. propugnator.
Ὑπερμεθύομαι. ualde ebrius ſum.
Ὑπερμενέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſupero potentia.
Ὑπερμενής. έος. ὁ. ἡ. ualde potens, ſuperbus.
Ὑπερμέτρως. enixè, ſupra modum.
Ὑπέρμοιρα. indecenter, præter ſortem.
Ὑπέρμορα, καὶ ὑπέρμορον, καὶ ὑπερμόρως, idem. Etym. cum dedecore & infamia, indecore.
Ὑπερνεφής. ὁ. excedens nebulas.
Ὑπερνεωλκέω. transfero claſſem.
Ὑπερνικάω. μ. ήσω. π. ηκα. præualeo, ἀντιμάχομαι. Neut. accuſ.
Ὑπερνήχομαι. ſupergredior.
Ὑπερξηραίνω. exicco.
Ὑπέρξηρος. magnopere ſiccus.
Ὑπερούσιος. ſuus & legitimus, ut filius patris.
Ὑπέρογκος. ου. ὁ. immenſus, immodicus, redundans, uehementer corpulentia onuſtus, excelſus, ſuperbus, intolerabilis.
Ὑπερόη. ης. ἡ palatum. malim ὑπερῴα ut infra.
Ὑπεροιγυσάμενος. ſuperbiens.
Ὑπεροικοδομέω. ſuperconſtruo.
Ὑπέρολβος. ου. ὁ. prædiues.
Ὑπέροον. tabulatum. lego ὑπερῷον ut infra.
Ὑπεροπτεύς. έος. ὁ. contemptor, mendax.
Ὑπεροπτεύω. mentior, deſpicio, decipio.
Ὑπερόπλης. ὁ. ſuperbus. Etym.
Ὑπεροπληέστατος. ſuperbiſsimus. Etym.

Ὑπεροπλεία. ſuperbia, διὰ τῆς διφθόγγου. Etym.
Ὑπερόπλειος. ὁ. κτητικόν. qui ad ſuperbum attinet. Etym.
Ὑπεροπλία. ας. ἡ. ſuperbia.
Ὑπεροπλίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. expugno, ſuperbio.
Ὑπέροπλος. ου. ὁ. immenſus, fortis, elatus, qui nihil ſibi non arrogat armis, οὗ ἡ ἰσχὺς καὶ ὅπλων ἐστὶν ὑπερκρατεστέρα.
Ὑπεροπροθέσμιος. ὁ. ὑπερήμερος.
Ὑπέροπτα. contemptim.
Ὑπερόπτης. ου. ὁ. contemptor, faſtuoſus.
Ὑπεροπτικός. οῦ. ὁ. deſpectiuus, deſpectitius, faſtidioſus.
Ὑπεροπτικῶς. faſtidioſè.
Ὑπερόπτομαι. μ. όψομαι. π. ομμαι. deſpicio, ſperno. Genitiuo.
Ὑπέροπτος. ſpectabilis, magnus.
Ὑπεροράω ὑπερόπτομαι. contemno. Vide ὁρᾶν in Ammonio.
Ὑπερορία. ας. ἡ. locus extra fines, exilium.
Ὑπερορίζεσθαι. de eiectis, extorribus, exulibusq́; dicitur interdum.
Ὑπερόριος. ου. ὁ. extorris, profugus extra terminos.
Ὑπέρορον. ου. τό. ὑπερορία.
Ὑπερόροφος. ου. ὁ. ſuperbus, ὑπερήφανος.
Ὕπερος. ου. ὁ. piſtillum. eſt & nomen proprium uiri. Etym.
Ὑπερούσιος. dilectus, amatus, πεφιλημένος.
Ὑπέροφρυς. υος. ἡ. ſuperbus, ſuperciliosus.
Ὑπεροχή. ῆς. præſtantia, excellentia, ſummitas, ſublimitas, dignitas, prærogatiua, exuperātia, præualentia, amplitudo, primæ partes, ὑπερβολή.
Ὑπέροχος. ου. ὁ. egregius, maior.
Ὑπεροψία. ας. ἡ. ſuperbia, deſpicientia, faſtus.
Ὑπερπαθής. έος. ualde affectus, commotus, dolens, περιπαθής.
Ὑπερπαίειν. ſupergredi, πλεονάζειν, excellere.
Ὑπερπερισσεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſuperabundo.
Ὑπερπηδάω. ῶ. conculco, tranſgredior, tranſilio.
Ὑπερπέμπω. ultra ſcopum iaculor, ὑπερακοντίζω.
Ὑπερπίμπλημι. μ. ήσω. π. ηκα. ſuperimpleo.
Ὑπερπλουτοῦντες. prædiuites.
Ὑπερπονεῖν. pluſquam oportet laborare.
Ὑπέρπονος. ου. labore confectus.
Ὑπερπέταμαι. ſuperuolo. Depon. abſol.
Ὑπερπύριος. igneus, magnopere calidus.
Ὑπερπώρωσις. uide ἐκσάρκωμα.
Ὑπερρέω. μ. εύσω. π. ευκα. ſuperfluo.
Ὑπερσαρκεῖν. &
Ὑπερσαρκοῦσθαι. dicuntur quæ corpulentiora iuſto fiunt.
Ὑπερσάρκωσις. carnis excreſcentia.
Ὑπέρτατος. ου. ὁ. ſupremus, ſummus, maximus.
Ὑπέρτεγος. ſupra tectum.

Ὑπερτένο-

Ὑπερτείνομαι, &

Ὑπερτείνω.μ.νῶ.π.κα. ſupero, ſuperextendo, circunuenio. Actiu. accuſ.

Ὑπερτέλειοι.οἱ. ampliores numeri.

Ὑπερτελής.έος.ὁ. exterminus, ὑπὲρ τὸ τέλος ἀφικόμενος.

Ὑπερτέλλω. exorior, ὑπερφαίνω τῶν ἄλλων ἄστρων.

Ὑπερτενές. altum, ὑπερανέχον.

Ὑπέρτερα κρέατα. carnes exteriores, carnes quæ in uictima forinſecus obiacent, ut ἔγκατα quæ (intus.

Ὑπερτερέω. ſuperior ſum.

Ὑπερτερίαι. tabulata quædã eminentiora currus, ſuper quibus res locantur, & farcinæ, dicuntur παρὰ τὸ ὑπερκεῖσθαι τοῦ ἄξονος, qui axi incumbant, alio nomine πείρινθα.

Ὑπέρτερον. poſtremum, recens.

Ὑπέρτερος.ου.ὁ. ſuperior, ἔσχατος, εὐγενής.

Ὑπερτεχνος. artificioſus, ἀστεῖος.

Ὑπερτίθεμαι. prolongo, differo. Vide ἀναβάλλεσθαι apud Ammonium.

Ὑπερτιθέμενος. tardus.

Ὑπερτίθημι. μ.ήσω.π.ηκα. ſuperimpono, ſubmitto, præpono, ζημιῶ. Item differo, id eſt prolongo. Actiu. accuſ.

Ὑπερτραγίζω. hircorum uirus odore uinco, hircum oboleo apud Dioſcoridem.

Ὑπερτρέχω. tranſcurro, depopulor.

Ὑπέρυδρος. aqua inundans, nimis aqua repletus, diſtentus aqua inter cutem collecta, Hipp.

Ὑπέρυθρος. fuluus, ſubrubens.

Ὑπερύπτιος. ſupinus, reſupinus.

Ὑπερφαλαγγέω.μ.ήσω.π.ηκα. includo phalangas. Vnde ὑπερφαλάγγισις, cum utrinq; phalanx hoſtibus circunfuſa aciem eorum coërcet, Arriano. Bud. Com. Vide in Appẽdice de uocab. militar.

Ὑπέρφασις.ιος.ἡ. magniloquentia, ſuperbia.

Ὑπερφερής.έος.ὁ.ἡ. præcellens.

Ὑπερφέρω. μ.ὑπεροίσω. π.ὑπερενήνοχα. extollo, præſto, excello. Actiu. accuſ.

Ὑπερφθέγγομαι. μ.ξομαι. uerbis ſupero.

Ὑπερφίαλος.ου.ὁ. immenſus, ὑπέρμετρος, quaſi inundans & fluẽs ultra phialam. Item infidus, fœdifragus, qui tranſgreditur iuſiurandum, quod per phialas factum eſt.

Ὑπερφιλέω. μ.σω.π.κα. uehementer amo. Actiuum. accuſ.

Ὑπερφλοιον μῆλον. ab Eempedocle malum dicitur quòd uirorem cõſeruet & tueatur florem, φλοίειν enim uigere ſignificat.

Ὑπερφλύζω. efferueſco, inundo.

Ὑπερφρονῶ. contemno, deſpicio, inſoleſco. Genitiuo & accuſ.

Ὑπερφρόνως. contemptibiliter.

Ὑπέρφρων.ονος.ὁ.ἡ. ſuperbus.

Ὑπερφυᾶ. τὴν. miram, ſplendidam, egregiam, φύω γὰρ τὸ φαίνω ὑπερφυᾶ. Suid.

Ὑπερφυές.έος.τὸ. eximiè factum, ſuperexcellens.

Ὑπερφυής.έος.ὁ.ἡ. ingens, immenſus, eximius, egregius, ineffabilis.

Ὑπερφυσάω. ſupra modum inflatus ſum.

Ὑπερφύω. innaſcor.

Ὑπερφυῶς. mirum in modum, egregiè, incredibiliter, ὑπεράγαν.

Ὑπερφωνῶ. altè clamo.

Ὑπερχειλής.έος.ὁ.ἡ. exuperans, plenus.

Ὑπέρχειλος. idem.

Ὑπερχέομαι. μ.χύθησομαι π.κέχυμαι. exubero, effundor.

Ὑπερχολᾶν. bilioſum eſſe, ualde iraſci.

Ὑπέρχολος.ου.ὁ. ſupra modum iratus.

Ὑπέρχομαι. accedo. Item aſſentor, per obreptionem me alteri captioſe ſubmitto, Luciano. Quintil. ad uerbum ſubeo dixit. Interim uerò, inquit, fallẽdus iudex, & uarijs artibus ſubeundus eſt. ὑπὸ enim hic dolum denotat, quemadmodum & de ὑπάγω dictum eſt. Item obſequioſè colo, alicui me uendito, & eum obſeruo, θεραπεύω. Andoc. Τὸ ὑπελθὸν, quod in mentem uenit. Bud. Com.

Ὑπέρχρεως. inuolutus ære alieno, ultra facultates ſuas obæratus.

Ὑπέρχρονος.ου. exuperans tempus.

Ὑπερῴα. palatum, ut Gaza uertit in Ariſtotele, ſicut & οὐρανός. ſuperius ſcribitur ὑπερῷον.

Ὑπερωδυνία. calamitas, λύπη.

Ὑπερώησαν. retro ceſſerunt, recti ſteterunt, impetum fecerunt.

Ὑπερῷον.ου.τὸ. palatum, tabulatum, locus editus, palatiũ, cœnaculũ. Superius ὑπέρωον ſcribitur.

Ὑπερῷος.ὁ. qui ad cœnaculũ attinet. ὑπερῷκόν. Ety.

Ὑπέρωρον. exoleſcens, quod tempus ſuum exceſſit, retorridũ uertunt alij & maturitate inſigne. Item hilare & ſpecioſum, ut Herm. Barb. anno (tat.

Ὑπερώσιον.τὸ. ὑπὲρ τὴν μοῖραν.

Ὑπέσταν apud Homer. Iliad. β. polliciti ſunt receperunt, quaſi ſubierunt promiſſi onus. Metaphora ſumpta à tibicinibus columniſue iniectum onus ſuſtinẽtibus. nam qui fidem alicui dat, obligat ſe, & nexu quodam grauat, fit ab ὑφίστημι.

Ὑπέστην. apud Hom. promiſi: Plutar. ſubſtiti & abdidi me, πρηστῆρσιν αὖθις φοβηθεὶς ὑπέστη, perterritus ſubſedit, ſeſeq; occuluit. Item ſeruiui, (δουλώθην.

Ὑπέσχε, & ὑπέσχετο. ſuppoſuit, ſubijt, ſuſtinuit, promiſit.

Ὑπεύδιος. ſubdio, ſerenus, tranquillus.

Ὑπεύθυνος.ου.ὁ. ſubditus, obnoxius, reus, ſons, ὑπόδικος.

Ὑπέχω. μ. ὑφέξω. π. ὑπέσχηκα. ἀόρ. β. ὑπέσχον. ſubmitto, ſuſtineo, ſubſiſto, adhibeo, recipio, luo. Item occupo, opprimo. Vnde ὑπέχειν τὴν χεῖρα, præbere manum ſeu porrigere, apud Lucianum. Δίκην ὑποσχεῖν, cauſam dicere. Aliquando prudenter ago.

Ὑπεψωισμένη. ης. ἡ. propinqua partui. Sumpta metaphora à ficis immiſsis pſenibus uermiculis iam matureſcentibus. Eraſ. in Chiliad.

Ὑπήβολον. depoſitum ad uſuram.

Ὑπήκοος. ου. ὁ. obediens, morigerus.

Ὑπήκω. μ. ἥξω. idem quod ὑπείκω, hoc eſt cedo.

Ὑπήλυθε. ſubijt, ab ὑπελεύθω.

Ὑπηνέμιος. ου. ὁ. &

Ὑπηνέμος. ſub uento expoſitus, ſubuentaneus. Vnde ὑπηνέμιον ᾠόν, ſubuentaneum (ut Gaza uertit ex Ariſtotele) hoc eſt, inefficax ouum, quod citra coitum æditur, ſed Veneris imaginatione. Appellantur & zephyria oua, Plinio lib. 10. cap. 60.

Ὑπήνη. ης. ἡ. barba, pili circa labia. A' Theodoro in Ariſtotele uertitur miſtax.

Ὑπηνήτης. ου. iuuenis incipiens barbeſcere, pubeſcens.

Ὑπήρατος. ου. ὁ. ualde ſplendidus.

Ὑπηρεσία. ας. ἡ. ſeruitium, obſequium, obſeruantia, officium, adminiſtratio.

Ὑπηρέσιον. ου. τό. remus, aſſer ſedis, pellis tanquā puluinus in quo remex ſedet. eſt & urbis nomen. Etym. Pars nauis quæ remo ſubiecta in remigando atteritur.

Ὑπηρετέομαι. obſequijs & operis color & obſeruor. Et τὸ ὑπηρετούμενον, obſequium & exhibita opera. Accipitur etiam actiuè, ut ὑπηρετοῦ μαίσοι ταῦτα, Hanc tibi operā nauo, in hoc tibi obſequor.

Ὑπηρετέω. μ. ήσω. π. ηκα. miniſtro, ſubminiſtro, obſequor, morem gero, inſtruo, paro, ſuppeto, ſubſeruo, nauo operam alicui & obſequor. Datiuo iung. & accuſ.

Ὑπηρέτης. ου. ὁ. miniſter, carnifex, exactor, qui exequitur iudicis ſententiam. Vide ἐκτακτοι in Appendice de uocab. milit.

Ὑπηρετικόν. ου. τό. armamentarium.

Ὑπηρετικά. τά. nauigia actuaria, quæ maioribus nauibus inſeruiunt Bayfius.

Ὑπηρετικός, uel ὑπηρετητικός. ου. ὁ. ſeruilis. Eſt etiā ὁ ἐπιτήδειος εἰς τὰς ὑπηρεσίας.

Ὑπηρέτις. ιδος. ἡ. miniſtra.

Ὑπηρετοῦμαι. miniſtro.

Ὑπήτρια. τά. ſumma ubera. ὑπήτριον (inquit Heſych.) ὑπογάστριον, ἐφήβαιον, ſumen, abdomē.

Ὑπηχέω. μ. ήσω. reſono, ſuccino.

Ὑπιδέσθαι. ſuſpicari.

Ὑπίκειμαι. operam do. Depon. datiuo.

Ὑπίλλω. ſublino.

Ὕπιος. ὁ. fluuij nomen apud Arrianum.

Ὑπισχνέομαι. μ. ὑποσχήσομαι. π. ὑπέσχημαι. μέσ. ἀόρ. β. ὑπεσχόμην. promitto, polliceor, profiteor, uoueo, ſpondeo. Depon. accuſ.

Ὑπίσχομαι. idem.

Ὑπνωγή. ῆς. deliberatio, σκέψις. Ὑπνωγαί (Heſychio autore.) ὑπαγωγαί, ὑποδρομαὶ τῆς πέτρας διὰ σκέπην. (cand.

Ὑπναλέος. ου. ὁ. ſomniculoſus, ſomno preſſus. Ni-

Ὑπναλή. ἡ. aſpidis genus ſomno necantis.

Ὑπνάω μ. ήσω. π. ηκα. &

Ὑπνέω. dormio. Neut. abſol.

Ὑπνηλός ου ὁ ſomnolentus, ſomniculoſus.

Ὑπνία. ας. ἡ. fœtor ſuum, quaſi ὑὸς πνοή.

Ὕπνιον. ου. τό. ſomnium.

Ὑπνοδότις. ιος. ἡ. ſomnifera.

Ὑπνομαχέω. μ. ήσω. ηκα. pugno cum ſomno.

Ὑπνοπάλη. ἡ. ſerpens ſoporem morſu conciliās, legitur & ὑπναλή.

Ὑπνοποιός. ſomnum prouocans, compoſitus.

Ὕπνος. ου. ὁ. ſomnus. Hymnus in ſomnum extat apud Orpheum.

Ὑπνόω. dormio.

Ὑπνωτικός ου. ὁ. ſopiens, ſoporificus, ſomniculoſus, deditus ſomno.

Ὑπνώττω. μ. ώξω. aliàs ὑπνώσω. π. ωχα. ſoporor, dormio, dormito.

Ὑπό. cum genitiuo ſignificat ab, ut ὑπὸ τῶν δικαστῶν ἀποθνήσκειν, interire à iudicibus. Sic Cicero, Nihil enim eſſe ualentius à quo intereat. Cum datiuo & accuſatiuo ſub. Interdum Atticè ἀντὶ τοῦ πρό accipitur. In compoſitione interdum minuit, quemadmodum ſum apud Latinos. ὑποζενόμενον. Hand. f. 3 ? ?

Ὑπ' ἠῶ. ſub auroram. Suidas habet ὑπ' ἠοῖ.

Ὑποάμαξος. improbus, ruſticè uerecundus.

Ὑπὸ μάλης. ſub ala, quod tantum inuenitur in hac locutione. nam μάλη rectus nō eſt in uſu, ſed μασχάλη.

Ὑπὸ προθυμίας. promptè.

Ὑπὸ συνθήματος. ex compoſito.

Ὑπὸ τῆς μετριότητος. pro mea modeſtia.

Ὑποβάθρα. ας. ἡ. fundamentum, ſcabellum, ὑπόβασις. Cyrillus lib. 7. ταύτην ὑποβάθραν προκαταβαλλόμενος, Hoc fulcrum & ſuſtentaculum præiaciens.

Ὑπόβαθρον. ου. τό. idem.

Ὑποβαίνω. ſubeo, decedo, minuor.

Ὑποβάλλομαι. ſubſterno, ut ὑποβάλλεσθαι πορφυρίδας, toralia & ſtragula ſubſternere. Lucian. Ponitur & ἀντὶ τοῦ προβάλλομαι καὶ ὑποτίθεμαι, Baſil. Eſt etiam falſo mihi quippiam aſcribo, mihi

bo, mihi quaſi ſubditítium aſſumo. ut τὰ ἀλλότρια ὑποβαλλόμενος, aliena ſcripta ſibi aſſerens, Strabo ult. Sic etiam πολέμων ὑποβάλλεσθαι τὴν δόξαν, Bellorum gloriæ ſuccidaneū ſe inferre, Plutarch. in Pomp. Item ſuppono partum, Baſil.

Ὑποβάλλω. μ. αλῶ. π. ηκα. ſuppono, ſubijcio, ὑφίημι, ſubſtituo. Item ſuggero, admoneo, Xenophon & Herod. Eſt etiā interfari, ſermonemq́; interpellare, & prępoſterè excipere, hoc eſt ἀκαίρως καὶ ἀώρως ὑπολαμβάνειν, Aſchin. κτήσιφ. Actiu. accuſ. Bud. Com. Item per interpretem loquor.

Ὑπόβασις. ιος. ἡ. ſubucula, ſubligaculum, decrementum, περίζωμα.

Ὑποβάτης. ſcabellum.

Ὑποβεβρεγμένοι. irrigati, appoti.

Ὑποβιάζω. uiolenter repello.

Ὑποβιβάζω. minuo, per uim ſubduco.

Ὑποβιβαστικός. οῦ. ὁ. habens uim deijciendi & ſubducendi.

Ὑποβινητιῶντα βρώματα, τά. apud Menandrum edulia quæ libidinem proritant, & pruritū Veneris concitant.

Ὑποβλαστάνω. ſuppullulo.

Ὑποβλέπω. improbè & toruè aſpicio. Item limis aſpicio ad collimandū. Eſt etiam ſuſpicor, ſuſpecto, ἐχθραίνω.

Ὑποβλήδην. aduerbiū, ab ὑποβάλλειν. interpellato ſermone, uel excipiendo uerba dicētis nōdum finita. Bud. Com.

Ὑπόβλητος. ſubdititius puer, ſpurius, nothus, ὑποβολιμαῖος, κίβδηλος, & ὑπόβλητος λόγος apud Sophocr. ὁ μὴ γνήσιος, adſcriptitius falſo.

Ὑποβολεύς. έως. ὁ. ſuppoſitor, interpres.

Ὑποβολή. ῆς. ἡ. præceptum, ſuppoſitio, fraudulentia & clancularia in aliquem oratio. ἐξ ὑποβολῆς ῥαψῳδεῖσθαι apud Laërtium lib. 1. in Solone ſcribitur, ubi interpres uertit: Homeri poëmata ut ordine reſarcirentur ſcripſit.

Ὑποβολιμαῖος. οῦ. ὁ. ὑπόβλητος. ſubdititius, eſt & hoc nomine Menandri Comœdia.

Ὑπόβολος. pignorationi obnoxius, & obiectus pro pignore, quam hypothecam Iuriſconſulti uocant. Eſt enim ὑπόβολον, τὸ ὑποκείμενον πρὸς δάνειον ἢ τόκον, ſiue domus, ſiue prædiū, ſiue res mobilis ſit. Ὑπόβολον etiā in Pandect. Græcis, idē eſt quod δωρεὰ προγαμιμαῖα, hoc eſt, donatio propter nuptias. Ὑπωβολον autem ſecunda producta, ſignificat τὸ ὑποκείμενον τῷ ὀβολιμαίῳ τόκῳ. id eſt, quod in uſuras ſextantes obſtrictum eſt pignoratitio conuento, ut ſcribit Euſtath. Bud. Com.

Ὑποβορβόρειον. τό. fœx, τρύξ.

Ὑποβόρβορος. οῦ. cœnoſus, lutoſus.

Ὑποβρέχω. μ. ἕξω proluo, irrigo.

Ὑπόβρυχα. in profundo, ſubmerſè.

Ὑποβρύχιος. οῦ. ὁ. ſubmerſus, à uerbo βρέχω. ſub aquis latens.

Ὑπόβρωμος. οῦ. grauiſculus.

Ὑπογάστριον. pecten, ſiue imus uenter.

Ὑπογάιδος. οῦ. ὁ. idem eſt quod ὑπόγειος.

Ὑπόγειος. ſubditus, ὑποτεταγμένος ſubterraneus.

Ὑπόγειτος. οῦ. ὁ. ſubterraneus.

Ὑπογνάζω. ad genua deuotus ſupplicio. τὰ γόνατα ἁπτόμενος λιτανεύω.

Ὑπόγειον. οῦ. τὸ ſedum maius, quòd in ſubgrundijs fere naſcatur, aizoum maius.

Ὑπογλωττίς. ἡ. ſubnatale, ut Gaza uertit in Ariſtot.

Ὑπογλυκαίνω. edulcoro, condio, adulor.

Ὑπογλωσσίς. ίδος. ἡ. caro qua lingua inferiori maxillæ connectitur, & coronæ genus.

Ὑπογλώττιον. τό. laurus Alexandrina, à ligula in folijs promicante.

Ὑπογνύθια. manib. ſubiectis mento aut maxillis.

Ὑπογυώτατον. nuperrimè.

Ὑπόγραμμα. τό. ἐντύπωμα. & ὑπογραφή. καὶ τὸ ἀρματίου ὑπόμνημα, ᾧ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπογράφουσι. Etym.

Ὑπογραμματεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſcriba ſum. Neutr. abſol.

Ὑπογραμμός. οῦ. ὁ pictura, monumentum, typus, exemplar.

Ὑπογραφή. ῆς. ἡ. ſubſcriptio. Eſt etiā primæ manus delineatio & deſcriptio, ſiue rudis craſſaq́; adumbratio, quæ pars eſt ζωγραφικῆς. Dicitur etiam de pueris, qui aut picturam docētur, aut ſcripturam. continet enim ὑπογραφὴ artis rudimenta. atq; inde tranſlatione ſumpta, Plato lib. de Repub. ὑπογραφὴν craſſæ Mineruæ explicationem, non ſubtilem atq; multum artis habentem. Ariſtoteles, ὑπογραφὴν τῶν θεμελίων uocat, foſſam ductam & fundamenti circunſcriptionem. Eſt & fucus apud Lucianum, quo oculos ſublinunt, qua dictione Herodian. libro 4. pro figurato dicto & ridiculo uſus eſt. Bud. Com.

Ὑπογραφεύς. à manu ſeruus, amanuenſis, qui dictata excipit.

Ὑπογράφομαι. τὸ ψιμμυθοῦμαι καὶ ἐντρίβομαι, fuco uel ceruſa illinor. accipitur etiam pro ſuo actiuo. & teror, caluor. Etym.

Ὑπογράφω. μ. άψω. π. αφα. ſubſcribo, id eſt probo & aſſentior, aſtipulor, apud Demoſthenis interpretem. Item τὰ ὑπαγορευόμενα γράφω, id eſt dictata excipio. Item primis lineis deformo, & prima manu aliquid informo, & lineamenta duco: præſcribo, hoc eſt, pueris qui

docentur ſcribo, Plato in Protag. & de Leg.4. Eſt etiam cōmentarium rerum ſcribo, quarum hiſtoriam alij poſtea enarratius ſcribant, & ornamentis luminibusq; orationis additis abſoluant & expoliant. Iſocrates πρὸς φίλιπ. Praterea deſigno, deſtituoq; & faciendum propono & inſtituo: Gregorius in Iul. τὰ δὲ ὑπεγράφετο, inſtituebantur, deſtinabantur. Bud. Com. ὡς κατεβαλλόμεναι. Etym.

Υπόγρυπος. ὁ. qui eſt ſubadunco naſo.

Υπόγυιος. ὁ. propinquus, recens, quaſi ſub manibus, γυῖα γὰρ χεῖρες.

Υπογυιότατα propinquiſsimè.

Υποδείρεα. τὰ torques, monilia colli.

Υποδακρύω. μ. ύσω. ſublachrymor.

Υποδεδεμένος. calceatus.

Υποδεής. ἐος ὁ. ἡ. infimus, indigens, timidus.

Υπόδειγμα. ατος. τὸ. exemplum, ſignum.

Υποδείδω. μ. είσω. π. εικα. timeo, ſubuereor. Actiuum accuſ.

Υποδεικνύω. μ. είξω. π. ειχα. præmonſtro, demonſtro per rationem & exempla.

Υποδειμαίνω. ſubuereor.

Υποδειμαίνων. ſubtrepidans.

Υποδείξας. qui probauit.

Υποδειχθείς. ſubitò, ex improuiſo appareo.

Υποδεξία. ας. ἡ. ſuſceptio.

Υποδέξιος. ὁ. ſuſceptor.

Υποδέραιον. monile, ornamentū colli. Etym.

Υποδερίς. monile, torques, ornatus muliebris.

Υπόδεσμα. pignus.

Υποδέχομαι. μ. ξομαι. π. δεγμαι. ſuſcipio, familiariter excipio, conuiuio accipio, τὸ ὑποτιθείς. τὰς χεῖρας δέχομαι καὶ δεξιοῦμαι, καὶ φιλοφρονοῦμαι, ἑστιῶ. Depon. accuſ. Bud. Com.

Υποδέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſubligo. Actiu.

Υπόδημα. ατος. τὸ. &

Υπόδησις. ιος ἡ. calceus, calceamētū, & puluinus.

Υποδιαστολή. ῆς ἡ. ſubdiſtinctio.

Υποδιδάσκαλος. ὁ. ſubpræceptor.

Υποδίδωμι. μ. ώσω. π. ωκα. cedo. Neut. datiuo.

Υπόδικος. ὁ. reus, obnoxius, ſubditus, ſons.

Υποδίφθερος. ὁ. pellibus indutus.

Υποδμώς. ῶος. ὁ miniſter, famulus.

Υποδοχεύς, ὁ. ὑποδέξιος.

Υποδοχή. ῆς ἡ. ſuſceptio, receptaculum. Eſt etiā epulum & cōuiuium, feſtum. ab ὑποδέχομαι. Bud. Com.

Υπόδρα toruè, quod ſignificat contorſionē oculorū in eum cui iraſcimur. frequens dictio Homero ἀντὶ τοῦ ὑπόρα, πλεονασμῷ τοῦ δ. Etym.

Υπόδραξ. ακος. ὁ. toruus, limis oculis, toruo obtutu, ὑποβλεμματικός. Nicand. Schol.

Υποδρασία toruitas, inimicitia, ſuſpicio.

Υπόδριμυς. εος. ὁ. aliquanta acrimonia amarus.

Υποδρηστεύω. miniſtro, ſubſeruio.

Υποδρηστήρ. ῆρος. ὁ ſeruus.

Υποδύω. ſubeo. Neut. abſol.

Υποδύομαι. μ. ύσομαι π. υμαι. ſubeo, id eſt ingredior, ut ſubire tectum, Cæſ. ſubire portum, Plinio. & ſubeo pro patior, ſuccumbo, ut ſubire cruciatus, Ciceroni. uel ſubeo, hoc eſt obeo, ſuſcipio, ut ὑποδύεσθαι πόνον ἢ κίνδυνον, Xenoph. quod eſt ſubire labores, pericula, Ciceroni. Inde ponitur ſubrepere, ὑπεισιέναι, in gratiam alicuius ſe inſinuare, colere & obſeruare obſequioſè, Plutarch. in Cæſ. & Polit. 1. Aliquando eſt ſubinduo, condo. Vnde ὑποδύεσθαι τὸν Δία, agere perſonam Iouis & ſimulare. Sic ὑποδύεσθαι τὸ σχῆμα τοῦ φιλοσόφου. Ariſtot. & Cic. Tuſc. 5. Induere perſonā philoſophi, & ſibijpſi hoc nomen inſcribere. Aliquando eſt urinari. Lucian. οὐκ οἶδ' ὅπως βύθιος ὑποδὺς καθάπερ οἱ λάροι. Bud. Com.

Υποδύσεις. αἱ. refugia.

Υποδυσώδης. εος. ὁ. ἡ. male olens.

Υποδυτήριον. ου. τὸ. latebræ, locus qui ſubiri poteſt ad abſcondenda quæuis. Strab.

Υποδύτης. ου. ὁ. interior ueſtis, ſubucula.

Υποδύω. μ. ύσω. ἀόρ. β. ὑπέδυν ab ὑπόδυμι, τὸ ὑποδύομαι. ſubeo.

Υποδώριος. ου. genus eſt muſicæ. Plutarcho.

Υποείκω. concedo.

Υπόζευγμα. τὸ. uide ζεῦγμα.

Υποζεύγνυμι. ſubijcio.

Υπόζευξις. ιος. ἡ. ſubiūctio, ſubinſertio, ſubnexio, ut uertit Iul. Rufinianus. Eſt autem figura (ut idem inquit) cum ſingulis rebus ſentētijsq;, ſingula debita uerba iunguntur, ut: Venit hyems, teritur Sicyonia bacca trapetis: Glande ſues redeunt læti, dant arbuta ſyluæ. &c.

Υπόζοφον ad tenebras.

Υποζύγιον. ου. τὸ. iumentum, boues, muli, equi.

Υποζύγια. τὰ. impedimenta.

Υποζυγιώδης. ὁ. ſubiugus, ſubditus, qui non amplius ſui iuris eſt, Ariſtoph. Etym.

Υποζώματα. τὰ. nauis tabulata, Suidas. ὑπόζωμα à Gaza in Ariſtot. uertitur ſeptum, præcinctum, uocatur & media pars gubernaculi, quę & ῥίζα.

Υποζωννύω. μ. ώσω. π. ωκα. ſubcingo. Actiu.

Υπόζωσμα. ατος. τὸ. ſuccinctura.

Υποθάλπω. ſpe inani foueo, decipio.

Υπόθεμα. fundamentum, & quaſi baſis.

Υποθερμαίνω. ανῶ. π. αγκα. calefacio. Actiuum accuſ. iung.

Υπόθερμος. ου. ὁ. ſubcalidus.

Υπόθεσις. ιος. ἡ. ſuppoſitio, quæ eſt aliquando baſis & fundamentum, ut ſi dicas caudicem ὑπόθεσιν

θεσιν καὶ φύσιν arborum eſſe. Aliquando refertur ad principia & elementa ſcientiarū: ſubiectiones à nonnullis etiam appellatæ. Aliquando diminutionem aut remiſsionem denotat. Vnde καθ᾽ ὑπόθεσιν dicere, eſt tanquam ſuppoſitum, & non ut planè conſtitutum, aut argumentis probatum dicere, Theophraſtus de Cauſ. 6. Sic ἐξ ὑποθέσεως eſt, quod non ſimpliciter eſt, ſed quodammodo & ex ſuppoſitione, Ariſtoteles Polit. 3. & τῶν μετὰ τὰ φυσ. 3. & 9. Et apud Plutarchum, fatum dicitur eſſe ἐξ ὑποθέσεως, id eſt excōſecutionis neceſsitate natum, non per ſe & ſuapte natura. Sed quando ὑπὸ, αὐτὶ τοῦ πρὸ Atticè accipitur (quod etiam in ὑπείπω, & ὑπάγω, pro προείπω & προάγω. & in alijs nonnullis fit) tunc interdum ſignificat πρόθεσιν, hoc eſt propoſitum, ut apud Iſocratem, εἰς τὴν ὑπόθεσιν ἐπανελθεῖν. hoc eſt, ad rem, ad cauſam, ad propoſitum redire. Interdum πρόσχημα, id eſt occaſionem, & prætextum, uelamenq́; : quod & Latini ſpeciem dicunt, ut ὑπόθεσις τοῦ πολέμου, Plutarchus & Cicero ad Atticum decimoquarto ὑπόθεσιν autem hanc habent, & eam præ ſe ferunt. Interdum προαίρεσιν, ſiue ὅρον, id eſt inſtitutum, ſcopum. ut ὑπόθεσις τῆς δημοκρατικῆς πολιτείας, ἐλευθερία. Ariſtot. Inde pro argumento operis accipitur. Interdum ſignificat id quod Quintil. thema uocat, quaſi facti poſitionē uel euentū. Plin. Iun. & Iuriſconſulti ſpeciem aut caſum: Cic. cauſam ex definito quæſtionum genere. Bud. Com.

Ὑποθέτης. conſiliarius, ἀρχηγός.

Ὑποθετικός. οῦ. ὁ. ſuppoſitiuus, hortatiuus, argumentatiuus.

Ὑποθήγω. ἐρεθίζω, προτρέπομαι, prouoco, ſuborno, exhortor, ἐπαλείφω.

Ὑποθήκη. ης. ſuppoſitio. Item pignus. Item documentum, conſilium, adhortatio, monitū, præceptum ad uitam inſtituendam. Bud. Com.

Ὑποθημοσύνη. ης. ἡ. admonitio, ὑποθήκη.

Ὑποθράττω. turbo.

Ὑποθρύπτομαι. delicior.

Ὑποθυμία. ας. ἡ. ſuffimentum.

Ὑποθυμιάζειν. ſuffire.

Ὑποθυμίδες. αἱ. coronæ de ceruice penſiles, πολυδειρραῖοι στέφανοι, Plutarch. lib. 3. ſympoſ. ſunt qui pectorales coronas exponunt: Lesbij ὑποθυμίδας myrti ramulos implexos quibus ſeſe redimiebant, appellant authore Athenæo.

Ὑποθύμιος. ὑποτράχηλος.

Ὑπόθυρα uel ὑποθηλύδες. ipſa ualuarum canitas & & iniquitas.

Ὑποθωπεύω. μ. εύσω. ευκα. adulor. Neut.

Ὑποικουρέω. μ. ήσω. π. ηκα. guberno, intus habito, reuertor.

Ὑποῖνος. ου. ὁ. uinolentus.

Ὑποίομαι. ſuſpicor.

Ὑποιόω. uendico.

Ὑποιπός. Hypæpus carmen erat Dianæ propriū, ut Rheæ λιτυέρσης, & Bacchi dithyrambus, apud Theodoritum. ſunt qui ὕπαιπος ſcribunt.

Ὑποκαθαίρειν. repugnare.

Ὑποκαθιέναι. concedere, dimittere.

Ὑποκαθεστηκώς. ſubIectus.

Ὑποκάθημαι. inſidior.

Ὑποκαθίζω. colloco, ſubſideo, recumbo.

Ὑποκαίω. μ. αύσω. ſuccendo.

Ὑποκάμπτω. flector, conuertor, circumagor, ambages fugæ implico, ut ceruus uel lepus fallere quærens, ὑποστρέφομαι. Xenoph. Bud. Com.

Ὑποκαπνίζω. fumo, ſuffio.

Ὑποκαπνισμός. genus hauriēdi fumi nidoris&c.

Ὑποκάπτω. præuoro, præripio & deglutio.

Ὑποκαροῦνται. ſoporantur.

Ὑποκαρφισμός. οῦ. ὁ. palearum excuſsio. Plutarch.

Ὑποκάρφομαι. ſiccеſco, exaſperor, τραχύνομαι apud Nicand.

Ὑποκαταβαίνω. ſubingredior, deſcendo.

Ὑποκατάβασις. ſeceſſus, conceſsio, ὑποχώρησις.

Ὑποκατακλινόμενος. cedens ac ſubmittens ſeſe.

Ὑποκατακλίνω. μ. ινῶ. π. κα. ſuccumbo, ſubmitto me, inclino. Depon. accuſ.

Ὑποκατάστατος. ου. ὁ. ſubſtitutus.

Ὑποκήκω. ὑπήκω. ſubſum, reuertor.

Ὑπόκειμαι. ſubiaceo. Depon. datiuo.

Ὑποκείμενα. pignora, hoc eſt, bona quæ in creditum ſubiecta ſunt & ſuppoſita.

Ὑποκείμενον. τό. ſubiectum, materia.

Ὑποκέχηνε. dehiſcit, hiauit.

Ὑποκηρύττω. μ. ύξω. π. υκα. nuncio ſiue prædico per præconem.

Ὑπόκιρρος. ου. ὁ. ſubrufus.

Ὑποκιστις. hypociſtis etiam Latinè ſic dicta, quod naſcatur ad radices ciſti fruticis.

Ὑποκλέπτω. fallo, celo.

Ὑποκληΐζω. μ. ίσω. π. ικα. diuulgo. Neut. accuſ.

Ὑποκλίνομαι. declino, inclinor.

Ὑποκλύζειν. repurgare.

Ὑποκνίζομαι. prurio, titillo.

Ὑποκομψίας. elegans, facetus.

Ὑποκονίομαι. ſabulo aſpergor, quod ſolent gymnaſtæ, ne lubricus corporis nudi & ceromate inuncti contactus, manus fallat, Plutarch. ὁ δ᾽ ὑποκονίεται, τὴν λαβὴν εὔτονον ποιῶν καὶ ἄφυκτον.

Ὑποκόπτω. ſuccido.

Ὑποκορίζομαι. μ. σομαι. blandior, per diminutionem loquor, rem odioſam ſpecioſo nomine appello, aut minus inuidioſo, hoc eſt, εὐφήμως ὀνομάζειν, honeſtis appellationibus rem ſceleratam & pudendam celare & prætexere. Plato de Legib. 2. & Polit. 5. Sic Vergil. Coniugiū uocat, hoc prętexit nomine culpā. Xenoph ἀπομν. 2. contrario modo accipit pro inuidioſo nomine appellare. Depon. accuſ.

Ὑποκόρισμα ατος. τό. diminutio, malæ rei integumentum, & ſpecioſa appellatio, auribusq; blandiens. Bud. Com.

Ὑποκορισμός. idem.

Ὑποκοριστικός. ᾶ. ὁ. diminutiuus.

Ὑποκρέκω. μ. έξω. reſono, reſpondeo, ad gratiam adſono, placide pulſo fides in concinnanda ad numeros cythara. Pindari interp.

Ὑποκρητηρίδιον. ᾶ. cratercula.

Ὑποκρίζεσθαι diminuere.

Ὑποκρίνομαι. falſò accuſo. Item ſimulo, ὑποδύομαι. ut ὑποκρίνομαι τραγῳδίαν, pro agere, Pauſan. Eſt etiam reſpondeo, τὸ ἀποκρίνομαι. Plutarch. αὐτὸς αὖ, ἔφη, σὺ ἄμεινον βέλτιον ὑποκρίναιο σαυτῷ, Tu tibi ipſe reſponderes melius. Quanquā ὑποκρίνομαι ἐμαυτῷ. ſignificat etiā ἐν ἐμαυτῷ ὑπολογίζομαι, & ἐμαυτῷ κρίνω, me cum æſtimo & iudico. Quare eo in loco Plut. ſignificare poteſt, tu melius hæc tecum æſtimabis & iudicabis. Sic Hippoc. ἐγὼ μὲν οὖν αὐτὸς ὑπεκρινάμην ἐμαυτῷ τὸ ὄναρ, Sic mecum inſomniū æſtimabam atq; interpretabar. Et apud Philoſtr. ὑποκρίνεσθαι. Bud. Com.

Ὑποκρίνω. μ. ινῶ. π. ικα. ſimulo, reſpondeo.

Ὑπόκρισις. ιος ἡ. ſimulatio, pronunciatio. Hypocriſis (inquit Iul. Rufinian.) Latinè pronunciatio, eſt figura ſententiæ, cum aduerſarium geſtu & pronunciatione extollimus, uel abijcimus & ſpernimus, ut: Cantando tu illum? aut unquam tibi fiſtula cera Iuncta fuit? &c.

Ὑποκριτής. ᾶ. ὁ. hypocrita, mimus, ſimulator, hiſtrio, quòd ſimulet ac imitetur alterius perſonam, uel quòd choro reſpondeat. Eſt etiam coniector, uates.

Ὑποκριτικός. ᾶ. ὁ. aptus ad agendum.

Ὑποκριτικώτατος. maximè ſimulatus eſt.

Ὑποκρούω. μ. ούσω. π. ουκα. reluctor, id eſt ſimulo, incuſo, refello, obloquor, ſiue reſponſo, prohibeo, reijcio, ὑποβάλλω. Actiu. accuſ.

Ὑποκρύπτομαι, &

Ὑποκρύπτω. occultè condo, abſcondo, clanculum repono.

Ὑποκύδης. locus riguus & humectus.

Ὑπόκυκλος. ᾶ. ὁ. rotūdus, uolubilis, περιφόρητος.

Ὑπόκυκλα. rotulæ, aſtragali, propriè qui fundo pedum tripodum ſubijciuntur.

Ὑποκυματίζουσιν. ſubfunduntur.

Ὑποκύπτω. μ. ύψω. π. υφα. ſuccumbo. Neutrum datiuo.

Ὑπόκυρτος. ᾶ. leuiter pandens.

Ὑποκυισκομένη, &

Ὑποκυσαμένη. ης ἡ. prægnans, ἐγκυμονοῦσα, ἔγκυος γενομένη, ἐγκύμων.

Ὑπόκυφος. ſubcuruus.

Ὑποκύψειν. demiſſis oculis uidere.

Ὑποκύων. una ex comœdijs Varronis.

Ὑποκώλια. internodia, femina, furæ.

Ὑποκωμῳδέω. μ. ήσω. π. ηκα. aſsimilo, comicè mordeo.

Ὑπόκωφος. ᾶ. ὁ. ſubtiliter audiens, ſurdaſter.

Ὑπολαΐς. ἡ. aliàs ὑπολαΐς. nomen auis apud Ariſtotelem, à Gaza uertitur curuca.

Ὑπολαλῶ. ſubmurmuro, obloquor.

Ὑπολαμβάνω. μ. ὑπολήψομαι. π. ὑπείληφα. credo, puto, arbitror, ſuſpicor, conijcio, capio, deprehendo, recordor, accipio ſermonē, diſcerno, ratiocinor in re ambigua, interpello ſermonem, reſpondeo. Eſt etiā τὸ προλαμβάνω. Thucyd. οὐ γὰρ ἂν ἐγκρατεῖς γε ὑπολαβόντες βίᾳ ἡμῶν ἔχειν. καὶ ὑπολαμβάνειν τὸν ἵππον, eſt equū fræno ſiſtere, & coërcere, quod etiam ἀναλαμβάνειν & ἀνέχειν dicitur, Xenoph. Bud. Com.

Ὑπολαπάζω. euacuo.

Ὑπολεαίνω. μ. ανῶ. lenio.

Ὑπολείβομαι. deſtillo, liquefio, diffluo.

Ὑπολείπομαι. μ. είψομαι. π. ειμμαι. reſto, relinquor. Et actiuè relinquo, reliquum facio, cum accuſatiuo.

Ὑπολείπω. μ. είψω. π. ειφα. derelinquo, deficio. Actiu. accuſ.

Ὑπολευκαίνω. μ. ανῶ. π. γκα. ſubalbidum facio, aut pallidum.

Ὑπόλευκος. ᾶ. ὁ. albicans.

Ὑπολήνιον. ᾶ. ὁ. torcularis.

Ὑπόληψις. ιος. ἡ. reprehenſio, opinio, ſuſpicio, cōiectura, rudis & craſſa cognitio.

Ὑπολίζονες. οἱ. minores magnitudine corporis.

Ὑπόλιθος. ᾶ. ὁ. ſaxoſus.

Ὑπόλισπος. ᾶ. ὁ. habens nates graciles & detritas, depygem uocat Flaccus.

Ὑπολιφής. ᾶ. ὁ. lubricus.

Ὑπόλιχνος. ᾶ. ὁ. guloſus.

Ὑπολογίζομαι, &

Ὑπολογίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſuſpicor, prætexo, ſimulo. Item cogito, reputo, æſtimo, rationem habeo, λόγον ἔχω, ὑπόλογον ποιοῦμαι. Demoſth. πρὸς εὐφ. μηδὲν ὧν ἠδίκησθε, ἐν οἷς ὑβρίσθητε ὑπολογισάμενοι, Iniuriarum præteritarum rationem nullam habentes in his rebus, quæ fidei

dei ueſtræ permiſſæ ſunt. hoc eſt iniurias non reputantes.

Ὑπόλογος. ου. reputatio, æſtimatio. ut ἐν μηδενὶ ὑπολόγῳ τίθεσθαι, flocci facere: & τοῦτό μοι ὑπόλογον γίνεται, Hoc mihi ad ſalutem cedit. Hoc iure imputare alijs poſſum. Athen. lib. 4. οὗτοι τὰ σιτία παρὰ τοῦ βασιλέως εἰς ὑπόλογον λαμβάνουσι, Iſti à rege accipiunt uictum, qui in ſtipendia cedit & imputatur. Bud. Com.

Ὑπόλοιποι. reſidui, relicti.

Ὑπολύδιος. cantus genus eſt, de quo Plutarchus in Muſ.

Ὑπολύω. ſoluo propriè calceamenta.

Ὑπομάζιος. ου. ὁ. infans adhuc lactens, ſubrumus.

Ὑπομαλακής. έος. ὁ. ἡ. aptus, expeditus.

Ὑπόμαργος. ου. ſubinſanus, uecors.

Ὑπομαστίδιος. ου. ὁ. lactens.

Ὑπόμβριον. madidum, ὑπόπινον, ὕφυγρον.

Ὑπομειδιάω. μ. άσω. π. ακα. ſubrideo. Neutrum abſolutum.

Ὑπομονὴ ἡ. ſuſtentatio.

Ὑπομένω. μ. νῶ. expecto, fero, ſuſtineo, hoc eſt animum inducere poſſum, ἀνέχομαι: quod uulgò dicitur animum & cor habere poſſum, & cum animo conſtruitur. Demoſth. οἱ καὶ τὴν χώραν καὶ τὴν πόλιν ἐκλιπεῖν ὑπέμειναν. Budæus. Com.

Ὑπομηλαφῆσαι contrectare. ὑποψηλαφῆσαι.

Ὑπομιμνήσκω. μ. ήσω. π. ηκα. memoro, ſuggero, in memoriam reduco. Actiu. accuſ.

Ὑπόμνημα. ατος. τό. recordatio, commentarium, monumentum. Bud. Com.

Ὑπομνηματιστής. οῦ. ὁ. legens commentaria, à conſilijs, admonitor.

Ὑπομνηματίζομαι. commentor.

Ὑπομνηματισμός. οῦ. ὁ. decretum, regeſtum, commentum.

Ὑπομνηματογράφος. à commentarijs.

Ὑπομνῆσαι. commonefacere.

Ὑπόμνησις. ιος. ἡ. monitio, recordatio. uide ἀνάμνησις. in Ammonio.

Ὑπόμνυμαι. certamen profero, comperendino, cauſam differendam cenſeo & peto, & quò minus iudicetur intercedo, prorogo, in aliud tēpus reijcio. Id eſt τὸ ὑπερτίθεσθαι καὶ ἀναβάλλεσθαι τὴν δίκην προφάσει ἀποδημίας ἢ νόσου. Bud. Com.

Ὑπομονή. ῆς. ἡ patientia. expectatio, requies. Vide ſupra in Παράδοξον.

Ὑπομονικός. οῦ. ὁ. patiens.

Ὑπομόχλιον. ου. τό. uectis.

Ὑπομύσαρος. fœtidus, odioſus.

Ὑπονέμομαι. μ. οῦμαι defraudo, decipio.

Ὑπονήιον. ſubiectum Neio monti Thraciæ, uel ut alij Ithacæ, locus arborum plenus, ad quas naues religabant.

Ὑπονοέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſuſpicor, ſuſpectum habeo. Actiu. accuſ.

Ὑπονοθεύω. adultero, corrumpo.

Ὑπόνοια. ας. ἡ ſuſpicio. Item ſuperbia, confidentia. Eſt etiam παρ᾽ ὑπόνοιαν figura, cum aliud dicitur quàm audiens expectabat, ut illud Ariſtoph. πισότατόν ἡγοῦμαί σε καὶ κλεπτίστατον. Vide ſupra. Παράδοξον.

Ὑπονομεύω. cuniculos facio.

Ὑπονομή. ῆς. ἡ. fraus, cloaca.

Ὑπόνομα. τά. ulcera maligna, & ueluti per cuniculos repentia.

Ὑπονοστέω. μ. ήσω. redeo, titubo, aberro, grauor ſenectute.

Ὑπονύσσω. pugno, conficio.

Ὑποξενίζω. peregrina commemoro.

Ὑποξέω. μ. ήσω. π. ηκα. perfecte ſculpo. Neutrum accuſatiuo.

Ὑπόξυλος. ου. ὁ. ſubligneus, adulterinus.

Ὑποξυρέω. μ. ήσω. ſubrado.

Ὑπόξυρος. ſubraſus, incuruus, humilis.

Ὑποξύς. υος. acuminatus.

Ὑποξύω. τό. ὑποξυρέω. Accipitur etiam pro alluo & præterfluo.

Ὑποοργός, pro ὑπουργός.

Ὑποπατεῖν. uentrem deijcere.

Ὑποπτίασις. ας. ἡ. humiliatio.

Ὑποπέλιος. qui eſt colore ſubliueſcente.

Ὑποπέμπω. clanculum ſubmitto, ſuppono, ſuborno, furtim ablego.

Ὑποπεπληκώς. ὁ. perculſus metu, territus, attonitus, ſubiectus.

Ὑποπεπτηκώς. idem.

Ὑποπερκάζω. μ. άσω. π. ακα maturefco, creſco, nigreſco. Neutr. abſol.

Ὑπόπετρος. ὁ. ſubpetroſus.

Ὑποπιάζω μ. άσω. π. ακα.

Ὑποπιέζω. ἐκθλίβω. exprimo, ſugillo, uitupero, derogo, caſtigo, elido, humilio, ſiccum & ſqualidum reddo. Actiu. accuſ.

Ὑποπίμπλαμαι. plenus ſum, impleor.

Ὑποπιμπράναι. incendere.

Ὑποπίνειν. inebriari clanculum.

Ὑποπίπτω. ſubiaceo, ſuccumbo. Neut. datiuo.

Ὑποπλακίη ης. ἡ. ſubiecta monti πλακίῳ.

Ὑπόπλακος. ου. ὁ ſtratus.

Ὑποπλάσιοι. οἱ. replicati numeri.

Ὑπόπλεος. ου ὁ. plenus.

Ὑπόπλεως. idem, Atticè.

Ὑποποδαχωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. impedio.

Ὑποπόδιον. ου. τό. ſcabellum.

Ὑπόποδον. τό. ſuppedaneum.

Ὑποποίητος. ου. ὁ. ſimulatus.

Ὑποποιοῦμαι. τὸ περιποιοῦμαι. id eſt mihi authoro, ad authoritatem meam fidemq; traho, occupo, concilio mihi, dicto audientem mihi reddo, ſubigo & ſubiugo mihi. Item ſimulo, ὑποκρίνομαι, προσποιοῦμαι. Bud. Com.

Ὑποπόλιος. ου. ὁ. ſubcanus.

Ὑποποτάγινδος. ſubiectus.

Ὑπόπους. οδος. ὁ. pedes habens.

Ὑπόπρωρος. ου. ὁ. forma nauis.

Ὑπόπτερος. ου. ὁ. pennatus, leuis, celer.

Ὑποπτεύομαι. μ. εύσομαι. &

Ὑποπτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſuſpicor, uereor, & ſuſpectum habeo, dubito, puto, coniecto. Actiuum accuſ.

Ὑποπτήσσω. μ. ήξω. π. ηχα. formido, reuereor. Neutr. accuſ.

Ὕποπτος. ου. ὁ. ſuſpectus, inimicus.

Ὑπόπτωσις. concidentia, ruina.

Ὑπόπυον. malũ in oculo, abſceſſus corneæ, cum pus in cornea mẽbrana colligitur purulentũ.

Ὑπόπυῤῥος. ου. ὁ. ſuccenſus, ſubiratus, ſubrufus, ſubrubicundus.

Ὑπόρειος. ου. ὁ. montis exceſſus, ſiue eminentia. Et ὑπόρειον, ſub monte ſitum. Vide ὑπώρεια.

Ὑπόρρινος. ου. ὁ. qui obſcurè per naſum loquitur.

Ὑπόριον. paruum promontorium, ὑπόρριον.

Ὑποῤῥάπτω. conſuo, compono.

Ὑπόῤῥαιβος. ου. ὁ. breuem uiſum habens.

Ὑποῤῥέω. μ. εύσω. π. ευκα. ſerpo. Neutr. abſol.

Ὑπόῤῥηνος. ου. ἡ. ouis habens agnũ, grauida ouis.

Ὑπόῤῥιζος. radix, ſubiectum radici, quod eſt infra radicem.

Ὑποῤῥίνιον. barba ea quæ ſub naribus enaſcitur. Dicitur etiam προπωγώνιον, & locus ipſe ſub naribus muſtacem uocant Latini, & μύστακα Græci.

Ὑποῤῥοιζέω. μ. ήσω. ſtrido.

Ὑποῤῥόφιοι. contubernales, ὑπόστεγοι.

Ὑποῤῥύπτω. clam fodio, cuniculos ago.

Ὑποῤῥωδέω. horreo. Actiu. accuſ.

Ὑπόρειον. ſub monte ſitum.

Ὑπορύττω. μ. ύξω. π. υχα. ſuffodio. Actiu. accuſ.

Ὑπόρφυρος. ου. ὁ. leuiter purpureus.

Ὑπορχεῖσθαι. ſaltationem choro canenti accommodare, προσχηματοποιεῖσθαι. Athenæus.

Ὑπορχήματα. τά. cantilenæ, quæ ſaltantibus accinebantur, Luciano. uel geſtus ſaltantium, qui uelut comites erant & aſſeclæ ſaltationum, ſine quibus ſaltationes non placebant. Bud. Com.

Ὑπόσαθρος. rimoſus.

Ὑποσαίνω. μ. ανῶ. adblandior.

Ὑποσακίζω. μ. ίσω. depeculor, Herodot. χρήματα ὑποσακιζόμενοι. Item ὑποσακίζειν τῆς ὁδοῦ, eſt præcedere & alios à tergo relinquere, προκόπτειν καὶ ὑφαιρεῖσθαι Euſt. Iliad. ν.

Ὑπόσαλος. ου. ὁ. mobilis.

Ὑποσάρκα. uocatur à medicis aqua intercus, quæ corpus uniuerſum tumefacit. ἀνασάρκα.

Ὑποσάρκιος. ου. intercus.

Ὑποσείω. μ. είσω. π. εικα. latenter excutio.

Ὑπόσεμνος. ου. ὁ. grauis.

Ὑποσέσηρα. modicè aperta.

Ὑποσημαίνω. indico, ut τοὔνομα αὐτὸ ὑποσημαίνει. Aliquando ſignificat προσημαίνω, quod eſt præſignifico, portendo & ſignũ do, anteſignanum me præbeo, & authorem ſuaſoremq;. Plato de Rep. 8. Vnde ὑποσημαίνειν τὸ εἰς ἔφοδον, claſsicum canere.

Ὑποσημείωσις. ιος. ἡ. ſubſcriptio.

Ὑποσιώπησις. reticentia, ſuppreſsio ſermonis. Etym. Eſt enim figura orationis, idem quod ἀποσιώπησις.

Ὑποσκαλμός. locus ubi alligantur remi, σκαλμοῦ βάσις. Bayfius.

Ὑποσκελίζομαι. &

Ὑποσκελίζω. μ. ίσω. π. ικα. ſupplanto, hoc eſt ſuppoſito pede aliquem in terram deijcio, euerto, ſubuerto, fraudo, decipio. Actiu. accuſ.

Ὑποσκιάζω. ὑπεξαίρω. ſummoueo, ſubduco, clã tollo, ſuſtollo, ſuſcipio, aſsimilo, adumbro, perficio metaphoricè. Etym.

Ὑποσμήχω. paulatim uro, premo, tero, moleſtè conficio.

Ὑποσμύχομαι.

Ὑποσμύχω. paulatim uel ſenſim ſuffulgeo, ſubluceo, cæcum reddo, abſcondo, claudo, irito, incito, ſuccendo, diſturbo, affligo, opprimo, domo, conficio. Etym.

Ὑποσόλοικον. ου. τὸ. ineptius, ſubabſurdum, incongruum.

Ὑποσπανίζω. μ. ίσω. π. ικα. diminuo, decurto, egenus ſum. Neutr. accuſ.

Ὑποσπασμός. morbus oculorum, cum reuma multum & calidum per oculos fertur, ac propterea uultus ruber apparet.

Ὑποσπάω. μ. άσω. π. ακα. diuello. Actiu. accuſ.

Ὑποσπείρω. occultè ſubſemino.

Ὑποσποδίζω. incinereſco.

Ὑπόσπονδος. ου. ὁ. ſocius, confœderatus.

Ὑπόστα. ſuſtine.

Ὑποστάθμη. ης. ἡ. fex, hoc eſt, id quod craſsius in liquoribus in fundo ſubſiſtit.

Ὑπόστασις. ιος. ἡ. ſubſtantia, ſiue natura ſubſiſtens. Theologis ὑπόστασις in trinitate diuina idem eſt quod ἰδιότης, & πρόσωπον, Gregor. εἰς τὰ ἐπιφ. Eſt etiam audacia & fortitudo, animiq; præſentia, Polyb. Bud. Com. Apud Sophocl. in

ſeſsionem

ſeſsionem, hoc eſt, inſidiarum locũ ſignificat. Menandro fœculentum uini ſubſidentem notat. & apd' Medicos in lotio ὑπόστασις ſedimentum uocatur, quòd craſsius in fundo ſubſidet.

Ὑποστάτης. ου ὁ. furcifer, & ὁ ὑποστάτης, qui condidit, & in naturam rerum edidit, Dionyſio. Budæus ibidem. Vide ἐπιστάτης in Ammonio.

Ὑποστατικός. ὁ. ὑπομενετικὸς καὶ θαῤῥαλέος, præſidens. Significat etiam anthorem & conditorem ſubſtantiæ. Bud. ibidem.

Ὑποσταχύοιτο. augeretur, αὔξοιτο δίκην σταχύων.

Ὑποστέγω. μ. ήσω. π. ηκα. ſuſtineo. Actiu. accuſ.

Ὑπόστεγα. ſubtegulanea, in ſubgrundis naſcentia.

Ὑποστεγέω. ſupertego. Actiu. accuſ.

Ὑποστέλλομαι. μ. οῦμαι. &

Ὑποστέλλω. μ. ελῶ. π. αλκα. formido, uereor, reprimo, paulum timeo, diſsimulo, præuaricor, nec contentis uiribus ago, uires remitto, hoc eſt nõ acriter, nõ omni conatu ago, conſultò uincor, & cedo pari, quod etiam ὑφίεσθαι dicitur, ut qui gratificandi gratia & obſequendi contentionẽ remittunt. Deponens accuſatiuo. Bud. Com.

Ὑποστερίσκω. priuo.

Ὑποστερνίζω. μ. ίσω. π. ικα. mitto ſub pectore. Neutrum accuſ.

Ὑπόστερνον. ſub pectore.

Ὑπόστημα. ſedimentũ, & quod ex urina ſubſidit. Dicitur etiam pro hypoſtaſi. Bud. Com. ὑποστήματι τῆς κοιλίας apud Ariſtotel. Gaza uertit ſedimenta alui.

Ὑποστῆναι. ſubſediſſe, promittere, ſubire, cedere. uide ὑφίσταμαι.

Ὑποστηρίζω. μ. ίσω. π. ικα. cõfirmo, alleuio, fulcio. Actiu accuſ.

Ὑποστήσομαι. digredior ab illo.

Ὑποστίλβω. reſplendeo.

Ὑποστολή. ῆς. ἡ. repreſsio, ſubtractio, fuga, ſubmiſſio, timiditas, & metus non planè nec ingenui loquentis, & præuaricatio.

Ὑποστόρνυμι. ſubſterno.

Ὑποστράτηγος. ου. ὁ dux ſecundarum partium.

Ὑποστρατηγοῦντες. οἱ. ſecundum locum ab imperatore obtinentes.

Ὑποστρέφομαι τὸ. ὑποκάμπτω, flexu fallo. Inde factum, ut ὑποστρέφεσθαι ſit διαλύεσθαι, & fugitando ludificari.

Ὑποστρέφω. μ. έψω. π. εφα accedo, poſtliminio reuertor, ἀναστρέφω. Neutr. abſol.

Ὑποστροφή. ῆς. ἡ. ius poſtliminij, impoſtura, ἐξαπάτη καὶ διάλυσις, quæ etiam στροφὴ dicitur. recidua, reuerſio, reiteratio, Hipp. ὑποστροφὴν τοῦ ἐρυθήματος uocat, quando rubor recurrit.

Ὑπόστροφος. reuerſus, redux.

Ὑπόστρωμα. ſtragulum, quod ſubſternitur.

Ὑποστρώννυμι. μ. ώσω. π. ωκα. ſubſterno.

Ὑποστύφω. ſubſtringo.

Ὑποσυγχύτως. confuſè, nullo ordine.

Ὑποσόλοικος. ου. incongruus.

Ὑποσύρω. retraho.

Ὑπόσφαγμα. τὸ. Hypotrimma eſt coquis & obſoniorum concinnatorium uſitatum, ex ſanguine commixto cõfuſoq; cum melle, caſeo, ſale, cymino, & interdum etiã aceto & lacte, odoriferisq; frondibus contuſis, Hipponax ὑπόσφαγμα σηπίας dixit, ſæpiæ atramentum. Euſt. Iliad. ψ.

Ὑπόσφαλμα. ruptio uenæ ex ictu & plaga plerunque proueniens, ἀπὸ τοῦ σφάλλειν.

Ὑποσχέθω. detineo. Actiu. accuſ.

Ὑποσχεῖν. ſuſtinere, ſuſpicari, repoſcere, ὑποθεῖναι ὑπολαβεῖν, ἀπαιτηθῆναι.

Ὑπόσχεσις. εως ἡ. promiſſio, profeſsio. Ammon. diſtinguit ab ἐπαγγελία.

Ὑπόσχομαι, καὶ ὑπισχνοῦμαι. promitto, paciſcor, annuncio. Etym.

Ὑποσχόμενος. ου. ſponſionem faciens.

Ὑποταγή. ῆς. ἡ. ſubiectio, ſubmiſsio, ſubiurgatio, obedientia.

Ὑποταίνιος. ου. ὁ. ſubligatus.

Ὑποτακτικός. οῦ. ὁ ſubiunctiuus.

Ὑποταράττω. conturbo, terrefacio.

Ὑποτάσσω. μ. άξω. π. αχα. ſubdo, ſubiugo, ſubijcio ſubigo, Actiu. accuſ.

Ὑποτάττομαι. ſubditus ſum, obedio.

Ὑπόταξις. ſubordinatio. uide πρόταξις in Appendice de uocab. militar.

Ὑποτείνομαι. ἀντὶ τοῦ προτείνομαι, prætendo, oppono, προΐσχομαι, offero. Plato poſuit pro eo quod eſt interrogando & diſputando proponere & exponere.

Ὑποτείνω. τὸ. προτείνω, ὑποβάλλω, ὑποφαίνω, exhibeo, protendo, oſtendo.

Ὑποτείνουσα. linea eſt trigoni orthogoni, quæ utraque latera recti anguli complectitur. Athenæus lib. 10. Bud. Com.

Ὑποτελέω. μ. έσω. π. εκα. ſoluo tributum.

Ὑποτελής. έος ὁ. ἡ. tributarius.

Ὑποτέμνομαι. intercipio, tranſitu arceo, ὑποτέμνομαι τοὺς καιρούς, τὸ ὑφαιροῦμαι, aufero & præcido tempus.

Ὑποτέμνω. μ. ὑποτεμοῦμαι. π. ὑποτέτμηκα. præcido, incido, ſuccido, præuenio, doloſè ſuccido uel præcido. à corijs, quæ ſi obliquè ſuccidantur craſsiora apparent.

Ὑποτίθεμαι. μ. ήσομαι. π. εῖμαι. ſupponere uel ſuppoſitare. hoc eſt uelut ſubiectũ ponere. ut ὑποθέμενος παραδείγματα καὶ ἰδέας, Ponens exemplares rerum formas, quas ideas appellant Plutarch.

Plutarch. in Platon. quæſt. Et eſt minus quàm ἀποφαίνεσθαι, quod eſt pro comperto ponere. Inde pro conſtituere ponitur, & quaſi δογματίζειν, Ariſtot. τῶν μετὰ τὰ φυσ. 9. & apud eundem, ὅτι δὲ καλῶς ὑποτιθέμεθα, Quod autem nos rectè hoc cenſuimus & decreuimus. Ponere eſt apud Ciceronem de Leg. Vt honeſta in uirtute ponantur, in uitijs turpia. Idem, Ponunt philoſophi nobis à natura noſmet eſſe commendatos. Huic opponitur ἀναιρῶ, id eſt tollo. ut Epicurus Dei prouidentiam tollit. Aliquando ὑπὸ Atticè ualet πρὸ, quemadmodum in ὑπάγω, & ὑπείπω fit, & tunc ὑποτίθεσθαι ſignificat proponere, inſtituere. Iſocr. ἵνα μὴ δοκῶ περὶ τὰ μέρη διατρίβειν, ὑποθέμενος περὶ τῶν ὅλων ἐρεῖν, Cum in exordio pollicitus ſim de omnibus dicturum. Aliquando eſt etiam argumentum & materiam ſcribendi ſumere. Plutarch. in Homer. ὁ δὲ ὅμηρος ὑποτίθεται πράξεις παραδόξους. Aliquando eſt admonere, conſilium dare, hoc eſt παραινεῖν καὶ συμβουλεύεσθαι, & præceptiones dare doctrinæ moralis & philoſophicæ, Baſil. ἡγεμ.

Aliquando eſt pignori datum accipere, quod eſt fœnerantis. Pignoror Latini dicũt, ut apud Ciceronem Philip. 14. Mars ipſe ex acie fortiſſimum quenque pignorari ſolet. quod eſt quaſi pignus accipere, & ſibi aſſerere, obnoxiumque ſibi & debitum capere. Vide θέσθαι apud Ammonium.

Ὑποτίθημι. μ. ήσω. π. ηκα. quod eſt debitoris. Pignoro Latinè dicitur. Significat quoq; ſicut ὑποτίθεμαι, ſuppono, & principia pono. Item propono. Item conſulo. Legitur & ὑποτίθεται pro ſuſpicatur. Bud. Com.

Ὑποτιμάω. μ. ήσω. π. ηκα. irrogo pœnam, condemno. Plutarch. Ὑποτιμᾶσθαι τὴν ἀξίαν εἰς τὸ δεκαπλάσιον.

Ὑποτίμησις. pœna, & πρόφασις.

Ὑποτίτθιος. infans lactens.

Ὑποτομάδες. αἱ. abſciſſæ, præcipites.

Ὑποτονθορύζω. μ. ύσω. ſubmurmuro.

Ὑποτοπάζω. μ. άσω. π. ακα. coniecto, puto, delibero. Actiu. accuſ.

Ὑποτοπέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſuſpicor. Neutr. accuſ.

Ὑποτρέμω. ſubtremiſco. & de ſenibus dicitur qui membris ſunt tremulis.

Ὑποτρέχω. τὸ ὑπέρχομαι, ſubeo. Baſilius tranſlatè poſuit prò ſurrepere & latenter inſinuari. Xenoph. pro curſu comprehendo dixit, uel fugientem reprehendo. Bud. Com.

Ὑποτρέω. μ. έσω. π. εκα. ſuſtineo, tremo, præ timore fugio. Actiuum accuſ.

Ὑπότριμμα. τὸ. intritus palmulæ melle conditæ, & aliorum condimentorum. Item uerſutiæ.

Ὑπότριτος. ου. ſubtertius, Capella interprete. libro ſeptimo.

Ὑποτριόρχης ἱέραξ. ſubbuteo accipiter, interprete Gaza apud Ariſtotel.

Ὑποτροπιάζειν νόσον. dixit Hipp. morbum reciprocare, iterato recrudeſcere.

Ὑπότροπος. ου. ὁ. rediens, redux.

Ὑπότρομος. ſubtimidus, ſubtremulus.

Ὑποτρόχαλος. ου. ὁ. ſubrotundus.

Ὑποτυποῦμαι, &

Ὑποτυπόω. μ. ώσω. π. ωκα. per figuram demonſtro, deſigno, informo rem aliquam, hoc eſt, ſummaria deſcriptione deſigno (quod & περιγράφω dicitur) circunſcribo, repræſento. Item ὑποτυποῦμαι animo uerſo & imaginor. Herodianus τοιαύτας δὴ τυραννίδος εἰκόνας ὑποτυπούμενος, ἐλπίδα τι καὶ ἤλπιζεν. Budæus Comment.

Ὑποτύπωσις. ιος. ἡ. informatio, deſignatio, diſpoſitio. Eſt & figura, quæ euidentia & illuſtratio dicitur, quando res ita ſcribendo exprimitur, ut uideatur delineari, uel (ut inquit Fab. 9.) propoſita quædam forma rerum, ita expreſſa uerbis, ut cerni uideatur potius quàm audiri. Bud. Com.

Ὑπότυφλος. ου. ὁ. luſcioſus.

Ὑποτύφομαι. ſuccendor. Philoſtr. ὑποτύφεται τὰ στέρνα.

Ὑποτύφω. ſuccendo, comburo.

Ὑποτυχών. ῶντος. ὁ. tempeſtiuè qui ſubdidit, qui reſpondit.

Ὑπουδαῖος. ſubterraneus.

Ὕπουλος. ου. ὁ. ſaniei plenus, ſubputridus, inflammatus. nam ὕπουλα ſunt ulcera oculorum quæ non apparent. Item doloſus, fictus.

Ὑπούλως. latenter.

Ὑπουράνιος. ου. ὁ. ſub cœlo exiſtens.

Ὑπουργέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſeruio, miniſtro, cum datiuo.

Ὑπουργία. ας. ἡ. miniſterium, officiũ, ſubſidium.

Ὑπουργός. οῦ. qui obſecundat, miniſter eſt.

Ὑποτυγχάνω. protinus & commodè, appoſiteq; reſpondeo, ὑπολαμβάνω. Capitur etiam pro ὑποφέρω. Plutar. ἀλλ᾽ ἴσως ὑποτυχὼν ἂν φαίης, At enim erat filius tuus. Bud. Com.

Ὑποφαίνω. μ. ανῶ. π. γκα. oſtendo. Actiuum.

Ὑποφέρομαι. ſubſiſto, labaſco aut titubo, nec firmiter nitor, ſed peſſum eo. Plutarch. in Sertor. Et tenorem non ſeruo, nec ordinem conſtitutum. oberro, ὑποβάλλομαι, apud eundem in Lycurgo. Bud. Com.

Ὑποφέροντες. οἱ. aduerſarij.

Ὑποφέρω. ſuffero, ſubduco, tranſuerſum rapio, id eſt παρα-

eſt παραφέρω. Item προφέρω, id eſt obijcio, exprobro Atticè, ſicut de ὑπάγω, & alijs nonnullis dictum eſt, Herodi. Inde ὑποφορὰ obiectio, & ἀνθυποφορὰ, exceptio, obiectioni oppoſita. Eſt etiam ueſtigium fallo, & pedem aufero. ut ὁ δ' ἄνεμος ὑπέφερε τοὺς ὁδοιποροῦντας, Ventus ualidus non ſinebat pedem ſublatum figere humi. Et χωρία ὑποφέροντα dicuntur, quæ ueſtigium fallunt præ lubricitate, hoc eſt ὀλυγρὰ, ut inquit Pollux.

Ὑποφεύγω. ſubterfugio.

Ὑποφητεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſum ſubuates, ſum antiſtes, ὑπουργῶ. χρησμολογῶ. Vnde ὑποφητεία deducitur, quę à prophetia ita differt, quòd hæc futura prædicit, illa autem quæ uel fiunt, uel facta iam antea ſunt, exponit. Eſt etiam ὑποφητεύω enarro & interpretor, quaſi per manus acceptum. Accuſ.

Ὑποφήτης. ου. ὁ. ſubuates, id eſt qui ab alio oraculum acceptum promit. Accipitur etiam pro ipſomet propheta, ſiue uate & ſacerdote.

Ὑποφητικαὶ τάξεις dicuntur à Dionyſio angelorum ordines, qui diuina interpretandi munere funguntur, & quæ diuinitus acceperunt, aut à ſuperioribus ordinibus deinceps hauſerunt: infimis ordinibus quaſi per manus tradunt, & illi rurſus uiris ſanctis & deo plenis enunciant & produnt, qui etiã ob id ἐκφάντορες & ἐκφαντορικοί. Bud. Com.

Ὑποφητικόν. propheticum.

Ὑποφθαλμία. ας. ἡ. genæ.

Ὑποφήτωρ ορος. ὁ. ſubditus.

Ὑποφθάμενος. qui præuenit.

Ὑποφθάνω. μ. άσω. præuenio, προφθάνω.

Ὑποφθέγγομαι. ſubdo, interloquor, immurmuro.

Ὑποφόνιον. ου τὸ. pœna, πρόστιμον, τὸ διδόμενον τοῖς φόνου κατηγοροῦσι,

Ὑποφορά. ᾶς. ἡ. obiectio, ſublatio & ὑποφοραὶ profunda & ſubducta ulcera, ulcera quę dehiſcunt.

Ὑπόφορος. ου. ὁ. tributarius, ὑπόδασμος, ὑπὸ τέλος.

Ὑποφύομαι. μ. ύσομαι. π. υσμαι. orior, ſubnaſcor. Deponens. abſol.

Ὑπόφυσις. adnatum, παραφυάς.

Ὑποφωνέω. μ. ήσω. κα. murmuro, ſubmiſſa uoce loquor, acclamo.

Ὑποχά. ſubmiſſe.

Ὑποχαίνω. uide ſuperius ὑποκέχηνε.

Ὑποχαίρω. candeo.

Ὑποχαλῶ. remitto.

Ὑποχαλκὶς ίδος ἡ. urbs Aetoliæ, ad radices Chalcidis montis ſita, unde illi nomen. Euſt. Bœot.

Ὑπόχαλκος. ου. ὁ. ſubæratus, ficticius. Hinc illud prouerbiale in homines ſub prætextu uirtutũ uitia occultantes, ὑπόχαλκον χρυσίον, hoc eſt ſubæratum aurum, & quod Plutar. ὑπόχαλκον γένος, adulterina & ementita generis nobilitas.

Ὑποχάροπος. ου. ὁ. ſublucidus.

Ὑποχάσκω. ſuſpicor.

Ὑποχείριος. ου. ὁ. ſubditus, mancipium, obnoxius, ſubiectus, conductus, adductus, manſuetus, obediens, utilis.

Ὑποχεῖσθαι. ſuffuſionibus oculorum laborare.

Ὑποχή. ῆς. ἡ. genus retis.

Ὑποχίτων. quòd ſubter tunicã eſt, id eſt ſubucula.

Ὑπόχλωρος. ſubuiridis.

Ὑποχόματα, uel ὑποχύματα. τὰ. ſuffuſiones humorum, qui inter corneam & cryſtallinam concreſcentes uiſum impediunt. ὑπόχυσις.

Ὑποχόνδρια. τὰ. præcordia. Gaza in Ariſtot. reddit hypochondrium ſeu ſubcartilagineum.

Ὑπόχος. ου. ὁ. ſubditus.

Ὑπόχρεως. ω. ὁ. debitor. Sed ſciendum quòd ὑπόχρεως οὐσία à Demoſthene dicitur, ἡ ὑπέγγυος, ὑποκειμένη, quæ mutui aut pacti præs facta eſt, & ſatis dato obnoxia. ex quo fit ut ὑπόχρεως ἀνὴρ dicatur non tantum obæratus, ſed etiam obnoxius & beneficij debitor, & qui ad obſequium obſtrictus eſt. Et ὑπόχρεω χρήματα uel κτήματα. & κατάχρεω κατάχρεα, & ὑπέγγυα, Latini appellant bona prædia & obærata, ſponſione & fideiuſſione affecta. Bud. Com.

Ὑποχρίω. μ. ίσω. π. ικα. lino, pingo.

Ὑπόχρυσος. ſubaureus.

Ὑπόχρως. ſubpallidus.

Ὑποχύματα τὰ. uide ὑποχόματα.

Ὑπόχυσις. ſuffuſio oculorum, morbus, ὑπόχυμα, uulgo cataracta ab alijs aqua nominatur.

Ὑπόχυτος. ου. ſubturbidus.

Ὑποχυτῆρες. οἱ. uaſa quibus oleum lychno adfundunt. Item chytropodes, Polluci.

Ὑποχωρήματα. τὰ. excrementa, proluuies. Sellæ uocantur à Plinio lib. 25. hoc eſt excrementa. ubi fortè mendum eſt: quoniam uerbum ſella pro excrementis accipi, præterquam à recentioribus, nuſquam reperies.

Ὑποχωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. cedo, declino, ὑφίσταμαι. Neutr. datiuo iungitur, cum genitiuo.

Ὑποχώρησις. εως. ἡ. diſceſsio.

Ὑπόψαμμος. ου. ὁ. ſubarenoſus.

Ὑποψηνίζειν. uide ὑπεψηνισμένη.

Ὑποψία. ας. ἡ. ſuſpectio, ſuſpicio. Ammon. diſtinguit ab ὑφόρασις.

Ὑποψιθυρίζω. μ. ίσω. ικα. ſuſurro, murmuro.

Ὑπόψιος. ου. ὁ. ſuſpectus, ſurſum uidens, timidus, & alios aſpiciens, ἐπονείδιστος, conſpicuus uel deprehenſus in malo. Etym.

Ὑποψόφω. concrepo.

Ὑπτιάζομαι, &

Ὑπτιάζω.μ. άσω.π. ακα. reſupin⁹ ſum, ἐξυπτιάζω. quod aliquando eſt pro ſupinè delicateq́; me habeo & ignauiter, ſupinus negligentiusq́; agito, θρύπτομαι, ὡραΐζομαι. Aliquando, ut eſt apud Herodian. αὖθις ὑπτιάζειν, id eſt Politiano interprete, Talia dicentem Marcum ita animus defecit, ut ſtatim conticeſceret, ac languore nimio ſupinus in lectulum relaberetur. Ἐξυπτιάζω tamen actiuè ponitur apud Lucianum, καὶ σιμνῶς προβαίνων, καὶ ἐξυπτιάζων ἑαυτὸν. Bud. Com.

Ὑπτίας. ſupinè.

Ὑπτιασμός. morbus ſtomachi eſt.

Ὕπτιος. ου. ὁ. ſupinus (ut Gaza reddit ex Ariſtot.) quaſi ὄπτιος. Accipitur pro ſocordè & deſidè καὶ ἀπράκτως.

Ὑπτιωτέρως. ſupinè, remiſsius.

Ὑπώβολον. τὸ. uide ſuprà. ὑπόβολον.

Ὑπωλισθηκώς. lubricus.

Ὑπωμοσίαι, ab ὑπόμνυσθαι, ſunt dilationes quæ iureiurando poſtulantur & impetrantur, hoc eſt ἔνορκοι ἀναβολαί. uel dilationes propter ſonticum morbum, aut aliam legitimam cauſam impetratæ. Bud. Com.

Ὑπωπιάζω. μ. άσω. π. ακα. liuore ſeu ſanguinis nota ſugillo oculos, quos Græci ὦπας uocant. macero. Inde pro coërceo ſiue cohibeo, ſubigoq́;. Paulus 1. ad Corinth. 9. ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα, καὶ δουλαγωγῶ. Aliquando ponitur pro cuſtodio, diligenter obſeruo.

Ὑπώπιον. ου. ſugillatum, ſugillatio, liuor.

Ὑπώπια. corâm, pus ex oculis manans. ſignificat & faciem, aſpectum, uultum. Etym.

Ὑπώπια. τά. pars ſub oculis, id eſt ſinus.

Ὑπώρεια. proprie latus montis qua parte aſcenditur diuiditur enim mons in partes tres, in πόδεμα, quod pedem, ſiue radicem montis ſignificat, in ὑπώρειαν, & ἀκρώρειαν, quod cacumen ſiue faſtigium montis eſt. Vide ὑπόρειος.

Ὑπωρόφιος, craſi pro ὑποροφίδιος. ου. ὁ. domeſticus ὑπόστεγος, ſubtecto. Etym.

Ὑπώροφον. quod eſt ſub tecto. Etym.

Ὑπώχρως. ſubpallidus.

Ὕραξ. κος. ὁ mus, ab ὗς ſus, quoniam ſuillo roſtrum ſimile habeat, apud Nicand.

Ὑράξ. mixtim, ἀνάμιξ.

Ὑρία. ας. ἡ. regio Aulidi finitima. & urbis nomen proprium. Etym. Eſt & hoc nomine urbs Calabriæ, Cretenſium colonia, quæ & ὕριον neutro genere. Euſt. Bœot.

Ὑρεατόμος. ου. ὁ. qui apum fauos eximit.

Ὕρυξ. γος ὁ uentilabrum.

Ὑρισσός. ου. ὁ. ſporta.

Ὕρον. ου. τὸ. examen. & ὕρειον, fauus.

Ὕρραξ aduerb. pro μίγδην, καὶ ἀνάμιξ.

Ὑρτακός. uide Etym. oſtreum.

Ὑρτάνα. ἡ. ollæ operculum.

Ὑρτήρ. ῆρος. ὁ. lotor.

Ὕρχαι. αἱ. uaſa fictilia quibus reconduntur ſalſamenta, duas anſas habentia.

Ὑρχη. ης. ἡ. inſtrumentum in quo nautæ onera baiulant.

Ὕς. ὑός. ὁ. aper, nomen piſcis. alias circunflectitur. à Gaza in Ariſtot. redditur ſus: & οἱ ἥμεροι ὕες, ſues cicures.

Ὑσγινοβαφής. έος. ὁ. ἡ. tinctus colore herbæ hyſgini, quem putant ſimilem coccineo.

Ὕσγινον. ου. τὸ. oſtrum, herbæ genus, uaccinium, hyacinthus, purpureus color.

Ὕσδος. ου ὁ ramus, ὄζος. Aeolicè.

Ὕσειμι. illuc ingredior.

Ὑσίπυρος. ου. ὁ. ξυνώδης. malim διαυπυρός, ut ſupra.

Ὑσθῆσαι. humectari pluuia.

Ὕσθλος. ου. ὁ. nugamentum, commotio.

Ὑσθμιάζω. parum commodè, parumq́; ſalubriter ualeo.

Ὕσθριξ. funis uel flagellum ex ſetis porcorum.

Ὕσκα. opſoniolū, & lignū quo accenditur ignis.

Ὕσκλος. ὁ. ligula ſeu corrigia calciamentorū, ἀγκύλη, & & fimbria ueſtimenti.

Ὕσκυθα. ſuccerda, hoc eſt excrementum ſuis.

Ὑσμίνη. ης. ἡ. pugna, quando pugna hoſtiū & inſultus ſuſtinetur. παρὰ τὸ ὑπομίμνειν.

Ὑσμῖνι pro ὑσμίνῃ.

Ὕσπληγξ. γος. ὁ. carceres, qui erat locus in circo, unde equi emittebantur in ſpectaculis. Eſt & laquei genus, παγίς λύκων. Item palus, pertica, clauus ligneus. Item annulus corneus, κεράτινος κρίκος. Item flagellum, ſtimulus. Item dimiſsio, remiſsio, ἄφεσις.

Ὑσπολεῖν. ſues paſcere.

Ὕσσακα. pertica, palus.

Ὕσσακος. ὁ. πάσσαλος, clauus, palus. Etym.

Ὕσσακτος. muliebre pudendum, καὶ ὕσσακος, πάσσαλος.

Ὑσσός. ου. ὁ. uenabulum, haſtile, & clauiculus ferreus, ſeu apex in umbilico ſcuti. Etym.

Ὑσσωπίτης οἶνος. uinum hyſſopites hyſſopo conditum, apud Dioſcor.

Ὕσσωπον. ου. τὸ. hyſſopus herba, ſimilis ſampſuco.

Ὑστακυτιῶ. illudo oculis, φενακίζω. (Etym.

Ὑσταλλωπιάω. dormiturio, capite nuto νυστάζω.

Ὑστάς. άδος. ἡ. uitis prædenſa.

Ὕστατον. tandem, poſtremo.

Ὕστατον. aduerbium. ultimum. Sic Latini. Liuius, Tunc errabundi domos ſuas, ultimum illas ui

ſuri

ſuri peruagantur. Curtius, Pater poſtremum ſtrinxerat ferrum. id eſt ad poſtremum. Ὕςατον προσαγορεύω, ultimum uale iubeo. Bud. Com.

Ὕςατος. ου. ὁ. extremus, ultimus.

Ὑςέρα ας. ἡ. uulua, uterus, ſecundæ, ut Gaza uertit in Ariſtotele, matrix. & decima. ἡ δὲ εἰκάδος ἡμέρα καλεῖται ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν, ἣν ἡμεῖς πρώτην καὶ εἰκοστὴν καλοῦμεν. Etym.

Ὑςεραῖα. τῇ. poſtridie. ſubauditur ἡμέρα.

Ὑςερέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. egeo. Deponens genitiuo iungitur.

Ὑςερέω. μ. ήσω. π. ηκα. careo, ἐλλείπομαι, tardus uenio. Neutrum abſol.

Ὑςέρημα. ατος. τὸ. poſteritas, defectus.

Ὑςερήσαντες. οἱ. ceſſantes.

Ὑςέρησις. ιος. ἡ. penuria.

Ὑςερίζω. μ. ίσω. uenio poſt tempus, intempeſtiuè (facio.

Ὑςερικαὶ γυναῖκες. ab utero ſuffocatæ.

Ὑςερικός. οῦ. ὁ. uuluaceus, uuluarius.

Ὑςεροβουλία. ας. ἡ. pœnitentia, mutatio ſententiæ.

Ὑςερογενεῖς. οἱ. poſtgeniti & agnati.

Ὑςερογενές. τὸ. nouiſsime & poſtremo natum.

Ὕςερον. poſt, nouiſsime, tandem, deniq́; deinde, ſiue poſterius, deinceps, poſtea, poſthac. Habet interdum poſt ſe genitiuũ, ut ὕςερον χρόνον τούτων. Aſciſcit ſibi & articulum aliquando, ut οἱ ὕςερον, poſteri. Aliquando & uerba, ut ὕςερον τίθεσθαι, poſtponere, poſthabere. Inde illud, ὕςερον τίθεσθαι τὸ πλοῦτον τοῖς λόγοις.

Ὕςερον πρότερον. figura, cum quid narratur ordine conuerſo, præpoſteratio.

Ὑςερόποτμος. ου. cui etiamnum uiuo, uita tantũ ex hominũ opinione defuncto, rogus fuit factus.

Ὕςερος. ſequens, ſecundus. Thucyd. ἀρετῇ οὐδενὸς ὕςερος, Virtute nulli ſecundus.

Ὕςριξ. ιχος. ἡ. hyſtrix, erinacij ſpecies, aliàs ὕςριγξ. Meminit eius Aelianus, & Oppian. libro 3. de Venatione, & Eraſmus in prouerbio, Hyſtricis ſeta.

Ὑςριχίδες. flagella ex ſetis ſuillis, quibus cædebantur ſerui.

Ὕςρος. ὁ. uenter, γαςήρ.

Ὑϊδοῦς. nepos, ἔγγονος.

Ὑφ' αὑτῷ πρᾶγμα ποιήσασθαι. in poteſtatem ſuam redigere, ſubiugare.

Ὕφα. τὸ ὕφασμα.

Ὑφάζω. idem quod ὑφαίνω. Etym.

Ὕφαιμος. ου. ὁ. ſanguineus, ſugillatus, ſanguine ſubtus concreto.

Ὑφαινίσκω, &

Ὑφαίνω. μ. ανῶ. π. αγκα. compono, paro, texo, carmino. Accuſ.

Ὑφαιρέτρια. ἡ. obſtetrix, μαῖα.

Ὑφαιρέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſurripio, ſuffuror, ſubtraho. Actiuum accuſ.

Ὑφαίρεσις. ιος. ἡ. diminutio, priuatio, ſubductio.

Ὕφαλος. ου. ὁ. ſaxum ſub mari latens, uel adiectiuè, ſub undis latens. Item miſer, & tectus, doloſus uerſutus. Etym. ſic ὕφαλος φάτις, tectum (conſiliũ.

Ὕφαμμος. ου. ὁ. arenoſus.

Ὑφάντης. ου. ὁ. textor.

Ὑφαντική. ars textoria.

Ὑφαντικός. οῦ. ὁ. textorius, uilloſus.

Ὑφαντός. οῦ. ὁ. textus.

Ὑφάντρια. ας. ἡ. textrix.

Ὑφάπτω. μ. άψω. π. αφα. ſubincendo. Actiuum.

Ὑφαρπάζω. ſurripio.

Ὕφασμα. ατος. τὸ. textura, pannus, tela.

Ὕφεαρ. τὸ. uiſci genus quod in abiete ac larice naſcitur, & δρυὸς ὕφεαρ, quercuũ uiſcum, apud Plin. τὸ ἐμφυόμενον ταῖς πεύκαις ἢ ἐλάταις.

Ὑφεδρεύω. ſubiectus ſum, ſuppoſitus.

Ὕφεδρος. ου. ὁ. intercute aqua laborans, ὑδεριῶν.

Ὑφειμένη φωνή. ſubmiſſa uox, inferior. (Hipp.

Ὑφεῖμαι οὐδενί. conceſsi nemini.

Ὑφεῖναι τῆς ὀργῆς. abſtinere ira.

Ὑφειμένως. ſubmiſſe, incuruatè, ceſsim, remiſſe, (parce.

Ὑφείσωσαν. ſubijciant.

Ὑφεκτόν. ου. τὸ. lebes.

Ὑφέλκω. ſubtraho, ſupplanto, induco.

Ὑφελόμενος. ſurripiens.

Ὑφέν. ενός. τὸ. ſubunio, quæ eſt una ex ſyllabarum paſsionibus nota, ab ultima litera primæ declinationis ad primam ſequentis ſubducta.

Ὑφερπύζω. μ. ύσω. π. υκα. &

Ὑφέρπω. μ. έρψω. π. ερφα. ſubſerpo, ſubrepo. Neutrum abſolutum.

Ὕφεσις. ιος. ἡ. diminutio, remiſsio contentionis. Vnde καθύφεσις. huiuſmodi enim eſt præuaricatoris affectus, ut ſe ſubmittere uelit aduerſa(rio.

Ὑφεσμός. οῦ. ὁ. impedimẽtũ, συμποδισμός.

Ὑφεστικός. quod in rerum natura cadit.

Ὑφέστιος. qui domi agit, ſub tecto uerſans.

Ὑφεστῶσα. ἡ. ſubſiſtens.

Ὑφή. ῆς. ἡ. contextus, fimbria, corpus, cuſtodia.

Ὑφηγέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. narro, expono, ſub alio expono, doceo, hortor, ſuadeo, & dicto, authorem ſuum, duco. Item præeo, ut ὑφηγεῖσθαι ὁδόν, Plutarch. Itẽ prouocare, προηγεῖσθαι. Thucyd. πειρασόμεθα ἀμύνεσθαι πόλεμον ἄρχοντας ταύτῃ ᾗ ἂν ὑφηγῆσθε. Eo modo propulſare bellum conabimur à uobis laceſsitũ, quomodo uos prouocaueritis. Bud. Com.

Ὑφήγησις. ιος. ἡ. enarratio.

Ὑφηγητής. οῦ. ὁ. interpres, dux, propheta.

Ὑφημιόλιον. ſubdimidium. Capella lib. 6.

Ὑφηνιοχέω. μ. ήσω. π. ηκα. fungor officio aurigæ. Neutrum abſol.

Ὑφηνίοχος.ȣ.ὁ. miniſter, auriga.
Ὑφησόμενος.ȣ.ὁ.ſubmiſſurus.
Ὑφίεμαι. condeſcendo in contentiones, incipio contendere, ὑφίεσθαι τῶν πόνων Hipp ſubire labores. Item remitto, cedo, & decedo de eo eo quod tueri poſsim ſi uelim, & ſemper cum genitiuo, ut ὑφίεσθαι τῶν δικαίων τοῦ ἑαυτοῦ, decedere de iure ſuo. Bud. in Annot.
Ὑφιζάνω.μ. ανῶ. ſubſideo, ſuccedo, ſubmittor. Neutrum abſol.
Ὑφίημι.μ. ήσω.π.ηκα. ſuppono, ſubmitto, remitto, minuo, ὑποβάλλω, indulgeo, acqeſco, Hipp. βραχέα ὑφιέντα παχύναι ξηρῷ, paululum indulgẽdo, ſicco medicamẽto obſtruere. Acti. accuſ.
Ὑφίσταμαι. ſubſideo, ſideo, peſſum eo. Ariſtotel. Probl. δινουμένων δὲ ἀεὶ μάλιστα ὑφίσταται τὸ παχύτατον καὶ βαρύτατον. Et ſubeo, ſuccedo, Plato de Rep. 6. Item ſubeo, id eſt ſuſtineo & ſuſcipio, Lyſ. κατὰ φιλ. Eſt etiam λειποψίας ἴσταμαι καὶ ὑποχωρῶ. Interdum poëticè pro ὑπισχνοῦμαι, recipio & polliceor. quo uſus eſt & Xenoph. παιδ. 6. ἐγώ σοι ὦ ἄνερ ἐθελούσιος ὑφίσταμαι. Eſt etiam ſuſcipio, id eſt aggredior, ἀναιροῦμαι, ἀναλαμβάνω, inſtituo & incepto. Iſocrat. πρὸς φίλιππ. τὸ. μεγίστων ὑποστησαμένους πειρᾶσθαι γενέσθαι τοιούτους. Et pro ſuppono, pono, id eſt τίθεμαι & ὑποτίθεμαι. Athen. οἶδ' ἀρχαῖοι καὶ τοὺς θεοὺς ἀνθρωποειδεῖς ὑποστησάμενοι. Præterea ſuſtineo. id eſt δέχομαι, excipio, non cedo irruenti. Syneſ. οὗτος ἦν πρῶτος ὑποστὰς ὁ πλείστων γυμνός. Hoc Liuius imitatus eſt, Iam non feras tantum ſubſiſtere, &c. Bud. Com.
Ὑφίστημι.μ.ὑποστήσω.π.ηκα. ſuſtineo, promitto. Item in rerum naturam produco, ſubijcio, ſuppono, ut ὑφίστησιν ὁ θεὸς πάντα. Vnde ὑφισταμένη γένεσις, procreatio quæ omnia conſtituit, à quaq; omnia habent ſubſiſtentiam.
Ὑφόρασις.ἡ. ſuſpicio. uide ὑποψία in Ammon.
Ὑφοράω.μ.ὑπόψομαι.π.ὑφεώρακα, reſpicio, conſydero, ſuſpectum habeo, intelligo, timeo.
Ὑφορῶμαι. ſuſpicor, toruè aſpicio, occultè & clam uideo. Etym.
Ὑφορβός.ȣ.ὁ. ſubulcus.
Ὑφορμέω. dicitur ἡ λῃστρικὴ ναῦς. & ὑφορμῶ αὐτῇ τοῦ ὑποπτεύομαι, ſum formidoloſus alicui. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀπὸ τοῖς ὅρμοις κρυπτομένων πειρατῶν καὶ ὑποπτευομένων. Syneſ. tamen ſcribit, καὶ ὑφόρμει δέος οὐκ ἐλάττων, & ſuſpectum nobis erat periculum non minus, terrebat nos non minus metus ille. Bud. Com.
Ὑφορμίζομαι.τὸ. καταπλέω, appello ad portum.
Ὑφορώμενος. ſuſpicioſus.
Ὑφός, pro κυφός. abiecto κ, gibboſus, curuus.

Ὑφόωσι. texunt.
Ὑφύδρος. &
Ὕφυδρος. ſubaquatilis, urinator, aqua intercute laborans. ὑδεριῶν. Hipp.
Ὑφωμαδόν. unanimiter, ὁμοθυμαδόν.
Ὑχιος.ȣ.ὁ.

Ὑψαγορέω. magna loquor, μεγαληγορῶ.
Ὑψαγόρης.ȣ.ὁ. altiloquus, mẽdax, ſycophanta.
Ὑψαρνος.ȣ.ὁ. fluuius Bœotiæ.
Ὑψαυχενῶν, ὄντος.ὁ. ſuperbiens.
Ὑψαυχέω.μ.ήσω. glorior, iacto, μεγαλαυχῶ.
Ὑψαύχην, ενος.ὁ. glorioſus, ſupinus, elata ceruice incedens.
Ὑψεῖται. numularij, argentarij.
Ὑψηγόρης.ȣ.ὁ. ſublimiloquus, alta & magna pro concione dicens. Etym.
Ὑψηγορία. ſuperbia, elatio.
Ὑψήγορος. alta & magna prædicans. Etym.
Ὑψηλογέω.μ. ήσω. π. ηκα. alte loquor. Neutrum abſolutum.
Ὑψηλόνουν.τὸ. elatio mentis, altitudo mentis.
Ὑψηλός.ȣ. altus, ſublimis, quaſi ὑψηρός, ὁ εἰς ὕψος ἠρμένος.
Ὑψηλοφρονέω.μ.ήσω.π.ηκα. altè ſapio. Neutr.
Ὑψηλόφρων.ονος.ὁ. altè ſapiens, ſuperbus, magnanimus.
Ὑψηλῶς. μεγάλως.
Ὑψηρεφής.έος.ὁ.ἡ. altus, ſublime faſtigiũ habens, celſitectus.
Ὑψητός. altus, magnus.
Ὑψηχής.έος.ὁ.ἡ. altiſonans, ὑψαύχην.
Ὑψι. altè. ὕψȣ.
Ὑψιβάμων. alte uel in alto incedens.
Ὑψιβατος.ȣ.ὁ. altus.
Ὑψιβρεμέτης.ȣ.ὁ. altitonans, altifremus.
Ὑψίζυγος.ȣ.ὁ. altiſedens, in alto trutinans humana, gubernator ſupremus.
Ὑψικάρηνος.ȣ.ὁ. habens altum caput.
Ὑψικέρατος.ȣ.ὁ. altus, alta cornua habens.
Ὑψικέραυνος.ἡ. διὰ πυρὸς πληγή.
Ὑψίκομος. alticomus, in ſumma parte frondoſus, ὑψιπέτηλος.
Ὑψίκομπος.ȣ.ὁ. ſuperbus.
Ὑψιμέδων. in alto regnans.
Ὑψιπέτηλος.ου.ὁ. habens altas frondes. & ſimpliciter altus, Etym.
Ὑψιπέτης.ȣ.ὁ. altiuolans.
Ὑψιπετής. qui ab alto cecidit.
Ὑψίπορος.ȣ.ὁ. per cacumina ingrediens, curẽs ſic.
Ὑψίπους.οδος ὁ. excelſus.
Ὑψίπυλος.ȣ.ὁ. habens altas portas.
Ὑψίστολος.ȣ.ὁ. alte ſuccinctus, in altũ ſubductam habens ueſtem.
Ὕψιστος.ȣ.ὁ. altiſsimus. & eſt ſuperlatiuus ſine cõparatiuo, ut ſummus apud nos.

Ὑψιτενῶν

Ὑψιτένων. ſuperbus, elata ceruice.
Ὑψίτερος. comparatiuus eſt ab ὕψος, Theocr.
Ὑψιφοίτης. altigradus.
Ὑψόθεν. ex alto.
Ὑψόθι. in alto, ἄνωθι.
Ὑψόροφος. ου. ὁ. excelſus, faſtigioſus, magnus.
Ὕψος. εος. τὸ. altitudo, quaſi ὄψος, unde patet proſpectus.
Ὑψοσαερθείς. in altum leuatus.
Ὑψόσε. in altum.
Ὑψοῦ. alte, in alto.
Ὑψόφρων. ὑψηλόπυρος.
Ὑψόω. μ. ώσω. π. ωκα. exalto, perficio. Actiu. accu. iung. Ioſeph. lib. 2. πρὶν ὑψῶσαι τὸ ἔργον ἔφθη τελευτήσας. Ante quã impleret opus diſceſſit.
Ὕψωμα. ατος. τὸ. altitudo.
Ὕψωσις. ιος. ἡ. exaltatio.
Ὕω. μ. ὕσω. π. ὗκα. pluo, rigo, humecto. Dicitur etiam imperſonaliter, ὕει. μ. ὕσει. ἀόρ. α. ὗσεν.
Ὑώδης. εος. ὁ ἡ. porcinus.
Ὑωΐδες. os quod ſubeſt antiadibus. ſic uocatum ab imagine literæ. alij παραστάτην uocant.

Φ Α.

Φάανθεν. ἀόρις. α. paſſ. à φαίνομαι pro ἐφάνθησαν. apparuerũt.
Φαάντατος. ου. ὁ. ſplendidiſſimus.
Φαάντερον. ſplendidius.
Φάβα. μέγας φόβος, καὶ τὸ σύνηθες ὄσπριον, magnus terror.
Φαβότυπος ἱέραξ. ὁ. accipiter palumbarius, ut Gaza uertit ex Ariſtotele.
Φαγαίδαινα. uide φάγαινα apud Ammonium, niſi potius legendum eſt φαγέδαινα, quod placet.
Φάγαινα. ἡ. hulcus, immanis appetitus comedendi, ſimilis ei quem βούλιμον nominãt. Ammo.
Φάγγρος. ὁ. phaniger piſcis apud Ariſtotelem, ut reddit Gaza. forte legendum φάγρος. id eſt, pagrus piſcis.
Φαγέδαινα. ἡ. uoracitas, morbus, eſuritio, hulcus cancroſum.
Φαγηλός. agnus.
Φαγήματα. τὰ. eſculenta, epulæ, βρώματα.
Φαγλαός. οῦ. ὁ. torrens.
Φάγομαι pro φαγοῦμαι. edam. à φήγω uerbo inuſitato, quod in aoriſt. β. ἔφαγον habet.
Φάγονες. αἱ. maxillæ, mandibulæ, σιάγονες.
Φάγος. ου. ὁ. uorax, edax, comedo.
Φάγρος. ου. ὁ. genus piſcis apud Ariſtotelem, à Gaza redditur pagrus.
Φαγύλιον. τὸ. marſupium, μαστός.
Φάγω. comedo, Genit.
Φαδάζω. flecto, γνάμπτω.
Φάε. lucebat.
Φαέθουσα. ης. ἡ. Phaethuſa, una eſt ex filiabus Solis.
Φαέθω. μ. σω. luceo, ardeo.
Φαέθων. οντος. Phaëthon, ſolis epitheton.
Φαεινός. οῦ. ὁ. lucidus, ſpecioſus, tenuis, ſubtilis.
Φαείνω. μ. νῶ. oſtendo, luceo. Actiu. accuſ.
Φαεννός. οῦ. ὁ. ſplendidus.
Φαεσίμβροτος. ου. ὁ. ferens lucem mortalibus.
Φαεσφόρος. luciferens, lucifer.
Φαζάλη. peculiaris morbus qui rubrum mare nauigantibus oboritur.
Φαίζομαι. &
Φαίζω. appareo.
Φαῖθι. dic, à φημί.
Φαιά. ᾶς. ἡ. fuſca, ſubnigra. fuſcus enim color medius eſt inter album & nigrum. ſed φαῖα. ας. ἡ. nomen eſt urbis. Cyrillus.
Φαιακία νῆσος. Corcyra inſula.
Φαιδιμόεις. ὄγκος.
Φαίδιμος. ου. ὁ. clarus, fortis.
Φαιδρός. οῦ. ὁ. clarus, alacer, lautus, illuſtris, purus, manifeſtus. ſed φαῖδρος, penanflexum, proprium nomen eſt, ut Phædrus Platonis.
Φαιδρότης. ητος. ἡ. ſpecioſitas, alacritas.
Φαιδρόω. μ. ώσω. π. ωκα. exhilaro. Actiu. accuſ.
Φαιδρύνομαι. alacer fio.
Φαιδρυντής. æditus.
Φαιδρύνω. terſum reddo, polio, expurgo, exhilaro. Actiu. accuſ.
Φαιδροπός. οῦ. ἡ. aſpectu formoſus, iucundus, gratioſus. Etym.
Φαιδρωπός. idem. Etym.
Φαιδρῶς. ſplendide, nitide.
Φαῖεν. dicerent, φαίησαν, Aeolicè.
Φαίην. dicerem.
Φαίκανον. τὸ. ruta, πήγανον.
Φαικάσιον. ου. τὸ. pero, calceamẽti ruſtici genus.
Φαικός. οῦ. ὁ. leuis, ſplendidus, contumax, efficax, uigens, uiuidus, agilis.
Φαῖμεν. pro φαίημεν, uel ἔφημεν.
Φαινακίζω. decipio, ſeduco, conuicior, irrideo.
Φαίνεται. uiſum eſt, apparet, uidetur.
Φαινόλης. induſium, ſagulum, ἐφεστρίς. quaſi tota tranſparens ob leuitatem, tenuitatemq́;.
Φαινολίς. ίδος. λάμπρα, φωσφόρος.
Φαίνομαι. μ. οῦμαι. π. αμαι. appareo, luceo, in conſpicuo ſum ut omnibus appaream ueluti lumẽ in edito poſitum, uideor, oſtendor. Aliquãdo pro accuſor. Depon. abſol. Inde τὰ φαινόμενα, aſtra & ſtellæ dicuntur.
Φαινόμενοι καὶ ἐγκείμενοι. rei quos Romani pendentes appellant.
Φαινομηρίδες. nuncupatæ ſunt Lacænæ, quòd in ceſſu coxas retegerent.

Φαινοπροσωπεῖν. oſtendere lætã faciem,agere hilari uultu, in publicũ prodire, nec ſe domi aut in receſſu continere. Eraſmus in Chiliadibus.

Φαινός clarus,lucidus.

Φαινύλλος. proprium nomen ἥρωος cuiuſdam.

Φαίνω.μ.ανῶ.π.αγκα.luceo,ſplendeo,cõſpicuus ſum,oſtendo. Interdũ eſt deferre ad fiſcũ, quadruplaturas & delationes factitare,accuſare. Vnde τὰ φανθέντα bona delata. Et ὁ φαίνων καὶ μὴ ἐπεξιών, qui reum agit & non peragit.

Φαιός.ȣ̃.ὁ.fuſcus,pullus,μύϊνος,muſtellinus,ξυπαρός uide φαιά.

Φαιὸς ἄρτος.panis cibarius,& ater,ξυπαρός.

Φαιρίσδειν. poëtice pro σφαιρίζειν.

Φαιστός.ȣ̃.ὁ.uel φαιστός.luminoſus, lucens. Item urbs Cretæ, & promontorium Gortynis.

Φάκελον.ȣ.τὸ manipulus,faſciculus. Ammonius exponit conuulſionẽ cum inflãmatione. forte aliquid commune habet cum σφάκελος.

Φάκελος. ου. ὁ. faſcis, onus,faſciculus lignorum, Ammonius.

Φακή.ῆς.ἡ. lens, legumen, ἡ τὰ φάη λακτȣ̃σα, οἷον φακάκη,quòd oculos lædat & hebetet.lens cocta.Ammonius.

Φακίολοι φρυγάνων.faſcioli ſarmentorum.

Φάκος.ȣ.ὁ.lentigo faciei,uerruca.

Φακός.ȣ ὁ. legumen, lens cruda apud ueteres, ut φακή cocta, lenticula paluſtris, & nigra quædã oculi macula. Item inſtrumentũ quoddam medicum, & freni pars, præterea & ſalebræ minutiæq; marmoris:apud Iuſtinũ Martyrem pro aheno aut uaſe in quo mortui cineres conduntur, poſitũ legitur, ubi de Sibyllæ buſto loquitur. Φακωτοὶ ἐκκοπεῖς, lenticulata ſcalpra apud Gal. lib. 6. Therap. quorũ in extremitate quiddam lenti nõ diſsimile prominet leuius obtuſiusq;, in acutam cuſpidem exiens. Euſt.Iliad ψ. capi etiã pro fulcro & pede lecti, ubi legitur, φακὸν κλίνης περιχαλκὸν ὄντα κλάσας,&c.

Φακτεῖν.ſepire.

Φακωτὸν.τὸ.uas fomentatorium, à lenticulæ ſimilitudine,labrum.

Φάλα caput,capitis ornamentum,clauus in galea ſplendidus,phalera.

Φαλαγγαρχία & φαλαγγάρχης. uide in Appendice de uocabulis militaribus.

Φαλαγγηδὸν.turmatim.

Φαλάγγια. τὰ. fulcimenta quæ nauibus ſubſternuntur,ἕρματα:& ligna,Euſt.Iliad δ.

Φαλάγγιον.ȣ τὸ.phalangium, quod eſt genus aranei,quod omnibus internodia terna ſint in cruribus apud ueteres lignum φαλάγγιον dicebatur,unde φάλαγξ acies militaris, quòd lignis, ſudibus,clauisq; armarẽtur.teſte E Il.δ.apud Ariſtotelem phalangium & phalanx uocatur. Gaza Græcas uoces relinquit. Vide & Aelianũ & Nicandrum in Theriacis,ubi etiam φάλαγξ dicitur.

Φαλαγγίτης.ȣ.ὁ.legionarius.

Φάλαγγος.ȣ.ὁ. bellicum inſtrumentum.

Φαλλαγωγία ἡ feſtum Priapo ſacrum,nomen adeptum à circunferendis phallis (ſic uirile membrum coriaceum contentum uocant) Phallam nanq; Liberi patris orgya celebrãtes adorabãt, ex oraculo quod ita habebat, φαλληνὸν τιμῶσι Διονύσιο κάρηνον.

Φαλλάγγωμα.ȣς. Pompæ genus in Bacchanalib.

Φαλαγγῶσα. exaſperata,iritata.

Φάλαγξ.γος.ἡ. internodium in digitis, ut Gaza uertit in Ariſtotele.Eſt etiam animal araneo ſimile, de quo in φαλάγγιον dictum eſt. Item phalanx agmen militare, quo Macedones utebantur, quemadmodum legione Romani. Acies quoque centum & uiginti armatis conſtans, ut tradit Euſt. Iliad. δ. Ariſtot. φάλαγξ etiam eſt in digitis pars illa quæ non flectitur, quæ inter duos articulorum eſt nodos, ut τὸ τȣ̃ δακτύλȣ καμπτικὸν,ſit κόνδυλος, τὸ δὲ ἄκαμπτον,φάλαγξ. Eſt & domicilium ligneum. Continebat autem octo milia armatorum, nullumq; genus aciei apud illos ualidius erat. Vnde & peditum ſtabile agmen appellabant,autore Curtio. Dicitur autem uel ἀπὸ τȣ̃ πελάσαι ἄγχι. hoc eſt à propius accedendo, uel ἀπὸ τȣ̃ φαλȣ̃,quod clarum ſignificat. Politianus teſtudinem interpretatur, ut apud Liuium,Galli teſtudine facta confecti ſtabant. Vide in Appendice de uocabilis militaribus, multa de phalange & attributis ei. Eſt & nauis fulmentum, lignum teres.

Φάλαινα.ης.ἡ.balæna, quæ & phocæna,uel tirſio, interprete Theodoro apud Ariſtotelem. Vide & Aelianum. Item cicindula, lampyris, quæ noctu lucernis aduolat. παρὰ τὸ εἰς φῶς ἅλλεσθαι, quæ & ψώρα dicitur.Nicander Scholiaſt. addit Rhodiorum lingua ita dici.

Φάλακον. opus rude, τὸ ἐπὶ τῷ φαλῷ ᾀδόμενον. Etymol.

Φαλάκρα.άκρας.ἡ. caluitium,apud Syneſ.

Φαλάκραι loca nuda, nullis herbis aut plantis ueſtita, quæ Latini glabreta uocant. ſunt & Nymphæ quædam hoc nomine appellatæ.

Φαλακραῖαι κόραι. αἱ. apud Lycophr. naues ex arboribus in Phalacro Idæ promontorio ſuccisis factæ.

Φάλακρον.ȣ.τὸ.promontorium Idæ.

Φαλακρός. οῦ. ὁ. caluus. παρὰ τὸ φαλὸν, hoc eſt λαμπρὸν ἔχειν τὸ κάρα.uel quaſi ὁ τὸ ἄκρον ἔχων φαλόν.

φαλὸν, id eſt λδυκὸν. Φαλακρὰ Hippocrati, ſunt cum leuore rotunda.

Φαλακρότης. ητος. ἡ. caluitium, ut Gaza uertit in Ariſtotele.

Φαλακρῦνται. caluefcunt.

Φαλάκρωμα. ατος. τὸ. caluitium.

Φαλακτόνιος. accipitris genus.

Φάλανθος. caluus, φαλακρός. Etym. ἄνθος enim canus capillus.

Φάλαρα. phaleræ Latinis dicuntur, α mutato in e, ſicut τάλαντον, talentum. Significantur autem eo nomine ornamenta equorum, ſiue equitum & nobilium, ἀπὸ τοῦ φαλοῦ, quod illuſtre ſignificat.

Φαλάρικα. phalarica, genus teli miſſile, quo utũtur ex falis, id eſt ex locis extructis dimicãtes.

Φάλαρις. ιδος. ἡ. nomen proprium regis Agrigentinorum crudeliſſimi, & genus auium apud Ariſtotelem, & Oppianum in Ixeuticis. Gaza Græcam uocem relinquit.

Φαλαρισμός. οῦ. ὁ. Phalaridis imperium, immanis crudelitas, imitatio Phalaridis. Eraſmus in Chiliadibus.

Φαλαρός. οῦ. ὁ. albus, caluus. Alij legunt φαληρός.

Φαληρεύς. ὁ. πολίτης καὶ δημότης. Etym.

Φαληριάω. μ. άσω. π. ακα. albeſco, attollo, cumulo. Neutr.

Φαληρική. ἡ. Gaza in Ariſtotele uertit Phaleriam.

Φαληριόῳς albicans, ſpumoſus.

Φαληρὶς. ιδος. auis quædã paluſtris Veneri ſacra.

Φαληριῶσα σπίλος. apud Lycophr. Inſula candicans Alexander.

Φαληρος. οῦ. ὁ. ſpumeus.

Φαληρόν. οῦ. τὸ. ferrum galeæ.

Φαλικρόν. τὸ. merum, ἄκρατον.

Φαλιόπους. οδος. albis pedibus, λευκόπους.

Φάλιος. οῦ. ὁ ſplendidus, albus, in fronte albos habens crines.

Φαλίπτω. uaneo, deſipio, ſpumo, dealbo.

Φάλλαινα. ης. ἡ. ueſpertilio, & capillitij ſquallor.

Φαλκίς. ἡ. lignum quod carinæ clauis affigitur, apud Pollucem.

Φαλλικὸν ἆσμα. extemporaneum carmen quod in honorem Bacchi, ſuper phallis canebatur, apud Ariſtoph.

Φαλλός. οῦ. ὁ. phallus, priapus, αἰδοῖον σύκινον, uel ξύλον ἐπίμηκες, ἔχον γὰρ ἐπ' ἄκρῳ σκύτινον αἰδοῖον. uide Suid. Vide in Chiliadibus Eraſmi, Phallus Deo.

Φαλλοφόροι. οἱ. uide in Chil. Eraſmi.

Φαλοιπρότης. ητος. ἡ. caluitium. malim φαλακρότης ut ſupra.

Φάλον. τὸ. προμετωπίδιον, phalera, clauus galeæ ſplendidus.

Φάλος. οῦ. ὁ gleba, λόφος, conus galeæ, albus, lucid⁹.

Φαλός. idem. & ſplendidus, & ſcutella parua ſplendida in pectore equorum. Item petra eminẽs in mari. Etym. Item exiguus clypeolus corruſcans. Euſt. Ili. ε. Idem Ili. κ. teſtatur eſſe exiguũ umbilicũ, de quo criſta alligatur, & Il. ε. ἀνάσημα περικεφαλαίας προμετωπίδιον.

Φαλύνω. polio, ſplendidum reddo, illuſtro.

Φαμαί. opinor. Depon. accuſ.

Φάμενος. dicens. Atticum eſt.

Φαμενώθ. apud Aegyptios Martius menſis dicitur, Theon in Aratum.

Φάν, pro ἔφησαν. dixerunt.

Φάναι. dicere. 218.

Φᾶναι. lucere, apparere.

Φαναῖος. Apollinis cognomẽtum apud Chios.

Φανᾶν. uelle, θέλειν.

Φάνασοι. οἱ. agni, ἀρνίον.

Φανείς. uiſus, qui apparauit, ſiue noctu, ſiue interdiu, ſed φανθεὶς noctu ſolum.

Φανερὰ οὐσία. opes, hoc eſt, facultates quę in territorijs cõſiſtũt, bona immobilia, uide ἀφανής.

Φανερὰι κρίσεις. approbatæ ſententiæ.

Φανερός. οῦ. ὁ. manifeſtus.

Φανερόω. μ. ώσω. π. ωκα. manifeſto. Actiu.

Φανερῶς. planè, manifeſtè.

Φανέσκω. appareo, luceo.

Φάνης. ητος. ὁ. ſol. & Phanes nomen uiri. Φάνητος hymnus eſt apud Orpheum.

Φανηζόντων. οἱ. manifeſtantes.

Φανθείς. uide φανείς.

Φανίας. qui tenuis fortunæ cum ſit, ſummas diuitias iactat & ſimulat, à Phania quodam eius ingenij. Vide in Chil. Eraſmi, Phani oſtium.

Φανίζω. μ. ίσω. π. ικα. appareo, oſtẽdo, manifeſto.

Φάνιον. locus quo purgamenta reijciebant.

Φανιῶναι. οἱ. tabellariorũ genus. Alexand. Genial. lib. 1. cap. 27.

Φανός. οῦ. ὁ. clarus, ſplendidus, lampas, fax, laterna. Vide λυχνοῦχος in Ammonio.

Φάνος. οῦ. ὁ. uiri nomen, paroxyton. Cyrill. uide in Chil. Eraſmi, Phani oſtium. Interdum qui nunciat aliquid.

Φαντάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. imaginor, informo, ut apud Ciceronem de Nat. Magnam turbam congreget ignotorum deorum, atque ita ignotorum, ut eos ne coniectura quidem informare poſſimus.

Φαντάζω. idem, fingo, in ſomnis uideo.

Φαντασία. ας. ἡ. imaginatio, uiſio, ambitio, opinio.

Φάντασμα. ατος. τὸ. uiſum, ſpectrũ, φάσμα. Differt autẽ φαντασία τοῦ φαντάσματος, quòd hoc ſit δόκησις διανοίας, οἷα γίνεται κατὰ τοὺς ὕπνους. illud autẽ eſt figura, aut ſpecies alicuius rei, quæ

ſenſu comprehenſa eſt, relicta in mente. Itaq; φάντασμα eſt eius quod non eſt, φαντασία uero ſolum eius quod eſt, authore Suida. Eadem diſtinctio eſt apud Laërtium libro 6. in Zenone Cittico. Vide φάσμα apud Ammonium.

Φαντασιωθεὶς δαιμόνιόν τι. uidere uiſus dæmonium quoddam.

Φαντασικόν. ȣ̃. τὸ. phantaſia.

Φαντασικός. ȣ̃. ὁ. imaginatiuus.

Φαντί, pro φασί Doricè dicunt.

Φάος. εος. τὸ. lux, lumen, ὄρθρος, oculus.

Φαραγγώδης. εος. ὁ. ἡ. abruptus, præruptus.

Φάραγμα. τὸ. ſeptum pro φράγμα.

Φάραγξ. γος. ἡ. uallis parua, conuallis, terra fiſſa.

Φάραι. texere, nectere. (Etym.

Φαρβία. ας. ἡ. craſſa ueſtis.

Φαρετραῖον. τὸ. pharetræ operculum.

Φαρετρεών. ῶνος. ſagittarius.

Φαρέτρα pharetra, ἡ φέρουσα τὰ προϊόντα, ἤγουν βέλη.

Φαρικόν. τὸ. nomen ueneni apud Nicandrum in Alexipharmacis & Dioſcor.

Φαριδάκη. ης. ἡ. myrica.

Φαρισαῖος. ȣ. ὁ. phariſæus, ſeparatus. ab Hebræo pharas, hoc eſt diuidere.

Φαρκάζω. furor.

Φαρκίς. ίδος. ἡ ruga uitio ſenij contracta, & φαρκιδώδης, rugoſus, & φαρκιδόμυθος, mœſtus, fronte caperata.

Φαρμάζω. μ. άσω. inficio, curo.

Φαρμακεία. ας. ἡ. uenenũ, medicina, medicamentum. Ammon. diſtinguit à γοητεία.

Φαρμακευθεὶς. ὁ κόπος ὁ cui data eſt potio uenenata.

Φαρμακεύομαι. μ. εύσομαι. π. μαι. ueneno inficio, incanto, medeor. Actiu. accuſ.

Φαρμακεύς. έως. ὁ. ueneficus, incantator.

Φαρμακεύτρια. ας. ἡ. uenefica.

Φαρμακεύω. μ. εύσω. π. ευκα. idem quod φαρμακεύομαι, paro, condio, tingo. Hipp. ſolet uſurpare pro medicamẽto purgante uti, ceu paſsim docet Gal. Actiu. accuſ.

Φαρμακίς. ἡ. incantatrix, uenefica.

Φαρμακόεις. εντος. ὁ. ἡ. medicinalis, medicatus. & φαρμακόεντες πόσιες, potiões medicatæ, pro φαρμακόεσσαι, apud Nicand. legitur.

Φάρμακον. ȣ. τὸ. uenenum, remedium, medicina, pigmentum, color. In bonam & in malam partem accipitur, quando in bonam, à φέρω καὶ ἄκος deriuari dicunt, quaſi ferens medelam: quando in malam, à φέρω καὶ ἄχος quaſi ferens triſtitiam. Herodi. quando in malam partem accipit, addit adiectiuum δηλητήριον. Tria ſunt φαρμάκων genera teſte. Euſt. Iliad. δ. ἐπίπαστα, quæ leuandis doloribus uulneribusq; ſanãdis imponuntur: χριστὰ quibus tela imbuuntur: & ποτὰ ſecundum Aeſchyl. hoc eſt, patibula.

Φαρμακοπώλης. ȣ. ὁ unguentarius. à φάρμακον καὶ πωλέω.

Φάρμακος. nomen uiri proprium.

Φαρμάκος. idem apud Didymum.

Φαρμακός. ȣ. ὁ. ueneficus, unguentarius. Itẽ ſacer id eſt deteſtandus & execrabilis, expiator & homicidarum luſtrator. Bud. in Annot. poſt.

Φαρμακοτρίβης. ὁ. tinctor, & qui pharmaca terit & apparat, & qui ea uendit. Etym.

Φαρμακῶδες. εος. τὸ. odor medicamenti.

Φαρμακώδης. εος. ὁ. ἡ. uenenoſus, medicatus, ſalubris.

Φαρμάκων. ονος. ὁ. à pharmacis læſus. Etym.

Φαρμακών. officina tinctoris, βαφεῖον.

Φαρμουθί. menſis apud Aegyptios qui à noſtris Aprilis appellatur.

Φαρμάσσω, ſiue φαρμάττω. μ. άξω. π. αχα. tingo, ungo, uenenis inficio, ferrum intinctũ acuo, miſceo, contempero ferrum ſtomomatis in modum, imbuo. Vnde translatè apud Plutarch. in Polit. φαρμάσσοντες τὰ πράγματα ταῖς βλασφημίαις, Admiſcẽtes res maledictis. Item medicor. Aliquando adulor, decipio. Item recedo, abſcedo. Etym.

Φαρόειν. arare, renouare.

Φᾶρος. εος. τὸ. penanflexum. tunica, ἱμάτιον, pallium, tunica exterior, ſicut χιτών, interior.

Φάρος. ȣ. ἡ. Pharus inſula ante Aegyptum, apud Pliniũ. eſt etiam nomen urbis propriũ. Etym. Et turris maxima prope Alexandriam, nauigantibus lumen præbens nocturno tẽpore. Vnde etiam aliæ turres in hoc factæ φάροι uocantur, & dicitur quaſi φάνος, quod ex eo faces appareant. Interdum oratio.

Φάρσος. pars ueſtis abſciſſa, fruſtum, promontorium, pinna, portio.

Φαρόω. aro. nam φ abundat.

Φαρυγγηδὸν. cum ingluuie, cũ uoracitate. Etym.

Φαρυγγίς. ίδος. ἡ. ingluuies, edacitas.

Φάρυγξ. γος. ὁ. uel ἡ. guttur, fiſtula ſpiritalis, fauces. Gaza in Ariſtotele uertit fauces gutturis.

Φαρυμός. ȣ ὁ. audax, confidens.

Φαρύνω. expolio, illuſtro, λαμπρύνω.

Φάς. dicens.

Φάσηξ. κος. ὁ. ſycophanta.

Φάσγανον. ȣ. τὸ. enſis, à uerbo φάσαι, quod iugulare ſignificat, uel à σφάζω, σφάγανον, & φάσγανον.

Φάσθαι. dicere.

Φασί. quemadmodum uulgò dici conſueuit, ut aiunt.

Φᾶσι. dicentibus.

Φασιανός. ὁ. συκοφάντης. Etym.

Φασιανούς alij equos, alij aues interpretantur, à Phaſide fluuio Scythiæ. Phaſiani auis meminit Ariſtoteles.

Φασίζω.μ.ίσω.π.ικα. excuſo. Actiu.accuſ.

Φάσιμος.ὁ conſpicuus.Etym.

Φάσις.ιος.ἡ. dictio eſt ſignificatiua, ἀπὸ τοῦ φαίνειν, per quam nec uerũ nec falſum enũciamus, ut homo, Socrates. Aliquando pro propoſitione, Ariſtotel. τῶν μετὰ τὰ φυσ.3.& 10. Aliquando pro affirmatione, κατάφασις, ἀπὸ τοῦ φημί, apud eundem. Aliquando pro ſententia & apophthegmate, Ariſtotel. Ethic.6. Aliquando pro fama, denunciatione & rumore. Luc in Act.21. ἀνέβη φάσις τῷ χιλιάρχῳ. Aliquando ſignificat appellationem, tuitionem, & criminum delationẽ. Vnde δοῦναι φάσιν, eſt inſtituere accuſationem contra aliquem & eum deferre.Bud.Dom.

Φάσις.ιος.ὁ Phaſis fluuius Colchorum.Cyrill.

Φάσκαλος.ὁ.faſciculus uel ſarcina ueſtium. ἱματιοφορία. Ammonius.

Φάσκωλον. marſupium,pera.

Φάσκω.dico,exiſtimo,fateor,profiteor.imperfectum eſt ἔφασκον.cæteris temporibus caret. ui de διαλέγεται in Ammonio.

Φασκώλιον.ου.τὸ. marſupium coriaceum. item ueſtis, ferculum, cubile. & uas uel dolium quod recipit libros,ueſtes,argentum.forte eſt etiam poculum.Etym.Ammon. exponit δερμάτιον.

Φάσκωλον.τὸ.ciſta,arca,ubi ueſtes reponuntur.

Φάσκωλος. idem, ſcrinium, locus in quo ueſtes reponuntur.& ueſtis.Etym.

Φάσμα.ατος.τὸ.uiſum,uiſio, ſpectrum, mõſtrum. Ammon.diſtinguit à φάντασμα.

Φάσσα.ης.ἡ. palumbus, genus turturis. Oppianus,& Aelianus.Gaza in Ariſtotele palumbem uertit φάψ.

Φασσοφόνος.ου.ὁ. occidens palumbũ,accipitris genus.Gaza in Ariſtotele palumbariũ uertit.

Φάσσων.uelum.

Φατέον.dicendum eſt.

Φάτνια.τὰ. oſſium utriuſq; mandibulæ explanationes,à ſimilitudine quam habent cum brutorum præſepibus,quę & φάτναι dicuntur.

Φάτης.mendax,locutuleius.

Φατί.aiunt,Doricè φασί.

Φατίζω.τὸ φατίσσω.dico,ſeparo.

Φάτις ιος.ἡ.fama.

Φατίσσω dico,ſeparo.Actiu.accuſ.

Φάτνη.ης.ἡ ſtabulũ,præſepe. Inde & ſuperiorem & inferiorem partem dentium molarium coniunctim ſimul φάτνας uocant. Eſt & nomen ſyderis Proclo de ſphera,ſtellæ in Cancro νεφελοειδεῖ συστροφῇ.id eſt nubeculæ ſimiles, φάτνη præſepe dicuntur.

Φάτνωμα.ατος.τὸ.laqueare,tectũ exſculptũ.Etym.

Φατνωματικός.οῦ.ὁ.laqueatus.

Φατνωτὸς.ὁ tabulatus, σανιδωτός.

Φατὸς.οῦ.ὁ.dicibilis,dictus,fama.

Φατρία pro φρατρία. nõnunquam ponitur,quæ erat tertia cuiuſque tribus pars apud Atticos, τὸ σύνταγμα, τριττύς.Suid.

Φαῦτρις.ἡ.locus ſubdialis,ruina.

Φαττάγγη.ἡ.nomen auis apud Aelianum.

Φαυλεπιφαυλότατος.ου.ὁ. nequiſſimus, prę cæteris nequiſſimis.Epigram.

Φαυλία. oleaſter, aut ſimpliciter oleæ ſpecies, Phauliam Theoph.eſſe oliuã, à Plinio maiorinam dictam,ſunt qui autumãt, uocatur & φαυλὴ ἔλαια, teſte Euſt. Ammonius.

Φαυλίζω.μ.ίσω.π.ικα.uilipẽdo,ſubſanno,& ſuccenſeo.Actiu.accuſ.

Φαύλιος.bene habitus,auctus, pulcher, magnus.

Φαυλίστρια.ſubſannatrix,contemptrix.

Φαῦλος.ου.ὁ.ἡ.uilis,malus,uitioſus,peruerſus. Aliquando & ſimplex, exiguus, tenuis, leuis, facilis,ut οὐ πάνυ φαῦλον,non leuiter,Syneſ. Budæus Com.Apud Platonem & Euripidem pro ſimplici ponitur.Laertius lib.3.ſignificat etiam τὸ τυχὸν καὶ ἁπλὸν ueteribus & μοχθηρόν. Galen. lib.1. de fracturis. ſic φαυλοτέρα κατάτασις, pro ſimplici nec admodum operoſa, & φαύλη ἐπίδεσις dicitur ab Hippocrat. ligatura remiſſa. Item φαύλη δίαιτα inter tria diętæ genera(quæ ſunt σκιθρά, ὑποφαύλη,& φαύλη) conſtat uini uſu & carnium, quæ alioqui & ἁπλῆ & τυχοῦσα à Galen.dicitur Vide in σκιθρός.

Φαυλότης.ητος.ἡ improbitas.

Φαύλως. peruerſe,leuiter,improbè,difficilè.

Φαῦον.τὸ.tribulus,ſpinoſa planta.

Φαῦρος.ου ὁ,leuis,pro φλαῦρος.

Φαύσιγγες. maculæ tibiarum ex igne contractæ, fiſſuræ pedum,ſplendores, radij, λαμπηδόνες, hæmorrhoides,puſtulæ.

Φαῦσις.ιος.ἡ. aurora,lux,illuſtratio, illuminatio.

Φαύσκω,& Aeolice φραύσκω,pro φάσκω.dicó.

Φάψ.βος ὁ phaps,auis genus,apud Lycoph.Gaza in Ariſtot.uertit palumbem,ſicut & φάσσαν.

Φάω.μ.άσω.π.ακα.dico,facio,luceo,frango,occido.Actiu.accuſ.

Φαωφί. ab Aegyptijs menſis October uocatur, Theon in Aratum.

Φέβομαι.fugio,metuo.

Φέγγος.εος.τὸ ſplendor,iubar.

Φέγγω.μ. φέγξω. π. εγχα. illumino. Actiu. accuſ.

Φείδαλος,quaſi φειδάλφιτος.ſordidus,tenax.

Φειδήνη.Fidene urbs.

Φειδηναῖοι.οἱ.Fidenates populi.

Φειδίται.οἱ.qui φειδίτια celebrabant,hoc eſt ſodalitia exercentes.

Φειδίτιον,uel φιδίτιον.ου.τὸ. ſodalitium nomen,

ſocietas quæ in conueniendo in unũ Spartæ fiebat. Dicta à φείδομαι, uel ἀπὸ τῆς φιλίας. Vide in Chiliad. Eraſmi.

Φειδωλός ϛ. ὁ. ſordidus, parcus. medius per ω mega in medio.

Φείδομαι. μ. ήσομαι. π. ησμαι. parco, id eſt abſtineo. Item miſeror. Et τὸ ἀκριβολογοῦμαι, id eſt accuratè loquor. Depon. genit.

Φιδός. ὁ. parcus, idem qui φειδωλός. Euſt. Odyſ.

Φείδου. caue.

Φειδόμενος. ὁ. parcus.

Φειδόμια. ας. ἡ. parca, auara.

Φείδυλος. parcus, tenuis. Etym.

Φείδω. φείδομαι libero, ſeruo.

Φειδώ. όος. ἡ. parcitas, parſimonia, cura, miſericordia, πρόνοια.

Φειδωλή. idem.

Φειδώλιον. τὸ. ſcabellum, ſedes, ſeptum.

Φιδωλός. parcus, tenuis.

Φείδων. ὁ. nomen uiri proprium. Etym.

Φιδωποιούμενος μηδεμιᾶς ἡλικίας, temperans à nullius ætatis exitio.

Φεισμονή. ῆς. ἡ. miſericordia, φιδώ.

Φειστέον. parcendum eſt.

Φισών. fluuius q alio nomine Ganges appellatur.

Φελγύνω. nugor, mentis inops ſum, deliro.

Φελῖναι. aues, quarũ aucupiũ docet Opianus.

Φελλάς. άδος. ἡ. exterior librorum membrana.

Φελλεύς, &

Φελλόδρυς. υος. ſuber arbor.

Φελλός. locus petricoſus, cortex arboris, qui Latinis ſuber dicitur mons quidam Italiæ, in quo fiebant magnæ faces. Etym.

Φελλίνας. ὁ. homo leuis, quaſi ſuberinus. Eraſ. in Chiliad.

Φελόνης. εἰλυτὸν τομάριον, βέμβρανον, γλωσσόκομον, theca reliquiarum, lignea capſula, marſupium, & parua tunica. Etym.

Φενάκη. ης. ἡ. appoſititia coma, galericulum.

Φενακία. ας. ἡ. fraus.

Φενακίζω. μ. ίσω. π. ικα. decipio, inanibus rerum ſimulacris & ueluti præſtigijs oculis inſipientium impono. Actiu. accuſ.

Φενακίς. ίδος. uas uinarium, ueges.

Φενακισμός. ϛ. ὁ. deceptio, impoſtura.

Φέναξ. κος. ὁ. deriſor, mendax, erro, deceptor, impoſtor, fuci artifex.

Φενεός. urbs eſt Arcadiæ iuxta quam Stygis aqua eſt, teſte Strabone.

Φενίνδα. ἡ. ludi genus per ſphærã apparati. Etym.

Φενίς. idem.

Φενόλης. penula, ueſtis Romana, φαινόλης.

Φένω. τὸ. φονεύω.

Φεράσπις. ιδος. ὁ. bellicoſus, ſcutifer.

Φεραυγής. έος. ὁ. ἡ. lucidus, ſplendorẽ afferẽs. Ety.

Φέρβω. μ. ψω. π. φα. paſco, foueo. quaſi βίον φέρω. Actiu. accuſ.

Φέρε. hortandi aduerb. dic, age.

Φέρε δή. age iam, agedum, cedo.

Φερέγγυος. ϛ. ὁ. teſtis pretio uel fide dignus, potens promittere, firmus, certus, præs.

Φερέγγυος. ὁ. idem.

Φερέκακος. ϛ. ὁ. laborum patiens.

Φέρεκλος. nomen fabri proprium. Etym.

Φέρνα. φερνή.

Φερέοικος. ϛ. ὁ. cochlea, teſtudo. quidam dicũt animal albũ ſimile muſtelæ ſub quercubus & oleis naſcens, ſic ab Arcadibus uocatum. alij uero animal maius ueſpa bene magna. Etym.

Φερέπονος. ϛ. laborum tolerans.

Φερέσβιος. ϛ. ὁ. uitam ferens mortalibus, id eſt frugifer, uitæ fœcunditate præditus, uiuificans.

Φέρτερος. ϛ. ὁ. melior, potentior.

Φέρετρον. ϛ. τὸ. pheretrũ, id eſt capulus quo mortui efferuntur.

Φερεφάττα. ης. ἡ. apud Platonem, καὶ

Φερεφάττια. ας. ἡ. Proſerpina, alij φερεφάσσα, & περσέφασσα poeticè.

Φέριστος. à φέρτερος. ου. ὁ. optimus, excellentiſsimus, cuius maximè refert. nam φέρειν pro referre ſumitur.

Φερμίον. rete, ſporta piſcatoria, naſſa, κύρτος, fiſcella è iuncis contexta, Euſt. Iliad. ο. φέρνιον ex Menandro citat, atq; ea uerior eſt lectio.

Φέρνιξ. ἡ. dos. Etym.

Φέρνιον. idem. κλιβανικὸν σπυρίδιον. Ammon.

Φερνή. ῆς. ἡ. dos, προίξ. Ammonius.

Φέροικος. φερέοικος. domiporta.

Φέρομαι. feror. Aliquando rapior, auferor impetu. Aliquãdo dicitur de ijs quæ in manibus hominũ uerſantur, ut liber editus. Sic Cicer. Eius ſcripta quædã ferũtur. Aliquando pro lucrari, & habere, accipere, auferre. ut φέρεσθαι μισθόν, ſicut apud Terent. Ego pretium ob ſtultitiã fero. & apud Plaut. Duplicem ut mercedem feras. φέρεσθαι ἆθλον, ita ut apud Ciceronem, Ne diutius pendeas, palmã tulit. φέρεσθαι δόξαν. Cæſar, Maximam inter ſuos ferunt laudem: φέρεσθαι χάριν, beneficium accipere. Aliquando ponitur pro uergere & tendere. Theophraſt. ἐπί τινα τὸ φέροντι, &c. Sic Cicero de Seneƈt. Vitis quæ natura ſua caduca eſt, & niſi fulta ſit fertur ad terram. Sunt & aliæ locutiones ex hoc uerbo, καλῶς φέρεσθαι, quod de eo dicitur, qui cũ bene agitur. ἀτυχῶς φέρομαι, Res mihi infeliciter procedunt. Thucyd. εὖ φερόμενος ἐν ϛρατηγίαις, Cui res militaris, & imperatoris munus recte cedebat. Sic ἄμεινον ἢ χεῖρον φέρεσθαι, eodẽ modo dicũtur. ἔλαττον φέρομαι, poſteriores fero,

cedo, ut

cedo,ut ἔλαττον ἔχειν, uinci & ſuperari in ludo uel alia re.Bud.Com.

Φερόδρομος. ὁ. uelox,citus.Plutarch.in Muſ.

Φερόνικος. uictor.

Φερσεφόνη. ης. ἡ. Proſerpina. quòd ἄφενον, hoc eſt,diuitias afferat.

Φερόπολις. epitheton Fortunæ apud Pindarum.

Φέρτατος. ου. ὁ. optimus.

Φέρτερος. ου. ὁ. tolerantior, melior,potentior,uelocior, robuſtior. Eſt etiã uilior & debilior ἀπὸ τοῦ ἀχθοφόρων. Etym.

Φερτός. οῦ. ὁ. tolerabilis.

Φέρτρον. pheretrum.

Φέρω. μ. οἴσω, ab οἴω. π. ἐνήνοχα. ἀόρ. α. ἤνεγκα. ἀόρ. β. ἤνεγκον ab ἐνέγκω. fero, ἀναφέρω, βαστάζω, & tolero, ὑπομένω, ut ἐπιεικῶς ἐνεγκεῖν, Plutarch χαλεπῶς ἐνηνοχώς, Demoſthe. & ῥαθύμως φέρειν, Andocy. pro ſupino remiſſoq; animo tranſmittere,hoc eſt non acriter uindicare. Item pendo, penſito. Inde φόρος, tributum. Item creo, deſigno. Demoſth. πρὸς λεπτ. ὅτι ἐτόλμησεν ἐνεγκεῖν. &c. ὅτι ἐνεχθείς, &c. id eſt προβληθεὶς χορηγεῖν. Item auferre Gregor. ἀνέμοι φέροιεν, Auferant uenti, in uentos abeat. Itẽ tendere, pertinere,& hoc cum præpoſitione εἰς. Greg τῶν εἰς ταὐτὸ φερόντων, eõdem pertinentium. Herodot φέρει ὁ ἀγὼν οὗτος πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα. Idem Greg. εἰς ᾅδου φέρουσαν, Viam ad inferos ferentem. Vel cum ἐπὶ. Ariſtot. τῶν μετὰ τὰ φυσ. 10. ἐφ᾽ ὃ φέρειν, Ad quod potiſſimũ pertinet. Φέρειν etiam patria dicitur. Ariſtid. in Panath. πρώτη πατρὸς ὅσην ἀνθρώπεια Sic.Cic. de Orat. Hæc ætas primũ Athenis oratorem propè perfectũ tulit. Vnde ἐνεγκοῦσα pro patria,Syneſ. Sunt præterea & aliæ rationes huius uerbi. ut φέρειν καὶ ἄγειν, populari & diripere. Sic Liu. Vt ferri agiq́ue res ſuas uiderunt. Eraſmus in Chil. ἄγουσι καὶ φέρουσι. Φέρειν καὶ διαφέρειν ψῆφον, ferre ſuffragium & ſententiam, & decernere. Dicitur & ψῆφον τίθεσθαι, & γνώμην θέσθαι. φέρειν διὰ γλώσσης, ſic dicitur,ut ἔχειν διὰ ἄγειν,hoc eſt, hominem turbis celebrare,in ore ſemper habere. Φέρειν διὰ μνήμης, meminiſſe,nõ obliuiſci. Φέρειν χάριν, eſt conferrre beneficium & gratificari, χαρίζομαι, obſequor. Dicimus etiam φέρω μισθὸν ſicut φέρεσθαι. & accipio, τὸ λαμβάνω. Etym. Μέγα φέρειν Plato pro magni referre dixit,hoc eſt, πολὺ διαφέρειν. Φέρων quoq; interdum pars eſt orationis ornatus magis cauſa quàm ſignificationis poſita. Lucianus: σεαυτὸν αὐτῇ φιλοσοφίᾳ φέρων ἀπημπόληκας, Te ipſum cum ipſa philoſophia uenum dediſti. uel magis ad uerbum, Te ipſum addictum iuiſti cum iſta philoſophia. Sic Salluſtius, Bonorum præmia ereptum eunt, pro eripiunt. Et uerſus, Fuere tamen ciues qui ſeſe remq; publicam obſtinatis animis perditum irent. Bud. Commentar. Ἄγεται μὲν τὰ ἔμψυχα, φέρεται δὲ τὰ ἄψυχα. Ammonius.

Φερώνεια. ας. ἡ. Feronia nemoris dea, à ferendis fructibus dicta,quam alij αὐτόφορον, alij φιλοστέφανον,alij uero φερσεφόνην uocant.

Φερώνυμον. ου. τό. cognomen.

Φερώνυμος. uerum habens nomen, ἀληθεύων τῷ ὀνόματι.

Φετμή. ῆς. ἡ. pro ἐφετμή. præceptum.

Φεῦ. heu. idem ferè quod ὦ, ſed genitiuo iungitur. Xenoph. φεῦ τοῦ ἀνδρός, de homine loquẽs indigna nece perempto. Φεῦ τοῦ λόγου; Papæ quid ego audio? Bud.Cõ. Admiratione inſignẽ notat interdũ, quãdo uertas licebit, mirũ,aut, dij boni, φεῦ. πνοιῆς ὅσσον ἀνῆψεν ἔαρ; in Epigrammat. quantum, dij boni fragrantiæ uer accendit?

Φευγή. ῆς. ἡ. fuga.

Φευγύδρος. ὁ. hydrophobus, à Polybo medico appellatur,quaſi aquifuga,quod aquam metuat,ea affectione correptus.

Φεύγω. μ. φεύξομαι. π. πέφευγα. ἀόρ. β. ἔφυγον. fugio,uito,declino,caueo. Interdum pro exulo, ut φεύγειν τὴν πατρίδα, exulare patria: & φεύγειν τὴν πόλιν,qui exulat ſua ciuitate. Vnde ἡ τῶν φευγόντων κάθοδος, reuocatio exulum, uel reditus in patriam. Aliquando ad forum pertinet, & φεύγων dicitur ὁ ἀπολογούμενος, qui cauſam dicit, qui reus eſt & poſtulatus,ut φεύγων φόνου,& φεύγων ὕβρεως. Item φεύγων δίκην uel ἔγκλημα ὑπόδικος,qui actione aliqua in iudicium tractus eſt, cõtra quem lege agitur. Et φεύγοντες ἐπὶ φόνῳ, qui ob cædem exilio ſe multarunt. Φεύγων δειλίας,qui ſtatus controuerſiam patitur. Φεύγων ἀνδροφονίας,homicidij reus. Φεύγειν interdum non ſignificat actione conueniri, ſed crimen timere & uitare. Bud.Com. Ammonius diſtinguit ab ἀποφεύγειν.

Φεύζειν. heu exclamare,deplorare, φεῦ λέγειν. Euſtat. Il. χ.

Φευκτέον. fugiendum.

Φευκτός. οῦ. ὁ. uitabilis,fugiendus.

Φευκτικός. Etym.

Φεύξιμος. fugiendus, deteſtabilis, ἀποτρόπαιος.

Φεψάλυξ. υγος. καὶ

Φέψαλος. ου. ὁ. ſcintilla.

Φ Η. dixit, ἔφη.

Φηγαιεῦς. Aeantidis tribus populus. Etym.

Φηγαλεύς. ὁ. Bacchi cognomentũ ob fagos quæ uiti pedamentũ præbent. Euſt. Iliad. η.

Φηγίνεος. ου. ὁ. fagineus.
Φήγινος. ου. ὁ. faginus, quod ex fago factum eſt, ſicut Latinis, ut fagineæ arculæ Colum. & faginus axis, Vergil.
Φήγιον. ου. τό. mõs iuxta oceanũ, uel fagos ꝓducẽs.
Φηγός. οῦ. fagus, quaſi φαγός ἀπὸ τοῦ φαγεῖν, comedere, quia olim homines fructibus arboreis uictitabant. eſt etiam fax. Etym.
Φηγοῦς. Erechtheidos tribus populus. Etym.
Φήγω. ἐσθίω. comedo.
Φηδύω. perdo, decipio.
Φήη. uide Etym.
Φηκώδης. εος. ὁ. ſtrigoſus, male habitus.
Φηληκόθρεπτος. ου groſsis enutritus.
Φῆληξ. ficus agreſtis, nondum matura, groſſus, à φηλοῦν. id eſt, decipere, quòd immatura exiſtens oculis imponat præbita maturitatis ſpecie.
Φηλήτης. ου. ὁ deceptor, fur, latro.
Φῆλος. ου. ὁ. impoſtor, ὁ ἀπατηλός, inſidiator, improbus, λυθαργός.
Φηλῶ. ήσω, & ώσω. decipio. à groſsis ficubus, qui maturi eſſe uidentur cũ non ſint. Actiu. accuſ. φηλώσας πρόμον, apud Lycophr. imponẽs principi, ἐξαπατήσας τὸν ἄρχοντα.
Φήλωμα. ατος. τό. fraus, impoſtura, deceptio.
Φήλωσις. idem.
Φήμη. ης. ἡ. fama, rumor, reſponſum deorum.
Φημί. μ. φήσω. καὶ φαμαί. μ. φήσω. ἀόρ. α. ἔφησα. ἀόρ. β. ἔφην. ἀπὸ ἐμφ. φάναι. dico, aio, animaduerto, exiſtimo, fateor, cenſeo, aſſor, iubeo, denuncio. Vnde φημ' ἐγώ, pro ſic aio, ſanè inquam, ita cenſeo, certè, ſanè, profectò, reſponſio ad interrogationem. Et οὐ φάμενος, negans. Ponitur quoq; φαμαί interdum pro inquam, ut ἔφην. Videtur & aliquando poni ἀγορεύειν καὶ παρέλκειν. Xenoph. ὅπισε φᾶναι ὀρῷ ὅταν μὲν ἄρτον ἅψῃ, εἰς οὐδὲν τὴν χεῖρα ἀποψώμενον. hic φᾶναι aut abundat, aut ἀντὶ τοῦ ἔφη ponitur, ut Latinè dicere, pro dicere cœpit. Porrò φημί cũ de præterito dicitur, præterito iungitur, cum de futuro, futuro. φησὶν ὁ λόγος, ut dici ſolet.
Φημίζομαι. καὶ (Actiu. accuſ.
Φημίζω. μ. ίσω. uel ίξω. π. ικα. uulgo, uaticinor, dico. Actiu. accuſ.
Φῆμις. rumor, φήμη.
Φημισμός. idem.
Φημόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. obmuteſco. Depon.
Φημόω. μ. ώσω. π. ωκα. obturo. Neut. Accuſ.
Φημύς. ύος. ἡ. fama, rumor.
Φῆν. aiebat, pro ἔφην.
Φῆναι. oſtendere, dicere, δεῖξαι.
Φηνακίζω. φενακίζω. Etym.
Φήνη. ης. ἡ. oſsifraga, ut Gaza uertit in Ariſtotele. ſunt qui fulicam reddant, quod non placet.
Φήρ. Aeolicè pro θήρ. ρός. ὁ. fera, gigas, centaurus.

Φηρῆ. uide. Etym.
Φήρεα. τά. oblongæ in glandulis ſub auribus eminentiæ, prælonge ſub auribus glanduloſi tumores apud Hipp. ἀδενώδεις ἐξοχαί, quales Satyris tribuuntur.
Φῆρος. antiquorum deorum cibus.
Φῆσθα. pro φῇς, aut ἔφησθα.
Φῆσι. dixerit, φῇ.
Φήτρη. ης. ἡ. cognatio, συγγένεια.
Φητώ. ἡ. cardo, στρόφιγξ.

ΦΘάζω. præuenio, ſed inuſitatum. quidam tamen inde τὸ φθάς deriuant.
Φθαίην. præuenirem.
Φθάνω. μ. φθάσω. à φθάω. π. ἔφθακα. ἀόρ. β. ἔφθην à φθῆμι unde particip. φθάς. καταλαμβάνω & παρακολουθῶ, hoc eſt aſſequor quod efficere contendo, & aliud præterea quod nõ ſatis uno uerbo exprimi poteſt. Demoſt. οὐ γὰρ ἔφθη ὁ θεόπομπος, Neque enim facere potuit Theopompum, quin, &c. Iſocrat. οἱ δὲ οὐκ ἔφθησαν πυθόμενοι, At iſti ſimul ac audiuerunt. Lucian. οὐκ ἂν φθάνοις ἑστιῶν ἡμᾶς, Non effugies, quin conuiuio excipias nos. Greg. οὐ φθάνω τὸ γε νοῆσαι, Verum animo cõcipere nequeo. Idem Iſocrat. τὸ δ' ὕστερον οὐκ ἔφθησαν ἡμᾶς καταδουλωσάμενοι, Deinde protinus in ſeruitutem nõ redegerunt. Plato in Phæd. ἀλλὰ μὴν ἔφη ὁ κέβης, ὡς δόντος σοὶ οὐκ ἂν φθάνοις, Atqui (inquit Cebes) omnino igitur id facies, quando ille tibi hoc quod poſtulas protinus conceſſerit. Idem in Sympoſ. οὐκ ἂν φθάνοιμι εἰπεῖν τὸν ἀλκιβιάδην, Omnino igitur id faciam inquit Alcibiades. Et in Euthyde, οὐκ ἂν φθάνοις ἀκούων, Iamiam audies. Sic ἔφθην ποιήσας, pro ἐποίησα: & φθάνει ἀναλισκόμενον, pro ἀναλίσκεται, Ariſtot. de Gen. 1. & ἔφθη κατακωλυθείς, pro κατεκωλύθη, Xenoph. & ἐφθάκειν πυθόμενος, audieram, Syneſ. Φθάνω etiã peruenio ſignificat Greg. ἄνω φθάνουσιν, Euadũt in ſublime. Sic Hom. Iliad. 9. φθάναι δέ τε πᾶσαν ἐπ' αἶαν. Eſt etiam occupo & anteuerto, anticipo. ut φθάσαι τὸν λογισμόν, anteuertiſſe rationi, Demoſth. Item propero & feſtino. Herodian. Interdum pro declino apud eundem Politiano interprete. Φθάσαι etiã dicitur & προφθάσαι quod præterijt. Bud. Com.
Φθαρτικά. τά. uenena, letalia.
Φθαρτικός. οῦ ὁ. corruptiuus, exitioſus.
Φθαρτός. οῦ. ὁ. corruptibilis, moralis.
Φθάς. ὁ. Vulcanus. Eſt quoq; participium, præueniens, à φθάζω, uel φθῆμι.
Φθάω. φθάνω.
Φθέγγεο pro φθέγγου loquere. nam Iones diſſoluunt ου in εο.

Φθέγγομαι

Φθέγγομαι. μένξομαι. π. ἔφθεγμαι. loquor, ſono, pipio. Depon. accuſ.

Φθέγμα. ατος τό. uox. Orus per ſimplex γ ſcribi dicit, Herodianus uero per duplex. Etym.

Φθείρ. ρός. ἡ. pedunculus, piſcis omniū pinguiſſimus. Gaza in Ariſtotele uertit pediculus, & φθεὶρ ἄγριος, pediculus ferus, apud eundem.

Φθεῖρες. οἱ. fructus pinuum, ſtrobili.

Φθειρίασις morbus pedicularis, ἀπὸ τῶν φθειρῶν, quos & pedos & pediculos uocamus.

Φθειρίζομαι. μ ίζομαι. π. ισμαι. quæro pediculos. Depon. abſol.

Φθειροδέστερα. τά. quæ aptiora ſunt ad pediculos procreandos. melius per ω in ſecunda ſyllaba.

Φθειροκομίδης. ου. ὁ. pediculis ſcatens.

Φθειροποιός. pediculos producens, apud Theophraſt. piceæ ſpecies eſt, quam pediferā, tineoſamq; uocare licet.

Φθείρομαι. Latinè uno uerbo reddi non poteſt. Demoſt. Ἀλλὰ δεινοί τινες εἰσὶν φθείρεσθαι πρὸς τοὺς πλουσίους, Quidam eo ingenio præditi ſunt ut cupidè ſuam operam diuitibus uenditent. Inde φθείρου, pro I in malam rem, μετὰ φθορᾶς ἀπαλλάττου.

Φθειροτρωκτέοντες οἱ. pediculiuori apd' Herod.

Φθειροφάγοι. οἱ. Ponti gens apud Strabon. à ſqualore & ſordibus nomen, inquit, adepti, uelut pediculiuori.

Φθείρω. μ. ερῶ. π. ἔφθαρκα. μέσ. π. ἔφθορα. corrumpo. Actiu.

Φθειρώδης. ὁ. ἡ. pediculoſus. uide ſuperius φθειροδέστερα.

Φθέω. præuenio, perdo, φθάω.

Φθέῤῥω. Aeolicè pro φθείρω.

Φθῆ. præuenit.

Φθῆμι. præuenio, à uerbo φθάω.

Φθία. pars & urbs Theſſaliæ, Pharſalia.

Φθιάομαι. perdo. Etym.

Φθιάς. Theſſalica.

Φθίμενος. ου ὁ. deficiens, moriens, defunctus.

Φθίνα. ας. ἡ. rubigo, ac ſpecies oleæ.

Φθινάς. άδος. ἡ. morbus tabidus, letalis.

Φθίνασμα. tabes, phthiſis. Aeſchylus ἡλίου φθινάσματα, ſolis deſcenſum ſiue occaſum dixit, hoc eſt, τὴν δύσιν.

Φθινύμενος. idem quod φθίμενος.

Φθινοπωρινός ου. ὁ. autumnalis.

Φθινόπωρον. ου τό. autumnus.

Φθινυθέσκω, καὶ

Φθινύθω. corrumpo, collabor, pereo.

Φθινύω. idem.

Φθίνω. μ. φθίσω. π. ικα. deficio, tabeſco, corrumpo, facio deficere. Actiu. accuſ. dies quoq; φθίνειν dicitur, ubi à medio cœli axe deuergit occaſum uerſus, teſte Euſt. θ.

Φθινώδεις οἱ Hipp. dicuntur omnes quibus extenuatur quoquomodo & exile redditur, ſtrigoſumq; corpus, nō tantum hi qui macreſcūt ob pulmonis hulcus atq; in tabem abeunt. Gal. libro 1. Epidem.

Φθινώδης. tabificus.

Φθίνων. menſis dicebatur à uiceſima die uſq; ad trigeſimam.

Φθῖσα. ἡ. exilis, tabe conſumpta.

Φθισίμβροτος ὁ. hominibus peſtifer, & exitioſus.

Φθῖοι. οἱ. Phthij à Phthio quodam denominati. Etym. Ammon. diſtinguit à φθιῶται.

Φθισικός ου ὁ. tabificus.

Φθισίμβροτος ου ὁ. homicida, hominū corruptor.

Φθίσις. ιος. ἡ. corruptio, diminutio, tabes, macies morbus conſumptiuus, σῆψις. Dicitur & oculi phthiſis, pupillæ conſtrictio.

Φθιτός. ου. ὁ. mortalis, corruptioni obnoxius.

Φθίω. corrumpo.

Φθιώτης. qui eſt ex Phthia regione. Etym. Vide φθόοι in Ammonio.

Φθογγή. ῆς. ἡ. uox, ſonus.

Φθόγγος. ου. ὁ. ſonus, inarticulata uox.

Φθόεις. paſtillos uocat Hippocrates.

Φθόη. ης. ἡ. φθίσις. tabes.

Φθοῖς. placenta lata & rotunda, apud Athenienſes, quę cæteris Græcis πόπανον dicitur, & eſt accuſatiuus caſus, numeri pluralis pro φθοΐδας.

Φθοΐς. ἡ. idem, & ſegmentum, auri ramentum, tenuis farina, aut puluis, πόπανον.

Φθοΐς. pemmatis genus quod cū interaneis manducabatur Pauſan. apud Euſt. Iliad. σ.

Φθονεῖσθαι. paſsiue. inuidioſum eſſe, inuidiam habere dixit Cicero de Orat. 2. Cum Scaurus nōnullam haberet inuidiam ex eo, quòd Phrygionis Pompeij locupletis hominis bona ſine teſtamento poſſederat.

Φθονερός ου ὁ inuidus.

Φθονέω. μ. ήσω. π. ηκα. inuideo, æmulor, reprehendo, prohibeo. ut οὐ φθονήσω, Non tibi negabo quod poſtulas, libens præſtabo, non grauabor. Et cum genitiuo & datiuo, ut φθονῶ σοι τοῦδε, ægrè fero, hoc tibi ſuccenſeo, nec libenti animo concedo, concedere grauor, nego. Sic Vergil. Quæ tandem Auſonia Teucros conſcidere terra. Inuidia eſt? id eſt, cur negas? Cicero, Licet uerum inquirere ſine inuidia.

Φθονηθείς έντος. ὁ. fraudatus.

Φθόνος. ου ὁ. inuidus, indignatio. Vide ζῆλος in Ammonio. Οὐδεὶς φθόνος, nulla inuidia eſt, non negabo tibi.

Φθορά. ᾶς. ἡ. corruptio, interitus, exitus, ſtrages, contagio. Accipitur pro ſtupro, ſiue inceſtu.

Φθοραί. αἱ. miſcellæ permixtionesq; colorum ſic à

piĉtoribus uocantur, teſte Plutarcho.
φθορεῖς. οἱ. uitiatores uirginum.
φθοριμαῖος. ου. ὁ. corruptus.
φθόριον. ου. τὸ. ueneficium. Inde φθόρια medicamenta quibus Medici utũtur abigendis infantibus in utero eneĉtis. Vel potius medicamẽta, quibus fœtus in utero necantur & abiguntur. dicuntur etiam ἐκβόλια.
φθοροοικός. ου. domeſtica pernities.
φθοροποιός. οῦ. ὁ. tabificus.
φθόρος. uilis, futilis, fragilis.
φθύζω. μ. ύσω. π. υκα. ſpuo.
Φιαλεῖδαι. gens Athenis. Etym.
Φιαλεῖν. opus aggredi uidetur poſitum pro ἐφιάλλειν, τὸ ἐπιβάλλειν. Vel φιαλεῖν, hilariter uiuere, compotare, ὁρμᾶν, προθυμεῖσθαι.
φιάλη. ης. ἡ phiala, ἡ. τὸ πιεῖν ἅλις περιέχουσα.
φιαρός crudus, acerbus. Itẽ purus, lucidus quaſi φαιδρός, pre humore ſplendẽs, nitidus, limpidus. Itẽ λιπαρός, Nican. ὄρνιθος φιαρῆς, pinguis gallinæ.
φιάσματα. τὰ. fragmina.
φιβαλέη. ἡ. ἰσχάς. nux, caryca, ficus arida. Etym.
φιβάλεον. τὸ. σῦκον. Etym.
φίβαλις. genus ficuum, unde caricæ fiãt peropportunæ, φιβάλιος apud Hipp. idem. Et φίβαλος, gracilis, tenuis, & macer homo, exilis.
φίγιον. τὸ. promontorium, ἀκρωτήριον.
φιδάκνη. ἡ. uaſculum exiguũ & auguſtũ, ueges.
φιδὺς. uide Etym.
φιδίτια. τὰ. cõuiuia ſunt, ſiue cœnationes Lacedæmonijs, quæ Cretenſibus ἄνδρια dicuntur, συσσίτια uide φειδίτια ſupra.
φῖκα. τήν. ſic Bœoti Sphingen uocabant, & Lycop. φῖκα ὀλόην dixit.
φικιδίζειν. Phicidiſſare. uide in Chil. Eraſmi.
φιλάγαθος. ου. ὁ. amator probitatis.
φιλαγνωστής. οῦ. cupidus legendi.
φιλαδέλφεια. urbs Aſiæ & Aegypti.
φιλαδελφία. ας. ἡ. fraternitas, amor fratris.
φιλάδελφος. ου. ὁ. amans fratrem.
φιλαθηναῖος. ου. amator & ſtudioſus Athenienſiũ, fauens nomini Athenienſi.
φίλαθλος. ὁ. φιλόπονος.
φιλαίματος. ſanguinarius, epitheton Martis.
φιλαίμων. crudelis, cruentus, qui ſanguinẽ amat.
φιλαίτατος. amiciſſimus.
φιλαίτιος. ου. ὁ. querulus, contentioſus, obiurgandi cupidus, μεμψίμοιρος.
φιλακριβεῖν. cum diligentia auſcultare, gnauum & ſedulum eſſe.
φιλακίζεσθαι. gratificari, χαριεντίζεσθαι.
φιλακρώμονες. οἱ. cupidi audiẽdi, φιλακροάμονες.
φιλαλείπτω. deleĉtor pigmẽtis & unguine, iuxta illud. οὐκ ἔστι πίσις ἀνδρὶ φιλαλείπτου.

φιλαλήθεια. amor & ſtudium ueritatis.
φιλαλήθης. ους. ὁ. ueri amator. φιλαλήθεις. id eſt, ueritatis ſtudioſos, philoſophi quidam ſe uocabant. Laërtius lib. 1.
φιλαλληλία. amor mutuus.
φιλάλληλοι. οἱ. mutuo amore iunĉti.
φιλάμενος. pro φιλησάμενος.
φιλαναγνωστοῦντες. οἱ. qui libenter leĉtitant, apud Diodor. Siculum.
φιλαναλωτής. οῦ. ὁ. conſumptor, prodigus, diſpendioſus, ſumptuoſus. Opponitur τῷ φειδωλῷ apud Platonem.
φιλανδρία. amor mariti.
φίλανδρος. ου. ὁ. ἡ. amans uirum, ut φίλανδρος γυνή. Apud Platonem etiam φίλανδρος γυνή καὶ μοιχεύτρια dicitur uiroſa & impudica.
φιλανθρώπευμα. liberale facinus, & benignitatis plenum, benigne datum.
φιλανθρωπεύομαι. humanus ſum, in comitatem benignitatemq́; compoſitus ſum.
φιλανθρωπία. ας. ἡ. humanitas, id eſt, amor erga homines, benignitas, liberalitas erga homines cui contraria eſt μισανθρωπία.
φιλάνθρωπος. ου. ὁ. ἡ. humanus, id eſt, homines amans, benignus. Eſt & hoc nomine herba, aparine ueterib. diĉta.
φιλαπεχθημόνως. odioſè, inimicè.
φιλαπεχθήμων. ονος. ὁ. ἡ. qui odioſum ſe alijs reddit, inimicus, φιλομίσητος.
φιλαργυρία. ας. ἡ. auaritia.
φιλάργυρος. ου. ὁ. auarus.
φιλάρχαιος. antiquarius.
φιλαρχία. ας. ἡ. ambitioſa affeĉtatio principatus, ambitio.
φιλάτεχνος. ου. ὁ. ſolers.
φιλατώρεζον. ου. τὸ. ueſtitus Perſicus.
φίλαυλος. amator tibiarum & cantus.
φιλαυρά. τὰ. κακὰ καὶ ἄτοπα, inutilia, intempeſtiua, mala, abſurda.
φιλαυτία. ας. ἡ. amor ſuijpſius.
φίλαυτος. ου. ὁ. amans ſeipſum, nimium de ſe meritus. Vide in Chil. Eraſmi.
φιλεγκλήμων. libenter accuſans, delator, quadruplator, qui etiam συκαστὴς diĉtus.
φιλεγκώμιος. qui laudibus deleĉtatur.
φιλέεσκεν. diligebat. à φιλεέσκω.
φιλέθλος. ου. qui ludo deleĉtatur.
φιλειδήμων. cognitionis & ſcientiæ cupidus, quaſi φιλεπιστήμων. Hominis epitheton apud Strabonem.
φιλελεύθερος. ου. ὁ. amator libertatis.
φιλέλλην. ηνος. ὁ. amicus Græcorum.
φιλέλεος. ου. ὁ. miſericors, ἐλεήμων.
φιλεόντων. ἀντὶ τοῦ φιλέοντων.
φιλέορτος. qui dies feſtos amat.

φιλεπιεικία.

φιλεπιεικία. æqui boniq; ſtudium.

φιλεπιτιμητής. ου. ὁ. amator reprehenſionū. id eſt pronus ad reprehendendum alios.

φιλεραστεῖν. amicos colere, amaſiorum cupidum eſſe, καὶ φιλόπαιδα εἶναι.

φιλεραστής. amaſiorum uel amicorum cultor & amator, παιδεραστής: tam in bonā quàm in malam partem.

φιλεργεῖν. labores appetere.

φιλεργία. ας. ἡ. uoluntaria tractatio operum, operæ ſtudium.

φίλεργος. ου. ὁ. operoſus, φιλόπονος.

φιλέρημος. ου. ὁ. amicus ſolitudinis.

φίλερις. ιδος. ὁ. contentioſus. & φιλεριστεῖν, contentioſum eſſe.

φιλεριστέω. contentiones amo. Etym.

φιλεταιρία. ας ἡ. ſtudium amicorum.

φιλέταιρος. ου. ὁ. amans amicos. παρὰ φιλουμένους.

φιλευκτικόν. τό. quod gaudet optatiuo.

φιλευποιΐα. ας. ἡ. beneficentia.

φιλέχθρος. odioſus, qui facilè occaſionem inimicitiæ accepit.

φιλέψιος. ioci ac riſus amator, ſcurra, φιλοπαίγμων.

φιλέω. μ. ήσω. π. κα. amo, oſculor, amicè accipio, delector. Item conſueſco, ſoleo, ſicut Latinis. Tacitus, Vt fermè amat poſterior adulatio: ubi amat pro ſolet dixit. Plutarch. ὡς δὲ φιλεῖ περὶ τῶν πραγμάτων τηλικούτων λόγον ἔχειν ἀνθρώπους, Vt ſolitum eſt homines de huiuſmodi rebus loqui. Huius compoſita omnia actiuè efferuntur, præter φιλοτιμοῦμαι, καὶ φιλοφρονοῦμαι. Ammonius φιλεῖν diſtinguit à ξενίζειν.

φίλη. ης. ἡ. amicitia, amica. Vnde φίλη κεφαλή, blandiētis eſt, quaſi tu dicas, dilectiſsime, amantiſsime.

φιληδεῖν. delectari.

φιληδής. homo uoluptuarius, uoluptatis conſectator.

φιληδία. ας ἡ. uoluptas, uitium hominis uoluptati ſeruientis, ſtudium uoluptatis, luxuria.

φιληδονία. idem.

φιλήδονος. ου. ὁ. uoluptuoſus, libidinoſus.

φιληδῶ. uoluptate afficio.

φιληκοΐα. ας. ἡ. libens auſcultatio.

φιλήκοος. ου. ὁ. libenter audiēs, ſtudioſus, attentus, diſcendi cupidus, diſciplinarum ſtudioſus.

φιληλιαστής. contentioſus, controuerſiæ amans. ἀπὸ τοῦ μεγίστου δικαστηρίου τῆς ἡλιαίας, quod maximum erat tribunal Athenis, ubi ſub dio agebantur cauſſæ.

φίλημα. ατος. τό. oſculum, ſuauium.

φίλημι Ionicè. pro φιλῶ, amo.

φιλήρετμος. ου. ὁ. amator rei nauticæ.

φιλησία. ας. ἡ. furtum, fraus.

φιλητής. ου. ὁ. amator, ἐραστής. oxyton. Cyril.

φιλήτης. ου. ὁ. fur quaſi ὑφελήτης, nam φηλήτης per η. impoſtorem ſignificat. Euſt. Il. 9. paroxyt. Cyrill.

φιλητικός. ου. ὁ amator.

φιλήτιον. ου. τό. fortuna.

φιλητός. ου. ὁ. amabilis.

φιλήτωρ. ορος. ὁ. amator. Alexan. Geni. li. 2. cap. 25.

φιλία. ας ἡ. amicitia.

φιλιάζω. μ. άσω. π. ακα. ineo amicitiam, ſæparo.

φιλιατρῶ. rei medicæ ſtudioſus ſum, uel medicamentorum uſu gaudeo.

φιλικός. οῦ. ὁ. amicus. ca. cum.

φιλικῶς. amicè.

φιλῖνος. ὁ. amiculus. Etym.

φίλιος. ου ὁ amicabilis, deus amicitię, Iouis cognomentum quaſi qui amicitiæ teſſeram & iura intueatur.

φιλιόω. μ. ώσω. π. ωκα. concilio, amicum reddo. Actiu. accuſ.

φιλίππειος. ου ὁ. philippeus, nummi genus.

φιλιππήσιος. ου. ὁ. Philippenſis.

φίλιππος. ου. ὁ. ἡ. bellicoſus, & per translationē adulter.

φιλιππότατος. ου. ὁ. ἡ. equorum ſtudioſiſsimus.

φιλὶς. ίδος. ἡ canna, fiſtula.

φιλίσιον. aparine herba, quæ & φιλεταίριος apud Hipp.

φιλιστορῶ. cognoſcendarū rerum cupidus ſum, inquirendi ſtudio flagro, hiſtoriæ ſtudeo, ſum cupidus narrandi.

φίλιστος. chariſsimus.

φιλίτιον. uide φιδίτιον.

φιλίων. ονος. ὁ. amicitior, φιλτέρος.

φιλλοβολέω. μ. ήσω. π. ηκα defrondeſco, frondes emitto.

φιλλυρέα. ας. & apud Paulū φιλυρὰς. άδος. tilia arbor.

φιλοβάρβαρος. barbarus, oſor elegantiæ.

φιλοβασίλειος. ου. ὁ. ſtudioſus in regem.

φιλόγελως, τοῦ φιλογέλωτος, uel φιλόγελω. Atticè qui rebus iocoſis gaudet.

φιλογγυναῖον. ου. τό. probitatis ſummum ſtudium.

φιλογεωργεῖν. amare agriculturam, libenter arare. Etymol.

φιλογέωργος. ου. ὁ. amator agriculturæ.

φιλογέωργος ὁ. amans iracundiā, & uerſutias etiā.

φιλογραμματῶν. οῦντος. ὁ. homo cupidus literarū.

φιλογυμνασία. de ijs dicitur, qui libenter exercentur.

φιλογυμναστῶ. libenter me exerceo, cupidus ſum exercitationis.

φιλογύναιος, καὶ

φιλογύνης. mulieroſus, uxorius. Dicitur etiam φιλογύνης ad differentiam τοῦ φιλόπαιδος. καὶ φιλεραστοῦ.

φιλογυνεία. mulieroſitas.

φιλογυνία. luxuria, libido, muliebritas.

φιλοδάκρυς, libenter lachrymans.

φιλοδειπνιςής.ȣ ὁ.celebrans conuiuium.
φιλοδεσποτέυομαι natura ſeruus uel ſeruilis ſum. Etym.
φιλοδέσποτος.qui natura ſeruus eſt,& ſibi imperare nequit.
φιλοδημοτικός.ȣ.ὁ.popularis.
φιλοδημότατος.familiariſſimus.
φιλοδικεῖν.litigia amare.
φιλόδικος. amator controuerſiæ, homo controuerſus,ut Cicero gentem Siculam natura controuerſam dicit & acutã,hoc eſt omnia ad controuerſiam uocantem.
φιλοδοξία amor gloriæ,ambitio.
φιλόδοξος amator gloriæ,ambitioſus.
φιλοδοξῶ gloriæ ſeruio, gloriæ cupidus ſum. Cicero ad Attic. Nam omnes συμφιλοδοξοῦσιν gloriæ meæ.
φιλοδόξως glorioſè,liberaliter,ambitioſè.
φιλόδουλος.ȣ amans ſeruitutis.
φιλοδωρία.donũ,ſiue largitio animi promptitudinem retinens, ex beneuolentia profectũ munus.
φιλοζωΐα.ἡ amor uitæ.
φιλόζωος.ȣ.ὁ.uitæ uel animantium cupidus.φιλόζωα δένδρα Theophr. uocat, quæ uiuaci tenore perdurant,quæ non facile enecantur.
φιλοζωῶ. uitę parco, & mortẽ metuo. φιλοψυχῶ.
φιλόθακος.deſes,otioſus,iners,ſedentarius.
φιλοθεάμων.ονος.ὁ.ſpectandi cupidus,ſpectaculorum amans,contemplationum ſtudioſus.
φιλοθεΐα. εὐσέβεια.
φιλόθεος.ȣ.ὁ pius,εὐσεβής.
φιλοθέωρος ȣ.ſpeculationi deditus.
φιλοθύτης.ὁ. δεισιδαίμων. Ariſtophani, ſacrificijs intentus, qui beneficio ſacrificiorum, deo ſe probare autumat.
φιλοθύται.ſuperſtitioſi & ſacrificijs dediti.
φιλοίκειος.ȣ.ſtudioſus neceſſariorum,familiariũ.
φιλοικτίρμονες.οἱ.miſericordes.
φιλοίκτιστος.ȣ.ὁ.facilis ad lugendum.
φίλοινος.ȣ.ὁ.amicus uini,uinoſus.
φιλοΐστωρ.ορος.ὁ cupidus diſciplinę, aut ueritatis.
φίλοιφος. libidinoſus, appetẽs coitus, παχυλὰς.
φιλόκαινος.nouitatis cupidus, ἀψίκορος, ταχέως κεκορεσμένος,εὐμετάβλητος.
φιλοκαλέω.μ.ήσω.π.ηκα. ſum ſtudioſus elegantiæ & pulchritudinis & honeſtatis, colo honeſtatem. Neutr.abſol. Iungitur autem interdum accuſatiuo, & eſt elegantiam addo & aſciſco, uel comminiſcor.Strabo lib.ult. ὥσπερ τοῖς κοινοῖς ἀναθήμασι προσεφιλοκάλει τινὰ κόσμον. Addebat ad elegantiam ornatus urbis.
φιλοκαλία.ας.ἡ.honeſti amor. φιλοκαλία etiam Socrati obiecta,quaſi παιδεραστία.
φιλόκαλος.ȣ.ὁ. elegans, egregius, quo excitamur ad meliora.Gregor. φιλόκαλον uocat pauonẽ, caudam ſuam expandentem.
φιλοκάλως.contemptè,mundè.
φιλόκενος.ȣ.ὁ. uanus, ματαιολόγος. ut φιλόκενον σῶμα.
φιλοκέρτομος. mordax cauillator, & mordax irriſor.
φιλοκέρδεια.cupiditas lucri.
φιλοκηδής.έος.ὁ.ἡ.officioſus in amicitia.
φιλοκίνδυνος.καὶ πυκνοκίνδυνος. qui quodlibet periculum intrepide adit,ὁ ῥιψοκίνδυνος. Differt ab eo qui μεγαλοκίνδυνος dicitur.
φιλοκνημιδες.οἱ.qui armis gaudent.
φιλόκοινος.communitatis amans.
φιλόκολαξ.ακος ὁ.qui gaudet aſſentationibus.
φιλοκομπέω.iacto,me extollo.Etym.
φιλόκομπος.ȣ.ὁ.iactator.
φιλοκοσμία.ας.ἡ. moderatio, modeſtia, pudicitia,ornatus,ordo.
φιλοκρίνω. accurate & libenter æſtimo, & libens aliena æſtimo,& de his iudicium facio.
φιλοκτέανος.ȣ.ὁ.auarus,φιλοκτήμων.
φιλοκτεανώτατος auidiſſimus lucri,auarus.
φιλοκτήμων.auarus, cupidus pecuniæ, quæſtuoſus.
φιλοκτίστης.ȣ.libenter ædificans.
φιλοκύνηγος.ȣ.ὁ.ſtudioſus uenationis.
φιλοκώμων.ονος.ὁ.ἡ.dicax.
φιλολάμπαδος.Dianæ cognomentum.
φιλολογεῖν.diſputare de literis,φιλοσοφεῖν
φιλόλογος.ſermonis uel ſtudij amator,loquax.
φιλολοίδορος.procax,conuicijs gaudens.
φιλόλουτρος.ȣ.ὁ lauandi cupidus.
φιλολουτρῶ.libenter lauo,uel præcupidus ſum lauandi,hoc eſt balnei.
φιλόλυποι.οἱ.mœrori & triſtitię dediti.
φιλομαθές.τὸ.docilitas.
φιλομαθής.έος.ὁ.ἡ diſcendi cupidus,ſtudioſus.
φιλομαθία.ας.ἡ.amor diſcendi.
φιλομαθῶ.τὸ φιλοσοφῶ,καὶ σπουδάζω,καὶ φιλοπονῶ.
φιλομαχῶ.cupide pugno, pugnã appeto, incaute & feruide prælior: cui opponitur φυγομαχῶ.
φιλομμειδές.τὸ.riſus ſtudium.
φιλομμειδής.έος ὁ ἡ.amans riſum. Veneris epitheton,uel quod ἐκ τῶν τοῦ κρόνου μηδέων nata ſit, uel à μέδειν,quod eſt regnare. Hæc dictio metri cauſa geminat μ apud poëtas.
φιλομεῖραξ.ακος.ὁ. adoleſcentulorum amator.
φιλομεμφότατος.ȣ.ὁ.delator acerrimus.
φιλόμηρος.qui Homeri ſtudioſus eſt.
φιλομισητος.ȣ.ὁ.
φιλόμισος.idem.odioſus,inimicus.
φιλομίσως.odioſe.
φιλομουσία.amor Muſarum,muſica.
φιλόμουσος.ȣ.ὁ.amicus muſarum,muſicus.
φιλομυθεῖν. libenter fabulari, fabularum ſtudioſum eſſe.

φιλόμυθος. fabularum ſtudioſus, fabuloſus.
φιλόμωμος. reprehenſor, cauillator, Platoni.
φιλονεικέω. μ. ήσω. π. ηκα. contendo, rixor, æmulor. Neutr.
φιλονεικία. ας. ἡ. contentio, pertinacia.
φιλόνεικος. ου. ὁ. ἡ. contentioſus, rixoſus.
φιλονικός. ου. ὁ. amans uictoriæ.
φιλοξενία. ας. ἡ. hoſpitalitas.
φιλόξενος. ου. ὁ. hoſpitalis, amans peregrinorum.
φιλοπαίγμων. ονος. amator iocorũ uel ludorum.
φιλόπαις. puerorum amator.
φιλοπαράβολος. ου. alacriter ſe offerens in pericula.
φιλόπατρις. ſtudioſus patriæ.
φιλοπενθής. qui luctui indulget.
φιλόπευστος. curioſus, diſcendi cupidus.
φιλοπευστεῖν. ſciſcitandi cupidum eſſe. τὸ ἡδέως ἐρωτᾶν καὶ πυνθάνεσθαι ὧν δεῖ μανθάνειν. ſciſtari, percunctari aues.
φιλοπευστία. ας. ἡ. φιλομαθία.
φιλοπλάτων. qui Platonis ſtudioſus eſt.
φιλοπλουτία. ας. ἡ. auaritia.
φιλόπλουτος. ου. ὁ. auarus, nimis diuitiarum ſtudioſus.
φιλοπλουτῶ. nimio ſtudio diuitijs inhio.
φιλοποιέω. facio amicum.
φιλοποιός. οῦ. ὁ. φιλεργός.
φιλοπόλεμος. ου. ὁ. bellicoſus.
φιλόπολις. καὶ
φιλοπολίτης. ου. ὁ. amor patriæ.
φιλοπονέω. diligenter & cum labore quippiã ſector & proſequor. accuſ. ut φιλοπονῶ περὶ τὸ σύγγραμμα, elaboro & lucubro, unde πεφιλοπονημένον. elaboratum, elucubratum.
φιλοπόνηρος. ου. ὁ. nequam.
φιλοπονία. ας. ἡ. labor uoluntarius, amor laboris, induſtria.
φιλόπονος. ου. ὁ. amicus laboris, induſtrius, diligẽs, alacer, φιλεργος.
φιλοπότης. ου. ὁ. potator, bibax, conuiuiorum ſtudioſus.
φιλοπραγμονέστερον. ου. τό. diligentius.
φιλοπραγμοσύνη. cupiditas negotiorum faceſſendorum.
φιλοπράγμων. ὁ. φιλόδικος, & qui libenter alijs negotia faceſsit, curioſus.
φιλοπροσηγορία. ας. ἡ. comitas, Iſocr.
φιλοπροσήγορος. ου. ὁ. comis, benignus, apđ Iſocr.
φιλοπρωτεύω. amo primatum gerere.
φιλόπρωτος. ου. ὁ. primarium partium ambitioſus.
φιλόπτωχος. qui mente pauper eſt, & qui pauperum ſubleuator eſt.
φιλόπυστος. ſciſcitabundus, curioſus, φιλοπράγμων.
φιλοπωριστής. ου. ὁ. pomorum appetens. Epigr.
φιλοπώτης. ὁ. amans multum bibere. φιλοπότης tantum differre uolunt, quòd ille ſympoſia & compotationes amet: hic uero bibendo ſe explere infarcireq́; ſectetur.
φιλορήτωρ rhetoricæ ſtudioſus.
φιλορμίστειρα. ἡ. portus amãs, ueneris Epith. Epigr.
φιλορχήμων ſaltator.
φίλος. ου. ὁ. amicus, adiectiue, uel cognatus, οἰκεῖος ſubſtantiue. Vide ἑταῖρος & φίλος apud Ammonium diſtinguentem.
φιλοσαρκός. ου. ὁ. uoluptuarius.
φιλοσκώμμων. ὁ. φιλοσκώπτης.
φιλοσκωπτεῖν. dicterijs iaculandis gaudere.
φιλοσκώπτης. ὁ. φιλολοίδορος, ὀχλαγωγικός, καὶ τὸ θαστικός. & facetus.
φιλοσόφημα. τος. τό. σκέμμα, φρόντισμα, μάθημα.
φιλοσοφία. ας. ἡ. ſapientiæ ſtudium. Ponitur Iſocrati ſæpe ἀντὶ τῆς φιλολογίας.
φιλοσοφῶ. ſtudeo & commentor, ut περὶ τῆς ποιητικῆς ἐφιλοσόφησαν, Iſocrat. Iungitur interdum accuſatiuo, ut apud eundem Iſocr. φιλοσοφεῖν τὸν λόγον, æſtimare & inquirere, in eoq́ue commentari. Eſt etiam occupatũ eſſe, & circa aliquid intentum, quaſi munere ſuo fungentem Ioſeph. 1. & Lyſ. πρὸς ἡσυχ. καὶ τὸ φιλοσοφεῖν, id eſt indagare, excogitare, & comminiſci. Significat etiam diſputare & tractare aliquid, Gregor. εἰς γνῶθι. τῶν περὶ θεοῦ πεφιλοσοφηκότων τινῶν. Plutarch. in Cæſ. καὶ τοῦ ἡμερολογίου διάθεσις φιλοσοφηθεῖσα χαριέντως, Ratione mathematica eleganter explicata. Aliquãdo τὸ καρτερεῖν, tolerare. Gregor. De martyribus, καὶ τούτων ἔτι θαυμασιώτερα φιλοσοφήσαντας. Idem, καὶ τὸ κινούμενον τοῦ πνεύματος τὸ ἀμβρακιώτου τῶν περὶ ψυχῆς λόγων φιλοσοφηθέν, A lectione libri de anima impetu philoſophico factus: uel ui philoſophici dogmatis expreſſus. Eſt etiam magno ſtudio contendere, Iſoc. in Paneg. Bud. Com.
φιλοσόφων παῖδες, ſicut ἰατρῶν παῖδες, pro ipſis philoſophis frequens apud Græcos locutio.
φιλοστεφανεῖν. dicuntur athletæ, qui palmæ cupidi ſtudioſè & acriter certant. Dicitur & de quocunque certamine contendentibus.
φιλοστοργεῖν. dicũtur ij, qui magno amore erga liberos afficiũtur, uel liberorum quærendo rem ſtudio tenentur.
φιλοστοργία. ας. ἡ. indulgentia, magnus amor parentum in filios, & è contrario. Dicitur etiam de amore ſimili parentum amori. Athen. de elephante, οὕτω δεινὴ τις φιλοστοργία γέγονε τῷ θηρίῳ πρὸς παῖδιον.
φιλόστοργος. ου. ὁ. amicus, beneuolus, neceſſarius, indulgens, amans, pius erga liberos, liberorum amans.

amans. Dicitur etiam de prole pia erga parentes. Xenoph. de Cyro, παῖς φιλόστοργος φύσει, parentum uenerator & pius puer. Sic Cicero ad Attic. Nihil poſſum dicere ἐκτυπέστερον, nihil φιλοστοργότερον, quod dixit de genere ſuo. Bud.Com.

Φιλοστόργως beneuolè, indulgenter.

Φιλοστρατιώτης. ου. ὁ. militum amans, dux.

Φιλόστροφος. ου. ὁ. leuis, mutabilis.

Φιλοσύμμαχος. ου. ὁ. pugnax, conuiciorum cupidus, φιλολοίδορος, μάχιμος.

Φιλοσυνήθης. εος. ὁ. ἡ. comis, affabilis.

Φιλοσωματέιν. in curãdo corpore nimium occupatũ eſſe, in cute curãda plus æquo operari.

Φιλοσωματία. nimium corporis ſtudium, luxus, philautia.

Φιλοσώματος. ου. ὁ. ſui corporis ſtudioſus. tamen ἀντὶ τοῦ φιλοψύχου utitur Plato.

Φιλοτάριχος. ſalſamentorum auidus, quaſi ſalſamentarius.

Φιλότεκνος. amans liberorum, indulgens liberis.

Φιλοτέχνημα. iactantia, κατασκευή.

Φιλοτεχνία. uarietas artificij & præſtantia.

Φιλότεχνοι. dicuntur qui opificijs ſtudent & artibus atq; artificijs excolendis.

Φιλοτεχνότερον. ſolertius.

Φιλοτεχνοῦντες. οἱ φιλότεχνοι.

Φιλοτεχνῶ. de arte diſſero.

Φιλότης. ητος. ἡ. amicitia, amicus, amicorum conuentus, συνουσία. Item congreſſus, coitus.

Φιλοτησία. ας. ἡ. epulatio, potatio, inuitatio ad potandum, propinatio poſt cœnam beneuolentiæ ergô. φιλοτήσιος κρατήρ. propinatitiũ poculum, quod cõciliandæ amicitiæ ergò alteri præbibi ſolet. uide in Chil. Eraſ.

Φιλοτήσια. τά. res Venereæ.

Φιλοτήσιος. ου. ὁ. amor.

Φιλοτιμέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. & διαφιλοτιμοῦμαι. contendo, & magno ſtudio conor quippiam efficere, annitor, Theophr. de Plan. 4. Itẽ μεγαλοφρονῶ καὶ σεμνύνομαι, Lyſ. & Lucia. φιλοτιμούμενοι ἐπὶ τῇ μεγαλοδωρεᾷ. exultantes, gaudentes, & elati munificentia, & in ea ſibi placẽtes. Eſt etiam τὸ λαμπρύνομαι, munifice & benignè in commune facio, & prolixè largior, largiter honoro, Demoſt. πρὸς λεπτίνην. Item τὸ φιλονεικῶ καὶ ἀγωνίζομαι, certo, cupio ſuperare, ęmulor, Athen. & Iſocrat. Depon. Bud. Com.

Φιλοτιμέω. μ. ήσω. π. ηκα. idem.

Φιλοτιμία. ας. ἡ. ambitio, magnificentia, liberalitas. Et apud Demoſthenem erogatio publicè facta, quæ etiam ἐπίδοσις dicitur, ut donatiuum & congiarium, quę λαμπραὶ ἐπιδόσεις καὶ μεγαλόφρονες dicuntur ab Herodiano. Item ęmula uirtus, æmulatio & contentio animi ad certamen excitati, & contentioſa ſimultas, liuidaq́ue æmulatio. Aliquando continentia. Bud. Com.

Φιλότιμον. ου. τό. honorificentia, ſtudium liberalitatis.

Φιλότιμος. ου. ὁ. ambitioſus, liberalis, ampliter honorans, ſplendidus, contẽtioſus.

Φιλοτίμως. enixe, liberaliter, ſuperbè, magnanimiter, ambitioſe. Et φιλοτίμως ἔχω, ἀντὶ τοῦ φιλονεικῶ, æmulor.

Φιλοτιμοῦντος. qui uehementer eſt affectus in aliqua re. Bud. Com.

Φιλοτραγήμων. bellariorum appetens.

Φιλοῦμαι. concilior.

Φιλόφθονον. ου. τό. inuidentia.

Φιλόφιλος. ου. ὁ. nimium ſtudioſus in amicos.

Φιλοφρονέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. feſtiuè & humanè ſuſcipio, ambio, dextram prehenſo, honorem peto. Depon.

Φιλοφρονέστατα humaniſſime, φιλικώτατα.

Φιλοφρονέστατος. ου. ὁ. amicitiæ maximę cultor.

Φιλοφρονέω. μ. ήσω. π. ηκα. τὸ φιλοφρονέομαι.

Φιλοφρόνησις. φιλοφροσύνη. beneuolentia.

Φιλοφρόνως. benignè, comiter.

Φιλοφροσύνη. ης. ἡ. amicabilitas, affabilitas, beneuolentia, hilaritas, comitas, benignitas.

Φιλόφρων. ονος. amicabilis.

Φιλοχρηματία ας ἡ. auaritia.

Φιλοχρήματος. ου. ὁ. auarus.

Φιλοχρημοσύνη. ης. ἡ. auaritia.

Φιλόχρηστος. ου. ſtudioſus bonorum hominum.

Φιλοχρυσία. ας. ἡ. ſtudium habendi auri.

Φιλόχρυσος. auri cupidus.

Φιλοχωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. libenter in loco uerſor, ἐμφιλοχωρῶ. Neutr. abſol.

Φιλοψευδής. καὶ

Φιλοψεύστης. amans mendatium, impoſtor.

Φιλόψογος. reprehenſor, cauillator.

Φιλοψυχέω. μ. ήσω. π. ηκα. uitæ turpiter & ignauè parco, & uitæ retinẽdæ nimium cupidus ſum. Antiph. τίς παρὰ τὸ συμφέρον τῆς πόλεως φιλοψυχήσει; Quis per metum ſtationem ſuam deferet? Neutr. abſol.

Φιλοψυχία. ας. ἡ. cupiditas lucis, ut inqt Quintil.

Φιλόψυχος. ου. ὁ. cupidus uitæ.

Φιλόω. in amicitiam redigo, concilio, amo.

Φίλτατος. amiciſſimus. Et φίλτατα oculi, liberi, & res quæ nobis chariſſimæ ſunt.

Φιλτίας. ὁ. nomen proprium Hiſtorici. Etym.

Φίλτρον. ου. τό. amor, res ad amorẽ inducens, uis amoris, amatorium poculum, & amoris illecebræ, quibus amorem hominum conciliamus. Vulgò gratia dicitur, hoc eſt corporis habitus, geſtus.

geſtus, dignitas, aut uenuſtas, ita oculis hominum grata, ut ſolo ſui aſpectu inire gratiam ab omnibus, aut quàmplurimis poſsit. Aliquando eſt cauitas quæ ineſt in ſuperiori labio. dicitur ita & caryota ſeu paſtinaca agreſtis, σαφυλῖνος, à ui quam habet in excitanda Venere. Euſt. Iliad. σ.

Φίλυδρα. ἡ. aquam amans. Etym.

Φιλυδρίας. φιλύδρως.

Φιλυδριῶ. τὸ. aquam diligo.

Φίλυδρος. ὁ. ὁ. καὶ.

Φιλύδρωρ. ορος. καὶ φίλυδρα. in accuſ. aquæ amans, aquaticus, aquæ deditus.

Φιλυπήκοος. ὁ ἡ. clemens, morigerus.

Φίλυπνος. ὁ. ὁ. ſomni amicus.

Φιλυποδόχος. ὁ. ὁ. in ſuſcipiẽdis amicis omni officio deditus.

Φίλυρα. ας. ἡ. philyra planta, Latinè tilia, ex cuius cortice funes contexuntur.

Φιλύρινος. ὁ infirmus, debilis, ἀσθενής.

Φιλυρός. ὁ. ὁ. odorifer, leuis.

Φιλῳδοί. οἱ cantus ſtudioſi.

Φίλων. ωνος. ὁ. Philo, proprium uiri, paroxyt. circumflexum autem participium eſt à φιλέω.

Φίλως. libenter, amice, ſuauiter.

Φιλώτατος. ὁ. ὁ. amiciſsimus, φίλτατος.

Φίμα. ας. ἡ.

Φίμος. nexus, præcluſio anguſta, ut in peris & ſacculis uidemus, cum toto oris ambitu in anguſtum collecto funiculo religatur. Inde pro clauſura ponitur muliebrium locorum, quod fit in illorum oſtio ex præcedente exulceratione, aut durata illic inflãmatione. Celſus lib. 7. cap. 25. ſcribit eſſe quãdo glans membri uirilis ita con tecta eſt, ut nudari non poſsit, Interdum frænũ; κημός, alueolus, fritillus. Eſt & calloſum obturamentum & durum in ano.

Φιμός. ὁ. inſtrumentũ urinatorium. κημός, cadus in iudicio calculis recipiendis, & ſagena capiendis piſcibus. Etym. Item fritillus, tabula aleatoria.

Φίμος ἵππος & εὔφιμος. frenis bene inſtructus equus.

Φιμόω. necto, obturo, ſuffoco, occludo, ligo, ſtringo. Item quòd fuſum eſt in arctum contraho, anguſtijs includo.

Φίμωσις. idem quod φίμος.

Φίν. ipſis, pro σφίν.

Φίναξ. κος. quercus.

Φινδύς. nomen uiri proprium. Etym.

Φίνις. oſsifragus è genere aquilarum.

Φίντατος. amiciſsimus apud Epicharmum, pro φίλτατος.

Φίσκος. ὁ. ὁ. fiſcus, ærarium publicum.

Φιτάλιμος, ἀντὶ τοῦ φυτάλιμος. Etym.

Φιτύω gigno.

Φιτρός. ὁ. ὁ. κορμός uas concauum & leue, corbis, truncus: & per translationem uanum ſignificat & facilem.

Φίτζα. aduerb. celeritatem ſignificat.

Φίτυ. υος τὸ. planta, germen, ſemen.

Φίτυμα. ατος. τὸ. idem, ſoboles, generis propago. τέκνον, καὶ φιτύσαι, generare.

Φίτυς. υος. genitor, pater.

Φιτύω. μ ύσω &

Φιτύνω. ſero, planto, gigno, & de patre tantum dicitur, non item de matre. Etym.

Φ Λαδάω. μ. άσω. frango, comminuo.

Φλάζω. obſcure & inarticulate loquor, ſtrepo, ferueo.

Φλαυύσσω. μ. ύξω. garrio, ineptio.

Φλασμός. οῦ. ὁ faſtus, τύφος. καὶ πεφλασμένος, faſtuoſus, à φλάζω.

Φλάστος. ὁ. ὁ. colliſilis.

Φλαυεία. ἡ. populus Cecropidis tribus.

Φλαυρίζω. μ. ίσω. π. ικα. uilipendo. Actiu.

Φλαῦρος. ὁ. ὁ. uilis, φαῦλος, malus.

Φλαύρως. malè.

Φλάω. μ. άσω. π. ακα. frango, contundo, mando, percutio, mollio. Actiu. accuſ.

Φλεβάζω. βρύω. ſcaturio, tanquam è uena, uelut à uerbo φλύω.

Φλέψ. βός. ἡ. uena.

Φλέβιον. ὁ. τὸ. uenula, ut Gaza uertit in Ariſtot.

Φλεβοτομεῖν. uenam ſecare.

Φλεβοτομία. ας. ἡ. uenarum inciſio.

Φλεβότομον. ὁ. τὸ. plebotomon, ſcalpellum quò uena ſecatur.

Φλεβώδης. εος. ὁ. ἡ uenulentus.

Φλεδονέω. μ. ήσω. ineptè garrio.

Φλέδων. ονος ὁ. ſtolidus, ineptus.

Φλεγέθω. comburo. Actiu. accuſ.

Φλέγυα. Achaiæ oppidum Pellene dictum.

Φλέγμα. ατος. τὸ. pituita, ut Gaza uertit in Ariſtot. flamma, aduſtio, & inflammatio uehemẽs ſiue φλόγωσις. Oppiano etiam æſtiuus calor.

Φλεγμαίνω. μ ανῶ. tumeo, quod in morbo dicitur langueo, inflammor, ardeo, uro, φλυαρῶ. Neutr. abſol.

Φλεγμαῖος. ὁ. ὁ. infl. tus.

Φλέγμας. genus aquilæ flauæ, φλεγύας.

Φλεγμασία. ας. ἡ. inflammatio, puſtula.

Φλεγματόεις. εντος. ὁ.

Φλεγματώδης. εος. ὁ. ὁ. pituitoſus.

Φλεγμονή. ῆς. ἡ. inflammatio, tumor ruptus & calidus cum tentione, reniſu ac dolore, & pulſatione.

Φλεγμός. ὁ. ὁ. ſanguis.

Φλεγραία ἡ. Thraciæ mons. Etym.

Φλεγύαι

Φλεγύαι οἱ. eſt nomen gentis quæ prius Gyrtonij dicebantur. Etym.

Φλεγύας ου ὁ. aquila. ἀπὸ τοῦ φλέγειν καὶ λαμπρὸς εἶναι. alij dicũt eſſe auem ſimilẽ uulturi. Etym. Et fulua aquila, ξανθὸς ἀετὸς, teſte Euſt. Ilia. ν.

Φλεγυρός οῦ ὁ. iniurioſus, damnoſus, ſplendidus, ignitus, & quod facile ignem concipit, ueluti ſtipula.

Φλέγω. μ. ξω π. χα. comburo, inflammo, ardeo, luceo, illuſtro, manifeſtum facio. Interdum pro lædo. Actiu. accuſ.

Φλεδονώδης. εος. ὁ. nugo, nugax apud Hippocr.

Φλεδών. nugæ, ineptiæ.

Φλεδωνεία. ἡ. idem. Etym.

Φλεδωνεύω. nugor, nugas ago. Etym.

Φλεήσιον. uide Etym.

Φλεκύουσα. ineptiens, nugans. Hipp.

Φλεός. inuidia, corruptio.

Φλεύς. ὁ. Bacchus in Chio. παρὰ τὸ εὐκαρπεῖν.

Φλεύω. fœcũdus ſum, plenus ſum, abundo. hinc & Bacchum ueteres Phleonem cognominant. Cæl. lib. 10. cap. 65.

Φλέψ. βός. ἡ uena, ut Gaza uertit in Ariſtotele.

Φλέω. φλεύω, εὐκαρπῶ.

Φληδᾶν. nugari.

Φληναφάω μ. ήσω. π. ακα. nugor, ſtultè loquor. Neutr. abſol.

Φληνάφος. ου. ὁ nugax, φληναφώδης.

Φλήναφος. ου. ὁ. nugæ.

Φλιά. ᾶς. ἡ. limen, poſtis.

Φλιαί. αἱ fulmenta quę ſucculas utrinque diſpeſcunt & continẽt, Galen. τὰ διαλαμβάνοντα τοὺς ἄξονας στηρίγματα. Item ſcalarum quoq; firmacula, quę gradus tranſuerſarios per quos aſcenditur, utrinq; compingunt, apud Hipp.

Φλιαρός. tepidus.

Φλιδόνες. αἱ. rugæ ueſtium, ſinus.

Φλίεθος. ου. ὁ. fertilis.

Φλικταίνα. ulcus eſt in cornea oculi tunica.

Φλίω. perfringo, perrumpo. Etym.

Φλίσβος θαλάσσης. murmur ponti.

Φλίει. ſonus fictitius accipitrum, earumq́ue auiũ quæ falcatos & reduncos habent ungues.

Φλόγεος. flammeus, lucidus, rubeus.

Φλογιᾶν. cum rubore inflammari.

Φλογίδια. τά. ſic uocant milium oleo incoctum.

Φλογίζω. μ. ίσω. π. ικα. inflammo, exuro. Actiu.

Φλόγινος. ου. ὁ. flammeus.

Φλόγιον. τὸ. uiola flammei coloris.

Φλογίς. ίδος. ἡ. caro aſſa, eò quod flamma aduſtuletur. Pollux.

Φλογιστός. οῦ. ὁ. ardens, ſplendidus.

Φλογμός. οῦ. ὁ. incendium, fulgur.

Φλογόδειπνοι. οἱ. carbones.

Φλογόλευκος. color inter flammeum & album medius.

Φλογοῦσθαι. inflammari.

Φλογοφαῖος. color eſt ex flammeo & fuſco.

Φλογώδης. εος. ὁ. ἡ flammeus.

Φλόγωσις. ἡ. inflãmatio, & apud ueteres pro phlegmone, capi teſtatur Gal. Therap.

Φλοιά. ᾶς. ἡ. Proſerpina.

Φλοιδούμενος. ου. ὁ. inflammatus, turbatus.

Φλοῖνος. ου. ὁ. è tegete factus.

Φλοιορραγεῖν. eſſe cortice rimoſo.

Φλοιορραγής. έος. ὁ. ἡ. qui eſt cortice rimoſo ac dirupto.

Φλοιός οῦ ὁ. cortex.

Φλοῖσβος. ου. ὁ. ſonitus, ſpuma, turba.

Φλοιώδης. εος. ὁ. uanus, corticeus.

Φλόμος. ου. ὁ. herba qua pro ellychnijs utuntur, uerbaſcum.

Φλονίδες. αἱ. ſquamæ.

Φλόνος. ἀντὶ τοῦ φλόμος. Etym.

Φλόξ. γός. ἡ. flamma.

Φλόος. ου. ὁ. cortex, φλοιός, exuuiũ ſerpẽtis, quã ſenectã anguinã uocãt, φλόον dixit Nicã. Theri.

Φλύαξ. ακος. ὁ tremulentus, ridiculus.

Φλυαρέω μ. ήσω. π. ηκα. nugor, garrio. Petrus, λόγοις πονηροῖς φλυαρῶν ἡμᾶς, Verbis malis garriens in nos. Habet uerbum tranſlationem à bullientibus ollis, qui φλύειν dicuntur.

Φλυαρία. ας. ἡ. nugæ, petulantia.

Φλύαρος. ου. ὁ. nugator, ὁ φλύων καὶ ὑπερβλύζων τοῖς λόγοις.

Φλυαρώδης. εος. ὁ. ἡ. nugax.

Φλυάσσω. nugor, ebullio.

Φλυδάω. humeſco, flacceſco, μυδάω.

Φλυδαρός. flaccidus, humilis.

Φλυζάκιον. ου. τὸ. bulla, puſtula bullæ in modum exurgens. Hipp.

Φλύζω, bullio, uomo, eructo.

Φλυήσιος. ἡ. Mercurij cognomentum, & menſis quidam.

Φλύκταινα. ης ἡ. φλυκτίς.

Φλυκταινοῦσθαι puſtulas erumpere.

Φλυκτίς. ίδος. ἡ. tumor, qui ſubitò fit nimium laborantibus cum non ſint aſſueti, puſtula, bulla ſicut quæ fit per ignem.

Φλύσις. ιος. ἡ. exanthema, puſtula in corpore erumpens.

Φλύσσω. &

Φλύω. idem quod φλύζω. & reuiuiſco. Itẽ eructo, eiaculor. & ὁρμὴν ἔχω, unde οἰνόφλυξ. Euſtath. Iliad. ξ.

Φλώξ. γός. flamma, apud Pauſan. floris genus, flãmeam uocare poſſis. Euſt. Iliad. π.

ΦΝεῖ. ficticium apud Ariſtophan. ad auium uocis imitationem.

Φοβέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. timeo, fugio. Depon. accuſ. Dicimus etiam φοβεῖσθαι πρότινος.

Φοβερός. ȣ̃. ὁ. terribilis, formidabilis, timendus & territus ſeu terrefactus apud Thucyd. Etym.

Φοβερότης. ητος ἡ. timor.

Φοβέστρατος. fugam hoſtibus immittens. Mineruæ epitheton. Etym.

Φοβέω. μ. ήσω. π. ηκα. terrefacio, terrorem incutio, minitor. Actiu. accuſ.

Φόβη. ης. ἡ. capillus, coma, iuba. παρὰ τὸ φοβεροὺς εἶναι τοὺς κομῶντας.

Φοβηλικός. ȣ̃ ὁ pauidus.

Φόβητρον. ȣ. τὸ terror.

Φοβόδηψος. ὁ. à rabiente cane morſus, quẽ hydrophobum Latini dicunt: quaſi cũ timore ſitiẽs.

Φόβος. ου. ὁ. fuga, timor, terror. Vide δέος in Ammonio.

Φοιβᾶσθαι. uide Etym.

Φοιβάζω. μ. άσω. π. ακα. lauo, purgo, inſanio, diuino, uaticinor, λαμπρύνω. Actiu. accuſ.

Φοιβαίολης. ὁ. uide Etym.

Φοιβαίνω. numinis inſtinctu futura prędico.

Φοιβάς. άδος. ἡ. Phœbas Bacchi ſacerdos.

Φοιβαστική ῆς. ἡ. uates, deo plena.

Φοιβάω. Etym.

Φοιβέω. μ. ήσω. π. ηκα purgo φοῖβον γὰρ καθαρόν. Actiu. accuſ.

Φοίβη. ης. ἡ. aqua, & omne purum.

Φοίβη. ης. ἡ. apud Aeſchyl. pro φόβη, coma, ἡλίου φοίβη φλογί.

Φοιβητεύω. μ. εύσω. π. ευκα. oracula do.

Φοιβήτρια ίας. ἡ. lotrix, καθάρτρια.

Φοιβοβαστική. ῆς. ἡ. Phœbo dicata.

Φοιβονομεῖσθαι. puritatem conſequi.

Φοῖβος. ου ὁ uaticinans, lucidus, purus, ſol, quaſi φώβιος. à φῶς & βίος, id eſt lux uitæ.

Φοινήεις. ήεντος. ὁ. φοινικός, πυῤῥός, cruentus, terribilis uel ſquamoſus, horrendus.

Φοίνια. ἡ. rubigo.

Φοινιγμός. ȣ̃. rubedo.

Φοινίζω. μ ίξω. π. ιχα. rubefacio. Act. acc. Φοινίσσω.

Φοινικεῖν. rubere colore phœniceo.

Φοινικελίτης ȣ ὁ. fallax, fucatus.

Φοινίκεος ȣ. ὁ. phœniceus, puniceus, ruber.

Φοινικοῦς. τὸ. purpureum.

Φοίνικες πατητοί. οἱ. Galenus & Plinius, palmæ paſſæ, quæ ſucco nimio ebriæ ſinduntur, calcatis ſimiles.

Φοινίκη. Phœnicia, Syria: & morbus in ea regione, alijſque orientalibus frequens. Quidam pro elephantiaſi, quam nos lepram dicimus, accipiunt.

Φοινικηΐδες. αἱ. papauera, puniceæ ueſtes.

Φοινικήϊος. ȣ. ὁ. Phœniceus qui ad Phœnicem pertinet. Etym.

Φοινικικὸν πόλεμον. bellum Punicum.

Φοινικίς. ίδος. ἡ. purpura, pannus lineus, ruber, ſuprauestis.

Φοινικίτης οἶνος, & φοινίκινος. apud Plutarch. uinum è palmulis confectum.

Φοινικοβάλανοι. tamarindi uulgò dicti. Ruel. lib. 1. cap. 48. palmæ fructus, qui & dactyli.

Φοινίκοι. οἱ. flagellum, quoniam purpurat & rubefacit.

Φοινικόλεγνος. ὁ. ab Ione Comico penelops auis epitheto dicitur, quod picturato ſit collo.

Φοινικολόφος. ȣ. ὁ. habens criſtam rubram.

Φοινικοπάρῃος. ȣ. ὁ. rubro colore pictus.

Φοινικοπάροιφος. ȣ. ὁ. qui habet tegmen puniceũ.

Φοινικόπτερος. ȣ. ὁ. phœnicopterus auis.

Φοινικόρυγχος. ȣ. qui eſt roſtro rutilo.

Φοινικός. ȣ̃ ὁ. ruber, qui natura eſt ſanguinaria, truculentus. Et τὸ φοινικόν, procliuitas ad cædem.

Φοινικουργοί. οἱ. ruticillæ aues, ut Gaza uertit ex Ariſtotele.

Φοινίκω μ ίξω. π. ιχα. rubefacio. Actiu. accuſ.

Φοινικὼν ῶνος. ὁ palmetum.

Φοίνιξ. κος. ὁ phœnix auis cuius meminit Oppianus in Ixeuticis, & Eraſ. in prouerbijs, Phœnice rarior aut uiuacior. Item palma arbor, color ruber.

Φοίνιος. ȣ. ὁ. ruber, funeſtus, cruentus.

Φοίνισσα. ης. ἡ. Phœniſſa, & genus uitis.

Φοινίσσω. μ ίξω. π. ιχα. cruento, rubefacio, rubore ſuffundo, purpuro, intingo ſanguine. Actiu. accuſ. φοινίζω.

Φοινίττω. idem. Etym.

Φοινός. φοίνιος.

Φοῖτα. ibat, ueniebat.

Φοιταλέος. ȣ. ὁ impetuoſus, inſanus.

Φοιτάς άδος. ἡ. ſcortum, à furiato impetu quo in Venerem fertur.

Φοιτάω μ. ήσω π. ηκα. uado, ad præceptorẽ eo, diſco, frequẽto ludum literarium, locũ aliquem ſæpe accedo, impetuoſè eo. Apud Sophoclem φοιτῶντα, pro μαινόμενον. Neutr. abſol.

Φοίτυς. ȣ. ὁ. præco, qui huc & illuc diſcurrat.

Φοιτητής. ȣ̃ ὁ diſcipulus.

Φοιτία ας. ἡ. iter, profectio.

Φοῖτος. ȣ. ὁ. inſania, furor.

Φολιδωτός. ȣ̃. ὁ ſquamatus.

Φολίς. ίδος ἡ. ſquama piſcium, uel anguium, λεπίς Gaza in Ariſtotele uertit corticem.

Φολκός. ȣ̃ ὁ. ſtrabo, cui obliqua eſt oculorũ acies, abiunctaq; à naturali uenuſtate. Aliquãdo pro miſerabili ponitur & derĭdiculo, ut qui τὰ φάη ἕλκει εἰς ἑαυτὸν, id eſt, in ſe omnium conuertit

oculos. Vocatur etiam βλεπιδάιμων.
Φολός φολίς. ſquama, piſcis uel anguis. Etym.
Φολύνω. inquino, μολύνω, impleo.
Φόλυς. ὁ. rufus.
Φονάω. μ. ήσω. πε. ηκα. mortem alterius appeto, uel infero.
Φονδύς. ἑ.ῶς. ὁ. homicida, necator.
Φονδύω. μ. δύσω. π. δυκα. τὸ φονάω, interficio, damno capite, Herod. Actiu. accuſ.
Φονέω. μ. ήσω. πε. ηκα. idem. Actiu. accuſ.
Φονή. ῆς. ἡ. cędes, locus defunctorũ, uel occiſorũ.
Φονικαὶ δίκαι. capitales ſententiæ.
Φονικός. ȣ. ὁ mortifer, in cædem procliuis, truculentus, natura ſanguinaria.
Φονικώτατος. paratiſſimus ad occidendum, cædis auidiſſimus.
Φόνιος. ȣ. ὁ. cruentus.
Φόνος. ȣ. ὁ. cædes, homicidium, ſanguis effuſus, locus occiſorum. Etym.
Φόνοι ἀκȣ́σιοι. homicidia fortuita.
Φόνοι ἐκ προνοίας, conſulta homicidia.
Φονοκτονέω. μ. ήσω πε. ηκα. interficio. Actiu.
Φοξὰ ὄστρακα. dicuntur τὰ πυριῤῥαγῆ, igne crepata, quaſi φλοξὰ. Euſt. Iliad. β.
Φόξινος. piſcis celeriter naſcens. gignit autem in oſtijs fluuiorũ. Gaza in Ariſtotele Græcam uocem relinquit.
Φοξός. ȣ. ὁ. habens acutum caput, ut pyramis, faſtigiato uertice. & qui eſt diſtorto uultu. Etym.
Φορά. ᾶς. ἡ. latio, geſtatio, onus, à Gaza in Ariſtotele uertitur delatio. Item collatio. Et φορὰν φέρειν, penſitare. Aliquando cumulatio, abundantia, fertilitas, copia, εὐετηρία. Interdum ἔρανον. Item caſus temerarius, impetus, iactus, metus. Eſt etiam una quatuor motionum, Ariſtoteli lib. 1. de Anima. apud Herodianum malè ἀέραν φορᾶς lectum eſt, ubi rectè Politianus φθορᾶς, quod peſtilentias uertit. Idem interdum ætatem.
Φοράδες. αἱ. equæ.
Φοράδην. impetuoſè, portanter, ferendo.
Φοραίνω. fero.
Φορᾶλόγος. ȣ. ὁ. exactor.
Φορβαία. ας. ἡ. capiſtrum quo os frænatur.
Φορβάντειον. à Phorbante Curetum imperatore denominatum. uide Etym.
Φορβάς. άδος. ἡ. armentum, pecus, bos ſaginatus.
Φορβὰς γῆ. apud Sophoclem, nutritia & fœcunda terra.
Φορβὰς γυνή. quæ uictus quærendi gratia multis ſe commiſcet, meretrix.
Φορβασία καπίστριον.
Φορβεία ας. ἡ. ligula in fiſtula, fibula, capiſtrum.
Φορβή. ῆς. ἡ. pabulum.

Φόρβος. inhumanus.
Φορεαφόρος. ȣ. ὁ. lecticarius.
Φόρετρον. ȣ. τὸ. merces uecturę. Item pretiũ quod baiulo numeratur, dicitur & φορεῖον.
Φορεῖον. ȣ. τὸ. ferculum, lectica, ſella, cubile, uehiculum, ueſtis. Herod.
Φορεύς. έως. ὁ. baiulus.
Φορέω. μ. ήσω. π. ηκα. fero ueſtem uel ornatum.
Φορηδόν. farcinæ in modum, aceruatim.
Φόρημα. ατος. τὸ. geſtamen, ueſtis.
Φόρημι, φορῆναι. fero, geſto.
Φορητός. ȣ. ὁ. tolerabilis, ferri idoneus.
Φοριτῶς μεγάλως.
Φορία. ας. ἡ abundantia.
Φοριγγόν. tubera, ὕδνα.
Φόριμος. ȣ. ὁ. utilis, accommodus.
Φορίνη. pellis humana: corium porci, teſte Polluce lib. 6.
Φόριον. merces.
Φορκός. ȣ. ὁ. albus, canus, ῥυσός, rugoſus.
Φόρκυν. portus, & proprium nomen. Etym.
Φόρκυς. dæmon marinus. Etym.
Φορμηδόν. cophini inſtar.
Φόρμιγξ. γος. ἡ. cithara, & μύρμηξ.
Φορμίζω. μ. ίσω. π. ικα. modulor, canto cithara.
Φόρμιον. τὸ. tegeticula quæ inſternitur ſolum, & ſtramen nauticum. φορμίσιος. Suidas.
Φορμὶς σπυρὶς, corbula.
Φορμίσκοι. οἱ. calathiſci, ſportulæ, cophini, uas plicatum ex cortice. Etym.
Φορμιοκοιτῶ. in ſtorea dormio.
Φορμός. ȣ. ὁ. ſporta, cophinus, uas, ſtorea, teges, ſtragulum. τάχα ἡ νῦν καλȣμένη καλύβη. Etym.
Φορμοῤῥαφέω. apũ Aeſchyl. ſtoreæ inſtar cõtexo.
Φορμοσίκων. ωνος. ὁ. obeſus, παχύς.
Φορμοφόρος. ſportuliger. ita appellabatur Protagoras.
Φορολογέομαι. &
Φορολογέω. μ. ήσω. π. ηκα. indico, uel colligo tributum. Actiu. accuſ. Ioſephus, τὴν χώραν φορολογήσοντας, De regione uectigal exacturos.
Φορολόγητοι. tributarij, ſerui, miniſtri.
Φορόλογος. ὁ. q colligit uectigal, ac tributũ exigit.
Φόρος. ȣ. ὁ. tributum, uectigal, emolumentũ. Scribunt Grammatici, quòd φόρος tributum eſt, quod pro regione penditur, ſed τέλος uectigal, quod pro mercibus. φόρος paroxyto. ὁ φέρων καὶ ἡ ἀναίρεσις. Ammon.
Φορός. ȣ. ὁ. uentus proſper, fertilis. oxyton. ὁ φόρος μισθός, καὶ ὁ τόπος τῆς ἀναιρέσεως. Ammon.
Φορταγωγὸς ναῦς. nauis oneraria, quæ & φορτὶς & φορτική.
Φορτακοὶ οἱ. baiuli, qui onera aut farcinas humeris ſubeunt.

Φέρτατον. ἀντὶ τοῦ φέρτατον, præſtantiſſimum. Etym.
Φορτηγὶς ίδος. ἡ. oneraria nauis, que & φορτὶς.
Φορτηγός. ϐ. ὁ. ἡ. baiulus, mercenarius.
Φορτηγικὸν πλοῖον. oneraria nauis apud Thucyd.
Φορτία. τὰ. farra, panes.
Φορτίζω. μ. ίσω. π. ικα. onero. Actiu. accuſ.
Φορτικὴ ναῦς. oneraria nauis, que & gerula à Solin.
Φορτικός. ϐ. ὁ. oneroſus, grauis, odioſus, teter, illepidus, moleſtus, importunus, improbus, ridiculus.
Φορτικῶς. importunè.
Φορτίον. ϐ. τὸ. onus, buccella, fruſtum.
Φορτὶς ίδος. ἡ. nauis oneraria.
Φόρτος. ὁ. onus, moleſtia, opprobrium.
Φορύσσω. μ. ύξω. π. υχα. fœdo, confundo, cruento, miſceo. Actiu. accuſ.
Φορύσσω. idē, φυράω.
Φορυτός. ϐ. ὁ. faſciculus, ſtorea, congeries, colluuio, funis.
Φορύω. φορύσσω.
Φῶκαι. uituli marini.
Φοῦσκος. ϐ. ὁ. ὀξυκέφαλος, φοξός.
Φόως. φῶς. τὸ.

Φραγγελόω. flagello. Etym.
Φραγγέλιον. ϐ. τὸ. flagellum. Ioan. 2. καὶ ποιήσας αὐτὸν φραγγέλιον ἐκ σχοινίων.
Φράγγελλοι. gens Italiæ. Etym.
Φράγμα. ατος. τὸ. ſepimentum, κατάστρωμα.
Φραγμίτης. ad ſepiendum idoneus. ſpecies arundinis, uallaris ſeu uallatoria dici poteſt.
Φραγμός. ϐ. ὁ. ſepes, obturatio. ſic item uocant ordinē dentium ac ſeriem quaſi ſepem appelles.
Φραγμοσύνη. conſilium, ſententia.
Φράγνυμι, &
Φραγνύω. ſepio, munio.
Φράδεν. dixit, diſſeruit.
Φραδὴ. ῆς. γνῶσις. conſilium. Eſt etiam uerbum pro dic, ediſſere.
Φραδὴς. έος. ὁ. ἡ. prudens.
Φραδμοσύνη. ης. ἡ. ſcientia, prudentia.
Φράδμων. ονος. ὁ. deliberans, conſiderans, conſultor, prudens, peritus.
Φραδέως. apertè, disertè.
Φράζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. intelligo, cōſidero, animaduerto, delibero, cōſulo, decerno, excogito, διανοέομαι, expendo. Depon. accuſ. Sic in actiua uoce.
Φράζω. μ. άσω. π. ακα. cōſidero, dico, diſſero, eloquor, expono, nuncio, iubeo, oſtendo. Actiu. accuſ. φράζον. εἶπε. φράσαι δὲ, διανοήθητι. Ammonius.
Φραζόμενοι. οἱ. armati. lego φραξάμενοι.
Φρακτὴρ. ῆρος. ὁ. ſepes.
Φρακτικός. cataphractus eques.
Φρανίζω. μ. ίσω. prudentem reddo.
Φράσις. εως. ἡ. locutio, dictio, interpretatio, & genus orationis, quicquid ad inſtructam orationem pertinet. Quintil. elocutionem uertit.
Φράσμων. attentus. φράδμων.
Φράσσω. uide φράττω. ſtipo, condenſo, φράσσω ἀμπελον, uineam ſæpe includo & circundo.
Φραστὴρ. ῆρος. ὁ. dictator, expoſitor, indicator.
Φραστικός. ϐ. ὁ. eloquens.
Φραστύς. ύος. ἡ. conſultatio, intelligentia, ſententia, φράσις.
Φρατρία. ας. ἡ. cōuenticulum, contubernium, ſecta, ſodalitas, tribus, curia. Ab Athenienſi populo, qui diuiſus erat in duodecim tribus, rurſus ſingulæ tribus in tres φρατρίας. Homerus πάτραν uocat, alii τριττύν.
Φρατριάζειν. tribulium conſortium habere, conuenire in unum. Euſt.
Φρατριακός. ου. ὁ. curialis, contubernalis, tribunalis.
Φρατρίαρχος. ϐ. præfectus tribus, princeps phratriæ.
Φρατριαστής. ϐ. ὁ. qui eſt ex aliqua tribu.
Φρατριεῖς. οἱ. curiones.
Φράτριον. τὸ. locus in quem contribules ſimul conueniunt. Euſt. Iliad. ν.
Φράττω. μ. άξω. π. αχα. obturo, ſepio, obſtruo, cōdenſo, ſtipo, ſtabilio, munio, cōmunio, includo, armo. Actiu. accuſ.
Φράτωρ. ορος. ὁ. cōtubernalis, tribulis, affinis, præceptor. Εἰσάγειν εἰς τοὺς φράτορας τοὺς παῖδας, dicebant de iis qui liberos profitebantur. Demoſth. καὶ εἰς τοὺς φράτορας εἰσαχθῇ, nomenq; daret phratriæ. Bud. Com.
Φρέαρ. ατος. τὸ. puteus.
Φρεάρριος. populus Leontidis tribus. Etym.
Φρεατία. profundi putei.
Φρεατορύκτης. ὁ. foſſor puteorum. Etym.
Φρεατώδης. εος. ὁ. ἡ. profundus.
Φρεναπατάω. μ. ήσω. π. ηκα. ſeduco, ſubſanno. Actiu. accuſ. Paul. ἑαυτὸν φρεναπατᾷ, Suum fallit animum.
Φρενοῦν. docere, admonere.
Φρένες. αἱ. diaphragma ſiue ſeptum pectorale, aut potius ſeptum tranſuerſum, mens, animus. Gaza in Ariſtotele transfert præcordia aut cinctū.
Φρενήρης. εος. ὁ. ἡ. prudens, cordatus, aut etiam deſipiens. Etym.
Φρενίτης. ϐ. ὁ. ſeductor, mente captus.
Φρενιτιᾶσαι. inſanire, furere.
Φρενιτίζω. teneor phreneſi.
Φρενῖτις. ιος. ὁ. uel ἡ. mente captus.
Φρενῖτις. ιδος. ἡ. cerebri inflammatio, quæ delirium infert.

Φρενοβλάβεια. ας. ἡ. inſania, dementia.

Φρενοβλαβής. ſtultus, deſipiens, attonitus, mente captus.

Φρενόθεν. ex mente.

Φρενοκλοπέω. μ. ήσω. impono præſtigijs, decipio.

Φρενόληπτος. ȣ. ὁ. &

Φρενόμωρος. ȣ. ὁ. ἡ. mẽte captus, furioſus, inſanus.

Φρενοτέκτων. qui ſuo ingenio aliquid componit.

Φρενοτήριον. ȣ. τὸ. admonitio.

Φρενόω. μ. ώσω. caſtigo, ad mentẽ reduco, doceo, admoneo, φρονῶ, decipio. Actiu. accuſ.

Φρένωσις. ιος. ἡ. caſtigatio.

Φρεορύκτης, &

Φρεώρυχος. ȣ. ὁ. opifex, ſiue foſſor puteorum.

Φρὴν. ενός. ἡ. mens, pars rationalis animæ.

Φρητός. ἀπὸ τοῦ φρέατος τῶν ἱερῶν ἱερᾶσιν. Etym.

Φρήτρα ας. ἡ. φρατρία.

Φροιμιάζω. μ. άσω. π. ακα. facio proœmium. Neutrum abſol.

Φρίξαυτος. horrentis comas.

Φρίζω. timeo, φρίττω.

Φρίκα. τήν. apud Homer. horrorem & criſpationem æquoris ſignificat, ubi primum uentis inhorreſcit mare. Euſt. Iliad. ψ.

Φρίκη. ης. ἡ. horror frigoris.

Φρικνός. &

Φρικτός. ȣ. ὁ. horrendus, formidabilis.

Φρικτώδης. εος. ὁ. ἡ. horridus.

Φρικώδης. idem.

Φριμαγμός. οῦ. ὁ. fremitus, ſonitus qui emittitur per nares equorum, hinnitus apud Lycoph.

Φριμάσσω. μ. άξω. π. αχα. fremo, hinnio, exaſperor, mutire Grammatici φριμάττεσθαι de hirco dici, ſed φρυάττεσθαι de equo ſcribunt. Ammon. Neutr. abſol.

Φρὶξ. κὸς. ἡ. horror, motus incipiens, unda maris, prima fluctuatio, uel in ſuperficie tantum.

Φριξαυχένων. τῶν. ſetigerorum.

Φριξότριξ. horrorem inducens, hoc eſt pilorum erectionem.

Φρίττω. μ. ίξω. π. ιχα. in Appendice legitur πέφρικα π. ἡμαρτημένος ἀπὸ τοῦ φρίττω. horreo, erigo, condenſor πυκνῶς καὶ ὀρθῶς κινοῦμαι. Accuſ. φρίξαν ἔθειραν. Hom. quod Virg. ſteterũtq; comæ: ſic aper ἐθείραις, acies δόρασι, meſsis ἀσταχύσι, mare κύμασι, timidus θριξὶ φρίσσουσι, ut annotat Euſt. Iliad. ψ. & ν.

Φροίμιον. ȣ. τὸ. proœmium.

Φρονέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſapio, intelligo, ſentio, cogito, animo cõcipio, reputo. Capitur aliquoties pro affectus ſum. ut φρονῶ σοι κακά, tibi malẽ uolo. Ammonius diſtinguit à καταφρονεῖν. Τὰ ἐκείνου φρονῶ, cum illo ſentio. Τυραννικὰ φρονῶ, ad tyrannidem aſpiro. Eſt etiam glorior, exulto, effero animum & tollo, ſuperbio, animo geſtio. Inde μεγαφρονῶ. Vide in Chiliad. Eraſmi, φρονεῖν μέγα.

Φρόνημα. ατος. τὸ. cognitio, intellectus, prudentia, uoluntas. Terent. ſenſum dixit, Illius ſenſum pulchrẽ calleo. Vnde ἀπὸ τοῦ φρονήματος καθελεῖν, de gradu deijcere, & de ſtatu deijcere, & de gradu uel ſtatu dimouere & deducere, id eſt de conſtantia deducere & propoſito. Aliquando ponitur pro audacia, faſtu, grauitate, pertinacia.

Φρονηματίας. ȣ. ὁ. homo elati ſpiritus.

Φρονηματίζομαι. magnificẽ de me ſentio, efferor, animos tollo, & ut Fabius loquitur, maiores ſpiritus duco.

Φρονηματώδης, uel φρονημώδης. εος. ὁ. ἡ. elatus, ſuperbus, conſtans.

Φρόνησις. ιος. ἡ prouidentia.

Φρονήτως. prudenter.

Φρόνιμος. ȣ. ὁ prudens, conſultus, ingenioſus.

Φρόνις. ιος. ἡ. prudentia, intelligentia. Eſt autem ſyncope pro φρόνησις.

Φροντίζω. μ. ίσω. π. ικα. curo, ſtudeo, cogito, & cõmentor, meditor, contemplor, συννοῶ, σκέπτομαι. ut πεφροντισμένος λόγος, oratio meditata. Interdum pro perturbo. Genitiuo uel accuſatiuo. Bud. Com.

Φροντὶς. ίδος. ἡ. cura, ſolicitudo. Item commentatio, hoc eſt σκέψις καὶ πραγματεία καὶ θεωρία περὶ τὴν τῶν ἀπόνων.

Φρόντισμα. ατος. τὸ. idem, σκέμμα.

Φροντιστήριον. ȣ. τὸ. ſchola, domus curarum, monaſterium, conciliabulum, conuentus.

Φροντιστής. ȣ. ὁ αὐτοδίδακτος ὁ ἐνθυμητικός.

Φροντιστικός. ȣ. ὁ. cogitabũdus. Theophr. φροντιστικώτερα περὶ τὴν τροφὴν, ſolicitiora in cibo.

Φροῦδα. inaniter, incaſſum.

Φροῦδος. ȣ. ὁ. uanus, caſſus, obſcurus, deſertus. Ety.

Φρουρὰ ᾶς. ἡ. cuſtodia, excubiæ. φρουρὰν φαίνειν apud Xenoph. pro exercitum decernere, aut delectũ habere. Vide in Chil. Eraſ. φρουρᾶς ἄδων.

Φρουραρχέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſum princeps cuſtodum. Neutr.

Φρουρέω. μ. ήσω. π. ηκα. cuſtodio ciuitatem, excubo. Neutr. accuſ.

Φρούριον. ȣ. τὸ. præſidium, propugnaculum, aliquis locus munitus. τὰ φρούρια, oppida, caſtella, præcipitia.

Φρουρὶς. ίδος. ἡ. nauis quę ad præſidium aut loci cuſtodiam mittitur, quæ & φυλακίς.

Φρουρός. ȣ ὁ cuſtos, ſtipator. ἀπὸ τοῦ προορᾶν.

Φρύαγμα. ατος. τό. fremitus, anhelitus equi currentis, hinnitus, cachinnus, φριμαγμός. Item elatio, iactantia.

Φρυαγματίας

Φρυαγματίας. ȣ. ὁ. elatus, ferox, inſolens. de equo propriè dicitur.
Φρυακτὴς ἵππος. fremẽs, hinniens equus.
Φρυάττομαι. terreor, extollor, hinnio. Vide φρι-μάττεσθαι in Ammonio.
Φρυάττω. μ. άξω. π. αχα. fremo, frendeo. Item inſurgo, glorior, ſuperbio. Neutr. abſol.
Φρυγάδας. ἡ. fuga.
Φρυγανίζω. ſarmenta colligo.
Φρυγανικά. uirgulta citò areſcentia & igni accõmodata.
Φρυγανισμός. ȣ. ὁ. ſarmentum.
Φρυγανίστρια. ἡ. ſarmentatrix.
Φρυγανοι. οἱ. frutices.
Φρύγανον. ȣ. τὸ. ſarmentũ, lignum aridum, ſtipula, uirgultum minus uirens, genus utiq; tertiũ inter frutices & herbas, cremium, omne ad ardendum idoneum. Etym.
Φρυγανώδης. εος. ὁ. ἡ. ſurculaceus.
Φρύγετον. τὸ. apud Pollu. lib. 1. & φρύγετρον, libro 6. ſartago fictilis. in qua farra torrebant, farreũ fortaſſe à Plinio dictum libro 18. capite 3. Nouæ nuptæ, inquit, farreum præferebant: quod ita Polluci uidetur efferri, Σόλων δὲ τὰς νύμφας ἴσως τῶν γάμων, ἐκέλευσε φρύγετον φέρειν σημεῖον.
Φρυγέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſicco, areo. Neutr.
Φρυγίνδα. ας. ἡ. ludi genus quod fabis fiebat.
Φρύγιον. ȣ. τὸ. cremium, id eſt lignum aridum, & cantilena incitans ad arma.
Φρύγιος. ȣ. ὁ. ſiccus, aridus. Et modus quidã Muſicus, uide in Chil. Eraſ. A' Dorio uſq; ad Phrygium.
Φρυγιστί. Phrygicè.
Φρυγμός. ȣ. ὁ. ſiccitas.
Φρύγω. torreo, ſicco.
Φρυκτὴ ῥητίνη. reſina frixa, diuerſa à Colophonia, quanquam eadem à quibuſdam credita.
Φρυκτός. faba, inde pro ſuffragio. Item uates, cõſultor. Sicut etiam φρυκτοὶ faces quibus ſignadabantur uicinis hoſtibus, ſiue amicis appropinquantibus.
Φρυκτωρέω. ſplẽdeo, luceo, facibus eleuatis ſignũdo, cuſtodiã nocturnam ago apud ignẽ. Etym.
Φρυκτωρία. ἡ λυχναψία, καὶ πυρκαϊά. ſplendor, lumenq;, facibus eleuatis ſignificatio. Solis eſt periphraſis apud Gregor. Bud. Com. & intenſio, cuſtodia nocturna apud ignem. Etym.
Φρυκτώριον. eſt huiuſmodi ſpecula: uel πυρκαϊὰ καὶ λυχναψία, nauigantium directrix & hoſpitalis, ut Pharus Alexandrina.
Φρυκτωρός. cuſtos, ſpecularius. excubitores in ſpeculis orarum hoc uocabulo ſignificantur.
Φρυκτωρῶ. huiuſmodi è ſpecula igniculum prænuntium excito, & igne ſublato aduentum denuncio. Et φρυκτωρεῖσθαι, hoc modo ſignificari. Eſt etiam φρυκτωρῶ apud Gregoriũ prẽluceo, hoc eſt, facem præfero. Dicitur etiam πυρσεύειν. Bud. Com.
Φρυμάσσειν. τὸ. φρυμάττειν.
Φρύνη. ἡ. Gaza in Ariſtotele uertit rubetam. Vide Aelianum & Nicandrum.
Φρύνη. νός.
Φρυνίος. Etym.
Φρῦνος. ȣ.
Φρύνιον. ȣ. rubeta rana uenenoſa, in ſicco ſemper rubẽs. à rubis, in qbus plerũq; uictitat, φρύνη.
Φρυνολόχος ἱέραξ. rubetarius accipiter, ut Gaza uertit in Ariſtotele.
Φρυνώνδας. nomen proprium uiri Athenienſis malitia inſignis. uide Etym.
Φρύττω. torreo, ſicco.
Φρῶ, καὶ φρῆμι. μ. φρήσω τὸ προΐεμαι. παρὰ τὸ προΐω per ſyncopen πρῶ, & mutatione τȣ π in φ φρῶ, unde φρημί, καὶ φρὲς, ut θές. Bud. Com.
Φρωγεῖν. Atticè pro φράττειν.

Φῦ. adhæſit, attigit. ut illud, φῦτ' ἄρα οἱ φῦ χειρί. hoc eſt tetigit illum manu. à uerbo φῦμι per abiectionem augmenti.
Φύγαδε. ad fugam, ſicut οἴκαδε, & id genus, ut κρόκην κρόκα apud Heſiod. ſic φυγὴν φύγα, ex quo φύγαδε, annotat Euſt. Iliad. π.
Φυγαδεία. fuga, exilium, ὑπερορία.
Φυγαδεύομαι. exulo, exul ſum.
Φυγαδεύω. μ. εύσω. π. ευκα. fugo, in exilium mitto & relego. φυγαδεύειν ἐκ τῆς πόλεως, in exilium mittere, tam de accuſatore, quàm de iudicibus Demoſth. dicit. Actiu. accuſ.
Φυγαδικός. ȣ. ὁ. exulatorius.
Φυγάς. άδος. ὁ. exul, profugus.
Φυγγάνω. μ. ανῶ. fugio.
Φύγεθλα. metui.
Φύγεθλον, uel φύγετλος. ȣ. tumor latus quidem, ſed nõ altus, in quo quiddã puſtulæ ſimile eſt. Dolor diſtẽtioq; uehemens eſt, & maior quàm pro magnitudine tumoris. Celſus lib. 5. capite 5. panus.
Φυγή. ῆς. ἡ. fuga, exilium. exilium eorum qui pœnam uitare uolunt, accuſatiuo, δίωξις.
Φυγοδέμνιος. ȣ. ὁ. ἡ. uirgo, cœlibatus amans, coniugium abhorrens.
Φυγοδικεῖν. uadimonium deſerere, ambagibus & ſtrophis tergiuerſationũ atq; detrectatione uti Cui opponitur εὐθυδικεῖν.
Φυγομαχέω. μ. ήσω. π. ηκα. detrecto pugnã, fugio pugnam, diſtraho. Neutr. abſol.
Φυγόπονοι. οἱ. qui fugiunt labores.
Φυγόσκω. fugio.
Φῦεν. adhæſit, attigit, ſicut φῦ. προσήγγισε.

φύζα.ης.ἡ. fuga, timor, imbecillitas.
φυζακινὸς.ȣ̃. timidus, fugax, fugitiuus.
φυζανικὸς idem.
φύζηλις. deuitans per fugam.
φύζηλον.ȣ.ὁ. meticuloſus.
φυζικὸς.ȣ̃.ὁ. fugitiuus.
φύζιμος.ȣ.ὁ fugiendus.
φύζινος.ὁ. timidus, meticuloſus, à φύζα.
φύζιον. aſylum, refugium.
φύζις.ιος.ἡ. fuga, uel potius φύξις.
φυὴ.ῆς.ἡ. indoles, natura.
φύκημα.ατος.τὸ. ſterquilinium, κόπρος.
φῦκος. fucus.
φυκίδιον.τὸ. piſciculus quidam. Gaza in Ariſtotele uertit fucam paruam. φυκίον.
φυκιόεις. όεντος. ὁ. ſpumoſus tempeſtate maris, profundus.
φυκίον.ȣ.τὸ. alga, fucus, color, animal marinum, ſpuma, herba in profundo mari naſcens. Etym. Gaza in Ariſtotele uertit fucam uel phucã paruam. φυκίδιον.
φυκιόω.μ.ώσω.π.ωκα. fuco. Actiu. accuſ. Plutarc. in Connub. φυκȣ̃σϑαι τὸ πρόσωπον dixit.
φυκὶς.ἡ. Etym. Fuca uel phuca piſcis, ut Gaza uertit in Ariſtotele.
φῦκος.ȣ.ὁ. idem quod φυκίον.
φυκτὸς. cuitabilis.
φυκτὴρ.ῆρος. custos, Max. Grammat. δȣ̃λος φυγοπόνος.
φυκώδης.εος.ὁ.ἡ. algoſus.
φύλαγμα.ατος.τὸ. cuſtodia.
φυλάκη.ἡ. nomen urbis Theſſaliæ. Etym. & Cyrill. paroxyt.
φυλακὴ.ῆς.ἡ. oxyton. cuſtodia, carcer, obſeruatio, uigilia. Thucyd. φυλακὴν τȣ̃ πειραιῶς ἐποιȣ̃ντο, Cuſtodiebant Piræum.
φυλακίζω. traho ad carcerem.
φυλακὶς.ίδος.ἡ nauis ad præſidia locorum ue cuſtodiam mitti ſolita, quę & φρȣρὶς Xenoph.
φυλακικὸς.ὁ. φυλακτικός.
φυλακὶς.ἡ. præſidiaria nauis apud Rhodios. Bayſius.
φυλακὸς. poëticè pro φύλαξ.
φυλακτέον. cauendum eſt.
φυλακτέος.ȣ.ὁ. obſeruandus.
φυλακτὴρ.ῆρος.ὁ. cuſtos, uigil.
φυλακτήρια. arma ſalutis.
φυλακτήριον.ȣ.τὸ. tutela, locus cuſtodiæ, propriè antidotum præſeruatiuum contra uenena.
φυλακτικὸς. ad cuſtodiam aptus, & circunſpectus ad dolum & inſidias cauendas. Cui opponitur ἀφυλακτῶν. Vnde φυλακτικὰ, Ariſtot. animalia quibus ingenium cauendi & uitandi datum eſt, id eſt cauta & prouida.

φύλακος.ου.ὁ. cuſtos, idem quod φύλαξ apud Dores.
φυλάμμων. pugil Athenienſis.
φύλαξ. cuſtos, uigil.
φυλάξιμος. qui defendi, cuſtodiriúe poteſt.
φύλαρχος.ȣ.ὁ. tribunus.
φυλάττομαι. uito, deuito, auerſor & caueo. Eſt etiam excubias ago, uel ſto in propugnaculis, & ibi ſtationem habeo. Inde πεφυλαγμένος ἀνὴρ dicitur cautus & circunſpectus, & εὐλαβής. Et πεφυλαγμένως, cautè, εὐλαβῶς. obſeruabundè, prouidè, Iſocr. uel poſitis & collatis uigilijs, Xenoph.
φυλάττω.μ.άξω.π.αχα.τὸ. ὑποτηρῶ, cuſtodio, ſeruo, tueor, munio, inſidias colloco uel uigilias. Item παρατηρῶ, hoc eſt obſeruo, & capto occaſionem. Bud. Com.
φυλέτης.ὁ. tribulis, contribulis.
φυλὴ.ῆς.ἡ. tribus.
φυλία.ας.ἡ. oleaſter, uel ficus, arbor ſpecie ilicis. χῖνος. id eſt lentiſcus. Ammonius in φαυλία.
φυλλὰς.άδος. thorus è frondibus coaceruatis, apud Apollon. Strab. lib. 12. dixit φυλλάδα, ſtruem ac cumulum foliorum ex arboribus deciduorum, ἐν τῇ πεπτωκυίᾳ φυλλάδι.
φύλλια.τὰ. odoramenta hortenſia, herbas uirides hortorũ odoriferas, cuiuſmodi coriandrum, ruta, apium, apud Hipp.
φυλλίνιος ἀγὼν. certamen, in quo nihil aliud pręmij proponitur, præter coronam.
φύλλιον.ȣ.τὸ. folium, flos terræ.
φυλλὶς. Bithyniæ fluuius, Apollon.
φυλλῖτις.ιδος.ἡ. herba eſt folijs ſimilis rumici.
φυλλόβολα.τὰ. folijs decidua.
φυλλοκοπέω.μ.ήσω.π.ηκα. folia amputo. Neut.
φυλλομανεῖν. in frondes & in folia eluxuriare.
φύλλον.ȣ.τὸ. folium.
φυλλορρέω.μ.ήσω.π.ηκα. folijs fluo. Neut.
φυλλοφορῶ. eijcio & expello: & ἐκφυλλοφορῶ, quod per frondium ſigna fiebat, hoc eſt ſenatu uel ordine moueo. Bud. Com.
φυλλοχόος μὴν. menſis quò folia decidunt.
φυλλώδης.εος.ὁ.ἡ. frondoſus.
φυλοβασιλεῖς. ſacrificuli tributim præfecti ſacris curandis.
φυλοκρινέω.μ.ήσω.π.ηκα. iudico per tribus. Neutrum abſol.
φῦλον.ȣ.τὸ. genus, gens, natio, cognatio, tribus.
φύλοπις.ιδος.ἡ. pugna.
φυλοπόνως. grauiter.
φῦμα.ατος.τὸ tuber, à Theodoro in Ariſtotele uertitur, uerruca, neuus, papula, tuberculum, panus, omnis tumor præter naturã qui citra externam cauſam oritur, à ſimilitudine eorum quæ è terra enaſcuntur atq; erumpunt: etiam propago,

propago,ut apud Nazianz. tua primæua parens πλδυρᾶς φῦμα dicitur,quod è coſta extiterit.

Φῶσι. hæſerunt.

Φύξ.cum fuga.aduerbium.Etym.

Φυξήλιος.ου.ὁ. umbram amans, ſolem fugiens. Nicand.

Φύξηλις.exul, profugus, ὁ φεύγων ἅλις, ἢ ὁ φεύγων ἴλην τὴν ἐν πολέμῳ τάξιν. ſtationis deſertor,miles & fugitiuus.

Φυξίμαλα δένδρα. arbores, quæ ob altitudinem à pecudibus tutæ ſunt.

Φύξιμον.ου.τὸ.aſylum. φύξιμον λιμένα dixit Plutarchus in Politic. tutum portum quo confugere liceat.

Φύξιος. fugæ fauens. Inde φύξιος Iupiter,qui mala fugat,amoliturq́;, ἀποτρόπαιος: uel qui exules confugientes ad ipſum defendit. & φύξιοι συμφοραὶ, propter quas ſolum uertere neceſſe eſt.

Φύξις.ιος.ἡ.fuga.

Φύομαι,φῦναι,à φῦμι naſcor.Depon.abſol.

Φυόμενον πρᾶγμα. res quæ nuper accidit, res nata,res repentina. Sic Cicero, Nihil unquam ſimile natum puto.

Φυόμενα.τὰ altilia,ſtirpes.

Φυός.οῦ.ὁ.fructus,germen.

Φύουσι τρίχες. id eſt naſcuntur capilli.

Φύραμα.ατος.τὸ.maſſa,conſperſio,fermentum, conuiuium.Etym.

Φυράω.fermento,ſubigo,commiſceo.ζυμόω,ἀναμάσσω τὰ ἄλευρα. maſſam farinæ ſubigo & miſceo,unde panis conficiatur.

Φύρδην mixtim,confuſè.

Φύρκος.paries.

Φύρμα.ατος.τὸ.fimus,ſordes.

Φυρμός.οῦ.ὁ.inquinatio.

Φυρόω.μ.ώσω.contamino,inquino.

Φυρτίζειν.ludere obuolutis circũ talos ueſtibus.

Φυρτός.mixtus,confuſus, οἰναῖος. uino macerata farina.

Φύρω.μ.ρῶ miſceo,irrigo,pinſo.Neut.accuſ.

Φύς. natus,genitus.

Φύσα.ης.ἡ.follis, flatus,id eſt, infirmitas uentoſa, ampulla,pharetra,& piſcis quidam apud Aelianum Niloticus.

Φυσάκτηρ.ῆρος. panis genus, in placentæ formam coacti.

Φυσαλλίδες.inflationes,tibiæ,folles,& φύσαλος, balæna.

Φύσαλοι.οἱ.marini cœti,à ſpirando dicti, teſte Euſtathio.

Φυσάω.μ.ήσω.π.ηκα. inflo, ſpiro, tumeo, uror, Actiu.accuſ.

Φυσιγγός.ὁ.tractus,συρμός.

Φυσέχη.ης.ἡ.pro ψυχὴ,anima.

Φύση.ης.ἡ.ueſica,follis.

Φύσημα.τὸ ampulla,bulla,& unionis ſpeciem præ ſe ferẽs,aëre intumefactũ, de quo Plin.li.9 nat.

Φυσητήρ.ῆρος.ὁ. piſcis quidam cetaceus apud Aelianum.Strab.lib.3.dũ inſpirat, apparet procul inſpectantibus columnæ in modum nebuloſa quędam facies.Dicitur item fiſtula,follis.

Φυσητήριον.ου.τὸ.tibia,αὐλός.

Φυσήφρων.inflatus mente.

Φύσιγγες.αἱ.alliorũ capita,ingluuies auium.

Φυσίγναθος.maxillas & buccas inflans.

Φυσιζῶος.ad uictum generans neceſſaria.Etym.

Φυσίσοος.ου.ὁ.ἡ.uiuificans,uictui neceſſaria generans,uitam produceus. Eſt etiam proprium loci in Lacedæmone, ubi Caſtores terra abſorpti, rurſus emerſiſſe,uel prognati eſſe tradũtur.

Φυσικός.οῦ.ὁ.naturalis.

Φυσιογνωμονῶ. per naturæ indicia penſiculo & cognoſco, ex facie hominũ addiuino. Significat etiam diligenter cognoſco faciem alicuius & annoto, ut poſtea noſcã. Demoſth. περὶ ἀρισ. 1. καὶ φυσιογνωμονήσουσι τοὺς ἀψηφίζομένους. Bud.Com.Vide apud Ariſtotel.in fine priorũ analyticorũ de ſyllogyſmo phyſiognomonico.

Φυσιογνωμονία.&

Φυσιογνωμοσύνη. ſcientia qua natura hominum ex aſpectu corporis iudicatur.

Φυσιογνώμων.ονος.qui ingenia hominum & ſenſus ex aſpectu corporis iudicat.

Φυσιολογία.ας.ἡ.de natura inquiſitio,diſputatio de rerum naturis.

Φυσιολογῶ. de natura diſputo,phyſica ratione oſtendo. Vnde περὶ πάντων φυσιολογεῖσθαι, de omnibus naturam ſcrutari. Eſt etiam aliquando τὸ φυσιογνωμονῶ,id eſt è naturę habitu iudico,naturam cuiuſq; ex forma perſpicio.

Φυσιόω μ.ώσω.π.ωκα.inflo,anhelo.Actiu.

Φύσις.ιος.ἡ.natura, potẽtia rei innata, ingenium & indoles,propoſitum. Accipitur etiam pro pudendis tam uirorũ quàm fœminarũ: quod & Latini etiam naturã dicunt.Hymnus in Phyſin extat apud Orpheum.

Φυσιώμενος.ου.ὁ.in naturam conuerſus.

Φυσίωσις.ιος.ἡ.inflatio,ſuperbia.

Φύσκη. craſſum inteſtinum, aut uenter, inteſtinum,ex quo farina & carnibus iniectis, lucanicæ fiunt.

Φυσκίον.utriculus.

Φύσκων.ωνος.ὁ. uentricoſus, corpulentus, obeſus,apud Ioſephum.

Φύσσαλος.ὁ.piſcis quidam apud Aelianum.

Φυσσαλίς.ίδος.ἡ apollinaris minor.

Φύσσανοι.οἱ.fimbriæ.malim θύσανοι,ut ſupra.

Φυσητήρ. ῆρ☉. ὁ. fiſtula, ſufflatorium, pars corporis qua fit partus, fiſtula follis Dioſcor.
Φύσαι. τὰ. farina melle ſubacta. Etym.
Φύση. ἡ. maza in ſcypho coagitata macerataq; molliter è uino ac polline. Etym.
Φυσώδης. ϰαι. ὁ. ἡ. uentoſus, inflatione pariens.
Φυταλιά. ᾶς. ἡ. locus arboribus conſitus, hortus, (uinea.
Φυταλιάζω. planto, appropinquo.
Φυταλίδαι. nomen herbæ, & omnia quæ naſcuntur.
Φυταλίζω. planto, appropinquo. Etym. (tur.
Φυτάλιμ☉. ϰ ὁ. ſatiuus. Etym.
Φυτάλμιος. ϰ. ὁ. ſator, progenitor. Iouis epithetō.
Φυτάνη. plantationis tempus, depangendis plantis accommodum tempus, apud Hipp.
Φυτεία. ας. ἡ. plantatio, ars plantandi, conſitio.
Φύτευμα ατ☉. τὸ. phyteuma herba.
Φυτευτήρι☉. ϰ. ὁ. plantarius.
Φυτευτήριον. τὸ. ſeminarium, planta, uiuiradix.
Φυτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. planto, produco, ſero, conſero. Actiu. accuſ. & φυτέω apud Aeſchyl.
Φυτεύω pro gigno ſeu genero, Eurip. de Tantalo, ὅπως, inquit, φυτεύει πέλοπα.
Φυτηκόμος. ϰ. ὁ. plantator, uel locus plātis cōſitus.
Φύτιος. ϰ ὁ. germinatiōis autor. Solis cognomen.
Φύτλη. generatio, genus, germen.
Φυτοκομέω. plantandi ſtudio teneor.
Φυτοκόμ☉. ὁ. ſerendi ſtudioſus, locus plantis conſitus.
Φυτόν. ϰ. τὸ. planta, propago, Theocr. ſchol. pro tuberculo quod φῦμα eſt, capi etiā teſtatur, quēadmodum & Archilochus uſurpat, ἐσθλὴν γὰρ ἄλλην οἶδα τοιοῦτο φυτοῦ εἴκασιν: ſic Theocr. ἱππομανὲς φυτὸν ἐστι.
Φυτόσκαφος. ὁ. plantis effoſſus. Etym.
Φυτοσκάφ☉. ὁ. foſſor ruſticus, qui arbores depangit & ſuccidit, apud Theocr.
Φυτουργημα. inſitum, inſitio, plantatio, conſitio.
Φυτουργία ας. ἡ. plantandi ars, plantatio, conſitio.
Φυτουργός. ϰ. ὁ. plantator, ὁ ἀμπελουργός.
Φυτουργῶ. plantas colo, & ſero, curoq;, uel plantæ inſtar pango. Plato φυτουργεῖν plus eſſe ait quàm δημιουργεῖν, deumq; φυτουργὸν appellat quaſi formarum, hoc eſt idearum conditorem.
17. 9. 2. Φύω. μ. ύσω. π. υκα. ἀόρ. β. ἔφυν, ἀπὸ τοῦ φῦμι. planto, produco, gigno, naſcor, creſco, germino, ſum, tango, ἅπτω, apprehendo, ἀπολήγω. Actiuum accuſ.

Φῶ pro φωτί. luci, Eurip. Eſt & uerbum pro dico, oſtendo, foueo, ſplendeo, appareo, φώγνυμαι. & (occido.
Φωγνύω. cremo, accendo, adoleo, torreo, illuſtro.
Φωγύω. idem. ardeo, accēdo. Bythyni ſic dicūt. Etym.
Φῷδες, φῷδι, uel φωΐδες. maculæ rubētes in cruribus, ex ignis propinquitate nimia inductæ.
Φωδιάζω. inſtruo.
Φῶδυν. ϰ. τὸ. ueſica, bulla, hulcus.
Φώζω. ardeo, accendo, φωγνύω.
Φώϊξ. ὁ. auis quædam apud Ariſtotelem: à Gaza redditur phoix, uel phoicus.
Φωκαία. ας. ἡ ciuitas Ioniæ.
Φώκαιναι. αι. phocænæ, id eſt tirſiones, balenæ.
Φώκαινα. ἡ. à Thedoro in Ariſtotele uertitur phocœna, aliàs triſio, uel tirſio.
Φώκη. ης. ἡ. phoca, uitulus marinus, ut Gaza uertit in Ariſtotele.
Φωλάδες. feræ quæ in luſtris agunt.
Φωλάζω. lateo, ἐμφωλεύω.
Φωλεαί. τὰ. φωλευτήρια.
Φωλεός. ϰ. ὁ. luſtrum, latebra, id eſt ferarum locus, auditorium, palæſtra, antrū, cuniculus ſubterraneus. Item ſchola, παιδευτήριον, ludus, Ionum lingua, unde ἀφώλιος, ineruditus. Vide Ammon.
Φωλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. lateo, nidifico, latibulis incubo. Neutr. abſol.
Φωλητήρ. ῆρος. ὁ. qui ſemper in eodē loco deſidet.
Φωλητήρια. τὰ. domus conuiuales ubi clàm potatur.
Φωλία. morbus urſi, cum nimia pinguedine laborans anguſtis latebris affricando corpulentiam diminuit.
Φωλιδωτός. ϰ. ὁ. nidulator.
Φωλίς. piſcitij genus quoddam, ſerpentum ſquamæ. pro ſquama per omicron potius ſcribitur, pro piſce apud Ariſtotelem Gaza Græcam uocem relinquit.
Φωνασκία. ars exercendæ uocis.
Φωνασκός. qui uocem exercet & regit, præceptor uocis, formandæ uocis magiſter: uocis ſtudioſum, & uocem ſub certamine exercentē Plin. (dixit.
Φωνασκῶ. uocem exerceo, & moderor, reddo uocem claram.
Φωνέω μ. ήσω. π. ηκα. uoco, loquor, cano, ſono, uocem edo, inclamo. Actiu. accuſ. Propriè de hominib. dicitur. Ammon. in hoc uerbo aliquot etiam brutorum animalium uoces enumerat.
Φωνή. ῆς. ἡ. uox. διὰ τὸ φῶς εἶναι τοῦ νοῦ. Accipitur pro lingua, quemadmodum dicimus, lingua Græca, lingua Latina.
Φωνήεις. ήεντος. ὁ. uocalis. Pindarus φωνᾶντα βέλεμνα dixit ſtridula tela, pro φωνήεντα.
Φωνομαχεῖν. pugnare de uocibus.
Φῶντα. ſplendentem.
Φώρ. ρός. ὁ fur, prædo. ἀπὸ τοῦ φέρειν. Apud Ariſtotelem apis quædam ſpecies ſic uocatur, Gaza furem reddit.
Φωρά. ᾶς. ἡ. φώρεια.
Φωραθείς. έντ☉. ὁ. fraudis compertus.

Φώρατης.

Φωρατής. ȣ̃. ὁ. deprehenſor.

Φωράω. μ. άσω. π. ακα. deprehendo, in furto deprehendo, inuenio furtum, quæro, perueſtigo. Item ſuſpicor, ſuſpectum habeo. Actiu. accuſ.

Φώρια. τὸ. φωρεῖον.

Φωριαμοί. locus Elidis.

Φωρίαμον. ȣ. τὸ.

Φωριαμός. ȣ̃. ὁ. arca, ſcrinium. διὰ τὸ αὐτόθι τὰ φάρη ἀμᾶσθαι, ὅ ἐστι συνάγεσθαι, uel διὰ τὸ σὺν φῶρας ἀπείργειν.

Φωρεῖον.

Φωρίον.

Φῶρον. ȣ. τὸ. furtum, latrocinium.

Φῶρος. cuſtos, ſpeculator.

Φωρυτός. cœnum, colluuies, fœni aut ſarmentorum aceruus.

Φῶς. circunflexum, τοῦ φωτὸς. τὸ. lux, lumen, lucerna. à φῶ, id eſt luceo. Sic uocatur etiam nigricans circulus papillam ambiens.

Φῶς (aliàs φώς cum acuto) τοῦ φωτὸς. ὁ. uir à φῶ, quod eſt dico, loquor. ſed φώς φωδὸς, ſignificat inuſtionem ab igne factam in cruribus.

Φώσκω. luceo, διαφαίνω.

Φώσσων. uelum, ſindon, ſudariolum. Item imago & effigies uultus.

Φωσσώνιον. lineum quiddam. Etym.

Φωστὴρ. ῆρος. ὁ. luminare, feneſtra, θυρίς.

Φωσφόρος. ȣ. ὁ. lucifer.

Φωταγωγός. feneſtra, lucem ferens.

Φῶτα. uirum, oculi, feneſtræ.

Φωταυγία. ſplendor, λαμπρότης.

Φωταυγός. ȣ̃. ὁ. ſplendidus.

Φωτεινός. ȣ̃. ὁ. lucidus.

Φῶϋγξ. γγος. ſplendor, fiſtula, φλόγιος.

Φωτίζω. μ. ίσω. π. ικα. illumino. Actiu. accuſ.

Φωτίον. oculus.

Φωτισμός. ȣ̃. ὁ. illuminatio, ſplendor.

Φωτολοίγιος. ὁ. cæcus, luce orbatus, mortuus.

Φωχθείς. ὁ. toſtus.

X A.

Χαβόν. τὸ. incuruū, anguſtum.

Χαδέω. μ. ήσω. π. ηκα. περιλαμβάνω, ſum capax. Neut.

Χάδω. idem.

Χάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. cedo, ſecedo, do locum. De pon. abſol.

Χαζῶ. μ. άσω. concedo, deuito, capio.

Χαίνω. μ. ανῶ. hio, dehiſco, inhio. Vnde κεχηνότες pro ſtultis, Ariſtoph. Nam ſtultitiæ ſignum eſt eſſe aperto ore. Neut. abſol.

Χαῖον. uirga paſtoris, baculus incuruus, pedum. Etym. alij uenabulum exponunt, apud Apoll.

Χαιός. ȣ̃. ὁ. probus.

Χαῖρε. ſalue, gaude, aue. Imperatiuus.

Χαίρειν. à χαίρω. (μ. χαιρήσομαι. ἀόρ. ἐχάρην) gaudere, ualere, ſaluere. Salutantis autem eſt, dum abl mus, aut in fronte epiſtolæ, de quo in τῷ πράσσειν. Accipitur pro abire, diſcedere & quaſi nuntium remittere, & migrare Cicero de fuga Pompeij loquens, ita inquit ad Atticum, At ille πολλὰ χαίρειν τῷ καλῷ dicens, pergit Brunduſium. hoc eſt, abijciens honeſtatem fugam arripit. Sic Terent. Valeant qui inter nos diſsidium uolunt, pro pereant, κατ' εὐφημισμόν. Item lugere, gemere. Etym. Cleon hoc uerbū exemplis pro ſalutatione præfigebat, ut Epicurus τὸ διάγειν. Laër. lib. 3.

Χαιρέκακος. qui malis delectatur, damnis alienis inſultans.

Χαίρεσθαι. τὸ χαίρειν.

Χαιρέω. idem.

Χαιρηδών. όνος. ἡ. &

Χαῖρον. ȣ. τὸ. &

Χαιροσύνη. ης. ἡ. lætitia, gaudium.

Χαίρω. aſperum reddo. Etym.

Χαῖτα. ης. ἡ. ſeta, iuba, cæſaries, coma, propriè in porcis, aliàs χαίτη. Gaza in Ariſtotele uertit iubam. Effertur & de frondibus uitis, ut apud Athenæum eſt inuenire ex Archeſtrato.

Χαιτήεις. ήεντος. ὁ. &

Χαιτόεις. όεντος. ὁ. ſetoſus, comatus.

Χαλαβέω. μ. ήσω. trepido, tumultuor, terreo.

Χάλαζα. ης. ἡ. grando. Item morbus porcorum. Eſt etiam uitium & morbus oculi, cum in eo aſperſa grando uidetur, χαλάζιον.

Χαλαζᾶν. grandinoſum eſſe. de ſuibus.

Χαλαζίας. ȣ. lapis pretioſus grandinis figuram præ ſe ferens.

Χαλάζιον. ȣ. τὸ. grando in oculis, apud medicos, palpebræ tuberculum in modum grandinis rotundum.

Χαλαζοκοπία. grando procellens.

Χαλαζοφύλαξ. κος. ὁ. futurę grandinis obſeruator.

Χαλάζω. μ. άσω. π. κα. deprimo, ſubmitto. Item grandino. Et rem aliquam ex alto penſilem facio. Item produco, Interdum ſoluo, ut in Prouerb. ἱερὰν ἄγκυραν χαλάζειν.

Χαλαζώδης. εος. ὁ. ἡ. grandinoſus.

Χαλαίπους. οδος. ὁ. claudus, mutilus pedib. quaſi remiſſam compagem habens. Nican.

Χαλαύδρα. ἡ. nomen auis Oppiano in Ixeuticis.

Χαλάρα. ας. ἡ. catena.

Χαλαργός. ȣ̃. ὁ. celer.

Χαλαρός. ȣ̃. ὁ. leuis, mollis, maturus, ὡραῖος, retractiuus, de porco dicitur grandinoſo.

Χαλαδρυπος. ȣ. illuuies ueſtium ablutarum.

Χάλασμα. ατος. τὸ. ſubmiſsio, iactus.

Χαλαστικόν. medicamētum quod contentas particulas & rigidas remittit atq; relaxat.
Χαλαστικὸς ȣ. ὁ. uelox.
Χαλάστρα. ἡ. urbs uel lacus in Macedonia, unde nitrum Chalaſtricum dictum, (de quo Plini. lib.31.) incendebant. Etym. Eſt & urbs Theſſaliæ littoralis iuxta Axium amnem.
Χαλαστραῖος. Chalaſtræus. Etym.
Χαλάστρη. ἡ. χαλάστρα. Etym.
Χαλάω. μ. άσω. remitto, cōcedo, eijcio, flacceſco, langueſco, mollio, ἐκλύω, ἀνακλίνω.
Χαλβάνη. ης. ἡ. galbanum.
Χαλεπαίνομαι. idem quod ſuum actiuum ſignificat. accipitur interdū tamen paſſiuè, pro offenſis animis acerbisq; uerbis accipior, acrius ob iurgor, acerbitate afficior, acerbè accipior.
Χαλεπαίνω. μ. ανῶ. ἀόρ. α. ἐχαλέπηνα grauo, moleſtus ſum, iraſcor, ſæuio, offenſus ſum, indignor. Neut. datiuo iung.
Χαλεπάω. idem, contendo, minor, afficio moleſtia, noceo, in difficultatem adduco, ἐρεθίζω. Interdum timeo.
Χαλεπὸς. ȣ. ὁ ſæuus, grauis, moleſtus, difficilis, atrox, periculoſus, impoſſibilis.
Χαλεπότης. ητος. ἡ. difficultas, ſæuitia, grauitas, χαλεπτύς.
Χαλέπτω. μ. ψω. πσ. εφα. minuo, humilio, laxo, iraſcor, lædo. Actiu. accuſ.
Χαλεπῶς. grauiter, moleſtè, difficulter, crudeliter.
Χαλκίδες. αἱ. ancillæ, θεραπαίναι, lingua Laconum. Euſt. Iliad. π.
Χαλίκρητον. τὸ. merum, quod uires mentemq; remittat, & Athenienſes merum χάλιν dicunt, & Aeſchy. bacchas χαλιμίας uocat. Apoll. interp.
Χαλιμάδες. αἱ. Bacchæ, ab impetu in uenerem.
Χαλίμα. ſcortum impudens, uenefica.
Χαλιμάζω. μ. άσω. feror in libidinem.
Χαλιναγωγῶ. fræno moderor. Vnde χαλιναγωγῶν γλῶσσαν, frænans linguam.
Χαλινός. ȣ. ὁ. frænū. eſt ea pars fræni, quæ ori inſeritur. Nicand. tropicè dentes χαλινὰς dixit.
Χαλινὰ. τὰ. pro funibus nauticis dixit Oppian.
Χαλινόω. μ. ώσω. π. ωκα. fræno. Actiu.
Χάλιξ. ικος. ὁ. lapis ex quo ignis excutitur, ſilex.
Χάλις. ιδος. ἡ. merum. ἀπὸ τὸ χαλᾶν τὰς ἶνας.
Χαλιςὸς ȣ. ὁ bonus, iuſtus, σκαιός.
Χαλιφροσύνη. ἡ. mollities, animi remiſſio, ubi ſuccumbit uoluptatis ſtudio, & obtemperat uictus animus, opponitur τῇ σωφροσύνῃ. Euſt.
Χαλίφρων. ονος. ὁ. deſipiēs, remiſſus & uini uitio delirus, & χαλιφροσύνη, ſtultitia, negligentia.
Χαλκάνθη. ſutorium atramentum. Italici uitrio, lū appellant, diuerſum ab eo atramento, quod Celſus ſcriptorium, Vitruuius librarium nominat.
Χάλκανθος. ȣ. idem, florem æris nominant.
Χαλκάσπις. ιδος. ὁ. habens ſcutum æneum.
Χαλκέγχης ærea ſeu ferrea haſta utens.
Χαλκεῖα. feſtum antiquum publicum in honorē Vulcani, poſtea uero à ſolis fabris celebratum quoniam Vulcanus in Attica ærariā exercuerat, Euſt. Iliad. β.
Χαλκεία. idem. ſic Herodianus. Etymol.
Χαλκεῖον. ȣ. τὸ. officina fabri.
Χαλκέμβολον. ȣ. τὸ. nauigium æratum aptum ad pugnandum, roſtro ærato, roſtratum. Bayf.
Χαλκέμβολος. ȣ. ὁ. roſtrum æreum nauis.
Χαλκεντέρος. ὁ uide in Chiliad. Eraſmi.
Χάλκεος. ȣ. ὁ. æreus, robuſtus, durus.
Χαλκεόφωνος. ȣ. ὁ. habens uocē fortem. æs enim inter metalla maximè reſonat.
Χαλκεύς. έος. ὁ faber ærarius, excuſſor Quintiliano interprete. Dicitur etitm de alijs fabris, ut ferrarij, aurifices, &c.
Χαλκευτὸς. infatigabilis.
Χαλκευτή. æraria ars.
Χαλκευτική. ῆς. ἡ fabrica æraria, & officina.
Χαλκευτικός. ȣ. ὁ. fabrilis.
Χαλκεύω. μ. εύσω. π. ευκα. fabrico, tracto artem fabrilem. Actiu. accuſ.
Χαλκεών. ῶνος. ὁ. officina fabri.
Χάλκη. ἡ. urbs Lariſſeæ, quæ & χάλκιον & χάλκαι dicitur. Itē purpura & ferrugo, unde & ferrugineus color, penacutū. Cyrillo nomē eſt inſulæ.
Χαλκῆ. ῆς. ἡ. ærea, oxytonum.
Χαλκήρης. εος. ὁ. ἡ. æreus, conglutinatus ære.
Χαλκιδίζειν. ſordidum eſſe & prçparcum, γλίσχρευεσθαι, auari nanq; audiebant Chalcidenſes, ſic Euſt. Bæot. ἐπὶ φιλαργυρίᾳ γὰρ ἐκωμῳδοῦντο οἱ κατ' Εὔβοιαν χαλκιδεῖς. Eraſ. in Chil.
Χαλκιδική ἡ. paroxyt. urbis nomen. Cyrill. oxytonum autem, patrium uel gentile eſt.
Χαλκιδῖτις. ου. ἡ meretrix, à uilitate nummi qui pendebatur, quū diobolare dixit ſcortū. Plaut.
Χαλκίοικος. ærarij domus.
Χαλκίον. ȣ. τὸ. æreum.
Χαλκὶς. ſeps, ſerpentis genus, ut annotat Nican. ſchol. & Aelianus, ob uirgulas quaſdam ænei coloris tergum eius diſtinguentes: Plin. lacertā uocat li.29. cap.5. ubi ita locū reſtitui, Lacerta, quā hi ſepa, alij Chalcidē uocāt, male enim Chalcidicē, in exemplaribus impreſſis legitur.
Χαλκίς. ίδος. ἡ. κύμινδις, auis genus Hom. & Ariſtot. & urbs Eubœæ, nobilis, & fluuius Peloponneſi apud Strab. Eſt & Syriæ urbs, Iamblicho philoſopho preſtātiſſimo natale ſolū. & piſcis Ariſto. à Gaza uertitur erica piſcis ſpuria. & alibi

alibi apud eundem χαλκὶς uertitur à Gaza chalcida, lacerti ferè ſpecies.
Χαλκισμός. ludi genus, quo nummum raptim circumagendo digito impoſitum excutiebant pueri, & priuſquàm humi caderet excipiebant recto digito. Euſt. Il. ξ. Vide Pollucem.
Χαλκῖτις. ἡ. metalli genus Chalcitis, quam Marcaſitan uocant. συπτηρίῳ Hippoc.
Χαλκοβατής. έ@. ὁ. ἡ. ſolidus, firmus, baſim habens firmam.
Χαλκοβαρής. έ@. ὁ. ἡ. ære grauatus.
Χαλκογλώχιν@. ϰ. ὁ. habens angulos, uel cuſpidem æream.
Χαλκόκρας. ατος. ære temperatus, ὁ χαλκῷ κεκραμένος. Aelius Dionyſ. adulterinũ numiſma cui æris portio adiecta eſt.
Χαλκοκέκαυμένος. ϰ. æs combuſtum, apud Gal.
Χαλκοκνήμιδες. οἱ. ferreas æreas ſue habẽtes tibias.
Χαλκόκροτος. æripes, hoc eſt, ὁπλὰς ἰσχυρὰς ἔχων. Item ex ære percuſſus nummus. & Rheæ epitheton à cymbalorum ſonitu.
Χαλκολογεῖν. nummos colligere.
Χαλκόλοφ@. conus galeæ.
Χαλκόος. ϰ. ὁ. æreus.
Χαλκοπάρηος, uel χαλκοπάρῃ@. ϰ. ὁ. habens maxillas æreas.
Χαλκόπους. οδος. ὁ. æripes, firmus, infatigabilis, ἠχόπους, ungula reſonante.
Χαλκός. ϰ. ὁ. æs. (illatus.
Χαλκότυπ@. ϰ. ὁ. ferro percuſſus, fabrilis, ferro
Χαλκοτύπος. ϰ. ὁ. faber ferrarius, uel ſi mauis ærarius. Ariſtot. lib. 1. πολιτικῶν.
Χαλκουργεῖον. τὸ. æraria.
Χαλκουργέω. æs præparo, ut metallarius.
Χαλκούργημα. ατ@. τὸ. ſignum æneum.
Χαλκουργός. qui præparat materiam τῷ ἀνδριαντοποιῷ, ut χαλκουργικὴ τῇ ἀνδριαντοποιητικῇ.
Χαλκοῦς. ϰ. ὁ. æreus, fuit & cognomentũ Dionyſij poëtæ & rhetoris, quòd Athenienſibus author fuerit, æreo numiſmate uti, Et celebris quidam apud Athenienſes fur, in quem Demoſth. luſit, μὴ θαυμάζετε ὦ ἀθηναῖοι χαλκοῦς κλέπτας, &c. Annotatur & ab Euſt. Iliad. φ.
Χαλκόφι. ex ære.
Χαλκοχίτων. ων@. ὁ. habens loricam æneam.
Χαλκωμα. ατος. τὸ. res ærea, æramentũ. uide Bayf.
Χαλκώνητ@. emptus ære.
Χαλκωρύχια. τὰ. ærariæ.
Χαλίρρυθον. ϰ. herba lanaria.
Χάλωνες. labeones, id eſt quibus magna ſunt labia, pro χείλωνες, male legitur. Χάλλων apud Ariſtotelem eſt piſcis è mugilum genere, aliàs χωλῶν. à Theodoro uertitur labeo.
Χάλυψος. ὁ. nomen gentile. Etym.
Χαλώμενον. ϰ. τὸ. remiſſum.
Χαμαδίς. &
Χαμάδις. &
Χάμαζε, ἢ χαμάζε, &
Χαμαί. aduerb. humi, ad terram.
Χαμαιάκτη. ἡ. ebulus herba.
Χαμαιδάφνη. ης. ἡ. uincapernica herba.
Χαμαίδρυς. υος. ἡ. chamædrys, herba quaſi pumila quercus, Triſago Latine.
Χαμαιεῦνάδες. αἱ. humi dormientes.
Χαμαιεύνης. ϰ. ὁ. humi dormiens. (lis.
Χαμαίζηλος. ϰ. ὁ. humi depreſſus, abiectus, humi-
Χαμαίκισσος. ϰ. hedera terreſtris ſiue ſyluatica.
Χαμαικλινής. humi proſtratus.
Χαμαιλέων. chamæleon, nomen animalis & herbæ, quorum utrunq; colorem ſubinde mutat. De animali uide Ariſtot. Aelianum, & Eraſmũ in prouerb. Chamæleon de ſuo corio ludit, &; Chamæleonte mutabilior.
Χαμαιπετής. ϰ. ὁ. ἡ. χαμαίζηλος, extenſus.
Χαμαίπιτυς. υος. ἡ. aiuga herba Lat. quaſi humi-
Χαμαιρριπής. ιος. ὁ. ἡ. humi repens. (lis pinus.
Χαμαιστρωσία. ας. ἡ. ſtratũ humi paratum thorus ex agreſtis frondibus.
Χαμαισύκη. ης. ἡ. ficus humilis, & papauer ſatiuũ.
Χαμαιτυρίδες. αἱ. aræ humiles quæ Veſtæ erigi ſolebant, & ſtatuæ humiles.
Χαμαιτυπεῖον. fornix, ganeum, proſtibulum.
Χαμαιτύπη. ης. ἡ. ſcortum abiectum, & uile ſtragulum quod humi ſternitur.
Χαμαιτυπία. ἡ. ſcortum ignobile.
Χαμαιτύποι. ex accipitrum genere ſunt, qui prædam ſuper terram & humi petunt. His contrarij ſunt οἱ μετεωροθῆραι.
Χαμελαία. ας. herba quam mezereon uocant.
Χαμερπής. humi repens, uel dormiens.
Χαμετυπίς. ſcortum.
Χαμεύνα. ἡ. humilis & uilis lectus, ſtragulũ. Ety.
Χαμευνάς. άδος. humi cubans, & lectulus apud Nicand. thorus humi ſtratus.
Χαμεύνη. ης ἡ χαμευνίς.
Χαμεύνια. τὰ. humilia grabbata. Etym.
Χαμευνία. ας. ἡ. humi dormitio, cum quis in nuda humo dormit, à χαμαὶ & εὐνή.
Χαμευνίς. ίδος. ἡ. στιβάς. lectus humilis, ſtorea.
Χαμηλός. humilis, defluus, pumilus.
Χαμίτης. idem.
Χαμόθεν. aduerb. pro ἀπὸ τῆς γῆς.
Χαμόκοιτος. ϰ. ὁ. humi indormiens.
Χαμός. ϰ. ὁ. curuus.
Χανδάνω. μ. ανῶ. poëticum eſt, deriuaturq; à χάδω, capio, id eſt ſum capax. Actiu. accuſ.
Χανδὸν. abundanter, inhianter, affatim, capaciter, Etym.

Χαύνη.ἡ. nomen piſcis Ariſtoteli, Gaza uertit hiatulam.

Χαυνύω.μ.ύσω. uociferor.

Χάος.εος.τό. chaos, miſcella, regio. Vide in Chiliad. Eraſmi, Antiquiora chao. Oppianus ſic uocat hiantes fauces.

Χαιός.ὁ. bonus, generoſus, priſcus ἀρχαῖος, Lacædemoniorũ peculiaris eſt dictio à Theocrito uſurpata.

Χαρά ᾶς.ἡ. gaudium, ira, & ad animum refertur, ἡδονὴ uerò ad corpus. Vide Ammonium.

Χαράδρα.ας. torrens, alueus torrentis, uallis, ſpelunca, κοίτη, φωλεός. Propriè terræ rima ſiue fiſſura quam aqua, pluuia, torrens, aut terræmotus efficit. uide in Chil. Eraſ. Oenoë charadrã.

Χαραδριός.ου. rupex auiculæ nomen. Vide in Chil. Eraſmi: Charadrium imitans. meminit & Aelianus huius auis. à Theodoro in Ariſtotele uertitur rupex, alibi hiaticula.

Χαραδροῦσθαι palude occupari, λιμνοῦσθαι, ὀρύσσεσθαι, κοιλαίνεσθαι.

Χαραδρώδης ποταμός. fluuius in morem paludis latè ſtagnans. apud Strab.

Χαραδρωθείς.ὁ. lacunoſus factus.

Χάρακα.ης.ἡ tithymallum.

Χαρακίας ὁ calami ſpecies eſt, uallarẽ rectè uocaris: eſt & tithymallus maſculus hoc nomine, apud Dioſcor.

Χαρακίζω. uallo protego, trepido, eleuo, attollo, diuido.

Χαράκιον. pedamentum, fulcimen.

Χάρακμα.ατος.τό. ſculptura.

Χαρακοποιΐα.ας.ἡ. uallatio.

Χαρακόω.μ.ώσω uallo, as. Ammon. in χάραξ.

Χαρακτήρ.ῆρος.ὁ. ſignum, inſigne, figura, ſtylus dicendi, uel genus dicendi, ut Gell. uertit.

Χαρακτηρίζω.μ.ίσω.π.ικα. noto, deſigno.

Χαρακτηρισμός.οῦ.ὁ. deſignatio, figuratio.

Χαράκωμα.ατος.τό. uallum, agger. Ammon. in χάραξ.

Χαραμός terræ hiatus χηραμός, χειραμός.

Χάραξ.ακος.ὁ. uallũ in bello, fouea, & in fœminino genere ponitur ꝓ uallo, id eſt firmiore palo, cui uitis alligatur, pedamentũ dicunt Latini, & ſtatumẽ: & Columella nouit characatas uineas. Ammonius, & Cyrill. Item carduus, arundo.

Χαράττω.μ.άξω.π.αχα. ſculpo, ſigno, imprimo, κοιλαίνω. Actiu. accuſ.

Χαρία.ίας.ἡ. collis.

Χαριγλωττεῖν. uide in Chil. Eraſmi.

Χαρίεις.ίεντος.ὁ. gratus, gratioſus, urbanus, lepid⁹.

Χάριεν, pro χαριέντως. pulchrè, Cyrillus paroxytonum.

Χαρίεν. προπαροξυτόνως. gratum, gratioſum, Cyrill.

Χαριεντίζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι. iocor, nugor, urbanus ſum, alludo, & facetè cauillor, & lepida urbanitate utor, ſalibus utor. Depon. abſol.

Χαριεντισμός.οῦ.ὁ. urbanitas, lepos, & uenuſtas ſermonis. At charientiſmos tibi molliet aſpera dictu. Deſpauter. Charientiſmos ſiue ſcomma (inquit Rufiñianus) figura eſt, qua feſtiua dictio fit, cum amœnitate mordax.

Χαριεντότης.ητος.ἡ. gratioſitas.

Χαριέντως. eleganter, gratioſè, uenuſtè, urbanè.

Χαριέργος.ὁ. gratioſus, cuius facta omnibus grata ſunt.

Χαριέστερος. elegantius, gratioſius.

Χαρίζομαι.μ.ίσομαι. dono, gratifico, facio grata, obſequor, & beneficium gratiamq́ue confero, Cum datiuuo iung. ut χαρίζεσθαι ἔρωτι, indulgere amori, & χαρίζεσθαι τῷ ἑαυτοῦ θυμῷ, animo ſuo indulgere. Dicitur quoque χαρίζομαι τὸ ὄφλημα, pro remitto multam. Homerus cum genitiuo iungit. Inde dicitur κεχαρισμένος, id eſt iucundus, gratus, placidus. & κεχαρισμένως ἄρχειν. Iſoc. Bud. Com.

Χάριν. pro cauſſa, ἕνεκα. Vnde ὅσον εὐγενείας χάριν, quod ad generis nobilitatem attinet. Gregor. ἔστω δὲ ἡμῶν χάριν καὶ οὐσία τις ὁ πατήρ. Sic Plautus, At tu ægrota ſi uis per me quidem ætatem. Dicitur hoc etiam per ἕνεκα, & πρὸς, & διὰ cum genitiuo, & Atticè cum accuſ. Σὴν χάριν, tua cauſſa, ἀντὶ τοῦ πρὸς χάριν σου. Bud. Cõ. Vide ἕνεκα apud Ammon.

Χάρις.ιτος.ἡ. feſtiuitas, beneficiũ, munus, remuneratio, uoluptas, illectamentum. παρὰ τὸ χαίρειν. Etym. Et cum deam ſignificat χάριτα non χάριν in accuſatiuo facit. Inde χάριτες. Gratiæ. Habet eum uſum apud Græcos, quem gratiæ uocabulum apud Latinos. Thucyd. libro 9. χάριν ὑμῖν προσθήσουσιν, gratias uobis habebunt. Et χάριν οἶδα, pro gratias habeo, gratias ago. Χάριτας ἐνιχαρίζω, apud eum gratiam ineo. Bud. Com. Vide εὐεργεσία in Ammonio. Hymnus in Charites extat apud Orpheum.

Χαρίσιον.ου τό. placẽtę ſpecies, uel ut alij panis.

Χάρισμα.ατος.τό.

Χαριστήριον.ου.τό. idẽ quod χάρις, id eſt gratia, munus. Χαριστηρίους λόγους appellat Gregorius, quibus gratiæ deo aguntur de aliqua re. Et χαριστήριον θύειν, per ſacrificium gratias agere, pro beneficijs acceptis ſacrificare. Bud. Com.

Χαρίσια.τά. ſolenne feſtũ, quo ſympoſia agitabãt unà ꝓpinq; & dona ultro citroq; trãſmittebãt.

Χαριτία.ας.ἡ. gaudium, χαρμονή.

Χαριτοβλέφαρον.τό. frutex eſt quidam in philtris efficax.

Χαριτοβλέφαρος, & λαμπετώ, à meretrice quadã uocabatur

uocabatur Demetrius Phalereus. Laërt. lib. 5.

Χαριτόω. μ. ώσω. π. ωκα. afficio gratia, gratioſum facio. Actiu. accuſ.

Χαρίτων. ωνος. ὁ. nomen proprium Cyrillo.

Χάρμα. ατος. τὸ. riſus, gaudium, indicat & ludibrium & deriſum, ut in eo, δυσμενέσι μὲν χάρμα, & in illo, τὸ σὸν ἅρμα, χάρμα καὶ γέλως.

Χάρμη. ης. ἡ pugna, conflictatio.

Χαρμονή. ῆς. ἡ. gaudium, lætitia, συλλογή.

Χαρμοσύνη. ης. ἡ. idem. Eſt etiam feſtum apud Athenienſes.

Χαρμόφρων. Mercurij epitheton.

Χαροπότης gratia uultus, ſplendor, decus. Etym.

Χαροπός. οῦ. ὁ. gratioſus, pulcher oculos, flauus, terribilis, cæſius, glaucus, ſplendidus.

Χάρτης. ου. ὁ. χαρτοπράτης ὁ χωρητικὸς τῶν ἐγγραφομένων. capax ſcriptorum, chartarius. Etym.

Χάρτιον. τὸ. charta.

Χαρτοπράτης. ου. ὁ. papyropola, id eſt ὁ τοὺς χάρτας πιπράσκων.

Χαρτός. οῦ. ὁ. lætabilis, dignus lætitia.

Χαρτοφυλάκιον. ſcriniũ quo reponuntur chartæ.

Χάρυβδις. ιος. ἡ. charybdis, uortex maris. Vide in Chil. Eraſ.

Χάρων. leo. ἀπὸ τοῦ χαροπότητος. Etym.

Χαρωνῖται. οἱ. uide in Chil. Eraſ.

Χάσιος. ου. ὁ. bonus.

Χάσις. diſcretio, ſegregatio.

Χάσκω. aſpitio, intendo fixis oculis, aperio.

Χασκωρέω. circunſpicio, περιβλέπω.

Χάσμα. ατος. τὸ. hiatus, fiſſura, rictus, uorago.

Χασμᾶσθαι. oſcitanter addubitare & cunctari, angi & conturbari.

Χασμάω. μ. άσω. π. ακα. oſcito, dehiſco. Neut. abſol.

Χάσμη. ης. ἡ. oſcitatio.

Χασμῶδες. τὸ. oſcitantia.

Χασμώδης. hians, oſcitabundus.

Χατεύω. μ. εύσω. &

Χατέω. μ. ήσω. π. ηκα. & poëticè.

Χατίζω. μ. ίσω. π. ικα. indigeo, deſydero. Neutr. genitiuo.

Χατίς. ίδος. ἡ. deſyderium, uſus.

Χαυλιόδων. οντος. ὁ. qui dentes exertos habet, χαυλιόδοντα dicuntur animalia dentibus exertis, & χαυλιόδοντες ipſi dentes exerti, ut Gaza reddit apud Ariſtot.

Χαῦνος. ου. ὁ. mollis, laxus. Item ſtultè & abſurdè liberalis, atq; etiam ineptè magnificus uel magnificẽtiæ cupidus, oſtentatorq; ineptus, quod uitium eorũ eſt, qui ſeſe modulis ſuis non metiuntur. Eſt etiam friabilis, id eſt εὔθρυπτος, ἀραιός, ψαθυρός. Item χαῦνον, altum, latum, magnum, quaſi χανόν ἀπὸ χαίνω. Bud. Com.

Χαυνότης. ητος. ἡ. mollities, laxitas.

Χαυνοῦσθαι. opponitur τῷ πεπηγέναι, laxari, molliri. Eſt etiam τὸ χαύνως διακεῖσθαι, ſtultè de ſe ipſo perſuaderi, magnificè ſimul & abſurdè de ſeſe ſentire. Bud. Com.

Χαυνόω. μ. ώσω. π. ωκα. mollio, laxo, inflo. Actiu. accuſatiuum.

Χαύνωσις. ιος. uerborum facundia, perſuaſio, mollities, laxitas.

Χαύων. ὁ. panis oleo ſubactus hordeacus, aut olus aſſatum. Etym.

Χεάμενος. ου. ὁ. fundens.

Χέδροψ. οπος. ὁ. legumen. & τὰ χέδροπα, Theophr. legumina quæ & ὄσπρια.

Χεζητιάω. cacaturio, Suid.

Χέζω. caco, egero, excerno.

Χειά. ᾶς. ἡ. luſtrum, cubile ferarum, latibulum ſerpentis. nam χεῖσθαι eſt capacem eſſe. χιά inferius.

Χειλάριον. ου. τὸ. labellum.

Χείλιοι. οἱ Aeoles ἀντὶ τοῦ χίλιοι. mille. Etym.

Χειλοποτέω. pitiſſo, ſummis labris delibo. Epigr.

Χεῖλος. εος. τὸ. labrum (ut Gaza uertit in Ariſtotele) labium. παρὰ τὸ χέειν λόγους. littus, pabulũ, ripa apud Aeſch. πόα, χόρτος. gramen, teſte Aelio Dionyſio. Vide prouerbium apud Eraſmum, ἄχρι χείλους.

Χειλοσομία. ας. ἡ. cum uox quaſi in receſſu auditur. Malim κοιλοστομία, ut ſupra.

Χειλοστρόφιον. τὸ. inſtrumẽti genus quo in habenda quæſtione utebantur, intorquentes noxiorum labra, apud Syneſ.

Χειλόω. augeo, μεγαλύνω. Infra ſcribitur χιλόω, quod magis placet.

Χείλων. ωνος. ὁ. labeo, eſt & piſcis nomen quem labeonem quoque nominant.

Χειλωτήρ. ῆρος. ὁ. frenũ, ferrum quod in os equi inſeritur.

Χεῖμα. ατος. τὸ. hyems.

Χειμάδιον. ου. τὸ. hybernatio, hybernaculum.

Χειμάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. tempeſtatẽ fero. Depon. abſol. fluctuo, exagitor, tẽpeſtate iactor.

Χειμάζω. μ. άσω. π. κα. hyemo, perturbo, moleſto. Vide Ammon.

Χειμάμυνες χλαῖναι lenæ uentorũ & frigoris iniuriam arcẽtes, idem quod ἀλεξάνεμοι. Euſt. Il. π.

Χείμαρρος. ου. ὁ. torrens, hœdus ſaltans in nubibus, χείμαρρος. Dicitur & χειμάρρους in nominatiuo. Eſt etiam clauus in carina nauis, quo ſublato aqua effluit, apud Heſiod. qui & ἴβδη.

Χειμάς. άδος. ueſtis hyberna.

Χειμαθεὶς. έντος. tempeſtate tortus.

Χειμασία. tempeſtas, turbatio.

Χείμαστρον. ueſtis hyberna agricolæ.

Χειμεθλιάω. laboro pernione.

Χείμεθλον. uide χίμεθλα.

Χειμερίζω

Χειμερίζω.μ.ίσω.π.ικα.hyemo.Neutr.abſol.

Χειμερινός.ȣ.ὁ &

Χειμέριος.ȣ.ὁ.hyemalis,frigus cupiens.

Χειμεριώτατον.ȣ gaudens algoribus.

Χειμών.ῶνος.ὁ.hyems,procella maris,tempeſtas.

Χεῖος.ȣ ὁ.prodigus.

Χείρ.ρός.ἡ.manus, copiæ, exercitus, manipulus. παρὰ τὸ ῥᾶον χεῖσθαι ὁ ἐπιχωρεῖσθαι. Etym. Accipitur aliquando pro poteſtate,ut apud Latinos manus. In nominatiuo & accuſatiuo χεὶρ eſt maſculini generis. περὶ χειρὸς ὕδωρ αἰτῆσαι. uide ἀπονίψασθαι in Ammonio.

Χεῖρα fiſſura pedum.

Χειράγρα.ας.ἡ.chiragra,id eſt morbus articularis.

Χειραγωγία.ας.ἡ.adminiculum.

Χειραγωγός.præitator, ut qui iam uiã cæco præit. hoc eſt ὁδηγός,& καθηγεμών.

Χειραγωγῶ.manuduco.Ariſtot.dixit de eo qui inſtrumenta muſica pulſat.Dicitur etiã metaphoricè de fortuna,quæ uiã patefacit hominibus fœlicibus,quaſique uiam præit ad ornamenta magnaq; faſtigia aſſequenda.Bud.Com.

Χειράδες.cicatrices pedum, αἱ μετὰ λίθων, ἢ ὅπλων βολαί. Vide χειρόπες.

Χειραμός.luſtrum,latibulum,fouea.aliàs per α,aliàs per η ſcribitur in prima ſyllaba.

Χειράς.ἡ.uide χιράς per iota.

Χειραπτάζω.tracto.Actiu.accuſ.

Χειραψία.ας.ἡ.palæſtricus manuum nexus.

Χειριδωτός.οῦ.ὁ.manicatus, manuleatus.uide Bayſium.

Χειρίζομαι.exerceor.

Χειρίζω.tracto aggredior,ſuſcipio.

Χείριος.ȣ.ὁ ſubditus,cicur,utilis.

Χειρίς.ίδος.ἡ.chirotheca,manica.

Χειρισμός.ἐπιχείρησις.conatus,egreſſio.

Χείριστος.ȣ.ὁ.peſſimus.

Χείρων,ἐλάττων,χείρων,minor,deterior.

Χειρόβιος.uentrimanus, ex manibus uiuens, uictum manu quærens.

Χειροβοσκός & χειροβίοτος,idem.

Χειρόβρως ῶτος catena ſiue uinculum,quo ligatę manus decoriantur & contabeſcunt, ἰδιωτισμός (inquit Suid.)ὁ ἀποβιβρώσκων τὰ χεῖρε.

Χειρογάστορες qui manu uictum ſibi quæritant,operarij.

Χειρόγραφον ſcheda propria manu ſcripta.

Χειρόδεικτος.ȣ.ὁ.manifeſtus.

Χειροδίκαι uiolenti, quibus uis ſit in manibus & uiribus corporis, & in armis, non æquitate rationis.Vide in Chil.Eraſmi.

Χειροδρόπος.ȣ.ὁ.qui manuũ opera,circa falcis uſum,meſsẽ facit,quaſi ὁ ταῖς χερσὶ δρέπων.Nicand.

Χειροέργητος ὁ χειρουργός.

Χειροθήκη.ης.ἡ.chirotheca.

Χειροήθης ὁ.ἡ.cicur,manſuetus.

Χειροθεσία.ας.ἡ.manuum impoſitio.

Χειροθετῶ.manus impono.

Χειρόμακτος.ȣ.ὁ.manufactus.

Χειροκοπέω.μ.ήσω.π.ηκα.manum abſcindo.

Χειροκρασία.ας.ἡ.manuum potentia.

Χειροκρατία.uitium eſt ſeditioſæ politię,quod exoritur à democratia, corrupta licentia τῶν δημαγωγῶν, & plebis turbulentæ ineſcatorum, id eſt τῶν δελεαζόντων τὰ πλήθη.

Χειρόμακτρον.ȣ.τὸ.mantile.

Χειρομάντεις. qui manuum inſpectione futura prædicunt.

Χειρόμαστρον.ȣ.τὸ.mantile.

Χειρομάχαν πλῆθυν. uulgus hominum manuali labore uictum queritans,apud Athenæum.

Χειρομύλη.ης ἡ piſtrinum.

Χειρομύλον.mola truſatilis.

Χειρονάξιος.ȣ.ὁ. habens uictum ex ſuis manibus.

Χειρονακτός.ὁ.operarius manualis,χειρῶναξ.

Χειρόνιπτρον. peluis in qua abluũtur manus apud Ariſtoph.aqua qua abluuntur manus.Etym.

Χειρονομέω. inter canendum manum moueo, & geſticulor.

Χειρονομία.ας.ἡ. manuum motus & geſticulatio, ſaltatio geſticulatrix,qualis eſt quam mauricã uocamus.Alioqui lex geſtus à Quintiliano dicitur.

Χειρονόμος. hiſtrio geſtu & manuum motu ſubſultans,geſticulator.

Χειρόομαι.capio fugientem, punio.

Χειρόπεδαι.αἱ manicæ, id eſt, uincula manuum.

Χειροπλήθης.εος.ὁ.ἡ.magnus,immanis.

Χειροπληθὴς λίθος. lapis manum implens, Homero.ſic χειροπληθὲς,quantũ manu prehẽdi poteſt, apud medicos græcos, quod noſtri manipulum dicunt.

Χειροποίητος.ȣ.ὁ.manu factus.

Χειρόπους.οδος.ὁ.qui eſt uulneratis pedibus, uel ſciſſis.Etym.Alcæus Pittacum χειροπόδην uocat, quod uulnera in pedibus haberet quæ χειράδες uocantur.Laërtius lib.1.

Χειροσκόποι οἱ. qui manuum ſuffragia obſeruant ac dinumerant.

Χειρόσοφος.ſaltator,quaſi manu ſapiens.

Χειροτέρης,& χειρότερος.inferior, deterior.poëtica ſunt.

Χειροτέχνης.ȣ.ὁ artifex.

Χειροτεχνία.ἡ χειρουργία.

Χειροτεχνῶ.τὸ χειρουργῶ.

Χειροτονέω.μ.ήσω.π.ηκα.eligo,conſtituo,ſuffragijs creo,ſciſco,iubeoq;, & magiſtratum creo, deſigno, conſentio,pedibus eo in alicuius ſententiam. Interdum pro defero,in manuq; do.

Actiu.

Actiu.accuſ. Bud.Com. & Eraſ.in Chil.

Χειροτονητός.ȣ̃.ὁ.electus,creatus,deſignatus populi conſenſu.

Χειροτονία.ας.ἡ.electio,ſuffragium, eleuatio manuum populi cōſenſum ſignificās, plebiſcitū.

Χείρωμα. τὸ χειρόω.

Χειρουργημα.opificium,opusq́; manufactum.

Χειρουργία.ας.ἡ.chirurgia,ars medendi quæ manibus fit. Dicitur de omni arte quæ actionē habet manuum cum cognitione coniunctam.

Χειρουργος.ȣ.ὁ.chirurgus medicus,qui chirurgia utitur.

Χειρουργῶ.manibus operor,laboro.

Χειρόω.μ.ώσω.πτ.ωκα.capio,captiuo,ſubigo,adduco,deuinco,ditioni ſubijcio,ſubiungo, mācipio.Actiu.accuſ.

Χείρων ονος.ὁ. peior.ὁ διὰ τῶν χειρῶν πορίζων τὸ ζῆν.eſt & nomen proprium Centauri. Etym.

Χειρῶν ἀδίκων ἄρξαι.dicitur is,qui prior laceſſiuit aut rixam aut bellum,qui prior percuſſit in manibus conferendis.Bud.Com.

Χειρώναξ.κτος.ὁ.manu acquiſitus,per manus afflictus,manuum dominus,qui manibus uictum quærit.

Χειροναξία.ας.ἡ.manuum operatio. Aeſchyl.

Χειρώνειον.τὸ.centaurium herba à Chirone primo monſtrata.

Χειρώνια τραύματα.uulnera appellantur δυσαλθῆ,quę medicam uix recipiunt curam, & Chironem aliquem reſpectare uidentur:ſicut & τηλέφεια,quæ multum malignitatis præferant,ut quæ ſalutarem Achillis manum requirant.Cęl. lib.10.cap.50.Vide Eraſ.in Chil.

Χείρωσις.mancipatio,mancipium.

Χειρωτός.qui facilè poteſt capi.

Χείσεται.erit capax.

Χέιτον.τὸ.χωρȣ̃ν ἀςραγάλȣς.

Χείω.capio,χωρῶ.

Χελεία.ας.ἡ.ſpecus,luſtrum ſerpentium,apud Nicandrum.

Χέλειον. operimētum teſtudinis, apud Nicand.

Χελιδονιδεῖς.οἱ. hirundinum pulli, unde notatur Achæus poëta qui durius dixit, χάσκοντα λιμῷ μόσχον ὡς χελιδόνος,ubi χελιδονιδῆ rectius dixiſſet.

Χελιδόνιον.ȣ.τὸ.chelidonium herba.

Χελιδών.όνος.ἡ.hirundo.παρὰ τὸ τὰ χείλη δινεῖν, uel οἰδαίνειν.de hirundine aue uide Ariſtot. Aelian.Oppian.& Eraſ.in prouerbio, Audi Chelidonē.Eſt hirundo marina piſcis,ut Gaza tranſfert apud Ariſtot. eius meminit Aelian.quoq;.

Χελίζω.μ.ίσω.πτ.ικα.no,nauigo.

Χέλυδρος.ȣ.ὁ.teſtudo marina,& uenenatus ſerpens qui alio nomine δρυΐνας.Nicand.interp.

Χελωνάζειν.irridere.

Χελών.labium.dicitur etiam χελώνη,teſtudo.& apud Aeoles ſignificat citharam.Etym.

Χελώνιον.τὸ.labellum.Etym.

Χελωνίδης.ὁ.labium magnum habens.Etym.

Χελίσκιον.tuſſicula.

Χέλιον.operimentum teſtudinis.

Χέλυς.υος.ἡ.chelys, cithara, lyra, teſtudo, proprie lata illa teſtudinis planities.

Χέλυσμα.ατος.τὸ.lignum quod roſtro nauis affigitur.

Χελύσσομαι.expectoro, traijcio, nato, eructo, ἐρυγγάνω.Nicand.

Χελώνη.ης.teſtudo (ut Gaza uertit in Ariſtot.) id eſt belua aquatica. Item genus numiſmatis Peloponneſiorum,à teſtudine inſculpta. Aliquando pro ſcabello,& carina nauis.

Χελώνιον. tegumentum teſtudinis quam torturam uulgò uocant,rapum terræ. Apud Pollucem conuexa dorſi pars.

Χέννιον.τὸ.auicula quædam muria condiri ſolita,& piſcis genus conditanei.Heſychio.

Χέομαι.inferias facio,& libamina manib.fundo.

Χεραβος.ȣ.ὁ.hiatus terræ.

Χεραδος.ȣ.τὸ.&

Χεράς.άδος.ἡ.cœnū oſtreorū teſtis & lapillis mixtū,cumulus lapidum,ſed minorum, & quicquid ex aqua in littore confluit.Ariſtarchus fluuium ipſum & in eo lapillos dicit.Etym.

Χέρεια.τὰ.αὐτὶ τȣ̃ χερέιονα ϗ συγκοπὴν, Etym. peiora.

Χερειότερος.ὁ.uilior,peior.Etym.

Χερείων.ονος.ὁ.peior,pro χείρων.poëticè.

Χέρητες.οἱ.minores,debiliores,& qui manibus uictum quærunt.

Χέρη peior,id eſt inferior.ὁ διὰ τῶν χειρῶν πορίζων τὸ ζῆν.Etym.

Χερίδιον.τὸ.exigua manus,apud Moſchum.

Χέρμα.ατος.τὸ.lapis,telum,miſſile.

Χερμάδιον.ȣ.τὸ.

Χερμάς.άδος.ἡ.propriè paruum ſaxum,quod facile manu poteſt tractari: impropriè autem ſaxum maritimum magnum portus,cui alligant funes nauium.

Χέρνας.ὁ.&

Χερνήτης.ὁ.pauper,qui è labore manuum uiuit.

Χερνῆ.paupercula.

Χερνῆτις.ιος.ἡ.netrix,id eſt mulier quæ nendo & labore manuum uictum quæritat.

Χέρνιβος.ȣ.ὁ.uas ad manus lauādas,gutturnium, ſonat quaſi dicas manuum lotionem.

Χερνίπτω.μ.ίψω.πτ.ιφα.θύω,σφάττω.

Χέρνιψ.βος.purgatio,dictum à manuum lotione,quę in ſacrificijs fiebat.uas,uel aqua,uel ipſa manuum

manuum ablutio. Item malluuium, in quo manus abluuntur.

Χειρόβολον.ου.τὸ.manipulus.

Χεῤῥόνησος. terra in inſulę modum mari circundata, uno tantum, eoq́ue anguſto ſpatio, quod iſthmus appellatur, cõtinenti adiuncta. Alij χερσόνησος legunt.

Χερσαῖος.ου.ὁ.terreſtris (ut Gaza uertit ex Ariſto.) incultus, de terra quæ non habet cultores.

Χερσεία είας.ἡ.ſolitudo.

Χερσεύειν.incultum eſſe.

Χερσεύουσα γῆ. terra ſola, uel malè culta.

Χέρσος.ου.ὁ terra propriè inculta, ἡ ξηρὰ γῆ.

Χερσόω.deſolo, uaſto.

Χερσύδρος.ὁ genus ſerpentis in Theriacis Nicandri.

Χερσώμενος.ου.ὁ.incultus & ſqualens. Plutarch. de Educan. liberis, γῆν καταλαβὼν κεχερσωμένην.

Χεῦμα.ατος.τὸ.fluxus, aqua. Iulius Pollux recēſens uaſa eſcaria, τεῦχη & χεύματα uocat, quę nos uaſa & uaſcula. Bayſi. & alibi ex Polluce diſcos interpretatur.

Χεύω.καὶ

Χέω.μ.εύσω.π.ευκα, ἀόρ. ἔχεα. fundo, liquo, liquefacio. Actiu. accuſ.

Χηίωνος.domus.

Χηλαργός.ου.ὁ.uelox pedibus.

Χηλεύω.μ.εύσω.π.ευκα.farcio.

Χηλὴ ῆς.ἡ.ungula, forficulus denticulatus. ut χηλὰς ἔχει, forcipem habet, ſiue brachia forcipibus dentata. Item promontorium, eminentia. A Theodoro in Ariſtotele uertitur, forcipatum pedis, forceps, ungula.

Χηληδονία ης.ἡ.genus iaſpidis, triton Hermolao interprete. malim χελιδονία.

Χηλόν.ου.membri genus.

Χηλός.ου.ὁ.arca, loculus.

Χῆμαι.hiatulæ Latinè, ex genere oſtreorum ſunt. Gaza in Ariſtotele uertit chamama, è teſta intectis: ſuperius autem χάννην diximus eſſe piſcē. Chamarum Aelianus quoq; meminit.

Χημεία.ας.ἡ.argenti & auri præparatio, καὶ κατασκευή.

Χήμη. hiatus, χάσμη. apud medicos capitur pro menſuræ genere incertæ quantitatis.

Χήμωσις.ἡ. inflammatio palpebrarum & alibi, apud medicos.

Χὴν.ηνός.ὁ.ἡ. anſer. Vide Ariſtotelem, Aelianũ, & Oppianum.

Χηναλώπηξ.κος.ὁ. uulpanſer auis, ut Gaza uertit in Ariſtotele. uide etiam Aelianum & Eraſ. in Chiliad.

Χηνέλωψ.idem.

Χήνειος.ου.ὁ.anſerinus.

Χῆνες.οἱ.culices ficarij, beſtiolæ in caprificis naſcentes. Herodot.

Χήνημα.irriſio.

Χηνιάζω, uel χηνίζω. tibiarum ſonum repræſento, tibia ſono.

Χηνίσκος.pars proræ, unde anchoræ dependēt. Bayſius.

Χηνοβοσκεῖον.ου.τὸ. locus ubi aluntur anſeres, quod & χηνοτροφεῖον.

Χηνυσεῖν.clamare.

Χὴρ.ηρός.ὁ.echinus.

Χήρα.ας.ἡ.uidua, à χηρόω.

Χηραμοδύτης.ου.ὁ.luſtra ſubiens, in antris degēs.

Χηραμός.οῦ.ὁ.antrum, receſſus, luſtrũ, latibulum. ſuperius χαραμός.

Χηραμίδες.cauernæ.

Χήρατον.ου.τὸ.focus.

Χηρεία ας.ἡ. uiduitas.

Χηρεύω.μ.εύσω.π.ευκα.uiduo, careo, ſeparo. uiduus ſum, uel uidua, deſertus ſum.

Χῆρος.ου.ὁ.uiduus, deſertus.

Χηρόω.μ.ώσω.π.ωκα.χηρεύω. capio, uaſto, deſolo. ἀφανίζω, ἐκπορθῶ.

Χήρωσις.deſolatio, uiduitas.

Χηρωσταί.οἱ.qui ſuccedunt in hæreditate uiro uiduo & filijs carenti. Euſt. Il.ε. dicit magiſtratũ eſſe qui gubernabat τῶν κληρονομήτων, ἤγουν, τῶν χηρεύοντας διαδόχων qui & uiduis tutorum egentibus perficiebãtur, dicũtur & ὀρφανισταί.

Χητεία.ας ἡ.

Χήτης.ητος.ἡ.χῆτος,& χῆτις.ἡ.inopia.

Χητίζω.indigeo, deficio. Etym.

Χῆτος.εος.τὸ.priuatio, indigentia, defectus, uiduitas, raritas.

Χητοσύνη.ἡ.indigentia, orbitas, raritas. Epigram.

Χθαμαλοπέτηται humiuolæ.

Χθαμαλός.οῦ.debilis, humilis, cõcauus, planus.

Χθαμαλόω.μ.ώσω.π.ωκα.cõplano. Actiu.

Χθὲς heri, nuper, dudum. Additur nõnunquam πρώην, ut χθὲς καὶ πρώην.

Χθεσινός.heſternus, ἕωλος, otioſus, inutilis. tranſlatione ſumpta à cibis pridie relictis.

Χθονιφωνεῖν.maledicere.

Χθιζὰ.&

Χθιζὸν.heri.

Χθιζός.οῦ.ὁ.heſternus. χθιζὸς ἔβη, pro heri iuit.

Χθόνιος.ου.ὁ.terreſtris, ſubterraneus, grauis, magnus, terribilis.

Χθονόπαις.terræ filius, aut filia.

Χθονόπλαστος.ου.ὁ.è terra uictus.

Χθονοστιβὴς.έος.ὁ ἡ. terreſtris. in terra depreſſus.

Χθὼν.ονός.ἡ.terra, ſolum.

Χ Ιά. ᾶς ſerpentis domus. χειά, oxytonū, eſt genus calceamenti uirilis. ſed χῖα. ἡ. paroxytonum, gentile nomen eſt. Cyril.

Χιάζειν. nimis curioſum aut ſuperfluū eſſe in carmine, dictum à Democrito Chio, authore Suida.

Χιάζω. μ. άσω. πι. ακα. aperio, uel chiaſmum facio.

Χιαρός. calidus, tepidus.

Χιασμός. οῦ. ὁ. chiaſmus, figura quando quatuor propoſitis tertium ſecundo reſpondet, & conuenit quartum primo.

Χίδρα. nouæ ſpicæ aut legumina. χίδροπα.

Χιλδύω. alo, præbeo commeatum. paſco, pabulū carpo, apud Nicandrum.

Χιλή. ῆς. ἡ. nutrimentum, materia eſculenta.

Χίλια. τά. &

Χίλιαι. αἱ. mille.

Χιλιαρχέω. μ. ήσω. πι. ηκα. duco tribunatum, tribuni officio fungor. Neut. abſol.

Χιλιαρχία. ας. ἡ. tribunatus militum.

Χιλίαρχος. ου. ὁ. tribunus militum, præfectus mille uiris. Vide ξεναγία in Appendice de uocab. militarib.

Χιλιάρχων. idem.

Χιλιάς. άδος. ἡ. numerus mille continens.

Χιλιαστύς. ύος. ἡ. χιλιάς. & numerus mille milites continens.

Χιλιέτης. ἐος. ὁ. ἡ. millennis.

Χίλιοι. οἱ. mille.

Χιλιόναυστολος. ὁ. claſſis mille nauium apud Strabonem quod Aeſchylus diuiſim στόλον χιλιοναύτην dixit.

Χιλιοστός. οῦ. ὁ. milleſimus. Græci χιλιοστὺν dicunt, ut nos millenariū ἀντὶ τοῦ χιλιοστὸς dicimus. Bud. Com.

Χιλίωρος. ου. ὁ. mille annorū tēpus apud Lycoph.

Χιλόν. οῦ. τό.

Χιλός. οῦ. ὁ. uel ἡ. pabulum, frumentum, triticum, alimonia, cibus.

Χιλόω. μ. ώσω. πι. ωκα. paſco, impinguo. Sed χιλω θλῶαι eſt mille drachmarum multam pendere. Actiu. accuſ. Suprà per ει ſcribitur in prima ſyllaba.

Χίλων. ωνος. ὁ proprium uiri.

Χίμαιρα. ας. ἡ. Chimæra mons Lyciæ, capella. Vide in Chiliad. Eraſ.

Χίμαρος. ου. ὁ. hircus.

Χίμαρος. ου. ἡ. capra annicula, uſq; ad partum ita dicitur, ſed deinde αἴξ, aut χίμαιρα.

Χίμετλον. τό. pernio, qui eſt morbus pedum ex nimio frigore proueniens, & calcaneum maximè infeſtans. unde & χείμεθλον dicitur, ἀπὸ τοῦ χίμετος.

Χιονίζω. μ. ίσω. πι. ικα. niue cōſpergo, dealbo. Laërtius lib. 6. ἀνδριάντας κεχιονισμένους, ſtatuas niue perfuſas.

Χιονόβας. αντος. niue conſperſus.

Χιονόβλητα ὄρη. montes alti, ac niue conſperſi.

Χιονοβόλος. ου. qui ningit aut niuem iactat.

Χιονόχρωος. ου. ὁ niueus.

Χιονόω. μ. ώσω. πι. ωκα. dealbo. Actiu. accuſ.

Χιονώδης. εος. ὁ. ἡ. niuoſus.

Χίος. ου. ἡ. Chius inſula & urbs.

Χῖος. ου. Chius, adiectiuum. hinc aliquot prouerbia uide in Chiliad. Eraſ. Item teſſerarum iactus monadem tantum ualens, qui & κύων.

Χιράς, & χίρη. fiſſura manuum, uel pedum. aliàs χειράς per ει. uide χειράδιον.

Χιτών. ῶνος. ὁ. lorica, tunica, amictus, ſagulum. Scribunt Grammatici ueſtem eſſe interiorem, ſicut ἱμάτιον exteriorē, & quod πέπλον ſit mulierum, id χιτῶν eſſe uirorum. Euſtath. annotat etiā eſſe quod ὑποκάμισον uulgaris Græcorū obſeruatio uocat, & nos camiſiam. Euſt. Iliad. χ. Vide Bayf. Χίτων. ωνος. paroxyt. urbis nomen Cyrillo.

Χιτωνάριον. ου. τό. muliebris ueſtis ſubtilis, λεπτὸν ἔνδυμα γυναικεῖον πολυτελές. Euſt. Iliad. σ.

Χιτώνη. ἡ. Dianæ cognomentum apud Callimachum, quod illi diuæ pronatis puerulis tunicā ſuſceptis uotis ſuſpenderent.

Χιτώνιον. ου. τό. tunicula. Vide Ammon.

Χιτωνίσκος. ου. ὁ. camiſia, induſia, diminutiuē à χιτών. Ammon. diſtinguit à χιτώνιον.

Χιών. όνος. ὁ. uel ἡ. nix.

Χ Λαβόν. τὸ δυσπραφές. auctile.

Χλάζω. ψοφέω. ſibilo, θρυλλοῦμαι. Pind.

Χλαῖνα. ης. ἡ. læna, ueſtis craſſa, ſuperindumentum hyemale. Cicero tegmen uocat in Tuſcul. Quæſt. Eſt autē ſumma ueſtis quæ pro tempore ſumitur, ad uentos, pluuiam, frigusq; depellendū, quaſi dicas penulam, ἀπὸ τοῦ χλιαίνειν, hoc eſt, calefaciendo. Iuuen. Et multo ſtillaret penula nimbo. Eraſ. prouerb. Aeſtate penulam deteris. Vide Bayfium, & χλαμὺς & χλαῖνα apud Ammonium.

Χλαινοθήρας. ου. ὁ. fur, ueſtium direptor, qui & λωποδύτης, cuiuſmodi in balneis lauantium ueſtibus inſidiabantur.

Χλαμύδιον. ου. τό. chlamidycula.

Χλαμυδουργία. ας. ἡ. ars faciendi chlamydes.

Χλαμυρίς. ἡ. auena.

Χλαμυρός. delicatus, τρυφῶν.

Χλαμύς. ύδος. ἡ. chlamys ueſtis militaris, rotunda & circularis, apud Macedones, quæ & paludamentum dicitur authore Nonio. Ammon. diſtinguit à χλαῖνα. Vide Bayf. Cyrillus exponit ueſtem purpuream.

χλανίδιον.ου.ὁ.uerſicolor.
χλανίδες.ου.ὁ.genus glauci.
χλανίς.ίδος.ἡ.ueſtis militaris Cyrillo,torques, muræ nula, amiculum, ueſtimentum tenuiſſimum,molle & delicatum.Etym.Vide Bayſiũ, & χλαῖνα apud Ammon.
χλανίσκιδια.τά.monilia uirginum.
χλάνος.ſylua crinium in ceruice.
χλαρός.ſordidus,tenuis,pallidus.
χλιμερός.ου.egelidus,tepidus.
χλευάζω.μ.άσω.π.ακα.ſubſanno,ludo,irrideo. Actiu.accuſ.
χλευασία.ſubſannatio,deriſio falſa & faceta.
χλευασμός.οῦ ὁ.Chleuaſmos eſt(inquit Rufinianus) ironiæ proxima figura cum aliquos amara oratione non ſine deriſu inſectamur ac lædimus. Latinè dicitur inſectatio.deinde diſtinguit eam ab ironia. Et idem alibi.Chleuaſmos ſiue epicertomeſis (inquit)riſum excitat,& ſeuere propoſita uafre excutit, eludens perſonas aut rerum comparationem.
χλεύδην.affatim,cumulatim.
χλεύη.ης.ἡ.ludibrium,ludus,fraus,riſus,ſubſannatio.
χλήδης.ου.ὁ.eunuchus,σπάδων,θλαδίας.
χλῆδος.ου. pars purgationum habens lutum herboſum & ſurculaceum. aut aceruus lapidum.Etym.
χλιαίνομαι.μ.ᾶναι.tepeſco.Depon.abſol.
χλιαίνω.μ.ανῶ.π.αγκα.tepefacio,calfacio.
χλίανσις.ιος.ἡ.tepiditas.
χλιαρός.οῦ.ὁ.tepidus.inferius ſcribitur χλιερός.
χλιαρότης.ητος.ἡ.tepiditas.
χλιδανός.οῦ.ὁ.delicioſus.
χλιδάω.delicior,uoluptuor.
χλιδή.ῆς.ἡ.uoluptas,mollities,τρυφή.
χλίδος.εος.τό.lutum,eluuies,colluuies.
χλίδος.τό.&
χλίδημα.τό.ueſtis,paludamentum, φόρημα,amictus.
χλίδω.delicior.Etym.
χλιδών.όνος.deliciæ,coma,ornatus muliebris.
χλιδῶνες.αἱ. armillæ quæ brachijs fœminarum circunponebantur.
χλιερός.tepidus.malim χλιαρός.
χλίω.luxurior,θρύπτω.
χλόα χλόη.
χλοάζειν.uirere,germinare,βλαστάνειν.& χλοάζεσθαι,γαστρίζεσθαι.
χλοανθής.uireſcens.
χλοδή.ἡ.mollities,flacciditas.
χλοερός.οῦ.ὁ.uiridis,herbaceꝰ.Vſitatũ eſt χλωρός.
χλόη.gramen,herba uirens,fœnũ,paſcua.Eſt etiã Cereris epitheton,cuius in Attica fanũ extat,à uirore ſegetis in calamos ſurgentis nominatæ.
χλοηρός.ὁ.uiridis.Etym.
χλοηφόρος.ου.ἡ.ferens uiriditatem.
χλοιοῦσθαι.germinare,uirere.
χλοιοῦνται.uireſcunt,apud Hipp.
χλόμος.ου.uerbaſcum herba. Plinius legit phlomos.
χλόος.ὁ uiror,palliditas.
χλουνάζω.conqueror,lugeo,quiritor.
χλούνιον.τὸ χοιρεῖον.
χλούνης.ου. ὁ. aper,mulieroſus,fœno ſiue gramini indormiens. ſunt qui interpretantur aprũ exectum,Aelianus enim τὸν ἀπόκοπον,Ariſtot.ſecundum Strabonem τὸν τομίαν exponit, fuit autem,inquit,apri tales,è pruritu qui genitalibus morbi quodam genere incidit, unde affricantes arborum truncis genitalia exprimunt.
χλούνιον. loci nomen in Aetolia, ubi aper degebat Caledonius.
χλοῦς.herba,uiriditas.
χλωρίασις.ἡ.uiriditas.
χλωρίων.uireo auis, ut Gaza uertit in Ariſtotele] uiridis eſt, magnitudine turturis. hyeme non uidetur, ſed æſtate per ſolſtitium apparet. dicitur & χλορεύς.
χλωρίς. lutea auis,cuius meminit Aelianus.dicitur & de luſcinia, quòd in floridis locis uerſetur.uel quòd ſtatim cum uiriditate, & uere appareat. uel ob colorem. nam & χλωραύχην cognominatur.
χλωρός,pro χλοερός.οῦ. ὁ. uiridis,pallidus,croceus, recens, χλωρὸν uocat Hippocr. luteum ſeu uitellum oui.
χλωρότης.ητος.ἡ uiriditas.

Χναύματα.fragmenta placentarum,aut huiuſmodi ciborum, βρώματα. Vide in Chiliad.Eraſ.Omnia chnaumata.
χναύω. eſito, tuburcinor,delicior, λιχνῶς ἐσθίω, apud Athenæum.
χνοάζω.μ άσω.π.κα.pubeſco.Neut.abſol.
χνόη.ης.ἡ. fiſtula in qua uoluitur axis,ubi ſunt infixi radij.Modiolum uocat Plinius,quę & πλήμνη.Item ſtrepitus pedum.
χνόος.ου.ὁ.lanugo,puluis.
χνοῦς.οῦ.ὁ. puluis,lanugo, ſordes,reijculamẽtum.
χνοώδης.εος.ὁ.ἡ.lanuginoſus.
χνύ.particula metri cauſa addita.

Χόα.ἡ.genus menſuræ,uel pila,uas ubi ponuntur libamina,cõgius. Vide Cyrillũ & Ammonium.
χοαί.inferiæ,ſacrificia,melicratum,oleum.
χόανα.τά.metalla.
χοανεύω.fundo,χωνεύω.
χοάνη. ἡ. forma in quam aliquid transfunditur, infundibulũ,& apud Medicos concauitas quædam cerebri meatus excipiens,ad inſtar infundibuli,

dibuli, qui & πύελος alias & ληνός.

Χόανον. τό. fuſorium uas in quo metalla liquantur, quo fictili utũtur argentarij, & chimici. Euſtath. Iliad. σ.

Χόανος. ου. ὁ. fornax.

Χοεῖον. τό. craſſum inteſtinum.

Χόες. feſtum apud Athenienſes in Nouembri agi ſolitum, quod ἀνθεστήρια quoq; uocari à mẽſe ἀνθεστηριῶν accepto nomine ſcribunt. Apud Cyrillum & Ammonium ſcribitur ἡ χόα, pro genere feſti.

Χοεὺς ὁ. ἡ. congius.

Χοή. ῆς. ἡ χόα.

Χοιὰχ December ab Aegyptijs dicitur.

Χοϊκός. οῦ. ὁ. terrenus.

Χοινίκη. modiolus rotæ, χνόη, σύριγξ.

Χοινικὶς. ίδος. ἡ. modiolus.

Χοῖνιξ. κος. ἡ. ſemodius, ung demy boyſſeau. Item demenſum, cibus diurnus. Item pedicæ genus, ut craſſa & rotunda ligna, in quæ crura immittebantur. Vide in Chiliad. Eraſmi, Chœnici ne inſideas.

Χοινοστρόφος, uel σχοινοστρόφος. ου. ὁ. funarius.

Χοιραδώδης. εος. ſtrumoſus: χοιραδώδη φύματα Plutarcho ſtrumę.

Χοιράς. άδος. ἡ. ſaxum ſub mare nigrum, aliquantulum eminens, ut porco nanti ſimilis uideatur, ſcopulus è maris æquore extans, aquis circundatus, Eurip. ſchol. Item gulæ tumor, ſtruma: ſcrofulas uocant. Dicuntur & χοιράδαι.

Χοίρειος. ου. ὁ. porcinus.

Χοιράδες. πέτραι. ſymplegades.

Χοίριον. ου. τὸ. δέλφαξ. porcellus lactens.

Χοιρίδιον. ου. τό. porcellus, & muliebre pudendum.

Χοιρῖναι. αἱ. conchæ marinæ, quibus in iudicijs etiam utebantur Athenienſes, αἱ θαλάσσιαι ψῆφοι.

Χοίριος. ου. ὁ. χοίρειος.

Χοιρογρύλλιος. ου. ὁ. echinus terreſtris, chœrogryllus, hiſtrix.

Χοιροδύλεθρον. ου. xanthinus herba.

Χοιροθλίψ. βός. ὁ. libidinoſus. à χοῖρος, quaſi muliebris pudendi attrectator: uel rabula forenſis, φιλοδικαστής. nam calculorũ uice conchis marinis, quæ χοιρῖναι dicuntur, utebantur.

Χοιροκομεῖον. uas textum in quo porcellos uinctos saginabant, ſiue pertica cui alligati porcelli paſcuntur, λεπτὸν ἢ πλεκτὸν (ſcribit Heſychius) ὡς ὀρνιθοτροφεῖον. idem quod χοιροτροφεῖον. Pollux.

Χοιροπίθηκος. ου. ſtruma porcaria, ut Gaza uertit apud Ariſtotelem.

Χοιροπωλεῖν. porcum uendere, uel corpore quęſtum facere.

Χοῖρος. ου. ὁ. porcus. Accipitur etiam pro membro muliebri. Eſt & genus inſtrumenti.

Χοιροσφάγος. ſacrificus.

Χοιροτροφεῖον. τό. cauea in qua porcelli ſaginantur.

Χοϊστικός. οῦ. ὁ. terrenus. malim χοϊκός, ut ſuprà.

Χολάς. άδος. ἡ. inteſtinum. à Gaza in Ariſtotele uertitur cholago.

Χολάδες. αἱ. dicuntur inteſtina craſſa, quòd in ea χολὴ fundatur, uel quaſi κοιλάδες. Ammon. diſtinguit à χόλικες.

Χολαίνω. claudico.

Χολάω. μ. άσω. π. ακα. iraſcor, germino, floreo. Neutr. abſol.

Χολέρα. ἡ. morbus ex collectione bilis in ſtomacho, & dicitur cholera humida ſi ſupra infraq; erumpat: ſicca, ſi neutrobi. Vulgus medicorum ſimpliciter pro bile perperam accipit.

Χολή. ῆς. ἡ. fel, bilis flaua, propriè citra additionẽ Galeno authore. nam bilis atra χολὴ μέλαινα cum adiectione effertur. Accipitur etiam pro ira, quòd nimirum iræ cauſa ſit flaua bilis. Nicand. χολὴν pro atramento ſæpiæ dixit. Abſolutè poſitum, flauam tantum & amaram bilem ſignificat: atram uero, non niſi cum adiectione μέλαινα.

Χοληδόχος κύστις. folliculus flauæ bilis, ex inferiori iecinoris parte caua dependens.

Χολημεσία. uomitio bilis.

Χόλικες. boum inteſtina, κοιλίαι. Vide χολάδες in Ammonio.

Χολοιβόρος. ου. ὁ. exedens bilis inſtar, uiroſus. Nicander.

Χολόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. iraſcor, moleſtè fero. Depon. datiuo iung.

Χολοποιός. οῦ. ὁ. χολώδης.

Χόλος. ου. ὁ. ira, aduerſus.

Χολοβάφινος. &

Χολόβαφος. flauus ſiue uergens ad colorem auri, eſt enim bilis tinctura auri penè colore.

Χολώδης. εος. ὁ. ἡ. iracundus, bilioſus, felleus.

Χολωτός. οῦ. ὁ iratus.

Χονδρακανθα. τά. ſpinam habentia: cartilaginea uocat Galenus.

Χονδρεύω. ſimilam facio.

Χονδρίλη. ἡ. chondrilla, intybum, ſeris.

Χονδρίον. uas teſtaceum, patina.

Χονδροῦν. grumoſum eſſe.

Χονδροῦντες. in grumum denſiſcentes.

Χονδροκοπεῖον. genus priſtini in quo alica frangitur.

Χόνδρος. ου. ὁ. cartilago, ut Gaza uertit in Ariſtotele: inteſtinum ſtomachi, alica grumus, granum ue-

num ueluti thus. Τοὺς χόνδρους etiam uocant quod ex continuo aliquo ſeorſum concreuerit,& in ſale exigua fruſta, & quantum ſummis digitis in unum contractis capere aliquis poſſit. Item ea frumenti ſpecies,quæ far Latinis dicitur.

Χονδρότυπος.ου.ὁ cartilagineus.

Χόνος. uas æreum, & apud Gortynios æneũ poculum Thericleo aſſimile. Euſtath. Iliad.σ.

Χόομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι.iraſcor. Depon.datiuo iungitur.

Χοράγιον.ου.τὸ.locus unde omnia promuntur ad ludos neceſſaria, διδασκαλεῖον.

Χοραγός.ου.ὁ.χορηγός.

Χοραύλης.ὁ. choraulus, nomen Græcum Latinis uſurpatum: inde prouerbiũ apud Latinos eſt, Malus choraules bonus ſymphoniacus. Eraſ. in Chiliad

Χορδαψός.ου.ὁ morbus iliacus.

Χορδεύω.μ.εύσω.π.ευκα.inchordo,implico,irretio,lædo,ſcindo.

Χορδή.ῆς.ἡ. inteſtinum, fides,chorda. hinc prouerbia, Chordæ uice,& Chordas non mouendas mouere.

Χορδολογέω fides deligo.

Χορεία.ας.ἡ.chorea,tripudium.

Χορεῖος. pes ſyllabis conſtans longa & breui.ſic dictus,quoniam in choreis celebris eſſet. Vide ἐλελιγμός in Appendice de uocabulis militaribus.

Χορευταί. ſunt qui chorum conficiunt.quos & ὑποκριτὰς Ariſtot. in Probl.inter φωνασκοῦντας numerat.

Χορεύω.μ.εύσω.π.ευκα.tripudio,choreas duco. Neut.abſol.

Χορηγέω.μ.ήσω.π.ηκα ſuppedito,ſuppedito expenſas, præbeo, do,diſpono,conflo,habeo facultatem ad aliquid faciendum. Inde χορηγεῖσθαι paſſiuè,cui omnia ſuppeditant,& ſubminiſtrantur.

Χορηγία.ας.ἡ. contributio, commeatus,ſumptus,impenſa,ſuppeditatio,omnis expenſa uoluntaria,redemptura,& munus ipſius choragi. Bud.in Annot.

Χορήγιον.τὸ διδασκαλεῖον.Ammon.

Χορηγός.οῦ.ὁ choragus,ut dixit Plaut. id eſt,princeps choreæ, ſuppeditator expenſarũ & inſtrumenti ludicri. Accipitur generaliter pro quocunq; ſuppeditatore & ſubminiſtrante. ὁ διδάσκαλος. Ammon.

Χόρια.inteſtina,edulia ex melle & lacte.

Χόριον.inuolucrum exterius quo fœtus in utero matris inuoluitur. Alij χωρίον per ω ſcribunt, quod non placet, Gaza in Ariſtotele χόρια.τὰ. uertit ſecundas,Inuolucrum fœtus.

Χοροβατῶ.ad choream ſiue cœtum eo.

Χοροδέκτης.ὁ.τοῦ χοροῦ προεξάρχων.

Χοροειδής.έος.ὁ.ἡ ſimilis ſecundis.

Χοροίτυπος,ὁ ἐν τῷ χορῷ τύπτων τὸ ἔδαφος, inter tripudiandum terram pedibus quatiens, & reſonans.

Χοροκαλής.ές.ἡ. pulchrè ſaltitans,aut choros ducens.

Χοροποιός.οῦ.ὁ.chori magiſter.

Χορός.οῦ.ὁ.

Χοροστασία.ας.ἡ.tripudium,cœtus,chorus.σύστημα τῶν παίδων καὶ τῶν ᾀδόντων. Ammonius.hinc prouerbia ſunt,Chorus inertium,Chorus maior & concinnentior, Choro alieno pedem. Eraſ.in Chiliad.

Χοροστάτης.&

Χοροστατῶν ὁ χοροδιδάσκαλος, ὁ χοροῦ ἐξάρχων, & κορυφαῖος. qui chorum ſymphoniacum docet moderaturq;.

Χοροτυπία.ας.ἡ chorus.

Χορτάζομαι.μ.άσομαι.π.ασμαι.fœno paſcor.Depon.genit.

Χορτάζω.μ.άσω.π.ακα.paſco,ſaturo.Actiu.

Χορταῖος.ueſtis genus craſſæ & uilloſæ.

Χορταῖος χιτών.tunica talaris manicata,ſic enim Aelius Dionyſ.χιτὼν ποδήρης, ἔχων χειρίδας. Idẽ rurſus, χορταῖος χιτών,ὁ δασὺς καὶ μαλλωτός.

Χορτάριον.cremium,ſtipula.

Χόρτασμα.ατος.τὸ.fœnatio,pabulum.

Χορτοκοπεῖον.pratum.

Χόρτος.ου.gramen,herba,fœnum,ſeptum.

Χορτώδης accedẽs ad formã fœni,aut graminis.

Χοῦς.οῦ.agger,puluis,& feſtum quoddã Athenis.

Χοῦς. congius, teſte Fannio,& uaſis genus quo aqua hauſta fundebatur. menſura Attica eſt capiens ſextarios ſenos.

Χόω.μ.ώσω.π.ωκα. facio iraſci,peruium reddo.

Χραισμέω.iuuo,profum.

Χραίνω.μ.ανῶ.π.αγκα.polluo,ſordibus impleo. Actiu accuſ.

Χραισμῶ.τὸ χραισμέω.iuuo,cuſtodio,profum.

Χραίω.τὸ κελεύω.iubeo,impero.

Χραμαδίλαι.αἱ.teſtudines.

Χρανία.τὰ.ἐπισηγανίσματα.Euſtath.exponit.

Χράομαι.χρῆσθαι.μ.ήσομαι.π.ημαι. utor. Varius & elegans huius uerbi uſus eſt, ut χρῆσθαι τύχῃ pro ferre & habere fortunam. Et accipitur tam in malam partem, quàm in bonam, ut χρῆσθαι συμφοραῖς, καὶ χρῆσθαι παρούσῃ εὐτυχίᾳ. quomodo & Cicer.Off.2.de fortuna,Nam & cum proſpero flatu eius utimur, ad optatos exitus prouehimur,& cum reflauit, affligimur. Χρῆσθαί τινι, eſt alioqui uti,hoc eſt,συζῆν,συνημερεύειν,

ῥεῖν. Ισχ. νυνὶ δὲ χρώμεθ' ἡμῖν. Sic Cicer. pro Cluent. Vti tali matre noluit. χρῆσθαι τῷ ἀνθρώπῳ, ſtatuere de homine, hoc eſt, uel beneficio, uel pœna afficere, & additur accuſatiuus ὅ. τι. Demoſth. ἐμοὶ μὲν χρήσεσθε ὅ τι βούλεσθε. Sed Plato aliter uſus eſt in Sym. οὐκ ἔχω, ὅ τι χρήσωμαι τούτῳ τῷ ἀνθρώπῳ, Neſcio quomodo uti eius doctrina debeã: uel, quomodo ex eius doctrina commoda mea comparem. Demoſthen. μηδενὶ μιδ' ἀξίως χρῆται, Cũ nullo ciuili animo agit. Nulli ſe ciuilem exhibet. Dici autem poteſt, χρῶμαι ὅτι βούλομαι, & ὅτι ἂν βούλωμαι. & de præt. ὅτι βουλοίμην ἐχρώμην. Additur etiam & alius quiuis accuſatiu. quàm ὅτι uel τί. Demoſthen. contra Philip. ἃ μὴ οὐ χρήσεταί τις πότε τῇ δυνάμει παρὰ τὸν καιρόν. Plutarch. διὰ τὴν καὶ Κάτωνι μηδὲν χρῆσθαι ἄξιον αὐτοῦ τῆς πομπηίου. Quæ cauſa fuit, ut nullam curationem Catoni Pompeius mãdarit, quæ magnopere illi cordi eſſe deberet. Eo modo & pro reſpondere aliquando ponitur. Plato in Phæd. πάνυ ἐθαύμαζον εἴ τι ἕξει τις χρήσασθαι τῷ λόγῳ αὐτοῦ, Neminem utiq; futurum exiſtimabam, qui ei reſpondere poſſet. Et in Gorg. εἴ τι ἔχεις χρῆσθαι, χρῶ. Si habes quod reſpondeas reſponde. Idem in Philebo cum datiuo & accuſatiuo iũxit. ταύτῃ δὲ σκέψει τόδε χρησόμεθα, Ad hũc modum, uel ad hoc utemur. χρῆσθαι ἑαυτῷ καλῶς, honeſtè ſe habere, modeſtè uiuere & compoſitè. Ariſtotel. Polit. 5. οὐκ ἔχω ὅτι χρήσωμαι ἐμαυτῷ, pro incertus ſum quid agam. Plato in Gorg. Aliquando χρῆσθαι eſt expendere, conſumere. Aliquãdo interrogare, oraculum petere. Aliquando reſiſtere, interficere. Bud. Com.

Χραύω. μ. αύσω. π. αυκα. ferio, exulcero, ἀμύσσω. Item incido, ſculpo, ξέω. Item appropinquo. Actiu. accuſ. Item auide comedo, helluonor.

Χράω. χρῆσαι. μ. ήσω. π. ηκα. ἀπὸ τοῦ κίχρημι, accommodo, mutuo, δανείζω, & ſculpo, appropinquo. Vnde ὁ κιχρὰς, qui utendum dedit. & ὁ κιχράμενος, qui utendum rogauit. & τὰ χρησθέντα res accõmodatæ, pecuniæ mutuæ. Aliquando ſignificat oraculũ dare, uaticinari. Aliquando cum impetu inuadere, interficere, ἀναιρεῖν. Item ἐπιπίπτειν, irruo impetuoſe, Herodotus ἐνέχρασεν εἰς τὸ πρόσωπον τὸ σκῆπτρον, Homer. μητέρι μοι μνηστῆρες ἐπέχραον. Neutr. accuſ.

Χρεαγωγός. qui debitorem in ius rapit alterius nomine.

Χρεία. ας. ἡ. indigentia, uſus, neceſſitas, res, negotium, miniſterium. Vnde χρείαν ἔχω, indigeo, opus eſt mihi, opus habeo, uſum habeo dixit Gellius.

Χρεῖν. indigentia.

Χρεῖος. ου. τὸ. debitum, opportunũ, neceſſitas, utilitas.

Χρειῶ, Ionicè ἡ χρεία

Χρειάω. μ. χρήσω. uaticinor. Et χρείειν (ut ſcribit Suid.) τύπτειν.

Χρειώδης. ου. ὁ. ἡ. utilis.

Χρειῶδες εἶν. ex uſu eſſe, id eſt, utile eſſe.

Χρείων. οντος. uaticinans.

Χρεμέθω. Etym.

Χρεμετάω. &

Χρεμετίζω. μ. ίσω. π. ικα. hinnio, ore ſonitũ edo.

Χρεμετισμός. οῦ. ὁ. hinnitus.

Χρεμετιστικόν. οῦ. τὸ. hinnibile.

Χρεμίζω. ἀντὶ τοῦ χρεμετίζω. Etym.

Χρέμπτομαι. ſcreo.

Χρέμπτω. appropinquo, incido, ungo.

Χρέμψ. πος. chromis, nomen piſcis. uide χρομίς.

Χρεοκοπέω. μ. ήσω. π. ηκα. decoquo, id eſt, aufugio propter æs alienum, fraudo debitores. Neutrum abſol.

Χρεοκοπία. ας. ἡ. decoctio.

Χρεοκοπίδης. ου. ὁ. &

Χρεοκόπος. ου. ὁ. decoctor.

Χρεοκοποῦμαι. debito fraudor, decocta ſcilicet pecunia.

Χρεολυτεῖν. æs alienum ſoluere.

Χρέον. ου. τὸ. &

Χρέος. εος. debitum, æs alienum, mutuum. Item χρέος pro χρεία. uſus, neceſſitas, oraculum. Vide ὄφλημα apud Ammonium.

Χρεῦμα. ατος. τὸ. fluctus.

Χρέω pro χρῶ. Doricè uaticinor.

Χρεώ. neceſſitas, χρειώ.

Χρεών. fatale decretum, opus decorum, utile, neceſſitas, debitum. ἀπῆλθεν ὁ δεῖνα εἰς τὸ χρεών, intelligens naturæ munere conceſſam mortẽ. Vide Cyrillum.

Χρεῶν. ῶ. τὸ. &

Χρεώς, τοῦ χρεῶ. Atticè pro χρέος. debitum, opportunum, χρεῶν ἀποκοπαὶ ſunt nouæ tabulæ, quaſi æris alieni deciſiones, quæ etiam σεισάχθειαι dicuntur, quaſi oneris excuſſiones. huic ſimilis eſt χρεοκοπία.

Χρεωστέω. μ. ήσω. π. ηκα. debeo. Actiu.

Χρεωστῶ. idem.

Χρεώστης. ου. ὁ.

Χρεωφειλέτης. ου. ὁ. debitor.

Χρή. oportet & conuenit, decet, ſed χρῆ, uaticinatur.

Χρήζω. μ. ήσω. π. ηκα. uolo, mutuo, cum accuſatiuo: uel indigeo, cum genit.

Χρηΐζω. μ. ίσω. π. ικα. indigeo. Neut. genit.

Χρῆμα. ατος. τὸ. res, negotiũ. Dicitur etiam quaſi ἀντὶ τοῦ μεγέθους καὶ θαύματος per genitiuum.

ut χρῆμα νῦ. χρῆμα φρονήσεως. Xenop. καταβάλλει τὴν ἔλαφον καλόν τι χρῆμα καὶ μέγα quaſi rem pulcherrimam & præſtantiſſimam. Cum autem ad forum refertur, tunc χρημάτων appellatione tam mobilia, quàm immobilia continentur, huiusq; ſignificatio tam latè patet quã pecuniæ apud Iuriſconſultos: ita ut etiam corpora ſignificet, atq; eo amplius. χρήματα enim ſunt οὐσία, κτήματα, βοσκήματα. cenſus denique & facultates, opes, bona & fortunæ, id eſt, τὰ ὑπάρχοντα, τὰ ὄντα, hac ſignificatione ſignificantur: παρὰ τὸ χρήσιμα εἶναι, ut docet Xenoph. in principio Oecon. Sic Cicer. in Verr. Act. 3. pecuniam poſuit pro hæreditate, aut pro omnibus rebus quæ erant in hæreditate, mobilibus ſcilicet atq; immobilibus. Demoſth. πρὸς τὴν λακρ. pro mercibus poſuit, ἀνταγοράζειν πάλιν χρήματα. Bud. Com.

Χρηματίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. lucror, quæſtum cõſector. pecunias uel tributa exigo, diues ſum. Unde κεχρηματισμένος ἀνήρ, qui locupletatus eſt, & quæſtus uberes fecit. Item colloquor, ὁμιλῶ περὶ τινῶν μεγάλων. Depon. accuſ Bud. in Comment.

Χρηματίζω μ. ίσω. π. ικα. ius dico, rebus explicandis cõſtituendisq; uaco, ut magiſtratus ſolent. ἀπὸ τῶν χρημάτων. Lucian. ἐπεὶ δ᾽ ὁ ζεὺς ἱκανῶς ταῖς εὐχαῖς ἐχρημάτισε, Cum Iupiter hominũ uotis uacuit, & de ijs ſtatuit. Inde & pro referre ad populum ponitur, uel ſenatũ, & agere cum populo. Eſt etiam reſponſa dare legationibus, & κοινολογεῖσθαι. Diodoro & Plut. in Cæſ. Gregor. οὕτω γὰρ αὐτὸν ὀνομάζει ὁ θεὸς μωϋσεῖ χρηματίζων ἐπὶ τοῦ ὄρους. Eſt etiã appellare aliquem, hoc eſt, cõpellere & alloqui, agere cum aliquo de negotio & uerba facere, Dinarcho. ponitur etiam pro nuncupari & appellari, & ὀνομάζεσθαι, Plut. in Anton. & Luc. in Act 11. ἐγένετο δὲ χρηματίσαι πρῶτον, &c. Item tributa cogo, pecunias colligo. Act. accuſ. Bud. Com.

Χρηματικός. ῦ. ὁ. pecuniarius, diues & copioſus, Plutarcho.

Χρημάτισις. coactio pecuniæ.

Χρηματισμός οῦ. ὁ. quæſtus, lucrum, reſponſum diuinum, uel mandatum, oraculum. Eſt etiam poſtulatio, & relatio ad populum, quando ad eum aliquid referimus. Et reſponſum magiſtratuum & iudicum ius reddentium.

Χρηματιστήριον. ῦ. τὸ. officina numularia.

Χρηματιστής. ῦ. ὁ quæſtor pecuniarum. Et ὁ εἰς πόρον τῶν χρημάτων δεξιὸς καὶ ἔμπειρος. Xenoph. δεινὸν χρηματιστής, dicit pro homine ad rem augendam impigro. Plato pro negotiatore utitur.

Χρηματιστικὴ τέχνη. ars quæſtuaria.

Χρηματιστικός. ῦ. ὁ. lucro uacans.

Χρηματοποιόν. lucroſum, quæſtuoſum.

Χρῆν & ἐχρῆν, ἀντὶ τοῦ χρή.

Χρῆναι. oportere.

Χρῆσαι. uide χράω.

Χρῆσθαι. uide χράομαι.

Χρησιμεύω. μ. εύσω. utilis ſum. Cyrill χρησιμεῦσαι εἰς τὴν δημιουργίαν.

Χρήσιμος. ῦ. ὁ. pretioſus, utilis.

Χρῆσις. ιος. ἡ. uſus. Vide in Chiliad. Eraſmi, χρήσει καὶ κτήσει.

Χρησμολογία ας. ἡ. oraculum.

Χρησμολόγος. ῦ. ὁ. fatidicus, oraculorũ interpres.

Χρησμολογῶ. uaticinor.

Χρησμός. ῦ. ὁ. oraculum, reſponſum quod redditum à numine aliquo petentibus. ſed Hieronymus putat χρησμὸν dici, quoties deus per ſe reſpondet.

Χρησμοσύνη. indigentia, paupertas.

Χρησμῳδέω. μ. ήσω. π. ηκα uaticinor, do reſponſum, oraculum reddo. Neut. abſol.

Χρησμῴδημα. τος. τὸ. &

Χρησμῳδία. ας. ἡ. oraculum, uaticinium.

Χρησμῳδός. ῦ. ὁ. ſortilegus, ariolus.

Χρῆστα. Doricè pro χρή. oportet.

Χρηστέον. utendum.

Χρηστεύομαι μ. εύσομαι. π. ευμαι. benignus ſum. Depon. abſol.

Χρηστήρ qui dat oracula.

Χρηστηριάζομαι μ. άσομαι. π. ασμαι. peto reſponſum. Depon. abſol.

Χρηστήριον. τὸ. oraculum, locus uaticinij, templũ. Ammonius. Vide ἱερεῖον apud eundem.

Χρηστηρισμός. ὁ uidetur ferè eadem figura quæ hypotypoſis aliàs uocatur. Quemadmodum pictor (inquit Rutilius Lupus) coloribus figuras deſcribit, ſic orator hoc ſchemate aut uitas (forte, uitia) aut uirtutes eorum, de quibus loquitur deformat.

Χρήστης. ου. ὁ. fœnerator, creditor, uel etiam debitor. Ammonius.

Χρηστογραφία ας. ἡ. artificium pingendi.

Χρηστολογία. ἡ. blandiloquentia.

Χρηστολόγος. blãdus uerbis, re nõ item. q uerborũ comitate fruſtratur poſtulatores. Vide in Chil. Eraſmi.

Χρηστοήθης. εος. ὁ qui eſt probis moribus.

Χρηστός. ῦ ὁ. bonus, utilis, frugi, ſuauis; placidus, comis, benignus, facilis, cõmodus, humanus. Apud Lucian. χρηστῷ μάλα καὶ βαθεῖ τραύματι, àlto grauiſſimoq; uulnere. oxytonum eſt.

Χρῆστος. ὁ. penanflexum, uiri nomen. Cyril.

Χρηστότης. ἡ. benignitas, utilitas, probitas.

Χρηστεργία. bonum opus.
Χρηστοφιλία.ας.ἡ. bonorum gratia & amicitia.
Χρηστόφιλος.ου qui habet bonos amicos.
Χρίστωρ.ορος.ὁ. uates.
Χρηστῶς. rectè, utiliter.
Χρῆται. Atticè pro χρᾶται.
Χρία formicarum domicilium.
Χρῖμα.τὸ. ἀντὶ τοῦ χρίσμα. Etym.
Χρίμπτω.μ.ψω. appropinquo, fulcio, nitor, eijcio, circumijcio, iungo, obuio.
Χρίσις.ιος.ἡ. unctio.
Χρῖσμα.ατος.τὸ. unguentum, unctio.
Χριστόμαχος.ου.ὁ. hæreticus.
Χριστός.οῦ.ὁ. Chriſtus, & unctus adiectiuè.
Χρίω.μ.ίσω.π.ικα lino, ungo. Actiu. accuſ. agito ſtimulo, apud Aeſchyl. non ſemel, χρίδ' ἔς αὖ μὲ τάλαιναν οἶστρος. & χρίουσα κέντροισι φοιτάλε
Χρόα, & adiectione ι χροιά.ᾶς ἡ. Doricè (οισι. color. eſt item accuſ. à χρώς.
Χροανθὴς. lucidus, nitidus.
Χροΐζεσθαι. cutim tangere.
Χρόμαδος.ου.ὁ. ſtrepitus, ſtridor dentium, maxillarum & dentium colliſio.
Χρόμη. hinnitus, impetus, audacia.
Χρόμιος.ὁ. Etym.
Χρόμις piſcis quidam apud Ariſtotelem, aliàs χρομὶς, aliàs χρέμψ. nam pro omnibus iſtis à Gaza chromis redditur. eſt & patrium nomen ducis Myſorum. Etym.
Χρόμος. hinnitus.
Χρονιαῖος.ου.ὁ. diuturnus.
Χρονίζομαι. &
Χρονίζω.μ.ίσω.π.ικα. duro longo tempore, inueteraſco, perſeuero, Ariſtot. Ethicor. 6. Eſt etiam tardo, moror, & tardius uenio, Hippocr. Neut. abſol. Bud. Com.
Χρονικὸς.οῦ.ὁ. temporalis, temporarius. Et τὰ χρονικά, obſeruationes temporum. Latini annales uocant, cum digeſta temporibus recenſentur.
Χρόνιος.ου.ὁ diuturnus, tardus.
Χρονιώτερος. diuturnior, longior.
Χρονίως. longo tempore.
Χρονογραφία. temporum deſcriptio.
Χρονογράφος. annalium ſcriptor.
Χρονολῆρος. ætate deſipiens.
Χρόνος.ου.ὁ. tempus. Eſt propriè χρόνος, quoties de genere, modo, ſpatióue temporis agitur, ueluti ſeculum, annus, menſis, dies, hora. Vide καιρὸς apud Ammonium.
Χρονοτριβέω.μ.ήσω.π.ηκα. tempus tero. Neutr.
Χρονουλκέω. diem eximo, procraſtino.
Χρόνῳ. tandem.
Χρόνῳ δέ. poſt breui tempore.
Χρόνῳ ὕστερον. aliquanto poſt tempore.

Χρόομαι.μ.ώσομαι.π.ωμαι. coloro. Depon.
Χρυσαΐζω. orno, κοσμῶ.
Χρυσαλλίδες. chryſallides quaſi aureliæ, animalia quædam. malim per ſimplex λ, χρυσαλὶς.ἡ. Gaza in Ariſtotele uertit aureliam.
Χρυσαλλὶς.ίδος.ἡ. eruca dicitur, quando à motu ceſſat, nec cibum capit amplius, Gaza aureliam uertit apud Ariſtot.
Χρύσαμμος. aurea arena.
Χρυσαμοιβός. menſarius, campſor.
Χρυσάμπυξ.υκος.ὁ. habens auream habenam uel frænum aureum, uel mitram.
Χρυσάνθεμον.τὸ. herba genus.
Χρυσάορος.ου.ὁ. χρυσάωρ.
Χρυσαυγέω. radio ut aurum, fulgeo.
Χρυσαυγοῦντα. uocant ἀστράπτοντα, uel στίλβοντα.
Χρυσάωρ.ορος.ὁ. gerens enſem aureum.
Χρυσεῖα.τὰ. Strab. aurifodina.
Χρυσεῖος.ου.ὁ. aureus.
Χρυσελεφαντηλέκτροι ἀσπίδες. auro, ebore, electro facti clypei. Dictio eſt poëtica.
Χρυσένδετος ου.ὁ. in auro ligatus. uide Bayfium.
Χρυσεοπήληξ.ἡ. apud Callimachum Mineruæ epitheton à caſſide aurata.
Χρύσεος.ου.ὁ. aureus.
Χρυσηλάκατος.ου. ὁ. habens aureas ſagittas, uel telum aureum. nam ἠλακάτη ſagitta eſt.
Χρυσήλατος. ex auro ductus, ex auro confectus.
Χρυσήνιος. habens auratas habenas.
Χρυσιδάριον.ου.τὸ. aurulum.
Χρυσίδες. aureæ crepidæ, aut phialæ.
Χρυσίζω. accipio aurum, in auri colorem reclino, aurum repræſento.
Χρυσίνιος.ου.ὁ. habens auratas habenas. malim χρυσήνιος ut ſuprà.
Χρύσινος.ου.ὁ. aureũ numiſma, νόμισμα ἐκ χρυσοῦ.
Χρυσίον.ου.τὸ. aurũ, pudendum puerile. (Euſt.
Χρυσὶς. uide χρυσίδες.
Χρυσῖτις.ιδος.ἡ. terra ubi ſunt minuta fruſta auri, auri ſpuma, & lapis Lydius quo aurum exploratur, ramentum auri, id eſt, aurea arena.
Χρυσοβαφής.ὁ. auratus.
Χρυσόγαιον. habens ſolum aureum.
Χρυσοδαίδαλον.τὸ. pretioſum, ex auro fabrefactum.
Χρυσοδακτύλιος.ου.ὁ aureum geſtans annulum.
Χρυσόδετος.ου.ὁ. auro ligatus.
Χρυσοειδής.έος.ὁ.ἡ. auro ſimilis, fuluus.
Χρυσοεψητήριον. fornax eſt ſiue alueus in quo aurũ conflatur ac funditur.
Χρυσόθρονος. aureum thronum habens.
Χρυσόκαρπος. ſpecies hederę ab aureo acinorum colore.
Χρυσοκέρως. qui habet aurea cornua.

Χρυσόκολλα. chryſocolla, color uiridis quaſi auri glutinũ,& ferculi genus è lini ſemine ac melle.
Χρυσόκομον. ἡ. herba eſt, quã Iouis herbã uocant.
Χρυσολαβὴς ξίφος. enſis aureum habens capulũ aut manubrium.
Χρυσολάχανον. τὸ. atriplex.
Χρυσόλοπος. ſquamis aureis tectus.
Χρυσόμαλλον. aureum uellus habẽs, Vide in Chil. liad. Eraſmi, Ouis χρυσόμαλλος.
Χρυσομηλολόνθιον. animalculum quoddam ſcarabeo ſimile, coloris aurei.
Χρυσομήτρις. ἡ. auis quædam Ariſtoteli, à Theodoro uertitur auriuittis.
Χρυσόνωτος. ὁ. habens terga aurea.
Χρυσόος, uel contractè χρυσοῦς. ὁ. aureus.
Χρυσόπαρυφος. auro contextus.
Χρυσόπαστος. auro interſparſus, intertextus, auratus.
Χρυσοπλύσιον. lauandi auri officina.
Χρυσόπολις. emporium Chalcedonis.
Χρυσόπρωρον. inaurata prora.
Χρυσός. aureus.
Χρυσόῤῥαπις. ιος. ὁ. habens baculum aureum, uel ῥαπίδας, id eſt, crepidas aureas.
Χρυσοῤῥόας. paɛtolus amnis à ramentis auri quæ fert ille.
Χρυσόῤῥυτος. ὁ. ἡ. aurifluus, apud Aeſchyl.
Χρυσός. ὁ. aurũ. Item luteum oui, q & uitellus.
Χρυσόστομος. ὁ. habens os aureum.
Χρυσότευκτος. ex auro fabrefactus.
Χρυσοτόρευτα. τά. uaſa aurea ſculpta, χρυσόγλυφα.
Χρυσουργεῖν. τὸ τὸν χρυσὸν ὀρύττειν καὶ μεταλλεύειν.
Χρυσοϋφεῖς. οἱ. auro intexti.
Χρυσοφανής. ἐος. ὁ. ἡ. auratus deſuper, auro intertextus.
Χρυσοφορία. auri geſtatio ad pompã hominum.
Χρυσοφόριον. electrũ, ab auri colore quem habet.
Χρυσοφόρος. ὁ. aurifer.
Χρυσόφρυς. aurata, genus piſcis, ut Gaza uertit ex Ariſtotele: meminit & Aelianus.
Χρυσοφύλαξ. cuſtos auri.
Χρυσοχάλινος. auro infrænatus, & de ſole dicitur.
Χρυσοχοέω. μ. ήσω. π. ηκα. aurum fundo, id eſt, cõflo. Neut. abſol.
Χρυσοχοεῖον. τὸ χρυσοχοεῖον.
Χρυσοχόος. ὁ. aurifex.
Χρυσόω. μ. ώσω. π. ωκα. inauro. Actiu. accuſ.
Χρυσωμα. ατος. τὸ. res aurea, uas.
Χρώζω. μ. ώσω. π. ωκα. coloro, appropinquo, cutem tango, ſanguine maculo propriè. Etymol. Actiu. accuſ.
Χρῶμα. ατος. τὸ. color, nitor cutis. Et χρώματα καὶ σχήματα τῶν τεχνῶν, ornamenta & lumina artium. Colores etiam Latini dicunt. Eſt etiam pars muſicæ ex tribus, quibus tota conficitur muſica, diatono, chromate, & harmonia.
Χρωματίζω. μ. ίσω. π. ικα. τὸ χρωννύω.
Χρωματικά. τά. ante tempus Marſiæ erant omnia (muſica.
Χρωματισμός. ὁ. coloratio.
Χρωννύω. μ. χρώσω. coloro. Actiu. accuſ.
Χρώς. ωτός. ὁ. corpus.
Χρώς. οός. ὁ. corpus, color, cutis. Apud Lucianum χρῷ. cuti, ſæpe pro χροΐ. Χρῶτα Iones appellant, quicquid corporis noſtri carnulentum eſt, in quo maximè genere cenſentur cutis & muſculi. Gal. lib. 2. de fracturis. *Anacr. oda 20.*
Χρωστήρ. ὁ χρωματίζων, colorans, infector.
Χρωτίζομαι. appropinquo, applico, coloror.

Χυδαῖος. ὁ. uilis, uulgaris, abundans. cumulatio.
Χύδην. fuſim, abundè, ſparſim, paſſim, uulgò, temerè, uniuerſim.
Χυλίζω. ſuccum elicio.
Χύλισμα. τὸ. liquamentum.
Χυμός. ὁ. ſuccus.
Χῦμα. ατος. τὸ. latitudo, copia, fluxus.
Χῦμι. μ. ύσω. π. υκα. fundo. Neut. accuſ.
Χυλός. ὁ. humor. ſuccus, cõdimentum, guſtus. hoc uocabulo Medici tanquã Latino utuntur.
Χυρβιάζω. μ. άσω. π. ακα. tripudio, σκιρτῶ.
Χύρειον. τὸ. uinculũ quo ligantur porcelli.
Χυῤῥοίδια. τα. porcelli.
Χύσις. ιος. ἡ. fuſio.
Χυσοχαυνοπρώκτοι. οἱ. molles, & effœminati, apud Ariſtoph.
Χυτή. ῆς. ἡ. terra quæ infunditur mortuorum ſepulchris, cumulus, agger.
Χυτλάζειν. diffundere, propriè miſcere oleum aquæ, κλύζειν, ungere.
Χύτλον. τὸ. uas olearium, oleum cum aqua mixtum. Item luſtratio. Homer. exequiæ.
Χυτλόω. μ. ώσω. π. ωκα. ungo, abſtergo ſordes, la (uo.
Χυτὸν ἄργυρον. argentum.
Χυτός. ὁ. fuſus, fuſilis, liquidus & circuncluſus, lapidibus conſtructus, uel cœnum & ſordes habẽs. Etym. Et χυτοί, fuſanei piſces (ut Gaza uertit apud Ariſtotelem) qui fuſim retibus capiãtur, quibus & thunni, paſſeres, & alij. Eſt & χυτὸς λιμὴν Cizycenus portus, apud Apollonium.
Χύτρα. ας. ἡ. olla, χυτροπωλεῖον. Ammon. diſtinguit à χυτρεῖον.
Χυτραῖος. teſtaceus.
Χυτρεῖον. τὸ. locus ubi ollæ ſeruãtur: & χυτρεῖα. τά. teſtæ ollarum. Ammonius.
Χυτρεύς. ἐος. ὁ. figulus.
Χυτρίδιον. τὸ. ollula. & menſura quædam.
Χυτρίζειν. in ollam ponere.
Χυτρίνδα. ας. ἡ. conuiualis ludus.

Χυτρίον

Χυτρίον.τό.ollæ operculum.
Χύτροι.feſtum erat Athenis, quod eodem die agebatur quo χόες, in quo omnis generis ſemina in olla elixa Baccho & Mercurio offerebãt. Agebatur uero decima tertia Nouẽbris die, ui de Suidam. Eſt & nomen urbis in Cypro.
Χύτρον.ου.τό.olla,χῶμα.
Χυτρόποδες.οἱ.ſuſtentacula ollarum. ollæ cum pedibus,foci. Hebræi cirim uocant. Vide in Chiliad.Eraſ. A chytropode cibum nondum ſacrificatum rapere.
Χύω.μ.ύσω.π.υκα.fundo. Vnde εἰς ἀφροδίσια κεχυμένος,dicitur in Venerẽ effuſus.Act.accu.

Χῶ.Dionyſ.lib.2.ἐχώσθη,repletum eſt.
Χῶ,& χ᾽ ὦ pro ὁ.& ille Epigr.
Χωκορτή.ῆς.malua hortenſis.
Χωλεύω.μ.ήσω.π.ηκα tumultuor.
Χωλαίνω.μ.ανῶ.claudico.Neut.abſol.
Χωλύνω.μ.ύνσω.π.υνκα. idem,mutilo,claudũ reddo.
Χωλός.οῦ.ὁ.claudus, mancus,hoc eſt,τὰς χεῖρας πεπηρωμένος.Ponitur pro imperfecto,ut mãcus apud Latinos.
Χωλότης.ητος ἡ.claudicatio.
Χῶμα.ατος.τό.agger terra aggeſta factus, cumulus terræ uel lapidum. his aliquando Nilus coẽrcebatur. Plinius uocat moles. Item uallum, tumulus,ripa.
Χωμάτιον.ου.τό aggellus.
Χῶμος.ου.χῶρα.
Χώνδιος.ὁ.Hercules apud Aegyptios, quem in Italiam migraſſe tradunt, ab eo gentem Italiæ χῶνας dici. Etym.
Χῶν.τόν.collatitiam ſtipem quę in ſympoſiũ conferebatur, Argiui uocabant, teſte Athenæo.
Χωνεία.ας.ἡ.&
Χωνεῖον.ου.&
Χωνευτήριον.ου.τό fornax.
Χωνευτής.οῦ.ὁ.conflator.
Χωνευτός.οῦ.ὁ.conflatilis.
Χωνεύω.μ.εύσω.π.ευκα.conflo.Neut.abſol.
Χώνη ης.ἡ.infundibulum.
Χωννύω.μ.ύσω.π.υκα.obruo aggere.Actiu.
Χῶνος. agger, collis, Aelio Dionyſ.fuſoriũ uas, χόανον & fornax.
Χώομαι.iraſcor,σκύζομαι.
Χώρα.ας.ἡ.regio,ciuitas. Vtuntur eo uocabulo Græci,quemadmodum loci Latini. Vnde κατὰ χώραν ἐᾶν ὡς ἔχει,loco non mouere.nõ attingere. Κατὰ χώραν μένειν,in loco,uel in ſua claſſe manere, in ſua ſorte acquieſcere. Iſocr. ταῦτα δὲ κατὰ χώραν μένει,rata manent, & intacta. Κατὰ χώραν ἔχει ἣν δεῖ ἕκαστα.ſuo quidque loco poſitum eſt, ἔξω κατὰ χώραν, reſiſtam hic & immorabor. Ἐν χώρᾳ κεῖσθαι,loco ſuo poſitum eſſe, cui opponitur ὅπῃ ἔτυχε,id eſt, temerè. Χώραν ὑπολείπειν,locum relinquere,& liberum ſeruare atque integrum. Bud.Com.
Χῶραι.αἱ ſpatiorum modi.
Χωράσιμος.ὁ.incola,confinis,apud Dionyſ.
Χώραυλος.ὁ ὑπὸ χώραν διατρίβειν.
Χωράφιον.ου.τό.ager ſationalis.
Χωρέω.μ.ήσω.π.ηκα.ſum capax,capio,percipio. Item cedo,procedo,progredior. ut ὁμόσε χωρεῖν τῇ ἀληθείᾳ,conferre pedem cum ueritate, propius accedere ad ueritatem. Neutrum. Ponitur imperſonaliter apud Ariſtotelem Hiſtor. θ καὶ τοὺς ἐκφλοίας ἀποκτείνουσιν, ὅταν μηκέτι τὰ κηρία χωρῇ αὐτάς ἐργαζομένας. Cum iam locus non eſt. ὅταν χώρα οὐκ ᾖ, cum iam ipſis opificibus locus capax non eſt opificij, hoc eſt, ὅταν μηκέτι τὰ κηρία χωρῇ τὸ μέλι.Budæus in Comment.
Χώρημα.ατος.τό.alueus.
Χώρησις.ιος.ἡ.capacitas,receſſus.
Χωρητικός.οῦ.ὁ.capax.
Χώρια.τά.præſidia,loca munita.
Χωριάζω.μ.άσω.π.ακα.ruſticor.Neutrum abſolutum.
Χωριαμός.arca,ciſta.
Χωρίδιον.ου.τό agellus,prædiolum.
Χωρίζομαι &
Χωρίζω.μ.ίσω.π.ικα.ſeparo,ſecerno,regredior. Ioſephus libro primo. ἀπὸ τῆς πόλεως χωρίζεται. Actiu.accuſ.
Χωρικός.οῦ.ὁ.ruſticus.
Χωρίον.ου.τό.ager,locus,regio,prædiũ,uilla,fundum,ſpatium. Item pro ſecundis,id eſt,membrana illa, qua partus obuolutus utero prodit. alij χορίον cum ο ſcribunt. Sic dictum,quia χώρημα,id eſt,ſpatium & locum fœtui dat.
Χωρίς.ſine,ſeorſum,ſeparatim.genit.iungitur.& procul ſine caſu. χωρὶς εἰ μὴ τόδε, uel χωρὶς εἰ τόδε,hoc excepto.
Χωρισμός.οῦ.ὁ.ſeparatio.
Χωριστός.οῦ.ὁ.ſeparabilis.τὰ χωριστά,abſtracta.
Χωρίτης.ου.ὁ.agreſtis,ἐδαγός.
Χωρῖτις.ἡ. indigena,uillica.
Χωροβατεῖν.in loco aliquo circumire.
Χωροειδὲς πλέγμα. tenuis menynx ſiue membrana firmans ueſtiensq; cerebrum, à ſimilitudine ſecundi inuolucri infantis, qđ χωρίον dicitur.
Χωρονομέω μ.ήσω π.ηκα.iraſcor,ὀργίζομαι.
Χῶρος.ου.ὁ.locus,ager,ſpatium.
Χωροσφαλέων.loco detentus.
Χωροφύλαξ.ακος.ὁ.ſaltuarius.
Χώω,contriſto,moleſto,iraſcor.

Ψάγδα

Ψάγδη.ἡ.unguinis genꝰ, Hipp.

Ψάγιον.ου.τό.obliquum,πλάγιον,λοξόν,ἐπικεκλιμένον.

Ψαδαρός.&

Ψάδιον.τό.accliuē.

Ψαδυρός.οῦ.ὁ.arenidus, arenulentus(ut Gaza uertit in Ariſtotele, quanquam apud illum per θῆτα ſcribitur)putris,friabilis, infirmus,imbecillus.

Ψαθάλλειν.κνήθειν,ψηλαφᾷν.contrectare turpiter,maſturbare,cordas muſicas tractare.

Ψαθαρός οῦ.ὁ.tener,delicatus. Item putris,fragilis,aridus,ſicut ψαδαρός.

Ψαθυρός.οῦ.ὁ idem quod ψαδυρός.

Ψαθία.τά.offulæ.

Ψάθυρμα.τος.τό.fruſtum,fragmentum.

Ψαιδρός.οῦ.ὁ. planus, læuigatus,tenuis,ſubtilis, ſplendidus.

Ψαιθόν.τό.purpuraſcens,rutilum.

Ψαικάζω.roro,aſpergo.

Ψαίκαλον.ου.τό.agnus.

Ψαινύζω.uentilando refrigero.

Ψαίννον.τό.inutile,nullius operę pretij.

Ψαινύθιον.uanum,triuiale,nugatorium contemnendum.

Ψαίρω.μ.αρῶ.accelero,innato,attingo,ἀδυνῶς τι ποιῶ.Neut.abſol.

Ψαιστημάζα.ἡ. maza oleo & melle macerata. Euſtath Iliad.χ.

Ψαιστός.οῦ.ὁ. placenta,libum,farina cū oleo cocta.

Ψάκαλον.idem quod ἔμβρυον aliquādo & infans nuper editus. Vnde apud Sophoclem ψακάλοχοι uocantur matres.

Ψακάς.άδος.gutta, ſtilla capitur pro minima re. Ariſtoph. μηδὲ ψακὰς ἦν πάνυ, ne teruncium quidem relictum ob bellicos ſumptus ſignificans.

Ψακάζω.aſpergo.

Ψάκιον.τό.rarum,exiguum.

Ψακτὴρ.ῆρος.ſtrigilis balneatorum,ψῆκτρα.

Ψάλαγμα.τό.contrectatio impudica.

Ψαλάσσω.attrecto,ζυνάσσω,ψηλαφῶ,κινῶ,ψαύω, ψάλλω.

Ψαλίθοι.οἱ.ramenta,ψήγματα.

Ψαλίς.ίος.ἡ.forfex,acus,fornix,telum,impetus.

Ψάλιον.ornamentum equi,annulus,frænum,armilla.Vide in Chiliad.Eraſmi,Pſallium inijcere.Ammonius diſtinguit à ψέλιον.

Ψαλλοειδὲς.Polluci,interior cōcameratio auriculæ,dicitur. Galeno eſt cerebri pars ſuprà cōmunem meatum & concauitatē,uelut teſtudo aut fornix inducta,unde & καμάριον uocatur.

Ψάλλω.μ.αλῶ.π.αλκα.ἀόρ.α.ἔψηλα.cāto,pulſo.

Ψάλλομαι ἐγώ,pro ἀκροῶμαι τοῦ ψάλτου.Acti.acc.

Ψαλμίαι.tibicines.

Ψαλμός.οῦ.ὁ pſalmus,cantus,citharæ pulſatio.

Ψαλμῳδός.&

Ψαλτίρ.&

Ψάλτης.ου.ὁ.pſaltes,cantor.

Ψάλτιγξ.γγος.cithara,aliâs ψάλπιγξ.

Ψαλτός.οῦ.ὁ.cantabilis.

Ψάλτρια.ας.ἡ.fidicina.

Ψάλυγες.papiliones ex inſectorum genere.Item fauilla iam penè moriens.Max. Grāmat.interpretatur molles & effœminatos, quod Siculis ψάλη membrum uirile ſignet.

Ψάλυξ.ſcintilla.

Ψαμαθία.ας.ἡ.ripa,Sophocl. ψαμαθίαν ἐΰξρος πννέιν.

Ψάμαθος.ου.ὁ.arena.Accipitur ꝑ ipſo littore apud Sophocl.Vide ψάμαθος & ἄμαθος in Ammō.

Ψαμαθώδης.εος.ὁ.ἡ.arenoſus.

Ψαμίς.ίδος.fornix. Accipitur & pro aquæductu.

Ψαμμακοσιογάργαρα.τά. innumera & infinita apud Ariſtoph. ranis, ac ueluti montis harenas numero ſuperantia.

Ψαμμοδύτης.ου.ὁ.piſcis qalio nomine & καλλιώνυμος uocatur,harenariū uocare licebit,quod in harena ſe occultat.

Ψαμμοκόσια.τά. arenarum numerum æquantia, hoc eſt,innumera.

Ψάμμος.ου.ἡ.arena.ſabulum,ἄμμος.

Ψανισμός.nauſea.

Ψανός.ὁ.caluaſter,tenui capillitio,ψεδνός.

Ψαρ.ός.uelox.Etym.

Ψᾶρες.οἱ.ſturni.

Ψάρις auis quædam,paſſer,& genus triremis.

Ψαρός.οῦ.ὁ.uelox,ἀπὸ τοῦ ψαίρειν.Eſt etiam coloris ſpecies,ποικίλος.unde & ψαρὸς ἵππος.ὁ τὸ χρῶμα τοιοῦτος.

Ψάρος.ὁ.paroxyt.Gaza in Ariſtot.uertit ſturnum.

Ψατάλλειν.idem eſt quod ψαθάλλειν. (ψήρ.

Ψαυγές.τό.tumultuoſum.

Ψαυκροπόδης. uelox epithetō eq, quod ſummis tantum pedibus inter curſum tangat terram.

Ψαυκρόπους.οδος.ὁ.leuis curſu,agilis pedibus,ſatyrorū ſaltantiū epith.in Dionyſiacis Nonni.

Ψαυκρός.οῦ.ὁ.celer,leuis,tenuis,delicatus,ἀπὸ τοῦ ἄκρως ψαύειν.

Ψαυστόν.attactum.

Ψαύω.μ.αύσω.π αυκα.tango,palpo,ſtringo.

Ψάφαξ.calculus apud Aeoles,qui lingua cōmuni ψῆφος dicitur.

Ψαφαρός.οῦ.ὁ.ἡ.tenuis,imbecillis,friabilis,canoſitu obductus,obſcurus. ψαδαρός.obnubilus, lucidus,decolor.

Ψάφυξ,pro ψῆφος. calculus: quemadmodum λάϊγξ.lapis,pro λάας.

Ψαφοειδ

Ψαφαρία.ας.ἡ.fragilitas quæ fit ſqualore.

Ψάω.μ.ήσω.πρ.ηκα. rado,planum facio ſiue corrigo.Actiu.accuſ.

ΨΕ,pro σφᾶς.ipſas,Doricè.

Ψέγμα.ατος.τὸ.uituperium.

Ψέγος.ſepulchrum.

Ψέγω.μ.ξω.π.χα.uitupero,carpo,improbo,culpo.Actiu.accuſ.Vide μέμψασθαι in Ammon.

Ψεδνός.οῦ.ὁ.rarus, rarus capillis & impexis,tenuis,caluus.

Ψέδυρος.ὁ.obſtreperus,uerboſus,ψίθυρος.

Ψέδω.curo,curam gero.

Ψῆφαι.αἱ.uulpes,calculi.

Ψέρω.μ.ρῶ.corrumpo.

Ψεκαζόμενοι.madefacti.

Ψεκάζω.ſtillo,guttatim defluo.

Ψεκάς.άδος.ἡ.aſperſio illa ac uelut irroratio,quoties minutiſſimis guttulis irrigamur,ut pluuia rori ſimillima. Ponitur & pro alijs minutis rebus,ſicut aurum inter arenam.Ψεκάδες etiam dicuntur ancillæ quæ delicatarum matronarũ capillos medicato fuco conſpergunt. Vide in Chiliad.Eraſ. Pſecas aut ros.

Ψεκτός.οῦ.ὁ.uituperabilis.

Ψελλίζομαι.μ.ίσομαι.πρ.ισμαι.

Ψελλίζω.μ.ίσω.πρ.ικα.τὸ ψέλλομαι.Bud.Com.

Ψέλλιον.ου.τὸ.armilla,fræni pars eſt iuxta mentũ. Vide ψάλλιον in Ammonio.

Ψέλλισμα.ατος.τὸ.balbuties.

Ψελλισμός.ὁ.linguę hæſitantia,balbuties.

Ψέλλομαι.τὸ ψέλλω.

Ψελλός.οῦ.ὁ. qui literam aliquam aut ſyllabam in pronuntiatione eximit,balbutiens,balbus.Vide in Chil.Eraſ.ψελλὴ ὁ πτῆσις.

Ψελλότης.ητος.hoc ipſum uitium.

Ψέλλω. balbutio, dictiones nõ bene pronuncio, malè loquor,accipitur pro nugor,blatero & ab ſurdè loquor.

Ψευδάργυρος.ου.ὁ adulterinum argẽtum, quod iuſtam bonitatem non attingit.Strabo.

Ψευδόπυρα.uide in Chiliad.Eraſmi.

Ψευδυμός.uertebra,σπόνδυλος.

Ψευδάγγελος.ου.ὁ.falſus nuncius,falſa nuncians.

Ψευδάλιος.mendax.

Ψευδενέδρα.ας.ἡ.fictæ inſidiæ.

Ψευδεπεῖν.mendacia dicere.

Ψευδεπιγράφειν.librũ falſo nomine inſcribere.

Ψευδεπίγραφος.ὁ.falſo inſcriptus.

Ψευδῆ.mendaciter,falſo,ψευδῶς.

Ψευδηγόρος.ὁ.ψευδολόγος.

Ψευδήριον.τὸ.uacuum & ementitum ſepulchrũ, cenotaphium,quod & κενήριον apud Lycoph.

Ψευδής.έος.ὁ.ἡ.mendax.

Ψευδισόδομον.ου.τὸ. ſtructuræ genus, quando in æquali craſſitudine lapidei extruuntur parietes,ut ait Plinius.

Ψευδολογέω.μ.ήσω.πρ.ηκα.mendaciter dico. Actiu.accuſ.

Ψευδολογία.mendacium.

Ψευδολόγος.mendax,uaniloquus.

Ψευδοκλητεία.eſt accuſatio apparitoris,qui falſo renũciauit ſe quempiã in ius uocaſſe,ob eamq; renunciationem is qui uocatus eſſe dicitur, in fraudẽ deſerti uadimonij incidit.Bud.Com.

Ψεύδομαι.μ.ψεύσομαι.πρ.ἔψευσμαι.mentior. Vnde ἐψευσμένος,qui mẽtitus eſt. Et τὰ ἐψευσμένα uana & falſo dicta. Item ut καταψευσμένοι λόγοι à Pauſ.dictum eſt,quod Antiph. de falſo teſtimonio dixit:ſic ementitus eſt,de uaniloquo dicitur, & ementita auſpicia per Græcorũ imitationem apud Ciceronem in Anton. Ψεύδομαί τι etiam dicunt pro fallo,fruſtror,& ludificor.Ψεύδομαι τἀληθοῦς,aberro à ueritate. Ψευσθεὶς τῆς ἐλπίδος,ſpe falſus. Depon.Bud.Com.

Ψευδομαντεύομαι.uana & falſa reddo oracula.

Ψευδόμαντις.falſus uates,mendax coniector.

Ψευδομάρτυρ.υρος ὁ.falſus teſtis.

Ψευδομαρτυρία.falſum teſtimonium.

Ψευδομαρτυρεῖν.falſum teſtificari.

Ψευδομαρτυριῶν ἁλῶναι,uel ψευδομαρτυριῶν τας ἁλῶναι.falſæ teſtificationis conuictũ eſſe.

Ψευδομαρτυριῶν ἀγωνίζεσθαι.cauſam falſi teſtimonij dicere.Bud Com.

Ψευδομυθία.mendacium.

Ψευδομυθῶ.mentior.

Ψευδόπυρα. falſos ignes appellabant, quibus ad territandos hoſtes utebantur, ut ingens exercitus eſſe crederetur.

Ψευδορᾶν.falſo lucere lumine.

Ψευδόρκος.ου.ὁ.periurus.

Ψεῦδος.εος.τὸ. mendacium,falſum,cõmentum. Sciendum hoc nomen aliquãdo cum proprijs nominibus componi, ut ψευδαλέξανδρος, ψευδονέρων. in quibus non fallax aut mendax eſt intelligẽdus, ſed homo omnibus modis ſimillimus Alexandro uel Neroni.Ita ψευδοφίλιππος,qui ob ſimilitudinem pro Philippo falſo à quibuſdam habitus fuit.

Ψευδοσέληνον.luna obſcura.

Ψευδοφανής.έος.ὁ.ἡ. adulterina luce ſplendens, ut luna.

Ψευδόχρυσα.τὰ.aurum arte mentientia.

Ψεύδω.μ.ψεύσω.πρ.έψευκα.falſo.Actiu.accuſ.

Ψευδώνυμος.ου.ὁ.falſi nominis,ψευδολόγος.

Ψευδῶς.mendaciter.

Ψεύστης.ου.ὁ.mendax,uanus.

Ψέφαρος.obſcurus,obnubilus,ater,apud Hipp.

Ψεφνός.ὁ.

Ψεφηνός. obſcurus. Etym. homo ignobilis & obſcurus.

Ψέφος τὸ. obſcuritas,tenebræ,caligo apud Pind.

Ψέφω curo,λυπῶ,animi anxius ſum.

Ψῆγμα ατος. τό.flos æris,arena unde fit aurum, & ramentum, quaſi auream ſcobē dixeris. Item fruſtum, ſtilla.

Ψηκιδίων. ωνος ὁ.puluis,κονιορτός.

Ψηκτός ου ὁ.modius.

Ψῆκτρα ας ἡ.ſtrigilis,ξύστρα,σπάθη.

Ψηλαφάω &

Ψηλαφέω. μ. ήσω. π. ηκα. contrecto,palpo rem,obſcura ueſtigo,rimor,perſcrutor,propriè de fidibus effertur,chordas tractare,quaſi τὸ ψαλτήριον ἀφᾶν,teſte Euſtath. Iliad. ζ.

Ψηλάφησις. ιος. ἡ. palpatio,cōtrectatio,fricatio.

Ψηλαφητός. ου ὁ.palpabilis.

Ψῆν.fructus palmæ maſculæ,quemadmodū βάλανος fructus fœmellæ.tribuunt enim huic arbori,ut alijs multis,utrunq; ſexum. Item ψῆνες, uermes quidam qui in groſſis naſcuntur, culices ficarij.Etym. uide ψήρ.

Ψηνίζομαι ineor,quod Marcialis præcidi dixit,apud Syneſium.

Ψηνίζω.rado,polio,ξέω

Ψηνός ου ὁ.caluus.φαλακρός,rarus, ψιλός,ridiculus,iocoſus.

Ψησός ου ὁ.tabella abaci.

Ψήρ. ὁ ficarius culex,ut Gaza uertit in Ariſtotele, niſi legēdum ſit ψὴν ut ſuprà,quod magis placet: pro ſturno autē aue probo ſcribi per rhô, ut & ψάρος.

Ψηροπυρίτας ἄρτος igne excoctus,uel ἀπόπυρος.

Ψηρός. ὁ.aridus,ξηρός.

Ψῆττα ἡ. Gaza in Ariſtotele uertit paſſerem piſcē, ſolea,è latorum piſcium genere.

Ψηφίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. cum deliberatione decerno,ſciſco,iudico,ſententiam fero. Item condemno,καταψηφίζομαι.Bud.Com.

Ψηφίζω. μ. ίσω. π. ικα.computo.Actiu.accuſ.

Ψήφινος. ου.ὁ.ſapiens.

Ψηφὶς ίδος.ἡ.lapillus,calculus,glarea.

Ψήφισμα. ατος. τό. iudicium,decretum per ſuffragia,plebiſcitum.

Ψηφιστής ου ὁ.ſuffragator,calculator.

Ψηφοδέτης ου ὁ.teſſellarius.

Ψηφολογική.ars calculandi.

Ψηφολόγος. ου.ὁ.ſaccularius,ψηφοπαίκτης.

Ψῆφον ἐπαγαγεῖν. cenſere,iubere,id eſt,opinari ut nunc dicunt,proponere calculum.

Ψηφοπαίκτης. ου.ὁ. ſaccularius,id eſt,calcularius. impoſtor, ut qui fallaci ratiocinatione ſcitè ac lepidè hominibus imponit.

Ψηφοποιός. ου.ὁ.qui fert aut dat ſententiam.

Ψῆφος. ου ἡ. calculus,hoc eſt,ratio ſiue cōputum. Item calculus,hoc eſt,teſſera,decretum,ſuffragium: & maximè ad forum pertinet,ut ψῆφον φέρειν, ferre ſuffragium & ſententiam. Sic ψῆφον τίθεσθαι,& γνώμην θέσθαι. Item προθεῖναι ψῆφον,& ἀναδιδόναι,pro permittere ut ſententiam dicant,apud eundem Demoſth. Erant autem duplices ψῆφοι, hoc eſt, calculi,qui cōdemnabāt,τετρημέναι, μέλαιναι, ἀναιροῦσαι. & τετρυπημέναι dicebantur,rurſus qui abſoluebāt ἄτρητοι,λευκαί,σώζουσαι,& ἐλεοῦσαι,& Aeſchini πλήρεις,adnotat hoc Commento in Demoſthen. Græc. quin & ζωογόνους dici lectum eſt mihi apud Euſt. Iliad. ν. Et ἴσας ψήφους dicebāt, cū adæquaſſe iudices ſignificare uolebāt.Bud. (Cō.

Ψηφοφορία. ας. ἡ.ſuffragium,apparatio.

Ψηφοφορέω.calculum fero. Actiu. accuſ. Dionyſ ἅπασαι τὸν τύλλιον ψηφοφορήσουσι,Tullius omne punctum tulit,omnia habuit ſuffragia.

Ψηφῶν.ratiocinans,curans,meditatus.

Ψηχρός. ου.tenuis,λεπτός.

Ψήχω. μ. ήξω. π. ηχα. τρίβω,ξύω,placeo,manſuefacio,abſtergo. Acti.accuſ.κόπτω,διαιρῶ,derado.

Ψιαδῶ.ludo.

Ψιάζω.ſtillo,guttatim cado.

Ψίαθος. ſtorea, ſcirpus è quo contexitur matta.

Ψιαθοπλόκοι ſtorearum contextores.

Ψιαρόν. τὸ odorum,εὐῶδες.

Ψιὰς. άδος. ἡ. gutta,ros,ψεκάς.

Ψιβδῶ.ſufflo,pedo.

Ψιδρακία.puſtulæ genus.

Ψιδωνοί, uel ψιδυνοί. calumniatores, ſuſurrones,ψίθυροι.

Ψίζομαι fleo,κλαίω.

Ψίθος. ου.ὁ conuicium.

Ψίθυρ. υρος.ὁ.ſuſurro,murmur.

Ψιθυρίζω. μ. ίσω. π. ικα.ſuſurro,clàm in aurem loquor. de folijs propriè dicitur, quæ uēto inter ſe colliſa ſtrident. Neut. abſol.

Ψιθύρισμα. ατος. τὸ ſuſurrus.

Ψιθυρισμός. ου.ὁ.murmur,ſuſurrus,ſtridor.

Ψιθυριστής.ου.ὁ.

Ψίθυρος. ου.ὁ.&

Ψιθυρρός. ου.ὁ.ſuſurro,ſtridulus,loquax.

Ψιλαγία.turma uirorum ducentorum quinquaginta ſex,ut habetur in Appendice de uocabul. militarib.

Ψιλίζω.nudo,ψιλόω.Euſtath.

Ψίλιος. ου.ὁ.obliquus,ſupinus.

Ψιλῖται.οἱ.leuis armaturæ milites.Euſtath.

Ψιλοκόρσης. ου.qui raris eſt capillis,recaluaſter.

Ψιλομετρία. ας. ἡ.carminis tenuitas.

Ψιλός. ου. ὁ. nudus,tenuis,rarus,ſolus,paruus,uilis,im-

lis,imbecillis. Item uolucer,pennatus,leuis, & impoſſibilis. Etym. Ponitur & pro milite leuis armaturæ, quos Latini uelites uocant. Vide ὁπλίτου in Appendice de uocab.mil.tar.

Ψιλὸς λόγος.ſoluta oratio.

Ψιλοτάπητες.οἱ. & ψιλοτάπιδες. αἱ. cōptiores tapetes qui uillis carent,non uilloſi.

Ψιλόω.μ. ώσω.π.ωκα.nudo. Actiu.accuſ.

Ψίλωθρον.ου.τό. pſilotrum unguentum depilatorium,ἀποδίλη.

Ψιλῶς.leuiter,ſimpliciter,ἁπλῶς.

Ψίλωσις.denudatio.

Ψιλωτής.οῦ.ὁ qui non amat aſpirationem.

Ψίμαρον,ἀνδίκαιον.

Ψιμμύθιον. color meretricius, fucus, ceruſa, de qua Nicander in Alexipharm.

Ψιμμυθιόω.μ ώσω.π.ωκα.frico albo colore.

Ψίν.ipſis,ipſum.

Ψίναθος.caprea.

Ψινάζω.folijs defluo,φυλλοῤῥοῶ.

Ψίνδειν flere,eiulare Max.gramm.exponit bullire.

Ψινύθιον.uile,uitioſum.

Ψιξχός.ὁ.qui fricat albo colore.

Ψιττάζω. paſtorū more acclamo, ψίττα enim paſtoralis acclamatiuncula eſt, ut ex Pauſan.annotat Euſtath.

Ψιττακία.muliebris calceamenti genus.

Ψιττάκη.ἡ pſittace auis Indica apud Ariſtot.quæ & pſittacus dicitur,uide Aelianum,& Oppian. & Eraſmum in prouerbio,Senex pſittacus.

Ψιττίον.buccella,mica.

Ψιττοειδής.έος.ὁ.ἡ.paſſeris ſiue rhombi piſcium effigiem repræſentans.

Ψίττον.cito,ocyus.

Ψίχα.ης.ἡ.

Ψιχίον.ου.τό.mica.

Ψίχω.&

Ψιχώδης.εος.ὁ.ἡ.minutus micæ inſtar, apud Eu.

Ψίω.cibo præmanſo nutrio,ἐμβρωματίζω,tenuo, ſeco,diuido,minuo.Etym.

Ψόα. lumbus,& ὀσφύηγια.

Ψογερόν.οῦ.τό.αἰσχρόν, μεμπτόν,ἐπίψογον, turpe,reprehendendum.

Ψόγιον.fœdum,auditu indignum,flagitioſum.

Ψόγος.ου.ὁ.uituperium,dedecus,infamia.

Ψοδίον.τό.obliquum,incuruum.

Ψοθάλλειν. ſtrepere.

Ψοθίος.ὁ.fuliginoſus.

Ψόθος.ἀκαθαρσία.ſcabies,caligo.& ψοθός,niger, ſqualidus.

Ψόθωρος.ſqualidus,turpis.

Ψοΐα.ας.ἡ.ψόα.lumbus.

Ψοίθης.ου.ὁ.glorioſus,arrogans.

Ψοῖθος.cinis,ſtercus.

Ψολόεις.όεντος.ὁ. ardens,ſtatim perdens, fuliginoſus,fumoſus, quaſi ὁ αἶψα ὀλλύς. Item ater, cinereus,λαμπρός,Nicand.ſchol.

Ψολοκομπία.iactantia,ἀλαζονεία.

Ψόλος.ου.ὁ.fumus,fuligo.

Ψοφέω.μ.ήσω.π.ηκα.ſtrepo,obſtrepo.Neut.Vide κόπτω in Ammonio.

Ψοφηλικά.τά.quæ ſtrepitum edunt.

Ψοφοδεής.έος.ὁ.ἡ. formidoloſus,probri metuens, meticuloſus, ad omnem ſtrepitum expaueſcens.

Ψοφοειδῶς.tumultuoſe.

Ψοφοποιός.οῦ.ὁ.ſtrepitum faciens.

Ψόφος.ου.ὁ.ſtrepitus.

Ψύα.ψοΐα.lumbus.

Ψυγεῖον. uas, uel locus in quo aqua refrigeratur.

Ψυγμός.οῦ.ὁ.refrigeratio.

Ψυδράκιον,uel ψυδράχιον. paulo durior puſtula eſt ſubalbida,acuta,ſimilis phlyctænis, hoc eſt bullis quę ab igne excitantur.Vide in Chiliad. Eraſmi.

Ψύδραξ.κος. in corpore macula ſeu puſtula ſubalbida.Etym. puſtula ſeu exanthema corporis.

Ψυδρόν.τό. falſum,mēdax.

Ψύη.ſumma caro,cutis,in ſuperficie caro. Etym.

Ψυθίζομαι.murmuro, γογγύζω.

Ψύθος.τό.mendacium. Doricē, ut teſtatur Euſt. Iliad.γ.

Ψυθός ὁ garrulus,argutus.

Ψύζαζα.ης.ἡ.inſpirans.

Ψυκτὰ maza pauxillo aquę ſubacta.

Ψυκτήρ.ῆρος.ἡ.&

Ψυκτηρίδιον.uaſculum in conuiuio poni ſolitū ad uinum refrigerandum,uas pellicatum.

Ψυκτηρία nemoroſus & opacus locus.

Ψυκτικός.οῦ.ὁ refrigeratorius.

Ψύλλα.ης.ἡ. pulex, & genus aranei, apud Ariſtot.

Ψύλλος.

Ψύλλιον.ου.τό.pſyllium herba.

Ψύλλοι. Lybiæ populus, qui non ſolum ipſi non læduntur à ſerpentibus, uerum etiam ab alijs qui morſi fuerint,uenenum exugūt. Vnde diuus Hieronymus Pammachium ψυλλέα uocat,quòd ψύλλον quendam ageret,ſuccurrens aduerſus obtrectatorum uenena.

Ψύλλος.ὁ.uide ψύλλα.apri mentula.

Ψύλων.ὁ fullo piſcis,ut Gaza reddit ex Ariſtot.

Ψύξις.ιος.ἡ.frigiditas

Ψυρία.ἡ.inſula iuxta Chium,quę ψύρατος etiam dicitur,unde natum adagium ψύρα τὸν Διόνυσον ἄγοντες,de ijs qui in ſympoſio non bibunt uinum,ψύρα enim uinum nō fert.Vide in Chil. Eraſmi,Pſyrice facta.

Ψυρός. aſper, incultus, ſordidus, ab inſula Pſira perpuſilla & ignobili.
Ψυρὶς. γῆ. terra tenuis, continens.
Ψύτταρον. τὸ. matula. ψυττὸν. τὸ. ſputum, ſaliua.
Ψύττω. ſpuo, à factitio, ut arbitror, ſono. Item ſpiro, efflo.
Ψυχαγωγέω. μ. ήσω. πτ. νκα. conſolor, delecto, oblecto animam: & generaliter pro oblecto. ψυχαγωγεῖν etiam Mercurius dicitur ἀντὶ τοῦ νεκραγωγεῖν. id eſt animas ducere, qui ob id etiã νεκροπομπὸς dicitur. Vnde illud Maronis, Hac animas ille euocat orco. Actiu. accuſ. iung.
Ψυχαγωγία. ας. ἡ. delectatio, ſolatium, recreatio, refrigerium, amœnitas. & fores metallorum ad refrigerandum & refocillandum factæ. Etym. Eſt etiam uaticinandi genus, cum animæ carminibus ducuntur ab inferis.
Ψυχαγωγός. ȣ. ὁ. epitheton Mercurij, quòd animas deducat. Et ψυχαγωγός Pitho quaſi flexanima. Aliquando ponitur pro deceptore.
Ψυχάζω. refrigero. πῶς τὸ ψύχος, καὶ τὸ πνεῦμα διατρίβω. reſpiro.
Ψυχάριον. ȣ. τὸ. animula.
Ψύχεινος. ȣ. ὁ frigidus.
Ψυχερός. ȣ. ὁ. frigiditas. (mango.
Ψυχέμπορος. ου. ὁ. qui homines emit & uendit,
Ψυχή. ῆς. ἡ. anima, ſpiritus, ingeniũ, pro uita apud Eurip. capitur, περὶ σῆς ψυχῆς. pro natura apud Sophoc. ὅστις τῆς ἐμῆς ψυχῆς γεγώς. (lio.
Ψύχη. ἡ. paroxyt. à Gaza in Ariſtot. uertitur papi-
Ψηχή. ῆς. beſtiola lucernis aduolitãs quæ & ψῶρα & φάλαινα, teſte. Nicand. Schol.
Ψυχικός. ȣ. ὁ. animalis.
Ψυχόλεθρος. pernicies animarum.
Ψύχομαι. refrigeror, frigida patior apud Apol.
Ψυχομαχεῖν. ad extremum uſq; ſpiritum pugnare, uſq; ad extremã dimicationem contendere.
Ψυχορραγοῦντες. οἱ. frigore pereuntes.
Ψυχορραγῶ. frigore pereo, animò deficio, palpito.
Ψυχορροφεῖν. τὴν ψυχὴν ἐκπίνειν.
Ψύχος. εος. τὸ. frigus, refrigeratio, uentus.
Ψυχοτακής. έος ὁ. animum liquans. Epigr.
Ψυχοφθόρος. ȣ. ὁ. lætifer.
Ψυχήλατος. ȣ. ὁ. curſus ad frigus.
Ψυχολογεῖν. frigida uerba ineptaque & ſcurrilia fundere, uel rem paruã multis & magnis uerb.
Ψυχρολογία. frigidus & inanis ſermo. (extollere.
Ψυχρολόγος. leuis, frigidus, uanus, qui ineptis & futilibus & abſurdis uerbis uti ſolet.
Ψυχρολουτοῦντες. οἱ. frigidis utentes balneis.
Ψυχρολουτρῶ. &
Ψυχρολουτῶ. frigida lauor.
Ψυχροποιητικός. frigus faciens, epitheton febris.
Ψυχροποσία. ας. ἡ. frigida potatio.
Ψυχροποτῶν. ὁ. frigidam potans.
Ψύχρος. ȣ. ὁ. Pſychrus fluuij nomen, parox. Cyrill.
Ψυχρός. ȣ. ὁ. oxytonum. frigidus. Vnde & pro abſurdo ponitur, nec plauſu excipiendo, ſicut frigidus Latinè aliquando pro imbecilli.
Ψυχρότης. frigiditas. uſurpatur etiam eo modo, quo frigus Latinis, cum pro riſu & gratia uel fauore ſperato res in diuerſum exijt.
Ψύχω. μ. ύξω. πτ. υχα. τὸ. ψυχάζω. frigefacio, poſt calorem recreo, flo, uentum facio, & uiuifico, animo & inſpiro. Etym. Actiuu. accuſ.

Ψ Ω. uox ruſticorum apud Iones. Item uerbum pro tango, attenuo, ſcindo, uro.
Ψῶα. ας. ἡ. malus odor. Etym.
Ψωδάριον. τὸ. ſqualidum.
Ψώδη. ης. ἡ. lingua.
Ψῶζα. ας. ἡ. malus odor. Etym.
Ψώθια. inferior panis cruſta.
Ψώθιον. ȣ. τὸ. mica aut cruſtula panis nimium aſſati, quòd & ἀττάραγος. Euſt.
Ψωΐα. ἡ putris, maleolentia.
Ψωΐζος. liquidum excrementum, fœtor, ſitus, inquinamentum.
Ψωΐτης μυελός. ſpinalis medulla, quæ & νωτιαῖος, & ῥαχίτης, apud Gal. lib. 5. de locis affectis.
Ψωλή. ῆς. ἡ. mentula.
Ψωλήκυθος. ȣ. ὁ. nulla re dignus.
Ψωλός. ȣ. ὁ. ſine præputio, herníoſus. Item uſtus torris, titio, fax ardens, apud Euſtath. Etym.
Ψώμηξ. κος. uermiculus ſegetis radices depaſcẽs.
Ψώμιγξ. ιγγος. linteolum, σφήκωμα, ſtrophium quòd carnes à depaſtione de fœdationeq; culi-
Ψωμιέω. ῶ. (cum tutatur iníectum.
Ψωμίζω. μ. ίσω. πτ. ικα. non eſt ſimpliciter nutrio, ſed indulgenter paſco, ueluti minutatim inſtipato pane, ac fruſtillatim cõſciſo cibo, id quod apud nonnullos fit erga eos quibus fauent in conuiuijs. Actiu. accuſ. manſum in os inſero, ineſco apud Ariſtoph.
Ψώμιον. ȣ. τὸ. buccella, offula panis intincta iuri.
Ψώμισμα. ατος. τὸ. nutritio, mica panis.
Ψωμοκόλακες. οἱ. paraſiti.
Ψωμόλειθρος. uorax, πολυφάγος.
Ψωμοποιός. faciendi iuris artifex.
Ψωμός. ȣ. ὁ. maſſa panis, fruſtum, buccella.
Ψώρα. ας. ἡ. ſcabies, non omnino diſsimilis lepræ, niſi quòd ψώρα magis in ſumma pelle uerſetur, lepra uero altius penetret. Eſt & ψῶρα beſtiola quæ in lychnos ardentes inuehitur, dicta pyrauſta, alio nomine & φάλαινα, teſt. Euſt. & Nicand. Scholiaſt.
Ψωράλεος. ȣ. ὁ. ſcabioſus.
Ψωρίασις. ψῶρα.
Ψωρικὰ. τά. medicamenta contra ſcabiem.

Ψωριῶ. ſcabie laboro.
Ψωροπέταλοι. οἱ. piſciculi uiles.
Ψῶρος. παιδεραστής.
Ψωροφθαλμία. oculorum ſcabies, ſcabra lippitudo, palpebrarum prurigo & ſcabies.
Ψῶσαι. calefacere.
Ψῶχος. terra arenoſa.
Ψωχώδης. εος. ὁ. ἡ. ſcabioſus, ſcaber.
Ψώχω. μ. ψώξω. π. ωχα. confrico, in minutas partes ſeco, tero, attenuo, lauo, polio, commoueo. Actiu. accuſ.

Ω.

Ω cum circunflexo aduerbium eſt uocandi, ſed ὤ cum acuto dolendi (ut habet Cyrillus) & ponitur ſine caſu. Gregor, ὢ τῆς ἐρημίας ὀδύρεται τὴν ἡμετέραν σύγχυσιν? Sic Vergil. O quæ iam ſatis ima dehiſcat Terra mihi? Interdum cum genitiuo, ut ὢ τύχης, ὢ τῆς ἐμῆς ἀθλιότητος. Aliquando eſt admirantis, ut ὢ πρὸς θεῶν τῆς συμφορᾶς, id eſt (ut Cic. inquit) O dij immortales, rem miſerã & calamitoſam. Greg. ὢ τοῦ θαύματος, O rei miraculum. Iungitur & recto. Iulianus ad Liban. ὢ λόγος, ὢ φρενῶν. Interdum uenit ſubaudiendum. Plato de Rep. 6. ἄπολλον δαιμονίας ὑπερβολῆς, pro ὢ ἄπολλον. Bud. Com.
Ὧ. ideo. quapropter, ſuo.
Ὧδή. ea ratione qua.
Ὦ τᾶν. ò amice, ſocie chariſſime. In utroq; numero inuenitur.
Ὦ. ſum, unde τὸ ἐὸν, pro quo ἐῶ dicunt Iones, ſed inuſitatum utrunq;.
ΩΑ. ας. ἡ. faſtigium. & ὦα. τά. domicilia, οἰκήματα. Euſt.
Ὦα. ora, ueſtis, reno, pellis ouina. Suſcribitur autem ι, quia ab οἶς fit, quod ouem ſignificat.
Ὠαναβρός. ὁ. mollis.
Ὦας. auris. & ὠάσω audiam, ἀκούσω.
Ὠβάτης. ου. contribulis.
Ὠβή. tribus.
ΩΓαθέ, pro ὦ ἀγαθέ. ò bone:
Ὤγυγος. Priſcus deus.
Ὠγυγίδαι. οἱ. priſci, quaſi ab Oceano prognati, ab ὠγήν.
Ὠγυγίδης.
Ὠγύγιοι. priſci, antiqui.
Ὠγή. ἡ. pagus, phalangis pars poſtrema.
Ὠγήν. oceanus.
Ὠγμός. clamor, fauſtus & ſecundus cum uoluntate auxiliandi, uel ſuffragium dandi.
Ὤγον. aperiebam. Etym.
Ὠγυγία. ἡ. inſula Calypſus, ab Ogygo uetuſtiſſimo Thebanorum grege.
Ὠγύγιον. priſcum, antiquum. Vide in Chil. Eraſ. Ogygia mala.
Ὤγυγος. ὁ. rex antiquus Thebanorum, à quo portæ Ogygiæ dictæ ſunt.
Ὤγυρις. ſtagnum.
ΩΔα. olui, ab ὄζω.
Ὧδε. hic, huc. ſic, hoc modo, nunc. Etym. ὧδε εἰπεῖν, ſic dicam, ut breuiter dicã.
Ὧδε κἀκεῖσε. huc & illuc.
Ὤδει. tumuit. à uerbo οἰδῶ.
Ὠδεῖον. ου. τό. locus ubi cantatur, locus choro & ſymphoniacis deſtinatus. Cæl. lib. 15. cap. 12. Locus in Theatri formã coactus, in quo poëmatia ſua recitabant rhapſodi & poëtæ periculũ facturi, poſſent ne aures illa iudicum ſuſtinere.
Ὡδέπως. ſic, quodammodo, iſto modo, hoc modo, ad hunc ferè modum.
Ὠδή. ῆς. cantus, ab ἀοιδή, α & ο mutatis in ω, cum iota ſubſcripto.
Ὧδι ὧδε, hoc loco, ὧδι, ſic, hoc modo.
Ὠδικός. ἡ. ὁ. canorus.
Ὠδικώτερον. canorius.
Ὠδίν. ῖνος. ἡ. dolor partus.
Ὠδινῶ. μ. ινῶ. doleo in partu, parturio. Accipitur ſimpliciter pro doleo. Interdum pro tumeo.
Ὠδίς. ῖνος. ἡ. parturigo. ut Gaza uertit ex Ariſtot. uexatio partus.
Ὠδός. ἀοιδός. cantor.
Ὠδύζομαι. iraſcor, doleo, ἄχθομαι.

Ω Ε.

Ὠέ. aduerbium dolentis.
ΩΖειν. clamare, admirari, cum admiratione o exclamare, Aeſchyl. Euſt. Il. χ.
Ὦ ἠδὲς pro ὦ φίλε.
ΩΗ. eſt aduerb. uocantis. Etym.
Ὤηθην. putabat à uerbo οἴομαι.
ΩΘέομαι.
Ὠθέω. μ. ήσω. π. ηκα. expello, impello, impreſſionem do (ut dixit Liuius) pungo, obijcio. ὠθοῦμαι tamen interdum paſſiuè accipitur. ὤθω.
Ὠθίζεσθαι. dicuntur qui conferta turba conflictãtur, uel in prętorijs, & ædibus magiſtratuũ ſummam Reip. tenentium, Syneſ. πυλαιμάχοις, & Luciano. Et idem, βαβαὶ ὡς πλῆρες μὲν ἡ ἄνοδος ὠθιζομένων, &c. audito præconio præmiũ pronunciante. quoniã uero in huiuſcemodi protruſione, & nixu conflictante ſolent homines interdum altercari & rixari, ideo factum eſt, ut pro diſcrepare & uerbis cõtendere ponatur, & in unam ſententiam conuenire non poſſe, Herod. in Thal. Ponitur etiã pro irruere & irrumpere in locũ periculoſum, Gregor. 2. cont. Iul.

& apud eundem, πρὸς τὸ ξίφος ὠθίζεσθαι. id eſt, in gladium uel uenabulum ſeſe obtrudere, in aduerſum mucronem obniti.
ὠθίζω. uexo, concutio, uiolenter tracto. Budæus Com. ab ὠθίζεσθαι dicitur.
ὠθισμός. οῦ. ὁ. impulſio, & turbulenta altercatio inter ſe diſcrepantiũ, Luciano. Gregor. pro conflictatione plebis miſcellaneæ poſuit. de pugilibus proprie dicitur, qui antagoniſtam deijcere moliuntur, Plutarch.
ὤθομαι.
ὤθω. μ. ὤσω. π. ὦκα. idem quod ὠθέομαι, & ὠθέω, Vnde ὦσε κατὰ τῶν σπλάγχνων, pugione confodit.

Ω ΐα. fimbria, extremitas, pellis ouina, molestia.
ὤϊγνυντο patuerunt. ab οἰγνύομαι.
ὠΐετο. apud Hom. Odyſ. υ. pro moliebatur, meditabatur.
ὦϊξε. aperuit ab οἴγω, οἴξω, aperio.

Ω Κα, pro ὦκα, ſiue ὦκέα ſyncopa. celeriter.
ὠκέως. celeriter.
ὠκεανός. oceanus, mare ambiẽs orbem terrarum.
ὠκίδιδα. αἱ. inaures.
ὠκιμοειδές. ocimaſtrum herba.
ὤκιστα. uelociſsimè.
ὤκιστος. ου. ὁ. uelociſsimus.
ὠκιμβάζω. perturbo, tumultuor, milito.
ὠκχειόωντο. exaſperabantur.
ὤκτειρε. miſertus eſt, ab οἰκτείρω.
ὠκύαλος. ου. ὁ. uelox in mari. epitheton nauis.
ὠκυβόης. ἔος. ὁ. ἡ. celeriter ad cõferendum manus ueniens, ταχυμάχος.
ὠκύθοον. ου. τὸ. trifolium herba, à naſcendi celeritate, ut uidetur, ducto nomine.
ὠκύμολος. ου. ὁ. ſtatim proficiſcens.
ὤκυμον. ου. τὸ. ocymum herba à celeritate naſcendi ſic appellata.
ὠκύμορος. ου. ὁ. cito periturus, cito afferens perniciem. Vide in Chiliad. Eraſmi.
ὠκύνω. accelero, ὀξύνω.
ὠκυπέτης. ου. ὁ. celeriter uolans.
ὠκύπορος fluuij aut nauis epitheton, quòd celeriter uel rapidè feratur.
ὠκύπους. οδὸς. ὁ. ἡ. celer pedes.
ὠκύπτερα. τὰ. pennæ.
ὠκύπτερος. ου. ὁ. celeriter uolans, pernix.
ὠκύῤῥοος. celeriter fluens.
ὠκύς. έος. ὁ. citus, ὀξὺς, ταχύς.
ὠκυσιμός. ὁ. citus, cito apparens.
ὠκύτης. celeritas.
ὠκυτόκιον. medicamentum paratum accelerans.

Ω Λαξ, pro αὖλαξ. ſulcus.
ὠλέκρανα. id eſt ὁ ἀγκών, apud Suidam: & ὠλέκρανον, ὁ ἀγκὼν apud Heſych. Sunt qui ὠλέκρανον lacertum interpretantur, Theodorus apud Ariſtotelem, gibber.
ὠλένη. ης. ἡ.
ὠλένος. ου. ὁ. ulna, manus, palma. ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῶν ὀλοῦσθαι τὰς πράξεις, τουτέστι πληροῦσθαι.
ὠλεσίκαρποι. arbores infructuoſæ. Epitheton ſalicum, uel quòd fructus citò amittãt, uel quòd ſteriles faciat fructus epotus, frugiperdas cum Plinio dixeris.
ὠλεσίοικοι. οἱ. nepotes, decoctores, aſoti.
ὠλίγγη. ἡ. minima ponunt Attici, & pro nictatione ſignificat & flatum & exilem ſpiritũ, & umbrã. Etym. Itẽ rugæ palpebrarũ apud Athenien.
ὠλιγγιᾶν. nutare capite, dormire, νυστάζειν apud Græcos.
ὠλίγιος. ὁ. paucus. Etym. exiguus, ἀκαρ...
ὠλιτόφρων. ονος. ὁ. ἡ. demens, emotæ mentis.
ὦλλος, pro ὁ ἄλλος. alius.
ὦλξ ſulcus. pro eo magis in uſu eſt ἄλοξ.
ὠλόκρανον. ου. gibber, pars corporis.
ὠλύγιον. τὸ. aſperum, arduum, obſcurum.
ὠλύγιος. malus, obſcurus, longus, acutus, magnus.
ὠλῷστε pro ὦ λῷστε, id eſt ὦ βέλτιστε, ò optime, Suidas.

Ω Μαδίς. in humeris.
ὠμαλθές. τό. ulcus ante tempus in cicatrice inductum, adhuc quaſi crudum.
ὠμαχθής. έος. ὁ. ἡ. onus humeris imponens.
ὤμβρος. ου. ὁ. malus, miſer.
ὠμήλυσις. hordeacea, polenta, ſiue farina. ὠμήλυσις, & ὠμὴ λύσις diuiſim, dicitur omnis in uniuerſum farina cruda nulla re alia admixta, differt ab ἄλφιτον, id eſt, polenta, quę teſte hordeo fiebat.
ὤμην. putabam. ab οἴμαι.
ὠμήρησε. contingit, concurrit, obuiauit.
ὠμηστί. crudeliter.
ὠμηστής. οῦ. ὁ. cruda comedens, crudis ueſcens. & de rationalibus quàm irrationalibus dicitur. Bud. Com.
ὤμηστος. ου. ὁ. ἡ. crudelis.
ὠμιαία. ἡ. humeriarius neruus, ut Gaza uertit in Ariſtotele.
ὠμίας. qui repandis eſt humeris, εὐρύστερνος.
ὤμιζος. ὁ. pauper.
ὠμίζω. μ. ίσω. π. ικα. excludo.
ὡμίλει. τὸ. ἐπήρχετο conuerſabatur.
ὤμιλλα. ludi genus quoddam, in gyrum ſeu foueam agitata nux, ſi immanſerit, uictoria paratur. Suid.
ὠμοβόϊνος. ου. ὁ.
ὠμοβόϊος. ου. ὁ. ex pelle bubula cruda factus. Sic uocant eos, qui in prima iam ſenectute ſunt.
ὠμοβόρος. ὁ. ὠμοφάγος. ὠμηστής.
ὠμογέρων. qui immature caneſcit, uel cui iam ſeneſcenti

neſceti nondũ caneſcunt capilli, uietus & ualidus ſenex, crudus adhuc, & quem nondum decoxit ſenectus. Vnde Verg. Sed cruda deo, uiridisq; ſenectus.

Ὠμοδλαϊκτὸν.τὸ. quod crudum abſumitur lanciaturque.

Ὠμοδλάϊκτος.dilaniatus.

Ὠμοθάλεκτος.ου.ὁ.crudus,ὠμός.

Ὠμοθετέω.μ.ήσω.π.ηκα. humeris impono, cruda pono. Actiu.accuſ.

Ὠμοιαῖος.ου.ὁ.humerarius.

Ὤμοι pro οἴμοι. heu indignãtis aduerbium,& dolentis. ὤμοι ἐγὼ δειλός,nouè dicitur,receptius eſt ὤμοι τῷ δειλῷ,heu me miſerum.

Ὠμοῖος.Aeolicè pro ὅμοιος.ſimilis.

Ὠμοκρατής.έος.ὁ.ἡ.fortis humeros.

Ὠμοκυδιᾶν. de præſtantia ſcapularum & toroſitate ſuperbire, quale illud, Magno ſe robore iactat.

Ὠμόλινον.ου.τὸ. ſudarium tonſoriũ, quod humeris circumponitur,inuolucre uocat Varro.

Ὠμοπλάται. oſſa duo quæ utrinque à ceruice ad ſcapulas tendunt,à Latinis operta ſcoptula dicta.Celſ.cap.1. A' Theodoro in Ariſtotele uertuntur ſcapulæ.

Ὠμοργής.ὁ.

Ὠμοργός.οῦ.ὁ.durus,acerbus,χαλεπός.

Ὤμοργεν.ſuſpirabat,lugebat.

Ὦμος.ου.ὁ.humerus, ut Gaza reddit in Ariſtot. μετάφρενον.penanflex.

Ὠμός.οῦ.ὁ.oxytonum. immaturus, crudus, acerbus,crudelis.

Ὠμόσιτος.ου.ὁ.cruda comedens.

Ὠμοσπάραγκτον.τὸ.qđ crudũ & recens diſcerpitur.

Ὠμοτάριχος.ſalſamentum.Dioſcor.ſic interpretatur.σάρξ ἐστὶ θύννου τεταριχευμένου.

Ὠμότατα.crudeliſſimè.

Ὠμότης.ητος.ἡ crudelitas,ἀπηνότης.

Ὠμοτοκεῖν. fœtum immaturum parere,abortum facere.

Ὠμοτομέω μ.ήσω. crudum nec dum maturũ apoſtema ſeco.

Ὠμοφαγία.ας.ἡ.uiſceratio.

Ὠμοφάγος.ου.ὁ.ὠμόσιτος.crudis ueſcens.

Ὠμόφορος.idem.

Ὠμόφρων.ονος.ὁ.habens crudam mentem.

Ὠμύς. genus teſtudinis quam lutariam uocant, ut Gaza uertit in Ariſtot.aliàs ἐμύς.

Ὤμωξεν.plorauit,ab οἰμώζω.

Ὠμωμοκότες.οἱ.à Demoſthen. dicuntur iudices, quaſi iurati.

Ὠμῶς.crudeliter.

Ὦν. Ionicè & Doricè pro οὖν. igitur. Sæpe apud Herodot.non ſolum πρὸ ἔλκει,ſed etiam inter præpoſitionem & uerbum compoſitum interponitur, ut lib.2.οἱ δὲ φέρον τόδε εἰς τὴν ἀγορὴν ἀπ' ὧν ἔδοντο, αὐτὶ τοῦ ἀπέδοντο.Bud.Com.

Ὧν οὗτοι κλέπτουσιν ὀργίζεσθε.apud Lyſ. pro ὑπὲρ ὧν.Sic ὧν ἔπαθεν ὀργὴν ἔχει,apud eundē Bud.Com.

Ὦναξ,pro ὦ ἄναξ.ὁ rex.

Ὠνάσια.τὰ.medicamenta auricularia.

Ὤνατο.adiutus eſt.

Ὠνειρωγμός.inſomnium.

Ὠνέομαι.μ.ήσομαι.π.ἐώνημαι.emo.Atticè p ὠνημαι.Depon.acc.uel genit. qui partē rei ſignificat. Ammonius diſtinguit ὠνήσασθαι ab ἀγοράσαι.

Ὦνερ pro ὦ ἄνερ.

Ὠνιάζω.μ.άσω.emo.

Ὤνευον.mouebant & circumagebant,Thucyd.à uerbo ὀνεύω.ut Aelius Dionyſ.annotat, dictũ ab aſinis molam truſatilem agentibus.

Ὠνέω.uendo,fruor.

Ὠνή.ῆς.ἡ.emptio.

Ὤνησαν.iuuerunt.

Ὄνησις.actio,emptio,ſalus,utilitas,indignatio.

Ὠνητός.οῦ.ὁ.uenalis.

Ὤνθρωπος pro ὦ ἄνθρωπος,Atticè.

Ὤνια,loca opportuna.

Ὤνιος.uenalis,πράσιμος,ὤνιος.

Ὦνος.ου.ὁ.precium,emptio.

Ὠοειδῆ.τὰ.ouata.

Ὠοειδής.έος.ὁ.ἡ.ouiformis.

Ὠόν.οῦ.τὸ.ouũ.οἷον τὸ οἷον.μόνον γὰρ τίκτεται.Etym. τὸ λευκὸν τοῦ ὠοῦ, albumen oui: τὸ ὠχρὸν τοῦ ὠοῦ,uitellus,ut Gaza uertit ex Ariſtot.

Ὤον.fimbria.

Ὠόπ,& ὠοπόπ.acclamatio nautica,ἐλατικὸν ἐπίφθεγμα τῶν πλοίων,καὶ κέλευσμα τῶν ἐρετσόντων καταπαύον τὴν κωπηλασίαν.Bud.Com.

Ὠοσκύφιον.ου.τὸ. poculum quoddam oualem figuram preferens, apud Athenæum lib.11.

Ὠοτόκα.τὰ.ouipara,ut Gaza uertit ex Ariſtot.

Ὠοτοκία.ας.ἡ.partus,generatio oui.

Ὦ οὗτος.heus tu.

Ὠοφυλακεῖ.cuſtodit oua.

Ὠπάζομαι.uideo,ſpeculor.

Ὤπασε.dedit,donauit.

Ὥπερ.tanquam.Etym.

Ὦπες.oculi.

Ὦπιαι. gens, quæ iuxta Indum fluuium habitat.

Ὠπόλος.ὁ.αἰπόλος.

Ὠπόποι.heu,papæ,indignantis,dolentisq; aduerbium.atat,ſunt qui interpretãtur,dij boni,aut proh deos, πόποι enim dicũtur dij quaſi ἐπόπτοι, id eſt, rerum humanarum inſpectatores.

Ωρα.ας.ἡ. cura, ſine aſpiratione. Cyrillus & Ammonius.

Ὥρα.ας.ἡ. cũ aſpiratione. pulchritudo, decor, forma, uenuſtas, hora, & cura, quarta pars anni. Etym. ὧραι item dicuntur quatuor partes anni, ut uer, æſtas, autumnus, hyems. Et ſine adiuncto plerunq; pro uere ponitur. Vnde & ὡραῖος formoſus ad ſimilitudinem ueris. Galen. ait ſic appellari tempus id, quo exoritur canicula, quod eſt (inquit) ferè dierum quadraginta. Sunt & ὧραι portarum cœli cuſtodes apud Homerum. Item famulæ Solis deæ pulchritudinis. Item maturitas quædã & temporis opportunitas, unde Philoſtrati illa phraſis lib. 2. de Apollonij uita, τὴν γαστρὸς ὥραν ἀγούσης, maturo iam fœtu, appetẽte partu. πρὸ ὥρας, uide περὶ μοίρας apud Ammonium.

Ὡραία γάμου. puella matura uiro.

Ὡραΐζομαι.μ.ίσομαι.π.ισμαι. delicior, comor decore, conſpicuus ſum, decorem oſtento, rotor. De pauone dicitur, cum ſemetipſum admirans caudæ pennis gemmantibus pertegit.

Ὡραΐζω. orno, καλλωπίζω.

Ὡραϊκόμος. formæ exornandæ ſtudioſus.

Ὡραῖον.ου.τό. fruges, fructus tempore ſuo collecti. Item quæ uigent nec pulchritudine carent ὡραῖα dicuntur. Sed & ſacra ὡραῖα dicuntur. τὰ καθ' ὥραν συντελούμενα, id eſt opportunè obita, ſacra tempeſtiua. Et ὡραῖα θύειν, frugum offerre primitias. Dies quoque feſtus eadem dicitur appellatione.

Ὡραιοπώλης.ου.ὁ. qui fructus æſtiuos uendit, & ſalgamma.

Ὡραῖος.ου.ὁ. pulcher, iuuenis, maturus, ſpecioſus, tempeſtiuus, in uigore conſtitutus. Et omnes fructus æſtiui ὡραῖοι uocantur.

Ὡραιότης.ητος.ἡ. decor, maturitas, tempeſtiuitas.

Ὡραϊσμός. ornamentum, pulchritudo, καλλωπισμός.

Ὥρακα. uidi, præt. perf. eſt à uerbo ὁράω. ſed Attici literam addunt & ἑώρακα proferunt, ſicut ὦσμαι, ἔωσμαι, ὤνημαι, ἑώνημαι.

Ὡρακιάω. palleo, ὠχριάω, animo deficio, curis maceror, ἐκλύομαι, expalleſco, deficio, præſertim in balneis, ubi cum pallore uertigo oboritur.

Ὡρακίζω idem.

Ὥρανα.ἡ. hirundinum nidus.

Ὡρανιστήρ.ῆρος. uinculum lorum.

Ὠργασμένος. ſubactus, molitus, paratus.

Ὠργάω. furo, efferor, ad libidinẽ incitor, appeto.

Ὠργυωμένος. panſus, extenſus, ἀπὸ τῆς ὀργυιᾶς. apud Lycophr. φάρσωνας ὠργυωμένους, carbaſa expanſa, & uento tumefacta.

Ὤρια. montes: pro ὄρια Doricè ſiue Ionicè.

Ὡριόδεσμος.ου.ὁ. funiculus contortus ex defectis ariſtis ad conſtringendos Cereales manipulos, qui & ἀλόδετον. Euſt. Iliad. σ.

Ὠρέθυια.ἡ. uide Etym.

Ὠρεάδης.ὁ. gentile nomen, uel proprium. Etym.

Ὠρείτης, ſiue ὠρεΐτης. gentile.

Ὠρεός. ciuitas, Eubœæ.

Ὦρες ab ὄαρ. mulieres. ab ὁμοῦ ἀρηρέναι τοῖς ἀνδράσι. turres munitæ. κηδεμόνες, tutores.

Ὠρέω.μ.ήσω.π.ηκα. cuſtodio, curo. Actiuum. accuſatiuo.

Ὡρέων. Ionicè pro ὡρῶν. temporum.

Ὤρημα. cura, cuſtodia.

Ὠρήσω. cuſtodio.

Ὡρηυτύς. cæcitas, πήρωσις.

Ὤρθριζε. mane ſurrexit.

Ὡρία.ας.ἡ. maturitas.

Ὡριγράφοι.οἱ. hiſtorici qui cuiuſq; anni res geſtas deſcribunt.

Ὡρίζω. dormio, curo, conuerſor, colloquor.

Ὡρικία.ἡ. regio Ionica, aut mulier ex ea.

Ὡρικός.οῦ.ὁ. uigor in tempore perfectæ ætatis, pulcher.

Ὤρικος.ὁ. ciuitas in ſinu Ionico. Vnde ὠρίκιος. Orici ciuis.

Ὥριμος.ου.ὁ. maturus.

Ὥριος.ου.ὁ. temporaneus, in tempore factus, maturus.

Ὥριστο. definitus eſt.

Ὥριστος. optimus: pro ὁ ἄριστος lingua Bœotica, α in ω conuerſo.

Ὠρίων.ωνος.ὁ. Orion, ſignum cœleſte, apud Proclum de ſphæra. & ὠρίωνος ποταμός, apud eundem, nomen ſyderis. ſed ὡρίων, cum aſpiratione, nomen eſt auis apud Aelianum.

Ὡρίως. aduerb. κατὰ καιρόν.

Ὠρκύπτετα.τά. quæ extuberant, atq; eminent.

Ὥρμαινε. concitauit.

Ὡρμένος, pro ὡρμημένος participium præteriti perfecti paſſiui, ab ὁρμάω.

Ὧρμοι. diuerticula.

Ὤρνυω.μ.ύσω. aoriſt. ὦρσα. concito, commoueo, impello, ὁρμάω, ἐγείρω.

Ὡρογραφίαι. annales.

Ὡρογράφοι. hiſtorici, qui annales ſcribunt. ὧρος enim annus eſt.

Ὡρολογεῖον.τό. quo horas metimur inſtrumentũ. Etym. horologium.

Ὤρουον. aduentabant.

Ὤρορα. impuli, agitaui, impulſus ſum: pro ὄρωρα.

Ὧρος. ſol apud Aegyptios, unde horarum nomen defluxit. Hinc ἐννέωροι apud Homerum. niſi quis ab ὥρη formare malit. Significat etiã uer, æſtatem, autumnum, hyemem, & annum. Annales quoque ὥρους uocant.

Ὡροσκόπια. τά. uaſa quibus commonſtrantur horæ, quæ & ἡλιοτρόπια uocitata interim reperiuntur, ſi ſolis & umbrarum ratione conſtent. Laërtius ab initio libri ſecundi ſcribit Anaximandrum fabricaſſe horoſcopia. Apud eundem circa finem libri 6. in Menedemo: Diogenes cuidam oſtendenti ſibi horoſcopion, utile ſanè inuentum ait, ne priuemur cœna.

Ὡροσκοπία. ας. ἡ. huiuſmodi ſcientia.

Ὡροσκόπος. qui rationem horarum obſeruat. Eſt etiam natalitiũ ſydus, id eſt, quod conuerſione cœli oritur eo momẽto, quo quis naſcitur, qua ſi horæ natalitiæ notatio, quod etiã θέμα uocatur & γένεσις, & à Latinis genitura.

Ὡροσκοποῦντες. οἱ. explorantes horas.

Ὧρσα pro ὤρουσα, ab ὀρούω. concitaui. Aeolicæ.

Ὥρσεν. Ionicè pro ὥρμησεν. fecit impetum.

Ὧρτο. pro ὥρμητο, ab ὄρομαι, impulſus eſt.

Ὠρτός. ara.

Ὠρυγή. latratus, uociferatio, tumultus.

Ὠρυθμός. ὁ. ululatus, planctus, apud Q. Calabrũ.

Ὠρύομαι. μ. ύσομαι. π. υμαι. rugio, latro, ululo: & propriè luporum eſt. Depon. abſol. Vide φωνεῖν. in Ammon.

Ὠρυόμενος. ου. ὁ. eiulatus.

Ὠρύχιον. locus Atticæ.

Ὠρύχιος. illic habitans.

Ὠρύω. lugeo, ſicut ὠρύομαι.

Ὤρφανσεν. pro ὠρφάνισεν, orbauit, apud Sophocl.

Ὤρχευντο. ſaltabant. Doricè ab ὀρχέομαι.

Ὠρχόμενος, pro ἀρχόμενος. auſpicator.

Ὠρωπός. οῦ ὁ. uel ἡ. Oropus urbs Macedoniæ. Sunt autem multæ urbes ſub hoc nomine. nam alia eſt Bœotiæ, de qua Euphorion: alia Eubœæ, de qua Ariſtoteles: tertia in Syria, de qua Polyhiſtor: quarta in Argo: quinta in Theſprotia.

Ὠρώρει. excitabatur, ab ὄρω. Eſt autem præt. pluſquamperf. ab ὄρωρα.

Ὡς. ut, ſed latè patet. nam aliquando ſimilitudinis eſt, & ponitur pro quemadmodum, uel ſicut, ueluti, tanquã, ſic, inſtar. Aliquando pro quàm, quantum, quatenus. Sed illud Ariſtot. ὡς ἀνθρώπινον, id eſt duntaxat ut humanus captus, pro humana conditione, ut ſunt humana. Aliquando pro ſi, etiamſi. Aliquando pro etenim, quandoquidem, ſiquidẽ. Aliquando pro utiq;. Item pro quamobrem, & ꝓ ualde, maxime. Aliquando pro poſtquàm, poſteaquàm, ſtatim, ex quo primum, ut ὡς τάχιστα ἥκομεν, Simul atque uenimus. Sic Cicero, Vt ſemel exiuit, omnes peragrauit inſulas. Aliquando pro circiter. Aliquando παρέλκει, & ornatus tantum gratia ponitur, neq; quicquã ad ſenſum facit, quemadmodum Vt apud Latinos. Cic. Inuitus feci, ut C. Flaminium eijcerem: pro, inuitus eieci. Ponitur & Atticè ἀντὶ τοῦ πρὸς. Iungitur & ὡς cum ὅτι, ut ὡς ὅτι πλεῖστον χρόνον, ὡς ὅτι λευκότατον, ſanè quàm candidum, & perquàm album. Item cum σφόδρα, ut ὡς σφόδρα Platoni, ſicut perquàm Latinis. Nonnunquam cum infinitiuo iunctum pro ὥστε ponitur. Et aliter cum infinitiuo apud Platonem de Rep. 6. εὐθὺς οὖν ὡς ἰδεῖν τὸν ἀγαθὸν ἵνα. id eſt, ὡς εἰδεῖν τάχιστα ὁ ἀγαθόν. Sic Cicer. pro Cluentio, Hic iudices ridere, ſtomachari, atque acerbè ferre patronus cauſſam ſibi eripi. Iungitur etiam cum ſuperlatiuo ut ὅτι. Xenophon, ἐγὼ δὲ ἐβουλόμην σε ὡς λαμπρότατον φανῆναι. Subiungitur etiam ut ὅσον. Plato, ὑπερφυῶς μὲν οὖν (ἔφη) ὡς βούλομαι, magnopere (inquit) cupio. De his & alijs mox ſequentibus ex ὡς locutionibus copioſe Bud. Com. Varias huius particulæ ſignificationes cũ teſtimonijs poëtarum uide in Appendice lexici.

Ὥς, cum accentu acuto ſignificat οὕτως. Inde ἔστιν ὥς, pro quodammodo, quadantenus, ſic dicitur, ut ἔστιν ὃν τρόπον, quod idem ſignificat.

Ὡς ἀληθῶς. ſanè, reuera, perquàm uere, certè.

Ὡς ἄν. interdum idem quod ἵνα. Xenophon, ὡς ἂν ἥκιστα ἐξαπατᾶτο. Et apud eundem pro quonam pacto. καιρὸς δὲ γράψαι ὡς ἂν ὀρθότατα ἑκατέρῳ χρῶτο. Et ὡς ἂν ἄριστοι αὐτοὶ οἱ ἱππεῖς γένοιντο. Sic Gregor. ὡς ἂν τῆς σοφίας βάθος μὴ ἀγνοῇς, id eſt ἵνα μή. Ponitur etiã ὡς ſicut ὅπως ſiue ἄν, ἀποφθεγματικῶς & ἀνυποτάκτως. Ὡς συμπεσόντ' ἂν τῶν τῆς γῆς, aliquid utiq; ruiturum, ἀντὶ τοῦ ὡς συμπεσόντ' ἂν ἄλλως. Interdum accipitur pro donec.

Ὡς ἂν εἴποι τις. ut dicitur.

Ὡς ἂν ἄλλως. utcunq;, aliter.

Ὡς ἂν τύχοι. quoquomodo, utcunq;.

Ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν. ut ſummatim dicam.

Ὡς γὰρ εἰπεῖν ἁπλῶς. ut uno uerbo dicam.

Ὥσγε, præut, prout. ut ὥσγε πρὸ τοῦ ἐγένετο, prout dudum fuit, & ὥσγε τῶν σὺν τῶν ἀθηναίων χρόνους. Sic Cicero, At hi quidem ut Athenienſiũ ſecula numerãtur, adoleſcentes debent uideri.

Ὥσγε καθ' ἡμᾶς, ut temporibus noſtris.

Ὡς δὲ ἀληθεῖ λόγῳ. reuera.

Ὡς ἐγγύτατα. quàm proximè.

Ὡς εἰκάσαι. ut conijcere licet, ut conijciendum eſt.

Ὡς εἰπεῖν. ut ita dicã, ut eo uerbo utar. Aliquando extenuantis eſt pro ferè, propè dixerim.

Ὡς εἰπών. cum dicto, ſic loquutus.

Ὡς εἶχε. quantum potuit.

Ὡς εἶχον. ita ut eram.

Ὡς ἐμοί. mea ſententia. ſubauditur δοκεῖ.

ὡς ἔνι. quantum poſſibile eſt.
ὡς ἐν τοσούτῳ. interea.
ὡς ἔοικε. ut uidetur, nempè, certè.
ὡς ἔξεστιν. quantum fieri poteſt.
ὡς ἐπέχει λόγος. ut fertur.
ὡς ἐπίπαν. in uniuerſum.
ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. ut plurimum, ferè.
ὡς ἔπος εἰπεῖν. ut ita dicam, ut paucis dicam.
ὡς ἔτυχε. ut contigit, temerè, & cuiuis.
ὡς ἔχω. ſtatim, εὐθέως.
ὡς κατὰ τὸ μέγεθος. pro portione magnitudinis.
ὡς μὲν συντελόντι εἰπεῖν. ut ſummatim dicam, ἵνα συλλήβδην λέξω.
ὡς μὴ, pro μὴ. cum optatiuo.
ὡς οἷόν τε. ut poſſibile, quantum poteſt.
ὡς ὀλίγου δεῖν. ferè.
ὡς ὁ ποιητικὸς λόγος. ut loquuntur poëtæ.
ὡς οὐδὲν χρῆμα. ut nihil magis.
ὡς οὖν, pro ὡς. poſtquam.
ὡς πολλοί. plurimi.
ὡς πρὸς ἐμέ. ſi præ me æſtimetur, ſi mecum comparetur.
ὡς τὰ πολλά. ut plurimum, perſæpe.
ὡς τάχιστα. quàm primum.
ὡς τάχος. quàm celerrimè, quàm primum.
ὡς τὸ ἐπεί. poſtquam.
ὡς τὸ εὐθέως. ſtatim.
ὡς τὸ ὅσον. quantum.
ὡς τὸ τόσον. tantum.
ὡς τὸ ὅτι. quòd, quia.
ὡς τύπῳ εἰπεῖν. ut in uniuerſum dicam.
ὡς τύπῳ λαβεῖν. ut ſummatim colligam.
ὡς φάσαν. ita aiebant.
ὡς φιλεῖ. ut ſolitum eſt.
ὡς ὤφελον μηδὲ ἀτυχεῖν, ſed utinam ne infortunatus quidem eſſes.
ὥσαν. &
ὡσανεί. tanquam, quaſi.
ὡσαννά. ſerua obſecro. Hebræũ eſt & propriè ad deum pertinet in ſcriptura.
ὤθασκε. impellebat.
ὡσαύτως eodem modo.
ὡσεὶ τυχόν. prout accidit.
ὦσις. ιος. ἡ. impulſus, propulſio.
ὦσκαι. quære ὦχαι.
ὡσμός. impulſio. ἀνατροπή.
ὥσπερ. quemadmodum, quod genus.
ὥσπερ ἂν εἰ. &
ὥσπερ εἰ. ueluti tanquam, quaſi uero, tãquam ſi.
ὥσπερ ἡ παροιμία. ut eſt in prouerbio.
ὥσπερ οὖν, pro ὥσπερ. frequens.
ὡσεί. tanquàm, quaſi.
ὥστε. ut, ita ut, ergo, quemadmodum, itaque. Cõſtruitur cũ infinitiuo ſubiũctiui uel optatiui uice.
ὠσία. ciuitas Italiæ.
ὠσιαῖοι. gens quædam, alio nomine κόστινοι dicuntur ab Artemidoro.
ὠσιανός. &
ὠσιάτης. ου. Hoſtienſis. gentilia.
ὠσίζεσθαι. de turba feſtinante & inuicem ſummouente cubitiſq; dimouente dicitur, ſicut ὠθίζεσθαι, διακρούεσθαι, διαγκωνίζεσθαι, συνθλίβεσθαι. Bud. Com.
ὠσικός. οῦ. ὁ impulſorius.
ὠσίωνοι. οἱ ὠσιαῖοι.
ὠστρακωμένην. τὴν putamine oui obtectã. Lycop.
ὄσφρησις. ιος. olfactus.
ὦχη. ης ἡ. &
ὤχιον. τὸ. &
ὦχος. ου. ὁ. ramus, ſarmenta, cum botro palmes.
ὠχοφόρος. Mineruæ ſacris palmites & ſarmenta ferens. Etym.
ὠχοφόροι. οἱ. dicebãtur qui fœmineo amictu palmites in Schirrhadis Mineruæ feſto, botris onuſtos geſtabant, quaſi ramigeros dicas.
ὠχοφόριον. ου. τὸ. feſtum quoddam Palladis ab offerendis ramis dictum.

Ω Τα. τὰ. aures. nominat. ſingularis. τὸ οὖς.
ὠτάγρα. ας. ἡ. apud. Syneſium inſtrumenti genus quo ſontes contortis auribus diſcrutiabant.
ὠτακουστέω. μ. ήσω. π. ηκα. exploro, auſculto, auribus intentis ſto. Neutr. abſol.
ὠτακουστής. οῦ. ὁ. auſcultator, explorator, qui etiam dicitur aures & oculi regis, auricularius. uide in Chil. Eraſ. & ſupra in προσαγωγεύς.
ὠταλγία ἡ. aurium dolor.
ὠταλγίωσις. ιος. ἡ. ſurditas.
ὦταν. uel ὦταν, pro ὦ ἐτάν. heus tu, ò bene uir quæſo. Ariſtophanis interpres annotat iungi etiam duali & plurali. Nam ἔτης in uocatiuo facit ἔτα, & Doricè ἔταν.
ὠτάριον, ſiue ὠτίον. genus oſtreæ, quod Aeoles οὖς ἀφροδίτης, id eſt, aurem Veneris nominarunt.
ὧτε pro ὥσπερ τε. ueluti.
ὠτειλή. ἡ. uulnus, cicatrix. ἀπὸ τοῦ οὐτάσθαι. Vide ἕλκος & ὠτειλή apud Ammonium.
ὠτεγχύται. οἱ. oriculares clyſteres, & ſtrigiles Celſo: aurifuſoria ſpecilla uocat Cornarius.
ὠτιδαφόρος. ὠτίδας. aues gerens.
ὠτίδες. auiculæ perdicibus ſimiles, quæ breui uolatu utentes, cito laſſantur. ὠτίς. ἡ. à Theodoro in Ariſtotele uertitur tarda auis. Vide etiam Aelianum & Oppianum.
ὠτικός. οῦ. ὁ. auricularis.
ὠτίον. ου. τὸ. auricula. (Etym.
ὠτοθλαδόφορος. aures fractas contuſas & ſciſſas habẽs.

Ὠτίς. uide ὠτίδης.
Ὠτίτης. digitus minimus, auris.
Ὠτογλυφίς. ίδος. ἡ. aurifcalpium.
Ὠτόεις. auritus.
Ὠτοθλαδίας. ου. ὁ. cui in paleſtra aures comminutæ ſunt, Aelius Dionyſ.
Ὠτοθλασίας. &
Ὠτοκάταξις. aurium morbus quando ſinduntur & ueluti rimas agunt uento geluúe diductæ.
Ὠτοκοπῶ. obturbo, obtundo loquendo, doleo capite.
Ὠτός. οῦ. ὁ. auis nocturna & aurita, nycticorax, noctua. Vide Aelianum & Ariſtotelem. Gaza Græcam uocem relinquit.
Ὦτος. ὁ. proprium nomen apud Hom. Et auicula quam aſionem uolunt eſſe quidam, de qua ſic Aelius Dionyſ. auis eſt, inquit, alas præferēs circa auiculas, quæ laudata & ſubſultans, imitationis ſtudio, uelut nycticorax capitur, unde oſtentatores & gloriæ ſtudioſos ὤτους uocabāt. Hæc ille.
Ὠτρυνεν. compellebat.
Ὠτώεις. ὤτωδος. ὁ. aures habens uel anſas.

Ω Υ.

Ὡὑτὸς. Ionicè, pro ὁ αὐτός. idem. ut ὡὑτὸς ἀνήρ, idem uir, Homero.

Ὦφειν, pro ᾄδειν.
Ὠφέλεια. ας. ἡ. utilitas, præda, auxilium.
Ὠφελέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. prædor, habeo utilitatem, iuuor.
Ὤφελες. utinam tu. pro ὤφειλες.
Ὠφελέω. μ. ήσω. π. κα. iuuo, proſum. Actiu. accuſ. & poëticè datiuo.
Ὠφέλημα. emolumentum.
Ὠφελής. έος. &
Ὠφελήσιμος. &
Ὠφέλιμος. ου. ὁ. utilis.
Ὤφελον. utinam ego, debui, pro ὤφειλον. & conſtruitur cum infinitiuo. Vide αἴθε apud Ammonium.
Ὠφθαλμίασεν. oculum amiſit.
Ὤφλε pro ὤφειλε. debuit, obnoxius fuit.

Ὠφληκώς. ότος. damnatus, ut ὀφληκὼς τὴν δίκην δικαίως, apud Demoſthen. meritò damnatus.
Ὤφλων. οντος. ὁ. idem.
Ὦφλημα βαρύ. æs grandæ, χρέος. debitum.
Ὠφρόν. ἐλαφρόν, leue.
Ὠφρυωμένος. elatus, ſuperciliofus.
Ὠφύια pellis, & herba quædam.

Ὤχα aperui. à uerbo οἴγω.
Ὦχαι. ſarmenta, pro ὄχαι.
Ὤχετο. ſedebat.
Ὤχετο. fugit, aufugit, abijt. à uerbo οἴχομαι.
Ὠχθησαν. cōmoti ſunt, grauati animoq; ſuſpenſi fuere. Euſt. Iliad. ο.
Ὠχλῶ. impello, uecti moueo, laboro, ægroto.
Ὠχόμην ἀπιών. hic ἀπιών abundat. Sic Cicero, Ad eum ire perrexi.
Ὤχρα. ας. ἡ. color qui à pictoribus teritur.
Ὠχράς. ἡ pallor, legumen cicerculæ ſimile.
Ὠχρίασις. idem.
Ὠχρίας pallidus.
Ὠχριάω. μ. άσω. π. ακα. palleo. Neut. datiuo iung. uel abſolutè ponitur.
Ὤχρον. τό. uitellus oui, eruilium.
Ὦχρος. ου. ὁ. idem quod ὠχράς. pallor, penanflex. Cyrillus.
Ὠχρός. οῦ. ὁ. pallidus, luteus. oxytonum.
Ὤχωκε. perijt, abijt, ὤχετο.

Ὤψ, τοῦ ὠπός. ὁ uultus, uiſus, frons, oculus. eſt & propriū nomen. Etym. Sed ὤψ, τοῦ ὀπός cum ο, ponitur pro φωνή.
Ὤψ. etiam dicitur durior manuum cutis ex labore calloſa.
Ὠψοπόνος. ου ὁ. qui circa opſonia uerſatur, obſonator, coquus. dicitur tamen ὄψον pro opſonio διὰ τοῦ μικροῦ. Et grammatiſtarum nonnulli opſonium dici malunt, quàm obſonium, parū memores quāta ſit b & p literarū affinitas.
Ὠψῶνες. penuariæ cellæ.

Ω Ω.

Ὠώδης. εος. ὁ. ἡ ſimilis ouo.

ΤΕΛΟΣ.

Quibus modis apud Græcos dies ſingulorum menſium, quos Latini Calendarum, Nonarum atq; Iduum uocabulis appellant, deſignentur, per Philippum Melanchthonem.

Non conueniunt Atttici menſes cum noſtris. nam illi, ſicut & Hebręorum menſes, tantũ ad lunæ curſum cõputabantur. Luna & auſpicabatur & finiebat menſem. noſtri menſes alia ratione deſcripti ſunt, nempe ut in cõficiendo anno magis ad ſolis curſum quadrarent. Auſpicabantur autem annum Athenienſe ab æſtiuo ſolſtitio, ut teſtatur Simplicius cũ ait, ἃς δ' ἡμεῖς ποιούμεθα ἀρχὰς ἐνιαυτοῦ μετὰ περὶ θερινὰς τροπάς, ὡς Ἀθηναῖοι. ἢ περὶ μετοπωρινάς, ὡς οἱ περὶ τὴν νῦν καλουμένην Ἀσίαν. ἢ περὶ χειμερινάς, ὡς Ῥωμαῖοι ἢ περὶ ἐαρινάς, ὡς Ἀραβεῖς καὶ Δαμασκηνοί. Et cum ad Lunę curſum Attici menſes cõputenrur, nõ cõueniunt cũ Latinis, nec poſſunt commode ſingulis noſtrorum menſium nominibus reddi, ſi quando Attica nomina interpretari uelis. Menſis primus is eſt; qui ſolſtitio æſtiuo proximus eſt, iuxta intercalandi rationem. proinde partem quandam Iunij primus menſis occupat. Quare, ſi primũ Iunium expones, cæteros ordine ſubijcere poteris. tametſi id, ut dixi, fit incommodè. Verum docendi cauſa adſcripſimus.

ἑκατομβαιών	Iunius	ab Hecatombis Iouis. nam & Cronius dicebatur.
μεταγειτνιών	Iulius	à Metagitnijs Apollinis ſacris.
βοηδρομιών	Auguſtus	à Boedromijs ſacris. Plutarchus in Theſeo.
μαιμακτηριών	September	à Mæmacta. Iouis appellatio eſt, & turbidum aërem ſignificat.
πυανεψιών	October	à pyanis fabis, in Apollinis ſacris.
ἀνθεστηριών	Nouember	quòd campi floribus priuati ſunt, ἄνθος στερῶ.
ποσειδεών	December	à Neptuni & Palladis certamine.
γαμηλιών	Ianuarius	à Iunone, quæ præeſt nuptijs.
ἐλαφηβολιών	Februarius	ἐλαφηβόλος, uenator.
μουνυχιών	Martius	à Munychijs Dianæ ſacris. Plutarchus in Theſeo.
θαργηλιών	Aprilis	quod caleſcat terra, θέρω γῆ, & θαργήλια Apollinis ſacra ſunt.
σκιρροφοριών	Maius	à ſacris umbraculis. ſignificant ædificandum eſſe.

Diuidunt menſem in tres decadas, uocantq; ἱσταμένου, μεσοῦντος, καὶ λήγοντος. Trigeſimum diem uocant ἕνην καὶ νέαν. Quæ autem fuerit intercalandi ratio, qua efficiebant ut ad curſum Solis tamen lunares menſes congruerent, docet Macrobius.

Cvm ergo Romani ex hac diſtributione Pompilij ad Lunæ curſum, ſicut Græci, annum proprium computarent, neceſſariò & intercalarem menſem inſtituerunt more Græcorum. Nam Græci, cum animaduerterent temerè ſe trecentis quinquagintaquatuor diebus ordinaſſe annum, quoniam apparet de Solis curſu, qui trecentis ſexagintaquinque diebus & quadrante zodiacum conficit, deeſſe anno ſuo undecim dies & quadrantem, intercalares ſtatuta ratione commenti ſunt, ita ut octauo quoq; anno nonaginta dies, ex quibus tres menſes tricenum dierũ compoſuerunt, intercalarent, Id Græci fecerunt, quoniã erat operoſum atq; difficile, omnibus annis undecim dies & quadrantem intercalare. Itaq; maluerunt hunc numerum octies multiplicare, & nonaginta dies qui naſcũtur, ſi quadrans cum diebus undecim octies componatur, inſerere, in tres menſes, ut diximus, diſtribuendos. Hos dies ὑπερβαίνοντας, Menſes uerò ἐμβολισμοὺς appellabant. Hunc ergo ordinem Romanis quoq; imitari placuit, ſed fruſtra, quippe fugit eos, diem unum (ſicut ſuprà admonuimus) additum à ſe ad Græcum numerum, in honorẽ imparis numeri. Ea re per octennium conuenire numerus atq; ordo non poterat, ſed nondum hoc errore comperto, per octo annos nonaginta quaſi ſuper fundendos Græcorum exemplo computabant dies, alternisq;

es,alterniſq; annis binos & uicenos,alternis ternos uicenoſq; intercalares expenſabant intercalationibus quatuor.Sed octauo quoq; anno intercalatores octo afflucbant dies ex ſingulis, quibus uertentis anni numerum apud Romanos ſuper Græcum abundaſſe iam diximus. Hoc quoq; errore iam cognito, hæc ſpecies emendationis inducta eſt. Tertio quoq; octennio ita intercalandos diſpenſabant dies,ut non nonaginta,ſed ſexaginta ſex intercalarent, compenſatis uigintiquatuor diebus pro illis, qui per totidem annos ſupra Græcorum numerum creuerant. Omni autem intercalationi menſis Februarius deputatus eſt,quoniam is ultimus anni erat.Quod etiã ipſum de Græcorum imitatione faciebant: nam & illi ultimo anni ſui menſi,ſuperfluos interſerebant dies,ut refert Glaucippus,qui de ſacris Athenienſium ſcripſit. Verum una re à Græcis differebãt,nam illi confecto ultimo menſe,Romani non confecto Februario, ſed poſt uigeſimum & tertium diem intercalabant,Terminalibus ſcilicet iam peractis.deinde reliquos Februarij menſis dies,qui erant quinq;,poſt intercalationem ſubiungebant,credo,uetere religionis ſuæ more,ut Februarium omnino Martius ſequeretur.

Calendæ.	1	Νουμηνία	
IIII	2	δευτέρα ἱσταμένου	
III	3	τρίτη ἱσταμένου	
pridie.	4	τετάρτη ἱσταμένου	
Nonæ.	5	πέμπτη ἱσταμένου	
VIII	6	ἕκτη ἱσταμένου	
VII	7	ἑβδόμη ἱσταμένου	
VI	8	ὀγδόη ἱσταμένου	
V	9	ἐννάτη ἱσταμένου	
IIII	10	δεκάτη	
III	11	πρώτη ἐπὶ δέκα	
Pridie idus.	12	δευτέρα ἐπὶ δέκα	
Idus.	13	τρίτη ἐπὶ δέκα	
XVIII Calendas.	14	τετάρτη ἐπὶ δέκα	
XVII	15	πέμπτη ἐπὶ δέκα	
XVI	16	ἕκτη ἐπὶ δέκα	
XV	17	ἑβδόμη ἐπὶ δέκα	
XIIII	18	ὀγδόη ἐπὶ δέκα	
XIIII	19	ἐννάτη ἐπὶ δέκα	Dicitur & ἐπὶ δεκάτῃ
XII	20	Εἰκάς	Pollux facit etiam πρώτη
XI	21	δεκάτη φθίνοντος	ἐπὶ εἰκάδι
X	22	ἐννάτη φθίνοντος	δευτ. ἐπὶ εἰκάδι
IX	23	ὀγδόη φθίνοντος	γ ἐπὶ εἰκάδι
VIII	24	ἑβδόμη φθίνοντος	δ ἐπὶ εἰκάδι
VII	25	ἕκτη φθίνοντος	ε ἐπὶ εἰκάδι
VI	26	πέμπτη φθίνοντος	ϛ ἐπὶ εἰκάδι
V	27	τετάρτη φθίνοντος	ζ ἐπὶ εἰκάδι
IIII	28	τρίτη φθίνοντος	η ἐπὶ εἰκάδι
III	29	δευτέρα φθίνοντος	θ ἐπὶ εἰκάδι
Pridie Calendas.	30	ἕνη καὶ νέα.	Dicitur & πρώτη μετὰ εἰκάδα, & ita deinceps.

Si menſis habuerit plures dies quàm triginta,poſt δεκάδα addebant ἑνδεκάτην.

Farrago libellorum quos omni
um maxime Græcarum literarū
candidatis lectu frugiferos fore
duximus. Horum elen
chum uerſa pagina
comperies.

Sequentium Libellorum elenchus.

Cyrilli opuſculum de dictionibus, quæ accentu uariant ſignificatum.
Ammonius de ſimilitudine ac differentia dictionum.
De re militari ueterum, & nominibus præfectorum libellus.
Orbicij de ordinibus exercitus.
Significata τοῦ ου. Tryphonis Grammatici.
Significata τοῦ ως. Eiuſdem Tryphonis.
In quibus dictionibus ν addatur, uel abijciatur, ex Chœroboſco.
Quod uerborum canones non exacte inueſtigari poſsint, ex eodem.
Herodiani de inclinatis, encliticis & ſynencliticis partibus.
Eiuſdem de ἔστιν.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΤΩ͂Ν ΠΡῸΣ ΔΙΑΦΟΡῸΝ ΣΗΜΑΣΊΑΝ ΛΈΞΕΩΝ ΚΑΤᾺ ΣΤΟΙΧΕΙ͂ΟΝ.

Ἀγελαῖος. τοῦ ἀγελαίου. ὁ. indoctus, penanflectitur.
ἀγέλαιος. τοῦ ἀγελαίου. ὁ. rudis, antepenacuitur.
ἀγητός. τοῦ ἀγητοῦ. ὁ. admirabilis, acuitur.
ἄγητος. τοῦ ἀγήτου. ὁ. Agetus, nomen proprium.
ἄγκυρα. τῆς ἀγκύρας. ἡ. ancora, antepenult. acuta.
ἀγκύρα. τῆς ἀγκύρας. ἡ. urbs Galatiæ, penacuitur.
ἄγνος. τοῦ ἄγνου. ὁ. planta, penultima acuta.
ἀγνός. τοῦ ἀγνότος. τὸ. inſcium, ultima acuta.
ἁγνός. τοῦ ἁγνοῦ. ὁ. purus agnus, cum ſpiritu denſo & acuto, in fine.
ἀγόραιος. ὁ. in foro educatus, antepenacuitur.
ἀγοραῖος. ὁ. forenſis, penanflect.
ἀγός. ἀγοῦ. ὁ. dux, acuitur.
ἄγος. τοῦ ἄγεος. τὸ. fœdatio, penultima acuta.
ἄγριος. τοῦ ἀγρίου. ὁ. ruſticus, antepenac.
ἀγρεῖος. τοῦ ἀγρείου. ὁ. agreſtis, penanflect.
ἄγροικος. τοῦ ἀγροίκου. ὁ. indoctus, rudis, antepena.
ἀγροῖκος. τοῦ ἀγροίκου. ὁ. habitans agrũ, penanflect.
ἀγρονόμος. ὁ. in agro paſtus, penacuitur.
ἀγρόνομος. ὁ. in agro paſcens, antepenac.
ἀγχίαλος. ἀγχιάλου. ὁ. urbs Thraciæ, penul. acuta.
ἀγχιαλός. ἀγχιαλοῦ. ὁ. ἡ. marinus, acuitur.
ἀγχοῦ aduerbium, prope, anflect.
ἄγχου imperatiui modi, ſuffoca, penac.
ἄγων. τοῦ ἄγοντος. ὁ. agens, penultima acuta.
ἀγών. τοῦ ἀγῶνος. ὁ certamen, ultima acuta.
ἀδελφός. ἀδελφοῦ. ὁ frater, ultima acuta.
ἄδελφος. ἀδέλφου. ὁ. nomen propriũ, antepenac.
ἀδολέσχης. ἀδολέσχου. ὁ. nugator, penacuitur.
ἀδολεσχής. έος. ὁ. ἡ. contemplatiuus, acuitur.
ἁδρά. ἁδρᾶς. ἡ. craſſa, aſpiratur & acuitur.
ἄδρα. ἄδρας. ἡ. urbs Illyrica, tenuat. & penacuit.
ᾄδω. μ. ᾄσω. π. ᾖκα. canto, tenuatur.
ἅδω. μ. ἅσω. π. ἧκα. placeo, aſpiratur.
ἀζόμενος. τοῦ ἀζομένου ὁ ſiccatus, antepenac.
ἀζομένος. τοῦ ἀζομένου. ὁ. uerecundus, penacuitur.
ἀθηναῖος. ἀθηναίου. ὁ. Athenienſis, penult. anflect.
ἀθήναιος. ἀθηναίου. ὁ. Athenæus proprium antepenacuitur.
ἄθροος. ου. ὁ. turbatio, antepenac.
ἀθρόος. ἀθρόου. ὁ. denſus, penacuitur.
ἀθῷος. τοῦ ἀθῴου. ὁ. indemnis, penanflectitur.
ἄθωος. τοῦ ἀθώου. ὁ Iouis epitethon, antepenac.
αἶθος. αἴθεος. τὸ. calor, penanflectitur.
αἰθός. αἰθοῦ. ὁ. ardens, acuitur.
αἶνος. αἴνου. ὁ gloria, penanflectitur.
αἰνός. αἰνοῦ. ὁ. grauis, acuitur.
αἰνότοκος. αἰνοτόκου. ὁ. ἡ. mala pariẽs, antepenac.
αἰνοτόκος. αἰνοτόκου. ὁ. ἡ. male natus, penacuitur.
αἴολος. αἰόλου. ὁ. Aeolus rex uentorum, antepenacuitur.
αἰόλος. αἰόλου. uarius, penacuitur.
αἰπεῖα. αἰπείας. ἡ. alta, circunflexa penult.
αἴπεια. αἰπείας. ἡ. nomen oppidi, antepenultima acuitur.
αἴρων. τοῦ αἴροντος. ὁ. tollens, penacuitur.
αἰρῶν. τοῦ αἰροῦντος. ὁ. accipiens, circunflectitur.
ἀκεστής ἀκεστοῦ. ὁ. medicus, acuitur.
ἀκέστης. ἀκέστου. ὁ. Aceſtes & ſartor, penacuitur.
ἀκήλητος. ἀκηλήτου. ὁ. ἡ. inexorabilis, antepenac.
ἀκηλητός. ἀκηλητοῦ. ὁ. immaculatus, acuitur.
ἀκίς. ἀκίδος. ἡ. cuſpis, telum, acuitur.
ἄκις. ἄκιδος. ὁ. Acis fluuius, penacuitur.
ἄκρις. ἄκριδος ἡ. Acris oppidum, penac.
ἀκρίς. ἀκρίδος ἡ. locuſta, acuitur.
ἀληθῶς. uerè aduerbium, antepenacuitur.
ἀληθές. uerum, acuitur.
ἀμητός. ἀμητοῦ. ὁ. meſſis tempus. acuitur.
ἄμητος. ἀμήτου. ὁ. meſſis fruges, antepenac.
ἀμυγδαλῆ. arbor, anflectitur.
ἀμυγδάλη. fructus, penacuitur.
ἄμφις. τοῦ ἄμφιος. ὁ. Amphis nomen proprium, penacuitur.
ἀμφίς. aduerbium, ſine, acuitur.
ἀνὰ πρόθεσις. per, acuitur.
ἄνα. obſeruandi dictio, penacuitur.
ἄναγνος. ἀνάγνου. ὁ. impurus, antepenacuitur.
ἀναγνός. όος. τὸ. occultum, acuitur.
ἀντίκρυς contrà, penultima acuta.
ἄντικρυς. ferè, antepenultima acuta.
ἅπερ. quæ, aſpiratur.
ἄπερ. tanquam, cum tenui accentu.
ἄπλοος. ἀπλόου. ὁ. innauigabilis, antepenultima acuitur.
ἁπλόος. όου. ὁ ſimplex, penacuitur.
ἀπολλύω. τοῦ διὰ δύο λλ. perdo.
ἀπολύω. δι' ἑνὸς λ. dimitto.
ἁπτός. ἁπτοῦ. διὰ τοῦ ο μικροῦ. tangibilis, acuitur.
ἀπτώς. ἀπτῶτος. διὰ τοῦ ω μεγάλου. non cadens, intrepidus, acuitur.
ἆρα, ἐπίρρημα. fortè, igitur, penanflectitur.
ἄρα. completiua particula, penacuitur.
ἀρά. τῆς ἀρᾶς ἡ. nocumentum, acuitur.
ἀραῖος. ἀραίου. ὁ. ſubditus maledictioni, penanflectitur.
ἀραιός. ἀραιοῦ. ὁ. tenuis, rarus, acuitur.
ἄργος. ἄργου ὁ. onus, penacuitur.
ἄργος. ἄργεος. τὸ. Argos ciuitas Pelopon.
ἄργος. ἄργου. ὁ. Argus, penacuitur.
ἀργός. ἀργοῦ. ὁ. albus, otioſus, uelox, acuitur.

ἀρίστων. τ̃ ἀρίστωνος. ὁ. Ariſto uiri nomen, penul. acuta.
ἀριστῶν. τ̃ ἀριστῶντος. ὁ. optima faciens, ultima circunflexa.
ἄριστον. τ̃. ἀρίστου. τὸ. prandium, antepenacuitur.
ἄριστον. ίστου. τὸ. optimum, ſimiliter antepenac.
ἄρνειος. τ̃ ἀρνείου. ὁ. agninus, antepenacuitur.
ἀρνειός. τ̃ ἀρνειοῦ. ὁ. agnus nuper natus, acuitur.
ἁρπαγή. τῆς ἁρπαγῆς. rapina, acuitur.
ἁρπάγη. τ̃. άγης. hamus, penacuitur.
ἄῤῥητος. ου. ὁ. arcanus, non dictus, antepenac.
ἀῤῥητός. ἀῤῥητοῦ. ὁ. odioſus, acuitur.
ἀρτεμής. ἀρτεμέος. ὁ. integer, acuitur.
ἄρτεμις. ἀρτέμιδος. ἡ. Diana, antepenacuitur.
ἀρτιτόκος. ἀρτιτόκου. ἡ. nuper enixa, penac.
ἀρτίτοκος. τόκου. ὁ. nuper natus, antepenac.
ἀρτίτομος. όμου ὁ. nuper incidens, antepenac.
ἀρτιτόμος. ἀρτιτόμου. ὁ. nuper cæſus, penacuitur.
ἅσσα. δασυνόμενον. quæ, neutri generis, aſpiratur.
ἄσσα ψιλούμενον. quædam, attenuatur.
ἀστήρ. ἀστέρος. ὁ. ſtella, acuitur.
ἄστηρ. ἄστηρος ἡ Aſter urbs, penacuitur.
ἀσφοδελός οῦ. ὁ. locus apud inferos, acuitur.
ἀσφόδελος. ἀσφοδέλου. ὁ. albutium, antepenultima acuta.
ἅττα. δασυνόμενον. quæ, cum aſpiratione.
ἄττα ψιλούμενον. quædam, ſine aſpiratione.
ἄττα. ὁ γέρων. ἰλιάδος ι. φοῖνιξ ἄττα γεραιέ. λέγει ὁ ἀχιλλεὺς πρὸς τὸν φοίνικα. uox eſt qua minores honorant maiores. Homer. Phœnix atta ſenior, inquit Achilles ad Phœnicen.
ἀτεχνῶς. ἐπίῤῥημα. uerè, ſedulò, anflectitur.
ἀτέχνως, ἐπίῤῥημα. ſine arte, penacuitur.
ἄτροπος. ἀτρόπου. ὁ ἡ. immutabilis, antepenac.
ἄτροπος. ἀτρόπου. ἡ. Atropos parca.
αὔγη. αὔγης. Auge mulier, penacuitur.
αὐγή. αὐγῆς ἡ. ſplendor, aurora, acuitur.
αὕτη. τ̃ ταύτης. ἡ ipſa, penacuitur.
αὐτή. τ̃ αὐτῆς. ἡ. hæc, acuitur.
ἀφετή. ἀφετ̃. ἡ. dimiſsio, acuitur.
ἀφέτη. ἀφέτης. ἡ. Aphete inſula, penacuitur.
ἄφρος. ἄφρου. Apher, penacuitur.
ἀφρός. ἀφροῦ. ὁ. ſpuma, acuitur.
ἄχυρον. ύρου. τὸ. palea, antepenacuitur.
ἀχυρών. ἀχυρῶνος. ὁ. ſtabulum palearum, acuitur.
ἄορ. ἄορος. τὸ. enſis, penacuitur.
ἄωρ. ἄωρος ὁ mulier.

Βαιόν. ἐπίῤῥημα. paulum, acuitur.
Βάϊον. Βαΐου. τὸ. ramus, penanflectitur.
Βαιός. Βαιοῦ ὁ breuis, acuitur.
Βαῖος Βαίου. ὁ. Baius Vlyſsis ſocius, penultima anflectitur.
Βασίλεια Βασιλείας. ἡ. regina, antepenacuitur.
Βασιλεία Βασιλείας ἡ. regnum, penacuitur.
Βάτος. Βάτου. ὁ. cadus, penacuitur.
Βάτος. Βάτου. ἡ. rubus, penacuitur.
Βατός. διὰ ἑνὸς τ peruius, acuitur.
Βάττος. διὰ δύο ττ. ὁ. Battus, penacuitur.
Βῆλος. Βήλου. ὁ. Belus, penanflectitur.
Βηλός. Βηλοῦ. ὁ cœlum, pauimentum, acuitur.
Βῆσα. διὰ ἑνὸς. σ. Beſa urbs, penacuitur.
Βῆσσα. διὰ δύο σσ. concauitas, penanflectitur.
Βίος. Βίου ὁ. uita, uictus, penultima acuta.
Βιός Βιοῦ. ὁ. arcus, ultima acuta.
Βίοτος Βιότου. ὁ. uita, antepenultima acuta.
Βιωτός Βιωτοῦ ὁ. uiuendus, acuitur.
Βλῆχρον. ου. τὸ. herbæ ſpecies, penanflectitur.
Βληχρόν. Βληχροῦ. τὸ. infirmum, acuitur.
Βοδών. ῶνος. ἡ. cuſtodia apud Alexandreos acuitur.
Βοῶν Βοῶντος. ὁ. clamans, circunflectitur.
Βροτός Βροτοῦ. ὁ. homo, mortalis, acuitur.
Βρότος. Βρότου ὁ. tabo, ſanies, penacuitur.
Βρωτός. διὰ τοῦ ω μεγάλου. comeſtibilis, acuitur.
Βροῦχος. ου. ὁ. bruchus uermis, penanflectitur.
Βρουχός Βρουχοῦ. ὁ praeco, acuitur.
Βρύων. Βρύοντος. ὁ. ſcaturiens, penacuitur.
Βρυών. Βρυῶνος. ὁ littus Cyrines, anflectitur.

Γαλάτεια διὰ τ̃ ει. Galatea Nereis, antepenac.
γαλατία. διὰ τοῦ ι. Gallia regio, penacuitur.
γαλήνη. γαλήνης. ἡ. galene, mare, penac.
γαληνή γαληνῆς. ἡ. tranquilla, acuitur.
γαυλός γαυλοῦ. ὁ. ſitula, uas paſtorale, acuitur.
γαῦλος. ου. ὁ. nauigium onerarium. penanflect.
γέλοιος. ridiculus, antepenacuitur.
γελοῖος. qui riſum mouet, penanflectitur.
γέλων. γέλωνος. ὁ. Gelon uiri nomen, penac.
γελῶν. γελῶντος. ὁ. ridens, circunflectitur.
γενετή. γενετῆς. ἡ. natiuitas, acuitur.
γενέτη γενέτης. ſtirps, penacuitur.
γεραιός. γεραιοῦ. ὁ. ſenex, acuitur.
γεραῖος. γεραίου. ὁ. Geræus gentile, penanflect.
γῆρας. ſenectus, ætas.
γήρασις. ad ſenectutem profectio.
γλαύκη. γλαύκης. ἡ. cæſia, acuitur.
γλαυκή γλαυκῆς. ἡ. Glauce mulier, penacuitur.
γλαῦκος. γλαύκου ὁ glaucus, cæſius, penanflect.
γλαυκός. γλαυκοῦ. ὁ. Glaucus, uiri & piſcis nomen, acuitur.
γῦρος. γύρου ὁ. ambitus, gyrus, penanflectitur.
γυρός. γυροῦ. ὁ. rotundus, acuitur.

Δάφνη. δάφνης. ἡ. laurus, penacuitur.
Δαφνή. ῆς. ἡ. Daphne puella, acuitur.
δεινή. ης καὶ δεινή. δεινῆς. ἡ. mala, acuitur.
δεινός. δεινοῦ. ὁ. grauis, acuitur.
δειρή. δειρῆς. ἡ. collum anterius, acuitur.
δείρη. δείρης. ἡ. ciuitas Aethiopiæ, penacuitur.
δεκαέτης. decennis, de tempore.
δεκαετής. decennis, de reliquis.
δελφίς. καὶ δελφίν. delphin piſcis, acuitur.

δελφύς. δὲ τοῦ υ. uulua, uenter, acuitur.
δεξαμενή. δεξαμενῆς. ἡ. ciſterna, acuitur.
δεξαμένη. ης ἡ. accipiens, penacuitur.
δεσπότης. δὲ τοῦ υ. herus, dominus, penac.
δέσποινα. δὲ τοῦ ι. domina, antepenacuitur.
δῆλος. δήλου. ὁ. manifeſtus, penanfle͡ctitur.
δῆλος. ου. ἡ. Delus inſula, penanfle͡ctitur.
δῆμος. τοῦ δήμου. ὁ. populus. tribus, penanfle͡ct.
δημός. τοῦ δημοῦ. ὁ. pinguedo, acuitur.
δημοσίᾳ, ἐπίρρημα. publicè, penacuitur.
δημόσια. τῶν δημοσίων. τά. respublicæ, antepen.
δηῶν. τοῦ τοῦ η. populus, anfle͡ctitur.
δίων. ονος. ὁ. Dion uir, penacuitur.
δία, αἰτιατική. Iouem, penacuitur.
διά, πρόθεσις. per, propter, acuitur.
δίνη. δίνης. ἡ. uortex aquarum, penacuitur.
δῖνος. δίνου. ὁ. aëris turbo, penanfle͡ctitur.
δίνων. δίνωνος. ὁ. Dino uir, penacuitur.
δινῶν. δινοῦντος. ὁ. uoluens, anfle͡ctitur.
διογενής. έος. ὁ. nobilis, acuitur.
διογένης. εος. ὁ. Diogenes uir, penacuitur.
δῖος. τοῦ δίου. ὁ. generoſus, penanfle͡ctitur.
διός. γενική. Iouis, acuitur.
δισσός. τοῦ δισσοῦ. ὁ. δὲ τοῦ οι geminus, ultima acuta.
διχοτόμος. in duo diuiſus.
διχότομος. in duo diuidens.
δόκος. τῆς δόκου. ἡ. apparentia, opinio, penacuitur.
δοκός. τῆς δοκοῦ. ἡ. trabs, acuitur.
δόλιος. δολίου. ὁ. doloſus, antepenacuitur.
δολίος. δολίου ὁ Dolius uir, penacuitur.
δολίχη. τῆς δολίχης. ἡ. Doliche inſula, penacuitur.
δολιχή. τῆς δολιχῆς ἡ longa, acuitur.
δόλων. τοῦ δόλωνος. ὁ. Dolon uir, penacuitur.
δολῶν. τοῦ δολοῦντος ὁ. decipiens, anfle͡ctitur.
δρύμος. τοῦ δρύμου. ὁ. Drymus uir, penacuitur.
δρυμός οῦ. ὁ. ſylua, condenſus, acuitur.
δύω. δυϊκῶς duo penacuitur.
δύω ῥηματικῶς. ingredior, penacuitur.

Εἰδυῖα. τῆς εἰδυίας. ἡ. Idyia mater Medeæ, penultima acuta.
εἰδυῖα. τῆς εἰδυίας. ἡ. ſciens, penanfle͡ctitur.
εἴκων. τοῦ εἴκοντος. ὁ. obediens, penacuitur.
εἰκών. τῆς εἰκόνος. imago, ſimilitudo, acuitur.
εἶπε. τὸ ὁριστικόν. dixit, penanfle͡ctitur.
εἰπέ. προστακτικόν. dic, acuitur.
εἰς, πρόθεσις. in accuſatiuo iun͡ctum.
εἷς. τὸ ἀριθμητικόν. unus, anfle͡ctitur.
ἕκτος τοῦ ἕκτου. ὁ. ſextus, penacuitur.
ἐκτός, ἐπίρρημα. extra, ſine, acuitur.
ἐκπλέω. ῥῆμα. enauigo, penacuitur.
ἔκπλεω, ἐπίρρημα plenè, antepenacuitur.
ἐλαιών. τοῦ ἐλαιῶνος. ὁ. oliuetum, acuitur.
ἐλεῶν. τοῦ ἐλεοῦντος. miſerans, anfle͡ctitur.
ἐλάσσων. τοῦ ἐλάσσονος. ὁ. minor, penacuitur.
ἐλασσῶν. τοῦ ἐλασσοῦντος. ὁ. minuens, anfle͡ct.
ἐλάων. τοῦ ἐλάοντος. ὁ. inſequens, penacuitur.
ἐλαών. τοῦ ἐλαῶνος. ὁ oliuetum, acuitur.
ἔλεος. τοῦ ἐλέου. τό. miſericordia, antepenacuitur.
ἐλεός. τοῦ ἐλεοῦ. ὁ. Eleus fluuius & menſa, acuitur.
ἔλευσις. τῆς ἐλεύσεως. ἡ. aduentus, antepenac.
ἐλευσίς. τῆς ἐλευσῖνος. ἡ. Eleuſis ciuitas, acuitur.
ἔλπις. τοῦ ἔλπιδος. ὁ. Elpis uir, penacuitur.
ἐλπίς. τῆς ἐλπίδος. ἡ. ſpes, acuitur.
ἕμμεν ἀπὸ τοῦ ἵημι. ponere, aſpiratur.
ἔμμεν ἀπὸ τοῦ ἐῶ. eſſe, tenuatur.
ἑννάς. τῆς ἑννάδος. ἡ. nonari⁹ numerus, ſine aſpiratione.
ἑνάς. τῆς ἑνάδος. ἡ. unitas, aſpiratur.
ἐν, πρόθεσις. in, datiuo iun͡ctum, tenuatur.
ἕν, ὁ ἀριθμός. unum, acuitur & aſpiratur.
ἔνι pro ἔστι. eſt, penacuitur.
ἐνί ἐν. in, acuitur. (ſpiratur.
ἐνόρχης. τοῦ ἐνόρχου. ὁ. ἡ. unicum habens teſticulũ, a-
ἐνόρχης. τοῦ ἐνόρχου. ὁ. mas habens teſticulos, tenua- (tur.
ἑνός. γενική. unius, acuitur.
ἔνος. ἔνου. ὁ. annus, uetus, penac.
ἑνόω. unio, penacuitur.
ἐνόω. quatio, tenuatur.
ἐντροπή. reuera, anfle͡ctitur.
ἐντροπή. ῆς ἡ. confuſio, reuerentia, acuitur.
ἐξ ὄνομα. ſex, nomen cum aſpiratione, acuitur.
ἐξ, πρόθεσις. ex, præpoſitio, tenuatur.
ἐξαίρετος. τοῦ ἐξαιρέτου. ὁ. eijciendus, antepenultima acuitur.
ἐξαιρετός. τοῦ ἐξαιρετοῦ. ὁ præcipuus, acuitur.
ἐξαίρει. auget, penacuitur.
ἐξαιρεῖ. liberat, anfle͡ctitur.
ἐξανέψιοι. οἱ. cõſobrinorũ filij. antepen. acuitur.
ἐξανεψιοί. οἱ. conſobrini, acuitur.
ἔξω, ἐπίρρημα. extra, tenuatur.
ἕξω. μέλλων. habebo, aſpiratur.
ἔοικα μετὰ δολικῆς. ſimilis ſum, antepenac.
ἔοικα ἀντὶ τοῦ φαίνομαι. uideor.
ἐοικός. ἐοικότος. τό. ſimile.
ἐοικώς. ἐοικότος. ὁ ſimilis.
ἔπαινος. ἐπαίνου ὁ laus, antepenacuitur.
ἐπαινός. ἐπαινοῦ. ὁ. grauis, acuitur.
ἐπαρχία. τῆς ἐπαρχίας. ἡ prouincia, penacuitur.
ἐπάρχια ας. ἡ. Eparchia mulier, antepenac.
ἐργάτης. ἐργάτου ὁ. operator, penacuitur.
ἐργάτις. ἐργάτιδος ἡ. operatrix, penacuitur.
ἐρινεός. τοῦ ἐρινεοῦ. ὁ. ficus genus, acuitur.
ἐρίνεος. τοῦ ἐρινέου. ὁ. fru͡ctus ficus ſylueſtris, antepenultima acuitur.
ἑρκεῖος. διὰ τῆς ει διφθόγγου. Iouis epitheton, antepenultima acuitur.
ἕρκιον. διὰ τοῦ ι. ſeptum, antepenacuitur.
ἑρμαῖος. ἑρμαίου. ὁ Mercurialis, penanfle͡ctitur.
ἕρμαιος. ου. ὁ. λόφος. tumulus, antepenacuitur.

ἑρμηνεία. ἑρμηνείας. ἡ. interpretatio, penacuitur.
ἡρμινία. ἑρμινίας. ἡ. fulcrum lecti.
ἐρῶ διὰ ἑνὸς ρ. dico, penacuitur.
ἔρρω. διὰ δύο ρρ pereo, penacuitur.
ἑταῖρος. ου. ὁ. amicus, ſocius, penanflectitur.
ἕτερος. τοῦ ἑτέρου. ὁ. alter, antepenacuitur.
ἔτος. ἔτους. τὸ. annus, penacuitur.
ἐτός. ἐτοῦ. ὁ. incaſſum, acuitur.
εὐάνθης. εὐάνθους. ὁ. Euanthes uir, penacuitur.
εὐανθής. εὐανθέος. ὁ ἡ. floridus, acuitur.
εὐήθεια. εὐηθείας. ἡ. ignauia, antepenacuitur.
εὐηθία. εὐηθίας. διὰ τοῦ ι. bonus mos, penacuitur.
εὐθύβολος. εὐθυβόλου. ὁ. rectus iactus, antepenultima acuitur.
εὐθυβόλος, εὐθυβόλου ὁ. recte iaciens, penac.
εὐθύς, ἐπιρρηματικῶς. ſtatim, acuitur.
εὐθύς, ὀνομαστικῶς. rectus, acuitur.
εὐμαρής. διὰ τοῦ η. facilis, acuitur.
εὐμαρίς. διὰ τοῦ ι. calceus, acuitur.
εὐπειθής. εὐπειθέος. ὁ. ἡ. obediens, acuitur.
εὐπείθης. εὐπείθους. ὁ. ἡ. obediẽs principi, penultima acuitur.
εὖρος. δασυνόμενον, latitudo, aſpiratur.
εὖρος ψιλούμενον. Eurus uentus, tenuatur.
εὐσεβῶν. τοῦ εὐσεβοῦντος. ὁ. pietatem exercens, ultima circunflectitur.
εὐσέβων. ονος. ὁ. Euſebon uir, penacuitur.
εὐσθένης. νεος. ὁ. Euſtenes uir, penacuitur.
εὐσθενής. έος. ὁ ἡ. fortis, acuitur.
εὐτυχία. εὐτυχίας. ἡ. felicitas, penacuitur.
εὐτυχία. εὐτυχίας. ἡ. Eutychia mulier, antepenultima acuitur.
ἔχθρα, τὸ ἔχθρας. ἡ inimicitia, penacuitur.
ἐχθρά. τὸ ἐχθρᾶς. ἡ. inimica, acuitur.

ΖΗΝ. ζηνός. ὁ. Iupiter, acuitur.
ζῆν. ἀπαρέμφατον. uiuere, anflectitur.
ζυγός ζυγοῦ. ὁ. iugum boum, maſc.
ζυγός ζυγοῦ. ἡ. iugum libræ, fœm.
ζῷον. ζώου. τὸ. animal, penanflectitur.
ζωόν. ζωοῦ. τὸ. uiuum, acuitur.

ΗΔέ, σύνδεσμος. & coniunctio, acuitur.
ἥδε, δασυνόμενον. hæc, penacuitur.
ἠέ, σύνδεσμος, ſiue, coniunctio, acuitur.
ᾔει. ῥηματικῶς ibat, penanflectitur.
ᾗ, δασύνεται καὶ περισπᾶται. ubi, cui, quatenus, aſpiratur & circunflectitur.
ἦ, ψιλοῦται καὶ περισπᾶται. certè, ait. tenuatur & (circunflect.
ἥλιος. ἡλίου. ὁ. ſol, antepenacuitur.
ἠλεῖος. ἠλείου. ὁ. Heleus gentile, penanflectitur.
ἧλος. ἥλου. ὁ. clauus, penanflectitur.
ἠλός. ἠλοῦ. ὁ ſtolidus, acuitur.
ἥμων. ἥμονος. ὁ. iaculator, penacuitur.
ἡμῶν. γενική. noſtrum, anflectitur.
ἥραιος. ἡραίου. ὁ. Hæræus uir, antepenacuitur.
ἡραῖος. ἡραίου. ὁ. Iunonius, penanflectitur.
ἡράκλεια. είας. ἡ. Heraclea mulier, & urbs, antepen.
ἡρακλεία. ἡρακλείας. ἡ Herculea, penacuitur.
ἡράκλειος. ἡρακλείου. ὁ. Heraclius, antepenac.
ἡρακλεῖος. ου. ὁ. Herculeus, penanflectitur.
ἡράκλεις. Hercules, aduerbium iurandi, penultima acuitur.
ἡρακλῆς. ἡρακλέος. ὁ. Hercules, anflectitur.
ἥττων. ἥττονος ὁ. minor, penacuitur.
ἡττῶν. ἡττῶντος ὁ minuens, anflectitur.
ἧττον, ἐπίρρημα. minus, penanflectitur.
ἠχὼ ἠχοῦς. ἡ. fama, penacuitur.
ἧχι, ἐπίρρημα. ubi, qua, penanflectitur.

ΘΑλάμαι. αἱ. luſtra ferarum. penacuitur.
Θαλαμαί. αἱ. templũ Caſtoris & Pollucis, acuitur.
θάρσος. θάρσους. τὸ. audacia, penacuitur.
θράσος. θράσους. τὸ. temeritas, penacuitur.
θαλία. θαλίας. ἡ. conuiuiũ, feſtiuitas, penultima (acuitur.
θάλεια. θαλείας. ἡ. celebritas, Thalia, antepenultima acuitur.
θαμβός. θαμβοῦ. ὁ. attonitus, acuitur.
θάμβος. θάμβους. τὸ. pauor, ſtupor, penacuitur.
θεά θεᾶς. ἡ. dea, acuitur.
θέα. θέας. ἡ. ſpectaculum, penacuitur.
θεοτόκος. θεοτόκου. ἡ. deum pariens, penacuitur.
θεότοκος. θεοτόκου. ὁ. ex deo natus, antepenultima acuitur.
θέρμη. θέρμης. ἡ. calor, caliditas, penacuitur.
θερμή. θερμῆς. ἡ. calida, acuitur.
θέρμος. θέρμου. lupinus, penacuitur.
θερμός. θερμοῦ. ὁ. calidus, acuitur.
θῆλυς. θήλεος. ἡ. fœmina, penanflectitur.
θηλύς. θηλύος. ἡ. papilla, acuitur.
θηρῶν. θηρῶντος. ὁ. uenans, anflectitur.
θήρων. θήρωνος. ὁ. Theron uir, penacuitur.
θόλος. θόλου. ὁ. teſtudo, & locus ſcripturarum Athenis, penacuitur.
θολός. θολοῦ. ὁ turbidus, acuitur.
θύμος. θύμου. ὁ. cepa agreſtis, penacuitur.
θυμός. θυμοῦ. ὁ. animus, furor, ira, deſiderium, acuitur.
θύρα. θύρας. ἡ. hoſtium, hoc eſt lignum ipſum.
θύραι. θυρῶν. αἱ. fores, hoc eſt apertura.
θυρσός. θυρσοῦ. ὁ. thyrſus, acuitur.
θύρσος. θύρσου. ὁ. Thyrſus uir, penacuitur.

ΙΑ. τὸ ἰᾶς. ἡ. una, acuitur.
ἴα. τὸ ἴας. ἡ. uox, penacuitur.
ἱδρυμένος. ὁ. ἱδρυζόμενος. ſedens, antepenultima acuitur.
ἱδρυμένος. ἱδρυμένου. ὁ. firmatus, rectus, penultima acuitur.
ἰδέ. σύνδεσμος. &. acuitur.
ἴδε, τὸ ῥῆμα. uide, penacuitur.

ἰδού, ecce, acuitur.
ἴδου. uide, anflectitur.
ἴδρων. ωνος. ὁ. proprium, penacuitur.
ἱερῶν, ἱερῶντος. ὁ. ſacrificans, circunflectitur.
ἱκέτις. τῆς ἱκέτιδος. ἡ. ſupplicatrix, penacuitur.
ἱκέτης. τοῦ ἱκέτου. ὁ. ſupplicator, ſupplex, penac.
ἶνα. τῆς ἶνος. ἡ. occaſus, penanflectitur.
ἵνα. ut, penacuitur.
ἰνδός. τοῦ ἰνδοῦ. ὁ. Indus, nomen gentile, acuitur.
ἴνδος. τοῦ ἴνδου. ὁ. fluuius Indiæ, penacuitur.
ἴον. ἴου. τὸ. uiola, penacuitur.
ἰόν. ἰόντος. τὸ. iens, acuitur.
ἰπνός. τοῦ ἰπνοῦ. ὁ. furnus, acuitur.
ἴπνος. τοῦ ἴπνου. ὁ. laterna, penacuitur.
ἶρις. τῆς ἴριδος. ἡ. iris herba, penacuitur.
ἶρις. ιδος. ἡ. Iris dea, penanflectitur, quaſi εἴρις.
ἱερός. ἱεροῦ. ὁ. ſacer, acuitur.
ἶρος. ἴρου. ὁ. προσαίτης. paup, mendicus, penanflect.
ἱσπών. ἱσπόντος. ὁ Hiſpon uir, penacuitur.
ἱσπών. ἱσπῶνος. τὸ πτερυγωτόν. acuitur.
ἰχθύς. τοῦ ἰχθύος. ὁ. piſcis, acuitur.
ἴχθυς. τοῦ ἴχθυος. ὁ. uiri nomen, penacuitur.
ἰωνία. τῆς ἰωνίας. ἡ. Ionia regio, penacuitur.
ἰονιά. τῆς ἰωνιᾶς. ἡ. uiolentum, acuitur.
ἰῶν. ἰοῦντος. ὁ. plenus ueneno, anflectitur.
ἴων. ἴωνος. ὁ. proprium & gentile, penacuitur.

Καίνη. τῆς καίνης. ἡ. Cæna urbs, penac.
καινή. τῆς καινῆς. ἡ. noua, acuitur.
κακή. τῆς κακῆς. ἡ. mala, penacuitur.
κάκη. τῆς κάκης. ἡ. Cace, penacuitur.
καθαιρῶν. οῦντος. delens, ſubuertens, anflectitur.
καθαίρων. τοῦ καθαίροντος. ὁ. purgans, penac.
καλλισθένης. εος. ὁ. Calliſthenes, penacuitur.
καλλισθενής. έος. ὁ. ἡ. potens, acuitur.
κάλον. κάλου. τό. lignum, penacuitur.
καλόν. καλοῦ. τό. bonum, acuitur.
κάλλος κάλλεος. τό. pulchritudo, penacuitur.
καλός. διὰ ἑνὸς λ. honeſtus, bonus, acuitur.
κάλως. κάλω. ὁ. funis, penacuitur.
καλῶς, ἐπίρρημα. bene, circunflectitur.
καμπή. καμπῆς. ἡ. flexura, curuamen, acuitur.
κάμπη. κάμπης. ἡ. bruchus, penacuitur.
κανθός. κανθοῦ. ὁ angulus oculi, acuitur.
κάνθος. κάνθου. ὁ. Canthus uir, penacuitur.
κέδρος. τοῦ κέδρου. ὁ. fructus cedri, maſcul.
κέδρος. τῆς κέδρου. ἡ. cedrus arbor, fœm.
κεῖνος. ἀντὶ ἐκεῖνος. ille, penanflectitur.
κενός. κενοῦ. ὁ. uacuus, acuitur.
κήρ. τῆς κηρός. ἡ. Parca, mors, ſors, acuitur.
κῆρ. τοῦ κηρός. τό. cor, anima, anflectitur.
κῆρος. κήρου. ὁ. Cerus fluuius Armeniæ, penanflect.
κηρός. κηροῦ. ὁ. cera, acuitur.
κίῤῥα. κίῤῥας. ἡ. urbs, penacuitur.
κιῤῥά. κιῤῥᾶς. ἡ. ignea, acuitur.

κίων. κίονος. ὁ. columna, penacuitur.
κιών. κιόντος. ὁ. iens, acuitur.
κλῆτος. τοῦ κλήτου. ὁ. Cletus, penanflectitur.
κλειτός. τοῦ κλειτοῦ. ὁ. glorioſus, acuitur.
κλειώ. κλειόος. ἡ. Clio Muſa, acuitur.
κλείω. ῥῆμα. laudo, claudo, penacuitur.
κλῆρος. κλήρου. ἡ. ſors, penanflectitur.
κληρός. κληροῦ. ὁ. ſorte datus, electus, acuitur.
κλῖσις. τῆς κλίσεως. ἡ. inclinatio ad dextram.
κλίσις. ἴσιος. ἡ. inclinatio totius exercitus.
κλωθώ. κλωθόος. ἡ. Clotho parca, acuitur.
κλώθω. ῥῆμα. circumuoluo, penacuitur.
κόμπος. τοῦ κόμπου. ὁ. ſtridor, elatio, penacuitur.
κομπός. τοῦ κομποῦ. ὁ. ſuperbus, acuitur.
κονίς. τῆς κονίδος. ἡ. puluis, acuitur.
κόνις. τῆς κόνιος. ἡ. lentes aut furfures capitis.
κόρη. κόρης. ἡ. uirgo, puella, per unum ρ.
κόῤῥη. ης. ἡ. caput cum collo, per duplex ρρ.
κόρυς. τῆς κόρυος. ἡ. galea, penacuitur.
κόρυς. τοῦ κόρυος. ὁ. cimex, penacuitur.
κόρωνος. τοῦ κορώνου. ὁ. Coronus mons. antepenac.
κορωνός. κορωνοῦ. ὁ. angulus, acuitur.
κουρικός. τοῦ κουρικοῦ. ὁ. tonſorius, uas ligneũ, acuit.
κούρικος. τοῦ κουρίκου. ὁ. emporium, antepenacuitur.
κούριον. τοῦ κουρίου. τό. ciuitas Cypri, antepenac.
κουρεῖον. τοῦ κουρείου. τό. tonſtrina, anflectitur.
κρής. τοῦ κρητός. ὁ. Cres, id eſt Cretenſis, acuitur.
κρῆς. ἀντὶ τοῦ κρέας, κατὰ συναίρεσιν. caro, anflecti-
κρίνω. ῥῆμα. iudico, penacuitur, (tur.
κρινῶ. μέλλων. iudicabo, anflectitur.
κρίνων. τοῦ κρίνοντος. ὁ. iudicans, penacuitur.
κρινών. τοῦ κρινῶνος. ὁ. liliarium, acuitur.
κριός. τοῦ κριοῦ. ὁ. aries, acuitur.
κρῖος. τοῦ κρίου. ὁ. Crius uir, penanflectitur.
κρότων. κρότωνος. ὁ. ἡ. muſca canina uel ciuitas, penacuitur.
κροτῶν. τοῦ κροτοῦντος. ὁ. plaudens, anflectitur.
κύδος. τοῦ κύδου. conuicium, penacuitur.
κῦδος. τοῦ κύδεος. gloria, penanflectitur.
κυκέω. miſceo, turbo, penacuitur.
κυκεὼν. τῶν, ἀντὶ κυκεῶνα. potio ex multis herbis, anflectitur.
κυνώπης. τοῦ κυνώπου. ὁ. inuerecundus, penultima (acuitur.
κυνῶπις. τῆς κυνώπιδος. ἡ. inuerecunda, penanflectitur.
κυπάρισσος. τοῦ κυπαρίσσου. ὁ. Cypariſſus puer, antepenultima acuitur.
κυπάρισσος. τοῦ κυπαρίσσου. ἡ. cypreſſus arbor, antepenultima acuitur.
κῦρος. τοῦ κύρου. ὁ. Cyrus uir, penanflectitur.
κῦρος. τοῦ κύρεος. τό. autoritas, dominium, penanflectitur.
κύριος. τοῦ κυρίου. ὁ. dominus, antepenacuitur.
κυριός. τοῦ κυριοῦ. nomen loci, acuitur.

κυρτός. τ̃ κυρτοῦ. ὁ gibboſus, acuitur.
κύρτος. τ̃ κύρτου ὁ. uas piſcatorium penac.
κυφός. τ̃ κυφοῦ ὁ gibboſus, acuitur.
κῦφος. τ̃ κύφου. ὁ urbs Theſſaliæ, penanfleƈt.
κύων. κυνός. ὁ ἡ. canis, penacuitur.
κυῶν. κυοῦντος. ὁ prægnans, anfleƈtitur.

Λάβε. ἀττικῶς. accipe, acuitur.
λάβε κοινῶς accipe, penacuitur.
λάβη. λάβης ἡ excuſatio, penacuitur.
λαβή. λαβῆς. ἡ. capulus, anſa, acuitur.
λαβρός. λαβροῦ. ὁ. abundans, acuitur. (cuitur.
λάβρος. λάβρου ὁ. mediocris, uehemens, penult. a-
λᾶγος. λάγου ὁ. Ptolemæi pater, penult. anflexa.
λαγός. λαγοῦ ὁ lepus, acuitur.
λάκων. λάκωνος. ὁ. Lacon gentile, penacuitur.
λακών. λακόντος ὁ. fortitus, acuitur.
λάθων. λάθωνος. ὁ Lathon fluuius, penacuitur.
λαθών. λαθόντος. qui latuit acuitur.
λάμπρα ας. ἡ Lampra urbs, penacuitur.
λαμπρά. λαμπρᾶς ἡ. ſplendida, acuitur.
λᾶος. λάου. ὁ. lapis, penacuitur.
λαός. λαοῦ. ὁ. plebs, populus, acuitur.
λαρός. λαροῦ. ὁ dulcis, acuitur.
λάρος. λάρου. ὁ. larus auis, penacuitur.
λάχος. διὰ τοῦ ο μικροῦ. ὁ. ſors, penacuitur.
λάχως. διὰ τ̃ ω μεγάλου quaſi, penacuitur.
λεκυθοπώλης λεκυθοπώλου. ὁ. uenditur legumi-num, penacuitur.
λεκυθόπωλις. λεκυθοπώλιδος. ἡ. uenditrix le-guminum, antepenacuitur.
λέπας. τ̃ λέπαδος. τὸ. promontorium, penac.
λεπάς. τ̃ λεπάδος. ἡ. genus oſtrei, acuitur.
λέπτη λέπτης ἡ. Lepte urbs, penacuitur.
λεπτή. λεπτῆς. ἡ. tenuis, acuitur.
λευκή. λευκῆς. ἡ alba, acuit.
λεύκη. λεύκης. ἡ. arbor, quę popul9 dicitur, penul tima acuitur.
λεύκων. λεύκωνος. ὁ. Leucon uir, penacuitur.
λευκῶν. λευκῶντος. ὁ. albificans, anfleƈtitur.
λῆμμα. τ̃ λήμματος quæſtus, ſeu captio.
λῆμα. τ̃. λήματος. ſpacium ſeu fortuna.
λήναιος. ληναίου. ὁ. Lenæus, antepenacuitur.
ληναῖος αίου Lenæus Bacchus, penanfleƈtitur.
λητουργεῖν. διὰ τοῦ η. populo miniſtrare.
λιτουργεῖν. διὰ τ̃ ι maledicere.
λίγυς λίγυος ὁ Ligur, penacuitur.
λιγύς. λιγύος ὁ. ſtridulus, canorus, acuitur.
λιθότομος. τόμου ὁ. inciſus è petra, antepenac.
λιθοτόμος λιθοτόμου ὁ. lapicida, penacuitur.
λιπάρα. ας. ἡ. Lipara inſula, penacuitur.
λιπαρά λιπαρᾶς ὁ. pinguis, acuitur.
λῖς. λιός. ὁ. leo, acuitur.
λίς. λιτός. ὁ. pannus lineus, acuitur.
λόγιον. ίου. τὸ oraculum, antepenacuitur.
λογεῖον. λογείου τὸ. pulpitum, penanfleƈtitur.
λυσίας. ου. ὁ. Lyſias uir, penacuitur.
λυσιάς. λυσιάδος. ὁ. Lyſias mulier, acuitur.
λύσις. λύσιος. ἡ. ſolutio, penacuitur.
λυσίς. λυσίος. ὁ. Lyſis uir, acuitur.
λῶτος. λώτου. ὁ. Lotus uir, penanfleƈtitur.
λωτός. τ̃. ὁ lotus herba & arbor, acuitur.

Μάκρον. μάκρου. pmontoriũ Siciliæ, penac.
μακρόν. μακροῦ. τὸ. longum, acuitur.
μείων μείονος. ὁ. minor, penacuitur.
μειῶν. μειοῦντος ὁ minuens, anfleƈtitur.
μελιτίνη τῆς μελιτίνης. ἡ Melitina mulier, pe-nacuitur.
μελιτινή. τῆς μελιτινῆς. gentile nomen, acuitur.
μένω. ἐνεστῶς. maneo, penacuitur.
μενῶ. μέλλων. manebo, futurum.
μειλικής τοῦ μειλικέος. ὁ. ἡ. placabilis, demul-cens, acuitur.
μειλίκης τοῦ ήκεος. ὁ. ἡ. facilè cedens, penac.
μηδίκη. τῆς μηδίκης. ἡ. medica herba, penacuitur.
μηδική. τῆς μηδικῆς. ἡ. Medica regio, acuit.
μῆδος. τ̃ μήδου ὁ. Medus, penanfleƈtitur.
μῆδος. τ̃ μήδεος. τὸ. cura, conſiliũ, penanfleƈt.
μισήτη. ἡ. libidinoſa, penacuitur.
μισητή. ἡ odibilis, acuitur.
μόνη μόνης. ἡ. ſola, penacuitur.
μονή. μονῆς. ἡ. manſio, acuitur.
μοχθηρός. οῦ. ὁ. laborioſus, acuitur.
μοχθῆρος. ου. ὁ. difficilis, penanfleƈt.
μύλλος. μύλλου. ὁ. Myllus uir, penacuitur.
μυλλός. μυλλοῦ ὁ. ſtrabo, acuitur.
μυρία. τῶν μυρίων. τὰ. infinita, penacuitur.
μύρια. τῶν μυρίων. τὰ. decem milia, antepe-nacuitur.
μύριοι. decies mille, antepenacuitur.
μυρίοι innumeri, penacuitur.
μύρων. τ̃ μύρωνος. ὁ. Myron uir, penacuitur.
μυρῶν. τ̃ μυρῶντος. ὁ. redolens, anfleƈtitur.
μύω. τὸ καμμύω claudo oculos, penacuitur.
μυῶ τὸ διδάσκω. doceo, propriè ſacra, circun-fleƈtitur.

Νάρκισσος. τοῦ ίσσου. ὁ. Narciſſus puer, an-tepenacuitur.
νάρκισσος. τῆς ίσσου. ἡ narciſſus arbor, ante-penacuitur.
νεός νεοῦ ἡ. nouale, campus, acuitur.
νέος. τ̃ νέου ὁ. nouus, iuuenis, penacuitur.
νίκων τ̃ νίκωνος. ὁ Nicon uir, penacuitur.
νικῶν. τ̃ νικῶντος. ὁ. uincens, anfleƈtitur.
νόμαιον. τ̃ νομαίου. τὸ. legitimum, antepenac.
νομαῖον. τ̃ νομαίου τὸ. paſcuale, penanfleƈt.
νόμος. τ̃ νόμου. ὁ. lex, penacuitur.
νομός. οῦ. ὁ. paſcuum, regio, plaga, acuitur.
νύμφιος. τ̃ νυμφίου ὁ. ſponſalis, antepenac.

νυμφίος

νυμφίος. τοῦ νυμφίου. ὁ. ſponſus, penacuitur.
νῦν. de præſenti, præterito & futuro.
νυνί. de præſenti tantum.
Ξάνθος. τοῦ ξάνθου. ὁ. Xanthus fluuius, & uiri nomen, penacuitur.
ξανθὸς τοῦ ξανθοῦ. ὁ. flauus, acuitur.
ξάνθη. τῆς ξάνθης. ἡ. Xanthe mulier, penacuitur.
ξανθή. τῆς ξανθῆς. ἡ. flaua, acuitur.
ξένων. τοῦ ξένωνος. ὁ. Xenon uir, penacuitur.
ξενών. τοῦ ξενῶνος. ὁ. hoſpitium, acuitur.
Οἰκεῖοι. οἱ per affinitatem domeſtici.
οἰκῆες. οἱ. domeſtici quiuis.
οἶμος. ὁ. uia, maſculinum.
οἴμη. ἡ. cantilena, fœmininum.
ὄκνος. ὄκνου. ὁ. piger, penacuitur.
ὀκνός. ὀκνοῦ. ὁ. cunctatio, pigritia, acuitur.
ὅλος. τοῦ ὅλου. totus, penacuitur.
ὁλός. τοῦ ὁλοῦ. ὁ. atramentum ſepiæ, acuitur.
ὅμως. tamen, penacuitur.
ὁμῶς. ſimul, ſimiliter, anflectitur.
ὄν. ψιλούμενον. ens, acuitur & attenuatur.
ὅν. δασυνόμενον, quem, aſpiratur.
ὄναρ. ἐπιῤῥηματικῶς. in ſomnis, penacuitur.
ὄναρ. ὄναρος. τὸ. ſomnium, penacuitur.
ὀξύς. διὰ τοῦ υ. acutus, uelox, acuitur.
ὀξίς. διὰ τοῦ ι. uas acetarium.
ὅπη. ἐπίῤῥημα. ubi, quò, aſpiratur & penacuitur.
ὀπή. ῆς. ἡ. foramen, ſine aſpiratione, acuitur.
ὅπως. διὰ τοῦ ω μεγάλου. quomodo, ut, penac.
ὀπός. ὀποῦ. ὁ. ſuccus, acuitur.
ὄρθος. τοῦ ὄρθου. ὁ. Orthus uir, penacuitur.
ὀρθός. τοῦ ὀρθοῦ. ὁ. rectus, acuitur.
ὅρμος. ὅρμου. ὁ. portus artificialis, penacuitur.
ὁρμός. ὁρμοῦ. ὁ. monile, acuitur.
ὄρος. ὄρου. ὁ. ſine aſpiratione, mons, acuitur.
ὅρος. ὅρου. ὁ. cum aſpiratione, terminus, acuitur.
ὀρός. τοῦ ὀροῦ. ὁ. ſerum, acuitur.
Ὄσσα. Oſſa, mons Theſſaliæ.
ὄσσα. uox, fama.
οὗ. δασυνόμενον. cuius & ubi, anflectitur.
οὐ. ψιλούμενον. non, acuitur.
οὐθέν. ne unum quidem, imperfectum.
οὐδέν. nihil, perfectum eſt.
οὐκοῦν. igitur, circunflectitur.
οὔκουν. non, nequaquam, penacuitur.
οὐρά. οὐρᾶς. ἡ. cauda, acuitur.
οὖρα. οὔρας. ἡ. impetus, penanflectitur.
οὐρός. οὐροῦ. ὁ. nauale, acuitur.
οὖρος. εος. τὸ. terminus, penanflectitur.
οὖρος. οὔρου. ὁ. uentus ſecundus, penanflectitur.
οὖρος. τὸ. urina, penanflectitur.
οὗτος. demonſtratiuum & relatiuum.
οὑτοσί. demonſtratiuum ſolum.
οὕτως. διὰ τοῦ ω μεγάλου. ſic, penacuitur.

οὗτος. διὰ τοῦ ο μικροῦ. hic, penanflectitur.
Παίδευσις. diſciplina.
παιδεία. eruditio.
παιδιά. τῆς παιδιᾶς. ἡ. ludus, acuitur.
παιδία. τῶν παιδίων. τά. pueri, per αι.
πεδία. τῶν πεδίων. τά. campi, per ε.
παιάν. τοῦ παιᾶνος. ὁ. Apollo, acuitur.
παίων. τοῦ παίωνος. ὁ. Pæon, metri genus. penultima acuta.
παλλάς. τῆς παλλάδος. ἡ. Minerua, acuitur.
πάλλας. τοῦ πάλλαντος. ὁ. Pallas gigas, penultima acuta.
πᾶν. τοῦ παντός. τὸ. omne, circunflect.
πάν. τοῦ πανός. ὁ. Pan deus paſtorum, acuitur.
πανταχῆ. διὰ τοῦ η. ubique.
πανταχοῖ. διὰ τοῦ οι. quocunq;.
πάρα. ἀντὶ τοῦ πάρεστι. adeſt & adſunt, penultima acuta.
παρά, apud, ab, præter, acuitur.
παρακοίτης. παρακοίτου. ὁ. maritus, penacuitur.
παράκοιτις. κοίτιος. ἡ. uxor, antepenacuitur.
παράῤῥητος. διὰ δύο ρρ. ὁ. dictus, antepenacuitur.
παρaρητός. δι᾽ ἑνὸς ρ. ὁ. ſupplicabilis, acuitur.
παρειάς. τῆς παρειάδος. ἡ. maxilla, acuitur.
παρείας. τοῦ παρείου. ὁ. pareas ſerpens, penacuitur.
πάρειμι. adſum, antepenacuitur.
παρεῖμι. accedo, penanflectitur.
παρθενίκη. τῆς παρθενίκης. ἡ. Parthenice mulier, penultima acuta.
παρθενική. κῆς. ἡ uirgo acuitur.
πάσασθαι. α producto, poſsidere.
πάσασθαι. α correpto, guſtare.
πατρόκτονος. τόνου. ὁ. occiſus à patre, antepenac.
πατροκτόνος. τόνου. ὁ. parricida, penacuitur.
πατρῷος. τοῦ πατρῴου. ὁ. paternus, penanflect.
πατρωός. τοῦ. ωοῦ. uitricus, acuitur.
πειθώ. τῆς πειθόος. perſuaſio, acuitur.
πείθω. μ. πείσω. π. εικα. ſuadeo, penacuitur.
πελίας. τοῦ πελίου. ὁ. Pelias uir, penacuitur.
πελιάς. άδος. ἡ. columbæ genus, acuitur.
πέραν. ultra, penacuitur.
περί. de, & circum, acuitur.
πέρων. τοῦ πέροντος. ὁ. tranans, penacuitur.
πειρῶν. πειρῶντος. ὁ. experiens, anflectitur.
πεύκινος. ου. ὁ. quod picea arbore fit, penul. acuitur.
πευκαῖος. τοῦ πευκαίου. ὁ. Peuceus, gentile, penanflectitur.
πίνων. τοῦ πίνοντος. ὁ. bibens, penacuitur.
πεινῶν. τοῦ πεινῶντος ὁ. eſuriens, anflectitur.
πλείον. τοῦ πλείονος. ὁ. comparatiuũ, penacuitur.
πλειών. τοῦ πλειόνος ὁ annus, acuitur.
πλούτων. πλούτωνος. ὁ. Pluton deus. penacuitur.
πλουτῶν. πλουτῶντος. ὁ. diteſcens, ultima anflexa.
ποῖα. τῆς ποίας. ἡ. qualis interrogatiue, penanflectitur.
ποιά. τῆς ποιᾶς. ἡ. quædam infinite, acuitur.
ποῖος. τοῦ ποίου. ὁ. qualis interrogatiue, penanflect.

ποιός. τοῦ ποιοῦ. ὁ. quidam infinite,acuitur.
πολέμων. τοῦ πολέμωνος. ὁ. Polemon uir,penac.
πολεμῶν. τοῦ πολεμῶντος. ὁ. bellans,anflectitur.
πόνηρος. τοῦ πονήρου. ὁ. agricola,antepenac.
πονηρός. τοῦ πονηροῦ. ὁ. prauus,acuitur.
πότε. quando,penacuitur.
ποτέ. aliquando,acuitur.
πότος. ότου. ὁ potus,conuiuium,penacuitur.
ποτός. οῦ ὁ potulentus,potabilis,acuitur.
πρασία. σίας. ἡ. urbs Peloponeſi,penacuitur.
πρασιά. τῆς πρασιᾶς. ἡ. areola,ſulcus,acuitur.
πρίν, ἐπίῤῥημα prius,antea,acuitur.
πρίν. πρινός. ἡ. arbuſtum,acuitur. (ſiũ.
πρυτανεῖα. τὰ. preciũ ſtatutũ, magiſtratꝰ Atheniẽ
πρυτανεία. ἡ tempus magiſtratus Athenienſiũ.
πρυτάνης. διὰ τοῦ η. præfectus, adminiſtrator, penultima acuta.
πρύτανις. πρυτάνιος. ἡ. prouidentia. (pen.
πρωτόγονος. τοῦ πρωτογόνου. ὁ primogenitus, ante-
πρωτογόνος, τοῦ πρωτογόνου. ἡ. primo enixa, penultima acuta.
πρῶτος. πρώτου. ὁ primus,penanflect.
πρωτός. πρωτοῦ. ὁ fortunæ ſubiectus,acuitur.
πρωΐα. mane,penacuitur.
πρωΐα. ας. ἡ. matutina hora,penacuitur.
πρωτότοκος. πρωτοτόκου. ὁ. ἡ. primogenitus, antepenultima acuitur. (cuitur.
πρωτοτόκος. πρωτοτόκου. ἡ. primo enixa,penult.a-
πτύχη. πτύχης. ἡ. plicatio,penacuitur.
πτυχή. πτυχῆς. ἡ. concauitas uallis,acuitur.
πυγμή. πυγμῆς. ἡ ceſtus,acuitur.
πυγμῇ. crebrò,ultima circunflexa.
πυθών. ἡ. loci nomen,acuitur.
πύθων. ὁ. Python ſerpens,penacuitur.
πύλαιος. ου. ὁ. Pylæus,antepenacuitur.
πυλαῖος. ου. ὁ. Mercurius,penanflectitur.
πύλη. πύλης. ἡ. porta,penacuitur.
πυλίς. πυλίδος. ἡ. portula,acuitur.
πυῤῥός. πυῤῥοῦ. ὁ. fuluus,acuitur.
πύῤῥος. πύῤῥου. ὁ. Pyrrhus,penacuitur.

Ράκκος. διὰ δύο κκ naris cadi.
ῥάκος. διὰ ἑνὸς κ. ueſtis attrita.
ῥίπη. τῆς ῥίπης. ἡ. Rhipe urbs,penacuitur.
ῥιπή. τῆς ῥιπῆς. ἡ. flatus uenti,acuitur.
ῥινή. ῥινῆς. ἡ. lima,acuitur.
ῥίνη. ῥίνης. ἡ. rhina piſcis,penacuitur.
ῥίγιον. ῥιγίου. τὸ. oneroſum,antepenacuitur.
ῥιγεῖον. ῥιγείου. τὸ. pannus ad cooperiẽdũ, penan.
ῥεῖα. ῥείας. ἡ. Rhea,pro ῥέα.
ῥεῖα. facilè,aduerbium.
ῥοιά. διὰ τοῦ ι. malus punica.
ῥοά. τῆς ῥοᾶς malum punicum.
ῥόδιος. τοῦ ῥοδίου. ὁ. Rhodienſis,antepenacuitur.
ῥοδιός. τοῦ ῥοδιοῦ. ὁ. Rhodius fluuius.
ῥοδών. ῥοδῶνος. ὁ. roſetum,acuitur.
ῥόδων. ῥόδωνος. ὁ proprium uiri,penacuitur.
ῥύμβος. ου. ὁ. Rhymbus fluuius,penacuitur.
ῥυμβός. ῥυμβοῦ. ὁ. impetus,turbo,acuitur.

Σάκκος. διὰ δύο κκ. ſaccus,cilicium.
σάκος. διὰ ἑνὸς κ. ſcutum,acuitur.
σάρων. σάρωνος. ὁ. deus marinus,penac.
σαρῶν. σαρῶντος. ὁ. uerrens,anflectitur.
σειρική. σειρικῆς. ἡ. gentile nomen,acuitur.
σειρίκη. ης. ἡ. proprium mulieris,penacuitur.
σείνων. σείνωνος. ὁ. proprium uiri,penacuitur.
σεινῶν. σινῶντος. ὁ. lædens,circunflectitur.
σίμων. σίμωνος. ὁ. Simon, penacuitur.
σιμῶν. σιμῶντος. ὁ. impendens,anflectitur.
σίγηλος. σιγήλου. ὁ. ſigelus,narciſſus. antepenultima acuitur.
σιγηλός. σιγηλοῦ. ὁ. taciturnus,acuitur.
σίμος. σίμου. ὁ. ſimus piſcis,penacuitur.
σιμός. σιμοῦ. ὁ. ſimus,acuitur.
σιγή. σιγῆς. ἡ. ſilentium,acuitur.
σιγῇ, ἐπίῤῥημα. tacite,anflectitur.
σίδηρος. σιδήρου. ἡ ferrum,antepenacuitur.
σιδηρός. σιδηροῦ. ὁ. ferreus,acuitur.
σῖτος. σίτου. ὁ. frumentum,anflectitur.
σιτός. σιτοῦ. ὁ. eſculentus,acuitur.
σκαφή. σκαφῆς. ἡ. effoſſio,acuitur.
σκάφη. σκάφης. ἡ. peluis,ſcapha,penacuitur.
σκότιος. σκοτίου. ὁ. natus ex rapta. antepenultima acuitur.
σκοτίος σκοτίου. ὁ. Scotius uiri nomen, penultima acuitur.
σπάρτη. σπάρτης. ἡ. filum, rubrica carpentarij, penacuitur.
σπαρτή. σπαρτῆς. ἡ. ſeminata,acuitur.
σπάρτος. σπάρτου. ὁ. Spartus,penac.
σπαρτός. σπαρτοῦ. ὁ. ſeminatus,acuit.
σπουδή. σπουδῆς. ἡ. ſtudiũ,acuit.
σπουδῇ, ἐπίῤῥημα. uix,cũ labore,anflect.
στάχυς. βραχέως. ſpica,ſingulariter.
στάχυς. ἐκτεταμένως ſpicæ,pluraliter.
σταφυλή. uua,acuitur.
σταφύλη. perpendiculum,penacuitur.
στύραξ. ὁ. lignum iaculi,penacuitur.
στύραξ. ἡ. odoris genus,penacuitur.
στένων, ὁ στενάζων. ὁ. ſuſpirans,penac.
στενῶν, ὁ στενοχωρέων. ὁ frequentans,anflectitur.
στίλβον. στίλβοντος. τὸ. ſplendidum,penac.
στιλβόν. στιλβοῦ. τὸ. laſciue nutritũ,acuit.
στρατειά. στρατειᾶς. turba,acuitur.
στρατεία. στρατείας. ἡ. dignitas,penac.
συνόφρυος. συνοφρύου. ὁ. in re quapiam cooperãs, antepenacuitur.
συνοφρυός. συνοφρυοῦ. ὁ. adiutor,acuitur.
σύν, πρόθεσις. cum,acuitur.

σιῶ ἀπαλικὴ. ſuem, anflectitur.
σφόδρα. ἐπίῤῥημα. ualde. penacuitur.
σφοδρά. σφοδρᾶς. ἡ, uehemens. acuitur.
χεῖδος. χείδου. ὁ. frugalis. antepenacuitur.
χειδός, χειδοῦ. ὁ. proprium nomen, acuitur.
χιτός. χιτοῦ. ὁ. ueſtis muliebris, acuitur.
χισαί. αἱ. calceamenta, acuitur.
χολή. χολῆς. ἡ. ocium, aut ſchola, acuitur.
χολῆ. ἐπίῤῥημα. uix, pedetentim, anflectitur.

Τάρσος. τάρσου. ὁ. Tarſus in Cilicia urbs, penultima acuta.
ταρσός. ταρσοῦ. ὁ. ordo remigantiũ, acuitur.
ταυρόκτονος. ὁ. à tauro cæſus, antepenac.
ταυροκτόνος. qui taurum occidit, penacuitur.
τεός. τεοῦ. ὁ. tuus, acuitur.
τέος. τέου. ὁ. aliquis, penacuitur.
τεῦκρος. ου. ὁ. Teucer, proprium, penanfle.
τευκρός. τευκροῦ. ὁ. Troianus, acuitur.
τηλεσκόπος. όπου. ὁ. longe aſpiciens, penacuitur.
τηλέσκοπος. όπου. longe uiſus, antepenacuitur.
τίμων. τίμωνος. ὁ. Timo uiri nomen, penacuit.
τιμῶν. τιμῶντος. honorans, anflectitur.
τίνες. qui interrogatiue, penacuitur.
τινές. aliqui, qui infinite, acuitur.
τόμος. τόμου. ὁ. charta, penacuitur.
τομός. τομοῦ. ὁ. inciſus, acuitur.
τρίετες. triennio, antepenacuitur.
τριετές. triennale, acuitur.
τριτῶν. τριτῶνος. ὁ. tertio facieñs, anflectitur.
τρίτων. τριτῶν. horum trium, penacuitur.
τρυφῶν. τρυφῶντος. ὁ. triumphans, circunflect.
τρύφων. τρύφωνος. ὁ. Trypho uiri nomen.
τρεῖς. οἱ καὶ αἱ. hi & hæ tres, anflectitur.
τρίς. ter, acuitur.
τροχός. τροχοῦ. ὁ. reuolutio, rota, acuitur.
τρόχος. τρόχου. ὁ. curſus, penultima acuta.
τρυγητός. οῦ. ὁ. uindemiæ tempus, acuitur.
τρύγητος. τρυγήτου. ὁ. uindemia, id eſt uua, antepenultima acuitur.
τῦρος. τύρου. ὁ. urbs Phœniſſa, penanflect.
τυρός. τυροῦ. ὁ. caſeus, acuitur.
τύχων. ὁ. παρὰ τὴν ἀφροδίτην θεός, deus.
τυχών. τυχῶντος. ὁ. qui contigit, acuitur.

Φανός. φανοῦ. ὁ. clarus, laterna, acuitur.
φάνος. φάνου. ὁ uiri nomen, penacuitur.
φάρος. φάρου. ἡ. inſula, penacuitur.
φᾶρος. φάρεος. τό. tunica, ueſtis, penanflectitur.
φαῖδρος. φαίδρου. ὁ. Phædrus Platonis, penanfle.
φαιδρός. φαιδροῦ. ὁ. clarus, alacer, acuitur.
φαιά. φαιᾶς. ἡ. fuſca. acuitur.
φαῖα. φαίας. ἡ. urbis nomen. penanflectitur.
φάσις. φάσιος. ἡ. fama, dictio, penacuitur.
φᾶσις. φάσιος. ὁ. Phaſis fluuius, penanflect.
φιλητής. φιλητοῦ. ὁ. amator, acuitur.
φιλήτης. φιλήτου. ὁ. fur, deceptor, penacuitur.
φίλων. φίλωνος. ὁ. Philo, penacuitur.
φιλῶν. φιλῶντος. ὁ amans, circunflectitur.
φόρος. φόρου. ὁ. tributum, penacuitur.
φορός. φοροῦ. ὁ. uentus proſper, acuitur.
φυλακή. φυλακῆς. ἡ. cuſtodia, acuitur.
φυλάκη. άκης. ἡ. urbs Theſſaliæ, penacuitur.
φῦλον, διὰ ἑνὸς λ. τό. genus, gens, penanflect.
φύλλον, διὰ δύο λλ. τό. folium, penacuitur.
φῶς. φωτός. τό. lux, circunflectitur.
φώς. φῶτος. ὁ. uir, acuitur.

Χάραξ. κος. ἡ. uallus in uineis, penacuitur.
χάραξ. ακος. ὁ. uallum in bello, penacuit.
χαρίτων. χαρίτωνος. ὁ. nomen proprium, & genitiuus pluralis, circunflectitur.
χαριτῶν. χαριτῶντος. ὁ. gratificans, circunflect.
χαρίεν. αὐτὶ τοῦ χαριέντως. gratioſe.
χαρίεν. χαρίεντος. τό. gratioſum, penacuitur.
χάλκη. χάλκης. ἡ. nomen inſulæ, penacuitur.
χαλκῆ. χαλκῆς. ἡ. ærea, circunflectitur.
χαλκιδίκη. δίκης. ἡ. urbis nomen. penacuitur.
χαλκιδική. κῆς. ἡ. Chalcidica patrium, acuitur.
χίτων. χίτωνος. urbis nomen, penacuitur.
χιτών. χιτῶνος. ἡ. ueſtis acuitur.
χίλων. χίλωνος. proprium, Chilo. penacuitur.
χιλῶν. χιλῶντος. ὁ. participium, cicunflectitur.
χεῖλος. χείλεος. τό. labrum, penacuitur.
χιλός. διὰ τοῦ ι cibus, acuitur.
χία. χίας. ἡ. Chia patrium nomen penacuitur.
χιά. χιᾶς. ἡ. ſerpentis domus, acuitur.
χλαμὺς τῆς χλαμύδος. ἡ. ueſtis purpurea.
χλανίς. τῆς χλανίδος. ἡ. ueſtis militaris, acuitur.
χρόα. αὐτὶ τοῦ ῡ. color, penacuitur.
χροιά. διὰ τοῦ οι. color, acuitur.
χόα. τῆς χόας. feſtum quoddam, penacuit.
χοά. τῆς χοᾶς. ἡ. genus menſuræ, acuitur.
χρέων. fatale decretum, penacuit.
χρεών. τοῦ χρεώ. τό. debitum, opportunũ, acuitur.
χρηστός. ὁ. bonus, utilis. acuitur.
χρῆστος. χρήστου. ὁ. Chreſtus uiri nomen.

Ψάλλω. γράφεται διὰ δύο λλ. cãto. penul. acuit.
ψαλῶ. μέλλων, διὰ ἑνὸς λ. cantabo, anflec.
ψύχρος. ψύχρου. ἡ. Pſychrus fluuius, penac.
ψυχρός. ψυχροῦ. ὁ. frigidus, acuitur.

Ὦμος. ὤμου. ὁ. humerus, penanflectitur.
ὠμός. ὠμοῦ. ὁ. crudus, crudelis, acuitur.
ὦχρος. ὤχρου. ὁ. pallor, penanflectitur.
ὠχρός. ὠχροῦ. ὁ. pallidus, acuitur.
ὦ. ὁ, aduerbium uocandi, circunflectitur.
ὤ heu, acuitur.
ὥρα. ὥρας. pulchritudo, hora. aſpiratur.
ὤρα. ὤρας. cura, attenuatur.

FINIS DICTIONVM QVAE differunt ſignificatu.

ΑΜΜΩΝΙΟΥ ΠΕΡΙ ΟΜΟΙΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΛΕΞΕΩΝ.

Ἄβαξ καὶ ἀβάκιον διαφέρει. ἄβαξ μὲν γάρ ἐφ' οὗ τὰ πράγματα παρατίθενται. ἀβάκιον δὲ ἐφ' οὗ ψηφίζουσιν.

Ἀβέβηλα, καὶ βέβηλα διαφέρουσιν, ἄμφω ἐπ' ἀγαθῷ λαμβανόμενα. ἀβέβηλα μὲν καὶ τὰ ἱερὰ, καὶ τὰ ἄψαυστα, καὶ μὴ βάσιμα. βέβηλα δὲ τὰ ὅσια μὲν οὐχ ἱερὰ δέ. οἷον βάσιμα ὄντα. ἡ δὲ κοινὴ χρῆσις τοῦ βεβήλου τὴν ἐναντιωτάτην ἔχει πρὸς τὸ ἀβέβηλον διαφοράν.

Ἄγγελος, καὶ ἐξάγγελος καὶ αὐτάγγελος διαφέρουσιν. ἄγγελος μὲν γὰρ πᾶς ὁ ἀγγέλλων τὰ ἔξωθεν. ἐξάγγελος δὲ, ὁ τὰ ἔνδοθεν τοῖς ἔξω διαγγέλλων, ὃν Θουκυδίδης διάγγελον. ἦσαν γάρ τινες περὶ Νικίαν διάγγελοι. αὐτάγγελος δὲ ὁ τὰ ἑαυτοῦ διαγγέλλων, καὶ μὴ ὑφ' ἑτέρου.

Ἄγειν καὶ φέρειν διαφέρει. ἄγεται μὲν τὰ ἔμψυχα, φέρεται δὲ τὰ ἄψυχα.

Οἱ δ' ἦγον, ἔφερον δ' ἀνθοσμίαν οἶνον.

Ἀγχιστεῖς καὶ συγγενεῖς καὶ οἰκεῖοι διαφέρουσιν. ἀγχιστεῖς μὲν γὰρ οἷς ἐπειδάν τις ἐκ τοῦ γένους ἀποθάνῃ, συγχωρεῖ νόμος ἀντιποιεῖσθαι τῶν τοιούτων δικαίων. συγγενεῖς δὲ οἱ ὄντες ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους, οὐ καλούμενοι δὲ ὑπὸ τῶν νομέων ἐπὶ τὰ ἀγχιστικὰ δίκαια. οἰκεῖοι δὲ οἱ κατ' ἐπιγαμίαν ἐπιμιχθέντες τῷ οἴκῳ.

Ἀγροῖκος καὶ ἄγροικος διαφέρει. προπερισπωμένως μὲν ὁ ἐν ἀγρῷ καθικῶν. προπαροξυτόνως δὲ ὁ σκαιός

Ἄγριος, καὶ ἀγρεῖος διαφέρει. ἄγριος μὲν γάρ ἐστιν ὁ ὠμός. ἀγρεῖος δὲ ὁ ἀγροῖκος. τοὺς τρόπους.

Ἀγνοεῖν καὶ ἀμφαγνοεῖν διαφέρει. ἀγνοεῖν μὲν γάρ ἐστι τὸ καθόλου μηδὲν εἰδέναι. ἀμφαγνοεῖν δὲ τὸ ἐν πᾶσιν ἐπιδιστάζειν.

Ἀγωνοθέται μὲν ἐπὶ τῶν σκηνικῶν λέγονται. ἀθλοθέται δὲ ἐπὶ τῶν γυμνικῶν.

Ἀγρονόμος ἐὰν μὲν παροξύνωμεν, ἔστι ὁ ἐν ἀγροῖς νεμόμενος, τὰ γὰρ προπαροξυνόμενα χαίρουσιν ἀναλύεσθαι εἰς πάθη.

Ἀγοραῖος, ἐὰν προπαροξυτόνως, σημαίνει τὸν πονηρὸν τὸν ἐν ἀγορᾷ τεθραμμένον. ἐὰν δὲ προπερισπωμένως, σημαίνει τὸν ἀγορᾷ τιμώμενον.

Ἀδεὴς καὶ ἀδαὴς διαφέρει. ἀδεὴς μὲν γὰρ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ, ὁ ἄφοβος. διὰ δὲ διφθόγγου, ὁ ἀμαθής.

Ἄελλα καὶ θύελλα διαφέρει. ἄελλα μὲν ἄνεμος συνεστραμμένον. θύελλα δὲ ἄελλα θύουσα καὶ ὁρμῶσα.

Ἆθλος καὶ ἆθλον διαφέρει. ἀρσενικῶς μὲν γὰρ τὸν ἀγῶνα δηλοῖ, οὐδετέρως δὲ τὸ ἔπαθλον.

Οὗτος μὲν γὰρ ἄεθλος ἀάατος ἐκτετέλεσται.

ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπάθλων. Ἄεθλια, ποσσ' ἀνελόντες.

Ἀθῆναι καὶ Ἀττικὴ διαφέρει. Ἀθῆναι μὲν γὰρ ἡ πόλις ἐστίν. Ἀττικὴ δὲ ἥ τε πόλις καὶ ἡ χώρα.

Αἰτῶ καὶ αἰτοῦμαι διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ αἰτῶ ἐπὶ τοῦ ἅπαξ τι λαβεῖν, καὶ μὴ ἀποδοῦναι. τὸ δ' αἰτοῦμαι ἐπὶ τῶν χρήσασθαι εἰς ἀπόδοσιν. Μένανδρος ἐν τῷ Ὑμνίδι διαστέλλει.

Οὐ πῦρ γὰρ αἰτῶ, οὐδὲ λοπάδ' αἰτοῦμαι.

Αἰδὼς, καὶ αἰσχύνη διαφέρει. ὅτι ἡ μὲν αἰδώς ἐστιν ἐντροπὴ πρὸς ἕκαστον ὡς σεβόμενός τις ἔχει, αἰσχύνη δ' ἐφ' οἷς ἕκαστος ἁμαρτὼν αἰσχύνεται, ὡς μὴ δέον τι πράξας. καὶ αἰδεῖται μέν τις τὸν πατέρα, αἰσχύνεται δὲ ὃς μεθύσκεται. διαστέλλει δὲ Ἀριστόξενος ὁ μουσικὸς τὴν διαφορὰν ἐν τῷ πρώτῳ νόμῳ παιδευτικῶν. φησὶ γὰρ διαφορὰν τὴν δὲ νομιστέον αἰδοῦς τε καὶ αἰσχύνης, ὅτι ἡ μὲν αἰδὼς πρὸς ἡλικίαν. πρὸς ἀρετὴν, πρὸς ἐμπειρίαν, πρὸς εὐδοξίαν. ὁ γὰρ ἐπιστάμενος αἰδεῖσθαι πρὸς ἑκάστην τῶν εἰρημένων ὑπεροχῶν προσέρχεται, οὕτως διακείμενος, οὐ διὰ τὸ ἡμαρτηκέναι τι, ἀλλὰ διὰ τὸ σέβεσθαι, καὶ τιμᾶν τὰς εἰρημένας ὑπεροχάς. ἡ δ' αἰσχύνη πρῶτον μὲν πρὸς πάντα ἄνθρωπον, ἔπειτα ἐπὶ τοῖς νομιζομένοις αἰσχροῖς.

Αἶνος καὶ παροιμία διαφέρει. ὁ μὲν δὲ αἶνός ἐστι λόγος κατὰ ἀναπόλησιν μυθικὴν ἀπὸ ἀλόγων ζώων, ἢ φυτῶν, πρὸς ἀνθρώπους εἰρημένος, ὥς φησι Κίλλιος ταῤῥαῖος ἐν τῷ πρώτῳ παροιμιῶν, οἷον ἀπὸ μὲν ἀλόγων ζώων, ὡς παρ' Ἀρχιλόχῳ. Αἶνός τις ἀνθρώπων, ὡδ' ἄρ' ἀλώπηξ τε, κἀετὸς.

Ξυνωνίαν ἔθεντο. καὶ τὰ ἑξῆς, καὶ πάλιν ὅταν λέγῃ, Ἐρέω τιν' ὑμῖν ὦ Κηρυκίδη,

Ἀχνυμένη σκυτάλη. εἶτ' ἐπιφέρει,

Πίθηκος ᾔει θηρίων ἀποκριθεὶς,

Μοῦνος ἂν ἐσχατιήν.

Τῷ δ' ἄρ' ἀλώπηξ κερδαλῆ συνήντετο.

Πυκνὸν ἔχουσα νόον. καὶ Ἡσίοδος,

Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦσιν ἐρέω νοέουσι καὶ αὐτοῖς,

Ὧδ' ἴρηξ προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον.

Ἀπὸ δὲ φυτῶν, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ,

Ἄκουε δὴ τὸν αἶνον, ἐν κότε Τμώλῳ,

Δάφνην ἐλαίην εἰκὸς οἱ παλαιοὶ Λυδοὶ

Λέγουσι θέσθαι. καὶ τὰ ἑξῆς. καὶ ἔστιν ὁ αἶνος ἐξηπλωμένη παροιμία μετὰ διηγήσεως ἀπαρτίζουσα τὸ νοούμενον, πρός παραμυθίαν τε καὶ ὠφέλειαν ἀνθρώπων. παροιμιῶν δὲ ἡ τὴν ἀπὸ κεφαλαίου ἐπὶ τὸ χεῖρον ἀναφορὰν ἔχει ἐνδέουσαν τοῦ αἴνου, καὶ τὴν ἔξωθεν ἐνδεχομένην μετάβασιν. οἷον, μένε βοῦς ποτ' ἐν βοτάνῃ. καὶ ἄκιστος μεθ' ἀνθεστήρια.

Αἴθε καὶ ὤφελον διαφέρει. τὸ μὲν γάρ ἐστιν ἀπαρέμφατον προσώπων. τὸ δ' ὤφελον ἐμφαίνει πρόσωπα. οἷον, ὤφελον ἐγὼ, ὤφελες σὺ, ὤφελεν ἐκεῖνος. διὸ τὸ αἴθε ἐστὶν ἐπίῤῥημα, τὸ δ' ὤφελον ῥῆμα.

Αἰκίαι καὶ ὕβρεις διαφέρουσιν. αἰκίαι μὲν γάρ εἰσιν αἱ ἄνευ προπηλακισμοῦ πληγαί. καθὰ καὶ Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ φησίν, ὕβρισμαι μὲν ἐγὼ προπηλάκισται δὲ τοὐμόν.

Αἰπό-

Αἰπόλος καὶ ποιμὴν διαφέρει. αἰπόλος μὲν γὰρ ὁ ἐπὶ τῶν αἰγῶν τεταγμένος νομεύς. ποιμὴν δὲ ὁ ἐπὶ τῶν προβάτων.

Ἀκταὶ καὶ θῖνες διαφέρουσιν. ἀκταὶ μὲν γάρ εἰσιν οἱ πετρώδεις τόποι τῆς θαλάσσης. θῖνες δὲ οἱ ἀμμώδεις.

Ἀκόντιον δόρατος διαφέρει. ἀκόντιον μὲν γὰρ τὸ ἀκοντιζόμενον ἔλαττον δόρατος. δόρυ δὲ τὸ μεῖζον, ᾧ ἐκ χειρὸς ἐχρῶντο. παρὰ δὲ Ὁμήρῳ, καὶ τὸ δόρυ προΐεναι.

Ἀκαιρία ἀσχολίας διαφέρει. ἀκαιρία μὲν γάρ ἐστιν ἔνδεια καιροῦ ἐπιτηδείου. ἀσχολία δὲ ἡ περί τι ἄλλο ἀναστροφή.

Ἀκαρὴς σὺν τῷ σ, καὶ ἀκαρῆ ἄνευ τοῦ σ διαφέρει. ἀκαρῆ μὲν ἄνευ τοῦ σ σημαίνει τὸ βραχύ. οἷον, οὐδ᾽ ὅσον ἀκαρῆ τῆς τύχης ἐπίσταμαι. ἀκαρὴς δὲ σημαίνει τὸ παραβραχὺ ὄν. κατέπεσον ἀκαρὴς τῷ δέει.

Ἀληθὲς καὶ ἄληθες διαφέρει. ἀληθὲς μὲν γὰρ ὀξυτόνως τὸ ἐναντίον τῷ ψεύδει. ἄληθες δὲ προπαροξυτόνως, τὸ κατ᾽ ἐπερώτησιν λεγόμενον.

Ἀλοᾶν καὶ ἀλοιᾶν διαφέρει. ἀλοᾶν μὲν γὰρ δασέως ἐπὶ τῆς ἅλω πατεῖν καὶ τρίβειν τοὺς στάχυας. ἀλοιᾶν δὲ ψιλῶς, τὸ τύπτειν. Ἀριστοφάνης.

Ἢ μητέρ᾽ ἠλοίησεν, ἢ πατρὸς γνάθον ἐπάταξεν.

ἀφ᾽ οὗ καὶ μητραλοίαν φαμὲν καὶ πατραλοίαν.

Ἀλλοίωσις ἑτεροιώσεως διαφέρει. ἀλλοίωσις μὲν γὰρ οὐ μόνον μεταχαρακτηρισμός, ἀλλὰ καὶ τῆς πρότερον ὑπολήψεως οἴησις ἑτέρα. ἑτεροίωσις δὲ ὅταν ἀφ᾽ ἑτέρου χρώματος εἰς ἕτερον μεταβάλλῃ.

Ἀλίπαστον καὶ ἁλίσπαστον διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ ἁλὶ πεπασμένον κρέας ἢ ἰχθὺν ἔλεγον ἁλίπαστον. ἁλίσπαστον δὲ τὴν ἁλὶ ἐσπαρμένην χώραν, ὡς τινῶν φθονερῶν τοῦτο ποιούντων. ὅθεν καὶ ὁ βίος τοὺς ἠκισμένους, καὶ δυσθεραπεύτως ἔχοντας τὰ σώματα ἁλισπάρτους καλεῖ.

Ἄλλος καὶ ἕτερος διαφέρει. ἕτερος μὲν δὲ ἐπὶ δυοῖν, ἄλλος δὲ ἐπὶ πλειόνων.

Ἁματροχία, καὶ ἁρματροχία διαφέρει. ἁματροχία μὲν γάρ ἐστιν ἡ ταυτόσυνδρομὴ τῶν ἁρμάτων.

Εἶχεν Μενέλαος ἁματροχίας ἀλεείνων.

ἁρματροχία δὲ, ὁ τύπος καὶ ἡ ἐγχάραξις τοῦ τροχοῦ ἡ ἐπὶ τῆς γῆς. Οὐδέ τι πολλή.

Γίνετ᾽ ἐπισσώτροις ἁρματροχιὰ κατόπισθεν.

Ἀμυγδαλῆ καὶ ἀμυγδάλη διαφέρουσιν. ἀμυγδαλῆ μὲν γὰρ περισπωμένως τὸ δένδρον δηλοῖ. ἀμυγδάλη δὲ παροξυτόνως, τὸν καρπόν, καθὰ καὶ Εὔπολις ἐν Ταξιάρχοις φησί.

Δίδου μασᾶσθαι Ναξίας ἀμυγδάλας.

Ἅμα καὶ ὁμοῦ διαφέρει. ἅμα μὲν γάρ ἐστι χρονικὸν ἐπίρρημα, ὁμοῦ δὲ τοπικόν. Σόλων μὲν γὰρ ἅμα ἐγένετο Ἀναχάρσιδι τῷ Σκύθῃ, εἴπερ μετὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἤκμασαν, ὁμοῦ μέντοι οὐκέτι. οὐ γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ ἐγεννήθησαν, ἀλλ᾽ ὁ μὲν Ἀθήνησιν, ὁ δ᾽ ἐν Σκυθίᾳ. καὶ Ὅμηρος διαστέλλει.

Ἔνθ᾽ ἅμα οἰμωγή τε καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν Ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων. ἀντὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον. καὶ

Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἅμ᾽ ἡγεμόνεσσιν ἕκαστοι.

Οἱ δ᾽ ἅμα πάντες ἐφ᾽ ἵπποιιν μάστιγας.

ἐπιρρηματικῶς δὲ τῷ ὁμοῦ ἐχρήσατο ὅμως. καὶ πάλιν,

Ἄλλοθ᾽ ὁμοῦ πίνακάς τε κρεῶν, καὶ σώματα φωτῶν.

ἀντὶ τοῦ ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ.

Τοὔνεκα καὶ δύο παῖδε λάβε κρείων Ἀγαμέμνων Ἐν ἑνὶ δίφρῳ ἐόντας, ὁμοῦ δ᾽ ἔχον ὠκέας ἵππους. ἔσθ᾽ ὅτε δ᾽ ὁ ποιητὴς τὸ ὁμοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ χρονικοῦ τάσσει ἐπιρρήματος, ὡς φησὶν Ἀσκληπιάδης.

Εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾷ καὶ λοιμὸς Ἀχαιούς.

εἰ μὴ ἄρα τις εἴποι, καὶ νῦν δὲ ὁμοῦ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, οἷον ἐν Τροίᾳ ὅτε λοιμός, καὶ ὁ πόλεμος δαμάζει τοὺς Ἀχαιούς.

Ἀμφότεροι καὶ ἑκάτεροι διαφέρουσιν. ἀμφότεροι μὲν γὰρ λέγονται, ὅταν ἐν τῷ αὐτῷ κατὰ τὸ αὐτὸ πράττωσιν, ἀμφότεροι τὴν δοκὸν μίαν οὖσαν φέρουσιν. ἑκάτεροι δὲ, ἐπειδὰν χωρὶς ἑκάτερος τὸ ἑαυτοῦ πράττῃ, οἷον ἑκάτερος αὐτῶν δοκὸν φέρων, ἤτοι ὅταν ἑκάτερος αὐτῶν μίαν φέρῃ κατ᾽ ἰδίαν.

Ἀμύνεσθαι καὶ ἀμύνειν διαφέρει. ἀμύνεσθαι μὲν γάρ ἐστι τὸ κολάζειν τοὺς προαδικήσαντας, ἀμύνειν δὲ τὸ βοηθεῖν.

Ἁμαρτάνει ὁ πλημμελῶν. διαμαρτάνει δὲ ὁ ἀποτυγχάνων.

Ἄμητος καὶ ἀμητὸς διαφέρει. ἄμητος μὲν γὰρ προπαροξυτόνως, σημαίνει αὐτὰ θερίσματα, τουτέστι τὸν καρπόν. ὀξυτόνως δὲ ὁ καιρὸς τοῦ θερισμοῦ, ὥσπερ καὶ ὁ τρυγητὸς τοῦ τρυγᾶν.

Ἄμαθος καὶ ψάμαθος διαφέρει. ἄμαθος μὲν γὰρ ἡ ἐν πεδίῳ κόνις. ψάμαθος δὲ ἡ παραθαλάσσια ἄμμος.

Ἀνακεῖσθαι καὶ κατακεῖσθαι διαφέρει. ἀνακεῖται μὲν γὰρ ὁ ἀνδριὰς ἢ ἡ εἰκὼν ἐπὶ δὲ κατὰ τιμήν, κατάκειται δὲ ὁ εὐωχούμενος.

Ἀνδραγάθημα καὶ ἀνδρεία διαφέρει. ἀνδραγάθημα μὲν γάρ ἐστιν, εἰ καὶ τὴν ψυχικὴν ἀρετὴν ἔχειμαρτυροῦσαν, ἀνδρεία δὲ δύναμις ἐπαινουμένη.

Ἀνοχὴ καὶ ἐκεχειρία διαφέρει. ἀνοχὴ μὲν γάρ ἐστιν ἡ ἐν πολέμῳ διά τινα χρείαν ἀναβολὴ καὶ σύνθηκη, κοινῇ τὸ ἐπιγνῶναι ἀλλήλοις, ἐκεχειρία δέ ἐστιν, ὅταν οἱ ἕτεροι πέμπουσι τοὺς αἰτουμένους ἀνοχάς, ἢ σπονδάς, ἢ εἰρήνην.

Ἀνάμνησις καὶ ὑπόμνησις διαφέρει. ἀνάμνησις γάρ ἐστιν, ὅταν τις ἔλθῃ εἰς μνήμην τῶν παρελθόντων. ὑπόμνησις δὲ, ὅταν ὑφ᾽ ἑτέρου εἰς τοῦτο προαχθῇ.

Ἀναβάλλεσθαι καὶ ὑπερτίθεσθαι διαφέρει. ἀναβάλλεσθαι μὲν γάρ ἐστι τὸ προΐεσθαι καὶ παριέναι τὸν ἐπιτήδειον καιρὸν τῶν πράξεων. ὑπερτίθεσθαι δὲ τὸ ἐπιμένειν τὸν ἐπιτήδειον καιρὸν τῶν πράξεων.

Ἀνακωχὴ καὶ ἀνοκωχὴ διαφέρει. ἀνακωχὴ μὲν γάρ ἐστιν ἡ ἐπὶ τῶν νεῶν ἀναχώρησις. ἡ δὲ διὰ τοῦ ο ἀνοκωχή, ἀνοχὴ μακρὰ πολέμου. διακωχή, καὶ ἀκωχὴ διάλειψίς τις καὶ ἄνεσις.

Ἀνάλγητος καὶ ἀναλγὴς διαφέρει. ἀνάλγητος μὲν γάρ ἐστιν ὁ ἀνεπίστρεπτος τοῦ καθήκοντος. ἀναλγὴς δὲ ὁ μὴ ἀλγῶν.

Ἄντικρυς καὶ ἀντικρὺ διαφέρει. ἀντικρὺ μὲν γὰρ τὸ ἐπ' εὐθείας, καὶ ἐξ ἐναντίας χωρὶς τοῦ σ, ὡς καταντικρύ. ἄντικρυς δὲ τὸ διαῤῥήδην καὶ φανερῶς, καὶ ἐπ' εὐθείας ἐπικόν.

Ἀναβάτης καὶ ἐπιβάτης διαφέρει. ἀναβάτης μὲν γὰρ ἐπὶ ἵππου. ἐπιβάτης δὲ ἐπὶ νηός.

Ἀναστῆναι καὶ ἐγερθῆναι διαφέρει. ἀναστῆναι μὲν γὰρ ἐπὶ ἔργου, ἐγερθῆναι δὲ ἐξ ὕπνου.

Ἀναγόμενοι καὶ ἐγερθέντες διαφέρει. ἀνήγοντο μὲν γὰρ οἱ πλέοντες, ἀναγόμεναί τε αἱ νῆες. ἀνήχθησαν δέ τινες εἰς τὸ στρατηγεῖον.

Ἀνεψιοὶ καὶ ἐξανεψιοὶ διαφέρουσιν. ἀνεψιοὶ μὲν γάρ εἰσιν οἱ τῶν ἀδελφῶν παῖδες. ἐξανεψιοὶ δὲ οἱ τῶν ἀνεψιῶν παῖδες.

Ἀναγκάζειν καὶ βιάζεσθαι διαφέρει. ἀναγκάζειν μὲν γάρ ἐστιν ἐπὶ ἐμψύχων. βιάζεσθαι δὲ ἐπὶ ἀψύχων, οἷον βιάζεσθαι τὴν ναῦν.

Ἄναρχον καὶ ἀναίτιον διαφέρει. ὅτι τὸ μὲν ἀναίτιον πρὸς ἕτερον λέγεται, τὸ δ' ἄναρχον πρὸς ἑαυτόν.

Ἄντρον καὶ σπήλαιον διαφέρει. ἄντρον μὲν τὸ αὐτοφυὲς κοίλωμα, σπήλαιον δὲ τὸ χειροποίητον.

Ἄνοια καὶ ἀφροσύνη διαφέρει. ἀνόητος μὲν γάρ ἐστιν ὁ μηδὲν νοῶν. ἄφρων δὲ ὁ νοῶν μέν, οὐ φρονίμως δὲ διοικῶν.

Ἄξονες καὶ κύρβεις διαφέρει. οἱ μὲν ἄξονες ἦσαν τετράγωνοι. οἱ δὲ κύρβεις τρίγωνοι. καὶ οἱ μὲν ἄξονες εἶχον τοὺς ἰδιωτικοὺς ἐγγεγραμμένους. οἱ δὲ κύρβεις δημοσίας ἱεροποιΐας, καὶ ἔτι ἕτερον τοιοῦτον.

Ἀξιόχρεως μέν ἐστιν ὁ ἐπιλῦσαί τι ἱκανός, ἀξιόπιστος δὲ ἐπιστεύεσθαι ἄξιος.

Ἀξίωμα μέν ἐστι τὸ καθ' ὑπερβολὴν διαπρέπον. ἀξία δὲ ἡ ἐκ δοκιμασίας εὐαρέστησις.

Ἀποστάσιος ἀπροστασίου διαφέρει. ἀποστασίου μὲν δίκην ἔλεγον, ὁπότε ἀπελεύθερος κρίνοιτο, ὡς ἀποστὰς τοῦ δεσπότου. ἀπροστασίου δέ, ὁπότε μέτοικος ἐγκαλεῖτο ὡς μὴ ἔχων προστάτην.

Ἀποκήρυκτος καὶ ἐκποίητος διαφέρει, ἀποκήρυκτος μὲν γάρ ἐστιν, ὁ ἐπὶ ἀδικήματι ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐκβληθεὶς τῆς οἰκίας. ἐκποίητος δὲ ὁ δοθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς εἰς υἱοθεσίαν ἄλλῳ, ὃ λέγουσιν εἰσποίητος γέγονεν.

Ἀπολογεῖσθαι καὶ ἀπολογίζεσθαι διαφέρει. ἀπολογεῖσθαι μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐπὶ τῷ λόγῳ τὴν κατηγορίαν ἀνασκευάζειν. ἀπολογίζεσθαι δὲ τὸ ἀποδοῦναι τὸν λόγον τῶν δαπανημάτων. καὶ γὰρ τὸ ἁπλοῦν λογίζεσθαι καὶ λογισταί, ἀριθμητικοί.

Ἀποδρᾶναι καὶ ἀποφεύγειν διαφέρει. ἀποδρᾶναι μὲν γὰρ τὸ ἀναχωρήσαντά τινα ἄδηλον εἶναι ὅπου ἐστίν. ἀποφεύγειν τὸ μὴ δύνασθαι ἐπιληφθῆναι. λέγει δὲ Ξενοφῶν τὴν διαφορὰν ἐν τῇ Ἀναβάσει. οὔτε ἀποδεδράκασιν. οἶδα γὰρ ὅπου ἔχονται, οὔτε ἀποφεύγου(σιν.

Ἀπὸ καὶ παρὰ διαφέρει. ἡ μὲν γὰρ ἀπὸ τίθεται ἐπὶ τῶν ἀψύχων. οἷον ἐπ' Ἀθηνῶν. ἡ δὲ παρὰ ἐπὶ τῶν ἐμψύχων, οἷον παρὰ Σωκράτους. οἱ ἐναλλάσσοντες δὲ ἁμαρτάνουσιν. ἢ ἐναλλαγῇ προθέσεως χρῶνται, ὡς καὶ Ὅμηρος. Παρὰ νηῶν ἀνιόντε. ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τῶν νηῶν. ὡς καὶ ἀλλαχοῦ φησι κυρίως. Οὔτε ποτὲ προτρέποντο μελαινάων ἀπὸ νηῶν.

Ἀπελεύθερος καὶ ἐξελεύθερος διαφέρουσι. ἀπελεύθερος μὲν γάρ ἐστιν ὁ ἐκ δούλου ἠλευθερωμένος. ἐξελεύθερος δὲ ὁ γενόμενος διὰ χρεία προσήλυτος, ἢ κατὰ ἄλλην τινὰ αἰτίαν δουλεύσας, εἶτα ἐλευθερωθείς. ἤδη μέντοι καὶ ἀδιαφόρως χρῶνται τοῖς ὀνόμασιν.

Ἀποφορὰ καὶ εἰσφορὰ διαφέρει. ἀποφορὰ μὲν γάρ ἐστι τὰ ἀπὸ τῶν δούλων τοῖς δεσπόταις παρεχόμενα χρήματα, ἣν καὶ ἀναφορὰν καλοῦσιν. εἰσφορὰ δὲ τὰ ὑπὸ τῶν πολιτῶν.

Ἀποκριθῆναι καὶ ἀποκρίνασθαι διαφέρει, ἀποκριθῆναι μὲν γάρ ἐστι τὸ ἀποχωρισθῆναι. ἀποκρίνεσθαι δὲ τὸ ἐρωτηθέντα λόγον δοῦναι.

Ἀπονίψασθαι, καὶ κατὰ χειρὸς ὕδωρ αἰτῆσαι διαφέρει. ἀπονίψασθαι μὲν γάρ ἐστι μετὰ τὸ φαγεῖν. κατὰ χειρὸς δὲ ὕδωρ αἰτῆσαι, πρὸ τοῦ φαγεῖν.

Ἀποφορὰ καὶ ἀναφορὰ διαφέρει. ἀποφορὰ μὲν γάρ ἐστιν ὁ νῦν καλούμενος φόρος. ἀναφορὰ δὲ ὁ ἀπὸ τῶν εὐόδμων ἢ δυσώδων ἀναφερόμενος ὀσμός.

Ἀπέθανε καὶ τέθνηκε διαφέρει. ἀπέθανε μὲν νῦν, τέθνηκε δὲ πάλαι. ὡς περιεπάτησε μὲν ὁ δεῖνα σήμερον, περιπεπάτηκε δὲ πάλαι.

Ἀπόδοσις μὲν ἀψύχου λέγεται. ἀποκατάστασις δὲ ἐμψύχου καὶ ἀγομένου.

Ἄρχειν καὶ κρατεῖν διαφέρει. ἄρχειν μὲν γὰρ τὸ τινῶν ἐπ' ὠφελείᾳ προΐστασθαι. κρατεῖν δὲ τὸ βίᾳ τινὰς ἄγειν ὑπακουομένους ἐπὶ δουλείᾳ. καθὸ καὶ τῶν θηρίων κρατεῖν, ἀλλ' οὐκ ἄρχειν λέγεται.

Ἁρπαγὴ καὶ ἁρπάγη παρὰ τοῖς παλαιοῖς Ἀττικοῖς. ὥς φησι Τρύφων ἐν τῷ τρίτῳ περὶ Ἀττικῆς προσῳδίας, ἐὰν μὲν ὀξυτόνως προενεγκώμεθα, καθάπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ τὴν αἰφνίδιον καὶ μετὰ βίας ἀφαίρεσιν δηλώσει. ἐὰν δὲ βαρυτόνως ἁρπάγην ὡς ἀνάφην, ἐν ᾗ ἐκ τῶν φρεάτων τοὺς κάδους ἐξαίρουσι. καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ἀναγινώσκομεν ποτήριον. Τράπεζαν, ἁρπάγην, δεύτερον κάδον. καὶ ἐν Ἡνιόχῳ.

Τὸν παῖδα δ' οὐ δίδομεν, ἀλλ'
ἁρπάγην
Αὐτῷ κατασκευάζομεν.

Ἄρα καὶ ἆρα διαφέρει. ὁ μὲν γὰρ κατὰ περισπασμὸν λεγόμενος σύνδεσμος ἐπιρρηματικός ἐστιν, ὅτε ἀποροῦντες λέγομεν ἆρα τέλος ἕξει τὸ πρᾶγμα. ὁ δὲ κατὰ συστολὴν συλλογιστικός. εἰ ἡμέρα ἐστί, φῶς ἐστι. ἀλλὰ μὴν ἡμέρα ἐστί, φῶς ἄρα ἐστί. εἰ τὸ συμφέρον ποιεῖν, πειστέον ἡμῖν ἄρα ἐστί.

Ἄρτι καὶ ἀρτίως διαφέρει. ἄρτι μὲν γάρ ἐστι χρονικὸν ἐπίρρημα, τὸ δ' ἀρτίως ἐπὶ τοῦ ἀπηρτισμένου ἔργου τελείως. ὥστε ἁμαρτάνει Σαπφὼ λέγουσα.
Ἀρτίως μὲν ἁ χρυσοπέδιλος Αὔως.
ἀντὶ χρονικοῦ ἐπιρρήματος, παρὰ δὲ τοῖς Ἀττικοῖς

ἀρτίως

ἀρτίως σημαίνει αὐτῆς τῆς ὥρας. τὸ δ' ἄρτι παρατατικὸς, καὶ ἐπὶ τοῦ παρῳχηκότος.

Ἀράχνη καὶ ἀράχνιον διαφέρει. ἀράχνη μὲν γὰρ θηλυκῶς τὸ ὕφασμα, ἢ οὐδετέρως τὸ ἀράχνιον. ἀρσενικῶς δὲ ὁ ἀράχνης τὸ ζῶον.

Ἄρνες καὶ ἀρνειοὶ διαφέρουσιν. ἄρνες μὲν γὰρ λέγονται οἱ νεογνοί. Ὡς δὲ λύκοι ἄρνεσσιν ἐπέχραον. ἀρνειοὶ δὲ, οἱ προήκοντες τῇ ἡλικίᾳ.

Ἀρνειῷ μιν ἔγωγε ἐΐσκω πηγεσιμάλλῳ,
Ὅς τ' οἰῶν μέγα πῶϋ.

Ἄρρωστος καὶ ἀρρωστῶν διαφέρει. ἄρρωστος μὲν γὰρ ὁ νοσῶν. ἀρρωστῶν δέ ἐστιν ὁ ἀδυνατῶν ἐπιτελεῖν τὰς κατὰ τὰς ὀρέξεις, ὡς Ἀριστοφάνης φησίν.

Ἀρρωστεῖν τοῦ νοσεῖν διαφέρει. ἀρρωστεῖν μὲν γὰρ ὁ κακεκτῶν τῷ σώματι, νοσεῖν δὲ ὁ κλινήρης.

Ἀρρωδεῖν καὶ ὀρρωδεῖν διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ διὰ τοῦ ο σημαίνει τὸ εὐλαβεῖσθαι, οὕτως γὰρ ἐξηγοῦνται τὴν λέξιν. ὄρρος λέγεται ὁ περὶ τοὺς γλουτοὺς τόπος, ὅν τινες ταῦρον λέγουσιν, ὅθεν καὶ τῶν ὀρνέων ὁ τόπος οὗτος ὀρροπύγιον καλεῖται, οὐχ ὡς τινες ἀγνοοῦντες ὀρθοπύγιον. ἐτύμως δ' εἴρηται ὄρρος ὢν τῆς πυγῆς, καὶ οἱονεὶ ὀροπύγιον. οἱ δ' εὐλαβούμενοι περί τινος ἀνασπᾶν εἰώθασι τὸ αἰδοῖον πολλάκις. καὶ ἢ τὰ ἄλογα τῶν ζώων ὑποστέλλειν εἰώθασιν τὴν οὐρὰν, ὅταν εὐλαβῶνται. εὐλόγως οὖν ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος τὸ ὀρρωδεῖν εἴρηται ἐπὶ τοῦ εὐλαβεῖσθαι. καὶ Εὐριπίδης τὸν Πέρσεα λέγοντα εἰσάγει. Τὰς γὰρ συμφορὰς τῶν κακῶς πεπραχότων,
Οὐπώποθ' ὕβρισ' αὐτὸς ὀρρωδῶν παθεῖν.
ἢ τὸ μὲν ὀρρωδεῖν τοιοῦτον. τὸ δ' ἀρρωδεῖν, οἷον κατὰ στέρησιν. τοῦτ' ἔστι μὴ εὐλαβεῖσθαι, ἀλλὰ καταφρονεῖν, ἢ τεθαρρηκέναι.

Ἀσφόδελος, καὶ ἀσφοδελὸς διαφέρει. προπαροξυτόνως μὲν γὰρ τὸ φυτόν. ὀξυτόνως δὲ ὁ τόπος.
Κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα.

Ἀστεῖος ἢ ἀστικὸς διαφέρει. ἀστεῖος μὲν γὰρ ὁ πιθανὸς καὶ χαρίεις. ἢ καθόλου ἐπιδέξιος ἐν πολιτικῇ ὁμιλίᾳ. ἀστικὸς δὲ ὁ ἐν ἄστει διατρίβων.

Ἄστρον καὶ ἀστὴρ διαφέρει. ἄστρον μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐκ πολλῶν ἀστέρων μεμορφωμένον ζώδιον, οἷον ὠρίων, ἄρκτος. ἀστὴρ δὲ ὁ εἷς.

Ἀτέχνως ἢ ἀτεχνῶς διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ παροξύτονον σημαίνει τὸ χωρὶς τέχνης, καὶ ἀμαθῶς. τὸ δὲ περισπώμενον τίθεται ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς καὶ ἀδόλως, καὶ καθάπαξ, ἢ καθόλου, ἄντικρυς, ἢ φανερῶς.

Ἀτιμοῦται καὶ ἀτιμάζεται διαφέρει. ἀτιμοῦται μὲν γάρ τις ὑπὸ τῶν νόμων ὁλοσχερεῖ ἀτιμίᾳ. ἀτιμάζεται δὲ ὁ ὑβριζόμενος ἔν τινι πράγματι.

Ἄττα ψιλούμενον καὶ δασυνόμενον διαφέρει. ψιλούμενον μὲν γὰρ σημαίνει τὸ τινά. δασυνόμενον δὲ τὸ ἅτινα.

Ἀτελὲς καὶ ἀτέλεστον διαφέρει. ἀτελὲς μὲν γάρ ἐστι τὸ μήπω τετελεσμένον. ἀτέλεστον δὲ τὸ ἀδύνατον τελεσθῆναι. οἱ οὖν ἐναλλάσσοντες ταῦτα, ἀκυρολογοῦσιν.

Αὐχὴν καὶ δέρη διαφέρει. αὐχὴν μὲν γὰρ λέγεται τὸ ὄπισθεν τοῦ τραχήλου. δέρη δὲ τὸ ἔμπροσθεν καθ' ὅ ἐστιν ἡ φάρυγξ.

Αὖθις καὶ αὖθι χωρὶς τοῦ σ διαφέρει. τὸ μὲν αὖθίς ἐστι τὸ πάλιν, ἢ μετὰ ταῦτα. τὸ δ' αὖθι αὐτόθι. κακῶς οὖν Καλλίμαχός φησι.
Αὖθι τὸ δ' ἐκδύοιμι. ἀντὶ τοῦ μετὰ ταῦτα.

Αὖθις διὰ μὲν τοῦ τ, σημαίνει τὸ πάλιν. διὰ δὲ τοῦ θ, τὸ ὕστερον.

Ἄχρι χωρὶς τοῦ σ, χρονικὸν ἐπίρρημα. ἄχρις δὲ μετὰ τοῦ σ, ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς ἀπεκόψεν.

Βασιλεὺς, κοίρανος, καὶ ἡγεμὼν διαφέρει. Βασιλεὺς μὲν γάρ ἐστιν ὁ πατρόθεν, ἢ ἀπὸ γένους τὴν ἀρχὴν παραλαβών. κοίρανος δὲ ὁ πρὸς καιρὸν τὸ τοῦ βασιλέως ἔργον ἐπιτελῶν, οἷος ἦν πρὸ τῆς μήνιδος ὁ Ἀχιλλεύς.
Ὣς ὅγε κοιρανέων δίεπε στρατόν.
ἡγεμὼν δέ ἐστιν ὁ τάξεως στρατιωτικῆς ἡγούμενος ὡς ὁ ποιητής φησιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕκαστοι.

Βάρβαρον ἢ βαρβαρικὸν διαφέρει. βάρβαρον μὲν γάρ ἐστιν ὄνομα τὸ οὐχ ἑλληνικόν. βαρβαρικὸν δὲ τὸ τῶν βαρβάρων.

Βάραθρος ἢ βάραθρον διαφέρει. βάραθρος μὲν γὰρ ὁ βαράθρου ἄξιος ἄνθρωπος. βάραθρον δὲ ὄρυγμα τι Ἀθήνησι, εἰς ὃ τοὺς κακούργους ἐνέβαλλον. ὥσπερ οἱ Λακεδαιμόνιοι τοὺς καταδικαζομένους ἔβαλλον εἰς τὸν κεάδα.

Βασιλεῖα καὶ βασίλεια διαφέρει. προπερισπωμένως ἡ βασιλέως ἀρχή. προπαροξυτόνως δὲ ἡ βασιλέως γυνή.

Βᾶρις μέν ἐστιν Αἰγύπτιον πλοῖον. λέγεται δὲ καὶ ἡ μεγάλη οἰκία, ὡς ὑπὸ Φιλίππου.

Βάσανος, ἥτε δοκιμασία, καὶ ἡ τῶν πληγῶν.

Βασκαίνειν οὐ μόνον τὸ φθονεῖν, ἀλλὰ καὶ συκοφαντεῖν. ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου. ἄν τι δύσκολον συμβῇ τοῦτο βασκαίνουσιν.

Βεβλῆσθαι καὶ οὐτᾶσθαι διαφέρει. βεβλῆσθαι μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐκ βολῆς τετρῶσθαι, καὶ ἐκ τῶν ἐναντίων. οὐτᾶσθαι δὲ τὸ ἐκ χειρὸς τετρῶσθαι.

Βιοῦν καὶ ζῆν διαφέρει. βιοῦν μὲν γὰρ ἐπὶ ἀνθρώπων μόνων λέγεται. ζῆν δὲ ἐπὶ ἀνθρώπων καὶ ἀλόγων ζώων, ἤδη δέ ποτε καὶ ἐπὶ φυτῶν.

Βίος ζωῆς διαφέρει. βίος μὲν ἐπὶ τῶν λογικῶν τάσσεται ζώων, τουτέστιν ἀνθρώπων μόνων. ζωὴ δὲ ἐπὶ ἀνθρώπων, καὶ ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων ἐντεῦθεν Ἀριστοτέλης τὸν βίον ὡρίσατο οὕτως. βίος ἐστὶ λογικὴ ζωή. ὁ οὖν ἐπὶ τῶν θηρίων βίον τάσσων ἀκυρολογεῖ.

Βιῶναι μέν ἐστι τὸ ζῆν, βιοτεύειν δὲ τὸ πορίζειν τὰ πρὸς τὸν βίον. βιοῦν μὲν φήσομεν ἀνθρώπους ζῆν δὲ καὶ τὸ ἄλογον ζῶον.

Βλέπειν καὶ θεᾶσθαι διαφέρουσιν. Βλέπειν μὲν

γὰρ κυρίως τὸ ὁρᾶν τι ὁπωσοῦν θεᾶσθαι δὲ τὸ ὁρᾶν τι τῶν τεχνικῶς γινομένων, οἷον πάλην, παγκράτιον, γραφήν.

Βλέφαρα καὶ βλεφαρίδες διαφέρουσι. βλέφαρα μὲν γάρ ἐστιν αὐτὰ τὰ ἐπικλειόμενα δέρματα. βλεφαρίδες δὲ αἱ τρίχες ἐπὶ τῶν βλεφάρων.

Βόος καὶ βόειος διαφέρει. βόος μὲν γὰρ ποὺς ἐστὶν ἐπὶ ζῶντος. βόειος δὲ ὁ τοῦ νεκροῦ.

Βούλει καὶ βούλῃ διαφέρει. τὸ βούλει μὲν γὰρ ὁριστικόν ἐστιν, οἷον βούλει κολάσαιμι. τὸ βούλῃ δὲ διστακτικῶς, οἷον βούλῃ πορευσώμεθα.

Βοηθεῖ μὲν ὁ συνών, ἐπικουρεῖ δὲ ὁ ἔξωθεν εἰς βοήθειαν ἥκων. συμμαχεῖ δὲ ὁ αὐτόθεν. ὑπερμαχεῖ δὲ ὁ ἀδυνάτῳ χρησιμεύων. ἀμύνει δὲ ὁ τιμωρούμενος ὑπὲρ τοῦ ἀπολωλότος.

Βουκολεῖν καὶ ἐξαπατᾶν διαφέρει. βουκολεῖν μὲν ἐστι τὸ ἐπιπλεῖστον ἀεὶ παραλογίζεσθαι. ἐξαπατᾶν δὲ τὸ περὶ οἷς πράγματα συναρπάζειν.

Βουλεύσασθαι καὶ βουλεῦσαι διαφέρει. βουλεύσασθαι μὲν γάρ ἐστι ταυτὸν τῷ σκέψασθαι. βουλεῦσαι δὲ τὸ ἐνθυμηθῆναί τι, καὶ συντάξαι κακόν. οἷον βουλεῦσαι φόνον ἢ ἱεροσυλίαν.

Βούλεσθαι μὲν ἐπὶ μόνου λεκτέον τοῦ λογικοῦ, τὸ δὲ θέλειν καὶ ἐπὶ ἀλόγου ζώου.

Βλύει καὶ βρύει διαφέρει. βρύει μὲν γὰρ ἐπὶ τοῦ ἀνθεῖν. βλύει δὲ ἐπὶ τοῦ ἀναβάλλειν.

Βρύκειν καὶ βρύχειν διαφέρει. βρύκειν μὲν γὰρ διὰ τοῦ κ, τοῖς ὀδοῦσι. βρύχειν δὲ διὰ τοῦ χ, ἐπὶ λέοντος τὸ βρυχᾶσθαι.

Βωμός, ἑστία, ἐσχάρα, καὶ μέγαρον διαφέρουσι καθὰ καὶ Ἀμμώνιος ὁ Λαμπτρεὺς ἐν πρώτῳ περὶ θυσιῶν φησί γὰρ βωμοὶ μὲν γὰρ οἱ τὰς προβάσεις ἔχοντες. ἐσχάρα δὲ ἡ πρὸς τὴν βιωτικὴν γινομένη, ἐπὶ τῆς τάδε πολυεστία. τὸ δὲ μέγαρον ἡ περιῳκοδομημένη ἐστίν, ἔνθα τὰ μυστικὰ τῆς Δήμητρος. παρὰ δ' Ὁμήρῳ ἡ ἐσχάρα ἡ αὐτὴ καὶ ἑστία καλεῖται. ὁ δὲ βωμὸς καὶ τὴν βάσιν σημαίνει.

Χρύσειοι δ' ἄρα κοῦροι ἐϋδμήτων ἐπὶ βωμῶν.

ἀντὶ τοῦ ἐπὶ βάσεων. καὶ ἡ ἑστία σημαίνει τὸν οἶκον

Ἑστίη δ' Ὀδυσσῆος ἀμύμονος.

καὶ ἀνέστιος, ὁ ἄοικος παρ' Ἡσιόδῳ

Καὶ ἡ σωματοειδὴς θεὸς ἑστία ἐστίν.

Ἦν καὶ Δήμητραν, καὶ Ἥρην χρυσοπέδιλον.

ἰδίως δὲ Νεάνθης ὁ Κυζικηνὸς ἐν τρίτῳ τῶν κατὰ πόλιν βωμοὺς θεῶν φησιν, ἐσχάρας δ' ἡρώων. παρὰ δὲ Εὐριπίδῃ ἐσχάρα ἀντὶ τοῦ βωμοῦ κεῖται ἐν πλείοσιν.

Μῆλος φαίνεται δαιμόνων ἐπ' ἐσχάραις.

καὶ Σοφοκλῆς ἐν Χρύσῃ,

Γαμήλιος καὶ ἐπιθαλάμιος διαφέρει. ἐπιθαλάμιος μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐπὶ τῷ θαλάμῳ τῆς γαμουμένης γραφὲν ποίημα. ὁ δὲ γαμήλιος οὐ περιώρισται χρόνῳ. τάττοιτο δ' ἄν, καὶ κατὰ τῆς δωρεᾶς ἐν γάμῳ διδομένης.

Γεγενῆσθαι ἐροῦμεν τὸ ὡσανεὶ γεγεννημένον. γεγονέναι δὲ τὸ ἄψυχον πρᾶγμα.

Γενέθλια καὶ γενέσια διαφέρει. τὰ μὲν γὰρ γενέθλια τάττεται ἐπὶ τῶν ζώντων, καὶ ἐν ᾗ ἕκαστος ἡμέρᾳ ἐγεννήθη, αὕτη καλεῖται γενέθλιος ἡμέρα. γενέσια δὲ ἐπὶ τῶν τεθνηκότων, ἐν ᾗ ἕκαστος ἡμέρᾳ τετελεύτηκε. ὁ οὖν λέγων ἐπὶ τῶν ζώντων γενέσια, ἀκυρολογεῖ.

Γέρων καὶ πρεσβύτης, καὶ προβεβηκὼς διαφέρει. Ἀλεξίων δηλοῖ ἐν τῇ ἐπιτομῇ τῶν Διδύμου συμμίκτων, λέγων οὕτως. ἐκ τῶν Ἀρίστωνος περὶ ἀνθρώπου γενέσεως καὶ αὐξήσεως ἄχρι γήρως. βρέφος μὲν γάρ ἐστι τὸ γεννηθὲν εὐθέως. παιδίον δὲ τὸ τρεφόμενον ὑπὸ τιθήνης. παιδάριον δὲ τὸ ἤδη περιπατοῦν καὶ τῆς λέξεως ἀντεχόμενον. παιδίσκος δ' ὁ ἐν τῇ ἐχομένῃ ἡλικίᾳ. παῖς δ' ὁ διὰ τῶν ἐγκυκλίων μαθημάτων δυνάμενος ἰέναι. τὴν δὲ ἐχομένην ταύτης ἡλικίαν, οἱ μὲν πάλληκα, οἱ δὲ βούπαιδα, οἱ δ' ἀντίπαιδα, οἱ δὲ μελλέφηβον καλοῦσιν. ὁ δὲ μετὰ ταῦτα ἔφηβος. ἐν δὲ Κυρήνῃ τοὺς ἐφήβους τριακάπους καλοῦσιν. ἐν Κρήτῃ ἀποδρόμους, διὰ τὸ μηδέπω τῶν κοινῶν δρόμων μετέχειν. ὁ δὲ μετὰ ταῦτα μειράκιον, εἶτα μεῖραξ, εἶτα νεανίσκος, ἤτε νεανίας, εἶτα ἀνὴρ μέσος, εἶτα προβεβηκώς, ὃν καὶ ὠμογέροντα καλοῦσιν, εἶτα γέρων, καὶ πρεσβύτης, εἶτα ἐσχατόγηρως.

Γελοῖον καὶ εὐτράπελον διαφέρει. γελοῖον μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐπὶ διαχύσει τῶν ἀκροατῶν χωρίς τινος ὕβρεως. εὐτράπελον δὲ τὸ μετὰ σεμνότητος χαριέντως λεγόμενον. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ εὐτρέπεσθαι τὸν λόγον.

Γέλοιος καὶ γελοῖος διαφέρει. γέλοιος μὲν ὁ καταγέλαστος. γελοῖος δὲ ὁ γελωτοποιός.

Γῆμαι τοῦ γήμασθαι διαφέρει. ὅτι γαμεῖ μὲν ὁ ἀνήρ. γαμεῖται δὲ ἡ γυνή. καὶ Ὅμηρος τὴν διαφορὰν τετήρηκεν αὐτῶν, ἐπὶ τοῦ γήμασθαι εἰπών,

Γημαμένῳ ᾧ υἱῷ, ὁ δ' ὃν πατέρ' ἐξεναρίξας,

Γῆμε. καὶ Ἀνακρέων διασύρων τινὰ ἐπὶ θηλύτητι. Καὶ θαλάμοις ἐν ᾧ κεῖνος οὐκ ἔγημεν, ἀλλ' ἐγήματο. καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἀμυμώνῃ.

Σοὶ μὲν γὰρ γαμεῖσθαι μόρσιμον, γαμεῖν δὲ μή.

Γῆρας μὲν ἐστὶν ἡ τελευταία ἡλικία, γήρασις δὲ ἡ ἐπ' αὐτὴν πόρευσις. μήποτε οὖν ταύτῃ καὶ γηρᾶν τοῦ γηράσκειν διαφέρει.

Γράμμα στοιχείου διαφέρει. στοιχεῖον μὲν γάρ ἐστιν αὐτὴ ἡ ἐκφώνησις, καὶ ὁ φθόγγος, οὗ τὸ γράμμα σημεῖον ἢ τύπος. σχῆμα, ὡς ἐν τοῖς, τρίγωνον μὲν γάρ ἐστι τὸ Δ. στρογγύλον δὲ τὸ ο, τύπος. τὸ δὲ στοιχεῖον τὸ ὁλόκληρον. οἷον α, β. καὶ τὰ λοιπὰ στοιχεῖα καταχρηστικῶς γράμματα. καὶ τὰ γράμματα ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ γράμματα. Καλλίμαχός που φησί.

Γράμματα δ' οὐκ εἴλησαν ἀπόκρυφα.

τουτέστι τὰ γράμματα. καὶ πάλιν. Πλάτων ἐν τῷ περὶ ψυχῆς γράμμ' ἀναλεξάμενος. καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ πολλὰ φαμὲν εἰδέναι γράμματα

τὴν δέ. οὐ γὰρ τὰ εἴκοσι τέσσαρα, ἀλλὰ τὸ τῶν πολλῶν ἔμπειρον γραμμάτων.

Γυμνασθῆναι καὶ γυμνάσασθαι διαφέρει. γυμνασθῆναι μὲν γάρ ἐστι τὸ ὑφ' ἑτέρου, γυμνάσασθαι δὲ τὸ ὑφ' ἑαυτοῦ.

Γυμνασία μὲν λέγεται ἡ τῶν γεγυμνασμένων ἄσκησις. ἄσκησις δὲ ἡ τῶν λεγόντων καὶ σκηνικῶν.

Δαμάλης καὶ δάμαλις διαφέρει. δαμάλης μὲν γὰρ ὁ ἄρρην μόσχος. δάμαλις δὲ ἡ θήλεια. μόσχος δὲ κοινῶς ἐπ' ἀμφότερα.

Δαὶ σύνδεσμος ἐρωτηματικῶς ἐκτεταμένος.

Τίς δαὶ ὅμιλος; καὶ

πῶς δὲ τῶν ἄλλων ἡρώων.

ὁ δὲ συμπλεκτικὸς δὲ συνεσταλμένως.

Δεσπότης καὶ κύριος διαφέρει. δεσπότης μὲν γὰρ ὁ τῶν ἀργυρωνήτων, καὶ κύριος. κύριος δὲ καὶ πατὴρ υἱοῦ καὶ αὐτὸς τις ἑαυτοῦ.

Δέος καὶ φόβος διαφέρει. δέος μὲν γάρ ἐστι πολυχρόνιος κακοῦ ὑπόνοια. φόβος δὲ παραυτίκα πτόησις. διόπερ Ἡρόδοτος ἐν τῇ τετάρτῃ. ἡμέας ἔχει φόβος τε καὶ δέος.

Δήμιος καὶ δημόκοινος διαφέρει. δήμιος μὲν γάρ ἐστιν ὁ ἀναιρῶν τοὺς καταδίκους. δημόκοινος δὲ ὁ βασανίζων.

Δημήτηρ καὶ δαμάτηρ διαφέρει παρὰ τοῖς ἀττικοῖς, φησὶ Τρύφων. δημήτηρ γάρ φησιν ἐστὶν ἐπὶ τῆς θεοῦ. δαμάτηρ δὲ ἐπὶ θαυμασμοῦ.

Δῆμος καὶ δημὸς διαφέρει. δῆμος μὲν βαρυτόνως, τὸ πλῆθος τῆς πόλεως. δημὸς δὲ ὀξυτόνως, τὸ λίπος.

Δίσκος καὶ σόλος διαφέρει. δίσκος μὲν γάρ ἐστι λίθος τετρημένος. ὥς φησι Τρύφων ἐν πέμπτῳ περὶ ἑλληνισμοῦ. σόλος δὲ τὸ χαλκοῦν ὁλοσφύριον. Ὅμηρος,

Σόλον αὐτοχόωνον, καὶ ἐν ἄλλοις λάβε δίσκον.

εἶτ' ἐπιφέρει, Βόμβησε δὲ λίθος.

καὶ Πίνδαρος, Λιθίνοις ποτ' ἀνὰ δίσκοισι.

Δικαστὴς καὶ διαιτητὴς διαφέρει. δικαστὴς μὲν γάρ ἐστιν ὁ κατὰ νόμον αἱρεθεὶς κριτής, διαιτητὴς δὲ ὁ ἐπὶ συμφωνίαν αἱρεθεὶς συμβιβάσεως χάριν. Μένανδρος ἐν πέμπτῳ.

Εἴ τις δικαστής, ἢ διαιτητὴς θεῶν.

Διέφθαρται, καὶ διέφθορε διαφέρουσι. διέφθαρται μὲν γὰρ ὑφ' ἑτέρου. διέφθορε δὲ ἕτερον. Ἀριστοφάνης κόραις.

Διέφθορας τὸν ὅρκον ἡμῶν.

Μένανδρος ἀδελφοῖς.

Εἰσὶ δ' ἔσω τὴν κόρην διεφθορώς. Ὅμηρος.

φρένας ἠλεὲ διέφθορας. διεφθάρης τὰς σαυτοῦ φρένας.

Διαβόητος καὶ ἐπιβόητος διαφέρει. διαβόητος μὲν γάρ ἐστιν ὁ ἐπ' ἀρετῇ ἐγνωσμένος. ἐπιβόητος δ' ὁ μοχθηρὰν ἔχων φήμην. Ἀνακρέων ἐν δευτέρῳ,

Καί μ' ἐπιβόητον ἐπὶ γείτονας ποιήσεις.

τοῦτον δ' ἔνιοι τῶν ποιητῶν ἐπίσφαλτον καλοῦσιν.

Διαβόητος περιβόητος διαφέρει. διαβόητος μὲν γάρ ἐστιν ὁ ἐπ' ἀρετῇ πολυθρύλλητος. περιβόητος δὲ ὁ ἐπὶ κακίᾳ. καὶ περιβόητον πᾶσιν ἀνθρώποις αὐτὸν παραδίδωσιν ὁ ἀκρατής. καὶ τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον. Ἧλον ἑαυτοῦ πορνιδίῳ τριβαθλίῳ, Ἑαυτὸν οὕτω παραδέδωκεν.

Διπλοῦν καὶ διπλάσιον διαφέρει. διπλοῦν μὲν γάρ ἐστι κατὰ μέγεθος. διπλάσιον δὲ κατὰ ἀριθμόν, ὡς διπλάσιον καὶ τετραπλάσιον. οἷον διπλάσια χρήματα ἔχει. ἐπὶ δὲ τῶν διπλουμένων τὸ διπλοῦν, ὥσπερ ἐπὶ τῶν πτυσσομένων ἱματίων, διπλοῦν τὸ ἱμάτιον, οὐκέτι διπλάσιον.

Διχόδομος καὶ διχοτόμος διαφέρει. διχόδομος μὲν ὁ εἰς δύο διῃρημένος. διχοτόμος δὲ ὁ εἰς δύο διαιρῶν.

Διήγησις καὶ διήγημα διαφέρει. διήγησις μὲν γὰρ καὶ ποίησίς ἐστιν ἡ ἐν μήκει, τὸ τέλειον ἔχουσα. διήγημα δὲ καὶ ποίημα τὸ βραχύτερον.

Διαλέξω καὶ διαλέξομαι διαφέρει. διαλέξω μὲν γὰρ δι' ἑαυτοῦ. διαλέξομαι δὲ δι' ἑτέρου ὡς οἰκοδομήσειν μὲν δι' ἑαυτοῦ, οἰκοδομήσασθαι δὲ δι' ἑτέρου.

Διφθέρα καὶ μηλωτὴ διαφέρει. διφθέρα μὲν γὰρ αἰγῶν, μηλωτὴ δὲ προβάτων.

Διορθοῦν καὶ ἐπανορθοῦν διαφέρει. διορθοῦν μὲν γὰρ καὶ ἐπὶ ὀβελάτων, καὶ ἐπὶ ὀβελίσκων, καὶ ἐπὶ λόγων. ἐπανορθοῦν δὲ ἐπὶ μόνων λόγων.

Διαπολιτεύεσθαι καὶ ἀντιπολιτεύεσθαι διαφέρει. διαπολιτεύεσθαι μὲν γὰρ λέγουσι τοὺς ἐκ τῆς πόλεως. ἀντιπολιτεύεσθαι δὲ τοὺς ἐξ ἑτέρας ἀντιδιαστασιάζοντας ἀλλήλοις. Θεόπομπος δὲ καὶ τοὺς ἐν μιᾷ πόλει φιλοτιμουμένους πρὸς ἀλλήλους ἀντιπολιτεύεσθαι ἔφη.

Διδάσκαλος καὶ ἐπιστάτης διαφέρει. διδάσκαλος μὲν γάρ ἐστι λόγων. ἐπιστάτης δ' ἔργων.

Διαλέγεται μὲν ὁ διδοὺς λόγον, καὶ λαμβάνων. λαλεῖ δὲ ὁ μὴ σπουδαῖον λεγόμενος. λέγει δὲ καὶ ὁ κατὰ διέξοδον ἐπεξιὼν πρᾶγμα. φάσκει δὲ ὁ βραχυλόγος.

Δίκη ἤτε κρίσις, καὶ ἡ τιμωρία, καὶ τὸ δίκαιον.

Δοάσσατο τοῦ δοιάσσατο διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ δοάσσατο σημαίνει τὸ ἔδοξε. τὸ δὲ δοιάσσατο ἀντὶ τοῦ ἐδίστασε.

Δοῦλοι καὶ οἰκέται διαφέρουσι. δοῦλοι μὲν γάρ εἰσι καὶ οἱ τῶν ἠλωνδῶν, καὶ πάντες οἱ ὑποτεταγμένοι ὑπὸ βασιλέα, οἰκέται δὲ δεσποτῶν.

Δόξα καὶ κλέος διαφέρει. δόξα μέν ἐστιν ὁ παρὰ τῶν πολλῶν ἔπαινος. κλέος δὲ ὁ παρὰ τῶν σπουδαίων.

Δύναμις καὶ ἰσχὺς διαφέρει. ὥς φησι Πλάτων ἐν Πρωταγόρᾳ, οὐ γὰρ ταυτόν ἐστι δύναμίν τε καὶ ἰσχύν. ἡ μὲν γὰρ δύναμις καὶ ἀπὸ ἐπιστήμης γίνεται καὶ μανίας καὶ θυμοῦ. ἡ δὲ ἰσχὺς ἀπὸ φύσεως καὶ εὐτροφίας τῶν σωμάτων.

Δυσπειθὴς καὶ ἀπειθὴς διαφέρει. δυσπειθὴς γάρ ἐστιν ὃς δυσχερῶς παραδέχεται τὸν πιστὸν λόγον. ἀπειθὴς δὲ ὃς ἀκκερέεται, καὶ οὐχ οἷός τε ἐστὶ πείθεσθαι.

Δῶμα καὶ δωμάτιον διαφέρει. δῶμα μὲν γὰρ κοινῶς τὸ οἰκοδόμημα. τὸ δωμάτιον δέ, θάλαμος.

Δωροδοκία, ἥτε δόσις τῶν δώρων καὶ ἡ λῆψις.

Ἐγχίσαι καὶ ἀναλεῖψαι διαφέρει. ἐγχίσαι μὲν γὰρ ἐπὶ σκορπίου ἢ σφηκῶν, ἤ τινος τοιούτου λέγουσιν, ἀναλεῖψαι δὲ ἐπὶ ὀφθαλμῶν.

Ἐγγυᾷ καὶ ἐγγυᾶται διαφέρει. ἐγγυᾷ μὲν γὰρ ὁ διδούς. ἐγγυᾶται δ' ὁ λαμβάνων.

Ἐδίδαξε καὶ ἐδιδάξατο διαφέρει. ἐδίδαξε μὲν γὰρ ὁ καθηγητής. ἐδιδάξατο δ' ὁ πατὴρ συστήσας. Ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις.
Ἐδιδαξάμην μὲν οὖν νὴ Δί' ὦ μέλε.

Εἰκὼν καὶ προτομὴ διαφέρει. εἰκὼν μὲν γάρ ἐστιν ἐπ' ἀνθρώπου. προτομὴ δὲ λέοντος, καὶ ἵππου καὶ τῶν ἄλλων.

Ἐκκλησία καὶ κατάκλησις διαφέρει. ἐκκλησίαν μὲν γὰρ ἔλεγον οἱ Ἀθηναῖοι τὴν σύνοδον τῶν κατὰ τὴν πόλιν. κατάκλησιν δὲ ὁπότε καὶ τοὺς ἐκ τῶν ἀγρῶν συνεκάλουν πρὸς ἐπίσκεψιν μείζονα τῶν πραγμάτων.

Ἐκεῖ καὶ ἐκεῖσε διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ ἐκεῖ δηλοῖ τὸ ἐν τόπῳ. τὸ δὲ ἐκεῖσε εἰς τόπον. οὕτως ἐροῦμεν ἐκεῖ κατέλαβον αὐτὸν, καὶ ἐκεῖσε πορεύομαι.

Ἐκπολεμῶσαι καὶ ἐκπολεμῆσαι διαφέρουσιν. ἐκπολεμῶσαι μὲν γάρ ἐστι τὸ εἰς πόλεμον ἐμβαλεῖν, ἐκπολεμῆσαι δὲ τὸ πόλιν ἐξελεῖν.

Ἔκγονος καὶ ἀπόγονος διαφέρει. ἔκγονος μὲν γάρ ἐστιν ὁ υἱός. φησὶ γὰρ Ὅμηρος,
Εἰ ἐτεόν γ' ἐκείνου ἔκγονός ἐστι, θάμβος μ' ἔχει εἰσορόωντα. καὶ δι' ὅλης τῆς ποιήσεως τετήρηκεν. ἀπόγονος δ' ὁ ἤδη γονεὺς, ἢ ἔτι ἀποθανών. καταχρῶνται δ' ἔσθ' ὅτε οἱ ἱστορικοὶ τῷ ἀπογόνῳ ἀντὶ υἱοῦ.

Ἐκμαρτυρία μαρτυρίας ἔν τινι διαφέρει. δηλοῖ Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Κλεομέδοντος λέγων, ἀναγνώσεται δὲ τῶν μὲν ἐπιδημούντων τὰς μαρτυρίας, τῶν δὲ ἀποδημούντων ἐκμαρτυρίας.

Ἕλκος ὠτειλῆς διαφέρει. ἕλκος μὲν γάρ ἐστι χρόνιον πάθος, μόνον ἐκ σιδήρου γινόμενον. ἔστι δ' ὅτε καὶ ἐξ αὐτομάτου. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ διελκύσαι τὴν σάρκα. ὠτειλὴ δ' ἐστὶν ἡ ἐκ τοῦ συνεγγὺς ὑπὸ σιδήρου πληγή.

Ἐλέατρος καὶ ἐδέατρος διαφέρει. ἐλέατρος μὲν γάρ ἐστιν ὁ μάγειρος παρὰ τοὺς ἐλεούς. τράπεζαι δ' εἰσὶ μαγειρικαί. Ὅμηρος,
Καὶ ἐν ἐλεοῖσιν ἔχευαν.
ἐδέατρος δὲ ὁ προστάτης περὶ τὰ ἐδέσματα.

Ἐμβάδες καὶ ἔμβατα διαφέρει. ἐμβάδες μὲν γὰρ τὰ κωμικὰ ὑποδήματα. ἔμβατα δὲ τὰ τραγικά.

Ἐμεῖο καὶ ἐμοῖο διαφέρει. ἐμεῖο μὲν γάρ ἐστιν ἀσύναρθρον, ὡς Ὅμηρος,
Ἐμεῖο δὲ σύνθεο μῦθον.
τὸ δὲ ἐμοῖο συνάρθρον, τοῦ ἐμοῖο παιδός. καὶ
Μνῆσαι πατρὸς σοῖο θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ.
ἀντὶ τοῦ πατρὸς σοῦ.

Ἐμπειρία πείρας διαφέρει. πεῖρα μὲν γὰρ ἐφ' ἑνὸς ἢ δύο γνῶσίς ἐστι δοκιμαζομένη. ἐμπειρία δὲ ἡ ἐπὶ πολλῶν κατάληψις βεβαία. πάλιν δὲ τέχνη ἐμπειρίας διαφέρει, ὅτι ἡ μὲν ἐν τοῖς κανόσιν, ἡ γραμματικὴ δὲ τέχνη ἀδιάπτωτος, ὡς καὶ ἡ ἐπιστήμη.

Ἔνδον καὶ ἔσω διαφέρει. ἔνδον μὲν γὰρ τὸ ἐν τόπῳ σημαίνει. ἔσω δὲ τὸ εἰς τόπον. ἔνδον μὲν γάρ ἐστιν ὁ παῖς, ἔσω δὲ εἰσέρχομαι. ἁμαρτάνει οὖν ὁ λέγων, ἔνδον εἰσέρχομαι, ἢ ἔσω ἐστὶν ὁ παῖς. Σοφοκλῆς τὴν διαφορὰν συγχεῖ. φησὶ γὰρ ἐν Τραχινίαις.
Γυναῖκας αὖτε ἔσω στέγης, αὖτε ἐκτός.
δέον εἰπεῖν, γυναῖκας αὖτε ἔνδον. καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἡρακλείδῃ.
Καὶ τὸν γέροντα τήνδ' ἔσω γραῖαν δόμων.
ἀντὶ τοῦ ἔνδον. Εὔβουλος ὁ τῆς μέσης κωμῳδίας ποιητὴς ἐν Καλαθηφόροις. Ὅπως δ' ἀπέδυσε θ' ὅτι τις γέρων ἔσω. δέον εἰπεῖν ἔνδον.

Ἐνταυθοῖ καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐνθάδε διαφέρει. ἐνταυθοῖ μὲν γὰρ τὴν ἐν τόπῳ σημασίαν δηλοῖ. ἐνταῦθα δὲ καὶ τὴν ἐν τόπῳ, καὶ τὴν εἰς τόπον, ὁμοίως καὶ τὸ ἐνθάδε. τὸ δ' ἐνταῦθα, καὶ ἐνθάδε, καὶ τὴν ἐν τόπῳ, καὶ τὴν εἰς τόπον, καὶ ἀντὶ χρονικοῦ ἐπιρρήματος τοῦ τότε. ἐπὶ μὲν οὖν τοῦ ἐνταυθοῖ.
Ἐνταυθοῖ νῦν ἧσο κύνας ἀπερύκων.
ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνταῦθα, Σοφοκλῆς ἐν Ἠλέκτρᾳ.
Ἐνταῦθα πέμψοιεν, ἔνθα μήποθ' ἡλίου
Φέγγος καθορᾷ.
ἔχει γὰρ καὶ τὴν εἰς τόπον σημασίαν, καὶ τὴν ἐν τόπῳ. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τοῦ δε. ἐνθάδε φησὶν ἡ Καλυψώ.
ἐνθάδε κ' αὖθι μένων σὺν ἐμοὶ, τόδε δῶμα φυλάσσοις. Ἕκτωρ φησί.
Σὲ δ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.
ταῦτα γὰρ τὴν ἐν τόπῳ σημασίαν δηλοῖ. τὰ δὲ εἰς τόπον οὕτως.
Τοῦ δ' αὐτοῦ λῦτο γοῦνα καὶ φίλον ἦτορ.
Τοῦ δ' αὐτοῦ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς. ἀντὶ τοῦ ἔνθα ἐν τόπῳ.
Ἔνθα μὲν Αἴας κεῖται ἀρήιος, ἔνθα δ' Ἀχιλλεύς.
εἰς τόπον. ἔνθα κατέπλεομεν, καί τις θεὸς ἡγεμόνευεν. ἀντὶ χρονικοῦ ἐπιρρήματος τοῦ τότε. ἔνθ' αὖ Τυδείδῃ Διομήδεϊ Παλλὰς Ἀθήνη.

Ἐνθύμημα καὶ ἐνθύμιον διαφέρει. ἐνθύμημα μὲν γάρ ἐστι ποιοῦ λόγου σχῆμα, τὸ δ' ἐνθύμιον ἐπὶ τοῦ προστροπαίου παρ' Ἀττικοῖς. ὁ γοῦν Ἀντιφῶν ἐν τοῖς φονικοῖς φησι.
Τεθνεὼς οὗτος ὑμῖν ἐνθύμιος γενήσεται.

Ἔνδοξος καὶ ἐπίδοξος διαφέρει. ἔνδοξος μὲν γάρ ἐστιν ὁ ἐπίσημος. ἐπίδοξος δὲ ὁ προσδοκώμενος, καὶ ἐλπιζόμενος.

Ἕνεκα καὶ χάριν διαφέρει. ὁ μὲν γὰρ ἕνεκα ψιλῶς τὴν αἰτίαν δηλοῖ. οἷον ἕνεκα Ἀλεξάνδρου, καὶ ἕνεκα Ἑλένης ἐστράτευσε Μενέλαος. ὁ δὲ χάριν μετὰ τῆς αἰτίας δηλοῖ καὶ τὴν χάριν. χάριν Μενελάου Ἀχιλλεὺς ἐστράτευσε. τουτέστι, Μενελάῳ χαριζόμενος.

Ἐννοεῖν καὶ ἐννοεῖσθαι διαφέρει. ἐννοεῖν μὲν γὰρ ὁ ἄφνω μὴ ἐπιστής. ἐννοεῖσθαι δὲ ἀπὸ μακρᾶς διαλογιζόμενος.

Ἐξόσε

Ἐξόσου καὶ ἐξότου διαφέρει. ἐξόσου μὲν γὰρ χρόνου. ἐξότου δὲ τοῦ ἐξ οὗ τινος.

Ἐξανέψιοι καὶ ἐξανεψιοὶ διαφέρει. καὶ βαρυτόνως προφέροντες τοὔνομα. φησὶ γὰρ Τρύφων ἐν δευτέρῳ περὶ ἀττικῆς προσῳδίας. ἐξανέψιοι ὡς ἀμέριμνοι, ἀνασκελλομένης τῆς ὀξείας ἐκ τοῦ ἀνεψιοὶ ὀνόματος ὀξυνομένου. εἰσὶ δὲ οἱ μὲν ἀνεψιοὶ τῶν ἀδελφῶν παῖδες, καθὰ καὶ ἡμεῖς ἐκδεχόμεθα. ἐξανέψιοι δὲ οἱ τῶν ἀνεψιῶν παῖδες.

Ἐοικότα εἰκότων διαφέρει. τὰ μὲν γὰρ πίστεως ἐχόμενα, τὰ δ' ἐμφερῆ ἐοικότα.

Ἐπικήδειος καὶ θρῆνος διαφέρουσι. ἐπικήδειον μὲν γάρ ἐστι τὸ ᾠδὴ τῷ κήδει, θρῆνος δὲ τὸ ἐν ᾠδῇ οὕτω Τρύφων. Ἀριστοκλῆς δὲ ὁ Ῥόδιος ἐν τῷ περὶ ποιητικῆς τοὔμπαλιν. φησὶ γάρ. θρῆνος δ' ἐστὶν ᾠδὴ τῆς συμφορᾶς, οἰκεῖον ὄνομα ἔχουσα. ὀδυρμὸν ἔχει σὺν ἐγκωμίῳ τοῦ τελευτήσαντος. τινὲς μὲν οὖν κοινῶς πάντα εἶπον θρήνους, οἱ δὲ διαφέρειν, θρῆνόν τε καὶ ἐπικήδειον. τὸν μὲν θρῆνον ᾄδεσθαι, παρ' αὐτὴν τὴν συμφορὰν πρὸ τῆς ταφῆς, καὶ μετὰ τὴν ταφήν. καὶ κατὰ τὸν ἐνιαυσιαῖον(?) τὰς κηδείας ᾀδόμενον ὑπὸ τῶν θεραπαινίδων, καὶ τῶν σὺν αὐταῖς. τὸ δ' ἐπικήδειον ἔπαινον εἶναι τοῦ τελευτήσαντος μετά τινος μετρίου χέλιασ

Ἐπιστροφὴς ἐπιστροφοῦς διαφέρει. ἐπιστροφὴς μὲν οὖν ἐχεφὴς ὁ προστατικὸς καὶ ἐπιμελής. ἐπιστροφὴς δ' ὁ ἐπιδέξιος ἐν ταῖς μεταβολαῖς.

Ἐπίκουροι καὶ σύμμαχοι διαφέρουσιν. ἐπίκουροι μὲν γάρ εἰσιν, οἱ τοῖς πολεμουμένοις βοηθοῦντες καὶ συλλαμβανόμενοι. σύμμαχοι δὲ οἱ τῶν πολεμούντων. Ὅμηρος διὰ ὅλης ἐφύλαξε τῆς ποιήσεως τὴν διαφοράν. οὐκ ἔστιν οὖν παρ' αὐτῷ ἐπίκουρος ἑλλήνων λεγόμενος, ἀλλὰ τρώων.

Ἐπιστεῖλαι καὶ ἐπισκῆψαι διαφέρουσιν, ἐπιστεῖλαι μὲν διὰ γραμμάτων. ἐπισκῆψαι δὲ διὰ λόγων.

Ἐπαγγέλλει καὶ ἐπαγγέλλεται διαφέρει, ἐπαγγέλλει μὲν τὸ προστάσσει. ἐπαγγέλλεται δὲ τὸ ὑπισχνεῖται. ὑπισχνεῖται δὲ ὁ τῷ αἰτήσαντι δώσειν ὁμολογήσας. ἐπαγγέλλεται δὲ ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ δώσειν ὁμολογήσας.

Ἐπιτίμιον καὶ ἐπίτιμον διαφέρει. ἐπιτίμιον μὲν γὰρ ἡ ζημία. ἐπίτιμον δὲ τὸ τῆς τιμῆς μετέχον. ὥστε οὐ δεῖ λέγειν ἐξέτισε τὸ ἐπίτιμον, ἀλλ' ἐξέτισε τὸ ἐπιτίμιον.

Ἐπικηρύξαι καὶ ἐπικηρυκεύσασθαι διαφέρει. ἐπικηρύξαι μὲν γὰρ ἔλεγον τὸ ὑποσχέσθαι χρήματα δώσειν τῷ συλλαβόντι. καὶ ἀνάγοντες ἢ ἀποκτείναντές τινα τῶν καταδικασθέντων, οἱ ἀθηναῖοι ἐπεκήρυξαν. εἰ μέν τις ζῶντα ἀνάγοι ἐς ἀγορὰν τὸ τέλειον δώσειν τάλαντον, εἰ δ' ἀνέλοιτο, ἥμισυ. ἐπικηρυκεύσασθαι δὲ ἔλεγον τὸ περὶ συμβιβάσεως καὶ σπονδῶν τὰς πόλεις κήρυκας πρὸς ἀλλήλας διαπέμψασθαι.

Ἐπίτιμος καὶ ἐπιτίμιος διαφέρει. ἐπίτιμος μὲν γὰρ ὁ ἔντιμος, ἐπιτίμιος δὲ ὁ ἐπιζήμιος, καὶ ἐπιπληκτός, ἀφ' οὗ τὴν ἐπίπληξιν ἐπιτίμιον φαμέν. καὶ ἐπιτίμησον αὐτῷ ἀντὶ τοῦ ἐπίπληξον.

Ἐπιχαίρειν καὶ συγχαίρειν διαφέρει. ἐπιχαίρειν μὲν γάρ ἐστι τὸ συνεπιγελᾶν τοῖς ἀλλοτρίοις κακοῖς, συγχαίρειν δὲ τὸ συνήδεσθαί τινος ἀγαθοῖς.

Ἐπιδέξιος μέν ἐστιν ὁ δεομένοις ἐπιδιδούς. ἐπιδέξιος δὲ ὁ φίλοις.

Ἐρωτᾶν τοῦ πυνθάνεσθαι διαφέρει. πυνθάνεσθαι μὲν γάρ ἐστι τὸ κατ' ἀκολουθίαν διεξοδικῶς ἀκούειν τὰ ὑπό τινος λεγόμενα αὐτὸν ὅτι ἐρωτῶντα. ἐρωτᾶν δὲ τὸ ἐθέλειν τινὰ κεφαλαιώδη λαβεῖν ἀπόφασιν, περὶ τοῦ ὑποκειμένου πράγματος. ὁ γοῦν τηλέμαχός φησι πρὸς Νέστορα.

Εἴρεαι ὁππόθεν εἰμέν, ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω.

καὶ Ἀχιλλεὺς φησίν.

Ἀλλ' ἴθι νῦν πάτροκλε διΐφιλε, νέστορ' ἔρειο ὅν τινα τοῦτον ἄγει.

ὅτι δὲ τοῦ πυνθάνεσθαι ἐπὶ ψιλοῦ τοῦ ἀκούειν τάσσεται, φανερὸν ἐκ τοῦ λέγειν τηλέμαχον.

Νῦν δ' ὅτε μέγας εἰμί, καὶ ἄλλων μῦθον ἀκούων

Πυνθάνομαι. καὶ δή μοι ἀέξεται ἔνδοθι θυμός.

καὶ ὀδυσσεύς φησι.

Πυνθανόμην ἰθάκηνδε καὶ ἐν τροίῃ εὐρείῃ.

Κατὰ δὲ τοὺς φιλοσόφους ἐρώτησίς ἐστι φράσις συμβολικὴ ἀπόκρισιν ζητοῦσα, οἷον νέον, ἀμφίβολον, σαφές, ἄδηλον. αὗται γὰρ αἱ πᾶσαι ἀποφάσεις, συμβολικαὶ καλοῦνται. ἔστι μέντοι γε ὅτε οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἑτέρως ἀποκρινόμεθα πρὸς τὰς ἐρωτήσεις. οἷον ἡμέρα ἐστίν. καὶ οὕτως, ἡμέρα ἐστίν ἡμέρα. καὶ οὕτως, ἡμέρα ἐστίν. πεῦσις δέ ἐστι λέξις, πρὸς ἣν οὐκ ἔστι συμβολικῶς ἀποκρίνεσθαι. οἷον, ποῦ οἰκεῖ ἀρίστων; φησὶν γὰρ ἐν τῷδε τῷ τόπῳ. καὶ ποῖος ἔβη ἀνδρόμαχος, ἢ δ' ἀποκρίνεται.

Ὅτι περὶ πύργον ἔβη μέγαν ἰλίου, οὕνεκ' ἄκουσε Τείρεσθαι τρῶας. οὐ γὰρ ἐνεχώρει ἐνταῦθα συμβολικῶς εἰπεῖν ναὶ ἢ οὔ. κατά τι οὖν περὶ τῆς διαφορᾶς ταύτης φέρονται, καὶ οἱ φιλόσοφοι συμφώνως τοῖς προειρημένοις. Ποτάμων περὶ τῆς διαφορᾶς φησὶν οὕτως.

Ἐρώτησις, πεύσεως, καὶ ἀνακρίσεως διαφέρουσιν. ἐρώτησις μὲν γάρ ἐστι σύντομος ἀπόκρισις. πεῦσις δὲ μακρᾶς πράξεως ἀπαγγελία. ἀνάκρισις δὲ ὑπόδικε ἑτέρων ἐξήγησις.

Ἔρως καὶ πόθος διαφέρουσιν. ἔρως μὲν γὰρ τῶν παρόντων, πόθος δὲ τῶν ἀπόντων.

Ἐρᾶν καὶ ποθεῖν διαφέρει. ἐρᾶν μὲν γάρ ἐστι τῶν ἐν ὄψει, ποθεῖν δὲ τοὺς ἀπόντας διαστέλλει δὲ καὶ Ὅμηρος.

Ὥς σέο νῦν ἔραμαι. καί με γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ.

πρὸς τὴν ἥραν φησὶν ὁ ζεὺς παροῦσαν. ἐπὶ δὲ τοῦ ἀπόντος.

Ἀλλά με σός τε πόθος, σά τε μήδεα φαίδιμ' ὀδυσσεῦ, Σήτ' ἀγανοφροσύνη μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα. φυλάσσει γὰρ ἄκρως ὁ ποιητὴς τὰς τοιαύτας ἐναλλαγάς

Ἐρωτᾶν μέν ἐστι τὸ θέλειν κεφαλαιώδη λαβεῖν ἀπόφασιν ἢ ναὶ ἢ οὔ. πυνθάνεσθαι δὲ τὸ περὶ διεξόδου ἀξίου πρᾶγμα. οἷον, πῶς ἐπολεμήσατε;

Ἔρως μὲν ἐστιν ἐπιβολὴ φιλοποιΐας· πόθος δ' ἀπόντος. ἵμερος δ' ἔρως ἀπαιτῶν τὴν πρὸς τὸν ἐρώμενον χρείας.

Ἔσται τοῦ γενήσεται διαφέρει. ἔσται μὲν γὰρ τὰ ἐκ νῦν ὄντα. γενήσεται δὲ τὰ γενέσεως τευξόμενα. οἷον νέος πρεσβύτης ἔσται, τῷ δ' ἀτέκνῳ παῖδες γενήσονται. ἄλλως. ἔσται μὲν γὰρ τὸ ὑποκείμενον. οἷον ὁ παῖς ἔσται ἀνήρ. γενήσεται δὲ τὸ ἄριστον.

Ἑστιάτωρ καὶ δαιτυμὼν διαφέρει. ἑστιάτωρ μὲν γὰρ ὁ ὑποδεχόμενος. δαιτυμόνες δὲ οἱ ἑστιώμενοι.

Ἑσπέρα καὶ ὀψὲ διαφέρει. ἑσπέρα μὲν γάρ ἐστι δυομένου τοῦ ἡλίου. ὀψὲ δὲ βραδέως, καὶ μεθ' ὁντιναοῦν χρόνον. διὰ τοῦτο καὶ προστιθέασιν, ὀψὲ τῆς ἡμέρας.

Ἑταῖρος καὶ φίλος διαφέρουσιν. ὁ μὲν γὰρ φίλος καὶ ἑταῖρος. ὁ δ' ἑταῖρος οὐ πάντως φίλος, διὸ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνέμου φησὶν Ὅμηρος,

Πλησίστιον ἐσθλὸν ἑταῖρον. καὶ ἄλλως. φίλοι μὲν κοινῶς λέγονται πάντων οἱ τὰ τῆς φιλίας δίκαια πρὸς ἑαυτοὺς ἔχοντες. ἑταῖροι δὲ ἰδίως οἱ ἐκ τῆς ἡλικίας παραπλησίως ἔχοντες. καὶ ἐν συνηθείᾳ καὶ ἐν συνεργίᾳ πολλῷ χρόνον γεγονότων.

Ἑτερόφθαλμος καὶ μονόφθαλμος διαφέρουσιν. ἑτερόφθαλμος μὲν γὰρ ὁ κατὰ περίπτωσιν πηρωθεὶς τὸν ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν. μονόφθαλμος δὲ ὁ μόνον ὀφθαλμὸν ἔχων, ὡς ὁ κύκλωψ.

Ἕτερος καὶ ἄλλος διαφέρει. ἕτερος μὲν ἐπὶ δυοῖν τάσσεται. ὡς Ὅμηρος.

Φολκὸς ἔην, χωλὸς δ' ἕτερον πόδα.

τὸ δὲ ἄλλος ἐπὶ πολλῶν, ὡς αὐτὸς Ὅμηρος,

Διί δ' ἡμεῖς οἴδαμεν ἄλλον.

Εὐφυὴς καὶ εὐμαθὴς διαφέρει. εὐφυὴς μὲν γὰρ λέγεται παρὰ ἀττικοῖς ὁ σκωπτικός. εὐμαθὴς δὲ ὁ εἰς τὸ μαθεῖν ταχύς.

Εὑρεῖν καὶ εὑρέσθαι διαφέρει. εὑρεῖν μὲν γὰρ τὸ καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ. εὑρέσθαι δὲ οἱονεὶ τὸ ἐκπορίσασθαι. Μένανδρος Δυσκόλῳ

Εὑρηκὼς κἀγὼ τοῦτο τέχνην. Δίφυλος ἐν πυρρᾷ, Δῶρον δ' ἐμαυτῇ παρὰ θεῶν εὑρημένον.

Εὔμορφος εὐειδοῦς διαφέρει. εὔμορφος μὲν γὰρ ὁ τὴν μορφὴν εὖ ἔχων, οἷον εὐπρόσωπος. καὶ γὰρ τὸ τὴν ὄψιν πρὸς σχηματίζειν μορφίζειν λέγομεν. εὐειδὴς δὲ ὁ τὸ εἶδος καλῶς ἔχων, οἷον πᾶν τὸ σῶμα.

Εὐθὺς, εὐθὺ, καὶ εὐθέως διαφέρουσιν. εὐθὺς μὲν γὰρ ὁ κανὼν, εὐθὺ δὲ τὸ γυμνάσιον, αὐτῶν κατ' εὐθεῖαν τοῦ γυμνασίου, ἢ εὐθὺ τὸ κανόνιον. τὸ δὲ εὐθέως ἀντὶ τοῦ χρονικοῦ ἐπιρρήματος. ὁ οὖν ἐναλλάσσων ἁμαρτάνει, καθὰ Μένανδρος ἐν Δυσκόλῳ, Τίφης ἰδὼν ἐνθένδε πᾶς δ' ἐλεύθερος, Ἀπῆλθεν εὐθὺς, ὡς ταχύ. Τινὲς μέντοι τῶν ἀρχαίων φασί, καὶ τὸ εὐθὺς ἀντὶ χρονικοῦ κεῖσθαι. φασὶ γοῦν κατὰ λέξιν. τινὲς δὲ τὸ μὲν εὖ λέγειν, ἐπί τινος εὐθέως, οἷον ἐὰν μὲν ᾖ θηλυκὸν τοὔνομα ἡ εὐθεῖα ὁδὸς, εὐθεῖα βακτηρία. ἐὰν δὲ ἄρρεν, εὐθὺς ὁ κανών. ἐὰν δ' οὐδέτερον, εὐθὺ τὸ ξύλον. οἱ δὲ ἀρχαῖοι ἐνίοτε τὸ εὐθὺ ἐτίθεσαν, τὸ ἐφ' ὁδοῦ τῆς τεινούσης ἐπί τινος τόπου. εὐθὺ τῆς στοᾶς. εὐθὺ τῶν ἀρωμάτων. τὸ δὲ ἐπὶ χρόνου οὐ λέγεται, ἀλλ' εὐθύς, οἷον.

Γήμαντος αὐτοῦ δ', εὐθὺς ἴσον ἐλεύθερος.

Καὶ ὡς τοῦτ' εἶδεν εὐθὺς ἄνω κάτω.

Εὐφραίνεσθαι καὶ ἥδεσθαι διαφέρει. Πλάτων Πρωταγόρᾳ, εὐφραίνεσθαι μὲν γάρ ἐστι, μανθάνοντά τι καὶ φρονήσεως μεταλαμβάνοντα αὐτῇ τῇ διανοίᾳ. ἥδεσθαι δὲ ἐσθίοντά τι αὐτῷ τῷ σώματι.

Εὐθὺς καὶ εὐθὺ διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ εὐθὺς χρόνιόν ἐστιν ἐπίρρημα. τὸ δὲ εὐθὺ, τὸ ἐξ ἐναντίας δηλοῖ.

Εὐεργεσία καὶ χάρις διαφέρει. εὐεργεσία μὲν γάρ ἐστιν ἡ μεγάλη χάρις. χάρις δὲ ἡ ἐλάττων. οἷον χιτῶνα ἢ κώμια χαρίζεται, εὐεργετεῖ δὲ οὔ.

Εὐθὺ καὶ ὀρθὸν διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ εὐθὺ ἀντίκειται τῷ στρεβλῷ. τὸ δὲ ὀρθὸν τῷ πλαγίῳ.

Εὖ τοῦ καλῶς διαφέρει. εὖ μὲν τὸ ὀρθῶς σημαίνει, καλῶς δὲ τὸ χρησίμως συνηρημένως. τὸ οὖν εὖ καὶ καλῶς σημαίνει ὀρθῶς καὶ χρησίμως.

Ἐχθρὸς πολεμίου καὶ δυσμενοῦς διαφέρει. ἐχθρὸς μὲν γάρ ἐστιν ὁ πρότερον φίλος. πολέμιος δὲ ὁ μεθ' ὅπλων χωρῶν πέλας. δυσμενὴς δ' ὁ χρόνιον πρὸς τὸν ποτε φίλον τὸ μῖσος διατηρῶν, καὶ δυσδιαλλάκτως ἔχων.

Ζῆλος καὶ ζηλοτυπία διαφέρει. ζηλοτυπία μὲν γάρ ἐστιν αὐτὸ τὸ πάθος, ἤγουν τὸ ἂν μίσει ὑπάρχει. ζῆλος δὲ μίμησις καλοῦ. οἷον ζηλοῖ τὸν κασίγνητον ὁ παῖς. ζηλοῖ δὲ γείτονα γείτων, Ἡσίοδος, ἐπὶ καλοῦ. ζηλοτυπεῖ δὲ ἡ δεῖνα τὸν δεῖνα.

Ζηλῶσαι τοῦ ἐρίσαι διαφέρει. ζηλοῦν μὲν γάρ ἐστι τὸ σὺν ἐπιθυμίᾳ μιμεῖσθαι. ἐρίζειν δὲ τὸ μετὰ μάχης φιλονικεῖν.

Ζῆλος φθόνου διαφέρει. ζῆλος μὲν γάρ ἐστιν ἡ δι' ἐπιθυμίαν μίμησις γινομένη. ἀκούοντος τινὸς καλοῦ. φθόνος δὲ βασκανία τις τῶν ἄλλοις μὲν προσόντων ἀγαθῶν, ἡμῖν δ' οὔ.

Ζῆλος μὲν ἐστὶ λύπη ἐπ' ἀλλοτρίοις ἀγαθοῖς, οἷα καὶ ἑαυτῷ τὸ ἐπιθυμεῖ περιποιῆσαι.

Ζήλου τρία εἴδη. ὁ μὲν γάρ ἐστι μακαρισμὸς, καθὰ καὶ φησί τις, ζηλῶ τὸν τὸ δεῖνα ἐπὶ τῷ δεῖνι. δεύτερος καθὸ ζηλωτής τινος λέγεται, οἷον Θησεὺς Ἡρακλέους. δὲ ὁ φθόνῳ ὅμοιος.

Ζυγὸς ἀρσενικῶς μὲν ἐπὶ τῶν βοῶν. θηλυκῶς δὲ ἐπὶ τῶν σταθμῶν.

Ζώνη καὶ ζώνιον διαφέρει. ζώνη μὲν γάρ ἐστιν ἡ τοῦ ἀνδρός. ζώνιον δὲ ἡ τῆς γυναικός.

Η.

Ἠγέρθη καὶ ἀνέστη διαφέρει. ἠγέρθη μὲν λεκτέον ἀπὸ ὕπνου. ἀνέστη δὲ ἀπὸ κλίνης.

Ἦθος μὲν ἐστιν ἀρχὴ ἐπιτηδεύματος, τρόπος δὲ ἐπίστασις πράξεων τὴν στάσιν ἐξ ἀναστροφῆς.

Ἤλπιζον καὶ ἐπήλπιζον διαφέρει. ἤλπιζον μὲν γὰρ αὐτοί τινας ἐλπίδας ἔχοντες περί τινος, ἐπήλπιζον δὲ ἑτέρους εἰς ἐλπίδα ἤγαγον.

Ἡμέρα

Ἡμέρα ἠοῦς διαφέρει. ἡμέρα μὲν γάρ ἐστι τὸ κατάστημα μόνον ἀσώματον, ἣν Ἡσίοδος νυκτὸς γενεαλογεῖ. Νυκτὸς δ' αὖτ' αἰθήρ τε καὶ ἡμέρα ἐξεγένοντο. ἠὼς δὲ συναμφότερον, ἣν πάλιν Ἡσίοδος θείας ὑποτίθεται. Θεία δ' αὖτ' ἠέλιόν τε μέγαν λαμπράν τε σελήνην Ἠῶ θ', ἣ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαείνει Γείνατο, ἐπὶ δὲ τῆς σωματοειδοῦς.
Ἀλλ' ἤτοι τοῦτον χρυσόθρονος ἤρπασεν ἠώς.

Ἦς καὶ ἦσθα, καὶ ἦ διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ ἦσθα παρῳχημένον δηλοῖ χρόνον. τὸ δὲ ἦς τὸν μέλλοντα, Ὅμηρος, Δηΐφοβ' ἦ μέν μοι τὸ πάρος πολὺ φίλτατος ἦσθα. ἐπὶ δὲ τοῦ ἦς, Μένανδρος ἐν ψευδηρακλεῖ.
Ὑπὲρ μὲν οἴνου, μηδὲ γὰρ γρῦ τυτθὴ λέγε.
αὐτ' ἄλλα δ' ἦς ἄμεμπτος εἰς τὴν ἕκτην.
Βοηδρομιῶνος ἐν δεδειχὼς ἕξεις ἀεί καὶ καθόλου πάντοτε τοῦτο λέγεται ἐπὶ τοῦ μέλλοντος, καὶ κατὰ τὴν ἡμετέραν συνήθειαν. οἷον ἐὰν νοῇς. ἐὰν λαλῇς, ὅπως λαλῇς ἐὰν ᾖς ἀγαθός. ὁ γοῦν λέγων πρός τινα, ἦς ποτε πλούσιος, ἀγνοήσει τὴν διαφοράν, δέον φάναι ἦσθα. τὸ δὲ ἦ ἀντὶ τοῦ ἔφη τάττει Ὅμηρος.
Ἦ καὶ κυανέῃσιν. διαφέρει δὲ τὰ ῥήματα, τῷ δὲ ὅτι τὸ μὲν ἐπὶ πρώτου προσώπου μόνον τάσσεται. τὸ δὲ ἔφη ἐπὶ τριῶν, ὡς ἔφημεν.

Ἡσυχία ὁτὲ μὲν σιωπὴν σημαίνει, ὁτὲ δὲ τὴν ἐρημίαν, ὁπότε φαμέν, ἐν πολλῇ διάγειν ἡσυχίᾳ.

Θαλαμὰς ὡς ἀγαθάς, καὶ θαλάμας ὡς μεγάλας, διαφέρει φησὶ Τρύφων παρὰ τοῖς ἀττικοῖς ἐν δευτέρῳ περὶ ἀττικῆς προσῳδίας. ἐὰν μὲν γὰρ ὀξυτονήσωμεν, δηλώσει τὸ τῶν διοσκούρων ἱερόν. ἐὰν δὲ βαρυτονήσωμεν, τὰς καταδύσεις μηνύει.

Θαυμάζω γενικῇ μὲν συντασσόμενον σημαίνει τὸ καταγινώσκω καὶ κατηγορῶ, οἷον θαυμάζω τῶν ταύτην ἐχόντων τὴν γνώμην, αἰτιατικῇ δὲ τὸ ἐπαινῶ, οἷον θαυμάζω τοὺς οὕτω φρονοῦντας.

Θεημαχία καὶ θεομαχία διαφέρει. θεημαχία μὲν γάρ ἐστιν ἡ πρὸς θεὸν μάχη. θεομαχία ἡ αὐτῶν τῶν θεῶν πρὸς ἀλλήλους μάχη.

Θεωρὸς καὶ θεατὴς διαφέρει. θεωρὸς μὲν γάρ ἐστιν ὁ εἰς θεοὺς πεμπόμενος. θεατὴς δὲ ὁ ἀγώνων καὶ θεάτρων. Πότερον θεατὴς ἦλθεν μαντευμάτων. καὶ Αἰσχύλος. Βοᾷς τοιοῦδε πράγματος θεωρὸς ὤν. ἁμαρτάνουσι οὖν οἱ λέγοντες, θεωρῆσαί με δεῖ τὸν ἀγῶνα, δέον εἰπεῖν, θεάσασθαι. διαστέλλει οὖν τοῦτο ἐπιμελῶς Λυσιμαχίδης ἐν τῷ πρὸς Κεκίλιον περὶ τῆς παρὰ τοῖς ἀττικοῖς ῥητόρων, καὶ πολλῶν παραθέσεις ποιεῖται. καί ἐστι τὸ θεάσασθαι, ὥσπερ πρόκειται, παρὰ τὴν θέαν. τὸ δὲ θεωρεῖν φησιν οὐκ ἄλλο τί ἢ τὸ τῶν θεῶν ὠρεῖν, τοῦτο δὲ τὸ φροντίζειν. διὸ καὶ τοὺς τῶν θεαμάτων ἕνεκα πεμπομένους, συνθυσίας δὲ καὶ εὐσεβείας, πάντας ὠνόμαζον θεωρούς. καὶ τὸ τοῖς ἀθηναίοις διδόμενον θεωρικόν, οὐχὶ τὰς θέας ὡς Κεκίλιος ὑπέλαβεν, ἀλλὰ διὰ τὸ ἐν ταῖς ἑορταῖς εἰς τοὺς θεοὺς εὐσεβεῖν καὶ ἐπιθεῖν καὶ εὐφραίνεσθαι.

Θεράποντες καὶ οἰκέται διαφέρουσι. θεράποντες μὲν γὰρ οἱ ὑποτεταγμένοι φίλοι ἐφ' ὧν θεραπεύονται οἱ προσήκοντες. οἰκέται δὲ δεσποτῶν.

Θέσθαι καὶ ὑποθέσθαι διαφέρει. θέσθαι μὲν γάρ ἐστι τὸ λαβεῖν ὑποθήκην. ὑποθέσθαι δὲ τὸ δοῦναι ὑποθήκην.

Θέλειν καὶ βούλεσθαι ἐὰν λέγῃ τις, δηλώσει (καὶ μὴ) ὅτι ἀκουσίως τε καὶ εὐλόγως ὀρέγεταί τινος.

Θερίζειν, τὸ, τε διατρίβειν τὴν τοῦ θέρους ὥραν ὡς τὸ χειμάζειν, καὶ τὸ τοὺς δημητριακοὺς καρποὺς συλλέξαι.

Θηβαῖοι καὶ θηβαγενεῖς διαφέρουσιν. καθὼς Δίδυμος ἐν ὑπομνήματι τῷ πρώτῳ τῶν παιάνων Πινδάρου φησίν, καὶ τὸν τρίποδα ἀπὸ τούτου θηβαγενεῖς πέμπουσι τὸν χρυσοῦν εἰς ἰσμηνὸν πρῶτον. τίς δ' ἐστὶ διαφορὰ θηβαγενέων πρὸς θηβαίους, Ἔφορος ἐν τῇ δευτέρᾳ φησί. οὗτοι μὲν οὖν συνετάχθησαν εἰς τὴν Βοιωτίαν. τοὺς δὲ τοῖς ἀθηναίοις ὁμόρους προσοικοῦντας ἰδίᾳ θηβαῖοι προσηγάγοντο πολλοῖς ἔτεσιν. ὕστερον δὲ οἱ σύμμικτοι ἦσαν πολλαχόθεν. ἐνέμοντο δὲ τὴν ὑπὸ τὸν κιθαιρῶνα χώραν, καὶ τὴν ἀκμαύτιον τῆς εὐβοίας. ἐκαλοῦντο δὲ θηβαγενεῖς, ὅτι προσεγένοντο τοῖς ἄλλοις Βοιωτοῖς διὰ θηβαίων.

Θῆς, λάτρις, ἀμφίπολος, ἄτμενος διαφέρουσι. θὴς μὲν γὰρ ὁ ἐπὶ μισθῷ δουλεύων.
Θῆτές τε δμῶές τε. λάτρις δέ, ὁ κατὰ πολεμικὴν περίστασιν ἁλούς, καὶ ἐπὶ δουλείαν προσαχθείς. ἀμφίπολος δὲ κοινὸν ὄνομα ἄρρενος καὶ θηλείας. δοῦλος. ἄτμενος δὲ οὐ μόνον ὁ δοῦλος, ἀλλὰ καὶ ὁ ὑποτεταγμένος ἐλεύθερος.

Θράσος καὶ θάρσος διαφέρει. θράσος μὲν γάρ ἐστιν ἡ ἄλογος ὁρμή. θάρσος δὲ ἔλλογος ὁρμή.

Θύρα καὶ θυραία διαφέρει. θύρα μὲν γάρ ἐστιν ἡ ἐξ ἀρχῆς γενομένη. Μένανδρος ἐν παρακαταθήκῃ. Θύραν ἔξελε. θυραία δὲ τὸ μέλλον πρὸς ἐκκοπὴν θύρας μέγεθος.

Θύεσθαι τοῦ σφάττεσθαι διαφέρει. θύεσθαι μὲν γάρ ἐστιν ἐπὶ τιμῇ θεοῦ. καὶ τὸ μαντεύεσθαι ἐπὶ τιμῇ διὰ σπλάγχνων θύεσθαι φαμέν. σφάττεσθαι δὲ τὸ δι' ἥν τινα οὖν αἰτίαν φονεύσασθαι. καὶ τὸ μὲν ἐπ' ἀλόγου, τὸ δ' ἐπ' ἀνθρώπου τάττεσθαι.

Θύουσι καὶ θύονται διαφέρει. θύουσι μὲν γὰρ οἱ σφάττοντες τὰ ἱερεῖα. θύονται δὲ οἱ διὰ τῶν σπλάγχνων μαντευόμενοι.

Θύρα καὶ θύραι διαφέρουσι. θύρα μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐπίθεμα τὸ ἐκ τῶν σανίδων, θύραι δὲ τὸ ἄνοιγμα αὐτό, καὶ τὰ χαλάσματα τῆς θύρας.

Θυμὸς μέν ἐστι πρόσκαιρος. ὀργὴ δὲ πολυχρόνιος μνησικακία.

Ἱερεῦσαι καὶ καθιερεῦσαι λέγουσι ἐπὶ τῶν θυομένων ἱερείων. ἱδρῦσαι δὲ καὶ καθιδρῦσαι ἐπὶ τῶν ἀνατιθεμένων.

ἱερεῖον

Ἱερεῖον καὶ χρηστήριον διαφέρει. ἱερεῖον μὲν γάρ ἐστι κοινῶς τὸ σφαζόμενον πρὸς θυσίαν ἅπαξ ἅπαν. χρηστήριον δὲ τὸ ἱερὸν ᾧ χρῶνται χρηστηριαζόμενοι. Ἡρόδοτος, καθάπερ ἔτι καὶ νῦν, ὅταν χρηστήρια θύωσιν ἐν τῷ ἱερῷ.

Ἱερὰ τούς τε περιβόλους τῶν ναῶν, καὶ τὰ σφάγια καὶ τὰ ὀστᾶ τῶν ἀνθρώπων. ὡς Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Ἀρχιστρατίδου. καὶ τὰ ξόανα, ὡς Θεόπομπος ἐν εἰκοστῇ ἕκτῃ.

Ἱκέσθαι καὶ ἀφικέσθαι διαφέρει. ὥς φησιν Ἡρακλείδης. ἱκέσθαι μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐλθεῖν. ἀφικέσθαι δὲ τὸ ἐπανελθεῖν. Ὅμηρος τὴν διαφορὰν φυσιν. Οὐδ' αὖτις ἀφίκετο πατρίδα γαῖαν. καὶ Ἵκετο δ' ἐς Μαραθῶνα, καὶ εὐρυάγυιαν Ἀθήνην.

Ἰδουμαῖοι καὶ Ἰουδαῖοι διαφέρουσιν. ὥς φησι Πτολεμαῖος ἐν πρώτῳ περὶ Ἡρώδου τοῦ βασιλέως. Ἰουδαῖοι μὲν γάρ εἰσιν οἱ ἐξ ἀρχῆς φυσικοί. Ἰδουμαῖοι δὲ τὸ μὲν ἀρχῆθεν οὐκ Ἰουδαῖοι, ἀλλὰ Φοίνικες καὶ Σύροι, κρατηθέντες δὲ ὑπ' αὐτῶν καὶ ἀναγκασθέντες περιτέμνεσθαι καὶ συντελεῖν εἰς τὸ ἔθνος, καὶ τὰ αὐτὰ νόμιμα ἡγεῖσθαι, ἐκλήθησαν Ἰουδαῖοι.

Ἶπες καὶ θρίπες, καὶ κῖες, καὶ ἶκες διαφέρουσιν. ἶπες μὲν γὰρ λέγονται θηρίδια τὰ διαβρωτικὰ τῶν κεράτων. Ὅμηρος, Μὴ κέρα ἶπες ἔδοιεν, θρίπες δὲ τὰ ἐσθίοντα τὰ ξύλα, καὶ θριπηδέστατα τὰ ὑπὸ θριπῶν βεβρωμένα ξύλα, οἷς καὶ ἀντὶ σφραγίδων ἐχρῶντο, διὰ τὴν δυσπαράπιστα. κῖες δὲ τὰ ἐν τοῖς κριθοῖς, καὶ ἐν τοῖς πυροῖς θηρίδια. ἶκες δὲ τὰ διεσθίοντα τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ἀμπέλων. Ἀλκμάν. ποικίλον ἶκα, τὸν ὀφθαλμῶν ἀμπέλων ὀλετῆρα.

Ἴσοι καὶ κοινοὶ διαφέρει. Πλάτων ἐν Πρωταγόρᾳ. χρὴ γὰρ τοὺς ἐν τοῖσδε τοῖς λόγοις παραγενομένους, κοινοὺς μὲν εἶναι ἀμφοῖν τοῖν διαλεγομένοιν ἀκροατάς, ἴσους δὲ μή. ἔστι γὰρ οὐ ταὐτόν. κοινῇ μὲν γὰρ ἀκοῦσαι ἀμφοτέρων χρή, μὴ ἴσον δὲ νεῖμαι ἑκατέρῳ, ἀλλὰ τῷ μὲν σοφωτέρῳ πλέον, τῷ δὲ ἀμαθεστέρῳ ἔλασσον.

Ἰσοτελὴς καὶ μέτοικος διαφέρει. ἰσοτελὴς μὲν γὰρ ὁ τετιμημένος καὶ ἐν τῷ ἴσῳ τάγματι τοῖς πολίταις, καὶ τὸ μὲν μετοίκιον μὴ τελῶν, πάντα δὲ ἔχων τὰ αὐτὰ τοῖς πολίταις, πλὴν τοῦ ἄρχειν. μέτοικος δὲ ὁ μετοικήσας εἰς ἑτέραν πόλιν ἐκ τῆς ἑαυτοῦ καὶ τοῦ μὲν ξένου πλεῖστα ἔχων, τοῦ δὲ πολίτου ἐλάττω. ἐτέλει δὲ ὁ μέτοικος κατ' ἐνιαυτὸν μετοίκιον δραχμὰς δέκα, καὶ ἐν τῇ τῶν Ἀθηναίων πομπῇ σκάφην ἔφερε κηρία ἔχουσαν. ὅθεν καὶ σκαφηφόρους ἔλεγον τοὺς μετοίκους. πολλάκις δὲ καὶ συνεστράτευον τοῖς Ἀθηναίοις.

Ἰσθμὸς καὶ πορθμὸς διαφέρει. ἰσθμὸς μὲν γάρ ἐστι τῆς στενῆς δίοδος, ἑκατέρωθεν θαλάσσης περιεχομένης. πορθμὸς δέ ἐστι στενὸς θαλάσσης πόρος ἑκατέρωθεν ὑπὸ γῆς περιεχόμενος.

Ἴσθι καὶ γίνωσκε διαφέρει. ἴσθι μὲν γὰρ ἀντὶ τοῦ γίνωσκε τάσσεται, αὐτὴ δ' οἱ ἴσθι ἀντὶ τοῦ γίνωσκε. καὶ τὸ πληθυντικὸν ἴστε, ἀντὶ γινώσκετε. καὶ Μένανδρος ἐν ἥρωι.

Εὖ ἴσθι, κἀγὼ τοῦτο συγχωρήσομαι.
τάσσουσι δὲ ὅμως περὶ ἀντὶ τοῦ γίνου τὸ ἴσθι.
Εὔφημος. Ἴσθι μοῦνον ἐξορμωμένη,
ἀντὶ τοῦ γίνου.

Ἱστοριογράφος συγγραφέως διαφέρει. ἱστοριογράφος μὲν γάρ ἐστιν ὁ τὰ πρὸ αὐτοῦ γεγονότα συγγραφόμενος, ὡς Ἡρόδοτος. συγγραφεὺς δὲ ὁ τὰ καθ' ἑαυτοῦ, ὡς Θουκυδίδης.

Ἱστοδόκη καὶ ἱστοπέδη διαφέρουσιν. ἱστοδόκη μὲν γάρ ἐστιν, ἐφ' ἧς ὁ ἱστὸς κατακλίνεται. Ὅμηρος. Ἱστὸν δ' ἱστοδόκῃ πέλασαν. ἱστοπέδη δὲ ὁ ἐν μέσῳ τῆς νεὼς κοῖλος τόπος, τινὲς δὲ ληνίδα καλοῦσιν, εἰς ὃν ὁ ἱστὸς ἐντίθεται.
Ἀλλά με δεσμῷ.
Δῆσαι ἐν ἀργαλέῳ ὄφρ' ἔμπεδον αὐτόθι μίμνω
Ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ.

Ἰταλοὶ καὶ Ἰταλιῶται διαφέρουσιν. Ἰταλοὶ μὲν γὰρ οἱ ἀρχῆθεν τὴν χώραν οἰκοῦντες. Ἰταλιῶται δέ, ὅσοι ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἐπῴκησαν μετὰ ταῦτα τὸ αὐτό. καὶ ἐπὶ τῶν Σικελιωτῶν.

Κατοίκησις καὶ κατοίκισις διαφέρει. ὥς φησιν Ἀπολλωνίδης ὁ Νικαεὺς ἐν τῷ τρίτῳ περὶ κατεψευσμένων. κατοίκισις μὲν γάρ ἐστιν ἡ ὑφ' ἑτέρων γινομένη ἵδρυσις. κατοίκησις δὲ ὅταν αὐτοί τινες οἰκήσωσι τόπον ἢ πόλιν τινὰ καταλαβόντες. οἷον Ἀθηναῖοι κατῴκησαν μὲν τὴν ἀκρόπολιν, κατῴκισαν δὲ Ἴωνας. καὶ ἔστι παρὰ μὲν τὸ κατοικεῖν ἡ κατοίκησις. παρὰ δὲ τὸ κατοικίζειν ἡ κατοίκισις.

Καταβολὴ καὶ εἰσβολὴ διαφέρει. καταβολὴ μὲν γὰρ ἡ ἔκτισις τοῦ εἰσφερομένου ἀργυρίου. εἰσβολὴ δὲ περίοδος τοῦ πυρετοῦ.

Κάταμμα καὶ κάταγμα διαφέρει. κάταγμα μὲν τὸ ἐκτεταμένως τὸ κατεαγὸς καὶ συντετριμμένον. κάταμμα δὲ βραχέως τὸ τοῦ ἔργου ἕλκυσμα.

Καταχύματα καὶ καταχύσματα διαφέρει. καταχύματα μὲν γὰρ χωρὶς τοῦ σ, τὰ καταχεόμενα ὕδατα, ἐπὶ λουτρῶνος καὶ τῶν ἄλλων ὁμοίων. καταχύσματα δὲ σὺν τῷ σ, αἱ ἰσχάδες καὶ τὰ ἄλλα τραγήματα τῶν νέων, ἢ τῶν δούλων ἃ κατέχεον. Ἀριστοφάνης. Εἶτ' οὐχὶ δέξει δῆτα καταχύσματα. καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου ψευδομαρτυριῶν. ἀλλ' αὐτὸς μὲν οὐκ ὤκνησε τὴν δέσποιναν ἂν γῆμαι, ἧ τὰ καταχύσματα αὐτοῦ κατέχεε τότε, ἡνίκα ἐωνήθη.

Κάδος καὶ καδίσκος διαφέρει. κάδος μὲν λέγεται ᾧ ἐκ τοῦ φρέατος ἀνιμῶσι τὸ ὕδωρ. καδίσκος δὲ ἀγγεῖον εἰς ὃ τὰς ψήφους ἐμβάλλουσι.

Καθάρσια καὶ καθάρματα διαφέρει. καθάρσια μὲν γὰρ λέγονται τὰ ἱερά, καὶ τὰ ἄλλα οἷς καθαίρονται. καθάρματα δὲ τὰ μετὰ τὸ καθαρθῆναι ἀπορριπτόμενα.

Κανθαρίζειν καὶ τονθορίζειν διαφέρει. κανθαρίζειν μὲν γὰρ λέγουσιν οἱ Ἀττικοὶ τὸ τρέμειν. τονθορίζειν δὲ τὸ

δὲ τὸ ψιθυρίζειν καὶ γογγύζειν.

Καιρὸς καὶ χρόνος διαφέρει. καιρὸς μὲν γάρ ἐστι μέρος χρόνου. οἷον μεμετρημένων ἡμερῶν σύστημα. χρόνος δὲ πολλῶν καιρῶν περιοχὴ ἢ σύλληψις. Ἄλλως. ὁ μὲν καιρὸς δηλοῖ ποιότητα χρόνου. οἷον ὅτε πόλεμος ἦν. χρόνος δὲ ποσότητα. οἷον πρὸ δέκα χρόνων, ἢ μετὰ δέκα ἔτη.

Κάλλαια καὶ κάλλη διαφέρει. κάλλαια μὲν γὰρ οἱ τῶν ἀλεκτρυόνων πώγωνες. κάλλη δὲ τὰ ἄνθη τῶν βαμμάτων.

Καθῆσθαι τοῦ κάθισον διαφέρει. κάθησο μὲν γὰρ ἐροῦμεν αὐτῷ τινι περὶ ἑαυτοῦ κελεύοντες, κάθισον δὲ περὶ ἑτέρου. κάθισον αὐτόν.

Κακὸς πονηροῦ διαφέρει. ὥσπερ ὁ ἄκακος τοῦ ἀγαθοῦ. κακὸς μὲν γὰρ ὁ πανοῦργος. πονηρὸς δὲ ὁ δραστικὸς κακοῦ.

Κακοήθεια μέν ἐστι κακία κεκρυμμένη. κακοτροπία δὲ ποικίλη καὶ παντοδαπὴς πανουργία.

Κέλης καὶ ἐπακτροκέλης διαφέρει. κέλης μὲν γάρ ἐστι πλοιάριον τι μικρόν. ἐπακτροκέλης δὲ κατάσκοπον, καὶ λῃστρικὸν σκάφος μεταξὺ ἐπακτρίδος ἢ κέλητος. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου. ἀλλ' αἱ προπετεῖς τοῦ σώματος ἡδοναί, καὶ τὸ μηδὲν ἱκανὸν εἶναι ταῦτα πληροῖ τὰ λῃστήρια. ταῦτα εἰς τὸν ἐπακτροκέλητα ἐμβιβάζει. ἐπακτρίδες δὲ κυνηγέτις καλοῦνται.

Κέλυφος. κελύφανον καὶ ἔλυτρον διαφέρει. κέλυφος μὲν γὰρ λέγεται ἐπὶ τῶν ὀστρακοδέρμων, οἷον τῶν κογχυλίων. κελύφανον δὲ ἐπὶ τῶν πραγμάτων καὶ ὀσπρίων. ἔλυτρον δὲ τὸ ὑγρὸν χώρημα.

Κέδρος θηλυκῶς μὲν τὸ δένδρον. ἀρσενικῶς δὲ ὁ καρπός. ἀλλὰ θύετε τοὺς κέδρους.

Κηρύξαι. ἀποκηρύξαι ἢ ἐπικηρύξαι διαφέρει. κηρύξαι μὲν γὰρ ἢ ἐπικηρύξαι λέγουσιν ἐπὶ τοῦ ὑπὸ κήρυκος ἀποδίδοσθαί τι. Μένανδρος.

Ἀπεκήρυξεν αὐτὴν ἀγαγών.

οἷον ὑπὸ κήρυκι ἐπώλησεν. ἐπικηρύξαι δὲ τὸ ὑποσχέσθαι χρήματα δώσειν τῷ συλλαβόντι ἢ ἀνάγοντι, ἢ ἀποκτείναντί τινα τῶν δικασθέντων.

Κιβωτὸς καὶ κίστη διαφέρει. κιβωτὸς μὲν γάρ ἐστιν ἡ ξυλίνη διὸ καὶ ἀντίπηξ καλεῖται, κίστη δὲ ἡ πλεκτή.

Κίνησις περιφορᾶς διαφέρει. κίνησις μὲν γάρ ἐστι κυρίως ἡ ἐκ τόπου μετάβασις. περιφορὰ δὲ ἡ περὶ τὸν αὐτὸν τόπον στροφή.

Κίθαρις καὶ κιθάρα διαφέρει. φησὶν Ἀριστόξενος ἐν τῷ περὶ ὀργάνου. κίθαρις γάρ ἐστιν ἡ λύρα, καὶ οἱ χρώμενοι αὐτῇ κιθαρισταί, οὓς ἡμεῖς λυρῳδοὺς φαμέν. κιθάρα δὲ ἡ χρῆται ὁ κιθαρῳδός. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου διαστέλλει, καὶ φησὶν οὕτω περὶ αὐτῶν ἔχει κιθαριστὰς καὶ κιθαρῳδούς. κιθαριστὴς μὲν ἐστιν ὁ μόνον ψάλλων, κιθαρῳδὸς δὲ ὁ καὶ ψάλλων.

Κλῆσις καὶ πρόκλησις διαφέρει. κλῆσις μὲν γάρ ἐστιν ὁ εἰς ὁποιονοῦν τῶν δικαστηρίων γινομένη. πρόκλησις δὲ ἡ εἰς ἄρειον πάγον.

Κλῆμα κλίματος διαφέρει. κλῆμα μὲν γάρ ἐστιν εἶδος ἀμπέλου. κλίμα δὲ μόριος τι τοῦ κόσμου.

Κλύσαι μὲν λέγεται ποτήριον ἢ ἀγγεῖον, νίψαι δὲ πρόσωπον καὶ πόδα. πλῦναι δ' ἐσθῆτα.

Κόρδαξ καὶ κάρδαξ διαφέρει. κόρδαξ μὲν γάρ ἐστιν εἶδος ὀρχήσεως. κάρδαξ δὲ τὸ ἐκαλεῖτο στρατιώτου βάρβαρος δὲ ἡ λέξις. καλεῖται δὲ ἡ μὲν στρατηγικὴ ὄρχησις ἐμμέλεια. σίκιννις δὲ ἡ σατυρική. κόρδαξ δὲ ἡ κωμική.

Κομιδῇ καὶ κομιδὴ διαφέρει. κομιδῇ μὲν γὰρ περισπωμένως ἐπίρρημα, καὶ σημαίνει τὸ παντελῶς. κομιδὴ ὀξυτόνως ὄνομα, οἷον ἡ σφαγεῖν κομιδὴ λέγεται δὲ ἡ ἀπόληψις τινος κομιδὴ παρὰ τὸ κομίσασθαι ἢ ἀπολαβεῖν.

Κόπτει ἢ ψοφεῖ διαφέρει. κόπτει μὲν γὰρ τὴν θύραν ὁ ἔξωθεν. ψοφεῖ δὲ ὁ ἔσωθεν ἐξιών.

Κομᾶν καὶ κρεμᾶν διαφέρει. κομᾶν μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐπί τινος σεμνύνεσθαι τῶν καλῶς πεπραγμένων καὶ στρέφειν τὴν κόμην. κρεμᾶν δὲ τὸ κρέας ἐπὶ δέσθαι, καὶ τὴν κόμην καθιεκέναι.

Κόρυδος ἢ κορυδαλὸς διαφέρει. κόρυδος μὲν γὰρ τὸ ὄρνεον. λέγεται δὲ γῆς ἱερόν. κορυδαλὸς δὲ δῆμος Ἀθήνησιν, ἐν ᾧ σωτῆρος κόρης ἱερόν.

Κόνις καὶ κονὶς διαφέρει. τὸ γὰρ λεπτότατον τῆς γῆς κόνις ὀξύνεται. τὸ δὲ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς γινόμενον φθειρῶδες βαρύνεται.

Κόσμος οἰκουμένης διαφέρει. τὸ μὲν περιέχει οἰκουμένην καὶ ἄστρα, τὸ δὲ γῆν μόνον τὴν φανεράν.

Κτήματα καὶ ἐπικτήματα διαφέρει. κτήματα μὲν γάρ ἐστι τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἐπικτήματα δὲ τὰ ἐν ἀλλοτρίᾳ.

Κτῆσις μέν ἐστι πᾶσα ἡ οὐσία, κτῆμα δ' ἕν τι.

Κραιπάλη ἢ μέθη διαφέρει. κραιπάλη μὲν γάρ ἐστιν ἡ χθεσινὴ μέθη. δὲ ἡ τῆς αὐτῆς ἡμέρας γινομένη οἴνωσις.

Κύπτειν ἢ κυπτάζειν διαφέρει. κύπτειν μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐπικάμπτεσθαι τῷ σώματι. κυπτάζειν δέ ἐστι τὸ στραγγεύεσθαι. Ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις. Χώρει, τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν.

Κυβεύειν καὶ πεσσεύειν διαφέρει. κυβεύειν γάρ ἐστι τὸ διὰ ψήφων ἢ ἀστραγάλων παίζειν. πεσσεύειν δὲ τὸ διὰ ψήφων.

Κρίνειν τοῦ διακρίνειν διαφέρει. κρίνειν μὲν γὰρ τὸ κυρίως δοκιμάζειν. διακρίνειν δὲ τὸ πρᾶγμα πράγματος διιστᾶν καὶ χωρίζειν.

Κύειν καὶ τίκτειν διαφέρει. κύειν μὲν τὸ ἔγκυον εἶναι. τίκτειν δὲ τὸ ἀπαλλάττεσθαι τοῦ κύειν. Εὐριπίδης ἐναντίον.

Ἡ κύουσα τίκτω. εἶπεν, ἡνίκ' ἠγόμην πάλιν.

Κύριος καὶ δεσπότης διαφέρει. κύριος γάρ ἐστι γυναικὸς ὁ ἀνήρ, καὶ τῶν υἱῶν ὁ πατήρ. δεσπότης δ' ἀργυρωνήτων τινῶν ἄλλων.

Κωφὸς καὶ ἐν τοῖς ὁ αὐτὸς παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἐλέγετο ὁ μὴ φθεγγόμενος. Ὅμηρος.

Κύματι κωφῷ.

τῷ μὴ ἀποτελοῦντι ἦχον, καὶ ἡσυχίῳ.

Καὶ

Καὶ κωφοῦ ξυνίημι, καὶ οὐ λαλέοντος ἀκούω.
παραλλήλως ἔταξε. νῦν δὲ κωφὸς ὁ βεβλαμμένος τὴν ἀκοὴν λέγεται.

Κωμῳδὸς καὶ τραγῳδὸς λέγεται ὁ χορευτὴς, καὶ ὑποκριτής. κωμῳδοποιὸς δὲ καὶ τραγῳδοποιὸς οἱ ποιηταί. ἐνίοτε δὲ συγχέουσι τὴν διαφοράν.

Λαγχάνειν καὶ κληρώσασθαι διαφέρει. λαγχάνειν μὲν, εἰς οὗ ἂν ὁ κλῆρος ἔλθῃ. Ὅμηρος, Κλῆρος νῦν πεπάλαχθε διαμπερὲς ὥσκε λάχῃσι. κληροῦνται δὲ οἱ καθιέντες εἰς τὸν κλῆρον. καὶ λαγχάνειν μέν ἐστι τὸ ἐκ τῶν κληρουμένων τοῦ προκειμένου τυχεῖν. κληρώσασθαι δὲ τό κλήρῳ χρήσασθαι.

Λαλεῖν καὶ λέγειν, καὶ διαλέγεσθαι διαφέρει. λέγειν μὲν τὸ τεταγμένως προφέρεσθαι τὸν λόγον. λαλεῖν δὲ, τὸ ἀτάκτως ἐκφέρειν τὰ ὑποπίπτοντα ῥήματα. διαλέγεσθαι δὲ, τὸ ἀμείβεσθαι, καὶ λόγον ἀντὶ λόγου παραδιδόναι πρὸς τὸν ἀντιλέγοντα. Πλάτων ἐν σοφιστῇ. οἱ δ᾽ ἄλλοι φιλόσοφοι διαιροῦσιν οὕτως. λαλεῖν μὲν τοὺς ἀτάκτως ἐκφέροντας ὃν πρόσωπον λόγον. διαλέγεσθαι δὲ καὶ λέγειν τοὺς μετ᾽ ἐπιμελείας λέγοντας. διαφορὰν δὲ τῶν δύο τούτων λέγουσι, καὶ τὸ μὲν διεξιέναι λόγον συναίροντος, λέγειν φασί. διαλέγεσθαι δὲ τὸ ἀμειβόμενον τοὺς λόγους κατ᾽ ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν ποιεῖσθαι.

Λαβεῖν, καὶ δέξασθαι διαφέρει. λαβεῖν μὲν γάρ ἐστι τὸ κείμενόν τι ἀνελέσθαι. δέξασθαι δὲ τὸ διδόμενον ἐκ χειρός.

Λέπας καὶ λεπὰς διαφέρει. λέπας μὲν γὰρ βαρυτόνως ἐστὶ ὄρους ἀπόσπασμα. λεπὰς δὲ ὀξυτόνως ἐν ταῖς πέτραις γινόμενόν τι ὄστρεον.

Λέμβοι καὶ λέμφοι διαφέρει. λέμβος μὲν γάρ ἐστι πλοιαρίου τινὸς εἶδος, λέμφος δὲ παρὰ ἀττικοῖς οἱ κορυζῶδεις ἐλέγοντο καὶ μυζώδεις. Μένανδρος ὑποβολιμαίοις.

Γέρων ἀμέμικτ᾽ ἄθλιος λέμφος.

Λέχος καὶ εὐνὴ διαφέρει. λέχος μὲν γάρ ἐστιν ἡ κλίνη. εὐνὴ δὲ ἡ ἐπὶ ταύτης στρωμνή. φησὶ γοῦν Γηνέων. Ἔνθα οἱ ἐκθεῖσα πυκνὸν λέχος ἐμβάλλετ᾽ εὐνῇ Δέμνια καὶ χλαίνας.

Λέιαν καὶ λίαν διαφέρει. λεία μὲν γὰρ διὰ διφθόγγου σημαίνει τὴν ἐπέλασιν τῶν τετραπόδων.

Ληΐδα δ᾽ ἐκ πεδίου συνελάσσαμεν.

διὰ δὲ τοῦ ι, ἐπίρρημα δηλοῖ ἐπιτάσεως. ἐάν τε ἐκτείνηται, ἐάν τε συστέλληται.

Λῆμα καὶ λῆμμα διαφέρει λῆμα μὲν, γάρ ἐστι δι᾽ ἑνὸς μ τὸ παράστημα τῆς τύχης. λῆμμα δὲ διὰ δύο μμ, τὸ λαμβανόμενον.

Ληιτουργεῖν διὰ τοῦ η, καὶ λιτουργεῖν διὰ τοῦ ι διαφέρει. φησὶ Δίδυμος ἐν ὑπομνήματι δευτέρας ἰλιάδος. τὸ μὲν γὰρ ληιτουργεῖν τὸ τῷ δήμῳ ὑπηρετεῖν. λῆιτον γὰρ φασὶ τὸ δημόσιον.

Λήϊτον ἀμφεπένοντο.

τὸ δὲ λιτουργεῖν. κακὰ λέγειν.

Λίβανος καὶ λιβανωτὸς διαφέρει. λίβανος μὲν γὰρ κοινῶς καὶ τὸ δένδρον, καὶ τὸ θυμιώμενον. λιβανωτὸς δὲ μόνον θυμιώμενον.

Λογογράφος καὶ λογοποιὸς διαφέρει. λογογράφος μὲν γάρ ἐστιν, ὁ τοὺς δικανικοὺς λόγους γράφων. λογοποιὸς δὲ ὁ λόγους τινὰς καὶ μύθους συντιθείς.

Λόγος ποιήσεως διαφέρει. λόγος μὲν γάρ ἐστιν ἡ δίχα μέτρου σύνταξις. ποίησις δὲ ἡ σύνθεσις ἡ μέτρῳ κοσμουμένη.

Λυχνοῦχον καὶ λαμπτῆρα φασὶ τὸν νῦν, φανὸν δὲ τὴν λαμπάδα. καὶ οἱ μὲν κωμικοὶ διὰ τοῦ φ, οἱ δὲ τραγικοὶ διὰ τοῦ π, πανός. λυχνεῖον δὲ ἐκάλουν τὴν λυχνείαν.

Λυχνίον λύχνου διαφέρει. λυχνίον μὲν γάρ ἐστιν ἡ λυχνία, ὡς Ἀντιφάνης φησὶ ἐν ἀφροδίτης γοναῖς. λύχνος δὲ ὁ φανός. Μένανδρος ἐν νομοθέταις.

Ἕτερος λυχνοῦχος ἕτερος λήκυθος.

Μάχαιρα καὶ μαχαιρὶς διαφέρει. μαχαίρας μὲν γὰρ ὁμοίως ἡμῖν λέγουσιν οἱ ἀττικοί. μαχαιρίδας δὲ τὰς τῶν κουρέων.

Μακρολόγος καὶ πολυλόγος διαφέρει. μακρολόγος μὲν γάρ ἐστιν ὁ περὶ ὀλίγων πολλὰ λέγων. πολυλόγος δὲ ὁ περὶ πολλῶν πολλὰ λέγων.

Μαστὸς μαζοῦ διαφέρει. μαστὸς μὲν γάρ ἐστιν ὁ γυναικεῖος κυρίως. ἢ τὸ οἷον μεστὸς εἶναι γάλακτος. μαζὸς δὲ ὁ ἀνδρεῖος, ὡς καὶ ὁ ποιητὴς φησί.

Νευρὰ μὲν μαζῷ πέλασεν, τόξῳ δὲ σίδηρον.

Μάρτυς ἐλέγχου διαφέρει μάρτυς μὲν γὰρ ἐπὶ ἀγαθοῦ λαμβάνεται. ἔλεγχος δὲ ἐπὶ φαύλου.

Μάχη καὶ πόλεμος διαφέρει. μάχη μὲν γάρ ἐστιν ἡ ἐν πολέμοις ἐνέργεια πόλεμος δὲ ὁ χρόνος, καὶ ἡ πρὸς τὴν μάχην παρασκευή.

Μαρτυρία καὶ ἐκμαρτυρία διαφέρει. μαρτυρία μὲν γάρ ἐστιν ἡ τῶν ἐπιδημούντων. ἐκμαρτυρία δὲ ἡ τῶν ἀποδημούντων, ὡς διασαφεῖ Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Κλεομέδοντος αἰκίας λέγων. πολλὰ κἀγαθὰ ὦ ἄνδρες δικασταὶ γένοιτο ὑμῖν, καὶ τὸ νομοθετήσαντι ἐξεῖναι τῶν ἀποδημούντων ἐκμαρτυρίας παρέχεσθαι.

Μάγον τόν τε φαρμακὸν, ὡς Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. καὶ τὸν περὶ τοὺς θεοὺς ἱερουργόν, ὡς Ἡρόδοτος.

Μανία μέν ἐστιν, ἔκστασις λογισμοῦ. λύσσα δὲ ἐπιτεταμένη μανία. οἶστρος δὲ μανιώδης ἐπιθυμία.

Μαντικὴ μέν ἐστιν ἡ τέχνη. μαντεία δὲ ὁ χρησμός.

Μέτοικος καὶ ἰσοτελὴς διαφέρει. μέτοικος μὲν γάρ ἐστιν ὁ ὑπόφορος. ἰσοτελὴς δὲ ὁ μὴ τελῶν τι, ἢ ἄρχων.

Μεταβάλλεσθαι καὶ μεταμορφοῦσθαι καὶ ἀλλοιοῦσθαι καὶ ἑτεροιοῦσθαι διαφέρει. μεταβάλλεσθαι μὲν γάρ ἐστι πάθος κοινόν. καὶ γὰρ καιρῶν γίνονται καὶ πράξεων, καὶ ἀφροδισίων. ὁ γοῦν Εὐριπίδης ἐν ὀρέστῃ παριστῶν τὴν δύναμιν τῆς λέξεως φησί.

Μεταβολὴ πάντων γλυκύ.

μεταμορφοῦσθαι δὲ μεταχαρακτηρισμός, καὶ μετατύπωσις σώματος εἰς ἕτερον χαρακτῆρα. ἀλλοίω-

σις

σις δὲ οὐ μόνον μετασχηματισμὸς χαρακτήρων, ὡς τὸ, Ἀλλοῖός μοι ξεῖνε φάνης νέον ἠὲ πάροιθεν. ἀλλὰ καὶ τῆς προτέρας ὑπολήψεως ποίησις ἑτέρα. ἑτεροίωσις δ' ὅταν ἀφ' ἑτέρου σώματος εἰς ἕτερον μεταβάλλῃ, οἷον Νιόβης εἰς λίθον.

Μεῖραξ καὶ μειράκιον καὶ μειρακίσκος διαφέρει. μειράκιον γὰρ καὶ μειρακίσκος ὁ ἄρσην. μεῖραξ δὲ ἡ θή. (λεια.

Μετρεῖσθαι καὶ ἵστασθαι διαφέρει. μετρεῖσθαι μὲν γὰρ ἔλεγον οἱ παλαιοὶ μέτρῳ λαμβάνειν πυρόν, ἤτοι σῖτον ἐν δανείῳ, ἵνα ἀποδῶ. Ἡσίοδος, Εὖ μὲν μετρεῖσθαι, εὖ δ' ἀποδοῦναι.

οὐχὶ ἀργύρεον, ἢ χρύσιον. οὐδέπω γὰρ ἦσαν νομίσματα. ἵστασθαι δὲ Ὅμηρος.

Δείδω μὴ τὸ χθιζὸν ἀποστήσωνται ἀχαιοὶ χρεῖος. οἷον τὸ γενόμενον αὐτοῖς ἐλάττωμα ἐν τῷ μάχεσθαι, ἀντὶ χρεολυτήσωσι, καὶ ἀποστήσωνται. ὥσπερεὶ ὀφειλόμενον δάνειον. χρήσασθαι δὲ ἔλεγον ἱμάτιον ἢ σκεῦος.

Μέμψασθαι, ἐγκαλεῖν καὶ ψέγειν διαφέρει. μέμψις μὲν ἐστιν ἀμελούντων κατηγορία, ψόγος δ' ἐπονεί (διστος.

Μινυρίζειν καὶ μινύρεσθαι, διαφέρει. μινυρίζειν μὲν γάρ ἐστι τὸ ἠρέμα προσᾴδειν. μινύρεσθαι δὲ τὸ θρηνεῖν, τὸ δ' αὐτὸ καὶ κινύρεσθαί φασιν.

Μισητὴ, καὶ μισήτη διαφέρει παρὰ τοῖς ἀττικοῖς, ὥς φησι Τρύφων ἐν β' ὦ περὶ ἀττικῆς προσῳδίας. ἐὰν μὲν γὰρ ὀξυτονήσωμεν, σημαίνει τὴν ἀξίαν μίσους, καθὰ καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ συνηθείᾳ προφερόμεθα. ἐὰν δὲ βαρυτονήσωμεν, τὴν καταφερῆ πρὸς συνουσίαν. τὴν δὲ διαφορὰν τῶν σημαινομένων καὶ παρὰ δωριεῦσί φασι φυλάττεσθαι, καὶ παρ' ἴωσι.

Μισθὸς μισθώματος διαφέρει. μισθὸς μὲν ἐστιν ὁ δίκαιος μισθὸς, μίσθωμα δὲ τὸ ἐπονείδιστον.

Μνήμη καὶ μνεία διαφέρει. ἔστι μὲν γὰρ μνήμη, τοῦ πάντως καὶ μνεία. ἔστι δὲ μνεία, τοῦ εὐθέως καὶ μνήμη. ἔστι δὲ μνήμη γενικὴ τύπωσις ψυχῆς, μνεία δὲ λόγος κατ' ἀνανέωσιν λεγόμενος. ὁ μὲν γὰρ μιμνησκόμενος ὁ πάντως καὶ μνήσκεται, ὁ δὲ μεμνημένος πάντως καὶ μιμνήσκεται. ἄλλως. μνήμη ἐστὶν ἡ τῷ μνημονικῷ ἀεὶ συνοῦσα, μνεία δὲ προγεγονότος τινὸς ὑπόμνησις. ὥστε ὁ τούτοις ἐναλλὰξ χρώμενος ἁμαρτήσεται.

Μνημεῖα καὶ μνήματα διαφέρει. μνημεῖα μὲν γὰρ ἔλεγον τὰ μνημόσυνα, μνήματα δὲ τοὺς τάφους. μνήμη μὲν γὰρ γίνεται νεκροῦ, μνεία δὲ ζῶντος.

Μοχθηρὸς, μόχθηρος καὶ πόνηρος διαφέρουσι. μοχθηρὸς μὲν γὰρ ὀξυτόνως, ὁ τὰ ἤθη πονηρὸς λέγουσι δὲ ἁπλῶς τὰ φαῦλα καὶ μοχθηρὰ πονηρά. ὡς. Θουκυδίδης, πονηρὰ τὰ πράγματα τῶν Ἀθηναίων, ἀντὶ τοῦ φαῦλα. μόχθηρος δὲ ὁ ἐπίπονος, ὡς καὶ πόνηρος.

Μύριοι, ἐπὶ ἀριθμοῦ. μυρίοι δὲ οἱ πολλοί.

Μῦθος καὶ ἱστορία διαφέρει. ἱστορία μὲν γὰρ γεγονότα πράγματα περιέχει, ὁ δὲ μῦθος διαπεπλασμένα καὶ ψευδῆ. ὁ γοῦν λέγων τὸ πεποίηται ἡ περὶ τὸν κύκλωπα ἱστορία, ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον, οὐκ ἂν ὀρθοεπεῖ. μᾶλλον γὰρ ἁρμόζει λέγειν, τὸ πεποίηται περὶ τὸν κύκλωπα μῦθος.

Ναὸς καὶ σηκὸς διαφέρει. ὁ μὲν γὰρ ναός ἐστι θεῶν, ὁ δὲ σηκὸς ἡρώων.

Ναύκληροι καὶ ναύκραροι διαφέρει. ναύκληροι μὲν γάρ εἰσιν οἱ ναῦς κεκτημένοι. ναύκραροι δὲ οἱ εἰσπραττόμενοι τὰ δημόσια κτήματα καὶ ναυκράρεια οἱ τόποι ἐν οἷς ἀπέκειντο τὰ κτήματα. ἐλέγοντο δὲ ὁμοίως ναύκληροι, καὶ οἱ μισθωταὶ τῶν συνοικιῶν.

Ναυαγία μὲν ἐστιν αὐτὴ ἡ τῆς νηὸς διαφθορά. ναυάγιον δὲ τὸ ἐξ αὐτῆς ἐκβρασθέν.

Νεαρὸν νεαλοῦς καὶ προσβάτου διαφέρει. νεαρὸν μὲν γάρ ἐστι τὸ νεωστὶ κομισθὲν ὕδωρ, ἔγκειται γὰρ τῇ λέξει τὸ ἀρύειν. πρόσβατον δὲ τὸ κρέας, ἔγκειται γὰρ ἀπὸ τοῦ φάσσαι ὅ ἐστι τὸ φονεῦσαι, ὅθεν καὶ τὸ φάσγανον. νεαλὲς δὲ τὸ νεωστὶ ἑαλωκὸς, οἷον ἰχθῦς, δύναται δὲ νεωστὶ ἁλὶ πεπασμένον.

Νηρεΐδες τῶν τοῦ νήρεως θυγατέρων διαφέρει. Δίδυμος ὁμοίως ἐν ὑπομνήματι Βακχυλίδου ἐπινίκων. φησὶ γὰρ κατὰ λέξιν, εἰσὶ τοίνυν οἵ φασι διαφέρειν τὰς νηρεΐδας τῶν τοῦ νήρεως θυγατέρων, καὶ τὰς μὲν ἐκ δωρίδος γνησίας αὐτοῦ θυγατέρας νομίζεσθαι. τὰς δὲ ἐξ ἄλλων ἤδη κοινότερον νηρεΐδας καλεῖσθαι, καὶ τὰς μὴ γνησίας, καὶ τὸν ἀριθμὸν πλείους δὲ τὰς ἄλλας. ταῦτα φησὶ Μνασέας ἐν τοῖς περὶ τῆς εὐρώπης τὸν τρόπον τοῦτον. εἶτα ἐκτίθεται διὰ μακρῶν τὴν λέξιν, καὶ ἐπιφέρει πιθανῶς τὰς μὲν ἐκ μιᾶς τῆς δωρίδος γνησιωτέρας τῶν ἄλλων οὔσας, νήρεως θυγατέρας λέγεσθαι, τὰς δὲ συμμίκτους αὐτῷ μόνον νηρεΐδας.

Νῆες πλοίων διαφέρει. Δίδυμος ἐν δε κάτω ῥητορικῶν ὑπομνημάτων φησὶν οὕτως, ὅτι διαφέρουσιν αἱ νῆες τῶν πλοίων. τὰ μὲν γάρ ἐστι στρογγύλα, αἱ δὲ κωπήρεις καὶ στρατιώτιδες. Ἀριστοτέλης δὲ ἱστορεῖ ἐν δικαιώμασι τῶν πόλεων οὕτως: Ἀλέξανδρος ὁ μολοττὸς ὑπὸ τὸν αὐτὸν χρόνον ταραντίνων αὐτὸν μεταπεμψαμένων ἐπὶ τὸν πρὸς τοὺς βαρβάρους πόλεμον, ἐξέπλευσε ναυσὶ μὲν πεντεκαίδεκα, πλοίοις δὲ συχνοῖς ἱππαγωγοῖς καὶ στρατηγικοῖς.

Νοῦς μὲν ἐστιν ἀπόκρυφος λογισμός. φρένες δὲ αἱ ἀγαθαὶ διάνοιαι.

Νῦν καὶ νυνὶ διαφέρει: φησὶ κατά τινας Ἡρακλείδης ἐν πρώτῃ περὶ καθολικῆς προσῳδίας. τὸ μὲν γὰρ νῦν χρονικὸν ἐπίρρημα τάσσεται ἐπὶ τῶν τριῶν χρόνων, ἐνεστῶτος, παρῳχημένου, καὶ μέλλοντος. οἷον ὁ ἀγὼν νῦν ἐστι, νῦν ἔσται. τὸ δὲ νυνὶ ἐπὶ μόνου ἐνεστῶτος.

Νωθέστερος μὲν ὁ βλακώδης, νωχελέστερος δὲ ὁ ἀσθενέστερος.

Ξόανον. βρέτας, ἄγαλμα διαφέρει. ξόανον μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐξεσμένον λίθινον, ἢ ἐλεφάντινον. βρέτας δὲ τῷ βροτῷ ὅμοιον ἤτοι χαλκοῦν, ἢ ἐκ τῆς ἐμφεροῦς ὕλης πεποιημένον. ἄγαλμα δὲ τὸ πώρινον, ἢ ἐκ λίνου ἑτέρου λίθου κατεσκευασμένον.

Ξενίζειν μὲν οὐ μόνον τὸ καταδέχεσθαι ξένον, ἀλλὰ καὶ τὸ ξένως διαλέγεσθαι. ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Βοιωτούς.

Ξυστόν τό, τε ἀκόντιον, ὡς παρ' Ἡσιόδῳ ἐν τῷ πρώτῳ, καὶ τὸ οἰκοδόμημα, ὡς παρὰ Ξενοφῶντι ἐν οἰκονομικῷ.

Ὀβελὸς ὀβολοῦ διαφέρει. ὀβελὸς μὲν γάρ ἐστιν εἰς ὃ διαπείρωνται τὰ κρέα μέλλοντα ὀπτᾶσθαι, ὀβολὸς δὲ μέρος δραχμῆς.

Ὅδε καὶ ὁδὶ διαφέρει. ὅδε μὲν γὰρ ἀναφορικῶς καὶ δεικτικῶς, μόνον κατ' ἐπέκτασιν.

Οἰκῆας καὶ οἰκείους διαφέρειν φασίν. οἰκεῖοι μὲν γὰρ καὶ οἱ κατ' ἐπιγαμίαν προσήκοντες. οἰκῆες δ' ἅπαντες, καὶ οἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ τυγχάνοντες τῇ αὐτῇ, εἴτε οἰκέται, εἴτε ἐλεύθεροι. φησὶ γοῦν Ἕκτωρ, Ὄφρα ἴδωμεν.
Οἰκῆας, ἄλοχόν τε φίλην, καὶ νήπιον υἱόν. καὶ
Ἐξ ὕπνου γοόωσα φίλους οἰκῆας ἐγείρει.
καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ.
Κήδεο οἰκήων οὓς κτήσατο δῖος Ὀδυσσεύς.

Οἰκίζεται καὶ συνοικίζεται διαφέρει. οἰκίζεται μὲν γὰρ πόλις ὑπὸ τῆς πρώτης τῶν συνοικητόρων ἀθροίσεως, καὶ καθιδρύσεως. συνοικίζεται δὲ ἡ ἐκ πολλῶν πόλεων εἰς μίαν πόλιν συναγομένη ὑπὲρ τοῦ πλείονα δύναμιν ἔχειν, διοικίζεται δὲ ἡ ἐκ μιᾶς πόλεως μεγέθει ἰσχυούσης εἰς πολλὰ καταδιαιρουμένη ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἵνα ἀσθενὴς γένηται, ὡς οἱ Λακεδαιμόνιοι τὴν ἐν Ἀρκαδίᾳ μεγάλην πόλιν διῴκησαν.

Οἰκότριψ καὶ οἰκέτης διαφέρει. οἰκότριψ μὲν γὰρ ὁ ἐν τῇ οἰκίᾳ διατρεφόμενος, ὃν ἡμεῖς θρεπτὸν καλοῦμεν. οἰκέτης δὲ ὁ δοῦλος ὁ ὠνητός. παρὰ δὲ Σόλωνι ἐν ταῖς ἄξοσιν οἰκεὺς κέκληται ὁ οἰκότριψ.

Οἶμος οἴμης διαφέρει. οἶμος μὲν γάρ ἐστιν ἀρσενικῶς ἡ ὁδός. οἴμη δὲ ἡ ᾠδή.

Οἶκτος καὶ οἰκτισμὸς διαφέρει. οἶκτος μὲν γάρ ἐστιν οἰκτιζομένου ἔλεος. οἰκτισμὸς δὲ ὁ λόγος τοῦ οἰκτείροντος.

Οἴνη καὶ οἰνάνθη διαφέρει. οἴνη μὲν γὰρ ἄμπελος. οἰνάνθη δὲ ἡ πρώτη τῶν βοτρύων ἐξάνθησις. οἰνάρεα δὲ τὰ φύλλα.

Οἴκαδε τοῦ εἰς οἶκον διαφέρει. οἴκαδε μὲν γὰρ τὸ εἰς τὴν ἰδίαν οἰκίαν βαδίζειν, εἰς οἶκον δὲ καὶ ἐφ' ἑ- (τέρων.

Οἶκος, οἰκία, συνοικία, οἰκίσκος, καὶ δῶμα διαφέρουσιν. οἶκος μὲν λέγεται ἡ πᾶσα οὐσία. οἰκία δὲ ἡ ὑπὸ ἑνὸς ἢ ὑπὸ δευτέρου κατοικουμένη, συνοικία δὲ ἡ πολλοῖς καὶ μισθουμένη. οἴκημα δὲ τὸ τέγος ἢ τὸ δεσμωτήριον. οἰκίσκος τὸ μικρὸν δωμάτιον. δῶμα δὲ ὁ λεγόμενος κοιτών.

Ὄλβιος καὶ εὐτυχὴς διαφέρει. ὄλβιος μὲν γάρ ἐστιν ὁ τελείαν τὴν εὐδαιμονίαν ἔχων. εὐτυχὴς δὲ ὁ ζῶν ἡδέως καὶ ἀλύπως.

Ὀλίγον καὶ μικρὸν διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ ὀλίγον ἐπὶ ἀριθμοῦ. τὸ δὲ μικρὸν ἐπὶ μεγέθους τάσσεται. Ἀριστόνικος ἐν ὑπομνήματι. ἐκάλεσε ἐπὶ στοιχείου ὀλίγην μακρὰν ὑπαλλακτικῶς. τὸ μὲν γοῦν ὀλίγον ἐπ' ἀριθμοῦ. τὸ δὲ μικρὸν ἐπὶ μεγέθους τάσσεται καὶ Ὅμηρος, Δίφρον ἀεικέλιον παραθεὶς ὀλίγην τε τράπεζαν, τὴν μικράν.

Ὅλμος καὶ ὅρμος διαφέρει. ὅλμος μὲν γάρ ἐστι μυρεψικὸν σκεῦος, εἰς ὃ κόπτουσι τὰ εἴδη τὰ μυρεψικά. ὅρμος δέ ἐστι λιμήν.

Ὄρθρος μὲν γὰρ ἡ πρὸ ἀνατολῆς ἡλίου ὥρα καθ' ἣν ἀναστάντες ἐξ ὕπνου ὄρθιοι γινόμεθα. πρωῒ δὲ ἡ πρὸ τοῦ καθήκοντος καιροῦ. Ὅμηρος.
Πρωῒ δ' ὑπ' ἠοῖ σὺν τεύχεσι.
καὶ Ἡσίοδος, τελευτῆσαί τινα
Πρωῒ μάλ' ἠΐθεον. τοῦτ' ἔστι πρόωρον.

Ὁρᾶν καὶ ὑπερορᾶν διαφέρει. ὁρᾶν μὲν γάρ ἐστι θεωρεῖν. ὑπερορᾶν δὲ τὸ καταφρονεῖν.

Ὀρνιθευτὴς καὶ ὀρνιθοσκόπος διαφέρει. ὀρνιθευτὴς μὲν γάρ ἐστιν ὁ θηρεύων ὄρνιθας. ὀρνιθοσκόπος δὲ ὁ οἰωνοσκόπος.

Ὀροφὴ καὶ τέγος διαφέρει. ὀροφὴ μὲν γάρ ἐστιν ἡ στέγη. τέγος δὲ τὸ δῶμα.

Ὅσιον καὶ ἱερὸν διαφέρει. ὅσια μὲν γάρ ἐστι τὰ ἰδιωτικὰ ὧν ἐφίεται, καὶ ἔξεστι προσάψασθαι. ἱερὰ δὲ τὰ τῶν θεῶν, ὧν οὐκ ἔξεστι προσάψασθαι. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους λέγει ὥστε τίθησι τοῦτον τὸν νόμον, δι' οὗ τῶν μὲν ἱερῶν χρημάτων τοὺς θεούς, τῶν ὁσίων δὲ τὴν πόλιν ἀποστερεῖ.

Ὅτι καὶ διότι διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ ὅτι αἰτίαν δηλοῖ, ὅτε δὲ βεβαίωσιν. τόδε διότι αἰτίαν δηλοῖ. αὐτίκα γοῦν ὅτι μὲν ἐκλείπει ἡ σελήνη πάντες ἴσμεν. διότι δὲ οὐκέτι, ἀλλὰ μόνοι οἱ ἔμπειροι.

Οὔκουν παροξυτόνως μὲν ἀποφαντικὸν ἴσον τῷ οὐχί, οἷον οὔκουν ἀπιστεῖν. περισπωμένως δὲ συλλογιστικός ἐστι σύνδεσμος, καὶ σημαίνει ἀπόφασιν.

Οὐδὲν διὰ τοῦ δ, καὶ οὐθὲν διὰ τοῦ θ διαφέρει. οὐθὲν μὲν γὰρ τὸ ἐν τῷ καθόλου, ὡς φαμέν, οὐθὲν ἐν κόσμῳ κενόν. πᾶσα γὰρ ἡ τοῦ κενοῦ φύσις βαστάζεται. οὐθὲν δὲ ἀναλυθὲν εἰς τὸ ἴδιον ἀντίστοιχον, σημαίνει τὴν τοῦ ἑνὸς ἄρσιν, καὶ ἀναφορὰν ἑτέρας ἀρχῆς, οὐδ' ἐν οὔτε δύο. τὸ δὲ διὰ τοῦ δ, ἀπαρτίζει. διὸ καὶ ὁ ποιητής φησιν, Οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο ὃ οὖν ἐναλλάσσων ἁμαρτάνει διὸ καὶ Ζηνόδοτον εὐθύνουσι γράφοντα, οὐθὲν ἀκιδνότερον.

Οὕνεκα καὶ ἕνεκα διαφέρει. οὕνεκα μὲν σημαίνει τὸ ὅτι. ἕνεκα δὲ χάριν. Ὅμηρος διαστέλλει.
Οὕνεκα τὸν Χρύσην ἠτίμησ' ἀρητῆρα.
ἀντὶ τοῦ ὅτι. Εἵνεκα ῥιγεδανῆς Ἑλένης.

ἡμαρ-

ἁμαρτεῖν οὖν ὁ Καλλίμαχος εἰπών.

Εἵνεκεν οὐχ' ἓν ἄλεισμα. ὅπερ ἄτοπον. ἔδει γὰρ εἰπεῖν οὕνεκα, ἵνα γένηται ὅτι οὐχ' ἓν ἄλεισμα.

Οὕτως καὶ οὑτωσὶ διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ οὑτωσὶ δεικτικὸν μόνον, τὸ δὲ οὕτως δεικτικὸν καὶ ἀναφορικόν. δεικτικὸν μὲν, οὗτός ἐστι Διομήδης. ἀναφορικὸν δὲ,

Οὗτος μὲν παναώριος, ὅς αὐτῷ πάντα νοήσει.

ὁ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τούτων καὶ τουτωνί.

Οὐλὴ καὶ ὠτειλὴ διαφέρει. οὐλὴ μὲν ἐστὶν ἡ ὑγιασμένη ἀρχὴ ἐκ παλαιοῦ τραύματος. ὠτειλὴ δὲ τὸ πρόσφατον τραῦμα, παρὰ τὸ οὐτάσθαι. καὶ Ὅμηρος τὴν διαφορὰν τετήρηκεν. ἐπὶ μὲν τῆς οὐλῆς εἰπών.

Τήν ποτέ μιν σῦς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι, ἐπὶ δὲ τῆς ὠτειλῆς.

Αὐτίκα δ' ἔρρει ἐν αἷμα κατ' οὐταμένην ὠτειλήν.

Οὖρος καὶ οὐρὸς διαφέρει. οὖρος μὲν ὁ ἄνεμος, οὐρὸς δὲ ὁ τόπος, ἢ τὸ νεώριον.

Οὐροὺς τ' ἐξεκάθαιρον.

Ὄφλειν καὶ ὀφείλειν διαφέρει. Ἀπολλωνίδης ὁ Νικαεὺς ἐν ὑπομνήματι περὶ παραπρεσβείας Δημοσθένους. ὄφλει μὲν γάρ τίς φησιν ἐπὶ καταδίκη, ὀφείλει δὲ τις ὡς ἡμεῖς ἐκδεχόμεθα.

Ὄφλημα καὶ χρέος διαφέρει. ὄφλημα μὲν γάρ ἐστιν ὀφείλημα τὸ ἐκ καταδίκης τῷ δημοσίῳ ὀφειλόμενον. χρέος δὲ τὸ ἰδιωτικὸν δάνειον.

Ὄχθαι καὶ ὀχθοί διαφέρουσι. ὄχθαι μὲν γάρ εἰσι ποταμῶν χείλη. ὀχθοί δὲ ἐπάρματα γῆς.

Ὀψὲ καὶ ἑσπέρα διαφέρει. ἑσπέρα μὲν γάρ ἐστιν ἡ μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ὥρα. ὀψὲ δὲ ἡ μετὰ πολὺ τῆς δύσεως, καὶ καθόλου μετὰ πολὺν χρόνον. ὡς

Ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε. (Ὅμηρος.

καὶ ὀψαρότης περὶ ἀρότης ἰσοφαρίζει. ὀψαρότης γὰρ ὁ μετὰ πολὺ τοῦ προσήκοντος χρόνου ἀροτριῶν.

Παρέχειν καὶ παρέχεσθαι διαφέρει. παρέχειν μὲν γὰρ λέγεται τὰ διὰ χειρὸς διδόμενα οἷον ἐσθήματα ἢ ἐκπώματα. τὸ δὲ παρέχεσθαι λέγεται ἐπὶ τῶν τῆς ψυχῆς διαθέσεων, οἷον ἐπιθυμίαν, εὔνοιαν. Θουκυδίδης, καὶ πᾶν τὸ πρόθυμον παρεχόμενοι. Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς, τὴν αὐτὴν παρεχόμεθα προθυμίαν.

Παρειαὶ καὶ πάρεαι διαφέρουσι. παρειαὶ μὲν γὰρ ὀξυτόνως αἱ τοῦ ἀνθρώπου. πάρεαι δὲ προπερισπωμένως, ὄφεις τινὲς μετέωρα τὰ παρεῖα ἔχοντες. ὡς παρείας ὢν ὄφις.

Πάσασθαι βραχέως μὲν ὄντος τοῦ α, τὸ γεύσασθαι δηλοῖ. ἐν ἐκτάσει δὲ τούτου, τὸ κτήσασθαι.

Παραβολὴ καὶ παράδειγμα διαφέρει. παραβολὴ μὲν γάρ ἐστιν, ἡ οἷά τε γίνεσθαι ἐπὶ παραδείγματος. οἷον.

Ὡς δ' ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδών.

παράδειγμα, γεγονότος πράγματος ἀντιπαράθεσις. Οἶνος καὶ κένταυρον ἀπώλεσεν.

Πάλτον καὶ πέλτη διαφέρει. πάλτον μὲν γάρ ἐστι τὸ δόρυ. πέλτη δὲ ἀσπὶς ἴτυν οὐκ ἔχουσα.

Παρακέκρουσται καὶ παρακέκρουται διαφέρει, τὸ μὲν γὰρ σὺν τῷ σ, ἐνεργητικόν ἐστι, καὶ σημαίνει τὸ ἐξηπάτηκε. τὸ δὲ χωρὶς τοῦ σ, παθητικόν, καὶ σημαίνει τὸ ἐξηπάτηται.

Παῖς καὶ ἀντίπαις διαφέρει, παῖς μὲν γάρ ἐστιν ὁ ἐν τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ. ἀντίπαις δὲ ὁ ἐκβεβηκὼς τὴν τοῦ παιδὸς τὴν ἡλικίαν, καὶ ἤδη πρόσηβος. Βούπαις δὲ ὁ μέγας παῖς.

Παιδίσκη καὶ θεράπαινα διαφέρει. παιδίσκη μὲν γάρ ἐστι πᾶσα ἡ τὴν παιδικὴν ἔχουσα ἡλικίαν, ὡς καὶ παιδίσκος. θεράπαινα δὲ ἡ δούλη.

Παίδευσις καὶ παιδεία διαφέρει. ὡς φησι Πλάτων ἐν ὅροις. παιδεία μὲν γάρ ἐστι δύναμις θεραπευτικὴ ψυχῆς. παίδευσις δὲ παιδείας καὶ ἀρετῆς παράδοσις, καὶ ἐκ παιδὸς ἀρετὴ ἐπ' ἀρετὴν ὁδηγοῦσα.

Παιδίσκη καὶ παῖς διαφέρει. παιδίσκη μὲν γὰρ ἡ ἐλευθέρα παρ' Ἀττικοῖς. παῖς δὲ ἡ δούλη. Μένανδρος ἐν δακτυλίῳ.

Ἐπὶ δ' αὖθις οὑτοσὶ κακοδαίμων ἔφη,

Ὃς οὐκ ἂν ἐκδοίη θυγατρὸς μόνος,

Καὶ ταῦτα πεντήκοντα παιδίσκας ἔχων.

Παρθενία καὶ σωφροσύνη διαφέρει, καὶ παρθένος σώφρων, καθὸ ἡ μὲν παρθένος σώφρων ἐστὶ πάντως. ἡ δὲ σώφρων, οὐ πάντως παρθένος.

Πάσχειν καὶ συμπάσχειν διαφέρει, ὡς πάσχων συμπάσχοντος. ὁ μὲν γὰρ πάσχων λυπεῖσθαι μὲν ἐπὶ τῷ περὶ τοῦ συμπάσχοντος πάθει. οὐ μέντοι συμπάσχων ἀλγεῖ, καθάπερ πάσχων. οἷον πυρέττει τίς τῶν φίλων σφόδρα καὶ συμπάσχομεν τούτῳ πυρέττοντι, οὐ μὲν δὴ καὶ πυρέττομεν.

Πάτρια πατρῴων καὶ πατρικῶν διαφέρει. πατρῷα μὲν γὰρ τὰ ἐκ πατέρων εἰς υἱοὺς χωροῦντα, πατρικοὶ δὲ οἱ φίλοι ἢ ξένοι. πάτρια δὲ τὰ τῆς πόλεως ἔθη.

Παιδίσκη καὶ παιδισκάριον διαφέρει. παιδίσκην μὲν γὰρ λέγομεν τὴν ἐλευθέραν. παιδισκάριον δὲ τὴν δούλην. παῖδα οὐ μόνον τὸν υἱόν, ἀλλὰ καὶ τὸν δοῦλον, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Παντακνέτον.

Πελάτης καὶ πενέστης διαφέρει. πελάτης μὲν γὰρ ὁ πρόσφυξ. πενέστης δὲ παρὰ Θετταλοῖς ὁ κατὰ πόλεμον δουλωθείς, ὡς παρὰ Λάκωσιν οἱ εἵλωτες.

Πένης καὶ πτωχὸς διαφέρει. πένης μὲν γὰρ ὁ ἀπὸ τοῦ ἐργάζεσθαι καὶ πονεῖν πορίζόμενος τὸν βίον. πτωχὸς δὲ ὁ ἐπαίτης, ὁ τὸ ἔχειν ἐκπεπτωκώς, ἢ ἀπὸ τοῦ πτώσσειν. πτωχὸν δ' ἀνίηρον δ' αὐτῶν ἀπολυμαντῆρα, καὶ ἐτυμολογῶν φησίν. ἀλλὰ πτώσσειν βούλεται αἰτίζων κατὰ δῆμον. Βόσκειν ἣν γαστέρ' ἄναλτον.

Περιμάξαι καὶ ἐκμάξαι, τὸ τοὺς οἰομένους πεφαρμάχθαι, δι' ἐπῳδῶν καὶ καθαρμῶν προσποιεῖσθαι ἀπολύειν.

Περαστὴς καὶ πειρατὴς διαφέρει. περαστὴς μὲν γὰρ ὁ πειράζων. πειρατὴς δὲ θαλάσσιος λῃστής, καὶ

νεῖλος, τὰς διαλυθείσας σανίδας καταλιπόντος τοῖς πειραταῖς.

Πεῖρα καὶ πήρα διαφέρει. πεῖρα μὲν γάρ ἐστιν ἡ ἐπιστήμη τε καὶ ἐμπειρία. πήρα δὲ τὸ ἰατρικὸν ἐγχειρίδιον, καὶ δέρματι ἀρτοφόρον, ὃ ἐπὶ τῶν νώμων φέρουσιν οἱ ποιμένες.

Πηδάλιον καὶ πληθεῖον διαφέρει. πηδάλιον μὲν γὰρ νεώς, πληθεῖον δὲ σχεδίας.

Πῆ καὶ ποῖ, καὶ ποῦ διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ πῆ καὶ ποῖ εἰς τόπον. οἷον, πῆ ἔβη ἀνδρομάχη; τὸ δὲ ποῦ ἐν τόπῳ. οἷον.

Ποῦ νῦν δεῦρο κιὼν λίπες ἕκτορα;

ὡς δ' ἁμαρτάνουσιν οἱ λέγοντες, ποῦ ἀπέρχῃ;

δέον εἰπεῖν, πῆ ἀπέρχῃ.

Πλεῖν τοῦ ἀποπλεῖν, καὶ παραπλεῖν, καὶ περιπλεῖν διαφέρει. πλεῖν μὲν γάρ ἐστι, τὸ κατ' εὐθὺ πλέειν. ἀποπλεῖν δὲ τὸ ἐκ τόπου τινὸς ἀπαίρειν. παραπλεῖν δὲ τὸ τόπον τινὰ διὰ πλοίου διέρχεσθαι. περιπλεῖν δὲ τὸ περὶ σκάφος ἀναστρέφεσθαι περὶ τὸν αὐτὸν τόπον.

Πλούσιος εὐπόρου, ἀφνειοῦ, ὀλβίου, καὶ εὐτυχοῦς διαφέρει. πλούσιος μὲν γὰρ ὁ πολυούσιος, ὁ πολλὴν ἔχων οὐσίαν. εὔπορος δὲ ὁ πρὸς τὰς ἐπιβαλλούσας τύχας ἀνενδεής. ἀφνειὸς δὲ ὁ ἀπ' ἐνιαυτοῦ τὴν τροφὴν συλλέγων, ἔνος γὰρ ὁ ἐνιαυτός. ὄλβιος δὲ ὁ τελείαν τὴν εὐδαιμονίαν ἔχων, οἷον ὁ λόβιος. εὐτυχὴς δὲ ὁ ζῶν ἡδέως καὶ ἀλύπως.

Πλῆμαι καὶ πλῆμμαι διαφέρουσι. πλῆμαι μὲν γὰρ αἱ πλημμυρίδες τῶν ποταμῶν. πλῆμμαι δὲ αἱ τῶν τροχῶν σύριγγες.

Πλῆθος καὶ ὄχλος διαφέρει. πλῆθος μὲν γάρ ἐστι σύστημά τινων. ὄχλος δὲ κυρίως ἡ ὄχλησις.

Πλούσιοι εὐπόρων διαφέρουσιν. οἱ μὲν γὰρ πλούσιοι οὐ πάντως ἐκ πορούντων, ἀλλὰ ἐκ τινῶν περιστάσεως, καὶ ἀποροῦνταί ποτε χρημάτων ἢ ἄλλου τινός. οἱ δὲ εὔποροι κἂν μὴ πλουτῶσιν, ὧν δέονται ἔχουσιν. τινὲς δὲ εὐπορίαν μὲν τὸν μέτριον πλοῦτον ἡγοῦνται, πλοῦτον δὲ τὴν μεγάλην εὐπορίαν.

Πολεμικὸς καὶ αἰχμητὴς διαφέρει. πολεμικὸς μὲν γάρ ἐστιν ὁ ἐμπείρως πολεμῶν. αἰχμητὴς δὲ ὁ ἐμπείρως τοῖς τῶν πολέμων ὅπλοις χρώμενος.

Πόμα καὶ πῶμα διχῶς λέγουσι. τὸ μὲν ἁπλοῦν, διὰ τοῦ ο μικροῦ. ἐν δὲ συνθέτοις μόνον διὰ τοῦ ω μεγάλου, οἷον γαλακτοπωτεῖν καὶ ὑδροποτεῖν.

Πομπὴ καὶ πομπεία διαφέρει. πομπὴ μὲν γὰρ ἣν τοῖς θεοῖς πέμπουσι. πομπεία δὲ ἡ λοιδορία. Δημοσθένης, τὴν δὲ πομπείας ταύτης ὕβριν.

Παῤῥησία καὶ παρουσία διαφέρει. παῤῥησία μὲν γὰρ ἡ διὰ λόγων πρός τινα οἰκείωσις. παρουσία δὲ ἡ ἐπέλευσις.

Πολίτης καὶ πατριώτης διαφέρει. πολίτης μὲν γὰρ ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως, ἐλεύθερος ἐλευθέρῳ. πατριώτης δὲ ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς χώρας, δοῦλος δούλῳ. ἡ γὰρ πατρὶς καὶ ἐπὶ τῆς χώρας τάττεται. ὡς τό, Τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ' ἠὲ νέεσθαι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν. οὐ γὰρ πάντες ἐκ μιᾶς ἦσαν πατρίδος, ἀλλ' ἐκ μιᾶς χώρας.

Πόλις καὶ ἄστυ διαφέρει. πόλις μὲν γὰρ καὶ ὁ τόπος καὶ οἱ κατοικοῦντες, ἤγουν τὸ συναμφότερον. ἄστυ δὲ μόνον ὁ τόπος.

Φράζεο νῦν ὅπως κε πόλιν, καὶ ἄστυ σαώσεις.

Ποιεῖν τοῦ περιποιεῖν διαφέρει. ποιεῖν μὲν γάρ ἐστι τὸ κατασκευάζειν τι. περιποιεῖν δὲ τὸ περιεκτᾶσθαι, ἢ κοσμεῖν.

Πόνηρον βαρυτονούμενον ὡς σόλοικον, καὶ πονηρὸν ὀξυτονούμενον ὡς κύδιμον, φασὶ διαφέρειν παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. ὁμοίως μόχθηρον καὶ μοχθηρόν. πονηρὸς μὲν γάρ ἐστιν ὀξυτόνως ὁ κακοήθης. πόνηρος δὲ ὁ ἐπίπονος. ἀτόπως φησὶ Τρύφων καὶ τὰ φαῦλα μόχθηρα λεγόμενα, καθὰ δ' ὀξύτητά φησι καὶ ἐπὶ ἐμψύχων. μοχθηρᾶς γέ τοι τέχνης δημιούργημα φαμὲν εἶναι. εἰ δὴ τὰ τοῦ τύπου κεκοινώνηκεν, ἄμφω ὀφείλει καὶ τῶν αὐτῶν τόνων μετέχειν, ὅτι ὀξυτονεῖν ἀπαιτεῖ ὁ λόγος βίᾳ ἀνάγκης. πᾶν γὰρ παρώνυμον εἰς ρος λῆγον παρασχηματιζόμενον τοῖς γένεσιν ὀξυτονεῖται. οἷον κάματος, καματηρός. ὄλισθος, ὀλισθηρός. μέλι, μελιτηρός. τόλμα, τολμηρός. νόσος, νοσηρός. εἰ δὴ πόνος καὶ μόχθος τὰ πρωτότυπα. πονηρὸς καὶ μοχθηρός. ῥητέον ὀξυτόνως. εἰ δ' οἱ Ἀττικοὶ βαρυτονοῦσιν, οὐ θαυμαστόν ἐστι. χαίρουσι γὰρ τῇ βαρύτητι. ἀδελφὲ γοῦν λέγουσι τὴν πρώτην ὀξυτονοῦντες, ὡς ἄπελθέ φησιν ὁ Τρύφων παρατιθέμενος Φιλήμονα, τὸν αὔξανε ὡς θετταλὴν, ὡς μυρτάλην, καὶ χαίρειν τὴν πρώτην συλλαβὴν ὀξυτονοῦντες. ὥστε οὐκ εἰς διαστολὴν φησὶν τοῦ σημαινομένου εὗρον τὴν βαρύτητα, ἀλλ' ὡς ἔτος ἐκπληρούντες οὕτω προηνέγκαντο.

Ποῖ καὶ ποῦ παρὰ τοῖς Δωριεῦσι τὴν εἰς τόπον σημασίαν δηλοῖ. πῆ μὲν τὴν ἐν τόπῳ. ποῦ δὲ τὴν ἐκ τόπου.

Πονεῖν καὶ ἀλγεῖν διαφέρει. πονεῖν μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐνεργεῖν. ἀλγεῖν δὲ τὸ ὀδυνᾶσθαι.

Πότος βαρυτόνως καὶ ποτὸς ὀξυτόνως διαφέρει. πότος μὲν γάρ ἐστι βαρυτόνως τὸ συμπόσιον. ὡς Μένανδρος.

Πότοι συνεχεῖς κύβοι.

ὀξυτόνως δὲ αὐτὸ τὸ ἔκπωμα ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ τῶν ἀνδροτίωνος. βρωτοῦ καὶ ποτοῦ μεταλαβεῖν.

Πολύτιμος καὶ πολυτίμητος διαφέρει. πολύτιμος μὲν γάρ ἐστιν, ὁ πολλῆς τιμῆς ἠγορασμένος ἄνθρωπος. πολυτίμητος δὲ ὁ πολλῆς τιμῆς ἄξιος. ὡς τοὺς θεούς, πολυτιμήτους λέγομεν.

Πρεσβεύεσθαι καὶ πρεσβεύειν διαφέρει. πρεσβεύεσθαι μὲν γὰρ τὸ πέμπειν πρέσβεις. πρεσβεύειν δὲ τὸ πέμπειν πρεσβευτὴν οἱ Ἀττικοὶ λέγουσι.

Πρόξενος καὶ ἰδιόξενος καὶ δορύξενος διαφέρει, πρόξενος πόλεως καὶ ἔθνους, ὡς παρὰ Θουκυδίδῃ. ξένος δ' ὁ εἷς ἑνός. ὁ δὲ αὐτὸς καὶ ἰδιόξενος. οὐκ ὀρθῶς οὖν Εὐριπίδης ἐν Τηλέφῳ. πρόξενον εἴρηκε τὸν ἰδιόξενον.

Κακῶς τις ἐστὶ προξένοισι χρώμενος.

δορύξενος δὲ ὁ κατὰ πόλεμον γενόμενος φίλος. ἁλοὺς γὰρ ξενίων τυχὼν ἀφείθη πρὸς τοῦ πολεμίου λύτρα λαβόντος μνᾶν τὴν τεταγμένην. κομίσας δὲ καὶ φυλάξας τὴν πίστιν ἐγένετο φίλος, καὶ δορύξενος ἐκαλεῖτο.

Προτέρα καὶ προτεραία διαφέρει. προτέρα μὲν γὰρ ἐπὶ τάξεως. προτεραία δὲ ἐπὶ μόνης ἡμέρας.

Πρῶτος καὶ πρότερος διαφέρει. πρῶτος μὲν γὰρ ἐπὶ πολλῶν. πρότερος δὲ ἐπὶ δύο. καὶ τῷ μὲν πρώτῳ ἀκόλουθός ἐστιν ὁ ὕστατος. τῷ δὲ προτέρῳ, ὕστερος. καὶ πρότερος μὲν ἐπὶ τάξεως, πρῶτος δὲ ἐπὶ ποιότητος. ὡς ὅταν ἐπὶ ἀγάλματος λέγωμεν. πρώτως ἔχειν τῇ τέχνῃ, οἷον ἐξόχως. Πλάτων γοῦν διαιρούμενος τὰς πολιτείας, τὴν μὲν πρώτως ἔχειν φησί, τὴν δὲ ὑστέρως. δηλονότι, ἡ μὲν πρωτεύει, ἡ δὲ ἕπεται. εἰ δέ τις εἴποι πρότερον ἦλθον εἰς Ἀθήνας, ἁμαρτάνει, πρῶτον γὰρ χρή.

Πρυτανεῖα τὰ καταβαλλόμενα ὑπὸ τῶν διωκόντων τὴν δίκην. ἦν δὲ τὰ ἐπιδέκατα τοῦ τιμήματος τῆς δίκης. πρυτανεία δὲ θηλυκῶς ὁ χρόνος. διῄρητο γὰρ παρὰ Ἀθηναίοις ὁ ἐνιαυτὸς εἰς δέκα πρυτανείας. ὅσαι καὶ αἱ φυλαὶ ἦσαν, καὶ ἐπρυτάνευον ἑκάστη φυλὴ κατ' ἐνιαυτὸν ἅπαξ. ὅθεν καὶ τοὺς μισθούς, καὶ τὰ ἐνοίκια κατὰ τὰς πρυτανείας κατὰ μῆνα ἐτέλουν.

Πρὸ μοίρας καὶ πρὸ ὥρας διαφέρει. πρὸ μοίρας μὲν γὰρ ὁ βιαίως ἀποθανών. πρὸ ὥρας δὲ ὁ ἐν νεότητι.

Πρεσβεύονται καὶ πρεσβεύουσι διαφέρει. πρεσβεύονται μὲν γὰρ οἱ τοὺς πρέσβεις χειροτονοῦντες καὶ πέμποντες. πρεσβεύουσι δὲ οἱ χειροτονούμενοι ἐπὶ τὴν πρεσβείαν.

Πρέσβεις οἱ πρεσβευταί. πρέσβης δὲ οὐδέποτε λέγεται. τὸ γὰρ ἑνικὸν πρεσβευτὴς ἀνέγνωσται.

Πρότερος καὶ πρῶτος διαφέρει. πρότερος μὲν ἐπὶ δυοῖν τάσσεται. ὡς Ὅμηρος ἐπὶ Τληπολέμου καὶ Σαρπηδόνος,

Τοῦ καὶ Τληπόλεμος πρότερος.

τὸ δὲ πρῶτος ἐπὶ πολλῶν.

Ὦρτο πολὺ πρῶτος ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.

Πρωτότοκος μὲν προπαροξυτόνως ὁ πρότερον τεχθείς. πρωτοτόκος δὲ παροξυτόνως ἡ πρῶτον τεκοῦσα.

Προσπταίειν μὲν λέγεται τοῖς κάτω μέρεσιν ἢ ποσίν, ἢ κνήμῃ. προσκρούειν δὲ τοῖς ἄνω καὶ κεφαλῇ.

Πείθεσθαι μὲν τὸ ἑκουσίως συγκατατίθεσθαι. πειθαρχεῖν δὲ τὸ κελεύοντι πεισθῆναι.

Πυθὼν θηλυκῶς καὶ ὀξυτόνως, ὁ τόπος. βαρυτόνως δὲ καὶ ἀρσενικῶς, ὁ δράκων.

Πῦς καὶ ποῖ, καὶ πεῖ, καὶ πῶ διαφέρει. παρὰ τοῖς Δωριεῦσι. τὸ μὲν γὰρ πῦς καὶ ποῖ τὴν εἰς τόπον σημασίαν δηλοῖ. τὸ δὲ πεῖ τὴν ἐν τόπῳ. τὸ δὲ πῶ τὴν ἐκ τόπου. ὥσθ' οἱ δωρίζοντες καὶ λέγοντες, πεῖ πορεύῃ, ἁμαρτάνουσι. δέον γάρ, πῦς πορεύῃ, τὸ γὰρ πεῖ τὴν ἐν τόπῳ σχέσιν δηλοῖ. Σώφρων,

Πεῖ γὰρ ἄσφαλτος, ποῖος εἱλισκοπεῖται.

ἀντὶ τοῦ ποῦ. ὅταν δ' εἰς τόπον θέλῃ εἰπεῖν, φησί,

πῦς ἂν μυχὸν καταδύῃ, ἀντὶ τοῦ εἰς τίνα μυχόν.

Ῥάφανος καὶ ῥαφανὶς διαφέρει. ῥάφανον μὲν γὰρ Ἀττικοὶ λέγουσι τὴν παρ' ἡμῖν κράμβην. ῥαφανίδα δὲ τὴν παρ' ἡμῖν ῥάπανον.

Ῥέφανον καὶ ῥάφανον διαφέρει παρ' Ἴωσι καὶ Ἀττικοῖς. ῥέφανον μὲν ἣν καὶ ἡμεῖς φαμέν. ῥάφανον δὲ τὴν κράμβην.

Ῥεῖθρον ῥεύματος διαφέρει. ῥεῖθρον μὲν γάρ ἐστιν ὁ τόπος δι' οὗ φέρεται τὸ ῥεῦμα. ῥεῦμα δὲ αὐτὸ τὸ ὕδωρ.

Ῥᾴδιον μὲν τὸ εὔοδον, τὸ ῥᾷστα τῇ ὁδῷ ἐπιτελούμενον. εὔχερὲς δὲ τὸ ταῖν χεροῖν ταχέως ἐπιτελεσθέν. εὐπετὲς δὲ τὸ ἐμπεσὸν εἰς εὐμάρειαν.

Ῥὶς καὶ ῥύγχος διαφέρει. ῥὶς μὲν γὰρ λέγεται ἐπὶ ἀνθρώπου. ῥύγχος δὲ ἐπὶ ἀλόγου ζώου.

Ῥὶς καὶ μυκτὴρ διαφέρει. ῥὶς μὲν γὰρ λέγεται ἡ ἀπὸ τοῦ μεσοφρύου καταγωγὴ μέχρι τοῦ χείλους. μυκτῆρες δὲ αἱ τῶν ῥινῶν κατατρήσεις δι' ὧν ἔξεισι τὸ ὑγρὸν ἀπομασσόμενον.

Ῥοιὰ μὲν μετὰ τοῦ ι τὸ δένδρον. ῥοὰ δὲ ὁ καρπός.

Ῥόδον καὶ ῥοδωνιὰ καὶ ῥοδῆ διαφέρει. ῥόδον μὲν γὰρ τὸ ἄνθος. ῥοδωνιὰ δὲ ὁ τόπος. ῥοδῆ δὲ τὸ φυτόν.

Ἀρχίλοχος,

Ἔχουσα θαλλὸν μυρσίνης ἐτέρπετο,
Ῥοδῆς τε καλὸν ἄνθος.

Ῥύεσθαι καὶ ἐρρύεσθαι διαφέρει. Ἀριστόξενος ἐν τῷ πρώτῳ τραγῳδοποιῶν περὶ νεωτέρων οὕτω φησὶ κατὰ λέξιν. ῥύεσθαι καὶ ἐρρύεσθαι διαφορὰν ἔχει πρὸς ἄλληλα. τὸ μὲν γὰρ ῥύεσθαι ἐκ θανάτου ἑλκεῖν. τὸ δὲ ἐρρύεσθαι φυλάττειν.

Σταθῆναι καὶ στῆναι διαφέρει. σταθῆναι μὲν γάρ ἐστι τὸ ὑφ' ἑτέρου. στῆναι δὲ τὸ κατ' ἰδίαν ὁρμὴν καὶ προαίρεσιν. οἷον, ἐστάθη ὁ ἀνδριὰς ὑφ' ἑτέρου, ἐστάθη ὁ νόσος. ἔστη δ' ὁ ἄνθρωπος δι' αὐτοῦ.

Στάχυς ὁ βραχέως τὸ ἑνικόν. ἐκτεταμένως τὸ πληθυντικόν.

Σταφυλὴν ὀξυτονητέον, ὡς ἀλκήν. καὶ σταφύλην βαρυτόνως, ὡς μελίτην διαφέρειν φησὶ Πτολεμαῖος ἐν δευτέρᾳ περὶ τῶν ἐν Ὀδυσσείᾳ προσῳδιῶν. τὸ μὲν γὰρ βαρυνόμενόν φησιν ὄνομα ἐπὶ τῆς καθιεμένης μολίβδου, παρὰ τοῖς ἀρχιτέκτοσι τίθεσθαι. τὸ δ' ὀξυνόμενον ἐπὶ ὀπώρας. ὁ αὐτὸς πάλιν ἐν δευτέρᾳ τῶν ἐν Ἰλιάδι προσῳδιῶν κατὰ λέξιν, φησὶν οὕτως,

Σταφύλῃ ἐπὶ νῶτον ἐΐσας.

σταφύλη βαρυτόνως ὡς νιόβη. οὐ γάρ ἐστιν ὅμοιον τῷ συκῆ. τοῦτο γὰρ διαιρεῖται συκέη. ἐκεῖνον δ' οὐ διαιρεῖται. Ἡρακλείδης ὁ ἡμέτερος φησίν, ἡμαρτῆσθαι δοκεῖ παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ὀξυτονούμενον τοὔνομα. οὐδὲν γὰρ τῶν εἰς η ληγόντων θηλυκῶν

ὀνομάτων μετέχον γένους τοῦ οὐδετέρου παρὰ τὴν λήγουσαν τόνον ἔχοντος τῷ υ ὀξύνεται, ἀλλὰ πάντα τὰ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βαρύνεται, κατὰ τὸ υ μὴ ὀξυνόμενα, ἀλλὰ βαρυνόμενα τὸ στοιχεῖον ἔχει εἶναι ὡς δούλη, δαμάλη, φασούλη (δοκεῖ δ' αὕτη μία τῶν Ἀθήνῃσι τεμενῶν τὸν Διόνυσον, ἃς ὁ Λυκοῦργος. Σεύε κατ' ἠγάθεον Νυσήϊον ἐσύλη.) καὶ ὅθεν καὶ τὸ σταφύλη βαρυντέον. οἱ ὀξύνοντές φασιν, ὅτι ἀπὸ βαρυτόνων ἀρσενικῶν, εἰς ος λήγοντων τὰ εἰς η λήγοντα θηλυκὰ ὀξύνεται. ἢ ἐὰν τὰ ἀρσενικὰ ὀξύνηται, τὰ θηλυκὰ βαρυνθήσεται. οἷον πόθος ποθή. νόμος νομή. ὦνος ὠνή. τίμος τιμή. Ἐν ἀργαλέῃσι φονῇσι. (φόνος φονή. καὶ τοὔμπαλιν δαυκός δαυκή. ἐπεὶ οὖν καὶ ἐπὶ τούτου τὸ ἀρσενικόν ἐστι στάφυλος. οὕτω γὰρ ἐκαλεῖτο ὁ τοῦ Διονύσου υἱός, τὸ θηλυκὸν σταφυλὴ ὀξυνθήσεται. πρὸς οὓς ῥητέον, ἰδοὺ κόγχος κόγχη, καὶ οὐκ ὀξύνεται. φίλος φίλη. μόνος μονή. μύλος μύλη. καὶ ἐπὶ τῶν ὀξυτόνων, καλός καλή. σοφός σοφή. καὶ τὰ θηλυκὰ οὐ βαρύνεται, ἀλλ' ὁμοτονεῖ τοῖς μὲν βαρυτόνοις τὰ βαρύτονα, τοῖς δὲ ὀξυτόνοις τὰ ὀξύτονα. ὅθεν οὐ παράδοξον καὶ ἀπὸ τοῦ στάφυλος βαρυτόνου ὀνόματος καὶ τὸ θηλυκὸν βαρύνειν σταφύλη, ὡς δούλη. τινὲς δὲ βοηθοῦντες τῇ συνηθείᾳ, καὶ ὀξύνειν βουλόμενοί φασιν, ὅτι ὅσα τοῦ αὐτοῦ ἀπαραλλάκτως ἔχεται σημαινομένου ὁμοτονεῖ. ὅσα δὲ διαλλάσσει τῶν σημαινομένων, οὐκέτι. ὁ μὲν οὖν φίλος καὶ φίλη, καὶ ξένος ξένη, καὶ τὰ προκείμενα, ἀπαράλλακτά ἐστι, διὸ ὁμοτονεῖ. τὰ δὲ διαφέροντα, οὐκέτι. καθάπερ γὰρ χόλος χολή. καὶ τρόπος τροπή. καὶ νόμος νομή. γόνος γονή. δόμος δομή. στρόφος στροφή. πόθος ποθή. περὶ τούτου οὖν ἐν ἄλλοις ἐντελῶς εἴρηται ὅτι διαφέρει. εἰ οὖν ἐστι στάφυλος ἀρσενικόν. διαφέρει δὲ τοῦ σημαινομένου ἡ σταφυλή. ὀπώρα δὲ ὄντως ὀξύνεται. τὸ μέντοι προκείμενον τοῦ Ἡρακλείδου παρατήρημα ἰσχυρόν, καθὰ παραγγέλλεται ὀξυτονεῖν, οὐ μόνον διὰ τὰ παρακολουθοῦντα τῷ ὀνόματι, ἀλλ' ὅτι καὶ ὑπὲρ δύο ἐστὶ συλλαβάς. τὰ γὰρ προκείμενα δισύλλαβα. ὥστε οὐδὲ τὴν ὀπώραν ὀξυτονεῖν ἀναλογία ἐπιτρέπει. ἀλλὰ καὶ ἡ Πτολεμαίου ἀθετεῖται παρατήρησις, καθ' ἣν διαφέρειν φησὶ τοῖς τόνοις τοὔνομα καὶ τῷ σημαινομένῳ.

Σημεῖον καὶ τεκμήριον διαφέρει. Ἀντιφῶν ἐν τῇ τέχνῃ τὰ παροιχόμενα σημείοις πιστοῦσθαι, τὰ δὲ μέλλοντα τεκμηρίοις.

Σισύρα καὶ σισύρνα διαφέρει. σισύρα μὲν γὰρ τὸ ἐκ τῶν τετριχωμένων δερμάτων ἀναποίκτον στέγαστρον. σισύρνα δὲ τὸ ἐκ τῶν κροκύδων ῥαπτόμενον ἀμπεχόνιον.

Σηκὸς δύο σημαίνει, θεῶν τε ναόν, καὶ προβάτων περιφράγματα.

Σικελὸς καὶ σικελιώτης διαφέρει. σικελὸς μὲν γάρ ἐστιν ὁ ἐξ αὐτῆς τῆς σικελίας ὤν. σικελιώτης δὲ ὁ σικελὸς μὲν μὴ ὤν, τὴν δὲ χώραν αὐτὴν οἰκῶν.

Σιωπὴ καὶ σιγὴ διαφέρει. σιωπὴ μὲν γάρ ἐστι κατάσχεσις λόγου. σιγὴ δὲ στέρξις λόγου.

Σκήπτεσθαι καὶ σκέπτεσθαι διαφέρει. σκήπτεσθαι μὲν γάρ ἐστι τὸ προφασίζεσθαι. σκέπτεσθαι δὲ τὸ βουλεύεσθαι.

Σκῶμμα γελοίου, εὐτραπέλου, καὶ γεφυρισμοῦ διαφέρει. σκῶμμα μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐπὶ διασυρμῷ τοῦ πέλας λεγόμενον, οἱονεὶ σκέμμα. γελοῖον δὲ τὸ ἐπὶ διαχύσει τῶν ἀκροατῶν χωρίς τινος ὕβρεως. εὐτράπελον τὸ μετὰ σεμνότητος χαριέντως λεγόμενον. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ εὖ τρέπεσθαι τὸν λόγον. γεφυρισμὸς δὲ ἀπὸ τοῦ τοῖς Ἀθήνησιν ἐπὶ τῶν γεφυρῶν ἐπιγράφεσθαι, ἤτοι ἔμμετρα, ἢ καὶ δίχα μέτρων διασυρμούς τινων.

Σοφὸς καὶ συνετὸς διαφέρει. καθὸ ὁ σοφὸς καὶ συνετός, ὁ δὲ συνετὸς οὐ πάντως σοφός.

Σοῖο καὶ σεῖο παρὰ ποιηταῖς κατὰ τοὺς ἀκριβῶς ἀναγινώσκοντας διαφέρει. σοῖο μὲν γάρ ἐστι σὺν ἄρθρῳ ἀντωνυμία. οἷον, μνῆσαι πατρὸς σοῖο. ἡ δὲ σεῖο οὐ σύναρθρος.

Σεῖο δ' ἐκ γε ζωοῦ καὶ τρὶς τόσα δοῖεν ἄποινα. ἀντὶ τοῦ, σοῦ ζῶντος. καὶ τρὶς τοσαῦτα δοῖεν ἄποινα, οὐκέτι σοῦ ζῶντος. καὶ φυλάττεται ταῦτα ἀκριβῶς παρ' Ὁμήρῳ.

Σπονδαὶ καὶ συνθῆκαι διαφέρει. σπονδαὶ μὲν γὰρ ἃς ἐκ πολέμου συντίθενται πρὸς ἀλλήλους ἃς ἀναγράφονται ἐφ' οἷς διακρίνονται. οἷον συντιθέμενοι πολεμήσειν, μηδ' ἀδικήσειν ἀλλήλους. συντίθενται δὲ εἰρήνην καὶ φιλίαν πρὸς ἀλλήλους, καὶ τὸ παρὰ ταύτας προτεθέν, ἀρχὴ γίνεται πολέμου.

Σπουδάζειν καὶ σπεύδειν διαφέρει. σπουδάζειν μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐναντίον τοῦ παίζειν. σπεύδειν δὲ τὸ βοηθεῖν τινὶ συναίρεσθαι.

Στρατόπεδον καὶ στρατὸς διαφέρει. στρατόπεδον μὲν ὁ τόπος ἐν ᾧ ἡ στρατεία. στρατὸς δὲ τὸ στρατιωτικὸν πλῆθος, στρατεία ἐκτεταμένως τὸ πρᾶγμα στρατιὰ συνεσταλμένως τὸ τῶν στρατιωτῶν πλῆθος. ἐναλλάσσεται δὲ πολλάκις ἐν τῇ χρήσει.

Στρατὸς καὶ στράτευμα καὶ στρατόπεδον διαφέρει. στρατὸς μὲν γὰρ καὶ στράτευμα κυρίως τὸ πλῆθος λέγεται. στρατόπεδον δὲ ὁ τόπος ἐν ᾧ εἰσι.

Συμμαχεῖν καὶ ἐπιμαχεῖν διαφέρει. συμμαχεῖν μὲν γὰρ λέγουσι τὸ συνεῖναι ἑαυτοῖς φησὶ Δίδυμος εἴτε αὐτοῖς ἐπίοιεν πολέμιοι, εἴτε ἕτεροι ἐπιστρατεύοιεν. ἐπιμαχεῖν ὅταν τοὺς ἐπιόντας ἀμύνωνται μόνον. διέσταλκε Θουκυδίδης ἐν τῇ πρώτῃ λέγων, κερκυραίους ἀθηναίους συμμαχίαν μὲν οὐ ποιήσασθαι, ἐπιμαχίαν δέ.

Σύνεργος καὶ συνεργὸς διαφέρει. συνεργὸς μὲν γὰρ ὀξυτόνως ὁ περί τι ἔργον αὐτεπιτήδειον συμπονῶν. σύνεργος δὲ προπαροξυτόνως ὁ τὸ αὐτὸ μετιών, οἷον σύντεχνος.

Σύγγραμμα συντάξεως διαφέρει. σύγγραμμα μὲν γάρ ἐστιν ὁ δίχα μέτρου λόγος ὁ προσαγορευόμενος

μένος

μένος πεζός. σύνταγμα δὲ πολεμικόν τι σύστημα. ἀφ' οὗ καὶ συνταγματάρχης ὁ τοῦ συστήματος αὐτοῦ ἄρχων.

Σύνθεσις συντάξεως διαφέρει. σύνθεσις μὲν γάρ ἐστιν ὁ λόγος ὁ ἔμμετρος. σύνταξις δὲ ὁ λόγος ὁ πεζός.

Συμβουλὴ παραινέσεως διαφέρει. συμβουλὴ μὲν γάρ ἐστιν εἰσήγησις ἀντιλογίαν ἐπιδεχομένη διὰ τὸ ἄδηλον τοῦ ἐκβησομένου. καὶ γὰρ ἐάν τις συμβουλεύσῃ πόλεμον, ἀμφίβολον εἰ συμφέρει. διὸ καὶ ἔχει τὸ ἐνιστάμενον. παραίνεσις δέ ἐστι συμβουλὴ ἀντίρρησιν οὐκ ἐπιδεχομένη. διὰ τὸ ἐξ αὐτοῦ λεγόμενον πάντως ὁμολογεῖσθαι ἀγαθόν, ὡς εἴ τις παραινέσει σωφρονεῖν ὥσπερ ἐστὶν ὡμολογημένον ἀγαθόν.

Σφάξαι καὶ θῦσαι διαφέρει. θῦσαι μὲν γάρ ἐστι τὸ θυμιᾶσθαι. σφάξαι δὲ τὸ ἱερουργῆσαί τι ζῷον, καὶ Ὅμηρος τὴν διαφορὰν τετήρηκεν, οὕτως μὲν θῦσαι εἰπών,

Θεοῖσι δὲ θῦσαι ἀνώγει
Πατρόκλον ὃν ἑταῖρον, ὁ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάς. ἐπὶ δὲ τοῦ σφάξαι.
Αὐέρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν.

Στύραξ θηλυκῶς μὲν θυμίαμα, ἀρσενικῶς δὲ τὸ ξύλον τοῦ ἀκοντίου.

Σχισαὶ τὰ ὑποδήματα. Εὔπολις φίλοις.
Οὐδένα, ταῦτα δ' ἀργείας φέρειν,
Σχισὰς ἐνεργεῖν.
σχιστὸς δὲ ἀρσενικῶς χιτὼν γυναικεῖος, Ἀπολλόδωρος ἐν ἐφήβοις.
Σχιστὸν χιτωνίσκον τινὰ ἐνδέδυκας.

Σχολῇ τὸ ἠρέμα, καθὸ φαμέν, σχολῇ βαδίζω, καὶ τὸ ἐν τῷ καιρῷ. καθ' ὃ λέγεται, οὐκ εἶχον σχολήν. καὶ ἡ διατριβή. καὶ οἱ μαθηταὶ διὸ φαμὲν λαμπρὰν σχολήν.

Τάλαν διὰ τοῦ ν, τὸ ἐπίρρημα. διὰ δὲ τοῦ ς, ὁ ταλαίπωρος.

Τάπητες, καὶ ἀμφιτάπητες διαφέρουσι. τάπητες μὲν γάρ εἰσιν οἱ ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους μαλακὸν ἔχοντες. ἀμφιτάπητες δὲ οἱ ἐξ ἀμφοτέρων.

Ταυρόκτονος ὁ ὑπὸ ταύρου ἀναιρεθείς. ταυροκτόνος ὁ ταῦρον ἀποκτείνας.

Τέχνη ἐπιτηδεύματος διαφέρει. τέχνη μὲν γάρ ἐστιν ἡ ἄνευ λόγου μὴ δυναμένη εἶναι, οἷον γραμματική, ῥητορική. ἐπιτήδευμα δὲ τὸ λόγου χρῇζον, οἷον χαλκευτική, τεκτονική.

Τεχνίτης καὶ βάναυσος διαφέρει. τεχνίτης μὲν γάρ ἐστιν ὁ λογικῆς τινος τέχνης ἔμπειρος καθεστώς. βάναυσος δὲ ὁ διὰ λόγου τινὸς ἐπιτηδεύματος.

Τέτραχμον καὶ τετράδραχμον διαφέρει. τέτραχμον μὲν γάρ ἐστι τὸ νόμισμα, τετράδραχμον δὲ τῶν τεσσάρων δραχμῶν.

Τέρας σημείου διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ τέρας παρὰ φύσιν γίνεται. τὸ δὲ σημεῖον παρὰ συνήθειαν.

Τεχνάσματα καὶ τεχνήματα διαφέρει. τεχνάσματα μὲν γὰρ τὰ κακουργήματα. τεχνήματα δὲ αἱ τέχναι.

Τεῖχος καὶ τειχίον διαφέρει. τεῖχος μὲν γάρ ἐστι τὰ τῶν πολεμίων. τειχία δὲ τὰ τῶν οἰκιῶν.

Τήθη καὶ τηθὶς διαφέρει. τήθη μὲν γάρ ἐστιν ἡ τοῦ παιδὸς τροφός. ταύτας δ' ἔνιοι μαίας καὶ μάμμας καλοῦσι. τηθὶς δέ ἐστιν ἡ τοῦ πατρὸς ἢ μητρὸς ἀδελφή. ἣν ἔνιοι θείαν καλοῦσι.

Τιτθή, καὶ τροφός, καὶ τιθηνὸς διαφέρει. τιτθὴ μὲν γάρ ἐστιν ἡ μαστὸν ἔχουσα. τροφὸς δὲ καὶ τιθηνὸς ἡ τὴν ἄλλην ἐπιμέλειαν ποιουμένη τοῦ παιδὸς καὶ μετὰ τὸν ἀπογαλακτισμόν.

Τιμωρεῖσθαι καὶ τιμωρεῖν διαφέρει. τιμωρεῖσθαι μὲν γάρ ἐστι τὸ κολάζειν. τιμωρεῖν δὲ τὸ βοηθεῖν τοῖς ἀδικουμένοις.

Τίθησι καὶ τίθενται διαφέρει. τίθησι μὲν γὰρ τὸν νόμον ὁ νομοθέτης. τίθενται δὲ τὸν νόμον οἱ δικάζοντες καὶ αἱρούμενοι.

Τοὔνεκα καὶ οὕνεκα διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ τοὔνεκά ἐστι τούτου ἕνεκα. τὸ δὲ οὕνεκα ἀντὶ τοῦ διό. ἁμαρτάνει οὖν ὁ Καλλίμαχος ἐν Ἑκάλῃ κατὰ δύο τρόπους λέγων.
Τοὔνεκεν αἰγαῖος ἔχειν.
δέον εἰπεῖν οὕνεκα, τοὔνεκεν εἶπε. καὶ ὅτι ἀντὶ τοῦ οὕνεκα τοὔνεκεν εἶπεν.

Τιμωρεῖν καὶ τιμωρεῖσθαι διαφέρει. τιμωρεῖν μὲν γάρ ἐστι τὸ βοηθεῖν τινι καὶ συναίρεσθαι. τιμωρεῖσθαι δὲ τὸ κολάζειν. καὶ συντάσσουσι, τιμωρῶ τῷ φίλῳ, ἀντὶ τοῦ βοηθῶ. τιμωροῦμαι τὸν ἐχθρόν, ἀντὶ τοῦ κολάζω.

Τίθεται νόμον, καὶ τίθησι διαφέρει. τίθησι μὲν γὰρ ὁ εἰσφέρων. τίθεται δὲ ὁ κυρῶν.

Τόμος καὶ τομὸς διαφέρει. τόμος μὲν γάρ ἐστιν ὁ τεμνόμενος χάρτης. τομὸς δὲ ὁ τέμνων σίδηρος.

Τριέτες βαρυτόνως, καὶ τριετὲς ὀξυτόνως διαφέρει. φησὶ Πτολεμαῖος ὁ Ἀσκαλωνίτης. ἐὰν μὲν γὰρ βαρυτονήσωμεν. ἔσται ἐπὶ χρόνου. διὸ καὶ ὁ ποιητής φησιν,
ὡς τρίετες μὲν ἔληθε δόλῳ.
ἐὰν δὲ ὀξυτονήσωμεν τριετές, ὡς εὐφυές, ἔσται ἐπὶ ἡλικίας. οἷον τριετὲς τὸ παιδίον. ὅθεν τὸ ἐξετὲς ἀδμήτην. χρὴ οὖν ἀναγινώσκειν ὡς ἀξιοῖ Ἀσκαλωνίτης.

Τροχοὶ ὀξυτόνως, καὶ τρόχοι βαρυτόνως διαφέρουσι. παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, φησὶ Τρύφων ἐν δευτέρᾳ περὶ Ἀττικῆς προσῳδίας. τοὺς μὲν γὰρ περιφερεῖς τροχοὺς ὁμοίως ἡμῖν προφέρονται ὀξυτονοῦντες. τρόχους δὲ βαρυτόνως λέγουσι τοὺς δρόμους. ἀναγινώσκουσι μὲν γάρ, ὥς φησιν μὲν ἐν Ἀλόπῃ Εὐριπίδης.
Ὁρῶ Μένανδρον τόνδε γυμνάδας στόλον.
Στείχοντα θεωρὸν ἐκ τρόχον πεπαυμένον.
ἀναλογώτερον δὲ τὸ βαρύνειν. τὰ γὰρ εἰς χος δισύλλαβα παρατελεύτου ὄντος τοῦ ο, βαρυτονεῖται. οἷον λόχος, ὄχος, βρόχος, κόγχος, κόλχος, μόσχος. οὕτω καὶ τρόχος, καὶ ἔτι τὰ παρὰ ῥήματα εἰς ω βαρύτονα καὶ αὐτὰ βαρυτονεῖται ἰσοσυλλαβοῦντα. οἷον πλέκω πλόκος. σπείρω σπόρος. λέγω λόγος. φέ-

ῥωφόρος. οὕτω καὶ τρέχω τρόχος.

Τραγῳδοὶ, καὶ τραγῳδοποιοὶ καὶ κωμῳδοποιοὶ διαφέρουσι. τραγῳδοὶ μὲν γὰρ καὶ κωμῳδοὶ εἰσὶν οἱ ὑποκειταὶ τῆς κωμῳδίας καὶ τραγῳδίας. τραγῳδοποιοὶ δὲ καὶ κωμῳδοποιοὶ οἱ ποιηταὶ τῶν δραμάτων.

Τύραννον οἱ ἀρχαῖοι τὸν βασιλέως ἔτασσον, Ἡρόδοτος τὸν Κροίσου. τυράννους δ' ἐθνέων, καὶ προβάς. τελευτήσαντος δὲ αὐτέω διεδέξατο τὴν βασιληίην. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Λημνίαις, ἐν τῷ δ' ἐτυράννευεν Ὑψιπύλης πατὴρ Θόας βραδύτερος τῶν ἐν ἀνθρώποις δραμεῖν. ἔστι ὅτε καὶ τὸν τύραννον, βασιλέα ἔλεγον, ὡς Εὔπολις ἐν δήμοις τὸν τοῦ Πεισιστράτου.

Τήθη μὲν ἐστὶν ἡ μάμμη. ἐπιτήθη δὲ ἡ προμάμμη. τιθὴ δὲ ἡ θεία, τίτθη δὲ ἡ τροφός.

Ὕμνος ἐγκωμίου διαφέρει. ὁ μὲν γὰρ ὕμνος ἐστὶ θεῶν. τὸ δὲ ἐγκώμιον ἀνθρώπων.

Ὕπαρ ὀνείρατος διαφέρει. ὕπαρ μὲν γάρ ἐστιν ἡ ἐναργὴς ὄψις. ὄνειρον δὲ ἡ ἐν τῷ καθεύδειν φαντασία.

Ὑπαντῆσαι καὶ ἀπαντῆσαι διαφέρει. ὑπαντῆσαι μὲν γὰρ τὸ ἐπὶ ὁδοῦ λέγεται. ἀπαντῆσαι δὲ τὸ παρατυχεῖν δίκῃ. οἷον ἀπήντησε πρὸς τὴν δίκην, ἀντὶ τοῦ παρετύχεν.

Ὑπόσχεσις καὶ ἐπαγγελία διαφέρει. ὑπισχνεῖται μὲν γὰρ ὁ τὸ ἀξιωθὲν διδόναι μέλλων. ἐπαγγέλλεται δὲ ὁ δίχα παρακλήσεως παρέχειν βουλόμενος.

Ὑποψία ὑφοράσεως διαφέρει. ὑποψία μὲν γάρ ἐστι καλοῦ τις ὑπόνοια. ὑφόρασις δὲ δόξα ἐπὶ τὸ χεῖρον.

Ὑπάρξαι τὸ, τι γενέσθαι, καὶ τὸ κατάρξασθαι.

Ὑπάγειν καὶ προσδεύεσθαι διαφέρει. ὅτι τὸ προσδεύεσθαι μέν ἐστι τὸ βαδίζειν. ὑπάγειν δὲ τὸ ὑπὸ ζυγὸν ἄγειν βοῦς ἢ ἵππους, ἢ τι τῶν ζῴων, ὡς Ὅμηρος,

Ὕπαγε ζυγὸν ὠκέας ἵππους.

οἱ δὲ βοηθοῦντες τῇ λέξει φασὶν, ὅτι ὑπάγειν λεγόμενον ἀντὶ τοῦ προάγειν. ὥσπερ ὑφηγητὴν ἀντὶ τοῦ προηγητήν. καὶ ὑπογραμμὸν ἀντὶ τοῦ προγραμμόν. ὡς φησὶ καὶ Ἀριστοφάνης,

Ἐγὼ δὲ ὑπαίρω τὸν ὅρκον. ἀντὶ τοῦ προαίρω.

οὕτως οὖν καὶ ὑπάγειν λέγομεν ἀντὶ τοῦ προάγειν. τουτέστιν εἰς τοὔμπροσθεν πορεύεσθαι. κέχρηται τῇ λέξει Εὔπολις ἐν Βάπταις.

Σὺ δ' ὕπαγε εἰς τοὔμπροσθεν.

Φακοὺς φακῆς διαφέρειν φασί. φακοὶ οἱ ἔτι ὠμοὶ οὐχ ἑνικῶς. φακὴ δὲ ἡ ἑψημένη. τετήρηται παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἡ διαφορά.

Φαυλία καὶ φυλία διαφέρει. φαυλία μὲν γὰρ εἶδος ἐλαίας, φυλία δὲ ἡ χῖνος.

Φάκελος καὶ φάκελον διαφέρει. φάκελος μὲν γάρ ἐστι φορτίον ξύλων. Θουκυδίδης, φακέλους ὕλης ἀργέας. φάκελον δὲ ὁ μετὰ φλεγμονῆς σπασμός.

Φάσκηλος φασκωλίου διαφέρει. φάσκηλος μὲν γάρ ἐστιν ἱματιοφορία. φασκώλιον δέ ἐστι δερμάτινον βαλάντιον.

Φαρμακεία γοητείας διαφέρει. φαρμακεία μὲν γὰρ κυρίως ἡ βλάβη, ἡ διά τινος ἐληλυθεῖα τινὸς γινομένη φαρμάκου. γοητεία δὲ ἡ ὑπὸ ἐπικλήσεως τε, καὶ ἐπαοιδῆς φαρμακεύς. φαρμακὸς δὲ ὀξυτόνως, ὁ ἐπὶ καθάρσει τῆς πόλεως ῥιπτόμενος.

Φάσμα μὲν ἐστὶ τὸ ὅμοιον ἀληθείᾳ. φάντασμα δὲ τὸ ἑτερόμορφον εἴδωλον δὲ τὸ ὅμοιον τῇ σκιᾷ. τέρας δὲ ἐναργὲς σῶμα ἑτερόμορφον. βρέτας δὲ τὸ ξόανον.

Φάγαινα μὲν λέγεται ἡ μετὰ τὰς νόσους πολυφαγία. φαγέδαινα δὲ φῦμα ἀνήκεστον.

Φεύγει καὶ ἀποφεύγει διαφέρει. φεύγει μὲν γὰρ δίκην ὁ κατηγορούμενος. ὁ γὰρ κατηγορῶν διώκει. ἀποφεύγει δὲ ὁ νικήσας, καὶ λυθεὶς τῆς κατηγορίας.

Φθίοι καὶ φθιῶται διαφέρουσι. φθίοι μὲν γὰρ οἱ ὑπὸ τῷ Πρωτεσιλάῳ φησὶ γοῦν Ὅμηρος,

Πρὸ φθίων τε μέδοντα.

οἷον δ' οὐκ ἀπὸ πόλεως, οὐδ' ἀπὸ χώρας, ἀλλ' ἀπ' ἀνδρὸς φθίου. φθιῶται δὲ οἱ ὑπὸ τῷ Ἀχιλλεῖ ἀπὸ πόλεως Θεσσαλικῆς φθίας, καὶ χώρας ὁμωνύμου.

Φθίην δ' ἐξικόμην ἐριβώλακα.

ἠγνόησεν οὖν Καλλίμαχος εἰπὼν,

Οὐδέ τι τὴν φθίων εἶχεν ἀνακτορίην.

Φιλεῖν τοῦ κυνεῖν διαφέρει. ὅτι τὸ μὲν κυνεῖν τὸ τοῖς χείλεσιν ἀσπάζεσθαι. φιλεῖν δὲ τὸ ἀγαπᾶν καὶ ἐξφίζειν.

Φίλος καὶ ἑταῖρος διαφέρει. φίλοι μὲν γὰρ κοινῶς ἅπαντες οἱ τὰ τῆς φιλίας δίκαια πρὸς ἑαυτοὺς ἔχοντες. ἑταῖροι δὲ ἰδίως οἱ καὶ τῇ ἡλικίᾳ παραπλησίως ἔχοντες, οἱ καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ καὶ ἐν τῇ συνεργείᾳ πολὺν χρόνον γεγονότες.

Φόρος καὶ φορὸς διαφέρει. φόρος μὲν γὰρ λέγεται ὁ φέρων, οὕτως καὶ φόρος ἡ ἀναίρεσις. φορὸς δὲ ὁ τόπος τῆς ἀναιρέσεως, καὶ φορὸς ὁ φερόμενος.

Φράζειν καὶ φράσαι διαφέρει. φράζειν μὲν γάρ ἐστι τὸ εἰπεῖν. φράσαι δὲ ἀντὶ τοῦ διανοηθῆναι.

Σὺ δὲ φράσαι εἴ με σαώσεις.

Φριμάττεσθαι τοῦ φρυάττεσθαι διαφέρει. φριμάττεσθαι μὲν γὰρ τὸν τράγον φαμέν. καὶ φριμαγμὸς ἡ τοῦ τράγου φωνή. ὥσπερ φρυαγμός. φρυάττεσθαι δὲ τὸν ἵππον τὸν φυσῶντα καὶ γαυρούμενον.

Φρονεῖν τοῦ καταφρονεῖν διαφέρει. φρονεῖν μὲν γάρ ἐστι τὸ λογίζεσθαί τι καὶ ἐνθυμεῖσθαι. καταφρονεῖν δὲ τὸ εὐτελίζειν καὶ ὑπερορᾶν.

Φερνὴ μὲν προίξ. φερνίον δὲ τὸ ἁλιευτικὸν σπυρίδιον.

Φύλλον καὶ φῦλον διαφέρει. φύλλον μὲν γὰρ τὸ πέταλον δένδρου. φῦλον δὲ τὸ γένος.

Φωνεῖν καὶ ὠρύεσθαι διαφέρει. φωνεῖν γὰρ μὲν ἐπὶ ἀνθρώπων λέγεται. ὠρύεσθαι δὲ ἐπὶ λύκων. παρατηρητέον δὲ ἐπὶ τῶν λοιπῶν τὸ οἰκεῖον ἑκάστῳ. ὅτε βληχᾶσθαι γὰρ μὲν λέγεται ἐπὶ τῶν προβάτων. μηκᾶσθαι δὲ ἐπὶ τῶν αἰγῶν διὰ τοῦ η. μυκᾶσθαι δὲ ἐπὶ τῶν βοῶν διὰ τοῦ υ. βρωμᾶσθαι ἐπὶ ὄνων. βρυχᾶσθαι δὲ ἐπὶ λεόντων. χρεμετίζειν δὲ ἐπὶ ἵππων. ἀραιζειν δὲ ἐπὶ κυνῶν παρ' Ἀθηναίοις, ἀπὸ τοῦ ἄρ φωνῆς. παρ' ἡμῖν δὲ ὑλακτεῖν λέγεται.

Φωλεός

Φωλεὸς καὶ κοίτη διαφέρει. φωλεὸς μὲν γὰρ ἐπὶ τῶν ἑρπετῶν τάσσεται. κοίτη δὲ ἐπὶ ἀνθρώπων. ὥστε ἐπὶ μὲν τῶν ἑρπετῶν ῥητέον τὸ φωλεύειν. ἐπὶ δὲ ἀνθρώπων τὸ κοιτάζειν. ἐπὶ δὲ τῶν ὀρνέων τὸ νοσσεύειν. ὁ γοῦν λέγων νοσσιὰν τῶν τέκνων, ἀκυρολογεῖ. τέκνα μὲν γὰρ ἀνθρώπων. νοσσοὶ δ' ὀρνέων. νεβροὶ δὲ ἐλάφων. σκύμνοι δὲ λεόντων. σκύλακες δὲ κυνῶν.

Χάραξ θηλυκῶς μὲν ἐπὶ τῶν τῇ ἀμπέλῳ παραδεσμουμένων. ἀρσενικῶς δὲ ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς πολέμοις περιπηγνυμένων. ἀφ' ὧν λέγουσι χαρακώσαντες, ἀντὶ τοῦ περιφράξαντες. καὶ χαρακώματα τὰ περιφράγματα.

Χαρὰ καὶ εὐφροσύνη καὶ τέρψις καὶ εὐθυμία καὶ ἡδονὴ καὶ ἀπόλαυσις διαφέρουσι. χαρὰ μὲν γάρ ἐστι πρόσκαιρος ψυχῆς ἔπαρσις καὶ διάχυσις. εὐφροσύνη δὲ πάθος χρόνιον μετὰ σωφροσύνης γινόμενον. τέρψις δὲ οἱονεὶ τρέψις καὶ ψυχαγωγία, ἀπὸ τοῦ ἀεὶ ἐπὶ τὸ κρεῖσσον. εὐθυμία δὲ βραχεῖα ψυχῆς χαρά. ἡδονὴ δὲ ἐκ ψυχῆς ἀρεστία. ἀπόλαυσις δὲ ἕξις κοινὸς ἐπὶ πάσης μεταλήψεως τασσομένη ἀγαθῆς τε καὶ φαύλης.

Χειμάζειν οὐ μόνον τὸ παραχειμάζειν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐνοχλεῖν. ὡς Μένανδρος ἐν ἡνιόχῳ.

Χλαῖναν καὶ χλανίδα διαφέρειν φησὶ Τρύφων ἐν τῷ πέμπτῳ περὶ ἑλληνισμοῦ. καὶ παρατίθεται Ξενοφῶντα. χλαίνας μὲν γάρ φησι λέγεσθαι ἐπὶ τῶν ἐγκοιμήτρων καὶ παχειῶν, διὸ καὶ Ὅμηρον φάναι.

Ἔνθάδε τ' ἐκθεῖσαι πυκινὸν λέχος, ἐμβαλέτε δ' εὐνὴν, Δέμνια καὶ χλαίνας καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.

χλανίδας δὲ τὰς φορουμένας καὶ μαλακωτέρας. ἀντιπίπτει τῷ παρατηρήματι.

Χλαῖναν πορφυρέην κατ' ὀφθαλμοῖσιν ἐπισχών.

μήποτε οὖν ἄμεινον λέγειν, τὰς μὲν χλαίνας ἐπὶ τῶν ἐγκοιμήτρων, καὶ φορουμένων, χλανίδας δὲ ἐπὶ μόνων τῶν φορουμένων, οὐκέτι δὲ ἐπὶ τῶν ἐγκοιμήτρων.

Χλαμὺς καὶ χλαῖνα διαφέρει. καθὸ δὴ ἀπὸ πολλῶν ἀπέδειξε Δίδυμος ἐν ὑπομνήματι δευτέρῳ ἰλιάδος. ἡ μὲν χλαῖνα ἡρωϊκὸν φόρημα. χλαμὺς δὲ μακεδονικόν, μετὰ ἑξακόσια ἔτη τῶν ἡρωϊκῶν ὀνομασθεῖσα. Σαπφὼ (αὕτη γὰρ μέμνηται τῆς χλαμύδος) διαφέρειν φησὶ καὶ τῷ σχήματι. ἡ μὲν γὰρ χλαῖνα τετράγωνον φησὶν εἶναι) ἡ δὲ χλαμὺς εἰς τέλειον περὶ τὰ κάτω συνῆκται, καὶ συγχρησαμένους πολὺ καὶ ἀπ' ἀλλήλων διεστάναι. προσάγεται Ἀριστοτέλην, Φίλαρχον, Πολέμωνα, ὅτι πολὺ διαφέρουσι.

Χιτώνιον καὶ χιτωνίσκος διαφέρει. χιτωνίσκος μὲν γὰρ ὁ τοῦ ἀνδρὸς χιτών. χιτώνιον δὲ τὸ τῆς γυναικὸς ἔνδυμα.

Χόας συνεσταλμένως τὴν ἑορτήν. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν, ἀκούετε λεῴ· κατὰ τὰ πάτρια τοὺς χόας. χοᾶς δὲ περισπωμένως ἐπὶ μέτρου τοῦ οἴνου.

Χορήγιον καὶ χορηγὸς διαφέρει. χορήγιον μὲν τὸ διδασκαλεῖον. καὶ χορηγὸς ὁ διδάσκαλος. χορὸς δὲ τὸ σύστημα τῶν παίδων, καὶ τῶν ᾀδόντων.

Χολάδες καὶ χόλικες διαφέρει. χολάδες μὲν γὰρ τὰ ἔντερα.

Χύντο χαμαὶ χολάδες.

χόλικες δὲ αἱ τῶν βοῶν κοιλίαι. Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις, ἢ Βουδαλείων τις ἀπέκτεινε ζεῦγος χολίκων ἐπιθυμῶν.

Χρήστας καὶ δανειστὰς λεκτέον, καὶ οὐ χρεοφειλέτας.

Χρηστήριον ὁ τόπος, καὶ ὁ χρησμὸς καὶ τὸ ἱερόν.

Χύτραι καὶ χυτρεῖα διαφέρει. χύτραι μὲν γὰρ καὶ αὐτὰ τὰ σκεύη, καὶ τὰ χυτροπωλεῖα. χυτρεῖα δὲ τὰ τῶν χυτρῶν ὄστρακα.

Ψάλλιον καὶ ψέλλιον διαφέρει. ψάλλιον μὲν τὸ τοῦ ἵππου. ψέλλιον δὲ τὸ ἄκροις βραχίοσι περιτιθέμενον κόσμιον. οἱ δωριεῖς ψέλλιον καλοῦσι τὸ ἄκρον. ὅθεν καὶ ἡμεῖς τὴν ἐπ' ἄκρων χειλέων λεγομένην προσῳδίαν, ψιλὴν ἐκαλέσαμεν, ὥς φησι Τρύφων.

Ψάμαθος καὶ ἄμαθος διαφέρει. ψάμαθον μὲν γὰρ τὴν παραθαλασσίαν ἄμμον.

Ἐπὶ ψαμάθοις ἁλίῃσιν.

ἄμαθον δὲ τὴν κόνιν.

Τύχε γὰρ ἀμάθοιο βαθείας.

Ὥρα δασέως τοῦ ἔτους, καὶ τῆς ἡμέρας. ψιλῶς δὲ ἡ φροντίς.

Ὠνήσασθαι καὶ ἀγοράσαι διαφέρει. ὠνήσασθαι μὲν γάρ ἐστι τὸ πρίασθαι τῶν πωλουμένων. ἀγοράσαι δὲ καὶ τὸ ἐν ἀγορᾷ διατρίψαι.

Ὠτειλὴ καὶ οὐλὴ διαφέρει. ὠτειλὴ μὲν γάρ ἐστι τὸ πρόσφατον τραῦμα, παρὰ τὸ οὐτάσθαι, οὐλὴ δὲ ἡ ὑγιασμένη σὰρξ ἐκ τραύματος παλαιοῦ. ὡς Ὅμηρος.

Οὐλὴν τὴν ποτέ μιν σῦς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι.

ΤΑΞΙΣ ΠΑΛΑΙΑ, ΚΑῚ ὈΝΟΜΑΣΊΑΙ ΤΩΝ ἈΡΧΌΝΤΩΝ.

Καταλοχίσαι ἐστὶ τὸ εἰς λόχους καταμερίσαι τὸ πλῆθος τοῦ στρατοῦ.

Λόχος ἔνιοι μὲν τὸ σύστημα τὸ ἐξ ἀνδρῶν η'. οἱ δὲ τὸ ἐξ ἀνδρῶν ιβ'. οἱ δὲ, τὸ ἀπὸ ἑκκαίδεκα ἀνδρῶν πλῆθος, ὃ καὶ τέλειόν φασιν καὶ σύμμετρον.

Λοχαγωγός, πρωτοστάτης καὶ ἡγεμών, ὁ αὐτός ἐστιν. ἔστι μὲν ὁ α', καὶ ἄριστος τοῦ λόχου.

οὐραγὸς ὁ τελευταῖος τοῦ λόχου.

Στῖχος καὶ δεκανία καὶ λόχος, τὸ αὐτό ἐστιν. οἱ δὲ καὶ ἐνωματίαν αὐτὸ καλοῦσιν. οἱ δὲ τὸ ς'. λέγουσι τοῦ λόχου τὴν ἐνωματίαν, οἱ δὲ τὸ δ'.

Ἐνωμοτάρχης, ὁ τῆς ἐνωματίας ἄρχων.

Διμοιρίαν

Διμοιρίαν, καὶ ἡμιλοχίαν τὸ αὐτό φασι.

Διμοιρίτης καὶ ἡμιλοχίτης, ὁ ἄρχων τοῦ ἡμιλοχίου καὶ τῆς μοίρας.

Ἐπιστάτης ὁ τοῦ λοχαγοῦ ὀπίσω τεταγμένος, ὁ δὲ μετ' αὐτὸν πρωτοστάτης. ὁ δὲ μετὰ τοῦτον πάλιν ἐπιστάτης. ὡς εἶναι τὸ ὅλον στίχον ἐκ πρωτοστατῶν καὶ ἐπιστατῶν συγκείμενον. ἔνιοι δὲ λοχαγὸν μετὰ τὸν πρωτοστάτην λέγουσιν, ὥσπερ καὶ οὗτοι, καὶ οὐραγὸν τὸν ἐπιστάτην. τοὺς ἐν μέσῳ δὲ οὐχ ὡσαύτως, ἀλλ' ἐπιστάτην μὲν τὸν μετὰ τὸν πρωτοστάτην, ἤτοι β΄. τὸν δὲ γ΄, ἀπὸ τοῦ πρωτοστάτου ὑποστάτην.

Συλλοχισμός ἐστιν, ὅταν παρὰ λόχῳ ἕτερος λόχος ἐπιτεθῇ, ὥστε λοχαγὸν λοχαγῷ, καὶ οὐραγὸν οὐραγῷ, καὶ τοὺς μεταξὺ τοῖς ὁμοζύγοις παρίστασθαι.

Παραστάται, οἱ ὁμόλοχοι ἀνδρῶν ξδ΄. καὶ ὁ ἡγούμενος τετράρχης.

Τάξις αἱ δύο τετραρχίαι, ἀνδρῶν ρκη΄. καὶ ὁ ἡγούμενος πάλαι μὲν ταξίαρχος, νῦν δὲ ἑκατοντάρχης.

Σύνταγμα, ὃ ἔνιοι παράταξιν, αἱ β΄ τάξεις, ἄνδρες σνς΄. καὶ ὁ ἡγούμενος συνταγματάρχης. τοῦτο δὲ ἔνιοι καὶ ξεναγίαν καλοῦσι, καὶ ξεναγὸν τὸν ἡγούμενον.

Πεντακοσιαρχία τὰ β΄ τάγματα, ἄνδρες φιβ΄. καὶ ὁ ἡγούμενος πεντακοσιάρχης.

Ἔκτακτοι, τούτους τὸ μὲν παλαιὸν ἡ τάξις εἶχεν ὡς καὶ τοὔνομα δηλοῖ, διὸ τῆς τάξεως ἐξάριθμοι ἦσαν. εἰσὶ δὲ, στρατοκήρυξ, σαλπιγκτὴς, σημειοφόρος, ὑπηρέτης, οὐραγός. νῦν δὲ καὶ τοῦ συντάγματος λέγονται, καὶ τῶν ἄλλων. εἶχεν δὲ τούτους τὴν τάξιν ἢ τὸ σύνταγμα. τὸν μὲν ὅπως τῇ φωνῇ σημαίνῃ τὸ προσταττόμενον, τὸν δὲ ὅπως τῷ σημείῳ, εἰ μὴ ἡ φωνὴ κατακούοιτο διὰ θόρυβον, τὸν δὲ σαλπιγκτὴν, ὁπότε μηδὲ σημεῖα βλέποιεν διὰ κονιορτόν. καὶ τὸν ὑπηρέτην ὥστε τι τῶν εἰς τὴν χρείαν παρακομίσαι. τόν γε μὴν ἔκτακτον οὐραγὸν, πρὸς τὸ ἐπανάγειν τὸ ἀπολειπόμενον ἐπὶ τὴν τάξιν, οἱ τῶν δεῦρο ἄνω τυπουμένων κατὰ μέτωπον κάτω τάσσεται.

Ξεναγία, αἱ β΄ πεντακοσιαρχίαι, ἀνδρῶν ακδ΄. οἱ δὲ πλεῖστοι τοῦτο τὸ πλῆθος χιλιαρχίαν καλοῦσι, καὶ χιλίαρχον τὸν ἡγούμενον.

Τελαρχία, αἱ β΄ χιλιαρχίαι, ἀνδρῶν βμη΄. οἱ δὲ καὶ τέλος ὀνομάζουσι. καὶ τὸν ἡγούμενον τελάρχην, οἱ δὲ τελάρχην.

Φαλαγγαρχίαι, αἱ β΄ κεραρχίαι, ἄνδρες δϟς΄. τοῦτο ἔνιοι καὶ ἀποτομὴν κέρατός φασιν, οἱ δὲ μέρος. πάλαι δὲ καὶ στρατηγία ἐκαλεῖτο, καὶ ὁ ἡγούμενος στρατηγός, νῦν δὲ φαλαγγάρχης.

Διφαλαγγία, αἱ β΄ φαλαγγαρχίαι, ἄνδρες ηϡβ΄. τοῦτο δὲ καὶ μέρος ὑπ' ἐνίων καλεῖται ἀλλὰ καὶ κέρας. καὶ ὁ ἡγούμενος κεράρχης.

Φάλαγξ ἡ τετραφαλαγγαρχία, αἱ β΄ φάλαγγες, ἄνδρες ις΄ χιλιάδων καὶ τπδ΄. τοῦτο γὰρ ἡ τελεία καὶ συγκεκροτημένη φάλαγξ.

Μῆκος ἐστὶ φάλαγγος τὸ α΄ ἐκ τῶν λόχων σύνταγμα, ὃ μίαν εὐθεῖαν τάσσεται ἀπὸ κέρατος εἰς κέρας διατεῖνον. καλεῖται δὲ τοῦτο καὶ πρόσωπον, καὶ μέτωπον, καὶ στόμα, καὶ παράταξις, δὲ πρωτολοχία, καὶ πρωτοστάται. ὁ δὲ κατόπιν τούτου στίχος καὶ παράλληλος κείμενος δεύτερον ζυγὸν καλεῖται, καὶ ὁ τρίτος τρίτον, δὲ ἑξῆς ὁμοίως.

Βάθος δὲ ἐστι φάλαγγος τὸ μετὰ τὸ μέτωπον ἅπαν, καὶ ὁ ἀπὸ λοχαγοῦ ἐπὶ οὐραγὸν στίχος, κατὰ βάθος λέγεται.

Ζυγεῖν δέ ἐστι, τὸ ἐπ' εὐθείας τῷ κατὰ μῆκος στίχῳ κεῖσθαι, ἤτοι παραλλήλως ἔχειν.

Στοιχεῖν δέ ἐστι τὸ ἐπ' εὐθείας κεῖσθαι παρὰ κατὰ βάθος στίχῳ. τοῦτο γὰρ καὶ κυρίως στίχος λέγεται.

Διχοτομία φάλαγγος, ἡ εἰς β΄ ἴσα τομή. ταῦτα δὲ τὰ μέρη καλεῖται κέρατα, ὧν τὸ μὲν εὐώνυμον κέρας, καὶ κεφαλὴ, καὶ δεξιὸν ἀκρωτήριον, καὶ δεξιὰ ἀρχή.

Ἄραρος καὶ ὀμφαλὸς καὶ συνοχὴ, πρᾶγμα ὡς ἔνιοι, καὶ στόμα ὡς ἕτεροι, ἡ διχοτομία καλεῖται.

Ὁπλῖται, πελτασταὶ, ψιλοὶ, τῆς πεζικῆς εἰσι καὶ μαχίμου δυνάμεως. ἔχουσι δὲ διαφοράν. ὁπλῖται μὲν γὰρ λέγονται οἱ βαρυτάτῃ κεχρημένοι ὁπλίσει, κατὰ τὸν μακεδονικὸν τρόπον, ἀσπίσι περιφερέσι καὶ δόρασι περιμηκεστέροις. ψιλοὶ δὲ οἱ κουφοτάτῃ, κέχρηνται γὰρ τόξῳ καὶ ἀκοντίοις καὶ λίθοις ἐκ σφενδόνης, ἢ ἐκ χειρός. οἱ δὲ πελτασταὶ μέσῃ πως κέχρηνται σκευῇ· ἡ γὰρ πέλτη μικρά τις ἐστὶν ἀσπιδίσκη, καὶ κούφη, καὶ τὰ δόρατα πολὺ τῶν ὁπλιτῶν λειπόμενα. εἰσὶ δὲ τῆς σχηματικῆς δυνάμεως τρεῖς διαφοραί. ἡ μὲν γάρ ἐστιν ἱππικὴ, ἡ δὲ ἁρμάτων δὲ ἡ δὲ ἐλεφάντων. τοῦ δὲ ἱππικοῦ τὸ μὲν ἁπλῶς οὕτω καλεῖται, ἱππεῖς καὶ ἱππικόν. τὸ δὲ ἀμφίππον. καὶ ἀμφίπποι μὲν οἱ ἐπὶ δυοῖν ἀστρώτοιν συνδεδεμένοι ὀχούμενοι, οἱ δὲ μεταπηδῶσιν ἀπ' ἄλλου ἐπ' ἄλλον, ὅταν ἡ χρεία καλῇ. τοῦ δὲ κυρίως ἱππικοῦ τὸ μέν ἐστι κατάφρακτον, ὃ καὶ τοὺς ἵππους καὶ τοὺς ἱππέας πεφραγμένους παρέχεται, τὸ δὲ ἀκατάφρακτον. τούτων δὲ οἱ μὲν θυρεοὺς ἔχοντες θυρεοφόροι καλοῦνται. οἱ δὲ ἁπλῶς δορατοφόροι. αὐτῶν δὲ οἱ μὲν μόνον ἀκοντίζουσιν, εἰς δὲ χεῖρας τοῖς πολεμίοις οὐκ ἔρχονται. καὶ καλοῦνται ἱππακοντισταὶ, καὶ διὸ ταραντῖνοι. οἱ δὲ τόξοις, οἱ λέγονται ἱπποτοξόται. ἔτι δὲ οἱ μὲν δορατοφόροι, οἱ δὲ κοντοφόροι ἢ ξυστοφόροι καλοῦνται γὰρ τοῖς τρισὶν ὀνόμασιν. οὗτοι δὲ εἰσὶν οἱ ἀπὸ τῶν ἵππων καὶ πλησίον πολεμίοις δόρασι μαχόμενοι. οἱ δὲ ἀκροβολισταὶ, οἱ πόρρωθεν βάλλοντες. ἔτι τῆς ἱππικῆς δυνάμεως καταφρακτοί, ἱππακοντισταὶ, ἐλαφροὶ, θυρεοφόροι, οἱ καὶ ταραντῖνοι, ἱπποτοξόται.

Πύκνωσις κατὰ παραστάτην καὶ ἐπιστάτην, τοῦτ' ἔστι πύκνωσις κατὰ μῆκος καὶ βάθος. κατέχει δὲ ὁ πεπυκνωμένος ἀνὴρ, πήχεις β΄ ὁ δὲ ἁπλῶς τεταγμένος, πήχεις δ΄.

Συνασπισμὸς, ὅταν ἕκαστος ἀνὴρ τῶν ἐν τῇ φάλαγγι κατέχῃ πῆχυν ἕνα. τοῦτο καλεῖται συνασπισμός.

Πρόταξις ψιλῶν, ὅτε τῶν ἄλλων οὗτοι ἐν πολέμῳ προτάττονται. ὑπόταξις δὲ, ὅτε ὑποτάττονται. προσένταξις δὲ, ὅτε καὶ ἐμπλεκόμενοι τῇ φάλαγγι,

λαγγι. παρ' ἄνδρα τάττονται. λέγεται δὲ καὶ παρένταξις αὕτη.

Παρεμβολὴ παρεντάξεως διαφέρει, ἡ μὲν γάρ ἐστι τῶν ὁμοίων παρένθεσις, οἷον ὁπλιτῶν παρ' ὁπλίτας, ἢ ψιλῶν παρὰ ψιλούς. παρένταξις δὲ ἡ τῶν ἀνομοίων, οἷον ὁπλιτῶν παρὰ ψιλούς, ἢ ψιλῶν παρ' ὁπλίτας.

Λόχος, ἀνδρῶν ὀκτώ.

Σύστασις, τέσσαρες λόχοι, ἀνδρῶν λβ΄.

Πεντηκονταρχία, β΄ συστάσεων, ἀνδρῶν ἑξήκοντα τεσσάρων.

Ἑκατονταρχία, β΄ πεντηκονταρχίαι, ἀνδρῶν ρκη΄. ἑκάστη δὲ ἑκατονταρχία ἐκτάκτους ἔχει πέντε.

Ψιλαγία, β΄ ἑκατονταρχίαι, ἀνδρῶν διακοσίων πεντηκονταέξ.

Ξεναγίαι, β΄ ψιλαγίαι, ἀνδρῶν φιβ΄.

Σύστεμμα, β΄ ξεναγίαι, ἀνδρῶν χιλίων κδ΄,

Ἐπιξεναγία. δύο συστέμματα, ἀνδρῶν δισχιλίων μη΄.

Στίφος, δύο ἐπιξεναγίαι, ἀνδρῶν τετρακισχιλίων ϟϛ΄.

Ἐπίταγμα, δύο στίφη, ἀνδρῶν ὀκτακισχιλίων σβ΄. τούτου ἔκτακτοι ἀνδρῶν υ΄. ἐπιξεναγοὶ μὲν δύο, συστεμματάρχαι δὲ οἱ λοιποί.

Ἔμβολον παρατάξεως ὄνομα τοῦδε. ἔστι δὲ τὸ ἥμισυ τοῦ ῥόμβου τοιοῦδε ὄντος.

Ῥομβοειδὲς παράταξις ὀνομάζεται καὶ σφηνοειδής.

Ἴλη ἱππέων ἐστὶν ἑξηκοντατεσσάρων.

Ἐπιλαρχία, β΄ ἶλαι, ἱππέων ρκη΄.

Ταραντιναρχία, β΄ ἐπιλαρχίαι, ἱππέων διακοσίων πεντηκονταέξ.

Ἱππαρχία, β΄ ταραντῖνοι, ἱππέων πεντακοσίων δώδεκα.

Ἐφιππαρχία, β΄ ἱππαρχίαι, ἱππέων χιλίων εἰκοσιτεσσάρων.

Τέλος, δύο ἐφιππαρχίαι, ἱππέων δισχιλίων τεσσαράκοντα ὀκτώ.

Ἐπίταγμα, β΄ τέλη, ἱππέων τετρακισχιλίων ϟϛ΄.

Κλίσις, ἡ κατ' ἄνδρα κίνησις.

Κλίσις ἐπὶ δόρυ ἐστίν, ἡ ἐπὶ τὰ δεξιὰ κλίσις. ἐπανάκλισις δὲ ἡ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ κλίσις.

Ἐπ' ἀσπίδα κλίσις ἐστὶν ἡ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ ὁμοίως,

Μεταβολή ἐστιν ἡ δὶς ἐπὶ τὸ αὐτὸ γινομένη κλίσις κατὰ νώτου τὰς τῶν ὁπλιτῶν ὄψεις μετατεθεῖσα, ἧς δύο διαφοραί. ἡ μὲν ἀπὸ τῶν πολεμίων, ἣν καὶ ἐπ' οὐρὰν ὀνομάζουσιν. ἡ δὲ ἐπὶ τοὺς πολεμίους, ἀπ' οὐρᾶς καλουμένη. ἔνιοι δὲ οὕτω καὶ αὐτὴν ὑπογράφουσιν.

Μεταβολή ἐστι μετάληψις τῆς προϋπαρχούσης ἐπιφανείας, εἰς τὴν κατ' οὐρὰν ἐπιφάνειαν, ἢ ἀπὸ ταύτης ἐπὶ τὴν ἐναντίαν. καὶ ἡ μὲν ἀπὸ τῶν πολεμίων μεταβολή, δὶς ἐπὶ δόρυ κλινάντων γίνεται. ἡ δὲ ἐπὶ τοὺς πολεμίους, δὶς ἐπ' ἀσπίδα.

Ἐπιστροφή ἐστιν, ἐπειδὰν τὸ πᾶν σύνταγμα πυκνώσαντες κατὰ παραστάτην καὶ ἐπιστάτην, καθάπερ ἑνὸς ἀνδρὸς σῶμα ἐπὶ δόρυ, ἢ ἐπ' ἀσπίδα ἐγκλίνωμεν, καθάπερ ἐπὶ κέντρῳ τῷ λοχαγῷ πάντες τοῦ τάγματος περιενεχθέντες καὶ μεταλαβόντες τὸν τόπον μετὰ τὸν ἔμπροσθεν, ἐπιφάνειαν δὲ τὴν ἐκ δεξιῶν διαμενόντων ἑκάστῳ τῶν παραστατῶν, καὶ τῶν ἐπιστατῶν.

Ἀναστροφή ἐστιν ἡ ἀποκατάστασις τῆς ἐπιστροφῆς, εἰς τὴν προτέραν χώραν. περισπασμὸς δέ ἐστιν ἡ ἐκ δυοῖν ἐπιστροφῶν τοῦ τάγματος κίνησις, ὥστε μεταλαμβάνειν τὸν ὀπίσω τόπον. ἐκπερισπασμὸς δέ ἐστιν, ἐκ τριῶν ἐπιστροφῶν συνεχῶν κίνησις, ὥστε μεταλαμβάνειν. ἐὰν μὲν ἐπὶ δόρυ γίνηται, τὴν ἐξ ἀριστερῶν ἐπιφάνειαν. ἐὰν δὲ ἐπ' ἀσπίδα τὴν ἐκ δεξιῶν. εἰς ὀρθὸν δέ ἐστιν ἀποδοῦναι, τὸ ἐπὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς θέσιν ἀποκαταστῆσαι ἄνδρα ἕκαστον, ὥστε ἐπὶ δόρυ κλίνειν ἐκ τῶν πολεμίων κελεύοιντο. εἶτ' αὖθις εἰς ὀρθὸν ἀποδοῦναι δεήσει ἐπὶ τοὺς πολεμίους πάλιν τρέπεσθαι. καλεῖ δὲ τοῦτο καὶ ἐπ' ὀρθὸν ἀποκαταστῆσαι.

Ἐξελιγμῶν διτταί εἰσιν ἰδέαι. ἡ μὲν κατὰ λόχους, ἡ δὲ κατὰ ζυγά. εἴδη δὲ ἀνὰ ἑκατέρου αὐτῶν β΄. καλεῖται γὰρ ὁ μὲν Μακεδών, ὁ δὲ Χορεῖος, ὃν καὶ Κρητικὸν καὶ Περσικὸν καλοῦσι. τούτων δὲ Μακεδὼν ἐξελιγμός ἐστιν. ὁ κατὰ λόχους, ὁ μεταλαμβάνων τῆς φάλαγγος τὸν ἔμπροσθεν τόπον. αὐτὴ δὲ τὴν κατὰ πρόσωπον ἐπιφανείας, τὸν ὄπισθεν. Χορεῖος δὲ ὁ τὸν αὐτὸν ἐπέχων τόπον τῆς φάλαγγος τῶν ὁπλιτῶν κατὰ μέρος. ἀνθ' ὧν προκατεῖχον τόπον ἑτέρους μεταλαμβανόντων. τοῦ μὲν λοχαγοῦ, τὸν τοῦ οὐραγοῦ. τοῦ δὲ οὐραγοῦ, τὸν τοῦ λοχαγοῦ. αὐτὴ δὲ τὴν κατὰ πρόσωπον ἔμπροσθεν ἐπιφανείας. τὸν ὄπισθεν. οἱ δὲ διὰ κατὰ ζυγὰ ἐξελιγμοὶ γίνονται, ἐπειδὰν ἀπὸ τῶν ἀκροτόμων τὰ κέρατα καθιστάναι. τάσσει δὲ ἀποτομὰς τῶν κεράτων, χάριν τοῦ τὰ μέσα ἰσχυροποιεῖν. καὶ ὁμοίως τὰ δεξιὰ ἐν τοῖς εὐωνύμοις, καὶ τὰ εὐώνυμα ἐν τοῖς δεξιοῖς.

Διπλασιάζειν διχῶς λέγεται, ἢ γὰρ τόπον ἐν ᾧ ἐστι φάλαγξ, μένοντος τοῦ πλήθους τῶν ἀνδρῶν, ἢ ἀριθμὸν αὐτῶν. γίνεται δὲ ἑκάτερον διχῶς, ἢ κατὰ λόχους, ἢ ζυγά. ταυτὸν δ' εἰπεῖν κατὰ μῆκος καὶ κατὰ βάθος. κατὰ μῆκος μὲν οὖν γίνεται διπλασιασμὸς ἀνδρῶν, ὅταν μεταξὺ τῶν προϋπαρχόντων λόχων παραβάλλωμεν, ἢ παραπλέκωμεν ἄλλους αὐτοῖς ἀριθμούς, τὸ μῆκος φυλάττοντες τὸ αὐτὸ τῆς φάλαγγος, ὥστε πύκνωσιν γενέσθαι μόνον ἐκ τῆς τῶν ἀνδρῶν διπλασιάσεως. κατὰ βάθος δὲ ὅταν μεταξὺ τῶν προϋπαρχόντων ζυγῶν παρεμβάλλωμεν, ἢ παρεμπλέκωμεν ἄλλα αὐτοῖς ἰσάριθμα, ὥστε κατὰ βάθος πύκνωσιν εἶναι μόνην, κατὰ μῆκος δὲ τόπου. ὁ δὲ διπλασιασμὸς ὅταν τὴν προειρημένην κατὰ μῆκος πύκνωσιν, μανότητι μετατάττωμεν, ἢ παρεντεθέντες ἐξελίξωσι κατὰ μῆκος. κατὰ βάθος δὲ γίνεται τόπου διπλασιασμός, ὅταν τὴν προειρημένην κατὰ βάθος πύκνωσιν μετατάττωμεν μανότητι, ἢ οἱ παρενθέντες ἐξελίξωσι κατὰ βάθος. ἔνιοι δὲ τοὺς τοιούτους διπλασιασμοὺς ἀποδοκιμάζουσι, καὶ μάλιστα ἐγ-

γὺς

γοὺς ὄντων τῶν πολεμίων. ἐφ' ἑκάτερα δὲ τοῦ στρατοῦ τοὺς ψιλοὺς καὶ τοὺς ἱππέας ἐπεκτείνοντες τῇ ὄψει τοῦ διπλασιασμοῦ, χωρὶς ταραχῆς τῆς φάλαγγος ἀποδιδόασι.

Πλαγία λέγεται φάλαγξ, ἥτις ἔχει τὸ μῆκος τοῦ βάθους πολλαπλάσιον· ὀρθία δὲ λέγεται ὅταν ἐπὶ κέρως πορεύηται, πολλαπλάσιον ἔχουσα τὸ βάθος τοῦ μήκους. καθόλου δὲ παρὰ μῆκος μὲν λέγεται ἐπὶ πᾶν τάγμα, ὃ ἂν τὸ μῆκος ἔχῃ πλέον τοῦ βάθους.

Λοξὴ λέγεται φάλαγξ, ἣ τὸ ἕτερον κέρας ὁπότερον ἂν προαιρῆται πλησίον τῶν πολεμίων ἔχουσα, καὶ ἐν αὐτῷ τὸν ἀγῶνα ποιουμένη, τὸ δὲ ἕτερον ἐν ἀποστάσει δι' ὑποστολῆς ἔχουσα. δεξιὰ μὲν, ἡ τὸ δεξιὸν προβεβλημένη, λαιὰ δὲ ἡ τὸ λαιόν.

Παρεμβολὴ λέγεται ἐπειδὰν προτεταγμένων τινῶν εἰς τὰ μεταξὺ διαθήματα ἐκ τῶν ἐπιτεταγμένων κάθιστῶνται αὖθις ἐπ' εὐθείας.

Πρόταξις δὲ ὅταν ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν τῆς τάξεως, ἢ ἑκατέρου κατὰ τὸ κέρας αὐτὸ προστεθῇ τι στῖφος τῇ πάσῃ φάλαγγι, κατ' εὐθὺ τοῦ μετώπου τῆς τάξεως.

Ἔνταξις δὲ ἐπειδ' ἄν τινες προαιρῆται τοὺς ψιλοὺς εἰς τὰ διαστήματα τῆς φάλαγγος ἐντάσσειν ἄνδρα παρ' ἄνδρα. ἔνιοι δὲ τοῦτο καὶ παρένταξιν ὀνομάζουσιν.

Ἐπαγωγὴ λέγεται, ὅταν, τάγματα τάγματι ὑποτάσσηται, οἷον τετραρχίας ἡγουμένης, αἱ λοιπαὶ τετραρχίαι ὑποτάσσονται. ἢ ξεναγίας ἡγουμένης, αἱ λοιπαὶ ξεναγίαι ἐπακολουθῶσι. καὶ καθόλου ὅταν σύνταγμα συντάγματι ἐν πορείᾳ ἕπηται, ὥστε τοῖς τοῦ προειρημένου συντάγματος οὐραγοῖς, τοὺς τοῦ ἑξῆς τάγματος ἡγεμόνας συνάπτειν.

Παραγωγὴ λέγεται, ὅταν ἡ φάλαγξ πορεύηται τοὺς ἡγεμόνας ἐκ τῶν εὐωνύμων ἔχουσα, ἢ ἐκ τῶν δεξιῶν. κἂν μὲν ἐκ τῶν δεξιῶν μερῶν ἔχῃ τοὺς ἡγεμόνας, εὐώνυμος παραγωγὴ λέγεται. ἐὰν δὲ ἐκ τῶν εὐωνύμων, δεξιὰ παραγωγή. εἴτε δὲ ἡ πορεία ἐν ἐπαγωγῇ γίνεται. εἴτε περὶ τοῦ ἐν μονοπλεύρῳ, ἢ διπλεύρῳ, ἢ τριπλεύρῳ, ἢ τετραπλεύρῳ τάγματι βαδίζεται. μονοπλεύρῳ μὲν ὅταν μονοχόθεν φοβηθῇ. διπλεύρῳ δὲ ὅταν διχόθεν. τριπλεύρῳ δὲ ὅταν τριχόθεν. καὶ τετραπλεύρῳ, ὅταν οἱ πολέμιοι πανταχόθεν ἐπιτίθεσθαι ὑφορῶνται.

Ἀμφίστομος φάλαγξ καλεῖται, ἡ τοὺς ἡμίσεας τῶν ἐν τοῖς λόχοις ἀνδρῶν ἀπεστραμμένους ἀπὸ σφῶν ἔχουσα ὡς ἀντινώτους εἶναι. διφαλαγγία δὲ ἀμφίστομος, ἥτις ἐν τῇ πορείᾳ τοὺς ἡγεμόνας ἔχει, ἐν παραγωγαῖς τεταγμένα ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν, τοὺς δὲ οὐραγοὺς ἔχουσα ἔξω ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν ἐν παραγωγαῖς τεταγμένους.

Ἑτερόστομος φάλαγξ καλεῖται, ἥτις ἂν πορεύηται τὸ μὲν ἡγούμενον ἥμισυ ἔχουσα ἐν εὐωνύμῳ παραγωγῇ, τουτέστι τοὺς ἡγεμόνας ἐξ εὐωνύμου. τοῦ δὲ λοιποῦ ἡμίσεως τοὺς ἡγεμόνας ἐν δεξιᾷ παραγωγῇ.

Ὁμοιόστομος δὲ ἐν πορείᾳ διφαλαγγία ἐστὶν, ἥτις τοὺς ἡγεμόνας ἑκατέρας τῆς φάλαγγος ἐκ τῶν αὐτῶν μερῶν ἔχει τεταγμένους, οἷον ἐκ δεξιῶν ἢ ἐξ εὐωνύμων ἑκατέρας φάλαγγος.

Ἐμβολὴ δὲ καλεῖται, ὅταν ἡ ἀμφίστομος διφαλαγγία, τὰ μὲν ἡγούμενα κέρατα ἀλλήλοις συνάψῃ, τὰ δὲ ἑπόμενα διαστήσῃ.

Κοιλέμβολον δὲ καλεῖται, ἐπειδὰν ἡ ἀντίστομος διφαλαγγία, τὰ μὲν ἑπόμενα κέρατα συνάψῃ, τὰ δὲ ἡγούμενα διαστήσῃ.

Πλαίσιον ὀνομάζεται ὁπόταν πρὸς πάσας τὰς πλευρὰς παρατάξῃ τις ἑτερομήκει σχήματι.

Πλινθία δὲ ἢ πλινθίον λέγεται, ὅταν τετραγώνῳ σχήματι ταὐτὸ τοῦτο πράξῃ. ὅπερ Ξενοφῶν ὁ τοῦ Γρύλλου διπλάσιον ἰσόπλευρον καλεῖ.

Πεπλεγμένη φάλαγξ ἐστὶν, ἥτις τοῖς ὑποπίπτουσι τόποις ἀναγκαζομένη ἐξομοιοῦσθαι, τερηδόνος λόγον ἐπέχει, καὶ ξιφοειδὴς ἡ φάλαγξ ὅλη γίνεται, καὶ πολυειδὴς τῇ τάξει.

Ἐπικαμπὴς δὲ ἐπὰν τὰ μέσα τοῖς πολεμίοις προσπίπτῃ, τὰ δὲ κέρατα ἐκ τῶν ὀπίσω μερῶν ὄρθιον ὑφ' ἑαυτὴν ἔχῃ τεταγμένα.

Ἐσπαρμένη δὲ ὅταν εἰς ὄγκους πλείονας διαλύηται ταγμάτων.

Κυρτὴ δὲ καὶ κοίλη, καὶ ἐπικάμπιος λέγεται, ἡ εἰς τοὐπίσω, καὶ πρόσω ἢ τὸ στόμα κοῖλον ἔχουσα, ἢ κυρτὸν, ἢ ἐπικαμπὲς καὶ τοῦτο ὡς εἴρηται, ἢ εἰς τοὐπίσω, ἢ εἰς τὸ πρόσω, ὥστε τὰ εἴδη αὐτῶν γίνεσθαι, καὶ ἑκάστης τῶν τριῶν εἰς τοὐπίσω σχηματιζομένης, ἢ εἰς τὸ πρόσω.

Ὑπερφαλαγγισις λέγεται, ὅταν ἐξ ἑκατέρων μερῶν τῆς φάλαγγος ὑπερέχωμεν τῶν πολεμίων.

Ἐπιστισμός ἐστιν, ὅταν τὸ βάθος τῆς φάλαγγος συναιρεῖται καὶ ἀντί τις τυχὸν ἀνδρῶν ἐλάττους γένονται.

Ὑπερκέρωσις δὲ ὅταν ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους μόνον ὑπερέχωμεν τῶν πολεμίων.

ΤΕΛΟΣ.

ORBIKIOY

ΤΩ͂Ν ΠΕΡῚ ΤῸ ΣΤΡΆ ΤΕΥΜΑ ΤΆΞΕΩΝ.

Ἰστέον δὲ ὅτι τῶν περὶ τὸ στράτευμα τάξεων καὶ ἡγεμονιῶν, ὁ μὲν πέντε ἀνδρῶν ἀριθμὸς καλεῖται πεμπὰς, ὁ δὲ ἄρχων πεμπάδαρχος. ὁ δὲ τῶν δέκα, δεκὰς, καὶ δεκάδαρχος. ὁ δὲ τῶν πέντε καὶ εἴκοσι λόχος καὶ λοχαγός. ὁ τῶν πεντήκοντα, πεντηκοστὺς καὶ πεντηκόνταρχος. ὁ τῶν ἑκατὸν, τάξις καὶ ταξίαρχος. ὁ τῶν πεντήκοντα

καὶ δια-

καὶ διακοσίων, σύνταγμα, καὶ συνταγματάρχης. ὁ τῶν πεντακοσίων, πεντακοσιοσὺς καὶ πεντακοσίαρχος. ὁ τῶν χιλίων, χιλιοσὺς καὶ χιλίαρχος. ὁ τῶν δισχιλίων, μεραρχία καὶ τέλος, καὶ μεράρχης, καὶ τελάρχης. ὁ τῶν τετρακισχιλίων φάλαγξ καὶ φαλαγγάρχης. ὁ τῶν μυρίων, μυριασὺς καὶ μυρίαρχος. ἄλλο δὲ διφαλαγγαρχίαι, τετραφαλαγγαρχία ἀνδρῶν μυρίων ἑξακισχιλίων, καὶ ὁ ἄρχων τετραφαλαγγάρχης. τὸ μὲν δὲ πεζικὸν ἅπαν στράτευμα ὁμωνύμως τοῖς μερικοῖς τάγμασι λέγεται φάλαγξ. καὶ ὁ ἡγούμενος, στρατηγός. τοῦ δὲ ἱππικοῦ, ἵππαρχος. τὸ δὲ συναμφότερον πεζοῖτε καὶ ἱππεῖς, στρατιά. τῆς δὲ στρατιᾶς τὸ μέτωπον λεγόμενον, ὃ καὶ πρῶτον ζυγὸν καλοῦσι, πρωτοστάται, καὶ ὁ ἡγούμενος πρωτοστάτης. οἱ δὲ παρ' ἑκάτερα ταττόμενοι κέρατα, δεξιόντε καὶ εὐώνυμον, οἱ αὐτοὶ καὶ παραστάται, ὁ δὲ ἀρχὸς ὁμωνύμως. οἱ δὲ ὄπισθεν αὐτῶν ὡς ἐπὶ τὸ βάθος ταττόμενοι ἐπιστάται. τὸ δὲ ἐπὶ τούτοις πρὸς τὸ βάθος ἔσχατον ζυγόν, οὐρὰ καὶ οὐραγός. ὁ αὐτὸς δὲ ὀπισθοφύλαξ. ἡ συνήθεια πεντηκοντοφύλακα αὐτὸν καλεῖ. ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ παντὸς στρατοῦ ἡγεμονεύων, βασιλεύς.

ΤΕΛΟΣ.

ΤΑ ΤΟΥ Η ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ.

ΤΟ Η διαζευκτικὸς σύνδεσμος ψιλούμενος, καὶ περισπώμενος, πόσα σημαίνει; τέσσαρα.

Τὸν δὴ παραπληρωματικὸν σύνδεσμον. ὡς τὸ,

Ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερόν ἐστιν.

καὶ ἐπίρρημα βεβαιώσεως, ἀντὶ τοῦ ὄντως. ὡς τὸ,

ἦ μάλα δὴ τέθνηκε μενοιτίου ἄλκιμος υἱός.

σημαίνει καὶ ῥῆμα, ἀντὶ τοῦ εἶπε. ὡς τό,

ἦ καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε κρονίων.

καὶ ἀπορηματικὸν σύνδεσμον. ὡς τὸ.

Ἦ μοῦνοι φιλέουσ' ἀλόχους μερόπων ἀνθρώπων, Ἀτρεΐδαι.

Ψιλούμενον δὲ καὶ βαρύτονον, πόσα σημαίνει; τέσσαρα, σύνδεσμον διαζευκτικὸν τὰ ἐναντία ἐν τῇ συντάξει διϊστῶντα. ὡς τό.

Ἢ νέος ἢ παλαιός.

καὶ ὑποδιαζευκτικόν. ὑποδιαζευκτικὸς δέ ἐστιν, ὁ διάφορα πράγματα τιθεὶς, καὶ μηδὲν ἕτερον ἐν τῇ αἰτήσει διαιρῶν. οἷον,

Δός μοι χρυσὸν ἢ ἄργυρον.

καὶ διασαφητικόν. διασαφητικὸς δέ ἐστιν, ὅταν δύο προτίθηται, τὸ ἓν αἱρεῖται. οἷον,

Θέλω τύχης σταλαγμὸν, ἢ φρενῶν πίθον.

Ῥανὶς φρενῶν μοι μᾶλλον, ἢ βυθὸς τύχης.

ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ καθώς. ὡς τό.

Ἧ θέμις ἐστὶν ἄναξ ἀγορῇ.

SIGNIFICATIONES VOCABVLI Η.

H Coniunctio diſiunctiua tenui ſpiritu & accẽtu circunflexo quot modis ſignificat? quatuor.

Completiuam coniunctionẽ, ut illud,

Quoniam multo prꝑſtantius eſt.

Et aduerb. confirmãdi, pro eo quod eſt uere. ut,

Certè iam obijt fortis Menœtij filius.

Significat & uerbum, pro eo quod eſt dixit. ut

Dixit & nigris ſupercilijs annuit Saturnius.

Et pro dubitatiua coniunctione. ut illud,

An ſoli amant uxores mortalium hominum Atridæ?

Spiritu uerô tenui, & accentu graui quot modis ſignificat? quatuor. Coniunctionem diſiunctiuam, quæ contraria in conſtructione ſeparat. ut, Aut nouus, aut uetus.

Aut ſubdiſiunctiuam. Eſt autem ſubdiſiunctiua, quæ differenteis res determinat, & nihil aliud in petendo determinat. ut,

Da mihi aurum aut argentum.

Aut explanatiuam. Eſt autem explanatiua, cum è duobus propoſitis unum tollitur. ut,

Malo fortunæ guttam, quàm mentis dolium.

Stilla mentis potior, quàm fundus fortunæ.

Eſt & pro quatenus. ut illud,

Quatenus fas eſt rex forum.

ΤΑ ΤΟΥ ΩΣ ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ.

ΤΟ ΩΣ πόσα σημαίνει; τριακονταδύο.

Παραβολήν.

Ὥς τε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας.

ἀνταπόδοσιν.

SIGNIFICATIONES VOCABVLI ΩΣ.

ΩΣ particula quot modis ſignificat? triginta duo.

Parabolam. ut,

Vtq; leo lætatus eſt magnum nactus corpus.

Redditionem.

Ὡς αὖτις καθ' ὅμιλον ἔδυ Τρώων ἀγερώχων.
ὑπερβολήν.

Sic ſurſum per turbam ſubijt Troianorum illuſtrium.
Superlationem.

Ὡς οὐκ αἰνότερον καὶ κύντερον ἄλλο γυναικός.
ὁμοίωσιν.

Vt nō grauius aut imprudentius aliud muliere.
Similitudinem.

Ὡς δὴ Ὀδυσσῆος μεγαλήτορος υἱεῖ ἔοικεν.
ἀντὶ τοῦ ὅμως.

Ita hic Vlyſſis magnanimi filio ſimilis uiſus eſt.
Pro eo quod eſt tamen.

Ἀλλ' οὐδ' ὣς ἑτάρους ἐρρύσατο ἱέμενός περ.
ἀναφοράν.

Verūtamen nō ſeruauit ſocios, quanquā uellet.
Relationem.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
θαυμασμόν.

Sic hic quidem talia inter ſe loquebantur.
Admirationem.

Ὡς ἀγαθαὶ φρένες ἦσαν ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ.
ἀντὶ τοῦ οὕτως.

Vt bonæ mentes erant prudenti Penelope.
Pro eo quod eſt ſic.

Ὡς εἰπὼν πυλέων ἐξέσσυτο φαίδιμος Ἕκτωρ.
τὸν ἵνα σύνδεσμον.

Sic ait, & portis erupit ſplendidus Hector.
Vt coniunctionem.

Ὥς μοι καὶ τόνδ' ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνῃς.
τὸ ὅπως.

Vt mihi & hunc uirum magnum nomines.
Vt.

Ὡς σπείσῃς Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι.
τὸ ὅτι.

Vt libes Ioui patri & alijs immortalibus.
Quia.

Ἔγνως ὡς θεός εἰμι.
ἔτι τό.

Noſti quòd deus ſim.
Et illud.

Ὡς δή τοι δ' ἕνεκά σφιν ἑκηβόλῳ.
τὸ ἐπεί.

Qui ob id illas Phœbo.
Poſtquam.

Ὡς ἴδε χῶρον ὅθ' ἕστασαν ὠκέες ἵπποι.
τὸ εἴθε εὐκτικὸν ἐπίρρημα.

Poſtq̄ uidit locum deſertū ubi ſteterant ueloces equi.
Vtinam aduerb. optandi.

Ὡς ὄφελε θάνατός μοι ἀδεῖν κακός.
τὸ διό.

O utinam mors mihi mala ſubreperet.
Ea propter.

Ὡς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο φίλον τέκος.
τὸν εἰ συναπτικὸν σύνδεσμον.

Ob id poſtea à te chare fili.
Si cōiunctionē continuatiuam.

Ὡς ὑμεῖς παρ' ἐμεῖο θοὴν ἐπὶ νῆα κίοιτε.
τὸ ὁμοίως.

Si uos à me celerem ad nauem iretis.
Similiter.

Μνήσομαι ὥς μ' ἀσύμφυλον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν.
τὸ ὅμως.

Memini ſimiliter quæ mihi imperio Argis fecerit.
Tamen.

Ὡς πρῶτον Κίκονας δαμάσατο.
τὸ ὅσον.

Tamen prius Cicoras domuit.
Quantum.

Καὶ κρέας ὡς οἱ χεῖρες ἐχάνδανον.
τὸν γὰρ σύνδεσμον.

Et carnem quantum ei manus capiebant.
Enim coniunctionem.

Ὡς οὐ τοι ποταμῷ δαμήμεναι αἴσιμον ἦεν.
τὸ εὐθέως.

Non enim tibi à fluuio domari fatale erat.
Protinus.

Ὡς ἴδεν ὥς μιν μᾶλλον ἔδυ χόλος.
τὸ ὡσαύτως.

Vt uidit protinus eum magis inuaſit ira.
Eodem modo.

Ὡς δ' αὖ νῦν μοι ἄγασθε θεοί.
τὴν βεβαίωσιν.

Eodem modo rurſus nunc mihi inuidetis dij.
Confirmationem.

Ὡς χάριεν ἐστ' ἄνθρωπος ἀνθρώποις.
τὸ ἀλλά.

Sic gratioſum eſt homo hominibus.
Sed

Ὡς τοῦτο ἀληθές τις, ἀττικὸν τοῦτο.
τὸ ἕως.

Sed huius ueritas quædam, Atticum hoc.
Donec.

Ὡς ὁ μὲν ἔνθα πολὺν βίοτον καὶ χρυσὸν ἀγείρων.
τὸ οὕτως.

Donec hic inde multū uictum & aurū cōgregās.
Sic.

Ὡς ποτ' ἔην, νῦν αὖτε νεώτερος ἀντιοώντων.
τὸ οὐκέτι.

Sic olim eram, nunc rurſus iunior obuiantium.
Amplius.

Ὡς οὐκ ἔστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων.
διηγηματικὸν κεφάλαιον.

Amplius non eſt gratia poſtea benefactorum.
Narratiuum caput.

Ὡς ἦλθ', ὡς Αἴγισθος ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον.
τὸ λίαν.

Vt uenit, ſic Aegiſthus adornauit triſtē mortem.
Valde.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου κύριε.

τὸ τοσοῦτον.

Ὣς φαίηκες, ἵνα πάντων ἴδριες ἀνδρῶν.

Τὸ ὠτίον, ὅπερ μόνον ψιλοῦται τῶν ἄλλων πάντων δασυνομένων καὶ ὀξυνομένων.

τὴν πρόθεσιν.

Ὡς αἰεὶ τὸν ὅμοιον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὅμοιον.

Valde magnificata ſunt opera tua Domine.

Tantum.

Tantum Phæaces ſuper omnes periti homines.

Auriculam, quod ſolũ tenuatur omnibus alijs aſpiratis & acutis.

Ad præpoſitionem.

Vt ſemper ſimilem ducit deus ad ſimilem.

ΤΕΛΟΣ.

FINIS.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ἘΦΕΛΚΥΣΤΙΚΟΥ͂ Ν. ἘΚ ΤΩ͂Ν ΤΟΥ͂ ΧΟΙΡΟΒΟΣΚΟΥ.

Περὶ τοῦ ἐφελκυστικοῦ ν, ἤγουν τοῦ τιθεμένου ἐν συνεπείᾳ λόγου διὰ τὸ ἀχασμώδητον. Ἐν τοῖς ὀνόμασι ἐφέλκονται τὰν. αἱ δοτικαὶ τῶν πληθυντικῶν τῶν ὀνομάτων καὶ τῶν μετοχῶν, φωνήεντος ἐπαγομένου. οἷον, Τοῖς ἄιασιν ἔδωκα. Ταῖς φιλότησιν εὐφραίνομαι. Τοῖς βήμασιν ἐμπεριπατῶ. Τοῖς τύψασιν ἐμωλωπίσθην. καὶ τὰ τοιαῦτα. Συμφώνου δὲ ἐπαγομένου, οὐ γράφεται τὸ ν. τοῖς ἄιασι δέδωκα. τοῖς τύπτουσι μωλωπίζομαι. Καὶ ἐν ἀντωνυμίαις ἐφελκυστὸν τὸ ν. σφίσιν, ὁμοίως καὶ σφῶϊν, ὡσαύτως καὶ νῶϊν. τὸ ἡμῖν πάντοτε μετὰ τοῦ ν. Ἐν τοῖς ῥήμασι δὲ τρίτα πρόσωπα ἑνικῶν καὶ πληθυντικῶν, ἐν τοῖς ὀφειλομένοις χρόνοις ἐφέλκονται τὰν. ἔτυψεν ἐκεῖνος. ἔτυπτεν οὗτος. τύπτουσιν ἄλλοι. τύψουσιν ἄλλοι. τύπτουσιν ἕτεροι. καὶ τὰ τοιαῦτα. Καὶ ἐν τοῖς εὐκτικοῖς τρίτοις τῶν ἑνικῶν. γράψοιεν οὗτος. ἀναγνώσοιεν ἐκεῖνος.

Τινὲς δὲ ἐν τοῖς ἐπιρρήμασι, τοῖς ἄνωθεν, κάτωθεν, οὐρανόθεν, γῆθεν, καὶ τοῖς ὁμοίοις ἐφελκυστικὸν λαμβάνουσι τὸ ν, ὅθεν καὶ συμφώνου ἐπαγομένου γράφουσιν αὐτό. οὐρανόθεν τὸ φῶς. γῆθεν τὰ ἄνθη. ἡ δὲ συνήθεια πάντοτε μετὰ τοῦ ν, τὰ τοιαῦτα γράφει.

ἘΚ ΤΟΥ͂ ΑὐΤΟΥ͂ ΧΟΙΡΟΒΟΣΚΟΥ πρὸς τοὺς ἐν πᾶσι τοῖς ῥήμασι κανόνας ζητοῦντας καὶ ὁμοιότητας.

Οὐ χρὴ ζητεῖν ἐν πᾶσι τοῖς ῥήμασιν ὁμοιότητας ἀστασιάστους, καὶ κανόνας ἀσφαλεῖς, καὶ τύπους ἀκριβεῖς. Πρότερον μὲν γὰρ εὑρηνται τοῖς ἀνθρώποις αἱ λέξεις διὰ τὴν ἀνάγκην τῆς πρὸς ἀλλήλους ὁμιλίας, ὕστερον δ᾽ ἐπιγενομένη ἡ τέχνη τὰ μὲν ἠδυνήθη ῥυθμίσαι, καὶ εἰς εἰκόνα τινὰ ἀγαγεῖν. τὰ δὲ μὴ δυνηθεῖσα εἴασεν ἀφ᾽ ἧς εἶχον συνηθείας.

Καὶ πῶς γὰρ αὐτὶς ἐξαριθμήσαιτο τῆς τέχνης τὸ εὐπερίτρεπτόν τε καὶ ἄστατον; Ἔοικε γὰρ δόγμα ὂν καὶ αὕτη ἀνθρώπινον, φθορᾷ ὑπόκειται καὶ αὕτη, καὶ μεταβολῇ, καὶ τροπῇ, οἷα δὴ καὶ τ᾽ ἄλλα τῶν ἀνθρώπων πράγματα.

Εὕροι γὰρ αὐτὶς σκοπῶν λέξεις πλείστας, οἷς ἄλλως μὲν οἱ πάλαι ἐχρῶντο ἄνθρωποι, ἄλλως δ᾽ οἱ νῦν. Καὶ αἱ τοῖς πάλαι οὖσαι ἐν χρήσει παρεωράθησαν, καὶ ἀπερρίφθησαν ὕστερον. ἰδοὺ γὰρ τὸ τύραννος βασιλικὸν ὂν ὄνομα πρότερον, βλασφημεῖται νῦν. καὶ τὸ χυδαῖοι οἱ πεπληθυσμένοι, ἀπὸ τοῦ χύδην λεγόμενον, νῦν ἐπὶ ὀνειδισμοῦ λαμβάνεται. καὶ τὸ πανοῦργος ἐπὶ φρονίμων λαμβανόμενον πρότερον, βλασφημεῖται νῦν. καὶ τὸ ἐξαίσιον καὶ ἔκδικον τὸ ἔξω τοῦ αἰσίου, καὶ τοῦ δικαίου ἐλέγετο, νῦν δὲ ἐπὶ καλοῦ λαμβάνεται. καὶ τὸ ἀνόσιος πάλαι μὲν τὸν ἄταφον ἐδήλου, νῦν δὲ τὸν ἀσεβῆ. καὶ τὸ καθωσιωμένος πάλαι μὲν τὸν ὅσιον ἐδήλου, νῦν δὲ τὸν ἀφιερωμένον. καὶ τὸ κάθαρμα ἀπὸ τοῦ καθαίρω, καὶ τὸ ἄγος, καὶ τὸ ἀναγὴς ἀπὸ τοῦ ἄζω τὸ σέβομαι γινόμενα, πάλαι μὲν ἐπὶ ἐπαίνου ἐλαμβάνοντο, νῦν δὲ ἐπὶ ψόγου. τὸ δὲ παναγὴς ἐπὶ ἐπαίνου μόνον ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ παραγόμενον. καὶ μυρία ἕτερα εὕροι τις ἂν τοιαῦτα ἐξετάζων, ἃ χρὴ κατὰ τὸν προσήκοντα λόγον ἑκάστῳ ἀνάγειν ὡς εἰς λιμένα τινά, εἰς τοὺς προσήκοντας ἐκ τῶν τεσσάρων τῆς ὀρθογραφίας κανόνων ἀναλογίαν φημὶ διάλεκτον, ἐτυμολογίαν, καὶ ἱστορίαν.

ΤΕΛΟΣ.

ἩΡΩΔΙΑΝΟΥ ΠΕΡΙ ΕΓΚΛΙΝΟΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΕΓΛΙΤΙΚΩΝ, ΚΑΙ ΣΥΝΕΓΚΛΙΤΙΚΩΝ ΜΟΡΙΩΝ.

Ἐγκλινόμενόν ἐστι μόριον, λέξις κατὰ τὸ τέλος ὀξυνομένη, τρέπουσα δὲ εἰς βαρεῖαν κατὰ τὴν τοῦ λόγου σύνταξιν, καθάπερ ἔχει ἡ μὲν ἡ μητρυιὴ περικαλλὴς λὴς ἐρίβοια.

Ἐγκλιτικόν ἐστι μόριον ὃ τὴν ἰδίαν ὀξεῖαν κοιμίζον, τὴν προκειμένην βαρεῖαν εἰς ὀξεῖαν μεθίστησιν, ὧν ἢ δυνάμει ἢ φύσει ἑτέρα βαρεῖα ὑπέρκειται. δυνάμει μὲν ὡς τό.

Δώματά μοι. φύσει δὲ καθάπερ.

Ἀρκεσίλαός τε.

Συνεγκλιτικὸν δέ ἐστι σύνταξις δυοῖν ἢ πλειόνων μορίων ἐγκλιτικῶν ἐπ᾽ ἀλλήλων ὀξυνομένων, ὡς ἔχει τὰ τοιαῦτα.

Ἤ νύ σέ που δέος ἴσχει.

ὁ μὲν γὰρ ἢ ὀξύνεται διὰ τὸ νυ ἐγκλιτικόν. τὸ δὲ νυ διὰ τὴν ἀντωνυμίαν τὴν σε· ἡ δὲ σε ἀντωνυμία διὰ τὸν που παραπληρωματικὸν σύνδεσμον. εἴρηται δὲ συνεγκλιτικὸν διὰ τὸ σὺν ἐγκλιτικῷ παραλαμβανόμενον διεγείρειν τὴν ὑποκειμένην ἐν τῷ τέλει τῆς λέξεως ὀξεῖαν.

Διαφέρει δὲ ἐγκλινόμενον ἐγκλιτικοῦ. ἢ τὸ μὲν ἐγκλινόμενον κοινὸν ὄνομα πάσης λέξεώς ἐστι κατὰ τὸ τέλος ὀξυνομένης, τρεπούσης τε εἰς βαρεῖαν. τὸ δὲ ἐν ἰδίοις θέμασι καταλειπόμενον ἀριθμῷ ἰδίῳ. καὶ ὅτι τὸ μὲν, αὐτὴν μόνην τὴν ἐπὶ τέλους ὀξεῖαν ἀμείβει εἰς βαρεῖαν. τὸ δὲ καὶ μετατίθησιν εἰς τὴν ὑπερκειμένην συλλαβὴν, καὶ τὰ τοῦ λόγου ἐπιδέχεται.

Πᾶν τοίνυν ἐγκλιτικὸν μόριον ἢ μονοσύλλαβόν ἐστιν, ἢ δισύλλαβον. καὶ πᾶν ἐγκλιτικὸν ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν τρίχρονόν ἐστιν, ἀναπέμπει τε τὴν ὀξεῖαν ἐπὶ τὴν ὑπερκειμένην βαρεῖαν ἐν τῇ συντάξει καθόλου ἐπὶ μόνων τῶν προπαροξυτόνων ἢ προπερισπωμένων. οἷον ἀρκεσίλαόν τε.

Σχοινόν τε, σκῶλόν τε.

οὐδέποτε δὲ ἐπὶ τῶν περισπωμένων, διὰ τὸ τὴν περισπωμένην μηδὲν πάσχειν ἐν τῇ συντάξει. ἐπὶ τῶν παροξυτόνων μόνων τῶν τροχαίων. λάμπε τε. Φύλλα τε, καὶ φλοιόν.

οὐδέποτε δὲ τοῦτο ἐν σπονδείῳ παρακολουθεῖ. ὡς δὴ ἐπὶ τοῦ.

Ἀτρείδης τε ἄναξ ἀνδρῶν.

Φοῖβον θ᾽ ἱερὴν ἑκατόμβην.

ἀλλ᾽ οὐδὲ ἐν ἰάμβῳ.

Πάρος γέ μιν οὔτι θαμίζειν.

ἀλλ᾽ οὐδὲ ἐν τῷ πυῤῥιχίῳ.

Ὅτι οἱ συμφράσσατο βουλάς.

ἐὰν δέ ποτε τροχαῖος γένηται διπλασιασθέντος τοῦ τε, ἔσονται ἐπάλληλοι ὀξεῖαι. οἷον.

Ὅτι μιν ὡς ὑπέδεκτο.

πλὴν εἰ μὴ τὸ ἐπιφερόμενον μόριον δισύλλαβον εἴη ἀπὸ τοῦ σφ ἀρχόμενον. ἀκολουθήσει γὰρ καὶ τοῖς παροξυνομένοις οὐκ ἐν μόνῳ τροχαίῳ ἀλλὰ καὶ ἐν ἄλλοις πᾶσιν. οἷον.

Ἵνα σφῶϊν δῶκ᾽ ἐνοσίχθων.

Ἔνθα σφεας ἐκίχανεν ὗς δολίοιο μελανθεῦς.

Τόξά σφεῶν τις ἀειστα κυδωνίῳ.

τάξει δὲ χρῆται τῇ ὑποτακτικῇ τοῦ κοινοῦ τοῦ λόγου πάνυ γινομένου. εἰ γὰρ διὰ τὸ ἀναπέμπειν τὴν ὀξεῖαν εἰς τὰ ὑπερκείμενα ἐγκλιτικὰ καλεῖται, σαφὲς ὅτι ἀποδέξεται τὸ ὑποτάσσεσθαι, ἵνα καὶ τὸ ἰδίωμα ἐνδείξηται.

Ἐκ μὲν ὀνομάτων ἐγείρει τὴν ὀξεῖαν τὸ τις, καὶ αἱ τούτου πτώσεις. καὶ τὰ ἰσοδυναμοῦντα τούτῳ, ὅτι ἀορίστως ἐκφέρεται. οἷον ἦλθέ τις, ἐκάλεσέ τις ἐνίσης καὶ πάντοτε ὑποτακτικόν ἐστι. τὸ μὲν οὖν τις ἐγείρει ἐν τῷ.

Εἴ μέν τις τὸν ὄνειρον.

τινός, μή τινος, τινί.

Οὔτινι κοιμηθεῖσα. τινά.

Καί τινα Τρωϊάδων. τινές.

Οἵτινες ἀναίρεσιν. τινάς.

Οὕς τινας μεθιέντας ἴδοι.

ἰσοδυναμεῖ δὲ τῷ μὲν τινός, τὸ τοῦ.

Ἀλλ᾽ οὔ του εἴδα.

τῷ δὲ τινί, τὸ τῷ. οἷον.

Οὔτε σοί, οὔτε τῳ ἄλλῳ.

Ἐκ δὲ ῥημάτων, τὸ εἰμὶ καὶ φημὶ μόνα ἐγκλιτικά εἰσιν. οἷον.

Οἷσον σέο φέρτερός εἰμι.

καὶ ἀπὸ τούτου ἐγκλιτικά εἰσιν εἶς, οἷον.

Αἵματός εἰς ἀγαθοῖο. ἐστί.

Ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερός ἐστι. ἐστόν.

Οἵ μοι σκυζομένῳ περ ἀχαιῶν φέρτεροι ἐστόν.

ἐσμέν. Αὐτοὶ γάρ ἐσμεν. εἰσίν.

Οἵ με φέρτεροί εἰσι νοῆσαί τε κρῖναί τε.

καὶ τὸ φημί.

Πεζὸς δ᾽ ἔνδεκά φημι πρόϊεν ἐρίβωλον.

ἐκ δὲ μετοχῶν οὐκ οἷόν τέ ἐστιν ἐγκλιτικὸν μόριον. ἀεὶ γὰρ ταῦτα ἐκ θέματος ἀνάγεται. μεταλήψεις ῥημάτων εἰσίν. ἀλλ᾽ οὐδὲ ἐξ ἄρθρου. τῇ γὰρ συντάξει ἡ προσάθεσις τῶν ἄρθρων μάχεται. ἅπαντα γὰρ

ταῦτα

ταῦτα παρακτικά ἐστιν, ἀρκτικώτερα ὄντα τῶν καλουμένων παρακτικῶν, ἢ κατάρχει ὅλου λόγου.
Ἢ μυρί' ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκεν. καὶ
Ὅς μάλα πολλά,
Πλάγχθη.
διὰ τοῦτο καὶ ἰδίῳ σχήματι καταλκλίνεται. πρὸ αὐτοῦ τε πίπτουσιν αἱ στιγμαί. καὶ ἐξ ἁπάντων τῶν ὄντων πολλὰ ἐστι μόρια εὑρεῖν. ἃ εἰς τὴν προκειμένην σύνταξιν ὑπάγεται.

Ἐκ δὲ ἀντωνυμιῶν, αἱ μὲν ἐγείρουσαι τὴν ὀξεῖαν τὴν πρὸ αὐτῶν ἐγκλιματικαὶ καλοῦνται. αἱ δὲ μὴ ἐγείρουσαι ὀρθοτονούμεναι. αἱ μὲν οὖν ἀεὶ ἐγείρουσαι τὴν πρὸ αὐτῶν ὀξεῖαν, εἰσὶν αἵδε. μευ, μου, μοι, τοι, με, μιν, σφιν, σφε, σφωε. τούτων παραδείγματα, οἷον μέν μου.
Κλῦθί μου ἀργυρότοξε. μοι.
Οὐ γάρ μοι βωμός. τοι.
Καί τοι ἐγὼ συνέριθος. με.
Καί με φίλησεν, ὡς εἴ τε πατήρ. μιν.
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
σφιν. Καί σφιν ἅμ' ἐστὶ μέδων. σφε.
Γινώσκε γάρ σφε παρός. σφωε.
Τίς τ' ἄρ σφωε θεῶν.
αἱ δὲ ποτὲ μὲν ἐγείρουσαι τὴν πρὸς αὐτῶν, ποτὲ δὲ μή, σοῦ, σέο, σοῦ, σοί, σέ, εὗ, οἷ, ἕθεν, σφι, σφῶ, σφίσι, σφέας, ὅτε μὲν οὖν ἀπολελυμένως λέγονται, καὶ οὐχὶ πρὸς ἕτερον πρόσωπον ἀντιδιαστέλλονται, ἐγείρουσι τὴν πρὸ αὐτῶν ὀξεῖαν. ὅτε δὲ κατὰ τὴν πρός τι ἑτέρου διαστολὴν ἐκφέρονται, ὀρθοτονοῦνται. οἷον ἀπολελυμένως σεῦ.
Ἀλλά σευ ἀκάματος.
ὀρθοτονουμένως δέ.
Σεῦ δ' ἀπὸ ἐξέλετο ψυχήν.
σέο ἀπολελυμένως.
Ὥς σεο νῦν ἔραμαι. καί σε πρῶτον ἔθηκα.
ὀρθοτονουμένως δέ.
Μήτε σέο γ' ἀμφ' ἰάλῳ ἰθάκης.
σφω, ὅτε μὲν ἀπὸ τοῦ γ προσώπου λέγεται, ἐγείρει τὴν πρὸ αὐτοῦ ὀξεῖαν. αἱ δὲ τοῦ τρίτου προσώπου ἑνικαί τε καὶ πληθυντικαὶ ὅτε μὲν τὸ ἐξ αὐτῶν μεταφραζόμενον, ὃ καὶ ἐπίταγμα λέγεται, ἐγείρουσι τὴν πρὸ αὐτῶν ὀξεῖαν. οἷον μὲν ἕο.
Ἐπεί ἑο κήδετο λίαν.
ἔστι γὰρ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ὀδυσσέως. ἐκήδετο λίαν ὁ εὔμηλος. ὅτε δὲ μεταφραζομένη μετὰ τοῦ ἐλέγετο ἡ χώρα. τοῦ ι ἐκφερομένου δασυνομένου, οὐκ ἐγείρουσιν. οἷον.
Δηΐφοβος δ' ἀπ' ἀσπίδα ταυρείην σχέθ' ἀπὸ ἕο.
ἔστι γὰρ ἀφ' ἑαυτοῦ. εἰσὶ δὲ ἕο, εὗ, ἕθεν, οἷ, ἕ, σφέων, σφίσι, σφέας. αὗται δὲ καὶ σὺν τοῖς ἐπιτάγμασι λέγονται. ὅτε δὴ καὶ ὀρθοτονοῦνται πάντως, οἷον.
Πὰρ δέ οἱ αὐτός. ἐὰν δὲ ἐκ παραλλήλου τὸ ἐπίταγμα λαμβάνηται, ἐγκλίνονται,
Ἀλλά οἱ αὐτός. Ζεὺς ὀλέσειε βίην.
ἔστι γὰρ, ἀλλ' αὐτὸς ψιλῶς ὑποδείγματι τῶν ἐγκλινομένων. ἕο. Ἐπεί ἑο κήδετο λίαν. εὗ.
Ἐπεί εὖ φημὶ βίη πολὺ φέρτερος. ἕθεν.
Ἐπεὶ οὔ ἑθεν ἐστὶ χερείων. οἷ.
Καί οἱ εὐχόμενοι. ἕ.
Καί ἑ κακὴ βούβρωσις. σφέων.
Τῶν καί σφεων πολέες κακὸν οἶτον ἐπέσπον.
σφίσιν. Ἀπό τέ σφισιν ὕπνος ὀλώλει. σφέας.
Καί σφεας φωνήσας.
τῶν δὲ ὀρθοτονουμένων, ἕο.
Δηΐφοβος δ' ἀπ' ἀσπίδα ταυρείην σχέθ' ἀπὸ ἕο. εὗ.
Φρίξας δ' εὗ λοφιήν. ἕθεν.
Αἰνείας δὲ τὸ ὑπὸ ἕθεν ἀσπίδ' ἀνέσχεν. οἷ.
Ἐπεὶ οὔ τινα φησὶν ὅμοιον. οἷ ἔμεναι δαναῶν. ἕ.
Καλέονταί μιν εἰς ἓ ἕκαστος. σφῶν.
Σφῶν τε αὐτῶν καὶ κλισιάων. σφίσι
Καὶ τὰ μὲν εὖ δάσαντο μετὰ σφίσι. σφέας.
Ἐρχομένων δὲ κατὰ ἄστυ διὰ σφέας.

Ἐξ ἐπιρρημάτων δὲ ἐγερτικά ἐστι, τὰ ἐκ πεύσεως ἀοριστούμενα ἔχοντα τὴν αὐτὴν ἀκολουθίαν τῶν τόνων, τήν τε ποσότητα δὲ συλλαβῶν. τὸ μὲν γὰρ που ἐγκλιτικόν ἐστιν, ὡς ἐν τοῖς, εἴπου ἐν ἀθρησείων τῶν πευστικῶν ἑκάστοτε ὀρθοτονουμένων. ἐκ πεύσεως δὲ ἀοριστούμενα, ποτέ.
Καὶ ποτέ τοι τρὶς τόσσα. Πόθι.
Αἴ κέ ποθι Ζεύς. πῆ.
Ἀλλά πῃ ἄλλῃ. πόθεν.
Καί πόθεν ἐλθών. πῶς.
Ἀλλά πως ἅμα πάντα.
καὶ χωρὶς τοῦ σ. Μηδέ πω ὑπόσχεσθαι.

Ἐκ δὲ συνδέσμων ἐγείρουσι τὴν πρὸ αὐτῶν οἵδε, ἐκ μὲν συμπλεκτικῶν, τε.
Καί τε θεοὶ ξείνοισι. κεν.
Καί κεν ἐλαφρότερος. κε.
Καί κε τὸ βουλοίμεθα. ἐκ δὲ παραπληρωματικῶν, γε. Εἴ γε μὴν ᾔδεις. ταρ.
Εἴ ταρ ὅγ' εὐχωλῆς. νυ.
Μή νύ τοι οὐ χραίσμη σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο.
νυν. Δεῦρό νυν ἢ τρίποδος. περ.
Ἔπου περ καλέωσι. περ.
Μὴ δ' οὕτως ἀγαθός περ ἐών. θην.
Οὔ θην ἐκ πάντα. ῥα.
Ἄλλοι μέν ῥα θεοί τε.
ὁ δὲ ἄρα οὐ παραλαμβάνεται, ἐπεὶ ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται. ὥσπερ γὰρ αἱ ἀντωνυμίαι τὸ κατ' ἀρχὰς ε ἀποβάλλουσαι, ἐγκλιτικαὶ ἐγίνοντο. ἐμοῦ, μου. ἐμοί μοι. ἐμέ, με. οὕτως τὸ ἄρα ἀπέβαλε τὸ α καὶ ἐγένετο ῥα, καὶ ἐνεκλίθη, καὶ ταῦτα μὲν οὕτως.

Τὸ ἐστὶν, ἡνίκα ἀρχὴ λόγου, ἢ ὑποτάττηται τῇ οὐ ἀποφάσει, ἢ καὶ μετὰ καὶ, ἢ εἰ, ἢ ἀλλὰ συνδέσμῳ, ἢ μετὰ ὡς ἐπιῤῥήματος. ἢ μετὰ τοῦτο, τηνικαῦτα τὴν ὀξεῖαν ἔχει ἐπὶ τοῦ ε, οἷον.

Ἔστι πόλις ἐφύρη μυχῷ ἄργεος ἱπποβότοιο.

Οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἔοικε τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι.

ὡς ἔστι κακὸν ἀμαθία. εἰ ἔστιν οὕτως. ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν. τοῦτ' ἔστιν ἁμάρτημα. ἐὰν δὲ ὑποτάττηται ὀξυτόνῳ λέξει, ἢ περισπωμένῃ, ἐγκλίνεται. οἷον καλός ἐστιν, ἑρμῆς ἐστιν. ἢ τροχαίῳ μὴ παροξυτόνῳ ἀλλὰ προπερισπωμένῳ, οἷον οἶκός ἐστι. δεῖ προσθεῖναι, εἰ μὴ ἔχοι τὴν τελευταίαν συλλαβὴν ὁ τροχαῖος θέσει μακρὰν, ὡς ἔχει τὸ φοῖνιξ ἐστὶ κῆρυξ ἐστί. διὰ γὰρ τὴν τοῦ ξ ἐπιφορὰν οὐ γίνεται ἔγκλισις. μὴ παροξυτόνῳ δὲ εἶπον, διὰ τὸ φύλλα ἐστί, παροξύτονος γὰρ οὗτος ὁ τροχαῖος, οὐχὶ προπερισπώμενος. καὶ διὰ τοῦτο τὸ ἐστὶν οὐκ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΣΤΙΝ.

ἐγκλίνεται ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ι ἔχει τὴν ὀξεῖαν. γίνεται οὖν ἡ ἔγκλισις ὀξυτόνῳ μὲν λέξει, κακός ἐστι. παροξυτόνῳ δὲ, ἄκακός ἐστι. περισπωμένῃ δὲ θαυμᾶς ἐστι. προπερισπωμένῃ δὲ φαῦλός ἐστι. καὶ γὰρ ἐπαναγωγὴν τῶν αὐτῶν πεποιήμεθα διασαφεστέραν γνῶσιν. ἐὰν δὲ μὴ οὕτως ἔχῃ, ἤγουν ὡς προτέτακται, τὴν ὀξεῖαν ἐπὶ τοῦ ι δέχεται, καὶ ἐὰν προκῆται αὐτοῦ ἢ τροχαῖος παροξύτονος, οἷον μάντις, πόρνος. ἢ προπερισπώμενος μὲν ἔχων δὲ τὴν τελευταίαν θέσει μακρὰν, ὡς ἔχει τὸ φοῖνιξ, κῆρυξ, ἢ σπονδεῖος, ὥσπερ τὸ ἥρως, εἵλως. ἢ ἴαμβος, ὡς τὸ ἔρως, γέλως. ἢ πυῤῥίχιος, καθάπερ τὸ λόγος, πόνος. τηνικαῦτα τὸν τόνον ἐπὶ τοῦ ι δέχεται, οἷον μάντις ἐστί.

ΤΕΛΟΣ.

SERIES CHARTARVM.

✝ abcdefghiklmnopqrstuxyz aa bb cc dd ee ff gg hh ii kk ll mm nn oo pp qq rr ſs tt uu xx yy zz Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ii Kk Ll Mm Nn Oo Pp Qq Rr Ss.

α β γ δ.

Omnes ſunt quaterniones præter a Rr Ss α β & γ terniones, & ✝ δ duerniones.

B A S I L E Æ.

EX OFFICINA HIERONYMI CVRIONIS, IM-
PENSIS HENRICHI PETRI, MEN-
SE MARTIO. ANNO
M. D. XLVIII.

